

Pandjâbi' mss.

no 5

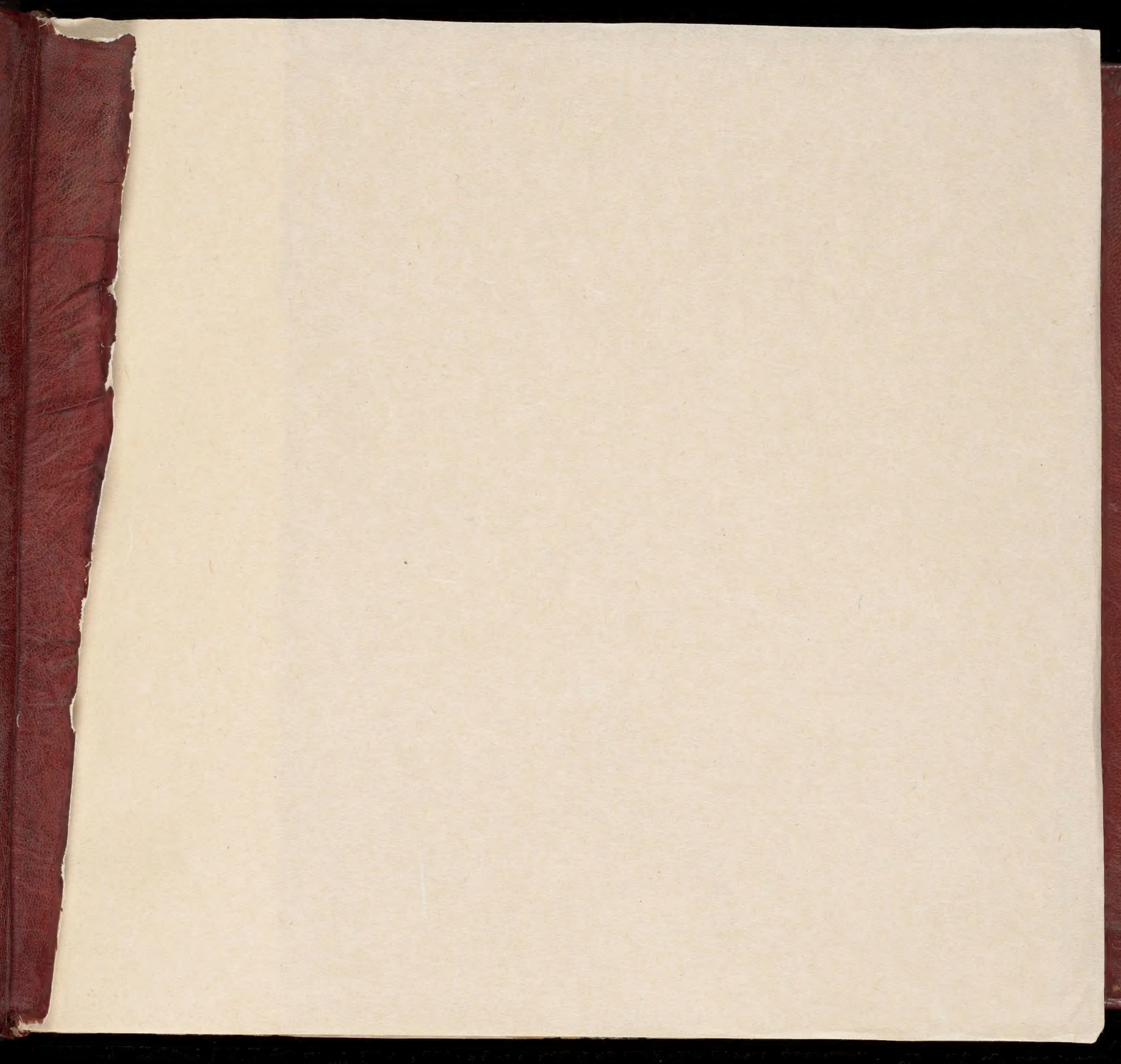
c.

Bibliotheca Lundensiana.

5

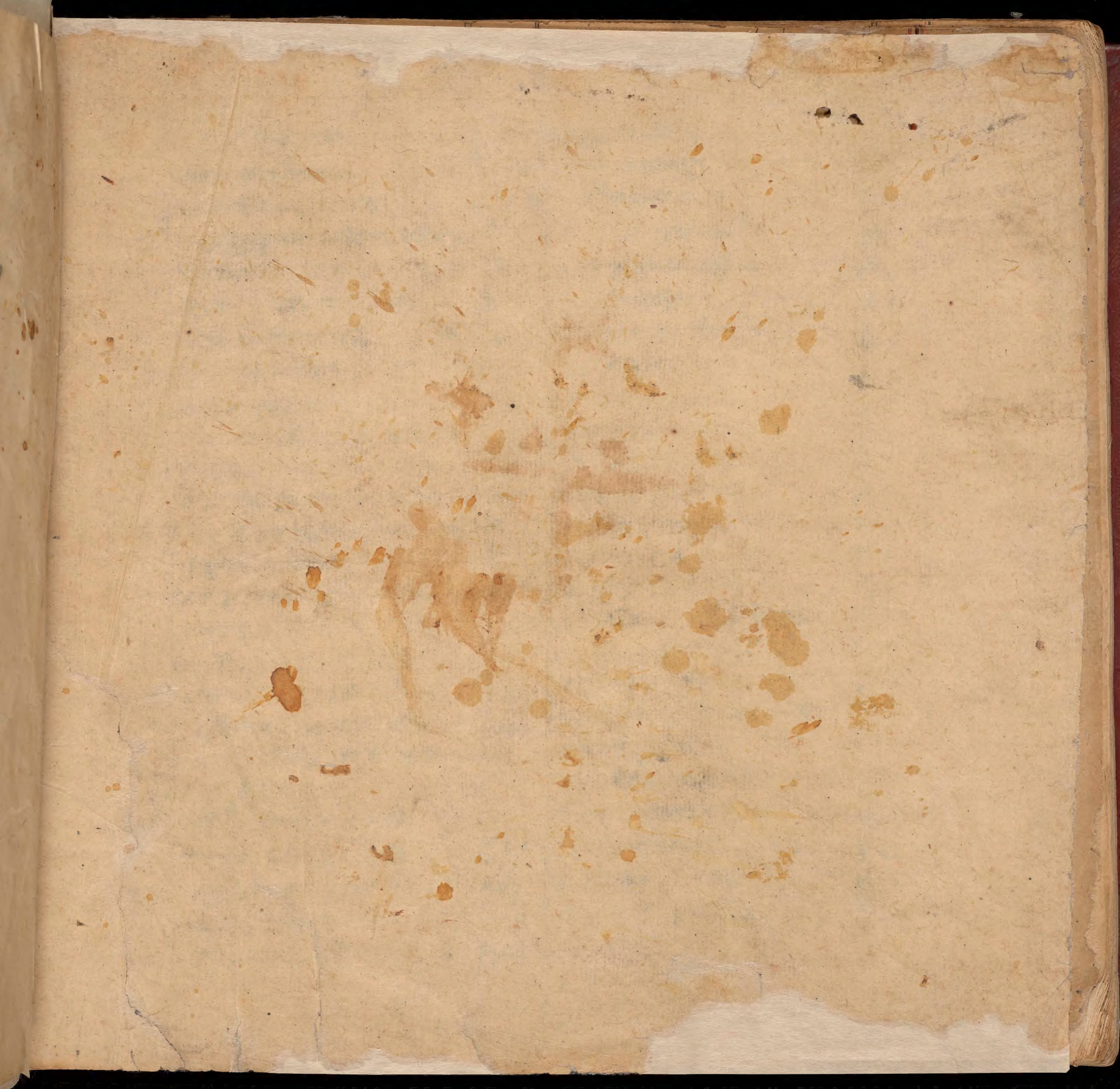
Purchased from (Puaritch
for £21 on 26 June 1862
(Cremford Invoices)

F. Taylor
16/1/64

- Taylor

੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

- ੧ ਤਤਕਰਗਰੰਧੀਕਾਲਿਖਿਆ
੨ ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਵਏਕਾਚਲਿਤੁ॥
੧ ਨਪੁਸੀਗੁਰੁਮਰਾਸਜੀਕਿਨਕਲਕਾਨਕਲਾ॥ ਪਤਿ ੧
੨ ਸੋਰਗਮਹਲ ਪਹਲ ਪਤਿ
੩ ਸੋਪੁਰਖਾਤਬਰਗਰ ਪਤਿ
੧ ਸੋਲਿਆਮਰਤੀਸਬਦਪੰਨ ਪਤਿ
੧ ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲ ੧ ਪਤਿ
੧ ਗੁਰਮਾਸੁਮਹਲ ੧ ਪਤਿ
੧ ਗਗਨਉਤੀਮਹਲ ਪਤਿ
੧ ਗੁਰਮਾਸਾਮਹਲ ੧ ਪਤਿ
੧ ਗੁਰਗੁਰਗੀਮਹਲ ੧ ਪਤਿ
੧ ਗੁਰਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲ ੪ ਪਤਿ
੧ ਗੁਰਾਬਿਤਗਤਾਪਤਿ
੧ ਗੁਰਦਰਸਿਮਹਲ ੧ ਪਤਿ॥
੧ ਗੁਰਦਰਸਿਮਹਲ ੧ ਪਤਿ
੧ ਗੁਰਸੋਰਠਿਮਹਲ ੧ ਪਤਿ
੧ ਗੁਰਧਨਾਸਰੀਮਹਲ ਪਤਿ
੧੧ ਗੁਰਜੈਨਾਦਤੀਮਹਲ ੪ ਪਤਿ
੧੨ ਗੁਰਜੈਤਸਿਰੀਮਹਲ ੪ ਪਤਿ
੧੩ ਗੁਰਪ੍ਰਦੋਸ਼ੀਪਤਿ॥
੧੪ ਗੁਰਾਤਿਲਗਮਹਲ ਪਤਿ
੧੫ ਗੁਰਸੁਰੀਮਹਲ ੧ ਪਤਿ
੧੬ ਗੁਰਾਬਿਲਾਵਲਮਹਲ ੧ ਪਤਿ
੧੭ ਗੁਰਗੋਰਮਹਲ ੪ ਪਤਿ
੧੮ ਗੁਰਗਮਕਲੀ ਪਤਿ

੧੯ ਗੁਰਨਰਨਗਈਨ ਪਤਿ॥

੨੦ ਗੁਰਮਾਲੀਗਉਤਾਮਹਲ ੪ ਪਤਿ ੩੦੫

੨੧ ਗੁਰਮਾਸੁਮਹਲ ੧ ਪਤਿ ੩੦੭

੨੨ ਗੁਰੁਤਖਾਰੀਪਤਿ ੩੦੮

੨੩ ਗੁਰਕੇਰਗਪਤਿ ੩੧੩

੨੪ ਗੁਰਭੈਰਉਪਤਿ॥ ੩੧੫

੨੫ ਗਗਬਸੰਤਪਤਿ ੩੫੭

੨੬ ਗੁਰਸਾਰੰਗਪਤਿ ੩੬੫

੨੭ ਗੁਰਮਠਾਰਪਤਿ ੩੭੧

੨੮ ਗੁਰਕਾਨਭਾਪਤਿ॥ ੩੮੨

੨੯ ਗਗਕਲਿਮਾਨਪਤਿ ੩੮੮

੩੦ ਗੁਰਪੁਰਤੀਧਿਰਾਸਾ॥ ੪੦੧

੩੧ ਸਲੋਕਸਤੀਸਕੰਤੀਪਤਿ ੪੦੨

੩੨ ਗਗਾਪਤਿ ੪੧੬

੩੩ ਭੁਨੇਤੋਤਬੋਧੋਪਤਿ॥ ੪੧੭

੩੪ ਸਲੋਕਗੁਰਤਕਥਾਨਕੀਪਤਿ ੪੧੭

੩੫ ਸਲੋਕਸੇਖਠਗੀਰਨੀਕੇ ਪਤਿ ੪੧੫

ਸਵਯੋਸੀਮੁਖਦਾਰਪਤਿ॥ ੪੧੨

ਸਵਯੋਕਲਕੇਤਕਾਧੋਗਭਟਕੇ ਪਤਿ ੪੧੮

ਸਲੋਕਦਰਸੇਦਧੀਕਾ॥ ੪੨੫

ਸਲੋਕਗੀਸਟਮਲਾਗਨਾਲੋਈ ੪੨੯

ਗਗਰਾਮਕਲੀਰਤਨਮਾਲਾ ਪਤਿ॥ ੪੩੨

ਹਕੀਕਿਤਸਿਵਨਭਗਜੋਕੀ ਪਤਿ ੪੩੩

ਗਗਮਾਲਾ ਪਤਿ॥ ੪੩੩

ਸਿਆਹੀਕੀਧਿਧਪਤਿ॥ ੪੩੩

੧) ਗੋਵਿੰਦਗੁਣੀਨਿਧਾਨੈ ੧੨ ੪
 ੧੮ ਕਾਇਆਸਾਧੈਉਰਧ ੧੧ ੫
 ੧੯ ਕ੍ਰਿਪਕਰੈਗੁਰਪਾਈਐ ੧੨ ੬
 ੨੦ ਨਿਨੀਪੁਰਖੀਸਤਿਗੁਰ ੧੨ ੭
 ੨੧ ਕਿਸੁਉਸੇਵੀਐਕਿਆ ੧੨ ੮
 ੨੨ ਜੇਵੇਲਾਵਖਤਵੀਰਗੀ ੧੩ ੯
 ੨੩ ਅਪਣਾਭਉਤਿਨਪਾਈ ੧੩ ੧੦
 ੨੪ ਬਿਨਗੁਰੋਗੁਨਤੁਣੀ ੧੩ ੧੧
 ੨੫ ਤਿਨਾਅਨੰਦਸਚਸੁਖ ੧੩ ੧੨
 ੨੬ ਗੁਣਵੰਤੀਸੁਪਾਇਆ ੧੩ ੧੩
 ੩) ਆਪੇਕਾਰਣਕਰਠਕਰੈ ੧੩ ੧੪
 ੨੮ ਚੁਣਿਚੁਣਿਕਾਮਗੇ ੧੩ ੧੫
 ੨੯ ਇਕਪਿਰਗਵਤਿਆਪ ੧੩ ੧੬
 ੩੦ ਤਹਿਨੀਉਸਚਾਸਚਤੁ ੧੩ ੧੭
 ੩੧ ਨਗਾਉਮੈਮੈਲਣਖਾ ੧੩ ੧੮
 ੧ ਮਹਲਾ ੬ ਪਤਿ ੧੯
 ੧ ਮੈਮਨਿਤਨਿਬਿਰਤਮ ੧੩ ੨੦
 ੨ ਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਖਿਪਤੀ ੧੩ ੨੧
 ੩ ਗੁਣਗਾਵਗੁਣਉਚਗਾ ੧੩ ੨੨
 ੪ ਤਉਪ੍ਰਬੁਰਸਾਈਨਿਤ ੧੩ ੨੩
 ੫ ਰਸੁਅੰਤਰਸੁਨਾਮੁ ੧੩ ੨੪
 ੬ ਦਿਨਸੁਚਰੈਛਿਰਆਸ ੧੪ ੨੫
 ੧ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪਤਿ ੨੬
 ੧ ਕਿਆਤੁਰਤਾਦੇਖਿਕੈ ੩੭
 ੨ ਮਨਾਬਿਲਾਸਬਤੁਰੰਗ ੨੮
 ੩ ਭਯਕੇਉਪਿਪੋਲੀਐ ੨੯

੫ ਕੀਮੁਤਕਾਪਾਰਣਾ
 ੬ ਸਭੇਗਲਾਵਿਸਰਨੁਇਕੋ
 ੭ ਸਭੇਬੋਕਪਰਾਪਤੇਜੇਆ ੧੫
 ੮ ਸੋਈਨਾਮੁਪਿਆਈਐ ੧੬
 ੯ ਨਾਮੁਪਿਆਏਸੋਸੁਖੀ ੩
 ੧੦ ਇਕਪਛਾਣੁਨੀਅਕ ੪
 ੧੧ ਨਿਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਉਆ ੫
 ੧੨ ਮਿਲਸਤਿਗੁਰਸਬੁ ੬
 ੧੩ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਜੇਮਿਲੈ ੭
 ੧੪ ਪੀਤਲਗੀਤਿਸਾਚ ੮
 ੧੫ ਮਨੁਤਨੁਪਨੁਜਿਨਪਭ ੯
 ੧੬ ਮੇਰਾਮਨੁਅਰੁਧਨੁ ੧੦
 ੧੭ ਸਰਣਪਏਪਭਆਪ ੧੧
 ੧੮ ਭਿਰਮਕਰਿਭਰਿਜਾਪ ੧੨
 ੧੯ ਸੋਈਜਾਸਤਸਉਣ ੧੩
 ੨੦ ਰਸਨਾਸਚਾਸਿਮਰੀਐ ੧੪
 ੨੧ ਸੰਤਨਨਤੁਮਿਲਭਾਈ ੧੫
 ੨੨ ਮਿਠਾਕਰਕੈਖਾਈਆ ੧੬
 ੨੩ ਗੋਇਲਾਅਛਾਏਅਗੋਇ ੧੭
 ੨੪ ਤਿਚਰਦਸਹਿਸੁਭਲੀ ੧੮
 ੨੫ ਕਰਣਕਾਰਣਏਕ ੧
 ੨੬ ਸੰਚਗਰਿਧਨੁਪੁਜਸਤਿ ੨
 ੨੭ ਦੁਖਿਤਸੁਖਿਤਮਧੇਸੰਸਾਰ ੩
 ੨੮ ਤੇਰੇਰੋਸੇਪਿਆਰੇਮੈ ੪
 ੨੯ ਸੰਤਨਨਾਮਿਲਿਭਾਈ ੫
 ੩੦ ਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਪੁਜੀਐ ੬

੨੦ ਸੰਤਨਨਤੁਸੁਭਭਾਈਐ
 ੨੧ ਭਾਸਟਪਦੀਆ ਪਤਿ
 ੨੨ ਆਖਆਖਮਨੁਵਾਵਣਾਨਿਭ ੧੨
 ੨੩ ਸਭੇਕੰਤਮਹੋਲੀਆਸਗਲੀਆ ੧੮
 ੨੪ ਆਪੇਗੁਣਆਪੇਕਥੈ
 ੨੫ ਮਛੁਲੀਨਾਨਨਕਾਇਆ
 ੨੬ ਮਨਜੁਠੈਤਨੁਠਹੈਨਿਗਵਾਜੁਰੀ
 ੨੭ ਨਪੁਤਪੁਸੰਜਮਸਾਧੀਐ ੧੮
 ੨੮ ਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲਜਾਣੀਐ ੨੦
 ੨੯ ਸੁਣਮਨਭੁਲੇਬਾਵੇਰੇ
 ੩੦ ਬਿਨੁਪਿਰਧਨੁਸੀਗਾਰੀਐ
 ੩੧ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਜੇਮਿਲੈ ੩੦
 ੩੨ ਰੋਮਨਐਸੀਹਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ ੩੧
 ੩੩ ਮਨਮੁਖਭੁਲੈਭੁਲਾਈਐ ੩੨
 ੩੪ ਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆਮੇਰੁਲੀ
 ੩੫ ਰਾਮਨਾਮੁਮਨਬੋਧਿਆ ੩੩
 ੩੬ ਤਿਤੇਦਿਸਹਿਧਉਲਹਰਿ ੩੪
 ੩੭ ਭੁਗਰਦੇਖਭਗਵਣੇ
 ੩੮ ਮੁਕਾਮਕਰਿਘਰਬੈਸਣਾ
 ੩੯ ੧ ਭਸਾਅਸਟਪਦੀਆਮ:੩ ਪਤਿ ੩੫
 ੪੦ ਗੁਰਮੁਖਕਿਰਪਾਕਰੇਭਗਤਿ ੩੬
 ੪੧ ਤਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਣੇ ੩੭
 ੪੨ ਪੰਖੀਬਿਰਖਸੁਭਾਵਣੇ ੩੮
 ੪੩ ਗੁਰਮੁਖਨਾਮੁਪਿਆਈਐ ੩੯
 ੪੪ ਮਾਇਆਐਹਿਮਰੇਪਭ ੪੦
 ੪੫ ਸਗਨੇਨੇਸਭਲੇਚਦੀ ੪੧

੭ ਸਤਿਗੁਰਸਿਲਿਖੈਠੇਰਪਦੈ ੨੪
 ੮ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਖੈਸਨੁਨਿਰ ੨੪
 ੧ ਓਅਸਟਪਦੀਅਮਪਾਪਤਿ ੧
 ੧ ਨਾਕਉਮੁਸਕਲਅਤਿਬਲੈ ੨
 ੨ ਜਾਨਉਨਾਹੀਗਾਵੈਕਵਨਬਾਤ ੨੪
 ੧ ਓਮਃ੧ ਪਾਤਿ ੪
 ੧ ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ ੨੪
 ੨ ਪੈਪਾਇਮਨਾਈਜੋਇਨੀਉ ੨੪
 ੧ ਓਪਰੇਮਹਲਾ੧ ਪਤਿ ੭
 ੧ ਪਹਲੈਪਹਰੈਰੇਣਕੇਵਲ ੨੪
 ੨ ਪਹਲੈਪਹਰੈਰੇਣਕੇਵਲ ੨੪
 ੧ ਓਮਹਲਾ੪ਪਹਰੇ ਪਾਤਿ ੨੭
 ੧ ਪਹਲੈਪਹਰੈਰੇਣਕੇਵਲ ੨੪
 ੧ ਮਹਲਾ੪ ਛੰਤ ਪਤਿ ੪
 ੧ ਮੁੰਧਾਇਆਣੀਪੇਈਐ ੫
 ੧ ਓਮਹਲਾ ੫੧੧ ਪਤਿ ੬
 ੧ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾ ੩੭
 ੨ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਸਿਉ ੩੨
 ੨ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਸਿਉ ੩੨
 ੧ ਹਰਿਇਕੋਕਰਤਾਇਕੋਇਕ ੧੦
 ੧ ਓਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀ ਪਤਿ ੩੨
 ੧ ਜਨਨੀਜਾਨਤਸੁਤਬਡਾ ੧੨
 ੨ ਮਾਇਆਮੇਰੁਮਨੁਆਗਲਾ ੧੩
 ੩ ਅਚਰਜਏਕਸਨੁਤਰੇ ੧੪
 ੪ ਰੋਨਰਗਰਭਕੁੰਡਲਜਬਾ ੩੨
 ੫ ਮੋਹਿਤੋਹਿਤੋਹੀਮੋਹੀ ੩੩

ਮਾਃ
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ ੧੭
 ੧ ਗੁਰਮਾਸੁਮਤਲਾ੪ ਪਤਿ ੩੩੮
 ੧ ਹਰਿਗਰਿਨਾਮੁਮੈਰਿਮਨਕਾਇ ੧੬
 ੨ ਮਧਸੁਰਨਮੇਰੇਮਨਤਨਪਾਨ ੨੦
 ੨ ਹਰਿਗੁਲਪਤੀਮੈਹਰਿਗੁਲ ੨੧
 ੪ ਹਰਿਨਨਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇ ੨੨
 ੫ ਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨਹਰਿਗੁ ੨੩
 ੬ ਹਰਿਗੁਰਗੋਵਿੰਦਨਿਤ ੨੪
 ੭ ਆਵਹੁਭੈਣੇਤੁਸੀਮਿਲ ੩੩੨੫
 ੧ ਓਮਹਲਾ ੫੧੧ ਪਤਿ ੨੬
 ੧ ਮੇਰਾਮਨੁਲੇਰੈਗੁਰਗਸੁ ੩੭
 ੨ ਸਾਗੁਤਿਸੁਹਾਦੀਜਿਤੁ ੨੮
 ੨ ਅਨਹਦਵਜੈਸਹਜ ੨੯
 ੪ ਜਿਤੁਪਾਰਿਪਰੇਸੇਹਾਗੁ ੩੦
 ੫ ਖੋਜਤਖੋਜਤਰਸਹੁਰਾਏ ੩੧
 ੬ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਦੇਵ ੩੨
 ੭ ਕਹਿਆਕਰਣਾਰਿਤਾ ੩੩
 ੮ ਦੁਖਤਦੇਨਾਦਿਸਹਜਾਵੈ ੩੪
 ੯ ਲਾਲਗੁਲਾਲਦਇਆਲ ੩੫
 ੧੦ ਧੰਨਸੁਦਲਾਜਿਤਮੈਸਤਿਗੁਰ ੩੬
 ੧੧ ਸਗਲਸੰਤਪਾਦਿਸਤੁਇਕ ੩੭
 ੧੨ ਵਿਸਰੋਨਾਹੀਏਵਡਰਾਤੇ ੩੮
 ੧੩ ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਦੇਜ ੩੯
 ੧੪ ਤੁਜਲਨਿਧਾਮਮੀਨ ੪੦
 ੧੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਸਦਾਸੁਖ ੪੧
 ੧੬ ਨਿਧਾਸਿਧਹਿਧਿ ੪੨

ਮਾਃ
 ੧੭ ਪ੍ਰਕਰਿਪਾਤੇਹਰਿਹਰਿ ੧੭
 ੩੩੮ ਓਤਿਪੋਤਿਸੇਵਕਸੰਗ ੩੩੮
 ੧੬ ਸਭਕਿਛੁਪਰਮਾਰਿਬਾ ੧੬
 ੨੦ ਹਰਿਸੁਕਰਬਾਣੀਜਿਨਤੁ ੨੦
 ੨੧ ਤੁਪੇਰਸਾਖਾਤੇਰੀਛੁ ੨੧
 ੨੨ ਸਭਲਸੁਬਾਣੀਜਿਤੁ ੨੨
 ੨੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹਰਿਹਰਿ ੨੩
 ੨੪ ਤੁਮੇਰਾਪਤਾਤੁਤੈਮੇਰਾ ੨੪
 ੩੩੨੫ ਜੀਅਪਾਨਪ੍ਰਭਮਨਹਿ ੩੩੨੫
 ੨੬ ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਸੋਇ ੨੬
 ੩੭ ਹੁਕਮੀਵਰਸਲਾਗੇ ੩੭
 ੨੮ ਆਉਸਾਜਨਸੰਤਮੀਤ ੨੮
 ੨੯ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਵਿੰਦ ੨੯
 ੩੦ ਜਿਥੇਨਾਮੁਜਪੀਐਪ੍ਰਭ ੩੦
 ੩੧ ਚਰਣਕਾਰਕੇਰਿਏ ੩੧
 ੩੨ ਮੀਹਪਾਇਆਪਰਮੇਸੁਰ ੩੨
 ੩੩ ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਪਨੁਭੀਤੇਰਾ ੩੩
 ੩੪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਮੇਘ ੩੪
 ੩੫ ਸਰੇਸੁਖਭਏਪ੍ਰਭਤਰੇ ੩੫
 ੩੬ ਰੀਨੀਦਇਆਗੋਪਾਲ ੩੬
 ੩੭ ਸੋਸਦਮੰਦਹਾਜਿਤੁ ੩੭
 ੩੮ ਹੋਣਸੁਹਾਦੀਦਿਨਸੁ ੩੮
 ੩੯ ਐਥੈਤੁਤੈਅਗੈਆਧੇ ੩੯
 ੪੦ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਰਾਮਪਿ ੪੦
 ੪੧ ਸਿਮਗਤਿਨਾਮੁ ੪੧
 ੪੨ ਸੋਈਕਰਣਾਜਿਆਪ ੪੨
 ੪੩ ਸੁਠਾਮੰਗਲਜੋਕੇ ੪੩

੧	ਭਿਅਸਟਪਦੀਅਮ:੧ ਪਤਿ	੨੪	ਇਸੁਗੁਠਮਹਿਅਖਟਕੰਡ	੨	ਮਾਤਾਮਤਿਪਿਤਾਸੰਤਿਖ
੧	ਸਬਦਗੰਗਾਏਤੁਕਮਸ	੨੫	ਗੁਰਮੁਖਮਿਲੈਮਿਲਾਏ	੩	ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਿਮੇਲ
੧	ਮਯਲ ੩ ਪਤਿ	੨੬	ਏਕੋਜੋਤਿਜੋਤਿਤਿਸੀਰ	੪	ਸੁਣਿਸੁਣਬੁਝੈਮਾਨੈ
੧	ਕਰਮੋਹੈਸਤਿਗੁਰੁ	੨੭	ਮੇਰਾਪਕੁਕਰਪੁਰਗਿਆ	੫	ਜਾਤੋਜਾਇਕਰਤੋਮਾਵੈ
੨	ਮੇਰਾਪਕੁਨਿਰਮਲੁ	੨੮	ਗਰਿਆਪੇਮੇਲੈਸੇਵਕਾਏ	੬	ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਝਿਭੈ
੩	ਇਕੋਆਪਛਿਰੈਪਰਛਿਰੈ	੨੯	ਉਤਮਜਨਮਸੁਖਾਨੈ	੭	ਉਲਟੇਕਮਛੋਹੈਦੇਪਰ
੪	ਸਬਦਮੈਰੇਸੋਮੁਅਕਾ	੩੦	ਮਨਮੁਖਪੜ੍ਹਾਪਿਤਰ	੮	ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਮਰ
੫	ਅੰਤਰਿਹੀਗਲਾਲਬਣਾ	੩੧	ਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਗਰਿ	੯	ਕਿਰਤਪਾਇਆਨਹਿਮੈਟੈ
੬	ਸਭਘਇਆਪੇਭੋਗਣਭਾ	੩੨	ਮਾਇਆਮੋਹਜਗਤੁ	੧੦	ਜਿਨਅਕਬਕਭਾਇਆ
੭	ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਛੀ	੩੩	ਓ ਮਯਲ ੪।। ਪਤਿ	੧੧	ਜਨਮਮਰੈਤੈਗੁਣਹਿਤਕਾਰ
੮	ਆਪੇਰੰਗੇਸਤਨਿਸੁਭਾ	੩੪	ਆਇਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਦੇਵ	੧੨	ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਆਰਹੈਸੁ
੯	ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐ	੩	ਮਯਲਾਪੰਨਦੁਪ ਪਤਿ	੧੩	ਅਵਰੁਪੰਰਤਮਏਕਜਨਾ
੧੦	ਆਪਦੰਢਾਏਤਾਸਤੁਪਾਏ	੧	ਅੰਤਰਿਅਲਕੁਨਜਾਈਲ	੧੪	ਮੰਦ੍ਰਾਤੇਘਟਕੀਤਹਿਮੰਦ੍ਰਾ
੧੧	ਤੇਰੀਆਖਾਣੀਤੇਰੀਆ	੨	ਕਉਣਸੁਮੁਕਤਾਕਉਣ	੧੫	ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਮੁਲਮਾ
੧੨	ਐਕੈਸਾਰੇਸੁਆਰੇ	੩	ਪ੍ਰਭਾਬਿਨਾਸੀਤਾਕਿਆ	੧੬	ਕਤਕੀਮਾਈਬਾਪੁਕਤ
੧੩	ਉਤਿਪਤਿਪਰਲਉਤਕਮੇ	੪	ਨਿਤਨਿਤਦਯਾਸਮਾਲੀਐ	੧੭	ਹੈਦਗਵਾਈਸੋਇਕੈ
੧੪	ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਸਿਖਸੁ	੫	ਹਰਿਨਾਪਨਪੈਮਨਧੀਰ	੧੮	ਤਰਣੀਹੋਦਾਬਨਵਸਾ
੧੫	ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਮੰਨਦਸਾ	੬	ਮਯਲ ਬਾਗਮਾਤ ਪਤਿ	੧੯	ਜੈਘਰਿਕੀਗਤਿਆਖੀਐ
੧੬	ਅੰਮ੍ਰਿਤਦਰਸੈਸਤਨਿ	੭	ਕਿਰਤਵੀਛੁਜੈਕਰਿ	੨੦	ਓ ਮਯਲ ੩।। ਪਤਿ
੧੭	ਸੇਸਤਲਾਗੇਜਿਤੁਧਆ	੮	ਇਨਹੈਦਮਯਲਾਪ ਪਤਿ	੨੧	ਗੁਰਮਿਲਿਐਗਰਿਮੇਲਾ
੧੮	ਦਰਨਹੁਪਦਰਤਸਕਤੇਰੇ	੯	ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰਆਪਦਾ	੨੨	ਗੁਰੇਤਗਿਆਨੁਪਾਏਨਹੁਕੇ
੧੯	ਨਿਰਮਲਸਬਦੁਨਿਰਮਲ	੧੦	ਦਾਰਸਲੋਕਨਾਲਮ:੧ ਪਤਿ	੨੩	ਸੁਧਾਨਸਚਮਨਨਿਰਮਲਹੋ
੨੦	ਗੋਵਿੰਦਭੂਜਲਭੂਜਲ	੧੧	ਤੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮ	੨੪	ਇਕਗਾਵਤਰੇਮਨਿ
੨੧	ਸਚਾਸੇਵੀਸਚੁਸਲਾਹੀ	੧੨	ਓਸਤਿਗੁਰਪਸਾਰਿ	੨੫	ਮਨੁਮਰੈਪਤੁਮਰਜਾਇ॥
੨੨	ਤੇਰੇਕੁਗਤਿਸੋਹਿ	੧੩	ਗਉੜੀਮਯਲਾ੧ ਪਤਿ	੨੬	ਤਉਮੈਵਿਰਸਕਜਗੁਰੈ
੨੩	ਆਤਮਪਰਕਾਸਸਤਿ	੧੪	ਕਉਮੁਕਤਾਗਵਤੁਤਲ	੨੭	ਸੋਰਿਉਦਿਸਰੈਜਿਸਰੇ

ਗਰੰਭੀ

੮ ਤੁਮਕਥਕਿਉਕਥਿਆਨਾਨਿ
੯ ਏਕਸਤੋਸਕੁਪੁਪਹਿਰੰਗ
੧੦ ਮਨਮੁਖਸੁਤਮਾਇਆਮੋਤ
੧੧ ਸਚਾਅਮਰਸਾਚਾਪਤਿਸਤੁ
੧੨ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆ
੧੩ ਗੁਰਸੇਵਾਜੁਗਚਾਰੋਪਈ
੧੪ ਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲੇਵਡਭਾਗ
੧੫ ਜੈਸੇਪਕਤੀਉਪਰਮੇਪਾਲਾ
੧੬ ਸਭਜਗੁਕਾਲੇਵਸੈ
੧੭ ਪੇਈਅਭੈਰਿਨੁਚਾਰੈ
੧੮ ਸਾਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਈ
੧੯ ਮਾਤਲਾ ੪॥ ਪਤਿਮ
੧ ਪੀਡਿਤਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਤਿਪਤਿ
੨ ਨਿਗੁਰਕਥਾਕਥਾਤੋਹਰਿ
੩ ਮਾਤਾਪੀਤਕਰੈਪੁਤ੍ਰਾਇ
੪ ਭੀਖਕਪੀਤਕੀਖਪੁਕਪਾ
੫ ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਭਲੁਏਬ
੬ ਤਰਿਆਪੇਜੇਗੀਡੰਡਧਾਰੀ॥
੭ ਸਾਤੁਮਾਗਭੁੰਪਈ
੮ ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁਜਲਪਾ
੯ ਕਿਰਸਾਈਕਿਰਸਾਦਕਰੈ
੧੦ ਨਿਤਾਇਨਸੁਗਤਿਲਾਲ
੧੧ ਹਮਰੈਮਨਚਿਤਿਹਰਿ
੧੨ ਕੰਠਨਾਰੀਮਹਿਜੀਉ
੧੩ ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤਜਲਪਾਚ
੧੪ ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨੋਪੇਇਅ

੧੫ ਤਰਿਆਇਆਲਾਇਆਪੂਰ
੧੬ ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰ
੧੭ ਕਰਤੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਮਧੇ
੧੮ ਤੁਮਕਾਇਆਲਸਰਬਸੁਖ
੧੯ ਮਨਜੇਰੇਸੋਪਕਸਰਾਨਾਭ
੨੦ ਹਮਰੈਪਾਨਦਸਗਤਿਪੂਰ
੨੧ ਇਹਮਨੁਆਖਿਨਨਾਇਕੈ
੨੨ ਕਾਮਕਰੋਪਨਗਰਬਪੁਰਹਿ
੨੩ ਇਸੁਗਣੁਮਾਹਿਹਰਿਅਮਰਾਇ
੨੪ ਹਰਿਹਰਿਅਰਥਸਰੀਰਹਮ
੨੫ ਹਮਅੰਕਾਰੀਅਹੰਕਾਰੀਆ
੨੬ ਗੁਰਮੁਖਬਾਜੈਸਬਰ
੨੭ ਗੁਰਮੁਖਜਿੰਦੁਜਪਿਨਾਮਕਰਮਾ
੨੮ ਆਉਸਖੀਗੁਰਕਾਮਦਕਰੀ॥
੨੯ ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੇ
੩੦ ਚੌਜੀਮੇਰੇਗੋਇਦਾਤੁੰਗਰਿ
੩੧ ਮੈਹਰਿਬਿਰਹੀਹਰਿਨਾਮੁ
੩੨ ਮੇਰਾਬਿਰਹੀਨਾਮੁਮਿਲੈ
੧੬ ਮਾਤਲਾ ੫॥ ਪਤਿ
੧ ਬਿਨਾਬਿਧਕੁਸਲੋਤਮੇਰੇ
੨ ਕਿਉਕ੍ਰਮੀਐਕ੍ਰਮਕਿਸਕ
੩ ਕਈਜਨਮਕਏਕੀਧਪਤੰਗਾ
੪ ਕਰਮਕੁਮਮਹਿਬੋਦੁਨਾਮੁ
੫ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਧਾਸਧਾ
੬ ਜਿਨਕੀਤਮਾਈਤੇਰਤਨਾ॥
੭ ਤਿਸਕੀਸਰਣਨਾਰੀਭਉਕੇ

ਗਰੰਭੀ

ਗਰੰਭੀ

੮ ਸੁਣਹਰਿਕਥਾਉਤਾਹੀਮੇਲ
੯ ਅਗਏਮੁਏਸਿਪਾਛੇਪਰੇ
੧੦ ਅਨਕਜਤਨੁਜੀ
੧੧ ਬਹੁਤਰਬੰਕਰਿਮਨੁਨਾਮ
੧੨ ਪ੍ਰਾਣੀਜਦੈਇਤੁਤਮੇਰਾ॥
੧੩ ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਜਪੀਐ
੧੪ ਅਨਰਸਾਜੇਤੇਰੋਚਾਖੇ
੧੫ ਮਨਮੰਦਹੁਤਨੁਸਾਜੀ
੧੬ ਰੋਣਾਦਿਨਸੁਰੋਇਕ
੧੭ ਤੁੰਮੇਰਾਸਖਾਤੁੰਮੇਰਾ
੧੮ ਬਿਅਧਤਰਬਸੇਰਾ
੨੦ ਨੈਨਤੁਨੀਧਗਦ੍ਰਿਸਇ
੨੧ ਜਾਕੈਦਸਖਾਨਸੁਲਤਨਾ॥
੨੨ ਸਾਤਿਗੁਰਦਰਸਨ
੨੩ ਸਾਧਸੰਗਭੁਜਹਰਿਕੇ
੨੪ ਬੰਧਨਤੇਰਬੁਲਾਵੇਗਮ
੨੫ ਜਿਸੁਮਾਨਿਦਸੈਤਰੋਜਨ
੨੬ ਜੀਅਨੁਗਤਿਜਾਕੇਰੋਹ
੨੭ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮਾਧਿ
੨੮ ਹਸਤਪੁਨੀਤੋਹਿਤਤਕਲ
੨੯ ਜੋਪਰਾਇਓਸਿੰਏਈਅਪਨਾ
੩੦ ਕਲਜੁਗਮਹਿਮਿਲਾਯਾਏ
੩੧ ਹਮਧਨਵੰਡਭਾਗਭ
੩੨ ਭਰਭਰਮਰਤੇਜਬ
੩੩ ਜਾਕਾਮੀਤੁਸਾਜਨਤੇ
੩੪ ਜਾਕੈਦੁਖਸੁਖਸਮਕਥਿ

ਗਉੜੀ

੨੫ ਅਗਮਰੂਪਕਮਨਮਹਿਥਾਨ
 ੨੬ ਕਵਨਰੂਪਤੇਰਾਮਗਧਉ
 ੨੭ ਆਪਨਤਨਨੀਜਾਕਾ
 ੨੮ ਗੁਰਕੇਰਨਉਪਰ
 ੨੯ ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੁਤਾਕਉਆਹਿ॥
 ੩੦ ਮੀਤਕਰੈਸੇਈਹਮਮਾਨਾ॥
 ੩੧ ਨਾਕਉਤੁਮਰਏਸਮਰਬਅੰਗ
 ੩੨ ਦੁਲਭਦੇਹਪਾਈ
 ੩੩ ਕਾਕੀਮਾਈਕਾਕੋਬਾਪ
 ੩੪ ਵਡੇਵਡੇਨੇਦੀਸਾਰਿਲੋਗ
 ੩੫ ਪੁਰਮਾਰਗਪੁਰਾਇਸਨਾਨੁ॥
 ੩੬ ਸਤੰਕੀਧੁਰਮਿਟਅਘਕੋਟਿ॥
 ੩੭ ਹਰਿਗੁਣਨਪਤਕਮਲਪਰਗਾਸੈ
 ੩੮ ਏਕਸਮਿਉਨਾਕਾਮਨੁ
 ੩੯ ਨਾਮਭਗਤਕੈਪਾਨਾਮਧਾਰਾ॥
 ੪੦ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਖਿ
 ੪੧ ਨਾਕਉਅਪਨੀਕਿਰਪਾਰੈ
 ੪੨ ਛਾਡਸਿਆਨਪਬਹੁਰਤ
 ੪੩ ਰਾਖਲੀਏਗੁਰਪੁਰੇਆਪ
 ੪੪ ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏਜੈਸੇਰੋ
 ੪੫ ਕਲਕਲੇਸਗੁਰਸਬਰ
 ੪੬ ਸਾਧਸੰਗਤਾਕੀਸਰਦੀ
 ੪੭ ਸੁਕੇਤਰੇਕੀਏਬਿਨਮਾਹਿ॥
 ੪੮ ਰੁਪਗਏਪਾਈਪਰ
 ੪੯ ਭਲੇਦਿਨਸਭਲੇ
 ੫੦ ਗੁਰਕਾਸਬਰਗਾਧਮਨਮਾਹਿ॥

ਗਉੜੀ

੬੨ ਜੀਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਸਭੁ ੬੨
 ੬੩ ਕੁੰਮਾਰਿਗਰਿਓਸਭੁਸੰਸਾਰ
 ੬੪ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਨਪੀਐ
 ੬੫ ਕਣਾਬਿਨਾਜੈਸੇਕੋਬਰਤੁਖਾ
 ੬੬ ਤੁੰਮਰਬਤੁੰ
 ੬੭ ਤਾਕਾਰਹੁਪਾਈਐਵਡੁ
 ੬੮ ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੇਰੀਜਾਈ
 ੬੯ ਹਿਰਦੈਰਨਕਮਲ
 ੭੦ ਗੁਰਨੀਕੇਰਸਨਕਉਬਲ
 ੭੧ ਕਰੈਦੁਤਕਰਮਦਿਖਾਵੈ
 ੭੨ ਰਾਮਗੰਗਕਦੇਉਤਰਨਾ
 ੭੩ ਸਿਮਰਸੁਆਮੀਕਿ
 ੭੪ ਹਰਿਸਿਮਰਤਿਸਕਾਸਿ
 ੭੫ ਜੀਸੰਕਾਰੀਆਪੈਨੇਖਾਈ
 ੭੬ ਪਰਕੇਰਨਮਨਮਾਹਿਧਿ
 ੭੭ ਖਾਣਪੈਨਰਾਮੁਕਰਪਾਇ
 ੭੮ ਅਪਨੇਲੋਕਕੋਕੀਨੇਮੀਤ
 ੭੯ ਕੋਟਬਿਘਨਨੀਆਵਹਿਨੋ
 ੮੦ ਰਹਿਕਿਰਪਾਰੇਟੇਗੁਰ
 ੮੧ ਰਬਿਕੈਰਜਤੇਅੰਧੁਲਾਕਾਰੀ
 ੮੨ ਆਠਪਾਰਿਸੰਗੀਬਟ
 ੮੩ ਥਾਤੀਪਾਈਹਰਿਕੋਨਾਮ॥
 ੮੪ ਨਲਬਲਮਹੀਅਲਾ॥
 ੮੫ ਹਰਿਗਰਿਮਨਨਕਰਿ
 ੮੬ ਪਉਸਰਣਾਈਜਿਨ
 ੮੭ ਬਾਹਰਿਗਾਧਿਓਰਿਏ॥

ਗਉੜੀ

੮੮ ਪੰਨਾਈਤਕਾਨਹੋਰਬਿਰਗੁਣ
 ੮੯ ਹਰਿਗਰਿਮਨਨਕਰਿ
 ੯੦ ਜੋਪਾਣੀਗੋਬਿੰਦਧਿਆਵੈ
 ੯੧ ਹਰਿਕੇਰਾਸਸਿਉਸਾਕਰਨਤੀ
 ੯੨ ਸਾਮਾਤੀਨਿਰਮਲਕਹੀਅਤ
 ੯੩ ਐਸੀਪੀਤਗੋਬਿੰਦਸਿਉ
 ੯੪ ਰਾਮਰਸਾਈਟਨੋਜਨਗੀਧੇ
 ੯੫ ਨਿਤਪ੍ਰਤਨਵਡਰਾਮਸਰ
 ੯੬ ਸੋਕਿਛੁਕਰਾਜਤਮੈਲਨ
 ੯੭ ਜੀਵਤਛਾਨਨਾਰਿਦੇਵਨੋ
 ੯੮ ਗਰੀਬਾਉਪਰਖਿਜੈਦਾਤ
 ੯੯ ਮਹਨਰਸੁਠਾਕੀਤੋਨੁਅਧ
 ੧੦੦ ਜਨਕੀਪੁਰਮਨਮੀਠਖਰਸੀ
 ੧੦੧ ਜੀਵਨਪਦਵੀਕਹਿਕੇਰਾਸ
 ੧੦੨ ਸਤੰਭੁਈਗੁਰਗੋਬਿੰਦ
 ੧੦੩ ਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਗਾਸੁਕੀਆਗੁਰਦੇਵ
 ੧੦੪ ਧਨਓਤਮਸਤਕਪਨਤੋਰੇ
 ੧੦੫ ਤੂੰਤੈਮਾਨਲਤਤੂੰਤੈਨਾਨਾ॥
 ੧੦੬ ਸਾਤੀਗੁਰਪੁਰਾਗੁਈਆ
 ੧੦੭ ਧੋਤੀਖੋਲਾਇਛਾਏਏਨਾ॥
 ੧੦੮ ਬਿਰਘਰਬੈਸਤੁਹਰਿਜਨ
 ੧੦੯ ਹਰਿਸਿਮਰਤੇਰਾਹਿਨਲੇ
 ੧੧੦ ਉਦਮਕਰਤਸੀਤਲਮਨਭਏ
 ੧੧੧ ਕੋਟਿਮਨਨੁਕੀਨੋਇਸਨਾਨੁ
 ੧੧੨ ਸਿਮਰਸਿਮਾਰਿਤਾਕੇ
 ੧੧੩ ਆਪਨੇਸੇਵਕਕਉਆਪੁ

ਗੁਰਿ	ਗੁਰਿ	ਗੁਰਿ
੧੧੪ ਗਮਰੋਬੁਲਪੁਰਨਭਾ	੧੪੦ ਮਨਧਰਤਰਬੇਹਰਿ	੧੬੬ ਵੀਨਦਇਆਲਦਮੋਰ
੧੧੫ ਕੁਨਬਲਬੀਰਬੁਮ੧	੧੪੧ ਵੀਬਾਨਤਮਰੋਤੁਤੀਏਕ	੧੬੭ ਆਉਤਮਾਰੋਗਮਪਿਆਰੇ
੧੧੬ ਦਯੁਗੁਸਾਈਮੀਤਲਾਮ	੧੪੨ ਜੀਅਰੋਭਲਨਾਮਕਾ੧੪	੧੬੮ ਸੁਣਸੁਣਸਾਨਨਮੀਤ
੧੧੭ ਤੇਕੋਉਗਮਾਪਿਆਰੋਗਾਏ	੧੪੩ ਵਾਰਨੋਬਾਲਿਹਾਰਨੈ੧੫	੧੬੯ ਤੁੰਮੇਰਬਹੁਮਾਣਕਰਤੇ
੧੧੮ ਕਵਨਗੁਨਪੁਨਪਤਿ	੧੪੪ ਹਰਿਹਰਿਮਹਾਧੀਐ	੧੭੦ ਦੁਖਰੰਨਨਤੇਗਨਾਮਜੀਉ॥
੧੧੯ ਪੁਰੀਮਲਬੇਕਉਪੀਤ	੧੪੫ ਮਨਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਐ	੧੭੧ ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾ
੧੨੦ ਨਿਕਸਰੋਪਪੀਸਿਮਰ	੧੪੬ ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕਨਾਮ	੧੭੨ ਮੀਰੋਹਰਿਗੁਣਗਾਉ੧੭
੧੨੧ ਹਰਿਪੇਖਨਕਉਸਿਮਰਤ	੧੪੭ ਜਾਕਉਬਿਸਰੋਗਮਨਾਮ	੧੭੩ ਮਹਲਾਨਾਵੇਕੇ ਪਤਿ
੧੨੨ ਕਿਨਬਿਧਮਿਐਗੁਸਾਈ	੧੪੮ ਗਰਬਬਰੋਮੁਲਾਇਤਨੋ	੧ ਸਾਧੋਮਨਕਾਮਨਤਿਆਗੋ੧੮
੧੨੩ ਐਸੋਪਰੋਪਾਇਓ	੧੪੯ ਮੋਤਿਕਸਰੋਠਕਰਕੇਧਨ	੨ ਸਾਧੋਰਨਾਰਾਮਬਨਾਈ
੧੨੪ ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੋਧ	੧੫੦ ਤੇਕੋਈਐਸਾਜਿਤਉਮੈ	੩ ਪਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸੁਮਨਜੀ
੧੨੫ ਗੁਪਤਿਪਰਮੇਰੋ੧੩	੧੫੧ ਚਿੰਤਾਮਨਕਰਨਾਮਏ	੪ ਸਾਧੋਇਤਮਨੁਗਹਿਓ
੧੨੬ ਓਤਅਭਿਨਾਸੀਗਾਈਆ	੧੫੨ ਮੇਰੇਮਨਸਰਣਪਰੁ	੫ ਸਾਧੋਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵਉ
੧੨੭ ਛੋਰਛੋਰੋਬਿਬਿਆ	੧੫੩ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਗੁਰਕਰਤ	੬ ਕੋਉਮਾਈਕੁਲਿਓਮਨ
੧੨੮ ਤੁਣਬਿਨੁਕਵਨਤਮਰਾ	੧੫੪ ਤ੍ਰਿਸਨਾਬਿਰਥੇਹੀਕੀ੧੫	੭ ਸਾਧੋਗਮਸਰਨਾਬਿਸਰਾਮਾ
੧੨੯ ਤੁਣਬਿਨੁਕਵਨਗੀਏ	੧੫੫ ਸਰਬੁਕੋਰਸੁਹਰਿਓ੧੬	੮ ਮਨਰੇਕਤਾਗਾਇਓਤੇ
੧੩੦ ਮਿਲਗਮਾਪਿਆਰੇਜੀ	੧੫੬ ਗੁਨਕੀਰਤਿਨਿਧਮੇਰੀ	੯ ਨਰਅਚੇਤਪਾਪਸੇਰਹੇ॥
੧੩੧ ਤਉਤਾਕੋਬਾਲਿਹਾਰੀ॥	੧੫੭ ਮਾਤੋਹਰਿਗੰਗਮਾਤੋ	੧੦ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ੧ ਪਤਿ
੧੩੨ ਜੋਗਜੁਗਤਸੁਨਿਆਈ	੧੫੮ ਹਰਿਨਾਮਲੇਹਮੀਤਲੇਹ	੧ ਨਿਧਸਿਧਾਨਿਰਮਲਨਾਮ੧੮
੧੩੩ ਅਨੁਪਪਦਰਬਨਾਮੁ੧੫	੧੫੯ ਪਾਇਓਬਾਲਬੁਧਸੁਖ	੨ ਮਨਕੁੰਰਕਗਾਈਆਉ੨੧੮
੧੩੪ ਰਾਈਆਮਇਆਕਰਿ॥	੧੬੦ ਗਾਵਨਤਿਆਓਓਰੀਤਿ	੩ ਨਾਮਨੁਮਰੋਨਕਾਰਜੁਓਇ॥
੧੩੫ ਤੁਮਹਰਿਸੇਤੀਗਤੇਸੰਤੁ	੧੬੧ ਪਾਇਓਬਾਲਰਤਨਮਨ	੪ ਤਉਮੈਕਰਤਿਆਨਤਿਸੁਖਓਇ॥
੧੩੬ ਸਤਸਮਾਇਓਦੇਵਾ	੧੬੨ ਉਬਰਤਿਰਾਜਾਗਮਕੀ	੫ ਦੁਨੀਮਾਇਆਜਗਤਚਿਤ
੧੩੭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰ	੧੬੩ ਇਤਾਬਿਪਕੋਸਮਸੁਏ	੬ ਅਧਾਰਮਕਰਮਕਰੈ
੧੩੮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਪਰਦੇ	੧੬੪ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਕ੍ਰਿਆਏ	੭ ਬਿਮਾਗੀਬੁਡਸੀਲਸੰਤੋਖ੧੮
੧੩੯ ਸੁਖਨਾਹਿਰੋਗਰਿਗਤ	੧੬੫ ਸਾਧੋਹਰਿਗਰਿਮੁਖ੧੭	੮ ਐਸੋਰਾਸਾਮਿਐਸੁਖਓ੧੮੦

ਗਰਿਤੀ	ਗਰਿਤੀ	ਗਰਿਤੀ
੮ ਬੁਧਮੇਗਰਬਕੀਅਨਜੀਸ਼ਿ ੨	ਗੁਰਸੇਵਤੇਨਾਮੇਯਾਗ ੩	ਨਪਮਨਾਤੁੰਗਮਨਗਇਦ ੮
੧੦ 1. ਰੋਆਚੰਨਨਅੰਗਚੜਵ ੩	ਗੁਰਕਾਸਬਚੁਰਿਦਅੰਤਰ ੪	ਸੁਟਸਖੀਏਮਿਲਿਉਚਮਕ ੮੮
੧੧ ਜੇਫਾਏਕਨਜਨਸਅਦਰੇ ੪	ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭਵਾਸਤੇਰਿ ੪੪	ਬਾਵਨਮਖਰੀਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੮੮
੧੨ ਹਠਕਰਿਮਰੈਨਲੇਖੋਪਾਏ ੫	ਜੋਇਸੁਮਰੇਸੋਈ ੮੫	ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰ ੧
੧੩ ਹਉਮੈਕਰਤਭੇਖੀਨਹੀਜਦੈ ੮੬	ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਾਸਰਕੋਈ ੧	ਚੁਖਮਨੀਅਮਰਿਗੁਰ ਪਤਿ ੮੮
੧੪ ਪ੍ਰਥਮੇਬੁਧਾਕਲੈਪਹਿ ੧੭	ਬਿਨਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸਰਪ ੧	ਵਾਰਮਹਲਾ ੮॥ ਪਤਿ ੧੭
੧੫ ਬੋਲਰਿਸਾਰਮਿਥਿਆ ੮	ਗੁਰਕੈਬਚਨਮੋਹਿਪਰਮ ੧	ਤੁੰਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੁ ੧
੧੬ ਰਾਮਨਾਮਾਚਿਤਰਾਪੇਜਾਪ ੯	ਤਿਸਗੁਰਕਉਸਿਮਰਉ ੧	ਵਾਰਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੧੭
੨੧ ਜਿਉਗਾਈਕਉਗੋਇਲੀ ੧੦	ਮਿਲੁਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਅਪ ੧	ਜੈਤਪਭਾਵੈਸੋਭਲਾਸਚੁ ੧੭
੧੮ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਲੇ ੧੧	ਅਮਰਿਮਧਜੋਅੰਤਨਿਥੋ ੮੫ ੧	ਭਗਤਕੀਬਾਣੀਕਬੀਰਪਤਿ ੧੭੭
੧੯ ਮਃ੩॥ ਪਤਿ ੧੦੮ ॥ ੧੨	ਬੋਜਤਠਿਗਤਿਅਸੰਖਾ ੮੬ ੨	ਅਬਸੋਹਿਜਲਤਰਮ ੧੭੭
੧ ਮਨਿਕਾਬੁਤਕਦੁਜਭਾਓ ੧੩	ਨਗਾਇਲਹਰਿਗੋ ੩	ਮਾਧੋਜਲਕੀਪਿਆਸਨ ੧੭੭
੨ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪ੍ਰਾਨਅਪਰ ੧੪	ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਗੁਰਕਰ ੪	ਜਬਹਮਏਕੋਏਕਕਾਰਿ ੧੭੭
੩ ਇਸਜੁਗਕਾਪਰਮਪਨੁ ੧੫	ਹੰਗਸੰਗਾਬੀਖਿਆਕੇ ੫	ਨਗਨਠਿਰਤਜੋਪਾਈਐ ੧੭੭
੪ ਬਹਿਮਮੁਲਦੇਰਅਭਿਆਸ ੧੬	ਛੰਤਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੬	ਸੀਧੀਆਪ੍ਰਾਤਾਇਸਨਾਨ ੧੭੭
੫ ਬੁਧਮਾਏਦਪਨ੍ਰੇਪਤਿਵਰਦ ੧	ਹੁੰਧਰੇਲਦੁਲੇਲਕੀਆ ੮	ਕਿਆਨਪੁਕਿਆਤਪੁ ੧੭੭
੬ ਤੈਗੁਣਵਖਣੈਤਰਮਨਜ ੨	ਸੁਟਨਾਪਕੁਏਕਲੜੀ ੮੬ ੮	ਗਰਭਵਾਸਮਾਹਿਕੁਲ ੧੭੭
੭ ਨਾਮਅਮੋਲਕਗੁਰਮੁਖਿ ੩	ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੯	ਅੰਧਕਾਰਸੁਖਕਬਤੁ ੧੭੭
੮ ਮਨਹੀਮਨਸਵਾਰਿਆ ੧	ਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੈਜੀਉ ੮੭ ੧੦	ਜੋਤਿਕੀਜਾਤਜਾਤਕੀ ੧੭੭
੯ ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਪੁਠੇਰੇ ੨	ਪਿਗਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ ੧੧	ਜੋਨਨਾਧਰਮਭਪਰਮ ੧੭੭
੧੦ ਮਹਲਾਚਉਥਾ ੮ ਪਤਿ ੩	ਕਾਮਣਹਰਿਕੁਸਬੇਧੀ ੧੨	ਉਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿਪਜ ੧੭੭
੧ ਕਰਹਲੇਮਨਪਰਦੇਸੀਆ ੪	ਮਾਇਆਸਰਸਬਲਵਰਤੈ ੧੩	ਅਵਰਮੁਏਕਿਆਸਿਰ ੧੭੭
੨ ਮਨਕਰਹਲਾਵੀਚਾਰੀਆ ੫	ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਿਪਿਰਾ ੧੪	ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀਟ ੧੭੭
ਮਹਲਾਪੰਜਕੀਆਪਾਤਿ ੬	ਮਹਲਾਪੰਜਵਾ ੧॥ ਪਤਿ ੧੫	ਐਸੋਅਚਰਜਦੇਖਿਓ ੧੭੭
੧ ਜਬਾਇਮਨਮਾਹਿਕਰਤੁ ੮੪ ੧	ਮੇਰੇਮਨਬੈਗਗਭਾਇਆ ੧੬	ਜਿਉਜਲਛੋਰੁਬਾਹਰ ੧੭੭
	ਮੇਰਨਤੇਰੇਉਚੈਮਦਾਰਿ ੧੭	ਚੋਆਚੰਦਨਮਰਦਨ ੧੭੭
		ਜਮਤੇਉਲਟਭਏਹੋਮੁ ੧੭੭

ਗਉੜੀ
 ੧੮ ਪਿੰਡਮੁਏਨੀਉਕਿਯਾ
 ੧੯ ਕੰਚਨਸਿਉਪਾਈਐਨਹੀ
 ੨੦ ਜਿਹਨਹੈਸਭਜਗਤ
 ੨੧ ਕਤਨੀਠਉਹਮੁਲਕਤ
 ੨੨ ਜਾਕੈਹਰਿਸਾਠਕੁਰ
 ੨੩ ਬਿਨੁਸਤੁਸਤੀਹੋਇਕੈ
 ੨੪ ਬਿਖਿਆਬਿਆਪਿਆ
 ੨੫ ਜਿਤਕੁਲਪੁਤਨਹੀ
 ੨੬ ਜੋਜਨਲੇਖਸਮਕਾਨ
 ੨੭ ਗਗਨਰਸਾਲਚੁਐ
 ੨੮ ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਮਨਹੀ
 ੨੯ ਓਇਜੁਰੀਸਤਿਅੰਬ
 ੩੦ ਬੇਦਕੀਪੁਤੀਸਿਮ੍ਰਤਿ
 ੩੧ ਦੇਇਮਹਾਲਗਾਮਪ
 ੩੨ ਜਿਹਮੁਖਪਾਂਚਉਮਾ
 ੩੩ ਆਪੇਪਾਵਕਆਪੇਪਵ
 ੩੪ ਨਾਮੈਜੋਗਪਿਆਨੁਚਿਤੁ
 ੩੫ ਜਿਹਸਿਰਗਚਿਗਚਿ
 ੩੬ ਸੁਖਮਾਗਤਦੁਖ
 ੩੭ ਆਤਿਨਿਸਏਕਾਮਜੇ
 ੩੮ ਰੇਨੀਆਨੀਲਾਨਲਸੁ
 ੩੯ ਕੋਨਕੋਪੁਤਪਿਤਾ
 ੪੦ ਜਲਹੈਸੁਤਕਬਲ
 ੪੧ ਜਲਬਲਮਜੀਅਲ
 ੪੨ ਟੁਗਰਾਏਕਨਿਬੇਰੁ
 ੪੩ ਦੇਖੋਕਾਈਹੀਅਸਕੀ
 ੧ ਐਸੇਲੋਗਨਸਿਉਕਿ

ਗਉੜੀ
 ੨ ਜੀਵਤਪਿਤਰਨਮਨੈਕੋਉ
 ੩ ਜੀਵਤਮਰੈਮਰੈਕੁਨਿਜੀਵੈ
 ੪ ਉਲਟਤਪਵਨਚਕੁਖਟ
 ੫ ਤਹਪਾਵਨਸਿੰਧਪੁਪ
 ੬ ਪਾਪਪੁੰਨਦੁਇਬੈਲ
 ੭ ਪਵਕਫੈਦਿਨਚਾਰੈ
 ੮ ਜੋਗੀਕਤਹਿਜੋਗਤਲੁਮੀ
 ੯ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀ ਪਤਿ
 ੧੦ ਨਾਭਕੁਆਤਤਕਛੁਕਾਨੀ
 ੧੧ ਚਰਤਿਸਿਮ੍ਰਤਿਦੁਇ ੧੨੧
 ੧੨ ਗਗਨਦੁਗਗਨਸਗਨ
 ੧੩ ਏਕਾਨੋਤਿਏਕਾਮਿਲੀ
 ੧੪ ਜੇਤੇਜਤਨਕਰਤਤੇਰੂਬੇ
 ੧੫ ਕਾਲਬੂਤਕੀਤਸਤਨੀਮਨ
 ੧੬ ਅਗਨਨਦਤੈਪਵਨਹੀ
 ੧੭ ਜਿਉਕਪਕੇਕਰਮੁਸਰਗ
 ੧੮ ਪਾਨੀਮੈਯਾਮਾਈਗੋਰੀ
 ੧੯ ਰਾਮਜਪਉਜੀਅਐਸੇ
 ੨੦ ਜੋਨਿਛਾਡੁਜੋਜਗਮਹਿਆ
 ੨੧ ਸੁਰਗਬਾਸਨਬਾਛੀਐ ੧੨੧
 ੨੨ ਰੇਮਨਤੇਰੋਕੋਨੀਖਿੰਚ ੧੨੨
 ੨੩ ਪੰਕਾਨਿਹਰੈਕਾਮਨੀਲੋਚਨ
 ੨੪ ਆਸਪਾਸਘਨਤੁਲਸੀਕਾ
 ੨੫ ਬਿਪਲਬਸਤਕੇਤੇਤੈਪਹੇ
 ੨੬ ਮਨਰੇਛਾਡੁਰੁਰਮਪੁ
 ੨੭ ਛੁਰਮਾਨਤੇਰਾਸਿਰੇਉਪਾ
 ੨੮ ਲਖਚਉਗਾਸੀਤਜੀਅ

ਗਉੜੀ ਆਸ
 ੨੦ ਨਿੰਦਉਨਿੰਦਉਮੋਕਉਲੋਗਾ
 ੨੧ ਹਾਨਾਹਮਤੁਐਸਾ
 ੨੨ ਖਟਨੇਮਕਰਿਕੋਠੜੀ
 ੨੩ ਮਾਈਮੋਹਿਅਵਰੁਨਜਾਨਿਆ
 ੨੪ ਚਾਵਨਅਖਰੀਕਬੀਹਜੀਕੀ ੧੨੨
 ੧ ਚਿਉਕੀਹਉਕੋਕੁਰਿਉਪਤਿ ੧੨੪
 ੧ ਦੇਵਪਾਤਿਤਗੀਅਲੀ
 ੨ ਗਉੜੀਗਵਿਰਸਨੀਕੀ ਪਤਿ
 ੧ ਮੇਰੀਸੰਗਤਧੋਰਸੇਚਾ
 ੨ ਬੇਗਮਪੁਰਾਸਹਕੋਨਾਉ
 ੩ ਘਟਅਵਘਟਹੁਗਘਟਾ
 ੪ ਕੁਪਕਾਰਿਓਜੈਸੇਦਰਗ ੧੨੪
 ੫ ਸਤਜੁਗਸਤਿਤੇਤਾਜੁਗੀ ੧੨੫
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿਆਸਪਤਿ
 ੧ ਸੇਰਸੁਣਵਰੁਸੋਪੁਰਖੁ ਪਤਿ
 ੧ ਸੁਣਵਰੁਆਖੈਸਭਕੇ
 ੨ ਆਖਾਜੀਵਾਦਿਸਰੈ ੧੨੫
 ੩ ਜੇਰਗਮਾਗਤਕੁਕਰੈ ੧੨੬
 ੪ ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟਕਕੇਘਟ
 ੫ ਜੇਤਾਸਬਦੁਸੁਹਤਿਧਨਤੇਤੀ
 ੬ ਦਾਜਮਤਪਖਾਵਨਭਾਉ
 ੭ ਪਉਣਉਪਾਏਧਰੀਸਤ
 ੮ ਕਰਮਕਰਤੁਤਬੇਲ
 ੯ ਮੈਗੁਣਗਲਾਕੇਸਿਰਭਾਰ
 ੧੦ ਕਹਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਪਹਿ
 ੧੧ ਗੁਰਬਨਸਮਸਰਸਰਜ

ਅਸਾ
 ੧੨ ਏਕੋਸਰਦਰਕਮਲਅਨੁਪ
 ੧੩ ਗੁਰਮਤਿਸਾਨੀਤੁਨਾਤਿਦੁਰਿ ੧੨੬
 ੧੪ ਜੋਤਿਨਕੀਅਸੋਸਚੁਬੀਅ ੧੨੭
 ੧੫ ਇਕਆਵਹਿਇਕਨਾਵਹਿ
 ੧੬ ਨਿਵਨਿਵਪਾਈਲਗਊ
 ੧੭ ਕਿਸਕਉਕਤਿਸੁਲਾਵਹਿ
 ੧੮ ਕੋਈਭੀਖਕਭੀਖਿਆਖਾਇ
 ੧੯ ਦੁਪਾਬਿਨਪੇਨਪੰਖਾਬਿਨਪੰਖੀ
 ੨੦ ਕਾਇਆਬਹਮਾਮਨੈਧੋਤੀ
 ੨੧ ਸੇਵਕੁਦਸਭਗਤਏਸੇ
 ੨੨ ਕਾਨੀਗਾਗਰਦੇਤਦੁਏਲੀ ੧੨੭
 ੨੩ ਮੋਤਕੁਟਿਬਮੋਤਸਭਕਾਗਾ ੧੨੮
 ੨੪ ਆਪਕਰੈਸਚੁਅਲਖਅਪਾਰ
 ੨੫ ਵਿਦਿਆਵੀਰਗੀਤਪਰਉਪ
 ੨੬ ਏਕਨਗਰੀਆਗੁਣਕਰਿ
 ੨੭ ਪੇਦਕਣੈਪਨਖਗੀਇਆਲੀ
 ੨੮ ਨਕਿਸਕਾਪੁਤਨਕਿਸਕੀ
 ੨੯ ਤਿਤਸਰਵਰਣੈਭਈਲੇ
 ੩੦ ਛਿਆਪਗਛਿਆਗੁਗਛਿਅ
 ੩੧ ਲਖਲਸਕਰਲਖਵਾਨੇਨੇਜੇ
 ੩੨ ਵੀਦਮੇਗਏਕਨਾਮਦੁਖਾਵਿਚ
 ੩੩ ਵੇਦਤਿਆਰਸਨਕੈਤਾਈ
 ੩੪ ਗੀਤਰਪੰਚਗੁਪਤਿਮਨਵਸਿ ੧੨੯
 ੩੫ ਮਨਮੋਤੀਨੇਗਹਲੋਹੇਵੈ ੧੨੯
 ੩੬ ਕੀਤਾਤੇਵੈਕਰੈਕਰਾਏ
 ੩੭ ਗੁਕਾਸਬਦੁਮਨੈਮਰਿ
 ੩੮ ਗੁਕਰਭੀਗਿਆਨਾਧਿਆਨੁ

ਅਸਾ
 ੨੯ ਖੁਰਸਨਖਸਮਾਨਾਕੀਅ
 ੧ ਭਿ ਮਹਲਾਤੀਜਾ ੩੧੧ ਪਤਿ
 ੧ ਤਰਿਰਸਨਪਾਵੈਦਰੁਭਾਗ
 ੨ ਸਚਦਮੁਅਗਵਿਰਤੁ
 ੩ ਸਤਿਗੁਰਦਿਤਦਰੀਵਰਿ
 ੪ ਮੇਰਪ੍ਰਸਾਦਗਾਗਰੀਭੀਰ
 ੫ ਦੁਜੈਰਾਇਲਗੇਦੁਖਪਾਇ ੧੨੯
 ੬ ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਮਰਮਰੁ ੧੩੦
 ੭ ਲਾਲੈਅਪਲੀਜਾਤਿ
 ੮ ਮਨਮੁਖਸੁਭੈਸੁਭ
 ੯ ਰੁਗਤਰਤਾਜਨੁਸਯਸੁਭ
 ੧੦ ਗੁਰਸਾਗਰਸਤਿਗੁਰ
 ੧੧ ਸਬਦਮਰੈਤਿਸੁਸਦਾਅ
 ੧੨ ਨਿਰਤਕਰੈਬਹੁਦਾਜੇਦਜਾਏ
 ੧੩ ਤਰਿਕੈਕਲੈਸਤਿਗੁਰ
 ੧੪ ਭਮਤਲਾ ੪੧੧ ਪਤਿ
 ੧੫ ਤੁਕਰਤਸਾਚਿਆਹੁਮੈਰਾ ੧੩੦
 ੧੬ ਕਿਸਤੀਪਨਾਕੀਆ ੧੩੧
 ੧੭ ਤਿਰਦੇਸੁਦਿਸੁਦਿ
 ੧੮ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪੇਮ
 ੧੯ ਗੁਲਗਾਵਾਗੁਲਬੇਲੀ
 ੨੦ ਨਾਮਸੁਨੀਨਾਮੇਮਨਿਭਾਵੈ
 ੨੧ ਗੁਰਮੁਖਗਰਿਹਰਿਵੇਲ
 ੨੨ ਤਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਿਭੂ
 ੨੩ ਹਥਿਕਰਿਤਤਵਜਾਵੈ
 ੨੪ ਕਬਕੋਭਾਲੈਪੁਪੁਪੁ
 ੨੫ ਸਤਸੰਗਾਤਿਮਿਲੀਐ
 ੨੬ ਆਇਆਮਰਦੁਪੁਗਾ ੧੩੧

ਅਸਾ
 ੧੩ ਜਨਮਪਦਾਰਥਪਾਇ ੧੩੨
 ੧੪ ਤਉਅਨਰਿਨਹਰਿਨਾਮ
 ੧੫ ਮਾਈਮੋਹਿਪੀਤਮਗਮ
 ੧੬ ਭਮਤਲਾ ੫੧੧ ਪਤਿ
 ੧੭ ਜਿਨਲਾਈਪੀਤਿ
 ੧੮ ਸਸੁਤੋਪਿਰਕੀਨੀਦਬੁ
 ੧੯ ਨਿਜਰੁਗਤੀਸੀਲਵੰਤੀ
 ੨੦ ਮਤਕਰਉਸੇਪਕਨਨ
 ੨੧ ਪ੍ਰਥਮੈਮਤਾਜਿਪਤੀ
 ੨੨ ਪਰਦੇਸਭਗਸਉਦੇ
 ੨੩ ਗੁਨਅਵਗੁਨਮੋਰੋਕਛੁ ੧੩੨
 ੨੪ ਰਾਨੁਦੇਇਕਭਿਪੁਨਾ ੧੩੩
 ੨੫ ਦੁਖਰੋਗਗਏਗਤ
 ੨੬ ਅਰਨ੍ਹਾਵੈਬਿਲਲਵੈ
 ੨੭ ਜਉਮੈਕੀਉਸਗਲ
 ੨੮ ਪ੍ਰਥਮੈਤੇਰੀਨੀਕੀ
 ੨੯ ਜੀਵਤਰੀਸੈਤਿਸੁਸਿ
 ੩੦ ਪੁਤੀਤੇਰੀਬਿਧਕਾਰਿ
 ੩੧ ਇਕਘੜੀਰਿਦਸਮੇ
 ੩੨ ਤਰਿਸੇਦਾਮਹਿਧਮ
 ੩੩ ਪ੍ਰਕ੍ਰੋਇਕਿਰਪਾਲ
 ੩੪ ਕਭਿਕਿਰਪਾਪੁਰਪੁ ੧੩੩
 ੩੫ ਜੈਸੇਕਿਰਸਾਣਥੇਵੈ ੧੩੪
 ੩੬ ਤਉਨਿਪਤੇਰੈਸਗਲ
 ੩੭ ਨਿਕਟਜੀਅਕੈਸਦ
 ੩੮ ਤਰਿਹਸੁਭੈਰੋਛੇਰਸ
 ੩੯ ਜੀਅਪਾਨਧਨਹਰਿਕੋ
 ੪੦ ਅਨਦਾਬਿਨੋਦਭਏ

ਅੰਕ	ਅਸਾ	ਅੰਕ	ਅਸਾ	ਅੰਕ	ਅਸਾ
੨੫	ਗੁਰਕੈਸਬਦਬਨਾਵਤਾ	੫੩	ਦੁਖਘਨੇਜਬੋਤੇਤੁਰਿ	੮੧	ਸਰਬਸੁਖਾਬਨੇਤੇਰੇ
੨੬	ਬੁਧਪਰਗਾਸਭਈ	੫੪	ਸਾਨਨਾਮੁਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾ	੮੨	ਉਨਕੈਸੰਗਤੁੰਕਰਤੀਕੇਲਾ)
੨੭	ਹਰਿਸੁਪੀਵਤਸਦਾ	੫੫	ਪਾਵਤੁਰਈਅੰਜੋਬਨਬਲੀ	੮੩	ਨਾਓਤੁਮਰਤਾਨਾਮਨੁਰਿਆ
੨੮	ਕਾਮਕੋਪਲੋਰੁਮੋਹਿਮਿ	੫੬	ਏਕਬਗੀਚਪੇਰੁਘਨਕਰਿਆ	੮੪	ਅਨਿਕਭਾਤਕਰਿਸੇਵਾਕਰੀਐ
੨੯	ਰੁਈਪਾਪਤਮਾਨੁਪਦੇ	੫੭	ਰਾਜਲੀਲਾਤੇਰੇਨਾਮਬਨਾਈ	੮੫	ਪ੍ਰਭੁਕੀਪੀਤਸਦਾਸੁਖੋਹਿਐ ੧੩੮
੩੦	ਰੁਈਬਿਨੁਅਵਰਨਾਹੀ	੫੮	ਤੀਰਥਜਾਉਤਾਹਉਤਉ	੮੬	ਕ੍ਰਪਤਿਹੋਇਕੈਰਾਜਕਮਾਇਆ ੧੩੯
੩੧	ਹਰਿਨਨਲੀਨੇਪ੍ਰਭੁ	੫੯	ਘਰਮਹਿਸੁਖਬਹਰਕੁਨਿ	੮੭	ਹਈਨਾਸਿਉਪੀਤਕਰੀਘਨੇਗੀ
੩੨	ਅਉਖਧਕਾਇਓਹਿ	੬੦	ਜਹਾਪਠਾਵਤੁਤਤਤਜਾਈ	੮੮	ਆਠਪਹਿਗਨਿਕਟਕਰਿਨਾਨੈ
੩੩	ਬਾਛਤਨਾਹੀਸੁਬੇਲਾ	੬੧	ਉਤਤਬੈਠਤੋਸੇਵਤਾਧਿਆ	੮੯	ਸਗਲਾਸੁਖਜਪਿਏਕੈ
੩੪	ਸੁਦਾਸਦਾਅਤਮਪਰ ੧੩੯੦	੬੨	ਜਾਕੈਸਿਸਰਨਸੁਖਨਿਧਨੁ	੯੦	ਆਠਪਹਰਉਦਕਾਇਸਨਾਨੀ
੩੫	ਜਾਗਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭ ੧੩੯੧	੬੩	ਜੀਸਨੀਰਕੋਕੋਈਨਜਨੈ	੯੧	ਜੀਤਪੈਰੋਭੁਈਪਨਿਹਾਰੀ
੩੬	ਕਾਮਕੋਪਮਾਇਆਮ ੬੪	੬੪	ਏਕੋਏਕੀਨੈਨਾਨਿਹਾਰਉ	੯੨	ਸਾਧੁਸੰਗਸਿਖਾਇਓਨਾਮੁ
੩੭	ਤੂਬੇਅੰਤਅਵਗਤਅ ੬੫	੬੫	ਕੋਟਨਨਮਕੋਸਿਟੇਰਦਾਰੇ	੯੩	ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਨਿਤਾਧਿਆਈ
੩੮	ਰਾਜਾਸਿਓਖਜੋਬਨਗਾ ੬੬	੬੬	ਸਿਟੀਤੀਆਸਾਅਗਿਆਨ	੯੪	ਸਾਧੁਸੰਗਤਤਾਰਿਓਸੰਸਾਰ
੩੯	ਕ੍ਰਮਮਹਿਸੋਈਸਗਲ ੬੭	੬੭	ਸਤੀਗੁਰਅਪਨਾਸਦਾਸ	੯੫	ਮੀਠੀਆਗਿਆਪਰਕੀਲਾ
੪੦	ਜੋਤੁਪਰਾਵੈਸੋਪਰਾਨ ੬੮	੬੮	ਆਪੋਪੇਗਬਿਸਥਾਰੀਸਾਖ	੯੬	ਮਾਥੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਰਿਸਾਟਿਕਹੁ
੪੧	ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਭੁ ੬੯	੬੯	ਓਕਤਾਸਿਆਨਪਕਛੁਨ	੯੭	ਜ ਸਰਬਦੁਖਜਬਾਬਿਸਰੈ ੧੩੯
੪੨	ਬਾਹਰਧੋਇਅੰਤਰਿਮ ੭੦	੭੦	ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਤਾਇਈ	੯੮	ਨਾਮਜਪਤਮਨੁਤਨੁਸਤ ੧੪੦
੪੩	ਉਦਮਕਰਤਹੋਵੇ ੭੧	੭੧	ਜੀਸਕਾਸਭਾਕਿਛੁਤਿਸਕਾ	੯੯	ਗਾਵਲੋਤੁੰਗਾਵਨਤਰੇ
੪੪	ਅਧਮਰੰਡਲੀਭਈ ੧੩੯੨	੭੨	ਜਉਤੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਪ੍ਰਭ ੧੩੯੦੦੧	੧੦੦	ਪ੍ਰਿਥਮੈਸਿਟਿਆਤਨਕਾਦੁਖ
੪੫	ਬੰਧਨਕਾਟਿਬਿਸਾਰੇਅ ੭੩	੭੩	ਕਾਮਕੋਪਅੰਤਕਾਰਵਿਗੁਣੇ ੧੩੯੦੧	੧੦੧	ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਦੀਆਭੇਜ
੪੬	ਜਬੁੰਸਾਹਿਬਤਭਉਕੇਰ ੭੪	੭੪	ਤੂੰਮੇਰਾਤਰੰਗਮਮੀਨਤੁ ੧੦੨	੧੦੨	ਗੁਰਪੁਰੇਦੇਗਬਿਆਤਾਥਾ)
੪੭	ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਮਾਰਥ ੭੫	੭੫	ਰੋਵਨਤਰੇਤੂਠਕਮਨਾ ੧੦੩	੧੦੩	ਮੈਬੰਦਾਬੈਖਗੀਦਸਦੁ
੪੮	ਆਗੈਹੀਤੇਸਰਕਛੁ ੭੬	੭੬	ਸੋਇਹਤੀਪਭਖਬਰ ੧੦੪	੧੦੪	ਸਰਬਸੁਖਾਮੈਭਾਇਆ
੪੯	ਤੂੰਦਿਸਹਰਿਤਾਸਭਕੇਲਾ ੭੭	੭੭	ਰਹਨਕਮਲਕੀਆਸ ੧੦੫	੧੦੫	ਸਾਈਅਲਖਅਪਾਰਭੋਗੀਮਨ
੫੦	ਕਰਿਕੋਰਪਾਪਭਅੰਤਰਿ ੭੮	੭੮	ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਨਾਨਿਟੇਜੀਜਾ ੧੦੬	੧੦੬	ਲਾਖਭਗਤਅਰਾਧਿਕਰੇਤੇ
੫੧	ਮੋਹਮਲਨਨੀਦਤੇਛੁਟ ੭੯	੭੯	ਠਾਕਰਸਿਉਜਾਕੀਬੁਨਿ ੧੦੭	੧੦੭	ਤੁਭੈਕੋਰਾਵਿਸਾਰਹਿਕੋਖਿਆਲ
੫੨	ਲਾਲਚੋਲਨਾਤੈਤਨੁਸੇ ੮੦	੮੦	ਜਉਮੈਅਪਨਾਸਤਿਗੁਰ		

ਆਸਾ
 ੧੦੮ ਜਿਨਾਨਾਵਿਸਰੈਨਾਮਸੇਕਿਨੇਰਿਆ
 ੧੦੯ ਪੁਰਗਰਿਆਸੁਬਠਾਇਹਮਾਗਾ
 ੧੧੦ ਕਿਅਸੋਦਰਿਨਾਮਾਦਿਸਾਗਿ
 ੧੦੧੧ ਕੋਇਨਾਕਿਸੀਸੀਗਕਾਏ
 ੧੧੨ ਨਿਸਾਸਿਮਗਤਿਦੁਖਨਾਇ
 ੧੧੩ ਗੋਵਿੰਦਗੁਣੀਨਿਧਨ
 ੧੧੪ ਗਾਰਿਗੀਭੀਰਅਪਾਰ
 ੧੧੫ ਆਦੁਮੀਤਾਇਕਤੋ
 ੧੧੬ ਉਦਮਕੀਆਕਗਾਇਆ
 ੧੧੭ ਨਾਕਾਠਾਕੁਰਤੁਹੀਪੁਰਤਕੇ
 ੧੧੮ ਨਾਪੁਰਕੀਤਉਚੇਰਲੀ
 ੧੧੯ ਸੰਤਨਕੀਤੋਇਦਸੁਗੀ
 ੧੨੦ ਠੀਗਨੇਲਾਤਉਲਊ
 ੧੨੧ ਸੁਖਸੁਨਅਨੰਦੁਪਲਾ
 ੧੨੨ ਚਿਤਵਉਚਿਤਵ ੧੪੨
 ੧੨੩ ਅੰਤਰਿਗਾਵਉਬਾਹਰਿ
 ੧੨੪ ਨਿਸਨੇਤੁਮਸਾਬਿਰਕਰਿ
 ੧੨੫ ਅਪੁਸਤਬਤਤੋਰਈਸੀਧਰੀ
 ੧੨੬ ਸਿਥਿਆਸੰਗਸੰਗਥ
 ੧੨੭ ਨਿਮਖਕਾਮਸੁਆਰਕਾਹਨ
 ੧੨੮ ਲੂਕਕਮਾਨੇਸੋਈਤੁਮ
 ੧੨੯ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਧੇਰਖੇ
 ੧੩੦ ਨਦੁਆਭੇਖਾਦਿਖਾਵੈਬਹੁ
 ੧੩੧ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਸੇਰੇਮਨਬਸਿ
 ੧੩੨ ਚਾਰਬਰਨਚਉਤਕੇ ੧੪੨
 ੧੩੩ ਨੀਕੀਨੀਆਕੀਤਰਿਕਥਾ ੧੪੩
 ੧੩੪ ਤਮਾਰੀਪਿਆਰੀਮੀਸਿਤੁ ੧੪੪

ਆਸਾ
 ੧੩੫ ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗਾਨੀ
 ੧੩੬ ਤਿਆਗਸਗਲਸਿਮਾਦਪਾ
 ੧੩੭ ਨੀਉਮਨਤਨੁਪਾਨਪਭਕੇ
 ੧੩੮ ਰੂਲਰੂਲਮਤਦੁਖਪਾਇਆ
 ੧੩੯ ਉਦਮਕਰਤੁਕਰਾਦੁਰਾਕੁਰ
 ੧੪੦ ਅਗਮਅਗੋਰਰਰਸੁਤਰ
 ੧੪੧ ਬਾਦਰੋਸੇਇਰੇਤਾ
 ੧੪੨ ਸਾਤਿਗੁਰਬਰਨਤੁਮਾਰੇ
 ੧੪੩ ਓਤਪੇਮਾਪਿਰੀ
 ੧੪੪ ਗੁਰਗਿਰਿਖਾਏਲੋਇਨਾ
 ੧੪੫ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਾ
 ੧੪੬ ਅਪਨੀਭਗਤਿਨਿਬਾਤ
 ੧੪੭ ਠਾਕੁਰਚਰਨਜੁਹਾਵੈ
 ੧੪੮ ਏਕਾਸਿਮਰਮਨਮਾਰੀ ੧੪੩
 ੧੪੯ ਤਰਿਬਿਸਗਤਿਸੋਮੁਆ ੧੪੪
 ੧੫੦ ਓਤੁਨੇਤੁਨਵੇਲਾ
 ੧੫੧ ਮਿਲਰਾਮਪਿਆਰੇ
 ੧੫੨ ਬਿਕਾਰਮਾਇਆਮਾਦਾ
 ੧੫੩ ਬਾਪਾਰਗੋਬਿੰਦਨਾਏ
 ੧੫੪ ਕੋਈਬਿਖਮਗਾਰਤੋਰੇ
 ੧੫੫ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਤਿਆਗ
 ੧੫੬ ਤਰਖਸੇਗਬੈਰਾਗਅਨੰਦੀ
 ੧੫੭ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਰਾ
 ੧੫੮ ਮਨਸਾਏਕਮਾਨਗੇ
 ੧੫੯ ਤਰਿਤਰਿਗੁਣੀਤਜਪੀ
 ੧੬੦ ਏਕਾਓਟਗੁਰੁ
 ੧੬੧ ਮਿਲਤਰਿਜਸੁਗਾਈ

ਆਸਾ
 ੧੬੨ ਗਰਟਕਰਟਤੁੰਤ ੧੪੪
 ੧੬੩ ਓਇਪਰਦੇਸੀਆਰੰ ੧੪੫
 ੧੬੪ ਮ:ਦ ਬਿਰਥਾਕਰਤੁਕੁਓਨ
 ੧ ਓਅਸਟਪਦੀਆਮ:੧ ਪਤਿ
 ੧ ਉਤਰਿਅਵਧਾਟਿਸਤਸਰ
 ੨ ਨਸਰਨਪੁਸਭਤਪੁਸਭ
 ੩ ਲੇਖਅਸੰਖਾਲਿਖਾਲਿਖ
 ੪ ਏਕਮਰੈਪੰਚੇਮਿਲਰੋਵਰਿ
 ੫ ਆਪੁਦੀਨਾਰੇਸੁਪਰਬੇ ੧੪੫
 ੬ ਗੁਰਮੁਖਗਿਆਨਧਿਆਨ ੧੪੬
 ੭ ਗਾਵਹਿਗੀਤੋਰੀਤ
 ੮ ਮਨਮੈਗਲਸਾਕਤਦੇਵਨਾ
 ੯ ਤਨਾਬਿਨਸੈਧਨਕਾਕੋਕਤੀਐ
 ੧੦ ਗੁਰਸੇਵੈਸੋਠਾਕੁਰ
 ੧੧ ਨਿਨਸਿਰਸੇਤਨਪਟੀਆ ੧੪੬
 ੧੨ ਕਤਾਸੁਖੇਲਤਬੇਲੇਘੋੜੇ ੧੪੭
 ੧੩ ਜੈਸੇਗੋਇਲਗੋਇਲੀ
 ੧੪ ਚਰੇਕੁੰਡਾਕੁੰਡੀਆਕੋਨੀਮੀ
 ੧੫ ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੈ
 ੧੬ ਚਲੇਚਲਟਹਰਵਾਟ
 ੧੭ ਕਿਆਜੀਗਲਚੁਕੀ ੧੪੭
 ੧੮ ਨਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆ ੧੪੮
 ੧੯ ਹੁੜੋਠਾਕੁਰਮਾਹਰੇਹੁੜੀ
 ੨੦ ਕੋਤਾਆਖਣਆਖੀਐ
 ੨੧ ਮਨਗਤਾਹਰਿਨਾਉ
 ੨੨ ਆਦਲਨਾਟਾਕਿਉ
 ੨੩ ਓਮਹਰਾ ੧੧ ਪਤਿ

ਆਸਾ

੧ ਸਾਸਤਬੇਰਾਸਿਮਤ
 ੨ ਸਤਿਗੁਰਮਰਗਰਮਗਵਾਇਆ ੧੪੯
 ੩ ਆਸਾਆਸਕਰੇਸਤ ੧੪੯
 ੪ ਗੁਰਤੇਸਤਉਪਜੈ
 ੫ ਸੁਣਮਨਮੰਦਸਾਇਤੁ
 ੬ ਘਰੇਅੰਦਰਿਸਰਬੁਧੈ
 ੭ ਆਪੈਆਪੁਪਛਾਇਆ
 ੮ ਏਤਗਣੀਮਹਲਨਪਾਇ ੧੪੯
 ੯ ਸਚਕੁਤੀਆਸੇਗੁਰਦੀ ੧੫੦
 ੧੦ ਸਚਰਤੇਸਨਿਰਮਲ
 ੧੧ ਸਰਨਾਵੈਨੋਲੋਚਦੀ
 ੧੨ ਅਮਿਤਾਨਿਨਾਚਖਾਇਓ
 ੧੩ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੁਣਉਪਜੈ
 ੧੪ ਸਬਦੇਤੀਗੁਰਤਿਜਾਪਦੇ ੧੫੦
 ੧੫ ਅਨਰਸਮਾਹਿਓਗੁਣਾਇਆ ੧੫੧
 ੧ ਓਮਹਲਾ ੫॥ ਪਤਿ
 ੧ ਪੰਚਮਨਾਏਪੰਚਗੁਸਾਏ॥
 ੨ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸਿਉਲਾਗੀਪੀਤਿ
 ੩ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਾਸਿਮਰੀਐ
 ੪ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਕਟੀਐਪ
 ੫ ਸਭਾਬਿਧਤੁਮਹੀਜਾਨਤੇ
 ੧ ਮਹਲਾ ੧॥ ਪਤਿ
 ੧ ਸਸੈਸੋਇਸਿਸਟਜਿਨ ਪਤਿ ੧੫੧
 ੨ ਮਃ੩ ਆਯੋਅੰਗੇਸਤਰੁਗੁਪਤਿ
 ੧ ਓਛੰਤਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੧੫੨
 ੧ ਮੁਪਜੇਬਨਬਾਲਵੀਏ ੧੫੩
 ੨ ਅਨਦੋਅਨਦੁਘਲਾ
 ੩ ਮੇਰਾਮਨੇਮੇਰਾਮਨੁ
 ੪ ਤੁਸਭਨੀਬਾਈਨਿਖੈਤਉਜੈ ੧੫੨
 ੫ ਤੁਸੁਟਤਰਣਕਾਲਿ ੧੫੩
 ੧੫੪

ਆਸਾ

ਮਃ੩॥ ਪਤਿ ੧੫੪
 ੨ ਸਾਨਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਹੁਤਮ ੧੫੪
 ੧ ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ
 ੧ ਜੀਵਨੇਮੈਜੀਵਨਪਾਇਆ ੧੫੫
 ੨ ਭ੍ਰਿਮਾਭ੍ਰਿਮਾਭ੍ਰਿਮਾਭ੍ਰਿਮਾ॥
 ੩ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੁਖਾਥਿਨਾਸਨਾ॥
 ੪ ਸਤਗੁਰਸਤਸਤੋਖਸਰੀਰ ੧੫੫
 ੫ ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਗਈ ੧੫੬
 ੬ ਮਨਨਾਮੁਨਪਾਨਾਹਰਿਸਨ
 ੭ ਵਡਾਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮ ੧੫੬
 ੮ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਾਭ੍ਰਿਨੇਲੋਇਣਾ ੧੫੭
 ੯ ਗੁਰਮੁਖਛੁਡਛੁਡਦੇਇਆ
 ੧੦ ਅਮਿਤਗੁਰਤਰੰਗਰਹੈ॥
 ੧੧ ਜਿਨਅੰਤਹਿਹਰਿਗਿਪੀਤਏ
 ੧੨ ਜਿਨਾਭੇਇਆਮੇਰਾਪੁਰਾ
 ੧੩ ਜਿਨਾਮਸਤਕਪੁਰਹਰਿ
 ੧੪ ਮੇਰੇਮਨਪਰਦੇਸੀਵਿਖਿਅਏ ੧੫੭
 ੧ ਓਮਹਲਾ ੫॥ ਪਤਿ
 ੧ ਅਨਦੋਅਨਦੁਘਲਾਮੈ ੧੫੮
 ੨ ਅਕਥਾਹਰਿਅਕਥਾ
 ੩ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੋਧਿ
 ੪ ਜਲਦੁਪਨਿਆਈਗੀਤਿ ੧੫੮
 ੫ ਜਾਕਉਬੋਜਤਿਅਸੰਖਿਐ ੧੫੯
 ੬ ਨਾਮਨਪਾਤਿਗੋਬਿੰਦਨਹਿਅ
 ੭ ਬਿਰਸਤਿਨੇਸੇਗੁਰਮਰੈਨਜਾਦੁ
 ੮ ਮਿਲਉਸਤਨਕੈਸੰਗੇਐ ੧੫੯
 ੯ ਪੁਰਖਪਤੇਗੁਰਦਾਨ
 ੧੦ ਭ੍ਰਿਨੀਰੈਨੀਅਤੀਚਮਕਾ ੧੬੦
 ੧੧ ਉਠਿਵਿੰਦਵਣਾਉਤ੍ਰਿਮ
 ੧੨ ਵੰਦਮੇਰੇਆਲਸਾਹਰਿ
 ੧੩ ਦਿਨਗਤਿਕਮਾਇਣਾਸੁ

ਗੁਰਗੁਜਰੀ

੧੪ ਕਮਲਾਕੁਮਰੀਤਕਮਲਾਕੁਮਰੀ ੧੬੦
 ੧ ਵਰਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੧੬੧
 ੧ ਆਪੀਨੈਆਪਸਾਜਿਓਆ
 ੧ ਬਾਣੀਗੁਰਤਬੀਪਤਿ॥ ੧੬੫
 ੧ ਭਗਗੁਰਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੧੬੬
 ੧ ਤੇਰਾਨਾਮੁਕਹੀਚਰਣਾਈਆ
 ੨ ਨਾਭਕਮਲਤੇਬ੍ਰਹਮਾਉਪਜੈ
 ੧ ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ
 ੧ ਧਿਗਾਇਵੇਹਾਜੀਵਣਾ
 ੨ ਹਰਿਕੀਤਮਸੇਵਕਰਹੁਦੁ
 ੩ ਜਗਮਹਿਨਾਮੁਦੁਲੰਭੈ
 ੪ ਰਾਮਨਾਮੁਸਭਕੋਕਹੈਕਹਿਐ
 ੫ ਤਿਸੁਜਨਸਾਤਸਾਦਾਸੁਖਹੈ
 ੬ ਨਾਕਾਂਸੀਮਤਿਉਪਜੈ
 ੭ ਏਕੋਨਾਮੁਨਿਪਾਨਹੈ
 ੧ ਓ ਮਹਲਾ ੪॥ ਪਤਿ
 ੧ ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁ
 ੨ ਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਮ ੧੬੯
 ੩ ਹਰਿਨਨਉਤਮਉਤਮਬਖਸ਼ ੧੭੦
 ੪ ਤੇਤੁਰਾਇਆਲਮੇਰਾਮਨੁ
 ੫ ਗੁਰਮੁਖਸਖੀਸਹੇਲੀ
 ੬ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖ
 ੭ ਮਾਈਬਾਪੁਪੁਤਸਭ
 ੧ ਓਮਹਲਾ ੫॥ ਪਤਿ
 ੧ ਕਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿ
 ੨ ਕਿਰਿਆਚਰਕਹਿਖਦੁ
 ੩ ਹਰਿਪਨਜਾਪਹਰਿਧਨਤਾਪ
 ੪ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਕਿਲਾਵਿਖ ੧੭੦
 ੫ ਮਤਕਰੇਪਦਮਕੈਤਾਈ ੧੭੧

ਗੁਜਰੀ

ਗੁਜਰੀ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ

ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ

੬

੭

੮

੯

੧੦

੧੧

੧੨

੧੩

੧੪

੧੫

੧੬

੧੭

੧੮

੧੯

੨੦

੨੧

੨੨

੨੩

੨੪

੨੫

੨੬

੨੭

੨੮

੨੯

੩੦

੩੧

ਨਾਮਨਿਧਾਨਾਨੀਨਜਾਪਿ

ਜਿਸੁਮਾਨੁਖਪਹਿਕਰਉ

ਪ੍ਰਥਮੈਗਰਭਮਾਤਕੇਵਾ

ਦੁਖਾਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਆ

ਪਤਿਤਪਾਦਿਤੁਲੀਇਕਰਿ

ਜੇਨਾਤੀਕੋਉਬੁਝਨਹੋਗਾ

ਮਤਾਮਸੁਗਤਿਅਵਰ

ਦਿਨਗਤੀਅਰਾਧਤੁਪਿ

ਮੁਨਜੇਗੀਸਾਸਤਗਕਤ

ਦੁਇਕਰਿਜੇਤੁਕਰੀ

ਮਾਤਾਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤ

ਆਲਜਾਲਕੁਮਮੇਤ

ਧਿਨਮਤਿਥਾਪਿਉਥਾਪ

ਤੁਰਾਤਾਨੀਆਸਭਨਕ

ਕਹਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਰ

ਬੁਝਮਲੇਕਅਹਰਦੁ

ਅਪਜਸੁਮਿਟੈਏਦੈਨਗਰੀ

ਥਿਸਵੰਗਰਨੀਅਨਕੇ

ਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਗੇ

ਕਬੁਤੁਹਰਿਸਿਉਚੀਤਨ

ਰਸਨਗਮਰਮਰਵੰਤਾ

ਛਾਡਸਗਲਾਸਿਆਨਪਾ

ਅਪਨਾਗੁਰਸੇਵਸਦੀ

ਗੁਰਪਸਾਦੀਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈ

ਅਰਾਧਸੀਪਰਸਠਲ

ਤੁਸਮਰਥਸਰਨਕੇਦਾਤਾ

੧

ਅਸਟਪਦੀਆਮਃ੧ ਪਤਿ

੧

ਏਕਨਗਰੀਪਰੰਤੋਰਬਸੀਅਏ

੨

ਕਦਨਕਦਨਨਾਰਤਿਪਭ

੩

ਐਨੀਜਨਮਮਰੈਆਵੈਦੁਨ

੪

ਐਨੀਨਾਤਮਉਤਮਨੀਰਨਮਧ

੫

ਗੁਗਤਪੇਮਅਰਾਧਤ

ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ

੧

ਨਿਰਤਕਰੀਇਹਮਨਲ

ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ

੧

ਹਰਿਬਿਗੁਨੀਅਰਾਗਿਨਸਕੈ

੧

ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ

੧

ਗਜਨਮਤਿਰਾਜਾਤੁਰੀਅ

੨

ਨਾਥਨਰਾਗਦੀਨਬੰਧਦ

੧

ਫਾਗਗੁਜਰੀਮਃ੩ ਪਤਿ

੧

ਅਪਨਾਅਪਉਪਾਇਭਾ

੧੧

ਫਾਗਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ

੧੧

ਅਕੁਲਾਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖ

੧

ਗੁਗਤਕੀਬਾਲੀ ਪਤਿ

੧

ਓ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੬ ਪਤਿ

੧

ਸੇਵਕਨਨਬਨੇਟਾਕੁਰ

੨

ਮੇਰੇਸੁੰਦਰਕਤੁਤਮਿਲੇਕਿਤ

੩

ਮੇਰੇਮਨਮੁਖਹਰਿਹਰਿਹਰਿ

੪

ਅਬਾਹਮਚਲੀਠਾਕੁਰਪਹਿਤਾ

੫

ਹਰਿਗੁਣਗਵੈਤਉਤਿਸੁ

੬

ਹਰਿਕਿਨਾਮਬਿਨਾਸੁੰਦਰਹੰਤਕਰੀ

ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ

੧

ਮਾਈਗੁਰਚਕੀਚਿਤੁ

੨

ਮਾਈਹੋਨਤਰਸੇਹੋਈਐ

੩

ਮਾਈਸੁਨਤਸੇਚਭੈ ੧੧੫

੪

ਮਨਹਰਿਕੀਗਤਿਕਰਿਸਦ

੫

ਮਨਜਉਅਪਨੇਪਭਰਦ

੬

ਪਰਨੀਉਤਉਪਸਾਹਿ

੭

ਮਨਸਗਲਾਸਿਆਨਪੁਰੀ

੮

ਹਰਿਪ੍ਰਭਸੁਖਦਾਤਾ

੯

ਸੋਪਕੁਜਤਕਤਪੋਖਿਓਨੇਲੀ

੧੦

ਹਰਿਗਮਨਾਮਜਪਿਲਾਤਾ

੧੧

ਮਨਕਤਾਅਹੰਕਾਰਅ

੧੨

ਸੋਪਕੁਨੇਰੇਤੁਤੇ

੧੩

ਮਨਗੁਗਮਿਲਕਾਜ

੧੪

ਮਾਈਜੇਪਭਕੇਗੁਨਗਵੈ

੧੫

ਚੰਦਲਸੁਪਨੈਭੀਉਰਝਾਇਓ

੧੬

ਸਰਬਸੁਖਗੁਰਚਰਨਾ

੧੭

ਅਪਨੇਹਰਿਪਤਿਬਿਨਤੀਕਰੀ

੧੮

ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਦੈਪਰ

੧੯

ਮਾਈਪਕੁਕੇਚਰਨਨੀ

੨੦

ਪਰਨੀਉਪੇਖਉਰਸੁਤਮਰਾ

੨੧

ਤੇਰਾਜਨਗਮਰਜਾਇ

੨੨

ਮਾਈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨ ੧੮੮

੨੩

ਠਾਕੁਰਹੋਏਆਪਚਾਇਆਲਾ ੧੮੯

੨੪

ਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਪਤਿ

੨੫

ਅਨਾਥਨਾਥਪਰਮਾਰੇ

੨੬

ਪ੍ਰਭਾਈਮਨੋਰਥਮੇਰਾ

੨੭

ਮੀਤਾਐਸੇਹਰਿਜੀਉ

੨੮

ਦਰਸਨਨਾਮਕਉਮਨੁ

੨੯

ਅਮ੍ਰਿਤਪਿਅਾਬਚਨਤੁਮਰੇ

੩੦

ਹਰਿਜਪਿਸੇਵਕੁਪਾਹਉਤਾਰਿਓ

੩੧

ਕਰਤਾਛਿਰੇਬਨਭੇਖਮੇਰਾ

੩੨

ਮੈਪੋਖਿਓਰੀਮੇਰਨਉਚਾ

੩੩

ਮੈਬਭੁਬਿਧਪਾਖਿਓ

੩੪

ਏਕੈਰੇਹਰਿਏਕੈਜਾਨਾ

ਬਿਹਾਗਨ

ਵਡੀਸ

ਵਡੀਸ

੨੫ ਨਾਨੀਨਾਈਤਕੀ
 ੨੬ ਥਿਆਏਗਾਏਕਰਨੈਤਰ
 ੨੭ ਭਿਲਟੀਰਿਮਨਉਲਟੀਰੇ
 ੨੮ ਸਗੁਰਿਨਕੇਸਮਰਥਪੰਥ
 ਮਹਲਾ ੫ ੨੬੫੫
 ੧ ਅਹਮਨੁਨੈਕਨਕਾਏਥਕਰੈ ੧੮੨
 ੨ ਸਭਕਿਛੁਜੀਵਤਕੀਬਿਵਰੁਖ
 ੩ ਨਗਤਮੈਸੁਠੀਦੇਖੀਪੀਤਿ ॥
 ਰਾਗਬਿਹਾਗਮਹਲਾ ੫ ਪਾਤਿ
 ੧ ਦੁਤਨਸੰਗਰੀਆਕੁਯੰਗਮ
 ਛੰਤਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪਾਤਿ
 ੧ ਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਥਿਆਈਐਮੈ
 ੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤੈ
 ੩ ਨਗਸੁਕਿਤਕੀਰਤਨਾਮੁਤੈ
 ੪ ਉਥਿਬਲਿਤਗੀਤਨਕਉ ੧੮੨
 ੫ ਜੀਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨੇਤਿ ੧੮੨
 ੬ ਸਭਨੀਅਤੇਰੇਤੁਸਭਸ
 ੧ ਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ਪਾਤਿ
 ੧ ਤਰਿਕਾਏਕਅਚੰਭਉਦੇਖਿ
 ੨ ਅਤਮੀਤਮਾਮਨਮੋਤਨ
 ੩ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ੧੮੨
 ੪ ਵਧਸੁਖਰੈਨਵੀਏ ੧੮੨
 ੫ ਤਰਿਚਰਨਸਰੋਵਰੇਤਰ
 ੬ ਖੋਜਤਸੰਤਾਛਿਰਿ
 ੭ ਅਨਕਾਏਗਤਕੀਆ
 ੮ ਸੁਨਤੁਬਿਠੀਆਠਾਕੁਰ ੧੮੨
 ੯ ਬੋਲਸੁਧਗਮੀਕੀਆਮੋਨ ੧੮੫
 ੧੦ ਵਰਮਹਲਾ ੪ ਪਾਤਿ ੧੮੫
 ੧ ਸਭਤੇਰੀਤੁਸਭਸ
 ੧ ਛੰਤ ਵਡੀਸਮਹਲਾ ੧ ਪਾਤਿ
 ੧ ਅਮਲੀਅਮਲਨਅਪਰੈ

੨ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀਸਤੁਗਾਇਆ
 ੩ ਮੋਰਿਗੁਣਵੰਤਲਾਇਆ ॥
 ੧ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪਾਤਿ ॥
 ੨ ਮਨਮੈਲੇਸਭਕਿਛੁਮੈਲਾਏ
 ੩ ਨਦਰੀਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੀਏ ੧੮੨
 ੪ ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਕਾਰੁਤੈ
 ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਮੀਠਾ
 ੬ ਗੁਰਮੁਖਿਸਰਜੰਨਮ
 ੭ ਰਸਨਾਹਰਿਸਾਦਲਾਗੀ
 ੮ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆ
 ੯ ਉਥੈਨਾਵੈਨਾਲਾਵੇਧੈ
 ੧ ਮਹਲਾ ੪ ਪਾਤਿ
 ੧ ਸੋਨਏਕਏਕੋਪਕੁਠਾਕੁਰ
 ੨ ਮੇਰਾਹਰਿਪਕੁਸੁੰਦਰਮੈਸਾਗਨ
 ੩ ਮੈਮਾਨਵਰੀਆਸਭ ੧੮੮
 ੪ ਵਡੀਸਮਹਲਾ ੫ ਪਾਤਿ
 ੧ ਅਤਿਉਤਕਾਰਕਾਰਬਾਹ ੧੮੮
 ੨ ਧੰਨਸੁਦੇਲਾਜਿਤੁਰਸਮੁਕਰਦਾ ॥
 ੩ ਤੁਥਿਅੰਤਕੋਢਿਲਾਜਾਏ ॥
 ੪ ਅੰਤਰਿਨਾਮੀਸੇਪਕੁਪੁਰਾ
 ੫ ਤੁਵਰਨਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
 ੬ ਸਾਧਸੰਗਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ੭ ਵਿਸਰਿਨਾਹੀਪੁਰੀਨਰਹਿ
 ੮ ਤੁੰਜਾਣਾਇਤਕੇਈਨਾਏ
 ੯ ਮੇਰੇਅੰਤਰਿਲੇਚਾਮਿਲਕੀ
 ੧ ਅਸਟਪਰੀਆਮਹਲਾ ੩ ਪਾਤਿ
 ੧ ਸਰੀਬਾਦੀਸਰੁਧਨ ॥ ੧੮੯
 ੨ ਮਨੁਆਦਰਿਦਿਸਪਾਦਰਾ ੧੮੯
 ੩ ਛੰਤਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਾਤਿ ੮੫
 ੧ ਗਾਇਆਕੁਠਾਵਿਗਾੜਕਾਰੇ

੨ ਕਰਹੁਦਾਇਆਤੇਗਨਾਮੁਵਖਲ
 ਮਹਲਾ ੩ ਪਾਤਿ
 ੧ ਅਪਣਾਪਿਰਕੈਰੰਗਰਤੀ ੧੮੦
 ੨ ਗੁਰਮੁਖਸਭਵਪਾਰਭਲਾ ੧੮੧
 ੩ ਮਨਮੋਰਿਆਤੁੰਸਦ
 ੪ ਰਤਨਪਦਾਰਥਵਦਨੀਅਧਿ
 ੫ ਸਰਾਸਉਦਹਰਿਨਾਮੁਤੈ
 ੬ ਦੇਸਨਮੋਰਿਆਆਵਗਭਿ ੧੮੧
 ੭ ਛੰਤਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪਾਤਿ
 ੧ ਮੇਰੇਮਾਨਿਮੇਰੇਮਾਨਿਸਾਤਿਗੁਰ ੧੮੨
 ੨ ਤਉਗੁਰਬਿਨੁਤਉਗੁਰਬਿਨੁ
 ੩ ਤਰਿਸਾਤਿਗੁਰਤਰਿਸਾਤਿਗੁਰ
 ੪ ਤਰਿਕਿਰਪਾਤਰਿਕਿਰਪਾ ੧੮੨
 ੫ ਦੇਤਨਦਨੀਉਗਾਮਉ ੧੮੩
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਤਿ
 ੧ ਗੁਰਮਿਲਲਪਾਜੀਉ
 ੨ ਤਿਨਘੋਲਾਪੁਮਾਈਜਿਨ
 ੩ ਪਕੁਕਰਦਕਾਰਕਾਸਮਰ ੧੮੩
 ੪ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਾਤਿ
 ੧ ਧੰਨਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤ ੧੮੪
 ੨ ਆਦਹੁਮਿਲਤੁਸਹੇਲੀਰੇ
 ੩ ਸਚਸਿਰੰਦਾਸਚਾਜਾਣੀਐ
 ੪ ਜੀਨਜਕਸਿਰੰਦਾਸਮਾਈਆ ੧੮੪
 ੫ ਬਾਬਾਆਈਅਧੈਉਰਚਲਦਾ ੧੮੫
 ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪਾਤਿ
 ੧ ਪਕੁਸਰਦਾਹਰਿਮਾਲਾਹੀ
 ੨ ਸੁਣਿਅਤੁਕੰਤਮੇਲੀਆ
 ੩ ਰੇਵਗਿਪਿਰਹਿਵਿਛੰਨੀਆ
 ੪ ਇਤਸਰੀਰਜਜਗੀਏ ੧੮੫
 ਵਰਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪਾਤਿ ੧੮੬
 ੧ ਤੁਮਾਧੇਹੀਆਪਆਪੈ

- ੧ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ੧ ਸੋਰਠਿਮਝਲਾ ੧ ਪਤਿ॥
 ੧ ਸਕੁਨਾਮਹਲਾ ਆਇਆਇ ੧੨
 ੨ ਮਨਹਾਲੀਕਿਰਸਾਣੀਕਰਲੀ ੧੬
 ੨ ਮਾਇਬਾਪਕੋਬੇਰਾਨੀਕ
 ੪ ਪੁਨਧਰਤੀਪੁਨਪਾਲੀ
 ੫ ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤਪਰਮਪਰ
 ੬ ਅਲਖਅਪਾਰਅਗੰਮ
 ੭ ਨਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁਪਾਲੀਐ
 ੮ ਤੁਰਪੁਰਦਾਤਾਨਮਾਤਿ
 ੯ ਨੀਸਨਯਨਿਪਕਰਤੁਮ
 ੧੦ ਅਪਨਾਪਰਪੁਸਤ
 ੧੧ ਸਰਬਨੀਅਸਿਰਲੇਖ ੧੨
 ੧੨ ਨਾਤਿਸੁਰਾਵਤਰਹੀ ੧੨੦੦
 ੧੩ ਮਹਲਾਤੀਜਾ ੩ ਪਤਿ
 ੧ ਸੇਵਕਸੇਵਕਹਰਿ
 ੨ ਚਗਤਖਨਾਨਾਰਗਰਨ
 ੩ ਦਸਾਨਿਦਸੋਵੈਤ
 ੪ ਹਰਿਜੀਉਤੁਧਨੇਸਰ
 ੫ ਗੁਰਮੁਖਭਗਤਕਹਰਿ
 ੬ ਸੋਸਿਖਸਖਾਬੰਧਪਰੈ
 ੭ ਸਚੀਭਗਤਸਤਿਗੁਰਤੇ ੧੨
 ੮ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਾ ੧੩
 ੯ ਕੀਰੀਗੁਲੀਕਿਭਵਰ
 ੧੦ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਸਾਗਰ
 ੧੧ ਬਿਨਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੇ
 ੧੨ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਰਾਸਾਸਾਜ
 ੧੩ ੧੬ ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ

- ੧ ਆਪੇਆਪਵਰਤਾਪਿ
 ੨ ਆਪੇਅੰਨਨਕੋਰਨਸੇ
 ੩ ਆਪੇਜੀਸਕੁਆਪਹੋਪਿ ੨੦੧
 ੪ ਆਪੇਕੰਨਾਆਪਤਰਾਨੀ ੨੦੧
 ੫ ਆਪੇਸਿਸਟਉਪਾਇਦਾ ੨੨
 ੬ ਆਪੇਸੇਵਾਯਾਇਦਾ
 ੭ ਅਨਿਕਨਨਮਾਇਛੁਤੇ
 ੮ ਤਰਿਸਿਉਪੀਤਾਅੰਤਰਿਮਨ
 ੯ ਅਰਰਚਰੈਤਾਸਿਧਉਈ
 ੧੦ ਮਹਲਾਪੰਨ ੫ ਜੋਮੂਰਿ
 ੧ ਕਿਸਾਉਨਾਨੀਕਿਸੁ
 ੨ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦਸਾਲਾਤੀਐ ੨੦੧
 ੩ ਨਉਲਉਰਾਉਅਭਾਉ ੨੦੨
 ੪ ਪੁਤਕਯਤਲੋਕਗੁਰਸਮ
 ੫ ਗੁਰਪੁਰਾਭੋਇਓਵਡਭਗੀ
 ੬ ਸੁਖੀਏਕਉਪੇਖੈਸਰਸੁਖੀ
 ੭ ਤਨੁਸੰਤਨਕਾਮਨਸੰਤਨ
 ੮ ਨਾਕੈਰਿਰਦੈਵਸਿਆਮੇਰਾ
 ੯ ਸਗਲਸਮਿਗੀਮੋਹਿਦਿ
 ੧੦ ਬੋਨਤਬੋਨਤਬੋਨ
 ੧੧ ਕਰਿਏਸਨਨਸਿਮਰਿ
 ੧੨ ਏਕਪਿਤਾਏਕਸਕੇਰਸਥਾਰ
 ੧੩ ਕੋਟਬੁਧਮੰਡਕੇਠਕੁਰਸੁ
 ੧੪ ਜਿਨਾਬਾਤਕੋਬਹੁਤ ੨੦੩
 ੧੫ ਚਗਨਕਮਲਾਸਿਉਨਕਾ ੨੦੪
 ੧੬ ਰਾਜਨਮਾਤਿਰਾਨਾਉਰ
 ੧੭ ਤਮਮੈਲੇਰੁਮਉਨਲਕਰ
 ੧੮ ਮਾਤਗਰਭਮਾਇਆਪ

- ੧੯ ਤਮਸੰਤਨਕੀਰੇਨਪਿਆਰੇ
 ੨੦ ਜੇਤੀਸਮਿਗੀਦੇਖਹੁਰੇਨਰ
 ੨੧ ਸਿਰਤਕਕਉਪਾਇਓਤਨਸਾਸ
 ੨੨ ਰਤਨਛਤਕਉਗੇਸੰਗ
 ੨੩ ਗੁਣਗਾਵਤੁਪੁਰਨਅਬਨਾਸੀ
 ੨੪ ਕਰਕਕਰਾਵਤਾਹਰਪ੍ਰਭ
 ੨੫ ਪ੍ਰਕਾਸਿਗਣਿਸਗਲ ੨੦੪
 ੨੬ ਮਾਇਆਮੋਹਮਗਨ ੨੦੫
 ੨੭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੋਆਸਤਾਈ॥
 ੨੮ ਬਿਨਸੈਮੋਹਤੋਰਾਅਰਮੇਰਾ
 ੨੯ ਸਗਲਬਨਸਪਾਤਿਮਾਰਿ
 ੩੦ ਨਾਕੈਸਿਮਰਲਹੋਇਰੁਸਾਅਤ
 ੩੧ ਕਾਮਹੋਧਲੋਭਭੂਠਾਨਿਦਾ
 ੩੨ ਨਾਕੈਸਿਮਰਲਸਕੁਕਿਉਪਾਈ
 ੩੩ ਅਬਨਾਸੀਨੀਅਨਕੋਰਤਾ
 ੩੪ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਨਿਵਾਰੇ
 ੩੫ ਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰਨਾਤੇ
 ੩੬ ਕੁਏਕਿਰਪਾਲਗੁਰੂ
 ੩੭ ਗੁਰਕੇਚਗਨਬਸੇਮਨ
 ੩੮ ਸੰਤਨਕਉਰਾਮਧਨੁ
 ੩੯ ਗੁਰਪੁਰੈਅਪਨੀਕਲਧਾਰੀ
 ੪੦ ਸੁਖਮੰਗਲਕਾਲਿਆਨ
 ੪੧ ਸਾਧੁਸੰਗਭਾਇਆਮਾ
 ੪੨ ਗਏਕਲੇਸਰੇਗਸਭ ੨੦੫
 ੪੩ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁ ੨੦੬
 ੪੪ ਤਮਰੀਗਲਤਨਗਲੀਆ
 ੪੫ ਦਰਤਗਵਾਇਆਹਰਿ
 ੪੬ ਬਖਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮ

ਸੋਰਠ

੪੬ ਕੁਏਕੁਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇ
 ੪੮ ਸੰਤਤੁਹਿਤਿਨਾਮੁਪਿਆਦੁ
 ੪੯ ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਕਵਾਲਾ
 ੫੦ ਜੀਅਜੰਤਸਭਵਸਕਰਦੀਨੇ
 ੫੧ ਸਿਭਾਪੰਚਤਨੀਸਹਸਾ
 ੫੨ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਤੁ
 ੫੩ ਗੁਰਪੁਰੇਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
 ੫੪ ਸਾਹਿਬੁਗੁਨੀਗੋਰਾਗਾ
 ੫੫ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾ
 ੫੬ ਸਾਤਿਗੁਰਅਪਨੇਰਹਮ
 ੫੭ ਠਾਠਪਾਣੀਕਰਤਾਰੇ੨੦੬
 ੫੮ ਵਿਚਕਰਤਾਪੁਰਖਖਲੇ੨੦੭
 ੫੯ ਗੁਰਪੁਰੇਚਰਨੀਲਾਇਆ
 ੬੦ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਤੀਪੁਰੀ
 ੬੧ ਨਹਿਰਿਸਫਤਮੇਘਘਟ
 ੬੨ ਗਈਬਹੋੜਬੰਦੀਛੋੜ
 ੬੩ ਸਿਮਰਸਿਮਰਪੁਰੁਭਏ
 ੬੪ ਗੁਰਪੁਰਾਨਮਸਕਾਗੇ
 ੬੫ ਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰਨਾਤੇ
 ੬੬ ਨਿਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਤਿਆ
 ੬੭ ਆਗੈਸੁਖਗੁਰਦੀਆ੨੦੧
 ੬੮ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖਵਾਰੇ੨੦੮
 ੬੯ ਗੁਰਅਪਨੇਬਾਲਿਹਾਰੀ
 ੭੦ ਤਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਪੁਰੇ
 ੭੧ ਸੋਈਕਰਾਇਨੋਤੁਪੁਰਾਵੈ
 ੭੨ ਤਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪਰੋਇਆ
 ੭੩ ਗੁਰਮਿਲਪਕੁਚਿਤਾਰੀ
 ੭੪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਜਸਵਾਰੀ

ਸੋਰਠ

੭੫ ਜਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪੇ
 ੭੬ ਅਪਨਾਗੁਰੁਪਿਆਏ
 ੭੭ ਪਰਮੇਸਰਤਿਤਾਬੰਨਾ
 ੭੮ ਐਕੈਓਥੈਰਕਵਾਲਾ
 ੭੯ ਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰੇਭਲਾ
 ੮੦ ਗਰੀਬੀਗਦਾਤਮਾਰੀ
 ੮੧ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਤੀਪੁਰੀ
 ੮੨ ਗੁਰਪੁਰਾਅਰਾਧੇ
 ੮੩ ਕੁਖੇਖਾਵਤਲਾਜਨਅਵੈ
 ੮੪ ਸੁਖਸਾਵਧਾਰਿਆਇਆ੨੦੮
 ੮੫ ਪੁਰਅਪਨਾਰਿਦੈਪਿਆਇ
 ੮੬ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਜ
 ੮੭ ਹਰਿਮਨਠਨਵਸਿਆ
 ੮੮ ਆਗੈਸੁਖਮੇਰੇਮੀਤਾ
 ੮੯ ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਰਾਤਾ
 ੯੦ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੀ
 ੯੧ ਕੁਏਓਕਿਰਪਾਲਦੀ
 ੯੨ ਸਿਮਰਉਅਪਨਾਸਾਂਈ
 ੯੩ ਸੁਨਤੁਬਿਨੰਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੇ
 ੯੪ ਜੀਅਜੰਤਸਭਵਸਕਰੀ
 ੧ ਓਮਹਲਾਨਾਵ ਪਤਿ ਸੋਰਠ
 ੧ ਰੇਮਨਰਾਮਸਿਉਕਰਿਪੀਤਿ
 ੨ ਮਨਕੀਮਨਜੀਮਾਰੀ
 ੩ ਮਨਰੇਕਉਨਕੁਮਤਿਤੈ
 ੪ ਮਨਰੇਪੁਰਕੀਸਗਰੀ
 ੫ ਪਾਨੀਕਉਨਕੁਮਤਿਤੈ
 ੬ ਮਾਈਮੈਕੀਗਬਿਧਲਖਉ
 ੭ ਮਾਈਮਨਮੇਰੇਬਸਨਾਹਿ

ਸੋਰਠ

੮ ਰੇਨਗਇਸਾਚੀਜੀਅ੨੧੧
 ੯ ਇਨਗਮੀਤਨਦੋਖਿਓ
 ੧੦ ਮਨਰੇਗਰਿਓਨਗੁਰਉਪਦੇਸੁ
 ੧੧ ਜੋਨਰਤਖਮਹਿਤੁਕਰੀ
 ੧੨ ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨਲੇਹੁਮਨਮਾਰੀ
 ੧੩ ਅਸਟਪਦੀਆਮ੪੧੧੧ਪਤਿ
 ੧ ਦੁਬਿਧਾਨਪਕੁਉਹਰੀ
 ੨ ਆਸਾਮਨਸਾਬੰਧਨੀ
 ੩ ਜਿਨੀਸਾਤਿਗੁਰਸੋਇਆ੨੧੦
 ੪ ਤੁਗੁਣਾਤੇਨਿਰਮਲੋਕਾਈ ੨੧੧
 ੫ ਓਮਹਲਾ ੩੧੧ ਪਤਿ
 ੧ ਰਗਤਾਕੀਤੁਸਰਾਬਕਾ
 ੨ ਨਿਰਗੁਣਿਅਰੇਬਖਸਲੈ
 ੩ ਹਰਿਨੀਉਸਬਦੇਜਾਪਦਾ
 ੧ ਓਮਹਲਾਪੰਜਵ ੫ ਪਤਿ
 ੧ ਸਭਨਗੁਨਿਨਉਪਾਇਆ ੨੧੧
 ੨ ਮਾਤਗਭੁਤੁਖਸਾਗਰੇ ੨੧੨
 ੩ ਪਾਠਪਾੜੀਓਅਰਬੇਦਬੀ
 ੧ ਓਵਾਰਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ
 ੧ ਤੁਆਧੋਸਿਸਟਕਰਤਾ ੨੧੩
 ੧ ਓਰਗਤਾਕੀਥਾਣੀ ਪਤਿ ੨੧੬
 ੧ ਓਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਪਤਿ
 ੧ ਜੀਉਡਰਤੈਆਪਣਾ ੨੧੭
 ੨ ਤਮਾਅਮੀਇਕਰਮੀ
 ੩ ਕਿਓਸਿਮਰੀਸਿਮਰੀ ੨੧੮
 ੪ ਨਰਕਰੇਤਾਸਿਮਾਰਿਆ
 ੫ ਜੀਉਤਪਤੈਓਬਾਰੇਬਾਰ
 ੬ ਓਰਸਲਾਹੈਚੀਤਨਭੀਜੈ

ਪਾਸਰੀ

- ੧ ਕਾਇਆਕਾਗਰਮਨਪਰ
- ੨ ਕਾਲੁਨਾਹੀਨੋਹੁਨਾਹੀਨਾਹੀਸਤ
- ੩ ਗਗਨਮੈਥਾਲਰਵਚੰਦਰੀਪਕ
- ੧ ਚਿਮਰਲਾਤੀਜਾ ੩ ਪਾਤਿ
- ੧ ਈਧਨੁਅਖੁਟਨਾਖੁਟੇ
- ੨ ਹਰਿਨਾਮਧਨੁਨਿਰਮਲ
- ੩ ਸਰਾਧਨਮਤਿਹਿਨਾਮੁ੨੧੮
- ੪ ਜਗਮੈਲਾਮੈਲੋਤੋਜਾਹੁ੨੧੮
- ੫ ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਤਿਨਬਾਲਿਹੈ
- ੬ ਮਨਮਰੈਧਾਤਮਰਜਾਇ
- ੭ ਕਾਚਾਧਨੁਸੰਚਹੁਪੁਰਖ
- ੮ ਨਾਵੈਕੀਕੀਮਤਕਹੀਨਜਾਹੁ
- ੯ ਤਮਰੀਖਕਭੇਖਾਗੀਤੇਰੇ
- ੧੦ ਚਿਮਰਲਾਤੀਜਾ ੪ ਪਾਤਿ
- ੧ ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸਤਿਭਗਤ
- ੨ ਹਰਿਕੇਸਤਿਜਨਾਹਰਿਨਪਿ
- ੩ ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਸਾਤਿਗੁਰ
- ੪ ਹਮਅੰਧੁਲੇਅੰਧਬਿਖੈ ੨੧੮
- ੫ ਹਰਿਹਰਿਬੁੰਦਭਣੇਹਮ ੨੨੦
- ੬ ਕਲਜਹਕਾਧਰਮਪੜ੍ਹ
- ੭ ਭਿਰਧਾਰਬੀਚਾਰਮੁਹਾਰਰਮ
- ੮ ਗੁਨਕਹੁਗਰਿਲਹੁ
- ੯ ਹਰਿਪੜ੍ਹਗਰਿਲਿਖਗਰਿ
- ੧੦ ਚਉਹਾਸੀਤਸਿਧਬੁਧ
- ੧੧ ਸੇਵਕਸਿਖਪੁਜਲਸਭ
- ੧੨ ਈਛਾਪੁਰਕਸਰਬਸੁਖ
- ੧੩ ਮੇਰੇਸਾਹਮੈਹਰਿਦਰਸਨ
- ੧੪ ਚਿਮਰਲਾ ੫ ਪਾਤਿ

ਪਾਸਰੀ

- ੧ ਭਵੰਡਨੁਖਭੰਨਨ
- ੨ ਬਿਨਨਯਪਨਤਜੋਹੈ
- ੩ ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਦੀਓਹਿਨਾਮਾ
- ੪ ਜਬਤੇਰਸਨਭੇਟੇਸਾਧੁਜੁਗ
- ੫ ਜਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਪੁਨਸਤਿਜੁਗ
- ੬ ਵਡੇਵਡੇਰਾਨਨਅਰਭੁ
- ੭ ਲਵੈਨਲਾਗਨਕਉਤੇ
- ੮ ਬਾਰਨਾਉਗੁਰਮਾਪਣੇ
- ੯ ਜਿਹਕਰਲੀਉਦਹਿਸਰਮਿੰਦ
- ੧੦ ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸਉਸਤ
- ੧੧ ਜਿਨਕੀਨੇਦਸਆਪਨੇ
- ੧੨ ਤਮਦਾਤੇਰਾਕੁਰਪੁਤਪਾਲ
- ੧੩ ਪੁਜਾਵਰਤਾਤਿਲਕਾਇਸਨਾ
- ੧੪ ਬਪਨਤੇਛੁਟਕਾਵੈ
- ੧੫ ਹਰਿਜਨਨਲੀਨੇਪੁਰੁ
- ੧੬ ਅਬਤਰਿਰਾਖਨਤਗਰਿਤ
- ੧੭ ਮੇਰਾਭਾਗੇਰਾਮਾਸਿਉ
- ੧੮ ਅਉਖਧਤੇਰੇਨਾਮੁ੨੧੮
- ੧੯ ਹਾਪੁਰਥਾਖਲੇਹੁਮਰੁ
- ੨੦ ਦੀਰੁਰਦਨਿਵਾਰਥਕੁਰ
- ੨੧ ਛਿਰਤਛਿਰਤਭੇਟੇਜਨ
- ੨੨ ਛੋਰਜਾਹਿਸੇਕਹਹਿਪਰਾਲ
- ੨੩ ਮੋਹਿਮਸਕੀਨਪੁਰਨਾਮੁ
- ੨੪ ਸੇਕਤਰਹੈਜੇਖਸਮਸਮਰੈ
- ੨੫ ਘਰਘਾਹਰਤੇਰਾਭਰਵਾਸ
- ੨੬ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪਭੰਤ
- ੨੭ ਜਗਜਹਪੇਖਉਤਹਤ

ਪਾਸਰੀ

- ੨੮ ਜਿਨਤੁਮਭੇਜੋਤਿਨਹ
- ੨੯ ਸੁਨਹੁਪੀਆਰੇਸਤ
- ੩੦ ਮੇਰੇਲਾਲਭਭੇਰੇਰੁ੨੨
- ੩੧ ਹਰਿਏਕਸਿਮਰਏਕ ੨੨੩
- ੩੨ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਸਿ
- ੩੩ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਕਾਇ
- ੩੪ ਰਰਬਣਿਤਰਬਰੇਖ
- ੩੫ ਜਾਕਉਹਰਿਰੰਗ
- ੩੬ ਜਤਨਕਰੈਮਨੁਖਰੁਗ
- ੩੭ ਨਾਮਗੁਰਦੀਓਤੋਅਪਨੇ
- ੩੮ ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏਰਸੁਪੇ
- ੩੯ ਅਪਨੀਉਕਤਿਖਭਾਵੈ
- ੪੦ ਸੰਤਕਿਰਪਾਲਕਾਇਆ
- ੪੧ ਛੁਗਾਈਲੀਭਿਮਰਾਬ
- ੪੨ ਪਰਹਰਨਲੋਭਭੁਰ
- ੪੩ ਸਿਮਰਸਿਰਪੁਰਅਪ
- ੪੪ ਸੁਤਾਦੁਸਮਨਸਭ
- ੪੫ ਰਤੁਗਦਿਸਕੀਨੇਥਲੁ
- ੪੬ ਅਉਖੀਘਨੀਕਦੇਖਰ
- ੪੭ ਜਿਸਕਉਬਿਸਰੈਧਾਨ
- ੪੮ ਜਨਕੇਪੁਰਨਹੋਏਕਾਮ
- ੪੯ ਮਾਗਉਰਾਮਭੇਇਕ
- ੫੦ ਮਾਗਉਰਾਮਤੇਸਭੇਕੁ ੨੨੩
- ੫੧ ਤਿਸਨਾਬੁਝੈਹਰਿਕੈ ੨੨੪
- ੫੨ ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬੁ
- ੫੩ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਗੇ
- ੫੪ ਹਲਤਸੁਖਪਲਤਸ
- ੫੫ ਬੰਦਨਾਹਰਿਬੰਦਨ

੫੬ ਤੀਪਤਿਤਈਸਚੁਭੋਜਨ ੬ ਆਪੇਜੋਗੀਗੁਰਤ੨੨੯
 ੫੭ ਗੁਰਕੇਚਰਨਜੀਅਕਾਰੀ ੭ ਰਸਰਸਨਾਮ
 ੫੮ ਕਿਤੇਪ੍ਰਕਾਰਨਤੁਣਉਪੀਤ ੧੧ ਮਿਲਸਤਸੰਗਤ
 ੧ ਮਹਲਾ ੬ ਪਾਤਿ ੧ ਕੋਈਜਾਨੈਕਵਨਈਤਾਜਗ
 ੧ ਕਾਹੇਬਨਕੋਜਨਜਾਈ ੨ ਦੇਹੁਸੰਦੇਸਗੋਧੀਆਕਹੀਓ
 ੨ ਸਾਧੋਇਜਗੁਰੁਗਮਤੁ ੩ ਧੀਰਉਜਨਧੀਰਉਪਤ
 ੩ ਤਿਭੋਗੀਕਉਜਗਤਿ ੪ ਲੋਕੀਰਾਸਾਜਨਮੇਰਾ
 ੪ ਅਬਸੈਕਉਨਉਪਾਵਕੋਰੇ ੫ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮ
 ੧ ਭਸਸਟਪਦੀਆਮ:੧੫ਤਿ ੬ ਅਬਮੇਸੁਖਪਾਇਓ
 ੧ ਪ੍ਰਸਾਸਰੀ ੭ ਨਾਕਉਤੁਏਗੋਬਿੰਦਸਹਈ
 ੧ ਗੁਰਸਾਗਰਤਨੀਰਤ੨੨੯ ੮ ਗੋਬਿੰਦੀਦਨਪ੍ਰਾਨ
 ੨ ਸਹਜਾਮਿਲੈਮਿਲਿਆ ੯ ਕੋਈਜਨਹਰਿਸਿਉਦੇ
 ਮ:੫ ੧ ਜੋਜੋਜੁਨੀਆਇਓ ੧੦ ਰਾਕਾਚਿਤਵਤਬ
 ੧ ਮ: ੧ ਛੰਤ ਤੀਰਥਨਾਵਨਾਉ ੧੧ ਮਨਤਨਬਸਰਹੇਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ
 ੨ ਜੀਵਾਤੇਰੈਨਾਇਮਨ ੧੨ ਆਏਅਨਕਨਮਕੁਮਕਨ
 ੩ ਪਿਰਸੰਗਮੁਤਰੀਏ੨੨੫ ੧੩ ਹਰਿਨਾਮਿਮਰੁ ੨੨੩੦
 ੧ ਮਹਲਾ ੪ ਪਾਤਿ ੧ ਮਹਲਾਨਾਦਾ ੬ ਪਾਤਿ
 ੧ ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤੁ ੧ ਕੁਲਿਓਮਨੁਮਾਇਆ
 ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਤਿ ੨ ਅਮਨਰੇਸਾਚਾਰੋਤਬਿਚਾਰ
 ੧ ਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਬ ੩ ਹਰਿਜੁਗਾਥਲੇ ੬੩੫:੫੧
 ੧ ਘਾਟੀਭਗਤਾਕੀ ਪਾਤਿ ੪ ਯਾਰਦੇਸੁਲਯਾਰਹਮਰੇ
 ੧ ਚਿੰਤਾਸਿਰੀਮਹਲਾ ੪ ਪਾਤਿ ੫ ਕਾਜੀਉਜਾਨਹੁਤਿਉਗਾਥ
 ੧ ਮੇਰੇਹੀਅਰੋਗਤਨਾਮੁ੨੨੯ ੬ ਪਾਪਾਣੁਸੰਸਾਰਗਾਰਬ ੨੩੫
 ੨ ਹੀਰਾਲਾਲਾਮੇਲਕ ੭ ਦਰਮਹਲਾ ਪਾਤਿ ੫
 ੨ ਤਮਬਾਰਕਕਛੁਆਨ ੧ ਚਰੇਏਕਾਜੀਰੋਜਨ ੨੩੯
 ੪ ਸਤਿਗੁਰਸਾਜਨਪਰਖ ੧ ਰਵਦਾਸਜੀਕ ਨਾਕਕਛੁਨਾਜੀ ੨੩੨
 ੫ ਜੀਨਹਰਿਹਰਦੈਨਾ ੧ ਚਿੰਤਾਸਿਰੀਮਹਲਾ ੬
 ੬ ਸਤਸੰਗਤਸਾਧਪਾਈ ੧ ਗਾਥਿਸਰਾਮਸਿਮਰ
 ੭ ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰੁਅਗਮ ੨ ਗਮਭਨਗਮਭਜੁਨਨਮ
 ੮ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ੨੨੯ ੩ ਰੋਮਨਕਵਨਗਤਿਓਇੰ
 ੯ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ੨੨੯ ੪ ਬੀਤਜੋਏਬੀਤਜੋਏ
 ੧੦ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ੨੨੯ ੫ ਓ ਟੋਰੀਮਹਲਾ ੪ ਪਾਤਿ
 ੧੧ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ੨੨੯ ੧ ਹਰਿਬਿਨੁਹਰਿਨਸਕੈਮਨਮੇਰਾ
 ੧੨ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ੨੨੯ ੨ ਮ:੫ ਸਤਿਅਵਰਨਕਾਜੁਜਾਨੀ
 ੧੩ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ੨੨੯ ੩ ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਰਾਖੁਆਰੀ
 ੧੪ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ੨੨੯ ੪ ਮਾਨੁਖਾਬਿਨੁਬੁਝੈਬਿਥਾ
 ੧੫ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ੨੨੯ ੫ ਕਿਰਪਾਨਿਥਬਸੁ ੨੨੨
 ੧੬ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ੨੨੯ ੬ ਮਾਗਉਨਾਨਾਕੁਰ ੨੨੩

੬ ਪ੍ਰਭੁਜੀਕੋਨਾਮਮਨਹਿ
 ੭ ਪ੍ਰਭੁਜੀਕੋਨਾਮਮਨਹਿ
 ੮ ਨੀਕੋਗੁਣਗਾਉ
 ੯ ਸਤਿਗੁਰਮਾਇਓਸਰਦ
 ੧੦ ਰਸਨਾਗੁਣਗੋਪਾਥ
 ੧੧ ਨਿੰਦਕਗੁਰਕੋਰਪਾਤੇ
 ੧੨ ਕਿਰਪਾਨਤਨਮਨਾਕਿਲਾਵਿਖ
 ੧੩ ਹਰਿਕੇਰੁਗਨਕਮਲ
 ੧੪ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਦਾਸੁਖ
 ੧੫ ਸੁਆਮੀਸਰਨਪਾਇਓ
 ੧੬ ਤਾਨੁਲਪਾਇਓਰੇਖੁਤੋ
 ੧੭ ਤਮਾਰੇਏਕੋਹਰੀਹਰੀ
 ੧੮ ਹੁਣੈਮਨਹਰਿਰੰਗਲੇਣੈ
 ੧੯ ਗਰਬਗਰੇਲਾਣੈਖੁਤੋ
 ੨੦ ਐਸੇਗੁਨਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਜੀਕੀਨਾ
 ੨੧ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤ
 ੨੨ ਪ੍ਰਭੁਜੀਮਿਲਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ ੨੨੩
 ੨੩ ਪ੍ਰਭੁਤੇਰੇਪਗਕੀਧਰ ੨੨੪
 ੨੪ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪਿਆਸਾ
 ੨੫ ਹਰਿਹਰਿਪਾਤਿਤਪਾਵਨ
 ੨੬ ਮਾਈਮਾਇਆਛਲਾ
 ੨੭ ਮਾਈਚਰਨਗੁਰਮੀਠੇ
 ੨੮ ਸਾਧਸੰਗਹਰਿਨਾਮ
 ੨੯ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੇਸੁਖ
 ੩੦ ਹਰਿਹਰਿਚਰਨਾਰਿਦੈ
 ੩੧ ਮਹਲਾ ੬੧
 ੩੨ ਕਹਉਕਹਾਅਪਨੀ ਕੀਓਲੈਨਿਹਾ
 ੩੩ ਓਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀ ਪਾਤਿ
 ੩੪ ਓਗਬੈਰਾਤੀਮਹਲਾ ੪ ਪਾਤਿ
 ੩੫ ਮਨਾਹਿਲਾਸਤਿਜਨਾ
 ੩੬ ਹਰਿਨਾਮਗੁਨਗਾਵਤ
 ੩੭ ਹਰਿਨਾਮਮਨਮਗੁਨਗਾਵੈ
 ੩੮ ਜਪਮਨਗਮਨਾਮਗੁਨ ੨੨੪
 ੩੯ ਜਪਮਨਗਮਨੀਰੋਜਨ ੨੨੫
 ੪੦ ਜਪਮਨਹਰਿਨਾਮ
 ੪੧ ਸਤਿਜਨਾਮਿਲਹਰਿਨਾਮੁ
 ੪੨ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ਪਾਤਿ
 ੪੩ ਯਕਮਰਨਗੁਣਤਮਪੇਸ
 ੪੪ ਭਉਤੇਰਾਕੁਗਾਥਲਕੀਮੇਰਾ
 ੪੫ ਹਿਤਨੁਮਾਇਆਪਾਇਆ
 ੪੬ ਇਆਨਕੀਏਮਨਕਾਕਾ
 ੪੭ ਨੈਸੀਮੇਆਵੈਖਸਮਕੀ

ਪ੍ਰਸਾਸਰੀ ੩੩੩
 ਕਬੀਰਜੀ
 ਸਨਕਸਾਇ
 ਕਨਤਪਾਤਿ
 ਜੋਗਨਗਾਏ
 ਇਕੁਲੋਕ
 ਗੁਮਸਿਮਰ
 ਨਾਮਦੇਵਨੀ ੩੩੭
 ਗਹਿਰੀਕਰਿਕੋ
 ਦਸਬੈਰਾਗਣ ੩੩੭
 ਮਾਹਿਤ
 ਪਹਿਲਪੁਰੀਏ
 ਪਤਪਾਵਨ
 ਗੁਰਦਾਸਜੀ
 ਗੁਮਸਰੀ
 ਚਿਤਸਿਮਰ

੧੬ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਤਿ
 ੧ ਸੁਭਾਏ ਹਰਮਖਸਮ
 ੨ ਸੁਭਾਏ ਨਿਭਲਕਰਮਕ
 ੩ ਮਹਲਾ ਪਾਤਿ
 ੪ ਖਕਨੁਕਰਮਮਾਲਮੁ
 ੫ ਤੁਧਾਏਨਦੁਨਾਨੀਕੇ ੨੩੫
 ੬ ਮਹਲਾ ਪਾਤਿ
 ੭ ਕਰਤੇਹਰਹਤੀਮੁਸਤਾ
 ੮ ਮਹਲਾ ਪਾਤਿ
 ੯ ਚੇਤਨਾਏਤਉਚੇਤਲੈ
 ੧੦ ਜਾਗਲਹਰੇਮਨਜਾਗਲਾ
 ੧੧ ਹਰਿਜਸੁਰੇਮਨਗਾਇਲੈ
 ੧੨ ਅਸਪਰੀ ਜੀਨਕੀਆਤਿਦੋਖ
 ੧੩ ਹਰਿਕੀਆਕਥਾਕਹਾਣੀਆ ੨੩੬
 ੧੪ ਘਾਟੀਭਗਤਾਕੀ ਪਾਤਿ ੨੩੭
 ੧੫ ਸੂਰੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਾਤਿ
 ੧੬ ਭਾਗਯੋਇਬੈਸਥੁਪ
 ੧੭ ਅਤਰਦਸੈਨਧਾਰਨਾ
 ੧੮ ਉਜਲਕੈਹਾਰੇਲਕਣਾਘੋਰ
 ੧੯ ਜਪਤਪਕਾਖੰਧਬੇਲਨਾ
 ੨੦ ਜੀਨਕਓਭਾਡੇਭਾਉ
 ੨੧ ਭਾਗਯੋਭਾਏਜੋਤਿ
 ੨੨ ਜੋਗੀਏਏਜੋਗਏ
 ੨੩ ਜੋਗਨਡੰਡੋਜੋਗਨਾਥੀਥਾ
 ੨੪ ਕਵਣਤਰਜੀਕਵਣ ੨੩੭
 ੨੫ ੧੬ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਤਿ
 ੨੬ ਮਨਰਮਨਮੰਮਗਧਿਆ ੨੩੮
 ੨੭ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਜੀਓਪੁਰਖ
 ੨੮ ਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿ
 ੨੯ ਹਰਿਹਰਿਕਹਿਨਿਤਕਪਟ
 ੩੦ ਹਰਮਤਨਗਰੀਖੰਧਕੇਜੇ
 ੩੧ ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੇ
 ੩੨ ਜਿਹਦਾਹਰਿਹਰਮੁਖੀਅ
 ੩੩ ਨੀਚਨਾਤਹਰਿਜਪਾਤਿਆ
 ੩੪ ਤਿਨੀਅਤਿਹਰਿਅਗਧਿਆ
 ੩੫ ਜਿਥੇਹਰਿਅਗਧੀਐਤਿਥੇਹਰਿ
 ੩੬ ਜਿਸਨੇਹਰਿਮੁਖਸੰਗੇਇ ੨੩੮
 ੩੭ ਤੇਕਵਨਕਵਨਗੁਣਕਹਿ ੨੩੯
 ੩੮ ਤੁਕਰਤਾਸੁਭਕਿਛੁਜਾਣਤਾ
 ੩੯ ਜਿਨਕੈਅਤਿਰਿਦਸਿਆ
 ੪੦ ਕਤਾਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਈ
 ੪੧ ੮ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਤਿ
 ੪੨ ਬਾਜੀਗਰਜੈਸੇਬਾਜੀ
 ੪੩ ਕੀਤਾਲੇਕੁਪਿਸੇਪੁਰਾ

੨ ਪੰਨਸੁਗਟਨੋਪਭੁ
 ੩ ਗੀਤਦਸਗੁਰੀਨਾ
 ੪ ਭਿਆਰਿਓਹੀਓਮਿਲਨ
 ੫ ਰਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਰਸਮਾ
 ੬ ਸੇਵਕੋਗੀਮਾਂਗਨਬਹੁਤਾ ੨੪੦
 ੭ ਬੁਧੇਕਾਮਕਉਠੁਪ੨੪੦
 ੮ ਘਰਮਾਤਿਠਕੁਰਨਰਹਿਨ
 ੯ ਲਾਲਨਗਾਇਆਕਵਨਗ
 ੧੦ ਤੁੰਜੀਦਿਨਤੁਪਾਨਮਧਾਗਾ
 ੧੧ ਸੁਖਮਾਤਲਕਾਕੋਉਚੁਆਰੇ
 ੧੨ ਜੋਕੈਦਰਸਪਾਪਕੋਟਿ
 ੧੩ ਹਰਨੁਪਾਦਹਿਸੁਗਨ
 ੧੪ ਘਟਘਟਿਅੰਤਰਿਭੁਮਾਹਿ
 ੧੫ ਕਵਨਕਾਜਮਾਇਆਵਰਿਆਈ
 ੧੬ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਾਕਉ
 ੧੭ ਗੁਰਕੇਬਚਨਰਿਚੈ
 ੧੮ ਲੋਕੁਮੋਹੁਮਗਨ
 ੧੯ ਪੇਖਰਥਾਖਤਕੀਅਤਿ
 ੨੦ ਜੀਵਤਮਰੈਬੁਝੈਪੁਰੋਸਾਇ
 ੨੧ ਗੁਰਪਰਮੇ ਸਰਕਰਣੇਹਰ
 ੨੨ ਗੁਰਮਪਨੇਉਪਰਬਲਿਤੀ
 ੨੩ ਦਰਸਨੁਦੇਖਨੀਵਗੁਰਤੇਰਾ ੨੪੦
 ੨੪ ਮੀਤਸਾਜਨਬੰਧਪ੨੪੦
 ੨੫ ਗੁਣਗੋਪਾਲਹਰਿਨਾਮ ੨੪੧
 ੨੬ ਬੈਕੁੰਠਨਗਰਜਾ
 ੨੭ ਅਨਿਕਬੀਗਦਸਕੇ
 ੨੮ ਰੀਨਛੁਡਾਇਦੁਨੀਜੋਲਾਏ
 ੨੯ ਪ੍ਰਾਤਹਿਕਾਲਹਰਿਨਾਮੁ
 ੩੦ ਸੇਸੰਜੇਗੁਕਰਤੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇ
 ੩੧ ਗੁਰਪੁਰੇਨਬਭਏਦਇਆਲ
 ੩੨ ਬ੍ਰਾਤੀਜਾਤਕਦੇਦਿਸਰਨਧਾਰਤ
 ੩੩ ਸਾਧਸੰਗਤਕੈਭੈਸਾਗਰ
 ੩੪ ਘਰਕਾਕਾਜਨਜਾਣੀਹੁਤਾ
 ੩੫ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਚਲੁਘਰੁ
 ੩੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਨਸਾਧਕੀ

੩੭ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਉ
 ੩੮ ਤਿਸੁਬਿਨਦੁਨਾਅਵਰੁਨ
 ੩੯ ਦਰਸਨਕਉਲੇਚੈਸਭ
 ੪੦ ਤਲੀਸੁਤਾਵੀਛੁਪੁਰੀਜਾਮਹਿ
 ੪੧ ਤਰਿਕਾਸੰਤਪਰਾਨਪੁਰੁ
 ੪੨ ਜਿਨਮੇਤੇਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡ ੨੪੧
 ੪੩ ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਗੁਰਆਪ ੨੪੨
 ੪੪ ਰਾਸਮੰਡਲਕੀਨਿਅਧਾਰਾ
 ੪੫ ਤਉਮੇਆਇਆਸਰਨੀਆਇਆ
 ੪੬ ਸਾਤਿਗੁਰਪਾਸਬੇਨਤੀਆਇਆ
 ੪੭ ਤੇਗਭਾਣਾਤੁਹੈਮਨਾਥੀ
 ੪੮ ਵਿਸਰਤਿਨਾਹੀਜਿਸਤੁੰਕਬੰਦੁ
 ੪੯ ਕਰਮਧਰਮਪ੍ਰਾਪਤੀਸੈਭੀ
 ੫੦ ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੋਈਪੁਰੁ
 ੫੧ ਮਹਾਂਅਗਨਤੇਤੁਧਤਾਕਦੇ
 ੫੨ ਨਬਕਿਛੁਨੀਓਤਬਾਧਿਆ
 ੫੩ ਰਾਗਠਨੇਹਰਿਸੰਤਤੁਮਾਗੇ
 ੫੪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰ ੨੪੨
 ੫੫ ਤੁਧਚਿਤਿਆਏਮਹਾਂਅਗਨ ੨੪੨
 ੫੬ ਜਿਸਕੇਸਿਰਉਪਰਤੁੰਸੁਆਸੀ
 ੫੭ ਸਗਲਾਤਿਆਗੁਰਸਰਣੀ
 ੫੮ ਭੈਸਟਪਦੀਆਮ ੧੧ ਪਾਤਿ
 ੫੯ ਸੁਭਾਏਹੁਣਮੈਗੁਣਨਹੀ
 ੬੦ ਕਚਾਰੰਗਕਸੁੰਭਕਾਬੇ
 ੬੧ ਜਨਮਮਾਣਸੁਦੁਲੰਭ
 ੬੨ ਜੀਉਆਰਣਲੇਤਪਾਇ
 ੬੩ ਮਨੁਨਾਮਾਵਿਸਾਰ ੨੪੩
 ੬੪ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪਾਤਿ
 ੬੫ ਨਾਮੇਹੀਤਿਸਭਕਉਆ ੨੪੪
 ੬੬ ਕਾਇਆਕਾਮਾਇਆਤਿ
 ੬੭ ਦੁਨੀਆਨਾਸਲਾਹਿਜੇਸਰ ੨੪੪
 ੬੮ ਹਰਿਜੀਉਸੁਖਮਮਗਮੈ ੨੪੫
 ੬੯ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪਾਤਿ
 ੭੦ ਕੋਈਆਣਮਿਲਾਵੈਮੇਗਪ੍ਰੀਤ
 ੭੧ ਅੰਦਰਸਚਾਨੇਤਲਾ
 ੭੨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਤਿ
 ੭੩ ਓਹਾਭੀਗਤਿਓਬਾਧਿਆ
 ੭੪ ਸਿਥਨਮੇਹਅਗਨਕੇਸਾਗਰ
 ੭੫ ਜਿਨਡਿਭਿਆਮੁਹਰਤਸੀਐ ੨੪੫

ਸੁਰੀ

ਸੁਰੀ ਬਿਲਾਵਲ

ਬਿਲਾਵਲ

੪ ਨੇਕੁਲੀਚੇਰੀਸਾਈਤੀਤੀ ੨੪੫
 ੫ ਸਿੰਮਤਿਬੇਦਪੁਰਾਨਪੁਕਰਾ
 ਮਹਲਾ ੧ ਕੁਚਰੀ ਪਤਿ
 ੧ ਮੰਦਕੁਚਰੀਆਮਾਦਕੁਚਰੀ
 ੨ ਨੇਕੁਤਮੈਸਕੁਕੇ
 ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ ੫੩
 ੧ ਜੋਰੀਗੁਰਸਿਖਵਾਈਸ
 ੧ ਮਹਲਾ ੧ ੧ ੧ ੧ ੧ ਪਤਿ
 ੧ ਭਰਨੇਬਨਮੈਮਤਿਪੇਈਅਭੈ ੨੪੬
 ੨ ਤਮਘਰਿਸਾਜਨਾਏ ੨੪੭
 ੩ ਆਵੇਤੋਸਾਜਨਾਉਰਕਸਨ
 ੪ ਜਿਨਕੀਆਤਿਨਦੇਖਿਆ
 ੫ ਮੇਰਾਮਨੁਗਤਗੁਣਰਵੈ ॥
 ਛੰਤਮਹਲਾ ੩ ੧ ੧ ੧ ੧ ਪਤਿ
 ੧ ਰੁਖਸੇਤਲੇਹਰਿ ੨੪੭
 ੨ ਭਗਤਨਾਨਾਕੀਹਰਿਨੀ ੨੪੮
 ੩ ਸਬਦਸਚੈਸਚੈਸਹਲਾ
 ੪ ਜੁਗਸਾਧੇਧਨੇਭਵੈ ॥
 ੫ ਹਰਿਹਰੇਗੁਣਗਾਵਹੁ ॥
 ੬ ਜੇਲੋਕਾਹਿ ੨੪੮
 ੭ ਜੇਹਿਲਕਾਹਿਰਾਮਨਾਮ ੨੪੯
 ਮਹਲਾ ੧ ੧ ੧ ੧ ੧ ਪਤਿ
 ੧ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲਾਇਆ
 ੨ ਹਰਿਪਹਿਲਕੀਲਾਵ
 ੩ ਗੁਰਮੁਖਹਿਗੁਣਗਾਇ ੨੫੦
 ੪ ਆਵਹੁਸੰਤਨਨਤੁਹਰ ੨੫੦
 ੫ ਗੁਰਸੰਤਨੇਪਿਆਰੇ
 ੬ ਮਾਰੇਸਵੇਨਨਾਉਮੈ
 ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ
 ੧ ਸੁਦਬਾਏਤੁੰਕਾਏ ੨੫੦
 ੨ ਹਰਿਰਕਮਲਕੀਟੇ ੨੫੧
 ੩ ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਵਹੁ

੪ ਤੁੰਕਾਕੋਬੈਰਾਗਰੇ
 ਸੰਜਨਪੁਰਖਮਿਲਾਇ ੨੫੧
 ੬ ਰਗਕਿਰਪਾਮੇਰੇਪੀਤਮਹੁ ੨੫੨
 ੭ ਹਰਿਨਪੇਹਰਿਮੰਦਰੁਸਾਜਿ
 ੮ ਭੈਸਾਗਰਭੈਸਾਗਰ
 ੯ ਅਬਚਲਨਗਰਗੋਬਿੰਦ ੨੫੨
 ੧੦ ਸੰਤਕੇਕਾਰਜਨਾਪਥਲੇ ੨੫੩
 ੧੧ ਸਿਰਥੋਲਕਾਜੀਓ
 ਵਰਮਹਲਾ ੩ ੧ ੧ ੧ ੧ ਪਤਿ
 ੧ ਆਪੇਤਖਤੁਰਗਾਇਕੀ ੨੫੩
 ੧ ਓਬਾਈਗੁਰਤੀਕੀ ਪਤਿ ੨੫੪
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਰਿ
 ੧ ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ
 ੧ ਤੁਮੁਲਤਨਕਤਾਉਮੀ ੨੫੬
 ੨ ਮਨਮੰਦਰਤਵੇਸਕਲੰਗ
 ੩ ਆਪੇਸਬਦੁਆਪਨੀਸਾਲ
 ੪ ਗੁਰਬਚਨੀਮਨਸਤਜਾਧਿ
 ੫ ਮਹਲਾ ੩ ੧ ੧ ੧ ੧ ਪਤਿ
 ੧ ਧ੍ਰਿਗਧਿਗਧਾਇਆ
 ੨ ਅਤੁਲਕੀਉਤੋਲਿਆਕਾਇ ੨੫੬
 ੩ ਸਹਿਬਤੇਸੇਵਕਸੇਵਸਾਹਿਬਰੇ ੨੫੭
 ੪ ਪੁਰਾਣਾਤਬਲਾਇਆ
 ੫ ਗੁਰਮੁਖਪ੍ਰੀਤਜਾਕਉ
 ੬ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਵਡਿਆਈ
 ੭ ਮਹਲਾ ੧ ੧ ੧ ੧ ੧ ਪਤਿ
 ੧ ਉਰਮਮਤਿਪੁਰਅੰਤਰਜਾਮੀ
 ੨ ਤਮਸੁਰਖਪੁਰਖ
 ੩ ਤਮਰਾਚਿਤਲੁਭਤ
 ੪ ਆਵਹੁਸੰਤਮਿਲਹੁ
 ੫ ਖਰੀਖੁਤਮਲਸੁਦਵੈਸ
 ੬ ਆਨੰਦਮੁਲਾਧਿਆਇ ੨੫੭
 ੭ ਬੋਲਹੁਭਈਆਗਮਨਾਮੁ ੨੫੮
 ੮ ਮਹਲਾ ੫ ੧ ੧ ੧ ੧ ਪਤਿ
 ੧ ਨਰਕੀਆਵੇਤਿਸਥਿਉ
 ੨ ਸਰਬਕਲਿਆਵਕੀਏ
 ੩ ਸੁਖਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਪੁਰਮੇ

੪ ਜੋਮਨਤਨਤੇਰੀਟੇਕ
 ੫ ਬਿਖੈਬਨੁਕੀਕਾਤਿਆਹੁਰੇ
 ੬ ਏਕੁਪੁਸਗਲੇਪਾਸਾਗਾ
 ੭ ਆਪਉਪਾਵਨਾਮਾਧ ੨੫੮
 ੮ ਭੁਲੇਮਾਰਗੁਜੀਨਹਿ ੨੫੮
 ੯ ਤਨਮਨੁਪੁਰਮਰਪਉ
 ੧ ੦ ਮਾਰਾਧਿਤਾਸੁਤਸਾਥ
 ੧੧ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਵੈ
 ੧੨ ਗੁਰਪੁਰਾਵਰਭਾਗੀ
 ੧੩ ਸਗਲਮੋਰਥਪਾਈਮਹਿ
 ੧੪ ਮੋਹਿਨਿਗੁਣਸਭਗੁਣੀ
 ੧੫ ਕਵਨਜਾਨੈਪੁਭਤੁਮਹੀ
 ੧੬ ਮਾਤਗਰਭਮਾਹਿਰਾਥ
 ੧੭ ਮਾਤਾਧਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪ
 ੧੮ ਸਰਬਨਿਧਾਨਪੁਰਾ
 ੧੯ ਕਵਨਸੰਜੋਗਮਿਲਉਪੁਤ
 ੨੦ ਰਗਕਮਲਪੁਕਾਤਿਰਵੈ
 ੨੧ ਸਾਤਪਾਈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇ ॥
 ੨੨ ਮਸਤਮੇਤਪੇਤਸਰਮਾਤਾ
 ੨੩ ਸਗਲਾਅੰਨਕੀਆ ੨੫੯
 ੨੪ ਜਿਉਉਪਰੇਵਤਦਿਸਾਏ ੨੬੦
 ੨੫ ਮਨਸਿਚਤੁਹਰਿਭਰਿਟੇ
 ੨੬ ਹੋਗਾਇਆਪੁਤ
 ੨੭ ਸਤਿਗੁਰਕਰਦੀਨੇ
 ੨੮ ਤਾਪਸੰਤਪਸਗਲੇ
 ੨੯ ਕਾਹੁਸੰਗਨਚਾਲਤੀ
 ੩੦ ਸਤਨਸਮਾਧਅਨੰਦ
 ੩੧ ਮਿਰਤਮੰਡਲਜਗਸ
 ੩੨ ਲੋਕਨਕੀਆਵਡਿਆਈਆ
 ੩੩ ਲਾਲਰੰਗਤਿਸਕਉਲਗਾਜੀ
 ੩੪ ਰਾਖਹੁਅਪਲੀਸਰਲਪੁਰ
 ੩੫ ਵੈਸਨਕਾਹੁਦੀਜੀਅੰਪੁਰੁ
 ੩੬ ਮਿਰਤਸੈਸਿਰਉਪਰੈਪਸੁ
 ੩੭ ਮਿਗਲਪਰਬਤਪਾਰਪਰੈਖ
 ੩੮ ਅਤੁਧਪਾਰਬਾਦਨੀਤਾ ੨੬੧

ਬਿਲਾਦਲ

੩੯ ਚਰਨਭਏਸਤਬੋਤਿਬਾਰ੬੧
 ੪੦ ਬਿਨਸਾਧੁਜੋਨੀਵਨਤੇਤੋਬਿਰ
 ੪੧ ਟਲਕਰਉਤੇਰੇਰਾਸਕੀਪਰ
 ੪੨ ਕੀਤਾਭੋਭੁਜਿਸੋਕਰਹਿ
 ੪੩ ਸਾਧਸੰਗਤਕੈਬਾਸਥੇ
 ੪੪ ਪਾਸੀਪਖਾਪੀਜਉਨਸਕੈਤਬ
 ੪੫ ਸੁਵਨੀਸੁਨਉਹਰਿਹਰਿ
 ੪੬ ਅਟਲਬਚਨਸਾਧੁਜੋਨੇ
 ੪੭ ਮਾਈਤੇਜਿਨਸਾਜਿਆ
 ੪੮ ਏਕਟੇਕਗੋਬਿੰਦਕੀਤਿਆ
 ੪੯ ਮਹਾਂਤਪਤਤੇਭਈਸਾਤਿ
 ੫੦ ਸੋਈਮਲੀਨਦੀਨਹੀਨ੬੧
 ੫੧ ਨਾਨਕੋਵਉਇਹਸੀਸਕਹਿ
 ੫੨ ਇਹਸਾਗਰਸੇਈਤਰੇ
 ੫੩ ਬੰਧਨਕਟੇਅਪਪ੍ਰਭ
 ੫੪ ਭੈਤੇਉਪਜੈਭਗਤਿਹਰਿ
 ੫੫ ਹਰਿਭਗਤਨਕਾਆਸਰਾ
 ੫੬ ਬੰਧਨਕਟੇਸੋਪ੍ਰਭ
 ੫੭ ਕਵਨਕਵਨਨਹੀਪੁਰਿਆ
 ੫੮ ਉਦਮਕਰਤਅਨੰਦਭਏ
 ੫੯ ਜਿਨਤੂੰਬੰਧਕਰਿਛੋਰਿਆ
 ੬੦ ਖੋਜਤਖੋਜਰਖੈਛੋਰਿਉ
 ੬੧ ਜੀਅਜੰਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏ
 ੬੨ ਸਿਮਰਸਿਮਰਪੁਰਨ੬੨
 ੬੩ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਗਾਧੀਐ੬੩
 ੬੪ ਅਵਰਉਪਾਦਸਭਤਿਆ
 ੬੫ ਕਰਪਰਮਸਤਕਬਾਪਿ
 ੬੬ ਚਰਨਕਮਲਕਾਆਸਾ

ਬਿਲਾਦਲ

੬੭ ਮਨਤਨਪਕੁਮਗਾਧੀਐ
 ੬੮ ਜੀਅਜੁਗਤਦਸਪਕੁਕੇ
 ੬੯ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪਰ
 ੭੦ ਰਾਸਤੇਰੇਕੀਬੇਨਤੀਰਿਏ
 ੭੧ ਸਰਬਸਿਧਹਰਿਗਾਈਐ
 ੭੨ ਅਰਦਾਸਸੁਣੀਰਾਤਾਪ੍ਰਭ
 ੭੩ ਮੀਤਮਾਰੇਸਾਨਨਾਕਾਖੋਗੇ
 ੭੪ ਗੁਰਪੁਰਾਅਗਾਧਿਆਤੇਏ
 ੭੫ ਧਰਤਿਸੁਭਾਈਸਭਲ
 ੭੬ ਰੋਗੁਮਿਟਾਈਆਆਪਪ੍ਰਭ
 ੭੭ ਮਰਮਰਨਾਨਮੇਸਿਨਵਿਸਾਰਿਆ
 ੭੮ ਤਤੀਵਉਨਲਾਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ੭੯ ਅਪਣੇਬਾਲਕਆਪਰਖਿਆ
 ੮੦ ਮੇਰੇਮੇਰਨਸੁਵਨੀਏਹਸੁਨਏ੬੯
 ੮੧ ਪ੍ਰਭਜੀਤੂੰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਪਾਰੇ੬੯
 ੮੨ ਸੁਨਿਆਤਿਪ੍ਰਭਤਉਸਗਲ
 ੮੩ ਸਤਿਨਕੈਸੁਨੀਆਤਿਪ੍ਰਭਕੀ
 ੮੪ ਰਖਲੀਨੇਜਨਅਪਨੇ
 ੮੫ ਤਾਪਲਾਹਿਆਗੁਰਸਿਰਜਾਨ
 ੮੬ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਉਜਾਛੋਈਪ
 ੮੭ ਬਿਨਹਰਿਕਾਮਨਆਵਤਤੇ
 ੮੮ ਹਰਿਗਰਿਨਾਮਮੇਰੇਮਨ
 ੮੯ ਹਰਿਗਰਿਨਾਮਅਪਾਰਅਮੋਲੀ
 ੯੦ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਮਈ
 ੯੧ ਕਿਆਹਮਜੀਅਜੰਤਬੇਚਰੇ
 ੯੨ ਅਗਮਰੁਪਅਬਨਾਸੀਕਰਤੇ
 ੯੩ ਸਤਿਸਰਲਸੰਤਟਲਕਰੀ
 ੯੪ ਮਨਾਕਿਆਕਤਰਹਉ

ਬਿਲਾਦਲ

੯੫ ਜਿੰਕਐਸੇਹੀਭੁਰਪਗੀਐ
 ੯੬ ਐਸੇਕਾਹੇਭੁਲਪਰੇ
 ੯੭ ਮਨਰਨਰਸਨਾਹਰਿਗਾਈ੬੪
 ੯੮ ਗੁਰਪੁਰੇਮੇਰੀਕਾਖਲਈ੬੫
 ੯੯ ਸਦਾਸਦਾਨਪੀਐਪ੍ਰਭ
 ੧੦੦ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭਆਹੀ
 ੧੦੧ ਧੀਰਉਦੇਖਤਮਾਰੇਅਗੰਗਾ
 ੧੦੨ ਅਚਤਪੁਜਾਨੋਗਗੋਪਾਲ
 ੧੦੩ ਸਿਮਰਤਿਨਾਮਕੋਟਿਜਤਨ
 ੧੦੪ ਸੁਭਾਹਿਰੇਨਾਗਈਛਗਥ
 ੧੦੫ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਸੇਵਾ
 ੧੦੬ ਪਾਪਭਾਪਤੇਗਾਥੇਅਪ
 ੧੦੭ ਜਿਸਤੇਉਪਾਜਿਆਤਿਸ
 ੧੦੮ ਦੋਵੈਥਾਵਰਖੇਗੁਰਸੁਰੇ
 ੧੦੯ ਰਗਸਾਨੇਖਰਦੋਖਨਸੇ
 ੧੧੦ ਤਨਸੁਨੋਬਨਚਲਰਹਾ
 ੧੧੧ ਅਪਨਾਪ੍ਰਭਆਈਆਚਰਿਤ
 ੧੧੨ ਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਹੋਅਕਲ
 ੧੧੩ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਕੀਰ
 ੧੧੪ ਪੁਲਾਲਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਬੀ੬੫
 ੧੧੫ ਹਰਿਕੇਰਨਨਪਿਨਾਉਕ੬੬
 ੧੧੬ ਰਾਖਲੀਏਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਨਾ
 ੧੧੭ ਮੈਨਾਹੀਪ੍ਰਸਭਕਿਛੁਤੇਰਾ
 ੧੧੮ ਤੁਸਮਰਥਕਾਰਨਕਰਨਾ
 ੧੧੯ ਐਸੀਕਿਰਪਾਮੇਹਿਕਰੁ
 ੧੨੦ ਐਸੀਰੀਖਿਆਨਸਿਉ
 ੧੨੧ ਜਿਉਰਾਵੈਤਿਉਮੇਰਿ
 ੧੨੨ ਰਾਖਸੁਰਪ੍ਰਭਅਪਨੇ
 ੧੨੩ ਅਪਨੇਸੇਵਕਉਕਥਾ

੧੨੪ ਅਗੋਪਾਠੈਕੁਸਲੁਗਏਆ ੧
 ੧੨੫ ਬਿਹੁਭੈਰਗਤੀਤਰਨਕੈਸੇ
 ੧੨੬ ਆਪਹਿਮੇਲਲਏਮੇਰੇਮੋਹਨ
 ੧੨੭ ਨੀਵਉਨਾਮੁਸੁਨੀ
 ੧੨੮ ਮੋਹਨਨੀਦਨਆਏ
 ੧੨੯ ਮੇਰੀਅਤੰਨਾਇਰਸਨ
 ੧੩੦ ੧ ਮਹਲਾਨਾਵ ੯ ਪਤਿ
 ੧੩੧ ੧ ਟੁਕਰਤਾਹਰਿਨਾਮਪਛੋਰੇ
 ੧੩੨ ੧ ਹਰਿਕੇਨਾਮਾਥਿਨਾਤਖਰਦੁ
 ੧੩੩ ੧ ਨਾਮੈਰਜਨਰਾਮਕੋਨਾਥੀ
 ੧੩੪ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਃ ੧੧
 ੧੩੫ ੧ ਨਿਕਟਿਵਸੈਦੇਖੈਸਭ
 ੧੩੬ ੨ ਮਨਕਾਕਹਿਆਮਨਸਕਰੈ
 ੧੩੭ ੧ ਮਃ ੩੧ ਪਤਿ
 ੧੩੮ ੧ ਨਗਕਉਆਮੁਖਉਚਗੀਅਨ
 ੧੩੯ ੧ ਮਹਲਾ ੮ ਅਸਟਪਦੀਆ ਪਤਿ
 ੧੪੦ ੧ ਆਪੇਆਪਥਾਇਹਉ
 ੧੪੧ ੧ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸੀਰਲਜਲੁਰਦੁ
 ੧੪੨ ੩ ਅਗੁਰੁਖਮਗਮਅਗੇਰੁਰਦੁ
 ੧੪੩ ੪ ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਮਾਮੁਖਪਾਈ
 ੧੪੪ ੫ ਅੰਤਗਧਿਆਸਉਠੀਪ੍ਰਕੇਰੀ
 ੧੪੫ ੬ ਮੈਮਨਭਾਪੁਮਅਗਮਰਾਗੁਰ
 ੧੪੬ ੧ ਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀਮੇਰੇ
 ੧੪੭ ੨ ਪੁਰਨਾਮਮਗਨਨਿਵਾਰਦੁ
 ੧੪੮ ੧ ਬਿਤੀਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ
 ੧੪੯ ੧ ਏਕਮਏਕੰਗਾਨਿਗਲਾ੨੬੯
 ੧੫੦ ੧ ਦਰਮਹਲਾ ੩ ਆਦਿਤਵਾਰਦੁ
 ੧੫੧ ੧ ਛੰਤਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ
 ੧੫੨ ੧ ਮੁੰਧਨਵੇਲਤੀਆ ੨੭੦
 ੧੫੩ ੨ ਮੈਮਨਤਨਰਾਥੀਪਲਾ
 ੧੫੪ ੧ ਮਹਲਾ ੧੧ ਪਤਿ
 ੧੫੫ ੧ ਮੇਰਾਹਿਪੁਰਸੇਜੈਆਇਆ ੨੭੦
 ੧੫੬ ੨ ਮੇਰਾਹਿਪੁਰਸੇਜੈਆਇਆ ੨੭੧

੧ ਮਹਲਾ ੫ ਮੰਗਲਸਯੁਗਏਆ ੨੭੧
 ੨ ਭਗਸੁਖਲਾਹਰਿਕੰਤ
 ੩ ਆਉਸਖੀਵਸਆਉ
 ੪ ਸੁਖਸਾਗਰਪਭਪਾਈਐ
 ੫ ਹਰਿਖੋਨਾਤੁਵਰਗਗੀ ੨੭੨
 ੬ ਹਰਿਸਾਤੁਵਰਗਗੀ ੨੭੩
 ੭ ਦਰਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ
 ੮ ਤਗਤਕੀਬਾਲੀਪਤਿ ੨੭੪
 ੯ ਗੋਰਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ
 ੧੦ ਜੇਮਨਭਿਤਾਅਸਰਖਹਿ ੨੭੫
 ੧੧ ਥੋਸਹਰਿਸੇਵਦਿਐਮੇਨਿਤ
 ੧੨ ਹਰਿਸਿਮਰਤਿਸਦਾ
 ੧੩ ਨਿਰਨੇਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹ
 ੧੪ ਹਰਿਅੰਤਰਿਨਾਮੀਸਭ
 ੧੫ ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮੇਰਾ
 ੧੬ ਮਃ ੫ ਪਤਿ
 ੧੭ ਸਭਿਕਰਤਾਸਤਿਗੁਰਤਾ
 ੧੮ ਛਾਕਿਓਮੰਨਕਪਕਕੀਨਿਆਈ ੨੭੬
 ੧੯ ਜੀਅਪੁਨਕੀਏਜਿਨ ੨੭੭
 ੨੦ ਨਾਮਸੰਗਕੀਨੋਬੋਉਹਾਰ
 ੨੧ ਨਿਮਾਨੇਕਉਜੇਦੇਤੋ
 ੨੨ ਜਾਕੈਸੰਗਾਇਹਮਨ
 ੨੩ ਗੁਰਕੀਗੁਰਤਿਮਨ
 ੨੪ ਗੁਰਗੁਰਗੁਰਕਰਿਮਨ
 ੨੫ ਗੁਰਮੇਰੀਪੁਜਾਗੁਰ
 ੨੬ ਰਾਮਰਾਮਸੰਗਕਰਿਬਉ
 ੨੭ ਉਨਕਉਖਸਮਕੀਨੀ
 ੨੮ ਕਾਛਿਕਲੋਸਮਿਟੋਰਿ
 ੨੯ ਗੁਰਕੋਚਰਨਕਮਲ ੨੭੮

੧੪ ਸੁਮਦੀਪਸੇਵਗੋਪਾਲ ੨੭੭
 ੧੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖਅਨਰ
 ੧੬ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਹੁ
 ੧੭ ਭਵਸਾਗਰਬੋਹਥਹਰਿ
 ੧੮ ਸੰਤਕਾਲੀਆਪਰਤ
 ੧੯ ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਨੀਰ
 ੨੦ ਜਾਕਉਰਾਖੇਰਾਖਨਹਾਰ
 ੨੧ ਅਚਰਜਕਥਾਮਹਾ
 ੨੨ ਸੰਤਨਕੈਬਲਿਹਾਰੈਸਉ
 ੨੩ ਅਸਟਪਦੀਆਮਃ ੫ ਪਤਿ
 ੨੪ ਕਾਰਨਿਮਸਕਾਰਪੁਰੇਗੁਰ ੨੭੯
 ੨੫ ਬਾਈਭਗਤਕੀ ਪਤਿ ੨੮੦
 ੨੬ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ
 ੨੭ ਕੋਈਪੜਤਾਸਹਸਾਕਿਰਤ ੨੮੧
 ੨੮ ਸਰਬਜੇਤੁਰੀਪਸਰ
 ੨੯ ਨਿਰਦਰਿਦਸਾਹਿਕਵਨ
 ੩੦ ਸੁਗਤਿਸਥਾਦਿਸਾਖੀ ੨੮੨
 ੩੧ ਸੁਣਿਆਛੰਦਨਕਰਬਥੈਰ ੨੮੩
 ੩੨ ਹਮਡੋਲਤਬੋਝੀਪਾਪ
 ੩੩ ਸੁਰਤੀਸੁਗਤਿਗਲਈਮੇ
 ੩੪ ਤੁਧਨੇਨਿਵਰਮੰਨਦੁ
 ੩੫ ਜਾਗਰਮਾਹਿਬੁਰਬੁਦਮ
 ੩੬ ਜਾਗਰਿਪੁਭਕਿਰਪਾਸਾ
 ੩੭ ਛਾਦਨਕੋਜਨੁਮਾਗਤ
 ੩੮ ਮਃ ੩ ਪਤਿ
 ੩੯ ਸਤਿਗੁਰਸਤਿਕਹੋਸਤਿ
 ੪੦ ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ
 ੪੧ ਜੇਵਰੁਤਗੋਰਵਹਿ

੨੭੮
 ਕਬੀਰਜੀ
 ਐਸੇਇਹੀਸਾ
 ਬਿਦਿਆਨਪਤਿ
 ੨੭੯
 ਗੁਰਤ
 ਨਿਤਉਠਿ
 ਕੋਠਰਿਸਾਮਨ
 ਰਾਖਯੋਹੁ
 ਦਰਮਾਰੇ
 ਛੰਤਮੁਖੁ
 ਇਨਾਮਾਇਆ
 ਸਰੀਰਸਰੋਵਰ
 ਜਾਨਮਮਗਨਕਾ
 ਚਰਨਕਮਲ
 ਨਾਮਦੇਵੀਕੀ
 ਸਭਾਜਾਮ
 ਰਵਦਾਸਜੀਕੀ
 ਦਰਿਦਰੇਖੁ
 ਜਿਹਕੁਲਾਸਾਧੁ
 ਸਧਨੇਜੀਕੀ
 ਨਿਪਕੀਅੰਦੇ

ਰਾਮਕਲੀ

੨ ਸੰਤਜਗਮਿਲਹਰਿਜਲ
 ੩ ਹਰਿਕੇਸਖਾਸਾਸਨਾ੨੮੦
 ੪ ਜੇਵਰੁਤਾਗਹੋਵਹਿਨੁਮੋਰਾ
 ੫ ਸਤਿਗੁਰਦਾਇਅਕਹੁ
 ੬ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਵਰੁ
 ੭ ਮਃ ੫ ਪਾਤਿ
 ੮ ਕਿਰਪਾਕਰਹੁਚੀਨਕੇ
 ੯ ਪਾਵਹੁਚਰਣਤਲਿਓ
 ੧੦ ਆਵਤਹਰਖਨਜਵਤ
 ੧੧ ਤੈਗੁਣਗੁਰਗੈਲਿਗ
 ੧੨ ਅੰਗੀਕਾਰਕੀਆਪੁਤ
 ੧੩ ਤੁੰਦਾਨਾਤੁਅਬਚਲ
 ੧੪ ਕਰਿਕਾਰਤਾਲਪਖਾ
 ੧੫ ਓਅੰਕਾਰਏਕੁੰਨਏਕੋ੨੯
 ੧੬ ਕੋਈਬੋਲੈਰਾਮਰਾਮਕੋ੨੮੨
 ੧੭ ਪਵਨੈਮਹਿਪਵਨਮਹਿ
 ੧੮ ਜਪਿਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲ
 ੧੯ ਚਰਪੁਕਾਰਹਿਨਾਤੁ
 ੨੦ ਤਾਗਾਕਰਿਕੈਲਾਈ
 ੨੧ ਕਾਰਨਕਰਾਵਨਸੋਈ
 ੨੨ ਜੇਵਕਲਾਇਓਅਪਨੀ
 ੨੩ ਤਨਤੇਛੁਕਕੀਅਪਨੀਧਰੀ
 ੨੪ ਖੁਖਤੇਟੀਕਾਸਹਤ
 ੨੫ ਕੋਟਿਬਿਪਨਨਹੀਆ
 ੨੬ ਵੇਸਨਟੀਜੋਕਾਹੁਲੇਗ
 ੨੭ ਪੰਚਸਬਦਤਹੁਪੁਰਾ੨੮੨
 ੨੮ ਭੇਟਤਸੰਪਾਕੁਰਮ੨੮੩
 ੨੯ ਤੇਰੇਕਾਜਿਨਾਹਿਰਾ

ਰਾਮਕਲੀ

੩੩ ਸਿੰਚਹਿਦਰਬੰਦੇਹਿ
 ੩੪ ਕਰਿਸਜੋਗਬਨਾਈ
 ੩੫ ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੋਈ
 ੩੬ ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਬਿਸੁ
 ੩੭ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਹਰਿਕੀਰਤਨ
 ੩੮ ਸੰਤਕੈਸੰਗਰਾਮਰੀ
 ੩੯ ਗੁਰਕਰਿਪਕਰੀ
 ੪੦ ਆਤਮਰਾਮਸਰਬ
 ੪੧ ਦੀਨੋਨਾਮਕੀਓਪਦਿਰਾ੨੮੩
 ੪੨ ਕਉਡੀਬਦਲੈ ੨੮੪
 ੪੩ ਰੋਇਦਿਨਸ
 ੪੪ ਤੋਰੀਸਗਣਿਪੁਰੇ
 ੪੫ ਰਤਨਛੁਵੇਹਰਨਾਮ
 ੪੬ ਮਯਮਾਨਜਾਨਹਿਵੇਦ
 ੪੭ ਕਿਛੁਤੁਕਾਜਨਕੀਓ
 ੪੮ ਗਾਖਨਤਰਾਇਆਲ
 ੪੯ ਸਗਲਾਜਿਅਨਪਛਾਡ
 ੫੦ ਤੋਵੈਸੋਈਭਲਾਆਨਾ।
 ੫੧ ਦੁਲਹੇਹਸਵਾਰ
 ੫੨ ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਾਰਿ
 ੫੩ ਜਿਸਕਾਸਭਾਕਿਛੁ੨੮੫
 ੫੪ ਬਿਰਥਾਰਥਦਾਸੋਲੋਗ੨੮੫
 ੫੫ ਕਾਗਨਕਰਨਕਰੀਮ
 ੫੬ ਕੋਟਨਾਮਕੋਬਿਨਸੇਪਾਪ
 ੫੭ ਰਾਸਨਕਉਜਾਈਐ
 ੫੮ ਕਿਸਰਥਦਾਸੋਬਿਰਥ
 ੫੯ ਇਹਲੋਕੇਭੁਖਪਾਇ
 ੬੦ ਗਉਕਉਗਰੇਸਰਦੁਲ
 ੬੧ ਪੰਚਸਿੰਘਗਾਏਪੁਤ

ਰਾਮਕਲੀ

੫੨ ਨਾਤਨੁਤੇਰਾਨਾਮਨਰੋ
 ੫੩ ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਲਾ
 ੫੪ ਈਧਨਤੇਕੇਸੰਤਰਭਾਗੋ੨੮੫
 ੫੫ ਜੋਤਿਸੁਰਾਵੈਸੋਈਆਂ੨੮੬
 ੫੬ ਅੰਸਾਪੁਰਾਗੁਰਦੇਰਸੰ
 ੫੭ ਗਾਵਹੁਰਾਮਕੋਹੁਣਗੀਤ
 ੫੮ ਗੁਰਪੁਰਾਮੇਗਾਗੁਰਪੁਰਾ
 ੫੯ ਨਰਨਹਤਮਸਕਾਰੰ
 ੬੦ ਰੁਪਰੰਗਚੁਗੰਧੁਭੋਗ
 ੬੧ ਮਯਲਾ ੬ ਪਾਤਿ
 ੬੨ ਰੇਮਨਓਟਲੋਹੁਗਹਿ
 ੬੩ ਕਉਨਨੁਗਤਾਮਚ
 ੬੪ ਪ੍ਰਾਨੀਨਾਗਾਇਨਸੁਪ
 ੬੫ ਓਅਸਟਪਦੀਆਮਃ ੧ ਪਾਤਿ
 ੬੬ ਸੋਈਚੰਦਰਜਗਿ
 ੬੭ ਨਗਪਰਬੋਧਾਮਤੀ੨੮੬
 ੬੮ ਖਟਮਟਦੇਹੀਮਨੁਬੋਧ੨੮੭
 ੬੯ ਜਾਤਾਗਟਹਿਨਕਗਹਿ
 ੭੦ ਤਠਨਿਗਾਕਾਰਿਕਾਇ
 ੭੧ ਅਤਾਰਿਉਤਕੁਨ
 ੭੨ ਜਿਉਆਇਆਤਿਉ
 ੭੩ ਜਤਸਤਸੰਜਮ੨੮੭
 ੭੪ ਅਉਤਠਤਸਤਮਤੀ੨੮੮
 ੭੫ ਮਯਲਾ ੩ ਪਾਤਿ
 ੭੬ ਸਰਸੋਦੀਆਮੁੰਦਾ
 ੭੭ ਰਗਤਖਜਾਨਾਭਗਤਨ
 ੭੮ ਹਰਿਕੀਪੁਨਾਦੁਲੀਭੈ
 ੭੯ ਹਮਕੁਚਲਕੁਚੀਲ੨੮੮
 ੮੦ ਨਾਮਖਜਾਨਾਗੁਰਤੇਪਾਇ
 ੮੧ ਮਯਲਾ ੫ ਪਾਤਿ
 ੮੨ ਕਿਨਹੀਕੀਆਪਗਾਵਿਰਤ
 ੮੩ ਇਸਪਾਨੀਤੋਜਿਨਤੁੰ
 ੮੪ ਕਾਤੁਬਿਤਾਵੇਰਗਸ
 ੮੫ ਰਾਵਾਅਗਨਹੋਹਰਿ੨੮੯
 ੮੬ ਜੀਅਜੰਤੁਸਭਪਾਪੀਅਹਿ
 ੮੭ ਰੋਸਨਦੇਖਤਪਾਪਸਭ
 ੮੮ ਮਨਤਨੁਗਤਾਮਾਪੀ
 ੮੯ ਮਨਬਚਕਮਗਰਿ
 ੯੦ ਅਨੰਦੁ ਮਯਲਾ ੩ ਪਾਤਿ
 ੯੧ ਸਦੁ ਨਗਦਾਤਾਸੇ ੫੮੯
 ੯੨ ਮਯਲਾ ੫ ਪਾਤਿ
 ੯੩ ਸਾਨਨਕਾਮੇਰਾਸਾਨਨਕਾ

772

ਮਾਹੁਮ: ੧ ਜੋਗੀਨੁਗ
ਅਹਿਨਿਸਜਾਗੈ
ਮਾਹੁਮਲੜ ਜਹਬੋਸ
ਆਵਣਜਾਣ
ਪਛਲੇਗੁਨਹ
ਸਚਰਤੇ
ਮਾਹੁਤੇਸੋਤਲਾ)
ਮਾਹੁਮਲੜਾ ੨
ਜਾਪਿਓਨਾਮ
ਸਿਧਸਮਾਧੀ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮ
ਹਰਿਪੂਜੀਸਾਮ੩੧੩
ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਾ
ਹਰਿਗੁਰਿਗਾ
ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਾਤ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮ

५०

72

三九

३११

३१८

३१८

३१८

३१८

390

३२०

३२१

੬ ਕੇਤੇਨਗਏਰੇਗਏ
 ੭ ਅਗਮਮਗੇਰੇ
 ੮ ਹਰਿਸਾਹਿਤਨਾਹਿਮੇ੩੨੧
 ੯ ਅਸੁਰਸੰਘਾਟਗਮ੩੨੩
 ੧੦ ਘਰਗੁਰਮਨਮੁਗਧ
 ੧੧ ਸਰਦਪਰਗੁਰਦੇਵ੩੨੩
 ੨੨ ਸਾਰੇਸਾਹਿਬਸਿਰਜਣ੩੨੩
 ੨੩ ਕਾਇਆਨਗਰਨਗਰੇ
 ੧੪ ਦਰਸਨਪਾਵਾਜੇਤੁਧ੩੨੩
 ੧੫ ਅਰਬਦਨਰਬਦੁਧ੩੨੪
 ੧੬ ਅਪੇਆਪਭਿਪਾਇਨਿਗਲਾ
 ੧੭ ਸੁੰਨਕਲਾਅਪਰੰਪਰਧਾਰੇ੩੨੪
 ੧੮ ਜਤਦੇਖਾਤੁਰੀਨਦਇਆਲਾ
 ੧੯ ਹਰਿਪਨਸੰਗੁਰੇਜਨ ੩੨੪
 ੨੦ ਜੇਤੁਪਕਰਠਾਸੋਕਰਿ
 ੨੧ ਕਾਇਆਕੰਠਸਬਦ
 ੨੨ ਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰਭਿਪਾਇਆ
 ੨੩ ਅਗਮਮਗੇਰੇਬੋਪਰਵਾਹ
 ੨੪ ਨਦਰੀਭਗਤਾਲੇਹੁਮਿਲਾਏ
 ੨ ਮਹਲਾ ੧ ਸਚਾਅਪਸਦਾਹਟ੩੨੩
 ੩ ਹਰਿਅਗਮਮਗੇਰੇ ੩੨੩
 ੪ ਮਹਲਾ ੫ ੧੧ ਪਾਤਿ ੩੨੩
 ੧ ਕਲਾਭਿਪਾਇਧਰੀਜਿਨਧਰਾ੩੨੪
 ੨ ਸੰਗੀਜੀਗੀਨਾਰਲਪਟਾਲੀ
 ੩ ਕਰੈਅਨੰਦਅਨੰਦੀਮੇਰ੩੨੪
 ੪ ਗੁਰਗੋਪਾਲਗੁਰਗੋਦਿ੩੨੪
 ੫ ਆਇਨਿਰੰਜਨਪ੍ਰਕਾਸਿਰ
 ੬ ਜੇਦੀਸੈਸੈਏਕੋਏਕੋਤੀ
 ੭ ਸੁਰਤਦੇਖਨਕੁਭਗ ੩੨੫
 ੮ ਸਿਮਰੈਧਰੀਅਕਾਸੰ ੩੨੬
 ੯ ਪਰਸਮਰਬਸਰਬ
 ੧੦ ਤੁੰਸਾਹਿਬਾਉਸੇਵਕ੩੨੬
 ੧੧ ਅਚੁਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰ੩੨੭
 ੧੨ ਅਲਹਅਗਮਬੁਰਾਈ
 ੧੩ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਭਉਰ੩੨੭
 ੧੪ ਰਗਕਮਲਹਿਰੇ ੩੨੮
 ੧੬ ਦਰਮਹਲਾ ੩ ਪਾਤਿ
 ੧ ਗੁਰਤੇਗਿਆਨਪਾਇਆ
 ੧ ਦਾਰਡਖਣੇਮਹਲਾ ੫ ਪਾਤਿ
 ੧ ਤੁੰਸਚਾਸਾਹਿਬਸਦੁ੩੨੮
 ੧ ਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ ਪਾਤਿ ੩੪੩
 ਤੁਖਾਗੀ ਛਿਤਬਾਰਾਮਾਤਮਾ ੧੧ ਪਾਤਿ
 ੧ ਤੁਸੁਤਾਕਿਰਤਕਰੀਆ ੩੪੪
 ੨ ਮਹਲਾਪਰਗੈਨਸਭਾਕੀ ੩੪੫

੩ ਰਾਗਰਾਗਿਆਲੀਮਾ
 ੪ ਕੋਲਾਵਕੈਕੁਲੀਕੁਭ
 ੫ ਮੇਰੇਕਾਲਗੰਗੀਭੋਮਲਾਭਾਨ
 ੬ ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁੰਸਮ੩੪੫
 ੭ ਮਹਲਾ ੪ ਪਾਤਿ
 ੧ ਅਗਰਿਪਿਰੀ ੩੪੬
 ੨ ਰਹਿਹਰਿਆਗਮਅਗਾ
 ੩ ਤੁੰਨਗਜੀਵਨਜਗਦੀਸ
 ੪ ਨਾਦਨਪੁਰਬਅਭੀਚਾਰ੩੪੬
 ੫ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਤਿ
 ੧ ਘੋਲਿਖੁਮਾਈਲਲਾ੩੪੭
 ੧੮ ਕਿਦਰਮਾ ੪ ਪਾਤਿ
 ੧ ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਨਿਤ
 ੨ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਗੁਨ
 ੩ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਤਿ
 ੧ ਜਾਗੀਆਈਸੰਤਸੰਗ
 ੨ ਦੀਨਬਿਨਉਚੁਨਉ
 ੩ ਸਰਨੀਆਇਓਨਾਥ
 ੪ ਧਿਆਨੀਪ੍ਰੀਤਪਿਆਰੀ
 ੫ ਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵਉ
 ੬ ਹਰਿਕੇਰਸਕਓਤਰ
 ੭ ਹਰਿਬਿਨਜਨਮਅਕਾਰ
 ੮ ਹਰਿਬਿਨਕੋਇਨਚਾਲਸ
 ੯ ਬਿਸਰਤਨਹਿਮਨਤੋਹੀ
 ੧੦ ਪ੍ਰੀਤਮਬਸਤਾਰਿਦਮਿ
 ੧੧ ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਬਖਸ਼੩੪੭
 ੧੨ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੰਮਧਾਰਾ੩੪੮
 ੧੩ ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਧਿਗ
 ੧੪ ਸੰਤਹਿਪੁਰਖਪੁਖਮਲੀ
 ੧੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਰੁਚ
 ੧੬ ਮਹਲਾ ੬ ਪਾਤਿ
 ੧ ਮਲਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਪਿਆ
 ੧੮ ਬਣੀਤਗਤਕੀ ਪਾਤਿ
 ੧੬ ਭੈਰਉਮਾ ੧ ਪਾਤਿ
 ੧ ਤੁਣਤੋਬਾਹਰਕਛੁਨਹੋਇ ੩੪੮
 ੧ ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਤਰੇਪੁਨ
 ੨ ਨੋਨੀਦਿਸਦਿਨਹੀਤਨ

੪ ਤੁੰਨੀਚਾਲਚਰਨ
 ੫ ਜਗਲੀਰੇਨਸੋਤ
 ੬ ਗੁਰਕੇਸੰਗਤਹੋਦਿਨਗਤ
 ੭ ਹਿਰਦੇਨਾਮਸਰਬਧਨ
 ੮ ਜਗਹੋਮਪ੍ਰੀਤਪ
 ੯ ਮਹਲਾ ੩ ਪਾਤਿ
 ੧ ਜਾਤਕਗਰਬਨਕਰੀਐ
 ੨ ਜੋਗੀਗਿਰੀਪੰਡਤ
 ੩ ਜਾਕਉਗਏਅਪਨੀਸ
 ੪ ਕਾਮਨਮੇਰਾਕੰਤਕਰਤਾ੩੪੯
 ੫ ਜੋਮੁਨਸੋਭਨਕੀਉਬਿਧਾ ੩੫੦
 ੬ ਰਾਮਨਾਮਭਗਤਿਨਿਸਤਾ
 ੭ ਨਾਮੋਭਧਰੇਸਤਿਜਿਤਨੇ
 ੮ ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਸਨਕਾਦਕ
 ੯ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਰਾਮ
 ੧੦ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਕਰਮ
 ੧੧ ਦੁਬਿਧਾਮਨੁਖਰੋਗਾਥਿ
 ੧੨ ਮਨਮੁਖਾਦੁਬਿਧਾਸਰੋ
 ੧੩ ਦੁਖਦਿਦੁਖਮਰੇ
 ੧੪ ਸਬਦਿਦੀਚਾਰੇਸੋਜਨਸਾਚਾ
 ੧੫ ਮਨੁਖਆਸਨਾਹੀਓਤੋਹੀ
 ੧੬ ਕਲਮਾਹਿਪ੍ਰੇਤਜਿਨੀਰਾਮ
 ੧੭ ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੈ ੩੫੦
 ੧੮ ਬਝਕੁਭੁਨਗਤ ੩੫੧
 ੧੯ ਹਉਮੈਮਾਇਅਮੋਹ
 ੨੦ ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖਹੁ
 ੨੧ ਆਪੇਦੈਤਲਾਇਦਿਤੇ
 ੨੨ ਮਹਲਾ ੪ ਪਾਤਿ
 ੧ ਹਰਿਨਾਮਸੰਤਕਹਿਕਿ
 ੨ ਬੋਲਾਹੁਕਿਨਾਮਸਫਲ
 ੩ ਭਾਵਿਤਕਰਣੀਸਾਰ
 ੪ ਸਭਪਾਇਓਰੇਤੁਸਭ
 ੫ ਹਰਿਕਾਸੰਤਹਿਕੀ
 ੬ ਤੇਜਾਪੁਮੇਲਹੁਹਰਿ
 ੭ ਸੰਤਸੰਗਤਿਸਾਈਹਰਿ
 ੮ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਤਿ
 ੧ ਸਗਲੀਥੀਤਪਸਡਰਾਖੀ੩੫੧
 ੨ ਉਠਤੁਖੀਆਬੈਠਤੁਖੀ੩੫੨
 ੩ ਦਰਤਨਹਰਉਨਮਹਰਮ
 ੪ ਦਸਮਿਰਗੀਜਹਨੇਬੀਧ
 ੫ ਜੋਸਉਲਚਲੇਚਖਵਈ

੬ ਜੀਉਪਾਣਿਨਗਰਿਓ
 ੭ ਅਗੈਰਯਾਫੈਨਗਇਏ
 ੮ ਕਟਮਨੋਰਥਆਹਿ
 ੯ ਲੇਖਨਲਗੈਤਿਲਕਾ
 ੧੦ ਖੁਬਖੁਬਖੁਬਖੁਬ
 ੧੧ ਸਾਰਪਦਾਰਥਗੁਰ
 ੧੨ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਸਰਬ
 ੧੩ ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਕੰਠ
 ੧੪ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਸਗਲ
 ੧੫ ਬਨਮੇਪੇਖਿਓਤਿਏ
 ੧੬ ਨਿਕਟਬੁਝੈਸੇਬੁਰਾ੩੫੨
 ੧੭ ਜਿਸਤੁਰਾਖਹਿ੩੫੩
 ੧੮ ਤਉਕੜੀਅੰਜੋਰੋਏ
 ੧੯ ਬਿਨਬਾਜੇਕੈਸੇਨਿਰ
 ੨੦ ਹਉਮੈਰੋਗਮਾਨੁਖ
 ੨੧ ਚੀਠਆਵੈਤਮਹਾਅ
 ੨੨ ਬਾਪਹਮਾਸਦਾਰਿਰੋ
 ੨੩ ਨਿਭਵੇਰਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰ
 ੨੪ ਸਤਿਗੁਰਮੇਬਾਬੇਪੁਰਖੁ
 ੨੫ ਨਾਮਲੈਤਮਨਪਰਗਟਭਾਇ
 ੨੬ ਨਮਸਕਾਰਤਕਉਲਖ੩੫੩
 ੨੭ ਮੋਹਿਦੁਹਾਗਨਿਆਪਸੀਗਰੀ੩੫੪
 ੨੮ ਮਨਤਨੁਮਾਗੁਰਚਕੇ
 ੨੯ ਅਪਣੀਵਾਇਆਕਰੋਸੋ
 ੩੦ ਨਾਮਹਮਾਰੈਅੰਤਰਨਾਮੀ
 ੩੧ ਤੁਹੈਮੇਰਾਪਿਤਾਤੁਹੈਮੇਰਾ
 ੩੨ ਸਤਤਉਚਾਜਾਕਾਦਰਬਾਰ
 ੩੩ ਰੇਵਨਹਾਰੀਰੋਜਬਨਾਇਆ
 ੩੪ ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਹੁਨੀਭਗਨਾ
 ੩੫ ਨਾਮਹਮਾਰੈਬੋਦਮਰ
 ੩੬ ਨਿਰਸਕਉਤੁਮਦੇਵੁ
 ੩੭ ਸੰਤਮੰਨੁਲਮਹਿਹਰਿ੩੫੪
 ੩੮ ਰੋਗਕਵਨਜਾਰਥੈਆਖ੩੫੫
 ੩੯ ਤੇਰੀਟੇਕਗਕਲਮਾਹਿ
 ੪੦ ਪਿਥਮੇਛੋਰੀਪਗਈਨਿੰਦਾ
 ੪੧ ਸੁਖਨਾਹੀਬਹੁਤੇਪਨਖਟੇ
 ੪੨ ਗੁਰਮਿਲਾਤਿਆਗਿਓ
 ੪੩ ਸਤਿਤੇਉਚਾਜਾਕਾਨਉ
 ੪੪ ਜਿਸਾਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਇ
 ੪੫ ਲਾਜਮਹੈਜੋਨਾਮਨਲੋ
 ੪੬ ਗੁਰਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਤਉਗਾਇ
 ੪੭ ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥ
 ੪੮ ਮਨਤਨੁਗਤਾਰਮ੩੫੫
 ੪੯ ਨਾਮਲੈਤਕਛੁਬਿਪ੩੫੬
 ੫੦ ਆਪੇਸਾਸਤਆਮੇਬੋਰ

੫੧ ਤਗਤਮਨਿਆਨੰਦ
 ੫੨ ਭੈਕਉਭਉਪਾਝੋਆ
 ੫੩ ਪਦਮਜਬੀਜੋਪਦਮ
 ੫੪ ਨਿੰਦਕਕਉਠਿਰੁਕੇ
 ੫੫ ਦਾਇਕਰਜੋਰਕਰਉ
 ੫੬ ਸਤਿਗੁਰਮਾਪਨੇਸੁ
 ੫੭ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲਪੁਰਦਇਆ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮ੧ ਪਤਿ
 ੧ ਆਤਮਮਹਿਰਾਮਰਾਮ੩੫੬
 ੧ ਮਹਲਾ੩ ਪਤਿ
 ੧ ਤਿਨਕਰੋਇਕਰਲ੩੫੭
 ੨ ਗੁਰਸੇਵਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲ
 ੧ ਮਹਲਾ੫ ਪਤਿ
 ੧ ਜਿਸਨਾਮਹਿਦੈਸੋਈਦੁਰਗਾ
 ੨ ਕੋਟਾਬਿਸਨਕੀਨੇਅਵਤਾਰ
 ੩ ਸਤਿਗੁਰਮੋਕਉਕੀਨੋਦਕਾ੩੫੭
 ੧ ਬਾਣੀਗਗਤਕੀ ਪਤਿ੩੫੮
 ੧ ਰਾਗਬਸੰਤਮਹਲਾ੧ ਪਤਿ
 ੧ ਮਾਹਮਾਹੁਮਾਹਖੀਚਕਿ੩੬੧
 ੨ ਹਤਿਆਈਲੇਸਰਸਬਸੰਤ
 ੩ ਸੁਾਇਨੇਕਾਚਉਕਾਕੰਚਨ
 ੪ ਬਸਤਉਤਰਾਇਹੀਬਰ
 ੫ ਸਗਲਕੁਦਨਤੇਰੀਮਾਇਆ
 ੬ ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲੀਸੁਨਹੁ
 ੭ ਆਪੇਕੁਦਰਗਿਕਰੋਸਾਜਿ
 ੮ ਸਾਹਿਬੁਭਾਵੈਸੇਵਕ
 ੯ ਸਾਲਾਗਮਾਥਿਪੁਜਮਨਾਦੁ
 ੧੦ ਸਾਹੁਰੀਵਖੁਸਭਕਿਓ
 ੧੧ ਗਜਾਬਾਲਕਨਗਰੀਕਾਚੀ੩੬੧
 ੧੨ ਸਾਰਾਸਾਹਗੁਰੁਪੁਰਾਤਾ੩੬੨
 ੧ ਮਹਲਾ੩ ਪਤਿ
 ੧ ਮਾਹਾਹਤੀਮਹਿਸਦਾਬਸੰਤੁ
 ੨ ਰਾਤਸਾਹੁਗਿਨਾਮੁ
 ੩ ਹਰਿਸੇਵੈਸੋਹਰਿਕਾ
 ੪ ਅੰਤਰਿਪੁਜਾਮਨਤੇਹੋਇ
 ੫ ਰਗਤਵਛਲਹਰਿਵਸੈਮਾਨਿ
 ੬ ਮਾਈਆਮੈਹੁਸਬਦਸਭਾਇ
 ੭ ਪੁਰੋਰਾਮਸਚਕਾਰਕਮਾਵੈ
 ੮ ਭੁਗਤਕਗਹਿਜਨਦੇਖਹਿਜਨੁ
 ੯ ਨਾਮਰਤੇਕੁਲਕਾਕਹਿਓਧਰ
 ੧੦ ਬਿਨਕਰਮਾਸੁਰਗਮਕੁਲਾਈ੩੬੨
 ੧੧ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲਾਏ੩੬੩
 ੧੨ ਹਰਿਗਰਿਨਾਮਮੇਰੋ
 ੧੩ ਤੇਰੀਆਕਿਰਮਜੰਤੁ
 ੧੪ ਬਨਾਸਪਾਤਿਮਉਲੀ
 ੧੫ ਸਭਨੁਗਤੇਰੋਕੀਤੇਹੋਏ

੧੬ ਤਿਨਬਸੰਤਜੋਹਰਿਗੁਣ
 ੧੭ ਬਸੰਤੁਜਨਿਆਫੁਲੀਬਨੁਗਾਇ
 ੧੮ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਵਿਦੁ
 ੧ ਓਮਹਲਾ੧੧ ਪਤਿ
 ੧ ਜੀਉਪਸਰੀਸੁਰਜਕਿਰਲ
 ੨ ਰੋਣਦਿਨਸੁਦਾਇਸਦੇਪਏ
 ੩ ਰਾਮਨਾਮਰਤਨੁਕੋਰੀ
 ੪ ਤੁਮਵਰਪੁਰਖਵਰਮਗਮ੩੬੩
 ੫ ਮੇਰਾਇਕਾਬੀਨੁਮਨੁਆ੩੬੪
 ੬ ਆਵਣਜਾਣਗਈਆ
 ੧ ਮਹਲਾ੫੧੧ ਪਤਿ
 ੧ ਗੁਰਸੇਵਉਕਾਰਿਨਮਸਕਗਾ
 ੨ ਹਟਵਾਣੀਧਨਮਾਲਹਟ
 ੩ ਤਿਸਬਸੰਤਾਜੇਸੁਪਰੁ
 ੪ ਜੀਉਪਾਣਤੁਮਪਿਤੁ
 ੫ ਪੁਰਪੀਰਮੈਰੋਸੰਗਗਾਇ
 ੬ ਮਿਲਪਾਣੀਜੀਉਤੇਰੇਬੁਝ੩੬੪
 ੭ ਤੁਮਵਰਾਤੇਦੇਹੋਏ੩੬੫
 ੮ ਤਿਸਤੁਸੇਦਿਜਿਨਤੁ
 ੧੦ ਜਿਸਬੈਲਤਮੁਖਪਾਇ
 ੧੧ ਮਨਤਨਗੀਤਰਲਗੀ
 ੧੨ ਰਾਮਗੰਗਸਰਗਏ
 ੧੩ ਸਚੁਪਰਮੇਸਗਨਿਤ
 ੧੪ ਗੁਰਚਰਨਸਰੇਵਤਦੁਖ
 ੧੫ ਸਗਲਾਇਛਾਜਾਪਿਪੁਨੀਆ
 ੧੬ ਕੀਲਾਇਖਾਬਿਨਸੇਗਏਪਾਪ
 ੧੭ ਰੋਗਮਿਟਾਏਪੁਰੁਆਪ
 ੧੮ ਤੁਕਮਕਰਿਕੀਨੋਨਿਤਾਲਾ
 ੧੯ ਦੇਖਛੁਲਛੁਲਛੁਲਛੁਲ
 ੧੯ ਹੋਇਕਕਾਮਿਲਹੁਮੇਰੋ੩੬੫
 ੨੧ ਤੇਰੀਕੁਰਗਤਤੁ੩੬੬
 ੨੧ ਮੁਲਨਬੁਝੈਆਪਾ
 ੧ ਮਹਲਾ੬ ਪਤਿ
 ੧ ਸਾਧੋਇਤੁਤਨੁਮਿਥਿਆ
 ੨ ਪਾਪੀਤਿਏਮੈਕਾਮਬਸਾਇ
 ੩ ਮਾਈਮੈਧਨਪਾਇਓਤਿਰਿ
 ੪ ਮਨਕਯਾਬਿਸਾਹਿਓਰਾਮ
 ੫ ਕਹਾਉਲਿਓਰੇਬੁਝੈਲੋਕੁਲਾ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮ੧੧੧ ਪਤਿ
 ੧ ਜਗਕਉਆਨਾਮੁਨੀ
 ੨ ਮਨਕੁਲਿਓਰੇਬੁਝੈ
 ੩ ਰਗਜਨਕੀਪਿਆਸਾ
 ੪ ਚੰਚਲਚੀਤਨਪਾਵੈਪਾ੩੬੬
 ੫ ਮਤਰੁਸਮਾਮੁਲਿਗਰਬ੩੬੭

[illegible]

—

124

ਸਾਹਿਬ

੧੦੩ ਰਮਣਕਉਰਮਕੇਗੁਣ
 ੧੦੪ ਕੀਰੇਖਾਪਕੇਬੁਝੋਇ
 ੧੦੫ ਅਧਿਕਾਦਤਿਬਿਸੁਕੇਗਾਕਾ
 ੧੦੬ ਟੁਟੀਨਿਦਕਕੀਅਧਬੀਚ
 ੧੦੭ ਸਿਸਨਾਚਲਤਬੁਝਪਰਕਾਰ
 ੧੦੮ ਰੇਖਾਪੀਤੈਕਫਨਕੀਮਤ
 ੧੦੯ ਮਾਈਚਰਨਪਓਟਗੀ
 ੧੧੦ ਮਾਈਮਨਮੇਰੇਮਤਵਾਰੇ
 ੧੧੧ ਮਾਈਰੀਆਨਾਸਿਮਰਮਰ
 ੧੧੨ ਹਰਿਕਾਈਕੁਟਿਛੁਕੁਠਾਰ
 ੧੧੩ ਪੋਥੀਪਰਮੇਸਰਕਾਬਾਨ
 ੧੧੪ ਟੁਠਾਸਰਬਖਾਈਮੇਰੇ
 ੧੧੫ ਗੋਬਿੰਦਜੀਤੁਮੇਰੇਪਾਨਅਧ੩੭੭
 ੧੧੬ ਸਿੰਘੀਨਾਮਕੀਸਚੁਖੇਪਾ੩੭੮
 ੧੧੭ ਮਾਈਰੀਧੇਪਰੀਬਿਜਮਾਕਾ
 ੧੧੮ ਮਾਈਰੀਮਾਤੀਚਰਨਸਮੁਤਿ
 ੧੧੯ ਬਿਨਸੇਕਾਚਕੋਬਿਉਹਰੇ
 ੧੨੦ ਤਾਕੇਕਟਪਲਾਹਕਰੇ
 ੧੨੧ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਨਾਕਾਖੀ
 ੧੨੨ ਮਾਖੀਤੁੰਗਮਕੀਮਾਖੀ
 ੧੨੩ ਮਾਈਰੀਕਾਈਨਮਕੀਕਾਸਾ
 ੧੨੪ ਮਾਈਰੀਆਰਿਓਮਕੀਖੋਰ
 ੧੨੫ ਨੀਕੀਰਾਮਕੀਧੁਨਸੇ
 ੧੨੬ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਾਤੀਸਾਰ
 ੧੨੭ ਮਾਨੀਤੁੰਗਮਕੇਟਰਮਾਨੀ
 ੧੨੮ ਤੁਆਚਰਨਮਾਸਰੇਭੀਸ
 ੧੨੯ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਨਾਕਾਖੀਕਾਰ
 ੧੩੦ ਸੁਭਬਚਨਬੋਲਹੁਕਾਮੇਲ
 ੧੩੧ ਕੰਚਨਾਬੁਦਤਕਰਾ
 ੧੩੨ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਾ੩੭੮
 ੧੩੩ ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਖਤੁਬੋਲ੩੭੯
 ੧੩੪ ਨਾਮਭਗਤਮਾਂਗ
 ੧੩੫ ਗੁਨਕਾਲਗਾਵਰੀ
 ੧੩੬ ਮਨਬੈਰਾਗੋਗੀ
 ੧੩੭ ਐਸੀਯੋਏਪਰੀਜਲਤੇ
 ੧੩੮ ਤੁਛਾਛਾਲਮੇਰਨਹੁਪਾਲ
 ੧੩੯ ਕਰਤਕੇਲਾਬਿਕੈਮੇਲ
 ਮਹਲਾਨਾਨਕ ੬ ਪਾਤਿ
 ਹਰਿਬੀਨਤੇਰੋਕੇਨਸਤਾਈ
 ਕਰਮਨਾਬਿਖਿਆਸਿਉਛਪਰੀ
 ਕਰਨਰਾਮਪਨੇਜਨਮ

ਸਾਹਿਬ ਮਹਾਰ

੪ ਮਨਕਰਿਕਬੁਤਹਰਿਗੁਨ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀਅਸਮ੧੧
 ੧ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਜੀਵਮੇਰੀ
 ੨ ਹਰਿਬਿਨਕਿਉਪੀਰੇਮਨੁ
 ਮਹਲਾ ੩੧੧ ਪਾਤਿ
 ੧ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੈਨਾਮੁ੩੭੯
 ੨ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੈਨਾਮੁਅਤ੩੮੦
 ੩ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੀਅਕਬ
 ਮਹਲਾ ੫੧੧ ਪਾਤਿ
 ੧ ਗੁਸਾਈਪਰਤਾਪਤੁਹਰੇ
 ੨ ਅਗਮਅਗਾਧਸੁਨਜੁਨ
 ੧ ਛੋਤਮਹਲਾ ੫੧੧ ਪਾਤਿ
 ੧ ਸੁਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਰਾਤ੩੮੦
 ੧ ਦਾਹਮਹਲਾ ੬੧੧ ਪਾਤਿ
 ੧ ਆਪੇਆਪਨਿਰੰਜਨਾਜਿਨ੩੮੧
 ੨ ਕਰਉਬਿਨਉਹਰਅਪਨੇ
 ੩ ਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀ ਪਾਤਿ੩੮੪
 ਮਹਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਪਾਤਿ
 ੧ ਖਾਣਾਪੀਣਾਹਲਾਸਦੁਲਾ੩੮੫
 ੨ ਕਰਉਬਿਨਉਹਰਅਪਨੇ
 ੩ ਸਾਹੀਸੁਗਤਿਨਾਮਨਹੀ
 ੪ ਜਿਨਪਨਾਪਿਰਕਾਸਾਦਲਾਹੁ
 ੫ ਪਰਦਾਹਾਪਰਧਨ
 ੬ ਪਦੁਲੈਪਾਣੀਨਾਨੈਜਾਤ
 ੭ ਦੁਖਦਿਛੋਕਾਈਕਦੁਖ
 ੮ ਦੁਖਮਤੁਰਾਮਹਰਣਹਰਿ
 ੯ ਬਾਗੇਕਾਪਤੁਬੋਲੈਬੋਲ
 ੧੦ ਮਹਲਾਤੀਜਾ ਪਾਤਿ
 ੧ ਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰੈਆਪੇ
 ੨ ਨਿਰੀਹੁਕਮਪਛਾਦਿਆ
 ੩ ਗੁਰਮੁਖਕੋਈਦਿਲਾਬੁਝੈ
 ੪ ਗੁਰਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸੁਖ
 ੫ ਗਣਗੰਧਬਨਮੇਸੁਭਉਧਰੇ੩੮੮
 ੬ ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈਪਰਦਹੁ
 ੭ ਜੀਉਪਿਰਪਾਲਸਭ
 ੮ ਮੇਰਾਪੁਰਸਾਚਾਦੁਖਨਿਵਾਰਣ
 ੯ ਹਉਮੈਬਿਖਮਨਮੇਰਿਆ
 ੧੦ ਇਹਮਨੁਗਿਰੀਕਾਇਹਮਨੁ
 ੧੧ ਕੁਮਕੁਮਜੇਨਮਹਾ
 ੧੨ ਜੀਵਨਮੁਕਤਗੁਰਮਤੀ
 ੧੩ ਰਸਨਾਰਾਮਸਰਕੋਈ੩੮੮

ਮਹਾਰ

੧ ਮਹਲਾ ੪੧੧ ਪਾਤਿ
 ੧ ਅਨਾਦਿਨਹਰਿਹਰਿਧਿਆਸਭੈ
 ੨ ਗੰਗਾਜਮਨਾਗੋਦਾਵਰੀ
 ੩ ਤਿਸਨਨਕਉਹਰਿਮੀਠਲਗਾ
 ੪ ਜਿਤਨੇਨੀਅਜੀਰਪਛ
 ੫ ਜਿਨਕੈਰੀਅਰੇਬਾਸਿਓ
 ੬ ਅਗਮਅਗੋਚਰਨਾਮ
 ੭ ਗੁਰਪਾਸਾਦੀਅਮੀਸਿਤ
 ੮ ਤਰਿਨਨਭੋਲਾਸੀਰਾਮ
 ੯ ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਬੋਲਬੋਲ
 ੧ ਮਹਲਾ ੫੧੧ ਪਾਤਿ
 ੧ ਕਿਆਤੁੰਮੇਰਹਿਕਿਆ
 ੨ ਖੀਰਅਧਾਰਬਾਰਕਜਬ੩੮੬
 ੩ ਸਗਲਾਬਿਪੀਨੁਰਾਅਤ੩੮੭
 ੪ ਰਾਨਤੇਕੀਟਕੀਟਤੇਸੁਰਪਤ
 ੫ ਪੁਰਮੇਰੇਓਈਬੋਗੀ
 ੬ ਮਾਈਮੇਰਿਪੀਤਮਦੇਰੀ
 ੭ ਬਰਸਮੇਘਜੀਉਤਿਲ
 ੮ ਪ੍ਰੀਤਮਸਚਾਨਾਮਾਧਿਆ
 ੯ ਪੁਰਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨ
 ੧੦ ਅਬਾਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉ
 ੧੧ ਘਨਗਰਬਰਸਾਸਗਲ
 ੧੨ ਬਿਛਰਤਕਿਉਜੀਵੈਓ
 ੧੩ ਹਰਿਕੇਭੁਜਨਕਉਨਕਉਨਾ
 ੧੪ ਆਹੁਮੇਬੈਸਿਓਹਰਿਹਰਟ
 ੧੫ ਬਹੁਬਿਖਮਾਈਆਮੇਰੀ
 ੧੬ ਦੁਸਟਮੁਏਬਿਖਖਾਈਗੀ
 ੧੭ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੇਚਰਨਲਿਧਾਨ
 ੧੮ ਪੁਰਮੇਰੇਗਤਵਛਲ੩੮੯
 ੧੯ ਗੁਰਮੁਖਦੀਸੈਬਰਮ੩੯੦
 ੨੦ ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰੇ੩੯੧
 ੨੧ ਪਰਮੇਸਰਤੇਆਦਇਆਲ
 ੨੨ ਗੁਰਸਰਲਾਈਸਗਲ
 ੨੩ ਗੁਰਮਨਾਗਪਿਆਦਇਆਰ
 ੨੪ ਮਨਘਨੈਕੁਮੈਬਨੈ
 ੨੫ ਪਿਆਸੇਭੋਲੁਹਾਵਨੀ
 ੨੬ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਪਿਆਰੇ
 ੨੭ ਬਰਸਸਰਸੁਆਹਿਆ
 ੨੮ ਗੁਨਗੋਪਾਲਗਾਉ
 ੨੯ ਘਨਗਰਜਗੋਬਿਚਹੁਪ

੩੮੯

੩੦ ਹੋਗੋਬਿਰਹੋਗੋਪਾਲ
 ੩੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਯਾ ੧ ਪਤਿ
 ੧ ਚਕਵੀਨੈਨਤੀਰਨਯੀ
 ੨ ਨਾਗਤਨਾਗਰਹੋਗੁਰ ੩੮੧
 ੩ ਚਕਵੀਨਨਾਯਤਿ ੩੮੨
 ੪ ਅਖਲੀਉਡੀਨਲਭਰ
 ੫ ਮਰਣਮੁਕਤਿਗਤਿ
 ੬ ਮਯਲਾਤੀਨਾ ੩੧ ਪਤਿ
 ੭ ਕਰਮਪੋਏਤਾਸਤਿਗੁਰਪਾਏ
 ੮ ਬੇਦਬਾਲੀਨਗੁਰਤਨਾਤਿ
 ੯ ਹਿਗਿਗਿਗਿਪਾਕਰੇ ੧ ਛੋਤਮਃਪਤਿ
 ੧ ਪੀਤਮਪ੍ਰੇਮਗੁਰਤਕੇਰਤੇ
 ੧ ਦਾਰਮਯਾ ੧ ਆਪੀਨੈਆਪਸਾਨਤਿ
 ੧ ਥਾਲੀਗੁਰਤਕੀ ਪਤਿ
 ੧ ਕਾਨਨਾਮਯਾ ੪੧ ਪਤਿ
 ੧ ਮੇਰਮਨੁਸਾਧਨਾਮਿਥ ੩੮੩
 ੨ ਮੇਰਮਨੁਸਾਧਨਾਪਗਰੇਤਿ
 ੩ ਨਪਮਨਰਾਮਨਾਮ
 ੪ ਮੇਰਮਨਰਾਮਨਾਮਜਪਿ
 ੫ ਮੇਰਮਨਗੁਰਿਗਿਨਾਮ
 ੬ ਨਾਧਿਮਨਰਾਮਨਾਮਪਰ
 ੭ ਮਨੁਨਾਪਤੁਗਮਗੁਪਾਲ
 ੮ ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤੁਨਗਦੀਸ
 ੯ ਭਨਗਮੇਰਾਮਨ
 ੧੦ ਸਤਿਗੁਰਨਾਟਓਪਰ
 ੧੧ ਨਾਧਿਮਨਗੋਬਿਰਮਯੋ
 ੧੨ ਹਰਿਨਸੁਗਾਵਤੁਭਗਵਾਨਤਿ
 ੧ ਮਯਲਾ ੫ ਪਤਿ
 ੧ ਗਾਈਐਗੁਰਗੋਪਾਲ ੩੮੪
 ੨ ਅਗਧਉਤੁਸੁਪਿਸੁਆਮੀ
 ੩ ਕੀਰਤਿਪੁਰਕੀਗਾਉ
 ੪ ਐਸੀਮਾਗਉਗੋਬਿਰ
 ੫ ਰੁਗਤਰਗਤਨਪੁਬਨਿ
 ੬ ਤੇਰੇਨਗੁਰਿਨਸੁਸੁਨਤ
 ੭ ਸਤਿਨਾਧਿਅਪਉਧਾਨ
 ੮ ਖਿਸਰਗਈਸਰਤਤਪਗਈ
 ੯ ਠਕਰਨੀਉਤੁਗਰੇਪਕਤ
 ੧੦ ਸਾਧਸਰਨਚਰਨਚਿਤੁ

੧੧ ਹਰਿਕੇਰਨਹਿਰਦੈ
 ੧੨ ਕਥੀਐਸੰਤਸੰਗਪਰ
 ੧੩ ਸਾਧਸੰਗਨਿਧਹਿਕੋਨਮੁ
 ੧੪ ਸਾਧੁਹਰਿਹੋਗੁਨਗਾਉ
 ੧੫ ਪੇਖਪੇਖੋਬਿਗਸਾਉ
 ੧੬ ਸਾਨਨਾਸੰਤਆਉਮੇਰੇ
 ੧੭ ਚਰਨਸਰਨਗੋਪਾਲਤੇਰੀ
 ੧੮ ਧਨਉਤਪੀਤਚਰਨਸੰਗ
 ੧੯ ਕੁਰਕਕਰੋਕਪਟਕਾਮੀ
 ੨੦ ਨਾਗਾਉਨਨਗਪਤਨਮਸਕਰੇਤਿ
 ੨੧ ਨਜਾਨੀਸੰਤਨਪੁਰਾਉਤਿ
 ੨੨ ਕੁਰਨਕਤਾਵਨਕਉ
 ੨੩ ਹੀਣਕਉਪੀਤਮਾਥਿਸਰ
 ੨੪ ਆਨੰਦਰੰਗਥਿਨੋਦੁਸਾਰੇ
 ੨੫ ਸਾਨਨਾਸੰਤਆਉਮੇਰੇ
 ੨੬ ਥਿਥੈਰਲਸੰਤਨਤੁਮੇਰੇ
 ੨੭ ਚੰਤਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਨਪਸੀਰੇ
 ੨੮ ਸਿਮਰਤਨਾਮਨਹਿਸੁਖਪਾ
 ੨੯ ਮੇਰਮਨਪੀਤਚਰਨਪੁਰ
 ੩੦ ਕੁਰਕਤਕਪਟਕਪਟਕਲ
 ੩੧ ਨੀਅਪਨਮਾਨਦਾਰ
 ੩੨ ਅਵਲੋਕਉਗਮਕੋਮੁਖਰ
 ੩੩ ਪੁਰਪੁਰਤੋਨਾਮਅਰਾਧ
 ੩੪ ਨਗਤਉਧਾਰਨਨਾਮਪਿਆ
 ੩੫ ਐਸੀਕਉਨਥਿਧੇ
 ੩੬ ਰੰਗਾਰੰਗਰੰਗਨਕੇਰੰਗ
 ੩੭ ਤਿਖਬੁਝਗਈ ੪੦੦
 ੩੮ ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਾਨਮਾਨ ੪੦੧
 ੩੯ ਪੁਰਕਗਨਮਲਨਚਰਨ
 ੪੦ ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿ
 ੪੧ ਚਰਨਸਰਨਦਇਆਲਤੇਰੀ
 ੪੨ ਦਰਦਰਓਅਨਿਕਨਾਉ
 ੪੩ ਅਤਿਰੰਗਉਮੁਖਜੋਰਉ
 ੪੪ ਤਾਤੇਨਾਪਮਨਾਹਰਿਨਾਧ
 ੪੫ ਐਸੇਦਾਨਦੇਹੁਜੀਸੰਤ
 ੪੬ ਮਾਨਸੁਭਾਏਆਪਨ
 ੪੭ ਗੋਬਿਰਠਾਕੁਰ
 ੪੮ ਮਾਣੀਸਿਮਗਤਿਰਾਮ
 ੪੯ ਨਨਕਉਪੁਰਸੰਗੇਅਸ

੫੦ ਕਰਤਕਰਤਚਰਚਰਚਰ ਅਸਟਪਦੀਆਮਃ ੪ ਪਤਿ
 ੧ ਨਾਧਿਮਨਰਾਮਨਾਮਸੁਖ
 ੨ ਨਾਧਿਮਨਗੁਰਿਗਿਨਾਮ ੪੦੧
 ੩ ਮਨਗੁਰਮਤਿਸਗੁਨ ੪੦੨
 ੪ ਮਨਗੁਰਿਗੰਗਾਤਾਗਾਏ
 ੫ ਮਨਗੁਰਮਤਿਨਾਯਚਛਾਏ
 ੬ ਮਨਸਾਤਿਗੁਰਸਰਨਾਧਿ
 ੭ ਛੋਤਸੇਉਧਹੋਨਿਨਗਮ
 ੮ ਦਾਰਕਾਨਕੇਕੀ ਤੁਮਾਪੇਰੀ ੪੦੩
 ੯ ਰੁਗਤਕੀਬਾਲੀ ਐਸੇਗਾਮਗਈ ੪੦੪
 ੧ ਰਾਗਕਾਲਿਆਨਮਯਾ ੪ ਪਤਿ
 ੧ ਰਾਮਾਰਮਾਮੇਅੰਤ
 ੨ ਹਰਿਨਨਗੁਨਗਾਵਤੁਸਿ
 ੩ ਮੇਰਮਨਨਾਧਿਨਗੀਨਾਥ ੪੦੪
 ੪ ਮੇਰਮਨਨਾਧਿਹਰਿਗੁਨ ੪੦੫
 ੫ ਹਮਰੀਚਿਤਦਨੀਹਰਿ
 ੬ ਪੁਰਕੀਨੈਕਿਰਪਾਨਿਧਨ
 ੭ ਪਰਬੁਹਮਪਰਮੇਸਰ
 ੮ ਮਯਲਾ ੫੧ ਪਤਿ
 ੧ ਹਮਾਰੇਇਗਕਿਰਪਾਕੀਜੀ
 ੨ ਨਾਚਕਨਾਮਜਾਚੈਨਾਏ
 ੩ ਮੇਰੇਬਾਲਨਕੀਸੋਭਾ
 ੪ ਤੇਰੇਮਾਨਹਰਿਹਰਿਮਾਨ
 ੫ ਗੁਨਨਾਦਪੁਨਅਨੰਦ
 ੬ ਕਉਨਥਿਧਤਾਕੀਕਤ
 ੭ ਪਾਨਪਤਨਾਇਆਲ
 ੮ ਮਨਤਨਜਾਪੀਐਭਗਵਾਨਾ
 ੯ ਪੁਰਮੇਰਾਅੰਤਰਿਕਾਮੀ
 ੧੦ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮ ੪੦
 ੧ ਰਾਮਾਰਮਾਮੇਸੁਨ ੪੦੫
 ੨ ਰਾਮਗੁਰਪੁਰਸਾਧ ੪੦੬
 ੩ ਰਾਮਾਰਮਾਮੇਪੁਨ
 ੪ ਰਾਮਹਮਸਾਧੁਚਰਨ
 ੫ ਰਾਮਹਮਦਾਸਨਦਾਸ
 ੬ ਰਾਮਹਮਦਾਸਨਕਰੀਜੈ
 ੭ ਪੁਰਤੀਥਿਭਾਸਮਯਲਾ ੧ ਪਤਿ
 ੮ ਨਾਤੇਰੇਰੰਗਨਾਇਪਤ ੪੦
 ੯ ਤੇਰਾਮਰਤਨਕਰ ੪੦੧
 ੧੦ ਜੈਕਾਰਣਬੇਦਬਾਲਮਾ
 ੧੧ ਨਕੋਉਪਨਾਜੀਨਾਤਨਾਜੀ

ਕੀਰਤਨ ਪੁਰਾਣੀ

੫ ਤਕਾਕਿਅੰਗਰਪਰਦਾਨ
 ੬ ਅੰਦਿਤਨਾਮਨੀਗਗਿਆਨ
 ੭ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦਿਤਿਆਦਿਗੈ
 ੮ ਆਦਤਕਿਨੈਗਾਬਿਆ
 ੯ ਦਿਸਾਦਿਬਿਕਾਰੀਬੰਧਨ
 ੧੦ ਮਨਮਾਇਆਮਨੁਧਾਇ
 ੧੧ ਜਗਤਮੁਠੈਬਿਨਸੈ
 ੧੨ ਮਸਟਕਰਉਮੁਰਖ
 ੧੩ ਖਾਏਆਮੈਲੁਦਧਾਇਆ ੪੦੧
 ੧੪ ਗੀਤਨਾਦਰਖਮਤੁਗਈ ੪੦੮
 ੧੫ ਅੰਤਰਦੇਖਸਬਦ
 ੧੬ ਬਾਰਮਹਿਗਵਲਖਪ
 ੧੭ ਸੰਤਕੀਰੇਣਸਾਧਜਨ
 ੧੮ ਮੁਝਲਾ ੩॥ ਪਾਤਿ॥
 ੧ ਗੁਰਮੁਖਕੋਈਵਿਰਥਾਬੁਝੈ
 ੨ ਨਿਗੁਣੀਆਰੇਨੋਬਖਸਥੈ
 ੩ ਗੁਰਮੁਖਗਰਿਸਾਲਾਹੀਐ
 ੪ ਜੋਤੀਸਰਣਾਈਗਰਿ
 ੫ ਗੁਰਮੁਖਗਰਿਨੀਸਰਾ
 ੬ ਆਪੇਭਾਂਤਬਦਾਏਬੁਝਾ ੪੦੮
 ੭ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਅਪਣਾਸਾਲਾ ੪੦੯
 ੮ ਮੁਝਲਾ ੪ ਪਾਤਿ॥
 ੧ ਰਸਕਰਸਕਰਗਨਗਾਦੁ
 ੨ ਉਗਵੈਸੁਰਗੁਰਮੁਖਗਰਿ
 ੩ ਇਕਾਬਿਨਗਰਿਪਭ
 ੪ ਅਗਮਦਾਇਆਥਾਕ੍ਰਿਪਾ
 ੫ ਮਨਯਾਗੀਪ੍ਰੀਤਗਮਨਾਮ
 ੬ ਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿਗਾਇ
 ੭ ਨਾਪਿਮਨਗਰਿਗਰਿਨਾਮੁ
 ੮ ਮੁਝਲਾ ਪੰਜਵਾਂ ਪਾਤਿ॥
 ੧ ਮਨਗਰਿਕੀਆਤਨਸਭ
 ੨ ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀਸੇਭਾ
 ੩ ਗੁਨਗਾਵਤਮਨੋਹਿ ੪੦੮
 ੪ ਸਗਲਦੁਖਮਿਟੇਸੁਖ ੪੧੦
 ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਮਕਿਥਾਦਿਖ
 ੬ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਪ੍ਰਭ
 ੭ ਸੇਧਨਵੰਤਸੇਵੀਸਰ
 ੮ ਗੁਰਪੁਰਾਪੁਰੀਤਕੀ
 ੯ ਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰੈਨਾਮੁਦੀਆ

ਪੁਰਾਣੀ ਸੰਸਾਰਸਿਕਤੀ
ਸਲੋਕਸੰਗ੍ਰਹ

੧੦ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਸੁਖ
 ੧੧ ਕੁਰਬਾਣਨਾਈਗੁਰਪੁਰੇ
 ੧੨ ਗੁਰਗੁਰਕਰਤਸਰਾ
 ੧੩ ਅਦਰਨਦੁਨਾਥਾਉ
 ੧੪ ਗਮਗਮਗਮਜਾਪਾ
 ੧੫ ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਏਕ
 ੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆਮ ੪੧੧
 ੧ ਤੁਬਿਧਾਬਉਗੀਮ ੪੧੦
 ੨ ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਗਲ ੪੧੧
 ੩ ਨਿਦਲੀਕਰਮਕੁਅੰਗਮ
 ੪ ਕੋਤਮਤਪਾਮਹਿਲਿਆ
 ੫ ਅਖਣਸੁਨਣਾਨਾਮ
 ੬ ਗਮਨਾਮਨਾਪਿਅੰਤਰ
 ੭ ਇਕਧੁਰਬਖਸਥੀਏ
 ੮ ਮੁਝਲਾ ੩॥ ਪਾਤਿ॥
 ੧ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੇਖਤੁ ੪੧੧
 ੨ ਕੋਰਾਇਨਾਗੇਸੇਨਾਗਲ ੪੧੨
 ੩ ਮੁਝਲਾ ੫ ਪਾਤਿ॥
 ੧ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਾਨਿ
 ੨ ਮਨਮਹਿਭੋਧਮਤਾਅੰਕਾਰ
 ੩ ਸਿਮਰਤਨਾਮਕਿਥਾਦਿਖ
 ੪ ਬਾਣੀਤਗਤਕੀ ਪਾਤਿ॥ ੪੧੨
 ੧੬ ਸਲੋਕਵਾਰਤੇਦੀ ਪਾਤਿ॥
 ੧ ਸਲੋਕਸਰਸਿਫ਼ਿਤੀਮ ੫॥ ਪਾਤਿ॥ ੪੧੩
 ੨ ਗਾਥਾਮੁਝਲਾ ੫॥ ਪਾਤਿ॥ ੪੧੪
 ੩ ਫੁਨਹੇਮੁਝਲਾ ੫ ਪਾਤਿ॥ ੪੧੬
 ੪ ਰਬੋਲੇਮੁਝਲਾ ੫ ਪਾਤਿ॥
 ੧ ਸਲੋਕਕਬੀਰਜੀਕੇ ਪਾਤਿ॥ ੪੧੬
 ੧ ਸਲੋਕਸੇਖਠਰੀਦਜੀਕੇ ਪਾਤਿ॥ ੪੨੦
 ੧ ਸਦਯੋਸੀਮੁਖਦਾਕ ਪਾਤਿ॥ ੪੨੩
 ੧ ਸਦਯੋਭਟਾਸਭਨਾਕੇ ਪਾਤਿ॥ ੪੨੪
 ੧ ਸਲੋਕਮੁਝਲਾ ੧ ਪਾਤਿ॥ ੪੨੫
 ੧ ਮੁੰਦਾਵਲੀਮੁਝਲਾ ੫ ਪਾਤਿ॥ ੪੨੫
 ੧ ਸਲੋਕਮੁਝਲਾ ੬ ਪਾਤਿ॥ ੪੨੬
 ੧ ਗੋਸਟਮਲਾਰਨਾਯੋਗੀ ਪਾਤਿ॥
 ੧ ਰਤਨਮਾਲਾ ਮੁਝਲਾ ੧ ਪਾਤਿ॥ ੪੩੧
 ੧ ਭਕੀਕਿਤਗਮੁਕਾਮਸਿਵਨਾਭ
 ੧ ਗਗਮਾਲਾ ਪਾਤਿ॥ ੪੩੮
 ੧ ਸਿਆਹੀਕੀਬਿਧ ੪੩੮
 ੧ ਠਲਿਤਜੋਤੀਜੋਤਸਮਾਵੇਲਕ

੧੬ ਚੰਦ੍ਰਾਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ॥
 ੧ ਠਲਿਤਜੋਤੀਜੋਤਕਾਸੰਮਤ ੧੫ ੬੬
 ੧ ਅਸੁਦੀਦਸਮੀ ੧੦ ਬਾਬਾਨਾਨਕਦੇਵਜੀਸ
 ੧ ਸੰਮਤਸੋਲਹਸੈ ੧੬੬ ਚੇਤਸੁਦੀ ੪ ਮਾਏ
 ੧ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁਅੰਗਦਜੀਸਮਾਏ॥ ਭਾਵੇਸੁਦੀ ੧੫
 ੧ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁਅੰਗਦਸਜੀਸਮਾਏ ਸੰਮਤ ੧੬੩੮
 ੧ ਭਾਵੇਸੁਦੀ ੧੫ ਸ੍ਰੀਸਾਤਿਗੁਰੁਅੰਗਦਸਜੀਸਮਾਏ
 ੧ ਸੰਮਤ ੧੬੬੩ ਜੇਠਸੁਦੀ ੪॥
 ੧ ਸੁਕੁਦਾਰਸ੍ਰੀਗੁਰੁਅੰਗਦਸਜੀਸਮਾਏ॥
 ੧ ਸੰਮਤ ੧੭੧॥ ਚੇਤਸੁਦੀ ੫
 ੧ ਆਇਤਦਾਰਨਉਪਕੀਆਰਤੋਸ੍ਰੀਗੁਰੁ
 ੧ ਕਰਣਕਾਰਣਗਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਸਮਾਏ॥
 ੧ ਕੀਰਤਪੁਰੋਠਾਥਪਲਪਤਾਯਗ੍ਰੰਥਪੰਨਾਦਿਨ
 ੧ ਸਾਗੋਤਾਗਾਗੁਰੁਕੀਗਲਗੁਰੁਜਾਏ॥
 ੧ ਸੰਮਤਿ ੧੭੧੮ ਕਤਕਦਰੀਨ ਉਮੀ ੬
 ੧ ਆਇਤਦਾਰਥਕੀਆਛੇਦਿਨਗਦੇ
 ੧ ਸ੍ਰੀਸਾਤਿਗੁਰੁਗਰਿਗਾਇਜੀਸਮਾਏ
 ੧ ਕੀਰਤਪੁਰਵੀ॥ ਸੰਮਤਿ ੧੭੨੧
 ੧ ਚੇਤਸੁਦੀ ੧੪ ਬੁਧਦਾਰਦੇਪਰਤਾਇਘ
 ੧ ਤੀਆਰਤਗੁਨਗੀਸ੍ਰੀਸਾਤਿਗੁਰੁਗਰਿ
 ੧ ਕਿਸਨਜੀਸਮਾਏਦਿਲੀਦਿਰ
 ੧ ਸੰਮਤਿ ੧੭੩੨ ਸਿਤੀਮਘਰਦੀ ੫
 ੧ ਵੀਰਦਾਰਦੁਇਘਕੀਆਰਿਨੁਰੇਖੇ
 ੧ ਸ੍ਰੀਸਾਤਿਗੁਰੁਤੇਗਬਾਦਰਜੀ
 ੧ ਸਮਾਏਦਿਲੀਦਿਰਸਾਗਾਗੁ
 ੧ ਗੁਕੀਤਾਸੰਮਤ ੧੭੬੬ ਕਤਕ
 ੧ ਸੁਦੀ ੫ ਵੀਰਦਾਰਪਰਿਗਤਰਹਿਦੀ
 ੧ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਸਿਧਜੀਸਮਾਏਨ
 ੧ ਚੇਤਸੁਦੀ ੫ ਦਿਸਾਗੁਦਵੀਨ
 ੧ ਦੁਇਪਰਸਮਾਏ॥

੧੯ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਪੁ॥

ਆਦਿਸਚੁਗਾਦਿਸਚੁ। ਪੰਥੀਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥੧॥ ਸੋਚੈਸੋਚਿਨਹੋਵਈਜੇਸੋਗੀਲਖਵਾਗ। ਚੁਪੈਚੁਪਨਹੋਵ
ਈਜੇਲਾਇਰਹਾਲਿਵਤਾਰਾ। ਭੁਖਿਆਭੁਖਨਉਤਰੀਜੇਬੰਨਪੁਰੀਆਭਾਗ। ਸਹਸਸਿਆਣਪਾਲਖਹੋਹਿਤਾਇਕਨਚਲੈ
ਨਾਲਿ। ਕਿਵਸਾਚਿਆਰਹੋਈ। ਮੇਕਿਵਕੂੜੈਤੁਟੈਪਾਲਿ। ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾਨਨਕਲਿਖਿਆਨਲਿ॥੧॥ ਹੁ
ਕਮੀਹੋਵਨਿਆਕਾਰਹੁਕਮਨਕਹਿਆਜਾਈ। ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਜੀਅਹੁਕਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ। ਹੁਕਮੀਉਤਮੁਨੀਚੁ
ਹੁਕਮਿਲਿਖਿਦੁਖਸੁਖਪਾਈਆਹਿ। ਇਕਨਹੁਕਮੀਬਖਸੀਸਇਕਿਹੁਕਮੀਸਦਾਭਵਈਆਹਿ। ਹੁਕਮੇਅੰਦਰਿਸਭੁ
ਕੋ। ਬਾਹਰਿਹੁਕਮਨਕੋਇ। ਨਨਕਹੁਕਮੇਜੇਬੁਝੈਤਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇ॥੨॥ ਗਾਵੈਕੋਤਾਣੁਹੋਵੈਕਿਸੇਤਾਣੁ। ਗਾਵੈਕੋਦਾ
ਤਿਜਾਣੈਨੀਸਾਣੁ। ਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਆਈਆਚਾਰਾ। ਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁਵੀਚਰਾ। ਗਾਵੈਸੂਜਿਕਰੇਤੁਭੇਹਾ।
ਗਾਵੈਜੁਅਲੈਠਿਰਿਦੇਹਿ। ਗਾਵੈਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਦੂਰਿ। ਗਾਵੈਕੋਵੇਖੋਦਰਾਹਦੂਰਿ। ਕਥਨਾਕਥੀਨਅਵੈਤੋਟਿ। ਕਥਿ
ਕਥਿਕਥੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ। ਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਥਾਕਿਪਾਹਿ। ਜੁਗਾਜੁਗੀਤਰਿਖਾਹੀਖਾਹਿ। ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏਹਾ
ਹੁ। ਨਨਕਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੩॥ ਸਾਰਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇਭੁਖਿਆਭਾਉਅਪਾਹੁ। ਅਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾ
ਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰਾ। ਠੇਗਿਕਿਅਗੈਰਖੀਐਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਾਰਾ। ਮੁਹੋਕਿਬੋਲਣਬੋਲੀਐਜਿਤੁਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਹੁ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾਸਚੁਨਾਉਵਡਿਆਈਵੀਚਾਰਾ। ਕਰਮੀਅਵੈਕਪੜਾਨਦਰੀਮੋਖਦੁਆਹੁ। ਨਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭੁ
ਅਪੇਸਚਿਆਹੁ॥੪॥ ਥਾਪਿਆਨਜਾਇਕੀਤਨਹੋਇ। ਅਪੇਅਪਿਨਿਰੰਜਨੁਜੋਇ। ਜਿਨਿਜੋਵਿਆਤਿਨਪਾਇਅ
ਮਾਨੁ। ਨਨਕਗਾਵੀਐਗੁਣੀਨਿਧਨੁ। ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਿਰਖੀਐਭਾਉ। ਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁਖਪਾਰਿਲੈਜਾਇ। ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਦੰਗੁਰਮੁਖਿਵੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਆਸਮਾਈ। ਗੁਰਈਸਰਗੁਰਗੋਰਖੁਬਰਮਾਗੁਰਪਾਰਬਤੀਮਾਈ। ਜੇ
ਹਉਜਾਣਾਅਖਾਨਾਹੀਕਹਿਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ। ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ। ਸਭਨਾਜੀਅਕਾਇਕਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸ
ਰਿਨਜਾਈ॥੫॥ ਤੀਰਥਿਨਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਵਿਣੁਭਾਣੇਕਿਨਾਇਕਰੀ। ਜੇਤੀਸਿਗਠਿਉਪਾਈਵੇਖਾਵਿਣੁਕਰਮਾ
ਕਿਮਿਲੈਲਈ। ਮਤਿਵਿਚਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਣਿਕਜੇਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ। ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ। ਸ
ਭਨਾਜੀਅਕਾਇਕਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੬॥ ਜੇਜੁਗਚਰੇਆਰਜਾਹੋਰਦਸੁਣੀਹੋਇ। ਨਵਾਖੰਡਾਵਿਚਿ
ਜਾਣੀਨਾਲਿਚਲੈਸਭੁਕੋਇ। ਚੰਗਾਨਉਰਖਾਇਕੋਜਸੁਕੀਰਤਿਜਗਿਲੇਇ। ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨਅਵਈਤਾਵਤਨ
ਪੁਛੈਕੋ। ਕੀਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟੁਕਰਿਦੋਸੀਦੋਸੁਧਰੇ। ਨਨਕਨਿਰਗੁਣਿਗੁਣਕਰੇਗੁਣਿਵੀਤਿਆਗੁਣਦੋ। ਤੇਹ

ਕੇਇਨਸੁਧਈਜਿਤਿਸੁਗੁਣਕੋਇਕਰੇ॥੭॥ਸੁਣਿਐਸਿਧਪੀਰਸੁਰਿਨਾਥ॥ਸੁਣਿਐਧਰਤਿਧਵਲਅਕਾਸ॥
ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੇਖਪਤਾਲਾ॥ਸੁਣਿਐਪੋਹਿਨਸਕੈਕਾਲਾ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾ
ਨਾਸੁ॥੮॥ਸੁਣਿਐਈਸਰੁਬਰਮਾਇੰਦਾ॥ਸੁਣਿਐਮੁਖਿਸਲਾਹਣਮੰਦਾ॥ਸੁਣਿਐਜੋਗਜੁਗਤੁਨਿਭੇਦਾ॥
ਸੁਣਿਐਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਵੇਦਾ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੯॥ਸੁਣਿਐ
ਸਤੁਸੰਤੋਖਾਗਿਆਨੁ॥ਸੁਣਿਐਅਠਸਠਿਕਾਇਸਨਾਨੁ॥ਸੁਣਿਐਪੜਿਪੜਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਸੁਣਿਐਲਾ
ਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੧੦॥ਸੁਣਿਐਸਰਾਗੁਣ
ਕੇਗਾਨਾ॥ਸੁਣਿਐਸੇਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹਾ॥ਸੁਣਿਐਅੰਧੇਪਾਵਹਿਗਾਹਾ॥ਸੁਣਿਐਤਬੋਧੈਅਸਗਾਹਾ॥ਨਾਨ
ਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੧੧॥ਮੰਨੈਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਜੇਕੋਕਹੈਪਿ
ਛੈਪਛੁਤਾਇ॥ਕਾਗਦਿਕਲਮਨਲਿਖਣਹਾਗੁ॥ਮੰਨੈਕਾਬਹਿਕਰਨਿਵੀਚਾਗੁ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ
॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੨॥ਮੰਨੈਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਿਥਾਧਿ॥ਮੰਨੈਸਗਲਕੁਵਣਕੀਸੁਧਿ॥ਮੰਨੈਮੁ
ਹਿਚੋਟਾਨਖਾਇ॥ਮੰਨੈਜਮਕੈਸਾਬਿਨਜਾਇ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੩॥
ਮੰਨੈਮਾਰਗਠਾਕਨਪਾਇ॥ਮੰਨੈਪਤਿਸਿਉਪਰਗਣਜਾਇ॥ਮੰਨੈਮਗੁਨਚਲੈਪੰਥਾ॥ਮੰਨੈਧਰਮਸੇਤੀ
ਸਨਬੰਧਾ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੪॥ਮੰਨੈਪਾਵਹਿਸੇਖਦੁਆਰਾ॥ਮੰਨੈ
ਪਰਦਾਹੈਸਾਧਾਗੁ॥ਮੰਨੈਤਰੈਤਰੈਗੁਰਸਿਖਾ॥ਮੰਨੈਨਾਨਕਭਵਹਿਨਭਿਖਾ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰ
ਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੫॥ਪੰਚਪਰਵਾਣਪੰਚਪਰਧਾਨਾ॥ਪੰਚੇਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥ਪੰਚੇਸੋਹਹਿਦਰ
ਗਜਾਨੁ॥ਪੰਚਕਾਗੁਏਕੁਧਿਆਨੁ॥ਜੇਕੋਕਹੈਕਹੈਵੀਚਾਗੁ॥ਕਰਤੇਕੈਕਰਣੈਨਹੀਸੁਮਾਗੁ॥ਧੋਲਾਧਰਮੁਦ
ਇਆਕਾਪੁਤਾ॥ਸੰਤੋਖਾਥੀਪਰਖਿਆਜਿਨਿਜਤਿ॥ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਵੈਸਚਿਆਗੁ॥ਧਵਲੈਉਪਰਿਕੇਤਾਰਾ
॥ਧਰਤੀਹੋਰੁਪਰੈਹੋਰੁਹੋਰੁ॥ਤਿਸਤੇਭਾਰਤਲੈਕਵਣੁਜੇਗੁ॥ਜੀਅਜਾਤਿਰੰਗਾਕੇਨਾਵਾ॥ਸਭਨਾਲਿਖਿਆਵੁ
ਨੀਕਲਾਮਾ॥ਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾਣੈਕੋਇ॥ਲੇਖਾਲਿਖਿਆਕੇਤਹੋਇ॥ਕੇਤਾਤਾਵੁਸੁਆਲਿਹੁਪਾ॥ਕੇਤੀ
ਵਾਤਿਜਾਣੈਕੋਕੁਤਾ॥ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕਵਾਉ॥ਤਿਸਤੇਹੋਏਲਖਦਰੀਆਉ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚ
ਗੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਗੁ॥ਜੇਤੁਧੁਕਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗੁ॥ਤੂੰਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਗੁ॥੧੬॥ਅਸੰਖਜ
ਪਅਸੰਖਭਾਉ॥ਅਸੰਖਪੁਜਾਅਸੰਖਤਪਤਾਉ॥ਅਸੰਖਗਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠਾ॥ਅਸੰਖਜੋਗਮਨਰਹਹਿਉ
ਦਾਸਾ॥ਅਸੰਖਭਗਤਗੁਣਗਿਆਨਵੀਚਾਗੁ॥ਅਸੰਖਸਤੀਅਸੰਖਦਾਤਾਗੁ॥ਅਸੰਖਸੁਰਮੁਤਖਸਾਗੁ॥ਅ
ਸੰਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਗੁ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਗੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਗੁ॥ਜੇਤੁਧੁਕਾਵੈਸਾਈਭ
ਲੀਕਾਗੁ॥ਤੂੰਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਗੁ॥੧੭॥ਅਸੰਖਮੁਰਖਅੰਧਘੋਗਾ॥ਅਸੰਖਚੋਰਹਰਮੋਖੇਗਾ॥ਅਸੰਖਅਮਰ

ਕਰਿਜਾਹਿਜੋਗਾਅਸੰਖਗਲਵਛਿਤਤਿਆਕਮਾਹਿ।ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਜਾਹਿ।ਅਸੰਖਕੁਟਿਅਰਕੁਜੇਛਿ
ਹਾਹਿ।ਅਸੰਖਮਲੇਛਮਲੁਭਖਿਖਾਹਿ।ਅਸੰਖਨਿਦਕਸਿਰਿਕਰਹਿਭਾਗੁ।ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਾਗੁ।ਵਸਿ
ਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਗੁ।ਜੇਤੁਪੁਰਾਵੈਸਾਈਕੁਲੀਕਾਗੁ।ਤੂੰਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਗੁ।੧੮॥ਅਸੰਖਨਾਵਅਸਿ
ਖਥਾਵਾ।ਅਗੰਮਅਗੰਮਅਸੰਖਲੋਨਾ।ਅਸੰਖਕਹਿਸਿਰਿਕਾਹੁਹੋਇ।ਅਖਰੀਨਾਮੁਅਖਰੀਸਲਾ।ਨਾਅਖ
ਰੀਗਿਆਨੁਗੀਤਗੁਣਗਾਨਾ।ਅਖਰੀਲਿਖਣੁਬੋਲਣੁਬਾਣਿ।ਅਖਰਾਸਿਰਿਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣਿ।ਜਿਨਿਏਹਿਲਿ
ਖੇਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ।ਜਿਵਛੁਰਮਾਏਤਿਵਤਿਵਪਾਹਿ।ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਨਾਉ।ਵਿਨਾਵੈਨਾਹੀਕੋਥਾਉ।
ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਾਵੀਚਾਗੁ।ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਗੁ।ਜੇਤੁਪੁਰਾਵੈਸਾਈਕੁਲੀਕਾਗੁ।ਤੂੰਸਦਾਸਲਾ
ਮਤਿਨਿਰੰਕਾਗੁ।੧੯॥ਕੁਰੀਐਤਬਪੈਰਤਨੁਦੇਹਾ।ਪਾਣੀਧੋਤੈਉਤਰਸੁਖੇਹਾ।ਮੁਤਪਲੀਤੀਕਪੜ੍ਹਹੋਇ।
ਦੇਸਾਬੁਣਲਈਐਓਧੋਇ।ਰੁਗੀਐਮਤਿਪਾਪਾਕੋਸੰਗਿ।ਓਧੋਪੈਨਾਵੈਕੋਰੰਗਿ।ਨੀਪਾਪੀਆਖਣੁਨਾ
ਹਿ।ਕਰਿਕਰਿਕਰਣਾਇਖਿਲੈਜਾਹੁ।ਆਪੇਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹੁ।ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਆਵਹੁਜਾਹੁ।੨੦॥ਤੀਰਥੁਤਪੁ
ਦਇਆਦਤੁਦਾਨੁ।ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁ।ਸੁਟਿਆਮੀਨਿਆਮਨਿਕੀਤਾਕਾਉ।ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਰਥਮਲਿ
ਨਾਉ।ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਮੈਨਾਹੀਕੋਇ।ਵਿਨੁਗੁਣਕੀਤੇਕੁਗਤਿਨਹੋਇ।ਸੁਅਸਤਿਆਬਿਬਾਣੀਬਰਮਾਉ।
ਸਤਿਸੁਹਾਣੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ।ਕਵਣੁਸੁਦੇਲਾਵਖਤੁਕਵਣੁਕਵਣੁਬਿਤਿਕਵਣੁਵਾਗੁ।ਕਵਣੁਸਿਹੁਤੀਮਾ
ਹੁਕਵਣੁਜਿਤੁਹੋਆਅਕਾਗੁ।ਵੇਲਨਪਾਈਆਪੀਰੁਤੀਹੋਵੈਲੇਖੁਪੁਰਾਣਾ।ਵਖੁਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਜਿ
ਲਿਖਨਿਲੇਖਕੁਹਾਣਾ।ਬਿਤਿਵਾਰੁਨੇਜੇਗੀ।ਵੈਰਤਿਮਾਹੁਨਕੋਈ।ਜਾਕਰਤਾਸਿਰਠੀਕਉਸਾਜੇਆਪੇਜਾਣੈ
ਸੋਈ।ਕਿਵਕਰਿਆਖਾਕਿਵਸਲਾਹੀਕਿਉਵਰਨੀਕਿਵਜਾਣਾ।ਨਾਨਕਆਖਣਿਸਕੁਕੋਆਖੈਇਕਦੁਇਕੁ
ਸਿਆਣਾ।ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀਨਾਈਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ।ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੇਜਾਣੈਅਗੰਗਇਆਨਸੋਹੈ।੨੧
॥ਪਾਤਾਲਾਪਾਤਾਲਲਖਅਗਾਸਾਅਗਾਸਾ।ਓਨਕਓਨਕਭਾਲਿਖਕੇਵੇਦਕਹਨੀਇਕਵਾਤਾ।ਸਹਸਅਠ
ਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸਲੁਇਕੁਧਾਤਾ।ਲੇਖਹੋਇਤਲਿਖੀਐਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਾਸੁ।ਨਾਨਕਵਡਾਆਖੀਐਆ
ਪੇਜਾਣੈਆਪਾ।੨੨॥ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿਏਤੀਸੁਹਤਿਨਪਾਈਆ।ਨਦੀਆਅਤੈਵਾਹਪਵਹਿਸਮੁੰਦਨਜਾ
ਣੀਅਹਿ।ਸਮੁੰਦਸਾਹਸੁਲਤਾਨਗਿਰਹਸੇਤੀਮਾਲੁਧਨਾ।ਕੀਤੀਤੁਲਿਨਹੋਵਨੀਜੇਤਿਸੁਮਨੁਨਦੀਸਰ
ਹਿ।੨੩॥ਅੰਤੁਨਸਿਛਤੀਕਹਣਿਨਅੰਤੁ।ਅੰਤੁਨਕਰੈਦੇਵਿਨਅੰਤੁ।ਅੰਤੁਨਵੇਖਣਿਸੁਣਣਨਅੰਤੁ।ਅੰਤੁਨ
ਜਾਪੈਕਿਆਮਨਅੰਤੁ।ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੀਤਾਅਕਾਗੁ।ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਪਾਰਾਵਗੁ।ਅੰਤਕਾਹਣਿਕੇਤੇਬਿਲਲਾਹਿ।ਤਾ
ਕੇਅੰਤੁਨਪਾਏਜਾਹਿ।ਏਹੁਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇ।ਬਹੁਤਾਕਹੀਐਬਹੁਤਾਹੋਇ।ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਉਚਾਥਾਉ।ਉਚੇ

ਕ

ਉਪਰਿਉਚਨਉ।ਏਵਰੁਉਚਰੋਵੇਕੋਇ।ਤਿਸੁਉਚੋਉਜੈਜੋਇ।ਜੇਵਰੁਆਪਿਜਾਣੈਆਪਿਅਪਿ।ਨਨਕਨਦਰੀਕਰਮੀਦਾਤਿ
੧੨੪।ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਅਨਜਾਇ।ਵਰੁਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ।ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਜੋਧਾਅਪਾਕੇਤਿਅਗਦਤਨਹਿ
ਵੀਚਾਰਾ।ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਰਹਿਵੇਕਾਰਾ।ਕੇਤੇਲੋਲੇਮੁਕਰਪਾਹਿ।ਕੇਤੇਮੁਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ।ਕੇਤਿਅਦੂਖਭੁਖਸਦਮਾ
ਗਾਏਂਉਦਾਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਗਾਈਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋਇ।ਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈਕੋਇ।ਜੇਕੋਖਾਇਕੁਆਖਣਿਪਾਹਿ।ਓ
ਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਇ।ਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ।ਆਖਹਿਸਿਭਿਕੋਈਕੋਇ।ਜੇਸੋਨਬਖਸੇ।ਸਿਭਤਿਸਾਲਾ
ਹਿ।ਨਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੁ।੨੫।ਅਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਾਗਾਅਮੁਲਵਾਪਾਗੇਅਮੁਲਭੰਡਾਰਾਅਮੁਲ
ਆਵਹਿਅਮੁਲਲੈਜਾਹਿ।ਅਮੁਲਭਾਇਅਮੁਲਾਜਮਾਹਿ।ਅਮੁਲਪਰਮੁਅਮੁਲਦੀਬਾਣੁ।ਅਮੁਲਤੁਲੁਅਮੁਲ
ਪਰਵਾਣੁ।ਅਮੁਲਬਖਸੀਸਿਅਮੁਲਨੀਸਾਣੁ।ਅਮੁਲਕਰਮੁਅਮੁਲਫੁਰਮਾਣੁ।ਅਮੁਲਅਮੁਲਅਖਿਅਨਜਾਇ
।ਅਖਿਅਖਿਅਖਰਹੋਇਵਲਾਇ।ਅਖਹਿਵੇਦਪਾਤਪੁਰਾਣ।ਅਖਹਿਪੜੈਕਰਹਿਵਖਿਅਣਿ।ਅਖਹਿਬਰਮੇਅਖਹਿ
ਇੰਦਾ।ਅਖਹਿਗੋਪੀਤੋਗੋਵਿੰਦਾ।ਅਖਹਿਈਸਰਅਖਹਿਸਿਧਾ।ਅਖਹਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧਾ।ਅਖਹਿਦਨਵਾਅਖਹਿ
ਦੇਵਾ।ਅਖਹਿਸੁਰਨਰਮੁਨਜਨਜੇਵਾ।ਕੇਤੇਅਖਹਿਅਖਣਿਪਾਹਿ।ਕੇਤੇਕਹਿਕਹਿਉਠਿਉਠਿਜਾਹਿ।ਏਤੇਕੀਤੇਹੋਰਕ
ਰੇਹਿ।ਤਾਅਖਿਨਸਕਹਿਕੋਈਕੋਇ।ਜੇਵਰੁਭਾਵੈਤੇਵਰੁਹੋਇ।ਨਨਕਜਾਣੈਸਚਾਸੋਇ।ਜੇਕੋਆਖੈਬੋਲੁਵਿਗਾਨੁ।
ਤਾਲਿਖੀਅੰਮ੍ਰਿਗਿਗਾਵਗਾਵਾਹੁ।੨੬।ਸੋਦਰੁਕੋਹਾਸੋਪਰੁਕੋਹਾਸਿਤੁਬਹਿ।ਸਰਬਸਮਾਲੋ।ਵਾਜੇਨਾ
ਦਿਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਵਦਣਹਾਰੇ।ਕੇਤੇਰਾਗਪਗੀਸਿਉਕਹੀ।ਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਤੁਹਨੇਪਉਣਪਾਣੀਥੈ
ਸਤਿਗੁਰਾਵੈਰਾਜਾਪਰਮੁਦੁਆਰੇ।ਗਾਵਹਿਚਿਤੁਗੁਪਤਾਲਿਖਿਲਿਖਿਲਿਖਿਪਰਮੁਦੀਚਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਈਸਰਬਰ
ਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਇੰਦਾਇੰਦਾਸਾਇਥੈਠੇਵੇਵੇਤੋਆਦਰਿਨਾਲੇ।ਗਾਵਹਿਸਿਧਿਸਮਾਪਿਅੰਦਰਿ
ਗਾਵਨਿਸਾਧਵੰਚਾਰੇ।ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸਤੀਖੀਗਾਵਹਿਵੀਰਕਰਾਰੇ।ਗਾਵਨਿਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇ
ਨਾਲੇ।ਗਾਵਹਿਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮਛਪਇਆਲੇ।ਗਾਵਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਭਿਤੀਰਥਨਾਲੇ।ਗ
ਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੁਰਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇ।ਸੇਈਤੁਧਨਗਾਵਹਿਜੋ
ਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ।ਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੰਚਿਤਿਨਾਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਵੀਚਾਰੇ।ਸੇਈਸੇਈਸ
ਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ।ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ।ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨ
ਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ।ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਅਪਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ।ਜੇਤਿਉਭਾਵੈਸੇਈਕਰਸੀਹੁ
ਕਮਨਕਰਣਾਜਾਈ।ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ।੨੭।ਮੁੰਦਾਸਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤੁ
ਝੁਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿਰੂਤੀ।ਖੰਥਾਕਲਕੁਆਰੀਕਾਇਆਸੁਗਤਿਭੰਡਪਰਤੀਤਿ।ਅਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮੁ

ਤੀਅੰਜੀਤੋਜਗੁਜੀਤੁਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਤੁਜਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੮॥ਗੁਗਤਿ ੩
ਗਿਆਨੁਦਇਆਭੰਡਗਣਿਪਟਿਪਟਿਵਜਹਿਨਦਾਅਪਿਨਬੁਧਬੀਸਭੁਜਾਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਸਾਦਾ॥ਸੰਜੋਗੁ
ਵਿਜੋਗੁਦਇਕਾਰਚਲਾਵਹਿਲੇਖੇਆਵਹਿਭਾਗਾਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜਗੁਜੁ
ਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੯॥ਏਕਾਮਾਈਗੁਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਵਾਣਾ॥ਏਕੁਸੰਸਾਰੀਏਕੁਭੰਡਾਰੀਏਕੁਲਾਏਦੀਬਾ
ਣਾ॥ਜਿਵਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੈਵੈਫੁਰਮਾਣਾ॥ਓਹੁਵੇਖੈਚਿਨਾਨਦਰਿਸਅਵੈਬਹੁਤਏਹੁਵਿਡਾਣਾ॥ਆਦੇਸੁ
ਤਿਸੈਆਦੇਸੁਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੦॥ਆਸਣੁਲੇਇਲੇਇਭੰਡਾਰੀਜੇਕਿਛੁ
ਪਾਇਆਸੁਏਕਾਵਗਾਕਰਿਕਾਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਾਚੀਕਾਗਾਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ
ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੧॥ਏਕਦੂਜੀਭੋਲਖਹੋਹਿਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸਾਲ
ਖੁਲਖੁਗੇਡਾਅਖੀਅੰਏਕੁਨਾਮੁਜਗਦੀਸਾਏਤੁਰਹਿਪਤਿਪਵੜੀਆਚੜੀਅੰਗੋਹੁਇਕੀਸਾ॥ਸੁਣਿਗਣਾਅ
ਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਗੀਸਾ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਅੰਏਕੁਡੰਕੁਡੰਕੀਸਾ॥੩੨॥ਆਖਣੁਜੇਹੁਚੁਪੈਨਹੋਜੋਗੁਜੇਹੁਨਮ
ਗਣਿਦੋਇਨਜੋਗੁਜੇਹੁਨਜੀਵਣਮਰਣਿਨੋਜੋਗੁਜੇਹੁਨਰਜੋਮਾਲਿਮਨੋਜੋਗੁਜੇਹੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨੀਵੀਚਾਰੀਜੇਹੁ
ਨਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸੰਸਾਰਾ॥ਜਿਸੁਹਬਿਜੋਹੁਕਰਿਵੇਖੈਜੋਇਨਾਨਕਉਤਮੁਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ਰਾਤੀਹੁਤੀਥਿਤੀਵਰਾ
ਪਵਣਪਾਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਧਰਤੀਥਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੋਰੰਗਾ॥ਤਿਨ
ਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਕਰਮੀਕਰਮੀਹੋਇਵੀਚਾਰਾ॥ਸਚਾਆਪਿਸਚਾਦਰਬਾਰਾ॥ਤਿਥੈਸੋਹਨਿਪੰਚਪਰਵਾਣਾ॥
ਨਦਰੀਕਰਮਪਵੈਨੀਸਾਣਾ॥ਕਰਪਕਾਈਓਥੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਗਾਇਆਜਾਪੈਜਾਇ॥੩੪॥ਧਰਮਖੰਡਕਾਏਹੋਧ
ਰਮਾ॥ਗਿਆਨਖੰਡਕਾਅਖਹੁਕਰਮਾ॥ਕੇਤੇਪਵਣਪਾਣੀਵੈਸੰਤਰਕੇਤੇਕਾਨਾਹੋਸਾ॥ਕੇਤੇਬਰਮੇਪਾੜਤਪੜੀ
ਅਹਿਰੁਪਰੰਗਕੋਵੇਸਾ॥ਕੇਤੀਆਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰਕੇਤੇਕੇਤੇਧੁਪਦੇਸਾ॥ਕੇਤੇਇੰਦਰੰਦਸੁਰਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡਲਦੇਸਾ॥੩
ਕੇਤੇਸਿਧਬੁਧਨਾਥਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇਸਾ॥ਕੇਤੇਦੇਵਦਾਨਵਮੁਨਿਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨਸਮੁੰਦਾ॥ਕੇਤੀਆਖਾਣੀਕੋ
ਤੀਆਖਾਣੀਕੇਤੇਪਾਤਨਰਿੰਦਾ॥ਕੇਤੀਆਸੁਰਤੀਸੇਵਕਕੇਤੇਨਾਨਕਅੰਤੁਨਅੰਤੁ॥੩੫॥ਗਿਆਨਖੰਡਮਹਿ
ਗਿਆਨਪਰਚੰਡਾ॥ਤਿਥੈਨਾਦਾਬਿਨੋਦਕੋਰਅਨੰਦਾ॥ਸਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਗੁਪਾ॥ਤਿਥੈਪਾੜਤਪੜੀਅੰਬਹੁਤੁ
ਅਨੁਪੁਤਾਕੀਆਗਲਾਕਥੀਆਨਜਾਉ॥ਜੇਕੋਕਹੈਪਛੈਪਛੁਤਾਇ॥ਤਿਥੈਪੜੀਅੰਬਹੁਤਿਮਤਿਮਨਿਬੁ
ਧਿ॥ਤਿਥੈਪੜੀਅੰਬਹੁਤਿਸਿਧਾਕੀਸੁਧਿ॥੩੬॥ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਜੋਗੁਤਿਥੈਹੋਰਨਕੋਈਹੋਰਾ॥ਤਿਥੈਜੋਧਮਹ
ਬਲਸੁਰਾ॥ਤਿਨਮਹਿਰਾਮੁਰਹਿਆਤੁਰਪੁਰਾ॥ਤਿਥੈਸੀਤੋਸੀਤਾਮਹਿਮਾਮਾਹਿ॥ਤਕੇਹੁਪਨਕਥੇਜਾਹਿ॥ਨਾਰ

੩

ਹਿ

ਉ

ਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ। ਜਿਪਾਤਿਸਾਤੁਸਾਤਪਤਿਸਾਤਿਬਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥ ੧॥

ਅਸਾਮਹਲਾ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਣਿਵਡਾਅਖੈਸਕੁਕੋਇ। ਕੇਵਰੁਵਡਾਡੀਠੋਇ। ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਅਜਾਇ। ਕੁਹਣੈਵਲੇ
ਤੇਰੇਹੋਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਢੀਗੁਣੀਗਹੀਰਾਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀ
ਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ ਸਕੁਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਗਿਆਨੀ
ਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਾਈ॥ ਕਹਣੁਨਜਾਣੀਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥ ੨॥ ਜਰਿਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿਚੀਗਿਆਈ
ਅਗਾਸਿਪਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ ਤੁਧਾਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ॥ ਕਰਮਮਿਲੈਨਠੀਠਾਕਿਰਹਾਈ
ਆ॥ ੩॥ ਆਖਣਿਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਰਾ॥ ਸਿਠਤੀਰਹੇਤੇਰੇਰੰਡਾ॥ ਜਿਸਤੁੰਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਰਾ॥ ਨਾਕ
ਸਚੁਸਵਾਰਣਹਰਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ॥ ਆਖਣਿਅਭਿਖਾਸਾਚਾਨਾ
ਉ॥ ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਕੁਖਾ॥ ਉਤਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੁਖਾ॥ ੧॥ ਜੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ। ਸਾਚਾਸਾ
ਹਿਬਸਾਚੈਨਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥ ਆਖਿਬਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਜੇਸਭਿਮਿ
ਲਿਕੈਆਖਣਪਾਹਿ। ਵਡਾਨਹੈਵੈਪਾਇਨਜਾਇ॥ ੨॥ ਨਾਓਹਿਮੈਨਹੈਵੈਸੋਗੁ। ਦੇਦਾਰਹੈਨਚੁਕੈਕੋਗੁ। ਗੁਣ
ਏਹੋਹੋਰਨਾਹੀਕੋਇ। ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ॥ ੩॥ ਜੇਵਡੁਆਪਤੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਰ
ਤਿ। ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ। ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਣੁਸਨਾਤਿ॥ ੪॥ ੩॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੪॥
ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਾਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ॥ ਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦ
ਇਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੋਕਉਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈ
ਹਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰੀਰਹਿਰਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਸਤਕੇਵਡੁਰਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸਰਪਾਹਰਿਪਿਆਸ
॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥ ੨॥ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੁਨਾਮੁਨਪਾਈ
ਆਤੇਰਾਗਹੀਣਨਮਪਾਸਿ॥ ਜੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵੈਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਾ॥ ੩॥ ਜਿਨਹਰਿ
ਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਿਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ॥ ਪਨੁਪੰਨੁਸਤਿਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਸੁਪ
ਾਇਅਮੀਮਲੈਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ ੪॥ ੪॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁਜਾਅ
ਹਰਿਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆ॥ ਜੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਕਾਰਿਨਕੁਆਗੈਕਰਿਪਰਿਆ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਾਧਉ
ਜੀ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਸੁਤਰਿਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੁਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਜਨਨਿਪਿਤਲੋਕਸੁਤਥਨਿਤਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿਆਸਿਰਿਸਿਰਿਹਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਠਕੁਰਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿ
ਆਮ। ਉਰੇਉਰਿਅਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚਰੇਛਰਿਆਤਿਨਕਵਣੁਖਲਾਵੈਕਵਣੁਭਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿ
ਮਰਨੁਕਰਿਆਮ। ਸਕਿਨਿਧਾਨਦਸਅਸਦਸਿਧਾਨਠਕੁਰਕਰਤਲਧਰਿਆਜਨਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਸਦ
ਬਲਿਜਾਈਐਤੋਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰਿਆ। ੪॥੫॥

੧॥ਆਸਾਮੁਹਲਾਠ॥ਸੋਪੁਰਖ॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸੋਪੁਰਖੁਨਿ

ਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮਾਮਗਮਅਪਾਰਾਸਕਿਧਿਆਵਹਿਸਕਿਧਿਆਵਹਿਤੁਪੁਜੀਹਰਿਸਚੇਸਿ
ਰਜਣਹਰਾਸਕਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੁੰਜੀਆਕਾਦਾਤਰਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤੁਜੀਸਕਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਰਾ
॥ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆਨਾਨਕਜੀਤਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਤੂੰਘਟਿਘਟਿਅੰਤਿਰਿਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰਿਜੀ
ਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖਸਮਾਣਾ॥ਇਕਿਦਤੇਇਕਿਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੋਚੋਜਾਵਿਡਾਣਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭਗ
ਤਾਜੀਹਉਤੁਧਾਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਵਖਾਣਾਜੇ
ਸੇਵਹਿਜੇਸੇਵਹਿਤੁਪੁਜੀਜਨਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਪੁਜੀਸੇਜਨਨੁ
ਗਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਤੁਟੀਜਮਕੀਠਾਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭ
ਉਜਿਨਿਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਾਰਉਸਕੁਗਵਾਸੀ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਹਾ
ਰਿਜੀਤੇਹਰਿਹਰਿਪੁਸਮਾਸੀ॥ਸੇਖੰਨੁਸੇਖੰਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਜਨਨਾਨਕੁਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥
੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭਗੇਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤਾਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਪੁਜੀ
ਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹਰਿਪੁਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਭਿਖ
ਤਾਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁਸਿਮ੍ਹਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਟਕਰਮਕਰੰਤਾ॥ਸੇਭਗਤਿਸੇ
ਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾਨਕਜੀਜੇਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਜੀਤੁ
ਪੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੇਈ॥ਤੂੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੁੰਨਿਤਚਲੁਕਰਤਾਸੇਈ॥ਤੁਘਆਪੇ
ਰਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੇਈ॥ਤੁਘਆਪੇਸਿਸਟਿਸਾਰੰਉਪਾਈਜੀਤੁਘਆਪੇਸਿਗਜਿ
ਸਕਯੋਈ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਕੁਸੈਕਾਜੋਦੇਈ॥੫॥ ੧॥ਆਸਾਮੁਹਲਾਠ॥
ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੈਰਾਸਾਈ॥ਜੇਤਉਰਾਵੈਸੋਈਥੀਸੀਜੇਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਭਉਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਕਤੇ
ਰੀਤੁੰਸਕਨੀਧਿਆਇਆਜਿਸੇਨੇਕੁਪਾਰਹਿਤਿਨਨਾਮੁਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇ
ਆ॥ਤੁਘਆਪਿਵਿਛੋੜਿਆਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਤੂੰਦਰੀਆਉਸਕੁਰੁਸੁਣੀਮਾਹਿ॥ਤੁਘਬਿਨੁਦੁਜੋਕ

ਈਨਾਹਿ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾਖੇਲੁ॥ ਏਨੇਗਮਿਲਿਵਿਛੁੜੇਆਸਿਜੇਗਮਿਲੁ॥ ਜੇਸਨੇਤ੍ਰਿਜਾਣਾਇਹਿਸੇ
 ਈਜਨੁਜਾਣੈ॥ ਗਰਿਗੁਣਸਦਹਿਆਖਵਖਾਣੈ॥ ਜਿਨਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਮਿ
 ਸਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਤੁਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆਸਕੁਹੋਇ॥ ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਹੁਨਕੋਇ॥ ਤੁਕਰਿਕਰਿਵੇਖ
 ਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ ੩॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਤਿਤੁਸਰਵਰਤੈਰਈ
 ਲੇਨਿਵਾਸਾ॥ ਪਾਣੀਪਾਵਕੁਤਿਨਹਿਕੀਆ॥ ਪਕਿਜੁਮੇਹਪਗੁਨਹੀਚਲੈ॥ ਸਦੇਖਾਤਹਰੁਬੀਅਲੇ॥ ਮਨ
 ਏਕਨਚੇਤਸਿਮੂੜਮਨਾ॥ ਹਰਿਬਿਸਰਤਿਤੇਰੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ ੧॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀਨਹੀਪਾਕੀਆ॥
 ਮੁਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਕਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਵਤਿਨਾਨਕਾਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜੀਨਿਤੁਨਾਹੀਵੀਸਰਿਆ॥ ੨॥ ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੀਆ॥ ਗੋਬਿੰਦਮਿਲਣਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ ਅਵਰਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੈਨਕਾਆਮਿਲੁ
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਕੇਵਲਨਾ॥ ੧॥ ॥ ਸਰੰਜਮਿਲਾਗੁਰੁਵਨਲਤਰਨਕੈ॥ ਜਨਮੁਭਿਥਾਜਾਤਰੰਗਮਾਇਅਕੈ
 ॥ ੧॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆ॥ ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆਹਰਿਗਾਇਆ॥ ਕੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚ
 ਕਰੀਆ॥ ਸਰਣਿਪਰੇਰੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ॥ ੨॥ ॥ ॥

ਆਸਾਮ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗਉਤੀਰੀਪਕੀ॥ ਸੋਹਿਲਾਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਜੈਪਾਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚ
 ਰੋ॥ ਤਿਤੁਪਾਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਿਹੁਸਿਰਜਣਹੋ॥ ੧॥ ॥ ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਕਉਕਾਸੋਹਿਲਾ॥ ਹ
 ਉਦਾਹੀਜਿਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ ੧॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਤਨਿਤਜੀਅਜੇਸਮਾਲੀਅਨਦੇਖੈਗਾਦੇਵਣਹੁ॥
 ਤੇਰੈਦਾਨੈਕੀਮਾਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਣੁਸੁਮਾਹੁ॥ ੨॥ ॥ ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਕਰਿਪਾਵਹੁਤੇਲੁ॥
 ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸਤੀਆਜਿਉਹੋਵੈਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇਲੁ॥ ੩॥ ॥ ਪਰਿਪਾਰਿਏਤੋਪਾਹੁਚਾਸਦਨੈਨਿਤਪਵੈਨਿ॥
 ਸਦਣੁਰਾਸਿਮਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਅਵੈਨਿ॥ ੪॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਛੇਅਪਾਰਿਛੇਅਗੁਰਛੇਅ
 ਉਪਦੇਸਾ॥ ਗੁਰਗੁਰਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕਾ॥ ਬਾਬਾਜੈਪਰਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ ਸੋਪਰਾਖਵਡਾਈਤੇਉ॥ ੧॥ ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਵਿਸੁਏਚਸਿਆਪਤੀਆਪਹਿਰਾਬਿਤੀਵਰੀਮਾਹੁਹੋਆ॥ ਸੁਰਜਏਕੋਹੁਤਿਅਨੇਕਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸਾ॥ ੨॥ ॥
 ਰਾਗਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦ੍ਰੀਪਕਬਨੇਤਾਰਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੇਤੀ॥ ਧੁਪਮਲ
 ਆਨਲੋਪਵਣੁਚਵਰੇਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਛੁਲਤਿਜੇਤੀ॥ ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇਰਵਖੰਡਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀਅਨ
 ਹਤਸਬਦਵਜੰਤਰੇਰੀ॥ ੧॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਹਰਿਤੋਹਿਕਉਸਹਸਮੁਰਤਿਨਾਨੈਤੀ॥ ਸ
 ਹਸਪਦਾਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਹੀਧਬਿਨੁਸਹਸਤ੍ਵਰੀਪਇਵਚਲਤਮੇਤੀ॥ ੨॥ ॥ ਸਰਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਤੋਸੋਇ॥

ਤਿਸਵੈਚਨਾਇਸਰਮਹਿਚਨਣਹੋਇ। ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟਹੋਇ। ਜੋਤਿਸੁਰਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ। ॥ ੧ ॥ ਗਰਿਚ
ਰਣਕਵਲਾਮਕਰੰਦਲੇਕਿਤਮੋਨੇਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਅਗੀਪਿਆਸਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਜਲਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰੰਗਕਉਹੋਇ। ਜਾਤੇ
ਰੈਨਾਇਕਾਸਾ। ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੮। ॥ ਕਾਮਿਕਰੋਪਿਨਗਰੁਬਹੁਭੁਰਿਆਮਿਲਿਸਾਧੁਖੰਡਲਖੰਡਹੋ
। ਪੁਰਬਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰਪਾਇਆਮਨਹਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡਹੋ। ॥ ੧ ॥ ਕਰਿਸਾਧੁਖੰਡਲੀਪੁਨੁਵਡਹੋ। ਕਰਿ
ਡੰਡਉਤਪੁਨੁਵਡਹੋ। ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ। ਸਾਕਤਹਰਿਸੁਸਾਦੁਜਾਇਆਤਿਨਅੰਤਹਿਉਮੈਕੰਡਹੋ। ਜਿਉਜਿਉਚ
ਲਾਹਿਦੁਕੈਦੁਖਪਾਵਹਿਜਮਕਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਡੰਡਹੋ। ॥ ੧ ॥ ਹਿਰਿਨਹਰਿਹਰਿਨਮਿਸਮਾਣੇਦੁਖਜਨਮਮਰਨਕੁਦ
ਖੰਡਹੋ। ਮਾਥਿਨਾਸੀਪੁਰਖਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰਬਹੁਸੋਰਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਹੋ। ॥ ੧ ॥ ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇਹਰਿ
ਰਾਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡਹੋ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਅਪਾਰਟੇਕਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖਮੰਡਹੋ। ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ
੫। ॥ ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੁਦਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਟਲਕੀਬੇਲਾ। ਈਤਾਖਾਟਿਚਲਦੁਹਰਿਲਾਹਾਅਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇ
ਲਾ। ॥ ੧ ॥ ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਦਾਰੋ। ਮਨਗੁਰਸਿਲਿਕਾਜਸਵਾਰੋ। ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ। ਇਹਸੀਸਾਗੁਬਿਕਾਰੁਸੀਸੇਮਹਿ
ਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ। ਜਿਸਹਿਜਗਾਇਪੀਆਦੈਇਹੁਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਜਾਨੀ। ॥ ੧ ॥ ਜਾਕਉਆਏਸੋਈਬਿ
ਹਾਰੁਹਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬਸੇਗਾ। ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਪਾਵਹੁਸੁਖਸਾਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇਗੋਠੇਗਾ। ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿਜਾ
ਮੀਪੁਰਖਬਿਧਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੁਰੇ। ਨਾਨਕਦਸੁਇਤੋਸੁਖਮਾਗੈਮੈਕਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀਪੁਰੇ। ॥ ੧ ॥ ੫॥

॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥

ਚਉਪਦੇਖਹੁ॥ ਮੋਤੀਤਮਦਰਿਉਸਹਰਿਰਤਨੀਤਹੋਹਿਜਨਾਉ। ਕਸਤੂਰਿਕੰਗੁਅਗਰੰਚੰਦਨਲੀਪਿਆਵੈਚ
ਉ। ਮਤਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ। ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉਜਲਿਬਾਲਿਜਾਉ। ਮੈਆਪਣਾਗੁਰਪੁਕਿ
ਦੇਖਿਅਮਦਹੁਨਾਹੀਬਾਉ। ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ। ਧਰਤੀਤਹੀਰੇਲਾਲਜਨਨਤੀਪਲਘਲਾਲਜਨਨਾਉ। ਮੋਹਣੀਸੁਖਮਣੀ
ਸੋਭੈਕਰੇਗੀਪਸਾਉ। ਮਤਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ। ॥ ੧ ॥ ਸਿਧੁਹੋਵਾਸਿਧਿਲਾਈਹਿਪਿਆਖਾਉ
॥ ਗੁਪਤਪਰਗਟਹੋਇਬੈਸਾਲੇਕੁਰਾਬੈਰਾਉ। ਮਤਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ। ॥ ੧ ॥ ਸੁਲਤਾਨੁਹੋਵਾ
ਮੇਲਿਲਸਕਰਿਤਖਤਿਰਾਖਾਪਾਉ। ਹੁਕਮੁਹਾਸਲੁਕਰੀਬੈਠਾਨਾਨਕਸਰਦਾਉ। ॥ ੧ ॥ ਮਤਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾ
ਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ। ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ਕੋਟਿਕੋਟੀਮੇਰੀਅਰਜਪਵਣੁਪੀਅਣੁਮਪਿਆਉ। ਚੰਦੁ
ਸੂਰਜੁਦਇਗੁਠੈਨਦੇਖਾਸੁਪਨੈਸਉਣਨਥਾਉ। ਭੀਤੇਗੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ। ॥ ੧ ॥ ਸਾਚਾਨਿਰੰਕ
ਰਨਿਜਥਾਇ। ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਣੁਆਖਣਾਜੇਰਾਵੈਕਰੈਤਮਾਇ। ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ। ਕੁਸਾਕਟੀਆਵਾਰਿਵਾਰਿਪੀਸ

ਇਪੀਸਾਪਾਇ। ਅਗਸਿਤੀਜਾਲੀਆਰਸਮਸੇਤੀਗਲਿਜਾਉ। ਕੁਤਿਗੀਕੀਮਤਿਨਾਪਦੈਉਕੇਵਰੁਆਖਾਨਾਉ। ੧੫੫੧
ਇਕੈਜੇਭਵਾਸੈਅਸਮਾਨੀਜਾਉ। ਨਰਗੀਕਿਸੈਨਮਾਵਉਨਾਕਿਛੁਪੀਅਨਖਾਉ। ਕੁਤਿਗੀਕੀਮਤਿਨਾਪਦੈਉਕੇਵਰੁਆਖਾਨਾਉ
੧੩੧। ਨਨਕਕਗਾਇਲਾਖਮਲਾਪਤਿਪਤਿਕੀਚੈਗਾਉ। ਮਸੁਤੋਟਿਨਮਾਵਈਲੇਖਲਪਉਚਲਾਉ। ਕੁਤਿਗੀਕੀਮਤਿਨਾਪ
ਦੈਉਕੇਵਰੁਆਖਾਨਾਉ। ੧੧। ੨੧। ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਬੋਲਣਾਲੇਖੈਖਾਣਾਖਾਉ। ਲੇਖੈਵਾਟਚਲਾ
ਈਅੰਲੇਖੈਸੁਇਵੇਖਾਉ। ਲੇਖੈਸਾਹਲਵਾਈਐਪੁਕੈਕਿਪੁਛਣਜਾਉ। ੧॥ ਬਾਬਾਮਾਇਮਾਰਚਨਾਧੇ। ੧॥ ਅੰਧੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ
ਅਨਾਤਿਸੁਏਨਓਹੁ। ੧॥ ਗਾਉ। ਜੀਵਣਮਰਣਜਾਇਕੋਏਖੈਖਾਜੈਕਾਏ। ਜਿਥੈਬਹਿਸਮਝਾਈਐਤਿਥੈਕੋਇਨਚਲਿ
ਓਨਾਇ। ਰਿਵਦਵਾਲੇਜੇਤਜੇਸਭਿਬੰਨਹਿਪੀਰੁਪਰਲਿ। ੩॥ ਸਕੁਕੇਆਖੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਪਾਟਿਨਮਾਖੈਕੋਇ। ਕੀਮਤਿਕਿ
ਨੈਨਪਾਈਆਕਹਿਨਵਰੁਹੋਇ। ਸਾਚਸਾਹਿਬੁਏਕਤੂਹੋਰਿਜੀਅਕੋਤੇਲੇਆ। ੩॥ ਨੀਚਾਅੰਦਰਿਨੀਚਜਾਤਿਨੀਚੀਤੁਮਇ
ਨੀਚੁ। ੧॥ ਨਨਕਤਿਨਕੈਸੀਗਿਸਾਬਵਰਿਮਾਸਿਉਕਿਆਰੀਸਾ। ਜਿਥੈਨੀਚਸਮਾਲੀਅਨਿਤਿਥੈਨਦਰਿਤੇਰੀਬਖਸੀਸਾ। ੪॥
੩॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਲਬਕੁਤਾਕੁਤੁਚੁਤਾਠੀਖਾਧਾਮੁਰਦਗਾਪਰਗਿੰਦਾਪਰਮਲਾਮੁਖਸੁਧੀਅਗਨਿਕੋਸੁਰੰ
ਲਾ। ਰਸਕਸਾਮਪੁਸਲਾਹਦਾਏਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਾਰਾ। ੧॥ ਬਾਬਾਬੋਲੀਐਪਤਿਹੋਇ। ਉਤਮਸੇਹਰਿਉਤਮਕਹੀਅਤਿਸੀ
ਚਕਰਮਬਹਿਹੋਇ। ੧॥ ਗਾਉ। ਰਸੁਸੁਇਨਾਰਸੁਰੁਪਾਕਾਮਦਿਰਸੁਪਰਮਲਕੀਵਾਸੁ। ਰਸੁਘੋਰੇਰਸਸੇਜਾਅੰਦਰਿਰਸੁ
ਮੀਠਾਰਸੁਮਾਸੁ। ਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਕੋਪਟਿਨਮਨਿਵਾਸੁ। ੨॥ ਜਿਤੁਬੋਲੀਐਪਤਿਪਾਈਐਸੋਬੋਲੀਆਪਰਵਾਦੁ। ਠਿ
ਕਾਬੋਲੀਵਿਗੁਰਦਾਸੁਦਿਮੁਰਖਮਨਅਜਾਨਾ। ਜੋਤਿਸੁਰਾਵਹਿਸੇਭਲੇਹੋਰਕਿਕਹਿਦਖਾਣਾ। ੩॥ ਤਿਨਮਤਿਤਿਨਪਤਿ
ਤਿਨਪਨੁਪਲੈਜਿਨਹਿਰਦੈਰਹਿਅਸਮਾਇ। ਤਿਨਕਾਕਿਆਸੁਲਾਹਣਾਅਵਰਸੁਆਲਿਓਕਾਇ। ਨਨਕਨਦਰੀਬਾਹੇ
ਰਾਚਹਿਦਾਨਨਾਇ। ੪॥ ੪॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਅਮਲਗਲੇਲਾਕੁੜਕਾਇਤਾਦੇਵਦੁਹਿ। ਅ
ਤੀਮਰਦਵਿਸਾਰਿਆਖੁਸੀਕੀਤੀਦਿਨਚਾਰੀ। ਸਚੁਮਿਲਿਆਤਿਸੇਠੀਆਰਖਲਕਉਚਰਵਾਰਾ। ੧॥ ਨਨਕਸਾਚੇਕ
ਉਸਚੁਜਾਣਾ। ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖਪਾਈਐਤੇਰੀਦਰਗਹਚਲੈਮਾਣਾ। ੧॥ ਗਾਉ। ਸਚੁਸਰਗੁੜਬਾਹਰਜਿਸੁਵਿਚ
ਸਚਾਨਾਉ। ਸੁਫਹਿਦਖਾਣਹਿਜੇਤਜੇਉਤਿਨਬਲਿਹਰੈਜਾਉ। ਤਾਮਨੁਖੀਵਾਜਾਈਐਜਾਮਹਲੀਪਾਏਬਾਉ। ੨॥
ਨਾਉਨੀਰੁਚੀਗਿਆਈਆਸਤੁਪਰਮਲੁਤਨਿਵਾਸੁ। ਤਾਮੁਪੁਹੋਵੈਉਜਲਾਲਖਦੀਇਕਦਾਤਿ। ਦੁਖਾਤਿਸੈਪਰਿਆਖਾ
ਅੰਸੁਖਾਜਿਸੈਹੀਪਾਸਿ। ੩॥ ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਣਾ। ਤਿਸੁਵਿਲੁਸਕੁਅਪਾਵਿਤੁਏਜੇਤਪੈਨਕੁਖਾਣਾ।
ਹੋਰਿਗਲੈਸਕਕੁੜੀਆਤੁਪੁਰਾਵੈਪਰਵਾਣਾ। ੪॥ ੫॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ਨਾਲਿਮੋਹੁਪਸਿਮਾਸੁਕਰਿਮਤਿਕਾਗੁ
ਕਰਿਸਾਰਾ। ਭਾਉਕਲਮਕਰਿਚਿਤੁਲੇਖਾਰੀਗੁਰਪੁਛਿਲਿਖੀਚਾਰਾ। ਲਿਖੁਨਾਮੁਸਲਾਹੋਲਿਖੁਲਿਖੁਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰਾ।
੧॥ ਬਾਬਾਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾਣਾ। ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਹੋਇਸਰਾਨੀਸਾਣਾ। ੧॥ ਗਾਉ। ਜਿਥੈਮਿਲਹਿਦ

ਤਿਆਈਆਸਦੁਖਸੀਆਸਦਚਉ॥ਤਿਨਮੁਖਟਿਕੋਨਿਕਲਹਿਜਿਨਮਨਿਸਚਨਾਉ॥ਕਰਮਿਲੈਤਪਾਈਐਨੀਗਲੀ
ਵਾਉਦੁਮਾਉ॥੩॥ਇਕਿਅਵਹਿਇਕਜਾਹਿਉਠਿ॥ਰਖੀਅਹਿਨਵਸਲਾਗ॥ਇਕਉਪਾਏਮੰਗਤੇਇਕਨਾਵਰੇਦਰਵਾਰ
॥ਅਗੈਗਇਆਜਾਣੀਐ॥ਵੇਦੁਨਾਵੇਵੇਕਾਗ॥੩॥ਉਤੈਰੇਰੁਮਗਲਾਖਪਿਖਪਿਛਿਜੈਦੇ॥ਨਾਵਜਿਨਾਸੁਲਤਾਨਖਾਨੋਦੇਸਿ
ਤੇਖੇਹ॥ਨਾਨਕਉਠੀਚਲਿਆਸਕੁੰਕੁਤੇਤੇਹ॥੪॥੬॥ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਸਕਿਰਸਾਮਿਰੇਮੰਨਿਐਸੁਇਐਸ
ਲੇਣੇ॥ਖਟਤੁਰਸੀਮੁਖਥੇਲਟਾਮਾਰਨਾਦਕੀਏ॥ਛੁਤੀਤਮੀਤਰਾਉਏਕੁਜਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਬਾਬਾਹੋਰਖਾਣਖੁ
ਸੀਖੁਆਗੁ॥ਜਿਤੁਖਾਪੈਤਨੁਪੀੜੀਐ॥ਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਤਾਪੈਨਦੁਮਨੁਰਤਾਸੁਪੇਦੀਸਤਦਾਨਾਨੀ
ਲੀਸਿਆਹੀਕਦਾਕਰਦੀਪਹਿਰਦੁਪੈਰਧਿਆਨਾ॥ਕਮਰਬੰਦਸੰਤੋਖਕਾਪਨੁਜੋਬਨੁਤੇਰਨਾਮੁ॥੧॥ਬਾਬਾਹੋਰਪੈਨਦੁਖੁਸੀਖੁ
ਆਗੁ॥ਜਿਤੁਪੈਤਨੁਪੀੜੀਐ॥ਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੋੜੇਪਾਖਰਸੁਇਨੇਸਾਖਤਿਥੁਬੁਦਤੇਰੀਵਾਟ
॥ਤਰਕਸਤੀਰਕਮਾਲਜਾਂਗਤੇਗਬੰਦਗੁਣਧਾਤੁ॥ਵਾਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਕਰਮੁਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ॥੧॥ਬਾਬਾ
ਹੋਰਚਕਨਾਖਸੀਖੁਆਗੁ॥ਜਿਤੁਚਕਿਐਤਨੁਪੀੜੀਐ॥ਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦ
ਰਿਤੇਰੀਪਰਵਾਰਾ॥ਦੁਕਮੁਥੇਈਤੁਪੁਰਾਵਸੀਹੋਰਆਖਣੁਬਹੁਤੁਅਪਹੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਪੁਛਿਨਕਰੈਬੀਚਾਰੁ॥੪
॥ਬਾਬਾਹੋਰਸਉਦਾਖਸੀਖੁਆਗੁ॥ਜਿਤੁਸੁਤੈਤਨੁਪੀੜੀਐ॥ਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੧॥ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ
੧॥ਕੰਗੁਕੀਕਾਇਆਰਤਨਾਕੀਲਾਲਿਤਾਅਗਰਿਵਾਸੁਤਨਿਸਾਸੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਾਮੁਖਟਿਕਾਤਿਤੁਘਟਿਮਤਿ
ਵਿਗਾਸੁ॥ਓਤਮਤੀਸਲਾਹਦਾਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੧॥ਬਾਬਾਹੋਰਮਉਤੋਰੋਗਜੇਸਉਵੇਰਕਮਾਈਐਕੁੰਕੁਤੇਜੇਰੁ
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਜਲਗੈਪੀਰੁਆਖੀਐਸਕੁਮਿਲੈਸੀਸਾਗੁ॥ਨਾਉਸਦਾਏਆਪਦਾਹੋਵੈਸਿਧਸੁਮਾਰੁ॥ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਖਵੈ
ਸਕਾਪੁਜਖੁਅਭਾਸ॥ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਿਥਾਪਿਆਤਿਨਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਹੋਨਾਐਪਰਗਟੁ
ਹੋਇ॥ਨਾਉਪੁਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡੁਸਦਾਸਚੁਸੇਇ॥੩॥ਖੇਹੁਖੇਹਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇਤੋਤੇਇ॥ਜਲੀਆਸ
ਭਿਸਿਆਲਪਾਉਠੀਚਲਿਆਗੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਐਦਰਗਾਇਆਕਿਆਹੋਇ॥੪॥੮॥ਸਿਰੀਗੁਮਹ
ਲਾ॥੧॥ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵੀਥਰੈਅਉਗੁਣਵੰਤੀਬੂਗਿ॥ਜੇਲੋਕਹਿਵਰੁਕਾਮਲੀਨਹਿਮਿਲੀਐਪਿਰਕੁਗਿ॥ਨਾਥੇ
ਤੀਨਾਤੁਲਤਨਾਪਾਈਐਪਿਰਦੁਗਿ॥੧॥ਐਰੇਠਾਕੁਰਪੁਰੈਤਖਤਿਅਡੋਲਾਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਜੇਕਰੇਪਾਈਐਸਾਦੁ
ਅਡੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰੁਗਰਿਮੰਦਰੁਸੇਤਲਾਤਿਸਮਹਿਮਾਣਕਲਾਲਾ॥ਐਤੀਹੀਗਾਨਿਰਮਲਾਕੰਚਨਕੋਟਿਰੀਸਾ
ਲਾ॥ਬਿਨੁਪਉਤੀਗਤਾਕਿਉਚਨਉਗੁਰਗਿਧਿਆਨਨਿਤਾਲਾ॥ਗੁਰਪਉਤੀਬੇਤੀਗੁਰੁਗੁਣਤੁਲਤਾਰਿਨਾਉ
॥ਗੁਰਸੁਰਸਾਗਰੁਬੋਹਿਬੋਗੁਤੀਰਬੁਰੀਆਉ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਉਨਲੀਸਤਸਰਨਾਵਣਜਾਉ॥੩॥ਪੁਰੋਪੁਰੋਆ
ਖੀਐਪੁਰੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸਾ॥ਪੁਰੈਥਾਨਸੁਹਾਵਕੈਪੁਰੈਆਸਨਿਰਾਸਾ॥ਨਾਨਕਪੁਰਾਜੇਮਿਲੈਕਿਉਘਟੈਗੁਣਤਸਾ॥੪॥

੨੮॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ਆਵਹੁ ਰੈ ਟੇਗਲਾ ਮਿਲਾਤਿ ਅੰਕਸ ਤੇ ਲੜੀਆਤਿ॥ ਮਿਲਿ ਕੇ ਕਹਹਿ ਕਹਾਣੀਆ ਸੀ ਮੁਖ ਕੰਤ ਕੀਆਤ
॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਕੁ ਗੁਣ ਅਉਗੁਣ ਸਭਿਅਸਾਹ॥ ੧॥ ਕਰਤਾ ਸਤੁ ਕੇ ਤੇਰੈ ਜੋਗ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀ ਐਜਾ ਤੂਤਾ ਕਿਐਹੋਰਿ
॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਗਾਣੀ ਤੁਸੀਰਾਵੀਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ॥ ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖ ਸੀਗਾਰੀਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣੀ॥ ਪਿਰੀ
ਸਾਲੂਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾਹੁ ਰਕਾਸ ਬਦੁਸੁਣੀ॥ ਸਾਕੇਤੀ ਆਤੇਰੀਆ ਕੁਦਰਤੀ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਿਫਤਿ
ਕਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਹੁਪਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤਿਅ ਜਾਤਿ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚਮਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ਸੁਰ
ਤਿਹੈ ਪਾਤਿ ਉਗਵੈ ਗੁਰਬਰਨੀ ਕਉਖਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੧॥
॥ ਕੁਲੀ ਸਰੀਜਿ ਉਬਰੀਹ ਉਐ ਮੁਈ ਪਰਾਹੁ॥ ਦੂਤ ਲਗੇ ਫਿਰਿ ਚਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਵੇ ਸਾਹੁ॥ ਕਲਪਤਿ ਆਗੀਥੁ
ਦਹੈ ਸਚਾਵੇ ਪਰਵਾਹੁ॥ ੧॥ ਮਨਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਕਉ ਜਾਇ॥ ਕੈ ਬਿਨੁ ਨਿਰਕਉ ਕਿਉ ਬੀਐ ਗੁਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸਮਾਇ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਆਖਣੁ ਤੇਰਿ ਨਹੋਇ॥ ਮਿਗਣੁ ਲੇਕੇ ਤੇਰਾ ਤਾਏ ਕੋਸੇਇ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣੁ ਤੈ
ਮਨਵ ਸਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ਬਾਜੀ ਬਨੀ ਬਿਨਮਹਿ ਖੇਲੁ ਖੇਲਾਇ॥ ਸਜੋਗੀ ਮਿਲਏ ਕਸੇਵਿ ਜੋਗੀਉ ਠਿ
ਜਾਇ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਰੁਣੁ ਸੋਬੀਐ ਅਵਹੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਦੇਸਾਹਿ ਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਰਸਿ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ
ਵਣੀ ਜੀਆ ਗੁਰਪੁਰੇ ਸਾਬਾਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਸੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ॥ ੪॥ ੧੧॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮ
ਹਲਾ ੧॥ ॥ ਪਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨ ਪਾਤਕਉ ਸਿਫਤੀ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ॥ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਗਹ ਬਰਾਸਰਾ ਰੰਗ ਰਜਾ
ਉ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ਹਰਿ ਜਪਏ ਕੋਕਾਇ॥ ੧॥ ॥ ਕਾਈਰੇ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀਰੇਵਾ॥ ਸਤਿ ਸਭਾ ਗੁਰਪਾਈਐ ਮੁਕਤ
ਪਦਾਰਥੁ ਪੇਦੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਚਉਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾਉ ਪਰਿਮਾਨੁ ਮੁਰਹਿ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਰਮਹਿ ਲੁ
ਪਿਅਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨਸ ਮਝਾਈਐ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਬੀਚਰਿ॥ ੨॥ ਬੀਬਿਧ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਆਸ ਅੰਦੇਸੋਹੋਇ
॥ ਕਿਉ ਗੁਰਬਿਨੁ ਤਿਛੁਟੀ ਛੁਟਸੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਲੁ ਪੋਇ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁ
ਰਮੇਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਪਰਿਦਾਸੁ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਅਵਰਤਿ ਆਗੈ ਆਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖਦਿ ਪਾਈਐ ਸੰਸਦ ਬ
ਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ॥ ੪॥ ੧੨॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਧਿਗਜੀਵਨੁ ਦੇਹ ਗਣੀ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਕੰਧ ਜਿਉ
ਅਹਿ ਨਿਜਾ ਕਿਰਦਹਿ ਪਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਖੁ ਨ ਥੀਐ ਪਿਗ ਬਿਨੁ ਖਨਜਾਇ॥ ੧॥ ਮੁਖੇ ਪਿਗ ਬਿਨੁ ਕੀਆ ਸੀ ਗਾਹੁ॥ ਦਰਿਘ
ਰਿਛੈ ਈਨ ਲਹੈ ਦਰਗਹ ਤੂਝੁ ਆਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਸੁ ਜਾਣੁ ਨੁਲਈ ਸਚਾ ਵਡੁ ਕਿਰਸਾਣੁ॥ ਪਹਿਲਾ ਧਰਤੀ ਸਾਧਿਕੈ ਸਚੁ
ਨਾਮੁ ਦੇਵਾਣੁ॥ ਨਉ ਨਿਧਿਉ ਪਜੈ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਮ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ॥ ੨॥ ਗੁਰਕਉ ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਣਈ ਕਿਆਤਿ ਸੁਚਜੁ ਅਚਾਰੁ॥
ਅੰਧੁ ਲੋਨਾਮੁ ਦੇਸਾਰਿਆ ਮਨੁ ਖੀਅੰਧੁ ਬਾਹੁ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਕੁਦਰਤੀ ਮਰੰਜਨ ਮੈਰੋਇ ਬੁਆਹੁ॥ ੩॥ ਚੰਦਨੁ
ਮੋਲਾ ਅਣਾਇਆ ਕੁੰਗੁ ਮੀਗਸੀਧੁ ਗੁਰੋ ਆਚੰਦਨੁ ਬਹੁ ਪਦਾਪਨਾ ਨਾਲਿ ਕਪੁਰੁ॥ ਜੇਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵਈ ਤਾਸੁ ਭੀਅੰ

ਬਰਕਤੁ ॥ ੪ ॥ ਸਾਭਿਰ ਸਭੇ ਗਣ ਬਾਏ ਤਹਿ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬਲਗੁਸਬਦਿ ਨ ਕੋਈ ਐਕਿ ਉਜੈ ਹੋਰੁ ਦਮਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਪਿ ਨ ਸੋਹ ਗਈ ਜਿਨ ਸਤ ਨਾਨਕ ਪਿਆਰੁ ॥ ੫ ॥ ੧੩ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਾਝਲਾ ॥ ਸੁਵਿਦਿ ਤਰੁ ਰਵਣੀ ॥ ਜਾਨੀ ਉਦਿ
 ਚਤੁਰਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਬਲੀ ਦੀ ਵਿਣੁ ਵੀ ਪੁਨ੍ਹ ਨਿਕਸਿਓ ਕਾਇ ॥ ਪਚੇਰੁ ਨੇਦੁ ਖਰੇ ਬਿਨ ਸੇਵੁ ਜੈ ਕਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੁਕੇਰਾ ਮਜਪਹੁ ਗੁਣ ਸ
 ਰ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਤ ਐਹ ਦੀ ਸਕੁ ਮੁਠੀ ਅਹਿ ਕਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਆਦੁ ਜੀ ਕਰੈ ਲਾਗਿ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਗੇ ਪਚ
 ਮੁਏ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸ ਨਾ ਅਗਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰੁ ਮੁਠੀ ਪੈ ਠਗਿ ॥ ਮੁਈ ਪਰੀਤਾ ਪਿਆਰੁ ਗਇਆ ਗਾ ॥ ਮੁਆਵੈ ਰਵਿਰੇ
 ਧੁ ॥ ਪੰਧਾ ਬਕਾਹ ਉਮੁਈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਕੋ ਪਾ ॥ ਕਰਮਿ ਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈ ਐਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਰੋਧੁ ॥ ੨ ॥ ਸਚੀ ਕਰੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ
 ਮਤਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਸੋਨਰੁ ਜੰਮੈ ਨਾਮ ਰੈ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰ ਪਰ ਪਾਨੁ ਸੇਵਰ ਗੁਰੁ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ਸਿਰੀਰਾ
 ਗੁਮਾਝਲਾ ॥ ਤਨੁ ਜਾਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟੀ ਕਾਇਆ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਮਨੁ ਗੁਮਾਉ ਗੁਣ ਫਿਰਿ ਲਾਗੁ ਰੇ ਕੁਰਿ ਵਜਾਵੈ ਤੁਰਿ ॥ ਬਿ
 ਨੁਸਬਦੈ ਰਹਮਾਈ ਐਦੁ ਬਿਧਾ ਰੇ ਬੇਪੁਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਸਬਦਿ ਤਰੁ ਰਚਿ ਤੁਲਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਬੁਝਿ ਆਮਰ ਜਨ ਮੈ
 ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਨੁ ਸੁਚਾ ਸੋ ਆਖੀ ਐ ਜਿਨੁ ਮਹਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਕੈਸੇ ਰਾਤੀ ਦੇ ਹਰੀ ਜਿਤ ਵਾਸੁ ਸੁਆਉ ॥ ਸਚੀ ਨਦਰਿ ਨਿਰਾ
 ਲੀ ਐ ਬਹੁ ਨਿਪਾਵੈ ਤਾਉ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਦ ਨਗਇਆ ਪਦ ਨੈ ਤੇ ਜਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਲ ਤੇ ਤਿਰਵਣੁ ਸਾਜਿ ਆਪਟਿ ਪਟਿ ਜੋ ਤਿਸ
 ਮੇਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲਾ ਨਾ ਬੀ ਐ ਸਬਦਿ ਰੇ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚ ਸੰਤੋਖਿ ਆਨਦ ਫਿਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਪੰਚਕੂਤ ਸਚੁ
 ਰੇਰੇ ਤੇ ਜੋ ਤਿਸ ਦੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਉਗੁਣ ਦੀ ਸਰੇ ਗੁਰੁ ਰਾਖੇ ਪਤਿ ਤਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਾਝਲਾ ੧
 ਨਾਨਕ ਬੇੜੀ ਸਚ ਕੀਤਰੀ ਐਗੁਰੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕ ਜਾਵਹੀ ਪੁਰਿ ਰੇ ਅਹਿ ਕਰਿ ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਮਤੀ ਬੁਰੀ ਐਗੁਰੁ ਮੁ
 ਖ ਸਚੁ ਸੁਤਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਤਰੀ ਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਉ ਰਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅਗੈ ਦੇਖ ਉਰੁ ਉਜਲੈ ਪਾਛੈ ਹਰਿ ਓਅੰ ਗੁਰੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨ ਸੈ ਪਟਿ ਪਾਟਿ ਸਚੁ ਕਰੁ ਪੁਰਿ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵ
 ਹੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਹੁਇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਤੁ ਸੁਖ ਮਲਾ ਕਰੇ ਨ ਦਿਸਾਰੇ ਉ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁ ਪੈਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੁ ਪਈ ਬੁਝਿ ਨਿਵਾਰ ਸਮੇਉ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਤਿਰਵਣੁ ਕਰਿ ॥ ਅਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ
 ਚਾਨਣੁ ਜਾਣੀ ਐ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮੁਗੁ ਪੁਗੁ ਬਾਰੁ ॥ ਪਟਿ ਪਾਟਿ ਜੋ ਤਿਨਿ ਰੰਗੀ ਬੁਝੈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਜਾਣਿਆ ਤਿ
 ਨ ਕੀਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਗਲੀ ਮਲੇ ਸਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੀ ਅਜੀਉ ਪੰਠੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥

॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਾਝਲਾ ੧ ॥ ਸੁਟਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿ ਆਮਿ ਲਵੇ ਲਾਹੈ ਏਹਾ ॥ ਜਬਲਗੁ ਜੋ ਬੀਸਾ ਸੁਰੈ ਤਬਲਗੁ ਇਤੁ
 ਤਨੁ ਦੇਹਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਮਿਨ ਆਵਈ ਚਹਿ ਫੇਰੀ ਤਨੁ ਖੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਲੈ ਆਪ ਰਿਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਐਹ ਉ
 ਮੈ ਨਿਵਰੀ ਭਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਟਿ ਸੁਟਿ ਗੰਢੁ ਗੰਢੀ ਐ ਲਿਖ ਪੜ੍ਹਿ ਬੁਝਿ ਰਿਕੁ ॥ ਤਿਸ ਨਾ ਅਹਿ ਨਿਸ ਅਗਲੀ ਤਉ
 ਮੈਰੇ ਗਵਿਕਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਵੇਪਰ ਵਾਹੁ ਅਤੇ ਲਵਾ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਲਖ ਸਿਆਣੁ ਪਜੇ ਕਰੀ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਮਿਲਾ
 ਪਾ

ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਸਾਧਨਪ੍ਰਾਪੀਆਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਸੰਤਾਪੁ॥ਹਰਿਜਪਿਜੀਅਰੇਛੁਟੀਐਗੁਰਮੁਖਿਤੀਨੈਆਪੁ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਗੁਰ
ਪਹਿਦੇਚਿਆਮਨੁਦੀਅਸਿਰੁਨਾਇ॥ਕਿਭਵਦੁਖੋਜਿਛੋਛੋਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਨਿਤਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਨ
ਕਸੇਪ੍ਰਭੁਨਾਇ॥੪॥੧੭॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ॥੧॥ਮਰਦੈਕੀਚਿੰਤਾਨਹੀਨੀਵਦਕੀਨਹੀਆਸਾ॥ਤੂੰਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤ
ਪਾਲਤੀਲੇਖੈਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥ਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤੁੰਦਸਹਿਜਿਓਕਾਵੈਤਿਉਨਿਰਜਾਸਿ॥੧॥ਜੀਅਰੇਰਾਮਜਪਤਮਨੁਮਾਨੁ॥
ਅੰਤਰਿਲਾਗੀਜਲਿਬੁਝੀਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਕੀਗਤਿਜਾਣੀਐਗੁਰਮਿਲੀਐਸੰਕਉਤਰਿਅੰ
ਇਆਜਿਤੁਪਰਿਜਾਣੀਐਤਿਤੁਜੀਵਦਿਆਮਨੁਮਾਗਿ॥ਅਨਹਦਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈਪਾਈਐਗੁਰਵੀਰਗਿ॥੨॥ਅਨਹ
ਦਬਾਣੀਪਾਈਐਤਤਉਮੈਓਇਬਿਨਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਆਪਣਾਉਸਦਕੁਰਬਾਵੈਤਾਸੁ॥ਖਨਿਦਰਗਪੈਨਾਈਐ
ਮੁਖਹਰਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਜਹਦੇਖਤਹਰਵਿਹੇਸਿਵਸਕਤੀਕਾਮੇਲੁ॥ਤ੍ਰਿਗੁਣਬੰਧਿਦੇਹੁਜਿਐਆਇਆਜਗਸੇ
ਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗੀਦੁਖਾਵਿਛੁੜੇਮਨਮੁਖਲਾਹਿਨਮੇਲੁ॥੪॥ਮਨੁਬੈਰਾਗੀਘਰਿਵਸੈਸਚੁਕੈਰਾਤਓਇ॥ਗਿਆਨਮਹਾਰ
ਸੁਭੋਗਵੈਬਾਹੁਕਿਭੁਖਨੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹਮਨੁਮਾਗਿਮਿਲੁਕੀਛਿਰਦੁਖਨੋਇ॥੫॥੧੮॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖ:੧
॥ ॥੧॥ਏਹੁਮਨੇਮੁਰਖਲੇਕੁਆਲੇਭੇਲਗਾਏਕਾਨੁ॥ਸਬਦਿਨਕੀਜੈਸਾਕਤਾਦੁਰਮਤਿਆਵਨੁਜਾਨੁ॥ਸਾਧੁਸਤਿਗੁਰ
ਜੋਮਿਲੈਤਪਾਈਐਗੁਣਨਿਪਾਨੁ॥੧॥ਮਨਰੇਹਉਮੈਛੋਰੇਗੁਮਾਨੁ॥ਹਰਿਗੁਰਸਰਵੰਸੇਵਿਤੁੰਪਾਵਹਿਦਰਗਤਮਾਨੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਧਨੁਜਾਨੁ॥ਸਭਿਸੁਖਹਰਿਸਭੋਗਦੇਸੰਤਸਰੁਮਿਲਿਗਿਆਨੁ॥
ਨਿਤੰਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਸਤਿਗੁਰਦੀਆਨਾਮੁ॥੨॥ਕੁਕਰਕੁਕੁਕਮਾਈਐਗੁਰਨਿਦਾਪਰੈਪਰਾਨੁ॥ਗੁਰ
ਮੇਰੁਲਾਦੁਖਪਦੇਜਮੁਮਾਰੈਕਰੈਖੁਲਾਨੁ॥ਮਨਮੁਖਿਸੁਖਨਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਸੁਰਾਨੁ॥੩॥ਐਬੈਪ੍ਰਪਿਧਿ
ਈਐਸਚੁਲਿਖਤੁਪਰਵਾਨੁ॥ਹਰਿਸਜਦੁਗੁਰਸੇਵਦਾਗੁਰਕਰਣੀਪਰਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਕਰਮਿਸਚੈਨੀ
ਸਾਨੁ॥੪॥੧੯॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ॥੧॥ ॥ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵੀਸਰੈਰੋਗੁਵਡਾਮਨਮਾਹਿ॥ਕਿਉਦਰਗ
ਹਿਪਤਿਪਾਈਐਜਾਹਰਿਨਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥੧॥ਮਨਰੇਅਹਿਨਿਸਹਰਿਗੁਣਸਹਿ॥ਜਿਨਖਿਨੁਪਲੁਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਤੇਜਨ
ਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੀਜੋਤੀਮਲਾਈਐਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਸੰਜੋਗੁ॥ਹਿਸਾਉਮੈਗਤੁਗਏਨਾਹੀਸਹਸਾ
ਸੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸੁਹਰਿਮਨਵਸੈਤਿਸੁਮੇਲੈਗੁਰਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਕਾਇਆਕਾਮਟਿਜੇਕਰੀਭੋਗੇਭੋਗਦਹਾਗੁ॥ਤਿਸਮਿ
ਉਨੇਹੁਨਕੀਜਈਜੇਦੀਸੈਚਲਣਹਾਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਵਹਿਸੁਹਾਗਣੀਸੋਪ੍ਰਭੁਸੇਜਕੁਤਾਗੁ॥੩॥ਚਰੇਅਗਨਨਿਵਰਿਮਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਲੁਪਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁਰਿਆਅਘਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮੀਤੁਕਰਿਸ
ਚੁਪਾਵਹਿਦਰਗਤਜਾਇ॥੪॥੨੦॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਹੁਪਿਆਰਿਆਗੁਰਮਤਿਲੇਹਰਿ
ਬੋਲਾ॥ਮਨੁਸਚੁਕਸਵਟੀਲਈਐਤੁਲੀਐਪਰੈਤੋਲੀ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਐਰਿਦਮਾਟਕਮੇਲਿਅਮੇਲਿ॥੧
॥ਕਾਈਹਿਰਿਹਰੀਗੁਰਮਾਹਿ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਪਾਈਐਅਹਿਨਿਸਿਸਬਦਿਸਲਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ

ਗੁਰਮੁਖਿਐਸਾਧਨਪ੍ਰਾਪੀਆਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਸੰਤਾਪੁ॥

ਸਰੋਤ ਮੁਕਤਾਈ ਸਾਤ ਸਤੁ ਨਗਦੀ

ਰੁਵਖਰੁਪਨੁਗਾਸਿਧੈਪਾਈਐਗੁਰਪਰਗਾਸਿਯਜਿਉਅਗਨਿਰੈਜਲਪਾਇਐਤਿਉਤਿਸਨਾਦਸਨਿਦਾਸਿਯਜਮੀਦਾਰੁਨਲ
ਗਈਇਉਰੁਭਿਜਲੁਤਰੈਤਰਾਸਿਯਾਗੁਰਮੁਖਿਕੁਨੁਕਾਵਈਕੁਨੈਕੁਨੀਪਾਇ।ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਮੇਲਿਐਸਚੇਸਚਸਮਾਇ
॥੩॥ਮਨਮਹਿਮਾਣਕਲਾਲਾਮੁਰਤਨੁਪਦਾਰਬੁਧੀਗੁਰਮਦੁਖਰੁਪਨੁਗਾਸਿਧੈਪਾਇਪਾਇਗਾਹਿਗੀਕੀਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਾਈਐਦਇਆਕਰੇਹਰਿਹੀਰਾ॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੧ ਕਰਮੈਕਾਹਿਨਦਿਫੁਵੈਜੇਕਵੈਦਿਸਤਰਦੇਸੁ॥
ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਧਿਗਜੀਵਣੁਧਿਗਵੇਸੁ।ਹੋਰਕਿਤੈਕੁਗਤਿਨਹੋਵਈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਉਪਦੇਸ॥੧॥ਮਨਰੇਗੁਰਮੁ
ਖਿਅਗਨਿਨਿਵਾਗਾਗੁਰਕਾਕਹਿਅਮਨਵਸੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾ॥੧॥ਗਾਉ।ਮਨਮਾਣਕੁਨਿਰਮੇਲੁਹੈਰਾਮਨਾਮਿਖ
ਤਿਪਾਇ।ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਿਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਗਹਿਲਿਵਲਾਇ।ਆਪੁਗਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਮਿਲਸਲਲੈਸ
ਲਲਸਮਾਇ।੨॥ਜਿਨਿਹਰਿਗਰਿਨਾਮਨਚੇਤਿਓਸੁਅਉਗੁਣਿਅਵੈਜਾਇ।ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਕੇਟਿਓਸੁਉਜ
ਲੁਪਚੈਪਚਾਇ।ਇਹੁਮਾਣਕੁਨੀਉਨਿਰਮੇਲੁਹੈਇਉਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਇ।੩॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਿਮਿਲੈਸੇਪੁ
ਰੇਪੁਰਖਸੁਜਾਣ॥ਗੁਰਮਿਲਿਕੁਉਜਲੁਲੀਪੀਐਦਰਗਪਤਿਪਰਵਾਣਾਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਪੁਨੀਉਪਜੈਸਬਦੁਨੀਸ
ਣਾ॥੪॥੨੨॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੧।ਵਟਨੁਕਰੁਵਟਨਾਰਿਹੋਵਖਰੁਲੇਤੁਸਮਾਇ।ਤੈਸੀਵਸਤੁਦਿਸਾਇਐ
ਜੈਸੀਨਿਬਹੈਨਾਲਿ।ਅਗੈਸਾਗੁਸੁਜਾਣੁਹੈਲੈਸੀਵਸਤੁਸਮਾਇ॥੧॥ਗਾਈਰੇਗਾਮਕਾਹੁਚਿਤੁਲਾਇ।ਹਰਿਜਸੁਦ
ਖਰੁਲੈਚਲਤੁਸੁਦੇਖੈਪਤੀਆਇ॥੧॥ਗਾਉ।ਜਿਨਾਸਨਸਚੁਹੈਕਿਉਤਿਨਾਸੁਖੁਹੋਇ।ਖੋਟੈਵਟੀਜੀਵਣੁ
ਜਿਐਮਨੁਤਨੁਖੋਟਹੋਇ।ਠਾਹੀਠਾਬੇਮਿਰਗਾਜਿਉਦੁਖਘਣਿਨਿਤਹੋਇ।੨॥ਖੋਟੋਪੋਤੇਨਪਦਹਿਤਿਨਹਰਿਗੁਰ
ਰਸੁਨਹੋਇ।ਖੋਟੇਜਾਤਿਨਪਤਿਹੈਖੋਟੇਨਸੀਭੁਸਿਕੋਇ।ਖੋਟੇਖੋਟਕਮਾਵਣਾਆਇਗਾਇਆਪਤਿਖੋਇ।੩॥ਨਾਨਕ
ਮਨੁਸਮਝਾਈਐਗੁਰਕੇਸਬਦੁਸਲਾਹਾਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਤਿਆਤੁਰਨਰਮੁਤਿਨਾਹ।ਹਰਿਜਪਿਲਾਹਅਗਲਾਨਿਰ
ਕੁਉਹਰਿਨਮਾਹਿ॥੪॥੨੩॥

ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ ੨॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨੁਜੇਬਨੁਮਹੁਕੁਲਨਾਨੀਅਨੇਦਿਨਚਾਗਾਪਬਦਿਕੇਰੇਪਤਿਜਿਉਫਲਿਫੁਲਿਜੀਮਣਹਾਰਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਐ
ਪਿਆਰਿਆਜਾਜੇਬਨੁਉਤੁਲਾ॥੧॥ਦਿਨਬੋਝੈਕੇਕਾਇਆਪਰਾਣਾਚੇਲਾ॥੧॥ਗਾਉ।ਸਜਨਮੇਰੇਗੁਲੇਜ
ਇਸੁਤੇਜੀਰਾਣਿ।ਹਰੀਵੰਝਾਭੀਮਣੀਹੋਵਾਈਵੀਥੀ॥੧॥ਕੀਨਸੁਣੇਗੀਗੋਰੀਏਆਪਦਕੀਸੋਇ।ਲਗੀਆਵਹਿ
ਸਾਹੁਹੈਨਿਤਨਪੇਈਅਹੋਇ॥੩॥ਨਾਨਕਸੁਤੀਪੇਈਐਜਾਣਵਿਰਤੀਸੀਨੀ।ਗੁਣਗਵਾਈਗੰਠਨੀਅਵਗਦਚਲੀ
ਬੀਨੀ॥੪॥੨੪॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੧।ਆਪੇਰਸੀਆਮਪਿਰਸੁਆਪੇਰਾਵਣਾਹੁ।ਆਪੇਹੋਵੈਚੋਲਨਾਆਪੇਸੇ
ਜਭਤਾਹੁ॥੧॥ਗੀਗਿਰਤਮੇਰਾਸਾਹਿਬਗਵਿਰਤਿਆਤੁਰਪੁਰਿ॥੧॥ਗਾਉ।ਆਪੇਮਾਛੀਮਛੁਲੀਆਪੇਪਾਣੀਜਾ
ਲਾ।ਆਪੇਜਾਲਮਣਕਨਾਆਪੇਅੰਦਰਿਲਲਾ।੨॥ਆਪੇਬਹੁਬਿਧੀਗੁਲਾਸਖੀਏਮੇਰਾਲਾ।ਨਿਤਰਵੈਸੇਰਾ

ਲੀਦੇ ਖੁਸਮਾਹਤ ਲਾਗਤ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕ ਬੇਨਤੀ ਤੂੰ ਸਰਵਰਤੁੰ ਸੁਆ ॥ ਕਉਲਤੁੰ ਕਵੀਆ ਤੂੰ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥

ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਪਰਤੀ ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੇ ਸਲਿਲ ਆਪਾ ॥ ਉਸਰੈ ਗਪਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ ॥ ਰਿਹੈ ਜੀ ਮਾਇ ਲੈ ਇਉ
ਪਾਵਸ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਗਰਬ ਸਿਮੁੜੇ ਮਾਇਆ ॥ ਪਿਤ ਸੁਤੇ ਸਗਲ ਕਲਰਮਾਤਾ ਤੇਰੇ ਹੋਹਿ ਨ ਅਤਿ ਸ
ਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟਾ ਕਿਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿਆ ਤਥੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਹਿ
ਜਬਰਾਖੇ ਕਮਲਾ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸੁ ਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਬੀਸ ਸਪਤਾ ਹਰੇ ਬਾਸੋ ਸੰਗੈ ਤੇ ਨਿਖੇੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲ ਸਾਗੈ ॥ ਦਸ
ਅਠਾਰ ਸੈ ਅਪਰ ਪਰੇ ਚੀਨੈ ਕਉ ਨਾਨਕੁ ਇਵੇ ਕੁਤੈ ਗੈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਪਰ
ਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੁ ਕਰਿ ॥ ਜੀ ਆਬ ਨਿਤ ਦੇਤਿ ਪਾਣੀ ॥ ਹੋਇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਈ ਮਾਨੁ ਜਮਾਇ ਲੈ ਰਿਸਤੁ ਦੇ ਜਕੁ ਮੁੜੇ
ਵਜਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਮਤੁ ਜਾਲ ਸਹਿ ਗਲੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਲ ਕੈ ਮਾਣੈ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋਭਾ ਇਤੁ ਬਿਧੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਐਬਤ ਨਿਚਿਕੜੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੀਰ ਕੋ ਕਮਲ ਕੀ ਸਾਰਨ ॥ ਮੂਲ ਪਾਈ ॥ ਚਉਥੈ ਉਸਤਾਦ ਨਿਤ ਭਾਖਿ ਆਬੋ ਲੇ
ਕਿਉ ਬੁਝੈ ਜਨ ਨਿਬੁਝਾਈ ॥ ੨ ॥ ਆਖਣੁ ਸੁਨਣੁ ਪਉਲ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਪਸਮ ਕੀ ਨਦਰਿ
ਲਹਿ ਪਸਿ ਦੇ ਜਿਨੀ ਕਰਿ ਏਕੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤੀਹ ਕਰਿ ਰਖੈ ਪੰਜ ਕਰਿ ਸਾਥੀਨਾ ॥ ਉਸੈ ਤਨੁ ਮਤੁ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨ
ਕੁ ਆਖੈ ਰਹਿ ਪੈਚਲ ਲਾਮਾਲੁ ॥ ਪਨੁ ਕਿਤ ਕੁੰ ਸਿਜਿਆਤੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨੭ ॥

ਰਹਾਉ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥

ਸੋਈ ਮਉਲਾ ਜਿਨ ਜਗੁ ਮਉਲਿਆ ॥ ਹਿਆ ਕੀ ਆਸ ਸੋਗੇ ਆਬਖਾਰੁ ਜਿਨਿ ਬੰਧਿ ਰਹਾਈ ॥ ਸਿਰਜਣੁ ਹੋਗੈ ॥ ੧ ॥
ਮਰਣ ਮੁਲਾ ਮਰਣਾ ਭੀ ਕਰਤਾਰੁ ਰਹਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਤੁ ਮੁਲਾਤਾ ਤੁਕਾ ਜੀ ਜਾਲਤਿ ਨਾ ਮੁਖੁ ਦਾਈ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਪ
ਕਿ ਮੋਤ ਦੇ ਕੋਹੈ ਨ ਕਰੀ ਐ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਆਪਾਗੈ ॥ ਤੋਹੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾ
ਸੀ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣੁ ਹੋਗੈ ॥ ੩ ॥ ਪੰਜ ਵਖ ਤਨਿ ਵਾਜਗੁ ਜਾਹਿ ਪੜਤਿ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੋਰ ਸਦੇ ਈਹ ਹਿਓ ਪ
ਲਾਖਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨੮ ॥ ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕੁ ਸੁਆਨ ਦੁਇ ਸੁਆਨੀ ਨਾਲਿ ॥ ਭਲ ਕੇ ਭਉ ਕਹਿ ਸਦਾ ਬਾਇ
ਆਲਿ ॥ ਕੂੜ ਛੁਗ ਮੁਠਾ ਮੁਰਦਾਰਾ ॥ ਪਾਣ ਕਹੁ ਪਰਤ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਪਾਤਿ ਕੀ ਪਦਿ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕਾਰਾ ॥ ਉਧਿਗੈ ਕੁੰ ਪ
ਰਤ ਬਿਕਰਾਣਿ ॥ ਤੇਰੇ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਮੈ ਏਹੁ ਆਸ ਏਹੋ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਆਖਾਇ ਨੁਗਤਿ ॥
ਪਰ ਪਰੁ ਜੇਹੀ ਨਿਚ ਸਨਾਤਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਨ ਵਸਹਿ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਪਾਣ ਕਹੁ ਪਰਤ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਠਾਹੀ ਸੁਹਤਿ ਮਲੁ ਕੀ ਵੇਸੁ ॥
ਹਉ ਠਗਵਾੜਾ ਠਗੀ ਦੇ ਸੁਆਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ॥ ਬਹੁਤਾਰਾ ॥ ਪਾਣ ਕਹੁ ਪਰਤ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਮੈ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ ਹਰ ਮੇਰਾ ਹਰ

ਜੇਹੂੰ ਸਾਹਿਬ ਆਈ
ਹੋਇ।

ਆਪੇ

ਉਕਿਆ ਮੁਹਰੇ ਸਾਹੁ ਸੁਣੇ ਹੋਗਾ। ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ। ਪਦਕਰੁ ਪਰਹਾਰਤਾਰੁ। ॥੧॥੨॥੨੬॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲ ੧
ਏਕਾ ਸੁਗਤਿ ਜੇਤੇ ਤੈਜੀਆ। ਸੁਗਤਿ ਵੇਤੁ ਦੁਕੈ ਇਨਕੀਆ। ਜੇਹੀ ਸੁਗਤਿ ਤੇਤਾ ਤਿਨਹਾਰੁ। ਲੇਖਾਇ ਕੋਆਵਤੁ ਜਾਹੁ। ॥੧॥ ਕਹੇ ਜੀਅ ਕ
ਹਹਿ ਚਤੁਰਾਈ। ਲੇਵੈ ਦੇਵੈ ਚਿਲਨ ਪਾਈ। ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੀਅ ਕਾ ਤੇਹਿ। ਕਿਤਕ ਉਸਾਹਿ ਬਿਆਵਹਿ ਰੋਹਿ। ਤੂੰ ਉਨ
ਕਾ ਤੇਰੇ ਓਹਿ। ਅਸੀ ਬੋਲਾ ਵਿਗਾੜ ਵਿਗਾੜ ਹਿਬੋਲਾ। ਤੂੰ ਨਹੀ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲਾ। ਜਹ ਕਰਦੀ ਤਤਪੁਰੀ ਮਤਾ। ਕਰਦੀ
ਬਾਝੁ ਪਟੈ ਪਾਟੀ। ॥੩॥ ਪੁਦਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਾਹਿਬ। ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬੁਝੈ ਸੋਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ। ਸੋਗਿ
ਆਨੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਹੁ। ॥੧॥੩॥੩੦॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲ ੧। ਤੁਰੀਆ ਉਦਨਾ ਬੀਨਾ ਮੈ ਮਛੁਲੀ ਕੈ ਸੇਅੰਤੁ ਲਾਹਾ।
ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਤੁਝੈ ਤੁਝੈ ਤੇਨਿ ਕਸੀ ਛੁਟਿ ਮਰਾਹ। ॥੧॥ ਨਜਾਣਾ ਮੈ ਉਨ ਜਾਣਾ ਜਾਣੀ। ਜਾਣੁ ਖੁਲਹੈ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਜੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਤੂੰ ਰਹੁ ਪਰਿਜਾਨਿਆ ਮੈ ਦੁਹਿ। ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੀ ਸੁਤੇ ਹੋਹੁ ਦੁਹਿ। ਤੂੰ ਦੇਖਹਿ ਤਉ ਮੁਕਰ ਪਾਉ। ਤੇਰੇ ਕੀਮਤ ਤੇਰੈ ਨਾਇ।
੨। ਜੇਤਾ ਦੇਹ ਤੇਤਾ ਤਉ ਪਾਉ। ਬਿਆਦਹੁ ਨਾਹੀ ਕੈ ਦਰਜਾਉ। ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਕਹੈ ਮਰਦਾਸੀ। ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸੁਰਤੇ ਰੈ ਪਾਸੀ।
੩। ਆਪੇ ਨੇ ਕੈ ਦੁਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਝਿ ਮਿਅਹੁ। ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਆਪੇ ਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੁ। ਜੋ ਤਿਸੁ ਕਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਦੁਕ ਮੁਸੇਈ ਪ
ਰਵਾਨੇ। ॥੧॥੧॥੩੧॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲ ੧। ॥ ਕੀਤਾ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਲੀਮਾਨ। ਦੇਵਣ ਹਰੇ ਕੈ ਹਬਾਨ। ਕਾਵੈ ਦੇਇ ਨ ਦੇਈ
ਸੋਇ। ਕੀਤੇ ਕੇ ਕਹਿ ਐਕਿ ਆਹੋਇ। ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਕਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸਚੁ। ਅੰਪਾ ਕਰਾ ਕਹੁ ਨਿਕਚੁ। ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਾ ਕੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ
ਅਗਾਉ। ਜੇਹੀ ਪਾਤੁ ਤੇਤਾ ਤਿਨਾਉ। ਛੁਲ੍ਹਾ ਉਛਲ੍ਹਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ। ਆਪਿ ਬੀਜੀ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਇ। ॥੧॥ ਕਚੀ ਕੰਪਕਾ ਵਿਚਿ
ਰਾਜੁ। ਮਤ ਅਲੁਣੀ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ। ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਆਵੈ ਰਾਸਿ। ਵੇਦੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਸਾਬਾਸ। ॥੩॥੫॥ ੩੩॥

ਸਿਰੀਗੁਮਹਲ ੧। ਪਰੁ ੫॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਹ ਛਲੈ। ਨਹ ਘਾਉ ਕਟਾਰ ਕਰਿ ਸਕੈ। ਜੀਉ ਸਾਹਿਬੁ ਰਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ। ਇਸੁ ਲੋਕੀ ਕਸੀ ਉਟਲ ਪਲੈ। ॥੧॥ ਬਿ
ਨੁਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ। ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈ ਐ। ਰਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈ ਐ। ਸਚੁ ਬੁਝੁ ਆਇ ਜਲਾਈ ਐ।
੨। ਇਹੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ। ਕਰਿ ਰਾਨ ਦੁਸਾਹਿ ਬਤ ਉਮਿਲੈ। ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀ ਆ। ਸੁਖੋ ਦੈ ਸੇਵਕ
ਮਾਣੀ ਆ। ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ਆ। ३। ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵਕ ਮਾਈ ਐ। ਤਾਦਰਗਾ ਸੈਲੁ ਪਾਈ ਐ। ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਬਾਹਲੁ ਰਾਈ ਐ। ॥੧॥ ੩੩॥

ਸਿਰੀਗੁਮਹਲ ੩ ਪਰੁ ੧॥ ਚਉਪਦੇ

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਓਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਇਕਮਤ ਚਿਤਰਾਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਕਾ ਮਨ ਤੀਰਥੁ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ। ਮਨ ਚਿੰਦਿਆਵ
ਰੁਪਾਵਣਾ ਜੋਇ ਛੈ ਸੋਛਲੁ ਪਾਇ। ਨਾਉ ਪਿਆਈ ਐ ਨਾਉ ਮੰਗੀ ਐ ਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ। ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿਗੁਰ ਬੁਝਿਖ
ਜਾਇ। ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖਿਆ ਸੁਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ। ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇ ਆਨ ਮੁਖਿ ਪ
ਨਾ।

ਅੰਤਰਿਗਰਿਸੁਰਵਿਗਿਆਚੁਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ। ਰਿਦੈਕਮਲਪੁਗਾਸਿਆਲਾਗਾਸਹਜਿਧਿਆਨੁ। ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗਰਿਵਿਗਿ
ਆਪਾਇਅਦਰਗਾਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਅਪਦਾਤੇਵਿਰਲੇਸੀਸਹਿ। ੭ਉਸੈਮਤਮਾਰਕੈਰਹਿਰਖਿਅਉਰਧਾਰਿ॥
੭ਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਾਮੇਲਗਾਪਿਆਗੁ। ਸੇਈਸੁਖੀਏਰਜੁਗੀਜਿਨਾਨੁਅਖੁਟਮਪਾਗੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐਨ
ਮੁਪਾਈਐਚੁਕੈਮੇਰਪਿਆਸਾ। ਗਰਿਸੇਤੀਮਨੁਗਵਿਰਤਿਆਘਰੀਮਾਤਿਉਦਾਸੁ॥ ਜਿਨਾਹਰਿਕਾਸਾਦੁਆਇਆਹਉਤਿਬੁਲਿਤ
ਹੈਨਾਸੁ। ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਿਰੀਗੁਮੁਲਾ ੩॥ ॥ ਬਹੁਭੇਖਕਰਿਭਰਮਾਈਐ
ਮਨਿਹਿਰਦੈਕਪਟਕਮਾਇ। ਹਰਿਕਾਮਾਨੁਨਪਾਵਈਮਰਦਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਮਨਰੋਗਿਹੀਮਾਤਿਉਦਾਸੁ॥
ਸਚੁਸੰਜਮਕਰਲੀਸੋਕਰੇਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਪਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਜੀਤਿਆਗਤਿਮੁਕਤਿਘਰੇਮਹਿਪ
ਇ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ। ਜੇਲਖਾਇਸਦੀਅਭੇਗਕਰਹਿਨਦਖੰਡਰਜੁਕਮਾਹਿ। ਬਿ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖਨਪਾਵਈਫਿਰਿਫਿਰਿਜੇਨੀਪਾਹਿ॥ ੨॥ ਗਰਿਹਰਕੰਠਾਜਿਨੀਪਤਰਿਆਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ। ਤਿਨਾਪਿ
ਛੈਰਿਧਸਿਧਫਿਰੈਓਨਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ ੪॥ ਜੇਪ੍ਰਕੁਰਾਵੈਸੋਬੀਐਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ। ਜਨੁਨਾਨਕੁਜੀਵੈਨਾਮੁ
ਲੋਹਰਿਦੇਵੁਸਹਜਿਸੁਰਾਇ॥ ੫॥ ੨॥ ਸਿਰੀਗੁਮੁਲਾ ੩॥ ਜਿਸਹੀਕੀਸਿਰੀਕਾਰਹੈਤਿਸਹੀਕਾਸਕੁਕੋਇ। ਗੁਰ
ਮੁਖਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਚੁਪਦਿਪਗਟੁਹੋਇ। ਅੰਤਰਿਜਿਸਕੈਸਚੁਵਸੈਸਚੇਸਹੀਸੋਇ। ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਦਿਛੁੜਹਿਤਿ
ਨਾਨਿਯਘਰਦਾਸਹੋਇ॥ ੧॥ ਰੇਗਮਐਰਗਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਸਤਿਗੁਰਸਚੁਪ੍ਰਕਾਨਿਰਮਲਾਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾ
ਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਬਦਿਐਸੇਮਿਲਿਹੈਤਿਸੋਨੇਆਪੇਲਾਈਮਿਲਾਇ। ਦੁਨੈਕਾਇਕੋਨਾਮਿਲੈਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵੈ
ਜਾਇ॥ ਸਭਮਾਹਿਏਕਦਰਤਦੇਕੋਰਹਿਆਸਮਾਇ। ਜਿਸਨੇਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਸੇਗੁਰਮੁਖਿਨਮਿਸਮਾਇ॥ ੨॥
ਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਤਕੀਦਾਦਕਰਹਿਬੀਰਾਗੁ। ਮਤਿਬੁਧਵੀਨਬੁਝਈਅੰਤਰਿਲੋਕਵਿਕਾਰੁ। ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਰਮ
ਦੇਕੁਮਕੁਮਿਹੋਇਖਾਮਾਗੁ। ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਕਮਾਵਲਾਕੋਇਨਮੇਟਦਾਗੁ॥ ੨॥ ਸਤਗੁਰੈਸੇਵਾਗਾਖਤੀਸਿਹੁਦੀਜੈਅਪੁਰ
ਵਾਇ। ਸਬਦਮਿਲਤਿਤਾਹਿਮਿਲੇਸੇਵਾਪਵੈਸਰਥਾਇ। ਪਰਸਿਪਗਸਿਐਪਾਸੁਹੋਇਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਾਇ। ਜਿਨਕਉਪੁਰ
ਬਿਲਿਖਿਅਤਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਮਾਇ॥ ੪॥ ਮਨਕੁਖਾਕੁਖਾਮਤਕਰਹਿਮਤੁਤੁਕਰਹਿਪੁਕਾਰ। ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜਿਨੀਸਿ
ਹੀਸਭਸੈਦੋਇਅਪਾਗੁ। ਨਿਰਕਉਸਦਾਇਆਲੁਹੈਸਰਨਕਰਦਾਸਗੁ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਬੁਝੀਐਪਾਈਐਮੇਖਦੁਆਗੁ॥ ੫॥ ੩॥
॥ ਸਿਰੀਗੁਮੁਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਤਿਨਾਨਿਯਘਰਦਾਸੁ। ਗੁਰਮਤੀਸਲਾਹਸਚੁਹਰਿਪਾਇਆ
ਗੁਣਤਾਸੁ। ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਹਉਸਦਬਲਿਹਰੈਨਾਸੁ। ਰਿਦੈਜਿਨਕੈਹਰਿਦਸੈਤਿਤੁਪਾਟਿਏਪਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਮਨਐ
ਹਰਿਹਰਿਨਿਰਮਲੁਪਿਆਇ। ਪੁਰੀਮਸਤਕਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਸੇਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਲਿਵਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਹਰਿਸੰਤਹੁਦੇਖ
ਹੁਨਦਰਿਕਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਕਰਪੁਰਿ। ਗੁਰਮਤਿਜਿਨੀਪਛਾਣਿਆਸੇਦੇਖਹਿਸਦਾਦੁਰਿ। ਜਿਨਗੁਣਤਿਨਸਦਮਨਦਸੈਅ
ਉਗੁਣਵੀਤਿਆਦੁਰਿ। ਮਨਮੁਖਗੁਣਤੈਬਾਹਰੈਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਦੇਵੁਗਿ॥ ੨॥ ਜਿਨਸਬਦਿਗੁਰੁਪੁਣਮੰਨਿਆਤਿਨਮਨਪਿਆਇ

ਕੀ

ਆਹਰਿਸੋਇਆਮਨਦਿਨੁਕਤੀਗਤਿਆਮਨੁਤਨਿਰਮਲੁਹੋਇ। ਕੁਨਾਰੰਗਕਸੁੰਕਕਾਬਿਨਸਜਾਇਦੁਖੋਇ। ਜਿਸੁਅੰਤਰਿ
ਮੁਖੁਗਾਮੁਹੋਇਸਦਾਸਦਾਬਿਹੋਇ। ੩॥ ਇਤਨਮਪਦਰਥਪਾਇਕੋਹਰਿਨਾਮੁਨਚੋਤੈਲਿਵਲਾਇ। ਪਗੀਖਿਸਿਐਰਦਾ
ਨੀਆਗੈਠਉਰੁਪਾਇ। ਉਹੁਵੇਲਾਹਬਿਨਆਵਈਅੰਤਗਇਆਪਛੁਤਾਇ। ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੈਸੋਉਬਰੈਹਿਸੇਤੀਲਿ
ਵਲਾਇ। ੪॥ ਦੇਖਾਦੇਖੀਸਕਰੇਮਨਮੁਖਿਬੁਝਨਪਾਇ। ਜਿਨਹੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦਾਸੁਪੁਰੈਸੇਵਪਈਤਿਨਥਾਇ। ਹਰਿਗੁਣਗਵ
ਹਿਹਰਿਨਿਤਪਤ੍ਰਹਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਮਾਇ। ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਬਾਣੀਸਦਾਸਚੁਤੈਜਿਨਾਮਰਹੋਲਿਵਲਾਇ। ੫॥ ੬॥

ਸਿਰੀਗੁਮੁਲਾ ੩॥ ਜਿਨੀਇਕਮਨਾਮੁਪਿਆਇਆਗੁਰਮਤੀਵੀਚਰਿ। ਤਿਨਕੇਮੁਖਸਰਉਜਲੇਤਿਤੁ
ਸਚੇਰਬਧੀ। ਓਇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਹਿਸਦਾਸਦਾਸਚੈਨਾਮਪਿਆਰਿ। ੧॥ ਕਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਪਤਿਹੋਇ। ਹਰਿਹਿਸ
ਦਾਪਿਆਈਐਮਲੁਹੋਇਮੈਕਢੈਪੋਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੁਖਨਾਮੁਨਜਾਣਨੀਵਿਣੁਨਵੈਪਤਿਜਾਇ। ਸਬਦੈਸਾਤਨਆ
ਇਓਲਾਗੇਦੁਜੈਕਾਇ। ਦਿਸਟਾਕੇਕੀਨੇਪਵਹਿਦਿਚਵਿਸਟਾਸੇਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਹਿ। ੨॥ ਤਿਨਾਮੁਸਫਲੁਹੋਜੇਚ
ਲਹਿਸਤਿਗੁਰਗੁਣਾ। ਕਲੁਉਧਾਰਹਿਅਪਲਾਪੰਨਜਣੇਦੀਮਾਇ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਜਿਸਨੀਕਰਪਾਕੇਰ
ਜਾਇ। ੩॥ ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਵਿਰੁਪਾਪੁਗਵਾਇ। ਓਇਅੰਦਰੁਬਾਹਰੁਨਿਰਮਲੇਸਚੈਸਚੈਸਮਾ
ਇ। ਨਾਨਕਆਏਸੇਪਰਵਾਨਹਿਜਿਨਹੁਰਮਤੀਹਰਿਪਿਆਇ। ੪॥ ੫॥ ਸਿਰੀਗੁਮੁਲਾ ੩॥

ਹਰਿਗੁਣਗਾਹਿਧਨੁਗਾਸੈਗੁਰਮੁਖਿਕਰਹਿਵਾਪਾਗੁ। ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਸਦਾਸਦਵਖਹੁਹਰਿਮੁਖਪਾਗੁ। ਗੁਰਪੁਰੈਹਰਿ
ਨਾਮੁਦਿਨਾਇਆਹਰਿਗੁਣਾਅਤੁਰੰਗੁ। ੧॥ ਕਾਈਰੇਇਸਮਨਕਉਸਮਝਾਇ। ਮਨਮਾਲਸੁਕਿਆਕਹਹਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਹਿਕਾਪਿਆਹੁਹੈਗੁਰਮੁਖਕਰੈਬੀਚਰਾ। ਪਾਖੰਡੰਗਤਿਨਹੋਵਈਦੁਬਿਧਾ
ਬੋਲੁਖਾਹੁ। ਸੋਜਨੁਰਲਾਇਆਨਾਰਲੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕਬੀਚਰਾ। ੨॥ ਸੇਸੇਵਕਹਿਅਖੀਐਜੋਹਰਿਗਾਏਉਰਪਾਗਿ।
ਮਨੁਤਨੁਸਉਪੈਆਗੈਧਰੈਉਮੈਵਿਰੁਪਾਗਿ। ਪਾਗੁਰਮੁਖਿਸੇਪਰਵਾਹੁਹੈਨਿਕਦੇਨਮਾਵੈਹਰਿ। ੩॥ ਕਰਮਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐ
ਵਿਣੁਕਰਮੈਪਾਇਆਜਾਇ। ਲਖਰਉਰਾਸੀਤਰਸਦੇਜਿਸੁਮੈਲੈਸੋਮਿਲੈਹਰਿਆਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇਆਸ
ਦਾਹਰਿਨਾਮਸਮਾਇ। ੪॥ ੫॥ ਸਿਰੀਗੁਮੁਲਾ ੩॥

ਸੁਖਜਾਗਰਹਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ। ਮਨਦਿਨੁਨਾ
ਮੁਪਿਆਈਐਸਜੇਨਾਮਸਮਾਇ। ਅੰਦਰੁਰਚੈਸੁਚਾਸਿਉਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇ। ੧॥ ਕਾਈਰਿਗੁਣੁਖੀਆਦੁਜੈਕਾ
ਇ। ਗੁਰਸਰਣਾਈਸੁਖਲਹਿਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੇਮੈਲੁਨਲਾਗਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਪਿਆ
ਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਣੈਐਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਸਮਾਇ। ਗੁਰਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਬੁਝਾਇਆਮਗਿਆਨੁਸੰਪੈਰਜਾਇ।
੨॥ ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮਲੁਕਰੈਉਮੈਵਿਸਨਾਵਿਕਰਾ। ਬਿਨਸਬਦੈਮੈਲੁਨਉਤਰੈਮਰਿਜੀਮਹਿਹੋਹਿਖੁਆਗੁ। ਪਤੁਰਬਾਜੀ
ਪਲਚਰੇਨਾਉਰਵਰੁਨਪਾਗੁ। ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਤਪਸੰਜਮੀਹਰਿਕੈਨਾਮਿਪਿਆਗੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਪਿਆਈਐਏਕਾ
ਮੁਕਤਤਾ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਭਨਾਨੀਆਕਾਅਪਾਗੁ। ੪॥ ੫॥ ਸਿਰੀਗੁਮੁਲਾ ੩॥

ਮਨਮੁਖਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆਥੈਗੁਉਦਸੀਨੋਹਿ। ਸਬਦੁਨਹੀਨੈਸਦਾਤੁਖਹਰਿਦਰਗਰੰਪਤਿਥੋਇ। ਗੁਉਮੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੋਈਐਨਮਿਰਤੇਸੁਖਹੋਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਅਹਿਨਿਸਿਪੁਰਿਹੀਨਿਤਾਸਾਸਾ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਮੇਹਪਰਜਲੈਘਰਹੀਮਾਹਿਉ
ਦਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਵੈਬਿਗਸੈਹਰਿਬੈਰਾਗੁਅਨੰਦੁ। ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਤੀਹਉਮੈਮਾਹਿਨਿ
ਚਿੰਦਾ। ਵਡੈਭਾਗਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜਿਅਨੰਦੁ॥ ੨॥ ਸੋਸਾਧੁਬੈਰਾਗੀਜੋਈਹਿਰਦੈਨਮੁਦਸਾਏ। ਅੰਤਰਿਲ
ਗਨਤਮਜੁਲੇਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ। ਨਮੁਨਿਧਨੁਸਤਿਗੁਰੁਦਿਖਾਲਿਆਹਰਿਰਸੁਪੀਆਮਾਘਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਨਿਕਿਨੈਪਾਇ
ਆਸਾਧਸੰਗਤੀਪੂਰੈਭਾਗਿਬੈਰਾਗਿ। ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਨਜਾਣਹਿਸਤਿਗੁਰੁਉਮੈਅੰਦਰਿਲਾਗਿ। ਨਨਕਸਬਾਦਿਰਤੇਹਰਿ
ਨਾਮਰੰਗਾਏਬਿਨੁਭੈਕੇਹੀਲਾਗਿ॥ ੪॥ ੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩॥ ਘਰਹੀਸਉਦਾਪਾਈਐਅੰਤਰਿਸਭਵ
ਭੁਹੋਇ। ਸਖਿਨੁਖਿਨੁਨਾਮਸਮਾਲੀਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ। ਨਮੁਨਿਧਨੁਅਖੁਟਹੈਵਡਭਾਗਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਤਜਿ
ਨਿੰਦਾਹਉਮੈਅਰੰਕਾਹ। ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਧਿਆਇਤੂੰਗੁਰਮੁਖਿਏਕੰਕਾਹ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਗੁਰਮੁਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਗੁਰਸਬਦੀ
ਬੀਚਾਭੀ। ਹਲਤਿਪੁਲਕੀਭੁਖਾਇਦੇਜਪਿਜਪਿਰਿਦੈਮੁਗਭੀ। ਘਰਿਹੀਵਿਰਿਮਹਲੁਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਚਾਗਿ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਤੇਜੇਮੁਹਟੇਰਾਮਥੋਤਿਨਕਾਲੇ। ਅਨਦਿਨੁਦੁਖਕਮਾਵਦੇਨਿਤੋਜੇਹੇਜਮਜਾਲੇ। ਸੁਪਨੇਸੁਖਨਦੇਖਨੀਬਹੁਚੰਤਾਪਰਜਾ
ਲੇ॥ ੩॥ ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਆਪੇਬਖਸਕਰੇਇ। ਕਹਿਣਾਕਿਛੁਨਜਾਵਈਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੋਇ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਈਐਆਪੇਜਾਣੈਜੋਇ॥ ੪॥ ੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਜੋਵੀਐਸਚੁਵਡਿਐਈਦੋਇ। ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੂਰਿਕਰੇਇ। ਇਹਮਨੁਧਾਵਤੁਤਾਰਹੈਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਇ। ਨਮੁਨਿਧਨੁਸਦਮਨਿਵਸੈਮਹਲੀਪਾਵੈਥਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਮਨਮੁਖਮਨੁਤਨੁਅੰਧਹੈਤਿਸਨਉਠ
ਉਰਨਠਾਉ। ਬਹੁਜੇਨੀਰੁਉਦਾਟੈਰੋਜਿਉਸੁਵੈਘਰਿਕਾਉ। ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਲਣਸਬਾਦਿਅਲੈਹਰਿਨਾਉ॥ ੨॥
ਝੋਗੁਣਾਬਿਖਿਅੰਧੁਹੈਮਾਇਆਮੇਹਗੁਬਾਗ। ਛੱਡੀਅਨਕਉਸੇਵਦੇਪੜਿਵੇਦਾਕਰੈ। ਪੁਕਾਰਾਬਿਖਿਆਅੰਦਰਿ
ਪਾਰਿਮੁਏਨਉਰਿਵਾਹੁਨਪਾਹੁ॥ ੩॥ ਮਾਇਆਮੁਹੰਦਿਸਾਰਿਆਜਗਤਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ। ਬਾਣਹੁਗੁਰੁਅਚੇਤੁਹੈ
ਸਭਿਬਧੀਜਮਕਾਲਿ। ਨਨਕਗੁਰਮਤਿਉਬਰੇਸਚਾਨਮੁਸਮਾਲਿ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩॥
ਝੋਗੁਣਮਾਇਮੇਹਹੈਗੁਰਮੁਖਿਚਉਥਪਦੁਪਾਇ। ਕਰਿਕਰਪਾਮੇਲਾਇਨੁਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ। ਪ
ਤੈਜਿਨਕੋਪੁੰਨੁਹੈਤਿਨਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੇਗੁਰਮਤਿਸਉਰਹਾਉ। ਸਾਚੇਸਾਚੁਕਮਾਵਣਾਸਚੈਸਬ
ਦਿਮਿਲਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਿਨੀਨਾਮੁਪਛਾਣਿਆਤਿਨਵਿਰਹੁਬਾਲਿਜਾਉ। ਆਪੁਛੋਡਿਚਰਣੀਲਗਾਚਲਾਤਿਨ
ਕੈਭਾਇ। ਲਾਹਾਰਹਿਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਸਹਿਜੇਨਮਿਸਮਾਇ। ਬਿਨੁਗੁਰਮਹਲੁਨਪਾਈਐਨਾਮੁਨਪਗਾਪਤਿਹੋਇ। ਐ
ਸਾਸਤਿਗੁਰੁਕੋੜੀਲਹੁਜਿਦੁਪਾਈਐਸਚੁਜੋਇ। ਅਸੁਰਸੀਘਰੈਸੁਖਵਸੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਜੋਹੋਇ॥ ੩॥ ਜੇਹਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਕਰਿਜਾਣਿਆਤੇਹੋਜੇਹਾਸੁਭਹੋਇ। ਇਹਸਹਿਸਾਮੁਲੇਨਹੀਭਾਉਲਾਏਜਨੁਕੋਇ। ਨਨਕਏਕਜੋਤਿਦੁਇਮੁਰਤੀਸਬਦਿ

ਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੩॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆਲੋਕੁ ਦੇਸੇ ਵਾਕਹਿ ਵਿਡਾਈ॥ ਅਪਣਾ ਧਰਮੁ
 ਗਵਾਹਿ ਬੁਝਹਿ ਨਾਹੀ ਅਨਾਦਿ ਨਤੁ ਬਿਵਿਧਾਈ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਾਰੇ ਤਨੁ ਬਿਮੁਖੇ ਬਿਨੁ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਮਨਰੇ ਸਦਾ ਰੁਜਹੁ ਰਿਸਰਦਾ
 ਈ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਤਾਹਿ ਵਿਸਰਿ ਨਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਵਿਚੈ ਤਉ ਮੈਵੁ ਸਦੀਪਾ
 ਈ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਜੀਮਣੁ ਮਰਣੁ ਮਨਮੁਖ ਪਾਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ॥ ੨॥
 ਸਤਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤਿ ਸੁਖਾਲੀ ਜੋਇ ਛੈ ਸੋਫਲੁ ਪਾਏ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਤਪੁ ਪਾਵਿਤੁ ਸਰੀਰੁ ਗਰਿਹਿ ਮਨਿ ਦਸਾਏ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰ
 ਤੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਜੋ ਸਤਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਤੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਾਲਿ ਜਾਉ॥ ਦਰਿਸਰੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜੇ ਸ
 ਚਿ ਸਮਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਾਉ॥ ੪॥ ੧੨॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੩॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਿਉ
 ਦੇਹਾ ਗਵਤ ਨਿਸੀ ਗਾਰੁ॥ ਸੇਜੈ ਕਤਨ ਆਵਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ॥ ਪਿਰਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਨਾਦੀ ਸੋਧਰੁ ਬਾਰੁ॥ ੧॥ ਕਾਈ
 ਹੋਇ ਕਮਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਰੈ ਜਪਿ ਰਾਮਾ ਮੁਖੁ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰਾ
 ਖਿਆ ਉਰਧਾਗ॥ ਸਿਠਾ ਬੋਲਹਿ ਨਿਦਰੁ ਲਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਰਤਾਗੁ॥ ਸੋਰਾ ਵੰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਨਿਨ ਗੁਰਕਾ ਹੋਤੁ ਅਪਾਰੁ॥ ੨॥ ਪੂਰੈ
 ਗਿ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਾ ਕਹੈ ਕਾਉ ਦੋਹੇਇ॥ ਅੰਦਰੁ ਦੁਖੁ ਮੁਕਟੀ ਐ ਸੁਖੁ ਪਾਤਿ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਕੈ ਰਾਣੈ ਜੋਰ ਲੈਣੁ ਖੁਨ ਪਾਵੈ ਕੋ
 ਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਕੈ ਰਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਪੀਆ ਹਉ ਮੋਦਿ ਰਹੁ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ੪॥ ੧੩॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੩॥ ਜਾਪਿ ਰੁਜਾਣੈ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਾਗੈ ਧਰੇਇ॥
 ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਈ ਆਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ॥ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਣਾ ਸਾਰੁ ਦਫਾਈ ਦੋਇ॥ ੧॥ ਕਾਈ ਰੇ ਗੁਰਬਿਨੁ ਰਗਤਿ
 ਨਹੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਰਗਤਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ਜੋ ਲੋਚੈ ਸਕੁ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਖ ਰੁਪਈ ਸੀ ਹਠੇ ਰੁਪਾਇਆ ਕਮਾਵਣੁ ਜੈ ਕਾਇ॥
 ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਨੀਦਨ ਆਵਈ ਤੁਖੀ ਰੈਦ ਵਿਧਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ॥ ੨॥ ਹਉ ਉਕਰਤੀ ਨ
 ਗੁਠਿਹੀ ਨਾਪਨੁ ਸੰਪੈ ਨਾਇ॥ ਅੰਧੀ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਸਰਬ ਪੀਜ ਮਕਾਲਾ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਐ ਪਨੁ ਪਾਇਆ ਹਿਨਾ ਮਾਰਿ ਦੇਸਮਾ
 ਲਿ॥ ੩॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਾਜੇ ਸੁਭਾਈ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਸ ਨਾ ਰਸ ਨਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਉਤਰੈ ਜੋਹ
 ਰਿਛੋ ਡਿਛਾ ਲਾਈ॥ ੪॥ ੧੪॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਰਗਤਿ ਕੀ ਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਰਗਤਿ ਨਹੋਇ॥
 ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੁਝੈ ਤਾਹਿ ਰਮ ਲੁਹੈ ਵੈਸੋਈ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦੀ ਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ੧॥ ਕਾਈ ਰੇ ਗੁਰੁ ਰਗਤਿ
 ਵਾਕੇ ਤਨਾਗਿ ਆਇਆ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਨ ਕੀ ਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਜਗਨੀ ਵਨੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
 ਪੇਬਖ ਸਮਿਲਾਏ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਏਕਿ ਆਵੈ ਚਾਰੇ ਕਿ ਅੰਕੇ ਅਖਿਸੁ ਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ॥
 ੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੁਕਾਵਾ ਚਲਾਇਆ ਨਾ ਲਿਨਾਈ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ॥ ਹਰਿ ਪ
 ਰੁ ਸਖਾ ਅੰਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤੋ ਹੋਇ ਸਖਾਈ॥ ੩॥ ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਭਗ
 ਤਿ ਵਡਾ ਕਹੈ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਦਸਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ॥ ੪॥ ੧੫॥

ਉ

ਧਰਿ

ਸਿਰੀਗੁਮੁਲਾ ੩॥ ਪਨੁਜਨਨੀਜਿਨੀਜਾਇਆਪਨਾਪਤਾਪਰਧਾਨੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਸੁਖਪਾਇਆਵਿਚਤੁਗਇਆਗੁਮੁ
॥ ਅਰਿਸੇਵਨਿਸੰਤਨਖੜੇਪਾਇਨੀਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਇਰਿਸੇਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਿਵਸੈਮ
ਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਰਪਾਪਰਿਆਇਆਪੇਸਿਲਿਆਆਇਆਗੁਰਸਬਦੀਸਲਾਹੀਐਰਿਸੇਸਤਜਿਸੁ
ਇਆਸਚੈਸਚਿਸਮਾਇਆਮਿਲਿਹੋਨਾਵਿਛੁੜਜਾਇ॥ ੨॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰਲਾਸੁਕਰਿਹਤਿਆਅਵਹੁਨਕਰਲਾਜਾਇ॥ ਚਿਰੀਵਿ
ਛੁਨੇਮੇਲਿਅਨੁਸਤਗੁਰਪਨੈਪਾਇਆਪੇਕਰਕਰਾਇਸੀਅਵਹੁਨਕਰਲਾਜਾਇ॥ ੩॥ ਮਨੁਤਨੁਤਰੰਗਸਿਉਹਉਮੈਤਜਿਦਿ
ਕਾਗਾ॥ ਮਹਿਨਿਸਿਹਿਰਦੈਰਵਿਹੋਨਿਰਭਉਨਾਮੁਨਿਰੰਕਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਪੁਰੈਸਬਦਿਅਪਾਰ॥ ੪॥ ੧੬॥

ਸਿਰੀਗੁਮੁਲਾ ੩॥ ਗੋਵਿੰਦਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਹੈਅੰਤੁਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਕਥਨੀਬਦਨੀਨਪਾਈਐਹਉਮੈਵਿਚਤੁਜਾਇ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਦਬੈਰਚੈਅਧਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੧॥ ਕਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਇ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਕਰਮਕਮਾਵੇਨਨਮਪਦਾਰਥੁ
ਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਤਿਨੀਸਾਦੁਪਾਇਆਬਿਨਚਖੇਰੁਕਮਕੁਲਾਇ॥ ਅਮ੍ਰਿਤੁਸਚਾਨਾਮੁਹੈਕਹਲਾਕਛੁਤਜਾਇ॥
ਪੀਵਤੁਪਰਵਦੁਰਇਆਪੁਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਅਖੇਦੇਇਤਪਾਈਐਹੋਰਕਹਲਾਕਛੁਤਜਾਇ॥ ਦੇਵਦਵਲੇਕੈਹਥ
ਦਾਤਿਹੈਗੁਰਦੁਆਰੈਪਾਇ॥ ਜੋਹਕੀਤੇਨੁਤੇਹੋਆਜੋਹਕਰਮਕਮਾਇ॥ ੩॥ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮਨਾਮੁਹੈਵਿਦੁਨਾਵੈਨਿਰਮਲੁਨੋ
ਇ॥ ਪੁਰੈਗੁਰਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਹਜੇਹੀਰੰਗਵਰਤਦਾਹਰਿਗੁਣਪਾਵੈਸੋਇ॥ ੪॥ ੧੭

॥ ਸਿਰੀਗੁਮੁਲਾ ੩॥ ॥ ਕਾਇਆਸਾਪੈਉਰਧਤਪੁਕਰੈਵਿਚਤੁਹਉਮੈਨਜਾਇ॥ ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਜੇਕਰੈਨਾ
ਮੁਨਕਬਹੀਪਾਇ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦੀਵਤੁਮਰੈਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੧॥ ਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇਗੁਰਸਤਗੁਰਸਰਣਾ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਬਿਖਰਵਜਲੁਸਬਦਿਗੁਰਤਰਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਰਾਧਾਤੁਹੈਦੁਜਾਭਾਉਦਿਕਾਗਾਪੀਰਿਤੁ
ਪੜੈਬੰਧਨੇਮੇਰਿਬਾਧਾਨਹੁਥੈਬਿਖਿਆਪਿਆਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਕਿਟੀਛੁਟੈਰਉਥੈਪਦਿਮੁਕਤੀਦੁਆਰਾ॥ ਗੁਰ
ਤੇਮਾਗਪਾਈਐਚੁਕੈਮੋਹੁਗੁਬਾਰਾ॥ ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਉਧਰੈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲਿਹੋਸਚਨਾਮੁਕਰਤਾ
ਗਾ॥ ੩॥ ਇਤੁਮਨੁਆਅਤਿਸਬਲੁਹੈਛੁਰੈਨਕਿਤੈਉਪਾਇ॥ ਨੂਨੈਕਾਇਦੁਖਲਾਇਦਾਬਹੁਤੀਦੇਇਸਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਲਗੇਸੇਉਬਰੇਹਉਮੈਸਬਦਿਗਵਾਇ॥ ੪॥ ੧੮॥

ਸਿਰੀਗੁਮੁਲਾ ੩॥ ਕਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮੇਦੇਇ
ਵਿਦੁਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵੇਦੇਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ ੧॥
ਮਨਰੇਦੁਜਾਭਾਉਰੁਕਾਇ॥ ਅੰਤਰਿਤੇਰੈਹਰਿਵਸੈਗੁਰਸੇਵਸੁਖਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚਬਾਣੀਸਚੁਸਬਦੁਹੈਨਾਸਚ
ਧਰੈਪਿਆਰਾ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਕੋਪੁਨਿਵਾਰੀ॥ ਮਨਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਪਿਆਈਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ਹਉ
ਮੋਵਿਚੰਨਗਾਬਿਨਸਦਾਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਸਬਦੁਨਾਨਾਸਨਿਪਾਤਿਗਵਾਇ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਨਾਉਪਾਈ
ਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਸਬਦਮੀਨੇਗੁਰਪਾਈਐਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ ਅਨਦਿਨਭਗਤਿਕਰੇਸਦਾਸਾਚੇਕੀ
ਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥਮਨਿਵਸਿਆਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੧੯॥

ਸਿਰੀਗੁਮੁਲਾ ੩॥

ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਸਤਿਗੁਰਨਸੇਵਿਓਸੇਦੁਖੀਏਨਗਚਗੀ॥ਪਰਿਤੋਦਪੁਰਖੁਪਛਾਵਿਆਅਰਿਮਾਨੇਮੁਠੇਮੰਕੀ॥ਸਤਗੁਰੁ
ਕਿਆਛਿਕਿਆਅੰਗਿਬਕੇਸੀਸਾਗੀ॥ਸਰਸਬਦੁਨਸੇਵਿਓਸਭਿਕਾਨਸਵਾਰਣਾਗੀ॥ਮਨਮੇਰੇਸਦਾਹਰਿਵੇਖੁ
ਤਦੁਗੀ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਪਰਹਰੈਸਬਦਿਹਰਿਆਰੁਪੁਗੀ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸਚੁਸਲਾਹਿਸੇਸਚੇਸਚਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ
॥ਸਚੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਗੁ॥ਸਚਾਸਾਹੁਵਰਤਦਕੋਇਨਮੇਟਦਾਗੁ॥ਮਨਮੁਖਮਤਲੁਪਾਇਨੀਕੁਤ੍ਰਿਸ਼੍ਰੋ
ਕੁਤ੍ਰਿਆਗੁ॥੨॥ਹਉਮੈਕਰਤਾਜਗੁਮੁਆਗੁਗਬਿਨੁਘੋਰੁਅੰਧਾਰੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦਿਸਾਰਿਆਸੁਖਦਾਤਾਤਾਗੁ॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵ
ਹਿਤਾਉਬਹਾਸਚੁਰਖਹਿਉਗਧਾਰਿ॥ਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਹਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੩॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਹਉਮੈਤਨਿਵਿਕਾਗੁ॥ਅਪੁਛੋਰੋਜੀਵਤਮਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੁ॥ਪੰਧਾਵਤਹਰਿਗਏਲਾਗੁ॥ਸਚਿਪਿਆਗੁ॥ਸਚਿਰ
ਤਿਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਮਰੈਦਰਬਾਰਿ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਮੰਨਿਓਸਬਦਿਨਲਗੇਪਿਆਗੁ॥ਇਸਨਾਨੁਦਨੁਜੇਤਾਕਰਹਿਤੁ
ਜੇਕੁਇਖੁਆਗੁ॥ਹਉਜੀਉਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਕਰੇਤਲਾਗੈਨਾਮਪਿਆਗੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਇਤੁਗੁਰਕੈਹੋਤਿਅਪਗੀ॥੫॥੨੪
॥ ਸਿਰੀਗੁਮੁਲਾ੩॥ ਕਿਸੁਹਉਸੇਵੀਕਿਆਨਪੁਰੀਸਤਗੁਰਪੁਛਉਜਾਇ॥ਸਤਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਲਈ
ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਏਹਸੇਵਾਭਕਰੀਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਮੈਹੋਤੇਸੁਖਪਾਈਐਸਰੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇ॥੧॥
ਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗੁਹਰਿਚੇਤੀ॥ਅਪਣੀਖੇਤੀਰਖਲੈਜਪਫੈਰੀਖੇਤੀ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੁਰੀਆਸ
ਬਦਿਹਰਿਆਰੁਪੁਗੀ॥ਕੁੰਭਾਇਗਤਕਰਹਿਨਿਰਤੀਹਰਿਨੀਉਵੇਖੈਸਦਾਹਰਦੁਗੀ॥ਸਰੈਸਬਦਿਸਦਾਮਨੁਰਾਤਾ
ਕ੍ਰਮੁਗਾਇਆਸਰੀਰੁਦੁਗੀ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਹਿਬੁਪਾਇਆਸਾਚਾਗੁਣੀਗਹੀਗੁ॥੨॥ਜੇਜਾਗੇਸੇਉਬਰੇਸੁਤੇਗਏਮੁਹਾਇ
॥ਸਰਸਬਦੁਨਪਛਾਵਿਓਸੁਪਨਾਗਾਇਆਵਿਹਾਇ॥ਸੁੰਦਰਕਾਪਾਹੁਣਾਨਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਜਨ
ਮੁਖਿਬਗਾਇਆਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਜਾਇ॥੩॥ਸਬਕਛੁਆਪੇਆਪੈਹਉਮੈਵਿਚੈਕਹਨੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣੈ
ਐਤੁਖੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਗਵਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਰਹਿਸਚੈਸਚਿਆਰਹਿ
ਹਉਤਿਨਬਾਲਿਹਰੈਜਾਉ॥੪॥੨੫॥ ॥ਸਿਰੀਗੁਮੁਲਾ੩॥ ਜੇਵੇਲਾਵਖਤੁਵੀਚਾਰੀਐਤਾਕਿਤੁਵੇਲਾਕੁਗਭਿ
ਤੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਗਤਿਆਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਗਾਵਿਸਰੈਕੁਗਤਿਕਿਨੇਹੀਹੋਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁ
ਸਾਹਸਿਉਸਾਸੁਨਬਿਰਥਕੋਇ॥ਮੇਰੇਮਨੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ਸਚੀਕੁਗਤਿਤਾਥੀਐਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥
ਸੁਜੇਖੇਤੀਰਾਹੀਐਸਚੁਨਾਮੁਬੀਜੁਪਾਇ॥ਖੇਤੀਜੀਅਗਲੀਮਨੁਆਰਜਾਸਹਜਿਸੁਕਾਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹੋਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਨਾਇ॥ਇਹਮਨੁਸਰਸਚਿਰਤਾਸਚੇਹਰਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋਲਣਾਸਬਦੇਹਰਿਆ
ਸਮਾਇ॥ਬਾਣੀਵਜੀਰੁਜੁਗੀਸਚੇਸਚੁਸੁਣਾਇ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਹਰਿਗਾਇਆਸਚੇਲਾਇਆਮਿਲਾਇ॥ਤਿਨਕਉ
ਮਹਲੁਹਰੈਹੋਜੈਸਰਿਹੋਲਿਵਲਾਇ॥੩॥ਨਰਨੀਨਾਮੁਪਿਆਈਐਵਿਦੁਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਪੁਰੈਕੁਗਿਸ
ਤਸੰਗਤਿਲੈਸਤਿਗੁਰੁਕੋਟੈਨਿਸੁਆਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਗਤਿਆਦੁਖਾਬਿਖਿਆਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕ

ਸਬਦੇ ਮਿਲਾਵਤ ਨਾਮੇ ਨਾਮ ਸਮਾਇ ॥ ੧੨੩ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ॥ ਅਪਦਾਰ ਉਤਿਨ ਪਾਇਓ ਨਿਤਗੁਰਕਾ
 ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਸੰਗਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਹਿ ॥ ਛਾਬਿ ਪਾਏ ਚੁਕਾਈ ਅਨੁਗਿਰਾਖਿ ਅਉਰ ਪਾਏ ॥
 ਸਰੀਬਾਣੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਉ ਮੇਰੇ ਲਗੁ ਰਨਾਇ ॥ ਗਿਨਿਰ ਮਲਾ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਸੁਵਰ
 ਟਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਮੇਰਿ ਆਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਰਿ ਨੁਨਾ ਮੇਰਤਿ ਅਯੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥
 ਜੋਤੀ ਪੁਰੁ ਨਾ ਪਦਾ ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਬੁਝਨ ਪਾਇ ॥ ਨਿਨਕ ਉਪੁਗ ਬਿਲਿਖਿ ਆਸਤ ਗੁਰੁ ਕੋਟਿ ਆਤਿਨ ਆਇ ॥ ੨ ॥
 ਵਿਦਨਾ ਵੈਸਰੁ ਮੁਖੀ ਦੁਜੈ ਰਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਪਤੀ ਨ ਜੀਵਦੀ ਦੁਖੀ ਰੋਣੁ ਦਿਯਾਇ ॥ ਕਰੀ ਮੁਲਾਣਾ ਪੁ
 ਲਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਨਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੁਰੁ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਰੁਕ ਛੁਸੁਣਾ ਵੇਖਦਾ ਕਿਉ
 ਮੁਕਰੀ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਪਾਪੋ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵੇ ਪਾਪੇ ਪਚਾਇ ॥ ਸੇ ਪੁਰੁ ਨਦਰਿ ਕਮਾਵਈ ਮਨੁ ਮੁਖ ਬੁਝਨ ਪਾਇ ॥ ਲਿ
 ਸੁਵੇਖਾ ਲੋਏ ਵੇਖੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੇ ਗੁਨ ਤੁਰਈ ਹਉ ਮੈ ਪੀ
 ਤਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਗਰਿਪਾਈ ਐ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਰਮ ਕੁਲਾਇ ॥
 ੧ ॥ ਮਨੇਰੇ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸੈ ਹੋਇ ॥ ਗਮਨਾ ਮੁਸਲਾਹਿ ਤੁਛਿ ਰਿਆਵਣਾ ਕੁਨ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਦਰਤਾ
 ਦੁਨਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਸਰਨੁ ਨਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੇਖਦਾ ਜੈ ਰਾਵੈ ਤੈਰੇ ॥
 ੨ ॥ ਹਉ ਮੈ ਸਭਾ ਗਣਤੈ ਗਣਤੈ ਸੁਖੁ ਨਾਤਿ ॥ ਬਿਖਰੀ ਕਰਕਮਾਵਣੀ ਬਿਖਰੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭਉਰਨ ਪਾ
 ਇ ਨੀਜ ਮੁਖੀ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਰੁਤਿ ਸਦਾ ਤਿਸੈ ਨਾ ਆਪਾਗੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀ ਐਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰ
 ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੁ ਤੂੰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ॥ ਤਿਨਾ ਅਨੰਦ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ
 ਨਾਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਪਾਗੁ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇ ਆਦੁ ਬਨਿ ਵਾਰਣਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿ
 ਆਗੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਦਿਤੇ ਨੁਗਤ ਭੰਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਰੀਬਾਣੀ ਗਰਿਪਾਈ ਐ
 ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰੀਬਾਣੀ ਮਨੁ ਲਾਲੁ ਬੀਆਰਤਾ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੇਰਿ
 ਆਕੁ ਗੁਣ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਹ ਵਰਤੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਮੰਤ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਗੁਪਾਈ ਐ ਜਿਸ
 ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੀਜਾਈ ਗੁਜਸਾਰੁ ਸੁਤਿ ਆਰੋਣੁ ਦਿਯਾਇ ॥ ਇਕੋ ਆਪਣੈ ਰਾਵੈ ਕਾਢਿ ਲਾਇ ਅਨੁਆਪੇ ਲਾ
 ਇਓ ਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਮਾਇ ਆਮੋ ਹੁਕਾਇ ॥ ਆਪਿ ਵਡਾ ਈਰਿਤੀ ਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ
 ਬੁਝਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਰਨ ਕਾਰਣਾ ਏਕੈ ਹੋਭੁ ਲਿਆਲੇ ਸਮਝਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਅਪਿ ਖੁਆਇ ਅਨੁਜੋਛੈ ਅਨੁਲਾ
 ਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਗਰਿਪਾਈ ਐ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਰਿ ਨੁਨਾ ਮੇਰਤਿ ਆਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥
 ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇ ਆਤਿ ਸਨਾਤਨੀ ਵਿਕਾਰ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮਨੁ ਹੀ ਆਰਸਾ ਪੇਸਾਇ
 ਅਭੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੈ ਲੁਨ ਉਤਰੈ ਨਿਰਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੈ

ਪਿਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਰਾਇ ਨ ਲਾਗੁ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਲਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਮਊਰੁ
ਵੰਤੀ ਗੁਣ ਕੋ ਨਹੀ ਬਹਾਇ ਨ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਅਵਗੁਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸਦੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚੈ
ਰਤੇ ਰੁਪੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਬੋਧਿਆ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਲਿਆ ਆਪਿ ਹਰਿ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਰੰਗ ਦਿਰੰਗਿ ਭੀ ਨੁ ਸਬਦੇ ਲਾਇ ਭੀ ਮਿਲਾਇ
॥ ਸਚ ਗੁਣ ਉਤਰੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਲਿਖਿ ਲਾਇ ॥ ਚਰੇ ਕੰਡਾ ਕੁੰਢ ਕੇ ਮਨ ਮੁਖ ਬੁਝਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਗੁਰ ਮੇਲੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਸਚੈ
ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਘਨੇਰੇ ਕਰਿ ਬਕੀ ਮੇਰਾ ਤੁਖੁ ਟੇਕੋਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨੁ ਖੁਕਾਇ ਆਸ ਬਦਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ
॥ ਸਚੁ ਪਟਾ ਸਚੁ ਰਾਸੁ ਹੋ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚੀ ਮਿਲੈ ਸੋ ਨਾਵਿ ਛੁਡਹਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥
ਸਿਰੀਰ ਗੁਮ ਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾਰੈ ਸਿਸਾਇ ਦੇਖੈ ਆਪ ਉਪਾਇ ॥ ਸਚ ਏਕੋਇ ਕੁਟਰ ਤਰਾ ਅਲਖੁ ਨ
ਲਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਆਲੁ ਤੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮਨੁ ਸਿਰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਿ ਹੋਇ ਲਿਖਾ
ਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਤਿ ਲੁਸਕੁ ਬੀਜੈ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਮਾਨਿ ਅਗਇ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਕਰਿ ਕਾ
ਰਣੁ ਪਾਇ ਆਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਜੈ ਨਾ ਆਪੇ ਨ ਰਿਕਰੇਇ ॥ ਸੇ ਨ ਨ ਸਬਦੇ ਸੋ ਹੋਤਿ ਤੁਸਚੈ
ਰਬਹਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰੁ
॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪੇ ਹੁਕਮ ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪੇ ਉਮੈ ਵੇਚੁ ਏਕੋਇ ॥ ਸਾਧਨਾ
ਵੇਬਾਤੀ ਅਉਗਣ ਵੰਤੀ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚਿ ਲਗਾ ਸਚੈ ਨਾਇ ਤ੍ਰਿਪਾਤਿ ਤੋਇ ॥ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣ
ਸੰਗਾ ਅਵਗੁਣ ਕਠੋਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਰਾਹਿ ਵੇਛੋ ਨਾਨਕ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਜੀ
ਤੁਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ਸਿਰੀਰ ਗੁਮ ਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਕਾਮ ਗਹੇ ਲੀਏ ਕਿਆ ਚਲਾਇ
ਤਿਲੁ ਭਾਇ ॥ ਅਪਣਾ ਪਿਰ ਨ ਪਛਾਣਹੀ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇ ਸਹਿਜਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ
ਕੋ ਲਾਗੁ ਉਪਾਇ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਜੈ ਸੀ ਬੀਰਤ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੁੰਧੇ ਕੁੜਮੁ ਠੀਕੁ ਤ੍ਰਿਅਰਿ ॥ ਪਿਰੁ ਪ੍ਰ
ਤੁਸਰਾ ਸੋਝਾ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਬੀਚਰਿ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਈ ਤਿਨ ਕੀ ਉਰੈ ਲਿਖਿ ਲਾਇ ॥ ਗਰਬਿ ਮ
ਟੀ ਆਸਿ ਸਨਾਨ ਲਹਿ ਚੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤੁਜੈ ਗਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਆਸੋ ਜਾਗਣੀ ਤਿਨਾ ਵੇਚਹੁ ਉਥੈ ਜਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿ
ਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਦਿਯਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗਿਆਨ ਦਿਹੁ ਲੀਪਿਰ ਮੁਤੀ ॥ ਪਿਰ ਮੁਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਅੰਧੇਰੁ
ਤੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਭੁਖਨ ਜਾਇ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀ ਹੋ ਮੈ ਪਿਰ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪੁਰੈ ਕਹੀ ਸਾਤੀ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਆਸ ਚਿਸ
ਮਾਇ ॥ ਸੋ ਸਹੀ ਆਸੋ ਰਾਗਣੀ ਜਿਨ ਕਉਨ ਰਿਕਰੇਇ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਇ ॥ ਘਰਿ ਵਹੁ ਪਾਇ ਆਪਣਾ ਭਉ
ਮੈਂਦੁ ਰਿਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਵੰਤੀ ਆਸੋ ਰਾਗਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਗਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਸਿਰੀਰ ਗੁਮ ਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਇਕਿ ਪਿਰੁ
ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਉ ਕੈ ਰਿਪੁ ਛੁਛਾਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਰਾਉ ਕਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਚ ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਕਿਸੁ ਨੇਕੈ ਕਿਸੁ
ਗਿਆਨਿ ਪਿਰੁ ਸੋ ਜਾਇ ਆਪੇ ਰਾਵੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮੁੰਧੇ ਤੁੰਡੁ ਗੁਰ ਕੈ ਰਾਇ ॥ ਮਨ ਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਹੇਲੀ ਸਚਿ ਸਾ

ਇਹ ੧੧ ਰਹਾਉ ॥ ਸਥਾਵਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਗਿ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਨਿ ਘਰਿਆ ਪਏ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆਗਿ ॥ ਸੋ ਜਸੁ
ਹਵੀ ਹਰਿ ਭੀਰਵੈ ਭਗਤਿ ਭਰੋ ਭੰਗਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖ ਨਿਵਸੈ ਜਿ ਸਭ ਸੈਵੇ ਇਅਪਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਪਿਰੁ ਸਲਾਹ ਨਿਅਪਣਾ ਤਿਨ ਕੋ ਉ
ਸਦ ਬਲਿ ਹੋ ਜਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸਿਰੁ ਦੇਈ ਤਿਨ ਕੋ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ
ਮੁਪਛਾਣੀ ਐ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ੨੮ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂੰ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੋਰੈ ਰੀਰੈ
॥ ਲਾਖ ਚਉਰਾ ਸੀਤ ਰਸ ਦੇ ਛਿਰੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੋਟੇ ਪੀਰੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਉਬਖ ਸੈ ਬਖਸਿਲਾਏ ਸੁਖ ਸਦਾ ਸਹੀਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ
ਕਰੀ ਸੁਗੁਨ ਹਰੀ ਭਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਸੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਮ
ਰਾਇ ਨ ਤੁਕ ਮੁਹੈ ਬਹਿ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਤੁਜੈ ਰਾਇ ਦੁਸਟਾ ਆਤਮਾ ਭਉ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ॥ ਅਧਿਆਤਮੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਮ
ਨਿਜ ਪਹਿਏ ਕੁਮਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਪੰਨੁ ਸਵਾਰਨੁ ਹੁ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਕੋ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਹਿਤ ਜੈ ਮਨਿ ਚੁਕੈ ਸੋ ਹੁ
ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਤਮਾ ਮੁਪਛਾਣਿਆ ਸਾਜੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਖਛਿਰੈ ਦਿਵਨੁ ॥ ਸਬਦੁ
ਨਰੀ ਨੈਕ ਬਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰੇ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਅਪੇਆ ਪੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਏ ਤਿਉ ਬੋ
ਲੀ ਐ ਜਾ ਆਪੁ ਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਬਹੁ ਪੈ ਸਬਦਿ ਸਿਲਾਵੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੪
॥ ੩੦ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਹਿਤ ਉਮੈ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗਿ ਦੂਜੈ ਰਾਇ ॥ ਮਲੁ ਉਮੈ ਪੋਤੀ
ਕਿਵੈ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉਤੀ ਰਬ ਨਾਇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਪਕਰ ਮਕਾਵ ਦੇ ਦੁਲੀ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥ ਪਾਤਿ ਐ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਪੁਛੁ
ਗਿਆਨੀ ਆਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਰਦਿਆ ਵੈਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਬਕੈ ਮੈਲੁ ਨ ਸਕੀ ਪੋਇ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਮੈ ਲੈ ਰਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮੈਲੇ ਮੁਏ ਨਾਮੁ ਨਿਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਲੁ ਉਮੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧੇਰੇ ਦੀਪਕੁ ਬਾਲੀ ਐ ਤਿਉ ਗੁਰਗਿਆਨੀ ਆਗਿਆ ਤਜਾ
ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਮਕੀ ਆਹ ਮਕਰ ਹਿਰੇ ਹਸ ਮੁਖ ਗਵਾਰਾ ॥ ਕਰੈ ਵੇਲਾ ਦਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਰਾਇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਨੇਵਰੁ ਦੁਖੁ ਨ
ਸਭਿ ਕਵਿ ਬਕੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਪਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਉਤਿ ਸੁਬਲਿ ਹੋ ਜਾਉ ॥ ਏ
ਮਨੁ ਰਗਤੀ ਰਤਿ ਆਸਚੁ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਬਾਉ ॥ ਮਨਿ ਰਤੇ ਜਿਹ ਵਰਤੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਚੇ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾ
ਉ ॥ ੪ ॥ ੩੧ ॥ ਮ ੧ ॥ ਜੋ ੬੪ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥
ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਤੁ ਮਤਿ ਅਗਲਾ ਕਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਲੈ ਪਿਆਇ ॥ ਜਾਵੇ ਖਾਪੁ ਖਾਪਣਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੇਖਿ ਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛ
ਤਿਨ ਸਨਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਸ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪ
ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਰਨਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਸਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਬੁਝਿ ਆਗੁਰ ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ
ਕੋਇ ॥ ਉਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਨਹਿ ਪਵ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਠਿਕਿ ਨੈਨ ਪਾਇ ਆਕਰਿ ਉਪਾਵ ਬਕੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਸਿਸਿਆਪਕਰਿਹੋਮਨਿਕੋਰੈਗੁਨੇਹੋਇ। ਕੁੜਕਪਟਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਜੋਬੀਜੈਵੈਸੋਇ। ਸਭਨਾਰੇਹੀਆਸਪ੍ਰਭਸਭਨੀਅਤੇਰੇਤੁ
 ਰਾਸਿ। ਪ੍ਰਤਤੁਪਤੁਖਲੀਕੋਨਹੀਵਰਿਗੁਰਮੁਖੀਨੋਸਾਬਾਸਿ। ਬਿਖਰਉਜਲਾਨੁਬਦੇਕਨਭੈਜਨਨਾਨਕਕੀਅਰਦਸਿ। ੪॥ ੧॥
 ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ ੪॥ ॥ ਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਬਿਨੁਨਾਵੈਬਿਗੁਨੀਵਾਸੁ। ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸਜਦੁਜੇਮਿਓਮੈਦਸੇਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸੁ।
 ਹਉਤਿਸੁਵਿਟੁਚਉਖੀਐਮੈਨਾਮਕਰੇਪਗਾਸੁ। ੧॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਹਉਜੀਵਨਾਮੁਪਿਆਇ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀਵਨੁਨਾਬੀਐਮੇਰੇਸਤਿਗੁ
 ਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਰਤਨੁਪੈਪ੍ਰੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਲਾਗੀਆਕਫੋਰਤਨੁਦੇਵੈਪਗਾਸਿ
 ॥ ਪੰਨ੍ਹਵਰਗੀਵਰਗਾਗੀਆਜੋਆਇਮਿਯੇਗੁਰਪਾਸਿ। ॥ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਨੋਕੋਟਿਓਮੇਰਾਗਹੀਦਵਸਕਾਲਿ। ਓਇਠਿਗਿਠਿ
 ਰਿਜੋਨਿਭਵਾਈਅਹਿਦਿਗਵਿਸਟਾਕਰਿਵਿਕਰਾਲਾ। ਓਨਾਪਸਿਦੁਅਸਿਨਾਭੀਟੀਐਜਿਨਾਮੰਤਰਿਕੋਪੁਚੈਗਲਾ। ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰ
 ਖਾਮੀਮੰਤਸਰੁਵਰਗੀਨਾਵਹਿਆਇ। ਓਨਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਉਤਰੈਨਿਰਮਲਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ। ਜਨਨਾਨਕਉਤਮੁਪਦੁਪਾਇ
 ਆਸਤਿਗੁਰਕੀਲਿਵਲਾਇ। ੪॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ ੪॥ ॥ ਗੁਣਗਾਵਾਗੁਣਵਿਭਗੁਣਬੋਲੀਮੇਰੀਮਾਇ। ਗੁਰਮੁਖ
 ਸਜਦੁਗੁਣਕਾਰੀਆਮਿਲਿਸਜਦਹਰਿਗੁਣਗਾਇ। ਹੀਰੈਹੀਗੁਮਿਲਿਓਪਿਆਰੀਚਲੁਲੈਨਾਇ। ੧॥ ਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਗੁਣ
 ਗਾਵਾਤ੍ਰਿਪਤੀਮਨਿਹੋਇ। ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਹਿਨਾਅਕੀਗੁਰਤੁਸਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਮਨੁਰੰਗੁਦੁਵਰਗੀਪੋਗੁਰਤੁਠਕ
 ਰੋਪਸਾਉ। ਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਗਸਿਉਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਉ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਹਰਿਨਾਮੁਨਲਗਈਲਖਕੋਟੀਕਰਮਕ
 ਮਾਉ। ੨॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮਿਲੈਪਰਿਬੈਠਿਆਨਿਕਟਿਨਿਤਪਾਸਿ। ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਦੁਖਰਮੁਪੈਵਿਚਪੜਦਦੁ
 ਰਿਪਈਅਸਿ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਕੰਨਨਾਬੀਐਮਨੁਪੁਲੋਦੁਭੁਭਾਏਤ੍ਰੀਪਾਸਿ। ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਬੁਹਿਨਾਵੈਕੋਤੁਬਿ
 ਧਿਰਨਿਆਨਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਕੈਰਾਣੈਜੋਚਲੈਵਿਚਿਬੈਠਿਥੈਠਾਇ। ਪੰਨ੍ਹਪੰਨ੍ਹਵਰਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਲਾਏ
 ਮਿਲਾਇ। ੪॥ ੩॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ ੪॥ ॥ ਹਉਪ੍ਰਭਦਸਾਈਨਿਤਖੜੀਕੋਈ। ਪ੍ਰਭਦਸੈਤਿਨਜਾਉ। ਜਿਨੀਮੇਰਾਪਿ
 ਆਗਾਵਿਆਤਿਨਪੀਛੈਲਾਗਠਿਰਾਉ। ਕਰਿਮਿਨਤਕਰਿਜੋਦਤੀਮੈਪ੍ਰਭਮਿਲਾਏਕਾਉ। ੧॥ ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਮੁਐਕਉਹਿ
 ਪ੍ਰਭਮੇਲਿਮਿਲਾਉ। ਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟੁਵਾਰਿਆਜੇਨਹਰਿਪ੍ਰਭਦੀਆਦਿਖਾਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਹੋਇਨਿਆਣੀਛਹਿਪਵਾਪੁ
 ਰੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ। ਨਿਮਾਣਿਆਗੁਰਮਾਣੁਪੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਰੈਸਾਬਾਸ। ਹਉਗੁਰਸਾਲਾਹਿਨਰਜਉਮੈਮੇਲੈਹਰਿਪ੍ਰਭਪਾਸਿ।
 ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੇਸਰਕੋਲੋਚਦਾਨੇਤਾਜਗਤੁਸਭਕੋਇ। ਬਿਨੁਗੁਰਾਦਰਸਨੁਨਾਬੀਐਗੁਰਗਹੀਦਬਹਿਰੋਇ। ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭ
 ਭਾਣੈਸੇਥੀਆਪਹਿਲਿਖਿਆਨਮੈਦੈਕੋਇ। ੩॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਆਪਹਰਿਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ। ਆਪਦਇਆਕਰਿਮੇਲ
 ਸੀਸਤਿਗੁਰਪੀਛੈਪਾਇ। ਸਭਨੀਵਿਨੁਜਗਆਪੈਨਾਨਕਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਇ। ੪॥ ੪॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ ੪॥
 ਗੁਰਮੁਖੀਮੰਤਨਾਮੁਰਸਾਤਿਭਲਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਰਪਾਇ। ਨਾਇਪੁਛੁਹੋਸੇਹਾਗਣੀਤੁਸਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭਪਾ
 ਈ। ਓਇਦੇਪਰਵਾਨਬੋਲਨੀਹਉਮਲਿਮਲਿਪੋਵਾਤਿਨਪਾਇ। ੧॥ ਕਾਈਰਿਸਿਲਿਸਜਦਹਰਿਗੁਣਸਾਗਿ। ਸਜਦੁਸਤਿ
 ਗੁਰਪੁਰਖੁਪੈਦੁਖਕਫੈਹਉਮੈਮਾਗਿ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਗੁਰਮੁਖੀਆਸੇਹਾਗਣੀਤਿਨਦਇਆਪਈਮਨਿਆਇ। ਸਤਿਗੁਰ

ਪੁਖ

ਕੋਈ

ਗੁਰ

ਵਰਨਰਤਨੁ ਜੋ ਮਨੋ ਸੁਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ। ਸਿਵਰਭਾਗੀ ਵਰਜਾਣੀ ਅਹਿ ਜਿ ਨਗਰਿ ਸੁਖਾ ਪਾਗੁ ਰਭਾਇ॥੫॥
 ਹੁਹਰਿ ਸੁਵਦਿ ਵਿਸਰਤੁ ਤੈਠਾ ਗਹਿਣਨੀ ਖਾਇ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨਾਪਵੈ ਮਨੁ ਖਰੋ ਬਿਲਲਾਇ॥੬॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਨਿਵਹਿ ਚਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕੋ ਪੁਬਲਾਇ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਆਪਿ ਰੈਆਪੇ ਹਰਿ ਸੁਹੇਇ॥੮॥
 ਰਿਦੇ ਵਸੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਸੁ ਤੁਰੇਇ॥ ਸਰਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਪੋਇਆ ਨਕਹਰਿ ਦਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ॥੯॥੫॥ ਸਿਰੀਗੁ
 ਮਹਲਾ ੪॥ ਦਿਨ ਸੁਚਕੈ ਫਿਰ ਆਥ ਵੈਰੈ ਦਿਸ ਬਾਈ ਨਾਇ॥ ਆਵਯਾ ਏਨਹੁ ਨਾ ਬੁਝੈ ਨਿਤ ਮੁਸਲਾ ਜੁ ਦੁਕਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾ
 ਇਆਪ ਸਰਿਆ ਮਨੁ ਖਿਲਗਾ ਮਾਖੀ ਪਚੈ ਪਕਾਇ॥੧॥ ਕਾਈਰੇ ਮੈ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਪੁਰੁ ਸੋਇ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮਹੁ ਬਿਖੁ ਪੈ ਅੰਤਿ
 ਲੀਕੋਇ ਨੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵਉ ਬਰੇ ਅਲਿਪਤੁ ਰੋਸਰਣਾਇ॥ ਓਨੀ ਚਲਤੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਿਆ ਹਿ
 ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਰਗੁ ਮੀਨੀ ਅਹਿ ਹਰਿਆ ਪਲੇ ਗਲਲਾਇ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੇਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਦਰਿ ਕਨਕੇ
 ਈ ਪਾਇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਨਾਮੁ ਮੈਨ ਮਿਰਹ ਨਿਲਿਵਲਾਇ॥ ਅਨਹੁ ਪੁਨੀਰਿ ਵਜਰੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ॥੩॥
 ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਆਤਿ ਨਾ ਸਰੁ ਕੋ ਕੋ ਸਾ ਬਾਸਿ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਜਾਚਿ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਨਾ
 ਨਕਤਾ ਗਵਰੈ ਤਿਨ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਸਿ॥੪॥੬॥ ੭੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥੫੫॥੧॥

ਕਿਆ ਤੁਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਸੀਗਾ॥ ਰਸਭੋ ਗਹਿ ਖਸੀਆ ਕਰਹਿ ਮਾਣਹਿ ਰੰਗ ਅਪਾਗਾ॥ ਬਹੁਤੁ ਕਰਹਿ ਫੁਰ
 ਮਾਇ ਸੀਵਰਤ ਹਿਓਇ ਅਛਗਾ ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨੁ ਖਾਖੀ ਪਗਵਾਗਾ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਖਦਾ ਤਾਹਿ ਸੋਇ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐਕਗੀ ਮਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਪੜੇ ਭੋਗਲ ਪਟਾਇਆ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾਖਾ ਕੁ॥ ਪੈਦਰਗੈ
 ਵਰਬਹੁਰੰਗੇ ਕੀ ਵੇਰ ਬਾਥਾ ਕਾ॥ ਕਿਸਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਬਿਸਰਿਆ ਸਰਸਾਕਾ॥ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਕੁਲਾਇਆ ਦਿਲੁ ਨਾਵੈ ਨ
 ਪਾਕਾ॥੨॥ ਲੈਦਾ ਬਦਨੁ ਆਇ ਤੁਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਇਕਤਾ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੂੰ ਪਤੀਆਇ ਦਾਸੇ ਸਦੁ ਤੂੰ ਐ ਅਨਿਤਾ॥ ਅੰਕੁਰ ਕਰਹਿ
 ਅੰਕਾਰੀਆ ਵਿਆਪਿਆ ਮਨਕੀ ਮਤਿ॥ ਤਿਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਆਪਿ ਕੁਲਾਇਆ ਨਾਤਿ ਸੁਨਾਤਿ ਨ ਪਤਿ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ
 ਇਕੋ ਸਜਣੁ ਸੋਇ॥ ਹਰਿ ਜਨਕਾ ਗਾਥੇ ਕੁਹੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸਹ ਉਮੈਰੇਇ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨਕਾ ਦੇਸੇ ਕਰੇ ਰਹਿਓ ਰੁਨਾਵੈ ਕੋਇ॥
 ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਠੰਗ ਹਰਿ ਸਰਜਗ ਮਹਿ ਚਲਤੁ ਹੋਇ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ਬਹੁਰੰਗੁ ਪਦਾਦਿਸ
 ਟਿਕੁ ਲਿਖੁ ਸੀਆ॥ ਛਤ੍ਰ ਪਾਰਬਾਦੇ ਸਾਹਿ ਆਵੈ ਸਹ ਸੇਪਰੀਆ॥੧॥ ਕਾਈਰੇ ਸੁਖ ਸਾਪਸੰਗਿ ਪਾਇਆ॥ ਲਿਖਿਆ ਲੇ
 ਖੁ ਤਿਨੇ ਪੁਰਖ ਬਿਪਤੈ ਤੁਖੁ ਸਹ ਸਾਮਿ ਗਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਤੇ ਬਾਨ ਬਨਿਤਰਾ ਤੇਤੇ ਭਵਿਆਇਆ॥ ਪਨ ਪਾਤੀ ਵਰਤੁ
 ਮੀਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪਰਿਆ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਨਿਸੰਗ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਛਰਿਆ॥ ਸਰਕੇ ਵਸਗਾਤਿ ਕਰਿ ਲਾਇ ਓਨੁ ਬਿਨੁ
 ਵੈਖਾ ਕੁਲਿਆ॥੩॥ ਕੋਇ ਤੇਤੀ ਸੇਵਕਾ ਸਿਪਸਾਧਿ ਕਰਿ ਖਰਿਆ॥ ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਵਰਸਾਤ ਬੀਸਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨੁ ਬੀਆ॥
 ੪॥੨॥

ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ਭਲਕੇਉਤਿਪੋਲੀਐਵਿਦੁਬੁਏਮੁਗਪੁਮਜਾਣਿ॥ ਸੋਪੁਰੁਚਿਤਿਨਮਾਇਓਛੁਟੈਗੀਬੇਵਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਸਦਾਸਦਰਗੁਮਾਣਿ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀਤੁਮਾਇਆਲਾਭਲੈਇ॥ ਲਗਾਕਿਤੁਕੁਛਕੜੈਸਭਮੁਕਰੀਚਈਰੇਇ
॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਦਮਕਰੇਪਸੁਪੰਖੀਆਦਿਸੈਨਾਹੀਕਾ॥ ਓਤੈਸਾਥੇਮਨੁਖੁਤੈਛਬਾਮਾਇਆਜਾਇ॥ ਮੁਕਤੇਸੇਈਭਾਲੀਅਹਿਸਿ
ਸਚਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਜੇਪਰੁਛਡਿਗਵਾਵੁਲਾਸੇਲਗਾਮਨਮਾਹਿ॥ ਨਿਥੈਜਾਇਤੁਪੁਦਰਤਣਾਤਿਸਕੀਚਿਤਨਾਹਿ॥ ਛ
ਬੇਸੇਈਨਿਕਲੇਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥ ੩॥ ਕੋਈਗਖਿਨਸਕਈਦੁਜਾਕੋਨਦਿਖਾਇ॥ ਚਰੇਕੁੰਡੁਭਾਲਕੈਆਇਪਇਆਸਰ
ਣਾਇ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਪਾਤਿਸਹਿਤੁਬੁਢਲਾਇਅਕਛਾਇ॥ ੪॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ੫॥ ਪ੍ਰਾਣੀਮੁਤਕਾ
ਪਾਉਲਾਕਾਜਸਦਾਰਣਹਾਰੁ॥ ਮਾਇਆਕਮਿਵਿਆਪਿਆਸਮਝੈਨਹੀਗਵਾਉ॥ ਓਚਲਿਆਪਛੁਤਾਇਆਪਰਿਆਵਸਿ
ਜੰਦਗ॥ ੧॥ ਅਪੇਤੁਬੈਠਾਕੀਪੀਪਾਹਿ॥ ਜੇਹੋਵੀਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਤਾਹੁਰਕਾਛੁਰਨੁਕਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰੀਨਹੀਨਤ
ਰਹੁਰੀਪਕੀਵਚਲਾਗਾ॥ ਲੈਲੇਵਾਤਿਪਹੁਤਿਆਲਾਵੈਕਰਿਤਈਆਹੁ॥ ਜਾਹੋਆਹੁਕਮੁਕਿਰਸਾਦਦਤਾਲੁਦਿਮਿਦਿ
ਆਖੇਤਾਹੁ॥ ੨॥ ਪੁਰਿਲਾਪਹੁਰੁਪੰਧੈਗਇਆਦੁਜੈਭਰਿਸੋਇਆ॥ ਤੀਜੈਣਾਖਣੁਖਾਇਆਚਉਬੈਰੋਰੁਇਆ॥ ਕਦਹੀ
ਚਿਤਿਨਮਾਇਓਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਨੁਦੀਆ॥ ੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਦਾਰਿਆਜੀਉਕੀਆਕੁਰਬਾਣੁ॥ ਜੀਸਤੇਸੋਈਮਨਿਪਈ
ਮਿਠਿਆਪੁਰਖੁਜਾਣੁ॥ ਨਾਨਕਤਿਠਾਸਦਾਨਾਹਿ॥ ਹਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀਨਾਣੁ॥ ੪॥ ੪॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫
ਸਭੇਗਲਾਵਿਸਰਨੁਇਕੋਵਿਸਰਨਨਾਉ॥ ਧੰਧਾਸਭੁਜਲਾਇਕੈਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਅਸਚੁਸੁਆਉ॥ ਆਸਾਸਭੇਲਾਹਿਕੈਇ
ਕਾਆਸਕਮਾਉ॥ ਜੀਨੀਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅਤਿਨਅਗੈਮਿਲਿਆਥਾਉ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਕਰਤੇਨੇਸਲਾਹਿ॥ ਸਭੇਛਡਿਸਿਮਾਣਪਾ
ਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖਭੁਖਨਹਿਵਿਆਪਈਜੇਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਹੋਇ॥ ਕਿਤਹੀਕੀਮਨਛਿਜੀਐਜਾਹਿ
ਰਦੈਸਚਸੋਇ॥ ਜਿਸੁਤੁੰਰਖਹਿਭਦੇਇਤਿਸੁਮਾਰਨਸਕੈਕੋਇ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਸੇਵੀਐਸੁਖਮਵਗਦਕਛੈਪੋਇ॥ ੨॥ ਸੇਵਾ
ਮੰਗੈਸੇਵਕੋਲਾਈਅੰਮਲੀਸੇਵਾ॥ ਸਾਪੁਸੰਗਮਸਕਤੇਤੁਠੇਪਾਵਦੇਵਾ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਵਸਗਤਿਸਹਹਿਬੈਆਪੇਕਰਣਕਰੇਵ
॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਤਾਰਣੈਮਨਸਾਸਭਪੁਰੇਵਾ॥ ੩॥ ਇਕੋਦਿਸੈਸਜਣਾਇਕੋਭਾਈਮੀਤੁ॥ ਇਕਸੈਦੀਸਾਮਗਰੀਇਕਸੈਦੀ
ਹੋਗੀਤਿ॥ ਇਕਸਭਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਤੋਐਆਹਿਚਲੁਚੀਤੁ॥ ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਟੇਕਨਾਨਕਸਚੁਕੀਤੁ॥ ੪॥ ੫॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫॥
ਸਭੇਬੋਕਪਰਾਪਤੇਜੇਆਵੈਇਕੁਭਿਆਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸਭਲੁਹੈਜੇਸਚਾਸਬਦੁਕਥਿ॥ ਗੁ
ਰਤੇਮਹਲੁਪਰਾਪਤੇਜਿਸੁਲਿਖਿਅਹੋਵੈਮਥਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਏਕਸਾਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਇਕਸਭਿਨੁਸਭਪੰਧੁਤੈਸਭਮਿਥਿ
ਆਮੋਹੁਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਖਖੁਸੀਆਪਾਤਿਸਾਹੀਆਜੇਸਤਿਗੁਰਨਚਰਿਕਰੇਇ॥ ਨਿਮਖਏਕਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਮੇਰਾ
ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ ਜਿਸਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰਚਰਨਗੋਹੋ॥ ੨॥ ਸਭਲਾਮੁਰਤੁਸਭਲਾਪਤ੍ਰੀਜਿ
ਤੁਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਗੁ॥ ਦੁਖਸੰਤਾਪਨਯਗਈਜਿਸੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਗੁ॥ ਬਾਹਪਕਹਿਗੁਰਿਕਾਛਿਭਾਸੇਈਉਤਰਿਆ
ਪਾਹਿ॥ ੩॥ ਬਸੁਸੁਹਾਵਾਪਵਿਹੈਜਿਥੈਸੰਤਸਭਾ॥ ਛੋਈਤਿਸਹੀਨੇਮਿਠੈਜਿਨਿਪੁਰਾਗੁਰੁਭਗਾਨਾਨਕਬਧਾਪਭੁਤਾਜਿਥੈ

ਮਿਰਤੁਨਜਨਮੁਜਗਾ॥੪॥੬॥ ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ ੫॥ ੧॥ ਸੋਈਪਿਆਈਐਜੀਅਨੇਸਿਰਿਸਾਹਾਪਤਿਸਾਹੁ॥ਤਿਸਹੀਕੀਕਰਿਆ
ਸਮਨਿਨਿਸਕਾਸਭੁਦੇਸਾਹੁ॥ਸਭਿਸਿਆਣਪਾਛਡਿਕੈਗੁਰਕੀਰਣੀਪਾਹੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸੁਖਸਹਜਸੇਤੀਜਪਿਨਾਉਆ
ਠਪਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈਤੂੰਗੁਣਗੋਵਿੰਦਨਿਤਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਕੀਸਰਨੀਪਰਮਨਾਜਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਤਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਸਿ
ਮਰਤਿਸੁਖੁਹੋਇਪਦਾਦੁਖੁਦਰਦੁਨਮੁਲੋਹੋਇ॥ਸਦਾਸਦਾਕਰਿਚਾਕਰੀਪ੍ਰਭੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਸੋਇ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਇਨਿਰ
ਮਲਾਕਈਐਜਮਕੀਛਾਸਾ॥ਸੁਖਦਾਤਾਭੈਰਵਜਨੋਤਿਸੁਆਗੈਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਸਿਹਰਕਰੋਜਿਸੁਮਿਹਰਵਾਨੁਤਾਕਾਰਜੁਆਵੈ
ਗਾਸਿ॥੩॥ਬਹੁਤੋਬਹੁਤੁਵਖਾਣੀਐਉਰੋਉਰਾਥਾਉ॥ਵਰਨਾਚਿਤਾਬਾਹਰਕੀਮਤਿਕਹਿਨਸਕਾਉ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭ
ਮਾਇਆਕਰਿਸਚੁਦੇਵਹੁਅਪਣਾਉ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ ੫॥ਨਾਮੁਪਿਆਏਸੋਸੁਖੀਤਿਸੁਮੁਖੁਉਜਲੁ
ਇਆਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈਐਪਰਗਦੁਸਭਨੀਲੋਇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਪਰਿਦਸੈਏਕੋਸਰਾਸੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਗਿਆਮੁ
ਪਿਆਈ॥ਨਾਮੁਸਹਾਈਸਦਾਸੰਗੀਆਗੈਲਏਛੁਡਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਨੀਆਕੀਆਵਾਨਿਐਪਾਈਆਕਵਨੈਆਵਕੰਮਿ॥
ਮਾਇਆਕਾਰੰਗੁਸਭੁਛਿਕਾਜਾਤੋਬਿਨਸਨਿਦਾਨੀ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਦਸੈਸੋਪੁਰਾਪਰਧਾਨੁ॥ਸਾਧੂਕੀਹੋਹਿਰਦੁਕਾਅਪ
ਣਾਆਪੁਤਿਅਗੀ॥ਉਪਾਵਸਿਆਣਪਸਗਲਛਡਿਗੁਰਕੀਰਣੀਲਾਗੁ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਰਤਹੋਇਜਿਸੁਮਸਤਕਿ
ਹੋਵੈਗੁਰੁ॥੩॥ਤਿਸੈਪਰਾਪਤਿਭਾਈਹੋਜਿਸੁਦੇਵੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੋਜਿਸੁਬਿਨਸੈਉਐਤਾਪੁ॥
ਨਾਨਕਕਉਗੁਰੁਭੋਇਆਬਿਨਸੇਸਗਲਸੰਤਾਪੁ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ ੫॥ ਇਕੁਪਛਾਣੁਜੀਅਕਾਇਕੋ
ਰਖਣਹਾਗੁ॥ਇਕਸਕਾਮਨਆਸਰਾਇਕੋਪਾਣਮਧਾਗੁ॥ਤਿਸੁਸਰਦਾਈਸਦਾਸੁਖਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਤਾਗੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਗਲ
ਉਪਾਵਤਿਆਗੁ॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਖਰਪਿਨਿਤਾਇਕਸੁਕੀਲਿਵਲਾਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕੋਗਾਈਮਿਤਾਇਕਾਇਕੋਮਾਤਪਿਤਾ
॥ਇਕਸਕੀਮਨਿਟੋਕਹੈਜਿਨੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨੁਨਵਿਸਰੈਨਿਨਸਭੁਕੇਛੁਵਸਿਕੀਤਾ॥੨॥ਪਰਿਏਕੋਬਾ
ਹਰਿਇਕੋਬਾਨਥਨਤਰਿਆਪਿ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭੁਜਿਨੀਕੀਏਆਠਪਹਿਰਤਿਸੁਜਾਪਾ॥ਇਕਸੁਸੇਤੀਗਤਿਆਨਹੋਵੈਸੋਗੁ
ਸੰਤਾਪੁ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕੋਜੋਤਿਸੁਰਾਵੈਸੁਹੋਇ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁ
ਰਾਛਾਇਆਜਪਿਨਾਨਕਸਚੋਸੋਇ॥੪॥੬॥ ॥ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ ੫॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੇ
ਪੁਰੇਪਰਧਾਨਾ॥ਜਿਨਕਉਆਪਿਦਾਇਆਛੁਹੋਇਤਿਨਉਪਜੈਮਨਿਗਿਆਨੁ॥ਜਿਨਕਉਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਨਪਾਇਆ
ਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਏਕੋਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਉਪਜਹਿਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਮਰ
ਣਕਾਰਉਗਾਇਆਕਾਉਰਗਤਿਗੋਪਣਾ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਨਿਰਮਲਾਅਪਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਲੁਕਟਿਐ
ਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਾ॥੩॥ਥਾਨਥਨਤਰਿਗਵਿਰਹਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਸਕੁਨਾਦਤਾਏਕੁਹੈਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥
ਤਿਸੁਸਰਦਾਈਛੁਟਿਐਕੀਤਾਲੇਕੈਸੁਹੋਇ॥੩॥ਜਿਨਮਨਿਦਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੋਪੁਰੇਪਰਧਾਨਾ॥ਤਿਨਕੀਸੋਗਾਨਿਰਮ
ਲੀਪਰਗਤੁਭਈਜਾਨਾ॥ਜਿਨੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪਿਆਇਆਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਨਾ॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ ੫॥

੩

(॥३॥)

ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਪਾਈਐਸਬਦੁਨਿਧਾਨੁ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਾਪਦੀਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਕਾਟੀਐਲਾਗੈਸਤਜਿਧਿਆਨੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰਸਰਦਾਈਪਾਈ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਦੁਨਕੋਨਪੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆ
ਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੀਮਤਿਕਾਤੁਨਜਾਈਐਸਾਗੁਰੁਦੀਅਥਾ॥ ਵਰਭਾਗੀਮੇਲੁਸੰਗਤੀਸਦਾਸਬਦੁਦੇਸਾ॥ ਕਰਿਸੇਵਾਸੁ
ਖਸਾਗੈਸਿਰਿਸਾਤਾਪਤਿਸਾ॥ ੨॥ ਚਰਨਕਮਲਕਾਅਸਰਾਦੁਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ ਮੈਪਰਤੇਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੇਤੁਣੇਰਹਾਉ
॥ ਨਿਮਾਣਿਆਪ੍ਰਭੁਮਾਦੁਤੈਰੈਸੀਗਿਸਮਾਉ॥ ੩॥ ਹਰਿਜਪੀਐਅਰਾਪੀਐਆਠਪਹਿਰੇਗੋਵਿੰਦੁ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤਨੁਧਨੁਰਖੇਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਰਾਖੀਜਿੰਦੁ॥ ਨਾਨਕਸਗਲੇਦੋਖਉਤਾਰਿਅਨੁਪ੍ਰਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਖਸਿੰਦੁ॥ ੪॥ ੧੨॥ ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸੁਸਚਸਿਉਮਰੈਨਾਵੈਜਾਇ॥ ਨਾਵੈਛੋੜੀਆਦਿਛੁਡੈਸਭਮਾਰਿਗਿਆਸਮਾਇ॥ ਦੀਨਦਰਦਦੁਖੁ
ਜਨਾਸੇਵਕਕੈਸਤਿਭਾਇ॥ ਅਚਰਨਗੁਪੁਨਿਰੰਜਨੋਗੁਰਮੇਲਾਈਆਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਾਈਗੇਮੀਤੁਕਹੁਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ ਮਾਇਆਮੋ
ਪਰੀਤਿਪ੍ਰਿਗੁਸੁਖੀਨਦੀਸੈਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਨਾਦਤਾਸੀਲਵੰਤੁਨਿਰਮਲਗੁਪੁਅਪਾਗੁ॥ ਸਖਾਸਹਾਈਅਤਿਵਡਾਉਚਾਵ
ਰਾਅਪਾਗੁ॥ ਬਾਲਕੁਬਿਰਪਿਨਜਾਦੀਐਨਿਚਲਤੁਤਿਸੁਦਰਵਾਰੁ॥ ਜੋਮੰਗੀਐਸੋਈਪਾਈਐਨਿਪਾਰਾਅਪਾਰੁ॥ ੨॥ ਜਿਸੁਪੇਖ
ਤਿਕਿਲਾਵਿਖਹਿਰਹਿਮਨਿਤਿਹੋਵੈਸਾਤਿ॥ ਏਕਮਨਿਏਕੁਪਿਆਈਐਮਨਿਕੀਲਾਹਿਭਰਾਤਿ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਨਵਤਨੁਸਦਾਪੁ
ਰਨਜਾਕੀਦਾਤਿ॥ ਸਦਾਸਦਾਅਰਾਪੀਐਵਿਨੁਵਿਸਰੁਨਹੀਰਾਤਿ॥ ੩॥ ਜਿਨਕਉਪ੍ਰਗਥਿਲਿਖਿਆਤਿਨਕਾਸਖਾਗੋਵਿੰਦੁ
॥ ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਾਪੀਸਭੇਸਗਲਵਾਰੀਐਇਹਜਿੰਦੁ॥ ਨੇਖੈਸੁਲੈਹਦੁਰਿਸਦਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਗਵਿੰਦੁ॥ ਅਕਿਰਤਘਟਨੇਪਾ
ਲਦਾਪ੍ਰਭਨਾਨਕਸਦਬਖਸਿੰਦੁ॥ ੪॥ ੧੩॥ ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਜਿਨਿਪ੍ਰਿਦੀਆਰਥਿਆਸਹਜਿਸਦਾ
ਗਿ॥ ਸਰਬਕਲਾਕਰਿਥਾਪਿਆਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾਗਿ॥ ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਅੰਤਰਿਰਖੁਉਰਧਾਗਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨ
ਹਰਿਬਿਨੁਮਦਹੁਨਕੋਇ॥ ਪ੍ਰਭਸਰਦਾਈਸਦਾਰੁਦੁਖਨਵਿਆਪੈਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਤਨਪਦਾਰਥਮਾਣਕਾਸੁਇਨਾਗੁਪ
ਖਾਕੁ॥ ਮਾਤਾਪਿਤਾਮੁਤਬੰਧਪਾਕੁਤੇਸਭੇਸਾਕਾ॥ ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈਮਨਾਖਪਸੁਨਪਾਕਾ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰ
ਵਿਹਰਿਆਤਿਸੋਨਾਣੈਦੂਰਿ॥ ਭੈਸਨਾਠਾਗੀਰਚਿਹਰਿਆਅੰਤਰਿਹਉਐਕੂਰਿ॥ ਕੁਰਤੀਨਾਮਵਿਨੁਕਿਆਆਵਹਿਵੰਦੁਪ੍ਰਿਧੁਰਾ॥

ਕੀਰਾਖਿਲੇਤੁਪ੍ਰਕ੍ਰਮਣਤਰੀਅਜੰਤ ਕਰਿਦਇਆ॥ ਬਿਨੁਪ੍ਰਕ੍ਰੋਇਨਰਖਨਹਮਹਾਬਿਕਟਜਮੁਭਇਆ॥
ਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰਉਕਰਿਅਪੁਨੀਹਰਿਮਇਆ॥ ੪॥੧੪॥ ॥ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ਮੇਰਾਤਨੁਮਹੁਪਨੁਮੇਰਾ
ਰਾਜਰੂਪਮੈਦੇਸੁ॥ ਸੁਤਦਰਾਬਨਿਤਾਅਨੇਕਬਹੁਤਰੰਗਅਰੁਦੇਸੁ॥ ਹਰਿਨਾਮਾਰਦੈਨਵਸਈਕਾਰਜਿਕਿਤੈਨਲੇਖਾ॥
੧॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਮਾਇ॥ ਕਰਿਸੰਗਤਿਨਿਤਸਾਧਕੀਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁ
ਧਿਆਈਐਮਸਤਕਿਹੋਵੇਭਾਗੁ॥ ਕਾਰਜਸਭਿਸਦਾਰੀਅਹਿਗੁਰਕੀਚਰਨੀਲਾਗੁ॥ ੧॥ ਹਉਮੈਰੋਗੁਕ੍ਰਮੁਕਈਐਨਾ
ਆਵੈਨਾਜਾਗੁ॥ ਕਰਿਸੰਗਤਿਤ੍ਰਿਸਾਧਕੀਅਠਸਠਿਤਰਿਬਨਾਉ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਮਨੁਤਨੁਹਰੇਸਾਚਾਏਤੁਸੁਆਉ॥ ਐਥੈ
ਮਿਲਹਿਵਡਾਈਆਦਰਗਤਿਪਾਵਹਿਥਾਉ॥ ੩॥ ਕਰੇਕਰਾਏਆਪਿਪ੍ਰਕ੍ਰਮੁਕਿਛੁਤਿਸਹੀਤਾਬਿ॥ ਮਾਰਿਅਪੇਜੀਵਾਲ
ਦਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਾਥਾ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਸਰਬਘਟਾਕੇਨਥਾ॥ ੪॥੧੫॥ ॥ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫॥
॥ਸਰਣਿਪਏਪ੍ਰਭਆਪਣੇਗੁਰੋਤਾਕਿਰਪਾਲੁ॥ ਸਤਗੁਰਕੈਉਪਦੇਸਿਐਬਿਨਸੇਸਰਬਜੰਨਾਲਾ॥ ਅੰਦਰਿਲਗਾਮ
ਨ੍ਰਮਅੰਮ੍ਰਿਤਨਦਰਿਨਿਹਾਲੁ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਹਾ॥ ਕਰੇਦਇਆਪ੍ਰਕ੍ਰਮਪਣੀ॥ ਇਕਨਿਮਖਨਮਨਹੁਵਿ
ਸਾਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਨਿਤਗਾਵੀਅਹਿਅਵਗੁਣਕਟਣਹਾਗਾ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸੁਖੁਹੋਇਕਰਿਭਿਠੇਬਿਸਥ
ਗਾ॥ ਸਹਜੇਸਿਛੀਗਤਿਅਭਵਜਲੁਉਤਰੇਪਾਗਿ॥ ੨॥ ਤੀਰਥਵਰਤਲਖਸੰਜਮਾਪਾਈਐਸਾਧੁਧੁਗਿ॥ ਲੁਕਿਕਮਾ
ਵੈਕਿਸਤੇਜਾਵੈਬੈਸਦਾਦੁਰਿ॥ ਬਾਨਥਨੰਤਰਿਗਵਿਗਤਿਆਪ੍ਰਕ੍ਰਮੇਰਾਭਰਪੁਗਿ॥ ੩॥ ਸਚੁਪਾਤਿਸਾਹੀਅਮਰੁਸਚੁਸ
ਚੇਸਚਾਬਾਨੁ॥ ਸਚੀਕੁੰਦਗਤਿਪਾਰੀਅਨੁਸਚੁਸਿਰਜਿਓਨੁਜਪਨੁ॥ ਨਾਨਕਜਪੀਐਸਚੁਨਾਮੁਹਉਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁ॥
੪॥੧੬॥ ॥ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਉਦਮੁਕਰਿਹਰਿਜਪਣਾਵਡਭਾਗੀਧਨੁਖਾਟਿ॥ ਸੰਤਸੀਰਿਹਰਿਸਿਮਰਣਮਲ
ਜਨਮਜਨਮਕੀਕਾਟਿ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਨਾਪੁ॥ ਮਨਾਇਛੇਛਲਭੁੰਦੁੰਤੁਸਕੁਚੁਕੈਸੋਗੁਸਤਾਪੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
॥ਜਿਸੁਕਾਰਦਿਤੁਪਾਰਿਆਸੇਪ੍ਰਕ੍ਰੁਭਿਠਨਾਲਿ॥ ਜਲਿਥਾਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਆਪ੍ਰਕ੍ਰਮਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ਮਨੁਤਨੁ
ਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆਲਾਗੀਸਾਚੁਪਗੀਤਿ॥ ਚਰਣਭਜੇਪਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸ੍ਰਿਜਪਤਪਤਿਨਹੀਕੀਤਾ॥ ੩॥ ਰਤਨਜਵੇਹਰਿਮਾਣਕ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਰਸਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ ੪॥੧੭॥ ॥ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫॥
ਸੋਈਸਾਸਤੁਸਉਲੇਸਾਇਜਿਤੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਉ॥ ਚਰਣਕਮਲਗੁਰਿਧਨੁਦੀਆਮਿਲਿਆਨਿਥਾਵੈਥਾਉ॥ ਸਚੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਚੁਸੰਜਮੇਆਠਪਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਕ੍ਰੁਭੇਟਿਆਮਰਣਨਾਵਦੁਜਾਉ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਰਜੁਸਦਾਇਕ
ਰੰਗਿ॥ ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਗਵਿਗਤਿਆਸਦਾਸਹਾਈਸੰਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਾਕੀਮਿਤਿਕਿਆਗਣੀਜਾਸਿਮਰਿਗਿਥਿ
ਦੁ॥ ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੋਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਉਹਰਸੁਜਾਣੈਜਿਦੁ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਪ੍ਰਕ੍ਰਪ੍ਰੀਤਮੁਬਖਸਿੰਦੁ॥ ਜਿਨਿਸੇ
ਵਿਆਪ੍ਰਕ੍ਰਮਪਣਾਸੋਈਰਾਜਨਹਿੰਦੁ॥ ੨॥ ਅਉਸਰਿਹਰਿਜਸੁਗੁਣਰਮਣਜਿਤੁਕੋਟਿਮਜਨਾਇਸਨਾਨੁ॥ ਰਸਨਾਉਚਰੈਗੁ
ਣਵਤੀਕੋਇਨਪੁਜੈਦਨੁ॥ ਦਿਸਾਇਯਹਿਮਨਿਤਨਿਵਸੈਦਇਆਲਪੁਰਖੁਸਿਹਰਵਾਨੁ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਤਿਸਦਾਉਸਦਾਸਦਾ

੩॥

ਕਰੁਣਾ ॥ ३ ॥ ਮਿਲਿਅਕਦੇਨਵਿਛੁੜੈਜੋਸੇਭਿਅਕਰਤਾਰਿ ॥ ਦਸਾਕੇਬੰਧਨਕਟਿਅਸਥੈਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥ ਭੂਲਾਮਾਰਗਪਾਇਓਰੁ
 ਗੁਣਅਵਗੁਣਨਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਗਤੀਜਿਸਗਲਪਦਾਅਧਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਰਸਨਾਸਰਾਸਿਮਰੀਸੈਮਨੁਰਨਿਰਮਲੁਤੋਇ ॥ ਮਾਤਾਪਿਤਾਸਾਕਅਗਲੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥ ਸਿਰਕਰੇਜੇਆਪਣੀਚਸਾ
 ਨਵਿਸਰੈਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨਮੋਹਸਾਚਾਸੇਵਿਜਿਰੁਸਾਸੁ ॥ ਬਿਨੁਸਰੇਸਭਕੁਤੈਅੰਤੋਤੋਇਬਿਨਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰ
 ਨਿਰਮਲਾਤਿਸੁਬਿਨੁਹੁਣਨਜਾਇ ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਕੁਖਅਤਿਅਗਲੀਕੋਈਅਣੀਮਲਾਵੈਸਾਇ ॥ ਫਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲੀਆਸ
 ਹਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁਆਗੈਅਰਦਾਸਿਕਰਿਜੋਮੇਭੇਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਦਾਤਾਮਕਾਪੁਰਾਜਿਸੁਭੰਡਾਰੁ ॥ ਸ
 ਦਾਸਦਾਸਾਲਾਤਿਸੈਅੰਤੁਪਾਰਾਵਹੁ ॥ ੩ ॥ ਪਰਵਰਗਾਰੁਸੁਲਾਤੀਐਜਿਸਦੇਚਲਤਅਨੇਕ ॥ ਸਦਾਸਦਾਅਰਾਪੀਐਏਹਮ
 ਤਿਵਿਸੇਖਾਮਨਿਤਨਿਮਿਠਾਤਿਸੁਲਗੈਜਿਸੁਮਸਤਕਨਾਨਕਲੇਖਾ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਸੰਤਨਨਹੁਮਿਲਿਭਾਈਹੋਸਭਨਾਮੁਸਮਾਇ ॥ ਤੋਸਾਬੰਧੁਜੀਅਕਾਐਬੈਓਥੈਨਾਇ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਈਐਅਪਣੀਨਦਰਿਨਿ
 ਹਲਿ ॥ ਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਹੋਵੈਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਣੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਹੁਰੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥ ਦੁਜਾਬਾਉਨਕੋਸੁਏਗੁਰ
 ਮੇਭੇਸਚੁਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲਪਦਾਰਥਤਿਸੁਮਿਲੇਨਿਨੀਗੁਰੁਭਿਠਾਜਾਇ ॥ ਗੁਰਚਰਨੀਜਿਨਮਨੁਲਗਾਸੇਵਰਭਾਗੀਮ
 ਈ ॥ ਗੁਰਦਾਤਾਸਮਰਥਗੁਰੁਗੁਰੁਸਰਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਥੁਮੁਗੁਰੁਬਦਲਏਤਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕਿਤੁ
 ਮੁਖਿਗੁਰੁਸਾਲਾਤਿਐਕਰਣਕਾਠਸਮਰਥੁਸੇਮਕੇਨਿਚਲਹੇਤਿਨਗੁਰਪਾਰਿਆਤੁਬੁਧਗੁਰਿਸੀਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਆਲਿ
 ਆਨਨਮਮਰਣਕਾਪਥੁ ॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਸੇਵਿਆਭੈਰੰਨਨੁਦੁਖਲਥੁ ॥ ੩ ॥ ਸਤਗੁਰਗਾਹਿਰਹੀਰਹੈਸੁਖਸਗਰੁਅਘਖ
 ਣੁ ॥ ਜਿਨੀਗੁਰੁਸੇਵਿਆਆਪਣਾਜਮਦੁਤਨਲਗੈਰੰਨੁ ॥ ਗੁਰਨਾਇਕੁਤੁਭਿਨਲਗਈਐਜਿਭਿਠਾਬ੍ਰਹਮੰਗੁਨਾਮੁਨਿ
 ਪਾਨੁਸਤਿਗੁਰੰਦੀਆਸੁਖੁਨਾਨਕਮਨਮਹਿੰਗੁ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਠਕਰਿਕੋਖਾਇਅਕ
 ਉੜਾਉਪਾਜਿਆਸਾਦੁ ॥ ਕਾਈਮੀਤਸੁਰਿਦਕੀਏਬਿਖਿਅਗਰਿਆਬਾਦੁ ॥ ਜਾਦੋਬਿਲਮੁਨੋਦਈਵਿਦੁਨਾਵੈਬਿਸਮਾਦੁ
 ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਹੁ ॥ ਜੋਦੀਸੈਸੋਵਿਦਸਦਾਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉਕੁਕਰੁਹਰਕਾਇ
 ਆਪਵੈਦਹਦਿਸਜਾਇ ॥ ਲੋਭੀਨੰਤੁਨਜਾਣਈਰਖੁਅਭਖੁਸਭਖਾਇ ॥ ਕਾਮੰਦ੍ਰਿਧਮਦਿਬਿਆਪਿਆਠਿਰਿਠਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇ
 ॥ ੨ ॥ ਮਾਇਆਜਾਲੁਪਸਾਰਿਆਭੀਤਰਿਚੋਗਬਣਾਇ ॥ ਫੀਸਨਾਪੀਠਾਸਿਆਨਿਕਸੁਨਪਾਏਮਾਇ ॥ ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿ
 ਸਹਿਨਜਾਣਈਠਿਰਿਠਿਰਿਆਵੈਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਮੋਹਿਆਬਹੁਬਿਧਿਏਹਸੀਸਾਗੁ ॥ ਜਿਸਨੋਰਖੈਸੋਰਹੈਸੰਮ
 ਬੁਪੁਰਖੁਅਪਹੁ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਠਿਵਉਪਰੇਨਾਨਕਸਦਬਾਲਿਹਹੁ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥
 ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫ ५੮ ੨ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਗੋਇਲਿਆਇਆਗੋਇਲੀਕਿਆਸਿਸੁਭੰਡਪਸਾਰੁ ॥ ਮੁਹਲਤਿਪੁਨੀਚਲਣੁਤੁਸੰਮਲੁਪਰਬਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਉਮ
 ਨਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਿਆਗਿ ॥ ਕਿਆਬੋਝਨੀਬਾਤਹੁਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇਰੋਇਪਰਾਹੁਏਉਠੰਚਲਸਹਿਪਰਭਾਤਿ ॥

ਕਿਆਤੁਰਤਾਗਿਸਤਸਿਉਸਰਫੁਲਾਕੀਬਾਗਤਿ॥ ੨॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਆਕਰਹਿਜਿਨੀਅਸੋਪ੍ਰਕੁਲਿਜਿ॥ ਸਰਪਰਉਠੀਚਲ
 ਲਾਛੁਡਿਨਾਸੀਲਖਕਰੋਕੀ॥ ੩॥ ਲਖਚਉਹਸੀਹਕੁਮਤਿਆਦੁਲਭਨਨਮੁਪਾਇਓਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੁਸੇਵਿਨੁ
 ਨੇਕਾਆਇਓ॥ ੪॥ ੨੨॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਤਿਚਰੁਦਸਹਿਸੁਪੇਲਕੀਜਿਚਰੁਸਾਬੀਨਾਲਿ॥ ਜਾਸਾਬੀ
 ਉਠੈਗਲਿਆਤਾਪਨਕਾਕੁਰਾਇ॥ ੧॥ ਮਨਿਬੈਰਗੁਰੁਇਆਦਰਸਨੁਦੇਖਦੈਕਾਚਉ॥ ਪੰਨੁਸੁਤੇਰਾਬਾਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਚਰੁਦ
 ਸਿਆਕੰਤੁਪਾਰਿਜੀਉਜੀਉਸਕਰਹਾਤਿ॥ ਜਾਉਠੀਚਲਸੀਕੰਤਨਾਤਕੋਇਨਪੁਛੈਤੇਰੀਬਾਤਿ॥ ੨॥ ਪੇਈਅਛੈਸਹੁਸੇਵਿਤੁ
 ਸਾਹੁਰੈਸੁਖਿਦਸੁ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਚਜੁਅਚਾਹੁਸਿਖਤੁਪੁਕਦੇਨਲਗੈਤੁਖਾ॥ ੩॥ ਸਰਨਾਸਾਹੁਰੈਵੇਵਲਾਸਭਿਮੁਕਲਾਵਣਹਾਹੁ॥
 ਨਾਨਕਪੰਨੇਹਗਲੀਜਿਨਸਹਿਨਲਿਪਿਆਹੁ॥ ੪॥ ੨੩॥

ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫ ੫੨੬॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਰਣਕਾਰਣੁਏਕੁਓਜਿਨਕੀਆਅਕਾਹੁ॥ ਤਿਸਹਿਪਿਆਵਹੁਮਨਮੇਰੇਸਰਬਕੋਅਧਾਹੁ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੇਚਰਣਮਨਮਹਿਪਿਆ
 ਇਛੈਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਸਚਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖਕਲੇਸੁਨਕਉਬਿਆਪੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰਹਿਰਦੈਹੋਈ॥ ਕੋ
 ਇਨਤਨਾਕਰਿਹੋਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਈ॥ ੨॥ ਦੇਬਿਦਰਸਨੁਮਨੁਸਾਧੈਪਾਪਸਗਲੇਜਾਹਿ॥ ਉਤਿਨਕੈਬਲਿਤਰਦੈਸਿ
 ਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥ ੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਅੰਨੈਵਸੈਸਾਚੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ ਸੇਵਰਕਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਮਨਿਇਹੁਕਾਉ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੪॥

॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ਸੀਚਹਰਿਪਨੁਪੁਨਿਸਤਿਗੁਰੁਛੋਡਿਸਗਲਾਵਿਕਾਹੁ॥ ਜਿਨਿਤੁਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿ
 ਹੋਇਉਧਾਹੁ॥ ੧॥ ਜਾਪਿਮਨਾਮੁਏਕੁਅਧਾਹੁ॥ ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਜਿਨਹਿਦੀਆਰਿਦੈਕਾਅਧਾਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮਿਕੋਪਿਅੰਕਗਿਆ
 ਤੇਵਿਆਪਿਆਸੰਸਾਰਾਪਉਸੰਤਸਰਣੀਯਾਹੁਚਰਣੀਮਿਦੈਦੁਖਅੰਧਾਹੁ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖਦਇਆਕਮਾਵੈਏਤਕਰਣੀਸਾਹੁ॥
 ਆਪੁਛੋਡਿਸਭਹੋਇਰੇਲਾਜਿਸੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਹੁ॥ ੩॥ ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਤੁਪੈਸਾਰਿਆਪਾਸਾਹੁ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਗੁਰੁ
 ਕਾਇਆਸਗਲਬ੍ਰਮੁਬੀਜਾਹੁ॥ ੪॥ ੨੫॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ਤੁਕ੍ਰਿਤਸੁਕ੍ਰਿਤਮੰਧੈਸੰਸਾਰੁਸਗਲਾਣਾਦੁਤ
 ਤੇਹਤਭਗਤੁਤੈਕੋਵੇਰੁਲਾਨਾਣਾ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰਸਰਬੇਸਮਾਣਾ॥ ਕਿਆਕਰਉ ਸੁਦਉਸੁਆਮੀਤੁਵਡਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣਾ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਨਅਭਿਮਾਨਮੰਧੈਸੋਸੇਵਕੁਨਾਹੀ॥ ਤਤਸਮਦਰਸਿਸੰਤੁਕੋਈਕੋਇਮੰਧਾਹੀ॥ ੨॥ ਕਹੁਨਕਹਾਵਨਇਹੁਕੀਰ
 ਤਿਕਥਲਾ॥ ਕਬਨਕਹਨਤੇਮੁਕਤਾਹੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵਿਰਲਾ॥ ੩॥ ਗਤਿਅਵਿਗਤਿਕਛੁਨਦਰਿਨਮਾਇਆ॥ ਸੰਤਨਕੀਰੇਲੁ
 ਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੨੬॥

ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫ ੫੨੭॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੇਰੇਭਰੇਸੈਪਿਆਰੇਸੈਲਾਡਲਡਾਇਆ॥ ਭੂਲਹਿਚੁਕਹਿਬਰਿਕਤੁਹਰਿਪਿਤਾਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਸੁਪੇਲਾਕਹਨੁਕਹਾਵਨੁ॥ ਤੇ
 ਰਾਬਿਖਮੁਕਾਵਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉਮਾਦੁਤਾਦੁਕਰਉਤੇਰਾਉਜਾਨਉਆਪਾ॥ ਸਰਹੀਮਪਿਸਭਹਿਤੇਬਾਹਰਿਬੇਮੁਤਾਨ
 ਬਾਪਾ॥ ੨॥ ਪਿਤਾਉਜਾਨਉਨਾਹੀਤੇਰੀਕਵਨਜੁਗਤਾ॥ ਬੀਧਨਮੁਕਤੁਸੰਤੁਮੇਰੀਰਾਖੈਮਮਤਾ॥ ੩॥ ਰਏਕਿਰਪਾਲੁਠਾ

ਗਰਹਿ ਓਆਵਣਾਣਾ ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਾਣਾ ॥ ੧॥ ੩੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮॥ ॥ ਸੰਤਨਾਮਿਲਿਕਾਈਆਕਟਿਅਕਾਜਮਕਾਭਾਸਰਸਾਤਿਬ੍ਰਮਾਨਿਵੁਠਹੋਆ
ਖਸਮੁਦਇਆਭਾਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਅਥਿਨਾਸਿਅਸਤੁਜੀਜਾਣਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਹਉਤੁਪੁਵਿਟੁਰਬਾਣਾਤੇਰੇਰ
ਰਸਨਕਉਬਲਿਹਰੈਤੁਸਿਦਿਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿਤੁਸੇਵਿਆਭਾਉਕਰਿਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਨਾਤਿਨਾਪਿਛੈ
ਛੁਟੀਐਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ ਗੁਰਜੇਵਰੁਦਤੋਕੇਨੀਨਿਨੀਦਿਤਾਅਤਮਦਾਨੁ॥ ੨॥ ਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹਧਿਜਿਨਗੁਰ
ਮਿਲਿਆਸੁਰਾਇ॥ ਸਚੇਸੇਤੀਗਤਿਆਰਗਹਧੈਸਦੁਜਾਇ॥ ਕਰਤੇਹਬਿਦੁਭਿਆਈਆਪੁਗਥਿਲਿਖਿਆਪਾਇ॥ ੩॥
ਸਚੁਕਰਤਾਸਚੁਕਰਣਹਰੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਟੇਕਾ॥ ਸਚੇਸਚੁਦਖਾਣੀਐਸਚੇਬੁਧਿਬੇਕਾ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਗਵਿਹਰਿਆ
ਜਪਿਨਾਨਕਜੀਵੈਏਕਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੮॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰੁਪੁਨੀਐਮਨਿਤਨਿਲਾਇਪਿਆਰੁ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਤਾਜਿਅਕਾਸੁਸੈਵੈਇਅਧਾਰੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਕਮਾਵੈਦਸਚਾਏਹੁਵੀਚਾਰੁ॥ ਬਿਨੁਸਾਧੁਸੰਗਤਿਰਤਿਆਮਾਇ
ਆਐਤਸੁਭਾਗੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਾਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਮਾਨਿਦਸੈਪੁਰਨਹੋਵੈਘਾਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੁ
ਸਮਰਥੁਅਪਾਰੁਗੁਰੁਦਰਬਾਰੀਦਰਸਨੁਹੋਇ॥ ਗੁਰੁਅਹੋਚਹੁਨਿਰਮਲਾਗੁਰੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁਕ
ਰਾਣਹਰੁਗੁਰੁਮੁਖਿਸਰੀਸੋਇ॥ ਗੁਰਤੇਬਾਰਕਿਛੁਨਹੀਗੁਰੁਕੀਤਾਏਕੈਹੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਰੁਤੀਰਥੁਗੁਰੁਪਾਰਜਾਤੁਗੁਰੁਮ
ਨਸਾਪੁਰੁਦਹਾਰੁ॥ ਗੁਰੁਤਾਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਉਪਰੈਸਰਸੰਸਾਰੁ॥ ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਗੁਰੁਨਿਰੰਕਰੁਗੁਰੁਉਚਾਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ ਗੁ
ਰੁਕੀਮਹਿਮਾਅਗਮਹੋਕਿਆਕਥੇਕਥਨਹਾਰਾ॥ ੩॥ ਜਿਤਛੇਛਲਾਮਨਿਬਾਛੀਅਹਿਤਿਤਛੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ ਪੁਗਥਿ
ਲਿਖੇਪਾਵੈਦਸਚੁਨਾਮੁਦੇਇਰਾਸਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਆਈਆਬਾਹੁਕਿਨੀਬਿਨਾਸੁ॥ ਹਰਿਨਾਨਕਕਦੇਨਦਿਸਰਉਏ
ਪੁਨੀਉਪਿਛੁਤੇਰਾਸਾਸੁ॥ ੪॥ ੨॥ ੨੯॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਸੰਤਨਾਮੁਸੁਣਿਕਾਈਉਛੁਟਨੁਸਾਚੈਨਾਇ॥
ਗੁਰਕੇਚਰਣਸਰੇਵੈਤੀਰਥਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ ਅਗੈਰਗਹਮੰਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੀਨਿਥਾਵੈਥਾਉ॥ ੧॥ ਭਾਈਰਿਸਾਚੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾ॥
ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਈਐਪੁਰਨਅਲਖਅਰੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਟੁਰਬਾਣੀਜੀਨੀਦਿਤਾਸਚੁਨਾਉ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਸਚੁਸ
ਲਾਤਲਾਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਲਾਸਚੇਸਚਨਾਉ॥ ੨॥ ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਾਵਿਸਰੈਸਭਾਮੂਰਤਿਗੁਰੁਆਪਿ॥
ਗੁਰਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਦਿਸਈਆਠਪਹਿਰਤਿਸੁਜਾਪਿ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸਿ॥ ੩॥ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸੁਰੁਏਕੁਤੈਸ
ਕਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਜਿਨਕਉਪੁਗਥਿਲਿਖਿਆਸੇਈਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਗਤੀਮਰੈਨਾਮਾਵੈਨਾਇ॥
੪॥ ੩੦॥ ਜੁਮਲਾਓਪਦੇਮਹਲਾ ੧॥ ੩੩॥ ਮਹਲਾ ੩॥ ੩੧॥ ਮਹਲਾ ੪॥ ੬॥ ਮਃ ੫॥ ੩੦॥ ਜੇਰੂ ੧੦੦॥

ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਖਿਆਖਿਮਨੁਦਾਵਣਾਜਿਉਨਿਉਜਾਪੈਵਾਈ॥ ਜਿਸੇਦਇਸੁਣਈਐਸੋਕੇਵਰੁਕਿਤਥਾਈ॥ ਆਖਣਵਾਏਜੇਤਕੇਸੁਰਿਅੰਖਿਹੋ

ਲਿਵਲਾਇ। ੧॥ ਧਾਬਾ ਅਲਹੁ ਮਗਮ ਅਪਾਗੁ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕ ਥਾਇ ਸਚਾ ਪਰਵਦਿਗੁ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤਰ
ਲਿਖਿ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋਇ। ਜੇ ਸਉ ਸਾਇਰ ਮੇਲੀ ਅਹਿ ਤਿਉ ਨ ਪੁਜਾਵਹਿ ਰੋਇ। ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਅਸੁ ਭਿਉਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਹਿ ਸੇ
ਇ। ੨॥ ਪੀਰ ਪੈ ਕੀ ਮਰਸਾ ਲਕਸਾਰ ਕਸੂ ਦੇ ਅਉਰੁ ਸਹੀਦ। ਸੇਖ ਮਸਾਇ ਕਾ ਜੀ ਮੁਲਾ ਦਰਿਦ ਰਵੇ ਸਰਸੀਦ। ਬਰਕਤਾ ਤੇ
ਨਕਉ ਅਗਲੀ ਪੜ ਦੇਹ ਨਿਦਰੁਦ। ੩॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਾਜੇ ਪੁਛਿ ਨ ਰਹੇ ਪੁਛਿ ਨ ਦੇਵੈ ਲੇਇ। ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ
ਕਰਵ ਕਰੇਇ। ਸਰਨਾ ਦੇਖੈ ਨ ਦਰਿਕ ਰਿਜੈ ਰਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ। ੪॥ ਬਾਵਨਾ ਵਨ ਜਾਣੀ ਅਹਿ ਨਾਵਾ ਕੇ ਵਰੁ ਨਾਉ। ਜਿਥੈ ਵਸੈ ਮੇਰਾ ਪਤਿ
ਸਾਹੁ ਸੈਂਦ੍ਰ ਰੂਪੈ ਭਾਉ। ਅੰਬਾ ਤਿਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਉਕਿਸੈ ਪੁਛਿ ਜਾਉ। ੫॥ ਵਰਨਾ ਵਰਨ ਨ ਕਾਵਨੀ ਜੋ ਕਿਸੈ ਵਡ ਕਰੇਇ। ਵਡੇ
ਬਿਵਡਿ ਮਾਈ ਆਜੈ ਰਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ। ਹੁਕਮ ਸਵਾਰੇ ਆਪਣੈ ਚਸਮਾ ਨਿਲ ਕਰੇਇ। ੬॥ ਸਰੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਲੈਵੈ ਕੈ ਵੀਰ
। ਕੇਵਡ ਰਾਤਾ ਆਖੀ ਐ ਦੇ ਕੈ ਰਹਿ ਆਸੁ ਮਗੀ। ਨਾਨਕ ਤੋਇ ਨ ਆਵਈ ਤਿਰੇ ਨੁਗਹਿ ਨੁਗਹਿ ਰੰਗ। ੭॥ ੧॥ ਸਿਰੀਗੁ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਸਰੋਕੰਤ ਮਹੇਲੀ ਅਸਗਲੀ ਆਕਰਹਿ ਸੀਗਾ ਗੁ। ਗਣ ਤਗਣ ਵਣਿ ਆਈ ਆਸੁ ਹਾਵੈ ਸੁਵਿਕਾ ਗੁ। ਪਾਖੰਡਿ ਪ੍ਰਮੁਖ ਪਾਈ
ਐਖੋਟ ਪਾਨੁ ਖੁਆਗੁ। ੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਇਉਂ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਗੇ। ਤੁਧੁ ਰਾਵ ਨਿਸੇਹ ਗਲੀ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਲੈ ਪਿਸਵਾਰੇ। ੧॥ ਰਹਾਉ।
ਗੁਰਸ ਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀ ਆਤਮੁ ਮਨੁ ਪਿਰੁ ਪਾਸਿ। ਦੁਇ ਕਰਿ ਜੋੜਿ ਖੜੀ ਤਕੈ ਸਚੁ ਕਹੈ ਅਹਰਾਸਿ। ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਸਚੁ ਬੈਵ ਸੀਰਾਇ
ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਸਿ। ੨॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਚੇਰੀ ਕੀ ਚੀਐ ਲਾਲੀ ਮਨੈ ਨਾਉ। ਸਾਠੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੁਟਈ ਸਾਠੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ। ਸਬਦਿ ਰਤੀ
ਮਨੁ ਵੇਪਿ ਆਹੁ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਾਏ ਜਾਉ। ੩॥ ਸਾਧਨ ਰੰਗ ਬੈਸਈ ਜੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਾਹਿ ਸਮਾਈ। ਪਿਰੁ ਗੀਸਾ ਲੁਨ ਉਤੈ ਸਾਚ ਉਮਰੈ
ਨਾਈ। ਨਿਤਰ ਵੈਸੇਹ ਗਲੀ ਸਾਠੀ ਨਰ ਰਿਰਾਇ। ੪॥ ਸਾਚੁ ਪਤੀ ਪਨ ਮਾਡੀ ਐਕਾ ਪਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀਗਾਰ। ਚੰਦਨੁ ਰਤਿ ਵਸਾਇ ਅਮੀ
ਦ ਹੁਦ ਸਵਾਦੁ ਆਗੁ। ਸਦੀ ਪਕੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿ ਆਰਾਮ ਨਾਉ ਉਰਾਗੁ। ੫॥ ਨਾਰੀ ਅੰਦਰਿ ਸੋਝੀ ਮਸਤ ਕਿਮਦੀ ਪਿਆਗੁ। ਸੇਭਾ
ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਲੀ ਸਾਠੈ ਪ੍ਰੇਮ ਅਪਾਗੁ। ਬਿਨੁ ਪਿਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਾਠੇ ਗੁਰ ਕੈ ਚੈਤ ਪਿਆਗੇ। ੬॥ ਨਿਸਿ ਅੰਧਿ ਆਰੀ ਸੁਤੀਏ
ਕਿਉ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਰੋਣਿ ਦਿਹਾਇ। ਅੰਕੁਜ ਲਉ ਤਨੁ ਜਾਲੀ ਅਉ ਮਨੁ ਧਨੁ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਇ। ਨਾਧਨ ਕੰਤ ਨ ਰਾਵੀ ਆਤਾ ਬਿਰਥਾ
ਜੋ ਬਨ ਜਾਇ। ੭॥ ਸੇਭੈ ਕੰਤ ਮਹੇਲਾ ਜੀ ਸੁਤੀ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ। ਹਉ ਸੁਤੀ ਪਿਰੁ ਜਾਗਣਾ ਕਿਸ ਕਉ ਪੁਛਿ ਉਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਿ
ਮੇਲੀ ਰੈਵ ਸੀਨਾ ਨ ਕਪੇ ਮਸਖਾਇ। ੮॥ ੨॥ ਸਿਰੀਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਕਥੈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਵੀਚਾਰੁ ਗੁ।
ਆਪੇ ਰਤੁ ਪਰਖਿ ਤੁੰ ਆਪੇ ਸੋਲਾ ਅਪਾਗੁ। ਸਾਚ ਉਮਾ ਮਹਤੁ ਤੁੰ ਆਪੇ ਦੇਵ ਲਹਾਰੁ। ੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾਰੁ। ਜਿਉ
ਭਾਵੈ ਤੇਭਿ ਰਾਖੁ ਤੁੰ ਹਿਨਾ ਮੁਮਿ ਲੈ ਅਚਾਰੁ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਮਨੀਠੁ। ਆਪੇ ਮੋਤੀ ਉਜਾਏ
ਪੇਠਗ ਤਬ ਸੀਠੁ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰੀਠੁ ਮਠੀਠੁ। ੨॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਧਿ ਬਾ ਆਪੇ ਪਾਰੁ ਅਪਾਰੁ।
ਸਾਠੀ ਵੰਦ ਸੁਨਾਵਤੁੰ ਸਬਾਦਿ ਲਪਾਵ ਲਹਾਰੁ। ਨਿਗਰਿ ਆਰੁ ਨਾਈ ਐਬਾ ਸੁਗੁਰੁ ਬਾਰੁ। ੩॥ ਅਸਾ ਬਿਰੁ ਕਰਤਾ ਦੇਖੀ ਐਰੇ
ਕੇਤੀ ਆਵੈ ਨਾਇ। ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਤੁੰ ਹੋਰ ਚੰਪੀ ਪੈ ਪਾਇ। ਗੁਰਿ ਰਾਖੈ ਸੇਭੈ ਬਰੇ ਸਾਠੇ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਇ। ੪॥ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਐਸਾ ਚੇਰੇ ਰਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ। ਤੁਤ ਨਿਮੈ ਲੁਨ ਲਗਈ ਸਚ ਘਰਿ ਜਿਉ ਉਤਕਾ। ਨਰ ਰਿਕਰੇ ਸਚੁ ਪਾਈ

ਰਹਿਘਰਿਛੋਈ ਨਾਲ
ਹੈ ਛੁਟੀ ਦੁ ਜੈਸਾ ਰਿ॥

ਰਹਿਘਰਿਛੋਈ ਨਾਲ
ਹੈ ਛੁਟੀ ਦੁ ਜੈਸਾ ਰਿ॥

ਬਿਨੁਗੁਣਜਨਮੁਬਿਨੁਸੁ॥੧॥ਮੁਖੇਗੁਣਦਾਸੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਅਵਗਾਣਿਤਿਅਗਿਸਮਾਈਐਗੁਰਮਤਿਪੁਰਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਵਿਨੁਗਸੀਵਪਾਰੀਆਤਕੇਕੰਠਚਰਿ॥ਮੁਲੁਨਬੁਝੈਆਪਣਾਵਸਤੁਰਹੀਘਰਬਾਰਿ॥ਵਿਨੁਵਖਰਦੁਖੁਮਗਲਾਕੁੜਿਮੁਠੀਕੁੜਿ
 ਅਗਿ॥੨॥ਲਾਗਾਅਹਿਨਿਸਿਨਉਤਨਾਪਰਖੇਰਤਨੁਵੀਚਾਰਿ॥ਵਸਤੁਲਹੈਪਾਰਿਆਪਲੈਚਲੈਕਾਰਜੁਸਾਗਿ॥ਵਣ
 ਜਾਰਿਆਸਿਉਵਣਜੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਮੁਖੀਚਾਰਿ॥੩॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਪਾਈਐਜੇਮੇਲੈਮੇਲਾਣਿ
 ਹਰਾਮਿਲਿਅਹੋਇਨਵਿਨੁਵੈਨਿਸੁਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾਰਿ॥ਸਚੈਆਸਦਿਸਦਿਰੈਸਚੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥ਗਾਜਿਨਿਅਪੁ
 ਪਛਾਣਿਆਪਾਰਿਮਾਰਿਮਹਲੁਸੁਥਾਇ॥ਸਚੈਸੇਤੀਗਤਿਆਸਚੈਪਲੈਪਾਇ॥ਵਿਭਵਦਿਸੇਪ੍ਰਕੁਜਾਣੀਐਸਾਚੈਸਾ
 ਚੈਨਾਇ॥੪॥ਸਾਧਨਖਰੀਉਹਵਣੀਜਿਨਿਪਿਰਜਾਤਸੰਗਿ॥ਮਹਲੀਮਹਲੀਬੁਝਾਈਐਸੋਪਿਰਹਵੈਰੰਗਿ॥ਸਚਿ
 ਸੁਗਾਣਿਸਾਭਲੀਪਿਰਮੋਤੀਗੁਣਸੰਗਿ॥੫॥ਕੂਲੀਕੂਲੀਕਲਿਠਕਾਥਲਿਠਕੁਰੂਗਰਿਜਾਉ॥ਬਨਮਹਿਕੂਲੀਜੇਠਿ
 ਗਾਬਿਨੁਗੁਰਬੁਝਨਪਾਉ॥ਨਾਵਹੁਕੂਲੀਜੇਠਿਗਾਠਿਗਾਠਿਰਿਅਵਉਜਾਉ॥੬॥ਪੁਛਹੁਜਾਇਪਧਾਉਆਚਲੇਰਾ
 ਕਹੋਹੋਇ॥ਰਾਜਨੁਜਾਣਹਿਆਪਣਾਦਰਿਪਾਰਿਠਾਕਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਏਕੋਗਵਿਹਰਿਅਦੁਜਾਅਵਹੁਨਕੋਇ॥
 ੮॥੬॥ ੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ॥ਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲੁਜਾਣੀਐਨਿਰਮਲਦੇਹਸਰੀਰੁ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈਮੁਖਿ
 ਵਸੈਸੋਜਾਣੈਅਰੁਪੀਗਾਸਾਜੈਤੈਸੁਖਅਗਲੇਨਾਯਾਗੇਜਮਤੀਰੁ॥੧॥ਕਾਈਰੇਮੈਲੁਨਾਹੀਨਿਰਮਲਨਲਿਨਾਉ॥
 ਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈਕਤੂਹੈਮੈਲੁਰਹੀਸਭਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਮੰਦਰੁਸੋਹਣਾਕੀਆਕਰਵੈਹਾਰਿ॥ਗਵਿ
 ਸਾਸਿਦੀਪਅਨੂਜੋਤਿਵਿਭਵਦਲੋਤਿਅਪਾਰਾਹਟਪਟਣਗੜਕੇਠਤੀਸਚੁਸਉਦਾਵਾਪਾਰਾ॥੨॥ਗਿਆਨ
 ਅੰਜਨਭੇਭੰਜਨਾਦੇਖੁਨਿਰੰਜਨਗੁਣਿ॥ਗੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਜਾਣੀਐਜੇਮਨੁਰਾਬੈਠਾਇ॥ਐਸਾਭਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਸ
 ਹਜੇਯੋਏਮਿਯਾਇ॥੩॥ਕਸਿਕਸਦੀਲਾਈਐਪਰਖੇਹਿਤੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਘੋਟੇਠਉਰਨਪਾਇਨਿਖਰੇਖਜਾਨੈਪ
 ਈ॥ਸਾਸਮੰਦੇਸਾਦੁਰਿਕਾਰਿਉਮਲੁਜਾਇਸਮਾਇ॥੪॥ਸੁਖਕਉਮਾਗੈਸਕੁਕੋਤੁਖਨਮਾਗੈਕੋਇ॥ਸੁਖੈਕਉਤੁਖੁਅ
 ਗਲਾਮਨੁਖਿਬੁਝਨਹੋਇ॥ਸੁਖਦੁਖਸਮਕਰਿਜਾਣੀਅਹਿਸਬਦਿਕੋਵਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੫॥ਬਿਦਪੁਕਾਰੇਵਾਚੀਐਬਾ
 ਣੀਬੁਝਮਖਿਆਸਾ॥ਮੁਨਿਜਨਸੇਵਕਸਾਧਕਾਨਮਿਰਤੇਗੁਣਤਾਸੁ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਭੋਇਗਏਹਉਸਦਬਾਭਿਹਾਰੈਜਾਸੁ॥੬॥
 ਚਤੁਰੁਗਮੈਲੇਮਲੁਕੁਰੇਜਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਹੋਇ॥ਕੁਗਤੀਕੁਏਵਿਨੁਵੈਆਮੁਹੁਕਾਲਾਪਤਿਬੋਇ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿ
 ਸਾਰਿਆਅਵਗਣਮੁਠੀਰੋਇ॥੭॥ਧੋਜਤਧੋਜਤਪਾਇਆਰੁਕਰਿਮਿਐਮਿਯਾਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਘਰਿਵ
 ਸੈਹਉਮੈਵਿਸਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਉਨਲੇਨੋਕਤੇਹਰਿਨਾਇ॥੮॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ॥
 ਸੁਣਿਮਨਕੂਲੇਬਾਵਹੋਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਹਰਿਨਾਪਿਨਾਮੁਧਿਆਇਤੁੰਜਮੁਰਪੈਦੁਖਭਾਗੁ॥ਦੁਖਘਣੈਦੋਹ
 ਗਣੀਕਿਉਬਿਰਹੈਸੁਹਾਗੁ॥੧॥ਕਾਈਰੇਅਵਹੁਨਹੀਮੈਬਾਉ॥ਮੈਪਨਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਹੈਰੁਚੀਆਬਲਿਜਾਉ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਪਤਿਸਾਬਸਿਤਿਸੁਤਿਸਕੈਸੰਗਿਮਿਯਾਉ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਪਤੀਨਦੀਵਉਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਉ॥ਮੈਅੰਧਲੇਨ

ਮੁਨਵੀਸਰੈਕਟਿਕੀਪਰਨਾਉ॥ ਗੁਰੂਨਿਕਾਮਪੁਲਾ॥ ੧॥ ਚੇਲੇਨਾਪੀਠਾਉ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੂਕਾਉਤਪਾਈਸੈ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿ॥
ਸੁਆਉ॥ ਆਇਗਾਇਆਪਛੁਤਾਵਲਾਸਿਉਸੁਏਘਰਿਕਾਉ॥ ੨॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਦੇਹੀਨਿਉਕਲਕਰੀਕੀਤਿ॥ ਤਬਭਗੁਮਤ
ਲੁਨਪਾਈਸੈਬਭਗੁਸਾਂਚੁਨੀਤਿ॥ ਸਬਦਿਰਪੈਘਰੁਪਾਈਸੈਨਿਰਬਾਣੀਪਦੁਨੀਤਿ॥ ੪॥ ਹਉਗੁਰਪੁਛਉਆਪਣੇਗੁਰ
ਪੁਛਿਕਰਕਮਾਉ॥ ਸਬਦਿਸਲਾਯੀਮਨਿਵਸੈਹਉਸੈਦੁਖਨਾਲਿਨਾਉ॥ ਸਹਜੇਹੋਇਮਿਥਾਵਨਾਸਾਚੇਸਾਰਿਮਿਲਾਉ
॥ ਸਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਤਨਿਕਮੁਕੁੰਪੁਸਹੰਕਾਰੁ॥ ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਸਦਾਸਚਾਰਿਰਾਖਤਿਉਰਧਾਗਿ॥ ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵੈਸਾਗੀ
ਐਸਭਨੀਸਾਕਾਅਧਾਰੁ॥ ੬॥ ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮਰਿਹੋਏਫਿਰਿਮਰੈਨਦੁਨੀਵਰਾ॥ ਸਬਦੈਤਿਪਾਈਐਹਰਿਨਾਐਗੈਪਿਆ
ਰੁ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਗੁਰੂਕਾਠੈਰੋਮਰਿਜਨਸੈਦਰੋਵਰਾ॥ ੭॥ ਸਕੁਸਲਾਹੈਆਪਕਉਦਰੁਹੁਵਰੋਹੀਹੋਇ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਆਪੁਨਚੀਨੀ
ਐਕਹੋਸੁਣੇਕਿਅਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਬਦਿਪਛਣੀਐਹਉਸੈਕਰੈਨਕੋਇ॥ ੮॥ ੮॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ੧॥
ਬਿਨੁਪਿਰਪਨਸੀਗਾਰੀਐਜੋਬਨੁਬਾਦਿਖਮਾਹੁ॥ ਨਾਮਦੇਸੁਖਿਸੇਜਨੀ॥ ਬਿਨੁਪਿਰਬਾਦਿਸੀਗਾਰੀ॥ ਦੁਖਘਣੈਦੋਹਾਗਣੀਨਾ
ਘਰਿਸੇਜਨਕੁਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਮਨਰੋਗਅਜਪਦੁਖੁਹੋਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੇਮੁਨਪਾਈਸੈਸਬਦਿਮਿਲੈਰੋਹੁਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਸੇਵਾਸੁਖਪਾਈਐਹਰਿਵਰੁਸਹਜਿਸੀਗਾਰੁ॥ ਸਚਿਮਾਣੇਪਿਰਸੇਜਨੀਗੁਰੁਹੋਤੁਪਿਆਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਇਸਿਵਾਣੀ
ਮੈਗੁਰਿਮੇਲੀਗੁਣਚਾਰੁ॥ ੩॥ ਸਾਚਮਿਲਹੁਦਰੁਕਾਮਣੀਪਿਰਮੋਹੀਰੰਗਲਾਈ॥ ਮਨੁਤਨੁਸਾਰੀਵਗਾਸਿਅਕੀਮਤਿਕ
ਹੁਣਨਜਾਈ॥ ਹਰਿਵਰੁਘਰਿਸੋਹਗਣੀ॥ ਨਿਰਮਲਸਾਚੈਨਾਇ॥ ੩॥ ਮਨਮਹਿਮਨੁਮਾਜੇਮਰੈਤਪਿਰਗੁਰਵੈਨਾਗਿ॥ ਹਉ
ਕਤੁਤਾਰੋਗਭਿਮਿਲੈਗਾਭਿਮੋਤੀਅਨਕਾਹਾਰੁ॥ ਸਤਸਰਾਸੁਖਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ ੪॥ ਬਿਨਮਹਾਉਉਪਜੈ
ਬਿਨਖਪੈਬਿਨੁਆਵੈਬਿਨੁਜਾਇ॥ ਸਬਦੁਪਛਣੈਗਦਿਰੈਨਾਤਿਸੁਕਾਉਸੰਤਾਇ॥ ਸਾਹਿਬੁਅਤੁਲਨਤੇਲੀ
ਐਕਬਨੁਨਪਾਈਆਜਾਇ॥ ੫॥ ਵਪਾਰੀਵਣਜਾਰਿਆਆਏਵਜਹੁਲਿਖਾਈ॥ ਕਾਰਕਮਾਵਹਿਸਚਕੀਲਾਹਮਿ
ਭੈਰਜਾਈ॥ ਪੁਨੀਸਾਰੀਗੁਰਮਿਲੈਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੇਲਤੁਲਾਇਸੀਸਚੁਤਰਾਨੀਤੋ
ਲੁਆਸਾਮਨਸਐਹਣੀਗੁਰਿਠਾਕੀਸਚੁਬੋਲਾ॥ ਆਪਿਤੁਲਾਏਤੋਲਸੀਪੁਰੇਪੁਰਾਤੋਲੁ॥ ੭॥ ਕਥਨੈਕਹਣਿਨ
ਛੁਟੀਐਨਾਪੜਿਪੁਸਤਕਭਾਰਾ॥ ਕਾਇਆਸੋਚਨਪਾਈਐਬਿਨਹਰਿਭਗਤਿਪਿਆਰਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਮੇਲੇ
ਗੁਰਕਰਤਾਰਾ॥ ੮॥ ੮॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਜੇਮਿਲੈਪਾਈਐਰਤਨੁਬੀਚਾਰੁ॥
ਮਨੁਦੀਜੈਗੁਰਆਪਣੈਪਾਈਐਸਰਬਾਪਿਆਰੁ॥ ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਪਾਈਐਅਵਗਣਮੇਟਣਹਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਿਗੁ
ਰਬਿਨੁਗੀਆਨੁਹੋਇ॥ ਪੁਛਹੁਗੁਰਮੈਨਾਰਦੈਬੇਦਬਿਅਸੈਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੀਆਨੁਧਿਆਨੁਪੁਨਿਨਾ
ਣੀਐਅਕਥਕਹਵੈਸੋਇ॥ ਸਭਭਿਭਿਰਬੁਰੀਆਵਲਾਛਾਵਘਣੇਰੀਹੋਇ॥ ਲਾਭਜਵੇਤਰਮਾਣਕੀ
ਗੁਰਭੰਡਰੈਸੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਭੰਡਰੈਪਾਈਐਨਿਰਮਲਨਾਮਪਿਆਰੁ॥ ਸਚੇਦਖਹੁਸੰਢੀਐਪੁਰੈਕਰਮਅਧਾਰੁ॥
ਸੁਖਰਾਤਾਦਖਮੇਟਣੈਸਤਿਗੁਰਮਸੁਰਸੀਪਾਰੁ॥ ੩॥ ਕਵਨਲੁਭਿਖਮੁਰਰਾਵੈਦੂਕੰਧੀਨਾਪਾਰੁ॥ ਨਾਬੋਜੀ

ਨਾਤਲਾਨਾਤਿਸੁ ਵੰਝੁਮਲਾਗੁ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਬੋਧਿ ਬਾਨਰੀ ਪਰਿਉਤਾਰਾ। ੪॥ ਇਕੁ ਤਿਉ ਪਿਆਰਾ ਵਿਸਰੈ ਤੁਖ
ਲਾਗੈ ਸੁਖੁ ਜਾਇ। ਜਿਹਦਾ ਜਲ ਉਜਲਾ ਵਲੀ ਨਾਮੁ ਨ ਪੈਰਸਾਇ। ਘਟੁ ਬਿਨ ਸੈਤੁਖੁ ਅਗਲੈ ਜਮੁ ਪਕੜੈ ਪਛੁਤਾਇ।
੫॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿਗਏ ਤਨੁ ਪਨੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਖਿ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਨੁ ਬਾਰਿ ਪੈਕੁਲੈ ਮਾਰੀਆ ਬੀ। ਸਾਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਬੈ ਕਬਿ। ੬॥ ਆਵੈ ਨਾਇਕੁ ਵਾਈਐ ਪਾਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਇ। ਪੁਰਬ ਲਿਖਿਆ ਕਿਉ ਮੇਟੀਐ ਲਿਖਿ
ਅਲੇਖੁ ਰਜਾਇ। ਬਿਨੁ ਗਰਿਨਾਮ ਨ ਛੁਟੀਐ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੈ ਮਿਠਾਇ। ੭॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮੇਰੇ ਕੋ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਕਾਜੀ ਉਪਰਾਨਾ
ਉਮੈ ਮਾਤਾ ਨ ਲਿਖ ਲਊ ਲੋਕੁ ਨ ਲੱਖਿ ਮਾਨਾ। ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਵੰਚਾਰੀਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ। ੮॥ ੧੦॥
੧॥ ਸਿਰੀਗੁਮਰਣ ੧॥ ੨॥ ਰੋਮਨ ਮੈ ਸੀਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਜਲ ਕਮਲੇ। ਲਾਹੀ ਨਾਇ
ਪਛਾਣੀ ਮੇਰੀ ਵਗੈ ਅਸਨੇ ਹੋ ਜਲ ਮਹਿ ਜੀਉ ਪਾਇ ਕੈ ਬਿਨ ਨ ਲਖ ਮਰਤਿ ਨੇਹ। ੧॥ ਮਨਰੇ ਕਉ ਛੁਟਹਿ ਬਿਨੁ
ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਗਵਹਿ ਆਬਖਸੈ ਰਗਤਿ ਭੰਗ। ੧॥ ਰਾਉ ਰੋਮਨ ਮੈ ਸੀਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ
ਛੁਲੀ ਨੀਗਾ। ਜੀਉ ਅਪਕੂਤਿ ਉਤਖ ਘੋਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਤਿ ਸਰੀਰਾ। ਬਿਨੁ ਨ ਲਖੀ ਨ ਜੀਵੈ ਪੁਰਜਾ ਏ ਮਭਿ ਪੀਰਾ। ੨॥
ਰੋਮਨ ਮੈ ਸੀਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਜਲ ਕਮਲੇ। ਸਰਬ ਰਿਝ ਲਹੀਆ ਵਲੋਇ ਕਬੂਤਰ ਪਵਈ ਕੇਹਾ। ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ
ਸੋ ਪਾਈਐ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇਆ ਸਿਰੇ ਦੇਹਾ। ੩॥ ਰੋਮਨ ਮੈ ਸੀਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਜਲ ਕਮਲੇ। ਆਵਣੁ ਆਪੇਖ
ਵੈਤੁ ਪਕ ਉਖ ਪਲਿਨ ਦੇਹਾ। ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਛੁਰੀਆ ਸਚਿ ਵਡੇ ਆਈ ਦੇਹਾ। ੪॥ ਰੋਮਨ ਮੈ ਸੀਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਜਲ ਕਮਲੇ। ਸੁਗਾ ਬਿਨੁ ਪਲੁ ਨੀਂਦ ਨ ਸੇਵਈ ਨ ਏਤੁ ਰਿਹਦੁ ਗਿ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ਨਾਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹੁ
ਗਿ। ੫॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗਣਤਗਣ ਵਲੀ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁਹੇ। ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਗੁਰਮਤਿ ਤੋਇ ਤਪਾਈ
ਐ ਸੁਰਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ੬॥ ਸਚਾਨੇ ਹੁਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ। ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤਿਰੁਵਟੈ ਸੋਈ ਹੋ
ਇ। ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਕਾਗਾ ਹੋਇ। ੭॥ ਪੋਲਿ ਗਏ ਸੇਖ ਲੁਕੇ ਰੁਗ ਦੇ ਸਰਤ ਲਿ। ਘਣੀ ਕਿਮੁ ਤਿਕਿਚ ਲ
ਵਾਖੇ ਲਛਮੁ ਕਿਕਾਇ। ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੇ ਮਿਲੈ ਨਾਇ ਸਚਾ ਪਿਨ੍ਹ ਮਲਿ। ੮॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਉਪਜੈ ਹਉ ਮੈ ਲੁਨਾ
ਇ। ਸਿਉ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਵਗ ਕਿ ਕਰੇ ਕਰਾਇ। ੯॥ ਮਿਲਿ
ਆਕਾਸਿ ਅਮੋਲੀਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਪਤੀਆਇ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ਨਾਪਵੈ ਵੀਛੁੜੇ ਰੋਹਾਖਾਇ। ਨਾਨਕ ਦਰੁ ਘਰੁ ਏਕੁ ਹੋਅ
ਦਰੁ ਨ ਦੁਨੀਆਇ। ੧੦॥ ੧੧॥ ੧॥ ਸਿਰੀਗੁਮਰਣ ੧॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕੁਲੈ ਕੁਲਾਈਐ ਕੁਲੀਠ ਉਰਨ ਕਾਇ। ਗੁਰ ਬਿਨੁ
ਕੋਨ ਰਿਖਾਈ ਅੰਧੀ ਆਵੈ ਨਾਇ। ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ। ੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਰਲੈ ਕੁਲਾ
ਇ। ਗੁਰਮਿ ਕੁਲੀਠੋਹ ਗਲੀ ਨਾਪਿਰਾ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ। ੧॥ ਰਾਉ ਕੁਲੀਠਿ ਰੋਦਿ ਸਤਿ ਗੁਣੀ ਗ੍ਰਿਹਤ ਜੀਆਇ। ਕੁਲੀਠੁ
ਰਿਝ ਲਿਖ ਨੈਠ ਰਮੈ ਮਨੁ ਰੋਧਾਇ। ਪੁਰੁ ਵਛੁਰੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗਰਬਿ ਮੁਠੀ ਧਿਲ ਲਾਇ। ੨॥ ਵੀਛੁੜੇ ਆਗੁਰੇ ਮੇਲ
ਸੀਹਰਿ ਸਿਨਾਮ ਪਿਆਰਾ। ਸਾਤਿ ਸਹਜਿ ਸੋਭਾ ਘਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ। ਜਿਉ ਕਾਵੈ ਤਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ

ਈ

ਵਨਭਗੁ ॥ ੨ ॥ ਅਖਰਪਾਤ੍ਰਿਕੁ ਕੁਲੀਐ ਭੇਖੀ ਬਹੁਤੁ ਮਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੀਰਥਨਾਤਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਮਨਮਹਿ ਮੈਲੁ ਹੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁ
ਕਿੰਨਿ ਸਮਝਈ ਸੈ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਭਤਨੁ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਗੁ ॥ ਸਾਧਨ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁ
ਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾ ॥ ਘਰਹੀ ਸੋਪਿ ਰੁਪਾਇਆ ਗੁਰਕੈ ਤੇਤ ਅਪਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਕਾ
ਸਬਦੁ ਮਨਦਾਸਿਆ ॥ ਉਮੈ ਵਿਚੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਮਾਨਿ ਹੋਇ ॥ ੬ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪ
ਨਲਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਕੀ ਚਰਣੀ ਭਗਿਰਹੁ ਵਿਚੁ ਅਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਗਤਿ ਆਸਚੇ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ੭ ॥ ਕੁਲਦੁ ਅੰਦਰਿ
ਕੁਕੈ ਅਭੁਗੁ ਗੁਰਕਰਤਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇਆ ਲਾਗਤਿ ਸੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ੮ ॥

੧੧੨ ॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਾਨ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਘਰਨਾਹਿ ॥ ਧਨਿ ਜੋ ਬੰਨਿ ਗੁਠਾਹਿ ਆਲ੍ਹਿ
ਯੋਭੈ ਅੰਤਕਾਹਿ ॥ ਸੋਠਗੁ ਭੁਲੀ ॥ ਉਮੁ ਧੀਸਾ ਵਰਤੈ ਸਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪੀਤ ਮਾਝੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਬਿਨੁ ਅਵ
ਹੁ ਨ ਭਵਈ ਤੁਝ ਦਹਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸਭਾ ਹੀਰਾ ਸਿਉ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਜੋਦੀ ਸੈ ਸੋਚ ਲਸੀ ਕੁਨਾ ਮੇ
ਨ ਦੇਖੁ ॥ ਵਾਟ ਵਟ ਉਘਾਇਆ ਤਿਨੁ ਲਦਾ ਸਾਧੁ ਦੇਖੁ ॥ ੨ ॥ ਆਖਾਇਆ ਖਰਿਕੇ ਤੇ ਗੁਰਬਿਨੁ ਬੁਝਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਵ
ਰਾਣੀ ਮਿਲੈ ਸਾਚਿ ਰਪੈ ਪਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤੁ ਪੁਰਾਵਹਿ ਸੇਭ ਲੇਖੋ ਦਾਖਰਨ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਮਨੁ ਖੋਖੈ
ਰਾਸਿ ॥ ਅਸਟ ਪਾਤੁ ਪਾਤਿ ਸਾਹਕੀ ਘਟੀਐ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥ ਅਪੇ ਪਰਖੇ ਪਾਰਖੁ ਪਦੈ ਖਜਾਨੈ ਰਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਦੈ
ਗੁਣੀ ਭੀਠੇ ਕੇਵਲਾਈ ॥ ਕਹਣੈ ਤਾ ਬਨ ਲਭਈ ਸਚੇ ਟਿਕੈ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਤੂੰ ਸਭਾ ਹਦਾ ਹੋਰੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ
॥ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਉਮੈ ਵਾਹੁ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਪਾਈਐ ਬਿਖਿਆ ਦੁਜਾ ਸਾਹੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਕ
ਮਿਨ ਆਵਈ ਮਾਇਆ ਭੀਕਾ ਸਾਹੁ ॥ ੬ ॥ ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਨੀਮਿ ਆਸਾ ਸਾਰ ਸਕਸਖਾਈ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧਿ ਰਛਾਈਐ ਮੁਹਿ ਮੁਹਿ
ਦਾਖਾਈ ॥ ਅਵਗਾਇ ਬਧਾ ਮਾਰੀਐ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਈ ॥ ੭ ॥ ਸਰ ਬੇਬਾਈ ਏਕਤੁ ਜਿਉ ਕਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਸਰਾਮ ਨਿਵਸੈ ਨਾਮੁ ॥ ਭੁਲੇ ਪਤਿ ਸਾਖਾ ॥ ਉਮੈ ਰੋਗਾ ਵਾਈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਰਾਖਾ ॥ ੮ ॥ ਆਕਾਸੀ ਪਾਤੁ ਲਿਤੁ ਤਿ
ਵਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਰਗਤੀ ਰਾਉ ਤੁਝ ਆਪੇ ਮਿਲਾਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਉ ਕਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਈ ॥
੯ ॥ ੧੩ ॥

੧੧੩ ॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਾਨ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੋਧਿਆ ਅਵਹੁ ਕਿਕਰੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਗਤਿ ਸੁਖੁ ਉ
ਪਜੈ ਪੁਰਾਤ ਉਸੁਖ ਸਾਹੁ ॥ ਜਿਉ ਕਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਮੈਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਸਾਚੀ ਖਸਮ ਰਜਾਈ ॥ ਸਿਰੀਤ
ਨੁ ਮਨੁ ਜਾਨਿ ਸੀਗਾ ॥ ਰਿਅਤਿ ਸੁਸੇਤੀ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਬੈਸੰਤ ਰਿਹੋ ਮੀਐ ਇਕਰਤੀ ਤੇਲਿ ਕਟਾਈ ॥ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਕਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਅਗਨਿ ਨ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ਜੇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਰਧ ਸਰੀ
ਰੁ ਕਟਾਈਐ ਸਿਰਕਰ ਵਤੁ ਪਰਾਈ ॥ ਤਨੁ ਮੈਰਿ ਲਿਗਾ ਲੀਐ ਰੀਮਨ ਤੇਰੇ ਗੁਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ਸਰਾਭੀ
ਭੋਰਿ ਵਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕੰਚਨ ਕੋ ਕੋਟ ਵਤੁ ਕਰੀ ਬਹੁ ਵਰਗੈ ਵਰਦਾਨੁ ॥ ਕੁਮਾਰੁ ਗਉ ਆਪਣੀ ਕੀਅੰਤ ਰਿਗਰ ਬੁਗਮਾਨੁ
॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੋਧਿਆ ਗੁਰੀ ਆਸਚੁ ਰਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਰਬੁ ਧੀਕੇਤੀ ਆਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕੇਤੇ ਬੰਧਨ ਜੀਅ ਕੇ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਮੋਖਦਮਾਗਸਚਤੁਰੈਸਭੁਕੇ ਉਪਰਿਸਚੁਮਾਗੁ॥੫॥ ਸਭੁਕੇ ਉਚਾਅਖੀਐਨੀਦੁਨਦੀਸੈਕੋਇ॥੬॥
ਭਾਂਡੈਸਾਭੈਐਇਕੁਰਾਨਦੁਤਿਹੁਲੇਇ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਸਚੁਪਈਐਪੁਰਿਬਖਸਿਨਮੇਟੈਕੋਇ॥੭॥ ਸਾਧੁਮਿਲੈਸਾਧੁ
ਜਨੈਸੰਤੋਖੁਵਸੈਗੁਰਗਾਇ॥ਅਕਥਕਥਾਵੀਚਾਰੀਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਰਿਸਮਾਇ॥੮॥ ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤੋਖਿਆਦਰਗਪੈ
ਧਾਜਾਇ॥੯॥ ਪਟਿਪਟਿਵਜੈਕਿਗੁਰੀਅਨਾਦਿਨੁਸਬਦਿਸੁਰਾਇ॥ਵਿਰਲੇਕਉਸੋਈਪਈਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਛੁਟੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥੧੦॥ ॥ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ॥ ॥ਚਿਤੋਦਿਸਾਹਿਪਉਲਹਿ
ਬਗੇਬੰਕਦੁਅਰਾ॥ਕਰਿਮਨਖੁਸੀਊਸਾਰਿਆਦੁਜੈਹੋਤਿਪਿਆਰੇ॥ਅੰਦਰੁਖਾਲੀਧੇਮਾਬਿਨੁਛਹਿਛੇਰੀਤਨੁਛਗੁ॥੧॥ ਭਾ
ਈਹੋਤੁਪਨੁਸਾਖਿਨੋਹੋਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਪਨੁਨਿਰਮਲੇਗੁਰਦਾਤਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਪਨੁਨਿਰਮਲੇ
ਜੇਦੇਵੈਦੇਵਦਹਾਗੁ॥ਅਭੈਪੁਛਨਹੋਵਈਜਿਸੁਬੋਲੀਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁ॥ਆਪਿਛਰਾਏਛੁਟੀਐਆਪੇਬਖਸਾਇਹੁਗੁ॥੩॥
ਮਨਮੁਖੁਜਾਣੈਆਪਣੇਪੀਆਪੁਤਸੰਜੋਗੁ॥ਨਾਹੀਦੇਖਿਵਿਗਾਸੀਅਹਿਨਾਏਹੁਖਸੁਸੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਰੰਗਾਵਲੇਅਹਿ
ਨਿਸਿਹਰਿਰਸੁਭੋਗੁ॥੪॥ ਚਿਤੁਚਲੈਵਿਤੁਜਾਵਣੇਸਾਕਤਛੋਲਿਛੋਲਾਇ॥ਬਾਹਰਿਛੁਛਿਵਿਗੁਰੀਐਪਾਰਿਮਹਿਵਸ
ਤੁਸੁਥਾਇ॥ਮਨਮੁਖੁਉਮੈਕਰਿਮੁਸੀਗੁਰਮੁਖਿਪਲੈਪਾਇ॥ਸਾਕਤਨਿਰਗੁਣਿਆਰਿਆਆਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥ਰਕ
ਤੁਬਿੰਦਕਾਇਤੁਤੇਅਗਨੀਪਸਿਪਿਰਾਣੁ॥ਪਵਣੈਕੈਵਸਿਦੇਹੁਰੀਮਸਤਕਿਸਚੁਨੀਸਲੁ॥੫॥ ਬਹੁਤਾਨੀਵਲੁਮੰਗੀ
ਐਮੁਆਲੇਕੈਕੋਇ॥ਸੁਖਜੀਵਣੁਤਿਸੁਆਖੀਐਜੀਸੁਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿਆਸੋਇ॥ਨਾਮਾਵਿਹੁਣੇਕਿਆਗਲੀਜਿਸੁਹਰਿਗੁ
ਰਦਰਸੁਨੋਇ॥੬॥ ਜੀਉਸੁਪਨੈਨਿਸਿਭੁਲੀਐਜਬਲਗੀਨਿਦੁਹੋਇ॥ਇਉਸਰਪਾਨਿਕੈਵਸਿਜੀਅਕਾਅੰਤਰਿ
ਤਉਮੈਦੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਹੋਇਵੀਚਾਰੀਐਸੁਪਨਾਇਹੁਜਗੁਛੋਇ॥੭॥ ਅਗਨਿਮਰੈਜਲੁਪਾਈਐਜੀਉਬਾਰਿ
ਕਦੁਪੈਮਾਇ॥ਬਿਨੁਜਲਕਮਲਸੁਨਾਬੀਐਬਿਨੁਜਲਮੀਨੁਮਰਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਿਲੈਨੀਵਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਇ॥੮॥੧੫॥ ॥ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ॥ ॥ਗੁਰੁਦੇਖਿਛਰਾਵਣੇਪਈਅਕੈਰੀਆਸੁ॥ਉਚਉਪਰ
ਬਤੁਰਾਖੜੋਨਪਉੜੀਤਿਤਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਜਾਣਿਆਗੁਰਮੇਲੀਤਰੀਆਸੁ॥੧॥ ਰਾਈਰੇਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਰਗ
ਉ॥ਪੁਰਾਸਤਿਹੁਕਸਿਮਿਲੈਗੁਰੁਤਰੇਹਰਿਨਾਉ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਲਾਚਲਾਜੇਕਰੀਜਾਣਾਚਲਣਹੁਜੇਆਇਆ
ਸੋਚਲਸੀਅਮਰਸੁਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁ॥ਕੀਸਚਾਸਾਯਾਣਾਸਚੈਬਾਨਪਿਆਗੁ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਹਣੇਪਕੋਕੇ
ਟਿਹਨਾਗਾਹਸਤੀਘੋੜੇਪਾਖਰੇਲਾਸਕਰਿਲਖਅਪਾਗਾ॥ਕਿਸਹੀਨਾਲਿਨਚਲਿਆਖਪਿਖਪਿਮੁਏਅਸਾਗ॥੩॥
॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੰਚੀਐਮਾਲੁਜਾਲੁਜੰਜਾਲੁ॥ਸਰਨਗਮਾਹਿਦੇਹੀਛੇਰੀਐਬਿਨੁਨਾਵੈਸ਼ਿਰਿਕਾਯਾ॥ਪਿਰੁਪਵੈਜੀਉ
ਖੇਲਸੀਬੁਝਣੈਲੀਕਿਆਤਲਾ॥੪॥ ਪੁਤਦੇਖਿਵਿਗਾਸੀਐਨਾਹੀਸੇਜਰਤਾਗੁ॥ਚਿਅਚੰਦਨੁਲਾਈਐਕਪੜੁਗੁਪੁ
ਸੀਗਾਗੁ॥ਖੇਹੁਖੇਹਰਲਾਈਐਛੋਰਲੈਘਰਬਾਗੁ॥੫॥ ਮਹਰਮਲੁਕਕਹਾਈਐਰਾਜਾਗੁ॥ਉਕਿਖਾਨਾਚਉਪਰੀ
ਰਾਉਸਦਾਈਐਜਲਿਬਲੀਐਅਭਿਮਾਨਾ॥ਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਿਉਰਵਿਦਪਾਕਾਨੁ॥੬॥ ਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇ

ਸੀਜੇਆਈਆਨਗਮਾਹਿ। ਸਕੁਜਗੁਕਨਲਕੋਠੀਤਨੁਮਨੁਦੇਹੁਆਹ। ਗੁਰਿਗਬੇਸੇਰਿਮਲੇਸਬਦਿਨਿਵਰੀਕਾਹਿ। ੭
।। ਨਨਕਤਰੀਐਸਚਿਨਾਇਸਿਰੀਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹ। ਮੈਹਰਿਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਹਰਿਨਾਮੁਰਤਨੁਵੇਸਾਹ। ਮਨਮੁਖਭਉਜਲਪਾਚਿ
ਮੁਏਹੁਮੁਖਿਤਰੇਅਬਾਹੁ। ੮॥ ੧੬॥

ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ ੧॥ ਅਘਰੁ ੨॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧। ਮੁਕਾਮੁਕਰਿਘ

ਰਿਬੈਸਦਾਨਿਤਚਲਏਕੀਧੋਖਾ। ਮੁਕਾਮੁਤਪਰਜਾਣੀਐਜਾਰੈਨਿਹਚਲੁਕਾ। ਦੁਨੀਆਕੈਸਿਮੁਕਾਮੇ। ਕਰਿਸਿਦਕੁ
ਕਰਣੀਭਰਚਬਾਂਧੁਲਾਗਹੁਨਾਮੇ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗੀਤਾਸ ਫੁਕਰਿਬਤੈਮੁਲਾਬਤੈਮੁਕਾਮੀ। ਪੀਠਿਤਵਖਣਹਿ
ਪੋਥੀਆਸਿਪਬਧਤਿਦੇਵਸਥਾਨ। ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਮੁਨਿਜਨਜੇਖਪੀਰਸਲਾਗ। ਦਰਿਕੁਚਕੁਚਾਕਰਿਗਏਅਵੇ
ਭਿਚਲਣਹਾਗਾ। ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਮਲੁਕਉਮੋਗਏਕਰਿਕਰਿਕੁਚਾ। ਘਨੀਮੁਤਕਿਚਲਣਾਦਿਲਸਮਝਤੁਭਿਪਹੁਚਾ।
ਗਾਸਬਦਾਹਿਸਾਹਿਵਖਾਣੀਐਵਿਰਲਾਤ ਖੁਏਕੋਇ। ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਲਿਬਾਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ। ੫॥ ਅਲਾ
ਹੁਅਲਾਖੁਅਗੀਮੁਕਾਦਰਕਰਣਹਾਹੁਕਰੀਮੁ। ਸਕੁਦੁਨੀਆਵਣਜਾਵਣੀਖਕਾਮੁਏਕੁਰੀਮੁ। ੬॥ ਮੁਕਾਮੁਤਿਸਨੇਆਖੀਐ
ਜਿਸੁਸਿਸਨੇਵੇਲੇਖਾ। ਅਸਮਾਨੁਪਰਤੀਚਲਸੀਮੁਕਾਮੁਓਹਿਏਕੁ। ੭॥ ਦਿਨਗਵਿਚਲੈਨਿਸਿਸਚਿਲੈਤਾਰਿਕਾਲ
ਖਪਲੇਇ। ਮੁਕਾਮੁਓਹਿਏਕੁਹੈਨਾਨਕਾਸਚੁਬੁਗੋਇ। ੮॥ ੧੭॥

ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ ੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗਤਿਕੀਜੈਬਿਨੁਗੁਰਗਤਿਨਹੋਇ। ਆਪੈਆਪੁਮਿਲਾਏਬੁਝੈਤਨਿਰਮਲੁਪੈਵੈਕੋਇ। ਹਰਿ
ਜੀਉਸਰਾਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵੋਹੋਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਿਗਤਿਹੀਦੁਕਾਹੋਜਗਿਆਇਆ। ਪੁਰਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਬਿਰ
ਥਾਨਨਮੁਗਵਾਇਆ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇਹਰਿਜਗਜੀਵਨੁਦਤਾਅਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏ। ਜੀਅਜੰਤਏਕਿਆਵੇਚਰੇ
ਕਿਅਕੋਆਖਿਸੁਣਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵਰਿਐਈਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ। ੨॥ ਦਿਖਿਕੁਟੰਬੁਮੇਲੋਕਾਣਾਚਲਦਿਆਸ
ਲਿਨਜਾਈ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਹੁਣਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਤਿਸਕੀਕੀਸਨਪਾਈ। ਪ੍ਰਕੁਸਖਾਹਰਿਨੀਉਮੇਰਾਅੰਤੋਹੋਇਸਖਾ
ਈ। ੩॥ ਪੇਈਅਨੈਜਗਜੀਵਨੁਦਤਾਮਨਮੁਖਪਤਿਗਵਾਈ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਮਗੁਨਏਏਠਉਰਨਕਾਈ। ੪
ਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਨੀਵਸਿਆਅੰਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਾਈ। ੫॥ ਪੇਈਅਨੈਜਗਜੀਵਨੁਦਤਾਗੁਰਮਤਿਮੀਨਿਵਸਾਈਆ
ਮਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਗਤੀਹਉਮੈਮੋਹੁਕਾਈਆ। ਜਿਸੁਸਿਓਰਤਤੈਸੋਹੋਵੈਸਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇਆ। ੬॥ ਆ
ਪੇਨਦਰਿਕਰੇਭਾਉਲਾਏਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਗਾ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਸਾਜੁਭਿਪਜੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਗਿ। ਹਰਿਗੁਣਦਾਤਾ
ਸਦਮੁਨਿਵਸੈ। ਸਚੁਗਖਿਆਉਰਪਾਗਿ। ੭॥ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਦਨਿਰਮਲਾਮਨਿਨਿਰਮਲਪਾਇਆਜਾਇ। ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਹਰਿਦ੍ਰਿਸੁਉਮੈਤਖਸਭੁਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਨੁਦਾਇਆਹਉਸਦਬਲਿਭੈਜਾਉ। ੮॥ ਆਪਣੈਮਨਚਿਤਿਕਹੈਕਹਾ
ਏਬਿਨੁਗੁਰਆਪੁਨਜਾਈ। ਹਰਿਨੀਉਭਗਤਿਵਛਲੁਸੁਖਦਾਤਾਕਰਿਕਰਿਪਾਮੀਨਿਵਸਾਈ। ਨਾਨਕਸੇਭਾਸੁਰਤਿਏ

ਇਪ੍ਰਕੁਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈ॥ ੮॥੧॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜਮਡੰਡੁਲ
ਗੋਤਿਨਆਈ॥ਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਉਬਹੋਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ਪੁਰਿਪੁ
ਰਾਖਿਕਰਤੈਲਿਖਿਆਤਿਨਾਗੁਰਮਾਤਿਨੀਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੰਦੁਸਤਿਗੁਰਪਰਤੀਤਿਨਆਵਈਨਮਿਨ
ਲਗੋਕਾਉ॥ਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਈਦੁਖਮਹਿਸਦੈਸਮਾਈ॥੨॥ਜੇਹਰਿਹਰਿਕੀਚੈਬਹੁਤੁਲੈਚੈਐਕਿਰਤੁਨਮੇ
ਇਆਜਾਈ॥ਹਰਿਕਾਕਾਕਾਕੁਗਤੀਮੰਨਿਆਸੇਰਗਤਪਏਦਰਿਬਾਈ॥ਗੁਰੁਸਬਦੁਵੇਨਾਵੈਗਸਿਉਬਿਨੁਕਿਰ
ਪਾਲਇਆਨਜਾਈ॥ਜੇਸਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨੀਰੀਐਰੀਬਿਖੁਫਲੁਲਾਗੈਪਾਈ॥੩॥ਸੇਜਨਸਚੇਨਿਰਮਲੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਲਿਪਿਆਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਰਣਕਮਾਵਦੇਬਿਖੁਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਰਾ॥੪॥ਮਨਹਠਿਕਿਤੈਉਪਾਇਨਛੁਟੀਐਸਿੰਮੁ
ਤਿਸਾਸਦੈਸੇਪੁਜਾਈ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧੁਉਬਹੋਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਈ॥੫॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪੈਜਿਨੁਅੰਤਨ
ਪਾਰਾਵਹਾਗੁਰਮੁਖਿਸੇਈਸਿਓਦੇਜਨਕਿਰਪਾਕਰੇਕਰਤਾਰਾ॥੬॥ਨਾਨਕਦਾਤਾਏਕੁਹੈਮਦੁਰਨਕੋਈਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੮॥੧॥ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ੩॥ਪੰਖੀਬਿਰਖਸੁਹਵਨਾਸਦੁਰਗੋ
ਗੁਰਗਾਈ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਸਹਜਿਰਤੈਉਡੈਨਾਵੈਜਾਈ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਈ॥੧॥ਮਨ
ਰੇਗੁਰਕੀਕਰਕਮਾਈ॥ਗੁਰਕੈਰਾਣੈਜੇਚਲਹਿਤਾਅਨਾਦਿਗੁਰਚਹਿਹਰਿਨਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਖੀਬਿਰਖਸੁਹਵਨੈਉਹਰਿ
ਚਹੁਦਿਸਜਾਹਿ॥ਜੇਤਾਉਡਹਿਦੁਖਘਣੈਨਿਤਦਝਹਿਤੈਥਿਲਲਾਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮਹਲੁਨਜਾਪਈਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫਲੁਪਾ
ਹਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਹਰਿਆਵਲਾਸਾਚੈਸਹਜਿਸੁਗਾਈ॥ਸਾਖਾਤੀਨਿਨਿਵਾਰੀਆਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ਸਮੈ
ਮ੍ਰਿਤਫਲੁਹਰਿਏਕੁਹੈਆਪੇਦੇਇਖਵਾਈ॥੩॥ਮਨਮੁਖਉਰੇਸੁਕਿਗਏਨਾਫਲੁਤਿਨਾਛਾਂਉ॥ਤਿਨਾਪਾਸਿਨਬੈਸੀਐ
ਓਨਾਘਗੁਨਗੀਰਾਉ॥ਕਟੀਅਹਿਤੈਨਿਤਨਾਲੀਅਹਿਓਨਾਸਬਦੁਨਨਾਉ॥੪॥ਹੁਕਮੇਕਰਮਕਮਾਵਦੇਪਾਇਐਕਿਰਤਿ
ਫਿਰਾਉ॥ਹੁਕਮੇਰਸਨੁਦੇਖਲਾਜਹਰੇਜਹਿਤਹਜਾਉ॥ਹੁਕਮੇਹਰਿਹਰਿਦੂਸੈਹੁਕਮੇਸਚਿਸਮਾਉ॥੫॥ਹੁਕਮੁਜਾਣ
ਹਿਬਪੁਨੈਭੁਲੇਫਿਰਹਿਗਵਾਰਾ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਦੇਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰਾ॥ਅੰਤਰਿਸਾਤਿਨਆਵਈਨਾਸਠਿ
ਲਗੈਪਿਆਰਾ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖੀਆਖੁਹੋਸੇਹੋਗੁਰਕੈਹੋਤਿਪਿਆਰੀ॥ਸਤੀਭਗਤੀਸਚਿਰਤੇਦਰਿਸਚੈਸਤਿਆਰਾ॥ਆਏ
ਸੇਪਰਵਾਹੁਹੈਸਭਕੁਲਕਾਕਰਹਿਉਪਾਰਾ॥੭॥ਸਭਨਦਰੀਕਰਮਕਮਾਵਦੇਨਦਰੀਬਾਹਰਿਨਕੋਈ॥ਜੈਸੀਨਦਰਿਕ
ਰਿਦੇਖੈਸਚਤੈਸਾਹੀਕੋਹੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਆਕਰਮਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੮॥੧॥ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ੩॥
੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਮਨਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਮੁਖਉਨਲੇਹਰਿਵਸਿਆਸਨਿਆ
ਈ॥ਸਤਜੇਹੀਸੁਖੁਪਾਈਐਸਹਜੇਹੋਸਮਾਈ॥੧॥ਕਾਈਰਿਵਾਸਨਿਦਾਸਾਹੋਈ॥ਗੁਰਕੀਸਿਵਾਗੁਰਗਤਿਤੋ
ਵਿਰਯਾਪਾਏਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸੁਹਾਗੁਸੁਹਾਗਣੀਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਗਾਈ॥ਸਦਾਪਿਰੁਨਿਤਚਲੁਪਾਈਐ
ਨਥਿਹੁਮਰੈਨਜਾਈ॥ਸਬਦਿਮਿਲੀਨਾਵੀਛੁਡੈਪਿਰਕੈਅਕਿਸਮਾਈ॥੨॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਅਤਿਉਜਲਾਬਿਨੁਗੁਰਪਾਇ

ਦੂਜਾ

੪ ਦੁਖੁਖਿ ਏਹੁਨੀਉਥ
ਪੁਰੋਹਿਤਿ ਕਰਮਕਮ
ਇ॥

ਆਨਜਾਇ॥ ਪਾਠੁਪੜੈ ਨਾ ਬੁਝਈ ਭੇਖੀਰੀ ਮਭੁਲਾਇ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਾਇ॥ ਆਰਜਨਾ ਹਰਿ ਸੁਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ
ਚੁਕਾਇ॥ ਅਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸੁਕਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨ ਗੁਣ ਖੀਆ ਠਿਕੈ॥ ਮਨੁ ਖਨੋ ਗਈ ਖਾਇ॥ ਸਬਦੇ ਨਾ ਮੁਖਿ ਮਾਈ॥ ਮੈ ਸਬਦੇ ਸ
ਰਿਸਮਾਇ॥ ੪॥ ਮਾਇਆ ਕੁਲੇ ਸਿਧ ਫਿਰਿ ਸਮਾਧਿ ਨ ਲਗੈ ਸੁਕਾਇ॥ ਤੀਨੇ ਲੋਇ ਵਿਆਪਿ ਤੈ॥ ਅਧਿਕਰੀ ਲਪਟਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖ
ਤਿਨ ਪਾਈ॥ ਮੈ ਨਾ ਦੁਖਿ ਪਾਮਾਇ॥ ਮਾਨਾਇ॥ ਮਾਇਆ ਕਿਸਨੋ ਆਖੀ॥ ਮੈ ਕੀਆ ਮਾਇਆ ਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰਹੁ ਨ ਦੁਕਈ॥
ਵਿਚੁਤੁ ਉਮੈ ਜਾਇ॥ ੫॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਰਗਤਿ ਨੋ ਵਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਾਇਨ ਪਾਇ॥ ਸਬਦੇ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੀ॥ ਮੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਕ੍ਰਮੁ ਜਾ
ਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ॥ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਕਾਇ॥ ੬॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਰਗਤਿ ਨੋਇ॥ ਰਗਤਿ ਦੇ
ਛਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੇ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਮੈ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ੮॥ ੪॥

॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖ ॥ ੩॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਮੈ ਪ੍ਰਕੀਰਨਾ ਆਖੈ ਰਹੀ ਮਭੁਲਾਇ॥ ਮਨੁ ਖਕਰਮਕਰਹਿ ਨੀਬੁਝਹਿ ਬਿਰ
ਥਾਨ ਮੁਗਵਾਇ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਰੇ ਨਾ ਮੁਖ ਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਪੁਰ
ਸਾਲਾਹੀ॥ ਮੈ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਮੁ ਗਾਇਆ ਭਉਰਾ ਗਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਬਦੁ ਕਮਾਈ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਘਰਿ ਮਹਲਿ ਸਹਿ ਸਮਾਈ॥ ਮੈ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸਕੈ ਖਾਇ॥ ੨॥ ਨਾਮਾ ਛੀਬਾ ਕਬੀਰੁ
ਜੁਲਾਹਾ ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਸ੍ਰਹਮ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਹਉ ਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਸੁਰਿ ਨ ਰਤਿ ਨ ਕੀਬਾਣੀ ਗਾ
ਵਹਿ ਕੇ ਇਨ ਮੈ ਵੈਰਾਈ॥ ੩॥ ਵੈਤ ਪੁਤੁ ਕਰਮ ਪਰਮੰਜਨ ਮਨ ਪੜੈ ਦੁਜਾ ਕਾ ਉਨ ਜਾਣੈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬੋਲੈ ਮੈ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਹੋਆ ਅਨਾਦਿ ਨੁਨਾ ਮੁਵਖਾਣੈ॥ ਏਕੋ ਪੜੈ ਏਕੋ ਨਾਉ ਬੁਝੈ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ॥ ੪॥ ਪਦੁ ਦਰਸਨ ਜੋਰੀ ਸਿਨਿਆਸੀ
ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨੀਉ ਮਨਿ ਵਸਾਇ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲ
ਗੈ॥ ਆਵਦੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਇ॥ ੫॥ ਪੀਤਿ ਤਪਨਿ ਪਨਿ ਵਾਟੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਰਹੀ ਮਭੁਲਾਇ॥ ਲਖ ਰਉਰਾ ਸੀਹ ਠੇਹੁ ਪਾਇ
ਆ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਇ॥ ਜਾਨਾਉ ਚੇਤੇ ਤਾਗਤਿ ਪਾਏ ਜਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ॥ ੬॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨ
ਸੁਹਰਿ ਉਪਜੈ ਜਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਕਾਈ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਵਿਟਹੁ ਨਿਹਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ੭॥ ਸਿਧੁ ਹਮ
ਦੁਬੁਝ ਮੁਜੇ ਬਿੰਦੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੀਰੀ ਰਤਾ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮਿ ਕਟਿ ਵਸੈ ਸੁਰਨਾ ਪਟਿ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਕਲੈ ਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ੮॥ ੫॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖ ॥ ੩॥ ਸਹਜੈ ਨੋ ਸਭੁ ਲੋਚਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਪਾਇ॥ ਆਨਜਾਇ॥ ਪਨਿ ਪਨਿ ਪੀਤਿ ਤੇਤ ਕੀਥ ਕੇ ਰੇਖੀ ਰਹੀ ਮਭੁਲਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਕੋਟੇ ਸਹਜੁ ਪਾਇ॥ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ
ਕਰੇ ਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਇ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਪਾਇ॥ ਅਸੁ ਚੁਸੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸ
ਹਜੈ ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਹਜੇ ਕਥਨੀ ਬਾਣੀ॥ ਸਹਜੈ ਹੀ ਭਗਤਿ ਉਪਜੈ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਸਹਜੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁ
ਖ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਹਜੇ ਨੀਵਲੁ ਬਾਣੀ॥ ਸਹਜਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ॥ ਸਹਜੈ ਹੀ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਤ
ਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਨਾਹਿ ਰਹਿ ਸੁਖਾਇ॥ ੩॥ ਸਹਜੈ ਕਾ ਲੁਭਿ ਤਾਰਿਆ ਸਹਜੁ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ॥

ਅਨੁਤਨੁ ਅਰਪੀਆਪੁ
ਗਵਈ ਰੁਲਾਸਤਿਹੁ
ਰਕਾਇ॥

ਕਿਛੁ

ਸਤਨੇਰਿਨਾਮਸੰਦਸਿਆਸਚੀਕਰਕਮਾਇ। ਸੇਵਰਗਾਗੀਜੀਨੀਪਾਇਆਸਤਨੇਰੇਸਮਾਇ॥ ੪॥ ਮਾਇਆਵਿਚਿਸਤਨਉਪ
ਜੈਮਾਇਆਦੁਜੈਭਾਇ। ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵੇਦੇਹਉਮੈਜਲੈਜਲਾਇ॥ ਜੀਮਨੁਮਰਨੁਨਚੁਕਈਠਿਗਿਠਿਰਿਆਵੈਜਾ
ਇ॥ ੫॥ ਭ੍ਰਿਗੁਗੁਣਾਵਿਚਿਸਤਨਪਾਈਐਤੈਗੁਣਭਰੰਮਭੁਲਾਇ॥ ਪਤੀਐਗੁਣੀਐਕਿਆਕਥੀਐਜਾਮੁਠੁਪੁਖਾਇ॥ ਚ
ਉਥੈਮਹਿਸਤਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਪਲੈਪਾਇ॥ ੬॥ ਨਿਰਗੁਣਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਹੈਸਤਨੇਸੋਈਹੋਇ॥ ਗੁਣਵੰਤੀਸਾਲਾਹਿਆਸਚੇਸਚੀਸੋਇ
॥ ਗੁਣਿਆਸਤਨਿਮਿਲਾਇਸੀਸਥਾਦਿਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ੭॥ ਬਿਨੁਸਤਨੇਸਭੁਅੰਧੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਹੁ। ਸਤਨੇਹੀਸੋਈ
ਪਈਸਚੈਸਥਾਦਿਅਪਾਰਾ। ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਪੁਰੇਗੁਰਕਰਤਾਰਿ॥ ੮॥ ਸਤਨੇਅਦਿਸਦੁਪਛਾਣੀਐਨਿਰਭਉਜੋਤਿ
ਨਿਰੰਕਾਰ। ਸਭਨਾਨੀਆਕਾਇਕਦਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤੀਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ। ਪੁਰੈਸਥਾਦਿਸਲਾਹੀਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਹਾਰਾ॥
੯॥ ਗੀਆਨੀਆਕਾਪਨਾਮੁਹੈਸਤਨਿਕਰਹਿਵਾਪਹਾਰਾ। ਅਨਦਿਨੁਗਾਹਗਿਨਾਮੁਲੈਸਿਅਖੁਟਕਰੇਕੰਡਹਾਰਾ। ਨਾਨਕਤੇਟਿਨਆਵਈ
ਦੀਏਦੇਵਣਹਾਰਿ॥ ੧੦॥ ੬॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਹਲਾ੩॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੀਮਲਿਐਠੇਧੁਪਦੈਜਨਮਮਰਣਦੁਖਜਾਇ॥
ਪੁਰੈਸਥਾਦਿਸਭਸੋਈਹੋਈਹਰਿਨਾਮੈਰਹੈਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਮਨਮੋਹੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਸਦਨਵੰਤੋ
ਆਪਿਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਰਿਨੀਉਰਾਖੁਮੁਪੁਣੀਸਰਣਾਈਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਣਾ॥ ਗੁਰਕੇਸਥਾਦਿਨੀਵਤੁ
ਮਰੈਗੁਰਮੁਖਿਭੁਵਨਲੁਤਰਣਾ॥ ੨॥ ਵਡੈਕਾਗਿਨਾਉਪਾਈਐਗੁਰਮਤਿਸਥਾਦਿਸੁਹਾਈ॥ ਆਪੇਮਨਿਵਸਿਆਪੁਰੁਕਰਤਾ
ਸਤਨੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ੩॥ ਏਕਨਾਮਨਮੁਖਿਸਬਦੁਨਕਾਵੈਬੰਧਨਿਬੰਧਿਭਵਾਇਆ। ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਠਿਗਿਠਿਰਿਆ
ਵੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੪॥ ਕੁਗਤਾਮਨਿਅਨੰਦੁਹੈਸਚੈਸਥਾਦਿਗੰਗੀਰਤੇ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਨਿਰਮਲਸ
ਤਨੇਨੀਸਮਾਤੇ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਬੋਲਹਿਸਭਅਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣੀ॥ ਏਕੇਸੇਵਨਿਏਕਅਰਾਧਹਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ ੬॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਸਦਾਰੰਗੀਰਤੇਸਚਾਸਿਉਅਪਨੀਕਿਰਪਾਕਰੇ
ਮਿਲਾਇ॥ ੭॥ ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਏਕਨਾਮੁਤਿਆਚੇਇਨਗਾਇ॥ ਆਪੇਮੋਲਿਮਿਲਾਇਦਾਨਾਨਕਸਥਾਦਿਸਮਾ
ਇ॥ ੮॥ ੭॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਹਲਾ੩॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਮਨੁਨਿਰਮਲਾਕੁਏਪਾਵਿਤੁਸਰੀਗਾਮਨਿਆ
ਨੰਦੁਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਭੇਟਿਆਗਤਿਰਗੰਭੀਰਾ। ਸਚੀਸੰਗਤਿਬੈਸਲਾਸਢਿਨਅਮਨਿਪੀਗਾ॥ ੧॥ ਮਨਮੋਹੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿ
ਨਿਸੰਗਾ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਦਸੈਲਗੈਨਮੈਲੁਪਤੰਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੈਸਥਾਦਿਪਤਿਉਪਜੈਸਚੇਸਚਾਨਉ॥
ਜਿਨੀਹਉਮੈਮਰਿਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਬਲਿਯੋਜਾਉ॥ ਮਨਮੁਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਤਿਨਭਉਰਨਕਤਹੁਬਾਉ॥ ੨॥ ਸਚੁਖਾਣਾ
ਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੇਹੀਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ ਸਦਾਸਚਾਸਲਾਹਣਾਸਚੈਸਥਾਦਿਨਿਵਾਸੁ॥ ਸਚੁਅਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆਗੁਰਮਤੀਜਿਨਾਮ
ਰਿਵਾਸੁ॥ ੩॥ ਸਚੁਵੇਖਣੁਸਚੁਬੋਲਣਾਤਨੁਮਨੁਸਚਾਹੋਇ॥ ਸਚੀਸਾਖੀਉਪਦੇਸੁਸਚੁਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ ਜਿਨੀਸਚੁਦਿ
ਸਾਰਿਆਸੇਦੁਖੀਵੇਚਲੇਹੋਇ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਸੇਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ। ਸਤਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਕੂਕਨ
ਸੁਣੈਪੁਕਾਰਾ। ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਰਿਨੀਮਹਿਦਰੋਵਾਰਾ॥ ੫॥ ਏਹੁਜਗੁਨਲਤਾਦੇਖਿਕੈਰੁਜਿਪਏਸਤਿਗੁਰ

ਸਰਣਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤੁ ਦਿਨਾਇਆ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੰਜੀ ਮਰਹਣਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਪੈਥੈ ਹਿਥਾ ਸਬਦੈ ਭਵਨ ਲੁਤਰਣਾ॥੬॥ ਲਖ ਚਉ
 ਰਾਸੀ ਭਰਿ ਦੇ ਰਹੇ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ। ਪਤਿ ਪਤਿ ਪੰਥਿ ਤੇ ਮੇਨੀ ਬਕੇ ਦੂਜੈ ਰਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾ
 ਇਆ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਮਦੁ ਨ ਕੋਈ॥੭॥ ਜੇ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਸਚਿ ਲਗੇ ਨਿਤ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਰੀਨੀ। ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸ ਪਾਇਆ ਸ
 ਚੇ ਮਹੁ ਲਿਹੰਨੀ। ਨਾਨਕ ਕਰਗ ਤ ਸੁਖੀ ਏ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨੀ ਮਰ ਚੀਨੀ॥੮॥ ੮॥ ਜੇਤੂ ੨੫॥

ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਜਾ ਕਉ ਮੁਸਕਲੁ ਅਤਿ ਬਣੈ ਚੋਈ ਕੋਇ ਨ ਦੇਇ। ਲਾਗੁ ਹੋਏ ਦੁਸਮਨ ਸਾਕ ਭਿਭਨਿ ਖਯੋ। ਸਰੋਰਜੈ ਅਸਰਾ ਚੁਕੈ ਸਕੁ ਮ
 ਸਰਾਉ। ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓ ਸੁਪਾਰਬੁ ਮੁਲਗੈ ਨਤ ਤੀਵਾਉ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਤਾਣੈ ਮਾਕਾ ਤਦੁ। ਆਇਨਾ ਆਈ ਬਿਰੁਸਦੁ ਗੁ
 ਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਜਾਣੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਕੋ ਹੋਵੈ ਦੁਬਲਾ ਨਗ ਕੁਖ ਕੀ ਪੀਗਾ। ਨ ਮਨਾ ਪਲੈ ਨਾਪਵੈ ਨਾ ਕੋ ਦੇਵੈ ਪੀਗਾ। ਸੁਆ
 ਰ ਬੁਝਾਉ ਨ ਕੋ ਕਰੇ ਨ ਕਿਉਂ ਦੇਵਾ ਜਾ। ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓ ਸੁਪਾਰਬੁ ਮੁਤਾ ਸਿਹ ਚ ਲੋਹੈ ਦੇਵਾ ਜਾ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਚਿਤਾ ਬਹੁਤ
 ਬਹੁਤ ਦੇਹੀ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ। ਗਿਸਤਿ ਕੁਠਿ ਪਯੋਇਆ ਕਦੇ ਹਰਖ ਕਦੇ ਸੋਗੁ। ਗਉਂਦੁ ਕਰੇ ਚਹੁ ਟੁਟਕਾ ਘਨੀਨ ਬੈ
 ਸਣੁ ਸੋਇ। ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓ ਸੁਪਾਰਬੁ ਮੁਤਾ ਮਨੁ ਸੀਤ ਕੁਤੋਇ। ੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਵਿਸਕੀਆ ਕਿਰਪਾ ਨ ਲਾਗਿ ਪਿਆਰੁ।
 ਚਰੇ ਕਿਲਾਵਿ ਖਉ ਨਾਮ ਘਰੀਏ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਰਸੀ ਪਾਗੁ। ਪੋਥੀ ਗੀਤ ਕਾਵਿਤ ਕਿਛੁ ਕਦੇ ਨ ਕਰਨਿ ਪਰਿਆ। ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓ ਸੁ
 ਪਾਰਬੁ ਮੁਤਾ ਨਿਖਾਸਿ ਮਰ ਤਤਰਿਆ॥੪॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਘਿ ਬੇਦ ਰਹਿ ਮੁਖਾ ਗਗ ਬਿਚਰੇ। ਤਪੋਤ ਪੀਸਰੇ ਜੇ ਗੀਤੀ ਰਖਿ ਗ
 ਵਨੁ ਕਰੇ। ਖਟੁ ਕਰ ਮਾਤੇ ਦੁਗਣੇ ਪੁਨਾ ਕਰਤਾ ਨਾਇ। ਰੰਗੁ ਨ ਲਗੀ ਪਾਰਬੁ ਮਤਾ ਸਰਪਰ ਨ ਕੋ ਨਾਇ॥੫॥ ਰਾਜਾ ਸਿ
 ਲਾਕ ਸਿਕਦਾਰੀ ਆਰਸੁ ਭੋਗ ਦਾ ਬਿਸਬਾਗ। ਬਗ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਹਣੇ ਚਲੇ ਪੁਕ ਮੁਖ ਘਰਾ। ਰੰਗਤ ਮਾਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਚਾਇ ਲੁਗ
 ਰਹਿਆ॥੬॥ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇ ਓ ਪਾਰਬੁ ਮੁਤਾ ਸਰਪਰੀ ਨੁ ਸਿਗਾਇਆ॥੭॥ ਬਹੁਤੁ ਪਨਾਹਿ ਅਚਾਰ ਵੰਤੁ ਸੋਗ ਨਿਰਮਲ
 ਹੀਤ। ਲਾਸ ਕਰਤ ਰਕਸ ਬੰਦ ਬੰਦ ਨੀਉ ਜੀਉ ਸਗਲੀ ਕੀਤਾ। ਚਿਤਿ ਨ ਆਇ ਓ ਪਾਰਬੁ ਮੁਤਾ ਖੜਿਰ ਸਾਤ ਲੀਦੀਤਾ॥੮॥ ਕਾਇ
 ਆਰੋਗੁ ਨਾਉਂਦੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਿਛੁ ਕਾਨੈ ਸੋਗੁ॥ ਸਿਰਤੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਨਿਸਰੈ ਗੈਂਭੋਗੁ। ਸਕ ਕੇ ਛੁਕੀ ਤੇਰੁ ਆਪਣਾ ਨੀਇਨ
 ਸੰਕਪ ਰਿਆ। ਚਿਤਿ ਨ ਆਇ ਓ ਪਾਰਬੁ ਮੁਤਾ ਮਕੀ ਕਰਵ ਸਿਪ ਰਿਆ॥੯॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪਾਰਬੁ ਮੁਤੈ ਵੈਸਾ ਪ੍ਰਸੰਗੁ।
 ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁੰਦੁ ਧਾਈ ਐਤਿ ਉਤਿ ਉਹਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ। ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾਖ ਸੁਆਪਿ ਅਦਰੁ ਨ ਦੁਨਾ ਬਾਉ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੈ
 ਪਾਇ ਅਨਾਨਕ ਸਚਾ ਨਾਉ॥੧੦॥ ੧॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤੁ ਦਿਨਾਇਆ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੰਜੀ ਮਰਹਣਾ

ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੫॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਾਨਉ ਨੀਭਾਵੈ ਕਵਨ
 ਬਾਤਾ ਮਨ ਖੋਜਿ ਮਾਰਗੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਿਆਨੀ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਹਿ। ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਵਹਿ। ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨੁ ਜੀਨਾਤਾ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਰਥ ਤਨੁ ਗਤਾ ਜੇਗੀ ਕਹਤ ਮੁਕਤਾ। ਤਪਸੀ ਰਪਹਿਰਾਤਾ। ਮੇਨੀ ਮੇਨੀ ਪਾਗੀ। ਸੀਨੀ ਅਸੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥

ਉਦਾਸੀਉਦਸਿਰਤਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿਨਦੈਪਰਕਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਤੁਦੇਦੁਪਕਾਰਾ ॥ ਗਿਸਤੀਗਿਸਤਿਧਰਮਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਅਇਕਸਬਦੀਬਹੁ
 ਪਿਅਵਤੁਤਾ ॥ ਕਪੜੀ ਕਉਤੇਜਾਗੁਤਾ ॥ ਏਕੀਤੀਰਥਿਨਤਾ ॥ ੫ ॥ ਨਿਰਵਰਤੀਆਪਰਸਾ ॥ ਇਕਿਉਕਿਨਦੇਦਹਿਦਰਸਾ ॥ ਇ
 ਕਿਮਨਹੀਗਿਆਤਾ ॥ ੬ ॥ ਪਾਇਨਕਿਨਹੀਕਹਾਇਆ ॥ ਸਭਕਹਤੇਹੋਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁਮੇਲੇਸੋਭਗਤਾ ॥ ੭ ॥ ਸਗਲਉਕਤਿ
 ਉਪਾਵਾ ॥ ਤਿਆਰੀਸਰਨਿਪਾਵਾ ॥ ਨਨਕੁਗੁਰਚਰਦਿਪਰਤਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਜੁਮਲਾ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੧ ॥ ੧੭ ॥
 ਮਃ੩ ॥ ੮ ॥ ਮਃ੫ ॥ ੨ ॥ ਜੋੜੁ ॥ ੨੭ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ ॥ ਤੂਭੋਗੀਅੰਦਰਿਭੋਗੀਆ ॥ ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ॥ ਸੁਗਰੀਮਾਛਿਪਾਇਆ ॥ ਲਿਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਹਉ
 ਵਾਹੀਹਉਵਾਰਣੈ ॥ ਕੁਰਬਾਨੁਤੇਰੇਨਵੇਨ ॥ ੧ ॥ ਤੁਧੁਸੰਸਾਰਉਪਾਇਆ ॥ ਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਆ ॥ ਵੇਖਹੀਕੀਤਾ ॥ ਆਪਣਕਰਿ
 ਕੁੰਦਗਤਿਪਾਸਾਢਾ ॥ ਲਿਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਪਰਗਟਿਪਹਰੈਜਾਪਦਾ ॥ ਸਭਨਵੈਨੋਪਰਤਾਪਦਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਨਪਾਇਓਸ ॥ ਰੁਮੋਹੀਆ
 ਇਆਜਾਲਿਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਉਬਾਲਿਜਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ ॥ ਸੁਰਿਨਗਮੁਨਿਜਨਲੇਰਦੇ
 ਸੋਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਕੋਜੀਜਾਣੀਐ ॥ ਜਿਥੈਏਕੋਨਮੁਖਖਾਣੀਐ ॥ ਏਕੋਨਮੁਖਕਮੁਹੈਨ
 ਨਕਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ ॥ ੫ ॥ ਹਉਜਗਤੁਭਗੰਮਭੁਲਾਇਆ ॥ ਆਪਹੁਤੁਪੁਖਾਇਆ ॥ ਪਰਤਾਪੁਲਗਾਦੇ
 ਹਾਗਦੀਭਾਗਜਿਨਕੋਨਹੀਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ਦੋਹਾਗਦੀਕਿਆਨੀਸਾਣੀਆ ॥ ਖਸਮਹੁਪੁਬੀਆ ॥ ਠਿਗਹਿਨਿਮਾਣੀਆ ॥ ਮੇਲੇਦੇ
 ਸਤਿਨਾਕਮਣੀਦੁਖੀਗੋਇਵਿਹਾਇਜੀਉ ॥ ੭ ॥ ਜੋਹਾਗਦੀਕਿਆਕਰਮੁਕਮਾਇਆ ॥ ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਠਲੁਪਾਇਆ
 ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਕੈਆਪਣੀਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇਜੀਉ ॥ ੮ ॥ ਹੁਕਮੁਜਿਨਨੋਮਨਾਇਆ ॥ ਤਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ ॥
 ਸਹੀਆਜੋਸੋਹਾਗਦੀ ॥ ਜਿਨਜਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁਜੀਉ ॥ ੯ ॥ ਜਿਨਭਾਵੇਕਾਰਸੁਆਇਆ ॥ ਤਿਨਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾ
 ਇਆ ॥ ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਮੇਸਾਜਣੀਐ ॥ ਜੋਸੁਭਲਏਮਿਲਾਇਜੀਉ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਠਲੁਪਾਇਆ ॥ ਜਿ
 ਨੇਵਿਚਹੁਅਹਕਰਣੁਚੁਕਾਇਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿਕਾਦੁਖੁਕਟਿਅਭਾਗੁਬੈਠਾਮਸਤਕਿਅਭਾਇਜੀਉ ॥ ੧੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੇ
 ਰੀਬਾਣੀਆ ॥ ਤੇਰਿਆਭਗਤਾ ॥ ਰਿਦੈਸਮਾਣੀਆ ॥ ਸੁਖੁਸੇਵਾਅੰਦਰਿਰਖਿਐ ॥ ਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰਹਿਨਿਸਤਾਰਿਜੀ
 ਉ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਜਾਣੀਐ ॥ ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਨਾਮੁਖਖਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਨਪਾਇਓਸ ॥ ਕੁਬਕੀਕਰ
 ਮਕਮਾਇਜੀਉ ॥ ੧੩ ॥ ਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਪੁਮਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿਕੁੰਮਭੁਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀ
 ਆਪੇਲਏਰਲਾਇਜੀਉ ॥ ੧੪ ॥ ਤੂੰਸਭਨਮਾਹਿਜਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿਕਰਤੇਆਪੁਲਕਾਇਆ ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁ
 ਹੋਇਆ ॥ ਜਾਕਉਜੋਤਿਧਰੀਕਰਤਾਰਿਜੀਉ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇਖਸੀਮਨਿਵਾਜਿਆ ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਿਤੁਦੇਸਾਜਿਆ ॥ ਆਪਣੇਸੇਵ
 ਕਕੀਪੇਜਰਖੀਆ ॥ ਦੁਇਕਰਿਮਸਤਕਿਧਾਰਿਜੀਉ ॥ ੧੬ ॥ ਸਭਿਸੰਜਮਰਹੋਸਿਆਣਪਾ ॥ ਮੇਰਾਪੁਤੁਸਭਕਿਛੁਜਾਣਦਾ ॥

॥ ਗੁਉ ॥

ਇਕ

ਪ੍ਰਗਟਿਪ੍ਰਤਪ੍ਰਵਰਤਾਇਚਿਸਤੁਲਕੁਕਰੋਜੋਕਰੁਜੀਉ॥੧੭॥ਮੇਰੇਗੁਣਅਵਗਨਬੀਚਾਰਿਆਪ੍ਰਭਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾ
ਰਿਆਕੰਠਿਲਾਇਕੈਰਖਿਓਲੁਗੇਨਤਤੀਵਾਉਜੀਉ॥੧੮॥ਮੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਜੀਇਇਫੁਅਡਾਫਲੁਪਾਇ
ਆਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਸਿਰਿਖਸਮਤੁਜਪਿਨਨਕਜੀਵੈਨਉਜੀਉ॥੧੯॥ਤੁਧੁਆਪੋਆਪੁਉਪਾਇਆਦੁਜਾਖੇਲੁਕਰਿਦਿਖ
ਲਾਇਆਸਭੁਸਚੇਸਚੁਦਰਤਦਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੈਬੁਝਾਇਜੀਉ॥੨੦॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਤਿਥੈਮਾਇਆਮੇਹੁਕਾਇ
ਆਸਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆਪਣੀਆਪੇਲਏਸਮਾਇਜੀਉ॥੨੧॥ਗੋਪੀਨੰਗੋਆਲੀਆਤੁਧੁਆਪੋਗਾਇਉਠਾਠੀ
ਆਸਹੁਕਮੀਫਾਡੇਸਾਜਿਆਤੁਧੁਆਪੋਭੰਨਿਸਦਾਰਿਜੀਉ॥੨੨॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਤਿਨੀਦੁਜਾਭਾਉਚੁਕਾ
ਇਆਸਿਰਮਲਜੋਤਿਤਿਨਪ੍ਰਣੀਅਰਾਇਚਲੇਜਨਮੁਸਦਾਰਿਜੀਉ॥੨੩॥ਤਿਰੀਆਸਦਾਸਦਾਚੀਗਿਆਣੀਆਮੇਰਾਤਿ
ਵਿਰੋਧੁਆਈਆਅਣਮੀਗਿਆਦਨੁਦੇਵਦਾਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਸਮਾਇਜੀਉ॥੨੪॥੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥
ਪੈਪਾਇਮਨਾਈਜੋਇਜੀਉਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲਾਇਤਿਸੁਜੇਵਹੁਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉਗੋਸਾਈਮਿਠੰਗਾਇ
ਠੜਾਅਮਅਬੇਬਾਵਹੁਮਿਠੜਾਭੈਦਭਾਈਸਭਿਸਜਣਤੁਧੁਜੇਹਨਾਹੀਕੋਇਜੀਉ॥੧॥ਤੇਰੈਹੁਕਮੇਸਾਵਣੁਆਇ
ਆਮੇਸਤਿਕਾਹਲੁਜੋਆਇਆਨਾਉਬੀਜਣਲਗਾਆਸਕਰਿਹਰਿਬੋਲਬਖਸਮਾਇਜੀਉ॥੨॥ਹਉਗੁਰਮ
ਲਿੰਪਛਾਣਦਾਦੁਖਾਕਗਲੁਚਿਤਿਨਜਾਣਦਾਹਰਿਇਕਤੈਕਾਹੈਲਾਇਓਨਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਨਿਬਾਰਿਜੀਉ॥੩॥ਤੁ
ਜੀਭਿਗੀਹੁੰਚਹੁਭਾਈਹੋਗੁਰਿਦੀਬਾਇਕਵਾਇਪੈਨਾਈਓਹਉਰੋਆਮਾਹੁਪਿੰਡਦਾਬੀਨਿਆਦੇਪੀਜਿਸਰੀਕ
ਜੀਉ॥੪॥ਹਉਆਇਆਸਮੇਤਿਰੰਡੀਆਪੀਜਿਕਿਰਸਾਣਮੁਜੇਰੇਮਿਹਡਿਆਕੰਨੁਕੋਈਕਫਿਨਹੰਘਈਨਨਕਦੁ
ਠਾਪੁਪਗਿਰਾਉਜੀਉ॥੫॥ਹਉਵਾਰੀਪੁਮਾਜਾਵਦਾਇਕਸਾਹਤੁਧੁਧਿਆਇਦਾਉਜਡੁਬੇਹੁਦਸਾਇਓਹਉਤੁਧੁਦਿ
ਟਹੁਕਰਬਾਣੁਜੀਉ॥੬॥ਹਰਿਇਠੈਨਿਤਧਿਆਇਦਾਮਨੀਚਿੰਦੀਸੋਠਲੁਪਾਇਦਾਸਭੇਕਾਜਸਦਾਰਿਅਨੁਲਾਹੀਅ
ਨੁਮਨਕੀਭੁਖਜੀਉ॥੭॥ਮੇਛਡਿਆਸਭੇਧੰਧੜਾਗੋਸਾਈਜੇਵੀਸਚੜਾਨਉਨਿਧਿਨਾਮਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮੇਪਲੈਬਧਾ
ਛਿਕਿਜੀਉ॥੮॥ਮੇਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਵੇਖਾਲਿਆਮਸਤਕਿ
ਧਰਿਕੈਹਬੁਜੀਉ॥੯॥ਮੇਬਪੀਸਚੁਧਰਮਸਾਲਹੋਗੁਰਸਿਖਾਲਹਿਦਭਾਲਿਕੋਪੈਰਧੋਵਾਪਖਾਫੇਰਦਾਤਿਸੁਨਿਵਿ
ਨਿਵਿਲਗਾਪਾਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸੁਦਿਗਲਗੁਰਪਰਿਆਇਆਨਮੁਦਾਨੁਇਸਨਨੁਦਿਕਾਇਆਸਭੁਮੁਕਤੁਹੋਆਸੈ
ਸਾਰੜਨਾਨਕਸਚੀਬੇੜੀਚਾੜੀਜੀਉ॥੧੧॥ਸਭਸਿਸਾਟਿਜੇਵੇਦਿਨੁਗਤਿਜੀਉਦੇਕੰਨੁਸੁਣਹੁਅਰਦਾਸਿਜੀਉਠਿਕਿ
ਵਜਾਇਸਭਡਿਠੀਆਤੁਸਿਆਪੇਲਾਇਅਨੁਛੁੜਾਇਜੀਉ॥੧੨॥ਹਉਹੁਕਮੁਹੋਆਮਿਹਰਵਾਣਦਾਪੈਕੋਇਨਕਿਸੈਰਵਾਣਦ
ਸਭਸੁਖਾਠੀਵੁਠੀਆਇਹੁਹੋਆਹਲੇਮੀਗਜੁਜੀਉ॥੧੩॥ਸ਼ਿਮਸ਼ਿਮਮੀਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਦਾਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਖਸਮ
ਦਾਬਹੁਮਾਣਕੀਆਤੁਧੁਉਪਰੇਤੁਆਪੋਪਾਇਹਥਾਇਜੀਉ॥੧੪॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਭੁਖਸਦਤੇਰੀਆਹਰਿਲੋਚਾਪੁ

२६

ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ਪਹਿਰੇ। ਪਰ ੧॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਪੁਸਾਇ।
ਪਹਿਲੇਪਹਿਰੇਰੋਇਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤਾਹੁਕਮਿਪਾਇਆਗਰਭਾਸਿ। ਉਰਧਤਪੁਅੰਤਰਿਕਰੋਵਣਜਾਰਿਆਮਿ
ਤਾਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿ। ਖਸਮੁਅਰਦਾਸਿਵਖਾਣੈਉਰਧਾਪਿਆਨਿਲਿਵਲਾਗਾ। ਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਆਕਠ
ਭੀਤਰਿਬਾਹੁਕਿਜਾਸੀਨਾਗਾ। ਜੈਸੀਕਲਮ ਵੁੜੀਹੈਮਸਤਕਿਤੈਸੀਜੀਅੜੇਪਾਸਿ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੇਪਹਿ
ਰੈਹੁਕਮਿਪਾਇਆਗਰਭਾਸਿ॥੧॥ ਦੂਜੈਪਹਿਰੇਰੋਇਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤਾਵਿਸਰਿਗਇਆਪਿਆਨੁ। ਹਥੋਹਥਿਨ
ਚਾਣੀਅੰਦਣਜਾਰਿਆਮਿਤਾਜਿਉਜਸੁਪਾਪਰਿਕਨੁ। ਹਥੋਹਥਿਨਚਾਣੀਅੰਦਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤਕਹੈਸੁਤੁਮੇਰਾ। ਚੇਤਿਅਚੇਤੁ
ਕੁਮਨਮੇਰੇਅੰਤਿਨਹੀਕਛੁਤੇਰਾ। ਜਿਨਿਗਚਿਰਚਿਆਤਿਸਹਿਨਜਾਣੈਮਨਿਭੀਤਰਿਧਰਿਗਿਆਨੁ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾ
ਣੀਦੂਜੈਪਹਿਰੇਵਿਸਰਿਗਇਆਪਿਆਨੁ॥੨॥ ਤੀਜੈਪਹਿਰੇਰੋਇਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤਾਧਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤੁ
। ਹਰਿਕਾਨਮੁਨਚੇਤਹੀਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤਾਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤੁ। ਹਰਿਕਾਨਮੁਨਚੇਤੈਪ੍ਰਾਣੀਬਿਕਲੁਭਇਆਸੀਗੇ
ਮਾਇਆ। ਧਨਸਿਉਰਤੋਜੋਬਨਿਮਤਾਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ। ਧਰਮਸੇਤੀਵਪਾਰਨਕੀਤੋਕਰਮੁਨਕੀਤੋਮਿ
ਤੁ। ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਿਰੇਪ੍ਰਾਣੀਧਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤੁ॥੩॥ ਚਉਥੈਪਹਿਰੇਰੋਇਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤਾਲਾਵੀ
ਆਇਆਖੇਤੁ। ਜਾਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਇਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤਾਕਿਸੈਨਮਿਲਿਆਓਤੁ। ਭੇਤੁਚੇਤੁਹਰਿਕਿਸੈਨ
ਮਿਲਿਓਜਾਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਇਆ। ਭੂਠਰੁਦਨੁਹੋਆਵੇਅਲੈਖਿਨਮਹਿਭੁਇਆਪਗਾਇਆ। ਸਾਈਵਸਤੁਪਰ
ਪਤਿਹੋਈਜਿਉਸਿਉਲਾਇਆਹੇਤੁ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਿਰੇਲਾਵੀਲੁਣਿਆਖੇਤੁ॥੪॥੧॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁ
ਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਪਹਿਲੇਪਹਿਰੇਰੋਇਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤਾਬਾਲਕਬੁਧਿਅਚੇਤੁ। ਖੀਰਪੀਅੰਥੇਲਾਈਅੰ
ਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤਾਮਾਤਾਪਤਾਸੁਤਹੇਤੁ। ਮਾਤਾਪਤਾਸੁਤਨੇਹੁਘਨੇਰਾਮਾਇਆਮੋਹੁਸਥਾਈ। ਸੀਜੋਗੀਆਇ

ਆਕਿਰਤੁਕਮਾਇਆਕਰਣੀਕਾਰਕਾਈ। ਰਾਮਨਾਮਥਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਬੁਧੀਦੁਜੈਏਤੀ। ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਣੀਪਾ
 ਲੈਪਹਿਰੈਛੂਟਹਿਗਾਹਰਿਚੇਤਿ॥ ੧॥ ਦੁਜੈਪਹਿਰੈਰੈਦਿਕੈਵਦਨਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਭਰਿਜੈਬਨਿਸੈਮਤਿ। ਅਹਿਨਿਸਿ
 ਕੀਮਾਵਿਆਪਿਆਵਦਨਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਨਚਿਤਿ। ਰਾਮਨਾਮੁਪਾਇਮੰਤਰਿਨਾਹੀਹੋਰਿਜਾਏਰਸਕਸਮੀਠੇ
 ॥ ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਗੁਣਸੰਜਮੁਨਾਹੀਜਨੀਮਰਦੁਗੇਬੁਠੇ। ਤੀਰਥਵਰਤਸੁਚੇਸੰਜਮੁਨਾਹੀਕਰਮੁਪਰਮੁਨਹੀਪੁਜਾ
 ॥ ਨਾਨਕਭਾਇਭਗਤਿਨਿਸਤਰਾਦੁਬਿਧਾਵਿਆਪੈਦੁਜਾਨਾ। ਤੀਜੈਪਹਿਰੈਰੈਦਿਕੈਵਦਨਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਸਰਿਰੰਸਉ
 ੯) ਬਨੈਮਾਇਜੈਬੁਨੁਪਟੈਨਉਮਾਜਿਏਵਦਨਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਆਵਘਟੈਦਿਨੁਜਾਇ। ਅੰਤਿਕਲਿਪਛੁਤਾਸੀਅੰਧੁਲੇ
 ਜਾਨਸਿਪਕਤਿਚਲਾਇਆਸਤੁਕਿਛੁਮਪੁਨਾਕਰਿਕਰਿਗਾਖਿਆਥਿਨਮਹਿਗੁਇਆਪਰਾਇਆਪੁਪਿਵਿੰਨੀ
 ਗਈਸਿਅਦਪਕਰਿਅਦਗਣਪਛੁਤਾਇ। ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਣੀਤੀਜੈਪਹਿਰੈਪ੍ਰਭਚੇਤੁਲਿਵਲਾਇ। ੩॥ ਚਉਥੈ
 ਪਹਿਰੈਰੈਦਿਕੈਵਦਨਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਿਗਿਭਾਇਆਤੁਖੀਦੁ। ਅਖੀਅੰਧੁਨਦੀਸਈਵਦਨਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕੀਸੁਏ
 ਨਵੈਦਾ। ਅਖੀਅੰਧੁਨੀਗੁਰਮੁਨਾਹੀਰੋਪਕਉਤਲਾਗੁਣਮੰਤਰਿਨਾਹੀਕਿਉਸੁਖਪਾਵੈਮਨੁਖਆਵਦਨਾਦਾ।
 ਖਨੁਪਕੀਕੁਤਿਭਜੈਬਿਨਸੈਆਇਚਲੈਕਿਆਮਾਦਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਣੀਚਉਥੈਪਹਿਰੈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਦਾ॥
 ੪॥ ਚਉਥੈਪਹਿਰੈਆਤਿਨਸਾਰਿਆਵਦਨਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਜਗੁਨਰਦਾਦਾਕੰਨੀ। ਇਕਰਤੀਗੁਣਨਸਮਾਇਆਵ
 ਦਨਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਅਦਗਣਖੜਸਨਿਬੰਨੀ। ਗੁਣਸੰਜੀਮਨਾਵੈਚੋਟਨਖਾਵੈਨਾਤਿਸੁਨੀਮਦੁਮਰਲਾ। ਕਾਲੁਜ
 ਯੁਜਮੁਜੇਤਿਨਸਾਕੈਭਾਇਭਗਤਿਭੈਰਵਲਾ। ਪਤਿਸੇਤੀਜਾਵੈਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸਗਲੇਤੁਖਮਿਦਾਵੈ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰ
 ਣੀਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੈਸਾਚੇਤਪਤਿਪਾਵੈ॥ ੫॥ ੨॥

॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ॥ ਪਹਰੇ॥

੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਦਿਕੈਵਦਨਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਰਿਪਾਇਆਉਦਰਿਮੰਝਗਿ। ਧਰਿਪਿਆਵੈਹਰਿਉਚਰੈਵਦਨਾਰਿਆਮਿ
 ਤ੍ਰਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਗਿ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਅਰਾਧੈਵਿਚਿਅਗਨੀਹਰਿਜਪਿਜੀਵਿਆ। ਬਾਹਰਿਜਨਮੁਭਇ
 ਆਮੁਖਿਲਾਗਾਸਰਸੇਪਤਾਮਤਬੀਵਿਆ। ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਤਿਸੁਚੇਤੁਪਾਣੀਕਰਿਹਿਰਦੈਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰਿ
 ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਰੈਹਰਿਜਪੀਐਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਦੁਜੈਪਹਿਰੈਰੈਦਿਕੈਵਦਨਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁ
 ਲੇ ॥ ਆਗਾਦੁਜੈਭਾਇ। ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਪਾਲੀਐਵਦਨਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਾਤੁਪਿਤਗਲਿਲਾਇ। ਲਾਵੈਮਾਤਪਿਤਸਦ
 ਗਲਿਸੇਤੀਮਨਿਜਾਏਖਟਿਖਦੇ। ਜੇਦੇਵੈਤਿਸੈਨਜਾਏਮੁਕਾਦਿਤੇਨੇਲਪਟਾਏ। ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੇਵੈ
 ਚਾਰੁਹਰਿਪਿਆਵੈਮਨੀਲਿਵਲਾਇ। ਕਹੁਨਾਨਕਦੁਜੈਪਹਰੈਪਾਣੀਤਿਸੁਕਾਲੁਨਕਬਹੁਖਾਇ। ੨॥ ਤੀਜੈਪਹ
 ਰੈਰੈਦਿਕੈਵਦਨਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਲਾਗਾਅਲਜੰਜਲਾ। ਧਨੁਚਿਤਵੈਧਨੁਸੰਚਵੈਵਦਨਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿ
 ਸਮੀ ॥ ਰਿਨਾਸਮਾਇ। ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਹਰਿਕਦੇਨਸਮਾਐਜਿਹੋਵੈਅੰਤਿਸਖਾਈ। ਇਉਪਨੁਸੰਪੀਮਾਇਆਬੁਠੀਅੰਤਿ

ਛੇ ਰਿਚਲਿਆਪ ਛੁਤਾਈ। ਜਿਸਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੇਲੈ ਸੋ ਹਰਿਗਿਆਨੁ ਸਮਾਲਿਆ। ਕੁਨਾਨ ਕਤੀ ਜੈ ਪਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇਜਾਇ
ਮਿਲੇ ਹਰਿਨਾਲਿਆ। ਚਉਥੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈਦਿ ਕੈ ਵਲ੍ਹਨਾ ਰਿਆਮਿਤ ਪਹਿਰਿ ਲਵੇ ਲਾਆਈ। ਕਰਿਸੇ ਵਹੁ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ
ਵਲ੍ਹਨ ਰਿਆਮਿਤ ਸਭ ਚਲੀ ਰੈਦਿ ਵਹਿ ਵੀ। ਹਰਿਸੇ ਵਹੁ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਛੇਲਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕਰਿਹੁ ਜਿ ਤੁਅਸ ਬਿਰੁਜੁ ਗੁਰੁ
ਵਹੁ। ਹਰਿਸੇ ਤੀਸਰਾ ਵਹੁ ਰਲੀਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਖ ਭੋਵਹੁ। ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਸੁਆਮੀ ਕੇ ਦੁਨਜ ਵਹੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ
ਰਿਭਗਤਿ ਸੁਖਾਈ। ਕੁਨਾਨ ਕਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਿਰੈ ਸਭ ਲਿਓ ਰੈਦ ਕਰਤਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥

੧੭

ਸਿਰੀਗੁਮੁਲ। ੫॥ ਪਹਿਰੇ॥

੧ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈਦਿ ਕੈ ਵਲ੍ਹਨਾ ਰਿਆਮਿਤ ਪਹਿਰਾਇਤ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ। ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਮਾਨਸੁ ਕੀ ਆਵਲ੍ਹਨਾ ਰਿਆਮਿਤ
ਕਰਿਮੁਲ ਤਿਕਰਮ ਕਮਾਹਿ। ਮੁਲਤਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਜੈ ਸਾਲਿ ਖਤੁ ਪੁਰਿ ਪਾਇਆ। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ
ਬਨਿਤਾ ਤਿਨ ਗ੍ਰੰਥ ਰਿਪੁ ਭੂਸੰਜੇ ਇਆ। ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਸੁ ਜੰਤੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ। ਕੁਨਾਨ ਕਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ ਪਹਿਰਾਇਤ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈਦਿ ਕੈ ਵਲ੍ਹਨਾ ਰਿਆਮਿਤ ਪਹਿਰਿ ਜੁਆਨੀ ਲਹੀ
ਦੇਇ। ਬੁਰਾ ਭਲਾਨ ਪਛਾਣਈ ਵਲ੍ਹਨਾ ਰਿਆਮਿਤ ਮਨੁ ਮਤਾ ਮੰਦੇ। ਬੁਰਾ ਭਲਾਨ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਗੈ ਪ੍ਰਬੁਕ
ਰਾਗ। ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਿਠਾ ਦੇ ਜਮ ਜੰਦਗਾ। ਪਰਮ ਗਾਇਨ ਬਪਕਰ ਸਿਬ ਦੇਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਜ
ਵਾ ਬੁਕਰੇਇ। ਕੁਨਾਨ ਕਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿ ਜੋ ਬਨੁ ਲਹੀ ਦੇਇ। ੩॥ ਤੀਜੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈਦਿ ਕੈ ਵਲ੍ਹਨਾ ਰਿਆਮਿ
ਤਾ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ। ਪੁਤ੍ਰਿ ਕਲਤ੍ਰਿ ਮੇਰਿ ਲਪਟਿਆ ਵਲ੍ਹਨਾ ਰਿਆਮਿਤ ਅਤਿ ਰਿਲਿ ਰਲੇ ਭਾਨੁ॥
ਅੰਤ ਰਿਲਿ ਰਿਲੇ ਭਾਨੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇਖੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ। ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਆ ਬਹੁ ਜੋ ਨੀਦੁ ਖਪਵੈ। ਸਿ
ਰਜਨ ਗੁਰੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਿਖਨ ਲਗੇ ਧਿਆਨੁ। ਕੁਨਾਨ ਕਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਿਰੈ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਅੰਧੁ ਅ
ਗਿਆਨੁ॥ ੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈਦਿ ਕੈ ਵਲ੍ਹਨਾ ਰਿਆਮਿਤਾ ਦਿਨੁ ਤੇਰੈ ਆਇਆ ਸੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਤੁ ਵਲ੍ਹਨਾ
ਰਿਆਮਿਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਗੁ ਬੇਲੀ ਹੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅੰਤੈ ਹੋਇ ਸਖਾਈ। ਆਇਹੁ ਮੇਰਾ ਆਇਆ ਤੇਰੈ
ਸੰਗਿ ਨ ਚਲੈ ਭੂਠੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ। ਸਗਲੀ ਗੈਦਿ ਗੁਰੀ ਅੰਧਿਆਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ। ਕੁਨਾਨ ਕਪ੍ਰਾਣੀ
ਚਉਥੈ ਪਹਿਰੈ ਦਿਨੁ ਤੇਰੈ ਆਇਆ ਸੋਇ॥ ੪॥ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਵਲ੍ਹਨਾ ਰਿਆਮਿਤਾ ਉਠਿ ਚਲੈ
ਕਮਾਟਾ ਸਥਿ। ਇਕ ਰਤੀ ਬਿਲਮਨ ਦੇਵੀ ਵਲ੍ਹਨਾ ਰਿਆਮਿਤਾ ਉਨੀਤ ਕਰੈ ਪਾਏਹੁ ਬਾ। ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ
ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਮਨੁ ਖਸਦਾ ਦੁਹੇਲਾ। ਜਿਨੀ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇਵਗੁ ਤਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ। ਕਰਮ ਪਰਤੀ
ਸਰੀਰੁ ਜੁਗ ਅੰਤ ਰਿਜੈ ਬੋਵੈ ਸੇਖਾਤਿ। ਕੁਨਾਨ ਕਕਰਗ ਤਿਸੇ ਹਰਿ ਦਵਾਰੇ ਮਨੁ ਖਸਦਾ ਭਵਾਤਿ॥ ੫॥

ਕੈ

ਸਿਰੀਗੁਮੁਲਾ ੧॥ ਛੰਤੁ ੨॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੁੰਪਇਆਣੀਪੇਈਅਣੈਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਿਖੈ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਪਨੀਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਹੁਰੈਕੰਮਸਿਖੈ॥
ਸਾਹੁਰੈਕੰਮਸਿਖੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਪਿਆਏ॥ ਸਹੀਆਵਿਚਿਛਿਰੈਸੁਹੇਲੀਹਰਿਦਰਗਧਾਹੁਰਾਏ॥ ਓ
ਖਾਧਰਮਗਾਇਕੀਬਾਕੀਜਾਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਿਰਖੈ॥ ਮੁੰਪਇਆਣੀਪੇਈਅਣੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਿਖੈ॥ ੧॥
ਵੀਅਤੁਹੇਅਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਗੁਰਮੁਖੇਹਰਿਪਾਇਆ॥ ਅਗਿਆਨੁਅਪੇਰਾਕਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਡੁਬਲਾਇਆ॥ ਬ
ਲਿਆਗੁਰਗਿਆਨੁਅਪੇਰਾਬਿਨਸਿਆਹਰਿਰਤਨੁਪਦਾਰਬੁਲਾਧਾ॥ ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਾਇਆਦੁਬੁਲਾਥਾਅਪੁਆਪੈਗੁ
ਰਮਤ੍ਰਿਪਾਧਾ॥ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਵਹੁਪਾਇਆਆਬਿਨਾਸੀਨਕਦੇਸਰੈਨਜਾਇਆ॥ ਵੀਅਤੁਹੇਅਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਗੁਰਮੁ
ਖੇਹਰਿਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਹਰਿਸਤਿਸਤੇਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਜਨਮਿਲਿਜੰਦਸੁੰਦੀ॥ ਪੇਦਕਫੈਹਰਿਜਪਿਸੁਹੇਲੀਵਿ
ਚਿਸਹੁਰਖਰੀਸੁੰਦੀ॥ ਸਾਹੁਰਵਿਚਿਖਰੀਸੁੰਦੀਨਿਨਪੇਦਕਫੈਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆ॥ ਸਕੁਸਫਲਿਓਜਨਮੁਤਿ
ਨਾਦਗੁਰਮੁਖਿਨਿਨਾਮਨੁਜਿਪੈਸਾਛਾਲਿਆ॥ ਸੰਤਜਨਮਿਲਿਕਾਰਜੁਸੇਹਿਆਵਹੁਪਾਇਆਪੁਰਖੁਅਨੰਦੀ॥
ਹਰਿਸਤਿਸਤੇਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਜਨਮਿਲਿਜੰਦਸੁੰਦੀ॥ ੩॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਮੈਦਾਜੇ
॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਦੇਵਹੁਜਿਤੁਸਦਰੈਮੇਰਾਕੰਜੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਰਗਤੀਕਾਜੁਸੁਹੇਲਾਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਦਾਨੁਦਿਵਾਇਆ
॥ ਖੰਡਿਓਭੁਭੰਡਿਹਰਿਸੋਭਾਏਈਇਹਦਾਨੁਨਰਲੈਰਲਾਇਆ॥ ਹੋਰਿਮਨਮੁਖਿਦਾਨੁਨਿਰਾਖਾਦਿਖਾਲਹਿਸੁਕੁਜੁਅੰਕੁ
ਕਚੁਪਾਜੇ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਮੈਦਾਜੇ॥ ੪॥ ਹਰਿਅਰਾਮਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਪਿਰਮਿਲਿਪਨਵੇਲ
ਵਪੰਦੀ॥ ਹਰਿਜੁਗਾਨੁਗੇਜੁਗਾਨੁਗਾਨੁਗੇਸਦਪੀਨੀਗੁਰੁਚਲੰਦੀ॥ ਜੁਗਾਨੁਗੀਪੀਨੀਚਲੈਸਤਿਗੁਰਕੀਜੀ
ਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਕਬਾਬਿਨਸੈਜਾਵੈਨਿਤਦੇਵੈਚਫੈਸਵਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਸੰਤਸੰ
ਤਹਰਿਏਕੋਨਾਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁੰਦੀ॥ ਹਰਿਅਰਾਮਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਪਿਰਮਿਲਿਪਨਵੇਲਵਪੰਦੀ॥ ੫॥ ੧॥

ਸਿਰੀਗੁਮੁਲਾ ੫॥ ਛੰਤੁ ੩॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਿਬੰਤੈਰੈਨਾਲੇ॥ ਸੰਗਿਸਹ
ਈਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏ॥ ਮਨਚਿੰਦੇਸੇਈਫਲਪਾਵਹਿਰਦਕਮਲਾਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਜਾਲਿਥਾਲਿ
ਪੁਰਿਹਰਿਆਬਨਵਾ॥ ਪਾਇਪਾਟਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ ਨਾਨਕਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਸਾਧਸੰਗਿਕੁਮੁਜਾਲੇ॥ ੧॥
ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਬਿਨੁਭੁਭਪਸਾਰੇ॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖਸਾਗਰੁਸੀਸਾਰੇ॥ ਚਰ
ਨਕਮਲਕਰਿਬੋਹਿਥੁਕਰਤੇਜਗਸਾਦੁਖੁਨਾਇਆਪੈ॥ ਗੁਰਪੁਰਬੁਏਵਡਭਗੀਆਠਪਹਿਰਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥ ਆਦਿ
ਜੁਗਾਦੀਸੇਵਕਸੁਆਮੀਭਗਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਾਥਿਨੁਹਰਿਭੁਭਪਸਾਰੇ॥ ੨॥ ਮਨ

ਪਿਆਰਿਆਨੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਲਦੇਖੋਪਸਵਲੀ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਨੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਦਹੁਨਿਤਚਲੁਮਲੀ॥ਹਰਿਦਹੁਸੇ
 ਵੈਅਲਖਅਰੇਵੈਨਿਹਚਲੁਆਸਦੁਪਾਇਆ॥ਤਤਜਨਮਨਮਰਦੁਨਆਵਦਨਾਦਾਸੀਸਾਦੁਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ਸਿ
 ਤ੍ਰਹੁਪਤਕਾਕਾਗਦੁਭਾਰਿਆਜਮਦੁਤਾਕਛੁਨਚਲੀ॥ਨਾਨਕਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਲਦੇਖੋਪਸਵਲੀ॥੨
 ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਨੀਉਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਸੰਤਸੰਗਿਨਿਵੇਸੇ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਨੀਉਮਿਤ੍ਰਾਨ੍ਮੁਖਪਤਪਰਗੋਸੇ॥ਸਿਮ
 ਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਿਗਾਮੀ॥ਇਛੁਸਗਲੀਪੁਨੀਆ॥ਪੁਰਬੇਕਮਾਏਸੀਰੰਗਪਾਏਹਰਿਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁਨਿਆ॥ਅੰਤਰਿਬ
 ਹਰਿਸਰਬਤਗਵਿਆਮਨੇਉਪਜਿਆਬਿਸੁਖਮੇਸੇ॥ਨਾਨਕਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਸੰਤਸੰਗਿਨਿਵੇਸੇ॥੪॥
 ਪਿਆਰਿਆਨੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਨੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਜਲਿਮਿਲਿਜੀਵੈਮੀਨਾ
 ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਆਪਾਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਨੇਸਰਬਸੁਖਮਨਿਵੁਠੇ॥ਸੀਧਰਪਾਏਮੰਗਲਗਾਏਇਛੁਪੁਨੀਸਤਿਗੁਰਤੁਠੇ॥ਲਾਜਿ
 ਲੀਨੇਲਾਏਨ ਉਮਿਪਾਏਨਾਉਸਰਬਸੁਠਕੁਰਿਦੀਨਾ॥ਨਾਨਕਸਿਖਸੰਤਸਮਝਾਈਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥

੫॥੧॥

ਸਿਰੀਗੁਮਹਲ ੫ ਛੰਤਾ ਰੁਖਲਾ॥

੧ ਚਿਤ੍ਰਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਠਿਮਝਾਤੁਮਾਪਿਰੀਪਸੇਕਿਉਦੀਦਾਗਾਸੰਤਸਰਦਾਈਲਭਦੇਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ॥੧॥ਛੰਤਾ॥ ਚਰਨਕਮ
 ਲਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿਸੰਤਨਿਮਨਿਆਵੇਜੀਉ॥ਦੁਤੀਆਭਾਉਬਿਪ੍ਰੀਤਿਅਨੀਤਿਦਾਸਾਨਹਿਭਾਵੇਜੀਉ॥ਦਾਸਾਨ
 ਹਿਭਾਵੇਇਬਿਨੁਦਰਸਾਵੇਇਕਬਿਨੁਪੀਰਨੁਕਿਉਕਰੈ॥ਨਾਮਾਬਿਨੁਨਾਤਨੁਮਨੁਪੀਨਾਨਲਬਿਨੁਮਛੁਲੀਜਿਉਮ
 ਰੈ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪਿਅਭੈਨਾਪਾਰੇਗੁਣਸਾਪਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਵੇ॥ਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਧਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹਮਤਿਨਿਅੰਕ
 ਸਮਾਵੇ॥੧॥ਰੁਖਲਾ॥ਸੋਹੰਦਰੈਹਰਭਾਇਕੋਇਨਦਿਸੈਰੁਜਨੋ॥ਖੁਲਫੇਕਪਾਇਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤੇ॥੧॥
 ਛੰਤਾ॥ਤੁਰੇਬਚਨਅਨੁਪਅਪਾਰਸੰਤਨਾਪਾਰਬਾਣੀਬੀਚਾਰੀਐਜੀਉ॥ਸਿਮਰਤਿਸਾਸਾਗੀਰਸਿਪੁਰਨਬਿਸੁਆਸ
 ਕਿਉਮਨੁਬਿਸਾਰੀਐਜੀਉ॥ਕਿਉਮਨੁਬਿਸਾਰੀਐਨਿਮਖਨਹੀਟਾਰੀਐਹਦਵੰਤਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ॥ਮਨਬਾਛਤਯਲ
 ਦੇਤਤੈਸੁਆਮੀਜੀਅਕੀ॥ਬਿਰਥਾਸਾਰੇ॥ਅਨਾਥਕੇਨਾਥੇਸੂਬਕੈਸਾਥੇਜਪਿਨੁਐਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐ॥ਨਾਨਕਕੀਥੇਲੀਤੀ
 ਪ੍ਰਭਪਹਿਕਿਰਪਾਕਰਿਭਵਨਲੁਤਾਰੀਐ॥੨॥ਰੁਖਲਾ॥ਪੁਤ੍ਰੀਮਨੁਸਾਧਖੇਸਾਂਈਥੀਏਕਿਪਾਲਾਲਧੇਭੇ
 ਥੋਕਰੇਨਾਨਕਹਰਿਪਨਮਾਲਾ॥੧॥ਛੰਤਾ॥ਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀਧਮਭਗਤਹਿਬਿਸਾਮਅਸਾਲਗਜੀਵਤੇਜੀਉ
 ॥ਮਨਤਨੇਹਲਤਾਨਸਿਮਰਤਿਪ੍ਰਭਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਤੇਜੀਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਤੇਸਦਾਬਿਰਥੀਵ
 ਤੇਬਿਥੇਬਨੁਫੀਕਾਨਾਨਿਆ॥ਭੇਇਕਿਪਾਲਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਪਮਾਨਿਆ॥ਸਰਬਸੇਸੁਖ
 ਅਨੰਦਘਨਿਪਿਆਰੇਹਰਿਰਤਨੁਮਨਅੰਤਰਿਸੀਵਤੇ॥ਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਵਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਅਪ੍ਰਾਣਪਿਨਾਪਿਨਾਨਕਜੀ
 ਵਤੇ॥੩॥ਰੁਖਲਾ॥ਜਿਤਉਕੀਨੇਆਪਦੇਤਿਨਾਕੁੰਮਿਲਿਓਗਿ॥ਆਪੇਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤਹਿਓਜਸੁਨਾਨਕਆਪਿਸੁਦਿਓਗਿ॥

ਹਰਿ

ਹਰਿ

ਹਰਿ

ਛੰਤਾ ਪ੍ਰੇਮਰਗਉਰੀਪਾਇਰੀਭਾਇਗੋਬਿੰਦਮਨੁਮੋਹਿਅਜੀਉ। ਸਤਿਨਕੈਪਰਸਾਦਿਅਗਾਧਿਕੰਠੇਲਗੀਸੇਤਿਆਜੀਉ
॥ ਹਰਿਕੰਠੇਲਗੀਸੇ ਹਿਆਦੇਖਸੁਭਿਜੇਹਿਆਭੁਗਤਿਲਖਣਕਰਿਵਸਿਭਏ। ਅਨਿਸਰਬਸੁਖਦੁਰਗੋਵਿੰਦਤੁਠੇ ਜਨਮਮਰਣਸਭਿਮਿਟਿ
ਗਏ। ਸਖੀਮੰਗਲੋਗਏਆਇਛੁਪੁਜਾਇਆਬਹੁਜਨਮਾਇਆਹੋਰਿਆ। ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇਸੰਸਾਰਸਾਗਰਨਹੀ
ਪੋਹਿਆ॥੪॥ ॥੩੫੮॥ ॥ ਸਾਈਨਾਮੁਅਮੋਲੁਕੀਮਨਕੋਈਜਾਣਦੋ। ਜਿਨਭਾਗਮਥਾਹਿਸੇਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਮਾਣਦੋ॥੧॥
ਛੰਤੁ॥ ॥ ਕਹਤੇਪਵਿਤ੍ਰਜਨਤੇਸਭਿਧੰਨੁਲਿਖਤੀਬੁਝੁਤਾਰਿਆਜੀਉ। ਜਿਨਕਉਜਾਪੁਸੰਗੁਨਾਮਹਰਿਰੰਗਤਿਨੀਬਹੁਬੀਚਾਰਿ
ਆਜੀਉ। ਬਹੁਬੀਚਾਰਿਆਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆਪੂਰਨਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕਰੀ। ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਹਰਿਜਸੋਦੀਨੋਜੋਨਿਨਧਾਵੈ
ਨਹਮਰੀ। ਸਤਿਗੁਰਦਾਇਆਲਕਿਰਪਾਲਭੇਟਤਹਰੇਕਾਮਵੈਪੁਲੋਭੁਮਾਹਿਆ। ਕਥਨੁਨਜਾਇਅਕਥੁਆਮੀਸਦਕੈ
ਜਾਇਨਾਨਕੁਦਾਰਿਆ॥ ੫॥੧॥੩॥

ਸਿਰੀਰਗੁਮਹਲਾ ੪॥ ਵਲਜਾਗਾ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰਿਹਰਿਉਤਮੁਨਾਮੁਹੈਜਿਨਿਸਿਰਿਆਸਭੁਕੋਈਜੀਉ। ਹਰਿਜੀਅਸਭੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਪਟਿਪਟਿਗੁਣੀਆਸੋਈ
॥ ਸੋਹਰਿਸਦਾਪਿਆਈਐਤਿਸੁਭਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ। ਜਿਮੋਹਿਆਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਸੇਛੋਰੋਚਲੇਦੁਖੁਰੋਈ। ਜਨਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈਅਹਰਿਅੰਤਿਸਥਾਈਹੋਈ॥੧॥ ਸੋਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ। ਹਰਿਗੁਰਸਰਦਾਈਪਾਈਐਵਲਜ
ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਰੁਭਾਗਪਰਪਤਿਹੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਜਨਾਵਿਛੁਭਾਈਆਹਰਿਕਿਨੈਨਪਾਇਆਨਾਉ। ਵਿਚਿਹ
ਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੋਜੀਉਵੇਸੁਆਪੁਤਨਿਨਾਉ। ਪਿਤਾਜਾਤਿਤਾਤੋਈਐਗੁਰੁਠਾਕਰੋਪਸਾਉ। ਵਰੁਭਾਗੀਗੁ
ਰੁਪਾਇਆਹਰਿਅਹਿਨਿਸਿਲਗਾਭਾਉ। ਜਨਨਾਨਕੀਬ੍ਰਹਮਪਛਾਣਿਆਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ। ੨॥ ਮਨ
ਹਰਿਹਰਿਲਗਾਭਾਉ। ਗੁਰਿਪੂਰਨਾਮੁਦਿਕਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਪੂਰਨਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬਲਗੁਜੇਬ
ਨਿਸਾਸੁਤੈਤਬਲਗੁਨਾਮੁਪਿਆਈ। ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਹਰਿਚਲਸੀਹਰਿਅੰਤੈਭਏਛਰਾਈ। ਹਉਬਲਿਹਾਰੀ
ਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਮੁਨਿਵੁਠਾਆਈ। ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੋਤਿਓਸੇਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਈ। ਧੁਰਿਮਸਤ
ਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈ॥੩॥ ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ। ਵਰੁਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇ
ਆਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਲਘਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਦਾਹਰਿਆਪੇਦੇਵੈਲਾਈ। ਹਰਿਆਪੇ
ਭਰਮਭੁਲਾਇਦਾਹਰਿਆਪੇਹੀਮਤਿਦੇਈ। ਗੁਰਮੁਖਾਮਨਪਰਗਾਸੁਤੈਸੋਵਿਰਲੇਕੋਈਕੇ। ਹਉਬਲਿਹਾਰੀ
ਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਮਤੋ। ਜਨਨਾਨਕਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਿਆਮਨਿਹਰਿਹਰਿਵੁਠਾਏ॥੪॥ ਮਨਿ
ਹਰਿਜਪਨੁਕਰੋ। ਹਰਿਗੁਰਸਰਦਾਈਭਜਿਪਉਜਿੰਦੁਸਕੁਕਿਲਵਿਖਦੁਖਪਰਹੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਟਿਪਟਿ
ਰਮਈਆਮਨਿਵਸੈਕਿਉਪਾਈਐਕਿਤੁਭਤਿ। ਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐਹਰਿਆਈਵਸੈਮਨਿਚਿਤਿ।
ਮੈਧਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰੁਤੈਹਰਿਨਾਮੇਤੇਗਤਿਮਤਿ। ਮੈਧਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਤੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਜਤਿਪਤਿ। ਜਨ

ਨਾਨਕਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀਆਰੰਗੀਰਤਨਾਹਰਿਗੀਰਤਿ॥ ੫॥ ਹਰਿਪਿਆਦੁਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸਤਿ॥ ਗੁਰਬਰਨੀਹਰਿਪ੍ਰਕਾ
ਜਾਣਿਆਸਭਹਰਿਪ੍ਰਕਾਤੇਉਤਪਾਤਿ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਜਨਨਕਉਪ੍ਰਗਥਿਲਿਖਿਆਸੇਆਇਮਿਲੇਗੁਰਪਾਸਿ॥ ਸੇਵ
ਕਭਾਇਵਟਨਾਰਿਆਸਿਤਾਗੁਰਹਿਰਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ ਧਨੁਧਨੁਵਟਨੁਦਾਪਾਰੀਆਜਿਨਵਖਰੁਲਦਿਅ
ਨਾਹਰਿਗਾਸਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਦਰਿਮੁਖਉਜਲੇਸੇਆਇਮਿਲੇਹਰਿਪਾਸਿ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਤਿਨਪਾਇਆਜਿਨਾ
ਪਿਤੁਠਾਗੁਣਤਾਸਿ॥ ੬॥ ਹਰਿਪਿਆਦੁਸਾਸਿਗੀਰਾਸਿ॥ ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਾਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਾ
ਹਰਿਗਾਸਿ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਗਗਕੀਦਾਰਸਲੋਕਨਾਲਿਮਹਲਾ੪॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ੩॥ ਰਾਗਾਵੇਰੀਸੀਰਾਗੁਹੈਜੇਸਚਿਧਰੀਪਾਅਤੁ॥
ਸਦਾਹਰਿਸਚੁਮਨਿਵਸੈਨਿਹਚਲਮਤਿਅਪਹੁ॥ ਰਤਨੁਅੰਮੋਲਕੁਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਰਗੁ॥ ਜਿਹਦਾਸਚੀਮ
ਨੁਸਚੈਸਰੀਰਅਕਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਸਚੈਸਤਿਗੁਰਿਸੋਵੈਸੇਸਦਾਸਚੁਦਾਪਾਗੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਹਿਰਬਿਰਤਾਸਭਪਾਤੁਹੈਜਬਲਗੁ
ਸਾਹਿਬਪ੍ਰੀਤਿਨੋਹੇਇ॥ ਇਹੁਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਆਵੇਖਦੁਸੁਨਦੁਨੋਹੇਇ॥ ਸਹਦੇਖੋਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਅਧਾਕਿਅਕਰੇ
ਇ॥ ਨਾਨਕਜਿਨਿਅਖੀਲੀਤੀਆਸੇਈਸਚਾਦੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਇਕੋਕਰਤਾਇਕੁਇਕੋਦੀਬਾਣੁਹਰਿ॥
ਹਰਿਇਕੋਸੈਦਾਤੈਅਮਰੁਇਕੋਹਰਿਚਿਤਿਧਰਿ॥ ਹਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹਿਰੁਕੁਮੁਕੁਉਦੁਰਿਕਰਿ॥ ਹਰਿਤਿਸੈਨੁਸ
ਲਾਹਿਜਿਤੁਪੁਰਖੈਬਾਹਰਿਪਾਰਿ॥ ਹਰਿਜਿਸਨੋਹੇਇਦਾਇਆਲੁਸੁਹਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤਰਿ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧॥ ਦਾਤੀਸਾਹਿਬਸਦੀਆਕਿਆਚਲੋਤਿਸੁਨਾਇ॥ ਇਕਜਾਗੰਦੇਨਾਲਤਿਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਇ॥ ੧
ਮਃ ੧॥ ਸਿਦਕਸਬੁਰੀਸਾਦਕਾਸਬਰੁਤੇਸਾਮਲਾਇਕਾ॥ ਵੀਦਾਰਪੁਰੇਪਾਇਸਾਬਉਨਾਹੀਖਾਇਕਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਭਆਪੇਤੁਪੁਭਿਪਾਇਕੈਆਪਕਾਰੈਲਾਈ॥ ਤੂੰਆਪੇਵੇਖਦਿਗਸਦਾਅਪਦੀਵਛੁਆਈ॥ ਹਰਿਤੁਧਰੁਬਾਹਰਿਕ
ਛੁਨਹੀਤੁੰਸਚਾਸਾਈ॥ ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਸਭਨੀਹੀਥਾਈ॥ ਹਰਿਤਿਸੈਪਿਆਦੁਸੰਤਨਤੁਜੇਲਏਛੁਰਾ
ਈ॥ ੨॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧॥ ਠਕੜਨਾਤੀਠਕੜਨਾਉ॥ ਸਭਨਾਜੀਆਇਕਛਉ॥ ਆਪੁਜੇਕੋਭਲਾਕਹਾਏ॥ ਨ
ਨਕਤਾਪਰੁਜਾਪੈਜਾਪਤਿਲੇਖੇਪਾਏ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਜਿਸੁਪਿਆਰੇਸਿਉਨੇਹੁਤਿਸੁਆਗੈਮਰਿਚਲੀਐ॥ ਧਿਗੁ
ਜੀਵਦੁਸੰਸਾਰਿਤਕੈਪਾਛੈਜੀਵਲਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਐਚੰਦੁਸੁਰਜੁਦੁਇਦੀਵਾ॥
ਦਸਚਰਿਹਟਿਤੁਪੁਸਾਜਿਆਵਾਪਾਰੁਕਰੀਵਾ॥ ਇਕਨਾਨੋਹਰਿਲਾਭੁਦੇਇਜੇਹੁਰਮੁਖਿਬੀਵਾ॥ ਤਿਨਜਮ
ਕਾਲੁਨਦਿਆਪਈਜਿਨਸਭਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ॥ ਓਇਆਪਿਛੁਟੇਪਰਵਾਸਿਉਤਿਨਪਿਛੈਸਭਜਗਤੁਛੁਟੀਵੇ
॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧॥ ਕੁਦਰਤਿਕਰਿਕੈਵੇਸਿਆਸੋਇ॥ ਦਖਤੁਦੀਚਰੇਸੁਬੰਦਹੋਇ॥ ਕੁਦਰਤਿਉਕੀ
ਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ ਨਾਕੀਮਤਿਪਾਇਤਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਸਰੈਸਰੀਅਤਿਕਾ॥ ਕਰਹਿਬੀਰਗੁ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈ

੩

ਕੈਸੇਪਾਵਹਿਪਾਗੁਸਿਦਕਕਰਿਸਿਜਦਮਨੁਕਰਿਮਖਸੁਦੁ॥ਜਿਹਧਿਰਦਿਖਾਤਿਹਧਿਰਿਮਉਜੁਦੁ॥੧॥ਮ:੩॥ਗੁਰੁ
ਸਰਾਏਵਨਪਾਈਐਨਨੈਨੈਨਾਦੁਰਿ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਾਨਿਲੈਜਾਮਨੁਰਹੈਤਦੁਰਿ॥੨॥ ॥੫ਉੜੀ॥
ਸਪਤਦੀਪਸਪਤਸਾਗਰਾਨਦਖੰਡਚਰਵੇਦਦਸਅਸਟਪੁਰਾਣਾ॥ਹਰਿਸਰਨਾਵੈਚਿੰਦਰਤਦਾਹਰਿਸਰਨਭਫਾ
॥ਸਕਤੁਦੁਹਿਪਿਆਵਹਿਜਿਅਜੰਤਹਰਿਸਾਰਗਪਾਣਾ॥ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਅਰਾਧਦੇਤਿਹਉਕੁਰਬਾਣਾ॥ਤੁਆਪੇ
ਆਪਿਵਰਤਦਾਕਰਿਚੋਜਾਵਿਡਾਣਾ॥੧॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ ॥ਕਲਉਮਸਾਨੀਕਿਆਸਦਾਈਐਤਿਰਵੈਤੀਲਿਖਿਲੇ
ਗੁ॥ਸਦਾਸਾਤਿਬਕੈਰੰਗਿਰਤੈਕਬੁਨਤੁਟਸਿਨੇਹੁ॥ਕਲਉਮਸਾਨੀਨਾਇਸੀਲਿਖਿਅਭੀਨਾਏਜਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਸਹਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇਸੀਜੇਪਰਿਛੋਰੀਸਰੋਪਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਨਦਰੀਆਵਦਾਨਾਲਿਨਚਲਈਵੇਖਤੁਕੋਵਿਉਪਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਸਚੁਦੇਵਾਈਆਸਾਚਿਰਾਹੁਲਿਵਣਾਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦੀਸਚੁਤੈਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ ॥੫ਉੜੀ॥
॥ਹਰਿਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਏਕਤੁਤੁਜਾਣਤਿਭੇਤੁ॥ਜੇਕੀਚੈਸੋਗਰਿਜਾਣਦਾਮੇਰੇਮਨਹਿਚੇਤੁ॥ਸੋਰਹੈਜਿਪਾਖ
ਕਮਾਵਦਾਧਰਮੀਵਿਗੇਸੇਤੁ॥ਸਚਾਅਪਿਨਿਆਉਸਚੁਤਾਡਰੀਐਕੇਤੁ॥ਜਿਨਾਨਾਨਕਸਚੁਪਛਾਦਿਆਸੇਸ
ਚਿਰਲੇਤੁ॥੫॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਕਲਉਮਜਲਉਸਲੁਮਸਵਾਣੀਐਕਾਗਦੁਭੀਜਲਿਨਾਉ॥ਲਿਖਿਲਵਾ
ਲਾਜਲਿਬਲਉਜਿਨਾਇਥਿਆਦੁਜਾਭਾਉ॥ਨਾਨਕਪੁਰਖਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਅਵਹੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥
੧॥ਮ:੩॥ਹਿਰੁਕੁਨੁਪਨਨਾਕੁਨੁਬੋਲਣਾਮਾਇਆਨਾਲਿਪਿਆਗੁ॥ਨਾਨਕਵਿਦੁਨਾਵੈਕੋਬਿਰਨਹੀਪਨ੍ਨਿਪ
ਨ੍ਨਿਹੋਇਖੁਆਗੁ॥੨॥ ॥੫ਉੜੀ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਐਈਵਡੀਤੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਹਰਿਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਐਈਵ
ਡੀਤੈਜਾਨਿਆਉਤੈਧਰਮਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਐਈਵਡੀਤੈਜਾਛਲੁਤੈਨੀਅਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਐਈਵਡੀਤੈਜਾਨ
ਸੁਣਈਕਤਿਆਚੁਗਲਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਐਈਵਡੀਤੈਅਪੁਛਿਆਦਾਨੁਦੇਵਕਾ॥੩॥ ਸਲੋਕਮ:੩॥
ਹਉਹਉਕਰਤੀਸਭਮੁਈਸੰਪਉਕਿਸੈਨਨਾਇ॥ਦੂਜੇਕਾਇਦੁਖਪਾਇਆਸਕੁਜੇਹੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਉਬਰੇਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਮ:੧॥ਗਲੀਅਸੀਚੰਗੀਆਅਚਾਰੀਬੁਰੀਆ॥ਮਨਹੁਕੁਸੁਧਾਕਾਲੀਆਬਾ
ਹਰਿਚਿਟਵੀਆ॥ਹੀਸਾਕਰਹਿਤਿਨਾਨੀਆਜੇਸੇਵਹਿਦੁਖਡੀਆ॥ਨਾਲਿਖਸਮੈਰਤੀਆਮਾਣਹਿਸੁਖਰ
ਣੀਆ॥ਹੋਦੈਤਾਣਨਿਤਾਣੀਆਰਹਿਨਿਮਾਨਣੀਆ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਜੇਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਿ
ਲਾ॥੨॥ ॥੫ਉੜੀ॥ਤੁਆਪੇਜਲੁਮੀਨਾਤੈਆਪੇਆਪੇਹੀਆਪਜਾਲੁ॥ਤੁਆਪੇਜਾਣੁਵਤਾਇਦਾਆ
ਪੇਵਿਚਿਸੇਬਾਣੁ॥ਤੁਆਪੇਕਮਲੁਅਲਿਪਤੁਤੈਸੈਭਾਵਿਚਿਗੁਲਾਣੁ॥ਤੁਆਪੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾਇਕਨਿ
ਮਖਘਡੀਕਰਿਖਿਆਲੁ॥ਹਰਿਤੁਪਤੁਬਾਹਰਿਕਛੁਨਹੀਗੁਰਸਬਦੀਵੇਖਿਨਿਤਾਣੁ॥੩॥ਸਲੋਕਮ:੩॥
ਗੁਰਮੁਨਜਾਣੈਬਹੁਤਾਰੇਦੈਅੰਦਰਿਧੋਖਾਨੀਚਨਸੇਦੈ॥ਜੇਧਨਖਸਮੈਚਲੈਰਜਾਈ॥ਦਰਿਘਰਿਸੋਕੁਅਹਿਬੁ
ਛਾਈ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਇਹਮਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਿਸਮਾਈ॥੧॥ਮ:੩॥ਮਨੁਖਨਾਮਦਿਤੁਇਅਰੰਗੁ

ਕਈਭਾਵੇਖਿਨਕੁਲਾਇਸਕਰੰਗੁਦਿਨਕੋਭਿਆਛੋਛਾਇਸਦਮੁਲਾਦੁਜੈਲਗੇਪਚਿਮੁਏਮੁਰਖਅੰਧਗਵਾ
ਗਾਥਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਪੈਪਚਿਦਰੋਵਗਾਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਰੰਗੁਲੇਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਕਾਇਕਗਤੀਰੰਗੁ
ਨਉਤਰੈਸਾਜੇਰੇਸਮਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਸਾਟਿਉਪਾਈਸਕੁਤੁਪੁਆਪੋਰਿਜਕੁਸੀਥਾਤਿਆਏਕਵ
ਲਾਛਲਕਰਕੈਖਾਵੇਨਹੁੰਕੁਨੁਕੁਸਤੁਤਿਨੀਛਾਤਿਆਤੁਪੁਆਪੋਭਾਵੈਸੋਕਰਹਿਤੁਪਛਿਤੈਕੰਮਿਓਇਲਾਇ
ਆਏਕਨਾਸਚੁਬੁਝਾਇਓਤਿਨਾਅਤੁਭੰਡਰਦੇਵਾਇਆਹਰਿਓਤਿਖਾਤਿਤਿਨਾਸਫਲੁਹੈਅਚੇਤਾਥਤਤੁ
ਇਆ॥੮॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਤਵੇਦਵਖਾਣਹਿਮਾਇਆਮੇਹੁਸੁਆਇਦੁਜੈਕਾਇਹਰਿਨਾਮੁਦਿ
ਸਾਰਿਆਮਨਮੁਰਖਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜਿਨੀਜੀਉਪਿਰੂਤਿਤਾਤਿਸੁਕਬਹੁਨਚੇਤੈਜੇਦੇਹਾਰਿਨਕਸੰਥਾਹਿ॥ਜ
ਮਕਾਠਾਗਲਹੁਨਕਟਿਲੈਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਕਿਛੁਨਸੁਏਅੰਧਲੇਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਕਮਾਇ॥
ਪੁਰੋਕਾਰਿਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸੁਖਮਾਣਹਿਸੁਖਪੈਨਾਸੁਖੇਸੁਖਾਦਿਹਾਇ॥
ਨਾਨਕਸੇਨਾਉਮਨੁਨਦਿਸਾਰੀਜੈਜਿਤੁਰਹਿਸਚੈਸੋਗਾਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸੁਖਪਾਇਆਸਚਨਾਮੁ
ਗੁਣਤਾਜਾਗੁਰਮਤੀਆਪੁਪਛਾਣਿਆਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸਾ॥ਜਚੋਸਚੁਕਮਾਦਣਾਵਡੀਆਈਫਡੇਪਾਜਿ॥ਜੀਉਪਿਰੂਸ
ਕੁਤਿਸਕਾਸਿਫਤਿਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਸਚੈਸਬਾਦਿਸਲਾਹਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਨਿਦਾਸਾ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਮਨੈਮਾਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਧਿਰੁਜੀਵਾਸਾ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਪਾਈਐਮਨਮੁਖਮਹਿਦਿਦਾਸਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੁਨਾਨਕਤੇਰਾਦਾਸਾ॥੨॥ਪਉੜੀ
॥ਸਚੁਕਤੇਰਾਤੁਸਚੁਦਾਤੁਸਚੁਨਾਗਾਸਿ॥ਸਾਭਿਤੁਪੈਪਾਸੁੰਗਦੇਨਿਤਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਜਿਸੁਤੁਦੇਹਿਤਿਸੁਸਕੁਕਿਛੁਮਿਲੈ
ਇਕਨਾਦੁਰਿਹੈਪਾਸਿ॥ਤੁਪੁਬਾਣੁਭਾਉਕੋਨਹੀਜਿਸੁਪਾਸਹੁੰਗੀਐਮਨਿਦੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ਸਾਭਿਤੁਪੈਨੈਸਾਭਾਹ
ਦੇਦਰਿਗੁਰਮੁਖਨੈਪਰਗਾਜਿ॥੯॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਉਚਾਕੁਕਦਾਮਾਇਆਮੋਰਿਪਿਆਗੁਅੰ
ਤਰਿਬਹੁਮਨਚੀਨਣੀਮਨਿਮੁਰਖਗਵਾਹੁਦੁਜੈਕਾਇਜਗਤੁਪਰਬੰਧਦਾਨਾਬੁਝੈਬੀਚਾਗੁ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਰਿ
ਜੰਮੇਵਾਰੇਵਾਰ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜਿਨੀਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਿਆਤਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆਬੁਝਹੁਕਰਿਬੀਚਾਗੁ॥ਸਦਾਸਾਂਤਿਸੁਖਾਜਿ
ਵਸੈਚੁਕੈਕੁਕਪਕਾਰਾ॥ਆਪੈਨੈਆਪੁਖਾਇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਵੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਗੁ॥ਨਾਨਕਸਬਾਦਿਰਤੇਸੇਮੁਕਤੁਹੈਹਰਿ
ਜੀਉਹੇਤਿਪਿਆਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਫਲਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਥਾਇ॥ਜਿਸੁਹਰਿਭਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਜੋ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾਇ॥ਮਨਿਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਛਹੁਵੇਦਾਜਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਲਏਹਰਿਲਾਇ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਨਾਨਕਸੋਬੁਰਾਦਰੀਆਮੁਜਿਨਿਦਿਚਹੁ
ਦੁਸਟਅੰਕਰਣੁਮਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਾਲਾਹਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ॥ਆਪਿਹੈਆਸਦਾਮੁਕਤੁਸਚੁਕੁਲੁਨਿ
ਜਤਾਰਿਆ॥ਜੋਹਨਿਜਾਚਿਦੁਆਰਿਨਾਮੁਪਆਰਿਆ॥ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਅੰਕਾਰਿਮਰਣੁਵਿਗਾੜਿਆ॥ਸਭੈ
ਵਰਤੈਹੁਕਮੁਕਿਆਕੈਵਿਚਾਰਿਆ॥ਆਪਹੁਦੁਜੈਲਾਗਿਖਸਮੁਦਿਸਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਾਬਿਨੁਸਚੁਦੁਖੁਦੁਖੁਦਿਸਾਰਿਆ॥

ਗਹਿ

ਨਾਵੈ

ਸਿਉ

੧੧੫:੩॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਨਾਇਆ ਤਿਨਿ ਦਿਨੁ ਭਰਮੁ ਭੁਕਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਕਰਿ ਚਨ
 ਨੁਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭਉ ਮੇਲਾ ਸਿਏ ਕਾਇਫਲਾ ਗੀਅੰਤ ਰਿਨਾਮੁ ਦਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਿਮੁ ਜੋਤਿ ਨ ਸਾਕੈ
 ਸਾਢੈ ਨੀਮਸਮਾਇਆ ॥ ਸਰੂਪ ਅਪੇਆ ਪਿਛਰ ਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇਲਾਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਜੀ
 ਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਨਾਇਆ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦੀ ਬਾਣੈ ਸੋ ਸਭ ਨੀਵੀ ਬਾਣੀ ਮਿਲਿ
 ਆ ॥ ਜਿਥੇ ਭਉ ਨਾਇ ਤਿਥੇ ਭਉ ਸੁਰਖ ਹੁੰਦੁ ॥ ਕੈਮੁ ਹਿਰੈ ਸਭ ਪਾਪੀ ਤਰਿਆ ॥ ਓਸੁ ਅੰਤ ਰਿਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੈਨਾ
 ਮੇ ਪਰਵਰਿਆ ॥ ਨਾਉ ਪੁਨੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਨਾਇ ਕਿਲਾਵਿ ਪਸਰੁ ਤਿਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
 ਇਕਿ ਮਨਿ ਇਕਿ ਚਿਤਿ ਸੇ ਅਸ ਬਿਰੁਜਾ ਗੀਰਤਿਆ ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੩॥ ਆਤਮਾ ਦੇਉ ਪੁਰੀਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
 ਤਨਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅਤਮੇ ਨੇ ਆਤਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਤੋਇ ਤਾਪਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇਆ ॥ ਆਤਮਾ ਅੰਤਰੁ ਨ ਭੋਲੀ ਗੁਰ
 ਕੇ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਦਿਖਾਵੈ ਸੁਨਾਨੁ ਨ ਆਵਈ ਲੋਕੁ ਮੇਲੁ ਨਾਵੈ ਰੁਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ
 ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਸਚੇ ਮੇਲੁ ਲਗਾਈ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਧੋਤੀ ਮੂਲਿਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀ
 ਰਥ ਨਾਇ ॥ ਮਨੁ ਖਕਰ ਮਕਰੇ ਮਤੰਕਾਰੀ ਸਰੂਪੁ ਦੇਖੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਾ ਉਨ ਲੁਤਾਖੀ ਐ ਜਾਸ ਤਿਹੁਰ
 ਮਾਰਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧੧੫:੩॥ ਮਨੁ ਖੁਲੋ ਕੁਸਮੁ ਸੁਆਈ ॥ ਕੈਦੁ ਸਮੁਧਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਖੁਰਲਾਇਆ ਨਾਨਕ
 ਪਾਇ ॥ ਐਕਿ ਰਤਿ ਭਿਰਾਇ ॥ ਲਿਵ ਪਾਤੁ ਦੁਇ ਰਾਤੈ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਭੁ ਦੇਖ
 ਸਦਾ ਭੀਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਹੀਨਾ ਲਿਖੁ ਗੁਨਾ ਮਨੁ ਹੀਨਾ ਲਿਖੁ ਮਨੁ ਹੀਨਾ ਲਿਖੁ ਮਾਇ ॥ ਮਨੁ ਜੋਇ ਛੇ ਸੋ ਲੈ ਸਚੈ ਸਭੁ ਦੇਖੁ
 ਭਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਕੁੰਦੀ ॥ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਦਿਖੁ ਮਨੈ ਜੋ ਪੋਹੀ ਨਾ ਲਿਖੁ ਛਾਨਾ ਸੀਨ ਨ ਮੁਗਵ
 ਿਆ ॥ ਮਨੁ ਖੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਭਾਗੁ ਕੁਨੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਨਿਦੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ॥ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਖੀ ਆਵੈ ਨਾਇ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਦੁ ਨ ਨਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ
 ਕੀ ਇਕ ਸਾਖੀ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰਿ ਰਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਬੀਤਿ ਨ ਜਨਿ ਲੈ ॥ ਹਰੈ ਰਾਖੀ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੋ ਸੁਣਉ ਤ
 ਮ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥ ਸੁਣੈ ਰਾਖੀ ॥ ਤਤੁ ਕਾਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਿਦਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਜਿਉ ਸੁਰਨਰੈ ਦਿ ਕਿਰਾਖੀ ॥
 ਅਦਿਸੁ ॥ ਮਹੇਸ਼ੁਰ ਅਲਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋ ਦੇਖਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੩॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਸੋਵੈ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸਿਰੁ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥ ਦਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਰਤਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿਨੀ
 ਸੋ ਦਿਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਤਕੁ ਕੇ ਛੂਨ ਜਾਇ ॥ ੧੧੫:੩॥ ਮਨੁ ਵੇਕਾਰੀ
 ਵੇਨਿ ਆਵੈ ਕਾਰ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਆਗੀ ਆਨੀ ਪੁਨ ਦੇਰਗਤ ਸਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਆਤਮ ਦੇਉ ਪੁਨੀ
 ਐ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬੁਝਨ ਪਾਇ ॥ ਜਪਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਰਾਣਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਾਰ ਕਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸੁ
 ਰਤਿ ਕਮਾਵਈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਾਇ ਪਾਇ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ

ਤਿਨ

ਸੁਖੁਤੈਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੁਮਨਮੇਰੇਨਿਤੁਸਿਮਗਤਿਸਕਾਕਿਲਾਵਿਖਪਾਪਲਤਾਤੀ।
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੁਮਨਮੇਰੇਨਿਤੁਦਲੁਖਕੁਖਸਭਭਾਤਿਜਾਤੀ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੁਮਨਮੇਰੇ
ਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਤੀ। ਨਿਤੁਮੁਖਿਕਾਗੁਲਿਖਿਆਪੁਰਿਸਾਚੈਹਰਿਤਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੁਮਨ
॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕਮ: ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁਜੀਨੀਨਸੇਵਿਓਸਬਦਿਨਕੀਤੋਟੀਚਾਰੁ। ਅੰਤਰਿਗੀਆਨੁਨਆਇ
ਓਮਿਰਤਕੁਪੈਸੰਸਾਰਿ। ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਟੇਰੁਪਾਇਆਮੁਰੰਜੀਸੈਤੋਇਖੁਆਗੁ। ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੇਕਰੋ।
ਸਨੇਆਪਿਕਰਾਏਸੋਇ। ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ। ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਸਬਦਸਿਉ
ਤਿਨਸਚੀਸਦਾਲਿਵਹੋਇ। ਨਾਨਕਜਿਸਨੇਮੇਲੇਨਾਵਿਛੁੜੈਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥ ੧॥ ਮ: ੩॥ ਸੋਗੁਰ
ਉਤੀਜੋਗਵਤੈਜਦੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛਾਣੈ। ਧਾਵਤੁਰਾਕੀਏਕਤੁਪਾਰਿਆਣੈ। ਜੀਵਤੁਮੈਰਹਿ
ਨਾਮੁਵਖਾਣੈ। ਐਸਾਗੁਰਉਤੀਉਤਮਹੋਇ। ਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ। ੨॥ ਮ: ੩॥ ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਗਉਤੀਕਤਾ
ਏ। ਪਾਖੰਡਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਦੇਨਪਾਏ। ਪਰਨਿਦਾਕਰੇਅੰਤਰਿਮਲੁਲਾਏ। ਬਾਹਰਿਮਲੁਪੈਵੈਮਨਕੀਨੁਠਿਨ
ਜਾਏ। ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਬਾਦੁਰਚਾਏ। ਅਨਦਿਨੁਦੁਖੀਆਦੁਜੈਰਾਇਰਚਾਏ। ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੈਤੈਬਹੁਕਰਮ
ਕਮਾਏ। ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਦਲਾਨਜਾਏ। ਨਾਨਕਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੋਖੁਨਪਾਏ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਜੀਨੀਪਿਆਈਆਸੇਕਵਿਨਸਦਾਹੀ। ਸਤਿਗੁਰੁਜੀਨੀਪਿਆਈਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਹੀ। ਸਤਿਗੁਰੁਜੀ
ਨੀਪਿਆਈਆਤਿਨਜਮਰੁਨਾਹੀ। ਜੀਨਕਉਹੋਆਕਿਰਪਾਲੁਹਰਿਸੇਸਤਿਗੁਰਪੈਰੀਪਾਹੀ। ਤਿਨਮੈਥੈਥੈਮੁ
ਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈਪੋਜਾਹੀ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਮ: ੩॥ ਜੋਸਿਰੁਸਾਈਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਦੀਜੈਗੀ। ਨਾਨਕਜਿਸੁ
ਪਿਜਰਮਹਿਬਿਰਹਾਨਹੀਸੋਪਿਜਰੁਲੈਜਾਹੀ॥ ੧॥ ਮ: ੫॥ ਮੁੰਛਹੁਭੁਲੀਨਾਨਕਾਠਿਰਿਠਿਰਿਜਨਮਿਮੁਈਆਸਾ।
ਕਸਤੂਰੀਕੈਠੈਠੈਗੰਢੈਗੰਢੈਮਪਈਆਸਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਮਨਮੇਰੇਜੋਸਰਨਾਉ
ਪਰਿਹੁਕਮੁਚਲਾਏ। ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਮਨਮੇਰੇਜੋਅੰਤੀ। ਅਉਸਰਿਲਏਛੁਡਾਏ। ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਜ
ਪੀਐਮਨਮੇਰੇਜੋਮਨਕੀਵਿਸਨਾਸਭੁਖਗਵਾਏ। ਸੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਿਆਵਛੁਡਾਗੀਤਿਨਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸਭਿ
ਪੈਰੀਪਾਏ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਪਸਰੁਨਾਤੇਵਡਾਸਭਿਨਾਵੈਮਗੈਆਇਨਿਦਾਏ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਮ: ੩॥ ਵੇਸਕਰੇਕੁਹੁਪਕੁਲਖ
ਣੀਮਨਿਖੋਟੈਕੁੜਿਆਗੀ। ਪਿਰਕੈਛਾਣੈਨਾਚਲੈਪੁਕੈ। ਖਨਿਵਰਣਤਰਿ। ਲਿਖਿਆਮੇਟਿਨਸਕੀਐਜੋਸੁਰਿਲਿਖਿਆ
ਕਰਤਾਰ। ਅਨੁਤਨੁਸਉਪੇਕਤਕਉਸਬਦੇਪਰੇਪਿਆਗੁ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਨੈਨਪਾਇਆਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਰੀ। ਨਾਨਕਸਾਸੁਆ
ਲਿਓਸੁਲਖਣੀਜਿਗਵੀਸਿਰਜਣਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਮ: ੩॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਹੁਹੈਤਿਸਦਾਨ। ਸੋਓਰਵਰੁਨਪਾਰਾਮਨ
ਮੁਖੁਆਗੀਆਨੀਮਹਾਦੁਖਪਾਇਦੇਛੁਬੇਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ। ਭਲਕਉਠਿਬਹੁਕਰਮਕਮਵਹਿਦੁਜੈਰਾਇਪਿਆ
ਗੁ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਰਿਆਪਣਭਉਜਲਉਤਰੇ। ਪਾਏ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਵਹਿਸਚਨਾਮੁਉਰਧਾਰੀ॥ ੨॥

ਮੁਕਰੇਗਾਵਗਿ। ਹੁਰ
ਕੈਛਾਣੈਜੋਚਲੈਸਭਿਦ

੨

ਕਹੀ

੧੫ਉੜੀ।ਹਰਿਜਲਿਥਲਿਮਹੀਮਲਿਥਪੁਰਿਦੁਜਾਨਾਹਿਕੋਇ।ਹਰਿਅਪਿਥਹਿਕੋਨਿਅਉਕੁਤਿਅਰਸਰਮਾਰਿਕੋਇ।ਸਹਿ
 ਅਰਦੇਵਰਿਅਈਹਰਿਧਰਮਨਿਆਉਕੀਓਇ।ਸਕੁਹਰਿਕੀਕਰਹੁਉਸਤਤਿਜਿਨਿਗਰੀਬਅਨਾਥਰਾਖਿਓਇ।ਜੇਕਾ
 ਰੁਕੀਓਧਰਮੀਆਕਾਪਾਪੀਕਉਰੁਚੀਓਇ।੧੬।ਸਲੋਕਮਃ੩।ਮਨਮੁਖਮੈਲੀਕਾਮਣੀਕੁਲਖਣੀਕੁਨਾਰਿ।ਪਿਰਛੇ
 ਰਿਅਪਰਿਅਪਣਾਪਰਪੁਰਬੈਨਲਿਪਿਅਗੁ।ਤਿਸਨਾਕਦੇਨਦੁਕਈਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਰਾ।ਨਾਨਕਾਬਿਨੁਨਾਵੈਕੁਹੁਪਕੁਸਹਣੀ
 ਪਰਹਰਿਛੋਰੀਭਤਗ।੧੭।ਸਥਦਿਰਤੀ।ਸੋਹਗਣੀਸਤਿਗੁਰਕੈਰਾਇਪਿਅਗਿ।ਸਦਾਰਾਵੇਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੈਪ੍ਰੇਮਿ
 ਪਿਆਰਿ।ਅਤਿਸੁਆਲਿਓਦਰੀਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ।ਨਾਨਕਨਾਮਸੁਹਾਗਣੀਮੇਲੀਮੇਲਦਹਾਰਿ।੨।੧੫ਉੜੀ।
 ਹਰਿਤੇਗੀਸਰੋਉਸਤਤਿਜਿਨਿਠਾਥੇਕਾਢਿਅਗੁ।ਹਰਿਤੁਧਨੇਕਹਰਿਸਭਨਮਸਕਾਰੁਜਿਨਿਪਾਪੈਤੋਰਾਖਿਅਗੁ।ਹਰਿਨਿਮਾਣਿ
 ਅਤੁੰਮਾਣੁਹਰਿਛੋਰੀਤੁੰਤੁੰਗਾਢਿਅਗੁ।ਹਰਿਅਤੰਕਾਰੀਆਮਰਿਨਿਦਾਏਮਨਮੁਖਮੁਕਸਾਧਿਅਗੁ।ਹਰਿਭਗਤਾਏਇਵਰਿ
 ਆਈਗਰੀਬਅਨਾਥਿਅਗੁ।੧੮।ਸਲੋਕਮਃ੩।ਸਤਿਗੁਰਕੈਰਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਸੁਵਰਿਅਈਵਰੀਹੋਇ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਉਤ
 ਮੁਮਨਿਦਸੈਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ।ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਕੁਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।ਨਾਨਕਕਰਦੁਕਰਤੇਵਸਿਤੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਧੁਏਕੋਇ।੧੯।ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਜੀਨੀਅਰਾਧਿਆਮਨਦਿਨੁਹਰਿਓਵਤਗ।ਮਾਇਆਬੰਦੀਖਸਮਕੀਤਿ
 ਨਅਗੈਕਮਾਵੈਕਗ।ਪੂਰੈਪੁਰਾਕਰਿਛੋਰਿਅਗੁਕੰਮਸਦਾਰਣਤਗ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਿਧੁਆਇਆਤਿਨਿਪਾਇਆਮੇਖ
 ਦੁਆਗੁ।ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨਜਾਣਨੀਤਿਨਮਾਰੇਜਮਜੰਦਗ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਤਿਨੀਤਰਿਅਗੁਉਨਲੁਸੀਸਹੁ
 ੧।ਸਭਿਅਉਗਣਗੁਣੀਮਿਦਾਇਆਗੁਰਆਪੇਬਖਸਦਹਗੁ।੨।੧੫ਉੜੀ।ਹਰਿਕੀਭਗਤਾਪਰਤੀਤਿਹਰਿਸਭਕਿ
 ਛੁਜਾਣਦਾ।ਧਰਿਏਵਰੁਨਾਹਿਕੋਈਜਾਣੁਹਰਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰਦਾ।ਕੜਾਅੰਦੇਸਾਕਿਓਕੀਜੈਜਾਨਾਹੀਅਧਰੀਅਮਾਰਦਾ
 ੧।ਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੁਨਿਆਉਪਾਪੀਨਹੁਤਾਰਦਾ।ਸਲਾਹਿਤੁਰਗਤੁਕਰਿਜੋਕਿਹਰਿਭਗਤਜਨਤਾਰਦਾ।੧੮।
 ਸਲੋਕਮਃ੩।ਅਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਰਤਾਅੰਤਰਿਰਖਾਉਰਿਧਾਰਿ।ਸਾਲਾਹਿਸਿਪ੍ਰਕੁਸਦਾਸਦਾਗੁਰਕੈਹੋਤਿਪਿਆਰਿ
 ੧।ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲਿਲਏਸਾਈਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰਿ।੧੯।ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨ
 ਦਰਿਕਰੇਇ।ਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਰਏਧਿਆਇਆਨਾਮੁਹਰੇ।ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਤਰੇ।ਨਾਨਕ
 ਸਹਜਿਸਮਾਇਅਨੁਹਰਿਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ।੨।੧੫ਉੜੀ।ਹਰਿਅਪਣੀਭਗਤਿਕਰਾਇਵਰਿਅਈ
 ਵੇਖਾਈਅਨੁ।ਅਪਣੀਅਪਿਕਰੇਪਰਤੀਤਿਆਪੇਸੇਵਾਪਾਲੀਅਨਾ।ਹਰਿਭਗਤਾਨੇਦੇਇਅਨੰਦੁਬਿਰਘਰੀਬਹਾਲਿਅ
 ਨਾ।ਪਾਪੀਆਨੇਨਦੇਈਬਿਰਹਤਲਚੁਦਿਨਰਕਘੋਰਚਾਲਿਅਨਾ।ਹਰਿਭਗਤਾਨੇਦੇਇਪਿਆਰੁਕਰਿਅੰਗੁਨਿਸਤਾ
 ਰਿਅਨਾ।੧੯।ਸਲੋਕਮਃ੧।ਕੁਬੁਧਿਰੁਮਣੀਕੁਦਇਅਕਸਾਇਦਿਪਰਨਿੰਦਾਪਟਿਚੁਹੜੀ।ਮੁਰੀਕ੍ਰਿਪੀਚੰਡੀ
 ਕਾਰੀਕਛੀਕਿਆਈਐਜਾਚਰੇਥੈਣੀਆਨਾਇ।ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਕਰੰਨਾਵਣਨਾਉਜਪਹੀ।ਨਾਨਕਅਗੈਉਤਮੁਸੇ
 ਈਜਿਪਾਪਾਪਦਨਦੇਹੀ।੧।੧੯।ਕਿਆਤੰਸੁਕਿਆਬਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਗੁ

ਹੰਸੁਕਰੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋਕੀ ਐਕੰਮੁ ਸੁਹਰਿ ਪਹਿ ਆਖੀ ਐ॥ ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਦਾ ਰਿਸਤਿ ਗੁਰਸਚੁ ਸਾ
 ਖੀ ਐ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗੀ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੀ ਐ॥ ਭੈਰੰਜਨ ਨਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਕੀਰਾ ਖੀ ਐ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਅਲ
 ਖੁਪ੍ਰਕੁਲਾ ਖੀ ਐ॥ ੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩॥ ਜੀਉ ਪਿੰਨੁ ਸਕੁਤਿ ਸਕਾ ਸਕੁ ਸੈਦੇਇ ਅਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੀ ਐ ਸਦਾ
 ਸਦਾ ਚਾਰੁ॥ ਪਉਥ ਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਉਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਉਨ ਨੇ ਸਕੁ ਜਗਤੁ
 ਕਰੇ ਨਾਮ ਸਕਾਰੁ॥ ੧॥ ਮ: ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿ ਲਿਖੈ ਉਲਟੀ ਰਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਖਰਚਿ ਓਖਾਇ॥ ਅਠਾਰਹਿ ਸਿਪੀ ਪਿਛੈ
 ਲਾਗੀ ਆਫਿਰ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਨਿਜ ਥਾਇ॥ ਅਨਹਦ ਪੁਨੀਸਦ ਵਜਰੇ ਉਨ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
 ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿਨਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਪੁਰਿ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਹਉਨ ਛਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਮਕਾਰਹਿ ਕੈ ਦਰਿਆ ਏ ਆਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਸੁਦੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਛਾਢੀ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ਆਹਰਿ ਪੁਛਿ ਆਛਾ ਛੀ ਸਦੈ ਕੈ ਕਿਤੁ
 ਅਰਥਿ ਤੁਝ ਆਇ ਆਹਰਿ ਤਦੇ ਵਹੁਣਾ ਨਹੁਇ ਆਲਪੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਹਰਿ ਦਾਤੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਅ
 ਨਾਨਕੁ ਪੈਨਾਇ ਆਹਰਿ ੨॥ ਸਲੋਕ ਵਰਨਾ ਲਿ॥ ੪੩॥ ॥ ਜੁਮਲਾ ਸਿਰੀਰਾਗ ਕਾ ਚਉਪਦੋ॥ ੧੦੦॥
 ਅਸਟ ਪਦੀਆ ੨॥ ਸਬਦ ਤਬ ਛੰਤ ਪਰੇ ਵਲ ਜਾਗਾ॥ ੧੦॥ ਦਰ ੧ ਤਿਨ ਕਾ ਜੋਤੁ ੧੩੮

ਸਿਰੀਰਾਗ ਚਾਟੀ ਭਗਤ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ॥ १ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਏਕ ਸੁਆਨ ਕੈ ਘਰਿ ਗਵਲਾ॥ ਜਨਨੀ ਜਾਨਤੁ ਤੁਝ ਭਰੋਤੈ ਤੈ ਇਤਨਾ॥ ਕੁਨ ਜਾਨੈ ਜਿਦਿ ਨ ਦਿਨ ਅਵਧ
 ਘਟਤੁ ਤੈ॥ ਮੇਰ ਮੇਰ ਕਰਿ ਅਧਿਕ ਲਾਭੁ ਪਰਿਪੇਖਤੀ ਜਮ ਰਾਉ ਸੈ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਤੈ ਜਗੁਰੁ ਰਮਿ ਲਾਇ ਆਕੈ ਸੇ
 ਬੁਝੈ ਜਬ ਮੇਰਿ ਆਤੈ ਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆਰ ਸੁਇਤ ਸੰਗਤਿ ਨਿਹਰ ਉਮਰ ਲਾਗ
 ਰਮਈ ਯਾਨ ਪੁਪ੍ਰਾ ਲੀ॥ ਅਨਤ ਜੀਵਨ ਬਾਣੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਲਾ॥ ੧॥ ਜਾਤਿ ਸੁਰਾਵੈ ਤਾਲਾ ਗੈਰੁ
 ਉ॥ ਭਰਮੁ ਕੁਲਾਵਾ ਵਿਚੁ ਜਾਇ॥ ਉਪਜੈ ਸਹਜੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਜਗੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵਲਾ ਗੈ॥ ੨॥ ਇਤੁ
 ਸੰਗਤਿ ਨਾਹੀ ਮਰਲਾ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਤਾ ਖਸਮੈ ਮਿਲਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ॥

ਸਿਰੀਰਾਗ ਤਿਲੋਚਨ ਕਾ १ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਮਨਿ ਆਗਲ ਨਾਪੁ ਲੀਜਰਾ ਮਰਦੁ ਰਉ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ॥ ਕੁਟੰਬੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸ ਪਿਕ ਮਲਾ ਜੋ ਉਪਰ ਘ
 ਰਿ ਜੋਤਿ ਕਪਟ ਨਗਾ॥ ੧॥ ਦੂਜਾ ਆਇ ਓਨੈ ਮਹਿਤ ਲਾ॥ ਤਿਨ ਆਗਲ ਕੈ ਮੇਰੁ ਦੁਨ ਜਾਇ॥ ਕੋਈ ਕੋਈ ਸਾਜਲੁ
 ਆਇ ਕੋਹਿ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠੁ ਲਾ ਲੈ॥ ਬਾਹਰੀ ਵਲਾਇ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਰਮਈ ਯਾ ਸੈ ਲੈਤ ਛਡਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ਅ
 ਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਕਾ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਸਾਰ ਪੈ ਅਮਰੁ॥ ਭਇਆ ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਚੇਤਿ ਨਾਹੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾ

ਇਓਮਲਸੀਆ ॥ ੨ ॥ ਥਿਖਮਪੋਰਪੀਥਿਚਲਣਪ੍ਰਾਣੀਰਵਿਸਸਿਤਤਨਪ੍ਰਦੇਸੀ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਤਬਿਸਰਿਗਇਆ ॥ ਜਾ
ਤਜੀਅਲੇਸੀਸਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਆਨੁਮੋਰੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੁਇਆਤੈਪੇਖੀਅਲੇਧਰਮਰਾਥੀ ॥ ਤਹਕਰਦਲਕਰਨਿਮਹਾਂਬਲੀਤਿਨਅਗਲ
ਨੇਮੋਹਤਨਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਜੇਕੋਮੁੰਓਪਦੇਸੁਕਰਤੈਤਵਦਿਵਿਰਤਤਨਗਾਇਲਾ ॥ ਐਜੀਤੁਆਪੇਸਭਕਿਛੁਜਾਣ
ਦਾਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਰਾਮਈਯਾ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕਾ ॥

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਚਰਜੁਏਕਸੁਨਹੁਰੇਪੰਡੀਆਅਬਕਿਛੁਕਹਨੁਨਜਾਈ ॥ ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧਬਜਿਨਿਮੋਹੇਤਿਭਵਣੇਖੁਲੀਲਾਈ
॥ ੧ ॥ ਰਾਜਾਰਾਮਅਨਹਦਕਿੰਗੁਰੀਬਜੋਜਾਕੀਦਿਸਾਟਿਨਾਦਲਿਵਲਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਠੀਗਗਨੁਸਿੰ
ਤ੍ਰਿਆਅਰੁਚੁਤ੍ਰਿਆਕਨਕਕਲਸੁਇਕੁਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁਮਹਿਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਰਸਮਹਿਰਸਨੁਚੁਆਇ
ਆ ॥ ੨ ॥ ਇਕੁਜੁਬਾਤਅਨੁਪਬਨੀਹੈਪਦਨਾਪਿਆਲਾਸਾਜਿਆ ॥ ਤਿਨਿਭਵਨਮਹਿਏਕੋਜੋਗੀਕਹੁਕਵਨਤੋਰਜ
॥ ੩ ॥ ਐਸੇਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਟਿਆਪੁਰਖੇਤਮਕਹੁਕਬੀਰਗੰਗਰਾਤਾ ॥ ਅਉਰਦੁਨੀਸਭਭਰਮਿਕੁਲਾਨੀਮਨੁਰਾਮਰਸਾਇ
ਨਮਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਬਾਣੀਸ੍ਰੀਬੇਦੀਜੀਉਕੀ ॥ ਪਰਿਆਕੈਪਹਿਗਾਵਣਾ ॥

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੇਨਰਗਰਭਕੁੰਡਲਜਬਆਛੁਤ ॥ ਉਰਪਿਪਿਆਨਲਿਵਲਾਗਾ ॥ ਮਿਰਤਕਪਿਛਿੰਪਦਮਦਨਾਅਹਿਨਿਸਿਏ
ਕਅਗਿਆਨਸੁਨਗਾਤੇਦਿਨਸੰਮਲੁਕਸਟਮਹਾਦੁਖਅਥਿਚਿਤੁਆਧਿਕਪਸਾਰਿਆ ॥ ਗਰਭਛੋਰੀਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲ
ਆਇਆਤਉਨਰਹਿਮਨਹੁਦਿਸਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਠਿਰਿਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾਮੁਕ੍ਰਿਆਤੁੰਕਵਨਕੁਮਤਿਕ੍ਰਮਲਾਗਾ ॥
ਚੇਤੁਰਾਮਨਾਹੀਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿਗਾਨੁਬਿਰਹੈਅਨਰਾਧਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲਬਿਨੋਦਚਿੰਦਰਸਲਾਗਾਬਿਨੁਖਿ
ਨੁਮੋਹਿਦਿਆਪੈ ॥ ਰਸੁਮਿਸੁਮੇਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਚਾਖੀਤਉਪਚਪ੍ਰਗਟਿਸੰਤਾਪੈ ॥ ਜਪੁਤਪ੍ਰਸੰਨਮਛੋਰੈਸੁਕ੍ਰਿਤਮ
ਤਿਰਾਮਨਾਮੁਨਮਰਾਪਿਆ ॥ ਉਛਾਲਿਆਕਾਮੁਕਾਲਮਤਿਲਾਗੀਤਉਅਨਿਸਕਤਿਗਲਿਬਾਪਿਆ ॥ ੨ ॥ ਤਰਣਤੇ
ਜੁਪਰਵਿਆਤੁਭੁਜੋਹਹਿਸਰਾਪਸਹੁਨਪਛਾਇਆ ॥ ਉਨਮਤਿਕਾਮਿਮਹਾਬਿਖੁਕੁਲੇਪਾਪੁਪ੍ਰਿਨਪਛਾਨਿਆ ॥ ਸੁਤ
ਸੰਪਤਿਦੇਖਿਇਹੁਮਨੁਗਰਬਿਆਰਾਮੁਰਿਦੈਤੇਧੋਇਆਅਵਰਮਰਤਮਾਇਆਮਨੁਤੇਲੇਤਉਰਗਮੁਖਿਜਨਮੁਦਿ
ਗੋਇਆ ॥ ੩ ॥ ਪੁੰਡਰਕੇਸਕੁਸਾਮਤੇਧਓਲੇਸਪਤਿਪਤਾਲਕੀਬਾਣੀ ॥ ਲੋਚਨਸੁਮਹਿਬੁਧਿਬਲਨਾਠੀਤਕਾਮੁਪਵੇ
ਮਾਧਾਣੀ ॥ ਤਤੇਬਿਖੈਭਈਮਤਿਪਵੇਕਾਇਆਕਮਲੁਕੁਮਲਾਣਾ ॥ ਅਵਗਤਿਬਾਣਿਛੋਰੀਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਿਤਉ
ਪਛੈਪਛੁਤਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਨਿਕਟੀਦੇਹਦੇਖਿਧੁਨਿਉਪਜੈਮਾਨਕਰਤਨਹੀਬੁਝੈ ॥ ਲਾਲਚੁਕਰੋਨੀਵਨਪਦਕਾਰਨ
ਲੋਚਨਕਛੁਨਸੁਝੈ ॥ ਥਾਕਤੇਜੁਓਰਿਆਮਨੁਪ੍ਰੀਤਪਾਰਿਆਗਨਿਨਸੁਖਾਈ ॥ ਬੇਦੀਕਹੈਸੁਨਹੁਰੇਭਗਤਹੁ

ਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਦਿਵਸ ਜੀਕਾ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੋਹੀ ਮੋਹੀ ਮੋਹੀ ਤੋਹੀ ਅੰਤ ਰੁਕੈ ਸਾ ॥ ਕਨਿ ਕਵਟਿ ਕਜਲ ਤਰੰਗ ਜੈ ਸਾ ॥ ੧ ॥ ਜਉ ਪੈਸ ਮਨ ਪਾਪ ਕਰੰਤ ਅਹੋ ਅਨੰਤ ॥
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਕੈ ਸੇਹੰਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਜੁਨਾਇਕ ਆਛੁ ਹੁ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਜਨੁ ਜਾਨੀ ਜੈ ਜਨ ਤੇ ਸੁ
ਆਮੀ ॥ ੨ ॥ ਸਰੀਰੁ ਅਰਾਧੈ ਮੋਕ ਉਬੀਚਾਰੁ ਦੇਹੁ ॥ ਗਵਿਦਾ ਸਸਮਦ ਲਸਮ ਸੁ ਦੈ ਕੋ ਉ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

੧ ਓਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ

ਨਿਰੁਵੈਰੁ ਅਕਾਲਿ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝੁੰਞਾ ॥ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ५ ॥ ੧ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਕਾਇਆ ॥ ਵਰੁ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ
ਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਪਿ ਪਾਈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲਾਇਆ ਥੀਨਿ ਪਲੈ ॥
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਥਾਈ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਛਾਰਿਆ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਲੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਸੰਜਨੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਮਾਇ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨੀਵਾਇਆ ॥ ਹਉਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ॥
ਮੈ ਨੀਰੁ ਵੈਰ ਚਿਲੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਥਾਈ ॥ ਹਉਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨੀਉ ਕਿ
ਪਾਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੁ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਧੁ ਸੁਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੁਨਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਕੋਈ ਸੰਜਨੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਰੁ ਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਹਉ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਕਾਲਿ ਕੁਲਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮਿ ਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ
ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥
॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਗੁਰ ਜਲਮਿ ਲਿਖ ਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀ ਦਨ ਆ
ਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਨਤ ਨਿਵੇਦ ਨਿਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੁ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿਹ
ਸੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪਤ੍ਰੀ ਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਣੀ ਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਥਾ ਨਿਤ
ਸੁਣੀ ਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਗੁ ਉਜਲੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀ ਐ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕ
ਰੇਯਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਾਸੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰ ਸਥਾਸੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਭਾਈ ਮੈ ਦਸੈ ਹਰਿ ਨਰਹਰੀ ਐ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੀ
ਬੇਦ ਨਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਜਾਵੈ ॥ ਹਉਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਮੈ ਅਉਖਧੁ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉ
ਧਰੀ ਐ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਚਾੜ੍ਹੀ ਕੀਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਿ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਲ ਨਿਧ ਹਮ
ਜਲ ਕੇ ਮੀਨ ਜਨਨਾਨਕ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰੀ ਐ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

੫

ਮੇਰਾਹਿਪੁਰੁਦਸੁਮੈਕੁਪਲਗਾਈਮੇਰੀਸਰਸਾਪੁਰਿਜਗਨੀਵਨਦਾਤੇਮਿਲਿਹਰਿਦਰਸਨਿਮਨੁਰੀਜੈਜੀਉ॥ ੧॥
 ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਿ ਬੋਲੀਹਰਿਬਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਮੇਰੈਮਨਿਭਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮਨਿਭਾਵੈਮਿਲਿਸਤਿ
 ਗੁਲੀਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਜੀਉ॥੨॥ਵਰੁਭਾਗੀਹਰਿਸੰਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਭਾਗੀਨਕੁਮਚੋਟਾਖਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਕਾਗਾਸਤਸੰਗੁ
 ਨਲਕੁੰਬਿਨੁਸੰਗਤਿਮੈਲੁਕੁਰੀਜੈਜੀਉ॥੩॥ਮੈਆਇਮਿਲਤੁਜਗਨੀਵਨਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਮਨੀ
 ਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੀਠਾਮਨਿਭਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਮਨਿਕੁਰੀਜੈਜੀਉ॥੪॥੪॥ ਮਾਸੁਮਹਲਾ੪
 ਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁਹਰਿਹਰਸੁਹਰਿਪਾਇਆਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰਤਾਹਰਿਹਰਸੁਪੀਆਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿ
 ਬੋਲੀਮਨੁਹਰਿਹਰਿਸਿਦੁਲਿਦੁਲਿਪਉਦਾਜੀਉ॥੧॥ਆਵਹੁਸੰਤਮੈਗਲਿਐਲਾਈਐ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕੀਮੈਕਥਾ
 ਸੁਣਾਈਐ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲਤੁਮਨੁਦੇਵਾਜੋਗੁਰਬਾਣੀਮੁਖਿਰਉਦਾਜੀਉ॥੨॥ਵਰੁਭਾਗੀਹਰਿਸੰਤਮਿਲਾ
 ਇਆ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿਹਰਸੁਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਭਾਗੀਨਸਤਿਗੁਰੁਨਪੀਪਾਇਆਮਨਮੁਖੁਗਰਭਜੁਨੀਨਿਤਪਉਦਾ
 ਜੀਉ॥੩॥ਆਪਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪੁਰਿਧਾਰੀ॥ਮਲੁਹਉਮੈਬਿਖਿਆਸਭਨਿਵਾਰੀ॥ਨਾਨਕਹਟਪਟਵਦਿਓ
 ਕਾਇਆਹਰਿਲੈਦੇਗੁਰਮੁਖਿਸਉਦਾਜੀਉ॥੪॥੫॥ ਮਾਸੁਮਹਲਾ੪॥ ॥ਹਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦਹਰਿਨਾਮੁ
 ਪਿਆਈ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਨਨਾਮੁਦਸਾਈ॥ਹਰਿਪੁਰੁਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਮਿਲਿਸਤਗੁਰਹਰਿਹਰਸੁਕੀਚੈਜੀ
 ਉ॥੧॥ਪਨੁਪਨੁਹਰਿਜਨਨਿਨਪਕੁਜਾਤਾਜਾਇਪੁਛਾਹਰਿ ਕੀਬਾਤਾ॥ਪਾਵਮਲੇਵਾਮਲਿਮਲਿਧੇ
 ਵਾਮਿਲਿਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਸੁਪੀਚੈਜੀਉ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤੇਨਾਮੁਦਿਨਾਇਆ॥ਵਰੁਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇ
 ਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੀਗੁਰਿਪੁਰੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੀਚੈਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਸਤਪੁਰਖੁਮਿਲਾਈਐ
 ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕਥਾਸੁਣੀਮੁਖਿਬੋਲੀਗੁਰਮਤਿਨਾਮਪਰੀਚੈਜੀਉ॥੪॥੬
 ॥ ਮਾਸੁਮਹਲਾ੪॥ਆਵਹੁਭੈਦੇਤੁਸੀਮਿਲਤੁਪਿਆਰੀਆ॥ਜੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਦਸੇਤਿਸਕੈਹਉਵਾਰੀਆ॥ਮਿਲਿ
 ਸਤਸੰਗਤਿਭਧਾਰਿਸਜਣੁਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਪੁਮਾਈਆਜੀਉ॥੧॥ਜਨਨਹਦੇਖਾਤਹਤਹਸੁਆਮੀਹਤੁ
 ਪਾਟਿਪਾਟਿਗਵਿਆਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿਨਾਲਾਦਿਖਾਲਿਆਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਸਦਵਾਰਿਆਜੀਉ
 ॥ਏਕੋਪਵਲੁਮਾਟੀਸਭਏਕਾਸਭਏਕਾਜੋਤਿਸਬਾਈਆ॥ਸਭਏਕਾਜੋਤਿਦਰਤੈਕਿਨਿਕਿਨਿਨਰਲਾਈਕਿਸੈਦੀਰਲਾ
 ਈਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਇਕੁਨਦਰੀਆਇਆਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਤਾਇਆਜੀਉ॥੨॥ਜਨਨਾਨਕੁਥੋਲੈ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਗੁਰਸਿਖਕੈਮਨਿਪਿਆਰੀਭਾਣੀ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰੇਗੁਰਸਤਗੁਰਪੁਰਾਗੁਰਸਤਗੁਰਪਰਉਪਕਾਰੀਆ
 ਜੀਉ॥੪॥੭॥

ਗੁਰੂ ਮਾਸੁਮਹਲਾ ੫॥ ਚਉਪਦੇ ੫੩੧॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੈ ਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ ਬਿਲਪ ਕਰੇ ਰਾਤਿ ਕਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਤਿਖਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥
 ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵ ਜੀਉ ਸਹ ਜ ਧੁਨ ਬਾਣੀ ॥ ਚਿਰੁ
 ਤੇ ਆਵੇ ਖੇਸਾ ਰਿੰਗ ਪਾਣੀ ॥ ਪੰਨੁ ਸੁਦੇ ਸੁਜਾ ਤੂੰ ਦਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜਣਾ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁ
 ਰਸਜਣਾ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਘਟੀ ਨ ਮਿਲਤੇ ਤਾ ਕਲਿ ਜੁਗ ਹੋਤਾ ॥ ਹੁਕੁ ਦਿ ਮਿਲੀ ਮੈ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁ ਪੁਰਗਵੈ
 ਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਦਿਨਾ ਵੇਦਾ ਵੈ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁ
 ਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਹੋ ਅਗੁਰ ਸੰਤ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਿਨਾ ਸੀਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲੁ
 ਚਸਾਨਾ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਗੁ ਤਿਸੁ ਹਾਵੀ ਨਿਤੁ ਤੁ ਪੁਸਮਾਲੀ ॥ ਸੇਕੰ ਮੁਸੁ ਹੋਯੋ ਜੇ ਤੇਰੀ ਪਾਲੀ ॥ ਸੇਰਿ
 ਦਾ ਸੁਹੇਲ ਨਿਤੁ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਦੁਠਾ ਸਭ ਨਾ ਕੇਦਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਸਾਝੁ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਪੁ ਤਮਾਗਾ ॥ ਨਉ ਨਿਪਤੈ ਰੇ ਅਖੁਰ ਕੰਠਾਰਾ ॥
 ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੁਤਿ ਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਸੋਈ ਭਗਤਿ ਤੁ ਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਸੈ ਤੇਰੀ ਬੈਠਾ ॥ ਪਇਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰ ਦੁਠਾ
 ॥ ਸਭੇ ਸਾਝੀ ਵਾਲਾ ਸਦਾ ਇਨ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਨ ਦਿਸਹਿ ਬਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਨੁ
 ਬਿਜਨ ਮਭਵਾਇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰੈ ਬਾਲਿਤਾ ਰੈ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਖੇਲੁ ਦਸਾਹਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ॥ ਅਨਹ ਦੁਵਾਜੈ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਤਾਨੀ ਲਾਈ ਆਸੁ ਉ
 ਚ ਸਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਫਿਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪੁਨੇਗੁ ਹਿਮਤਿ ਆਇਆ ॥ ਜੋਲੇ ਕੀਦਾ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ
 ਰਹਿ ਆਹੈ ਸੰਤੁ ਗੁਰ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਰਾਜਨ ਆਪੇ ਲੇਗਾ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗਾ
 ॥ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬੈਸਹੁ ਨਿਆਈ ਸਭੁ ਕੁਕੀ ਕੂਕੁ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜੇਹਾ ਡਿਠਾ ਮੈ ਤੋਹ ਕਹਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇ
 ਆਜਿ ਨਿਭੇ ਦੁਲਹਿ ਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਪਸਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਾਝ ਮਹ
 ਲਾ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪਿਰੈ ਸੇਹ ਗੁਬਣਾਇਆ ॥ ਤਿਤੁ ਪ੍ਰਿਥਿ ਸਖੀ ਦੇ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ ਪ੍ਰਿਥਿ
 ਹਰਿ ਜੋ ਪਨ ਕੰਤ ਸਿੰਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਾਗੁ ਵੰਤੀ ਸਾਵਰੁ ਭਗਣਿ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਵੰਤੀ ਸੀਲ ਵੰਤਿ ਸੇਹਾ ਗਣਿ ॥ ਹੁਪ ਵੰਤਿ ਸਾਸੁ
 ਪ੍ਰਿਥਿ ਬਿਚਖਣਿ ਜੋ ਪਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅਚਾਰ ਵੰਤੀ ਸਾਈ ਪਰਧਨੇ ॥ ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੇ ॥ ਸਾ
 ਕੁਲ ਵੰਤੀ ਸਾਸੁ ਰਾਈ ਜੋ ਪਿਰ ਕੇਰੀ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਮਹਿ ਮਾਤਿ ਸੁਕੀ ਕਹਣਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜੋ ਪਿਰੈ ਲੇਲੀ ਈਸੈ
 ਗਿਲਾਏ ॥ ਬਿਹੁ ਸੁਹਾਗੁ ਦੁਹਾ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੪
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਹੇ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਏ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਨੀਉ ਆ
 ਟਿਕਿ ਮਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤਿ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਪੁਜਾਤਿ ਲਕੁ ਤੀਰਥਾਇ ਸਨਾਨਾ ॥ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ
 ਆਸਨ ਚਉਗ ਸੀਹਣਿ ਨ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਬਰਖ ਕੀਏ ਜਪਤਾ ਪਾ ॥ ਗਵਨੁ ਕੀ ਆਪਰਤੀ ਗੁਰਮਾ
 ਤਾ ॥

੧ ॥ ੩ ॥

ਗੋਪਾਲ

ਇਕੁ ਬਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਸਾਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਬਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੈ ਨੀਉ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਹਤੁ ਸੀ
ਤਲੁ ਪੀਰ ਜੁਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਅਥਿਨਾ ਸੀਖ ਸਿਆਘ ਟਿਠੀਤ ਰਿਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਨੀਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ਸਟੀਨ ਦਇਆ ਲੁਗੇ ਵਿਦਾ ਹਰਿ ਪਿ
ਆਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਧੁ ਸੁਦਨੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੂਰਗੇ ਦਇਆ ਲਾਦਮੇ
ਦਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਹੋਰ ਤੁਕਿ ਤੈਨ ਕਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਹਾਰ ਕਿਸਦ ਨਿਰਵੈ ਗਾ ਕੋਟਿ ਜਨਾਨਾ ਕੇਪੁ ਜਹਿ ਪੈਰਾ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਾ ਕੈਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਭਗਤੁ ਇਕਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਾ ਦਰਸਨ ਮਰਯਾਦਾ ਦਤਰ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐਤਿ ਤੁਰੀਐ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਹਿ ਆਕਰਣ ਦਿਤਾ
ਲੈਣਾ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥ ਭੋਗ ਮਾਲਾ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਤੁਹੈ ਤੁਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਭੁਟੈ
ਉਝੜਭਾਣੈ ਗਾਭਾ ਭੁਟੈ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਾ ਭੁਟੈ ਭੁਗਮਿਭਵੈ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ਜੀਉ ॥
੨ ॥ ਨਕੋ ਮੂਰਖੁ ਨ ਕੋਸਿਆਣਾ ਦਰਤੈ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਥਾਤ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੁ
ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਖਕੁ ਸਤਿ ਨ ਕੀਦੇ ਹੁਪਿਆਰੇ ਆਇ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਅਪਾਵੈ ਨਾਨ
ਕ ਮਿਲਾਣੁ ਸੁਭਾਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਯੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾਵਿ ਸਰਿ ਜਾਵੈ ਭੁਖਾਇਆ ਪੈ ਬਹੁ ਬਿਧ
ਪਾਵੈ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਰੇਣਾ ਜਿ ਸੁਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਦਰਸਨ ਮਰਯਾਦਾ ਜੀ ਅਸਮਾ
ਲੀਤਾ ਸਕੁ ਦੁਖੁ ਲਭਾ ਚਿੰਤਾ ਹੋਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਬਾਰਿਕ ਵੰਗੀ ਹਉ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਮੰ
ਗਾ ਦੇਵੇ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭਰੰਗਾ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਗੇ ਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਹਰੀ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜੀਨ ਬਿਪਨ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇਨਿ ਰਮਲ ਕੀਏ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਸਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਲਗੇ ਪਾਲ ਦਇਆ ਲਗੇ ਗੀਲੇ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤ ਗੋਵਿੰਦੇ ਉਚ ਅਥਾਤ ਬੇਅੰਤ ਸੁ
ਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਯੁਖੁ ਭੰਜਨ ਨਿਪਾਨ ਅਮੋਲੇ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਥਾਤ ਅੰਤਲੇ ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ਮਨੀ ਸਿਮਰਤਿ ਠੰਢਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ਪਾਲਾ ਉਚ ਨੀਚ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥
ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਯੁਖੁ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਪਿਆਈ ਏਹਿ ਸੁਖ
ਤਿ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰਤੁ ਤੈਠਾ ਕੁਰਹਿ ਰੰਗ ਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪੰਨੁ ਸੁਵੇਣਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਲੁਦਰ ਸਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ ਪੰਨੁ ਮੂਰਤਿ ਚਸੇ ਪਲਾਘ ਜੀ
ਆਪੰਨੁ ਭਉ ਇਸ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਕ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਮਾਕਿਰ ਚਲਤਿ ਕੁਮੁ ਸਗਲਾ ਪੈਇਆ ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਣਾਇਆ ਮਿਟਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕਥੀ ਤੈ
ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਕੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇ ਗਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰੰਗੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪੀਆ

ਹਰਿਪੈਨਦੁਨਾਮੁਭੋਜਨੁਬੀਆਨਾਮਿਰੰਗਨਾਮਿਚੋਜਤਮਾਸੇਨਾਉਨਾਨਕਕੀਨੇਭੋਗਾਜੀਉ॥੪॥੧੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ
੫॥ਸਗਲਸੰਤਨਪਾਹਿਵਸਤੁਇਕਮੰਗਉ॥ਕਰਉਬਿਨੰਤੀਮਾਨੁਤਿਆਗਉ॥ਫੁਰੇਫੁਰਿਜਾਈਲਖਵਹੀਆਵੇਹੁ
ਸੰਤਨਕੀਸੁਰਾਜੀਉ॥੧॥ਤੁਮਦਤੇਤੁਮਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਤੁਮਸਮਰਥਸਦਾਸੁਖਦਾਤੇ॥ਸਕੋਕੇਤੁਮਹੀਤੇਵਰਸਾਵੈਅ
ਉਸਰਕਰਹੁਹਮਾਰਾਪੁਰਾਜੀਉ॥੨॥ਦਰਸਨਤੇਰੈਰਵਨਪੁਨੀਤਾ॥ਅਤਮਗਨੁਬਿਖਮੁਤਿਨਾਹੀਜੀਤਾ॥ਤੁਮਦਤੇਤੁਮ
ਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਤੁਪੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਸੁਰਾਜੀਉ॥੩॥ਰੇਨੁਸੰਤਨਕੀਮੇਰੈਮੁਖਿਲਾਗੀ॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੀਕੁਬੁਧਿਅਥਾ
ਗੀ॥ਸਚਖਰਿਬੈਸਿਰਹੇਗੁਣਗਾਏਨਾਨਕਬਿਨਸੇਕੁਰਾਜੀਉ॥੪॥੧੧॥ਮਾਝਮਹਲਾ ੫॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਏਵਰੁਦਾਤੇ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਨਸੰਗਿਰਾਤੇ॥ਦਿਨਸੁਰੈਦਿਨਿਉਤੁਪੁਧਿਆਈਏਹੁਦਾਨੁਮੋਹਿਕਰਣਾਜੀਉ॥੧॥ਮਾਟੀਅੰਧੀਸੁਰਤਿ
ਸਮਾਈ॥ਸਕੁਕਿਛੁਦੀਆਕੁਲੀਆਜਾਈ॥ਅਨਦਾਬਿਨੋਦਚੋਜਤਮਾਸੇਤੁਪੁਰਾਵੈਸੋਹੋਣਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਸਦਾਦਿਤ
ਸਕੁਕਿਛੁਲੈਣਾ॥ਛਤੀਤਮੀਮਿਤਕੋਜਨਖਾਣਾ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਸੀਤਲੁਪਵਣਾਸਹਜਕੇਲਰੰਗਕਰਣਾਜੀਉ॥੩॥
ਸਾਥੁਪਿਦਿਜੈਜਿਤੁਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀ॥ਸਾਮਤਿਦੀਜੈਜਿਤੁਤੁਪੁਧਿਆਈ॥ਸਾਸਸਾਸਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾਓਟਿਨਾਨਕ
ਗੁਰਚਰਣਾਜੀਉ॥੪॥੧੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫॥ਸਿਭਤਿਸਲਾਹਦੁਤੇਰਾਤੁਕਮੁਰਜਾਈ॥ਸੋਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁ
ਜੇਤੁਪੁਰਾਈ॥ਸੋਈਜਪੁਜੇਪ੍ਰਕਾਸੀਉਕਾਵੈਪੁਰਾਹੀਆਨਾਜੀਉ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੇਰਾਸੋਈਗਾਵੈ॥ਜੋਸਾਹਿਬਤੇਰੈ
ਮਨਿਭਾਵੈ॥ਤੂੰਸੰਤਨਕਾਸੰਤਤੁਮਾਰੇਸੰਤਸਾਹਿਬਮਨੁਮਾਨਾਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਸੰਤਨਕੀਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਸੰਤ
ਖੇਲਹਿਤੁਮਸੰਗਿਗੋਪਾਲਾ॥ਅਪਨੇਸੰਤਤੁਪੁਖਰੇਪਿਆਰੇਤੂੰਸੰਤਨਕੇਪ੍ਰਾਨਾਜੀਉ॥੩॥ਉਨਸੰਤਨਕੈਮੇਰਾਮਨੁਕੁ
ਰਬਾਨੇ॥ਜਿਨਿਤੂੰਜਾਤਾਜੇਤੁਮਨਿਕਾਨੇ॥ਤੈਨਕੈਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਰਸਨਾਨਕਾਤ੍ਰਿਪਤਿਅਧਾਨਾਜੀ
ਉ॥੪॥੧੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫॥ਤੂੰਜਲਨਿਧਿਹਜਮੀਨਤੁਮਾਰੇ॥ਤੇਰਾਨਾਮੁਬੁੰਦਹਮਚਾੜਿਕਤਿਖਹਰੇ
॥ਤੁਮਹੀਆਸਪਿਆਸਤੁਮਾਰੀਤੁਮਹੀਸੰਗਿਮਨੁਲੀਨਾਜੀਉ॥੧॥ਜਿਉਬਾਰਿਕੁਪੀਖੀਰੁਅਧਾਵੈ॥ਜਿਉਨਿਰਧਾਨੁਪ
ਨੁਦੋਖਿਸੁਖਪਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤਨਲੁਪੀਵਤਠੰਢਾਤਿਉਹਰਿਸੰਗਿਇਹਮਨੁਭੀਨਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਉਅੰਧਿਆਰੈਦੀ
ਪਕੁਪਰਗਾਸਾਭਰਤਾਓਤਵਤਪੁਰਨਾਸਾ॥ਨਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਾਜੀਉਹੋਤਅਨੰਦਾਤਿਉਹਰਿਗੰਗਿਮਨੁਹੀਨਾਜੀਉ॥
੩॥ਸੰਤਨਮੋਕਉਹਰਿਮਾਗਗਿਪਾਇਆ॥ਸਾਧਕਿਪਾਲਹਰਿਸੰਗਿਗਿਝਾਇਆ॥ਹਰਿਮਹਾਹਮਹਰਿਕੇਦਾਸੇਨਾਨਕ
ਸਬਦੁਗੁਰੁਸਦੁਦੀਨਾਜੀਉ॥੪॥੧੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਨਿਰਮਲੀਆ॥ਸੁਖਦਾ
ਈਦੁਖਬਿਰਾਹਨਹੀਆ॥ਅਵਰਿਸਾਦਰਖਸਗਲੇਦੇਖੇਮਨਹਰਿਰਸੁਸਕਤੇਮੀਠਾਜੀਉ॥੧॥ਜੋਜੋਪੀਵੈਸੋਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਵੈ॥ਅਮਰਹੋਵੈਜੋਨਾਮੁਰਸੁਪਾਵੈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਸਬਦੁਗੁਰੁਮਨਿਵਠਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਨਿਹਰਿ
ਰਸੁਪਾਇਆਸੋਤ੍ਰਿਪਤਿਅਧਾਨਾ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸਾਦੁਪਾਇਆਸੋਨਾਤਿਰੂਨਾ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹਰਿਨਾਮਾਜੀ

ਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੀਠਾਨੀਉ। ਸ। ਹਰਿਇਕਸਹਾਇਆਵਰਸਾਏਬਤੁਤੇਰਾਤਿਸੁਲਗਿਏਕਤਿਭਏਪਏਗਾ। ਨਾਮੁਨਿਪ
ਨਾਗੁਰਮੁਖਪਾਈਐਕੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲੀਭੀਟਾਨੀਉ। ੧੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫॥ ਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਪਿਧਿਗੁਰਿਮੇਰੈ।
ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰਿ। ਲਾਖਕੋਟਖੁਸੀਆਰੰਗਰਵੈਜੋਗੁਰਗਾਪਾਈਜੀਉ। ੧॥ ਵਰਸਨੁਪੇਖਤਕਏਪੁਨੀਤ
ਸਗਲਉਪਾਏਕਾਈਮੀਤਾ। ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਨੁਆਮੀਅਪੁਨਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁਪਿਆਈਜੀਉ। ੨॥ ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਸ
ਰਬਉਪਾਏ। ਵਰਕਾਗੀਦਰਸਨੁਕੋਵਿਰਲਾਪਾਏ। ਉਚਾਪਾਰਅਗੋਚਰਬਾਨਾਓਹੁਮਹਾਨੁਗੁਰੁਦੇਖਾਈਜੀਉ। ੩॥
ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਤੇਰਾ। ਮੁਕਤਿਕਾਇਅਜਿਜੁਰਿਦੈਵਸੇਰਾ। ਗੁਰਬੰਧਨਤਿਨਕੇਸਗਲੇਕਾਟੇਜਨਨਾਨਕਸਹਿ
ਸਮਾਈਜੀਉ। ੪॥ ੧੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਕਾਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਹਰਿਪਿਆਵਉ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਦਾਇਆਤੇਸੰ
ਗਲੁਗਾਵਉ। ਉਠਤਏਠਤਸੇਵਤਜਗਤਹਰਿਪਿਆਈਐਸਗਲਾਦਰਦਾਨੀਉ। ੧॥ ਨਾਮੁਅਉਖਯੋਸੇਕਉਸਾਪੁਦੀਆ
ਕਿਲਾਵਿਖਕਾਟੇਨਿਰਮਲੁਬੀਆਪਨਦੁਕਾਇਅਨਿਕਸੀਸਭਪੀਰਾਸਗਲਾਬਿਨਾਸੇਦਰਦਾਨੀਉ। ੨॥ ਜੀਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇ
ਮੇਰਾਪਿਆਰਾ। ਸੇਮੁਕਤਾਸਾਗਰਸੀਸਾਗਾਸਾਤਿਕਰੋਜਿਨਿਗੁਰੁਪਛਾਤਸੋਕਾਪੇਕਉਰਦਾਨੀਉ। ੩॥ ਜਬਤੇਸਾਪੁਸੰ
ਗਤਿਪਾਏ। ਗੁਰੁਭੇਟਤਉਗਈਥਲਾਏ। ਸਸਿਸਾਸਿਹਰਿਗਾਵੈਨਾਨਕਸਾਤਿਗੁਰਚਾਕਲੀਆਮੇਰਾਪਕਦਾਨੀਉ। ੪॥
੧੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫॥ ਓਤਿਪੋਤਿਸੇਵਕਸੀਗਿਰਤਾ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਸੇਵਕਸੁਖਦਾਤਾਪਾਈਪਖਾ
ਪੀਸਉਸੇਵਕਕੈਠਕੁਰਹੀਕਾਅਹੁਜੀਉ। ੧॥ ਕਾਟਿਸਿਲਕਪ੍ਰਕਸੇਵਲਾਇਆਪੁਕਮੁਸਾਹਿਬਕਸੇਵਕਮਾਨਿਕਾਇ
ਆ। ਸੇਈਕਮਾਵੈਜੋਸਾਹਿਬਰਾਵੈਸੇਵਕਸੰਤਰਿਬਾਹਰਿਮਾਹੁਜੀਉ। ੨॥ ਤੁੰਦਾਨਾਠਕੁਰਸਭਾਧਿਧਿਨਾਨਹਿ। ਠਕੁਰਕੇਸੇ
ਵਕਹਰਿਰੰਗਮਾਣਹਿ। ਜੋਕਿਛੁਠਕੁਰਕਸੇਸੇਵਕਕਸੇਵਕਠਾਕੁਰਹੀਸੀਗਿਜਾਹੁਜੀਉ। ੩॥ ਅਪਨੇਰਕੁਰਿਜੇਪ
ਤਰਾਇਆਬਤੁਰਿਨਲੇਖਾਪੁਛਿਬੁਝਾਇਆ। ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੈਨਾਨਕਕੁਰਬਾਣੀਸੋਗਹਿਰਗੰਭੀਰਗਉਹੁਜੀਉ। ੪॥
੧੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫॥ ਸਕਾਕਿਛੁਪਾਰਿਮਹਿਬਾਹਰਿਨਾਹੀ। ਬਾਹਰਿਟੇਲੈਸੋਕੁਰਮਿਛੁਲਾਹੀ। ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਕਿਨੀਅੰਤਰਿਪਾਇਆਸੋਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੁਪੇਯਾਨੀਉ। ੧॥ ਸ੍ਰੀਮਸ੍ਰੀਮਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ। ਮਨੁਪੀਵੈਸੁਨਿਸਬ
ਦੁਬੀਚਾਰਾ। ਅਨਦਬਿਨੇਦਕਰੇਦਿਨਰਾਤੀਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਲਾਨੀਉ। ੨॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਵਿਛੁਕਿਅਮਿਲਿਆ।
ਸਾਪਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸੁਕਾਹਰਿਆ। ਸੁਮਰਿਪਾਏਨਾਮੁਪਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਪੋਏਮੇਯਾਨੀਉ। ੩॥ ਨਲਤਰੰਗਾਨੀਉਜਲਹਿਸਮਾ
ਇਆ। ਤਿਉਜੋਤੀਸੰਗਿਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ। ਕਹੁਨਾਨਕਕ੍ਰਮਕਟੋਰਿਵਾਝਾਬਤੁਨਿਨਪੋਈਐਜਉਲਾਨੀਉ। ੪॥
੧੯॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫॥ ਤਿਸੁਕੁਰਬਾਣੀਜਿਨਿਤੁੰਦੁਆ। ਤਿਸੁਬਾਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਰਸਨਾਛੁਇਆ।
ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਈਤਿਸੁਵਿਟੁਜੋਮਨਿਤਾਨਿਤੁਪੁਆਧੇਜੀਉ। ੧॥ ਤਿਸੁਚਰਣਪਖਾਲੀਜੋਤੈਰੈਮਾਗਿਚਾਯੈ। ਨੈ
ਨਨਿਹਾਲੀਤਿਸੁਪੁਰਖਦਇਆਲੈ। ਮਨੁਦੇਵਾਤਿਸੁਅਪੁਨੇਸਾਜਨਕਿਨਿਗੁਰਮਿਲਿਸੋਪ੍ਰਭੁਲਾਪੇਜੀਉ। ੨॥ ਸੇ

ਵਰਭਾਗੀਨਿਨਿਤੁਮਜਾਣੇ। ਸਕੁਕੈਸਪੇਅਥਿਪ ਤਨਿਰਬਾਣੇ। ਸਾਧਕੇਸੀਗੀਉਨਿਭਉਜਲੁਤਰਿਆਸਗਲਦੁਤਉਨਿ
ਸਾਧੇਜੀਉ॥੩॥ਤਿਨਕੀਸਰਦਿਪਾਰਿਆਮਨੁਮੇਰਾ। ਮਾਣਤਾਣਤਜਿਮੇਹੁਮਧੇਰਾ। ਨਾਮੁਦਨੁਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਤਿ
ਸੁਪੁਕਅਗਮਅਗਾਧੇਜੀਉ॥੪॥੨੦॥ ॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਤੂੰਪੇਰੁਸਾਖਤੇਰੀਛੁਲੀ। ਤੂੰਸੁਖਮੁਹੋਆਅਸਥੁਲੀ
॥ਤੂੰਜਲਨਿਪਿਤੁਛੇਨੁਬੁਦ੍ਰੁਦਾਤੁਧਾਬਿਨੁਅਵਰੁਨਭਾਲੀਐਜੀਉ॥੧॥ਤੂੰਸੁਤਮਦੀਏਕੀਤੂੰਹੈ। ਤੂੰਗੰਠੀਮੇਰੁਸਿਰੀ
ਤੂੰਹੈ। ਮਾਦਿਮਾਧਿਅਤਪ੍ਰਭਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋਇਰਿਖਾਲੀਐਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਸੁਖਦਾਤਾ। ਤੂੰਨਿ
ਰਬਾਦੁਰਸੀਅਰੰਗੀਰਾਤਾ। ਅਪਣੇਕਰਤਬਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪੇਤੁਪੁਸਮਾਲੀਐਜੀਉ॥੩॥ਤੂੰਨਕੁਰਸੇਵਕਛੁਨਿਆਏ
॥ਤੂੰਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਭਆਪੋ। ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਗੁਣਗਾਵੈਇਕਭੋਗੀਨਦਰਿਨਿਤਾਲੀਐਜੀਉ॥੪॥੨੧॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਸਭਲਸੁਬਾਣੀਜਿਤਨਾਮੁਦਖਾਣੀ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਦਿਰਲੈਜਾਣੀ। ਪ੍ਰਿਥੁਸੁਦੇ
ਲਾਜੀਤੁਹਰਿਗਾਵਤਸੁਨਣਾਏਤੇਪਰਵਾਣਾਜੀਉ॥੧॥ਸੇਨੇਤ੍ਰਪਰਵਾਣਾਜੀਨੀਦਰਸਨੁਪੇਖਾ। ਸੇਕਰਿਭਲੇਜੀ
ਨੀਹਰਿਜਸੁਲੇਖਾ। ਸੇਚਰਣਸੁਹਵੇਜੋਹਰਿਮਾਰਗੀਚਲੇਤਉਬਲਿਤਿਨਸੰਗਿਪਛਾਣਾਜੀਉ॥੨॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਮੇ
ਰੋਮਤਿਪਿਆਰੇ। ਸਾਧਸੰਗਿਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਰੇ। ਕਿਲਵਿਖਕਇਹੋਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮਿਟਿਗਏਅਵਦਨਾਣਾਜੀ
ਉ॥੩॥ਦੁਇਕਰਿਜੋਕਿਇਕੁਬਿਨਉਕਰੀਜੈ। ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਰੂਬਦਾਪਥਰੁਲੀਜੈ। ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾ
ਭਾਪ੍ਰਭਨਾਨਕਮਨਿਭਾਣਾਜੀਉ॥੪॥੨੨॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹਰਿਹਰਿਤੇਰੀ। ਸੁਣਿਸੁਣਿਤੋਵੈ
ਪਰਮਗਤਿਮੇਰੀ। ਜਲਨਿਬੁਝੀਸੀਤਲੁਹੋਇਮਨੁਆਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਸੁਖੁਭਇਆਤੁਖੁਦੁਰਿਪ
ਰਾਨਾ। ਸੰਤਰਸਨਹਰਿਨਾਮੁਦਖਾਣਾ। ਜਲਬਲਨੀਰਭਰੇਸਰਸੁਰਗਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏਜੀਉ॥੨॥ਦਇਆਧਾਰੀਤਿ
ਨਿਸਿਰਜਨਹਾਰੇ। ਨੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ। ਮਿਹਰਵਾਨਕਿਰਪਾਲਦਇਆਲਾਸਗਲੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਧਾਏਜੀਉ
॥੩॥ਵਣਾਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਕੀਤਿਹੁਰਿਆ। ਕਰਣਹਰਿਖਿਨਭੀਤਰਿਕਰਿਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਤਿਸੈਅਰਾਧੇਮਨਕੀਆ
ਸਪੁਜਾਏਜੀਉ॥੪॥੨੩॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਤੂੰਮੇਰਾਪਿਤਾਤੂੰਮੇਰਾਮਾਤਾ। ਤੂੰਬੰਧਪੁਤ੍ਰਮੇਰਾਕ੍ਰਾਤਾ। ਤੂੰਮੇਰਾ
ਰਖਾਸਰਨੀਥਾਈਤਾਰਉਕੇਰਾਕਾਜੀਉ॥੧॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਤੇਤੁਧੁਪਛਾਣਾ। ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰਮੇਰਾਮਾਣਾ। ਤੁਝਬਿਨੁਦੁ
ਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਸਕੁਤੇਰਾਖੇਲੁਅਖਾਣਾਜੀਉ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਧੁਓਪਾਏ। ਜਿਤੁਜਿਤਕਾਣਾਤੰਤਾਤਿਤੁਭ
ਏ॥ਸਭਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਹੋਵੈਨਾਹੀਕਿਛੁਅਸਾਝਾਜੀਉ॥੩॥ਨਾਮੁਧਿਆਇਮਹਾਸੁਖਪਾਇਆ। ਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਇਮੇਰਾਮਨੁਜਿਤਲਾਇਆ। ਗੁਰਿਪੂਰੈਵਨੀਵਧਾਈਨਾਨਕਜਿਤਾਬਿਖਾਣਾਜੀਉ॥੪॥੨੪॥

ਮਾਝਮਹਲਾ
੫॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਕਮਨਹਿਅਧਾਰਾ। ਕਰਗਤਿਜੀਵਹਿਗੁਣਗਾਇਅਪਾਰਾ। ਗੁਣਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿ
ਧਿਆਇਧਿਆਇਸੁਖਪਾਇਆਜੀਉ॥੧॥ਮਨਸਾਧਾਰਿਜੋਪਰਿਤੇਆਵੈ। ਸਾਧਸੰਗਿਜਨਮਮਰਦੁਮਿਟਾਵੈ। ਅਸਮ

ਮੇਰ

ਨੇਰੁ ਪੁਰਨੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟ ਗੁਰੁ ਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਰੁ ਕੁੰਡੁ ਮਿਤਿ ਨ ਤੀਜਾ ਨੀ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਪਿਆਵਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥
॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟਿ ਕੁਭੇ ਭਾਵੁ ਗੁਰਿ ਮਨ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਅਨਦਮ ਗਲ ਕਾਲਿਆਣ ਨਿਧਨਾ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਹਰਿ ਨ
ਮੁਖਾਨਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾਨਾ ਉਨਾਨ ਕਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਦਿ ਸੁ
ਇਨੀ ਵਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਠਾ ਕੁਰਾ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੇ ਕਰਤ ਬੜੁ ਮਹੀ ਜਾਣੁ ਤੁਮਰੀ ਓਟੁ ਹੋ ਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ
ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਹੋ ਵੈ ॥ ਕੁਝ ਸੁਣਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗੀ ਸਾਧ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਸਦਾ ਜਪ ਉਦਇ ਆਲਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰਉ ॥ ਏਹੁ ਮਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨ ਧਾਰਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਰਬ ਮਇਆ ਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਪੋ ਹੋਈ ॥ ਚਲਿਤ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਿਆਰੇ ਦੇਖਿ
ਨਾਨਕ ਭੁਏ ਨਿਰਾਣਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਕ ਮੀਵਰ ਸਣ ਲਗੇ ਮੇਯਾ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ
ਨਾਮੁ ਜਪੇਯਾ ॥ ਸੀਤਲਾ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਠਾਠ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਗੁ ਕ੍ਰਿਛੁ ਬਹੁ ਤੇ ਬਹੁ ਤਉ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲ ਰਜਾਇਆ ॥ ਦਾਤਿ ਕਰਤੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਪ੍ਰਾਪੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬੁ
ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾ ਏਮੇਯਾ ਬਿਨ ਸੋ ਸੋਗ ਸੰਤ ਪੇਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਝੇਯਾ ॥ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਮੁ ਕਾਏ ਸਾਭਿ ਭਾਏਯਾ ॥ ਪੁਰਨਾ ਅਸਕਰੀ ਖਿਨ ਕੀਤਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਪੇ
ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ
॥ ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤੇ ਸੋ ਪਿਆਈ ਐ ਜਿਨਿ ਹਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾਵਿਖਾ ਵਹਿ ॥ ਮ
ਨਿ ਚਿੰਦੇ ਸੋਈ ਠਲੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਸੁ ਸੁਆਮੀ ਰਿਨ ਕੁਸਰੁ ਸਕ ਉਦੀਏ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪ ਤਿਸ
ਰਬ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸਰਬੁ ਉਭਿਨ ਸੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਈ ਐ ॥ ਜਿਨਿ ਸੋਵੈ ਮਾਝੇ ਪਾਗਰੀ ਰਾਮੀ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਥੀਏ
ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਆਇ ਪਾਇ ਆਤੇਰੀ ਸਰਦਾਈ ॥ ਜੀਉ ਰਾਵੈ ਤਿਉ ਲੈਹਿ ਮਿਠਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਭਗਤੀ ਲਾਵ
ਤੁਸਹੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਏ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਭੁਏ ਕਿਰਪਾਲੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਸਾਈ ॥
ਮੇਯੁ ਵਰਸੈ ਸਭ ਨੀਯਾਈ ॥ ਨੀਨਦਾਇ ਆਲਸ ਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਠਾਠ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਜੰ
ਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਗੇ ॥ ਜੀਉ ਬਾਰਿਕ ਮਾਤਾ ਸਮਾਰੇ ॥ ਦੁਖ ਰੁਜਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਦੇ ਤਸਗਲਾ ਅਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਜਲਿ ਬਲਿ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਆਮਿ ਹਰ ਵਨਾ ॥ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਰਿ ਨਾਈ ਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ਗੋਇ ਦਿਨ ਸੁਤਿ ਸੁਸਦਾ ਪਿਆ
ਈ ਜੀਖਿਨ ਮਹਿ ਸਗਲ ਉਪਰੇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਗਲੇ ਪੁਰਿ ਆਪੇ ॥ ਉਤਰਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤ ਪੋਯਾ
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੀ ਆਵਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੯ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੇ ਅਸ ਬਲ ਸੋਇ ਨ ਚ ਉਬਾਰੇ ॥ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐ ਮੇਰੇ ਗੋਇ ਦਾ

ਸੇਈਨਗਰਉਜਾਨੀਜੀਉ॥੧॥ ॥ਹਰਿਗੁਰੀਰੋਟੀਖਾਇਸਮਾਲੋ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਨਦਰਿਨਿਤਾਲੋ॥ਖਾਇਖਾਇਕਰੇਬਰ
ਫੈਲੀਜਾਣੁਵਿਸੁਕੀਵਾਜੀਜੀਉ॥੨॥ਸੰਤਾਸੇਤੀਰੰਗੁਨਲਾਏ॥ਸਾਕਤਸੀਰੀਵਿਕਰਮਕਮਾਏ॥ਦੁਲਰੁਦੇਹਿਖੋਈਅਗਿ
ਆਨੀਜਨਮਪੁਨੀਆਪਿਉਪਾਜੀਜੀਉ॥੩॥ਤੇਰੀਸਹਇਮੇਰੇਦੀਨਦਾਇਆਲਾ॥ਸੁਖਸਾਗਰਮੇਰੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਨਾਨਕੁਹੁਦਗਾਵੈਰਾਖਹੁਸਰਮਅਸਾਜੀਜੀਉ॥੪॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ॥ਠਰਣਠਾਕੁਰਕੋਰਿਦੈਸਮਾਲੋ॥
ਕਲਿਕਲੇਸਸਭਦੁਰਿਪਇਆਲੋ॥ਸਾਂਤਿਸੁਖਸਹਜਿਪੁਨਿਉਪਜੀਸਾਧੁਸੀਰੀਨਿਵਾਸਾਜੀਉ॥੧॥ਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਣੈ
ਮੁਲੇ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਗੁਰਪੁਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰਗਾਵਾਕਾਟੀਜਮਕੀਛਾਸਜੀਉ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਖੈ
ਅਨਹਦਬਾਣੀ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਮਾਣੀ॥੩॥ਪ੍ਰੀਤਿਅਪਾਇਰੇਜਨਤੇਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਆਦਿਲਾਸਾਜੀਉ॥
੩॥ਜਿਸਕਾਸਾਂਤਿਸਤੇਫਲੁਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਸੀਰੀਮਿਲਾਇਆ॥ਆਵਣਜਾਣਹੋਵਡਰਗੀਨਾਨਕਪੁਰ
ਨਾਸਾਜੀਉ॥੪॥੩੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਮੀਰੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰਪਾਇਆ॥ਜੀਅਜੰਤਸਾਕਿਸੁਖੀਵ
ਸਾਇਆ॥ਗਾਇਆਕਲੇਸੁਗਾਇਆਸੁਖਸਾਚਾਹਰਿਗੰਨਾਮੁਸਮਾਲੀਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਪ੍ਰੀਤਿਪਾਗੇ॥ਪਰ
ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਰੁਏਰਖਵੇਗੇ॥ਸੁਦੀਬੇਨੰਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੇਪੁਰਨਹੋਈਘਾਲੀਜੀਉ॥੨॥ਸਰਬਜੀਆਕਉਦੇਵਦਹਾਰਾਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਨਦਰਿਨਿਤਾ॥ਗਾਜਲਥਲਮਹੀਅਲਿਸਰਿਤ੍ਰਿਪਤਾਏਸਾਧੁਚਰਨਪਖਾਲੀਜੀਉ॥੩॥ਮਨਕੀਇਛੁ
ਪੁਜਾਵਣਹਰਾ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਦਾਨੁਕੀਆਦੁਖਭੰਜਨੀਰਤੇਰੀਰਸਾਲੀਜੀਉ॥੪॥ ੩੨
॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਮਨੁਤਨਤੇਰਾਧਨੁਰੀਤੇਰਾ॥ਤੁੰਠਕੁਰਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰਾ॥ਜੀਉਪਿਤ੍ਰੁਸਕੁਰਸਿਤ
ਮਾਰੀਤੇਰਾਜੇਰੁਗੋਪਾਲਾਜੀਉ॥੧॥ਸਦਾਸਦਾਤੁੰਦੈਸੁਖਦਾਈ॥ਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾਤੇਰੀਪਾਈ॥ਕਾਰਕਮਾਵਾਜੇਤੁਧੁਰਾ
ਵਾਜਾਤੁੰਦੇਹਿਦਇਆਲਾਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭਤਮਤੇਲਹਣਾਤੁੰਮੇਰਾਹਰਣਾ॥ਜੇਤੁੰਦੇਹਿਸੇਈਸੁਖੁਸਹਣਾ॥ਜੀਬੈਰਖਰਿ
ਬੈਕੁੰਠਾਤਿਬਾਈਤੁੰਸਰਨਾਕੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਜੀਉ॥੩॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਠਪਹਿਰਤੇਰੇਗੁਦਗਾਇ
ਅਗਾਸਗਲਅਨੇਰਥਪੁਰਨਹੋਏਕਦੇਨਹੋਇਦੁਖਾਲਾਜੀਉ॥੪॥੩੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪ੍ਰਭਿਮੇਪੁਪਠਾਇਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਦਾਰਿਦਿਸਵਰਸਾਇਆ॥ਸਾਂਤਿਭਈਬੁਣੀਸਭਾਇਸਨਾਅਨਦੁ
ਗਾਇਆਸਭਠਾਈਜੀਉ॥੧॥ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜਨਹਾਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸਿਕਰੇਜੀਅਸਾਰਾ॥ਅਪਨੇਕੀਤੇਰੇਆਪਿ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਪੈਪੈਰੀਤਿਸਹਿਮਨਾਈਜੀਉ॥੨॥ਜਾਕੀਸਹਦਿਪਾਇਆਗਤਿਪਾਈਐ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਐ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਹੋਰੁਨਦੁਜਾਠਾਕੁਰਸਭਤਿਸੈਕੀਆਜਾਈਜੀਉ॥੩॥ਤੇਰਾਮਾਣਤਾਪ੍ਰਭਤੇਰਾ॥ਤੁੰਸ
ਚਾਸਾਂਤਿਬੁਗੁਣੀਗਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਅਠਪਹਿਰਤੁਸਾਧਿਆਈਜੀਉ॥੪॥ ੩੪॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਸਭੇਸੁਖਭਏਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥ਗੁਰਪੁਰੇਕੇਚਰਣਮਾਨਿਵੁਠੇ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਲਗੀਲਿਵਅੰਤਰਿ

ਸੋਰਸੁ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਦਰ ਤੈਨੇਰਾ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੀਅ ਕਾ
ਦਾਤ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣੈ ਕੀਏ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਅਖੀਏ ਕੋ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਸਹਜਿ ਸੰ
ਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸੇ ਅਨਦੁਖ ਸਮ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਥੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਵਟ ਹਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਰੋਗ ਸਭ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੁ ਨੇਹਿ ਕੀਰਤਨ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੫ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾ
ਈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਤੀਨਿ ਕਰਤੈ ਦੁਖ ਕਾਰੋ ਰਾਖਾ ਤਿਆਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦਸਿਆ
ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਬਿਖੜਾ ਬਾਨੁ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਈ ॥ ਨੂਤਨੁ ਸਮਣ ਸੁਰ ਸਜਣ ਹੋਏ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਆਤਿ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ
ਸੁਆਪੇ ਆਪੈ ॥ ਬੁਧਿ ਸਿਆਣਪ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਆਪਣਿ ਮਾਸ ਤਨੇ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਰਮ ਰੁਲਾਵਾ ਲਾਤਿਆ ਜੀਉ ॥
੩ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਨਕ ਆਪਾਰੋ ॥ ਆਠ ਪਹਿਰਾ ਮਨਾਉ ਵਧਾਰੋ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਗਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਰ
ਬ ਸਮਾਹਿ ਆਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੬ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਮੰਦਰੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਰੇਲਾ ਸੀ
ਤੁਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਵਸਹਿ ਗਿਰਿ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕਰ ਬਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਵਰਾਣੀ ਕੀ
ਮਨ ਪਾਈ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਮੁ ਨ ਕਹਣਾ ਜਾਈ ॥ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਈ ਜੀਵਹਿ ਨ ਤੇਰੇ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਮਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਕੰਗੀਰ ਤੇਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਵਹਿ ਸਚੁ ਸੁਨੀ ਜਾਣੈ
ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਚੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਬਾਨ ਬਨਿ ਤਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਜਾਣੈ ਜੀਉ
॥ ੪ ॥ ੩੭ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੈਰਿ ਸੁਹਵਣੀ ਦਿਨ ਸੁਰੇਲਾ ॥ ਜਪਿ ਅੰਤਿ ਤਨਾ ਮੁਸੰਤ ਸੀ ਗਿਮੇਲਾ ॥ ਘੜੀ
ਮੂਰਤਿ ਸਿਮਰਤ ਪਲਵੰਦਹਿ ਜੀਵਣੁ ਸਭ ਲੁਤਿ ਬਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਦੇਖ ਸੁਰੇਲਾ ਬੋ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ
ਰਿਪੁ ਭੁਜਾਥਾ ॥ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਮੁਖੋਇ ਆਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਦੇਖਾ ਸਭ ਨੀਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਭੈਰਵ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿ
ਪੈਨਾ ਮੁਕਰੇ ਕੰਠ ਗਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਨੁ ਜਾਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਵੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਾਇ
ਕੁਜਾਚੈ ਸਾਧਵਾਲਾ ॥ ਨੇਹਿ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨਮੁ ਗੈਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੮ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਐਕੈ ਤੂੰ ਆਗੈ ਆਪੋ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਾਰਿ ਤੇਰੇ ਬਾਪੋ ॥ ਤੁਧਾ ਬਿਨੁ ਮਦਰੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਤੈ ਮੈ ਪਰਓਟੁ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਰਸ ਨਾਜ ਪਿਜ ਪਿਜੀਵੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ
ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਜਿਨਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਪਾਈਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਦਿਨੁ
ਰਾਤੀ ਸਭ ਲੇਣੈ ਤੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਦਿਸਟਿ ਪਾਰਿ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਰਿਆ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਮ
ਸਕਾਰਿਆ ॥ ਇਕ ਸੁਵਿਛੋਰੁ ਦੁਨਾਹੀ ਬਾਬਨਾਨਕ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੯ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਮਾਪਿਆਰੋ ॥ ਸਰਬ ਸੁਦੀਜੈ ਅਪਨਾ ਵਰੋ ॥ ਆਠ ਪਹਿਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕੋ

ਈਸਾਸਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਸੋਈਸਾਜਨੁਮੀਤਪਿਆਰਾ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਧਸੀਗੀਬੀਰਾ॥ ਸਾਧੂਸੰਗਿਤਰੀਜੈਸਾਗੁਕਟੀਐਜਮਕੀ
ਛਾਸਾਜੀਉ॥ ੨॥ ਚਰੀਪਦਰਬਹਰੀਸੇਵਾ॥ ਪਾਰਜਾਤਜਪਿਅਲਖਅਭੇਦਾ॥ ਕਾਮੁਕੋਧੁਕਿਲਬਿਖਹੁਕਟੇਪੁਰਨਹੋਈ
ਆਸਾਜੀਉ॥ ੩॥ ਪੁਰਨਕਾਗੁਏਜਿਸੁਪਾਨੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲੇਸਾਰੰਗਪਾਨੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਾਸਿਆਜਿਸੁਅੰਤਰਿ
ਪਰਵਾਨੁਗਿਰਸਤਉਦਾਸਾਜੀਉ॥ ੪॥ ੪੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫॥ ਸਿਮਰਤਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥
ਕਹਿਕਿਰਪਾਭਗਤੀਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਸਿਤਸੀਗੀਮਿਲਿਗਰਿਗਰਿਜਪਿਆਧਿਨਸੇਮਾਲਸਰੋਗਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿ
ਨਦਨਿਧਿਗਰਿਭਾਈ॥ ਤਿਸੁਸਿਲਿਆਜਿਸੁਪੁਰਬਕਮਾਈ॥ ਗੀਅਨਾਧਿਆਨਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਪ੍ਰਸਰਨਾਗਲਾਜੋਗਾ
ਜੀਉ॥ ੨॥ ਧਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਆਪਾਇਕੰਤੀਆਪਿਪਸਾਰਾ॥ ਲੇਪਨੀਜਗਜੀਵਨਦਤੇਰਸਨਾਭਿ
ਠੇਲਾਨਿਵਿਜੋਗਾਜੀਉ॥ ੩॥ ਅੰਚਲਿਛਾਇਸਰਸਿਸਟਿਤਰਾਈ॥ ਆਪਣਾਉਆਪਿਜਪਾਈ॥ ਗੁਰਬੋਹਿਥੁਪਾਇ
ਆਕਿਰਪਾਤੇਨਾਨਕਪੁਰਿਸੰਜੋਗਾਜੀਉ॥ ੪॥ ੪੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫॥ ਸੋਈਕਰਣਾਜਿਆਪਿਕਰਾਣੇ॥ ਜਿ
ਥੈਰਕੈਸਾਕੁਲੀਜਾਣੇ॥ ਸੋਈਸਿਆਣਾਸੋਪਾਤਿਵੰਤਾਹੁਕਮੁਲਗੋਜਿਸੁਮੀਠਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਸਭਪਰੋਈਇਕਤੁਧਾਗੋ॥
ਜਿਸੁਲਾਇਲਏਸੋਚਰਦੀਲਾਗੋ॥ ਉਪਕਵਲੁਜਿਸੁਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਤਿਨਿਸਰਬਾਨਿਰੰਜਨੁਗੀਠਾਜੀਉ॥ ੨॥ ਤੇਰੀਮਹਿਮਾ
ਤੂੰਜਾਣਹਿ॥ ਅਪਣਾਆਪੁਤੂੰਆਪਿਪਛਾਣਹਿ॥ ਉਬਲਿਹਰੀਸੰਤਨਤੇਰੇਜੀਕਾਮੁਕੋਪੁਲਿਭੁਪੀਠਾਜੀਉ॥ ੩॥
ਤੂੰਨਿਰਵੈਹੁਸੰਤਤੇਰੇਨਿਰਮਲਾ॥ ਜਿਨਿਦੇਖੇਸਭਉਤਰਹਿਕਲਮਲਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਧਿਆਇਜੀਵੈਬਿਨਸਿ
ਆਕੁਮੁਭਉਪੀਠਾਜੀਉ॥ ੪॥ ੪੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫॥ ਭੂਠਾਮੰਗਣੁਜੋਕੋਈਮਗੋ॥ ਤਿਸਕਉਮਰਤੇਘੜੀਨ
ਲਾਗੋ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜੋਸਦਹੀਸੇਵੈਸੋਗਰਮਿਲਿਨਿਚਲੁਕਹਣਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੇਮਰਗਤਿਜਿਸਕੈਮਨਿਲਾਗੀ॥ ਗੁਣਗਾਵੈ
ਅਨਾਦਿਹੁਨਿਤਜਾਗੀ॥ ਥਾਹਪਕੜਿਤਿਸੁਸੁਆਮੀਮੇਲੈਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਲਹਣਾ॥ ੨॥ ਚਰਣਕਜਲਭਗਤਾਮਨਿ
ਵੁਠੇ॥ ਵਿਦੁਪਰਮੇਸਰਸਗਲੇਮੁਠੇ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੀਪ੍ਰਾਣਿਨਿਤਬੀਛਹਿਨਾਮੁਸਚੇਕਾਗਹਣਾ॥ ੩॥ ਉਠਤਥੈਠਤਤ
ਰਿਹਰਿਗਾਈਐ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਵਹੁਨਿਚਲੁਪਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੋਇਦਾਇਆਲਾਤੇਰਾਕੀਤਾਸਹਣਾ॥ ੪॥
੪੩॥ ਮਃ ੪॥ ੧॥ ਮਹਲਾ ੪੩॥ ਮਹਲਾ ੫॥

ਮਾਝਮਹਲਾ ੧॥ ਅਸਾਟਪਦੀਆਘਹੁ ੧

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਬਦਿਰੰਗਾਏਹੁਕੰਮਸਬਾਏ॥ ਸਚੀਰਗਹਮਹਲਿਬੁਲਾਏ॥ ਸਚੇਦੀਨਦਾਇਆਲਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਮਨੁਪਤੀਆਵ
ਇਆ॥ ੧॥ ਹਉਵਹੀਜੀਉਵਹੀਸਬਦਿਸੁਹਾਵਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਵਸਾਵਇਆ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਕੋਮੇਰਾਉਕਿਸੁਕੇਰਾ॥ ਸਾਧਾਠਾਕੁਗੁੜਵਲਿਮੇਰਾ॥ ਹਉਮੈਕਰਿਕਾਰਿਜਾਇਘਲੇਰੀਕਰਿਅਵਗਣ
ਪਛੋਤਾਵਇਆ॥ ੨॥ ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਸੁਗਰਿਗੁਣਵਖਣੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਨੀਸਾਣੈ॥ ਸਭਨਾਕਾਦਰਿਲੇਖਾ

ਸਚੈ ਛੁਟ ਸਿਨ ਮਿਸੁ ਹਾਵ ਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕੁਲ ਭਉ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਧਾਧੇ ਟਾਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਮੁਕ
ਤੇ ਨਾ ਮੁਖਿਆਵ ਦਿਆ ॥ ੪ ॥ ਸਾਕਤ ਕੁੜੇ ਸਚੁ ਨ ਕਾਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮੈ ਟੈ ਕੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੁ
ਕਤਿ ਕਰਾਵ ਦਿਆ ॥ ੫ ॥ ਪੇਈ ਅਨੈ ਪਿਰੁ ਜਾਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਸੁਠੈ ਵਿਛੁੰਨੀ ਹੋਵੈ ਪਾਹੀ ॥ ਅਵਗਣ ਮੁਠੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਅਵਗਣੁ
ਟਾਬਖਸਾਵ ਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਪੇਈ ਅਨੈ ਜਿ ਨਿਜਾਤਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿਰਾਏ
ਸਚੈ ਨ ਮਿਸਮਾਵ ਦਿਆ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਅਕ ਬੁਕਾਵੈ ॥ ਸਚੈ ਠਾਕੁਰ ਸਚੈ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨਤੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ
ਟਗਾਵ ਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਪਉ ੧ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਹਤਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਓਐ ਮੈ ਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਓਐ ਮੈ ਚੁਕਾਵ
ਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਓਐ ਵੀਰੀ ਜੀਉ ਵੀਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਹਿਰਾਵ ਦਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਆ ਜੀਅ ਨਾਦਿ ਨੁਹਿਗੁਣਗਾਵ
ਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਬੋਝੇ ਤਾਨੁ ਉਪਾਏ ॥ ਪਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਸਚੇ
ਗਤਿ ਕਰਾਵ ਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਏਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਮਜੀਖਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਤਾਵੇਖਾ ॥ ਨ ਉਦਰ ਵਾਜੇ ਦਸਵੈ
ਕਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵ ਦਿਆ ॥ ੪ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੀਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ
ਰਹੈ ਰੀਰਾਤਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਝੀ ਪਾਵ ਦਿਆ ॥ ੫ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਦੁਜੈ ਲਾਗੀ ਕਰਮਿ ਕੁਲਾਣੀ ॥ ਮਗਿਆ
ਨੀ ਅੰਧਾ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿਆਵਣ ਜਾਵ ਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਓਐ ਮੈ ਰਾਠਾ ਕਿਰਾ
ਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਸਿਟਿ ਮਾਝੀ ਧਿਆਰਾ ਬਜਰ ਕਪਾਟੁ ਖੁਲਾਵ ਦਿਆ ॥ ੭ ॥ ਓਐ ਮੈ ਰੀਰੀ ਨਿਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ
ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵ ਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ਜੀਵਨੁ ਮਰਣੁ ਸਚੁ
ਪੈਤਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਵ ਭਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂੰ ਜੀ ਮਨੁ ਮਰਣੁ ਸਵਰਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਕੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਤਕਣੀ ਤੋਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਗੁਣ
ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵ ਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਓਐ ਵੀਰੀ ਜੀਉ ਵੀਰੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਵੈ ਦਿਆ ॥ ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਝਾ ਪਾਵ ਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ ਆਪਿ ਸੁਣੈ ਤੈਆਪੇ ਦੇਖੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਆਪੇ ਲਾ
ਇਲੇਏ ਸੋਲਾਗੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵ ਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕੁਲਾਏ ਸੁਕਿ ਬੈਠ ਬੁਧਾਏ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਮੇਟਣਾ
ਨ ਜਾਏ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵ ਦਿਆ ॥ ੪ ॥ ਪੇਈ ਅਨੈ ਪਨ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਤੀ ॥ ਕੀ
ਤਿ ਦਿਸਾਰੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਠਿਰੈ ਬਿਲਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਪਰਨੀਦਨ ਪਾਵ ਦਿਆ ॥ ੫ ॥ ਪੇਈ ਅਨੈ ਸੁਖ ਦਾ
ਤਾਨਾਤਾ ॥ ਓਐ ਮੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਰਗਾਵੈ ਸਚੁ ਸੀਗਾ ਬੁਝਾਵ ਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਲਖ
ਉਰਾ ਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥ ਜਿਸਨੇ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਕਿਲਾਵਿ ਖਕਾਟਿ ਸਦਾ ਨ ਨਿਰਮਲ ਦਰਿ ਸਚੈ

ਨਮਿਸੁ ਹਵਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਲੇਖਾ ਮਗੈ ਤਾ ਕੀ ਨਿਦੀਐ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਦੂਖੈ ਤੀਐ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ॥
ਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਇਆ ॥ ੭ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ
ਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਇਆ ॥ ੮ ॥ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ ਇਕੋ ਆਪਿ ਛਿਰੈ ਪਰ ਛੰਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ
ਖਤਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਬਿਸਨਾ ਤਨਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਏਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਇਆ ॥ ੧ ॥ ॥ ਉਦਾਰੀ ਜੀਉਦਾਰੀ ਇਕਸਮਿ
ਉਚਿਤੁ ਲਾਵਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਇਕ ਤੁਪਾਰਿਆਇਆ ॥ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਇਆ ॥ ੧ ॥ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ
ਗੁਰੂ ਲਾਭੈ ਆਪਿ ਕੁਲਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਦਿਸਾਰਿ ਦੂਜੈ ਲੋਕਾਇਆ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਸਰਾ ਛਿਰੈ ਕ੍ਰਮਿ ਕੁਲਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਵਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇ ਕਰ ਮਥਿ ਪਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਨੁਗਰੇ ਜਾਤੇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿ ਆਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਵਇਆ ॥ ੩ ॥ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਮ ਪੂਰਿ ਬਧਾ ਦੁਖੁ ਸਹਾਹੀ ॥ ਅੰਨ ਬੋਲਾ ਕਿਛੁ ਨ ਦਰਿ ਨਾਵੈ
ਮਨੁ ਮੁਖ ਪਾਪ ਚਾਵਇਆ ॥ ੪ ॥ ॥ ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇ ਤੇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਭਾਇਓ ਗਤਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਰਏ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਾਭਿ ਇਛਾ ਆਪਿ ਪੁਨਾਵਇਆ ॥ ੫ ॥ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸ
ਹਿ ਦੇਵ ਭੀ ਆਈ ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਤੇ ਸੁਨੈ ਕ੍ਰਿਤ ਆਵੈ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਇਆ ॥ ੬ ॥ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਗਰੇ ਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥ ਮੇ
ਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਇਆ ॥ ੭ ॥ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ
ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਦਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਪਰਿਤਾ ਵੀਲਾਵਇਆ
॥ ੮ ॥ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ ਸਬਦਿ ਸਰੈ ਸੋ ਮੁਆਜਾ ਪੈ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸਤਾ ਪੈ ॥ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਮਿਲਿ
ਜੋਤਿ ਸਮਾਵੀ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਸਮਾਵਇਆ ॥ ੧ ॥ ॥ ਉਦਾਰੀ ਜੀਉਦਾਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਇਆ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ
ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਇਆ ॥ ੧ ॥ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਇਆ ਕਰੀ ਕਰਾਹੀ ਹੁੰਦਾ ਏ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ
ਮਤ ਭੁਨ ਪਾਏ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਜਲ ਦੀਛੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰਬ ਹੁੰਦੁ ਖੁਪਾਵਇਆ ॥ ੨ ॥ ॥ ਦੇਹੀ ਜਾਤਿ ਨਾਮ ਗੈਨਾ
ਏ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮਗੈ ਐਤਿ ਬੈਛੁ ਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਸੇਧਨ ਵੰਤੈ ਐਥੈ ਭੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਇਆ ॥
੩ ॥ ॥ ਭੈਰਾਇ ਸੀ ਗੁਰ ਬਣਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਹਲੁ ਪਰਪਾਏ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਸਦਾਰ ਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨੀ ਠੈਰ ਗੁਬ
ਣਾਵਇਆ ॥ ੪ ॥ ॥ ਸਰਨਾ ਪਿਰੁ ਦਸੈ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਉਚੈ ਉਚਾ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਇਆ ॥ ੫ ॥ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਅਤਿ ਦਿਗੁਤਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਸੇ
ਜਗਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋਈ ਪਾਵਇਆ ॥ ੬ ॥ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਸੋਭਾ ਮਗਾਵੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਕੁਰ
ਤੀਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਇਆ ॥ ੭ ॥ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਪੈ ਪੈਲਾਏ ॥ ਲਖ ਰੁਝਾ ਸੀ ਹਰਿ ਜਕੁ ਮਾਪਿ
ਅਪਣਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਚਿ ਰਤੇ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੁਕਾਰ ਕਰਾਵਇਆ ॥ ੮ ॥ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩
॥ ॥ ॥ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਖਿ ਪਰਖਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਦਖਾ

ਵਹਿਸਤੁਕਸਵਟੀਲਾਵਟਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਕੀਬਾਣੀਮੀਨਿਵਸਾਵਟਿਆ॥ਅੰਨਤਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾ
ਇਆਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਵਟਿਆ॥੧॥ਹਉਉ॥ਇਸੁਕਾਇਅੰਮੰਦਰਿਬਹੁਤੁਪਸਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਮਤਿਅਗਾਮੁਅਪ
ਗਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਪਾਏਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਟਿਆ॥੨॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰਸਚੁਦਿਨਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਚਿਤੁਲਾਏ॥
ਸਚੇਸਚੁਦਰਤੈਸਕੁਨੀਥਾਈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਟਿਆ॥੩॥ਵੇਪਰਵਾਤੁਸਚੁਮੇਰਾਪਿਅਗਾ॥ਕਿਲਾਵਿਖਅਵਗੁਣਕਟ
ਟਹਗਾ॥ਪ੍ਰਮਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਪਿਅਈਐਕੈਕਾਇਕਗਤਦਿਨਾਵਟਿਆ॥੪॥ਤੇਰੀਕੁਗਤਿਸਚੀਜੇਸਚੇਕਾਏ॥ਆਪੇਦੇਇਨਪਛੇ
ਤਾਏ॥ਸਕੁਨਾਜੀਅਕਾਏਕੋਦਾਤਾਸਬਦੇਮਾਰੀਨੀਵਾਵਟਿਆ॥੫॥ਹਉਤੁਧਥਾਸੁਮੈਕੋਈਨਾਹੀ॥ਹਉਤੁਪੈਸੇਵੀਤੈਤੁਪਸ
ਲਾਹੀ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲੈਹੁਪ੍ਰਸਾਦੇਪੁਰੇਕਰਮਿਤੁਪਾਵਟਿਆ॥੬॥ਮੈਹੋਰੁਨਕੋਈਤੁਪੈਜੇਤਾ॥ਤੇਰੀਨਦਰੀਸੀਯਸਿਦੇਤਾ॥
ਅਨਦਿਨੁਸਾਰਸਮਾਲਿਹਰਿਗਾਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਟਿਆ॥੭॥ਤੁਪਜੇਦਰੁਮੈਹੋਰੁਨਕੋਈ॥ਤੁਪੁਆਪੇਸਿਰ
ਜੀਆਪੇਗੋਈ॥ਤੁਆਪੇਹੀਪਾਛਿਕੁਨਿਸਵਰਹਿਨਾਨਕਨਮਿਸੁਹਾਵਟਿਆ॥੮॥੫॥ ਮਾਸੁਮਹਲਾ੩॥ ॥ਸਕੁਪਾਟ
ਆਪੇਕੋਗਣਤਾਰਾ॥ਅਲਖੁਦਰਤੈਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭਾਸਿਆਈਐਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਟਿਆ॥
੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਸਬਦਿਮੀਨਿਵਸਾਵਟਿਆ॥ਸਬਦੁਸੁਣੈਤਾਮਨਸਿਉਲੁਭੈਮਨਸਮਾਰਸਮਾਵਟਿਆ॥
੧॥ਹਉਉ॥ਪੰਚਦੂਤਮੇਹਿਸੰਸਾਰਾ॥ਅਨਮੁਖਅੰਧੰ ਸੁਪਿਨਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਖਪੁਟਾਪਹੁਰਾਖੈਪੰਚਦੂਤਸ
ਬਦਿਪਚਾਵਟਿਆ॥੨॥ਏਕਿਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਚੈਰੀਗਿਰਤੇ॥ਸਹਜੇਪ੍ਰਕਾਸੇਦਹਿਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤ
ਮਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਦਰਸੋਥਾਪਾਵਟਿਆ॥੩॥ਏਕਮਏਕੈਆਪਿਉਪਾਇਆ॥ਦੁਬਿਧਾਦੁਜਾਤਿਬਿਧਮਾਏ
ਆ॥ਛੁਓਥੀਪਉਤੀਗੁਰਮੁਖਿਉਚੀਸਚੇਸਚੁਕਮਾਵਟਿਆ॥੪॥ਸਕੁਹੋਸਚਾਜੇਸਚੇਕਾਏ॥ਜਿਨਿਸਚੁਨਾਤਾਸੇਸਹਜਿ
ਸਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਚੇਸੇਵਹਿਸਾਚੇਜਾਇਸਮਾਵਟਿਆ॥੫॥ਸਚੇਬਾਣੁਹੋਕੋਅਵਹੁਨਦੁਆ॥ਦੁਨੈਲਾਗਿ
ਜਗੁਖਪਿਖਪਿਮੁਖਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਣੇਕੋਨਾਏਏਕੋਸੇਵਿਸੁਖਪਾਵਟਿਆ॥੬॥ਜੀਅਨੰਤਸਭਿਸਰਾਟਿਤੁਮਾਰੀ॥
ਆਪੇਧਰਿਦੇਖਹਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਆਪੇਕਾਰਕਰਾਏਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਟਿਆ॥੭॥ਤੁਆਪੇਮੇਲਹਿਦੇ
ਖਹਿਹਦੁਰਿ॥ਸਕੁਮਹਿਆਪਿਹਰਿਆਕੁਰਪੁਰਿ॥ਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਦਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਈਪਾਵਟਿਆ॥੮॥੬
॥ਮਾਸੁਮਹਲਾ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਬਾਣੀਗੁਰਕੀਮੀਨੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਚਖਿਰੀਠੀਅੰਤਰਿਪਰ
ਗਾਮੁਮਹਾਰਸੁਪੀਵੈਦਰਿਸਚੈਸਬਦੁਦਜਾਵਟਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਵਟਿਆ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਸਾਰਾਮਨੁਨਾਵੈਮੈਲੁਚੁਕਾਵਟਿਆ॥੧॥ਹਉਉ॥ਤੇਰਾਸਚੇਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਤੁਪਸਾਲਾਹਿਨਰਨਾਕਬਤੁਸਚੇਨਾਵੈਕੀਕੁਖਲਾਵਟਿਆ॥੨॥ਏਕੋਦੇਖਾ
ਅਵਹੁਨਈਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਸਹਜੇਸੁਖਸਮਾਵਟਿਆ॥੩॥ਰਤਨੁ
ਪਦਾਰਥੁਪਲਾਹਿਤਿਆਗੈ॥ਅਨਮੁਖਅੰਧਾਦੁਜੈਕਾਇਲਾਗੈ॥ਜੇਥੀਜੈਸੋਈਠਲੁਪਾਏਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਟਿਆ॥੪॥

ਅਪਨੀਕਿਰਪਾਕਰੇਸੋਈਜਨਪਾਏ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮੀਨਿਵਸਾਏ। ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਤੈਕੈਅੰਦਰਿਕੈਮਾਰਿਕਰਮੁ
ਚੁਕਾਵਣਿਅਸਾ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਚੁਕਾਇਆਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ। ਅੰਤਹੁਨਿ
ਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਸਹਜੇਗਾਵਣਿਅਸਾ॥ ੬॥ ਸਿੰਮ੍ਰਤਿਸਾਸਤਬੇਦਵਖਾਣੈ॥ ਕਰਮੇਕੂਲਾਤਤੁਨਜਾ
ਣੈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖਪਾਏਚੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਵਣਿਅਸਾ॥ ੭॥ ਆਪਕਰੇਕਿਸੁਆਖੈਕੋਈ॥ ਆਖਣਿਜਾਈਐ
ਜੇਕੂਲਾਤੋਈ॥ ਨਾਨਕਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਨਾਮੇਨਾਮਸਮਾਵਣਿਅਸਾ॥ ੮॥ ੭॥ ॥ ਮਾਸੁਮਹਲਾ ੩॥
ਆਪੇਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁਕਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਗੁਣਕਾਏ॥ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਸਨਾਹੰਗਿਚਲੁਲੀ॥ ਕੈਕਾਈਰੰਗ
ਚਕਾਵਣਿਅਸਾ॥ ੧॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਨਿਰਭਉਮੀਨਿਵਸਾਵਣਿਅਸਾ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਨਿਰਭਉਪਿਆਇ
ਆਬਿਖੁਕਵਨਲੁਸਬਦਿਤਰਾਵਣਿਅਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਗਧੁਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ॥ ਨਾਤਪੋਤਾਬਾਇਨ
ਪਾਈ॥ ਜੇਹਾਆਇਆਤੇਹਾਜਾਸੀਕਰਿਅਵਗਣਪਛਤਾਵਣਿਅਸਾ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਕਿਛੂਨਸੁਝੈ॥ ਮਰਦੁਲਿ
ਖਾਇਆਏਨਹੀਬੂਝੈ॥ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਨਹੀਪਾਏ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਅਸਾ॥ ੩॥ ਸਚੁਕਰਣੀਸਬਦੁਤੈਸਹੁ
॥ ਪੂਰੈਗੁਣਿਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਣਾਏਸਚਿਰਤੇਹੰਗਿਰੰਗਾਵਣਿਅਸਾ॥ ੪॥ ਰਸਨਾਹਰਿਸੁਰਾ
ਤੀਰੰਗੁਲਾਇ॥ ਮਨੁਤਨੁਮੋਹਿਆਸਹਜਿਸੁਕਾਇ॥ ਸਹਜੇਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਪਾਇਆਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਵਣਿਅਸਾ॥
੫॥ ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਗੁਸੇਈਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਹਜੇਸੁਖਿਸਮਾਵੈ॥ ਹਉਬਾਲਿਹਰਿਸਦਾਤਿਨਾਵਿਟਹੁਗੁਰਸੇ
ਵਾਰਿਤੁਲਾਵਣਿਅਸਾ॥ ੬॥ ਸਚਾਸਚੇਸੁਠਿਪਤੀਜੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਦਹੁਭੀਜੈ॥ ਬੋਸਿਸੁਖਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ
ਆਪੇਕਰਿਸਤਿਮਨਾਵਣਿਅਸਾ॥ ੭॥ ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਨਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਦੁਸੈਮਨਅੰਤ
ਰਿਦਰਿਸਚੈਸੋਕਾਪਾਵਣਿਅਸਾ॥ ੮॥ ੮॥ ॥ ਮਾਸੁਮਹਲਾ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ ਹਰਿ
ਜੀਅਚਿਤੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ ਹਰਿਜੀਉਸਠਾਲਿਓਬਿਰਖੁਰੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਿਪੀਤਾਤਿਸੁਤਿਖਾਲਤਾਵਣਿਅਸਾ॥
੧॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਅਸਾ॥ ਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਆਪੇਮੇਲੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵ
ਣਿਅਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਸਬਦਿਸੁਣਾਇਆਜੀਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਨਿਵਸਾਇਆ॥ ਹਰਿਨਿਰਮਲਹਉਮੈ
ਮੈਲੁਗਵਾਏਦਰਿਸਚੈਸੋਕਾਪਾਵਣਿਅਸਾ॥ ੨॥ ਬਿਨੁਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਈ॥ ਸਿਪਸਾਧਿਕਰੇਬਿਲਲਾਈ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖਨਹੋਵੀਪੂਰੈਭਗਿਗੁਰਪਾਵਣਿਅਸਾ॥ ੩॥ ਇਹਮਨੁਆਰਸੀਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖੈ॥ ਮੇਰਚਾਨਲਾਹੈਜਾਹ
ਉਮੈਸੋਖੈ॥ ਅਨਤਬਾਣੀਨਿਰਮਲਸਬਦੁਵਜਾਏਗੁਰਸਬਦੀਸਚਸਮਾਵਣਿਅਸਾ॥ ੪॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਤੁਦੇਖਿ
ਆਨਜਾਈ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਕਰਿਆਪਾਵਿਤਾਰਿਖਾਇ॥ ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਮਿਲਿਗਰਿਆਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਅ
ਸਾ॥ ੫॥ ਗੁਰਿਮੁਖਹੋਵੈਸੁਇਕਸਾਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ ਦੁਨਾਕੁਰਮੁਗੁਰਸਬਦਿਨਲਾਏ॥ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਵਲਨੁਕਰੇਵਾਪਰਾ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਪਾਵਣਿਅਸਾ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਹਰਿਕੀਰਤਿਸਾਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ਅਨਾਦਿਨਰੰਗ

ਦਿਸਤਰਿ

ਰਤਗੁਣਗਵੈ ਮੰਦਰਿ ਮਹਿ ਬੁਲਾਵਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪੁਰੈ ਕਰਿ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾ
ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਰਿ ਮਾਈ ਹਰਿ ॥ ਸਚੈ ਗੁਣਗਵਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੁ ਵੈ
ਵੇਤਾ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਸਚੀ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਸਚੁ ਦੁਨਿ ਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਪਰਾਹਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਾਵਾਇਆ ॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅਨਾਦਿ ਨੁਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰਾ ਸਬਦਿ ਵਰਿ ਮਾਈ ਦੇਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਹਉ ਉਦੈਲਾ ਵਖਤੁ ਸਭਿ ਸੁਯਾਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਸਚਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਕਾਇਆ ॥ ਸਚੈ ਸੇਵੈ ਮੈ ਸਚੁ ਵਰਿ ਮਾਈ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ
ਪਾਵਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਕਾਉਰੇ ਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਏ ॥ ਅਨਰ ਸੁਚੁ ਕੈ ਹਰਿ ਸੁਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਹਾਜੁ ਬੁਝਾਈ
ਪੁਰੈ ਗੁਰੇ ਤੇ ਪਾਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਹਾ ॥ ਠਿਰਿ ਓਇ ਕਿਥੋ ਪਾਇਨੈ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਮਰਿ ਮ
ਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਮਦਰਿ ਚੋਟਾ ਪਾਵਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਹਿ ਤਾਮੁ ਪਪਛਾਣਹਿ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਬਾ
ਣੀ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਸਚੈ ਸੇਵੈ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨ ਉਠੈ ਪਿਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਜਿਥਾ ਜੁਸੇ ਹਉ ਆਜੇ ਹਰਿ
ਮਨਿ ਕਾਇਆ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾਇਆ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਗਰਿ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚਾ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਦੁ ਜਾਵਾਇਆ ॥
੬ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਪੋਟੀ ਰਾਸਿ ਖਟਾ ਪਾਸਾ ॥ ਕੁਰੁ ਕਮਾਵਾਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਕਰਾ ॥ ਕਰਮੇ ਕੁਲੇ ਠਿਰਿ ਨਿਦਿ ਨੁਗਤੀ ਮਰਜਨ ਮ
ਤਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾਵਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਧਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਰਿ
ਆਈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਕਰਿ ਜਾਨਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਅਖਾਣੀ ਤੇਰੀ ਆਬਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਰਗ ਮਿਥੁਲਾਣੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਇਨ ਪਾਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾ
ਰੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਚਾ ਗੁਰੁ ਰਗਤੀ ਪਾਈ ਮੈ ਸਹਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਉਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਵੇਤਾ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਜੇਹੀ ਮਨ ਸਾਕਰਿ ਲਾਗੈ ਤੇਰਾ ਠਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਸਰਨਾ ਵਖਾ ਪੁਰੈ ਕਰਿ ਮਿਲਾਵ
ਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈ ਲਾਇਕੁ ਨਾਪਿਆਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈ ਲੁਲਾਗੀ ਬਹੁ ਦੁਜੈ ਕਾਏ ॥ ਤੁਧਿ ਤੀਰਥਿ ਰਵੈ ਅਰੰਕਾਰੀ ਹੋਰੁ ਦ
ਖੈ ਹਉ ਮੈ ਮਲੁ ਲਾਵਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇਤਾ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਸਚੁ ਮੈ ਲੁਲਾਗੈ ਸਚੈ ਲਾਗੈ ਮੈ ਲੁਗਵਾਵਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੁ ਪੈ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧ ਅੰਧ ਅੰਧ
ਰਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇਕੀ ਕੇ ਬਿਸਟਾ ਕਮਾਵਹਿ ਠਿਰਿ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਪਚਾਵਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਮੁਕਤੇ ਸੇਵੈ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਮ
ਤਾ ਸਬਦੇ ਪੋਵੈ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਗਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਪੁਰੈ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ
॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰੁ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਚਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੈ ਦੁਖੁ ਗਵਾਵਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਚਾ ਜੁਗਿ ਰੂਰਿ ਨ
ਜਾਣਹਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪਛਾਣਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਰਿ ਮਾਈ ਪੁਰੈ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਵਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ੧੧ ॥
ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੈ ਬੈਸਾ ਚੇ ਸੁਆਗੈ ਸਾਚੇ ॥ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੈ ਸਬਦ ਰਾਚੇ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵ
ਹਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਾਇਆ ॥ ਸਚੈ ਸੇਵਹਿ ਸਚਿ ਸ

ਮਾਵਹਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਗੁਰਾਉਪੀਡਿਤਪੜਹਿਸਾਦੁਨਪਾਵਹਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮਾਇਆਮਨੁਰਮਾਵਹਿ॥
 ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਕੁਸੁਪਿਗਵਾਈਕਰਿਅਵਗਣਪਛੇਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਤਤੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਨਿ
 ਵਸਾਏ॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੈਅਪੁਨਾਮੁਕਤੀਕਾਦਰੁਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਕਿਲਾਵਿਖਕਾਟੈਕੋਧੁਨਿਵਾਰੇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖੈ
 ਉਰਪਾਰੇ॥ਸਚਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੪॥ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਤੀਬਿਖਿਮ
 ਨਸਾਤਿਬਿਖਿਮਾਇਆ॥ਪੜਿਪੜਿਪੀਡਿਤਮੋਨੀਬਕੇਚਉਥੇਪਦਕੀਸਾਰਨਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਆਪੇਰੰਗੇਰੰਗੁਚੜਾ
 ਏ॥ਸੇਜਨਰਾਤੇਗੁਰਸਬਦਿਰੰਗਾਏ॥ਹਰਿਰੰਗੁਚੜਿਆਅਤਿਅਪਾਰਾਹਰਿਸਿਰਸਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਿਧਿਸਿਪਿਸਚੁਸੰਜਮੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਨਾਮਿਮੁਕਤਿਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵ
 ਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਸਕੁਆਪੋ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਏਨਾਮੇਨਾ
 ਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਸਬਦੇਹੋਵੈ॥ਸਬਦੇਹੀਠਿਰਿਖਿਤਿ
 ਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤੈਸਕੁਆਪੇਸਚਗੁਰਮੁਖਿਉਪਾਇਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਉਦਾਰੀਜੀਉਦਾਰੀਗੁਰਪੁਰਮੰਨਿਵਸਾ
 ਵਣਿਆ॥ਗੁਰਤੇਸਾਤਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਗੁਰਮੁ
 ਖਿਪਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਵਣੁਬੈਸੰਤਰੁਖੈਲੈਦਿਡਾਈ॥ਸੋਨਿਗੁਰਾਨੇਮਰਿਮਾਰਿਜੈਮੈਨੀਗੁਰੇਆਵਣਜਾਵਣਿਆ॥
 ੩॥ਤਿਨਕਰਤੈਇਕੁਖੈਲੁਰਚਾਇਆ॥ਕਾਇਆਸਰੀਰੈਦਿਚਿਸਕੁਕਿਛੁਪਾਇਆ॥ਸਬਾਦਿਕੋਦਿਕੋਈਮਹਲੁਪਾਏਮ
 ਤਲੇਮਹਲਿਬੁਲਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਲਜਾਏ॥ਸਚੁਵਲੰਜਾਹਿਗੁਰਤੇਤਿਅਪਾਰੇ॥ਸਚੁਵਿਹਾਸਹਿਸਚੁਕ
 ਮਾਵਹਿਸਚੇਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ਬਿਨੁਰਾਸੀਕੋਦਬੁਕਿਉਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਲੋਕਸਬਾਏ॥ਬਿਨੁਰਾਸੀਸਕਖਾਲੀਚ
 ਲੇਖਾਲੀਨਾਇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਇਕਿਸਚੁਵਲੰਜਾਹਿਗੁਰਸਬਦਿਪਾਏ॥ਆਪਿਤੁਰਤਿਸਗਲੇਕੁਲਤਰੇ॥ਆ
 ਦੇਸੇਪਰਵਾਣੁਹੋਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਮੁੜਾਬਾਹੁਰੁਰਾਲੇ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਠਿਰਹਿਥੈ
 ਤਾਲੇ॥ਨਿਥੈਵਭੁਜਵੈਤਿਬਤੁਕੋਇਨਪਾਵੈਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲਾਵਣਿਆ॥੮॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਬਦਿਬੁਲਾਏ॥ਮਹਲੀ
 ਮਹਲਿਸਹਿਜਸੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਲੈਵਰਿਆਈਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਪਿਆਵਣਿਆ॥੯॥੧੩॥

੬॥

ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ਸਾਤਿਗੁਰਸਾਠੀਸਿਖਸੁਣਾਈ॥ਹਰਿਚੇਰਤੁਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅ
 ਨਾਭੁਅਜੋਨੀਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਇਪਾਵਣਿਆ॥੧॥੧॥ਉਦਾਰੀਜੀਉਦਾਰੀਆਪੁਨਿਵਾਰਣਿਆ॥ਆਪੁਗਵਾਏਤਾਹ
 ਰਿਪਾਏਹਰਿਸਿਉਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਾਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁ
 ਖੁਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਰਾਗਾਗੁਰਪਾਈਐਨਾਹੀਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਿਪਤੁਰੈਸੰਸਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈ
 ਤਕੀਐਨਾਮੁਅਪਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਰੁਕਰੇਕਿਆਤਿਸੋਨੇਆਪੇਪਿਤੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਸੁਪਿਨਕਾ
 ਈ॥ਆਤਮਪਾਤੀਹੋਨਗਤਕਸਾਈ॥ਨਿਦਾਕਰਿਬਹੁਰਾਉਠਾਵੈ॥ਬਿਨੁਮਜੁਰੀਭਰੁਪੁਰਾਵਣਿਆ॥੫॥ਇਹੁਜਗੁ

ਵਕੀਮੇਰਾਪੁਰਮਾਲੀ। ਸਦਾਸਮਾਲੋਕੋਨਾਹੀਖਾਲੀ। ਜੇਤੀਵਾਸਨਾਪਏਤੇਤੀਵਰਤੈਵਾਸੁਦਾਸੁਨਦਾਵਣਿਅਗ। ੫॥ ਮਨ
 ਮੁਖਰੋਗੀਤੈਸੰਸਾਰਾ। ਸੁਖਦਾਤਾਵਿਸਰਿਆਅਗਮਪਾਰਾ। ਦੁਖੀਏਨਿਤਫਿਰਤਿਬਿਲਲਾਦੋਬਿਨੁਗੁਰਸਾਤਿਨਪਾਵ
 ਟਿਅਗ। ੬॥ ਨਿਨਿਕੀਤੇਸੋਈਬਿਧਿਨਾਣੈ। ਅਪਿਕਰੇਤਾਹੁਕੀਮਪਛਾਣੈ। ਜੇਤਾਅੰਦਰਿਪਾਏਤੇਤਾਵਰਤੈਆਪੇਬਾਰਿ
 ਪਾਵਟਿਅਗ। ੭॥ ਤਿਸੁਬਾਝੁਸਚੈਮੈਹੋਰੁਨਕੋਈ। ਨਿਸੁਲਾਇਲਏਸੋਨਿਰਮਲੁਹੋਈ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਦਸੈਪਟਿਅੰਤਰਿਜਿ
 ਸੁਦੈਵੈਸੋਪਾਵਟਿਅਗ। ੮॥ ੧੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਦਸਾਏ। ਹਉਮੈਮੇਰਾਸਕੁਦੁ
 ਖਗਦਾਏ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਦਾਸਲਾਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵਟਿਅਗ। ੧॥ ਹਉਦਾਰੀਨੀਉਦਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ
 ਮੰਨਿਦਸਾਵਟਿਅਗ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਮੰਨਿਦਸਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪਿਆਵਟਿਅਗ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੈਸਦਾਮੁਖਿਦੈਣੀ।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਖੈਪਰਖੈਸਦਨੈਣੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਕਹੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਅਵਰਾਅਖਿਸੁਣਾਵਟਿਅਗ। ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰੰਗਿਰਤਾਭਿ
 ਫਲਾਏ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਏ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਨਾਬੋਲੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮਨਿਤਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਿਅਗ। ੩॥ ਸੋ
 ਕਿਛੁਕਰੇਜੁਚਿਤਿਨਹੋਈ। ਤਿਸਦਾਹੁਕਮੁਮੈਨਿਨਸਕੈਕੋਈ। ਹੁਕਮੇਵਰਤੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹੁਕਮੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਟਿ
 ਅਗ। ੪॥ ਅਜਬਕੰਮਕਰਤੇਹਰਿਕੋਗ। ਏਹੁਮਨੁਕੁਲਾਨਾਦਾਠੇਗ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦਿਦ
 ਨਾਵਟਿਅਗ। ੫॥ ਖੋਟੇਖਰੇਤੁਧੁਆਪਿਭੁਪਾਏ। ਤੁਧੁਆਪੇਪਰਖੈਲੋਕਸਬਾਏ। ਖਰੇਪਰਖਖਨਾਨੈਪਾਇਹਿਖੋਟੇਰਸਤੁ
 ਲਾਵਟਿਅਗ। ੬॥ ਕਿਉਕਰਿਦੇਖਾਕਿਉਸਾਲਾਹੀ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਬਦਿਸਲਾਹੀ। ਤੇਰੇਕਾਣੇਦਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦਸੈਤੁੰਗਾਣੈ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਟਿਅਗ। ੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਗਰਿਬਾਣੀ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਰਿਦੈਸਮਾਣੀ। ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭਕੁਖਲਤਿਜਾਵਟਿਅਗ। ੮॥ ੧੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦਰਸੈਸਹਜ
 ਸੁਕਾਏ। ਗੁਰਮੁਖੀਵਿਰਲਾਕੋਈਨਹੁਪਾਏ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਸਦਾਤਿਪਤਸੇਕਰਿਕਿਰਪਾਬਿਸਨਾਬੁਝਾਵਟਿਅਗ। ੧॥ ਹਉਦਾਰੀ
 ਨੀਉਦਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਟਿਅਗ। ਰਸਨਾਰਸਚਖਿਸਦਾਰਤੈਗੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਟਿਅਗ। ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੁਕੋਪਾਏ। ਦੁਬਿਧਮਰੇਇਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਏ। ਨਦਾਰਿਕਰੇਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਨਦਰੀਸ
 ਰਿਸਮਾਵਟਿਅਗ। ੨॥ ਸਰਨਾਉਪਰਿਨਦਾਰਿਪੁਰਤੇਰੀ। ਕਿਸੈਬੋਲੀਕਿਸੈਤੈਪਦੇਰੀ। ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੋਵੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਈਪਾਵਟਿਅਗ। ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਤੈਬੀਚਾਰਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰੇਤੇਰੇਭੰਗਾ। ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਕੋਈਨਪਾ
 ਵੈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਟਿਅਗ। ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੋਨਨੁਸੋਤੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅੰਤਰੁਮਨੁਮੈਤੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਮਨੁਤਨੁ
 ਬਾਣੀਰਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜਿਸੁਣਾਵਟਿਅਗ। ੫॥ ਅਨਮੁਖੁਕੁਲਾਦੁਜੈਰਾਇਖੁਅਏ। ਨਾਮੁਨਲੇਵੈਮਰੈਬਿਖੁਖਾਏ।
 ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਵਿਸਦਾਮਹਿਵਾਸਾਬਿਨੁਸੇਵਾਨਨਹੁਗਵਾਵਟਿਅਗ। ੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਜਿਸਨੇਆਪਿਪੀਅਏ।
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜਿਨਿਲਿਵਲਾਏ। ਪੂਰਨਪੁਰਿਗਤਿਆਸਭਆਪੇਗੁਰਸਤਿਨਦਰੀਆਵਟਿਅਗ। ੭॥ ਆਪੇ
 ਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ। ਨਿਨਿਸਿਰਜੀਤਨਿਆਪੇਗੋਈ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਸਦਾਤੁੰਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਟਿਅਗ। ੮॥

ਅ

੧੬॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ ॥ ਸੋਸਚਿਯਾਗੇਜੇਤੁਪੁਰਾਣਾ॥ ਸਦਾਸਚੁਸੇਵਹਿਸਹਜੁਕੁਰਾਣਾ॥ ਸਚੈਸਬ
ਦਿਸਚਾਸਲਾਹੀਸਚੇਮੋਲਿਮਿਲਾਵਾਇਆ॥ ੧॥ ॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸਲਾਹਇਆ॥ ਸਚੁਪਿਆਇਨਿ
ਸੋਸਚਿਰਾਤੇਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਇਆ॥ ੧॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹਦੇਖਾਸਚੁਸਕੁਨੀਬਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੀਨਿਵਸਾ
ਈ॥ ਤਨੁਸਚਾਰਸਨਾਸਚਿਰਾਤੀਸਚੁਸੁਦਿਅਖਿਵਖਾਨਾਇਆ॥ ੨॥ ॥ ਮਨਸਾਮਾਰਿਸਚਿਸਮਾਵੀ॥ ਇਨਿਮਨਿ
ਰੀਠੀਸਭਾਵਦਨਾਵੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਚਮਨੁਨਿਹਚਲੁਨਿਜਪਾਰਿਵਸਾਪਾਵਾਇਆ॥ ੩॥ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਿ
ਦੈਦਿਖਾਇਆ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ ਸਚੈਸਚਾਵੇਖਿਸਲਾਹੀਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਵਾਇਆ॥ ੪॥ ॥
ਜੇਸਚਿਰਾਤੇਤਿਨਸਚੀਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਗਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿਸੇਵਰਭਾਗੀ॥ ਸਚੈਸਬਾਦਿਅਪਿਮਿਲਾਏਸਤਸੰਗਤਿ
ਸਚੁਗੁਣਗਾਵਾਇਆ॥ ੫॥ ॥ ਲੇਖਾਪਤੀਮੈਜੇਲੇਖੇਦਿਓਹੈ॥ ਓਹੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਬਦਿਸੁਪਿਓਹੈ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਚ
ਸਬਦਿਸਲਾਹੀਹੋਕੋਇਨਕੀਮਤਿਪਾਵਾਇਆ॥ ੬॥ ॥ ਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਥਾਕੇਸਾਤਿਨਾਈ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਲੇਸੁਧਿਨਕਾਈ॥
ਬਿਖਾਬਿਭਾਭਹਿਬਿਖੁਮੋਹਪਿਆਸੇਕੁਰੂਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਵਾਇਆ॥ ੭॥ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਾ॥ ਦੁਜਾਮਰਿਮਨੁ
ਸਚਿਸਮਾਣਾ॥ ਨਾਨਕਏਕੋਨਾਮੁਵਰਤੈਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਵਾਇਆ॥ ੮॥ ੧੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩
ਵਰਨਹੁਪਵਰਤਹਿਸਭਤੇਰਾ॥ ਮਰਿਮਰਿਨੀਮਹਿਠੇਰਿਪਵਹਿਪਏਰਾ॥ ਤੂੰਏਕੋਨਿਹਚਲੁਅਗਮਅਪਾਰਗੁਰਮਤਿ
ਬੁਝਬੁਝਾਵਾਇਆ॥ ੧॥ ॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁਮੀਨਿਵਸਾਵਾਇਆ॥ ਤਿਸੁਰੁਪਨਰੇਖਿਆਵਰਨੁਨ
ਕਈਗੁਰਮਤੀਅਪਿਬੁਝਾਵਾਇਆ॥ ੧॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁਏਕਾਜੇਤਿਜਾਣੈਜੇਕੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਐਪਰਗਟੁ
ਹੋਈ॥ ਗੁਪਤੁਪਰਗਟਵਰਤੈਸਭਥਾਈਜੇਤਿਜੇਤਿਮਿਲਾਵਾਇਆ॥ ੨॥ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ ਲੋਕੁਅ
ਰਿਮਾਨੁਬਹੁਤੁਅੰਕਾਰਾ॥ ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੈਪਤਿਗਵਾਏਅਪਣੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਾਇਆ॥ ੩॥ ॥ ਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਕੋਵਿਰਲਾਬੁਝੈ॥ ਆਪਮਾਰੇਤਾਤਿਰੁਵਲਸੁਝੈ॥ ਠਿਰਓਹੁਮਰੈਨਮਰਣਹੋਵੈਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਾਇ
ਆ॥ ੪॥ ॥ ਮਾਇਆਮਹਿਠਿਰਿਚਿਤੁਨਲਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਰਹੈਸਮਾਏ॥ ਸਚੁਸਲਾਹੈਸਰਪਟਿਅੰ
ਤਰਿਸਚੈਸਚੁਸੁਹਾਵਾਇਆ॥ ੫॥ ॥ ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚਾਤਜੁਰੇ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਗਤਿਆਰਪੁਰੇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸ
ਚੁਨਦਰੀਆਵੈਸਚੇਹੀਸੁਖਪਾਵਾਇਆ॥ ੬॥ ॥ ਸਚੁਮਨਿਅੰਦਰਿਗਤਿਆਸਮਾਈ॥ ਸਚਾਸਚੁਨਿਹਚਲੁਅ
ਵੈਨਜਾਈ॥ ਸਚੈਲਾਗੈਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗੁਰਮਤੀਸਚਿਸਮਾਵਾਇਆ॥ ੭॥ ॥ ਸਚੁਸਲਾਹੀਅਵਰਨਕੋਈ॥ ਜਿਤੁਸੇ
ਵਿਐਸਚਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਵੀਚਾਰੀਸਚੈਸਚੁਕਮਾਵਾਇਆ॥ ੮॥ ੧੮ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩
॥ ॥ ਨਿਰਮਲੁਬੁਝਨਿਰਮਲੁਹੈਬਾਣੀ॥ ਨਿਰਮਲੁਜੇਤਿਸਰੁਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ ਨਿਰਮਲੁਬਾਣੀਹਰਿਸਲਾ
ਹੀਨਪਿਹਰਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਗਵਾਵਾਇਆ॥ ੧॥ ॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸੁਖਦਾਤਾਮੀਨਿਵਸਾਵਾਇਆ॥ ਹਰਿਨਿ
ਰਮਲੁਗੁਰਸਬਦਿਸਲਾਹੀਸਬਦੇਸੁਣਿਤਿਸਾਮਿਟਾਵਾਇਆ॥ ੧॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿ

ਆਏ। ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਗਵਾਏ। ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਣਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕੇ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ ਆ। ੧। ਨਿ
ਰਮਲੁ ਮੀਸੁ ਤੁਰੰਤ ਪਾਇਆ। ਆਵਿ ਰਹੁ ਆਪੁ ਮੁਖਿ ਭੈਸੇ ਹੁਨ ਮਾਇਆ। ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵੈ ਆ। ੨। ਜੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ। ਹਉ ਮੈਲੇ ਗੁਰਸ ਬੰਦੇ ਪੈਵੈ। ਨਿਰਮਲੁ ਵ
ਜੈ ਅਨਹਦ ਪੁਨਿ ਬਾਣੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋ ਕਾਪਾਵੈ ਆ। ੩। ਨਿਰਮਲੁ ਤੇ ਸਭ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ। ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਮਾਹਰਿ ਸਬਦਿ ਪ
ਰੇਵੈ। ਨਿਰਮਲੁ ਲਖਿ ਲਗੇ ਵਡ ਕਾਗੀ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਵੈ ਆ। ੪। ਜੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜੇ ਸਬਦੇ ਸੋਧੈ। ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਤਨੁ ਮੇ
ਰੈ। ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਕਰੇ ਨ ਲਾਗੈ ਮੁਖੁ ਉਜਲੁ ਸਚੁ ਕਰਾਵੈ ਆ। ੫। ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਹੋਵੈ ਜੇ ਕਾਇਆ ਮੈਲਾ ਚਉਕਾ ਮੈਲੈ ਬਾ
ਇਆ ਮੈਲਾ ਖਾਇ ਕਿਰਿ ਮੈਲੁ ਵਧਾਏ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਆ। ੬। ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸਰਿ ਤੁਕੈ ਸਬਾਏ। ਜੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜੇ
ਹਰਿ ਸਚੇ ਕਾਏ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਦੁਕਾਵੈ ਆ। ੭। ੧੯॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩॥
ਗੋਵਿੰਦੁ ਉਜਲੁ ਉਜਲੁ ਸਾਗਮੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੁ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ। ਮਨਿ ਉਜਲੁ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਸੋਹਿ ਅਤਿ ਉਜਲੁ ਨਾਮੁ
ਪਿਆਵੈ ਆ। ੧॥ ਹਉ ਵੀਰੀ ਜੀਉ ਵੀਰੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਕੇ ਗੁਣਗਾਵੈ ਆ। ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਹੈ ਨਿਰੁਤੀ ਗੋਬਿੰਦੁ
ਗੁਣ ਸਬਦੇ ਸੁਣਾਵੈ ਆ। ੨॥ ਹਉ ਉਗੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਵੈ ਸਹਜੇ ਸੁਕਾਏ। ਗੁਰ ਕੈ ਕੈ ਉਜਲੁ ਹਉ ਮੈਲੁ ਜਾਏ। ੩॥ ਸਦਾ
ਅਨੰਦੁ ਰਹਿ ਭਗਤਿ ਕਹਹਿ ਨਿਰੁਤੀ ਸੁਣਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣਗਾਵੈ ਆ। ੪॥ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਚੈ ਕੁਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ। ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਮਨੈ ਨੁ ਮਿਲਾਏ। ਸਚਾਤਾ ਲੁਪੇ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਚੁਕਾਏ ਸਬਦੇ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਵੈ ਆ। ੫॥ ਉਚਕਰੈ ਤਨੁ ਪਿ
ਛਾੜੇ। ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਜੋਹਿ ਆਜਮ ਕਾਲੇ। ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਇਸੁ ਮਨੁ ਨਿਰਾਏ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਆ। ੬॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਸੁਕਾਏ। ਬਾਣੀ ਵਜੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਬਾਇ ਪਾਵ
ੈ ਆ। ੭॥ ਬਹੁਤਾ ਲੁਪੇ ਵਜੇ ਵਜਾਏ। ਨਾਕੇ ਸੁਣੈ ਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ। ਮਾਇਆ ਕਾ ਗਣਿ ਪਿਤ੍ਰਿ ਬੰਧਿ ਨਾ ਚੈ ਦੁਜੈ ਕਾਇ ਦੁਖੁ
ਪਾਵੈ ਆ। ੮॥ ਨਿਰੁਤੀ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੈ ਸੇ ਮੁਕਤਾ। ਇੰਦ੍ਰੀਯ ਸਿਧ ਸੰਜਨਿ ਜੁਗਤਾ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਪਿ
ਆਏ ਏਹ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾਵੈ ਆ। ੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗ ਚਰੇ ਹੋਈ। ਹੋਰੁ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ। ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ਆ। ੧੦॥ ੨੦॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਸਲਾ
ਹੀ। ਸਚੈ ਨਾਇਦੁ ਖੁਕ ਬੀਨਾ ਹੀ। ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੇਵਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਨਿਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵੈ ਆ। ੧॥ ਹਉ ਵੀਰੀ ਜੀਉ ਵ
ਰੀ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸਮਾਪਿ ਲਗਾਵੈ ਆ। ੨॥ ਜੇ ਹਰਿ ਸੇਵਨਿ ਸੇਵਨਾ ਸੇਹ ਹਿ ਸੇਕਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵੈ ਆ। ੩॥ ਹਉ ਉ
ਸਕੈ ਤੇਰਾ ਭਗਤੁ ਕਾਏ। ਸੇਈ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਏ। ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਤੁਧੈ ਜਾਲਾ ਨਿਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵੈ ਆ।
੪॥ ਸਕੈ ਸਚੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਤੁਧੈ ਕੈ ਠੇਗਾ। ਨਾਤੁ ਪੁਕਾਵੈ ਤਨਾਇ ਰਚਾਵੈ ਤੁਧੈ ਪੇਨਾ ਉਜ
ਪਾਵੈ ਆ। ੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ। ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਕੁ ਮੇਰੁ ਗਵਾਇਆ। ਇਕੁ ਸੁਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦ
ਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵੈ ਆ। ੬॥ ਭਗਤ ਭੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਚਾਏ। ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਮਾਏ। ਪੁਰੈ ਭਗਤ

ਤਿਹੁਪਾਇਆਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਦਿਆ॥੫॥ਤੂੰਦਇਆਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੂੰਆਪੇਮੇਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤ
 ॥ਤੂੰਆਪੇਦੇਵਹਿਨਾਮੁਦਰਾਈਨਮਿਰਤੇਸੁਖਪਾਵਦਿਆ॥੬॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਰੇਤੁਧੁਸਲਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਤੁ
 ਜੋਕੇਨਾਹੀ॥ਏਕਸੁਸਿਉਮਨੁਹਰਿਆਸਮਾਏਮਨਿਮੀਨਿਸੈਮਨਹਿਮਿਲਾਵਦਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸਾਲਾਹੇ
 ॥ਸਾਰੇਠਾਕੁਰਵੇਪਰਵਾਤੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਅੰਤਰਿਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮੇਲਾਵਦਿਆ॥੮॥੨੧॥

ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ਤੇਰੇਭਗਤਸੋਹਿਸਾਚੈਰਬਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨੀਮਸਦਾਰੇ॥ਸਦਾਅਨੰਦਹਰਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣ
 ਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਦਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਨੀਉਵਾਰੀਨਾਮੁਸੁਣਿਮੀਨਿਵਸਾਵਦਿਆ॥ਹਰਿਨੀਸੰਚਾਉਚੈਉਚਾਹਉਮੈਮਾ
 ਰਿਮਿਲਾਵਦਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਨੀਉਸਦਾਸਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਮਿਲਾਈ॥ਗੁਰਸਬਦਿ
 ਮਿਲਹਿਸੇਵਿਛੁੜਹਿਨਾਹੀਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਦਿਆ॥੨॥ਤੁਸੁਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨੇਤੇਇ॥ਤੂੰਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿ
 ਟਹਿਸੋਇ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਗੁਰਮਤਿਆਪਿਮਿਲਾਵਦਿਆ॥੩॥ਕਾਮਹਿਗੁਣਵੰਤੀਹਰਿਪਾਏ॥ਭੈਰਾਇਸੀ
 ਗਾਰੁਬਣਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੋਹਾਇਸਚਉਪਦੇਸਿਸਮਾਵਦਿਆ॥੪॥ਸਬਦੁਵਿਸਾਰਨਿਤਿਨਠਉਰਨਰਾਉ॥
 ਕ੍ਰਮਿਕੁਲੇਨਿਉਸੁੰਦੈਪਰਿਕਾਉ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਤਿਨੇਦੈਗਵਾਏਦੁਖੇਦੁਖਾਵਿਤਾਵਦਿਆ॥੫॥ਲਿਖਾਇਆਲਿਖ
 ਾਇਆਕਾਗਦੁਮਸੁਖੋਈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸੁਖਪਾਏਨਕੋਈ॥ਕੂੜੁਲਿਖਹਿਤੈਕੂੜੁਕਮਾਵਤਿਨਲਿਖਾਵਹਿਕੂੜੁਰਿ
 ਤੁਲਾਵਦਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਚੁਲਿਖਹਿਵੀਚਾਰੁ॥ਸੈਨਨਸਚੇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਸਚੁਕਾਗਦੁਕਲਮਮ
 ਸਵਣੀਸਚੁਲਿਖਿਸਚਿਸਮਾਵਦਿਆ॥੭॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਿਥੈਠਾਵੈਖੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲੈਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ॥
 ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਦਿਆ॥੮॥ ੨੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ਆਤਮਰਾਮਪਰਗ

ਸੁਗੁਰਤੇਹੋਵੈ॥ਹਉਮੈਮੈਲਾਗੀਗੁਰਸਬਦੀਖੋਵੈ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਅਨਾਦਿਨੁਗਤੀਗਤਾਕੁਗਤੀਕਰੇਹਰਿਪਾਵਦਿ
 ਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਨੀਉਵਾਰੀਆਪਿਭਗਤਿਕਰਨਿਅਵਰਾਕੁਗਤਿਕਰਾਵਦਿਆ॥ਤਿਨਾਰਗਤਨਾਕਉਸਦਨ
 ਮਸਕਾਰੁਕੀਜੈਜੋਅਨਾਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਵਾਵਦਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰਕੁਕਰਾਏ॥ਜਿਤੁਕੁਵੈਤਿਤੁ
 ਕਰੈਲਾਏ॥ਪੁਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਵੈਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖਪਾਵਦਿਆ॥੨॥ਮਹਿਮਹਿਜੀਵੈਤਾਕਿਛੁਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰ
 ਸਾਦੀਹਰਿਮੰਨਵਸਾਏ॥ਸਦਾਮੁਕਤਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏਸਹਜੇਸਹਜੇਸਮਾਵਦਿਆ॥੩॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਮੁਕਤਿ
 ਪਾਏ॥ਦੇਸੰਤਰਿਭਵੈਦੂਜੈਭਾਇਕੁਆਏ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਕਪਟੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖਪਾਵਦਿਆ॥੪॥
 ॥ਧਾਵਤੁਰਾਕੈਠਾਕਿਰਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮ
 ਸੁਖਪਾਵਦਿਆ॥੫॥ਇਕਿਕੁੜਲਾਗੇਕੁੜੇਠਲਪਾਏ॥ਦੂਜੈਭਾਇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏ॥ਆਪਿਭੁਬੇਸਗਲੇ
 ਕੁਲਰੋਬੇਕੁੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਪਾਵਦਿਆ॥੬॥ਇਸੁਤਨਮਹਿਮਨੁਕੋਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖੈ॥ਕੁਭਾਇਗਤਿਜਾਹਉਮੈਸੋ
 ਖੈ॥ਸਿਪਸਾਧਿਕਮੋਨਿਪਾਰੀਹੋਲਿਵਲਾਇਤਿਨਰੀਤਨਮਹਿਮਨੁਨਦਿਖਾਵਦਿਆ॥੭॥ਆਪਿਕਰਾਏ

ਕਰਤਾ ਸੇਈ ॥ ਹੋਰ ਕਿ ਕਰੇ ਕੀ ਤੇ ਕਿ ਅਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਲੇਵੈ ਨਾਮੋ ਮੀਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ੨੩ ॥

ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਸੁ ਗੁਣਾ ਮਹਿ ਅਖੁਟੁ ਭੰਡੁ ਭਾਗਤਿ ਸੁਵਿਦੈ ਵਸੈ ਤਰਿ ਅਲਖਾ ਮਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰ
ਗਏ ਤੈ ਆਪੇ ਗੁਰਸਬਦੀ ਆਪੁ ਵੰਢਾਵਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ ਮੀਨਾ ਗੁਰਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬਜਰਕ ਪਾਟ ਖੁਲ੍ਹਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ
ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਮੀਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਗਿ
ਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ਜੇਤੀ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚੰਦੁ ਆਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਏ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਸ
ਹਰਿਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸਰੀਰੁ ਰੁਝਾਇ ਕੇ ਬਾਹਰਿ ਜਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਲੈਏ ਬਹੁਤੁ ਦੇਗੁ ਰਿਦੁ ਖੁਪਾਏ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ
ਅੰਧੇ ਸੁਣੈ ਨਾਹੀ ॥ ਠਿਗਿਧਿਰਿ ਆਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਖੁਪਾਵਣਿਆ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਚਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੇਖੈ ਹਉ
ਮੈ ਮੈਲੁ ਜਾਏ ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਭਾਨਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ੫ ॥ ਨਉ ਦਰਠ ਕੇ ਪਾਵਤੁ ਰਾਏ ॥ ਦਸਵੈ ਨਿ
ਜ ਪਰਿ ਵਸਾਪਾਏ ॥ ਓਥੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਹਿ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥ ੬ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਅੰਤ
ਰਿ ਆਨੇਗਾ ॥ ਨਵਸਤੁ ਲੈ ਨਾਮੁ ਕੈ ਠੇਗਾ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਹ ਬਿਕੁੰਜੀ ਤੋਰਤੁ ਰਿਖੁ ਲੈ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਗੁ ਗਿਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ ੭ ॥
ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਬਾਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਨਿ ਵਸਾ
ਵਣਿਆ ॥ ੮ ॥ ੨੪ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਤੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਪੈ ॥
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੰਧਨ ਸਕਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਚੈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਬਿਤੁਲਾਵਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵੈ ਮਰੈ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਆਰਜਾ ਨ ਛੀ
ਜੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾ
ਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਪ੍ਰਗਵਾਏ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਦਾ ਰਣਿਆ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਪੀਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਠਿਗਿ ਸੈਲੁ ਨ ਲਗੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੀ
ਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਗਾਵੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਰਹੈ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਚਰੈ ਤੈ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ
ਗਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੇ ਕਰਾਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥ ੬ ॥ ਬਾਸੁ ਗੁਰੁ ਤੈ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਨਮਕਾਲ ਗਰਠੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾ
ਰਾ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਰੋਗੀ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀ ਕੋ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਿਰਦੈ ਦੁਠਾ ਆਪਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੁਰੋਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ੮ ॥ ੨੫ ॥ ਮਾਝੁ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਬਦਿ ਰਿਖਾਏ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਗਾ ॥ ਆਪੇ ਠਰਕੁ ਕੀਤੇ ਨੁਪਟਿ ਅੰਤਰਿ ਆ
ਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣਗਾਵਣਿਆ ॥ ਬਾਸੁ ਗੁਰੁ ਕੋ ਸਤਿ ਜਨ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਸਹਨਿਸਮਾਵਟਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੋਹਿਤ ਆਪੇ ਜਗੁ ਮੋਹਿਤਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਰੀ ਜਗਤੁ ਪਰੇਵਹਿ॥ ਤੂੰ
ਆਪੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੇਵਹਿ ਕਰਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੇਖਾਵਟਿਆ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਗੁਰਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ॥ ਸਬਦੇ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਟਿਆ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਗੁਰਤਾ ਬੰਧਨ
ਤੋੜੈ ਸਦਾ ਹੋ ਮੁਕਤਾ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਆਪੇ ਹੋ ਸਚਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਟਿਆ॥ ੪॥ ਆਪੇ ਮਾਇਆ ਆਪੇ ਛਾਇਆ॥
ਆਪੇ ਮੋਹੁ ਸਕੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਗੁਣਾ ਤਾ ਗੁਣਗਾਵੈ ਆਪੇ ਅਖਿ ਸੁਣਾਵਟਿਆ॥ ੫॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ
ਆਪੇ॥ ਆਪੇ ਬਖਿ ਉਬਾਪੇ ਆਪੇ॥ ਤੁਸੁ ਤੇ ਬਾਹਿਰਿ ਕਛੁ ਨ ਦੇਵੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰੈ ਭਾਵਟਿਆ॥ ੬॥ ਆਪੇ ਮਰੇ ਆਪਿ ਜੀ
ਵਾਏ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਸੇਵਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਟਿਆ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਉਚਾ ਉਚੈ
ਹੋਈ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਲੇ ਸੇਵੇ ਕੈ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਦੇਖਾਵਟਿਆ॥ ੮॥ ੨੬॥

ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਪੁ ਰਿਹਿਆ ਸਭ ਕਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਘਰੀ ਮਹਿ ਪਾਈ॥ ਸਦਾ ਸਰੇ
ਵੀ॥ ਇਕ ਮੰਨਿ ਧਿਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਿ ਸਮਾਵਟਿਆ॥ ੧॥ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਜੀ ਉਦਾ ਹੀ ਜਗਨੀ ਵਲੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਵਟਿਆ
॥ ਹਰਿ ਜਗਨੀ ਵਲੁ ਨਿਰਭਉਰਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਟਿਆ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਧਰਤੀ ਪਉਲ ਪਤ
ਲਾ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਦਾ ਹੋ ਬਾਝਾ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਹੋ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਟਿਆ॥ ੩॥
ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਕੈਛੇਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਹਉ ਮੈ ਮੇਰੇ ਸਚੇ ਸੁਹਿ ਆਵਟਿਆ॥
੪॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਕਾਈ॥ ਦੁਹੀ ਮਿਲਿ ਕੈ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ॥ ਦੋਵੈ ਮਰਿ ਜਾਇਕੁ ਤੁਪਰਿਆਵੈ
ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਟਿਆ॥ ੫॥ ਘਰ ਮਹਿ ਮਹਿ ਦੁਜੈ ਕਾਇ ਅਨੇਰਾ॥ ਚਾਨਣੁ ਹੋਵੈ ਛੋਰੈ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ॥ ਪਰਗਟੁ ਸਬਦੁ
ਹੋ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਟਿਆ॥ ੬॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਪਾਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਸਿਟਿ ਆਖਿ ਪਾਰਾ॥
ਕਮਲਾ ਬਿਗਸਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਟਿਆ॥ ੭॥ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਾਤ ਨੀਕਰੇ ਕੁੰਡਾ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਲਜੇ ਸਦਾ ਵਾਪਰੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਾਵਟਿਆ॥ ੮॥ ਆਪੇ ਦਬੁਰਾ ਕੈ ਆਪੇ
ਦੇਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਲਜਹਿ ਕੋਈ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸੁਨਦ ਰਿਕਰੋ ਸੇ ਪਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਦਸਾਵਟਿਆ॥

11

੮॥ ੩੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ ੧॥ ਗਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਉ ਦੁਜਾ ਜਾਏ॥
ਗਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਗਰਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਵਟਿਆ॥ ੧॥ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਜੀ ਉਦਾ ਹੀ ਸਚੁ ਸਚਾਨੀ
ਰਵੈ ਦਸਾਵਟਿਆ॥ ਸਚਾਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹੋ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮੰਨਿ ਦਸਾਵਟਿਆ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਦਾਤਾ ਕਰ
ਸਿ ਬਿਪਾਤਾ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਜਨ ਸੋਹਿਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਸੁਪਾਵ
ਟਿਆ॥ ੩॥ ਇਸੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਇਕੁ ਬਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਉ ਮੈ ਕਰਮੁ ਕੁਕਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਟਿਆ॥ ੪॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਗਰਿ ਗੁਣ

ਗਾਵੈ ਸਬਾਦਿ ਸੁਹਾਈ ਮਿਲਿ ਪੀਤਮ ਸੁਖ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ੪॥ ਜਮੁ ਜਗਤੀ ਦੂਜੈ ਕਾਇਕੁ ਲਾਏ॥ ਨਾਵੁ ਹੁਕੂ ਓਦੈ ਇਸ ਜਾਏ
॥ ੫॥ ਪਤੀ ਮੁਹਤ ਕਾਲੇ ਖਾਲੇ ਵੈਰਤੀ ਅਹੁ ਮਾਸ ਤੇ ਲਕੁ ਛਾਵਣਿ ਆ॥ ੫॥ ਪੇਈ ਅਥੈ ਪਿਰੁ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ॥ ਦੂਜੈ ਮੁਰੀਰੇ
ਵੈਧਾਹੀ॥ ਪਰੀ ਕੁਆਲਿ ਓਕੁ ਹੁਪ ਕੁਝ ਖਣੀ ਸੁਪਨੈ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ੬॥ ਪੇਈ ਅਥੈ ਪਿਰੁ ਮਨਿ ਦਸਾਇਸ
॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹੁਰਿ ਰਿਖਾਇ ਆ॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿ ਆਕੀ ਠਿਠਾਇ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵਣਿ ਆ॥ ੭॥ ਆ
ਪੇਵੈ ਵੈਸਰਿ ਬੁਲਾਏ॥ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ਮਨਿ ਦਸਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਮੁਮਿ ਓਵ ਡਿਓ ਆਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿ ਆ
॥ ੮॥ ੨੮॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਉਤਮ ਜਨਮੁ ਸੁਖ ਨਿਰੋਵਾਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਪਰਮਾਤਿ ਉਦਾਸਾ॥ ਹਰਿ ਕੀ
ਰਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿ ਆ॥ ੧॥ ਉਦਾਰੀ ਜੀਉਦਾਰੀ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਮਨਿ ਦਸਾਵਣਿ ਆ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਤੁ ਰਿਸ ਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਲਖ ਅਕੇ ਉਹ ਰਿਹਤਿ ਆਸਮਾਏ
ਉਪਾਇ ਨ ਕਿਤੀ ਪਾਇ ਆਜਾਏ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥ ੩॥ ਦੂਜੈ ਕਾ
ਇਪਨੈ ਨਹੀ ਬੁਝੈ॥ ਬਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰਣਿ ਲੂਝੈ॥ ਬਿਬਿਧਿ ਧੰਪਨ ਤੁਟਿ ਗੁਰਸ ਬਣੀ ਹਰਸ ਬਣੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾ
ਵਣਿ ਆ॥ ੪॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਦਸਿਨ ਆਵੈ॥ ਦੁਬਿਧਾਲਾ ਨੈਦੁ ਹਰਿ ਸਧਾਵੈ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਮਹਿਰਾ
ਤਾ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿ ਆ॥ ੫॥ ਉਹ ਉਕਰੇ ਤੈ ਆਪੁ ਜਣਾਏ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਇਨ ਪਾਏ॥ ਤੁਝ
ਤੇ ਬਾਹਿਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੈ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿ ਆ॥ ੬॥ ਉਪਜੈ ਪਚੈ ਹਰਿ ਬੁਝੈ ਨਾਹੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੂਜੈ ਕਾਇਨ
ਰਾਹੀ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਜਨਮੁ ਗਾਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਅੰਤਿ ਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਿ ਆ॥ ੭॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇ ਸਾਜਿ ਗਾਰੁ ਬਣਾਏ॥
ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਧੁ ਮੈ ਸੋਕਰਮ ਕਮਾਏ॥ ਗਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਚੋਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿ ਆ॥ ੮॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾਮੁ
ਕਿਨੈ ਦਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸੁਬਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿ ਆ॥
੯॥ ਸਰੁ ਮਹਿ ਦਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ
ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥ ੧੦॥ ੨੯॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਪੀਤਿ ਤਕੁ ਵਹਿ॥ ਦੂਜੈ ਕਾਇਮੁ
ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ॥ ਬਿਬਿਧਾ ਮਾਏ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਨਾਹੀ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਜਨੀ ਆਵਣਿ ਆ॥ ੧॥ ਉਦਾਰੀ ਜੀਉਦਾਰੀ ਹਉ
ਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਿਆ॥ ਹਰਿ ਸੁਸਤਿ ਜੀ ਪੀਆਵਣਿ ਆ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਵੇਦੁ
ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਹੀ ਆਇ ਆ॥ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ॥ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਸਦਾ ਅੰਧਿ ਮਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੁਝਿ ਤਰਿ ਗਵਾਵਣਿ ਆ॥ ੩॥ ਅਕਥੇ ਕਥੀ ਮੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਸਚੇ ਕਾਵੈ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਰਵਹਿ ਰਿ
ਨਰਾਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਚਿ ਰੰਗਾਵਣਿ ਆ॥ ੪॥ ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੇ ਕਾਵੈ॥ ਆਪੇ ਦੇਇਨ ਪਛੇਤਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਸਦਾ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ੫॥ ਕੁਤੁਕੁ ਸਤੁ ਤਿਨਾ ਮੈ ਲੁਨ ਲਾਗੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ
ਜਾਗੈ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਮੁਵ ਸੈਘਟਿ ਰੀਤ ਰਿਜੈ ਤੀਜੈ ਤੀ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥ ੬॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ॥

ਮੁਲੁ ਭੁਲੇਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਣਗਿ। ਮੇਰਿ ਬਿਅਪੇਕਿ ਛੁ ਸੁਣੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿਪਾਵਣਿਆ॥ ੬॥ ਵੇਦੁ ਪੁਰਖੈ ਤਿ ਬਿ
ਪਿਸਾਇਆ। ਮਨੁ ਖਨ ਬੁਝੈ ਦੁਜੈ ਭਾਇਆ॥ ਤੈ ਗੁਣਪਤਿ ਹਰਿਏ ਕੁਨਜਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥ ੭॥
ਜਾਤਿ ਸੁਰਾਵੈ ਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਭੁਕਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀਸਰੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੇ ਮਨਿ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥ ੮॥ ੩੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ ਨਿਗੁਣੁ ਸਗੁਣੁ ਆਪੇ ਸੋਈ॥ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ਪੈਰਿ ਤੁਹੇਈ॥ ਅਖੰਡ
ਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲਤਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ੭ ਉਵਾਰੀ ਨੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸੁਚਾਖ ਸਾਦੁ ਪਾਵਣਿਆ॥ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਚਾਖ ਤਿ ਸੇਜ ਨ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮੁਖਿ ਆਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋ ਨਿਰਕਰ ਮੀਜੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੇ॥
ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਿ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੇ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨ ਉਨਿ ਪਪਾਏ ਤੈ ਗੁਣ ਮੇਟਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥ ੨॥ ੭ ਉਮੈ ਕਰੈ ਨਿਰਕ
ਰ ਮੀਨੇ ਦੇਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤਉ ਮੈ ਖੋਵੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਸਦਾ ਆਪੁ ਵੀਚਰੇ ਗੁਰਸਬਦੀ ਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥ ੩॥
ਹਰਿ ਸਰਸਾਗੁਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ॥ ਸੰਤਹੁ ਗਹਿਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ॥ ਏਸ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤਉ ਮੈ ਮੈਲੁ
ਭੁਕਾਵਣਿਆ॥ ੪॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਪੇ ਮਾਪਿਆਰਿ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵੈਸੈ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਪ੍ਰੀਤਿ ਸਬਦੇ ਸਾਚੈ
ਹਰਿ ਸਰਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ॥ ੫॥ ਮਨੁ ਖੁਸਦਾ ਬਗੁ ਮੈਲਾ ਤਉ ਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ॥ ਏਸ ਨਾਨਕ ਰੈ ਪਰੁ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਨੀਵ
ਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰਸਬਦੁ ਬੀਚਰੈ ਤਉ ਮੈ ਮੈਲੁ ਭੁਕਾਵਣਿਆ॥ ੬॥ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਘਰੇ ਧਾਇਆ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸ
ਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਣਿਆ॥ ੭॥ ਆਖਿ ਉਪਾ
ਏ ਤੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੇਜ ਨੁਲੇਖੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ॥ ੮॥ ੩੧॥
ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥
ਦੀ ਕੋਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਚਉਥੈ ਪਦਲਿ ਵਲਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ੭ ਉਵਾਰੀ ਨੀਉ ਵਾਰੀ ਮਾਝਮਹਲਾ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਵਣਿਆ॥ ਮਾਝ
ਆਮੇ ਹੁਨ ਲਾਏ ਸੋ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਹਰਿ ਰਹਿ ਮਹਲੀ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਮੁਲੁ ਮਾਝਮਹਲਾ
ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਸਾਸਤਾ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਸਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥ ੨॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਗਿਆਨੁ ਰਤ
ਨੁ ਏਕੁ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਦਸਾਇਆ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਣਿਆ॥ ੩॥
ਪੇਈ ਅਛੈ ਪਨਿ ਭਰਿ ਮਿਠੁ ਲਾਣੀ॥ ਦੁਜੈ ਲਾਗੀ ਠਹਿਰਿ ਪਛੋਤਾਣੀ॥ ੭੮ ਰੁਪ ਲਤੁ ਦੇਵੈ ਗਵਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿ
ਆ॥ ੪॥ ਪੇਈ ਅਛੈ ਪਨ ਕੰਤੁ ਸਮਾਲੇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਦੇਖੈ ਨਾਲੇ॥ ਪਿਰਕੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਗੰਗੀਰਤੀ ਸਬਦਿ ਸਿੰਗਾਰੁ ਬ
ਣਾਵਣਿਆ॥ ੫॥ ਸਠਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਦੁਜਾਭਾਉ ਗੁਰਸਬਾਦਿ ਨ ਲਾਇਆ॥ ਏਕੋ ਗਵਿਰਹਿ ਆ
ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਾਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਕਾਰੇ ਆਇਆ॥ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥ ੭॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ
ਜਾਣੈ॥ ਆਪੇ ਮੈਲੈ ਸਬਾਦਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਤਨ ਜਨਕ ਉਜਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਵਣਿਆ॥ ੮॥

ਮਾਝਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀ ੫੮੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਖਰੰ ਪਰਾਪਯੋ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਯੋ ॥ ਸਰਮ ਸਿਰ ਤੇ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਰਾਪਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੧ ॥ ਭਉਵਾਰੀ
ਜੀਉਵਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵ ਦਿਅਾ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਪੁਨਰੇ ਬਿਆਪਾਇ ਪਾਇ ਦੇ ਬਿਆਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੨ ॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਦਾਇਆ ਲੁਕਿ ਰਪਾਲੁ ਪੁਰੁਸੇਈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁਨ ਕੇਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੁ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਵ ਦਿਅਾ ॥ ੩ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਪਿਲਗਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੪ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣਗਾਵਾ ਪੁਰਤੋਗਾ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੇਈ ਨਾਚਾ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ ਪਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੫ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਸਮਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁ ਤੂੰ ਭੈਰਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਿਆਈ ॥ ਐਸ ਬ ਦੁਸੇ ਵਿਸੁਖੁ ਪਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੬ ॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੇਰਾ
ਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਰਹੈ ॥ ਗਿਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੋਰਾਪਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੭ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅੰਕਾਰੀ ॥ ਜੁ ਮੈਜਨਾ ਮੁਸ
ਰਬਾਜੀ ਹਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਕੁ ਮਾਗੁ ਬਾਗਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣਾ ਵ ਦਿਅਾ ॥ ੮ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇਵਾਡੀ ਆਈ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖਤੁ ਪੁਰਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਕਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ਆਖਰੁ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਅਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਲੈ ਗੁਣ ਗਖਿਅਾ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਚ ਤੇ ਉਗਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਖਾ
ਵ ਦਿਅਾ ॥ ੧ ॥ ਭਉਵਾਰੀ ਜੀਉਵਾਰੀ ਕਲਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੇ ਭਰੇ ਵਰਗਾਰੀ ਰ
ਸਹੁ ਪਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧਾ ਜਿ ਸੈ ਕਉ ਫਿਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਇੰਦ੍ਰ ਪਿਆਈ ਨਿਹਿਰੇ ॥ ਕੇਰਿ
ਤੇਤੀ ਸਾਖੋ ਜਹਿ ਤਾ ਕਉ ਗੁਰਮਿਲਿ ਰਿਵੇਗਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੩ ॥ ਆਠ ਪਹਿਰੁ ਤੁਧੁ ਜਾਪੈ ਪਵਨਾ ॥ ਪਰਤੀ ਸੇਵਕ ਪਾਇ ਕਰ
ਨਾ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਸਰਬਾਨਿ ਵਾਸੀ ਸਰਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੪ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਿਧ
ਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਪਿਆਸੇਈ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਅਪਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਪਰਿਸਹਜਾ ਸੇਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਅਨਦਾ ਬੰਨੈ ਕਰੇ ਸਦਕੇ
ਲਾਜ ॥ ਸੋ ਪਨਵੰਤਾ ਸੇਵਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰਚਰਣੀ ॥ ਮਨੁ ਲਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੬ ॥ ਪਹਿਲੇ ਚੇਤੇ ਰਿਨ ਕੁਸਮਾਹਾ ॥ ਪਿਛੋਰੇ ਤੈਜ
ਤਉ ਪਾਹਾ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਰੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁਨ ਸੁਆਮੀ ॥ ਲਵੈ ਨ ਕੋਈ ਲਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਤਰਾ ਸੇਤੁ ਪੁਪਿ ਆਇ ॥ ਸਾਧਨ
ਨਾਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕਮਾਇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਰਗਠਾ ਕਨਧਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੮ ॥ ਤੂੰ ਵਡਾ ਤੂੰ ਉਚੈ ਉਚਾ ॥ ਤੂੰ ਬੇਅ
ਤੁ ਅਤਿ ਮੁਚੇ ਮੁਚਾ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰੇ ਵੰਦਨਾ ਨ ਕਰਾ ਸਦਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁਮੁਕ
ਤਾ ਕਉਣੁ ਸੁਮੁਕਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁਗੀਆਨੀ ਕਉਣੁ ਸੁਬਕਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁਗਿਰੀ ਕਉਣੁ ਉਚਾਸੀ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁਕੀਅਤਿ ਪਾਇ ਜੀ
ਉ ॥ ੧ ॥ ਕਿਨੀ ਬਿਧਿ ਬਾਧਾ ਕਿਨੀ ਬਿਧਿ ਛੁਟਾ ॥ ਕਿਨੀ ਬਿਧਿ ਆਵਣਾ ਵਣੁ ਤੁਟਾ ॥ ਕਉਣੁ ਕਰਮ ਕਉਣੁ ਨਿਹਕਰਮ ਕਉ

ਵਰਲੇਨਿਤਪੁਜਗੁਰਕੇਪਾਵਜੀਉ॥ ੧॥ ਜੋਹਰਿਕੀਤਾਅਪਣਾ॥ ਤਿਨਹਿਗੁਸਾਂਈਜਾਪਣਾ॥ ਸੇਸੁਰਾਪਰਪਾਨੁਸੇ॥ ਮਸਤਕਿਜਿ
 ਸਦੇਭਾਗੁਜੀਉ॥ ੫॥ ਮਨਸਪੇਪ੍ਰਕ੍ਰਮਦਗਾਹੀਆ॥ ਇਹਿਰਸਭੇਗਦਪਾਤਿਸਾਹੀਆ॥ ਮੰਦਾਮੁਲਿਨਉਪਾਜਿ॥ ਓਤਰੇਸਚੀਕਾ
 ਰੇਲਾਗਿਨੀਉ॥ ੬॥ ਕਰਤਾਮੀਨਿਵਸਾਇਆ॥ ਜਨਮੈਕਾਛਲੁਪਾਇਆ॥ ਮਨਿਕਾਵੰਦਕੰਤੁਹਰਿਤੇਰਾਥਿਹੁਪੋਆਸਹਾਗੁਜੀਉ
 ੭॥ ਅਟਲਪਦਾਰਕੁਪਾਇਆ॥ ਭੈਓਨਨਕੀਸਰਦਾਇਆ॥ ਛਾਇਅੰਤਲਿਨਾਨਕਤਾਰਿਅਨੁਜਿਤਾਜਨਾਮੁਅਪਾਰੁਜੀਉ
 ੧੨੧॥

ਮਾਸੁਮਹਲਾ ੫॥ ਅਰੁ ੩॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਜਪਿਜਪੇਮਨੁਪੀਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰਦੇ॥ ਮਿਟਿਗਏਭੈਦੁਰੇ॥ ੧॥ ਸਹਨਿਆਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਕੀਤਾਠਿਰਿਕਾਹੇਭੁਰੇ॥ ੨॥ ਚਰਨਸੇਵਸੰਤਸਾਪਕੇਸਗਲਮਨੇਰਥਪੁਰੇ॥ ੩॥ ਘਟਿਘਟਿਏਕੁਦਰਤਦਾਜਲਿਥਲਿ
 ਮਹੀਅਲਿਪੁਰੇ॥ ੪॥ ਪਾਪਾਧਿਨਾਸਨੁਸੇਵਿਆਪਦਿਤਸੰਤਨਕੀਪੁਰੇ॥ ੫॥ ਸਭਛੁਰਾਈਖਸੀਆਪਹਰਿਜਪਿਭਈਠ
 ਰੁਰੇ॥ ੬॥ ਕਰਤੈਕੀਆਤਪਾਵਸੇਦੁਸਮਏਹੋਇਮੁਰੇ॥ ਨਾਨਕਰਤਾਸਚਿਨਾਇਹਰਿਦੇਖੈਸਦਾਜੁਰੇ॥ ੭॥ ੧॥ ੫॥
 ਮਛ੧॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ੨॥ ਮਃ ੪॥ ੧॥ ਮਃ ੫॥ ੫॥ ਜੋਤ੍ਰੁ ੩੬

ਰਾਗੁਮਾਸੁਮਹਲਾ ੫ ਬਾਰਹਮਾਤਾ॥ ਅਰੁ ੪॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਰਤਿਕਰਮਕੇਵੀਛੁਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲੁਰਾਮਾ॥ ਚਰਿਕੰਟਹਰਿਦਿਸਿਕ੍ਰਮੇਥਕਿਆਏਪਰਕੀਸਾਮਾ॥ ਪੈਨੁਦੁਪੈਤੇਬਾਹਰੀ
 ਕਿਤੈਨਆਵੈਕਾਮਾ॥ ਜਗਥਿਨੁਸਾਖਕੁਮਲਾਵਤੀਉਪਜਹਿਨਾਹੀਦਾਮਾ॥ ਹਰਿਨਾਹਨਮਿਲੀਐਸਾਜਨੈਕਤਿਪਾਈਐਬਿਸ
 ਰਾਮਾ॥ ਜਿਤੁਪਰਿਹਰਿਕੰਤੁਨਪ੍ਰਗਟਈਭਠਿਨਗਰਸੇਗਮਾ॥ ਸਰਬਸੀਗਾਰਤਬੋਲਾਹਸੁਸਦੁਦੇਹਿਸਭਖਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਕਸੁ
 ਆਮੀਕੰਤਵਿਹੁਦਿਆਮੀਤਸਨਦਸਭਿਜਾਮਾ॥ ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੀਤੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਨਾਮੁ॥ ਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਸੰਗ
 ਪ੍ਰਕਾਸਿਸਕਾਨਿਹਚਲਧਾਮਾ॥ ੧॥ ਚੇਤਿਹੋਵਿਦੁਅਰਾਪੀਐਹੋਵੈਅਨੰਦੁਘਣਾ॥ ਸੰਤਨਾਮਿਲਿਪਾਈਐਸਨਾਨਾਮੁਭਠ
 ॥ ਜਨਿਤਿਪਾਇਆਪ੍ਰਕੁਮਾਪਣਾਆਏਤਿਸਹਿਗਣਾ॥ ਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਖਿਨੁਜੀਵਣਾ॥ ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਜਣਾ॥ ਜਲਿਥਲਿਮ
 ਤੀਆਲਿਪੁਰਿਆਰਦਿਆਵਿਚਿਦਣਾ॥ ਸੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਨਾਵਈਕਿਤੜਾਚੁਖਗਣਾ॥ ਨੀਰੀਰਾਵਿਆਸੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਨਾ
 ਭਾਗਮਣਾ॥ ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮਨੁਲੋਚਣਾ॥ ਨਾਨਕਪਿਆਸਮਨਾ॥ ਚੇਤਿਮਿਲਾਏਸੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਸਕੋਪਾਇਲਗਾ॥ ੨॥
 ਵੈਸਾਖੀਪੀਰੀਕਉਦਾਢੀਆਜਿਨਾਪ੍ਰੇਮਾਬਿਛੋਰਾ॥ ਹਰਿਸਨਦਪੁਰਖੁਦਿਸਾਰਿਕੇਲਗੀਮਾ॥ ਏਐਹੁਪੁਤ੍ਰਕਲਤਨ
 ਸੰਗਿਪਨਾਹਰਿਅਥਿਨਾਸੀਓਹੁ॥ ਪਲਾਚਿਪਲਾਚਿਸਗਲੀਮੁਈਝੁਠੈਪੈਮੋਹੁ॥ ਏਕਸੁਹਰਿਕੈਨਾਮਾਥਿਨੁਅਗੈਲਈਅ
 ਹਿਐਹਿ॥ ੨॥ ਯੁਦਿਸਾਰਿਵਿਗੁਰਦਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਚਰਣੀਜੋਲਗੈਤਿਨਕੀਰਿਰਮਲਸੇਇ॥ ਨਾ
 ਨਕਕੀਪ੍ਰਥਬੇਨਤੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਵੈਸਾਖਸੁਰਦਾਤਾਲਗੈਜਾਸੰਤੁਭੈਟੈਹਰਿਸੋਇ॥ ੩॥ ਹਰਿਜੋਬੰਨੁਤ੍ਰੀਦਾਲੇ
 ਤ੍ਰਿਮੈਨਿਸੁਅਗੈਸਭਿਨੀਵੀਨੀ॥ ਹਰਿਸਨਦਦਵਣਿਯਗੀਆਕਿਸੈਨਦੇਈਬੀਨੀ॥ ਮਾਣਕਮੋਤੀਨਾਮੁਪ੍ਰਭਉਨਲਗੈਸ

ਹੀਸੀਨਿ। ਹੀਸੀਸਰੇਨਾਇਲੈਜੇਤੇਮਨਿਕਾਵਨਿ। ਜੋਹਰਿਲੇਵੈਸੋਕਰੇਸੇਈਜੀਅਕਰੰਨਿ। ਜੋਪ੍ਰਕਰੀਤੇਅਪਦੇਸੇਈ
ਕਹੀਅਹਿਧੀਨਿ। ਆਪਣੀਆਜੇਮਿਲੈਵਛੁਕਿਕਿਉਰੇਵਨਿ। ਸਾਪ੍ਰਸੰਗਪਰਾਪਤੇਨਾਨਕਰੰਗਿਮਦੀਨਿ। ਹਰਿਜੇ
ਠਹੰਗੀਲਾਤਿਸੁਪਣੀਜਿਸਕੈਕਾਗੁਮਬੀਨਿ। ਗਾਅਸਾਨ੍ਰਤਪਦਾਤਿਸੁਲਗੈਹਰਿਨਾਨਜਿਨਪਾਸਿ। ਜਗਜੀਵਨ
ਪੁਰਖਾਤਿਅਗਿਕੈਮਾਣਸਸੰਦੀਆਸਾ। ਦੁਯੋਗਇਵਿਗੁਰੀਐਗਾਲਿਪਈਅਸੁਜਮਕੀਠਾਸਾ। ਜੇਤਾਬੀਜੈਸੇਲੁਏ
ਮਥੈਜੋਲਿਖਿਆਸੁ। ਗੈਣਿਵਿਹਾਣੀਪਛੁਤਾਣੀਉਠਿਚਲੀਗਈਨਿਰਾਸਾ। ਜਿਨਕਉਸਾਪੁਛੇਟੀਐਸੋਦਰਗਹੋਇ
ਖਲਾਸੁ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਕਾਪਦੀਤੇਰੇਦਰਸਨਹੋਇਪਿਆਸਾ। ਪ੍ਰਭਤੁਪਾਬਿਨੁਦੁਜਕੋਨਹੀਨਾਨਕਕੀਅਰਦਸਿ ॥
ਅਸਾਨ੍ਰਤੁਦਾਤਿਸੁਲਗੈਜਿਸੁਮਨਿਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸਾ। ੫॥ ਸਾਵਣਿਸਰਸੀਕਾਮਦੀਚਰਣਕਮਲਾਸਿਉਪਿਆ
ਗੁਮ। ਨੁਤਨੁਰਤਾਸਚਰੰਗੀਇਕੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁ। ਬਿਖਿਆਰੰਗਕੁਨ੍ਹਾਵਿਆਦਿਸਨਿਸਰੇਛਰਾ। ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬੰਦਸੁਹਦ
ਣੀਮਿਲਿਸਾਪੁਪੀਵਣਹਾਰੁ। ਵਣੁਕਿਦੁਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਉਲਿਆਸੰਮ੍ਰਥਪੁਰਖਅਪਾਰੁ। ਹਰਿਮਿਲਵੈਨੇਮਨੁਲੋਚਨ
ਕਰੰਮਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ। ਜਿਨਿਸਖੀਏਪ੍ਰਕੁਪਾਇਆਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੁ। ਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉਮਇਆਕਰਿਸਬਾਰਿ
ਸਦਾਰਣਹਾਰੁ। ਸਾਵਣੁਤਿਨਾਸੁਹਾਗਣੀਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਹਾਰੁ। ੬॥ ਭਾਦੁਇਕਰੰਮਕੁਠਾਣੀਆਦੁਜੈਲਗਾਹੇਤੁ। ਲਾਖ
ਸੀਗਾਰਬਣਾਇਆਕਾਰਜਿਨਾਹੀਕੋਤੁ। ਜਿਨੁਦਿਨੇਹੋਬਿਨਸਸੀਤਿਤੁਵੇਲੈਕਹਸਨਿਪ੍ਰੇਤੁ। ਪਕਾਰੰਚਲਾਇਨਿਦੁਤ
ਨਮਕਿਸੈਨਦੇਨੀਭੇਤੁ। ਛਾਡਿਖੜੋਤੇਬੀਨੈਮਾਹਿ। ਜਿਨਸਿਉਲਗਾਹੇਤੁ। ਹਥਮਰੋਕੈਤਨੁਕਪੈਸਿਆਹੁਹੋਆਸੇਤੁ। ਜੇਤਾ
ਬੀਜੈਸੇਲੁਏਕਰਮਾਸੰਦਨਾਖੇਤੁ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਸਰਦਾਗਤੀਚਰਣਬੋਹਿਬਪ੍ਰਦੇਤੁ। ਸੇਰਾਦੁਇਨਰਕਿਨਪਾਈ
ਅਹਿਗੁਰੁਰਖਵਾਲਾਹੇਤੁ। ੭॥ ਅਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮਉਮਾਤਕਾਕਿਉਮਿਲੀਐਹਰਿਜਾਈ। ਮਨਿਤਨਿਪਿਆਸਦਰਸਨਪ
ਣੀਕੋਈਅਣਿਮਿਲਾਵੈਮਾਇ। ਸੰਤਸਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕੇਉਤਿਨਕੈਲਾਗਪਾਇ। ਗਵਣੁਪ੍ਰਕਾਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐ
ਦੁਜੀਨਾਹੀਜਾਈ। ਜਿਨੀਰਾਖਿਆਪ੍ਰੇਮਰਸੁਸੇਵਿਪਤਿਹੋਆਪਾਈ। ਆਪੁਤਿਆਗਿਬਿਨਤੀਕਰਹਿਲੈਤੁਪ੍ਰਕੁਲ
ਕੈਲਾਈ। ਜੋਹਰਿਕਤਿਮਿਲਾਈਆਸੇਵਛੁਕਿਕਤਹਿਨਜਾਈ। ਪ੍ਰਕਾਵਣੁਦੁਜਾਕੋਨਹੀਨਾਨਕਹਰਿਸਰਦਾਈ। ਅ
ਸੁਸੁਖੀਵਸੰਦੀਆਜਿਨਾਮਇਆਹਰਿਗਈ। ੮॥ ਕਤਿਕੈਕਰਮਕਮਾਵਣੇਦੇਸੁਨਕਾਹੁਜੋਗੁ। ਪਰਮੇਸਰਤੇਰੁਲਿਆ
ਵਿਆਪਨਿਸਰੇਰੋਗਾ। ਵੇਮੁਖਹੋਏਰਾਮਤੇਲਗਾਨਿਨਮਾਵਿਜੋਗਾ। ਬਿਨਮਹਿਕਉਕੈਹੋਇਗਏਜਿਤਕੈਮਾਇਅਭੈ
ਗਾ। ਦਿਨੁਨਕੋਈਕਰਿਸਕੈਕਿਸਕੈਹੋਵਹਿਰੇਜਾ। ਕੀਤਾਕਿਛੁਨੋਵਈਲਿਖਿਆਪੁਰਿਸੰਜੋਗਾ। ਵਡਭਾਗੀਮੇਰਾਪ੍ਰ
ਮਿਲੈਤਾਉਤਰਹਿਸਕਿਬਿਭਿਗਾ। ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਕਾਖਲੋਮੇਰੋਸਾਹਿਬਬੰਦੀਮੋਚਾ। ਕਤਿਕੈਹੋਵੈਸਾਪਸੰਗੁਬਿਨਸਹਿਸ
ਕੇਸੋਚਾ। ੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਾਹਿਜੋਤੰਦੀਆਹਰਿਪਿਰਸੰਗਿਬੈਠਕੀਆਹ। ਤਿਨਕੀਸਿਕਾਕਿਆਗਣੀਜਿਸਾਹਿਬਿਮੇਲਕੀਆਹ।
ਸਾਪਨਨਾਤੇਬਾਹਰੀਸੇਰਹਨਿ। ਇਕੋਲਕੀਆਹ। ਭਰਤਨਜਦੇਹਰਿਕੀਠਿਤਿਨਕੀਆਹ। ਨਾਨਕਬੀਛੈਪ੍ਰਕਾਤਿਨਪ੍ਰ
ਕਸਰਣੀਦਰਿਪਕੀਆਹ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਕਾਅਧਾਰੁਬਹੁਤਿਨਜੂਮਕੀਆਹ। ੧੦॥ ਪੈਖਤੁਖਾਰੁਨਵਿਆਪਈਕੀਠਿਮਿ
ਤਿਨਦੁਖੁਨਕਬਹੁਉਤਰੇਸੇਜਮਕੈਵਸਿਪਤੀਆਹ। ਜਿਨੀਗਵਿਆ
ਪ੍ਰਕਾਪਾਪਣਾਦਿਸਨਿਤਖਤੀਆਹ।

ਅਪਦੇਸੇਈਕਹੀਅਹਿਧੀਨਿ। ਆਪਣੀਆਜੇਮਿਲੈਵਛੁਕਿਕਿਉਰੇਵਨਿ। ਸਾਪ੍ਰਸੰਗਪਰਾਪਤੇਨਾਨਕਰੰਗਿਮਦੀਨਿ। ਹਰਿਜੇਠਹੰਗੀਲਾਤਿਸੁਪਣੀਜਿਸਕੈਕਾਗੁਮਬੀਨਿ। ਗਾਅਸਾਨ੍ਰਤਪਦਾਤਿਸੁਲਗੈਹਰਿਨਾਨਜਿਨਪਾਸਿ। ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖਾਤਿਅਗਿਕੈਮਾਣਸਸੰਦੀਆਸਾ। ਦੁਯੋਗਇਵਿਗੁਰੀਐਗਾਲਿਪਈਅਸੁਜਮਕੀਠਾਸਾ। ਜੇਤਾਬੀਜੈਸੇਲੁਏਮਥੈਜੋਲਿਖਿਆਸੁ। ਗੈਣਿਵਿਹਾਣੀਪਛੁਤਾਣੀਉਠਿਚਲੀਗਈਨਿਰਾਸਾ। ਜਿਨਕਉਸਾਪੁਛੇਟੀਐਸੋਦਰਗਹੋਇਖਲਾਸੁ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਕਾਪਦੀਤੇਰੇਦਰਸਨਹੋਇਪਿਆਸਾ। ਪ੍ਰਭਤੁਪਾਬਿਨੁਦੁਜਕੋਨਹੀਨਾਨਕਕੀਅਰਦਸਿ ॥ ਅਸਾਨ੍ਰਤੁਦਾਤਿਸੁਲਗੈਜਿਸੁਮਨਿਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸਾ। ੫॥ ਸਾਵਣਿਸਰਸੀਕਾਮਦੀਚਰਣਕਮਲਾਸਿਉਪਿਆਗੁਮ। ਨੁਤਨੁਰਤਾਸਚਰੰਗੀਇਕੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁ। ਬਿਖਿਆਰੰਗਕੁਨ੍ਹਾਵਿਆਦਿਸਨਿਸਰੇਛਰਾ। ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬੰਦਸੁਹਦਣੀਮਿਲਿਸਾਪੁਪੀਵਣਹਾਰੁ। ਵਣੁਕਿਦੁਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਉਲਿਆਸੰਮ੍ਰਥਪੁਰਖਅਪਾਰੁ। ਹਰਿਮਿਲਵੈਨੇਮਨੁਲੋਚਨਕਰੰਮਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ। ਜਿਨਿਸਖੀਏਪ੍ਰਕੁਪਾਇਆਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੁ। ਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉਮਇਆਕਰਿਸਬਾਰਿਸਦਾਰਣਹਾਰੁ। ਸਾਵਣੁਤਿਨਾਸੁਹਾਗਣੀਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਹਾਰੁ। ੬॥ ਭਾਦੁਇਕਰੰਮਕੁਠਾਣੀਆਦੁਜੈਲਗਾਹੇਤੁ। ਲਾਖਸੀਗਾਰਬਣਾਇਆਕਾਰਜਿਨਾਹੀਕੋਤੁ। ਜਿਨੁਦਿਨੇਹੋਬਿਨਸਸੀਤਿਤੁਵੇਲੈਕਹਸਨਿਪ੍ਰੇਤੁ। ਪਕਾਰੰਚਲਾਇਨਿਦੁਤਨਮਕਿਸੈਨਦੇਨੀਭੇਤੁ। ਛਾਡਿਖੜੋਤੇਬੀਨੈਮਾਹਿ। ਜਿਨਸਿਉਲਗਾਹੇਤੁ। ਹਥਮਰੋਕੈਤਨੁਕਪੈਸਿਆਹੁਹੋਆਸੇਤੁ। ਜੇਤਾਬੀਜੈਸੇਲੁਏਕਰਮਾਸੰਦਨਾਖੇਤੁ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਸਰਦਾਗਤੀਚਰਣਬੋਹਿਬਪ੍ਰਦੇਤੁ। ਸੇਰਾਦੁਇਨਰਕਿਨਪਾਈਅਹਿਗੁਰੁਰਖਵਾਲਾਹੇਤੁ। ੭॥ ਅਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮਉਮਾਤਕਾਕਿਉਮਿਲੀਐਹਰਿਜਾਈ। ਮਨਿਤਨਿਪਿਆਸਦਰਸਨਪਣੀਕੋਈਅਣਿਮਿਲਾਵੈਮਾਇ। ਸੰਤਸਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕੇਉਤਿਨਕੈਲਾਗਪਾਇ। ਗਵਣੁਪ੍ਰਕਾਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐਦੁਜੀਨਾਹੀਜਾਈ। ਜਿਨੀਰਾਖਿਆਪ੍ਰੇਮਰਸੁਸੇਵਿਪਤਿਹੋਆਪਾਈ। ਆਪੁਤਿਆਗਿਬਿਨਤੀਕਰਹਿਲੈਤੁਪ੍ਰਕੁਲਕੈਲਾਈ। ਜੋਹਰਿਕਤਿਮਿਲਾਈਆਸੇਵਛੁਕਿਕਤਹਿਨਜਾਈ। ਪ੍ਰਕਾਵਣੁਦੁਜਾਕੋਨਹੀਨਾਨਕਹਰਿਸਰਦਾਈ। ਅਸੁਸੁਖੀਵਸੰਦੀਆਜਿਨਾਮਇਆਹਰਿਗਈ। ੮॥ ਕਤਿਕੈਕਰਮਕਮਾਵਣੇਦੇਸੁਨਕਾਹੁਜੋਗੁ। ਪਰਮੇਸਰਤੇਰੁਲਿਆਵਿਆਪਨਿਸਰੇਰੋਗਾ। ਵੇਮੁਖਹੋਏਰਾਮਤੇਲਗਾਨਿਨਮਾਵਿਜੋਗਾ। ਬਿਨਮਹਿਕਉਕੈਹੋਇਗਏਜਿਤਕੈਮਾਇਅਭੈਗਾ। ਦਿਨੁਨਕੋਈਕਰਿਸਕੈਕਿਸਕੈਹੋਵਹਿਰੇਜਾ। ਕੀਤਾਕਿਛੁਨੋਵਈਲਿਖਿਆਪੁਰਿਸੰਜੋਗਾ। ਵਡਭਾਗੀਮੇਰਾਪ੍ਰਮਿਲੈਤਾਉਤਰਹਿਸਕਿਬਿਭਿਗਾ। ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਕਾਖਲੋਮੇਰੋਸਾਹਿਬਬੰਦੀਮੋਚਾ। ਕਤਿਕੈਹੋਵੈਸਾਪਸੰਗੁਬਿਨਸਹਿਸਕੇਸੋਚਾ। ੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਾਹਿਜੋਤੰਦੀਆਹਰਿਪਿਰਸੰਗਿਬੈਠਕੀਆਹ। ਤਿਨਕੀਸਿਕਾਕਿਆਗਣੀਜਿਸਾਹਿਬਿਮੇਲਕੀਆਹ। ਸਾਪਨਨਾਤੇਬਾਹਰੀਸੇਰਹਨਿ। ਇਕੋਲਕੀਆਹ। ਭਰਤਨਜਦੇਹਰਿਕੀਠਿਤਿਨਕੀਆਹ। ਨਾਨਕਬੀਛੈਪ੍ਰਕਾਤਿਨਪ੍ਰਕਸਰਣੀਦਰਿਪਕੀਆਹ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਕਾਅਧਾਰੁਬਹੁਤਿਨਜੂਮਕੀਆਹ। ੧੦॥ ਪੈਖਤੁਖਾਰੁਨਵਿਆਪਈਕੀਠਿਮਿਤਿਨਦੁਖੁਨਕਬਹੁਉਤਰੇਸੇਜਮਕੈਵਸਿਪਤੀਆਹ। ਜਿਨੀਗਵਿਆਪ੍ਰਕਾਪਾਪਣਾਦਿਸਨਿਤਖਤੀਆਹ।

ਲਾਲਹਰਿ

ਲਿਆਹਿਨਾਹੁ ਮਨ ਬੇਧਿਆ ਚਰਣ ਗਬਿਦਰਸੀ ਲਗਤਾ ਸਾਹੁ ॥ ਓਟਿਗੋਵਿਦਗੋਪਾਲਗਾਇ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹੁ ॥
 ਬਿਖਿਆਪੈ ਨਿਸਕਈ ਮਿਲਿਸਾਧੁ ਗੁਣਗਾਹੁ ॥ ਜਤ ਤੇ ਉਪਜੀਤ ਹੀ ਮਲੀਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮਾਹੁ ॥ ਕਰੁਗਾਹਿ ਲੀਨੀ ਪਰਬੁ
 ਹੀ ਮਬਹੁਤਿ ਨਾਵਿ ਛੁਡੀਆਹੁ ॥ ਬਹਿਨਾ ਉਲਖ ਬੇਰੀਆਹਿ ਸਜਣ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥ ਸਰਮ ਪਈ ਨਗਾਇਲੈ ਨਾਨਕ
 ਦਰਿ ਪਈਆਹੁ ॥ ਪੇਖੁ ਸੁਹੰਦ ਸਰਬ ਸੁਖਾਨਿ ਸੁਖ ਬਸੇ ਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਧਿ ਮਜਨੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੁ ਆਧੁ ਤੀਕਿ ਰਿਇਸ
 ਨਾਨੁ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਖਿਆਇ ਸੁਦਿ ਸਭਨੇ ਕਰਿਦਨੁ ॥ ਜਨਮ ਕਰਮ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਤੇਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋ ਪਿਨ
 ਮੋਹੀ ਐਥਿਨ ਸੈਐ ਕੁਸੁਆਨੁ ॥ ॥ ਸਚੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਿਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਜਾਨੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਗਲ ਪੁੰਨ ਜੀਅ ਦਇ
 ਆਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਵੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖੁ ਜਾਨੁ ॥ ਜਿਨਾਨਿ ਲਿਆਪੁ ਕੁਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਰ ਬਾਦੁ ॥
 ਮਾਧਿ ਸੁਚੇ ਸੇਕਾਂ ਚੀਅਹਿ ਨਿਨਿ ਪੁਰਾਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ੧੨ ॥ ਫਲਗੁਣ ਅੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾਹਿ ਸਜਣ ਪੁਰਾਣੇ ਆਇ ॥
 ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਰਬ ਸੁੱਚੁ ਦਿਖਾਨਾ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਏਛੁ ਪੁੰਨੀ ਵਡ
 ਰਾਗ ਦੀ ਵਹੁ ਪਾਇਆਹਿ ਰਾਇ ॥ ਮਿਲਿਸਹੀ ਆਮੰਗ ਲਗਾਵੀ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੇਤਾ ਅਵਰਨਾ ਦਿਸਈ
 ਕੋਈ ਦੁਨਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਦਾ ਰਿਓਨੁ ਨਿਹਰ ਲਾਇ ਤੀਅਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸੀਸ ਰਸਾਗਰ ਤੇਰ ਬਿਅਨੁ ਬ
 ਹੁਤਿ ਨਜਨ ਸੈਧਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾਏ ਕਾਮੇ ਕਗੁਣ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥ ਫਲਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀ ਐਨਿਸਨੇ ਤਿਲੁ
 ਨਤ ਮਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਨਿ ਨਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਗੋ ॥ ਹਰਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਮਰਾਧਿਆ ਦਰਗਹੁ ਸਚਿ ਬਰੋ ॥ ਸ
 ਰਬ ਸੁਖਾਨਿ ਪਚਰਣਹਰਿ ਕਉ ਜਲਾ ਬਿਖਮੁ ਤਰੋ ॥ ਪੇਮ ਰਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ਬਿਖਿਆਨਾ ਹਿਜਗੋ ॥ ਕੁਨੁ ਗਏ ਦੁਬਿ
 ਧਾਨ ਸੀ ਪੁਰਨਾ ਜਚਿ ਰੋਗੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਸੇਵੇ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਪਰੋ ॥ ਮਾਹਿ ਦਿਵਸ ਮੁਰਤ ਬੁਝੇ ਜਿਸ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਦਰਸਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਰੋ ॥ ੧੪ ॥ ੧ ॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਿਨ ਰੋਇ ॥ ੧ ਭਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾਹਿ ਸਿਮਰੀ ॥ ਦਿਨ ਸੁਭਿਰੋਇ ॥ ਆਪਾਤਿ ਆਗਿ ਸਰਣੀ ਪਦਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠਵੈ ਵੈਦਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ
 ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆਹਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣ ਸੈਦਾ ॥ ਜੇਨੀ ਅਹਿ ਤੇ ਵਿਛੁੜੈ ਸੁਖਿ ਨ ਦਸ ਨਿਭੈਦਾ ॥ ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ
 ਖੋਜਿ ਨਿਭੈ ਸੁਭਿਰੋਇ ॥ ਆਪਕਮਾਏ ਵਿਛੁੜੀ ਦੇਸੁ ਨ ਕਾਹੁ ਦੇਣਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਖ ਖੇਲੇ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣਾ ॥ ਹ
 ਰਿਤੁ ਪਾਵਿਦੁ ਭਾਗੁ ਲਾਵਾ ਕਹੀਐ ਕਿਥੈ ਵੈਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਆਹਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖਾਨੈਦਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥ ਸੇ
 ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਸੰਬ ਪੁਰਖੁ ਅਪਹੁ ॥ ਮਰਦਿ ਜੀਵਦਿ ਅਰਾਪਣਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਅਧਹੁ ॥ ਸਸਰੈ ਪਈਐ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਕੀ ਵਡਾ ਜਿਸੁ ਪਰ
 ਵਾਹੁ ॥ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਗਾਪਿ ਬੇਧਾ ਕੀ ਛੁਮੰਤੁ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਸੀ ਸੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਛੁਗੁ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾ ਬਦਇਆਲ
 ਦੇਵ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਮਾਹਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਖਦਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਕੋਨਾਹੀ ਤੇਲਣਹਾਰੁ ॥
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਦਿਨ ਰੋਇ ਜੀ ਪੁਰਖ ਉਸੇ ਵੇਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਾਹਿਰਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਅਰਾਧਾ ਸਦ

ਸਦਾ ਸਰੁਨਾ ਕਾ ਬਖਸਿੰਦੁ। ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਨਿ ਆਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਤੀ ਮਨੁ ਜਿੰਦੁ। ਗੁਰਸ ਬਦੀ ਅਰਾਧੀ ਐਨ ਪੀਐ ਨਿਰ
 ਮਲ ਸੰਤੁ। ਕੀਮਤਿ ਕਰ ਦੁਨ ਜਾਣੀ ਐ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਬੇਅੰਤੁ। ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਹਾਇ ਤੇ ਸੋ ਕਹੀਐ ਗੁਰਦੰਤੁ। ਜੀਅ ਕੀ ਲੋਚਾਪੁ
 ਹੀ ਐ ਸਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤੁ। ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਨ ਪਿਰਹੈ ਦੇਖ ਸਰੋਹੀ ਤਿਤੁ। ਗਦਿ ਨੁਗੈਦਿ। ਜਿਸੁ ਨਾਵਿ ਸਰੋਸੈ ਹਰਿ ਅਹੋਵੈ ਜੰਤੁ। ॥੨॥
 ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰੁ ਪੂਰੇ ਮੰਦਿ ਨਿਮਾਣੀ ਬਾਉ। ਗਰਿ ਭੰਟਿ ਗਹੀ ਮਨ ਅੰਦਰੇ ਨ ਪਿਜ ਪਿਨਾਉ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਾ ਅਪਣੀ
 ਜਨ ਪੁਨੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ। ਜਿਉ ਤੁੰਗਾ ਖਹਿ ਤਿਉ ਹਰ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪੈ ਨਾਖਾਉ। ਉਦਮੁ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਪੁਕਾਰਿ ਮਲਿਸਾ ਪੁਗੁਦ
 ਗਾਉ। ਦੁਨੀ ਜਾਣਿ ਨ ਸੁਣਈ ਕਿ ਬੈਕੁ ਕਦਿ ਜਾਉ। ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾ ਸਨਤ ਮੁਹਰਣ ਉਚੇ ਅਗਮ ਅਮਾਉ। ਮਨੁ ਵਿਛੁ
 ਰੀ ਆਹਰਿ ਮੇਲੀ ਐ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਸੁਆਉ। ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ਤਿਤੁ ਹਰਿ ਪਰਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉ। ॥੧॥

ਦਿਨ

ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਸਲੋਕ ਨਾਲਿ ਮਤਲਾ १

१ ਬਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਤਬ

ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ ਚੰਦ੍ਰ ਸੇਧੀ ਅਕੀਧੁ ਨੀਗਾਵਣੀ। ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਰਾਤ ਗੁਰੁ ਦਿਵੈ ਪਰ ਗੁਰੁ ਦੀਪਕੁ ਤਿਉ ਲੇ
 ਣੀ। ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨਿ ਐਸੁ ਖੁੰਤੋਇ। ॥ ਮ: ੧ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਿਆਰਿ ਲਗਾ ਬਣਦੁ ਪਿਆਰੁ ਜੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੀ
 ਸੁਧਿ। ਤੀਜੈ ਰਯਾ ਭਭੀ ਬੇਬੀ। ਚਉਥੈ ਪਿਆਰਿ ਉਪਨਿਖੇਗੁ। ਪੰਜਵੈ ਬਾਣੀ ਅਣਕੀਧਾਤੁ। ਛੇਵੈ ਕਾਮੁ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਤਿ
 ॥ ਸਤਵੈ ਸੰਜੀ ਕੀਆ ਪਰਵਾਸੁ। ਅਠਵੈ ਕੋਸੁ ਹੋਆ ਤਨਿ ਨਾਸੁ। ਨਾਵੈ ਪਉਲੇ ਉਰੇ ਸਾਹ। ਦਸਵੈ ਦਧੀ ਆਸੁ ਆਹ। ਗਏ
 ਸਿੰਗੀਤ ਪੁਕਾਰੀਧਾਹ। ਉਡਿ ਆਹਿ ਸੁਦਸਾਏ ਗਾਹ। ਅਇਅਗਾਇਆ ਮੁਇਆ ਨਾਉ। ਪਿਛੈ ਪਤਲਿ ਸਾਦਿ ਰੁਕਾਵਾ।
 ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਖਿਅੰਧੁ ਪਿਆਹੁ। ਬਾਝੁ ਗੁਰੁ ਬਾਸੈ ਸਾਹੁ। ॥ ਮ: ੧ ॥ ਦਸ ਬਲਤਵੈ ਬੀਸ ਰਵਿਤੀ ਸਾਕਾ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਾਵੈ।
 ਚਾਲੀਸੀ ਪੁਰੋਹਿਤ ਪਰਾਸੀ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ਸਠੀਕੇ ਬੁਰੇ ਪਾਆਵੈ। ਸਤ ਰਿਕਾਮ ਤਿਹੀ ਦੁਅਸੀ ਹਕਾਵਿ ਉਹੁ ਨ ਪਾਵੈ।
 ਨਵੈ ਕਾਸਿ ਜਾਸਣੀ ਮੁਲਿ ਨ ਜਾਵੈ ਅਪਬਲਾ। ਛੰਦੋਲਿ ਮੁਛੁਰਿ ਮੁਛਿ ਰੁਸੈ ਨਾਨਕ। ਜਗੁ ਧੁੰਦੁ ਕਾਪ ਉਲਹਿ।
 ३। ਪਉੜੀ॥ ਤੁੰਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਤੀ। ਗੰਗ ਪਰੰਗ ਉਪਾਰਜ ਨਾਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਸਿ ਕਾਤੀ।
 ਤੁੰਜਾਣਹਿ ਨਿਨ ਉਪਾਈ ਐਸ ਕੁਥੇ ਲੁਤ ਮਾਰੀ। ਏਕਿਆ ਵਹਿ ਏਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਤੀ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰੰਗੀ
 ਚਲਾ ਲਿਆਰੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਰਾਤੀ। ਸੋਸੇ ਦੁਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੀ। ਤੁੰਆਪੇ ਅਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਦੋਰੁ ਪੁਰ
 ਖੁਦਰਾਤੀ। ਜਿਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੁਧੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਚਿ ਆਬਾ ਲਿਚਾਲਿ ਉਤਿਨ ਜਾਤੀ। ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਜੀ
 ਉਪਾਇਤੁ ਨੁਸਾਨਿ ਆਗ ਬਿਆਬਣਤ ਬਣਾਇ। ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਜਿਹ ਦਾਬੈ ਲੈਕੀ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਇ। ਪੈਰੀ ਚਲੈ
 ਬੀਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨੈ ਪਾਇ। ਜਿਨਿ ਗਰਿਹ ਰਿਅਤਿ ਸੁਨ ਜਾਵੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁਕ ਮਾਇ। ਜਾਗੁ ਜੈਤਾ ਠੀਕ ਹੋਵੈ ਦੈਯਾ
 ਕਤ ਘਨੀ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਦਿਨੁ ਨਾਹਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਦਿਨੁ ਪਾਹੁ ਨ ਪਾਇ। ॥ ਮ: ੨ ॥ ਦੋਵੈ ਕਾਵਹੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ
 ਨ ਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ। ਸੁਗਤਿ ਮਾਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤਕੀ। ਕਿਆ ਕਰਿ ਅਖਿ ਵਖਾਣੀਐ। ਅੰਤਰਿ ਬਹਿ ਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾ

ਵੈਸੇਰੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਜੋ ਸਰਸੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਨਾਉਂ ਵੈ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੁੰ ਆਪੇ ਖੋਲ੍ਹ ਕਰ
ਹਿ ਸੁਭਿਕ ਰਤੇ ਕਿਆ ਦੁਜਾ ਅਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਜਿਹ ਰੁਤੇ ਹੀ ਜੇ ਤਿਤਿ ਰੁਤੇ ਜੇ ਤੀਵਿਰੁ ਤੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿ ਵਿਦੁ ਜੇ ਤੀ
ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਦੁਖਿ ਸਿਆਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀਆ ਏ ਆਹਿ ਏ ਕੋਸੁ ਧਨੁ ਸੁਜਾਣੀਐ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪੈਲਾਇਆ ॥ ਮੋਹ ਠਗੁ ਉਲੀਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਜਗਤੁ
ਖੁਆਇਆ ॥ ਤੇ ਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਪੈਨਿ ॥ ਤਿਪਤੈ ਕੁਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ॥ ਸਹਸਾਇ ਹੁਸੀਸਾਹੁ ਤੈ ਮਹਿ ਜੰਮੈ ॥
ਇਆ ਜਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੁ ਨ ਤੁਟੀ ਸੁਭਿਕ ਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮੈਸੁ
ਖਿਰਜਾਨਾ ਤੁਧੁ ਗੁਣਾਇਆ ॥ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਆਪਣਾ ਪੰਨੁ ਜੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸੋਕਾ ਸੁਗਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ
ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨॥ ਅਖੀ ਬਾਸੁ ਤੁਧੇ ਵਖਾਣਿ ਦੁਕੰਨਾ ਸੁਨਣਾ ॥ ਪੈਰਾ ਬਾਸੁ ਤੁਚਲਣਾ ਵਿਦੁ ਭਾ
ਕਰਣਾ ॥ ਜੀਭੈ ਬਾਸੁ ਤੁਧੇ ਲਣਾ ਇਵ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਛਾਣ ਕੈ ਤਉ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥ ੧॥
ਮ: ੨॥ ॥ ਦਿਸੈ ਸੁਣੀਐ ਜਾਣੀਐ ਸਾਉ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਹੁਲਾਹੁ ਭਾਖੈ ਪੁਲਾਕਿ ਗਲਿ ਲਗੈ ਪਾਇ ॥ ਰੋ
ਕੇਰ ਰਣਕਾਰੁ ਉਕੇਲੈ ਇਤ ਸੁਗਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਵ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਹੋਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਦੁਜਾ ਖੋਲ੍ਹ ਰਚਾਇਆ ॥ ਹਉ ਮੈਗਰ ਬੁਝਿ ਪਾਇ ਕੈ ਲੋਕੁ ਅੰਤਰਿ ਜੰਤ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਖੁਤੁ ਸਭ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਏਕ ਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਇ
ਆ ॥ ਏਕਿ ਖਨੈ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕਾਇਆ ॥ ਹੋਰੁ ਕਾਰ ਵੇਕਾਰੁ ਹੈ ਏਕੈ ਸਚੀ ਕਰੈ ਲਾਇ
ਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਏਕਿ ਅਲਿਪੁ ਤੁਰੈ ਜੇ ਤੁਧੁ ਗੁਣਾਇਆ ॥ ਹਿ ਅੰਦਰੁ ਬਾਹਰੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੈ
ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧॥ ਸੁਇਨੈ ਕੈ ਪਰ ਬਤਗੁਠਾ ਕਰੀ ਕੈ ਪਾਣੀ ਪਾਇਆ ਲਿਖਾ ਕੈ ਵਿਚਿ
ਧਰਤੀ ਕੈ ਅਕਾਸੀ ਉਧਰਹਾ ਸਿਰਭਾਗਾ ॥ ਪੁਰੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਪਹਿਰਾ ਪੈਦਾ ਸਦਾ ਕਾਗਾ ॥ ਬਗਾਰਤਾ ਪੀਅ
ਲਾ ਕਾਲਾ ਬੇਦ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਹੋਇ ਕੁਚੀਲੁ ਰਹਾ ਮਲੁ ਪਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਨਾਹੁ ਉਨਾ ਮੈਨਾਉ ਪੋਵਾ
ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਹੀਰਗ ॥ ੧॥ ਮ: ੧॥ ॥ ਦਸਤੁ ਪਖਾਲਿ ਪਖਾਲੇ ਕਾਇਆ ਆਪੇ ਜੰਮੈ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀ
ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਬਾਹਰੁ ਮਾਇ ਮਾਲਿ ਪੈਵੈ ॥ ਅੰਧਾ ਕੁਲਿ ਪਾਇਆ ਜਮ ਨਾਲੋ ॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈਆ ਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਣੈ
ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਠੋ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਮੋ ਅਰਾਧੈ ਨਾ
ਮੈ ਸੁਖ ਸਮਾਵੈ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਤਿਸੀ ਜੋਗੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨਹੀ ਕੀਆਵੈ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ
ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖ ਬੋਹੈ ਬੋਹੈ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਸੁਖੁ ਉਠੈ ਰੋਗ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ॥ ਹਰਖੁ ਸੇਹਾਵੈ ਜੋਗੁ
ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖ ਗਣਤ ਗਣਾਇਆ ॥ ਗੁਣਾ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਨਿ ਧੋਹੁ ਗੁਣੁ ਕੁਕਾਇ
ਆ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਗੁ ਨ ਚਲੈ ਲਾਇਆ ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧॥ ਕੁਛੁ ਬੋਲਿ ਮੂਰਖਾ ਰੁਖਾਇਆ ਅਵਰੀ

ਨੇਸਮਝਾਵਣਿਜਾਇਮੁਠਾਅਪਿਮੁਹਾਏਸਾਥੈ। ਨਾਨਕਐਸਾਅਗੁਜਾਪੈ॥ ੧੫:੪॥ ਜਿਸਦੇਅੰਦਰਿਸਚੁਰੈ
 ਸੋਸਚਾਨਾਮੁਖੀਸਚੁਅਲਾਏ॥ ਓਤੁ ~~ਹਰਿਮਾਰਗਿਚਲਦਾਹੋਰਨਾਨਹਰਿਮਾਰਗਪਾਏ~~ ਜੇਅਗੈਤੀ
 ਰਬੁਹੋਇਤਾਮਲੁਲਾਏਛਪੁਕਿਨਤੈਸਗਵੀਮਲੁਲਾਏ॥ ਤੀਰਥੁਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੂਜੇਅਨਾਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਪਿਆਏ॥ ਓਹੁਛੁਟਾਕੁਟਬਸਿਉਦੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਕੁਸਿਸਾਟਿਛਰਾਏ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਾਲਿਹਰਦੈਜੇ
 ਅਪਿਜਪੈਅਵਗਾਨਾਮੁਜਪਾਏ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਕੰਦਮੁਲੁਚੁਟਿਖਾਹਿਵਣਖੰਡਵਾਸਾ॥ ਇਕਿਭ
 ਗਵਾਵੇਸੁਕਰਿਠਿਹਿਜੋਗੀਸੀਨਿਆਸਾ॥ ਅੰਦਰਿਸਿਸਨਾਬਹੁਤੁਛਾਨਕੋਜਨਕੀਆਸਾ॥ ਬਿਰਥਾਜਨ
 ਮੁਹਵਾਇਨਹਿਰਯਨਉਦਾਸਾ॥ ਜਮਕਾਲੁਸਿਰਹੁਨਉਤਰੈਤਿਬਿਧਿਮਨਸਾ॥ ਗੁਰਮਤੀਕਾਲੁਨਅਵੈ
 ਨੈਨੈਜਹੋਵੈਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੁਮਨਿਘਰੀਮਾਰਿਉਦਾਸਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਤਿਗੁਰੂਸੇਵਨਿਆਪ
 ਟਾਸੇਆਸਾਤੇਨਿਰਾਸਾ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁਮ:॥ ਜੇਰਤੁਲਗੈਕਪਨੈਜਾਮਹੋਇਪਲੀਤੁ॥ ਜੇਰਤੁਪੀਵਹਿਮਾ
 ਟਾਸਾਤਿਨਕਿਉਨਿਰਮਲੁਚੀਤੁ॥ ਨਾਨਕਨਾਉਖੁਦਾਇਕਾਦਿਲਿਛੈਮੁਖਿਲੇਹੁ॥ ਅਵਰਦਿਵਜੇਦੁਨੀ
 ਕੇਛੁਠੇਅਮਲੁਕਰੇਹੁ॥ ੧੫:੧॥ ਜਾਹਉਨਾਹੀਤਾਕਿਆਆਖਾਕਿਹੁਨਾਹੀਕਿਆਹੋਵਾ॥ ਕੀਤਾਕਰਣਕ
 ਹਿਆਕਥਨਾਭਰਿਆਭਰਿਭਰਿਧੋਵਾ॥ ਅਪਿਨਬੁਝਲੇਕਬੁਝਾਈਐਸਾਅਗੁਹੋਵਾ॥ ਨਾਨਕਅੰਧਹੋਇ
 ਕੈਦਸੇਹੋਸਕੁਸਮੁਹਾਏਸਾਥੈ॥ ਅਗੈਗਾਇਆਮੁਹੇਮੁਹਿਪਾਹਿਸੁਐਸਾਅਗੁਜਾਪੈ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥
 ਮਹਾਰਤੀਸਭਤੂੰਘਨੀਮੁਹਤਿਵੀਚਰਾ॥ ਤੂਹਣਤੋਕਿਨੈਨਪਾਇਓਸਚੈਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ ਪੜਿਅ
 ਮੁਹਖੁਆਖੀਐਨਿਸੁਲਬੁਲੋਕੁਅੰਕਾਰਾ॥ ਨਾਉਪਨੀਐਨਾਉਬੁਝੀਐਗੁਰਮਤੀਵੀਚਰਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ
 ਨਾਮੁਪਨੁਖਦਿਅਗੁਰਮਤੀਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਮੀਨਿਆਦਰਿਸਚੈਸਾਚਿਆਰਾ॥ ਜਿਸਦਾਨੀਉਪਰ
 ਲੁਹੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥ ਸਚਾਸਾਹੁਇਕੁਤੂੰਹੋਜਗਤੁਵਣਜਾਰਾ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁਮ:॥ ਸਿਹਰ
 ਅਸੀਤਸਿਰਕੁਮੁਸਲਾਹਕੁਹਲਾਏਕੁਰਾਣਾ॥ ਸਰਮੁਸੁਨਤਿਸੀਲੁਹੋਜਹੋਹੁਮੁਸਲਮਾਣਾ॥ ਕਰਣੀਕਾ
 ਥਾਸਚੁਪੀਰੁਕਲਮਾਕਰਮਾਨਿਦਾਜਾ॥ ਤਸਬੀਸਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀਨਾਨਕਰਖੈਲਾਜਾ॥ ੧॥ ਮ ॥ ਹੁਪਰਾਇ
 ਅਨਾਨਕਾਉਸੁਸੁਅਰਉਸੁਗਾਇ॥ ਗੁਰਪੀਰੁਹਮਾਤਾਭਰੇਨਾਮੁਰਦਾਹੁਨਖਾਇ॥ ਗਲੀਭਿਸਤਿਨਜਾਈ
 ਐਛੁਫੈਸਚੁਕਮਾਈ॥ ਮਾਰਦਿਪਾਹਿਰਾਅਮਹਿਹੋਇਹਲਾਲੁਨਜਾਈ॥ ਨਾਨਕਗਲੀਕੁੜੀਕੁੜੀਪਲੈ
 ਪਾਈ॥ ੪:੨॥ ਪੰਜਨਿਦਾਨਾਵਖਤਪੰਜਪੰਜਾਪੰਜੇਨਾਉ॥ ਪਹਿਲਾਸਚੁਹਲਾਲੁਦੁਇਤੀਜਾਖੈਰੁਖ
 ਦਾਈ॥ ਚਉਥੀਨੀਅਤਿਰਾਸਮਾਨੁਪੰਜਵੀਸਿਠਤਿਸਨਾਈ॥ ਕਰਣੀਕਲਮਾਅਖਿਕੈਤਾਮੁਸਲਮਾਣੁ
 ਸਦਾਈ॥ ਨਾਨਕਜੇਤੇਕੁੜੀਆਰਕੁੜੀਕੁੜੀਪਾਈ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਰਤਨਪਦਾਰਥਵਣਜ
 ਦੇਇਕਿਕਚੈਦੇਵਪਾਰਾ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਤੁਰੈਪਾਈਅੰਤਰਿਭੰਡਾਰਾ॥ ਵਿਦੁਗੁਰੁਕਿਨੈਨਲਾਪਿਆਅੰਧੇ

ਅਪਿ

ਅਪਿ

ਰਤੁ

ਭਉਕਮੁਏਕੁਕਿਅਗਾਮਨਮੁਖਿਦੁਜੈਪਾਰਿਮੁਏਨਾਬੁਝਹਿਬੀਨਾਰਾਗਭ੍ਰਿਸੁਬਾਸੁਦੁਜਾਕੋਨਹੀਕਿਸੁਅਗੈਕ
ਰਹਿਪੁਕਾਰਾਗਏਕਿਨਿਰਧਨਸਦਭਉਕਦੇਇਕਨਕੁਰੇਤੁਜਾਗਾਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਧਨਨਹੀਹੋਰੁਬਿਬਿਅਸ
ਕੁਛਗਾਨਾਨਕਅਪਿਕਰਾਏਕੁਰੇਅਪਿਕੁਮਸਵਾਰਣਹਗਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ਮੁਸਲਮਾਦੁਕਹਾਵ
ਨਮੁਸਕਲੁਜਾਹੋਇਤਾਮੁਸਲਮਾਦੁਕਹਾਵੈਅਵਾਓਮਉਲਿਦੀਨੁਕਰਿਸਿਠਾਮਸਕਲਮਾਨਾਮਾਲੁਮੁਸਾ
ਵੈਹੋਇਮੁਸਲਿਮੁਦੀਨਮੁਹਵੈਮਰਣਨੀਵਣਕਾਰੁਮੁਕੁਕਾਵੈਰਬਕੀਰਨਾਇਮਨੇਸਿਰਿਉਪਾਰਿਕਰਤਾ
ਮਨੇਆਪੁਗਵਾਵੈਤਉਨਾਨਕਸਰਬਜੀਆਸਿਹਰੰਮਤਿਹੋਇਤਾਮੁਸਲਮਾਦੁਕਹਾਵੈ॥੧॥ਮਃ੪॥ਪਰ
ਹਰਿਕਾਮੁਕਿਧੁਧੁਨਿਦਤਕਿਮਾਇਆਅੰਕਾਰੁਕੁਕਾਵੈਤਨਿਕਾਮੁਕਾਮਨੀਮੋਹੁਤਜੈਤਾਅੰਜਨਮਾ
ਹਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਵੈਤਨਿਮਾਨੁਆਭਿਮਾਨੁਪੀਤਿਸੁਤਦਰਾਤਨਿਪਿਆਸਾਸਰਾਮਾਲਿਵਲਾਵੈਨਾ
ਨਕਸਰਾਮਨਿਵਸੈਸਾਰਸਬਾਦਿਹਰਿਨਮਿਸਮਾਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਰਾਜੇਰਜਾਤਿਸਿਕਦਾਰੋਕੇਇ
ਨਹਸੀਓਹਟਪਟਣਬਜਾਰੁਕਮੀਛਹਿਸੀਓਪਕੇਬੰਕਦੁਆਰਮੁਰਖੁਜਾਣੈਆਪਣੋਰਬਰੁਰੇਰੁ
ਗਾਰੀਤੋਇਕਖਣੋਤਾਨੀਰਬਤੁਖਾਰਹਾਥੀਪਾਖਰੋਬਾਗਮਿਲਖਘਰਿਬਾਰਕਿਥੈਸਿਆਪਣੋ॥
ਤੰਬੁਪਲਿਪਾਨਿਦਰਿਸਰਾਇਚੇਲਾਲਤੀਨਾਨਕਸਚਦਾਤਾਹੁਸਨਾਖਤਿਕੁਦਰਤੀ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥
ਨਦੀਅਹੋਵਹਿਧੇਣਵਾਸੁੰਮਹੋਵਹਿਦੁਧਪੀਉਸਗਲੀਧਰਤੀਸਕਰਹੋਵੈਖੁਸੀਕਰੈਨਿਤਨੀਉਪਰਬ
ਤੁਸੁਇਨਹੁਪਹੋਵੈਹਿਰੇਲਾਲਜਨਾਉਕੀਤੂੰਸੈਲਾਹਣਾਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥੧॥ਮਃ੧॥ਕੁਰਾਅਠਾਰ
ਹਿਮੇਵਹੋਵੈਗਰੁਨਹੋਇਸੁਆਉਚੰਦਸੁਰਨੁਦਇਠਿਰੇਰਖੀਅਹਿਨਿਹਲਹੁਹੋਵੈਬਾਉਕੀਤੂੰਸੈਲਾਹ
ਣਾਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥੨॥ਮਃ੧॥ਜੇਦੇਹੈਤੁਖੁਲਾਈਐਪਾਪਗਰਹੁਇਗਾਹੁਤੁਪੀਟੇਰਾਜੇਸਿਰੈਉ
ਪਰਿਰਖੀਅਹਿਏਵੈਜਾਪੈਰਾਉਕੀਤੂੰਸੈਲਾਹਣਾਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥੩॥ਮਃ੧॥ਅਗੀਪਾਲਾਕਪੜੁ
ਹੋਵੈਖਾਣਹੋਵੈਦਾਉਸੁਰਗੋਦੀਅਮੋਹਣੀਉਸਤੀਅਹੋਵਨਿਨਾਨਕਸਰੋਜਾਉਕੀਤੂੰਸੈਲਾਹਣਾ
ਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥੪॥ਪਉੜੀ॥ਬਦਠੈਲੀਗੈਬਾਨਖਸਮੁਨਜਾਣਈਸੋਕਹੀਐਦੇਵਾਨਾਆਪੁਨਪ
ਛਾਣਈਕਲਤਿਬੁਰੀਸੀਸਰਿਦਾਦੇਖਪੀਐਵਿਣੁਨਾਵੈਦੇਕਰਿਰੁਮੇਪਰੀਐਗਾਹਦੇਵੈਇਕਨਾਣੈਸੇ
ਈਸਿਸੁਸੀਕੁਛਰਗੋਇਕੁਛਰਾਣੈਪਾਇਆਦਸੁਸੀਸਰੁਦੁਨੀਆਸੁਬਾਨੁਸਚਿਸਮਾਈਐਸਿਝੈਦਰੀ
ਚਨਿਆਪੁਗਵਾਈਐ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ਸਿਨੀਵਿਆਨਿਸੁਮਨਿਦਸਿਆਸੋਇਨਾਨਕਅਵਹੁਨਜੀਵੈ
ਕੇਇਕੋਜੀਵੈਪਤਿਲਥੀਜਾਇਸਕੁਰਾਮੁਜੇਤਾਕਿਛੁਖਾਇਰਾਜਿਰੰਗਮਾਲਿਰੰਗਰੰਗਿਰਤਨਚੈਨੰਗਾ
ਨਾਨਕਠਗੀਆਮੁਠਾਜਾਇਵਿਣੁਨਾਵੈਪਤਿਗਾਇਆਗਵਾਈ॥੧॥ਮਃ੧॥ਕਿਆਖਾਧੈਕਿਆਪੈਪੈਹੋਇ
ਜਾਮਨਿਨਾਹੀਸਚਸੋਇਕਿਆਐਵਕਿਆਪਿਉਗੁਨੁਸਿਠਾਕਿਆਐਵਕਿਆਮਾਸੁਗਕਿਆਕਪੜੁ

ਕਿਆਸੇਨੁਖਾਲੀਕੀਜਿਓਗਾਬਿਲਾਸਾ। ਕਿਆਲਸਕਰਕਿਆਨੇਬਖਵਾਸੀਆਵੈਮਹਲੀਵਸੁ। ਨਨਕ
 ਸਚੇਨਾਮਵਿਦੁਸਚੇਟੋਲਿਵਿਦਾਸਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਤੀਦੈਕਿਆਹਾਬਿਸਚੁਪਰਖੀਐ। ਮਹੁਰਾਹੈ
 ਵੈਰਥਿਮਰੀਐਚਖੀਐ। ਸਚੇਕੀਸਿਰਕਾਰਨੁਗੁਜੁਗੁਜਾਣੀਐ। ਹੁਕਮੁਮਨੇਸਿਰਦਾਰਦਰਦੀਬਾਣੀਐ।
 ਠੁਹਮਾਨੀਹੈਕਾਰਖਸੀਪਠਾਇਆ। ਤਬਲਬਾਨਬੀਰਰਸਬਦਿਸੁਣਾਇਆ। ਏਕੈਤੇਏਅਸਵਰਾਇਕ
 ਨਾਸਾਖਤੀ। ਏਕਨੀਬਧੇਭਾਰਾਇਕਨਾਤਾਖਤੀ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਜਾਪਕਾਰਾਕਾਟਿਆਹੀਸੁਪਲ
 ਰਿਵਾਜੀ। ਸਦੁਕੀਸਾਰਾਚਿਥਿਆਕਟੁਲਾਇਆਤਨੁਭਾਜੀ। ਦੁਇਪੁਨਚਕੀਜੇਨਿਕੈਪੀਸਾਇਆਇਬਹਿ
 ਠਾ। ਜੇਦਰਿਹੈਸੁਭਿਬਰੇਨਾਨਕਅਜਬੁਰਿਠਾ॥੧॥ ਮਃ॥ ਵੇਖਿਨੁਸਿਠਾਕਟਿਆਕਟਿਕੁਟਿਬਧਾਪਾਇ।
 ਪੰਠਾਅੰਦਰਿਰਖਕੈਦੇਨਿਸੁਮਲਸਨਾਇ। ਰਸੁਕਸੁਟਯੀਪਾਈਐਰਪੈਤੈਵਿਲਲਾਇ। ਕੁਸਿਓਗੁਸਮਾਲੀ
 ਐਦਿਚੈਅਗੀ। ਨਲਾਇ। ਨਾਨਕਮਿਠੈਪਤਰੀਐਦੇਖਹੁਲੇਕਾਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਨਾਮਰਣਨਚਿ
 ਤਿਆਸਘਟੇਰਿਆ। ਮਰਿਮਾਰਿਨੀਮਹਿਨਿਤਕਿਸੈਨਕੇਰਿਆ। ਅਪਨਕੈਮਨਿਚਿਤਿਕਹਨਿਚੀ
 ਗੇਰਿਆ। ਜਮਰਾਜੈਨਿਤਨਿਤਮਨੁਖਹੋਰਿਆ। ਮਨੁਖਲੂਣਹਮਕਿਆਨਜਾਣਿਆ। ਬਧੇ
 ਕਰਨਿਸਲਾਮਖਸਮਨਭਾਇਆ। ਸਚੁਮਿਲੈਮੁਖਿਨਾਮੁਸਾਹਿਬੁਰਾਵਸੀ। ਕਰਸਨਿਤਖਤਿਸਲਾ
 ਮੁਲਿਖਿਆਪਾਵਸੀ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਮਛੀਤਾਰੁਕਿਆਕਰੇਪੀਖੀਕਿਆਅਕਾਸੁ। ਪਥਰ
 ਪਾਠਾਕਿਕਰੇਖਸਰੇਕਿਆਘਰਿਵਾਸੁ। ਕੁਤੇਚੰਦਨੁਲਾਈਐਭੀਸੇਕੁਤੀਪਾਤੁ। ਬੋਲਾਜੇਸਮਝਾਈ
 ਐਪੜੀਅਹਿਸਿੰਘਤਿਪਾਠਾ। ਅਪਾਰਾਠਦਿਰਖੀਐਦੀਵੇਬਲਹਿਪਚਾਸ। ਚਉਏਸੁਇਨਾਪਾਈਐਚੁ
 ਟਿਚੁਟਿਖਾਵੈਘਾਸੁ। ਲੋਹਮਾਰਦਿਪਾਈਐਚਹੈਨੋਇਕਪਾਸ। ਨਾਨਕਮੁਰਖਏਹਿਗੁਣਬੋਲੇਸਦਾਵਿ
 ਟਾਸੁ॥੧॥ ਮਃ॥ ਕੈਤਕੰਚਨੁਤੁਟੈਸਾਗੁ। ਅਗਨੀਗੰਦੁਪਾਏਭੋਹਗੁ। ਗੋਰੀਸੇਤੀਤੁਟੈਕੁਤਾਹੁ। ਪੁਤੀ
 ਗੰਦੁਪਵੈਸੰਸਾਰ। ਰਾਜਾਮੰਗੋਦਿਤੈਗੰਦੁਪਾਈ। ਕੁਖਿਆਗੰਦੁਪਵੈਨਾਖਾਇ। ਕਾਲਾਗੰਦੁਨਦੀਆ
 ਮੀਹਏਲਾ। ਗੰਦੁਪਰੀਤੀਮਿਠੇਬੋਲਾ। ਬੇਦਗੰਦੁਬੋਲੇਸਚੁਕੋਇ। ਮੁਇਆਗੰਦੁਨੇਕੀਸਰੁਤੇਇ।
 ਏਤੁਗੰਦੁਵਰਤੈਸੰਸਾਰ। ਮੁਰਖਗੰਦੁਪਵੈਮੁਹਿਮਾਰਿ। ਨਾਨਕੁਆਖੈਏਤੁਬੀਚਾਰੁ। ਸਿਠਤੀਗੰਦੁਪਵੈ
 ਦਰਬਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਨਿਕੈਆਪੇਕਰੇਬੀਚਾਰੁ। ਏਕਿਖੋਟੇਇਕਿਖਰੇਆਪੇ
 ਪਰਖਣਹਾਰੁ। ਖਰੇਖਜਾਨੈਪਾਈਅਹਿਖੋਟੇਸਦੀਅਹਿਬਾਰਿਵਾਰਿ। ਖੋਟੇਸਚੀਦਰਗਹਸੁਟੀਅ
 ਤਿਕਿਸੁਅਗੈਕਰਹਿਪੁਕਾਰ। ਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਭਜਿਪਵਹਿਏਤਕਰਦੀਸਾਰੁ। ਸਤਿਗੁਰੁਖੋਟਿਅਤੁਖਰੇ
 ਕਰੇਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰੁ। ਸਚੀਦਰਗਹਮੰਨੀਅਨਿਗੁਰਕੈਪੈਮਪਿਆਰਿ। ਗਣਤਾਤਿਨਾਦੀਕੋਕਿਆ
 ਕਰੇਜੈਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਰੁ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਮਨੋਰਜਿਮੀਤੁਨੀਆਪੀਰਾਮਸਾਇਕਾਰ

ਇਆਸੇਰਵਦਿਬਾਦਿਤਾ ਮਠਜੁਖੁਦਾਇਆਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੧॥ਮ:੧॥ਨਦੇਵਦਨਵਾਨਗਾਨਸਿਪਸਥਿਕਾ
ਧਗਾਅਸਤਿਏਕਦਿਗਰਿਕੁਈ॥ਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੨॥ਮ:੧॥ਨਦਾਦੇਦਿੰਦਾਦਮੀਨਸਪਤਿਜੇਗਨੀ
ਮੀਅਸਤਿਏਕਦਿਗਰਿਕੁਈਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੩॥ਮ:੧॥ਨਸੂਰਸਸਿਮੰਡਲੀਨਸਪਤਿਦੀਪਨਹਿਜਲੀਅ
ਨਪਉਣਬਿਰਨਕੁਈ॥ਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੪॥ਮ:੧॥ਨਰਿਜਕੁਦਸਤਿਅਕਸੇ॥ਮਾਰਾਏਕੁਆਸਵਸੇ॥ਅਸਤਿ
ਏਕੁਦਿਗਰਿਕੁਈ॥ਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੫॥ਮ:੧॥ਪਰੰਦੇਨਾਹਿਰਾਜਗਾਨਰਖਤਾਅਥਆਸਕਰਿ॥ਦਿੰਦੁਸੁ
ਈਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੬॥ਮ:੧॥ਨਾਨਕਾਲਿਲਾਗਿਲਿਖਿਅਸੇਇਆਮੋਟਿਨਸਾਕੈਕੋਇਕਲਾਪਰੈਹਿਰੈਸੁਈ॥ਏ
ਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੭॥ਪਉੜੀ॥ ਸਚਤੇਰਾਤੁਕਮੁਹੁਰਮੁਖਿਜਾਇਆਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗਵਾਇਸਚੁਪਛਾ
ਇਆਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰੁਸਬਦੁਨੀਸਾਇਆਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਰਿਸਚੁਤਿਸਾਮਾਇਆਮਨਮੁਖਿਸਦਾਕੁ
ਕੀਆਰਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਵਿਸਟਾਅੰਦਰਿਵਾਸੁਸਾਦੁਨਜਾਇਆ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਦੁਖਪਾਇਆਵਣਿਜਾਇ
ਆ॥ਨਾਨਕਪਾਰਖੁਆਪਿਜਿਨਿਖੋਟਾਖਰਾਪਛਾਇਆ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਸ੍ਰੀਤਾਬਾਨਾਰਗਾਕੁਰੀਅ
ਏਨਾਖਵਲੈਘਾਹਾਘਾਤੁਖਲੈਤਿਨਮਾਸੁਖਵਲੈਏਤਿਚਲਾਏਰਾ॥ਨਦੀਆਵਿਚਿਟਿਥੇਦੇਖਾਏਥਲੀਕਰੇਅ
ਸਗਾ॥ਕੀੜਾਬਾਪਦੋਇਪਾਤਿਸਾਹੀਲਸਕਰਕਰੇਸੁਆ॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੀਵਹਿਲੈਸਾਹਜੀਵਲੇਤਾਕਿਆਸਾ
ਹਾ॥ਨਾਨਕਾਜੀਉਜੀਉਸਚੇਭਾਵੈਤਿਉਤਿਉਦੋਇਹਿਗਾ॥੧॥ਮ:੧॥ਇਕਿਮਾਸਤਗੀਇਕਿਕੀਤੁਖਾਹਿ॥ਇਕ
ਨਾਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਿਪਾਹਿ॥ਇਕਿਸਿਟੀਆਮਹਿਸਿਟੀਆਖਾਹਿ॥ਇਕਿਪਉਣਸੁਮਾਰੀਪਉਣਸੁਮਾਰੀ॥ਇਕਿਨਿਰੰ
ਕਾਰੀਨਾਮੁਆਪਾਹਿ॥ਜੀਵੈਦਤਾਮਰੈਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਮੁਠੇਜਾਨਿਨਾਹੀਮਨਿਸੋਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਪੁਰੇਗੁਰ
ਕੀਕਾਰਕਰਮਿਕਮਾਈਐ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗਵਾਇਨਾਮੁਖਿਆਈਐ॥ਦੁਨੀਕਰੈਲਗਿਜਨਮੁਗਵਾਈਐ॥
ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਗਵਿਸੁਪੈਭੈਖਾਈਐ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਲਾਹਿਸਚਿਸਮਾਈਐ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਨਾਹੀਸੁਖਨਿਵ
ਸੁਭਿਰਿਭਿਰਿਆਈਐ॥ਦੁਨੀਆਖੋਟੀਰਸਿਕੁੜਕਮਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਚੁਖਰਾਸਲਾਹਿਪਤਿਸਿਉਜਾਈਐ
॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਤੁਧੁਰਾਵੈਤਾਵਾਵਹਿਗਾਵਹਿਤੁਧੁਰਾਵੈਜਲਿਨਾਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਰਾਵਹਿਤਾਕਰਹਿਬਿਰੁਤਾ
ਸਿੰਧੀਨਾਦੁਵਜਾਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਰਾਵਹਿਤਾਪੜਹਿਕਰੇਬਾਮੁਲਾਸੇਖਕਰਾਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਰਾਵੈਤਹੋਵਹਿ
ਰਾਜੇਰਸਕਸਬਹੁਤੁਕਮਾਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਰਾਵੈਤੇਰਾਵਗਾਵਹਿਸਿਰਿਮੁੰਡੀਕਟਿਨਾਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਰਾਵੈ
ਜਾਹਿਦਿਸਤਰਿਸੁਦਿਗਲਾਘਰਿਆਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਰਾਵੈਨਾਇਰਚਾਵਹਿਤੁਧੁਰਾਵੈਤੁੰਡਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕਏ
ਕੁਕਪੈਥੇਨੀਤੋਹਿਰਿਸਗਲੇਕੁੜਕਮਾਵਹਿ॥੧॥ਮ:੧॥ਜਾਤੁਵਡਾ ਸਭਿਵਡਿਆਈਆਂਰਹੈਰੰਗਾਹੋਈ॥ਜਾਤੁ
ਸਚਾਤਾਸਕੁਕੇਸਕਾਕੁੜਕੋਇਨਕੋਈ॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋਲਣੁਚਲਣੁਜੀਵਣੁਮਰਣੁਧਾਤੁ॥ਹੁਕਮੁਸਾਜੀਹੁਕ
ਮੈਵਿਰੰਧੈਨਾਨਕਸਚਾਆਪਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁਰਮੁਚੁਕਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰਮੁਖੈਕਾਰ

ਸੁਕਾਰਕਮਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੋਇਦਾਇਆਲੁਤ ਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥ ਲਾਹਗਗਤਿਸੁਸਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ ਮਨਮੁਖ
ਕੁਤੁਹੁਥਰੁਕੁਤੁਕਮਾਈਐ॥ ਸਚੈਦੈਰਿਜਾਇਸਚੁਦਾਈਐ॥ ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਾਲਿਸਚਿਬੁਲਾਈਐ॥ ਨਾਨ
ਕਸਚੁਸਦਾਸਾਚਿਆਹੁਸਾਚੈਸਮਾਈਐ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੧॥ ਕਾਲਿਕਾਤਿਰੰਜੇਕਸਾਈਪਰਮੁਖਿਖ
ਕਰਿਉਗੁਰਿਆ॥ ਕੁਨੁਅਮਾਦਸਸਚੁਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਸੈਨਾਹੀਕਹਰਕਿਆ॥ ਉਕੁਲਿਵਿਕੁਨੀਹੋਈ॥ ਅਖੈਰੋਗੁਨ
ਕੋਈ॥ ਗਵਿਚਿਉਮੈਕਰਿਦੁਖੁਰੋਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਾਕਿਨਿਬਿਧਿਗਤਿਹੋਈ॥ ੧॥ ਅ: ੨॥ ਕਾਲਿਕੀਗਤਿਪਰਗਾਟੁ
ਨਦੁਸੰਸਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਉਤਰੈਪਾਗਿ॥ ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੋਤਿਸੁਦੇਵੈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਸੇਲੇਵੈ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੁਗਤਾਤੈਸੈਸਾਰੀਆਜੇ॥ ਕੁਕਦੇਨਆਈਆ॥ ਕਰਤਾਆਪਿਅਕੁਲੁਤੈਨ॥ ਕੁਲੈਕਿਸੈਦ
ਕੁਲਾਇਆ॥ ਰਗਤਾਪੇਮੇਲਿ॥ ਨੁਕਿਨੀ॥ ਸਚੈਸਚੁਕਮਾਈਆ॥ ਸੈਸਾਰੀਆਪਖੁਆਇਅਨੁਜਿਨੀਕੁ
ਕੁਬੋਲਿਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਈਆ॥ ਚਲਦਸਾਰਨਜੂਨੀਕਾਮੁਰੋਪਾਵਿਸੁਦਧਾਈਆ॥ ਰਗਤਕਰਨਿਹਰਿਚਕਰੀਜਿਨੀ
ਅਨਦਿਨਨਾਮੁਪਿਆਈਆ॥ ਦਾਸਨਿਦਾਸੋਹੋਇਕੈਜਿਨੀ॥ ਦਿਰੁਪਾਪੁਗਵਾਈਆ॥ ਓਨਾਖਸਮੈਕੈਰਿਮੁਖਉ
ਨਲੇਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਈਆ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੧॥ ਸਾਬਾਹੀਸਾਲਹੀਜਿਨੀਪਿਆਈਆ॥ ਏਕਮਨਿ॥ ਸੇਈਪੁ
ਰੇਸਾਹ॥ ਵਖਤੈਉਪਰਿਲਕਿਮੁਏ॥ ਦੂਜੈਬਹੁਤੇਰਾਮਨਕੀਆਮਤੀ॥ ਬੰਡੀਆ॥ ਬਹੁਤੁਪਏਅਸਗਾਹੋਰੇਖਾਰਿ
ਨਨਿਕਲਾਹਿ॥ ਤੀਜੈਮੁਹੀਗਿਰਾਤੁਖਤਿਖਾਦੁਏਕੁਉਕੀਆ॥ ਖਾਧਾਹੋਇਸੁਆਹਕੀਖਾਣੈਸਿਉਦੋਸਤੀ॥ ਚਉ
ਥੈਆਈਉਪਾਅਖੀਅੰਟਿਪਦਾਰਗਾਈਆ॥ ਕੀਉਠਿਰਚਿਉਨਵਾਦੁਸੈਵਰਿਆਕੀਪਿਤ੍ਰਬਧੀ॥ ਸਗੁਦੇਲਾਦਖਤਿਸ
ਰਿਜੇਅਠੀਕੁਉਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬਮਨਿਦੁਸੈਸਚਾਨਾਦੁਹੋਈ॥ ੧॥ ਅ: ੨॥ ਸੇਈਪੁਰੇਸਾਹਾਜਿਨੀਪੁਰਾਪਾਇ
ਆ॥ ਅਠੀਵੇਪਰਵਾਰਾਹਨਿਏਕਤੈਰੰਗੀ॥ ਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਥਾਹਵਿਹਲੇਪਾਈਆਹਿ॥ ਕਰਮਿਪੁਰੇਪੁਰਾਗੁਰੁਪੁ
ਰਾਜਾਬੋਲੁ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਾਜੇਕਰੇ॥ ਘਟੈਨਾਹੀਤੋਲੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਤੁਤਾਰਕਿਅਹੋਰਿਸੈਸਚੁਸੁਦਾਈ
ਐ॥ ਮੁਰੀਪੈਚੈਰੋਮਹਾ॥ ਲੁਨਪਾਈਐ॥ ਏਨੈਚਿਤਿਕਰੋਰਸੇਵਿਗਦਾਈਐ॥ ਜਿਤੁਪਾਟਿਸਚੁਨਪਾਇਸੁਭੰਨਿ
ਪਨਾਈਐ॥ ਕੀਉਕਰਿਪੁਰੈਵਟਿਤੋਲਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਕੋਇਨਆਖੈਪਾਟਿਉਮੈਜਾਈਐ॥ ਲਈਅਨਿਖ
ਰੇਪਕੰਖਚਰਿਬੀਨਾਈਐ॥ ਸਉਦਾਇਕਤੁਹਟਿਪੁਰੈਗੁਰਿਪਾਈਐ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੨॥ ਅਠੀਪਹਰੀਅਠ
ਖੰਡਨਵਖੰਡੁਸਗੀ॥ ਤਿਸਾਦਿਚਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਏਕੁਰਾਲਹਿਗੁਣੀਗਤੀ॥ ਕਰਮਿਵੰਤੀਸਾਲਹੀਆਨਾਨਕਕਰਿ
ਗੁਰੁਪੀਰਾ॥ ਚਉਥੈਪਹਰਿਸਬਾਹਿਕੈਸੁਗਤਿਆਉਪਜੈਚਉ॥ ਤਿਨਾਰਗੀਆਵਾਸਿਉਦੋਸਤੀਮਨਿਮੁਖਸਚਾਉ
॥ ਓਥੈਅੰਤੁਵੰਡੀਐਕਰਮੀਹੋਇਪਸਾਉ॥ ਕੰਚਨਕਾਇਆਕਸੀਐਵੰਨੀਚਕੈਚਕਾਉ॥ ਜੇਹੋਵੈਨਦਰਿਸੰਗ
ਕੀਬਹੁਕਿਨਪਾਈ॥ ਤਉ॥ ਸਤੀਪਹਰੀਸਤੁਰਲਾਬਹੀਸੈਪਾਕੈਆਪਸਿ॥ ਓਥੈਪਾਪੁਪੰਨੁਵੀਚਰੀਐਕੁਨੈ
ਘਟੈਰਾਸਿ॥ ਓਥੈਖੋਟੇਸਈਅਹਿਖਰੇਕੀਚਹਿਸਬਾਸਿ॥ ਬੋਲਦੁਠਾਰਲੁਨਾਨਕਾਦੁਖਸੁਖਸਮੈਪਾਸਿ॥

੧॥੧੨:੨॥ਪਉਤੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤੀਮਹਤਾ॥ਦਿਨਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲਜਗ
ਤੁ॥ਚੰਗਿਆਈਆਬੁਰਿਆਈਆਵਚੈਪਰਮੁਤਦੁਗਿ॥ਕਰਮੀਅਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇਨੈਕੇਦੁਗਿ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਪਿਆ
ਈਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਿਉਜਲੋਹੇਰੁਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਸਚਭੋਜਨੁਗੁ
ਉਸਤਿਗੁਰੰਦਸਿਆ॥ਸਚੇਹੀਪਤੀਅਈਸਚਿਦਿਗਸਿਆ॥ਸਚੈਕੋਇਹਿਗਏਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਿਤੁਠੈਨਾਉਪ੍ਰੇਮਿਰਹਸਿਆ॥ਸਚੈਦੇਦੀਬਾਣਕੁਨਿਨਜਾਈਐ॥ਸੁਠੈਸੁਠੁਵਖਾਇਸੁਮਹਾਉਖੁਆਈਐ॥ਸ
ਚੈਸਬਦਿਨੀਸਦਿਠਾਕਨਪਾਈਐ॥ਸਚੁਸੁਢੈਬੁਝਿਵਖਾਇਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧॥
ਪਤਿਰਾਅਗਨਿਹਿਵੈਘਰੁਬਾਧਭੋਜਨੁਸਾਰੁਕਰਾਈ॥ਸਗਲੇਦੁਖਪਾਣੀਕਰਿਪੀਵਾਪਰਤੀਹਕਚਲਾਈ॥ਪਰ
ਤਾਰਾਜੀਅੰਬਰੁਤੋਲੀਪਿਛੈਟੀਕੁਚਕਾਈ॥ਏਵਰੁਵਪਾਮਾਵਾਨਾਹੀਸਰਸੈਨਬਿਚਲਾਈ॥ਏਤਾਤਵਹੈਵੈਮਨ
ਅੰਦਰਿਕਰੀਭੈਅਖਿਕਰਾਈ॥ਜੇਵਰੁਸਾਹਿਬੁਤੇਵਰੁਦਤੀਦੇਦੇਕਰੇਰਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਉਪਰਿਸ
ਚਿਨਾਮਵਡਿਆਈ॥੧॥੧੨:੩॥ਆਖਣੁਆਖਿਨਰਜਿਆਸੁੰਦ੍ਰਿਨਰਜੇਕੀਨੀ॥ਅਖੀਦੋਖਿਨਰਜੀਅਗੁਣਗਾਹਕ
ਈਕਵੰਨੀ॥ਗੁਪਿਆਰੁਖਨਉਤਰੈਗਲੀਕੁਖਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਕੁਖਾਤਾਰਜੈਜਗੁਦਕਹਿਗੁਈਸਮਾਈ॥
੨॥ਪਉੜੀ॥ਵਿਦੁਸਚੇਸਰੁਕੁੰਕਮਾਈਐ॥ਵਿਦੁਸਚੇਕੁੰਕਮਾਈਐ॥ਵਿਦੁਸਚੇਤਨੁਛਰੁਛਰੁ
ਰਲਾਈਐ॥ਵਿਦੁਸਚੇਸਰੁਕੁਖਜਿਪੈਝੈਪਾਈਐ॥ਵਿਦੁਸਚੇਦਰਬਾਰੁਕੁੰਨਪਾਈਐ॥ਕੁੰਨੈਲਾਲਚਿਲੀ
ਮਹਲੁਖੁਆਈਐ॥ਸਰੁਜਗੁਠਾਰਿਠਠਗਿਆਈਐਜਾਈਐ॥ਤਨਮਹਿਤਿਸਨਾਅਗਿਸਬਦਿਬੁਝਾਈਐ॥੧੯
॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਸੰਤੋਖੁਰੁਖੁਪਰਮੁਛੁਲੁਛਲਾਗਿਆਨੁ॥ਰਸਿਰਸਿਆਹਰਿਆਸਦਾਪਕੈਕਰੰਮਪਿਆਨੀ॥
ਪਤਿਕੇਸਾਦਖਾਵਲਤੈਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁ॥੧॥੧੨:੧॥ਸੁਣਿਨੇਕਾਬਿਰਖੁਪਤਿਪਰਵਾਲਾਛੁਲਨਦੇਹਰਿ
ਲਾਲਾ॥ਤਿਤੁਛਲਰਤਨਲਗਹਿਮੁਖਰੁਖਾਤਿਹਿਰਦੈਰਿਦੈਨਿਹਾਲਾ॥ਨਾਨਕਕਹਾਹੁਹੈਵੈਮੁਖਮਸਤਕਿਲਿ
ਖਿਅਹੋਵੈਲੋਖੁ॥ਅਠਿਸਠਿਤੀਰਕਗੁਰਕੀਚਰਦੀਪੁਜੈਸਦਾਵੈਸੇਖੁ॥ਤੰਸੁਹੇਤੁਲਿਕੁਕੇਪੁਚਾਰੇਨਦੀਆਅਠੀ॥
ਪਵਹਿਦਧਹਿਨਾਨਕਾਤਰੀਐਕਰਮੀਲਾਗੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਜੀਵਦਿਆਮਹੁਸਾਰਿਨਪਛੈਤਾਈਐ॥ਸੁਠਾਈ
ਹੁਸੰਸਾਹਕਿਨਿਸਮਝਾਈਐ॥ਸਚਿਨਪਰੋਪਿਆਹੁਪੈਪੈਪਾਈਐ॥ਕਾਲੁਬੁਰਾਖੈਕਾਲੁਸਿਰਿਦੁਨੀਆਈਐ॥
ਹੁਕਮੀਸਿਰਜੰਦਗੁਮਾਰੇਦਾਈਐ॥ਆਪੇਦੋਇਪਿਆਹੁਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ਮੁਹਤੁਨਚਸਾਵਿਲੀਮੁਰਗੀਐਪਾਈਐ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਸਾਚਿਸਮਾਈਐ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਤੁਮੀਤੁਮਾਦਿਸੁਅਕੁਸਤੁਰਾਨਿਮਛਲਾ॥ਮਨਮੁਖਦਸ
ਹਿਤੰਸੁਨਿਸਤੰਚਿਤੰਨਾਵਹੀ॥ਨਾਨਕਕਹੀਐਕਿਸੁਛਨਿਕਰਮਾਥਾਤੋਗੇ॥੧॥੧੨:੧॥ਮਾਤਿਪਖੇਰੁਕਿਰਤੁ
ਸਾਬਿਕਬਉਤਅਕਬਨੀਚ॥ਕਬਚੰਦਨਿਕਬਅਕਿਡਲਿਕਬਉਚੀਪ੍ਰੀਤੀ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮਚਲਾਈਐਸਾਹਿਬੁ
ਲਾਗੀਗੀਤੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਕੇਤੇਕਹਹਿਵਖਾਣਕਹਿਕਹਿਜਾਵਣਾ॥ਵੇਦਕਹਹਿਵਖਿਆਣਅੰਤਪਾਵਣਾ॥

ਪਹਿਲੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਮੇਰਾ ਪਾਦ ਟਾਂਕਾ।

ਖਾਟੁਰਸਨਕੈਭੇਖਕਿਸੈਸਚਿਸਮਾਵਣਾਸਚਪੁਰਖਅਲਖੁਸਬਦਿਸੁਹਵਣਾਮਨਿਨਾਉਥਿਸੰਖਰਗਹ
ਪਾਵਣਾਸਚਪੁਰਖੁਹੁਦੇਨਿਵਾਣਾਖਾਲਕਕਉਅਦੇਸੁਚਾਢੀਗਾਵਣਾਨਾਨਕਹੁਗੁਗਾਏਕੁ
ਮੰਨਿਵਸਾਵਣਾ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੨॥ਮੰਤ੍ਰੀਹੋਇਅਨੁਹਿਅਨਗੀਲਗੈਜਾਇਆਪਦੁਬੀਆਪਦੈਦੇਕੁ
ਚਾਆਪੇਲਾਇਆਪੁਕਮੁਪਾਇਆਪੁਰਿਖਸਮਕਾਅਤੀਪੁਕਾਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਿਉਮਨਮੁਖਅਕੈਰੁਥੈਯੋਕੁ
ਨਿਆਇਆਦੁਹਸਿਰਿਆਆਪੇਖਸਮੁਦੇਖੈਕਰਿਵਿਉਪਾਇਆਨਾਨਕਏਵੈਜਾਈਐਸਕੁਕਿਛੁਤਿਸਹਿਰਜਾ
ਇਆ॥੧॥ਮ:੨॥ਨਾਨਕਪਰਖੈਆਪਕਉਤਪਾਰਖੁਜਾਣਾਹੋਗੁਦਾਹੁਦੇਵੈਥੁਥੈਤਵੈਦੁਸੁਜਾਣਾਵਾਟਨਕਰਈਮ
ਮਲਾਜਾਣੈਸਿਹਮਾਣਾਮੁਲਜਾਣਗਲਾਕਰੇਹਦਿਲਾਏਹਾਣਾਭਖਿਨਚਲਈਸਚਿਰੈਸੋਵਿਸਦੁਪਰਵਾ
ਣਾਸਹਸੀਏਅਗਾਸਕਉਕਿਉਪਰਚੈਬਾਣਾਅਗੈਓਤੁਅਗੈਮੁਹੈਵਾਏਦੁਜਾਣਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਨਾਨੀਪੁ
ਰਖਪਿਆਰੁਪ੍ਰੇਮਸੀਗਾਰੀਆਕਰਨਿਕਗਤੀਦਿਨੁਰਾਤਿਨਰਤਨੀਵਾਰੀਆਮਹਲਾਮੰਝਿਨਿਵਾਸੁਸਬਦਿਸਾ
ਦਾਰੀਆਸਚਕਰਨਿਅਰਦਸਿਸੇਵੇਚਾਰੀਆਸੋਹਨਿਖਸਮੈਯਸਿਤੁਕਮਿਸਿਧਾਰੀਆਸਖੀਕਹਨਿਅ
ਰਦਸਿਸਨਪੁਪਿਆਰੀਆਬਿਨੁਨਾਵੈਧਿਗੁਵਾਸੁਛਿਟੁਸੁਜੀਵਿਆਸਬਾਦਿਸਦਾਰੀਆਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੀਪੀਵਿ
ਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਮਾਰੂਮੀਨਿਨਤ੍ਰਿਪਾਤਿਆਅਗੀਲਹੈਨਕੁਖਾਗਜਾਗਜੈਨਤ੍ਰਿਪਾਤਿਆਸਾਇਰਗਰੇਕਿ
ਸੁਕਾਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਕੀਕੋਤੀਪੁਛਾਪੁਛਾ॥੧॥ਮ:੨॥ਨਿਹਠਲੰਤਸਿਜਨਮਾਸਿਜਾਵਤਥੁਮਨਾਬਿੰਦੁ
ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸਿਹਰਪਰਸਾਦੀਤਹਤਿਕੋਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਖੁਏਕੁਨਾਨਕਬੀਚਰਿਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਏ
ਜਿਨਿਕਲਿਰਖੀਧਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਖਸਮੈਕੈਦਰਬਾਰਿਚਾਢੀਵਸਿਆਸਚਾਖਸਮੁਕਲਾਇਕਾਖਸ
ਵਿਸਿਆਖਸਮਪੁਰਾਪਾਇਮਨਹੁਗਸਿਆਦੁਸਮਨਕਰੋਮਾਰਿਸਜਨਸਰਸਿਆਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵ
ਨਿਸਚਾਮਾਰਗੁਰਸਿਆਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਰਿਕਾਲੁਵਿਧਉਸਿਆਚਾਢੀਕਬੈਅਕਥੁਸਬਾਦਿਸਦਾਰਿਆਨਾ
ਨਕਗੁਣਗਹਿਰਸਿਹਰਿਜੀਉਮਿਲੇਪਿਆਰਿਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਖਤਿਉਜੀਮੇਖਤੇਕਰਨਿਤਖਤਿਆਵ
ਚਿਪਾਹਿਯੋਤੇਮੁਲਿਨਉਤਹਹਿਜੇਸਉਧੋਵਣਪਾਹਿਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸੀਅਹਿਨਾਹਿਤਪਾਹੀਪਾਹਿ॥੧॥ਮ:੧॥
ਨਾਨਕਬੋਲਦੁਖਲਾਦੁਖਛਡਿਮੰਗੀਅਹਿਸੁਖਾਸੁਖੁਦੁਖੁਦੁਇਦਰਿਕਪੜੇਪਹਿਰਹਿਜਾਇਮਨੁਖਾਜੀਬੈਬੋਲਦੁ
ਹਾਰੀਐਤਿਬੈਚੰਗੀਚੁਪਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਚਰੇਕੁੰਡਾਦੇਖਿਅੰਦਰਿਭਾਲਿਆਸਚੈਪੁਰਖਮਲਖਿਸਿਰਜਿਨਿਹਾਲਿ
ਆਉਏਤ੍ਰਿਕੁਲੇਗੁਰੁਗਿਵੇਖਾਲਿਆਸਾਤਿਗੁਰਸਚੇਵਾਹੁਸਚੁਸਮਾਲਿਆਪਾਇਆਰਤਪੁਰਾਹੁਦੀਵਾਬ
ਲਿਆਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਰਿਸੁਖੀਵਲਿਆਨਿਰੁਭਿਆਰੁਲਗਿਗਰਬਿਸਿਗਾਲਿਆਨਾਵਤੁਕੁਲਾਜਗਾਛਿ
ਬੋਲਾਲਿਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮ:੨॥ਕੈਵਿਠਿਜਮੈਕੈਮਰੈਭੀਉਮਨਮਹਿਹੋਇਆਨਾਨਕਕੈਵਿਠਿਜੇਮਰੈਸਹਿਲਾਅਇ
ਆਸੋਇਆ॥੧॥ਮ:੨॥ਕੈਵਿਦੁਜੀਵੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਖੁਸੀਆਖੁਸੀਕਮਾਇਆਨਾਨਕਕੈਵਿਦੁਜੇਮਰੈਮੁਹਿਕਲੈਉਠਿਜਾਇ॥੨॥

ਏਸਰ

॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੋਂ ਇਦਇਆਲੁਤਸਰਪਾਪੁਗੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੋਂ ਇਦਇਆਲੁਤਕਬਹੁੰ ਧੁਰੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੋਂ ਇਦਇ
ਆਲੁਤਾਦੁਖੁਨਜਾਣੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੋਂ ਇਦਇਆਲੁਤਹਰਿਗੁਮਾਣੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੋਂ ਇਦਇਆਲੁਤਾਜਸਕਾਰੁਕੇਰਾ
॥ ਸਤਿਗੁਰੋਂ ਇਦਇਆਲੁਤਾਸਦੀਸੁਖੁਦੇਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੋਂ ਇਦਇਆਲੁਤਾਨਵਨਿਧਿਪਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੋਂ ਇਦ
ਇਆਲੁਤਾਸਚਿਸਮਾਈਐ॥ ੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧॥ ਸਿਰੁਖੇਤਾਇਪੀਅਹਿਮਲਵਾਣੀਜੂਠਾਮੀਗੀਮੀਗੀਖਾਤੀ॥ ਠੋਲਿ
ਦੀਤਤਮੁਹਿਲੈਨਿਭਨ੍ਯਾਸਾਪਾਣੀਦੇਖਿਸੰਗਾਤੀ॥ ਭੇਡਾਵੰਗੀਸਿਰੁਖੇਤਾਇਨਿਰਗੀਮਨਿਹਬਸੁਆਤੀ॥ ਮਾਊਪੀਉਕਿਰਤਗਵਾ
ਇਨਟਬਰੇਵਨਿਧਾਤੀ॥ ਓਨਾਪਿੰਡੁਨਪਤਲਿਕਿਰਿਆਨਦੀਵਾਮੁਏਕਿਥਾਉਪਾਤੀ॥ ਅਠਸਤਿਤੀਰਥਦੇਨਿਨਦੋਈਥੁਮ
ਣਅੰਨੁਨਖਾਤੀ॥ ਸਦਕੁਰੀਲਗਤਹਿਦਿਨੁਰਤੀਮਥੋਟਿਕੇਨਾਤੀ॥ ਝੁੰਡੀਪਾਇਬਧਨਿਨਿਤਮਰਣੈਦੜਿਦੀਬਾਣਿਨਜਾਤੀ
॥ ਲਕੀਕਾਸੇਤਬੀਛੁਮਣਅਗੋਪਛਿਜਾਤੀ॥ ਨਾਓਇਜੋਗੀਨਾਓਇਨੰਗਮਨਾਓਇਕਾਜੀਮੁਲਾ॥ ਦਯਾਦਿਗੇਏਠਿ
ਗਹਿਵਿਗੁਤੇਠਿਟਾਵਤੈਗਲਾਜੀਅਮਾਰਿਜੀਵਾਏਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋਈਰਖੈ॥ ਦਾਨੁਤੈਇਸਨਾਨੁਦੰਜੇਭਸੁਪਈਸਿ
ਰਖੁਖੈ॥ ਪਾਣੀਵਿਚਤੁਰਤਨਉਪਨੇਮੇਰੁਕੀਅਮਾਪਾਣੀ॥ ਅਠਸਤਿਤੀਰਥਦੇਵੀਥਾਪੇਪੁਰਬੀਲਗੈਬਾਣੀ॥ ਨਾਇਨਿਦਾ
ਜਾਨਤੈਪੁਜਾਨਾਵਨਿਸਦਾਸੁਜਾਣੀ॥ ਮੁਇਅਜੀਵਦਿਆਗਤਿਹੋਵੈਜਾਸਿਰਿਪਾਈਐਪਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਸਿਰਖੁਖੈਸੈਤਾਨੀ
ਏਨਾਗਲਨਭਾਣੀ॥ ਦੁਰੈਹੋਇਐਹੋਇਬਿਲਾਵਲੁਜੀਅਜੁਗਤਿਸਮਾਣੀ॥ ਦੁਰੈਅੰਨੁਕਮਾਦੁਕਪਾਤਸਰਸੈਪਕਦਹੋਵੈ
॥ ਦੁਰੈਪਾਹੁਚਹਿਨਿਤਿਸੁਰਹੀਸਾਧਨਦੀਵਿਲੋਵੈ॥ ਗਤਿਤੁਪਿਓਮੇਜਗਸਦਪੁਜਾਪਾਇਐਕਾਰਜੁਸੇਤਾ॥ ਗੁਰੁਸਮੁੰਦੁ
ਨਦੀਅਸਕਿਸਿਖੀਨਾਤੈਜਿਤੁਵਡਿਭਾਈ॥ ਨਾਨਕਜੇਸਿਰਖੁਥੇਨਾਵਨਿਨਾਤੀਤਾਸਤਿਠਟੇਸਿਰਿਛਾਈ॥ ੧॥ ਮ: ੨॥ ਅ
ਗੀਪਾਲਾਕਿਕੇਸੁਰਜਿਕੇਤੀਰਾਤੀ॥ ਚੰਦਅਨੇਗਾਕਿਕੇਪਉਣਪਾਣੀਕਿਅਜਾਤੀ॥ ਧਰਤੀਚੀਜੀਕਿਕੇਜਿਸੁਵਿ
ਰਿਸਰੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਤਾਪਤਿਜਾਣੀਐਜਾਂਪਤਿਰਖੈਸੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤੁਧੁਸਚੇਸੁਖਤਨੁਸਦਾ
ਕਲਾਇਆ॥ ਤੂੰਸਚਾਦੀਬਾਣੁਹੋਰੀਆਵਣਨਾਇਆ॥ ਸਚੁਜਿਮੰਗਤਿਦਾਨੁਸਿਤੁਧੈਜੇਤਿਆ॥ ਸਚੁਤੇਰਾਫੁਰਮਾਨੁਸਬ
ਦੇਸੋਤਿਆ॥ ਮੰਨਿਐਗੀਅਨਧਿਆਨੁਧੈਤੇਪਾਇਆ॥ ਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਨੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ॥ ਤੂੰਸਚਾਦਾਤਰੁਨਿ
ਤਦੇਵਤਿਚੜ੍ਹਹਿਸਦਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਮੰਗੈਦਾਨੁਜੇਤੁਧੁਕਾਇਆ॥ ੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨॥ ਵੀਖਿਆਆਖਿਬੁਝੁ
ਇਆਸਿਛਤੀਸਚਿਸਮੇਉ॥ ਤਿਨਕਉਕਿਆਉਪਦੇਸੀਐਜਿਨਿਗੁਰੁਨਾਨਕਦੇਉ॥ ੧॥ ਮ: ੧॥ ਅਪਬੁਝਾਏਸੋਈ
ਬੁਝੈ॥ ਜਿਸੁਆਪਿਸੁਝਾਏਤਿਸੁਸਰੁਕਿਛੁਸੁਝੈ॥ ਕਹਿਕਹਿਕਥਨਾਮਾਇਆਲੁਝੈ॥ ਹੁਕਮੀਸਗਲਕਰੇਅਕਾਗਾ
ਅਪੇਜਣੈਸਰਬਥੀਚਾਗਾਅਖਰਨਾਨਕਅਖਿਓਆਪਿ॥ ਲਾਭੈਰਾਤਿਹੋਵੈਜਿਸੁਦਾਤਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤਉਛਾਛੀਵੇਕਾਰੁਕਾਰੈਲਾਇਆ॥ ਗਤਿਦਿਤੈਕੈਵਾਰਪੁਰਤੁਫੁਰਮਾਇਆ॥ ਛਾਛੀਸਚੈਮਹਿਲਿਖਸੀਮਬੁਲਾਇਆ
॥ ਸਚੀਸਿਛਤਿਸੁਲਾਹਿਕਪੜਾਪਾਇਆ॥ ਸਚਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ॥ ਗੁਰਮਤੀਖਾਧਾਰਜਿਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ
॥ ਸਭਾਛੀਕਰੈਪਸਾਉਸਬਦਵਜਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹਿਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ ੨७॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰਨਾਲਿ ੬੩

ਜੁਮਲਾਰਾਗਮਾਭਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੫੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੩੬॥ ਬਾਰਮਾਭਾ ੧॥ ਰੈਨਿਨਿਨਾ ੧॥ ਵਾਰੁ ੧॥ ੬੩॥

੧ ਓਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਿ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ॥ ॥ ਕਉ ਮੁਚੁ ਰਾਗ ਵਡਾ ਤੇਲਾ ॥ ਮਨਮਤਿ ਤਉ
ਲੀਥੈ ਲੈਥੈ ਲਾ ॥ ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਚਲੀ ਐਸੀ ਐਭਾਗੁ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੧॥ ਕੈ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਲੀਘ ਸਧਾ ਗਿ ॥ ਕੈ ਭਉ
ਰਾਖਿਆ ਕਾਇਸਦਾਰਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੈ ਤਨਿ ਅਗਨਿ ਕੁਥੈ ਭੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕੈ ਭਉ ਘਟੀ ਐਸ ਬਾਦਿ ਸਦਾ ਗਿ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਪਾ
ੜਤਿ ਕਚੁ ਨਿਕਚਾ ॥ ਅੰਧਾ ਸਚ ਅੰਧੀ ਸਟਾ ॥ ੨॥ ਬੁਧੀ ਬਾਜੀ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਸਹਸਿ ਸਿਆਣਪ ਪਵੈ ਨਤਾਉ ॥ ਨਾ
ਨਕਮਨ ਮੁਖਿ ਬੋਲਣੁ ਵਾਉ ॥ ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥ ੩॥ ੧॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਨਰਿ ਘਰੁ ਘਰਿ ਰਹੁ
ਰਿਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿ ਤੁਰਿ ਰਹੁ ਪਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥
੧॥ ਨਰੀ ਐ ਜੇ ਰਹੁ ਹੋਵੈ ਹੋਗੁ ॥ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹੁ ਰਲਾ ਮਨ ਕਾ ਸੋਗੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਜੀ ਉਮਰੈ ਨਰੁ ਬੈਤਹੈ ॥ ਨਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕ
ਅਸੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਤੁਕ ਮੇਆ ਵੈਰੁ ਕ ਮੇਜਾਇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਤੁਕ ਮਿਸਮਾਇ ॥ ੨॥ ਹੀ ਸੁਹੇਤੁ ਆਸਾ ਅਸਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ
ਵਿਚਿ ਭੁਖ ਬੁਤੁ ਤੈਸਾਨੁ ॥ ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਅਧਾਰੁ ॥ ਵਿਦੁ ਖਾਧੇ ਮਹਿ ਹੋਤਿ ਗਵਾਰੁ ॥ ੩॥ ਜਿ ਸਕੈ ਕੋਇ ਕੋ
ਈ ਕੋਇ ਕੋਇ ॥ ਸਕੁ ਕੋਤੇਰਾ ਤੁ ਸਕਨਾ ਕਾਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਜੀ ਅਜੰਤ ਪਨੁ ਮਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੪
॥ ੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਆਤਮਾ ਤਿਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖਾ ॥ ਸਤੁ ਭਾਣੀ ਕਰਿ ਏਹੁ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ੧॥ ਕਤਲਾ ਚੈ ਕਿ
ਛੁ ਕਤਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਮ ਸਰਤਿ ਦੁਇ ਸਸੁਰ ਬਣੇ ॥ ਕਰਣੀ ਕਮ
ਇਕ ਰਿਮਨ ਲਏ ॥ ੨॥ ਸਾਹਾ ਸੰਜੋਗੁ ਵੀ ਆਹੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਕਤਨਾ ਨ ਕਜੋਗੁ ॥ ੩॥
੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ ਚੰਚਲ ਚਪਲੁ ਬੁਧ ਕਾ ਖੇਲੁ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵ
ਦੁਆਹੁ ॥ ਬੁਝੇ ਗੇਅਨੀ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੧॥ ਕਥਤਾ ਬਕਾਸੁ ਨ ਤਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੁਗਿਆਨੀ ਹੋਈ ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਹੀ ਮਾਟੀ ਬੋਲੈ ਪਉਣੁ ॥ ਬੁਝੇ ਗੇਅਨੀ ਮੁਆਤੈ ਕਉਣੁ ॥ ਮੁਈ ਸੁਰਤਿ ਬਾਦੁ ਅਤੰਕਾ ॥ ਓਤਨ ਮੁਆਜੇ
ਦੇਖਣੁ ਹਾਰਾ ॥ ੨॥ ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਤਟੀ ਰਬ ਜਾਨੀ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਪਟੀ ਮਾਹੀ ॥ ਪਾੜੀ ਪਾੜੀ ਪੀੜਿ ਤੁਵਾਰੁ ਵਖਾਇ
॥ ਗੀਤ ਰਿਹੋਈ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ੩॥ ਓਤਨ ਮੁਆਜੇ ਗੀਤੁ ਏਈ ਬਲਾਇ ॥ ਓਤਨ ਮੁਆਜੇ ਗੀਤੁ ਆਸਮਾਇ ॥ ਕਤਨਾ ਨ

ਗੁਰਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਖਾਇਆਮਰਤਾਜਾਤਾਨਦਰਿਨਅਭਿਆਸਾ॥੪॥ ॥ਗਉੜੀਦਖਣੀਮਹਲਾ१॥ ਸੁਟਿਸੁਟਿਬੁਝੈ
ਮਾਨੈਨਾਉਤਾਕੈਸਦਬਾਲਿਹਾਰੈਜਾਉਆਪਿਕੁਲਾਏਠਉਰਨਰਾਉ॥ਤੂੰਸਮਝਾਵਹਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੧॥ਨਾਮੁਮਿਲੈਚਲੈ
ਨਾਲਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਾਪੀਸਕਕਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੇਤੀਵਣਜੁਨਾਵੈਕੀਓਟਾਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਜਕੀਪੋਟਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧਜੀਅਮਰਿ
ਝੋਟਿ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੈਮਨਿਖੋਟਿ॥੨॥ਸਾਚੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਸੀਖਾਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚੁਪਰੀਖਾ॥ਜਲਪੁਰਾਇਨੋਰਸਕਮਲ
ਪਰੀਖਾ॥ਸਬਦਿਹੋਤੇਮੀਠੇਰਸਈਖਾ॥੩॥ਤੁਕੀਮਸੰਜੋਗੀਗੰਨਿਦਸਦੁਆਗਾਪਿਚਵਸਹਿਮਿਲਿਜੋਤਿਅਪਾਗਾਅਪਿਤੁਲੈਆਪੇਵ
ਵਜਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਦਾਰਵਾਰਾ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ१॥ ਜਾਤੋਜਾਇਕਤਾਤੇਆਵੈ॥ਕਤਉਪਜੈਕਤਜਾਇ
ਸਮਾਵੈ॥ਕਿਉਬਾਧਿਓਕਿਉਮੁਕਤੀਪਾਵੈ॥ਕਿਉਆਬਿਨਾਸੀਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਨਾਮੁਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ਨਹਰ
ਨਾਮੁਨਹਰਨਿਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਆਵੈਸਹਜੇਜਾਇ॥ਮਨਤੇਉਪਜੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤੇ
ਬੰਧੁਨਪਾਇ॥ਸਬਦੁਵੀਚਰਿਛੁਟੈਹਰਿਨਾਇ॥੨॥ਤਰਵਰਪੰਖੀਬਹੁਨਿਸਿਬਾਸੁ॥ਸੁਖਦੁਖੀਆਮਨਿਮੇਤਵਿਦਾਸੁ॥ਸਾ
ਬਿਬਾਗਤਕਹਿਅਗਾਸੁ॥ਦਹਦਿਸਿਪਾਵਤਿਕਰਮਲਿਖਿਆਸੁ॥੩॥ਨਾਮਸੰਜੋਗੀਗੋਇਲਿਬਾਟਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧ
ਟੈਬਿਬੁਮਾਟੁ॥ਬਿਨੁਦਖਹੁਸੁਨੇਘਰੁਟਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਖੋਲੇਬਜਰਕਪਾਟਾ॥੪॥ਸਾਧੁਮਿਲੈਪੁਰਬਿਸੰਜੋਗੁ॥
ਸਚਿਰਸੇਪੁਰੇਹਰਿਲੇਗਾਮਨੁਤਨੁਦੈਲੈਸਹਜਿਸੁਕਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥੫॥ ੬॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੧ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਹਿਚੀਤੁ॥ਝੂਠਵਿਕਾਰਜਾਗੈਤਿਚੀਤੁ॥ਪੁੰਜੀਪਾਪਲੋਕੁਕੀਕੀਤੁ॥ਤਹੁਤਰੀ
ਮਨਿਨਾਮੁਸੁਚੀਤੁ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਚੇਮੈਤੇਰੀਟੇਕਾ॥ਉਪਾਪੀਤੁਨਿਰਮਲੁਏਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿਪਾਣੀਬੋਲੈ
ਕੜਵਾਉ॥ਜਿਹਵਾਇਦੀਏਕੁਸੁਆਉ॥ਦਿਸਟਿਵਿਕਾਰੀਨਾਹੀਰਉਰਾਉ॥ਆਪੁਮਾਰੇਤਾਪਾਏਨਾਉ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰੈ
ਠਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਇ॥ਬਿਨੁਮੁਏਕਿਉਪੁਰਾਹੋਇ॥ਪਰਪੰਚਿਵਿਸਾਖਰਹਿਅਮਨੁਦੋਇ॥ਬਿਨੁਨਾਰਾਇਣੁਕਰੇਸੁ
ਹੋਇ॥੩॥ਬੋਹਿਬਿਚੜਏਜਾਵੈਵਾਰਾ॥ਠਕੇਬੋਹਿਬਰਗਹਮਾਗਾ॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਪੰਨੁਗੁਰਦੁਆਰਾ॥ਨਾਨਕਰਹਿ
ਘਰਿਏਕੰਕਾਰੁ॥੪॥ ੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧॥ ੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧॥ ਉਲਟਿਓਕਮਲੁਬ੍ਰਹਮਬੀ
ਰਾਗਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਿਗਗਨਿਦਸਦੁਆਰਿ॥ਤ੍ਰਿਭਵਲੁਬੇਧਿਆਆਪਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਕਰਮੁਨਕੀਜੈ॥ਮਨਿਮਾਨਿ
ਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿਮਕਦਿਮਨੁਮਾਨਿਅਗਾਅਪਿਮੁਆਮਨੁਤੇਜਾਨਿਆ॥ਨਜਰਿਕਈਘਰੁ
ਘਰਤੇਜਾਨਿਆ॥੨॥ਜਤੁਸਤੁਤੀਰਬੁਖਜਨੁਨਾਮਾ॥ਅਪਿਕਬਿਬਾਰੁਕਰਉਕਿਸੁਕਾ॥ਨਾਨਕਰਾਇਣਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥੩॥ਆ
ਨਮਨਉਤਉਪਰਘਰਜਾਉ॥ਕਿਸੁਜਾਚਉਨਾਹੀਕੋਥਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਉ॥੪॥ ੫॥ ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਮਰਣੁਦਿਖਾਏ॥ਮਰਣਹਰਣੁਸੁਅੰਤਰਿਭਾਏ॥ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਗਗਨਪੁਰਪਾਏ॥੧॥
ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਏਨਹੀਰਹਣਾ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਰਹਣੁਹਰਿਸਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਦੁਬਿਧਾਰੁ
ਗੋ॥ਕਮਲੁਬਿਗਾਸਿਮਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭਲਾਗੋ॥ਸੀਵਤੁਮੈਮਹਾਰਸੁਆਗੋ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸਚਸੰਜੀਮਸੁਚਾਗੁਰ

ਕੀਪਉਤੀਉਚੇਉਚਾਕਰੀਮਮਿਲੈਨਮਕਾਰਉਚਾ॥੩॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਿਲਿਅੰਕਿਸਮਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪ
ਹੁਮਤਲੁਦਿਖਾਇਆਨਾਨਕਉਸੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਆ॥੪॥੯॥ਗਉਤੀਮਹਲਾ੧ਕਿਰਤਪਇ
ਆਨਹਿਮੈਟੈਕੋਇ॥ਕਿਆਜਾਣਾਕਿਆਆਗੈਤੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਰਾਣਾਸੋਈਹੁਆਅਵਹੁਨਕਰਣੈਵਾਲਾਦੁਆ॥
੧॥ਨਜਾਣਾਕਰਮਕੇਵਡਤੇਰੀਰਾਤੀ॥ਕਰਮੁਪਰਮੁਤੇਰੇਨਾਮਕੀਜਾਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਏਵਰੁਦਾਤਾਵੇਵਲਤੁ॥
ਤੋਟਿਨਾਹੀਤੁਪੁਰਗਾਤਿਭੰਗਾ॥ਕੀਆਗਰਬੁਨਆਵੈਰਾਸੀ॥ਜੀਉਪਿਰੁਸਭਤੇਰੈਪਾਸੀ॥੨॥ਤੂੰਮਾਰਿਨੀਵਾਲਹਿਬਖ
ਸਿਮਿਲਾਇ॥ਜੀਉਭਾਵੀਤਿਉਨਾਜੁਪਾਇ॥ਤੂੰਦਨਾਬੀਨਾਸਾਚਾਸਿਰਿਮੈਰੈ॥ਗੁਰਮਤਿਦੋਇਭਰੇਸੈਤੇਰੈ॥੩॥ਤਨਮ
ਹਿਮੈਲੁਨਾਹੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਤੇਰਾਤਾਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਹੁਣਾਕੁਗਤਿਸਰ
ਣਾਈ॥੪॥੧੦॥ਗਉਤੀਮਹਲਾ੧॥ਜਿਨਿਅਕਥੁਕਹਾਇਆਅਪਿਓਪੀਆਇਆਅਨਭੈਵਿਸੇ
ਨਾਮਸਮਾਇਆ॥੧॥ਕਿਆਧਰੀਐਡਰੁਰਹਿਸਮਾਨਾ॥ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਨਰਾਮੁ
ਰਿਦੈਰਡਿਰਾਸੀ॥ਸੁਹਜਿਸੁਰਾਇਮਿਲੇਸਾਬਾਸੀ॥੨॥ਜਾਹਿਸਦਰੈਸਾਂਝਾਬਿਆਲਾ॥ਇਤਉਤਮਨਮੁਖਿਬਾਧੇਕਾਲਾ॥
੩॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਮੁਰਿਦੈਸੇਪੁਰੇ॥ਨਾਨਕਰਾਮਮਿਲੇਕੁਮਦੁਰੇ॥੪॥੧੧॥ਗਉਤੀਮਹਲਾ੧॥
ਜਨਮਮਰੈਗੁਣਹਿਤਕਾਰਾ॥ਚਰੇਬੇਦਕਥਹਿਅਕਾਰਾ॥ਤੀਨਿਅਵਸਥਾਕਹਿਵਖਿਆਨੁ॥ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ
ਸਤਿਗੁਰਤੇਰੇਜਾਨੁ॥੧॥ਰਾਮਗਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤਰਣਾ॥ਬਾਹੁਕਿਨਨਮੁਨੋਹੈਇਤੈਸਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰ
ਪਦਰਥਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਪੀਡਿਤਮੁਖਿਸੋਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਅਰਥੁਬੀਚਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ਮੁਕਤਿਪ
ਦਾਰਥੁਗੁਗਤਿਹਰਿਪਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਹਰਿਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿ
ਮੁਕਤਿਅਨੰਦੁ॥ਗੁਰਮਤਿਪਾਏਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੩॥ਜਿਨਿਪਾਇਆਗੁਰਿਦੋਖਿਦਿਖਾਇਆ॥ਮਾਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੁਬੁਝਾਇਆ
॥ਦੀਨਾਨਾਥਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਰਾਤਾ॥੪॥੧੨॥

ਗਉਤੀਚੋਤੀਮਹਲਾ੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਆਹੈਸੁਖਾਲੀਬਾਜੀ॥ਇਹਸੀਸੋਗੇ॥ਲਬੁਲੋਭੁਮੁਦੁਕੁਕੁਮਾਵਹਿਬਹੁਤੁਉਠਾਵਹਿਕੁਰੇ॥ਤੂੰਕਾ
ਇਆਐਹੁਲਦੀਦੇਖੀ॥ਜੀਉਧਰਉਪਰਛਾਗੇ॥੧॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਿਖਹਮਾਰੀ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਤਾਰਹਸੀਮੇਰੇਜੀਅਵੇਬਤ
ਕਿਨਆਵੈਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਤੁਪੁਆਖਾਐਰੀਕਾਇਆਤੂੰਸੁਣਿਸਿਖਹਮਾਰੀ॥ਨਿੰਦਾਚਿੰਦਾਕਰਹਿਪਰਾਈ
ਸੁਠੀਲਾਇਤਬਾਰੀ॥ਵਿਲਿਪਰਾਈਜੋਹਹਿਜੀਅਵੇਕਰਹਿਚੋਰੀਬੁਰਿਆਰੀ॥ਸੁਰਲਿਆਤੁਪਿਛੈਰਹੀਅਹਿਛੁਟਕਿ
ਹੋਈਅਹਿਨਾਰੀ॥੨॥ਤੂੰਕਾਇਆਹੀਅਹਿਸੁਪਨਤਰਿਤੁਪੁਕਿਆਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ਕਰਿਚੋਰੀਮੈਜਾਕਿਛੁਲੀਅਤਾ
ਮਨਿਭਲਾਰਾਇਆ॥ਹਲਤਿਨਸੋਭਾਪਲਤਿਨਦੋਈਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਹਉਖਰੀਦੁਹੋਈਹੋਈ॥ਬਾਬਾ

ਚੇਤੀ

ਨਾਨਕਮੇਰੀਬਾਤਪਛੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜੀਤੁਰਕੀਸੁਇਨਾਰੁਪਾਕਪੜਕੋਰੇਰਾਗਾ॥ਕਿਸਹੀਨਾਲਿਨਚਲੈਨਾਨਕਸੁਇਨ
ਕਿਪਏਗਵਾਰਾ॥ਕੁਜਾਮੇਵਾਮੈਸਕੁਕਿਛੁਰਾਖਿਆਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥੪॥ਦੇਵੇਨੀਵਦਿਵਾਲਉਸਾਹੀਰਸਮੰਦ
ਰਿਕੀਢੇਰੀ॥ਸੰਚੇਸੀਚਿਨਦੇਈਕਿਸਹੀਅੰਧਨਾਏਸਭਮੇਰੀ॥ਸੋਇਨਲੰਕਾਸੋਇਨਮਾਫੀਸਪੈਕਿਸੈਨਕੇਰੀ॥੫॥
ਸੁਣਿਮੁਖਮੰਨਅਜਣਾ॥ਹੋਗੁਤਿਸੈਕਾਭਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹੁਮਾਰਾਠਾਕੁਰਕਾਰਾਮਾਤਿਸਕੇਵਣਜਾਗੇ॥ਜੀਉ
ਪਿੰਨੁ ਸਕੁਰਾਸਿਤਿਸੈਕੀਮਾਰਿਆਪੇਜੀਵਾਲੇ॥੬॥੧॥੧੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧॥ ਅਵਰਿਪਚਿਤਮਏਕਜਨ
॥ਕਿਉਰਾਖਉਘਰਬਾਰਮਨਾਮਾਰਹਿਲੁਟਹਿਨੀਤ ਨੀਤਕਿਸੁਅਗੈਰਗੀਪੁਕਾਰਜਨਾ॥੧॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਾਉਚਹੁਮਨਾ॥
ਆਗੈਜਮਦਲੁਬਿਖਮੁਘਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਸਾਰਿਮੋਢੇਲੀਰਾਖੈਦੁਮਾਰਾਤਿਰਿਬੈਠੀਸਾਪਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੇਲਕਰੇਨਿਤਕਾਮ
ਇਅਵਰੁਲੁਟੇਨਿਸੁਪਚਿਜਨਾ॥੨॥ਢਾਹਿਮੋਢੇਲੀਲੁਟਿਆਦੇਤੁਰਾਸਾਪਨਪਕੜੀਏਕਜਨਾ॥ਜਮਭੰਡਗਲਿਸੰਗਲੁਪ
ਕਿਮਾਕੁਰੀਗਏਸੇਪੰਚਜਨਾ॥੩॥ਕਾਮਾਣਿਲੋਕੈਸੁਇਨਾਰੁਪਾਮਿਤਲੋਕੈਨਿਸੁਖਾਧਾਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਪਕਰੇਤਿਨਕਾ
ਰਣਿਜਾਸੀਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾਤਾ॥੪॥੨॥੧੪॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ ੧॥ਮੁੰਦਤੇਘਟਿਭੀਤਰਿਮੁੰਦਕਾਇਆ
ਕੀਜੈਖਿਬਾਤਾ॥ਪੰਚਚੇਲੇਵਸਿਰੀਜਹਿਰਾਵਲਾਇਹੁਮਨੁਕੀਜੈਭੰਡਾਤਾ॥੧॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਵਸਿਤਾ॥ਏਕੁਸਬ
ਦੁਦੁਜਾਤਿਹੁਨਾਸਤਿਕੰਦਮੁਲਿਮਨੁਲਾਵਸਿਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁੰਡੇਮੁਰਾਇਐਜੋਗੁਪਾਈਐਹਮਗੁਰਕੀਨੀਗੀਗਾਠਾ
॥ਕਿਰਵਣਤਾਰਣਾਰੁਸੁਆਮੀਏਕੁਨਚੇਤਸਿਅੰਧਾਤਾ॥੨॥ਕਰਿਪਟੰਬਗਲੀਮਨੁਲਾਵਸਿਸੀਸਾਮੁਲਿਨਜਾਵੰਸ
ਤਾ॥ਏਕੁਰੁਰਦੀਜੋਚਿਤੁਲਾਵਹਿਲਬਿਲੋਕਿਕੀਪਾਵਸਿਤਾ॥੩॥ਜਪਸਿਨਿਰੰਜਨੁਰਚਸਿਮਨਾ॥ਕਾਹੇਬੋਲਹਿਜੋ
ਗਕਿਪਦੁਘਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਕਮਲੀਤਿਸੁਇਆਣਾਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਵਿਹਾਣੀਤਾ॥ਪ੍ਰਵਵਤਿਨਾਨਕੁਨਗੀ
ਦਭੈਠਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਣੀਤਾ॥੪॥੩॥੧੫॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ ੧॥ ਅਉਖਧੁਮੰਤ੍ਰਮੁਲ
ਮਨੰਕੈਜੋਕਰਿਦਿਨੁਚਿਤੁਕੀਜੈਗੋਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਕਰਮਕੇਕਾਟਨਹਾਰਾਣੀਜੈਗੇ॥੧॥ਮਨਏਕੋਸਾਹਿਬੁਭਾ
ਈਗੀ॥ਤੇਰੇਤੀਨਿਗੁਣਸੰਸਾਰਿਸਮਾਵਹਿਅਲਖੁਨਲਖਣਜਾਈਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਕਰਖੰਨੁਮਾਇਆਤਨਿਮੀਠੀਹਮਤਉ
ਪੰਡਉਚਾਈਗੀ॥ਰਾਤਿਅਨੇਗੀਸੁਸੁਨਿਹਾਯੀਲ ਜੁਟੁਕਸਮੁਸਾਭਾਈਗੇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਕਰਹਿਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਮਿ
ਲੈਵਰਾਈਗੇ॥ਸੋਤਿਨਿਕੀਅਸੋਈਤੇਆਕਿਰਤਨਮੇਟਿਆਜਾਈਗੇ॥੩॥ਸੁਰਗਰਹੇਨਹੋਦਹਿਉਤੇਜੋਰਾਤੇਰੰਗੁਲਾ
ਈਗੀ॥ਤਿਨਕੀਪਕਿਹੋਵੈਜੋਨਾਨਕੁਤਉਮੁੜਾਕਿਛੁਪਾਈਗੇ॥੪॥੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ ੧॥ਕਤਕੀਮ
ਈਬਾਪੁਕਤਕੇਰਾਕਿਦੁਖਾਵਹੁਮਾਏ॥ਅਗਨਿਬਿਬਨਲਗੀਤਰਿਨਿਪਜੇਕਾਹੇਕੀਮਉਪਾਏ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾ
ਕਉਣਜਾਣੈਗੁਣਤੇਰਾ॥ਕਹੇਨਜਾਨੀਅਉਗਣਮੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਤੇਰੁਖਬਿਰਖਹਮਚੀਨੇਕੇਤੇਪਸੁਉਪਾਏ॥ਕੇਤੇਨਾ
ਗਕੁਲੀਮਹਿਆਏਕੇਤੇਪਖਉਰਾਏ॥੨॥ਹਟਪਟਣਬਿਜਮੰਦਰਭੰਨੈਕਰਿਚੇਰੀਘਰਿਆਵੈ॥ਅਗੁਦੇਖੈਪਿਛੁਦੇਖੈ
ਤੁਝਤੇਕਹਾਛਪਾਏ॥੩॥ਤਟਤੀਰਬਹਮਨਵਖੰਡਦੇਖੇਹਟਪਟਣਬਜਾਗਾ॥ਲੈਕੈਤਕੜੀਤੋਲੁਲਿਲਾਗਾਘਟਹੀਮਹਿ

ਦੁਨਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇਤਾਸੁੰਦੁਸਾਗਰੁਨਿਰਿਕਰਿਆਤੇਤੇਅਉਗਣਿਹਮਾਗੇਦਇਆਕਰਹੁਕਿਛੁਮਿਹਉਪਾਵੁਰੁਬ
ਦੇਪਥਰਤਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਕੀਅਨਾਅਗਨਿਬਰਾਬਰਤਪੈਰੀਤਰਿਵਗੈਕਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰਦਵਤਿਨਾਨਕੁਹੁਕਮੁਪਛਣੈਸੁਖੁ
ਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ ॥ ੬ ॥ ੫ ॥ ੧੭ ॥

ਗਉੜੀਬੈਰਗਾਇਮਹਲਾ ੧ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹੈਦਿਗਵਾਈਸੋਇਕੈਦਿਦੁਗਵਾਈਆਖਾਈ ॥ ਹਿਰੇਜੈਸਾਜਨਮੁਪੈਕਉਰੀਬਦਲੇਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁਨਜਾਨਿਆ
ਰਾਮਕਾਮੁਨੇਕਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਹਿਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਤਾਧਨੁਪਰਣੀਧਰੇਅਨਤਨਚਾਹਿਆਜਾਇ ॥ ਅਨਤਕਉਰ
ਤਨਜੇਗਏਸੇਆਏਅਨਤਗਵਾਈ ॥ ੨ ॥ ਆਪਣਲੀਆਜੇਮਿਲੈਤਾਸਕੁਕੋਰਾਗਹੁਇ ॥ ਕਰਮਾਉਪਰਿਨਿਬਕੈ
ਲਚੈਸਭੁਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕਕਰਣਾਜੇਨਿਕੀਆਸੇਈਸਰਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁਨਾਪੀਖਿਸਮਕਾਕਿਸੈਵਰਾਈਦਿਇ
ਠੀ ॥ ੧ ॥ ੧੮ ॥

ਗਉੜੀਬੈਰਗਾਇਮਹਲਾ ੧ ॥

੧ ਹਰਣੀਹੋਵਾਬਾਨਿਵਸਾਕੰਦਮੁਲਦੁਇਖਾ

ਉ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੇਰਾਸਹੁਮਿਲੈਵਾਰਿਦਾਰਿਉਜਾਉਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮੈਬਨਜਾਰਨਿਰਾਮਕੀਭੋਰਨਾਮੁਦਖਰੁਦਪਾ
ਰੁਨੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਕਿਲੋਹੋਵਾਅੰਬਦਸਾਸਹਜਿਸਬਦੁਬੀਚਗੁ ॥ ਸਹਜੇਸੁਭਾਇਮੇਰਾਸਹੁਮਿਲੈਰਸੀ
ਰੁਪਅਪਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਮਛੁਲੀਹੋਵਾਜਲਿਬਸਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਾਗਿ ॥ ਉਰਵਾਰਿਪਰਿਮੇਰਾਸਹੁਦਸੈਉਮਿਲਉਗੀਬ
ਤਪਸਾਗਿ ॥ ੩ ॥ ਨਾਗਨਿਹੋਵਾਪਰਵਸਾਸਬਦੁਵਸੈਭਉਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕਸਦਾਸੇਹਰਾਣੀਜਿਨਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ ॥
ਠੀ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥

ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਦੀਪਕੀਮਹਲਾ ੧ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈਪਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚਰੋ ॥ ਤਿਤੁਪਰਿਗਾਵੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਹੁਸਿਰਜਨਤਰੋ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ
ਗਾਵੁਤੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾ ॥ ਉਵਾਗੀਜਿਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤਨਿਤ
ਜੀਅਕੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵਦਹਾਹੁ ॥ ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਤੇਕਦਨਸੁਮਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਸੰਬਤਿ
ਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿਪਾਵੁਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸਕੀਆਜਿਉਤੇਵੈਸਾਤਿਬਾਸਿਉਮੇਲੁ ॥ ੩ ॥
ਪਰਿਪਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦਕੈਨਿਤਪਵੈਨਿ ॥ ਸਦਾਇਹਰਾਸਿਮਗੀਐਨਾਨਕਸੇਰਿਹਆਵੈਨਿ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥

ਜਉ

ਗਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮਿਲਿਐਹਰਿਮੇਲਾਹੋਈ ॥ ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਭਿਧਿਆਪੇਜਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੇਮੇਲੇ
ਸਬਦਿਪਛਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਕੈਕੁਮਕਉਜਾਈ ॥ ਕਿਰਾਚੈਸਚਗੀਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐਹਰਿਮੇਲੇ
ਵਸੈਸੁਭਾਈ ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ ॥ ਸਬਦਿਸਲਾਹੈਅੰਤਨਪਰਾਵਾਹੁ ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਬਖਸੇਬਖਸਣਹੁ ॥

੨॥ ਗੁਰੀਮਲਿਸੈਸਭਮਤਿਬੁਧਿਤੋਇ॥ ਮਨਿਨਿਰਮਲਿਦਸੈਸਚੁਸੋਇ॥ ਸਚਿਦਸਿਐਸਾਚੀਸਭਕਾਗਾਉਤਮਕਰਣੀਸਬ
 ਟਬੀਚਗਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਤੇਸਾਚੀਸੇਵਤੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈਕੋਇ॥ ਜੀਵੈਦਾਤਾਦੇਵਦੁਰਗਾਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੇ
 ਲਗੈਪਿਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ ॥ ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਏਜਨੁਕੋਇ॥ ਗੁਰਤੇਬੁਝੈਸੀਝੈਸੇ
 ਇ॥ ਗੁਰਤੇਸਹਜੁਸਾਚੁਬੀਚਗਾ॥ ਗੁਰਤੇਪਾਏਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ ੧॥ ਪੂਰੈਕਾਗਿਮਿਲੈਗੁਰਾ॥ ਸਾਚੈਸਹਜਿਸਰਿਸ
 ਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੀਮਲਿਸੈਸਨਾਮਗਾਨਿਬੁਝੈ॥ ਗੁਰਤੇਸਾਤਿਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਗੁਰਤੇਪਵਿਤਪਾਵਨ
 ਸੁਚਿਹੋਇ॥ ਗੁਰਤੇਸਬਦਿਮਿਲਾਵਤੋਇ॥ ੨॥ ਬਾਬੁਗੁਰੁਸਭਭਗੀਮਭੁਲਾਈ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹੁਤਾਤੁਖੁਪਾਈ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੁਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ ੨॥ ਰਸਮਿਸਚੈਸਚੀਪਤਿਤੋਇ॥ ੩॥ ਕਿਸਨੇਕਹੀਐਦਾਤਾਇਕੁਸੋਈ॥ ਕਿ
 ਰਪਕਰੇਸਬਦਿਮਿਲਾਵਤੋਈ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਾ॥ ੪॥ ੨॥

ਰਾਉ॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਸੁਥਾਉਸਚੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੋਇ॥ ਸਚਿਨਿਦਾਸੁਕਰੇਸਚੁਸੋਇ॥ ਸ
 ਚੀਬਣੀਚੁਗਚਾਰੇਜਪੈ॥ ਸਭਕਿਛੁਸਾਚੁਆਪੇਆਪੈ॥ ੧॥ ਕਰਮੁਤੋਵੈਸਤਸੰਗੀਮਿਲਾਏ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਬੈਸ
 ਸੁਥਾਏ॥ ੧॥ ਜਲਉਇਹਜਿਹਵਾਨੁਜੈਕਾਇ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਭੀਕਾਅਲਾਇ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਤਨੁਮਨੁਭੀਕੋਤੋਇ॥
 ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੀਆਚਲਿਆਰੇਇ॥ ੨॥ ਰਸਨਾਹਰਿਸੁਰਾਖਿਆਸਹਜਿਸੁਰਾਇ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਤੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ਸਾਚੇ
 ਰਾਤੀਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਗਾਅੰਸੂਤੁਪੀਵੈਨਿਰਮਲਪਾਗਾ॥ ੩॥ ਨਾਮਸਮਾਵੈਜੋਕੁਛੁਤੋਇ॥ ਉਪੈਕੁਛੁਤੋਇਕੈਨੇਕ
 ਏਇ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਮਨਨਾਮੁਨਿਦਾਸੁ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਕਾਂਠਾਜਿਸੁਸਬਦਪਿਆਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆ
 ਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਇਕਿਗਾਵਤਹੋਮਨਿਸਾਦੁਨਪਾਇ॥ ਹਉਮੈਵਿਚਿਗਾਵਹਿਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ ਗਾਵਹਿਗਾਵਹਿਜਿ
 ਨਨਾਮੁਪਿਆਗੁ॥ ਸਾਚੀਬਣੀਸਬਦਬੀਚਗੁ॥ ੧॥ ਗਾਵਤਹੋਜੋਸਾਤਿਗੁਰਕਾਵੈ॥ ਮਨੁਤਨੁਗਤਾਨੰਮਸੁਹਵੈ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕਿਗਾਵਹਿਇਕਿਗਾਤਿਕਰੇਹਿ॥ ਨਾਮੁਨਪਾਵਹਿਬਿਨੁਅਸਨੇ॥ ਸਾਚੀਭਗਤਿਗੁਰਸਬਦਪਿਆ
 ਗਾਅਪਨਾਪਿਰੁਗਾਖਿਆਸਦਾਉਰਧਾਰਿ॥ ੨॥ ਭਗਤਿਕਰਹਿਮੁਰਖਆਪੁਜਣਾਵਹਿ॥ ਨਾਚਿਨਚਿਟਪਤਿ
 ਬਹੁਤੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ ਨਚਿਐਪਿਐਕਗਤਿਨੋਇ॥ ਸਬਦਿਮਰੈਭਗਤਿਪਾਏਜਨੁਸੋਇ॥ ੩॥ ਭਗਤਿਵਛ
 ਲੁਭਗਤਿਕਰਾਏਸੋਇ॥ ਸਚੀਭਗਤਿਵਿਚਤੁਆਪੁਖੋਇ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਭਾਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕਬਖਸੇਨਾਮੁ
 ਪਛਾਣੈ॥ ੪॥ ੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਮਨੁਮਾਰੇਪਾਤੁਮਰਿਜਾਇ॥ ਬਿਨੁਮੁਏਕੈਸੇਹਰਿਪਾਇ
 ॥ ਮਨੁਮਰੈਦਾਹੁਜਾਣੈਕੋਇ॥ ਮਨੁਸਬਦਮਰੈਬੁਝੈਜਨੁਸੋਇ॥ ੧॥ ਜਿਸਨੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
 ਹਰਿਦਸੈਮਨਿਆਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸਿਝੀਪਵੈ॥ ਮਨੁਮੈਮਤੁਮੈਗਲ
 ਮਿਕਦਾਗਾ॥ ਗੁਰਅੰਕਸੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਦੁਰਗਾ॥ ਮਨੁਅਸਾਧੁਸਾਧੈਨਨੁਕੋਇ॥ ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਨਿਰਮਲੁਤੋਇ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਇਹਮਨੁਲਾਇਆਸਵਾਰਿ॥ ਹਉਮੈਵਿਚਤੁਜੇਵਿਕਾਗਾ॥ ੩॥ ਜੋਪੁਰਿਗਾਖਿਆਨੁਮੋਲਿਮਿਲਾਇ॥ ਕੁਦੇ

ਨਵਿਛੁਨਹਿਸੇ ਬੁਢਿਸਮਥਿਅਪਣੀਕਲਾਅਪੇਰੀਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥ ੪॥ ੫॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ ੩॥ ੩੬॥ ਮੈਵਿਚਿਸਕੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥ ਦੁਜੈਰਾਇਰਗੀਮਕੁਲਾਨਾ॥
ਬਹੁਚਿਤਾਚਿਤਵੈਆਪੁਨਪਛਾਨਾ॥ ਪੰਧਾਰਕਰਤਿਆਅਨਦਿਨੁਵਿਯਾਨਾ॥ ੧॥ ੧੧॥ ਰਿਦੈਰਾਮੁਰਸਮੁਮੇ
ਰੇਕਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਸਨਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥ ੧॥ ੧੧॥ ਰਾਉਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਜਿਨਿਰਾਮੁਪਛਾਤਾ॥ ਜਗ
ਜੀਵਨਸੇਵਿਜੁਗਚਰੇਜਾਤਾ॥ ਗਉਮੈਮਾਰਿਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਕਰਮਾਥਿਧਾਤਾ॥ ੨॥
ਸੇਜਨਸਚੇਜੇਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਧਵਤਵਰਜੇਠਾਕਿਰਤਾਏ॥ ਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ ਹਰਿ
ਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ ੩॥ ੧੧॥ ਰਾਮਰਾਮਕਰਤਿਆਸੁਖਸਾਂਤਿਸਰੀਗਾਅੰਤਰਿਵਸੈਨਲਾਗੈਜਮਪੀਰਾ॥
ਅਪੇਸਾਹਿਬੁਆਪਿਦੁਜੀਗਾ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਿਸਦਾਹਰਿਗੁਲੀਗੀਗਾ॥ ੪॥ ੬॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇ

ਗੀਮਹਲਾ ੩॥ ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਨਿਸਕੈਜੀਅਪਰਾਨਾ॥ ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਸਕੁਮਾਰਿਸਮਾਨਾ॥ ਜਿਤੁਸੇਵਿ
ਐਵਰਗੁਪਤਿਪਰਵਾਨਾ॥ ੧॥ ੧੧॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਾਵਿਟੁਬਾਲਿਜਾਉ॥ ਤੂੰਵਿਸਰਹਿਤਦੀਮਰਿਜਾਉ॥ ੧॥ ੧੧॥
ਤਉ॥ ਤਿਨਤੂੰਵਿਸਰਹਿਨਿਤੁਪੁਆਪਕੁਲਾਏ॥ ਤਿਨਿਤੂੰਵਿਸਰਹਿਨਿਦੁਜੈਰਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਿਅਗਿਆਨੀ
ਜੇਨੀਪਾਏ॥ ੧॥ ਜਿਨਿਇਕਮਨਿਤੁਠਾਸੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਏ॥ ਜਿਨਇਕਮਨਿਤੁਠਾਤਿਨਹਿਮੀਨਿਵਸਾਏ॥
੧॥ ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਾਮਸਮਾਏ॥ ੩॥ ੧੧॥ ਜਿਨਪੋਤੈਪੁਨੁਸੇਗਿਆਨਬੀਰਾਗੀ॥ ਜਿਨਪੋਤੈਪੁਨੁਤਿਨਹਉਮੈਮਾਰੀ॥
੧॥ ਨਾਨਕਜੇਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ ੩॥

ਤੂੰਅ

ਕਬੁਕਿਉਕਾਥਿਆਜਾਤਾ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਮਾਰਨੁਮਨਮਾਰਿਸਮਾਹਿ॥ ਤੇਰੇਗੁਣਮਨੇਕਕੀਮਾਤਿਨਹਿਪਾਹਿ॥
੧॥ ਜਿਸਕੀਬਾਣੀਤਿਸੁਮਾਰਿਸਮਾਣੀ॥ ਤੇਰੀਅਕਬਕਬਾਹਰਸਬਦਿਵਖਾਣੀ॥ ੧॥ ੧੧॥ ਰਾਉਜਗ
ਸਤਿਗੁਰਤਸਤਸੰਗਤਿਬਣਾਈ॥ ਜਗਸਤਿਗੁਰਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥ ਜਗਸਤਿਗੁਰਤਹਉਮੈ
ਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ ੨॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮਹਲੀਥਾਉਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਸਾਏ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਗਤਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਏ॥ ੩॥ ੧੧॥ ਅਪੇਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾ॥ ਪੂਰੇਸਾਤਿਗੁਰਸਿਉਲਗੈਪਿਆਰਾ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਕਉਜੈਕਾਹੁ॥ ੪॥ ੧੧॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ ੩॥

ਏਕਸੁਤੋਸ

ਤਿਹੁਪਹਿਰੰਗਾ॥ ਪਉਲੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਸਕਿਸਹਲੰਗਾ॥ ਕਿੰਨਭਿਨਵੇਖੈਹਰਿਪ੍ਰਕੁਰੰਗਾ॥ ੧॥ ਏਕੁਅ
ਚਰੰਜੁਏਕੋਤੈਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰੇਵਿਰਲਾਕੋਈ॥ ੧॥ ੧੧॥ ਰਾਉ॥ ਸਹਜਿਕੁਦੈਪ੍ਰਭਸਰਨੀਥਾਈ॥
੧॥ ਕਤਾਹੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟੁਪ੍ਰਭਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ ਅਪੇਸੁਤਿਆਦੋਇਜਗਾਈ॥ ੨॥ ੧੧॥ ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿ
ਕਿਨੈਨਹੋਈ॥ ਕਹਿਕਹਿਕਬਨੁਕੋਸਕੁਕੋਈ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਵੈਬੁਝੈਹਰਿਸੋਈ॥ ੩॥ ੧੧॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਵੇ
ਖੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਵਰੀਵਰੀਆਈਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਹਰਿਨਾਮਸਮਾਏ॥ ੪॥ ੧੧॥

ਸੇਵ

ਗੁਰ

ਕਲ

ਸੁ

ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਮਾਇਆਮੇਰਿਪਿਆਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜਗੇਗੁਣਗਿਆਨਬੀਚਰੀ॥
 ਸੇਜਨਜਗੇਜਨ ਨਾਮਾਪਿਆਰਿ॥੧॥ਸਤਜੇਜਗੇਸਵੈਨੋਕੋਇਪੁਰੇਗੁਰਤੇਬੁਝੈਜਨੁਕੋਇ॥੧॥ਗੁਰਾਉਅਸੰਤਮਨਾਤੀਕਦੇ
 ਨਬੁਝੈਕਬਨੀਕਰੈਤੈਮਾਇਆਨਾਲਿਭੁਝੈਅੰਮ੍ਰਿਤਮਹਿਅਨੀਕਦੇਨਸੀਝੈ॥੨॥ਇਸੁਗੁਮਹਿਰਾਮਨਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥ਵਿਰਲਾ
 ਕੋਪਾਏਸਬਦਿਵੀਚਰਾ॥ਅਪਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਉਧਰਾ॥੩॥ਇਸੁਗੁਮਹਿਕਰਮੁਧਰਮੁਨੋਕੋਈ॥ਕਲੀਕਾਜਨਮੁਚੰਡਾਲਕੈ
 ਪਰਿਓਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਾਥਿਨਕੋਮੁਕਤਿਨੋਈ॥੪॥੧੦॥ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ
 ॥ਮਨਸਾਏਰਾਤੇਹਰਿਦੇਪਰਵਾਹੁ॥ਸਚੈਮਹਲਿਸਚਿਨਮਿਸਮਾਹੁ॥੧॥ਸੁਖਿਮਨਮੇਰੇਸਬਦੁਵੀਚਰੀ॥ਰਾਮਜਪਹੁਤਵਜਭੁ
 ਉਤਰਹੁਪਾਰੀ॥੧॥ਗੁਰਾਉਗੁਰਮੇਆਵੈਰਮੇਜਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਜਨਮਿਆਦੁਜੈਭਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਨਚੈਤੈਆਵੈਜਾਇ
 ॥੨॥ਅਪਿਭੁਲਾਕਿਪ੍ਰਭਿਮਾਪਿਭੁਲਾਇਆ॥ਇਹੁਜੀਉਂਦਿਡਾਣੀਚਕਰੀਲਾਇਆ॥ਮਹਾਦੁਖਪਟੇਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗ
 ਵਾਇਆ॥੩॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਏ॥ਏਕੋਨਾਮੁਚੈਤੈਵਿਚਹੁਰਮੁਦੁਕਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੇਨਾਉਨਉਨਿਧਿਪਾਏ॥
 ੪॥੧੧॥ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਇਆਤਿਨਪੁਛੁਉਚਾਇ॥ਗੁਰਸੇਵਤੇਮਨੁਪਤੈ
 ਆਇ॥ਸੇਧਨਵੰਤਭਰਿਨਾਮੁਕਮਾਇ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੋਈਪਾਇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਰਘਾ
 ਣਿਥਾਇਪਾਈ॥੧॥ਗੁਰਾਉਅਪੁਪਛੁਲੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਓਈ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹਰਿਪਾਵੈਸੋਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮਤਿਉਤ
 ਮਓਈ॥ਸਤਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੨॥ਦੁਜੈਗਾਇਨਸੇਵਿਆਜਾਇ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮਹਾਬਿਖੁਖਾਇ॥ਪੁਤਿਕੁ
 ਏਕੀਗਾਇਮੇਰਿਆਮਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਆਵੈਜਾਇ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੈਵੈਜਨੁਸੋਇ॥ਅਨਾਦਿਨੁਭਗਤਿਗੁਰਸਬ
 ਦੀਓਈ॥ਗੁਰਮਤਿਵਿਰਲਾਬੁਝੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੧੨॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥
 ਗੁਰਸੇਵਾਜਗਚਰੈਓਈ॥ਪੂਰਾਜਨੁਕਾਰਕਮਾਵੈਕੋਈ॥ਅਖੁਟਾਮਪਨੁਹਰਿਤੇਟਿਨੋਈ॥ਐਬੈਸਦਾਬਖੁ ਦਰਿ
 ਸੋਭਾਓਈ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਨਕੀਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥੧॥ਗੁਰਾਉਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤਿਸੇਮਹਾਪੁ
 ਰਖਸੀਸਾਰੇ॥ਅਪਿਉਧਰੇਕੁਲਸੁਲਾਨਿਸਤਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰੇ॥ਨਾਮਰਤੇਭਉਜਲਉਤਰਹਿਪਾਰੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁ
 ਰਸੇਵਤਿਸਦਾਮਨਿਦਾਸਾ॥ਹਉਮੈਮਰਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਾ॥ਅਨਹਦੁਦਾਜੈਨਿਜਪਰਿਦਾਸਾ॥੩॥ਨਾਮਰਤੇਘਰਿਮਾਤਿ
 ਉਦਾਸਾ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤਿਤਕੀਸਰੀਬਾਣੀ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤੀਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਅਨਾਦਿਨੁਜਪਹਿਹਰਿਸਾਰੀਬਾਣੀ
 ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਨਿਹਕੇਵਲਨਿਰਬਾਣੀ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਵਰ
 ਭਾਗਿਸੰਜੋਗਾਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਿਤਹਰਿਰਸੁਭੋਗਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਣੀਨਾਮੁਹਰਿਪਿਆਇ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿਲਾਤਾਨਾਮੁਪਾ
 ਏ॥੧॥ਗੁਰਾਉਗਾਗੀਆਨੁਪਿਆਨੁਗੁਰਸਬਦੁਤੈਮੀਠਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕਿਨੈਵਿਰਲੈਚਖਿਡੀਠਾ॥੨॥ਕਰਮਕਾਂਡਬਹੁਕ
 ਰਹਿਅਚਰਾਧਿਨਾਵੈਪ੍ਰਿਗਪ੍ਰਿਗਅੰਕਰਾ॥੩॥ਬੰਪਨਿਬਾਧਿਓਮਾਇਆਠਾਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਛੁਟੈਗੁਰਪਰਗਾ
 ਸਾ॥੪॥੧੪॥੧॥

٧٢

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੩॥ ਜੈਸੇਧਰਤੀਉਪਰਿਮੇਘੁਲਾਬਰਸਤੁਤੈਕਿਆਧਰਤੀਮਧੋਪਾਣੀਨਾਤੀ॥ਜੈਸੇਧ
ਰਤੀਮਧੋਪਾਣੀਪਰਗਾਸਿਆਬਿਨੁਪਗਾਵਰਸਤਾਛਿਰਾਤੀ॥੧॥ਬਾਬਾਤੂੰਐਸੇਕਰਮੁਕੁਕਾਤੀ॥ਜੇਕਿਛੁਕਰਤੁਤੈਸੇਈ
ਕੋਈਤੋਰੇਤੈਸੇਜਾਇਸਮਾਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸਤਰੀਪੁਰਖਹੋਇਕੈਕਿਆਓਇਕਰਮਕਮਾਤੀ॥ਨਾਨਾਹੁਪਸਦਾਹਤਿ
ਰੇਤੁਸੁਰੀਮਾਰਿਸਮਾਤੀ॥੨॥ਇਤਨੇਜਨਮਕੁਛਪਰੇਸੇਜਾਪਾਇਆਤਾਛੁਲੇਨਾਤੀ॥ਜਾਕਾਕਾਰਜੁਸੇਈਪਰੁਜਾਣੈ
ਜੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਤੀ॥੩॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਤੂੰਹੋਤਿਆਪੇਰੁਕਮੁਕਾਤੀ॥ਨਾਨਕਤਤੁਤਤਸਿਉਮਿਲਿਆਪੁਨਰਪਿ
ਨਨੀਮਨਆਤੀ॥੪॥੧॥੧੫॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੩॥ ੧॥ਸਕੁਜਗੁਕਾਲੈਵਸਿਤੈਬਾਧਾਦੁਜੈਕਾਇ॥
ਤਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਮਨਮੁਖਿਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਯਨੁਲੈ
ਦਰਗਲਏਛਰਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਪਰਰਮਦੇਮਨਹਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਚੀਨਿਓ
ਛਿਰਿਛਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣਿਆਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਮਨਾਦਿਨੁਰਗਤੀਗਤਿ
ਆਹਰਿਨਾਮੇਸੁਖਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਪਰਤੀਤਿਹੋਇਤਉਮੈਤਜੋਵਿਕਾਗਾਜਨਨਾਨਕਕਰਮੀਆਨਿਹਰਿ
ਨਾਮਾਛਗਾਤਿਛੰਡਾਗ॥੪॥੧੨॥੧੬॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੩॥ ੧॥ਪੇਈਅਤ੍ਰੈਦਿਨਚਾਰਿਤੋਹ
ਰਿਹਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਸੋਰਾਵੰਤੀਨਰਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਪ੍ਰਕੜੈਗੁਣਸੰਮਲੈ ਸਾਹੁਰੈਵਾਸੁਪਾਇਆ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਆਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥੧॥ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਪਿਰੁਵ ਸੈਕਹੁਕਿਤੁਬਿਪਿਪਾਈਐ॥
ਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਮਲਖੁਤੈਆਪੇਮੇਲਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹੀਪ੍ਰਭੁਦੇਹਿਮਤਿਹਰਿਨਾਮੁਖਿਆਈਐ॥ਵਡਭਾਗੀ
ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੈਮੁਖਿਅੰਸੂਤੁਪਾਈਐ॥ਤਉਮੈਦੁਬਿਧਾਬਿਨਸਿਨਾਇਸਹਜੇਸੁਖੰਮਾਈਐ॥ਸਕੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਕਾ
ਆਪੇਨਾਇਲਾਈਐ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਗਰਬਿਨਪਾਇਓਅਗਿਆਨਇਆਣੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਾਕਰਹਿਛਿਰਿਛਿਰਿਪਛੁ
ਤਾਣੇ॥ਗਰਭੁਜੋਨੀਵਾਸੁਪਾਇਦੇਗਰਭੇਗਲਿਨਾਣੇ॥ਮੇਰੇਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵਦਾਮਨਮੁਖਭਰਮਾਣੇ॥੩॥ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲੇ
ਖੁਲਿਖਾਇਆਪੁਰਿਮਸਤਕਿਪੁਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਖਿਆਇਆਭੇਟਿਆਗੁਰਸੁਰਾਮੇਰਾਪਿਤਾਮਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਤੋਹਿਬੰਧਪੁ
ਬੀਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਬਖਸੀਮਲਾਇਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕਕੀਰਾ॥੪॥੩॥੧੭॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੩॥
ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਤਤੁਬੀਚਰਾ॥ਮਤਿਮਲੀਨਪਰਗਟੁਰਈਜਾਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾ॥ਸਿੰਦ੍ਰਿਸਕਤਿਮਿਟਾ
ਈਆਚੁਕਾਅੰਧਿਅਰਾ॥ਪੁਰਿਮਸਤਕਿਸੰਨਕਉਲਿਖਿਆਤਿਨਹਰਿਨਾਮੁਖਿਆਰਾ॥੧॥ਹਰਿਕਿਤੁਬਿਪਿਪਾਈ
ਐਸੰਤਨਤਤੁਜੀਸੁਦੇਖਿਹਉਨੀਵਾ॥ਹਰਿਬਿਨੁਚਸਾਨਜੀਵਤੀਗੁਰਮੇਲਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪੀਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤਉਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਨਿਰਹਰਿਮੂਹਿਹਰਿਹਰਿਗਾਤਕੀਨੀ॥ਹਰਿਰਸੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਲੀਨੀ॥ਧਨੁ
ਧਨੁਗੁਰਸਤਪੁਰਖੁਤੈਜਿਨਿਰਗਾਤਿਹਰਿਦੀਨੀ॥ਜਿਸੁਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਸੇਗੁਰੁਮਕੀਨੀ॥੨॥ਗੁਣਦਾਤਹਰਿ

ਸਤਿਗੁਰ

ਸੁਦੇਵੁਪਰਕਿਰਤਿਕਾਵੈ॥

ਗਾਇਤ੍ਰੀਮਅਵਗਾਇਅਗੋਪਾਪੀਪਾਥਰੁਬਦੇਗੁਰਮਤਿਹਰਿਤਰੋ॥ ਤੁੰਗੁਣਦਾਤਾਨਿਰਮਲਾਹਮਅਵਗਾਇਅਗੋ॥
ਹਰਿਸਰਣਗਤਿਰਖਲੇਤੁਮੁਕੁਮੁਗਪਾਨਿਸਤਰੋ॥ ੩॥ ਸਹਜੁਅਨੰਦਸਦਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਮਨਿਧਿਆਇਆ
॥ ਸਨਦੁਹਰਿਪ੍ਰਭਪਾਇਆਪਰਿਸੋਹਿਲਾਗਾਇਆ॥ ਹਰਿਦਇਆਪਰਿਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਹਰਿਹਰਿਚੇਤਾਇਆ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕਮੰਗੈਧੁਨਿਤਿਨਿਸ਼ੀਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੮॥

ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਚਉਪਦੇ॥

ਪੀਡਿਤੁਸਾਸਤਸਿਮਤਿਪਾਇਆ॥ ਜੋਗੀਗੋਰਖੁਗੋਰਖੁਕਰਿਆ॥ ਮੈਮੁਰਖਹਰਿਹਰਿਜਪੁਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਾਕਿਆਗ
ਤਿਰਾਮਤਮਾਰੀ॥ ਹਰਿਕ੍ਰਮਨਮੋਰੇਤਰੁਭਉਜਲੁਤੁੰਤਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਨਿਆਸੀਬਿਛੁਤਲਾਇਦੇਹਸਦਾਰੀ॥
ਪਰਤਿਆਤਿਆਗੁਕਰੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ ਮੈਮੁਰਖਹਰਿਆਸਤੁਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਖੜੀਕਰਮਕਰੈਸੂਰਤਲੁਪਾਵੈ॥ ਮੈਮੁਰਖ
ਹਰਿਨਾਮੁਛਰਾਵੈ॥ ੩॥ ਸਰਤੇਰੀਸਿਸਟਿਤੁਆਪਿਰਤਿਆਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਦੇਵਡਿਆਈ॥ ਮੈਅੰਧੁਲੇਹ
ਰਿਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਨਿਰਗੁਣਕਥਾਕਥਾਹੋਰਿਕੀ॥ ਬੁਨੁਮਿਲਿ
ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਜਨਕੀ॥ ਤਰੁਭਉਜਲੁਅਕਥਾਕਥਾਸੁਨਿਹਰਿਕੀ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ॥ ਹਰਿਸੁਰਸ
ਨਾਮਗੁਨਗਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਜਨਾਧਿਆਵਹਿਹਰਿਨਾਮ॥ ਤਿਨਦਾਸਨਿਦਾਸਕਰਹੁਮਰਾਮਾ॥ ਜਨ
ਕੀਸੇਵਾਉਤਮਕਾਮਾ॥ ਜੋਹਰਿਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਦਾਵੈ॥ ਸੋਜਨੁਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਭਾਵੈ॥ ਜਨਪਗਰੇਦੁਵਰਚਾਰੀਪਾਵੈ
॥ ੩॥ ਸੰਤਜਨਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬੁਨਿਆਈ॥ ਜਨਿਨਕਉਲਿਖਤੁਲਿਖਿਆਧਰਿਪਾਈ॥ ਤੇਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾ
ਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਮਾਤਾਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਪੁਤੁਖਾਇ॥ ਮੀਨੇਪ੍ਰੀਤਿਕੁਟੀਜਲ
ਨਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਸਿਖਮੁਖਪਾਇ॥ ੧॥ ਤੇਹਰਿਨਾਨਕਲਹੁਮਾਪਿਆਗੋ॥ ਜਿਨਿਮਿਲਿਆਦੁਖਜਾ
ਤਿਤਮਾਰੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਉਮਿਲਿਬਛਰੇਗਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵੈ॥ ਕਾਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਜਾਪਿਰੁਪਰਿਆਵੈ॥ ਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀ
ਤਿਜਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈ॥ ੩॥ ਸੁਰਿੰਗਪ੍ਰੀਤਿਬਸੈਨਲਧਾਰਾ॥ ਨਰਪਤਿਪ੍ਰੀਤਿਆਇਅਦੋਖਿਪਸਾਰਾ॥ ਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਜਪੈ
ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਨਰਪ੍ਰਾਣੀਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆਧਨੁਖਾਟੋ॥ ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਮਿਲੈਗਲਾਟੋ॥ ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਪਗ
ਚਾਟੋ॥ ੪॥ ੩॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਕ੍ਰੀਖਕਪ੍ਰੀਤਿਭੀਖਪ੍ਰਭਪਾਇ॥ ਕ੍ਰੁਖੇਪ੍ਰੀਤਿਤੋਵੈਅੰ
ਖਾਈ॥ ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਪਾਇ॥ ੧॥ ਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹਹਰਿਆਸਤੁਮਾਰੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਚਪ੍ਰਚਿਤਮਾ
ਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਠਕਦੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਰਜਮੁਖਿਲਾਗੈ॥ ਮਿਲੈਪਿਆਰੇਸਭਦੁਖਤਿਆਗੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਮੁਖ
ਲਾਗੈ॥ ੨॥ ਬਛਰੇਪ੍ਰੀਤਿਖੀਰਮੁਖਿਖਾਇ॥ ਹਿਰਦੈਬਿਗਸੈਦੇਖੈਮਾਇ॥ ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਮੁਖਿਲਾਇ॥ ੩॥
ਹੋਰਸਭਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆਸੇਹੁਕਾਚਾ॥ ਬਿਨਸਨਾਇਕੁਰਾਕਚੁਪਚਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਸਿਪਤਿਗੁਰਸਾਚਾ॥ ੪॥
੪॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲਤੈਬਣੀ॥ ਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ

ਹਰਿਪਦੀ॥ ਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਤਿਨਪੀਛੈਛੁਟੀਘਟੀ॥ ੧॥ ਗੁਰਸਿਖਹਰਿਬੋਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਹਰਿਬੋਲਤਿਸਭ
 ਪਾਪਲਹਿਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਬਮਨੁਵਸਿਆਇਆ॥ ਪਾਵਤਪੰਚਰਹੇਹਰਿਪਿਆਇ
 ਆ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਗਰੀਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਪਗੁਰਿਜਿਨਾਮੁਖਿਲਾਈ॥ ਤਿਨਕੁੜਤਿਆਗੇਹਰਿ
 ਲਿਵਲਾਈ॥ ਤੇਹਰਿਦਰਗਤਮੁਖਉਜਲਭਾਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਸੇਵਾਆਪਿਹਰਿਭਾਵੈ॥ ਕ੍ਰਿਸਨੁਬਲਤਦੁਗੁਰਪਗਲ
 ਗਿਆਵੈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਪਿਤਰਾਵੈ॥ ੪॥ ੫॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿਆਪੇ
 ਜੋਗੀਛੰਡਾਧਾਰੀ॥ ਹਰਿਆਪੇਗਵੇਰਤਿਆਬੁਨਵਾਰੀ॥ ਹਰਿਆਪੇਤਪੁਤਾਪੈਲਾਇਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਐਸਾਮੇਰਾਮੁਰਹਿ
 ਆਰੁਪੁਰੀ॥ ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਤੀਹਰਿਦੁਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਆਪੇਸਬਦੁਸੁਰਤਿਪੁਨਿਆਪੋ॥ ਹਰਿਆਪੇਵੇਖੈਵਿ
 ਗਸੈਆਪੋ॥ ਹਰਿਆਪਿਜਪਾਇਆਪੇਹਰਿਜਾਪੋ॥ ੨॥ ਹਰਿਆਪੇਸਰਿੰਗਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਰਾ॥ ਹਰਿਆਪਿਪੀਆਵ
 ਟਤਰਾ॥ ਹਰਿਆਪਿਕਰੇਆਪੇਨਿਸਤਰਾ॥ ਹਰਿਆਪੇਨਾਨਕਪਾਵੈਪਰਾ॥ ੪॥ ੬॥
 ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੪॥ ੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਾਹੁਮਾਰਾਤੁੰਧਣੀਜੈਸੀਤੁਰਾਸਿਏਤੈਸੀਤਮਲੇਹਿ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਵਣਜਹਿੰਗਸਿਉਜੇਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਦੇ
 ਹਿ॥ ੧॥ ਹਮਵਣਜਾਗੇਰਾਮਕੋ॥ ਹਰਿਵਣਜੁਕਰਾਵੈਦੇਰਾਸਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਾਹਾਹਰਿਗੁਗਤਿਪਨੁਖਾਇਆਹਰਿ
 ਸਚੇਸਾਹਮਨਭਾਇਆ॥ ਹਰਿਜਪਹਰਿਵਖਹੁਲਾਦਿਆਜਮੁਜਗਾਤੀਨੇਕਿਨਸਾਇਆ॥ ੨॥ ਹਰਿਵਣਜੁਕਰ
 ਹਿਵਾਪਾਰੀਏਅਨੰਤਤਰੰਗੀਦੁਖਮਾਇਆ॥ ਓਇਜੇਤੈਵਣਜੇਹਰਿਲਾਇਆਦਲੁਤੇਰਾਤਿਨਪਾਇਆ॥
 ੩॥ ਹਰਿਹਰਿਵਣਜੁਸੇਜਨੁਕਰੇਕਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਇਪ੍ਰਕੁਦੇਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਾਹੁਹਰਿਸੋਦਿਆਠਿਰਿਲੇ
 ਖਾਮੁਲਿਨਲੇਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੭॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੪॥ ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁਪਾ
 ਲਤੀਸੁਤਕੀਕਰਿਆਸਾ॥ ਵਡਾਹੋਇਪਨੁਖਾਇਦੇਇਕਰਿਰੋਗਬਿਲਾਸਾ॥ ਤਿਉਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਗਾਖਦ
 ਦੇਅਪਿਤਬਾਸਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਸੇਮੁਖਹਰਿਚਾਖੁਮੇਰੇਗੁਸਈਆਜਨਕੀਉਪਮਾਤੁਝਹਿਦੁਰੀਆ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਅੰਦਰਿਪਾਰਿਆਨੰਦੁਹਰਿਹਰਿਜਸੁਮਨਿਕੁਦੈ॥ ਸਭਰਸਮੀਠਿਮੁਖਿਲਗਹਿਜਾਹਰਿਗੁਣਗਾ
 ਵੈ॥ ਹਰਿਜਨੁਪਰਵਾਰੁਸਧਾਰੁਹੋਇਕੀਹਕਲੀਸਭੁਜਗਤੁਛੁਡਾਵੈ॥ ੨॥ ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਸੁਹਰਿਕੀਆਹਰਿਕੀ
 ਵਡਿਆਈ॥ ਹਰਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁੰਵਰਤਦਾਹਰਿਪੂਜਕਰਾਈ॥ ਹਰਿਗੁਗਤਿਭੰਡਾਰਲਹਾਇਦਾਆਪੇਵਰਤਾ
 ਈ॥ ੩॥ ਲਾਲਾਹਰਿਵਿਹਾਇਆਕਿਆਤਿਸੁਚਤੁਰਾਈ॥ ਜੇਰਾਜਿਬਹਾਲੇਤਾਹਰਿਗੁਲਾਮੁਖਾਸੀ
 ਕਉਹਰਿਨਾਮੁਕਦਾਈ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੋਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥ ੪॥ ੨॥ ੮॥
 ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਣੁਕਰੇਲੋਚੈਜੀਉਲਾਈ॥ ਹਲੁਜੇਤੈ
 ਉਦਮੁਕਰੇਮੇਰਾਪੁਤੁਪੀਖਾਇ॥ ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੁਕਰੇਹਰਿਅੰਤਿਛੁਡਾਇ॥ ੧॥ ਮੇਮੁਖਕੀ

੨॥ ਹਰਿਆਪੇਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੪॥
 ਹਰਿਆਪੇਗਵੇਰਤਿਆਬੁਨਵਾਰੀ॥

ਗਤਿ ਕੀ ਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਸੇਵਾ ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੈ ਤੇਰੇ ਸਉਦਾਗੀ ਸਉਦਾਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਧਨ
 ਖਟੈ ਆਸ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਦੁਪਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਤਾ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਹਟਵਾ
 ਟੀਆ ਬਹਿਤਾ ਟਕਮਾਇ ॥ ਮੋਹੁ ਬੁਝੁ ਪਸਾਰਾ ਬੁਝਕਾ ਬੁਝੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ
 ਲੈ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਤਕਟੁ ਬੁਝੈ ਤਾਇ ਦੁਜੈ ਫਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਰੈ ਜੋ ਦਸਾ ਨਿਦਾਸ ॥ ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਿਤ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ
 ਲਾਲਚੁ ਕਰੇ ਭਰਮੈ ਰਮਾਇਆ ॥ ਵੇਗਾਰਿ ਫਿਰੈ ਵੇਗਾਰਿਆ ਸਿਰਿ ਗੁਰੁ ਉਠਾਇਆ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਜਨਮੇਵਾ ਕਰੇ ਸੋ ਘਰਿ ਕੈ
 ਕੰਮ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤੋ ਛਿਬੰਧਨ ਘਰਿ ਕੈ ਕੰਮ ਲਾਇ ॥ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਰਪੁਟੀ ਚਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਮਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਰੋਨਿ ਲੇਇ ਕੈ ਨਰਪਤਿ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥ ਪੰਨ੍ਹ ਪੰਨ੍ਹ ਸੇਵਾ
 ਸਭ ਲਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਨਿਤ ਸਉਦਾਸੁ ਦੁਕੀ ਚੈ ਬਹੁਤੁ ਤੋ ਕਰਿ ਮਾਇਆ
 ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਜਾਣਾ ਹਟੈ ਇਤਾ ਸੁਖੁ ਮਨੇ ਤੋ ਏਮ ਰਿਜਾਈ ॥ ਜੋ ਗੁਣ ਸਾਈ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿ
 ਤਨਿ ਭੁਖ ਅਨਰਸ ਸਾਦੈ ਤਿਤਨੀ ਭੁਖ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿ ਸੁਹਰਿਆ ਪਿਕਿਰ ਪਾਕਰੇ ਸੋ ਦੇਰੈ ਸਿਰ ਗੁਰ ਅਗੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
 ਹਰਿ ਸਿਖਿ ਪਤਿ ਮਾਫਿ ਰਿਭੁ ਖਨ ਲਾਗੈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥
 ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿਆ ਸਨਿਤ ਕਉ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਦਸਤੁ ਮਾਯਾ ॥ ਜਿ ਨਿਪੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਣਤਾ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ
 ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਉਕਰ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਨਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਿਰਜਣ ਤਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ
 ਪਾਪੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਮਤੁ ਨਿਗੁਣ ਹਮੇ ਲੈ ਕਬਹੂੰ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੇ ਅਵਗੁ
 ਣ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਬਾਬਾ ਗੁਣ ਤਿਨ ਆਵੈ ॥ ਤੁੰ ਗੁਣ ਵੰਤਾ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈ ਹਰਿ ਭਾ
 ਵੈ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸੁਰੀ ਓਹ ਰਿਨਾ ਮੁਛਰਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਤੁੰ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਕਿਆ ਕਰਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰਾ
 ਜਬ ਗੁਰੁ ਬੋਲਹਿ ਤਬਾ ਬਿਸਮੁ ਹੋ ਜਾਇ ॥ ਹਮ ਜੈ ਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ਰਾਖੈ ਜੈ ਸੇ ਹਮ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਛੁ
 ਰਾਇ ॥ ਤੁੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਤੁੰ ਤੇ ਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ਤੁੰ ਗੁਰੁ ਬੰਧੁ ਪੁਰਸ਼ ॥ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥ ਜੋ ਹਮ ਗੀ ਬਿਧਿ ਤੇਤੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰਾ ਸਾ
 ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਣਤਾ ਆਪੋ ॥ ਹਮ ਗੁਣ ਤੇ ਫਿਰੇ ਤੇ ਕੋਈ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛਤਾ ਗੁਰ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਹਮ ਬਾਪੋ ॥ ਪੰਨ੍ਹ ਪੰਨ੍ਹ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇਰਾ ਜਿਤੁ ਸਿਧਿ ਐਸੁ ਰਿਸੇ ਗਸਤ ਪੋ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਚੌਕੇ

॥ ਕੰਚਨਾ ਗੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਲੁਭਤੁ ਤੋ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ॥ ਘਰਮੰਦਰ ਘੋੜੈ ਖੁਸੀ ਮਨੁ ਅਨਰਸਿ ਲਾਇਆ
 ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਆਵਈ ਕਿਉ ਛੁਟਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਇਹ ਨੀਚ ਕਰਮ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤਾ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸਿ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਮੇਰੇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਛੁ ਗੁਪਤੁ ਜੀ ਕਿਛੁ ਜਾਤਿ ਨਹੀ ਕਿ
 ਛੁ ਛੁ ਗੁਨ ਮੇਰਾ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹਿ ਗੁਣ ਬਿਧੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਨ ਤੇਰਾ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਉਬਰੇ ਪੁਨ੍ਹ ਸਤਿ

ਗੁਰਕੇਗਾ॥ ਸਕੁਨੀਓਪਿਰੁਮੁਖੁਨਕੁਦੀਆਵਰਤਣਕਉਪਾਈ॥ ਅਨੁਖਾਣਕਪਰੁਪੈਨਦੁਦੀਆਰਸਅਨਿਕੋਗਾ
ਣੀ॥ ਜਿਨਿਦੀਏਸੁਚਿਤਿਨਾਵਈਪਸੁਤਉਕਰਿਜਾਣੀ॥ ਸਕੁਕਿਤਿਭੇਰਾਵਰਤਣਾਤੁਅਤਿਰਜਾਮੀ॥ ਹਮਜੀਤਾਵੈ
ਚਰੇਕਿਆਕਰਹਿਸਕੁਖੇਲੁਤੁਮਸੁਆਮੀ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਤਾਇਵਿਤਾਭਿਆਹਰਿਗੁਲਾਮਗੁਲਾਮੀ॥ ੪॥ ੬॥

੧੨॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੪॥ ਜੀਉਜਨਨੀਸੁਤੁਨਟਿਪਾਲਤੀਰਾਖੈਨਦਰਿਮਝਾਗਿਅੰਤਰਿ
ਧਾਰਿਮੁਖਿਦੇਇਗਿਰਾਸੁਖਿਨੁਖਿਨੁਪੇਚਾਗਿ॥ ਤਿਉਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਸਿਖਰਾਖਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਗਿ॥ ੧॥ ਮੇ
ਰੇਰਾਮਹਮਥਰਿਕਹਰਿਪ੍ਰਕਰੇਏਇਆਣੇ॥ ਪੀਨੁਪੀਨੁਗੁਰੁਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰਪਾਧਾਜਿਨਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਕੀਏਸਿ
ਆਣੇ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਜੈਸੰਗਾਗੀਟਿਰਤੀਉਰਤੀਕਪਰੇਬਾਗੇਵਾਲੀ॥ ਓਇਰਾਖੈਚੀਤੁਪੀਛੈਬਿਰਿਬਚਰੇਨਿ
ਤਹਿਰਦੈਸਰਿਸਮਾਲੀ॥ ਤਿਉਸਤਿਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਹਰਿਕੀਗੁਰਸਿਖਰਖੈਜੀਅਨਾਲੀ॥ ੨॥ ਜੈਸੇਕਾ
ਤੀਤੀਸਬਤੀਸਹੈਵਿਰੇਰਾਖੈਰਸਨਾਮਾਸਰਤੁਕੇਰੀ॥ ਕੋਈਜਾਣੁਮਾਸਕਾਤੀਕੈਕਿਛੁਭਿਹੈਸਭਵਸਗਤਿ
ਹੈਹਰਿਕੇਰੀ॥ ਤਿਉਸਤਿਜਨਾਕੀਨਰਨਿਦਾਕਰਹਿਹਰਿਰਾਖੈਪੈਜਨਨਕੇਰੀ॥ ੩॥ ਰਾਈਮਤਕੋਈਜਾਣੁਕਿਸੀਕੈ
ਕਿਛੁਭਿਹੈਸਭਕਰੇਕਰਾਈਆਜਰਾਮਰਾਤਪੁਸਿਗਤਿਸਾਪੁਸਹੁਹਰਿਕੈਵਸਿਏਕੋਈਲਾਗਿਨਸਕੈਬਿਨੁਹਰਿਕਲ
ਇਆਅੰਸਾਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਚਿਤਿਨਿਤਿਪਿਆਵਦੁਜਨਨਾਨਕਜੇਅੰਤੀਅਉਸਰਲਏਛਰਾਇਆ॥ ੪॥ ੭॥

੧੩॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੪॥ ਜੀਸੁਮਿਲਿਐਮਨਿਤੋਏਸੋਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐਮਾਨਕੀਦੁਬਿਧਾ ਅਨੰਦੁ
ਬਿਨਸਿਜਾਇਹਰਿਪਰਮਪਦੁਲਾਹੀਐ॥ ੧॥ ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਕਿਤੁਬਿਪਿਮਿਲੈ॥ ਹਉਪਿਨੁਖਿਨੁਕਰੀਨਮ
ਸਕਾਰੁਮੇਰਾਗੁਰੁਪੁਰਾਕਿਉਮਿਲੈ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਮੇਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਰਾਏਛਪੁਨੀ
ਜਨਕੇਰੀਆਲੇਸਤਿਗੁਰਸੁਗਾ॥ ਹਰਿਗਗਤਿਦਿਨਾਵੈਹਰਿਗਗਤਿਸੁਣੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀਐ॥ ਤੋਟਾਮੁ
ਲਿਨਆਵਈਹਰਿਲਾਭੁਨਿਤਦ੍ਰਿੜੀਐ॥ ੩॥ ਜਿਸਕਉਰਿਦੈਵਿਗਾਸੁਹੈਭਾਉਦੁਜਾਨਾਹੀ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਮਿ
ਲਿਉਪਰੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਹੀ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੪॥

ਗਉੜੀਪ੍ਰਬੀਮਹਲਾ ੪॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਦਇਅਲਿਦਇਆਪ੍ਰਕਿਰੀਨੀਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਮੁਖਹਰਿਬੋਲੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰੁਇਆਅਤਿਗੁਣਾਹ
ਰਿਕੀਰੀਕੀਮੇਰੀਚੋਲੀ॥ ੧॥ ਅਪੁਨੇਹਰਿਪ੍ਰਕਰੀਉਗੋਲੀ॥ ਜਬਹਮਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆਕਰਿਦੀਨੇਜ
ਗਤਸਕੁਗੇਲਾਅਮੇਲੀ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰਹੁਬਿਬੇਕਸੰਤਨਰਾਈਪੈਜਿਤਿਰਦੈਵੈਖਿਛੋਛੋਲੀ॥ ਹਰਿ
ਰਿਪੁਸਭਜੋਤਿਸਬਾਈਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਹਰਿਕੋਲੀ॥ ੨॥ ਹਰਿਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਸਭਜਗਕੈਅਪਰੰਪਰਪੁ
ਰਖੁਅੰਤੋਲੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਗਟਕੀਓਗੁਪੁਰੈਸਿਰੁਵੇਚਿਓਗੁਪਹਿਮੇਲੀ॥ ੩॥ ਹਰਿਜੀਅੰਤਿਕਿੰਤੁਮਸਰਦਾ
ਗਤਿਤੁਮਵਰਪੁਰਖਵੇਰੋਲੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਦੇਰੋਲੀ॥ ੪॥ ੧੫॥

॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਜਗਜੀਵਨ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਜਗਦੀਸਰ ਪੁਰਖ ਬਿਖਾਤੇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਾ
ਰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰੇਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਤੁ ਮਾ ਕਰਿ ਮਨ ਜਾਤੇ ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀਰਾਚੇ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇ
ਅਗਰਿ ਮੈ ਨਾ ਮਿਸਮਾਤੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗ ਅਵਖ ਪੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥ ਤਿ
ਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੇਖ ਸੁਭੇ ਬਿਨ ਸੇਜੇ ਗੁਰ ਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਤੇ ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ ਪੁਰ ਮਸਤ ਕਿਤੇ ਗੁਰ ਸੰਤੋਖ
ਸਰਿ ਨਾਤੇ ॥ ਦਰ ਮਤਿ ਮੈ ਲੁਗਈ ਸਭਾ ਤਿਨ ਕੀ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਗੀਰ ਚੋਸ ॥ ਰਾਮ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਕੁ ਠਾਕੁ
ਰਤੁ ਮੇਰੇ ਵਡੇ ਮਦ ਹੁਨ ਦਾਤੇ ॥ ਜਨਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਜਪੀ ਮੈ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਤੇ ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੬॥

ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਕਰਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀਰਾਚੇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨੁ
ਦੀਓ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਚੇ ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੋਧੀ ਓਹਿ ਸਾਚੇ ॥ ਜਿਹ ਕਾਲ
ਕੈ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗ੍ਰਾਸਿ ਆਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਮਬਾਚੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਸੇ
ਤੀਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨਰ ਕਾਚੇ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਦਿਓ ਦਿਸਣਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਪਾਚੇ ॥ ੨॥ ਤੁਮ ਦਇਆ
ਲਾਸ ਕਰੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਕ ਮੇਰੇ ਉਦੈ ਜੈਵਾਨੁ ਹਰਿ ਮਨਾਚੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਸ ਦਸ ਮਕੀਜੈ ਮਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿਨਾਚੇ ॥
੩॥ ਆਪੇ ਸਾਹਵ ਨੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਦਣੁ ਜਾਚੇ ਹਰਿ ਤਾਚੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀ ਉਰਸਿ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ ਸਾਹ ਪ੍ਰਭ
ਸਾਚੇ ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੭॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਤੁਮ ਦਇਆ ਲਾਸ ਕਰੁ ਬਦੁਖ ਕੰਜਨ ਇਕਾ ਬਿਨ ਉਸੁਨ
ਤੁਰੇ ਕਾਨੋ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨੈ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪਾਨੋ ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ
ਮਾਨੋ ॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਅਸੁਪ ਮਤਿ ਤੇ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨੁ ਹਰਿ ਮਜਾਨੋ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਤੇਰੇ ਸਾ
ਨ ਰਸੁ ਮਦੇ ਖੇ ਸਭਾ ਤਿਤੈ ਠੀਕ ਠੀਕੇਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖੀ ਮ੍ਰਿਤ ਹਸੁ ਚਾਖਿ ਆਮਿ ਲਿਸਤਿ ਗੁਰ ਮੀਠ ਰਸ
ਗਾਨੋ ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਭੋਇਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਦਿਵਾਨੋ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਜੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ਦੇਖ
ਦੀਪਕੁ ਮੋਤਿ ਪਚਾਨੋ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਤੁ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਨੋ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਰਿਜ ਪਿਪ੍ਰਾ ਗੋਟੇ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮ ਸਮਾਨੋ ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੮॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਤੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹੁ ਕਿਥੈ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਨ ਸੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ
ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛੁਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ
ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੀਛੈ ਛੁਟੀਐ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵੁ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੁ
ਖ ਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਮੈ ਨਿਜ ਪਰਿਵਸੀਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਪਾਸਿ ਚੰਦਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਸੀ
ਐ ॥ ੨॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੂੰ ਸੁਭਿਤੁ ਮੁਲੈ ਲਾਹੁ ਹਰਿ ਮਨੁ ਹਸੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ
ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖੀਐ ॥ ੩॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇ ਦੁਜੈ ਲਾਗੈ ਤੇ ਸਾਕਤ ਨਰ ਜਮ ਪੁਟੀਐ ॥ ਤੇ ਸਾਕਤ ਰੇ

ਗਨਿਨਾਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਮਨਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਭਿਟੀਐ॥ ਗਾਮੇਰੇਮਨਸੇਵਹੁਮਲਖਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਜਿਤਸੇਵਿਐਲੇ
ਖਛੁਟੀਐ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਪੁਰੇਕੀਏਪ੍ਰਿਨੁਮਾਸਤੋਲੁਨਘਟੀਐ॥ ੫॥੫॥ ੧੯॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ
੪॥ ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਵਸਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਮੇਰਾਜੀਉਪ੍ਰਿਭੁਸਭਤੇਰੀ॥ ਦਇਆਕਰਹੁਹਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਵਹੁਮੇਰੈਮ
ਨਿਤਨਿਲੋਚਘਟੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਾਮਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਮਿਲਾਵਹਰਿਕੇਰੀ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਕਿੰਤਗੁਰਿਕੀਨੀਹਿਮਿ
ਲਿਆਆਇਪ੍ਰਭੁਮੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਤਮਰੈਮ ਨਚਿਤਤੈਸੁਆਮੀਸਾਥਿਸੇਤੁਮਹਿਜਾਨਹੁਮੇਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜ
ਪੀਸੁਖੁਪਾਈਨਿਤਜੀਵਾਆਸਹਰਿਤੇਰੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਦਤੈਖੰਬੁਬਤਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆਆਇਪ੍ਰਭੁਮੇਰੀ
॥ ਅਨਦਿਨੁਮਨਦੁਭਇਆਵਡਭਗੀਸਭਆਸਪੁਜੀਜਨਕੇਰੀ॥ ੩॥ ਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸੁਰਕਰਤੇਸਭਵਸਿਗਤਿਹੈਰਿ
ਕੇਰੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਰਲਾਗਤਿਆਏਹਰਿਖਪੁਪੈਜਨਨਕੇਰੀ॥ ੪॥ ੬॥ ੨੦॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ ੪

੧॥ ਇਹੁਮਨੁਆਖਿਨੁਨਾਟਿਕੈਬਹੁਰੰਗੀਦਹਰਿਸਿਰਲਿਚਲਿਹਛੇ॥ ਗੁਰੁਪ੍ਰਾਪਾਇਆਵਡਭਗੀਹਰਿਮੰਤੁਦੇ
ਸਾਮਨਿਠਾਛੇ॥ ੧॥ ਰਾਮਹਮਸਤਿਗੁਰਲਾਲੇਕਛੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮਰੈਮਸਤਕਿਦਗੁਨਗਾਨਾਹਮਕਰਜਗੁਰੁਬ
ਹੁਸਾਛੇ॥ ਪਰਉਪਕਾਰਪੁਨੁਬਹੁਕੀਆਭਉਦਤਰੁਤਰਿਪਰਾਛੇ॥ ੨॥ ਜਨਕਉਪੀਤਿਰਿਦੈਤਰਿਨਾਹੀਤਿਨਕੁਰੇਗਾਛ
ਨਗਾਛੇ॥ ਜਿਉਪਾਣੀਕਾਗਦੁਬਿਨਸਿਜਾਤਿਤੈਤਉਮਨੁਖਗਰਭਿਗਲਾਛੇ॥ ੩॥ ਹਮਜਾਈਆਕਛੁਨਜਨਹਿ
ਆਗੇਜਿਉਹਰਿਖੈਤਉਠਾਛੇ॥ ਹਮਕੂਲਦੁਕਗੁਰਕਿਰਪਾਧਰੁਜਨਨਾਨਕਕੁਤਰੇਕਾਛੇ॥ ੪॥ ੧॥੨॥੧॥

ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ ੪॥ ੧॥ ਕਾਮਿਕੋਪਿਨਗਰੁਬਹੁਰਿਅਮਿਲਿਸਾਧੁਖੰਡਲਖੰਡੇਹੋ॥ ਪੁਰਬਿਲਿ
ਖਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਮਨਿਹਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡੇਹੋ॥ ੧॥ ਕਰਿਸਾਧੁਅੰਜੁਲੀਪੁੰਨਵਡੇਹੋ॥ ਕਰਿਡੰਡਉਤਪੁਨੁਵਡੇ
ਹੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਕਤਹਰਿਗੁਸਾਦੁਨਜਾਨਿਆਤਿਨਿਅੰਤਹਿਉਮੈਕੰਡੇਹੋ॥ ਜਿਉਜਿਉਚਲਹਿਉਭੈਦੁਖਪਾਵ
ਤਿਜਮਕਾਲੁਸਹਿਸਿਰਿਡੰਡੇਹੋ॥ ੨॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨੀਸਮਏਦੁਖਜਨਮਮਰਨਰਵਖੰਡੇਹੋ॥ ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁ
ਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸੇਕਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡੇਹੋ॥ ੩॥ ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਹੋਹਰਿਖੁਰਾਖੁਵਡੇਹੋ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੈਕੈਤੋਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖਮੰਡੇਹੋ॥ ੪॥ ੮॥੨॥੧॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ ੪॥ ਇਸੁਗੜਮ

ਤਿਹਰਿਗਾਮਗਾਇਤੈਕਿਛੁਸਾਦੁਨਪਾਵੈਧੀਠਾ॥ ਹਰਿਦੀਨਦਇਆਲਿਅਨੁਗੁਪਕੀਆਹਰਿਗੁਰਸਬਦੀਚਖਿਡੀਠਾ॥ ੧॥
੧॥ ਰਾਮਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਰਲਿਵਮੀਠਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈਸਤਿਗੁਰਲਾਗੀਬਸੀਠਾ॥ ਜਿਨ
ਗੁਰਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਗੋਤਿਨਅਗੋਆਇਪਰੀਠਾ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖੀਅਗਾਅਤਿਕਠੇਰੁਤੈਤਿਨਅੰਤਰਿਕਾਰਕਰੀਠਾ॥
ਬਿਸੀਅਰਕਉਬਹੁਦੁਖਪੀਆਈਐਬਿਖੁਨਿਕਸੈਠੇਲਿਛੁਲੀਠਾ॥ ੩॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭਅਨਿਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰਸਾਧੁਪਸਿਗ
ਰੁਕੁਸਬਦੁਮੁਖਿਛੀਠਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਕੇਲਾਲੇਗੋਲੇਲਾਗੀਸੰਗਤਿਕਰੁਆਮੀਠਾ॥ ੪॥ ੯॥ ੨੩॥

ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਅਰਬਿਸਰੀਰੁਮਬੋਲਿਆਪੁਰੇਗੁਰਕੈਆਗੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਤੈ

ਨਾਮੁ ਵਿਵਾਇਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਰਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈ ਆਰਮ
 ਤਿਰੰ ਇਹੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਲਿਵਲਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਉਮਤੁ ਤਨੁ ਦੇਵ ਉਕਾਟਿ ਗੁਰੁ ਉਮੇਰ ਕੁ ਮੁਭੁ ਉਗਰ ਬਚਨੀ ਭਾਗੇ ॥ ਅੰਧਿ
 ਆਰੈ ਵੀ ਪਕ ਅਨਿਨਯਾਏ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗੁਰੁ ਲਿਵਲਾਗੇ ॥ ਆਗਿਆ ਨੁ ਮਧੇਰਾ ਬਿਨ ਸਿ ਬਿਨਾ ਸਿਓ ਘਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹੀ ਮਨੁ
 ਜਾਗੇ ॥ ੩ ॥ ਸਾਕਤ ਬਾਧਿਕ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਜਮ ਜੇਤ ਨਿਲਾਗੇ ॥ ਉਨਸਤਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਨ ਬੋਧਿ ਆਓਇ
 ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ੪ ॥ ਰਮਗਾ ਬਿਨ ਉਸੁਨੁ ਪ੍ਰਥਮ ਭਰਮ ਸਰਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮਾਗੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੀ ਲਾਜ
 ਪਾਤਿ ਗੁਰੁ ਤੈਸਿ ਬੋਧਿ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਆਗੇ ॥ ੫ ॥ ੧੦ ॥ ੧੨ ॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ਰਮ ਅਤੰਕ
 ਰੀ ਅਤੰਕ ਰਾਮ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਆ ਪੁਰਾਵਾਇਆ ॥ ਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪਨੁ ਪੰਨੁ
 ਹੁਰਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀ ਅਰੈ ਪੀਤਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗੁ
 ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪੰਨੁ ਸਕੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਦਿਛੁੜਿ ਅਰਿ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਤਿਰੰਦੈ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸਤ ਜਾਮਨਿ ਦੁਰਾਇਆ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਆਗੈ ਆਪੁ ਦੇਖ
 ਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਰਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਕਰਿ ਦੁਸਟੀ ਚੋਰ ਚੁਰਾਇਆ ॥ ਆਬਿਨਾਨਕ ਸਰਦਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖੁ
 ਲਾਜ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੨੫ ॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਮਨਾਤ
 ਦੁਗੁਰ ਮਤਿ ਮਨੁ ਆਗਾਵੈ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਪਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਲਿਵਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾ
 ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਮ ਠਾਕੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰਕ ਮਾਵੈ ॥ ਰਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਪੋਵਹਿ ਪਾਵ ਗੁਰੁ ਕੇ
 ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਦੇ ਗੁਰ ਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ॥ ਜਿਹ ਵਾਹਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਹਰਿ
 ਰਸ ਅਪਾਨੇ ਫਿਰਿ ਬਹੁ ਨਿਰੁਖ ਲਗਾਵੈ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵ ਅਨੇਕ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾ ਮੁਨਾਪਾਵੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ
 ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਵਿਵਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੨੬

੧ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਤਲਾ ੪

੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿੰਦੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਮਾਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ॥ ਸਤੋ ਕੁਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖ ਅਜਨ
 ਮਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲਾ ਮਾਮ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿ ਆਰੰਭੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਤਨਾ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀਉ
 ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੁਖ ਭੂਸੁ ਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਿੰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤੁ ਮਲਿਨਾ ਮੁਖ ਪਾਤਾ ॥ ਵਿਚਿ
 ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਭੀ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖ ਪਾਤਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲੁ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿ ਅਨੇਕੁ ਪੁਰਿ ਕਰਮਾ ॥
 ੩ ॥ ਸਾਵਦਿ ਵਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜਗੁ ਦਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੁ ਕੁਰਿ ਅਵਾਸ ਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੁਕਾ
 ਮਿਲਿ ਆਹਰਿ ਰਾਇ ਆਜੀਉ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਤਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਤਲਾ ੪ ॥
 ੧ ॥ ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਾਮਦਿ ਕਰੀ ਹਾਜੀ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀ ਆਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਦੀਪਕੁ ਗਿਆ

੨੬

ਨੁਸਰਮਨਿਬਲੀਆਜੀਉ॥ਹਰਿਤੁਠੈਢੁਲਿਢੁਲਿਮਿਲੀਆਜੀਉ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਹਰਿਢੇਲੇਜੀਉ
 ॥ਮੇਰੈਮੇਲਿਸਿਤੁਸਤਿਗੁਰੁਵੇਚੋਲੇਜੀਉ॥ਮਨੁਦੇਵਾਸੰਤਾਮੇਰਾਪੁਰੁਮੇਲੇਜੀਉ॥ਹਰਿਵਿਟਕਿਅਹੁਸਦਘੋਲੇਜੀ
 ਉ॥੨॥ਵਸੁਮੇਰੈਪਿਆਰਿਆਵਸੁਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਕਰਿਕਰਪਾਮਨਿਵਸੁਜੀਉ॥ਮਨਚਿੰਦਿਮਛਾਠਲੁਪਾਇਆਮੇ
 ਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁਰੁਪੁਰਾਵੇਖਿਵਿਗਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲਿਆਸੋਹਗਲੀਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਮਨਿਮਨਦਿਨੁਮਨਦੁਰਹਸੁਜੀਉ ॥
 ਹਰਿਪਾਇਅਛਾਵਡਭਾਗੀਈਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਨਿਤਲੈਲਾਤਾਮਨਿਤਸੁਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਅਪਿਉਪਾਏਆਪੇਵੇਖੈਹਰਿ
 ਆਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆਜੀਉ॥ਇਕਿਖਾਵਹਿਬਖਸਹਿਤੇਟਿਨਾਵੈਇਕਨਾਠਕਾਪਾਇਆਜੀਉ॥ਇਕੋਗਯੋਤਖ
 ਤਿਬਹਹਿਨਿਤਸੁਖਾਇਏਕਨਾਭਿਖਮੰਗਾਇਆਜੀਉ॥ਸਭੁਇਕੋਸਬਦੁਰਤਦਾਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਨਨਾਨਕਨਾ
 ਮੁਖਿਆਇਆਜੀਉ॥੪॥੨॥੨੮॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੪॥ ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੈਗੋ
 ਵਿੰਦਾਹਰਿਰੰਗੀਰਤਾਮਨਮਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿਰੰਗੁਨਾਲਿਨਲਖੀਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਗੁਰੁਪੁਰਮਲਖੁਲਖਾਤੀਜੀਉ॥
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿਆਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਸਭਦਾਲਦਦੁਖੁਲਹਿਜਾਤੀਜੀਉ॥ਹਰਿਪਦੁਉਤਮੁਪਾਇਆਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾ
 ਵਡਭਾਗੀਨਾਮਿਸਮਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਨੈਣੀਮੇਰੈਪਿਆਰਿਆਨੈਣੀਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਕਿਨੈਹਰਿਪੁਰੁਡਿਠੜਾਨੈਣੀਜੀਉ॥
 ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬਹੁਤੁਬੈਰਾਹੀਆਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਬਾਝੁਪਨਕੁਮਲੈਣੀਜੀਉ॥ਸੰਤਨਾਮਿਲਿਪਾਇਆ
 ਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਮੇਰਾਹਰਿਪੁਰੁਸਜਣੁਸੈਣੀਜੀਉ॥ਹਰਿਆਇਮਿਲਿਆਜਗੀਵਨੁਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਮੈਸੁਖਵਿਤ
 ਟੀਰੈਣੀਜੀਉ॥੨॥ਮੈਲੇਲੁਸੰਤਮੇਰਾਹਰਿਪੁਰੁਸਜਣੁਮੈਮਨਿਤਨਿਕੁਖਲਗਾਈਆਜੀਉ॥ਹਉਹਰਿਨਸਕ
 ਉਬਿਨੁਦੇਖੇਪ੍ਰੀਤਮਮੈਅੰਤਹਿਬਿਰਤੁਹਰਿਲਈਆਜੀਉ॥ਹਰਿਗਾਇਆਮੇਰਾਸਜਣੁਪਿਆਰਾਗੁਰੁਮੇਲੇਮੇਰਾਮਨੁ
 ਜੀਵਾਈਆਜੀਉ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਆਸਾਪੁਰੀਆਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਮੇਲਿਆਮਨਿਵਾਧਾਈਆਜੀਉ॥੩॥ਵਹੀ
 ਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਵਹੀਮੇਰੈਪਿਆਰਿਆਹਉਤੁਪੁਵਿਟਕਿਅਹੁਸਦਵਾਰੀਜੀਉ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰਮਕਾਮੇਰੈ
 ਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਪੁੰਨੀਰਾਖੁਹਮਾਰੀਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਵਿਸਦੁਮੇਲਿਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਮੇਲੇਕਰਿਬੈਰਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿ
 ਨਾਮੁਦਇਆਕਰਿਪਾਇਆਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਨਨਾਨਕੁਸਰਣਿਤਮਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੩॥ ੨੯॥

ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੪॥ ਚੋਜੀਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਚੋਜੀਮੇਰੈਪਿਆਰਿਆਹਰਿਪੁਰੁਮੇਰਾਚੋਜੀਉ॥ਹਰਿਆਪੇ
 ਕਾਨੁਉਪਾਇਦਾਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਆਪੇਗੋਪੀਖੋਜੀਜੀਉ॥ਹਰਿਆਪੇਸਰਾਘਟਿਭੋਗਦਾਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਆਪੇਗਸੀ
 ਅਭੋਗੀਜੀਉ॥ਹਰਿਸੁਜਣੁਨਕੁਲਈਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਜੋਗੀਜੀਉ॥੧॥ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਮੇ
 ਰੈਗੋਵਿੰਦਾਪੁਖਲੈਬਹੁਰੰਗੀਜੀਉ॥ਇਕਨਾਭੋਗਭੋਗਾਇਦਾਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਇਕਨਗਨਛਿਹਿਨੰਗਨੰਗੀਜੀ
 ਉ॥ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਦਾਨੁਦੈਵਸਭਮੰਗੀਜੀਉ॥ਕੁਗਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁਤੈਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿ
 ਕਥਾਮੰਗਹਿਹਰਿਚੰਗੀਜੀਉ॥੨॥ਹਰਿਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾਮੇਰੈਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਭਗਤਾਲੇਚਮਨਿਪੁਰੀਜੀਉ॥

॥
 ਹਰਿ

ਆਪੇਜੀਥੀਫਲਦਰਤਦਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਗਵਿਰਹਿਅਨਹੀਦੁਰੀਜੀਉ।ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਅਪਿਏਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਹਰਿਅਪਿਰ
 ਹਿਅਕੁਰਪੁਰੀਜੀਉ।ਹਰਿਅਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਅਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਹਰਿਵੇਖੈਆਪਿਤਦੁਰੀਜੀਉ।੩॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਵੇ
 ਨਾਪਉਦੁਰੈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਹਰਿਅਪਿਵਜਾਏਤਿਉਵਜੈਜੀਉ।ਹਰਿਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਰੈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਹਰਿਸਬਦੁ
 ਹਰਿਪੁਰੁਗਾਜੈਜੀਉ।ਆਪੇਸਹਦਿਪਦਾਇੰਦਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਹਰਿਭਗਤਨਾਨਕਖੁਲਾਜੈਜੀਉ।ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਸੰ
 ਗਤਿਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਨਨਾਨਕਨਾਮਸਿਧਿਕਾਜੈਜੀਉ॥੪॥੪॥੩੦॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਯਲਾਠ॥ ਮੈਹਰਿਨਾ
 ਮੈਹਰਿਬਿਰਹੁਲਗਾਈਜੀਉ।ਮੈਹਰਿਪੁਰੁਮਿਤਮਿਲੈਸੁਖਪਾਈਜੀਉ।ਹਰਿਪੁਰੁਦੇਖਿਨੀਵਾਮੇਗੀਮਾਈਜੀਉ।ਮੇਰਾ
 ਮੁਸਖਾਹਿਭਾਈਜੀਉ॥੧॥ਗੁਣਗਾਵਤੁਸੰਤਜੀਉਮੇਰੇਹਰਿਪੁਰੁਕੇਰੇਜੀਉ।ਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜੀਉਭਾਗਦ
 ਰੇਰੇਜੀਉ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉਪ੍ਰਾਨਹਰਿਮੇਰੇਜੀਉ।ਫਿਰਿਬਤੁਕਿਨਕੁਦਨਲਫੇਰੇਜੀਉ।ਕਾਕਿਉਹਰਿਪੁ
 ਰੁਵੇਖਾਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਚਾਉਜੀਉ।ਹਰਿਮੇਲੁਸੰਤਜੀਉਮਨਿਲਾਗਾਕਾਉਜੀਉ।ਗੁਰਸਬਦੀਪਾਈਐਹਰਿ
 ਪ੍ਰੀਤਮਰਾਉਜੀਉ।ਵਡਭਾਗੀਜਪਿਨਾਉਜੀਉ॥੨॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਵਡਭੀਗੋਵਿੰਦਪੁਰੁਆਸਜੀਉ।ਹ
 ਰਿਮੇਲੁਸੰਤਜੀਗੋਵਿੰਦਪੁਰੁਪਾਸਜੀਉ।ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਦਾਪਰਗਾਸਜੀਉ।ਨਨਾਨਕਪੁਰਿਅੰਤਰਿ
 ਮਨਿਆਸਜੀਉ॥੪॥੫॥੩੧॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਯਲਾਠ॥ ॥ਮੈਰਾਬਿਰਹੀਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਜੀ
 ਵਾਜੀਉ।ਮਨਅੰਦਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲੀਵਾਜੀਉ।ਮਨੁਹਰਿਭੀਰਤਕਾਹਰਿਰਸੁਸਦਾਪੀਵਾਜੀਉ
 ॥ਹਰਿਪਾਇਅਕਾਮਨਿਨੀਵਾਜੀਉ।ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਹਰਿਬਾਣੁਜੀਉ।ਮੈਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਤੁਹਰਿਪੁਰੁਖੁਸੁ
 ਜਾਣੁਜੀਉ।ਗੁਰੁਮੇਲੇਸੰਤੁਹਰਿਸੁਖਜੁਸੁਜਾਣੁਜੀਉ।ਹਉਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਜੀਉ॥੧॥ਹਉਹਰਿਹਰਿਸ
 ਜਣੁਹਰਿਮੀਤੁਦਸਾਈਜੀਉ।ਹਰਿਦਸਹੁਸੰਤਜੀਹਰਿਖੋਜੁਪਦਾਈਜੀਉ।ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਕਾਦਸੇਹਰਿਪਾਈਜੀਉ
 ॥ਹਰਿਨਾਮੇਨਾਮਸਮਾਈਜੀਉ॥੨॥ਮੈਵੇਦਨਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿਬਿਰਹੁਲਗਾਈਜੀਉ।ਗੁਰਸਰਧਾਪੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਮੁਖਿਪਾਈਜੀਉ।ਹਰਿਹੋਤੁਦਾਇਆਲਾਹਰਿਨਾਮੁਖਿਪਾਈਜੀਉ।ਨਨਾਨਕਹਰਿਰਸੁਪਾਈਜੀਉ॥੪॥
 ੬॥੩੨॥ ੭੦॥

ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀਮਯਲਾਧ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਕਿਨਿਬਿਧਿਕੁਸਲੁਹੋਤੁਮੇਰੇਗਈ॥ਕਿਉਪਾਈਐਹਰਿਮਸਤਾਈ॥੧॥ਰਤਉ।ਕੁਸਲੁਨਹੀਮੇਰੀਸਭਮਾਇ
 ਆਉਤੇਅੰਦਰਿਸੁੰਦਰਛਾਇਆ।ਝੁਠੇਲਾਲਚਿਨਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਹਸਤੀਘੋੜੇਖਿਦਿਗਾਸਾਲਸਕਰਿਜੇ
 ਜੇਨੇਬਖਵਾਸਾ।ਗਲਿਜੇਵਡੀਹਉਮੈਕੇਛਾਸਾ॥੧॥ਰਾਜਕੁਮਾਰੈਦਹਦਿਸਿਸਾਰੀ।ਮਾਏਰੰਗਭੋਗਬਤਨਾਰੀ।ਜਿ
 ਉਨਰਪਤਿਸੁਪਨੈਭੋਖਾਰੀ॥੨॥ਏਕੁਕੁਸਲੁਮੈਕਉਸਤਿਗੁਰੁਬਤਾਇਆ।ਹਰਿਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਹਰਿਕਿਆਰਗ

ਤਭਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕਹਉਮੈਮਰਿਸਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਇਨਿਬਿਪਿਕੁਸਲਹੋਤਮੇਰੇਕਾਈ ॥ ਇਉਪਾਈਐਹਰਿਅਮ
ਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉਦੁਜਾ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਕਿਉਕੁਮੀਐਕੁਮੁਕਿਸਕਹੋਈ ॥
ਜਾਜਲਿਮਹੀਅਲਿਗਵੇਅਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਮਨਮੁਖਪਤਿਖੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁਰਾਖੈਅਪੈਦਇਅਰਾ ॥
ਤਿਸੁਨਹੀਦੁਜਾਕੋਪਦੁਚਨਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਮਹਿਦਰਤੈਏਕੁਅਨੰਤਾ ॥ ਤਾਤੁਸੁਖਸੋਊਹੋਇਅਚਿੰਤ
॥ ਓਹੁਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਜੋਦਰਤੰਤਾ ॥ ਅਨਮੁਖਮੁਏਜਿਨਿਦੁਜੀਪਿਆਸਾ ॥ ਬਹੁਜੇਨੀਰੁਵਹਿਕਿਰਤੁਲਿਖਿ
ਆਸਾ ॥ ਜੈਸਾਬੀਜਹਿਤੈਸਾਖਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿਦਰਸੁਮਨਿਗੁਇਆਬਿਗਾਸਾ ॥ ਸਭਨਦਰੀਆਇਆਬ੍ਰਹਮੁਪ
ਰਗਾਸਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀਹਰਿਪੁਰਨਆਸਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਕਈਜਨਮਭੇਦਕੀਟ
ਪਤੰਗਾ ॥ ਕਈਜਨਮਗਜਮੀਨਕੁਰੰਗਾ ॥ ਕਈਜਨਮਪੰਖੀਸਰਪਹੋਇਓ ॥ ਕਈਜਨਮਹੈਦਰਾਬ੍ਰਿਖਜੋਇਓ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲੁ
ਜਗਦੀਸਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲਾਇਤਦੇਹਸੰਜਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਈਜਨਮਸੈਲਾਗਿਰਿਕਰਿਆ ॥ ਕਈ
ਜਨਮਗਰਭਹਿਰਖਰਿਆ ॥ ਕਈਜਨਮਸਾਖਕਰਿਉਪਾਇਆ ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹੋਜੋਨਿਕੁਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗੀ
ਭਇਓਜਨਮੁਪਰਾਪਤਿ ॥ ਕਰਿਸੇਵਾਭਜੁਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮਤਿ ॥ ਤਿਆਗੀਮਾਨੁਸੁਣੁਮਭੀਮਾਨੁ ॥ ਜੀਵਤਮਰਹਿਦਰਗੁ
ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਜੋਕਿਛੁਹੋਅਸੋਤੁਭੇਤੋਹੋਗੁ ॥ ਅਦਰੁਨਦੁਜਾਕਰਣੈਜੋਗੁ ॥ ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਏਤਿਮਿਲਾਈ ॥ ਕਹੁਨਾ
ਨਕਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਕਰਮਕੁਮਮਹਿਧੋਅਤੁਨਾਮੁ ॥
ਪੁਰਨਹੋਇਤੁਮਾਰਕਾਮੁ ॥ ਛਲੁਪਾਵਹਿਮਿਟਹਿਜਮਤਾਸਾ ॥ ਨਿਤਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਜਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਤਰਿਉਰਿਧਾਰਿ ॥ ਸੀਘਰਕਾਰਨੁਲੇਹੁਸਵਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨੇਪ੍ਰਕਾਸਿਉਹੋਹੁਸਾਵਧਾਨੁ ॥ ਤਾਤੁਦਰਗਤਪਾਵਹਿਮਾ
ਨੁ ॥ ਉਕਤਿਸਿਆਣਪਸਗਲੀਤਿਆਗੁ ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬਜੀਅਹਹਿਜਾਕੈਭਾਬਿ ॥ ਕੁਦੇਨ
ਵੇਛੁਕੈਸਰਕੈਸਾਬਿ ॥ ਉਪਾਵਛੋਹੰਗੁਤਿਸਕੀਓਟਾ ॥ ਨਿਮਖਮਾਹਿਤੋਵੈਤੇਰੀਛੋਟੀ ॥ ਸਦਾਨਿਕਟਿਕਰਿਤਿਜੋਜਾ
ਣਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੀਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨੀਮਿਟਾਵਤੁਆਪੁ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਜਪਿਜਾਪੁ ॥ ੪ ॥
੪ ॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੀਜਮਠਾ
ਸੀ ॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸੰਗੀ ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਚੈਰਾਮਕੈਰੀਗੀ ॥ ੧ ॥ ਜੋਗੁਰੰਦੀਆਸੁਮਨਕੈਕਾਸੀ ॥ ਸੰਤਕਾ
ਕੀਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਮਟਲਾਅਛੇਦਾ ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਕਟੇਕੁਮਭੇਦਾ ॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਤਤੁਨਜਾਇ ॥
ਗੁਰਕੈਬਚਨਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸਾਬਿ ॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥਾ ॥ ਗੁਰਕੈਬਚ
ਨਿਨਰਕਿਨਪਦੈ ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਪਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਾਵੈਤਰਿ
॥ ਜਿਸੁਜਨਹੋਇਅਪਿਪ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਦਾਦਇਆਲਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫
॥ ਜਿਨਿਕੀਤਾਮਾਟੀਤੇਰਤਨੁ ॥ ਗਰਭਿਮਹਿਰਾਖਿਆਜਿਨਿਕਰਿਜਤਨੁ ॥ ਜਿਨਿਦੀਨੀਸੋਭਾਵਡਿਅਈ ॥

ਗੁਮ

ਬਲਿ

ਗੁਮ

ਗੁਮ

ਗਿਅ

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਕੁ ਉਥਾ ਠਪਹਿ ਪਿਆਈ॥ ੧॥ ਰਮਈ ਆਰੇ ਨੁਸਾ ਧਜਨ ਪਾਵਉ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਅਪੁਨਾ ਖਸਮੁ ਪਿਆਵਉ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮੁਕਤ ਬਕਤਾ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬਿਸੁਰਤ ਤੇ ਸੁਰਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਨਵੈ ਨਿਪਿ ਪਾਈ॥ ਸੇ
ਪ੍ਰਕੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤਿ ਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਬਾਵੈ ਕਉ ਬਾਨੁ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਮਨੁ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ
ਸੁਖ ਪੁਰਨਾ ਸਾ॥ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਸਾਸਗਿਰਾ ਸਾ॥ ੩॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿਲਾ ਕਕਟੀ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮ
ਸਿਤੁ ਬਿਖੁ ਖਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਸ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਰਾਖ ਨਹ ਰੇ ਕਉ ਸਲਾਹੀ॥ ੪॥ ੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇਰੀ ਮਹਲਾ
੫॥ ॥ ਤਿਸਕੀ ਸਰਟਿ ਨਾਹੀ ਕਉ ਸੋਗੁ॥ ਉਸਤੇ ਬਾਰਿਕਛੁ ਨੇਤ੍ਰੇ ਗੁ॥ ਤਨੀ ਸਿਆਣਪ ਬਲਾ ਧੁਪਿ ਖਿਚਾ॥
ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀਰਾਖ ਨਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਜਾਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੀਰੀ॥ ਘਰਿ ਬਾਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦ ਸੀਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਤਿਸਕੀ ਟੇਕ ਮਨੈ ਮਤਿ ਰਾਖਾ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਤਰ ਸੁਰਾਖਾ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਹੁ ਕਉ ਨ ਕਾਜਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾਰਾ ਬੈਆ ਪਿਲਾਜਾ॥ ੨॥ ਕੀਆ ਮਾਨੁ ਖਕਤੁ ਕਿ ਅਜੇਹਾ॥ ਝੁਠਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਕੁ ਸੋਗੁ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣੁ ਰਸੁ ਆਮ
॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ॥ ੩॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚੈ ਹੁ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਲੇਹੁ॥ ਜਨ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਪੰਦਰ ਭਾਗੀ॥ ੪॥ ੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੁਣਿਹਰਿ ਕਥਾ ਉ
ਤਾਰੀ ਮੈਲਾ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਸੁਖ ਸੈਲਾ॥ ਦੁਝੈ ਰੀਪਾਇਆ ਸਾਧੁ ਸੰਗਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਓ ਰੰਗੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਤਨੁ ਤਾਰਿਓ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨ ਸੀਤਲਾਭਏ॥ ਜਨ ਮਨ ਮਨ ਮਕੇ
ਕਿਲਾਵਿ ਖਗਏ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੇਖੈ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਅਬਦੁ ਚਨਕਾ ਪੋਕਉ ਜਾਹਿ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆ
ਲਾ॥ ਪੁਰਨੋਈ ਸੇਵਕ ਘਾਲਾ॥ ਬੰਧਨ ਕਟਿ ਕੀਏ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸਾ॥ ੩॥ ਏਕੋ ਮਨਿ
ਏਕੋ ਸਭ ਠਾਇ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜਾਇ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਸਕੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ॥ ੪॥ ੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਅਗਲੇ ਮੁਏ ਸਿਪਾਛੈ ਪਰੇ॥ ਜੇ ਉਬਰੇ ਸੇਬੀ ਪੈਲ ਕੁਖੇ
॥ ਜਿਹ ਪੈਸੇ ਮਹਿ ਰਿਇਲਾ ਪਟਾਏ॥ ਉਨ ਤੇ ਦੁਗਣਾ ਦਿਵੀ ਉਨ ਮਾਏ॥ ੧॥ ਓਹੁ ਬੇਲਾ ਕਛੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਬਿਨ
ਸਿਜਾਇ ਤਹੁ ਲਪਟਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਸਾ ਬੰਧੀ ਮੁਰਖ ਦੇਹਾ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲਪਟਿਓ ਅਸਨੇਹਾ॥ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਠ
ਨੇ ਧਰਮ ਰਾਇ॥ ਮੀਠੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਖਿਆ ਖਾਇ॥ ੨॥ ਉਬੰਧ ਉਹੁ ਸਾਧ ਉਬੈਰਾ॥ ਹਮਰੀ ਕੁਮਕਉ ਟੁੱਪਾ ਲੈ ਪੈ
ਗੁ॥ ਹਉ ਪੰਛਿਤੁ ਉਚਤੁ ਰਸਿਆਣਾ॥ ਕਛੁ ਏਹੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਿਗਾਨਾ॥ ੩॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ॥ ਕੀਆ
ਕੈ ਕੋ ਕੀਆ ਅਖਿਵਖਾਨੈ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ॥ ਅਪਨਾ ਭੁਲਾਸ ਭਕਾਤੁ ਮੰਗਨਾ॥ ੪॥ ਸਕੁ
ਕਛੁ ਤੇਰਾ ਤੁਕਰਾਏਹੁ॥ ਅੰਤੁ ਨੀਕਛੁ ਪਾਰਾਵਹੁ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਦਿਸੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ॥ ੫॥
੧॥ ੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਛੁਟਾਗਾ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਗਲ ਕਰਾ
॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤਾ॥ ਪ੍ਰਕੀਰਤ ਗਾਯੋ ਬਾਸੇਤਾ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਰਿਨਾ ਮਕਾਓ ਲਾਗਾ॥ ਤੁਝੈ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾਤ

ਗਉੜੀ

ਭੋਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬੋਹਿਥੈ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ॥ ਅੰਧ ਕਾਰੀ ਪਕਦੀ ਪਾਹਿ ॥ ਅਗਨਿ ਸੀਤ ਕਾਲ
 ਹਸਿ ਦੁਖਾ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੁਖਾ ॥ ੧ ॥ ਉਤਰਿ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਸ
 ਗਲੀਆਸਾ ॥ ਭੋਲੈ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਰਾਚੀਤੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਤੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਤੁ
 ਜੋਈ ਜਨੁ ਪਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਾਇ ਵਢੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੈਰਿ ਰਹੈ ਵਢੈ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਤਿਹ ਨ
 ਨਕਲੈ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਬਤੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨ ਆਪਾਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ
 ਦੇਖਿ ਨਹਿ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਪੁਰ ਕਲਕੁ ਉਗਰਿ ਭੈ ਨਿਮੇਰੀ ॥ ਓਹ ਬਿਨ ਸੈਓਇ ਰਸ ਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ
 ਰਿਭਜਨ ਦੇਖ ਉਥਿ ਲਲਾਤੇ ॥ ਪ੍ਰਿਗੁਤ ਨੁ ਪ੍ਰਿਗੁਤੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਰਤੇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਬਿਗਾਰੀ ਕੈ ਸਿਰਦੀ
 ਜਹਿ ਦਾਮਾ ॥ ਓਇ ਖਸਮੈ ਕੈ ਗਹਿ ਉਨ ਦੁਖ ਸਹਾਮਾ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬੈਸਤ ਰਾਜਾ ॥ ਨੇੜ ਪਸਾਰੈ ਤਾ
 ਨਿਰਾਥ ਰਾਜਾ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖਾ ਖੇਤ ਉਪਰਿ ਪਰਾਏ ॥ ਖੇਤੁ ਖਸਮ ਕਾਰਾ ਖਾਉ ਠਿਜਾਏ ॥ ਉਸ ਖੇਤ ਕਾ
 ਨਿਰਾਥ ਕਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਲੈ ਕਛੂ ਨ ਪੜੈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕਾਰਾ ਤਿਸੈ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਇਆ ਦੀਨੀ
 ਤਿਨਿ ਲਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਆਪਿ ਬਿਨਾ ਤੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬ ਆਗੈ ਮਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੧੧
 ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਤੁ ਮਾਇਆ ਬਤੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖੀ ॥ ਕਲਮ ਕਾਗ
 ਦ ਸਿਆਨ ਪੇਖੀ ॥ ਮਹਰਮ ਭੁਕੇ ਹੋਇ ਦੇਖਿ ਆਖਾਨਾ ॥ ਤਾਤੇ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਤਿਪਤਾਨਾ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਮੋਕ ਉਸੈ
 ਤਬ ਤਾਵਤੁ ॥ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਮਨੁ ਤਿਪਤਾਵਤੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸੁਪਦ ਨਿਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਚੋਆਚੰ
 ਦ ਨੁ ਸੇਜੁ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਅਖਾਰੇ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾਮਹਿ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਤਖਤੁ ਸ
 ਰਾਮੰਡੁ ਨ ਦੇਲੀਓ ॥ ਸਗਲ ਮੇਵੇ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗੀਚੇ ॥ ੩ ॥ ਅਖੇੜਾ ਬਿਰਤਿ ਰਾਜਨ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ ਮਨੁ ਨ ਸੁਹੇ
 ਲਾਪਰਧੰ ਚੁਤੀਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਨ ਸਚੁ ਕਹਿ ਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾਇ ਤੁ ਆਨ ਦੁਲਹਿ ਆ ॥ ਸਾਧ
 ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋਈ ਸੁਤੇਲਾ ॥ ਪੂਰ
 ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ ॥ ੧੨ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਣੈ ਇ
 ਤੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਬਤੁ ਰਿਬਤੁ ਰਿਉ ਤੁਲਪ ਟੇਰਾ ॥ ਪੁਰ ਕਲਕੁ ਗ੍ਰਸਤ ਕਾ ਛਾਸਾ ॥ ਹੋਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਕੇ ਦਾਸ
 ॥ ੧ ॥ ਕਵਨ ਸੁਖਿ ਪਿਤਿ ਤੁਰਾ ਮਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਕਵਨ ਸੁਖ ਮਤਿ ਜਿ ਤੁਰੈ ਇਹੁ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਜੋਤ
 ਲਾਈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਜਨੈ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸੋ ਬਿਖੈ ਸਮਾਨੈ ॥ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਜੀਤ ਅਹੁ ਹਗਾ ॥ ਇਹੁ ਵੇਲੇ ਵਾਸਾ ਕਤ ਸੀ
 ਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹ ਲਾਤ ਲੋਸੇ ਪੀਵੈ ਬਉਗਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਉਗਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕੈ ਨਾਹੀ ਨੇਰਿ ॥
 ਲਖ ਚਉਗਾ ਸੀਤ ਕੁ ਮਤਾਢੇਰਿ ॥ ੩ ॥ ਏਕੈ ਨਾਲਿ ਛਾਏ ਪੰਖੀ ॥ ਹਸਿ ਰਸਿ ਤੋਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁਰੰਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਸਿਸੁ ਰਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਤੇ ਕੇ ਕਾਟੇ ਜਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਹਾਉ ॥

॥ तउ किं पते मारुपा एीमो ॥ पुर किं पते नमुपिमा एीमो ॥ पुर किं पते धीपतदु ॥ तउ किं पते
 उमैतु ॥ १॥ तमला दउ उलगा हिसे ॥ तमते कडु नो दे दे ॥ १॥ गरा उ उ पुका वै तगा वा बाली ॥ त
 पुका वै त मरु द बाली ॥ त पुका वै त मति गुम मलिमा मरु ब सुखा पुर ते री द एिमा म ॥ त उ पुका वै से निर मल कर
 मा ॥ त उ पुका वै से मरु य म मा मरु ब नि पान गु द त म गी पा सि ॥ त सा उि ब मे द क अ र द सा ॥ ३॥ म त उ
 नु निर मल उ उ इ उ रि री गि ॥ मरु ब सुखा पा द उ स त स री गि ॥ त म त रै र उ म नु रा त ॥ इ उ क लि आ द न त क क र
 ना त ॥ ४॥ १४॥ ॥ ग उ डी गु म रे री म ह ला ॥ ॥ आ न र सा जे ते उ र बो नि म ख न दि स ना ते
 री ला बो ॥ उ रि र स क उ उ र ख हि स द ॥ उ र ख त उ रि र उ हि बि स मा द ॥ १॥ अ मी मि त र स ना पी उ पि आ री ॥ इ उ र
 म रा ती उ इ रि प त री ॥ १॥ गरा उ ॥ उ रि उ दे उ र म गु द ग रा उ ॥ नि म ख नि म ख उ रि उ रि पि आ उ ॥ आ न न सु
 नी अ क ड उ न एी मी ॥ सा प स र ग ति द ड र गी पा एी मी ॥ अ म प हि र जि उ दे अ र पी ॥ प र र म ठ क र अ र ॥ प
 ॥ ए उ उ उ स द सु उ ले ॥ उ रि गु द ग रा व त र स न म मे ली ॥ ३॥ ब न स प ति म उ ड ल ड ल पे री ॥ इ उ र म रा ती
 ब उ रि न डे री ॥ आ न न र स क स ल वै न ला एी ॥ क उ न न क गु र डे उ स रा एी ॥ ४॥ १५॥ ॥ ग उ डी गु म रे री
 म ह ला ॥ म नु म र उ त नु स नी ब री ॥ इ स री म पे ब स उ अ पा ग ॥ इ स री री त रि सु नी अ ति स रा ॥ क द नु बा पा
 री ना क उ उ दि स रा ॥ १॥ न म र त न के के बि उ र री ॥ अ मी मि त रे न नु क रै आ री ॥ १॥ म नु त नु अ र पी से द क री नै
 ॥ क द नु नु ग ति नि त क री री नै ॥ पा इ ल ग उ त नि मे र ते री ॥ क द नु सु न नु जे स उ द नै री ॥ ३॥ म ह लु स रा क
 कि सि बि प पा दै ॥ क द नु बि पि नि त री त रि बु ला दै ॥ उ द र सा उ न के के दि द न री ॥ क द नु सु द त ल स
 री ॥ ३॥ बि न त री न त नि न य र पा एिमा ॥ अ मे ल र त नु स च दि ख ला एिमा ॥ क रि कि र पा न ब मे ले
 सा ॥ क उ न न क गु र क वै दे सा ॥ ४॥ १६॥ ॥ ग उ डी गु म रे री म ह ला ॥ रै दि चि न सु र उ इ
 क री ग ॥ पुर क उ न दै स री स री ॥ ठ क र न म की उ न द र त नि ॥ रि प ति अ पा द नु री कै र स नि ॥
 १॥ उ रि स री र ते म न त न उ री ॥ गु र पु र की स री प री ॥ १॥ गरा उ ॥ च र द क म ला अ त म अ पा ग ॥ ऐ कु नि
 उ र उि अ री अ क ग ॥ ऐ री ब न नु ऐ री बि उ र री ॥ अ द र न न न हि बि नु नि री क री ॥ २॥ उ र ख से ग द उ
 ते म क ते ॥ स द अ लि प ते ग म र नु ग ते ॥ दी स हि स र म हि स र ते र उ ते ॥ प र र म क री इ पि अ नु
 य र ते ॥ ३॥ स त न की म हि म क द न ब ख न उ ॥ अ र ग पि री पि कि डु मि ति न री ना न उ ॥ प र र म म री उ रि
 र पा री नै ॥ पुरि स त न की न न क दी नै ॥ ४॥ १७॥ ॥ ग उ डी गु म रे री म ह ला ॥ ॥ उ मे र स
 धा उ उ मे र मी त ॥ उ मे र पी र म त म री गी त ॥ उ मे री पा ति उ मे र म र द ॥ उ र बि नु नि म ख न एी
 र द ॥ १॥ उ मे र ल ल न उ मे र प न ॥ उ मे र स उि ब उ उ मे र ख न ॥ १॥ गरा उ ॥ नि उ उ म र म र उ रि उ

ਜੇਤੁਮਕਹੁਸੇਈਮੇਰ
ਕਰਨਾ।

ਹਾਉ)

॥

ਪੀਰਨਾਨੁਪੇਖਉਤਾਤੁਮਬਸਨਾਨਿਰਭਉਨਾਮੁਜਪਉਤੇਰਾਸਨਾ॥੨॥ਤੁਮੇਰੀਨਵਨਿਧਿਭੰਡਗੁਰਗਰ
ਸਾਤੁਮਨਹਿਅਧਾਰ॥॥ਤੁਮੇਰੀਸੋਭਾਤੁਮਸੰਗਿਰਚੀਅਗਾਤੁਮੇਰੀਓਇਤੁਤੈਮੇਰਾਤਕੀਅਗਾ॥੩॥ਮਨਤਨੁਅੰਤ
ਰਿਤੁਹੀਧਿਆਇਅਗਾਮਰਮੁਤੁਮਰਗੁਰਤੇਪਾਇਅਗਾਸਤਿਗੁਰਤੇਦ੍ਰਿਸ਼ਿਆਇਕੁਟੇਕੈ॥ਨਾਨਕਦਸਸ੍ਰਗਿਰਿਟੇਕੈ
॥੪॥ ੧੮॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਬਿਆਪਤਿਹਰਖਸੋਗਬਿਸਥਾਗਾਬਿਆਪਤਿਸੁਰਗਨਰਕ
ਅਵਤਾਰਾਬਿਆਪਤਿਧਨਨਿਰਧਨਪੇਖਿਸੋਭਾਮੂਲੁਬਿਆਪੀਬਿਆਪਸਿਲੋਭਾ॥੧॥ਮਾਇਆਬਿਆਪਤਬੁ
ਪਰਕਾਰੀ॥ਸੰਤਜੀਵਹਿਪ੍ਰਕਓਟਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਬਿਆਪਤਿਅੰਬੁਧਿਕਾਮਾਤਾ॥ਬਿਆਪਤਪ੍ਰਕਲਕਸੰਗਿਰਾਤ
॥ਬਿਆਪਤਸਤਘੋੜੇਅਹੁਬਸਤਾ॥ਬਿਆਪਤਹੁਪੋਜੇਬਨਮਦਮਸਤਾ॥੨॥ਬਿਆਪਤਿਭੂਮਰੰਕਅਹੁਰੰਗ ॥
ਬਿਆਪਤਗੀਤਨਾਦਸੁਣਿਸੰਗਾ॥ਬਿਆਪਤਸੇਜਮਹਲਸੀਗਾਗਾਪੰਚਦੂਤਬਿਆਪਤਅੰਧਿਆਗਾ॥੩॥ਬਿਆਪ
ਤਿਕਰਮਕਰੈਹਉਛਾਸਾ॥ਬਿਆਪਤਿਗ੍ਰਿਸਤਬਿਆਪਤਿਉਦਾਸਾ॥ਅਚਾਰਬਿਉਹਰਾਬਿਆਪਤਿਇਹਜਾਤਿ॥
ਸਰਕਿਛੁਬਿਆਪਤਿਬਿਨੁਹਰਿਗਰਾਤਿ॥੪॥ਸੰਤਨਕੇਧਨਕਾਟੇਹਰਿਗਾਇ॥ਤਕਉਕਹਾਬਿਆਪੈਮਾਇਆ
ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਧੂਰਿਸੰਤਪਾਈ॥ਤਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਮਾਈ॥੫॥ ੧੯॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ
ਮਹਲਾ੫ ਨੈਨਹੁਨੀਦਪਰਹਿਸਟੀਵੇਕਾਗਾਸੁਵਲਸੋਇਸੁਣਿਨਿਦਵੀਚਾਗਰਸਨਸੋਈਲੋਭੀਮੀਠੈਸਾ
ਦਿ॥ਮਨੁਸੋਇਆਮਾਇਆਬਿਸਮਾਦਿ॥੧॥ਇਸੁਗ੍ਰਿਹਿਮਹਿਕੋਈਜਾਗਤੁਰਹੈ॥ਸਾਬਤੁਵਸਤੁਓਹੁਅਪ
ਨੀਲਹੈ॥੧॥ਗਹਉ॥ਸਗਲਸੋਭੀਅਪਨੈਰਸਮਾਤੀ॥ਗ੍ਰਿਹਅਪਨੇਕੀਖਬਰਿਨਜਾਤੀ॥ਮੁਸਨਹਾਰਪੰਚ
ਬਫਵਾਰੇ॥ਸੁਨੇਨਗਰਿਪਰੇਠਗਾਰੇ॥੨॥ਉਨਤੇਰਾਖੈਬਾਪੁਨਮਾਈ॥ਉਨਤੇਰਾਖੈਮੀਤੁਨਭਾਈ॥ਦਰਬਿਸਿ
ਆਣਪਨਾਓਇਹਤੋ॥ਸਾਪਸੰਗਿਓਇਦੁਸਟਵਸਿਤੋਤੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਹਿਸਾਰਿਗਪਾਇ॥ਸੰਤਨਾ
ਪੁਰਿਸਰਬਨਿਧਾਨਾਸਾਬਤੁਪੁੰਜੀਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿ॥ਨਾਨਕਜਗੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਗੰਗੈ॥ਸੇਜਗੈਨਿਸੁਪ੍ਰਕੁਰਿਧਾ
ਲਾ॥ਇਹਪੁੰਜੀਸਾਬਤੁਪਨਮਾਲਾ॥੧॥ਗਹਉਦੁਜਾ॥੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਜਕੈ
ਵਸਿਖਾਨਸੁਲਤਾਨਾ॥ਜਕੈਵਸਿਤੋਸਗਲਜਹਾਨਾ॥ਜਕਾਕੀਆਸਕੁਕਿਛੁਪੋਇ॥ਤਿਸਤੇਬਾਹਰਿਨਾਹੀਕੋਇ
॥੧॥ਕਹੁਧੇਨੰਤੀਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਪਾਹਿ॥ਕਾਜਤੁਮਾਰੇਵੇਇਨਿਬਾਹਿ॥੧॥ਗਹਉ॥ਸਭਤੇਉਚਨਾਕਾਰਬ
ਗਾ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰ॥ਸਰਬਬਿਆਪਤਿਪੁਰਨਧਨੀ॥ਜਾਕੀਸਿਭਾਘਟਿਘਟਿਬਨੀ॥੨॥ਜਿਸੁਸਿਮ
ਰਤਿਦੁਖੁਰੋਗਛੁਟੈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਨਮੁਕਿਛੁਨਕਟੈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਤੋਤਸੁਕੇਹੋਗਾ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਬੁਭੁਤਿ
ਪਾਤਨਤਰੇ॥੩॥ਸੰਤਸਭਕਉਸਦਜੈਕਾਗਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਸੁਣੀਅ
ਰਦਾਸਿ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਕਉਨਾਮੁਨਿਦਾਸਿ॥੪॥੨੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਦਰਸਨਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਨਾਹੀਮਨੁਰੋਲੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਣੀ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ॥੧॥ ਸਕੁਨ ਗੁਸਾਚ ਜਾਸ ਚਿਮਹਿ ਰਤੇ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤ ਨੁਗਾਉ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖੀ ਮਿਟੋ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧਨ
ਛੁਟੋ॥੨॥ ਸਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਟੇ ਮੋਹ ਰੁਮਾ॥ ਸਾਧਰੇਣ ਮਨ ਨ ਸਕਿ ਪਰਮਾ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ਛੁਗੇ ਬਿੰਦਾ॥ ਸਾ
ਧ ਮਹਿ ਇਹ ਮਹੀ ਜੀਂਦਾ॥੩॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਬਿ ਕਿਰਪਾਲਾ ਪਿਆਵਉ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀਤਾ ਬੈਠਣੁ ਪਾਵਉ॥ ਮੇਹਿ ਨਿਰਗੁਣ
ਕਉ ਪ੍ਰਕੀਰਤੀ ਦਇਆ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀਤਾ ਨ ਕਨਾ ਮੁਲਾਇਆ॥੪॥ ੨੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸਾਧ ਸੰਗੀਤ ਪਿਓਰ ਗਵੰਤੁ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰਾ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਕਏ ਨਿਰਵੈ ਗਾਅਠ ਪਾ
ਰਪੁ ਜਤੁ ਗੁਰ ਪੈਰਾ॥ ਅਬ ਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਦੁਸਟ ਬਿਗਾਨੀ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਜ
ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਰਾਖ ਨਿਤ ਰਰ ਬਿਲੇਇ ਨਿਦਾਨਾ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਚਿ ਨ ਮਿਲੈ ਰੁਮਾ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ
ਰਖੈ ਕਰਿ ਰਮਾ॥੨॥ ਪੇਖੈ ਬੋਲੈ ਸੁਣੈ ਸਕੁ ਮਾਪਿ॥ ਸਦਾ ਸੰਗੀਤਾ ਕਉ ਮਨ ਜਾਪਿ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਇ ਓਪਗਾਸੁ
॥ ਪੁਰਿ ਹੋਏ ਕੈ ਗੁਣ ਤਾਸੁ॥੩॥ ਕਹਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਤ ਪੁਨੀਤਾ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਨੀਤਾ॥ ਕਹੁ ਨ ਕਜ ਕਉ
ਤੇਤੁ ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਪੁਰਨ ਘਾਲਾ॥੪॥ ੨੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਬੰਧਨ ਤੇ ਕ੍ਰਿਬਲਾਵੈ ਰੁਮਾ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ਸਾਚੁ ਪਿਆਨਾ॥ ਮਿਟੈ ਕਲੇਸ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀਐ॥ ਐਸਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੀਐ॥੧॥ ਸੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਨਿਨਾ ਮੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗੀ ਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਹੋਇ
ਦਇਆ ਲਾਤਿ ਸੁਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ॥ ਆਪੁ ਤਿਸੁ ਗੀ ਮਿਟੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ॥ ਸਾਧ ਕੈ
ਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ॥੨॥ ਜਨ ਉਪਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਏ ਦਇਆ ਲਾਜਾ॥ ਨ ਕੀਟੇ ਕਏ ਕਰੋ ਪਾਲਾ॥ ਏਕਾ ਲਿਵੇ ਕੇਮ
ਨਿਰਾਉ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਉ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪੀਤਿ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਕਰਣੀ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ॥
ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਮੇਟਿ ਮਾਅੰ ਪਿਆਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਰਾਪਾਗਾ॥੪॥ ੨੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਦਸੈ ਤੈਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ਕਛੁ ਰਉਨ ਬਿਆਪੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਜਾਪੈ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪਿਆਈਐ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕ
ਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਰ ਦਇਆ ਲਾਜੀ॥ ਅਜੰਤ ਸਭ ਲੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਬਿਅੰਤਾ॥ ਸਿਮਰ ਮਨਾ ਪੁਰੇ
ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਾ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਕੀਰਤੀ ਪਾਈਐ ਮਾਨਾ॥ ਜਾ ਕੀ ਦਿਲ ਨਾ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਜਿਨਾ ਮੀ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਅਲਖ ਸੁਆਮੀ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇ ਹੀ ਸ
ਰਣਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ॥੪॥ ੨੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜੀਅ ਜੰਤ
ਜਾ ਕੈ ਹੋਰ ਬਾਸੈ ਸਿਮਰੇ ਮਨਾ ਬਕੇ ਨਾਥਾ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਤਿਆਏ ਸਕੁ ਦੁਖ ਜਾਇ॥ ਕੈ ਸਭ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾ
ਇ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਉ ਕੇ ਕਾਮਾਨਿ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤਿ ਕਹੇ ਸੁਖ ਜਾਨਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿ ਧਰੇ ਬਹੁ ਧਰਦਿ

ਅਗਸਾਨਾਕੀਜੋਤੀਅਪਰਗਸਾਨਾਕੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਇਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਨਿਰਭਉਹੋਇਸਾਭ
 ਪਹਿਰਸਿਮਰਤੁਪ੍ਰਕਾਸੁਅਨਿਕਤੀਰਬਮਜਨੁਇਸਨਾਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣੀਪਾਹਿਕੋਟਿਕਲੰਕਥਿ
 ਨਮਹਿਮਿਦਿਨਾਹਿ॥੩॥ਬੇਮੁਤਤਤੁਪ੍ਰਕਾਪਤਿਸਾਹੁਪ੍ਰਭਸੇਵਕਸਾਚਾਵੇਸਾਹੁਗੁਰਿਪ੍ਰੇਰਾਖੇਦੇਤਾਬਾਨ
 ਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਮਰਾਥਾ॥੪॥੨੬॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮਾਨੁ
 ਲਾਗਾਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗਾਸੀਮ੍ਰਿਤਗੁਣਉਚਰੈਪ੍ਰਬਥਾਣੀਪ੍ਰੇਗੁਰਕੀਸੁਮਤਿਪਰਾਣੀ॥੧॥
 ਪ੍ਰਕਸਿਮਰਤਿਕੁਸਲਸਰੁਪਾਏਪਾਰਿਬਾਹਿਰਿਸੁਖਸਹਜਿਸਸਾਏ॥੧॥ਸੋਈਪਛਾਤਾਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆ
 ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਬਾਹਪਕਰਿਲੀਨੋਕਰਿਅਪੁਨਾਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਦਾਜਪੁਜਪਨਾ॥
 ੨॥ਮੰਤ੍ਰਤੰਤ੍ਰਮਉਖਧੁਪੁਨਹਿਚਗੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਗੁਸਾਚਾਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿਰੰਗਿ॥
 ਦੁਤਰੁਤਰੇਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥੩॥ਸੁਖਿਬੈਸਤੁਸੰਤਜਨਪਰਵਾਗੁਹਰਿਧਨੁਖਟਿਓਜਾਕਨਾਹਿਸੁਮਾਗੁਜਿਸਹਿ
 ਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਗੁਰਦੇਇਨਾਨਕਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਇ॥੪॥੨੭॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ੫

॥ਹਸਤਪੁਨੀਤੋਪਿਤਤਕਾਲਾਥਿਨਸਿਜਾਹਿਮਾਇਆਜੰਜਾਲਾਰਸਨਾਰਮਹੁਰਾਮਗੁਣਨੀਤਿ॥
 ਸੁਖਪਾਵਹੁਮੇਰੇਰਾਈਮੀਤ॥੧॥ਲਿਖੁਲੇਖਕਿਕਾਗਦਿਮਸਵਾਣੀਰਾਮਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਇਹਕਾਰਜਿਤੇਰੇਨਾਹਿਬਿਕਾਰਾਸਿਮਰਤਿਰਾਮਨਾਹਿਜਮਾਗਾਧਰਮਰਾਇਕੇਦੁਤਨਜੋਤੈ॥ਮ
 ਈਅੰਗਨਨਕਛੁਮੈਮੈਤੈ॥੨॥ਉਧਰਹਿਆਪਿਤਰੈਸੰਸਾਰਾਰਾਮਨਾਮਨਾਪਿਏਕੰਕਾਰਾਅਪਿਕਮਾਵਉ
 ਅਵਰਾਉਪਦੇਸਾਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੈਪਰਵੇਸਾ॥੩॥ਜਾਕੈਮਾਥੈਹੋਨੁਨਿਧਾਨੁਸੋਈਪੁਰਖਜਪੈਭਗਵਾਨੁ
 ॥ਅਠਪਹਿਰਹਰਿਗੁਣਗਾਉਕੁਨਾਨਕਹਉਤਿਸੁਬਲਿਜਾਉ॥੪॥੨੮॥

ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਜੋਪਰਾਇਓਸੋਈਅਪਨਾਜੋਤਜੀਛੋਰਨਿਤਿਸਸਿਉਮਨੁਰਚਨਾ॥੧॥ਕਹਤੁਗੁਸਾਈਮਿਲੀਐਕੇਹਾ
 ਜੋਬਿਬਰਜਤਤਿਸਸਿਉਨੇਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਭਬਾਤਸਾਂਚੁਕਰਿਜਾਤੀਸਤਿਹੋਵਨਮਨਿਲਗੈਨਰਾ
 ਤੀ॥੨॥ਬਾਵੈਮਾਰਗੁਣੇਛਾਚਲਨਾਸੀਧਾਛੋਰੈਅਪੁਰਾਬੁਨਨਾ॥੩॥ਦੁਹਸਿਰਿਆਕਾਖਸਮੁਪ੍ਰਭੁਸੇ
 ਈ॥ਜਿਸੁਮੇਲੇਨਾਨਕਸੇਮੁਕਤਹੋਈ॥੪॥੨੯॥ ॥ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥

ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਮਿਲਿਆਏਸੰਜੋਗਾਜਿਚਰੁਆਗਿਆਤਿਚਰੁਕੋਗਹਿਭੋਗ॥੧॥ਜਲੈਨਪਾਈਐਰਾ
 ਮਸਨੇਹੀ॥ਕਿਰਤਿਸੰਜੋਗਸਤੀਉਠਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਖਦੇਖੀਮਨਿਹਠਿਜਲਿਜਾਈਐਪ੍ਰਿਅਸਿਗੁ
 ਨਪਾਵੈਬਹੁਜੋਨਿਭਵਾਈਐ॥੨॥ਸੀਲਸੰਜੀਮਪ੍ਰਿਅਆਗਿਆਮਾਨੈ॥ਤਿਸੁਨਾਰੀਕਉਦੁਖਨਜਸਾਨੈ॥
 ੩॥ਕੁਨਾਨਕਾਜਿਨਪਿਉਪਰਮੇਸਰੁਕਮਿਨਾਨਿਆ॥੪॥ਪੰਨਸਤੀਦਰਗਹਪਰਵਾਨਿਆ॥੪॥੩੦॥

੬

ਦਾਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥ ੩੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ ਜਾਕੋ ਗਰਬਾ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਾਖ ਨਹੀ
ਆਪਨ ਦਰਬਾ॥ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾਕਲ ਪਟਾਇਓ॥ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਤਿ ਜਨਿ ਤਾ
ਪਨ ਹੀ ਕਾਈ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਆਪ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ॥ ੨॥ ਸੁਇ ਨਾ ਰੂਪ ਭੁਨਿਤ ਹੀਰਾ ਮਾ॥ ਤੈਵਰ ਗੈਵਰ ਆਪਨ
ਹੀ ਕਾ ਮਾ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥

॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਉਪਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਗਲੇ ਲਾਥੇ ॥ ੧ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਰੰਗ ਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣੇ ਟਹ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਖਿਲ
 ਗੀ ॥ ਅੰਤ ਬੁਧਿ ਤਿਨਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਲੋਗ ਮਨ ਮੀਠਾ ॥ ਪਰਬੂਹ ਮੁਤ ਤੇ ਮੇਰਿ ਹੀਠਾ
 ॥ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮਾਧਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਆਗਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਉਲਾਕ ਛੁਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਸਾ-
 ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਕਰਿ ਮੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਰਾਖ ਹੁਸਦ ਚੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ
 ਸੇਵਿ ॥ ਆਵੈ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ॥ ਤਿਸੁ ਉਪਰਿ ਮਨ ਕਰਿ ਤੂੰ ਆਸਾ ॥ ਆਰਿਜੁ ਗਾਵੈ
 ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੇਇ ॥
 ੪ ॥ ੨੯ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਤੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਹਮ ਮਾਨਾ ॥ ਮੀਤ ਕੇ ਕਰਤ ਬ-
 ਦੁ ਸਲਾਸ ਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕਾਟੇ ਕਮੇਰੇ ਮਨ ਚੀਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁਹਮ ਰਾਮੀਤਾ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਦੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੇਰਿ ਅਸਨਾਹਾ ॥ ੨ ॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾ-
 ਰਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪਰਬੂਹ ਮੁਸੁਆਮੀ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਦਾ ਸੇਤੁ ਮਠਾ ਕਰ ਮੇਰੇ
 ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕੁਤੇਰੇ ॥ ੪ ॥ ੪੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ
 ਕੁਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਧਉ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਆਸਤੁ
 ਮਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਠਾਕੁ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਉ
 ਸਹਸਾਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਚੀਨੀ ਪ੍ਰਕਧੀਰਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰਾ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਰਬੂਹ ਮੁਖੁ ਰਨ ਦੇਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪੧ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਲਰੁ ਦੇਹਿ ਪਾਈ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਤੇ
 ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਮਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਨਾ ਬਿਸਰਤਿ ਹਮਾ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਹੁਲੀ ਵਨ ਕਉ
 ਨ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਵਨ ਅਰਥ ਮਿਰਤ
 ਕ ਸੀ ਗਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇਨ ਸੁਨਹਿ ਜਸੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖਿ ਤਿਗਰ ਜੋ ਨਿਤੇ ਮੰਦਾ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਿ ਤ੍ਰਿਨਾਇਆ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦਮਾ ਹਿਸਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪੨ ॥
 ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਕੀ ਮਾਈ ਕਾ ਕੋ ਬਾਪੁ ॥ ਨਾਮ ਪਰੀਕ੍ਸ਼ਣੇ ਸ-
 ਕੁ ਸਾਕਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮੁਰਖ ਭਖਲਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਜੋਗੁ ਕੀ ਮੰਤ੍ਰਿ ਆ-
 ਇਆ ॥ ੧ ॥

ਇਆ॥१॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕਾਮਾਟੀਏਕਾਜੋਤਿ॥ ਏਕੋਪਦਨੁਕਪਕਉਨਰੇਤ॥ ੨॥ ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਬਿਲਲਾ
ਤੀ॥ ਮਰਣਹਰਾਇਹੁਜੀਅਰਾਨਾਹੀ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਖੋਲੇਕਪਾਟਾ॥ ਮੁਕਤੁਭਏਬਿਨਸੇਕੁਮਥਾ
ਟਾ॥ ੪॥ ੪੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਵਡੇਵਡੇਜੋਦੀਸਹਿਲੋਗਾ॥ ਤਿਨਕਉਵਿਆਪੈਚਿੰਤਾ
ਰੇਗਾ॥ ੧॥ ਕਉਨਵਡਾਮਾਇਆਵਡਿਆਈ॥ ਸਿਵਡਾਜਿਨਿਰਾਮਲਿਵਲਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਮੀ
ਆਕੁਮਉਪਰਿਨਿਤਲੁਭੈ॥ ਛੋਰਚਲੈਰਿਸਨਾਨਹੀਬੁਭੈ॥ ੨॥ ਕਹੁਨਾਨਕਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰਾ
ਬਿਨੁਹਰਿਕਜਨਨਾਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥ ੩॥ ੪੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਪੁਰਾਮਾਰਗੁਪੁਰਾ
ਇਸਨਾਨੁ॥ ਸਭਕਿਛੁਪੁਰਾਤਿਰਵੈਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਪੁਰੀਰਹੀਜਾਪੁਰੈਰਾਖੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣਿਜਨ
ਤਾਕੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਾਸੁਖੁਪੁਰਾਸੰਤੋਖੁ॥ ਪੁਰਾਤਪੁਪੁਕਰਾਜੋਜੇਗੁ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੋਮਾਰਗਿਪ
ਤਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ ਪੁਰੀਸੋਰਾਪੁਰਾਲੇਕੀਕਾ॥ ੩॥ ਕਰਣਹਰਸਦਵਸੈਤਦੁਰਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਸ
ਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥ ੪॥ ੪੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਸੰਤਕੀਸੁਰਿਮਿਟੇਅਪਕੇਟਾ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਮਮਰਣਤੇ
ਛੋਟਾ॥ ੧॥ ਸੰਤਕਾਦਰਸੁਪੁਰਨਇਸਨਾਨੁ॥ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਤੇਜਪੀਐਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸੰਤਕੋਸੰਗਿਸਿਟਿਆਅਹੰਕਾਰੁ॥ ਦਿਸਟਿਆਵੈਸਭਏਕੰਕਾਰੁ॥ ਸੰਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨਆਏਵਸਿਪੰਚਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੈਲੈਸੰਚਾ॥ ੨॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਾਪੁਰਾਕਰਮਾ॥ ਤਿਸੁਭੇਦੇਸਾਧਕੇਚਰਨਾ॥ ੪॥
੪੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਗੁਣਜਪਤਕਮਲਪਰਗਾਸੈ॥ ਹਰਿਸਿਮਰ
ਤਿਤਾਸਸਰਨਾਸੈ॥ ੧॥ ਸਾਮਾਤਿਪੁਰੀਜਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਵਡੋਭਗਿਸਾਪੁਸੰਗੁਪਾਵੈ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਐਨਿਪਨਾਮਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਪੁਰਨਸਭਕਾਮਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੀਰਿਗਾਤਿਜਨਮਪ
ਰਵਾਣਾ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਦੁਖਾਣਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਜਨੁਪਰਵਾਨਾ॥ ਜਾਕੈਰਿਦੈਦਸੈ
ਭਗਵਾਨੁ॥ ੪॥ ੪੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਏਕਸੁਸਿਉਜਕਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ ਦਿਸ
ਹੀਤਿਸੈਪਗਈਤਾਤਾ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਨਦੀਸੈਕੋਈ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਤਾਸੈਈ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਮਨਹਿਕਮਾਵੈਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ ਸੇਜਨੁਇਤਉਤਕਤਹਿਨਡੋਲੈ॥ ੨॥ ਜਾਕੈ
ਹਰਿਧਨੁਸੇਸਚਸਾਹੁ॥ ਗੁਰਪੁਰੈਕਰਿਦੀਨੋਵਿਸਾਹੁ॥ ੩॥ ਜੀਵਨਪੁਰਖੁਮਿਅਿਆਹਰਿਰਾਇ
ਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪੁਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੪੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਨਾਮੁਭਗਤਕੋਪ੍ਰਾਨਅਪਾਗਾਨਾਮੇਪਨੁਨਾਮੇਬਿਉਤਗੁ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਵਡਾਈਜਨੁਸੋਭ
ਪਾਏ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਾਇਵਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁਭਗਤਕੋਸੁਖਅਸਥਾਨੁ॥ ਨਾਮੁਰ
ਤਾਸੇਭਗਤਪਰਵਾਨੁ॥ ੨॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਉਪਾਰੈ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨੁਨਾਮੁਸਮਰੈ॥

੩॥ ਕੁਨਾਨਕਾਜਿਸੁ ਪੁਰਾਗਾ॥ ਨਾਮਸੰਗਤਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ ੪॥ ੪੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ ਤਬਤੇਧਾਵਤੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ॥ ੧॥ ਸੁ
 ਖੰਧਾਇਆਗੁਣਗਾਇ॥ ਸ੍ਰਮੁਮਿਟਿਆਮੇਰੀਹਤੀਬਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਅ
 ਰਾਧਭਗਵੰਤ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਤੇਮਿਟੀਮੇਰੀਚਿੰਤਾ॥ ੧॥ ਸਭਤਜਿਅਨਾਥੁਏਕਸਰ
 ਟਿਆਇਓ॥ ਉਚਅਸਥਾਨੁਤਬਸਤਜੇਪਾਇਓ॥ ੩॥ ਦੁਖਦਰਦਕੁ ਮੁਕੁਉਨਸਿਆਕਰ
 ਟਾਰਨਾਨਕਮਨਿਬਸਿਆ॥ ੪॥ ੫੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਕਿਰਕਰਿਦਹਿ
 ਲਰਸਨਾਗੁਣਗਾਵਉ॥ ਚਰਨਠਾਕੁਰਕੈਮਾਰੀਧਾਵਉ॥ ੧॥ ਕੁਲੋਸਮੇਸਿਮਰਨਿਕੀਬਰੀ
 ਆ॥ ਸਿਮਰਤਿਨਾਮੁਕੈਪਾਰਉਤਰੀਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੇੜਸੰਤਨਕਾਦਰਸਨੁਪੇਖੁ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿ
 ਨਾਸੀਮਨਮਹਿਲੇਖੁ॥ ਸੁਟਿਕੀਰਤਨੁਸਾਧਪਹਿਜਾਇ॥ ਜਨਮਮਰਣਕੀੜਾਸਮਿਟਾਇ॥ ਚਰਨ
 ਕਮਲਠਾਕੁਰਉਰਧਾਗਿ॥ ਦੁਲਭਦੇਤਨਾਨਕਨਿਸਤਾਰਿ॥ ੪॥ ੫੧॥ ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਾਕਉਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਪਾਰੈ॥ ਸੋਜਨੁਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਾਰੈ॥ ੧॥ ਹਰਿਓ
 ਸਰਤਿਸਹਸਾਦੁਖਾਬਿਆਪੋ॥ ਸਿਮਰਤਿਨਾਮੁਭਰਮੁਕਉਰਾਗੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਨੁ
 ਸੁਣੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ ਤਿਸੁਜਨਦੁਖਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੀਟਤਲਕਰਤਜਨੁ
 ਸੋਏ॥ ਤਾਕਉਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੈਏ॥ ਮਾਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕਤਜੀ
 ਅਲੇਅਵਰੰਜੰਜਾਲਾ॥ ੪॥ ੫੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਤੁ ਚਤੁ
 ਰਾਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ ੧॥ ਦੁਖਾਬਿਨਸੇਸੁਖਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਭੇਟਿਆ
 ਲਿਵਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਮੰਤ੍ਰਾ॥ ਸਿਟੇਵਿਸੁਰੇਉਤਰੀਚਿੰਤਾ॥ ੨॥ ਅਨਦ
 ਰਏਗੁਰਮਿਲਤਕਿਪਾਲਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਾਟੇਜਮਜਾਲਾ॥ ੩॥ ਕੁਨਾਨਕਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆ
 ॥ ਤਤੇਬਤੁਰਿਨਾਵਿਆਪੈਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੫੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਗਾਬਿਲੀਆਗੁ
 ਰਿਪੁਰੈਆਪਿ॥ ਮਨਮੁਖਕਉਲੁਗੋਸੰਤਾਪੁ॥ ੧॥ ਗੁਰਗੁਰੁਜਪਿਮੀਤਹਮਾਰੇ॥ ਮੁਖਿਉਜਲੋਵਹਿ
 ਦਰਬਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਣਹਿਰਦੈਵਸਾਇ॥ ਦੁਖਦੁਸਮਨਤੇਰੀਹਤੈਬਲਾਇ॥ ੧॥
 ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤੇਰੈਸੀਹਿਸਹਾਈ॥ ਦਇਆਲਭਏਸਗਲੇਜੀਅਕਾਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਪੁਰੈਜਬਕਿ
 ਰਪਾਕਰੀ॥ ਕੁਨਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਪੁਰੀਪਰੀ॥ ੪॥ ੫੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥
 ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏਜੈਸੇਢੇਗਾ॥ ਮੋਹਕੀਜੇਵਰੀਬਾਧਿਓਰੇਗਾ॥ ੧॥ ਮਿਰਤਕਦੇਹਸਾਧਸੰਗਿ
 ਬਿਤੁਨਾ॥ ਆਵਤਜਾ॥ ਤਜੋਨੀਦੁਖਖੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕਬਸਤ੍ਰਸੁੰਦਰੁਪਤਿਰਾਇਆ॥

ਜਿਉਰਨਾਖੇਤਮਾਹਿਤੁਰਾਇਆ॥੨॥ਸਗਲਸਰਿਆਵਤਸਕੁਕਾਮਾ॥ਨਿਯਫਲਮਨੁਖਜਪੈਨੀਨ
ਮਾ॥ਕੁਨਾਨਕਜਾਕਉਰੁਏਦਇਆਲਾ॥ਸਾਪਸੰਗਿਮਿਲਿਭਜਹਿਗੁਪਾਲਾ॥੪॥੫੫॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ੧॥ਕਲਿਕਲੇਸਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਆਵਣਜਵਰੇਸੁਖਸਾਰੇ॥ਕੈਥਿ
ਨਸੇਨਿਭਉਹਿਧਿਆਇਆ॥ਸਾਪਸੰਗਿਹਰਿਕੇ ਗੁਣਗਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਵਲਰਿਦਅੰਤਰ
ਧਾਰੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਗੁਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੨॥ਬੁਝਤਜਾਤਿਪੁਰੈਗੁਰਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਟੇਗਾਢੇ॥
੧॥੩॥ਕੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਤਾਰੀ॥ਜਿਸੁਭੇਟਤਗਤਿਰੁਈਹਮਰੀ॥੪॥੫੬॥ ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ੫॥ ਸਾਪਸੰਗਿਤਾਰੀਸਰਨੀਪਰਹੁ॥ਮਨੁਤਨੁਮਪੁਨਾਮਾਗੈਧਰਹੁ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀ
ਵਹੁਮੇਕੇਰਾਈ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਭਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਜਨਮਮਰਵਨਿਵਾ
ਰਹੁ॥ਹਰਿਕੇਰਾਸੁਚਰਣਨਮਸਕਾਰਹੁ॥੨॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਕੁਮਨਹਿਸਮਾਲੇ॥ਜਿਧਨੁਸੰਚਤੁਜੇਠਾਠੇਨਾਠੇ॥
੩॥ਤਿਸਹਿਪਰਪਤਿਜਿਸੁਮਸਤਕਿਰਾਗਾ॥ਕੁਨਾਨਕਤਾਰੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੪॥੫੭॥ ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਸੁਕੇਹਰੇਕੀਏਖਿਨਮਾਯੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਸੰਚਿਨੀਵਾਏ॥੧॥ਕਾਟੇਕਸਟਪੁਰੇਗੁਰ
ਦੇਵਾ॥ਸੇਵਕਕਉਦੀਨੀਅਪਨਿਸੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਟਿਗਈਚਿੰਤਪੁਨੀਮਨਿਆਸਾ॥ਕਰੀਦਇਆਸ
ਤਿਗੁਰਗੁਣਤਾਸਾ॥੨॥ਦੁਖਨਾਠੇਸੁਖਆਇਸਮਾਏ॥ਫੀਲਨਪਰੀਜਾਗੁਰਿਫੁਰਮਾਏ॥੩॥ਇਛੁਪੁ
ਨੀਪੁਰੇਗੁਰਮਿਲੇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸੁਫਲਫਲੇ॥੪॥੫੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਤਾਪਗਏ
ਪਾਈਪ੍ਰਭਿਸਾਂਤਿ॥ਸੀਤਲਭਏ ਕੀਨੀਦ੍ਰੁਤਿ॥੧॥ਪ੍ਰਕਿਰਪਾਤੇਰੁਏਸੁਹੇਲੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਬਿਛੁ
ਰੇਮੇਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਕਾਨਾਉ॥ਸਗਲੋਗਕਾਬਿਨਸਿਆਥਾਉ॥੨॥ਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇਬੇਲੈਹਰਿਬਾਣੀ॥ਆਠਪਾਰਿਪ੍ਰਕਾਸਿਮਹਪ੍ਰਾਣੀ॥੩॥ਦੁਖਦਰਦੁਖਮੁਨੇਨੀਨਆਵੈ
॥ਕੁਨਾਨਕੋਜੋਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥੪॥੫੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਕੁਲੇਦਿਨਸਕੁਲੇ
ਸੰਜੋਗਾ॥ਜਿਤੁਭੇਟੇਪਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰਜੋਗਾ॥੧॥ਓਹੁਬੇਲਾਕਉਹਉਬਲਿਜਾਉ॥ਜਿਤੁਮੇਰਾਮਨੁਜਪੈਹ
ਰਿਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਫਲਮੁਗਤਿਸਫਲਭਯਗੀ॥ਜਿਤੁਰਸਨਾਉਚਰੈਹਰਿਹਰੀ॥੨॥ਸਫਲੁਓਹੁ
ਮਾਥਾਸੰਤਨਮਸਕਾਰਸਿ॥ਚਰਣਪੁਨੀਤਚਲਹਿਹਰਿਮਾਰਗੀ॥੩॥ਕੁਨਾਨਕਭਲਾਮੇਰਕਰਮਾ॥ਜਿਤੁ
ਭੇਟੇਸਾਧਕੇਚਰਨਾ॥੪॥੬੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਾਖੁਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਮੁਸਿ
ਮਰਿਚਿੰਤਾਸਕਜਾਹਿ॥੧॥ਥਿਨੁਭਗਵੰਤਨਹੀਅਨਕੋਇਆ॥ਮਾਰੈਰਾਖੈਏਕੋਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰ
ਣਿਰਿਵੈਉਰਪਾਗਿ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਜਪਿਉਤਰਹਿਪਾਸਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਰਤਿਸਿਉਲਾਇਧਿਆਨੁ॥ਈਹਾਉ
ਤਾਪਾਵਹਿਮਨੁ॥੩॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆ॥ਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇਨਾਨਕਸੁਖਪਾਇਆ॥੪॥
੬੧॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਮਾਇ॥ ੧॥
ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਬਾਣੀ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਰਾਮ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕ ਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਖਾ
ਕੋਇ॥ ਜਾ ਕੀ ਹਿਸਾਟਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤ ਸਖਾ ਕਰਿ ਏਕੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਖਰਮਨ ਮਹਿ
ਲੇਖੁ॥ ੩॥ ਗਵਿਰਹਿ ਮਾਸਰ ਬਤਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਮੀਤੁ ਜਾਮੀ॥ ੪॥ ੬੩॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਕੁੰਮਹਿ ਰਹਿ ਓਸਿ ਕੁੰਮਹਿ ਸਾਗਾ॥ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਮਧਾਗਾ॥
੧॥ ਕੁੰਮਹਿ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ॥ ਜੇਤੁ ਧੁਕਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਆਵ
ਣ ਜਾਣਾ॥ ਤਿਨੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਣਾ॥ ੨॥ ਅਗਨ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ॥ ਸੇਸੀਤ
ਲਾਜਿ ਨਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਗਾਖਿ ਲੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖ ਨਹਾਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਜੰਤਾਵਿ ਚਾਗਾ॥
੪॥ ੬੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਜ ਪੀਐ ਨਾਉ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰਹੁ
ਹਥਾਉ॥ ੧॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਕੋਇ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਰ
ਨਿਵਸੈ ਤਉ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਕੁੰਮਰੁ ਉਭਾਗੈ॥ ੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ
ਘਟ ਕੇ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ॥ ੩॥ ਕਰਉ ਮਹਾ ਸਿਆਮ ਪਨੇਸਾ ਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਦਾ ਸਿ॥ ੪॥
੬੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਕਵ ਬਿਨਾ ਜੈ ਸੋ ਬੇਥਰ ਤੁਖਾ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਹੁ ਨ ਸੁਨੇ ਸੇ ਮੁਖਾ॥ ੧॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਪਾਣੀ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਹੁ ਨ ਧਿਗੁ ਦੇਹ ਬਿਗਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਸੁਖ ਕਾਗਾਭ
ਰਾ ਬਿਹੁ ਨ ਕਹਾ ਸੁਹਾਗਾ॥ ੨॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਰਿ ਲਗੈ ਮਨਿ ਸੁਆਇ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਾਸਨ ਪੁਜੈ ਕਾਇ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੀਰਾ॥ ਤਿਸੁ ਕਨਾ ਮੁਖ ਪੈਦਿ ਨਹਾਤਿ॥ ੪॥ ੬੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥
ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਰਕੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਤੂੰ ਅੰਤਿ ਰਿਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ
ਜਨ ਓਟਾ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਉਧਰਹਿ ਜਨ ਕੋਟਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ॥ ੨॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀ
ਜੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ॥ ੪॥ ੬੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਤਕ ਵਰ
ਸੁ ਪਾਈਐ ਵਰ ਕਾਗੀ॥ ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾਗੀ॥ ੧॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦਸਿਅ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਤਾ ਕਉ
ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪੈ ਕੀਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਰਾਖੇ ਜਨ ਮਾਹੀ॥ ਤਕੈ ਸੰਘੀ ਕਿਲਾਵਿਖ ਦੁਖ ਜਾਹੀ॥
੨॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਕ ਬੀਨ ਜਾਇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨੁ ਹਰਿ ਆਸ ਮਾਇ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨਉ
ਸੁਨੀ ਜੈ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਜੈ॥ ੪॥ ੬੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰ
ਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਵਸੈ ਮਨਿ ਮਾਇ॥ ੧॥ ਕੁੰਮਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਵੇਕੋ ਨਾਮੁ॥ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਕੈ

ਨਹੀ

ਗੁ

ਗੁ

ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਦੇ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ॥ ੧ ॥
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਦੇ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ॥ ੧ ॥
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਦੇ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਦੇ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ॥ ੧ ॥

ਆਵੈ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨ ਸੁਗੁਣ ਗਾਉ ਅਨੰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੈ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਛੋਰੈ
ਉਪਾਵੈ ਕਟੇ ਕਰਾਖਾ ॥ ਮਹਾਪਦਾਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਾ ॥ ੨ ॥ ਬਿਖਾਸਾ ਗੁਰ ਤੇ ਈਜਤ ਤਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ
ਕਉਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੪ ॥ ੬੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਥਮਾਰੇ ॥
ਪ੍ਰੇਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਕਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹੁ ਤੇਈ ਪਰਵਨਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤਿ
ਪੁਰਨ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭੈਰਵ ਮੁਸਿਟਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖ ਉਤਤ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ੪ ॥ ੬੯ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ
ਜਾਉ ॥ ਨਾਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਾਗਉ ਤੇ
ਹੀ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਧਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਪਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਠ ਲਜਨ ਮੁ
ਤੈ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਪੁਰਿ ਪਾਈ ਐਵਰੁ ਰਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੭੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰੈ ਦੁਹਕਰ ਮਤਿ
ਖਾਵੈ ਤੋਹ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਬਾਧਾ ਚੇਹ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮੁ ਰਮੈ ਸੋਈ ਰਾਮ ਛਾ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਏਹ
ਸਮਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਮੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ਚੇਹ ਖਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਅ
ਨਿਕ ਪਨ ਦੇ ਮਹਿ ਕਮਾਵੈ ਵਿਕਾਗ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਹਿਸੀ ਸਾਗ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮੁ ਰਸਿਰਾ
ਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਲਾਬਿ ਪਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੭੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗੁ ਕ
ਦੇ ਉਤਰਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਰੰਗ ਠੀਕੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥
ਗੁਰਿ ਰੰਗੇ ਸੇਰੁ ਏਨਿ ਹਾਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਤੈਵ ਏਇਆਲਾ ॥ ੪ ॥ ੭੨ ॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤਿ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲ ਵਿਖਨਾ ਸੋ ॥ ਸੁਖ ਸੁਹਜਿ ਅਨੰਦ ਨਿਵਾਸੇ ॥ ੧ ॥
ਰਾਮ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭੋਰੇ ਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਸਭ ਮਿਟਿ ਅਯੈ ਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕਛੁ
ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਈ ਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਥਮ ਪਨ ਛੇਟਾ ॥ ਚ
ਨਕ ਮਲ ਕੀ ਦੀਨੀ ਓਟਿ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਕਈ ਪਰਤੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਪੀਵਹਿ
ਨੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ੭੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਦੁਖ
ਦਰਦੁ ਕੁਖੁ ਤਾਕਾਰਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਪਨ ਕੇਵਾ ਪਰੀ ਪੁਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕਿਰਪਾ ਲ
ਗੁ ਸਾਈ ॥ ਸੇਜ ਨ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਸੁਹਜ ਸਾਧਿ ਅਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰ
ਮਾਨੰਦਾ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗ ਸਾਧ ਸੰਗ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਪਾਰ ਕਾਟੀ ॥ ੪ ॥ ੭੪

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਿਸਕਰਿਮਿਰਹਿਕਲੇਸ॥ਚਰਨਕਮਲ
ਮਨਮਹਿਪਰਵੇਸ॥੧॥ਉਚਰੁਰਾਮਨਾਮੁਲਖਬਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਵਹੁਪ੍ਰਕਪਿਆ
ਰੀ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸੁਖਸਹਜਰਸਮਹਾਅਨੰਦਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੨॥ਕਾ
ਮਕੋਪਲੋਭਮਦਖੇਏ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਕਿਲਵਿਖਸਕੁਪੈਏ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇ
ਆਲਾਨਾਨਕਦੀਜੈਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੪॥ ੭੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਜਿਸਕਾਦੀ
ਅਪੈਨੈਖਾਈ॥ਤਿਸੁਸਿਉਆਲਸੁਕਿਉਬਨੈਮਾਈ॥੧॥ਖਸਮੁਦਿਸਾਰਾਮਨਕੀਮਲਾਗਾਇ॥
੧॥ਕਉਡੀਬਦਲੇਰਤਨੁਤਿਅਗਾਇ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਤਿਆਰੀਲਾਗਤਅਨਲੇਭਾ॥ਦਾਸਸਲਾਮੁਕਰ
ਤਕਤਸੋਭਾ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਖਾਵਹਿਖਾਨਪਾਨਾ॥ਜਿਨਿਦੀਏਤਿਸਾਹਿਜਾਨਤਿਸੁਆਨਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਲੂਣ
ਤਰਾਮੀ॥ਬਖਸਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥ ੭੬ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਖੁਭਕੇਚਰਨਮਨਮਾਹਿਧਿਆਨੁ॥ਸਗਲ
ਤੀਰਥਮਜਨਾਇਸਨਾਨੁ॥੧॥ਹਰਿਦਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਮਲੁਲਾਜਿਯਾਈ॥੧॥ਹਰਾਉ॥
ਹਰਿਕੀਕਥਾਰਿਦਮਾਹਿਬਸਾਈ॥ਮਨਿਬੀਭਤਸਗਲੇਫਲਪਾਈ॥੨॥ਜੀਵਨਮਰਣਜਨਮੁਪਰਵਾਨੁ॥ਜਾਕੈ
ਰਿਵੈਦਸੈਰਗਵਾਨੁ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੁਰੋ॥ਜੀਨਾਪਰਾਪਤਿਸਾਧੂਪੁਰੋ॥੪॥ ੭੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ
੫॥ ਖਾਂਦਾਪੈਨਦਾਮੁਕਰਪਾਈ॥ਤਿਸਨੈਜੋਹਤਿਦੁਤਪਰਮਹਾਈ॥੧॥ਤਿਸੁਸਿਉਬੇਮੁਖਾਜਿਨਿਜੀਉ
ਪਿਰੁਦੀਨਾ॥ਕੋਟਿਜਨਮਰਹਮਹਿਭਉਨੁਨਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸਾਕਤਕੀਐਸੀਤੈਰੀਤਿ॥ਜੋਕੈਛੁਕਰੈਸਗਲਾ
ਬਿਪਰੀਤਿ॥੨॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਾਜਿਨਿਮਾਨੁਤਨੁਪਾਰਿਆਸੈਈਠਾਕੁਰਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਆ॥੩॥ਬਧੋਬਿਕਾ
ਗਲਿਖੇਬਹੁਕਾਗਗਾਨਾਨਕਉਪਰੁਕ੍ਰਿਪਾਸੁਖਸਾਗਗਾ॥੪॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਤਰੈਹਰਿਨ
ਾਈ॥੧॥ਹਰਾਉਦੁਜਾ॥ ੭੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਅਪਨੇਲੋਭਕਉਕੀਨੋਸੀਤਾ॥ਸਗਲਾਮਨੇ
ਰਥਮੁਕਤਿਪਦੁਦੀਤਾ॥ਐਸਾਮੀਤੁਕਰਹੁਸਕੁਕੋਈ॥ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਇਨੋਹੋਈ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਅਪੁਨੈਸੁਆਇਰਿਵੈ
ਐਧਾਰਿਆ॥ਦੁਖਦਰਦਰੋਗਸਗਲਾਬਿਦਾਰਿਆ॥੨॥ਸਨਾਹੀਧੀਬੋਲਤਰਾਮਾ॥ਪੁਰਨਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮਾ॥੩॥
ਅਨਿਕਬਾਨਾਨਕਬਾਹਿਰਾ॥ਸਭਲਦਰਸਨੁਗੋਬਿੰਦੁਮਾਰਾ॥੪॥ ੭੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
ਕੋਟਿਬਿਪਨਹਿਰੇਖਿਨਮਾਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਾਧਸੰਗਸੁਨਾਹਿ॥੧॥ਪੀਵਤਰਾਮੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਜਾਸੁ॥ਜਪਿਹਰਿ
ਚਰਨਾਮਿਟੀਖੁਪਿਤਾਸੁ॥੨॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸਰਬਕਲਿਅਣਸੁਖਸਹਜਨਿਪਾਨਾ॥ਜਾਕੈਰਿਵੈਦਸੈਰਗਵਾਨਾ॥੩॥ਅ
ਉਖਧਮੰਤਰਤਸਕਛੁਕਾਕਰੈਭਉਰਿਦੇਮਹਿਧਾਗਾ॥੪॥ਤਜਿਸਕਰਮਰਜਿਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੪॥੮੦॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਰੇਸੇਈ॥ਤਤੁਬਲਿਰੋਗੁਨਾਵਿਆਪੈਕੋਈ॥੧॥ਰਾਮਰਸਦਤ
ਰਣਚੈਸਾਗਾ॥ਸਗਦਿਸੁਰਭਰੇਜਮਕਾਗਗਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰਦੀਓਨਾਮਾ॥ਇਹਆਸਰਪੁਰਨਕੁਦੇ
ਹਰਿ

ਮਹਲ ੫

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫

ਕਾਮਾ ॥ १ ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੁਰੀਦਰਿਅਈ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਤਰਿਕੁਏਸੁਧਈ ॥ १ ॥ ਮਾਨਸੇਤਖੇਏਗੁਰਿਗੁਮਾ ॥
 ਪੇਖਨਾਨਕਪਸਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥ १ ॥ ੨੧ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ॥ ਬਿਖੈਰਾਨਤੇਅੰਧੁਲਾਰਾਗੀ ॥ ਦੁਖਿ
 ਲਗੈਰਾਮਲਮੁਚਿਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇਦਾਸਕਉਤੁਪੀਦਰਿਅਈ ॥ ਮਾਇਆਮਗਨੁਨਰਕਿਐਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੋਗਗਰਿ
 ਜਤਚਿਤੋਰੇਨਾਉ ॥ ਬਿਖੁਮਾਤੇਕਠਉਰਨਠਾਉ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਆਨਸੁਖਾਨਹੀਆਵ
 ਹਿਰੀਤਿ ॥ ੩ ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਿਮਰਉਪੁਰਸੁਮਾਮੀ ॥ ਸਿਉਨਾਨਕਗਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ਗਉੜੀਮ
 ਹਲਾ ॥ ॥ ਆਠਪਹਿਸੰਗੀਬਰਦਾਰੋਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਏਨਿਵਾਰੋ ॥ ਐਸਾਹਰਿਸੁਰਮਹੁਸਭਕੋਇ ॥
 ਸਰਬਕਲਪੁਰਨਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਤਪਤਿਸਾਗਰਸੀਸਾਗਾਪ੍ਰਭੁਖਿਨਮਹਿਪ੍ਰਿਉਤਰਣਤਗਾ ॥
 ਅਨਿਕਬੰਧਨਤੇਰੇਨਹੀਜਾਹੀ ॥ ਸਿਮਰਤਿਨਾਮੁਕਤਿਭਲਪਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਇਸਤੇਕਛੁਨਾਹਿ ॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਗੁਣਗਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ॥ ਬਾਤੀਪਾਈਤਰਿਕੋਨਾਮੁ ॥ ਬਿਚਰੁ
 ਸੰਸਾਰਪੁਰਨਸਭਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਵਰਗਾਰੀਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੂੰਦੇਹਿਪ੍ਰਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਹਰਿਕੋਚਰਣਰਿਦੈਉਰਪਗਾਉਦਸਗਰੁਚੜ੍ਹਉਤਰਹਿਪਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧੁਸੰਗੁਕਰਹੁਸਭਕੋਇ ॥ ਸਦਕਏ
 ਆਣਛਿੰਦੁਖਨਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰੇਮਗੁਣਿਗੁਗੁਣੀਨਿਪਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ ॥ ਜਾਇਬਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਨਹਰਿਮੀਤਾ ॥ ਕੁਮਾਰਿਨਸੇਗਾਏਗੁਣਨੀਤਾ ॥ ੧ ॥
 ਉਠਤਸੇਵਤਹਿਸੰਗੀਪਹੁਆਜਾਕੈ ॥ ਸਿਮਰਨਿਜਮਨਹੀਨੁਹੁਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣਕਮਲਪ੍ਰਕਰਿਦੈਨਿਦੁ
 ਸੁ ॥ ਸਗਲਦੁਖਕੋਇਆਨਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾਮਾਣੁਤਦੁਪਨੁਏਕਾ ॥ ਸਾਚੇਸਾਹਕੀਮਨਮਹਿਟੇਕਾ ॥ ੩ ॥ ਮਹਾਰਾਗੀ
 ਬ ॥ ਜਨਸਾਧਅਨਾਥਾਨਾਨਕਪ੍ਰਗਾਥੇਦੇਹਾ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿ
 ਮਨਨਕਰਿਸੁਚੈ ॥ ਕੋਟਿਗੁਣਪੁੰਨਭਲਮੂਚੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਕੋਚਰਣਰਿਦੈਮਹਿਬਸੈ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲ
 ਵਿਖਨਸੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗੀਕੀਰਤਨੁਭਲਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮਕਾਮਗੁਦਿਸੈਨਾਇਆ ॥ ਮਨਬਚਕਰਮਗੋਬਿੰਦਮ
 ਪਾਗਾਤਤੇਛੁਟਿਓਬਿਖਸੀਸਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਕ੍ਰਾਨਿਮਪੁਨਾਨਾਨਕਜਾਪੁਜਪੋਹਰਿਜਪਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ ॥ ॥ ਪਉਸਰਣਈਜਿਨਹਰਿਜਤੇ ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਚਰਣਹਰਿਰਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਕ੍ਰੈ
 ਰੁੰਜਨਪ੍ਰਭਮਨਿਨਬਸਾਹੀ ॥ ਰਹਪਤਰਹਪਤਜਨਮਬਹੁਤਜਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਾਸਿਓਹਰਿਨਾਮਾ ॥
 ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਕੇਪੁਰਨਕਾਮਾ ॥ ਜਨਮੁਜਗਾਮਿਰਤੁਜਿਸੁਦਸਿ ॥ ਸੋਸਮਰਬੁਸਿਮਰਿਸਾਸਿਗਿਰਸੀ ॥
 ੩ ॥ ਮੀਤਸਾਜਨੁਸਖਾਪ੍ਰਭੁਏਕਾ ॥ ਨਾਮੁਸੁਆਮੀਕਾਨਾਨਕਟੇਕਾ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ॥
 ਬਾਹਰਿਗਾਇਓਰਿਦੈਸਮਾਇਆ ॥ ਪਰਿਆਏਗੋਵਿੰਦੁਐਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੰਤਨਕੈਸੰਗੀ ॥ ਮਨੁਤ
 ਨੁਰਾਤਮਕੈਰੰਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਗੁਰਤਰਿਆ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਸਭਹਿਰਿਆ ॥ ੨ ॥

ਸੇਕਾਸੁਰਤਿਨੀਮਰਗਵੰਤਾਪੁਰੇਗੁਰਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤ੍ਰਾ॥੩॥ਚਰਣਕਮਲਤਿਰਦੇਮਹਿਜਾਪੁਨਾਨਕੁਪੇਖਿ
ਜੀਵੈਪਰਤਾਪੁ॥੪॥੨੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਪੰਨੁਇਤੁਬਾਨੁਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਏਕੁਸਲਕੋਮਪੁ
ਕੁਆਪਿਬਸਾਏ॥੧॥ਸਿਪਾਤੋਤਹਜਹਗਿਸਿਮਰਨੁਨਾਹੀ॥ਕੋਟਿਮਨੰਦਜਹਗਿਗੁਨਗਾਹੀ॥੨॥ਹਰਿਬਿ
ਸਰਿਐਦੁਖਰੋਗਪਨੇਗਪ੍ਰਕਸੇਦਾਨਮੁਖਗੈਨਨੇਗ॥੩॥ਸੇਵਰੁਕਾਗੀਨਿਹਠਠਥਾਨਾਜਹਜਪੀਐਪ੍ਰਕੇਵ
ਲਾਨਮੁ॥੩॥ਜਹਜਾਈਐਤਹਨਾਹਿਮੇਰਾਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਾਕਉਮਿਲਿਆਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥੪॥੨੯॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਜੋਪ੍ਰਾਣੀਗੋਬਿੰਦਪਿਆਵੈ॥ਪਕਿਆਅਣਪਕਿਆਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥
੧॥ਸਾਪੁਸੰਗਿਸਿਮਰੇਗਪਾਲਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਤੁਠਾਧਨੁਮਾਲਾ॥੧॥ਗੁਪਵੰਤੁਸੋਚਤੁਰਸਿਆਣਾ॥ਜਿਨਿਜਮਿਆਨੀ
ਆਪ੍ਰਕਾਕੁਲਾ॥੨॥ਜਗਮਹਿਆਈਅਸੇਪਰਵਲਾਪਾਇਘਟਿਅਪਣਾਸੁਆਮੀਜਾਦਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਜਾਕੇਪੁਰਨਗਾ॥ਹਰਿਚਰਣੀਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੩੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਹਰਿਕੇਵਸਸਿਉਸਾਕਤਨਹੀਸੰਗੁ॥ਓਹੁਬਿਖਈਓਸੁਰਾਮਕੋਰਗੁ॥ਮਨੁਅਸਵਾਰਜੈਸੇਤੁਰੀਸੀਗਾਰੀ॥
ਜਿਉਕਾਪੁਰਖੁਪੁਚਾਰੈਨਾਹੀ॥ਬੈਲਕਓਤੇਤਾਪਾਇਦੁਹਾਵੈ॥ਗਉਚਰਸਿਘਪਾਛੈਪਾਵੈ॥ਗਾਰੁਭੇਕਾਮ
ਧੇਨੁਕਰਿਪੁਜੀ॥ਸਉਦੇਕਓਧਾਵੈਬਿਨੁਪੁਜੀ॥੩॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਚੀਤਿ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਸ
ਮੀਤੁ॥੪॥੩੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਸਾਮਰਿਨਿਰਮਲਕਹੀਅਤਿਪੀਰਾ॥ਰਾਮਰਸਾਇਤੁ
ਪੀਵਤਬੀਰਾ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚਰਣਹਿਰਦੈਕਰਿਓਟਾਜਨਮਮਰਣਤੇਹੋਵਤਛੋਟਾ॥ਸੇਤਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਤੁਉਪ
ਜੈਨਪਾਪੁ॥ਰਾਮਰੰਗਨਿਰਮਲਪਰਤਾਪੁ॥੨॥ਸਾਪਸੰਗਿਮਿਟਿਨਾਤਾਥਿਕਗਾ॥ਸਕਤੇਉਚਏਤੋਉਪਕਾਰ
॥੩॥ਪ੍ਰੇਮਕਗਤਿਰਤੇਗੋਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਜਚੈਸਾਪਰਵਾਲਾ॥੪॥੩੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਵਿੰਦਸਿਉਯਾਗੀ॥ਮੇਲਿਲਏਪੁਰਨਵਡੁਰਾਗੀ॥੧॥ਰਤਉਕੁਰਤਾਪੇਖਿਥਿਗਸੈਜਿਉ
ਨਾਹੀ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਜੀਵੈਨਾਮੁਚਿਤਾਗੀ॥੧॥ਪੁਤਪੋਖਿਜਿਉਜੀਵਤਮਾਤਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿਨਹੁਗਿਸਿਉ
ਰਤਾ॥੨॥ਕੋਭੀਅਨਦਕਰੈਪੇਖਪਨਾਜਨਚਰਨਕਮਲਸਿਉਯਾਗੇਮਨਾ॥੩॥ਥਿਸਰਨਹੀਇਕਤਿਲਦਾਤਾ
ਗਾਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਕਾਸਅਧਾਰਾ॥੪॥੩੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣਜੇਜਨਗੀਧੋ॥ਚ
ਰਨਕਮਲਪ੍ਰੇਮਕਗਤੀਬੀਧੋ॥੧॥ਰਤਉਆਨਰਸਾਦੀਸਹਿਸਕੁਛਾਗਾ॥ਨਾਮਾਥਿਨਾਨਿਹਠਲਸੀਸਾਗਾ॥
੧॥ਅਪਕੁਪਤੇਕਾਚੈਆਪਾ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਅਚਰਜਪਰਤਾਪੁ॥੩॥ਵਲਾਡਿਲਾਡਿਭਵਦਪੁਰਨਗੋਪਾਲ
॥ਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁਜੀਅਸੰਗਦਇਮਾਲਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਾਕਥਨੀਸਾਗਾ॥ਮਾਨਯੋਤੁਸਾਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥
੪॥੩੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਨਾਵਦੁਰਾਮਸਰਕੀਜੈ॥ਏਲਿਮਹਾਰਸੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਤਉਆਨਿਰਮਲਉਦਕੁਨਾਮਾ॥ਮਜਨਕਰਤਪੁਰਨਸਭਕਾਮਾ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਤਹਿਰੋ
ਗੋਵਿੰਦਕਾ

ਗਉੜੀ

ਗਉੜੀ

ਗਉੜੀ

ਗਉੜੀ

ਜਿ
ਹਰਿ

੭੬

ਸਟਿਹੋਇ। ਕੋਟਿਜਨਮਕੇ। ਕਿਲਵਿਖੋਇ। ੨॥ ਸਿਮਰਹਿਸਾਧਕਰਹਿਅਨੰਦਾ। ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਆਪਰਮਾ
 ਨੰਦਾ। ੩॥ ਜਿਸਹਿਪਰਪਤਿਚਰਣਨਿਧਨ। ਨਾਨਕਦਸੁਤਿਸਹਿਕੁਰਬਾਨ। ੪॥ ੬੫॥ ਗਉ
 ਨੀਮਹਲਾ ੫॥ ੧॥ ਸੋਕਿਛੁਕਹਿਜਿਤੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈ। ਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਦੇਹੁਮਨੁਜਾਗੈ। ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਏਕੋਸਿਮਰਿਨਦੁਜਾਢਾਉ। ਸਤਸੀਗਿਜਪਕੇਵਲਨਾਉ। ੧॥ ਕਰਮਧਰਮਨੇਮਬੁਤਪੁਜਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਬਿਨ
 ਜਾਨਨਦੁਜਾ। ੨॥ ਤਾਕੀਪੁਰਨਹੋਈਘਾਲਾ। ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਮਪੁਨੇਪ੍ਰਭਨਾਲਿ। ੩॥ ਸੋਬੈਸਨੇਹੈਅਪਰਮਪਾਰ। ਕਰੁਨਾ
 ਨਕਾਜਿਨਤਜੋਬਿਕਾਰ। ੪॥ ੬੬॥ ਗਉਨੀਮਹਲਾ ੫॥ ਜੀਵਤਦੁਰਿਜਾਹਿਦੇਵਨੇ। ਮੁਇਆਉਨਤੇਕੇਵਰਸਾਨੇ।
 ੧॥ ਸਿਮਰਹੋਬਿਦਮਾਨਿਤਨਿਪੁਰਲਿਖਿਆ। ਕਾਹੁਕਾਜਨਅਵਤਬਿਖਿਆ। ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ। ਬਿਖੈਠਗਉਗਿਜਿਨਿਖਾਈ। ਤਾਕੀਤਿਸਨਾਕਬੁੰਨਜਾਈ। ੨॥ ਦਾਰਨਦੁਖਦੁਤਰਸੰਸਾਰਾਮ
 ਨਾਮਾਬਿਨਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਗਾ। ੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਦੁਇਕੁਲਸਾਧ। ਰਾਮਨਾਮਨਾਨਕਅਰਾਧਾ। ੪॥ ੬੭॥
 ਗਉਨੀਮਹਲਾ ੫॥ ਗਰੀਬਾਉਪਰਿਨਿਖਿਜੈਦਾੜੀ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਅਗਨਿਮਹਿਸਾੜੀ
 ॥ ਪੁਰਾਨਿਆਉਕਰੇਕਰਤਾਰਾ। ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਰਾਖਨਤਾਰਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਮਾਦਿਨੁਗਾਦਿਪ੍ਰਗਟਿਪਰਤਪ੍ਰ
 ॥ ਨਿੰਦਕੁਮੁਆਉਪ੍ਰਜੇਵਡਤਾਪੁ। ੨॥ ਤਿਨਿਮਾਰਿਆਜਿਰਕੈਨਕੋਇ। ਸਾਗੈਪਾਛੈਮੰਦੀਸੋਇ। ੩॥ ਅਪੁ
 ਨੇਦਾਸਰਾਖੈਕੰਠਿਲਾਇ। ਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ। ੪॥ ੬੮॥ ਗਉਨੀਮਹਲਾ ੫॥
 ੧॥ ਮਾਨਹੁਭੂਤਾਕੀਤੋਨੁਆਪਿਪਾਪਾਪੀਕਉਲਾਗਸੰਤਾਪੁ। ੧॥ ਜਿਸਹਿਸਹਾਈਗੋਬਿੰਦੁਮੇਰਾ।
 ਤਿਸੁਕਉਜਮੁਨੀਆਵੈਨੇਰਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਾਚੀਦਰਗਹਬੋਲੈਭੂਤਾ। ਸਿਰੁਹਾਥਪਛੈਕੈਅੰਧਾਮੂੜਾ।
 ੨॥ ਰੋਗਬਿਆਪੇਕਰਦੇਪਾਪਾਅਦਲਹਿਹੋਇਬੈਠਾਪ੍ਰਭੁਅੰਧੀ। ਅਪਨਕਮਾਇਐਆਪੇਬਾਧੇ। ਦਰਬੁਰ
 ਇਆਸਬੁਜੀਅਕੈਸਾਥੇ। ੩॥ ਨਾਨਕਸਰਨਿਪਰੇਦਰਬਾਗ। ਰਾਖੀਪੈਜਮੇਰੈਕਰਤਾਰਾ। ੪॥ ੬੯॥
 ਗਉਨੀਮਹਲਾ ੫॥ ਜਨਕੀਧੁਰਿਮਨਮੀਠਖਟਾਨੀ। ਪੁਰਬਿਕਰੰਮਲਿਖਿਆਪੁਰਿਪਾਨੀ।
 ੧॥ ਰਹਾਉ। ਅਤੰਬੁਧਮਨਪੁਰਿਬਿਧਾਈ। ਸਾਧਧੁਰਿਕਰਿਸੁਧਮੰਜਾਈ। ੧॥ ਅਨਿਕਜਲਜੋਧੋਵੈਦੇਹੀ।
 ਮੈਲੁਨਉਤਰੈਸੁਪੁਨਤੇਹੀ। ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕੋਟਿਓਸਦਾਕੋਰਪਾਲਾ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਕਾਟਿਆਭਉਕਾਲਾ।
 ੩॥ ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਹਰਿਨਾਉ। ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਉ। ੪॥ ੭੦॥ ਗਉਨੀ
 ਮਹਲਾ ੫॥ ੧॥ ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿਕੇਦਾਸਾ। ਜਿਨਿਮਿਲਿਆਆਤਮਪਰਗਾਸੁ। ੧॥ ਹਰਿਕਾਸਿ
 ਮਰਨੁਸੁਨਿਮਨਿਕਾਨੀ। ਸੁਖੁਪਾਵਤਿਹਰਿਦੁਆਰਪਰਾਨੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਆਠਪਹਿਰਾਧਿਆਈਐਗੈ
 ਪਾਊ। ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਤਾਲਾ। ੨॥ ੭੧॥ ਗਉਨੀਮਹਲਾ ੫॥ ੧॥ ਸਤਿਭਈਗੁਰਗੋ
 ਬਿੰਦਪਾਈ। ਤਾਪਪਾਪਾਬਿਨਸੇਮੇਰੇਕਾਈ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਤਰਸਨਬਖਾਨਾ। ਬਿਨਸੇਰੋਗਰਏਕ

ਜਿਨ

ਲਿਆਨੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣ ਅਗਮਬੀਚਗਾ ਸਾਧਸੰਗਮਿਐ ਨਿਸਤਗਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਮਲਗੁਣਗਾ ਵਪੁਨਿਤਨਿਤਾ ॥
ਗਈ ਬਿਅਧਿਉ ਬਰੇਜਨਮੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਮਨਬਰਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈ ॥ ਨਨਕਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪ ॥
੧੦੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਭਰਮਗਏ ਪਰਨਤਈ ਸੇਵ ॥ ੧ ॥ ਰ
ਤਉ ਸੀਤਲਾ ਤੇਰੀ ਅਧਿਯਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ॥ ਨਨਕਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੀਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪੀਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧੦੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਰਿਸਤ ਕੁਪੰਨੁ ਤੇਰੇ ਨੇਤ੍ਰ ॥ ਪੰਨੁ ਭਇਓਗਾ ਤਜਿਨਤੁ ਮੰਗਿ
ਹੇਤੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਕੈ ਸੇਸੁ ਖੁਲਹੀਐ ॥ ਰਜਨਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਕਰੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨਉ ਪਰਿਜਾਈਐ ਕੁਰਬ
ਣਾ ॥ ਨਨਕ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ੧੦੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰਹੈ ਮਸਲਤਿ ਤੂੰਹੈ ਨਾਇ ॥ ਤੂੰਹੈ ਰਖਹਿ
ਜਾ ਰਿਸਮਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਰਾਮੁ ਦੀਨੁ ਨੀਸਹਾਈ ॥ ਦਾਸ ਕੀਪੈ ਜਰਖੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈ ਆਪਿ ਇਹੁ ਬਾ
ਨੁ ਦਸਿਨਾ ਕੈ ॥ ਅਠਪਹਿਰ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਉ ਜਾਪੈ ॥ ੨ ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਪਿ ਕਰਹਿ
ਫੁਰਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਅਪੇਦਾ ਤਿਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ੪ ॥ ੧੦੫ ॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਗਭਾਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਦਸਿਆ ਸਦਾ ਗੁਪਾਲਾ ॥
੧ ॥ ਰਾਮਰਵਤ ਸਦਾ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਕਰੀ ਪੁਰਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ
ਕੇ ਪੁਰੇ ਕਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਸਥਿਰੁ ਸੋਹਗਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਧੋਤੀ ਖੋਲਿ ਵਿਛਾਏ ਹੋਇ ॥ ਗਰਧਪਦੀ ਗੁਲਾਹੇ ਪੋਇ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਤੂਤੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਮੁਕਤਿ
ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਜਾਤਿ ਲਕ ਕਰਤਾਇ ਸਨਾਨਾ ॥ ਛੁਹੀ ਕਾਢਿ ਲੇਵੈ ਤਬਿਦਾਨਾ ॥
੨ ॥ ਬੇਦੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮੀਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੀਆ ਕੁਹਤ ਨ ਸੰਗੈ ਪਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ॥ ਤਿਸੁ ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ॥ ਹਿਰ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ੪ ॥ ੧੦੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਰੁ ਬ੍ਰੈਸਤੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆ
ਰੋ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਤਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਟ ਦੁਤ ਪਰਮੇ ਸਰਿ ਮਾਰੋ ॥ ਜਨਕੀ ਪੈ ਜਰਖੀ ਕਰ
ਤਾਰੋ ॥ ੨ ॥ ਬਾਦੇ ਸਾਹ ਸਾਹੁ ਦੁਸਿ ਕਰੀਨੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸ ਪੀਨੋ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕੀਨੇ ਦਸ
੩ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਟ ਪਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ੪ ॥ ੧੦੮ ॥ ਤਿ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰਾਤੇ ਕਾਤਿ ਜਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰਾਤੇ ਮਾਇਆ ਨਹੀ ਛਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰਾਤੇ ਨ
ਹੀਰੁ ਬੈਜਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰਾਤੇ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ ਸਭਭੈ ਸਿਟਹਿ ਤੁਮਾਰੇ ਨਾਇ ॥ ਭੇਟਤ ਸੀਗਿਰਾਤੇ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਇ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰਾਤੇ ਮਿਟੈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੋਰਚੈ ਨਿਸੁ ਸਾਧਕਾ ਮੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰਾਤੇ ਨ
ਮਕੀਨ ਹੀ ਤਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰਾਤੇ ਪੁਰਨਾ ਮਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰਾਤੇ ਦੁਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰਾਤੇ ਅਨਾਦਿ ਨ ਜਾਗੈ
॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰਾਤੇ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰਾਤੇ ਕੁਮੁਭਉ ਨ ਸੈ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰਾਤੇ ਮਾਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥

੨

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਤਜਹੁ
ਭਗਵਾਨ ॥

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਕੁਨੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਬਿਸਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ੪॥ ੧੦੬
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮ ਕਰਤ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥ ਮਾਰਗ ਚਲਤ ਸਗਲ ਦੁਖ ਗਏ ॥ ਨਾਮੁ
 ਜਪਤਿ ਮਨਿ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥ ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ੧॥ ਖੋਮ ਗੁਣਿ ਆਕੁਸਲ ਪਰਿਆਏ ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧ
 ਸੰਗਿ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥ ੨॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਪੇਖਤ ਹੀਰ ਸਾ ॥ ਪਨਿ ਮਸਤ ਕਚਰਨ ਕਮਲ ਜੀ ਪਰਸਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤ
 ਲਾਸ ਭਲਾਇ ॥ ਕੀਏ ਮਾਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾਨਕੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ਸਤਾਇ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
 ਗਿ ॥ ਦਾਸੁ ਪਾਇਆ ਪੁਗਾਇਆ ਤਾ ਆਪ ਹਿਰਏ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਾਤ ਕੀਸਰੀ ਪਏ ॥ ੩॥ ਜੋਚਾਰਤ ਸੋਈ ਜਬ ਪਾਇ
 ਆਗਤ ਬਚੁ ਚਨਕ ਹਕੇ ॥ ਜਾਇਆ ਅਸਾਥਿ ਰੁਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥
 ੪॥ ੧੧੦॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਮਨ ਕੀਨੋਇ ਸਨਾਨੁ ॥ ਲਾਖ ਅਰਬ ਖਰਬ ਦੀਨੋ ਦਨੁ ॥
 ਜਾਮਨਿ ਦਸਿ ਓਹਿ ਰਿਕੋਨਾਮੁ ॥ ੧॥ ਸਗਲ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਪਾਪ ਮਿਟਹਿ ਸਾਧੂ ਸਰਨਿ ਦਇਆ
 ਲਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤ ਉਹ ਪਤ ਪਸਾਧਨ ਸਾਧੋ ॥ ਅਨਿਕ ਲਾਗੁ ਮਨੋਰਥ ਲਾਪੀ ॥ ਹਰਿ ਗਿਨਾਮੁ ਰਸਨ ਅਰਾਧੋ ॥
 ੨॥ ਸਿਮਰਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਸਿਧ ਸੁਖ ਜਾਨੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨੇ ॥ ੩॥ ਅਗਾਧੀ
 ਬੋਧਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ੪॥ ੧੧੧॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਆ
 ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਾ ॥ ਤਿਸ ਹਿਅਰਾਧਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਪੀਰਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤਿ ਗੁਰੁ
 ਰੁਨਾਮਾ ਤਾਤੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਸਗਲ ਕਾਮਾ ॥ ਚਰਸਨ ਦੇਖ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾਵਿਖ ਗਏ
 ॥ ੨॥ ਕੁਨੁ ਨਾਨਕ ਕਹਾਭੈ ਭਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ੪॥ ੧੧੨ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਆਪਿ ਸਤਾਈ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੈ ਬਾਪ ਜੈ ਸੇਮਾਈ ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਸਹਿ ਉਬਰੈ ਸ
 ਭਕੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਿ ਪੁਰਨ ਸਚੇ ਸੇਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਬ ਮਨ ਬਸਿ ਆਕਰਨੈ ਹਰਾ ॥ ਭੈ ਬਿਨ ਸੇਮਾਤਮ
 ਸੁਖ ਸਾਗਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾਵਿਖ ਲਾਭੇ ॥ ੩॥ ਕੁਨੁ ਨਾਨਕਾਇ ਪ੍ਰਭ
 ਕੀਵਡਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਨਾਈ ॥ ੪॥ ੧੧੩॥
 ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥
 ਰਾਮ ਕੇ ਬਲੁ ਪੁਰਨ ਭਾਈ ॥ ਤਾਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਈ ॥ ੧॥ ਜੋ ਜੋ ਰਿਤ ਵੈਦਾਸ ਹਰਿ ਮਾਈ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰਤ
 ਆਪਿ ਕਰਾਈ ॥ ੧॥ ਨਿਦ ਕਕੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਰਭਉ ਗਾਈ ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੧੪
 ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੁਨ ਬਲ ਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾਗਾਰ ॥ ਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿ ਲੇਹੁ
 ਅੰਗੁਰੀਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਨ ਸੁਰਤਿ ਨੈਨ ਸੁੰਦਰਨ ਹੀ ਆਰਤ ਦੁਆਰ ਰਟਤਿ ਪਿਗੁਰੀਆ ॥ ੧॥

ਦੀਨਾਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਪਿਤਾ ਮਹਿ ਤਰਿਆਗਾ ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਤਿ ਨ ਕਰੈ ਸਾ
ਗਰਸੰਤ ਪਾਰ ਉਤਰੀਆ ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੧੫॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦਯੁਗੁਸਾਂਈ ਮੀਤੁ ਲਾਤੁ ਸੀਗਿ ਤਮ ਰੈ ਬਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਰੀਤ ਜੀਵਨਾ ਪਿਗੁਰਾ
ਲਾਸੀ ਸਾਰੇ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਹਾਰਨੀ ॥ ੧॥ ਹਸਤਿ ਅਲੀ ਬਨੁ ਦੇ ਹੁਪ੍ਰਕ
ਗਰਤ ਤਉ ਧਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਮਤਿ ਬੋਰੀਆ ਤੂੰ ਸਦੀ ਨਦਿ ਆਲਾ ॥ ੨॥ ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੰਮ
ਲਾ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਬੀਚਗਾ ॥ ਸਰਲਿ ਸਮਾਈ ਦਾਸਾ ਹਿਤ ਉਚੇ ਮਗਮ ਅਪਗਾ ॥ ੩॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ
ਨਾਮ ਮਹਾਰਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਕੇਸਵਾ ਸੇਜ ਨਹਿ ਗੁਲਗਾਹਿ ॥ ੪॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪੋਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾ
ਨ ਅਧਾਗਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਭਜੈ ਬਿਖੁ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੫॥ ੧॥ ੧੧੬॥

॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਹੋਏ ਕੇ ਛੰਤ ਕੈ ਘਰਿ ਮਹਲਾ ੫॥

॥ ਚੈਕੋਈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਗਾਵੈ ॥ ਸਰ

ਬਕਲਿਆ ਲਖੁ ਸੁਖ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਖੋਜਤ ਫਿਰਤਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਬਿਰਲੇ ਕਾਤੁ ਏਕਲਿ ਵਲਾ
ਗੀ ॥ ਜੇਨਹਿ ਪਾਇ ਆਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਕ ਸਨਕਾ ਦੇਕ ਚਾਤੈ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਹਰਿਆਤੈ ॥
ਜੇ ਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋਹਿ ਗੁਲਗਾਹੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਿ ਨਿਬਿਸਰਤਿ ਨਾਤੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸਤੀ ਮਲਾ
ਤੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤਿਤ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨ ਉਸਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਉਚਾ
ਪਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਂਗਤੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੧੭॥

॥ ਗਉੜੀ ਪ੍ਰਬੰਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲੀ ਨੀ ਮੋਤਿ ਪਰਦੇਸੀ ਦੂਰੇ
ਆਈ ॥ ਨਹਿ ਨਦਰ ਬੁਨੇ ਬਨ ਮਾਤੀ ਮੋਤਿ ਅਨਾਥ ਕੀ ਕਹੁ ਸਮਾਈ ॥ ੨॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗਣਿ
ਪ੍ਰਰਦਰਸਨ ਕਉ ਫਿਰਤਿ ਤਿਸਾਈ ॥ ੩॥ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਕ੍ਸ਼ਣ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲ ਨਿਬੁਝਾ
ਈ ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੧੮॥

॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥

॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲ ਬੇਕਉ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ ਪਾਇ ਬ

ਗਉੜੀ ਮੋਤਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਕਉ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਪਨੁ ਰਖਉ ਆਗੈ ॥ ਮਨ ਕੀ
ਮਤਿ ਮੋਤਿ ਸਗਲਾਤਿ ਆਗੀ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ਅਨਰਿ ਨੁ ਫਿਰਉ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਵਿਰਾਗੀ ॥ ੧॥

ਪ੍ਰਬਕਰ ਮਅੰਕੁਰ ਜਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ਕੇਟਿ ਓਪ੍ਰਬਰ ਸਕਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਮਿਟਿ ਓਅੰਧੇ ਹੁਮਿਲਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਸੋਈ ਜਾਗੀ ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੧੯॥

॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥

ਨਿਕਸੁਰੇ ਪੰਥੀ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਪਾਖਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਰਨ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਹੀ ਅਰੇ ਸੰਗਿ ਰਾਖਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੂ

ਕਮਕੀਕੁਈਤਿਸਨਾਰਸਪਕਜਮਤਿਤੀਖਲਮੋਤਕੀਫਾਸਾ॥ਕਾਟਨਹਰਜਗਤਗੁਰੋਬਿਦਚਰਨ
ਕਮਲਤਾਕੇਕਰਹੁਨਿਵਾਸ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਪੀਤਮਦੀਨਨਾਬਸੁਨਹੁਅਰਦਸਿ॥ਕਰੁਗਾਨਿ
ਲੋਹਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿਰੁਸਭਤੁਮਹੀਰਸਿ॥੨॥੧੨੦॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਹਰਿਪੋਖਨਕਉਸਿਮਰਤਮਨੁਮੇਰਾ॥ਆਸਪਿਆਸੀਚਿਤਵਉਦਿਨੁਰੈਨੀਤੈਕੋਈਸਤੀਮਲਾਵੈਨੇਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਾਕਰਉਦਾਸਦਾਸਨੀਕੀਅਨਿਕਰਾਂਤਤਿਸੁਕਰੋਨਿਹੋਗਾ॥ਤੁਲਾਧਾਰਤੇਲੇਸੁਖਸਗਲੇਬਿਨੁਹਰਿਦ
ਸਸਭੇਤੀਬੋਗਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਏਗੁਨਸਾਗਰਜਨਮਜਨਮਕੋਜਾਤਬਹੋਗਾ॥ਆਨਦਸੁਖਭੇਟਤਹਿਨਾ
ਨਕਜਨਮੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਸਫਲੁਸਵੇਰਾ॥੧॥੧੨੧॥

ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ੫॥

੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਨਿਬਿਪਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈਮੇਰੇਰਾਮਗਾਇ॥ਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਸਹਜਸੁਖੁਦਾਤਮੋਹਿਮਾਰਗੁਦੇਇਬਤਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅੰਤਰਿਅਥਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆਵਿਚਿਪੜਦਾਉਮੈਪਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋਤਸਭੇਜਗੁਮੇਇਆਇਤੁਗੁਮੁਕੁ
ਹੁਕਿਉਜਾਈ॥੧॥ਏਕਾਸੰਗਤਿਇਕਤੁਗ੍ਰਿਹਿਬਸਤੇਮਿਲਿਬਾਤਨਕਰਤੇਭਾਈ॥ਏਕਬਸਤੁਬਿਨੁਪੰਚਦੁਤੇਲੇ
ਓਹੁਬਸਤੁਅਗੋਚਰਠਾਈ॥੨॥ਜਿਸਕਾਗ੍ਰਿਹੁਤਿਨਿਦੀਆਤਾਲਾਕੁੰਜੀਗੁਰਸਉਪਾਈ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰੈ
ਨਹੀਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੩॥ਜਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਸਤਿਗੁਰਤਿਨਸਾਧਸੰਗਤਿਲਿਵਲਾਈ॥
ਪੰਚਜਨਾਅਲਿਖੰਗਲੁਗਾਇਆਹਰਿਨਾਨਕਕੇਦੁਨਭਾਈ॥੪॥ਮੇਰੇਰਾਮਗਾਇਨਬਿਪਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈ॥ਸ
ਤਜੁਗਾਇਆਕ੍ਰਮੁਖਿਨਮਹਿਨਾਰਾਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥੧॥੧੨੨॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥

॥ਐਸੋਪਰਚੋਪਾਇਓ॥ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਦਇਆਲਬੀਰੁਲੈਸਤਿਗੁਰ

ਮੁਝਹਿਬਤਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਤਤਮਹੀਮੋਹਿਉਹਿਬਿਸੁਆਸੁਹੋਇਆਇਓ॥
॥ਕੈਪਹਿਕਰਉਅਰਦਸਿਬੇਨਤੀਜਉਸੁਨਤੇਤੈਰਾਪੁਰਾਇਓ॥੨॥ਲਹਿਓਸਹਸਾਬੰਧਨਗੁਰੋਤੇਰੇਤਾਸਦਾ
ਸਹਜਸੁਖਪਾਇਓ॥ਹੋਵਾਸਾਸੋਈਫੁਨਿਹੋਸੀਸੁਖਦੁਖਕੁਦਾਇਖਾਇਓ॥੩॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਕਾਏਕੋਰਾਲਾਗੁ
ਰਿਪਰਦਾਖੋਲਿਦਿਖਾਇਓ॥ਨਉਨਿਪਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਇਕਠਾਈਤਉਬਾਹਰਿਕੈਠੈਜਾਇਓ॥੪॥ਏਕੈਕ
ਨਿਕਅਨਿਕਭਾਂਤਿਸਾਜੀਬਹੁਪਰਕਾਰਰਚਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਬੋਈਤੈਇਵਤਤੈਤਤੁਮਿਲਾਇਓ
॥੫॥੨॥੧੨੩॥ ॥ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਨਾਰੋਗਮਨਗੁਰਿਮਿਲ
ਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੁਨਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਹਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਤਖਾਟਿਚਲਤੁਹਰਿਲਾ
ਤਾਅਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਇਹੁਸੀਸਾਗਬਿਕਾਰੁਸੁੰਸੇਮਹਿਤਰਿਓਹੁਮਾਗਿਆਨੀ॥ਜਿਸਹਿਜਗਾਇ
ਪੀਆਏ॥ਠੇਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਜਾਨੀ॥ਜਾਕਉਆਏਸੋਈਬਿਤਾਝੁਹਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬਸੇਰਾ॥

ਨਿਜਘਰਿਮਹਾਦੁਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨੋਇਗੋਛੇਗਾ॥੩॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨ
ਕੀਪੁਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਇਤੀਸੁਖਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀਪੁਰੇ॥੪॥ ੩॥੧੨੪॥ ਗਉੜੀ
ਮਤਲਾ ੫॥ ਰਾਖੁਪਿਤਾਪੁਰਖੇਗੇ॥ਸੋਹਿਨਿਰਗੁਨੁਸਭਗੁਨਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਿਰਾਬਿਖਾਰੀਏਕਗਰੀ
ਬਰਾਖੁਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਖੇਦੁਕਰਹਿਅਰੁਬਹੁਤਸੰਤਾਦੁਖਿਆਇਓਸਰਨਿਤੁਹੋਰੁਕਰਿਕਰਿਹਾਰਿਓਅਨਿ
ਕਬਹੁਰਾਂਤੀਛੋਰਹਿਕਤਹੁੰਨਾਹੀ॥ਏਕਬਾਤਸੁਨਿਤਾਕੀਓਟਾਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟਿਜਾਹੀ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰ
ਤਮਿਲੇਮੋਹਿਤਿਨਤੇਧੀਰਜੁਪਾਇਆ॥ਸੰਤੀਮੰਤ੍ਰਦੀਓਮੋਹਿਨਿਰਰਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥੩॥ਜੀਤ
ਲਾਏਓਇਮਹਾਂਬਿਖਾਰੀਸਹਜਸੁਹੇਲੀਬਾਲੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾਪਾਇਆਪਦੁਨਿਰਬਾਲੀ
॥੪॥੧॥੧੨੫॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫॥ ॥ਓਤੁਆਬਿਨਾਸੀਰਾਇਆ॥ਨਿਰਰਉਸੰਗਿ
ਤੁਮਾਰੈਬਸਤੇਇਹੁਰੁਨੁਕਤਾਤੇਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਤੇਤਿਮੋਛੇਰੇਏਕਮਹਲਿਨਿਮੋਨੇ॥
ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਆਪੇਆਪੇਏਕਮਹਲਿਗਰੀਬਾਨੇ॥੧॥ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਪੰਡਿਤਬਕਤਾਏਕਮਹਲਿਖਲੁਤੇਤਾ॥
ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਸਕੁਕਿਛੁਗਾ॥ਜੁਏਕਮਹਲਿਕਛੁਨਲੇਤਾਸਾ॥ਕਾਠਕੀਪੁਤਰੀਕਹਾਕਰੈਬਪੁਰੀਖਿਲਾਵਨਤਾ
ਰੋਜਨੈ॥ਜੈਸਾਭੇਖੁਕਰਾਵੈਬਾਜੀਗਰੁਓਤੁਤੈਸੋਤੀਸਾਜੁਮਾਨੈ॥੨॥ਅਨਿਕਕੋਠਰੀਬਹੁਤਤਾਤਿਕਰੀਆਆ
ਪਿਓਆਰਖਦਾਰਾ॥ਜੈਸੇਮਹਲਿਰਾਖੈਤੈਸੈਰਹਨਾਕਿਆਇਤੁਕਰੈਬਿਚਾਰਾ॥ਨਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੇਈਜਾਨੈ
ਜਿਨਿਇਹਸਭੁਬਿਪਿਸਾਜੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਪਰੰਪਰਾਮਾਮੀਕੀਮਾਤਿਅਪਨੇਕਾਜੀ॥੫॥੫॥੧੨੬॥
੧॥ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫॥ ॥ਛੋਰਿਛੋਰਿਰੇਬਿਖਿਆਕੇਰਸੁਆਉਗਉਗਹਿਓਰੈਬਾਦਰ
ਗਾਦਰਜਿਉਕਿਰਬੈਰਿਆਇਓਪਸੁਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਜਾਨਹਿਤੂੰਅਪਨੇਕਾਜੈਸੇਸੰਗਿਨਚਾਲੈਤੇਰੈਤਸੁ
ਆਨਗੋਆਇਓਨਾਗਸਿਧਾਸੀਛੋਰਿਛੋਰਿਓਅਰੁਕਾਲਿਗਸੁਆ॥੧॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਰੇਕਸੁੰਭਕੀਲੀਲਾਰਾ
ਰਿਮਾਰਿਤਿਨਤੂੰਲਉਤਸੁਆ॥ਛੀਜਤਰੈਰਿਨਸੁਮਹੁਰੈਨੀਜੀਅਕੋਕਾਜੁਨਕੀਨੋਕਛੁਆ॥੨॥ਕਰਤ
ਕਰਤਇਵਹੀ॥ਬਿਰਧਾਨੇਰਾਓਓਕਤੇਤਨੁਖੀਨਸੁਆ॥ਜਿਉਮੋਹਿਓਓਨੀਓਨੀਬਾਲਾਉਸ
ਤੇਘਟੈਨਹੀਰੁਚਰਸੁਆ॥੩॥ਜਗੁਐਸਾਮੋਹਿਗੁਰਹਿਰਿਖਾਇਓਤਉਸਰਦਿਪਰਿਓਤਜਿਗਰਬਸੁਆ॥ਮਹੁ
ਗੁਪੁਰਕੈਸੰਤਬਤਾਇਓਦਿਨੀਨਾਨਕਦਾਸਰਗਤਿਹਰਿਨਸੁਆ॥੪॥੬॥ ੧੨੭॥ ਗਉੜੀਮ
ਤਲਾ ੫॥ ॥ਤੁਝਬਿਰੁਕਵਨੁਤਮਾਰਾ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਮਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਕੀਬਿਧਿਤੁਮ
ਜਾਨੀਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਹੇਲੇ॥ਸਰਬਸੁਖਾਮੈਤੁਝਤੇਪਾਏਮੇਰੇਠਾਕੁਰਮਗਤਅੰਤੇਲੇ॥੧॥ਬਰਨਿਨਸਾਕ
ਉਤੁਮਰੇਰੰਗਾਗੁਣਨਿਪਾਨਸੁਖਦਤੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਪੁਰਾਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰੇਗੁਰਤੇਜਾਤੇ॥੨॥ਕ੍ਰਮਰਉਕਾਟੇ
ਕੀਇਨਿਯੇਵਲਾਜਬਤੇਉਮੈਮਾਗੀ॥ਜਨਮਮਰਦਕੇਚੁਕੇਸਹਸਾਸਾਧਸੰਗਾਤਿਦਰਸਾਰੀ॥੩॥ਚਰਣਪਖਾ

੧੦

ਹਿਕਰਉਗੁਸੇਵਾਬੁਧਾਉਲਖਬਰਿਆਜੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਉਤੁਕਉਜਲੁਤਰਿਆਨਾਨਕਪ੍ਰਿਆਸੀਗਿਮਿਰੀਆ॥੪॥
 ॥੧੧॥੧੨੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਤੁਝਾਬਿਨੁਕਵਨਰੀਝਾਵੈਤੋਯੀ॥ਤੋਰੋਹੁਪੁਸਗਲਦੇਖਿਮੇਰੀ॥
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਗਪਾਇਆਲਿਮਿਰਤਕੁਅਮਰੁਲਸਰਬਸਮਾਨੈਏਕੈਓਹੀ॥ਸਿਵਸਿਵਕਰਤਸਗਲਕਰਜੇ
 ਹਤਿਸਰਬਮਾਇਆਠਕੁਰਤੇਹੀਦੋਹੀ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਦਨਠਕੁਰਨਾਮੁਤੁਮਰਾਸੁਖਦਾਈਨਿਰਮਲਾਸੀਤੋਲੇਹੀ॥
 ਗਿਆਨਪਿਆਨਨਾਨਕਵਡਿਮਾਈਸਤਤੋਰੇਸਿਉਗਲਗੇਹੀ॥੨॥੨॥੧੨੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
 ਮਿਲਤੁਪਿਆਰੇਜੀਆਪ੍ਰਕਾਸੁਮਾਰਾਬੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜਨਮਬਹੁਜੇਨੀਕ੍ਰਮਿਅ
 ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਦੁਖਪਾਇਆ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮਾਨੁਖਦੇਹਿਪਾਈਤੈਦੇਹੁਦਰਸੁਹਰਿਗਇਆ॥ਸੇਈਹੋਆਜੇ
 ਤਿਸੁਭਾਵਾਅਵਹੁਨਕਿਨਹੀਕੀਤਾ॥ਤੁਮਰੈਭਵੈਭਰਮਮੇਰਿਮੇਰਿਤਿਆਜਾਗਤਨਾਹੀਸੁਤਾ॥ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮ
 ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪਿਆਰੇਕਿਰਪਾਨਿਪਦਾਇਆਲਾ॥ਰਾਖਿਲੇਪਿਤਾਪੁਤ੍ਰਮੇਰੇਅਨਾਥਹਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੩॥ਸ੍ਰੀ
 ਸਨੇਤੁਮਹਿਦਿਖਾਇਓਦਰਸਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਪਛੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਧੂਰਿਦੇਹੁਸੰਤਨਕੀਸੁਖਨਾਨਕਉਤੁ
 ਬਾਛੈ॥੪॥੬॥੧੩੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥੧॥ਉਤਕੈਬਾਲਿਹਰੀ॥ਜਾਕੈਕੇਵਲਨਾਮੁਅਧਾਰੀ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਮਾਤਾਕੀਕੇਤਕਗਨੀਐਪ੍ਰਬੂਹਮਰੀਰਾਤੋ॥ਸੁਖਸਤਜਾਅੰਦਰਿਤਿਸ੍ਰੀਗਿਉਨਸਮਸ
 ਰਅਵਹੁਨਦਾਤੋ॥੧॥ਜਗਤਉਪਾਰਦਿਸੇਈਆਏਜੋਜਨਦਰਸਪਿਆਸਾ॥ਉਨਕੀਸਰਦਿਪਰੈਸੋਤਰਿਆਸ
 ਤਸੰਗਿਪੁਰਨਆਸਾ॥੨॥ਤਾਕੈਚਰਣਪਰਉਤਾਜੀਵਾਜਨਕੈਸੰਗੀਨਿਹਾਲਾ॥ਰਗਤਨਕੀਰੇਵਹੋਈਮਨੁਮੇਰਾਹੋ
 ਪ੍ਰਭੂਕਿਰਪਾਲਾ॥੩॥ਰਾਜੁਜੋਬਨੁਅਵਧੋਜੋਦੀਸਕੁਕਿਉਜਗਮਹਿਘਾਟਿਆ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਦਨਵਤਨੁਨਿਰਮ
 ਲਾਇਹੁਨਾਨਕਹਰਿਪਨੁਖਾਇਆ॥੪॥੧੦॥੧੩੧॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਸੁਮਿ
 ਆਇਓਹੁਰਤੇਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਧੁਝਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਇਸੁਤਨਮਹਿਗਵਿ
 ਆਨਿਮਖਨਿਮਖਨਮਸਕਾਗਾਦੀਖਿਆਗੁਰਕੀਮੁੰਦ੍ਰਕਾਨੀਦ੍ਰਿੜਿਓਏਕਕਾਰਾ॥੧॥ਪੰਚਚੇਲੇਮਿਲਕੁਏਇ
 ਕੜਾਏਕਸੁਕੈਵਸਕੀਏ॥ਦਸਬੈਰਾਗਨਾਮਾਗੀਆਕਾਗੀਤਬਨਿਰਮਲਜੋਗੀਬੀਏ॥ਭਰਮੁਜਗਾਇਚਰਾਈਥਿ
 ਕੁਤਾਪੰਥਏਕਕਰਿਪੇਖਿਆ॥ਸਤਜਸੁਖਸੇਕੀਨੀਕੁਗਤਾਠਾਕੁਰਮਸਤਕਿਲੇਖਿਆ॥੩॥ਜਹਭਉਨਹੀਤ
 ਹਆਸਨੁਬਾਧਿਓਸਿੰਝੀਅਨਤਬਾਨੀ॥ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਡੰਡਕਰਿਰਾਖਿਓਜੁਗਤਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਨੀ॥੪॥ਐ
 ਸਾਜੋਗੀਵਡਰਾਗੀਭਿਟੈਮਾਇਆਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ਸੇਵਾਪੁਨਕਰਉਤਿਸੁਮੁਰਤਿਕੀਨਾਨਕੁਤਿਸੁਪਗਚਾਟੈ
 ॥੫॥੧੧॥੧੩੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅਨੁਪਪਦਾਰਬੁਜਮੁਸੁਨਹੁਸਗਲਾਧਿਆਇ
 ਲੇਮੀਤਾ॥ਹਰਿਅਉਖਧੁਜਾਕਉਗੁਰਿਦੀਆਤਕੈਨਿਰਮਲਚੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਕਾਰੁਮਿਟਿਓਤਿਤ
 ਨਤੇਗੁਰਸਬਦੁਦੀਪਕੁਪਗਾਸਾ॥ਕ੍ਰਮਕੀਜਾਲੀਤਕੀਕਾਟੀਜਾਕਉਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਸਵਾਸਾ॥੧॥ਤਹੀ

ਓਰੁ ਵਜਲ ਤਗੁ ਬਿਖਣ ਬੋਹਿ ਬਸਾਧੁ ਸੰਗਾ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਮਨਕੀਆ ਸਾਗੁ ਰੁਭੇਇ ਓਹ ਰਿੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ
 ਖਨਾਨਾ ਰੁਗਤੀ ਪਾਇਆ ਮਨ ਤਨਿ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਦੇਵੈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇ ॥
 ੩ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩੩ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ੧ ॥ ਵਇਆ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪਾਤਿ ਮੋਰੇ ਮੋਹਿ ਅ
 ਨਾਥ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇਰਾ ਖੁਕਛੁ ਸਿਆਨ ਪਉ ਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ
 ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਸਮੁ ਰਖਨਾ ਹੀ ਅਨ ਹੋਰੀ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਸੇਸੇ ਵਕ ਜਿਨਿ ਨਿ
 ਗਮ ਬੋਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤ ਨ ਸੰਗਿ ਜੋਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪ੍ਰਿਥੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦ
 ਰਸੰਦਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇਵਿ ਸਟਿ ਓਚੰਦ ਚਕੋਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਸੰਤ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੀ ਏਕੁ ਜਨੁ ਕਈ ਮਹਿ ਲਾਖ ਕੋਰੀ
 ॥ ਜਾ ਕੈ ਹੀ ਐ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ਅਨ ਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਨ ਰਮੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਉਚੇ ਸੁਖ
 ਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਨ ਅਧੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਓਨ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗੋਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੧੩੪
 ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ਸੰਤ ਤੁ ॥ ਨਿਬਾਹਿ ਲੇਤੁ ਮੇਕ ਉਪਰਖ ਬਿਧਤੇ
 ਓਤਿ ਪਹੁਚਾਵਤੁ ਦਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਰਾਮ ਰਮੁ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਿਆ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥
 ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਕਉ ਕਰਤੁ ॥ ਮਾਰੀ ਗਾਤੇ ॥ ਤਰਣ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿ ਬਚਰਣ ਤੁਮ ਰੇਤੁ ਮਜਾਨੁ ਮ
 ਪੁਨਿ ਭਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖੁ ਸੰਗਿ ਤੇਤੇ ਪਰਿਪਰਾਤੇ ॥ ੨ ॥ ਈਤ ਉਤ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
 ਤੁਮ ਰੇਰਾ ਬੋ ॥ ਐਸਾ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਤੁ ਮੇਕ ਉਹ ਰਿਜਨ ਚਲੈ ਹਮਰੈ ਸਾਥੇ ॥ ੩ ॥ ਨਿਗੁਨੀ ਅਰੇ ਕਉ ਹੁਨ ਕੀਜੈ ॥ ਹਿਨਾਮੁ
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਾਪੋ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤ ਲਧਾਪੋ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੧੩੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਇ ਓਦੇਵ ॥ ਮੇਕ ਉਸਤਿ ਹਰੁ ਭਏ ਵਇਆ ਲਦੇਵ ॥ ੧ ॥ ਕਟਿ ਜੇ ਵਰੀ ਕੀ ਓਦੇ
 ਸੋਰ ਸੰਤ ਨ ਟਹਲਾਇ ਓ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਕੋ ਬੀਓ ਪੁਜਾਰੀ ਮੇਕ ਉਅਚਰਨੁ ਗੁਰ ਹਿਰਿਖਾਇ ਓ ॥ ੧ ॥ ਕਾਇਓ
 ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਰਬ ਉਜੀਆਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨ ਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਓ ਮਨ ਤਿਪਤਿ ॥ ਅਮ ਕੈਰਹ
 ਰਾਇ ਓ ॥ ੨ ॥ ਮਨਿਆ ਗਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੁਖ ਡਿਠਾਉ ਗਵਾਇ ਓ ॥ ਜਉ ਸੁਪਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭੁ ਭਕਤੁ ਆਨਦ
 ਹੁ ਪ੍ਰਦਿਖਾਇ ਓ ॥ ੩ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਵਤ ਨਾ ਕਿਛੁ ਨਾਵਤ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਹਰਿ ਰਾਇ ਓ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗ
 ਮ ਤੈਠਾ ਕੁਰੁ ਭਗਤ ਦੇ ਕਹਿਨਾਇ ਓ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੩੬ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗਤਿ ਜੈਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖਰਿਤ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਜੈਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਅਗੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕੁਮੁ ਬੁਝਿ ਬੁਝੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਕੁਰੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਾਨੁ ਸੁਖ ਦੁਖ
 ਓਤੀਧਿਆਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਕੋਇ ਪਤਿ ਤਉ ਧੋਰ ਬਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਬਾਰਨ ਲਾਗੈ ॥ ਟੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ
 ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਹਿਨਿ ਵਾਜੈ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਕਜੀਅ ਪਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੇ ॥

ਗਉੜੀ

ਦੇਵਤੇਟਿਨਹੀਤਿਸੁਕਰਤੇਪੁਰਿਹਿਓਰਤਨਾਗਰੇ॥੩॥ਜਾਚਿਕੁਜਧੈਨਾਮੁਤੇਰਾਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸੇਈ
ਹੋ॥ਨਾਨਕਦੁਸੁਤਕੀਸਰਣਾਈਜਾਤੇਬਿਬਾਨਕੋਈਗੇ॥੪॥੧੬॥

੧੩੭॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ੫॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਹਰਿਕਬੁੰਨਮਨੁਬਿਸਾਗੇ॥ਈਹਉਤਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਸਗਲਘਟਪ੍ਰਿਪਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਤ
ਕਸਟਕਟੈਪਿਨਭੀਤਰਿਰਸਨਾਨਾਮੁਚਿਤਾਗੇ॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸੁਖਹਰਿਸਰਣੀਜਲਤੀਅਗਨਿਨਿਵਾਗੇ॥੧॥ਗ
ਰਭਕੁੰਨਰਕਤੇਰਾਬੈਰਦਨਲਪਾਰਿਉਤਾਗੇ॥ਚਰਨਕਮਲਅਧਤਮਮਹਿਨਮਕੀਤਾਸਾਬਿਦਾਗੇ॥੨॥ਪੂਰਨ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਉਚਾਅਗਮਅਪਾਗੇ॥ਗੁਣਗਾਵਤਪਿਆਵਤਸੁਖਸਾਗਰਜੁਏਜਨਮੁਨਤਾਗੇ॥੩॥ਕ
ਮਕੋਪਲੋਭੇਮੋਹਿਮਨੁਲੀਨੋਨਿਰਗੁਣਕੇਦਤਾਗੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੋਨਾਮੁਦੀਜੈਨਾਨਕਸਦਬਾਲਿਤਾਗੇ॥੪॥

੧੫੩੮॥

ਗਗੁਗਉੜੀਚਿਤੀਮਹਲਾ੫॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉ

ਸੁਖਨਾਹਿਰੇਹਰਿਗੁਰਗਤਿਬਿਨਾਜੀਤਿਜਨਮੁਇਹੁਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁਸਾਪਸੰਗੰਜੁਪਿਏਕਿਖਿਨਾ॥੧॥
ਸੁਤਸੰਪਤਿਬਾਨਿਤਾਬਿਨੋਦਾਛੋਰੰਗਏਬੋਲੋਗੋਰੰਗਾ॥੧॥ਚੈਵਰਗੈਵਰਾਜਰੰਗਾਤਿਆਹਿਚ
ਲਿਓਤੈਮੂੜਨੰਗਾ॥੨॥ਚੋਆਚੰਦਨਦੇਤਛੁਲਿਆਸੋਤਨੁਪਰਸੰਗੀਰੁਲਿਆਸਾ॥੩॥ਮੋਹਿਮੋਹਿਅ
ਜਾਨੈਦੂਰਿਤੈ॥ਕੁਨਾਨਕਸਦਾਤਦੂਰਿਤੈ॥੪॥੧॥੧੩੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥

ਜੰਸ

ਮਨਪਰਤਰਬੇਹਰਿਨਾਮਨੇ॥ਸਾਗਰਲਹਰਿਸੰਸਾਰਗੁਰੁਏਤਿਬੁਪਾਰਗਰਾਮਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿ
ਕਾਲਖਾਸੀਪਿਆਰੀਆਗੁਗਰੀਆਨਦੀਪਕਉੜੀਆਰੀਆ॥੧॥ਬਿਖੁਬਿਖਿਆਪਸਰੀਅਤਿਘਨੀ
॥ਉਬਰੇਜਪਿਜਪਿਹਰਿਗੁਨੀ॥੨॥ਮਤਦੋਰੇਮਾਇਆਸੋਇਆਗੁਰਭੇਟਤਕੁਮਭਉਭੋਇਆ॥੩॥
॥ਕੁਨਾਨਕਏਕੁਪਿਆਇਆਘਟਿਘਟਿਨਦਰੀਆਇਆ॥੪॥੧॥੧੪੦॥ ਗਉੜੀਮ
ਹਲਾ੫॥ ॥ਦੀਬਾਨੁਮੋਹਿਤੁਤਿਏਕਾਸੇਵਾਥਾਰੀਗੁਰਤਿਏਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗ
ਤਿਨਤੀਪਾਇਆਗੁਰਿਚਾਕਰਲੈਲਾਇਆ॥੧॥ਮਾਰੇਪੰਚਬਿਖਾਧੀਆਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਦਲੁਸਾ
ਧਿਆ॥੨॥ਬਖਸੀਸਦਜਤੁਮਿਲਿਏਕਨਾਨਾਸੁਖਸਹਜਿਅਨੰਦਬਿਸਾਮਾ॥੩॥ਪ੍ਰਕੁਕੇਚਾਕਰਸੇਭ
ਲੋ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮੁਖਉਜਲੇ॥੪॥੩॥੧੪੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਜੀਅਰੇਓਲਾਨਾਮਕਾਅਦਰ
ਜੀਕਰਨਕਰਾਵਨੇਤਿਨਮਹਿਉਤੈਜਾਮਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਦਰਜਤਨੀਤੀਪਾਈਐ॥ਦਰੈਕੁਰੀ
ਹਰਿਪਿਆਈਐ॥੧॥ਲਾਖਤਿਕਮਤੀਜਾਨੀਐ॥ਆਗੈਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੀਐ॥੨॥ਅਹੰਬੁਧਕਰ
ਮਕਮਾਵਨੇ॥ਗੁਰਬਾਲੁਨੀਰਬਾਵਨੇ॥੩॥ਪ੍ਰਕੁਕਿਰਪਾਲੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਨਾਮੁਨਾਨਕਸਾਧੁਸੰਗਿਮਿ

ਲੈ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੪੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਬਾਰਨੈਬਲਿਤਰਨੈਲਖਬਰੀਆ॥ ਨਾਮੋਹੋਨਾਮੁਸਾਹਿਬੋਕੇ
 ਪ੍ਰਾਨਅਧਰੀਆ॥ ੧॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਤੁਹੀਏਕਾ॥ ਜੀਅਜੰਤਕੀਤੁਹੀਏਕਾ॥ ੧॥ ਰਾਜਜੇਬਨਪ੍ਰਭਤੁਪਨੀ॥ ਤੁੰ
 ਨਿਰਗੁਨਤੁੰਸਰਗੁਨੀ॥ ੨॥ ਈਹਾਉਹਤੁਮਰਖੇ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕੋਲਖੇ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪ੍ਰਭਸੁਜਾਨੁ॥ ਸਾਨ
 ਕਤਕੀਆਤੁਹੀਤਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੪੩॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਰਾਧੀਐ॥
 ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈਕਰਮੁਮੋਹੁਕਉਸਾਧੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਭਨੇ॥ ਸਕਉਚਬਿਰਜਿ
 ਤਨਨਸੁਨੇ॥ ੧॥ ਸਗਲਅਸਥਾਨਭੈਰੀਤਚੀਨ॥ ਰਾਮਸੇਵਕਭੈਰਤਕੀਨ॥ ੨॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਯੋਜੋਨਿ
 ਠਿਰਹਿ॥ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਨਹੀਜਨਮਮਰਹਿ॥ ੩॥ ਬਲਬੁਧਸਿਆਨਪਹਉਮੈਰਹੀ॥ ਹਰਿਸਾਧਸਰਦਿਨਨ
 ਕਗਹੀ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੪੪॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਮਨਿਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈ
 ਐ॥ ਨੀਤਨੀਤਹਰਿਸੇਵੀਐਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ ਦੁਖੁ
 ਚਰਦੁਅਨੇਰਾਕੁਮੁਨਸੈ॥ ੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਜਾਪੀਐ॥ ਸੋਜਨੁਦੁਖਨਾਵਿਆਪੀਐ॥ ੨॥ ਜਾਕਉਗੁ
 ਰੁਹਿਮੰਤੁਦੇ॥ ਸਿਉਚਰਿਆਮਾਇਆਅਗਨਿਤੇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆਕਰਿ॥ ਮੈਰੈਮਨਿਤਨਿ
 ਵਾਸੈਨਾਮੁਹਰਿ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੪੫॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕੁਨਾਮ॥
 ਈਹਾਸੁਖਅਨੰਦਪਨਾਮਾਗੈਜੀਅਕੈਸੰਗਿਕਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਟੀਐਤੇਰਾਅਰੰਗੁ॥ ਤੁੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕ
 ਰਿਰਾਜਜੇਗੁ॥ ੧॥ ਹਰਿਰਸੁਜਿਨਿਜਨਿਚਾਖਿਆ॥ ਤਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਥੀਅਗਾਰ॥ ੨॥ ਹਰਿਬਿਸਾਮਨਿਧਿਪਾ
 ਇਆ॥ ਸੋਬਹਿਨਕਤਤੀਧਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਾਕਉਗੁਰਦੀਆ॥ ਨਾਨਕਤਕਾਭਉਗਇਆ
 ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੪੬॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਜਾਕਉਬਿਸਰੈਰਾਮਨਾਮਤਾਤੁਕਉਪੀਰਾ॥
 ਸਾਪਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਰਵਹਿਸੇਗੁਣੀਗਤੀਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਬੁਧਿ॥ ਤਕੇਕ
 ਰਤਲਨਵਨਿਧਿਸਿਧਿ॥ ੧॥ ਜੋਜਾਨਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭਪਨੀ॥ ਕਿਛੁਨਾਤੀਤਕੈਕਮੀ॥ ੨॥ ਕਰਦੈਹਰੁਪਛਾਨਿ
 ਅਗਸਰਬਸੁਖਰੰਗਮਾਨਿਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਧਨੁਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਦਸੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਾਤੇਨਸੰਗਿਦੁਖਨਸੈ॥ ੪॥ ੯॥
 ੧੪੭॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਗਰਬੁਬੋਭੁਲਾਇਤੇਨੇ॥ ਰਤਨੁਨਹੀਗਤੁਕਿਤੇਨੇ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਬੇਬਰਜਤਬੇਦਸੰਤਨਾਉਆਤੁਸਿਉਰੇਹਿਤੇਨੇ॥ ੧॥ ਰਾਗੁਆਰਜੁਸਾਬਿਧੇ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਯਸਿਲੇਜਿਤ
 ਨੇ॥ ੧॥ ਰਾਗੁਰਾਗਸੰਪੂਰਨਾਚਰਨਕਮਲਚੰਗਿਰਿਤੇਨੇ॥ ਨਾਨਕਉਧਰੇਸਾਧਸੰਗਿਕਿਰਪਾਸਿਧਿਮੈਰਿਤੇਨੇ
 ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੧੪੮॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਮੋਹਿਦਾਸੋਰਠਕੁਰਕੋ॥ ਧਨੁਪ੍ਰਭਕਾਖਨਾ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਐਸੋਹੋਰਖਸਮੁਤਮਾਗਾਖਿਨਮੁਤਿਸਾਜਸਦਰਨਹਰਾ॥ ੧॥ ਕਾਮੁਕਰੀਜੇਠਾਕੁਭਵ॥

ਗੀਤਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਾ॥ ਸਗਣਿਪਰਿਓਠਾਕੁਰਵਜੀਗਾ॥ ਤਿਨਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਪੀਗਾ॥ ੩॥ ਏਕੇਟੇਕ
ਦੇਰੋਆਧਾਗਾਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੀਲਾਗਾਕਾਰਾ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੧੪੯॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥

॥ ਤੋਕੋਈਸੈਸਾਉਮੈਤੋਰੈ॥ ਏਸੁਮੀਠੀਤੇਇਹੁਮਨੁਹੋਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਿਆਨੀਮਾਨੁਖੁਕਏਅਜੇ
ਨਾਤੀਸੋਲੇਰੈ॥ ਰੋਇਅੰਧਰੀਕਰੀਆਕਵਨਜੁਗਤਿਜਿਤੁਭੋਰੈ॥ ੧॥ ਕ੍ਰਮਤੋਕ੍ਰਮਤੋਤਾਰਿਆਅਨਿਕਾਬਿਧੀਕਰਿ
ਟੇਰੈ॥ ਕੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧੋਮੋਰੈ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੧੫੦॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥

ਚਿੰਤਾਮਣਿਕਰੁਣਾਮੋਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵੀਰਦਇਆਲਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਜਾਕੋਸਿਮਰਦਿਸੁਖਕਏ॥ ੧॥ ਅ
ਕਾਲਪੁਰਖਅਗਾਧਿਬੋਧਾ॥ ਸੁਨਤਨਸੋਕੋਇਅਘਖਏ॥ ੨॥ ਕਿਰਪਾਨਿਪਪ੍ਰਕਾਸਇਆਧਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਹਰਿ
ਰਿਨਾਮਲਏ॥ ੩॥ ੧੩॥ ੧੫੧॥

॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ ੫॥

॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੇਮਨਿਸਰਦਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਸੁਖਪਾਏ॥ ਜਾਦਿਨਿਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਸੋਦਿਨੁਜਾਤਿਅਜਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਏਕੇਰੇਏਕੇਪਾਹੁਨਤੁਮਾਏਬਹੁਜੁਗਾਅਸਬਧਾਏ॥ ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਸੰਪੰਜੋਦੀਸੈਜਿਉਤਰਦਰਕੀ
ਛਾਏ॥ ੧॥ ਤਨੁਮੇਰਾਸੰਪੈਸਰਮੇਰੀਬਾਗਮਿਲਖਸਭਜਾਏ॥ ਦੇਵਨਾਰਾਥਿਸਰਿਓਠਾਕੁਰੁਖਿਨਮਤਿ
ਤੋਤਪਰਾਏ॥ ੨॥ ਪਹਿਰੈਬਾਗਕਰਿਇਸਨਾਨਚੋਆਚੰਦਨਲਾਏ॥ ਨਿਰਕੁਉਨਿਰੰਕਾਰੁਨਹੀਚੀਨਿਆ
ਜਿਉਹਸਤੀਨਵਾਏ॥ ੩॥ ਜਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਤਸਤਿਗੁਰਮੇਲੈਸਰਸੁਖਹਰਿਕੈਨਾਏ॥ ਮੁਕਤਿਭਇਆ
ਬੰਧਨਗੁਰਖੇਲੈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ੪॥ ੧੪॥ ੧੫੨॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥

ਗੁਰ

ਮੇਰੇਮਨੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਦਕਰੀਐ॥ ਰਤਨਜਨਮੁਸਫਲੁਗੁਰਿਕੀਆਦਰਸਨਕਉਬਲਿਹਰੀਐ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਤੇਸਾਸਿਗ੍ਰਾਸਮਨੁਲੇਤਾਤੇਤੇਹੀਗੁਨਗਾਈਐ॥ ਸਉਦੁਇਆਲੁਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਤਾ
ਇਹਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਲਏਜਮਬੰਧਤੇਛੂਟਹਿਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਈਐ॥ ਸੇਵਿਸੁ
ਆਮੀਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਮਨਬੰਛਤਫਲਪਾਈਐ॥ ੨॥ ਨਾਮਾਇਸਟੁਮੀਤਸੁਤਕਰਤਾਮਨਿਸੰਗਤੁਤਰੈਚਲੈ
॥ ਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨੇਕੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐਪਾਲੈ॥ ੩॥ ਗੁਰੀਕਿਰਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀ॥ ਬਿਨਸੇਸਰਬ
ਅੰਦੇਸਾ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਕੀਰਤਨਿਮਿਟਿਓਸਗਲਕਲੇਸਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੫੩॥ ॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫॥ ਤਿਸਨਾਬਿਰਲੇਤੀਕੀਬੁਝੀਹੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿਜੋਰੇਲਾਖਕੋਰੇਮਨੁਨਹੋਗਾ॥ ਪਰੈਪਰੈ
ਕਉਲੁਝੀਹੋ॥ ੧॥ ਸੁੰਦਰਨਾਰੀਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਪਰਗਧਿਥਿਕਾਰੀ॥ ਧੁਰਾਭਲਾਨਹੀਝੁਝੀਹੋ॥ ੨॥ ਅਨਿਕਬੰ
ਧਨਮਾਇਆਭਰਮਤੁਰਮਾਇਆਗੁਣਨਿਧਿਨਹੀਗਾਇਆ॥ ਮਨਾਬਿਖੈਤੀਮਹਿਲੁਝੀਹੋ॥ ੩॥ ਸਾਕਉਰੇਕਿ

ਗੁਪਕਰੈਜੀਵਤਸੋਈਮਰੈਸਾਧਸੰਗਿਮਾਇਆਤਰੈ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਦਰਿਯਹਿਸਿਧੀਯੋ॥੮੧॥੧੫੮॥
 ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਸਬਤੁਕੋਰਸੁਹਰਿਯੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਹੁਜੋਗਕਾਹੁਭੋਗਕਾਹੁਗਿ
 ਆਨਕਾਹੁਧਿਆਨਾਕਾਹੁਹੋਰੁਧਰਿਯੋ॥ਕਾਹੁਜਾਪਕਾਹੁਤਾਪਕਾਹੁਪ੍ਰਜਾਹੋਮਨੇਸ਼ਕਾਹੁਗਉੜੀਕਹਿਯੋ॥੨॥
 ॥ਕਾਹੁਤੀਰਕਾਹੁਨੀਰਕਾਹੁਬੇਦਬੀਚਾਗਾਨਾਨਕਰਗਾਤਿਪ੍ਰਿਅਹੋ॥੩॥੮੧॥੧੫੫॥

੩

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਗੁਨਕੀਰਤਿਨਿਧਿਮੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਹੀਰਸਤੂੰਹੀਜਸਤੂੰਹੀ
 ਰੂਪਤੂੰਹੀਰਗਾਅਸਓਟਪ੍ਰਕੋਤੇਰੀ॥੧॥ਤੂੰਹੀਮਾਨਤੂੰਹੀਧਾਨਾਤੂੰਹੀਪਾਤਿਤੂੰਹੀਪ੍ਰਾਨਾਗੁਰਿਤੁ
 ਟੀਲੈਜੋਰੀ॥੨॥ਤੂੰਹੀਗਿਹਿਤੂੰਹੀਬਨੀਤੂੰਹੀਗਾਵਤੂੰਹੀਸੁਨੀ॥ਤੈਨਾਨਕਨੇਰਨੇਰੀ॥੩॥੮੧॥੧੫੬॥

॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਮਾਤੋਹਰਿਰੀਰੀਮਾਤੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓਹੀਪੀਓਓਹੀਪੀਓ
 ਗੁਰਹਿਦੀਓਦਾਨੁਕੀਓ॥ਓਆਤੁਸਿਓਮਨੁਰਾਤੋ॥੧॥ਓਹੀਭਾਠੀਓਹੀਪੋਚਾਓਹੀਪ੍ਰਿਅ
 ਰੋਓਹੀਗੁਰਾ॥ਮਨਿਓਹੋਸੁਖਜੋਤੀ॥੨॥ਸਤਨਕੇਲਅਨਦਖੇਲਹੋਫੇਰਭਏਮੇਲਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸ
 ਬਦਿਪਰਾਤੋ॥੩॥੮੧॥੧੫੭॥

॥ਗਉੜੀਮਾਲਵਾਮਹਲਾ੫॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਨਾਮੁਲੇਤੁਮੀਤਾਲੇਤੁਆਗੈਬਿਖਮਪੰਥੁਭੈਆਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਤਸੇਵਤਸਦਾਸੇਵਿਤੇਰੈਸੰ
 ਗਬਸਤੁਤੈਕਾਲਾਕਰਿਸੇਵਾਤੂੰਸਾਧਕੀਤੋਕਾਟੀਐਜਮਜਾਲੁ॥੧॥ਹੋਮਜਗਤੀਰਥਕੀਏਦਿ
 ਚਿਤਉਮੈਬਧੋਬਿਕਾਰਾਨਰਕੁਸੁਰਗਦੁਇਕੁੰਚਨਾਹੋਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਵਤਾਰਾ॥੨॥ਸਿਵਪੁਰੀਬੁ
 ਹਮਇਦੁਪੁਰੀਨਿਹਚਲੁਕੇਥਾਉਨਾਜਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸੇਵਾਸੁਖਨਹੀਤੋਸਾਕਤਿਆਵਹਿਜਾਹਿ॥੩॥ਜੈ
 ਸੋਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆਸੈਤੈਸੋਕਤਿਆਪੁਕਾਰਿ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਨਿਰੋਮਨਾਕਰਿਕੀਰਤਨੁਹੋਇਉ
 ਧਾਰੁ॥੮੧॥੧॥੧੫੮॥

੨

ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਾਇਓਬਾਲਬੁਧਿਸੁਖਰੋ॥ਹਰਖਸੋਗਤਨਿਮਿਰਤੁਦੁਖਸੁਖਚਿਤਸਮਸਰੰਸਿਲੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਜਨਉਲਉਹਉਕਿਛੁਜੋਚਉਚਿਤਵਉਤਉਲਉਦੁਖਨੁਕਰੋ॥ਜਨਉਕਿਰਪਾਲੁਗੁਰਪ੍ਰਗਠੇਟਿਆ
 ਤਉਆਨਦਸੁਯੋ॥੧॥ਜੇਤੀਸਿਆਨਪਕਰਮਹਉਕੀਏਤੇਤੇਬੰਧਪਰੋ॥ਜਨਉਸਾਧੁਕਹਮਸਤਕਿ
 ਪਰਿਓਤਬਹਮੁਕਤਿਭਏ॥੨॥ਜਨਉਲਉਮੇਰੋਮੇਰੋਕਰੋਤੇਉਲਉਬਿਖਪੈਰੋ॥ਮਨੁਤਨੁਬੁਧਿਅਰ
 ਪੀਠਕੁਰਕਉਤਬਹਮਸੁਹਜਿਸੋਏ॥੩॥ਜਨਉਲਉਪੋਏਉਠਾਈਚਲਿਉਤਉਲਉਰਾਨਭਰੋ॥ਪੋ
 ਟਰਹਿਗੁਰਪ੍ਰਗਠਿਅਤਉਨਾਨਕਾਨਿਰਭਏ॥੮੧॥੧॥੧੫੯॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫

ਗੁਰ

ਅ

ਵੈਇਤਥਿਪਿਓਲੋਗਨਹੀਪਤੀਅਵੈ। ੨॥ ਚਤੁਰਥੇਰਮੁਖਬਚਨੀਉਚਰੈਅਗੈਮਤਲੁਨਪਾਈਐ। ਬੁਝੈਨਹੀਏ
 ਕੁਸੁਧਾਖਰੁਓਤੁਸਗਲੀਝਾਖਝਾਈਐ। ੩॥ ਨਾਨਕਕੁਭੇਇਹੁਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਾਵੈਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ। ਗੁਰਸੇਵਤੁਮ
 ਰੁਨਾਮੁਖਿਆਵਹੁਮਨਤੁਗੁਮਾਨੀ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੬੪॥ ॥ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਜਾਪਉਹਰਿ
 ਹਰਿਹਰਿਮੁਖਕਹੀਐ। ਹਮਤੋਕਛੁਨਹੋਵੈਸੁਆਮੀਜੀਉਰਾਖਹੁਤਿਉਹਰੀਐ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ। ਕਿਅਕਿਛੁਕਰੈਕਿਕਰੈ
 ਤਰਾਕਿਆਇਸੁਭਾਬਿਬਿਚਾਰੇ। ਜੰਤੁਤੁਮਲਾਵਹੁਤਿਤੀਲਾਗਾਪੁਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਕੇਰ
 ਤੇਏਕਹੁਪਾਲਿਵਲਾਵਹੁ। ਨਾਨਕਕੀਬੇਨਤੀਹਰਿਪਹਿਅਪੁਨਾਨਮੁਜਪਾਵਹੁ॥ ੨॥

ਤਿਆਗੁ

੧॥ ੧੬੫॥ ॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਦੀਨਦਇਆਲਾਦਮੋਦਰਗਾਇਆਜੀਉ॥ ਕੋਟਿਜਨਾਕਰਿਸੇਵਲਗਾਇਆਜੀਉ॥ ਰੁਗਤਿਵਛਲੁ
 ਤੇਗਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆਜੀਉ॥ ਪੁਰਨਸਰਨੀਜਾਈਜੀਉ॥ ੧॥ ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਵਣਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ ਸੰਤ
 ਦਾਸੀਸੇਵਾਚਰਣੀਜੀਉ॥ ਇਹੁਜੀਉਵਤਾਈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥ ਤਿਸੁਨਿਦਿਨਿਦਿਲਾਗਉਪਾਈਜੀਉ॥
 ੨॥ ਪੇਬੀਪੀਠਿਤੁਬੋਦਬੋਨਤਾਜੀਉ॥ ਹੋਇਬੈਰਾਗੀਤੀਰਥਨਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ ਗੀਤਨਾਦਕੀਰਤਨੁਗਾਵੰਤਾ॥ ਹਰਿ
 ਨਿਰਕੁਉਨਾਮੁਖਿਆਈਜੀਉ॥ ੩॥ ਕਏਕਿਰਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਜੀਉ॥ ਪਤਿਤਪਵਿਡਲਗਿਗੁਰਕੇਪੈਰੇਜੀਉ॥ ਕ੍ਰਮ
 ਕੁਓਕਾਟਿਕੀਏਨਿਰਵੈਰੇਜੀਉ॥ ਗੁਰਮਨਕੀਆਸਪੁਰਾਈਜੀਉ॥ ੪॥ ਜਿਨਨਾਉਪਾਇਆਸੋਧਨਵੰਤਾਜੀਉ॥
 ਜਿਨਿਪ੍ਰਕਾਧਿਆਇਆਸੋਸੋਭਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ ਜਿਸੁਸਾਸੁਸੰਗਤਿਓਸੁਸਕੁਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਹ
 ਜਿਸਮਾਈਜੀਉ॥ ੫॥ ੧॥ ੧੬੬ ॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਆਉਹਮਾਰੇਰਾਮਪਿ

ਜੀਉ।

ਆਰੇਜੀਉ॥ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੇਜੀਉ॥ ਸੰਤਦੇਉਸੰਦੇਸਾਪਇਚਰਣਾਰੇਜੀਉ॥ ਤੁਧਾਬਿਨੁ
 ਕਿਤੁਬਿਧਤਹੀਐਜੀਉ॥ ੧॥ ਸੀਗਿਤੁਮਾਰੇਮੈਕਰੇਅਨੰਦਾਜੀਉ॥ ਵਲਕਿਲਕਿਭਵਣਪਰਮਾਨੰਦਾਜੀਉ॥ ਸੇਜ
 ਸੁਤਵੀਇਹੁਮਨੁਬਿਗਸੰਦਾਜੀਉ॥ ਪੋਖਿਦਰਸਨੁਇਹੁਸੁਖਲਤੀਐਜੀਉ॥ ੨॥ ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰੀਨਿਤਸੇਵਨੀ
 ਓ॥ ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਿਦੇਵਾਜੀਉ॥ ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਨਾਮੁਜਪਿਯੋਵਾਜੀਉ॥ ਬਿਨਉਠਕੁਰਪਾਤਿਕਹੀਐਜੀਉ॥
 ੩॥ ਇਛੁਪੁੰਨੀਮੇਰੀਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਜੀਉ॥ ਵਰਸਨਪੇਖਤਸਰਵਪਰਹਰਿਆਜੀਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਜ
 ਪਿਤਰਿਆਜੀਉ॥ ਇਹੁਅਜਰੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹੀਐਜੀਉ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੬੭॥ ॥ਗਉੜੀਮਾਝਮ
 ਲਾ ੫॥ ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਜਨਮਨਮਿਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਇਹੁਜੀਉਭਿਵਾਰੇਜੀਉ॥ ਦਿਸ

ਸੁਖ

ਰੁਨਾਤੀਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਜੀਉ॥ ਸਦਾਤੇਰੀਸਰਣਾਈਜੀਉ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨੁਜੀਵੇਕਾਈਜੀਉ॥ ਗੁ
 ਰਪਰਸਾਦੀਸੋਹਰਿਹਰਿਪਾਈਜੀਉ॥ ਸਭਕਿਛੁਪ੍ਰਕਾਪ੍ਰਕਾਯਾਜਾਈਜੀਉ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈ
 ਜੀਉ॥ ੨॥ ਇਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਵਰਗੀਜੀਉ॥ ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਏਕਲਿਵਲਾਗੀਜੀਉ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤੁਦੁਖੀਮਹਾਇਆਜੀਉ॥ ਆਠਪਹਿਰਗੁਣਗਾਇਆਜੀਉ॥ ੩॥ ਰਤਨਪਦਾਰਥਹਰਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਜੀਉ॥
 ਤੁਸਰਾਸਾਹੁਗੁਣਵਲਜਾਰਾਜੀਉ॥ ਹਰਿਪਨੁਰਾਸਿਸਚੁਦਾਪਾਰਾਜੀਉ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਰਾਜੀਉ॥
 ॥੪॥੨॥੧੬੮॥ ॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ॥ਤੂੰਮੇਰਾਬਹੁਮਾਣੁਕਰਤੇਤੂੰਮੇਰਾਬਹੁ
 ਮਾਣੁ॥ ਜੋਰਿਤੁਮਾਰੇਸੁਖਦੁਸਾਂਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰੋਗਲਾਜਾਤੀਆਸੁਣਿਕੈਚੁਪਕੀਆ॥
 ਕਦਹੀਸੁਗਤਿਨਲਪੀਆਮਾਇਆਮੋਹਕੀਆ॥ ੧॥ ਦੇਬੁਝਾਰਤਸਾਰਤਾਸੇਅਖੀ॥ ਭਿਠਕਿਆ॥ ਕੋਈਜਿ
 ਮੂਰਖਲੋਭੀਆਮੂਲਿਨਸੁਣੀਕਹਿਆ॥ ੨॥ ਏਕਸੁਦੁਖੁਚੁਕਿਆਗਣੀਸਭਾਇਕਤੁਸਾਦਿਮੁਠੀ॥ ਏਕਅਧੁ
 ਨਾਇਰਸੀਅਨਾਕਾਵਿਰਲੀਜਾਇਦੁਠੀ॥ ੩॥ ਕਰਗਤਸਚੇਦਰਿਸੈਤੇਅਨਦਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ ਰੰਗਰਤੇਪ
 ਰਮੇਸਰੈਨਨਾਨਕਤਿਨਬਾਲਿਜਾਤਾ॥ ੪॥੧॥੧੬੯॥ ॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫॥
 ਦੁਖਭੰਜਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁਜੀਉਦੁਖਭੰਜਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁ॥ ਆਠਪਹਿਰਅਰਾਪੀਐਪੂਰਨਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਜੀਤੁਪਾਟਿਵਸੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੋਈਭੁਭਵਾਥਾਉ॥ ਜਮਕੰਕਹੁਨੇਕਿਨਆਵਈਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾ
 ਉ॥ ੨॥ ਸੇਵਾਸੁਗਤਿਨਜਾਣੀਆਨਾਜਾਪੈਅਰਾਪੀ॥ ਓਟੇਰੀਜਗਜੀਵਨਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਗਾਧੀ
 ॥ ੩॥ ਭਏਕਿਰਪਾਲਗੁਸਾਈਆਨਠੇਸੋਗਸੰਤਾਪ॥ ਤਤੀਵਾਉਨਲਗਈਸਤਿਗੁਰੰਗਖੋਆਪੀ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ
 ਨਾਨਾਇਦੁਦੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ ਗੁਰੁਤੁਠੈਸਭਕਿਛੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੁ
 ਗ॥੪॥੨॥੧੭੦॥ ॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ॥ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾਜਪਿਪੂਰਨਤੇ
 ਏਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮਰਾਮੋਬਿੰਦੁਜਪੋਦਿਆਹੋਆਮੁਖਪਵਿਤ੍ਰਾ॥ ਹਰਿਨਸੁਸੁਣੀਐਜਿਸਤੇਸੋਭ
 ਈ॥ ਮਿਤ੍ਰ॥ ੧॥ ਸਤਿਪਦਾਰਥਸਭਿਠਲਾਸਰਬਗੁਣਾਜਿਸੁਮਾਤਿ॥ ਕਉਗੋਬਿੰਦੁਮਨਹੁਦਿਸਾਰੀ
 ਐਜਿਸੁਸਿਮਗਤਿਦੁਖਜਾਤਿ॥ ੨॥ ਜਿਸੁਲਾਗੈਲਗਐਜੀਵੀਐਕਵਨਲੁਪਾਈਐਪਾਰੀ॥ ਮਿਲਿ
 ਸਾਧੁਸੀਗਿਉਧਾਰੋਇਮੁਖਉਜਲਦਰਬਾਰੀ॥ ੩॥ ਜੀਵਨਹੁਪਰਪਾਲਜਸੁਸੰਤਨਾਕੀਰਾਸਿ॥ ਨਾ
 ਨਕਉਧਰੇਜਪਿਰਿਸਚੈਸਾਬਾਸਿ॥ ੪॥੨॥੧੭੧॥ ॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ॥ਅੰਤਿ
 ਹਰਿਗੁਣਗਾਉਜਿੰਦੁਤੂੰਮੀਠੇਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਮਿਲਿਆਨਿਭਾਵੇਥਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿ
 ਰਿਸਾਦਸਭਭਿਕਿਆਤਮੁਨੁਭਿਕਹੋਇ॥ ਵੇਦੁਪਰਮੇਸਰਜੋਕਰੇਭਿਟੁਸੁਜੀਵਲੁਸੇਇ॥ ੧॥ ਅੰਤਲੁ
 ਗਹਿਕੈਸਾਪਕਾਤਰਲਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਰਾਪੀਐਉਧਰੈਸਰਪਰਦਾਰੁ॥ ੨॥ ਸਾਨੁਬੰਧੁਸੁਮਿਤ੍ਰੁ
 ਸੋਹਰਿਨਾਮੁਹਿਰਦੈਦੇਇ॥ ਅਉਗਲਸਤਿਮਿਟਾਇਕੈਪਰਉਪਕਾਰੁਕਰੇਇ॥ ੩॥ ਮਾਲੁਖਜਾਨਾਬੇਤੁਪਹੁਰਿ
 ਕੇਚਰਨਨਿਧਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਜਾਚਕੁਦਰਿਤੇਰੈਪ੍ਰਭਤੁਧਨੇਮਗੈਦਨੁ॥ ੪॥੪॥੧੭੨॥
 ਚਉਪਦਿਆਕਾਮੁਲਾਮਹਲਾ੧॥੨੦॥ਮ:੩॥੧੮॥ ਮ:੪॥੨੩॥ ਮ:੫॥੧੭੨॥ਤਿਨਕੋਜੇਤੁ

ਈ

ਨਮੁ

੨੪੨॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੯॥

੧ ਭੋਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਧੋਮਨਕਾਮਾਨੁਤਿਆਗਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਸੰਗਤਿਦੁਰਜਨਕੀਤਤੇਅਹਿਨਿਸਿਭਾਗਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਦੁਖ
ਦੋਨੋਸਮਕਰਿਜਾਨੈਅਉਰਮਾਨੁਅਪਮਾਨਾ॥ਰਖਸੋਗਤੇਹੈਅਰੀਤਾਉਨਿਜਗਤਤੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ਉਸਤਤਿ
ਨਿੰਦਦੋਉਤਿਆਗੈਖੋਜੈਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਾਇਹੁਖੇਲੁਕਠਨੁਹੈਕਿਨਤੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਾ॥੨॥੧॥

॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੯॥

ਸਾਧੋਰਚਨਾਰਾਮਬਨਾਈ॥ਏਕਾਬਿਨਸੈਇਕਅਸਾਥਿਹੁਮਾਨੈਅਚ
ਰਜੁਲਾਖਿਓਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮੋਹਬਸਪ੍ਰਾਨੀਤਰਿਮੁਹਤਿਬਿਸਰਾਈ॥ਸੁਠਾਤਨੁਸਾਚਕਓ
ਮਾਨਿਓਜਿਉਸੁਪਨਾਰੈਨਾਈ॥੧॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਾਬਿਨਾਸੈਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਜਗੁਜਾਨਿ
ਮਿਥਿਆਰਹਿਓਰਾਮਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥

॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੯॥

ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸੁਮਨਿਨਤ
ਆਵੈਅਮਹਿਨਿਸਿਮਗਨੁਰਹੈਮਾਈਆਮੈਕਤੁਕੈਸੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਤਮੀਤਮਾਈਆਮਮ
ਤਾਸਿਉਇਹਬਿਧਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ਮ੍ਰਿਗਾਵਿਸਨਾਜਿਉਸੁਠੈਇਹੁਜਗੁਦੇਖਿਤਾਸਿਉਠਿਘਾਵੈ॥੧॥ਕੁਗਤਿ
ਮੁਕਤਿਕਾਕਾਰਨਸੁਆਮੀਮੂਰਤਹਿਬਿਸਰਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੈਕੋਉਰਜਨੁਰਾਮਕੋਪਾਵੈ॥੨॥੧॥

॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੯॥

ਸਾਧੋਇਹੁਮਨੁਗਹਿਓਨਜਾਈ॥ਚੰਚਲਾਵਿਸਨਾਸੀਗਿਬਸਤੁਹੈਅਤੇ
ਬਿਹੁਨਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਠਨਿਕੋਗਧਿਘਟਹੀਕੇਕੀਤਰਿਜਿਤਸੁਖਿਸਭਾਬਿਸਰਾਈ॥ਰਤਨੁਗਿਆਨੁ
ਸਭਕੋਤਿਰੇਲੀਨਾਤਾਸਿਉਕਛੁਨਬਸਾਈ॥੧॥ਜੋਗੀਜਤਨਕਰਤਸਭਤਾਰੇਗੁਨੀਰਹੈਗੁਨਗਾਈ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਹਰਿਭਏਦਾਈਆਲਾਤਉਸਭਿਧਿਧਿਆਈ॥੨॥੧॥

॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੯॥

ਸਾਧੋਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਓਬਿਰਥਾਕਾਤਿਗਵਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਦੀਨਬੰਧਹਰਿਸਰਨਿਤਾਹਿਤੁਮਾਦਉ॥ਗਜਕੇਰਾਸਮਿਟਿਓਜਿਤਾਸਿਮਗਤਿਤੁਸਕਾਹੈ
ਬਿਸਰਾਵਉ॥੧॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਮੇਹਿਮਾਈਆਫੁਰਿਭਜਨਰਾਮਚਿਤੁਲਾਵਉ॥ਨਾਨਕਕਹਤੁਤੁ
ਕਤਿਪੰਥਾਇਹੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤੁਮਪਾਵਉ॥੨॥੧॥

॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੯॥

ਕੋਉਮਾਈਕੁਲਿ
ਓਮਨੁਸਮਝਾਵੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਧਮਗਸੁਨਿਕਰਿਨਿਮਖਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਰਲਭਦੇਹਪਾਇ
ਮਾਨਸਕੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥ਮਾਈਆਭੇਤਮਤਾਸਿਕਟਬਨਤਾਸਿਉਹੁਚਉਪਜਾਵੈ॥੧॥ਅੰਤਰਿਬਾ
ਹਰਿਸਦਾਸੰਗਪੁਰਤਾਸਿਉਨੇਹੁਨਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨਉਜਿਤਘਾਟਿਰਾਮਸਮਾਵੈ॥੨॥

੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੯॥

ਸਾਧੋਰਾਮਸਰਨਿਬਿਸਰਾਮਾ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਪੜ੍ਹਕੋਇਹੁਗੁਨਸਿਮਰੈ

ਹਰਿਕੋਨਾਮਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਕ ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ ਮਸਤਕੁ ਨਿਅਹੁ ਬਿਬਿਖਿਅਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਪਰਸੈ ॥ ਜੀ
 ਤਨਾ ਤਨਿ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਤੈ ਦੇਵਾ ॥ ੧॥ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਏਸ ਭੁਤਿ ਉਕੰਠ ਨ ਅਹੁ ਪੋਸਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦ ਏਸ
 ਜਾ ਕੈ ਲੋਕੁ ਮੇਰੁ ਭੁਨਿਤੈ ਸਾ ॥ ੨॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਏਸਾ ਪੈ ਜੀਤਨਾ ਨਿਤਿ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ਗਿਆਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁ
 ਮ ਮਨੋ ਏਹ ਬਿਖ ਕੋ ਜੋ ਪਾਨੀ ॥ ੩॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਮਨ ਰੇ ਕਹਾ ਕੁਏ ਓਤੈ ਬਉਰਾ ॥
 ਅਹਿ ਨਿਸਿਅਉ ਧਘਟੈ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਭਾਇ ਓਲਭ ਸੰਗਿ ਹਉਰਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਤਨੁ ਤੈ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ
 ਅਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਗਹਿਨਾਰੀ ॥ ਏਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੋਰੇ ਨਾਹਿ ਦੇਖੋ ਸੋਚ ਬਿਰਹੀ ॥ ੧॥ ਰਤਨੁ ਜਨਮੁ ਅਪਨੇ ਤੈ ਹਰਿ
 ਓਗੈ ਬਿੰਦ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਾਇ ਓਰਨ ਨ ਸਿਉ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥ ਕਤਨਾ ਨਕ
 ਸੋਈ ਨਰੁ ਸੁਖੀ ਆਰਾਮ ਨਾ ਮਗੁਨ ਗਵੈ ॥ ਅਉਰ ਸਗਲ ਜਗ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਾਨਿ ਰਹੈ ਪਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥
 ੨॥ ੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇਰੁ ਰੋਗ ॥ ਨਿਨਦਾਇਆ ਲਸਕਲ ਕੈ ਭੰਜਨ ਸ
 ਗਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਪਰੁ ਰੋਗ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਸੁ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੀ ਏਸੇ ਪਰੁ ਰੋਗ ॥ ਪਾਵਨ ਨਾ
 ਮੁ ਜਗਤ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮ ਲਾਸੁ ਰੁਹੇ ॥ ੧॥ ਮਾਨਸ ਦੇਤ ਬਹੁ ਰਿਨ ਹੀ ਪਾਵੈ ਕਛੁ ਉਪ
 ਵਸੁ ਕਤਿ ਕਾ ਕਰੁ ਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇਕੁ ਨਾਮੈ ਰਵ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਰੋਗ ॥ ੨॥
 ੬॥ ਜੁਮਲਾ ੧੨੫੧॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀਅਸਟ ਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧॥ ੧॥ ਓਜਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪੁਰਖੁ ਭਰਿ ਆਬਿਖੁ ਮਗਿ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੀ ਬਿਮਲਾ ਮਝਗਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ
 ਜੀਆਈ ਕਾਰਿ ॥ ੧॥ ਏਨਿ ਬਿਧਿ ਰਾਮ ਰਸਤ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੁ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਕਰੁ ਮੁਕਤਾਇਆ ॥ ਲਾਲ ਕੁਏ
 ਸੁਹਾਗੁ ਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਭਈ ਬਿਖੁ ਠਕਿਰਤਾਇਆ ॥ ੨॥ ਉਲਟਿ ਭਈ ਨੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਹੀਆ ॥ ਸਬ
 ਦੇਰ ਦੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਿਆ ॥ ਗੁਸੈ ਗੁਸੈ ਬਿਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ ਕੁਏ ਬਸੇ ਜਮਕਾਭ ਉਭਾਰਿਆ
 ॥ ੩॥ ਸਾਦਰੇ ਬਾਵੈ ਅਤੰਕਾਰਾ ॥ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਾਜਾ ਤਿਰਤੇ ਪਤਿ ਕੇ ਅਚਾਰਾ ॥
 ਏਸ ਟਿਭਈ ਸੁਖੁ ਆਤਮਧਾਰਾ ॥ ੪॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਦੇਖਉ ਮੀਤਾ ॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵਉ ਕਿਸੁ ਦੇਵਉ ਚੀਤਾ ॥ ਕਿਸੁ
 ਪ੍ਰਭਉ ਕਿਸੁ ਲਾਗਉ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਸੁ ਉਪਦੇਸਿ ਰਤਾਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਗੁਰੁ ਲਾਗਉ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗਤਿ
 ਕਰੀ ਰਾਉ ਹਰਿ ਨਾਇਆ ॥ ਸਿਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸੰਜੋਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥ ੬॥ ਗਰ

ਬਗਤਿ ਸੁਖਾ ਅਤਮ ਧਿਆਨਾ ॥ ਜੋ ਤਿਉ ਈ ਜੋਤੀ ਮਾਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਲਿਖਤੁ ਮੈ ਟੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥
ਕਰਤ ਕਰਣਾ ਕਰਤਾ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਨਹਿ ਪੀਠਿ ਤੁਨਹਿ ਚਤੁਰਸਿਆਨਾ ॥ ਨਹਿ ਕੁਲੇ ਨਹਿ ਕਰਮ ਕੁਲਾਨਾ ॥ ਕਥ
ਉਨ ਕਥਾ ਨਿਤੁ ਕਮੁਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਜਨਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮਨੁ ਕੰਠੁ ਰੁਕਾਇਆ ਉਦਿਆਨੇ ॥ ਗੁਰ ਅੰਕ ਸੁਸਦੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੇ ॥ ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ਸੋਰੁ ਸੁਮਾਨੇ ॥
੧ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨਹੀ ਨਿਆਜਾਇ ॥ ਥਿਨੁ ਮਾਰੇ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਤ ਸਕੁ ਲੇਈ ॥ ਨੀਨਾ ਕਾਰਨ ਕੋਇ ਕਰੇਈ ॥ ਗਾਥੈ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਈ ॥ ੨ ॥ ਨੀਲ ਅਨੀਲ ਅਗਨਿ
ਇਕ ਠਾਈ ॥ ਸਾਲ ਨਿਵਰੀ ਗੁਰ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜੈਸਾ ਘਰ ਧਾਰਿ ਸੋ ਤੈਸਾ ॥ ਥੈ ਸਿੰਗੁ ਠਾਮਹਿ ਆਖਉ
ਕੈਸਾ ॥ ਸਾਗਰੇ ਰੁਗਰੇ ਨਿਰਭਉ ਐਸਾ ॥ ੪ ॥ ਮੁਏ ਕਉ ਕਹੁ ਮਾਰੇ ਕਉਨਾ ॥ ਨਿਰੁ ਕਉ ਕੈਸਾ ਰੁਕੁ ਦਨਾ ॥
ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ਤੈਨੇ ਭਉਨਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਕਹਿ ਮਾਤਿ ਨਿਕ ॥ ਨੁਵਖਾਨਿ ਮਾ ॥ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਿ ਸਤਿ
ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਦੇਖਿ ਬਿਚਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੬ ॥ ਕੀਰਤਿ ਸੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਇਕ ਨਾਈ ॥ ਤੁਹੀ ਨਿ
ਰੰਜਨੁ ਗਤਿ ਆਸਮਾਈ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿ ਮਾਨਿ ਜਾਈ ॥ ੭ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕੋਤੇ ਮੁਨਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੁਰੈਸਾ ਦੁਸੁ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨੀਤਾਨੀਤਿ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮਨੁ ਦੇਲੀ ਆਰਾਜਿ
ਬੁਝਾਈ ॥

੧ ॥ ਨਾਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਦਸਿ ਦੁਤਾਰ ਮਤਿ ਦੋਇ ॥ ਮਨੁ ਮਨੈ ਗੁਰ ਤੇ ਇਕੁ ਹੋ
ਇ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਗੁਣਹਿ ਦਸਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਰਿ ਬਿਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਕੁਲੇ ਬ
ਹੁ ਚਿਤੈ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਕੁਲੇ ਸਿਰਾ ਆਵੈ ਭਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਮਨੈ ਹਰਿ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਕੁਲੇ ਮਾਇਆ ਘਰਿ ਜਾ
ਇ ॥ ਕਾਮਾ ਬਿਰੁਧ ਉਰ ਤੈਨ ਠਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗੈਵਰਹੈ ਵਰਕੰਚਨ ਸੁਤਾਰੀ ॥
ਬਹੁ ਚਿਤਾ ਪਿਤਰ ਚਲੇ ਹਾਰੀ ॥ ਜੁ ਮੈ ਖੇਲੁ ਦੁਕਾ ਚੀਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਸੰਪਉ ਸੰਚੀਭਏ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ
ਉਭੇ ਦਰਵਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜੇਜ ਪਿਰੈ ਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗੁ ਹਿਅ ਉਗਣ
ਸੋ ਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ਥਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੁਖਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁੜ ਮਾ
ਇਆ ਚਿਤੁ ਦਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪੁਰਿ ਕਰਮ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ॥ ੭ ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਧਵਤੁ ਛੁਨਿ ਧਵੈ
॥ ਸਾਚੇ ਸੁਰੈ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

੧ ॥ ਉਮੈ ਕਰਤਿਆਨ ਹਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨ ਮਤਿ ਬੁਠੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸਗਲ ਬਿਗੁ ਤੇਰਾ ਵੈ
ਦੇਇ ॥ ਸੇਕ ਮਾਵੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਮੋਹੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮੈਸਾ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਨੁ ਆਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਖਿਸ
ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਦਿਸਟ ਦਿਸੈ ਤਾ ਕਹਿ ਆਜਾਇ ॥ ਥਿਨੁ ਦੇਖੇ ਕਹਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੀ
ਸੈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਏਕਾਇ ਵਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਮਾਗਤ ਦੁਖ ਮਾਗ ਲੋਹੇਇ ॥ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ

ਏਕਬਿਨਸੁਰੇਮੁਕਤ
ਨਹਿਏ।

ਤਹੁਪੋਇ।⁺ ॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਏਖੈਸੋਇ।੩॥ਕਿਸਨਾਅਗਨਿਸਬਦਿਬੁਝਾਏ।ਦੁਜਾਗਰਮੁਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਏ।ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਰਿਦੈਦਸਾਏ।ਸਾਚੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਏ।੪॥ਤਨਮਹਿਸਾਚੇਗੁਰਮੁਖਿਭਾਉ।
॥ਨਾਮਾਥਿਨਾਨਾਹੀਨਿਜਠਾਉ।ਪ੍ਰੇਮਪਰਾਇਣਪ੍ਰੀਤਮਰਾਉ।ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਬੁਝੈਨਾਉ।੫॥ਮਾਇਆ
ਮੇਰੁਸਰਬਜੰਨਾਲਾ।ਮਨਮੁਖਕੁਰੀਲਕੁਛਤਥਿਕਰਾਲਾ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਰੂਕੈਨੰਨਾਲਾ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨ
ਮੁਸਦਾਸੁਖਨਾਲਾ।੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਏਕਲਿਵਲਾਏ।ਨਿਜਪਰਿਵਸੈਸਾਚਿਸਮਾਏ।ਜੰਮਣਮਰ
ਣਾਠਕਿਰਤਾਏ।ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਇਤਮਤਿਪਾਏ।੭॥ਕਥਨੀਕਥਉਨਾਦੈਓਗੁ।ਗੁਰਪੁਛਿਦੇਖਿਆਨਾਹੀ
ਦਹੁਹੋਗੁ।ਦੁਖਸੁਖਭਾਵੈਤਿਸੈਰਜਾਇ।ਨਾਨਕਨੀਚੁਕਤੈਲਿਵਲਾਇ।੮॥੯॥ ॥ਗਉੜੀਮ
ਹਲਾ १॥ ॥ਦੁਜੀਮਾਇਆਜਗਤਚਿਤਦਸਾ।ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਤੰਕਾਹੁਥਿਨਾਸੁ।੧॥ਦੁਜਾਕਉਲੁਕਤ
ਨਹੀਕਿਈ।ਸਭਮਹਿਏਕਨਿਰੰਜਨੁਸੇਈ।੧॥ਰਹਾਉ।ਦੁਜੀਦਰਮਤਿਆਖੈਦੋਇ।ਆਵੈਜਾਇ
ਮਰਿਦੁਜਾਤੇਇ।ਧਰਣਗਗਨਨਹਦੇਖਉਦੋਇ।ਨਾਹੀਪੁਰਖਸਬਾਈਲੇਇ।੩॥ਗਦਿਸਸਿਦੇਖਉਦੋ
ਪਕਉਜੰਮਾਲਾ।ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮਬਾਲਾ।੪॥ਕਰਿਕਰਿਪਾਸੇਰਾਚਿਤੁਲਾਇਆ।ਸਤਿਗੁਰਮੇਕਉ
ਏਕਬੁਝਾਇਆ।੫॥ਏਕਨਿਰੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ।ਦੁਜਾਮਹਿਸਬਦਿਪਛਾਤਾ।੬॥ਏਕੋਹੁਕਮੁਦਰਤੈਸਭ
ਲੇਈ।ਏਕਸੁਤੇਸਭਓਪਤਿਤੇਈ।੭॥ਰਹਾਉਦੈਖਸਮੁਏਕੋਜਾਣਾ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤੁਕਮੁਪਛਾਣਾ।੮
॥ਸਗਲਹੁਪਵਰਨਮਨਮਾਹੀ।ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੋਸਾਲਾਹੀ।੯॥ ੫॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧
॥ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਕਰੇਤਾਸਾਚਾ।ਮੁਕਤਿਭੇਦੁਕਿਆਜਣੈਕਾਚਾ।੧॥ਐਸਾਜੋਗੀਜੁਗਤਿਬੀ
ਚਾਰੈ।ਪੰਚਮਥਿਸਾਚੁਉਰਿਧਾਰੈ।੧॥ਰਹਾਉ।ਜੀਸਕੈਅੰਤਰਿਸਾਚੁਦਸਾਵੈ।ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ
ਨ।ਗਦਿਸਸਿਏਕੋਗਹਿਉਦਿਆਨੈ।ਕਰਣੀਕਰਤਿਕਰਮਸਮਾਨੈ।ਏਕਸਬਦਿਏਕਭਿਖਿਆਮਾਗੈ।ਗਿ
ਆਨਧਿਆਨੁਜੁਗਤਿਸਚੁਜਾਗੈ।੪॥ਕੁੰਗਠਿਰਤੈਨਬਾਹਿਜਾਇ।ਕੀਮਤਿਕਉਣਕਤੈਲਿਵਲਾਇ।੫॥
ਆਪੇਮੇਲੇਕੁਰਮੁਦਕਾਏ।ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦਪਾਏ।੬॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਬਦੁਦੀਚਾਰਾ।ਹਉਮੈ
ਮਾਰੇਕਰਣੀਸਾਰਾ।੭॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਪਾਠਪੁਰਾਣ।ਕਹੁਨਾਨਕਅਪਰੰਪਰਮਾਨ।੮॥੯॥
॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧॥ ਖਿਮਾਗਹੀਬੂਤਸੀਲਾਸੰਤੋਖੀ।ਰੋਗਨਾਥਿਆਪੈਨਾਜਮਦੇਖੀ।ਮੁਕ
ਤਿਭਏਪੁਰਹੁਪਨਰੇਖੀ।੧॥ਜੋਗੀਕਉਕੈਸਾਭਹੁਹੋਇ।ਹੁਖਾਥਿਰੰਖਗਹਿਬਾਹਰੇਸੇਇ।੧॥ਰਹਾਉ।
ਨਿਰਭਉਜੋਗੀਨਿਰੰਜਨੁਧਿਆਵੈ।ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਸਚਿਲਿਵਲਾਵੈ।ਸੋਜੋਗੀਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈ।
੨॥ਕਾਲੁਜਾਬੁਝਮਅਗਨੀਜਾਗੈ।ਜਰਾਮਰਣਗੁਰਗਰਬਨਿਵਾਰੈ।ਆਪਤਰੈਪਿਤਰੀਨਿਸਤਾਰੈ
॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜੋਗੀਹੋਇ।ਕੈਗਠਿਰਤੈਸੁਨਿਰਭਉਹੋਇ।੪॥ਨਗਨਿਹਕੇਵਲਾਨਿਰਭਉਨਾਉ।

ਜੈਸਾਜੈਵੈਤੈਸੋਹੋਇ।

ਅਨਾਥਾਨਾਥਕਰੇ ਬਾਲਿਜਾਉ॥ ਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਾਹੀਗੁਣਗਾਉ॥ ੫॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਣੈ॥
 ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪਪਛਾਣੈ॥ ਸਾਚੈਸਬਦਿਦਰਿਨੀਸਾਣੈ॥ ੬॥ ਸਬਦਿਮਰੈਤਿਉਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸਾ॥
 ਆਵੈਨਜਾਵੈਚੁਕੈਆਸਾ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲਪਰਗਾਸਾ॥ ੭॥ ਜਿਦੀਸੈਸੋਆਸਨਿਰਾਸਾ॥ ਕਾਮ
 ਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਕੁਖਿਪਿਆਸਾ॥ ਨਾਨਕਾਬਿਰਲੇਮਿਲਤਿਉਦਾਸਾ॥ ੮॥ ੧॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧॥

॥ ਐਸੇਦਾਸੁਮਿਲੈਸੁਖੁਤੇਈ॥ ਦੁਖਾਬਿਸਰੈਪਾਵੈਸਚੁਸੇਈ॥ ੧॥ ਵਰਸਨੁਦੇਖਰਈਮਤਿਪੁ
 ਰੀ॥ ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਚਰਨਤਸੁਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੇਤ੍ਰਸੰਤੋਖੇਏਕਲਿਵਤਾਰਾ॥ ਜਿਤਦਾਸੁਚੀਹਰਿ
 ਰਸੁਸਾਗਾ॥ ਸਚੁਕਰਲੀਅਕੁਅੰਤਰਿਸੇਵਾ॥ ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਮਾਮਲਖਅਰੇਵਾ॥ ੨॥ ਜਹਜਹਦੇਖਉਤ
 ਤਤਤਸਾਚਾ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਗੁਰਤਜਗੁਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਸਮਝਵੈਸੋਈਤੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੁਝੈਕੋਈ॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਪੁਰਖਵਦੇ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਪਸੁਭਏਬੇਤਲੇ॥ ੩॥ ਗੁਰਿਕਤਿਆਅਵਰੁਨਹੀਦੁਜਾ॥ ਕਿਸੁਕ
 ਤੁਦੇਖਕਰਉਅਨਪੁਜਾ॥ ੪॥ ਸੰਤਤੇਤਿਪ੍ਰਭਿਤ੍ਰਿਭਵਣਧਰੇ॥ ਆਤਮੁਚੀਨੈਸੁਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥ ੫॥
 ॥ ਸਾਚੁਰਿਵੈਸਚੁਪ੍ਰੇਮਨਿਵਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥ ੬॥ ੮॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹ
 ਲਾ ੧॥ ॥ ਧ੍ਰੁਮੈਗਰਬੁਕੀਅਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ ਬੇਦਕੀਬਿਪਤਿਪਰੀਪਛੁਤਾਨਿਆ॥

੫॥

ਜਹਪ੍ਰਭਸਿਮਰੇਤਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਐਸਾਗਰਬੁਬੁਰਾਸੀਸਾਰੈ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਤਿਸੁ
 ਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਲਿਗਜਾਮਾਏਆਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਜਗਨਕਰੈਬਹੁਕਾਰਅਠਾਰੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪੁਛੇਜਾਈ
 ਪ੍ਰਮਾਣੀ॥ ੨॥ ਹਰੀਚੰਦੁਦਾਨੁਕਰੈਜਲੁਲੇਵੈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਤਨਪਾਇਆਭੇਵੈ॥ ਆਪਿਕੁਲਾਇਆਧੋਮਤਿਦੇਵੈ॥
 ੩॥ ਦੁਰਮਤਿਹਰਣਖਸੁਦੁਰਾਚਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਨਾਰਾਇਣੁਗਰਬਪੁਰੀ॥ ਪ੍ਰਤਿਲਾਵਉਧਰੇਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ੪॥ ਰੂ
 ਲੇਰਾਵਲੁਮੁਗਧੁਮਚੇਤਿ॥ ਲੁਟੀਲੇਕਸੀਸਸਮੇਤਿ॥ ਗਰਬਿਗਾਇਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਹੇਤਿ॥ ੫॥ ਸਹਸਬਾਹੁਮਧੁ
 ਕੀਟਮਹਿਖਾਸਾ॥ ਹਰਣਖਸੁਲੇਖਹੁਬਿਧਾਸਾ॥ ਵੈਰਸੰਘਾਰੇਬਿਨੁਭਗਤਿਅਭਿਆਸਾ॥ ੬॥ ਜਰਾਸੰਘਕਾਲਜਮ
 ਨੁਸੰਘਾਰੇ॥ ਰਕਤਬੀਜੁਕਾਲਨੇਮੁਬਿਦਾਰੇ॥ ਵੈਰਸੰਘਾਰਸੰਤਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੭॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥ ਦੁ
 ਜੈਰਾਇਦੈਤਸੰਘਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੮॥ ਬੁਰਾਦੁਰਜੋਧਨੁਪਤਿਖੋਈ॥ ਰਾਮਨਜਾਨਿਆ
 ਕਰਤਸੇਈ॥ ਜਨਕਉਦੁਖਪਚੈਦੁਖੁਹੋਈ॥ ੯॥ ਜਨਮੇਜੈਗੁਰਸਬਦੁਨਜਾਨਿਆ॥ ਕਉਸੁਖਪਾਵੈਭਰਮਭੁਲਾ
 ਨਿਆ॥ ਇਕੁਤਿਲੁਭੁਲੇਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨਿਆ॥ ੧੦॥ ਕੰਸੁਕੇਸੁਚੰਡੂਰਨਕੋਈ॥ ਰਾਮਨਚੀਨਿਆਅਪਨੀਪਤਿ
 ਖੋਈ॥ ਬਿਨੁਜਗਦੀਸੁਨਰਾਖੈਕੋਈ॥ ੧੧॥ ਬਿਨੁਗੁਰਗਰਬੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿਧਰਮੁਪੀਰਜੁਹਰਿਨਾਇ
 ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਣਗਾਇ॥ ੧੨॥ ੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧

॥ ਚੋਆਚੰਦਨੁਅੰਕਿਚਕਾਵ
 ਉ॥ ਪਾਟਪਟੰਬਰਪਹਿਰਛਾਵਉ॥ ਬਿਨੁਗਰੀਸਕਾਸੁਖਪਾਵਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਨੀਕੰਡਲਗਲਮੋਤੀਅਸੀਕੀ
 ਕਿਆਮਹਿਉਕੀਆਓਢਿਢਿਖਾਵਉ॥ ਬਿਨਜਗਦੀਸਕਾਸੁਖਪਾਵਉ॥

ਮਾਲਾ

ਲਾਲ ਨਿਤਾਲੀ ਫੁਲਗੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਤ ਸੁਖ ਭਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਨੈਨ ਸੋਏ ਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਗੀ ॥ ਖੋੜ ਸੀ ਗਾਰ ਕਰੈ ਅਤਿ ਪਿ
 ਮਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਭਜੇ ਨਿਤ ਖੁਆਰੀ ॥ ੩ ॥ ਦਰਪ ਰਮ ਹਲਾਸੇ ਜ ਸੁਖਾਲੀ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਫੁਲ ਬਿਛਾਵੈ ਮਾਲੀ ॥
 ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁਦੇਹ ਦੁਖਾਲੀ ॥ ੫ ॥ ਤੈਵਰ ਗੋਵਰ ਤੇਜੇ ਵਾਜੇ ॥ ਲਸਕਰਿ ਨੇ ਬਖਵਾ ਸੀ ਪਾਜੇ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਸੁਰੇਹਿ
 ਵਾਜੇ ॥ ੬ ॥ ਸਿਪਕਤਾ ਵਉਰਿ ਪਿਸਿ ਪਿਥੁ ਲਾਵਉ ॥ ਤਾਜ ਕੁਲਹਿ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਬਨਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਤ ਸੁਖ ਪਾ
 ਵਉ ॥ ੭ ॥ ਖਾਨ ਮਲੁ ਕਕਤਾ ਵਉਰਾ ਜਾ ॥ ਅਬੇਤ ਬੇਕੁ ਤੈ ਪਾਜਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸ ਬਾਦਿ ਨ ਸਵਰ ਸਕਾਜਾ ॥ ੮ ॥ ਹਉ
 ਮੈ ਮਰਗੁ ਸਬਦਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਤਿ ਜਾਨਿਆ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਦਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੯ ॥ ੧੦
 ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਸੇਵਾ ਏਕ ਨ ਜਾਨਿ ਮਦਰੇ ॥ ਪਰਪੰਚ ਬਿਆਧਿ ਤਿਆਗੇ ਕਵਰੇ ॥ ਰਾਇ ਮਲੈ
 ਸਚੁ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਰਮ ਰਗਤੁ ਜਨੁ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ਮਲੈ ਮਲੁ ਪੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਪੋਕਵ
 ਲਸਕਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਦੁਰਮਾਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਤ ਪਰਜਾਰੈ ॥ ਸੋਊ ਬਰੈ ਗੁਰਸ ਬਦ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ਕਿੰਗ ਪਤੰਗ ਕੰਚਰੁ
 ਅਹੁ ਮੀਨਾ ॥ ਮਿਰਗ ਮਰੈ ਸਤਿ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥ ਤਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ਤੇਤੁ ਨ ਹੀ ਬੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮੁ ਚਿਤੈ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥
 ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਨਾ ਸੈਸ ਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਪਤਿ ਮਾਤਿ ਖੋਵਤਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਪਰਿਘਰਿ ਚੀਤੁ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭੋਲਾਈ ॥
 ਗਲ ਜੇ ਵਰੀ ਪੈਲਾ ਪਟਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ੫ ॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਬਿਧਵਾ ਪਰਕਉ ਦੇਈ ॥ ਕਾਮ
 ਦਾਮ ਚਿਤੁ ਪਰਵਾਸਿ ਸੇਈ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰਤਿ ਪਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋਈ ॥ ੬ ॥ ਪਤਿ ਪਤਿ ਪੋਬੀ ਸਿੰਘਿਤ ਪਾਠਾ ॥ ਬੇ
 ਦੁਪਰਾਣ ਪਤ੍ਰੈ ਸੁਣਿ ਬਾਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਰਾਤੇ ਮਨੁ ਬਹੁ ਨਾਟਾ ॥ ੭ ॥ ਜਿਉ ਚਾੜਕ ਜਲਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਿਉ
 ਮੀਨਾ ਜਲ ਮਾਹਿ ਉਲਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀੜਿ ਪਤਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਤਤੁ ਕਰਿ ਮਰੈ ਨ ਲੋਧੈ ਪਾਵੈ ॥ ਵੇਸ ਕਰੈ ਬਹੁ ਕੁਸ ਮਲ ਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁ ਪਿਛੁਤਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਮਨਿ ਹ
 ਰਿ ਜੀ ਤੂੰ ਮਨਿ ਸੁਖਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਸਾਰ ਸਹਿ ਜਮ ਦੁਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਮਗਰ ਕਪੂਰਿ ॥ ਮਾਏ ਮਾਮ
 ਗਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਗਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਐਸ ਕੁੜੇ ਕੁਰਿ ॥ ੨ ॥ ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਅਪਕੀ ਤਿਸਨਾ ਵਿ
 ਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਵਾਚ ਮਹੰਕਾਰ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥ ਮਨੁ ਦੇਖਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹੇਲਾ
 ॥ ੪ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿ ਆਨੁ ਦੇਲਾ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਦਮਕੇ ਸਉਦਨ ਹੀ ਭਟਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਹਿ ਬਸਾਗਰ ਨਹੀ ਵਾਟਾ ॥ ਬਿਨੁ
 ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘਾਟੇ ਘਾਟਾ ॥ ੬ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਨਿਵਾਹਿ ਖਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਸ ਬਾਹੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤਿ
 ਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੭ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਕਉ ਜਿਸ ਕਾਇਉ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਸ ਬਦੀ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਪੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਚੀਉ ॥ ੮ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥ ਅਨਹਿ ਨੁਜ ਪਤੁ ਰਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੯ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤ ਭੇਖੀ ਨਹੀ ਜਾਨਿ
 ਅਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨਹੀ ਸਚੁ ਪਾਈ ॥ ਐ ॥ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਪਰ

ਉ

੧੧

ਗਉ

ਮਪਦੁਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ੧੭ਉਮੈਕਰਿਗਜੇਬਹੁਪਾਵਹਿ॥ ੧੭ਉਮੈਖਪਹਿਜਨਮਮਗਿਆਵਹਿ॥ ੧੭ਉਮੈਨਿਵਰੈਗੁ
ਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈ॥ ਛੰਡਲਮਾਤੀਤਿਆਗੈਪੰਚਸੰਘਾਰੈ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿਸਾਦੁਸਤਜਪਾਰਿਆਵਹਿ॥ ਗਜਨਨੁਕੁਟਿਪਰਮ
ਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ ੪॥ ਸਚੁਕਰਣੀਗੁਰੁਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ ਨਿਰਕੁਉਕੈਘਰਿਤਾਵੈ॥ ੫॥ ੧੭ਉਉਕਰਿਸਰਣਕਿਆਪਾ
ਵੈ॥ ਪੁਰਾਗੁਰੁਕੈਸੋਭਗੁਚੁਕਾਵੈ॥ ੬॥ ਜੇਤੀਤੈਤੀਕਿਤੁਨਾਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਕੇਟਗੁਣਗਤੀ॥ ੭॥ ੧੭ਉਮੈਬ
ਧਨਬੰਧੁਵਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਗਤਿਸੁਖਪਾਵੈ॥ ੮॥ ੧੩॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈਬਹੁਮਾਕਾਏ
ਘਰਿਆਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਕਮਲਪਾਇਆਲਿਨਪਾਇਆ॥ ਆਗਿਆਨਹੀਨੀਨੀਕੁਰਿਸਕੁਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਜੇਉਪਜੈਸੋਕਾ
ਲਸੰਘਾਰਿਆ॥ ਹਮਹਰਿਗਬੇਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ੧੭ਉਮਾਇਆਮੈਤੈਵੀਸਭਦੇਵਾ॥ ਕਾਲੁਨਛੋਰੈ
ਬਿਨੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ ਓਤੁਆਬਿਨਾਸੰਮਲਖਅਰੇਵਾ॥ ੨॥ ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਬਾਦਿਸਾਤਨਹੀਰਤਨਾ॥ ਨਾਮੁਗੁਣੇ
ਜਮਕਾਦੁਖੁਸਤਨਾ॥ ਮੈਧਰਾਮੁਜਿਉਰਾਖਤੁਰਤਨਾ॥ ੩॥ ਚਉਧਰਿਗਜੇਨਹੀਕਿਸੈਮੁਕਾਮੁ॥ ਸਾਤਮਹਰਿਸੰ
ਚਰਿਆਇਆਦਾਮਾ॥ ਮੈਧਨੁਦੀਜੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥ ੪॥ ਗਉ॥ ੧੭ਉਮਹਰਮੁਕਦਮਸਿਕਦਾਰੈ॥ ਨਿਤਚਲੁਕੋਇਨ
ਦਿਸੈਸੰਸਾਰੈ॥ ਅਛਰਿਓਕਾਏਕੁਕੁਸਿਰਿਮਾਰੈ॥ ੫॥ ਨਿਤਚਲੁਏਕੁਸਚਾਸਚੁਸੇਈ॥ ਜਿਨਿਕਰਿਸਾਜੀਤਿਨਹਿਸਕਰੈ
ਈ॥ ਓਤੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਾਪਤ੍ਰਿਓਈ॥ ੬॥ ਕਾਜੀਸੇਖਭੇਖਫਕੀਰਾ॥ ਵਡੈਕਠਾਵਹਿ੭ਉਮੈਤਨਿਪੀਰਾ॥ ਕਾਲੁ
ਨਛੋਰੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਿਥਾ॥ ੭॥ ਕਾਲੁਜਾਭੁਜਿਤਵਅਰੁਨੈਣੀ॥ ਕਾਨੀਕਾਲੁਸੁਣੈਬਿਖੁਬੈਣੀ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੂਠੇਦਿ
ਨੁਰੈਣੀ॥ ੮॥ ਧਿਰਦੈਸਾਚੁਦਸੈਹਰਿਨਾਇ॥ ਕਾਲੁਨਜੇਤਿਸਕੈਗੁਣਗਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥
੧੧੬॥ ੧੪॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ ਬੋਲਹਿਸਾਚੁਮਿਥਿਆਨਹੀਰਾਈ॥ ਚਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਤੁਕ
ਮਿਰਜਾਈ॥ ਰਤਹਿਅਤੀਤਸਚੇਸਰਣਾਈ॥ ੧॥ ਸਚਘਰਿਬੈਸੈਕਾਲੁਨਜੇਤੈ॥ ਮਨਮੁਖਕਉਆਵਤਜਾਵਤ
ਦੁਖਮੋਹੈ॥ ੨॥ ਆਪਿਓਪੀਓਅਕਬੁਕਬਹੀਐ॥ ਨਿਜਘਰਿਬੈਸਸਹਜਿਘਰੁਲਤੀਐ॥ ਹਰਿਸਮਾਤੋਇਹੁਸੁਖ
ਕਹੀਐ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਤਿਚਾਲਨਿਤਚਲਨਹੀਰੋਲੈ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਹਾਜੇਹਰਿਬੋਲੈ॥ ਪੀਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਤਤੁਦਿਰੋ
ਲੈ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਆਦੀਖਿਆਲੀਨੀ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਓਅੰਤਰਿਗਤਿਕੀਨੀ॥ ਗਤਿਸਿਤਿਪਾਈਆਤਮੁ
ਚੀਨੀ॥ ੫॥ ਭੋਜਨੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਸਾਰਾ॥ ਪਰਮਹੰਸੁਸਚੁਜੇਤਿਅਪਾਰਾਜਹਦੇਖਉਤਤਏਕਕਾਰਾ॥ ੬॥ ਰਤੈਨਿਰਾਲ
ਮੁਏਕਾਸਚੁਕਰਣੀ॥ ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੇਵਾਗੁਰਚਰਣੀ॥ ਮਨਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਚੁਕੀਅਤੰਕੁਮਣੀ॥ ੭॥
ਇਨਬਿਧਿਕਉਕਉਕਉਕਤੀਤਾਰਿਆ॥ ਹਰਿਜਸਿਸੰਤਕੁਗਤਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ ਪ੍ਰਭਪਾਏਹਮਅਵਰੁਨਭਾਰਿਆ
॥ ਸਾਚਮਹਲਿਗੁਰਿਅਲਖਲਖਾਇਆ॥ ਨਿਤਚਲਮਹਲੁਨਹੀਛਾਇਆਮਾਇਆ॥ ਸਾਚਿਸੰਤੋਖੇਗੁਰਮੁਚੁਕ
ਇਆ॥ ੮॥ ਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਸਚੁਸੇਈ॥ ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਓਈ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਨਾਮਮਲੁਖੇਈ
੧੧੬॥ ੧੫॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ ਗਮਿਨਹੀਮਚਿਤੁਰਾਪੈਜਾਕਾ॥ ਉਪਜੰਪਿਰਸਨਕੀਜੈਤਕਾ ॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਾਇਮਹਲਾ ੧॥

ਜਿ ਉਗਾਈ ਕਉ ਗੋਇਲੀ ਰਾਖਿ ਕਰਿ ਸਾਰਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਪਾਲਹਿ ਰਖਿ ਲੇਹਿ ਆਤਮ ਸੁਖ ਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਏਤ
ਉਤਰਾਖ ਚੁਦੀ ਨਦਇਆਲਾ ॥ ਤਉ ਸਰਣ ਗਤਿ ਨਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਦੇਖ ਉਤਰ ਗਵਿਰੇ ਰਖੁ
ਰਾਖਨ ਧਰਾ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤ ਭੁਗਤਾ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇਆ ਧਉਰ ਪੀਥਿ ਨੁਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਥਿ
ਨੁ ਉਪਮਾਨ ਗਦੀ ਸਕੀਥਿ ਨ ਸੈਐ ਧਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜਗੁ ਬਿਨਸਤਿ ਤਮ ਦੇਖਿ ਆਲੋਕੇ ਅੰਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ
ਰੁਪਾਇਆ ਸਚੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ੪ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰ ਕੋ ਅਪਰ ਪਰ ਸੇਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਿਰੁਕੇ ਨ
ਹੀ ਧੁਏ ਸੁਖੁ ਤੇਈ ॥ ੫ ॥ ਕਿਆ ਲੈਆਇ ਆਲੇ ਨਾਇ ਕਿਆ ਛਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਣਾ ॥ ਰੋਲੁ ਬਧਾ ਕਸਿ ਜੇ ਵਰੀ ਅਕਾਸਿ
ਖਤਾਣਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਹਜੇ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸਿਲਿਆ ਪੁਗਵਾ
ਈਐ ॥ ੭ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਮਾਪਣੀ ਗੁਣ ਅਕਿਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਨ ਚਕਈ ਲਾਹਾ ਸਚ ਪਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

੧੬॥ਗਾਓੜੀਅਹਲਾਂ੧॥

੧੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੁ ਲੇਤ ਉੱਧੋ ਇਨਿ ਬੇਗਾ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸੇਠਾ
ਕਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਬਦਨ ਛੁਟੀ ਐ ਦੇਖੁ ਵੀਚਾਰਾ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੀ ਬਿਅਰਾ ॥
੧੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਰੇ ਕਿ ਅਤਿ ਸਿਉ ਕਹੀ ਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਪਉਨ ਸੁਣਈ ਕਿ ਤਾ ਬਿਪਿ ਨਿਰਬਹੀ ਐ ॥
੧੩॥ ਥੋਟੇ ਕਉ ਖਰਾ ਕਹੈ ਖਰੇ ਸਾਰਨ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਧੇ ਕਾਨ ਉਪਰ ਖੁਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਰਧੈ ॥ ੩॥ ਸੁਤੇ ਕਉ ਜਾਗਤ ਕਹੈ
ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੁਤਾ ॥ ਜੀਵਤ ਕਉ ਮੁਆ ਕਹੈ ਮੁਏ ਨਹੀ ਰੇਤਾ ॥ ੪॥ ਆਵਤ ਕਉ ਜਾਤ ਕਹੈ ਜਾਤੇ ਕਉ ਆਇ
ਆ ॥ ਪਰਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਹੈ ਅਪੁਨੇ ਨਹੀ ਭਾਇਆ ॥ ੫॥ ਮੀਠੇ ਕਉ ਕਉੜਾ ਕਹੈ ਕੜੁਏ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ ਰਾਤੇ ਕੀ
ਨਿੰਦਾ ਕਰਹੀ ਐ ਸਾਕਲਿ ਮਹਿ ਰੀਠਾ ॥ ੬॥ ਚੋਰੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਹੀ ਟੀਸੈ ॥ ਪੈਖਰੁ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਰੋਲੀ ਐ ਮ
ਖਰੁ ਨਹੀ ਰੀਸੈ ॥ ੭॥ ਗਇ ਸੁਪਦ ਜੋ ਅਰਥਾਇ ਲਾਇ ਸੇ ਗੁਰੁ ਮਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚੀਨੈ ਆਪ ਕਉ ਸੋ ਅਪਰ ਅਪਾਰ
॥ ੮॥ ਜਾਂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਰੁਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੁਝੀ ਐ ਸਰੂਬੁ ਹੁਸਮਾਇਆ ॥ ੯॥
੧੮॥ ੧੮॥

५३

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੨੩

ਮਨਕਾਸੁਤਕੁਦੁਜਾਕਾਉ॥ ਕਰਮੇਕੁਲੇਆਵਉਜਾਉ॥ ੧॥ ਮਨਮੁਖਸੁਤਕੁਕਬਹਿਨਜਾਇ॥ ਜਿਚਹੁਸਬ
ਦਿਨਕੀਜੈਹਰਿਨਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰੋਸੁਤਕੁਜੇਤਾਮੋਤੁਅਕਾਗੁ॥ ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਦਾਰੇਵਾਗਾ॥ ੨॥ ਸੁਤਕੁ
ਅਗਨਿਪਉਣੈਪਾਣੀਮਾਹਿ॥ ਸੁਤਕੁਭੋਜਨੁਜੇਤਾਕਿਛੁਖਾਹਿ॥ ਸੁਤਕਿਕਰੀਮਨਪੁਜਾਹੋਇ॥ ਨੀਮਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮ
ਲੁਹੋਇ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਸੁਤਕੁਜਾਇ॥ ਮਰੈਨਜਨਸੈਕਾਲੁਨਖਾਇ॥ ੫॥ ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਘਤਿਦੇਖਹੁਕੋਇ॥
ਦਿਨੁਨਾਵੈਕੋਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ ੬॥ ਜੁਗਚਰੇਨਾਮੁਉਤਮੁਸਬਦੁਬੀਚਗਿ॥ ਕਲਿਮਹਿਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥
੭॥ ਸਾਚਾਮਰੈਨਾਮਾਵੈਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਤੈਸਮਾਇ॥ ੮॥ ੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩॥

ਕੈ

ਸੋਧ

ਨਿ

ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪ੍ਰਾਨਾਮਧਾਰਾ॥ ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਰੰਦੈਉਰਧਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਭਾਸਾਚੁਦੁਆਰਾ॥ ੧॥ ਪੀਡਿਤਹਰਿ
ਪ੍ਰਤਨੁਤਨੁਦਿਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਭਿਜਲੁਉਤਰਤੁਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਰਤੁਉਮੈਜਾਇ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸੈਲਨਲਗੈਆਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਧਰਮਸਚਿਤੋਈ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਅੰਕਾਰੁਜਲਾਏਦੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੩॥ ਅਪਣਾਮਨੁਪਰਥੇਧਰੁਬੁਝਹੁਸੋਈ॥
ਲੋਕਸਮਸ੍ਰਾਵਹੁਸੁਣੈਨਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਮਸ੍ਰੰਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੪॥ ਮਨਮੁਖਡੰਢਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈ॥ ਜੇਕਿ
ਛੁਕਮਾਵੈਸੁਭਾਇਨਪਾਈ॥ ਆਵੈਜਾਵੈਠਉਰਨਕਾਈ॥ ੫॥ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੈਬਹੁਤੁਅਕਿਮਾਨਾ॥ ਬਗਾਨਿ
ਉਲਾਏਬਹੋਨਿਤਕਿਮਾਨਾ॥ ਜਮਿਪਕਤਿਆਤਬਧੀਪਛੁਤਾਨਾ॥ ੬॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲੈਹਰਿਸੋਈ॥ ਗੁਰਦੁਤਾਜੁਗਚਰੇਹੋਈ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥ ਸਾ
ਇਰਕੀਪੁਤੀਬਿਦਾਰਗਵਾਈ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਭੀਚਤੁਰਾਈ॥ ੮॥ ੩॥ ੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩॥

ਇਸੁਤੁਹਕਾਧਰਮੁਪ੍ਰਤਨੁਤਮਭਾਈ॥ ਪੁਰੈਗੁਰਸਤਸੋਈਪਾਈ॥ ਐਬੈਆਗੈਹਰਿਨਾਮੁਸਭਾਈ॥ ੧॥
ਰਾਮਪ੍ਰਤਨੁਮਨਕਰਤੁਬੀਚਰਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੈਲੁਉਤਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਾਦਿਵਿਗੋਧਿਨਪਾਇਆ
ਜਾਇ॥ ਮਨੁਤਨੁਠੀਕਾਦੁਜੈਕਾਈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਿਲਿਵਲਾਈ॥ ੨॥ ਹਉਮੈਮੈਲਾਇਹੁਸੰਸਾਰਾ॥
ਨਿਤਤੀਰਥਿਨਾਵੈਨਜਾਇਅੰਕਾਰਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਜਮੁਕਰੇਖੁਆਰਾ॥ ੩॥ ਸੋਜਨੁਸਾਚਾਜਿਤਉਮੈਮਾਰੈ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪੰਚਸੰਘਰੈ॥ ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਰੈ॥ ੪॥ ਮਾਇਆਮੇਰਿਨਟਿਥਾਜੀਪਾਈ॥ ਮਨਮੁਖ
ਅੰਧਰਤੇਲਪਟਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਿਪਤਿਰਤੇਲਿਵਲਾਈ॥ ੫॥ ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੈਭੇਖਧਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਿ
ਬਿਸਨਾਠਿਰੈਅੰਕਾਰੀ॥ ਆਪੁਨਚੀਨੈਬਾਜੀਤਰੀ॥ ੬॥ ਕਾਪਨਿਪਤਿਰਕਰੈਚਤੁਰਾਈ॥ ਮਾਇਆਮੇਰਿ
ਅਤਿਭਰਮਕੁਲਾਈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੈਬਹੁਤਦੁਖਪਾਈ॥ ੭॥ ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ ਗੁਰਿਤੀਅੰਤਰਿਸ
ਚਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਵਫਰਾਗੀ॥ ੮॥ ੩॥ ੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩॥

ਬ੍ਰਹਮਾਮੁਲ੍ਹਵੇਦਮਭਿਆਸਾ॥ਤਿਸਤੋਉਪਜੇਦੇਵਮੋਤਿਪਿਆਸਾ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਕਰਮੇਨਾਧੀਨਿਜਪਰਵਾਸਾ॥੧॥
ਹਮਹਰਿਰਾਖੇਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਗਤਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਾਣੀਬ੍ਰਹ
ਮਜੀਨਾਲਾ॥ਪ੍ਰਤਿਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿਸਿਰਮਾਰੇਜਮਕਾਲਾ॥ਤਤੁਨਚੀਨਤਿਬੰਨਤਿਪੰਡਪਰਾਲਾ॥੨॥ਮਨਮੁ
ਖਅਗਿਆਨਕੁਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਆਬਦਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਭਵਨਲਿਨੁਬੇਦੁਜੈਭਾਏ॥੩॥ਮਾਇਆ
ਕਾਮੁਤਤਾਜੁਪੀਡਿਤਕਹਾਵੈ॥ਬਿਖਿਆਰਤਾਬਹੁਤੁਦੁਖਪਾਵੈ॥ਜਮਕਾਲਾਨਿਜੇਦਨਾਨਿਤਕਾਲੁਸੰਤਾਵੈ॥
੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਮਕਾਲੁਨੇੜਿਨਾਵੈ॥ਹਉਮੈਦੁਜਾਸਬਦਿਨਲਾਵੈ॥ਨਾਮੋਰਤੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੫॥ਮਾਇ
ਆਦਾਸੀਭਗਤਾਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਚਰਣੀਲਾਗੈਤਾਮਹਲੁਪਾਵੈ॥ਸਦਹੀਨਿਰਮਲੁਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੬॥
ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਹਿਸੇਧਨਵੰਤਦਿਸਹਿਜੁਗਮਾਧੀ॥ਤਿਨਕਉਸਭੀਨਿਵਹਿਅਨਦਿਨੁਪੁਜਕਹਾਧੀ॥ਸਹਜੇਗੁ
ਣਵਹਿਸਾਚੇਮਨਮਾਧੀ॥੭॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੈਚਉਥੈਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਹਉਮੈਮਾਰਿਬ੍ਰਹਮਮਿਲਾਇਆ॥੮॥੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਪ੍ਰਤਿਵਾਦੁਵਖਾਣੈ॥
ਅੰਤਰਿਤਾਮਸੁਆਪੁਨਪਛਾਣੈ॥ਤਾਪ੍ਰਕੁਪਾਏਗੁਰਸਬਦੁਵਖਾਣੈ॥੧॥ਗੁਰਸੇਵਾਕਰਉਛਿਰਕਲੁਨਖਾਇ॥
ਮਨਮੁਖਖਾਧੇਦੁਜੈਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਅਪਰਾਧੀਸੀਧੋ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅੰਤਰਿਸਹਜਗੀ
ਧੋ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਕੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਧੋ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਪ੍ਰਕਾਸਪਿਮਿਲਾਏ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਕਾਸਚੇਕੈਮਨਿ
ਭਾਏ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸੁਕਾਏ॥੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਕੁਰਮਿਕੁਲਾਏ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਸਦਾਬਿ
ਖੁਖਾਏ॥ਜਮਕੰਡੁਸਹਜਿਸਦਾਦੁਖਪਾਏ॥੪॥ਜਮੁਆਨਜੈਹੈ॥ਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥ਹਉਮੈਮਰਸਚਿ
ਲਿਵਲਾਈ॥ਸਦਾਰਹੈਹਰਿਨਾਮਲਿਵਲਾਈ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਪਵਿਤਾ॥ਮਨਸਿਉਮ
ਨੁਮਿਲਾਇਸਤੁਜਗੁਜੀਤਾ॥੧॥ਇਨਬਿਪਕੁਸਲਤੇਰੇਮੇਰੇਮੀਤਾ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੋਭਲੁਪਾਏ॥ਹਿਰ
ਦੈਨਾਮੁਦਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਸਬਦੁਵਜਾਏ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਕਵਨੁਕਵਨੁਨਸੀਧੋਮੇ
ਰੇਭਾਈ॥ਭਗਤੀਸੀਧੋਰਹਿਸੇਭਾਪਾਈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੮॥੫॥੧॥ਗਉੜੀਮਹਲ
੧੩॥੨॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਵਖਾਣੈਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ਬੰਧਨਤੁਟਹਿਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥ਮੁਕਤਿਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰ
ਜੁਗਮਾਧੀ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਕੁਰਮਗਵਾਈ॥ਸਹਜਿਧੁਨਿਉਪਜੈਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤ੍ਰੈਗੁਣਕਾਲੈਕੀਸਿਰਕਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਉਪਾਵਣਹਰਾ॥ਮਰਿਜੀਮਹਿਛਿਰਦਾਰੇਦਾਰਾ॥੨॥ਅੰਧੇ
ਗੁਰੁਤੇਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ਮੂਲੁਛੋਡਲਾਗੇਦੁਜੈਭਾਈ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਬਿਖੁਮਾਹਿਸਮਾਈ॥੩॥ਮਾਇਆ
ਕਰਿਮੂਲਜੰਤੁਭਰਮਾਏ॥ਹਰਿਜੀਉਦਿਸਾਰਿਆਦੁਜੈਭਾਏ॥ਜੀਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਰਮਗਤਿਪਾਏ॥੪॥
੧॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਬਾਹਰਿਸਾਚੁਦਰਤਾਏ॥ਸਾਚੁਨਛਪੈਜੇਕੋਰਖੈਛਪਾਏ॥ਗੀਅਨੀਬੁਝਹਿਸਹ

ਜਿਸੁ ਰਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਚਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥
੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਸ ਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਪਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਸੋਈ ਪਾਏ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਸਟਿ
ਸਿਰਜਿ ਜਿਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮ
ਹਲਾ ੩ ॥ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੋ ਸੇਵੈ ਨਾਮ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਾ
ਵੈ ॥ ਜਿਸਨੋ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਰੇ ਸੋ ਗੁਰਿ ਸੁਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੂਰਿ ਰਚੈ ਜਪੁ ਉਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ
ਪਦੁ ਸੁਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਿਚੈ ਸੁਖ ਭਾਇਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਨਿ
ਤੁ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸੁ ॥ ਗਤਿ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਰੁਖ ਪਾਵੈ
ਸੋਈ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਮੋਹਿ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
ਜਾ ਰਿਚੈ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਆਸਾ ਬਿਰੁ ਹੋਈ ॥ ਤੁਕ ਮੁਖ ਛਾਵੈ ਬੁਝੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥
॥ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ਤੁਝੁ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਭ
ਜਗ ਮਹਿ ਲੋਈ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਲੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅੰਤੁ ਗੁਬਿਗ ਸੈ ਅਨਾਦਿ ਨੂਰਿ ਲਿਵਲਾ ਗੀ ॥ ਸਹਜੇ ਸਚੁ
ਮਿਲਿਆ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰੈ ਵਰ ਭਾਗੀ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਉਮੈ ਮਾਇਆ ਤਾਦੁ ਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ ॥ ਜਬਿ ਹਿਰੈ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਸੁ ॥ ਸਬਦਿ ਰਚੈ ਗਵੇ ਆਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸੁ
ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਰਿਚੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਾਹਿਬ
ਮਾਏ ॥ ੮ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ ਮਨੁ ਹੀ ਮਨੁ ਸਵਾਰਿਆ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਨੁ
ਗੰਗਿਆ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗੋਵਿ
ਦੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਣੀ ਨਿਪਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਕਉ ਖਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਿਰਮਲਾ ਸਭ ਤੋਰ
ਤਿਆਸ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨੇ ਕੇ ਦਾਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਿਧਿ
ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੩ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬੁਝੀ ਵਦਨਿ ਤਨੁ ਮੈਲੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣੇ ਮੋਹਿ ਗੁਬਾਹੁ ॥ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਧਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਹੁਕੁਟ ਬੁਝਿ
ਤੁਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸੋਈ ਹਮਾ ਰਾਮੀ ਤੁਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੫ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਹਮ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਆਇ ਫੁਲ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾ
ਈ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐ ਹਮਕ ਉਸਰੀ ਰਸੁ ਧਿਰੁਈ ॥ ੧ ॥ ਉਮੈ ਸਨਾਸਭ ਅਗਨਿ ਬੁਝਈ ॥ ਬਿਨ ਸੇਕੈ ਪਖਿ
ਮਾਗਹਿ ਲਈ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪ੍ਰਿਧਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਕੋ ਵਰ ਲਾਲੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾ
ਵੈ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਅਰੁਣੈ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥

॥

॥ ॥

ਗਉੜੀਬੋਰਗਲਮਹਲਾ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੇ ਮੁਹੁ ਛੇਰੇ ਤੇ ਫੇਰੇ ਮੁਖ ਬੁਰੇ ਦਿਸੰਨਿ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਨਠਿ ਰਿਵੇਲਾਨਾ ਲੰਨਿ॥ ੧॥ ਹ
ਰਿਤ ਰਿਰਾਖਤੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ॥ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿਸੇ ਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਕੁ ਗ
ਤ ਹਰਿ ਕਾ ਵੇਰੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੀਨਿ॥ ਆਪੁ ਛੋਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ ਜੀਵਤ ਮੁਏਰ ਤੀਨਿ॥ ੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਪਿ
ਰੁਪਰ ਲਏ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਰ ਕਾਗਾ ਓਤੁ ਕਿਉ ਮਨ ਤੁਵਿਸਾਰੀ ਐ ਹਰਿ ਕੀ ਐ ਹਿਰਦੈ ਪਾਰਿ॥ ੩॥ ਨੀਮੀ ਮਲਿ ਐ ਪਤਿ
ਪਾਈ ਐ ਨੀਮੀ ਨੀ ਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਕਾਸਿ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਜੇ ਮੁਹੁ
ਛੇਰੇ ਓਇ ਕੁ ਮਦੇ ਨਾਟਿ ਕੀਨਾ॥ ਪਗਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝਲਈ ਦਿਰਿ ਦਿਸਤਾ ਪਏ ਪਚੰਨਿ॥ ੫॥ ਇਤੁ ਜਗੁਰੁ ਮਰੁ
ਲਾਇ ਐ ਤੁਠ ਗਉਲੀ ਪਾਇ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਇਆ ਤਿਨੇ ਜਿਨ ਭਿਏ ਮਾਇ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਜੋ ਸੇ
ਹਦੇ ਹਉ ਮੈ ਮੈਭੁ ਗਵਾਇ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਇ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਤਾਏ ਕੁੰਤੁ ਆ
ਪੇਬਖਾ ਸਿਮਿਲਾਇ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਰਣ ਗਤੀ ਜਿਉ ਕਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛੁਰਾਇ॥ ੮॥ ੧॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥

ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਕਰਹ ਲੇ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਰਹ ਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇ ਸੀਮਾ ਕਉ ਮਿਲੀ ਐ ਹਰਿ ਮਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਕੁਰੀ ਪੁਰੈ ਪਾਇ ਆਗਲਿ ਮਿਲਿ ਆਪਿ ਅਭ
ਅਗਈ॥ ੧॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਵੀ ਚਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨ
ਮੁਖਿਆਇ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਛੁਰਾਇ॥ ੨॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਗੀ
ਤਉ ਮੈ ਆਇ॥ ਪਰਤਾਖਿ ਪਿਰੁ ਪਾਨਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ਦਿਛੁੜੇ ਚੇਵਾਇ॥ ੩॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਹਿ
ਰਿਦੈ ਕਲਿ ਭਲਾਇ॥ ਓਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਲਭਈ ਗੁਰੁ ਹਿਰਦੈ ਵੇਖਾਇ॥ ੪॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਹਿ
ਗੈਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਪਰਜਾਇ ਪਾਵਤਿ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ॥ ੫॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਤੁ ਮੀ
ਤੁ ਮੇਰਾ ਪਖੰਡੁ ਲੋਕੁ ਤਜਾਇ॥ ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਕੀ ਮਾਰੀ ਐ ਜਮ ਚੰਦੁ ਇਸ ਜਾਇ॥ ੬॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ
ਤੁ ਮੈਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਕਰਮੁ ਗਵਾਇ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਗੁਰਿ ਪੁਰੀ ਆਮਿ ਮਲਿ ਸੰਗਤੀ ਮਲੁ ਲਾਤਿ ਜਾਇ॥ ੭॥ ਮ
ਨ ਕਰਹ ਲਾਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿ ਆਇ ਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ॥ ਇਤੁ ਮੈ ਤੁਮਾਇ ਆਪ ਸਰਿ ਆ ਅੰਤ ਸਾਥਨ ਕੇ
ਈ ਜਾਇ॥ ੮॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਤੁ ਪੈਨਾਇ ਆਹਰਿ
ਆਪਿ ਲਾਇ ਆਗਲਿ ਲਾਇ॥ ੯॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਗੁਰਿ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਕ ਮਾਇ॥ ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਿ
ਜੇਦ ਜੀ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ॥ ੧੦॥ ੧॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ੧ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਵੀ
ਚਰੀਆ ਵੀ ਚਰਿਦੇ ਪੁਸਮਾਇ॥ ਬਨ ਭਿਰਿ ਬਕੇ ਬਨਵਾਸੀ ਆਪਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਤ ਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਨ ਕ

ਹਰਗਗਰਗੋਬਿੰਦੁਸਮਾਲਿ॥ ੧॥ ਹਰਗਗਰਗਾਮਨਕਰਹਲਾਵੀਚਰੀਆਮਨਮੁਖਿਛਾਬਿਆਮੁਖਜਲਿ॥
 ਹਰਮੁਖਿਪਾਣੀਮੁਕਤੁਤੈਹਰਿਗਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ ੨॥ ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਵਿਚੈਏਯੋਜੋਤਿਸਮਾਲਿ॥
 ੩॥ ਗੁਰਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਿਖਾਲੇਆਹਰਿਦਾਤਿਕਰੀਦਇਅਲਿ॥ ੪॥ ਮਨਕਰਹਲਾਤੂੰਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਛਰੇਵਿਕ
 ਰਾਲਿ॥ ਹਰਿਗਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਹਰਿਮੁਕਤਿਕਰੇਅੰਤਕਾਲਿ॥ ੫॥ ਮਨਕਰਹਲਾਵਡਕਾਗੀਆਤ੍ਰੀਗਿਆਨੁਰਤ
 ਨੁਸਮਾਲਿ॥ ਗੁਰਿਗੀਅਨੁਖੜਗੁਹਥਿਧਾਰਿਆਜਮਮਾਰਿਅਜਾਜਮਕਾਲਿ॥ ੬॥ ਅੰਤਰਿਨਿਧਾਨੁਮਨਕਰ
 ਹਲੇਕ੍ਰਮਿਭਵਤਿਬਾਹਰਿਭਾਲਿ॥ ਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪੁਰਾਭੇਟਿਆਹਿਸਜਲੁਲਧੜਨਾਲਿ॥ ੭॥ ਹਰਿਗਰਤਜੇਮਨਕ
 ਰਹਲੇਹਰਿਗੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ ਹਰਿਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਗੁਰਸੇਵਾਸਬਦੁਸਮਾਲਿ॥ ੮॥ ਹਮਪਖੀਮਨਕਰਹਲੇ
 ਹਰਿਤਰਵਹੁਪੁਰਖੁਅਕਾਲਿ॥ ਵਡਕਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ ੧੦॥ ੨॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧॥ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਜਬਇਹੁਮਨਮਹਿਕਰਤਗੁਮਾਨਾ॥ ਤਬਇਹੁਬਾਵਗਠਿਗਤਿਬਿਗਾਨਾ॥ ਜਬਇਹੁਪੁਆਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ ਤਭੇ
 ਰਮਈਆਪਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥ ੧॥ ਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾਠਲੁਮਸਕੀਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੈਮੋਹਿਦਾਨੁਦੀਨੀ॥ ਸਾਹਜਾ
 ਉ॥ ਜਬਕਿਸਕਉਇਹੁਜਾਨਸਿਮੰਦਾ॥ ਤਬਸਗਲੇਇਸੁਮੇਲਹਿਠਿਦਾ॥ ਮੇਰਤੇਰਜਬਇਨਹਿਚੁਕਾਈ॥ ਤਤੇ
 ਹਇਸੁਸੀਹੀਨਹੀਬੈਰਾਈ॥ ੨॥ ਜਬਇਨਅਪੁਨੀਅਪਨੀਧਰੀ॥ ਤਬਇਸਕਉਤੈਮੁਸਕਲੁਰਾਗੀ॥ ਜਬਇਨਿਕ
 ਰਣੈਹਰੁਪਛਾਤਾ॥ ਤਬਇਸਨੇਨਾਹੀਕਿਛੁਤਾਤਾ॥ ੩॥ ਜਬਇਨਿਅਪਨੇਬਾਧਿਓਮੋਹਾ॥ ਆਵੈਜਾਇਸਦਾ
 ਜਮਿਜੋਹਾ॥ ਜਬਇਸਤੇਸਭਾਬਿਨਸੇਰੁਮਾ॥ ਭੇਦੁਨਾਹੀਪੈਪਾਗਥੁਹਮਾ॥ ੪॥ ਜਬਇਨਿਕਿਛੁਕਰਿਮਾਨੇਭੇ
 ਦਾ॥ ਤਬਤੇਦੁਖਡੰਡਮੁਖੇਦਾ॥ ਜਬਇਨੇਏਕੋਏਕੀਬੁਝਿਆ॥ ਤਬਤੇਇਸਨੇਸਭਕਿਛੁਸੁਝਿਆ॥ ੫॥ ਜਬ
 ਇਹੁਧਾਵੈਮਾਇਆਮਰਥੀ॥ ਨਹਿਤਿਪਰਾਵੈਨਹਿਤਿਸਲਾਬੀ॥ ਜਬਇਸਤੇਇਹੁਹੋਇਓਜਉਲਾ॥ ਪੀ
 ਛੈਲਾਹਿਚਲੀਉਤਿਕਉਲਾ॥ ੬॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਉਸਤਿਗੁਰੁਆਲਿਓ॥ ਮਨਮੰਦਰਿਮਹਿਦੀਪਕੁਜ
 ਲਿਓ॥ ਜੀਤਹਾਰਕੀਸੋਝੀਕਰੀ॥ ਤਉਇਸੁਪਾਰਿਕੀਕੀਮਤਿਪਰੀ॥ ੭॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਿਸਕੁਭਿਛੁਏਕੋ
 ॥ ਮਾਪੇਬੁਧਿਬਿਚਾਰਬਿਬੇਕੋ॥ ਦੂਰਿਨਨੇਰੈਸਭਕੈਸੰਗਾ॥ ਸਚੁਸਲਾਹਦੁਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਾ॥ ੮॥ ੧॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਾਮੇਲਾਗਾ॥ ਤਿਸਕਉਮਿਲਿਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਗਾ॥ ਤਿਸਕੋ
 ਹਿਰਦੈਰਵਿਸਾਸੋਈ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਨਿਹਚਲੁਤੇਈ॥ ੧॥ ਐਸਾਕੀਰਤਨੁਕਰਿਮਨਮੇਰਾਈ॥ ਓਛੁਕੀਮਤੇ
 ਰੈ॥ ੨॥ ਜਾਸੁਜਪਾਤਿਭਉਅਪਦਾਜਾਈ॥ ਧਾਵਤਮਨੁਆਏਠਾਈ॥ ੩॥ ਜਾਸੁਜਪਾਤਿਛਿਰਿ
 ਦੁਖੁਨਲਾਗੈ॥ ਜਾਸੁਜਪਾਤਿਇਹਉਮੈਭਾਗੈ॥ ੪॥ ਜਾਸੁਜਪਾਤਿਵਸਿਆਵਤਿਪੰਚਾ॥ ਜਾਸੁਜਪਾਤਿਰਿਦੈਅ
 ਮ੍ਰਿਤੁਸੰਚਾ॥ ਜਾਸੁਜਪਾਤਿਇਹਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ ਜਾਸੁਜਪਾਤਿਹਰਿਦਰਗਹਸਿਝੈ॥ ੫॥ ਜਾਸੁਜਪਾਤਿਕੋਟਿਮਿਟਹਿ

ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਵਿਚੈਏਯੋਜੋਤਿਸਮਾਲਿ॥ ੩॥ ਮਨਕਰ
 ਸਤਸੰਗਾਤਿਹਰਿਗੀਅਈਐਹਰਿਗਰਿਚੈਏਰੇਨਾਲਿ॥ ੪॥ ਮਨਕਰ
 ਲਾਵਡਕਾਗੀਆਤ੍ਰੀਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਮਾਲਿ॥ ੬॥ ਅੰਤਰਿਨਿਧਾਨੁਮਨਕਰ

ਲਿ

ਗਗਉ॥

ਅਪਰਾਧਾ ਜਾਸੁਜਪਤਿਹਰਿਹੋਵਹਿਸਾਧਾ ਜਾਸੁਜਪਤਿਮਨੁਸੀਤਲੋਹੋਵੈ ਜਾਸੁਜਪਤਿਮਲੁਸਗਲੀਖੈਵੈ॥੪॥ ਜਾ
 ਸੁਜਪਤਿਰਤਨੁਹਰਿਸਿਲੈ॥ ਬਹੁਰਿਨਛੋਰੈਹਰਿਸੰਗਿਰਿਲੈ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਿਕਈਬੈਕੁੰਦਵਾਸੁ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਿਸੁਖਸ
 ਤਿਜਨਿਵਾਸੁ॥੫॥ ਜਾਸੁਜਪਤਿਇਹਅਗਨਿਨਪੋਹਤਾ ਜਾਸੁਜਪਤਿਇਹਕਾਊਨਜੋਹਤਾ ਜਾਸੁਜਪਤਿਤੇਰਾਨਿ
 ਰਮਲਮਾਥਾ ਜਾਸੁਜਪਤਿਸਗਲਾਦੁਖੁਲਾਥਾ॥੬॥ ਜਾਸੁਜਪਤਿਮੁਸਕਲੁਕਛੂਨਬਨੈ ਜਾਸੁਜਪਤਿਸੁਣਿਅਨ
 ਹਤਿਪੁਨੈ ਜਾਸੁਜਪਤਿਇਹਨਿਰਮਲਸੇਇ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਿਕਮਲੁਸੀਘੋਹੈ॥੭॥ ਗੁਰਿਸੁਭਦਿਸਟਿਸਭ
 ਉਪਰਿਕਰੀ॥ ਜਿਸਕੋਹਿਰਦੈਮੰਤ੍ਰਦੇਹੀ॥ ਅਖੰਡਕੀਰਤਨੁਤਿਨਕੋਜਨਚੁਗਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰ
 ੧॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦਅੰਤਰਿਧਰੈ॥ ਪੰਚਨਾਸਿਉਸੰਗੁਨਿਵਰੈ॥ ਦਸਇ
 ਦੀਕਰਿਬੈਵਸਾ॥ ਤਕੈਅਤਮੈਹੋਇਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ ਐਸੀਵਿਕਤਾਤਕੈਹੋਇ॥ ਜਾਕਉਦਇਆਮਾਇਆਪ੍ਰਭਸੇ
 ਇ॥੧॥ ਰਤਉ॥ ਸਾਜਨੁਦੁਸਟੁਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ॥ ਜੇਤਾਬੋਲਣੁਤੇਤਾਗਿਆਨੈ॥ ਜੇਤਾਸੁਨਣੁਤੇਤਾਨਾਮੁ॥ ਜੇਤਾਪੇ
 ਖਨੁਤੇਤਾਧਿਆਨੁ॥੨॥ ਸਹਜੇਜਾਗਣੁਸਹਜੇਸੇਇ॥ ਸਹਜੇਹੋਤਾਜਾਇਸੁਹੋਇ॥ ਸਹਜਬੈਰਾਗੁਸਹਜੇਹੀਹਸਾ
 ੧॥ ਸਹਜੇਚੁਪਸਹਜੇਹੀਜਪਨਾ॥੩॥ ਸਹਜੇਭੋਜਨੁਸਹਜੇਰਾਉ॥ ਸਹਜੇਸਿਟਿਓਸਗਲਦੁਰਾਉ॥ ਸਹਜੇਏਅ
 ਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ ਸਹਜੇਸਿਓਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਸੰਗੁ॥੪॥ ਸਹਜੇਗੁਰਮਰਿਸਹਜੇਉਦਾਸੀ॥ ਸਹਜੇਦੁਬਿਧਾਤਾ
 ਕੀਨਾਸੀ॥ ਜਾਕੈਸਹਜੇਕਉਇਆਅਨੰਦੁ॥ ਤਕਉਭੇਟਿਓਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੫॥ ਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਓਨਾਮੁ॥ ਸਹਜੇਕੀ
 ਰੇਜੀਅਕੇਦਨੁ॥ ਸਹਜੇਕਥਾਮਹਿਅਤਮਸਿਧਾ॥ ਤਕੈਸੰਗੀਅਥਿਨਾਸੀਵਸਿਮਾ॥੬॥ ਸਹਜੇਆਸਣੁਅਸਿਥਿ
 ਰੁਕੁਇਆ॥ ਸਹਜੇਅਨਹਦੁਸਬਦੁਦੁਜਾਇਆ॥ ਸਹਜੇਹੁਣੁਕਾਰੁਸੁਹਾਇਆ॥ ਤਕੈਪਾਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਮਾ
 ਇਆ॥੭॥ ਸਹਜੇਜਾਕਉਪਰਿਓਕਰਮਾ॥ ਸਹਜੇਗੁਰੁਭੇਟਿਓਸਚੁਧਰਮਾ॥ ਜਾਕੈਸਹਜੁਕਉਓਸੇਜਾਣੈ॥ ਨ
 ਨਕਦਾਸਤਾਕੈਕੁਰਬਾਣੈ॥੮॥੩॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ ਪ੍ਰਬੈਰਭਵਾਸਤੇਟਰਿਆ॥
 ਪੁਤ੍ਰਕਭਕੁਟੁਬਸੰਗੁਜੁਰਿਆ॥ ਭੋਜਨੁਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਬਹੁਕਪਰੇ॥ ਸਹਪਰਗਵਨੁਕਰਹਿਗੋਬਪੁਰੇ॥੧॥ ਕਦਨੁ
 ਅਸਥਾਨੁਜੇਕਬਹੁਨਟਰੈ॥੧॥ ਰਤਉ॥ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਮਹਿਸਹਪਰਮਰਣਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰੀਨਿਹਚਲੁਨਹੀਰਣਾ॥
 ਸਿਵਪੁਰੀਕਾਹੋਇਗਾਕਾਲਾ॥ ਸ੍ਵੈਰੁਣਮਾਇਆਥਿਨਾਸਿਥਿਤਾਲਾ॥੨॥ ਗਿਰਤਰਧਰਨਿਗਗਨਅਰੁਤਰੇ॥ ਗਵਿ
 ਸਸਿਪਵਣੁਪਾਵਣੁਨੀਰੇ॥ ਦਿਨਸੁਰੈਇਬਰਤਅਰੁਭੇਦਾ॥ ਸਾਸਤਾਸਿਮ੍ਰਿਤਾਥਿਨਸਹਿਗੋਬੇਦਾ॥੩॥ ਤੀਰ
 ਥਦੇਵਦੇਹੁਪੇਥੀ॥ ਆਲਾਤਿਲਕੁਸੋਚਪਕੋਹੇਤੀ॥ ਪੋਤੀਭੰਡਉਤਿਪਰਸਾਦਨਭੋਗਾ॥ ਗਵਨੁਕਰੈਗੋਸਗਲੇ
 ਲੋਗਾ॥੪॥ ਜਾਤਿਵਰਨਤੁਰਕਅਰੁਹਿੰਦੁ॥ ਪਸੁਪੰਖੀਅਨਿਕਜੇਨਿਜਿੰਦੁ॥ ਸਗਲਪਾਸਾਰੁਦੀਸੈਪਸਾਰਾ॥
 ਬਿਨਸਿਜਾਇਗੋਸਗਲਅਕਰਾ॥੫॥ ਸਹਜੇਸਿਓਤਿਕਗਤਿਤਤੁਗਿਆਨਾ॥ ਸਦਾਅਨੰਦੁਨਿਹਚਲੁਸਚੁਥਾਨਾ॥
 ਤਹਸੰਗਤਿਸਾਧਗੁਣਸੈ॥ ਅਨਰਉਨਗਰੁਤਹਾਸਦਸੈ॥੬॥ ਤਹਭਉਰੁਮਾਸੇਗੁਨਠਿੰਤਾ॥ ਆਵਣੁਜਾਵਣੁ
 ਮਿਰਤੁਨੋਹੇਤਾ॥ ਤਹਸਦਾਅਨੰਦਅਨਹਤਅਖਰੇ॥ ਭਗਤਵਸਤਿਕੀਰਤਨਅਧਰੇ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤ

ਕਵਾਸਬਦੁਰਿਤਦੁਰਮਤਿ
 ਤਰ

ਪਾਗੁ ਕਉ ਏਕ ਰੇਤ ਕਾ ਬੀਚਗੁ ਕਉ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਨਿਹਚਲਾ ਬਾਨੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥ ੨੧੧ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੁਗਾ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਪੁਗਾ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਹਿਦਰਿ ਮ
ਈ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੈਸਾ ਕੋਇ ਜਿਹੁ ਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਏ ॥ ਏਸਹਿ ਮਾਰਿ ਰਾਜੇ ਗਕਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਕਉ ਏਨਾ ਹਿ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁਨਾਮ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਕੀ ਫਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ
ਗਤ ਸਿਧੈ ॥ ੨ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਧਨ ਵੰਤਾ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਧਤਿ ਵੰਤਾ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਜਤੀ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਹੁ
ਗਤੀ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਕਾ ਆਇਆ ਗਤੀ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁਨਿਤ ਚਲੁ ਪਨੀ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਧ ਕਰਗਾ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ
ਸੁਅਨਾਦਿ ਨੁਜਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁਸਹਜਿ ਫਿਸ
ਤੀ ॥ ੪ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਬਾਇਨ ਪਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਜਪਤ ਪਕਰੈ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮ
ਰੀ ਬਿਨੁ ਜਮ ਤੇ ਨ ਪੀਛੁ ਟੈ ॥ ੫ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜੁਫਿ ਨ ਧੋਈ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ
ਸਕੁ ਕੰਛੁ ਮੈਲਾ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਕੁ ਕੰਛੁ ਜਥੇ ਲਾ ॥ ੬ ॥ ਜਾਕਉ ਤੇਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ਤੇਸੁ ਰਈ ਖਲਾਸੀ ਹੋਈ
ਸਗਲਾ ਸਿਧਿ ॥ ਗੁਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾ ਕੀ ਹੈ ਮਾਰੀ ॥ ਕਉ ਨਾਨਕ ਸੋਧ ਮਬੀਚਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਸਭ ਕੇ ਮੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਨਾਵਿ ਆਪੈ
ਕਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਹੋਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਗਾ ॥ ਕਾਜ ਤੁਹੈ ਨਾਹੀ ਹੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋਦੁ ਨੀ ਆਦਰਾ ॥ ਕਾਪੂ ਕਾਜ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀ ਚਕੁਲੁ ਸੁਣਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਿਨ ਮਹਿ ਉਪ
ਹਰਿ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਦਿਨਾ ਮਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁਜਾ ਜਾ ਕੈ ਤੇਧਿਆਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁਨ ਸੁਦਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕੋਟਿ ਭਲਾ ਗੁਰ
ਤੇ ਬਿਧ ਜਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੇਤਾ ॥ ਬਿਨ ਸਨਾਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੋਤਾ ॥ ਹਰਿ ਮਬਿਨਾ ਸੀਤੁ ਮਰੈ ਸੰ
ਗਾ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਹਾਮ ਕੈ ਰੰਗਾ ॥ ੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਮਿ ਉਤਰੈ ਸਰਬੁ ਖਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਮਿ ਨ ਜੋਤੁ ਏਤਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਮਿ ਤੇਰਾ ਵਰਗ ਮਗਾ ॥
ਜਾ ਕੈ ਕਮ ਹੋਵਹਿ ਤੂੰ ਮਗਾ ॥ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਚਾਕਰ ਕਉਨ ਹੀ ਭਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਚਾਕਰ ਕਉਨ ਹੀ ਬਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਫਤਰ ਪੁ
ਛੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਹੁ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਉਨਾਹੀ ਕਾਤੁ ਬਾਤਾ ॥ ਏਕ ਤਿਆਪ ਮਨੇ ਕਹਿ ਰਾਤੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿਤਾਲਾ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਤਕੀ ਘਾਲਾ ॥ ੭ ॥ ਨਾ ਕੋ ਚਤੁਰ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੂੜਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੀਣ ਨਾ
ਹੀ ਕੋ ਸੁਗਾ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋਲਾਇਆ ਤਿਤੀ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਸੇ ਵਕੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਰਾਗਾ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਇਸ ਮਾਰੇ ਸਿਸ ਕੀ ਨਿ
ਮਲ ਜੁਗਤਾ

॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨਿ ਜੈ ਸੇ ਸਰਪ ਆਰਜਾਗੀ ॥ ਤਿਉ ਜੀਵਹਿ ਸਾਕਤਿ ਨਾਮੁ ਫਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੇ ਸਿਮਰਨ
ਮਾਹਿ ਜੀਆ ॥ ਕੋਟਿ ਦਿਨ ਸਲਾਖ ਸਦਾ ਬਿਰੁਥੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਰਮ ਕਰਾਸਾ ॥ ਕਗਥ
ਤਨਾ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਦਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨਿ ਰਏ ਕੁ ਕਰਕਾਮਾ ॥ ਸਾਕਤ ਬੇਸੁ ਆਪੁ ਤਨਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮ
ਰਨਿ ਜੈ ਸੇ ਸੀਤੁ ਛਤਰਾ ॥ ਬੋਲਾ ਤਿਕੁਰ ਸਾਕਤ ਮੁਖ ਕਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਧ ਬਕੀ ਨੀਆਈ ॥ ਸਾ
ਕਤ ਥਾਨ ਕਰਿ ਸਟਿ ਛਿਰਾਈ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨਿ ਕੁਕਰਹਰ ਕਾਇਆ ॥ ਸਾਕਤ ਲੋਭੀ ਬੰਧੁਨ ਪਾਇਆ ॥

੨॥ ਥਿਨੁ ਸਿਮਰਨਿ ਹੈ ਅਤਮ ਘਾਤੀ ॥ ਸਾਕਤ ਨਿਰਤਿ ਸੁਕੁਲੁ ਨ ਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ੧॥ ਜਿਸੁ ਕਉ ਆਖਿ ਪੁਲਾਤਿ ਸੁਸਤਿ ਸੀ
ਗਿਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕੁਨੁ ਨ ਕਹੁ ਗੁਰ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ੨॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥
ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨੇ ਮੇਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਪੈਰ ਖਾਈ ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨ ਧਿਆਇ ਓਮੈ ਹਿਨਾਉ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦਿ ਮੇਰੀ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨ ਸੁਣਿ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇ
ਰੀ ਥਾਣੀ ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨ ਸਿਣਿਆ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਇਆ ਮੇਰਾ ਵਡ ਪੁਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨ ਮਿਣਿਆ
ਮੇਰਾ ਕੁਰਮੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨ ਪੈਖਿ ਓਸੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ੪॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨ ਕੀਰਤ ਜੋ ਜਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਿਆ ਸੁਲੇਗੁ ॥
੫॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨ ਪਾਇਆ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥ ੬॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆ
ਸਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਟਿ ਐਸਾ ਮਕੀਠਾ ਸਾ ॥ ੭॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨ ਜਾਗਿਆ ਮੇਰਾ ਕੁਰਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮੁ
॥ ੮॥ ੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ੫॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਿਮਰਉ ਜਾ ਸਿਸਾ ਸਿ ॥ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਪੁਲਾਸਤਿ
ਗੁਰ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਪੈਇ ਪੈਇ ਪੀਵਾ ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਰੇਣੁ ਨਿਤ ਮਨੁ ਕਰਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀਤਉ ਮੈ ਮਲੁ ਹਉ ॥ ੨॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸੁਲਾਵਉ ਪਾਖਾ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨ
ਤੇ ਤਬੁ ਦੇਰਾਖਾ ॥ ੩॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗਹਿ ਛੇਵਉ ਪਾਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਅਕਲ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ॥ ੪॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗਹਿ
ਪੀਸਉ ਨੀਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੈਰੀ ਸਭੁ ਮੀਤਾ ॥ ੫॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੋ ਕਉ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥ ਆਪਨਾ ਦਾਸ ਰਾਖੇ ਮੁਲ
ਲੀਉ ॥ ੬॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਓਮ ਪੁਨਾਪਿਆ ਗੁਰ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਕਰੀ ਨਾਮ ਸਕਾਰੁ ॥ ੭॥ ਕਲਿਕਲੇਸ ਭੈਰ
ਵ ਮਦੁ ਖਲਾਥਾ ॥ ਕੁਨੁ ਨ ਕਹੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਸਮਰਾਥਾ ॥ ੮॥ ੯॥ ਗੁਰ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥
ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਸਿਗੁ ਪਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਜੇ ਪਹਿਰੈ
ਖਾਈ ॥ ਜਿਉ ਕੁਕਰੁ ਚੁਠਨਿ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਜੇ ਤਾ ਬਿਉਤਰਾ ॥ ਜਿਉ ਮਿਰਤ ਕਿਸਿ ਬਿਆਸੀ
ਗਾਰੁ ॥ ੨॥ ਨਾਮਾ ਬਿਸਾਰ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗਾ ॥ ਸੁਖ ਸੁਪਨੈ ਨ ਹੀਤਨ ਮਹਿ ਰੇਗਾ ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੈ ਅਨਕਾਜਿ ॥ ਬਿ
ਨਾ ਸਿਧਾਇ ਸੁਠੈ ਸਕੁ ਪਾਜਾ ॥ ੪॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਤੇ ਨ ਰਕਨਾਵੈ ॥ ੫॥ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਮਨਿ ਨ ਆਧਾ ॥ ਚੋਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ॥ ੬॥ ਲਾਖ ਅਰਬ ਰਬੁ ਤੁਝਿ ਸਥਾਗਾ ॥ ਨਾਮ
ਬਿਨਾ ਸੁਠੈ ਪਾਸਾਗਾ ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੇਈ ਜਨੁ ਲੇਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਦੇਇ ॥ ੮॥ ੧੦॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੇ ਅੰਤਿ ਰਿਬਾਏ ॥ ਸੋ ਜਾਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਏ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਚਾਏ ॥ ਦਇਆ ਲਾਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ਬਿਨਸਤਿ ਨਾਹੀ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ
॥ ਜਹ ਪੇਖਾਤ ਹਰਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ੨॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਖ ਭੁਰਤੁ ਰਜੀ ਅਦਾਤਾ ॥ ਕਾਈ ਪ੍ਰਤੁ ਪ੍ਰਤਾ ਪ੍ਰਕਾਤਾ ॥ ੩॥
ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਣਾਮ ਧਾਰੇ ਰਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਈ ਕਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸਿ ॥ ੪॥ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ਗੋਪਾਲਾ ॥
ਕਰਿ ਅਪਨਾ ਲੀਨੈ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾਣਾ ॥ ੫॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟੇ ਸਭੁ ਰੇਗਾ ॥ ਚਰਣ ਪਿਆਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗਾ ॥

੬॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਨਵ ਤਨ ਤਿਤ ਬਾਲਾ ਹਰਿ ਅੰਤ ਰਿਬਾ ਹਰਿ ਸੀਰੀ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ੭॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦੁਰੀ
ਨਾ ਸਰਬ ਸੁਨਾ ਮੁਰਗਤ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ੮॥ ੧੧ ॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫॥

੧ ਭਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੋਜ ਤਠਿ ਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੀਆ ॥ ਸੇਈ ਹੋਏ ਭਗਤ ਜਿਨਾ ਕਿਰਪਾਰੀਆ ॥ ੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਵਾਰੀਆ ॥ ੨॥ ਆ
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪਿਥ ਰਹਾਉ ਬਹੁ ਤੁਭੈ ਭਾਰੀਆ ॥ ਮੈ ਤਕੀ ਓਟੇ ਸਤਿ ਗੁਣੇ ਹਉ ਬਾਰੀਆ ॥ ੩॥ ਮੇਰੀ ਏਹੀ ਮਤ ਅਨੇ
ਨ ਲਾਲ ਅਨੁਪ ਸਰਬ ਸਧਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਨਿਵਨਿ ਵਲਾਹ ਉਪਾਇ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਰੀਆ ॥ ੪॥ ਮੈ ਕੀਏ ਮਿਤ ਅਨੇ
ਕਾਇ ਕੁ ਬਲਿ ਭਰੀਆ ॥ ਸਕੁ ਗੁਣ ਕਿਸਤੀ ਨਾਹਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਭੰਡਾਰੀਆ ॥ ੫॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਪੀ ਐ ਨ ਉਸੁਖ
ਸਦਾਰੀਆ ॥ ਮੈ ਆਹੀ ਓੜਤੁ ਧਰਨ ਨ ਕਬਾਲਿ ਭਰੀਆ ॥ ੬॥ ਗੁਰਿ ਕਾਹੇ ਓਕੁ ਜਾਪ ਸਾਹਮੇ ਹਉ ਪਾਰੀਆ ॥
ਮੈ ਜੀਤਿ ਓਜਨ ਮੁਆਪਾ ਹਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹਾਰੀਆ ॥ ੭॥ ਮੈ ਪਾਇ ਓ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨੁ ਅਕਥ ਕਥਾਰੀਆ ॥ ਹ
ਰਿਦ ਰਗ ਹੋ ਸੇ ਕਵੰਤ ਬਾਹ ਲੁਭਾਰੀਆ ॥ ੮॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲਧਾਰਤੁ ਅਮੋਲੁ ਪਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਉਨ
ਲੁਭਾਰੀ ਐ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰੀਆ ॥ ੯॥ ੧੨ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਨਾਰਾਇਣ ਹਰਿਗੋ

ਰੰਗੋ ॥ ਜਪਿ ਜੀਤ ਵਾਹਗਿ ਇਕ ਮੰਗੋ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਹਉ ਮੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਭਯੋ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਕਰ
ਮਾਇ ਖਿਓ ॥ ੨॥ ਜੇਦੀ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਗਾਇ ਓ ॥ ਸਾਕਤੁ ਮੂੜ ਲਗੇ ਪਚਮੁ ਏਓ ॥ ੩॥ ਮੇਰ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਗਵਿਰ
ਹਿਓ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕਿਨੈ ਗੁਮੁਖਿ ਲਾਹਿਓ ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਨ ਕਰਿਨੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ॥ ਤਉ ਨਿਪਾਵਹਿ ਅਤੁਲ ਸੁਖ ॥
੫॥ ਨੈਨ ਅਲੇ ਵਉ ਸਾਧ ਜਨੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਉ ਨਾਮੁ ਨਿਧੇ ॥ ੬॥ ਕਾਮ ਹੋ ਪੁਲਕੇ ਮੇਰੇ ॥ ਤੇਜਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁ
ਤੇਰਹਿਓ ॥ ੭॥ ਦੁਖ ਅਧੇ ਗਾਘਰ ਤੇ ਮਿਟਿਓ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥ ਪਬਲਿਓ ॥ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ
ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿਓ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਤਾਰਿਓ ॥ ੮॥ ੧੩ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥

੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗੁਰ ਕਰਤ ਕ੍ਰਮ ਗਏ ਮੇਰੇ ॥ ਮਨਿ ਸਕੁ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲ ਤੇਜ ਲੋਤੇ ਤਉ ਕ
ਆ ਗੁਰ ਚੰਦ ਨੁ ਸੀਤ ਲਾਇਓ ॥ ੨॥ ਅਗਿਆਨ ਅਧੇ ਗਾਇ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦੀਪਾਇਓ ॥ ੩॥ ਪਾਛੁ
ਸਾਗਰ ਗਾਹੇ ਚਰ ਸੰਤ ਨਾਵ ਤਰਾਇਓ ॥ ਨਾਹ ਮਕਰ ਮਨ ਪਰਮ ਸੁਚ ਪ੍ਰਭ ਗਤਿ ਭੁਜਾ ਅਪਾਇਓ ॥ ੪॥
ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੇ ਕਰਤਿ ਵਡ ਲਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥ ੫॥ ਅਨਾਥ ਹਨਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਸੀ ਮੁਖ ਸੰਤ ਓਟ
ਇਓ ॥ ੬॥ ਨਿਗੁਨੀ ਅਧੇ ਕੀ ਬੋਨਤੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਗਾਇਓ ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕ
ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥ ੮॥ ੧੪ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

੧ ਰੰਗ ਸੰਗੀ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਰੋਗਾਇਨ ਸੰਗ

ਅੰਧ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ੧॥ ਹਉ ਸੰਚਉ ਹਉ ਖਾਟਤਾ ਸਗਲੀ ਅਵਧਾ ਬਿਧਨੀ ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਸੁਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਹਉ
ਕੋਨਾ ਹੀ ਮੁਝ ਹਿਸਮਾਨੀ ॥ ੩॥ ਜੇਬ ਨਵੰਤ ਅਚਾਰ ਕੁਲੀਨ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਗੁ ਮਾਨੀ ॥ ੪॥ ਜੇ ਉਭਲ ਝਾਇ ਓ ਬਾਪ

ਬੁਧਕਾਮਰਤਿਆਨਹੀਥਿਸਰਾਨੀ॥੧॥ਕਾਈਮੀਤਬੰਧਪਸਖੇਪਛੈਤਿਨਤੁਕਉਸਿਪਾਨੀ॥੫॥ਤਿਤੁਲਾਗੋਮਨੁ
 ਬਾਸਨਅੰਤਜਾਈਪ੍ਰਗਟਾਨੀ॥੬॥ਅੰਤਬੁਧਸੁਚਕਰਮਕਰਿਹਿਬੰਧਨਬੰਧਾਨੀ॥੭॥ਦਇਆਲਪੁਰਖੁਕਿਰਪਾ
 ਕਰੁਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਨੀ॥੮॥੩॥੧੫॥ਜੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ ੧॥੧੮॥ਮਃ ੩॥੧੯॥ਮਃ ੪॥੨
 ॥ਮਃ ੫॥੧੫॥ ਜੋੜ ॥ ੪੪॥

ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਛੰਤਮਹਲਾ ੧॥

੧ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੁੰਧਰੈਦਿਹੁਲੋਲੀਆਜੀਉਨੀਦਨਮਾਵੈ॥ਸਾਧਨਦੁਬਲੀਆਜੀਉਪਿਰਕੈਹਵੈ॥ਧਨਬੀਈਦੁਬਿਲਕੰਤਹਵੈਕੇ
 ਵਨੈਦੀਦੇਖਏ॥ਸੀਗਾਰਮਿਠਰਸਭੋਗਭੋਜਨਸਭਬੂਠਕਿਤੈਨਲੇਖਏ॥ਮੇਮਤਿਜੋਬਨਗਰਬਗਾਲੀਦੁਪਾਥਣੀ
 ਆਵਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਮਾਵਏ॥੧॥ਮੁੰਧਨਿਮਾਨਕੀਆਜੀਉਬਿਨੁਪਨੀਪਿ
 ਅਗੇ॥ਕਿਉਸੁਖਪਾਵੈਗੀ॥ਬਿਨੁਭੋਧਾਗੇ॥ਨਾਹਬਿਨੁਘਰਿਦੁਸੁਨਾਹੀਪੁਛਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀਆ॥ਬਿਨੁਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਪਿ
 ਅਹੁਨਾਹੀਦਸਹਿਸਾਚੁਸੁਹੇਲੀਆ॥ਸਚੁਮਨਸਜਨਸੰਤੋਖਿਮੇਲਾਗੁਰਮਤੀਸੁਨਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਛੋਰੈਸਾਧ
 ਨਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਆ॥ਮਿਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਤੋਹਮਪਿਰੁਰਾਵੈ॥ਗੁਰਪੁਛਾਲਿਖਉਗਿਜੀਉਸਬਦਿ
 ਸਨੇਤਾ॥ਸਬਦੁਸਾਚਗੁਰਦਿਖਾਇਆਮਨੁਖੀਪਛੁਤਣੀਆ॥ਨਿਕਸਜਾਤਉਰੈਅਸਬਿਰੁਜਾਮਸਦੁਪਛ
 ਏਆ॥ਸਾਚਕੀਮਤਿਸਦਾਉਤਨਸਬਦਨੇਨੁਨਵੇਲਿਓ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸਹਜਿਸਾਚਾਮਿਲਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀ
 ਤੋ॥੩॥ਮੇਰੀਇਛੁਪੁਨੀਜੀਉਹਮਘਰਿਸਾਜਨੁਆਇਆ॥ਮਿਲਿਵਰਨਾਰੀਮੰਗਲਗਾਇਆ॥ਗੁਣਗਾਇਮੰ
 ਗਲੁਪ੍ਰੇਮਰਸੀਮੁੰਧਮਨਓਮਾਹਓ॥ਸਾਜਨਰਹਿਏਦੁਸਟਿਦਿਆਪੇਸਾਚਜਪਿਸਚੁਲਾਹਓ॥ਕਰਿਜੋਕਸਾਧ
 ਨਕਰੈਬਿਨਤੀਰੈ॥ਦਿਨੁਰਸਿਭਿੰਨੀਆ॥ਨਾਨਕਪਿਰੁਪਨਕਰਹਿਰਲੀਆਇਛੁਮੇਰੀਪੁਨੀਆ॥੪॥੧॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧॥

॥ਸੁਣਿਨਾਤਪ੍ਰਕ੍ਰੁਤੀਕਲਕੀਬਨਮਹੇ॥ਕਿਉਪੀਰੈਗੀਹਬਿਨਾਪ੍ਰਭਬੇਪ
 ਰਵੈ॥ਧਨਨਾਹਬਾਝੈ॥ਹਰਿਨਸਾਕੈਬਿਖਮਰੈਦਿਘਟੇਰੀਆ॥ਨਹੀਨੀਦਮਾਵੈਪ੍ਰੇਮਕਾਵੈਸੁਣਿਬੇਨੀਤੀਮੇਰੀ
 ਆ॥ਬਾਝੀਪਾਅਗੇਕੋਇਨਸਾਰੈਕਲਕੀਕਰਲਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖੁਪਾਏ
 ॥੧॥ਪਿਰਛੋਰਅਕੀਜੀਉਕਉਣੁਮਿਲਾਵੈ॥ਗਸਿਪ੍ਰੇਮੀਮਿਲੀਜੀਉਸਬਦਿਸੁਹਵੈ॥ਸਬਦੇਸੁਹਵੈਤਾ
 ਪਤਿਪਾਵੈਦੀਪਕਦੇਹਉਜਾਗੈ॥ਸੁਣਿਸਖੀਸਹੇਲੀਸਾਚਿਸੁਹੇਲੀਸਾਚੈਕੇਗੁਣਸਾਗੈ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਤਾਪਿਰਾ
 ਵੀਬਿਗਸੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਤਾਪਿਰੁਰਾਵੈਜਾਤਿਸਕੈਮਨਿਭਾਣੀ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹਣੀਨੀਘਰੀਸਾ
 ਜੀਉਕੁਨੁਠੀਕੁਕਿਅਗੇ॥ਕਿਉਖੁਲੈਗਲਜੇਵਕੀਆਜੀਉਬਿਨੁਗੁਰਮਤਿਪਿਆਗੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਪਿਆਰੇਸਬ
 ਦਬੀਚਾਰੈਤਿਸਹੀਕਸੇਹਵੈ॥ਪੁਨਰਨੁਅਨੇਕਨਾਵਣਕਿਉਅੰਤਰਿਮਲੁਧੈ॥ਨਾਮਾਬਿਨਾਗਤਿਕੋਇਨਪਾਵੈਹਠਿਨਿਗ

ਹਿਥੇ ਬਾਣੈ। ਨਾਨਕ ਸਚ ਘਰੁ ਸਦਾ ਦਿ ਸਿਵਾ ਪੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਕਿਜਾਣੈ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਸ
ਚਾ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਵਾਪਰੋ ॥ ਨਾਮ ਕਾ ਵਾਪਰੁ ਮੀਠਾ ਭੁਗਤਿ ਲਾਭ ਅਨਦਿਨੋ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾ
ਝੁ ਵਖਰੁ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ ਨਾਮੁ ਯੇ ਵਹੁ ਬਿਨੁ ਬਿਨੋ ॥ ਪਰ ਬਿਲੇਖਾਨ ਦਰਿ ਸਾਚੀ ਕਰੀ ਮਪੁਰੈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰ
ਸੁਮੀਠਾ ਗੁਰਪੁਰੈ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥

॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਛੰਤ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ ॥

ਸਾਧਨ ਬਿਨ ਉਕਰੇ ਜੀਉ ਕਿਉ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਲੁਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਹਿਨ ਸਾਕੈ ਗੁ
ਰ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਕਰੈ ਸੇਈ ਪਰ ਕੀਜੈ ਤਿਸਨ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਸੇਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮਵਹੁ ਨ ਕੇ
ਈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨੀ ਮਲੈ ਮਿਲਾਈ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਪਨਰੈ ਦਿਸੁ ਪੋਲ ਛੰਤਿ ਜੀ
ਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ
ਅਨਦਿਨੁ ਯਾਗਾ ਭਾਓ ॥ ਜਿਹ ਦਿਸ ਖੀਸੇ ਭੀ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਓ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਨ ਐਧ
ਰੀ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮ ਦਿਨਾ ਤਿਪਿਆਰੀ ਗਮਨਾ ਮੁਗਲਿ ਹਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਨਏ ਕਲ ਛੰਤਿ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭ
ਇ ਮੁਠੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦ ਪਿਆਰੇ ਕਉ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਆਈ ॥ ਕੁੜੈ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾਪਿ
ਰਮੁਤੀ ਸਾਧਨ ਮਹਲਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ ਸੁਯੋ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮ ਦਿਨਾ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਤਾਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਵਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਣੇ
ਜੀਉ ਕਉ ਦੁਤਰੁ ਮੁਚੁ ਕਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਰਮੁਚੁ ਕਾਏ ਇਉ ਮਿਲੀਐ ਮਾਏ ਤਾ ਸਾਧਨ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧ
ਰੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਕਾਮ ਦਿਨ ਗਰਾਤੀ ਸੁਯੋ ਮਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮ ਦਿਨ ਹਰਿ ਵਹੁ ਪਾਇਆ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਕਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ ਪਿਗ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਪਿਗ ਕਿਉ
ਜੀਵ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਪਿਗ ਬਿਨੁ ਨਿਦਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ਜਾਪਿ ਰਾਵੈ ਗੁਰ ਮਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਈਐ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗ ਦਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਮੇਲਾਤਾ ਪਿਰਾਵੈ ਲਾਭ ਨਾਮੁ ਸੀਸਾਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਕਾਮ ਦਿਨਾ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਜਾਹਿ ਕੇ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਨ ਰੰਗ ਮਾਏ ਜੀਉ ਅਪਣੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਰੰਗ
ਰਾਤੀ ਜੀਉ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੇ ਉਮੈ ਮਾਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਤੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਧਨ ਸੇਵਾ ਗੁ
ਸਦਾ ਰੰਗ ਰਾਤੀ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਐਸੀ ਸਿਤੁ ਗਹਿ ਐਤੁ ਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮ ਦਿ
ਹਰਿ ਵਹੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮ ਦਿਨ ਪਰਤੁ ਕੁਲੀ ਜੀਉ ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਝੂਠੀ ਝੂਠੀ ਲਗੀ ਜੀ
ਉ ਕੁੜ ਮੁਠੀ ਕੁੜ ਮਾਰੇ ॥ ਕੁੜ ਨਿਵਾਰੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਾਰੇ ॥ ਐਸਾ ਨ ਮੁਨ ਹਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੇਵੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਵਿਚਤੁ ਉਮੈ ਮ
ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਾਏ ਐਸਾ ਕਰੇ ਸੀਸਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮ ਦਿਨ ਸੁਯੋ ਜਿਸ ਮਾਈ ਜਿਸੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਮਿਲੁ

ਜੀਉ

ਤ

ਉ

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਜੀ ਉਤਪਾਥਿਨੁ ਖਰੀਨਿ ਮਾਣੀ ॥ ਮੈਨੈ ਨੀਤੀ ਦਰਸਾਵੈ ਜੀ ਉਭਾਵੈ ਅੰਨੁ ਨ ਪਾਵੀ ॥ ਪਾਵੀ ਅੰਨੁ ਨ ਭਾ
 ਵੈ ਮਰੀਐ ਭਾਵੈ ਥਿਨੁ ਪਿਰਕਿ ਉਸੁ ਖੁਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰੁ ਅਗੈ ਕਰ ਉਥਿ ਨੀਤੀ ਜੇ ਗੁਰੁ ਭਾਵੈ ਜੀ ਉਥਿ ਮਿਲੈ ਤਿਵੈ ਮਿਲਾਈ
 ਐ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਤਾ ਗਣਿ ਨਾਪਿ ਰੁ ਮੈਰੇ ਨ ਜਾ
 ਏ ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩॥ ॥ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਸਿ ਬੇਧੀ ਜੀ ਉਹਿ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
 ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹਿਲੀ ਆਜੀ ਉਦੁ ਬਿਧਾਸਹ ਜਿਸ ਮਾਏ ॥ ਦੁਬਿਧਾਸਹ ਜਿਸ ਮਾਏ ਕਾ ਮਣਿ ਦਰੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀਰ
 ਗੁਲਾਏ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕੁੰਨੈ ਕੁਸਤਿ ਭਰਿਆ ਗਲਤਾਈ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਿਤੁ ਸਹਜਿ ਧੁਨ ਉਪਜੈ
 ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਣਿ ਪਿਰਹਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ੧॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ
 ਜੀ ਉਹੁ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰੈਣੇ ਸੁਖ ਸੁਤੀ ਜੀ ਉਅੰਤਰਿ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਉਰਧਾਰੇ ਮਿਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ਅਨਦਿਨੁ
 ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਹਲਾ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਆਵਿ ਨੁਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਗਨਿ
 ਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਮਿਲੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥ ੨॥ ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਜੀ ਉਪ੍ਰੀਤ ਮਾਮਤਿ ਪਿਆ
 ਰੇ ॥ ਕਾਮਣ ਬਿਨ ਉਕਰੇ ਜੀ ਸਿਰੁ ਸਬਦੁ ਸੀ ਗਾਰੇ ॥ ਸਚਿ ਸਬਦੁ ਸੀ ਗਾਰੇ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਇਕੋ ਸਚਾ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਾ ਮਿਦਿਆ ਪੀਮੇ ਹਿਸਤਾ ਪੀਕਿ ਸੁਆਗੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਥਾਉ ਨ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ੩॥ ਮੁੰਧਾਇਆ ਡੋਲੀ ਨਿਗੁਣੀ ਆਜੀ ਉਪਿਰੁ ਅਗ
 ਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਐ ਜੀ ਉਪਾਪੇ ਬਖਸ਼ਣ ਚਾਰਾ ॥ ਅਵਗਣ ਬਖਸ਼ਣ ਚਾਰਾ ਕਾ ਮਣ ਕੰਤੁ ਪਿਆਰਾ
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤ ਕਾ ਇਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਜਤਿ ਗੁਰ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਅ
 ਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧਨ ਨ ਉਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ੪॥ ੩॥ ਗਉੜੀ
 ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩॥ ॥ ਮਾਇਆ ਸਹੁ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਜੀ ਉਕਿ ਉਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
 ਕਰਿ ਬੋਹਿਥਾ ਜੀ ਉਸਬਦੁ ਖੇਵਦੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦੁ ਖੇਵਦੁ ਵਿਚਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਘਾਏ ਇਨ ਬਿਧ ਦੁਤ
 ਰਤਰੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਜੀ ਵਤਿ ਮਾਇ ਉਮਰੀਐ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ
 ਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸਤਾਰਾ ਕੰਚਨ ਕੁਏ ਮਨੁ ਰਾ ॥ ੧॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਕਾ ਮਿਦਿਆ ਪੇਜੀ ਉਰਾਮ ਨਾ
 ਮ ਕੀ ਬਿਧ ਨ ਤੀਜਾਣੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜੀ ਉਰੁ ਬੁਝਾਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥ ਭੂਬਿਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਗਤਿ
 ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਹਉ ਮੈ ਪਾਤਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜੇ ਆਇਆ ਸੇ ਸੁਕੋ ਜਾਸੀ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੋ ਬਿਰੁਨਾਹੀ
 ਜੀ ਉਬਾਜੀ ਹੋਸੀ ਸਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ ਸਰੀਰੀ ਉਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ
 ਧਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਭਗਤਿ ਇਹੁ ਸਾਹੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਹਮ ਮਤੀ ਨ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਅੰਧੇ ਸ

ਉ

ਤਿਗੁਰਮਾਰਗੀਪਾਏ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਹਾਵੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ੩॥ ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਜੀਉ
ਆਪੇਸਬਾਦਿਸਵਾਰੇ॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਸਬਦੁਜੀਉਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਪਿਆਰੇ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਪਿਆਰੇ
ਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇਆਪੇਭਗਤੀਲਾਏ॥ ਆਪੇਦਨਾਆਪੇਬੀਨਾਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥ ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਅਵਗੁਣਕ
ਟੇਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ ਨਾਨਕਸਦਬਾਲਿਹਰੀਸਚੇਵਿਟੁਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ॥ ੪॥ ੪॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ੩
॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਕਰਿਪਿਰਾਜੀਉਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ ਮੰਵਹੁਦੁਰਿਨਜਾਹਿਪਿਰਾਜੀਉਪਰਿਬੈਠਿਆਹਰਿਪਾ
ਏ॥ ਪਰਿਬੈਠਿਆਹਰਿਸਦਾਚਿਤੁਲਾਏਸਹਜੇਸਤਿਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਖਰੀਸੁਖਾਲੀਜਸਨੇਆਪਿਕ
ਰਾਏ॥ ਨਾਮੋਬੀਜੈਨਾਮੋਜੀਮੈਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਨਾਨਕਸਚਿਨਾਮੰਵਰਿਆਈਪੁਗਥਿਲਿਖਿਆਪਾਏ॥ ੧॥ ਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਮੀਠਾਪਿਰਾਜੀਉਜਾਚਾਖਹਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਹਸਨਾਹਰਿਸੁਚਾਖੁਮੁਈਯੋਜੀਉਅਨਰਸਸਾਦਿਗਵਾਏ
॥ ਸਦਾਹਰਿਸੁਪਾਏਜਾਹਰਿਭਾਏਰਸਨਾਸਬਾਦਿਸੁਹਾਏ॥ ਨਾਮੁਪਿਆਏਸਦਾਸੁਖਪਾਏਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਏ॥
ਨਾਮੋਉਪਜੈਨਾਮੋਬਿਨਸੈਨਾਮੋਸਚਿਸਮਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਮਤੀਪਾਈਐਆਪੇਲਾਏਲਵਾਏ॥ ੨॥ ਏਹਵਿਰਲੀ
ਚਾਕਰੀਪਿਰਾਜੀਉਪਨਛੋਡਿਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ॥ ਦੂਜੈਕਿਨੈਸੁਖੁਨਪਾਏਓਪਿਰਾਜੀਉਬਿਖਿਆਲੇਭੇਲੁਕਾਏ॥ ਬਿ
ਖਿਆਲੇਭਿਲੁਭਾਏਰਹੀਮਭੁਲਾਏਓਕਿਉਕਰਿਸੁਖਪਾਏ॥ ਚਾਕਰੀਵਿਰਲੀਖਰੀਦੁਖਾਲੀਆਪੁਵੇਚਿਧਰਮੁ
ਗਵਾਏ॥ ਮਾਇਆਬੰਧਨਟਿਕੈਨਾਹੀਖਿਨੁਖਿਨੁਦੁਖੁਸੰਤਾਏ॥ ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਦੁਖੁਤਦੇਚੁਕੈਜਾਗੁਰਸਬ
ਦੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ ੩॥ ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਗਵਾਹੁਪਿਰਾਜੀਉਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਮਾਇਆਕਾਕ੍ਰਮੁਅੰਧਪਿਰਾਜੀਉ
ਹਰਿਮਾਰਗੁਕਿਉਪਾਏ॥ ਕਿਉਮਾਰਗੁਪਾਏਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਾਏਮਨਮੁਖਆਪੁਗਵਾਏ॥ ਹਰਿਕੇਚਾਕਰਸਦਾਸੁ
ਹੇਲੇਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਜਿਸਨੇਹਰਿਜੀਉਕਰੇਕਿਰਪਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨੁਜਗੀਲਾਹਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਅਪਿਬੁਝਾਏ॥ ੪॥ ੫॥ ੭॥

॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਛੰਤਮਹਲ੫॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੈਮਨਿਬੈਠਾਗੁਰਇਆਜੀਉਕਿਉਦੇਖਾਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ ਮੇਰੈਮੀਤਸਖਾਜੀਉਗੁਰਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ ਪੁਰਖੋਬਿਧਾਤਾਏਕੁਸੀਧ
ਗੁਰਿਉਮਿਲਹੁਤੁਏਉਡੀਲੀਆ॥ ਕਰਿਕਰਹਿਸੇਵਾਸੀਸੁਚਰਣੀਮਨਿਆਸਦਰਸਨਿਮਾਣੀਆ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਪੜੀ
ਵੇਸਰੈਪਲਮੂਰਤੁਦਿਨੁਗਾਤੇ॥ ਨਾਨਕਸਰਿਗਾਜੀਉਪਿਆਸੇਕਿਉਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ ੧॥ ਏਕਬਿਨਉਕਰਉਜੀਉ
ਸੁਟਿਕੰਤਪਿਆਰੇ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਮੇਹਿਲੀਆਜੀਉਦੇਖਿਚਲਤਤੁਮਾਰੇ॥ ਚਲਤਾਤੁਮਾਰੇਦੇਖਮੇਹੀਉਦਾਸਧਨਕਿ
ਉਧੀਰਏ॥ ਗੁਣਵੰਤਨਾਹਦਇਆਲੁਬਾਲਾਸਰਬਗੁਣਭਰਪੂਰਏ॥ ਪਿਰਦੇਸੁਨਾਹੀਸੁਖਦਾਤੇਹਉਵਿਛੁੜੀਬੁਰਿਆਰੇ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਇਆਧਾਰਹੁਪਰਿਆਵਹੁਨਾਹਪਿਆਰੇ॥ ੨॥ ਉਮਨੁਅਰਪੀਸਕੁਤਨੁਅਰਪੀਅਰਪੀਸਕੁਦੇਸਾ
॥ ਹਉਸਿਰਅਰਪੀਤਿਸੁਮੀਤਪਿਆਰੇਜੇਪ੍ਰਭਦੇਇਸਦੇਸਾ॥ ਅਰਪਿਆਤਸੀਸੁਸੁਥਾਨਗੁਰਪਾਹਿਸੰਗਪ੍ਰਭੁਦਿਖਾਇਆ॥

ਉ

ਬਿਨਮਾਹਿਸਗਲਾਦੁਖਮਿਟਿਆਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆਪਾਇਆ॥ਦਿਨੁਰੋਇਰਲੀਆਕਰੈਕਾਮਣਿਮਿਟੇਸਗਲਾਮੰਦੇਸਾ॥ਬਿਨਵੰ
ਤਿਨਾਨਕੁਕੰਤੁਮਿਲਿਆਲੋੜਤੇਹਮਜੈਸਾ॥੩॥ਮੇਰੈਮਨਿਅਨਦੁਭਾਇਆਜੀਵੰਜੀਵਾਈ॥ਪਰਿਲਾਲੁਮਾਇਆਪਿਆ
ਰਾਸਗਤਿਬਾਬੁਝਾਈ॥ਮਿਲਿਆਤਲਾਲੁਗੁਪਾਲੁਠਕੁਰੁਸਖੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਸਰਮੀਤਬੰਧਪਰਖੁਉਪਜਿਆਦੁਤ
ਥਾਉਗਵਾਇਆ॥ਅਨਹਤਦਾਜੇਵਜਹਿਘਰਿਮਹਿਪਿਰਸੀਗਿਸੇਜਾਵਿਛਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਹਜਿਰਹੈਹਰਿਮਿ
ਲਿਅਕੰਤੁਸੁਖਦਾਈ॥੪॥੧॥ਗਉੜੀਛੰਤਮਹਲਾ੫॥ ॥ਮੇਰਨਤੇਰੇਉਚੇਮੰਦਰਿਮਹਲਿਅਪਾਰਾ॥ਮੇਰਨਿ
ਤੇਰੇਸੇਹਨਿਦੁਆਰਜੀਉਸੰਤਪਰਮਸਾਲਾ॥ਪਰਮਸਾਲਾਪਾਰਦੈਆਰਠਾਕੁਰਸਦਾਕੀਰਤਨੁਗਾਵੇਹਾ॥ਜਹਸਾਪਸੰ
ਤਇਕਤੋਵਹਿਤਹਾਤੁਭਹਿਪਿਆਵੇਹਾ॥ਕਰਿਦਇਆਮਾਇਆਦਇਆਲਾਸੁਆਮੀਹੋਹੁਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਗਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਦਰਸਪਿਆਸੇਮਿਲਿਦਰਸਨਸੁਖੁਸਾਗਾ॥੧॥ਮੇਰਨਤੇਰੇਬਚਨਅਨੁਪਚਾਲਿਗਲੀ॥ਮੇਰਨਤੂੰਮਾਨਹਿਏਕਜੀਅਵਰ
ਸਰਗਲੀ॥ਮਾਨਹਿਤਏਕੁਅਲੇਖੁਠਾਕੁਰਜਿਨਹਿਸਭਕਲਧਾਰੀਆ॥ਤੁਧੁਬਚਨਹੁਕੈਵਸਕੀਆ॥ਅਦਪੁਰਖਬ
ਨਵਾਰੀਆ॥ਤੂੰਮਾਪਿਚਾਲਿਆਅਪਿਰਹਿਅਆਪਿਸਰਕਲਿਧਰੀਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪੈਜਰਾਖਹੁਸਰਸੇਵਕਸਰੀ
ਤੁਮਾਰੀਆ॥੨॥ਮੇਰਨਤੁਪੁਸਤਸੰਗਤਿਪਿਆਵੈਦਰਸਪਿਆਨਾ॥ਮੇਰਨਜਮੁਨੇਕ੍ਰਿਤਆਵੈਤੁਪੁਜਪਹਿਨਿਦਾਨਾ॥ਜਮਕਾਲੁ
ਬਿਨਕਉਲਗੈਨਾਜੀਜੇਇਕਮਨਿਪਿਆਵੇਹਾ॥ਮਨਬਚਨੈਕਰੀਮਾਜਿਤੁਪੁਅਰਾਧਹਿਸੇਸਭੇਠਲਪਾਵੇਹਾ॥ਮਲਾਮੁਤਮੂੜ
ਜਿਮੁਗਧੋਤੇਸਿਦੇਬਿਦਰਸੁਸੁਗਿਆਨਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰਾਜੁਨਿਹਚਲੁਪੁਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਾ॥੩॥ਮੇਰਨ
ਤੂੰਸੁਠਲੁਠਲਿਅਸਦੁਪਰਵਗੇ॥ਮੇਰਨਪੁਰਮੀਤਕਾਈਕੁਟੰਬੁਸਭਤੇਰੇ॥ਤਾਰਿਆਜਹਾਨੁਲਹਿਅਅਭਿਮਾਨੁਜਿ
ਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨੀਤੁਧੋਪੰਨੁਕਹਿਅਤਿਨਿਜਮੁਨੇਕ੍ਰਿਤਆਇਆ॥ਬੇਅੰਤਗੁਣਤੇਰੇਕਥੇਨਜਾਹੀਸਤਿ
ਗੁਰਪੁਰਖੁਮੁਗਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਟੇਕਰਾਖੀਜੇਤੁਲਾਗਿਤਰਿਆਸੀਸਾਰੇ॥੪॥੨॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਸਲੋਕੁ॥ਪਤਿਤਅਸੰਖਪੁਨੀਤਕਰਿਪੁਨਹਿਪੁਨਹਿਬਲਿਹਰਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਪਾਵੈਕੇਤਿਨਕਿਲਵਿਖਦਾ
ਨਹਾਰਾ॥੧॥ ਛੰਤ॥ਜਪਿਮਨਾਤੂੰਰਾਮਨਾਰਾਇਣਗੋਬਿੰਦਹਰਿਮਾਧੋ॥ਪਿਆਇਮਨਾਮੁਰਾਰੀਮੁਕੰਦੇਕਟੀਐਕਾਲਦੁਖ
ਛਾਧੋ॥ਦੁਖਹਰਣਦੀਨਸਰਣਸੀਧਰਚਰਨਕਮਲਾਅਰਾਧੀਐ॥ਜਮਪੰਥੁਬਿਖੜਾਅਗਨਿਸਾਗਰੁਨਿਮਖਸਿਮਰਤਿ
ਸਾਧੀਐ॥ਕਲਮਲਹਿਦਹਿਤਾਸੁਧਕਰਤਾਦਿਨਸੁਰੈਦਿਅਰਾਧੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਰੋਪਾਲਗੋਬਿ
ਦਮਾਧੋ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਦਮੇਦਰਦੁਖਹਰੁਕੈਰੰਜਨਹਰਿਗਾਇਆ॥ਸ੍ਰੀਰੰਗੋਦਇਆਲਾਮਨੇਹਰੁਭਗਤਿਵਛਲੁ
ਬਿਰਦਾਇਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲਪੁਰਖੁਪੁਰਨਮਨਹਿਚਿੰਦਿਆਪਾਇਐ॥ਤਮਅੰਧਕੁਪਤੇਉਪਰੈਨਾਮੁਮੰਨਿਦਸਾਈ
ਐ॥ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਰਬਮੁਨਿਜਨਗੁਣਅਨਿਕਭਗਤੀਗਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿ
ਰਾਇਆ॥੨॥ਚੇਤਿਮਨਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰਸਰਬਕਲਾਜਿਨਿਧਾਰੀ॥ਕਰੁਣਾਮੈਸਮਰਬੁਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿਪ੍ਰਣ
ਅਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਣਮਨਤਨਜੀਅਦਤਾਬਿਅੰਤਅਗਮਅਧਾਰੇ॥ਸਰਵਿਜੋਗਸਮਰਬੁਮੇਰਨੁਸਰਬਦੇਖਾਬਿਦਗੇ॥ਰੇਗੇਸੇ

ਸੁਰਿਦੇਖਾਬਿਨਸਹਜ ਪਤਨਾਮੁ ਮੁਰਹੀ ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਲਧਾਰੀ ॥੩॥ ਗੁਣਗਾਉ
 ਮਨਾ ਅਚੁਤ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਸਭ ਤੇ ਉਚੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਬਿਸੰਤਰੁ ਦੇਵ ਨ ਕਉ ਏਕੈ ਸਰਬ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਪਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
 ਮਹਾਦਇਆ ਲੁਕਾਨ ਦਇਆ ਧਾਰੈ ਸਰਕਿ ਸੈ ॥ ਕਾਲ ਕਟਕੁ ਲੋਕੁ ਮੇਹੁ ਨਾ ਸੈ ਜੀਅ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਾਸ
 ਠਲੁ ਸੇਵਾ ਭੁਈ ਪੁਰਨ ਪਾਲਾ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਇਛੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਤਿ ਰੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
 ਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਸੁਦਿ ਸਖੀਏ ਮਿਲਿ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਹਮ ਨਾਇ ਲੈ ਹਿਰਕਿ ਤੈ ॥ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰਿ ਗਤਿ
 ਗਉਰੀ ਮੋਹਿ ਸਾਧੁ ਮੰਤੈ ॥ ਸਖੀ ਵਸਿਆਇ ਆਠਿ ਰਿਛੋ ਰਿਨ ਜਾਈ ॥ ਇਹੀ ਤੁੰਗੁ ਗਵੰਤੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਗ ਮਰਦ
 ਕੈ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਜੰਤੈ ॥ ੧॥ ਸੁਦਿ ਸਖੀਏ ਏਹੁ ਭਲੀ ਬਿਨ ਤਿਏ ਹੁ ਮਤੰਤੁ ਪਕਾਈਐ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁ
 ਭਾਇ ਉਪਾਧੀ ਰਹਤ ਹੋਇ ਗੀਤ ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਗਾਈਐ ॥ ਕਲਕਲੇਸ ਮਿਟਿ ਕ੍ਰਮ ਨਾਸਹਿ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਠਲੁ
 ਪਾਈਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ੨॥ ਸਖੀ ਇਛੁ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੁਖ ਮਨਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀਆ
 ਸਪੁਜਾਏ ॥ ਚਰਨ ਪਿਆਸੀ ਦਰਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪੇਖ ਉਥਾਨ ਸਬਾਏ ॥ ਖੋਜ ਲਾਹ ਉਹ ਰਿਸੰਤ ਨਾ ਸੰਗੁ ਸੰਮੁਖ ਪੁਰਖੁ ਮਿ
 ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਰਜਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੇਵਕੁ ਰਾਗੀ ਮਾਏ ॥ ੩॥ ਸਖੀ ਨਾਲਿ ਵਸਾ ਅਪੁਨੇ ਨਾਹਿ ਆਰੇ
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲਿਆ ॥ ਸੁਦਿ ਸਖੀਏ ਮੇਰੀ ਨਿਰਭਲੀ ਮੈ ਆਪ ਨੜਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਕ੍ਰਮੁ ਖੋਇ
 ਓਸਾਂ ਤਿਸਹ ਜਿਸੁ ਆਮੀ ਪਰਗਾ ਸੁਭਾਇ ਆਕਉ ਲੁਖਿ ਲਿਆ ॥ ਵਹੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀਨਾ ਨੇਕ ਸੇਹ
 ਗੁਨ ਦਲਿਆ ॥ ੪॥ ੪॥ ਮੁੰ॥੬੧॥੨॥ ਮਃ ੩॥੫॥ ਮਃ ੪੫॥੪॥
 ਜੁਮਲਾ ਛੰਤ ਕਾ ॥੧੧॥

੧੨॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਕੰਜਨੁ ਗੁਰ ਦੇਵ
 ਬੰਧਿ ਪਸਹੋ ਦਗਾ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰਿ ਨਿਰੋਪਗਾ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿਬੁਧੀ ਮੂਰਤਿ
 ਗੁਰ ਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਤਰਿਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਰ
 ਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਾਵਿਤ ਕਰਾ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰੁ
 ਰਿਜ ਪਿਉ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿ ਤੁਲਾਗਿਤਰਾ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰ
 ਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿਨਾਮ ਸਕਰਾ ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਪ ਹਿਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਪ ਹਿਕਰੈ ਜੋ
 ਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਗਵਿਹਰਿ ਆਵੁ ਸਹੋ ਆਨਹੋ ਗੁ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਅੰ ਸਾਧ ਸਤਿ ਗੁਰਨ ਮਸਕਾਰੀ ॥ ਆਦਿ
 ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਆਪ ਹਿਸੁਨ ਆਪ ਹਿਸੁ ਖਆਸਨਾ ॥ ਆਪ ਹਿਸੁਨ ਤਾਪ ਹੀ ਜਾਸਨਾ ॥ ਅਪਨ ਆਪੁ ਆਪ

ਹਿਉਪਾਇਓਆਪਹਿਬਾਪੁਆਪਹੀਮਾਇਓਆਪਹਿਸੁਖਮਆਪਤਿਅਸਬੁਲਾ। ਲਖੀਨਜਾਈਨਾਨਕਲੀਲਾ॥
 ੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ। ਤੇਰੇਸੰਤਨਕੀਮਨੁਹੋਇਰਵਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰ
 ਆਪਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨਏਕਾ॥ ਏਕਹਿਏਕਬਖਾਨੇਨਾਨਕਏਕਅਨੇਕਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਓਅੰਗੁਰਮੁਖ
 ਕੀਓਅਕਾਰਾ॥ ਏਕਹਿਸੁਤਪਰੋਵਨਿਤਰਾ॥ ਭਿੰਨਭਿੰਨਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰੰ॥ ਨਿਰਗੁਨਤੇਸਰਗੁਨਦ੍ਵਿਸਟਾਰੰ॥ ਸਗਲ
 ਰਾਂਤਕਰਕਰਹਿਉਪਾਇਓ। ਜਨਮਮਰਨਮਨਮੋਹੁਬਛਾਇਓ। ਦੁਰੁਤਤੇਆਪੁਨਿਰਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਅੰਤੁਪਾਰਾ
 ਵਰਾ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੇਈਸਾਹਕੁਗਵੰਤਸੇਸਚੁਸੰਪੈਹਰਿਗਸਿ। ਨਾਨਕਸਚੁਸੁਚਿਪਾਈਐਤਿਹਸੰਤਨ
 ਕੈਪਾਸਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਸਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸੋਊ। ਸਤਿਪੁਰਖੁਤੇਭਿੰਨਨਕੋਊ। ਸੋਊਸਗਨਿਪਰੈਜਿਤਪਾਏ
 ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਨਗਾਇਸੁਨਾਏ। ਸੰਸੈਰੁਮੁਨਹੀਕਛੁਬਿਆਪਤਿ। ਪ੍ਰਗਟਿਪ੍ਰਤਾਪਤਾਹੁਕੋਜਾਪਤਿ। ਸੋਸਾ
 ਪੁਇਪੁਚਨਤਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬਾਲਿਤਾਰਾ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਧਨੁਧਨੁਕਠਾਪੁਕਾਰਤੇਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭਕੁ
 ॥ ਨਾਮਬਿਹੁਨੇਨਾਨਕਾਹੋਤਜਾਤਸਕੁਪੁਰਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਧਧਾਧੁਰਿਪੁਨੀਤਤੇਰੇਨਨੁਆ। ਧਨਤੇਊਜਿਹਰੁਚ
 ਇਆਮਨੁਆ। ਧਨਹੀਬਾਛਹਿਸੁਰਗਨਆਛਹਿ। ਅਤਿਪ੍ਰਿਆਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਰਜਿਰਾਚਹਿ। ਧੰਧੇਕਧਾਬਿਆਪਹਿਤਾਹੁ॥
 ਜੇਏਕਛੁਭਅਨਕਤਹਿਨਜਾਤਾ। ਜਾਕੈਹੀਐਦੀਓਪੁਰਨਾਮਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਪੁਰਨਕੁਗਵਾਨ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ
 ॥ ਅਨਿਕਰੇਖਅਹੁਦਿਆਨਾਧਿਆਨਮਨਹਠਿਮਿਲਿਅਉਨਕੋਇ। ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਬੁਈਭਗਤੁਦ੍ਵਿਆਨੀਸੋਇ।
 ॥ ਪਉੜੀ॥ ੨੨੨। ਦ੍ਵਿਆਨੁਨਹੀਮੁਖਬਾਤਉ। ਅਨਿਕਨੁਗਤਿਸਾਸਤਕਰਿਭਾਤਉ। ਦ੍ਵਿਆਨੀਸੋਜਾਕੈਦਿ
 ਜੋਸੋਊ। ਕਹਤਸੁਨਤਕਛੁਜੇਗਨਹੋਊ। ਦ੍ਵਿਆਨੀਰਹਤਆਗਿਆਦ੍ਵਿਜਾਕੈ। ਉਸਨਸੀਤਸਮਸਰੈਸਕਤਕੈ। ਤ੍ਰੈਆਨੀ
 ਤਤੁਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ੫॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਵਨਆਏਸਿਸਟਿਮਹਿਬਿ
 ਨੁਬੁਝੈਪਸੁਢੇਰਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਬੁਝੈਜਾਕੈਰਾਗਮੋਧੇਰਾ॥ ੧॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਾਨੁਗਮਹਿਏਕਹਿਕਉ
 ਆਇਆ। ਜਨਮਤਿਮੋਹਿਓਮੋਹਨੀਮਾਇਆ। ਗਰਭਕੁੰਟਮਹਿਉਰਧਤਪਕਰਤੇ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਿਪੁਰੁ
 ਰਹਤੇ। ਉਰਧਪਰੋਜੇਛੋਡਛੋਡਨਾ। ਦੇਵਨਿਹਾਰੁਮਨਹਿਬਿਸਰਾਨਾ॥ ਧਾਰਤੁਕਿਰਪਾਨਿਸਹਿਗੁਸਾਈ॥ ਇਤਿਉ
 ਤਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਸਰਤੁਨਾਯੀ॥ ੬॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਵਤਤੁਕਮਾਧਿਨਾਸਤੁਕਮਾਧਿਨਾ। ਭਿੰਨਨੋਕਉ।
 ਆਵਨਿਜਨਾਤਿਹਮਿਟੈਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਸੋਇ। १॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਏਉਜੀਅਬਹੁਤੁਗੁਰਦਾਸੋ। ਮੋਹਮਗ
 ਨਮੀਠਜੇਨਿਠਸੋ। ਇਨਿਮਾਇਆਤ੍ਰੈਗੁਣਬਸਕੀਨੋ। ਆਪਨਮੋਹਪਾਇਦੀਨੋ। ਏਸਾਨਨਕਛੁਕਹਤੁ
 ਉਪਾਇਆ। ਜਾਤੇਤਰਉਬਿਖਮਾਇਤਮਾਇਆ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਸੰਗਮਿਲਾਏ। ਨਾਨਕਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਮ
 ਏ। ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਕਿਰਤਿਕਮਾਵਨਿਸੁਕੁਅਸੁਕੁਕੀਨੇਤਿਨਿਪ੍ਰਕਿਅਪਿ। ਪਸੁਆਪਨਤਉਹਉਕ
 ਰੈਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਕਹਕਮਾਤ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਹਿਆਪਕਰਵਨਤਾਰਾ। ਆਪਹਿਪਾਪਪੁੰਨਬਿਸਥ

ਇ

ਗਾਇਆਨੁਗਸਿਤਸਿਤੁਆਪਹਿਲਾਇਓ। ਸੋਸੋਪਾਇਓਨੁਆਪਿਦਿਵਾਇਓ। ਉਆਕਅੰਤੁਨਜੈਨੈਕੋਉ।
ਜੋਜੋਕਰੈਸੋਉਨਿਤੋਉ। ਏਕਤਿਤੇਸਗਲਾਬਿਸਥਾਗਾ। ਨਾਨਕਅਪਿਸਵਾਰਨਤਗਾ। ੮॥ ਸਲੋਕੁ
॥ ਰਾਚਿਰਤੇਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਕੁਸਮਰੰਗਾਬਿਖਸੋਗਾ। ਨਾਨਕਤਿਤਸਰਨੀਪਰਉਬਿਨਾਸਿਜਾਇਸੋਮੋਗਾ।
੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰੇਮਨਾਬਿਨੁਹਿਜਹਰਚਹੁਤਹਤਹਬੰਧਨਪਾਹਿ। ਜਿਹਬਿਧਿਕਤਤੁਨਕੁਟੀਐ
ਸਾਕਤਤੇਉਕਮਾਹਿ। ਹਉਉਕਰਤੇਕਰਿਮਰਤਤਕੋਕਰਅਛਗਾ। ਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਜਉਨਾਮਸਿਉਤਉਏ
ਉਕਰਮਬਿਛਾਗਾ। ਬਾਧੇਨਮਕੀਜੇਵਹੀਮੀਠੀਮਾਇਆਰੰਗਾ। ਕ੍ਰਮਕੋਮੋਹੇਨਹਿਬੁਝਹਿਸੋਪ੍ਰਕੁਸਦਹੁਸੰਗਾ।
॥ ਲੇਖੈਗਣਤਨਕੁਟੀਐਕਾਚੀਰੀਤਿਨਸੁਧਿ। ਜਿਸਹਿਬੁਝਏਨਾਨਕਾਤਿਤਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਬੁਧਿ।
੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਟੁਟੇਬੰਧਨਜਾਸੁਕੇਹੋਆਸਾਧੁਸੰਗੁ। ਜੋਰਤੇਰੰਗਏਕਕੈਨਾਨਕਗੁੜਾਰੰਗੁ॥ ੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਰਾਰੰਗਤੁਇਆਮਨੁਅਪਨਾ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜ ਪੁਰਸਨਾ। ਰੇਰੇਦਰਗਪਕਹੈਨੈਕੋਉ।
ਆਉਬੈਠੁਆਦਰਸੁਕਦੇਉ। ਉਆਮਹਲੀਪਾਵਹਿਤੁਬਾਸਾ। ਜਨਮਮਰਨਨਹੋਇਬਿਨਾਸਾ। ਮਸਤ
ਕਿਕਰਮੁਲਿਖਿਓਪੁਰਿਜਾਕੈ। ਹਰਿਸੰਪੈਨਾਨਕਘਰਿਤਕੈ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਲਚਿਤੁਠਬਿਕਾਰਮੇ
ਹਬਿਆਪਤਮੁੜੇਅੰਧ। ਲਾਗਪਰੇਦਰਗੰਧਸਿਉਨਾਨਕਮਾਇਆਬੰਧ। ॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਲਪਟਿਬਿਕੈਰ
ਸਰਤੇ। ਅਹੰਬੁਧਿਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇ। ਇਆਮਾਇਆਮਹਿਜਨਮਹਿਮਰਨਾ। ਜਿਉਜਿਉਤੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉਕਰਨ
॥ ਕੋਉਉਨਕੋਉਪੁਰਾ। ਕੋਉਸੁਘਰਕੋਉਮਰਾ। ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਤਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਗਨਾ। ਨਾਨਕਠਕੁਰਸਦਾਅ
ਦਿਨਾ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਲਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਕਾਹਰਗੰਠਿਅਥਾਤ। ਸੁਸਰਨਾਹੀਮਵਰਕੋਨਾਨਕਬੇਪ
ਰਵਾਤ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਲਲਾਤਕੈਲਵੈਨਕੋਉ। ਏਕਹਿਆਪਅਵਰਨਹਿਤੋਉ। ਹੋਵਨਹਰੁਤੇਸਦਾਇ
ਆ। ਉਆਕਅੰਤੁਨਕਾਤੁਪਾਇਆ। ਕੀਟਸਤਮਤਿਪੁਰਸਮਾਨੇ। ਪ੍ਰਗਟਪੁਰਖਸਕਠਾਉਜਾਨੇ। ਜਾਕਦੰਨਿਹ
ਰਿਰਸੁਅਪਨਾ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਤਿਤਪਨਾ॥ ੧੨॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਤਮਰਸੁਜਿਤਜਾਨਿਆਹਰਿੰਗ
ਸੁਹਜੇਮਾਣੁ। ਨਾਨਕਧਨਿਪਨਿਪੀਨਿਜਨਮਾਏਤੇਪਰਵਾਣੁ॥ ੧॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਇਆਸਫਲਤਾਤੁਕੋਗੀ
ਐ। ਜਾਸੁਰਸਨਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਨੀਐ। ਆਇਬਸਹਿਸਾਪ੍ਰਕੈਸੰਗੇ। ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਵਤਿਰੰਗੇ। ਆਵਤਸੇਜ
ਨੁਨਾਮਹਿਰਾਤਾ। ਜਾਕਉਦਇਆਮਇਆਬਿਧਾਤਾ। ਏਕਤਿਆਵਨਿਛਿਰਿਜੋਨਿਨਾਇਆ। ਨਾਨਕਹਰਿਕੈ
ਦਰਸਸਮਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਯਾਸੁਜਪਤਮਾਨਿਹੋਇਅਨੰਦੁਬਿਨਸੈਦੁਜਥਾਉ। ਦੁਖਦਰਦਤਿ
ਸਨਾਬੁਝੈਨਾਨਕਨਾਮਸਮਾਉ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਯਾਯਾਜਾਰਉਂਦੇਉ। ਤਿਸਹਿਤਿਅੰਗਸੁਖਸਤਜੇਸੋਉ।
ਯਾਯਾਜਾਇਪਰਹੁਸੰਤਸਰਨਾ। ਜਿਹਆਸਰਇਆਕੁਵਨਲਤਰੰਗਾ। ਯਾਯਾਨਨਮਨਆਵੈਸੋਉ।
ਏਕਨਾਮਲੇਖਨਹਿਪਰੋਉ। ਯਾਯਾਜਨਨੁਨਹੀਐਗੁਰਪੁਰੋਕੀਟੇਕਾ। ਨਾਨਕਤਿਤਸੁਖਪਾਇਆਜਕੈਹੀਅ

ਉ

ਦੁਖਮਤਿ

ਅਰੈਏਕਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਤਨ ਬਸਿ ਰਹੇ ਈਤ ਉਤਕੇ ਮੀਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੈ ਉਪਦੇਸਿ ਆਨਾ ਨ ਕਜ ਪੀ
 ਐਨੀਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾ ਸਕਉ ਜੋ ਅੰਤ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਬਿਖਿ ਆਦਿ ਨ ਚਾਰਿ
 ਛਿਅ ਛਾਡ ਚਲਿ ਓਸ ਭੁਕੋਇ ॥ ਕੋਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਪੀਆ ॥ ਗਿਹ ਬਾਨਿਤਾ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਲੀਆ ॥ ਸੈਸੀ
 ਸੰਚਿਤੁ ਬਿਨ ਸਤ ਨਾਮੀ ॥ ਪਾਤਿ ਸੇਤੀ ਅਪੁਨੈ ਪਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕਲਿ ਕੀਰਤ ਨੁਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
 ਤੇ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਮਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ ਮੁਖਿ ਦ੍ਰਿਅ ਨੀਪ ਨਵੰਤਾ ॥ ਮਿਹਰਤੁ
 ਕਹੀ ਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭਾਖ ਟੁਸਾ ਸਤ੍ਰੋਇ ਇਦ੍ਰਿਅ
 ਤਾ ॥ ਪੁਰ ਕੁੰਭ ਕਰੇ ਚਕਰ ਰਮਾਤਾ ॥ ਦ੍ਰਿਅ ਨ ਪਿਆਨ ਤੀਰ ਬਾਇਸ ਨਾਨੀ ॥ ਸੇਮ ਪਾਕ ਅਪਰ ਸਉ
 ਸਦਿ ਆਨੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰਿ ਸੋਊ ਅਨੇਤਾ ॥ ਉਥੇ ਉਤਮੁ ਗਨੈ ਚੰਡਾਲਾ
 ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨ ਬਸਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਏਵ ਚਾਰਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕ੍ਰਮੇ ਕਰਮਾ ਕੀਰਤ ਕੀ
 ਰੇਖਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮੁਕਤਿ ਜੋਨਿ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿ ਓਲੇਖਾ ॥ ੧੭ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਕਕਾ ਕਾਰਨ ਕਰਤ ਸੋਊ
 ॥ ਲਿਖਿ ਓਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟ ਤਕੋਊ ॥ ਨਹੀ ਹੋਤ ਕਛੁ ਦੇਉ ਬਾਹਾ ॥ ਕਰਨੈ ਹਾਨੁ ਨ ਕੂਲਨ ਤਗਾ ॥ ਕਾਤੁ ਪ੍ਰਥਿਕਾ
 ਰੈਆਪੈ ॥ ਕਾਤੁ ਉਦਿਆਨ ਕ੍ਰਮਤ ਪਛੁਤਾਪੈ ॥ ਆਪਨ ਖੋਲ੍ਹ ਆਪਹੀ ਕੀਨੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੁਨ ਨ ਕਲੀਨੋ ॥ ੧੭ ॥
 ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲ ਛਤਰ ਹੋਵੁ ਟਿਨ ਜਾਤਿ ਕੰਡਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਅਨੇਕ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾ
 ਹਿ ਸੁਮਾਗ ॥ ੧੮ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਖਾਖਾ ਖੁਨਾ ਕਛੁ ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਸਾਥ ਕੋ ਪਾਹੀ ॥ ਜੇ ਦੇਨਾ ਸੋ ਦੇਹ ਓਭਵੈ ਤਹਤ
 ਰਜਾਹੀ ॥ ਖਰਚੁ ਖਜਨਾ ਨਾਮ ਪਨੁਇਆ ਭਗਤ ਨ ਕੀਰਾਸੀ ॥ ਖਿਮਾਰ ਗੀਬੀ ਅਨਦ ਸਹਜ ਜਪਤਿ ਹਰ ਤੇਰੁ
 ਟਤਾਸੀ ॥ ਖੇਲਹਿ ਬੰਸੁ ਅਨਦਾ ਸਿਉ ਜਾਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਦੀਵ ਗਨੀਵ ਸੁਹਵਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਾਲਾ ॥
 ਖੇਦੁ ਨ ਦੁਖ ਨ ਡੁਗੁ ਤਿਹ ਜਾਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਪੂਰੀ ਤਿਨਾ ਪਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਗਨਿ ਮਿਲਿ ਦੇਖਹੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਰਪਰ ਚਲ ਨ ਲੋਗਾ ॥ ਆਸ ਅਨਿਤ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਰੋਗਾ ॥
 ੧੯ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗਗਾ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਰਵਹੁ ਸਾਜਿ ਜਪਨੀਤਾ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਦੇਹ ਕਾ ਬਿਲਾਮ ਨ ਕਰੈ ਹਮੀਤਾ ॥
 ਨਹਿ ਬਾਰਿਕ ਨਹ ਜੋ ਬਨੈ ਨਹ ਬਿਰਪੀ ਕਛੁ ਬੰਧਾ ॥ ਓਹੁ ਬੇਗਨ ਹਬੂ ਝੀਨੇ ਜਉ ਆਇ ਪਰੈ ਜਮ ਛੰਧਾ ॥
 ਰੀਅਨੀ ਪਿਆਨੀ ਚਤੁਰ ਪੋਖਿ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਇਹ ਠਾਇ ॥ ਛਾਡਿ ਛਾਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ਪੁਰਤ ਹਾਲ ਪਟ ॥
 ਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਜਾਹੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅਏ ਸਫਲ ਤੇ ਜਾਕਉ ਪ੍ਰਾਪਿ ਹਿਰਾਗਾ ॥
 ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਘੋਸਾ ਸਤ੍ਰੋਦ ਸਭ ਅਨਕ ਬਤ ਉਕੋਇ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁਣਿ ਹੋਵਤ ਨਾਨਕ ਏ
 ਕੋ ਸੋਇ ॥ ੨੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਘਪਾ ਘਾਲਹੁ ਮਨਹਿ ਏਹ ਬਿਨਹਰਿ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ॥ ਨਹਿ ਹੋਆ ਨਹਿ ਹੋਵਨ ਜ
 ਤਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਹੀ ॥ ਪੁਲਾਹਿ ਤਉ ਮਨ ਜਉ ਆਵਹਿ ਸਰਨਾ ॥ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਲਮਾਹਿ ਪੁਨਹਿ ਚਰਨਾ ॥

ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ਅਨਿਕ ਬਾਹੁ ਤਵਹਿ ਗਬਿਨ ਹਰਿ ਕੁੰਤ ਕਹਾ ਬਿਤ ਪਾਵਹਿ। ਘੋਲ ਮਹਾਰਜੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਿਹੀ
ਆਗਨ ਨਕਹਰਿ ਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਦੀਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕੁਇ ਘਾਲੇ ਸੁਭ ਦਿਵਾ ਨਿਸਾ ਸਨਹ ਬੁਢਨ ਪੁਢਨ ਤਿ
ਲੁਖਾਗਾ ਜੀਵਨ ਲੋਚਹਿ ਕੁਰਮ ਮੋਹਨ ਨਕਤੇ ਉਗਵਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੁਕੁ ਸੈਕਾਲ ਤਿਹਿ ਜੋ ਸਾਕਤ ਪੁੰਡਿਕ
ਨਾ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਜਨ ਮਹਿ ਮਰਹਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨਾ। ਕੁਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤਾ ਕੁ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿ
ਤਾ ਪਿਦਿ ਵਾਏ॥੨॥ ਤੀਰਥੀ (ਨਹੀ) ਕਉ ਛੁਟੈ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰ ਸਰਪਰ ਛੁਟੈ॥ ਸੋਜੀ ਵਤਾ ਜਿ ਤੀ
ਵਤ ਜਪਿਆ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਏ ਨਾਨਕ ਨਹ॥ ਛਪਿਆ॥੨੧॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤ ਚਿਤ ਵਉ ਚਰਨਾ
ਗਬਿੰਦ ਉਪਕਵਲਾ ਬਿਗਸਾਂਤ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਏ ਆਪਹਿ ਗੁੰਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਮਤਾਂਤਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ
॥ ਚਚਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਲਾਗਾ॥ ਪਨਿ ਪਨਿ ਉਆਦਿ ਨ ਸੰਜੋਗ ਸਕਾਗਾ॥ ਚਾਰ ਕੁੰਟ ਦੁ
ਦਿ ਸਿਕੁ ਮਿਆਈ ਓਂ॥ ਕਈ ਕ੍ਰਿਪਾਤ ਬਦਰ ਸਨੁ ਪਾਈ ਓਂ॥ ਚਾਗ ਬਿਚਾਗ ਬਿਨਾ ਸਿਓ ਸਭ ਦੁਆ॥
ਸਾਪ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਤੁਆ॥ ਚਿੰਤ ਬਿਸਾਹਿ ਦੇਕ ਵਿਸਟੇਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਜੀਤ
ਨੇੜਾ॥੨੨॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛਿਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਈ॥ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਈ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਛੁਛੋ ਛੁਛੋ ਚਰੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਦਾਸ ਦਾ
ਸਨ ਕੇ ਪਾਨੀ ਤਾਰੇ॥ ਛੁਛੋ ਛੁਛੋ ਰੁੱਤੇ ਤੇਰੇ ਸੰਤਾ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਕਰਾਵੰਤਾ॥ ਛਾਰਿ ਸਿ
ਅਨ ਪਬਤੁ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਸੰਤ ਨਕੀ ਮਨ ਦੇਕਟਿ ਕਾਈ॥ ਛਾਰੁ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ॥
ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸੰਤ ਸਹਾਈ॥੨੩॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜੇਰਨੁ ਲਮਛੂ ਲਤ ਘਨੇ ਕਾਚੀ ਦੇਤ
ਬਿਕਾਗਾ॥ ਅਤੰ ਬਾਧਿ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਛੁਟਾਰਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਨਾਨਾ ਜੈਤ ਉਕਛੁ
ਤੁਆ॥ ਬਾਧਿ ਓਂ ਜੀਉ ਨਲੀ ਕ੍ਰਮ ਸੁਆ॥ ਜੀਉ ਜਾਨੈਤ ਉਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ॥ ਆਗੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਲੁਨ
ਤੀ ਮਾਨੀ॥ ਜੀਉ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਥਨੀ॥ ਕਰਤਾ॥ ਬਿਆਪਾਰੀ ਬਸੁਧਾ ਜੀਉ ਛਿਰਤਾ॥ ਸਾਪ ਸੰ
ਗਿ ਜਿਤ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਮੁਹਾਰੀ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੁਲਾਘੇ ਉਠਿ ਨਾ
ਮੁਨ ਪਿਨਿ ਸਬਾ ਸੁਰ ਅਰਾਧਿ॥ ਕਰਤਾ ਹੈ ਨਾਨਕ ਆਪਣੀ ਨਾਨਕੀ ਮੈ ਉਪਾਧਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
॥ ਸੁਣੁ ਸੁਣੁ ਰਨੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਉਤਾਰੇ॥ ਸੁਰਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਾਕਤਿ ਮੁ
ਆ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਤਉ ਕਉ ਬੀਆ॥ ਸੁਰਹਿ ਕਸੰ ਮਲ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਮਨੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੰਤ
ਸੰਗਿ ਸੁਨੁਆ॥ ਸੁਰਹਿ ਕਾ ਮੁਖੈ ਪਦੁ ਸਟਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਸਾਈ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਵਤਨ ਕਰਤੁ ਤੁਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਤੁ ਮੀਤਾ॥ ਜੀਵਤ ਰਹਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੁੰਤੁ
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਗੀਤਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਢਾ ਵਢਾ ਤੁਹਿਨੁ ਸਹੀ ਬਿਨ ਸਿਜਾਤਿ ਇਹੁ ਦੇਤਾ॥ ਗੁਣ

ਤੀਗਣਉਨਗਲਿਸਕਉਉਠਿਸਿਧਕੇਕੇਤਾ।ਵੇਪੇਖਉਸੋਬਿਨਸਤੋਕਾਸਿਉਕਰੀਐਸੰਗਾ।ਵਾ
ਦੁਇਆਬਿਪਿਸਰੀ।ਚਿਤਤੂਠੀਮਾਇਆਰੰਗਾ।ਵਾਟਤਸੋਈਸੰਤਸੁਇਕ੍ਰਮਤੋਕੀਚਿਤ
ਕੋਨਾ।ਅੰਧਕੁਪਤੋਤਿਤਕਦੁਨਿਹੋਵਤੁਪ੍ਰਸੰਨਾ।ਵਾਕੋਹਬਿਸਮਰਬਤੋਕਾਰਨਕਰਨੈ
ਜੇਗਾ।ਨਾਨਕਾਤਿਉਸਤਤਿਕਰਦੁਕੀਓਸੰਜੋਗਾ॥੨੬॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਵੁਟੇਬੰਧਨਜ
ਨਮਮਰਨਸਾਧਸੇਵਸੁਖਪਾਇ।ਨਾਨਕਮਨੁਨਵੀਸਰੈਗੁਣਨਿਧਗੋਬਿੰਦਗਾਇ॥ ॥੫ਉੜੀ॥
॥ਟਹਲਕਰਤੁਤਉਏਕਕੀਨਾਤੇਸ਼ਿਬਾਨਕੋਇ।ਮਨਿਤਨਿਮੁਖੀਐਬਸੈਜੋਚਾਹੁਸੋਹੋਇ
॥ਟਹਲਮਤਲਤਕਉਮਿਲੈਜਾਕਉਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਾ।ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਤਉਬਸੈਜਉਆਪਨੋਹੋਇ
ਇਆਲਾ।ਟੋਹੇਟੋਹੇਬਤੁਰਵਨਾਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖਨਾਤਿ।ਟਹਲਿਨਾਮਕੇਦੁਤਤਿਹਜੁਸਾਧੁਸੰਗਿ
ਸਮਾਤਿ।ਬਾਰਿਬਾਰਿਨਾਉਸੰਤਸਦਕੋ।ਨਾਨਕਪਾਪਾਥਿਨਾਸੇਕਦਕੋ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਠਾਕਿਨਹੋਤੀਤਿਨਤੁਦਰਿਨਿਤੋਵਤੁਪ੍ਰਸੰਨਾ।ਜੇਨਨਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਕਰੇਨਾਨਕਤੇਪੰਨਿਪੰਨਿ।
॥੧॥੫ਉੜੀ॥ਠਠਾਮਨੁਆਠਾਤਿਨਾਤੀ।ਜੋਸਗਲਾਤਿਅਗਿਏਕਹਿਲਪਦਾਤੀ।ਠ
ਹਿਕਠਹਿਕਮਾਇਆਸੰਗਿਮੁਏ।ਉਆਕੈਕੁਸਲਨਕਤਤੁਏ।ਠਾਂਠਿਪਰੀਸੰਤਤਸੰਗਿ
ਬਾਸਿਆ।ਅੰਸਿਤਨਾਮੁਤਹਾਨੀਅਗਸਿਆ।ਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਜੇਨਨੁਗਾਇਆ।ਨਾਨਕਉਆ
ਕਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇਆ॥੨੮॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਠੰਠਉਤਬੰਦਨਅਨਿਕਬਾਰਿਸਰਬਕਲਾ
ਸਮਰਬਾ।ਠੋਲਨਤੇਰਾਖਤੁਪ੍ਰਕ੍ਰਨਾਨਕਦੇਕਰਿਤਬਾ॥ ॥੫ਉੜੀ॥ ਠਰਠਰੇਗਾਇ
ਨੀਨਹਰੇਰਾਤਤਜਾਨਾ।ਉਆਠੇਕਕਾਸੰਜਮੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਾ।ਇਆਠੇਰਾਕ
ਉਸੁਮਕਰਿਘਾਲੈ।ਜਾਕਾਤਸੁਨੀਸੰਗਿਚਾਲੈ।ਉਆਠੇਰਾਕੀਸੋਮਿਤਜਾਨੈ।ਜਾਕਉਦਿ
ਸਾਇਪੂਰਨਭਗਵਾਨੈ।ਠੇਰਾਨਿਤਚਲੁਸਤੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ।ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਤਿਠੋ
ਲਾਇਆ॥੨੯॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਠਹਾਤਲਾਗੇਪਰਮਰਾਈਕ੍ਰਿਨਹਿਨਘਾਲਿਓਬੰਧਾਨਾ
ਨਕਉਬਰੇਜਾਪਿਹਰੀਸਾਧਸੰਗਿਸਨਬੰਧਾ॥੧॥੫ਉੜੀ॥ ਠਠਾਠਠਤਕਹਠਿਰਹੁਠੁ
ਠਨਾਇਆਮਨਮਾਗਿ।ਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਪ੍ਰਭੁਬਨੁਬਨੁਕਹਠਿਗਾਹਿ।ਠੇਰੀਠਾਤੁਸਾਧ
ਸੰਗਿਅੰਤੁਧਾਬਿਕਰਾਲਾ।ਸੁਖਪਾਦਹੁਸੁਜੇਬਸਹੁਦਰਸਨਦੇਬਿਨਿਹਾਲਾ।ਠੇਰੀਜਾ
ਮੈਜਮਿਸਰੈਗਰਭਜੇਨਿਦੁਖਪਾਇ।ਮੇਰੁਮਗਨਿਲਪਟਤਰਹੈਉਉਆਵੈਜਾਇ।
ਠਹਤਠਹਤਅਬਠਹਿਪਰੇਸਾਧਜਨਾਸਰਨਾਇ।ਦੁਖਕੇਠਾਹੋਕਾਇਆਨਾਨਕਲੀਏ
ਸਮਾਇ॥੩੦॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਠਹਸਾਧੁਗੋਬਿੰਦਭਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨਾਨਕਨੀਤਾ।ਲਾਉਲਾਤੁ

ਨਹਿ ਛੁਟਿ ਨਿਕਟਿ ਨਜਾਈ ਅਤੁ ਦੁਤਿ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਾਫਾਰਲੇ ਤੇ ਸੀਝੀ ਐ ਆਤਮ
ਜੀਤੈ ਕੋਇ। ॥ ੧॥ ਹਉ ਮੈ ਅਨਸਿਓ ਲਰਮੈ ਸੋ ਸੋ ਕਾ ਦੁਹੋਇ। ਮਨੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਤਮ
ਰੋਗੁ ਕੁਓ ਪਦੇਸਾ। ਮਨੁ ਆਜੀਤੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਸੁਗਤਿ ਨਵੇਸਾ। ਲਾਕੋ ਜਾਵੈ ਆਪਣੇ ਏਕਹਿ ਏਕ
ਅਧਾਗ। ਰੋਇ ਦਿਨ ਸੁਸਿਮ ਗਤਿ ਰਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਕੁਪਰਕੁ ਅਪਾਗ। ਰੇ ਲਸਗਲਾਇ ਮਾਮਨੁ ਕਰੈ
ਏਉ ਕਰਮ ਕਮਾਇ। ਹੁਕਮੇ ਬੁਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ। ੨੧॥ ਸਲੋਕੁ॥
॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਧ ਉਤਿ ਸੈ ਪ੍ਰਕੁ ਮਿਲਾਵੈ ਮੋਹਿ। ਨਾਨਕ ਕੁਮਰ ਉਕਾਟੀ ਐ ਚੁਕੈ
ਨਮ ਕੀਜੋਤ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਤਾਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿਪਗੋ ਬਿੰਦਗਾਈ।
ਛਲ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਬਾਛਤੇ ਤਪਤਿ ਤੁਹਾਰੀ ਜਾਇ। ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਨਾਮ ਪੀਥ ਕੀ ਜਾਸੁ ਬਸੈ ਮ
ਨਿਨਾਉ। ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ। ਤਾਹੁ ਸੀਹੀ ਨਪਨੁ ਚਲੈ
ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਬਨ ਨਹਿ ਰਾਜਾ। ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੁ ਏਤੋ ਤੁਹਾਰੈ ਕਜਾ। ਤਤਾ ਕਛੁ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਜਉ ਤਪੁ ਨਿ
ਵਾਰੈ ਆਪਿ। ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਾਨਕ ਤਮਹਿ ਆਪਹਿ ਮਾਈ ਬਾਪ। ੨੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧ ਘਾਲਤੋ ਝਿਪਤਿ
ਨਾਇ ਸਨਾਲਾਥ। ਸੀਚੈ ਸੀਚੈ ਸਾਕਤ ਮੁਏ ਨਾਨਕ ਮਾਇ ਆਨ ਸਾਥ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਬਬਾ ਬਿਰਕੋ ਉਤ
ਹਿ ਕਾਇ ਪਸਾਰੁ ਪਾਵਾ। ਅਨਿਕ ਬੰਚ ਬਲ ਛਲ ਕਰਹੁ ਮਾਇ ਆਏ ਕਉ ਪਾਵਾ। ਬੈਲੀ ਸਚਿ ਤੁਸੁ ਮਕਰਹੁ ਬਾਕ
ਪਰਹੁ ਗਾਵਾਗ। ਮਨ ਕੈ ਕੀਮਨ ਆਵਈ ਅਤੈ ਅਉ ਸਰਬਾਗ। ਬਿਤਿ ਪਾਵਹੁ ਗੋ ਬਿੰਦਰ ਜਤੁ ਸਤਿ ਹਕੀ ਸਿਖ
ਲੇਹ। ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਹੁ ਸਦਏ ਕਸਿਉ। ਇਆ ਸਾਚਾ ਅਸਨੇਹ। ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵੈ ਸਭ ਬਿਧ ਏਕੈ ਹਾਥ। ਜਿਤੁ
ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਾਹਿ ਨਾਨਕ ਜੀਤ ਅਨਾਥ। ੨੩॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਾਸੁ ਹਏ ਕੁਨਿਤਾਰਿ ਆਸਰੁ
ਕਛੁ ਦੇਵਨ ਤਾਗ। ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤਿ ਰਹਹਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਅਧਾਰ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਦਿਦਾ ਦਾਤਾ ਏਕੈ ਤੈ
ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਨ ਤਾਗ। ਦੇਵੇ ਤੋ ਦਿਨ ਆਵਈ ਅਗਨ ਤਰ੍ਹੇ ਰੰਗ। ਦੇਨ ਤਰ੍ਹਸ ਦਜੀਵਨ ਤਾਗ। ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਿਉ
ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਗ। ਦਿਸੁ ਨ ਹੀ ਕਾਤੁ ਕਉ ਮੀਤਾ। ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਕੀਤਾ। ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਹਿ ਨਾਕੈ ਆਪੋ। ਨਾ
ਨਕ ਤੇਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਾਪੋ। ੨੪॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਧਰਿ ਜੀਅ ਰੋਇ ਕਟੇ ਕਤੁ ਲਾਹਿ ਬਿਭਾਨੀ ਆਸ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈ ਐ ਕਾਰਜ ਆਵੈ ਰਾਜ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਧਧਾ ਧਾਵਤ ਤਉ ਮਿਟੈ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਬਾਸ। ਧੁਰ ਤੇ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰਹੁ ਅਖਿਤ ਉਹੋ ਇਮਨ ਹਿ ਪਗਾਸੁ। ਧਨੁ ਸਾਚਾ ਤੇ ਉਸਦ ਸਾਹ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ਨਾਮਾ ਬਿਸਾਤਾ। ਧੀ
ਰਨੁ ਜਸੁ ਸੋ ਕਾਤਿ ਤਬ ਨਿਅ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਵਨਿ ਜਿਹ ਸੁਨਿਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹ ਪਟਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ। ਨਾਨਕ
ਤਿਹ ਜਨ ਮਿਲੀਵ ਰਾਈ। ੨੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ਅਤਿ ਬਾਹਰਿ ਰੰਗਿ। ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਉਪਦੇਸਿ ਆਨਰ ਕੁਨਾਹਿ ਸਾਧ ਸੀਧੀ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕ ਰਕ ਪਹਿ ਤੇ ਨਾਹੀ। ਜਾਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਬਸਾਹੀ।

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਪਤੋ ॥ ਬਿਖਮਾਇਆ ਮਹਿ ਨਾਥਿ ਇਖਪਤੋ ॥ ਨੀਨਾਕਾਰੁ ਨੋਤਤਾ ਕਹੁ ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰਗੁਰ
ਦੀਨੇ ਜਾ ਕਹੁ ॥ ਨਿਧਿਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰੇ ॥ ਤਤ ਬਾਜੇ ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਪਤਿਰਾਖੀ ਗੁਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਜਿ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਗਾਨਾ ਨਕਸੋਊ ਅਰਾਧੀ ਐ ਅਤਿ ਨਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ੧ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਪਪਾਪ ਹਮਿਤ ਪਾਰੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤ ਕੋਇ ਅ
ਪਰਾਧੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਮਿਲ ਸਾਧੂ ॥ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਮਿਟਨਾਈ ॥ ਜਾਕ ਉਰਾਖਤੁ ਮਾਪਿ ਗੁਸਾਈ ॥
ਪਤਿਸਾਹੁ ਛਕ ਸਿਰਸੋਊ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਸਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥ ੩੭ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਠਾਹੇ ਕਾਟੇ ਮਿਟੇ ਗਵਨ ਠਤ ਹਿਭ
ਈ ਮਨਿ ਜੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰ ਤੇ ਬਿਤਿ ਪਈ ਫਿਰਿ ਨਿਮਿਟੇ ਨਿਤ ਨੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਠਠਾ ਠਿਰਤ
ਠਿਰਤ ਤੁਮਾਇਆ ॥ ਦੁਲਹ ਦੇਹ ਕਲਿਜਗਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਠਿਰਿ ਇਆ ਅਉਸਰ ਚਰੈ ਨਹਾ ਬਾ ॥ ਨਾਮੁ
ਜਪਤੁ ਤ ਉਕਟੀ ਐ ਠਾਸਾ ॥ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਨੋਈ ॥ ਏਕ ਹਿਏ ਕਜ ਪਹੁ ਜਪੁ ਸੋਈ ॥ ਕਰਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਪ੍ਰਭ ਕਰੈ ਹਰੇ ॥ ਮੇਲ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਚਾਰੇ ॥ ੩੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਉ ਤੁਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਲਗੁ ਪਾਲਾ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪੰਨ ਹੋਗੁ ਰਸ ਨਾਨਕ ਸਾਧਰਵਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਬਬਾਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੈ
ਸਨੇ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚਰਮਾ ॥ ਬੀਰ ਅਪਨਾ ਬੁਧਾ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਤਾਤੁ ਬੁਧਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਬਾਧਿ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ
ਬੰਧਾ ॥ ਦੇਸੁ ਦੇਤ ਅਗਰ ਕਉ ਅੰਧਾ ॥ ਧਾਤ ਚੀਤ ਸਭ ਰਹੀ ਸਿਆਨ ਪਾ ॥ ਜਿਸ ਹਿਜਨਾਵੁ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕ ॥ ੩੯ ॥
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੈਠੁ ਜਨ ਅਪਦੁਖ ਨਾਸ ਮਨਹਿ ਮਰਾਧੀ ਹਰੇ ॥ ਅੰਤ ਸੰਗਿ ਜਿਹ ਰਿਦ ਬਸਿ ਓਨਾ ਨਕਤੇ ਨਕੁ ਮੇ ॥ ੧ ॥
॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਕੁਭਾ ਕੁਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ ਅਪੁਨਾ ॥ ਏਆਸੀ ਸਾਰੁ ਸਗਲੈ ਸੁਪਨਾ ॥ ਕੁਰਮੇ ਸੁਰਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇ
ਵਾ ॥ ਕੁਰਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ ॥ ਕੁਰਮਿ ਭਰਮਿ ਮਾਨੁਖ ਰੁਕਾਏ ॥ ਦੁਤਰ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਇਹ ਮਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕੁਰਮੁ ਮੋਹ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਹ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾਇਆ ਰੋਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਮ
ਨੁ ਲਪਟਿ ਓਤਿ ਹਸੰਗਾ ॥ ਮਾਗਨ ਤੇ ਜਿਹ ਤੁਮਰ ਕਹੁ ਸੁਨਾਨ ਕਨਾ ਮਹਿ ਰੰਗਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਮਾ ਮਾਗਨ ਤ
ਗਇਆਨਾ ॥ ਦੇਨ ਹਰ ਦੇਹ ਹਿਓ ਜੁਨਾਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਨੇ ਸੋਏ ਕਹਿ ਬਾਰਾ ॥ ਮਨ ਮੁਰਖ ਕਹਹੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਜਉ
ਮਾਗਨਿ ਤਉ ਮਾਗਹਿ ਬੀਆ ॥ ਜਾਤੇ ਕੁਸਲ ਨਕਾ ਤੁਥੀਆ ॥ ਮਾਗਨਿ ਮਾਗਤ ਏਕੁ ਮਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਤੇ ਪਰਹਿ
ਪਰਗਾ ॥ ੪੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਮਨ ਮੰਤਾ ॥ ਜਿਹ ਜਾਨਿ ਓਪ੍ਰਕੁ ਆਪਨਾਨ
ਕਤੇ ਭਗਵੰਤ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਮਾ ਜਾਤੁ ਮਰਮ ਪਛਾਨਾ ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁ
ਖੁ ਉਭੈ ਕੈ ਸਮਤਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਰ ਕ ਸੁਰਗਾਰ ਤ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਤਾਤੁ ਸੰਗਿ ਤਾਤੁ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ਪੂਰਨ ਘਟਿ ਘਾਇ
ਪੁਰਖਾ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਉਭਾਰ ਸਮਹਿ ਉਤੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤਿ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ॥ ੪੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
॥ ਘਾਗਮੀਤ ਸੁਨ ਸਾਜਨ ਹੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਛੁਟਨ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥

੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਯਾਜਤਨਕਰਤਥੁਬਿਧੀਆਏਕਨਾਮਾਬਿਨੁਕਹਲਉਸਿਧੀਆਯਾਜਤਨਕਰਿਤੋਤੁ
ਟਾਗਾ॥ ਉਆਤੁਜਤਨਸਾਖਸੰਗਾਗਾ॥ ਯਾਉਬਰਨਪਾਰੈਸਰਕੋਉ॥ ਉਆਹਜਪੇਬਿਨੁਉਬਰਨੋਉ॥ ਯਾਤੁਤ
ਰਨਤਾਰਨਸਮਰਾਥਾਗਾ॥ ਖਲੇਤੁਨਿਰਗੁਨਨਰਨਾਥਾ॥ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਜਿਧਆਪਿਜਨਾਈ॥ ਨਾਨਕਤਿਹਮ
ਤਿਪ੍ਰਗਟੀਆਈ॥ ੪੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਰੇਸੁਨਕਾਤੁਸੀਰੀਕਰਤੁਆਪਨਆਪਿਬੀਚਾਰਾ॥ ਹੋਇਨਿਮਾਨਾਜਗ
ਰਾਤੁਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਰਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਰੈਨਹੋਤਸਭਜਾਕੀ॥ ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਛੁਟੈਤੇਰੀਬਾਕੀ॥
ਰਣਦਰਗਹਤਉਸੀਧਿਰਿਭਾਈ॥ ਜਉਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਈ॥ ਰਹਤਹਰਤਹਰਿਜਾਪਿਥਿਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਪੁ
ਰੇਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰਾ॥ ਰਾਤੇਰੀਗਿਨਾਮਰਸਮਾਤੇ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਕੀਨੀਦਤੇ॥ ੪੪॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਲਾਲਚਝੂਠਾਬਿਖੈਬਿਆਧੀਇਆਦੇਹੀਮਹਿਬਾਸਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰਮੁਖਿਪੀਆਨਾਨਕਸੁਖ
ਨਿਵਾਸੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਲਾਵਉਅਉਖਪਜਾਤੁ॥ ਦੁਖਦਰਦਤਿਹਮਿਟਹਿਖਿਨਾਤੁ॥ ਨਾਮੁ
ਅਉਖਧੁਜਿਹਰਿਦੈਰਿਤਾਵੈ॥ ਤਹਿਰੋਗਸੁਪਨੈਨਹੀਆਵੈ॥ ਹਰਿਅਉਖਪਸਭਪਾਟਿਪੈਰਾਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ
ਬਿਨੁਬਿਧਿਨਥਨਾਈ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਸੰਜਮੁਕਰਿਦੀਆ॥ ਨਾਨਕਤਉਫਿਰਿਦੁਖਨਥੀਆ॥ ੪੫॥ ਸਲੋ
ਕੁ॥ ਵਾਸੁਦੇਵਸਰਬਤਮੈਉਨਨਕਤਉਠਾਈ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗੀ॥ ਪੈਨਾਨਕਕਾਇਦੁਰਾਈ॥ ੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਵਵਾਵੈਗੁਨਕਰੀਐਕਾਤੁ॥ ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਧ੍ਰੁਮਸਮਾਤੁ॥ ਵਾਸੁਦੇਵਜਲਥਲਮਹਿਰਵਿ
ਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿਰਲੈਹੀਗਾਵਿਆ॥ ਵੈਰਵਿਰੋਧਮਿਟੇਤਿਹਮਨਤੇ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜੋਸੁਨਤੇ॥
ਵਰਨਾਚਿਹਨਸਗਲ੍ਹੰਤੋਰਹਤਾ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜੋਕਹਤਾ॥ ੪੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਉਹਉਕਰਤ
ਬਿਹਾਨੀਆਸਾਕਤਮੁਗਧਅਜਾਨਾ॥ ਜਨਕਿਮੁਏਨੈਉਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤਨਾਨਕਾਕਿਰਤਕਮਾਨਾ॥ ੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਜਾਜਾਜਾਕਿਮਿਟੈਸੰਗਿਸਾਧੂ॥ ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਨਾਮੁਅਗਾਧੂ॥ ਹੁਨੈਜੇਹਬਾਸਿਓਰਿਹਮ
ਹੀ॥ ਉਆਕੀਨਾਕਿਮਿਟਤਾਬਿਨਸਾਹੀ॥ ਜਾਕਿਕਰਤਸਾਕਤਗਾਵਰਾ॥ ਜੇਹਹੀਐਅਹੰਬੁਧਾਬਿਕਾਰਾ॥
ਜਾਜਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਕਿਮਿਟਾਈ॥ ਨਿਮਖਮਾਤਿਨਾਨਕਸਮਝਾਈ॥ ੪੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਧੂਕੀਮਨਓਟੇਗ
ਤੁਓਕਾਤਿਸਿਆਨਪਾਤਿਆਗਾ॥ ਗੁਰਦੀਖਿਆਜੇਹਮਨਬਸੈਨਾਨਕਮਸਤਕਿਰਾਗਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
॥ ਸਸਾਸਰਨਿਪਰੇਅਬਹਾਰੇ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਕਰੇ॥ ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਬੰਚਾਰਾ॥ ਬਿਨੁਹਰਿ
ਰਨਨਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਮਕੂਲਨਹਾਰੇ॥ ਤੁਮਸਮਰਥਅਗਨਤਅਪਾਰੇ॥ ਸਰਨਿਪਰੇਕੀਰਾਖੁ
ਦਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕਤੁਮਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ ੪੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖੁਦੀਮਿਟੀਤਬਸੁਖਭਏਮਨਿਭਾਨਿਭਏਅ
ਰੇਗਾ॥ ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆਉਸਤਤਿਕਰਨੈਜੋਗਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਖਾਖਰਾਸਰਾਹਉਤਾਤੁ॥ ਜੋਬਿਨਮ
ਤਿਉਨੇਸੁਰਰਭਗਾ॥ ਖਗਾਨਿਮਾਨਾਹੋਤਪਰਾਨੀ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਜਾਪੈਪ੍ਰਭਾਨਿਰਬਾਨੀ॥ ਰਾਵੈਖਸਮਤਉਆ

ਸੁਖਦੇਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਏ ਸੋ ਅਗਨੇਤਾ ਅਸੰਖਿਖਤੋ ਬਿਨਬਖਸਨਤਾਰਾ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੰਦਾ ਦਇਆਰਾ ॥
੪੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿਕਰੁ ਉਸੁਨੀ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨ ਪਾਸਿ ਗਲਤਿ ਆਗਿ ਨਾ
ਨਕਲਏ ਸਮਾਇ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਸਾ ਸਿਆਨ ਪਛਾਣੁ ਆਨਾ ॥ ਹਿਕਮਤਿ ਤੁਕੀ ਮਨ ਪ੍ਰਕੁਪਤੀ ਆ
ਨਾ ॥ ਸਹਸਰਾ ਤਿਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੀਰੀਤੁ ਹਰੈ ਏਕਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਉਸੋ ਉਜਪਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਰੇ ਜੀ ਅਚਲੈ ਤੁ
ਹਰੈ ਸਾਖੀ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਭਾਵੈ ਜਿਤ ਆਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨਾਵਿਆ ਪੈ ॥ ੫੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਰਿਹਰਿ
ਮੁਖਤੇ ਬੋਲਨਾ ਮਨਿ ਦੁਰੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਮ ਹਿਰਦਿ ਰਹਿ ਆਖਾਨ ਬਨੰਤ ਰਿਸੋਇ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹੋਰ ਉਪਾਇ ਪਾਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ਪੁਰਿ ਹੋਰ ਗਵਨਾ ॥ ਹੋਵਤ ਆਏ ਸਦਾ ਸਦੀ ਦੁਖੁ ਜਨ ਗੁਰਗਿਆਨਾ ॥ ਹਉ
ਛੁਟਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿਹ ਉਤਰੀਤ ਆਪਿ ॥ ਹਤੇ ਦੁਖ ਜਨ ਮਹਿ ਮਰਨ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਤਿਕਰਿ ਨ
ਮਾਇ ਜੈਦਾਇ ਆਲਾ ॥ ਸਤਿਹ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਓਰੈ ਕਛੁ ਨ ਕਿਨਤੁ ਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਕਛੁ ਪੁਰਤੇ ਤੁ
ਆ ॥ ੫੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੇਖੈ ਕਤਹਿ ਨ ਛੁਟੀ ਐ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਕੁਲਨਹਾਰਾ ॥ ਬਖਸਨਹਾਰਾ ਬਖਸਿ ਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ
ਉਤਾਰਾ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲੂਟਹਾਰੀ ਗੁਨ ਗਾਰ ਬੇਗਾਨਾ ਅਲਿਪਮਤਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿਛੁ ਜਿਨਿ ਸੁਖਦੀਏ
ਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨਤਤਤਾ ॥ ਲਾਹਾ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਦਹਿ ਸਿਧੂ ਛੁਟਨ ਜਾਇ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਰ ਪੁਰਨਿ ਮ
ਖਨ ਮਨਹਿ ਬਸਾਇ ॥ ਲਾਲਚ ਬੂਠਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹਾਇ ਆਸੰ ਪੈ ਮਨਿ ਮਾਹਿ ॥ ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਨਿਰਕਮ ਹਤਿ
ਨਹੁ ਸੰਗਿ ਬਿਹਾਇ ॥ ਤੁਪੁਰਾਵੈ ਤਾ ਬਖਸਿ ਲੈ ਏਟੇ ਸੰਗਿ ਬੇਗਾਨਾ ਨਕਰਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਾਹਨੀ ਰਤਗੇ ॥
੫੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਬੋਲਤ ਹਸਤਿ ਰੁਝੇ ਜਨ ਮਅਨੇਕਾ ॥ ਹੁਦਨ ਲਤੇ ਕਾਛੁ ਪ੍ਰਕੁਨਾਨਕ ਤੇਰੀ
ਟੇਕਾ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬੋਲਤ ਬੋਲਤ ਆਇ ਓਅਨਿਕ ਜੇ ਨਿਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਖੇਦੀ ਮੰਟ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚ
ਨ ਸਮਾਇ ॥ ਖਿਮਾਗਹੀ ਸਚੁ ਸੀਓ ਓਖਾਇ ਓਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮਾ ॥ ਖਰੀਕ੍ਰਿਪਾ ਠਕੁਰ ਰਈ ਅਨਦ ਸੁਖਾ ਬਿਸਾਮ
॥ ਖੇਪਨਿ ਬਾਹੀ ਬਹੁਤ ਲਾਭ ਪਾਇਆ ਏ ਪਤਿਵੰਤਾ ॥ ਖਰਾਦਿ ਲਾਸਾ ਗੁਰੀ ਦੀਆ ਆਇ ਸਿਲੇ ਭਗਵੰਤਾ ਆ
ਪਨਕੀ ਆਕਰਹਿ ਆਪਿ ਮਾਗੈ ਪਾਛੈ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਉਸਰਾਹੀ ਐ ਜਿਪਟਿ ਪਾਟਿ ਰਹਿ ਆਇ ਆਪਿ ॥ ੫੩॥
੫੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਦਾਰ ਤੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਪਿਦਾਇ ਆਲਾ ॥ ਏਕ ਅਖਰੁ ਹਰਿ ਮਨ ਬਸਤ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨਿਹਾ
ਲਾ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਖਰ ਮਹਿ ਤਿਕਰਵਦ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੇ ॥ ਅਖਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੇਦ ਬੀਚਗੇ ॥ ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਘ
ਤਿਪੁਰਾਨਾ ॥ ਅਖਰ ਨਾਦਕ ਬਨਵਕਿ ਆਨਾ ॥ ਅਖਰ ਮੁਕਤਿ ਨੁਗਤਿ ਕੈ ਭਰਮਾ ॥ ਅਖਰ ਕਰਮਾ ਕਿਰਤ ਸੁਖਿ ਪਰ
ਮਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਾਨ ਅਖਰ ਹੈ ਜੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ੫੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਬਿ ਕਲੀ ਮਾਹੀ ਸ
ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਾਵਤੀ ॥ ਉਗਝਿਹਰਿ ਓਸੁ ਸੰਗਿ ਅਨੁਪਰੁ ਪਾਵਤੀ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹ ਨੁਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀ ਆ
॥ ਅੰਤੀ ਦੇਖਿ ਵਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਾਇਤਾਰੀ ਆ ॥ ੫੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੋਅਚੁਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਆਬਿਨਾਸੀ ਅਪਨ
ਸਾ ॥

3

ਹੇਧਰਨ੍ਹਸਰਬ ਮੈਦੁਖਭੰਜਨਗੁਣਤਸਾਹਿਬਗੀਹਿਨਿਰੰਕਾਰਹੋਨਿਗੁਣਸਭਟੇਕਾਹਿਗੋਬਿੰਦਹੋਗੁਣਨਿਧਾਨ
 ਨਕੋਸਦਾਬਿਬੇਕਾਹੋਅਪਰੰਪਰਹਰਿਹੋਹਰਿਹੀਹੋਵਨਿਤਕਾਹੋਸੰਤਹਕੈਸਦਾਸੰਗਿਨਿਧਾਰਾਅਧਾਰ
 ਹੋਠਾਕੁਰਹਉਦਾਸਰੋਮੈਨਿਗੁਨਗੁਨਨਹੀਕੋਇਨਾਨਕਦੀਜੈਨਾਮਦਾਨੁਰਾਖਉਧੀਐਪੋਰੋਇ॥
 ੫੫॥ਸਲੋਕ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾਗੁਰਦੇਵਸਥਾਅਗੀ
 ਆਨੁਭੰਜਨਗੁਰਦੇਵਧੰਧਿਪਸਹੋਦਰਾਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਨਿਰੋਧਰਾਗੁ
 ਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੁਹਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰਗੁਰਗਿਆਨੁਮ
 ਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਦਿਤਕਰਾਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁ
 ਗਾਦੇਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਹਰਿਜਪਿਉਪਰਾਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਕਮੋਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂੜਪਾ
 ਪੀਨਿਤੁਲਗਿਤਰਾਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਸਕਰਾ॥੧॥
 ਏਹੁਸਲੋਕੁਆਦਿਅਤਿਪੜਨਾ॥

ਗਉਤੀਸੁਖਮਨੀਮਹਲਾ੫॥ਸਲੋਕੁ
 ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਹਾ॥ਜੁਗਾਦਿਗੁਰਏਨਮਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਏਨਮਹਾ॥ਸੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹਾ॥੧॥
 ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਉ॥ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਉ॥ਸਿਮਰਉ
 ਜਾਸੁਾਬਿਸੰਭਰਏਕੈ॥ਨਾਮੁਜਪਾਤਿਅਗਨਤਅਨੇਕੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਸੁਧਾਖਰਾ॥ਕੀਨੇਰਾਮਨਾ
 ਮਾਏਕਆਖਗਾ॥ਕਿਨਕਾਏਕਾਜਿਸੁਜੀਅਬਸਾਵੈ॥ਤਕੀਮਾਹਿਮਾਗਨੀਨਆਵੈ॥ਕੀਖੀਏਕੈਰਸੁਤੁਹਾ
 ਗੇ॥ਨਾਨਕਉਨਸੰਗਮੋਹਿਉਪੋਰੇ॥੧॥ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਲਾਮੁ॥ਗੁਰਤਜਨਾਕੈਮਨਿਧਿ
 ਸ੍ਰਾਮ॥੧॥ਗੁਰਉਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਰਭਿਤਬਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖਜੁਮੁਨਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
 ਰਨਿਕਾਲੁਪਰਹੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸਮਨੁਟਹੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਪ੍ਰ
 ਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉਨਾਵਿਆਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖੁਨਸੰਤ
 ਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਸਰਬਾਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿਹੀ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਰਿਧਿ
 ਸਿਧਿਨਉਨਿਹਿ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਤਤੁਬੁਧਿ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਜਪਤਪਪੁਜਾ॥
 ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਿਬੈਨਸੈਦੁਜਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤੀਗਥਾਇਸਨਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦਰਗਤਮਾ
 ਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਗਨਿਹੋਇਸੁਭਲਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਭਲਭਲਾ॥ਸੋਸਿਮਰਹਿਨਿਨਿਅਧਿ
 ਸਿਮਰਾਏ॥ਨਾਨਕਕੈਥਾਗਉਪਾਏ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸਰਤੇਉਚਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
 ਉਧਰੈਮੁਚਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਵਿਸਨਾਧੁਏ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸਭੁਕਿਛੁਸੁਏ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨਾ
 ਹੀਮਰਾਸਾ॥

ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਸਿਮਰਨਿਪੁਰਨਾਸਾਗਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਸਿਮਰਨਿਮਨਕੀਮਲੁਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਚਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ ਪ੍ਰ
ਕ੍ਰਿਤਿਬਸਹਿਸਾਧਕੀਰਸਨਾਨਾਨਕਜਨਕਾਦਾਸਨਦਸਨਾ॥ ੪॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਉਸਿਮਰਹਿਸੇਧਨਵੰਤੋ॥
ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਤਿਵੰਤੋ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਉਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪੁਰਖਪੁ
ਧਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਉਸਿਮਰਹਿਸਿਥੇਮੁਹਤਜੋ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਉਸਿਮਰਹਿਸਿਸਰਬਕੋਰਜੋ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਉਸਿਮਰਹਿ
ਸੇਸੁਖਵਾਸੀ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਉਸਿਮਰਹਿਸਦਾਅਥਿਨਾਸੀ॥ ਸਿਮਰਨਿਤੇਲਾਗੇਜਿਨਮਾਪਿਦਇਆਲਾਨਾਨ
ਕਜਨਕੀਮੰਗੈਰਵਾਲਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸਦਥਾਇ
ਤਰੀ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਉਸਿਮਰਹਿਸੇਮੁਖਸੁਹਵੋ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਿਸੁਖਬਿਤਵੈ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਉਸਿਮਰਹਿ
ਤਿਨਅਤਮੁਜੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਨਿਰਮਲਰੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਅਨਦਘਨੇਰੋ॥
ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਉਸਿਮਰਹਿਬਸਹਿਹਰਿਨੇਰੋ॥ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਤੇਅਨਦਿਨਜਾਗਾਨਾਨਕਸਿਮਰਨੁਪ੍ਰਰੋਕਾਗਿ॥ ੬॥ ਪ੍ਰ
ਕ੍ਰਿਤਿਸਿਮਰਨਿਕਾਰਨਪੁਰੋ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਸਿਮਰਨਿਕਬਹੁਨਝੁਰੋ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਸਿਮਰਨਿਗਰਿਗੁਨਬਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ
ਮਰਨਿਸਹਜਿਸਮਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਸਿਮਰਨਿਨਿਚਚਲਾਅਸਨਾ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਸਿਮਰਨਿਕਮਲੁਭਿਗਾਸਨੁ॥
ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਸਿਮਰਨਿਅਨਹਦਝੁਨਕਾਗਾਸੁਖਪ੍ਰਭਾਸਿਮਰਨਿਕਅੰਤੁਨਪਾਗੁ॥ ਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਜਿਨਕਉਪ੍ਰ
ਕ੍ਰਮਾਇਆਨਾਨਕਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪਇਆ॥ ੭॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਭਗਤਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ ਹਰਿਸਿਮਰ
ਨਿਲਗਿਥੇਦਉਪਾਏ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਭਏਸਿਧਜਤੀਦਤੇ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਨਿਚਚਹੁਕੰਦੁਜਤੇ॥ ਹ
ਰਿਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸਰੁਧਰਨਾ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰਨਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਕੀਓਸਗਲਾਅ
ਕਾਰਾ॥ ਤਰਿਸਿਮਰਨਿਮਹਿਅਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਨਿਪਾਇਆ॥ ੮॥ ੧॥ ॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਘ
ਟਿਪਟਿਨਾਥਅਨਾਥ॥ ਸਰਦਿਤੁਮਾਰੀਆਇਓਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਸਾਥਾ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਮਹਤਮੀਤਨਕਾਈ॥ ਮਨਉਹਨਾਮੁਤੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ ਜਹਮਾਤਾਕੁਇਆਨਦੁਤਜ
ਮਦਲੈ॥ ਤਹਕੇਦਲਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਰੈਚਲੈ॥ ਜਹਮੁਸਕਲਹੋਵੈਅਤਿਕੁਰੀ॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿਨਮਾ
ਹਿਉਧਰੀ॥ ਅਨਿਕਪੁਨਹਚਰਨਕਰਤਨਹੀਤਰੈ॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਪੁਰੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪ
ਹਮਨਮੇਰੋ॥ ਨਾਨਕਪਾਵਹੁਸੁਖਘਨੇਰੋ॥ ੧॥ ਸਗਲਸਿਸਟਿਕੋਰਜਾਦੁਖੀਆ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਹੋ
ਇਸੁਖੀਆ॥ ਲਾਖਕੋਰੀਥੀਧੁਨਪਰੈ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤਰੈ॥ ਅਨਿਕਮਾਇਆਰੰਗਤਿਖਨ
ਬੁਝਾਵੈ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਅਘਾਵੈ॥ ਜਿਤਮਾਗਹਿਇਹਜਾਤਇਕੇਲਾ॥ ਤਹਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇ
ਸੁਹੇਲਾ॥ ਐਸਾਨਾਮੁਮਨਿਸਦਾਧਿਆਈਐ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਗਾਤਿਪਾਈਐ॥ ੨॥ ਛੁਟਤ

ਨਾਹੀਕੋਟਿਲਖਥਾਹੀ। ਨਾਮੁਜਪਤਤਪਾਰਪਰਾਹੀ। ਅਨਿਕਬਿਘਨਜਹਾਮਾਇਸੰਘਾਰੈ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਤਤਕਾਲਓਧਾਰੈ। ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਸੈਮਾਰਿਜਾਮਾ। ਨਾਮਜਪਤਪਾਵੈਬਿਸਾਮਾ। ਹਉਮੈਲਾਮਯੁਕਬ
ਹੁਨਪੈਵੈ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਖੋਵੈ। ਨਾਨਕਪਾਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥੩॥ ਜਿਹਸਰਗਕਰਨੈ। ਤਿਨਕੋਸ
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਉਹਸੰਗੋਤੇਸਾ। ਜਿਹਪੈਰੈਮਤਾਅੰਧਗੁਬਾਰਾ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੰਗਉਜਿਅਰਾ। ਜਤਪੰਥਤੇਰੋਕੋਨਸਿ
ਵਾਨੁ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਤਨਾਲਪਛਾਨੁ। ਜਹਮਹਾਭਾਇਆਨਤਪਾਤਿਬਹੁਘਾਮਾ। ਤਹਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਤੁਮਉ
ਛਾਮਾ। ਜਹਤ੍ਰਿਖਾਮਨਿਤੁਭੁਆਇਕਰਖੈ। ਤਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਅੰਸਤੁਬਰਖੈ॥੪॥ ਭਗਤਜਨਾਕੀਬਿਰਤ
ਨਿਨਾਮੁ। ਸੰਤਜਨਾਕੈਮਨਿ। ਬਿਸਾਮੁ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦਾਸਕੀਓਟਾ। ਹਰਿਕੈਨਾਮਉਧਰੇਜਨੋਕੇਟਾ। ਹਰਿਜਸੁ
ਕਰਤਸੰਤਦਿਨੁਰਾਤਿ। ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਸਾਧਕਮਾਤਾ। ਹਰਿਜਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਸਾਨੁ। ਪਚਬ੍ਰਹਮ
ਜਨਕੀਨੋਦਨਾ। ਮਨਤਨਰੰਗਰਤੇਰੰਗਏਕੈ। ਨਾਨਕਜਨਕੈਧਿਰਤੀਬਿਬੇਕੈ॥੫॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਤੁ
ਕਰਿਜੁਗਤਿ। ਹਰਿਕੈਨਾਮਜਨਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਕੁਗਤਿ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਾਹੁਪੁਰੰਗ। ਹਰਿਨਾਮੁਜਪ
ਤਕਬਪਰੈਨਯੰਗ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈ। ਹਰਿਕੈਨਾਮਜਨਸੇਰੁਪਾਈ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜ
ਨਕਉਤੋਹਜੇਗਾ। ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਛੁਨਾਹਿਬਿਓਗੁ। ਜਨੁਰਾਤਹਰਿਨਾਮਕੀਸੇਵਾ। ਨਾਨਕ
ਪੁਜੈਹਰਿਹਰਿਦੇਵਾ॥੬॥ ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੈਮਾਲੁਖਜੀਨਾ। ਹਰਿਧਨਜਨਕਉਮਾਪਪ੍ਰਿਦੀਨਾ। ਹਰਿ
ਹਰਿਜਨਕੈਓਟਿਸਤਾਈ। ਹਰਿਪ੍ਰਭਪਿਜਨਅਵਰੁਨਜਾਣੀ। ਓਤਿਪੋਤਿਜਨਹਰਿਸਰਾਤੇ। ਸੁਨਸਮਪਿਨਾਮ
ਰਸਿਮਾਤੇ। ਆਠਪਹਿਰਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੈ। ਹਰਿਕਾਭਗਤਪ੍ਰਗਟਿਨਹੀਛਪੈ। ਹਰਿਕੀਕੁਗਤਿਮੁਕਤਿਬਹੁ
ਕਰੇ। ਨਾਨਕਜਨਸੰਗਿਕੇਤੇਰੇ॥੭॥ ਪਾਰਜਾਤੁਇਹੁਹਰਿਕੈਨਾਮਾ। ਕਾਮਧੇਨਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਮਾ। ਸਭ
ਤੇਊਤਮਹਰਿਕੀਕਥਾ। ਨਾਮੁਸੁਨਤਦਰਦੁਖਲਥਾ। ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਸੰਤਰਿਦਵਸੈ। ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪ
ਦੁਰਤੁਸਭੁਨਸੈ। ਸੰਤਕਾਸੰਗੁਵਡਕਾਰੀਪਾਈਐ। ਸੰਤਕੀਸੇਵਾਨਾਮੁਪਿਆਈਐ। ਨਾਮਤੁਲਿਕਛੁ
ਅਵਰੁਨਹੋਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ॥੮॥ ਸੋਲੇਕੁ। ਬਹੁਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਸਿਮ
ਤੀਪੇਖੇਸਰਬਚਛੋਲਿ। ਪੁਜਸੁਨਾਹੀਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮਾਮੇਲਾ॥੯॥ ਅਸਟਪਦੀ॥

ਜਪਤਪਾਗਿਆਸਭੰਧਿਮਾਨਾ। ਖਟਿਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਘਤਿਵਖਿਅਨਾ। ਜੋਗਅਭਿਆਸਕਰਮਧਰਮਕਿ
ਆ। ਸਗਲਤਿਆਗਿਬਨਮਧੇਠਿਰਿਆ। ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਏਬਹੁਜਤਨਾ। ਪੁਨਿਦਾਨਹੋਮੇਬਹੁਰ
ਤਨਾ। ਸਹੀਰਕਟਾਇਹੋਮੈਕਰਿਰਤੀ। ਵਰਤਨੇਮਕਰੈਬਹੁਭਤੀ। ਨਹੀਤੁਲਿਹਾਮਨਾਮਬੀਚਾਗਾਨਾ
ਕਹੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਇਕਥਾ॥੧॥ ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਬਮੀਠਿਰੈਚਿਰਜੀਵੈ। ਮਹਾਉਦਾਸੁਤਪੀਸ
ਹਥੀਵੈ। ਅਗਨਿਮਾਹਿਹੋਮਤਪਰਾਨਾ। ਕਨਿਕਅਸੂਹੋਵਰਭੂਮਦਾਨਾ। ਨਿਉਲੀਕਰਮਕਰੈਬਹੁਆਸਨਾ॥

ਸ੍ਰੀਮਦਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬ

ਜੈਨਮਾਰਗਸੰਨਮਅਤਿਸਾਧਨਾ। ਨਿਮਖਨਿਮਖਕਰਿਸਰੀਰਕਟਾਵੈ। ਤਉਕੀਉਮੈਲੋਨਜਾਵੈ।
ਹਰਿਕੋਨਾਮਸਮਸਰਕਛੁਨਾਹਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਤਗਤਿਪਾਹਿ। ੧॥ ਮਨਕਾਮਨਾਤੀ
ਰਬਦੇਹਛੁਟੈ। ਗਰਬੁਗੁਮਾਨੁਨਮਨਤੇਹੁਟੈ। ਸੋਚਕਰੈਦਿਨਸੁਅਰੁਰਾਤਿ। ਮਨਕੀਮੈਲੋਨਤ
ਨਤੇਜਾਤਿ। ਏਸੁਦੇਹਿਕਉਬਹੁਸਾਧਨਾਕਰੈ। ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਾਬਿਖਿਆਵੈ। ਜਲਧੈਵੈਬਹੁਦੇਹ
ਅਜੀਤ। ਸੁਧਕਤਹੋਇਕਾਚੀਭੀਤਿ। ਮਨਹਰਿਕੋਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਉਚਾ। ਨਾਨਕਨਾਮਉਧਰੇਪਾਤਿਤ
ਬਹੁਮੁਚਾ। ੨॥ ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਨਮਕਾਰਉਦਿਆਪੈ। ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਤੈਸਨਨਪਾਪੈ।
ਕੇਖਅਨੇਕਅਗਨਿਨਹੀਥੁਏ। ਕੋਟਿਉਪਾਵਰਗਹਨਹੀਸਿਏ। ਛੁਟਸਿਨਾਹੀਉਰਪਾਇਆਲ
॥ ਅੰਤਦਿਆਪਤਿਮਾਇਆਜਾਇ। ਅਵਰਕਰਤੁਤਿਸਗਲੀਜਮਰੈ। ਗੋਵਿੰਦਰੁਜਨਬਿਨੁਤਿ
ਲੁਨਹੀਮਾਨੈ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖਜਾਇ। ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਹਜਿਸੁਰਾਇ। ੪॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਬ
ਜੈਕੋਮਾਗੈ। ਸਾਧਜਨਾਕੀਸੇਵਾਲਾਗੈ। ਜੈਕੋਅਪੁਨਾਦੁਖਮਿਟਾਵੈ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਗਾਵੈ। ਜੈਕੋ
ਅਪੁਨੀਸੋਕਾਲੈਰੈ। ਸਾਧਸੀਗੀਇਹਹਉਮੈਛੁਰੈ। ਜੈਕੋਜਨਮਮਰਨਤੇਰੈ। ਸਾਧਜਨਾਕੀਸਰਨੀਪਰੈ।
ਜੈਸੁਜਨਕਉਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਸਾ। ਨਾਨਕਤਕੈਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਸਾ। ੫॥ ਸਗਲਪੁਰਖਮਹਿਪੁਰਖੁ
ਪ੍ਰਧਾਨ। ਸਾਧਸੀਗੀਜਕਾਮਿਟੈਅਰਿਮਾਨ। ਆਪਸਕਉਜੋਜਾਵੈਨੀਚਾ। ਸੋਊਗਨੀਐਸਰਤੇਉ
ਚਾ। ਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇਸਗਲਕੀਰੀਨਾ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨਿਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ। ਮਨਅਪੁਨੇਤੇਬੁਰਾਮਿ
ਟਾਨਾ। ਪੇਖੈਸਗਲਸਿਸਟਿਸਾਜਨਾ। ਸੁਖਦੁਖਜਨਸਮਾਦਿਸਟੇਰਾ। ਨਾਨਕਪਾਪਪੁੰਨਨਹੀਲੇਪਾ।
ਬਾਨਿਰਪਨਕਉਪਨਤੇਰੇਨਾਉ। ਨਿਬਾਵੇਕਉਨਾਉਤੇਰਾਬਾਉ। ਨਿਮਾਨੇਕਉਪ੍ਰਭਤੇਰੇਮਾਨ। ਸਗ
ਲਪਦਾਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨ। ਕਰਨਕਰਾਵਨਿਹਾਰਸੁਆਮੀ। ਸਗਲਪਦਾਕੈਅੰਤਰਿਜਾਮੀ। ਅਪਨੀ
ਗਤਿਮਿਤਿਜਾਨਤੁਆਪੋ। ਆਪਨਸੀਗੀਆਪਿਪ੍ਰਭਰਾਤੇ। ਤੁਮ੍ਹਰੀਉਸਤਤਿਤੁਮਤੇਤੋਈ। ਨਾਨਕਅ
ਵਰਨਜਾਨਸਿਕੋਈ। ੭॥ ਸਰਬਧਰਮਮਹਿਸ੍ਰੇਸਟਿਧਰਮ। ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪਿਨਿਰਮਲਕਰਮ। ਸ
ਗਲਕ੍ਰਿਆਮਹਿਉਤਮਕਿਰਿਆ। ਸਾਧਸੀਗੀਦੁਰਮਤਿਮਲਾਹਿਰਿਆ। ਸਗਲਉਦਮਮਹਿਉਦ
ਮੁਕੁਲਾ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤੁਜੀਅਸਦਾ। ਸਗਲਬਾਨੀਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ। ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਸੁਨਿਰਸੁਨਬ
ਖਾਨੀ। ਸਗਲਬਾਨਤੇਓਤੁਉਤਮਬਾਨ। ਨਾਨਕਾਜਿਤਘਟਿਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁ। ੮॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ
॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਗਇਆਨਿਆਸੈਪ੍ਰਕੁਸਦਾਸਮਾਇ। ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਚੈਤਿਰਖੁਨਾਨਕਨਿਬਹੀਨ
ਹਿ। ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ। ਰਮਣੀਅਕੇਗੁਨਿਚੈਤਿਪਰਾਨੀ। ਕਵਨਮੂਲਤੇਕਵਨਵੈਸਟਾਨੀ। ਜਿਨਿ
ਤੁਸਨਿਸਦਾਰਿਸੀਗਾਰਿਆ। ਗਰਬਅਗਨਿਮਹਿਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆ। ਬਾਰਬਿਵਸਥਾਤੁਏਤਿ

ਪਿਆਰੈ ਦੁਧਾ। ਭੁਗੋ ਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੁਧਾ। ਬਿਰਧ ਰਇਆ ਉਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨਾ ਮੁਖਿ ਅਪਿ
ਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨਾ। ਇਹ ਨਿਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੁ ਨ ਬੁਝੈ। ਬਖਸਿ ਲੇਤੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ। ੧੧।
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਾਰਿ ਉਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ। ਸੁਤ ਕ੍ਰਾਂਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ। ਸੁਖ ਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ
ਰਸਾ। ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਸੰਗ ਸਾਥਿ ਬਸਾ। ਦੀਨੇ ਸਤ ਪਾਵਕ ਰਨੇ ਰਸਨਾ। ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅ
ਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ। ਅੰਸੇ ਦੇਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਵਿਆਪੇ। ਨਾਨਕ ਕਾਛਿ ਲੇਤੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪੇ। ੧੨। ਆਇ ਅੰਤਿ ਜੇ
ਰਾਖਨ ਹਗ। ਤਿਸਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਹ। ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਉਨਿ ਪਾਵੈ। ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਹੀ
ਲਾਵੈ। ਜੇਠਾ ਕੁਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੁਗੇ। ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੁਗੇ। ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਗ ਹਮਾਨ।
ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਏ ਮੁਗ ਧੁਮ ਜਾਨਾ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲਨ ਹਗ। ਨਾਨਕ ਰਾਖਨ ਹਗੁ ਅਪਾਹੁ।
੩। ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉ ਡੀਸੀ ਗਿਰੈ ਚੈ। ਸਾਚੁ ਛੋਰੈ ਭੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ। ਜੇ ਛੁਡਨਾ ਸੁਅਸਾ ਬਿਰੁਕ
ਰਿਮਾਨੈ। ਜੇ ਤੇਵ ਨ ਸੋਵਹੁ ਪਰਾਨੈ। ਛੋਰੈ ਜਾਇ ਤਿਸੁ ਕਾਸੁ ਮਕਰੈ। ਸੀਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ।
ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਰੈ ਧੋਇ। ਗਰਧ ਬਪ੍ਰੀਤ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ। ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤਾ ਬਿਕਰਾਣਾ।
ਨਾਨਕ ਕਾਛਿ ਲੇਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲਾ। ੪। ਕਰਤੁ ਤਿਸੁ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ। ਲੋਕ ਪਚਾਕ ਕਰੈ ਦਿ
ਨੁਰਾਤਿ। ਬਾਹਰਿ ਭੋਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ। ਛਪਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ। ਬਾਹਰਿ ਗਿ
ਆਨਾ ਪਿਆਨਾ ਇਸਨਾਨ। ਅੰਤਰਿ ਵਿਆਪੈ ਲੋਕੁ ਸੁਮਾਨ। ਅੰਤਰਿ ਅਗਾਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਮਾਨ।
ਗਲਿ ਪਾਕਰ ਕੈ ਸੇਤਰੈ ਅਥਾਹ। ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ। ਨਾਨਕ ਤੇਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ। ੫।
ਸੁਨਿ ਅੰਧ ਕੈ ਸੇਮਾ ਰਹੁ ਪਾਵੈ। ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਤੁ ਭ੍ਰਿਨਿ ਬਹਾਵੈ। ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤ ਬੁਝੈ ਭੋਗ। ਨੀਸਿਕ
ਹੀ ਅੰਤ ਉਸਮ ਬੈਠੈ ਭੋਗ। ਕਹਾ ਬਿਸਨ ਪਦ ਗਵੈ ਗੁੰਗ। ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਗ੍ਰੀਸੁ ਰਭੰਗ। ਕਹ ਪ੍ਰਿ
ਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਭ ਵਨ। ਨਹੀ ਹੋਤ ਉਹ ਉਸੁ ਗਵਨ। ਕਰਤਾਰ ਕਰਣਾ ਮੈਦੀ ਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ
। ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾਤਰੈ। ੬। ਸੀਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ। ਜੇ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ। ਬ
ਲੁਆ ਕੇਗਿ ਹਰਿ ਤਿਰਿ ਬਸੈ। ਅਨਦ ਕੇਲਾ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ। ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ।
ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ। ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾ ਮਕੋਧ ਮੇਹ। ਝੂਠਾ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧ੍ਰੋਹ। ਇਆ
ਤੁਜੁ ਗਤਿ ਬਿਹਾਨੈ ਕਈ ਜਨਮ। ਨਾਨਕ ਗੰਢ ਲੇਤੁ ਆਪਨ ਕਾਰਿ ਕਰਮ। ੭। ਤੁਠਾ ਕੁਰਤੁ ਮਪਹਿ
ਅਰਦਾਸਿ। ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਕੁ ਤੇਰੀ ਗਾਸਿ। ਤੁਮ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਗੇ। ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮ
ਹਿ ਸੁਖ ਪਾਨੇਗੇ। ਕੌਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤ। ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤੁ। ਸਗਲ ਸਮਗੀ

ਤੁਮਰੈ ਸੁਤ ਪਾਰੀ। ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁਆਗਿਆ ਕਾਰੀ। ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ
ਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ॥੨॥੧॥ ॥ ਸਲੋਕੁ। ਦੇਨ ਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਾ। ਹਿਆਨ ਸੁਆਇ। ਨਾਨ
ਕ ਕੁੰਨ ਸੀਸੁ ਈ। ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਪਾਤਿ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ। ਦਸ ਬਸਤੁ ਲੇਪਾ ਛੈ ਪਾਵੈ
॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨ ਬਿਖੋਰ ਗਵਾਵੈ। ਏਕ ਭੀਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ। ਰਿਹ ਲੇਇ। ਤਉ ਮੂੜਾ ਕੁਤੁਕ
ਹਾਕਰੇਇ। ਜਿਸੁ ਠਾਕੁ ਗਸਿਉ ਨਹੀ ਚਰਾ। ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦਨ ਮਸਕਾਰਾ। ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ। ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਾਹੁ ਮਨਿ ਦੂਠਾ। ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਤੁਕ ਮੁਮਨਾਇਆ। ਸਰਬ ਬੁਕਨਾਨ
ਕਾਤਿ ਨ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਅਗਨ ਤੇ ਸਹਾ ਅਪਨੀ ਦੇਰਾ ਸਿ। ਪਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ। ਅਪੁਨੀ ਅ
ਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁ ਰਿਸਾ ਤੁਲੇਇ। ਅਗਨਿ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ। ਅਪਨੀ ਪਗਤਿ ਅਪਹੀ ਪੈਵੈ। ਬਹੁ ਰਿ
ਉਸ ਕਾ ਬਿਸੁ। ਸਨ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸਾ। ਗੈਰ ਪੇ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਅਗਨਿ ਮਨੈ ਮਾਥੈ। ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁ
ਨ ਕਰੈ ਨਿਤਾਲਾ। ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ॥ ੨॥ ਅਨਿਕ ਕੁਤ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੋਤ। ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾ
ਨੁ ਅਨੇਤਾ। ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ। ਓਤ ਬਿਨ ਸੈਉ ਤੁਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ। ਜੇਦੀ ਸੈਥੇ ਚਾਲ
ਨਹਾਗੁ। ਲਪਟਿ ਰਹਿ ਓਤ ਹਮੀ ਧਮੀ ਧਰਾ। ਬਟਾਉ ਸਿਉ ਜੇ ਲਾਵੈ ਨੇਹ। ਤਾ ਕਉ ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹਾ। ਮਨ
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁਖੁ ਦਾਈ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ॥ ੩॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਪਨੁ ਕੁਟੰਬੁ
ਸਬਾਇਆ। ਮਿਥਿਆ ਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ। ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੇ ਬਨ ਧਨੁ ਮਾਲੁ। ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਬਿਕਰਾਲਾ। ਮਿਥਿਆ ਰਬ ਹਸਤੀ ਅਸੂ ਬਸਤਾ। ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖ ਹਸਤਾ। ਮਿਥਿ
ਆਏ ਤਮੇ ਤ ਅਭਿਮਾਨੁ। ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ। ਅਸ ਬਿਰਭੁ ਗਤਿ ਸਾਧਕੀ ਸਰਨੀ।
ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ॥ ੪॥ ਮਿਥਿਆ ਸੁਵਨ ਪਗਨਿ ਦਾ ਸੁਨਹਿ। ਮਿਥਿਆ ਹਸਤਿ ਪਰਦਰਬ
ਕਉ ਹਿਰਹਿ। ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਗਤੀ ਅਹੁ ਪਾਇ। ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨਸੂਦਾ। ਮਿਥਿਆ
ਚਰਨ ਪਗ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਪਾਵਹਿ। ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭੁ ਲੁਭਾਵਹਿ। ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਹੀ ਪਰ ਉਪਕਾਰ
॥ ਮਿਥਿਆ ਬਾਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ। ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਮਿਥਿਆ ਸਰਬੁ ਭੇ। ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਏ॥ ੫॥
ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਤੀਅਰ ਜਾ। ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹੁ ਹੋਵਤ ਸੁਚਾ। ਬਿਰਥਾਨਾ ਮਾਥਿਨ ਤਨੁ ਅੰਧਾ। ਮੁਖ ਮਾਵਤ
ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧਾ। ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨਿ ਦਿਨ ਰੈ ਨ ਬਿਥਾ ਬਿਥਾਇ। ਮੇਘਾ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ। ਗੋਬਿੰਦ ਰਜਨਾ ਬਿ
ਨੁ ਬਿਰਥੇ ਸਰਕਾਮਾ। ਜਿਉ ਕਿਰਪਾ ਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮਾ। ਧੀਨ ਧੀਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਤ ਪਾਇ ਬਾਸਿ ਓਹ ਰਿਨਾਉ।
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ੬॥ ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤਾ। ਮਨਿ ਨ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖ ਹੁਰੀਦ
ਲਾਵਤਾ। ਜਾਨਨ ਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਬੀਨਾ। ਬਾਹਰਿ ਭੋਖਨ ਕਾ ਤੁਭੀਨਾ। ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ॥

ਆਵਤਜਾਵਤਜਨਮੈਮਰੈ॥ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਨਿਰੰਕਾਗਾ॥ਤਿਸਕੀਸੀਖਤਰੈਸੀਸਾਹੁ॥ਜੇਤੁਮਰੇਨੇਤਿ
ਨੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਾਤਾ॥ਨਾਨਕਉਨਜਨਚਰਨਪਰਾਤਾ॥੭॥ਕੋਰਉਥੇਨਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਭੁਜਾਨੈ॥ਅ
ਪਨਾਕੀਆਆਪਹਿਮਾਨੈ॥ਆਪਹਿਆਪਆਪਕਰਤਾਨਿਬੇਗਾ॥ਕਿਸੈਦੂਰਿਜਨਾਵਤਕਿਸੈਬੁ
ਝਾਵਤਨੇਗਾ॥ਉਪਾਵਸਿਆਨਪਸਗਲਤੇਹਤਾ॥ਸਰਕਛੁਜਾਨੈਆਤਮਕੀਰਹਤਾ॥ਜਿਸੁਰਾ
ਵੈਤਿਸੁਲਏਲੜਲਾਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਗਹਿਆਸਮਾਇ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਨਿਮਖ
ਨਿਮਖਜਪਿਨਾਨਕਹਰੀ॥੮॥੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ਕਾਮਰੋਧਅਹੁਲੇਭੋਮੇਹਾਬਿਨਸਜਾਇਅਠੰਮੇਵਾ॥
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਲਾਗਤੀਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿਗੁਰਦੇਵਾ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਛੁਤੀਤ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਹਿ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਰਖੁਮਨਮਾਹਿ॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਗੰਧਤਤਨਲਾਵਹਿ॥ਤਿ
ਸਕਉਸਿਮਰੈਪੁਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਬਸਤਿਸੁਖਮੰਦਰਿ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਸ
ਦਾਮਨਿਮੰਦਰਿ॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਗ੍ਰਹਿਸੰਗਸੁਖਿਬਸਨਾ॥ਆਠਪੁਰਸਿਮਰਹੁਤਿਸੁਰਸਨਾ॥
ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਰੋਗਾ॥ਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਈਐਧਿਆਵਨੇਜੇਗਾ॥੧॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਟ
ਪਟਬਰਿਤੰਚਾਵਹਿ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਕਤਿਅਵਰਲੁਕਾਵਹਿ॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੇਜੇਸੇ
ਈਜੈ॥ਮਨਆਠਪਹਿਰਤਾਕਾਜਸੁਗਾਵੀਜੈ॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਸੁਸਰੁਕੋਉਮਾਨੈ॥ਮੁਖਿਤੋਕੇ
ਜਸੁਰਸਨਬਖਾਨੈ॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੋਹਤਾਧਰਮੁ॥ਮਨਸਦਾਧਿਆਇਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
॥ਪ੍ਰਭਜੀਜਪਤਦਰਗਹਮਾਨੁਪਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹਿ॥੨॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅਰੋਗਕੰਚਨਦੇਹੀ॥ਲਿਵਲਾਵਹੁਤਿਸੁਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਭਲਿਹਰਤਾ॥
ਮਨਸੁਖੁਪਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾ॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਸਗਲਾਛਿਦ੍ਰਛਾਕੇ॥ਮਨਸਰਨੇ
ਪਰਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤਾਕੈ॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਛੁਕੋਨਪੂਰੈ॥ਮਨਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭ
ਉਚੈ॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਦੁਲਰਦੇਹਾ॥ਨਾਨਕਤਾਕੀਰਗਾਤਿਕਰੇਹਾ॥੩॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਅ
ਕੂਖਨਪਹਿਰੀਜੈ॥ਮਨਤਿਸਸਿਮਗਤਿਕਿਉਆਲਸੁਕੀਜੈ॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਅਸ੍ਰੁਤਸਤਅਸਵਾਹੀ॥
ਮਨਾਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਕਬਹੁਨਾਬਿਸਾਰੀ॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਬਾਗਮਿਲਖਧਨਾ॥ਰਾਖੁਪਰੋਇਪ੍ਰਕ੍ਰਮਪੁਨੇ
ਮਨਾ॥ਜਿਨਤੇਰੀਮਨਬਨਤਬਨਾਈ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸਦਾਤਿਸਹਿਧਿਆਈ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆ
ਇਜੈਏਕੁਅਲਕੈ॥ਈਹਉਹਾਨਾਨਕਤੇਰੀਰਖੈ॥੪॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਹਿਪੁਨਬਹੁਦਾਨਾ॥
ਮਨਆਠਪਹਿਰਕਰਿਤਿਸਕਾਧਿਆਨਾ॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਅਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀ॥ਮਨਾਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕ
ਉਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੀ॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਸੁੰਦਰਹੁਪੁ॥ਸੋਪ੍ਰਕ੍ਰਸਿਮਰਹੁਸਦਾਅਨੁਪੁ॥ਜਿਤਪ੍ਰਸ

੭੨

ਦਿਤੇਗੀਨੀਕੀਜਾਤੀਸੇਪ੍ਰਭੂਸਿਮਰਾਸਦਵੰਤੁਰਾਤੀ। ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਗੀਪਾਤਿਰਹੈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਨਾਨਕਜਸੁਕਹੈ॥ ੫॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨਤੋਕਰਨਿਨਾਦਾ। ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪੇਖਹਿਬਿਸਮਾਦਿ
॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਾ। ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਸਹਜੇਬਸਨਾ। ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਰਸ
ਤਿਕਰਿਚਲਹਿ। ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਪੂਰਨਫਲਹਿ। ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ। ਜਿਤਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਸੁਖਸਹਜੇਸਮਾਵਹਿ। ਐਸਾਪ੍ਰਭੂਤਿਆਗੀਅਵਰਕਤਲਾਗਹੁ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਜਗ
ਹੁ॥ ੬॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਪ੍ਰਗਟਸੰਸਾਰੀ। ਤਿਸੁਪ੍ਰਕਉਮਾਲਿਨਮਨਤੁਬਿਸਾਹਿ। ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇ
ਰਾਪਰਤਾਪੁ। ਰੇਮਨਮੁਕਤਤਕਉਜਾਪੁ। ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਕਾਰਜਪੁਰੇ। ਤਿਸਹਿਜਨਮਨਸਦਾ
ਤਜੁਗੇ। ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਪਾਵਹਿਸਾਚਾ। ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੁਤਾਸਿਉਰਾਚਾ। ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਰਕੀਗਤਿਹੈ
ਇ। ਨਾਨਕਜਾਪੁਜਪੈਜਪੁਸੋਈ॥ ੭॥ ਆਪਿਜਪਾਏਜਪੈਸੋਨਉ। ਆਪਿਗਵਾਏਸੁਹਰਿਗੁਨਗ
ਉ। ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹੈਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਪ੍ਰਭਦਇਆਤੇਕਮਲਾਬਿਗਾਸਾ। ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਬਸੈਮਨਿਸੋ
ਇ। ਪ੍ਰਭਦਇਆਤੇਮਤਿਉਤਮਹੈ। ਸਰਬਾਨਿਪਾਨਪ੍ਰਭਤੇਗੀਆਇਆ। ਆਪਹੁਕਛੂਨ
ਕਿਨਤੁਲਾਇਆ। ਜਿਤਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਹਰਿਨਾਥਾ। ਨਾਨਕਾਇਨਕੈਕਛੂਨਹ
ਥਾ॥ ੮॥ ੬॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਗਮਅਗਾਧਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੋਈ। ਜੋਜੋਕਤੈਸੁਮੁਕਤਹੋਈ॥
ਸੁਨਿਮੀਤਾਨਾਨਕਾਬਿਨਵੰਤਾ। ਸਾਧਜਨਾਕੀਅਚਰਚੁਕਥਾ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਮੁਖਉਜਲਹੋਤਾ। ਸਾਧਸੰਗੀਮਲੁਸਗਲੀਖਿਤਾ। ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਮਿਟੈਅਕਿਮਾਨੁ।
ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਪ੍ਰਗਟੈਸੁਗਿਆਨੁ। ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁਨੇਗਾ। ਸਾਧਸੰਗੀਸਭੁਹੋਤਾਨਿਬੇਗਾ। ਸਾ
ਧਕੈਸੀਗੀਪਾਏਨਾਮਰਤਨੁ। ਸਾਧਸੰਗੀਏਕਉਪਰਿਜਤਨੁ। ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨੈਕਉਨਪ
ਰਾਨੀ। ਨਾਨਕਸਾਧਕੀਸਿਭਾਪ੍ਰਕਾਸਿਸਮਾਨੀ॥ ੧॥ ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਅਗੋਚਰੁਮਿਲੈ। ਸਾਧਕੈ
ਗੀਸਦਾਪਰਫੁਲੈ। ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਆਵਹਿਬਾਸਿਪੰਚਾ। ਸਾਧਸੰਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਕੰਚਾ। ਸਾਧਸੰਗੀਹੋਇ
ਸੁਰਕੀਰੇਨਾ। ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਮਨੋਹਰਿਬੈਨਾ। ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਨਕਤੁਪਾਵੈ। ਸਾਧਸੰਗੀਅਸਾਥਿਤਿਮਨੁਪਾ
ਵੈ। ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਮਾਇਆਤੇਭਿੰਨਾ। ਸਾਧਸੰਗੀਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨੀ॥ ੨॥ ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਦੁਸਮ
ਨਸੁਭਮੀਤਾ। ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਮੁਤਪੁਨੀਤਾ। ਸਾਧਸੰਗੀਕਿਸਾਸਿਉਨਹੀਬੈਗਾ। ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਨਬੀ
ਗਾਪੈਗਾ। ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ। ਸਾਧਸੰਗੀਜਾਨੈਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਨਾਹੀਹਉਤਾਪੁ।
ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਤਜੈਸਕੁਆਪੁ। ਆਪੇਜਾਨੈਸਾਧਵਰਾਈ। ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭੁਬਾਨਿਆਈ॥ ੩॥ ਸਾਧਕੈ
ਸੀਗੀਨਕਬਹੁਪਾਵੈ। ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ। ਸਾਧਸੰਗੀਬਸਤੁਅਗੋਚਰਲਹੈ। ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਅ

ਜਰੁ ਸਭੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨ ਉਚੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਲਿਖਤੁ ਚੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਵਿਜੈ ਸਰਧਰਮਾ।
 ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨਾ। ਨਾਨਕ ਸਾਧਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ। ੪॥
 ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਪਰੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਰੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਧਨੁ
 ਪਾਵੈ। ਜਿਸੁ ਪਨ ਤੇ ਸਰੁ ਕੇਵਰ ਸਾਵੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਧਾ ਸੁਰਦੇ
 ਵਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਬ ਬਾਨਗੀ ਮਾ। ਨਾ
 ਨਕ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨਨ ਮਾ। ੫॥ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤੀਕ ਛੁਪਾਲਾ। ਦਰਸਨੁ ਰੇਟ ਤੋਤੇ ਤਨਿ ਹਾਲਾ।
 ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁਖ ਤਰੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਤੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਈਤ ਉਤਾ ਸੁਤੇ ਲਾਸ।
 ਪਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾ। ਜੋਇ ਛੈ ਸੋਈ ਛਲੁ ਪਾਵੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ। ਪਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮ ਸਾਧਕਿ ਦਬ ਸੈ। ਨਾਨਕ ਉਪਰੈ ਸਾਧਕੁ ਨਿਰਸੈ। ੬॥ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨ ਉਹਰਿ ਨਾਉ।
 ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ। ਸਾ
 ਧਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮੀਠਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਇ ਪਾਇ ਭੀਠਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਭਏ ਆਗਿ ਆਕਾਰੀ। ਸਾਧ
 ਕੈ ਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭਿ ਰੋਗ। ਨਾਨਕ ਸਾਧਕੇ ਦੇਸੰ ਜੋਗ। ੭॥ ਸਾਧ
 ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਧੇ ਦਰਜ ਨਾਹੀ। ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਅ ਨਾਹੀ। ਸਾਧਕੀ ਉਪਮਾਤਿ ਤੁਗੁਣ
 ਤੇ ਦੁਹਿ। ਸਾਧਕੀ ਉਪਮਾ ਹੀ ਭਰਪੂਰੀ। ਸਾਧਕੀ ਸੋਧਾ ਕਾਨਾ ਹੀ ਅੰਤ। ਸਾਧਕੀ ਸੋਧਾ ਸ
 ਦਾ ਬੇਅੰਤ। ਸਾਧਕੀ ਸੋਧਾ ਉਚਤੇ ਉਚੀ। ਸਾਧਕੀ ਸੋਧਾ ਮੂਰਤੇ ਮੂਰੀ। ਸਾਧਕੀ ਸੋਧਾ ਸਾ
 ਧ ਬਨਿ ਆਈ। ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਦਰਸਾਈ। ੮॥ ੯॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਨਿ ਸਾ
 ਚਾਖੁ ਪਸਾਚਾ ਸੋਇ। ਅਵਰੁਨ ਪੇਖੈ ਏਕੁ ਸੁਬਿਨੁ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ। ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪਾ।
 ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖਾ। ਜੈਸੇ ਸੂਰਸਰ ਬਕ ਉ
 ਸੇਖਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨ। ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਗ ਕ ਉਲਾਹੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ। ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਪੀਰ ਜੁਏ ਕਾ। ਜੇ ਉਬਸੁ ਪਾਕੇ ਉਖੈ ਦੇ ਕੋ ਉਚਰਨ ਲੇਪਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ
 ਕਾਇ ਤੈ ਗੁਨਾਉ। ਨਾਨਕ ਜਿ ਉਪਾਦਕ ਕਾ ਸਹਿਜ ਸੁਰਾਉ। ੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰ
 ਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ। ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ।
 ਜੈਸੇ ਉਪਰਿ ਅਕਾਸਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ
 ਅਰਿ ਮਾਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਉਚਤੇ ਉਚਾ। ਮਨਿ ਅਪਨੇ ਹੋ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸੇ
 ਧਰਿ

ਗਿਆਨੀ

ਜਨਭਏ। ਨਨਕਜਿਨਿਪ੍ਰਭਾਪਿਕਰੇਇ। ੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸਗਲਕੀਰੀਨਾ। ਅਤਮਰ
ਸੁਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਚੀਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਸਰਉਪਰਿਮਇਆ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਤੇਕ
ਛੁਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰਸੀ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰ
ਤਬਰਸੀ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ। ਬ੍ਰ
ਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਕੇਜਨਗਿਆਨਾ। ਨਨਕਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਬ੍ਰਹਮਧਿਆਨਾ। ੩॥ ਬ੍ਰਹ
ਮਾਗਿਆਨੀਏਕਉਪਰਿਆਸਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈਗ
ਰੀਬੀਸਮਾਹਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰਉਮਾਹਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਪੰਧਾ।
ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਲੇਪਾਵਤਬੰਧਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈਤੇਇਸੁਭਲਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸੁ
ਫਲਫਲਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸੰਗਿਸਗਲਉਧਾਗਾ। ਨਨਕਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਜਪੈਸਗਲਸੰ
ਸਾਗ। ੪॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈਏਕੈਰੰਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈਬਸੈਪ੍ਰਕੁਸੰਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆ
ਨੀਕੈਨਾਮੁਅਧਾਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਪਰਵਾਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸਦਾਸਦ ਜਗਤ
॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਅੰਤਬਿਤਿਆਗਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ
ਆਨੀਕੈਪਰਿਸਦਾਮਨੰਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸੁਖਸੁਜਾਨੰਦਾਸਾ। ਨਨਕਬ੍ਰਹਮਾਗਿ
ਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸਾ। ੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਕਾਬੇਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਏਕਸੀਗਿਹੇਤ
॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈਤੇਇਅਚਿੰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤ੍ਰਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ
ਨਿਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭਿਆਪੀ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਬਨੁਪੰਤਾਪਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਦਰਸੁਬਰਕਾਗੀਪਾਈਐ।
ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਉਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਈਐ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਉਬੋਜਹਿਮਹੇਸੁਗਾ। ਨਨਕ
ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਆਪਪਰਮੇਸੁਗਾ। ੬॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ
ਕੈਸਗਲਮਨਮਾਹਿ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਕਉਨਜਾਨੈਭੇਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਅ
ਦੇਸੁ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਕਾਥਿਆਨਜਾਇਅਧਾਪ੍ਰਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਠਕੁਰ
॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਕੀਮਤਿਕਉਨੁਬਖਾਨੈ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਗਤਿਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ
ਜਾਨੈ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਅੰਤਨਪਾਗਾ। ਨਨਕਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰਾ।
੭॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸਭਾਸਿਸਟਕਕਰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸਦਜੀਵੈਨਹੀਮਰ
ਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਅਕਾਦਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਪੁਰਨਪੁਰ
ਖੁਬਿਧਾਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਅਨਾਥਕਾਨਥਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਸਰਉਪਾਰਿਹਾਥਾ।

ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਸਗਲਅਕਾਗੁ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਆਪਿਨਿਰੰਕਾਗੁ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆ
 ਨੀਕੀਸੇਕੁ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਬਨੀ। ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਪਨੀ॥ ੨॥ ੮॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਉਰਿਧਾਰੈਜੋਅੰਤਰਿਨਾਮੁ। ਸਰਬਸੇਪੇਖੈਕੁਗਵਾਨੁ॥ ਨਿਮਖਨਿਮਖਠਾਕੁਰ
 ਨਮਸਕਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਉਤੁਅਪਰਸੁਸਗਲਨਿਸਤਾਰੈ॥ ੧॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਮਿਥਿਆ
 ਨਾਹੀਰਸਨਾਪਰਸਾ। ਮਨਮਠਿਪ੍ਰੀਤਨਿਰੰਜਨਦਰਸਾ। ਪਗੜਿਅਰੂਪੁਨਪੇਖੈਨੇਕਾ। ਸਾਧਕੀ
 ਟਹਲਸੰਤਸੰਗਹੇਤਾ। ਕਰਨਨਸੁਨੈਕਾ। ਤੁਕੀਨਿੰਦਾ। ਸਭਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਮੰਦਾ। ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦਿਬਿਖਿਆਪਰਹਰੈ। ਮਨਕੀਬਾਸਨਾਮਨਤੇਟਰੈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਪੰਚਦੇਖਤੇਹਤ
 ॥ ਨਾਨਕਕੋਟਿਮਧੇਕੋਐਸਾਅਪਰਸਾ॥ ੧॥ ਬੈਸਨੇਸੋਜਿਸੁਉਪਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨੀ॥ ਬਿਸਨ
 ਕੀਮਾਇਅਤੇਹੋਇਭਿੰਨਾ। ਕਰਮਕਰਤਹੋਵੈਨਿਹਕਰਮਾ। ਤਿਸਬੈਸਨੇਕਾਨਿਰਮਲ
 ਧਰਮਾ॥ ਕਾਤੁਛਲਕੀ। ਇਛਾਨਹੀਬਾਛੈ॥ ਕੇਵਲਭਗਤਿਕੀਰਤਨਸੀਗੀਰਾਚੈ॥ ਮਨਤ
 ਨਅੰਤਰਿਸਿਮਰਨਿਗੋਪਾਲਾ। ਸਭਉਪਰਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲਾ। ਆਪਾਦਿਨੈਅਵਗਹਿਨਾਮੁ
 ਜਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਉਤੁਬੈਸਨੇਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਕੁਗਉਤੀਕੁਗਵੰਤਕੁਗਤਿਕਾਰੰਗੁ॥
 ਸਗਲਤਿਆਗੈਦੁਸਟਕਾਸੰਗੁ। ਮਨਤੋਬਿਨਸੈਸਗਲਾਰਮੁ। ਕਰਪੂਜੈਸਗਲਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਾ। ਸਾਧਸੰਗੀਪਾਪਮਲੁਖੋਵੈ॥ ਤਿਸੁਕੁਗਉਤੀਕੀਮਤਿਉਤਮਤੋਵੈ॥ ਕੁਗਵੰਤਕੀਦੁ
 ਲਕਰੈਨਿਤਨੀਤੀ। ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੈਬਿਸਨਪਰੀਤੀ॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ
 ਐਸਾਕੁਗਉਤੀਕੁਗਵੰਤਕਉਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਸੋਪੀਰੰਤੁਜੋਮਨਪਰਬੋਧੈ। ਰਾਮਨਾਮੁਆਤ
 ਮਮਹਿਸੋਧੈ। ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਹੁਰਸੁਪੀਵੈ॥ ਉਸਪੀਰੰਤਕਉਪਦੇਸਜਗਜੀਵੈ॥ ਹਰਿ
 ਕੀਕਥਾਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ ਸੋਪੀਰੰਤੁਠਹਿਜੋਨੈਨਾਵੈ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਬੁਝੈਮੂਲ
 ॥ ਸੁਖਮਮਹਿਜਾਨੈਅਸਬੁਲੁ। ਚਤੁਵਰਨਾਕਉਦੇ॥ ਉਪਦੇਸੁ। ਨਾਨਕਉਸੁਪੀਰੰਤਕਉਸਦਾ
 ਅਵੇਸੁ॥ ੪॥ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਸਰਬਕੋਗਿਆਨੁ। ਚਤੁਵਰਨਾਮਹਿਜਪੈ॥ ਕਉਨਾਮੁ। ਜੋਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਰ
 ਤਿਹੋਇ। ਸਾਧਸੰਗੀਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰੈ। ਪਸੁਪਗਤਿਮੁਗਧਪਾਥਰਕ
 ਉਤਾਰੈ॥ ਸਰਬਰੋਗਕਾਅਉਖਧੁਨਾਮੁ। ਕਲਿਆਣਰੂਪਮੰਗਲਗੁਣਗਾਮੁ। ਕਾਤੁਜੁਗਤਿਕਿਤੈਨ
 ਪਾਈਐਪਰੰਮਾ। ਨਾਨਕਤਿਸੁਮਿਲੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਕਰੰਮਾ॥ ੫॥ ਜਿਸਕੈਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿਦਾ
 ਸੁ। ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਸਤਿਰਾਮਦਾਸੁ। ਆਤਮਰਾਮੁਤਿਸੁਨਦਰੀਆਇਆ। ਵਾਸਦਸੰਤਦਿਭਾਇਤਿਨਿਪਾਇ
 ਆ॥ ਸਦਾਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਾਨੁ। ਸੋਦਾਸੁਦਰਗਪਰਵਾਨੁ। ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਆਪਿਕਿਰਪਾਕਰੈ॥

ਤਿਸੁਦਾਸਕ ਉਸਰੁ ਸੋਈ ਪਰੈ ॥ ਸਗਲ ਸੀਗੀ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਕਰਾ ਮਦਾਸੁ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤ ਵੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਰਾ ਵੈ ॥ ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਤਹ
ਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥ ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਅੰਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ
॥ ਤੈਸਾ ਰੰਗੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕੀ ਐਸੀ ਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥
੭ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਪਰਿ ॥ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਠਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾ ਵਨ ਜੋ
ਗੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਵੈ ਸੋਈ ਠਾਉ ਨੋਗੁ ॥ ਪਸਰਿ ਓਹੀ ਪਹਿਓਇ ਅਨਤਤਰੰਗ ॥ ਲਖੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਜੋ ਸੀ
ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਥਿਨਾਸੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮ
ਰਿ ਨਾਨਕ ਭੁਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹਾਵਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰ
ਨਾ ਪ੍ਰਭ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੁਜਾਰੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ
ਗਬਿਓ ਹਰੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੁਏ ਤੀਗਬਿ ਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਕ੍ਰਮ ਹਿਉ ਦਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸੁਤੇ ॥ ਕ
ਈ ਕੋਟਿ ਤਪਿ ਸੁਰਹੋਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਪਿਆਨੁ ਪਾਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਥਿ ਕਥਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨ
ਵਤਨ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੁਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਅੰਧਿ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਰਤੇਗਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗਾਤ ਮਨਿ ਕੋਗਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦ
ਰਬ ਕਉ ਚਿਹਾਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੁਖਨ ਕਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸੁਮਮਾਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇ
ਸਕ੍ਰਮਾਰਹਿ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾਰ ਚਨਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਰੋਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਥੀ ਸਰਪੁਓ ਪਾਏ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ
ਬਿਰਖਾਨਿ ਪਜਾਏ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਨ ਪਾਲੀ ਬੈਸਤਗਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸੁ ਮੰਡਲਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਸਸੀ ਅਰਸੁ ਰਨ ਖੜਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨ ਦਾਇੰਦੁ ਸਿਰ ਛੜਾ ॥ ਸਗਲ ਸੀਮਗੀ ਅਪਨੈ ਸੁਤਿ ਪਾ
ਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਸਤਾ ਅਸਸਤਕਾ ॥ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਘੁ ਤਿਅਰੁ ਸਾਸਤਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਪੁ ਕਰਾ ਜੰਤਾ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਗੀਰੀ ਮੇਰੁ ਸੁਵਰਨ ਬੀਵੈ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖਿ ਕੰਨ ਰਪਿ ਸਾਚ
॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੁਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੁਕਰ ਮਿਰਾਚਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭ ਹੁੰਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਆਲਿਪਾਤਿ ਹਰਿ
ਆਰੁ ਪਰਿ ॥ ੩ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰ ਕਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜ
ਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੂਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀਖਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਪਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਪਨ ਵੰਤਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਾਰਿ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਹ ਜਹ

ਨਾਨਕ ਸਭ ਕੀ ਛੁਪ੍ਰਕੈ ਗਏ ॥ ਪਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿ
 ਨ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਤੀ ॥ ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਹਿਤੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
 ਰਸਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਸਾ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿ ਓਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾਸਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਂਗਿ ਸਤਸੰਗਾ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨੀ ॥ ੬ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਗਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਗਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰਾ ॥
 ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿ ਓਪਾਸਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕੁ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਹੋਏ
 ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ਤਾਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਨੈ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ੭ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਅਤਮ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤਕੇ ਬੇਤੇ ॥ ਸਦਾ ਨਿਹਾਰ
 ਤਿਏ ਕੋਨੇ ਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਨੀਵਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾ
 ਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖ ਸੁਹਜੇ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਗੇ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ॥ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੋਇ ॥
 ਰਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਹਾਰੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ॥ ਅਲਿਸੇ ॥ ੧ ॥
 ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗਾ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗਾ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਉ
 ਬਾਪ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਧਰਮ ਅਧਾਰਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ
 ਸਮਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਉਚਨੀਚਾ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕਰੰਗ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀਵ
 ਰਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਹਰਿਆਸ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਵੈ
 ਤਾਪਾ ਥਰਤਰਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇਰਾ ਬੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਵੈ ਤਾਰਹਿ ਗੁਣ ਰਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਵੈ ਤਾ
 ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ
 ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥ ਜੇਕਾ ਵੈਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁਨ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ
 ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ॥ ਇਸ ਕੈ ਹਥ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਏਕਾਇ ॥ ਜੋਤਿ
 ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇਇ ॥ ਅਨਜਾਨ ਤਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥ ਜੇ ਜਾਨਤਾ ਪਾਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥ ਕਰਮੇ
 ਕੂਲਾ ਦਹਿ ਸਧਾਵੈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰ ਕੁੰਟ ਛਿਰਿਆਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਰੂਪਿ ਤਿ
 ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਜਨ ਨਾਮਿ ਲੇਇ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੀ
 ਬਨਿ ਵਾਜਾ ॥ ਨਾਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗਤਿ ਸੁਤਤ ਕਾਲ ਦਹਿ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਜਾਕਉ ਅ
 ਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸਾ ॥ ਤਕਾਲੇ ਖਾਨਗੈ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸੀ ॥ ਪਾਇ ਪਦ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ
 ਬਿਸਥਾਰਾ

ਜੇਨ

ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਅਪਨੀਬਲਤਅਪਬਨਾਈ। ਨਾਨਕਜੀਵੈਦੇਖਿਵਰਾਈ॥੪॥ ਇਸਕਾਬਲ
ਨਾਹੀ। ਇਸੁਤਾਬਾ। ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਰਬਕੋਨਾਬਾ। ਅਗਰੀਆਕਾਰੀਬਪੁਰਾਜੀਉ। ਜੋਤਿਸੁਰਾਵੈਸੋਈਫੁਨ
ਬੀਉ। ਕਬਹੂੰ ਉਚਨੀਚਮਹਿਬਸੈ। ਕਬਹੂੰ ਸੋਗਹਰਖਰੰਗਹਸੈ। ਕਬਹੂੰ ਨਿੰਦਚਿੰਦਾਬਿਉਹਾਗ।
ਕਬਹੂੰ ਉਭਅਕਾਸਪਾਇਆਲਾ। ਕਬਹੂੰ ਬੇਤਾਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰਾ। ਨਾਨਕਅਪਮਿਲਾਵਣਹਾਗੁ॥੫॥
ਕਬਹੂੰ ਨਿਰਤਕਰੈਬਹੁਭਾਂਤੀ। ਕਬਹੂੰ ਸੋਇਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀ। ਕਬਹੂੰ ਮਤਕੋਧਬਿਕਰਾਲਾ। ਕਬਹੂੰ ਸਰਬ
ਕੀਹੋਤਰਵਾਲਾ। ਕਬਹੂੰ ਹੋਇਬਹੈਬਰਾਜਾ। ਕਬਹੂੰ ਭੇਖਰੀਨੀਚਕਾਸਜਾ। ਕਬਹੂੰ ਅਪਕੀ
ਹਤਿਮਹਿਆਵੈ। ਕਬਹੂੰ ਭਲਾਭਲਾਕਹਾਵੈ। ਜੀਉਪ੍ਰਕਾਖੈਤਿਵਹੀਰਹੈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਹ
ਕਹੈ॥੬॥ ਕਬਹੂੰ ਹੋਇਪੀਡਿਤਕਰੈਬਖਾਨਾ। ਕਬਹੂੰ ਪਾਗੀਲਾਵੈਪਿਆਨਾ। ਕਬਹੂੰ ਤਟਤੀਰਬਾਇਸ
ਨਾਨਾ। ਕਬਹੂੰ ਸਿਪਸਾਧਿਕਮੁਖਗਿਆਨਾ। ਕਬਹੂੰ ਕੀਟਹਸਤਪਤੰਗਹੋਇਜੀਆ। ਅਨਿਕਜੋਨਿਭਰਮੈ
ਭਰਮੀਆ। ਨਾਨਾਹੁਪਾਜਿਉਸ੍ਵਾਗੀਦਿਖਾਵੈ। ਜੀਉਪ੍ਰਕਾਖੈਤਿਵੈਨਚਾਵੈ। ਜੋਤਿਸੁਰਾਵੈਸੋਈ
ਹੋਇ। ਨਾਨਕਦੁਜਾਅਵਹੁਨਕੋਇ॥੭॥ ਕਬਹੂੰ ਸਾਪਸੰਗਤਿਹੋਪਾਵੈ। ਉਸੁਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਰਿ
ਨਾਮਾਵੈ। ਅੰਤਰਿਹੋਇਗਿਆਨਪਰਗਾਸਾ। ਉਸਅਸਥਾਨਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸਾ। ਅਨਤਨਾਮਰਤੇ
ਇਕਰੰਗ। ਸਦਾਬਸਾਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਸੰਗੀ। ਜੀਉਜਲਮਹਿਜਲੁਆਇਖਟਾਨਾ। ਤਿਉਜੋਤੀ
ਸੰਗਿਜੋਤਿਸਮਾਨਾ। ਮਿਟੇਗਏਗਵਨਪਾਏਬਿਸੁਆ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੮॥ ੧੧॥
ਸਲੋਕਾ। ਸੁਖੀਬਸੈਮਸਕੀਨੀਆਆਪੁਨਿਵਰਤਕੋ। ਬਰੈਬਰੈਅਹੰਕਾਰੀਆਨਾਨਕਗਰਬਗਲੇ
॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ। ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਰਾਜੁਅਭਿਮਾਨੁ। ਸੋਨਰਕਪਾਤੀਹੋਵਤਸੁਆਨੁ। ਜੋਜਨੈ
ਮੈਜੋਬਨਵੰਤੁ। ਸੋਹੋਵਤਾਬਿਸਟਾਕਾਜੰਤੁ। ਆਪਸਕਉਕਰਮਵੰਤੁਕਹਾਵੈ। ਜਨਮਮਰੈਬਹੁਜੋਨਿਭ
ਮਾਵੈ। ਧਨਕੁਮਕਾਜੋਕਰੈਗੁਮਾਨੁ। ਸੋਮੁਖਅੰਧਅਗਿਆਨੁ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈ
ਗਰੀਬੀਬਸਾਵੈ। ਨਾਨਕਈਹਾਮੁਕਾਤਿਅਗੈਸੁਖਪਾਵੈ॥੧॥ ਧਨਵੰਤਹੋਇਕਰਿਗਰਬਾਵੈ। ਤ੍ਰਿਦਸ
ਮਾਨਕਛੁਸੰਗਨਜਾਵੈ। ਬਹੁਲਸਕਰਮਨੁਖਉਪਰਕਰੇਆਸਾ। ਪਲਭੀਤਰਤਾਕੋਹੋਇਬਿਨਾਸਾ। ਸਭਤੇ
ਆਪਜਾਨੈਬਲਵੰਤੁ। ਖਿਨਮਹਿਹੋਇਜਾਇਭਸਮੰਤੁ। ਕਿਸੈਨਬਦੈਅਪਿਅਹੰਕਾਰੀ। ਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁ
ਕਰੇਭਾਅਹੀ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ। ਸੋਜਨੁਨਾਨਕਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ ਕੋਟਿਕਰਮਕਰੈ
ਉਧਰੇ। ਸੁਮੁਪਵੈਸਗਲੇ। ਬਿਰਥਾਰੇ। ਅਨਿਕਤਪਸਿਆਕਰੇਅਹੰਕਾਰਾ। ਨਰਕਸੁਰਗਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵ
ਤਾਗ। ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਅਤਮਨਹੀਦਵੈ। ਹਰਿਦਰਗਹਕਹੁਕੈਸੋਗਵੈ। ਆਪਸਕਉਜੋਭਲਾਕਹਾ
ਵੈ। ਤਿਸਹਿਭਲਾਈਨਿਕਟਿਨਾਮਾਵੈ। ਸਰਬਕੀਰੇਨਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇ। ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਰੀਨਿਰਮਲਜੋਇ॥

੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ। ਤਬ ਇਸਕ ਉਸੁ ਖੁਨਾ ਤੀਕੋਇ। ਜਬ ਇਹੁ ਜਨੈ ਸੈਕਿ
 ਕਰਤਾ। ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੇਨ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ। ਜਬ ਪਰੈ ਕੋ ਉਬੈਰੀ ਮੀਤਾ। ਤਬ ਲਗੁ
 ਨਿਤ ਚਲੁ ਨਾ ਤੀਚੀਤਾ। ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਹ ਮਗਨ ਸੀਰੀ ਮਾਇ। ਤਬ ਲਗੁ ਪਰ ਮਗਾਇ ਦੇਸ ਜਾ
 ਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ। ੪॥ ਸਹਸਰ ਖਟੇ ਲਖ ਕ
 ਉਉਠਿ ਪਾਵੈ। ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ। ਅਨਿਕ ਬੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ
 ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਵੈਖ ਪਿਖ ਪਿਮਰੈ। ਬਿਨਾਸ ਤੋਖਨ ਹੀ ਕੋ ਉਗਾਜੈ। ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬਿ
 ਰਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ। ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ਬਰੁ ਰਾਗੀ ਕਿ ਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ। ਕਰਨ
 ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪੁ। ੫॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਹ
 ਗਾਇ ਸਕੈ ਹਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰਾ। ਜੇ ਸੀਵਿ ਸਟਿਕ ਰੈ ਤੈ ਸਾਹੋਇ। ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਿ ਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰਮੇ ਆਇ। ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਨੈ ਸੁਖ ਪੁਨੈ ਰੀਗੀ। ਸਭ ਤੈ ਦੂਰਿ ਸਭ ਤੂ ਕੈ ਸੰਗੀ। ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬੇਬੇਕਾ ਆ
 ਪਹਿਏ ਕਾਪਹਿ ਅਨੇਕ। ਮਰੈ ਨਾ ਬਿਨ ਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਰਿ ਆਸ ਮਾਇ।
 ੬॥ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮੁਝੈ ਆਪਿ। ਆਪੇ ਰਚਿ ਆਸ ਕੈ ਸਾਥਿ। ਆਪਿ ਕੀਨੈ ਆਪ ਨ ਬਿਸ
 ਥਾਰਾ। ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸਕਾਓ ਧੁਕਰਨੈ ਹਰਾ। ਉਸਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਤੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ। ਬਾਨ ਬਨਿਤ ਰਿਏ ਕੈ
 ਸੋਇ। ਅਪੁਨੇ ਚਾਲਿਤ ਆਪ ਕਰਵੈ ਹਰਾ। ਕਉਤ ਕਰਕੈ ਰੰਗ ਅਪਾਗ। ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ
 ਅਪਨੇ ਮਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ। ੭॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ। ਗੁ
 ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਅਨੀ। ਸਦੁ ਸਦੁ ਸਦੁ ਸਰਕੀ ਨਾ। ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ।
 ਰੁਲਾਭੁ ਲਭੁ ਲਾਭੇ ਗਭੁ ਪੁ। ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੁਪਾ। ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਲੀ।
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸੁਵਨ ਬਖਾਨੀ। ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ। ਨਾਮ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮ
 ਨਿਪੁਨੀਤ। ੮॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ। ਸਤਿ ਸਗਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਪਰਨ ਹਰਾ। ਸੰ
 ਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਅਵਤਾਰਾ। ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥
 ਸਤਿ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ। ਸਤਿ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੈ। ਸਤਿ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ
 ਸਭੁ ਜਾਇ। ਸਤਿ ਕੈ ਦੂਖਨ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ। ਸਤਿ ਕੈ ਦੂਖਨ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨਾ।
 ਸਤਿ ਕੈ ਦੂਖਨ ਸੇਰਾ ਤੇ ਹੀਨਾ। ਸਤਿ ਕੈ ਹਤੇ ਕਉਰਖੈ ਨ ਕੋਇ। ਸਤਿ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਬਾਨ ਕੁਰਿਸ
 ਟਹੋਇ। ਸਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ। ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਨਿੰਦ ਕੁਰੀਤੈ। ੧॥ ਸਤਿ ਕੈ ਦੂਖਨ
 ਤੋ ਮੁਖੁ ਭਵੈ। ਸਤਿ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗਜਿ ਉਲਵੈ। ਸਤਿ ਕੈ ਦੂਖਨ ਸਰਪ ਜੋ ਨਿਪਾਇ। ਸਤਿ ਕੈ

॥ २ ॥ ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ
 ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ
 ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ
 ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ
 ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ
 ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ
 ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ
 ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ
 ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ
 ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ

ਦੁਖ ਨਿਰੰਗ ਦਯੋ ਨਿਰੰਗ ਮਾਇ। ਸਤਿਕੈ ਦੁਖ ਨਿਰੰਗ ਮਾਇ ਜਲੈ। ਸਤਿਕੈ ਦੁਖ ਨਿਰੰਗ ਮਾਇ
 ਸਤਿਕੈ ਦੁਖ ਨਿਰੰਗ ਮਾਇ। ਸਤਿਕੈ ਦੁਖ ਨਿਰੰਗ ਮਾਇ। ਸਤਿਕੈ ਦੁਖ ਨਿਰੰਗ ਮਾਇ। ਸਤਿਕੈ ਦੁਖ ਨਿਰੰਗ ਮਾਇ।
 ਨਕਸਤਰਾ ਵੈਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਇ। ॥ ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ।
 ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤਾ। ਸਤਿਕੈ ਦੋਖੀ ਕਉ ਰੁਨੁ ਲਾਗੈ। ਸਤਿਕੈ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਰਤਿ ਅਗੈ।
 ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ।
 ਹੈ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ।
 ਮਿਲਾਇ। ॥ ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ।
 ॥ ਸਤਿਕੈ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਿਅਨ ਰੁਮਾਈ ਐ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ।
 ਅੰਤਰਿ ਤੇ ਬੋਝਾ। ਜਿਉ ਸਾਥਿ ਨ ਮਿਰਤ ਕ ਕੀ ਲੋਭਾ। ਸਤਿਕੈ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜਲ ਕੀ ਛੁਨਾਹਿ। ਅਪਨ ਬੀਜ ਅਪੇ
 ਹੀ ਖਾਹਿ। ਸਤਿਕੈ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨ ਹਰਾ। ਨਕਸਤਰਾ ਵੈਤਾ ਲਏ ਉਥਾਰਿ। ॥ ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ।
 ਬਿਲਲਾਇ। ਜਿਉ ਜਲਾ ਬਿਹੂਨ ਮਛਲੀ ਤੜਫੜਾਇ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ।
 ਪੈ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ।
 ਦੋਖੀ ਸਦੀ ਮਥਿਆ ਕਰਤ। ਕਿਰਤੁ ਨਿਰੰਗ ਕਾ ਪੁਰੀ ਪਾਇਆ। ਨਕਸਤਰਾ ਵੈਤਾ ਲਏ ਉਥਾਰਿ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ।
 ਗੜ੍ਹ ਪੁਰੀ ਏਯਾਇ। ਸਤਿਕੈ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ।
 ਕਾਰੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈ ਐ। ਸਤਿਕੈ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਅਸਾ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤਿ ਭੀ।
 ਰਾਸਾ। ਸਤਿਕੈ ਦੋਖੀ ਨਿਰੰਗ ਮਾਇ। ਜੇ ਸਾਥਾ ਵੈਤਾ ਸਾਥੀ ਹੋਇ। ਪਾਇ ਅਗਰਿ ਰਤਨ ਮੇਏ
 ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ। ॥ ਸਕਯਾ ਤਿਸਕੇ ਓਤੁ ਰਨੈ ਹਰਾ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿ
 ਸਕਉ ਨ ਮਸਕਾਰਾ। ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ। ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰ
 ਸਿ। ਸਕਯਾ ਵਰਤੈ ਤਿਸਕਾ ਕੀਆ। ਜੇ ਸਾਥੀ ਤੇ ਸਾਥੀ ਆਗ। ਅਪਨ ਬੇਲੁ ਅਪਕਰ
 ਨੈ ਹਰਾ। ਸੁਸਰਕ ਉਨਕ ਪੈਬੀ ਚਾਗ। ਜਿਸਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਅਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ। ਬ
 ਰਭਾਰੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੋਇ। ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਜਹੁ ਸਿਆਨ ਪਸੁਰ ਜਨਹ
 ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇ। ਏਕਾਸਹਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਕਰਮੁ ਭਉਜਾਇ।
 ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਏਕਾ ਬਿਬੀ ਸਭ ਜਾਨ। ਵਨਕ ਉਏ ਕੈ ਰਗ ਵਾਨ।
 ਨਿਸਕੈ ਵੀ ਮੇਰੈ ਅਧਾਇ। ਬਹੁ ਰਿਨ ਤਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆ। ਮਾਰੈ ਗਏ ਕੋ ਆਪਿ।
 ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਛੁ ਨਾਤੀ ਯਾਬੀ। ਤਿਸਕਾ ਤਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋ। ਸਕਾਨ ਮੁਰਖੁ ਕ

ਠਿਪਗੋਈ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ। ਨਾਨਕਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੧॥ ਉਸਤਤਿਮਨਮ
 ਰਿਕਰਿਨਿਰੰਕਾਗ। ਕਰਿਮਨਮੋਰੋਸਤਿ। ਬਿਉਤਗਾਨਿਰਮਲਰਸਨਾਅੰਸ਼ਿਤਪੀਉ। ਸਦਾਸੁਖੇਲਾ
 ਕਰਿਲੋਤੀਨੀਉ। ਨੈਨਦੁਪੇਖੁਠਾਕੁਰਕਾਰੰਗ। ਸਾਪਸੰਗੀ। ਬਿਨਸੈਸਕਸੰਗੁ। ਚਰਨਚਲਉਮਾਰ
 ਗੀਗੋਬੰਦਾ। ਮਿਟਤਿਪਾਪਜਪੀ। ਐਹਗੋਬੰਦਾ। ਕਰਿਹਰਿਕਰਮਸ੍ਵਨਹਰਿਕਥਾ। ਹਰਿਦਰ
 ਗਤਨਾਨਕਉਜਲਮਥਾ। ੨॥ ਵਰਭਗੀਤੇਜਨਜਗਮਾਤਿ। ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਹੁਨਗਾਹਿ। ਰਾ
 ਮਨਾਮਜੇਕਰਹਿਬੀਚਾਰਾ। ਸੇਧਨਵੰਤਗਨੀਸੀਸਾਗ। ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਬੋਲਹਿਹਰਿਮੁਖੀ
 ॥ ਸਦਾਸਦਾਜਨਹੁਤੇਸੁਖੀ। ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈ॥ ਇਤਉਤਕੀਓਤੁਸੋਈਜਾਨੈ॥ ਨਾ
 ਮਸੰਗੀ। ਜਿਸਕਾਮਨੁਮਾਨਿਆ। ਨਨਕਤਿਨਹਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਨਿਆ॥ ੩॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅ
 ਪਨਾਪੁਸੁਭੈ। ਤਿਸਕੀਜਾਨਹੁਤਿਸਨਾਭੁਭੈ॥ ਸਾਪਸੰਗੀਹਰਿ। ਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾ। ਸਰਬ
 ਰੋਗਤੇਓਹਰਿਜਨਰਹਤਾ। ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਵਲੁਬਖਾਨਾ। ਗੀਸਤਿਮਹਿਸੋਈਨਿਰਬ
 ਨਾਏਕਉਪਰਿ। ਜਿਸੁਜਨਕੀਆਸਾ। ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਛਾਸਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀ
 ਜਿਸੁਮਾਨਿਕੁਖਾ। ਨਾਨਕਤਿਸਹਿਨਲਾਗਹਿਦੁਖਾ। ॥ ਜਿਸਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਚਿ
 ਤਿਅਵੈ॥ ਸੋਸੰਤੁਸੁਖੇਲਾਨਹੀਛੁਲਾਵੈ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਕਾਸਪੁਨਾਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ ਸੋਸੇਵਕੁ
 ਕਹੁਕਿਸਤੇਰੈ॥ ਜੈਸਾਸਤੈਸਾਦੈਸਦਾਇਆ। ਅਪੁਨੇਕਾਰਜਮਹਿਅਪਿਸਮਾਇਆ
 ॥ ਸਿਪਤਸੇਪਤਸੇਪਤਸੀਝਿਆ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤੁਸਰੁਬੁਝਾਇਆ। ਜਬਦੇਖਉਤਬਸਕੁਕਿਛੁ
 ਮੂਲਾ। ਨਾਨਕਸੋਸੁਖਮੁਸੋਈਅਸਬੂਲਾ॥ ੪॥ ਨਹੈਕਿਛੁਜਨਮੈਨਹਕਿਛੁਮੈਗੈ॥ ਆਪ
 ਨਚਲਿਤੁਆਪਹੀਕਰੈ॥ ਆਵਨੁਜਾਨੁ। ੫॥ ਸਟਿਅਨਦਿਸਟਿ। ਆਗਿਆਕਾਰੀਧਾਰੀਸਕਸਿਸ
 ਟਾ। ਅਪੇਅਪਿਸਗਲਮਹਿਅਪਾ। ਅਨਿ। ੬॥ ਜੁਗਤਿਗਚਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿ। ਆਬਿਨਾਸੀਨਾ
 ਹੀਕਿਛੁਖੰਡਾ। ਪਾਰਣਪਾਰਗਹਿਓਬ੍ਰਹਮੰਡਿ॥ ੭॥ ਅਲਖਅਭੇਦਪੁ
 ਰਖਪਰਤਾਪਾ। ਆਪਜਪਾਏਤਨਾਨਕਜਾਪਾ। ੮॥ ਜੀਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਸੋਸੋਕਾਵੰਤਾ। ਸਗਲ
 ਸੰਸਾਰਉਪਰੈਤਿਨਮੰਤਾ। ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸਗਲਉਪਾਰਨਾ। ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਦੁਖਾਬਿਸਾਰਨਾ।
 ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਕਿਰਪਾਠਾ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਜਪਿਭਏਨਿਤਾਨਾ। ਉਨਕੀਸੇਵਾਸੋਈਲਾਗੈ॥
 ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਵਰਕੁਗੈ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਿਪਾਵਹਿਬਿਸਾਮਾ। ਨਾਨਕਤਿਨਪੁਰਖਕਉਉਤਮ
 ਕਰਿਮਾਨਾ॥ ੯॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਾ। ਸਦਾਸਦਾਬਸਹਿਹਰਿਸੰਗੀ। ਸਹਜਿਸੁਰਾਇ
 ਤਵੈਸੋਹੋਇ। ਕਰਵੈਹਰਪਛਾਣੈਸੋਇ। ਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆਜਨਮੀਠਲਗਾਨਾ। ਜੈਸਾਸਾ

ਤੈਸਾ ਦਿਸਣਾ ਨਾ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ। ਓਇ ਸੁਖੁ ਨਿਪਾਨ ਉਨੁ ਬੁਨਿਆਈਆ ਪਸਕ
ਉਆਪਦੀਨੋ ਮਾਨੁ। ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ॥ ੮॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ
ਜਾਨਨਾਗਾ। ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਪਰੀ ਐਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਾ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਟੂਟੀ ਗਾਢਨ
ਹਰੇ ਗੋਪਾਲਾ। ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ। ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ। ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾ
ਹਿ। ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪੁ। ਅਧਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ਅਪਿ। ਅਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ। ਜੇ ਸਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋ
ਚੈ ਕੋਈ। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮਾ। ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥੧॥ ਰੂਪ ਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੈ ਤੈ।
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੇ ਤਿਸ ਗਲ ਘਟਿ ਸੋ ਤੈ। ਪਨ ਵੰਤੁ ਹੋਇ ਕਿਛੁ ਆਕੇ ਗਰਬੈ। ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾਦੀ ਆਦਰ ਬੈ॥
ਆਤਿ ਸੁਰਾਜੇ ਕੋ ਉਕਤਾਵੈ। ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹਯਾਵੈ। ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾ। ਤਿਸੁ ਦੇਨ ਹਰ ਜਨੈ
ਗਾਵਾਰਾ। ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਏਹ ਉਹੋ ਗਾਨਾ ਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗਾ। ਜੀਉ ਮੰਦਰਿ ਕਉ ਥਾ
ਮੈ ਬੀਮਨਾ। ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨ ਹਿ ਅਸਬੰ ਮਨਾ। ਜੀਉ ਪਾਖਾਨਾ ਵਚਨ ਤੇਰਾ। ਪ੍ਰਾਨੀ ਗੁਰ ਚ
ਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ। ਜੀਉ ਅੰਧ ਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ। ਗੁਰ ਵਰਸ ਨੂ ਦੇਖਿ ਮਨ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ
। ਜੀਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਆਗੁ ਪਾਵੈ। ਤਿਉ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੇ ਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ। ਤਿਨ ਸੋ
ਤਨ ਕੀ ਬਾਛ ਉਧੁਰਿ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੁਰਿ॥੩॥ ਮਨ ਮੁਰਖ ਕਾ ਹੋ ਬਿਲਕਾਈ ਐ। ਪੁਰ ਬਿ
ਲਿਖੇ ਕਾਲਿ ਖਿਆ ਪਾਈ ਐ। ਦੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨ ਹਾਰਾ। ਅਵਗਤਿ ਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸ ਹਿ ਚਿਤਾਰਾ॥
ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ। ਭੁਲਾ ਕਾ ਹੋਛਿ ਹਰਿ ਅਜਾਨਾ। ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਮਾਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ। ਲਪ
ਟਿ ਹਰਿ ਓਰ ਸਲੋਕੀ ਪਤੰਗਾ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਪਾਰਿ ਜਾਹਿ॥੪॥
ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਪਰਿਪਾਇਆ। ਤਜਿ ਆਗਿ ਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨਿ
ਮੈਲਾ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ। ਲਾਦ ਬੇਪ ਸੰਤਿ ਹਿ ਸੰਗਿ ਚਾਲਾ। ਅਵਗਤਿ ਆਗਿ ਬਿਖਿ
ਆਜੰ ਜਾਲਾ। ਪੀਨਿ ਪੀਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ। ਮੁਖਿ ਉਜਲ ਹਰਿ ਵਰਗ ਹੋਸੀ। ਏਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ
ਵਾਪਾਰੈ। ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ॥੫॥ ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਪੈ ਏਧੋ ਏਧੀ। ਏਧੀ ਏਧੀ ਅਰਪਿ ਸਾਧਕ ਉ
ਅਪਨਾ ਜੀਉ। ਸਾਧਕੀ ਧਾਰਿਕਰ ਤੁਏ ਸਨਾਨਾ। ਸਾਧ ਉਪਰਿ ਜਾਈ ਐਕੁ ਰਬਾਨਾ। ਸਾਧ ਸੇਵੁ ਭਗੀ
ਪਾਈ ਐ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁਗਾਈ ਐ। ਅਨਿਕਾ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੁ ਰਾਖੈ। ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਸੁਚਾਖੈ। ਓਟਗ ਹੀ ਸੰਤ ਹਰਿ ਆਇਆ। ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ॥੬॥ ਮਿਰਤ ਕ
ਕਉ ਜੀਵਾਲਨ ਹਾਰਾ। ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰਾ। ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਜਾਕੀ ਦਿਸਟੀ ਮਾਹਿ। ਪੁਰ ਬਿਲਿਖੇ
ਕਾਲ ਹੋਲਾ ਪਾਹਿ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਕਰ ਨੈਜੋਗਾ। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗਾ। ਜਾਪ ਜਨ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਹੈ ਟੀ। ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ ਇਕਰਣੀ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਖੈ ॥
 ੧। ਨਾਨਕ ਸੇਜਨੁ ਨਿਰਮਲ ਥੀਅ ॥ ੧। ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ। ਤਿਸੁ ਜਨ ਨਾਮੁ ਵੈਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਚੀਤਿ। ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਉ ਲੋਇ। ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ। ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ
 ॥ ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖ ਕਹਤ। ਸਾਚੀ ਦਿਸਾਇ ਸਾਚਾ ਅਕਾਗੁ। ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਗੁ। ਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਾਨਿ ਨ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ। ਨਾਨਕ ਸੇਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ੨॥ ੧੫॥ ਸਭੇ ਕੁਹੂ ਪੁਨਰੇਖਨ
 ਗੁਰਿ ਛੁਡਿ ਹੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨਾ। ਤਿਸ ਹਿਊ ਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸੁਹੈ ਵੈਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥
 ੧। ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਮਾਹਿਰਾਖਾ। ਮਾਨੁਖ ਕੀਤੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗਾ। ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਹੀ ਕਛੁ ਕੋਇ।
 ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ। ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਚਨਾ। ਗਹਿਰੀ ਭੀਰਗੁ ਹੀਰ ਸੁਜਾਨਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ
 ਗੋਬਿੰਦਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਾਤ ਦਇਆਲ ਬਖਸਿੰਦਾ। ਸਾਧ ਤੇ ਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਊ। ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਊ
 ॥ ੧॥ ਮਨ ਸਾ ਪੁਰਨ ਸਰਨ ਜੇਗਾ। ਜਿ ਕਰਿ ਪਾਇ ਆਸੇਈ ਹੋਗਾ। ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇੜੇ ਛੋਗਾ। ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ
 ਨ ਜਾਨੈ ਤੋਗਾ। ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ। ਸਰਬ ਬੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਕੈ। ਰਾਜ ਮਾਹਿਰਾ ਜੇਗਮ
 ਹਿ ਜੇਗੀ। ਤਪ ਮਹਿਤ ਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰੰਥ ਤਮਾਹਿ ਕੋਗੀ। ਪਿਆਇ ਪਿਆਇ ਭਗਤੁ ਸੁਖ ਪਾਇਆ। ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ
 ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਹੀ। ਸਗਲ ਦੇਵਤ ਰੇ ਅਵਗਾਯ। ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ
 ਕਿਨੈ ਪੁਤਾ। ਸਗਲ ਪਰੇਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ। ਸੁਮਤਿ ਬਿਅਨੁ ਪਿਆਨੁ ਜੀਨਿ ਦੇਇ। ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿ ਸੋ
 ਈ। ਤਿਉ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਗਮਾਏ। ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਠਿਕਿਰਾ ਵੈ ਜਾਏ। ਉਚਨੀ ਚਤਿ ਸਕੇ ਅਸਥਾਨਾ ਜੈ ਸਾਜ
 ਨਾ ਵੈ ਤੈ ਸਾਨਾ ਨਕ ਜਾਨਾ ॥ ੩॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ। ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ। ਨਾਨਾ ਬਿਧ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥ
 ਰਾ। ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਏਕੰਕਾਰ। ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੈ ਬਿਨ ਮਾਹਿ। ਪੁਰਹਿ ਛਿਪੁਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ। ਨਾਨਾ ਬਿ
 ਧ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ। ਅਪਨੀ ਕੀ ਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ। ਸਰਘਾਟਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ। ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾ
 ਨਕ ਹਰਿਨਾਉ ॥ ੪॥ ਨਾਮ ਕੇ ਪਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ। ਨਾਮ ਕੇ ਪਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ। ਨਾਮ ਕੇ ਪਰੇ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ। ਨਾਮ
 ਕੇ ਪਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ। ਨਾਮ ਕੇ ਪਰੇ ਅਭਾਸ ਪਾਤਾਲ। ਨਾਮ ਕੇ ਪਰੇ ਸਗਲ ਅਕਾਗ। ਨਾਮ ਕੇ ਪਰੇ ਪੁਰੀ
 ਅਸਭੁ ਭਵਨ। ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਪਰੇ ਸੁਨਿ ਸੁਵਨ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪੁਨੈ ਨਾਮੁ ਲਾਏ। ਨਾਨਕ ਚਉਬੇਪ
 ਦ ਮਹਿ ਸੇਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ੫॥ ਹੁਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨ। ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲੁ ਪਰਧਾਨ। ਕਰੁ ਤਿਸ
 ਤਿਸ ਤਿਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ। ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ। ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ। ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤ
 ਪਾਤਿ। ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ। ਜਿਸ ਹਿਊ ਝਾਏ ਤਿਸ ਹਿ ਸਭ ਭਲੀ। ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਧਰਾਈ।
 ਬਿਸੁ ਸੁਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ੬॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੁ ਉਪਦੇਸੁ। ਸਤਿ ਤੇਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ। ਸਤਿ

ਨਿਰਤਿ ਬੁਝੈ ਜੇਕੋਈ। ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਤਾਕੀ ਗਤਿ ਹੋਈ। ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀ ਆਸ ਭੁਸਤਿ। ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ।
ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਸਟਿ ਸੁਕਰਨੈ ਹੁਗਾ। ਅਵਰਨ ਬੁਝਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ। ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ਕੀਆ। ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਵ
ਰਤੀਆ। ੧॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭੁਏ ਬਿਸਮਾਚਾ। ਜਿਨ ਬੁਝਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ਸੁਦਾ। ਪ੍ਰਕਰੈ ਹੀ ਹਿਰਾਚ ਜਨ ਹਰੇ
॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ। ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਟਨ ਹਰੇ। ਜਾਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ। ਜਨਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋਵ ਰਤਾ ਹੀ। ਜ
ਨਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕਲਿ ਵਲਾਹੀ। ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਛਲੁ ਪਾਵੈ। ੮॥ ੧੬॥

ਸਲੋਕੁ। ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ਹੈ। ਭਿਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ। ਭਿਸਚੁ। ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ। ਚਰਨ ਸਤਿਸਤਿ
ਪਰਸਨ ਹਰਾ। ਪੁਜਾ ਸਤਿਸਤਿ ਸੇਵਕਾ। ਚਰਨ ਸਤਿਸਤਿ ਪੇਖਨ ਹਰਾ। ਨਾਮ ਸਤਿਸਤਿ ਧਿਆਵਨ ਹਰਾ। ਆਪਿ
ਸਤਿਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ। ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣ ਕਾਰੀ। ਸਬਦੁ ਸਤਿਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ। ਸੁਰਤਿ ਸਤਿਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨ
ਤਾ। ਬੁਝਨ ਹਰ ਕਉ ਸਤਿਸਤਿ ਹੋਈ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ। ੧॥ ਸਤਿਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਿਧੈ ਜਿਨੀ ਮਾਨੀਆ। ਕਰਨ ਕ
ਰਵਨ ਤਿਨੀ ਮੁਲ ਪਛਾਨਿਆ। ਜਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸਾਸ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ। ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ਭੁੱਤੇ
ਨਿਰਭਉ ਤੇ ਬਿਸਾਸਾ। ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿਸਮਾਨਾ। ਬਸਤੁ ਮਾਹਿਲੇ ਬਸਤੁ ਗੁਰਾਣੀ। ਤਾ ਕਉ ਭਿ
ਨਨਕ ਤਨਾ ਜਾਈ। ਬੁਝੈ ਬੁਝਨ ਹਰ ਬਿਬੇਕ। ਨਾਰਾਇਣ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕਾ। ੨॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆ ਕਾਰੀ।
ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੁਜਾਰੀ। ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤੀ। ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤੀ। ਠਾਕੁ
ਰ ਕਉ ਸੇਵਕ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ। ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਗੰਗਿ। ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨ ਹਰਾ। ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ। ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੈ। ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੁਖ ਸਿਖ ਸਮਾਏ। ੩॥ ਅਪਨੇ ਜਨਕ ਪਰਚ
ਠਾਕੈ। ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰਾਖੈ। ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ। ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ।
ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ। ਤਾਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ। ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਤੁ ਚੈ। ਪ੍ਰ
ਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਉਚਤੇ ਉਚੈ। ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ੪॥ ਨੀ
ਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿਕਲ ਰਾਖੈ। ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਾਸ ਕਰਿ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ। ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁਨ ਕਾ ਚਤ ਮਾਪੀ। ਤਾ ਕਉ
ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਤਥਾ। ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ। ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤ ਬਾਬਿਰ ਬੇਜਾਤੀ। ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਅਵ
ਰੁਨ ਕੋਈ। ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾਰਾਖੈ ਸੋਈ। ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ। ਜਾਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ ਵਿਰਾਣੀ
॥ ੫॥ ਬਾਰੰਬਾਰ ਪ੍ਰਕੁਜ ਪੀਐ। ਪੀਅੰ ਮਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਪੀਐ। ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ।
ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ। ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਨਾਮੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਾ। ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗਾ। ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ
ਨ ਤਿਪਤਾਨੈ। ਮਨ ਤਨਾਮਹਿ ਨਾਮ ਸਮਾਨੈ। ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਨਾਮ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦਕਾ। ੬॥
॥ ਬੋਲੁ ਜਨ ਸੁਨਿ ਹਰਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ। ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਜਨ ਕੀ ਨੀਦਾਤਿ। ਕਰਹਿ ਕੁਰਾਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਈ। ਪ੍ਰਭੁ ਪ

ਨੇ ਸਿਉਰਹਿ ਸਮਾਇ। ਜੇ ਤੇ ਆਹੋ ਵਤ ਸੇ ਜਾਨੈ। ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾਹੁ ਕੁਪ ਛਾਨੈ। ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉ ਨ ਬਖਾ
ਨਉ। ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ। ਆਠ ਪਹਿਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਤਿ ਤਜੁ ਗੇ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ। ੭॥
ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਥਿਏ ਲੇਹੀ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹੀ। ਜਿਨ ਜਨ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਤਾ। ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਭੇ
ਕ ਕਾ ਦਤਾ। ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ। ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਰਪਾ ਪਮਿਣਾ ਵਹਿ। ਅਵਰ ਸਿਆਨ ਪ
ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ। ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂੰ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ। ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨੋ ਵੀ ਤੇਗਾ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੁਜਹੁ ਸਦ ਪੈ
ਹਾ। ੮॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ। ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਉ। ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉ
ਪਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ। ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ। ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁ
ਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ। ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦਰਮ ਤਿਮ ਲੁਹਿ ਹੈ। ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬ
ਧਨ ਕਾਟੈ। ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਤੈ। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਦੇਇ। ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਹੋਇ। ੨॥
ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਤਲ ਤੁਪਲ ਤੁਸਵਾਰੈ। ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਵੈ। ੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰੰ
ਥਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ। ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮੈ ਸਹੈ। ਆਪ ਸਕ ਉਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਾਵੈ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
ਸਦਾ ਬਿਆਵੈ। ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ। ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੋ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ। ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਰਕਾ
ਮੀ। ਤਿਸ ਕਉ ਤੋਤ ਪਗ ਪਾਤਿ ਸੁਆਮੀ। ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਜਿਉ ਆਪਿ ਕਰੇਇ। ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ
ਮਤਿ ਲੇਇ। ੨॥ ਥੀਸਾ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ। ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ। ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿ ਸੁਰਿ
ਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ। ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਾਲਿ ਜਾਉ। ਸਰਬਾਨਿ ਪਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਤਾ। ਆਠ ਪਹਿ
ਰ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗੀ ਰਾਤਾ। ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ। ਏਕ ਤਿਅਪਨ ਹੀ ਕਛੁ
ਗੁਰਮੁ। ਸਤ ਸਾਸਿ ਆਨ ਪਲਾਇ ਆਨ ਜਾਈਐ। ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ। ੩॥
ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ। ਪਰਸਾਤਿ ਚਰਨ ਗਾਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ। ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁ
ਨ ਰਵੇ। ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਵਰਗ ਹਰਾਵੈ। ਸੁਨਿਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਪਾਨੇ। ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤ
ਮ ਪਤੀ ਆਨੇ। ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਆਖਿ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤਾ। ਗੁਣ ਬਿਅੰ
ਤ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ। ੪॥ ਜਿਹ ਬਾਏ ਕਉ ਸਤਤਿ
ਅਨੇਕਾ। ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕਾ। ਕਾਤੁ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ। ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ
ਨਿਰਬਾਨੀ। ਨਿਰਾਤਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ। ਅਨਿਕ ਭਗਤ
ਬੰਦ ਨਿਨਿਤ ਕਰਹਿ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ। ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਪਨੇ।
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ। ੫॥ ਏਹੁ ਗਰਿਹ ਸੁਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ

ਅਮਰੁਤੁਹੋਇ। ਉਸੁਪੁਰਖਛਾਨਾਹੀਕਦੋਬਿਨਾਸ। ਸਾਕੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੇਗੁਨਤਾਸਾ। ਅਠਪਹਿਰਹਰਿਕਾਨਾ
ਮੁਲੇਇ। ਸਚਉਪਦੇਸੁਸੇਵਕਕਉਦੇਇ। ਮੋਹਿਮਾਇਆਕੈਸੀਗਿਨਲੇਪਾ। ਮਨਮਹਿਰਾਬੈਹਰਿਹਰਿਏ
ਕਾ। ਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੋ। ਨਾਨਕਰੁਮਮੋਦੁਖਤਤਤੇਨਾਸੋ। ੬॥ ਤਪਤਿਮਾਹਿਠਾਦਿਵਰ
ਤਾਈ। ਅਨਦੁਗਾਇਆਦੁਖਨਠੇਭਾਈ। ਜਨਮਮਰਨਕੇਸਿਟੇਅੰਦੇਸੋ। ਸਾਧੂਕੇਪੂਰਨਉਪਦੇ
ਸੋ। ਕਉਚੁਕਾਨਿਰਕਉਹੋਇਬਸੋ। ਸਗਲਬਿਆਧਿਮਨਤੇਖੈਨਸੋ। ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
। ਸਾਧਸੰਗਜਾਪੈਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ। ਬਿਤਿਪਾਈਦੂਕੇਕ੍ਰਮਗਵਨਾ। ਸੁਨਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸੁਵਨ
॥ ੭॥ ਨਿਰਗੁਨਾਪੀਸਰਗੁਨਭੀਓਤੀ। ਕਲਾਧਾਰਿਜਿਨਿਸਗਲੀਮੋਤੀ। ਅਪਨੇਚਰਿਤਪੁਰ
ਅਪਿਬਨਾਏ। ਅਪੁਨੀਕੀਮਤਿਅਪੇਪਾਏ। ਹਰਿਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ। ਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋ
ਸੋਇ। ਓਤਿਪੋਤਿਗਵਿਆਰੂਪਰੰਗ। ਭਏਪ੍ਰਗਾਸਸਾਧਕੈਸੀਗਾ। ਰਚਿਰਚਨਾਅਪਨੀਕਲ
ਧਾਰੀ। ਅਨਿਕਥਾਰਨਾਨਕਥਾਲਿਧਰੀ। ੮॥ ੧੮॥ ॥ ਸੋਲੇਕੁ। ਸਾਥਿਨਚਾਲੈਬਿਨੁਤ
ਜਨਬਿਬਿਆਸਗਲੀਛਾਰਾ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਵਨਾਨਾਨਕਇਹੁਧਨੁਸਾਰਾ। ੧॥
ਅਸਟਪਦੀ। ॥ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਕਰੁਬੀਚਾਰਾ। ਏਕਸਿਮਰਨਾਮਅਧਾਰਾ। ਅਵਰਉ
ਪਾਵਸਭਮੀਤਾਬਿਸਾਰਾ। ਚਰਨਕਮਲਾਰਿਦਮਹਿਉਰਧਾਰਾ। ਕਰਨਕਾਰਨਸੋਪ੍ਰਭਸਮ
ਰਭਾ। ਹਵ੍ਹਕਰਿਗਹੁਨਾਮਹਰਿਵਭਾ। ਇਹੁਧਨੁਸੰਭੁਵਹੁਕਗਵੰਤਾ। ਸੰਤਜਨਾਕਾ
ਨਿਰਮਲਮੰਤਾ। ਏਕਆਸਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ। ਸਰਬਰੇਗਨਾਨਕਸਿਟਜਾਹੀ। ੧॥ ਜਿਸੁਧ
ਨਕਉਚਾਰਕੁੰਦਉ। ਧਾਵਹਿ। ਸੋਧਨੁਹਰਿਸੇਵਾਤੇਪਾਵਹਿ। ਜਿਸੁਸੁਖਕਉਨਿਤਬਾਛ
ਹਿਮੀਤਾ। ਸੋਸੁਖਸਾਧਸੰਗਿਪਰੀਤਾ। ਜਿਸੁਸੋਕਾਕਉਕਰਹਿਭਯੀਕਰਨੀ। ਸੋਸੋਕਾਕੁਜੁ
ਹਰਿਕੀਸਰਨੀ। ਅਨੰਕਉਪਾਵੀਰੋਗੁਨਜਾਈ। ਰੋਗੁਮਿਟੈਹਰਿਅਉਖਧੁਯਾਈ। ਸਰਬ
ਨਿਧਾਨਮਹਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾ। ਜਾਪੈਨਾਨਕਦਰਗਹਪਰਵਾਨਾ। ੨॥ ਮਨੁਪਰਬੋਧਹਰਿ
ਕੈਨਾਈ। ਦਹਿਦਿਸਧਾਵਤਾਮਾਵੈਠਾਈ। ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ। ਜਾਕੈਰਿਦੈਬ
ਸੋਹਰਿਸੋਇ। ਕਲਿਤਤੀਠਾਛਾਹਰਿਨਾਉ। ਸਿਮਾਰੀਸਿਮਾਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾਉ। ਕਉਬਿਨ
ਸੋਪੂਰਨਹੋਇਆਸਾ। ਭਗਤਿਭਾਈਆਤਮਪਰਗਾਸਾ। ਤਿਤੁਪਾਰਿਜਾਇਬਸੈਆਬਿਨਾਸੀ
। ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਟੀਜਮਛਾਸੀ। ੩॥ ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕਰੈਜਨੁਸਾਚਾ। ਜਨਮਮਰੈਸੋਕਾਚੋਕਾਚਾ।
ਆਵਗਵਨੁਮਿਟੈਪ੍ਰਭਸੇਵਾ। ਆਪੁਤਿਆਗਸਰਨਗੁਰਦੇਵਾ। ਇਉਰਤਨਜਨਮਕਾਹੋਇ
ਉਧਾਰਾ। ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ। ਅਨਿਕਉਪਾਵਨਛੂਟਨਹਾਰੇ। ਸਿਮ੍ਰਤਿਸਾਸਤੁ

ਬੇਦਬੀਚਰੇ। ਹਰਿਕੀਰਗਤਿਕਰਤਮਨੁਲਾਇ। ਮਨਬੰਛਤਨਾਨਕਠਲਪਾਇ। ੪॥ ਸੰਗਿਨਚਾਲਸਿਤੇਰੈਧਨਾ।
 ਤੁੰਕਿਆਲਪਟਵਹਿਮੁਰਖਮਨਾ। ਸੁਤਮੀਤਕੁਟੰਬਮੁਰਬਨਿਤਾ। ਇਨਤੇਕਹਤੁਮਕਵਨਸਨਾਥਾ। ਰਾਜਰੰਗਮਾਇਆ॥
 ਬਿਸਥਾਗ। ਇਨਤੇਕਹਤੁਕਵਨਛੁਟਕਾਗਾਮਸੁਤਸਤੀਰਬਅਸਵਰੀ। ਸੁਠਾਛੰਡੁਛੁਤਪਸਾਰੀ। ਜੀਨਿਦੀਏਤਿਸੁ
 ਬੁਝੈਨਾਬਿਗਾਨਾ। ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਨਾਨਕਪਛੁਤਨਾ। ੫॥ ਗੁਰਕੀਮਤਿਤੁੰਘੈਹਿ। ਇਮਾਨੋ। ਰਗਤਿਬਿਨਾਬਹੁਭੁਧੇਸਿ
 ਅਨੋ। ਹਰਿਕੀਰਗਤਿਕਰਤਮਨਮੀਤਾ। ਨਿਰਮਲੋਹੇਇਤੁਮੋਰੇਚੀਤਾ। ਚਰਨਕਮਲਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ। ਜਨਮਜ
 ਨਮਕੋਕਿਲਾਵਿਖਨਾਹਿ। ਅਪੰਪਜਪਤੁਮਵਰਾ। ਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ। ਸੁਨਤਕਹਤਰਹਤਗਤਿਪਾਵਹੁ। ਸਾਰਕੁਤਸ
 ਤਿਹਰਿਕੋਨਾਉ। ਸਹਜਿਸੁਕਾਏਨਾਨਕਗੁਨਗਾਉ। ੬॥ ਗੁਨਗਾਵਤਤੇਰੀਉਤਰਸਿਮੈਲਾ। ਬਿਨਸਿਜਾਇਹ
 ਉਮੈਬਿਖੁਠੈਲਾ। ਹੋਹਿਅਚਿੰਤਬਸੈਸੁਖਨਾਨਾ। ਸਾਸਿਗਿਰਸਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਹਿ। ਛੁਡ੍ਹੋਸਿਆਨਪਸਗਲੀ
 ਮਨਾ। ਸਾਧਸੀਗਿਪਾਵਹਿਸਚੁਧਨਾ। ਹਰਿਪੁਨੀਸੀਚੇਕਰਹੁ। ਬਿਉਰਾਗਾਈਤਾਸੁਖਦਰਗਹਜੈਕਾਗਾਸਰ
 ਬਨਿਰੰਤਰੇਕੋਦੇਖਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲੇਖਾ। ੭॥ ਏਕੋਨਪਿਏਕੋਸਯਾਹਿ। ਏਕਸਿਮਰਿਏਕੋਮ
 ਨਆਹਿ। ਏਕਸਕੇਗੁਨਗਾਉਅਨੰਤਾ। ਅਨਿਤਨਿਜਾਪੁਏਕਭਗਵੰਤਾ। ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਹਰਿਆਪਾ। ਪੁਰਨਪੁਰ
 ਹਰਿਓਪ੍ਰਕਾਵਿਅਪਾ। ਅਨਿਕਾਬਿਸਥਾਰੇਕਤੇਭਏ। ਏਕੁਅਰਾਧਿਪਰਾਛਤਗਏ। ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਏਕ
 ਪ੍ਰਕਾਰਤਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਾਇਕੁਜਾਤਾ। ੮॥ ੧੯॥ ॥ ਸੋਕੁ। ਠਿਗਤਿਠਿਗਤਿਪ੍ਰਕਾ

੧੬॥

ਇਆਪਰਿਆਤਉਸਰਨਾਈ। ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਅਪਨੀਭਗਤੀਯਾਈ। ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
 ਜਾਚੇਕਜਨੁਜਾਚੈਪ੍ਰਭਦਾਨਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਵਹੁਹਰਿਨਾਮਾ। ਸਾਧਜਨਾਕੀਮਾਗਓਪ੍ਰਗਿ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੇ
 ਰੀਸਰਪਾਪ੍ਰਗਿ। ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਉ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿਬਿਆਵਉ। ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ
 ਲਾਗੈਪ੍ਰੀਤਾ। ਰਗਤਿਕਰਉਪ੍ਰਕਾਕੀਨਿਤਨੀਤੀ। ਏਕਓਟਿਏਕੋਅਧਾਰਾ। ਨਾਨਕੁਮਾਰੈਨਾਮੁਪ੍ਰਕਸਾਰਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰ
 ਕਾਕੀਵਿਸਟਿਮਹਾਸੁਖਹੋਇ। ਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਵਿਰਲਾਕੋਈ। ਜੀਨਚਾਖਿਆਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ। ਪੁਰਨਪੁਰ
 ਖੁਨਹੀਡੋਲਾਨੋ। ਸੁਭਰਭਰੇਪ੍ਰੇਮਰਸਰੰਗੀ। ਉਪਜੈਚਾਉਸਾਧਕੈਸੰਗਿ। ਪਰੇਸਹਨਿਆਨਸਭਤਿਆਗੀ। ਅੰ
 ਤਰਿਪ੍ਰਗਾਸਅਨਦਿਨੁਲਿਵਲਾਗੀ। ਵਡਭਾਗੀਜੀਪਆਪ੍ਰਭਸੇਈ। ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੁਖਹੋਇ। ੨॥ ਸੇਵਕ
 ਕੀਮਨਸਾਪੁਰੀਭਈ। ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲਮਤਿਯਈ। ਜਨਕਉਪ੍ਰਕ੍ਰੋਏਓਦੈਇਆਲਾ। ਸੇਵਕਕੀਨੋ
 ਸਦਾਨਿਹਾਲਾ। ਬੀਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਜਨੁਭਾਇਆ। ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਕੁਮੁਗਾਇਆ। ਏਛੁਪੁਨੀਸਰਧਾਭੁ
 ਪੁਰੀ। ਗਵਿਰਹਿਆਸਦਸੰਗਿਹਜੁਗੀ। ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਲੀਆਮਿਲਾਈ। ਨਾਨਕਭਗਤੀਨਾਮਸਮਾਈ। ੩॥ ਸੇ
 ਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਪਾਲਨਭਾਨੈ। ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਕੀਆਜਾਨੈ। ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਨਿਸਕੁਕਿਛੁਦੀਆ। ਸੋਕਿਉ
 ਬਿਸਰੈਜਿਨੀਵਨਜੀਆ। ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਅਗਨਮਹਿਰਾਖੈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਵਿਰਲਾਯਾਖੈ। ਸੋਕਿਉਬਿ

ਸੋਕਿਉਬਿ

ਖਤੇਕਾਢੈ ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੁਟਗਾਢੈ। ਗੁਰਿਪੁਰੈਤਤਾਇਤੈਬੁਝਾਇਆ। ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਨਕਜਨਧਿਆਇ
ਆ। ॥ ਸਾਜਨਸੰਤਕਰਹੁਇਹੁਕਾਮਾ। ਅਨਤਿਆਗਜਪਹਰਿਨਾਮਾ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਉਬੁਧਾ
ਵਹੁ। ਅਪਿਜਪਹੁਮਵਹਹਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ। ਭਗਤਿਭਾਇਤਰੀਐਸੀਸਾਗਾ। ਬਿਨੁਭਗਤੀਤਨੁਹੋਸੀ
ਛਗਾ। ਸਰਬਕਲਿਆਨਸੁਖਨਿਧਿਨਾਮਾ। ਬੁਝਤਜਾਤਪਾਏਬਿਸਾਮਾ। ਸਗਲਦੁਖਕਾਹੋਵਤਨਾਸਾ। ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਨਤਾਸਾ। ਪਾ। ਓਪਜੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚਾਓ। ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਇਹੀਸੁਆਓ। ਨੇਤ੍ਰਪੇਖਿਦ
ਰਸੁਸੁਖਤੋਇ। ਮਨੁਬਿਗਸੈਸਾਧਚਰਨਧੋਇ। ਭਗਤਜਨਕੈਮਨਿਤਨਿਰੰਗਾ। ਬਿਰਲਾਕੋਓਪਾਵੈਸੰਗੁ
॥ ਏਕੁਬਸਤੁਦੀਜੈਕਰਿਮਾਇਆ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁਜਪਿਲਾਇਆ। ਤਾਕੀਓਪਮਾਕਹੀਨਜਾਇਆ। ਨਾਨਕ
ਕਹਤਿਆਸਰਬਸਮਾਇ। ॥ ਪ੍ਰਕਬਖਸਿੰਦਰੀਨਦਾਇਆਲਾ। ਭਗਤਿਵਛਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ।
ਅਨਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਾ। ਸਰਬਘਟਾਕਰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਮਾਦਿਪੁਰਖਕਾਰਣਕਰਤਾਗਾ। ਭਗ
ਤਜਨਕੇਪੁਨਅਧਾਗਾ। ਜੋਜੋਜਪੈਸੁਹੋਇਪੁਨੀਤਾ। ਭਗਤਿਭਾਇਲਾਵੈਮਨਹੀਤਾ। ਹਮਨਿਰਗੁਨੀ
ਆਰਨੀਚਅਜਨਾ। ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਸਰਨਿਪੁਰਖਰੁਗਵਨਾ। १॥ ਸਰਬਬੈਠੁਮੁਕਤਿਮੋਖਪਾਏ।
ਏਕਨਿਮਖਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏ। ਅਨਿਕਰਾਜੋਭੋਗਵਡਿਅਈ। ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਕਥਾਮਨਿਰਾਈ। ਬਹੁਭੋ
ਜਨਕਾਪਰਸੰਗੀਤਾ। ਸਨਾਜਪਤੀਹਰਿਹਰਿਨੀਤਾ। ਰੁਲੀਸੁਕਰਨੀਸੋਭਾਧਨਵੰਤਾ। ਹਿਰਦੈਬਸੈਪੁਰ
ਨਗੁਰਮੰਤਾ। ਸਾਧਸੰਗਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਿਵਾਸਾ। ਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਪਰਗਾਸਾ। ੮॥ ੨੦॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਸਰਗੁਨਨਿਰਗੁਨਨਿਰੰਕਾਰਸੁਨਸਮਾਧੀਆਪੀ। ਅਪਨਕੀਆਨਾਨਕਾਆਪੇਹੀਛਿਕਾਪੀ॥ ੧

॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਬਾਮਕਾਇਹਕਛੁਨਦਿਸਦੇਤਾ। ਪਾਪਪੁਨਤਬਕਹਤੋਹੋਤਾ।
ਜਬਧਾਰੀਆਪਨਸੁਨਸਮਾਧੀ। ਤਬਬੈਰਬਿਰੋਧਕਿਸੁਸੰਗੀਕਮਾਤੀ। ਜਬਾਇਸਕਾਬਰਨੁ
ਚਿਹਨੁਨਜਾਪਤਾ। ਤਬਹਰਖਸੋਗਕਹੁਕਿਸਹਿਬਿਆਪਤਾ। ਜਬਆਪਨਆਪਆਪਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ।
ਤਬਮੋਹੁਕਹਾਕਿਸੁਹੋਵਤਭਰਮਾ। ਆਪਨਬੇਲੁਆਪਿਦਰਤੀਜਾ। ਨਾਨਕਕਰਣੈਹਰਨਦੁਜਾ। ੧॥ ਜ
ਬੋਹੋਵਤਪ੍ਰਭਕੇਵਲਧਨੀ। ਤਬਬੰਧਮੁਕਤਿਕਹੁਕਿਸਕਉਗਨੀ। ਜਬਏਕਤਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰ
॥ ਤਬਨਰਕਸੁਰਗਕਹੁਕਉਨਅਉਤਾਗਾ। ਜਬਨਿਰਗੁਨਪ੍ਰਭਸਹਜਿਸੁਭਾਇ। ਤਬਸਿਵਸਕਾਤਿ
ਕਹੁਕਿਤਠਾਈ। ਜਬਆਪਹਿਆਪਅਪਨੀਜੋਤਿਧਰੈ। ਤਬਕਵਨਨਿਰੰਕਵਨਕਤਰੈ। ਆ
ਪਨਚਲਿਤਆਪਿਕਰਨੈਹਗਾ। ਨਾਨਕਠਾਫੁਰਅਗਮਅਪਾਰਾ। ੨॥ ਅਥਿਨਾਸੀਸੁਖਆਪਨਆਸਨਾ। ਤ
ਹਜਨਮਮਰਨਕਹੁਕਹਾਬਿਸਨਾ। ਜਬਪੁਰਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ। ਤਬਜਮਕੀਤਾਸਕਹੁਕਿਉਹੋਇ। ਜਬ
ਅਧਿਗਤਅਹੋਚਰਪ੍ਰਭੇਕਾ। ਤਬਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਿਸੁਪੁਛਤਲੇਖਾ। ਜਬਨਾਥਾਨਿਰੰਜਨਅਹੋਚਰਅਗਾਧੇ

॥ ਤਬਕਉਨਛੁਟੈਕਉਨਥੰਪਨਥਾਧੋ॥ ਆਪਨਆਪਆਪਹੀਅਚਰਜਾ॥ ਨਾਨਕਆਪਨਰੂਪਆਪਹੀਉਪਰਜਾ॥
੩॥ ਜਹਨਿਰਮਲਪੁਰਖਪੁਰਖਪਤਿਤੋ॥ ਤਾ॥ ਤਹਬਿਨੁਮੈਲੁਕਹੁਕਿਆਧੋਤਾ॥ ਜਹਨਿਰੰਜਨਾਨੈਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਨਾ॥
ਤਤਕਉਨਕਉਮਾਨਕਉਨਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਜਹਸਹੁਪਕੇਵਲਜਗਦੀਸਾ॥ ਤਹਛੁਲਾਛਿਦਲਗਤਕਹੁਕੀਸਾ॥ ਜ
ਤਜੋਤਿਸਹੁਪੀਜੋਤਿਸੀਰੀਸਮਾਵੈ॥ ਤਹਕਿਸਹਿਭੁਖਕਵਨਕਿਪਤਾਵੈ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਤਹਾਨਾ॥
ਨਕਕਰਤੇਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਗਾ॥ ਠਾ॥ ਜਬਅਪਨੀਸੋਭਾਆਪਨਸੀਰੀਬਨਾਈ॥ ਤਬਕਵਨਮਾਇਬਾਪੁਮਿਤ੍ਰਸੁ
ਤਭਾਈ॥ ਜਹਸਹਬਕਲਾਆਪਹਿਪਰਬੀਨਾ॥ ਤਹਬੇਦਕਤੇਬਕਤੋਕੋਉਚੀਨਾ॥ ਜਬਆਪਨਆਪੁਆਪਿ
ਉਰਿਧਾਰੈ॥ ਤਉਸਹਨਅਪਸਹਨਕਹਾਬੀਚਰੈ॥ ਜਹਆਪਨਉਚਆਪਨਆਪਨੇਗਾ॥ ਤਹਕਉਨਠ
ਕੁਰਕਉਨੁਕਹੀਐਚੇਗਾ॥ ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਰੇਤਾਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਨਾਨਕਆਪਨੀਗਤਿਜਾਨਤੁਆਪਿ॥ ਪਾ॥ ਜ
ਤਅਛਲਾਅਛੇਦਅਭੇਦਸਮਾਇਆ॥ ਉਤਕਿਸਹਿਬਿਆਪਤਮਾਇਆ॥ ਆਪਸਕਉਆਪਤਿਆਦੇਸੁ॥
ਤਿਤੁਗੁਣਕਾਨਾਹੀਪਰਵੇਸੁ॥ ਜਹਏਕਹੀਏਕਏਕਕੁਗਵੰਤਾ॥ ਤਤਕਉਨਅਚਿਤਾਕਿਸੁਲਾਗੈਚਿਤਾ॥
ਜਹਆਪਨਆਪੁਆਪਿਪਤੀਆਗਾ॥ ਤਹਕਉਨੁਕਥੈਕਉਨੁਸੁਨਨੈਤਹਾ॥ ਬਹੁਬੇਅੰਤਉਚਤੇਉਚਾ॥
ਨਾਨਕਆਪਸਕਉਆਪਹਿਪਤੁਚਾ॥ ੬॥ ਜਹਆਪਰਾਚਿਓਪਰਪੰਚਅਕਾਰਾ॥ ਤਿਤੁਗੁਣਮਹਿ
ਕੀਨੋਬਿਸਥਾਗਾ॥ ਪਾਪੁਪੁਨੁਤਹਏਕੀਕਹਾਵਤਾ॥ ਕੋਉਨਰਕਕੋਉਸੁਰਗਬੰਦਾਵਤਾ॥ ਅਲਜਾਨਾਮ
ਇਆਜੰਜਾਲਾ॥ ਉਮੈਯੋਭਰਮਭੈਕੁਰੀ॥ ਦੁਖਸੁਖਮਾਨਅਪਮਾਨਾ॥ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਓਬਖਾਨਾ॥ ਆ
ਪਨਖੇਲੁਆਪਿਕਾਰਿਦੇਖੈ॥ ਖੇਲੁਸਕੋਚੈਤਉਨਨਕਏਕੈ॥ ੭॥ ਜਹਅਬਿਗਤੁਰਗਤੁਤਤਮਾਪਿ॥ ਜ
ਤਪਸਰੈਪਾਸਾਹੁਸੰਤਪਰਤਾਪਾ॥ ਦੁਤੁਪਾਖਕਾਆਪਤਿਧਨੀ॥ ਉਨਕੀਸੋਭਾਉਨਤੁਬਨੀ॥ ਆਪਹਿਕ
ਉਤਕਕਰੈਅਨਦਰੋਜਾ॥ ਆਪਹਿਰਸਭੋਗਨਨਿਰੰਜੇਗਾ॥ ਜਿਸੁਰਾਵੈਤਿਸੁਆਪਨਨਾਇਲਾਵੈ॥ ਜਿਸੁ
ਰਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲਖਿਲਾਵੈ॥ ਬਿਸਮਾਰਅਥਾਹਅਗਨਤਅੰਤੋਲੈ॥ ਜਿਉਬੁਝਾਵਤਿਉਨਾਨਕਦਾਸੁਖੇ
ਲੈ॥ ੮॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਜੀਅਜੰਤਕੇਨਾਕੁਰਾਅਪੇਵਰਤਣਹਾ॥ ਨਾਨਕਏਕੋਪਸਰਿਆਦੁਜਾਕ
ਹਦਿਸਟਾਗਾ॥ ੧॥ ॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਆਪਿਕਥੈਆਪਿਸੁਨਨੈਤਹਾ॥ ਆਪਹਿਏਕੁਆਪਿਬਿਸਥਾ
॥ ਜਾਤਿਸੁਰਾਵੈਤਾਸਿਸਟਉਪਾਏ॥ ਆਪਦੈਕੁਦੈਲਏਸਮਾਏ॥ ਤਮਤੇਉਨਨਹੀਕਿਛੁਓਇ॥ ਆਪਨਸੁਤਿ
ਸਕੁਜਗਤੁਪਰੇਇ॥ ਜਾਕਉਪ੍ਰਕਾਸੀਆਪਿਖੁਝਾਏ॥ ਸਚਨਾਮੁਸੇਈਜਨੁਪਾਏ॥ ਸੋਸਮਦਰਸੀਤਤਕਾਥੈਤਾ॥
ਨਾਨਕਸਗਲਾਸਿਸਟੈਕਜੇਤਾ॥ ੧॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਤਕੋਹਥਾ॥ ਦੀਨਦਾਇਆਲਅਲਥਕੋਨਾਕਾ॥ ਜਿਸੁ
ਰਾਖੈਤਿਸੁਕੋਇਨਮਾਰੈ॥ ਸੋਮੁਆਜਿਸੁਮਨਤੁਬਿਸਾਰੈ॥ ਤਿਸੁਤਜਿਅਵਰਕਤਕੋਜਾਇ॥ ਸਕਸਿਰਿਏਕੁ
ਨਿਰੰਜਨਰਾਇ॥ ਜੀਅਕੀਜੁਗਤਿਜਾਕੋਸਕੁਹਬਿ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜਨਹੁਸਾਬਿ॥ ਗੁਨਨਿਧਾਨਬਿਅੰ

ਤਖਤਾਗਾਨਾਨਕਦਸਸਦਬਲਿਹਾਰਾ। ਪੂਰਨਪੁਰਿਹੋਦਇਆਲਾਸਰਭੁਪਰੋਵਤਕਿਰਪਾਲਾ।
 ਅਪਨੇਕਰਤਬੁਜਾਨੈਆਪਾ। ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਰਹਿਓਥਿਆਪਾ। ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਜੀਅਨਬਹੁਰਾਤਿ। ਜੋਜੋਰਚਿਓ
 ਸੁਤਿਸਹਿਧਿਅਤਿ। ਜੀਸੁਰਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ। ਰਗਤਿਕਰਹਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ। ਮਨਅੰਤਰਿ
 ਫਿਸਵਾਸੁਕਰਿਮਾਨਿਆ। ਕਰਨਹਰਨਾਨਕਇਕੁਜਾਨੈਆ। ਜਨੁਲਾਗਾਹਰਿਏਕੈਨਾਇ। ਤਿਸਕੀਆ
 ਸਨਥਿਰਬੀਜਾਇ। ਸੇਵਕਕਉਸੇਵਾਬਨਿਆਈ। ਗੁਕਮੁਖਿਪਰਮਪਦਪਾਈ। ਇਸਤੇਭੁਪਰਿਨਹੀਬੀਚਰ
 । ਜਕੈਮਨਬਸਿਆਨਿਰੰਕਾਰ। ਬੰਧਨਤੇਰਹੈਨਿਰਵੈਗਾ। ਅਨਾਦਿਨੁਪੁਨਹਿਗੁਰਕੇਪੈਗਾ। ਇਹਲੋਕਸੁਖੀ
 ਏਪਰੋਲੋਕਸੁਹੇਲੋ। ਨਾਨਕਹਰਿਪੂਰਾਪ੍ਰਮੇਲੋ। ਸਾਧਸੰਗੀਮਿਲਕਰਤੁਅੰਨੰਦਾ। ਗੁਨਗਾਵਤੁਪ੍ਰਭੁਪ
 ਰਮਾਨੰਦਾ। ਰਾਮਨਾਮਤਤੁਕਰਤੁਬੀਚਰਾ। ਦੁਲਭਦੇਤਕਾਕਰਤੁਓਧਾਰਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਹਰਿਕੇਗੁ
 ਨਗਾਉ। ਪ੍ਰਾਨਤਰਨਕਾਇਤੈਸੁਆਉ। ਆਠਪਹਰਿਪੂਰਪੇਖਤੁਨੇਗਾ। ਮਿਟੈਅਗਿਆਨੁਬਿਨਸੈ
 ਅੰਧੇਗਾ। ਸੁਨਿਓਪਦੇਸੁਹਿਰਵੈਬਸਾਵਹੁ। ਮਨਇਛੈਨਾਨਕਫਲਪਾਵਹੁ। ਪਾਤਲਤੁਪਲਤੁਦੁਇ
 ਲੇਤੁਸਵਾਰਿ। ਰਾਮਨਾਮਅੰਤਰਿਓਰਧਾਰਾ। ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਦੀਖਿਆ। ਜੀਸੁਮਾਨਿਬਸੈਤਿਸੁਸਾ
 ਦੁਪਰੀਖਿਆ। ਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਜਪਹੁਲਿਵਲਾਇ। ਦੁਖਦਰਦਮਨਤੇਰਭੁਜਾਇ। ਸਚੁਦਾਪਾਹੁ
 ਕਰਤੁਦਾਪਾਰੀ। ਦਰਗਹਾਨਿਬਤੈਖੇਪਤੁਮਾਰੀ। ਏਕਏਕਰਾਖਹੁਮਨਮਾਰੀ। ਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨ
 ਆਵਹਿਜਾਹਿ। ੬। ਤਿਸਤੇਦੁਰਿਕਹਾਕੋਜਾਇ। ਉਬਰੈਰਾਖਨਹਰੁਧਿਆਇ। ਨਿਰਕੁਭਿਜਪੈਸਰ
 ਲਭਉਮਿਟੈ। ਪ੍ਰਭਾਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਾਣੀਛੁਟੈ। ਜੀਸੁਪ੍ਰਕੁਰਾਖੈਤਿਸੁਨਾਹੀਦੁਖਾ। ਨਾਮੁਜਪਤਿਮਨਿ
 ਹੋਵਤਸੁਖਾ। ਚਿੰਤਾਜਾਇਮਿਟੈਅਹੰਕਾਰ। ਤਿਸੁਜਨਕਭਿਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾ। ਸਿਰਿਓਪਰਿਠਾਛਗੁਰੁਸੁਗਾ।
 ਨਾਨਕਤਾਕੇਕਾਰਜਪੁਗਾ। ੭। ਮਤਿਪੁਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿ। ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਉਧਰਤਿਸ੍ਰਿਸਟਿ। ਚਰਨਕ
 ਮਲਜਾਕੇਅਨੁਪਾਸਫਲਦਰਸਨੁਸੁੰਦਰਹਰਿਗੁਪਾ। ਧੰਨੁਸੇਵਾਸੇਵਕਪਰਵਾਨਾ। ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨਾ। ਜੀਸੁ
 ਮਾਨਿਬਸੈਸੁਹੇਤਨਿਹਾਲਾ। ਅਮਰਭਏਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆ। ਸਾਧਸੰਗੀਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ। ੮। ੩੩॥

ਤਕੈਨਿਕਰਨਾਮਾਦੁਕਾਰੀ
 ੩

ਸਲੋਕਾ। ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰਿਦੀਆ। ਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸੁ। ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੰਤਭੋਟਿਆਨਾਨਕਮਨਪ
 ਰਗਾਸੁ। ੧। ਅਸਟਪਦੀ। ਸੰਤਸੰਗੀਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾ। ਨਾਮਪ੍ਰਭੁਕਾਲਾਗਾਮੀਠਾ। ਸਗਲਸਮਿਗੀਇਕਸੁਖ
 ਏਮਾਹਿ। ਅਨਿਕਰੰਗਨਾਨਾਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ। ਨਓਨਿਪੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁ। ਦੇਹੀਮਹਿਇਸਕਾਬਿਸਾਮੁ। ਸੁਨੰਸਮਾ
 ਧਅਨਹਦਤਹਨਾਦਾ। ਕਹਨੁਨਜਾਈਅਚਰਨਬਿਸਮਾਦਾ। ਤਿਨੰਦੋਖਿਆਜੀਸੁਆਪਦਿਖਾਏ। ਨਾਨਕਤਿਸੁਜ
 ਨਸੇਈਪਾਏ। ਸਿਅੰਤਰਿਸੇਬਾਹਰਿਅੰਤਾਘਟਿਘਟਿਬਿਆਪਹਰਿਆਭਗਵੰਤਾ। ਧਰਨਮਾਰਿਅਕਾਸਪਇ
 ਆਲਾਸਰਬਲੋਕਪੂਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਬਨਿਰਿਨਿਪਰਬਤਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ। ਜੈਸੀਆਗੀਆਤੈਸਾਕਰਮੁ। ਪਉ

ਵਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰਿ ਮਾਹਿ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟਰ ਹਿਰਿ ਸੇਸ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋਠਾ ਉਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ
 ਪਾਉ ॥ ੨ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਘੁ ਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥ ਸਸੀ ਅਰ ਸੁਰਨ ਖੜ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਕਰੇ ਬੋਲੈ ॥ ਆਪਿ
 ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਛੋਲੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲਾ ॥ ਮੇਲਿ ਨ ਪਾਈ ਐਹੁ ਲਹਿ ਅਮੋਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਾਜਿ ਬੀ
 ਜੋਤਿ ॥ ਪਾਰਗਰਿ ਓਸੁ ਮਾਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੁਮਕਾਨਾ ਸੁਆਨਾ ਨਕਤਿ ਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ
 ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖ ਨੁ ਸਕੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਪਰਮਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਤ ਬਚਨਾ ॥ ਸਗ ਬੀਬਿ ਆਪੀ ਰਾਮ
 ਸੀ ਗਿਰਚਨਾ ॥ ਜਿਨ ਜਾਤਾ ਤਿ ਸਕੀ ਏਹ ਰਹਤਾ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੁ ਸੁਭਿ ਕਹਤਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰ
 ਵਨ ਹਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਕੁ ਮੋਹੀ ॥ ੪ ॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀ ਆਸ ਰੁ
 ਸਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤ ਪਾਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਰਾਵੈ ਤਾ ਕਰੈ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਰਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ
 ਨਹ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮੇਲਾਇ ॥ ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀ ਐਹੁ ਗਿਆਪੇ ॥ ਆਪਿ ਆਪੁ ਰੁਪੁ ਗਿਆਤਿ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਮਾਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ੫ ॥ ਸਰਬ ਕ੍ਰਤੁ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਨੈਨ ਅਪੇਖ
 ਨਹਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਸੰਮਗੀ ਜਾ ਕਤਨਾ ॥ ਅਪਨ ਜਸੁ ਆਪਹਿ ਸੁਨਾ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਆਗਿਆ
 ਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਾਪਿ ਅਲਿਪਤੈ ਰਹੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਲਾਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥ ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾ
 ਕਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾਲੇ ਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁਨਾਹੀ ਬੁਝਾ ॥ ਓਰੈ ਕਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥ ਆਪਿ ਕੁਲਾਕਰਤੁ ਤਿ ਅਤਿ ਨੀ
 ਕੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥ ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਪਾਹੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੀ ਗਿਰਾਚੁ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਅਤਿ ਕਹੀ
 ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੁਸਰੇ ਹੋਇ ਤੇ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਰੀ ਆਸ ਰੁਪ ਵਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥ ੭ ॥ ਜੇ ਜਾਨੈ ਤਿ
 ਸੁਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਓਹੁ ਪਨ ਵੰਤੁ ਕੁਲ ਵੰਤੁ ਪਤਿ ਵੰਤੁ ॥ ਸੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਰੁਗ
 ਵੰਤੁ ॥ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਰਾਇਆ ॥ ਜਨ ਆਵਨ ਕਾਇਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨ ਕੋ ਸੰ
 ਗਿ ਚਿਤਿ ਅਵੈ ਨਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ॥ ਪੁਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਾਧਿ ਆਪੁ ਰਾਜਾ ਕਾਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ਪੁਰੇ ਕੇਹੁ ਨ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ
 ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਤਾ ॥ ਆਸ
 ਅਨਿਤਾ ਤਿ ਆਗੁ ਤਰੰਗਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੁਰਿ ਮਨ ਮੰਗਾ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡੈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥
 ਹਰਿਧਨ ਕੇ ਭਰ ਭੇਡੁ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰ
 ਮਾਨੰਦਾ ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰ ਉਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥ ਚਿਤਾ ਚਿਤ ਵਉਨਾ ਰਾਇ ਲੇਕਾ ॥ ਏਕ
 ਰੁਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਮਨੇ ਕਾ ॥ ਗੋਪਾਲ ਚਮੇਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੁਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰਬਾਰਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾਇਹੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਉਰ ਮਸਲੈ ਕਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨਾ ॥ ਅਮੁਲੀ ਕਲਾ ਲਏ ਹਰਤਨਾ ॥ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤੁ ਹੋਤ ਉ
 ਪਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕ ਹਿਨਿ ਸਤਾਰਾ ॥ ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ਜੇ ਜੈ ਸਭ

ਦਮਨਾਹਤਵਯੋ। ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਕਰੈਪ੍ਰਗਾਜੈ। ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਮਹੰਤਕੈਮਾਥੋ। ਨਾਨਕਉਪਰੇਤਿਕੈਸਾਥੋ। ੩॥ ਸਰ
 ਨਿ ਜੋਗੁਸੁਨਿਸਰਨੀਆਏ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਾਪੀਮਲਾਏ। ਸਿਟਿਗਏਬੈਰਭਏਸਭਰੇਨਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਪਸੰਗਲੈਨਾ। ਸੁ
 ਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਦੇਵਾ। ਪ੍ਰਗਟਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵਾ। ਆਲਜੰਜਾਲਾਥਿਕਾਰਤੇਰਤੇ। ਰਾਮਨਾਮਸੁਨਿਰਸਨਾਕਹਤੇ। ਕਰਿਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿਦਇਆਪ੍ਰਭਪਾਗੀ। ਨਾਨਕਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ। ੪॥ ਪ੍ਰਕੀਉਸਤਤਿਕਰਹੁਸੰਤਮੀਤਾ। ਸਾਵਧਾਨਏਕਾਗਰਚੀ
 ਤਾ। ਸੁਖਮਨੀਸਹਜਿਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾਮੁ। ਤੇਸੁਮਨਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਧਾਨਾ। ਸਰਬਾਇਛਾਤਾਕੀਪ੍ਰਗਟਹੋਇ। ਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰ
 ਖੁਪਗੁਣਸਭਲੇਇ। ਸਭਤੇਉਚਪਏਅਸਥਾਨਾ। ਬਹੁਰਿਨਹੋਵੈਆਵਨਜਾਨਾ। ਹਰਿਪੁਖਾਟਿਚਲੈਨੁਸੇਇ। ਨਾਨਕਜਿਸ
 ਹਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ। ੫॥ ਖੋਮਸਾਤਿਰਿਪਨਵਨਿਪਾ। ਧੁਪਿਗੀਅਨੁਸਰਬਤਹਸਿਧਾ। ਬਿਦਿਆਤਪੁਜੇਗੁਪ੍ਰਭਪਿਆਨੁ। ਗਿਆਨੁ
 ਸਰੇਸਟਉਤਮਇਸਨਯੁ। ਚਰਪਦਾਰਥਮਲਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਸਭਕੈਮਪਿਸਗਲਤੇਉਦਾਸਾ। ਸੁੰਦਰਚਤੁਰਤਕਾਥੇਤਾ। ਸਮਚਰਸੀ
 ਏਕਦਿਸਟੇਤਾ। ਇਹਫਲਤਿਸਜਨਕੈਮੁਖਰਨੇ। ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮੁਬਚਨਮਨਿਸੁਨੇ। ੬॥ ਇਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਮਨਿਕੋਇ।
 ਸਭਜੁਗਮਹਿਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ। ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁਪੁਨੰਬਾਣੀ। ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਖਈ। ਸਗਲਮਤੰਤਕੇਦੁਲਹਰਿਨਾ।
 ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਿਕੈਮਨਿਬਿਸਾਮਾ। ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਸਾਪਸੰਗਿਮਿਟੈ। ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈ। ਜਾਕੈਮਸਤਥਿਕਰਮਪ੍ਰਕੀਪਾਏ
 ॥ ਸਾਪਸਰਦਿਨਾਨਕਤੇਆਏ। ੭॥ ਤੇਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇੰਦ੍ਰੀਤਿ। ਤਿਸੁਨਨਿਅਵੈਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸਿਤਿ। ਸਨਮਮਰਨਤਾਕਾਦੁ
 ਖੁਨਿਵਰੈ। ਦੁਲਰਦੇਹਿਤਤਕਾਲਉਪਰੈ। ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤਾਕੀਬਾਣੀ। ਏਕਨਾਮਮਨਿਮਾਤਿਸਮਾਨੀ। ਦੁਖਰੋਗਾਥਿਨਸੈਭੈ
 ਰਮਾ। ਸਾਪਨਾਮਨਿਰਮਲਤਕੇਕਰਮਾ। ਸਭਤੇਉਚਤਕੀਸਿਭਾਬਣੀ। ਨਾਨਕਇਹੁਗੁਣਨਾਮੁਸੁਖਮਨੀ। ੮॥ ੨੪॥

੧॥

ਗਉੜੀਬਿਤੀਮਤਲਾ॥

੧ਓਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦੀ॥

ਸਲੋਕੁ। ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਮਲਿਪੁਰਿਆਸੁਆਮੀਸਿਰਜਨਹਰਾ। ਅਨਿਕਰਾਂਤਹੋਇਪਸਰਿਆਨਾਨਕਏਕੰਕਾਰੁ। ੧॥ ਪਉੜੀ
 ਏਕਮਏਕੰਕਾਰਪ੍ਰਕਰਉਬੰਦਨਾਪਿਆਇ। ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪਾਲਪ੍ਰਭਸਹਨਿਪਰਉਹਰਿਰਾਇ। ਤਾਕੀਆਸਕਲਿਅਣਸੁਖਜਾਤੇ
 ਸਭਕਛੁਹੋਇ। ਚਾਰਿਕੁੰਟਦੰਤਦਿਸਕ੍ਰਮਿਓਤਿਸੁਥਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਸੁਨੇਬਹੁਬਿਪਕਰਉਬੀਚਾਰੁ॥
 ਪਤਿਤਉਪਾਰਨਭੈਰਨਸੁਖਸਾਗਰਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਦਾਤਾਭੁਗਤਾਦੇਨਹਰਾਤਿਸੁਥਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ। ਜੋਚਹਹਿਜੇਈਮਿਲੈ
 ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਜਸੁਗਾਈਐਹਰਿਨੀਤਾ। ਮਿਲਿਰਜੀਐਸਾਪਸੰਗਿਮੇਰੇਅੰਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਸਲੋਕੁ॥
 ਕਰਉਬੰਦਨਾਅਨਿਕਬਾਰਸਹਨਿਪਰਉਹਰਿਰਾਇ। ਕ੍ਰਮਕਟੀਐਨਾਨਕਸਾਪਸੰਗਿਦੁਤੀਆਭਾਉਮਿਟਾਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਦੁਤੀਆਦੁਰਮਤਿਦੁਰਿਕਰਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤਾ। ਰਾਮਰਤਨੁਮਾਨਿਤਨਿਬਸੈਤਜਿਕਾਮੁਕੋਧੁਲੋਕੁਮੀਤਾ। ਮਰਣਮਿਦੈਜੀ
 ਵਨੁਮਿਲੈਬਿਨਸਹਿਸਗਲਕਲੇਸਾ। ਆਪੁਤਜਤੁਗੋਬਿੰਦਭਜਤੁਭਾਉਭਗਤਿਪਰਵੇਸਾ। ਲਾਕੁਮਿਲੈਤੋਰਹਿਹਰਿਦ
 ਰਹਤਪਾਤਿਵੰਤਾ। ਰਾਮਨਾਮਪਨੁਸੰਚਵੈਸਾਹਰਗਵੰਤਾ। ਉਠਤਬੈਠਤਹਰਿਭੁਜਹੁਸਾਪਸੰਗਿਪਗੀਤਾ।
 ਨਾਨਕਦੁਰਮਤਿਛੁਟਗਈਪਰਬ੍ਰਹਮਬਸੇਰੀਤਾ॥ ੨॥ ॥ ਸਲੋਕੁ। ਤੀਨਿਬਿਆਪਹਿਜਗਤਕਉਤੁਰੀਆਪਾ

ਵੈਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਗ ਮਲਕੁ ਏਕਿ ਨਾਮ ਨਿਵਸਿ ਅੰਧੇਇ। ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਤਿ ਅੰਤੈ ਗੁਣ ਬਿਖੈ ਫਲ ਕਬਉਚ ਮਕਥਨੀਉ।
ਨਰਕ ਸੁਗੰਧ ਮਤ ਉਪਦੇਸਦਾ ਸੰਘਾਰੈ ਮੀਚੁ। ਹਰਖ ਸੋਗ ਸਹਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਉਹ ਉਕਰਤ ਬਿਹਾਇ। ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸ ਤਿਨ
ਜਾਣਨੀ ਚਿਤਵਤਿ ਮਨਿ ਕਉ ਪਾਇ। ਆਪ ਬਿਆਪ ਉਪਾਧਰ ਸਕ ਬਹੁਨ ਤੁਟੈ ਤਾਪ। ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ਨਹਿ ਬੂਝੈ
ਪਰਤਾਪ। ਮੇਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਹੁਤ ਪਦੇ ਮਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਵਾਸ। ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਗਾਧ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਆਸ। ੩॥ ਸੋਲੋਕੁ॥
ਚਤੁਰਸਿਆ ਦਾਸੁ ਪ੍ਰਸੰਸਿਏ ਜਿਨਿ ਤੁਝੀ ਆਮਰਿ ਮਾਨੁ। ਚਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਾਟਿ ਸਿਧਿ ਕੁਚੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿਨਾਮੁ॥ ੪॥
੥ ਪਉੜੀ॥ ਚਤੁਰਬਚਰੇ ਬੇਦ ਸੁਦਿ ਸੋਧਿ ਓਤੁ ਬੀਚਾਰੁ। ਸਰਬ ਖੇਮ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ। ਨ
ਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਦੁਖ ਹਰੈ ਤੁਹਿ ਅਨਿਕ ਕਲੇਸਾ। ਮੀਚੁ ਤੁਟੈ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਪਰਵੇਸਾ। ਕਉ ਬਿਨ ਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰ
ਸੈਰੀ ਗਿਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ। ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਸਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰ। ਸੁਰਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬੇਜ ਤੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰੋ ਪਾਣੀ।
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਮੁਖੁ ਉਜਲੋ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸਾਧਵਾਲਾ। ੪॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਪੰਚ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਸੇ ਰਾਚੇ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ।
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਗੀ। ੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੰਚ ਮਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਜਿਨਿ ਜਾਨੈ ਓਪਰ ਪੰਚ। ਕੁਸ
ਮ ਬਾਸ ਬਹੁਰੰਗੁ ਪਦੇ ਸਕੁ ਮਿਥਿਆ ਬਲ ਬੰਚ। ਨਤ ਜਾਪੈ ਨਤ ਬੁਝੈ ਐਨਕ ਛੁਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ। ਸੁਆਦ ਮੇਰਿ ਸੁਖੇ
ਧਿਓ ਮਾਗਿ ਅਨਿਗਦਿ ਓਸੀ ਸਾਗੁ। ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਹੁ ਜੇ ਨਿਕੁ ਮਣਕੀ ਕੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ। ਰਚਨ ਤਾਰਨ ਹਿਸਿ ਮਰਿਓ ਮਨਿ ਨਖੀ
ਚਰਿ ਬੇਬੇਕ। ਕਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਲਿਪਤ ਨਰੰਚ। ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਪਾਈ ਅਹਿ ਜੋ ਨਰਚਹਿ ਪਰਪੰਚ। ੫
੥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਪਟਸਾਸਤ ਉਚ ਉਕਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ। ਭਗਤ ਸੋਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਆਗ। ੬
੥ ਪਉੜੀ॥ ਖਸਟ ਮਖਟਿ ਸਾਸਤ ਕਹਿ ਸਿੰਘੁ ਤਿਕਥਹਿ ਅਨੇਕ। ਉਤਮ ਉਚੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇ
ਖ। ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਕ ਬਿਆਸ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦ। ਰਸ ਭੀਧੇ ਗਿਸਿ ਉਬੀਧੇ ਭਗਤ ਰਚੇ ਭਗਵੰਤ। ਮੇਰ ਮਾਨਕੁ
ਮੁਖਿ ਨਾਸਿ ਓਪਾਈ ਸਹਨਿਦ ਇਆਲਾ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਤ ਲਾਲਾ। ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਨਿ
ਰੋਸਾ ਪਸੰਗਿ ਲਿਵਲਾਇ। ਖਾਟਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਹੋਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ। ੬॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਤਹਿ
ਜਸੁ ਕਥਹਿ ਬੋਲਹਿ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ। ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਿ ਐਏ ਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਇ। ੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਪਤ੍ਰਿੰਸ
ਚਤੁਰਸੁ ਪ੍ਰਤੁਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ। ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈ ਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੰਗ। ਆਪੁ ਤਨੁ ਹੋ ਬਿੰਦੁ ਭਜਤੁ ਸਹਨਿਪ
ਰਤੁ ਹਰਿ ਗਾਇ। ਦੁਖ ਹਰੈ ਰਵਨ ਲੁਤ ਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲ ਪਾਇ। ਆਠ ਪਹਿਰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ਸਫਲੁ ਜਨ ਮੁਖਵਾ
ਣਾ। ਅੰਤ ਰਿਬਾਹਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰੈ ਗੁਪਛਾਣਾ। ਸੋਸਾਨੁ ਸੋਸਖਾ ਮੀਤੁ ਜੋਹਿ ਕੀਮਤਿ ਦੇਇ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਤਰ
ਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਜਪੇਇ। ੭॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਆਠ ਪਹਿਰ ਗੁਨ ਗਾਈ ਅਹਿ ਤਜੀ ਅਤਿ ਅਵਰਜੰਜਾਲਾ। ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਜੋਹਿ
ਨਸਕਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲਾ। ੮॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਸਟ ਮੀਅਸਟਿ ਸਿਪਨ ਵਨਿ ਪਿਆਸ ਗਲ ਪਦਾਰਥ ਪੂਰਨ ਬੁਧਿ।
ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸਦਾ ਅਨੰਦ। ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ਨਿਰੋਧ ਰਸੰਤ। ਸਗਲ ਧਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਸਨਾਨ। ਸਕ ਮਹਿ ਉਚ ਬਿਸੇਖ ਸਿ
ਆਨੁ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੁਨੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਸੰਗਿ। ਜਪਿ ਤਹੀ ਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਹਰਿ ਗੀ। ੮॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਹਿ ਸਿਮਰਿ

ਓਸੇਹਿਓਸੁਆਦਾਥਿਕਾਗਾਨਾਨਕਨੀਮਾਥਿਸਾਰਿਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰਾ॥ ੯॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਉਮੀਨਵੇਛਿਦ੍ਰਅਪਵੀਤਾ॥
 ਹਰਿਨਾਮੁਨਜਪਹਿਕਰਤਾਥਿਪਰੀਤਿ॥ ਪਰਤਿਆਰਮਾਤਿਬਕਹਿਸਾਧਨਿੰਦਾ॥ ਕਰਨਸੁਨਹੀਹਰਿਜਸੁਬਿੰਦਾ॥ ਹਿਰਪਿਰ
 ਵਰਬੁਓਦਰਕੈਤਾਈ॥ ਅਗਨਿਨਿਨਿਵਰੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਬੁਝਾਈ॥ ਹਰਿਸੇਵਾਥਿਨੁਏਤਛਲਲਾਗੇ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾਥਿਸਗਤਿਮਰਿ
 ਜਮਾਹਿਅਭਾਗੇ॥ ੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਸਾਦਿਸਿਖੋਜਤਸੈਫਿਰਿਓਜਤਦੇਖਉਤਤਸੋਇ॥ ਮਨੁਬਾਸਿਆਵੈਨਾਨਕਜੇਪੂਰਨ
 ਕਿਰਪਾਹੋਇ॥ ੧੦॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਸਮੀਦਸਦੁਆਰਬਸਿਕੀਨੇ॥ ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮਜਪਿਲੀਨੇ॥ ਕਰਨੀਸੁਨੀਐਜਸੁਗੋਪਾਲਾ॥
 ਨੈਨੀਪੇਖਤਸਾਧਦਇਆਲਾ॥ ਹਸਨਾਗੁਣਗਵੈਬੇਅੰਤਾ॥ ਮਨਮਾਹਿਚਿਤਵੈਪੂਰਨਗਵੰਤਾ॥ ਹਸਤਚਰਨਸੰਤਤਹਇਕ
 ਮਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਾਇਹੁਸੰਜਮੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਪਾਈਐ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਏਕੋਏਕੁਬਖਾਲੀਐਥਿਰਲਾਜਾਏਸ੍ਵਾਦਾ॥ ਗੁਣਗੋ
 ਬਿੰਦਨਾਣੀਐਨਾਨਕਸੁਭਾਥਿਸਮਾਦਾ॥ ੧੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਏਕਾਦਸੀਨਿਕਟਿਪੇਖਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਥਸਿਕਰਿਸੁਦਹੁਹਰਿ
 ਨਾਮੁ॥ ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਸਰਬਜੰਦਇਆ॥ ਏਨਾਬਿਧਿਬਰਤੁਸੰਪੂਰਨਗਇਆ॥ ਧਾਵਤਮਨੁਰਾਖੈਏਕਠਾਇ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੁਪੁਜਪਤ
 ਹਰਿਨਾਈ॥ ਸਭਮਹਿਪੂਰਹੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤੁਕਰਿਅਟਲੁਇਹਧਰਮਾ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੁਰਮਾਤਿਹੀ
 ਸੇਵਾਕਰੀਭੇਟੇਸਾਧਾ॥ ਫਿਪਾਲਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਿਉਮਿਯਹੋਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲਾ॥ ੧੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਦੁਆਦਸੀਦਨੁਨਾਮੁਇਸਨਾਨੁ॥ ਹਰਿਕੀਰਗਤਿਕਰਤੁਜੀਮਨੁ॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕਰਤੁਸਾਧਸੀਰੀ॥ ਮਨਤ੍ਰਿਪਤਐ
 ਕੀਰਤਨਪ੍ਰਭਰੰਗਾ॥ ਕੋਮਲਬਾਲੀਸਰਕਉਸੰਤੋਖੋ॥ ਪੰਚਕੂਆਤਮਾਹਰਿਨਾਮਰਸਪੈਖੋ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਏਹਨਿਚਉਪਾਈ
 ਐ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਰਮਤਿਫਿਰਿਜੋਨਿਨਾਈਐ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਗੁਣਮਹਿਬਿਅੰਪਿਆਪੂਰਨਹੋਤਕਾਮਾ॥
 ਪਤਿਤਉਪਾਰਦੁਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕਛੁਟੈਨਾਮਾ॥ ੧੩॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤਉਦਸੀਤੀਨਤਾਪਸੰਸਾਗਾ॥ ਆਵਤਜਾਤਨਰਕਅਵ
 ਤਾਰਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਭਜਨਨਮਨਿਮਾਹਿਅਭਾਈਓ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭਨਿਮਖਨਗਾਈਓ॥ ਹਰਖਸੋਗਕਾਚੇਹਿਕਰਥਾਧਿਓ॥ ਈ
 ਰਪੁਰੇਗਮਾਈਆਅਸਾਧਿਓ॥ ਦਿਨਹਿਬਿਕਾਰਕਰਤਸ੍ਰਮੁਪਾਈਓ॥ ਨੈਨੀਨੀਦਸੁਪਨਬਰਤਾਈਓ॥ ਹਰਿਥਿਸਗਤਿ
 ਹੋਵਤਾਇਹਾਲਾ॥ ਸਗਨਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੂਰਖੁਦਇਆਲਾ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਾਰਕੁੰਟਚਉਦਹਿਭਵਨਸਗਲਥਿਆ
 ਪਤਿਰਾਮਾ॥ ਨਾਨਕਉਨਨਦੇਖੀਐਪੂਰਨਤਕੇਕਾਮਾ॥ ੧੪॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਚਉਦਹਚਾਰਕੁੰਟਪ੍ਰਭਆਪਿ॥ ਸਗਲਰਵਨ
 ਪੂਰਨਪਰਤਾਪਾ॥ ਦਸੇਦਿਸਾਗਵੈਆਪ੍ਰਭਏਕੁ॥ ਧਰਨਿਅਕਾਸਸਰਮਹਿਪ੍ਰਭਪੇਖੁ॥ ॥ ਜਲਥਲਬਨਪਰਬਤ
 ਪਾਰਾਣਾ॥ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਤਹਬਸਹਿਦਇਆਲਾ॥ ਸੁਖਮਅਸਭੁਲਸਗਲਭਗਵਨਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨਾ॥ ੧੪॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਆਤਮਜੀਤਾਗੁਰਮਤੀਗੁਣਗਾਏਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦੀਭੈਮਿਟੈਨਾਨਕਬਿਨਸੀਦਿੰਦਾ॥ ੧੫॥ ਪਉੜੀ॥
 ॥ ਅਮਾਵਸਆਤਮਸੁਖੀਕਏਸੰਤੋਖੁਦੀਆਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸਹਜਿਲਾਗਾਪ੍ਰਕਾਸੇਵਾ॥ ਏਏ
 ਬੰਧਨਬਹੁਬਿਕਾਰਸਛਲਪੂਰਨਤਕੇਕਾਮਾ॥ ਦੁਰਮਾਤਿਮਿਟੀਹਉਮੈਛੁਟੀਸਿਮਰਤਿਹਰਿਕੋਨਾਮਾ॥ ਸਗਨਿਗਤੀਪਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮਕੀਮਿਇਆਆਵਾਗਵਨਾ॥ ਅਪਤਰਿਆਕੁੰਟਬਸਿਉਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਰਵਨਾ॥ ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਮਾਵਦੀ
 ਜਪੀਐਪ੍ਰਕਾਨਾਮਾ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਈਆਨਾਨਕਸੁਖੁਥਿਸਾਮੁ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੂਰਨਕਬਹੁਨਭੋਲਤਾਪ੍ਰਕਾਸੇ

ਪ੍ਰਭਅਸਿਪਾਦਿਨੁਦਿਨੁਚੈਸਵਾਇਆਨਾਨਕਹੋਤਨਘਾਟਿ॥੧੫॥ਪਉੜੀ॥ਪੁਰਨਮਾਪੁਰਨਪ੍ਰਭਏਕੁਕਰਣਕਾਰਣ
ਰੁਏਕਾਸਮਰਥਾਜੀਅਜੰਤਦਇਮਾਲਪੁਰਖੁਸਭਉਪਰਿਜਾਕਾਤਬੁਭੁਨਿਪਾਨਗੇਬਿੰਦਹੁਕੀ
ਆਜਾਕਹੋਇ॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪ੍ਰਕੁਤਜਾਨੁਮਲਖਾਨਿਰੰਜਨਸੋਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੇਸਭਬਿਪਜਾਨਦਹਾਰਾ॥
ਸੰਤਸਹਾਈਸਰਨਿਜੋਗੁਆਠਪਹਿਰਨਮਸਕਾਰਾ॥ਅਕਥਕਥਾਨਹਿਬੂਝਿਐਸਿਮਰਹੁਹਰਿਕੇਚਰਨਾਪਤਿਤਉਪਰ
ਨਮਨਾਥਨਾਥਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿ॥੧੬॥ਸੋਝੇਕੁ॥ਦੁਖਾਬਿਨਸੇਸਹਸਾਗਇਥੇਸਰਨਗਹੀਹਰਿਗਇ॥ਮਨਦਿੰਦੇ
ਲੁਪਇਆਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੧੭॥ਪਉੜੀ॥ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਕੋਕੁਰੈਬੀਚਾਰਾਕੋਉਪਦੇਸੈਕੋਦਿਖੈ
ਤਿਸਕਹੋਇਉਪਾਗਾਕਿਲਾਬਿਖਕਾਵੈਤੋਇਨਿਰਮਲਾਜਨਮਜਨਮਮਯੁਜਾਇ॥ਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਮੁਖਉਜਲਾ
ਨਹਪੈਹੋਤਿਸੁਆਇ॥ਸੋਸੁਰਤਸੋਬੈਸੋਸੋਗਿਆਨੀਪਨਵੰਤਾ॥ਸੋਸੁਰਕੁਭਵੰਤਸੋਨਿਰਜਨੀਆਰਗਵੰਤਾ॥ਖੜੀ
ਬ੍ਰਹਮਣੁਦੁਬੈਸੁਉਪਰੈਸਿਮਰਿਚੰਡਾਯਾਨਿਨਜਾਨਿਓਪ੍ਰਤੁਆਪਨਾਨਕਤਿਸਹਿਰਦਾਲਾ॥੧੮॥

ਇ

ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪॥ ਸੋਝੇਕੁਮਃ੪॥ ੧ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭੁਦਇਆਲੁਹੈਜਿਸਨੋਸਮਤੁਸਭੁਕੋਇ॥ਏਕਦਿਸਾਟਿਕਰਿਦੇਖਦਾਮਨਿਭਾਵਨੀਤੋਸਿਧੋਹੋਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪਦੁਜੋਇ॥ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਧਿਆਈਅੰਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋ
ਇ॥੧॥ਮਃ੪॥ਹਉਮੰਮਾਇਆਸਭਾਬਿਖੁਹੈਨਿਤਜਰੀਤੇਟਸੀਸਾਰਿ॥ਲਾਹਾਰਿਧਨੁਖਟਿਆਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਹਉਮੰਮੇਲਾਬਿਖੁਉਤਰੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸਾਭਿਕਾਰਜਤਿਨਕੋਸਿਧਿਹਰਿ
ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜੋਧੁਗੀਲੇਸੇਮਿਲਰਹੇਹਰਿਮੇਲੇਸਿਰਜਨਹਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਹੈਸਚੁਸਚਾਗੋਸਾਈ॥ਤੁਧੁਨੋਸਭੁਧਿਆਈਦੀਸਭੁਲਗੈਤੇਗੀਪਾਈ॥ਤੇਗੀਸਿਫਾਤਿਸੁ
ਆਲਿਓਸਚੁਪਹੈਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੁਪਾਰਿਲਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਫਲੁਪਾਇਦਾਸਚੁਨਾਮਸਮਾਈ॥੬॥
ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਵਡੀਤੇਗੀਵਡਿਅਈ॥੧॥ਸੋਝੇਕੁਮਃ੪॥ ਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਸਲਾਹਣਾਸਭੁਬੋਲਣੁਛਿਕਾ
ਸਾਦਾ॥ਮਨਮੁਖਅਹੰਕਾਰੁਲਾਹਦੇਹਉਮੰਮਤਾਵਦਾ॥ਜਿਨਸਲਾਹਨਿਜੋਮਗਹਿਖਪਿਜਾਵੈਸਭੁਅਪਵਾਦਾ॥
ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਰਮਾਨੁਦਾ॥੧॥ਮਃ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਸਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਮਨਿਹਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਾਵਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਬੋਲੀਸਭਿਦੁਖਪਰਹਰੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂੰਆ
ਪੇਅਪਾਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਿਰੰਜਨਹਰਿਗਇਆ॥ਜਿਨੀਤੂੰਇਕਮਨਿਸਚੁਧਿਆਈਆਤਿਨਕਾਸਭੁਦੁ
ਖੁਗਵਾਇਆ॥ਤੇਰਾਸਰੀਕੁਕੋਨਾਹੀਜਿਸਨੋਲਵੈਲਾਇਸੁਣਾਇਆ॥ਤੁਧੁਜੇਵਰੁਦਾਤਤੁਹੈਨਿਰੰਜਨ
ਤੁਹੈਸਚੁਮੇਰੇਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਸਚੁਦਿਨਾਇਆ॥੨॥ ਸੋਝੇਕੁਮਹਲਾ ੪

ਮਨਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰਹੈ ਕੁੰਮਰੁ ਲੇਖਨੁ ਖਦਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹਿ ਗਵਾਇ ਮਲਿਸਤਿ ਗੁਰਸਾਧੁ ਸਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ॥
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਲਾ ਗਤੀ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰਸਾਧਾ ਸਿ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਤੁੰਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਅਗੰਮੁ ਪੈ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਤੁੰਦਰੀ ਐ ॥ ਤੁਪੁਜੇ ਵਰੁ ਪੈ ਇਸੁ ਆਖੀ ਐ ਤੁਪੁਜੇ ਤਤੁ ਪੈ ਪਤੀ ਐ ॥
 ਤੁੰਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੀ ਐ ॥ ਤੁੰਸਚਾ ਸਰਸਦਾ ਖਸਮੁ ਪੈ ਸਰਦੁ ਤੁੰਚਰੀ ਐ ॥ ਤੁੰਕਰਹਿ
 ਸੁਸਚੇ ਪੈ ਇਸੀ ਤਕਾਇ ਤੁਕਰੀ ਐ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਅਠੈ ਪਹਿਰ ਲਗੀ ਨੀ ॥
 ਜਨਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਪ੍ਰਸਤਿ ਗੁਰਸੁਖ ਵਸੀ ਕਿ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਜਨਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਜੇ ਉਥੇ ਲ
 ਨਿਤਿ ਵੈਸੁੰਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਜੇ ਨਿਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤ ਪਿਰੰਮ ਨੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁੰਕਰਤਾ ਆ
 ਪਿ ਅਰੁਣੈ ਕੁਲੁ ਨ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ॥ ਤੁੰਕਰਹਿ ਸੁਸਚੇ ਕੁਲੁ ਪੈ ਗੁਰਸ ਬਦੈ ਬੁਝਾਹੀ ॥ ਤੁੰਕਰਦੇ ਕਾਰਣ ਸਮ
 ਰਥੁ ਪੈ ਦੁਜਾ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਤੁੰਸਾਹਿ ਬੁਝ ਅਗਮੁ ਦਇਆਲੁ ਪੈ ਸਰਤੁ ਪ੍ਰਧਿਆਹੀ ॥ ਸਰਜੀ ਅਤੇ ਰੇ ਤੁੰਸਰਸਦ
 ਤੁੰਸਰਫੁਰਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ॥ ਸੁਖਿ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸੁ ਅਖੀਤਾਰ ਲਗੀ ਨੀ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸ
 ਜਨੁ ਮੇਲਿ ਅਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਨੀ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਪੈ ਜਿਸਨੇ ਦਇਆ ਸਦਾ
 ਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਦਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੈ ਸਰਦੇ ਪੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਾਇ ਜਿਵੈਰੁ ਚਲਾਇ ਦੇ ਤਿਨ ਵਿ
 ਚਤੁਰਿ ਸਇਆਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਨਾ ਦਾਭਲਾ ਮਨਾਇ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਪੈਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਜੇ ਤੋਕੇ
 ਇਛਦਾ ਤੇ ਤਛਲੁ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਦੁ ਕਿਛੁ ਗੁਣ ਨ ਤੇਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਾਹਿਬ ਵਰ ਕਰੇ ਸੋਈ ਵਡ ਜਾਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬੁ ਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਮ
 ਨੀਭਾਣੀ ॥ ਜੇਕੋ ਓਸਦੀ ਗੀ ਸਕਰੇ ਸੋ ਮੁਕਤ ਅਜਾਣੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਗੁਣ ਵੈ ਗੁਣ ਆਖਦੁ ਖਾਣੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਪੈ ਨਿਰਭਉ
 ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਜੇ ਨਿਜ ਪਿਆਇ ਕਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਲਬਾਤ ਉਮੈ ਭਾਗੁ ॥ ਜੇ ਨਿਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਹਰਿ ਅਰਾਪਿ ਆਤਿ ਸੰਤਾਨਾ ਜੈ ਕਹਾ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਪੂਰੇ ਸਰਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਤਿਸਨੇ ਛਿਟੁ ਛਿਟੁ ਕਰੈ
 ਸਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤਿਸਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿ ਆ
 ਜੇ ਨ ਜਾਪਿਆ ਸਿਰਜਨ ਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਆਪੇ ਪਰਤੀਸਾਜੀ ਅਨੁ ਆਪੇ ਅਕਾਸੁ ॥ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਜੰਤ
 ਉਪਾਇ ਅਨੁ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਗਿਰਾਸੁ ॥ ਸਰੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਤੁੰਸਰੁ ਕਿਲਵਿ ਖਕਟੇ ਤਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁੰਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਪੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰਵੈ ॥
 ਜੇ ਤੁਪੁਸਚ ਸਲਾਤ ਦੇ ਤਿਨ ਜਮਕੰਠ ਨੇ ਤਿਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਦਰੁ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਤਿਰਵੈ
 ਸਚਾ ਰਵੈ ॥ ਕੁੜਿਆ ਗਪਿ ਛੁਪਾ ਸਟੀ ਅਨਿਕੁ ਤਿਰਵੈ ਕਪਟ ਮਹਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਮੁਤਿ ਕਾਲੇ ਕੁ
 ਝਿਆਰੀ ਆਕੁ ਝਿਆਰੁ ਕੁੜੇ ਪੈਇ ਜਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਤੀਧਰ ਮਹੈ

ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥
 ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਣੁ ਗੁਣੁ ॥
 ਫੁਲੁ

ਤੇ ਸੁਵਿਚਿ ਜੇ ਤੇ ਹਾਠ ਲੁਪਾਏ। ਗੁਰਸਿਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਥੀ। ਜਿਆ ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਠਲੁ ਹਰਿ ਪਾਏ। ਓ ਨਾਲ ਤਿ
 ਪਲਾਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ। ਓਇ ਹਰਿਦਰ ਗਹਸਰੀ ਪਾਏ। ਇਕਨ ਅੰਚਰਿ ਪੈਦੁ ਨਿਤ ਬੋਧੁ ਕਮਾਵਹਿ। ਓ ਜੇ ਹਾਥੀ ਜੈ
 ਤੇ ਹਾਠ ਲੁਪਾਏ। ਜਾਸਤਿ ਗੁਰਸਰਾਫੁ ਨ ਦਰਿਕਰਿ ਦੇਵੈ। ਸੁਆਵਰੀ ਸਭਿ ਉਪਾਜਿ ਅਏ। ਓਇ ਜੇ ਹਾਥਿ ਤਵ ਹਿਨਿ ਤ
 ਤੇ ਹਾਥਾਇਨ ਓਇ ਤੇ ਹੋ ਜੇ ਹਾਥਿ ਵਜਾਏ। ਨਾਨਕ ਦੁਹੀ ਸਿਰੀਖ ਸਮੁਆਪੇ ਦਰਤੈ ਨਿਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਚਲਤਿ ਸ
 ਬਾਏ। ੧੫੪ ਠਾ। ਇਕੁ ਮਨੁ ਇਕੁ ਵਰਤ ਦਾਜਿ ਤੁਲਾ ਗੈ ਸੋਥਾਇ। ਕੋਈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਪਾਨੇਰੀਆਂ ਪਰਿ ਵਖੋਂ ਫੈਸਾਈ
 ਖਾਇ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਈ ਨਾਪ ਵੈ ਅੰਕੁਰੁ ਨਾਵੈ ਚਤੁਰਾਇ। ਅੰਕੁਰੀਆਂ ਨੇ ਦੁਖੁ ਕੁਖੈ ਹੋਤੁ ਰਹਿ ਪਾਇ
 ਪਰਿ ਸੰਗਾਇ। ਕੁਛੁ ਠਗੀ ਗੁਣੀ ਨਾ ਰਹੈ ਮੁਲੀ ਮਾਪਾ ਜੁਲਾਹਿ ਜਾਇ। ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ
 ਮਿਲੈ ਪੁਰੁ ਆਇ। ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਪਰਿ ਭੇਟੀ ਐ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸੁਦਰਨੁ ਹੋਇ ਜਾਇ। ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ ਪੁਰਤੁ ਪਦੀ ਜਿਉ
 ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਿਰਦੈ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿਆ ਪਿਮਲਾਏ। ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਇਤਿਨ ਸਿ
 ਉਕਰੀ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ। ਅਉਗਣਾ ਵਿਕਟਿ ਪਥਰੀ ਜਿਸੁ ਹੋਤੁ ਸਚੇ ਪਾਏ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿ
 ਨ ਅਉਗਣ ਮੇਟਿ ਗੁਣ ਪਗੁਟੀ ਆਏ। ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਵਡੇਰੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਲਾਏ। ੩॥ ੧੫੫ ਲੇਖ ੪੪॥
 ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵੈ। ਹਰਿ ਹਰਿਨਾ ਮੁਰਮਤ ਸੁਚ ਸੰਜਨ ਮੁਹਿ
 ਨਾ ਮੇਰੀ ਭਿਖਤਾਵੈ। ਹਰਿਨਾ ਮੁਤਾਨੁ ਹਰਿਨਾ ਮੁਦੀ ਬਾਣੁ ਹਰਿਨਾ ਮੇਰਾ ਕਰਾਵੈ। ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੁਜੈ ਗੁਰ ਮੁਹਿ ਤਿਸੇ
 ਮਨ ਇਛੈ ਠਲ ਪਾਵੈ। ਜੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤਾ ਮਾਰਿ ਦਿਵਾਵੈ। ਠਿਰਿ ਓਤ ਵੇਲਾ ਉਸੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ
 ਓਤੁ ਅਪਣਾ ਥੀ ਜਿਆ ਆਪੇ ਪਾਵੈ। ਨਰਕ ਘੇਰੁ ਮੁਤਕਾਲੈ ਖੜਿਆ ਜਿਉ ਤਸਕੁ ਪਾਇ ਗਲਾਵੈ। ਠਿਰਿ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਵੈ ਤਉ ਬਰੈ ਜਾਹਰਿ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵੈ। ਹਰਿ ਬਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਵੈ
 ੧॥ ੧੫੬ ਠਾ। ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਤੁਕ ਮਨ ਮੈ ਓਤੁ ਮਨ ਮੁਖੁ ਮੁਠਾ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ। ਓਸੁ ਅੰਚਰਿ ਕੁਛੁ ਕੁਛੁ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਅਣ
 ਦੇ ਦੇਣੁ ਗਣੇ ਦੇਖਿ ਓਸੈ ਗਲ ਪਾਇਆ। ਓਤੁ ਗਲ ਠਹੇ ਸਿਕਰੇ ਬਹੁ ਤੇਰੀ ਓਸਦਾ ਬੋਲਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਇਆ। ਓਤੁ ਪਰਿ
 ਪਰਿ ਓਛੈ ਜਿਉਰੀ ਨਿਦੇ ਹਗਟਿ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਮੁਹੁ ਜੋੜੈ ਓਸਰੀ ਲਛੁ ਲਾਇਆ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਖ ਲਿਪਤ ਦਰਤੈ
 ਓਸਦਾ ਪਾਸੁ ਛਡਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬਧਿ ਜਾਇਆ। ਜੇ ਗੁਰੁ ਗੋਪੇ ਆਪਣਾ ਸੇਭ ਲਾਨਾ ਹੀ ਪੰਚਤ ਓਨਿ ਲਾਹਾ ਮੁਲੁ ਸਕੁ ਗਵਾਇ
 ਆਪਾ ਪਹਿਲਾ ਅਗਮੁ ਨਿਗਮੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖ ਸੁਣਾਏ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਉਪਰਿ ਆਇਆ। ਗੁਰ ਸਿਖਾਵਡੀ ਆਈ ਭਵੈ ਗੁ
 ਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਮਨ ਮੁਖਾ ਓਤੁ ਵੇਲਾ ਤ ਬਿਨ ਆਇਆ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ਸੰਸਾਰ ਸਭ ਦੁਵਰਤੈ ਸੇਲਾਏ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ
 ਾਇਕੋ। ਸੇਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਸਚੁ ਪਿਆਇ ਦਾਸ ਦੁਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰਾਇਕੋ। ਸੇਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਤੈ ਜਿਨਿ ਪੰਜੇ ਦੂਤ ਕੀ
 ਤੇ ਵਾਸਿ ਛਿਕੋ। ਜਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਲਾਇ ਦੇ ਤਿਨ ਅੰਚਰਿ ਕੁਛੁ ਛਿਟੁ ਛਿਟੁ ਮੁਤ ਛਿਕੋ। ਓਇ ਬੋਲੇ ਕਿ
 ਸੈ ਨ ਭਾਵਨੀ ਮੁਤਕਾਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਚਕੋ। ੩॥ ਲੇਖ ੪੫॥ ਹਰਿ ਪੁਰਕਾਸ ਬੁਖੇ ਤੈ ਹਰਿਆ ਪਿਰਿ ਸਾਈ

ਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿਜਮਾਈਅਨੁਮਨਮੁਖੀਮੁਲਗਵਾਇਆਸਕੁਕੇਬੀਜੇਅਪਲੇਭਲੇਨੇਹਰਿਭਾ
ਵੇਸੇਖੇਤੁਜਮਾਇਆਗੁਰਸਿਖੀਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੀਜੀਅਮਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆਜ
ਮੁਤੁਤਾਰਿਸਤਿਤਕੁਰਕਦਾਹਰਿਕਰਤੇਮਾਰਕਢਾਇਆਕਿਰਸਾਣੀਜੀਮੀਭਾਉਕਰਿਹਰਿਬੋਲਬਖਸ
ਜਮਾਇਆਤਿਨਕਾਕਾਨਾਅੰਦੇਸਾਸਕੁਲਾਹਿਓਜਿਨੀਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਗਾਧਿਆਆ
ਪਿਤਰਿਆਸਕੁਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥ ੧॥੧੫੬॥ ਸਾਗਾਵੇਨੁਲਾਲਚਿਅਇਆਮਨਮੁਖਹੋਰੇਗਲਾਗਤੀਉਪੈਦ
ਬਿਆਨਵੇਸੇਤਸਕੁਛਲਾਮਨਮੁਖਾਦੈਸਿਰਜੇਰਾਮਮਹੁਹੈਨਿਤਦੇਵਹਿਰਲਾਜੇਰਾਦਾਅਖਿਆਪੁਰਖਕਮਾਵੇਦੇਸੇ
ਪਵਿਤਅਮੋਧਖਲਾਕਮਿਦਿਆਪੇਕੁਸੁਪਨਰਸੇਜੇਰਾਪੁਛਿਚਲਾਸਤਿਗੁਰਕੋਅਖਿਐਜੇਰਲੈਸੇਸਤਿਪੁਰਖਭਲਾ
ਜੇਰਾਪੁਰਸਸਕੁਆਪਿਉਪਾਇਅਨੁਹਿਖੇਲੁਸਕੁਖਿਲਾਸਕੁਤੇਰੀਬਲਤਬਲਾਵਣੀਨਾਨਕਭਲਭਲਾ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਵੇਪਰਵਾਹੁਅਥਾਤੁਤੈਅਤੁਲੁਕਿਉਤੁਲੀਐ॥ ਸੇਵਰਭਾਗੀਜਿਤੁਪੁਪਿਆਇਦੇਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀਐ॥
ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਲੀਸਤਿਸਰੂਪਤੈਗੁਰਬਾਣੀਬਲੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਰੀਸੈਕਲੁਪਿਚੁਬੇਲਦੇਸੇਕੁੜੀਅਰਕੁੜੇਸੁੜੀਪੜੀ
ਐ॥ ਓਨਿਅੰਦਰਿਹੋਰੁਮੁਖਿਤੋਰੁਤੋਬਿਖੁਮਾਇਆਨੇਸ਼ੀਖਮਰਦੇਕੜੀਐ॥ ੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੧॥੧੫੭॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇ
ਵਾਨਿਰਮਲੀਨਿਰਮਲਜਨੁਹੋਇਸੁਸੇਵਾਘਲੇ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਕਪਦੁਵਿਕਾਰੁਸੁਠਓਇਆਪੇਸਚੇਵਖਿਕਦੇਨ
ਜਮਾਏ॥ ਸਚਿਆਰਸਿਖਬਹਿਸਤਿਗੁਰਪਸਿਘਾਲਨਿਕੁੜੀਅਰਨਲਭਨੀਕਿਤੈਬਾਇਭਾਏ॥ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਕਾ
ਅਖਿਆਸੁਖਾਵੈਨਾਹੀਤਿਨਾਮੁਤਭਲੇਰੇਛਿਰਤਿਚਿਖਗਲੇ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਨਹੀਹਰਿਕੀਰੀਸੈਕਿਰਕੁਦੇਰਾਈਅਨੀਮ
ਨਮੁਖਬੋਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲੈਸੁਅਪਲਾਮਨੁਥਾਇਰਖੈਓਤੁਆਪਿਵਰਤੈਅਪਣੀਵਬੁਨਾਏ॥ ਜਨਨਾਨਕਾਇਕਨ
ਗੁਰਮੇਲੁਸੁਖਦੇਵੈਇਕਆਪੇਵਖਕਦੇਠਗਵਾਲੇ॥ ੧॥੧੫੮॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਨੁਹਰਿਤਿਨਕੇਕਾਜਦਪਾਅ
ਦੇਰਾਸਿ॥ ਤਿਨਚੁਕੀਮੁਤਤਾਨੀਲੋਕਨਕੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅੰਗੁਕਰਿਬੈਠਾਪਾਸਿ॥ ਜਾਂਕਰਤਾਵਲਿਤਸਕੁਕੇਵਲਿਸਕੁਦ
ਰਸਨੁਦੇਖਕਰਹਿਸਾਬਾਸਿ॥ ਸਾਹੁਪਾਤਿਸਾਹੁਸਭਹਰਿਕਾਕੀਆਸਕੁਜਨਕਉਅਹਾਇਕਰਹਿੰਗਾਸਿ॥ ਗੁਰਪੁ
ਰੇਕੀਵਡੀਵਡੀਆਈਹਰਿਵਡਾਸੇਵਿਅਤੁਲੁਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਦਨੁਦੀਆਹਰਿਨਿਤਚਲੁੰਨਿਤਬਖਸੇ
ਚੜੈਸਵਾਇਆ॥ ਕੋਈਨਿੰਦਕੁਵਡੀਆਈਦੇਖਨਸਕੈਸੋਕਰਤੇਆਪਚਾਇਆ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਗੁਣਬੋਲੈ
ਕਰਤੇਕੇਭਹਤਨੇਸਦਾਰਖਦਾਆਇਆ॥ ੨॥੫ਉੜੀ॥ ਤੂੰਸਾਹਿਬੁਅਗਮਦਇਆਲੁੰਦਰਦਾਰ
ਵਾਣਾ॥ ਤੁਧੁਜੇਵਰਮੈਹੋਰੁਕੋਦਿਸਨਾਵਈਤੁਹੈਸੁਖਨੁਮੇਰੈਸਨਿਭਣਾ॥ ਮੇਰੁਕੁਟੰਬੁਦਿਸਆਵਰਾਸ
ਕੁਚਲਦੁਰਾਮਾਵਣਜਾਣਾ॥ ਜੇਬਿਨੁਸਚੇਹੋਰਤਿਤੁਲਾਇਦੇਸੇਕੁੜੀਅਰਕੁੜਾਤਿਨਮਾਣਾ॥ ਨਾਨਕ
ਸਚੁਪਿਆਇਤੂੰਬਿਨੁਸਚੇਪਰਿਪਾਓਮੁਏਮਜਾਣਾ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੧॥੧੫੯॥ ਅਗੋਦੇਸਤਭਾਉਨਰਿ
ਚੈਪਿਛੋਦੇਮਾਖਿਅਕੀਮਨਆਵੈ॥ ਅਧਵਿਚਛਿਰੈਮਨਮੁਖੁਦੇਰਾਗਲੀਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀ

੨੬

ਤਿਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸੁਕੁਨੀਆਵੈਕੁਨੀਜਾਵੈ।ਜੇਕਿਰਪਾਕਰੇਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਤਾਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਰਬੁਹਮੁਨਦਰੀਆਵੈ।ਤਾਅਪਿਓਪੀਵੈਸਬਦੁਗੁਰਕੇਰਾਸਕੁਕਾਨਾਅੰਦੇਸਾਠਰਮੁਚੁਕਾਵੈ।ਸ
ਦਾਮਨੀਦਿਰਪੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੧॥ਮਃ੪॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਾਜੋਸਿ
ਖੁਅਖਾਏ।ਸੋਭਲਕੇਉਠਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈ।ਉਦਮੁਕਰੇਭਲਕੇਪਰਕੁਤੀ।ਇਸਨਾਨੁਕਰੇਅਮ੍ਰਿਤਸਰੰ
ਨਾਵੈ।ਉਪਦੇਸਗੁਰੁਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪੈਸਭਿਕਿਲਾਵਿਖਪਾਪਦੇਖਲਹਿਜਾਵੈ।ਠਿਰਿਚਕੈਦਿਵਸੁ
ਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵੈਬਹੁਦਿਆਓਠਾਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈ।ਜੋਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਪਿਆਏਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਸੇ
ਗੁਰਸਿਖੁਗੁਰਮਨਿਕਾਵੈ।ਜੋਸਨੇਦਾਇਆਲੋਹੈਵੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਗੁਰੁਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਵੈ।
ਜਨਨਾਨਕਪੁਕਿਮੰਗੈਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਕੀਜੋਆਪਿਜਪੈਅਵਗਹਿਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥੧॥॥੫ਉਤੀ॥
ਜੋਤੁਪੁਸਦੁਪਿਆਏਦੇਸੇਵਿਰਲੇਥੋਕੇ।ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਅੰਗਪਦੇਭੰਨਕੀਬਰਕਤਖਾਹਿਅਸੰਖਰੇਕੇ।
ਤੁਧੋਨੇਸਕੁਪਿਆਏਦੀਸੇਬਾਏਪਦੇਜੋਸਾਹਿਬਥੋਕੇ।ਜੋਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀਪੈਨਦੇਸੇਮੁਏਮਹਿਜੀਮੇਕੇ
ਨੋ।ਓਇਹਾਜਗੁਮਿਠਾਬੋਲਦੇਬਾਹਰਿਵਿਸੁਕਛਹਿਮੁਖਿਘੋਠੇ।ਅਨਿਖੋਦੇਦਲਿਵਿਛੋਕੇ॥੧੧॥ਸਭੇਕੁ
ਮਃ੪॥ ਮਲਜੁਈਕਰਿਆਨੀਲਾਕਾਲਾਖਿਧੋਲਗਤੀਨਵੇਮੁਖਵੇਮੁਖੇਨੋਪਾਇਆਪਾਸਿਨਦੇਈਕੋਈ
ਬਹੁਦਿਨਗਤਮਾਹਿਗੁਪਤੀਸਗਵੀਮਲਘਾਇਮਨਮੁਖਾਏਆਪਾਈਨਿੰਦਾਚੁਗਲੀਨੋਵੇਮੁਖੁਕ
ਰਕੈਭੋਜਿਆਓਬੈਰੀਮੁਤਕਾਲਾਦੁਹਵੇਮੁਖਾਦਕਰਾਇਆਤਕਿਸੁਟਿਆਸਕੁੰਜਗਤੁਵਿਚਿਗਈਵੇਮੁ
ਖੁਸਣੈਨਠੈਪਉਲੀਪਉਦੀਠਾਵਾਹੋਇਕੋਉਠਿਘਰਿਆਏਆਮਗੈਸੰਗਤੀਕੁੜਮੀਵੇਮੁਖੁਰਲ
ਣਾਨੀਮਲੈਤਾਵੁਟੀਭਤੀਜੀਠਿਰਿਆਇਘਰਿਪਾਇਆਹਲਤੁਪਘਤੁਦੇਵੈਗਏਨਿਤਕੁਖਾਕੁਕੈ
ਤਿਹਾਏਆਪਨੁਪਨੁਸੁਆਮੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਏਨਿਨਿਨਿਆਉਸਚੁਬਹਿਆਪਕਰਾਇਆ।ਜੋਨਿੰਦਕਰੇਸਤਿ
ਗੁਰਪ੍ਰੇਕੀਸੋਸਾਠੇਮਾਰਪਚਾਇਆਏਤੁਅਖਰੁਤਿਨਿਆਖਿਆਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਾ
ਹਿਬੁਜਿਸਕਨੰਗਾਕੁਖਹੋਵੈਤਿਸਦਾਨਠਹੁਕਿਬਤੁਗਜਿਖਾਏ।ਜਿਸਾਹਿਬਕੈਘਰਿਵਬੁਏਵੈਸੁਨਠਹੈਤਥਿ
ਆਵੈਅਵਤੋਦੀਕਿਬਤੁਪਾਏ।ਜਿਸਦੀਸੇਵਾਕੀਤਿਕਿਰੇਲੇਖਾਮੰਗੀਸੋਸਾਸੇਵਾਅਉਖੀਤੋਈ।ਨਾਨਕਸੇਵਾਕਰੁ
ਹਰਿਗੁਰਸਭਘਰਸਨਕੀਠਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗੈਨਕੋਈ॥੧॥੫ਉਤੀ॥ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿਸੰਤਜਨਚੁਰਿਵੇਦ
ਕਹੰਦੇ।ਤੁਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋਝਦੇਸੇਵਚਨਹੋਵੰਦੇ।ਪ੍ਰਗਟਪਰਾਜਾਪਦਾਸਭਲੋਕਸੁਣੰਦੇ।ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿ
ਮੁਗਧਨਗਸੰਤਨਾਲਿਖੰਦੇ।ਓਇਲੋਚਨੰਉਨਾਗੁਣੈਨੋਓਇਅੰਕਾਰਸਵੰਦੇ।ਓਇਵਿਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਿ
ਜਾਕਾਗੁਰਮੰਦੇ।ਜਿਮਾਰੇਤਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੋਕਿਸ੍ਰੇਸੰਦੇ।ਵੈਰਕਰਹਿਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਧਰਮਾਨਿਆਇਪਚੰਦੇ।ਜੋ
ਸੰਤਸਾਪਿਆਸੇਠਿਹਹਿਭਵੰਦੇ।ਪੇਰੁਮੁੰਛਤੁਕਾਟਿਆਤਿਸਡਾਲਸੁਕੰਦੇ॥੧੨॥ਸਭੇਕੁਮਃ੪॥ਅੰਤਹਿਹਰਿ

ਇਕੁ
ਸੇਵੈ

ਜੋ
ਤੁ

ਸਤੁ

ਗੁਰੂ ਪਿਆਇ ਦਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ। ਤੁਸਿ ਦਿਤੀ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਟੈ ਨਹੀ। ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਕਿਸੈ ਦੀ ਘਟਾਈ। ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ
ਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਵਲਿ ਤੈ ਤਾ ਬਿਧਿ ਬਿਧਿ ਮਰੈ ਸਭੁ ਭੁਕਾਈ। ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਹਕਾ ਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰ ਤੈ ਆਪ ਵਧਾਈ। ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿੰਦ
ਕ ਨਿੰਦ ਕਰਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ। ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਾਧਿ ਮਾਤਿ ਨ ਪੈਰੀਆ ਟਸਕੁ ਪਾਈ। ੧। ਮ: ੪।
ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਗਣਤ ਨਿਰ ਬੈਯਲ ਤੁਪਲ ਤੁਸਕੁ ਤਿਸਕਾ ਗਇਆ। ਨਿਤ ਸੁਆਪਾਏ ਸੁਗੁ ਸੁਟੇ ਸੁਖ ਦਾ ਸੁਖ ਦਾ ਸੁ
ਨ ਪਾਇਆ। ਨਿਤ ਉਪਾਵ ਕਰੈ ਮਾਧਿ ਮਾਪ ਨ ਕਰਣ ਅਗਲਾ ਧਨੁ ਭੀ ਉਰਗਾਇਆ। ਕਿ ਮਾਓ ਹੁਖ ਟੈ ਕਿ ਮਾਓ ਹੁਖਾਵੈ
ਜਿਸੁ ਅੰਦਰ ਸਹਾਇ ਪਾਇਆ। ਨਿਰ ਦੈਰੈ ਨਾ ਲਿਜਿ ਦੈਰੈ ਚਾਏ ਸਭੁ ਪਾਪੁ ਜਗਤੈ ਕਾ ਤਿਨਿ ਸਿਰਿ ਲਾਇਆ। ਓਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਚੋਟੀ
ਨਹੀ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਮੁਤਿ ਅੰਬੁ ਪਾਇਆ। ਜੇ ਸੁਨੈ ਨੇਓ ਹੁਖ ਪਾਏ ਤਾ ਖੋਹੁ ਸੇਤੀ ਗਲਿ ਗਾਇਆ। ਜੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਹਾਈ ਠਿਰਿਓ ਤੁਮਾ
ਵੈ ਤਾ ਪਿਛਲੇ ਮਦਗਣ ਬਖਸਲਾਇਆ। ਜਨਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪਗਾਇਆ। ੨।
ਪਉੜੀ। ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂੰ ਸਚੁ ਉਪਰਿ ਤੂੰ ਦੀਬਾਨੁ। ਜੇ ਤੁਸੁ ਸਚੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਮਾਨੁ। ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸ
ਚੁ ਖਉ ਜਲੇ ਸਚੁ ਬੋਲਨ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਤਾਨੁ। ਸੇਰਗ ਤਜੀ ਨੀਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਲਾਤਿ ਮਾਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੁ। ਸਚੁ ਜਿਸਚੇ ਸੇਵੇ ਓ
ਨਵਾਰੀ ਸਦਕੁ ਰਬਾਨੁ। ੧੩। ਸਲੋਕੁ। ਪੁਰਿ ਮਾਰੇ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਈ ਹੁਟਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਰੇ। ਜੇ ਮੇਲਣ ਨੇ ਬੁਝੇ ਤੇਰੇ ਲੇਚੀ
ਐਨ ਦੇਈ ਮਿਲਣ ਕਰਤਾਰੇ। ਸਤਸੰਗਾ ਤਿਓ ਚੋਟੀ ਨਾਲ ਹਨਿ ਵਿਚ ਸੰਗਾ ਤਿਗੁਰੁ ਵੀਚਾਰੇ। ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤੁਛ ਨੈਤਿ ਸੁਮਾਰੇ
ਜਮਨੀ ਦਾਰੇ। ਗੁਰ ਬਾਬੇ ਫਿਟਕੇ ਸੇਫਿਟੇ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਕਤਿ ਕੁੜਿ ਆਰੇ। ਗੁਰ ਤੀਜੀ ਪੀੜੀ ਵੀਚਾਰਿ ਆਕਿਆ ਹਥਿਏ ਨਾਵੇ
ਚਾਰੇ। ਗੁਰੁ ਓਥੀ ਪੀੜੀ ਟਿਕਿਆ ਤਿਨਿ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਰੋਤਾਰੇ। ਕੋਈ ਪੁਤੁ ਸਿਖੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਾਰਜ ਸਰ
ਸਵਾਰੇ। ਜੇ ਇਛੈ ਸੋਫਲੁ ਪਾਇ ਸੀ ਪੁਤੁ ਪਨੁ ਲਖ ਮੀਖਨਿ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ। ਸਕੀਨਿ ਪਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਅੰ
ਦਰਿ ਉਰਧਾਰੇ। ਸੋ ਪਾਏ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ। ਜਨਨਾਨਕੁ ਮਾਰੈ ਪੁਤੁ ਤਿਨਿ ਜੋ ਗੁਰ ਸਿ
ਖਿ ਤਪਿਆਰੇ। ੧। ਮ: ੪। ਜਿਨਕ ਉਆ ਪਦੇ ਇਵਡਿਆਈ ਜਗਤੁ ਭੀ ਆਇ ਤਿਨਕ ਉਪੈਰੀ ਪਾਏ। ਭਰੀ ਐਤਾ
ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਪਦੁ ਕੀਚੈ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਅਪਣੀ ਕਲਾ ਵਧਾਏ। ਦੇਖੁ ਗਾਈਏ ਤੁਮਖਾਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਚੇ ਕਾ ਜਿਨ ਆਪਣੇ ਜੋਰੈ ਸਭੁ ਨਿਵਾਏ।
ਆਪਣਿ ਅਭਗਤ ਕੀਰਖ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਨਿੰਦਕਾ ਦੁਸਟਾ ਕੇ ਮੁਹਕਾ ਲੇ ਕਰਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਹਰਿ
ਰਤਿ ਰਗਤਿ ਨਿਤ ਆਪਕਰਾਏ। ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰੀ ਵਸਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ
ਸਤਿਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪ ਮੁਹੁ ਹੁਕਾਏ। ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ ਮੁਖਿ ਉਜਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰ ਗੁਰ ਕਾ ਜੈ ਕਾਹੁ ਸਭ
ਤੁਕਰਾਏ। ਜਨਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਪੈਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ। ੨। ਪਉੜੀ। ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪੈ ਸਚੁ ਸਾ
ਹਮਾਰੇ। ਸਚੁ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਦਿਨਾਇ ਪੁਰ ਵਲਨਾਰੇ ਬਾਰੇ। ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਲੈ ਨੈਲੈ ਹਿਗੁਣ ਕਥਹਿ ਨਿਰਾਰੇ। ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਜਨ
ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਸਵਾਰੇ। ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਲਖਾਰੇ। ੧੪। ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪। ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਤ ਪਰਾ
ਈਹੋ ਵੈਤ ਸਦਾ ਕਦੇ ਨਹੋ ਵੀਭਲਾ। ਓਸਦੈ ਅਖਿ ਐ ਕੋਈ ਨਲਗੈ ਨਿਤ ਓਨਾ ਤੀ ਪੁਕਾਰੇ ਖਲਾ। ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਚੁਗਲੀ

ਮ: ੪

੭੪

ਸੰਸਾਰ

ਚਗਲੇ ਵਜੈ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਓਸ ਦਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ॥ ਨਿਤ ਚਗਲੀ ਕਰੇ ਅਣਹੋਈ ਪਗਈ ॥ ਹੁਕਮ ਸਕੈ ਓਸ ਦਾ ਕਾਲਾ
 ਭਾਇਆ ॥ ਕਰਮ ਪਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਕਲਿਜੁਗਾ ਵਿਚ ਜੇਹਾ ਕੋਈ ਜੈ ਤੇਹਾ ਕੋਈ ਖਾਏ ॥ ਗਲਾਉ ਪਰਿਤ ਪਾਵਸੁ ਨਹੀ ॥ ਈਵਿਸੁ ਖਾਧੀਤ
 ਤਕਾਲ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ ਕਾਈ ਦੇਖੁ ਨਿਆ ਓਸ ਦੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਜੇਹਾ ਕੋ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਸਭੁ ਸੋਈ ਪਾਈ ਹਰਿ ਦਰ
 ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਅਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ੧੫੬ ॥ ਜੇਹੈ ਪਰਤੀ ਹੁਕਮੇ ਵਿਚੁ ਜੈ ਤਿਨ ਕਉ ਦਰ ਦੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਕੋਈ ਜਾਈ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨਿੰਦ
 ਕਾ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਬੁਕ ਬੁਕ ਮੁਹਿ ਪਾਹੀ ॥ ਜੇਸ ਤਿਹੁ ਰੇ ਫਿਟਕੇ ਸੇ ਸਭੁ ਜਗਤ ਫਿਟਕੇ ਨਿਰਭੰਗ ਲਕੁ ਸੇਖਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੇ ਪਿਆ
 ਆਪਣਾ ਸੇ ਲੈ ਦੇਵ ॥ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਕੁਖ ਕਰੇ ਨ ਉਤਰੈ ਨਿਤ ਕੁਖ ਕੁਖ ਕੁਕਾਹੀ ॥ ਓਨ ਦਾ ਅਖਿ ਅਕੋਨ ਸੁਣੈ ਨਿਤ
 ਹਉ ਲੇਹ ਉਲ ਮਰਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕਨੀ ॥ ਓਨਾ ਮਗੈ ਪਿਛੈ ਬਾਉ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇਸ ਤਿਹੁ ਰਿਮਾਹੇ ਤਿਨ ਜਾ
 ਈ ਮਿਲਾਹਿ ਰਹੀ ਖੁਹ ਦੀ ਸਭ ਪਾਤਿਗਵਾਹੀ ॥ ਓਇ ਅਗੈ ਕੁਸਟੀ ਹਰ ਕੇ ਫਿਟਕੇ ਜੇ ਓਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਕੁਸਟ ਉਠਾਹੀ ॥
 ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਜੇਹੁ ਜੈ ਭਾਇ ਰਿਤੁ ਲਾਹੀ ॥ ਪਰਿਕਰ ਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਹੁ ਚਾਹਾ ਨਾਹੀ ॥ ਜਨਨਾਨ
 ਕ ਨਾਮੁ ਮਗ ਪਤ੍ਰੁ ਤਿਸੁ ਅਪੁਨੈ ਕੋ ॥ ਨ ਸਕਾਹੀ ॥ ਨ ਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਗਤੁ ਨਿਵਿਆ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਜਸੁ ਦਰਤਿਆ ਲੇਈ ॥ ਤਿਸ ਕ
 ਉਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨ ਮਸਕਾਰ ਕਰਹਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਬੁ ਪਰਿਆਗੁ ਪਰੈ ਸੋ ਪੁਰਾਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚਨੈ
 ਸਵਾਈ ਅਪੁਨੈ ਕੋ ਨ ਸਕੈਈ ॥ ਜਨਨਾਨ ਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਬਹਿ ਟਿਕੈ ਆਪਾ ਪੈ ਜਰ ਬੈਧੁ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਕਾਇ ਅਕੋਟੁ ਮਪਾਹੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਤਨ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਦਸਤੁ ਸਮਾਲੋ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਹੁ ਹਰਿ ਵਲ ਜੀਐ ਹਰਿ ਪ
 ਰਵਾਏ ॥ ਵਿਟੁ ਕਾਇਆ ਜੇਹੋ ਰਬੈ ਪਨੁ ਬੇਜ ਦੇ ਸੇ ਮੁਨ ਬੇਤਾ ਲੋ ॥ ਸੇਓ ਸੁਨਿ ਰਹੀ ਮਰਵਾਈ ਮਹਿ ਜਿਉ ਸੁਆਮਿ ਰਗੁ ਕਾਏ ॥ ੧੫ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ॥ ਜੇ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰੋਕੀ ਸੁ ਅਉਖਾਜ ਗਮ ਹਿਓਈਆ ॥ ਨਰ ਕੋ ਪਿਰ ਦੁਖ ਖੁਹੈ ਓਥੈ ਪਕੜੈ ਓਹੁ ਚੋਈ
 ਆਗਾ ਕੁਕਪੁ ਨਾਰ ਕੋ ਸੁਣੈ ਓਹੁ ਅਉਖਾਹੇ ਹਿਓਈਆ ॥ ਓਨੇ ਤਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਲਾਹਾ ਮੁਲੁ ਸਕੁ ਬੇਇਆ
 ॥ ਓਹੁ ਤੇਲੀ ਸੰਦਾ ਬੋਲ ਦੁਕਰਿ ਨਿਤ ਭਲ ਕੇ ਉਠਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋਈਆ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕੰਢੁ ਤਿਦੁ ਬਿਛੁਗੁ ਆਨੋਈਆ ॥
 ਜੇਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਜੇਹਾ ਪੁਗ ਬਿਕਿ ਨੈਥੋਈਆ ॥ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਪੈਈਆ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਪਿਛੈ ਤਰਿ ਗਇਆ ਜਿ ਉਲੇਹ ਕਾ ਠਸੰਗੋਈਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਹਿ ਤੁੰਜ ਪਿਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੁਹੋਈਆ ॥ ੧੫:੪
 ॥ ਵਡੁ ਗੁਰੀ ਅਸੇ ਹਾਗਈ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਨਕ ਨਾਮ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਪਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ॥ ਵਿਚਿ ਜੇ ਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਜਰਤ ਨ ਦਿਚਿ ਲੁਕੈ ਹੋ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਕਛੈ
 ਪੋਤਿ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮਾ ਮੁਖ ਛਾਇਆ ਤਾਇ ਕੁਰਵਿਆ ਇਕੋ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਇਕੁ ਰੇਖਿਆ ਇਕੁ ਮੀਨਿਆ ਇਕੋ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣ
 ਦਸੋਰੇ ਤਿ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੁੰ ਸਦੁ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੋਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ॥ ਸਭੁ ਰਸ ਤਿਨ ਕੋ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਜਿਨ
 ਹਰਿ ਦਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਰਗੁ ਹਰੇ ਮੁਖ ਉਜਲੈ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭੁ ਦੇਖਣਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ

ਸਭ

੩

ਸਤਿ

ਕ

ਤਲ

ਰਉਕੋਈਨਾਹਿ॥ ਤਰਿਉਤਮੁਤਿਨੀਸਰੋਵਿਆਜਿਨਕਉਪੁਰਿਲਿਖਿਆਆਹਿ॥ ਤੇਹਰਿਰਗਪੈਨਾਈਅਹਿਜਿਨਹਰਿਵਰਾਸਨ
 ਮਾਹਿ॥ ਓਇਆਪਤਰੋਕੁਟੰਬਾਸਿਉਤਿਨਪਿਛੈਸਕੁਨਗਤੁਛਰਾਹਿ॥ ਸਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਮੇਇਜਨਤਿਨਵੇਖਵੇਖਾਮਜੀਵਉ
 ॥ ੧੫੬॥ ਸਾਧਰਤੀਰੁਈਤਰੀਆਵਲੀਜਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਬੈਠਆਇ॥ ਸੇਜੰਤੁਏਹੀਆਵਲੇਸੀਨੀਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿ
 ਆਜਾਇ॥ ਪਨੁਪੰਨਪਤਾਪਨੁਪੰਨਕੁਲੁਪਨੁਪੰਨਾਨੀਜਿਨਿਗੁਰੁਨਾਇਆਮਾਇ॥ ਪਨੁਪੰਨਗੁਰੁਜੀਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਪ
 ਤਰਿਆਜਿਨੀਭਿਠਾਤਿਨਾਲਏਛਰਾਇ॥ ਤਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹੁਦਇਆਕਰਿਜਨਨਾਨਕਪੋਵੈਪਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸ
 ਚਾਸਤਿਗੁਰੁਅਮਰੁਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹਰਿਉਰਾਖਿਆ॥ ਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪੈਜਿਨੀਕਾਮੁਕੋਪੁਥਿਖਮਾਰਿਆਜਾਭਿ
 ਠਾਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਅੰਦਰੁਮਾਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥ ਬਲਿਤਾਰੀਗੁਰੁਆਪਦੇਸਦਾਸਦਾਪੁਮਦਾਰਿਆ॥ ਗੁਰੁਮੁਖਿਜਿਤਾਸਨ
 ਮੁਖਿਹਾਰਿਆ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੁਮੇਲਿਓਨੁਮੁਖਗੁਰੁਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਸੀ॥ ਸੋਕਰੇਸੀਸਤਿਗੁਰੁਕਾਦ
 ਸੀਗੁਰੁਪੁਰਾਖਰੀਵਸਾਇਸੀ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਪਨੁਪੈਤਿਨਕਾਕਉਸਕੁਗਵਾਇਸੀ॥ ਜਿਨਰਖਣਕਉਹਰਿਆਪੋਹੋਇ
 ਹੋਰਕੋਤੀਸੁਖਿਭੀਖਜਾਇਸੀ॥ ਸਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੁਹਰਿਯਤਿਪਲਤਿਛੋਰਾਇਸੀ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਗੁਰੁਸਿਖਕੈਮੁਨਿ
 ਕਾਦਦੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਅਈ॥ ਹਰਿਰਾਖਤੁਪੈਜਸਤਿਗੁਰੁਕੀਨਿਤਚਨੈਸਦਾਈ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
 ਪੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਛਰਾਈ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਤਾਦੀਬਾਣੁਹਰਿਤਿਨਸਭਿਆਣਨਿਵਾਈ॥ ਜੀਨੀਭਿਠਾਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਕਾਉ
 ਕਰਿਤਿਨਕੇਸਕੁਪਾਪਗਵਾਈ॥ ਹਰਿਦਰਗਤਮੁਖਉਜਲੇਬਹੁਸੋਕਾਪਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਮੰਗੈਪ੍ਰਤਿਤਿਨਜੋਗੁਰੁਸਿਖ
 ਮੇਰੇਕਾਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਉਅਖਿਸਲਾਹੀਸਿਛਾਤਿਸਚੁਸਚੁਸਚੇਕੀਵਡਿਅਈ॥ ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਸਚੁਸ
 ਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ ਸਚੁਸਚਾਹੁਸੁਜਿਨੀਚਖਿਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਅਘਾਈ॥ ਇਹੁਹਰਿਸੁਸੇਈਜਾਣਦੇਜਿਉ
 ਗੁਰੁਸਿਠਿਅਈਖਾਈ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿਪੁਰੁਸੇਵਿਆਮਨਿਦਜੀਵਾਈ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਉਮਰਿਥ
 ਲਸੇਈਜਾਣਨਿਸੁਲੀਆ॥ ਹਰਿਜਾਣਹਿਸੇਈਬਿਰਤੁਉਤਿਨਾਵਿਟਹੁਸਦਪੁਲੀਆ॥ ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਜਣਪੁਰਖੁਮੇਰਾਸਿਰੁਤਿ
 ਨਾਵਿਟਹੁਰੇਲੀਆ॥ ਜੋਸਿਖਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵਹਿਤਉਗੁਲਮੁਤਿਨਾਕਾਹੋਲੀਆ॥ ਹਰਿਰੰਗਿਚਲੁਲੈਜੋਰੇਤਿਨਕਿੰਨੀਹਰਿਰੰਗੇ
 ਲੀਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਮੇਲਿਗੁਰਪਹਿਸਿਉਵੇਚਿਆਮੇਲੀਆ॥ ੧੮॥ ਅਉਗਵੀਭਭਿਆਸਰੀਰੁਪੈਕਉਸਤਤੁਨਿਰ
 ਮਯੁਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰੁਵੇਰਾਈਅਹਿਮਲੁਉਮੈਕਛੈਪੋਇ॥ ਸਚੁਵਦੰਜਹਿਰੰਗਸਿਉਸਚੁਸਉਦਾਹੋਇ॥ ਤੋਣਾਮੂਲਨਾਦ
 ਈਲਾਹਾਰਿਕਾਵੈਸੋਇ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਸਚੁਵਦੰਜਿਆਜਿਨਾਮੁਰਿਲਿਖਿਆਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸਾਲਾਹੀਸ
 ਚੁਸਲਾਹਣਾਸਚੁਸਚਾਪੁਰਖੁਨਿਰਾਣਾ॥ ਸਚੁਸੇਵੀਸਚੁਮਨਿਦਸੈਸਚੁਸਚਾਹਰਿਰਖਵਾਲਾ॥ ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਸੇਜਾ
 ਇਰਲੇਸਚਨਾਣਾ॥ ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਨਸੇਵਿਆਸੇਮਨਮੁਖਮੁਖਿਭੇਤਾਣਾ॥ ਓਹੁਆਲਪਤਾਲੁਹੁਤੁਬੋਲਦਾਜੋਉਪੀਤੇਮਦਮ
 ਤਵਾਣਾ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਗਉੜੀਗੁਰੁਮੁਖਲਖੀਜੇਖਸਮੈਚਿਤਿਕਰੇਈ॥ ਕੁਟੈਚਲੈਸਤਿਗੁਰੁਕੈਐਸਾਸੀਗਾਰੁਕ
 ਰੇਈ॥ ॥ ਸਚਾਸਬਦੁਭਤਾਰੁਸਦਾਸਦਾਗਵਾਈ॥ ਜਿਉਉਬਲੀਮੰਜੀਠੈਰੰਗਾਯਾ

ਹਾਤਿਉਸਚੇਨੇਜੀਉਦੇਇ। ਰੰਗਿਚਲੁ ਲੈਅਤਿਰਤੀਸਦੇ। ਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ। ਕੁਨੁਠਗੀਗੁਣੀਨਾਰੈਕੁਨੁਮੁਲਮਾਪਸੇਟਿਧਰੇਹੁ। ਕੁਨੀਕਰੀ
ਵਰਾਈਆਕੁਨੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ। ਨਾਨਕਸਚਾਅਪੈਆਪੇਨਰਕਿਰੇਇ। ੧। ੫੮। ਸਤਸੰਗਤਿਮਤਿਹਿਉਸਤਤਿਤੈਸੀਸਾ
ਧੁਮਿਓਪਿਆਰਿਆ। ਓਇਪੁਰਖਪਰਾਣੀਪੰਨਿਜਨਹਿਉਪਦੇਸੁਕਰਹਿਪਰਉਪਕਾਰਿਆ। ਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਦਾਵਹਿਹਿ
ਨਾਮੇਜਗੁਨਿਸਤਾਰਿਆ। ਗੁਰਦੇਖਦਕਉਸਕੁਏਈਲੋਚੈਨਦਖੰਗਤਨਮਸਕਾਰਿਆ। ਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਰਖਿਆਸਤਿਗੁਰਾਵਿਚਿਗੁਰੁਆਪੇ
ਤੁਧੁਸਵਰਿਆ। ਤੁਧੁਆਪੇਪੁਨਹਿਪੁਨਕਰਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਕਉਸਿਰਜਨਤਾਰਿਆ। ਕੋਈਵਿਛੁੜੇਜਾਇਸਤਿਗੁਰੁਪਾਸਹੁਤੈਸੁਕਾਲਾਮੁਤੁਜ
ਮਿਮਾਰਿਆ। ਤਿਸੁਅਗੈਪਿਛੈਛੋਈਨਾਹੀਗੁਰਸਿਖੀਮਲੀਵੀਚਾਰਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੁਨੇਮਿਲੇਸੇਈਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾਰਿਆ।
ਜਨਨਾਨਕਕੇਗੁਰਸਿਖਪੁਤਹੁਹਰਿਜਪਿਅਹੁਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿਆ। ੧। ੫੯। ਹਉਮੈਜਗਤੁਕੁਲਾਇਆਤੁਰਮਾਤਿਬਿਖਿਆਬਿ
ਕਾਗ। ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਨਰਹਿਓਇਮਨਮੁਖਅੰਧਅੰਧਿਗਾ। ਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏਜਿਸਨੇਸਬਦੇਲਾਏਪਿਆਹੁ। ੩॥
ਪਉਨੀ। ਸਚੁਸਚੇਕੀਸਿਠਤਿਸਲਾਹੈਸੋਕਰੇਜਿਸੁਅੰਦਰਹਿਜੈ। ਜਨੀਏਕਮਨੀਏਕਅਗਾਧਿਆਤਿਨਕਾਕੰਪੁਨਕਬਹੁਛਿ
ਜੈ। ਧਨੁਧਨੁਪੁਰਖਸਾਬਾਸਹੈਜਿਨਸਚੁਰਸਨਾਅੰਧਤਪਿਜੈ। ਸਚੁਸਚਾਜਿਨਮੀਕਾਵਰਾਸੇਮਨਿਸਠੀਰਗਤਲਿਜੈ। ਧਨੁਧਨੁ
ਜਨਮੁਸਚਿਆਰੀਆਮੁਖਉਜਲਸਚੁਕਰਿਜੈ। ੨੦॥ ੧। ਸੋਲੇਕੁਮ: ੮। ਸਾਕਤਜਾਇਨਿਦਹਿਗੁਰੁਆਗੈਮਨਖੋਟੈਕੁਨੀਅਗੈ।
ਜਗੁਰਕਹੈਉਠਹੁਮੇਰੇਭਾਈਬਾਜਿਏਘੁਸਰਬਗਲਾਹੈ। ਗੁਰਸਿਖਾਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਵਰਤੈਚੁਕਦੇਲਧੋਵਾਹੈ। ਓਇਅਗੈਪਿ
ਛੈਬਹਿਮੁਹਿਛਪਾਇਨਿਨਰਲੀਖੋਟੈਅਗੈ। ਓਨਿਦਾਰਖੁਸੁਓਥੈਨਾਤਿਨਾਇਕੁਲਹਿਭੇਰਾਹੈ। ਜੇਸਾਕਤਰਖਵਾਈਐਲੋ
ਚੀਐਬਿਖਕਦੈਮੁਖਉਗਲਾਹੈ। ਹਰਿਸਾਕਤਸੇਤੀਸੰਗੁਨਕਰੀਅਹੁਓਇਮਾਰੇਸਿਰਜਣਹਰੇ। ਜੇਸਕਾਏਹੁਖੇਲੁਸੇਈਕਰਿਦੇਖੈ
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਰੈ। ੧। ੬੦। ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖਅਗੈਮੁਹੈਜੈਸੁਅੰਦਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੁਨੇਅਪਨਕੋਇਨਸਕਈ
ਜਿਸੁਵਲਿਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੁਕਾਖੜਗੁਸੰਜੈਉਹਿਗੁਰਤਿਤੈਕਾਲੁਕੁਮਾਰਿਦਿਛਾਰਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੁਕਾਖੜਹਰਾਤ
ਰਿਆਪੈਸਤਿਗੁਰੁਕੈਪਿਛੈਸੁਭਉਬਾਰਿਆ। ਜੇਮੰਦਾਤਿਤਵੈਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰੁਕੁਸੋਆਪਿਉਪਾਵਦਾਹੈਮਾਰਿਆ। ਇਹੁਗਲੋਤੈ
ਹਰਿਦਰਗੁਪਸਚੇਕੀਜਨਨਾਨਕਅਗਮੁਵੀਚਾਰਿਆ। ੨॥ ਪਉਨੀ। ਸਚੁਸੁਤਿਆਜਨੀਅਗਾਧਿਆਜਾਉਠੇਤਾਸਚੁਚਵੈ।
ਸੇਵਿਰਠੇਜੁਗਮਹਿਜਾਣੀਅਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਰਵੈ। ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜੈਅਨਦਿਨੁਸਚੁਲਵੈ। ਜਿਨਿਮਨਿਤੀਸਚਾ
ਕਾਵਰਾਸੇਸਠੀਰਗਤਗਵੈ। ਜਨਨਾਨਕਬੋਲੈਸਚੁਨਾਮੁਸਚੁਸਚਾਸਦਾਨਵੈ। ੩੧। ਸੋਲੇਕੁਮ: ੮। ਕੀਆਸਵਣਾਕਿਆਜਾ
ਗਣਾਗੁਰਮੁਖਿਤੇਪਰਵਾਣਾ। ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਦਿਸਰੈਸੇਪੁਰੈਪਰਧਾਨ। ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਲਗੈਧਿਆਨੁ
। ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਲਿਹਰਾਦਰਗੁਪਾਈਮਾਨ। ਸਉਦੇਦਾਹੁਉਚਰਹਿਉਠੈਕੀਵਾਹੁਕਰੇਨਿ। ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਿ
ਤਉਠਿਸਮਾਲੇਨਿ। ੧। ੬੧। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਆਪਣਾਪਾਈਐਨਾਮੁਆਪਾਗੁ। ਭਉਜਲਭੁਬਦਿਆਕਢਿਲਏਹਰਿਦਾਤਿ
ਕਰੇਦਾਤਾਗੁ। ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੇਸਾਹੈਜਿਨਮਿਕਰਹਿਦਾਪਾਗੁ। ਵਣਜਚੇਸਿਖਆਵਰੇਸਬਦਿਲੀਘਾਵਣਹਾਰਾ। ਜਨਨਾਨਕਜਿਨਕਉ
ਕ੍ਰਿਪਾਰਈਤਿਨਸੇਵਿਆਸਿਰਜਣਹਾਰਾ। ੨॥ ਪਉਨੀ। ਸਚੁਸਚੇਕੇਜਨਨਗਤਹਿਸਚੁਸਚਾਜਨੀਅਗਾਧਿਆਜਿ

ਕੁਰਿ

ਜਿਤੁ
ਹਰਿ

ਪੁਰਖ
ਦੇ

੧੫

ਨਗਰਮੁਖਿਯੋਜਿਓਫੋਲਿਅਤਿਨਅੰਦਰਹੁਤਿਸੁਲਾਧਿਅਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਜਿਨੀਸਿਵਿਅਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਤਿਨੀਸਾਧਿਅਸਾ
 ਸਚੁਸਚਾਸਚੁਦੁਵਰੈਸਚੁਸੇਵਨਿਸੇਸਚਿਰਲਾਧਿਅਸਾਸਚੁਸਚੈਨੇਸਾਬਾਸਚੁਸਚਾਸੇਵਨਲਾਧਿਅਸਾ ॥੨੩॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ
 ॥ਮਨਮੁਖਪ੍ਰਾਣੀਮੁਗਧੈਨਾਮਹੀਦੁਕਰਮਾਇਆਥਿਨੁਗਰਮਨੁਮਾਨਾਟਿਕੈਠਿਰਿਠਿਰਿਨੁਨੀਪਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਿਦਇਆ
 ਹੋਹਿਤਾਸਤਿਗੁਰੀਮਲਿਅਆਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੁੰਨਮਮਰਦੁਖੁਜਾਇਆ ॥੧॥ਮਃ ॥ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਲਾ
 ਬੁਧਿਪਿੰਗੀਸੁਰਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਸੇਤੀਮਨੁਰਤਰਾਖਿਆਬਦਤਬਦਾਇਆਜਿਹਵਾਸਾਲਾਹਿਨਰਨਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਚਿਤੁਲਾ
 ਈਆਨਾਨਕਨਾਵੈਕੀਮਨਿਕੁਖੈਮਨਿਕੁਪਤੈਹਰਿਗੁਰੁਪਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਸਚੁਸਚਾਕੁੰਦਰਤਿਜਾਣੀਐਦਿਨੁਗਤੀਜਿਨਿ
 ਬੁਧਾਈਆਸੇਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚਾਸਚਾਸਚੁਸਚੈਕੀਵੈਰਿਯਾਈਆਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਸਚੁਸਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ
 ਆਜਾਮਿਲਿਅਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਤਨਰਦਰੀਆਈਆਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਸਲਾਹਿਅਸਤਿਨਕੁਖਾਸਚਿਹਵਾਈਆ
 ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ ॥ਮੈਮਨੁਤਨੁਖੇਜਯੋਜੋਦਿਆਸਪ੍ਰਭੁਲਧਾਲੇਕੀਆਦਿਸਟਗੁਰੁਮੈਪਾਇਆਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਿ
 ਤਜੋਕੀ ॥੧ਮਃ ॥ਮਾਇਆਧਾਰੀਅੰਨਾਬੋਲਾਸਬਦੁਨਸੁਣਈਬਹੁਭੋਲਾਪਰੋਲਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਪੈਸਬਦਲਿਵਲਾਇ
 ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਮੰਨੇਹਰਿਅੰਸਮਾਇਆਜੋਤਿਸੁਰਾਵੈਸੁਕਰੇਕਰਾਇਆਜਨਨਾਨਕਦਨਦਨਤੁਵਨਾਇਆ ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਤੁੰਕਰਤਾਸਕੁਕਿਛੁਜਾਣਕਾਨੋਨੀਆਅੰਦਰਿਵਰਤੈਤੁੰਕਰਤਾਅਪਿਅਗਦੁਰੈਸਚੁਜਗੁਦਿਚਿਗਦਤੈ
 ॥ਸਕੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤਦਾਸਕਤੇਰੀਬਲਤੈਤੁੰਪਾਇਆਇਕਦਰਤਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਚਲਤੈਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲੇਸੁਹਰਿ
 ਮਿਲੇਨਾਹੀਕਿਸੈਪਰਤੈ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ॥ਇਹੁਮਨੁਆਦਿਨੁਕਰਿਰਖੀਮੈਗੁਰਮੁਖਿਲਾਈਮੈਚਿਤਾਕਿਉਸਾਸਿ
 ਗਿਰਾਸਿਦਿਸਾਰੀਮੈਬਹੁਦਿਆਉਠਿਦਿਆਨਿਤਾਮਰਦਨੀਵਣਕੀਤਿਤਾਗਈਇਤਨੀਅਨ੍ਹਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਾਸਿਜੀਉਰਾਵੈ
 ਤਿਉਰਖਤੁੰਨਨਾਨਕਨਾਮੁਬਖਸਿ ॥੧ਮਃ ॥ਮਨਮੁਖਅੰਕਾਰੀਮਹਾਨਜਾਣੈਖਿਨੁਮਗੈਖਿਨੁਪੀਛੈਸਚਾਬੁਲਾ
 ਈਮੈਮਹਾਲਿਨਾਵੈਕਿਉਕਰਿਦਰਗਹਜੀਏਸਤਿਗੁਰਕਾਮਹਾਦਿਰਲਾਜਣੈਸਚਾਰੈਕਰੇਜੋਕੀਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
 ਹਰਿਸੇਰਾਨਾਨਕਲਏਬੋਧੋਕੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ਸਾਸੇਵਾਕੀਤਿਸਠਲੈਜਿਤੁਸਤੁਗੁਰਕਾਮਨੁਮੰਨੀਜਾਸਤਿਗੁਰਕਾਮਨੁਮੰ
 ਨਿਆਤਾਪਾਪਕਸੰਮਲਭੰਨੋਉਪਦੇਸੁਜਿਨਿਤਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਜੁਣਿਆਸਿਖੀਕੰਨੋਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨੀਆਤਿਨਰ
 ਨੀਚਵਗਾਣਿਵੰਨੋ ॥ਇਹੁਚਾਲਨਿਰਾਲੀਗੁਰਮੁਖੀਗੁਰਦੀਖਿਆਸੁਣਿਮਨੁਭੰਨੋ ॥੨੫॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ॥ਜਿਨਿਗੁਰਗੋ
 ਪਿਆਆਪਣਾਤਿਸੁਠਉਰਨਠਾਉ ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੈਗਏਦਰਗਹਜਾਹੀਥਾਉ ॥ਓਹੁਵੇਲਾਹਬਿਨਆਵਈਠਿਗਸਤਿ
 ਗੁਰਲਗਹਿਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕੀਗਣਤੈਪੁਸੀਮੈਦੁਖੇਦੁਖਵਿਯਾਇਆਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਿਰਵੈਰੁਪੈਆਪੇਲਏਸਿਸੁਲਾਇਆ
 ਨਾਨਕਦਰਸਨਜਿਨਾਵੇਖਾਓਓਨੁਤਿਨਰਗਹਲਏਦੁਖਾਇਆ ॥੧ਮਃ ॥ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੁਦੁਰਮਤਿਅੰਕਾਰੀ
 ਅੰਤਰਿਕੋਧੁਮੈਮਤਿਹਾਰੀਕੁਨੁਕੁਸਤੁਓਪਾਪਕਮਾਵੈ ॥ਕਿਆਓਹੁਸੁਣੈਕਿਆਅਖਿਸੁਣਾਵੈਅੰਨਾਬੋਲਾਖੁਇਉਂਦੁਰ
 ਪਾਇ ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧਾਅਵੈਜਾਈਆਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਭੋਏਥਾਇਨਪਾਇਆਨਾਨਕਪੁਰਬਲਿਖਿਆਕਮਾਇਆ ॥ਪਉੜੀ॥

ਅਤਿ

ਜਿਨਕੋਚਿਤਕਠੇਰਹਿਸੇਬਹਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ ਓਥੈਸਚੁਵਰਤਦਾਕੂੜਿਆਰਾਚਿਤਉ
ਦਾਸਾ॥ ਓਇਵਲਛਲਕਰਿਭਥਿਕਛੜੋਫਿਰਿਜਾਇਬਹਿਕੂੜਿਆਰਪਾਸਿ॥ ਵਿਚਿਸਚੇਕੂ
ਨਨਗਡਈਸਨਵੇਖਤੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ ਕੂੜਿਆਰਕੂੜਿਆਰੀਜਾਇਰਲੇਸਾਚੇਆਰਸਿਖਥੈਠੇਸ
ਤੰਗੁਰਪਾਸਿ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਹੁਤਦੇਖੁਤਦੇਨਿੰਦਕਮਾਰਿਅਨੁਕਰਿਆਪੇਆਹੁਗੁ॥ ੧॥ ਸੰਤਸਾ
ਈਨਾਨਕਾਵਰਤੈਸਭਜਾਹੁ॥ ੧॥ ੧੧੪੫॥ ਮੁੰਢਹੁਭੁਲੇਮੁੰਢਤੇਕਿਥੈਪਾਇਨਿਹਥੁ॥ ਤਿਨੈਮਰੇਨਾਨ
ਕਾਜਿਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਲੈਠਹੋਰਤੀਤੁਹਿਪ੍ਰਭੁਜੈਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਤਕਹਿਨਾਰਿਪ
ਰਾਈਆਲੁਕਿਅੰਚਰਿਠਾਣੀ॥ ਸੰਨੀਦੋਨੀਬਿਖੰਸਥਾਇਸਿਠਾਮਦਮਾਣੀ॥ ਕਰਮੀਆਪੇਆਪਣੀਆਪੇਪਛੁ
ਤਾਣੀ॥ ਅਜਰਾਈਲੁਠਰੇਸਤਾਤਲਪੀੜੇਪਾਣੀ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੧॥ ਸੇਵਕਸਚੇਸਾਹਕੇਸੇਈਪਰ
ਵਾਣਾ॥ ਦੁਜਾਸੇਵਨਿਨਾਨਕਾਸੇਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣਾ॥ ੧॥ ੧੧੪੫॥ ਜੇਪੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁ॥ ਤਮੇਟਣਾਜਾ
ਇ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਪਨਵਖੋਰਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ੧॥ ੧੧੪੫॥ ॥ ਨਾਗਾਇਲਿ॥ ਇਅਸਤੂਗਤਾ
ਪੈਰਕਿਥੈਰਖੈ॥ ਕਰਦਾਪਾਪਅਸਿਤਿਆਨਿਤਵਿਸੇਚਖੈ॥ ਨਿੰਦਾਕਰਦਾਪਚਿਮੁ॥ ਆਵਿਚਿਦੇਤੀਭ
ਖੈ॥ ਸਚੈਸਾਹਿਬਮਾਰਿਆਕਉਣੁਤਿਸੋਰੇਖੈ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜੋਪੁਰਖੁਅਲਖੈ॥ ੨੮॥
ਸਲੋਕੁ॥ ੧॥ ਨਰਕਪਰਬਹੁਦੁਖਪਣੇਅਕਿਰਤਪਣਾਕਾਥਾਨੁ॥ ਤਿਨਪ੍ਰਭਮਾਰੇਨਾਨਕਹੋਇਤੋਇਮੁਏਹ
ਰਾਮੁ॥ ੧॥ ੧੧੪੫॥ ਅਵਖਧਸਭੇਕੀਤਿਅਨੁਨਿੰਦਕਕਾਦਹੁਨਾਹਿ॥ ਆਪਿਭੁਲਾਏਨਾਨਕਾਪਚਿਪਚਿਜੈਨੀਪਾ
ਹਿ॥ ੩॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਸਿਦਿਤਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਪਨੁਸਚੁਅਖੁਟਾ॥ ਸਭਅੰਦੇਸੇਸਿਟਿਗਏਜਮਕਾ
ਰਉਛੁਟਾ॥ ਕਾਮੁਕੇਪੁਬੁਰਿਆਈਆਸੰਗਸਾਧੂਤੁਟਾ॥ ਵਿਦੁਸਚੇਦੁਜਾਸੇਵਦੇਤੋਇਮਰਸਨਬੁਟਾ॥ ਨਾਨ
ਕਕਉਗੁਰਬਖਸਿਆਨਾਸੇਸੰਗਿਜੁਟਾ॥ ੨੯॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੧॥ ਤਪਾਨਹੋਵੈਅੰਦਰੁਲੇਭੀਨਿਰਮਾਇਅਨੋਫਿਰੈ
ਜਜਮਾਲਿਆ॥ ਅਗੇਦੇਸਦਿਆਸਤੈਰੀਭਿਖਿਆਲਏਨਾਹਿ॥ ਪਿਛੋਦੇਪਛੁਤਾਇਕੈਤੁਪੈਪੁਰੁਵਿਚਿਬਹਾਲਿਆ॥ ਪਚੋਲੇ
ਕਸਰੁਤਸਣਲਗੇਤਪਾਲੇਭੁਲਹਰਿਤੈਗਾਲਿਆ॥ ਜਿਥੈਥੋਤਾਪਹੁਦੇਖੈਤਿਥੈਤਪਾਰਿਟੈਨਾਹਿ॥ ਪਨਬਹੁਤੇਭਿਠੇਤਪੈਧਰਮੁ
ਤਰਿਆ॥ ਰਾਈਏਹੁਤਪਾਨਹੋਵੀਬਗੁਲਾਤੈਬਤਿਸਾਪਜਨਾਵੀਚਾਰਿਆ॥ ਸਤਪੁਰਖਕੀਤੁਪਾਨਿੰਦਾਕਰੈਸੰਸਾਰੈਕੀਉਸਤਤੀ
ਵਿਚਿਤੋਵੈਏਤੁਦੇਖੈਤਪਾਦਨਿਮਾਰਿਆ॥ ਮਹਾਪੁਰਖਕੀਨਿੰਦਾਕਾਵਖਾਜਿਤਪੈਨੋਛਲਗਾਸਕੁਗਇਆਤਪੇਕਾਪਾ
ਲਿਆ॥ ਬਾਹਰਿਬਤੈਪੰਚਾਵਿਚਿਤਪਾਸਦਾਏਅੰਦਰਿਬਤੈਤਪਾਪਕਮਾਏਹਰਿਅੰਦਰਿਲਾਪਾਪੁਪੰਚਨੋਉਪਾਕਰਿਵੇਖ
ਲਿਆ॥ ਧਰਮਗਾਇਨਮਕੰਕਰੇਅਧਿਛੁਰਿਆਏਸੁਤਪੈਨੋਤਿਥੈਕੁਪਾਇਤੁਨਿਥੈਮਹਾਮਹਾਤਿਆਰਿਆ॥ ਫਿਰੈਸੁ
ਤਪੈਦੇਮੁਕਿਈਲਗਹੁਨਾਹਿ॥ ਏਹੁਸਤਿਗੁਰਿਤੈਫਿਟਕਾਰਿਆ॥ ਹਰਿਕੈਰਵਰਤਿਆਸੁਨਾਨਕਆਖਸੁਣਾਇਆਸੇਬੁਝੈਜੋ
ਦੁਖਸਵਾਰਿਆ॥ ੩੦॥ ॥ ਹਰਿਗੁਗਤਹਰਿਅਰਾਧਿਆਹਰਿਕੀਵਰਿਆਈ॥ ਹਰਿਕੀਰਤੰਗਤਿਨਿਤਗਾਵਦੇਹਰਿਨਾਮੁਸੁਖਦ

ਈ॥ ਹਰਿਗੁਰਤਾਨੇ ਨਿਤ ਨਾਵੈ ਦੀਵਾਨੀ ਬਖਸੀ ਅਨੁ ਨਿਤ ਚਰੈ ਸਵਾਈ॥ ਹਰਿਗੁਰਤਾਨੇ ਬਿਰੁਪਗੀਬਾ ਲਿਆ ਨੁਮਪਲੀਪੈ
 ਜਰਖਾਈ॥ ਨਿੰਦਕਾਪਾਸ ਹੁਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਬਹੁ ਦੇਇ ਸਜਾਈ॥ ਜੇ ਤਾ ਨਿੰਦਕਾਪਾ ਲੈ ਜੀ॥ ਇਕ ਮਾਵ ਦੇ ਤੋ ਪੋਠ ਲੁਪਾਈ॥
 ਅੰਦਰਿਕ ਮਾਣਾ ਸਰਪਥੁ ਘਜੈ ਭਾਵੈ ਕੋਈ ਬਹਿ ਧਰਤੀ ਵਿਚਿਕਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥
 १॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫॥ ਗੁਰਤਾਨਾ ਕਾ ਰਖਾ ਹਰਿਆਪੈ ਕਿਆ ਪਾਪੀ ਕਰੀਐ॥ ਗੁਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਮੁਕੁ ਗੁਮਾਨੀਆ ਵਿਸੁਖਾਪੀ
 ਮਰੀਐ॥ ਆਇਲਗੇ ਨੀਦਿ ਬੋਝ ਜੇ ਉਪਕਾਏ ਤੁਲੀਐ॥ ਜੇ ਤੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵ ਦੇ ਤੇ ਵੇਖੇ ਭਈਐ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਖ ਸਮੁਦਰ
 ਤੇ ਸਭ ਨਾਦਾ ਪਲੀਐ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪॥ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੂਲ ਪੁਰੁ ਲਿਆਵਿ ਚਲ ਬੁਲੇ ਕੁ ਅੰਕੁ ਗੁੰ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਹਿ ਮੁਕੁ
 ਨੁਗੁਰੈ ਸਬਦ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਸੁਧ ਮਤਿ ਕਰਤੇ ਹਿਰਲਈ ਬੋਲਾਨਿ ਸਬੁ ਵਿਕਾਰੁ॥ ਦਿਤੇ ਕਿਤੇ ਨ ਸੰਤੋਖੀ ਅਹਿ ਅੰਤਰਿ
 ਸ੍ਰਿਸਤਾ ਬਹੁ ਅਹਿ ਆਨਾ ਅੰਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖਾਨਾ ਲੇਤੁ ਟੀਭੁ ਲੀਜਿ ਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੪॥ ਜਿਨਾ ਅੰ
 ਦਰਿ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਇ॥ ਓਹੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ਕੁਵਾਈਐ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਕੋਈ॥ ਕੁੜਕ ਮਾਵੈ ਕੁੜਕੁ ਚਰੈ
 ਕੂੜੇ ਲਾਗਿ ਕੂੜੁ ਹੋਇ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਦੁਖਾ ਬਿਨ ਸੈਦੁ ਖੋਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਤੁ ਲਿਵੈ ਜੋੜੁ ਨ ਮਾਵਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸ
 ਭਕੋਇ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੇ ਪ੍ਰੰਮਾਇਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫॥ ਨਾਨਕ ਦੀ ਚਰੈ ਸੰਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾਨਾ
 ਰੰਦੇ ਚਕੰਦੇ॥ ਗੁਰ ਤੁਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲ ਦੇ ਸੇਵਕ ਨਿਹੰਦੇ॥ ਪਰਗਟ ਪਰੈ ਜਾਪਦੇ ਸਭ ਲੋਕ ਸੁਣਦੇ॥ ਸੁਖੁ ਮੁਖਿ ਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨ
 ਸੰਤ ਨਾਲ ਖੰਦੇ॥ ਓਇ ਲੋਚਨ ਓਨਾ ਗੁਣਾਨੇ ਓਇ ਅੰਕਾਰ ਸੁਣਦੇ॥ ਓਇ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾਗਰਾ ਪੁਰਿ ਮੰਦੇ॥
 ਜੇ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਕਿ ਸੈਨ ਸੰਦੇ॥ ਦੈਰੁ ਕਰਨਿ ਨਿਰਦੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ॥ ਜੇ ਜੋ ਸੰਤ ਸਗਾਪਿਆ ਸੇ ਛਿਰਹਿ
 ਰਵੰਦੇ॥ ਪੇਰੁ ਮੁੰਦਾ ਤੁਕਟਿ ਮਾਤਿ ਸੁਰਾਲ ਸੁਕੰਦੇ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਹਰਿਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭੰਨਣਾ ਪੜਨਿ ਸ
 ਮਰਥਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਹਿ ਮਤੁੰਦੁ ਭੁਸਬਾਇਆ ਲਥਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੫॥ ਖੁਧਿਆਵੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਯਾਜਕੁ ਯਾਜਕੁ ਬੋਲੁ
 ॥ ਨਾਨਕ ਮੁੰਗੀ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਜੋਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਜੇ ਵੇਖੋ ਕਰਮ ਕਮਾਵ ਦੇ ਤੇ ਵੇਖੋ ਭਲੇ॥ ਚ ਬੇਤਰਾਲੇ
 ਸਾਰ ਵਿਚ ਸੰਪੈ ਪਲਤੇ॥ ਪਤਿਗਲਾਵਾ ਚਾਲਿਆ ਤਿਨ ਦੁਤਿਅ ਮਲਤੇ॥ ਕਾਈ ਆਸ ਨ ਪੁੰਨੀਆ ਨਿਤ ਪਰਮ ਲੁਹਿਰਤੇ॥
 ਕੀਆ ਨ ਜਾਣੈ ਅਕਿਰਤ ਪਾਇ ਵਿਚਿ ਜੋਨੀ ਛਿਰਤੇ॥ ਸਭੇ ਧਿਰਾਨਿ ਖੁਟੀ ਅਸੁ ਹਿਰਲਈ ਅਸੁ ਪਰਤੇ॥ ਵਿਸੁਕ ਲਹਿਨ
 ਦੇਵ ਦਾਤਾ ਲਾਇਆ ਕਰਤੇ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਰਤੇ ਅਹੰ ਮੇਵ ਏਨੇ ਪਰਤੀ ਪਰਤੇ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਬੇਬੇ
 ਕ ਬੁਧਿ ਹੋਇ॥ ਹਰਿਗੁਰ ਗਾਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਹੁ ਪਰੋਇ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨਿ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਜਿਓ ਸੁਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰ ਉਤਾਰੀ॥
 ਅੰਤਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਬਾਸ ਨਾ ਸਮਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਦਰਸੇ ਭਾਮਤਾ ਉਤਮ ਬਾਣੀ॥ ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਣੈ ਸੋਇ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਮਾਲਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ॥
 ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਰਤੇ ਜੋ ਸਿਖਾਨੇ ਲੋਚੈ ਸੋ ਗੁਰ ਖੁਸੀ ਆਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸੁਕਾਰ ਕਮਾਵ ਨਿਸੇਜ ਪੁ
 ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਦੀ ਪਾਲ ਸਚਾ ਬਾਇਪਾਵੈ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਤੁਕ ਮੈ ਜੇ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਪਾਸ ਹੁਕੰ ਮੁਕਰਾਇਆ

ਸਭ

ਲੇਵੈ ਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖ ਛਿਰਨੇ ਤੇ ਨਾਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕੋ ਜੀਉ ਲਾਇ ਪਾਲੈ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਰਕਮਾਵੈ ॥ ਜਿਠਗਿਆਵੈ ਠ
ਗੀਉ ਠਿਨਾਇ ਤਿਸੁਨੇ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਲਿਨਾਵੈ ॥ ਧ੍ਰਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾਨਕ ਅਖਿਸੁਲਾਵੈ ਜੇ ਵੇਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨੁ ਮਨੈ ਕੀ ਮੁਕਰਾਏ ਸੋ ਜੰਤੁ ਮਹਾ
ਬੁਧਾਵੈ ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਰਤੁ ਹਿਜੇ ਵਰਤੁ ਵਰਵਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਸੋ ਤੁਧਿ ਮੇਲੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸ਼ਿ
ਤਿਲੇਖਾ ਛਰੇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੂੰ ਆਪ ਮਿਲਾਇ ਦਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਮਨੁ ਗਰਬੁ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂੰ ਸਭ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਚਮੁਤਰਾਹੇ ॥ ਜਿਉ
ਗੁਵੈ ਤਿਉ ਭਖੁ ਤੂੰ ਸਾਚੇ ਆਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸਤੀ ਵਰਵਰੇ ॥ ੩॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰਨਾਲਿ ॥ ੬੮ ॥

ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕੁ ਨਾਲਿ ਮਹਲ ੫

੧ ਬਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਇਕਮਾਲ ਦੀ ਮੋਜ ਦੀ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨ ਉਪਰਿ ਗਾਵਣੀ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਸੋ ਆਇਆ ਪਰ
ਦਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿ ਹਰੈ ਨਿਨਿ ਗੁਜਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਟਿਆ ਹਕਿਟਿਆ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਸਤਸੰ
ਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਤਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੫ ॥ ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਰਾਤੁ ਲਾਮੈ ਪਾਇਆ ਵਉ ॥ ਪਾਉ ਪਖਾਣਾ ਤਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਤਰਾਵਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਨਾਮੁ ਸੰਗੈ ਨਾਮੇ ਲਿਵਲਾਵਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਪਨੁ ਸਭ ਪਾਵੈ ਤੋਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਾਪਰੀ ਨਾਨ
ਕਾ ਵਰਤਾਰੀ ਪਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜੇਤੁ ਧੁਰਾਵੈ ਸੋਭਲਾ ਸੁਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤ ਦਾਸ ਭਖੁ ਹਿਸਮਾਣ
॥ ਖਾਨਬਖਸ਼ਿ ਤਰਿਗਵਿਹਾਰਿ ਆਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪਾਈ ਐਸੇ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਰਣਾ ਗਤੀ ਸ
ਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ॥ ਚੇਰਾਈ ਤੇ ਤਿਸਾਹਿ ਬੁਧੁ ਸਚੇ ਸੇਧਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਚਾਨੀ ਬੋਹਿਬ ਭਉਜਲ
ਪਰ ਪਉ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੫ ॥ ॥ ਵਾਉ ਸੰਦੇਕ ਪੜ੍ਹੇ ਪਰਿਗਰਬ ਗਵਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨਚਲ ਨੀਜ ਲਿਬਲਿ ਤੋਹੇ ਛੁਗਾ ॥ ੨ ॥
॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਨਹੀ ਵਿਚਿ ਜੋ ਸਚੈ ਰਖੇ ॥ ਮੁਤਿ ਭਿਠੈ ਤਿਨ ਕੈ ਜੀਵੀ ਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖੇ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸੰਗੈ ਸਾਧਾ
ਕੁਖੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਹਰਿ ਅਪਿ ਪਰਖੇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਲਤ ਨਾਪਨੀ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਲਖੇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ
ਈ ਦਿਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਰਬੁ ਮੁਛਿ ਫੁਲੇਰੀ ਗੁਤਿ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੫ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਤਾਈ ਤਿ
ਸ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਕਿਛੁ ਜੋ ਸਕੈ ਭਾ ॥ ਕੁਮਿਤਾ ਸੇਈ ਕਾਂਢੀ ਅਹਿ ਦਿਕਾਵਿਖ ਨਚਲਾ ਸਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧ
ਨੁ ਤੈ ਮਿਲਿ ਪੀਵੁ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐਸੁ ਭਾਤਿ ਖਾਬੁ ਭਾਈ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਖਰਤੋ ਨਕਾਈ ॥
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿ ਆਮ ਮਰਾਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਰਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥
ਭਿਠੈ ਹਰਿ ਭਾਇ ਉਣ ਨਕਾਈ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧਾਤਿ ਨਸੁ ਆਉ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੫ ॥ ॥ ਦਾਮਨੀ ਚਮ
ਤਿਕਰਤਿ ਉਵਰਤਾਰਾ ਜਗਖੇ ॥ ਵਬੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਇਨਾਨਕ ਨਾਉ ਜਪੈ ਤੋਤਿ ਸੁਖਣੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸ
ਤੋ ਸਿਸਭਿ ਕਿਨੈ ਕੀ ਮਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਨੁ ਕੋਈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸੋਹਿ ਗੁਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਏਹੁ ਰਤਨਾ ਖਾਣੀ ॥ ਮਸਤ ਕਿਤੋ ਵੈਠੀ
ਖਿਆਹਿ ਸਿਮਰਿ ਪਾਣੀ ॥ ਤਿਸਾਹਿ ਚੈ ਸਚਾ ਮੁਨਾਨਕ ਮਿਹਮਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ॥ ਅੰਤੁ ਚਿੰਤਾ ਨੈਲੀ ਸੁਖੀ ਸੁ

ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ

ਲਿਖਤਰੈਭੀ। ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਥਿਨੁਕਿਸੈਨਲੋਥੇਦੁ॥੧॥੧੫੫॥ ਮੁਠਕੇਸੇਈਸਾਥਿਜਿਨੀਸਚੁਕਲਦਿਆ। ਨਾਨਕਸੇਸਾਬਾਸਜਿਨੀ
ਗੁਰਮਿਲਿਓਪਛਾਇਆ॥੨॥ ॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ ਜਿਥੈਬੈਸਨਸਾਪਜਨਸੇਬਾਨੁਹੰਦਾ। ਓਇਸੇਵਨਿਸ੍ਰੰਖੁਆਪਣਾਥਿਨਸੈਸ
ਭੁਮੰਦਾ। ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੰਤਬੇਦੁਕਤੰਦਾ। ਰੁਗਤਿਵਛਲੁਤੇਰਾਥਿਰਦੁਤੇਜੁਗਿਜੁਗਿਵਰੰਦਾ। ਨਾਨਕਜਾ
ਚੈਏਕੁਨਾਮੁਮਨਿਤਾਨਿਭਾਵੰਦਾ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੫॥ ਚਿਨੀਚੁਕੀਪਾਛੁਟੀਵਗਾਨਿਬਤਤਰੰਗਾ। ਅਚਰਜਰੂਪਸੰਤ
ਨਰਚੇਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗਾ॥੧॥੧੫੫॥ ਪਰਮੰਦਰਖੁਸੀਆਤਹੀਜਤੁੰਆਵਹਿਚਿਤਿ। ਨੁਨੀਆਕੀਆਵਡਿਅਈਆਨਾਨਕਸ
ਭਕੁਮਿਤਿ॥੩॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ ਹਰਿਪਨੁਸਚੀਰਾਸਤੈਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤਾ। ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਭਾਇਰਾਜਿਸੁਦੇਇਥਿਯਾਤਾ॥
ਮਸਿਤਮਿਥਿਮਿਥਿਅਹਰਿਰੰਗਜਨੁਰਾਤਾ। ਸਾਪਸੰਗਗੁਣਗਾਇਆਸਭਦੇਖਹਿਖਾਤਾ। ਨਾਨਕਸੇਈਜੀਵਿਆਜਿਨੀਏਕੁਪਛਾਤਾ॥
੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੫॥ ਖਖਤ੍ਰੀਆਸੁਹਾਵੀਆਲਗਤ੍ਰੀਆਅਕਕੰਠੀ। ਥਿਰਤਿਵਿਛੋੜਾਧਲੀਸਿਉਨਾਨਕਸਹਸੈਗੀਠੀ॥੧॥
ਮਃ॥੫॥ ਵਿਸਾਰੇਦੇਮਰਿਗਏਮਰਿਭਿਨਸਕਹਿਮੁਲਿ। ਵੇਮੁਖੋਏਭਾਮੰਡੇਜਿਉਤਸਕਰਿਉਪਰਿਸੁਲਿ॥੨॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ ਸੁਖੁਨਿਧਾਨੁਪੁ
ਰੁਏਕੁਤੈਅਥਿਨਾਸੀਸੁਣਿਆ। ਜਾਲਿਥਾਭਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਆਪਣਿਪਟਿਹਰਿਭੁਣਿਆ॥ ਉਚਨੀਰਸਭਇਕਸਮਾਨੀਕੀਟਸਤੀਬ
ਣਿਆ॥ ਮੀਤਸਖਾਸੁਤਿਬੰਧੋਪੋਸਰੁਤਿਸਚੇਜਣਿਆ॥ ਤੁਸਿਨਾਨਕਦੇਵੈਜਿਸੁਨਾਮੁਤਿਨਿਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣਿਆ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੫॥
ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਾਵਿਸਰੈਹਰਿਨਾਮਮਨਮੰਤ੍ਰ। ਧੰਨੁਸਿਸੇਈਨਾਨਕਪੁਰਨੁਸੇਈਜੰਤ੍ਰ॥੧॥੧੫੫॥ ਅਠੇਪਰਰੁਏਦਾਠਿਰੈ
ਖਾਵਣਸੰਦਰੈਸੁਲਿ। ਦੇਜਕਿਪਉਦਾਕਿਓਰੈਨਾਚਿਤਿਨਹੈਇਰਸੁਲਿ॥੨॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ ਤਿਸੈਸਰੇਵੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਜਿਸ
ਦੈਨਾਉਪਲੈ। ਐਥੈਰਹੁਸੁਹੇਲਿਆਅਗੈਨਾਲਿਚਲੈ। ਪਰਬੰਧੁਸਚੁਪਰਮਕਾਗਡਭੀਮਾਹਲੈ। ਓਟਿਲੈਨੁਰਾਇਣੈ
ਦੀਨਦੁਨੀਅਭਲੈ। ਨਾਨਕਪਕੜੇਚਰਣਹਰਿਤਿਸੁਦਰਗਤਮਲੈ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੫॥ ਜਚਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਦੇਹਿਪਿਆਰਿਆ
ਦੇਵਣਹਰਦਤਾਰੁਮੈਨਿਤਚੇਤਾਰਿਆ। ਨਿਖੁਟਿਨਜਾਈਸੁਲਿਅਤੁਲਭੰਭਾਰਿਆ॥ ਨਾਨਕਸਬਦੁਪਪਹੁਤਿਸਭਕਿਛੁਸ
ਰਿਆ॥੧॥੧੫੫॥ ਸਿਖਹੁਸਬਦੁਪਿਆਰਿਹੋਨਨਾਮਸਰਣਕੀਟੇਕਾ। ਮੁਖਉਜਲਸਦਾਸੁਖੀਨਾਨਕਸਿਮਰਤਿਏ
ਕਾ॥੨॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ ਐਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੰਡੀਐਸੁਖੀਆਤਰਿਕਰਣੇ। ਸਮਕੈਪੰਥਿਨਪਾਈਅਤਿਠਿਰਨਾਹੀਮਰਣੇ। ਜਿਸੇਨੇ
ਆਇਆਪ੍ਰੇਮਰਸੁਤਿਸੈਹੀਜਰੇਣਾ। ਬਾਣੀਉਚਰਹਿਸਾਪਜਨਾਮਿਓਚਲਹਿਵਰਣੇ। ਪੋਥਿਵਰਣਨਾਨਕਜੀਵਿਆ
ਮਨਿਅੰਦਰਿਧਰਣੇ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੈਸੇਵਿਐਦੁਖਕਹੋਇਨਾਸੁ। ਨਾਨਕਨਾਮਅਰਧਿਐਕਰਜਾਵੈਰਾਸਿ॥
੧੫੫॥ ਜਿਸਸਿਮਰਤਿਸਕਿਟਛੁਟਹਿਅਨਦਮੰਗਲਾਥਿਸਾਮਾ। ਨਾਨਕਜਪੀਐਸਦਾਹਰਿਨਿਮਖਨਾਥਿਸਰਉਨਾਮੁ॥੨॥
੧੫ਉਤ੍ਰੀ॥ ਤਿਨਕੀਸੋਰਾਕੀਆਗਣੀਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਲਧਾ। ਸਾਪਸਰਣਜਿਪਦੈਸੋਛੁਟੈਬਧਾ। ਗੁਣਗਾਵੈਅਥਿਨਾ
ਸੀਐਨੇਨਿਗਰਭਿਨਦਧਾ। ਗੁਰੁਭੇਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹਰਿਪਦੈਬ੍ਰਹਮਸਧਾ। ਨਾਨਕਪਾਇਅਸਿਧਲੀਹਰਿਅਗਮਅਗ
ਧਾ॥੧॥੧੫੫॥ ਕਾਮੁਨਕਹੀਆਪਣਾਠਿਰਹਿਅਵਤਾਲੇਇ। ਨਾਨਕਨਾਇਵਿਸਾਰਿਐਸੁਖੁਕਿਨੇਹੋਇ॥੧॥
ਮਃ॥੫॥ ਥਿਥੈਕਉਤਤਲਸਗਲਮਹਿਜਗਤਰਹੀਲਪਟਾਇ। ਨਾਨਕਜਨਵੀਚਾਰਿਆਮੀਠਾਹਰਿਕਾਨਾਉ॥੧੫ਉਤ੍ਰੀ॥

ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਦੀ ਸਾਧਕੀ ਨਿਸ਼ੁਭੇਤਤਰੀਐ। ਜਮਕੰਕਰੁਨੇਕਿਕਾਵਟੀਫਿਰਿਬਹੁਕਿਨਮਰੀਐ। ਭਵਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੁਬਿਖੁਸੇਖੁ
ਰਉਰੀਐ। ਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁਮਨਿਆਲਹਰਿਸਕੁਮਲੁਪਰਹਰੀਐ। ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਰਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਰਹੀਐ। ੧੧॥
ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਨਾਨਕਮਏਸੇਪਰਵਾਦੁਹੈ। ਜਿਨਹਰਿਦੁਰਾਚਿਤਿ। ਗਾਲੀਅਲਿਪਠਾਯੀਅਕੰਮਨਆਵਹਿ
ਮਿਤਿ। ੧੫੪੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਾਸਿਦੀਆਇਆਪੁਰਨਅਗਮਬਿਸਮਾਦੁ। ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਪਨੁਕੀਤਾਪੁਰੇਗੁਰਪਰਸਾ
ਦਿ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਯੇਹੁਨਚਲੀਖਸਮਨਲਿਲਾਬਿਮੋਹੀਵਿਗੁਤੇ। ਕਰੰਤਬਕਰਨਿਭਲੇਰਿਆਮਦਮਾਇਆਸੁਤੇ।
ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੁਨਿਭਵਾਈਅਨਿਜਮਮਾਰਗਸੁਤੇ। ਕੀਤਾਪਾਇਨਿਆਪਲਾਦੁਖਸੇਤੀਜੁਤੇ। ਨਾਨਕਨਾਇਵਿਸਾਰੈਐਸਭ
ਮੰਦੀਹੁਤੇ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ॥ ਉਠੀਦਿਆਬਹੀਦਿਆਸਵਦਿਆਬੁਖੁਸੋਇ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਐਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁ
ਹੋਇ॥ ੧॥ ਮਃ॥ ੫॥ ਘਾਘਚਅਇਆਨਿਤਾਫਿਰੈਸੁਆਰਥੁਕਰੈਨਕੋਇ। ਨਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੇਨਾਨਕਾਤਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇਵਸਤੁਕਉੜੀਆਸਚੇਨਾਉਮਿਠਾ। ਸਾਦੁਆਇਆਤਿਨਾਤਰਿਜਨਾਚਖਿਸਾਧੀਡਿਠਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਨਿਸੁਲਿਖਿਆਮਨਿਤਿਸੈਵੁਠਾ। ਇਕੁਨਿਰੰਜਨੁਰਵਿਹਰਿਅਕਾਉਦੁਆਕੁਠਾ। ਹਰਿਨਾਨਕਮੰਗੈਜੋਕਿਕਰਿਪੁਰਦੇਵੈਤੁਠਾ
੧॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ੫॥ ਜਾਚਰੀਸਾਸਾਰੁਜੇਜਾਚੰਦੀਪੋਕੈ। ਗਾਲੀਬਿਆਵਿਕਾਰਨਾਨਕਪਈਵਿਤੁਲਿਆਮਃ॥ ੫
॥ ਨੀਹਿਨਿਵਿਧਾਮਨੁਪਛਾਣੁਵਿਰੋਲਿਖਿਓ। ਜੋਨਨਹਾਰਸਤੁਨਾਨਕਪਾਧਰਪਧੋਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸੋਈਸੋਵਿਜੁਨੀਅਕੇਦਾਤਾਬਖਸਿੰਦੁ। ਕਿਲਾਵਿਖਸਕਾਬਿਨਾਸੁਹੈਨਿਸਿਮਰਤਿਗੋਇੰਦੁ। ਹਰਿਮਾਰਗੁਸਾਧੁਦਸਿਆਨ
ਪੀਮੈਗੁਰਮੰਤੁ। ਮਾਇਆਸੁਆਦਸਕਠਿਕਿਆਹਰਿਮਨਿਕਾਵੰਦੁ। ਬਿਆਇਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੈਜਿਨਿਰਿਤੀਜਿੰਦੁ॥ ੧੪॥
ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ੫॥ ਵਡਿਲਗੀਸਚੇਨਾਮਕੀਜੋਬੀਜੈਸੋਖਾਇ। ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਨਾਨਕਾਜਿਸਨੋਲਿਖਿਆਆਇ॥ ੧
ਮਃ॥ ੫॥ ਮੰਗਣਤਸਦੁਇਕੁਨਿਸੁਤੁਸਿਦੇਵੈਮਾਪੀ। ਨਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਨਾਨਕਸਾਹਿਬਦਾਤੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਭਾਜਗਮਹਿਸੇਖਟਹਿਜਿਨਿਹਰਿਗੋਸਿ। ਦੁਤੀਆਭਾਉਨਜਾਣਨੀਸਚੇਦੀਆਸਿ। ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਰੋਵਿਅੰਤੋਰੁ
ਸਕੁਵਿਲਾਸੁ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਸੁਵਿਸਰੈਤਿਸੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁ। ਕੰਠਿਲਾਇਨਗਬਿਆਨਾਨਕਬਲਿਜਾਸੁ॥ ੧੫॥
ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਯੁਗਮਾਇਆਮੀਤੁਦੁਠਾਸਤਾਨਿਸੁਕਾਇ। ਅਨੁਪੰਨੁਬਤੁਓਪਾਨੀਆਪ੍ਰਥਮੀਰਨੀਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਅਪਾਇ। ਸਦਾਸਦਾਗੁਲਉਚਰੈਦੁਖਦਾਢੁਗਾਇਆਬਿਛਾਇ। ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਮਿਲਿਆਤਿਸੈ
ਰਜਾਇ। ਪਰਮੇਸਰਨੀਵਾਲਿਆਨਾਨਕਤਿਸੈਧਿਆਇ॥ ੧੫੪੫॥ ਜੀਵਨਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਇਕੋਸਿਮਰੀਐ। ਦੁਜੀ
ਨਾਤੀਜਾਇਕਿਨਿਬਿਧਪੀਰੀਐ। ਡਿਠਾਸਕੁਸੰਸਾਰੁਸੁਖੁਨਾਮਬਿਨੁ। ਤਨੁਪਨੁਹੋਸੀਛਾਰੁਜਦੈਕੋਇਜਨੁ। ਰੰਗਰੂਪ
ਰਸਬਾਦਕਿਕਹਹਿਪਰਾਨੀਆ। ਨਿਸੁਕੁਲਾਏਅਪਤਿਸੁਕਲਨਹੀਜਾਣੀਆ। ਰੰਗਰਤੇਨਿਰਬਾਣੁਸਚਾਗਾਵਤੀ। ਨਾਨਕ
ਸਰਦਿਦੁਆਰਜੇਤੁਧੁਭਾਵਹੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੰਮਦੁਮਰਦੁਨਾਤੰਨਕਉ। ਜੋਹਰਿਲੁਕਿਲਾਗੇ। ਜੀਵਤਭੈ
ਪਰਵਾਣੁਹੋਹਰਿਕੀਰਤਨਜਾਗੇ। ਸਾਧਸੰਗੁਨਿਨਿਪਾਇਆਸੋਈਵਰਕਾਗੇ। ਨਾਇਵਿਸਾਰੈਐਧਿਗੁਜੀਵਲਾਤੁਏ

ਕਰਮਗੋ। ਨਾਨਕ ਪੁਰੀ ਤਸਾ ਪਲਕ ਕੇ ਦਿਖਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਪਰਨਿ ਸੁਦੰਨੀ ਖਰਤਨ ਨ ਕਾਵੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰ
 ਖਮਨਿ ਦੁਠਾ ॥ ਸਭ ਕਾਜ ਸੁਭੇ ਲੇਖੀ ਏ ਗੁਰਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਿਰ ਦੀ ਫਿਰ ਦੀ ਜਤ ਦਿਸਾ ਜਲਪ
 ਰਬਤ ਬਨਰਾਇ ॥ ਨਿਥੈ ਭਿਠੀ ਮਰਤ ਕੋ ਦਿਲ ਬਤਿਠੀ ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭਲ ਲੋਕੀ ਸੋ ਸਭ
 ਕਮਾਵਉ ॥ ਨੇੜੈ ਦੇਖ ਉਪਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਉ ॥ ਹਿੰਦਿਸਗਲ ਕੀਰੇ ਲਕਾਰਿ ਸੀਰੀ ਸਮਾਵਉ ॥ ਦੁਖੁ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸੈ ਜੀ
 ਅਪਤਿਸਿ ਉਪਰਿ ਜਾਵਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਰੀ ਤਕਰਤ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਾਵਉ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਏਕੁ ਨਿਸਾਜਨੁ ਮੈ
 ਕੀਆ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥਾ ॥ ਜੀਉ ਤਮਾਰਾ ਖੰਨੀ ਐ ਹਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੰਦਰੀ ਦੁਖਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੇਕਰੁ ਗੁਰਿ ਪਿਆਰ ਕੇ ਤੁਧਿ
 ਨ ਛੋਡਾ ਮੁਲੀ ॥ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਸੇ ਦੁਰਜਨ ਪਤਿ ਦੇ ਜਕ ਕੈ ਸੁਲੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਨਿਪਾਨ ਪਾਰਿ ਨਿਸਦੈ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁਰੇ
 ਵੈ ॥ ਜਾਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਪਾਪ ਮਲੁ ਪੈਦੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿ ਸੰਕਟ ਸਭੁ ਬੈਦੈ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਨਿ ਸੁਰੇ ਏਕੈ ਮ
 ਰਿਜਨ ਮਨਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਸਾ ਪਿਆਸ ਨਾਨਕ ਪਲੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਰੁਖਲਾ ਮਃ ੫ ॥ ਭੋਗੀ ਭਰਮੁ
 ਵੰਦਾ ਏ ਪਿਰੀ ਮੁਖਤਿ ਤਿਕੁਣੀ ॥ ਜਿਥੁ ਵੰਦੈ ਜਾਇ ਤਿਥਾ ਉਮਉ ਜੁਦੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਚਕ੍ਰਿ ਕੋ ਘੋੜ ਕੇ ਕੰਦੇ ਪਕੜਿ
 ਖੁੰਡੀ ਕੀ ਖੇਡਾਰੀ ॥ ਸਾਸੇ ਤੀਚਿਤੁ ਉਲਾਸਿ ਕੁਕੜੀ ਉਡਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਸੁਣੀ ਸੁਣੈ ਸੋ ਉਪਰੈ ਮਿ
 ਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲਾਇ ਰਾਇ ਰਾਇ ਸੇਹ ਸਤਿ ਪਦਿਤਾ ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਸਭਿ ਪੁਨਤਿ ਨਿਕਿਤਾ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗ
 ਰ ਤੇ ਉਪਰੈ ਬਿਖਿਆਗ ਰੂਪਿ ਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਗਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰਿ ਅਨੁਦਯੁ ਸੇਵਿ ਅਮਿਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
 ਪੀਪੜੇ ਕੁਲਾਤ ਚਿਤਿ ਤਨ ਆਵੈ ਤੇ ਕੜੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਤਨ ਛੁਟਿ ਨਿਸਿਨਾਸਾਈ ਵਿਸਰੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਰੇਤ ਤੁਕੀ ਤੇ ਨੁਦੇਵਤ
 ਤਿਨਿ ਕਰ ਲੈਯੋ ॥ ਸਭੇ ਸਿਖ ਉਥਾ ਰਿਅਨਿ ਪੁਰਿ ਕਾਜ ਸਦੋ ॥ ਨਿਦਕ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿ ਅਨੁਭੂਤ ਰਬਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰ
 ਭੁਵਰੈ ਆਪਿ ਜਾਨਿ ਸਦੋ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਖੰਤੁ ਕਿਛੁ ਅੰਤ ਨਾਹਿ ਸਕੁ ਤਿਸੈ ਕਰਣਾ ॥ ਅਗਮ ਅਹੋਰਹ ਸਾਹਿਬੋ
 ਜੀਆ ਕਾ ਪਰਣਾ ॥ ਸਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਦੁ ਭਰਣ ਪੇਖਣੁ ਕਰਣਾ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਬਖਸਿ ਦੁਆਪਿ ਜਪਿ ਸਭੇ ਤਰਣਾ ॥
 ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਵੈ ਸੋਭਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਤਿਨਾ ਕੁਖ ਨ ਕਾਹੀ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚ
 ਰਣੀ ਯਾਗੀਆ ਉਪਰੈ ਸਭੇ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਚਿ ਕੁਮੰਗੀ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ਕਰੇ ਕਬੁਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰ ਜਨਮ
 ਨੁ ਤਿਸਹਿ ਕੁਖ ਨ ਮੁਲੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਨੁਰਤ ਹੋਵਿਦ ਸੋਇ ਸਚੁ ਭੋਜਨ ਜੋੜੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਯਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ
 ਏਹੁ ਸਤੀਘੋੜੈ ॥ ਰਾਜਾ ਸਿਧਾਖਸੀਆ ਪਲੀਧਿਆਇ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੰਗਲ ਦੁਹ ਕਦੇ ਨ ਛੋੜੈ
 ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਏਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਕਥਿ ਲੋੜੈ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਵਰਨਾਲ ੪੩ ॥ ਰਉ ਪਦੇ ੨੫ ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ੪੪ ॥ ਛੰਤ ੧੧ ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਮਨੀ ॥ ੧ ॥ ਗਬਿਤੀ ॥ ੧ ॥ ਵਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਤਿਨ ਕਾ ਜੋੜੁ १ ॥ ੨੧ ॥

੧ ਓਸਤਿਨ ਮੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰਾ ਅਕਲ ਮੂਰਤ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪਾਦਿ॥

ਗਉੜੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕੀ॥ ਗਉੜੀ ਗੁ ਅਰੇਗੀ ਸਿਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕਿਓ ਉਪਦੇ॥ ॥ ਅਥ ਮੋਹਿ ਜ
 ਲਤ ਰਾਮ ਜ ਲੁਪਾਇਆ ਰਾਮ ਉਦਕ ਤਨੁ ਲਤ ਬੁਝਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਣ ਕਾਰਣ ਬਨ ਜਾਈਐ॥ ਸਿਧ
 ਲੁਭਿ ਨ ਰਹਵੰਤ ਨ ਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਜਿਹ ਪਾਵਕ ਸੁਰੇਨਰ ਤੈਜਾਗੇ॥ ਰਾਮ ਉਦਕ ਜਨਨ ਲੂਓ ਬਾਗੇ॥ ੨॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਸਾ
 ਗਰ ਮਾਯੀ ਪੀਵਿ ਰਤੇ ਨ ਲਾਨਿ ਖੁਟਤ ਨਾਹੀ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭ ਜੁਸਾਰੀਂ ਗਪਾਨੀ॥ ਰਾਮ ਉਦਕ ਮੇਰੀ ਤਿਥਾ ਬੁਝਨੀ॥
 ੪॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਾਧ ਉਜਲ ਕੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ॥ ਨ ਲਮਹਿ ਅਗਨਿ ਉਠੀ ਅਧਕਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁੰਜ
 ਲਾਨਿ ਪਿਤ ਉਜਲ ਕਾ ਮੀਨਾ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਰਹ ਉਜਲ ਹਿ ਬਿਨੁ ਖੀਨਾ॥ ੧॥ ਤੂੰ ਪਿਨਹ ਰਹਿ ਸੁ ਅਟਾ ਤੋਗਾ॥ ਜਮੁ ਮੰਜਰੁ ਕਰ
 ਕਰੈ ਮੋਹਾ॥ ੨॥ ਤੂੰ ਤਰਵਹੁ ਉਪੀਖੀਆਹੀ॥ ਮੰਦਰਾਗੀ ਤੋਰੇ ਰਸ ਨੁ ਨਾਹੀ॥ ੩॥ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਤ ਉਤ ਨੁ ਚਲਾ॥ ਕਹਿ
 ਬੀਰ ਸਿਉ ਅੰਤ ਕੀ ਬੋਲਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਬ ਹਮ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਤਬ ਲੋਗ ਤਕਾਏ ਦੁਖ
 ਮਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਹਮ ਅਪ ਤੂੰ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ ਹਮ ਰੋਖੋ ਜੀ ਪਰਤੁ ਮਤਿ ਕੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮ ਮੰਦੇ ਮੰਦੇ
 ਨ ਮਾਯੀ ਸਾਧੁ ਪਤਿ ਕਾਤੁ ਸਿਉ ਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਪਤਿ ਅਪਤਿ ਕੀਨ ਤੀਲਾ ਜਾ॥ ਤਬ ਨਾਨੁ ਹੋ ਜਬ ਉਪਰੈ ਗੋਪਾਨਾ॥ ੩॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਤਿ ਹਰਿ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਸਰਬ ਤਿਅਹੀ ਕੁਜੁ ਕੇਵਲ ਰਾਮਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਗਉੜੀ॥ ਨਗਨ ਫਿਰਤਿ
 ਜੀ ਪਾਈਐ ਜੋਗਾ॥ ਬਨ ਕਾ ਮਿਰਗੁ ਰੁਕਤਿ ਸਭੁ ਹੋਗਾ॥ ੧॥ ਕਿਆ ਨਾਗੇ ਕਿਆ ਬਾਧੇ ਰਾਮਾ॥ ਜਬ ਨਹੀ ਚੀਨ ਸਿਆਰ ਮਰ
 ਮੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡ ਏਜੋ ਸਿਧ ਪਾਈ॥ ਮੁਕਤ ਭਿਰਨ ਗਈਆ ਕਾਈ॥ ੨॥ ਇੰਦਰੀ ਖੋਜੈ ਤਰੀਐ ਕਾਈ॥ ਖੁ
 ਸਰੈ ਕਿਉ ਨ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨੁ ਨ ਰਭਾਈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੪॥
 ਗਉੜੀ॥ ਸੀਧਿਆ ਪ੍ਰਾਤ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਾਈ॥ ਜਿਉ ਰਏ ਦਾਦਰ ਪਾਨੀ ਮਾਈ॥ ੧॥ ਜਉ ਪੈਰਾ ਅਰਾਮ ਰਤਿ ਨਾਹੀ॥
 ਤੇਸੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੋ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਆ ਗਤਿ ਬਹੁ ਪਰਚਾਈ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦਾਇਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ॥ ੨॥
 ਚਰਚਰਨ ਕਤ ਹਿ ਬਹੁ ਅਗਰਾ॥ ਸਾਧੁ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਕਿਲਿ ਸਾਗਰ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬਹੁ ਕਾਇਕੀ ਜੈ॥ ਸਰਬ ਸੁ
 ਛੋਰਿ ਮਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ॥ ੪॥ ੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਕਿਆ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ॥ ਨਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਕਾਉ ਤੈਦੁ
 ਜਾ॥ ੧॥ ਰੇ ਜਨ ਮਨੁ ਮਾਧ ਉਸਿ ਉਲਾਈਐ॥ ਚਤੁਰਾਈਨ ਚਤੁਰ ਕੁਜ ਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਤੁ ਹੁਲੇ ਕੁ ਅਰੁ
 ਏਕਾਚਰਾ ਪਰਤੁ ਹੁਕਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਮ ਕਰਤ ਬਧੇ ਅਹੰ ਮੇਵਾ॥ ਸਿਲਿ ਪਾਥਰ ਕੀ ਕਰੀ ਸੇਵਾ॥ ੩॥ ਕਹੁ
 ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇ॥ ੪॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਿਲੇ ਰਾਮੁ ਰਾਇਆ॥ ੫॥ ੬॥ ਗਉੜੀ॥ ਗਰਭ ਵਾਸੁ ਮਹਿ ਕੁਲੁ
 ਨ ਤੀਜਾਤੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੰ ਸਰ ਉਤ ਪਾਤੀ॥ ੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਬਾਮਨ ਕਬ ਕੇਹੋ ਏ॥ ਬਾਮਨ ਕਤਿ ਕਤਿ ਜਨ
 ਮ ਮਤਿ ਖੋਏ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੋਤੁ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਜਾਇਆ॥ ਤਉ ਅਨ ਬਾਟ ਕਤੇ ਨਹੀਆਇਆ॥ ੨॥ ਗੁਰਮ

ਕਤਬੁਹਮਦਹਮਕਤੁਦਾਹਮਕਤਲੇਤੁਤਮਕਤਦੁਧਾ॥੩॥ਕਤੁਕਬੀਰਜੋਬੁਹਮਬੀਚਰੈ॥ਸੋਬੁਹਮਦੁਕਪੀ
 ਅਤੁਤੈਤਮਰੈ॥੪॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਅੰਧਕਾਰਸੁਖਕਬਹਿਨਸੋਈਭੈ॥ਰਾਜਾਰਕੁਦੇਉਮਿਲਿਰੇ
 ਭੈ॥੧॥ਜਉਪੈਰਸਨਰਾਮਨਕਹਿਥੈ॥ਉਪਜਤਾਬਿਨਸਤਰੇਵਤਰਹਿਥੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਸਦੇਖੀਐਤਰ
 ਵਰਕੀਛਾਇਆ॥ਪ੍ਰਾਨਗਏਕਤੁਕਾਰੀਮਾਇਆ॥੨॥ਜਸਜੰਤੀਮਹਿਜੀਉਸਮਾਨਾ॥ਮੁਏਮਰਮੁ
 ਕੇਕਾਰਹਿਜਾਨਾ॥੩॥ਠੰਸਾਸਰਵਰੁਕਾਲੁਸਰੀਰਾ॥ਰਾਮਰਸਾਇਨਪੀਉਰੇਕਬੀਰਾ॥੪॥੮॥
 ॥ਗਉੜੀ॥ਜੋਤੀਕੀਜਾਤਿਜਾਤਿਕੀਜੋਤੀ॥ਤਿਤੁਲਾਗੇਕੰਦੁਆਠਲਾਮੋਤੀ॥੧॥ਕਵਨੁਸੁ
 ਘਰੁਜੋਨਿਰਭਉਕੀਐ॥ਭਉਭਾਜਿਨਾਇਅਭੈਹੋਇਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਟਿਤੀਰਬਿਨਹੀ
 ਨੁਪਤੀਅਹਈ॥ਚਾਰਅਚਾਰਹੋਭਉਭਾਇਆ॥ਪਾਪਪੁੰਨਦੁਇਏਕਸਮਾਨਾ॥ਨਿਜਘਰਿਪਾਰਸੁਤ
 ਜਤੁਗੁਨਆਨਾ॥੩॥ਕਬੀਰਨਿਰਗੁਣਨਾਮਨਿਰੋਜਾ॥ਇਸੁਪਰਚਾਇਪਰਚਿਰਦੁਏਸੁ॥੪॥੯॥
 ਗਉੜੀ॥ਜੋਨਪਰਮਾਤਿਪਰਮਨੁਜਾਨਾ॥ਬਾਤਨਹੀਬੈਠੁਠਸਮਾਨਾ॥੧॥ਨਾਜਾਨਾਬੈਠੁਠਕ
 ਠਾਹੀ॥ਜਾਨੁਜਾਨੁਸਾਭਿਕਹਤਿਤਤਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਨਹਿਪਤੀਅਈਭੈ॥ਤਉਮਨੁ
 ਮਾਨੈਜਾਤੇਹਉਮੈਜਈਭੈ॥੨॥ਜਬਲਗਮਨਬੈਠੁਠਕੀਆਸਾ॥ਤਬਲਗਹੋਇਨਹੀਚਰਨਨਿਵਾ
 ਸੁ॥੩॥ਕਤੁਕਬੀਰਇਤੁਕਤੀਐਕਾਹਿ॥ਸਾਪਸੰਗਾਤਿਬੈਠੁਠੈਆਹਿ॥੪॥੧੦॥ਗਉੜੀ॥
 ॥ਉਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿਪਜੈਸਮਾਈ॥ਨੈਨਹੁਦੇਖਤਾਇਤੁਜਗੁਜਾਈ॥੧॥ਲਾਜਨਮਰਹੁਕਹੁਧੁ
 ਰੁਮੇਗਾ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਨਤੀਕਛੁਤੇਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਇਆਪਾਲੀ॥ਮਰਤੀ
 ਬਾਰਅਗਨਿਸੀਹੀਜਾਲੀ॥੨॥ਚੋਆਚੰਦਨੁਮਰਦਨਅੰਗਾ॥ਸਿਤਨੁਜਲੈਕਾਠਕੈਸੰਗਾ॥੩॥ਕਤੁਕਬੀ
 ਰਸੁਨਤੁਰੇਗੁਨੀਆ॥ਬਿਨਸੈਗੋਰੁਪੁਦੇਖੈਸੁਭਦੁਨੀਆ॥੪॥੧੧॥ਗਉੜੀ॥
 ਅਵਰਮੁਏਕਿਆਸੋਗੁਕਰੀਜੈ॥ਤਉਕੀਜੈਨਉਆਪਨਜੀਜੈ॥੧॥ਮੈਨਮਰੇਮਰਬੈਸੀਸਾਹਾਅ
 ਬਮੇਹਿਮਿਲਿਓਏਜੀਆਵਨਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਆਦੇਹੀਪਰਮਲੁਮਤਕੰਦਾ॥ਤਾਸੁਖੁਬਿਸ
 ਰੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੨॥ਕੁਅਟਾਏਕੁਪੰਚਪਾਨਿਹਾਰੀ॥ਫੂਟੀਲਾਨੁਭਰੈਮਤਿਹਾਰੀ॥੩॥ਕਤੁਕਬੀਗਇ
 ਕਬੁਧੇਬੀਚਾਰੀ॥ਨਾਓਤੁਕੁਅਟਾਨਾਪਨਿਹਾਰੀ॥੪॥੧੨॥ਗਉੜੀ॥ਅਸਬਾਵਰਜੰਗਮਕੀ
 ਠਪਤੰਗਾ॥ਅਨਿਕਜਨਮਕੀਏਬਤੁਰੰਗਾ॥੧॥ਐਸੇਘਰਿਹਮਬੁਤਬਸਾਏ॥ਜਬਹਮਰਾਮਗਰੁਭੋ
 ਇਆਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਬੁਹਮਚਾਰੀ॥ਕਬਤੁਰਾਜਾਛੜਪਾਤਿਕਬਤੁਰੇਖਾਰੀ॥
 ੨॥ਸਾਕਤਮਹਹਿਸੰਤਸਭਿਜੀਵਹਿ॥ਰਾਮਰਸਾਇਨੁਰਸਨਾਪੀਵਹਿ॥੩॥ਕਤੁਕਬੀਰਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾ
 ਕੀਜੈ॥ਹਰਿਪਰੇਅਬਪੁਰਾਦੀਜੈ॥੪॥੧੩॥ਗਉੜੀ॥ਕਬੀਰਜੀਕੀਨਲਰਲਾਇਓਖਿਆ॥

॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੇ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿ ਓਕ ਬੀਰਾ ॥ ਦੁਪਿ ਕੈ ਭੋਲੈ ਬਿਰੋਲੈ ਨੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰੀ
 ਅੰਗੁਰੀ ਗਵਤ ਚਰੈ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਤਸੈ ਤੀਗੈ ਮੈਗੈ ॥ ੧ ॥ ਮਾਤਾ ਭੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਇ ॥ ਕੁਦਿ ਕੁਦਿ ਚਰੈ
 ਰਸਾ ਤਲਿ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕੁਤੁਕ ਬੀਰ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਖੇਡ ॥ ਲੇਲੇ ਕਉ ਚੁਪੈ ਨਿਤ ਭੇਡ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਤਿ
 ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਈ ॥ ਕੁਤੁਕ ਬੀਰ ਗੁਰੇ ਸੇਈ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਪਦ
 ਪਦੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਛੋਡੈ ਬਾਹਰਿ ਰਾਇ ਓਮੀਨਾ ॥ ਪੁਰ ਬਿਜਨ ਮਹਤ ਉਤਪਕਾਹੀਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਅਬ ਕੁਤੁਕ ਰਾਮ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਤਨੀ ਲੇਬਨ ਰਸ ਮਾਤਿ ਭਈ ਬੋਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਜ
 ਨ ਮੁਸਿਵ ਪੁਰੀ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਮਗਰਿ ਉਠਿਆ ਏਆ ॥ ੨ ॥ ਬਹੁਤ ਬਰਸਤ ਪੁਕੀ ਆਕਾ
 ਸੀ ॥ ਮਰਨੁ ਭਇਆ ਮਗਰਿ ਕੀ ਬਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਕਾਂਸੀ ਮਗਰਿ ਸਮੁਥੀ ਚਾਰੀ ॥ ਓਛੀ ਭਗਤਿ ਕੈ ਸੇ
 ਉਤਰ ਸਿਪਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਕੁਤੁਕ ਗੁਰਗਜ ਸਿਵ ਸਭ ਕੇ ਜਨੈ ॥ ਮੁਆ ਕਬੀਰ ਰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੈ ॥ ੫ ॥ ੧੫ ॥
 ਗਉੜੀ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ ਸੋਤ ਨੁਨ ਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਏਸੁ ਤਨ ਪਨ ਕੀ ਕਵਨ
 ਬਡਾਈ ॥ ਪਰਨਿ ਪਰੈ ਉਰਵਾਰ ਨਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਤਿ ਜਿ ਸੋਵਹਿ ਦਿਨ ਕਰਹਿ ਕਾਮਾ ॥ ਏਕੁ ਪਿ
 ਨੁ ਲੇਹਿ ਨ ਤਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਯਾ ਬਤ ਭੋਰੁ ਖੁਖਾਈ ਓਤ ਬੋਰਾ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਕਸ ਬਾਪਿ ਓਚੇ
 ਗ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕ
 ਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਬਸਾਈ ॥ ੫ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਚੇਤੇ ਰਾਖੈ ਧਾ ॥
 ਸਤਿ ਰਾਮੁ ਸੁਠਾ ਸਭੁ ਧੰਧਾ ॥ ੬ ॥ ੧੬ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੋ ਤਿਪਦੇ ਚਾਰ ਤਕੇ ॥ ੨
 ॥ ਜਮ ਤੇ ਉਲਟਿ ਭਏ ਏਰਾਮਾ ॥ ਦੁਖਾ ਬਿਨ ਸੇਸੁ ਪਕੀ ਓਬਿ ਸਾਮਾ ॥ ਚੈਰੀ ਉਲਟਿ ਭਏ ਏਰੀ
 ਤਾ ॥ ਸਾਕਤਿ ਉਲਟਿ ਸੁਜਨ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਮੇਰਿ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਤਿ
 ਭਈ ਜਬੋਗਾ ਬੰਦੁ ਜਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਹੋਤੀ ਕੋਟਿ ਉਪਾਧਿ ॥ ਉਲਟਿ ਭਈ ਸੁਖੁ ਸ
 ਤਨਿ ਸਮਾਧਿ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਆਪੈ ਆਪਾ ॥ ਰੇਗੁ ਨਾਵਿ ਆਪੈ ਤੀਨਿ ਤਾਪਾ ॥ ੨ ॥ ਅਬ ਮਨੁ ਉਲ
 ਟਿ ਸਨਾਤਨੁ ਤੁਮਾ ॥ ਤਬ ਜਾਨਿਆ ਜਬ ॥ ੩ ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਆ ॥ ਕੁਤੁਕ ਬੀਰ ਸੁਖੁ ਸਹਜਿ
 ਸਮਾਵਉ ॥ ਆਪਿ ਨ ਭੋਰੇ ਨ ਅਵਰ ਰਾਵਉ ॥ ੩ ॥ ੧੭ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਪਿਛੇ ਮੁਏ ਨੀਉ ਕਿਹਾ
 ਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤ ਅਨਾ ਤਦਿ ਰਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਜਾਨਿਆ ਤਿਨ ਹਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਜਿਉਗੈ
 ਰੇ ਸਾਕਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਗੀਅਨੁ ਕਬੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਮਨ ਰੇ ਪਵਨਾ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੁਖ ਮਨ ਨਾ
 ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਗੁ ਕਰਹੁ ਜਿਬੁ ਰਿਨ ਕਰਨਾ ॥ ਸੋਧਿਆਨੁ ਧਰਹੁ ਜਿਬੁ ਰਿਨ ਧਰਨਾ ॥
 ਐਸੇ ਮਰਹੁ ਜਿਬੁ ਰਿਨ ਮਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨ ਮਿਲਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਸੰਗ ਮਮ

ਸੋਪਦਰਵਹੁ ਜਿਬੁ ਰਿਨ ਰਵਨਾ ॥

ਨਮਹਿਨਾਵਉ। ਲੋਚਾਸਮਸਰੰਗਿਉਬਿਉਹਰਾ। ਤਤੁਬੀਚਹੁਕਿਆਮਦਰੀਬੀਚਾਗਾ। ੩॥ ਅਪੁਤੇਜਬਾਇਪ੍ਰਿਥ
ਮੀਅਕਾਸਾ। ਐਸੀਰਤਰਹਉਹਰਿਪਾਸਾ। ਕਹੈਕਬੀਰਨਿਰੰਜਨੁਪਿਆਵਉ। ਤਿਤੁਪਰਿਜਾਉਜਿਬਹਰਿਨਅੰਧੁ।
॥੪॥ ੧੮॥ ॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਕੋਤਿਪਦੇ। ੧੫॥ ਕੰਚਨਸਿਉਪਾਈਐਨਹੀਤਿਲਿਅਮਨੁਦੇਰਾਮੁਲੀ
ਆਹੈਮੋਲਿ। ੧॥ ਅਬਮੋਹਿਰਾਮੁਅਪਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆ। ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਬ੍ਰਹਮੈਕਾਥਿਕਾਥਿਅੰਤੁਨਪਾਇਆ। ਰਾਮਭਗਤਿਬੈਠੇਪਰਿਆਇਆ। ੨॥ ਕਹੁਕਬੀਰਚੰਚਲਮਤਿਤਿਅਗੀ
ਕੇਵਲਰਾਮਭਗਤਿਨਿਜਭਾਗੀ। ੩॥ ੧੯॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਹਮਰਨੈਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਸਿਆ। ਸੇਮਕਾ
ਗੁਰਸਬਾਦਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ। ੧॥ ਅਬਕੈਸੇਮਰਉਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ। ਮਹਿਮਰਿਜਾਤੇਜਿਨਿਰਾਮੁਨਜਾਨਿਆ।
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਰਨੈਸਭੁਕਹੈਸਭੁਕੇਈ। ਸਹਜੇਮਰੈਅਮਰਹੋਇਸੋਈ। ੨॥ ਕਹੁਕਬੀਰਮਨੀਰਾਇਆਅਨੰਦਾ।
ਗਾਇਆਭਰਮੁਰਹਿਆਪਰਮਾਨੰਦਾ। ੩॥ ੨੦॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਕਤਨਹੀਠਉਰਮੁਲੁਕਤਲਾਵਉ॥
ਖੋਜਤਤਨਮਾਹਿਠਉਰਨਪਾਵਉ॥ ੧॥ ਲਗੀਹੋਇਸੁਜਾਨੈਪੀਗ। ਰਾਮਭਗਤਿਅਨੀਆਲੇਤੀਗ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏ
ਕਰਾਇਦੇਖਉਸਭੁਨਾਗੀ। ਕਿਆਜਾਨਉਸਹਿਕਵਨਪਿਆਗੀ। ੨॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜਾਕੈਮਸਤਾਕੈਭੰਗਾ। ਸਭਪਰ
ਹਰਿਤਾਕਉਮਿਲੈਸੁਭਾਗਾ। ੩॥ ੨੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਾਕੈਹਰਿਸਾਠਾਕੁਰੁਭਾਈ। ਮੁਕਤਿਅਨੀਤਿਪੁਕਾਰਦਿ
ਜਾਈ। ੧॥ ਅਬਕਹੁਰਾਮਭਰੋਸਾਤੇਰਾ। ਤਬਕਾਤੁਕਾਕਵਨਨਿਹੇਰਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਨਲੋਕਜਾਕੈਹਰਿਭਾ
ਗਾ। ਸੋਕਾਹੇਨਕਹੈਪ੍ਰਤਿਪਾਗ। ੨॥ ਕਹੁਕਬੀਰਇਕਬ੍ਰਾਹਮਿਧੀਚਾਰੀ। ਕਿਆਬਸੁਜਉਬਿਖੁਦੇਇਮਹਤਾਰੀ।
੩॥ ੨੨॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਬਿਨਸਤਸਤੀਹੋਇਕੈਸੇਨਾਰਿ। ਪ੍ਰਭੂਤਦੇਖਹੁਰਿਦੇਬੀਚਾਰਿ। ੧॥ ਪ੍ਰੀਤਿਬਿ
ਨਾਕੈਸੇਬਪੈਸਨੇਹੁ। ਸਬਲਗਰਸੁਤਬਲਗਨਹੀਨੇਹੁ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਹਨੈਸਤੁਕਰੈਜੀਅਪਨੈ। ਸੋਰਮਏਕਉਮਿ
ਲੈਨਸੁਪਨੈ। ੩॥ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਹੁਸਉਪਸਰੀਰੁ। ਸੋਈਸੁਹਾਗਨਿਕਹੈਕਬੀਰੁ। ੩॥ ੨੩॥ ਗਉੜੀ॥
ਬਿਖਿਆਬੁੰਪਿਆਸਗਲਸੰਸਾਰੁ। ਬਿਖਿਆਲੈਰੂਬੀਪਰਵਾਰੁ। ੧॥ ਰੇਨਰਨਾਵਚਉੜੀਕਤਿਬੋੜੀ। ਹਰਿਮਿ
ਉਤੋੜੀਬਿਖਿਆਸੰਗੀਜੋੜੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਰਨਰਦਾਪੇਲਾਗੀਅਗਾ। ਨਿਕਟਿਨੀਰੁਪਸੁਪੀਫੁਸਿਨਝਾਗਾ। ੨॥
ਚੇਤਤਚੇਤਤਨਿਕਸਿਓਨੀਗ। ਸੋਜਲਾਨਿਰਮਲੁਕਥਤਕਬੀਰੁ। ੩॥ ੨੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਹਕੁਲਪੁਤੁਨਗੀ
ਆਨੁਬੀਚਾਰੀ। ਬਿਪਵਾਕਸਨਭਈਮਹਤਾਰੀ। ੧॥ ਜਿਹਨਰਾਮਭਗਤਿਨਹਿਸਾਧੀ। ਜਨਮਤਕਸਨਮੁਓਅਪ
ਰਾਧੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁਚਮੁਚਗਰਭਗਏਕੀਨਬਚਿਆ। ਬੁਝੁਰੁਜਰੁਪਜੀਵੈਨਗਮਾਇਆ। ੨॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜੈਸੇ
ਸੁੰਦਰਸਰੁਪਾ। ਨਾਮੁਬਿਨਾਜੈਸੇਕੁਬਜਕੁਰੁਪਾ। ੩॥ ੨੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੋਜਨਲੇਹਿਖਸਮਕਾਨਾਉ। ਤਿਨਕੈ
ਸਦਬਾਲਿਹਰੈਜਾਉ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮਲਾਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ। ਸੋਕਾਈਮੇਰੈਮਾਨਿਭਾਵੈ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਜਿਹਪਾਇਰਾਮਹਰਿਆਭਰਪੁਗਿ। ਤਿਨਕੀਪਗਪਕਜਹਮੁਪੁਗਿ। ੨॥ ਜਾਤਿਜੁਲਾਹਮਤਿਕਾਪੀਗ। ਸਹਜਿਸਹਿ

ਗੁਣਵੈਕਬੀਰੁ॥ ੩॥੩੬॥ ਗਉੜੀ॥ ਗਗਨਿਰਸਾਲਚੁਐਮੇਰੀਭਾਣੀ॥ ਸੰਚਮਹਾਰਸੁਤਨਿਭਇਆਕਠੀ॥
੧॥ ਉਮਾਕੋਕੀਐਸਹਜਿਮਤਿਵਰਾ॥ ਪੀਵਤਰਾਮਰਸੁਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਜਿਕਲਾਲਨਿਜਉ
ਮਿਲਿਆਈ॥ ਆਨੰਦਮਾਤੇਅਨਾਦਿਨੁਜਾਈ॥ ੨॥ ਚੀਨਤਚੀਤੁਨਿਰੰਜਨਲਾਇਆ॥ ਕੁਰੁਕਬੀਰਤਉਅਨ
ਭਉਪਾਇਆ॥ ੩॥ ੩੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਨਕਾਸੁਰਾਉਮਨਹਿਬਿਆਪੀ॥ ਮਨਹਿਮਾਰਕਵਨਸਿਧਥਾਪੀ॥
੧॥ ਕਵਨਸੁਮੁਨਿਜੋਮਨੁਮਾਰੈ॥ ਮਨਕਉਮਾਰਕਹੁਕਿਸੁਤਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਅੰਤਰਿਬੋਲੈਸਕੁਕੋਈ॥ ਮਨੁਮਾਰੈ
ਬਿਨੁਰਗਤਿਨਹੋਈ॥ ੨॥ ਕੁਰੁਕਬੀਰਜੋਜਾਨੈਰੇਉ॥ ਮਨੁਮਧੁਸੁਦਨਾਵੀਰਵਣਦੇਉ॥ ੩॥ ੩੮॥ ਗਉੜੀ॥
॥ ਓਇਜੁਦੀਸਹਿਅੰਬਰਤਰੇ॥ ਕਿਨਿਓਇਚੀਤੇਚੀਤਨਿਤਰੇ॥ ੧॥ ਕਹੁਰੇਪੰਡਿਤਅੰਬਰਕਾਸਿਉਲਗਾਥੁਏ
ਬੁਝਨਹੁਸਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੂਰਜਚੰਦੁਕਰਹਿਉਜੀਆਗਾ॥ ਸਭਮਹਿਪਸਰਿਆਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰਾ॥ ਕੁਰੁਕਬੀਰ
ਜਾਨੈਗਾਸੋਇ॥ ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਖਰਾਮੈਹੋਇ॥ ੩॥ ੩੯॥ ਗਉੜੀ॥ ਬੇਦਕੀਪੁਤੀਸਿੰਘਿਤਿਭਾਈ॥ ਸਾਂਕਲਜੇ
ਦਰੀਲੈਹੋਆਈ॥ ੧॥ ਆਪਨਗਰੁਆਪਤੇਬਾਧਿਆ॥ ਮੋਹਿਕੈਠਾਂਪਕਾਲਸੁਸਾਧਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਟੀਨ
ਕਟੈਤੁਟਿਨੰਜਾਈ॥ ਸਾਸਾਪਨਹੋਇਜਗਕਉਖਾਈ॥ ੨॥ ਹਮਦੇਖਤਜਿਸੁਕੁਜਗੁਲੁਇਆ॥ ਕੁਰੁਕਬੀਰਮੈਰਾਮੁ
ਕਹਿਛੁਇਆ॥ ੩॥ ੪੦॥ ਗਉੜੀ॥ ਦੇਸੁਹਰਲਗਾਮੁਪਹਿਰਾਵਉ॥ ਸਗਲਤਨੀਨਗਗਨਦਉਰਾਵਉ॥ ੧॥
ਅਪਨੈਬੀਚਾਰੈਅਸਵਾਰੀਕੀਜੈ॥ ਸਹਜਿਕੈਪਾਵਨੈਪਗੁਪੁਰੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਲੁਰੇਬੈਰੁਠਤੁਏਹਿਲੇਤਰਉ॥ ਹਿ
ਰਹਿਤਪ੍ਰੇਮਕੈਚਾਬੁਕਮਾਰਉ॥ ੨॥ ਕਹਤਕਬੀਰਭਲੇਅਸਵਾਰਾ॥ ਬੇਦਕਤੇਬਤੇਰਹਿਨਿਰਾਰਾ॥ ੩॥ ੪੧॥
੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਹਮੁਖਿਪਾਂਚਉਅੰਸਿਤਿਖਾਏ॥ ਤਿਹਮੁਖਦੇਖਤਲੁਕਟਲਾਏ॥ ੧॥ ਇਕੁਦੁਖਰਾਮ
ਰਾਇਕਾਟਹੁਮੇਰਾ॥ ਅਗਨਿਦਹੈਅਰੁਗਗਭਿਬਸੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਆਬਿਗੁਤੀਬਹੁਬਿਧਿਛਾਤੀ॥ ਕੋ
ਜਾਰੈਕੋਗਰੁਲੇਮਾਈ॥ ੨॥ ਕੁਰੁਕਬੀਰਹਰਿਚਰਣਦਿਖਾਵਹੁ॥ ਪਾਛੈਤੇਜਮੁਕਿਉਨਪਠਾਵਹੁ॥ ੩॥ ੪੨॥
੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਆਪੇਪਾਵਕੁਆਪੇਪਵਨਾ॥ ਜਾਰੈਖਸਮੁਤਰਾਖੈਕਵਨਾ॥ ੧॥ ਰਾਮਜਪਤਿ
ਤਨੁਜਰੀਨਜਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਦਿਤੁਗਹਿਆਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਕੋਕੋਜਰੈਕਾਹਿਹੋਇਹੀ॥ ਨਟਵਟਖੇਲੈਸਾਗ
ਪਾਨੀ॥ ੨॥ ਕੁਰੁਕਬੀਰਅਖਰਦੁਇਰਾਖਾ॥ ਹੋਇਗਾਖਸਮੁਤਲੇਇਗਾਰਾਖਾ॥ ੩॥ ੪੩॥ ਗਉੜੀਦੁਪਦੇ
੧॥ ਨਾਮੈਜੋਗਾਧਿਆਨੁਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਬੈਰਗਨਛੁਟਸਿਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਕੈਸੇਜੀਵਨੁਹੋਇਹਮਾਰਾ॥
ਜਬਨਹੋਇਰਾਮਰਾਮਅਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਰੁਕਬੀਰਖੋਜਉਅਸਮਾਨਾ॥ ਰਾਮਸਮਾਨਨਦੇਖਉਆਨਾਰ
੧॥ ੪੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਹਿਸਿਰਿਰਚਿਰਚਿਬਾਧਤਪਾਗਾ॥ ਸੋਸਿਰੁਦੰਚਸਵਾਰਹਿਕਾਗਾ॥ ੧॥ ਇਸੁਤਨ
ਪਨਕੋਕਿਆਗਰਬਈਆ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਕਾਹੋਨਦਿਨਈਆ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮਨਮੇਰਾ॥ ਇਹਿਹਵਾਲੋਹੋਹਿਰੇ
ਤੇਰੇ॥ ੨॥ ੪੫॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਰਹਾਉ॥

ਤੇਰੇ॥

ਗੁਰਮਤਿ

ਗਉੜੀਅਸਟਪਦੀ ਸੀਕਬੀਰਨੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਖਮੰਗਤਦੁਖਮਾਗੈਆਵੈ॥ ਸੋਸੁਖਮਹੁਨਮਾਗਿਆਰਵੈ॥ ਬਿਖਿਆਅਜਤੁਸੁਰਤਿਸੁਖਆਸਾਕੈਸੋਏਈਏ
 ਜਾਗਮਨਿਵਾਸਾ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ਗਉਸੁਖਤੇਸਿਵਬ੍ਰਹਮਰਹਾਨਾ॥ ਸੋਸੁਖਮਹੁਨਮਾਗੈਆਰਵੈ॥ ਸਨਕਾਦਕ
 ਨਾਰਦਮੁਨਿਸੇਖਾ॥ ਤਿਨਭੀਤਨਮਹਿਮਨੁਨੀਪੇਖਾ॥ ੩॥ ਗਉਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਤੁਰਾਈ॥ ਤਨਛੁਟੇਮਨਕਾਸ
 ਮਾਈ॥ ੪॥ ਗਉਪਰਸਾਦੀਜੈਦੇਉਨਾਮਾ॥ ਭਗਤਿਕੈਪ੍ਰੇਮਾਇਨਹੀਪੈਜਾਨਾ॥ ੫॥ ਗਉਸੁਮਨਕਉਨਤੀਆਵਨਜਾਨ
 ॥ ਜੀਸਕਾਰੁਮੁਗਾਇਆਤਿਨਿਸਥੁਪਛਾਨਾ॥ ੬॥ ਗਉਸੁਮਨਕਉਪੁਨਗੇਬਿਆਕਾਈ॥ ਹੁਕਮੇਏਮਾਹੁਕਮੁਬੁਝਾਈਸ
 ਮਾਈ॥ ੭॥ ਗਉਸਮਨਕਾਕੋਈਜਨੈਭੇਉ॥ ਗਉਮਨਲੀਦਭਏਸੁਖਦੇਉ॥ ੮॥ ਜੀਉਏਕਅਹੁਸਗਲਸਰੀਰ
 ॥ ਗਉਸਮਨਕਉਗਵਿਰਹੋਕਬੀਰਾ॥ ੯॥ ੧॥ ੩੬॥ ਗਉੜੀ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਏਕਨਾਮਜੇਜਾਗੇ॥ ਕਿਤਕਸਿਪਰਏਲਿਵਲਥੇ
 ੧॥ ਗਉ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਪਸਗਲਮੁਨਿਹੋ॥ ਏਕਨਾਮਕਥਪਤਰਤਰੇ॥ ੧॥ ਜੋਹਰਿਹੋਸੋਹੋਤਿਨਆਨਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਾਮ
 ਨਾਮਪਛਾਨਾ॥ ੩੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਸੋਗਠਿਭੀ॥ ਰੇਜੀਅਨਿਯਜਲਾਨਤਹਿਨਾਹੀ॥ ਹਰਿਤਨਿਕਤਕਾਤੁਕੇਜ
 ਹੀ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ਨਾਕੋਠਕੁਰਉਚਾਹੋਈ॥ ਸੋਜਨੁਪਰਘਰਿਜਾਤਸੇਈ॥ ੧॥ ਸੋਸਾਤਿਬਰਤਿਆਰਪੁਰੀ॥ ਸਦਾਸੰਗਿਨ
 ਹੀਰਿਦੁਗਿਨਾਕਵਲਾਚਰਨਸਰਨਪੈਜਕੋ॥ ਕਹੁਜਨਕਾਨੀਘਰਤਾਕੋ॥ ੩॥ ਸਭਕੋਉਕਹੈਜਾਸੁਕੀਬਾਤਾ॥ ਸੋਸਮਰਸੁ
 ਨਿਜਪਤਿਹੋਦਾਤਾ॥ ੪॥ ਕਹੈਕਬੀਰਪੁਰਨਜਗੋਸਈ॥ ਨਾਕੈਹਿਰਦੈਅਵਹੁਨਹੋਈ॥ ੫॥ ੩੮॥ ਗਉੜੀਸਿਰ
 ॥ ਕਉਨਕੋਪੁਤੁਪਿਤਾਕੋਕੋਕਾ॥ ਕਉਨਮਰੈਕੋਦੇਇਸੰਤੁਪੇ॥ ੧॥ ਹਰਿਠਗਜਗਕਉਠਗਉਰੀਘਾਈ॥ ਹਰਿਕੋਬਿ
 ਓਗਕੈਸੋਜੀਉਮੇਰੀਮਾਈ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ਕੋਨਕੋਪੁਰਖਕਉਨਕੀਨਾਰੀ॥ ਗਉਆਤਤਲੇਹੁਸਰੀਰਬੀਚਾਰੀ॥ ੧॥ ਕ
 ਹਿਕਬੀਰਠਗਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਗਈਠਗਉਰੀਠਗਪਤਿਚਾਨਿਆ॥ ੩੯॥ ਗਉੜੀ॥ ਅਬਮੇ
 ਕਉਭਏਰਾਜਾਮਸੁਹਈ॥ ਜਨਮਮਰਨਕਟਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਦੀਓਰਲਾਈ॥ ਪੰਚਦੂ
 ਤਤੇਲੀਓਛੋਰਾਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਉਨਪੁਰਸਨਾ॥ ਅਮੋਲਦਾਸੁਕਰਿਲੀਨਿਅਪਨਾ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਕੋਨਿਪਰਉਪ
 ਕਾਹਾ॥ ਕਹਿਛਲੀਨਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਛਗੀਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਗੋਬਿੰਦਬਸੇਨਿਤਾਨਿਤਚੀਤਾ॥ ੨॥ ਮਾਇਆਤ
 ਪਾਤਿਬੁਝਿਆਅੰਗਿਆਹੁਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮੁਆਪਾਹੁਜਲਿਬਲਿਪੁਰਿਹੋਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ ਜਤਪੇਖਉਤਤਅੰਤ
 ਰਿਜਾਮੀ॥ ੩॥ ਅਪਨੀਰੁਗਤਿਆਪਹੀਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ ਪੁਰਬਿਲਿਖਤੁਮਿਲਿਆਮੇਰੇਕਾਈ॥ ਜੀਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿ
 ਸੁਪੁਰਨਸਾਜਾਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਗਰੀਬਾਨਿਵਜਾ॥ ੪॥ ੪੦॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾ॥ ਜਲਿਹੈਸੂਤਕੁ
 ਬਲਿਹੈਸੂਤਕੁਸੂਤਕਓਪਤਿਹੋਈ॥ ਜਨਮੇਸੂਤਕੁਸੂਏਨਿਸੂਤਕੁਸੂਤਕਪਰਜਵਿਹੋਈ॥ ੧॥ ਕਹੁਰੇ
 ਪੰਡੀਆਕਵਨਪਵੀਤਾ॥ ਐਸਾਗਿਆਨੁਜਪਹੁਮੇਰੀਤਾ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ਨੈਨਹੁਸੂਤਕੁਧੈਨਹੁਸੂਤਕੁਸੂ
 ਤਕੁਸਵਨੀਹੋਈ॥ ਉਠਤਥੈਠਤਸੂਤਕੁਲਾਗੈਸੂਤਕੁਪਰੈਰਸੋਈ॥ ੨॥ ਛਾਸਨਕੀਬਿਪਿਸਕੁਕੋਉਜਨੈ

ਅੰ

ਛੁਟਨਕੀ ਇਕੁ ਕੋਈ ॥ ਕਹਿਕ ਬੀਰਗਮਰਿ ਦੈ ਬੀਚਰੈ ਸੁ ਤਕੁਤਿ ਤੈ ਨ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ੪੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥
ਏਗਰਾਏ ਕੁਨਿ ਬੇਰੁ ਰਾਮਾ ॥ ਨਉ ਤੁਮ ਅਪਨੇ ਜਨਾ ਸਿਉ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਰਾ ਕਿਜਾ ਸਿਉ
ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਰਾਮ ਬਰਾ ਕੈ ਰਾਮ ਹਿਜਾ ਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਰਾ ਕਿਜਾ ਸੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦੁ ਬਰਾ ਕਿਜਾ ਤੇ ਆ
ਇਆ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿਕ ਬੀਰਗਉਠਾਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥ ਤੀਰਥੁ ਬਰਾ ਕਿਹਰਿ ਕਾਦਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ੪੨ ॥ ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ
॥ ਦੋਬੋ ਰਾਈ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀਆਈਆਂ ਪੀ ॥ ਸਰੈ ਉਰਾ ਨੀਕੁ ਮਕੀਟਾ ਟੀਰੈ ਨ ਮਾਇਆ ਬਾਂਧੀ ॥ ੧ ॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਦੁ ਤਿਤੈ ਕੀਦੁ ਇਥੁ ਨਿਗੀਰਾਨੀ ਮੇਰਿ ਬਲੈ ਰਾਵੁ ਟਾ ॥ ਤੇਸਨਾ ਛਾਨੈ ਪਰਿਧਰ ਉਪਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਰੰਗ
ਟਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪੀ ਪਛੈ ਜੋ ਜਲੁ ਬਰਖੈ ਤਿਹ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕਹਿਕ ਬੀਰਮਨ ਭਾਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਉਦੈ ਰਾਨੁ ਜ
ਬਚੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪੩ ॥ ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ ॥ ਹਰਿਜਸੁ ਸੁ ਨ ਹਿਨਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ ਬਤਨਹੀ ਅਸਮ
ਨੁ ਗਿਰਾਵਹਿ ॥ ਅਸੈ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਤਗਤਿ ਤੇ ਬਾਹਜਤਿ ॥ ਤੇ ਸਦਾ ਭਗੁਨ ਰ
ਹੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿਨ ਦੇਹਿ ਚੁਰੁ ਚਰਪਾਨੀ ॥ ਤੇਹ ਨਿੰਦਹਿ ਜਿਹ ਗੰਗਾ ਆਨੀ ॥ ੨ ॥ ਬੈਠਤ ਉ
ਠਤ ਕੁਇਲ ਤਾਚਾਲਹਿ ॥ ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਰਨੁ ਧਾਲਹਿ ॥ ੩ ॥ ਛੁਡੈ ਕੁਚਰਚਾ ਅਨਨਜਾਨਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਕੋ ਕਹਿਓ ਨ ਮਾਨਹਿ ॥ ੪ ॥ ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਰਨੁ ਖੋਵਹਿ ॥ ਅਗਲਗਾਇ ਮੰਦਰਿ ਮਹਿ ਸੇਵਹਿ ॥ ੫ ॥
ਅਵਰਨੁ ਸਤਿਆਪਹਿ ਕਿਨੈ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖ ਕਬੀਰ ਲਜਾਨੈ ॥ ੬ ॥ ੪੪ ॥
ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣੀ ॥ ਜੀਵਤ ਪਿਤਰਨ ਮਾਨੈ ਕੋ ਉਮ੍ਹ ਏਸਿ ਰਾਧਕਰਾਹੀ ॥ ਪਿਤਰ ਭੀ ਬਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਉ ਪਾ
ਵਹਿ ਕਉ ਆਕੁ ਕਰਖਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੋਕਉ ਕੁਸਲੁ ਬਤਾਵਹੁ ਕੋਈ ॥ ਕੁਸਲੁ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ ਜਗੁ ਬਿਨ ਸੈਕੁ ਸਲ
ਭੀ ਕੈ ਸੋਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਟਿ ਕਿਕਰਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾਤਿ ਸੁਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਹੀ ॥ ਐਸੇ ਪਿਤਰ ਤੁਮਾਰੇ ਕ
ਹੀ ਅਹਿ ਆਪਨ ਕਹਿ ਆਨ ਲੇਹੀ ॥ ੩ ॥ ਸਰਜੀ ਉਕਾਟਹਿ ਨਿਰਜੀਉ ਪੁਜਹਿ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕੇ ਭਾਰੀ ॥ ਰਾਮਨਾ
ਮਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਭੈਰੁ ਬੇਸੰਸਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾਪੁਜਹਿ ਤੋਲਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਕਹਿਕ ਬੀਰ
ਅਕੁਲ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੪੫ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰੈ ਛੁਨਿ ਜੀਵੈ ਐਸੇ
ਸੁਨੈ ਸਮਾਇਆ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਹੀਐ ਬਹੁ ਤ੍ਵਿਨ ਭਵਜਲ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਐਸਾ ਖੀਰੁ ਬਿ
ਛੋਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਮਾਮਸ ਬਿਰਾਖਹੁ ॥ ਇਨ ਬੀਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਕੈ ਬਾਣ
ਬਜਰਕਲ ਛੇਦੀ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪਦੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਸਕਤਿ ਅੰਧੇਰ ਜੇ ਵਡੀ ਕ੍ਰਮੁ ਕੁਕਾਰਿ ਤਚਲਾ ਸਿਵ ਪਰਿਬਾ
ਸਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨਾ ਬਿਨੁ ਬਾਏ ਪਨ ਖੁਚੜਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬੇਧਿਆ ਰਾਈ ॥ ਦਹਿਦਿ ਸਬੁ ਨੀਪਵਨੁ ਝੁਲਾਵੈ ਰੋਹ
ਰਹੀ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਉਨ ਮਨੁ ਮਨੁ ਆਸੁਨ ਸਮਾਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰ ਤਿਕਾਰੀ ॥ ਕੁਤੁਕ ਬੀਰ ਅਨਭਉ ਇਕੁ
ਦੇਖਿਆ ਰਾਮਨਾਮੁ ॥ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੪੬ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣੀ ਤਿਪਦੇ ॥

3

ਉਲਟਤਪਵਨਰਕੁਖਤੁਰੇਸੁਗਰਿਸੁਨਅਨਰਗੀ॥ਆਵੈਨਜਾਇਮਰੈਨਜੀਵੈਤਾਸੁਖੇਜਬੈਰਗੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਮਨਹੀਉਲਾਟਿ
ਸਮਾਨਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਕਲਿਭਈਅਵਰੈਨਤਰੁਥਾਥੇਗਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਵਰੈਦੁਰਿਦੁਰਿਭੁਨਿਨਿਵਰੈਜਿਨਿਜੈਸਾਕਰ
ਮਾਨਿਆ॥ਅਲਉਤੀਕਾਜੈਸੇਤੁਇਆਬਰੇਡਾਜਿਨੀਪੀਆਤਿਨਿਜਾਨਿਆ॥੨॥ਤੇਰੀਨਿਰਗੁਨਕਥਾਕਾਸਿਉਕਹੀਐ
ਐਸਾਕੋਇਬਥੇਕੀ॥ਕਤੁਕਬੀਰਜਿਨਿਦੀਆਪਲੀਤਾਤਿਨਿਤੈਸੀਫੁਲਦੇਖੀ॥੩॥੪੭॥੧॥ਗਉੜੀ॥
ਤਹਪਾਵਸਸਿੰਧੂਪੁਪਨਹੀਛੁਹੀਆਤਹਉਤਪਤਿਪਰਲਉਨਾਹੀ॥ਜੀਵਨਮਿਰਤਨਦੁਖਸੁਖਵਿਆਪੈਸੁਨਸਮਾਪਦੇਉ
ਤਹਨਾਹੀ॥੧॥ਸਤਨਕੀਅਕਥਕਥਾਤੈਨਿਰਗੀ॥ਤੁਲਨਹੀਚਫੈਜਾਇਨਮੁਕਤੀਹਲਾਕੀਲਗੈਨਗਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਰਧਉਰਧਦੇਉਤਹਨਾਹੀਰਾਤਿਦਿਵਸਤਹਨਾਹੀ॥ਜਲੁਨਹੀਪਵਨਪਾਵਕੁਭੁਨਿਨਾਹੀਸਾਤਿਗੁਰਤਹਸਮਾਧੀ॥੨॥
ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰੈਤੈਰਿਤਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਾਹੀਐ॥ਕਤੁਕਬੀਰਬਾਲਿਜਾਉਗੁਰਾਮਪਨੇਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥
੩॥੪੮॥ ਗਉੜੀ॥ਪ੍ਰਾਪੁਪੁਨੁਦੁਇਬੈਲਾਬਿਸਾਏਪਵਨਪੁਜੀਪਰਗਾਸਿਓ॥ਕ੍ਰਿਸਨਾਗੁਣਿਗੁਰੀਪਟਿਕੀਤਰਿ
ਇਨਿਬਿਧਿਟਾਂਭੀਸਾਹਿਓ॥੧॥ਐਸਾਨਾਇਕੁਰਾਮੁਤਮਗਾ॥ਸਗਲਸੰਸਾਰਕੀਓਬਨਜਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾ
ਮੁਕੋਪਦੁਇਭਏਨਗਾਤੀਮਨਤਰੰਗਬਟਵਾਰਾ॥ਪਿਚਤਤੁਮਿਲਿਦਾਨੁਨਿਬੇਰਹਿਟਾਂਭੀਉਤਰਿਓਪਾਗਾ॥੨॥ਕਤੁਕਬੀ
ਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਤੁਮਬਐਸੀਬਨਿਆਈ॥ਪਾਟੀਚਛਤਬੈਲੁਇਕੁਥਾਕਾਚਲੇਗੋਨੀਛਿਟਕਾਈ॥੩॥੪੯॥

ਗਉੜੀਪੰਚਪਦਾ॥ ਪੇਵਕਨੈਦਿਨਚਰੈਤੈਸਾਹੁਰੈਜਾਣਾ॥ਅਪਲੋਕੁਨਜਾਣਈਮੁਰਖਏਆਣਾ॥੧॥
ਕਤੁਰੰਗੀਆਬਾਧੈਧਨਖੜੀ॥ਪਾਹੁਪਰਿਅਏਮੁਕਲਾਉਆਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓਤੈਸੈਖੁਤਨੀਕਉਨਲਾਜੁਵਹੀ॥
ਲਾਜਘੜੀਸਿਉਟੁਟਿਪੜੀਉਠਿਚਲੀਪਨਿਹਾਰੀ॥੨॥ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਾਇਆਲੁਕਿਰਪਾਕਰੇਅਪੁਨਾਕਾਰਜੁਸਵਰੇ
॥ਤਾਸੋਹਗਣਿਜਾਣੀਐਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਗੇ॥ਕਿਰਤਕੀਬਾਧੀਸਭੁਠਿਰੈਦੇਖਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਏਸੋਨੋਕਿਆਆਖੀਐ
ਕਿਆਕਰੇਦਿਚਾਰੀ॥ਭਈਨਿਰਾਸੀਉਠਿਚਲੀਚਿਤਬੰਧਨਪੀਰਾ॥ਹਰਿਕੀਚਰਣੀਲਾਗੇਰੁਚੁਸਰਣਿਕਬੀਰਾ॥੪॥
੧॥੫੦॥ ਗਉੜੀ॥ਜੋਗੀਕਹਤਿਜੋਗੁਰਲਮੀਠਾਅਵਰੁਨਦੁਜਾਗਾਈ॥ਰੰਗਤਿਮੁੰਡਤਿਏਕੈਸਬਦੀਏਹਿਕਹਹਿਸਿ
ਧਿਪਾਈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਰਮਕੁਲਾਨੇਅੰਧਾ॥ਜਾਪਹਿਜਾਉਆਪੁਛੁਟਕਾਵਨੈਤੇਬਾਂਧੇਬਹੁਠੰਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜ
ਤਤੇਉਪਜੀਤਹੀਸਮਾਨੀਇਹਾਬਿਧਿਬਿਸਰੀਰਬਹੀ॥ਪੰਡਿਤਗੁਣੀਸੁਹਮਦਾਤੇਏਹਿਕਹਹਿਬਹੁਹਮਹੀ॥੨॥ਜਿਸ
ਹਿਬੁਝਾਏਸੋਈਭੁਝੈਬਿਨੁਬੁਝੈਕਿਉਰਹੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਦੂਕੈਇਨਬਿਧਿਮਾਣਕੁਲਾਹੀਐ॥੩॥ਤਜੀਬਾਵੈ
ਦਾਹਨੋਬਿਕਾਰਾਹਰਿਪਦੁਦ੍ਰਿੜਕਰਿਰਹੀਐ॥ਕਤੁਕਬੀਰਗੁੰਗੈਗੁਰੁਖਾਇਆਪੁਛੇਤੇਕਿਆਕਹੀਐ॥੪॥

੫੧॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਹਕਛੁਮਹਤਹਕਿਛੁਪੰਡਤਤੁਤਹਨਾਹੀ॥ਏਨਾਪਿੰਗੁਲਾਸੁਖਮਨਬੰਦੇਏਅਵਗਨਕਤਜਾਹੀ॥੧॥ਤਗਾਤੁਹ
ਗਗਨੁਬਿਨਸਿਗਾਇਅਤੇਰਾਬੋਲਤੁਕਹਾਸਮਾਈ॥ਇਹਸੀਸਾਮੇਕਉਅਨਾਦਿਨੁਵਿਆਪੈਮੋਕਉਕੋ ਨਕਹੈਸਮਝਈ

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹ ਬਰਭੰਗੁ ਪਿੰਡੁ ਤਹ ਨਹੀਰ ਚਨਹ ਰੁਤੁ ਤਹ ਨਹੀ॥ ਜੋ ਨਿਹਰੇ ਸਦਾ ਅਤੀਤਾ ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਮਾਹੀ॥ ਜਾ ਜੋ ਨੀ
ਜੁਨੈ ਨ ਤੋੜੀ ਤੁਏ ਜਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੀ॥ ਕਾਕੋ ਠਾਕੁਰ ਕੋ ਸੇਵਕੁ ਕੋ ਕਾਤੁ ਕੈ ਜਾਸੀ॥ ੩॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਲਿਵਲਾਗੀਰ ਹੀ ਜਿਹਾ
ਬਸੇਦਿ ਨੁਰਾਤੀ॥ ਉਅਕਾਮ ਰਮੁ ਓਹੀ ਪਰਜਾਨੈ॥ ਓਹੁ ਤਉ ਸਦਾ ਆਬਿਨਾਸੀ॥ ੪॥ ੫੨॥ ਗਉੜੀ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਿੰਘ ਤਿਉ ਇ
ਕੰਨੀ ਮੁੰਦ੍ਰ ਪਗੀ ਮਤਿ ਬਾਹਿਰਿ ਖੰਭਾ॥ ਸੁੰਨ ਗੁਠਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬੈਸਣੁ ਕਲਪਾ ਬਿਬਰਜਤ ਪੰਥਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਜਨ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ
ਜੋਗੀ॥ ਮਰਤਨ ਸੋਗਾ ਬਿਓਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮਹਿ ਸਿੰਧੀ ਮੇਰਾ ਬਣੁ॥ ਆਸਕੁ ਜਗੁ ਰਸਮਾਧਰੀ॥ ਤਾਨੀ ਲਾ
ਗੀ ਤਿਪਲੁ ਪਲਟੀਐ ਛੂਟੈ ਪੋਇ ਪਸਾਰੀ॥ ਮਨੁ ਪਵਨੁ ਦੁਇ ਤੁੰਬਾ ਕਰੀ ਪੈ ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਾਰਦ ਸਾਜੀ॥ ਬਿਰੁਧੀ ਤੰਤੀ ਤੁ
ਟਸਿ ਨਹੀ ਅਨਤ ਕੰਗੁਰੀ ਬਾਜੀ॥ ੩॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮਗਨ ਰੁਏ ਪੁਰੇ ਮਾਇਆ ਡੋਲ ਨ ਲਾਗੀ॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਉ ਪੁਨਰ
ਪਿਜਨ ਮੁਨੀ ਖੇਲਾਗਾਇ ਓ ਬੈਰਾਗੀ॥ ੪॥ ੫੩॥ ਗਉੜੀ॥ ਗਜਨ ਦਗਜ ਦਸਗਜਾਇ ਕੀਸ ਪੁਰੀਆ ਏਕਤਾ
ਈ॥ ਸਾਠ ਸੂਤਨ ਵਖੰਡ ਬਹਤ ਰਿਪਾਵੁ ਲਗੇ ਅਧਿਕਾਈ॥ ੧॥ ਗਈ ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਹਿਯਾ ਪਰ ਛੋਡਿ ਐ ਜਾਇ ਜੁਲਾਹੇ॥ ੨॥
ਰਹਾਉ॥ ਗਜੀ ਨ ਮਿਨੀ ਐ ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀ ਐ ਪਾਂਚ ਨੁ ਸੇਰ ਅਚਾਈ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਂਚ ਨੁ ਬੇਗਨ ਪਾਵੈ ਸੁਗਰੁ ਕਰੈ ਪਰਹਾਈ॥
੨॥ ਦਿਨ ਕੀ ਬੈਠ ਖਸਮ ਕੀ ਬਰਕਸਾਇਹੁ ਬੇਲਾ ਕਤ ਆਈ॥ ਛੂਟੇ ਕੁੰਡੇ ਭੰਗੀ ਪੁਰੀਆ ਚਲਿ ਓ ਜੁਲਾਹੇ ਰੀਸਾਈ॥ ੩॥ ਛੋ
ਛੀ ਨ ਲੀਤਿ ਤਨੀ ਨਿਕ ਸੈਨ ਤਰਹੀ ਉਰਾਈ॥ ਛੋਡੇ ਪਸਰੁ ਈਤਾਰ ਤੁਧੁ ਪੁਰੀ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ॥ ੪॥ ੫੪॥
ਗਉੜੀ॥ ਏਕੋ ਜੋਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾ ਹੋਇ ਮਹੋਇ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਪਜੈ ਛੂਟਿ ਮਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਸਾਵਲ
ਸੁੰਦਰ ਰਾਮ ਈਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਤੋਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਕਿਇ ਹਿਜੋਗਾ ਕਿਓਗਾ॥ ਦੁਹਿ ਮਿਲਿ
ਕਾਰਜੁ ਉਪਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਜੋਗਾ॥ ੨॥ ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀਤੁ ਪੋਇਹੁ ਤਉ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਜੀਉ ਕਾਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਹੋਇ ਮਾ
ਨ ਸਮਰਤੀ ਬਾਰਾ॥ ੩॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾਰੀ ਅਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ੪॥
੫੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੇ ਤੇਜ ਤਨ ਕਰਤ ਤੇਰੂ ਬੇਭਵ ਸਾਗੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿ ਓਰੇ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਕਰਤੇ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਬੁ
ਧਿ ਮਨੁ ਨਾਰਿ ਓਰੇ॥ ੧॥ ਸਾਸਗਿ ਰਾਸ ਕੋ ਦਤੋ ਠਾਕੁਰ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਬਿਸਾਰਿ ਓਰੇ॥ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲੁ ਜਨਮੁ ਤੈ ਕ
ਉਡੀ ਬਦਲੈ ਹਾਰਿ ਓਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਕੁ ਖਛੂ ਮਿਲਾਗੀ ਹਿਰਦੈ ਨਾਤਿ ਬੀਚਾਰਿ ਓਰੇ॥ ॥ ਉਨ ਮਤਮਾ
ਨ ਤਿਰਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਨ ਪਾਰਿ ਓਰੇ॥ ੨॥ ਸੁਆਹਿ ਲੁਕਤ ਇੰਦ੍ਰਿਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਮਦਰਸ ਲੈਤਾ ਬਿਕਾਰਿ ਓ
ਰੇ॥ ਕਰਮ ਕਾਗਸਤ ਨ ਸੰਗਾਨੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਉਪਾਰਿ ਓਰੇ॥ ੩॥ ਪਾਵਤ ਜੋ ਨਿਜਨ ਮਕੁ ਮਿਥਾ ਕੇ ਅਬਦੁ ਖੁਕਰਿ ਹਮ
ਤਾਰਿ ਓਰੇ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰਮਿਲਤ ਮਹਾਰਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਰਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ਓਰੇ॥ ੪॥ ੫੬॥ ਗਉੜੀ॥
ਕਾਢ ਬੁਤ ਕੀ ਹਸਤ ਨੀ ਮਨ ਬਉਰੇ ਚਲਤ ਰਹਿ ਓ ਜਗਦੀਸਾ॥ ਕਾਮ ਸੁਆਹਿ ਜਬ ਸਪਰੇ ਮਨ ਬਉਰੈ ਮੰਕਸ ਸਤਿ ਓ
ਸੀਸਾ॥ ੧॥ ਬਿਖੈ ਬਾਚਹਿ ਰਿਚ ਸਮਝ ਮਨ ਬਉਰੇ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਨਹਿ ਭਜੇ ਮਨ ਬਉਰੇ ਗਹਿ ਓ ਨਰਾਮ ਜਤਨਾ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਰਕਟ ਮੁਸਟੀ ਅਨਾਜ ਕੀ ਮਨ ਬਉਰੇ ਲੀਨੀ ਤਾਬੁ ਪਸਾਰੀ॥ ਛੂਟਨ ਕੇ ਸਹਸਾ ਪਰਿਆਮਨ ਬਉਰੇ

੧੬

ਨਾਚਿਓਘਰਘਰਬਾਰੀ॥੨॥ਜੀਉਨਲੀਸੁਅਟਗਤਿਓਮਨਬਉਰੇਮਾਯਾਇਤੁਬਿਉਤਹਾਜੈਸਰੰਗਕਸੁੰਕਮਨ
ਬਉਰੇਗੋਤਿਉਪਸਰਿਓਪਸਰਾ॥੩॥ਨਾਵਨਕਉਤੀਰਬਘਨੇਮਨਬਉਰੇਪੁਜਨਕਉਬਤੁਦੇਵਾਕਤੁਕਬੀਰਛੁਟਨਹੀ
ਮਨਬਉਰੇਛੁਟਨਹੀਕੀਸੇਵਾ॥੪॥੫੭॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ਅਗਨੈਨਦਤੈਪਵਨੁਨਹੀਮਗਨੈਤਸਕਰੁਨੈਰਿਨਅ
ਦੈ॥ਰਾਮਨਾਮਪਨੁਕਰਿਸੰਚਉਨੀਸੋਪਨਕਤਹੀਨਜਾਵੈ॥੧॥ਹਮਰਾਪਨੂੰਗੋਬਿੰਦੁਪਰਦੀਪਰਾਇਤੈਸਾਰਧਨੁਕਹੀਐ॥ਜੇ
ਸੁਖਪ੍ਰਭੋਗੋਬਿੰਦਕੀਸੇਵਾਸੋਸੁਖਰਾਜੁਨਲਹੀਐ॥੧॥ਰਤਉਗਾਇਸੁਪਨਕਾਗਣਿਸਿਵਸਨਕਾਦਿਕਬੇਜਤਭਏਉ
ਦਾਸੀ॥ਮਨਿਮੁਕੰਦੁਜਿਤਬਾਨਰਾਇਨੁਪਰੈਨਜਮਕੀਛਾਸੀ॥੨॥ਨਿਜਧਨੁਗੀਅਨੁਕਗਤਿਗੁਰਦੀਨੀਤਾਸੁਸੁਮਤਿਮ
ਨੁਲਗਾ॥ਜਲਤਅੰਭਬੰਭਮਨੁਪਾਵਤਰੁਮਬੰਧਨਭਉਰਾਗਾ॥੩॥ਕਤੈਕਬੀਰਮਦਨਕੇਮਾਤੇਹਿਰਦੈਦੇਖੁਬੀਚਾਰੀ॥
ਤੁਮਘਰਿਲਾਖਕੋਟਿਅਸੁਹਸਤੀਹਮਘਰੇਕੁਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੫੮॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੀਉਕਪਿਕੇਕਰਿਮੁਸਦਿਚਨਨਕੀ
ਲੁਭਪ੍ਰਿਤਾਤਿਅਗੀਦਇਓਜੋਜੋਕਰਮਕੀਏਲਾਲਚਸਿਉਤੇਫਿਰਿਗਰਹਿਪਰਿਓ॥੧॥ਕੁਗਤਿਬਿਨੁਬਿਰਬੇਜਨਮੁ
ਗਾਇਓਸਾਧਸੰਗਤਿਰਗਵਨੁਭਜਨਾਬਿਨੁਕਹੀਨਸਚਗਹਿਓ॥੧॥ਰਤਉਗਾਜੀਉਉਦਿਆਨਕੁਸਮਪ
ਰਛੁਲਿਤਕਿਨਹਿਨਪ੍ਰਾਉਲਾਇਓਤੈਸੇਕੁਮਾਤਿਅਨੇਕਜੋਨਿਮਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਕਾਲਹਾਇਓ॥੨॥ਇਆਧਨਜੇ
ਬਨਮਰੁਸੁਤਦਰਾਪੇਖਨਕਉਜੁਦਇਓਤੈਨਹੀਮਾਹਿਅਟਕੈਜੇਉਰਝੇਇੰਦ੍ਰੀਪ੍ਰੇਰਲਾਇਓ॥੩॥ਅਉਧਅਨਲਾਡ
ਨੁਤਿਨਕੋਮੰਦਰੁਚਹੁਦਿਸਠਾਟੁਠਾਇਓਕਹਿਕਬੀਰਭੈਸਾਗਰਤਰਨਕਉਮੈਸਾਤਿਗੁਰਓਟਲਾਇਓ॥੪॥੫੯॥
ਗਉੜੀ॥ਪਾਨੀਮੈਲਾਮਾਈਗੋਰੀ॥ਇਸਮਾਟੀਕੀਪੁਤਰੀਜੋਰੀ॥ਮੈਨਾਹੀਕਛੁਆਤਿਨੇਮੇਰਾਤਨੁਪਨੁਸਰੁਰ
ਸੁਗੋਬਿੰਦਤੇਰਾ॥੧॥ਰਤਉਗਾਇਸਮਾਟੀਮਹਿਪਵਨੁਸਮਾਇਆ॥ਝੂਠਾਪਰਪੰਚੁਜੇਰਿਚਲਾਇਆ॥੨॥ਕਿਨਤੁਲਾ
ਖਪੰਚਕੀਜੋਰੀ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਗਗਰੀਆਫੇਰੀ॥੩॥ਕਤਿਕਬੀਰਇਕਨੀਵਉਸਾਰੀ॥ਧੰਨਮਹਿਧਿਨਸਿਜਾਇਆ
ਹੰਕਰੀ॥੪॥੬੦॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ਰਾਮਜਪਤੁਜੀਅਮੈਸੇਐਸੇ॥ਪ੍ਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਪਿਓਹਰਿਜੋਸੇ॥੧॥ਦੀ
ਨਦਇਆਲਭੋਰੇਸੇਤੇਰੇ॥ਸਰੁਪਰਵਾਰੁਚੜਾਇਆਬੇੜੇ॥੧॥ਰਤਉਗਾਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤੁਕਮੁਮਨਾਵੈ॥ਇਸਬੇੜੇਕੋ
ਪਾਰਿਲੀਘਵੈ॥੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸੀਬੁਧਸਮਾਨੀ॥ਚੁਕਗਈਫਿਰਿਆਵਨਜਾਨੀ॥੩॥ਕਤੁਕਬੀਰਭੁਜਸਾਰਿਗ
ਪਾਨੀ॥ਓਰਵਾਰਿਪਰਿਸਭਏਕੋਦਨੀ॥੪॥੬੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੋਨੀਛਾਡਿਜੋਜਗਮਹਿਆਇਓਲਾਗਤ
ਪਵਨਖਸਮੁਬਿਸਰਾਇਓ॥੧॥ਜੀਅਰਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਰਤਉਗਾਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਉਰਧਤਪੁਕਰਤਾ॥ਤਉ
ਨਠਰਅਗੀਮਹਿਰਹਤਾ॥੨॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਤੋਜੋਨਿਕ੍ਰਮਿਆਇਓਅਥਕੇਛੁਟਕੇਠਉਰਨਠਾਇਓ॥੩॥
ਕਤੁਕਬੀਰਭੁਜਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥ਆਵਤਦੀਸੈਜਾਤਨਜਾਨੀ॥੪॥੬੨॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀ॥
ਸੁਰਗਬਾਸੁਨਬਾਛੀਐਡਰੀਐਨਨਰਕਿਨਿਦੁਸੁਹੋਨਾਤੈਸੋਹੋਇਤੈਮਨਹਿਨਕੀਜੈਆਸਾ॥੧॥ਰਮਈਆਗੁਨਗਾ
ਈਐਜਾਤੇਪਾਈਐਪਰਮਾਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਤਉਗਾਕਿਆਜਪੁਕੀਆਤਪਸੰਜਮੋਕਿਆਬਰਤੁਕਿਆਇਸਨਨੁ॥

॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤੁਗਾ ਤਿਨ ਜਾਨੀ ਐਕਾ ਉਛਗਾ ਤਿਨ ਗਵਾਨਾ ॥ ਸੰਪੈ ਦੇਖਿ ਨਹ ਖੀ ਐ ਬਿਪਾਤਿ ਦੇਖਿ ਨਹ ਏਇ ॥ ਜਿਉਸ
ਪੈ ਤਿਉ ਬਿਪਾਤਿ ਤੈ ਬਿਪਨੇਗ ਚਿ ਆਸੋ ਏਇ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਸੰਤ ਨਹਿ ਦੇਖ ਸੁਗਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕੁ
ਲੇਜਿ ਤਪਾਇ ਬਸੈ ਮੁਰਗਾ ॥ ੪ ॥ ੬੩ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੇਰੇ ਕੋ ਨਹੀ ਖਿਚ ਲੇਇ ਜਿਨ ਤੁਗਾ ਬਿਰਖ
ਬਸੇਰੇ ਪਖ ਕੋ ਤੈ ਸੋਇ ਹੁਸੀਸੁਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪੀਅਰੇ ॥ ਜਿਹ ਰਸਾ ਬਿਸਰ ਗਏ ਰਸ ਅਉਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਗੁ ਮੁਏ ਕਿਅ
ਰੇਈ ਐ ਜਉ ਆਪਾ ਬਿਰੁਨ ਰਹਾਇ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਬਿਨਸੈ ਹੋ ਦੁਖੁ ਕਹਿ ਰੋਵੈ ਬਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਹ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਹ ਚੀਪੀ ਵਤਿ
ਮਰਦ ਨ ਲਾਗਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚਿਤਿ ਚੇਤਿ ਆਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ੬੪ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਪੰਥੁ ਨਿਹਰੇ ਕਾ
ਮ ਨੀਲੋ ਚਨ ਰਗੀ ॥ ਲੇਉ ਸਾਸਾ ॥ ਉਗਨੁ ਜੀਨੈ ਪਗੁ ਨਾਖਿ ਸੈਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ੧ ॥ ਉਤਰੁ ਨ ਕਾਗਾ ਕਾਗੇ ॥ ਬੇਗ
ਸਿਲੀ ਜੈ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਗ ਨਿਹਰਿ ਕੁੰਗਾ ਤਿਕਰੀ ਜੈ ॥ ਏਕੁ ਆਧਾਰੁ ਨਾਮੁ
ਨਾਹਿ ਨ ਰਸ ਨਾਗਾ ਮੁਰਵੀ ਜੈ ॥ ੨ ॥ ੬੫ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਆਸ ਪਾਸ ਪਨ ਤੁਰਸੀ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਮਾ ਬਿਬਨ ਰਸ
ਗਉਰੇ ॥ ਉਆ ਕਾਸਰੁ ਪਦੇਖਿ ਮੇਰੀ ਗੁਆਰ ਨਿਮੋ ਕਉ ਛੋਡੈ ਨ ਆਉਤ ਜਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਤੇਹਿ ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਾਗੇ ਸਾਰਿੰਗ ਧਰ
ਸੋ ਮਿਲੈ ਜੋ ਬਰੁ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਬਾ ਬਨ ਮਨੁ ਰਨ ਮਨੇ ਹਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਚਰ ਵਤ ਗਉਰੇ ॥ ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰ ਤੁਹੀ ਸਾਭੰਗ
ਪਰੇ ਮੇਰਿ ਕਬੀਰ ਨਾਉਰੇ ॥ ੨ ॥ ੬੬ ॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬ ॥ ॥ ਬਿਪਲ ਬਸਤ੍ਰ ਕੋ ਤੈ ਪਹਿਰੇ ॥ ਕਿਆ ਬਨ ਮਧੇ ਬਾਸਾ ॥
ਕਹਾ ਕਾਇਆ ਨ ਰਵੇ ਵਾਪੇ ॥ ਕਿਆ ਜਲ ਬੋਰਿ ਓਰਿ ਆਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਰੇ ਜਾਹ ਗਾਮੈ ਜਾਨਾ ॥ ਅਬ ਗਾਤਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥
ਜਤ ਜਤ ਦੇਖ ਉਬਹੁ ਰਿਨ ਪੇਖ ਉਸਾਗੀ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਬਹੁ ਉਪਦੇਸੀ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ
ਸਗਲੇ ਪੰਥਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਇਆਜ ਗਮਾਇਆ ਅੰਧਾ ॥ ੨ ॥ ੬੭ ॥ ਗਉੜੀ ॥
ਮਨ ਰੇ ਛਾਡੁ ਤੁਰ ਮੁਪਗਾਇ ॥ ਹੁਇ ਨਾਚੁ ਹੁਇ ਮਾਮਾਇਆ ਕੇ ਕੰਢੇ ॥ ਸੁਰਾ ਕਿਸਨ ਮੁਖ ਰਨ ਤੇਰੇ ਪੈ ਸਤੀ ਕਿਸੀ ਚੈਰੇ ॥ ੧ ॥
ਰਗ ਮਗ ਛਾਡੁ ਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ॥ ਅਬ ਤਉ ਜਰੇ ਮਰੇ ਸਿਧ ਪਾਈ ਐਲੀ ਨੇਹਾ ਬਸੰਧ ਉਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਕੇ
ਲੀਨੇ ਇਆ ਬਿਪ ਜਗਤ ਬਿਗੁਤਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਮਨ ਛੋਰ ਉਸਗਲ ਉਚਤੇ ਉਚਾ ॥ ੨ ॥ ੬੮ ॥ ਗਉੜੀ ॥
॥ ਛੁਰਮਾਨੁ ਤੇਰਾ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਛਿਨ ਕਰਤ ਬੀਚਾਗਾ ॥ ਤੁਹੀ ਦਰੀਆ ਤੁਹੀ ਕਰੀਆ ਤੁਝੈ ਤੈ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਬੰਦੇ ਬੰਦਗੀਇ
ਕਤੀ ਆਗਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਰੇ ਸਧਗ ਕਿਪਿਆਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰਾ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿਉ ਛੁਲ੍ਹਾ ਜਈ ਹੈ ਨਾਗਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਲਾ
ਮਾਪਰ ਕਾਜੀ ਆਇਰਾ ਵੈ ਮਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ੬੯ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਜੀ ਅਜੇ ਨਿਮਹਿ ਕ੍ਰਮ ਤਨੰਦ ਬਹੁ ਬਾ
ਕੇਰੇ ॥ ਕੁਗਤਿ ਹੋਤਿ ਅਉਤਰ ਲੀਓ ਤੈ ਕੁਗ ਬਰੇ ਬਪੁਰ ਕੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਜੁ ਕਹਤੋ ਨੰਦ ਕੋ ਨੰਦ ਨੁੰਦ ਸੁਨੰਦ ਨ ਕਾਕੇਰੇ
॥ ਪਗਨਿ ਅਕਾਸ ਵਸੇ ਦਿਸਨਾ ਤੀਤ ਬਾਇਹੁ ਨੰਦ ਕਹਾ ਬੋਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਕਟਿ ਨਹੀ ਪਰੈ ਜੋ ਨਿਨਹੀ ਆਵੈ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਰੰਜਨ ਜਾਕੇਰੇ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਐ ਸੋ ਠਾਕੁਰ ਜਕੈ ਮਾਈ ਨ ਬਾਧੇਰੇ ॥ ੨ ॥ ੭੦ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਨਿੰਦ ਉਨਿੰਦ ਉਮੇ
ਕਉਲੋ ਗੁਨਿੰਦ ਉ ॥ ਨਿੰਦਾ ਜਨਕ ਉਖਰੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨਿੰਦਾ ਬਾਪੁ ਨਿੰਦਾ ਮਹਿਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿੰਦ ਹੋਇਤ ਬੈਠੈ ਠਾ

ਉ

ਈਐ। ਨਾਮੁਪਦਰਬੁਮਨਹਿਬਸਾਈਐ। ਰਿਦੈਸੁਪਿਨਉਨਿਦਹੋਇ। ਹਮਰੇਕਪਰੇਨਿਦਕੁਪੋਇ॥ ੧॥ ਨਿਦਕਰੈਸੁਤਮ
 ਰਾਮੀਤਾ। ਨਿਦਕਮਾਹਿਹਮਾਰਾਚੀਤਾ। ਨਿਦਕਸੋਜੇਨਿਦਹੋਇ। ਹਮਰਾਜੀਵਨੁਨਿਦਕੁਲੋਗੈ। ਨਿਦਹਮਰੀਪ੍ਰੇਮਪਿ
 ਆਰੁ॥ ਨਿਦਹਮਰਾਕਰੈਉਪਾਰੁ। ਜਨਕਬੀਰਕਉਨਿਦਾਸਾਰੁ॥ ਨਿਦਕੁਰੂਬਾਹਮਉਤਰੇਪਾਰਿ॥ ੩॥ ੭੧॥
 ਗਉੜੀਮਾਲਵਾ॥ ਰਾਜਰਾਮਤੁਐਸਾ। ਨਿਰਭਉਤਰਨਤਰਨਰਾਮਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਬਹਮੋਤੇਤ
 ਬਤੁਮਨਾਹੀਅਬਤੁਮਹਹੁਮਨਾਹੀ। ਅਬਹਮਤੁਮਏਕਰਏਹਿਏਕੈਦੇਖਤਮਨੁਪਤੀਆਹੀ॥ ੧॥ ਜਬਬੁਧਿਹੋਤੀ
 ਤਬਬਲਕੈਸਾਅਬਬੁਪਬਲੁਨਖਟਾਈ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਬੁਧਯਹਿਯਈਮੇਰੀਬੁਧਬਦਲੀਸਿਧਿਪਾਈ॥ ੨॥ ੭੨॥
 ਗਉੜੀ। ਖਟਨੇਮਕਰਿਕੋਠੜੀਬਾਂਧੀਬਸਤੁਮਨੁਪੁਬੀਚਪਾਈ॥ ਕੁੰਜੀਕੁਲਾਛਪਾਨਕਰਿਰਾਖੇਕਠੇਬਾਰਨ
 ਲਾਈ॥ ੧॥ ਅਬਮਨਜਗਤਰਹੁਰੇਭਾਈ॥ ਗਛਲੋਹੇਇਕੈਜਨਮੁਗਵਾਇਓਚੋਰੁਮੁਸੈਪਰਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਪਚਿਪਤਰੁਮਾਦਰਮਹਿਰਤੇਤਿਨਕਾਨੀਪਤੀਆਰਾ। ਚੇਤਸੁਚੇਤਿਚਿਤਹੋਇਹੁਤਉਲੈਪਰਗਾਸੁਉਜਗਾ॥
 ੩॥ ਨਉਪਰਦੇਖਿਜੁਕਾਮਨਿਕੁਲੀਬਸਤੁਮਨੁਪਨਪਾਈ॥ ਕਹਤੁਕਬੀਰਨਦੈਪਰਮੁਸੇਦਸਵੈਤਤੁਸਮਾਈ॥ ੩॥
 ੭੩॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਾਈਮੇਰਿਅਦਰੁਨਜਾਨਿਓਅਨਾਨਾ। ਸਿਵਸਨਕਾਰਜਾਸੁਗੁਨਗਾਵਹਿਤਸੁਬਸ
 ਤਿਮੋਰੇਪਾਨਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਗਿਆਨਗੁਰਗੀਮਤਿਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਪਿਆਨਾਨਾ। ਧਿਖੈਰੋਗਭੈਬੀਪਲ
 ਗੇਮਨਨਿਜਪਰਿਸੁਖਜਾਨਾਨਾ॥ ੧॥ ਏਕਸੁਮਤਿਗਤਿਜਾਨਮਨਿਪ੍ਰਦੁਸਰਮਨਤਿਨਮਾਨਾਨਾ। ਚੰਦਨਬਾਸੁਭਏਮਨਬਾਸ
 ਨਤਿਆਗਪਇਓਅਭਿਮਾਨਾਨਾ॥ ੨॥ ਜੇਜਨਗਾਇਪਿਆਇਜਸੁਠਾਕੁਰਤਾਸੁਪ੍ਰਕੁਰੈਬਾਨਾਨਾ। ਤਿਤਬਰਨਗਬਸਿ
 ਓਮਨਜਕੈਕਰਮਪ੍ਰਧਾਨਮਥਾਨਾਨਾ॥ ੩॥ ਕਾਟਿਸਕਤਿਸਿਵਸਹਜੁਪ੍ਰਗਾਸਿਓਏਕੈਏਕਸਮਾਨਾਨਾ। ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰ
 ਭੇਇਮਹਾਸੁਖਕੁਮਤਰਹੇਮਨੁਮਾਨਾਨਾ॥ ੪॥ ੭੪॥

ਪੁਰਬੀ

ਗਉੜੀਬਾਵਨਅਖਰੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਾਵਨਅਛਰਲੋਕਤੈਸਕੁਕਛੁਇਨਹੀਮਾਹਿ। ਏਅਖਰਖਿਰਜਾਤਿਗੋਓਇਅਖਰਇਨਮਹਿਨਾਹਿ॥ ੧॥ ਜਤਬੋ
 ਲਤਤਅਛਰਮਾਵਾ। ਜਤਅਬੋਲਤਹਮਨੁਨਰਤਵਾ। ਬੋਲਅਬੋਲਮਧਿਹੋਸੋਈ। ਜਸਓਹੋਤਸਲਖੈਨਕੋਈ॥ ੨॥
 ਅਲਹਲਹਉਤਉਕਿਆਕਹਉਕਹਉਤਕੋਉਪਕਾਗਾ। ਬਟਕਬੀਜਮਹਿਗਵਿਗਤਿਓਨਾਕੋਤੀਨਲੋਕਬਿਸਥਾਰਾ॥
 ੩॥ ਅਲਹਲਹਤਭੇਦਛੈਕਛੁਕਛੁਪਾਏਈ॥ ਉਲਟਿਰੇਦਮਨੁਬੇਧਿਓਪਾਇਓਅਕੰਗਅਛੇਦਾ॥ ੪॥ ਤੁਰਕਤਰੀ
 ਕਤਜਾਨੀਐਹਿੰਦੁਬੇਦਪੁਰਾਨਾ। ਮਨਸਮਝਾਵਨਕਰਨੈਕਛੁਅਕਪੜੀਐਰੀਆਨਾ॥ ੫॥ ਓਅੰਕਾਰਆਦਿਮੈਜਾਨਾ। ਲਿ
 ਖਅਹੁਮੇਟੈਤਾਤਿਨਮਾਨਾ। ਓਮੰਕਾਰਲਖੈਜਉਕੋਈ। ਤੇਈਯਖਿਮੇਟਣਾਨੋਹੋਈ॥ ੬॥ ਕਕਾਕਿਰਣਕਮਲਮਹਿਪਾ
 ਵਾ। ਸਸਾਬਿਗਾਸਸੀਪਟਿਨਹੀਆਵਾ। ਅਹੁਜੇਤਤਕੁਸਮਾਸੁਪਾਵਾ। ਅਕਤਕਤਕਹਿਕਾਸਮਝਾਵਾ॥ ੭॥ ਖਖਾਇਓ

ਖੋਨੀਮਨਿਆਵਾਖੋਨੈਛਾਡਿਨਦਹਿਦਿਸਧਾਵਾਖਸਮਹਿਜਾਣਖਿਮਾਕਰਿਹੈ। ਤਉਹੋਇਨਿਖਿਅਉਅਖੈਪਦਲ
ਤੈ। ੮। ਗਗਾਗੁਰਕੈਬਚਨਪਛਾਨਾ। ਟੁਜੀਬਾਤਨਪਰਈਕਾਨਾ। ਹਰੈਬਿੰਗਮਕਤਤਿਨਜਾਈ। ਅਗਹਰੈਗਹਰੈ
ਗਨਿਰਤਾਈ। ੯। ਘਘਘਘਟਿਘਟਿਨਿਸੈਸੈਈ। ਘਟਛੁਟੈਘਟਿਕਬਹਿਨਹੋਈ। ਤਾਘਟਿਮਾਹਿਘਟਜਉਪਾਵਾ।
ਸੋਘਟਛਾਡਅਵਘਟਿਕਤਧਾਵਾ। ੧੦। ਘ੍ਰਿਘ੍ਰਿਘ੍ਰਿਸਨੇਹੁਕਰਿਨਿਰਦਰੋਸਦੇ। ਨਾਹਿਦੇਬਿਨਕੁਜੀਐਪਰਮ
ਸਿਆਨਪਏਹ। ੧੧। ਚਚਾਚਚਤਿਚਿਤ੍ਰਤੈਰਾਗੀ। ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚੇਤੁਚਿਤਕਾਗੀ। ਚਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਇਤੈਅਵਝੇਗਾ। ਤਜਿ
ਚਿਤ੍ਰੈਚਿਤ੍ਰਾਖਚਿਤੇਰਾ। ੧੨। ਛਛਾਇਤੈਛਰਪਤਿਪਾਸਾ। ਛਕਿਕਿਨਰਤੁਛਰਾਕਿਨਆਸਾ। ਰੇਮਨਮੈਤਉਛਿਨ
ਛਿਨਸਮਝਾਵਾ। ਤਾਹਿਛਰਕਤਆਪੁਬਧਾਵਾ। ੧੩। ਜਜਾਜਉਤਨਜੀਵਤਜਰਾਵੈ। ਜੋਬਨਜਾਹੰਗੁਗਤਿਸੋਪਾਵੈ।
ਅਸਜਰਪਰਜਰੇਜਰੇਜਬਰੈ। ਤਬਜਾਇਜੋਤਿਉਜਾਰੈਲਤੈ। ੧੪। ਸ਼ਸ਼ਾਉਰਸ਼ਸ਼ਸ਼ੁਰਸ਼ੁਰਤੀਜਾਨਾਗਹਿਓਸ਼ਸ਼
ਕਿਨਾਹੀਪਰਵਾਨਾ। ਕਤਸ਼ਖਿਸ਼ਖਿਅਉਰਨਸਮਝਾਵਾ। ਸ਼ਗਰੁਕੀਏਸ਼ਗਰੋਹੀਪਾਵਾ। ੧੫। ਏਏਨਿਕਟਿਜੁਪਟਿਹਿਓਦੂਰ
ਕਤਤਜਿਜਾਇ। ਜਾਕਾਰੁਏਜਗੁਦੁਛੈਉਨੇਰਉਪਾਇਓਤਾਹਿ। ੧੬। ਏਟਾਬਿਕਟਪਾਟਪਾਟਮਾਹੀ। ਏਕਪਾਟਮਹ
ਲਿਕਿਨਜਾਹੀ। ਦੇਖਿਅਟਲਟਲਕਤਤਿਨਜਾਵਾ। ਹਟੈਲਪਟਿਪਟਿਪਰੁਚਉਪਾਵਾ। ੧੭। ਠਠਾਇਹੋਦੁਰਿਠਗੀਰਾ।
ਨੀਠੀਨੀਠਿਮਨੁਕੀਆਪੀਰਾ। ਜੀਠੀਠੀਠੀਠੀਖਾਵਾ। ਸੋਠੀਠੀਆਠਉਰਨੁਆਵਾ। ੧੮। ਡਡਾਡਰਉਪਜੈਰੁਜਾਈ।
ਤਡਰਮਹਿਡਰਹਤਿਆਸਮਾਈ। ਜਉਡਰਡਰਤਾਛੋਰੁਡਲਾਗੈ। ਨਿਡਰੁਡੁਆਡਰਉਰਹੋਇਕਗੈ। ੧੯। ਢਢਾਢਿਗਢੁ
ਢਹਿਕਤਆਨਾ। ਢੁਢਤਹੀਢਤਿਗਏਪਰਾਨਾ। ਚੜ੍ਹਿਸੁਮੇਰਿਢੁਢਿਜਬਆਵਾ। ਜੀਢਗਡੁਗਾਢਿਓਸੁਗਡਮਹਿਪਾਵਾ
। ੨੦। ਟੁਟਾਰਟੁਟਉਨਰੇਹੀਕਰੈ। ਨਾਨਿਦੈਨਾਭੁਨਿਸੰਚਰੈ। ਪੰਨਿਜਨਮੁਤਾਤਿਕੋਗਵੈ। ਮਰੈਏਕਤਾਜਿਜਾਇਪਟੈ। ੨੧।
ਤਤਾਅਤਰਤਰਿਓਨੇਹਜਾਈ। ਤਨਾਤ੍ਰਿਰੁਵਏਮਹਿਹਿਓਸਮਾਈ। ਜਉਤ੍ਰਿਰੁਵਟਤਨਮਾਹਿਸਮਾਵਾ। ਤਉਤਤਤਿਤਤ੍ਰਿਮ
ਲਿਆਸੁਪਾਵਾ। ੨੨। ਥਥਾਅਥਾਥਾਥਾਨਹੀਪਾਵਾ। ਓਤੁਅਥਾਤੁਇਤੁਬਿਰੁਨਰਤਾਵਾ। ਬੋਝੇਥਲਥਾਨਕਅਥੈਥੈ। ਥਿਨੁ
ਤੀਥਾਕਹਿਮੰਦਰਥੈਥੈ। ੨੩। ਦਦਾਦੇਖਿਨੁਬਿਨਸਨਹਰਾ। ਜਸਅਦੇਖਤਸਰਾਖਿਚਰਾ। ਦਸਵੈਦੁਆਰੈਕੁੰਜੀਜਬਦੀਜੈ।
ਤਉਦਇਆਲਕੋਦਰਸਨੁਕੀਜੈ। ੨੪। ਧਧਾਅਧਧਹਿਉਰਧਨਿਬੇਰਾ। ਅਧਧਹਿਉਰਧਹਿਮੰਬੁਬਸੇਰਾ। ਅਧਧਹਿਛੁਡਉਰਧ
ਜਉਪਾਵਾ। ਤਉਅਧਧਹਿਉਰਧਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਵਾ। ੨੫। ਨਨਾਨਿਸਿਦਿਨਿਨਿਰਖਤਜਾਈ। ਨਿਰਖਤਨੈਨਰੇਹੁ
ਦਾਈ। ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਨਬਜਾਇਪਾਵਾ। ਤਬਯੋਨਿਰਖਤਿਨਿਰਖਮਿਲਾਵਾ। ੨੬। ਪਪਾਅਪਪਾਰੁਨਹੀਪਾਵਾ।
ਪਰਮਜੋਤਿਸਿਉਪਰਚਉਲਾਵਾ। ਪਾਂਚਉਇੰਦ੍ਰੀਨਿਗ੍ਰਹਿਕਰਈ। ਪਾਪੁਪੁਨੁਦੋਉਨਿਰਦਰਈ। ੨੭। ਫਫਾਬਿਨੁਫਲ
ਤਫਲੁਹੋਈ। ਤਫਲਫਲਕਖੈਜਉਕੋਈ। ਦੁਲਨਪਰਈਫਕਾਬਿਚਰੈ। ਤਫਲਫਲਕਸਭੈਤਨਫਰੈ। ੨੮। ਬਬਾਬਿੰਦਹਿਬਿੰ
ਦੀਮਲਾਵਾ। ਬਿੰਦਹਿਬਿੰਦਨਬਿੰਦੁਗਨਿਪਾਵਾ। ਬਿੰਦਉਹੋਇਬਿੰਦਗੀਰੈ। ਬਿੰਦਕੋਹੋਇਬਿੰਦਸੁਖਿਲਤੈ। ੨੯। ਕੁਕੁਕੁ
ਦਹਿਭੇਦਮਿਲਾਵਾ। ਅਬਕੁਉਤਾਨਕੁਰੋਸਉਆਵਾ। ਜੋਬਾਤਹਿਸੋਭੀਤਹਿਜਾਨਿਆ। ਕੁਇਅਭੇਦੁਕੁਪਤਿਪਤਿਚਾਨਿਆ।

੨੦॥ ਮਮਾਨੁਲਗਾਹਿਅਮਨੁਮਨੈ॥ ਮਗਮੀਹੋਇਸੁਮਨਕਉਜਨੈ॥ ਮਤਕੋਈਮਨਮਿਲਤਾਬਿਲਮਾਵੈ॥ ਮਗਨਕਉਆਤੇਸੋਸ
 ਚੁਪਾਵੈ॥ ੨੧॥ ਮਮਾਮਨਸਿਉਕਾਨੁਤੈਮਨਸਾਧੇਸਿਧਹੋਇ॥ ਮਨਹੀਮਨਸਿਉਕਤੈਕਬੀਰਮਨਸਾਮਿਲਿਆਨੋਕੋਇ॥
 ੨੨॥ ਇਹੁਮਨੁਸਕਤੀਇਹੁਮਨੁਸੀਉ॥ ਇਹੁਮਨੁਪਚਤਤਕੋਜੀਉ॥ ਇਹੁਮਨਲੇਜੈਉਨਮਨਰਹੈ॥ ਤਉਤੀਨਲੋਕਕੀਬਤੈਕ
 ਹੈ॥ ੨੩॥ ਯਯਾਜਉਜਾਨਹਿਤਉਦੁਰਮਤਿਹਨਿਕਰਿਬਸਿ॥ ਕਾਇਮਗਾਉ॥ ਗਟਿਰੂਤਉਰਾਜੈਸੂਰਉਥਾਰਉਨਾਉ॥
 ੨੪॥ ਗਰਾਰਸੁਨਿਰਸਕਰਿਜਾਨੀਅਗਾ॥ ਹੋਇਨਿਰਸਸੁਰਸੁਪਤਿਚਾਨਿਆ॥ ਇਹਰਸਛਾਹੋਉਹਰਸੁਆਵਾ॥ ਉਹਰਸੁਪੀਅ
 ਇਹਰਸੁਨਹੀਭਾਵਾ॥ ੨੫॥ ਲਲਾਐਸੋਲਿਵਮਨੁਲਾਵੈ॥ ਅਨਤਨਜਾਇਪਰਮਸਚੁਪਾਵੈ॥ ਅਰੁਜਉਤਤਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਵੈ
 ॥ ਤਉਮਲਤਲਤੈਲਾਹਿਚਰਨਸਮਾਵੈ॥ ੨੬॥ ਵਵਾਬਾਰਬਾਰਬਿਸਨਸਮਾਗਾ॥ ਬਿਸਨਸਮਾਰਕਮਾਵੈਤਾਗਿ॥ ਬਲਿਬਲਿ
 ਜੋਬਿਸਨਤਨਾਜਸੁਗਾਵੈ॥ ਦਿਸਨਮਿਲੇਸਕਹੀਸਚੁਪਾਵੈ॥ ੨੭॥ ਵਵਾਹੀਜਾਨੀਐਵਾਜਾਨੈ॥ ਇਹੁਤੋਇ॥ ਇਹੁਮਨੁ
 ਓਤਿਜਬਮਿਲੈਤਬਮਿਲਤਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ ੨੮॥ ਸਸਾਸੋਨੀਕਾਕਰਿਸੋਧੁ॥ ਘਟਪਰਚਾਕੀਬਤਨਿਰੋਧੁ॥ ਘਟਪਰਚੈਜਉ
 ਉਪਜੈਭਾਉ॥ ਪੁਰਗਤਿਆ॥ ਤਹਿਕਿਰਦਦਰਾਉ॥ ੨੯॥ ਖਖਾਖੋਜਿਪਰੈਜਉਕੋਈ॥ ਜੋਖੋਜੈਸੋਬਹੁਰਿਨਹੋਈ॥ ਖੋਜਬ
 ਏਜਉਕਰੈਬੀਚਾਰਾ॥ ਤਉਰਉਜਲਤਰਤਨਲਾਵੈਬਾਰਾ॥ ੩੦॥ ਸਸਾਸੋ॥ ਸਹਸੇਜਸਵਰੋ॥ ਸੋਈਸਹੀਸਦੇਹਨਿਵਰੋ
 ॥ ਅਲਪਸੁਖਛਰਪਰਮਸੁਖਪਾਵਾ॥ ਤਬਇਹਕੀਆਉਕਤੁਕਤਾਵਾ॥ ੩੧॥ ਹਾਹੋਤਹੋਇਨਤੀਜਾਨਾ॥ ਜਬਹੀਹੋਇਤਬਹਿ
 ਮਨੁਮਨਾ॥ ਤੈਤਉਸਹੀਲਖੈਜਉਕੋਈ॥ ਤਬਓਤੀਓਤੁਹੋਨਹੋਈ॥ ੩੨॥ ਲਿਉਲਿਉਕਰਤਫਿਰੈਸਭੁਲੋਗਾ॥ ਤਾਕਭਇ
 ਬਿਆਪੈਬਹੁਸੋਗਾ॥ ਲਖਮੀਬਰਸਿਉਜਉਲਿਵਲਾਵੈ॥ ਸੋਗੁਮਿਟੈਸਕਹੀਸੁਖਪਾਵੈ॥ ੩੩॥ ਖਖਾਖਿਰਤਖਪਰਿਗਏਕੇਤੇ॥
 ਖਿਰਤਖਪਤਅਜਹੁਨਹਿਦੇਤੇ॥ ਅਬਜਗਜਾਨਜਉਉਨਮਨਰਹੈ॥ ਜਤਕਾਬਿਛੁਰਤਤਾਬਿਰੁਲਾਹੈ॥ ੩੪॥ ਬਾਵਨਅਖ
 ਰੋਜੇਰੇਆਨਾ॥ ਸਕਿਆਨਅਖਰਏਕੁਪਛਾਨਿ॥ ਸਤਿਕਾਸਬਦੁਕਬੀਰਕਰੈ॥ ਪੀਡਿਤੁਹੋਇਸੁਮਨਭੈਰੋ॥ ਪੀਡਿਤਲੋਗਹਿਕਉ
 ਬਿਉਹਰਾ॥ ਗਿਆਨਵੰਤਕਉਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ ਜਾਕੈਜੀਅਜੈਸੀਬੁਧੋਹੋਈ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਜਾਨੈਗਾਸੋਈ॥ ੪੫॥ ੧॥

ਗਉਤੀ॥ ਬਿਤੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ॥ ਜਲੇਕੁ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪੰਦ੍ਰਹਿਬਿਤੀਸਤਵਾਰਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਉਰਵਾਰਨਪਾਰਾ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਲਖੈਜਉਭੇਉ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਅਪੇਦੇਉ॥ ੧॥ ਬਿਤੀ॥
 ਅਮਾਵਸਮਹਿਅਸਨਿਵਾਰਹੁ॥ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਰਾਮੁਸਮਾਰਹੁ॥ ਨੀਵਤਪਾਵਹੁਮੇਖਦੁਆਰਾ॥ ਅਨਰਉਸਬਦੁਤਤੁਨਿਜੁਸਾਰਾ॥
 ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਗੋਬਿੰਦਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਮਨਨਿਰਮਲਾ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਪਰਵਾਪ੍ਰੀਤਮਕਰਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ ਘਟਮਹਿਖੇਲੈਅਘਟਅਪਾਰਾ॥ ਕਾਲਕਲਪਨਕਦੇਨਖਾਇ॥ ਆਦਿਪੁਰਖਮਹਿਰਹੈ
 ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਦੁਤੀਆਦੁਤਕਰਿਜਾਨੈਅੰਗਾ॥ ਮਾਇਆਬ੍ਰਹਮਰਮੈਸਭਸੀਗਾ॥ ਨਾਉਬਛੈਨਘਟਤਾਜਾਇ॥ ਅਕੁਲ
 ਨਿਰੰਜਨਏਕੋਭਾਇ॥ ੩॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆਤਨਿਸਮਕਰਿਲਿਆਵੈ॥ ਅਨਦਮੁਲਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਉਪਜੈਬਿ

ਸ੍ਵਾਸਾ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਗਾਢ ਉਬਤਿ ਚੰਦ ਲਮਨ ਕਉ ਗਤਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਗਿ ਕਬਹੂ ਨ ਬਹਤਾ ॥ ਜਲ ਬਲ
 ਮਤਿ ਆਪੇ ਆਪਾ ॥ ਆਪੇ ਜਪੁ ਆਪ ਨਾ ਜਪਾ ॥ ਪਾਪਾ ਧੰਦੈ ਪੰਚਤਤਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਨਕ ਕਾਮ ਨੀਜੁ ਗਬਿਉਤਗਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖਾ
 ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਜਰਾ ਮਰਣੁ ਦੁਖ ਛੋਰਨੋ ਹੋਇ ॥ ੬ ॥ ਛਾਠਿ ਕਤੁ ਦ੍ਰੁਢੁ ਦਿਸਧਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਰਚੈ ਨਹੀ ਬਿਰਾਹਾਇ ॥ ਦੁਬਿ
 ਧਾ ਮੇਟਿ ਬਿਮਾਗਾ ਹਿਰਤਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸੁਲਨ ਸਤਾ ॥ ੭ ॥ ਸਾਤੈ ਸਤ ਕਰਿ ਬਾਚਾ ਜਾਣਾ ॥ ਆਰਾਮ ਰਾਮ ਲੇਹੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥
 ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰਿ ਨਾਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਸੁੰਨ ਸਰੋਵਰ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖਾ ॥ ੮ ॥ ਅਸਟਮੀ ਅਸਟਧਾਤੁ ਕੀ ਕਾਇਆ ॥ ਤਾਮਤਿ ਅਕੁਲ ਮ
 ਤਾ ਨਿਪਰਾਇਆ ॥ ਗੁਰਗੰਮਾਗੀਆ ਨੁਬਤਾ ਵੈਰੇਦਾ ॥ ਉਲਟਾਰੈ ਅਥੰਗ ਅਛੇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਨਉ ਮੀਨ ਵੈਦੁ ਆਰਕ ਉਸਾਧਿ ॥
 ਬਹਤੀ ਮਨ ਸਾਰਾ ਖਤੁ ਬਾਂਧਿ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਰਬੀ ਸਰਜਾਤਾ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਹੁ ਅਮਰ ਛਲੁ ਖਾਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਦਸ ਮੀਦਹਿ ਦਿਸਿ
 ਇਅਨੰਦਾ ॥ ਛੁਟੈ ਕੁਰਮ ਮਿਲੈ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਤਤ ਅਨੁਪਾ ॥ ਅਮਲ ਨ ਮਲਨ ਛਾਹਿ ਨਹੀ ਧੁਪਾ ॥ ੧੧ ॥ ਇਕਾਦਸੀ ਇਕ
 ਦਿਸਧਾਵੈ ॥ ਤਉ ਜੁਨੀ ਸੰਕਟਿ ਬਹੁ ਰਿਨ ਆਵੈ ॥ ਸੀਤਲ ਨਿਰਮਲੁ ਕਾਇਆ ਸਰੀਰਾ ॥ ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਤ ਪਾਇਆ ਨੀਰਾ ॥ ੧੨ ॥
 ਬਾਰਿਸਿ ਬਾਰਤਿ ਉਗਵੈ ਸੁਗਾ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਬ ਜੇ ਅਨਤ ਦਤੁ ਗਾ ॥ ਵੇਖਿਆ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਕਾ ਪੀਉ ॥ ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ਜੀਵ ਤੇ
 ਸੀਉ ॥ ੧੩ ॥ ਤੇਰਿ ਸਿਤੋਰਤਿ ਅਗਮ ਬਖਾਣਿ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧਾ ਬਿਚਰ ਸਮਪਹਿਚਾਣਾ ॥ ਨੀਚ ਉਚ ਨਹੀ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਬਿਆ
 ਪਕਰਾ ਮਸਗਲ ਜਾਮਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਚਉਦਿਸ ਚਉਦ ਲੋਕ ਮਣੀਰੀ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਮਹਿ ਬਸਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਕਾ
 ਧਰਤੁ ਪਿਆਨਾ ॥ ਕਬਨੀ ਕਬੀਐ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਉਪਰਾਢੈ ਅਕਾਸਾ ॥ ਪਸਰਹਿ ਕਲਾਸਤ ਜਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥
 ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਹੋਇ ਗਤਿ ਮਾਥੀਰਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਮਹਿ ਕਬੀਰਾ ॥ ੧੬ ॥

੧੨੪

ਕੋਇ ॥

ਗਉੜੀ ਸਤਵਾਰਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੋ ॥

੧ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਾਰ ਬਾਰ ਭੀਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਗੁਰਗੰਮਿ ਭੇਦੁ ਸੁਹਰਿ ਕਾ ਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਆਦਿ ਤਕ ਰੋਭ ਗਤਿ ਅਥੰਗਾ ॥ ਕਾਇਆ ਮੰ
 ਦਰ ਮਨ ਸਾਥੀ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਅ ਥੰਗੁ ਰਹੀ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਅਨਤ ਦਬੇਲੁ ਸਹਜਿ ਮਤਿ ਬਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੋਮਵਾਰਿ ਸਾਸਿਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਝਰੈ ॥ ਚਾਖਤ ਬੇਗ ਸਗਲ ਬਿਖੁ ਝਰੈ ॥ ਬਾਣੀ ਰੋਕਿਆ ਰਤੈ ਦੁਆਗਾ ॥ ਤਉ ਮਨੁ ਮਤ ਦਰੋ ਪੀਵਨ ਤਗਾ ॥ ੨ ॥ ਮੰਗਲ ਵਾ
 ਰੇ ਲੇਮਾ ਹੀਤਾ ॥ ਪੰਚਰੋ ਰਕੀਜ ਛੈਰੀ ਤੀ ॥ ਘਰੁ ਛੋਰੇ ਬਾਹਰਿ ਜੀਤਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨੁ ਰੁਖ ਗਰਿਸੈ ਤੈਰਾਇ ॥ ੩ ॥ ਬੁਧਿ ਵਾਰੁ ਧੁਕਰੈ
 ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਸਾ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਵੈਉ ਏਕ ਸਮਧਰੈ ॥ ਉਰਧ ਪੰਕ ਲੇਸੁ ਧਾਕਰੈ ॥ ੪ ॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਬਿ
 ਖਿਆ ਦੇਇ ਬਹਾਇ ॥ ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਏਕ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ॥ ਤੀਨਿ ਨਦੀ ਤਤ ਕ੍ਰਿਦੀ ਮਾਹਿ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਕਸ ਮਲ ਪੋਦਹਿ ਨਾਹਿ ॥
 ੫ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸਤ ਰੈਸੁ ਇਹ ਬ੍ਰਤ ਚਰੈ ॥ ਅਨਰਿਨ ਆਪ ਆਪਾ ਸਿਉ ਲਰੈ ॥ ਸੁਰਖੀ ਪਾਚਉ ਰਾਖੈ ਸਬੈ ॥ ਤਉ ਦੂਜੀ
 ਦਿਸਟ ਪੈਸੈ ਕਬੈ ॥ ੬ ॥ ਬਾਵਰ ਬਿਰਥ ਰਿਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥ ਜੋਤਿ ਦੀਵਟੀ ਘਟਿ ਮਤਿ ਜੋਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਭੀ
 ਆਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਤਬ ਤੁਆ ਸਗਲ ਕਰਮ ਕਾਨਾਸੁ ॥ ੭ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਪਟ ਮਹਿ ਦੂਜੀ ਆਨਾ ॥ ਤਉ ਲਉ ਮਹਲਿ ਨ

ਲਾਭੈਜਨਾਗਮਤਰਾਮਸਿਉਲਗੇਗੰਗਾਕਹਿਕਬੀਰਤਬਨਿਰਮਲਅੰਗ॥੨॥੧॥੩॥ ਜੁਮਲਾਗਉੜੀ
ਕਬੀਰਜੀਕੀਕਾ॥ ਚਉਪਦੇ ੭੪॥ ਬਾਵਨਅਖਰੀ ੧॥ ਬਿਤੀ॥੧॥ ਵਾਰ ੧॥ ਤਿਨਕਾਜੇਤੂ ੭੬॥

ਗਉੜੀਚੇਤੀਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੇਵਾਪਾਹਨਤਾਰੀਅਲੋਰਾਮਕਹਤਜਨਕਸਨਤਰੇ॥੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਾਰੀਲੇਗਨਿਕਾਬਿਨਹੁਪਕੁਬਜਾਬਿਆਧ
ਅਜਾਮਲੁਤਾਰੀਅਲੋ॥ ਚਰਨਬਾਧਿਕਜਨਤੇਉਮੁਕਤੀਕਏਹਉਬਾਲਿਬਾਲਿਜੀਨਿਰਾਮਕਤੇ॥੧॥ ਦਾਸੀਸੁਤ
ਜਨਾਬਿਦਰਸੁਦਾਮਾਉਗੁਸੈਨਕਉਰਾਜਦੀਏ॥ ਜਪਹੀਨਤਪਹੀਨਕੁਲਹੀਨਕੁਮਹੀਨਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਤੇਉ
ਤੇਰੇ॥੨॥੧॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀਪਦੇ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੀਸਿਗਤਿਪੈਚਸੋਚਿਨਿਰਾਤੀ॥ ਮੇਰਾਕਰਮਕੁਟਿਲਤਾਜਨਮੁਕੁਭਾਂਤੀ॥੧॥ ਰਾਮਗੁਸਟੀਆਜੀਅਕੇਜੀਵਨ
ਮੇਰਿਨਬਿਸਾਰਹੁਮੈਜਨਤੇਰਾ॥੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਮੇਰੀਰਹਤੁਬਿਧਤਿਜਨਕਰਹੁਸੁਭਾਈ॥ ਚਰਨਛਾਡਉਸਰੀਰਕਲਿ
ਜਾਈ॥ ਕਹੁਗਵਿਦਾਸਪਰਉਤੇਰੀਸਾਭਾ॥ ਬੇਗਮਿਲਹੁਜਨਕਰਹੁਨਾਬਿਲਾਭਾ॥੩॥੧॥ ਗਉੜੀ॥
ਬੇਗਮਪੁਰਾਸਹਰੇਕੇਨਾਉ॥ ਦੁਖਅੰਦੋਹੁਨਹੀਤਿਤਰਾਉ॥ ਨਾਤਸਵੀਸਬਿਰਾਜਨਮਾਲਾਖਉਛਨਖਤਾਨਤ
ਰਸੁਜਵਾਲਾ॥੧॥ ਅਬਮੇਰਿਖਬਵਤਨਗਤਿਪਾਈ॥ ਉਤਾਖੈਰਿਸਦਾਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਾਇਮੁ
ਦਾਇਮੁਸਦਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਦੇਖਨਸੇਮਏਕਸੇਆਹੀ॥ ਆਬਾਦਨੁਸਦਾਮਸਹੂਰੀ॥ ਉਹਾਗਨੀਬਸਹਿਮਾਮੁਰਿ
॥੨॥ ਤਿਉਤੇਉਸੈਲਕਹਤਿਜੇਉਭਾਵੈ॥ ਮਹਾਮਮਹਲਨਕੇਅਟਕਾਵੈ॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਖਲਾਸਚਮਾਗਾਜੇ
ਤਮਸਹਰੀਸਿਮੀਤੁਮਾਗਾ॥੩॥੨॥ ॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਵਿਦਾਸਜੀ॥ ਘਟਅਵਘਟਹੁਗਰ
ਘਟਾਇਕੁਨਿਰਗੁਲੁਬੈਲੁਮਾਗਾ॥ ਰਮਈਏਸਿਉਏਕਬੇਨਤੀਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤੀਰਾਖਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ ਕੋਬਨਜੋਰੇਰਾਮਕੋ
ਮੇਰਾਟਾਂਡਲਾਦਿਆਜਾਏਰੇ॥੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਉਬਨਜੋਰੇਰਾਮਕੋਸਹਜਕਰਉਬੁਧਾਗਾ॥ ਮੇਰਾਮਨਾਮੁਪਨੁਲਾਦਿਆ
ਬਿਖੁਲਾਦੀਸੀਸਾਗੀ॥੨॥ ਉਰਵਾਰਪਾਰਕੇਦਾਨੀਆਲਿਖਏਹੁਆਲਪਤਾਲਾ॥ ਮੇਰਿਜਮਰੰਗੁਨਲਾਗਈਤਜੀਅਲੇ
ਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥੩॥ ਜੈਸਾਰੰਗੁਕਸੁੰਤਕਾਤੈਸਾਇਹੁਸੀਸਾਗਾ॥ ਮੇਰੇਰਾਮਈਏਰੰਗੁਮੰਜੀਠਕਾਕਹੁਗਵਿਦਾਸਚਮਾਗਾ॥
੪॥੧॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਗਵਿਦਾਸਜੀ॥ ਕੁਪੁਰਬੀਓਜੈਸੇਦਾਰਾਕਛੁਦੇਸੁਬਿਦੇਸੁਨਸੁਣਾ॥ ਐਸੇਮੇ
ਰਾਮਨੁਬਿਖਿਆਬਿਸੇਓਕਛੁਮਾਗਾਪਹੁਨਸੁਣਾ॥੧॥ ਸਗਲਭਵਨਕੇਨਾਇਕਾਇਕੁਛੁਨਦਰਸੁਦਿਖਾਇਸੀ॥
੧॥ ਮਲਿਨਭਈਮਤਿਮਾਧਵਾਤੇਰੀਗਤਿਲਖੀਨਜਾਈ॥ ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਮੁਕੁਏਈਮੈਸੁਮਤਿਦੇਹੁਸਮਝਾਈ॥੨॥ ਜੇ
ਗੀਸਰਪਾਵੈਨਹੀਤੁਅਗੁਣਕਥਾਮਪਾਗਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੈਕਾਰਣੈਕਹੁਗਵਿਦਾਸਚਮਾਗਾ॥੩॥੧॥

॥੪॥੪॥

१६ सतिगुरूपसादि॥

रुद्रसजी

गतितीषैरागदिअसपपदी॥ सतनुगिसुतेतजगीदुआपुगपुनारग॥ तीनैनुगतीनिदिक्केद
 लनामुअपाग॥ १॥ पारुकेसैपाईबेगे॥ मोंकैकोउतकउसमसाए॥ जातेआवागदनुबिछाए॥ सागरउ
 ॥ घनुबिपपमनिगुपीअैकरतादीसैसबेलाए॥ कदनकरमतेहुटीसैजिउसापेसकसिपेजेए॥ २॥ करम
 अकरमबीचगीअैपटतीतरीबिबिपिबिकागासुपकवनपरजेइबेसुचकचरगैबिउतागागागदिपुगासुजन
 नबागातिनानतसमुसैसागा॥ पारसमानेताबेहुदेकनकोतनगीबाग॥ ५॥ पगमप रसगुरुते दीअैपु
 बिछिखताछिलाटा॥ उतमनमनमनगीमिलेहुटकतघनरकपाटा॥ ६॥ रुगातिनुगातिमातिसतकरीकुमपीप
 नकाटीबिकागासैपीबिसिगसिमनीमलेगुनतिरगुनऐकबिचग॥ ७॥ अनिकनतननिगुकीऐटागीतरकैकु
 ठसा॥ पुमरुगातिनगीपुनैतातेगदिदसउदसा॥ ८॥ १॥
 ८३॥ कबीरजीके ७१॥ नामदेवजी॥ १॥ गदिदसजीके ५॥

१२५
कल

सैकासुनिबेदपुराना॥
 सैसासरहिरेबसै
 कउनुतिरैअठिमाना॥
 ३॥ घाउरउरकि
 पधारी

१ सतिनामुकरतापुगपुनिगुउतिरवैर
 अकालमुगतिअनुनीसैरगुरूपसादि॥

गगुआसासेरुमजला १॥ पपु १॥ सैरुतेरकेउसैपुकेउजितुबिसरबसमाले॥ दजेतेरेत
 ८॥ अनेकअसैपकेतेतेरेदददउगे॥ केतेतेरेगगपगीसिउकडीअडिकेतेतेरेगाददउगे॥ गादनतुपनेपदुपदी
 घौसितरुगादेगजापमदुमगे॥ गादतिनुपनेचिनुगुपनुलिखिजादतिलिखिलिखिपगमुदीचगे॥ गादन
 तुपनेटीसरघुगमादेदीसैउततेरेसरसदगे॥ गादतिनुपनेइदइदसदघैठेदेदतिअदरुनाले॥ गादति
 तुपनेसिपसमापीअैरिगादतिनुपनेसापबीचगे॥ गादतिनुपनेजडीसडीसैतेधीगादतिनुपनेदीरकरे
 ॥ गादतिनुपनेपीडितुपनेरधीसुगुगुगुगुघेदनाले॥ गादतिनुपनेमेउलीआमनुमेउतिसुगुगुमहुपदि
 आले॥ गादतिनुपनेरतनउपाए॥ सुसठितीरबनाले॥ गादनतुपनेजेपमजबलसुगगादतिनुपनेखली
 चगे॥ गादतिनुपनेधर्मडलसुगमडककिरिबेतेरेपगे॥ सैपीतुपनेगादतिजेतुपुगादतिजेतेरेबगस
 रसाले॥ उेरकेतेतुपनेगादतिसेमैचिडिनआदतिनानकुकिआधीचगे॥ सैपीसैपीसरससुसाडिबुसचासा
 चीनाए॥ उैरीहोसीजाइतजासीरचनानिनिरचाए॥ रगीरगीगतीकरिकरिजिसिमाइआजैनिउपा
 ए॥ कडिकरिदेधैकीताअपलाजिउतिमदीदडिआए॥ जेतिमुकुदैसैपीकरसीठिठेउकमुनकरदजाए॥

ਭਏ

ਜੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਪਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਤੁਰਜਾਈ॥੧॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ਸੋਪੁਰਖਾਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜ
ਨੁਹਰਿਅਗਸਾਅਗਸਾਅਪਗਾ॥ਸਾਕਿਪਿਆਵਹਿਸਾਕਿਪਿਆਵਹਿਤੁਪੁਜੀਹਰਿਸਾਚੇਸਿਰਜਣਦਾਰਾ॥ਸਾਕਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੁਜੀ
ਆਕਾਰਤਾਰਾ॥ਹਰਿਪਿਆਵਹੁਸੰਤੁਜੀਸਾਕਿਦੁਖਵਿਸਾਰਣਦਾਰਾ॥ਹਰਿਸਾਪੇਠਾਕੁਰਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਮਾਨਾਨਕਜੀ
ਤਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਤੂੰਪਟਪਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ॥ਇਕਦਤੇਇਕਥੇਖਾਹੀਜੀਸਭਤੇਰੋਚੇਜਵਿਡਾ
ਣਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾ॥ਤੂੰਤੁਪਾਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਤੋਰੇਕਿਆਗੁਲਾਮਾਖਵਖਾ
ਣਾ॥ਜੋਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁਪੁਜੀਜਨਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਹਰਿਪਿਆਵਹਿਹਰਿਪਿਆਵਹਿਤੁਪੁਜੀਸੇਜਨਨੁਗਮਹਿਸੁ
ਖਵਾਸੀ॥ਸੋਮੁਕਤੁਸੋਮੁਕਤੁਜੀਨਹਰਿਪਿਆਵਿਆਜੀਤਿਨਟੂਟੀਜਮਕੀਛਾਸੀ॥ਜੀਨਾਨਿਰਭਉਜਿਨਿਹਰਿਨਿਰਭਉਪਿਆਇ
ਆਜੀਤਿਨਕਾਰਉਸਭਗੁਵਾਸੀ॥ਜੀਸੋਵਿਆਜੀਨਸੋਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਉਤੇਹਰਿਹਰਿਹੁਪਸਮਾਸੀ॥ਸੋਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿ
ਨਹਰਿਪਿਆਵਿਆਜੀਜਨਨਾਨਕੁਤਿਨਿਬਾਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭੁਗੇਬਿਅੰਤਾਬਿਅੰਤਾ
ਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਤੁਪੁਜੀਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਹਹਿਹਰਿਪੁਜਾਜੀ
ਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬਿਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁਸਿਮ੍ਰਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਦੁਕਰਮਕਰੰਤ
॥ਸੇਭਹਤਸੇਭਹਤਭਲੇਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋਰਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰਕਰਤਾਜੀਤੁ
ਪੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੂੰਗੁਗੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿਹਚਲੁਕਰਤਾਸੇਈ॥ਤੁਧਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀ
ਤੂੰਆਪੇਕਹਹਿਸੁਹੋਈ॥ਤੁਧਆਪੇਸਿਸਦਿਸਾਕਿਉਪਾਈਜੀਤੁਧਆਪੇਸਿਰਜੀਸਭਗੇਈ॥ਜਨਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇ
ਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾਣਈ॥੫॥ ੨॥

ਗੁਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ਚਉਪਦੇ॥੫੦॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਦਿਵਰਾਅਖੈਸਭਕੋਈ॥ਕੇਵਰੁਵਰਾਡੀਰੋਹੇਈ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਤਿਆਜਾਈ॥ਕਹਣੇਵਾਲੇਤੇਰੇਹੋਸਮਾਈ॥
੧॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਹੁਣੀਰਾਹੀਰਾਕੋਈਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਕੇਵਰੁਚੀਰਾ॥੧॥ਰਤਾਉ॥ਸਾਕਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿ
ਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ਸਾਕਿਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਸਾਕਿਅਨੀਪਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਤਾਈ॥ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਸੀ
ਆਈ॥੨॥ਸਾਕਿਸਤਸਾਕਿਤਪੁਸਾਕਿਚੀਰੀਆਈਆ॥ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਤੁਧਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈ
ਆ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਹੀਠਾਕਿਰਹਈਆ॥੩॥ਆਖਣੁਵਾਲਾਕੀਆਵਡਾਗਾ॥ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾ॥ਜੀਸਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆ
ਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਨਿਹਰਾ॥੪॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ ੧॥ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ॥ਆਖਣਿਮਉਖਾ
ਸਾਚਾਨਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਗੈਭੁਖਾ॥ਤਿਤਭੁਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੁਖਾ॥੧॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਈ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁ
ਸਾਚੈਨਾਈ॥੧॥ਰਤਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਸੀਆਈ॥ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੇਸਾਕਿਮਿਲਿਕੈਆਖਣਿਪਾ
ਹਿ॥ਵਡੇਨਾਨਕੁਵਾਣਿਨਜਾਈ॥੩॥ਨਾਉਮਰੈਨਹੈਵੈਸੋਗੁ॥ਵੇਦਾਰਤੈਨਚੁਕੈਭੋਗੁ॥ਗੁਣਏਹੋਰਨਾਹੀਕੋਈ॥ਨਾਕੋਤਅਸਕੋ

ਹੋਇ। ੩॥ ਜੇਵਰੁ ਮਾਪਤੋ ਵਰਤੋ ਹੀਰਾਤਿ। ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀਰਾਤਿ। ਖਸਮਾ ਵਿਸਾਹਿ ਤਿਕਮਜਾਤਿ। ਨਾਨਕਨਾਵੈ ਬਾ
ਸੁਸਨਾਤਾ। ੪॥ ੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਜੇਰਹਿ ਮਾਂਗਤੁ ਕੁਕਕਰੇ ਮਹਲੀ ਖਸਮਸੁਲੇ। ਭਵੈ ਪੀਰਕਰਵੈ
ਪਕੋਇ ਕਵਰਿ ਮਾਈ ਦੇਇ। ੧॥ ਜਾਣੁ ਜੋਤਿ ਨ ਪੁਛੁ ਜਾਤੀ। ਆਗੈ ਜਾਤਨੇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਪਿਕ
ਰੇਇ। ਆਪਿ ਭੁਲਾ ਮੋਚਿਤ ਪਰੇਇ। ਜਾਤੁ ਕਰਣੁ ਹੁਕਰਤਾਹੁ। ਕਿਆ ਮੁਤਾਜੀ ਕਿਆ ਸੀਜਹੁ। ੨॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਮਾ
ਪੇ ਦੇਇ। ਆਪੇ ਦਰਮਤਿ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿਆਇ। ਦੁਖੁ ਅਨੇਗਾ ਵਿਰਤੁ ਜਾਇ। ੩॥ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ਆ
ਪਿਕਰੇਇ। ਅਵਰੀ ਕਉ ਸਾਚੁ ਨ ਦੇਇ। ਜੇਕਿ ਸੈ ਦੇਇ ਵਖਾਣੈ ਨਾਨਕੁ ਅਗੈ ਪੁਛਨ ਲੇਇ। ੪॥ ੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧
ਤਲਮਦੀਰੇ ਪਕੇ ਪਾਟਿ। ਦੋਲਕਦੁ ਨੀਆਵਨਹਿ ਦਾਜਾ। ਨਾਰਦੁ ਨਾਚੈ ਕਲਿਕਾਰਾਉ। ਜਤੀ ਸਤੀ ਕਹਿਰਾਖਹਿ ਪਾਉ।
੧॥ ਨਾਨਕਨਾਮਾ ਵਿਰਤੁ ਕੁਰਬਾਨੁ। ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆ ਸਾਹਿਬੁ ਜਾਣੁ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਗੁਰੁ ਪਾਸੁ ਧਰਿ ਚੇਲਾ ਖਾਇ। ਤੀਮਪ
ਰੀਤਿ ਵਸੈ ਪਰਿਆਇ। ਜੇਸਭਿ ਵਰਿ ਮਾਜੀ ਵਲਖਾਣੁ। ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਪਰਵਾਨੁ। ੨॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮੈਰਾਇ ਅਨਰੇ
ਇ। ਲਾਏ ਵਿਤੇ ਵੇਦੁ ਹੋਨ ਕੇਇ। ਸਾਜਾਨਿਆ ਭੁਕਰੇ ਹਥਿ ਹੋਇ। ਕਹੈ ਮੁਦਾਇਨ ਮਨੈ ਕੋਇ। ੩॥ ਮਾਣਸਮੁਗਤਿ ਨਾਨਕਨਾਮੁ।
ਕਰਲੀ ਕੁਤਾ ਦਰਹੁ ਮਨਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਨੁ। ਤਕਿ ਛੁਰਗੁ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ। ੪॥ ੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧
ਜੇਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਪੁਨਿ ਤੇਤੀ। ਜੇਤਾ ਹੁਪਕਾਇ ਅਤੇਰੀ। ਤੁਆਪੇਰਸਨਾ ਮਾਪੇ ਬਸਨਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕਤਉ ਮਾਈ। ੧॥ ਸਾ
ਹਿ ਬੁਮੇਰਾਏ ਕੋਹੈ। ਏਕੋ ਹੋਰਾਈ ਏਕੋਹੈ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਰੇ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਦੇਇ। ਆਪੇ ਵਖੈ ਆਪੇ ਵਿਗਸੈ ਆ
ਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ। ੨॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕਰਲਾ ਸੇਕਰਿ ਹਰਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਲਾ ਜਾਈ। ਜੈਸਾ ਵਰਤੈ ਤੈਸੋ ਕਤੀ ਐਸਭੁ ਤੇਰੀ ਵਰਿ ਮਾਈ।
੩॥ ਕਾਇਕਲਵਾਲੀਆਇ ਮਾਮਦੁ ਮੀਰਾ ਮਨੁ ਮਤਦਾ ਲਾਪੀ ਵਰੁ ਹੋਇ। ਆਪੇ ਹੁਪਕਰੈ ਬਹੁਰਾਤੀ ਨਾਨਕੁ ਬਪੁਤਾਏ ਵਕਤੈ।
੪॥ ੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਦਾਜਾ ਮਤਿ ਪਖਾਵਨ ਕਾਉ। ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ। ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਏਤੋਤਪ
ਤਾਉ। ਇਤੁਰੀ ਨਾਚਹੁ ਖਿਰਖਿ ਪਾਉ। ੧॥ ਕਉ ਠੇਰੀ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਚੀਤੀ। ਬਹਾਦਿਆ ਭਰਿਆ ਨੀਤੀਤਾ। ਲੇਵੈ ਲੇਵੈ ਜਾਣੈ
ਤਨੁ ਸਾਹੁ। ਇਤੁਰੀ ਨਾਚਹੁ ਖਿਰਖਿ ਪਾਉ। ੨॥ ਸਿਖਸਰਾਦੀ ਖਿਆਕਾਭਾਉ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਨ ਸਾਚਾ ਨਾਉ। ਨਾਨਕ
ਆਖਦੁ ਵੇਰਾਵੇਗਾ। ਇਤੁਰੀ ਨਾਚਹੁ ਖਿਰਖਿ ਪਾਉ। ੩॥ ੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਪਉਣਉ ਪਾਇ ਪਰੀਸਰੁ ਪਰ
ਤੀਨਲਾ ਅਗਨੀ ਕਾਬੰਧੁ ਕੀਆ। ਅੰਧੁ ਲੈਦਹ ਸਿਰਿ ਮੁੰਡਕਟਾਇ ਮਾਰਾਵਦੁ। ਮੁਰਕਿਆ ਵਡਾ ਭਾਇਆ। ੧॥ ਕਿਆਉ ਪਮਾਤੇਰੀਆ
ਖੀਜਾਇ। ਤੁਸਰਬੇ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਮਾਲਿ ਦੁਲਾਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜੀਅਉ ਪਾਇ ਜਗਾਤੀ ਹਥਿ ਕੀਨੀ ਕਾਲੀ ਨਾਥਿ ਕਿਆ ਵਡਾ
ਇਆ। ਕਿਸੁਤੁ ਪੁਰਖੁ ਜੇਕੁ ਭੁਲੁ ਕਹੀਐ। ਸਰਬਾਨਿਰਤਿ ਰਿਗਵੇਰਹਿਆ। ੨॥ ਨਾਨਕੁ ਟੋਭੁ ਸੁਖਿ ਵਰਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਣੁ
ਸਿਸਟਿਗਾਇਆ। ਆਗੈ ਅੰਤੁ ਪਾਇ ਓਤ ਕਾਕੀ ਸੁਛੈ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਾਇਆ। ੩॥ ਰਤਨਉ ਪਾਇ ਪਰੇਖੀ ਗੁਮਾਥਿ ਆਹੋਰਿ ਖਖ
ਏ ਜੀਅ ਸੀਕੀਆ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਛਪੈ ਕਿਉ ਛਾਪਿਆ ਏਕੀ ਏਕੀ ਵਡੀ ਦੀਅਗਾ। ੪॥ ੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਕਰਮਕਰਤੁ ਤਿ
ਬੋਲਿ ਬਿਸਥਾਰੀ ਰਾਮਨਾਮੁ ਛਲੁ ਤੁਆ। ਤਿਸੁਰੁ ਪੁਨਰੇਖਿਆ ਅਨਾਦਵ ਜੈਸਬਦੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕੀਆ। ੧॥ ਕਰੇਵਖਿਆ ਦੁਜਾ

ਪੁਰਾਣਾ ਜੈਸਾ ਲਾਗਾ। ਪੁਰੇਨਰਦਪ੍ਰਸੰਨਿਆ ਅਨਾਮਹਿ।
੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਤੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰਾ। ਪੈਰੀ ਦਾਸਸਾਹਿਤਾ ਲਾ।
ਰਗਾਦ੍ਰਿਸੀ ਦੁਖਾਭਾਉ। ਇਤੁਰੀ ਨਾਚਹੁ ਖਿਰਖਿ ਪਾਉ। ੨॥

ਦੇ ਜੋ ਕੋਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਨ੍ਹ ਪੀਆ ਸੇ ਮਸਤ ਕਰੈ ਤੈਂ ਤੁਏ ਬੰਧਨ ਛਾਡੇ ॥ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਸ ਮਾਣੀ ਭੀ ਰਹਿਤਾ
ਛੋਰੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲਾਹੇ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਜੋ ਤਿਹੁ ਪੁਤਰ ਦੇਖਿਆ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇ ਹੀ ਮਾਇਆ ਰਹੈ ਪੁਨਿ ਗਲ ਮੁਖੈ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਵਿ
ਚਿ ਛਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਬੀਣਾ ਸਬਦੁ ਦੁਨਾਵੈ ਜੋ ਗੀਤ ਰਸ ਨਿਰੰਪੁ ਅਪਾਰਾ ਸਬਦੁ ਮਨਾਹੈ ਸੇ ਸੁਰਤਾਨ ਕੁ ਕਤੇ ਵਿਚਾਰਾ
ਗ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੈ ਗੁਣ ਗਲ ਕੇ ਸਿਰਿ ਭਾਗਾ ਗਲੀ ਗਲਾਂ ਸਿਰ ਜਲ ਤਰਾ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸਦਾ ਬਾਹਿਰਾ
ਬਲ ਗੁਰਿ ਦੈ ਨ ਮਾਵੁ ਯਾਦੀ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਪਰਵਾਹ ਕੇ ਹੀ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਮੁਕਿ ਛੁਲੀ ਜੀ ਲੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ
ਮਤਾ ਗਲ ਮਤਾ ਜੋ ਕੁਛੁ ਬੋਲੀ ਸੈ ਸਰਬ ਤੇ ਖਤਾ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਕੀਰੈ ਮਰਦਾ ਸਿ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਪਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਜੈ ਸਾਤੁ ਕ
ਹਿ ਤੈ ਸਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਹੀ ਤੂੰ ਮਾਤਿ ਦੇਹਿ ਤੇ ਹੀ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਤੁਝ ਆਪੇ ਕਾਵੈ ਤੈ ਵੈਚਲਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨ ਪਰੀਆ ਪਰਵਾਹਾ ਤਿਸੁ ਦਿਉ ਉਪ ਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਗਾ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾਇਹੁ ਪਨੁ ਮਾਏ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ਤੁਬੀ ਚਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਪਾਇਆ ਇਆ ਤਾ ਮਿਲਿ ਸਖੀਆ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਖੋਲ੍ਹੇ ਬਿਮਨ ਮਨ ਦੁਖ
ਇਆ ਸੁਦੀਆ ਤੁਇਆ ਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗਾਵੁ ਗਾਵੁ ਕਾਮਣੀ ਬਿਬੇ ਕਬੀ ਚਾਹੁ ॥ ਹਮਰੈ ਪਾਇਆ ਇਆ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਭਤਾਹੁ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਹਮਰੀਆ ਤੁਜਿ ਹੋਆ ਜਾਸੁ ॥ ਮਿਲਿਆ ਤੁਜਾ ਨਿਆ ॥ ਤਿਹੁ ਲੋਕਾ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਗਵਿ ਆਤੈ ਆਪੁ
ਗਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ਅਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਦੇ ਹੋਰੀ ਕਾਰ ਜੁਹੈ ॥ ਜਿਤੁ ਕਾਰਜਿ ਸਾਤਿ ਸਤਿ ਬੁਝਾਇਆ ਪਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਰਨ ਤਿਨਾਨ ਕੁ ਸਭਨ ਕਾ ਪਰਏ ਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸਾਸੋ ਹਰ ਦਿਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਿਰੁ ਬਨੁ ਸਮਸਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦੁਰਮਾਤਿਗ ਤੁਭਈ ਕੀਰਤਿ ਠਾਇ ॥ ਸਦੁ ਪਉਤੀ ਸਾਚ
ਉ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੇ ਵਿਪਾਏ ਨਿਜ ਬਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਚੁਰੇ ਖਟੁ ਰਸਨ ਜਾਣੁ ॥ ਸਰਬ ਜੋ ਤਿਹੁ ਰਨ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਧਿਕ ਤਿਆਸੁ ਕੇ ਬਹੁ ਕਰੈ ॥ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਸੁਖੁ ਤਨਿ ਪਰਹੈ ॥ ਕਾਮੁ ਰੋਪੁ ਅੰਤਰਿ ਪਨੁ ਹਿਰੈ ॥ ਦੁਖਿ ਪਾਛੋਂ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥
੨ ॥ ਸਿਧ ਤਿਸ ਲਾਹੁ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦਾ ਸਖਾ ਸੈਨ ਪ੍ਰਮੋਗੇ ਬਿੰਦਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਆਪੇ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪਾਇ ਅਗੈ ਜਿੰਦਾ ॥
੩ ॥ ਸੁਠਾ ਵਿਕਰਮ ਹਾਦੁ ਖਦੇ ॥ ਰੇਖ ਵਰਨ ਦੀਸਤਿ ਸਭਿ ਖੇ ॥ ਜੇ ਉਪ ਜੈ ਸੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਸਾ ਬਿਰਨਾ ਮੁਰਜਾਇ ॥
ਗ ॥ ੧੧ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕੋ ਸਰਵ ਰੁਕਮ ਲਾਮਨੁ ਪਾਸਦਾ ਬਿਗਸੈ ਪਰਮ ਲਾਹੁ ਪਾਉ ॥ ਜਲ ਮੇਤੀ ਚੁਗਤਿ
ਤਿਸਾ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਗਦੀਸੈ ਅੰਧਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਉਪ ਜੈ ਬਿਨਸੈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਸਰਵ ਰੁਕਮ ਲਾਨੀ ਸੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ
ਪਾਵੈ ਰੇਹਾ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨ ਕਰੈ ਨਿਤ ਬੇਦਾ ॥ ਨਾਦ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੇ ਵਿਪਰਮਾਦੁ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮੁਕਤੋ ਰਾਤ ਰੀਰ
ਵਾਤੈ ॥ ਰਾਜ ਨਰਾਜ ਸਦਾ ਬਿਗਸਾਤੈ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਰਾਖ ਹਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਇ ॥ ਬੂਝਤ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਰਿਤਾਗ ॥ ੩ ॥ ਬ੍ਰਿਛ ਵਲ ਮਹਿ ਜੋ ਤਿਤਿ
ਰਵਲ ਮਹਿ ਜਾਇਆ ॥ ਉਲਟਿ ਭਈ ਪਹੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਰੁ ਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਹੈ
ਪਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਹੁਜਤਿ ਦੁਗਿ ॥ ਬਹੁ ਤੁਸਿਆਣੁ ਪਲਾਹੈ ਪੁਰਿ ॥ ਲਾਗੀ ਮੈਦੁ
ਮਿਟੈ ਸਚਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤੇ ਹਜੁਰ ਹਾਜਰੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਾਚੁ ਕਰਤੇ ਪੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ੧੩ ॥

ਉ

ਉ

ਕੁਰੁਕਮਾਵੈਆਵੈਨਾਵੈਕਹਾਨਿਕਥਾਨਿਵਾਰਨਹੀਆਵੈ॥ਕੀਆਰੇਖਾਸੁਸੁਭੁਤਪਾਵੈ॥ਬੰਨੁਨਾਵੈਮਾਨਿਤ੍ਰਿਪਾਤਿਨਾਵੈ॥
੨॥ਜੋਜਨਮੇਸੋਰੋਹੁਵਿਖਾਪੋਹਉਮੈਮਾਇਆਦੁਖਸੰਤਪੋ॥ਸੇਜਨਬੰਦੇਜੇਪ੍ਰਰਾਖੋ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਅੰਮ੍ਰਿਤਿਰਸੁ
ਚਾਖੋ॥੩॥ਚਲੁਓਮਰੁਥਾਖੈਅੰਮ੍ਰਿਤਚਾਖੋ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਬਦੁਕਾਖੋ॥ਸਚੈਸਬਦਿਉਕਤਿਗਤਿਪਾਏ॥
ਨਾਨਕਾਵਿਚੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੪॥੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਜੋਤਿਨਿਕੀਅੰਸਿਸਚੁਥੀਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰ
ਦੀਆ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਾਹੀਮਨਿਭੰਗੁ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਇਪਿਆਰੇਸੰਗੁ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਅਪਨੀਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸ
ਦੀਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਨਾਪੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮਧਰਮਸਚੁਸਚਾਨਾਉ॥ਤਕੈਸਦਬਲਿਤਰੈਨਾਉ॥
ਜੋਹਰਿਰਾਤੇਸੇਜਨਪਰਵਾਣਾ॥ਤੰਨਕੀਸੰਗਤਿਪਰਮਾਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਵਹੁਜੀਨਿਪਾਇਆਪਨਾਗੀ॥ਹਰਿਸਿਉਰਾਤੀਸਬ
ਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪਿਤਰੈਸੰਗਤਿਕੁਲਤਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਤਤੁਬੀਚਾਰੈ॥੨॥ਹਮਰੀਜਾਤਿਪਤਿਸਚੁਨਾਉ॥ਕਰਮਧਰਮ
ਸੰਜਮੁਸਤਤੁਉ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਪੁਛਨਹੋਈ॥ਦੁਜਾਮੇਟੈਏਕੋਜੋਈ॥੪॥੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥੬॥ਕਿਆਵ
ਹਿਓਕਿਜਾਵਹਿਆਈ॥ਗਈਕਹਰਿਰਾਤੇਹਰਿਸਮਾਈ॥ਗਈਕਿਪਰਨਿਗਗਨਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿ॥ਸੇਕਰਮਹੀਦਹਰਿ
ਮੁਨਾਧਿਆਵਹਿ॥੧॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈ॥ਇਹੁਸੀਸਾਰੁਬਿਖੁਵਤਿਅਤਿਭਉਜਲੁਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਨਕਉਆਪਿਲਏਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿ॥ਤੰਨਕਉਕਾਨੁਨਸਾਕੈਪੋਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਰਹਿਪਿਆਰੇ॥
ਜੀਉਨਲਅੰਤਉਪੁਰਕਮਲਨਿਰਾਗੇ॥੨॥ਬੁਰਾਭਲਾਕਹੁਕਿਸਨੋਕਹੀਐ॥ਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਲੀਐ॥ਅਕਬੁ
ਕਬਉਗੁਰਮਤਿਵੀਚਾਰੁ॥ਮਿਲਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਵਉਪਾਰੁ॥੩॥ਸਾਸਤਬੋਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬਹੁਰੇਦਾ॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁ
ਹਰਿਰਸਿਰੇਚਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਾਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਰੈਪੁਰਿਰਾਗੈ॥੪॥੧੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧
ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇਲਗਓਗੁਰਅਪਨੇਮਾਤਮਰਾਮੁਨਿਹਾਰਿਆ॥ਕਰਤਬੀਚਾਰੁਹਿਰਦੈਹਰਿਰਵਿਆਹਿਰਦੈਦੇਖਿਬੀ
ਚਾਰਿਆ॥੧॥ਬੋਲੁਰਾਮੁਕਰੋਨਿਸਤਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਤਨੁਹਰਿਲਾਭੈ॥ਮਿਟੈਆਗਿਆਨੁਹੋਇਉਜੀਆਰਾ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਰਵਨੀਰਵਹਿਬੰਧਨਨਹੀਤੁਹਹਿਵਿਚਿਤਉਮੈਰਗਮੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਹਉਮੈਤੁਟੈਤਕੋਲੇਖੈਪ
ਈ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਗਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਸਾਗਰਉਰਧਾਗੈ॥ਕੁਗਤਿਵਛਲੁਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿ
ਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ਅਨਾਸਿਉਜੁਝਮਰੈਪ੍ਰਭੁਪਾਏਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਸਹਜੇਭਾਇਲਿ
ਵਲਾਏ॥੪॥੧੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਕਿਸਕਉਕਹਹਿਸੁਣਾਵਹਿਕਿਸਕਉਕਿਸੁਸਮਝਾਵਹਿਸਮਝਿਹੋ॥ਕਿ
ਸਹਿਪਕਾਵਹਿਪਾਕਿਗੁਣੁਬੁਝੈਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸੰਤੋਖਿਰੇ॥੧॥ਐਸਾਗੁਰਮਤਿਰਮਤੁਸਰੀਰਾ॥ਹਰਿਭਜੁਮੇਰੇਮਨਗ
ਹਰਿਗੰਢੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਤਤਰੰਗਭਗਤਿਹਰਿਗੰਗਾ॥ਅਨਦਿਨੁਸੁਚੇਤਹਿਗੁਣਸੰਗਾ॥ਮਿਥਿਆਜਨਮੁਸਾਕਤ
ਸੰਸਾਰਾ॥ਰਾਮਰਾਗਤਿਨਰੁਰੈਨਿਰਾ॥੨॥ਸੂਚੀਕਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਅਤਮਚੀਨਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇਆ॥
ਆਦਿਅਪਾਰੁਅਪਰੰਪਰੁਹੀਰਾ॥ਲਾਲਰਤਾਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥੩॥ਕਬਨੀਕਹਹਿਕਹਹਿਸੇਮੁਏ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਦੁਰਿਨਹੀਪ੍ਰਭੁਤੋ॥

ਜਾਂਤੁ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਉ
 ਦਰਗਹਿ ਬੈਸਣੁ ਹੋਵੈ ਭੀ
 ਜੀਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਦੁਰਮਤਿ
 ਜਾਇ। ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮ
 ਨਿਵਸੈ ਸਾਇਨ ਦਰਿ
 ਕੋਰਤ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਲੋ।
 ਪ੍ਰਦਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਉਜ
 ਲੁਤਰੈ। ੪॥

ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਮਾਊਂ ਛਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ। ੪॥ ੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਤਿਤੁ ਕਾ।
 ਕੋਈ ਭੀ ਖੁਭੀ ਖਿਆ ਖਾਇ। ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਰਤਿ ਆਸਾ ਖਾਇ। ਕਿਸੀ ਮਾਨੁ ਕਿਸੈ ਅਪਮਾਨੁ। ਛਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਧਰੇ ਪਿਆਨੁ। ਤੁਝੇ
 ਵਰਨਾ ਹੀ ਕੋਇ। ਕਿਸੁ ਦੇਖਾਈ ਚੰਗਾ ਹੋਇ। ੧॥ ਅੰਤੰ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਅਪਾਰੁ। ਤੂੰ ਦਤਾ ਕਰਦਾ ਰੰਗ ਰਤਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਵਟਨ
 ਪਾਵਉ ਵੀਰਾ ਜਾਉ। ਦਰਗਹ ਬੈਸਣਾ ਹੀ ਥਾਉ। ਮਨ ਕਾ ਅੰਧੁ ਲਾਮਾਇਆ ਛਾਈ ਪਾ। ਖੀਨ ਖਰਾਬੁ ਤੇਰੈ ਨਿਤ ਕੀ ਪਾ। ਖਾਣੀ ਵ
 ਟਕੀ ਬਹੁਤੀ ਆਸਾ। ਏਥੈ ਤੇਰੇ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾ ਸਿਆ। ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਅੰਧੁ ਲੇਦੀ ਪਕੁ ਦੇਇ। ਰੁਝੈ ਜਲ ਰੂਝਾ ਤਿਥਿ ਤਕੇਇ। ਕਹਹਿ
 ਸੁਦਹਿ ਜੋ ਮਨ ਰਿਨਾਉ। ਹਉ ਥਾਇ ਹਰੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਉ। ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਾ। ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਪਾਸਿ। ੩॥ ੧੮
 ॥ ਆਸਾ ਪੰਚ ਪਦੇ। ਦੁਪਾਬਿ ਨੁਪੇਨ ਪੰਖਾ ਬਿਨੁ ਪੰਖੀ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਉਤਰੁ ਜਕਾ ਮਨ ਹੀ। ਕਿਆ ਸੁਲਤਾਨੁ ਸਲਾਮਤਿ
 ਤੁਲਾ ਅੰਧੀ ਕੋ ਠੀ ਤੇਰਾ ਮੁਨ ਹੀ। ੧॥ ਕੀਵਿ ਸਹਿ ਦੁਖੁ ਬਹੁਤਾ ਯਗੈ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤੂੰ। ਵਿਸਰਿ ਨਹੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਅਖੀਅ
 ਸੁਜੀ ਰਹ ਸੁਨਾ ਹੀ ਕੰਨੀ ਪਵਣੁ ਵਜੈ। ਚਰਣੀ ਚਲੈ ਪਨੁ ਤਾ ਆਗੈ ਵਿਦੁ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗੈ। ੨॥ ਅਖ ਗਬਿਰ ਖਬਾਗੁ ਬੁਇ
 ਚੋਖੀ ਸਿੰਚਤ ਰਾਉ ਕਰੇ ਹੀ। ਸਭਨਾ ਛਲੁ ਯਗੈ ਨਾਮੁ ਏਕੈ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕੈ ਸੇਠੇ ਹੀ। ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇ ਸਭ ਤੇਰੇ ਵਿਦੁ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗੈ
 ਸੈਨ ਹੀ। ਦੁਖੁ ਸੁਖ ਭਾਣੇ ਰੋਵੈ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਰੋਵੈ ਨਾ ਹੀ। ੩॥ ਅਤਿ ਵਿਚਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੈ ਕੈ ਸਾਜਾ ਜੀਵਤਾ ਜਗਤ
 ਨਹੀ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਾਏ ਜੀਆ ਜਗਤ ਵੈ ਤਰਾਖੁ ਤੁਹੀ। ੪॥ ੧੯॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨੁ ਤੇ ਪੈ
 ਠੀ। ਗਿਆਨੁ ਜਨੇ ਉਪਿਆਨੁ ਕੁਸਪਾਤੀ। ਤਰਿਨਾ ਮਾਨੁ ਜਨਾ ਚਉਤਾਉ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਉ। ੧॥ ਪਾਠੇ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਰੁ।
 ਨਾਮੇ ਸੁਚਨਾ ਸੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਮੇਰਾ ਅਚਾਰੁ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਬਾਹਰਿ ਜਨੇ ਉਜਰੇ ਜੋ ਤੇਰਾ ਲੀ। ਧੋਤੀ ਵਿਕਾਨਾ ਮੁਸਮਾ ਲੀ। ਐਥੈ ਏਥੈ
 ਬੁਤਿ ਨਾਲੀ। ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਕਰਮ ਨਭਾ ਲੀ। ੨॥ ਪੁਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਇਆ ਪਰਨਾ ਲੀ। ਏਕੋ ਦੇਖਤੁ ਅਵਰੁ ਨਭਾ ਲੀ। ਚੀਨੈ ਤਤੁ ਗਾਗਿ
 ਦਸਦੁ ਆਗ। ਤਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹੈ ਬੀਚਰੁ। ਰੋਜਨ ਰਾਉ ਰਹਮ ਰੁ ਉਭਾਗੈ। ਪਾਤੁ ਆਛੈ ਬਿਚੋਰੁ ਨਭਾਗੈ। ਤਿਲ ਕੁਲਿ ਛਾਇਨ
 ਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ। ਬੁਝੈ ਬ੍ਰਹਮ ਅੰਤਰ ਬਬੇਕ। ੩॥ ਅਚਾਰੀ ਨਹੀ ਚੀਨਿ ਆਜਾਇ। ਪਾਠ ਪੜ੍ਹੈ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ। ਅਸਟਦਸੀ ਚਉਕੇ ਦੁ
 ਨ ਪਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ। ੪॥ ੨੦॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੇਈ।
 ਠਕੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ। ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ। ਤਿਨਿ ਛੁਨਿ ਹੋਈ। ੨॥ ਤਿਸਾ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ। ਸਾਦਨਾ ਮੁਗੁਰ ਸ
 ਦ ਵੀਚਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਰੇ ਸਾਚੈ ਦਰ ਬਾਰੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਾਚਾ ਅਰਜੁ ਸਾਰੀ ਅਰਦਾਸੀ। ਮਹਲੀ ਖਸਮ ਸੁਲੈ ਸਾਬਾਸੀ। ਸ
 ਚੈਤ ਖਾਤਿ ਬੁਝਾਵੈ ਭੀ। ਦੋਵੈ ਭੀ ਆਈ ਕਰੈ ਸੁਹੋਈ। ੨॥ ਤੇਰਾ ਦੁਤੁੰਦੀ ਬਾਲਾ। ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾ। ਮਨੇ ਤੁਕੁ ਮੁ
 ਸੁਪਰਗ ਦੁਜਾਈ। ਸਚੁ ਨੀਸਾ ਏਠਾ ਕਿਨ ਪਾਈ। ੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹਾਇ ਦਖਾਣਿ ਦੇਦੁ। ਅੰਤ ਵਿਸਤਨ ਜਾਣਹਿ ਤੇਦੁ। ਗੁਰ ਬਿ
 ਨੁ ਸੇਈ ਬੁਝਨੇ ਹੋਈ। ਸਾਚਾ ਰਵਿਰ ਤਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ। ੪॥ ਕਿਆਉ ਆਖਾ ਅਖਿ ਦਖਾਈ। ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਰਾਣੀ।
 ਨਾਨਕੁ ਏਕੋ ਦਰ ਦੀ ਬਾਲਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਤੁ ਗੁਰਦਾਸ। ੪॥ ੨੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਦੇਹਿ ਦੁਹੋਈ
 ਉਪਜੈ ਬਿਨਾ ਸੇ ਦੁਖ ਪਾਈ। ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੈ ਉਤਰੈ ਐ। ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿਨ ਪਾਈ। ੧॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿ

ਅਰੇਤੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਓ॥੧॥ਸਰਬੀਰੀਗੁਪੀਤੁਤੈਤਿਸੁਬਖਸੇਜਿਸੁਨਦਰਿਕੇ॥੧॥ਰਹਾਉਸਾਸੁਬੁਰੀਘਰਿਵਸੁ
ਨਦੇਵੈਪਿਰਸਿਉਮਿਲਨਨਦੇਇਬੁਰੀ॥ਸਖੀਸਾਜਨੀਕੇਉਚਰਲਸਰੇਵਉਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਦਰਿਪਰੀ॥੨॥ਆਪੁਬੀਚੁਰੁ
ਮਾਰਿਮਨੁਦੇਖਿਆਤੁਮਸਾਮੀਤੁਨਅਵਰੁਕੇਈ॥ਨੀਉਤੁਰਾਖਹਿਨਿਵਹੀਰਤਲਾਦੁਖੁਸੁਖਦੇਵਹਿਕਰਹਿਸੇਈ॥੩॥ਆਸਾਮਨਸਾ
ਦੇਉਬਿਨਾਸਤਾਇਹਗੁਣਆਸਨਿਰਾਸਰੁਈ॥ਤੁਰੀਆਵਸਥਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਸਤਿਸਭਾਕੀਓਟਲਪੀ॥੪॥ਗਿਆਨਧਿਆਨ
ਸਗਲੇਸਭਿਨਪਤਪਾਜਿਸੁਹਰਿਹਿਰਦੈਅਲਖਅਭੇਦਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਮਨੁਰਾਤਾਗੁਰਮਾਤਿਪਾਏਸਹਜਿਸੇਵਾ॥੫॥੩੨॥
* ਆਸਾਮਹਲਾਪੰਚਪਦੇ॥ ਮੋਹੁਕੁਟਬੁਝੇਤੁਸਭਕਾਗਾਮੋਹੁਤਮਤਨਤੁਸਗਲਵੇਕਾਗਾ॥੧॥ਮੋਹੁਅਰੁਭਰਮੁਤਜੁ
ਤਮੁਬੀਗਾਸਾਚੁਨਾਮੁਰਿਦੈਰਵੈਸਰੀਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉਸਾਚੁਨਾਮੁਜਾਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥ਰੋਵੈਪੁਤੁਨਕਥਾਪੈਮਾਈ॥੨॥ਏਤੁਮੇਰਿ
ਰੂਬਾਸੀਸਾਗੁਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਉਤਰੈਪਾਰੀ॥੩॥ਏਤੁਮੇਰਿਫਿਰਿਨੁਨੀਪਾਰੀ॥ਮੋਹੇਲਾਗਜਮਪੁਰਿਜਾਤਾ॥੩॥ਗੁਰਦੀਖਿਆਲੇਜਪੁ
ਤਪੁਕਮਾਹਿਨਾਮੋਹੁਤੁਟੈਨਾਥਾਇਪਾਰੀ॥੪॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਏਤੁਮੋਹੁਜਾਇਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਰੇਸਮਾਈ॥੫॥੩੩॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੧॥ ਆਪਿਕਰੇਸਦੁਅਲਖਅਪਾਰਾਉਪਾਪੀਤੁਬਖਸੁਣਿਤਾਰਾ॥੧॥ਤੇਰਾਭਵਾਸਭੁਕਿਛੁੱਤਵੈ॥ਮਨਹਰਿਕੀ
ਜੈਅੰਤਿਵਿਗੇਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉਮਨਮੁਖਕੀਮਤਿਕੁੰਨਿਵਿਆਪੀ॥ਬਿਨਹਰਿਸਿਮਰਦਿਪਾਪਸੰਤਾਪੀ॥੨॥ਦੁਰਮਾਤਿਤਿਆਹੀਲਾ
ਤਾਕਿਛੁਛੇਵਤਾਜੋਉਪਜੈਸੇਅਲਖਅਭੇਦੁ॥੩॥ਐਸਾਮਰਾਸਖਾਸਾਈ॥ਗੁਰਗੀਲਿਆਭਗਤਿਦਿਖਾਈ॥੪॥ਸਗ
ਲੀਸਉਦੀਤੋਟਾਅਵੈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਮੁਮਨਿਭਵੈ॥੫॥ ੨੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ਚਉਪਦੇ॥ ਵਿਦਿਆਵੀਚਾਰੀਤਪਰਉਪਕ
ਰੀ॥ਜਾਪੰਚਰਾਸੀਤਾਤੀਰਬਵਾਸੀ॥੧॥ਘੁਪਿਘੁਦਾਜੈਜੈਮਨੁਲਾਗੈ॥ਤਉਜਮੁਕਤਾਕਰੈਮੋਸਿਉਅਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉਆਸਾਨਿਰਾਸੀ
ਤਉਸੀਨਿਆਸੀ॥ਜੀਨਤੁਜੋਗੀਤੰਕਾਇਅਭੋਗੀ॥੨॥ਦਇਆਦਿਗੰਬਰੁਦੇਭਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪੁਮਰੈਅਵਰਾਨਹਮਾਰੀ॥੩॥ਏ
ਕੁਤੁਤੋਰਦੇਸਬਪੁਤੇਗਾਨਾਨਕਜਾਣੈਚੋਜਨਤੇਰੇ॥੪॥੩੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਏਕਨਕੁਰੀਆਗੁਦਕਰਿਧੋਵਾਂ॥ਮੇਰਾ
ਸਹਜਾਗੈਉਨਿਸਿਭਰਿਸੋਵਾਂ॥੧॥ਇਉਕਿਉਕੰਤਪਿਆਰੀਉਵਾਂ॥ਸੁਜਾਗੈਉਨਿਸਭਰਿਸੋਵਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉਆਸਾਪਿਆਸੀ
ਸੇਜੈਆਵਾਂ॥ਅਗੈਸਹਿਭਾਵਾਕਿਨਰਾਵਾਂ॥੧॥ਕਿਆਜਾਨਾਕਿਆਤੋਇਗਾਰੀਮਾਈ॥ਹਰਿਦਰਸਨਾਬਿਨੁਹਰਨੁਜਾਈ॥੨॥
ਰਹਾਉਪ੍ਰੇਮੁਨਚਾਖਿਆਮੇਰੀਤਿਸਨਬੁਝਾਨੀ॥ਗਾਇਆਸੁਜੋਬਨੁਪਨਿਪਛੁਤਾਨੀ॥੩॥ਅਜੈਸੁਜਾਗਉਆਸਾਪਿਆਸੀ॥ਭੁ
ਈਯੋਉਦਾਸੀਹਰਉਨਿਰਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉਹਉਮੈਖੋਇਕਰੇਸੀਗਾਗਾ॥ਤਉਕਾਮਦਿਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਰਾ॥੪॥ਤਉਨਾਨਕਕੰਤੈਮਨ
ਰਾਵੈ॥ਛੋਰਿਵਡਾਈਮਪਦੇਖਸੈਸਮਾਵੈ॥੧॥੩੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ਪੇਵਕਜੈਪਨਖਰੀਇਆਣੀ॥ਤਿਸੁਸਯਕੀਮੈ
ਸਾਰਨਜਾਣੀ॥੧॥ਸਹੁਮੇਰਾਏਕੁਦੁਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਮੇਲਾਵੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉਸਾਹੁਰਜੈਪਨਸਾਚੁਪਛਾਣਿਆ॥
ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਅਪਲਾਪਿਰੁਜਾਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੈਮੈਸੀਮਤਿਆਵੈ॥ਤਕਾਮਦਿਕੰਤੈਮਨਿਕਾਵੈ॥੩॥ਕਹਤੁ
ਨਾਨਕਭੈਭਾਇਕਾਕਰੈਸੀਗਾਗਾ॥ਸਦਹੀਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਰਾ॥੪॥੩੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ਨਕਿਸਕਾਪੁਤੁਨਕਿਸੀ
ਮਾਈ॥ਸੁਠੈਮੋਹਿਭਰਮੁਕੁਲਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਤਿਬਭਉਕੀਤਤੇਰਾਜਾਤੁਦੇਹਿਜਪੀਨਾਉਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉਬਹੁਤੇਅਉ
ਗਣਕੁਕੈਕੋਈ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਬਖਸੈਸੇਈ॥ਗੁਰਮਤਿਪਰਸਾਦੀਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ਨਹਦੇਖਾਤਏਕੋਸੋਈ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕ

੧੭॥

ਐਸੀਮਤਿਆਵੈ। ਸੁਕੋਸਦੇਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ੨੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਦੁਪਦੋ। ਤਿਤੁਸਰਵਰਜੈਰਈਲੋਨਿਵਸਾਪਾਦੀਪਾ
 ਵਕੁਤਿਨਹਿਕੀਆ॥ ਪਿਕਨੁਮੋਤਿਪਗੁਨਹੀਚਲੈਤਮਦੇਖਾਤਰੁਬੀਅਲੇ॥ ੧॥ ਮਨਏਕੁਨਚੇਤਸਿਮੂਕਮਨਾ॥ ਹਰਿਬਿਸਰਤਿਕੇ
 ਗੁਣਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਉਜਤੀਸਤੀਨਹਿਪਕਿਆ॥ ਮੂਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਕਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਵਤਿਨਾਨਕਾਤਿਨਕੀਸਰਲਾਜ
 ਨਤੁਨਾਹੀਵੀਸਰਿਆ॥ ੨॥ ੨੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਛਿਅਘਰਿਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸਾ॥ ਗੁਰਗੁਰਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕਾ॥
 ਜੈਪਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਓਈ॥ ਸੋਘਗੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੇਭੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਵਿਸੁਏਚਸਿਆਪਨੀਆਪਤਿਰਾ॥ ਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਕੁ॥ ਸੁ
 ਰਨੁਏਕੋਹਤਿਅਨੇਕਾ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸਾ॥ ੨॥ ੩੦॥ ਇਆ

ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਲਖਲਖਕਰਿਲਖਵਾਜੇਨੇਜੇਲਖਉਠਿਕਰਤਿਸਲਾਮੁ॥ ਲਖਉਪਰਿਭੁਰਮਾਦਿਸਤੇਹੀਲਖਉਠਿਰਾਖਤਿਮਾਨੁ॥ ਜਾਪਤਿਲੇ
 ਬੈਨਾਪਵੈਤਾਸਭਨਿਰਾਛੁਲਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਥਿਨਾਜਗੁਪੰਧਾ॥ ਜੇਬਹੁਤਾਸਮਝਾਈ॥ ਮੈਥੋਲਾਕੁਸੋਮੈਥੋਅੰਧਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਉ॥ ਲਖਖਈਅਹਿਲਖਸੰਜੀਅਤਿਖਾਨਾਹਿ॥ ਲਖਆਵਤਿਲਖਜਾਹਿ॥ ਜਾਪਤਿਲੇਬੈਨਾਪਵੈਤਾਜੀਅਕਿਥੈਛਿਰਪਾਹਿ॥
 ੨॥ ਲਖਸਾਸਤਸਮਝਾਵਈਲਖਪੀਡਤਪੜਤਿਪੁਰਾਨਾ॥ ਜਾਪਤਿਲੇਬੈਨਾਪਵੈਤਾਸਭੇਕੁਪਰਵਾਨਾ॥ ੩॥ ਸਾਚਨਾਮਪਤਿਉ
 ਪਜੈਕਰਮਨਾਮੁਕਰਤਾਗਾਅਹਿਨਿਸਿਹਿਰਦੈਜੇਵਸੈਨਾਨਕਨਦਹੀਪਾਗੁ॥ ੪॥ ੧॥ ੩१॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਦੀਵਾ
 ਮੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਦੁਖਵਿਚਿਪਾਇਆਤੇਲਾ॥ ਉਨਚਾਨਦਓਤੁਸੋਖਿਆਚੁਕਾਜਮਾਸਿਉਮੇਲਾ॥ ੧॥ ਲੋਕਾਮਤਕੋਛਕੜਪਾਇ॥ ਲਖ
 ਮਤ੍ਰਿਆਕਥਿਏਕਠੇਏਕਰਤੀਯੋਕਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਿੰਡਪਤਲਿਮੇਰੀਕੇਸਉਕਿਰਿਆਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਗਾ॥ ਐਥੈਓਥੈਅਥੈ
 ਪਾਛੈਏਹੁਮੇਰਾਅਪਗੁ॥ ੨॥ ਗੰਗਬਨਾਰਸਸਿਛਤਿਤੁਮਾਰੀਨਾਵੈ॥ ਮਾਤਮਰਾਉ॥ ਸਚਾਨਾਵਲੁਤਾਬੀ॥ ਐਜਾਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗੈਉ॥
 ੩॥ ਗਏਕੋਲੋਕੀਤੋਰੁਛਮਛਰੀਬ੍ਰਹਮਣਵਟਪਿੰਡੁਕਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਪਿੰਡੁਬਖਸੀਸਕਾਕਬਹੁਨਿਖੁਟਸਨਾਹਿ॥ ੪॥ ੩੨॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੇਵਤਿਆਰਸਨਕੈਤਾਈ॥ ਦੁਖਭੁਖਤੀਰਖਕੀਏ॥ ਜੋਗੀਜਤੀਜੁਗਤਿਮਾਹਿਰਹਤੇਕਾਰਿਕਥਿਕਰਾਵੇਕੋਖਰਏ॥ ੧॥ ਤਉਕਾਰਣ
 ਸਾਹਿਬਾਰਿਗਰਤੇ॥ ਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਾਹੁਪਅਨੰਤਾਕਹਨੁਜਾਹੀਤੇਰੇਗੁਣਕੇਤੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਘਰਮਹਲਾਹਸਤੀਘੋਰੇਛੋਰਵਿ
 ਲਾਇਤਦੇਸਗਏ॥ ਪੀਰਪੈਕੀਬਰਸਾਲਕਸਾਦਿਕਛੋਡੀਦੁਨੀਆਥਾਇਪਏ॥ ੨॥ ਸਾਦਸਤਜਿਸੁਖਰਸਕਸਤਜੀਅਲੋਕਾਪੜਛੋ
 ਰੇਚਮੜਲੀਏ॥ ਦੁਖੀਏਚਰਦਵੰਦਰਤੇਰੇਨਾਮਿਰਤੇਰਵੇਸਕਏ॥ ੩॥ ਖਲਵੀਖਪਰੀਯਕੜੀਚਮੜੀਸਿਖਾਸੁਤੁਪੋਤੀ
 ਕੀਨੀ॥ ਤੂੰਸਾਹਿਬੁਹਉਸੀਗੀਤੇਰਾਪ੍ਰਦਵੈ॥ ਨਾਨਕਜਾਤਿਕੈਸੀ॥ ੪॥ ੧॥

੩੩॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੀਤਰਿਪੰਚਗੁਪਤਮਸਿਵਸੋ॥ ਬਿਰੁਨਰਹਿਜੈਸੇਰਵਹਿਉਦਸੋ॥ ੧॥ ਮਨੁਮੇਰਾਦਇਆਲੁਸੇਤੀ॥ ਬਿਰੁਨਰਤੇ॥ ਲੋਕੀਖਈ
 ਪਾਪੀਪਖੰਡੀਮਾਇਆਅਧਿਕਲਗੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛੁਲਮਾਲਾਗਲਪਤਿਰੇਗੀਤਰੇ॥ ਮਿਠੈਗਾਪੀਰਮਤਬਕੋਰੋਗੀਸੀਗਾ
 ਰੇ॥ ੨॥ ਪੰਚਸਖੀਹਮਏਕੁਰਤਾਗੇ॥ ਪੇਡੇਲਗੀਤਿਨੀਅਜਾਚਲਣਯੋਗੇ॥ ੩॥ ਪੰਚਸਖੀਮਿਲਿਹੁਦਨੁਕਰੇਯਾ॥ ਸਾਹੁਪਜੁਤ

ਪ੍ਰਵਤਿਨਾਨਕੁਲੇਖਾਦੇਤਾ ॥ १॥ २॥ ॥ ਅਸਾਮਹਲਾ १ ॥ ਪਰੁ ६

१ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੧੨੮

ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇਗਹ ਲਹੈ ਪਉਦੁ ਹੋਵੈ ਸੂਤਧਰੀ ॥ ਖਿਮਾਸੀ ਗਾਰੁ ਕਾ ਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ਰਵੈ ਲਾਪਿ ਆਗੀ ॥ १॥ ਛਾਬ ਬਹੁ ਗੁਣਿ
ਮਣ ਮੋਤੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਰੀ ॥ १॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੁ ਕੰਠ ਲੇਪਿ ਰੈਦਾ ਮੇਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ ॥ ਕਰਕਾਰਿ ਕਰਤ ਕੰਗਨ ਪ
ਰੈ ਏਨਾ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ ॥ १॥ ਮਧੁ ਸੁਦਨੁ ਕਰਿ ਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧਰੀ ਬਿਧਿ ਵੈ ਕਾ ਮਣਿ ਸੀਰੀ ਗੁਰ
ਮਾਦੇਈ ॥ ३॥ ਮਨ ਮੰਦਰੁ ਜੇਦੀ ਪਕੁ ਜਾਲੇ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥ ਗਿਆਨ ਗਊ ਜਬ ਸੇਜੈ ਆਵੈ ਤਨਾਨ ਕਠੋਗੁ ਕਰੇਈ ॥ ४॥ १॥ ੩੫

ਅਸਾਮਹਲਾ १ ॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਕਰੈ ਕਰਾਇਆ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕਰ ਲਾਸੇ ਕਰਹਿ ਆਕਿ ਤਿਕਿਆ ਚਤੁਰਾ
ਈ ॥ १॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਕਾਵੈ ॥ ਨਨਕਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾ ਈਸਾ ਦੇਨ ਮਿਸਮਾਵੈ ॥ १॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਤੁ ਪਾਇਆ ਪਰਵਾਣਾ ਲਿ
ਖਿਆ ਬਹੁ ਜੁਗੁ ਮੁਨ ਹੋਈ ॥ ਜੈਸਾ ਲਿਖਿਆ ਤੈਸਾ ਪਾਇਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ੨॥ ਜੇਕੋ ਦਰਗਹ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲੈ ਨਾਉ ਪਵੈ ਬਾਜਾ
ਰੀ ॥ ਸਤਰੰਜ ਬਾਜੀ ਪਕੈ ਨਾਹੀ ਕਰੀ ਆਵੈ ਸਾਗੀ ॥ ੩॥ ਨਾਕੋ ਪਾਇਆ ਪੀਤੁ ਬੀਨਾ ਨਾਕੇ ॥ ਮੁਰਖ ਮੰਦਾ ॥ ਬੰਦੀ ਅੰਦਰਿ ਸਿਫਤਿ ਕ
ਰਾਇਤਾ ਕਉ ਕਹੀਐ ਬੰਦਾ ॥ ੪॥ ੨॥ ੩੬॥ ਅਸਾਮਹਲਾ १ ॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬਹੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦਰੀ ਬਿਧਿ ਖਿਮਾ ਹਛਾਵਉ ॥ ਜੇਕਿ
ਛੁਕਰੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨ ਉਸਤਾਜਿ ਜੇਗਹ ਨਿਪਾਵਉ ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ ਨੁਗਤਾ ਜੁਗਤੀ ਪਰਮਤਮ ਹਿਜੋਗੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਕਾਇਆ ਸੇਭੇਗੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਵਨ ਗਰੀਮ ਹਿਅਸੁ ਦਿਬੈ ਸਉ ਕਲਪਾਇਆ ਗੀ ਬਾਦੀ ॥ ਸਿੰ
ਫੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨੈ ਸੋਝੈ ਅਹਿਨਿ ਸਿਪੁਰੇ ਨਾਦੀ ॥ ੨॥ ਪਤੁ ਵੀਰੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਰੰਗ ਵਰਤ ਮਾਨ ਬਿਭੂਤੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਤ
ਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ॥ ੩॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤਮਾਰੀ ਸੰਮਿਆਨਾ ਵਰਨ ਅਨੇਕੀ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕਸੂਟਿ ਭਰ ਬਰਜੇਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਲਿ ਵਏਕੀ ॥ ੪॥ ੩॥ ੩੭॥ ਅਸਾਮਹਲਾ १ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਕਰਿ ਪਾਵੈ ਕਰਿ ਕਰ ਲੀਕ ਸੁਪਾਈਐ ॥
ਰਾਠੀ ਰਾਖੁ ਮਕਾ ਪੋਰਾਇ ਤੁਰਸ ਅਮਿ ਉਚੁ ਆਈਐ ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨੁ ਮਤ ਦਰੋਨਾ ਮਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਰਹਿਆ ਅਹਿ
ਨਿ ਸਿਬਨੀ ਪ੍ਰੇਮਾਲਿ ਵਲਾਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਦੁ ਗਹਿਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਾਸਾਦੁ ਪਿਆਲਾ ਸਹਿਜੇ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰੀਆਏ ਜਾ ਕਉ ਦ
ਰਿਕਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਦਾ ਪਾਗੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਮੁੰਦਰੁ ਛੈ ਕਾਉ ਧਰੇਗਾ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤੀ ਪਰਵਾਣੁ ਰਇਆ ॥
ਦਰਦਰ ਸਨਕਾ ਪ੍ਰੀਤੁ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਠੈ ਕਰੇ ਕਿਆ ॥ ੩॥ ਸਿਫਤੀ ਰਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਜੁਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਰੈ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕਸੂਟਿ ਭਰ
ਬਰਜੇਗੀ ਪੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਧਰੇ ॥ ੪॥ ੪॥ ੩੮॥ ਅਸਾਮਹਲਾ १ ॥ ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁ ਸਤਾਨੁ ਰਹਾਇਆ ॥
ਪੈਦੇ ਸੁਨਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ॥ ਏਤੀ ਸਾਰ ਪਈ ਕਰ ਲਾਣੈ ਤੈਕਿ ਦਰਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥ ੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਗਨਾ
ਕਾਸੇਈ ॥ ਜੇਸਕਤਾ ਸਕਤੈ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾਮ ਨਿਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਾ ਸੀ ਹੁਮਾਰੈ ਪੈਦੈ ਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ॥ ਰਤਨ
ਵਿਗਾੜ ਵਿਗੇਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜੋੜੀ ਵਿਛੋੜੈ ਆਪੇ ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੨॥ ਜੇਕੋ ਨਾਉ ਪਗਏ ਵਡਾ
ਦਕਰੇ ਮਾਨਿ ਰਾਣਾ ॥ ਖਸਮੈ ਨ ਦਰੀਕੀ ਤੁਆਵੈ ਜੇਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੇ ॥ ਮਹਿ ਮਹਿ ਜੀਵੈ ਤਾਕਿ ਛੁਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ੩॥ ੪॥

੩੮

੧॥ ਰਾਗੁ ਅਸਾਮਹਲਾ ੩੧ ॥ ਪਰੁ ੨
ਚਉਪਦੋ ॥

੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿਰਸਨੁਪਾਵੈਵਡਭਾਗੀ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਸਚੈਬੈਗਾਗੀ। ਪਦੁਰਸਨਵਰਤੈਵਰਤਾਰਾ। ਗੁਰਕਾਰਸਨੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥੧॥
ਗੁਰਕੈਰਸਨਿਮੁਕਤਿਗਤਿਹੋਇ। ਸਾਚਾਅਪਦਸੈਮਨਿਸੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਗੁਰਦਰਸਨਿਉਪਰੈਸੰਸਾਰਾ। ਜੇਕੋਲਾਏਕਾਉਪਿਆਰ
॥ ਭਾਉਪਿਆਰਲਾਏਵਿਰਲਾਕੋਇ। ਗੁਰਕੈਰਸਨਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ ਗੁਰਕੈਰਸਨਿਸੋਖਦੁਆਰ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਪਰਵਰਸਥਾ
ਗਾਨਿਗੁਰੇਕਉਗਤਿਕਾਈਨਾਹੀ। ਅਵਗਛਿਮੁਠੈਚੋਦਾਖਾਹੀ॥੩॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਤਕਉਲਗੈ
ਪੀਰਾਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇਜਿਨਮਾਵੈ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਂਚਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੧॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਸਬਦਮੁਆਵਿਚੁ
ਆਪੁਗਵਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥੧॥ ਨਿਰਭਉਦਾਤਾਸਦਾਮਨਿਹੋਇ। ਸਚੀਬਾਣੀਪਾਏਗੁਰੀਕੋਇ॥੧॥
ਗੁਣਸੰਗੁਹੁਦਿਚੁਅਉਗਣਜਾਹੀ। ਪੂਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਗੁਣਕਗਾਤਕੁਹੋਵੈਸੋਗੁਣਜਾਣੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਬਦਿਨਮੁਦਖਾਣੈ। ਸਾਚੀਬਾਣੀਸੁਚਾਹੋਇ। ਗੁਣਤੇਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ ਗੁਣਅਮੋਲਕਪਾਏਨਜਾਹੀ। ਮਨਿਨਿਰਮਲ
ਸਾਚੇਸਬਦਿਸਮਾਹੀ॥ ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਨਾਮੁਪਿਆਇਆ। ਸਦਾਗੁਣਦਾਤਾਨਿਵਸਾਇਆ॥੩॥ ਜੇਗੁਣਸੰਗੁਹੋਤਿਨਬ
ਲਿਹਾਰੈਜਾਉ। ਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੇਗੁਣਗਾਉ। ਆਪੇਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ। ਨਨਕਕੀਮਤਿਕਹੁਨਜਾਈ॥੪॥੨॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆਈ। ਚਿਰੀਵਡੁੰਨੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈ। ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈ। ਆ
ਪਣੀਕੀਮਤਿਅਪੇਪਾਏ॥੧॥ ਹਰਿਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੀਥਿਧਿਹੋਇ। ਹਰਿਅਪਰੰਪਰਾਮਗਮਾਮੋਹਚਰਗੁਰਕੈਸਬਦਮਿਲੈ
ਜਨੁਕੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮਤਿਜਾਣੈਕੋਇ। ਵਰਲੇਕਰਮਪਰਾਪਤਿਹੋਇ। ਉਚੀਬਾਣੀਉਚਹੋਇ। ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਬਦੁਦਖਾਣੈਕੋਇ॥੨॥ ਵਿਦਨਾਵੈਦੁਖੁਚਰਦੁਸਰੀਰੀ। ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਉਤਰੈਪੀਰਾ। ਬਿਨੁਗੁਰੁਭੇਟੇਦੁਖੁਕਮਾਈ
॥ ਮਨਮੁਖਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਈ॥੩॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਠਾਅਤਿਰਸੁਹੋਇ। ਪੀਵਤਰਤੈਪੀਆਏਸੋਇ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ
ਤਰਿਰਸੁਪਾਏ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਰਤੇਗਤਿਪਾਏ॥੪॥੩॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਗਤਿਰੀਰੀਗ। ਸੇਵਤ
ਹੀਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਰਾ। ਸਬਦਿਰਤੇਜਨਸਹਜਿਸੁਭਾਈ। ਤਿਨਕੈਹਮਸਦਲਾਗਹਿਪਾਈ॥੧॥ ਜੇਮਨਿਰਤੇਹਰਿਗੁਲਾ
ਈ। ਤਿਨਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਲਾਥਾਤੇਹਰਿਦਰਗਹਮਿਲੈਸੁਭਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਬਦੁਚਾਖੈਸਚਾਸਾਦੁਪਾਏ।
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਠਵਸਾਏ। ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਰਹਿਅਭਰਪੁਰੀ। ਆਪੇਨੇਕੈਆਪੇਦੁਹੀ॥੨॥ ਆਖਣਿਆਖੈਬਕੈਸਕੁਕੋਇ।
ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਸੋਇ। ਕਹਣੇਕਥਨਿਨਪਾਇਆਜਾਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚ
ਹੁਆਪੁਗਵਾਈ। ਹਰਿਗੰਗਾਤੇਮੋਹੁਚਕਾਈ। ਅਤਿਨਿਰਮਲੁਗੁਰਸਬਾਦਿਵੀਚਾਰਾ। ਨਨਕਨਾਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥੪॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਦੁਜੈਰਾਇਲਗੇਦੁਖੁਪਾਇਆ। ਬਿਨੁਸਬਦੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੋਈ
ਹੋਇ। ਦੁਜੈਰਾਇਨਲਗੈਕੋਇ। ਮੁਲਿਲਾਗੇਸੇਜਨਪਰਵਾਨਾ। ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਵੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਏਕੋਜਾਣੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਡਾਲੀਲਾਗੈਨਿਹਠਲਜਾਈ। ਅੰਪੀਕੀਮੀਅੰਸਜਾਈ। ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਠਉਰਨਪਾਈ। ਬਿਸਟਕਾਕੀ
ਨਾਬਿਸਟਾਮਾਤਿਪਚਾਈ॥੨॥ ਗੁਰਕੀਸਿਵਾਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ। ਸੀਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਈ। ਨਾਮੋਨਾਮੁਕਰੇਦੀ
ਚਾਰਾ। ਅੰਪਿਤਰੇਕੁਲਉਪਰਣਹਾਰਾ॥੩॥ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਲੀਖੁਵਜਾਈ। ਨਨਕਮਹਲੁਸਬਦੁਪਰਿਪਾਈ। ਗੁਰਮਤਿਸਤਸਰ

ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ^{ਪੰ} ਸਬਦਿ ਮੈਤਿ ਸੁਸਦ ਅਨੰਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹੋ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਜਿਨ ਕਉ ਲਖ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਰਿਲੇਖਾ ॥ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਵਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਕੁਗਤਿ ਦਿਸੇਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਕੁਲ
 ਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗੁਣ ਗਾਇਕੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਤੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਰਿਨਾ ਮਸਮਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁਆਪੇ ਆਪੁ
 ॥ ਏਕ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਿ ਬਾਪ ਉਥਾ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜਿਸ ਉਪਾਏ ਬਾਇਨ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੈ ਤੈ ਪੁਨੁ ਤਿਨ ਗੁਰ ਮਿਲਾਏ ॥
 ਸਰਬ ਲੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਤਾ ਸਬਦੁ ਸੈਤਾ ਦੁਖ ਜਾਏ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਜ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ਨਾਵੈ ਜੇ ਵਰੁ ਹੋ ਪੁਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਏ
 ॥ ਜਿਸਨੇ ਬਖਸੇ ਸਾਚੇ ਸੇਇ ॥ ਪੁਰੈ ਸਬਦਿ ਮੈਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਤ ਕਰੇ ਬ
 ਹੁਦਾ ਜੇ ਵਜਾਏ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅੰਧ ਬੋਲਾ ਹੈ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਅੰਤ ਰਿਲੇਖੁ ਕੁਰਮੁ ਅਨਲ ਦਾਉ ॥ ਦੀਦਾ ਬਲੈ ਨੇ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਭਗਤਿ ਪਾਇ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਕੁਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਤਿ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਰਾਉ ॥ ਪੁਰੇ ਤਾਲਾ ਦਿਚ
 ਤੁਆ ਪੁਗਵਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਕੁਸਾਚਾ ਆਪੇ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤ ਰਿਧੁ ਮੁਪਛਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਅੰਤ ਰਿਧੀ ਤਿਪਿਅਚੁ
 ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਹਜੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੇ ਸੇਇ ॥ ਪਖੰਡ ਭਗਤਿ ਨਿਰਤਿ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਏਤ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਜੀ
 ਵਤੁ ਮਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਵ ਜਲ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨ ਭਗਤਿ ਬਾਇ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਿਰਤ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ ਜੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥

੧੩॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਕਾਠੀ ਪਰ ੮॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕੈ ਰਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਦਸੈ ਹਰਿ ਬੁਝੈ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮੈਸੁ ਗੁਣਾ ਏਕੁ ਹੋ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕਿ
 ਏ ॥ ਗੁਰ ਕਰ ਪਾਏ ਮਨਿ ਦਸੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਿਰਕੁ ਉਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨ
 ਵੈਸਾ ਮਕੈ ਵਸਿ ਤੈ ਮਨੁ ਖਾਧਿ ਗਵਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰਾਇ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਬੁਝੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰਾਇ ਸਲਾਹੀ ਐਕਾ ਦੇ ਮਨਿ ਐਸੁ
 ਖੁਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰਾਇ ਜਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਆਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੁੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥

੫੪॥ ਜੁਮਲਾ ੫੪॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ॥ ੫੨ ੨ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਸਹਿਆਰੁ ਮੇਰਾ ਸਾਈ ॥ ਜੇ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਬੀਸੀ ॥ ਜੇ ਤੁੰ ਦੇਹਿ ਜੇਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭ ਨੀਧਿ
 ਆਇਆ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨੁ ਖਗਵਾਇਆ ॥ ਤੁਸੁ ਆਪਦਿ
 ਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤੁੰ ਦਰੀਆ ਉਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਰੀ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਕੋਈ ਨਾਰੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇਰੇ
 ਲਾਵੈ ਜੋਗਿ ਮਿਲਾਵੈ ਛੁੜਿਆ ਸੰਤਰੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੂੰ ਲਾਇ ਹੋਇ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਆਖਵਖਾਏ
 ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿਬੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੁਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਤ ਤੇਰਾ ਕੀ ਆਸ ਕੁਹੋਇ ॥ ਤੁਝ
 ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੁੰ ਕਰ ਕਰਿ ਦੇਖਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਗਾਟੁ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੫੨ ੨

ਕਿਸੀਧਨਕੀਆਮਿਤ੍ਰਸੁਤਨਾਲਿਕਾਈ॥ਕਿਸੀਧਨਕੀਆਕੁਤਮਸਕੇਨਾਲਿਕਾਈ॥ਕਿਸੀਧਨਕੀਆਸਿਕਦਾਰਚਉ॥
 ਧਰੀਨਾਲਿਅਪਣੈਸੁਆਈ॥ਹਮਰਾਧਨਾਹਰਿਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਹਮਰਿਸਿਉਧਨਕੀਆਮੇਰੀਹਰਿਏਕਾ॥ਮੇਰਿਥਿਨੁਪਖੁ
 ਧਨਾਅਵਰੁਨਕੇਈਹਉਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਅਸੰਖਅਨੇਕ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਜਿਨਸਿਉਧਨਕੀਆਸੇਕਾਹਿ॥ਏਹਧਨਕੀਆਧਿਧਨਾਹਿ
 ॥ਥਿਨਰਹਹਿਮਨਖੋਟਿਕਮਾਹਿ॥ਹਮਰਿਸਿਉਧਨਕੀਆਜਿਸਕਾਕੋਈਸਮਰਥਨਾਹਿ॥੨॥ਏਹਧਨਕੀਆਧਿਧਨਾਹਿ॥ਮੇਰਿਧਨਕੀਆਧਿਧਨਾਹਿ॥ਜਨਮਮਰੈਜੁਐਬਾਜੀਧਰੀ॥ਹਮਰਿਧਨਕੀਆਧਿਧਨਾਹਿ॥੩॥
 ਕਲਜੁਗਮਹਿਧਨਕੀਆਧਿਧਨਾਹਿ॥ਕਮੁਕੋਪੁਲੇਕੁਮੋਤੁਅਰਿਮਾਨੁਦਧਾਈ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਤਿਸੁਸਤਸੀਗਿਮਿਲਾਈ॥ਹਮ
 ਰਹਿਧਨਕੀਆਧਿਧਨਾਹਿ॥ਧਨਕੀਆਧਿਧਨਾਹਿ॥ਪਰਾਇਆਛਿਦ੍ਰਮਟਕਲੈਅਪਣਾਅਰਿਕ
 ਰੁਦਧਾਵੈ॥ਜੈਸਾਬੀਜੈਤੈਸਾਖਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾਹਰਿਧਨਾਪਰਮੁਖਸਰੀਸਿਸਟਿਜਿਏਆਵੈ॥੪॥੧॥ ਆਸਾਮ:੪
 ॥ ਰਿਹਦੈਸੁਟਿਸੁਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਾਇਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਨਤੁਮੇਰੀਭੈਨਾ
 ਏਕੋਗਵਿਰਹਿਆਪਇਅੰਤਰਿਮੁਖਬੋਲਤੁਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੈਨਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਮੇਰਿਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਮਹਾਬੈਰਾਗਾ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪਾ
 ਇਆਵਰੁਕਾਗਾ॥੨॥ਦੂਜੈਕਾਇਰੁਦਹਿਥਿਖੁਮਾਇਆ॥ਭਾਗੀਨਨਹੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਸੁਗਰਿਮਾਪਿ
 ਪੀਆਇਆ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਨਾਨਕਹਰਿਪਾਇਆ॥੪॥੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਮੇਰਿਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਨਾਮੁਅਪਗੁਨਾਮੁ
 ਜਪੀਨਾਮੋਸੁਖਸਾਗੁ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਤੁਮੇਰੇਸਾਨਸੈਨਾਨਾਮਾਬਿਨਾਮੈਅਵਰੁਨਕੇਈਵਡੈਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲੈਨਾ॥੧॥ਹਰਾ
 ਉ॥ਨਾਮਾਬਿਨਾਨਹੀਜੀਵਿਆਜਾਇ॥ਵਡੈਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇ॥੨॥ਨਾਮਹੀਨਕਾਲਖੁਮੁਖਮਾਇਆ॥ਨਾਮਾਬਿਨਾਪਿ
 ਗਾਧੀਗੁਨੀਵਾਇਆ॥੩॥ਵਡੈਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ॥੪॥੪॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ ਗੁਣਗਾਵਾਗੁਣਬੋਲੀਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਅਖਿਵਖਾਣੀ॥੧॥ਜਪਿਨਾਪਿਨਾਮੁਮਨਿਕਾਇਆ
 ਅਨੰਦਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ॥ਸਗਾਇਗੁਣਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਨਨਲੋਗਾ॥ਵਡੈ
 ਰਾਗਪਾਏਹਰਿਨਿਰਜੇਗਾ॥੨॥ਗੁਣਵਿਦੁਟਮਾਇਆਮਲੁਧਾਰੀ॥ਵਿਦੁਗੁਣਜਨਮਿਮੁਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੩॥ਸਰੀਰਸਰੋਵਰ
 ਗੁਣਪਰਗਵੀਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਾਬਿਤਤਕਚੀਏ॥੪॥੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਨਾਮੁਸੁਣੀਨਾਮੋਮਾਨਿਕਾਵੈ॥
 ਵਡੈਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਵੈ॥੧॥ਨਾਮਜਪਤੁਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥ਨਾਮਾਬਿਨਾਮੈਧਰਨਹੀਕਾਈਨਾਮੁਗਵਿਆਸਕੁਸਾਸਿਗਿਰਾ
 ਸਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਨਾਮੋਸੁਰਤਿਸੁਨੀਮਨਿਕਾਈ॥ਜੇਨਾਮੁਸੁਣਾਵੈਸੇਮੇਰਾਮੀਤੁਸਖਾਈ॥੨॥ਨਾਮਹੀਦਰਾਏਮੁਕੁਨਗਾਪਰਿਪ
 ਰਿਮੁਏਬਿਖੁਦੇਖਿਪਤੰਗਾ॥੩॥ਅਪੇਖਾਪੇਖਾਪਿਉਖਾਪੋ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦੇਵੈਹਰਿਆਪੋ॥੪॥੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ੬॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਵੇਲਦਧਾਈ॥ਛਲਲਾਗੇਹਰਿਸਕਿਰਸਾਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗਾ॥ਜਪਿਨਾਪਿਨਾਮੁਗੁਰ
 ਮਤਿਸਾਲਾਤੀਮਾਰਿਆਕਾਲੁਜਮਕੰਕਰਭਾਇਆ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮਤਿਤਗਤਿਰਖਾਈ॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਸਿਖਦੇਵੈਮੇਰੇ
 ਭਾਈ॥੨॥ਹਉਮੈਕਰੰਕਿਛੁਬਿਧਨਹੀਜਾਣੈ॥ਜਿਉਕੁਚਰਨਾਇਖਾਕੁਸਿਰਿਛੁਣੈ॥੩॥ਜੇਵਡੁਰਾਗੋਦਹਿਵਡਉਠੈ॥ਨਾਨਕ

ਮਨਿ

ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਸਚੁ ਸੁਚੇ ॥ ੪॥ ੭॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੭॥ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਕੁ ਖਲਗਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿ ਐਸੇ ਮਨੁ ਤਿਪਤੈ ਮੇਰੇ ਕਾਈ ॥
੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਨਿ ਚੀਤ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਅਨੁ
ਸਰਸਾ ਨਾਮੁ ਲਾਭੈ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਬਿਗਸਾ ॥ ੨॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁ ਸਟੀ ਮੇਰੇ ਅੰਧਾ ॥ ਸਤਨਿ ਤਛਲ ਕਰਮ ਕੀ ਏਵੁ ਖੁਧੀਯਾ ॥ ੩॥ ਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪੈ ਵਰ ਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ੪॥ ੮॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿਕਰਿਤੰਤੁ ਦਨਾਵੈ ਜੋਗੀ ਬਿਬਰਵ ਜੈ ਬੈਨਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿਗੁਣ ਬੋਲਤੁ ਜੋਗੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਹਰਿ ਰੰਗੁ ਭੋਨਾ ॥ ੧॥ ਜੋਗੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮ
ਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਨੁਗੁਨੁ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ॥ ਮਾਏਸੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗਗਨ ਭਾਤ ਬਤ ਬੋਲਹਿ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਖੇ ਲੈ
ਖੇਲਾ ॥ ਜੋ ਵਹਿਕੁ ਪਸਿੰਦ ਨ ਕਉ ਬਸੁ ॥ ਓਠਿ ਬੈਲਗਏ ਚਰ ਬੇਲਾ ॥ ੨॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਰਮ ਹਰਿ ਬੋਵਤੁ ॥ ਹਰਿ ਜਾ ਮੈ ਹਰਿਆ
ਖੇਤੁ ॥ ਮਨੁ ਆਖਸਾ ਬਿਹੁ ਬੈਲ ਮਨੁ ਜੇਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿੰਚਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਜੇਤੁ ॥ ੩॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗ ਮਸਿਸਟਿ ਸਭਤੁ ਮਰੀ ਜੇ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਤਿਤੁ
ਛੇਲਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥ ਹਰਿ ਲਾਵਹੁ ਮਨੁ ਆਪੇਲਾ ॥ ੪॥ ੯॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੭॥ ਕਬਕੋਰੈ ਲੈ ਘੁੰਘਰੁ ਤਲਾਕ ਬ
ਕੋ ਬਜਾਵੈ ਰਬਾ ਬੁਝਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾ ॥ ਤਬ ਰਾਖਿ ਨੁਲ ਕੈ ॥ ਉਤ ਬਲਗੁ ਸਮਰ ਉਨਾਮੁ ॥ ੧॥ ਮੇਰੈ ਮਾਨਿ ਐਸੀ ਰੁਗਤਿ ਬਨਿਆਈ ॥ ਹਉ
ਰਿਓਨੁ ਬਿਨੁ ਪਲੁਗਹਿ ਨ ਸਕਉ ॥ ਜੋ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਕੋ ਉਮੈ ਲੈ ਪੰਚ ਸਤਗਾਇ ॥ ਕਬਕੋ ਗੁਰੁ ਪੁਨਿ ਉ
ਠਾਵੈ ॥ ਮੇਲਤ ਚਨਤ ਬਿਨ ਪਲੁਚ ਸਾਲਗੈ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੨॥ ਕਬਕੋ ਨਾਚੈ ਪਾਵੁ ਪਸਾਰੈ ॥ ਕਬਕੋ ਰਾਬ ਪਸਾਰੈ ॥ ਰਾਬ
ਪਾਵੁ ਪਸਾਰਤਾ ਬਿਲ ਮਤਿ ਲੁਲਾਗੈ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਸਮਰੈ ॥ ੩॥ ਕਬਕੋ ਉਲੇਗਨ ਕਉ ਪਤੀ ਆਵੈ ॥ ਲੇਕ ਪਤੀ ਲੈ ਨਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥
ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਸ ਦਧਿਆਵਹੁ ॥ ਤਾਜੈ ਨੈਕ ਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੭॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਸਿਧਿ ਐਹ
ਰਿਸਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਬਾਲਿਆ ॥ ਪਟਿ ਚਨਣੁ ਮਾਗਿਆ ॥ ਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਈ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜਨਨਾ ਚਹੁ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮੇਰੇ ਕਾਈ ॥ ਮਨ ਨਕੋ ਧੋਵਹਿ ਪਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ॥ ਮਨਿ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ
ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਜੋਇ ਛਹੁ ਸੋਈ ਛਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਫਿਰ ਭੁਖਨ ਲਾਗੈ ਆਈ ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ॥ ਆਪੇ ਬੋਲ ਬੁਲਾਈ ॥
ਸੋਈ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਬਾਈ ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਨ ਜੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜੀਉ ਆਖੈ ॥ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬੁਝਾਤਿ
ਭੰਡਾਰ ਦੀਏ ॥ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗੁਣ ਗਾਵਕੁ ॥ ਵਣਜ ਲੈ ਜਾਈ ॥ ੪॥ ੧੧॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੮॥ ਕਾਫੀ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਇਆ ਮਰਦੁ ਪੁਰਾਤੁ ॥ ਉਮੈ ਰੋਈ ਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਅਸਾ ਬਿਰੁ ਹੋਈ ਐ ॥ ੧॥ ਗੁਰਪੁਰੈ ਸਾਬਾ ਸਿੰਢ ਲਟਕਾਇ
ਆਲਾਹ ਨਾਮੁ ਸੁਸਾਰੁ ॥ ਸਬਦਿ ਜਮੁ ਲਿਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿ ਖੇਡੈ ॥ ਸਿਆਏ ਮਾਇਆ ॥ ਚਲਣੁ ਅਨੁਕਿ ਕਲ
ਪੁਰਾਤੁ ਗੁਰਮਾਇਆ ॥ ੨॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ॥ ਜੀਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨੁ ਐ ਬੋਲਣੁ ਜਗਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ॥ ੩॥ ਜੀਵ
ਦਿ ਮਰਦੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ੪॥ ੧੨॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੭॥

ਜਨਮਪਦਾਰਥਪਾਇਨਾਮੁਪਿਆਇਆ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਸਚਸਮਾਇਆ। ੧॥ ਜਿਨਿਪੁਰਲਿਖਿਆਲੇਖੁਤਿਨੀਨਾਮੁਕਮਾਇਆ॥ ੧੩੨
ਦਰਿਸਦੈਸਚਿਆਹੁਮਹਲਿਬੁਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਇਤਰਿਗੁ
ਣਗਾਈਐ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਅਨੇਕਮਨੁਖਨਹੀਪਾਈਐ॥ ਹਉਮੈਗਰਬੈਗਰਬਅਪਖੁਆਈਐ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਆਪੇਆਪਆਪ
ਖੁਆਈਐ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਨਪਰਗਾਸੁਸਚਪਾਈਐ॥ ੪॥ ੧੩॥

ਗੁਰਅਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਸੁਧੰਗਾਮਹੁ ੬॥

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਉਮਨਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਕੀਰਤਨੁਕਰਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੋਕਉਹਰਿਨਾਮੁਬਤਾਈਆ॥ ਤਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਹਰਿਨਸਕਉ॥ ੧
ਰਹਾਉ॥ ਹਮਰੈਸੁਵਣਸਿਮਰਣੁਹਰਿਕੀਰਤਨੁਤਉਹਰਿਬਿਨੁਹਰਿਨਸਕਉ॥ ਇਕੁਖਿਨੁਜੈਸੇਸੁਸਰਵਰਬਿਨੁਹਰਿਨ
ਸਕੈਤੈਸੇਹਰਿਨਨਾਕਉਰੈ॥ ਹਰਿਸੇਵਾਬਿਨੁ॥ ੧॥ ਕਿਨਤੁਪ੍ਰੀਤਲਾਈਨੁਜਾਥਾਉਰਿਦਧਾਰਿ॥ ਕਿਨਤੁਪ੍ਰੀਤਲਾਈਮੋਹੁਅਪਮਾਨ
॥ ਹਰਿਨਪ੍ਰੀਤਲਾਈਹਰਿਨਿਰਬਾਲਪਦਨਾਨਕਸਿਮਰਤਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਾਨਾ॥ ੨॥ ੧੪॥ ਅਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੪॥
ਮਾਈਸੋਰੋਪ੍ਰੀਤਮਰਾਮਬਤਾਵਹੁਰੀਮਾਈ॥ ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਹਰਿਨਸਕਉ॥ ਜੈਸੇਕਰਤਲੁਬੇਲਰੀਝਾਈ॥ ੧॥ ਰ
ਹਾਉ॥ ਹਮਰਾਮਨੁਬੈਰਾਗਾਥਿਰਕਤੁਤਾਇਓਹਰਿਰਸਨਮੀਤਕੈਤਾਈ॥ ਜੈਸੇਅਲਕਮਲਾਬਿਨਹਰਿਨਸਕੈਤੈਸੇਮੋਹਿ
ਹਰਿਬਿਨੁਹਰਨੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਾਖੁਸਰਣਿਨਗਦੀਸੁਰਪਿਆਰੇਮੋਹਿਸਰਧਾਪੁਰਿਹਰਿਗੋਸਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੈਮਨਿਅਨ
ਦੁਤੈਤਉਹਰਿਦਰਸਨੁਨਿਮਖਦਿਖਾਈ॥ ੨॥ ੧੫॥ ਜੁਮਲਾ ੬੬॥

ਗੁਰਅਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੩॥

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਸੋਈਫਿਰਿਖਾਈਆ॥ ਜਿਨਿਸੁਖਬੈਠਾਈਤਿਸੁਰਉਬਹੁਤੁਦਿਖਾਈਆ॥ ਕਾਈਮੀਤਕੁਟਬਦੇਖ
ਬਿਬਾਦੋ॥ ਹਮਆਈਵਸਗਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦੋ॥ ੧॥ ਐਸਾਦੇਖਿਬਿਮੋਹਤਤੋਏ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਸੁਰਦੇਵਮਾਨੁਖਾਬਿਨੁਸਾਧੁ
ਸਭਪ੍ਰੇਰਨਯੋਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕਫਿਰਹਿਉਦਸੀਤਿਨਕਮਾਵਿਆਪੈ॥ ਇਕਸੋਚਹਿਗਿਰੀਤਿਨਹੋਇਨਆਪੈ॥ ਏਕਿ
ਸਤੀਕਹਾਵਹਿਤਿਨਬਹੁਤਕਲਪਾਵੈ॥ ਹਮਹਰਿਰਾਖੇਭਗਸਤਿਗੁਰਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਤਪਕਰਤੇਤਪਸੀਕੁਲਾਏ॥ ਪੀਤਿਮੋਹੋਲੋ
ਕਸਬਾਏ॥ ਤੈਗੁਣਮੋਹੋਹਿਆਅਕਾਸੁ॥ ਹਮਸਤਿਗੁਰਰਾਖੇਦੇਕਰਿਹਾਸੁ॥ ੩॥ ਗੀਅਨੀਕੀਠੋਇਵਰਤੀਦਾਸਿ॥ ਕਰ
ਜੈਜੈਸੇਵਾਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੋਤੁਕਹਹਿਸੋਕਾਰਕਮਾਵਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨੇਕੁਨਾਵਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਅਸਾਮ
ਹਲਾ ੫॥ ਸਸੁਤੇਪਿਰਕੀਨੀਵਾਖਿ॥ ਦੇਹਜੇਠਾਣੀਮੁਈਦੁਖਸਤਾਪਿ॥ ਪਰਕੇਸੀਠੇਰੇਕੀਚੁਕੀਕਾਣਿ॥ ਪਿਰਹਿਖਮਾਕੀ
ਨੀਸੁਖਨਿਬਯਾਣਿ॥ ੧॥ ਸੁਨਹੁਲੋਕਾਮੈਪ੍ਰੇਮਰਸੁਪਾਈਆ॥ ਦੁਰਜਨਮਾਰੇਵੈਰੀਸਘਰੇਸਤਿਗੁਰਮੋਕਉ॥ ਮੁਦਿਵਾਈ
ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਿਥਮੈਤਿਆਗੀ॥ ਹਉਮੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਦੁਤੀਆਤਿਆਗੀ॥ ਲੋਗਾਰੀਤਿ॥ ਤੈਗੁਣਤਿਆਗਦੁਰਜਨਮੀਤਸਮਾ
ਨੋ॥ ਤੁਰੀਆਗੁਣਮਿਲਿਸਾਧਪਛਾਨੋ॥ ੨॥ ਸਹਜਿਗੁਣਮਹਿਆਸੁਬਾਧਿਆ॥ ਜੋਤਿਸਹੁਪਾਮਨਹਦਵਾਜਿਆਮ
ਹਾਅਨੰਦਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਗਿ॥ ਪ੍ਰਭੂਸਿਉਕਾਤੀਧਨਸੋਹਗਟਿਨਾਗਿ॥ ੩॥ ਜਨਨਾਨਕਉਏਲੈਬਹੁਮੁਖੀਚਹਾਜੈਸੁ
ਵੈਕਮਾਵੈਸੋਉਤਰੈਪਾਗਿ॥ ਜਨਮਿਨਮਰੈਨਾਵੈਨਾਇ॥ ਹਰਿਸੇਤੀਓਹਤੈਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫॥

ਜਿਨ੍ਹਾਂਗਤੀਸੀਲਵੰਤੀਨਾਰੀ। ਗੁਮਾਨੁਪੁਰੀਅੰਚਾਰੀ। ਜਿਤੁਗੁਰਿਦਸੈਸੋਗਿਹਸੋਕਾਵੰਤਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜੰਤਾ॥ ੧॥ ਸੁਕਰ
ਦੀਕਾਮਣਗੁਰਮਿਲਿਤਮਪਾਈ। ਜਨਿਕਾਜਪਰਥਾਇਸੁਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਚਰੁਦਸੀਪਿਤਕੈਸਾਥਿ। ਤਿਚਰੁਕੰਤੁਬਹੁਠਿਰੈ
ਉਦਾਸਾ। ਕਰਿਸੇਵਾਸਾਤਿਪੁਰਖਮਨਾਇਆ। ਗੁਰਮਾਣੀਘਰਮਹਿਤਸਰਬਸੁਖਪਾਈਆ॥ ੧॥ ਬਤੀਹਸੁਯਖਦੀਸਚਸੰਤਤਪੁਤਾ।
ਆਗਿਆਕਾਰੀਸੁਘਨਸਰੁਪਾ। ਇਛੁਪੁਰੇਮਨਕੰਤਸੁਆਮੀ। ਸਗਲਸੰਤੋਖੀਦੇਗਜੰਠਾਣੀ॥ ੨॥ ਸਕੁਪਰਵਰੈਮਾਹਿਸਰੇਸਟਾ।
ਮਤੀਦੇਵੀਦੇਵਰਜੇਸਟਾ। ਪੰਨੁਸੁਗਹਿਜਿਤੁਪੁਗਟੀਆਈ। ਜਨਨਾਨਕਸੁਖੇਸੁਖਾਵਿਤਾਈ॥ ੧॥ ੨॥ ਅਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਮਤਾਕਰਓਸੋਪਕਨਨਦੇਈ। ਸੀਲਸੰਜਮਕੈਨਿਕਾਟਿਖਲੇਈ। ਦੇਸਕਰੈਬਹੁਪਾਦਿਖਾਵੈ। ਗੁਰਿਵਸਨਿਨਦੇਈਦੁਖਿਦੁਖਿਭ
ਰਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਘਕੀਨਾਇਕਘਰਿਦਸੁਨਦੇਵੈ। ਜਤਨਕਰਉਉਰਝਾਇਪਰੇਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਰਕੀਭੇਨੀਆਈਆਮਰੀ।
ਨਉਖੰਨ੍ਹਜੀਤੇਸਾਭਿਥਾਨਥਨੰਤਗਿ। ਤਟਿਤੀਰਥਨਛੋਰੈਜੋਗਸੰਨਿਆਸਾ। ਪਾਤ੍ਰਿਥਕੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਬੇਦਅਭਿਆਸਾ। ਸਤਬੈ
ਸਉਤਤਨਾਲੇਬੈਸੇ। ਸਗਲਭਵਨਮਹਿਸਬਥਪ੍ਰਦੇਸੈ। ਹੋਛੀਸਰਦਿਪਾਈਆਰਹੁਨਪਾਈ। ਕਹੁਮੀਤਾਉਕੈਪਤਿਜਾ
ਈ॥ ੩॥ ਸੁਦਿਉਪਦੇਸੁਸਾਤਿਗੁਰਪਹਿਆਈਆ। ਗੁਰਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋਹਿਮ੍ਰਿਤਾਦਿਛਾਈਆ। ਨਿਜਘਰਦਸਿਆਗੁਣਗਾ
ਇਅਨੰਤਾ। ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਨਾਨਕਰਦੇਅਚਿੰਤਾ॥ ੪॥ ਘਰੁਸੇਰਾਇਤਨਾਇਕਹਮਾਰੀ। ਏਹੁਆਮਰਿਹਮਗੁਰਕੀਏਰਬਾਰੀ॥
੧॥ ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਅਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਮਤਾਨਿਪਕੀਚਲਾਵਉ। ਸੁਤੀਇਮਤਾਦੁਇਮਾਨੁਖਪਤ੍ਰ
ਵਉ। ਸ਼ਿਤੀਏਮਤਾਕਿਛੁਕਰਉਉਪਾਈਆ। ਸੇਸਕੁਕਿਛੁਛੋਰਿਪੁਰਤੁਹੀਪਿਆਈਆ॥ ੧॥ ਮਹਾਮਨੰਦਅਚਿੰਤਸਹਜਾ
ਇਆ। ਦੁਸਮਨਦੁਤਮੁਏਸੁਖਪਾਈਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਮੇਕਉਦੀਆਉਪਦੇਸੁ। ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹਰਿਕਾਦੇਸੁ।
ਜੋਕਿਛੁਕਰੀਸੁਤੇਰਾਣਾ। ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰਦੀਬਾਣਾ। ਸਾਤੁਪਨੋਛੋਰਿਜਾਈਐਪੁਰਕੈਪਰਿ। ਆਨਥੀਆਤੇਰੀਸਮਸਰੀ॥
ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਕਿਸਕੀਕਾਇ। ਸਾਕਤੁਕੁਲਾਠਿਰੈਬੇਬਾਇ॥ ੩॥ ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਕਹੀਨਜਾਈ। ਸਾਹਕਹਿਰਾਖਲੈਹਿਗਲ
ਲਾਈ। ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਲਾਈ। ਪ੍ਰਭੁਰਾਖੀਪੈਜਵਜੀਵਧਾਈ॥ ੪॥ ੫॥ ਅਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਪਰਦੇਸੁਝਗ
ਸਉਦੇਕਉਆਈਆ। ਵਸਤੁਅਨੁਪਸੁਦੀਲਾਭਾਇਆ। ਗੁਣਗਾਸਿਬੀਨਿਪਲੈਆਸੀ। ਦੋਖਿਰਤਨਾਇਹੁਮਾਨੁਲਪਟਾਈ
॥ ੧॥ ਸਾਹਵਾਪਾਰੀਦੁਮਾਰੈਆਏ। ਵਖਰੁਕਾਛੁਹੁਸਉਦਕਰਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਹਿਪਠਾਈਆਸਾਹੈਪਾਸਾਅਮੇਲ
ਰਤਨਅਮੇਲਾਰਾਸਿ। ਵਸਤੁਸੁਕਾਈਪਾਈਆਮੀਤਾ। ਸਉਦਾਮਿਲਿਆਨਿਹਚਲੁਚੀਤਾ॥ ੨॥ ਭਉਨਹੀਤਸਕਰਿਪਉਦਨਪ
ਨੀ। ਸਹਜਿਦਿਹਾਈਸਹਜਿਲੈਜਾਨੀ। ਸਤਿਕੈਖਾਣਿਐਦੁਖਨਹੀਪਾਈਆ। ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਘਰਿਲੈਆਈਆ॥ ੩॥ ਸਿਫਿਆਲਾ
ਤਭਏਅਨੰਦਾ। ਪੰਨੁਸਾਹਪੁਰੇਬਖਸਿੰਦਾ। ਇਹੁਸਉਦਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਪਾਈਆ। ਜਹਲੀਖੇਪਨਾਨਕੁਲੈਆਈਆ
॥ ੪॥ ੬॥ ਅਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਨਾਮਵਗੁਨਮੇਰੇਕਛੁਨਬੀਚੋਗਾਨਦੇਖਿਓਰੁਪਰੰਗਸੀਰਾਗੇ। ਚਨੁਅਚਾਰਕਛੁਭਿ
ਧਿਨਹੀਜਾਨੀ। ਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਿਆਸੇਜੈਆਸੀ॥ ੧॥ ਸੁਨਬੋਸਖੀਛੰਤਤਮੋਰੇਕੀਅਲੋਖਸਮਾਨਾ। ਕਰਮਸਤਕਧਾਰੰਗਖਿ
ਓਕੇਰਿਅਪੁਨਾਕੀਆਜਨੈ। ਏਹੁਲੋਗਅਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਹਾਗੁਮੋਰੇਅਬਹੁਟਿਸੋਹਿਓ। ਕੰਤਾਮਿਲਿਓਮੋਰੇਸਭ
ਦੁਖਜੋਹਿਓ। ਆਗਨਮੋਰੇਸੋਭਾਦਾ। ਨਿਸਬਾਸੁਰਪ੍ਰਿਆਸੰਗਅਨੰਦਾ॥ ੨॥ ਬਸਤੁਮਾਰੇਰੰਗਚਲੁਲਾਸਗਲਾਅਭਰਣ

ਸੋਭਾਕੰਠਭਾਗਪ੍ਰਿਅਪੇਖੀਦ੍ਰਿਸਟਿਪਾਏਸਗਲਨਿਧਾਨਾ। ਦੁਸਦ੍ਰੁਤਕੀਚਕੀਕਣਾ। ੩॥ ਸਦਖੁਸੀਆਸਦਰੰਗਮਾਣੇ। ਨਉ
ਨਿਧਿਨਾਮਗਹਿਮਹਿਤਿਪਤਨੋ। ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਪਿਰਹਿਸੀਗਾਰੀ। ਬਿਰੁਸੋਹਗਨਿਸੰਗਿਕੁਤਰੀ। ੪॥ ੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥
ਦਾਨੁਦੇਇਕਰਿਪੁਜਾਕਰਨਾ। ਲੈਤਦੇਤਉਨਮੁਕਰਿਪਰਨਾ। ਜਿਤੁਰਹਿਤੁਮੈਬ੍ਰਹਮਣਜਣਾ। ਤਿਤੁਰਹਿਤੁੰਦੀਪੈਪਭੁ
ਤਾਣਾ। ਮੈਸੇਬ੍ਰਹਮਣਹੁਬੇਰਾਈ। ਨਿਰਪਾਪਾਚੈਤਵਹਿਬੁਰਿਆਈ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਫਿਰਹਿਤਲਕਾਈ। ਨਿੰਦ
ਕਰਹਿਸਿਰਭਰੁਉਠਾਈ। ਮਾਏਆਮੁਠਾਚੈਤੈਨਾਹੀ। ਭਰਮੇਕੁਭਾਬਹੁਤੀਰਾਹੀ। ੨॥ ਬਾਹਰਿਰੇਖਕਰਹਿਘਨੇਰੇ। ਅੰਤਰ
ਬਿਖਿਆਉਤਰੀਪੋਗੇ। ਅਦਰੁਉਪਦੇਸੈਆਪਨਬੂਝੈ। ਐਸਾਬ੍ਰਹਮਣੁਕਹੀਨਸੀਝੈ। ੩॥ ਮੁਰਖਬਾਮਣਪ੍ਰਭੁਸਮਾਣਿ
॥ ਦੇਖਤਸੁਨਤਤੇਰੈਂਨਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਦੇਵੀਭਾਗੁ। ਮਾਨੁਛੋਰਿਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੁ। ੪॥ ੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ
੫॥ ਦੁਖਹੋਗਭੁਏਗਤਤਨਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁ। ਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ। ਭਏਅਨੰਦਮਿਲਿਸਾਧੁਸੰਗਿ। ਅਬਮੇਰਾਮਨੁਕਤ
ਹੀਨਜਾਈ। ੧॥ ਤਪਤਿਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦੀਮਾਈ। ਬਿਨਸਿਰਾਇਓਤਪਸਭਸਹਸਾ। ਗੁਰਸੀਤਲਮਿਲਿਓਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਈ। ੨॥ ਰਹਾਉ। ਧਾਵਤਰਹੇਏਕਾਇਕਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਆਇਬਸੇਅਬਾਨਿਚਲੁਭਾਇ। ਜਗਤੁਉਧਾਰਨਸੀਤਤੁਮਰੇ
ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਰਹੇਅਧਾਈ। ੩॥ ਜਨਮਦੋਖਪਰੇਮੇਰੇਪਾਛੈ। ਅਬਪਰੇਨਿਹਚਲੁਸਾਧੁਪਾਈ। ਸਹਜਸੁਨਿਗਵੈਮੰਗਲ
ਅਨੁ। ਅਬਤਾਕਉਭੁਨਕਾਲੁਨਖਾਈ। ੪॥ ਕਰਨਕਰਨਸਮਰਬ੍ਰਹਮਰੇਸੁਖਦਾਈ। ਮੇਰੇਹਰਿਹਰਾਈ। ਨਾਮੁਤੇਰਾਜੀਪ
ਜੀਵੈਨਾਨਕਉਤਿਪੋਤਿਮੇਰੈਸੀਰਿਸਹਾਈ। ੫॥ ੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਅਰਕਾਵੈਬਿਲਾਵੈਨਿੰਦਕੁ। ਪਾਹ
ਬ੍ਰਹਮੁਪਰੇਸਗਬਿਸਾਰਿਆ। ਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈਨਿੰਦਕੁ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜੇਕੋਉਸਕਾਸੰਗਿਹੋਵੈਨਾ। ਲੇਲਏਸਿਪਾਵੈ।
ਅਦੋਰਾਅਜਗਰੁਕਾਰੁਉਠਾਵੈਨਿੰਦਕੁ। ਅਗਨੀਮਾਹਿਜਛਾਵੈ। ੨॥ ਪਰਮੇਸਰਕੈਦੁਅਰੈਜਿਓਇ। ਬਿਤੀਤੈਸੁਨਾਨਕ
ਆਬਿਸੁਣਾਵੈ। ਭਗਤਿਜਨਾਕਉਸਦਾਅਨੰਦੁਹੈ। ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇ। ਬਿਗਸਾਵੈ। ੩॥ ੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਜਉਮੈਕੀਓਸਿਗਲਸੀਗਾਗਾਤਉਭੀਮੇਰਾਮਨੁਪਤੀਆਗਾ। ਅਨਕਸੁਰੀਧਤਿਤਨਮਹਿਲਾਵਉ। ਓਹੁਸੁਖੁਤਿ
ਲਾਜਮਾਨਨਹੀਪਾਵਉ। ਅਨਮਹਿਚਿਤਵਉਐਸੀਅਸਾਈ। ਪ੍ਰਿਅਦੇਖਤਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ। ੧॥ ਮਾਈਕਰਾਕਰਉ
ਇਹੁਮਨੁਨਹੀਧੀਗੈ। ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਬੈਰਾਗੁਹਿਰੈ। ੨॥ ਰਹਾਉ। ਬਸਤਾਬਿਭੂਖਨਸੁਖਬਹੁਤਾਬਿਸੇਖੈ। ਓਇਰੀਜਨ
ਉਕਿਤੈਨਲੇਖੈ। ਪਤਿਸੋਭਾਅਹੁਮਨੁਮਹਤੁ। ਮਾਗੀਆਕਰੀਸਗਲਜਗਤੁ। ਗ੍ਰਿਹੁਐਸਾਹੈਸੁੰਦਰਲਾਭਾ। ਪੁਰਗਾਵ
ਤਾਸਦਾਨਿਰਾਣਾ। ੩॥ ਬਿਜਨਕੇਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ। ਰੰਗਤਮਾਸੇਬਹੁਤਾਬਿਸਥਾਗਾਰਾਜਮਿਲਖਅਹੁਬਹੁਰੁਭੁਰ
ਮਾਈਸਾਮਨੁਨਹੀਧਾਪੈ। ਤਿਸਨਾਨਜਾਈਸਾ। ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਇਹੁਦਿਨੁਨਬਿਹਾਵੈ। ਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਤਾਸਭੁਸੁਖੁਪਾਵੈ। ੪
॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਸੁਨੀ। ਇਹੋਐਇਸਾਧਸੰਗਤਿ। ਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ। ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ। ਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰਪਾਈਆ
॥ ਪੂਰੀਆਸਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਈਆ। ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਤਾਦੁਕੀਭੰਝਾ। ਨਾਨਕਲਪਾਮਨਤਨਮੰਝਾ। ੫॥ ੧੧
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਪੰਚਪਦੇ। ਪ੍ਰਬਮੇਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ। ਦੁਤੀਅਤੇਰੀਮਨੀਸੈਪਾਤਿ। ਤੀਤੀਆਤੇਰਾਸੁੰਦਰਬਾਨੁ।
ਬਿਗੜਹੁਪੁਮਨਮਹਿਅਭਿਮਾਨੁ। ੧॥ ਸੋਹਨੀਸਹੁਪਸੁਜਾਣਾਬਿਚਖਨੀ। ਅਤਿਗਰਬੈਮੋਹਿਛਾਕੀਤੁੰ। ੨॥

ਨਜਲੈ ਜਲ ਨਹੀ ਰੂਧੈ ਸੰਗੁ ਛੋਡ ਕਰਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਖਾਇ ਖਰਚੁ ਮਨੁ
ਹਿਆ ਮਘਾਈ॥ ੨॥ ਸੋ ਸਦੁ ਸਾਹੁ ਜਿਉ ਘਰਿ ਹਰਿ ਪਨੁ ਸੰਚਾਣਾ॥ ਏਸੁ ਪਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕਹੁ ਦਰਸਾਣਾ॥ ੩॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪਨੁ
ਪਾਇ ਅਗਨਿ ਸੁਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾਲਹਣਾ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਾਮੰਤਿ ਦਰਨਾ ਮੁਗਧਣਾ॥ ੪॥ ੧੮ ਅਸਾਮਹਲ ੫
ਜੈ ਸੋ ਕਰਸਾਨੁ ਬੋਵੈ ਕਿਰਸਾਨੀ॥ ਕਾਚੀ ਪਾਕੀ ਬਾਛੁ ਪਰਾਨੀ॥ ੧॥ ਜੋ ਜਨ ਮੈ ਸੋ ਜਾਨੁ ਮੁਆਗੋ ਵਿਦਰਗਤੁ ਅਸ
ਬਿਰੁ ਤੇ ਬੀਅਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਦਿਨ ਤੇ ਸਰਪਰ ਪਉ ਸੀਰਾਤਿ॥ ਰੈਣਿ ਗਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਪਰਭਾਤਿ॥ ੨॥ ਮਾਈ ਅਮੋਹਿ ਸੋ
ਹੋਰੇ ਅਕੁ ਗੋਗਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਗੋ॥ ੩॥ ਕੁਨਾਨ ਕਹੁਣ ਗਈ ਅਤਿ ਨੀਤਿ॥ ਮੁਖ ਉਜਲੋ ਤੇ ਇਨਿਰਮਲ
ਚੀਤ॥ ੪॥ ੧੯॥ ਅਸਾਮਹਲ ੫॥ ਨਉ ਨਿਧ ਤੇਰੈ ਸਗਲਾਨਿ ਪਾਨਾ॥ ਏਛਾ ਪੂਰ ਕਰ ਬੈਨਿ ਦਨਾ॥ ੧॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ
ਪਿਅਰੋ ਤ ਕੈ ਸੀਭੂ ਬਾ॥ ਤੂੰ ਮਨਵ ਸਿਆਲ ਗੈਨ ਦੂਖਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਤਿ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰਾ
ਸਦੁ ਧੁਰ ਮਾਣਾ॥ ੨॥ ਜਾਤੁ ਪੁਰਾਵੈ ਤਾਹਿ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਤੇਰੈ ਪਰਿਸਦਾ ਸਦਾ ਹੋਨਿ ਆਉ॥ ੩॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਅਲ
ਖ ਅਭੇਦਾ ਨਾਨਕ॥ ਲਾਇਆ ਲਾਗਾ ਸੇਵਾ॥ ੪॥ ੨੦॥ ਅਸਾਮਹਲ ੫॥ ਨਿਕਟਿ ਜੀਅ ਕੈ ਸਦਾ ਸੰਗਾ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਵਰਤੈ ਰੂਪ ਅਰੁੰਗਾ॥ ਕਰੈ ਨ ਸੁਰੈ ਨਾਮੁ ਰੇਵਨ ਭਰਾ॥ ਆਵੈ ਨਾਸੀ ਅਵਗਤਿ ਅਗੈਰੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ
ਖਸਮੁ ਹਮਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸੇ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਾ ਜਿਸ ਕੀ ਮੀਰਾ॥ ਰਖੈ ਮਾਣਿ॥ ੨॥ ਜੋ ਲਓ ਭ੍ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਕੀਅਾਮ
ਜਾਤਿ॥ ਤਿਸ ਲਓ ਭ੍ਰੇਕ ਉਕਿਸ ਕੀਤਾਤਿ॥ ੩॥ ਵੇਮੁ ਰਤਾ ਜਾਵੇ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੁ ਗੁਰਵਾਨਾ॥ ੪॥ ੨੧॥
ਅਸਾਮਹਲ ੫ ਹਰਿ ਸੁਛੋ ਰਿਹੋ ਛੈਰਸ ਮਾਤਾ॥ ਪਰਿਮਾਨਿ ਦਸਤੁ ਬਾਹਰਿ ਉਠਿ ਜਾਤਾ॥ ਸੁਨੀ ਨ ਜਾਈ ਸਦੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਬਾ॥ ਰਾਹਿਕਰ ਤ ਸੁਠੀ ਲਗ ਗਾਬਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਜਤੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵ ਬਿਰਾਨੀ॥ ਮੈ ਸੋ ਗੁਨ ਹਿਅ ਛਾਇਓ
ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ੨॥ ਤਿਸ ਸਿਉ ਲੁਕ ਜੈ ਸਦਾ ਸੰਗੀ॥ ਕਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋ ਫਿਰਾਫਿਰ ਮੰਗੀ॥ ੩॥ ਕੁਨਾਨ ਕ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਦਾਇਆਲਾ
ਜਿਉ ਰਾਵੈ ਤੇ ਉਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ॥ ੪॥ ੨੨॥ ਅਸਾਮਹਲ ੫॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਪਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ॥ ਏਹ ਉਤਉਨ
ਸੀਰੀ ਕਾਮੁ॥ ੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਦਰੁ ਸਭੁ ਬੋਰਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮਨ ਮੋਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਗਤਿ ਕੰਠ ਰਹੁ
ਰਬਾਣੀ ਲਾਣਾ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਨਿਭਾਣਾ॥ ੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ਮਨੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਕੀਨੈ ਦਨੁ॥ ੩॥ ਨਾ
ਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀ ਪਿਆਦੀ ਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਬਿਨਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ॥ ੪॥ ੨੩॥ ਅਸਾਮਹਲ ੫॥ ਅਨਦ ਬਿਨੈ ਦਰੇ
ਪੁਰੇ ਪਾਰਿ ਮਾਮਾ ਮੁਨਾ ਕਾਰਨੁ॥ ਮਾਪਿ ਸਵਾਰਿ ਆਗਾ॥ ੧॥ ਪੁਰਸ ਮਗੀ ਪੁਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ॥ ਕੁਰ ਪੁਰਿ ਪਾਰਹੀ ਸੋ ਕਾਜ ਕੀ॥ ੧॥
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਇ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ੨॥ ਨੀਅੰਤ ਸਭਿ ਤ ਕੈ ਹਾਥੀ॥ ਗਵਿਰਤਿ ਆਪੁ ਤੁ
ਸਰ ਕੈ ਸਾਥੀ॥ ੩॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਪੂਰੀ ਬਲਤ ਬਣਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੪॥ ੨੪ ਅਸਾਮਹਲ ੫॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬਨਾਵਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ॥ ਗੁਰ ਕਾਰ ਸਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਪਨੁ॥ ੧॥ ਉਤਮ ਮਤਿ ਮੇਰੇ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਆਉ॥
ਪਿਆਵਉ ਗਾਵਉ ਹੁਣੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਝੈ ਹਿਲਾਹੈ ਨਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ॥
ਅਠ ਸਠਿ ਮਨੁ ਸੰਤ ਪੂਰਾਇ॥ ੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜਨ ਉਕਰਤਾ ਏਕਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਬਖੇਕਾ॥ ੩॥ ਦਸੁ

ਰਹਾਉ

ਧਸੰਗਤਿਹਰਿਚਰਨਿਵਸੁ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜਪਿਮਨਮੇਗੇ॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਸਦਾਸੁਖਪਾਵਹਿਕਿਲਵਿਖਜਾਹਿਸਭੇਮਨਤੇਗੇ॥
 ਹਰਾਉ॥ਕੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੁਰਨਕਰਮਾ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਪੁਰਨਪਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੨॥੩੮॥ ਅਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਜਾਕਹਰਿਸੁਆਸੀ
 ਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀ॥ਪੀੜਿਗਈਫਿਰਿਨਹੀਦੁਹੇਲੀ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਚਰਨਸੰਗਮੇਲੀ॥ਸੂਖਸਹਜਿਅਨੰਦਸੁਹੇਲੀ॥੧॥ਸਾਧ
 ਸੀਹਿਗੁਣਗਾਇਅੰਤੋਲੀ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਿਨਾਨਕਭਈਅਮੇਲੀ॥੨॥੩੫॥ ਅਸਾਮਹਲਾ੫॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਮ
 ਤਸਰਏਖੇਲਤਸਭਜੁਐਹਾਰੇ॥ਸਤੁਸੰਤਖੁਦਾਇਆਧਰਮੁਸੁਚੁਇਅਪਨੇਗਿਹਭੀਤਰਿਵਾਰੇ॥੧॥ਜਨਮਮਰਨਚੁਕੇਸਭਿਭਾਰੇ॥
 ਮਿਲਤਸੰਗਭਈਓਮਨੁਨਿਰਮਲਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਖਿਨਮਹਿਤਾਰੇ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸਭਕੀਰੇਨਹੈਇਹੈਮਨੁਆਸਗਲੇਦੀਸਹਿਮੀਤ
 ਪਿਆਰੇ॥ਸਭਮਧੇਗਵਿਆਮੇਰਾਰਕੁਰਦਾਨੁਦੇਤਸਭਜੀਅਸਮਾਗੇ॥੨॥ਏਕੋਏਕੁਆਪਿਇਕੋਏਕੋਏਕੋਏਸਗਲਾਪਸਾਗੇ॥ਜਾਪਿ
 ਜਾਪਿਹੋਏਸਗਲਸਾਧਨਨਏਕੁਨਾਮੁਧਿਆਇਬਹੁਤੁਓਪਾਰੇ॥੩॥ਗਹਿਰਕੰਭੀਗਬਿਅੰਤਗੁਸਾਈਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਵਾਰੇ
 ॥ਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਗੁਨਗਾਵੈਨਾਨਕੁਧਿਆਇਧਿਆਇਪੁਕਭਉਨਮਸਕਾਰੈ॥੪॥੩੬॥ ਅਸਾਮਹਲਾ੫॥
 ਤੂੰਬਿਅੰਤੁਅਵਿਗਤਿਅੰਗੇਚਹੁਇਹੁਸਭਤੇਗਾਅਕਾਗਾਕੀਆਹਜੰਤਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈਜਾਸਭੁਕਛੁਤੁਏਹਿਮਝਾਕਿ॥੧॥
 ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਬਾਲਕਰਾਖੁਲੀਯਾਗਿ॥ਦੇਹੁਸੁਮਤਿਸਦਾਗੁਣਗਵਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਜੈ
 ਸੇਨਨਨਿਜਠਰਿਮਹਿਪ੍ਰਾਨੀਓਹੁਹਤਾਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ਅਨਦੁਕਰੈਸਾਸਸਾਸਸਮਾਰੈਨਾਪੈਰੈਅਗਨਾਗਿ॥੨॥ਪਰਪ੍ਰਪੁ
 ਰਦਾਰਾਪਰਨਿਦਾਇਨਾਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਨਿਦਾਰਿ॥ਚਰਨਕਮਲਸੇਵੀਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਪੂਰੈਕੈਆਧਾਰਿ॥੩॥ਗਹਿਮੰਦਰਮਹਲਾ
 ਜੇਦੀਸਹਿਨਾਕੋਈਸੰਗਾਗਿ॥ਜਬਲਗੁਨੀਵਹਿਕਲੀਕਾਲਮਹਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਗਿ॥੪॥੩੭॥

੧੮

ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਰੁ ੩॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਜਾਭਿਲਕਜੋਬਨਹੀਹਿਸੋਭਾਹੁਪਵੰਤੁਜੇਅਨੀ॥ਬਹੁਤੁਦਰਬਹਸਤੀਅਹੁਪੜੇਲਾਲਾਖਬੈਅਨੀ॥ਆਗੈਦਰਗਹ
 ਕਾਂਮਨਆਵੈਛੋਡਿਚਲੈਅਭਿਮਾਨੀ॥੧॥ਕਹੋਏਕਬਿਨਾਰਿਤੁਲਾਈਐ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿ
 ਆਈਐ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਮਤਾਬਾਰਿਕਸੁੰਦਰਅਖਾੜੇਰਣਮਹਿਜਿਤੇਪਦਾੜੇ॥ਹਉਮਾਰਉਹਉਬੰਧਉਛੋਡਉਮੁਖਤੇਦੇਖ
 ਬਾੜੇ॥ਆਇਆਹੁਕਮੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਛੋਡਿਚਲਿਆਏਕਰਿਹੜੇ॥੨॥ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਤਿਬਹੁਕਰਤਾਕਰਵੈਹਨੁਜਾਨੈ॥
 ਉਪਦੇਸੁਕਰੈਆਪਨਕਮਾਵੈਤਤੁਸਬਦਨਪਛਾਨੈ॥ਨਾਗਾਆਇਆਨਾਗੇਜਾਸੀਜੀਉਹਸਤੀਖਛੁਛਾਨੈ॥੩॥ਸੰਤਸੁਜਨਸੁ
 ਨਹੁਸੁਕੀਰੀਤਾਸੁਠਾਏਹੁਸਾਗਾ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਭੁਬੇਖਾਪਿਖਾਪਿਮੁਏਗਵਾਰਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਾਚ
 ਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥੧॥੩੮॥

ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਰੁ ੪॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕ੍ਰਮਮਹਿਸੋਈਸਗਲਜਗਤਧੰਧਅੰਧਾਕੋਉਜਾਗੈਹਰਿਜਨਾ॥੧॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਮਗਨਾਧਿਆਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਾਨਾਕੋਉਤਿਆਗੈਵਿ
 ਰਲਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਅਨੁਪਹਰਿਸੰਤਮੰਤਾ॥ਕੋਉਲਾਗੈਸਾਧੂ॥੩॥ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਜਾਗੈਗਿਆਨਰੰਗਾ॥ਵਡਭਗੈਕਿ

ਰਪਾ॥ ੧॥ ੧੩੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬॥

੧ ਓਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੇਤੁਪੁਰਵੈਸੋਪਰਵਨਾਸੁਖਸੁਖਮਨਿਸੋਈ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਅਪਾਰਾਮਦੁਨਾਹਿਰੇਕੋਈ॥ ੧॥ ਤੇਰੇਨਰਸਕਿਰ
ਸਾਕਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ ਮਸਲਤਿਮਤਾਸਿਆਲਪਜਨਕੀਜੋਤੁਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਪਿਆਰੇ
ਸਾਧਸੰਗਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਸੇਈਜਨਪੁਰੇਸੁਖਨਿਧਾਨੁ॥ ਹਰਿਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਜਾਕਉਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਕਉ
ਨਾਹੀਚਿੰਤਾ॥ ਜਾਕਉਚਾਇਆਤੁਮਾਰੀਹੋਈਸੇਸਾਗੁਲੇਕੁਗਵੰਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੇਸੁਖਨਿਕਸੇਜਬਕਾਰਸੁਪਾਇਆ॥
ਵਰਤਣਨਾਮੁਨਾਨਕਸਚਕੀਨਾਹਿਨਾਮੇਰੀਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ੧॥ ੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਧੇਵੈ
ਪਰਾਈਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈ॥ ਈਹਸੁਖਨਹਿਰਗਾਹਛੋਈਜਾਮਪੁਰਿਜਾਇਪਰਾਵੈ॥ ੧॥ ਨਿਰਕਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਅਪਾਰਚਨਸਾਕੈਕਾਪੁਬਾਤੈਅਗੈਠਉਰਨਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਰਤੁਪਾਇਆਨਿਰਕਬਪੁਰੇਕਾਕਿਆ॥ ਓਹੁਕਰੈਬਿਰ
ਗਾਤਹਾਬਿਗੁਤਾਜਹਕੋਇਨਾਬੈਕਿਸੁਪਹਿਕਰੈਪੁਕਾਰਾ॥ ਨਿਰਕਕੀਗਾਤਿਕਤੁਨਾਹੀਖਸਮੈਏਵੈਰਾਣਾ॥ ਜੋ
ਨਿਰਕਰੈਸੰਤਨਕੀਤਿਉਸੰਤਨਸੁਖਮਨਾ॥ ੧॥ ਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤੁਸੰਤਨਕਾਸੁਈ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਸੰਤਹਰਿ
ਰਾਖੇਨਿਰਕਦੀਏਹੁੜਾਈ॥ ੧॥ ੨॥ ੧੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਬਾਰਿਧੋਇਅੰਤਰਿਮਨੁਮੈਲਾਦੁਇਠਉਰਅਪ
ਨੇਖੋਈ॥ ਈਹਕਾਮਕੋਧਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆਅਗੈਸੁਸਿਮੁਸਿਰੋਈ॥ ੧॥ ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਕੀਮਤਿਹੋਰੇਰਾਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁ
ਨਮਰਈਨਾਮੁਨਸੁਨਈਰੋਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆਕੀਕੀਰਤਛੋਡਿਗਵਾਈਕਗਤੀਸਾਰਨਜਨੈ॥ ਬੇਦਸਾਸਤਕਉ
ਤਰਕਨਲਾਗਾਤਤਜੋਗਨਪਛੁਨੈ॥ ੨॥ ਓਪਾਰਿਗਾਇਆਜੈਸੇਖੋਟਾਛਬੂਆਨਦਰਿਸਰਾਛਾਇਆਅੰਤਰਿਜਾ
ਮੀਸਭੁਕਛੁਜਾਨੈਓਸਤੇਕਰਾਛਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਕੁਨੁਕਪਟੁਬੰਚਨੁਨੀਆਦਾਬਿਨਸਿਗਾਇਆਤਤਕਾਲੋਸਾਤਿਸਾਤਿ
ਸਾਤਿਨਾਨਕਿਕਹਿਅਪਨੇਹਿਰਦੈਵੇਖੁਸਮਲੋ॥ ੧॥ ੩॥ ੧੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਓਹਮੁਕਰਤਹੋਵੈਮਨੁਨਿ
ਰਮਲੁਨਾਚੈਆਪੁਨਿਵਾਰੇ॥ ਪੰਚਨਾਲੇਵਸਗਤਿਰਾਖੈਮਨਮਹਿਏਕੰਕਰੇ॥ ੧॥ ਤੇਰਾਜਨੁਨਿਰਤਕਰੇਗੁਨਹਾਵੈ॥ ਰਬਾਬ
ਪਖਾਵਜਤਾਲਪੁੰਘਭੁਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਥਮੇਮਨੁਪਰਬੋਧੈਪ੍ਰਾਣੈਅਵਰਗੀਝੰਦੈ॥ ਰਾਮਨਾ
ਮਜਪੁਹਿਰਦੈਜਾਪੈਮੁਖਤੇਸਗਲਸੁਨਾਵੈ॥ ੨॥ ਕਾਰਿਸੰਗਿਸਾਪੁਰਨਪਖਾਰੈਸੰਤਪੁਰਿਤਨੁਲਾਵੈ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਪ
ਰੇਗੁਰਮਾਗੈਸਾਤਿਪਦਾਰਥਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਜੋਜੋਸੁਨੈਪੇਖੰਲਾਇਸਰਧਾਤਾਕਾਜਨਮੁਮਰਣੁਦੁਖੁਭਾਗੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਗਤਿ
ਨਗਕਿਨਿਵਰੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਅਧਮਚੰਡਾਲੀਭਈਬ੍ਰਹਮਣੀਸੁ
ਦੀਤੇਸ੍ਰੇਸਟਾਈਰੇ॥ ਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਸਖਨੀਲਹਬਰਭੂਈਖਾਈਰੇ॥ ੧॥ ਪਰਕੀਬਿਲਾਈਅਵਰਸਿਖਾਈ
ਮੁਸਾਰੇਖਿਭਰਾਈਰੇ॥ ਅਜਕੈਵਸਿਹਰਕੀਨੋਕੇਤਰਕੁਕਗਤਿਨਹਿਲਗਾਈਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਬੂਨੀਆਛਪਰਾਬਾਸਿਆ
ਨੀਪਰਿਆਪਰਪਾਇਆਰੇ॥ ਬਿਨੁਜਨੀਏਲੈਨਾਕੀਓਨਾਵਾਖੇਵਾਅਚਰਚੁਲਾਇਆਰੇ॥ ੨॥ ਟਾਟੀਦਾਦਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਚੁਪੀ
ਨਿਰਨਉਪਾਇਆਰੇ॥ ਮਾਲਦੁਲੀਚੈਥੈਠੀਲੋਮਿਰਤਕੁਨੈਨਦਿਖਾਨਧਾਇਆਰੇ॥ ੩॥ ਸੋਈਅਜਾਣੁਕਰੈਮੈਜਾਨਾਜਾ
ਣਨਹਾਰਨਛਾਨਾਰੇ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਗੁਰਮਾਓਓਪੀਆਇਆਰਸਾਕਿਰਸਕੀਬਿਗਸਾਨਾਰੇ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥

ਓਹੁ

ਸਿਲਓਪਰੀਤਮਸੁਆਮੀਪੁਨੇਸਗਏਦੁਖਰਉਗੇ। ਪਾਰਬੁਹਮੁਜਿਨਿਰਿਦੈਅਰਾਧਿਸਤਾਕੈਸੀਗਿਤਰਉਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਹਾਉਦਿਅਨਪਾਵਕਸਾਗਰਉਹਰਖਸੇਗਮਭਿਬਸਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਦਭਾਇਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜਪੀਅੰਸਿਤੁਹਰਿਸਨਾ॥੨॥
ਤਨੁਪਨੁਬਾਪਕੀਓਸਭੁਅਪਨਾਕੋਮਲਬੰਪਨਬਾਧਿਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਏਜਨਮੁਕਤੇਹਰਿਗਿਆਮੁਖਰਾਧਿਆ॥੩॥ਰਾਖਲੀ
ਏਪ੍ਰਕਿਰਾਖਨਹਰੈਜੋਪ੍ਰਕਾਸਪੁਨੇਭਾਏ॥ਜੀਉਪਿਰੁਸਭੁਤੁਮਰਾਤੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਏ॥੪॥੧੧॥੫੦॥ ਅਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਮੋਹਮਲਨੀਰਤੇਛੁਟਕੀਕਉਨੁਅਨੁਗੁਰੁਭਾਇਓਰੀ॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਤੁਪੁਨਵਿਆਪੈਤੇਰਾਅਲਸੁਕਰਗਾਇਓਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕੋਪੁਅਹੰਕਾਰਗਾਖਰੇਸੰਜਮਕਉਨਛੁਟਿਓਰੀ॥ਸੁਰਨਰੇਵਅਸੁਰਦੈਗੁਨੀਆਸਗਲੇਭਵਨਲੁਟਿਓਰੀ॥
੧॥ਚਵਾਅਗਨਬਹੁਤੁਤ੍ਰਿਦਜਾਲੇਕੋਈਹਰਿਆਬੁਟਗਤਿਓਰੀ॥ਐਸੋਸਮਰਬੁਬਰਨਸਾਕਉਤਾਕੀਉਪਸਾਜਾਤਿਨਕ
ਹਿਓਰੀ॥ਕਾਜਰਕੋਠਮਹਿਰਈਨਕਾਗੀਨਿਰਮਲਬਰਨੁਬਨਿਓਰੀ॥ਮਹਾਮੰਤ੍ਰਗੁਰੁਪਿਰਦੈਬਸਿਓਅਚਰਜਨਾਮੁਸੁਨਿਓ
ਰੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਨਦਰਿਅਵਲੋਕਨਅਪਨੈਚਰਦਲਗਾਈ॥ਪ੍ਰੇਮਰਗਤਿਨਾਨਕਸੁਖਪਾਇਆਸਾਧੁਸੰਸੀਸ
ਮਾਈ॥੪॥੧੨॥੫੧॥ ਅਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ ੭॥ ੧ ਓਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਲਾਲਚੋਲਨਾਤੈਤਨਿਸੇਹਿਆ॥ਸੁਰਨਨਭਾਨੀਤਾਮਨੁਮੋਹਿਆ॥੧॥ਕਵਨਬਨੀਗਤਿਰੀਲਾਲੀ॥ਕਵਨਰੀਗਤੁੰਭਈ
ਗੁਲਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹੀਸੁੰਦਰੀਤੁਮਹਿਸੁਹਾਗਾ॥ਤੁਮਘਰਲਾਲਨਤੁਮਘਰਿਭਾਗਾ॥੩॥ਤੂੰਸਤਵੰਤੀਤੂੰਪਰਧਾਨ
॥ਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮਭਾਨੀਤੂੰਸੁਰਹਿਆਨੀ॥੩॥ਪ੍ਰੀਤਮਭਾਨੀਤਰੰਗੁਗੁਲਾਲਾਕਹੁਨਾਨਕਸੁਭਾਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਲਾ॥੪॥ਸੁਨੀ
ਸਖੀਇਹਮਹੀਘਾਲਾਪ੍ਰਭਾਪੀਸੀਗਰਿਸਵਾਰਨਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥੫੨ ਅਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਦੁਖਘੋਨੇਜਬੋਤੇਦੁਗਿਅਬਮਸਲਤਮੋਹਿਮਿਲੀਦੁਗਿ॥੧॥ਚੁਕਾਨਿਤੋਰਾਸਖੀਸੋਰੀ॥ਭਰਮੁਗਾਇਆਗੁਰਪਿਰ
ਸੀਗਿਮੇਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਕਟਿਆਨਪ੍ਰੀਆਸੇਜਧਰੀ॥ਕਾਪੁਕਢਨਤੇਛੁਟਿਪਰੀ॥੨॥ਮੰਦਰਿਮੇਰੈਸਬਾਦਿਉਜਾਗਾਅਨ
ਦਿਬਿਨੋਦੀਖਸੁਮੁਹਮਾਰਾ॥੩॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਮੈਪਿਰੁਪਾਰਿਆਇਆ॥ਬਿਰੁਸੇਹਾਨਾਨਕਜਨਪਾਇਆ॥੪॥
੨॥੫੩॥ ਅਸਾਮਹਲਾ੫ ਸਾਚਿਨਾਮਿਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ਲੋਗਨਸਿਉਮੇਰਾਠਾਥਾਗਾ॥ਬਾਹਿਰਿਸੁਤਸਗਲ
ਸਿਉਮਉਲਾ॥ਅੰਧਾਤਿਹਉਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਉਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਖਕੀਬਾਤਸਗਲਾਸਿਉਕਰਤਾਜੀਅਸੀਗਿਪ੍ਰ
ਕੁਅਪੁਨਾਧਰਤਾ॥੨॥ਦੀਸਿਆਵਤਹੈਬਹੁਤਭੀਤਲਾ॥ਸਗਲਚਰਨਕੀਇਹਮਨੁਹਾਲਾ॥੩॥ਨਾਨਕਜਨਿਗੁਰੁਪੁਰਾਖਾ
ਇਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥੩॥੫੪॥ ਅਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਪਾਵਤੁਰਲੀਆਜੋਬਨਿਬਲੀਆ॥ਨਾ
ਮਾਬਿਨਾਮਾਟੀਸੰਗਿਰਲੀਆ॥੧॥ਕਾਨਕੁੰਡਲੀਆਬਸਤਓਛਲੀਆ॥ਸੇਜਸੁਖਲੀਆਮਨਿਗਰਬਲੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਤਲੈਕੁੰਡਰੀਆਸਿਰਿਕਨਿਕਛੁਤਰੀਆ॥ਹਰਿਭਗਤਿਬਿਨਾਲੇਪਰੰਗਲੀਆ॥੨॥ਗੁਪਸੁੰਦਰੀਆਮਨਿਕਇਸਤਰੀ
ਆ॥ਹਰਿਸਾਬਿਨੁਸਭਿਸੁਆਦਫਿਕਰੀਆ॥੩॥ਮਾਇਆਛਲੀਆਬਿਕਰਿਬਿਖਲੀਆ॥ਸਰਟਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖ
ਦਾਇਅਲੀਆ॥੪॥੫੫॥ ਅਸਾਮਹਲਾ੫ ਏਕੁਬਗੀਚਾਪੇਡਘਨਕਰਿਆ॥ਅੰਸਿਤਨਾਮੁਤਤਾਮਹਿ
ਛਲਿਆ॥੧॥ਐਸਾਕਰਹੁਬੰਚਾਗੁਗਿਆਨੀ॥ਜਾਤੇਪਾਈਐਪਦੁਨਿਰਬਾਨੀ॥੧॥ਅਸਪਾਸਾਬਿਖੁਅਕੇਕੁੰਟਾਬੀਚ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਥਾ ਏਕੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਰਨ ਹਰੇ ਏਕੈ ਮਾਲੀ ॥ ਖਬਰਿ ਕਰਤੁ ਪੈਤਿ ਪਤਿ ਭਾਲੀ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਬਨ ਸਪਤਿਆਵ
 ਨ ਕਾਈ ॥ ਸਗਲੀ ਫੁਲੀ ਨਿਛਲ ਨ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫਲ ਨ ਮੂਜਿ ਨਿਗੁਰੇ ਤੇ ਪਾਇ ਮਾਨ ਨ ਕਰ ਸਤਗੁਰਿ ਨਿਮਾਇਆ ॥
 ੪ ॥ ੫ ॥ ੫੬ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇ ਰੇਨਾ ਮਬਨਾਈ ॥ ਜੋਗੁ ਬੁਨਿਆਤੇ ਰਾਕੀਰਤੁ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ
 ਬਨੇ ਤੇ ਰੇਓ ਲੋਕੁ ਮਕੇ ਪਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੇ ਬੋਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੁਕਮ ਬੁਝੈ ਰੰਗ ਸੁਮਾਏ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੇ ਸੇਵਾ ਮਹਾ ਨਿਰਬਾਏ ॥ ੨ ॥ ਨਿ
 ਨਿਤੁ ਨਾਤਾ ਸੋ ਗ੍ਰੰਥ ਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਮੁਰਤ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਕਉ ਮਿਲਿ ਓਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨਾ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ
 ਤਾ ਕਾ ਪੁਰਖ ਜਨਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ ॥ ਤੀਰਥਿ ਜਾਉ ਤਹ ਉਹ ਉਕਰਤਾ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੁਛ ਉਤ ਮਾਇ
 ਆਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਅਸਥਾਨੁ ਬੁਝਾਵਹੁ ਮੀਤਾ ॥ ਜਾ ਕੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤਰ ਬੇਦ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਰ
 ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਿ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਤ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ਉਦਾਸ ਅੰਤ ਕਾਗਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਜੀਅ ਕਉ ਜੰਜਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਵਸਿਆ ॥ ਏਆਨਾ ਨਕ ਹਰਮੁ ਖਿਤ ਗੀਤਿ ਨਿਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹੁਇ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ॥ ਐਯੋ ਏਯੁ ਅ
 ਸਥਾਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੧ ॥ ੫੮ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਿ ਮਹਿ ਸੁਖ ਬਾਹਰਿ ਹੁਨਿ ਸੁਖਾ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਸੇ ਦੁਖਾ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਸੁਖ ਜਾਤੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਸੋਨਾ ਮੁਖ ਪੈ ਜੋ ਨਨੁ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੩
 ਨੁ ਮਨੁ ਸਿਧ ਲਖ ਪਾਪੁ ਤੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤਿ ਨਹੈ ਦੁਖ ਭੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ਹੁਕਮ ਬੁਝੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਾਨੀ ਸਾਨਾ ॥
 ੩ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੫੯ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਤਤ ਜਾਣੀ ॥ ਜੇਤੁ ਮਦੇ ਤੁ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਚਾ ਚੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਰਿਪਤਿ ਅ
 ਘਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰਾ ਦੀਆ ਪੈਨ ਉਖਾਈ ॥ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖੀ ਵਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅਤਿ ਰਿਤੁ ਐਧਿਆਈ ॥ ਤੁਮ
 ਰੇ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਤਾਇ ਵੈਧਿਆਈ ॥ ਗਤਿ ਤੋਵੈ ਸਤਿ ਹਿਲਾਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੬੦ ॥

ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ ॥ ਉਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤਿ ਪਿਆਈ ॥ ਐਯੋ ਮਾਰਗ ਚਲਤ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਵਨ ਸੁਨੀਜੈ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ॥ ਜਾਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨੁ ਪੈ ਏਅੰਦਾਜੁ ॥ ਖਰੋਗ ਮਨ ਸਗਲੇ ਲਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਰਜ ਕਾ ਮਬਾਟ ਪਾਟ ਜਪੀਜੈ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਨਿਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ॥ ਸੋ ਜਨਨ ਮਕੀ ਵਾਟਨ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਅਠ ਪਹਿ
 ਰਾਜਿ ਸੁਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਗਤਿ ਤੋਵੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲਗਾਈ ॥ ੪ ॥ ੬੧ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਖ
 ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਭਈ ਕਾਲਿ ਆਨੁ ਦੁਖੇ ਹੋਵਤਾ ਸੁ ॥ ੧ ॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਪੁਨਾ ਸਦ ਸਦ ਮਨਾਵਹੁ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਬਿਰੁਪਾਧਿ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਪੁਨਾ ਪਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਰਕਾ ਬੁਧਾਨਾ ਖਹੀਤੁ
 ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖ ਨ ਯੋਗਾਈ ਮੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰ ਦੀਨਾ ॥ ਏਹੁ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਚੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ੬੨ ॥
 ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਉਚੁ ਹੁਕਮੁ ਟਮਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਦਰਸਨੁ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ
 ਪਿਆਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉ ਨ ਕਉਨ ਨ ਭਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਸਿਖ ਏਯੋ ਕੋਰਨ
 ਮਾਲਿ ਪੋਈ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾ ਹੁਨ ਆਵਤ ਕਾਮਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੋ ਜਪੀ ਸੈਨਾ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਨ ਸੇਵਤ ਜਾਏ ॥

ਤਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਕਸੀ ਕੇਲਾਗੇ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੬੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਏਕੋ ਏਕੀ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੀ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਿਨਾ ਮੁਸਾਹਰੀ॥ ੧॥
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਉ॥ ਸੰਤ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੈ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲ ਸਮਿ ਹੀ ਜਾ ਕੈ ਸੁਤਿ ਪਰੇਈ॥
 ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਹਾਇ ਸੋਈ॥ ੨॥ ਓਪਰਿ ਪਰਲ ਉਥਿ ਨ ਮਹਿ ਕਰਤਾ॥ ਆਪ ਅਲੇਖਾ ਨਿਗੁਨੁ ਰਹਤਾ॥ ੩॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅੰਤ ਰਿ
 ਜਾ ਮੀ॥ ਅਨੰਦ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸੁਆਮੀ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੬੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਰਹੇ ਭਵੇਗੇ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜੀਤੀ ਹੀ ਹੋਵੇ॥
 ੧॥ ਕਿਲਾਵਿ ਖਾਇ ਸੇਵਕ ਦਰਦ ਦੁਰਿ॥ ਕਏ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤ ਨ ਕੀਯੁ ਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੰਤ ਉਧਾਰਨੇ ਜੇਗਾ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਨਿਸੁ ਧਰਿਸੈ ਜੇ
 ਗਾ॥ ਮਨਿ ਮਨੰਦੁ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰੰਦੀਆ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨੁ ਨਿਤ ਚਲੁ ਬੀਅਨਾ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨ ਓਨਿ ਪਿਸਿ ਪਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਬੁ
 ਧਿ॥ ੪॥ ੧੪॥ ੬੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਿਟੀ ਤਿਆਸਾ ਮਠੀਆ ਨ ਅੰਧੇਰੇ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਅਘ ਕਟੇ ਘਨੇਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਅ
 ਨੰਦੁ ਘਨਾ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਏ ਮਨਿ ਮਲਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨ ਸਿਓ ਮਨ ਕਾ ਮੂਰਖੁ ਛੀਠਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭੁਲ
 ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਗੇ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਲਏ॥ ੩॥ ਰਤਨੁ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਸਫਲੁ ਭਇਆ॥ ਕਰੁਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਮਇਆ
 ੧॥ ੪॥ ੧੫॥ ੬੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸੰਦਸ ਮਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਕੇ ਸੰਗ ਬੁਝੇ॥ ੧॥ ਜਾਗੁਰੇ ਮਨ ਜਾਗਨ
 ਤਾਰੇ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰਨਾ ਵਸਿਕਾ ਮਾਝੁ ਠਾਮੇ ਹਮਿ ਬਿਆਪ ਸਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਓ ਗੁਲਾਇ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ
 ਹੋਇ ਦੁਖ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ ਬਾਉ॥ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਦੇਵੈ ਨਾਉ॥ ਗੁਰ ਪਾਥੁ ਮੁਖ ਮੇ ਸੁਆਧਿ॥ ਆਪ ਹਿਰਾਨਕ
 ਗੁਰਿ ਜਾਪਿ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੬੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਆਪੇ ਪੇੜ ਬਿਸਥਾਰੀ ਸਾਖਾ॥ ਅਪਨੀ ਖੇਤੀ ਆਪੇ ਰਾਖਾ॥ ੧॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖ ਉ
 ਏ ਕੈ ਓਹੀ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਾਖਾ ਪੈ ਸੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਾ ਕਿਰਣ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਸੋਈ ਗੁਪਤੁ ਸੋਈ ਅਕਾਰਾ॥ ਸਰਗੁ ਦਖਿ
 ਰਗੁ ਦਥਾ ਪੈ ਨਾਉ॥ ਦੁਹਿ ਮਿਲਿ ਏਕੈ ਕੀ ਨੈਨਾਉ॥ ੩॥ ਕਰੁਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਰਮੁ ਉਧੋਇਆ॥ ਅਨੰਦੁ ਪਸਰੈ ਨੈਨ ਅਲੇਇਆ॥ ੪॥ ੧੭॥
 ੬੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨ ਪਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਦੇਹ ਰੈਣ ਤੇਰਾ ਮਦੁ ਖਾਨਾ॥ ੧॥ ਮੈ ਨਿਗੁਨੁ ਗੁਣ ਨਾ ਹੀ ਕੋਇ॥ ਕ
 ਰੁਨ ਕਰਾਵਨ ਹਰੁ ਪ੍ਰਸੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਅਵੀਚਰੀ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਕੀ ਆਸ ਮਨ ਧਾਰੀ॥ ੩॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁ
 ਕਰ ਮਨ ਸਾਧਾ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਕਾਸਨ ਤਿਆਰਾ॥ ੩॥ ਕੀਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਬੇਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾਨਕ ਓਦ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੬੯॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ ਇਹੁ ਮਾਲਾ॥ ਜਪਤ ਜਪਤ ਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ੧॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁ
 ਨੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੁ ਸਰਦਾਈ ਮੇਕ ਉਦੇਹੁ ਹੋਰਿ ਜਪਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਉਧਿ ਅੰਤੁ ਪਰੈ॥ ਜਨ ਅਮਰ ਦਕਾ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾ
 ਰੈ॥ ੨॥ ਹਿਰਦੈ ਸਮੁਲੈ ਮੁਖ ਹਰਿ ਬੋਲੈ॥ ਸੋ ਜਨਾਇ ਉਤਕਤ ਤਿਨ ਰੋਲੈ॥ ੩॥ ਕਰੁਨਾਨਕ ਜੋਰਾ ਚੈ ਨਾਈ॥ ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਤਾ ਕੈ ਸੀਰੀਸਾ
 ਇਆ॥ ੪॥ ੧੯॥ ੭੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜੀਸਕਾ ਸਰਕ ਛੁਤਿ ਸਕਹੋਇ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਲੇਪੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ
 ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਜਨ ਕੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਕੀ ਜੁਗਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲਾ ਤਿਆਰੀ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਆਇਆ
 ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੈ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਤਿਸਕ ਉਚਿਤਾ ਸੁਪਨੈ ਨਾਹਿ॥ ੩॥ ਕਰੁਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸਿ
 ਆ॥ ਗੁਰ ਮੁਖੇ ਹੁਸਨ ਲਾ ਬਿਨਸਾਇਆ॥ ੪॥ ੨੦॥ ੭੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਉ ਸੁਖ ਸੰਤ ਹੋਇ ਉਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ॥ ਤਾਂ ਦੁਖ
 ਰੁਖੁ ਕੁਰੈ ਸੋਨੇਰਾ॥ ੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਗੁਨੁ ਕਉ ਲੇਹੁ ਉਧਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਿਟਿ ਗਈਆ ਦੁਖ ਬਿ

ਸਦ

੩

ਸਾਹਿਬੰਤਾ ਛਲੁ ਪਾਇਆ ਜਪਿ ਸਤਿਗੁਰਮੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋਈ ਸਤਿਸਾਤਿ ਹੋ ਸੋਈ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਖੁਕੰਤਿ ਪੋਰੇਈ ॥ ਕਹੁ ਨ
ਨਕ ਕਉਨ ਚਿ ਇਕਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿਸਿਅ ਗਿਆ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋ ਪਾਤਿਕਾਰੀ
ਵਿਗੁਣੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਕਰਿ ਤਰਿ ਜਨ ਛੂਟੇ ॥ ੧ ॥ ਸੋਇ ਰਤੇ ਮਾਇਆ ਮਦਮਾਤੋ ॥ ਜਗਤ ਕੁਗਤਾ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਰਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰ
ਤ ਉਮੈ ॥ ਭਰਮ ਬਹੁ ਜੋ ਨਿਭ ਵਾਇਆ ॥ ਅਸ ਬਿਰਥ ਗਤਿ ਤਰਿ ਚਰਣ ਪਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਬੰਧਨ ਅੰਧਕੁ ਪਾਗਿ ਹੁਮੇਗਾ ॥ ਮੁਕਤੇ
ਸੰਤ ਬੁਝਹਿ ਗਿਨੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਨ ਕਜੇ ਪੁਰਸਰਣਾਈ ॥ ਈਹ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ੨੨ ॥
॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤੁਮੇਰ ਤਰੰਗੁ ਹਮੀ ਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮੇਰ ਠਾਕੁ ਹਮ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮੇਰ ਕਰਤਾ ਉਸੇ
ਕੁਤੇਗਾ ॥ ਸਰਣ ਗਹਿ ਪੁਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮੇਰਾ ਨੀਵਨੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਤੁਮਹਿ ਪੇਖਾ ਬਿਗਸੈ ਕਉਲਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮੇ
ਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ ਤੁਪਰਵਾਨਾ ॥ ਤੁਮਾਰ ਬੁਝੈ ਤੇਰਾ ਤਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪ ਉਨਾ ਮੁਗੁਣਤ ਸਿਆਨਾ ॥ ਨਕ ਕੀ ਪੁਰ ਪਾਹਿ ਅਰਦਾਸਿ
॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਰੇਵਨਾ ਰੈ ਸੂਠਕ ਮਾਨਾ ॥ ਸਿਹਿ ਸਿਹਿ ਹੁਕਰਤ ਬੇਗਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕੋਮੁ ਆਕਾ
ਕੈ ਅਰਗਾ ਵਨੁ ॥ ਕੋਰੇ ਵੈ ਕੋਹ ਸਿਹਿ ਸਿਪਾ ਵਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਥਾਲ ਥਿਵ ਸਥਾਤੇ ਬਿਥਪਾਨਾ ॥ ਪਹੁੰਨ ਮੁਕਾ ਛਿਰ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ੨ ॥
ਵਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਸਾਜਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਛਿਰ ਛਿਰਿ ਅਉਤਰਾ ॥ ੧ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਾਇਆ ਨਾਮਾ ॥ ਸਫਲ ਜਨ
ਮੁਤਾ ਕਾ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ੨੬ ॥ ੧੫ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸੋਇ ਰਹੀ ਪੁਰਖ ਬਰੰਨ ਜਾਨੀ ॥ ਭੋਰੁ ਕੁਇਆ ਬਹੁ ਹਿਧ
ਛੁਤਾਨੀ ॥ ਪਿਆਰੁ ਜਮਨਾ ਅਨਦਧਰ ਉਗੀ ॥ ਪੁਰਮਿਲ ਬੇਕੀਲਾ ਲਸਾਤਾ ਤੇ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਕਰ ਉਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਇ ਨਿਸਾਰਿ ਚੀ ॥ ਖਿਸਰਗਾਇ ਚਿਰੁ ਮਪਰਗਾ ਰਿਚੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਦਿ ਮੋਤ ਲਾਦੀ ਅਠਿ ਕਾਰੇ ॥ ਦੇਸੁ ਨਾਹੀ ਪੁਰਕ
ਰਣੈ ਹਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਟੇ ਰਮ ਅੰਧਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੀ ਸਿਰਜਣ ਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ੨੫ ॥ ੧੬ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਆਸਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਮਰੰ ਕਰਨ ਸਿਹਾਏ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਚਿ ਤਿਅਵਤਿ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਮੁ ਸ
ਗਲ ਰੇ ਗੁਣਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਕਦੁਖ ਦੇਵਹਿ ਅਵਰਾ ਕਉ ॥ ਪਹੁੰਨ ਸਾਕਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਕਉ ॥ ੨ ॥ ਦਰਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਪਿ
ਆਸ ਮਨ ਲਾਗੀ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਬਸੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਜੈ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ੨੭ ॥
੬ ॥ ੧੭ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਿਪਤਾਨੈ ਮਿਟੇ ਜੀਨਾ ਲਾ ॥ ਪੁਰੁ ਅਪੁਨ ਹੋਇ ਆਕਿਰ ਪਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰਪੁਸਾਰਿ ਭਲੀ ਬਨੀ ॥
ਨਾਕੈ ਗਿਹ ਸਭੁ ਕਉ ਪੁਰਨ ਸੋਭੇਇਆ ਨਿਰਭੈ ਧਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਧ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਮਿਟਗਈ ਕੁਖ ਮਹ
ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਭਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਨੀਚਾਤਿ ॥ ਜਲ ਨਿਬੁਝੀ ਮਨਿ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥ ੩ ॥ ਸੋਇ ਗਈ ਭਾਲਮ ਨੁਸਹ ਜਿਸ ਸਾਨਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਪਾਇਆ ਮੁਖ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ੨੭ ॥ ੧੮ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਜਕੀ ਬਨਿਆਈ ॥ ਭੋਜਨ ਪੂਰੈ ਹੋ ਅਪਾਈ ॥ ੧ ॥
ਕਛੁ ਨ ਬੋਰਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਨ ਕਉ ॥ ਖਾਤਖਰਤ ਬਿਲ ਛਿਤ ਦੇਵਨ ਕਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਕਾਧਨੀ ਅਰੀ ਮਹਾਸਾਈ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀਕ
ਹੁਕੇਤ ਚਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਕੀ ਸੇਵ ਅਸਈ ਕਾਈ ॥ ਪਲਕਾਦਿ ਸਾਟਿ ਤਕੀਲਾ ਗੁਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਾਕਉ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਦਸ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਤਿਨੁ ਕਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ੨੮ ॥ ੧੯ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਤਬ ਮੇਰੇ ਮਨ

ਚੈ

ਮਹਾਸੁਖਪਾਣੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸਿਟਗਈਗਦਤ ਬਿਨਸਿ ਉਜਸਾ ॥ ਨਾਮਰਤੇਜਨਭਏਕੁਗਵੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉਮੈਅਪੁਨਸਾਨਿ
 ਬੁਝੀਤਾ ॥ ਤਉਤਉਮਿਟਿਆਮੇਰੇਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਜਉਮੈਓਟਗਹੀ ਪੁਰਤੋਗੁਪੁਰਨਹੋਈਮਨਸਾਮੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿਛਾਉਤਮਨਭਏ
 ਦਿੱਸਾ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰਾਬਰਵਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੮੦ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਮੁਸਾਯਾਨੁਦੁਕਾਈ ॥ ਗਿਰਤਕੁਪਮਹਿ
 ਖਾਹਿਮਿਠਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੋਚਤਸਾਚਤਰੈਨਾਬਿਹਾਨੀ ॥ ਅਨਕਰੰਗਮਾਈਅਕੋਚਿਤਵਤਕਬੁਨੁਸਿਮਰੈਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦੁਮਕੀਛਾਈਆਨਿਚਲਾਗੀਓਥਾਪਿਆ ॥ ਕਾਲਕੋਢੰਪਸਕਤਿਸਰਸਾਧਿਆ ॥ ੨ ॥ ਬਾਲਕਿਨਾਰਤਰੰਗਮੁਖਿਆਈਆਸੇ
 ਬਾਨੁਪੁਰਨਿਹਚਲੁਕਰਿਪਾਈਆ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗੀਜਪਿਓਰਿਹਾਈ ॥ ਨਾਨਕਜੀਵੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ੮੧ ॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤਕੇ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗੀਤੁਕਰਤੀਕੇਯਾ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗੀਤਮਤੁਮਸੰਗਮੇਯਾ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗੀਤਮਸਰਕੇਉਲੇ
 ਹੈ ॥ ਓਸੁਬਿਨਾਕੋਉਮੁਖਨਹੀਜੇਹੈ ॥ ੧ ॥ ਤੇਬੈਰਾਗੀਕਹਾਸਮਾਏ ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਤੁਹੀਦੁਹੇਰੀਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗੀਤੁ
 ਗਿਰਮਹਿਮਾਰੀ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗੀਤੁਹੋਈਹੋਜਾਹੀ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗੀਤੁਰਖੀਪੋਯਾ ॥ ਬਿਸਥਿਨਾਤੁਛੁਟਕੀਰੇਯਾ ॥ ੨ ॥ ਉਨਕੈ
 ਸੰਗਤੇਰਾਮਨੁਮਤੁ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗੀਤਮਸਾਕੁਜਗਤੁ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗੀਤੇਰੀਸਭਾਬਿਧਯਾਈ ॥ ਓਸਿਬਿਨਾਤੁਹੋਈਹੋਮਾਈ ॥
 ੩ ॥ ਓਹੁਬੈਰਾਗੀਮਰੈਨਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੈਬਾਧਾਕਾਰਕਮਾਈ ॥ ਜੋਕੀਵਿਛੋੜੈਨਾਨਕਥਾਪਿਆ ॥ ਅਪਨੀਕੁਦਰਤਿਜਣੈਅਪੀ ॥
 ੪ ॥ ੨੮ ॥ ੮੨ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਓਹੁਮਰਤਾਨਾਹਮਰਹਿਆ ॥ ਨਾਓਹੁਬਿਨਸੈਨਾਹਮਕਰਿਆ ॥ ਨਾਓਹੁਨਿਰਧ
 ਨਾਹਮਭੁਖੋ ॥ ਨਾਓਹੁਦੁਖਨਾਹਮਕਉਦੁਖੋ ॥ ੧ ॥ ਅਵਰਨਕੋਉਮਾਰਨਵਾਰਾਜੀਅਉਹਮਾਜੀਉਦੇਨਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ
 ਉਸਬੰਧਨਨਾਹਮਥਾਧੋ ॥ ਨਾਉਸਬੰਧਨਾਹਮਥਾਧੋ ॥ ਨਾਉਸਮੈਲੁਨਾਹਮਕਉਮੈਯਾ ॥ ਉਸੁਅਨੰਦਤਮਸਦਕੇਯਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਉ
 ਸੁਸੋਚਨਾਹਮਕਉਸੋਚਾ ॥ ਨਾਉਸਲੇਪੁਨਾਹਮਕਉਪੋਚਾ ॥ ਨਾਉਸੁਖਨਾਹਮਕਉਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਜਾਓਹੁਨਿਰਮਲੁਤਾਹਮਜਚਨਾ ॥ ੩ ॥
 ਹਮਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕੈਓਹੀ ॥ ਅਗੈਪਾਛੈਏਕੋਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕਹਰਖੋਏਕੁਮਰੰਗਾ ॥ ਹਮਓਇਮਿਯੋਹੋਈਕਰੰਗਾ ॥ ੪ ॥
 ੨ ॥ ੨੯ ॥ ੮੩ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕਰਿਸੇਵਾਕਰੀਐ ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਧਨੁਅਗੈਧਰੀਐ ॥ ਪਾਨੀਪਖਾਰਉ
 ਤਜਿਅਉਮਨੁ ॥ ਅਨਿਕਭਰਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਈਸੋਹਗਇਜੋਪੁਰਭਾਈ ॥ ਤਿਸਕੈਸੰਗੀਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਈ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਸਨਿਰਾਸੀਕੀਪਨਹੀ ॥ ਉਨਕੀਰਿਣਬਸੈਜੀਅਨਾਲਾ ॥ ਮਾਥੈਰਾਗਤਾਪਾਵਉਸੰਗੀ ॥ ਮਿਲੈਸੁਆਮੀਅਪ
 ਨੈਰੰਗੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਪਤਾਪਦੇਵਉਸਰਨੇਮਾ ॥ ਕਰਮਧਰਮਅਧਉਸਰਹੋਮਾ ॥ ਗਰਬੁਮੋਹਤਜਿਹੋਵਉਰੇਨਾ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗੀਦੇ
 ਖਉਪੁਰੁਨੈਨਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਮਖਨਿਮਖਏਹੀਅਰਾਧਉ ॥ ਦਿਨਸੁਰੈਣਾਇਸੇਵਾਸਾਧਉ ॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗਪਾਲਕੁਬਿੰਦਾ ॥ ਸਾਧ
 ਸੰਗੀਨਾਨਕਬਖਸਿੰਦਾ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ੮੪ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੁਰਕੀਪ੍ਰੀਤਸਦਾਬੁਝਹੋਈ ॥ ਪੁਰਕੀਪ੍ਰੀਤਦੁਖਲਗੈ
 ਨਕੋਈ ॥ ਪੁਰਕੀਪ੍ਰੀਤਉਮੈਮਲੁਖੋਈ ॥ ਪੁਰਕੀਪ੍ਰੀਤਸਦਨਿਰਮਲੁਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਹੁਮੀਤਾਐਸਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਗੁ ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾ
 ਨਘਟਿਘਟਿਆਧਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਕੀਪ੍ਰੀਤਭਏਸਗਲਨਿਪਾਨਾ ॥ ਪੁਰਕੀਪ੍ਰੀਤਰਿਦੈਨਿਰਮਲਨਾਮਾ ॥ ਪੁਰਕੀ
 ਪ੍ਰੀਤਸਦਸੋਰਾਵੰਤਾ ॥ ਪੁਰਕੀਪ੍ਰੀਤਸਰਮਿਟਹੋਇਓਓ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰਕੀਪ੍ਰੀਤਾਇਤੁਭਉਜਲੁਤਰੈ ॥ ਪੁਰਕੀਪ੍ਰੀਤਨਮਤੇਨਹੀ
 ਹੈ ॥ ਪੁਰ

ਦੀਖੀਤਸਗਭਉਪਰੈਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਰਲੈਸੰਗਾਰੈ॥ਆਪੁਕੇਟੀਮਿਥੈਨਕੁਲੈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸੁਸਾਧਸੰਗੁਪੁਲੈ॥ਕਦੁਨਾ
ਕਤੇਰੈਕੁਰਬਾਨੁ॥ਸੰਤਓਟਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤਾ॥੧॥੩੪॥੮੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਰੂਪਤਿਹੋਇਕੋਰਾਜੁਕਮਾਇਆ॥ਕਰਿ
ਕਰਿਅਨਰਥਵਿਤਾਈਮਾਇਆ॥ਸੰਤਸੰਤਤਿਥੈਲੀਕੀਨੀ॥ਪ੍ਰਭਉਸਤੇਰਾਹਿਅਦਰਕਉਦੀਨੀ॥੧॥ਕਾਚਗਗਰੀਆਸੰਤ
ਮਝਹੀਆਗਰਬਗਰਬਉਅਤੁਮਹਿਪਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਓਭਉਇਆਨਿਹੰਗਾ॥ਚਿਤਿਨਾਮਾਇਓਕਰਤਾਸੰਗ
॥ਭਸਕਰਜੋਰੇਕੀਆਸੰਬਾਤਾ॥ਨਿਕਸਿਆਭੁਕਤਹੋਇਗਾਇਓਸੁਆਤਾ॥ਉਚੇਮੰਦਰਮਹਲਅਰੁਨੀ॥ਹਸਤੀਘੋਰੇਜੋਰੇ
ਮਨਰਾਨੀ॥੧॥ਵਡਪਰਵਾਰਪੁਤਅਰੁਧੀਆ॥ਮੇਰਿਪਰੇਪਰਿਅੰਧਾਮੁਆ॥੩॥ਜਿਨਤਿਉਪਹਾਤਿਨੈਬਿਨਾਤਾਰਗਰਸਜੈ
ਰੇਸੁਪਨਾ॥ਸੋਈਮੁਕਤਾਤਿਸੁਰਜਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਜਿਸੁਖਸੁਮੁਖਾਇਆਲੁ॥੧॥੩੫॥੮੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਕਰੀਘਨੇਰੀ॥ਜਉਮੇਲੀਐਤਉਵਧੈਵਧੇਰੀ॥ਗਲਚਮੜੀਜਉਛੋਰੈਨਾਹੀ॥ਲਾਗਛੁਟੈਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਪਾਈ॥੧॥ਜਗਮੋਹੀਤਮਤਿਆਹਿਗਵਾਈ॥ਨਿਰਗੁਨਮਿਲਿਓਵਜੀਵਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੀਸੁੰਦਰਮਨਕਉਮੈਤੈ॥
ਬਣਿਘਾਇਗੁਰਿਬਨਬਨੇਜੈ॥ਮਨਿਤਨਿਲਗੈਹੋਇਕੈਮੀਠੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸੈਖੋਦੀਛੀਠੀ॥੨॥ਅਗਰਕਉਸਕੇਵਡੇਠਗਾਉ
॥ਛੋਰਹਿਨਾਹੀਬਾਪਨੁ॥ਮਾਉ॥ਐਲੀਅਪੁਨਉਨਲੇਬਾਧੇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਤੇਐਸਗਲੇਸਾਧੇ॥੩॥ਅਥਮੋਰਿਮਾਨਿਭਉਇਆਅਨੰਦਾ॥
ਰਉਦੁਕਾਤੁਟੇਭਠੰਧਾ॥ਕੁਨਾਨਕਜਾਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥ਪਰੁਸਗਲਾਐਸੁਖੀਵਸਾਇਆ॥੧॥੩੬॥੮੭॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਆਠਪਹਿਰਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਮਾਠਮਾਠੈ॥ਏਕੁਨਾਮੁਸੰਤਨਾਧਾਰਾ॥ਹੋਇਹੋਸਰਕੀਪਗਛ
ਹੁ॥੧॥ਸੰਤਹਰਤਿਸੁਨਤੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਉਮਾਕੀਮਾਮਾਕਬਨੁਨਜਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਵਰਤਣਾਕੈਕੇਵਲਨਾਮਾ॥ਅਨੰਦਗੁਪਕੀਰ
ਤੁਨਬਿਸੁਆਮਾਮਿਤਸਤ੍ਰਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ॥ਪ੍ਰਭਅਪੁਨੋਬਿਨੁਅਦੁਨਜਾਨੈ॥੨॥ਕੋਇਕੋਇਅਘਕਾਟਨਾਗਾ॥ਦੁਖਦੁਰਿਕਰ
ਨਿਜੀਅਕੇਦਤਾਗਾ॥ਸੁਰਬੀਰਬਚਨਕੇਬਲੀ॥ਕਉਭਾਬਪੁਰੀਸੰਤੀਛਲੀ॥੩॥ਤਾਕਾਸੰਗੁਬਾਛਹਿਸੁਰਦੇਵਾ॥ਅਐਘਰਸ
ਸਠਲਜਾਕੀਸਿਵਾ॥ਕਰਿਜੋਰਿਨਾਨਕੁਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਮੇਰਿਸੰਤਹਲਦੀਜੈਗੁਣਤਾਸਾ॥੧॥੧੩੭॥੮੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਸਗਲਸੁਖਨਪਿਏਕੈਨਾਮਾ॥ਸਗਲਧਰਮਭਰਿਕੇਗੁਣਗਾਮਾ॥ਮਹਾਪਾਵਿਤ੍ਰਸਾਧਕਾਸੰਗਾ॥ਜਿਸੁਕੇਟੁਕਾਗੋਪ੍ਰਭਰੰਗੁ॥੧॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਓਇਆਨਦਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਤਾਕੀਗਾਤਿਮਿਤਿਕਤੁਨਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਰਤਨੇਮ
ਮਨਨਤਿਸੁਪੁਜਾ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਖਤਿਸੁਨੀਜਾ॥ਮਹਾਪੁਨੀਤਜਾਕਾਨਿਰਮਲਬਾਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥੩॥
ਪ੍ਰਗਟਿਓਸੋਨਨੁਸਗਲੇਭਵਨਾ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਤਾਕੀਪਗਰੇਨਾ॥ਜਾਕਉਕੋਟਿਓਹਿਹਰਿਗਾਈ॥ਤਾਕੀਗਾਤਿਮਿਤਿਕਬਨੁ
ਜਾਈ॥੩॥ਆਠਪਹਿਰਕਰੋਜੋਰੁਪਿਆਵਉ॥ਉਨਸਾਧਕਾਦਰਸਨੁਪਾਵਉ॥ਮੋਹਿਗਰੀਬਕਉਲੇਤੁਰਲਾਈ॥ਨਾਨਕਆਇਪੁ
ਰੇਸਰਣਾਈ॥੧॥੩੮॥੮੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਆਠਪਹਿਰਉਦਕਇਸਨਾਨੀ॥ਸਦਹੀਭੋਗਲਗਾਇਸੁਗਿਆਨੀ॥ਬਿ
ਰਥਾਕਾਛੋਰੈਨਾਹੀ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਤਿਸੁਲਾਗਹਿਪਾਈ॥੧॥ਸਾਲਗਰਾਮੁਮਾਰੇਸੇਵਾ॥ਪੁਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਦੇਵਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪੰਠਾਕਾਸੁਨੀਐਚਤੁਕੁਟਾ॥ਆਸਨਾਕਾਸਦਾਬੈਕੰਠਾ॥ਸਕਾਠਵਰਸਭਉਪਰੰਝੁਲੈ॥ਤਕਾਪੁਪਸਦਾਪਰਛੁਲੈ॥

੫॥

੨॥ ਘਟਘਟਸੰਪਤਹੈਰੇਨਾਕਾਅਰਗਸਰਸੰਗਹੈਸਾਧਾਅਰਤੀਕੀਰਤਨੁਸਦਾਅਨੰਦਾ॥ ਮਹਿਮਾਸੁੰਦਰਸਦਾਬਿਅੰਤਹੈਜਿਸਦਿਪਰ
ਪਤਿਤਿਸਹੀਭਰਨਾ॥ ਸੰਤਚਰਨਭੰਗੁਆਇਓਸਰਨਾ॥ ਰਾਬਰਤਿਓਰਿਸਾਲਾਗਿਰਾਮਾਕੁਨਾਨਕਗੁਰਿਕੀਨੋਦਨੁ॥ ੪॥ ੩੯॥ ੯੦
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਪੰਚਪਦਾ॥ ਜਿਤਪੈਰੈਲੁਟੀਪਨਿਹਾਗੀ॥ ਸੋਮਰਗੁਸੰਤਨਦੁਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੈਸਾਚੁਕਰਿਆ॥
ਨਾਮਤੋਰੇਕੀਮੁਕਤੇਬੀਬੀ॥ ਨਮਕਾਮਰਗੁਦੁਰਿਹਤਿਆ॥ ੧॥ ਰਾਉ॥ ਜਹਯਾਯਾਚਨਗਤੀਘਟਾ॥ ਦੁਰਿਹਤਿਓਜਨਤੇਬਦ
੧॥ ੨॥ ਜਹਮਦੇਬਹੁਤਪਨਸਾਥ॥ ਪਰਬ੍ਰਾਮਕੇਸੰਗੀਸਾਧਾ॥ ੩॥ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਸਭਾਇਖਤੇਲੇਖਾ॥ ਕਹਾਤਜਨਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਨਪੇਖਾ॥ ੪॥ ਕੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥ ਦੁਨੇਤਕੈਅਨਹਦਤੁਗਾ॥ ੫॥ ੪੦॥ ੯੧ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਦੁਪਦੇ॥
ਸਾਧੁਸੰਗੀਸਿਖਾਇਓਨਾਮਾ॥ ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਬੁਝਗਈਤ੍ਰਿਸਨਾਰਿਜਸਹਿਅਧਾਨੇ॥ ਜਾਪਿਜਾਪਿਜੀਵਾਸਾਰਿਗਪਾਨੇ
੧॥ ੧॥ ਕਰਨਕਹਾਣਿਸਰਨਪਰਿਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਤਜਘਰੁਪਾਇਆਸਿਟਿਆਅੰਧੇਰੈਦੁਰਤਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਾਲਜਵੇ
ਰਕਰੇਭੰਡਗਾ॥ ਤੋਟਿਨਾਵੈਨਪਿਨਿਰੰਕਾਗਾ॥ ਅੰਤਸਬਦੁਪੀਵੈਜਨੁਕੋਈ॥ ਨਾਨਕਤਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥ ੪॥ ੯੨॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੭॥ ੧॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਨਿਤਪਿਆਈ॥ ਸੰਗੀਸਾਥੀਸਗਲਤਰਾਈ॥ ੧॥ ਗੁਰੁਮੇਰੈਸੰਗੀਸ
ਦਹੈਨਾਨਾ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਿਰੁਸਦਾਸਮਾਣੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੋਰਕੀਆਮੀਠਾਯਾਗੈ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਾਨਕਮਾਰੈ॥ ੨॥ ੯੩॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਤਰਿਆਸੰਗਾ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਹਿਆਧਾਗੁ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਦੇਵਪਿਆਰੋਪੁਜ
ਤਿਸੰਤਹਰਿਪੀਤਪਿਆਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕੈਮਾਸਤਕਿਲਿਖਿਆਭਾਗੁ॥ ਕੁਨਾਨਕਤਾਕਾਬਿਰੁਸੇਹਾਗੁ॥ ੨॥ ੯੪॥ ੯੪॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਅੰਧੀਆਭਿਆਪਿਰਕੀਲਾਗੀ॥ ਸਉਕਟਿਘਰਕੀਕੰਤਤਿਆਹੀ॥ ਧਿਆਸੇਹਾਗਨਿਸੀਗਾਰਕਰੀ॥ ਮਨਮੇ
ਰੇਕੀਤਪਾਤਿਹਰੀ॥ ੧॥ ਭੁਲੇਭਇਓਪਿਆਕਤਿਆਮਾਨਿਆ॥ ਸੁਖਸੁਖਜੀਇਸੁਪਰਕਾਜਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਉਬੰਦੀਪਿਆਥਿ
ਜਮਤਹਾਭੁਅਥਿਨਾਸੀਅਗਮਅਪਾਗਾ॥ ਲੇਪਖਾਪ੍ਰਿਆਸੁਲਓਪਾਏ॥ ਰਾਗਗਏਪੰਚਦੂਤਲਾਵੇ॥ ੨॥ ਨਾਮੈਕੁਲਨਾਸੇਰਾਵੰਤਾਕਿ
ਆਜਾਨਾਕਿਉਭਾਨਿਕੰਤਾਮੇਰਿਅਨਾਥਗਰੀਬਨਿਮਾਨੀ॥ ਕੰਤਪਕਰਹਮਕੀਨੀਰਾਨੀ॥ ੩॥ ਜਬਮੁਖਪ੍ਰੀਤਮਸਾਜਨਲਾਗਾ॥ ਸੁਖਸੁ
ਜਮੇਰਾਪੰਨਸੋਹਗਾ॥ ਕੁਨਾਨਕਮੇਰੀਪੂਰਨਾਸਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਪ੍ਰਭਹੁਣਤਾਸਾ॥ ੪॥ ੯੫॥ ੯੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥
ਮਾਥੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਗੁਰੈ॥ ਬੋਲੈਕਉਨਾਜਿਹਵਾਕੀਫੁੜੀ॥ ਸਦਭੂਖੀਪਿਯਾਨੈਦੁਰੀ॥ ੧॥ ਐਸੀਇਸਤੀਇਕਰਾਮਉਪਾ
ਈ॥ ਉਨਸਕੁਜਗੁਖਾਇਆਹਮਗੁਰਾਕੇਮੇਰੇਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਇਓਗਉਲੀਸਕੁਜਗੁਜੇਹਿਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨਮਾਦੇਉ
ਮੋਹਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਅਲਗੇਸੇਸੋਹਿਆ॥ ਫਰਤਨੇਮਕਰਿਥਾਕੇਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ ਤਟਤਿਰਥਭਵੈਸਭਧਰਨਾ॥ ਸੇਉਬਰੇਜਿਸਤਿ
ਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥ ੩॥ ਮਾਏਆਮੋਹਿਸੰਭੋਜਗੁਧਾਧਾ॥ ਤਉਮੈਪਚੈਮਨੁਖਸੁਖਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਨਾਨਕਬਾਹਪਕਰਹਮਰਾਖਾ॥
੪॥ ੯੬॥ ੯੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਸਰਬਦੁਖਜਬਾਬਿਸਰਹਿਸੁਆਮੀ॥ ਈਹਉਤਕਮਨਪਾਨੀ॥ ੧॥ ਸੰਤਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਹਰਿ
ਗਿਧਿਆਈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੈਨਾਇਲਾਏ॥ ਸਰਬਸੁਖਪ੍ਰਭਤੁਮਰਿਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਗਿਹੋਵਤਕਉਜਾਨਤਦੁਰੀ॥ ਸੇਜ
ਨੁਮਤਾਨੀਤਾਨਿਤਧੁਰੀ॥ ਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਆਤਿਸੁਚਿਤਵਤਨਾਤਿ॥ ਮਹਾਬਿਧਿਆਮਹਿਦਿਨੁਰੈਨਿਜਾਨੀ॥ ੩॥ ਕੁਨਾਨਕ

ਪ੍ਰਭਾਸਿਮਹੁਏਕਾਗਤਿਪਾਈਐਗੁਰਪੁਰੈਕਾ॥੪੬॥ ੯੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਨਾਮੁਜਪਾਤਿਮਨੁਤਨੁਸਭੁਹਰਿਆਕਲਮਲੋ
ਖਸਗਲਪਹਰਿਆ॥੧॥ ਸੋਈਦਿਵਸਭਲਾਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਨਾਕੇਪੁਜੇਪੈਰ
॥ ਮਿਟੇਉਪਦ੍ਰੁਮਨਤੇਬੈਰਾ॥੨॥ ਗੁਰਪੁਰੇਲਿਲਭੁਗੁਰਚੁਕਾਇਆ॥ ਪੰਚਦ੍ਰੁਤਸਭਿਦਸਿਗਤਿਆਈਆ॥੩॥ ਜਿਸੁਮਨਿਦਸਿ
ਆਹਰਿਕਾਨਾਮੁ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਓਪਰਿਕੁਰਬਾਨਾ॥੪॥ ੪੭॥ ੯੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਗਾਵਲੇਤੁਗਾਵਨਹੋਗਾ॥ ਜੀਅਪਿੰਡ
ਕੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇ॥ ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ ਅਦਰਕਾਤੁਪਤਿਬਤੁਕਿਨਜਾਵਹਿ॥੧॥ ਸਦਾਅਨੰਦਅਨੰਦੀਸਾਹਿਬੁਗੁਨਾ
ਪ੍ਰਾਨਿਤੰਜਾਪੀਐ॥ ਬਲਹਾਰੀਤਿਸੁਸਤਪਿਆਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨੁਦਾਸੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕਾਰਨੁਨਿਖਟੈਨਾਹੀ॥ ਭਲੀਭੁਤਿ
ਸਭਸਹਜਸਮਾਹੀ॥ ਜਾਕੀਬਖਸਿਨਮੇਟੈਕੋਈ॥ ਮਨਦਸਾਈਐਸਾਚਾਸੋਈ॥੨॥ ਸਗਲਸਾਖੀਗੁਰਜਾਕੈਪੂਰਨਾ॥ ਪੁਰਕੇਸੇਵ
ਕਦੁਖਨਭੁਰਨਾ॥ ਓਟਰਹੀਨਿਰਭਉਪਦੁਪਾਈਐ॥ ਸਾਸਸਾਸੋਗੁਨਨਿਪਿਸਾਈਐ॥੩॥ ਦੁਰਿਨਹੋਈਕਤੁਜਾਈਐ॥ ਨਦਰਿ
ਰੈਤਾਹਰਿਹਰਿਪਾਈਐ॥ ਅਰਦਾਸਿਕਰੀਪੁਰੈਗੁਰਪਾਸਿ॥ ਨਾਨਕਮੰਗੈਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥੪॥ ੪੮॥ ੯੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
॥ ਪਿਥੈਮੈਮਿਟਿਆਤਨਕਾਦੁਖਾ॥ ਮਨਸਗਲਕਉਹੋਆਸੁਖਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੀਨੋਨਾਉ॥ ਧਾਲਿਧਾਲਿਤਿਸੁਸਾਤਿਗੁਕਉ
ਜਾਉ॥੧॥ ਗੁਰਪੂਰਪਾਇਓਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਰੋਗਸੋਗਸਭਦੁਖਾਥਿਨਾਸੋਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਕੇਰਹਦਹਿਰਦੈ
ਵਸਾਏ॥ ਮਨਚਿਤਤਸਗਲੇਫਲਪਾਏ॥ ਅਗਨਿਬੁਝੀਸਭਹੋਈਸਾਂਤਿ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੨॥ ਨਿਬਾਵੇਕਉ
ਗੁਰਦੀਨੋਭਾਨੁ॥ ਨਿਮਾਨੇਕਉਗੁਰਕੀਨੋਮਾਨੁ॥ ਬੰਧਨਕਾਇਸੇਦਕਕਰਿਗਯੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਨੀਰਸਨਾਚਾਖੋ॥੩॥ ਵਡੈਭਾਗਪੁਜੇ
ਗੁਰਚਰਨਾ॥ ਸਗਲਤਿਆਗਪਾਈਪ੍ਰਭਸਰਨਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਜਾਕਉਭਏਦਾਇਆਲਾ॥ ਸੋਜਨੁਤੇਆਸਦਾਨਿਤਾਲਾ॥੪॥
੪੯॥ ੧੦੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸਾਚੈਦੀਆਭੇਜਿ॥ ਚਿਰਜੀਵਨੁਉਪਜਿਆਸੰਜੋਗਾ॥ ਉਦੈਮਾਰਿਆਈ
ਕੀਆਨਿਵਸੁ॥ ਮਾਤਾਕੋਮਾਨਿਬਹੁਤਾਬਿਗਾਸੁ॥੧॥ ਜੀਮਿਆਪੁਤ੍ਰੁਗੁਰਤਗੋਬਿੰਦਕਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆਸਭਮਹਿਲਿਖਿਆਧੁਰ
ਕਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਸੀਮਾਸੀਤੁਕਮਬਾਲਕਜਨਮੁਲੀਆ॥ ਮਿਟਿਆਸੋਗੁਮਹਾਅਨੰਦਥੀਆ॥ ਗੁਰਬਾਣੀਸਖੀਅਨੰਦੁ
ਗਾਵੈ॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਕੈਮਨਿਭਾਵੈ॥੨॥ ਵਧੀਵੇਲਬਤੁਪੀਰੀਚਾਲੀ॥ ਧਰਮਕਲਾਹਰਿਬੰਧਬਹਾਲੀ॥ ਮਨਚਿਦਿਆਸ
ਤਿਗੁਰੁਦਿਵਾਈਆ॥ ਰੁਏਅਚਿਤਏਕਲਿਵਲਾਈਆ॥੩॥ ਜੀਉਬਾਲਕਪਿਤਾਉਪਰਕਰੇਬਹੁਮਾਣੁ॥ ਬੋਲਾਈਆਬੋਲੈ
ਗੁਰਕੋਭਾਣਾ॥ ਗੁਰੀਛੰਨੀਨਾਹੀਬਾਤਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਤੁਠਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੪॥ ੫੦॥ ੧੦੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਪੁਰੇਰਾ
ਖਿਆਦੇਰਾਖਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਗੁਣਿਆਜਨਕਾਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ ਗੁਰਗੁਰੁਜਪੀਗੁਰੁਗੁਰੁਪਿਆਈ॥ ਜੀਅਕੀਅਰਦਾਸਿਗੁਰੁਪ
ਹਿਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਨਿਪਰੇਸਾਚੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਸੇਵਾ॥੧॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਜੋਬਨਗਾਖੈਪ੍ਰਾਨਾਕੁ
ਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨਾ॥੩॥ ੫੧॥ ੧੦੨॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਕਾਠੀ ੫੫੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੈਥੰਦਾਬੈਖਰੀਦਸਚੁਸਾਹਿਬੁਮੇਗਾ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਹੈਤੇਗਾ॥੧॥ ਮਾਨੁਨਿਮਾਣੇਤੁਪਈਤੇਰਭ
ਰਵਾਸਾ॥ ਬਿਨੁਸਾਚੇਅਨਟੇਕਹੈਸੋਜਾਣੁਕਾਚਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਗੁਰਮੁਖਪਾਹੁਕੋਈਅੰਤਨਪਾਏ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਪੁਰੇਦਸੀ

ਸੋਚ ਲੈ ਰਾਏ ॥ ੨ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਸਿਆਣਪਾ ਕਿਤੈ ਕੀ ਮਨ ਆਈ ਐ ॥ ਤੁਠਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾ
ਈ ਆਹਿ ਕਿਛੁ ਪਵੈ ਨ ਬੰਧਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਤਨਾ ਮਧਹੋ ਰੁਛੋ ਡਿਮਾਧੀਯਾ ॥ ੧ ॥ ੧੦੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸੁ
ਖ ਮੈਭਾ ਲਿਆਹਿ ਜੇ ਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਤੁਠੇ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੈ ਸਦ ਸਦ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥
ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੀ ਏਕੁ ਖਿਨੁ ਚ ਸਾਈ ਹੁਕੀ ਜੈ ਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾ ਉਪਕਾਰੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ਤੈ ਜੇ ਸੁਹਿਯਨੁ ਅੰਤਹਿ ॥ ਸੋਢੂ ਟੈਮ ਹਾਜ
ਲ ਤੇ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀ ਆਕਾਸੁ ਗੁਰ ਬਖੇਕ ਸਤ ਸ ॥ ਓਹੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾ ਦੀ ਜੁਗਾ ਹਿਜੁ ਪੁਰ
ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਿਰਿ ਮਨੁ ਰੰਗੇ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਪਨੁ ਗੁਰੁ ਤੈ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ ੪ ॥ ੧੦੪ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੋ ਬੇਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਰੋਗੁ ਮਾਇ ਮੈਰਾਤੁ ਨ ਸੈ ॥ ੧ ॥ ਓਹੁ ਵੇਖਾ ਕੁਰਬਾਨੁ
ਸਾਈ ਆਪਣਾ ਓਹੁ ਵੇਖਨ ਦੁਪਟਾ ਮਨਿ ਤੈ ਜਾਪਣੇ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾ ਉਪਕਾਰੁ ਲਿਸੁਣੀ ਸਚੇ ਤਿਸੁ ਧਨੀ ॥ ਸੁਖੀ ਤੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਮਾਇ ਨ ਕੀ ਮਗਣੀ ॥ ੨ ॥ ਨੈਣ ਪਸੰਦੇ ਸੋਈ ਪੇਖੁ ਸਤਾ ਕਰੁਣੀ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਆਪ ਲਾਇ ਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਬੇ
ਦ ਕਤੇਬ ਸੀਸਾ ਰਤਾ ਬਾਹੁ ਬਾਹਾ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਹਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦੫ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਖ ਕੁਰ
ਤ ਅਰਾਧਿ ਜਪ ਤੇ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਾ ਤਿਸੇ ਲਾਵਉ ਨਿਰਗੁਣਾ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ॥ ਤੇਰੇ ਟੇਕੇ ਹੋ ਬਿਰਹੁ ਪਾਲਾਇ ਆਲਪੁ
ਭਾ ॥ ਤੂੰ ਸਭ ਨ ਕੇਨਾ ਬਤੇਰੀ ਸਿਸਟਿ ਸਭਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾ ਉਪਕਾਰੁ ਸਾਈ ਸੰਤ ਪੇਖਿ ਸਦਾ ਚ ਜੁਗਿ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਨੁ ਨ ਤਿਆਸੇ ਮ
ਰਨਿ ਵਿਸੁਰਾਵਿ ਸੁਰਿ ॥ ੨ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸਤ ਟੁਕਾਇ ਮਿਟਿ ਆਤਿ ਨ ਗਉਣਾ ॥ ਵੇਸਰਿਆ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾਹਾ ਲਕਉ
ਣਾ ॥ ੩ ॥ ਜੈ ਸੇਖੁ ਸੁਹਿ ਆਉ ਤੈ ਸਾਸੀ ਸਾਹੁ ਸਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਿਲਾਵਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਗ ॥ ੪ ॥ ੧੦੬ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਹੁ ਬੋਕਾ ਵਿਸਾਰਹਿ ਕੋ ਬਿਆਲੁ ਕਰਿ ॥ ਝੁਠਾ ਲਾਹਿ ਗੁਮਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਧਰਿ ॥ ੧ ॥ ਆਠ ਪਹਿ
ਰਸ ਲਾਹਿ ਸਿਰਜਨ ਤਰਤੁ ॥ ਜੀਵੰਤੇ ਰੀਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਮੂੰ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾ ਉਪਕਾਰੁ ਸਾਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਇ ਜਿਤੁ ਮੁਖ ਉਜਲਾ ॥ ਸੋਈ ਲ
ਗੈ ਸਚਾ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਅਭਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਨ ਚਹੈ ਮੁਛੇ ਪਰਾਸ ਕਰਿ ॥ ਚਿਕੋ ਚਿਤ ਵਸਾਇ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਪਿਅਰ
ਰਾਮੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕ ਬੁਨਾਨ ਕਵਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੦੭ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨ ਨਾਵਿ
ਸਰੈ ਨਾਮੁ ਸੇ ਕਿਨੇ ਹਿ ਆਗਭੇ ਦੁਨ ਜਾਣਹੁ ਮੁਲਿ ਸਾਈ ਜੇ ਹਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗੇ ਭੇਇਆ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਜਨ ਪਰਸਾਦਿ ਦੁਖੁ ਸੁਭ ਮੇਟਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾ ਉਪਕਾਰੁ ਜੇ ਤੇ ਪੰਡਿਤੁ ਹਰਿ ਉਪਾਰੇ ਤਿਨ ਕੋ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਦੁਠਾ ਆਪਿ ਪੁਰੇ ਰਗਤ
ਸੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੇ ਮਨੈ ਆਪਿ ਸੋਈ ਮਾਨੀ ਐ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਨੁ ਸਭ ਠਾਈ ਜਾਨੀ ਐ ॥ ੩ ॥ ਦਿਨੁ ਸੁਰੈ ਏ ਅਰਾਧ ਸਮਾਏ
ਸਾਹਸਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੁਰਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦੮ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਸੁ ਬਣਾ
ਇਹ ਮਾਰਾਖ ਸੁਸੋਈ ॥ ਦੇਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਚੁਨਾਨਿ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਖੁਰਾਖੁ ਧਿਰ ਆ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ
ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਈ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾ ਉਪਕਾਰੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰੀ ਐ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਦੁਠਾ ਆਪਿ
ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀ ਐ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਕੀ ਛੁਕੇ ਸੁਆਪਿ ਆਪਣਾ ਭਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਕਾ ਸਹਾਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਾਪਿ
ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਝੁਰੀ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾਪਿ ਆਸ ਲੋਚਾ ਪੁਰੀ ਐ ॥ ੪ ॥ ੧੦੯ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਿਮਸੇਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਗਾਠਲਗਹਿਲਿਆ॥ਕਿਤੀਇਤੁਦਰੀਆਉਵੰਦਾਨਿਵਹਦਿਆ॥੧॥ਬੋਹਿਬਰਹਿਚਰ
ਲਮਨਚਕਿਲੀਐ॥ਅਠਪਹਿਰਗੁਨਗਾਇਸਾਧੁਸੰਗੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੋਗਪਿਭੋਗਅਨੇਕਵਿਦੁਨਵੈਸੁੰਦਿਆ॥ਹਰਿ
ਕੀਰਨਾਤਿਬਿਨਾਮਾਰਿਮਾਰਿਨੀਆ॥੨॥ਕਪੜਭੋਗਸੁਗੰਧਤਨਮਰਦਨਮਾਲਣਾ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਿਤਨੁਛਾਰਸਰਪ
ਰਚਾਲਣਾ॥੩॥ਮਹਾਬਿਖਮੁਸੰਸਾਰੁਵਿਰਲੈਪੋਖਿਆ॥ਛੂਟਨੁਹਰਿਕੀਸਰਣਿਲੇਖਨਾਨਕਲੇਖਿਆ॥੪॥੮॥
੧੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਸੀਗੀਕਾਤੇਗਰਬੀਐ॥ਏਕਨਾਮੁਆਪਾਹੁਭਉਜਲੁਤਰ
ਬੀਐ॥੧॥ਮੈਗਰੀਬੁਸਚੁਟੇਕਤੁੰਮੈਰੋਸਤਿਗੁਰਪੁਰੋ॥ਦੋਖਿਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨੇਮੇਰਾਮਨੁਪੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਰਾਜਮਾਲੁਜੰਜਾਲੁਕਾਜਿਨਕਿਤੇਗੰਨੇ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਆਪਾਹੁਨਿਤਚਲੁਇਤੁਪਨੇ॥੨॥ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਤੇ
ਤਪਛਾਵਿਆ॥ਸੁਖਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਿਆ॥ਸਚਾਗੁਲੀਨਿਧਾਨੁਤੁਪੁਰਗਹਿਰਹੀਭੀਰੇ॥ਆਸ
ਭੋਰੇਸਾਖਸਮਕਾਨਾਨਕਕੇਜੀਅੰਗੇ॥੪॥੮॥੧੧੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਦੁਖਜਾਇਸਤ
ਜਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੈਦਿਨਿਸੁਕਾਰਿਜੋੜੈਤਹਿਤਹਿਪਿਆਈਐ॥੧॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇਜਿਸਕਾਸਭੁਕੋਇ
॥ਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੁਰਿਸਚਾਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਸਹਾਈਗਿਆਨਜੋਗਾਹਤਿਸਹਿ
ਅਰਾਧਮਨਾਬਿਨਸੈਸਗਲੋਰੇਗਾ॥੨॥ਰਾਖਨਹਾਰਾਪਾਹੁਰਾਖੈਅਗਨੀਮਾਹਿ॥ਸੀਤਲੁਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਸਿਮ
ਰਤਿਤਪਤਿਜਾਇ॥੩॥ਸੁਖਸਤਨਮਨੰਦਘਣਾਨਾਨਕਜਨਧੂਗਾ॥ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਿਧਭੁਏਭੋਇਆਗੁ
ਰਪੁਰਾ॥੪॥੧੦॥੧੧੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਗੋਬਿੰਦਗੁਲੀਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾ
ਲੁਦਾਇਆਲੁਹਰਿਗੰਗਮਾਣੀਐ॥੧॥ਆਵਹੁਸੰਤਮਿਲਾਤਹਿਕਥਾਕਹਾਈਆ॥ਅਨਾਦਿਨੁਸਿਮਰਨਾਮੁਤ
ਜਿਲਾਜਲੋਕਾਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਨਾਉਹੋਵੈਅਨਦਘਣਾ॥ਸਿਥਿਆਮੇਰੁਸੰਸਾਰੁਝੁਟਾ
ਵਿੰਸਣਾ॥੨॥ਚਰਦਕਵਲਸੰਗਿਨੇਤੁਕਿਨੈਵਿਰਲੈਲਾਇਆ॥ਧੰਨਸੁਭਾਵਾਮੁਖੁਜਿਨ ਹਰਿਪਿਆਇਆ
॥੩॥ਜਨਮਮਰਦਦੁਖਕਾਲਸਿਮਰਤਮਿਟਜਾਵਈ॥ਨਾਨਕਕੋਸੁਖਸੋਇਜੋਪੁਰਭਾਵਈ॥੪॥੧੧
੧॥੧੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਆਵਹੁਸੰਤਮਿਲਾਤਹਿਕਥਾਕਹਾਈਆ॥ਅਨਾਦਿਨੁਸਿਮਰਨਾਮੁਤ
ਰਿਹਰਿਜਪਹਿਮਿਲਾਪਾਪਾਮੁੰਚਹਿ॥੧॥ਤਤੁਵੀਚਾਰਤੁਸੰਤਨਤਤਤਤੋਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਖੀਨਭਏਸਭ
ਤਸਕਰਾਗੁਰਮੁਖਿਜਨੁਜਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਧਿਗਰੀਬੀਖਰਚੁਲੈਤੁਤਉਮੈਬਿਖੁਜਾਰਹਾ॥ਸਚਾਹਟਪੁਰ
ਸਉਦਾਵਖਰਨਾਮੁਵਾਪਾਰਹਾ॥੨॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਅਰਪਿਆਸੋਈਪਾਤਿਵੰਤੋ॥ਆਪਨੜੈਪੁਰਭਾਵਿ
ਆਨਿਤਕੇਲਕਰੰਤੋ॥੩॥ਦੁਰਮਾਤਿਮਦਜੋਪੀਵਤੋਬਿਖੁਲੀਪਤਕਮਲੀ॥ਰਾਮਰਸਾਇਲੋਜੋਰਤੇਨਾ
ਕਸਚੁਅਮਲੀ॥੪॥੧੨॥੧੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਉਦਮੁਕੀਆਕਗਾਇਆਅੰਗੁਰਚਾਇ
ਆ॥ਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਜੀਵਣਾਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਪਾਇਪਰਹਸਤਿਗੁਰੁਕੈਜਿਨਭਰਮੁਬਿਦਾਰਿਆ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਆਪਣੀਸਚਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਗਹਿਲੀਨੋਆਪਣੇਸਚੁਤੁਕੰਮਰ

ਜਾਈ। ਜੋ ਪੁਰਿਤੀ ਦਾ ਤਿਸਾ ਪੁਰਨ ਵਡਿਆਈ। ੨॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣਗਾਈ ਅਤਿ ਜਪਿਨਾ ਮੁਖਾਰੀ। ਨਿਮਨਿ ਬ
 ਿਭਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਿਕਿ ਰਪਾਧਾਰੀ। ੩॥ ਨਾਮ ਪਨੁ ਗੁਣਗਾਉ ਲਾਕੁ ਪੁਰੈ ਗੁਰਦਿਤਾ। ਵਣਜਾਰੇ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ
 ਸਾਹੁ ਅਸਿਤਾ ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੧੧੫॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਜਾਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੀਪੁ ਭਤ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ। ਓਹੁ ਸੁ
 ਲਾਸ ਦਾ ਸੁਖੀ ਸਭ ਕੁਮਰੁ ਉਭਾਰਾ। ੧॥ ਹਮਚ ਕਰਗੋ ਬਿਦ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਭਾਗਾ। ਕਰਨ ਕਰਾ ਵਨ ਸਗਲਾ ਬਿਧ
 ਸੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ। ੧॥ ਹਰਾਉ। ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ ਅਉਰ ਕੋਤਾ ਕਾ ਭਉ ਕਰੀ ਐ। ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਲਾ ਪਾਈ ਐ ਜਗਦੁਤਰ
 ਤਰੀ ਐ। ੨॥ ਦਿਸਾਇਤੋ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ। ਜਾਕ ਉਤੁ ਮਾਕਿਰ ਪਾਲਾ ਭਏ ਸੇਵਕ ਸੇ ਪਰਵਾਨਾ
 ੩॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕੋ ਵੀਰ ਲਾਪੀ ਵੈ। ਵਜਨੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀ ਵੈ। ੪॥ ੧੪

॥ ੧੧੬॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਜਾ ਪੁਰੁ ਕੀਤ ਉਚੇਰੀ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ। ਸਗੁ ਕਿਛੁ ਤਕਾਕ
 ਠੀ ਐ ਬੋਰ ਅਰੁ ਮੁਚਾ। ੧॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਰਾ ਪਨੇਸਾ ਤਿਬ ਕੀ ਮਨੀ ਅਗਾਨਾ ਮਸਿ ਸੈ ਕੈ ਉਜਲੀ ਤਿਸੁ ਦਾ ਸੀਗ
 ਨੀਆ। ੧॥ ਹਰਾਉ। ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਨੰਦ ਮੈ ਨਾਉ ਮਾਣਕ ਹੀਗਾ। ਰਜੀ ਪਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਜਾਕਾ ਤੁੰਮੀ
 ਗਾ। ੨॥ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਮਾਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾ ਵਢੀ। ਸੇਵੁ ਸਾਪੁਕਾ ਉਕਾਰਿਤ ਉ। ਨਿਧਾਰਿ ਪਾਵਉ। ੩॥ ਸਗ
 ਲੀ ਦਾ ਸੀਠਾ ਕੁਰੈ ਸਭ ਕਹਤੀ ਮੇਰਾ। ਜਿਸ ਹਿਸੀ ਗਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਸੁਖ ਹਿਬ ਸੇਰਾ। ੪॥ ੧੫॥ ੧੧੭॥

ਅਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਸੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸੀ। ਇਹੁ ਅਚਾਰਾ ਸਿਖਰੀ। ਸਗਲ ਗੁਣ ਗੁਣ ਉਤਮੇ ਭਰਤਾ ਦੁਰਿ ਨਿਪੁਰੀ
 ॥ ੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੁੰਦਰੁ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੀ। ਤਿਆਰੀ ਸਿਆਣਪ ਚਾਤਰੀ ਤੁੰ ਜਾਣਗੁ ਪਾਲਿ ਸੰਗੀ। ੧॥ ਹ
 ਰਾਉ। ਭਰਤ ਕਹੈ ਸੁਮਾਨੀ ਐ ਇਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਲਾਇਰੀ। ਦੁਜਾ ਕੁ ਉਦਾਸੀ ਐ ਇਹੁ ਤੋ ਬੋਲਾ ਖਾਇਰੀ। ਨਾਗੁ ਰਕਾਸ ਬਦ
 ਕਰਿ ਦੀਪਕੋ ਇਹੁ ਸਤ ਕੀ ਸੇਜਾ ਬਿਛਾਇਰੀ। ਆਠ ਪਹਿਰ ਕਾ ਰੋਜੇ ਰਹੁ ਤਉ ਭੋਟੈ ਹਰਿ ਗਾਇਰੀ। ੩॥ ਤਿਸ ਹੀ ਚਹੁ ਸੀ
 ਗਾਰ ਸਭ ਸਾਈ ਰੁਪ ਅਪਾਰੀ। ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰੀ। ੪॥ ੧੬॥ ੧੧੮॥

ਅਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਡੀਗਨ ਡੋਲਾਤ ਉਲਓ ਜਉ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ। ਕ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਗੁਰੁ ਆਪਣੇ ਪਾਏ ਬਿਸਾਮਾ। ੧॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ
 ਜਾਨਤਾ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਬੰਧਾ। ਗੁਰ ਕਾ ਟੀਅਰੀ ਅਨਤਾ ਤਬ ਛੁਟੇ ਛੰਧਾ। ੨॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤੁਕ ਮਨ ਬੁਝਤਾ ਤਬ ਹੀ ਬੰਦੁ ਖੀਆ। ਗੁ
 ਰ ਮਿਲਿ ਤੁਕ ਮੁਖ ਛਾਇਆ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੀਆ। ੩॥ ਨਾਕੋ ਦੁਸਮਨੁ ਦੇਖੀਆ ਨਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ। ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵ ਕੋ ਨਾਨਕ ਖਸਮੇ
 ਬੰਦਾ। ੪॥ ੧੭॥ ੧੧੯॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਸੁਖ ਸਾਜੀ ਅਨੰਦੁ ਪਣਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ। ਹਰਿ ਹਿਨਿ ਵਾਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਦੇ ਅਪਣਾ ਨਾਉ। ੧॥ ਬਾਲਿਤਾਰੀ ਗੁਰੁ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਬਾਲਿ ਜਾਉ। ਗੁਰੁ ਵੇਟਹੁ ਉਦਾਰਿ ਆਜੀ ਸੁਮਿਲਿ ਸਚੁ ਸੁਮਾਉ। ੧
 ॥ ਹਰਾਉ। ਸਗਨ ਅਪਸਰਾ ਨਾ ਤਿਸੁਕ ਉਲਗਹਿ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨਾਵੈ। ਤਿਸੁ ਜਮੁਨੇ ਬੀਤਾ ਵਈ ਜੋ ਹਰਿ ਪੁਭਕਾਵੈ। ੨॥
 ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਜਪਤ ਪਤੇ ਤੇ ਸਭ ਉਪਰਿ ਨਾਮੁ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਨਾਯੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਪੁਰਨ ਕਾਮੁ। ੩॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਕ੍ਰਮ ਮੇਰਿ ਗਏ ਕੋਇ
 ਸੈਨ ਬੀਆ। ਨਾਨਕ ਰਾਖੇ ਪਾਰ ਬ੍ਰਮ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਥੀਆ। ੪॥ ੧੮॥ ੧੨੦॥

ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯॥ ੧ ਭਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਸਾਦੀ।

ਓਇ ਬਿਖਾਵੇ ਦੇਖੀ
 ਅਤੇ ਗੁਰੁ ਤੇ ਹੋਰੁ ਹਮ
 ਦੇ ਅਬਉ ਨ ਤੋਓਇ
 ਹਮ ਤੇ ਛੁਟਾ ॥ ੧॥ ਹਮ

१४२

2146

१। षिमातिगुठपुसादि॥

ਮਹਾਉਤੀ)

ਜੋ ਚੀਰਨਾ ਆਵੈ ~~ਅੰਤ ਬੁਧ ਭਏ ਆਯੋ~~ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਉ ਨ ਆਯੋ ॥ ਕਾਨਕੋ ਠਹੀ ਮਾਤਿ ਤੂੰ ਬਸਤਾ ਸੀਗੇ ਸਗਲਾ ਬਿਖੈ ਕੀਥਿ
 ਆਯੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਦਿਨੁ ਬਿਤਵੈ ਪਲਾਥਿ ਨੂ ਛੀ ਜੈ ਅਰਜਾਯੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੀਠੇ ਸਾਦ ਭਏ ਫੂਟ ਪਿਪ ਦੁਗਾਯੋ ॥
 ੨ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਇਹ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਨਦੀ ਈਰਵਾਗੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਜਨ ਮਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਜ ਓਗਾਇ ਓਕ੍ਰਿ
 ਪਾਲਦੀ ਨਦੁ ਖਰੰਜਨੁ ਤਉ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਸਭ ਸੁਖ ਭਾਯੋ ॥ ਕੁਨੁ ਨਾਨਕਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾ ਧਿਆਵਉ ਮਾਰਕਾ ਚੀਸਗਲਾ ਉਪਾਯੋ ॥ ੪ ॥ ਏਉ ਜਪਿਓ
 ਗੁਣੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ ਤੇ ॥ ਗੁਣਿ ਓਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀ ਨਦੁ ਖਰੰਜਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਭਾਯੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਦੁਯਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨੬ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਮਕ ਮਸੂਆ ਚਕਰ ਕੋਟ ਦਿਨ ਸੁਖ ਪਾਵਹੀ ॥ ਘਰੀ ਮੁਹਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਫਿਰ ਬਹੁ ਰਿਪ ਛੁਤਾਇ ਰਹਾਉ ॥ ਪਲਕ ਦ੍ਰਿਸ਼
 ਟ ਦੇਖਿ ਕੁਠੇ ਆਕ ਨਿਮਕੇ ਤੁਮਹਾ ਜੈ ਸਾ ਸੀਗਾ ਬਿਸੀ ਅਰਸਿ ਉਤੈ ਰੈ ਤੈ ਸਾਹੀ ਇਹ ਪਰਗੁਹਾ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਕਰਣ ਪਾਪ ਕਰਤਾ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਅ
 ਮਾਨਾ ॥ ਛੋਰਿ ਜਾਤਿ ਤਿਨਹੀ ਸਿਉ ਸੰਗੀ ਸਾਨਸਿ ਉਥੇ ਬੈਰਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਸਿਸਾਉ ਇਤੈ ਬਿਧਾ ਬਿਆਪਿਓ ਜੋ ਉਬਰਿਓ ਜਿਸੁ ਗੁਰ
 ਪੁਰਾ ॥ ਕੁਨੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰ ਤਰਿਓ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ੧੨੭ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲੂਕਿ ਕਮਨੇ ਸੋਈ ਤੁਮ ਪੇਖਿ
 ਓਧੁ ਨ ਮੁਗਧ ਮੁਕਰਾਨੀ ॥ ਆਪ ਕਮਨੇ ਕਉ ਲੇਖਾਯੋ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਮਗੇ ਜਾਨੀ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮੇ ਮੁਸੋਰਾ ਬ
 ਤ ਪਰਦਾ ਪਾਛੈ ਜੀਅ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਭਾਏ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ॥ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੈਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਅਮੀ
 ਨਾਨਕ ਸਦਕੁ ਰਬਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧੨੮ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਗਥੈ ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਜਨ ਕਾ ਕੀਤ
 ਸੇਵਕ ਕੀ ਤਤਾਤਾ ਉਠਿ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕਟੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਠਾਕੁ ਪਹਿ ਸੇਵਕੁ ਤਤਾਤਾ ਉਠਿ ਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਬਾਲਿਹ ਰੈ ਜੋ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਦੀ ਮਨੁ ਗਿਆਤਿ ਸੁਨਾਨਕ ਪਰਸਾਇ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥

੧ ॥ ੧੨੯ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧੧ ॥
 ਨਦੁ ਆਭੇਖਾ ਦਿਖਾਵੈ ਬਹੁ ਬਿਧ ਜੈ ਸਾਏ ਓਤੈ ਸਾਗੇ ॥ ਅਨਕ ਜੋ ਨਿਕੁ ਮਿਓ ਕ੍ਰਮ ਭੀਤਾਰਿ ਸੁਖ ਨੂੰ ਪਰਵੇਸਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਨ ਨ ਸੰਤ
 ਮਾਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨੀਤਾਗੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਲਿਹ ਰਿਗੁਣ ਗਾਏ ਇਹੁ ਜਨ ਮੁਖ ਦਾਰ ਬੁਜੀਤਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਏਹੁ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਕੀਨੀ ਕਤਾਕੁ ਵਨਾ ਬਿਧਤਰੀ ਐਗੇ ॥ ਘੂਮਨ ਘੋਰ ਅਗਾਹ ਗਾਖਰੀ ਗੁਰਸਬਦੀ ਪਾਰ ਉਤਰੀ
 ਐਗੇ ॥ ੨ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜ ਬੀਚਾਰਿਓ ਤਿਤੁ ਨਾਨਕਾਇਹੁ ਜਾਨਾਗੇ ॥ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਪ
 ਤੀਆਨਾਗੇ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੧੩੦ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਜੇ ਮਾਂਗੇ ਸੋ ਪਾਵਉਗੇ ॥ ਨਾ
 ਮਰਗਾਇਹੁ ਮਨੁ ਤਿਪਤਾਨਾ ਬਹੁ ਰਿਨ ਕਤਾਕੁ ਪਾਵਉਗੇ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਮਰਾਠਾ ਕੁਰਸਭ ਤੇ ਉਚਰੈ ਏਦਿਨ ਸੁਤਿ ਸੁਗਾਵਉਗੇ ॥
 ਬਿਨ ਮਹਿ ਬਾਪਿਓ ਬਾਪ ਨਿਹਾਤਿ ਸਤੇਤੁ ਫਿਰਿ ਗਵਉਗੇ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨਾ ਸੁਆਮੀ ਤਉ
 ਅਵਗਹਿ ਚੀਤਨ ਪਾਵਉਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਅਪਿਪਰਿ ਗਾਇਆ ਕ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਇ ਲਿਖਾਵਉਗੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੩੧ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਚਉਹ ਕੇ ਮਰਦ ਨ ਖਟ ਰਸ ਨ ਕਰਿ ਤਲੀਗੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਸਹੁ ਪਸਿਆਨੇ
 ਪੰਚਹੁਤਿ ਮਿਹਿ ਛਲੀਗੇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਮਿਲਿ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਸੁਰਬੀਰ ਐਸੇ ਕਉ ਨੁਬਲੀਗੇ ॥ ਜੇਨ ਪੰਚ ਮਾਰ ਬਿਦਰ ਗੁਦਾ
 ਸੋ ਪੁਰਾਇਹੁ ਕਲੀਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੀ ਕਿਮਵਾਸਿ ਭਾਗਿਨੀ ਮੁਹਕਮ ਓਜਾ ਠਲੀਗੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨ ਜਾਨਿ

ਅੰਤ ਬੁਧ ਭਏ ਆਯੋ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਉ ਨ ਆਯੋ ॥ ਕਾਨਕੋ ਠਹੀ ਮਾਤਿ ਤੂੰ ਬਸਤਾ ਸੀਗੇ ਸਗਲਾ ਬਿਖੈ ਕੀਥਿ

ਨਿਰਦਲਿਆਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਲੀਗੇ॥੩॥੧੩੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਹਰਿਕਥਾ ਉਤਮਆਨਸਗਲਰਸ
 ਠੀਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਗੁਣੀਪੁਨਿਮੁਨਿਜਨਬੇਤੇਅਵਰੁਨਕੈਲਾਇਕੀ॥੧॥ਬਿਖਾਰੀਨਿਗਰੀਅਪਾਰੀਸਤਜਾਗੀਸਾਧਸੰਗਿਨਾ
 ਨਕਪੀਕੀਗੇ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ਤਮਾਗੀਪਿਆਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ॥ਗੁਰਨਿਮਖਨਮਨਤੇਟਾਰੀ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਪਰਸਨਸਰਸਨਹਰਸਨ॥ ਰੰਗਰੰਗੀਕਰਤਾਰੀ॥੧॥ਖਿਨੁਰਮਗੁਰਗਮਹਰਿਦਮਨਹਜਮਹਰਿਕੀਠਿ
 ਨਾਨਕਉਹਰਾਰੀ॥੨॥੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਹਿਰਮੂਰਤਿਪਲਗਾਵਤਗਾ
 ਵਤਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਵਖਾਨੀ॥੧॥ਚਾਲਤਥੈਸਤਸੇਵਤਹਰਿਜਸੁਮਨਿਤਨਿਰਗਨਖਦਾਨੀ॥੧॥ਹਉਉਰੇਤੁਠਕਰਗਉ
 ਰੇਨਾਨਕਸਗਨਿਪਛਾਨੀ॥੩॥੬॥੧੩੫॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ ੧੨॥

੧ ਭਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਿਆਗਸਗਲਸਿਆਨਪਾਰੁਜੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕਾਰਾਏਕਸਾਚੇਨਾਮਬਾਣੁਸਗਲਦੀਸਹਿਛਾਹੁ॥੧॥ਸੇਖੁਕੁਜਾਨੀਐਸ
 ਦਸੰਗਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਏਕਹਰਿਕੋਰੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਦਿਸਮਰਬਏਕਕੇਰੀਦੁਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਮਹਾਕਉਜਲੁਲੀ
 ਪੀਐਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੨॥ਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰੀਐਦੁਖਜਨਮਪੁਰਿਹੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਸੋਈਪਾਏਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਕੁਸੋਈ॥
 ੩॥ਏਕਏਕਅਧਾਰੁਏਕੋਏਕਕਾਮਨਜੋਗਾਨਾਨਕਜਪੀਐਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੋਗਾ॥੪॥੧॥੧੩੬॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪਾਨਪ੍ਰਭਕੇਦੀਏਸਭਰਸੰਬੋਗਾ॥ਦੀਨਬਿਪਪਜੀਅਦਾਤਾਸਰਣਾਖਦਜੋਗ

॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਿਪਿਆਇਹਰਿਗਿਨਾਉ॥ਤਲਤਿਪਲਤਿਸਤਾਇਸੰਗੇਏਕਸਿਉਉਵਲਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਜਨਧਿਆ
 ਵਤਿਤਰਣਕਉਸੰਸਾਰਾਕਰਮਧਰਮਅਨੇਕਕਿਰਿਆਸਭਉਪਰਿਨਾਮੁਅਚਾਰੁ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈਮਿਲੈਸਤਿਗੁਰਦੇ
 ਵਾ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿਕੁਕਾਰਿਭਗਤਿਹਰਿਕੀਰੁਲੀਪੁਰੀਸੇਵਾ॥੩॥ਚਰਣਸਰਣਦਾਇਆਲਤੇਰੀਤੁੰਨਿਮਾਏਮਾਣੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣ
 ਅਧਾਰੁਤੇਰਾਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਕੁਤਲੁ॥੪॥੨॥੧੩੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਡੋਲਿਡੋਲਿਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਆਬਿਨਾਸਾਧਸੰਗ ॥
 ਖਾਟਿਲਭੁਗੋਬਿੰਦਹਰਿਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਇਕਰੰਗਿ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤਿ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਇਸੇਪ੍ਰਕੁਤਿਆਗਿਅ
 ਵਰੁਪਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਬੁਸੇਪ੍ਰਕੁਜੀਅਦਾਤਾਆਪੀ॥ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਅਠਪਹਿਰਪ੍ਰਕੁ
 ਜਾਪੀ॥੨॥ਮੀਤੁਸਖਾਸਹਾਇਸੰਗੀਉਚਮਗਮਅਪਾਗੁ॥ਚਰਣਕਮਲਬਸਾਇਹਿਰਚੈਜੀਅਕੋਅਧਾਰੁ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਥਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਤੇਰਾਜਸੁਗਾਉ॥ਸਰਬਸੁਖਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਨਾਉ॥੪॥੩॥੧੩੮

ਆਸਾਮਹਲਾ੫

ਉਦਮਕਰਉਕਰਉਕਰਉਪੇਖਤਸਾਪ੍ਰਸੰਗੀ॥ਹਰਿਗਿਨਾਮੁਚਰਾਵਰੁਗਨਿਆਪੇਹੀਪ੍ਰਭਰੰਗੀ॥੧॥ਮਨਮਹਿਰਮਨਾਮ
 ਜਾਪੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਵਸਤੁਮੇਰੈਹਿਰਦੈਹੋਇਸਹਾਈਆਪੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਟਿਸੁਟਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਪੀਤਮਪ੍ਰਭਪੇਖਤਕ
 ਠਾਉ॥ਦਇਆਕਰਹੁਕਿਰਮਅਪਨੇਕਉਇਤੈਮਨੋਰਥਸੁਆਉ॥੨॥ਤਨੁਧਨੁਤੇਰਾਤੁਪ੍ਰਕੁਸੇਰਾਹਮੇਰੇਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥
 ਜੀਉਜੀਉਗਾਖਹਿਤਿਉਤਿਉਗੁਣਤੇਰਾਦੀਆਖਾਹਿ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਬਿਖਕਾਏਮਜਨਹਰਿਜਨਪੁਗਿਛਾ

੧੬

ਹਰਿ

ਇਕਗਤਿਕੁਰਮਭਉਨਾਸੈਨਾਨਕਸਦਾਤੁਰਿ॥੧॥ ੧੩੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਦਰਸੁਤੇਰਸੇਪਾਏ
ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਗੁ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਤਪਾਗੀਜਤਿਗੁਰਬਖਸਿਅਗਹਿਨਾਮੁ॥੧॥ਕਲਿਜੁਗੁਉਪਾਰਿਆਗੁਰਦੇਵਾਮ
ਲਮੁਤਮੁਕੁਜਿਮੁਗਧੋਤੇਸਭਲਗੇਤੇਰੀਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਆਪਕਰਤਾਸਭਸਿਸਾਟਿਪਰਤਾਸਭਮਹਿਰੀਆਸਮਾਏ
॥ਧਰਮਾਜਾਬਿਸਮਾਦੇਹੋਇਆਸਭਪਈਪੈਰੀਆਈ॥੨॥ਸਤਜੁਗਤ੍ਰੇਤਾਦੁਆਪੁਕਭਣੀਐਕਲਜੁਗਉਤਮੇਜੁਗਾ
ਮਾਹਿ॥ਅਹਿਕਰਕਰੇਸੁਅਹਿਕਰਪਾਏਕੋਈਨਪਕੜੀਐਕਿਸੈਥਾਈ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਸੇਈਕਰਹਿਜਿਭਗਤਤੇਰਜਾਚ
ਹਿਏਹੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁ॥ਕਰਜੋਤ੍ਰਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਅਪਣਿਆਸੀਤਾਦੇਹੋਰਿਦਰਸੁ॥੪॥੫॥੧੪੭॥

ਗੁਰੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ ੧੩॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਤੁਮਾਗੈ॥ਨਿਗੁਣਨਿਸਤਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਬਿਖਾਦੀਦੁਸਟਅਪਵਾਦੀਤੇਪੁਨੀਤਸੰਗਾਰੇ॥੧॥
ਜਨਮਭਵੰਤੇਨਰਕੀਪੜੰਤੇਤਿਨਕੋਕੁਲਉਧਾਗੇ॥ਕੋਇਨਜਾਨੈਕੋਇਨਮਾਨੈਸੇਪਰਗਟੁਹਰਿਦੁਆਗੇ॥੨॥ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉ
ਕਵਨਵਡਾਈਨਾਨਕਾਬਿਨੁਬਿਨੁਵਗੇ॥੩॥੧॥੧੪੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਬਾਵਰਸੋਇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਹਿਕੁ
ਟੁਬਾਬਿਖੈਰਸਮਾਤੇਮਿਥਿਆਗਹਿਗੇ॥੧॥ਮਿਥਨਮੋਨਰਬਸੁਪਨਅਨੰਦ ਉਲਾਸਮਨਿਮੁਖਸਤਿਕਰੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੁ
ਦਾਰਬੁਸੀਗੇਤਿਲਮਰਮੁਨਲਗੇ॥੩॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਰਾਖੇਸਤਸੰਗੇਨਾਨਕਸਗਣਿਅਗੇ॥੪॥੫॥੧੪੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
॥ਤਿਪਦੇ॥ ਓਹਪ੍ਰੇਮਾਪਿਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਮਾਨਕਗਜਮੋਤੀਅਨਲਾਲਨਾਨਗਨਾਨੀ॥੧॥ਰਾਜਨਭਾਗ

ਨਾਨਕਮਨਸਾਦਨਾਕਿਛੁਕਿਛੁਨਚਹੀ॥੨॥ਚਰਨਸਰਨਸੰਤਨਬੰਦਨਸੁਖੇਸੁਖਪਾਹੀ॥ਨਾਨਕਤਪਤਿਹਰੀ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰੇ
ਮਪਿਰੀ॥੩॥੧॥੧੫੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਹਿਰਿਖਾਏਓਲੇਇਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਤਹਿਉਤਹਿਘਟਿਘਟਿ
ਘਟਿਘਟਿਤੁਹੀਤੁਹੀਮੋਹਿਨਾ॥੧॥ਕਾਰਨਕਰਨਾਧਾਰਨਪਰਨਾਏਕੋਏਕੋਸੋਹਿਨਾ॥੨॥ਸੰਤਪੁਰਸਨਬਲਿਹਰੀਰਸਨਨਾ
ਕਸੁਖਿਸੁਖਿਸੋਇਨਾ॥੩॥੪॥੧੫੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਾ॥ਓਹੁਸੁਹਾਜੀਸੁਹੇਲਾ॥੧॥

ਹਰਿ

ਸੰਗਸਹਾਈਛੋਡਿਨਜਾਈਓਹਮਗਹਅੰਤੋਲਾ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਮਭਾਈਬਾਪੁਮੋਰੇਮਾਈਭਗਤਨਕਾਓਲਾ॥੨॥ਅਲਖੁਲਖਾਏ
ਆਗੁਰਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਹਿਹਰਿਕਾਚੇਲਾ॥੩॥੫॥੧੫੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਅਪਨੀਰਗਤਿਨਿਬਾਹਿਠਾਕੁਰਾਅ
ਇਓਆਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਬੁਤੇਇਸਕਾਰਬੁਹਿਰਦੈਚਰਨਬਸਾਹਿ॥੧॥ਏਹਮੁਕਤਾਏਹੁਗਤਾਰਾਖਹੁਸੰਤਸੰਗ
ਹਿ॥੨॥ਨਾਮੁਪਿਆਵਉਸਹਜਿਸਮਾਵਉਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਹਿ॥੩॥੬॥੧੫੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਠਾਕੁਰਚਰਦਸੁ
ਹਾਵੇ॥ਹਰਿਸੰਤਨਪਾਵੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਗਵਾਇਆਸੇਵਕਮਾਇਆਗੁਨਰਸਿਰਸਿਗਾਵੇ॥੨॥ਏਕਹਿਆਸਾਦਰਸਪਿਆ
ਸਾ ਅਨਨਭਾਵੈ॥ਦਇਆਤੁਹਾਰੀਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਬਾਲਿਬਲਿਜਾਵੈ॥੩॥੭॥੧੫੪॥ ਆਸਾਮ
ਹਲਾ੫॥ ਏਕੁਸਿਮੈਰਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਪਿਆਵਹਰਿਦੈਬਸਾਵਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਨਾਹੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਰਨੀਆਈਐ
ਸਰਬਫਲਪਾਈਐਸਗਲੇਦੁਖਜਾਹੀ॥੨॥ਜੀਅਨਕੋਦਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਤਾਨਾਨਕਘਟਿਘਟਿਆਹੀ॥੩॥੮॥੧੫੫॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਬਿਸਰਤਿ ਸੇਖੁਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਸਰਬਠਲਪਾਵੈ ॥ ਸੋਜਨੁ ਸੁਖੀਆਤੁਆ ॥ ੧ ॥
ਰਜੁਕਾਵੈ ਉਕਰਮਕਮਾਵੈ ॥ ਬਾਪਿਓ ॥ ਨਲਨਕਿ ਮਸੁਆ ॥ ੨ ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਾਜੇ ਸੁਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਇਆ ਸੋਜਨੁ ਨਿਚਲੁਖੀ
ਆ ॥ ੩ ॥ ੯ ॥ ੧੪੯ ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ੫੨ ੧੪ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਨੇਨੁ ਵੇਲਾ ਅਪੁਨੇ ਪੀਤਮਾ ਸਿਉ ਲਾਗਰੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭਾਵੈ ਜਨਮਿਨਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪੀਤਰੈ ॥ ੧ ॥
ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲੀ ਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੧੫੦ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਮਿਲੁਗਾ ਪਿਆਰੇ ਤੁਮਾ ਬਿਨੁ ਪੀਰ ਜੁ ਕੋਨ ਕਰੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਮਕਮਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਵਰਸਾ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਨ
ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਵਰਤੈ ਮਸੰਜਮ ਕਰਿ ਬਾਕੇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਰਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਦਸੈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ੫੨ ੧੫ ਪੜਤਾਲਾ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਕਾਰਮਾਇਆ ਮਾਰਸੋਇ ਓਸੁ ਸੁਖੁ ਏਨਾਵੈ ॥ ਪਕਰਕੇ ਜਨਮ ਓਠਾ ਓਠਾ ਤਰਹੀ ਪਰਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਲੋਕ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੇਲਗੇ
ਹਿਗਵਿਤ ਚਿਤੁ ਖਾਜੀ ॥ ਖਿਨ ਭੰਗਨ ਕੈ ਮਾਨਮਾਤੇ ਅਸੁਰਜਾਣ ਹਿਨਾਜੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨ ਪੁਕਾਰਹਿ ਸੁਨੈ ਨਾ ਹਿੰਗਾ ॥
ਨਿਪਟਿ ਬਾਜੀ ਹਰਮੁਕਾ ਪਛੁਤਾਇ ਓਮ ਨ ਭੋਗਾ ॥ ਭਾਨੁ ਸਗਲ ਗੋਰਵ ਜਿਉ ਭਰਿਆ ਦੀਵਨ ਲੇਖੈ ਨ ਪਾਰਿਆ ॥ ਜਿਉ ਕਾਰਜ ਰਹੈ ਓ
ਲਾ ਸੋਇ ਕਾਮਨ ਕਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਐਸੇ ਜਗੁ ਮੇਰਿ ਗੁਰੁ ॥ ਦਿਖਾਇ ਓਤ ਉਏ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਆ ॥ ਮਾਨੁ ਤਨੁ ਤਨਿ ਸਿਆਨ ਪਸਰ
ਹਿਨਾਨ ਕੁਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੫੨ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਪਾਰਗੋ ਬਿਦਨਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਮਨਾਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਏ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥
ਪੰਚਨਾਦ ਤੁਰਬਨਾਏ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਕਿਰਪਾ ਪਾਏ ਸਹਜਾਏ ॥ ਵਰਸਾਏ ॥ ਅਬਰਾਤਿਆ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ॥ ਸਤਿ ਸੇਵ ਪੀਤਨ ਬੰਗੁ ਲਾ
ਲਾਨ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਮਨ ਦਿੜਾਏ ਹਰਸਾਏ ਨਹੀ ਅਏ ॥ ਸਹਜਾਏ ਮਨ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸਕਤੀ ਮਨੈ ਕੀ ਕਾਮ ਕਰਾਹਿ ॥ ਰੁਚਿ
ਰੁਚਿ ਰੁਚਿ ਰੁਚਾਇਆ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਵਰਸੇ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੇਰਿ ਤੁਮ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਦਿ ਆਏ ਗਲਿਲ ॥
ਏ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੫੩ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਉ ਬਿਖਮ ਗਰੋਤੈ ਗੋ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸ ਧੋਹ ਮੇਰੁ ਰਮਹੀ ਤੋਹੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਕਾਮ
ਕੋ ਪਲੇਭੁ ਮਨਾਇਹ ਬਿਖਾਪਛੋਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਾਮ ਰੰਗ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਵਉ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਆਵਉ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕੀਤੀ ਤਿਸਿ
ਟਾਵਉ ॥ ਨਿਪਨਾ ਮਨਾਨ ਕਮੇਰੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੫੪ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਕੋ ਪਲੇਭੁ ਤਿਆਗਾ ॥ ਮਨਾ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਮੁ
॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਫਲ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਤਾਜੀ ਮਨ ਮੇਰੁ ਦਿਕਾਰ ਸਿਖਿਆ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ਮਨ ਸੰਤਨਾ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਾ ॥ ੧ ॥
ਪ੍ਰਭ ਗੋਪਾਲ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਿਮਰ ਜਾਗਾ ॥ ਕਰਿ ਭਗਤਾਨ ਕ ਪੂਰਨ ਭਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥
੧੫੫ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬੈਰਾਗ ਅਨੰਦੀ ਖੇਲੁ ਗੀਦਿਖਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਖਿਨੁ ਭੈ ਨਿਰਭੈ ਬਿ
ਨੁ ਖਿਨੁ ਭੈ ਭਿਧਾਇਓ ॥ ਖਿਨੁ ਹਰ ਸੋਭੇ ਗਨ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਤਜਿ ਜਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਖਿਨੁ ਤੋਜੇ ਗਤ ਪਬਹੁ ਪੁਜਾ ਖਿਨੁ ਭਰਮਾਇ
ਓ ॥ ਖਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਸਾਪੁ ਸੰਗ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗਲਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੫੬ ॥

੨੩

ਗੁਰਮਾਸਾਮਹਲਾ ੫ ਪਾਉ ੧੭॥

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਰਿਹਾਂ॥ ੧॥ ਪਰਿਹਰਿਮਨਾਪਿਆਰਿ ਹਾਂ॥ ਗੁਰਿਕਹਿਆਸੁਚਿਤਿਧਰਿਹਾਂ॥ ਅਨਾਸਿਉਤੋਰਫੇਰਹਾਂ॥ ਐ
 ਸੇਲਾਲਨੁਪਾਇਓਹੀਸਖੀ॥ ੧॥ ਗੁਰਉਪਕਿਜਮੇਹਿਸਰਹਾਂ॥ ਪਗੁਨਹੀਚਲੈਹਰਿਹਾਂ॥ ਗੁਰਭਿਓਮੁਕੁਨਹਾਂ॥ ਅਨਿਉਪਾਵਕਰਿ
 ਹਾਂ॥ ਤਉਨਿਕਸੈਸਰਨਿਪੈਰੀਸਖੀ॥ ੨॥ ਬਿਰਬਿਰਚਿਤਾਬਿਰਹਾਂ॥ ਬਨਗੁਰੁਸਮਸਰਹਾਂ॥ ਅੰਤਰਏਕਾਪਿਰਹਾਂ॥ ਬਾਹਰਿਅਨੇਕਧਰ
 ਹਾਂ॥ ਰਾਜਨਜੋਗੁਕਰਿਹਾਂ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਲੇਗਮਲੇਗੀਰੀਸਖੀ॥ ੩॥ ੧੫७॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨਸਾਏਕਮਨਹਾਂ॥
 ਗੁਰਸਿਉਨੇਤਪਿਆਨਹਾਂ॥ ਦ੍ਰਿੜਸੰਤਮੰਤਰਿਆਨਹਾਂ॥ ਸੇਵਾਗੁਰਚਰਨਹਾਂ॥ ਤਉਮਿਲੀਐਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਉਪੁ
 ਟੇਅਨਭਰਾਨਹਾਂ॥ ਗਵਿਓਸਰਬਥਨਹਾਂ॥ ਲਹਿਓਜਮਗੁਇਅਨਹਾਂ॥ ਪਾਇਓਪੈਰੁਥਨਹਾਂ॥ ਤਉਚੁਕੀਸਗਲਕਾਨੀ॥ ੧॥ ਲਹਨਜਿ
 ਸੁਮਥਨਹਾਂ॥ ਕ੍ਰੋਪਾਵਕਪਾਰਪਰਨਹਾਂ॥ ਨਿਜਘਰਿਤਿਸੈਥਨਹਾਂ॥ ਗਰਿਹਸੁਰਸਹਿਮਨਹਾਂ॥ ਲਾਬੀਤਿਸਭੁਥਨਹਾਂ॥ ਨਾਨਕਸ
 ਤਜੀਸਮਾਇਓਰੇਮਨਾ॥ ੨॥ ੧੫੮॥ ਅਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨੀਹਾਂ॥ ਜਪੀਐਸਹਜਿਧੁਨੀਹਾਂ॥ ਸਾ
 ਧੂਰਸਨਭੁਨੀਹਾਂ॥ ਛੁਟਨਬਿਧਸੁਨੀਹਾਂ॥ ਪਾਈਐਵਰਪੁਨੀਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੋਜਨਿਜਨਮੁਨੀਹਾਂ॥ ਸਰਬਕਾਪੂਰਧਨੀਹਾਂ॥ ਟੁਲਭੁਕਲ
 ਦੁਨੀਹਾਂ॥ ਟੁਪਾਬਿਨਾਸਨੀਹਾਂ॥ ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਆਸਨੀਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਮਨਸੇਸੇਵੀਐਹਾਂ॥ ਅਯਥਾਭੇਵੀਐਹਾਂ॥ ਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ
 ਕਰਿਹਾਂ॥ ਬਿਨਸਿਨਜਾਹਿਮਰਿਹਾਂ॥ ਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆਹਾਂ॥ ਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੨॥ ੧੫੯॥ ਅਸਾਵਰੀਮਹਲਾ
 ੫॥ ਏਕਾਓਟੁਗੁਹਾਂ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਹੁਹਾਂ॥ ਆਗਿਆਸਤਸੁਹਾਂ॥ ਅਨਹਿਨਿਪਾਨੁਲਹੁਹਾਂ॥ ਸੁਖਹਿਸਮਾਈਐ
 ਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਉਜੀਵਤਜੇਮਰੇਹਾਂ॥ ਦੁਤਰਸੇਤਰੇਹਾਂ॥ ਸਕੀਰੇਨਹੋਇਹਾਂ॥ ਨਿਰਭਉਕਹੁਓਸੇਇਹਾਂ॥ ਮਿਏਅੰਦੇਸਿਆਹਾਂ
 ॥ ਸੰਤਉਪਦੇਸਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਜੀਸੁਨਨਾਮੁਸੁਖਹਾਂ॥ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਨਕਦੇਦੁਖਹਾਂ॥ ਜੇਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸੁਨੇਹਾਂ॥ ਸਭੁਕੇ
 ਤਿਸੁਮਨੇਹਾਂ॥ ਸਫਲਸੁਮਾਇਆਹਾਂ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਗੁਇਆਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੨॥ ੧੬०॥ ਅਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੫॥
 ਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐਹਾਂ॥ ਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਹਾਂ॥ ਉਆਰਸਜੋਬਿਧੇਹਾਂ॥ ਤਾਕਉਸਗਲਾਸਿਧੇਹਾਂ॥ ਅਨਹਿਨੁਜਾਗਿਆ
 ਹਾਂ॥ ਨਾਨਕਬਡਭਾਗਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਉਸੀਤਪਗਧੇਈਐਹਾਂ॥ ਦੁਰਮਤਿਖੋਈਐਹਾਂ॥ ਵਾਸਹਿਰੇਨਹੋਇਹਾਂ॥ ਬਿ
 ਆਪੈਦੁਖਨਕੋਇਹਾਂ॥ ਭਗਤਾਸਰਨਿਪਰੁਹਾਂ॥ ਜਨਾਮਿਨਕਦੇਮਰਿਹਾਂ॥ ਅਸਬਿਰਸੇਕੁਏਹਾਂ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਿਨਜਪਿਲਏਮੇਰੇ
 ਮਨਾ॥ ੧॥ ਸਾਨਨੁਮੀਤੁਤੁਹਾਂ॥ ਨਾਮਾਦ੍ਰਿੜਾਇਮੁਹਾਂ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਹਿਕੋਇਹਾਂ॥ ਮਨਹਿਅਧਯੋਸੇਇਹਾਂ॥ ਨੇਮਖਨਵੀਸ
 ਰੇਹਾਂ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਕਿਉਸਰੇਹਾਂ॥ ਗੁਰਕਓਕੁਰਬਾਨਜਾਓਹਾਂ॥ ਨਾਨਕੁਜਪੇਨਾਓਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੨॥ ੧੬੧॥ ਅਸਾਵਰੀ
 ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਰਨਕਰਨਤੁਹਾਂ॥ ਅਵਰਨਸੁਭੈਮੁਹਾਂ॥ ਕਰਹਿਸੁਹੋਈਐਹਾਂ॥ ਸਹਜਿਸੁਖਸੇਈਐਹਾਂ॥ ਧੀਕਨਮਨਭਏ
 ਹਾਂ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਦਰਪਏਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਉਸਾਧੂਸੰਗਮੇਹਾਂ॥ ਪੂਰਨਸੰਜਮੇਹਾਂ॥ ਜਬਤੇਛੁਟੈਆਪਹਾਂ॥ ਤਬਤੇਮਿਏਤਪ
 ਹਾਂ॥ ਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆਹਾਂ॥ ਪਤਿਰਖੁਬਨਵਾਰੀਆਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਉਸੁਖਜਾਨੀਐਹਾਂ॥ ਹਰਿਕਰੇਸੁਮਾਨੀਐਹਾਂ॥ ਮੰਦਨਾ
 ਹਿਕੋਇਹਾਂ॥ ਸੀਤਕੀਰੇਨਹੋਇਹਾਂ॥ ਆਪੋਜਿਸੁਰਖੇਹਾਂ॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੇਚਖੈਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੨॥ ਜਿਸਕਾਨਾਹਿਕੋਇਹਾਂ॥ ਤਿਸਕਾ

ਪ੍ਰਭੂ ਸੇਇਹੀ ਅੰਤਰਗਤਿ ਬੁਝੈਹੀ। ਸਭੁ ਕੰਠੁ ਤਿਸੁ ਸੁਝੈਹੀ। ਪਤਿਤ ਉਪਰਲੇਹੀ। ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥੩॥੬॥ ੭੪੫
 ਅਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥੧॥ ਓਇ ਪਰਦੇਸੀਆਹੀ। ਸੁਨਤ ਸੰਦੇਸੀਆਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਸਿ ਉਰਚਿ ਰਹੇਹੀ। ਸਭੁ ਕਉ ਤ
 ਜਿਗਏਹੀ। ਸੁਪਨਾ ਜਿ ਉਭਏਹੀ। ਗਿਆਨੁ ਜਿ ਨ ਲਏਹੀ॥ ੧॥ ਗਰਿਤ ਜਿ ਅਨਲਗੇਹੀ। ਜਨਮ ਹਿ ਮਰਭਗੇਹੀ। ਗਰਿਹਿ
 ਜਿ ਨ ਲਏਹੀ। ਜੀਵਤ ਸੇਰੇਹੀ। ਜਿਸਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਏਹੀ। ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਸੋਇ॥ ੨॥੭॥

ਰਾਗੁ ਅਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੬॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਕਵਨ ਸਿਉ ਮਨ ਕੀ। ਲੋਕਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਓਦ ਸਹੀ। ਦਿਸ ਪਾਵਤ ਅਸਾਲਾਗਿ ਓਧਨ ਕੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖ ਕੇ ਹੋਤਿ ਬ
 ਹੁਤੁ ਦੁਖ ਪਾਵਤ ਸੇਵਿ ਕਰਤ ਜਨੁ ਜਨ ਕੀ। ਦੁਆਰ ਹਿ ਦੁਆਰਿ ਸੁਆਨ ਜਿ ਉਡੇ ਲਤਨ ਹਿ ਸੁਪਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ॥ ੧॥ ਮਨ ਸਜਨ
 ਮੁਅਕਾਰ ਬਖੋਵਤ ਲਾਜਨ ਲੋਕੁ ਸਨ ਕੀ॥ ਨਾਨਕ ਗਰਿਹਿ ਸੁਕਿ ਉਨੀ ਗਾਵਤ ਕੁਮਾਤਿ ਬਿਨਾ ਸੈਤਨ ਕੀ॥੨॥੧॥
 ਜੁਮਲਾ ਅਸਾਕਾ॥ ਸੋਦਰੁ ੧॥ ਸੋਪੁਰਖੁ ੧॥ ਮ: ੧॥੩੬॥ ਮ: ੩॥੧੩॥ ਮ: ੪॥੧੫॥ ੧ ਮ: ੫॥੧੬॥੩॥
 ਮ: ੬॥੧॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੇਤੂ ੨੩੩॥

ਰਾਗੁ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਉਤਰਿ ਅਵਧਾਟਿ ਸਰਵਰਿ ਨਾਵੈ। ਬਕੈਨ ਬੋਲੈ ਗਰਿਹੁ ਲਗਾਵੈ। ਜਲੁ ਅਕਾਸੀ ਸੁੰਨ ਸਮਾਵੈ। ਰਸੁ ਸਤੁ ਏਲਮ ਹਰ ਸੁਪਾਵੈ॥
 ੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਸੁਨਹੁ ਅਭੁ ਮੇਰੇ। ਕੁਠਿ ਪੁਰਿ ਧਾਰਹੀ ਅਸਭੁ ਠਉਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁ ਬ੍ਰਤ ਨੇ ਮਨ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ। ਸਤਿਗੁ
 ਰਸ ਬਾਦਿ ਕਰੇ ਪੁਜਲਾਵੈ। ਗਗਨ ਤਿਵਾਸ ਸਮਾਪਲਗਾਵੈ। ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਮ ਪਦੁਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਮਨ ਕਾ ਕਉ ਤਤੁ ਬਿ
 ਲੇਵੈ। ਸੁਭੁ ਰਸਰਵਰ ਮੈਲੁ ਨ ਪੋਵੈ। ਜੈ ਸਿਉ ਰਾਤੈ ਸੋਹੈ ਵੈ। ਅਪੇਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁਹੈ ਵੈ॥ ੩॥ ਗੁਰਹਿ ਵਸੀਤ ਲਾਅਗਿ ਬੁ
 ਝਾਵੈ। ਸੇਵਾ ਸੁਹਤਿ ਬਿਭੂਤਿ ਚੜਾਵੈ। ਵਰਸਨੁ ਆਪ ਸਹਜੇ ਘਰਿ ਆਵੈ। ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ॥ ੪॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿ
 ਆਨੁ ਮਹਾਰਸੁ ਸਾਰਾ। ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਗੁਰਵੀਚਾਰਾ। ਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾ ਬਾਨੁ ਮਹਾਰਾ। ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ ਮਿਲਾਵਣੁ ਹਾਰਾ॥ ੫॥ ਗਸਿਰ ਸਿਮਾ
 ਮਤਿ ਏਕੈ ਗਾਈ। ਤਖਤਿ ਤਿਵਾਸੀ ਪੰਚ ਸਮਾਇ। ਕਾਰਕ ਮਾਣੀਖ ਸਮਰਜਾਇ। ਅਵਗਤਿ ਨਾ ਬੁਨ ਲਾਖਿਆ ਜਾਇ॥ ੬॥
 ਜਲਮ ਹਿ ਉਪਜੈ ਜਲ ਤੇ ਦੂਰਿ। ਜਲਮ ਹਿ ਜੇਤਿ ਗਿਆਰੁ ਪੂਰਿ। ਕਿਸੁ ਨੇਵੈ ਕਿਸੁ ਆਪਾ ਦੂਰਿ। ਨਿਧਿ ਗੁਣਗਾਵਾ ਦੇਖ
 ਹਦੂਰਿ॥ ੭॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋ ਕੁਨਿ ਹੋਇ। ਸੁਟਿ ਭਰਬਰ ਨਾਨਕ ਕਉ ਵੀਚਾਰੁ। ਨਿਰਮਲੁ
 ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਅਧਾਰੁ॥ ੮॥ ੧॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧ ਸਭਿ ਜਪਸਭਿ ਤਪਸਭਿ ਚਤੁਰਾਈ। ਉਝੜ ਭਰਮੈ ਹਾਰਿ ਨ ਪਾਈ॥
 ੧॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕੋ ਬਾਣੀ ਨ ਪਾਈ। ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਨੇਮਾ ਬੇਛਾਈ॥ ੧॥ ਸਾਚੁ ਪਦੀ ਜਗੁ ਆਇ ਬਿਨਾ ਸਾ। ਛੂਟਿ ਸਿਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਸਾ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗੁ ਮੇਰੇ ਬਾਂਧਾ ਬਹੁਤੀ ਆਸਾ। ਗੁਰਮਤੀ ਏਕ ਭਏ ਉਦਾਸਾ। ਅੰਤਰਿ ਮੁਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ। ਤਿਨ ਕਉ ਨਾਹੀ
 ਜਮਕੀਤਾ ਸਾ॥ ੩॥ ਜਗੁ ਤਿਆਜਿ ਤੁਕਾਮ ਦਿਹਿ ਤਕਾਰੀ। ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ ਲਾਗਿ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰੀ। ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ
 ਆਬਾਜੀ ਹਾਰੀ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਰੀ ਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਬਾਹਰੁ ਉਮੈ ਕਪੋਕ ਹਾਏ। ਅੰਦਰੁ ਮੁਕਤੁ ਲੇਪ ਕਰੇ ਨ ਲਾਏ। ਮਾਇਆ

ਮੇਹਗੁਰਸਬਾਦਿਜਲਾਏ। ਨਿਰਮਲਨਾਮਸਦਹਿਰਦੋਧਿਆਏ॥੪॥ ਧਾਵਤੁਰਾਖੇਠਾਕਿਰਹਾਏ। ਸਿਖਸੰਗਤਿਕਰਮਿਮਿਲ
ਏ। ਗੁਰਬਿਨੁਭੂਲੇਅਵੇਜਾਏ। ਨਦਰਿਕਰੇਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਏ॥੫॥ ਭੂਤਕਰਉਨਕਹਿਆਜਾਈ। ਅਕਥਕਥਉਨਹਕੀਮ
ਤਿਪਾਈ। ਸਭਿਦੁਖਤੇਰੇਸੁਖਰਜਾਈ। ਸਭਿਦੁਖਮੇਟੈਸਾਚੈਨਾਈ॥੬॥ ਕਰਿਬਿਨੁਦਜਾਪਗਾਬਿਨੁਤਾਲਾ। ਜੇਸਬਦੁਬੁ
ਝੈਤਾਸਚੁਨਿਹਾਲਾ। ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸਭੇਸੁਖਨਲਾ। ਨਦਰਿਕਰੇਰਾਖੇਰਖਵਾਲਾ॥੭॥ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨੁਸੁਝੈਆਪੁਗਵਦੈ। ਬਣੀ
ਬੂਝੈਸਚਿਸਮਾਦੈ। ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇਏਕਲਿਵਤਾਰਾ। ਨਾਨਕਧੰਨੁਸਵਾਕੁਣਹਾਰਾ॥੮॥ ੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥
ਲੇਖਅਸੰਖਾਲਿਖਿਲਿਖਿਮਾਨੁ। ਮਨਿਮਾਨਿਮੇਸਰੁਸੁਗਤਿਦਖਨੁ। ਕਥਨੀਬਦਨੀਪੜਿਪੜਿਭਾਰਾ। ਲੇਖਅਸੰਖਅ
ਲੇਖਅਪਾਰਾ॥੧॥ ਮੇਸਾਸਾਚਾਭੂਏਕੋਜਾਨਾ। ਜੀਮਦੁਮਰਣਹੁਕੁਪਛਾਣਾ॥੨॥ ਰਹਾਉ। ਮਾਇਆਮੋਹਜਗੁਬਾਧਾ
ਜਮਕਾਲਾ। ਬਾਧਾਛੂਟੈਨਾਮੁਸਮਾਲਿ। ਗੁਰੁਸੁਖਦਾਤਾਅਵਹਨਭਾਲਿ। ਤਲਤਿਪਲਤਿਨੀਬੁਝਿਐ॥੩॥ ਸਬਦਿਮਰੈ
ਤਾਏਕਲਿਵਲਾਏ। ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਭਗਮੁਚਕਾਏ। ਜੀਵਨਿਮੁਕਤਮਨਿਨਾਮੁਦਸਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤਾਸਚੁਸਮਾਏ॥੪॥ ਜਿ
ਨਪਰਸਾਜੀਗਗਨਅਕਾਸੁ। ਜਿਨਸਾਭਿਥਾਥੀਥਾਪਉਥਾਪਾਸਰਬਨਿਰੰਤਰਆਪੇਆਪਿ। ਕੀਸੇਨਪਛੈਬਖਸੇਆਪਿ॥੫॥ ਭੂ
ਪੁਰਸਾਗੁਮਾਣਕੁਹੀਗੁ। ਭੂਨਿਰਮਲਸਚੁਗੁਣੀਗਹੀਗੁ। ਸੁਖਮਾਨੈਕੋਟੈਗੁਪੀਗੁ। ਏਕੋਸਾਹਿਬੁਏਕੁਵਜੀਗੁ॥੬॥ ਜਗੁਬੰਦੀ
ਮੁਕਤੇਹਉਮਾਗੀ। ਜਗੀਗੀਆਨੀ। ਵਰਲਾਅਚਰੀ। ਜਗੀਪੀਤ੍ਰਿਤਾਦਿਰਲਾਵੀਚਰੀ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸਭਾਛਿਰੈਅਰੰ
ਕਾਰੀ॥੭॥ ਜਗੁਦੁਖੀਆਸੁਖੀਆਜਨੁਕੋਇ। ਜਗੁਗੋਗੀਕੋਗੀਗੁਣੋਇ। ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਪਤਿਖੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੋ
ਵੈਖੈਸੈਸੋਇ॥੮॥ ਮਾਘੇਲੋਕੁਮਠਾਰਾ। ਅਟਲਅਛਲੁਗੁਰਮਤੀਧਰਾ। ਭਾਇਮਿਲੈਕਾਵੈਭੈਕਾਰਾ। ਨਾਨਕੁਨੀਚਕ
ਤੈਬੀਚਾਰਾ॥੯॥ ੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਏਕੁਮਰੈਪੰਚੇਮਿਲਿਰੋਵਹਿ। ਗਉਮੈਜਾਈਸਬਦਿਮਲਧੋਵਹਿ। ਸਮਾਝਿ
ਸੁਝਸਹਜਿਪਹਿਰੋਵਹਿ। ਬਿਨੁਬੁਝੈਸਗਲੀਪਤਿਖੋਵਹਿ॥੧॥ ਕਉਣਮਰੈਕਉਣਰੋਵੈਓਹੀ। ਕਰਣਕਾਰਣਸਭਸੈਸਿਰ
ਤੋਹੀ॥੨॥ ਰਹਾਉ। ਮੁਏਕਉਰੋਵੈਦੁਖੁਕੋਇ। ਸੋਰੋਵੈਜਿਸੁਬੇਦਨਹੋਇ। ਜਿਸੁਬੀਤੀਜਾਣੈਪੁਰੁਸੋਇ। ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ।
੩॥ ਜੀਵਤਮਰਣਾਤਰੇਤਰਣਾ। ਜੈਜਗਨੀਸਪਰਮਗਤਿਸਰਣਾ। ਗਉਬਾਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ। ਗੁਰਬੋਨਿਬੁਸਬਦਿਭੈਤਰ
ਣਾ॥੪॥ ਨਿਰਕਉਆਪਿਨਿਰੰਤਰਿਜੋਤਿ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਤਕੁਜਗਛੇਤਿ। ਦਰਮਤਿਬਿਨਸੈਕੀਆਕਹਿਰੋਤਿ। ਜਨਮਮੁਏਬਿਨੁਗ
ਤਿਸੋਰੋਤਿ॥੫॥ ਮੁਏਕਉਸਚੁਰੋਵਹਿਮੀਤਾ। ਤ੍ਰੈਗੁਣਰੋਵਹਿਨੀਰਤੀਤਾ। ਦੁਖਸੁਖਪਰਹਰਸਹਜਿਸੁਚੀਤਾ। ਤਨੁਮਨੁਸਉਪ੍ਰਕ੍ਰਿਸਤਪ
ਰੀਤਾ॥੬॥ ਭੀਤਰਿਏਕੁਅਨੇਕਅਸੰਖਾ। ਕਰਮਧਰਮਬਹੁਸੰਖਅਸੰਖਾ। ਬਿਨੁਭੈਰਗਤੀਜਨਮਥਿਰੰਥਾ। ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਮਿਲਪਰਮਾ
ਰੰਥਾ॥੭॥ ਮਾਧਿਮਰੈਮਾਰੈਭੀਆਪਿ। ਆਪਉਪਾਏਥਾਪਿਉਥਾਪਿ। ਸਿਸਟਿਉਪਾਈਜੋਤਿਭੂਜਤਿ। ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਮਿਲਣਨਹੀਭ੍ਰਾ
ਤਿ॥੮॥ ਸੁਤਕੁਮਗਨਿਭਖੈਜਗੁਖਾਈ। ਸੁਤਕੁਜਲਿਥਾਲਿਸਭਹੀਜਾਈ। ਨਾਨਕਸੁਤਕੁਜਨਮਿਮਰੀਜੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਸੁਪੀ
ਜੈ॥੯॥ ੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਆਪੁਵੀਚਾਰੈਸੁਪਰਖੈਹੀਗਾ। ਏਕਦਿਸਾਟਿਤਾਰੇਗੁਰਪੁਰਾ। ਗੁਰਮਾਨੈਮਨਤੇਮਨੁਪੀਗਾ॥੧॥
ਐਸਾਸਾਹੁਸਗਠੀਕਰੈ। ਸਾਚੀਨਦਰਿਏਕਲਿਵਤਰੈ॥੨॥ ਰਹਾਉ। ਪੁੰਨੀਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਸਾਗੁ। ਨਿਰਮਲੁਸਚਿਰਤਾਪੈਕਾਗੁ। ਸਿਫਤਿ
ਸਹਜਿਪਹਿਗੁਰਕਰਤਾਗੁ॥੩॥ ਆਸਾਮਨਸਾਸਬਾਦਿਜਲਾਏ। ਰਾਮਨਗਈਕੁਰੈਕਹਾਏ। ਗੁਰਤੇਵਟਮਹਲੁਪਰਪਾਏ॥

ਉ

ਦੀਚਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾਨੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਾਤ ਉੱਤਰਿ ਸਿਰਿ ਮਲੋ ਬਾਜਿ ॥ ਸੁਖਾਨੁ ਤੀਨ ਭਵਨ

ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਮਨੁ ਪੀਰਾ ॥

੩ ॥ ਕੰਨਕਾਇਆ ਜੋਤਿ ਅਨੂਪਾ ॥ ਤਿਰਵਣ ਦੇਵਾ ਸਗਲ ਸਹੁਪਾ ॥ ਮੈ ਸੋਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਮਖੁਟਾ ॥ ੪ ॥ ਪੰਚਤੀਨ ਵਚਾਰ ਸਮਾਵੈ ॥
 ਪਰਦਗਗਨੁ ਕਲਪਾਰ ਰਹੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤ ਉਭਿਲਾਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਮੁਰਖੁ ਹੋਇ ਨ ਅਖੀਸੁ ਭੈ ॥ ਜਿਹ ਵਰਸੁ ਨਹਿ ਕਹਿਆ ਬੁਝੈ ॥
 ਬਿਖਰਾ ਮਾਤਾ ਜਗ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ॥ ੬ ॥ ਉਤਮੁ ਸੰਗਤਿ ਉਤਮੁ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਣ ਕਉ ਪਾਵੈ ਅਉਗੁਣੁ ਪੋਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਹਿਜੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ੭ ॥
 ਹੀਰਾ ਮੁਖ ਦੇਹ ਲਾਲਾ ॥ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਤੀਤਿ ਸਕਾਮਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖੈ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾਲਾ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿ
 ਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਮਨ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਪੇਸੇ ਮਭਗਤਿ ਨਿਤ ਕੇਵਲ
 ਰੀਆਨੁ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਅੰਖਿ ਤੁਗੀਆਨੁ ਮਹਾਰਸੁ ਭੋਗੁ ॥ ਪੰਚ ਸਮਾਈ ਸੁਖੀ ਸੁਭ
 ਲੇਗੁ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੇਰਾ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਜੋਤੀ ਵਿਛੋੜੇ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ਛਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਹੁਕਮ ਸਮਾਵੈ
 ॥ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪੁਰਾ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਨ ਸੁਗਤਿ ਪਰਨਾ ॥ ਕੁਰਿ ਜੋ ਬਨ ਬੂਟੈ ਅਭਿਮਾਨ ॥
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਲਹਿ ਜਾਨਿਦਾਨ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅਨੁਪਨੁ ਸਹਿਜੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਰੁਗ ਸਿਭੁ ਲਾਨਾ ਫਿਰ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ਗਲਿ ਛਾਹੀ
 ਬਉਰਾ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਬੂਡਤ ਜਗੁ ਦੇਖਿ ਆਤ ਉਤਰ ਰਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਸੇਵਨੁ ਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ॥
 ੮ ॥ ੬ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗਤਿ ਚੀਤ ਅਨੀਤ ॥ ਰਾਗ ਸੁਣਾ ॥ ਇਕਾਵਹਿ ਬੀਤ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਿ ਸੁਭ
 ਨੀਤ ॥ ਕੁਰਤ ਲਹੁ ਮਨ ਰਹੁ ਘਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮਨਾਮ ਫਿਰਤਾ ਸੇਖੋ ਜਤ ਪਾਵਹੁ ਸਹਿਜ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਰਾਤ ਉੱਤਰਿ ਕਾਮ ਕਰੋ ਪੁ
 ਅਨ ਮੋਹੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਲਬੁ ਲੇਕੁ ਅੰਕੁ ਰਸੁ ਪੀਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਵਨੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥ ਸਾਚ
 ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ਅਕਾਲ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅਕਲ ਕਲਾਸੁ ਸਾਚੁ ਟਿਕਾਵੈ ॥ ਸੋਨਹਰੁ ਗਰਭੁ ਜੋ
 ਨਿਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ੪ ॥ ਜਹਾਨਾ ਮਸਿਲੈ ਤਨੁ ਜੋ ਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥ ਨਾਮੇਰਾ ਭਾਗਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ
 ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਅੰਖਿ ਤਨੁ ਮੁਵਸਿਆ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਬਾਦੀ ਨਾਮੇਰਾ ਤਾ ॥ ੬ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਏ ਤੋਕੇ ਲਾਗੇ ॥ ਹਉਮੈ
 ਮਾਰੇ ਸਬਦੇ ਜਾਗੇ ॥ ਐਕੈ ਓਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਆਗੇ ॥ ੭ ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਿਧਨਾਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਸੈਲਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਹੁ
 ਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਗੈ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਕੀਲਾਵਿ ਕਦੁ
 ਖਕਾਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ੯ ॥ ਕਰਿ ਬਿਰਾਗੁ ਮਚਾਰੁ ਪਰਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮਨਾਮ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥
 ੧੦ ॥ ੭ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਸਾਕਤੁ ਦੇਵਾਨਾ ॥ ਬਨਖੰਡ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਤੇਰਾ ॥ ਏਤ ਉਤਨਾਹਿ ਕਾਲ ਕੇ
 ਚਾਪੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜ ਲਹਿ ਘਰੁ ਆਪੋ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਨਹੀ ਠਉਰਾ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਰਾਮਨਾਮੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅ
 ਵਰਤਿਆ ਗੁਰ ਉਮੈ ਕਉਰਾ ॥ ੨ ॥ ਰਾਤ ਉੱਤਰਿ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਕਤਹੁ ਕਿਉਰਾ ਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਮਝੇ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹੀ ॥ ਆਪੇ
 ਬਖਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੈ ॥ ਕਾਲ ਕਟਕੁ ਮਾਰੇ ਸਚੁ ਪੈਲੈ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਧਰਮਾ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚਤਤ ਤੇਜਨ ਮਾ ॥ ਸਾ
 ਕਤੁ ਲੇਭੀ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮੁਕਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੋਜਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਸਥਾਨੇ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਰਵਣ ਸੋਈ ਹੋ
 ਏਈ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਤਪਤਾਪੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੋ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉਮੈ ਤੇ ਆਗੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਨ
 ਦੁਬਿਧਾਲਾਗੀ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੈ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥ ੫ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਰਸੰਗਾ ਮਾਇ

ਹੁਮਨੁ ਨਿਰਭਉਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ ॥ ਪੰਚ ਅਪਨੇਵ ਸਕੀਏ ॥ ਉਮੈਗਾਸਾਇਕਤੁ ਬਾਇਕੀਏ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਗੁਰਮੁਖ
 ਅਨਾਤਿਅਗੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਗਤੀਜਾਗੇ ॥ ਅਨਰਦਸੁਦਿਮਾਨਿਆਸਬਦੁਬੀਚਾਰੀ ॥ ਆਤਮੁਚੀਨਭਵੈਨਿਰੰਕਾਰੀ
 ੧ ॥ ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਰਹਿ ॥ ਪਰਿਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਗਤਿਕਉਪੁਨਿਹੋਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਜਸੁਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਇ
 ਪਾਇਸੋਪੁਰੁਆਦਿਜਗਾਦਿ ॥ ੮ ॥ ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਇਹੁਮਨੁਮਾਤਾ ॥ ਸਰਬਰਸਾਇਣੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ ॥ ਕੁਗਤਿ
 ਹੇਤਗੁਰਚਰਣਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਨਨਕੇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ ॥ ੯ ॥ ੮ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਨੁਬਿਨਸੈਧਨਕਥੈ
 ਕਹੀਐ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਰਾਮਨਾਮੁਕਤਲਹੀਐ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਪਨੁਸੀਰੀਸਖਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਨਿਰਮਲਾਹਰਿਲਿਵਲਾਈ
 ੧ ॥ ਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਕਵਨੁਹਮਾਰਾ ॥ ਸੁਖਦੁਖਸੁਮਕਰਿਨਾਮੁਨਛੋਡੁ ॥ ਆਪੇਬਖਾਸਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਨਿ
 ਕਕਾਮਨੀਹੇਤਗਵਾਰਾ ॥ ਦੁਬਿਧਾਲਗੇਨਾਮਾਵੈਸਰਾ ॥ ਜਿਸਤੁਬਖਸਹਿਨਾਮੁਜਪਾਈ ॥ ਤੁਨਲਗਸਕੈਗੁਨਗਾਈ
 ੧ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਗੁਰਦਾਤਾਰਾਮਗੁਪਾਲਾ ॥ ਜੀਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਦਾਈਆਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਮੇਰੈਮਨਿਭਾਈਆ ॥ ਰੋਗਮਿ
 ਏਦੁਖਠਾਕਰਹਾਈਆ ॥ ੩ ॥ ਅਵਰੁਨਅਉਖਪੁਤੰਤਨਮੰਤਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਣੁਕਿਛਾਬਿਖਤੰਤਾ ॥ ਤੁੰਆਪਰੁ
 ਣਾਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ ॥ ਤੁੰਆਪੇਰਾਖਹਿਕੀਰਪਾਧਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਹੋਗੁਰਮੁਭੇਦਮਨਿਦੁਜਾ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਕਰਮਿਜਪਾਹਿਜਪੁ
 ਦੁਜਾ ॥ ਆਦਿਪੁਰਖਗੁਰਦਰਸਨਦੇਖਹਿ ॥ ਏਦੁਗੁਰਸਬਦੈਜਨਮੁਕਿਛੇਖਹਿ ॥ ੫ ॥ ਰੋਖਿਅਚਰਜੁਰੋਹੈਬਿਸਮਾ
 ਾਦਿ ॥ ਪਾਇਪਾਇਸੁਰਨਰਸਾਜਿਸਮਾਧਿ ॥ ਕੁਰਿਪਾਰਿਸਾਰਿਰੋਮਨਮਾਹੀ ॥ ਤੁਮਸਮਸਰੈਅਵਰੁਕੋਨਾਹੀ ॥
 ੬ ॥ ਜਾਕੀਕੁਗਤਿਹਤੁਮੁਖਨਾਮੁ ॥ ਸਤਭਗਤਕੀਸਿਗਤਿਰਾਮੁ ॥ ਬੰਧਨਤੋਰੇਸਹਜਿਧਿਆਨੁ ॥ ਛੁਟੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਰ
 ਗਿਆਨੁ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕਮਦੁਤਦੁਖਾਤਿਸੁਲਾਗੈ ॥ ਜੋਨਨੁਰਾਮਨਾਮੁਇਵਜਗੈ ॥ ਕੁਗਤਿਵਛਲਕੁਗਤਾਹਰਿਸੰਗੀ ॥ ਨਾਨ
 ਕਮੁਕਤਿਭਏਹਰਿਗੀ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਕਤੁਕੀ ॥ ਗੁਰਸੇਵੈਸੋਠਾਕਰਜਾਨੈ ॥ ਦੁਖਮਿਟੈਸੁ
 ਸਬਦਿਪਛਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮੁਜਪੁਮੇਰੀਸਖੀਸਖੈਨੀ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਦੇਖਹੁਪੂਰੁਨੈਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਬੰਧਨਮਾਤਪਿਤਾਸੰਸਾ
 ਰੀ ॥ ਬੰਧਨਸੁਤਕੰਨਿਆਅਹੁਨਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਬੰਧਨਕਰਮਧਰਮਉਕੀਆ ॥ ਬੰਧਨਪੁਤਕਲਤਮਨੀਬੀਆ ॥ ੩ ॥ ਬੰਧਨਕਿਰ
 ਖੀਕਰਹਿਕਿਰਸਨਾ ॥ ਉਮੈਭੰਡਸੋਰੇਜਾਮੀਰਨਾ ॥ ਬੰਧਨਸਉਦਅਣਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਿਪਾਤਿਨਾਹੀਮਾਈਅਯੋਤਪਸਰੀ
 ॥ ੪ ॥ ਬੰਧਨਸਾਹਸੰਚਰਿਪਨੁਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਭਿਨਪਵਈਬਾਈ ॥ ੫ ॥ ਬੰਧਨਬੇਦਬਾਦਅਤੰਕਾਗਾ ॥ ਬੰਧਨਾਬਿਨਸੈ
 ਮੋਹੁਵਿਕਾਗਾ ॥ ੬ ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਸਰਣਾਈ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਰਾਖੇਬੰਧਨਪਾਈ ॥ ੮ ॥ ੧੦

ਗੁਰੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਪਹੁ ੩ ॥ ੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਜਿਨਿਸਿਰਿਸੋਹਨਿਪਦੀਆਮੰਗੀਪਾਇਸੰਪੂਰੁ ॥ ਸੇਸਿਰਕਾਤੀਮੁਨੀਅਨੀਗਾਲਿਵਿਚਿਅਵੈਪੂਰੁ ॥ ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਤੋ
 ਦੀਆਹੁਣਬਹਦਿਨਮਿਥਾਨਿਹਦੁਰਿ ॥ ੧ ॥ ਅਸੇਸੁਬਾਬਾਆਦੇਸੁਆਦਿਪੁਰਖਤੇਰਾਅੰਤੁਪਾਈਆਕਰਿਕਰਿਦੇਖ
 ਦੇਸਾ ॥ ੨ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਦਹੁਸੀਆਵੀਆਹੀਆਲਾਝੇਸੋਹਨਿਪਾਸਿ ॥ ਹੀਰੋਲੀਚਕੀਆਈਆਦੰਦਖੰਡਕੀਤੇਰਾਸਿ ॥
 ਉਪਰੁਪਾਈਵਾਰੀਐਵਲੇਇਮਕਲਪਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਇਕਲਖੁਲਹਨਿਬਾਹਿਠੀਆਲਖੁਲਹਨਿਖਕੀਆ ॥ ਗਰੀਛੁਹਰੇਖਾ

ਦੀਆਸਾਨਸਿਸੇਜ਼ੀਆਂ॥ ਤਿਨਗਲਿਸਿਲਕਾਪਾਈਆਂਤੁਨਿਮੋਤਸਰੀਆਂ॥ ੩॥ ਪਨੁਜੋਬਨੁਦਾਇਵੈਗੋਏਜਿਨੀਰਖੇਗੁਲਾ
 ੧੪੭ ਯੀਦੁਤਾਨੇਰੁਮਾਇਆਲੈਚਲੇਪਤਿਗਵਾਈ॥ ਜੇਤਿਸੁਗਵੈਦੋਇਵਝੁਆਈਜੇਭਾਵੈਦੋਇਸਜਾਈ॥ ੪॥ ਅਗੇਦੇਜੇਰੇਤੀ
 ਐਤਕਾਈਤੁਮਲੈਸਜਾਈ॥ ਸਾਹਿਸੁਗਤਿਗਵਾਈਆਰਗਤਮਾਸੈਚਾਈ॥ ਬਾਬਰਵਾਣੀਛਿਰਿਗਈਕੁਇਨੇਰੋਟੀਖਾਈ॥
 ੫॥ ਏਕਨਾਦਖਤਖੁਆਈਅਹਿਇਕਨਾਪੁਜਾਜਾਈ॥ ਚਉਕੇਵਿਨੁਹਿੰਦੁਦਾਦੀਆਕਿਉਇਕੇਕਚਹਿਨਾਈ॥ ਰਾਮਨਕਬਹੁ
 ਚੇਤਿਓਹੁਕਹਦਿਨਾਮਿਲੈਖੁਦਾਈ॥ ੬॥ ਏਕਿਘਰਿਆਵਹਿਆਪਣੈਇਕਿਮਿਲਿਮਿਲਿਪੁਛਹਿਸੁਖਾ॥ ਏਕਨਾਏਹੋਓ
 ਖਿਆਬਹਿਬਹਿਰੋਵਹਿਦੁਖਾ॥ ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਥੀਐਨਾਨਕਕਿਆਮਾਨੁਖਾ॥ ੭॥ ੧੧॥ ਅਸਾਮਹਲਾ੧॥
 ਕਹਾਸੁਖੇਲਤਬੇਲਘੋਰੇਕਹਾਭੇਰੀਸਹਨਾਈ॥ ਕਹਾਸੁਤੇਗਬੰਗਾਭੇਰਫਿਕਹਾਸੁਲਾਲਕਵਾਈ॥ ਕਹਾਸੁਆਰਸੀਆਮੁਹਿਬੰ
 ਕੇਐਕੋਦਿਸਹਨਾਈ॥ ੧॥ ਏਹੁਜਗੁਤੇਰਾਤੁੰਗੋਸਾਈ॥ ਏਕਘੜੀਮਹਿਥਾਪਉਥਾਪੈਂਜਹਵੰਦੇਵੈਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ
 ੧॥ ਕਹਾਸੁਪਰਦਰਮੰਡਪਮਹਲਾਕਹਾਸੁਬੰਕਸਰਾਂਈ॥ ਕਹਾਸੁਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕਾਮਣਿਜਿਸੁਵੇਖੀਰਨਪਾਈ॥ ਕਹਾਸੁਪਨ
 ਤਬੋਭੀਰਮਾਓਈਆਛਾਈਮਾਈ॥ ੨॥ ਏਹੁਜਗਕਾਰਣਘਣੀ॥ ਵਿਗੁਤੀਇਨਜਰਘਣੀਖੁਆਈ॥ ਪਾਪਾਬਾਸੁਹੋ
 ਵੈਨਾਜੀਮੁਇਆਸਾਬਨਜਾਈ॥ ਜਿਸਨੋਆਪਖੁਆਏਕਰਤਾਖੁਸਲਏਚੀਗਿਆਈ॥ ੩॥ ਕੋਈਹੁਪੀਰਵਰਜਹਾਏਜਾ
 ਮੀਰਸੁਦਿਆਪਾਇਆ॥ ਬਾਨਮੁਕਾਮਨਲੇਖਿਜਮੰਦਰਮੁਛਮੁਛਕੁਇਰੁਲਾਈਆ॥ ਕੋਈਮੁਗਲਨੋਹੋਆਮੰਧਾਕਿਨੈਨਪਰਚਾ
 ਲਾਈਆ॥ ੪॥ ਮੁਗਲਪਠਾਦਾਰਈਸਫ਼ਾਈਰਣਮਹਿਤੇਗਵਰਾਈ॥ ਓਨੀਤੁਪਕੋਤਾਦਚਲਾਈਓਨੀਸਤਚਿਕਾਈ॥
 ਜਿਨਕੀਚੀਰਗਹਪਾਈਤਿਨਾਮਰਣਾਰਾਈ॥ ੫॥ ਏਕਹਿੰਦੁਦਾਦੀਅਵਰਤੁਰਕਾਣੀਗੁਟਿਆਣੀਠਕੁਰਾਣੀ॥ ਏਕਨਾਪੇਰ
 ਦਸਿਰਖੁਰਪਾਟੋਇਕਨਾਵਾਸੁਮਸਾਈ॥ ਜਿਨਕੇਖੰਕੇਘਰੀਨਆਈਆਤਿਨਕਿਓਗੋਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ ੬॥ ਆਪੇਕਹੇਕਰਾਏਕਰਤਾ
 ਕਿਸਨੋਅਖਿਸੁਦਾਈਐ॥ ਦੁਖਸੁਖਤੇਰੈਭੁਣੈਹੋਕਿਥੈ॥ ਜਾਇਰੁਦਾਈਐ॥ ਹੁਕਮੀਹੁਕਮਚਲਾਏਵਿਗਸੈਨਾਨਕਲਿਖਿਆ
 ਪਾਈਐ॥ ੭॥ ੧੨॥

ਅਸਾਕਾਫੀਮਹਲਾ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੮॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੈਸੇਗੋਇਲਗੋਇਲੀਤੈਸੇਸੀਸਾਗਾਕੁਕੁਕਮਾਵਹਿਆਚਮੀਬਾਂਧਹਿਘਰਬਾਗਾ॥ ੧॥ ਜਾਗਹੁਜਾਗਹੁਸੁਤਿਤੇਗਲਿਆਵਣ
 ਜਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਜੀਤਨੀਤਪਾਰਬਾਂਧੀਅਹਿਜੇਹਟਹੋਈ॥ ਪੰਡਪਦੈਜੀਉਚਲਸੀਜੇਜਾਣੈਕੋਈ॥ ੨॥ ਓਹੀਓਹੀਕਿ
 ਆਕਹੁਹੈਹੋਸੀਸੋਈ॥ ਤੁਮਰੋਵਹੁਗੇਓਸਨੇਤੁਮਕਉਕਉਣਹੋਈ॥ ਪੰਧਾਪਟਹੁਭਾਈਹੋਤੁਮਕੁਕੁਕਮਾਵਹੁ॥ ਓਹੁਨਸੁਦ
 ਈਕਤਹੀਤੁਮਲੋਕਸੁਦਾਵਹੁ॥ ੪॥ ਜੀਸਤੇਸੁਤਾਨਾਨਕਾਜਗਾਏਸੋਈ॥ ਜੇਘਰਬੁਝੈਆਪਣਾਤੀਰਨੋਹੋਈ॥ ੫॥ ਜੇ
 ਚਲਦਾਲੈਚਾਲਿਆਕਿਛੁਸੰਪੈਨਾਭੇ॥ ਤਾਪਨੁਸੰਚਹੁਦੇਖਕੈਬੁਝਹੁਬਿਚਾਰੇ॥ ੬॥ ਵਣਜੁਕਰਹੁਮਖਸੁਦਲੈਹੁਮਤ
 ਪਛੋਤਾਵਹੁ॥ ਅਉਗਲਛੋਰਹੁਗੁਲਕਰਹੁਐਸੇਤਤਪਰਾਵਹੁ॥ ੭॥ ਪਰਮੁਖਮਿਸਤਬੀਜੁਕਰਿਐਸੀਕਿਰਸਕਮਾ
 ਵਹੁ॥ ਤਾਵਾਪਾਰੀਜਾਣੀਅਹੁਲਾਹਲੈਜਾਵਹੁ॥ ੮॥ ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਬੁਝੈਬੀਚਾਰਾ॥ ਨਾਮੁਦਖਦੈਸੁਣੈਨਾਮੁ
 ਨਾਮੇਬਿਉਹਾਰਾ॥ ੯॥ ਜੀਉਲਾਹਤੇਟਾਤੈਵੈਵਾਟਚਲਦੀਆਈ॥ ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਸਾਈਵਡੀਆਈ॥ ੧੦॥ ੧੩॥

ਅਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡ ਚੁੰਢੀ ਆਕੇ ਨੀਮੀ ਮੈਂ ਭਾਜੇ ਤੁਧੁ ਰਾਵੈ ਸਾਹਿਬਾ ਤੂੰ ਮੈਂ ਤਉ ਤੈ ਭਾ ॥੧॥ ਦਰੁ ਬੀਰੁ ਮੈਂ ਨੀਮ
 ਕੋ ਕੋ ਕਰੀ ਸਲਾਮੁ ॥ ਹਿਕੋ ਮੈਂ ਤੂੰ ਪਈ ਸੁਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧਾ ਸੇਵਨਿ ਸਿਧ ਪੀਰਿ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ ਮੈ
 ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀ ਸਰੈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ॥੨॥ ਜੇ ਗੀਭੋ ਗੀਕਾ ਪਤੀ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਦਿਸੰਤਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੀਤ ਤਸਾਰ
 ਨਿਰੰਤਰ ॥੩॥ ਪੀਠਿ ਤਪਾਧੇ ਜੋਇ ਸੀ ਨਿਤ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ਅੰਤਰ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਣਾ ॥੪॥ ਇਕ ਤਪਸੀ
 ਬਨ ਮਾਰਿਤ ਪੁਕਰਹਿ ਨਿਤ ਤੀਰਥ ਵਾਸਾ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਤਮ ਸੀਕਾਰੇ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥੫॥ ਇਕਾ ਬਿੰਦੁ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖ ਦੇਸੇ ਜਤੀ
 ਕਰਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨ ਛੁਟੀ ਕ੍ਰਮਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥੬॥ ਇਕ ਗੀਰਹੀ ਸੇਵਕ ਸਾਧਕਾ ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥ ਨਾਮੁ ਹਨੁ ਇਸ
 ਨਾਨੁ ਵਿਨੁ ਹਰਿਗਗਨਿ ਸੁਜਾਗੇ ॥੭॥ ਗੁਰ ਤੇਰੁ ਪੁਰਾਣੀ ਮੈਂ ਜੋ ਜਾਇ ਸਿਧਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀ ਸਰੈ ਸਾਚੇ ਮਨ ਮਾਏ ॥੮॥
 ॥੧੪॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਮਨ ਸਾਮਨ ਹਿਸਮਾਇ ਲੇਖੁ ਉਜਲੁ ਸਚੁ ਤਰਣਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਚਈ ਆਲੁ ਤੁੰ ਭਾ
 ਰਤੇ ਹੀ ਸਰਣਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਾਤੋ ਹਮ ਜਾਤਿ ਕਰਿ ਰਸੁ ਜੁਨੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮੈਂ ਮਨ ਮੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁੜਾ
 ਲਾਲ ਚੁਛੋਰੀ ਮੈਂ ਤਉ ਸਾਹੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ਮੈਂ ਪਰਮਾਰਥੁ ਜਾਣੈ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਨਾ ਲੋਗੀ ਆਲੁ ਭੋਲੇ
 ਰਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੇਖੁ ਨਿਵਾਰੀ ਮੈਂ ਹਿਸਿ ਉਥਾਇ ਆਈ ॥੩॥ ਕਲਾਹੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜੀ ਮੈਂ ਕਉ ਲਾਭ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਸੁਧਿ ਨ ਭੀ
 ਜਈ ਕੁੜਿ ਕੁੜਿ ਗਭਾਵੈ ॥੪॥ ਲਾਲ ਚੁਛੋਰੁ ਮੈਂ ਪੈਰੋ ਲਾਲ ਚੁਛੁਰੁ ਭੀ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਤਉ ਮੈਂ ਬਿਖੁ ਮਾਰੀ ॥੫॥
 ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਰੁ ਕੁਵਾਟ ਨੀ ਮੁਸਹੁ ਗੇਰਾਈ ॥ ਆਹਿ ਨਿਸਿਨਾ ਮੁਸਲਾਹੀ ਮੈਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੬॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਪਥਰੁ ਸੈਲੁ
 ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਛੀਕਾ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਕੇਤਰਾ ਧੀ ਮੈਂ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਸੁਕਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ
 ਵੀ ਸਰੈ ਮਖਿ ਮੈਂ ਤੁਪੀਆ ॥੮॥੧੫॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਚਲੇ ਚਲਣੁ ਰਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥ ਪੰਧੁ ਪਿਟੈ ਸਿਸਾਰੁ ਸ
 ਚੁਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਕਿਆ ਭਵੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਚੁੰਢੀ ਮੈਂ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਵੇਸਹ ਜਿਆ ਅਪਨੈ ਘਰਿ
 ਆਇਆ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੇ ਮਿਲੈ ਸਾਚੇ ਆਰੁ ਕੁੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਬਹੁ ਕੈਨ ਆਈਐ ॥੩॥ ਮੁਇਆ ਕ
 ਉਕਿ ਆਰੋਹੁ ਹੋਇ ਨ ਜਾਣੁ ॥ ਰੇਵਹੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹੁ ਤੁਕ ਮੁਖ ਛਾਣੁ ॥੪॥ ਤੁਕ ਮੀਵਨੁ ਲੁਖਾਇਆ ॥ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥ ਲਾ
 ਹ ਪਲੈ ਪਾਇ ਤੁਕ ਮੁਖਿ ਵਾਈਐ ॥੫॥ ਤੁਕ ਮੀਪੈ ਧਾਜਾਇ ਰਗ ਰੁਝਾਈਐ ॥ ਤੁਕ ਮੈਂ ਹੀ ਸਿਰ ਮਾਰੀ ਬੀਰ ਬਾਈਐ ॥੬॥ ਲਾਹੁ
 ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਮੈਂ ਨਿਵਸਾਈਐ ॥ ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਗਰਬੁ ਵੰਝਾਈਐ ॥੭॥ ਮਨ ਮੁਖੀ ਆਸਿਰ ਮਾਰਵਾ ਰਿਖ ਪਾਈਐ ॥
 ਠੰਗੁ ਮੁਠੀ ਕੁੜਿ ਆਰਬੀ ਨ ਚਲਾਈਐ ॥੮॥ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਵੈ ਵਸਾਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵਹੀ ॥ ਗੁਨ ਤਾਬਖਸਤੁ ਰੁਸ ਬਦੁ ਕਮਾਵਹੀ ॥
 ੯॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਸਚੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਘਾਲੀਐ ॥ ਮੈਂ ਤੁਝਾ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਹਿ ਨਿਤਾ ਲੀਐ ॥੧੦॥੧੬॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧
 ਕਿਆ ਜੰਗਲੁ ਚੁੰਢੀ ਜਾਇ ਮੈਂ ਪਰਬਤੀ ਆਵਣਾ ॥ ਸਚਿ ਇਕੈ ਘਰਿ ਆਇ ਸਬਦਿ ਉਤਾਵਣਾ ॥੧॥ ਜਤ ਦੇਖਤਾ
 ਸੋਇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਚੁ ਤਾਮਨਿ ਭਾਵਈ ॥ ਚਲੈ
 ਸਦਾ ਰਜਾਇ ਅਕਿ ਸਮਾਵਈ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵਾ ਭੀ ਆਵੇ ਤੋਇ ਨ ਹੋਈ ॥
 ੪॥ ਅਬੋਤ ਬੇਕੀ ਜਾ ਕਰੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ॥ ਪਥਰ ਕੀ ਬੋਝੀ ਜੇ ਚੜ੍ਹੈ ਤਰਨਾ ਲਿਖੁ ਭਾਵੈ ॥੫॥ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਵੇਚੀ ਮੈਂ ਸਿਰ

ਦੀਜੈਨਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਪਛਾਦੀਐਮਪਨਾਘਰੁਕਾਏ॥੫॥ਜਿਮਦੁਮਰਣਾਅਖੀਐਤਿਨਕਰਤੈਕੀਆਆਪੁਗਵਾਇ
ਆਮਰਿਹੋਠਿਰਿਸਰਣੁਨਥੀਆ॥੬॥ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਤੀਪੁਰਕੀਫੁਰਮਾਈ॥ਜੇਮਨੁਸਾਤਿਗੁਰਦੇਮਿਥੈਕਿਸਿਕੀਮਤਿ
ਪਾਈ॥੭॥ਰਤਨਾਪਾਰਖੁਸੋਪਈਤਿਨਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਸਚੀਵਡਿਐਈ॥੮॥੧੭॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥੧॥ਜੀਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਦੁਜੈਰਮੁਕੁਲਾਈ॥ਮੁਲੁਛੋਡਿਡਾਠੀਯਗੋਕਿਆਪਾਵਹਿਛਾਈ॥੨॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਛੁਟੀਐਜੇਜਾਵੈਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤਛੁਟੀਐਮਨਿਮੁਖਪਾਤਿਐਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਨੀਏਕੋਸੇਵਿਆ
ਪੁਰੀਮਤਿਭਾਈ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਨਿਰੰਜਨਾਜਨਨਹਿਸਰਣਾਈ॥੨॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਏਕੁਤੈਅਵਰੁਨਹੀਕੁਈ॥ਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁ
ਪਾਈਆਸਾਚੇਪਰਥਾਈ॥੩॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਨੈਨਪਾਈਓਕੇਤੀਕਤੈਕਤਾਏ॥ਆਪਿਦਿਖਾਵੈਵਾਟਤੀਸਚੀਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ
॥੪॥ਮਨਮੁਖੁਜੇਸਮਝਾਈਐਤੀਉਏਤੁਜਾਏ॥ਬਿਨੁਗਰਿਮਨਦੂਟਸੀਮਰਨਰਕਸਮਾਏ॥੫॥ਜਨਮਮਰੈਰਗਮਾਈ
ਐਗਰਿਨਾਮੁਨਲੇਵੈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਦੈਬਿਨੁਗੁਰਕੀਸੇਵੈ॥੬॥ਜੇਹੀਸੇਵਕਰਾਈਐਕਰਣੀਭੀਸਾਈ॥ਆਪਕਰੈਕਿਸੁਆ
ਖੀਐਵੈਖੈਵਡਿਐਈ॥੭॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੇਕਰੈਜਿਸੁਆਪਿਕਰਾਏ॥ਨਾਨਕਸਿਰੁਦੇਛੁਟੀਐਦਰਗਪਤਿਪਾਏ॥੮॥੧੮॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥੨॥ਰੁੜੋਠਕੁਰਮਾਹੋਰੁੜੀਗੁਰਬਾਣੀ॥ਵਡੈਭਾਗਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲੈਪਾਈਐਪਦਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥
ਮੈਓਲਗੀਆਓਲਗੀਹਮਛੋਹਰੁਥਰੇ॥ਜਿਉਠੁਖਾਤਿਤਿਉਰਤਾਮੁਖਨਾਮੁਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸਨਕੀਪਿਆਸਾਘਣੀਉ
ਣੈਮਨਿਭਾਈਐ॥ਮੇਰੇਠਕੁਰਹਬਿਵਡਿਐਈਆਕੁਣੈਪਤਿਪਾਈਐ॥੨॥ਸਚਉਦੁਰਿਨਜਾਣੀਐਅੰਤਰਿਤੈਸੇਈ॥ਜਤਦੇਖਾ
ਤਤਰਦਿਹੋਏਨਿਕੀਮਤਿਹੋਈ॥੩॥ਆਪਿਕਰੇਆਪੇਹਰੇਵੈਵਡਿਐਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਨਿਤਾਈਐਏਉਕੀਮਤਿਪਾਈ॥
੪॥ਜਿਵਿਦਿਆਲਾਹਮਿਲੈਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਪੁਰਬਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਸਾਤਿਗੁਰਪਾਵੈ॥੫॥ਮਨਮੁਖਤੇਟਾਨਿਤਤੈਰਗਮਤਿ
ਭਰਮਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਨਚੇਤਈਕਉਰਗਸੁਪਾਏ॥੬॥ਤਾਜਗਿਆਈਆਜਾਣੀਐਸਾਚੇਲਿਵਲਾਏ॥ਗੁਰਭੇਟੇਪਰਸੁਭ
ਏਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਏ॥੭॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਤੈਰਿਗਲਮੇਕਰਪੁਰਕੀਕਰਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸੰਤੋਖੀਆਰਤੇਹਰਿਚਰਣੀ॥੮॥੧੯॥
੧੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ਕੇਤਾਅਖਣੁਆਖੀਐਤਕੇਅੰਤਜਾਣਾ॥ਮੈਨਿਧਰਿਆਧਰਏਕਤੈਮੇਤਾਦੁਸਤਾਣਾ॥੧॥ਨਾਨਕਕੀ
ਅਰਦਸਿਹੋਸਚਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲਾ॥ਆਪੁਗਾਈਆਸੋਈਪਈਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਗਵਾਈਐਪਾਈਐਵੀ
ਚਾਹੁ॥ਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਦੇਸਾਚੁਅਧਾਰਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਆਸੇਵਾਸਚੁਸਾਈ॥ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਲਾਗ
ਈਚਾਲੈਤੁਕਮਿਰਜਾਈ॥੩॥ਗੁਰਮਿਰਜਾਈਜੇਚਲੈਸੋਪਦੈਖਜਾਐ॥ਖੋਟੇਠਵਰਨਪਾਈਸਿਰਲੇਜੁਠਾਐ॥੪॥ਜਿਤਨਿਤਖਰਾ
ਸਮਾਲੀਐਸਚੁਸਉਦਾਪਾਈਐ॥ਖੋਟੇਠਵਰਨਾਵਨੀਲੇਅਗਨਿਜਲਾਈਐ॥੫॥ਜਿਨੀਆਤਮੁਚੀਨਿਆਪਰਮਾਤਮਸੇਈ॥
ਏਕੋਅੰਮ੍ਰਿਤਾਬ੍ਰਿਖੁਹੋਛਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੋਈ॥੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਛਲੁਜਿਨੀਚਾਖਿਆਸਚਿਰਹੋਅਘਾਈ॥ਤਿਨਾਭਗਮਨਭੇਰਤੈਹਰਿਸਰਸਾ
ਈ॥੭॥ਗੁਰਮਿਸੰਜੋਗੀਆਈਆਚਲੁਸਦਾਰਜਾਈ॥ਅਉਗਦਿਅਉਗੁਣਨਾਨਕੈਸਚੁਮਿਲੈਵਡਾਈ॥੮॥੨੦॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥੩॥ਮਨੁਗਤਉਹਰਿਨਾਇਸਦੁਵਖਾਇਆ॥ਲੋਕਾਰਕਿਆਜਾਇਜਤੁਪੁਕਾਇਆ॥੧॥ਜਉਲਗੁਜੀ
ਉਪਰਾਦਸਚੁਪਿਆਈਐ॥ਲਾਹਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮਿਲੈਸੁਪਾਈਐ॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੈਤੀਕਾਰਦੇਹਿਯਈਆਲਤੀ॥ਹਉਜੀਵਤੁਪੁ

੨

ਸਲਾਹਿ ਮੈਂ ਟੇਕੁ ਅਪਾਰੁਤੀ ॥ ੨ ॥ ਰਸੇ ਵਕਰ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੁਗੁ ਲਹੀ ॥ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਹੈ ਗੁਰੁ ਦੁਗਵਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਯਗੁਗੁ ਨਾਮੁ ਹੁ
 ਦੁਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਸੀ ॥ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਪਰਵਾਨੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸੀ ॥ ੪ ॥ ਸਤੁ ਸਤਿ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਉਤੈ ਸਾਹਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ॥ ਅਨੁਭਵਿ
 ਕਾਰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਇ ॥ ੫ ॥ ਸਚੇ ਸਚੇ ਨੇਹੁ ਸਚੇ ਲਾਇਆ ॥ ਅਪੇਕਰੈ ਨਿਆਉ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਚੇ ਸਚੇ ਨਾਤਿ ਦੇ ਰਿਖਿ ਆਲੁ
 ਤੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥ ੭ ॥ ਤੁਝਿ ਮੁਹਿ ਨੀਰੁ ਸੇਵਕੁ ਕਾਂਢੀਆਂ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਵਾਚੀਆਂ ॥ ੮
 ॥ ੨੧ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਆਵਣ ਜਾਣ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਘੋਣ ਨਿਤ ਸਹਜਾ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਅ ਜੀਵਣਾ ਛਿਟੁ ਪਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਸੇਵਿਅਹਿ ਭਗਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ
 ਵਲੁ ਤਉ ਰਹੈ ਖਾਈ ॥ ਐਹੁ ਪੁਰਾਣਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਦੇਇ ਬਿਨੁ ਸੈਕੁ ਮੁਕੁ ਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥
 ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਨਤੁ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਭਾਇਆ ਬਜੀ ਸੀਸਾ ॥ ਧਿਨੁ ਪਲੁ ਬਜੀ ਚੋਖੀ ਮੈਥੋ ਬਹਤਿ ਨ
 ਹੀ ਬਾਗ ॥ ੫ ॥ ਹਉ ਮੈਚੁ ਉਪਾਇ ਖੋਲਣਾ ਸੁਣੈ ਅਤੰਕਾਗਾ ॥ ਸਰੁ ਜਗੁ ਰਹੈ ਸੋ ਜਿਥੈ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਗਾ ॥ ੬ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁ ਲੋਹ
 ਬਿਟੋਹੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਗੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੇਖੈ ਨਿਸਰਉ ਤਸੁ ਵਰੈ ॥ ੭ ॥ ਜਿਉ ਤੁੰਬਾ ਖਿਤਿ ਉਰਹਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਅੰਤ ਸਖਾਈ ਪਾਇ ॥ ਆਜਨ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਗਾ ॥ ੮ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਇ ਮਾਜ ਪਿਨਾ ਮੁਮੁਰਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਦੀਸੈ ਪੁਰਾਗੁ
 ਰੁਤਾਗੇ ॥ ੯ ॥ ੨੨ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆਂ ਪਉ ੩ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਸਿੰਘੁ ਤਿਸੁ ਰੁਤੇਰਾ ॥ ਸੁਰ ਸਰੀਰ ਰਣ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਰਵੈ ਤੁੰਤਾ ਸਰਬ ਵਿਭਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਤਾਕੇ
 ਚਰਣ ਜਪੈ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਧੁ ਤਥਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਤੀ ਸਕਰੇ ਜੀਵਾ ਸਤੁ ਮਾਰੇ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣ ਅਪਾਰੀ ॥ ਤਾਕੇ ਹੁਪਨ
 ਜਾਹੀ ਲਖਣੇ ਕਿਅ ਕਰਿਆ ਖਿਵੀਚਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਤੀਨ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਜੁਗ ਅੰਤ ਰਿਚਰੇ ਤੇਰੀ ਆਖਾਣੀ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਪਰਮ ਪਦੁ
 ਪਾਈ ਮੈਕ ਬੇਅਕ ਬਕਹਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਸਰੁ ਤੇਰਾ ਕਿਅ ਕੋ ਕਰੇ ਪਰਾਣੀ ॥ ਜਾਕ ਉਨਰ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸਾਈ
 ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਭ ਕੋਈ ਲੇਤੈ ਜੇਤੀ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਜਾਤੁ ਧੁਰਾ ਵੈਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਹੋਰ ਮਨੁ ਖਿਠਿ ਰੈਇ
 ਆਣੀ ॥ ੬ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਰ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਉ ਦੀਏ ਪਤਿ ਪਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਾਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁਤਾ ਨਰਕੀ ਸੁਰਗੀ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ੭
 ॥ ਜੁਗ ਪਿੰਜੁਗ ਪਿਕੋਰ ਜੇਕੀ ਇਗਾਵਹਿ ਕਰਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਤਿਨੁ ਕੀ ਅੰਤੁ ਪਾਇਆ ਤਾਕਾ ਕਿਅ ਕਰਿਆ ਖਿਵੀਚਾਰੀ ॥ ੮ ॥
 ਤੂੰ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਰੁ ਸਚਾ ਦੇਹਿਤ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਜਾਕ ਉਸਚੁ ਬੂਝਾਵਹਿ ਅਪਣਾ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੯ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਬਦੁ ਹੀਨ
 ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਦੇਵ ਵਾਣਾ ਸਭਾ ਬਿਪਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਜੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਕੀਵਡੀ ਆਈ ॥ ਜਿਨ ਮਮਤਾ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝਾਈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ੩ ॥ ਵੈਤਨੁ
 ਰਪੁ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਜੋਲੈ ਭਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤਪਾ ਸਿਰਤ ਪੁਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ
 ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਰਦੁਖ ਵਿਸਾਰਣਾਗਾ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦੀਸੈ ਸਾਚਿਆਗਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤੇ ਬਿਰੁਦ ਸੇਵੀ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾ

ਇਹ ਰਿਪਾਵੈ ਸੋਇ। ਸਾਹੀ ਬਾਣੀ ਮਹਾਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ। ੫॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਕੁਛ ਓਧਾਰੇ। ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਖੇ ਓਧਾਰੇ। ਸਾ
ਰੀ ਸੋਭਾ ਸਚਿ ਦੁਆਰੇ। ੬॥ ਸੇਵਕੁ ਰਾਗੀ ਨਿਗੁਰਸੇਵਾ ਭਾਏ। ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਗੀ ਤੇ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਏ। ਨਾਮੇ ਓਧਾਰੇ ਕੁਛ ਸਭਾਏ। ੭॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ। ਗਰਿਬ ਨਾਮੁ ਰਖਾ ਓਰਿਧਾਰਿ। ਗਰਿਬ ਗਤਿ ਰਾਤੇ ਮੇਖ ਦੁਆਰੁ। ੮॥ ੨੪॥ ਆਸਾ ਮਹਾ ੩
ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ। ਗੁਰਮੈ ਬੁਝੈ ਨਿਰਾਸ ਹੋਈ। ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਤ ਕਈ ਭੋਈ। ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਾਗਾ ਵੈਸੇਈ। ੧॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇਆ ਵੈਦ ਨਾ ਵੈਰੁ ਖਨ ਜਾਈ। ਨਾਮੇ ਤਿਸ ਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਨਾ ਮੁਖਿ ਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ। ੧॥ ਗੁਰੁ ਉਹ
ਕਾ ਲਿਕੀ ਗਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ। ਏਹੁ ਗੁਰਗਤਿ ਚੁਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾ ਮੈ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ। ਜਨਿ ਨਾਮਾ ਸਾਕੀ ਤੀਤਿ
ਸੋ ਜਨਾਨੁ। ੨॥ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ਨਿਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ। ਇਹੁ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ। ਗੁ
ਰਮੈ ਬੁਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਏ। ੩॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ। ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ। ਆਪਿ ਕੁਛਾਵੈ ਆਪਿ ਮਾਰਹੀ
ਪਾਏ। ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਏ। ੪॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਤੈ ਬਾਣੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ। ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਮੈ
ਕਰਮਿ ਕੋਝਾਣੀ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਭੋਭ ਓਰਾਣੀ। ੫॥ ਤੀਰਥ ਵਨ ਮਹਿ ਏਕਾ ਮਾਇਆ। ਮੁਰਖਿ ਪਾਤ੍ਰਿ ਪਾਤ੍ਰਿ ਦੁਜਾਭਾ ਓਇ
ਜਾਇਆ। ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੁਖ ਸਭਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ। ੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ
। ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗੈ ਓਧਾਰੇ ਮਾਗਿ। ਸਾਜੀ ਅਨੀਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸਾਧਿ ਪਿਆਰ। ੭॥ ਗਰਿਬ ਪਪੜੀ ਮੈ
ਗੁਰਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ। ਗਰਿਬ ਪਪੜੀ ਮੈ ਹੋਧਾਰੇ ਮਾਗਿ। ਗਰਿਬ ਪਪੜੀ ਮੈ ਭਇਸ ਚਿੰਮਾਗਿ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਓਰਿ
ਧਾਰਿ। ੮॥ ੩॥ ੨੪॥

ਆਸਾ ਮਹਾ ੩ ਪਰੁ ੮ ਕਾਠੀ।

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਗੁਰਤੇਸਾਂ ਤਿਉ ਪਜੈ ਜਿਨਿ ਤਿਸ ਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ। ਗੁਰਤੇਸਾਂ ਪਾਈ ਐਵਡੀ ਵਡਿਆਈ। ੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਰੇਤਿ ਮੇਰੇ
ਈ। ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਰ ਦੇਖਿ ਕੈਰਾਜੀ ਪਏ ਸਰਣਾਈ। ੧॥ ਗੁਰੁ ਉਹੁ ਗੁਰਤੇਸਾਂ ਪਾਈ ਪਜੈ ਮਹਾਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ। ਗੁਰ
ਤੇਪਰੁ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ਰਾਗੀ ਰੇਰੇ ਰੰਗਾ। ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਆਈ ਐਬੁ ਵੈਚਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਗੀ ਸਚਾ ਹੋਆ
ਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ। ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਓਪਜੈ ਦੁਖ ਕਰੇ ਨਹੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਧਾਰੇ ਮੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ। ੪॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਮਿ ਲਿਖੈ ਆਪੁ ਗਾਇਆ ਤ੍ਰਿਵਲ ਸੇਈ ਪਾਈ। ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਪਸਰਹੀ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤੀਮਿ ਲਾਈ। ੫॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇ
ਆਮਤਿ ਉਤਰੇਈ। ਅੰਤੁ ਰਸੀਤ ਲਸਾਂ ਤੋਹਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ। ੬॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾਨ ਦਾਰਿ ਕਰੇਈ। ਕੀਯਾ ਵਿਖ
ਪਾਪ ਸਭ ਕਈ ਅਹਿ ਠਿਰਿ ਦੁਖਾ ਬਿਘਨੁ ਨਹੋਈ। ੭॥ ਅਪਣੈ ਗਬਿ ਵਡਿਆਈ ਆਦੇ ਨਾਮੇ ਭਾਏ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ
ਵਸਿ ਆਵਡਿਆਈ ਪਾਏ। ੮॥ ੪॥ ਆਸਾ ਮਹਾ ੩। ਸੁਇਮ ਨਿਮਿਤਿ ਵਸਾਇ ਤੁਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲੈ ਭਾਈ। ਮੇਰੇ
ਅਨਿਰਿਨੁ ਸਚੀ ਰਾਗੀ ਕਰਿ ਸਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ। ੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੁਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਰਾਈ। ਓਧਾਰੇ ਦੁਜਾ ਦੁਰਿ
ਰਿਵਡੀ ਵਡਿਆਈ। ੧॥ ਗੁਰੁ ਉਹੁ ਗੁਰਤੇਸਾਂ ਤਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਲੇਚਰੇ ਵੈਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਨਾਇ। ਪੀਤਿ ਤਪੜੇ

ਜੋਤਕੀਤਿਨਬੁਝਨਪਾਈ॥ ੧॥ ਆਪੈਥੈਸਕੁਗਬਿਓਨਕਿਛੁਕਹਨਜਾਈ॥ ਆਪੇਦੋਇਸੁਪਾਈਐਗੁਰਬੁਝੁਣਾਈ॥ ੩॥
ਜੀਅਜੰਤਸਕੁਤਿਸਦੇਸਕੁਨਾਕਾਸੇਈ॥ ਅੰਗਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜੇਦੁਜਾਹੋਈ॥ ੪॥ ਇਕੋਏਕਮੁਵਰਤਦਾਏਕਾਸਿਰਕਾਰਾ
॥ ਆਪਿਭਵਾਲੀਦਿਤੀਅਨੁਅੰਤਰਿਲੋਕੁਵੇਕਾਰਾ॥ ੫॥ ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕੀਤਿਅਨੁਬੁਝਨਿਵੀਚਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਓਨੋਬੁ
ਖਸੀਅਨੁਅੰਤਰਿਭੰਡਾਰਾ॥ ੬॥ ਗਿਆਨੀਅਨੇਸਕੁਸਚੁਏਸਚੁਸੇਈਹੋਈ॥ ਓਇਕੁਲਾਏਕਿਸੈਦੇਨਕੁਲਨੀਸਚੁਜਾਣਨਿਸੇ
ਈ॥ ੭॥ ਘਰਮਹਿਪੰਚਵਰਤਦੇਪੰਚੇਵੀਚਾਰੀ॥ ਨਨਕਾਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਵਸਿਨਆਵਨੀਨਾਮਤਉਮੈਮਾਰੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੫॥ ੨੦

ਆਸਾਮਹਲਾ ੩॥ ਘਰੈਅੰਗਰਿਸਕੁਵਥੁਏਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਾਤੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਅੰਤਰਿਕਪਟਖੁਲਾਈ॥ ੧॥
॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਈਐਕਾਈ॥ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਏਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਖਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ੧॥ ਭਿਕਾਗਾਤਕੋਏਵੈ
ਸੋਲੇਏਪਾਏਰਤਨੁਵੀਚਾਰਾ॥ ਅੰਗਰੁਖੋਲੈਦਿਬਾਦਿਸਟਵੇਖੈਮੁਕਤਿਭੰਡਾਰਾ॥ ੨॥ ਅੰਗਰਿਸਹਲਾਮਨੇਕਹਰਿਜੀਉਕਰੇਵਸੇ
ਗਾ॥ ਮਨਚਿੰਦਿਆਠਲੁਪਾਇਸੀਠਿਰਿਹੋਇਨਠੇਗਾ॥ ੩॥ ਪਾਗਖੀਆਵਥੁਸਮਾਲਲਈਗੁਰਸੇਈਹੋਈ॥ ਨਾ
ਮੁਪਰਾਗਥੁਅਮੁਲੁਸਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਈ॥ ੪॥ ਬਾਹਰੁਕੁਲੈਸੁਖਿਆਲਏਵਥੁਘਰੈਅੰਗਰਿਕਾਈ॥ ਕੁਮੈਕੁਲਾਸਕੁ
ਜਗੁਠਿਰੈਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ ੫॥ ਘਰੁਦਰੁਛੋਰੈਆਪਦਾਪਰਘਰਿਭੂਠਾਜਾਈ॥ ਚੋਰੈਵੰਗੁਪਕੜੀਐਬਿਨੁਵੈਰੋਧਾ
ਖਾਈ॥ ੬॥ ਨਿਨੀਘਰੁਜਾਤਾਆਪਦਾਸੇਸੁਖੀਏਕਾਈ॥ ਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਿਆਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥ ੭॥ ਆਪੇਦਾਨੁਕ
ਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਆਪੇਦੋਇਬੁਝਾਈ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਖਿਆਇਤੁੰਦਰਿਸਚੈਸੋਕੁਪਾਈ॥ ੮॥ ੬॥ ੨੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩

ਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣਿਆਸਾਦੁਮੀਠਾਭਾਈ॥ ਗਰਿਸੁਚਾਖੀਐਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਾਸਾਚੋਭਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਨਿਰਮ
ਲਾਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮਲਾਮਨਿਦਾਸਾ॥ ਗੁਰਮਤੀਸਾਲਾਹੀਐਬਿਖਿਆਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਆਪੁਨ
ਜਾਪਈਸਕੁਅੰਧੀਭਾਈ॥ ਗੁਰਮਤੀਪਾਟਿਚਾਨਦਾਨਾਮੁਅੰਤਸਖਾਈ॥ ੨॥ ਨਾਮੇਹੀਨਾਮਿਵਰਤਦੇਨਾਮੇਵਰਤਾਰਾ॥ ਅੰਤਰਿਨਾ
ਮੁਮੁਖਨਾਮੁਹੈਨਾਮੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ ੩॥ ਨਾਮੁਸੁਣੀਐਨਾਮੁਮੰਨੀਐਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥ ਨਾਮੁਸਲਾਹੇਸਦਾਸਦਾਨਾਮੇਮਲੁਪਾ
ਈ॥ ੪॥ ਨਾਮੇਹੀਪਾਟਿਚਾਨਦਾਨਾਮੇਸੋਭਾਪਾਈ॥ ਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਏਪਜੈਨਾਮੇਸਰਦਾਈ॥ ੫॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਇਨਮੰਨੀਐਮਨਮੁਖਿ
ਪਤਿਗਵਾਈ॥ ਨਮਪੁਰਿਬਾਧੇਮਾਰੀਅਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ ੬॥ ਨਾਮੈਕੀਸਕੁਸੇਵਾਕਰੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਮੇਹੀ
ਨਾਮੁਮੰਨੀਐਵਡਿਆਈ॥ ੭॥ ਜਿਸਨੋਦੇਵੈਤਿਸੁਮਿਲੈਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕਸਕੁਕਿਛੁਨਾਵੈਕੈਵਸਿਏਪੂਰੈਗੁਰ
ਕੋਪਾਈ॥ ੮॥ ੭॥ ੨੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩॥ ਦੋਹਰਾਵੀਮਹਲੁਨਪਾਈਨਿਨਜਾਣਨਿਪਿਰਕਾਸੁਆਉ॥ ਛਿਕਾਬੋਲਤਿ
ਨਾਨਿਵਤਿਦੁਜਾਗੁਓਸੁਆਉ॥ ੧॥ ਇਹੁਮਨੁਮਾਕਿਉਕਰਿਵਸਿਆਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਠਾਕੀਐਗਿਆਨਮਤੀਘਰਿਆ
ਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਹਗਣੀਆਪਿਸਵਾਗਿਓਨੁਲਾਏਪੇਮਪਿਆਰੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਟੈਚਲਦੀਆਨਾਮੇਸਹਜਿਸੀ
ਗਾਰੁ॥ ੨॥ ਸਦਾਹਵਹਿਪਿਰੁਆਪਦਾਸਚੀਸੇਜਸੁਭਾਈ॥ ਪਿਰਕੈਪ੍ਰੇਮੇਹੀਆਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਈ॥ ੩॥ ਹੀ
ਅਨਅਪਾਰੁਸੀਗਾਰੁਏਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਗਿ॥ ਸਾਸਕੁਗਈਸੁਰਗੀਪਿਰਕੈਹੋਤਿਪਿਆਰਿ॥ ੪॥ ਸੋਹਗਣੀਵਿਚਿਰੰਗੁਰਖਿਓਨੁਸੇ

ਅਥਪਿਅਪ੍ਰਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਅਪਣਾਸਚੈਭਾਇਪਿਆਗਿ॥੫॥ਸੋਗਾਦੀਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆਗੁਣਕਾਗਲਿਹੁਗੁ
ਪੇਮਪਰਮਲਤਨਲਾਵਣਾਅੰਤਰਿਰਤਨੁਵੀਚਾਰੁ॥੬॥ਭਗਤਿਤੇਸੇਉਤਮਾਨਤਿਪਤਿਸਬਦੇਹੋਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸ
ਰੁਨੀਚਨਾਤਹੈਬਿਸਟਕਕੀੜਹੋਇ॥੭॥ਹਉਉਕਰਦੀਸਰੁਫਿਰੈਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਤਿਨਹਉਐ
ਗਈਸਚੇਹੋਸਮਾਇ॥੮॥੮॥੩੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਸਾਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇ ਸਰਾਸਚੀਸੋਇਆਐਬੈਪਥਿ
ਪਾਰਿਨਾਪਦੇਅਗੈਜੁਗਿਜੁਗਿਪਰਗਏਹੋਇ॥੧॥ਏਮਨਹੁਕੇਰਨੁਲੇਤੁਸਚਾਰੰਗੁਚੜਾਇ॥ਗੁਰੀਬਾਦੀਜੇਹਪੈਨਾਇਹੁਗੁ
ਲਹੈਨਜਾਇ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਮਨੀਚਮੈਲੇਅਤਿਅਭਿਮਾਨੀਦੁਜੈਭਾਇਵਿਕਾਰਾਗੁਰਪਾਸਮਿਲਿਐਕਚਨਹੋਏਨਿਰਮ
ਲਾਜੇਤਿਅਪਾਗਾ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਕੋਇਨਰੰਗਾਐਗੁਰਮਿਲਿਐਰੰਗੁਚੜਾਉ॥ਗੁਰਕੈਭੈਭਾਇਜੇਰਤੇਸਿਫਤੀਸਚਿਸ
ਮਾਉ॥੩॥ਭੈਬਿਨੁਭਾਗਨਲਗਈਨਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਬਿਨੁਕੁਰਮਕਮਾਵਣੇਧੁਠੇਠਾਉਨਕੋਇ॥ਗਾਨਿਸਰੋਅਪੇ
ਰੰਗੇਸੋਰਪਸੀਸਤਸੰਗਭਿਲੇਲਾਇ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸਤਸੰਗਤਿਉਪਜੈਸਹਜੇਸਾਚਿਸੁਭਾਇ॥੫॥ਬਿਨੁਸੰਗਤੀਸਰੁਐ
ਸੋਹੁਹਿਜੈਸੇਪਸੁਛੇਗਾਜਿਨਕੀਤੇਤਿਸਤਿਨਜਾਣਨੀ॥ਬਿਨਨਾਵੈਸਭਿਚੇਗ॥੬॥ਇਕਗੁਣਵਿਤਾਭਿਅਉਗੁਣਵਿਕ
ਰਿਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਉਪਾਇਆਦੁਠਾਅੰਦਰਿਆਇ॥੭॥ਸਰੁਨਾਕਾਰਾਤਾਏਕੁਤੈਸਿਰਪੀਧੈਲਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਲਾਇਸਦਾਰਿਅਨੁਸਬਦੇਲਣੇਮਿਲਾਇ॥੮॥੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਸਰੁਨਾਵੈਨੋਲੋਚਨੀਜਿਸੁਖਿਪ
ਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਰੁਦਖੁਤੈਸੁਖਤਿਸੁਜਿਸੁਖਿਵਸਾਏ॥੧॥ਤੂੰਬੇਅੰਤਰਾਇਆਉਤੈਤੇਰੀਸਰੁਣਾਈ॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇ
ਪਾਈਐਨਾਮੇਵਰਿਆਈ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਅੰਤਰੰਬਾਹਰਿਏਕੁਪੈਬਹੁਬਿਪਾਸਿਸਾਇਉਪਾਈ॥ਗੁਰਮੇਕਾਰਕਰਾਇਦਾਦੁਜਾਕਿ
ਸੁਕਤੀਐਰਾਈ॥੧॥ਬੁਝਣਾਅਬੁਝਣਾਤੁਧੁਕੀਆਇਤੇਰੀਸਿਰਕਾਗਾਇਕਨਾਬਖਸਹਿਮੇਲਲੈਹਿਇਕਰਗਗਮਾਕਰੇ
ਕੁਤਿਆਗਾ॥੩॥ਇਕਿਪੁਰਾਪਵਿਤਪਾਵਨਹਰਿਤੁਪੁਨਾਮੇਲਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖਉਪਜੈਸਚੈਸਬਾਦਿਬੁਝਾਏ॥੪॥
ਇਕੋਕੁਚਿਲਕੁਚੀਲਾਵਿਖਲੀਪਤੇਨਾਵਤੁਆਪਖੁਆਏ॥ਨਾਓਨਸਿਧਨਬੁਧਹੈਨਾਸੰਨਮੀਛਿਰਤਿਉਤਵਤਾਏ॥
੫॥ਨਦਾਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਤਿਸਰੋਰਾਵਨੀਲਾਏ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖਾਇਤੁਸੰਜਮੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥੬॥
ਲੇਖਾਪੜਨਪਹੁਰੀਐਕਬਕਹਣੈਅੰਤੁਨਪਾਇ॥ਗੁਰੁਕੇਰੀਮਤਿਪਾਈਐਸਾਚਿਸਬਦਿਸੋਈਪਾਇ॥੭॥ਇਹੁਮਾਨੁ
ਹਿਸੋਪਤ੍ਰਿਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾਨਾਨਕਾਇਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਈਐਗੁਰਕੈਤੇਤਿਅਪਾਰੀ॥੮॥੧੦
੩੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਸਾਚਿਰਤੀਅਸੋਗਾਦੀਜਿਨਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਗਿ॥ਪਾਰਿਹੀਸੀਪਿਰੁਪਾਇਆਸਚੈਸ
ਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧॥ਅਵਗੁਣਗੁਣੀਬਖਸਾਇਆਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥ਹਰਿਦਰੁਪਾਇਆਕਾਮਲੀਗੁਰਮੇਲਿਮੇ
ਲਾਈ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਇਕਿਪਿਰੁਦੁਰਿਨਜਾਣਨੀਦੁਜੈਭਰਮੰਬੁਲਾਇ॥ਕਉਪਾਇਨਹੋਗਾਗਈਦੁਪੀਗੈਦਿਵਿਹਾਇ॥
੨॥ਜਨਕੈਮਨਿਸਚੁਦਾਸਿਆਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਅਨਾਦਿਨੁਸੇਵਹਿਸਹਜਿਸਿਉਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੩॥ਦੋਹਰਾਦੀਭ
ਰਮੰਬੁਲਾਈਆਕੁਰੁਬੋਲਿਬਖੁਖਾਹਿ॥ਪਿਰੁਨਜਾਣਨਿਆਪਣਾਸੁੰਦੀਜਿਨਦੁਖਪਾਰਿ॥੪॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਮਾਤਿਮਨਿਰ

ਸਿਕੁਲਾਹਿ। ਗੁਰਪੁਰਸੇ ਵਾਕਰਹਿ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨ ਵਸਾਹਿ॥੫॥ ਸੋਹਾਗਦੀਸਦਾ ਪਿਰਪਾਇਆਹੁ ਉਮੈਆਪੁਗਵਾਇ॥
 ਰਸੇਤੀਅਨਾਦਿਨੁਗਾਹਿਰੀਸਲੀਸੇਜਸੁਖਪਾਇ॥੬॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਗਏਪਲੈਕਿਛੁਨਪਾਇ॥ ਮਹਲਨਾਹੀਡੋਗਾਦੀਅੰਤਗਈ
 ਪਛੁਤਾਇ॥੭॥ ਸੋਪਿਰਮੇਗਾਏਕੁਏਏਕਸਾਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਜੇਸੁਖਲੋੜਾਹਿਕਾਮਦੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਵਸਾਇ॥
 ੮॥੧੧॥੩੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਜੀਨਾਚਖਾਇਓਨੁਰਸੁਆਇਆਸਹਾਜੇਸੁਭਾਇ॥ ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁਏ
 ਤਿਸੇਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਚਾਵਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਾਮੁਖਪਾਇ॥ ਮਨੁਸਦਾਹੀਆਵਲਾਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੧॥
 ਹਉ॥ ਮਨਮੁਖਸਦਾਵੇਹਗਦੀਰਖਾਨੀਆਬਿਲਲਾਹਿ॥ ਜਿਨਾਪਿਰਕਾਸੁੰਦਨਾਏਓਜੇਧੁਰੀਲਾਖਿਆਸੁਕਮਾਹਿ॥੨॥
 ਗੁਰਮੁਖਬੀਜੈਸਚੁਜਮੈਸਚੁਨਾਮੁਵਾਪਾਹੁ॥ ਜੋਇਤੁਲਾਏਲਾਇਅਨੁਕਰਤੀਦੇਇਕੰਡਾਗਾ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਸਦਾਸੋਹਾਗਦੀਭੈ
 ਕੁਗਤਿਸੀਗਾਗਾਅਨਾਦਿਨੁਗਵਾਹਿਪਿਛੁਮਾਪਦਾਸਚੁਰਖਹਿਉਰਪਾਹਿ॥੪॥ ਜਿਨਾਪਿਰਗਾਇਆਆਪਦਾਤਿਨਾਵਿਟੁਬਲ
 ਜਾਓ॥ ਸਦਾਪਿਰਕੈਸੰਗਹਰਹਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੫॥ ਤਨਮਨੁਸੀਤਲੁਮੁਖਉਨਲੇਪਿਰਕੈਕਾਇਪਿਆਹਿ॥ ਸੇਜਸੁਖਾ
 ਲੀਪਿਰਕੈਵੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਹਿ॥੬॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਥਿਆਇਆਗੁਰਕੈਹੋਤਿਅਪਾਹਿ॥ ਵਹੁਪਾਇਆਸੋਹਾਗਦੀਕੇਦ
 ਲੇਏਕੁਮੁਗਾਹਿ॥੭॥ ਸਭੇਗੁਨਹਬਖਸਾਇਲਾਇਓਨੁਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਆਖਣੁਆਖੀਐਜੇਸੁਣੇਧਰੇਪਿਆਹੁ॥੮॥
 ੧੨॥੩੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੁਣਉਪਜੈਜਾਪੁਰੁਮੇਲੈਸੋਇਆਸਹਜੇਨਾਮੁਪਿਆਈਐਗਿਆਨਪਰਗਟੁਹੋ
 ਏ॥੧॥ ਏਮਨਮਤਜਾਣਹਿਹਰਿਦੁਰਿਹੈਸਦਾਵੇਖੁਹਦੁਹਾ॥ ਸਦਸੁਦਾਸਦਵੇਖਦਾਸਬਦਿਹਾਇਆਕੁਰਪੁਰਿ॥੧੨ਉ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਇਆਤਿਨੀਇਕੁਮਨਿਧਿਆਇਆਸਦਾਰਵਹਿਪਿਰੁਆਪਦਾਸਚੈਨਾਮਿਸੁਖਪਾਇਆ॥੨॥ ਏਮਨ
 ਤੋਰਕੋਨਹੀਕਰਿਵੇਖੁਸਬਦਿਵੀਚਾਹਾ॥ ਹਰਿਸਰਣਾਈਰਜਿਪਉਪਾਇਉਮੇਖੁਦੁਆਹੁ॥੩॥ ਸਬਦਿਸੁਦੀਐਸਬਦਬੁਝੀ
 ਐਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ ਸਬਦੇਹਉਮੈਮਾਰੀਐਸਚਿਮਹਲਸੁਖਪਾਇ॥੪॥ ਏਸੁਜੁਗਮਹਿਸੋਕਾਨਾਮਕੀਬਿਨੁਨਾਵੈਸੋਭਨ
 ਹੋਇ॥ ਏਹੁਮਾਇਆਕੀਸੋਕਾਚਾਰਿਹੋਏਜਾਨੀਬਿਲਮੁਨਹੋਇ॥੫॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਸਾਇਆਸੇਮੁਏਮਕਿਨਾਹਿ॥ ਹਰਿ
 ਸਸਾਦੁਨਾਏਓਬਿਸਟਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੬॥ ਇਕਿਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਮਨਾਦਿਨੁਨਾਮੇਲਾਇ॥ ਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚ
 ਹਹਿਸਚੇਸਚੀਸਮਾਹਿ॥੭॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਦੀਐਨਰੇਖੀਐਜਗੁਬਲਾਅੰਨਾਕੁਰਮਾਇ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਪਾਇਸੀਨਾਮੁਮਿਲੈ
 ਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੮॥ ਜਿਨ ਬਾਣੀਸਿਉਚਿਰੁਲਾਇਆਸੇਜਨਨਿਰਮਲਪਰਵਾਣਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨਾਕਰੇਨਵੀਸਰੈਦਰਿਸਚੈ
 ਜਾਣਾ॥੯॥੧੩॥੩੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩॥ ਸਬਦੈਹੀਗੁਗਤਿਜਾਪਦੇਜਿਨਕੀਬਾਣੀਸਚੀਹੋਇ॥ ਵੇਰਹੁਆਪੁਗ
 ਇਆਨਾਉਮਨਿਆਸਚਿਮਿਲਾਵਹੋਇ॥੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਨਕੀਪਾਤਿਹੋਇ॥ ਸਭਲਾਤਿਨਾਕਾਜਨਮੁਤੈਤਿਨਮਾਨੈਸਕੁਕਇ
 ॥੧॥ ਹਰਉ॥ ਹਉਮੈਮੇਰਾਜਾਤਿਹੈਅਤਿਹੋਧੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਜਾਤਿਜਾਇਜੋਤਿਜੋਤਿਮਿਲੈਕੁਗਵਾਨੁ॥੨॥ ਪੁ
 ਰਾਸਾਤਿਗੁਰੁਕੋਇਆਸਭਲਜਨਮੁਹਮਾਗਾਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਪਾਇਆਕੁਰਮਖੁਦਭੰਡਾਗਾ॥੩॥ ਆਵਹਿਇਸੁਰਾਸਕਿਵਾ
 ਪਾਰੀਏਜਿਨਾਮੁਪਿਆਹਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਧਨੁਪਾਏਅੰਤਰਿਸਬਦਵੀਚਾਹਾ॥੪॥ ਕੁਰਤੀਸਚਨਜਣਨੀਮਨਮੁਖਅੰ
 ਕਾਰੀ॥

ਧਰਤੁਆਪਿ ਯੁਆਇਅਨੁਜੁਐਬਾਜੀਹਰੀ॥ ਬਿਨੁਪਿਅਰੈਰਗਤਿਨਹੈਵਈਨਾਸੁਖੁਹੋਇਸਰੀਗਾਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥਪਾਈਐਗੁ
 ਰਗਤੀਮਨਧੀਗ॥ ੬॥ ਜਿਸਨੇਰਗਤਿਕਰਾਏਸੋਕਰੇਗੁਰਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਹਿਰਦੈਏਕੋਨਾਮੁਦਸੈਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਮਾਗਿ॥
 ੭॥ ਰਗਤਾਕੀਜਾਤਿਪਾਤਿਏਕੋਨਾਮੁਹੈਆਪੇਲਏਸਵਾਰਿ॥ ਸਦਾਸਰਣਾਈਤਿਸਕੀਜੀਉਰਾਵੈਤਿਉਕਰਜੁਸਾਗਿ॥ ੮॥
 ਰਗਤਿਨਿਗਲੀਅਛਾਹੁਈਪੈਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਿਰਦੈਵਸੈਰੈਰਗਤੀਨਾਮੁਸਵਾਰਿ॥ ੯॥ ੩੬॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੩॥ ਅਨਰਸਮਹਿਭੋਲਾਈਆਬਿਨੁਨਾਜੈਦੁਖਪਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਭੋਇਓਜਿਸਚੀਬੂਝੁ
 ਇਉਏਮਨਮੇਰੇਬਾਵਲੇਹਰਿਸੁਚਖਿਸਾਦੁਪਾਈ॥ ਅਨਰਸਭਾਗਾਤੁਛਿਰਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸੁਜੁਗਮਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੇਸਾਚਿਨਾਮਿਰਹਹਿਲਿਵਛਾਈ॥ ਵਿਦੁਕਰਮਾਕਿਛੁਪਾਈਐਨਹੀਕਿਆਕਰਿਕਰਿਆਜਾਈ॥
 ੨॥ ਆਪੁਪਛਾਣਹਿਸਬਦਿਮਹਹਿਮਨੁਤਜੀਵਿਕਾਗਾਗੁਰਸਰਣਾਈਕੁਜੀਪਏਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਗਾ॥ ੩॥ ਬਿਨੁਨਾ
 ਵੈਸੁਖੁਨਪਾਈਐਨਦੁਖਾਵਿਰਹੁਜਾਈ॥ ਇਹੁਜਗੁਮਾਈਆਮੋਹਿਦਿਆਪਿਆਦੁਜੈਕੁਮੈਕੁਛਾਈ॥ ੪॥ ਦੋਹਰਾਦੀ
 ਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹੀਕਿਆਕਰਿਕਰਹਿਸੀਗਾਗਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਜਲਦੀਆਛਿਰਹਿਸੇਜੈਰਵੈਨਕੁਤਾਗਾ॥ ੫॥ ਸੋਤਾਗ
 ਟੀਮਹਲੁਪਾਈਆਵਿਰਹੁਆਪੁਗਵਾਈ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾਰੀਆਆਪਦੇਸਹਲਈਆਮਿਛਾਈ॥ ੬॥ ਮਰਦਾਮਨ
 ਹੁਦਿਸਾਰਿਆਮਾਈਆਮੋਹੁਗੁਬਾਗਾਮਨਮੁਖਮਾਰਿਮਾਰਿਜੀਮਹਿਭੀਮਹਹਿਜਮਦਰਿਹੋਹਿਭੁਆਗਾ॥ ੭॥ ਆਪਿਮਿਲਾਨਾਮੁ
 ਮਿਲੇਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਸਮਾਏਮੁਖਉਜਲੋਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ ੮॥ ੧੫॥ ੩੭॥

੨੦॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਪਰੁ ੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪੰਚਮਨਾਏਪੰਚਰੁਸਾਏ॥ ਪੰਚਵਸਾਏਪੰਚਗਵਾਏ॥ ੧॥ ਇਨਾਬਿਧਨਗਛੁਠਾਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਦੁਰਤੁਗਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁ
 ਦਿੜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੁਪਰਮਕੀਕਰਿਦੀਨੀਵਾਰਿ॥ ਛਰਹੇਮੁਹਕਮਗੁਰਗਿਆਨੁਬੀਛਾਰਿ॥ ੨॥ ਨਾਮੁਪੋਤੀਬੀ
 ਜਹੁਭਾਈਮੀਤਾ॥ ਸਉਦਾਕਰਹੁਗੁਰਸੇਵਹੁਜੀਤਾ॥ ੩॥ ਸਤਿਸਹਜਿਸੁਖਕੋਸਭਿਹਟਾ॥ ਸਾਹਵਾਪਾਗੀਏਕੋਥਾਨੁਜੇਜੀ
 ਅੰਤੁਕੋਲਏਨਜਗਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਦੀਨੀਪੁਰਕੀਛਾਪਾ॥ ੪॥ ਦਖਰਨਾਮੁਲਾਦਿਖੇਪਚਛਾਵਹੁ॥ ਲੋਛਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਘਰਿ
 ਆਵਹੁ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਹੁਸਿਖਵਣਜਥੇ॥ ਪੁੰਜੀਨਾਮੁਲੇਖਾਸੁਦਸਮਾਥੇ॥ ੬॥ ਸੇਵਸੈਇਤੁਘਰਿਜਿਸੁਗੁਰਪੁਰਸੇਵਾ॥ ਅਬਰ
 ਲਨਗਰੀਨਾਨਕਦੇਵਾ॥ ੭॥ ੮॥ ੧॥ ੩॥ ੮॥

ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੫ ਪਰੁ ੩॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੇਮਨਿਹਰਿਸਿਉਲਾਗੀਪੀਤੀ॥ ਸਾਧਸੰਗ ਰਹਿਹਰਿਨਪਤੇਨਿਰਮਲਰੀਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਘਟੀ
 ਤਿਤਵਤਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਕਰਹੁਅੰਗਿਗੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਮੁਰਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਆਇਆਮਿਲਿਓਸਾ
 ਧਕੈਸੰਗੀ॥ ਜਿਸੁਦਖਹੁਕਉਚਾਹਤਾਸੋਪਾਇਓਨਾਮਹਿਰੀਗਾ॥ ਜੇਤੇਮਾਈਆਰੰਗਰਸਾਬਿਨਸਨਾਹਿਬਿਨਮਾਹਿ॥ ਗੁਰਤ

ਸਾਡੀ

ਤੁਸੇਈ॥ ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋਜਾਏਤਾਉਮੈਕਰੈਨਕੋਈ॥ ੧॥ ਕਕੈਕੇਸਪੁਰਜਬਪੁਏਵਿਦੁਸਾਬੁਏਉਜਲਿਆ॥
ਜਮਹਾਜੇਕੇਰੇਹੁਆਏਮਾਇਆਕੈਸੰਗਲਬੰਧਿਲਾਇਆ॥ ੫॥ ਖਖੈਖੁਟਕਾਰਸਾਤੁਆਲਮੁਕਰਿਖਰੀਦੈਜਿਨਖਰਚੁਦੈ
ਆ॥ ਬੰਧਨਜਾਕੈਸਕੁਜਗੁਬੰਧਿਅਮਾਦਰਿਕਾਨਹੀਪੁਕਮੁਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਗਗੈਗੋਇਗਾਇਜਿਨਿਛੋਰੀਗਲੀਗੋਬਿੰਦੁ
ਗਰਬਿਭਇਆ॥ ਘੜਿਕੁਛੈਜਿਨਿਅਵੀਸਾਜੀਰਾਜਾਦਿਵਾਹੈਤਈਕੀਆ॥ ੭॥ ਘਘੈਘਾਲਸੇਵਕੁਜੇਘਾਲੈਸਬੁਦੈ
ਗੁਰੁਕੈਲਾਗਰਹੈ॥ ਧੁਰਾਭਲਾਜੇਸਮਕਰਿਜਾਏਇਨਬਿਧਿਸਾਤਿਬੁਰਮਤਰਹੈ॥ ੮॥ ਚਚੈਚਾਰਿਵੇਦਜਿਨਿਸਾਜੇਚਰੇ
ਖਾਦੀਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੇਗੀਖਾਦੀਭੋਗੀਪੜਿਆਪੀਝੰਤੁਅਧਿਖੀਆ॥ ੯॥ ਛਛੈਛਾਇਆਵਰਤੀਸਕੁਅੰਤਰਿ
ਤੇਰਾਕੀਆਕੁਰਮੁਹੋਆ॥ ਕੁਰਮੁਭੁਪਾਇਕੁਲਾਈਅਨੁਆਪੇਤੇਰਾਕੁਰਮੁਹੋਆਤਿਨਗੁਰੁਮਿਲਿਆ॥ ੧੦॥ ਜਜੈਜਾਨੁਮੰਗਤ
ਜਨੁਜਾਚੈਲਖਚਉਗਸੀਤਭੀਖਬੁਦਿਆ॥ ਏਕੋਲੇਵੈਏਕੋਦੈਵੈਅਵਰੁਨਦੁਜਾਮੈਸੁਣਿਆ॥ ੧੧॥ ਝਝੈਝੁਰਮਰੁ
ਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁਦੇਵਾਸੁਦੇਰਤਿਆ॥ ਦੇਦੇਦੇਖੈਪੁਕਮੁਚਲਾਏਜਿਉਜੀਆਕਾਰਿਜਕੁਪਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਢਢੈ
ਦਰਿਕਰੇਨਾਦੇਖਾਦੁਜਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਏਕੋਗਵਿਗਰਿਆਸਭਥਾਈਏਕੁਵਸਿਆਮਨਮਾਹੀ॥ ੧੩॥ ਟਟੈਟੁਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾ
ਣੀਘੜੀਕਿਮੁਹੁਤਕਿਉਠਿਚਲਣਾ॥ ਜੁਐਜਨਮੁਨਹਾਰੁਅਪਣਾਕੁਜੀਪੜਪੁਤੁਮਹਿਸਰਣਾ॥ ੧੪॥ ਠਠੈਠਾਛੇਵਰ
ਤੀਤਿਨਅੰਤਰਿਹਰਿਚਰਦੀਜਿਨਕਾਰਿਤੁਲਗਾ॥ ਚਿਤੁਲਗਾਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਤਉਪਰਸਾਦੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੧੫॥
ਡਡੈਡੁਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁਦੇਵਾਸੁਦੇਰਤਿਆ॥ ਤਿਸੇਸਰੇਵਤੁਤਸੁਖੁਪਾਵਤੁਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਗਵਿਗਤਿਆ
॥ ੧੬॥ ਢਢੈਛਾਹਿਉਸਰੈਆਪੇਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਪੁਕਮੁਚਲਾਏਤਿਸੁਨਿਸਤਰੇਜਾਕ
ਉਨਦਰਿਕਰੇ॥ ੧੭॥ ਢਾਢੈਰਵਤੁਰਹੈਘਈਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਣਗਵੈਸੇਈ॥ ਆਪੇਅਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁਨਗਪਿਜ
ਨਮੁਨਹੋਈ॥ ੧੮॥ ਤਤੈਤਕੁਭਉਨਲੁਹੋਆਤੁਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਨਾਤਰੰਤੁਲਹਾਤਮਬੁਰਸਿਤਾਰੇਲੇਤੁਤਕੁਦਿ
ਗਾਇਆ॥ ੧੯॥ ਖਖੈਖਲੀਖਨੰਤਰਿਸੇਈਜਾਕਾਕੀਆਸਕੁਹੋਆ॥ ਕਿਆਕੁਰਮੁਕਿਆਮਾਇਆਕਹੀਐਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਸੇਈਭੁਲਾ॥ ੨੦॥ ਦਦੈਦੋਸੁਨਦੇਉਕਿਸੈਦੋਸੁਕਰੰਮਾਆਪਾਇਆ॥ ਜੋਮੈਕੀਆਸੇਮੈਪਾਇਆਦੋਸੁਨਦੀਜੈਅਵਰਨਾ॥ ੨੧॥
ਧਧੈਧਾਰਿਕਯਾਜਿਨਿਛੋਰੀਹਰਿਚੀਜੀਜਿਨਿਰੰਗੁਕੀਆ॥ ਤਿਸਦਾਦੀਆਸਭਨੀਲਿਆਕਰਮੀਕਰਮੀਪੁਕਮੁਪਾ
ਇਆ॥ ੨੨॥ ਨਨੈਨਾਤਭੋਗਨਿਤਭੋਗੈਨਾਡੀਠਾਨਸੰਮਲਿਆ॥ ਗਲੀਤਉਸੇਹਗਾਇਭੈਦੇਕੰਤੁਨਕਬੰਧੁਮੈਮਿਲਿ
ਆ॥ ੨੩॥ ਪਪੈਪਾਤਸਾਤੁਪਰਮੇਸਰਵੇਖਲਕਉਪਰਪੰਚੁਕੀਆ॥ ਦੇਖੈਬੁਝੈਸਕੁਕਿਛੁਜਾਏਅੰਤਰਿਬਾਹਿ
ਰਵਿਗਰਿਆ॥ ੨੪॥ ਫਫੈਫਾਤੀਸਕੁਜਗੁਫਾਜਮਕੈਸੰਗਲਬੰਧਿਲਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਨਰਉਬਰੇਜਿਹ
ਰਿਸਰਣਾਗਤਿਭਜਿਪਾਇਆ॥ ੨੫॥ ਬਬੈਬਾਨੀਖੇਲਦਿਲਾਗਾਚਉਪੜਿਕੀਤੇਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ ਜੀਅਨੰਤਸਭਉ
ਸਾਰੀਕੀਤੇਪਾਸਾਚਾਲਦੇਆਪਿਲਗਾ॥ ੨੬॥ ਭਭੈਭਾਲਹਿਸੇਠਲੁਪਾਵਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਕਉਭਉਪਾਇਆ
॥ ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਨਚੇਤਹਿਮੁਕੇਲਖਚਉਗਸੀਤਠੇਰੁਪਾਇਆ॥ ੨੭॥ ਮਮੈਮੋਹੁਮਰਦੁਮਧੁਸੁਦਨੁਮਰਦੁਭਾਇ
ਆਤਬਚੇਤਵਿਆ॥ ਕਾਇਆਭੀਤਰਿਅਵਰੋਮੰਮਾਅਖਰੁਵੀਸਰਿਆ॥ ੨੮॥ ਯਯੈਯਨਮੁਨਹੋਵੀਕਦਰਿਸੇਕ
ਪਨਿਆ

੫॥
ਸੁ

੨੧॥

ਰਿਸ ਚੁਪਛਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ। ੨੯॥ ਗਰੈ ਗਵਰਿ ਆਸਥਾ ਅੰਤਰਿ ਜੇ ਤੇ ਕੀਵੇ ਜ
 ਤਾ ਸੰਤ ਉਪਾਇ ਪੈ ਸਭ ਭਾਏ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਨਾ ਮੁਲਾਇਆ। ੩੦॥ ਲਲੈ ਲਾਇ ਪੈ ਜਿਨਿ ਛੋਰੀ ਮੀਠਾ ਮਾਇ
 ਆਮੋ ਹੁਕੀਆ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸਮਕਾਰਿ ਸਹਾਭਾ ਦੇ ਤਕੈ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ। ੩੧॥ ਵਵੈ ਵਾਸੁ ਦੇਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉਨਿ
 ਸਿਵੇ ਸੁਕੀਆ ਦੇਖੈ ਚਾਖੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗਵਰਿ ਆ। ੩੨॥ ਨਾਨੈ ਨਾਨੈ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪਾਣੀ ਤਿਸਹਿ
 ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਅਮਰੁ ਹੋਆ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਓਸੁ ਵਿਟਹੁ ਕਰਬਾਣੁ ਕੀਆ। ੩੩॥ ਹੋਹੋ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ
 ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜਿਨਿ ਰਿਜ ਕੁ ਦੀਆ। ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਲੀਆ। ੩੪॥
 ਆਮਾਇ ਨੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਛੋਰੀ ਜੋ ਕੇ ਛੁਕਰਾ ਸੇ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਸਾਇ ਕੋਇ ਦਕਹਿ
 ਆ। ੩੫॥ ੧॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮੁਲਾ ੩॥ ਪਟੀ।

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਯੋ ਅੰਤੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ਕਾਖੋ ਪੈ ਕੈ ਕਾਲੁ ਭਾਇਆ। ਗੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪਕਸਾ ਦੇ ਪੜਿ ਅਵਗਣਹੁ ਵੀਸਰਿਆ
 ॥ ੧॥ ਅਨਐਸਾ ਲੇਖਾ ਤੁਕੀ ਪੜਿਆ। ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਹਿਆ। ੧॥ ਗਰਉ। ਸਿਪੰਦ੍ਰਾਇ ਐਸਿ ਮਹਿ ਨਹੀ
 ਨੈਨੈ ਨਾਤੁ ਧੁਨਾ ਮੁਲਾਇਆ। ਛੁਛੈ ਛੀਜਹਿ ਅਹਿਨਿ ਸਿਮੁੜੇ ਕਿਉ ਛੁਟਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਕੜਿਆ। ੨॥ ਬਬੈ ਬੁਝਹਿ ਨਾਤੀ
 ਮੁੜੇ ਕਰਮੁ ਭੁਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ। ਅਣਹੋਣਾ ਉਪਰਾਇ ਓਪਾਧਾ ਅਵਰਾ ਕਾਰੁ ਤੁਧੁ ਲਾਇਆ। ੩॥ ਜਜੈ ਜੋਤਿ
 ਹਿਰਲਈ ਤੇਰੀ ਮੁੜੇ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹਿ। ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਤੂੰ ਚੀਨਹਿ ਨਾਹੀ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਹਿ। ੪॥
 ੪॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹਿਤ ਅਵਰੈ ਨ ਸਿਖਾ ਲਿਖਿ ਆਪਾ ਪਹਿਲਾ ਠਾਪਾਇਆ ਪਾਧੇ ਪਿਛੋਂ ਦੇਗ
 ਲਿਛਾਟਾ ਕੀਆ। ੫॥ ਸਸੈ ਸੰਜ ਮੁਗਾਇ ਓ ਮੁੜੇ ਏਕੁ ਨਾਤੁ ਪੁਕਾਰਾਇ ਲਾਇਆ। ਸਾਈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਨਮਾਨ ਕੀਸਾ ਤੇ
 ਰਾਇ ਤੁਧੁ ਲਿਖਾਧੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ। ੬॥ ਮਮੈ ਮਤਿ ਹਿਰਲਈ ਤੇਰੀ ਮੁੜੇ ਓ ਮੈਵ ਭੋਗੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਰਿ
 ਅਤਮੈ ਬ੍ਰਹਮਨ ਚੀਨਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਤਾਜੁ ਭਾਇਆ। ੭॥ ਕਕੈ ਕਾ ਅਭੈ ਪੁਰਮੁ ਓ ਮੁੜੇ ਮਮਤਾ ਲਾਗੇ ਤੁਧੁ ਹਿ
 ਵਿਸਰਿਆ ਪੜ੍ਹਹਿ ਗੁਰਹਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਪਕਾਰਹਿ। ਵਿਦੁ ਬੁਝੈ ਤੂੰ ਬੁਝਿਆ। ੮॥ ਤਤੈ ਤਾਮਸਿ ਜਲਿ ਓ ਮੁੜੇ ਬ
 ਬੈ ਬਨੈ ਕਰਿ ਸੁਟਹੋਆ। ਪਾਪੈ ਪਾਰਿ ਪਰਿ ਠਿਰਹਿ ਤੂੰ ਮੁੜੇ ਦਵੈ ਨਾਨਕ ਤੁਧੁ ਲਾਇਆ। ੯॥ ਪਪੈ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ਹੀ ਮੁੜੇ ਪ
 ਰਪੈ ਚੰਤੁ ਪਲਰਿ ਰਹਿਆ। ਸਚੈ ਆਪਿ ਪੁਆਇ ਓ ਮੁੜੇ ਇਹੁ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਲੇਖੁ ਪਾਇਆ। ੧੦॥ ਭੁਭੈ ਭੁਭੈ ਨਲ ਭੁਭੈ
 ਮੁੜੇ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਗਲਤਾਨੁ ਭਾਇਆ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕੁ ਘੜੀ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ। ੧੧॥ ਵਵੈ ਵਾ
 ਗੀਆਈ ਆਮੁੜੇ ਵਾਸੁ ਦੇਉ ਤੁਧੁ ਵੀਸਰਿਆ। ਏਹ ਵੇਲਾ ਨ ਲਹ ਸਹਿ ਮੁੜੇ ਠਿਰਿ ਤੂੰ ਮਕੈਵ ਸਿਪਾਇਆ। ੧੨॥
 ਏਏ ਕਦੇ ਨ ਏਹੁ ਮੁੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਤੂੰ। ਵਿਖਾਸਤਿ ਗੁਰ ਬਾਸੁ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਹੋਨਾ ਉ
 ਥੁਰਾ। ੧੩॥ ਪਪੈ ਪਾਵਤ ਵਰਜੇ ਰਖੁ ਮੁੜੇ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾਹਿਰ ਸੁਪੀਵਹਿ
 ਜੁਗਾਨੁ ਰੀਤ ਰਿਖਾਇਆ। ੧੪॥ ਗਰੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੁੜੇ ਗਲੀ। ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣੁ ਰ

ਦੈਵਸਾਇਮੁਕੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਰਸਬਖਸਲਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਗਹੈ ਹਰਿਕਥਾ ਬੁਝਤੁ ਮੁਕੇ ਤਾਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ੧੫੩ ॥
 ਨਮੁਖਿ ਪਨਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖ ਲਾਗੈ ਵਿਦੁਸਤਿ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧੬ ॥ ਗਰੈ ਗਾਮੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੁਕੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੋਰ
 ਵਿਹਰਿਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਨੀਰਾਮੁ ਪਛਤਾ ਨਿਗੁਣਗਾਮੁ ਤੇ ਨੀਬੁ ਭੁਝਿਯਾਹਿ ॥ ੧੭ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ
 ਲਾਖਿਆ ਅਕਬੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿਕਥਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿ ਗੁਰਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨਿਬਾੜਿਆ ॥ ੧੮ ॥

੧ ॥ ੨ ॥

ਗੁਰਮਾਸਾਮੁਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਗਿ ॥ ੧ ॥

੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੁਪਜੇ ਬਨ ਬਾਲ ਕੀਏ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆ ਲਾਗਾ ॥ ਪੈ ਪਿਰਨੇ ਹੁ ਘਟਾ ਰਸਿ ਪੀਤਿ ਰਾਇਆ ਲਾਗਾ ॥ ਬਨ ਪਿਰ ਹਿਮੇਲਾ ਹੋਇ ਸੁਆਮੀ
 ਅਪਿ ਪੁਕੁ ਕਰਿ ਪਾਕੇ ॥ ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਿਕੈ ਸਾਤ ਸਰਾਸੀ ਮ੍ਰਿਤ ਰਗੇ ॥ ਕਰਿ ਰਾਇਆ ਭਿਆਰਾਇਆ ਲਸਾਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿ
 ਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਓ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰਦੇ ਬਿਬਿਗਸੀ ਮੁਖ ਮਨ ਉਮਾਹਉ ॥ ੧ ॥ ਮੁਖ ਸਹਜਿ ਸੁਖੀਏ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਮ
 ॥ ਮੇਮਾਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਮਿਰਾਤੀ ਰਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਸੁਖ ਦਸੈ ॥ ਤਉ ਗੁਣ ਪਛਾਣਹਿ
 ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਦੁੱਸੈ ॥ ਅਵਗੁਣ ਨ ਸੋ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਕਉ ਕਹਾਣਿ ਸੁਣਨਿ ਨ ਧੀਜੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਮਿਉ
 ਕਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ਸਨ ਰਸਿ ਮਨੁ ਬੀਜੇ ॥ ੨ ॥ ਸਬੀ ਹੋਸਹੇ ਲਕੀ ॥ ਹੇ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਵਲ ਜਗਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਲ ਜਿ ਆਰਸੇ ਲਿਖ
 ਪਾਗਾ ॥ ਮੇਲਿ ਅਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭ ਰਾਵੈ ਤਾ ਮੁਖ ਰਲੀ ॥ ਇਕਿ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਗਈਆ ॥ ਉਪਕਾਰੀ ਰਖ ਲੀ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ
 ਸਮਰਥ ਸੀ ਪਰ ਅਪਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਰੀਧ ਨ ਸੋਹਗਾਇ ਸਬਦ ਅਭਸਾਧਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਚੇ ਸ੍ਰੀ ਲੋਕ
 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿ ਕ੍ਰੇਮੀ ਤਾਰਾ ॥ ਗਵੇਰੀ ਗਤਿ ਤਿਆਮਨੁ ਲੀਅਤਾ ਦੀਤਾਰਾ ॥ ਅਪਣਾ ਮਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਲੀਆ ਜਿਉ ਰਵੈ
 ਤਉ ਉਗਵੇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰਾਗੈ ਸਬਦੇ ਸਰਾਗੈ ॥ ਪਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵੇ ॥ ਬੁਧਿ ਪਾਤਿਨ ਪਾਈ ॥ ਐਬੁ ਹੁਰਤੁ ਗਈ ॥
 ਤਾਇ ਮਿਲੈ ਮਨ ਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਮੀਤ ਮਾਰੇ ਹਮ ਨਾਹੀ ਲੋਕ ਦੇ ॥ ੪ ॥ ॥ ੧ ॥ ॥ ਅਸਾਮੁਲਾ ੧ ॥ ਅਨਹਦੇ ਅਨਹ
 ਦੁਵਾਜੈ ਗੁਣ ਬੁਣ ਕਾਰੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਲਾਪਿ ਅਰੇ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਰਾਤਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਸੁਨ ਮੰਡਲਿ ਘਰੁ ਪਾ
 ਈਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਆਸਣੈ ਬੈਸਣੈ ਬਿਰਨਾ ਗਇ ॥ ਤਿਤੁ ਮਨੁ
 ਰਾਤਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਹਦੁ ਗੁਣ ਬੁਣ ਕਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਪੁਰੇਕੁ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧੀ ਜਾਈ ॥
 ਰਾਮਾ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜੋ ਸੇ ਸਾਗਰਾ ॥ ਗੁਰਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥ ਐਰਾਮਾ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥ ਐਨਿ ਜਪਾਰਿ ਜਾਈ ॥ ਐਪਾਈ ॥ ਐਗੁਣੀ ॥
 ਧਾਨਾ ॥ ਤਿਤੁ ਸਾਖਾ ਮੁਲੁ ਪਤਨੀ ਭਾਲੀ ॥ ਸਿਰਿ ਸਰਨਾ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਕਾਰਿ ਕਰਿ ਸਿਮਰਾ ॥ ਕੀਤੀ ਨਿਗਹਿ ਨਹੀ
 ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗੀਵਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬੁਝੁ ਬੁਝਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾ ਗੁਰੁ ਤਿਤੁ ਰਤਨ ਘਟੇ ਰੇ ॥
 ਕਰਿ ਮਨੋ ਸਪਤਿ ਸਰੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਏ ਜਪੁ ਰਾਏ ॥ ਪਚਮਿਲੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਕਾਮੁ ਕਰੋ ਪੁਕਪਦੁ ਬਿਖਿ
 ਆਤਨਿ ਸਚੁ ਮੁਖਿ ਰਹਿ ॥ ਹਉ ਮੈਲੇ ਰੁਝਹਿ ਲਬਿਥਾ ਕੇ ਪਾਏ ॥ ਜੀਨ ਦਇਆ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸ

ਸਚ ਪਰਿਦੋਲੇ

ਤੇਗੁਗੋਪਾਲਾ॥੩॥੮ਉਬਨੁਬੋਏਖਿਰੀਬਿਨੁਦੇਖਿਸਥਾਇਆਗਾ॥ਤਿਰਵਣੋਤੁਵੈਕੀਆਸਰੁਜਗਤੁਸਥਾਇਆਗਾ॥ਤੇ
 ਰਾਸਰੁਕੀਆਤੁੰਬਿਰਬੀਆਤੁਪੁਸਮਨਿਕੋਨਾਹੀ॥ਤੁੰਦਾਤਾਸਾਭਿਜਾਚਿਕਤੇਰੇਤੁਪਾਬਿਨੁਕਿਸੁਸਾਣੀ॥ਅਦਮੀਗੀਆਦੁਨੀਜੇ
 ਦਤੇਰੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਨਾਨਕੁਕੁੰਦਿਚਰਾ॥੪॥੩॥ ਆਸਾਮਯਲਾ॥ ਮੇਰਾਮੇਰੇਮੇਰਾਮਨੁ
 ਰਾਤਾਮਾਪੀਆਰੇਰਾਮਾਸਚੁਸਾਹਿਬੋਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੇਧਰੇਰਾਮਾ॥ਅਗਮਾਅਗੋਚਰੁਅਪਰਾਪਰਾਪਰਥੁਪੁਪਰਧਨੇ॥
 ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰੈਭੀਹੋਸੀਅਵਰੁਭੁਠਾਸਰੁਮਾਨੋ॥ਕਰਮਧਰਮਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਸੁਰਤਿਮੁਕਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਬਦਿਪਛਾਣੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਖਿਆਈਐ॥੧॥ਮੇਰਾਮੇਰੇਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆਸੁਖਾਈਗਾ॥ਤਉਮੈਮਤਮਾਈਆਸੀਗਿਨ
 ਜਾਈਗਾ॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਈਸੁਤਚਤੁਰਾਈਸੀਗਿਨਸੀਪੈਨਗੇ॥ਸਾਇਰਕੀਪੁਤੀਪਰੁਰਿਤਿਅਗੀਚਰਣਤਲੈਵੀਚਰੇ॥ਆਦਿਪੁਰਖ
 ਇਕੁਚਲਤੁਦਿਖਾਈਆਜਹਦੇਖਾਤਹਸਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਛੋਰਉਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਈ॥੨॥ਮੇਰਾਮੇਰੇਮੇਰਾਮਨੁਰਿਮਲੁ
 ਸਾਚੁਸਮਾਏਰਾਮਾ॥ਅਵਗਣਮੇਟਿਚਏਗੁਦਸੰਗਮਨਾਏਰਾਮਾ॥ਅਵਗਣਪਰਹਿਕਰਦੀਸਾਰੀਦਰਿਸੈਸਾਚਿਅਗੇ॥ਆਵਣੁਜਾ
 ਵਣੁਠਾਕਿਹਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਵੀਚਰੇ॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾਣੁਸਖਾਤੁੰਸੁਰਿਸਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆ
 ਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੩॥ਸਚੁਮੰਜਰੇਮੰਜਨੁਸਾਗਨਿਰੰਜਨਿਜਾਤਰਾਮਾ॥ਮਨਿਤਨਿਗਵਿਗਤਿਅਜਗਜੀਵਨੇਚਤਰਾਮਾ॥ਜਗ
 ਜੀਵਨੁਦਾਤਾਹਰਿਮਨਰਾਤਾਸਤਿਮਿਲੈ॥ਮੇਲਾਇਆ॥ਸਾਧਸਰਾਸੰਤਕੀਸੰਗਤਿਨਦਰਿਪ੍ਰਸੂਖੁਪਾਈਆ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿ
 ਤੇਬੈਰਾਗੀਚੁਕੈਮੋਹਿਪਿਆਸਾ॥ਨਾਨਕਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਦੇਵਿਰਛੇਦਾਸਉਦਸਾ॥੪॥੩॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਯਲਾ॥ ਛੰਤਪਹੁ੩॥

੧ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥

ਤੂੰਸਰਨੀਥਾਈਜਿਥੈਉਜਾਈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਰੁਜੀਉ॥ਸਭਨਾਕਾਰਾਤਕਰਮਾਬਿਧਾਤਾਤੁਖਾਬਿਸਾਰਣਹਰੁਜੀਉ॥ਦੁਖ
 ਬਿਸਾਰਣਹਰੁਸੁਆਮੀਕੀਤਾਜਾਕਾਰੈਵੈ॥ਕਿਟਕੁਟਤਰਿਪਾਪਕੋਰੇਏਕਘੜੀਮਾਹਿਖੋਵੈ॥ਹਿਸਸਿੰਸਾਬਗਸਿਬਗਾਘਟਿਘ
 ਟਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਤੂੰਸਰਨੀਥਾਈਜਿਥੈਉਜਾਈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਰੁਜੀਉ॥੧॥ਜੀਨਇਕਮਨਿਧਿਆਈਆਤਿਨਿ
 ਸੁਖੁਪਾਈਆਤੇਵਿਰਛੇਸੰਸਾਰੀਜੀਉ॥ਤਿਨਜਮੁਨੇਕਿਕਾਵੈਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਵੈਕਬਹੁਨਾਵਹਿਹਰੀਜੀਉ॥ਤੇਕਬਹੁਨਾ
 ਹਰਿਹਰਿਗੁਦਸਾਹਰਿਤਿਨਜਮੁਨੇਕਿਕਾਵੈ॥ਜਨਿਮਣੁਮਰਣਤਿਨਕਾਚੁਕਾਨੇਹਰਿਲਾਗੇਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਸੁਹਰਿਛਲੁ
 ਪਾਈਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਓਧਾਰੀਜੀਉ॥ਜੀਨਿਇਕਮਨਿਧਿਆਈਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਈਆਤੇਵਿਰਛੇਸੰਸਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਜੀਨਿ
 ਜਗਤੁਉਪਾਈਆਧੀਪੈਲਾਈਆਤਿਸੈਵਿਦੁਕੁਰਬਾਣੁਜੀਉ॥ਤਾਕੀਸੇਵਕਰੀਜੈਲਾਹਲੀਜੈਹਰਿਦਰਗਤਪਾਈਐਮਣੁ
 ਜੀਉ॥ਹਰਿਦਰਗਤਮਾਣੁਸੇਈਜਨੁਪਾਵੈਜੇਨਹੁਏਕੁਪਛਾਣੈ॥ਓਹੁਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਧਿਆਵੈਨਿਤਹਰਿਗੁਦਆ
 ਖਿਵਖਾਣੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈਹਰਿਉਤਮੁਪੁਰਖੁਪਰਧਾਨੁਜੀਉ॥ਜੀਨਿਜਗਤੁਉਪਾਈਆਧੀਪੈਲਾਈਆਤਿਸੈ
 ਵਿਦੁਕੁਰਬਾਣੁਜੀਉ॥੩॥ਨਾਮੁਲੈਨੇਸੇਸੋਹਰਿਤਿਨਿਸੁਖਛਲੋਂਵਤਿਮਾਨਹਿਸੇਜਿਣਜਾਹੀਜੀਉ॥ਤਿਨਛਲੋਂਤੇਣਿਨਾਵੈ
 ਜਾਤਿਸੁਰਾਵੈਜੇਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹੀਜੀਉ॥ਜੇਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹੀਸੁਖਾਮੀਤਿਨਿਛਲੋਂਤੇਣਿਨਾਵੈ॥ਤਿਨਜਗਨਮਰਣਨਰਕੀਪਰਣਾ

ਹਉ

ਜੇਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਾਹਿ ਸਿਸੁ ਕਹਿਨਾਹਿ ਨਾਨਕ ਪੀੜਨ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈ ਨਿਸੇਸੇ ਹਰਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਫਲ ਹੋਵਹਿ ਮਨੁ ॥ ੧੫੪ ॥
ਸੋ ਜਿਨਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਪਉ ੩ ॥ ੧ ਥੰਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ ਕੀਵਾ ਕੀਲੈ ਰਤਾ ਰਾਮਾ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਮੀਰਾ ਚਾਰਿ ਨ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਤਾਤਾ ਰਾਮਾ ॥ ਫਿਰਿ ਤੋ ਸਿਤਾ ਤਖਰ
ਮਾਤਾ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਪਰਤਾ ਪਏ ॥ ਓਹੁ ਜੇਵ ਸਾਇਰ ਦੇਇ ਲਹੀ ਬਿਜੁਲ ਜਿਵੈ ਚਮਕੇ ॥ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਖਾਕੋਇ ਨਾਹੀ ਸੋਇ ਤੁਝ ਹਿ ਬਿ
ਸਾਰਿਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਾ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ ॥ ੧॥ ॥ ਰੁਦਰਾ ਫੁਲਿ ਰਵੀ ਤਿਆ ਦੁਖੁ ਅਤਿ ਗਰੀਰਾ ਮਾਮੈ ਗੁਰੁ ਪੁ
ਛਿਆ ਮਾਪਣਾ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ਬੀਚਾਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖੈ ਪੁਛਿਆ ਭਵ ਬੇਲੀ ਰਾਤ ਭੀ ॥ ਸੁਰਜੁ ਚਕਿ ਆਪਿ ਰੁਪਾ ਕੀ ਆਤਲੁ
ਤਾਵਣ ਤਾਤ ਭੀ ॥ ਜਾਮੁ ਗਬਾਂ ਪਾਖਾ ਹੋਵੈ ਸਬਦੀ ਬਿਨੁ ਬੇਤਾ ਲਿਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਾ ਹਰਿ ਰਵਾ ਕਾਲਿਆ ॥ ੨॥
ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕਿਆ ਪਰਦੇ ਸੀਆ ਕਿਤੁ ਪਵਹਿ ਜੰਜਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕੀਠਾ ਸਹਿ ਜਮਾ ਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ਮਛੁ ਲੀ
ਵਿਛੁ ਨੀ ਨੈਣੁ ਨੀ ਜਾਲੁ ਬਧੀ ਕਪਾਇਆ ॥ ਸੀਸਾ ਰੁਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮੀਰਾ ਅੰਤਿ ਰੁਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਰੁਗਤਿ ਕਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਇਹ ਹਿ ਸਿਉ ਛੋਰਿ ਮਨੁ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਮਨ ਜੀਅ ਕਿਆ ਪਰਦੇ ਸੀਆ ॥ ੩॥ ॥ ਨਰੀ ਆਵਾਹ ਵਿਛੁ ਨੀ
ਆਮੇਲਾ ਸੰਜੋਗੀ ਰਾਮਾ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਮੀਰਾ ਵਿਸੁ ਰੇ ਕੋ ॥ ਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਰਾਮਾ ॥ ਕੋਈ ਸਹਜਿ ਜਾਵੈ ਹਰਿ ਪਛਾਣੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਚੇਤਿਆ
॥ ੧॥ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੇ ਰੁਮੁ ਲੇਪ ਚਿਤੁ ਰਾਖ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਗਤਿ ਨ ਰਿਵੈ ਸਾਚਾ ਸੇਅੰਤਿ ਪਾਹਿਰੀ ਨਿਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁ ਨੀਆ ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪਉ ੧ ॥ ਛੰਤ ੧

੧ ਥੰਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਮ ਪਰੇਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਪਾਨਿ ਪਿਰਮੇ ਲੁਭਾਇਆ ਪ੍ਰੀਆ ਪੀਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰੀਆ
ਪੀਲਾਇਆ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਕਾਮਾਇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੀਸੀ ਸੀਸੀ ਦਰੀ ਸਦਾ ਰਵੈ ਰੀਤੀ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ
ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਤਾਹਿ ਰੁਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰੀਸ ਠਾਲਿ ਓਜਨ ਮੁਸਬਾਇਆ ॥ ੧॥ ॥ ਦੁਜੁ ਤੈ ਕਾਮਣੈ
ਕੁਰੰ ਮਛੁ ਲੀ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਕਾਮਣੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਏ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਆਈ ਮ
ਉਗਣ ਵੰਤੀ ਝੁਗੇ ॥ ਅਪਣਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ਹੁਗੇ ॥ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ॥ ਵਿਗਸੀ ਅੰਦਰੁ ਸਰਸੀ ਸਚੈ
ਸਬਦਿ ਸੁਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕਾ ਵੰਟੁ ਨਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਰੁਲਾਈ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੨॥ ॥ ਪਿਰੁ ਸੀਰੀ ਕਾਮਾਣੈ ਜਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਈ ਰਾਮਾ ਅੰਤਿ ਰਿਸ ਬਾਦਿ ਮਿਲੀ ਸਹਜੇ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਸਬਦਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਅੰਤਿ ਰਿਸਾਤੀ ਆਈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਸੁ
ਚਾਖਿਆ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਣੈ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਰਾਖਿਆ ॥ ਪਾਤ੍ਰਿ ਪਾਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੀ ਬਾਕੇ ਰੇਖੀ ਮੁਕਤਿ ਨਾ
ਈ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਰਗਤਿ ਜਗੁ ਬਭੁਰਾਨਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੩॥ ॥ ਸਾਪਨ ਮਨੀਅਨ ਦੁਗਾਇਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲਿ ਪੀਅਰੇ ਰਾਮਾ ॥
ਸਾਪਨ ਹਰਿ ਕੈ ਰਸਿ ਰਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਮਿਲੇ ਪੀਅਰੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥ ਸੇਜੁ
ਤਾਵੀ ਜਾਪਿ ਰੰਗਵੀ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਦਗਣ ਨਸੇ ॥ ਜੇਤੁ ਪਾਇਨਾ ਮੁਹਿ ਸਦਾ ਪੀਅਈ ਐਸੈ ਲੋਕਾ ਜੁਗ ਚਰੇ ॥ ਨਾਨਕਾ
ਮਰਤੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁਰੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥ ੪॥ ੧॥

ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਤੁਮਸਹਕੀਭੁਗਤਿਕਰੇਹੋ॥ ਗੁਰੁਸੇਵੁਸਦਮਾਪਣਾਨਮੁਪਦਰਬੁਲੇਹੋ॥ ਭਗਤਿਕਰੁਤੁਮਸਹਕੀ
ਜੋਸਹਿਪਿਅਰੇਰਾਵੇਹੋ॥ ਅਪਣਾਕੁਟਾਤੁਮਕਰੁਤਾ^{ਸੁ}ਰਿਖੁਸੀਆਵੇਹੋ॥ ਭਗਤਿਕਰਾਵੇਹੋ॥ ਗੁਰੁਗੁਵਿਖਤਾਗੁਰਦੁਅਰੇਰੇਪਾ
ਵੇਹੋ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਕਰੈਕਿਰਪਾਸੇਹਰਿਕਰਤੀ॥ ਚਿਤੁਲਾਵੇਹੋ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਬੈਰਾਗੀਆਤੂੰਬੈਰਾਗੁਕਰਿਕਿਸੁਰਿਖਾਵਹਿ॥ ਹਰਿ
ਸੋਹਿਲਾਤਿਨਸਦਸਦਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ ਕਰਿਬੈਰਾਗੁਤੂੰਛੋਡਿਪਾਖੰਡੁਸੋਸਹੁਸਕੁਕਿਛੁਜਾਵੇਹੋ॥ ਜਲਿਥਾਲਿਮਹੀਅ
ਲਿਏਕੋਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮੁਪਛਾਵੇਹੋ॥ ਜਿਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾਹਰਿਕੇਰਾਸੋਈਸਰਬਸੁਖੁਪਾਵੇਹੋ॥ ਇਵਕਹੈਨਾਨਕੁਸੋਬੈਰਾਗੀ
ਅਨਾਦਿਗੁਹਰਿਲਿਵਲਾਵੇਹੋ॥ ੨॥ ਜਤਨਮਨਤੂੰਪਾਵਦਾਤਤਤਹਰਿਤੇਰੇਨਾਥੋ॥ ਮਨਸਿਆਣਪਛੋਡੀਐਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਸਮਾਲੋ॥ ਸੁਖਿਤੇਰੇਸੋਸਹੁਸਦਾਏਏਕੁਖਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੋ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਤੇਰੇਪਾਪਕਟੇਅੰਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਵੇਹੋ
॥ ਸਾਚੇਨਾਉਤੇਰਾਗੰਢੁਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੋ॥ ਇਉਂਕਹੈਨਾਨਕੁਜਹਮਨਤੂੰਪਾਵਦਾਤਤਤਹਰਿਤੇਰੇਨਾਥੋ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਮਿਲਿਐਪਾਵਤੁਬੀਮਿਆਨਿਜਪਰਿਵਸਿਆਐ॥ ਨਾਮੁਦਿਹਾਏਨਾਮੁਲੇਨਾਮੁਲੇਨਾਮੁਲੇਸਮਾਏ॥ ਪਾਵਤੁਬੀਮਿਆਸਤਿਗੁਰਮਿ
ਲਿਐਚਸਦਾਦੁਖਾਹੁਪਾਇਆ॥ ਤਿਬੈਰਾਗੀਤ੍ਰੇਯਨੁਸਹਜਿਪੁਨਿਉਪਜੈਜਿਤੁਸਬਦਿਜਗਤੁਬੀਮਰਾਹਾਏਆਤਤਅਨੇਕ
ਵਾਜੇਸਦਾਮਨਦੁਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ ਇਉਂਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਪਾਵਤੁਬੀਮਿਆਨਿਜਪਰਿਵਸਿਆਐ
॥ ੪॥ ਮਨਿਤੂੰਜੋਤਿਸਹੁਪੁਰੈਅਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਵੇਹੋ॥ ਮਨਹਰਿਜੀਤੇਰੈਨਲਿਏਗੁਰਮਤੀਰੰਗਮਾਵੇਹੋ॥ ਮੂਲੁਪਛਾਵਹਿਤਾਸੁ
ਜਾਣਹਿਮਰਣਜੀਵਨਕੀਸੋਈਹੋਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਹਿਤਾਦੁਜਾਥਾਉਨੋਈ॥ ਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀਵਪਾਈਤਾ
ਹੋਆਪਰਵਾਵੇਹੋ॥ ਇਉਂਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਿਤੂੰਜੋਤਿਸਹੁਪੁਰੈਅਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਵੇਹੋ॥ ੫॥ ਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿਅਣਿਆਗਾਰਬਿਲਦਿਆ
ਜਾਹਿ॥ ਮਾਏਆਮੋਹਣੀਮੋਹਿਆਛਿਰਿਛਿਰਿਜੁਨਿਬਵਾਹਿ॥ ਗਾਰਬਿਲਗਾਜਾਹਿਮੁਗਪਮਨਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਵੇਹੋ॥
ਅੰਕਾਹੁਤਿਸਨਾਰੇਗੁਲਗਾਥਿਰਬਾਜਨਮੁਗਵਾਵੇਹੋ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਗਪੁਚੇਤਹਿਨਾਹੀਅਗੈਗਇਆਪਛੁਤਾਵੇਹੋ॥ ਇਉਂਕਹੈਨਾ
ਨਕੁਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿਅਣਿਆਗਾਰਬਿਲਦਿਆਵੇਹੋ॥ ੬॥ ਮਨਤੂੰਮਤਮਾਦੁਕਰਹਿਜਿਉਕਿਛੁਜਾਵਦਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਮਾਣਹੁ
॥ ਅੰਤਿਰਿਆਹੀਆਨੁਓਬੁਧੈਸਚਿਸਬਦਮਲੁਖੇਹੁ॥ ਹੋਹੁਨਿਮਾਣਸਤਿਗੁਰੁਅਗੈਮਤਿਕਿਛੁਮਾਪੁਲਖਾਵੇਹੋ॥ ਅਪਣੇ
ਅੰਕਾਰਜਗਤੁਜਾਣਿਆਮਤਤੂੰਮਾਪੁਗਵਾਵੇਹੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਕਰਿਕਾਰਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਲਾਗਿਰਹੁ॥ ਇਉਂਕਹੈ
ਨਾਨਕੁਆਪੁਛੋਰਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿਮਨਨਿਮਾਣਹੋਈਰਹੁ॥ ੭॥ ਧੰਨੁਸੁਵੇਣਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆ॥
ਮਹਾਅਨੰਦੁਸਹਜੁਭਾਇਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆਅਵਗੁਣਸਭਵਿਸਾਗੇ॥ ਜਾਤਿਸੁਰਾਣਾਗੁਣ
ਪਰਗਵੇਹੋਏਸਤਿਗੁਰਮਾਪਿਸਵੇਗੇ॥ ਸੇਜਨਪਰਵਾਹੋਏਜਿਨੀਏਕੁਦ੍ਰੌੜੀਆਦੁਤੀਆਰਾਉਚੁਕਾਇਆ॥ ਇਉਂਕਹੈਨਾ
ਨਕੁਧੰਨੁਸੁਵੇਣਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ ੮॥ ਇਕਿਜੰਤਰੁਮਰੁਲੇਤਿਨਸਹਿਆਪਿਭੁਲਾਏ
॥ ਦੁਜੇਭਾਇਛਿਰਹਿਉਮੈਕਰਮਕਮਾਏ॥ ਤਿਸਿਸਹਿਆਪਿਭੁਲਾਏਕੁਮਾਰੀਪਾਏਤਿਨਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਈ॥ ਤਿਨਕੀਗ
ਤਿਅਵਗਾਤਿਤੂੰਜੋਤਿਜਾਣਹਿਜਿਸਿਇਹਚਨਚਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਤੇਰਾਖਰਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ ਇਉਂਕਹੈਨਾਨਕੁਕਿਆਜੰਤ

944

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੀਵਨੇ ਮੈਂ ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਦਸਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਦਸਾਏ ਸਤੁ
ਸੰਸਾਰੁ ਖੁਗਵਾਇਆ ॥ ਆਦਿ ਸਦੁ ਅੰਗੇ ਰਹੰਗੁ ਰਖੁ ਰੂਪਿ ਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਾਦਿ ਪੁਨੰ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ
ਵਾਜੇਗਾ ਈਸਤਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਤੇ ਕਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੈ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਸ ਮਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਏ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮਾ
ਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਬਿਨੁ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਜਾਵੈ ਦੁਰਗੀ ਪਮ ਕੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਲਾਇਆ ਦੁਰਗੀ ਪਮ ਕੈ ਚਿਤੁ ਲਗਾ ਜੀਉ ਰੰਗੁ ਕੁੰਭ
ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਪੂਰਾ ਬੀ ਬਿਨੁ ਪਛਮਿ ਦੁਆਇ ਜੀਉ ਚਕੁ ਕੁਮਿ ਆਰਭਵਾਇਆ ॥ ਦੁਖੁ ਖਾਵਹਿ ਦੁਖੁ ਸਿੰਚਹਿ ਭੋਗਹਿ ਦੁਖ ਕੀ
ਬਿਰੁਪੀ ਵਧਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਖਮੁ ਸੁਹੇਲਾਤਰੀ ਐਜਾ ਆਵੈ ਹਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰਾ ਠਕੁਰ ਠਾਕੁਰ ਨੀਕਾ ਅਗਾ ਅਥਾਹਾ
ਮਾ ॥ ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਚਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਾਹਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਚਾਹੀ ਨਾਮਾ ਬਿਸਾਹੀ ਗੁਣਗਾਵੈ ਗੁਣ ਕਾਵੈ ॥ ਨੀਰਕੁ ਖਸਤੁ
ਪਰ ਹਰਤਿ ਆਗੀ ਸੁੰਨੇ ਸੁੰਨੇ ਸਮਾਵੈ ॥ ਵਟ ਜਾਗੇ ਇਕ ਭਾਂਤੀ ਆਵਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਗੁਰ
ਆਗੈ ਜਿਸੁ ਪਾਪ ਤੋ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨਾ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੁ ਬਹੁ ਸਾਗੁ ਰੁਕਰਿਆ ਰਾਮਾ ॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨਾ ਹਥਿ
ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨਾ ਬਿਚੜਿਆ ਨਿਰਮਲੇ ਕੁਰਤਨੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੁਪਾਇ ਆਤੇ ਰੀਰ
ਗਤਿ ਕਰੇ ਰੰਗ ਰਾਮਾ ॥ ਸਮੁੰਦਾ ਵੇਰੇ ਲੀਲਾ ਹਰ ਮਦੇ ਬਿਆਇ ਕਵਸਤੁ ਅਨੁਪਾਦਿਖਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਦੁ
ਨਕਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ਐਸਾ ਐਸਾ ਐਸਾ ਐਸਾ ਵਰਸੈ ਮੀ ਸ੍ਰਿਤੁ ਧਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਗੁਰਮੁਖ ਨਰ ਰੀਰਾਮਾ ਪਿ
ਆਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਪਿਆਰਾ ਨਗਤਿ ਸਤਾਰਾ ਮਨ ਮਿਵਡਿਆਈ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਲੀ ਪਾਈ ॥
ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਲੀ ਸਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਤਿਰਾਇ ਆਕਰਿ ਦੇਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮਾ
ਮੁਖ ਪਿਆਦੁ ਪ੍ਰਕਿਲਾਵਿਖਾ ਸਗਵਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਪਰਚੈ ਗੁਰਪਰਚੈ ਪਿਆਇਆ ਮੈਰਿ ਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਵਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਗਵਿਆ
ਰਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਜਾਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਆਏ ॥ ਲੋਕੁ ਵਿਕਾਰਨਾ ਵਰੁ ਬਦੀ ਨਿਕਲੀ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਜਿ
ਅਦਾਨੁ ਗੁਰਪੁਰੈ ਦੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਕਿ ਪਾਕਰਿ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਏ ॥ ੨ ॥ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਟੀਰ ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸੁਕੀ ਸੁਹਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਰਿਮੋ ਰੰਮੋ ਰੰਮੋ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖ ਰਾਮਾ ਪਿਆਏ ਰਾਮਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਪਾਵਿਤ੍ਰੋਇ ਆਏ ਤਿਸੁ
ਗੁਪਤਰੇ ਬਿਆਕਾਈ ॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਪਇਅੰਤਿ ਰਿਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੁਖ ਗਵਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸੁਭੋਤੇ ਆਗੁਰ ਮਤਿ ਰਾਮੁ
ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪ ਅਨੁਗ੍ਰਹੀ ਮਨੁ ਮਦਾਸੀ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਜੀਨੀ ਰੀਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇਮਨ ਮੁਖ ਮੁੜ ਅ
ਰਾਗੀ ਰਾਮਾ ॥ ਤਿਨ ਅੰਤਰੇ ਮੇਰੇ ਵਿਆਪੈ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਰਾਮਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮੁੜ ਭਏ ਅਕੁ ਗੀ ਜਿਨ ਰਾਮ

वसनाम्
विमर्श

ਦੀਨਸਬੁਜੀਅਕਾਦਤਾਪੁ
ਗੇਗੁਰੇਪਾਏ। ਗੁਰੂਸਿਖਸਿ
ਖਗੁਰੂਏਏਕਗੁਰੂਪਦੇਸੁ
ਚਲਾਏ।

我

ਆਸਾਛੀਤਮਹਲਾ ੫੫੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੁਖਬਿਨਾਸਨੁਪਾਤਿਤਪਾਵਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਸੇਵਾਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਕਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਉਤਮੁਕਾਮੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਜਪੀਐਅਸਥਿਰਹੋਵੈ॥ਜਨਮਮਰਣਦੋਵੈਦੁਖਮੋਹਸਾਜੇਹੀਸੁਖਸੇਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਤਕੁ
ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥਕੁਲਿਜੁ
ਗਉਤਮਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇਜੀਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪੜੀਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੁਣੀਐਹਰਿਜਪਤਿਸੁਣਤਤਖਜਾਇਜੀਉ॥ਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਦੁਖਬਿਨਸਿਆਹਰਿਨਾਮੁਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਬਾਲਿਆਪਾਟਿਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅਪੈਰਗ
ਵਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨਿਅਰਾਧਿਆਜਿਨਿਮਸਤਕਿਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥਕੁਲਿਜੁਹੀਉਤਮੁਹਰਿਜਪੀਐ
ਸਤਿਗੁਰਭਾਇਜੀਉ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਮਾਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਲਾਹਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਜੀਉ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਹਰਿ
ਨਾਮੁਸਖਾਈਕ੍ਰਮੁਚੁਕਾਆਵਣਜਾਣੁਜੀਉ॥ਆਵਣਜਾਣਾਕ੍ਰਮੁਰਭਉਭਾਗਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖ
ਦੁਖਉਤਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਇਆ॥ਜਿਨਹਰਿਪਿਆਇਆਧੁਰਿਭਾਗਲਿਖਪਾਇਆਤਿਨਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਮਾਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਲਾਹਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਜੀਉ॥੩॥ਜਿਨਿਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਤੇਜਨਪਰਧਾਨਾਤੇਉਤਮਹਰਿ
ਹਰਿਲੋਗਜੀਉ॥ਹਰਿਸਤੋਗਮਹਰਿਨੋਗਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸੁਪਾਇਆ॥ਸੇਧੰਨੁਵਡੇਸਤਪੁਰਖਪੁਰੇਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਆ॥ਜਨਨਾਨਕੁਰੇਦੁਮੰਗੈਪਰਸਾਧੁਮਨਿਚੁਕਾਸੇਗਾਵੇਜੋਗੁਜੀਉ॥ਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਤੇਜਨਪਰਧਾਨਾਤੇਉਤਮਹਰਿਹਰਿਲੋਗ
ਜੀਉ॥੧॥੨॥੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਸਤਨਾਮੁਸਤੁਸਤਿਤੋਖੁਸਰੀਰਾਪਗਚਾਰੇਧਰਮੁਧਿਆਨੁਜੀਉ॥ਅਨਿਤਾਨਿਹਰਿਗਾਵੁ

ਗਰਿਨਾਮੁ ਦੁਹਾਈ ਭਰਿ
ਨਾਮੁ ਸੁਖਾਈ ਗੁਰਸਚ
ਦੀ ਗਰਿਨਾਮੁ ਗੀਤੀ

ਪਰਮਸੁਖਪਾਵਹਿ ਹਰਿਹਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਿਆਨੁਜੀਉਗੁਣਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥੁਹਰਿਹਰਿਕਿਰਤਾਰਥੁਸੇਰਾਗੁਮੁਖਿਹੋਈਅੰਤਰਿਬਾਤ
ਹਿਹਰਿਪੁਕੁਏਕੋਦੁਜਾਅਵਹੁਨਕੋਈਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਹਰਿਨਾਮੁਸੁਖਾਈਹਰਿਦਰਗਪਾਵੈਮਾਨੁਜੀਉਸਤਜੁਗਿਸਕੁਸੇਤ
ਖਸਰੀਰਪਗਚਰੇਧਰਮੁਖਿਆਨੁਜੀਉ॥੧॥ਤੇਤਾਜੁਗੁਆਇਆਅੰਤਰਿਜੋਰੁਪਾਇਆਜਤੁਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉਪਗੁਰਉ
ਬਾਖਿਸਿਆਭੈਪਗਟਿਕਿਆਮਨਿਹਿਰਦੈਕੋਪੁਜਲਾਇਜੀਉਮਨਿਹਿਰਦੈਕੋਪੁਮਹਾਬਿਸਲੇਪੁਨਿਪਾਵਹਿਲਾਜਿਤੁਪੁਪਾਇਆ
ਅੰਤਰਿਮਮਤਾਰੇਗੁਲਗਨਾਉਮੈਅੰਕਾਰੁਵਧਾਇਆਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮੈਠਾਕੁਰੇਬਿਖੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਨਾਮਲਜਿਯਾਇ
ਜੀਉਤੇਤਾਜੁਗੁਆਇਆਅੰਤਰਿਜੋਰੁਪਾਇਆਜਤੁਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥੨॥ਜੁਗੁਦੁਆਪੁਰੁਆਇਆਕੁਰਮਕੁਰਮਾਇ
ਆਹਰਿਗੋਪੀਕਾਨੁਉਪਾਇਜੀਉਤਪੁਤਾਪਨਤਾਪਤਿਜਗਪੁਨਅਰੰਭਹਿਮਤਿਕਿਰਿਅਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉਕਿਰਿਅਕਰਮਕ
ਮਾਇਆਪਗਦੁਇਖਿਸਕਾਇਆਦੁਇਪਗਟਿਕੋਟਿਕਾਇਜੀਉਮਹਾਜੁਪਜੋਧਬਤਕੀਨੇਵਿਚਿਤਉਮੈਪਚੈਪਚਾਇਜੀਉ
ਦੀਨਦਇਆਏਗੁਰਸਾਧੁਮਿਲਾਇਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮਲੁਲਹਿਜਾਇਜੀਉਜੁਗੁਦੁਆਪੁਰੁਆਇਆਕੁਰਮਕੁਰਮਾਇਆ
ਹਰਿਗੋਪੀਕਾਨੁਉਪਾਇਜੀਉ॥੩॥ਕਾਲਿਜੁਗੁਹਰਿਕੀਆਪਗਭੈਖਿਸਕੀਆਪਗਚਉਥਾਟਿਕੋਟਿਕਾਇਜੀਉਗੁਰਸਬਦਕ
ਮਾਇਆਅਉਖਧੁਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸਾਂਤਿਪਾਇਜੀਉਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਤਿਆਈਹਰਿਨਾਮੁਦਰਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਖੇਤਜਮਾਇਆਕਾਲਿਜੁਗੁਬੀਜੁਬੀਜੋਬਿਨੁਨਾਵੈਸਕੁਲਾਤਮੁਲੁਗਵਾਇਆਜਨਨਾਨਕਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆਮਨਿਹਿਰ
ਦੈਨਾਮੁਲਖਾਇਜੀਉਕਾਲਿਜੁਗੁਹਰਿਕੀਆਪਗਭੈਖਿਸਕੀਆਪਗਚਉਥਾਟਿਕੋਟਿਕਾਇਜੀਉ॥੪॥ ੧੧

ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਿਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉਹਰਿਹਰਿਸੁਪਾਇ
ਆਗੁਰਮਤਿਹਰਿਧਿਆਇਆਧਰਿਮਸਤਕਿਰਾਗੁਪੁਰਾਨਜੀਉਧਰਿਮਸਤਕਿਰਾਗੁਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਗੁਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇ
ਆਮਸਤਕਿਮਣੀਪ੍ਰੀਤਬਹੁਪ੍ਰਗਟੀਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਸੋਹਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮਨੁਮਾ
ਮਾਨੁਜੀਉਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਿਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮ
ਪਦੁਪਾਇਆਤੇਉਤਮਜਨਪਰਧਾਨਜੀਉਤਿਨਹਮਚਰਦਸੇਵਹਿਖਿਨੁਖਿਨੁਪਗਧੋਵਹਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉਹਰਿਮੀਠਲਾਇ
ਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਮੁਖਿਕੁਸ਼ਾਰਤੀਚਾਰੇਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗਾਇਆਹਰਿਗੁਉਰਿਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਕੰਠਿਧਾਰੇਸਕੁਏਕਦਿ
ਸਦਿਸਮਤੁਕਰਿਦੇਖੈਸਕੁਆਤਮਹਾਪਛਾਨਜੀਉਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਤੇਉਤਮਜਨਪਰਧਾਨਜੀਉ॥
੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿਸਨਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਸੁਹੋਇਜੀਉਹਰਿਹਰਿਅਥਾਥਿਆਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿ
ਆਬੀਜਾਅਵਹੁਨਕੋਇਜੀਉਅਵਹੁਨਕੋਇਹਰਿਮੰਤਿਤੁਸੋਇਜੀਨਿਪੀਅਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈਪਨੁਪੰਨੁਗੁਰੁਪੁਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਲ
ਗਸੰਗਤਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈਨਾਮੋਸੇਵੈਨਾਮੋਅਥਾਥੈਬਿਨੁਨਾਮੈਅਵਹੁਨਕੋਇਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿਸਨਰਸਾਈਵਿਚਿ
ਸੰਗਤਿਹਰਿਸੁਹੋਇਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਦਇਆਪ੍ਰਭੁਧਾਰੁਪਖਟਮਤਾਰੁਕੁਨੁਲੇਵਹੁਸਬਾਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉਮੋਹਿਚੀਕੜ
ਫਾਥੇਨਿਪਗਤਿਹਮਜਾਤੇਹਰਿਬਾਹਪ੍ਰਭੁਪਕਰਾਇਜੀਉਪ੍ਰਭਿਬਾਹਪਕਰਾਈਉਤਮਮਤਿਪਾਈਗੁਰਚਰਣੀਜਨੁਲਾਗਾ

ਹਰਿਗਿਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਅਗਾਧੀਆ ਮੁਖਮਸਤਕਿ ਕ੍ਰਮਸੁ ਰਾਗਾ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ਮਨਿ ਹਰਿਗਿਰੀਠਾ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥
ਵਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਪੁ ਪਖਾਣੁ ਮਤਾਹੁ ਕਾਢੇ ਲੇਵੁ ਸਬਾਦਿ ਸੁਰਾਇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੨ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਮਨਿਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਹਰਿਗਿਰੀਠਾ ਹਰਿਗੁਰ ਤਨਨਾਮਨੀ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥ ਜੋਨਨ ਮਰਿਜੀ ਵੇਤਨੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ
ਕਾਉ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਹਰਿਗਿਰੀਠਾ ਉਗੁਰ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਜੀਵਨ ਮੁਕ ਤੁਸੁ ਖੁਹੋਈ ॥ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸੁਹੇਲੇ ਮਨਿ ਹਰਿਗਿਰੀਠਾ ਚੈ
ਈ ॥ ਮਨਿ ਹਰਿਗਿਰੀਠਾ ਸਿਆਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿਗਿਰੀਠਾ ਸਿਆਗੁਰਿ ਸਗਟ ਕਪੀਆ ਉਜੀਉ ॥ ਮਨਿਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਹਰਿਗਿਰੀਠਾ ਹਰਿ
ਗੁਰ ਤਨਨਾਮਨੀ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਕਾਇਆ ਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਮਤਨੁ ਮੁਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤ
ਰਿਬਾਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋਇ ਜੁਨੀ ਅਫ਼ਾਰਖਿ ਆਨ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਉ ਜੀਉ ਰਖੀ ਜੈ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਲੈ ਜੀ ਜੈ ਸਿਖੀ ਵਸਤੁ ਸੇਲੈ ਜਾਇ ਜੀ
ਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰਣੁ ਪਲਾਵ ਕਰਿ ਰਹੇ ਸੁਰੇ ਅਉਖ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੀ ਸਕੀ ਵਸਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖੁ ਆਮੀਨ ਤਉ ਬਰੇ ਸਬਦੁ ਕ
ਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਕਾਇਆ ਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਮਤਨੁ ਮੁਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਧੁਰੀ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸੋਧਾਇਆ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿਗਿਰੀਠਾ ਨੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੋਧਾਈ ਹਰਿਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹ ਪੈ ਪੈ ਜਾਨੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ
ਦਰਗਾਹ ਪੈ ਪੈ ਹਰਿਨਾਮੈ ਸੀਧੇ ਹਰਿਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨ ਮਮਰਣੁ ਦੇਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਹਰਿਨਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਨਾਮ
ਪ੍ਰਭੁ ਗਏ ਕੋਹੋਇ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਸਮਾਨੀ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਧਾਇਆ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿਗਿਰੀਠਾ ਨੀਉ
ਉ ॥ ੩ ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸ ਬਿਨਸੈ ਲਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਾ ਬਿਹੁੰਦੇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਹਰਿ ਸਕਰਸਾਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮੁਆਜੀ ਵਾਇਆ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁ ਕੈ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿਗਿਨਾਮੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾ
ਇਆ ਹਰਿਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਏਕੋਇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸਿ ਬਿ
ਨਸੈ ਲਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਾ ਬਿਹੁੰਦੇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਵਡਿਆਈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰ
ਪਰੁ ਆਪੁ ਆਪ ਲਾਜਾਵੈ ॥ ਕਿਆਇ ਹਨਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਹੀ ਅਹਿ ਜੋਤੁ ਧੁਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜੀ ਸੋਨਿ ਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੁੰ ਅਪਣੀ ਸੋਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਵੀਚਰੁ ਜੀਉ ॥ ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ
ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਹਰਿ ਆਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਘਟਿ ਅੰ
ਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਪੁਨਰੇਖਿ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅ
ਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਤੂੰ ਸ
ਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿਗਿਰੀਠਾ ਏਕੋਇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ ॥
ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨੁ ਤੁਧੁ ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰੁ ਤੂੰ ਵੇਰਤਾ ਤਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਸਭ ਮਹਿ
ਵਿਆਏ ਕੋਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਖਿਆ ਹਰਿਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਤ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥

ਸ. ਭੁਤੁਪੈਕਰਤਾਸਭਿਤੇਰੀਵਰਿਆਈਸਿਉਭਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਜੀਉ। ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਸਭੁਤੇਰੋਸਬਦਿਸਾਯਾਇਜੀ
ਉ। ਸਭਿਸਬਦਿਸਾਯਾਵੈਜਤੁਪੁਭਾਵੈਤੇਰੋਸਬਦਿਵਰਿਆਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਪਾਈਅੰਸਾਪੁਗਵਾਈਅੰਸਬਦੈਗਹਿਆਸਾ
ਈ। ਤੇਰਾਸਬਦੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਅੰਨਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਜੀਉ। ਸ. ਭੁਤੁਪੈਕਰਤਾਸਭਿਤੇਰੀਵਰਿਆਈਸਿਉਭ
ਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਜੀਉ। ੪॥੭॥੧੪॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੪॥ ਛੰਤੁ। ੫੨੪॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿੰਨੋਲੈਇਣਾਮਨੁਪ੍ਰੇਮਰਤਨਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਮਨੁਰਮਿਕਸਵਟੀਲਾਇਆਕੰਚਨੁਸੋਵਿਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗੰਗ
ਚਲੁਲਿਆਮੇਰਾਮਨੁਤਨੋਭਿੰਨਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਮੁਖਿਕਿਏਕੋਲਿਸਭੁਜਨਮੁਖੰਨੁਪੰਨਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਬਦੀਮਨੁਮਾਰਿ
ਆਮਦੀਆਲੇਅਦੀਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਜਿਸੁਲਾਗੀਪੀਰਪਰੀਮਕੀਜੋਜਾਏਜਗੀਆ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋਆਖੀ
ਅੰਮਰਿਜੀਵੈਮਰੀਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮੋਲਿਹਰਿਜਗੁਦੁਤਰਤਰੀਆ॥ ੨॥ ਹਮਮੁਖਖਮੁਗਪਸਰਣਗਤਿ
ਮਿਲੁਗੋਵਿਚਰੰਗਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਗੁਰਪੂਰੋਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਭਗਤਿਇਕਮੰਗਾ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿਆਜਪਿ
ਅਨਤਤਰੰਗਾ॥ ਮਿਲਿਸੰਤਜਨਹਰਿਪਾਇਆਨਨਕਸਤਸੰਗਾ॥ ੩॥ ਦੀਨਦਇਆਭਾਸੁਫਿਬੇਨਗੀਰਿਪ੍ਰਭੁਗਰਿਬਾਇਆ
ਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਹਉਮਾਗਏਸਰਟਿਹਰਿਨਾਮਰੀਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਪੈਹਰਿਲਾਜਰਖਾਇਆ॥ ਜਨਨਾਨ
ਕੁਸਰਣਾਗਤਿਹਰਿਨਾਮੁਤਰਾਇਆ॥ ੪॥ ੮॥੧੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਛੰਦੁਛੰਦੁਛੰਦੁਦਿਆਹਿਸਜਲੁਲਧਾਰ
ਮਰਾਜੇ॥ ਕੰਠਨਕਾਇਆਕੋਟਿਗੰਨੀਵਿਚਿਹਰਿਹਰਿਸਿਧਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਾਰਤਨੁਪੈਸੇਰਾਮਨੁਤਨੁਵਿਧਾ॥ ਪੁਰਿਭਾਗਵਡੋਹਰਿਪਾਇਆ
ਨਾਨਕਰਸੁਗੁਧਾ॥ ੧॥ ਪੰਥੁਦਸਾਵਾਨਿਤਖਣੀਮੁਖੰਨੁਧਨਥਾਲੀਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਾਇਹਰਹਰਿਮਾਰਗੀਚਾਲੀ॥ ਮੇ
ਰੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਆਧਾਰੁਪੈਉਮੈਬਿਖੁਜਾਲੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮੋਲਿਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਆਬਨੰਦਲੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਿ
ਅਰੇਆਇਮਿਲੁਮੈਚਿਗੀਵਿਛੰਨੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬਹੁਤੁਥੈਰਾਗਿਆਹਰਿਨੈਦਰਸਿਭਿੰਨੇ॥ ਮੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਦੁਸਿਉ
ਹੁ॥ ਮਿਲਿਭੁਮੰਨੁਮੰਨੇ॥ ਹਉਮੁਖਕਾਰੈਲਾਈਆਨਾਨਕਹਰਿਕੰਮੇ॥ ੩॥ ਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਿੰਨੀਦੇਹੁਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੁਰਕੇਰਾਮਰਾਜੇ॥
ਨਿਨੁਗੁਰਬਾਣੀਮਨਿਭਾਈਆਅੰਮ੍ਰਿਤਿਛਕਛਕੇ॥ ਗੁਰੁਤਠੈਹਰਿਪਾਇਆਚੁਕੇਧਕਧਕੇ॥ ਹਰਿਨੁਹਰਿਹਰਿਪੈਇਆਨਾਨਕੁਹਰਿਇ
ਕੇ॥ ੪॥ ੯॥੧੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਤਿਭੰਡਾਰੁਪੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸਚਾਸਾ
ਪੈਸਿਖਦੋਇਹਰਿਸੇ॥ ਪਨਪੰਨੁਵਣਜਾਗਵਣਜੁਪੈਗੁਰਸਾਤੁਸਥਾਸੇ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਗੁਰੁਤੀਪਾਇਆਜਿਨਪੁਰੀਲਿਖਤੁਲਿਖ
ਲਿਖਾਸੇ॥ ੧॥ ਸਚੁਸਾਤੁਮਾਰਾਤੁਪਟੀਸਿਭੁਜਗਤੁਵਣਜਾਗਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਸਭਭਾਂਡੇਤੁਪੈਸਾਜੀਆਵਿਚਿਵਸਤੁਹਰਿਬਾਗਾ
ਜੋਪਾਵਹਿਭੰਡੇਵਿਚਿਵਸਤੁਸਾਨਿਕਲੈਕਿਆਕੋਈਕਰੈਵਿਚਾਰਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਬਖਾਸਿਆਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥ ਹਮ
ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਬਹਿਸੁਆਮੀਤੂੰਅਪਰਅਪਾਰੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹਿਦਿਨੁਸੁਰਾਤਿਏਹੈਅਧਾਰੇ॥ ਹਮਮੁਖਕਿ
ਛੁਨਜਾਣਹਾਕਿਵਪਾਵਹਿਪਾਰੇ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਸੁਪੈਹਰਿਦਾਸਪਾਨਿਹਾਰੇ॥ ੩॥ ਨੀਉਭਾਵੈਤਿਉਗਕਲੈਹਮਸਗਟਿ
ਪ੍ਰਭਾਏਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਹਮਭੁਲਾਵਿਗਾਫਹਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਲਾਜਰਖਾਏ॥ ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਗੁਰਪਿਤਾਪੈਟੇਮਤਿਸਮਝਾਏ॥ ਜਨ

ਆਸ

ਨਾਨਕੁ ਦਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਛਿਅ ਹਰਿ ਪੈ ਜਰ ਖਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ੧੭ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਮਾਤਿ ਨਸ
 ਤਿਗੁਰੁ ਸਿਲਿ ਮਾਹਰਾਜੇ ॥ ਅਗਿਅਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿ ਮਾਗੁ ਗਾਇਆਨੁ ਪਟਿ ਬਲਿ ਮਾਗੁ ਰਿਲ ਪਾਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੋ ਫਿਰਿ ਬਹੁ ਜਿਨ
 ਚਲਿ ਮਾਗੁ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਮਾਮਰੁ ਪਹਿਰਿ ਮਿਲਿ ਮਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਮੈਸਾ ਹਿਨਾ ਮੁਨਚੇ ਤਿਓ ਸੇਕ ਪੋਜ ਗਿਆ ਏਰਾ ਮਰਾਜੇ ॥ ਏ
 ਹੁ ਮਾਣਸ ਜਨ ਮੁਦਲੀ ਕੁਏ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਸਕੁ ਜਾਏ ॥ ਹੁਟਿ ਵਡੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿ ਓ ਅਗੈ ਕੁਖਾ ਕਿਥਾ ਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖੇ ਨਾ ਫਿਰਿ
 ਜਨ ਮੁਏ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥ ੨ ॥ ਤੁਹਿ ਰਿਤੇ ਰਾਸ ਕੁਏ ਸੁਰਿ ਤੁਧੁ ਏ ਪਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕਿਛੁ ਭਥੀ ਕਿਸੈ ਦੇਕੁ ਨ ਧੀ ਸਕੁ ਚਲਾ ਚਿਲ
 ਏ ॥ ਜਿਨ ਤੁਮੈਲ ਪਿਪਿ ਆਰੇ ਸੇਤੁ ਪੁਮਿ ਲੋਏ ਹਰਿ ਮਨ ਰਾਏ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਏ ਮਾਗਿ ਨਾਮੁ ਤਰਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਰਾਗੀਨਾ
 ਦੀ ਬੇ ਦੀ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਜੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਿ ਕਿਪਟੁ ਵਿਕਾਹੁ ਤੇ ਤਿਨ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣ
 ਦਾ ਸਿਰੋ ਰਾਗ ਬੁਦੀ ਜੈ ॥ ਜਿਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖੀ ਤਿਰਾਸੁ ਪੁਧੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੧੮ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
 ਜਿਨ ਅੰਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਪੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਖ ਸਿਅ ਏਰਾ ਮਰਾਜੇ ॥ ਜੇ ਬਾਹਰੁ ਕੁਲਿ ਚੁਕੈ ਬੋਲ ਦੇ ਕੀ ਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥ ਹਰਿ
 ਸਤਿ ਨਾਮੋ ਹੋਰ ਥਾਓ ਨਹੀ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀ ਬਾਣੁ ਪੈ ਹਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਏ ॥ ੧ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬੁਝੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
 ਬਨੁ ਸੁਖਾਵਾ ਮਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਸੋਭਾ ਨੁਭਾ ਲਿਆਲੈ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲਿ ਬਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
 ਵਾ ॥ ਜਿਨਾਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਜਿ ਮਾਤਿ ਹਰਿ ਪੁਜ ਕਰਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕਰਿ
 ਸੇਵਾ ਪੁਰਾਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਕੁਖ ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇਰੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਕੁਖ ਸਕੁ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਹੋਰ ਥਾਏ ਘਨੇਰੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰੀਤੁ ਬੀਜਿ ਆਫਿਰਿ ਤੇਟਿ ਨਾਮਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਕੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਧਾਈ ਆਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਿਠਾ ਮਰਾਜੇ ॥ ਕੋਈ
 ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਗੁਰਸਿਖਾ ॥ ਮਨਿ ਮਿਠਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਗੁਰਸਿਖ ਪੈਨਾਈ ਅਤਿ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ
 ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੋਇ ਮਾਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦੁਠਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੧੯ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਭੋਇ ਮੇਰਾ ਪੁਰ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਕੁਖ ਸਕੁ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜਿਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
 ਏ ਏ ਤਿਨ ਜਨਮੇ ਕ੍ਰਿਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਤਿਨਾ
 ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇ ਆਤਿਨ ਪੁਜੈ ਸਕੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਾ ਆਤਿ
 ਨਾਮੁ ਖੁਸਦੋਈ ॥ ਜਿਨਾਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਇ ਆਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੇਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤ ਪੈ ਤਿਨ ਹਰਿ
 ਖਣੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਕੁ ਦੁਸਟੁ ਖਮ
 ਰਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਗਿ ਰਖਣੁ ਰਾਗ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖੁ ਗੁਰੁ ਤਉ ਪਾਇ ਆਪੈ ਜਰ ਖਦਾ ਅਗਾਇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ
 ॥ ਹਰਣਾਖ ਸੁਦੁ ਸਦੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਤਿਲਾ ਦੁਤਰਾਇ ਮਾਗੁ ॥ ਅਰਿ ਕਾਰੀ ਆਨਿਦ ਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮੁ ਦੇਉ ਮੁਖ ਲਾਇ ਮਾਗੁ
 ਜਨਨਾਨਕ ਮੈਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਅੰਤ ਲਏ ਛੁਡਾਇ ਮਾਗੁ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੨੦ ॥

ਸੋਲਹੇ
 ਨਿਤ ਜੋ ਪੋਹਿ
 ਨਮੁ

ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪਰੁ ਪ ਛੰਤ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇ ਸੀਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਾਰਿ ਵਸੈ ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਲੀਆ ਮਦੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ

ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੁਰ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹੋ। ੧॥ ਮੈਂ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਚਾ ਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਕਾਉ ਕਰੋ। ਮਨਿ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
 ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੋ। ਨਿਤ ਜੋ ਬਨ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸਾਰਿ। ਕਾਗਮ ਦੀ ਸੁਹਾਇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰ ਪਾਗੇ। ੨॥ ਪਿਰ
 ਰਤਿ ਅਤੇ ਮੈਰੇ ਲੋਇਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾਕਿ ਬੁੰਦ ਜਿਵੈ। ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹੇ ਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬੁੰਦ ਪੀਵੈ। ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇ
 ਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨਪਵੈ ਕਿਵੈ। ਹਰਿ ਸਨਦੁ ਲਾਧ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਲਿਵੈ। ੩॥ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਤੁਬ ਸੀਤ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀ ਅਰੁ
 ਤੇ। ੪॥ ਪਿਰ ਬਾਸੁ ਤਿਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅੰਗਦ ਪੂਰ ਲੁਤੇ। ਮਨਿ ਆਸ ਉਡੀਕੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਤੇ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਦਿਹ ਸੀ
 ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ। ੫॥ ਹਰਿ ਕੀ ਆਕਾਸ਼ ਕਹਾਣੀ ਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੁਣਾਈ ਮਾ। ਗੁਰੂ ਦਿਵਾ ਤੇ ਅਤੁ ਪੈਲੀ
 ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈ ਮਾ। ਸੁਕੀ ਆਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀ ਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਅਨਾਠ ਲੁਧਾਈ ਮਾ। ਹਰਿ ਤੁਝ ਮੇ
 ਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਨਾਨ ਕੁਨਾ ਮਿਸ ਮਾਈ ਮਾ। ੬॥ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨਖੇਲ ਸਾ। ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਭਾਗਿ ਪਿਆਰੇ ਦੇਖ ਸਾ ॥
 ਹਰਿ ਤਨੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਮੇਲ ਸਾ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇਖ ਸਾ। ੭॥ ੧੪॥ ੨੧॥

੧੫੮

੩੪

ਮੁਖਰੁ

ਗੁਰੂ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ੫੭ ੧॥

੧ ਭਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਨਦੇ ਅਨਦੁ ਘਟਾ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਡੀਠਾ ਮਾ। ਚਾਖਿ ਅਨਾਚਾ ਖਿਆ ਮੈ ਹਰਿ ਸੁਮੀਠਾ ਮਾ। ਹਰਿ ਸੁਮੀਠਾ ਮਨਿ ਮਹਿ ਵੂਠਾ
 ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਤੁਠਾ ਸਤੁ ਜੁਠਾਈ ਮਾ। ਗਿਉ ਦਸਿਆਈ ਮਾ ਅੰਗ ਲੁਗਾਈ ਮਾ ਪਿੰਦੁ ਸਟ ਭਇਕੁ ਗੀ ਗਾਈ ਮਾ। ਸੀਤ ਲ
 ਅਪਣਾ ਮੀਸਿਤੁ ਬਾਛੇ ਸਾਨ ਨਸੰਤ ਬਸੀਠਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੈ ਦੀ ਡੀਠਾ। ੧॥ ਸੋ ਹਿਅ ਤੇ ਸੋਹਿ
 ਆ ਮੇਰੇ ਬੰਦੁ ਆਰੇ ਮਾ। ਪਾਤੁ ਤੇ ਪਾਤੁ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਪਿਆਰੇ ਮਾ। ਸਤਿ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਨ ਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਲਗੇ
 ਸੇਵਾ ਮਾ ਪੇਜਾ ਵੀ ਆਪੇ ਮਾਈ ਅਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਦੇਵਾ। ਅਪਣਾ ਕਾਰਨੁ ਅਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਪਾਰਨ ਪਾਗੇ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਸਤੁ ਪਰਮ ਹਿਥੈ ਠਾਸੋ ਬੰਦੁ ਆਰੇ। ੨॥ ਨਵ ਨਿਧੇ ਨ ਉਨਿਧੇ ਮੇਰੇ ਪਰਿ ਮਹਿ ਆਈ ਰਾਮਾ। ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਮੈ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ
 ਆਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ਰਾਮਾ। ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਸਹਜਿ ਸੁਰਾਈ ਗੋਵਿੰਦਾ। ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਚੁਕੀ ਧਾਈ ਕਦੇ
 ਵਿਆਪੈ ਮਨ ਚਿੰਦਾ। ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਜੇ ਅਨਹਦ ਵਜੇ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਧਿਰੁ ਮੇਰੇ ਸੰਗੇ ਤੈ ਨ ਵਨਿਧ ਪਾ
 ਈ। ੩॥ ਸਰਸਿ ਅਤੇ ਸਰਸਿ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕਾਈ ਸਭ ਮੀਤ ਰਾਮਾ। ਬਿਖ ਮੋ ਬਿਖ ਮੁਖੰਡਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਭ ਰਾਮਾ। ਗੁਰ ਮਿਲ
 ਜੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਤ ਤੁਟੀ ਕੀਤ ਭਰਮ ਗੜਾ ਪਾਇ ਆਖ ਜਾਨਾ ਬਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸੁਖ ਮੇਰੀ ਆਪ ਖੜਾ। ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨਾ ਸੋ ਪਰਧਾ
 ਨਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅਪਨਾ ਕੀਤਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਵ ਲਿਖੁ ਆਸੀ ਸਰਸੇ ਕਾਈ ਮੀਤਾ। ੪॥ ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਕਬਾਰਿ ਅਕਬ ਕਬ
 ਕਿਛੁ ਜਾਇ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮਾ। ਸੁਰਨਰ ਸੁਰਨਰ ਮੁਨ ਜਨ ਸਹਜਿ ਵਖਾਣੀ ਰਾਮਾ। ਸਹਜੇ ਵਖਾਣੀ ਮਿਥਿ ਬਾਣੀ ਚਰਣ ਕਮਲ
 ਰੰਗੁ ਲਾਇ ਮਾ। ਜਪਿ ਏਕੁ ਅਲਖ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਰੰਜਨ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਮਾਠ ਲੁਧਾਈ ਮਾ। ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੈ ਹੁ ਬਿਕਾਰ ਦੂਜੇ ਤੇ ਜੋਤਿ
 ਸਮਾਣੀ। ਬਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਮਾਈ। ੧॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮਾ।

੩੪ ਸ

ਦਰੁਕਾਗੀਦਰੁਕਾਗੀਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਰਾਮਾ। ਵਰੁਕਾਗੀਪਾਏਨਾਮੁਧਿਆਏਲਾਬੇਦੁਖਸੰਤਾਪੈ। ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਕੁਮੁ
ਕੁਉਭਾਗੇਮਾਪੁਮਿਟਾਇਆਪੈ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲੇਪੁਥੈਪੁਨੇਵਿਛੁੜਿਕਰਹਿਨਜਾਈ। ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸ
ਦਾਹਰਿਸਰਕਾਈ॥੨॥ ਹਰਿਦਰੇਹਰਿਦਰੇਸੇਹਤਿਤੇਰੇਕੁਗਤਪਿਆਰੇਰਾਮਾ। ਵਰੀਤਿਨਵਾਰੀਜਾਵਾਸਦਬਲਿਯੇਰਾਮ
॥ ਸਦਬਲਿਯੇਰੇਕਰਿਨਮਸਕਾਰੇਜਿਨਕੁਟਤਪ੍ਰਕੁਜਾਤਾ। ਘਟਿਘਟਿਗਵਿਹਰਿਆਸਭਥਾਈਪੁਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ।
ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜੂਐਜਨਮੁਨਹਰੇ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੇਰੀਰਾਖੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੩॥ ਬੇਅੰ
ਤਾਬੇਅੰਤਗੁਣਤੇਰੇਕੇਤਕਗਵਾਰਾਮਾ। ਤੇਰੇਚਰਣਤੇਰੇਚਰਣਧੂੜਿਵਰੁਕਾਗੀਪਾਵਾਰਾਮਾ। ਹਰਿਪੁਤ੍ਰੀਨਾਈਐਮੈਲੁਗਵਾ
ਈਐਜਨਮਮਰਦਦੁਖਭਾਥੇ। ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਦੁਹੇਪਰਮੇਸਰੁਪ੍ਰਕੁਸਾਥੇ। ਮਿਟੇਦੁਖਕਲਿਆਣਕੀਰਤਨਿ
ਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਪਾਵਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਿਤੇਰੀਐਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥੪॥੨

੨॥ ਆਸਾਮਹਲ ੫ ਛੰਤਘਰੁ ੪॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੋਧਿਆਕਿਛੁਆਨਨਮੀਠਾਰਾਮਰਾਜੇ। ਮਿਲਿਸੰਤਸੰਗਤਿਅਰਾਧਿਆਹਰਿਘਟਿਘਟੇਰੀਠ
ਰਾਮਰਾਜੇ। ਹਰਿਘਟਿਘਟੇਰੀਠਾਮੀਮ੍ਰਿਤੇਦੂਠਜਨਮਮਰਦਦੁਖਨਾਠੇ। ਗੁਣਨਿਧਗਾਇਆਸਭਦੁਖਮਿਟਾਇ
ਆਹਉਮੈਬਿਨਸੀਗਾਠੇ। ਪ੍ਰਉਸਹਜਿਸੁਭਾਈਛੋਡਿਨਜਾਈਮਨਿਲਾਗਾਰੰਗੁਮਜੀਠਾ। ਹਰਿਨਾਨਕਬੇਧੇਚਰਨ
ਕਮਲਕਛੁਆਨਨਮੀਠਾ॥੧॥ ਜਿਉਰਾਤੀਜਲਮਾਛੁਲੀਤਿਉਰਾਮਰਸਿਮਾਤੇਰਾਮਰਾਜੇ। ਗੁਰਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਮਾ
ਜੀਵਨਗਤਿਭਾਤੇਰਾਮਰਾਜੇ। ਜੀਵਨਗਤਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਿਜਾਮੀਆਪਿਲੀਏਲਾੜਿਲਾਏ। ਹਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥਪ੍ਰ
ਗਟੇਪੂਰੇਛੋਡਿਨਕਤੁੰਜਾਏ। ਪ੍ਰਕੁਸੁਘਰਸਹੁਪ੍ਰਸੁਜਾਨੁਸੁਆਮੀਤਾਕੀਮਿਟੈਨਦਾਤੇ। ਜਲਸੀਰੀਰਾਤੀਮਾਛੁਲੀ
ਨਾਨਕਹਰਿਮਾਤੇ॥੨॥ ਚਾੜਿਕਜਾਚੈਬੂੰਦਾਜਿਉਹਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਮਰਾਜੇ। ਮਲੁਖਜੀਨਸੁਤਕ੍ਰਤੁਮੀਤਸਭ
ਗੁਣੇਪਿਆਰੁਮਾਜੇ। ਸਭਉਤੇਪਿਆਰਾਪ੍ਰਕੁਸਿਰਾਬਤਾਕੀਗਤਿਨੀਜਾਈਐ। ਹਰਿਸਾਸਿਗੰਗਾਸਿਨਾਵਿਸੰਕ
ਬੰਦੁਗੁਰਸਬਦੀਰੰਗਮਾਣੀਐ। ਪ੍ਰਕੁਪੁਰਖਜਗਜੀਵਨੇਸੰਤਸਪੀਵਨੇਜਪ੍ਰਕਮਮੈਹਿਦੁਖਰਾਗਾ। ਚਾੜਿਕਜਾਚੈਬੂੰਦਾਜਿਉਨਾਨਕਹ
ਰਿਪਿਆਰਾ॥੩॥ ਮਿਲੇਨਾਰਾਇਣਆਪਣੇਮੈਰੋਥੋਪੁਰਾਰਾਮਰਾਜੇ। ਚਾਠੀਭੀਤਭਰੀਮਕੀਰੇਟਤਗੁਰਸੁਰਾਰਾਮਰਾਜੇ। ਪੁਰਨਗੁਰਪਾਏ
ਪੁਰਬਿਲਿਖਾਏਸਭਨਿਧਿਦੀਨਦਾਇਆਲਾ। ਮਾਦਿਮਾਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਕੁਸੇਈਸੁੰਦਰਗੁਰਗੋਪਾਲਾ। ਸੁਖਸਤਨਿਅੰਦਘਨੇਰੋਪਤਿਤਪਾਟਨਿਸਾ
ਧੁਪੁਰਾ। ਹਰਿਮਿਲੇਨਾਰਾਇਣਨਾਨਕਮੈਰੋਥੋਪੁਰਾ॥੪॥੧॥੩॥

ਆਸਾਮਹਲ ੫ ਛੰਤਘਰੁ ੬॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕ। ਜਾਕਉਭਏਕਿਰਪਾਲਪ੍ਰਭਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤਿ। ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿਉਰੇਟਸਾਧਸੰਗਤਿ। ਛੰਤੁ। ਜਲਦੁਧਾਨਿਆ
ਈਗੀਤਿਅਬਿਦੁਧਾਚਨਹੀਮਨਿਐਸੀਪ੍ਰੀਤਹੇ। ਅਬਉਗਏਓਮਲਕਮਲੇਤਬਾਸਨਮਾਹਿਮਗਨਇਕਾਖਿਨੁਭੀਨਾਹਿਟੇ। ਖਿਨੁ
ਨਾਹਿਟਗੀਐਪ੍ਰੀਤਹੀਐਸੀਗਾਰੁਭਰਸਮਰਪੀਐ। ਜਨਦੁਖਸੁਣੀਐਜਨਮਪ੍ਰਭਭੀਐਤਹਸਾਧਸੀਗੀਨਰਹਪੀਐ। ਕਰਿਕੀਰ
ਤਿਗੋਵਿੰਦਗੁਣੀਐਸਗਲਪਾਛਤਦੁਖਹੇ। ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਹੋਵਿੰਦਹਰਿਕੇਮਨਿਹਰਿਸਿਉਨੇਤੁਕਰੈਐਸੀਮਨਿਪ੍ਰੀਤਹੇ॥੧॥

ਜੈਸੀ ਮਛਲੀ ਨੀਗੁਇਕਾ ਪਿਨਹੀਨਾ ਪਰਿ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਤੁ ਕਰੇ ॥ ਜੈਸੀ ਨੀਕਾ ਪਿਆਸੀ ਖੁਨੁ ਬੁਨੁ ਚਵੈ ਬਰਸੁ ਸੁਹਾਵੈ ਮੇਰਾ ॥ ਗਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੀ ॥
ਜੈ ਇਹ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਅਤਿ ਲਾਈ ਐਉ ਤਿਉ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਗਲ ਪਰੀਜੈ ਚਰਸਨ ਕਉ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ॥ ਗੁਰਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨੇ ਮਿਲਿ ਨਾਹ ॥
ਵਿਛੁੰਨੇ ਪਨ ਦੇਵੀ ਸਾਚੁ ਸਨੇਹਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਅਨੰਤ ਰਾਕੁਰ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਨੇਹ ਮਨਿ ਐਸਾ ਨੇਤੁ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸਰਕਵੀ ਸੁਰ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤ ॥
ਵੈ ਆਸ ਪਈ ਕਦ ਦਿਨਿ ਅਰੁ ਦੇਖੀ ਐ ॥ ਕੋਕਲ ਅੰਬਿ ਪਰੀਤ ਚਵੈ ਸੁਹਾਵੀ ਆਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੀ ਐ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੀ ਜੈ ਮਾਨੁ ਕੀ ॥
ਜੈ ਇਕ ਰਾਤੀ ਕੇ ਹਥਿ ਪਾਹੁ ਦਿ ਮਾ ॥ ਅਬ ਕਿ ਅਰੰਗੁ ਲਾਇ ਓ ਮੇ ॥ ਹੁਰਾਇ ਓ ਨਾਗੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿ ਆਗਾ ॥ ਬਿਰਸਾ ਧੁਸਰ ਦੀ ਪਤੀ ॥
ਐ ਚਰਦੀ ਅਬ ਟੁਟਿ ਸੇ ਮੇ ॥ ਹੁਨੁ ਕਿਤੀ ਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲੁ ਪੁਰਖ ਕੇ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਲਾਇ ਪਰੀਤ ਕਬ ਦਿਨਿ ਅਰੁ ਦੇਖੀ ਐ ॥ ੨ ॥
ਨਿਸਕਰੰ ਕਜੈ ਸੇ ਨਾਹ ਸੁਖ ਸੁਖ ਟੁਠੈ ॥ ਓਠੈ ਵੈ ਮਨਿ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਜੈ ॥ ਜੈਸੀ ਤਰੁ ਦਿਤਰ ਉਰਝੀ ਪਿਰਹਿ ਸਿਵੈ ॥ ਇਹ ਮਨੁ ਲਾਲ ਦੀਜੈ ॥
ਮਨੁ ਲਾਲਹਿ ਦੀਜੈ ਭੋਗ ਕਰੀਜੈ ॥ ਭੁਖ ਸੀ ਆਰੰਗ ਮਾਏ ॥ ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਇ ਆਰੰਗੁ ਲਾਇ ਆਮਾਤਿ ਮਿਲਿ ਓ ਮਿਤ੍ਰ ਚਿਰਾ ॥
ਟੋ ॥ ਗੁਰੁ ਬੀਆਸਾ ਖੀਤਾ ਡਿਠੁ ਆਖੀ ਪਿਰੇ ਨੇਹਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਜੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲੇ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚਰਦਗੀ ਜੈ ਐਸੀ ॥
ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤਾ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਛਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ॥ ਤਰੀ ਬਹੁ ਅਵਗਾਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਦੇਸ ਧਨ ॥
ਬਹੁ ਰਿਪਾਇ ਆਮਨ ਮਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਨਾਕ ਉਖੋਜ ਰਿਅਸੀ ਖੋਜੀ ਅਨੇਕ ਤਧੋ ॥ ਭ੍ਰਮੇ ਕੋਇ ਅਰਾਧਿ ਗਿਆਨੀ ਨਾ ਪਜਪੇ ॥
ਗਾਨ ਪਤਾ ਪਸੰਨ ਮਾਛੀ ਆਪੁ ਨਾ ਅਨਿਕ ਸੋ ਪਨ ਬੰਦ ਨਾ ॥ ਕਰਿ ਗਵਨੁ ਬਸੁ ਧਾਤੀ ਰਬੰ ॥ ਮਨੁ ਮਿਲਨ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਖਬਰੁ ਤਿਨੁ ॥
ਪਸੁ ਪਖੀ ਸਗਲ ਤੁਝੁ ਰਿਅਰਾਧਤਾ ॥ ਦਇਆਲ ਲਾਲੇ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਹੋਇ ਗੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਕੋਇ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਸੰਕਰ ॥
ਜਟਾ ਧਾਰਿ ॥ ਚਾਹਿ ਤੁਝੁ ਪਿਰਾਇ ਆਰਮ ਨਿਤ ਨਿਹੁ ਚ ਅਪਾਗਾ ॥ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਰਾਕੁਰ ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਪਭ ਧਨੀ ॥ ਸੁਰਸਿ ਪ ॥
ਗਦਰੀ ਪੁਬ ਧਿਆਵਹਿ ਜਖ ਕਿੰਨ ਗੁਣ ॥ ਕੋਇ ਇੰਦੁ ਅਨੇਕ ਦੇਵਾਨ ਪਤ ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰਾ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿ ਮਿਲਿ ਓਧਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਕੋਇ ਦੇਵੀ ਨਾ ਕਉ ਸੇਵਹਿ ਲਿਖੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਾ ॥ ਗੁਪਤਿ ਪਰਗਟ ਨਾਕ ਉਅਰਾਧ ਰਿਪ ਉਦ ਪਾਈ ॥
ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ॥ ਨ ਪ੍ਰਤਿ ਸਸੀ ਅਰ ਸੁਰ ਧਿਆਵਹਿ ਬਸੁ ਪਗਗਨਾ ਵੇ ॥ ਸਗਲ ਖਾਣੀ ਸਗਲ ਖਾਣੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ॥ ਸਿੰਧੂ ਤਿਉ ॥
ਰਾਨ ਚਤੁਰ ਬੇਨੁ ਖਦੁ ਸਾਸਤਾ ਕਉ ਜਾਤਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਰਗਾਤਿ ਵਲੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀ ਐ ਸੰਗੀ ਸਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਜੇਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਈ ਰਸਨਾ ॥
ਤੇਤ ਕੁਨੀ ॥ ਅਨ ਜਾਨਤ ਜੈ ਸੇਵੈ ॥ ਤੇਤੀ ਨਹਿ ਜਾਇ ਗੀ ॥ ਅਵਗਾਤਿ ਅਗਨਤ ਅਬਾਧ ॥ ਰਾਕੁਰ ਸਗਲ ਮੰਝੇ ਬਾਹਗਾ ॥ ਸਰਬ ਜਾਚਿ ॥
ਕਏ ਕਰਾਤਾ ਨਹਿ ਦੁਰ ਸੰਗੀ ਜਾਹਾ ॥ ਦਸਿ ਕੁਰਾਤ ਬੀਅ ਮਿਲੇ ਜੀਅ ਤਾਕੀ ॥ ਉਪਮਾ ਕਿਤ ਗੀ ॥ ਇਹੁ ਨ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਸੀ ਸਾਧ ॥
ਰਿਪ ਰੋਚਰਦੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਦ ਮੁਕਰੁ ਦੁਰਗਾ ਹੋ ਸਿਮਰਤੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਿ ॥
ਮਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪੋਵਹਿ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਮੁਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹਿ ਅਲਸਾਈ ਐ ॥ ਭੇਟ ਤਸਾਧੁ ਸੰਗੀ ਜਮ ਪੁਰਨ ਰਿਜਾ ॥
ਈ ਐ ॥ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਨ ਭਉ ਬਿਅਪੈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤਿ ਸਦਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ॥ ਅਰਾਧ ਰਿਹਿ ਧਿਆਇ ਸੇ ਪ੍ਰਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਧੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇ ॥
ਆਲਕਸਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਕਰਿ ਰਾਇ ਆਸੇ ਵਾਲਾਈ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਅੰ ਪੈ ਚਰਦ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹਿ ਆਸਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਪਾ ॥
ਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਭਰਮ ਅੰਧੇ ਗਥਿ ਨਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨਾ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਪ੍ਰਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾ ਲਿਖਾ ਲਿਖੀ ਅ ॥
ਲਿਖੁ ਰਿਆ ॥ ਇਕ ਨਿਖਨਾ ਕੋਰਿ ਦੇਵ ਸਿਆਮਿ ਦੇਤਿ ਸਹਿ ਦਿਸੁ ਰਿਆ ॥ ਅਗਾਧ ਕੋਪ ਸਰਬ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਾਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ॥

੨੧

ਪਇਅੰਪੈਰਣਨੀਪੈਪਾਵ ਨੁਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਓਟਗਹੀਗੋਪਾਲਦਿਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਯੋਮੋਹਿਆਸਰਤੁਮਚਰਨਤੁਮਾਰੇ
ਸਰਣਿਸਿਧੋਗਹਿਚਰਨਕਾਰਨਕਰਨਸੁਖਾਮੀਪਤਿਤਉਧਾਰਨਹਰਿਹੋ॥ ਸਾਗਰਸੰਸਾਰਭਵਉਤਾਰਨਾਮੁਸਿਮਰਤਿਬਹੁਤਹੋ॥
ਅਦਿਅੰਤਿਬੇਅੰਤਬੋਧਹਿਸੁਨੀਉਪਰਸਿਸੀਤਿਸੰਗਬਿਧੋ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਅੰਪੈਰਣਨੀਪੈਓਟਗਹੀਗੋਪਾਲਦਿਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਯੋ॥੩॥
ਕੁਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਆਪਿਬਨਾਇਆ॥ ਜਹਜਹਸੰਤਅਰਧਹਿਤਤਤਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਤਿਅਪਿਲੀਏਸਮਾਇਸਤਜਿਸੁਭਾਇ
ਕੁਗਤਕਾਰਜਸਾਰਿਆ॥ ਅਨੰਦਹਰਿਨਸਮਹਮੰਗਲਸਰਬਦੁਖਵਿਸਾਰਿਆ॥ ਰਮਤਕਾਰਪ੍ਰਗਾਸੁਦਹਦਿਸਏਕੁਤਹਦਿਸਦਾਇ
ਆ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਅੰਪੈਰਣਨੀਪੈਕੁਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਆਪਿਬਨਾਇਆ॥ ੪॥ ੬॥ ੧॥ ਅਸਾਮਹਛਾਪ॥ ਬਿਰੁਸੰਤ
ਨਸੇਹਗੁਮੈਨਜਾਵਏ॥ ਜਾਕੈਗੀਹਰਿਨਾਹੁਸੁਸਦਹਿਰਾਵਏ॥ ਅਵਿਨਾਸਿਅਵਗਤੁਸੇਪ੍ਰਭੁਸਦਾਨਵਤਨੁਨਿਰਮਲਾ॥ ਨਹਿਦੁਰਸ
ਦਾਹੁਰਠਕੁਦਹਦਿਸਪੁਰਨਸਦਸਦਾ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਗਤਿਮਤਿਨਤੇਪ੍ਰਿਅਪੀਤਪੀਤਮੁਭਾਵਏ॥ ਨਾਨਕੁਦਖਦੈਗੁਰਬਚਨਜਾਵੈ
ਬਿਰੁਸੰਤਨਸੇਹਗੁਮੈਨਜਾਵਏ॥ ੧॥ ਜਾਕਉਰਾਮਭਤਰੁਤਕੈਅਨਦੁਖਦਾ॥ ਸੁਖਵੰਤੀਸਾਨੁਰੇਸੇਕਾਪੂਰਬਲਾ॥ ਮਾਨੁਮਤੁਕਲਿਆ
ਲੁਹਰਿਜਸੁਸੰਗਿਸੁਰਜਨੁਸੇਪ੍ਰਭੁ॥ ਸਰਬਸਿਧਵਨਿਧਤਿਤੁਗਿਹਨਹੀਉਨਾਸਕੁਕਛੁ॥ ਮਧਰਬਾਨੀਪਿਰਹਿਮਾਨੀਬਿਰੁਸੇਹਗੁਤਕ
ਬਲਾ॥ ਨਾਨਕੁਦਖਦੈਗੁਰਬਚਨਜਾਵੈ॥ ਜਾਕਉਰਾਮਭਤਰੁਤਕੈਅਨਦੁਖਦਾ॥ ੨॥ ਆਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਸੇਵਾਲਾਗੀਐ॥ ਪੀਸਉਚਰ
ਣਪਖਾਰਾਪੁਤਿਆਗੀਐ॥ ਤਜਿਆਪੁਮਿਟੈਸੰਤਪੁਆਪੁਨਹਿਜਾਣਾਈਐ॥ ਸਰਣਿਗਹੀਜੈਮੁਨੀਲੀਜੈਕਰੈਸੇਸੁਖਪਾਈਐ॥ ਕਰਿਦ
ਸਦਾਸੀਤਿਉਦਸੀਕਰਿਜੈਜੈਦਿਨੁਰੈਦਿਨਾਗੀਐ॥ ਨਾਨਕੁਦਖਦੈਗੁਰਬਚਨਜਾਵੈ॥ ਆਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐ॥ ੩॥ ਜਕੈਮ
ਸਤਕਿਭਾਗਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ ਤਾਕੀਪੁਰਨਾਸਜਿਨਿਸਾਪਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ ਸਾਪਸੰਗਿਹਰਿਕੈਰੰਗੀਐ॥ ਬਿੰਦਸਿਮਰਦਲਾਗੀਆ॥
ਕੁਰਮੁਮੋਹੁਦਿਕਾਰੁਦੁਨਾਸਹਲਤਿਨਹਿਤਿਆਗੀਆ॥ ਮਨਿਸੰਤਿਸਹਜੁਸੁਕਉਦੁਰਾਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥ ਨਾਨਕੁਦਖਦੈ
ਗੁਰਬਚਨਜਾਵੈ॥ ਜਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ ੪॥ ੭॥ ਅਸਾਮਹਛਾਪ॥ ਸਲੋਕੁ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਪੀਤਿਆ
ਕਛੁਰਕੈਜਮਕਾਲਾਨਸਕਅਨੁਤੁਸੁਖੀਹੋਇਅੰਤਮਿਲੈਗੋਪਾਣੁ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਮਿਲਉਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਰੰਲੇਤੁ॥ ਬਿਨਉ
ਕਰਉਕਰਿਜੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਹਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਮਾਗਉਚਰਣਲਾਗਉਮਾਨੁਭਿਆਗਉਤਮਦਾਇਆ॥ ਕਤੁਨਪਾਵਉਸਰਣਿਪਾਵਉ
ਕਰਣਾਮੈਪ੍ਰਕਰਿਮਇਆ॥ ਸਮਰਥਅਗਥਅਪਾਰਨਿਰਮਲਸੁਦਤੁਸੁਆਮੀ॥ ਬਿਨਉਏਹਾਕਰਿਜੈਨਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਜਨਮਮਰ
ਣਨਿਦੁਰਿਲੇਤੁ॥ ੧॥ ਅਪਰਾਧੀਮਤਹੀਦੁਨਿਰਗੁਣਅਨਥੁਨੀਚੁ॥ ਸਠਕਠੇਰੁਕਛਹੀਨੁ॥ ਬਿਆਪਤਿਮੋਹਕੀਚੁ॥ ਮਲਕੁਰਮਕਰਮਅੰਤ
ਮਮਤਾਮਰਦੁਚੀਤਨਆਵਏ॥ ਬਿਨਿਤਾਬਿਨੋਦਅਨੰਦਮਾਇਆਮਾਗੀਆਨਤਾਛਪਦਾਵਏ॥ ਬਿੰਜੋਬਨੁਬਧੈਜਗੁਆਦਿਨਨਿਹਰੈ
ਸੰਗੀਮੀਚੁ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਆਸਤੇਰੀਸਰਣਿਸਾਧੁਰਾਖੁਨੀਚੁ॥ ੨॥ ਕੁਰਮੇਜਨਮਾਨੇਕਸੰਕਟਮਹੋਜੈਨਿ॥ ਛਪਾਇਗਹਿਓਤਿਤਸੰਗਿਮੀ
ਠੇਭੋਗਸੇਨਿ॥ ਕੁਮਤਰਾਰਾਮਗਤਆਇਓਬਹੁਪਰਦੇਸਹਧਾਇਓ॥ ਅਬਓਟਧਾਰੀਪ੍ਰਕੁਮਾਰੀਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਇਓ॥
ਰਾਖਨਹਰੇਪ੍ਰਕਾਪਿਅਰੇਸੁਭਤੇਕਛੁਨੋਹੋਅਧੋਨ॥ ਸੁਖਸਹਜੁਅਨੰਦਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਤੇਰੀਤਰੇਭਉਨ॥ ੩॥ ਨਾਮਧਰੀਕਉਧਰੇਕੁਗਤਸਿਸਾ
ਕਉਨਾ॥ ਜੇਨਕੇਨਪਰਕਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨੁਸੁਦਨਾ॥ ਸੁਨਿਸੁਦਨਬਾਨੀਪੁਰਖਾਗੀਆਨੀਮਨਨਿਧਾਨਾਪਾਵਹੋ॥ ਹਰਿਗੋਰਤੇਪ੍ਰਭਾਬਿਧਾ
ਤੇਗਮਕੇਗੁਣਗਾਵਹੋ॥ ਬਸੁਧਕਾਰਾਦੁਬਨਾਮੁਕਥਮਾਠਿਖਨਕਉਜੋਹੋਇਪਵਨਿ॥ ਬੇਅੰਤਅੰਤਨਾਇਧਾਇਆਗਹੀਨਾਨਕਚ

ਰਨਸਰਨ॥੬॥੫॥੯॥ਆਸਾਮਾਭਲਾ॥ ਪੁਰਖਪਤੇਕੁਗਵਾਨਤਾਕੀਸਰਦਿਗਾਨਿਰਕੁਉਰੁਏਪਰਨਚਿਤਸਗਲਲਹੀਆਚਖਿਤਾ
ਸੁਤਮੀਤਸੁਰਜਨਾਇਸਟਬੰਧਪੁਜਾਇਆਗਾਹਿਕੰਠੀਲਾਇਆਗੁਰਿਮਿਠਾਇਆਜਸੁਬਿਮਲਸੰਤਵਖਾਇਆਏਅੰਤਗੁਣਮਨੋਕਮ੍ਹਿ
ਮਾਕੀਮਤਿਕਛੂਨਜਾਇਕਹੀਪੁਕਏਕਅਨਕਅਲਖਠਕੁਰਓਟਨਾਨਕਤਿਸੁਗਹੀ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੰਸੁਸਾਹੁਸਾਈਆਪੁਕਏ॥ਗਮਨ
ਮੁਓਰਿਹਾਗੁਬਿਖੁਕੇਦਿਵਸਗਏ॥ਗਤੁਰਮਮੋਹਿਬਿਕਾਗਬਿਨਸੇਜੋਨਿਆਵਟਸਰੁਹੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਕੁਏਸੀਤਲਸਾਧਅੰਚਲਗਤਿਰ
ਹੋਗੋਵਿੰਦਗੁਪਾਲਦਇਆਲਸੰਮੁਖਬੋਲਿਸਾਪੁਗਰਿਜੈਜਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਪੁਰਨਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥੨॥ਜਾਦੇਖਉ
ਤਸੰਗੀਏਕੋਰਦਿਗਹਿਆਪਟਪਟਵਾਸੀਆਪਦਿਰਲੈਕਿਨੈਲਹਿਆਜਲਿਥਾਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਪੁਰਨਕੀਟਸਾਤਿਸਮਾਨਿਅਗਾਆਦਿ
ਅੰਤਮਧਿਸੋਈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮਪਸਰਿਆਬ੍ਰਹਮਲੀਲਾਗੋਵਿੰਦਗੁਣਨਿਧਿਨਕਰਿਆਸਿਮਰਸੁਆਮੀਅੰਤਰਿਜਾਮੀਹਰਿ
ਏਕਨਾਨਕਰਦਿਗਹਿਆ॥੩॥ਦਿਨੁਰੋਦਿਸੁਹਾਵਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸਿਰਤਿਨਾਮੁਹੇ॥ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਕਲਮਲਪਾਪਏਗੋਵੁਖੁਖਦਾਰਿ
ਦੁਨਾਠੇਪ੍ਰਗਟਮਗੁਦਿਖਾਇਆਸਿਲਿਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਮਨਿਲੋਕੀਦਾਪਾਇਆਹਰਿਦੇਖਦਰਸਨੁਇਛੁਪੁਨੀਕੁਲਸੰਬੁਧਸੰਤਿ
ਤਰੇ॥ਦਿਨਸੁਰੋਨਅੰਦਿਅਨਾਦਿਨੁਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਹਰਿਹੇ॥੬॥੬॥੯॥

ਆਸਾਮਾਭਲਾ ੫੫੮ ੭॥ ਛੰਤਾਸਲੋਕੁ॥

੧ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਕੁਚਿੰਤਨਗੋਬਿੰਦਰਮਣਨਿਰਮਲਸਾਧੁਸੰਗਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਦਿਸਰਉਇਕਪਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਕੁਗਵੰਤ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ ਕਿੰਨੀਰੋ
ਨਕੀਐਰਮਕਤਿਤਰੇ॥ਜਾਗਹਿਸੰਤਜਨਾਮੇਰੇਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਰਾਮਪਿਆਰੇਸਦਾਜਾਗਹਿਨਾਮੁਸਿਮਰਹਿਅਨਦਿਨੋਸਰਨਕਮਲਪਿਆ
ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਕਾਸਿਸੁਨਾਹੀਇਕੁਖਿਨੋ॥ਤਜਿਮਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਮਨਕਾਕਲਮਲਾਦੁਖਜਾਗੇ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸਦਾਜਾਗਹਿਹਰਿਦਾਸਸੰਤਪਿ
ਆਰੇ॥੧॥ਮੇਰੀਸੇਜਕੀਐਅੰਭਬਰੁਬਣਿਆਮਨਿਅਨਦੁਭਾਇਆਪ੍ਰਭਾਵਤਸੁਣਿਆਪ੍ਰਕਾਸਿਯੋਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਚਾਵਮੰਗ
ਲੁਰਸੁਰੇਗੇਅੰਗਸੰਗਲਯੋਦੁਖਬੁਝੇਪ੍ਰਾਨਮਨਤਨਸੁਭਿਹੇ॥ਮਨਾਇਛੁਪਾਈਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈਸੰਜੋਗਸਾਹੁਸੁਭਿਗਣਿਆਬਿਨਵੰਤਿਨਾ
ਕਮਿਲੇਸੀਧਰਸਗਲਆਦਿਰਸਬਾਇਆ॥੨॥ਸਿਲਿਸਖੀਆਪੁਛਤਿਕਤੁਕੰਤਨੀਸਦੀ॥ਰਸਿਪ੍ਰੇਮਭਰੀਕਛੁਬੋਲਿਨਜਾਣੀਗੁਣਗੁ
ਣਗੁਪਤਅਪਾਰਕਰਤੇਰਿਗਮਅੰਤੁਨਪਾਵੇ॥ਭਗਤਿਭਾਇਧਿਆਇਸੁਆਮੀਸਦਾਹਰਿਗੁਦਗਾਵੇ॥ਸਗਲਗੁਣਸੁਗਿਆਨਪੁਰ
ਆਪਦੇਪ੍ਰਭੁਭਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰੰਗਿਰਾਤੀਪ੍ਰੇਮਸਹਜਿਸਮਾਦੀ॥੩॥ਸੁਖਸੋਹਿਲਵੇਹਰਿਗਾਵਲਾਗੇ॥ਸਾਜਨਸਰਸਿਖ
ਵੇਦੁਖਦੁਸਮਨਭਾਗੇ॥ਸੁਖਸਹਜਿਸਰਸੇਹਰਿਨਾਮਹਰੇਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਕਾਸਿਆਹਰਿਚਰਣਲਾਗੇਸਦਾਜਾਗੇਮਿਲੇਪ੍ਰਭੁਬਨਵਾਰੀ
ਆਸੁਰਾਦਿਵਸਆਏਸਹਜਿਪਾਏਸਗਲਨਿਧਪ੍ਰਭਪਾਗੇ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸਰਾਇਸੁਆਮੀਸਦਾਹਰਿਜਨਤਰੇ॥੪॥੧॥੧੦॥

ਆਸਾਮਾਭਲਾ ੫੫੯ ੮॥ ਓਠਿਵੰਦੁਵਰਾਉਸ਼ਿਆਤੈਕਿਆਚਿਹੁਲਾਇਆਮੁਹਲਤਿਪੁਨਕੀਆਕਿਤੁਕਾਕੈਲੁਭਾਇਆ॥

ਕੁਵੇਲੁਭਾਇਆਧੋਮਾਇਆਕਰਹਿਪਾਪਅਮਿਤਿਆ॥ਤਨੁਕੁਸਮਛੇਰੀਜਮਹਿਰੇਰੀਕਲਿਥਪੁਕੈਜਿਤਿਆਮਾਲੁਜੋਬਨੁਛੇ
ਰਿਵੈਸੀਰਹਿਓਪੈਨਲੁਖਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਮਾਣਸੰਗਿਜੁਲਿਆਨਹਿਜਾਇਕਿਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਛਾਬੋਹੁਮਿਰਗਜਿਵੈਪੇਖਿਕੈ
ਚੰਦ੍ਰਾਇਲਾਸੁਖਹੁਦੁਖਭਏਨਿਤਪਾਪਕਮਾਇਲਾ॥ਪਾਪਕਮਾਏਛਰਹਿਨਾਹੀਲੈਚਲੇਪਤਿਗਲਾਵਿਆਹਰਿਚੰਦਰੀਦੇਖਿਮੁਰਾਕੁਜੁ
ਸੈਜਾਗਾਇਆਲਾਬਿਲੋਕਿਅੰਕਰਿਮਾਤਾਗਰਬਿਭਾਇਆਸਮਾਇਲਾ॥ਨਾਨਕਮ੍ਹਿਗਾਗੀਅਸਿਬਿਨਸੈਨਹਿਮਿਏਆਵਲਾਇਲਾ॥੨॥

ਮਿਠੈ ਮੁਖੁ ਮਾਕਿਉ ਲਏ ਉਡਾਹੀ। ਹਸਤੀ ਗੁਰੁ ਤਿਪਾਇਆ ਕਿਉ ਤਹੀ ਐਤਾਹੀ। ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ਕਇਆ ਬਿਨ ਮਹਿਖ ਸਮੁਦੀ ਤਿਨ ਆਇਓ
ਦੁਖਾ ਜਨਾਈ ਗਣਤਨਾਹੀ ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਾਇਓ। ਗੁਰੁ ਕਮਾਣਾ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆਈ ਤਉ ਤਿਖੁ ਆਹੀ। ਸਾਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰਬਾਣੁ ਮੁਠਾ ਮਨ ਮੁਖੈ
ਅਹੰਕਾਰੀ। ੩॥ ਹਰਿ ਕੇਰਾ ਸਜੀਵੈ ਲਗ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਰਣੀ। ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣੀ। ਬਲਾ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਮੁਖ
ਣਾ ਆਪਿਨਾ ਮੁਖ ਪਾਇਆ। ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਆਪਿ ਹੋਆ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਤਗਾਇਆ। ਕੁਖਿ ਲੀਏ ਰਖਣੁ ਰੈਸਦਾ ਸਿਰ ਮਲ ਕਰਣੀ। ਨਾਨਕ ਨਰ
ਕਨਕਾਹਿਕ ਬਹੁੰ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣੀ। ੪॥ ੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਵੰਦੁ ਮੇਰੇ ਆਲਸਾਹਿ ਰਿਖਾ ਸਬਿਨੰਤੀ। ਗਵਉ ਸੁਹਾਪੁ
ਨੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੇ ਸਹੀਤੀ। ਸੰਗੇ ਸਹੀਤੀ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ਦੇ ਨਸਰੈ ਵੀਰਾਵੀਐ। ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾ ਰੋਜੀ ਵਾਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿ ਹਰਿ ਗੁਰਗਾਵੀਐ।
ਬਿਰਹਾਲ ਜਾਇਆ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਮਿਥੈ ਸੁਟੈ ਸਿਰੰਤੀ। ਬਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੀ ਏਛੁ ਪੁਨੀ ਮਿਥੇ ਸਿਸੁ ਖੇਜੰਤੀ। ੧॥
ਨਸਿ ਵੰਦੁ ਹੁਕਿ ਲਵਿਖੁ ਕਰਤਾ ਘਰਿਆਇਆ। ਦੁਤਰਿ ਦੁਤਰੁ ਏਆਗੋ ਵਿਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲ ਨਾਥ
ਸੰਗਿ ਵਖਾਇਆ। ਅਚਰ ਜੁਗੀਠਾ ਅਮਿਥੈ ਦੁਹਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਇਆ। ਮਨਿ ਸਾਂਤਿਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ। ਨਹਿ ਅੰਤੁ ਜਾਈ ਪਾਇ
ਆ। ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਬਣਾਇਆ। ਨਰ ਕਨਕੀਠ ਭਿਆਸਿ ਮਰਤਿ ਨਾਗਾਇਆ। ਜੈ ਜੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ
ਦੁਤੁ ਭੁਏ ਪਲਾਇਆ। ਧਰਮ ਪੀਠ ਸਹਜ ਸੁਖੀ ਏਸਾ ਪਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਜੇ। ਕਹਿ ਅਨੁਗੁਰਾਖ ਲੀਨੇ ਮੇਰੁ ਮਤਾ ਸਭ ਤਜੇ। ਗਹਿ
ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਗੁਰ ਸਿਲਾਏ ਗੋਵਿੰਦ ਨ ਪਤਿ ਅਘਾਇਆ। ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਆਸੁ ਪੁਜਾਇਆ। ੩॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਰਣਗੇਤ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦਸਾਜਿ ਸੈ ਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਸਾੜਾ। ਗਹਿ ਕੁਜਾਲੀ ਨੇਨਾ ਮੁਰੀ ਨੇਕ ਰੁਪਾਹਿ ਮਸਤ ਕਿਰਾਖਿਆ। ਸੰਸਾਰ ਸਾਗ
ਹੁਟਹਿ ਵਿਆਪੈ ਆਮਿਓ ਹਰਿ ਸੁਚਾਖਿਆ। ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਰਣੀ ਤਿਵਰੁ ਅਖਾੜਾ। ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਹਾਇ ਸੁਆਮੀ ਬ
ਹੁਤਿ ਜਮਿਨ ਉਪਾੜਾ। ੪॥ ੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਕਮਾਇ ਅਨੇ ਸੋਆਈ ਓਮਾਥੈ। ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਹ ਕਾਇਦੇ
ਸੇਵੇ ਖੀਸਾਥੈ। ਸੰਗਿ ਦੇਖੈ ਕਰਣੁ ਰਾਕਾਇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਈਐ। ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਨਰਕਿ ਮੁਲਿਨ ਜਾਈਐ। ਆਰੁ ਪਹਿਰਹਿ ਨਾ
ਮੁ ਸਿਮਰਹੁ ਚਲੈ ਤੇਰੇ ਸਾਥੈ। ਕੁਜੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਸਿਟਹਿ ਦੇਖੁ ਕਮਤੇ। ੧॥ ਵਲ ਵੰਦੁ ਕਰਿਉ ਦਰਭੁ ਗਹਿ ਸੁਖ ਗਵਾਰਾ। ਸ
ਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਹਿ ਆਹਿ ਦੇਵਣੁ ਤਗਾ। ਦਾਤੁ ਰੁਸਦਾ ਦਾਇਆ ਲੁਸੁਆਮੀ ਕਾਇਮ ਨੁਵਿਸਾਹੀਐ। ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਰੁਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਕੁਲ
ਸਮੁਹਤਾਰੀਐ। ਸਿਪਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨ ਜਨ ਭਗਤਨੁ ਮੁਖ ਧਾਰਾ। ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੁਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਣੈ ਤਗਾ। ੨॥ ਖੋਟਾ ਕੀ
ਚਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖਣੁ ਤਗਾ। ਕੁਛੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਦੁ ਜੈਨ ਮਹਿ ਸੰਸਾਰਾ। ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨੀ ਤਰਿਅਹੀ ਨੀਏ ਕੁਧਿਆਇਆ ਤਨਿਕਾ
ਮੁਕ੍ਹਿ ਪੁਅਨਿੰਦ ਨਿੰਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਈਆਈਆ। ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹਿ ਅਲਿ ਗਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ਉਚਾ ਮਹਾਮਾਪਾਹਾ। ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦੇ
ਕਨਕਾਹਿਕ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਧਾਰਾ। ੩॥ ਪੇਪੁ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਰਤੀ ਅਸਾਥਿ ਕੁਛੁ ਨਾਹੀ। ਮਾਇਆ ਰੰਗੇ ਤੇ ਸੇ ਸੰਗਤ ਜਾਹੀ। ਹਰਿ ਸੰਗ
ਸਾਖੀ ਸੰਦੇਹੈ ਦਿਨ ਸੁਰੈਣ ਸਮਾਲੀਐ। ਹਰਿ ਏਕ ਬਿਨੁ ਕੁਛੁ ਅਵਗੁਨਾਹੀ। ਉਤਤਿ ਅਜਾਲੀਐ। ਮੀਤੁ ਜੋ ਬੁਨਾਮਾਲੁ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ
ਰਿਮਨ ਮਾਹੀ। ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਵਰੁ ਰਾਗ ਪਾਈਐ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸਮਾਹੀ। ੪॥ ੧੩॥

ਆਸਾਮਾਛਾਪ ਛੇਤ੍ਰ ਪਰ, ੮।। ੬੬੭

१ उमतिगुरुपुसादि॥

ਕਮਲਾਕ੍ਰਮਭੀਤਿਕਮਲਾਕ੍ਰਮਭੀਤਿਤੀਪਦਮਦਾਇਪਰੀਤਿਹਮਦਧਮਕਾਰਥਜਾਤਾਗੁਬਰਬਨਘੋਰਗੁਬਰਬਨਘੋਰਗੁਰਮੁ

ਸਤਮਨਚੇਹੋਰਿਨਕਰੋਅਨਦਿਨੁਖਾਤਾਦਿਨਖਾਤਾਤਾਬਿਤਤਪ੍ਰਗਥਿਨੁਮਿਲੁਪ੍ਰਕੁਕਰੁਦਾਪਤੇ। ਸਤਮਮਰਦਮਨੇਕਬੀਤੇਪ੍ਰਿਅ ੧੬
ਸੰਗਾਬਿਨੁਕਛੁਨਹਤੋ। ਕੁਲੁਪਧੁਪਾਗਿਆਨੀਨੀਤੁਬਾਬਿਨਾਐਹਿਕਵਨਮਾਤਾਕੁਰੁਜੋਜਿਨਨਕੁਸਰਦਮਾਇਓਪ੍ਰਿਅਨਾਬਨਹ
ਰਿਕਰੁਗਾਤਾ॥ ੧॥ ਮੀਨਾਜਲੀਨਮੀਨਾਜਲਹਿਨਹੇਓਪ੍ਰਿਛਕਰਤਿਮਨਤਨਖੀਨਹੇਕਤਜੀਵਨੁਪ੍ਰਿਅਬਿਨਹੋਤਾਸਨਮੁਖਸਹਿ
ਬਾਨਸਨਮੁਖਸਹਬਾਨਹੇਸ਼ਿਗਅਰਪੇਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨਹੇਓਪ੍ਰਿਓਓਓਸਹਜਿਸਰੋਤਿ। ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਲਾਗੀਮਿਓਬੈਰਾਗੀਬਿਨੁਹੁ
ਧਿਗਤਨੁਤਿਸੁਬਿਨਾ। ਪਲਕਾਨਲਾਗੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਪਗੈਚਿਤਵੰਤਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭਮਨਾ। ਸੀਰੰਗਾਰਤੇਨਾਮਮਾਤੇਕੈਭਰਮਦੁਤੀਆਸਗਲੇਖਤਾ।
ਕਰਿਮਇਆਚਾਇਆਚਾਇਆਲਪੁਰਨਹਿਪ੍ਰੇਮਨਾਕਮਗਨਹੇਤਾ॥ ੨॥ ਅਲੀਅਲਹੁੰਜਤਅਲੀਅਲਹੁੰਜਤਮਕਰੰਦਬਾਸਨਮਾਤ
ਹੇਪ੍ਰੀਤਕਵਲਬੀਪਾਵਤਮਾਪੁ। ਚਾੜ੍ਹਕਚਿਤਪਿਆਸਚਾੜ੍ਹਕਚਿਤਪਿਆਸਹੇਪਨਬੁੰਦਬਚਿਤਮਨਮਾਸਹੇਅਲਪੀਵਤਬਿਨਸਤਤਾਪਾ।
ਤਾਪਾਬਿਨਸਨਦੁਖਨਾਸਨਮਿਲੁਪ੍ਰੇਮਮਨੀਤੁਨੀਅਤਿਘਨਾ। ਸੁੰਦਰੁਚਤੁਰਸੁਜਨਸੁਅਮੀਕਵਨਰਸਨਾਗੁਦਕੁਨਾਗਾਹਿਕੁਨਾਏਵਤੁ
ਨਾਮੁਦੇਵਤੁਦ੍ਰਿਸਟਪਾਰਤਮਿਤਤਪਾਪਾ। ਨਾਨਕੁਜੀਪੈਪਤਿਤਪਾਵਨੁਹਰਿਰਸੁਪੇਖਤਨਹਿਸੰਤਾਪਾ॥ ੩॥ ਚਿਤਵਉਚਿਤਨਾਬਚਿਤਵਉ
ਚਿਤਨਾਬਹੇਗਖਿਲੇਵਤੁਸਰਦਿਅਨਾਬਹੇਮਿਲੁਚਉਚਾਈਲੇਪ੍ਰਾਨ। ਸੁੰਦਰਤਨਪਿਆਨਸੁੰਦਰਤਨਪਿਆਨਹੇਮਨੁਲਬਧਿਗੋਪਾਲ।
ਗਿਆਨਹੇਜਾਚਿਕਜਨਰਾਖਤਮਨਹੇ। ਪ੍ਰਭਮਾਨਪੁਰਨਦੁਖਬਿਦੀਗਨਸਗਲਾਇਛਪੁਜੰਤੀਆ। ਗਛਿਟਛਗੋਚਿਨਸਭਾਹੇਮਿਲਿਨਾਹ
ਸੇਜਸੁਤੰਤੀਆ। ਪ੍ਰਭਦ੍ਰਿਸਟਿਪਾਗੀਮਿਲੇਮੁਰਾਰੀਸਗਲਕਲਮਲਭੁਏਤਨਾ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਕਮੇਰੀਆਸਪੁਰਨਮਿਲੇਸੀਧਗੁਦਨਿ
ਧਨਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੪॥ ਮਃ ੧॥ ਪਾਮਃ ੩॥ ੨॥ ਮਃ ੪॥ ੧੪॥ ਮਃ ੫॥ ੧੪॥ ਤਿਨਕਾਜੇਤੁ ੩੫॥

ਆਸਾਕੀਦਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ१ ਟੁੰਡੇਅਸਰਜੋਕੀਧੁਨੀ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਦੇ ਦਿਉ ਹਾੜੀ ਸਦਵਾਗਾ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਲੁ ਸਤੇ ਦੇਵ ਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਗਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੨॥ ਜੇ ਸਉ
ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਹਿ ਯਜਾਗਾ॥ ਏਤੇ ਚਾਨਣੁ ਪੋਰਿ ਆਗੁ ਗਬਨੁ ਪੈਰ ਅੰਧਾਗਾ॥ ੨॥ ਮਃ ੧॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨਚੇਤੀ ਮਿਸੀ ਆਪਣੈ
ਸੁਰੇਤਿ॥ ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉ ਸੁਝੈ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤਾ॥ ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕੁਨਾਨ ਕਸਉ ਨਾਹਾ॥ ਫਲੀ ਅਹਿ ਫੁਲੀ ਅਹਿ ਬਪੁੜੇਰੀ
ਤਨਾਵਿ ਚਿਸੁ ਆਤਾ॥ ੩॥ ੧੫ ਉੜੀ॥ ਆਪੀ ਨੈ ਆਪੁ ਸਾਝੈ ਓ ਆਪੀ ਨੈ ਗਓ ਓ ਨਾਉ॥ ਦੁਪੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀ ਲੈਕਰਿਆ ਸਦੁ ਡਿਠੈ ਚਾਉ
ਗਦਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਹਹਿ ਪਸਾਉ॥ ਤੂੰ ਜਾਣੈ ਈਸ ਕੁਸੈ ਦੇਲੈ ਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ॥ ਕਰਿਆ ਸਦੁ ਡਿਠੈ ਚਾਉ॥ ੧॥

150

ਕੀਸਮਾਇਲਏਇਕਨਾਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਦਾਸੁ॥ ਇਕਨਾਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਦਾਸੁ॥ ਇਕਨਾਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਦਾਸੁ॥ ਆਖਿਤਜਪਈਜੇਕਿ
ਸੈਆਵੈਰਾਸਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖੀਜਾਣੀਐਜਾਕਏਆਖਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥ ੫੯੩॥ ਨਾਨਕਜੀਅਉਪਾਇਕੋਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਤਾਲਿ
ਆ॥ ਓਥੈਸਚੇਹੀਸਚਿਨਿਬਥੈਚੁਟਿਵਿਖਕਢੇਜਜਮਾਇਆ॥ ਬਾਉਨਪਾਇਨਕੁਰੀਮਾਹਮੁਖਿਕਏਕੋਕਿਚਾਲਿਆ॥ ਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇ
ਜਿਦਿਗਏਹਰਗਏਸਿਠਗਏਵਾਲਿਆ॥ ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਤਾਲਿਆ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੧॥ ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁਵੇਚਾਵਿਸ
ਮਾਦੁਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਚਾ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਪਾਵਿਸਮਾਦੁਗੰਗਾ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਨਗੋਠਿਗੰਜਿਤਾ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਪਉਤੁਵਿਸਮਾਦੁਪਾਣੀ॥ ਵਿਸ
ਮਾਦੁਮਗਨੀਖੇਰਹਿਵਿਰਾਣੀ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਪਰਤੀਵਿਸਮਾਦੁਖਾਣੀ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਸਦਿਲਗਹਿਪਰਾਣੀ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਦਿ
ਜੋਗੁ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਰੁਖਵਿਸਮਾਦੁਭੇਗੁ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਸਿਠਗਤੀਵਿਸਮਾਦੁਸਥਾ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਉਚਾਕੀਵਿਸਮਾਦੁਗਾ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ
ਨੇਨੈਵਿਸਮਾਦੁਦੁਗਿ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਵੇਖੈਭਜਰਾਹੁਗਿ॥ ਵੇਖੈਵਿਛੁਡੁਹਰਿਆ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ॥ ਨਾਨਕਬੁਝੁਪੂਰੈਕਾਗਿ॥ ੧॥ ਮ: ੧॥ ਕੁਦਰ
ਤਿਰਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਦੀਐਕੁਦਰਤਿਭਉਸੁਖਸਾਹੁ॥ ਕੁਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀਅਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਰਬਅਕਾਰੁ॥ ਕੁਦਰਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਕੁ
ਦਰਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰੁ॥ ਕੁਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀਪੈਨਕੁਦਰਤਿਸਰਬਪਿਆਰੁ॥ ਕੁਦਰਤਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਰਤਿਅਜਰਾਨਾ
ਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਅਕੁਦਰਤਿਬਦੀਅਕੁਦਰਤਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਕੁਦਰਤਿਪਉਤੁਪਾਣੀਬੈਸਤਹੁਕੁਦਰਤਿਪਰਤੀਖਾਨੁ॥ ਸਕੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿ
ਤੁਕਾਦੁਕੁਦਰਤਾਪਖੀਨਾਈਪਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਤੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈਦਰਤੈਤਕੋਤਕੁ॥ ੨॥ ੫੯੩॥ ਆਪੀਨੈਭੋਗੁਭੋਗੈਕੋਏਲਿਸਮ
ਕਿਉਉਗਸਿਧਾਇਆ॥ ਵਡਹੋਆਦੁਨੀਦਾਗਲਿਸੰਗਲੁਪਤਿਚਲਾਇਆ॥ ਅਗੈਕਰਣੀਕੀਰਤਿਵਾਣੀਐਬਹਿਭੋਖਾਕਰਿਸਮਸੁ
ਇਆ॥ ਬਾਉਨਹੋਵੀਪਉਦਣੀਹੁਟਿਸੁਦੀਐਕਿਆਹੁਆਇਆ॥ ਮਨਿਅੰਧੈਜਨਮੁਗਦਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੧॥ ਭੈਵਿਚਿਪਵਲੁਦੁ
ਏਸਦਵਾਉ॥ ਭੈਵਿਚਿਚਲਾਇਖਦਰੀਆਉ॥ ਭੈਵਿਚਿਅਗਨਿਕਢੈਵੇਗਾਗਿ॥ ਭੈਵਿਚਿਪਰਤੀਦਬੀਕਾਗਿ॥ ਭੈਵਿਚਿਇੰਦੁਠੈ
ਸਿਰਭਾਗਿ॥ ਭੈਵਿਚਿਰਜਾਧਰਮੁਦੁਆਗਿ॥ ਭੈਵਿਚਿਸੁਹਜੁਭੈਵਿਚਿਚੰਦੁ॥ ਕੋਧਕੋਰੋਵੀਚਲਤੁਅੰਤੁ॥ ਭੈਵਿਚਿਸਿਧਬੁਧਸੁਹ
ਨਾਥਾ॥ ਭੈਵਿਚਿਅਭਾਵੈਅਕਾਸੁ॥ ਭੈਵਿਚਿਜੋਧਮਤਾਬਲਸੁਗਾ॥ ਭੈਵਿਚਿਅਵਤਿਜਾਵਹਿਪੁਗਾ॥ ਸਗਲਿਆਉਲਿਖਿਆਸਿਰਿਲੇ
ਖੁ॥ ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਏਕੁ॥ ੧॥ ਮ: ੧॥ ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਰਕੋਤੇਰਾਮਰਵਾਲਾ॥ ਚੋਖੈਨਕਪਣੀਅਕੋਤੇਬੇਦਬੀ
ਚਾਰਾਕੋਤੇਨਚਹਿਮੰਗਤੇਰੀਕੁਮੁਕੁਪੁਰਹਿਤਾਲਾ॥ ਬਾਜਾਰੀਬਾਜਾਰਮਤਿਆਇਕਛਪਿਬਾਜਾਰਾਗਾਦਹਿਰਾਜੇਰਾਣੀਆਬੋਲ
ਹਿਆਲਪਤਾਲਾ॥ ਲਖਟਕਿਅਕੇਮੁਦਵੇਲਖਟਕਿਅਕੇਭਾਗਾ॥ ਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿਨਾਨਕਸੇਤਨੋਵਹਿਛਗਾਗਿਆਨੁ
ਨਗਲੀਛੁਡੀਐਕਥਨਾਕਰਕਾਸਾਗੁ॥ ਕਰੰਮਸਿਲੈਤਪਾਈਐਤੋਹਿਕਮਤਿਤੁਕਮੁਖਆਹੁਸ॥ ੫੯੩॥ ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆ
ਪਣੀਤਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ ਇਹੀਉਬਹੁਤੇਨਮਭਰੀਸਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਦਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਹੁਤਾਕੇ
ਨਹੀਸਾਹਿਸੁਦਿਅਪੁਲੋਕੁਸਬਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਦੁਪਾਇਆ॥ ਜਿਨੀਵਿਚਤੁਅਪੁਰਾਣਾਇਆ॥ ਜਿਨਿਸਚੇਸਚੁਬੁਝਾਇ
ਆ॥ ਗਾਸਲੋਕੁਮ: ੧॥ ਪਤੀਆਸਭੇਗੋਪੀਆਪਹਿਰਕੰਨਗੋਪਾਲਾ॥ ਗਹਦੇਪਉਤੁਪਾਣੀਬੈਸਤਹੁਚੰਦੁਸੁਹਜੁਅਵਤਾਗੁ॥ ਸਗਲੀਧਰ
ਤੀਮਾਉਪਨੁਵਰਤਦਿਸਰਬਜੀਜਾਲਾ॥ ਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨੁਵਿਪੁਲਖਾਇਗਾਇਆਜਮਕਾਲਾ॥ ੧॥ ਮ: ੧॥ ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁ
ਗਾਪੈਰਪਲਾਇਨਿਠੇਗਨਿਸਿਗਾਉਭਿਉਭਿਰਾਵਾਝਾਟੈਪਾਣੀਵੇਖੈਲੋਕੁਸੈਧਰਿਜਾਣੀ॥ ਰੋਟੀਅਕਾਰਲੁਪਹਿਤਾਲਾ॥ ਆਪੁਪਛ

ਈ

ਨਹਿਧਰਤੀਨਾਹਿ। ਗਾਵਨਿਗੋਪੀਆਗਾਵਨਿਕਾਨ। ਗਾਵਨਿਸੀਤਾਗੇਰਾਮ। ਨਿਰਕਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ। ਜਾਕਕੀਆਸਗਲਜਾਨੁ। ਸੇਵ
ਕਸੇਵਹਿਕਰੰਮਚਕਾਉ। ਭਿੰਨਿਕੇਟੀਜਿਨਾਮਨਿਚਾਉ। ਸਿਖੀਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿ। ਨਦਰੀਕਰਮਲੀਪਾਏਪਾਗਿ। ਕੋਲੁਚਰਖਾਚਕੀ
ਚਕਾ। ਬਲੁਦਹੋਲੇਬਹੁਤਅਨੰਤੁ। ਆਦੁਮਾਪਾਦੀਅੰਗਾ। ਪੀਖੀਭਉਦੀਮਾਣਿਨਿਸਾਹ। ਸੁਐਚਾਤਰਵਾਈਅਹਿਜੀਤ। ਨਨਕਰ
ਉਦਿਆਗਦਤੁਨਅੰਤੁ। ਬੀਧਨਬੀਧਵਾਏਸੋਈ। ਪਾਇਐਕਿਰਤਿਨਚੈਸਕੁਕੋਈ। ਨਨਿਨਚਿਤਸਚਿਤਲਹਿਸੋਰੇਈ। ਉਡਿਨਜਾਹੀ
ਸਿਧਿਨੋਹੋਈ। ਨਚਤੁਕੁਦਤੁਮਨਕਾਚਾਉ। ਨਨਕਜਿਨਮਨਿਭਉਤਿਨਾਮਨਿਭਉਸ। ਪਉੜੀ॥ ਨਾਉਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁਪੈਨਾਈਲਇ
ਐਨਗਕਿਨਜਾਈਐ। ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਅਖੰਗਵਾਈਐ। ਜੇਠੋਕੁਹਿਚੰਗਾਅਪਣਾਕਰਿਪੁੰਨਪੁੰਨਤੁਸਦਾਈਐ। ਜੇਨ
ਰਵਾਟਾਪਰਹੋਜਹੁਦੇਸੁਕਰੇਦੀਆਈਐ। ਕੋਰੈਨਕੁਰੀਐਪਾਈਐ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਸਿਫਤਿਸਹੀਅਤਿਪਤ੍ਰਿਪ
ਤ੍ਰਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ। ਬੰਦੇਸੋਜੀਪਵਹਿਵਿਚਿਬੰਦੀਵੇਖਤਕਉਦੀਦਹੁ। ਹਿੰਦੁਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿਦਰਸੁਨਿਗੁਪਅਪਾਹੁ। ਤੀਰਥੀਨ
ਵਹਿਅਠਾਪੁਜਾ। ਅਗਰਵਸੁਬਹਿਕਹੁ। ਜੋਗੀਸੁਨੀਧਿਆਵਨਿਜੇਤੇਅਲਖਨਮੁਕਰਤਹੁ। ਸੁਖਮਮੁਹਤਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਕਾਇਅਕਾ
ਅਕਾਹੁ। ਸਤੀਆਮਸਿਤੰਖਉਪਜੈਦੈਵੈਕੋਵੀਚਾਰੁ। ਦੇਵੇਮੰਗਹਿਸਤਸਾਗੁਟਾਸੈਰਕਰੇਨੀਸਾਹੁ। ਚੋਰਾਨਾਭਾਤੈਕੁਤ੍ਰਿਆਰਖਥਾਬਾ
ਵੇਕਾਹੁ। ਇਕੋਦਖਾਇਚਲਹਿਐਥਾਉਤਿਨਾਭੀਕਾਈਕਾਹ। ਜਾਲਿਥਾਲਿਨੀਆਪੁਰੀਆਲੇਆਮਾਕਾਹਾਮਾਕਾਹ। ਓਇਜਿਆ
ਖਹਿਸੁਤੁਪੈਕਾਦਹਿਤਿਨਾਭੀਤੇਰੀਸਾਹ। ਨਨਕਰਗਤਾਕੁਖਸਲਾਹਦੁਸਚੁਨਾਮਅਪਾਹੁ। ਸਦਾਅਨੰਦਹਰਹਿਦਿਨੁਗਤੀਗੁਣਵੰਤੀ
ਆਪਾਛਾਹੁ॥੧੫੮੧॥ ਸਿਟੀਮੁਸਲਮਾਨਕੀਪੈਤ੍ਰਿਪਈਕੁਮਿਆਗਾਪਾਤ੍ਰਿਕਾਛੇ। ਇਟਾਕੀਆਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਹ। ਜਾਲਿਨਲਿਰੋਵੈਬੁਧੁ
ਤੀਝਾਤ੍ਰਿਝਾਤ੍ਰਿਪਵਹਿਅੰਗਿਆਥਾਨਾਨਕਸਿਨਿਕਰਤੈਕਾਰੁਦੁਕੀਅਸੇਜਾਏਕਰਤਹੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੋਨਪਾ
ਇਥੀਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੋਪਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਵੀਚਿਆਪੁਰਖਿਓਨੁਕਰਿਪਗਾਟੁਅਖੰਸੁਦਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਦਾਮੁਕ
ਤੁਪੈਜਿਨਿਵਿਚਹੁਸੇਹੁਚਕਾਇਆ। ਉਤਮੁਏਪੁਬੀਚਹੁਪੈਜਿਨਿਸਚੈਸਿਉਚਿਤੁਘਾਇਆ। ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ॥੬॥
ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਹਉਵਿਚਿਆਇਆਹਉਵਿਚਿਗਾਇਆ। ਹਉਵਿਚਿਜੀਮਿਆਹਉਵਿਚਮੁਆ। ਹਉਵਿਚਿਦਿਤਹਉਵਿਚਿਲ
ਇਆ। ਹਉਵਿਚਿਖਾਟਿਆਹਉਵਿਚਿਗਾਇਆ। ਹਉਵਿਚਿਸਚਿਅਕੁਕੁਤ੍ਰਿਆਹਉਵਿਚਿਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਾਰੁ। ਹਉ
ਵਿਚਿਨਰਕਿਸੁਰਗੀਅਉਤਹੁ। ਹਉਵਿਚਿਸੋਹਉਵਿਚਿਰੋਵੈ। ਹਉਵਿਚਿਰਗੀਐਹਉਵਿਚਿਪੋਵੈ। ਹਉਵਿਚਿਜਾਤੀ
ਜਿਨਸੀਖੋਵੈ। ਹਉਵਿਚਿਮੁਖੁਹਉਵਿਚਿਸਿਆਣਾ। ਮੇਖਾਮੁਕਤੀਕੀਸਾਹਨਜਾਣਾ। ਹਉਵਿਚਿਆਇਆਹਉਵਿਚਿਛਾਇ
ਆ। ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜੰਤਉਪਾਇਆ। ਹਉਮੈਬੁਝੈਤਾਦਹਸੁਝੈ। ਗੀਅਨਾਵਿਪੁਲਕਥਕਥਿਯੁਝੈ। ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਲਿ
ਖੀਐਲੇਖੁ। ਜੇਹਦੇਖਹਿਤੇਹਾਵੇਖੁ॥੧੫੮੨॥ ਹਉਮੈਏਹਜਾਤੈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ। ਹਉਮੈਏਈਬੀਧਨਾਠਿਰਿਠਿਰਿਜੂ
ਨੀਪਾਹਿ। ਹਉਮੈਕਿਥਹਉਪਜੈਕਿਤੁਸੰਜਮਾਇਹਜਾਈ। ਹਉਮੈਏਹੋਹੁਕਮੁਪੈਪਾਇਐਕਿਰਤਾਠਿਰਹਿ। ਹਉਮੈਰਿਖਪਰੋਹੁਪੈ
ਹੁਕੀਈਸੁਮਾਹਿ। ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹਿ। ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਹਉਤੁਸੰਜਮਦੁਖਜਾਹਿ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਸੇਵਕੀਤੀਸੰਤੋਖੀਈਜਿਨਸਚੈਸਚੁਧਿਆਇਆ। ਓਨਿਮੰਦੈਪੈਹਨਗਥਓਕਰਿਸੁਕਿਤੁਧਰਮਕਮਾਇਆ। ਓਨੀਦੁ
ਨੀਆਤੇਜੇਬੀਧਨਅੰਤੁਪਾਣੀਥੋੜਖਾਇਆ। ਤੂੰਬਖਸੀਸਿਅਗਲਾਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਦਾਇਆ। ਵਡਿਆਈਵਡੁਪਾਇਆ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧॥ ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਖਾਂ ਤਨੇਪਾਂ ਖੇਤਾਂ ਗਾਦੀ ਪਾਂ ਲੋਅੰਡ ਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਤੰਗਾ ਅੰਡ ਜਨੇਰ ਜ ਉਤਰੁ ਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤ ਜਾਹੀ ਸੇ
ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰੰ ਮੇਰਾਂ ਨੰਤਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਤਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੀਮਾ ਲੈ ਸੁਰਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਰਤੈ ਕਰਣ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਕਰਣੀ ਤਾਹੀ ॥ ਸੇਕਰਤ
ਛਿੰਤਾ ਕਰੈ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਾ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਥਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੀਆ ਟਿਕਾ ਕੀਆ ਤੁਗੁ
੧॥ ਮ: ੧॥ ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੀਗੀਆ ਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਲਖ ਤਪੁ ਉਪਰਿ ਤਰਿਥਾ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣੁ ॥ ਲਖ ਸੁਰਤ ਸੰਗ
ਗਾਹ ਲਖ ਮਹਿ ਫੁਟਿ ਪਰਾਣੁ ॥ ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖਾਗੀਆ ਨਧਿਆਨ ਪੜੀਆਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਜਿਨ ਕਰਤੈ ਕਰਣ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ
ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਸਿਖਿਆ ਕਰਮ ਸਚਾਨੀ ਸਾਣੁ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾਤੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਮੁਰਖੁ
ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨੁ ਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਵੀਚਿਤੁ ਨੀਆ ਕ੍ਰੋਧੁ ਆਇਆ ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗੁਡੀਲ ਦੀਅਹਿ ਪੜਿ
ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥਾ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗੁਡੀਅਹਿ ਖਾਤਾ ॥ ਪੜਿ ਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜਿ ਅਹਿ ਜੇਤੇ
ਮਾਸਾ ॥ ਪੜਿਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜ ਪੜਿ ਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਖੇ ਇਕ ਗਲੁ ਹੋਰੁ ਉਮੈ ਸੁਖ ਦਾਣਾ ॥ ੧॥ ਮ: ੧॥ ਲਿਖ ਲਿਖਿ
ਪੜਿ ਆਤੇ ਤਾ ਕੜਿਆ ॥ ਬਹੁਤਰਿ ਥਕੁ ਵਿਆਤੇ ਤੇ ਲਾਵਿਆ ॥ ਬਹੁ ਖੁਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖ ਦੀਆ ॥ ਸਹੁਦੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥
ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੁਜਾਹੁ ॥ ਬਸਤਨ ਪਹਿਰੈ ਅਹਿਨਿ ਸਿਕਰਹੈ ॥ ਮੇਨਿ ਨਿਵਿਯੁ ਤਾ
ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਤਾ ॥ ਪਗਉ ਪੈਤਾ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ ॥ ਮਲੁ ਮਲਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ ਮੁਰਖ ਅੰਧੈ ਪਤਿ
ਗਵਾਈ ॥ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇਨ ਪਾਈ ॥ ਹਰੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮਸਾਣੀ ॥ ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਵੈ ਸੋ
ਖੁਪਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖੀ ਨਿਵਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਇ ॥ ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਰੁਕੇ ਵਲੁ ਉਮੈ ਸਬਾਦਿ ਜਲਾਇ ॥

ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰ ਤਤੇਰੈ ਮਨਗੁ ਵਦੇਦ ਰਿਸੋਂ ਤਨੀਕੀਰਤਗਾ ਵਦੇ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਰਿਛੈ ਅਨਲਪਤੀ ਪਾਵਦੇ॥ ਇਕਸੁ
ਲੁਨ ਬੁਝੁਨ ਅਪਣਾ ਅਣਪੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ॥ ਪਉਛਾ ਚੀਕੀ ਨੀਰਜਾ ਤਹੋਰ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਰਾਇਦੇ॥ ਤਿਨ ਮੰਗਾ ਨਿਤੁ ਬੈਧਿਅ
ਇਦੇ॥ ਈ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਕੁੰਨੁ ਹਾਜਾ ਕੁੰਨੁ ਪਰਜਾ ਕੁੰਨੁ ਸਰਸੀ ਸਾਹਾ ਕੁੰਨੁ ਮੰਡਿ ਪਕੁੰਨੁ ਮਾੜੀ ਕੁੰਨੁ ਬੈਸਣਹਾਰਾ ਕੁੰਨੁ ਸੁਇਨਾ
ਕੁੰਨੁ ਰੁਪ ਕੁੰਨੁ ਪੈਨਣਹਾਰਾ ਕੁੰਨੁ ਕਾਇਆ ਕੁੰਨੁ ਕਪੜੁ ਕੁੰਨੁ ਰੁਪ ਅਪਾਰਾ ਕੁੰਨੁ ਮੀਆ ਕੁੰਨੁ ਬੀਬੀਖਾ ਪਿਓਏ ਬਾਰਾ ਕੁੰਨੁ ਕੁੰਨੇ
ਯਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰਾ ਕਿਸੁ ਨਾ ਲਿਕੀ ਹੈ ਦੇਸਤੀ ਸਕੁਨੁ ਗੁਚਲਣਹਾਰਾ ਕੁੰਨੁ ਮਿਠਾ ਕੁੰਨੁ ਮਾਖਿਓ ਕੁੰਨੁ ਰੋਬੇ ਪੁਰਾ ਨਾਨਕ
ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੁੰਨੇ ਕੁੰਨੁ॥ ੧੫੦੧॥ ਸਚੁ ਤਾਪਹੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾਹਿ ਦੇਸਚਹੋਇ॥ ਕੁੰਨ ਕੀ ਮਿਲੁ ਉਤਰੈ ਤੁਕਹੋ ਹਛੋ ਪੋਇ॥
ਸਚੁ ਤਾਪਹੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾਸੁ ਪਰੇ ਪਿਆਰਾ ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਹਸੀਐ ਤਾਪਏ ਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ਸਚੁ ਤਾਪਹੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾਨੁ ਗੁਤਿ ਜਾਣੈ
ਜੀਤਿ॥ ਪਰਤਿਕਾਇਆ ਸਾਧਿਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ॥ ਸਚੁ ਤਾਪਹੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਹੀਲੇਇ॥ ਦਾਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅਕੀ
ਕਿਛੁ ਪੰਨੁ ਰਾਗੁ ਕਰੇਇ॥ ਸਚੁ ਤਾਪਹੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਅਤਮਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਸੇਵਾਸੁ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਨੋਪੁਛੈ ਕੈਬਹਿਰੈ ਤੇਕਹੋ ਨਿਦਾਸੁ॥ ਸਚੁ ਸਗਾ
ਹੋਇਦਾਰੁ ਪਾਪਕਛੈ ਪੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀਖਾ ਕੁਜੇ ਮਿਲੈ ਤਮਸਤਕੁ
ਯਾਈਐ॥ ਕੁੰਨਾ ਯਾ ਕੁੰਨਾ ਚੁਛਰੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਪਿਆਈਐ॥ ਛਲੁ ਤੇਵੇ ਹੋਪਾਈਐ ਜੇਵੇ ਹੀ ਕਾਰਕਮਾਈਐ॥ ਜੇਹੋਵੈ ਪੁਰਬੀ

ਲਿਖਿਆਤਾਪੁਤ੍ਰਿਤਿਨਦੀਪਾਈਐਮਤਿਬੋਜੀਸਿਵਗਵਾਈਐ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਸਚਿਕਾਲੁਕੁਨੁਵਰਤਿਆਕਲਿਕਾਲਖਥੇਤਾ॥ ੧੬੩
ਈਉਬੀਜਿਪਾਤਿਲੈਗਏਅਬਾਰਿਉਉਗਵੇਦਾਕਿ॥ ਜੋਇਕੁਪੋਇਤ ਉਗਵੈਰੁਤੀਤੁਹਤਿਉਇ॥ ਨਾਨਕਪਾਤੋਬਾਰਕੋਰੋਗੁਸੋਇ॥
ਕੋਵੈਚਿਖੁਬਿਚਨਾਈਐਸਰਸੁਪਾਤੁਤਿਪੋਇ॥ ਨਾਨਕਗਤੀਨੇਰਪੈਕੁਨੈਸੋਇਨਕੋਇ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਲਬੁਪਾਪੁਦੁਇਰਾਜਮਤਿਕੁਨੁ
ਹੋਆਸਿਕਦਾਗੁਕਮੁਨੇਬੁਸਦੇਪੁਛੀਐਬਹਿਬਹਿਕਰੇਬੀਚਾਗੁਅੰਧੀਰਪਾਤਿਗੀਅਨਾਵਿਤੁਕੀਰਾਹਿਰੇਮੁਰਦਾਗੁ॥ ਗਿਆਨੀਨਰਹਿਵਾ
ਨੇਵਾਵਹਿਰੁਪਕਰਹਿਸੀਗਾਗੁਉਚੇਕੁਕਹਿਵਾਦਾਗਾਵਹਿਜੇਪਾਕਾਵੀਚਾਗੁਮੁਰਖਪੀਠਿਤਹਿਕਮਤਿਤੁਤਿਸੰਜੈਕਰਹਿਪਿਆਗੁਧਰ
ਮੀਧਰਮੁਕਰਹਿਗਵਾਵਹਿਮੰਗਹਿਮੋਖਦੁਆਗੁਜਤੀਸਦਾਵਹਿਜੁਗਤਿਨਾਨਕਹਿਛੁਡੇਬਹਿਪਰਬਾਗੁਸਕੁਕੋਪੁਰਾਅਪੋਵੈਪਇ
ਨਕੋਈਆਖੋਪਤਿਧਰਵਾਣਾਪਿਛੈਪਾਈਐਨਾਨਕਤੋਲਿਆਜਪੈ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਵਦੀਸੁਵਜਗੀਨਾਨਕਾਸਚਾਵੈਖੈਸੋਇ॥ ਸਭਨੀਛੁਲਾ
ਮਾਗੀਆਕਰਤਾਕਰੈਸੁਪੋਇ॥ ਅਗੈਜਤੈਨਜੋਰੁਪੈਅਗੈਜੀਉਨਦੇ॥ ਜੀਨਕੀਲੇਖੈਪਤਿਪਵੈਚੰਗੇਸੇਈਕੋਇ॥ ੧੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਪੁਰਿਕਰਮੁਸੀਨਕਉਤੁਤੁਪਾਇਆਤਾਤਿਨੀਖਸਮੁਧਿਆਇਆ॥ ਏਨਾਜੰਤਾਕੈਵਸਿਕਿਛੁਨੀਤੁਧਵੇਕੀਜਗਤੁਤੁਪਾਇਆ
॥ ਇਕਨੈਤੁਮੋਲਿਛੈਹਿਇਕੀਆਪਤੁਤੁਪੁਆਇਆਗੁਗਕਿਰਪਾਤੋਜਾਇਆਸਿਥੈਤੁਪੁਆਪੁਬੁਝਾਇਆ॥ ਸਹਜੇਹੀਸਚਿਸਮ
ਇਆ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਚੁਖਦਾਹੁਸੁਖਹੋਗੁਰਾਇਆਨਸੁਖਤਾਮਿਨਹੋਈ॥ ਤੁਕਰਤਾਕਰਦਾਮੈਨਾਹੀਜਾਉਕਰੈਨਹੋਈ॥ ਸ
ਬਾਲਿਹਾਰੀਕੁਦਰਤਿਵਸਿਆ॥ ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਈਲਖਿਆ॥ ੧੫॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਤਿਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਅਕਲਕਲਭਰ
ਪੁਰਿਗਹਿਆ॥ ਤੁਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਿਠਤਿਸੁਆਉਓਜਿਨੀਕੀਤੀਸੋਪਾਹਿਪਇਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਆਬਾਤਾਨੋਕਿਛੁਕਕਦੋਸੇ
ਕਰਿਗਹਿਆ॥ ੧੬॥ ਜੋਗਸਬਦੀਗੀਅਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਬੁਧਮਣ॥ ਯਾਖਤੀਸਬਦੰਸੁਰਸਬਦੰਸੁਦੁਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ॥
ਸਰਬਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੋਕੋਜਾਵੈਕੋਊ॥ ਨਾਨਕੁਤਕਾਦਾਸੁਪੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਊ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤ
ਆਤਮਾ॥ ਆਤਮਾ॥ ਚੁਸੁਦੇਵਸਿਜੋਕੋਜਾਵੈਕੋਊ॥ ਨਾਨਕੁਤਕਾਦਾਸੁਪੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਊ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਕੰਭੇਬਧਾਨਲਹੋਜਲ
ਬਿਨੁਕੁਤੁਨੋਹੋਈ॥ ਗੀਅਨਕਾਬਧਾਮਨੁਹੋਗੁਗਬਿਨੁਗੀਅਨੁਨੋਹੋਈ॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੜਿਆਹੋਵੈਗੁਨਹਗਾਰੁਤਾਓਮੀਸਾਪੁਨ
ਮਾਗੀਐ॥ ਜੇਹਾਪਾਲੇਪਾਲਣਾਤੇਵੈਹੋਨਾਉਪਚਾਰੀਐ॥ ਅੰਮੇਸੀਕਲਾਨਖੇਡੀਐਜਿਤੁਦਰਗਾਹਿਗਾਇਆਹਾਰੀਐ॥ ਪੜਿ
ਆਅਤੈਓਮੀਆਵੀਚਾਰੁਅਗੈਵੀਚਾਰੀਐ॥ ਮੁਹਿਚਲੈਭੁਅਗੈਮਾਗੀਐ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਨਾਨਕਮੇਰੁਸਗੀਰਕ
ਇਕੁਰਥਾਇੰਬਵਾਹੁ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁਫੇਰਿਵਟਾਈਅਹਿਗੀਅਨੀਬੁਝਹਿਤਾਹਿ॥ ਸਤਿਜੁਗਿਰਥੁਸੰਤੋਖਕਾਧਰਮੁਅ
ਗੈਰਬਵਾਹੁ॥ ਤੇਤੋਰਥਜਤੈਕਾਜੋਰੁਅਗੈਰਬਵਾਹੁ॥ ਦੁਆਪੁਰਿਰਥੁਤਪੈਸਤਅਗੈਰਬਵਾਹੁ॥ ਕਲਿਜੁਗਿਰਥੁਅਗ
ਨਿਕਾਕੁਰੁਅਗੈਰਬਵਾਹੁ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਸਾਮੁਕਪੈਸੇਤਬਰਸੁਆਮੀਸਚਿਮਹਿਆਛੈਸੁਰਿਹੈ॥ ਸਭੁਕੋਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ ਰਿਗੁਕਰੈਗੀਅ
ਤੁਰਪੁਰਿ॥ ਰਾਮਨਾਮਦੇਵਾਮਹਿਸੁਗੁ॥ ਨਾਇਲਾਇਐਪਰਾਛਤਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਤਉਮੋਖੰਤਰੁਪਾਹਿ॥ ਜੁਜਮਹਿਜੋਰਛਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨਕ੍ਰਿ
ਸਨੁਜਾਦਮੁਰੁਇਆ॥ ਪਰਜਾਤੁਗੋਪੀਲੈਆਇਆਬਿੰਦਾਬਨਮਹਿਰੰਗੁਕੀਆ॥ ਕਲਿਮਹਿਬੇਦਅਬਰਬਦੁਆਨਾਉਖੁਦਾਈਅਲ
ਤੁਰੁਇਆ॥ ਨੀਲਬਸਤਲੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਈਅਮਲਕੀਆ॥ ਚਰੇਵੇਦਹੋਏਸਚਿਅਗੁ॥ ਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤਿਨਚਾਰਵੀ
ਚਾਗਾਰਾਉਗਤਿਕਰਿਨੀਚੁਸਦਾਏ॥ ਤਉਨਾਨਕਮੋਖੰਤਰੁਪਾਏ॥ ੨੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਾਵਿਦੁਦਰਿਆਸਿਤੁਮਿਲਿਐਖ

ਸਮੁਸਮਾਲਿਆ॥ ਜਿਨਕਰਿਉਪਦੇਸੁਗਿਆਨੁਮੰਨੁਦੀਆਏਨੀਨੇਤੀਜਗਤੁਨਿਹਾਲਿਆ॥ ਖਸਮੁਛੋਰੇਦੁਲ੍ਹੇ ਰੁਖੇਸੇਵਣਜਾਗਿਆਸ
ਤਿਹੁਰੁਪੈਬੋਰਿਥਾਵਿਰਥੇਕਿਨੈਵੀਚਾਰਿਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਰਿਉਤਾਰਿਆ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਸਿੰਮਲਰੁਖਸਰਾਇਰਾਅਤਿਦੀਰਘਅਰਿ
ਮੁਤੁ॥ ਓਇਸਿਆਵਹਿਆਸਕਰਿਜਾਹਿਨਿਰਸੇਕਿਤੁ॥ ਛਲਾਛਿਕੇਛਲਾਬਕਬਕੇਕੰਮਨਆਵਹਿਪਾਤਿ॥ ਸਿਠਤੁਨੀਵੀਨਕਗੁਣ
ਦੰਗਿਆਈਆਤਤੁ॥ ਸਭੁਕੋਨਿਵੈਆਪਕਉਪਰਕਉਨਿਵੈਨਕੋਈ॥ ਧਰਿਤਾਰਾਜੁਤੋਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਉਰਾਏਇ॥ ਅਪਰਾਧਿਦੁਲਾਨਿਵੈਜੋ
ਤਤਮਿਰਗਾ॥ ਸਿੰਮਿਨਿਵਾਇਐਕਿਆਬੀਐਨਾਰਿਵੈਕੁਸੁਧੇਜਾਤਿ॥ ੧੪॥ ਮਃ॥ ਪਾਤ੍ਰਿਪੁਸਤਕਿਸੰਧਿਆਬਾਦਾ॥ ਸਿਛਪੁਜਸਿਬਗੁਲ
ਸਮਾਧੀ॥ ਮੁਖਿਧੁਠਾਬਿਧੁਖਟਸਾਰੀ॥ ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਤਾਲਾਬਿਚਾਰੀ॥ ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੀ॥ ਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤਕਪਾਟੀ॥ ਜੇਜਾਣਸਿਧੁ
ਤਮੰਕਰਮੀ॥ ਸਭੁਛੋਕਟਨਿਸਚਉਕਰਮੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹਚਉਪਿਆਵੈ॥ ਆਵਿਦੁਸਤਿਹੁਰਵਾਟਨਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਕਪਕੁਰੁਪੁਸੁਤਵਣਾਛਰਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਜਾਵਣਾ॥ ਮੰਦਾਤੰਗਾਆਪਣਾਅਪੇਰੀਕੀਤਾਪਾਵਣਾ॥ ਤੁਕਮਕੀਏਸਨਿਭਾਵਦੇਰਾਉ
ਗੀਤੈਅਗੈਜਾਵਣਾ॥ ਨੰਗਾਦੋਜਕਿਚਾਲਿਆਤਾਦਿਸੈਖਰਚਰਾਵਣਾ॥ ਕਰਿਅਉਗਣਪਛੋਤਾਵਣਾ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਦਇਆ
ਕਪਾਤਸੰਤੋਖਸੁਤਜਤੁਗੰਢੀਸਤੁਵਟਾਏਪੁਨੇਉਜੀਅਕਾਰਈਤਪਾਰੇਪਤੁ॥ ਨਾਇਤੁਟੈਨਮਲੁਲਗੈਨਾਇਤੁਜਲੈਨਜਾਇ॥
ਪੰਨੁਸੁਮਾਦਸਨਾਨਕਜੋਗਲਚਲੇਪਾਇ॥ ਚਉਕੜਮੁਲਅਣਾਇਆਬਹਿਰਉਕੇਪਾਇਆ॥ ਸਿਖਾਕੰਨਚੜਾਈਆਗੁਰੁਖੁ
ਮਣੁਬਿਆ॥ ਓਉਮੁਆਓਉਧੜੀਪਾਇਆਵੇਤਗਾਗਇਆ॥ ੧੬॥ ਮਃ॥ ਲਖਦੋਗੀਆਲਖਜਾਗੀਆਲਖਕੁੜੀਲਖਗਾਲੀ॥ ਲਖਠ
ਗੀਆਪਹਿਨਾਮੀਆਰਾਤਿਦਿਨਸੁਜੀਅਨਾਲਿ॥ ਤਗਕਪਾਹੁਤੁਕਰੀਐਬਾਮਦਵਦੈਆਇ॥ ਕੁਪੈਬਕਰਾਰਿਨਖਾਇਆਸਭੁਕੋਆਖੈ
ਪਾਇ॥ ਧੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁਈਐਕੀਛਿਰਪਾਈਐਧੋਗਾਨਾਨਕਤਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਗਿਧੋਵੈਜੋਗਾ॥ ੧੭॥ ਮਃ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਉ
ਪਜੈਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੁਤਾ॥ ਦਰਗਤਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤਗੁਨਤੁਟਸਪੁਤਾ॥ ੧੮॥ ਮਃ॥ ਤਗੁਨਾਇੰਦੀਤਗੁਨਨਾਰੀ॥ ਗੁਲਕੇਬੁਕਪ
ਵੈਨਿਤਦਾੜੀ॥ ਤਗੁਨਪੈਰੀਤਗੁਨਤਬੀ॥ ਤਗੁਨਜਿਹਵਤਗੁਨਅਖੀ॥ ਵੇਤਗਾਆਪੇਵਤੈ॥ ਵਟਿਧਗੇਅਵਰਾਪਤੈ॥ ਲੈਕੁੜੀ
ਕਰੈਵੀਆਤੁਕਛਿਕਾਗਲੁਦਸੇਰਾਤੁ॥ ਸੁਦਿਵੇਖਪੁਲੈਕਾਏਹੁਵਿਡਾਤੁ॥ ਮਨਿਅੰਧਾਨਾਉਸੁਜਾਤੁ॥ ੧੯॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਰਿ
ਬੁਧੋਇਦਇਅਲਾਕਿਰਪਾਕਰੈਤਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇਸੀ॥ ਸੋਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਸਨੇਤੁਕਮੁਮਨਾਇਸੀ॥ ਤੁਕਮਮੀਨਿਐਪੈਦੈ
ਪਰਵਾਣੁਤਾਖਸਸੈਕਾਮਹਲੁਪਾਇਸੀ॥ ਖਸਮੈਰੁਵੈਸੋਕਰੇਮਨਹੁਚੈਦਿਆਸੋਛਲੁਪਾਇਸੀ॥ ਤਾਦਰਗਪੈਪਾਜਾਇਸੀ॥
੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਗਉਬਿਰਾਮਣਕਉਕਹੁਲਾਵਹੁਗੇਬਰਿਤਰਣਨਜਾਈ॥ ਧੋਤੀਟਿਕਾਤੈਜਪਮਾਲੀਧਾਨੁਮਲੇਛਾਖਾ
ਈ॥ ਅੰਤਰਿਪੁਨਾਪੜਕਿਤੈਬਾਸੀਜਮੁਤਰਕਾਰਾਈ॥ ਛੋਡੀਲੇਪਾਖੰਡਾਮਲਾਇਐਨਾਹਿਤਰੰਗਾ॥ ੧੬॥ ਮਃ॥ ਮਾਣਸਖਾਣਕਰ
ਹਿਨਿਦਾਜਾ॥ ਛੁਰੀਵਗਾਇਨਿਤਿਨਗਲਤਗਾ॥ ਤਿਨਪਰਿਧੂਮਣਪੁਰਹਿਨਾਦਾ॥ ਤਿਨਾਰਿਆਵੈਓਈਸਾਦਾ॥ ਕੁੜੀਗਸਕੁੜਵਾ
ਪਾਗੁ॥ ਕੁੜੁਬੋਲਿਕਰਹਿਅਗਾ॥ ਸਰਮਧਰਮਕਾਡੇਰਾਤੁਰਿ॥ ਨਾਨਕਕੁੜੁਰਹਿਆਭਰਪੁਰਿ॥ ਮਥੈਟਿਕਾਤੈਜੋਧੋਤੀਕਖਾਈ॥
ਤਬਿਛੁਰੀਜਗਤਕਾਸਾਈ॥ ਸਿਲਬਸਤਪਹਿਰੋਵਹਿਪਰਵਾਣਾ॥ ਮਲੇਛਧਨੁਲੇਪੁਜਹਿਪੁਰਾਣਾ॥ ਅਰੁਧਖਿਆਕਕੁਠਾ
ਬਕਰਾਖਾਣਾ॥ ਚਉਕੇਉਪਰਿਕਿਸੈਨਜਾਣਾ॥ ਦੇਕੈਚਉਕਾਕਢੀਕਾਗਾਉਪਰਿਆਇਬੈਠੈਕੁੜੀਆਗਾ॥ ਮਤੁਰਿਵੈਵੇਮਤੁਰਿ
ਦੈਉਅੰਨੁਅਸਾਰਾਛਿਟੈ॥ ਤਨਾਛਿਟੈਛੇਤਿਕਰੇਨਾ॥ ਮਨਿਜੁਠੈਚੁਲੀਭਰੇਨਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਪਿਆਈਐ॥ ਸੁਰਿਹੋਵੈਤਾਸਚੁਪਾ

ਈਐ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਨ ਵਰੀ ਤੇ ਭਿਯਨਾਇਯਾ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੁ ਭੀ ਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਬਰਾਇਯਾ॥ ੧੬੪
ਰੂਪੁ ਵਰਾਵਰੁ ਮੇਰੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਯਾਇਯਾ॥ ਨਦਰਿ ਭੁਪ ਠੀਜੇ ਕਰੈ ਸੁਲਭਾਨਾ ਪਾਤੁਕਰਾਇਯਾ॥ ਚਰਿ ਮੰਗ ਨਿਰਿਖਨ ਪਾ
ਇਯਾ॥ ੧੬੫॥ ਸਲੋਕੁ ੨॥ ਜੇ ਮੇਰਾ ਕਾਘੁ ਮੁਹੈ ਪਹੁ ਪਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ॥ ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਣੀ ਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ॥
ਦੁਨੀ ਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਦੇ ਮੁਸਠੀ ਏਹ ਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਖੈ ਏਧਾ ਲੇਵੇਇ॥ ੧੬੬॥ ਜਿਉ ਜੋਗੁ ਸਿਰਾਵਣੀ
ਆਵੈ ਵਰੇਵਾਰਾ॥ ਨੂਠੇ ਨੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਪੋਇਖੁ ਆਹੁ॥ ਸੁਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀ ਅਹਿ ਬਹੁ ਨਿਜਿ ਪਿਰਾਧੋਇ॥ ਸੁਚੇ ਸੇਈ ਨਾ
ਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਰੇ ਪਲਾਟੇ ਪਉਟ ਵੇਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਸਵਾਰਿਆ॥ ਕੋਠੈ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਾੜੀਆਲ
ਇਥੈ ਠੇਕ ਰਿਪਾਸਾਰਿਆ॥ ਈਜ ਕਰੀ ਮਨਿ ਕਾਵ ਦੇਹ ਰਿਬੁ ਬੁਨਿਨਾਤੀ ਹਾਰਿਆ॥ ਕਰਿ ਠੁਹ ਮਾਇ ਸਿਖਾਇ ਆਵੈ ਖਮਾਭ ਤਿਸਰ
ਦੁਇ ਸਾਰਿਆ॥ ਜਗੁ ਆਈ ਜੋ ਬੁਨਿ ਹਾਰਿਆ॥ ੧੬੭॥ ਸਲੋਕੁ ੩॥ ਜੇ ਕਰਿ ਸੁਤਕੁ ਮਨੀ ਐ ਸਭ ਤੈ ਸੁਤਕੁ ਤੋਇ॥ ਗੋਤ ਅਤੈ ਲਕ
ੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀਤੀ ਤੋਇ॥ ਜੇ ਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਣੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਪਾਇਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਪੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਸੁਤਕੁ ਕਿ
ਉ ਕਰਿ ਰਖੀ ਐ ਸੁਤਕੁ ਪਦੈਰ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਤਕੁ ਏਵਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਰੈ ਪੋਇ॥ ੧੬੮॥ ਮਨਕਾ ਸੁਤਕੁ ਭੋਭੁ ਤੋ ਜਿਹ
ਸੁਤਕੁ ਭੁਭੁ॥ ਅਖੀ ਸੁਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰਤਿਆ ਪਰਧਨ ਰੂਪੁ॥ ਕੀਨੀ ਸੁਤਕੁ ਕੀਨੀ ਪੈਲਾਇਤ ਬਾਰੀਖਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਆਰ
ਮੀਥ ਧੋਨ ਮਪੁਰਿ ਜਾਹਿ॥ ੨॥ ੧੬੯॥ ਸਭੈ ਸੁਤਕੁ ਰਹਮੁ ਪੈਦੁ ਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ॥ ਜੀਮਣੁ ਮਰਣਾ ਪੁਕਰੁ ਪੈਰੁ ਏਵੈ ਜਾਇ॥ ਖ
ਟਾਪੀ ਟਾਪੁ ਵਿਤੁ ਤੋਇ ਤੋਨੁ ਰਿਜ ਕੁਸੀ ਬਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਆਤਿ ਨ ਸੁਤਕੁ ਜਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਲਾਹੀ ਐ ਚਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਆਵੁ ਭੀ ਆਈਆ॥ ਸਤਿ ਮੇਲੈ ਤਨ ਦਰੀਆਈਆ॥ ਜਾਤਿ ਜੁਗੁ ਦਾਤ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਆ॥ ਕਰਿ ਤੁਕੁ ਮੁਖ ਸਤਾਰਿ ਹੁਬੁ ਪਰਿ ਵਿਚੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ॥ ਸਤਿ ਤੁਠੈ ਨ ਉਨਿ ਪਈਆ॥
੧੭੦॥ ਸਲੋਕੁ ੪॥ ਪਾਇਲਾ ਸੁਰਾ ਅਪਿਹੋਇ ਸੁਚੇ ਬੈਠਾ ਆਇ॥ ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿ ਭੰਨੁ ਕੋਇ ਨ ਬਿਧਿ ਭਿਜਾਇ॥ ਸੁਚਾ ਤੋਇ ਕੋ ਜੇ
ਵਿਆਲਗਾ ਪੜ੍ਹਨਿ ਸਲੋਕੁ॥ ਕੁਝ ਬੀਜਾਈ ਸੁਇਆ ਰਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੇਖੁ॥ ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੁ
ਣੁ॥ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ਤੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ॥ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗੁਰੀ ਆਬੁ ਕਾਪਈ ਆਤਿਤੁ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਉਚਰ
ਹਿ ਬਿਨੁ ਸਾਵੈਰ ਸਖਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀ ਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਬੁਕਾਪਾਹਿ॥ ੧੭੧॥ ਕੁੰਡੀ ਜੀਮੈ ਕੁੰਡੀ ਜੀਮੈ ਕੁੰਡੀ ਮੰਗਣਵੀ
ਆਹੁ॥ ਕੁੰਡੁ ਹੋਵੈ ਦੇਸਤੀ ਕੁੰਡੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ॥ ਕੁੰਡੁ ਮੁਖਾ ਕੁੰਡੁ ਬਾਲੀ ਐ ਕੁੰਡੁ ਹੋਵੈ ਧੰਧਾ॥ ਸੋਕਿ ਉਮੰਦਾ ਆਖੀ ਐ ਜਿਤੁ ਜੀਮੈ
ਰਾਜਾ॥ ਕੁੰਡੁ ਹੀ ਕੁੰਡੁ ਉਪਜੈ ਕੁੰਡੈ ਬਾਣੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਕੁੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਭਾ ਸੋਇ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹਿ ਐ ਰਾਗਾ
ਰਤੀ ਰਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖਿ ਉਜਲੈ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਰਬਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹਿ ਸੋਚੁ ਫਿਕਰੁ ਐ॥
ਕੀਤਾ ਮਾਪੈ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੀਢੀ ਐ॥ ਜਾਹੁ ਦਾਨਾਹੀ ਐ ਤੁਜ ਭੀ ਤਾਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਚੰਡੀ ਐ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ
ਆਖੀ ਐ ਪਾਤੀ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀ ਐ॥ ਮੁਰਖੈ ਨਾ ਲਿਨ ਲੁਣੀ ਐ॥ ੧੭੨॥ ਸਲੋਕੁ ੫॥ ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲੀ ਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ
ਹੋਇ॥ ਫਿਕੈ ਫਿਕਾ ਸਦੀ ਐ ਫਿਕੈ ਫਿਕੀ ਸੋਇ॥ ਫਿਕਾ ਦਰਗੁਸਟੀ ਐ ਮੁਖਿ ਬੁਕਾਫਿਕੇ ਪਾਇ॥ ਫਿਕਾ ਮੁਰਖਾ ਆਖੀ ਐ
ਪਾਟਾਲੈ ਸਜਾਇ॥ ੧੭੩॥ ਅੰਦਰੁ ਗੁਣੁ ਪੈਨ ਬਾਹਰਿ ਚੁਣੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲਾ॥ ਅਤਿ ਸਤਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਚੰਡੀ ਐ॥

ਜਿਨਪਦਮੀਰਬਿਬਾਹਿਗੁਰੂਤੇਭਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਨਨੇਗੁਲਗਾਰਬਸੇਤੀਦੇਖਨੇਵੀਚਾਰਿ॥ਰੀਗੰਸਹਿਰੀਰੋਵਹਿਤੁਪਭੀਕਰਜਾਹਿ॥
ਪਰਵਾਰਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇਰੀਬਾਸੁਚੈਨਾ॥ਦਰਿਦਾਤਉਪਰਿਖਰਚੁਮੰਗਾਜਬੈਦੇਇਤਖਾਹਿ॥ਦੀਬਨੁਏਕੋਕਲਮਏਕਪਸਾਤੁਮ
ਮੇਲਾ॥ਦਰਿਲਏਲੇਖਾਪੀੜਛੁਟੈਨਾਨਕਾਜੀਉਤੇਲਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਰਿਬਰਵਾਰੀਓਕੋਲਆਪੇਰੀਓਧਾਰੀਐ॥ਦੇਖਹਿਕੀ
ਤਾਆਪਣਾਧਾਰਿਕੀਪਕੀਸਾਰੀਐ॥ਜੇਆਈਆਸੋਰਲਸੀਸਕੁਏਈਆਈਦਰੀਐ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਣਹਿਕਿਉਸਾਹਿਬੁ
ਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥ਆਪਣਾਬੀਆਪਣਾਆਪੇਰੀਕਾਜੁਸਦਰੀਐ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁਮ:੨॥ਏਤਕਿਨੇਹੀਆਸਕੀਦੁਜੈਲਗੈਜਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਅਸਕੁਕੀਠੀਐਸਦਹੀਰੋਸਮਾਇ॥ਚੰਗੈਚੰਗਕਰਿਮਨੈਮੰਦੈਮੰਦਹੋਇ॥ਆਸਕੁਏਤੁਨਆਖੀਐਜਿਲੇਖੈਦਰ
ਤੈਸੋਇ॥੧॥ਮ:੨॥ਸਲਾਮੁਜਵਾਬੁਦੈਵਕਰੈਮੁੰਦੁਪੁਖਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦੈਵਕੁਤੀਆਬਾਇਨਕਾਈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਜਿਤੁਸੇਵੈਸੁਖਪਾਈਐਸੋਸਾਹਿਬੁਸਦਸਮਾਈਐ॥ਜਿਤੁਕੀਤਪਾਈਐਆਪਣਾਸਾਘਾਲਬੁਰੀਕਿਉਘਾਲੀਐ॥ਮੰ
ਦਾਮੁਲਿਨਕੀਰਈਦੇਲੰਮੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ॥ਜਿਉਸਾਹਿਬੁਨਾਲਿਨਹਾਰੀਐਤੇਵੇਤਪਾਸਾਢਾਲੀਐ॥ਕਿਛੁਲਾਹੋਉਪਰ
ਘਾਲੀਐ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮ:੨॥ਚਕਰੁਲਗੈਚਕਰੀਨਾਲੇਗਾਰਬੁਦਾਦੁ॥ਗਲਾਕਰੇਪਰੇਹੀਆਖਸਮਨਪਾਏਸਾਦੁ॥ਆ
ਪੁਰਾਵਾਇਸੇਦਕਰੇਤਾਕਿਛੁਪਾਏਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਾਜਿਸਨੇਲਗਾਤਿਸੁਮਿਲੈਲਗਾਸੇਪਰਦਾਨੁ॥੧੪:੨॥ਜੇਜੀਅਹੋਇਸੁ
ਉਗਵੈਮੁਖਿਕਾਕਹਿਆਵਾਉ॥ਬੀਜੈਬਿਖਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਖਹੁਏਤੁਨਿਆਉ॥੧੫:੨॥ਨਾਲਿਇਆਏਦੋਸਤੀਕਦੇਨਆਵੈ
ਰਾਸਿ॥ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੋਹਦਰਤੈਵੈਪੈਕੀ॥ਜਸੀ॥ਦਸਤੁਅੰਦਰਿਦਸਤੁਸਮਾਵੈਦੁਜੀਹੋਵੈਪਾਸਿ॥ਸਾਹਿਬੁਸੇਤੀਤੁਕਮੁਨਚ
ਲੈਕੀਬੁਛੈਅਰਦਾਸਿ॥ਕੁਛਕਮਾਏਕੁਛਹੋਵੈਨਾਨਕਾਸਿਠਤਿਵਿਗਸਿ॥੩॥ਮ:੨॥ਨਾਲਿਇਆਏਦੋਸਤੀਵਰੁਧੁਸਿਉਤੇਉ
ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਲੀਕਿਜਿਉਤਿਸਦਾਬਾਉਨਬੇਹੁ॥੪॥ਮ:੨॥ਹੋਇਇਆਵਾਕਰੇਕੁਮਾਇਨਸਕੈਰਸਿ॥ਜੇਇਕਅਪਰੰਗੀ
ਕਰੇਦੁਜੀਰੀਵੇਗਸਿ॥੫॥ਪਉੜੀ॥ਚਕਰੁਲਗੈਚਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸਮੈਰਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਤਿਸਨੈਅਗਲੀਓਤੁਦਜਪੁਰਿਤੁ
ਣਾਖਾਇ॥ਖਸਮੈਕਰੇਬਰਾਬਰੀਠਿਰਿਗੈਗਤਿਅੰਦਰਿਪਾਈ॥ਦਜਤੁਗਵਾਏਅਗਲਾਮੁਹੋਮੁਹਿਪਾਣਾਖਾਈ॥ਜਿਸਦਾਦਿ
ਤਖਾਵਣਾਤਿਸੁਕਹੀਐਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਨਕੁਕਮੁਨਚਲਣੀਨਾਲਿਖਸਮਚਲੈਅਰਦਾਸਿ॥੨੨॥ਸਲੋਕੁਮ:੨॥ਏਤਕਿਨੇਹੀ
ਦਾਤਿਆਪਸਤੇਜੋਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਾਕਰਮਾਤਿਸਾਹਿਬੁਤੁਠੈਜੋਮਿਲੈ॥੧॥ਮ:੨॥ਏਤਕਿਨੇਹੀਚਕਰੀਜਿਤੁਕੁਓਖਸ
ਮਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਕਾਢੀਐਜਿਸੇਤੀਖਸਮਸਮਾਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਨਕਅੰਤਨਜਾਪਨੀਹਰਿਤਕੇਪਰਾਵਾਰ॥
ਅਪਿਕਰਾਏਸਾਖਤੀਠਿਰਿਆਪਿਕਰਾਏਮਾਗ॥ਇਕਨਾਗਲੀਜੰਜੀਰੀ॥ਇਕਤੁਰੀਚੜ੍ਹਪਿਬਿਸੀਆਗ॥ਅਪਿਕਰਾਏਕ
ਰੇਆਪਿਤੁਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਕਰਣਾਜਿਨਿਕੀਆਠਿਰਿਤਿਸਹੀਕਰਣੀਸਾਗ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਆਪੇ
ਤਾਡੇਸਾਜਿਅਨੁਆਪੇਪੁਰਦੁਦੇਈ॥ਇਕਨੀਤੁਸੁਸਮਾਈਐਇਕੰਤੁਲੈਰਾਇਚੜ੍ਹੇ॥ਇਕਨਿਤਲੀਪੈਸਵਨੀਇਕਉਪਰਿ
ਹਤੀਖੜੇ॥ਤਿਨਾਸਵਰੇਨਾਨਕਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੧॥ਮ:੨॥ਆਪੇਸਾਜੇਕਰੇਆਪਿਜਾਈਓਰਖੈਆਪਿ॥ਤਿਸ
ਵਿਚਿਜੰਤਉਪਾਇਕੈਦੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਕਿਸਨੇਕਹੀਐਨਾਨਕਾ ਸਕੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿ॥੨ ਪਉੜੀ॥
ਦਰੋਕੀਆਵਰਿਐਈਆਕਿਛੁਕਰਣਾਕਾਤੁਨਜਾਇ॥ਸੇਕਰਤਕਾਰਕਰੀਮੁਦੇਨੀਆਰਿਜਕੁਸੀਬਾਹਿ॥ਸਾਈਕਰ

ਕਮਾਦਲੀਪੁਰਿ ਛੋੜੀ ਤਿਨੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵੀ ਬਾਹਰਿ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾ ਤੀਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰੈ ਨਿਤਿ ਸੋਹ ਜਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਵਰਾ
ਲਿ ੬੦ ॥ ਚਉਪਦੇ ੨੨੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੪੨ ॥ ਛੰਤ ੨੫ ਵਾਰ ੧ ॥
ਪਦੀਆ ੨
ਆਸਾਰਗਕਾਜੁ ਮਲਾ ੩੩ ॥

ਗਗਆਸਾਬਾਦੀਗਤਾਕੀਸ਼ੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਚਉਪਦੇ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਚਰਣਲਗਿਯਾਬਿਨਵਤਾਪੁਛਤਕਤੀਉਪਾਇਆ ॥ ਕਵਨਕਜੀਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਕਹੁਮੇਰਿਸਮਝਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਦੇਵਕਰਪੁਦਾਇਆਮੇਰਿਮਾਰਗੀਲਾਵਹੁਜਿਤੁਭੈਬੰਧਨਤੁਟੈ ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਠੇਨਕਰਮਸੁਖਜੀਅਜਨਮਤੇਛੁਟੈ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆਠਾਸਬੰਧ ਨਹੀਛੁਰੈਅਹੁਮਨਸੁੰਨਨਲੁਕੇ ॥ ਆਪਾਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਨਤੀਨਿਆਇਨਾਬਿਧਿਅਭਿ
ਉਨਚੁਕੇ ॥ ੨ ॥ ਕਤੀਨਉਪਜੈਉਪਜੀਜਾਣੈਗੁਊਮਭਾਵਾਬਿਪੁਣਾ ॥ ਉਦੇਅਸਤਕੀਮਨਬੁਧਨਾਸੀਤਉਸਦਾਸਹਾਜਿ
ਲਿਵਲੀਟਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁਬਿੰਬਕਉਮੇਲੀਏਉਦਕਕੁੰਬੁਬਿਗਰਨਾ ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਐਸਾਗੁਣਕ੍ਰਮੁਰਾਗਾਤਉ
ਮਨਸੁੰਨਿਸਮਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾ ॥ ਗਜਸਾਨੁਤੈਤੈਧੋਤੀਅਤਿਹੋਪਾਇਨਿਤਗ ॥ ਗਲੀਜਿਨਜਪਮਾਲੀ
ਆਲੇਟੇਤਬਿਨਿਬਗ ॥ ਓਇਹਰਿਕੇਸੰਤਨਆਖੀਅਤਿਬਾਨਰਸਕੇਠਗ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇਸੰਤਨਮੇਕਉਕਾਵਹਿ ॥ ਡਾਲਸਿ
ਉਪੇਡਾਗਟਕਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਸਨਮਾਜੇਚਰਾਵਹਿਉਪਰਿਕਾਟੀਧੋਇਜਲਾਵਹਿ ॥ ਬਸੁਧਾਧੋਦਿਕਰਹਿਦੁਇ
ਤੁਯੇਸਾਰੇਮਾਣਸਖਾਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਓਇਪਾਪੀਸਦਾਠਿਗਹਿਅਪਰਾਧੀਨੁਖਹੁਅਪਰਸਕਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾਸਦਾਠਿਗਹਿ
ਅਭਿਮਾਨੀਸਗਲਕੁਟੰਬੁਡੁਬਾਵਹਿ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤੀਲਗਾਤੈਸੇਕਰਮਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਸੁ
ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਪੁਨਰਪਿਜਨਨਮਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾ ॥ ਬਾਪਦਿਲਾਸਾਮੇਰੀਨਾ ॥ ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਨੁਖਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਦੀਨਾ ॥ ਤਿਸੁਬਾਪਕਉਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਾਰੀ ॥ ਆਗੈਗਾਇਆਨਬਾਜੀਭਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੁਈਮੇਰੀਮਾਣੀਹਉਖਰਾਸੁਖ
ਲਾ ॥ ਪਹਿਰੰਨਹੀਟਗਲੀਲਗੈਨਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿਤਿਸੁਬਾਪੈਜਿਨਹਉਜਾਇਆ ॥ ਪੰਚਤੇਮੇਰਾਸੰਗੁਚੁ
ਕਾਇਆ ॥ ਪੰਚਮਾਰਿਪਾਵਤਲੀਦੀਨੇ ॥ ਗਿਸਿਮਰਨਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਭੀਨੇ ॥ ੨ ॥ ਪਿਤਾਮਹੋਦੁਰਗੇਸਾਈ ॥ ਤਿਸੁਧਿ
ਤਾਪਹਿਕਿਉਕਰਿਜਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਮਾਰਗੁਦਿਖਾਇਆ ॥ ਜਗਤਪਿਤਾਮਹੈਮਨਿਰਾਇਆ ॥ ੩ ॥
੧ ॥ ਉਪ੍ਰਤੁਤੇਰਾਤੁਬਾਪੁਮੇਰਾ ॥ ਏਕੈਠਤਰਦੁਪਾਬਸੇਰਾ ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਨੈਏਕੈਬ੍ਰਾਹਮਣ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸੈਸ
ਰੁਕੇਛੁਸੁ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ॥ ਇਕਤੁਪਤਰਿਭਰਿਉਕਟਕੁਰਕਟ ॥ ਏਕਪ੍ਰਤਰਿਭਰਿਪਾਨੀ ॥ ਆ
ਸਿਪਸਿਪਤਜੋਗੀਆਬੈਠੇਬੀਚਨਕਟਦੇਰਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਨਕਟੀਕੋਠਨਗਨੁਬਾਡਾਭੂੰ ॥ ਕੀਨੈਬਿਬੇਕੀਕਾਟੀਭੂੰ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲਮਾਰਿਨਕਟੀਕਾਵਾਸਾਸਗਲਮਾਰਿਅਉਹੋਰੀ ॥ ਸਗਲਿਆਕੀਹਉਬਹਿਨਕਾਨਜੀਜਿਨਹਿ
ਬਰੀਤਿਸੁਦੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਤਮਰੋਰੁਰਤਾਬਡੇਬਿਬੇਕੀਆਪੇਸੰਤੁਕਤਾਵੈ ॥ ਓਹੁਮਾਰੋਮਾਥੈਕਾਇਮੁਅਉਰੁਤਮ
ਰੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈ ॥ ੩ ॥ ਨਾਕਤੁਕਾਨੁਕਾਟੀਕਾਟਿਕੈਡਾਹੀ ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਸੰਤਨਕੀਬੈਰਨਿਤੀਨਿਲੋਕ
ਕੀਪਿਆਰੀ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ॥ ਜੋਗਜਿਤੀਤਪੀਸੀਨਿਆਸੀਬਹੁਤੀਰਬਕ੍ਰਮਨਾ ॥ ਲੁੰਜਿਤਮੁਜਿਤਮੰਨੀ

ਉ

੭

ਜਟਾਧਰਿਅੰਤਤਉਮਰਨਾ ਤਾਤੇਸੇਵੀਅਲੇਖਮਨਾ ਰਸਨਾਗਮਨਾ ਸਤਿਤਾਕੈਕਰਕੈਜਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਸਨਿਗਮਜੇਤਕ
 ਜਾਨਹਿਬੁਧੁਬਿਅਕਰਨਾ ਤਵਮੰਤਸਤਅਉਖਧਜਾਨਹਿਅੰਤਤਉਮਰਨਾ ॥੨॥ ਰਾਜਕੋਗਅਹੁਛਕਸਿੰਘਾਸਨਿਬੁਧੁਬਿਦਰਿ
 ਮਨਾ ਪਾਨਕਪੁਰਸੁਬਾਸਕਚੰਦਨਅੰਤਤਉਮਰਨਾ ॥੩॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਭਕੋਜੇਕੁਤ ਉਬਰਨਾ ਕਤੁਕਬੀਗਈਉਰਮਹਿ
 ਨੀਪਉਮੇਟਿਜਨਮਮਰਨਾ ॥੪॥ ੫॥ ਆਸਾ ॥ ਛੀਲੁਰਬਾਬੀਬਲਦੁਪਖਾਵੁਤੁਕਉਆਤਾਲਬਜਾਵੈ ਪਹਿਚੋਲਨਗਦ
 ਹਨਾਚੈਭੈਸਾਭਗਤਿਕਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਾਜਗਮਕਕਰੀਆਬਰੇਪਕਾਏਕਿਨੈਬੁਝਨਹਾਰੇਖਾਏ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈਠਿਸਿੰਘਪਰਪਾਨਲਗਾਵੈ
 ਘੀਸ ਗਲਉਰੇਲਿਮਾਵੈ ॥੧॥ ਘਰਿਘਰਿਨੁਸਰੀਮੰਗਲੁਗਵਕਛੁਆਸੀਖਬਜਾਵੈ ॥੨॥ ਬੀਸਕੋਪੁਤੁ ਬੀਆਹਨਿਚਲਿਆਸੁਣਨੇ
 ਮੰਡਪਛਾਏ ॥੧॥ ਰੁਪਕੀਨਿਆਸੁੰਦਰਬੇਪੀਸਸੈਸਿੰਘਗੁਨਗਾਏ ॥੨॥ ਕਤਕਬੀਰਸੁਨਪੁਰੇਸੰਤਤੁਕੀਟੀਪਰਬਤੁਖਾਏਆ ॥੩॥ ਕਛੁ
 ਆਕਏਅੰਗਾਰਭਿਲੋਰਉਲੂਕੀਸਬਦੁਸੁਨਾਇਆ ॥੪॥ ੬॥ ਆਸਾ ॥ ਬਟੁਆਏਕੁਬਹਤਿਰਾਅਧਾਰੀਏਕੋਜਿਸਹਿਦੁ
 ਆਗਾ ॥ ਨਵੈਖੰਡਕੀਪ੍ਰਿਥਮੀਮਾਗੈਸੋਜੇਗੀਨਗੀਸਰਾਗਾ ॥੧॥ ਐਸੋਜੇਗੀਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ ॥੨॥ ਲਕਾਬੁਹਮੁਲੇਗਕੀਚਰਾਵੈ ॥੩॥ ਰਹਾਉ
 ਬਿੰਬਾਰੀਆਨਧਿਮਨਕਰਿਸੁਈਸਬਦੁਤਾਗਮਬਿਘਾਲੈ ॥੧॥ ਪੰਚਤਤੁਕੀਕਰਿਮਿਰਗਾਨੀਗੁਰਕੋਮਾਰਗੀਚਲੈ ॥੨॥ ਆਇਆਠੀਕਾਇ
 ਆਕਰਿਸੁਈਦਿਸਟਿਕੀਅਗੀਜਲਾਵੈ ॥੩॥ ਤਿਸਕਾਭਾਉਲੇਏਰਿਦਮੰਤਰਿਚਤੁਜਗਤਾਵੀਲਾਵੈ ॥੪॥ ਸਰੁਜੇਗਤਦਰਮਨਾਪੁਪੈਜਿਸਕਾ
 ਪਿੰਡੁਪਰਨਾ ॥੫॥ ਕਤੁਕਬੀਰਜੇਕਿਰਪਾਧਰੈਦੇਇਸਚਾਨੀਸਨਾ ॥੬॥ ੭॥ ਆਸਾ ॥ ਹਿੰਦੁਤੁਰਕਕਹਾਤੇਆਏਕਿਨਿ ਏਹਹ
 ਚਲਾਈ ॥੮॥ ਦਿਲਮਹਿਸੋਚਬਿਚਾਰਿਕਵਾਦੇਭਿਸਤਿਦੋਜਕਾਕਿਨਿਪਾਈ ॥੯॥ ਕਾਨੀਤੈਕਵਨਕਤੇਬਬਖਾਨੀ ॥੧੦॥ ਪੜਤਗੁਨਤਐਸੇਸਭ
 ਮਾਰੇਕਿਨਤੁਖਬਰਿਨਜਾਨੀ ॥੧੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਿਸਨੇਤੁਕਰਿਸੁਨਤਿਕਰੀਐਮੈਨਬਦਉਗਾਰਾਈ ॥੧੨॥ ਉਰੇਖੁਦਾਇਮੋਹਿਤੁਰਕਕਰੈ
 ਆਪਨਹੀਕਇਜਾਈ ॥੧੩॥ ਸੁੰਨਤਕੀਏਤੁਰਕੁਜੇਹੋਇਗਾਅਉਰਤਿਕਾਕਿਆਕਗੀਐ ॥੧੪॥ ਅਰਧਸਰੀਰੀਨਾਰਿਨਛੋਭੈਤਾਤੇਹਿੰਦੁਪੀਰਪੀਐ
 ॥੧੫॥ ਛਾਡਿਕਤੇਬਰਾਮਰੁ ਜੁਬਉਰੇਜੁਲਮਕਰਤਪੈਰਾਗੀ ॥੧੬॥ ਕਬੀਰੈਪਕਰੀਟੇਕਰਾਮਕੀਤੁਰਕਹੋਪਾਚਿਤਾਰੀ ॥੧੭॥ ੮॥ ਆਸਾ ॥
 ਜਬਲਗੁਤੇਲੁਦੀਵੇਮੁਖਬਾਤੀਤਬਸੁਝੈਸਰੁਕੋਈ ॥੧॥ ਤੇਲਨਠੇਬਾਤੀਲੁਗਾਨੀਸੂਨਾਮੰਦਰੁਹੋਈ ॥੨॥ ਰੇਬਉਰੇਤੁਹਿਘਰੀਨਰਖੈ
 ਕੋਈ ॥੩॥ ਤੁਰਾਮਨਾਮੁਜੀਪਸੋਈ ॥੪॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਕੀਮਾਤਪਿਤਾਕੁਕਾਕਕਵਨਪੁਰਖਕੀਜੋਈ ॥੫॥ ਘਾਟਿਛੁਟੇਕੋਉਬਾਤਨਪੁਛੈਕਾਛਤੁ
 ਕਾਛਹੋਈ ॥੬॥ ਦੇਹੁਰੀਬੈਠੀਮਾਤਰੇਵੈਖਟੀਆਠੇਗਏਗਈ ॥੭॥ ਲਛਮਿਟਕਾਏਤਿਰੀਅਰੇਵੈਤਿਸੁਇਕੇਲਾਨਾਈ ॥੮॥ ਕਹਤਿਕ
 ਬੀਰਸੁਨਪੁਰੇਸੰਤਤੁਭੈਸਾਗਰਕੈਤਾਈ ॥੯॥ ਇਸੁਬੰਦੇਸਿਰਿਜੁਲਮੁਹੋਤਪੈਨਮੁਨਹੀਹਵੈਗੁਸਾਈ ॥੧੦॥ ੯॥ ਆਸਾ ॥ ਸਨਕਸਨਿ
 ਅੰਤੁਨਤੀਪਾਇਆ ॥੧॥ ਬੇਦਪੜੇਪੜੇਪੜੇਪੜੇਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ॥੨॥ ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾਬਿਲੋਵਤੁਮੇਰੇਗਈ ॥੩॥ ਸਹਜੀਬਿਲੋਵਤੁਜੈ
 ਸੇਤਤੁਨਜਾਈ ॥੪॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁਕਭਿਮਟਕੀਮਨਮਾਹਿਬਿਲੋਈ ॥੫॥ ਇਸਮਟਕੀਮਹਿਸਬਦੁਸੰਜੋਈ ॥੬॥ ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾ
 ਸਨਕਾਬੀਚਗਾ ॥੭॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਾ ॥੮॥ ਕਤੁਕਬੀਰਨਵਕਿਰੇਜੇਮੀਗਾਰਾਮਨਾਮਲਗਿਉਤੇਰੇਤੀਗਾ ॥੯॥ ੧੦॥
 ਆਸਾ ॥ ਬਾਤੀਸੁਕੀਤੇਲੁਸਿਖਟਾ ॥੧॥ ਮੰਦਲੁਲਖਾਜੈਨਦੁਪੈਸੁਤਾ ॥੨॥ ਬੁਝਿਗਈਅਗਸੀਨਿਕਸਿਓਧੁਆਗਵਿਹਰਿਅਏਕੁਅ
 ਵਰੁਨਹੀਦੁਆ ॥੩॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਟੀਤੰਤੁਨਬਜੈਰਬਾਬਾ ॥੪॥ ਭਿਧਿਗਾਰਿਓਅਪਨਾਕਾਜੁ ॥੫॥ ਕਬਨੀਬਦਨੀਕਪਨੁਕਹਾਵਨੁ ॥੬॥
 ਸਮਝਪਰੀਤਉਬਿਸਰਿਓਗੀਵਨੁ ॥੭॥ ਕਹਤਕਬੀਰਪੰਚਜੋਦੁਗਾ ॥੮॥ ਤਿਨਤੇਨਾਤਿਪਰਮਪਦੁਦੁਗੇ ॥੯॥ ੧੧॥ ਆਸਾ ॥

ਸੁਤੁਅਪਰਧਕਰਤੈਨੇਤੋ। ਜਨਨੀਠੀਤਿਨਰਾਖਸਿਤੇਤੋ॥੧॥ ਰਾਮਈਆਤਉਬਾਰਿਕੁਤੇਗਾ। ਕਹੇਨਖੰਡਸਿਅੰਦਗਨੁਮੇਰਾ॥੧॥
ਮਤਿਕੋਪਕਰੇਕਭਿਧਾਇਆ। ਤਾਗੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਮਾਇਆ। ਤਿਤਰੁਵਨਿਮਨੁਪਾਰਿਓਮਾਰਾ। ਨਾਮਾਬਿਨਾਕੈਸੇਉਤਰ
ਨਿਪਾਰਾ॥੨॥ ਦੇਹਿਬਿਮਲਮਤਿਸਦਾਸਰੀਰਾਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨਰਵੈਕਬੀਰਾ॥੧॥੩॥ ੧੨॥ ਆਸਾ॥ ਤਜਤਮਾਰੀਗੋਮ
ਤੀਤੀਗਾ। ਜਪਾਬਸਹਿਪੀਤੰਬਰਪੀਗਾ॥੧॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਿਆਖੁਬੁਗਾਵਰਾਏ। ਹਰਿਕਾਨਮੁਮੇਰੈਮਾਨਿਭਾਵਰਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਰ
ਦਸਾਰਦਕਰਤਿਖਵਾਸੀ। ਪਾਸਿਬੈਠੀਬੀਬੀਕਵਲਾਦਸੀ॥੨॥ ਕੰਠੇਮਾਲਾਜਿਤਵਾਰਾਮੁ। ਸਤਿਸਨਾਮੁਲੈਲੈਕਰਉਸਲਾਮੁ॥
੩॥ ਕਹਿਕਬੀਰਗਮਗੁਨਗਾਵਉ॥ ਪਿਤੁਤਰਕਏਉਸਮਝਾਵਉ॥੧॥੧੩॥
ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੇਪੰਚਪਦੇਵਤੁਕੇ॥

੧੬੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਾਤੀਤੋਰੈਮਾਲਨੀਪਾਤੀਪਾਤੀਜੀਉ॥ ਜਿਸੁਪਾਤਨਕਉਪਾਤੀਤੋਰੈਸੋਪਾਤਨਿਰਜੀਉ॥੧॥ ਬੁਲੀਮਾਲਨੀਉਏਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਜਗਤਾਏਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਹੁਮੁਪਾਤੀਬਿਸਨੁਭਾਣੀਭੁਲਸੰਕਰਦੇਉ॥ ਤੀਨਿਦੇਉਪਰਤਖੰਡੋਰਹਿਕਹਿਕਿਸਕੀਸੇਉ॥੧॥
ਪਖਾਨਗਢਿਕੈਮੁਹਤਿਕੀਨੀਦੇਕੈਛਾਤੀਪਾਉ॥ ਜੇਏਤਮੁਹਤਿਸਾਜੀਤਿਤਉਪੜਦੁਰੇਖਾਉ॥੩॥ ਭਾਤੁਪਹਿਤਿਅਹੁਲਾਪ
ਸੀਕਰਕਰਾਕਾਸਾਰਾ। ਭੋਗਨਹਾਰੇਭੋਗਿਅਏਸੁਮੁਹਤਿਕੈਮੁਖਿਛਾਹੁ॥੪॥ ਮਾਲਿਨੀਬੁਲੀਜਗੁਭੁਲਾਨਾਹਮਭੁਲਾਨੇਨਾਹਿ॥ ਕਹੁ
ਕਬੀਰਤਮਰਾਮਕਾਏਪਾਕਰਿਹਰਿਗਾਈ॥੫॥੧॥੧੪॥ ਆਸਾ॥ ਬਾਰਹਿਬਰਸਬਾਲਪਨਬੀਤੇਬੀਸਬਰਸਕਛੁਤਪੁ
ਨਕੀਓਤੀਸਬਰਸਕਛੁਦੇਵਨਪੁਨਾਛਿਰਿਪਛੁਤਨਾਬਿਰਪਗਏਓ॥੧॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੇਜਨਮੁਗਾਏਓ॥ ਸਾਇਰਸੇਖਿਕੁਜ
ਬਲਾਏਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਕੇਸਰਵਰਪਾਲਿਬੀਧਾਵੈਲੂਦੇਖੇਤਤਬਦਾਰੈਕਰੈ॥ ਆਏਓਰੋਤੁਰਤਹਿਛੇਗਾਏਓਮੇਰੀਬਖਤ
ਮੁਗਧੁਛਿਰੈ॥੨॥ ਤਰਨਸੀਸੁਕਰਕੰਪਨਲਾਗੇਨੈਨੀਨਿਰੁਅਸਾਰਬਯੋ॥ ਜਿਤਵਾਬਚਨੁਸੁਧਨਹੀਨਿਕਸੈਤਬਰੇਧਰਮਕੀਆਸਕਰੈ॥
੩॥ ਹਰਿਨੀਉਸੁਪਾਕਰੈਛਿਵਲਾਵੈਲਾਹਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲੀਓ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਧਨੁਪਾਏਓਅੰਤਿਚਲਾਇਅਨਾਲਿਚ
ਲਿਓ॥੪॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਪੁਰੇਸਤਿਤੁਅਨੁਪਨੁਕਛੁਮੈਲੈਨਗਾਏਓ॥ ਆਈਤਲਬਗੇਪਾਲਗਾਏਕੀਸਾਇਆਮੰਦ
ਰਛੋਰੰਚਲਿਓ॥੫॥੨॥ ੧੫॥ ਆਸਾ॥ ਕਾਤੁਦੀਨੇਪਾਟਪਟਬਰਕਾਤੁਪਲਾਪਨਿਵਾਰਾ॥ ਕਾਹੁਗਰੀਗੋਦਗੀਨਾਹੀਕਾਤੁ
ਖਾਨਪਰਾਰਾ॥੧॥ ਅਹਿਰਖਵਾਦੁਨਕੀਜੈਰੇਮਨਾ। ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰਿਕਰਿਲੀਜੈਰੇਮਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਮਚੈਏਕਜੁਮਾਟੀਕੁੰਧੀਬੁ
ਧਿਧਿਬਾਨੀਲਾਈ॥ ਕਾਤੁਮਹਿਮੋਤੀਤੁਕਤਾਲਕਾਤੁਬਿਆਧਿਲਗਾਈ॥੨॥ ਸੁਮਹਿਧਨੁਰਾਖਨਕਉਦੀਆਮੁਗਧੁਕਤੈਧਨੁਮੇ
ਰਾ॥ ਜਮਕਾਡੰਡੁਮੁਰਮਿਲਗੈਧਿਨਮਾਤਿਕਰੈਨਿਬੇਰਾ॥੩॥ ਹਰਿਜਨੁਉਤਮੁਭਗਤੁਸਦਾਵੈਅਗੀਆਮਾਨਿਸੁਖਪਾਈ॥ ਜੋਤਿ
ਸੁਤਾਵੈਸਤਿਕਰਿਮਾਨੈਰੁਦਾਮੰਦਸਾਈ॥੪॥ ਕਹੈਕਬੀਰਸੁਨਪੁਰੇਸਤਿਤੁਮੇਰੀਮੇਰੀਬੂਠੀ॥ ਚਿਰਗਟਿਠਾਰਿਚਿਟਾਰਲੈਗਾਏਓ
ਤਰੀਤਾਗਰੀਛੁਟੀ॥੫॥੩॥ ੧੬॥ ਆਸਾ॥ ਹਮਸਕੀਨਖੁਦਾਈਬੰਦੋਤਮਰਾਜਸੁਮਨਿਭਾਵੈ॥ ਅਲਤਿਅਵਲ
ਦੀਨਕੋਸਾਹਿਬੁਜੋਹਨਹੀਕੁਰਮਾਵੈ॥੧॥ ਕਾਜੀਬੋਲਿਆਬਾਨਿਨਹੀਆਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਿਨਾਧਰੈਨਿਦਾਜਗੁਜਾਰੈਕਲਮਾਰਿਸਤਿ
ਨਹੈਈ॥ ਸਤਰੰਕਾਬਾਘਏਹੀਰੀਤਰਿਜੇਕਰਿਜਾਨੈਕੋਈ॥੨॥ ਨਿਦਾਜਸੇਈਜੋਨਿਆਉਬਿਚਾਰੈਕਲਮਾਮਕਲਪਿਜਾਨੈ॥ ਪੰਚ
ਪੁਰਾਮੁਸਿਮੁਸਲਾਬਿਛਵੈਤਬਤਉਦੀਨੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ ਖਸਮੁਪਛਾਨਤਰਸਕਰਿਜੀਅਮਹਿਮਾਰਿਮਲੀਕਰਿਠੀਕੀ॥ ਆਪੁਜ

ਉ

ਨਾਇਅਵਰਕਜੈਤਬੋਇਉਸਤਸਰੀਕੀ॥੧੦॥ਮਾਟੀਏਕੁਭੇਖਧਰਿਨਾਤਾਮਹਿਬ੍ਰਹਮੁਖੁਨਾਕਪੈਕਬੀਰਾਉਸਤਫੇਰੈਕੋਦਜਕਸਿ
ਉਮਨੁਮਾਨਾ॥੫॥੧੦॥੧੭॥ ਆਸਾ॥ਗਗਨਗਰਿਇਕਬੁੰਦਨਬਰਖੈਨਾਦੁਕਤਜੁਸਮਾਨਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਮਾਧੋਪਰਮੇਸੁ
ਲੋਸਿਧਾਨਾ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲਤੇਕਹਾਏਦੇਹਿਕੇਸੀਗਰਹਤੋ॥ਸੁਰਤਮਾਹਿਜੋਨਿਰਤੇਕਰਤੇਕਬਾਬਾਤਕਹਤੋ॥੧॥ਗਾਉ॥ਬਜਾਵਨਹ
ਰੋਕਹਗਾਇਓਜਿਨੇਇਹੁਮੰਦਰੁਕੀਨਾਸਾਖੀਸਬਦੁਸੁਗਤਿਨਹਿਉਪਜੈਖਿੰਦਤੇਜੁਸਭੁਲੀਨਾ॥੨॥ਸੁਵਨਨਿਬਿਕਯਭਏਸੰਗਤੇਹੋਇ
ਦੀਕਾਬਲੁਬਕਾ॥ਚਰਨਰੋਕਰਚਰਕਪਰੋਪੈਖੁਪੁਨਨਿਕਸੈਬਾਤਾ॥੩॥ਬਾਕੇਪੰਚਦੂਤਸਭਤਸਕਰਿਆਪਆਪਦੈਕੁਮਤੋ॥ਬਾਕਾਮਨੁ
ਕੰਦਰੁਉਰੁਥਾਕਤੇਜੁਸੁਤੁਪਰੰਮਤੋ॥੪॥ਮਿਰਤਕਭਏਦਸੈਬੰਦਛੂਟੇਮਿਤਭਾਈਸਭੁਛੋਗੇ॥ਕਹਤਕਬੀਰਜੋਗਰਿਧਿਆਵੈਜੀਵਤਬੰਧ
ਨਤੇਰੇ॥੫॥੫॥੧੮॥ਆਸਾ॥ਇਕਤੁਕੇ॥ਸਰਪਨੀਤੇਉਪਰਿਨਹੀਬਲੀਆ॥ਜਿਨੇਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਾਦੇਉਛੁਲੀਆ॥੧॥ਮਾਰੁਮਚੁਸੁ
ਪਨੀਨਿਰਮਲਜਲਪੈਠੀ॥ਜਿਨੇਤ੍ਰਿਭਵਦੁਰਸੀਅਲੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭੀਠੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਪਨੀਸੁਪਨੀਕਿਆਕਹਤੁਰਾਈ॥ਜਿਨੇਸਾਚੁਪ
ਛਾਨਿਆਤਿਨੇਸੁਪਨੀਖਾਈ॥੨॥ਸੁਪਨੀਤੇਅਸਛੁਛਾਨਹੀਅਵਰਾ॥ਸੁਪਨੀਨੀਤੀਕਹਾਰੈਜਮਾ॥੩॥ਇਹਸੁਪਨੀਤਾਕੀਕੀਤੀਹੋਈ
॥ਬਲੁਅਬਲੁਕਿਆਈਸਤੇਹੋਈ॥੪॥ਇਹਸਤੀਤਾਬਸਤੁਸਰੀਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਹਜਿਤਰੋਕਬੀਰਾ॥੫॥੬॥੧੯ ਆਸਾ॥
ਕਹਸੁਆਨਕਉਸਿਮਿਤਿਸੁਨਾਏ॥ਕਹਸਾਕਤਪਹਿਰਿਗੁਨਗਾਏ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮੇਰੀਮਹੀਐ॥ਸਾਕਤਸਿਉਭੂਲਿਨਹੀਕੀਐ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਆਕਹਕਪੂਰਚਰਾਏ॥ਕਹਬਿਸੀਅਰਕਉਦੁਪੁਪੀਆਏ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬਿਬੇਕਬੁਧਿਹੋਈ॥ਪਾਰਜੁਪਰ
ਸਿਓਰਕੰਤਨੁਸੋਈ॥੩॥ਸਾਕਤਸੁਆਨੁਸਭੁਕਰੋਕਰਾਈਆਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਈਆ॥੪॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੈਲੈਨੀਮੁਸਿਚਿ
ਈ॥ਕਹਤਕਬੀਰਉਐਕਸਹਜੁਨਜਾਈ॥੫॥੭॥੨੦॥ਆਸਾ॥ਲੰਕਾਸਕੋਟੁਸੁੰਦਰੀਖਾਈ॥ਤਿਹਰਾਵਨਘਰਿਖਬਾਰਿਨ
ਪਾਈ॥੧॥ਕਿਆਮਾਗਉਕਿਛੁਬਿਰਹਤਾਈ॥ਦੇਖਤਨੈਨਚਾਲਿਓਜਗੁਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਲਖਪੁਤਸਵਲਖੁਨਾਤੀ॥ਤਿਹ
ਰਾਵਨਘਰਿਦੀਆਨਬਾਤੀ॥੨॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਜਾਕੇਤਪਤਰਸੋਈ॥ਬੈਸੰਤਰੁਜਾਕੇਕਪਰੋਪੈਈ॥੩॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੈਨਾਮਬਸਾਈ॥ਅਸਥਿ
ਹਰੋਪੈਨਕਤਪੁਜਾਈ॥੪॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਤੁਰੇਲੈਈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਸੁਕਾਤਿਨਹੋਈ॥੫॥੮॥੨੧॥ ਆਸਾ॥ ਪਹਿਲਾਪੁਤਾਪਿਛੈ
ਰੀਮਾਈ॥ਦੁਲਾਰੇਚੇਲੇਕੀਪਾਈ॥੧॥ਏਕਅਚੰਭਉਸੁਨਹੁਤੁਮਭਾਈ॥ਦੇਖਤਿਸਿੰਘਚਰਾਵਤਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਕੀ
ਮਛੁਲੀਤਰਵਰੀਬਿਆਈ॥ਦੇਖਤਕਤਰਾਲੈਗਈ॥ਬਿਲਾਈ॥੨॥ਤਲੈਰੇਬੈਸਾਉਪਰਿਸੁਲਾ॥ਤਿਸਕੇਪੈਡੇਲਹੇਠਲਾਠੁਲਾ॥੩॥
ਪਰੈਚਰੰਭੈਸਚਰਾਵਨਜਾਈ॥ਬਾਰਿਬੈਲੁਗੇਲਿਖਿਆਈ॥੪॥ਕਹਤਿਕਬੀਰਜੋਇਸਪਦਬੂਝੈ॥ਰਾਮਰਾਮਤਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਸੁ
ਝੈ॥੫॥੯॥੨੨॥ ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੋਤਿਪਦੋ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿੰਦੁਤੇਜਿਨਿਪਿੰਡਕੀਆਮਗਨਿਕੰਡਹਾਈਆ॥ਦਸਮਾਸਮਾਤਾਉਚਰਾਖਿਆਬਹੁਰਿਲਾਗੀਮਾਈਆ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨਿਕਹੋਕਉਲੇ
ਭਲਾਹੋਰਤਨਜਨਮੁਖੋਈਆ॥ਪੁਰਬਜਨਮਕਰਮਭੁੰਮਬੀਜਨਾਹੀਬੋਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਰਿਕਤੋਬਿਰਧਗਾਇਅਹੋਨਾ॥ਸੋ
ਹੋਈਆਜਨਜਨਮਾਈਝੋਟਪਕਰੋਤਬੁਝਾਏ॥ਹੋਈਆਸਾਜੀਵਨੈਕੀਆਸਕਰਹਿਜਮਨਿਭਰੈਸਾਸਾ॥ਬਾਨੀਗਰੀਸੰਸਾਰੁਕਬੀਰਾ
ਚੋਤਿਛਾਲਪਾਸਾ॥੩॥੧॥੨੩॥ਆਸਾ॥ ਤਨੁਰੈਨੀਅਨਿਪੁਨਰਪਿਕਰੋਪੰਚਉਤਤਬਰਾਤੀ॥ਰਾਮਰਾਈਸਿਉਭਾਵਰਲੈਉਆ
ਤਮਤਿਹਰਗਾਤੀ॥੧॥ਗਾਉ॥ਗਾਉਰੀਦੁਲਹੀਮੰਗਲਚਾਗਾਮੇਰੇਗ੍ਰਿਹਾਏਰਾਜਾਰਾਭੁਤਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰਿਕਮਲਮਹਿ

ਚੇਦੀਰਲੇਬੁਮਾਗਿਆਨਉਚਾਗਾਮਰਾਏਸੇਦੁਲਪਾਇਓਮਸਬਰਗਾਮਾਗਾ॥੨॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਕਉਤਕਅਏਕੋਇਤੇਰੀ
 ਉਨਾਨਾਕਹਿਕਬੀਰਮੁਹਿਬਿਅਗਲਏਪੁਰਖੁਏਕਭਗਵਾਨਾ॥੩॥੨੪॥ ਆਸਾ॥ ਸਾਸੁਕੀਦੁਖੀਸਸੁਰਕੀਪਿਆਰੀਜੇਰੇ
 ਕੇਨੀਮਰਉਰੇ॥ਸਖੀਸੋਲੀਨਨਰਗੇਲੀਦੇਵਰਕੈਬਿਰਹਿਨਰਉਰੇ॥੧॥ਮੇਰੀਮਤਿਬਵਰੀਮੈਰਾਮੁਬਿਸਾਰਓਕਿਨਬਿਖਿਰੇ
 ਤਨਰਉਰੇ॥ਸੇਜੈਰਮਤੁਨੈਨਨਹੀਪੇਖਉਇਉਦੁਖਕਾਸਿਉਕਹਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਪੁਸਾਵਕਾਕਰੈਲਗਈਮਾਇਆਸਦਮ
 ਤਵਾਰੀ॥ਬਡੇਕਾਈਕੈਨਬਸੰਗੋਤੀਤਬਹਉਨਾਹਪਿਆਰੀ॥੨॥ਕਤਕਬੀਰਪੰਚਕੋਝਗਰਾਝਗਰਤਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥
 ਸੁਠੀਮਾਇਆਸਕੁਜਗੁਬਾਧਿਆਮੈਰਾਮਰਮਤਸੁਖਪਾਇਆ॥੩॥੩॥੨੫॥ ਆਸਾ॥ਹਮਘਰਿਸੁਤੁਤਨਹਿਨਿਤਤਨਾਕੀਨਿਜ
 ਨੈਉਤੁਮਾਰੇ॥ਤੁਮਤਉਬੇਦਪੜਉਗਾਇਕੀਗੋਬਿੰਦੁਰਿਦੈਹਮਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੀਜਿਤਬਾਬਿਸਨੁਨੈਨਰਾਇਕਾਹਿਰਦੈਬਸਹਿਗੋਬਿ
 ਵਾਜਮਦੁਆਰਨਬਪੁਛਸਿਬਵਰੇਤਬਕਿਆਕਹਸਿਮੁਕੰਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਗੋਰੁਤੁਮਗੁਮਾਰਗੁਸਾਈਨਨਮਜਨਮਰਖਵਾਰੇ॥
 ਕਬਹੂਨਪਾਰਉਤਾਰਿਚਗਾਏਉਕੈਸੇਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੨॥ਤੁਬਾਮਨੁਮੈਕਾਸੀਕਜੁਲਹਾਝੁਮੇਰਾਹਿਆਨਾ॥ਤੁਮਤਉਨਾਏਰੂਪ
 ਤਿਰਾਜੇਹਓਸਿਉਮੈਰਾਧਿਆਨਾ॥੩॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾ॥ਜਗੀਨੀਵਨੁਐਸਾਸੁਪਨੈਜੋਸਾਜੀਵਨੁਸੁਪਨਸਮਾਨੀ॥ਸਾਚੁਕਰਿਤ
 ਮਗਠਦੀਨੀਛੋਡਿਪਰਮਨਿਧਾਨੀ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਮੈਹਿਤੁਕੀਨਾਜਿਨਹੀਆਨੁਰਤਨੁਹਿਰਲੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੈਨਦੇ
 ਪਿਪਤੰਗਉਰਏਪਸੁਨਦੇਖੈਅਗੀ॥ਕਲੁਠਾਸਨਮੁਗਧੁਚੇਤੈਕਨਿਕਕਾਮਨਿਲਾਗੀ॥੨॥ਕਹਿਬਿਚਾਰਾਬਿਕਾਰਪਰਹਿਤਗਤਾਰ
 ਨਸੇਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਗਜੀਵਨੁਐਸਾਦੁਤੀਆਨਾਹਿਓਈ॥੩॥੫॥੨੭॥ ਆਸਾ॥ ਜਉਮੈਰੂਪਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇਅਬਛੁਨਿ
 ਰੂਪਨਹੋਈ॥ਤਗਾਤੰਤੁਸਾਜੁਸਬੁਥਕਾਰਾਮਨਾਮਬਸਿਓਈ॥੧॥ਅਬਮੈਹਿਨਾਚਨੈਨਆਵੈ॥ਮੇਰਾਮਨੁਮੰਦਰੀਆਨਬਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਬਾਮੁਕਰੋਪੁਮਾਇਆਲੈਨਾਹੀਰਿ॥ਸਨਾਗਾਰਿਛੁਟੀ॥ਕਾਮਚੋਲਨਾਭਾਇਆਪੁਰਾਨਾਗਾਇਆਭਰਮੁਸਕੁਛੁਟੀ॥੨॥ਸਰਬਰੂਤਏ
 ਕੈਕਰਿਨਾਤੀਆਦੁਕੇਬਾਚਬਿਬਾਦਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੈਪੁਰਾਪਾਇਆਭੁਏਰਾਮਪਰਸਾਦਾ॥੩॥੬॥੨੮॥ ਆਸਾ॥
 ਹੋਜਾਧਰੈਮਨਾਵੈਅਲਪੁਸੁਆਦਤਜੀਅਸੰਘਾਰੈ॥ਆਪਦੇਖਅਵਰਨਹੀਦੇਖੈਕਹੋਕਉਝਪਮਾਰੈ॥੧॥ਕਾਜੀਸਾਹਿਬੁਏਕੁ
 ਤੇਹੀਮਹਿਤੇਰਾਸੇਚਾਬਿਚਾਰਨਦੇਖੈ॥ਖਬਰਿਨਕਹਹਿਦੀਨਕੇਬਉਰੇਤਤੇਨਨਮੁਅਲੇਖੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਕਤੇਬਬਖਾਨੈ
 ਅਲਪੁਨਾਰਿਪੁਰਖੁਨਹੀਕੋਈ॥ਪਛੇਗੁਨੈਨਹੀਕਛੁਬਉਰੇਜਉਦਿਲਮਹਿਬਰਨਹੋਈ॥੨॥ਅਲਪੁਗੈਬਸਗਘਟਓਤਰਿ
 ਹਿਰਦੈਲੇਤੁਬਿਚਾਰੀ॥ਹਿੰਦੁਤੁਕਦੁਤੁਮਹਿਏਕੈਕਹੈਕਬੀਰਪੁਕਰੀ॥੩॥੭॥੨੯॥ ਆਸਾ॥ ਕੀਓਸੀਗਾਰੁਮਿਲਨਕੈਤਾਈ॥
 ਤਰਿਨਮਿਓਨਗਜੀਵਨਗੁਸਾਈ॥੧॥ਹਰਿਮੈਰੋਪਿਹੁਉਹਰਿਕੀਬਹੁਰੀਆ॥ਰਾਮਬਡੇਮੈਤਨਕਲਹੁਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਧਨਪਿਰਏਕੈਸੀਗਿਬਸੇਰਾ॥ਸੇਜਾਏਕਪੈਮਿਲਨਦੁਹੋਰਾ॥੨॥ਧੰਨਿਸੁਹਾਗਨਿਜੋਪੀਅਰਾਵੈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਠੀਰਿਜਨਮਨਾ
 ਵੈ॥੩॥੮॥੩੦॥

ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕਿਦੁਪਦੇ॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

ਤਹਿਹੀਰਾਥੇਪਿਪਵਨਮਨੁਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਸਗਲਜੋਤਿਇਨੀਹੀਰੇਥੇਪੀਸਤਿਗੁਰਬਚਨਮਿਪਾਈ॥੧॥ਹਰਿਕੀਕ
 ਧਾਅਨਾਹਦਬਾਨੀ॥ਤਸੁਹੋਇਹੀਰਾਥੇਪਿਛਾਨੀ॥੨॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਿਕਬੀਰਹੀਰਾਅਸਦੇਖਿਓਜਗਮਹਿਰਹਾਸਮਾਈ॥

ਗੁਪਤੀਰਾਪ੍ਰਗਟਿਗਾਇਕਾ ਬਹੁਗਰਮਾ ਦੀਆਂ ਖਾਣੀਆਂ ॥ ੧॥ ੧॥ ੩੧॥

ਆਸਾ॥ ਪਹਿਲੀਕਤੁਪਕਤਾਤਕਲਖਨੀਸਾਹੁਰੈਪੈਈਅੰਬੁਰੀਅਬਕੀਸਹੁਪਸੁਜਾਨਿਸੁਲਖਨੀਸਹੁਭੈਉਰਧਰੀ॥੧॥ਬੁਲੀਸਕੀ
ਮੁਣੀਮੇਰੀਪਹਿਲੀਬਰੀ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਉਮੇਰੀਅਬਕੀਧਰੀ॥੧॥ਗਹਉਕਤੁਕਬੀਰਜਬਯੁਗੁਰੀਆਈਬਧੀਕਾਸੁਪਾਹੁਟਹਿਓ
ਲਹੁਰੀਸੰਗਭਈਅਬਮੇਰੈਨੇਠੀਅਉਰੁਧਾਰਿਓ॥੨॥੩॥ ਆਸਾਮੇਰੀਬਹੁਰੀਅਕੋਧਨੀਆਨਾਉਗਲੇਗਥਿਓਰਾਮਜਨੀਆ
ਨਾਉ॥੧॥ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਮੇਰਾਘਰੁਪੈਧਰਾਵਾਪਥਿਟਵਹਿਰਾਮਰਮਉਆਛਾਵਾ॥੧॥ਕਹਤੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮੇਰੀਆਈ॥ਇਨਮੁੰਡੀਅਨ

੨॥ ੫੨੩ ॥ ਅਸਤੁ ਮਹਾਚਰਿਤ੍ਰਾ ਏਤੰ ਭਾਗਿ ਕੋਈ ॥ ਤੁਮਹਿ ਸੁਕੰਤਨ ਰਿਹਮ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਹੇਲੇਈ ॥ ਅਬ ਤੁਮਹੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੩੫ ॥ ਅਸਾਗ ਕੋਰੀ ਕੋਕਾਹੁ ਮਹਾਮੁਨ ਜਾਨਾ ॥ ਸਬੁ ਜਗਾ ਅਨਿਤਾ ਏਓਰਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਤੁਮੁਨ ਲੇਖੇਦੁ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਤਬੁ ਮਾਇਤਨ ਕੁਪਸਾਰਿ ਓਤਨਾ ॥ ੧ ॥ ਧਰਨੀ ਅਕਾਸਕੀ ਕਰਗੁ ਬਨਾਈ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਏਸਾ ਬਚ ਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਾਈ ਜਿਹ ਬਾਤਾ ਏਕ ਕੀਨੀ ॥ ਤਿਹ ਤਾਤੀ ਮਨੁ ਮਨਾ ॥ ਜੋ ਲਾਹੇ ਪਰੁ ਅਪਨਾ ਚੀਨਾ ॥ ਘਟਹਿ ਗਮੁ ਪਛਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਾਗੁ ਪਤੋਰੀ ॥ ਸੂਤੈ ਸੂਤਾ ਮਿਲਾਏ ਕੋਰੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੩੬ ॥ ਅਸਾਗ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਜਿਤੀ ਰਬਨਾ ਦੇ ॥ ਤਿਸੁ ਬੈਰੰਠਨ ਜਾਨਾ ॥ ਲੋਕ ਪਤੀਏ ਕਛੂ ਨਹੋਵੈ ॥ ਨਾਹੀ ਗਾਅ ਅਲਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪੂਜਹੁ ਮੁਏ ਕੁਪਿ ਦੇਵਾ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਵੁ ਹੁਕਮੀ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਕੈ ਮਨ ਜਿ ਜੇਗਾ ਤਿਹੋਵੈ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇਰੁ ਕਨਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸੇ ਮੇਰੁ ਕਤੈ ਸੇਵਾ ॥ ਏਨਹੁ ਛਿਓ ਛਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਕੁਠੇਰੁ ਮਰੈ ਬਨਾ ਰਸਿਨਰ ॥ ਕੁਨ ਬਾਚੈ ਆਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਤੁ ਮਰੈ ॥ ਰੀਝੈ ਸੁਗਲੀ ਸੈਨਤ ਗਈ ॥ ੩ ॥ ਆਇਨੁ ਸੁਰੈਨ ਬੇਰਨ ਹੀਸਾ ॥ ਸਤੁ ਪਾਬੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰੁ ਨਾਤਿ ਸੈਧੀ ॥ ਆਵਹੁ ਬਾਵਰਿ ਆਸੀ ਜਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩੭ ॥ ੩

ਮਾਜਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਦੇ ਉੱਤੀ ਕੀਨ।

१ उमठिगुग्धसगदि॥

ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਆਪਕ ਪੂਰਕ ਜਤ ਦੇਖ ਉਤਤ ਸੋਈ ॥ ਮਾਇਆ ਠੀਕ ਬਾਇ ਬਿਖੈ ॥ ਤਬਿਹ ਲਾਬੁ ਭੈ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਰਗੋ ਬਿਦੁ ਸੋ
 ਗੋ ਬਿਦੁ ਸੋ ਗੋ ਬਿਦੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸੁਤੁ ਏਕ ਮੁਖਿ ਸਤ ਸਤ ਸਜੈ ਸੋ ਭਿਖੋ ਤਿਧੋ ਤਿਪੁਰੁ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਜਲਤ ਰੰਗ ਅਹੁ ਠੇਨ ਬੁਦ ਬੁਦ ਜਲ
 ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੋਈ ॥ ਇਤ ਪਰ ਪੰਚ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲੀਲਾ ਬਿਚਰਤ ਅਨ ਨਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਮਿਥਿਆ ਭਰਮੁ ਅਹੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਸਤਿ ਪਰ
 ਬੁਝਾ ਸੀਆ ॥ ਸੁਖਿਤ ਮਨ ਸਾਹਰ ਉਪਦੇਸੀ ਜਗਤੁ ਪੀਮਨੁ ਮਾਸਿਆ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤ ਨਾਮ ਦੇਉ ਹਰਿ ਕੀ ਰਚਨਾ ਦੇਖੁ ਹਰਿ ਦੇ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਪਟ ਪਟ
 ਅੰਤ ਰਿਸਰ ਬਨਿਰੰਤ ਰਿਕੇ ਵਲ ਏਕ ਮੁਹਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਅਸਾ ॥ ਅਸੀ ਲੇਕੁ ਰੁਭਾਈ ਲੇ ਉਦਕ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਉ ॥
 ਬਾਇਆ ਲੀਲੁ ਖਨੀ ਅਜਲ ਮਹਿ ਤੇ ਬੀਠੁ ਲੁਭੈ ਲਾਕਾਇ ਕਰਉ ॥ ੧ ॥ ਜੜਨਾ ਉਤਤ ਬੀਠੁ ਲੁਭੈ ਲਾ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰੈ ਸਦ ਬੇਲਾ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਾਉ ॥ ਅਸੀ ਲੇ ਨੂਲ ਪਹੋਈ ਲੇ ਮਾਲਾ ਠਕੁਰ ਕੀ ॥ ਉਪੁਜ ਕਰਉ ॥ ਪਹਿਲੇ ਬਾਸੁ ਲਈ ਪੈਰੁ ਵਹੈ ਬੀਠੁ ਲੁਭੈ ਲਾਕਾਇ ਕਰਉ ॥ ੨ ॥

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਨੇ ਜੀ ਕੀ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੨

ਕ੍ਰਮ ਤਥਿ ਤਬੁ ਜਨਮ ਬਿਲਾਸੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਨਹੀ ਪੀਰੇ॥ ਲਾਲਚ ਬਿਖਰਾ ਮਲੁ ਰਤ ਰਾਤ ਮਨਿ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹੀਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਖਰ
 ਲਾਸੀ ਠਲਗੇ ਮਨ ਬਉਰੇ ਰਾਗ ਬਿਰਾਗ ਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਗੁਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬਢੀ ਅਨ ਕੁਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਛਿਰਿ ਤਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਜੁਗਤਿ ਜਾਨਨੀ
 ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਜਲ ਤਜਾ ਲਜ ਮਛਪੇਰੇ॥ ਬਿਖੁ ਛਲੁ ਸੰਚੁ ਰੇ ਮਨ ਐਸੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਤਮ ਨ ਬਿਸਰੇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਗੁਰ ਪਿਪੁਰੀ
 ਆਪਿਆ ਨੁ ਮਨੁ ਮਨ ਏਕ ਮਏ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਗਤਿ ਮਾਨੀ ਸੁਖ ਜਾਨਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨੇ ਮੁਕਤਿ ਭਏ॥ ੩॥ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਨੀ ਜਾ ਕੈ ਅਛਲੀ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ॥ ਪੰਥੁ ਪਾਇਆ ਧਰਤੀ ਧਰਮੀ ਲਿਨ ਸੰਤ ਸਮਾਨਿਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ
 ਸੰਗਿ ਨਾਮੁ ਦੇਉ ਮਨੁ ਲੀਲਾ॥ ਆਚਰਾ ਭੋਛੀ ਪੈਰੇ ਪੈਰੇ ਭੀਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੁਨਨਾਤ ਨਾਤਿ ਆਗ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤ ਚਰਨ ਕੀਰਾ॥ ਜੀਚ ਕੁਲ
 ਜੇ ਲਾਹਰਾ ਭਾਇ ਭੀਰੀ ਅਗੀਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਿੰਦਾ ਸਚੁ ਵੰਤਾ ਛੋਰੀ ਤਾਤਿ ਨਤਿ ਆਗੀਆਇਆ॥ ਪਰਗਟੁ ਹੋ ਆਸਾ ਪਸੰਗ ਰਿਦ ਸ
 ਨੁ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਸੈਨ ਨਾਈ ਬੁਤ ਕਾਰੀ ਆਭੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸੁਨਿਆ॥ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਤ ਮਹਿ ਗਿਆ॥ ੩॥ ਏਹ ਬਿ
 ਧਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਜਾਣੇ ਉਠਿ ਕੁਗਤਿ ਲਾਗਾ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਤਿ ਗੁਸਾਈ ਆਪੀ ਨਾਵੁ ਭਗਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਆਸਾ॥ ਰੇ ਰਿਤ ਚੇਤ ਸਕੀ ਨਦ੍ਰਾ ਲ
 ਚੇਰੇ ਗਬਿਸੁ ਨਿਜਾਨ ਸੋ ਕਈ॥ ਜੇਧਾ ਦਹਿ ਭ੍ਰਮ ਭੰਡ ਕਉ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁਏਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨ ਨੀਕੇਰੇ ਉਦਰ ਉਦਰ ਅਪਿ ਪਿੰਡ ਕੀ
 ਆਦ ਸੁਦੁ ਆਗਾ॥ ਦੇਇ ਮਹਾਰਾਗ ਨ ਮਹਿ ਰਖੈ ਐਸਾ ਧਸਮ ਮਹਾਗਾ॥ ੧॥ ਕ੍ਰਿਮੀ ਜਲ ਮਹਿ ਤਨੁ ਤਿਸੁ ਬਾਹਿ ਪਿਖ ਪੀਰਿ ਤਨਾਤੀ॥
 ਪੁਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨੋਰਸ ਮਝੇ ਦੇਖਿ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਪਖਾਣ ਕੀਟੁ ਗੁਪਤੁ ਹੋਇ ਰਤਾ ਤਰੇ ਮਾਰਗ ਨਾਹੀ॥ ਕਰੈ ਧੰਨਾ ਪੁਰਨ ਤੁਧੈ ਮਤਿ
 ਰੇ ਜੀਅ ਭਰਾਹੀ॥ ੩॥ ੩॥

ਆਸਾ ਸੇਖ ਛਹੀ ਦਰੀ ਕੀ ਬਾਣੀ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਿਲੁ ਮੁਹ ਬਤਿ ਜਿਨ ਸੇਈ ਸਚਿਆ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਤੇਰੁ ਮੁਖਿ ਤੇਰੇ ਕਾਢੇ ਕਰਿਆ॥ ੧॥ ਰਤੇ ਇਸਕ ਖੁਰਾਇ ਰੰਗੀ ਦਰਕੇ॥ ਦਿਸ ਰਿਖ
 ਸੀਨਾ ਮੁਤੇ ਕੁਇ ਕਰ ਬੀਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਲਾਇ ਰਰ ਰਵੇ ਸੇ॥ ਤਿਨ ਪੰਨ ਦੇ ਦੀਮਾਉ ਆਏ ਸਫਲੁ ਸੇ॥ ੨॥ ਪਰ
 ਵਰਿਗਾਰ ਅਪਾਰ ਅਗਮਾ ਬਿਅੰਤੁ॥ ਜਿਨ ਪਛਾਤਾ ਸਚੁ ਚੁੰਮਾ ਪੈਰਾ॥ ੩॥ ਤਿਹੀ ਪਨਿ ਖੁਰਾਇ ਤੁੰਬ ਖਸਿਰ ਗੀ॥ ਸੇਖ ਛਹੀ ਦੇਖੈ
 ਹੁਦੀ ਜੈ ਬੰਦ ਗੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਆਸਾ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਬੋਲੈ ਸੇਖ ਛਹੀ ਪਿਆਰੇ ਅਲੁ ਲਗੇ॥ ਇਤਨੁ ਹੋ ਸੀਖਾ ਕਨਿ ਮਦਿ ਗਰ
 ਪਰੇ॥ ੧॥ ਆਨੁ ਮਿਲਾਵੈ ਸੇਖ ਛਹੀ ਦਰਾਕ ਮਕੁੰਨ ਕੀਆ॥ ਮਨੁ ਮਚਿੰਦੀਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਮਰਿ ਜਾਈ ਐ ਪੁੰਮਨ ਆਈ
 ਐ॥ ਭੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ਲਗਿ ਨਾ ਪਵੈ ਵਾਈ ਐ॥ ੨॥ ਬੋਲੀ ਐ ਸਚੁ ਪਰਮੁ ਭੂਠਨ ਬੋਲੀ ਐ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਟਮੁਰੀ ਦਾਜੇ ਲੀ ਐ॥ ੩॥ ਛੋਲ
 ਲਾਘ ਦੇ ਪਾਰ ਗੋਰੀ ਮਨੁ ਪੀਰਿਆ॥ ਕੰਚਨ ਵੰਨੇ ਪਾਸੇ ਕਲਵਤ ਚੀਰਿਆ॥ ੪॥ ਸੇਖ ਪੁਸ਼ਤੀ ਜਿਨ ਕੋਈ ਬਿਰਹ ਰਿਆ॥ ਜਿਸੁ ਆਸਟੁ ਮ
 ਖੈ ਠੇਕੇ ਤੇ ਬੈਸ ਗਇਆ॥ ੫॥ ਕਤਿ ਕਕੁੰਨ ਚੇਤ ਭਉ ਸਾਵਣ ਬਿਜਲੀਆ॥ ਸੀਖੇ ਸੁਧੀ ਦੀਆ ਪਰਗਲਿ ਬਾਹੀਆ॥ ੬॥
 ਚਲੇ ਰਲਣ ਰਾਗ ਵਿਚਾਗੇ ਮਨੇ॥ ਗੰਦੇ ਦਿਅੰਛਿ ਮਾਹਿ ਭੁਝੇ ਦਿਅ ਇਕ ਬਿਨੇ॥ ੭॥ ਜਿਮੀ ਪੁਛੈ ਅਸਮਾਨ ਛਹੀ ਦ
 ਖੇਵਟੁ ਕਿਨ ਗਏ॥ ਜਾਲਾਟਿ ਗੋਰਾ ਲਉ ਲਾਮੇ ਜੀਅ ਸਭੇ॥ ੮॥ ੨॥ ਰੁਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾਨੁ ਮਲਾ ਸ੍ਰੀਕ ਬੀਰ ਕੇ ੩੭
 ਨਾਮੇ ਵਜੀ ਕੇ ੫॥ ਸ੍ਰੀ ਗੰਦਿ ਰਾਸ ਜੀ ਕੇ ੬॥ ਪੰਨੇ ਜੀ ਕੇ ੩॥ ਸੇਖ ਛਹੀ ਦਰੀ ਕੇ ੩॥
 ਤਿਨ ਕਾਨੁ ਮਲਾ ੫੩॥

੧ ਭਿਸਤਿਨਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਸਿਰਭਉਸਿਰਵੈਹੁਅਕਾਲਮੁਰਤਿਅਜੂਨੀ
ਸੈਰੰਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧॥

ਭੋਨਾਮੁਕਰੀਚਲਦਾਠੀਅਜੇਮਨੁਓਰਸਾਹੋਇ॥ ਯਰਦੀਕੁੰਗੁਜੇਰਲੈਪਟਿਅਤਿਓਯੁਜਾਹੋਇ॥ ੧॥ ਪੁਜਾਕੀਚੈਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ ਭਿ
ਨੁਨਾਵੈਪੁਜਨਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਹਰਿਦੇਵਪਖਾਲੀਅਹਿਜੇਮਨੁਪੈਵੈਕੋਇ॥ ਜੂਤਿਲਹੈਜੀਉਮਾਧੀਐਮੋਖੁਪਾਇਆਹੋਇ॥
ਨਾਪਸੁਮਿਲਹਿਚੰਗੀਆਈਆਖਤੁਕਵਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਹਿ॥ ਨਾਮਾਵਹੁਏਮਾਦਮੀਧਿਗੁਜੀਵਣਕਰਮਕਕੋ॥ ੩॥ ਜੇਕੁਏ
ਦੁਰਿਨਜਾਇਤੁਤਿਤਸਾਰੇਸੰਮਾਏ॥ ਜੇਦੇਵੈਸੇਖਾਵਦਾਕਤੁਨਾਨਕਸਾਚਹੋ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੧ ਨਾਭਕਮਲਤੇ
ਬ੍ਰਹਮਾਉਪਜੇਬੇਰਪਤ੍ਰੈਪੁਕਕੀਸਦਾਹਿ॥ ਤਖੈਅੰਤੁਨਾਈਓਖਦਾਆਵਤਨਾਤਰੈਗੁਬਾਹਿ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮਕਿਉਬਿਸਰੀ
ਮੇਰੇਪੁਨਅਧਾਰਜਾਕੀਰਗਤਕਰਹਿਨਪੁਰੇਮੁਗਿਜਨਸੇਵਹਿਗੁਰਦੀਚਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਾਵੇਸਾਸਿਦੀਪਕਜਾਕੇਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਏਕਾਜੋਤਿਮੁਕਾਹਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਅਹਿਨਿਸਿਸਿਰਮਲਮਨਮੁਖਿਹੋਇਅੰਧਾਰਿ॥ ੨॥ ਸਿਪਸਮਾਧਿਕਰਹਿਤਿਤਯਾ
ਗਾਦੁਸੋਚਨਕਿਅਹੋਗੈ॥ ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਬਦਧੁਤਿਜਾਗੈਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਨਿਬੋਗੈ॥ ੩॥ ਸੁਗਨਰਿਨਾਥਾਬਿਅੰਤਅਜੂਨੀਸਾਚੈਮ
ਹਾਲਿਅਪਾਰਾਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਜਗਨੀਵਨਨਰਕਿਕਰਤੁਨਿਸਤਗਾ॥ ੪॥ ੨॥

ਗੁਰੁਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੩॥ ਘਰੁ ੧॥ ੧ ਭਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਿਗੁਇਵੇਹਾਜੀਵਦਾਜਿਤੁਗਰਿਪ੍ਰੀਤਪਾਇ॥ ਜੀਤਕਮਿਹਰਿਦੀਸਰੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ ੧॥ ਐਸਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਐਮਨਾਜਿਤੁਸੇ
ਵਿਐਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਉਪਜੈਅਵਗੁਬਿਸਰਸਰਜਾਇ॥ ਗਰਿਸੇਤੀਚਿਤਗਾਹੈਰੋਜਗਕਾਭਉਨਹੂੰਈਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋ
ਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਸਿਉਇਕਸਤੁਉਪਾਜੀਆਵੇਖੁਜੈਮੀਰਗਤਬਨੀ॥ ਆਪਿਸੇਤੀਆਪੁਪਾਇਆਤਨੰਰਿਮਲਹੋਅਜੋਤਿਜੋਤਿਸਮਾਈ
੨॥ ਬਿਨੁਕਰਾਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਜੇਲੋਚੈਸਬੁਕੋਇ॥ ਕੁੜੈਕੀਪਾਲਵਿਚਤੁਨਿਕਲੈਤਾਸਦਾਸੁਖਹੋਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਐਸੇਸ
ਤਿਗੁਰਕੀਕਿਆਓਸੇਵਕਸੇਵਕਰੈਗੁਰਮਾਗੈਜੀਉਪਰੇਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਵਾਚਿਤਕਰੈਸਤਿਗੁਰੁਆਪੋਰਿਪਾਕਰੇਇ॥ ੪॥ ੧॥

ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੩॥ ਹਰਿਕੀਤੁਮਸੇਵਾਕਰਹੁਦੂਜੀਸੇਵਾਕਰਹੁਕੋਇਜੀ॥ ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਤੇਮਨਾਰੀ॥ ਦਿਆਠਲੁਪਾਈਐਦੂਜੀਸੇ
ਵਾਜਨਮਾਧਿਰਥਾਜਾਇਜੀਉ॥ ੧॥ ਹਰਿਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਰੀਤੁਹਰਿਮੇਰੀ॥ ਹਰਿਮੇਰੀਕਥਾਕਹਾਯੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰਾਮਨੁਭੀਜੈਏਹਾਸੇਵਬਨਿਜੀ
ਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਮੇਰਾਸਿਮ੍ਰਤਿਹਰਿਮੇਰਾਸਾਸਤੁਹਰਿਮੇਰਾਬੰਧਪੁਹਰਿਮੇਰਾਭਾਈ॥ ਹਰਿਕੀਮੈਭੁਖਲਾਗੈਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈ
ਹਰਿਮੇਰਾਸਾਕਅੰਤਹੋਇਸਪਾਈ॥ ੨॥ ਹਰਿਬਿਨੁਹੋਰਾਸਾਕੁੜੀਹੋਚਲਾਇਅਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ ਹਰਿਮੇਰਾਪਨੁਮੇਰੇਸਾਥਚਾਲੈਜ
ਹਾਉਜਾਓਤਹਜਾਈ॥ ੩॥ ਸੇਝੁਠਜੈਝੁਠੇਲਾਗੈਝੁਠੇਕਰਮਕਮਾਈ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਹਰਿਕਾਭਾਵਾਹੋਆਕਹਣਾਕਛੁਨਜਾਈ॥ ੪॥
੨॥ ੪॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੩॥ ਜੁਗਮੂਨਿਮੁਦਲੰਕੁਹੋਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਵੇਖੁਕੋਵੈਉਪਾਇ॥
੧॥ ਬਲਿਹਰੀਗੁਰਆਪਦੈਸਦਬਲਿਹਰੈਜਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹਰਿਮਨਿਦਸੈਸਤਜੈਹੋਸਮਾਹੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਭਉਪਾ
ਏਆਪਦਾਬੈਗਾਉਪਜੈਮਸਿਆਈ॥ ਬੇਰਗੈਤੇਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਹੋਸਮਾਹੋ॥ ੨॥ ਸੇਝੈਮੁਕਤਿਨਿਮਨੁਜਿਦਹਿਭਿਰਿਪ
ਤੁਨਲਾਗੈਆਈ॥ ਨਸਵੈਦੁਆਰਹਤਕਹੈਤ੍ਰਿਭਵਣਸੇਝੀਪਾਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਗੁਰੋਹੋਇਆਵੇਖਤੁਤਿਸਕੀਰਜਾਈ॥ ਇਝਾ

ਨਮਕਸਤਿਗੁਰਮਲਿਖੈ
ਕਮਬੁਝਿਅਏਕੁਦਸਿਅ
ਮਨਿਅਏਜਿਤੁਪੁਰਾਣੈ
ਸਭੁਸਚੈਸਚੈਗੈਸ
ਮਾਏ॥੫॥

नमो भगवते वासुदेवाय
॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

ਗੁਰੂਗੀਮਪਛਾ੪ ਰਉਪਦੇਪਰ ੧॥ ੭੬ ੧ ਰਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸ ਤਪੁਰਖਾਇਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ॥ ੧ ॥ ਮਕਰਿਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਾਇਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ ੧ ॥
 ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੋਕਉਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਪ੍ਰਨਸਖਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰੀਰ ਤਰਾਸਿ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਉ॥ ਹਰਿ
 ਜਨੁਦਰਤਗਵਭੋਗੇਜਨਹਰਿਹਰਿਸਰਪਾਹਰਿਪਿਆਸਾ॥ ਹਰਿਗਿਆਮੁਮਿਲੈਦ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥ ੧ ॥
 ੨॥ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੁਨਾਮੁਨਾਪਾਇਆਤੇਰਾ ਹਰੀਦਨਮਪਾਸਿ॥ ਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਈਧ੍ਰਿਗੁਨੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀ
 ਵਾਸਿ॥ ੩॥ ਜਿਨਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ॥ ਧੰਨੁਪੰਨਸਤਸੰਗਤਿਜੰਤੁਹਰਿ
 ਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਰੂਗੀਮਪਛਾ੪॥ ਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤੁਮਪ੍ਰੀਤਮਾਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿ

ਸਬਦਮਨੁਮੈਯੋ। ਜਪਿਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦੁਪਿਆਈਐ ਸਕੁਕਉਦਾਨੁਦੇਇਪੁਕਉਤੈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਮੇਕਉਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦੁ
ਮਨੁਮੈਯੋ। ਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਢਾਮਿਲਿਸ੍ਰਾਪਸੰਗਤਿਨੁਸੁਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਭਗਤਿਉਗੁਰਮਤਿਕਉ
ਲਾਗਿਧਸਿਧਿਲਾਗੈਪਗਓਤੈ। ਜਨਕਉਰਾਮਨਾਮਅਧਾਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿਨਾਮੇਸੇਯੈ॥ ੨॥ ਦੁਰਮਤਿਭਾਗੀਮਿਤਫੀਕੇਨਾਮੁਸੁ
ਨਤਆਵੈਮਨਰੋਏ॥ ਕਉਆਕਾਗਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੁਪਾਈਐਤ੍ਰਿਪਤੈਦਿਸਟਾਖਾਇਮੁਖੋਗੋਏ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਸਾਤਿਗੁਰਸਤਵਾਦੀ
ਜਿਤੁਸਤੈਕਉਆਹਿਸੁਹੋਏ॥ ਨਾਨਕਪਨਪੰਨਵਰੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਰਦੈਮਲੁਧੋਏ॥ ੪॥ ੨॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥
ਗਜਿਨੁਉਤਮਉਤਮਥਾਣੀਮੁਖਬੋਲਾਹਿਪਰਉਪਕਾਰੇ॥ ਜੋਜਨੁਸੁਦੈਸਰਧਾਭਗਤਿਸੇਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਾਮਮੇਕ
ਉਹਰਿਨਮੋਲਿਪਿਆਰੇ॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਸਾਤਿਗੁਰਗੁਰਪੁਰਾਹਮਪਾਪੀਗੁਰਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾ
ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਸੁਪਾਵਹਿਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਭੰਗੇ॥ ੨॥ ਜਿਨਰਸਨਸਾਤਿਗੁਰਸਾਤਿਪੁਰਖੁਨ
ਪਾਇਆਤੇਭਾਗੀਟਜੀਮਮਾਰੇ॥ ਸੇਕੁਕਰਸੂਕਰਗਰਧਰੁਪਵਹਿਗਰਭੁਜੇਨੀਦਲੁਮਚੇਮਹਾਤਿਆਰੇ॥ ੩॥ ਦੀਨਦਇਆਲੁਹੋ
ਜਨਉਪਕਿਰਿਕਿਰਪਾਲੇਉਧਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈਹਰਿਭਵੈਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੪॥ ੩॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥
ਹੋਗੁਦਾਇਆਲੁਮੇਰਾਮਨੁਲਾਵਹੁਤਉਅਨਾਦਿਨੁਗਾਮੁਨਾਮਨਿਤਾਧਿਆਈ॥ ਜਭਿਸੁਖਸਭਿਗੁਣਸਭਿਨਿਧਾਨਹਰਿਜਿਤੁਜਪਿਐਦੁਖ
ਭੁਖਜਭਿਲਹਿਜਾਈ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਮੇਰਾਰਾਮਨਾਮੁਸਥਾਹਰਿਭਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਜਗਾਵਾਂਅੰਤਿਬੋਲੀਦਰਗਹਿਲਏਫੁਡ
ਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਚਮੇਰੈਮਨਿਲਾਈ॥ ਮੇਮਨਿਤਨਿਲੋਚਲਗਹਿਰਿਸੇਤੀਪੁਭ
ਲੋਚਪੁਰੀਸਤਿਗੁਰਜਰਣਾਈ॥ ੨॥ ਮਾਣਸਜਨਮੁਪ੍ਰੀਤਕਰਿਪਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਧਿਗੁਧਿਗੁਬਿਰਥਾਜਾਈ॥ ਨਾਮਾਬਿਨਸਕ
ਸਦੁਖਖਾਵੈਮੁਖਫੀਕਾਭੁਕਭੁਕਮੁਖਪਾਈ॥ ੩॥ ਜੋਜਨਹਰਿਪੁਭਹਰਿਹਰਿਸਰਣਾਤਿਨਦਰਗਹਰਿਹਰਿਦੇਵਡਿਆਈ॥
ਪੰਨਪੰਨਸਾਥਾਸਿਕਹੈਪੁਭਜਨਕਉਜਨਨਨਕਮੇਲਿਲਏਗਲਿਲਾਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਥ
ਸਹੇਲੀਮੇਰੀਸੋਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨੁਹਰਿਪ੍ਰਾਨਜੀਵਾਇਆ॥ ਹਮੋਹਦੁਹਿਲਾਲੇਗੋਲੇਗੁਰਸਿਖਾਰੇਜਿਨਅਨਾਦਿਨੁਹਰਿਪੁਭਪੁਰਖੁਧਿ
ਆਇਆ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਬਿਗੁਗੁਰਸਿਖਪਗਲਾਇਆ॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਸਥਾਗੁਰਕੇਸਿਖਭਾਈਮੇਕਉਕਰਹਉਪਦੇਸੁਹਰਿਮਿਲੇ
ਮਿਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਹਰਿਪੁਭਭਾਵੈਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਜਿਨਦਰਨਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰਮਨਿਗੁਇਆ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਕੇਸਿਖ
ਪਿਅਰੇਹਰਿਨਿਰਥਾਣੀਨਿਰਥਾਣਪਦੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਕੀਹਰਿਪਿਆਰੀਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੀਠਾਮਨਿਗੁਇਆ॥
ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਸੰਗੁਨਪਾਇਆਮੇਰਾਗਹੀਟਪਾਪੀਜੀਮਖਾਇਆ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਧਾਰੇਹਰਿਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਬੋਲੈਗੁਰਬਾਣੀਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਨਾਮੇਸਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੫॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਜਿਨਿਸਤ
ਗੁਰਪੁਰਖਾਜਿਨਹਰਿਪੁਭਪਾਇਆਮੇਕਉਕਰਿਉਪਦੇਸੁਹਰਿਮੀਠਲਗਾਵੈ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਭੁਹਰਿਅਹੋਆਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾ
ਮੁਪਿਆਵੈ॥ ੧॥ ਰਾਈਰੇਮੇਕਉਕੋਈਆਇਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮਾਦ੍ਰਿਫਾਵੈ॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਸਕੁਦੇਵਾਮੇਰੇਹਰਿਪੁਰਕੀਹਰਿ
ਕਥਾਸੁਨਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੀਰਨੁਪਰਮਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਾਇਆਨਿਤਹਰਿਨਾਮੇਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਨਸਤਿਗੁਰ

ਕੀਬਾਵਜੋਬੋਲੈਸੇਮੁਖਿਮੀਮ੍ਰਿਤਪਾਵੈ॥੨॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਜਿਤੁਮੈਲੁਨਲਗੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਨਪੈਲਿਵਲਾਵੈ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਜਿਨਨਕ
 ਤੀਪਾਇਆਸੇਕੁਗੀਦਮੁਏਮਰਿਜਾਵੈ॥੩॥ਅਨਦਮੁਲੁਨਗਜੀਵਨਦਾਤਾਸਭਜਨਕਉਅਨਦਕਹੁਪਹਿਧਿਆਵੈ॥ਤੁੰਦਤਾਜੀ
 ਅਸਭਤੇਰੇਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਮਿਲਾਵੈ॥੪॥੬॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ੪ ਪਰੁ੩॥ ਮਾਈਬਾਪੁਪੁਤਸਤੁਹਿਕੇਕੀਏ॥ਸਭਨਾ
 ਕਉਸਨਬੰਧੁਹਿਕਾਰੀਏ॥੧॥ਹਮਰਾਜੇਹੁਸਭਹਉਭਿਮੇਰੇਬੀਗਾਹਰਿਕਾਤਨੁਮਨੁਸਭਹਉਕੇਵਸੈਸਰੀਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਤਨ
 ਨਾਕਉਸਰਧਾਮਾਪਹਰਿਲਾਈ॥ਵਿਦੇਗੁਸਤਉਦਾਸਰਹਾਈ॥੨॥ਜਬਅੰਤਹਿਪ੍ਰੀਤਹਰਿਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਤਬਜੋਕਿਛੁਕੇਸੇਮੇ
 ਰਹਹਿਪ੍ਰਭੁਗਈ॥੩॥ਜਿਤੁਕਾਰੈਕੀਮਹਮਹਰਿਲਾਏ॥ਸੇਹਮਕਹਜਿਅਪਕਰਾਏ॥ਜਿਨਕੀਕੁਗਤਿਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਗਈ॥ਤੇਜਨਨਾਨਕਰਾ
 ਮਨਮਾਲਿਵਲਾਈ॥੪॥੭॥੧੬॥

ਗਗੁਗੁਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਚਉਪਦੇਪਰੁ ੧॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

ਕਾਰੇਮਨਾਚਿਤਵਹਿਉਦਮਜਾਅਹਰਿਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆ॥ਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਨਕੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿਆ॥੧॥ਮੇਰੇ
 ਮਾਪਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਸੈਤਰਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੁਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਨਿਪਿਤਾਲੇਕਸੁ
 ਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿਆ॥ਜਿਹਿਸਿਰਿਹਿਨਕੁਸੰਬਾਏਠਾਕੁਰਕਾਏਮਨਹੁਉਕਾਰਿਆ॥੨॥ਉਭੈਉਭੈਅਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਛੈ
 ਬਰੇਛਰਿਆ॥ਉਨਕਵਨਖਲਾਵੈਕਵਨਜੁਗਾਵੈਮਨਮਾਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭਿਨਿਧਾਨਦਸਮਸਟਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰਕਰਤਲਪ
 ਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਾਲਿਬਾਲਿਸਦ ਬਾਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਅੰਤੁਪਰਾਵਰਿਆ॥੪॥੧॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਪਰੁ੨॥ ਕੀਰਿਆਠਾਰਿਕਰ
 ਚਿਖਦੁਕਰਮਾਇਤੁਰਾਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ਅੰਤਹਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਉਮੈਬਿਨੁਗੁਰਬਾਜੀਭਰੀ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਖਲੇਵਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਕੋ
 ਟਿਮਪੋਕੋਵਿਰਲਾਏਵਕੁਰੇਸਗਲੇਬਿਉਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਤਿਸਰਸੇਧੇਸਭਏਕਾਬਾਤਪੁਕਾਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਖਤਿ
 ਨਕੋਉਪਾਵੈਮਨਿਵੇਖੁਕਰਿਬੀਚਾਰੀ॥੨॥ਅਠਸਾਠਿਮਜਨੁਕਰਿਏਸਨਾਨਕੁਮਿਆਏਧਰਸਾਰੀ॥ਅਨਿਕਸੋਚਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਧਿ
 ਨੁਸਤਿਗੁਰਮੀਧਿਆਰੀ॥ਪਾਵਤਧਾਵਤਸਭਜਨੁਪਾਇਓਅਬਆਏਹਰਿਦੁਆਰੀ॥ਦਰਮਤਿਮੇਟਿਬੁਧਪਰਗਾਸੀਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
 ਖਿਤਾਰੀ॥੪॥੨॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਧਨੁਜਾਪ ਹਰਿਧਨੁਤਾਪੁਹਰਿਧਨੁਭੋਜਨਗਈਆ॥ਨਿਮਖਨਾਬਿਸਰਉਮਨਤੇਹਰਿਹਰਿ
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮਾਈਖਾਇਆਏਓਘਰਪੁਤਾਹਰਿਧਨੁਚਲਤੇਹਰਿਧਨੁਬੈਸੇਹਰਿਧਨੁਜਾਗਤਸੁਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹ
 ਰਿਧਨੁਇਸਨਨੁਹਰਿਧਨੁਹੀਅਨੁਹਰਿਸੰਗਿਲਾਈਧਿਆਨਾ॥ਹਰਿਧਨੁਤਲਤਹਰਿਧਨਬੇਵੀਹਰਿਹਰਿਤਾਰਪਰਾਨਾ॥ਹਰਿਧਨੁਮੇਰੀਚਿੰਤ
 ਧਿਸਾਰੀਹਰਿਪਾਇਆਏਧਾਨਾ॥ਹਰਿਧਨਤੇਮੈਨਵਨਿਪਪਾਈਭਿਚਰਿਓਹਰਿਧੋਕਾ॥੩॥ਪਾਵਹੁਖਰਚਤੁਏਟਿਨਆਵੈਹਲਤਪਲ
 ਤਕੈਸੰਗੇ॥ਲਾਇਖਨਾਨਗੁਕਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆਇਤੁਮਨੁਹਰਿਹਰਿਗੰਗੇ॥੪॥੨॥੩॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਸ
 ਭੁਕਿਲੁਲਿੰਸਹਿਪਿਤਰੀਪੋਇਉਧਰੇ॥ਸੇਹਰਿਹਰਿਤੁਮਸਦਹੀਜਾਪੁਜਾਕਾਅੰਤੁਪਾਰੇ॥੧॥ਪੁਤਾਮਾਤਾਕੀਅਸੀਸਾਨਿਮਖਨ
 ਧਿਸਰਉਤੁਮਕਉਹਰਿਹਰਿਸਦਾਭਜਨੁਜਗਦੀਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਮਕਉਹੋਇਦਾਇਆਲਾਸੰਤਸੰਗਤੇਰੀਪ੍ਰੀਤੀ॥ਕਪੜਪਤ
 ਪਰਮੇਸਰਰਾਖੀਭੋਜਨਕੀਰਤਨੀਤੀ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਹੁਸਦਾਚਿਹਨੀਵਹੁਹਰਿਸਿਮਰਤਿਅਨਦਅਨੰਤਾ॥ਰੰਗਤਮਾਸਪੁਰਨ

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ
 ਸਾਦਿ॥ਚ
 ਉਪਦੇ॥

ਪ੍ਰਸਾਦਿਥਾਓਥਾਪਾ
 ਤਾਥਾਪਨਾਥਮਤਾ
 ੧। ਸਿਆਪਕਾਹੁਕਾ
 ਨਾਤਾ
 ਲਸਕਰੇਥਾਥਾਸਮੁ
 ਤਿਆਥੇਜਾਪੁਰੇਥੇ
 ਸਿਧਾਸਾ। ੩। ਨਿਓ
 ਅਨਿਮਨਗਥਾ
 ਦੁਕਤਾਥਾਪਸਕੇਜਾ
 ਨਾਤਾ।

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਾਕ ਬਿਨਾਵੇਆਪੈਤਿਤਾ। ੩। ਕੁਦਰਤਮਾਗਾਇਮਨੋਵਤੁਹਿਰਕੁਦਾਹੋ ਕੁਕਉਲਾਨਾਨਕਦਾਸਉਨਸੰਗਲਪਟਾਇਓਭਿਉਕੁੰਦ
 ਹਿਚਾਕਿਕਮਉਲਾ। ੪। ੩। ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਮਤਾਕਰੈਪਛਮਕੈਤਾਈਪੁਰਬਹੀਲੈਜਾਤਾਜੇਅਨਹੁਪਓਠਕੁਮੇਰੈਹੋਇਹੀਓਭ
 ਬਾਤ। ੧। ਦੋਸੁਕਮਾਵਨਪਨਜੋਰਨਕੀਮਨਸਾਬਿਚੇਨਿਕਸੇਸਾਸਾਂਜੋਮਨਿੰਦੁਨਿੰਦੁਕਰਿਛੋਡਿਓਸੋਈਫਿਰਿਫਿਰਿਖਾਤਾ। ੩। ਸਾਜਿਸੁਰ
 ਇਭਏਕਿਰਪਾਲਾਡਿਸਜਨਕੀਕਾਟੀਛਸਾਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਪੁਰਾਭੋਇਆਪਰਵਾਣਗੁਸਤਉਦਾਸਾ। ੪। ੪। ੫। ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫
 ਨਾਮੁਨਿਪਨੁਕੀਨਜਾਪਿਓਤਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੋ। ਕਾਮਭੋਧਮਾਇਆਬਿਖਮਮਤਾਇਹਬਿਖਾਧਤੇਤੋ। ੧। ਹਰਿਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗੀ
 ਮਿਓਗਾਇਓਗੁਰਪੁਰਸਾਦਿਗਾਇਓਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਇਓਗੁਰਾਓਜੋਕਿਛੁਕੀਓਸੋਈਭਲਮਨੈਸੈਸੀਭਗਤਿਕ
 ਮਾਨੀ। ਸਿਤਲਤਲਏਕਸਮਾਨੋਜੋਗਨੁਗਤਨੀਸਾਨੀ। ੨। ਪੁਰਨਪੁਰਹਿਓਸੂਬਥਾਈਅਨਨਕਤਤੁਜਾਤਾ। ਘਟਘਟਾਤਿਹਿਸ
 ਬਨਿਰੰਤਰਿਗਗਵਿਓਗਗਤਾ। ੩। ਕੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਾਇਆਲਗੁਪਾਲਤਾਨਿਰਭੈਕੇਪਰਿਆਇਆਕਲਕਲੇਸਮਿਟੇਖਿਨੁਤੀਤਰ
 ਨਾਨਕਸਹਜੇਸਮਾਇਆ। ੪। ੫। ੬। ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਜਿਸੁਮਾਨੁਖਪਹਿਕਰਉਬੇਨਤੀਸੋਅਪਨੈਦੁਖੁਭਰਿਆਪਾਰਥੁ
 ਮਜਿਨਰਿਦੈਅਗਾਧਿਆਤਿਭਉਸਾਗਰੁਤਰਿਆ। ੧। ਗੁਰਗਿਬਿਨੁਕੋਨਬਿਥਾਦੁਖਕਾਟੋ। ਪ੍ਰਭਤਜਿਅਵਰਸੇਵਕਜੋਹੋਈਹੋਤਿਤਮੁ
 ਮਹਤਨਸੁਘਾਟੈ। ੧। ਹਰਾਉ। ਮਾਇਆਕੇਸਨਬੰਧਸੈਨਸਾਕਕਿਤੀਕਾਮਨਆਇਆ। ਹਰਿਕਾਦਸੁਨੀਦੁਕੁਲਉਚਾਤਿਸੁਸੰਗਿਮੁ
 ਬਾਛਤੁਛਲੁਪਾਇਆ। ਲਾਖਕੋਟਿਬੀਬੀਆਕੇਬੰਧਨਤਾਮਹਿਤਿਸਨਬੁਝੀ। ਸਿਮਰਤਿਨਾਮੁਕੋਟਿਉਜੀਆਰਾਬਸਤੁਅਗੇਚਰ
 ਸੁਝੀ। ੩। ਫਿਰਤਫਿਰਤਤੁਮਰੈਦੁਆਰਾਇਆਭੈਭੰਜਨਹਰਿਗਾਇਆ। ਸਾਧਕੇਚਰਨਪੂਰਨਬਛੈਸੁਖੁਨਕਾਇਤੁਪਾਇਆ। ੪।
 ੬। ੭। ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਪੰਚਪਦ ਘਰੁ ੩॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
 ਪ੍ਰਿਥਸੈਗਰਭਮਾਤਕੈਵਾਸਾਉਚਛੋਡੋਧਰੀਮਹਿਆਇਆ। ਤਿਤਸਾਲਸੁੰਦਰਬਾਗਮੰਦਰਿਸੰਗਨਕਛੁੰਜਾਇਆ। ੧। ਅਛਾਸ
 ਰਮਿਥੀਆਲੋਭਲਬੀ। ਗੁਰਿਪੁਰੈਦੀਓਹਿਨਾਮਾਜੀਅਕਉਏਹਾਵਸਤੁਛਬੀ। ੧। ਹਰਾਉ। ਆਇਸਟਾਮੀਤਬੰਧਪਸਤਭਾਈਸੰਗਬਨਿਰ
 ਰਚਿਹਸਿਆਜਬਅੰਤੀਅਉਸਹਆਇਬਨਿਓਉਨੁਪੇਖਤੀਕਾਲਗੁਸਿਆ। ਕਰਕਾਰਿਅਨਰਥਾਵਿਹਾਈਸੀਪੈਸਾਇਨਾਹੁਪਾਦ
 ਮਾਗਾਗਾਤੀਕਉਓਉਭਾਮਿਲਿਅਹੋਰੁਸਗਲਗਾਇਓਬਿਰਾਨਾ। ੩। ਦੋਵਰਗੋਵਰਬਸੀਬਾਹੇਗੁਕਰਿਕੀਨੇਮੇਰੇ। ਜਬਤੇਹੋਈਲ
 ਬੀਧਾਈਚਲੈਨਾਹੀਇਕਪੈਰੇ। ੪। ਨਾਮੁਪਨੁਨਾਮੁਖਰਾਨਾਮੁਕੁਟਬਸਹਾਈ। ਨਾਮੁਸੰਪਾਤਿਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਈਓਉਮਰੈਅ
 ਵੈਜਾਈ। ੫। ੧। ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦ ਘਰੁ ੩॥ ਦੁਖਾਬਿਨਸੇਸੁਖਕਿਆਨਿਵਾਸਾਤਿਸਨਾਜਲਾਨਿਬੁਝਈ। ਨਾਮੁਨਿਪਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆਬਿਨਸਿਨਾਵੈਜਾਈ। ੧। ਹਰਿਨਾਮੁਮਾਇਆਬੰਧਨਤੁਣੋ। ਕੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਾਇਆਲਪ੍ਰਮੇਰੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿ
 ਲਿਛੁਟੋ। ੧। ਹਰਾਉ। ਆਠਪਹਾਰਹਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈਰਗਤਿਪ੍ਰੇਮਸਮਾਤਾ। ਹਰਖਸੇਗਦੁਹਮਹਿਨਿਰਾਲਾਕਰਲੈਹਰੁਪਛਾਤਾ। ੨। ਜਿ
 ਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਰੀਥੀਆਸਗਲਗੁਗਤਿਬਾਇਆਈ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖੁਦਾਇਆਲਾਕੀਮਾਤਿਕਹਦੁਨਜਾਈ। ੩। ੧। ੬
 ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਤਪਦੇ ਘਰੁ ੩॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
 ਪਤਿਤਪਵਿਤਲੀਏਕਰਿਅਪੁਨੇਸਗਲਕਰਤਿਨਮਸਕਰੇ। ਬਹੁਨਾਤਿਕੋਉਪੁਛੈਨਾਹੀਬਾਛਹਿਚਰਨਵਾਰੇ। ੧। ਠਕੁਰਾਏਸੇ

ਗੁਰੂ

੬

ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਨਗਲ ਸਿਖਿ ਕੋ ਪਟੀਕਿ ਜਿ ਜਨ ਕੋ ਅੰਗੁ ਨਿਰਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਦੇਉ ਤਿ
ਲੇਨੁ ਕਰੀ ॥ ਰਾਸਹੋ ਮੁਕਤਿ ॥ ਭਾਇ ਓਰਸ ਅਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਬੁਝਨ ਹੋਰੇ ॥ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਭਯਾਨਿ ॥ ਸਿਖਿ
ਰੰਚ ਅਹੁ ਸਗਲ ਮੇਲਿ ਜਨਗਹਿ ॥ ਨਸਕਹਿ ਗਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਅਗਮ ਅਗਾਥਿ ॥ ਬਾਹਿਰੀ ਅੰਤਰੀ ਅੰਤਰੀ ॥ ਭਾਇ ਓਰਸ ਅਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਤਾਮ ਸੁਗਤਿ ॥ ਅਵਰ ਸਿਮਾਨ ॥ ਪਨ ਨਕਉ ਕਛੁ ॥ ਨਾਮੁ ਏਥੀ ॥ ਜਨੁ ਜਹ ਅਥਿ ॥ ਸਹੁ ਆਇ ॥ ਬਾਹਿਰੀ ਓਰਸ ਅਧਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਭਗਤਿ ॥ ਵਡੁ ਬਿਰਦਾ ॥ ਏਥੀ ॥ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਚਾਰਿ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਜਨ ਨਕਉ ॥ ਭਯਾਨੁ ਏਥੀ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਕਰ ਮਧਰ ॥ ਮਹਿਰੀਰਤਨੁ ॥ ਜਨਗਾ ॥ ਏਥੀ ॥ ਸਰਨਿ ਪਾਰਿ ॥ ਓਰਸ ਅਧਾਰੇ ॥ ਕੀ ਅਭੈ ॥ ਦਾਨੁ ॥ ਸੁਖੁ ॥ ਪਾਇ ॥ ਏਥੀ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਅਰਾਧੁ ॥ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਢੀਲਾ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ॥ ਕਰਿ ॥ ਭਾਵੁ ॥ ਨਿਲਾਈ ॥ ਐਤਿ ॥ ਅਭੀ
ਮਾਨੁ ॥ ਠੀਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੋਹੁ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਰਾਗੀ ॥ ਆਸਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਓਰਸ ਅਧਾਰੇ ॥ ਸੰਗੇ ॥ ਪੇਖਿ ॥ ਮੋਹਿ ॥ ਓਰਸ ਅਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ॥ ਹੋ ॥ ਤਅਨੰਦ ॥ ਉਤਰੈ ॥ ਮਨੁ ॥ ਜੀ ॥ ਗੀ ॥ ਮਿਲ ॥ ਬੇਕੀ ॥ ਮਹਿ ॥ ਮਾ ॥ ਬਰਨੈ ॥ ਨਸਕਉ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਪਰੈ ॥ ਪਰੀ ॥ ਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਮੁਨਿ ॥ ਜੋ ॥ ਗੀ ॥ ਸਾ ॥ ਸਤਿ ॥ ਕੀ ॥ ਕਾ ॥ ਵਤ ॥ ਸਭ ॥ ਕੀ ॥ ਨੇ ॥ ਬਾ ॥ ਸਿ ॥ ਅ ॥ ਪ ॥ ਨ ॥ ॥ ॥ ਤਿ ॥ ਨਿ ॥ ਦੇ ॥ ਵ ॥ ਅ ॥ ਹੁ ॥ ਕੇ ॥ ਤ ॥ ਤੇ ॥ ਤੀ ॥ ਸਾ ॥ ਤੇ ॥ ਨ ॥ ਕੀ ॥ ਹੋ ॥ ਰਾ ॥ ਤੇ ॥ ਕ ॥ ਛੁ ॥ ਨ ॥ ਹੀ ॥ ॥ ੧ ॥ ਬਲ
ਦ੍ਰਿਤੀ ॥ ਬਿਅੰ ॥ ਪਿਰੀ ॥ ਸਭ ॥ ਮਹੀ ॥ ਅ ॥ ਵ ॥ ਹ ॥ ਨ ॥ ਜਾ ॥ ਸਿ ॥ ਕੋ ॥ ਉ ॥ ਮ ॥ ਹ ॥ ਮ ॥ ਹ ॥ ਗ ॥ ਰ ॥ ਪ ॥ ਤੇ ॥ ਲ ॥ ਹੀ ॥ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀ ॥ ਤ ॥ ਜੀ ॥ ਤ ॥ ਜੀ ॥ ਤ ॥ ਸ ॥ ਭ ॥ ਭਾ ॥ ਨਾ ॥ ਸ ॥ ਗ ॥ ਲ ॥ ਰ ॥ ਦ
ਨ ॥ ਲ ॥ ਪ ॥ ਟ ॥ ਹੀ ॥ ਕ ॥ ਹ ॥ ਨ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਸਾ ॥ ਪ ॥ ਤੇ ॥ ਭਾ ॥ ਗੀ ॥ ਹੋ ॥ ਏ ॥ ਢੇ ॥ ਹੀ ॥ ਚ ॥ ਰ ॥ ਨ ॥ ਹੀ ॥ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਇ ॥ ਕਰਿ ॥ ਜੋ ॥ ਤਿ ॥ ਕਰੀ ॥ ਬੇ ॥ ਨਿ ॥
ਠਾ ॥ ਕੁ ॥ ਰ ॥ ਅ ॥ ਪ ॥ ਨਾ ॥ ਪਿਆ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ਰਾ ॥ ਬ ॥ ਦੇ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ਪ ॥ ਰ ॥ ਮੇ ॥ ਸ ॥ ਰ ॥ ਸ ॥ ਗ ॥ ਲਾ ॥ ਦੁ ॥ ਰ ॥ ਤ ॥ ਮਿ ॥ ਟਾ ॥ ਏ ॥ ਮਾ ॥ ॥ ੧ ॥ ਠਾ ॥ ਕੁ ॥ ਰ ॥ ਹੋ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ਪ ॥ ਰਾ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ਲਾ ॥ ਰ ॥ ਏ ॥ ਗ ॥ ਏ ॥
ਆ ॥ ਟ ॥ ਆ ॥ ਨੰ ॥ ਦੁ ॥ ਪ ॥ ਹੋ ॥ ਏ ॥ ਹੋ ॥ ਉ ॥ ਬ ॥ ਰੇ ॥ ਬਾ ॥ ਲ ॥ ਗੁ ॥ ਪਾ ॥ ਲਾ ॥ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ ॥ ਮਿ ॥ ਲ ॥ ਵ ॥ ਰ ॥ ਨ ॥ ਗੀ ॥ ਮੰ ॥ ਗ ॥ ਲੁ ॥ ਗਾ ॥ ਏ ॥ ਮ ॥ ਠਾ ॥ ਕੁ ॥ ਰ ॥ ਕਾ ॥ ਜੈ ॥ ਕਾ ॥ ਹਾ ॥ ਕ ॥ ਹ ॥ ਨ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਤਿ ॥ ਸੁ
ਗੁ ॥ ਰ ॥ ਬਾ ॥ ਲਿ ॥ ਹਾ ॥ ਗੀ ॥ ਜੇ ॥ ਨ ॥ ਸ ॥ ਭ ॥ ਕਾ ॥ ਕੀ ॥ ਆ ॥ ਉ ॥ ਧਾ ॥ ਗੁ ॥ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤਾ ॥ ਪਿਤਾ ॥ ਭਾਈ ॥ ਉਤਰੀ ॥ ਪਤਿ ॥ ਨਕਾ ॥ ਬਲੁ ॥ ਤੋ ॥
ਰਾ ॥ ਅ ॥ ਨਿ ॥ ਕ ॥ ਰੰ ॥ ਗ ॥ ਮਾ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ਕੇ ॥ ਪੇ ॥ ਖੇ ॥ ਕਿ ॥ ਛੁ ॥ ਸਾ ॥ ਬ ॥ ਨ ॥ ਚਾ ॥ ਲੈ ॥ ਭੋ ॥ ਗਾ ॥ ॥ ੧ ॥ ਠਾ ॥ ਕੁ ॥ ਰ ॥ ਤੁ ॥ ਬਿ ॥ ਨੁ ॥ ਆ ॥ ਹੋ ॥ ਨ ॥ ਮੇ ॥ ਗਾ ॥ ਮੋ ॥ ਹਿ ॥ ਅ ॥ ਨਾ ॥ ਬਾ ॥ ਨਿ ॥ ਰ ॥ ਹੁ ॥ ਦੁ ॥ ਨ ॥ ਹੀ ॥ ਮੈ
ਅ ॥ ਹਿ ॥ ਓ ॥ ਤੁ ॥ ਮ ॥ ਹੋ ॥ ਧੋ ॥ ਗਾ ॥ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾ ॥ ਲਿ ॥ ਬਾ ॥ ਲਿ ॥ ਬਾ ॥ ਲਿ ॥ ਚ ॥ ਰ ॥ ਦ ॥ ਤੁ ॥ ਮ ॥ ਹੋ ॥ ਏ ॥ ਹੀ ॥ ਉ ॥ ਤੁ ॥ ਮ ॥ ਹੋ ॥ ਜੋ ॥ ਗਾ ॥ ਸਾ ॥ ਧ ॥ ਸੰ ॥ ਗਿ ॥ ਨਾ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਰ ॥ ਸੁ ॥ ਪਾ ॥ ਏ ॥ ਓ ॥ ਬਿ ॥ ਨ
ਸਿ ॥ ਓ ॥ ਸਿ ॥ ਗ ॥ ਲਾ ॥ ਨਿ ॥ ਹੋ ॥ ਗਾ ॥ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਲਜਾ ॥ ਲਕੁ ॥ ਮੋ ॥ ਹਿ ॥ ਤ ॥ ਜਾ ॥ ਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ॥ ਸੇ ॥ ਤੀ ॥ ਰੰ ॥ ਗੁ ॥ ਲਾਈ ॥ ਮਨ ॥ ਕਉ ॥ ਏ ॥ ਉ
ਪਦੇ ॥ ਸੁ ॥ ਦ੍ਰਿ ॥ ਵੈ ॥ ਸ ॥ ਹ ॥ ਜਿ ॥ ਸ ॥ ਹ ॥ ਜਿ ॥ ਗੁ ॥ ਲਾ ॥ ਗਈ ॥ ॥ ੧ ॥ ਸਾ ॥ ਜ ॥ ਨ ॥ ਐ ॥ ਸੈ ॥ ਸੰ ॥ ਤੁ ॥ ਸ ॥ ਹ ॥ ਏ ॥ ॥ ਜੀ ॥ ਸੁ ॥ ਭੇ ॥ ਟੇ ॥ ਤੁ ॥ ਟ ॥ ਹਿ ॥ ਮਾ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ਬੰ ॥ ਪਾ ॥ ਬਿ ॥ ਸ ॥ ਰ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਬ ॥ ਟੁ
ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ ॥ ਰ ॥ ਤ ॥ ਕ ॥ ਰ ॥ ਤ ॥ ਅ ॥ ਸਿ ॥ ਕ ॥ ਬ ॥ ਹੁ ॥ ਭਾਂ ॥ ਤੀ ॥ ਨੀ ॥ ਕੀ ॥ ॥ ਏ ॥ ਠ ॥ ਹ ॥ ਗਾਈ ॥ ਮਿ ॥ ਲਿ ॥ ਸਾ ॥ ਧੁ ॥ ਹਿ ॥ ਜ ॥ ਸੁ ॥ ਗਾ ॥ ਵੈ ॥ ਨਾ ॥ ਨ ॥ ਕੁ ॥ ਰ ॥ ਵ ॥ ਜ ॥ ਲੁ ॥ ਪਾ ॥ ਰੰ ॥ ਪ ॥ ਰਾ
ਈ ॥ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖਿਨ ॥ ਮਹਿ ॥ ਬਾ ॥ ਪਿ ॥ ਓ ॥ ਬਾ ॥ ਪ ॥ ਨਿ ॥ ਤ ॥ ਰਾ ॥ ਕੀ ॥ ਮ ॥ ਤਿ ॥ ਜਾ ॥ ਏ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਰੀ ॥ ਗਾ ॥ ਜਾ ॥ ਰੰ ॥ ਕੁ ॥ ਰੋ ॥ ਖਿ ॥ ਨੁ
ਭੀ ॥ ਰਿ ॥ ਨੀ ॥ ਚ ॥ ਹਿ ॥ ਜੋ ॥ ਤਿ ॥ ਪ ॥ ਰੀ ॥ ॥ ੧ ॥ ਪਿਆਈ ॥ ਐ ॥ ਅ ॥ ਪੰ ॥ ਸ ॥ ਦ ॥ ਹੀ ॥ ਸੋ ॥ ਚ ॥ ਅੰ ॥ ਦੇ ॥ ਸਾ ॥ ਤਾ ॥ ਕਾ ॥ ਕ ॥ ਰਾ ॥ ਕ ॥ ਰੀ ॥ ਐ ॥ ਜਾ ॥ ਮ ॥ ਹਿ ॥ ਏ ॥ ਕ ॥ ਪ ॥ ਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁ ॥ ਮ ॥ ਹੀ ॥ ਏ ॥ ਕ ॥ ਪੁ ॥ ਰੇ ॥ ਮੇ ॥ ਰੇ ॥ ਸਾ ॥ ਤਿ ॥ ਗੁ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਸ ॥ ਰੰ ॥ ਤੁ ॥ ਮ ॥ ਹੋ ॥ ਪ ॥ ਰੀ ॥ ਅ ॥ ਚੇ ॥ ਤਿ ॥ ਏ ॥ ਜਾ ॥ ਨੇ ॥ ਬਾ ॥ ਰੰ ॥ ਕ ॥ ਨਾ ॥ ਨ ॥ ਕੁ ॥ ਤੁ ॥ ਮ ॥ ਹਾ ॥ ਕ ॥ ਹੁ ॥ ਪਾ ॥ ਰ ॥ ਕ ॥ ਰੀ ॥ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੮
ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁ ॥ ਦਾ ॥ ਤਾ ॥ ਜੀ ॥ ਆ ॥ ਸ ॥ ਭ ॥ ਨਾ ॥ ਕਾ ॥ ਬ ॥ ਸ ॥ ਹੁ ॥ ਮੇ ॥ ਰੇ ॥ ਮ ॥ ਨ ॥ ਮ ॥ ਹੀ ॥ ਚ ॥ ਰ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਮ ॥ ਲਾ ॥ ਰਿ ॥ ਦ ॥ ਮਾ ॥ ਹਿ ॥ ਸ ॥ ਮਾ ॥ ਏ ॥ ਤ ॥ ਹੁ ॥ ਮ

ਅੰਧੇਰਾ ਹੀ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰ ਜਾਸਿ ਮਗਤੁ ਤਾਹੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਰਬ ਪਾਤਿ ਪਾਲਕ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਸਦਾ ਲਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇਰਾ ਅਸਾ ਸਰਉ ਤੁਮਾਰੀ
ਉਪਕਾਸੀ॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ ਕੀ ਹੋਰ ਅਸਾ ਬਿਡਾਈ ਲਾਹੀ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੧੯॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਰਸੁ ਦੀਨੈ
ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਨਿਸ ਅਰੁ ਰੋਗਾ ਕੇ ਸਾਸੀ ਦਾ ਸਪਗ ਬੁਝਾਇ ਤੈ ਮੇਰੇ ਬਸੇਰੇ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਅਨ ਹੋਗਾ॥ ਚਿਤ ਚਿਤ ਵਉ ਤਰਿ ਸਨ ਅਰਧ
ਉ ਨਿਰਖ ਉਤੁ ਮਰੀ ਭੰਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਾਈ ਆਲਪੁ ਰਖ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨ ਉਕਰ ਉਕਰਿ ਜੋਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਪੈਨਾ ਨਕਦਾ ਸੁਰੁ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਸਿਆਖੀ
ਛੇਗਾ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੨੦॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਅਰੁ ਦੁਲੋਕ ਮਾਈ ਈਦੁ ਲੋਕ ਤੇ ਧਾਇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਕ ਉਜੋ ਤਿਨ ਸਾਕੈ ਮਾਇ ਮਇ
ਪੈਵੈ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਅਬੋ ਮੇਰਿ ਆਇ ਪਰਿ ਭਿਸਨਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਜਪਾਵੈ ਕੇ ਬਹੁਤੁ ਪੁਜਾਵੈ ਮੈ ਕਉ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਦੀ ਭਉ ਬਤਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅ
ਰੁ ਜਪ ਕੀਨ ਨਰ ਨਰੀ ਕੀ ਭਉ ਬਤਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁਰੀ ਆਪੁ ਕਰ ਤੈ ਜਾ ਕੈ ਕੋਈ ਐਸੀ ਦਸਾਈ॥ ੧॥ ੧੩॥ ੨੧ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਅਪਨਾ ਸੁਮਿਟੈ ਪੈਵੈ ਨਹੀ ਕੀਰਤਿ ਦਰਗਤ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈ ਐ॥ ਨ ਮਕੀ ਦਾਸ ਨਾ ਸੋਹੈ ਏਥਿ ਨ ਮਹਿ ਸੁਖ ਅਨਰ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈ ਐ॥ ੧॥
ਜਾਤੇ ਪਾਲਨਾ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ਐ॥ ਆਠ ਪਹਿਰਿ ਸਿਮਰਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਮਨ ਤਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰਿ ਸਰਨ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਾਨਿ ਤੂੰ
ਦੇ ਹਿਸੇਈ ਪ੍ਰਭ ਪਾਈ ਐ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਰਤੇ ਤਰਿਦਾਸ ਯੈ ਜਰਖਾਈ ਐ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੨੨॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥
ਬਿਸੁਰ ਨੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਛਲ ਨ ਹੋਵਤਿ ਬਿਨ ਮਹਿ ਕਰੈ ਉਪਾਰ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ
ਰਾਚੁ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਜਾਕ ਉਅਧਾਰਿ ਤਾਤੁ ਕਉ ਤੂੰ ਜਾਚੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਪਾਨ ਅਧਾਰ॥ ਤੇ ਇਸਤ
ਈ ਨਿਸਤੁ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਰਾ ਕਰੈ ਸਿਆਰ॥ ੨॥ ੧੫॥ ੨੩॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਦਾ ਰੀਆ ਪਾਗਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ
ਅਵਖ ਪੁਛਿਤ ਰਿਗਾਇ ਭਿਸਨੁ ਤਪੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਰਖਿ ਭਿਸਨ ਸਰ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ ਮਿਟੀ ਬਿਆਧ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪੋਏ ਹਰਿਗੁ
ਰੁ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰਿ॥ ੧॥ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਓ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਿਰਚ ਛੈ ਸਦਾਈ॥
੨॥ ੧੬॥ ੨੪॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਬਹੂੰ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚੀਤਿ ਨ ਲਾਈ ਭੀ॥ ਪੰਧ ਕਰਤਾ ਬਿਤਾਨੀ ਅਭਿਧਾਰਿ ਗੁਰ ਨਿਧਨ ਮੁਕਾਰਾਈ
ਭੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਉ ਡੀਕ ਉਡੀ ਜੋਰ ਤਿਕ ਪਟੇ ਅਨਿਕ ਜਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਈ ਭੀ॥ ਬਿਸਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤੇ ਦੁਖ ਗਨੀ ਅਤਿ ਮਹਾ ਮੋਹੀ ਧਾਈ ਭੀ॥
ਕਰਤੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਗੋਨੇ ਮੇਰੇ ਕਮਾਈ ਭੀ॥ ਗੋਬਿੰਦ ~~ਦਿਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭੀ॥ ੨॥ ੧੭~~
॥ ੨੫॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਛੋਡੀ ਆਨ ਬਿਉਤਗ ਮਿਥਿਆ ਕੁਨੁ ਸਦਾ ਭਗਵੰਤ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅ
ਪਾਰ ਭਗਤਾਈ ਤਾ ਅਗੈ ਦੇਕਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀ ਆਗੁਰਿ ਸੀ ਆਨ ਬੁਧਿ ਬਖੋਕ॥ ੧॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀ ਧਰ ਸਰਣ ਤਾ ਕੀ ਗ
ਹੀ॥ ਮੁਕਤਿ ਨੁਹਤਿ ਰਵਾਨਾ ਪੁਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਿਧਲੀ॥ ੨॥ ੧੮॥ ੨੬॥

ਗੁਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਰੁ ੪॥ ਚਉਪਰੋ॥

੧ ਭਿਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ॥

ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਧ ਸਰਣੀ ਆਉ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ੧॥ ਗੋਚਿਤ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ॥ ਸਰਬ
ਸੁਖ ਕਲਿਆਣ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭਾਈ ਤਿਸਾ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਈ॥ ਈਤ ਉਤਜੀਅਨਾ ਲਿ
ਖੰਗੀ ਸਰਬ ਗਵਿਆ ਸੋਈ॥ ਨਾ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਉਪਾਵ ਮਿਥਿਆ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮ॥ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਨਿਰਮਲਾ ਗਤਿ ਪੋਈ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਨਾਮ॥ ੩॥
ਅਗਮ ਨ ਏਕਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਉਚਾ ਸਰਣ ਸਾਧੂ ਜੋਗ॥ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧਰਿ ਸੰਜੋਗ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੭ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥

१६ सतिगुरुपुसारी
दुपदे ॥ ५२४ ॥

३

अपटागुरुमेव सवरीगमगुणद्वये विंदा ॥ सासिसासिअगपिउरिउरि छिनिनाटेमनकी विंदा ॥ १॥ मेरेमानेनाथपुत्रकानाउमुखसगु
आनेदुपावहिमिलीनिमलखाउ ॥ १॥ गउआसापनीगिउपागदुमुआठपरिअगपिआमुकेपअकिगुबिनसैमिदैसगलउपा
पि ॥ २॥ अटलअछेदअउचसुआमीसगदिताकीआउ ॥ नरदकमलअगपिउरैदेकासिउलिदलाउ ॥ ३॥ पारबूमपुत्रराएआ
पारीबसिलीनिआपिआसगबसुखरिनाउदीआननकसैपुत्रनपि ॥ ४॥ ५॥ २८॥ गुरुगीमउल ५॥ गुरुपुसादीपुत्रुपिआ
इआगटीसकाउति ॥ दुखअपेराबैबिनसैपापगएनिमुदि ॥ १॥ उरिगिरिमकीमनप्रीडा ॥ मिलासायबनगोविंदपिआदेमगति
रमलगीति ॥ १॥ गउआसापरापुअनेककरदीसठलसिमगतिनाआकरिअनुगुआपिगबेउदेपुत्रकाना ॥ २॥ सासिसासिनिधि
गिरिउपु बूमपुत्रसमरगागुदअनकिरसनाकिआबनसैअगतसदअकबा ॥ ३॥ चीतरचानिद्वारतरदराइआलुकिगप
करनाअटलपदवीसामिमरददिदुनाकवरिउरिसगदि ॥ ४॥ ३॥ २८॥ गुरुगीमउल ५॥ अविपुषिउसपनमाइआ
मरादीरपुगेगु ॥ उरिनामुअविपुषिगुनिमुदीकरदकरदनेगु ॥ १॥ मतिउतिबाछीअननपुगिआदिननमेउउपिआउिक
गोविंदलेनपुगि ॥ १॥ गउआआदिअउमपिआसाकुकीबिकरलागुगगिआनकीरतुगेविंदरमदकाटीअननजाला ॥
२॥ कामरेपलेउमेउमुदेसराआवागदना ॥ पूरुपेअगुगतिगुपालसिमरदामिटउनेतिउदला ॥ ३॥ मिउपुत्रकलउमुदि
उतिउपनलता ॥ सापिअमरादुअनिद्वारेमिछेगतिनसंता ॥ ४॥ सगबाविपुमउपुकरागिकरिनागीछेदि ॥ उरिउरदसगद
अपारपुत्रवेदिदुगहीनाकदि ॥ ५॥ ४॥ ३०॥ गुरुगीमउल ५॥ अगपसीपगसठलमुगतिकरदकरदनेगु ॥ गदरम
दसददअपारमहिमाठिगनउताविदिगु ॥ १॥ अतरदरागविंदउपासा ॥ गलिक्लेसमिउतिमिमरदकाटनमउतासा ॥ १॥
गउआसुदउरनगिनामकगतिअदुकरदुआउ ॥ करिअनुगुपुत्रमेरेननकनामसुआउ ॥ २॥ १॥ ३१॥ गुरुगीमउल ५
उसमरबसगतिउरताउपुननसुखगदि ॥ नागिकलेसमिछैरमालिगमलगुदपुत्रगदि ॥ १॥ गोविंदउउविपुम
दरनठाउ ॥ करिकिरपापारबूमसुआमीनपिउमगताउ ॥ १॥ गउआसातिगुरमेवछेउरिउरदीद्वैरुगिलिदलागी
॥ कदलपुगासउदेजापसैगेउरमातिउपिउतिआगी ॥ २॥ अठपारिउरिउरदगावैसिमरैदीनराइआलगाआपिउरैस
गतिउरुउपुगैबिनसैसगलननजाला ॥ उरदअपउतेगपुत्रसुआमीउतिपेउतिपुत्रसकि ॥ सगतिपारिअनकपुत्रउमरी
देराविउरिगदि ॥ ४॥ ३२॥ मः १॥ २॥ मः ३॥ ३॥ मः ४॥ १॥ मः ५॥ ३३॥ नुमल ४८॥

गुरुगीमउल १ असटपदीआपउ १॥

१ सतिगुरुपुसारी ॥

ऐकनगरीपिउरैरघसीअलेबगनउरैगीपावै ॥ उरिउरसमालरबैनेननकमेपुत्रउतिपेपावै ॥ १॥ उरउउपासुदेवबन
दाली ॥ गामुदेनपुमाली ॥ १॥ गउआउरपमुलजिमुसापतलाउरघेनउलागो ॥ साजिगुआइतिननकपार
बूमलिदलागो ॥ २॥ पारनउपापिआगुनिमैपुउपपत्रउताला ॥ सगबनेतिनिननसैबुछेउउउउजिनाला ॥ ३॥
मुदिमिखईतेननकविनद्वैछेउमाइअजाला ॥ मनिघिचरैऐकलिदलागीपुति ॥ रपननमनकाला ॥ ४॥ सैगुरुमेमिख
कषीअलेमेवैचनिननद्वैरगि ॥ उमुकरदकमनपयनगि ॥ योगिगिजैगि ॥ ५॥ कामरेपुअकिउरतनीअलेलेउमेउतिउस

ਮਾਇਆ ਮਸਿਤਤੁ ਮਦਗਤੁ ਪਿਆਇਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਸਰਦਾ ਤਿਕਬੀ ਅਲੇਸੇਤ ਬਰਨ ਸਭ ਦੁਤਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਮਲਮਪੁਤਾ ਸੁਰਸਾਦੀ ਗਤਨਾ ਹੀ ਸੁਤਾ ॥ ੭ ॥ ਮਹਾਰੀ ਰੂਪਤਾ ਭਾਨਕ ਸਰਬ ਭੁਆਇਆ ॥ ਉਪਦੇਸਹੁ ਮਮਪੁਨ ਹਿਨ ਗਰੁ
ਬਿਖਤਾ ਜੀਅੀ ਸਿਤੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ੮ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਯਾ ੧ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਜਾਰਿ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੇ ਭਾਕੇ ਅੰਤੁ ਪਰਹਿ ਸੁਮਾਗਾ ਜੈ ਸਿਰੁ
ਪਹਿ ਏ ਅਰੁ ਅੰਤਰਿ ਤੁੰ ਸਮਰ ਬੁਝਦੇ ਦਵਤਾ ॥ ੧ ॥ ਐਜੀ ਜਿ ਪੁਤ ਪੁੰਜ ਮੁਸਤੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇ ਹਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਤੇ ਰਿਭਗਤਿ
ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਏਕਾ ਏਕੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਉ ਬਝੁ ਪਰਹਿ ਗਗਨੁ ਤਨਾਹੀ ਆਖੇ ਆਪ ਕੀ ਆਕਰਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥
ਨਾਤਰ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨ ਛਾਇਆ ਨਾ ਸੁਰਜ ਰੰਗ ਨੇ ਤਿਅਪਾਰਾ ॥ ਸਰਬਾਦਿ ਸਾਇ ਲੋਚਨ ਅਭਾ ਅੰਤਰਿ ਏਕਾ ਨਰ ਹਿ ਸੁਖਿ ਦਵਤਾ ਹੀ ॥ ੩ ॥
ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨ ਤਿਨ ਕੀ ਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮੇਸ ਅਕਾਰਾ ॥ ਸਰਬੇ ਨਾਰਿਕ ਤੁੰ ਪ੍ਰਚਾਰਤਾ ਤਕਰੈ ਅਪਨੇ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗਾ ਕੋਟ ਤੇ ਤੀ ਸਜਾ
ਚਹਿ ਪ੍ਰਭਨਾ ਏਕ ਦੇਵੇ ਤੇ ਤਿਨ ਹੀ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਉਪੈਰੁ ਭੈ ਕੇ ਛੁਨ ਸਮਾਵੈ ਸੀਧੇ ਅੰਤਿ ਪੁਰੈ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਪੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਚਹਿ ਸਿਧ ਸਿਧ ਜਾ
ਚੈ ॥ ਕਰ ਜਿਨੈ ਕਾਗਜੈ ਸੀ ਪਿਆਸੋ ਏ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤੈ ਸੋ ਜਲੁ ਦੇਵਹਿ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਸੇਵਹਿ ਅਪੁਨ ਕੇ ਦੁਨਾਹੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮੁਰਾ
ਗਾਤ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਜਮੁ ਜੋ ਏ ਬੁਝਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਬੁਤ ਬਾਦਹੁ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਪਾਤਿਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਗ ਨੀਜੈ ਪਿਆਗਾ ਨਾਨਕ ਰਾ
ਤ੍ਰਿਕ ਅੰਤਿ ਜਲੁ ਮਗੈ ਹਰਿ ਜਮੁ ਦੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਯਾ ੧ ॥ ਐਜੀ ਜਾਮਿ ਮਰੈ ਆਵੈ ਛੁਨ ਜਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਤਿ ਨਹੀ
ਕਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ਨਾ ਮੇਰਾ ਤੇਨਾ ਐਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਈ ਰੇਰਾ ਅਲਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਨਾ ਚੈ ਐ ਸੀਨਾ ਮੁਵਰਾਈ ॥ ੨ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਤੇ ਕੇ ਪਕਰਹਿ ਭਿਖੀ ਆਕਉ ਕੇਤੇ ਉਦਰ ਭਰਨ ਕੈਤਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਪਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਰਬ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥
ਐਜੀ ਕਾਲ ਸਦਾ ਸਿਰਉ ਪਰਿਠਾ ਛੇਜਨ ਮਨ ਮਵੈ ਰਾਈ ॥ ਸਾਰੈ ਸਬਦ ਰਤੇ ਸੇ ਬਾਚੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਜੋ ਤਿਨ ਸਾਕੈ
ਦੁਨੁ ਸਕੈ ਸੰਤਾਈ ॥ ਅਵਗਤਿ ਨਾਸੀ ਰੰਗ ਨਾਤੇ ਨਿਰਭਉ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਐਜੀ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗੁਨਾ ਮੇਲਿ ਵਲਾਦੁ ਸਤਿ ਗੁਰੇ ਕਾਇ
ਕਾਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਕਾਵੈ ਸੋ ਏ ਕਰਸੀ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥ ੬ ॥ ਐਜੀ ਰਾਗ ਪਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣੁ ਮਾਗੈ ਮੈ ਅਵਰਨ ਦੁਨੀਭਾਈ ॥ ਅਬੁਤ ਬਝੈ ਕੋ
ਏਕੁ ਪੁਕਾਰਉ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਖਾਈ ॥ ੭ ॥ ਐਜੀ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰੇਜਨਾ ਅਪਨੇ ਕੀਤੁ ਬੁਝੀ ਸਿਉ ਬਸਿਆਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਰਸੁ ਦਿਖਾਵਤੁ
ਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ੮ ॥ ਐਜੀ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਰੋਤੈ ਨੀਸੈ ਏ ਸੁਨ ਗਮਤਿ ਆਇਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੀਜੈ ਹਿਰਦੈ
ਠਿਬਣਾਈ ॥ ੯ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਯਾ ੧ ॥ ਐਜੀ ਨਾਮ ਉਤਮ ਨੀਰਨ ਮਧਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤ ਹਰਿ ਕੋ ਲੋਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ
ਸੋ ਗਾਬਿ ਜੋ ਗਾਬਿ ਸਰਸਿ ਤੋਰੇ ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਈ ਰੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਠਕੁਰ ਕੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਵਖਰਿ ਰੈ ਗਗਨਿ ਰਮ ਲੁਨਾ ਜਮੁ ਕਾਣੇ ਜ
ਅਕੀ ਬਾਕੀ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਰਵ ਹਿ ਪ੍ਰਸੰਗੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਕਾਵੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਖਾਨ ਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਿਯਲ
ਮੇਕ ਘਰੀ ॥ ੩ ॥ ਐਜੀ ਖੋਟੇ ਠੰਢੀ ਪਰਬਾਹਿ ਨਿਰਕ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਰੋਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸਨ ਮੈ ਏ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਬੈ ਸਵਾਈ ॥ ੪ ॥ ਐਜੀ ਗੁਰ
ਕੀਰਤਿ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਆਪਦਿ ਵਾਈ ॥ ਨਿਰਕ ਨਰਕ ਲੇਖੁ ਪਾਇਨਾ ਸਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀਰਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥ ੫ ॥ ਐਜੀ ਸਰਦਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸ
ਮਿਲਾਵੈ ਬਿਲ ਮਨ ਮਧੁ ਆਗਈ ॥ ਆਨਦ ਮੁਲੁ ਨਾਭੁ ਸਿਰਿ ਨਾਥਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੬ ॥ ਐਜੀ ਸਦਾ ਏ ਆਲੁ ਰਾਇ ਆਕਰੇ ਗਵਿਆ
ਗੁਰ ਮਤਿ ਕ੍ਰਮਾਨਿ ਨੁਕਾਈ ॥ ਪਰਸੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਤੇ ਏ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਜਲੁ ਰਿਮ ਲੁਮਨੁ ॥ ਇਸ ਨੀਮਜ
ਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਪੁਨਰੰ ਪਜਨ ਮੁਨਾਹੀ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤੀ ਮਿਲਾਈ ॥ ੮ ॥ ਤੁੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮ ਤੋਰੇ ਦਰੁ ਮਧ ਪੀਤੁ ਮਾਤੀ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੀਜੈ ਨੁਹਿ ਨੁਹਿ ਸਬਦੁ ਸਲਾਈ ॥ ੯ ॥ ੬ ॥

ਗੁਰ

ਐਜੀ

ਗੁਜਰੀਮਾਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੬॥

੧ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਤਿਪ੍ਰੇਮਾਗਧਤੰਸਚੁਪਿਆਸਪਰਮਹਿਤੀ॥ ਬਿਲਲਾਪਾਬਿਲਲਾਬਿਨੰਤੀਆਸੁਕਰਾਇਤੀਤੀਤੀ॥ ੧॥ ਜਾਪਿਮਨਾਮੁਸਰਣੀ॥ ਸੀਸਾਗਸਾਗਰ
ਤਾਰਤਾਰਦਰਮਨਾਮਕਰਿਕਰਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਮਨਮਿਰਤਸੁਕੁਚਿਤੰਗੁਰਸਬਦਗਰਿਮਣੀ॥ ਮਤਤਾਹੀਆਨੰਕਾਇਆਨੰਧਨੰਹਕਿਆਮੁਮਾਰ
ਮਣੀ॥ ੨॥ ਚਲਾਚਿਤਾਵਿਤਕੁਮਾਰਕੁਮੰਜਗਮੇਹਿਮਗਨਹਿਤੀ॥ ਬਿਰਹਾਮੁਰਗਤਿਦ੍ਰਿਸ਼ੀਮਤੀਗੁਰਵਾਕਸਬਦਰਤੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਾਤਰਮਨੁਕਈਜਗ
ਜਨਮਾਬਿਭਾਪਖਪੀ॥ ਅਸਥਾਨਹਿਨਿਕੇਵਲੀਸਤਿਮਤੀਮਤਪੀ॥ ੪॥ ਏਹੁਜਗਮੇਹਿਤੀਬਿਆਪਤੰਦੁਖਮਧਕਜਨਮਮਰਣੀ॥ ਗੁਜਸਰਣਸਾਤਿਗੁ
ਰਉਬਰਹਿਹਕਿਆਮਰਿਦਰਮਣੀ॥ ੫॥ ਗੁਰਮਤਿਸਿੰਧਚਲੰਮੁਮਨੰਸਾਹਿਜਬੀਚਾਰੀ॥ ਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਿਤਸਾਦੁਅੰਤਹਿਗਿਆਨਰਤਸਾਰੀ॥ ੬॥ ਗੁਰੁ
ਏਹੁਗਤਿਤਰੁਕੁਦਜਲਮਨਾਚਿਤਲਾਇਹਚਿਰਣੀ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਹਿਦੈਪਾਵਿਤੁਪਾਵਨਾਇਹੁਸਰੀਰਤਉਸਰਣੀ॥ ੭॥ ਲਭਓਭਲਾਹਰਿਵਚਣੰਹਰਿ
ਨਾਮੁਰਾਸਮਨੀ॥ ਮਨੁਮਾਰਤੁਹਿਨਿਰੰਜਨਾਕੁਨਾਨਕਾਸਰਣੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੫॥

ਗੁਜਰੀਮਾਲਾ ੨ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੧॥

੧ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਿਰਤਿਕਰੀਏਹੁਮਨੁਚਾਣੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈ॥ ਚਿਤੁਬਿਰਹਾਖੈਸੋਮੁਕਤਿਹੋਵੈਜੋਏਛੀਸੇਠਲੁਪਾਈ॥ ੧॥ ਗਾਗੁਰੇਮਨਗੁਰਕੋਅਗੈ
॥ ਗੁਰਕੋਰਾਣੈਨਾਚਹਿਤਾਸੁਖਪਾਦਹਿਅੰਤੰਜਮਕੁਓਗੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪਿਨਰਾਏਸੋਗਤੁਕਹੀਐਅਪਣਾਪਿਅਚੁਆਪਿਲਾਏ॥ ਅਧੇਗਾਵੈਆ
ਪਿਸੁਣਾਵੈਏਸਮਨਅੰਧੈਕਉਮਾਰਗਪਾਏ॥ ੨॥ ਅਨਦਿਨੁਨਾਚੈਸਕਤਨਿਦਾਹੈਸਿਦਘਹਿਨੀਦਰਹੋਈ॥ ਸਕਤੀਪਾਰਿਜਗਤਸੂਤਾਨਾਚੈਣਪੈ
ਅਦਰੇਗਾਵੈਮਨੁਕੁਰਗਤਿਨਹੋਈ॥ ਸੁਰਨਗਵਿਰਤਪ੍ਰਿਕਰਮੀਨਾਚੈਮੁਨਜਨਾਹੀਆਨਬੀਚਾਰੀ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਾਇਵਲਾਗੀਨਾਚੈਜਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਉਪੈਬੀਚਾਰੀ॥ ੩॥ ਖੰਡੁਬ੍ਰਹਮੰਡੁਗੁਣਨਾਚੈਜਿਨਲਾਗੀਹਰਿਲਿਵਤੁਮਾਰੀ॥ ਜੀਅਜੰਤੁਸਭੇਹੀਨਾਚੈਨਾਚਹਿਖਾਣੀਚਾਰੀ॥ ੪॥ ਜੇਤੁਧੁਕਾਵਹਿ
ਸੇਈਨਾਚਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੇਲਿਵਲਾਏ॥ ਸੇਧੁਗਤਸੇਤਤਹੀਆਨੀਜਿਨਕਉਪੁਕਮੁਮਾਏ॥ ੬॥ ਏਹੁਗਤਿਸੇਧੋਸਿਉਲਿਵਲਾਹੈਬਿ
ਰੁਸੇਵਰਗਤਿਨਹੋਈ॥ ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਸਬਦਵੀਚਰੈਤਾਸਦੁਪਾਵੈਕੋਈ॥ ੭॥ ਮਾਇਆਕੈਅਰਬਬਹੁਤੁਲਕਨਾਚੈਕੋਵਿਰਲਾਤਤੁਬੀਚਾਰੀ
॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸੋਈਜਨੁਪਾਏਜਿਨਕਉਪ੍ਰਿਪਤੁਮਾਰੀ॥ ੮॥ ਏਹੁਦੁਸਾਰਾਵੀਸਰੋਸਾਵੇਲਾਬਿਰਬਾਨਾਈ॥ ਸਾਹਿਸਾਹਿਸਦਾਸਮਾਈਐਆ
ਪੇਬਖਸੇਕਰੇਰਜਾਈ॥ ੯॥ ਸੇਈਨਾਚਹਿਜੇਤੁਧੁਕਾਵਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਵੀਚਾਰੀ॥ ਕੁਨਾਨਕਸੇਸਹਜਿਸੁਖਪਾਵਹਿਜਿਨਕਉਨਚਰਿਤੁਮਾਰੀ॥
੧॥ ੧॥ ੬॥

ਗੁਜਰੀਮਾਲਾ ੬ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੨॥

੧ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪੜ੍ਹ

ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਹਿਨਸਕੈਜਿਉਬਾਰਿਕਖੀਰਅਧਾਰੀ॥ ਅਸਮਾਮਗੋਰਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਖਨੈਸਾਤਿਗੁਰਕੈਬਾਲਿਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਹਰਿਕੀ
ਰਤਤਰਤਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਲੁਪਾਈਐਜਿਨਕਉਪ੍ਰਿਪਤੁਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਨਕਸਨੰਦਨਨਰਦਮੁਨਸੇਵਹਿਅਨਾਦਿਨੁਪਾਤਿਰ
ਹਹਿਬਨਵਾਰੀ॥ ਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਤਿਲਾਦਜਨਮਾਏਤਿਨਕੀਪੈਨਸਵਾਰੀ॥ ੨॥ ਅਲਖਾਨਿੰਨਨੁਏਕੋਵਰਤੈਏਕਾਜੋਤਿਮੁਰਹੀ॥ ਸਰੁਜਾਚਿ
ਕਤੁਏਕੋਰਤਾਮਗਹਿਰਾਖਪਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਤਨਨਾਕੀਉਤਮਬਾਣੀਗਾਵਹਿਅਕਥਕਥਾਨਿਤਨਿਆਰੀ॥ ਸਠਲਾਜਨਮੁਰਾਇਮਾਤਿਨੇਰਾ
ਆਪਤਰੇਕੁਲਤਾਰੀ॥ ੪॥ ਮਨਮੁਖਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਾਤਿਵਿਆਪੈਜਿਨਅੰਤਰਿਮੇਹਿਗੁਬਾਰੀ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੀਕਥਾਨਭਾਵੈਓਏਹੁਬੇਸੁਪਰਵ
ਰੀ॥ ੫॥ ਨਿੰਦਕੁਨਿੰਦਕਰਿਮਲੁਪੈਵੈਓਹੁਮਲੁਕੁਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪੈਨਾਉਰਵਾਰਨਪਾਰੀ॥ ੬॥ ਏਹੁਪਰਪੰਚੇਲੁ
ਕੀਆਸੁਕੁਰਤੈਹਰਿਕਰਤੈਸਰਕਲਪਾਰੀ॥ ਹਰਿਏਕੋਸੁਤੁਵਰਤੈਤੁਗਅੰਤਹਿਸੁਤੁਖਿਚੈਏਕੀਚਾਰੀ॥ ੭॥ ਰਸਨਿਰਸਾਨਿਰਸਗਾਵਹਿਹਰਿ

ਗੁਰਸਾਹਿਬਗੁਰਮੁਖੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਮਾਰਉਧਰਿਸੁਪ੍ਰੀਤਪਿਆਰੀ॥ ੨॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੨ ੨॥ ॥ ਗੁਰਨਮਹਿਤੁੰਗਨਾਕਰੀਅਹਿਕੂਮਨਮਹਿਕੂਮਾ॥ ਠਕੁਰਮਹਿਠਕੁਰਾਈਤੇਰੀਕੋਮਨਸਿਰਕੇ ੧੭੪
ਮਾ॥ ੧॥ ਪਿਤਮੇਰੇਬੰਢੋਪਨਿਅਗਮਾ॥ ਓਸਤਤਿਕਵਨਕਰੀਜੈਕਰਤੇਪੇਖਰੋਬਿਸਮਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉਸੁਖੀਅਨਮਹਿਸੁਖੀਆਤੁੰਕਹੀਅਹਿਚਤ
ਸਿਰਦਤਾ॥ ਤੇਜਨਮਹਿਤੇਜਵੀਸੀਕੀਅਹਿਸੀਅਨਮਹਿਰਤਾ॥ ੨॥ ਸੁਰਨਮਹਿਸੁਰਾਤੁੰਕਹੀਅਹਿਭੋਗਨਮਹਿਭੋਗੀ॥ ਗੁਸਤਨਮਹਿਤੁੰਬਰੇਗੰਸ
ਤੀਜੋਗਨਮਹਿਜੋਗੀ॥ ੩॥ ਕਰਤਨਮਹਿਤੁੰਕਰਤਾਕਰੀਅਹਿਅਗਰਨਮਹਿਅਗਰੀ॥ ਸਾਹਨਮਹਿਤੁੰਸਾਚਾਸਾਹਾਵਾਪਾਰਨਮਹਿਵਾਪਾਰੀ॥ ੪॥ ਦ
ਰਬਾਰਨਮਹਿਤੇਰੇਦਰਬਾਰਸਰਨਪਾਲਨਟੀਕਾ॥ ਲਖਮੀਕੇਤਕਗਨਿਨਾਈਐਗਨਸ ਕਉਸੀਕਾ॥ ੫॥ ਨਾਮਨਮਹਿਤੇਰੇਪ੍ਰਕਾਸਮਾਗਿਆਨ
ਮਹਿਗਿਆਨੀ॥ ਜਗਤਨਮਹਿਤੇਰੀਪ੍ਰਕਾਸਗਤਾਇਸਨਨਮਹਿਇਸਨਾਈ॥ ੬॥ ਸਿਧਨਮਹਿਤੇਰੀਪ੍ਰਕਾਸਿਧਾਕਰਮਨਸਿਰਕਰਮਾ॥ ਅਗਿਆ
ਮਹਿਤੇਰੀਪ੍ਰਕਾਸਾਗਿਆਤੁਕਮਨਸਿਰਤੁਕਮਾ॥ ੭॥ ਜਿਉਬੋਲਾਵਤਿਤਿਉਬੋਲਤਿਸੁਆਮੀਕੁਦਰਤਿਕਵਨਤਮਾਚੀ॥ ਨਾਨਕਜਸੁਗਾਇਓਓ
ਪ੍ਰਕਾਸੀਅਤਿਪਿਆਰੀ॥ ੮॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ੫੨ ੪॥ ਨਾਬ ਨਗਰਦੀਨਬੰਧਪਤਿਤਪਾਦਨਦੇਵ॥ ਭੋਤਾਸਨਾਸਕਿਪਾਲਗੁ
ਦਨਿਪਸਠਲਸੁਆਮੀਸੇਵ॥ ੧॥ ਗਰਿਗੋਪਾਲਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾਚਰਣਸਰਣਦਾਇਆਲਕੇਸਵਤਾਜਗਤਦੁਸਿਧਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉਕਾਮੇਕ੍ਰ
ਪਰਨਮਦਮੋਹਦਹਨਮੁਹਾਰਮਨਮਕਰੰਦਾ॥ ਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਧਰਣੀਧਰਪਤਿਗਥਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੨॥ ਜਲਤਅਨਿਕਤਰੰਗਮਾਇਆ
ਗੁਗਰੀਅਨਹਰਿਚਿਦਮੰਤਾ॥ ਛੇਦਮੰਤ੍ਰਪਿਕਰੁਣਮੈਤੰਤਮੇਇਪੁਰਖਅਨੰਤਾ॥ ੩॥ ਸਿਮਰਸਮਰਥਪਛਮਤੁਗਤਿਪ੍ਰਕਾਸਿਆਨੁਸਤਿ
ਸਮਾਧਾ॥ ਦੀਨਦਾਇਆਲਪ੍ਰਸੰਨਪੁਰਨਜਾਚੀਐਰਜਸਾਧਾ॥ ੪॥ ਮੋਹਮਿਥਨਦੁਰੰਤਮਾਸਾਥਾਸਨਾਬਿਕਾਗਾ॥ ਰਖਧਰਮੁਰਮਾਬਿਰਮ
ਨਤੇਉਧਰਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰ॥ ੫॥ ਧਨਾਦਿਅਦਿਭੰਡਾਰਹਰਿਨਿਧੰਤਾਜਿਨਾਨਰੀਗਾਖਲ — ਮੁਗਧਕਟਾਖਸੀਧਰਭਏਗੁਮਤਧੀਗਾ॥ ੬॥ ਸੀਵਨ
ਮੁਕਤਜਗਦੀਸਨਪਮਨਧਾਰਿਦਪਰਤੀਤਾ॥ ਜਾਇਦਾਇਆਮਾਇਆਸਬਰਮਣੰਪਰਮਹੰਸਤੀਤੀ॥ ੭॥ ਨੇਤਰਸਨਸ੍ਰਵਣਹਰਿਜਸੁ
ਰਸਨਾਮੁਓਚਾਗਾ॥ ਅੰਗਸੰਗਭਗਵਾਨਪਰਸਨਪ੍ਰਕਾਸਕਪਤਿਤਉਧਾਗਾ॥ ੮॥ ੨॥ ਮ: ੧॥ ੫॥ ਮ: ੩॥ ੧॥ ਮ: ੬॥ ੧॥ ਮ: ੫॥ ੩॥

੧੭੪

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੁੜ

ਜੁਮਲਾ ੬॥

ਗੁਜਰੀਕੀਦਾਰਸਲੋਕਾਨਾਈਮਤਲਾ ੩॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਕੰਦਰਬ੍ਰਹਮਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨੀਗਾਵਣੀ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩॥ ਇਹੁਜਗਤੁਮਤਾਮੁਅਜੀਵਣਕੀਬਿਧਿਨਾਹਿ॥ ਗੁਰਕੈਭਾਵੈਜੋਚਲੈ ਤ
ਜੀਵਣਪਦਵੀਧਾਹਿ॥ ਓਇਸਦਾਸਦਾਨਜੀਵਤੇਜੋਧਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਮਨੀਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜੇਸਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਮ: ੩
ਅੰਦਰਿਸਯਾਦੁਖੁਏਆਪੇਸਿਰਧੰਧੈਮਾਗਿ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਸੁਤੇਬਧਿਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰਾ॥ ਨਾਮਨਦੇਤਹਿਸਬਦੁਨਬਿਚਰਹਿਇਹੁ
ਮਨਮੁਖਕਾਮਯਾਗਾ॥ ਧਰਿਨਾਮੁਨਪਾਇਆਨਨਮੁਖਿਰਬਾਗਵਾਇਆਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਕਰੇਖੁਆਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪਣਾਆਪੁਉਪਾਇਓ
ਨੁਤਦੁਹੋਰੁਨਕੋਈ॥ ਮਤਾਮਸੁਰਤਾਪਕਰੈਜੋਕਰੈਸੁਹੋਈ॥ ਤਦੁਤੁਅਕਾਸੁਨਪਤਾਲੁਹੋਨਾ॥ ਭੈਲੋਈ॥ ਤਦੁਤੁਆਪੇਆਪਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਨਾ॥ ਓ
ਪਤਿਹੋਈ॥ ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈ ਕਰੈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਸਦਾਹੋਦਿਸੈਸਬਦੁਕਮਾਈ॥ ਓਤੁਅਉ
ਹਾਣੀਕਦੇਨਹਿਨਾਮਾਵੈਨਜਾਈ॥ ਸਦਾਸਦਾਸੈਸੇਵੀਐਜੋਸਰਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ਅਵਰੁਨੁਜਾਕਿਉਸੇਵੀਐਜੋਮੈਤੋਮਰਜਾਈ॥
ਨਿਹਠਲਾਤਿਨਕਾਜੀਵੀਆਖਸਮੁਨਜਦਹਿਆਪਣਾਅਵਰੀਕਉਚਿਤੁਲਾਈ॥ ਨਾਨਕਵੇਵਨਜਾਪਈਕਰਤਾਕੋਤੀਦੋਈਸਜਾਈ॥ ੧ ਮ: ੩॥

ਜਿ

ਸਚਾਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਭੋਫਰਤੈਸਚਾਨਾਨਕਹੁਕਮੁਬੁਝਪਰਵਾਹੁਪੋਇਤਾਛਲਪਾਵੈਸਚਾਕਬਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਠਿਹੈਹੁਕਮੈਮੂਲਨਸੁਖੁ
ਅੰਧਾਕਰੁਨਿਕਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੰਜੋਗਵਿਜੋਗੁਇਧਾਇਓਸਿਸਟੀਕਾਮੁਲੁਰਚਾਇਆ॥ ਹੁਕਮੀਸਿਸਟਸਾਜੀਅਨੁਜੋਤੀਜੋਤੀਸਿਲਾਇਆ॥
ਜੋਤੀਪੁਸਕੁਠਨਦਾਸਾਤਿਹਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ ਧੁਰਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਬੈਹੁਦਸਿਰਿਧੰਪੈਲਾਇਆ॥ ਮਾਇਆਕਾਮੁਲੁਰਚਾਇਓਤੁੰਗੀਆ
ਸੁਖਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਸੋਨਪੁਸੋਤਪੁਜਿਸਾਤਿਹਰੁਰਾਵੈ॥ ਸਾਤਿਹਰਕੈਭਾਣੈਵਡਿਅਈਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਆਪੁਛੋਡਿਹੁਗਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥ ੧
ਮਃ ੩॥ ਗੁਰਕੀਸਿਖਕੋਵਿਰਠਾਲੇਵੈ॥ ਨਾਨਕਜੇਸੁਆਪਵਡਿਆਈਦੇਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਇਆਮੇਪੁਆਗਿਆਨੁਪੈਬਿਖਮੁਅਤਿਥਾਗੀ॥
ਪਥਰਪਥਬੁਝਾਇਆਕਉਤਰੀਐਤਰੀ॥ ਅਨਦੁਰਗਤੀਗਤਿਆਗਪਾਰਉਤਰੀ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾਪਉਛੋਡੀਵਿਕਾਰੀ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰੀ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰਮੁਕਤਦੁਆਰਾਸੰਕੁਰਾਈਦਸਵੈਭਾਈ॥ ਮਨੁਤਉਮੈਗਲੁਹੋਇਹ
ਨਿਕਸਿਆਕਿਉਕਰਿਜਾਈ॥ ਐਸਾਸਾਤਿਹਰੁਜੇਮਿਲੈਤੁਠਕਰੈਪਸਾਉ॥ ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਮੇਕਲਾਸਹਜੇਅਵਏਜਾਉ॥ ੧ ਮਃ ੩॥ ਨਾਨਕਮੁਕ
ਤਿਦੁਆਰਾਅਤਿਨਿਕਾਨੁਪੋਇਸੁਜਾਈ॥ ਹਉਮੈਮਨੁਅਸਬੁਲੈਕਿਉਕਰਿਦਿਚੁਦੇਜਾਈ॥ ਸਾਤਿਹਰਮਿਲਿਐਹਉਮੈਗਈਜੋਤਿਹਰੀਸਭ
ਭਾਈ॥ ਏਹੁਜੀਉਸਚਾਮੁਕਤੁਹੈਸਹਜੇਗਿਆਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਬਿਸੰਸਾਰੁਭਾਇਕੈਵਸਿਅਪਦੈਕੀਤਾ॥ ਕਾਦਤੈਪ੍ਰਭੁਨਪਾਈਐ
ਦੁਜੈਭਰਮੀਤਾ॥ ਸਾਤਿਹਰਮਿਲਿਐਜੀਵਤੁਮਰੈਬੁਝਿਸਚੁਸਮੀਤਾ॥ ਸਬਦੈਹਉਮੈਪੋਈਐਹਰਿਮੇਲਿਮਿਲੀਤਾ॥ ਸਬਕੇਛੁਨਾਣੈਕਰੈਆ
ਪਆਪੋਵਿਗਸੀਤਾ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਸਾਤਿਹਰਸਿਉਚਿਤਨਲਾਈਓਨਿਮੁਨਵਸਿਓਮਿਨਿਆਈ॥ ਪ੍ਰਿਗੁਅਵੇਧਾਜੀਵਿਆਕਿਆਜੁਗਮ
ਹਿਪਾਈਆਆਈ॥ ਮਾਇਆਕੋਟੀਰਾਸੈਏਕਰਸੇਮਹਿਪਾਜੁਭਾਤਿਜਾਈ॥ ਹਥੁਛੁੜਕੀਤਨੁਸਿਆਹੁਹੋਈਬਦਨੁਜਾਈਕੁਮਲਾਈ॥
ਜਿਨਸਾਤਿਹਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਈਆਤਿਨਸੁਖੁਵਸਿਆਅਨਿਆਈ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹਿਰੰਗਸਿਉਹਰਿਨਾਮਹੋਲਿਵਲਾਈ॥ ਨਾਨਕਸ
ਤਿਹਰਸੇਪੁਨਸਭਾਪਿਆਜਿਜੀਅਮੈਗਹਿਆਸਮਾਈ॥ ਹੰਗਤਿਸੈਕਉਅਗਲਾਵਨੀਚੜ੍ਹੈਚੜ੍ਹਾਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਾਇਆਹੋਈਨਾਗਨੀਜ
ਕਤਿਹਰੀਲਪਟਾਈ॥ ਏਸਕੀਸੇਵਾਜੋਕਰੈਤਿਸਹਿਕਉਠਿਰਖਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟੀਗਾਰੂਤਿਨਮਾਇਓਲਿਲਾਈਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਸੇਈ
ਉਬਰੇਜਿਸਚਿਰੇਹੋਲਿਵਲਾਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਛਾਢੀਕਰੈਪੁਕਾਰਪ੍ਰਕ੍ਰਮੁਲਾਈਸੀ॥ ਅੰਦਰਿਪੀਰਕਹੋਇਪੁਰਾਪਾਈਸੀ॥ ਜੋਧੁਰਿਲਿ
ਖਿਆਲੇਖਸੇਕਰਮਕਮਾਈਸੀ॥ ਜਾਹੋਵੈਖਸੁਣਾਈਆਲੁਤਾਮਲੁਘਰਪਾਈਸੀ॥ ਸੋਪ੍ਰਕ੍ਰਮੇਗਾਅਤਿਵਡਾਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਾਈਸੀ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੩॥ ਸਚਨਾਕਾਸੁਣੇਕੁਹੈਸਦਹੀਹੋਯਜੁਗਿ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਮੰਨਈਤਾਪਰੀਅੰਦਰਿਦੁਗਿ॥ ਹੁਕਮੁਭੀਤਿਨਮਨਾਈਸੀ॥ ਸਿਰਕਉਨਦ
ਰਿਕਰੇਈ॥ ਹੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖਪਾਈਆਪੇਮਸੁਹਾਗਣਿਹੋਈ॥ ੧ ਮਃ ੩॥ ਰੋਣੇਸਬਾਈਜਲਮੁਈਕੰਤਨਲਾਈਓਕਉਆਨਾਨਕਸੁਖਿਵਸੀ
ਸੋਹਾਗਣੀ॥ ਜਿਨਾਪਿਆਰਾਪੁਰਖੁਹਰਿਕਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਜਗਾਠਿਰਮੈਦੋਖਿਆਹਰਿਇਕੋਦਾਰਾ॥ ਉਪਾਈਕਿਤੈਨਪਾਈਐਹਰਿ
ਕਰਮਾਬਿਧਾਤਾ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮਨਵਸੈ॥ ਹਿਸਾਜੇਜਾਤਾਅੰਦਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਬੁਣੀਹਰਿਅੰਤਿਸਰਨਾਤਾ॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਵਡੇਕੀਗੁਰ
ਮੁਖਬੋਲਾਤਾ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਕਾਇਆਸਾਕਿਆਪ੍ਰੀਤਹੈਜਿਪਾਈਆਹੀਛੁਡੇਜਾਈ॥ ਏਸਨੇਕੁਤੁਓਲਿਕਿਖਦਾਲੀਐਜਿਚਲਾਇਆ
ਨਲਿਨਜਾਈ॥ ਕਾਇਆਸਿਟੀਅੰਧੁਪਉਣੈਪੁਛੁਤੁਜਾਈ॥ ਹਉਤਮਾਇਆਮੇਰਿਆਠਿਰਾਠਿਰਿਆਵਾਜਾਈ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਜਤੋਖ
ਸਮਕਾਰਜੇਰੰਝਸਚਿਸਮਾਈ॥ ੧ ਮਃ ੩॥ ਏਕੋਨਿਰਚਲੁਨਾਮੁਪਨੁਹੋਰਧਨੁਆਵੈਜਾਈ॥ ਏਸਪਾਨਕਉਤਸਕਉਜੋਹਿਨਸਕਈਨਾਓਚਕਾਏ
ਜਾਈ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈਐਮਨਮੁਖਪਲੈਨਪਾਈ॥ ਪੀਨੁਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਮੁਪਨੁਖਟਿਆਆਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਇਹਹੁਪੁਜੀਐਸੇਤੀਰਵਿਰਮਿਜਾਜਾਮੇਨਾਨਕੇਜਾਈ॥

ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬ ਅਤਿ ਵਡਾ ਸਰਗਰਮ ਰਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਸਰਗਰਮ ਰਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਸਰਗਰਮ ਰਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਸਰਗਰਮ ਰਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ
ਪਤਿ ਹਰਿ ਮਨ ਦੇ ਸੈ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰਵ ਗੁਰੂ ਗਾ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਸਲਾਹਿ ਆਸਰਾ ਬਿਰਾਜਿ ਰਹਿ ਪੁਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਕੁਝ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਤਿਨ
ਦਨੀ ਵਿਆਜੇ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪਰਗੀਤਿ ਆਗਦੇ ਦੁਖੁ ਉਮੈ ਪਾਪਕਸਾਹਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੈ ਤਿਨ ਬੁਝਨ ਕਾ
ਈ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਨਤਿ ਪਛਾਤਿ ਓਇ ਸੁਖ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨ ਮੁਖਿ ਆਏ ਤਿਸੁ ਉਮੈ ਵਚੁ ਜਾਈ ॥ ਨ
ਕ ਨਿਸੁ ਪੂਰ ਬੋਹੈ ਵੈਲਿ ਖਿਆਲੇ ਗੁਰ ਰਦੀ ਆਇ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਉਧਾ ਕਵਲੈ ਨਾਤਿ ਸੁਰਗ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ ਸਕਤੀ ਅੰਦ
ਰਿ ਵਰਤ ਦਕੁ ਨੁਤਿ ਸਕਾਏ ਉਪਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਦਰਿ ਰਿਤੁ ਨੁਕੰਜ ਦੀ ਮੁਖ ਫੀਕਾ ਆਇ ॥ ਤਿਓ ਮਰ ਲਾਏ ਨ ਰਲ ਨਿਓਨ ਅੰਦ
ਰਿ ਕੁਨੁ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਦਤ ਬਦਾਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕੁਨੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਕੁਬੇਰੁ ਮੁਖਿ ਤੇਜ ਪਹਿਰਿ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ੫ ਉਤੀ ॥
ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਤੀ ॥ ਮਾਅੰਤਿ ਗਾਈਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਮਖ ਪਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ
ਗੁਰ ਪਾਈ ॥ ਐਵੇਂ ਚਤੁਰ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਤਿਸ ਨਾ ਕੁਝਾ ਵਿਚੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖ ਦੁਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿ ਮੈਰਿ ਦੋਲਿ ਵਲਾਈ ॥
੨ ॥ ਸਭ ਕੁਝ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਤਿ ਗੁਰੇ ਸੇਵੈ ਆਪਣਾ ਤਿਸਨੂੰ ਪੁਜੈ ਸਰਬ ਕੋਈ ॥ ਸਰਨਾਉ ਪਾਵਹਿ ਉਪਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਪੋਈ ॥ ਅਤਿ
ਰਿਸੀਤ ਲਾਸ ਤਿਵ ਸੇਜ ਪਿਰਿ ਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਣਾ ਨਾਨਕ ਸੁਵਡਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ
ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਦੇਸੈ ਉਮੈ ਜਾਈ ॥ ਗਾਨਾ ਨਾਨਕ ਨਰੀ ਪਾਈ ॥ ਐਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਲਗੈ ਪਿਆ
ਨਾ ॥ ੧ ॥ ੫ ਉਤੀ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਸਰੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਵਿਤਾ ॥ ਅੰਦਰੁ ਕਪਟਾ ਵਿਕਾਰੁ ਗਾਈਆ ਮਨੁ ਸਾਜੇ ਜਿਤਾ ॥ ਤਤੋ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰ
ਗਾ ਸੁਅੰਦਰ ਸੁਆਗੀਆਨੁ ॥ ਗਵੈਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਵੈ ॥ ਗੁਣ ਪਰਗਟੁ ਕਿਤਾ ॥ ਸਰਨਾਤਾ ਏਕੈ ਹੋਏ ਕੋਹਿ ਮਿਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਕੁਝ ॥ ੩ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿੰਦੈ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੀਐ ਜਿਸ ਨਾਨਦਿਨੁ ॥ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਛੈ ਸਚੁ ਸੰਨ ਮੁਕਾਵੈ ॥ ਉਮੈ ਗੋਗਤਿ ਸੁਜਾਈ ॥ ਗਰਿ ਗੁਣ
ਗਵੈ ਗੁਣ ਸੰਗੇ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਏ ਸੁਨੁ ਗਮ ਪਿਕੇ ਵਿਰਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੀਆਨੀ ਜਿਉ ਉਮੈ ਮੋਇਸਾ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸਨੋ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਐ ਜਿਸ ਨਾਨਦਿਨੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਕ ਪਟੁ ਮਨ ਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਰਸਨਾ ਬੂਝੈ ਲਾਈ ॥ ਕਪਟ ਕੀਤੈ
ਰਿਪੁ ਮੁਖ ਨ ਕੀਜੈ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਸੁਦੈ ਸੁਰਾਈ ॥ ਦੁਜੈ ਰਾਇ ਜੰਗੁ ਪਰਬੈ ਪੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸੁਆਈ ॥ ਏਤੁ ਕਮਾਏ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜੰਮੈ
ਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਸਤੁ ਸਾਧੁ ਲਿਨੁ ਕੁਵਈ ॥ ਵਿਚਾ ਵਿਸਟਾ ਪਚੈ ਪਚਾਈ ॥ ਜਿਸਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਗਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ੫ ਉਤੀ ॥ ਜਿਨੁ ਕੁਮੁ ਮਨਾਏ ਓਨੁ ਰੇ ਪੁਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਨਿ ਮਾਪ
ਟਾਪੁ ॥ ਰੋਸ ਬੰਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ਜਿਨੁ ਉਮੈ ਵਚੁ ਮਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰੇਜ ਪਹਿਰਿ ਨਾਉ ਭਯਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਕੁਝ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਨੁ ਸਹਜੁ ॥ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਈਆ ॥
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰੈਰੇ ਗੁਰ ਤਾ ਹਰਿ ਕਾ ਮੁਖਿ ਭਯਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੇਖਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਹਜੈ ਗੁਣ ॥ ਹਰਿ
ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ॥ ਦੋਤਿ ਮਰਾਗੀਆਨੁ ॥ ਅੰਧੇਰੁ ਚਕਾਈਆ ॥ ਜਿਸਨੋ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ॥ ਪੁਰਿ ਪੁਰਾ ਤਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈਆ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜਿਨਾ ਸੇਵੈ ॥ ਓਸ ਬੰਦੇ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ਕਿਤੁ ਆਈ ॥
ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਈ ॥ ਐਵੇਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਖੁਆਰੁ ॥ ਕੁੰਨੈ ਲਾਲਚੁ ਲਗਿਆਨਾ ॥ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਥਰੇ

੩ ॥

ਜਾਇ

ਹਰਿ

ਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਤਸਰੈ ਰਹਿਐ ਦੇਸਰੈ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ॥ ਹਰਿਕੀ ਪੀਤਿ ਤਿਉ ਪਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਏ ॥ ਹਰਿਕੀ
ਰਹਿ ਸਦਾ ਰਹਿ ਰਾਤੇਰ ਸਨਾਹਿਰਿ ਸੁਪਿਆਏ ॥ ਸੁਠਲੁ ਜਨਨੁ ਸੀਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਜਿਨੀ ਉਰਿ ਦੇਵਸਾਏ ॥ ਬਾਹੁ ਗੁਰੁ ਭਰੈ ਬਿਲਕਾ
ਦੀ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩ ॥ ਕਾਲਿ ਜੁਗਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਬੀਖਟਿਆ ਹਰਿ ਉਤਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ
ਨਾਮੁ ਸੰਨਦਸਾਇਆ ॥ ਨਿਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਫੇਰੇਗੁ ਹਿਰਬਚਨ ਉਦਾਸੀ ॥ ਉਮੈ ਮੋਹੁ ਜਲਾਇਆ ॥ ਅਪਿਤਰਿਆ ਕੁਲਜਗਤੁ ਤਰਾਇ
ਆਖਿਨੁ ਜਣੇ ਦੀਆਇਆ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਈ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਮੁਖ ਮਾਤਕ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਬਾਣਿ ਹਰਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿਦੁ ਜਿਨਿ
ਕੁਮਭੁਲਾ ਮਾਰਗ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਫੈਗੁਣ ਮਾਇਆ ਦੇਖ ਭੁਲੇ ਜਿਉ ਦੇਖ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਪਚਾਇਆ ॥ ਪੀਠਿ ਤੁਭੁ ਭੁਲਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖ
ਇਦਿਖਾ ਕਿਨੈ ਕਿਉ ਆਣਨਾਇਆ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪੜਹਿ ਤਿਤਾ ਬੀਖਿਆਨਾ ॥ ਦੁਹੁ ਖੁਆਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੀਨੀ ਆਸੀ ਭੁਲੇ ਭਨਾਅੰ
ਕਾਹੁ ਬਹੁ ਗਰਬੁ ਪਾਇਆ ॥ ਫੁਟਨੁ ਭੋਜਨੁ ਨ ਲੈ ॥ ਸਿਤਭਿਖਿਆ ਮਨ ਹਿੰਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਏਤਾ ਤ੍ਰਿਆਵਿਚੁ ਸੇਜਨੁ ਸਮਧਾ ਜੰਨ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਾਕਿ ਸੋਐ ਅਖਿ ਸੁਟਾਈ ॥ ਐਨਾ ਕਰਦੇ ਸੁਭਿਕਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਰੇਤੁ ਕੋ ਅਭੇਦੁ
ਅੰਕਾਗਾ ॥ ਏਹੁ ਜਮਕੀ ਸਿਰਕਾਰੈ ॥ ਏਨਾ ਉਪਰਜ ਮਕਾਡੰਡੁ ਕਰਾਗਾ ॥ ਮਨੁ ਖਜ ਮਮਗ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਨਿਤੁ ਨਾ ਕਾਉ ਪਿਆਗਾ ॥ ਜਮੁ ਪੁਰ
ਬਧੇ ਮਾਗੀ ਅਨਕੋ ਸੁਣੈ ॥ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸੋ ਹਿ ਪਾਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰਮਿ ॥ ਐਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਦੀਮ
ਨ ਮੁਖਿ ਜੋਗਈ ਪਾਈ ॥ ਜੋ ਮੋਹੁ ਦੁਜੈ ਚਿਤੁ ਭਾਇ ॥ ਏਤਾ ਵਿਅਪਰੀਲ ਪਟਾਈ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾ ਲੀਐ ॥ ਤਾਇਉ ਵਿਚੁ ਜਾਈ ॥
ਤਨੁ ਮੁਹੁ ਪੈਵੈ ਉਜਲਾਨਾ ॥ ਮੁਦਸੈ ਮਨਿ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੈਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਏਹੁ ਮੁਹੁ
ਤ੍ਰਿਆਨੁ ਗੁਰਮਿ ਆਖਿ ਰਹੈ ॥ ਤਾਇਨਾ ਦੇਵ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰਾਤਾ ਭਰਮਾਇ ॥ ਅਨੁਕਰਿ ਪਰਪਿਰੁ ਖੋਲੁ ਉਪਾਈ ॥ ਜਾਹਿ ਬਖਸੈ ਤਾ ਗੁਰਮਿ
ਲੈਅ ਸਾਬਿਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹਿ ਤੇਜਨੁ ਮਾਗੀ ॥ ਆਨਾ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋ ਦੁਖ ਪਾਹੁ ਮੇਲਦਾ ਸੀਜੀ
॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪਦਾ ਸਿਰਹਿ ਆਪੇਰ ਸੁਭੇਗੀ ॥ ਆਪਿ ਅਤਿ ਤੁਆਇ ਪਤੁ ॥ ਨਿਰੰਗੁ ਗੁਰਿ ਜੋਗੀ ॥ ਜੋ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਰੈ ਸੁ
ਹੋਗੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਲੋਲਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩ ॥ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਆਪੁ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਦਾ
ਹੁ ਦਾਹੁ ਸਿਧਾ ਤਿਸਲਾ ॥ ਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਬਾਦੀ ਸਚੁ ॥ ਸੁਰਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ
ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰਤੀ ਰਸਨਾ ਸਬਦੇ ਸੁਭਾਈ ॥ ਪੁਰੇ ਸਬਦ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਈ ॥ ਦੁਤ੍ਰਿਗੁ ਗਿਆ ॥ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ
ਹੁ ਕਰਾਈ ॥ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਜਨ ਸੇਹੁ ॥ ਏਤਿਨ ਕਉ ਪਰਜਾ ਪੁਜਾਇਆਈ ॥ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ॥ ਤੈਵੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ
ਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਜਰਕ ਪਾਟਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰੀ ਤਰਿਕੂ ॥ ਕੁਸਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਲੇਨ ਰਹਿਨਾ ॥ ਦੁਨੀ ਮਨ ਮੁਖ ਅਪਾਹਿ
ਆਨੀ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਲਭਨੀ ॥ ਕਰਿ ਭੇਖ ਭੇਖੇ ਭੇਖਦਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਈ ॥ ਅਨਿਹਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਰਖ
ਪੈਜਨ ਪੀਆ ਤੇਤਿ ਪਤਨੀ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩ ॥ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ॥ ਸੁਖੁ ਵਿਭਾਈ ॥ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ॥ ਸਰਾਅਨਿ ਦੁਹੈ
ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰਮੀ ॥ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਈ ॥ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ॥ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਸਤਿਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਬਾਦੀ ਸਚੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੀਯਾ ॥ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਸਬਦੈ ॥ ਉਚਰੈ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਚਿੰਟੈ
ਨਾਲੀ ॥ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਲੀ ॥ ਸੇਵਤੁ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥ ਪਉੜੀ

ਏਮਨਾਅਤਿਲੋਕੀਆਨਿਤਏਭੇਰਤਾਮਾਇਆਮੁਸਾ ਮੋਰਦੀਦਾਦੇਸਫਿਰਤਾਅਭੈਨਾਉਜਾਤਨਾਇਸੀਮਨੁਖਤੁਖੁਖਤਾਗਸਾ
ਹਰਿਸੁਨਚਾਖਿਓਫੀਕਾਬੋਛਾਤਾਮਿਨਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਾਖਿਅਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੇਆਖੀਐਜਿਸਚ
ਗਾਹਗੀਰੀ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੇਆਖੀਐਜਿਗੁਰਦਾਤਾਮੁਖੀਗੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੇਆਖੀਐਜਿਸਭਮਹਿਰਿਆਸਮਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਤਿਸਨੇਆਖੀਐਜਿਦੇਰਾਭਿਜਕੁਸੰਥਾਹਿ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਏਕੋਕਰਿਸਲਾਹੀਐਜਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਖਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਰਮੁਖਸਦਕਰਹਿਮਨੁਖਮਹਾਭਿਖੁਖਾਇ॥ਭਿਨਵਾਹੁਵਾਹੁਨਰਾਵਈਦੁਖੇਦੁਖਾਦਿਭਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਾਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਹਿਓਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲੇਕਿਰਦਣਸੇਈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕੈਭਾਏਗੁਰਮਿਲੈਸੇਵਾਕਰ
ਤਿਬਨੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਭਾਏਹਰਿਮਨਵਸੈਸੁਜੈਰਸੁਪੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਭਾਏਸੁਖਪਾਈਐਹਰਿਲਾਨੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਤਖਤਿਬਨੀਐਜਿ
ਘਰਿਸਦਾਵਸੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਭਾਤਿਨੀਮੀਨਿਆਜਿਨਾਗੁਰਮਿਲੀਜੈ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸੇਜਨਸਦਾਕਰਹਿਜਿਕ
ਉਭਾਪੇਦੋਈਬੁਝਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੇਵੈਉਮੈਵਿਰਾਜਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖੰਨਿਤਕਰੇਸੇਮਨਚਿੰਦਿ
ਆਛਲੁਪਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਸੇਹਦੇਹਰਿਤਿਕਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰਦੈਉਚਰਾਮੁਖੁਭੀਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇਉ
ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਜੋਕਰਹਿਉਤਨੁਮਨੁਤਿਕਉਚੇਉ॥੧੭॥੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਹਿਬੁਸਦੁਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕਾਨਾਉ॥ਜਿਨਸੋਵਿਆ
ਤਿਨਛਲੁਪਾਇਆਉਤਿਨਬਲਿਭੈਜਾਉ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਣੀਨਿਧਨੁਏਜਿਸਨੇਦੋਈਸੁਖਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਨਲਿਭਲਿਭਰਪੁਰੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖਾਨਿਤਕਰਹੁਗੁਰਪੂਰੈਵਾਹੁਵਾਹੁਵੈ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਜੋਮਨਚਿਤਕਰੇਤਿਸੁਜਮ
ਕੰਕਰੁਨੇਕਿਨਾਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚੈਸਚੈਸਚੈਗੁਰਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਚੁਪਛਾਣੀਐਸਚੈਸਚੈਸਚੈ
॥ਅਨਾਦਿਨੁਜਾਗਹਿਨਾਸਵਹਿਜਾਗਤਰੈਦਿਵਿਹਾਣੀ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਅਸੇਪੁਨਪਰਾਣੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਪਾਇ
ਓਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣੀ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਨਿਰੰਕਰੁਏਤਿਸੁਜੇਦੁਭਾਵਹੁਨਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਅਗਮ
ਅਥਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਸਚਸੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਦੇਪਰਵਾਹੁਏਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੈਸੁਭੇਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਏਗੁਰਮੁਖਪਾਵੈਕੋ
ਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਪਾਈਐਆਖਿਦਾਇਆਕਰਿਦੇਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਇ॥੧॥
ਮ:੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਾਂਤਨਾਦਈਦੁਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੇਬੁਝੇਗਲੋਰੀਐਵੈਦੁਕਰਮੈਪਾਇਆਜਾਇ॥ਜਿਨਾਅੰਤਰਿਲੋ
ਕਾਵਿਕਾਹੁਏਦੁਜੈਰਾਇਖੁਆਇ॥ਸੰਮਦੁਮਰਦੁਨਚੁਕਈਉਮੈਵਿਰੋਦੁਖਪਾਇ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਮਿਓਚਿਤੁਏਇਆਸੁਖਾਣੀਕੋਇ
ਜਾਹਿ॥ਤਿਨਜਮਕੀਤਲਬਨੋਦਈਨਾਓਇਦੁਖਸਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚੇਸਬਾਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਚਾਚੀਤਿਸਨੇਆਖੀਐਜਿਖਸਸੇਧਰੇਪਿਆਗੁ॥ਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਗੁਚਾਚੀਕੀਸੇਵਾਰਾਕਰੀਪ੍ਰਾਪਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥
ਗੁਰਗੀਜਾਤਿਗਵਾਰਿਜਾਸੁਪਾਏਆਪਣਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਵੀਚਾਰਿਅਨਾਦਿਨੁਹਿਜਪੁਜਾਪਣਾ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਿਸੁ
ਉਪਵੈਸਾਕੁਲਵੰਤੀਨਾਹਿ॥ਸਾਹੁਕਮੁਖਛਾਣੈਕਤਕਾਜਿਸਨੇਕਿਘਾਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥ਓਕੁਰਨੀਕੁਛਖਣੀਪਰਹਿਛੋਰੀਭੁਤਾ
ਹਿ॥ਉਪਾਈਐਮਲੁਕਟੀਐਨਿਰਮਲੁਏਵੈਸੰਗਿਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਮਾਤਿਉਤਮੁਏਵੈਹਰਿਜਪਿਗੁਣੀਗੀਗੀ॥ਭੀਵਿਚਿਬੈਸੇਭੈਰੋ

ਹੁ

ਗੈਰਿਕਮਦੈਕਾਗ। ਐਥੈਸੁਖਦੁਰਿਅਈਆਰਗਗਮੇਖਦੁਆਗ। ਰੈਤੈਰਿਗੁਉਪਾਈਐਮਿਲਿਜੋਤੀਤੋਤਿਅਪਾਗ। ਨਾਨਕਖਸਮੈਰਾਵੈਸੁ
 ਲੀ ਜਿਸਨੇਆਪੇਬਖਸੇਕਰਤਾਗੁ। ੧। ਮ: ੩। ਸਦਾਸਦਾਸਾਭਾਹੀਐਸਰੇਕਉਬਾਲਿਜਾਉ। ਨਾਨਕਏਕਛੋਰਦੁਜੈਲਗੇਸਾਜਿ
 ਹਦਾਨਲਿਜਾਉ। ੨। ਪਉੜੀ। ਅੰਸਾਅਭਿਤਰਉਪਾਈਓਰੁਉਦੁਜਾਕੀਆ। ਜੀਉਰਾਜੇਰਾਕਰਮਾਦਦੇਦੁਖਸੁਖਭਿਜੀਆਈ
 ਸਰਬੁਮਾਸੇਵਦੇਮੀਤ। ਤਿਨੀਲਹੀਆਗ। ਨਿਰਕਉਨਿਰੰਕਉਅਲਖੁਯੋਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੀਆ। ਤਿਥੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿਆਪਈਅ
 ਸਾਥਿਰੁਜਗੁਬੀਆ। ੧੬। ਸਲੋਕੁਮ: ੩। ਏਹੁਸੁਖੁਕਿਛੁਆਵਟਜਾਣੁਜੈਤਹੈਅਕਰਾ। ਜਿਨ ਏਹੁਲੇਖਾਭਿਖਿਆਸੋਹੈਆਪਰਵਾਣੁ
 । ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੁਗਣਾਇਦੋਸੇਮੁਖਗਾਵਾਰੁ। ੧। ਮ: ੩। ਮਨੁਕੰਠਹੁਪੀਲਕੁਗੁਗੁਗੀਅਨੁਕੰਠਾਜਿਹਥਿਏਤਹਜਾਈ। ਨਾਨਕਹਸਤੀ
 ਕੰਠੇਬਾਹਰਾਠਿਗਿਠਿਰਉਝੜੇਪਾਈ। ੨। ਪਉੜੀ। ਅਤਿਸੁਖਗੈਅਰਦਸੇਜਿਨਿਉਪਾਈਆਸਤਿਗੁਰੁਪਦਾਸੇਦੈਸਕਠਲੁਪਾ
 ਏਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾਉਸਦਾਧਿਆਈਆ। ਸੰਤਨਕੋਸੀਗਿਦੁਖਮਿਟਾਈਆ। ਨਾਨਕਕੁਏਅਚਿਤੁਹਰਿਧਨੁਨਿਚਲਾਈਆ।
 ੨੦। ਸਲੋਕੁਮ: ੩। ਘੋਤਮਿ ਆਲਾਉਚੀਆਪਰਉਚਾਨਿਰਉ। ਮਹਲਕੁਗਤੀਪਰਸਰੈਸਜਣਪਾਉਏਆਉ। ਬਰਸਦਾਤਾਬਰ
 ਸੁਪਦਾਬਹੁਤਬਰਸੈਕਾਹੀ। ਨਾਨਕਤਿਥਲਿਤਕੈਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਆਮਨਮਾਹੀ। ੧। ਮ: ੩। ਮਿਠਸੇਜੋਗੁਦਰਾਸਜਣਸੇਜੋ
 ਰਾਸੀ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਨਾਕਉਅੰਪਕਰੇਪਛਾਸੁ। ੨। ਪਉੜੀ। ਪ੍ਰਭਪਾਸਜਨਕੀਅਰਦਸਿਤੁਸਰਾਸਾਈ। ਤੁਰੰ
 ਖਦਾਲਾਸਦਾਸਦਾਉਤੁਪੁਪਿਆਈ। ਜੀਅਜੰਤਸਰਤੇਰਿਅਤੁਰਹਿਅਸਮਾਈ। ਜੋਦਸਤੋਰੇਕੀਨਿਦਾਕਰੇਤਿਸੁਮਾਰਪ
 ਚਾਈ। ਚਿੰਤਾਛੁਡਿਅਚਿੰਤਹੁਨਾਨਕਲਗੀਪਾਈ। ੨੧। ਸਲੋਕੁਮ: ੩। ਆਸਾਕਰਤਾਜਗੁਮੁਆਆਸਾਮਰੈਨਜਾਈ। ਨਾਨਕ
 ਆਸਾਪੁਰੀਆਸਰੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਈ। ੧। ਮ: ੩। ਆਸਾਮਨਸਾਮਰਿਜਾਈਸੀਜਿਨਕੀਤੀਸੋਲੈਜਾਈ। ਨਾਨਕਨਿਚਲੁਕੋਨਹੀਛਾ
 ਝੁਟੁਰਿਕੈਨਾਈ। ੨। ਪਉੜੀ। ਅਪੇਜਗਤਉਪਾਈਓਨੁਕਰਿਪੁਰਾਬਾਟ। ਅਪੇਸਾਹੁਅਪੇਵਟਜਾਹਾਪੇਹੀਹਰਿਹਟੁ।
 ਅਪੇਸਾਹੁਬੋਹਿਥਾਅਪੇਹੀਖੇਵਾਟ। ਅਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਏਆਪੇਅਪੇਦਸੇਘਾਟੁ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਤੁਸਕਠਲਿਵਿ
 ਖਕਾਟੁ। ੨੨। ਸਲੋਕੁਵਰਨਾਭਿਓ

ਅਪੇ

ਗਗੁਗੁਜਗੀਕੀਵਾਰਸੇਲੇਕਾਨਾਭਿਮਤਲਾ ੫।।
 ਸਲੋਕੁਮ: ੫। ਅੰਤਰਿਗੁਰੁਅਰਾਧਣਾਜਿਯਦਾਨਪਿਗੁਰਨਾਉ। । ਨੇਤੀਸਤਿਗੁਰੁਪੇਖਦਾਸੁਦਣੀਚੁਣਨਾਗੁਰਨਾਉ। ਸਤਿ
 ਗੁਰੁਸੇਤੀਗਤਿਆਰਗਾਪਾਈਐਛਾਉ। ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸਨੋਇਹੁਵਬੁਦੇਈ। ਜਗਮਹਿਉਤਮਕਾਛੀਅਹਿ
 ਵਰਯੇਕੇਈਕੇਈ। ੧। ਮ: ੫। ਰਖੇਰਖਦਾਹੁਆਪਿਉਬਾਰਿਅਨੁ। ਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਇਕਾਜਸਵਾਰਿਅਨੁ। ਹੋਅਆਪ
 ਟਾਈਆਲੁਮਨਹੁਨਵਿਸਾਰਿਅਨੁ। ਸਾਪਜਨਾਕੈਸੀਗਿਰੁਵਜਲੁਤਾਰਿਅਨੁ। ਸਾਕਤਨਿੰਦਕਦੁਸਟਬਿਨਮਾਹਿਬਿਦਾਰਿਅਨੁ
 । ਅਤਿਸੁਸਾਰਿਬਕੀਟੇਕਨਾਨਕਮਨੈਮਾਹਿ। ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਸੁਖੁਹੋਇਸਗਏਦੁਖਜਾਹਿ। ੨। ਪਉੜੀ। ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਪੁਰ
 ਖੁਅਗਮੁਅਪਾਰੀਐ। ਸਚੇਸਚਾਸਚੁਸਚੁਨਿਤਾਰੀਐ। ਕੁਨੁਨਜਾਪੈਕਿਛੁਤੇਰੀਧਾਰੀਐ। ਸਰੁਸੈਦੇਦਤਾਰੁਜੇਤਉਪਾਰੀਐ
 । ਏਕਤੁਸੁਤਪੋਰੇਇਜੋਤਿਸੰਜਗੀਐ। ਦੁਕਮੇਰੁਵਜਲਮੀਝੁਕਮੇਤਾਰੀਐ। ਪ੍ਰਭਜੀਤੁਪੁਪਿਆਏਸੇਇਨਿਸੁਗੁਰਮੁਖਾ
 ਹੀਐ। ਤੇਰੀਗਤਿਉਤਿਲਖੀਨਜਾਈਉਤੁਪੁਬਾਲਿਹਾਰੀਐ। ੧। ਸਲੋਕੁਮ: ੫। ਜਾਤੁਤੁਸਹਿਮਿਹਵਾਨਅਚਿੰਤਵਸ

ਉ

ਹਿਮਨਮਾਹਿ ਜਾਤੁਤੁਸਹਿਮਿਹਵਾਨਭੁਨਿਪਿਘਰਿਮਹਿਪਾਹਿ॥ ਜਾਤੁਤੁਸਹਿਮਿਹਵਾਨਭੁਗੁਰਕਾਮੰਤੁਕਮਾਹਿ॥ ਜਾਤੁਤੁਸ
ਹਿਮਿਹਵਾਨਭਾਨਕਸਚਿਸਮਾਹਿ॥ ੧੨:੫॥ ਕਿਤੀਬੈਹਿਬੈਹੈਏਮੁਦੁਵਜਾਇਨਵਜਾਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮੁਬਿਨੁਕਿਸੈਨਰ
ਹੀਆਲਨ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨਬੇਦਕਤੇਬਾਸਟਖੜੇ॥ ਗਣਤੀਗਣੀਨਜਾਇਤੇਰੇਰਪੜੇ॥ ਬ੍ਰਾਮੇਤੁਧਾਧਿ
ਅਭਇਨਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਸਟਾ॥ ਸੰਕਗਬਿਸਨਅਵਤਾਰਹਿਜਸੁਪੁਖਭਟਾ॥ ਪੀਰਪੈਕਬਰਸੇਖਮਸਾਇਕਅਉਲੀਏ॥ ਓ
ਤਿਪੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰਘਟਿਘਟਿਮਉਲੀਏ॥ ਕੂੜੁਕਰੇਵਿਦਾਸੁਧਰਮੇਤਗੀਐ॥ ਸਿਤੁਸਿਤੁਲਾਇਹਿਅਪਤਿਤੁਤਿਤੁਲ
ਗੀਐ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ ਚੰਗਿਆਈਆਲਕੁਕਰੇਬੁਰਿਆਈਹੋਇਸੇਰਾਨਾਨਕਅਨੁਕਾਲਿਆਵਸੀਗਾਛਲਛਹਿਪੇ
ਰਾ॥ ੧੨:੫॥ ਕਿਤੀਮਾਕੁਚੰਗਗੁਣਾ॥ ਬੀਐਨਹਿਤੁ॥ ਨਾਨਕਤੈਸਹਿਛਕਿਆਮਨਮਹਿਸਚਾਨਿਤੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਉਮਾਗਉਤੁਏਰਾਇਆਲਕਾਰਿਦਾਸਗੋਲਿਆ॥ ਨਉਨਿਪਪਾਈਗਜੁਜੀਵਾਬੋਲਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਨਿਧਨੁਦਸਾਘ
ਰਿਘਣਾ॥ ਤਿਨਕੈਸੰਗਨਿਤਾਲਸੁਵਟੀਜਸੁਸੁਣਾ॥ ਕਮਾਵਾਤਿਨਕੀਕਰਸਰੀਰੁਪਾਵਿਤੁਹੋਇ॥ ਪਖਾਪਾਲੀਪੀਥਿਗਸਾ
ਪੈਰਧੋਇ॥ ਅਪਹੁਕਛੁਨੋਹੋਇਪ੍ਰਭਨਰਨਿਨਿਹਲੀਐ॥ ਮੋਹਿਨਿਗੁਣਦਿਚੈਬਾਓਸੰਤਧਰਮਸਾਲੀਐ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫॥
ਸਾਨਨਤੇਰੇਰਗਨਕੀਹੋਇਰਾਸਦਧੁਰਿ॥ ਨਾਨਕਸਹਟਿਤੁਹੀਆਪੇਖਉਸਦਾਜੁਰਿ॥ ੧॥ ੧੨:੫॥ ਪਤਿਤੁਪੁਨੀਤ
ਅਸੀਖਹੋਹਿਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਬਨਾਮੁਪ੍ਰਭਨਿਸੁਨਾਨਕਮਸਤਕੇਰਾਗਾ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਨਿਤਜਪੀਐਸਾਸਾਗਿਰਾਸਨਾਉਪਰਵਰਿਗਾਰਦਾ॥ ਨਿਸਨੇਕਰੇਹਮਤਿਸੁਨਾਵਿਸਾਰਦਾ॥ ਅਪਉਪਾਵਦੁਰਾਪੇਧੇ
ਮਾਰਦਾ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਨਦੁਬੁਝਦੀਚਾਰਦਾ॥ ਅਨਿਕਰੁਪਾਖਿਨਮਾਹਿਕਰਤਿਧਾਰਦਾ॥ ਨਿਸਨੇਲਾਏਸਚਿਤਿਸੈ
ਉਧਾਰਦਾ॥ ਨਿਸਦੈਹੋਵੈਵਲੇਸੁਕਦੇਨਾਰਦਾ॥ ਸਦਾਅਰੁਗੁਦੀਬਾਣੁਹੋਉਤਿਸੁਨਮਸਕਾਰਦਾ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਛੋਰੀਐਦੀਜੈਅਗਨਜਲਾਇ॥ ਜੀਵਦਿਆਨਿਤਜਾਪੀਐਨਾਨਕਸਚਾਨਾਉ॥ ੧੨:੫॥ ਸਿਮਰਤਸਿਮ
ਰਤਪ੍ਰਭੁਆਪਦਾਸਭੁਛਲੁਪਾਏਆਹਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਪੁਰੈਦੀਆਮਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਮੁਕਤਾਸੰਸਾਰੀਜਿ
ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆ॥ ਤਿਸਕੀਗਈਬਲਾਇਮਿਟੇਅੰਦੇਸਿਆ॥ ਤਿਸਕਾਰਸਨੁਦੇਖਿਜਗਤੁਨਿਹਾਲੁਹੋਇ॥ ਜਨਕੈ
ਸੰਗਿਨਿਹਾਲੁਪਾਪਾਮੈਲੁਧੋਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਠਾਨਾਉਓਥੈਜਾਪੀਐ॥ ਮਨਕਉਹੋਇਸੰਤੋਖੁਕੁਖਾਧਾਪੀਐ॥ ਨਿਸੁਘਟ
ਵਸਿਆਨਾਉਤਿਸੁਬੰਧਨਕਾਟੀਐ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੇਹਰਿਧੁਖਾਟੀਐ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ ਮਨਮਹਿਚਿਤ
ਵਉਚਿਤਵਨੀਉਦਮਕਰਉਉਠਿਨੀਤਾ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਨਕਾਅਹੋਹਰਿਦੇਹਨਾਨਕਕੇਮੀਤਾ॥ ੧੨:੫॥ ਦਿਸਟਿਧਰਿਪੁ
ਰਗਾਖਿਆਮਨਿਤਨਿਰਤਾਮੂਲਿਆਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣੀਆਮਰਉਵਿਚਾਰੀਸੁਲੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾ
ਹੋਇਸੁਗੁਰਪਹਿਅਰਦਾਸਕਰਿ॥ ਛੋਡਿਸਿਆਣਪਸਗਲਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਿ॥ ਪੁਜਾਹੁਗੁਰਕੇਪੈਰਦੁਰਮਾਤਿਜਾਇ
ਜਗਿ॥ ਜਾਪਜਨਾਕੈਸੰਗਿਰੁਵਜਾਉਬਿਖਮੁਤਗਿ॥ ਸੇਵਹੁਸਤਿਗੁਰਦੇਵਅਗੈਨਮਰੁਡਗਿ॥ ਧਿਨਮਹਿਕਰੈਨਿਹਾਲ
ਉਦੇਸੁਰੁਰੁਗਿ॥ ਮਨਕਉਹੋਇਸੰਤੋਖੁਧਿਆਈਐਸਦਾਹਿ॥ ਸੋਲਗਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਜਾਕਉਕਰਮੁਧਰਿ॥ ੬॥
ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ ਲਗਤੀਆਸੁਥਾਨਜੋਰਨਹੋਰੈਰੀਆ॥ ਨਾਨਕਲਹੀਲਖਸੇਅਨੁਬਣਦੇਇਨਮਾਪੀਰੀ॥ ੧

ਕਰਿ

ਮ: ੫॥ ਬਲਿਭੀਹਾਵਲੈਹਿਕੁਸਾਬੀਲਧਮੁਦਖਰਤਾਰਿਨਾਮਾਬਲਿਬਾਲਿਜਾਈਸੰਤਪਿਅਰੇਨਕਪੁਰਨਕਮਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਾਈਅਨਿਸਰ
ਨਿਪਾਨਤੇਰੈਰੰਗਰਤਿਆ॥ ਨਹੋਵੀਪਛੋਤਾਉਤੁਪੋਜਪਤਿਆ॥ ਪੁਰੇਨਸਕੈਕੋਇਤੇਰੀਟੇਕਜਨਾ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਵਪੁਦਾਹੁਸੁਖਲਾਚਿਤਰ
ਮਨੀ॥ ਗੁਰਪਹਿਸਿਭਤਿਭੰਡਾਰੁਕਰਮੀਪਾਈਐ॥ ਸਾਧਿਗੁਰਨਰਹਿਨਿਹਲਬਹੁਕਿਨਧਾਈਐ॥ ਰਖੈਆਪਦਇਆਲੁੰਦਸਾਆਪਦੇ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਵਾਸੁਟਸੁਟੇ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੫॥ ਪ੍ਰੇਮਪਦੋਲਤੈਸਹਿਦਿਤਾਛਕਟਕੁਪਤਿਮੇਰੀ॥ ਦਾਨਬੀਨਾਸਾਂਈਮੈਭਾਨ
ਕਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀ॥ ੧॥ ਮ: ੫॥ ਤੈਭੈਸਿਮਰੀਹੁਕਛੁਲਧਮੁਖਿਅਮਨਡਿਰਮੁਕੋਈ॥ ਜਿਸੁਪਤਿਰਖੈਸਚਾਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਅੰਦਿਨ
ਸਕੈਕੋਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹੋਵੈਸੁਖਘਣਾਦੁਖਿਅਏਐ॥ ਵੀਵੈਰੋਗਾਘਾਟਹਿਗੁਣਗਏਐ॥ ਅੰਦਰਿਵਰਤੈਠਾਦਿਖਰਜਿਤਿ
ਆਇਐ॥ ਪੁਰਨਤੇਵੈਆਸਨਾਇਮੀਵਸਾਈਐ॥ ਕੋਇਲਗੋਬਿਧਨੁਆਪਿਗਵਾਈਐ॥ ਗੀਅਨੁਪਦਾਰਥਮਾਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਐ
॥ ਤਿਨਿਪਾਏਸਭੇਥੋਕਜਿਸੁਆਪਾਦਿਵਾਈਐ॥ ਤੂੰਸਰਨਕਾਖਸਮੁਸਭਤੇਰੀਛਾਇਐ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੫॥ ਨਦੀਤਰੰਦਰੀਮੈਭਾਬੋਜਨਖੁ
ਰੈਮੀਏਮੁਹਬਤਿਤੇਰੀ॥ ਤਉਸਚਰਦੀਮੈਭਾਤੀਅਸੂਸੀਤਮੁਹਰਿਨਾਨਕਤੁਲਤਬੇਈ॥ ੧॥ ਮ: ੫॥ ਜਿਨਾਦਿਸੰਦਕਿਆਦੁਰਮਤਿਵੈਵੈਮਿਤ੍ਰ
ਅਸਾਭੁਭੇਸੇਈ॥ ਹਉਚੁਚੇਦੀਜਗੁਸਥਾਈਆਨਾਨਕਾਵਿਰਲੇਕੋਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਵੈਸਾਹਿਬੁਚਿਤਿਤੇਰਿਆਭਯਤਾਡਿਤਿਆਮਨਕੀ
ਕਟੀਮੈਲੋਸਾਧਸੰਗਿਦੁਇਆ॥ ਜਨਮਮਰਨਭਉਕਟੀਐਨਨਕਾਸਬਦੁਜਪਿ॥ ਬੰਪਨਖੋਲਨਿਸੰਤਦੁਤਸਉਜਾਹਿਛਪਿ॥ ਤਿਸੁਸਿ
ਉਲਾਇਨਿਰੰਗੁਜਿਸਦੀਸਭਧਾਰੀਆ॥ ਉਚੀਉਉਚਾਥਨਅਗਮਅਪਾਰੀਆ॥ ਰੋਇਦਿਨਸੁਕਰਿਜੋਕਿਸਾਸਿਸਾਸਿਧੀਆਈਐ॥ ਜਾ
ਆਪੋਹੋਇਦਇਆਲੁਤੰਭਗਤਸੰਗੁਪਾਈਐ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੫॥ ਬਾਗਵਿਭਾਨਕੈਉਮਸਪ੍ਰੀਮਸਕੁਕਾਪਈਆਰਾਹੀ॥ ਤਉਸੁਸੇਤੀ
ਲਗਤੀਛੋਰੀਨਾਨਕਅਨਦੁਸੇਤੀਬਨਗਾਹੀ॥ ੧॥ ਮ: ੫॥ ਸਚੀਬੈਸਕਤਿਨਸੀਜਿਨਸੰਗਿਜਪੀਐਨਾਉ॥ ਤਿਨਸੰਗਸੰਗੁਨਕੀਚਈਨਾਨਕਜਿ
ਨਆਪਣਾਸੁਆਉ॥ ੧॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਵੇਲਾਪਰਦਾਦੁਜਿਤਸਾਤਿਗੁਰੁਕੋਇਆ॥ ਹੋਆਸਾਧੁਸੰਗਾਫਿਰਦੁਖਨਤੇਇਆ॥ ਪਾਇਆਹਿ
ਹਲਲੁਖਨੁਫਿਰਿਗਰੁਭੈਨਲੋਇਆ॥ ਨਦਰੀਆਇਆਏਕੁਸਗਲਬ੍ਰਮੇਇਆ॥ ਤਤੁਗਿਆਨੁਛਾਇਧਿਆਨੁਦਿਸਦਿਸਮੇਇਆ॥ ਸੋਭੇਜ
ਪੀਐਜਾਪੁਜਿਮੁਖੁਬੋਲੇਇਆ॥ ਤੁਕਮੈਬੁਝਨਿਹਲੁਖਮੁਖੋਇਆ॥ ਪਰਖਖਜਾਨੇਪਾਏਬਹੁਕਿਨਖੋਇਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੫॥ ਵਿਛੋ
ਏਜਿਬੁਰਖਵੇਨਵੰਢੀ॥ ਗਾਖਭੇ॥ ਜੇਸੋਪਦੀਮਿਲੀਨਿਨਾਨਕਜੁਖਸਮੁਤਸਰੁ॥ ੧॥ ਮ: ੫॥ ਜਿਮੀਵਸੰਦੀਪਾਣੀਐਈਧਰੁਬੈਠਾਹਿ॥
ਨਾਨਕਸੇਸਹੁਆਹਜਾਕੈਅਛਲਿਹੁਕੋ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰੇਕੀਤੇਰੀਮਤੁਪੈਹੀਗੋਚਰੇ॥ ਸੇਈਵਰਤੈਨਹੀਜਿਕੀਆਤੁਧੁਧਰੇ॥ ਬਿਸਮੁਖ
ਏਬਿਸਮਾਦਦੇਖਕੁਦਰਤਿਤੇਰੀਆ॥ ਸਰਦਪਰੇਤੈਕੈਦਸਕਰਿਗਤਿਹੋਇਮੇਰੀਆ॥ ਤੇਰੈਹੀਬਿਨਿਧਾਨੁਰਵੈਉਸੁਟੇਹਿ॥ ਜਿਸਨੋਹੋ
ਦਾਇਆਲੁਹਰਿਨਾਮੁਸੋਲੇਹਿ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਬੇਅੰਤਅੰਤੁਪਾਈਐ॥ ਜਿਸਨੋਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਨਾਮੁਧੀਆਈਐ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੫
ਕੜਛੀਆਫਿਰੀਨਿਸੁਆਉਨਜਾਣਨਿਸੁਵੀਆ॥ ਸੇਈਮੁਖਿਦਿਸੀਨਿਨਾਨਕਰਤੇਪ੍ਰੇਮਸਿ॥ ੧॥ ਮ: ੫॥ ਖੋਜੀਲਧਮੁਖੋਜੁਛਡੀਆਉਨਕ
॥ ਤੈਸਹਿਦਿਤੀਵਾਕਿਨਾਨਕਖੇਤਨਾਛਿਜਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਧਿਪੁਸਚਾਸੋਇਸਭਕਿਛੁਜਿਸੁਪਾਸਿ॥ ਦੁਹਸਿਰਿਆਖਸਮੁਆਪਖਿਨ
ਮਹਿਕਰੇਗਾਸਿ॥ ਤਿਆਗੁਸਗਲਉਪਾਵਤਿਸਕੀਉਟੰਗਹੁ॥ ਪਉਸਰਦਾਈਭਜਮੁਖੀਤੂੰਸੁਖਲਾਹੁ॥ ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਗੀਅਨੁਸੰਤਸਿ
ਹੋਈ॥ ਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਾਮੁਖਿਧਨੁਲਗੈਕੋਈ॥ ਜਿਸਨੋਆਪਿਦਾਇਆਲੁਤਿਸੁਮਨਿਦੁਇਆ॥ ਪਾਈਅਨਿਸਕਿਨਿਪਾਨਸਾਹਿਬੁਤੁਇਆ॥ ੧
੨॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੫॥ ਲਧਮੁਲਭਣਹਾਰੁਕਰਮੁਕਰਦੇਮਾਧੀਰੀ॥ ਏਕੋਸਿਰਜਣਹਾਰਨਾਨਕਾਬਿਅਨਪਸੀਐ॥ ੧॥ ਮ: ੫॥ ਪਾਪਤਿਆਪਛੁੜੀਬਾ

ਦੁਸਰਾ ਵਸੰਤਕੋ ਗੁਰਮਤਿ ਤਾਤਿ ਤਾਰਨਾ ਨ ਕਰੁ ਖੁਨ ਥੀ ਵਈ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਈ ਅਨੁਠਾਇ ਮਾਧਿ ॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਿਰ
ਵਨ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਜਾਪੀ ॥ ਚਾਇਆ ਧਾਰੀ ਸਮਰਥਿ ਦੁਕੋ ਬਿਲਾ ਬਿਲਾਪੀ ॥ ਨ ਠੇਤਾ ਪਦੁ ਖੋਹੁ ਪੁਰੇ ਰੁਖ ਪਤ੍ਰ ॥ ਕੀਤੀ ਅਨੁਆਪ ਲੰਗਿ ਧਰੀ ਬਨਿ ਵਾਜੁ
ਬਾਪੀ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਅਨੁਠਾਇ ਬੰਧਨ ਸਗਲ ਕਾਪੀ ॥ ਤਿਸਨ ਬੁਝੀਆ ਸਪੁੰਨੀ ਮਾਨਿ ਸੰਤੋਖ ਪਾਪੀ ॥ ਵਡੀ ਹੁੰਦੁ ਅਪਾਰ ਬਸ ॥ ਜਿਸੁ ਲੇਖੁ ਨ ਪੁ
ਨੁ ਪਾਪੀ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ਜਾਕ ਉਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮਾ ਸਿਉ ਭੇਟ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ॥ ੧ ॥
ਮਃ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਮੁ ਵਡੁ ਰਾਗੀ ਤਿਨ ਲਿਖਿ ਮਹਿ ਅਲਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਅਰਧਿ ਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਗੈ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਗਤ ਕਾ ਬੋਲਿ
ਆਪਰ ਵਾਹੁ ਤੇਰਾ ਹਰ ਪਵੈ ਥਾਈ ॥ ਰਗਤ ਤੇਰੀ ਟਿਕ ਰੇ ਸਾਚਿ ਨਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖ ਜਾਈ ॥ ਰਗਤ ਤੇਰੇ ਚਾਇਆ ਬੰਨ੍ਹਿ ਮਿਹਰ
ਪਾਈ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਵਡੇ ਹੁਨ ਪੈ ਹੋਇ ਸੁਖਾਈ ॥ ਰਗਤਾਏ ਹੁ ਅਪਾਰ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰੋਣਿ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਈ ॥ ਪੀਵਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਨਾਮੁ ਜਨਨ ਮੇਰੇ ਅਪਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨੁ ਤਿਸੁ ਲਗਤਿ ਸਿਸੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਵਿਛਾਪੇ ਜਿਉ ਸੁਖੈ ਪਾਗਿ ਕਾਉ ॥
੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਿਰੀ ਮਿਸਾਣੁ ਜਾਬੀ ਐਸਾਈ ਸੁਭ ਵੀਹੁ ਤਿਯ ॥ ਪਤ੍ਰੀ ਮੁਹੁ ਤਨੂੰ ਵੈਸਰੈ ਨਾਨਕ ਵੀ ਐ ਨਿਤ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੂਰ ਬੀਰ ਵਰੀਆ ਮਕਿ ਨੈਨੋ ਤ੍ਰੀ
ਐ ॥ ਠਉ ਜਸਤਾਈ ਤਾਪ ਚਾਝੇ ਤ੍ਰੀ ਐ ॥ ਦਸ ਨਾਹੀ ਅਉ ਧੁਤ ਦੇ ਨਿਚੋ ਮੇ ਤ੍ਰੀ ਐ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣਾਇ ਨਿਕੋ ਵਸਿ ਕੈ ਨੈਨੋ ਤ੍ਰੀ ਐ ॥ ਰੁਹ ਮੁਕੇ ਦੁਮਾਇ ਅਖਾ
ਈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤੇ ਤ੍ਰੀ ਐ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਅਖਾ ਬਿਖ ਮਰ ਲਛੇ ਤ੍ਰੀ ਐ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਰਾਕਰਿ ਜੇ ਤ੍ਰੀ ਐ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥
ਕਿਲਾਵਿਖ ਸਭੇ ਉਤਰ ਨਿਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸਾਉ ਪਜਾਹਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੋਇ ਐ ਪੁਰੀ ਹੋਵੈ ਜੁਗਤਿ
॥ ਹਸੀਦਿਆ ਪੈਲੀ ਦਿਆ ਪੈਨੀ ਦਿਆ ਖਵੀ ਦਿਆ ਵੇਚੇ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਨੁ ਪੰਨਾ ਨਿਰਰਮੁਗੁ ਤੋ ਤ੍ਰੀਆ ਸੋਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋ ਤ੍ਰੀਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁ ਦੁਹਰ ਦੇਵੈ ਰੂਠੀ ॥ ਮਹਾਰੇਗੁ ਬਿਕਰਾਲ ਤਿਨੈ ਬਿਦਰੁਠੀ ॥ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਬੁਝਤੁ ਕਜਾ ਨਿਆ ॥ ਜਿਤਾ ਜਨਨੁ ਅਪਾਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਮਹਿ ਮਾਕਹਿ ਨਾਇ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਦੇਵਾ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਪਰ
ਪਰ ਅਭਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ਉਦਮੁਕਰੇ ਦਿਆ ਜੀਉ ਤੁੰ ਕਮਾਵਦਿ ਆਸੁ ਖੁਰ੍ਹਾ ॥ ਧਿਆਈ ਆਤੁ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਲਾਨਕ ਉਤਰੀ
ਚਿਤ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਕਾਚਿਤ ਨਗੋ ਬਿਦਰ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰ ਉਇਕ ਘੜੀ ਕਿਰਿ ਕਰ ਪਾਭੁ ਗਵੰਤ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਤੇਇਤ ਕਹੇ ਰਹੀ ਐ ॥ ਨਿਸੁ ਮਿਲਿ ਨ ਪੀਐ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਜੀਉ ਅਰਪੀ ਐ ॥ ਅਗਈ ਐ ਚਿਤਿ ਨਿਤ ਲੁਸਾਹਿ ਬਬੇਸੁ ਮਰ
॥ ਤਿਸ ਨੋ ਪੈਰੈ ਕਵਣੁ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਸਭਾ ਕੇ ਛੁਤਿ ਸਕੈ ਵਸਿਨ ਕੋਈ ਬਾਹਰਾ ॥ ਸੇਰੁ ਗਤਾ ਮਨਿ ਦੁਠਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥ ਤੇਰੇ ਰਸਾਧਿ
ਆਇਨ ਤੁਧੁ ਤੁਰਖ ਦਵਾਲਿਆ ॥ ਸਿਰ ਸਭ ਨਾਮ ਸਮਰਥੁ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤ ਲਿਆ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ਕਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਨ ਲੋਭ ਮੋਹ ਦੁਸਟ ਬਾਸਨਾ
ਨਿਵਾਰਾ ਰਾਖ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕ ॥ ਸਦ ਬਾਲਿਹਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਖਾਇਆ ਖਾਇਆ ਮੁਹੁ ਪਠਾ ਪੈਨੀ ਦਿਆ ਸਭੁ ਅੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਧਿਰੁ
ਤਿਨਾ ਦਾਜੀ ਦਿਆ ਨਿਨ ਸਚਿ ਨ ਲਗੈ ਰੰਗ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਉ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਵੈ ਤਿਉ ਹੋਵਣਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਖੈ ਅੰਧਤੁ ਜਾਇ ਖੜੇ ਵਣ
॥ ਨਾਮ ਤੇਰੈ ਕੋਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ॥ ਪੈਵਣਾ ॥ ਜਾਪਿ ਜਾਪਿ ਤੁ ਪੁਰਿ ਰੰਗਾਰ ਰਹੁ ਮੁਢੁ ਖੋਵਣਾ ॥ ਜੇ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਜੋ ਨਿਨ ਜੋਵਣਾ ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹ
ਰਿ ਇਕੁ ਨੈਣ ਅਲੇਵਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਾਤਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨ ਕੇ ਨਹੋ ਵਣਾ ॥ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀ ਸਮਨ ਮਾਹਿ ਪਰੇ ਵਣਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥
ਜੀਵਾ ਦਿਆਨ ਚੇਤਿ ਓਮੁ ਆਰਲੰਦ ਕੋ ਖਾਕ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਸੰਗ ਗੁਰਾਰੇ ਆਸਾ ਕਤ ਮੂੜਨ ਪਾਕ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੀਵਿ ਦਿਆ ਹਰਿ ਚੇਤਿ
ਆਮਰੀ ਦਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗ ॥ ਜਨ ਮੁਖ ਰਾਬੁ ਤਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀਆ ਪਰਖ ਦਵਾਲਿਆ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ

ਜਿਹਿ ਜਿਹਿ ਲੋਨਿ
ਲਾਇ ਏਹੋ ਏਨੇ ਲੋਨੀ
ਐ)

ਸੇ

ਸਦੁਪਸਾਰਿਆਉਣਕਰੀਨੇਇਘਟੇਘਟਿਸਾਰਿਆਮਿਹਰਵਾਨਸਮਰਥਾਪੇਰੀਘਲਿਆਜਿਨਿਮਨਿਦੁਰਾਪਸੇਸਦਾਸੁਖਾਲਿਆਆ
 ਪੇਰਨਰਾਇਆਪੇਰੀਘਲਿਆਸਭੁਕਿਭੁਆਪੇਆਪੇਬੇਅੰਤਪਾਰਿਆਗੁਰਪੁਰੇਕੀਟੇਕਾਨਕਸੰਮਲਿਆ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ਅਦਿ
 ਮੁਖਿਅਗੁਮੁਖਿਪਰਮੇਸੁਰੀਖਿਆਸਤਿਗੁਰਦਿਤਾਰਿਮੁਖੀਮ੍ਰਿਤੁਛਾਖਿਆਸਾਧਸੰਗੁਆਪਰਾਅਨਦਿਨਹਰਿਗੁਰਦੇਵਾਪਾਏਮਨੋਰਥਸਕਿਜੇਨੀ
 ਨਹਿਕਵੈਸਭੁਕਿਭੁਕਰਤੇਭਾਖਕਰਤੁਜੇਕਰੈ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਰਾਨੁਸੰਤਪੁਰਿਤਰੈ॥੧॥ਤਿਸਨੇਮੀਨਿਵਸਾਇਨਿਨਿਉਪਾਇਆਜਿਨਜਨਿਧਿਆ
 ਏਆਖਸਮੁਤਿਸੁਖਪਾਇਆਸਭਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁਗੁਰਮੁਖਿਆਈਆਗੁਕਮੈਬੁਝੈਨਿਹਾਲਖਸਮੁਭੁਰਮਾਇਆਜਿਸੁਜੁਆਪਰਿਪਾਲੁਸੁ
 ਨਹਿਰਮਾਇਆਜੇਜੇਰਿਤਖਸਮਸੇਈਸੁਖਪਾਇਆਨਸਕਜਿਸਾਤਿਰਿਆਲੁਬੁਝਾਏਕੁਮਮਿਤਿ॥ਜਿਸਹਿਭੁਲਾਏਆਪਿਮਚਿਮਰਿਜ
 ਮਹਿਨਿਤ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਿਰਕਮਾਰੇਤਤਕਾਲਾਖਿਨੁਟਿਕਣਨਦਿਤੋਪ੍ਰਕਾਸਕਾਦੁਖਨਖਵੈਸਕਹਿਭੋਜਨੀਭੁਤੇਮਥੈਵਾਲਪਛਾੜਿ
 ਅਨੁਜਮਸਾਰਗੁਮੁਖਲਗੈਬਿਭਲਾਇਅਨਰਕਪੋਰਸੁਤੇਕਠਲਾਇਦਸਰਖਿਅਨੁਨਕਹਰਿਸਤੋ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ਗਾਮਜਪੁ
 ਵਡਰਾਗੀਯੋਜੀਭਲਪੁਰਨੁਸੋਈਨਾਨਕਨਾਮਖਿਆਈਐਕਿਪਨੁਲਗੈਕੋਈ॥੧॥ਕੋਈਖਿਪਨੁਤਿਸੁਲਾਗਤੇਸਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉਨਾਨਕ
 ਅਨਦਿਨਾਬਿਭਪਤੇਜਿਉਸੁੰਦੈਅਕਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਤਰਮਨੋਰਥਪੁਰਿਆ॥ਏਛੁਪੁਨੀਮਨਮਾਗਏਵਿਸੁਰਿਆਘਾ
 ਏਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਸਨੋਗੁਲਦਾਜੋਤਿਮਿਲੀਸੰਗਜੋਤਿਹਰਿਆਘਾਲਦਾਸੁਖਸਹਜਿਆਨੰਦਦੁਠੇਤਿਤੁਘਾਰਿਆਵਣਨਾਦੁਹੇਜ
 ਨਮੁਤਤਾਰਿਮਗਿਸਾਰਿਬੁਸੇਵਕੁਇਕੁਇਕੁਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚੁਸਮਾਇਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਦਾਰਨਾਲਿ॥੬੨॥

ਚਉਪਦੇਮਃ॥੧॥੨॥ਮਃ੩॥੭॥ਮਃ੪॥੭॥ਮਃ੫॥੩੩॥ਜੋਤੁ੪੮॥ਅਸਟਪਦੀਆਮਃ॥੧॥੫॥ਮਃ੩॥੧॥ਮਃ੪॥੧॥ਮਃ੫॥੨॥

ਜੁਮਲਾਈ॥

ਗੁਜਰੀਬਾਣੀਭਗਤਕੀਸੀਕਬੀਰਜੀਕੋਚਉਪਦੋ॥੫੨॥੩॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚਾਰਿਪਾਵਦੁਇਸਿੰਗਹੀਗੁਮੁਖਤਬਕੈਸੇਗੁਨਗਈਐਉਠਤਬੈਠਤਠੇਗਾਪਹੈਤਬਕਤਮੁੰਡਲੁਕਈਐ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਬੈਠਾਬਿਗਨੇਤੁਈਤੋਛਾਏਨਾ
 ਕਨਟੁਟੇਕਾਪਨਕੋਰਉਕੇਭੁਸਖਈਐ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸਾਗੇਦਿਨੁਭੋਲਤਬਨਮਹੀਆਅਜਤਪੇਟਅਘਈਐਜਨਭਗਤਨਕੋਕੋਟਮਨੋਕੀਖਿਅ
 ਪਨੋਪਈਐ॥੨॥ਦੁਖਸੁਖਕਰਤਮਤਕੁੰਮਬੁਝੈਅਨਿਕਜੇਨਭਰਮਈਐਰਤਨਜਨਮੁਖੋਏਓਪ੍ਰਕਾਸਿਓਈਉਅਉਸਰਕਤਪਈਐ॥੩॥
 ॥ਕੁਮਤਠਿਤਤੇਕੋਕਪਾਜੇਉਗਤਿਬਿਨੁਰੈਖਿਓਈਐਕਤਕਬੀਰਮਨਾਬਿਨੁਮੁੰਡਪੁਨੇਪਛੁਤਈਐ॥੪॥੧॥ਗੁਜਰੀਪਰੁ॥੩॥
 ਮੁਸਿਮੁਸਿਰੋਵੈਕਬੀਰਕੀਮਾਈ॥ਏਬਾਰਕੈਸੇਜੀਵਰਘੁਰਈ॥੧॥ਤਨਾਬੁਨਨਾਸਭੁਤਜਿਭੈਕਬੀਗਾਰਿਕਾਨਾਮੁਲਿਖਲੀਓ
 ਸਰੀਰ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਜਬਲਗੁਤਗਾਬਾਉਥੇਯੀ॥ਤਬਲਗੁਬਿਸਰੈਰਾਮੁਸਨੇਯੀ॥੧॥ਓਛੀਮਤਿਮੇਰੀਜਤਨੁਲਾਡਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
 ਲਾਹਿਓਛੇਲਾਡਾ॥੩॥ਕਤਕਬੀਰਸੁਨਪੁਮੇਰੀਮਾਈ॥ਤਮਰਾਈਨਕਾਤਾਏਕੁਰਘੁਰਈ॥੪॥੨॥

ਸਿ

ਗੁਜਰੀਬਾਣੀਸੀਨਾਮਦੇਵਜੀਘੁਪੁਰ॥੧॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੋਗਾਨੁਦੇਹਿਤਕਵਨਬਰਾਈ॥ਜੋਗੀਖਮੰਗਾਵਹਿਤਕਿਆਘਾਟਿਜਾਈ॥੧॥ਤੁੰਹਿਭਜਮਨਮੇਰੇਪਦਾਰੀਬਾਨੁ॥ਬਪੁਰਨੋਇਏਗਾਅਦ
 ਨਜਾਨੁ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸਭਤੈਓਪਾਈਭਰਮਭੁਲਾਈ॥ਜਿਸਤੁੰਦੇਵਹਿਤਿਸਹਿਬੁਝਈ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਸਹਸਾਜਾਈ॥ਕਿਸਹਿ
 ਪੁਨਓਦੁਨਾਨਦਰਿਨਾਈ॥੩॥ਏਕੈਪਥਰਕੀਜੋਗਾਉ॥ਤੁਜੈਪਥਰਪਰੀਐਪਾਉ॥ਜੇਓਪੁਦੇਭੁਤਾਉਰੀਦੇਵਾਕਹਿਨਾਮੁਦੇਵਮਹਰਿ
 ਕੀਸੇਵਾ॥੪॥੧॥

ਕੀਸੇਵਾ॥੪॥੧॥

ਗੁਜਰੀ॥ ਮਲੈਨਲਾਛੈਪਾਹਮਲੇਪਰਮਲੀਭੈਠੇਰੀਆਈ॥ਆਵਤਕਿਨੈਨਪੇਖਿਭਕਵਨੈਜਾਏਗੀਬਾਈ॥੧॥ਕਉਦਕਹੈਕਿਪੁਬੁਧੀਮੈਰਮਈ
ਆਮਕੁਲਰੀਬਾਈ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਜੀਉਅਕਸੈਪੀਖੀਅਲੇਖੋਜੁਨਿਗੰਥਭੰਨਜਾਈ॥ਜੀਉਜਲੰਮਾਛਲੇਮਾਗੁਪੇਖਦੇਨਜਾਈ॥੧॥ਜੀਉਮਕ
ਸੈਪਤੁਮਲੇਮਿਗਾਤਿਸਨਾਰਹਿਆ॥ਨਾਮਚੇਸੁਆਮੀਬੀਰੁਲੇਜਿਨਤੀਨੇਜਰਿਆ॥੩॥੨॥

ਗੁਜਰੀਸੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇਪਦੇ॥੫੨॥ ੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੁਪਤਬਛਰੈਬਨਹੁਬਿਟਾਰਿਭੀਛੁਲੁਕਵਰਜਲੁਮੀਨਬਿਗਾਰਿਭੀ॥੧॥ਮਾਈਗੋਬਿੰਦਪੁਜਾਕਹਾਛੈਚਰਾਵਉ॥ਅਵਰੁਨਛੁਲੁਅਪੁਨਪਾ
ਵਉ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਮੈਲਗਰਬੇਰੁਹੈਭੁੰਗਾ॥ਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਸਹਿਇਕਸੰਗਾ॥੨॥ਪੁਪਦੀਪਨਈਬੇਦਹਿਬਾਸਾ॥ਕੈਸੇਪੁਜਕਹਹਿਤੋਰੀਸਾ॥
੩॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਉਪੁਜਚਰਾਵਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਵਉ॥੪॥ਪੁਜਾਅਰਚਾਆਹਿਨਤੇਰੀ॥ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਕਵਨਗਾਤਿਮੇਰੀ॥੫॥

੧॥ ਗੁਜਰੀਸੀਤਿਲੋਚਨਜੀਕੇਪਦੇ॥੫੩॥ ੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅੰਤਹੁਮਲਿਨਿਰਮਲੁਨਹੀਕੀਨਾਬਾਹਰਿਉਖਉਦਾਸੀ॥ਹਿਰਦੈਕਮਲੁਪਾਟਿਬ੍ਰਮੁਨਚੀਨਕਾਹੇਗਾਈਆਸੀਨਿਆਸੀ॥੧॥ਗੁਰਮੇਭੂਲੀਰੇਜੈਓ
ਦਾ॥ਨਹੀਨਹੀਚੀਤਿਆਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਪਰਿਪਰਿਖਾਈਆਪੰਰੂਪਾਈਆਖੀਬੁਧੁਦਮਾਈਆ॥ਕੁਮਮਸਾਣਕੀਕੁਸਮਲਗਾ
ਈਗੁਰਾਬਿਨੁਤਤਨਪਾਈਆ॥੨॥ਕਾਇਨਪਹੁਰੇਕਾਇਤਪਹੁਰੇਕਾਈਬਿਲੇਵਹੁਪਾਣੀ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜਿਨਿਭੀਪਾਈਸੋਸਿਮਹੁ
ਨਿਰਬਾਣੀ॥੩॥ਕਾਇਕਮੰਡਲੁਕਾਪੜੀਅਰੇਅਠਸਠਿਕਾਈਠਗਹੀ॥ਬਚਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਸੁਨਰੇਪਾਣੀਕਣਾਬਿਨੁਗਾਹੁਕਿਪਾਹੀ॥੪
॥੧॥ ਗੁਜਰੀ॥ਅੰਤਿਕਾਲਜੋਲਛਮੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿਤਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਸੁਕਰਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੧॥ਅਰੀਬਾਈਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁ
ਮਤਿਬੀਸਰੈ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਅੰਤਿਕਾਲਜੋਇਸਤੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿਤਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਬੇਸਵਾਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੨॥ਅੰਤਿਕਾਲ
ਜੋਲਛਕੇਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿਤਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਸੁਕਰਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੩॥ਅੰਤਿਕਾਲਜੋਮੰਦਰਿਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿਤਮਹਿਜੇਮਰੈ॥
ਪ੍ਰਤਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੪॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਨਾਗਾਇਨੁਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿਤਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਬਾਰਿਤਤ੍ਰਿਲੋਚਨਤੇਨਗਮੁਕਤਪੀਤੀਬਰ
ਵਾਕੇਰਿਦੈਬਸੈ॥੫॥ ੨॥

ਗੁਜਰੀਸੀਜੈਦੇਵਜੀਪਦੇ॥੫੪॥ ੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਰਮਾਦਿਪੁਰਖਮਨੋਪਮਸਤੀਆਦਿਕਾਵਰਤੀ॥ਪਰਮਦਕੁਤਪਰਕ੍ਰਿਤਪਰੰਜਦਿਤਿਤਸਰਬਗਤੀ॥੧॥ਕੇਵਲਗਾਮਨਾਮਨੇਰਮੰਦ੍ਰੀਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਤਮਾਈਆ॥ਨਦਨੇਤਜਸਿਮਰਦੇਨਨਮਜਰਾਧਮਰਦਗਾਈਆ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਇਛੁਸਜਮਾਦਿਪਰਗਾਈਅੰਜਸੁਦਸੁੰਦ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤੀ॥
ਰੁਵਰੁਤਤਾਵਸਮਾਬਿਅੰਪਰਮਪ੍ਰਸੰਨਸਿਦੀ॥੨॥ਲੋਕਾਦਿਦ੍ਰਿਸਾਟਿਪਰਗ੍ਰਿੰਜਦੀਬਿਧਆਚਰਣੀ॥ਤਸਿਸਗਲਦੁਹ੍ਰਿਤਦੁਰਮਤੀਭ
ਜਚਕ੍ਰਪਰਸਰਣੀ॥੩॥ਗਰਿਰਗਾਤਿਨਿਜਨਿਯੋਵਲਗਾਰਿਕਰਮਦਾਬਰਸਾ॥ਜੋਗੇਨਕਿੰਨਗੇਨਕਿੰਦਾਨੇਨਕਿੰਤਪਸਾ॥੪॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰ
ਦੇਤਜਪਨਰਸਕਲਸਿਧਪਦੀ॥ਜੈਦੇਵਆਇਭਤਸਸਛੁਟੁਰੁਵਰੁਤਸਰਬਗਤੀ॥੫॥੧॥ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੇ॥੨॥ਗਵਦਾਸਜੀਕੇ॥੧॥
ਨਾਮਦੇਵਜੀਕੇ॥੨॥ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਕੇ॥੨॥ਜੈਦੇਵਕਾ॥੧॥੨॥

੧ ਭਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖਾਨਿਰਭਉਨਿਰਦੈਹੁਅਕਾਲਮੁਰਤਿਅਨੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਖ

ਗੁਰੂ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ੫੨॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਠਾਕੁਰ ਭਵਲਾਗੇ॥ ਜੋਤ ਮਹਾ ਜਸੁ ਕਰਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਨ ਮੁਖ ਭਗਸਰਗੇ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਟੁਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਭਰੇ ਹਰਿ ਅਨਾਮੁ ਲਿਵਲਾਗੇ॥ ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਮੈ ਰਿਓ ਗੁਰਮੇ ਹਨਿ ਤਮਾ ਬਿਸਮੁ ਰੰਗੀ ਚੁਖ ਲਾਗੇ॥ ੧॥ ਸਗਲੀ
ਰੇਣਿ ਸੋਈ ਮੀਧੀ ਆਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਚਤ ਕਿਰਪਾ ਜਾਗੇ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਮੋਹਿਤੁ ਮਸਰਾ ਅਵਰੁਨ ਲਾਗੇ॥ ੨॥ ੧॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ
੪॥ ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਰਾਵਰੁ ਮਾਗਹੁ ਤਮਾ ਪੀਛੈ ਯਾਹੀ ਚਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀ
ਅਰੇ ਇਹ ਚਾਲ ਬਨੀ ਹੋਈ॥ ਲਵਰੀ ਮਧੁਰੀ ਠਕੁਰ ਕਾਈ ਓਹੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਚੁਲੀ ਮਲੀ॥ ੧॥ ਏਕੋ ਪ੍ਰਿਥੀ ਸਖੀ ਆਸਰੁ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਜੋਭਾਵੈ
ਪਿਰਸਾ ਭਲੀ॥ ਨਨਕੁਰੀ ਬੁਕਿ ਅਕਰੈ ਬਿਚਾਰੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁਰੁ ਚਲੀ॥ ੨॥ ੨॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਭੋਲੀਐ॥ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਰੰਗੀ ਚਲੁ ਲੈ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਚੋਲੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉ ਛਿਰ ਉਦਿ ਵਾਨੀ ਆਵ ਲਬਾਵ ਲਾਤਿ ਸੁਕਾਰੁ
ਹਰਿ ਚੋਲੀਐ॥ ਕੋਈ ਮੈਲੈ ਪ੍ਰਿਥ ਮਾਪਿਆ ਹਮਾਤਿ ਸੁਕੀ ਗੁਲਗੋਲੀਐ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਪੀਛੈ ਚੋਲੀਐ॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਦੇਵੋਲੀਐ॥ ੨॥ ੩॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਅਬ ਹਮ ਚਲੀ ਠਕੁਰ ਪਹਿਰਾਹਿ॥ ਜਬ ਹਮ
ਸਰਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਈ ਬਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲੋਕ ਨਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾਤੇ ਬੈਸੰਤ ਰਿਜਾਗਿ॥ ਕੋਈ ਭਲਕੁ ਉਭਾਵੈ ਬੁਰਾਕੁ
ਉਹਮ ਤਨੁ ਦੀਓ ਚਾਹਿ॥ ਜੇ ਆਵਤ ਸਰਦਿ ਠਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤਮਾਹੀ ਤਿਸੁ ਰਾਖੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਰਦਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀ ਉਰਾਖੁ
ਤੁਲਾਜੁ ਮੁਰਾਰਿ॥ ੨॥ ੪॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਾਵੈ ਉਤਿ ਸੁਬਾਲਿ ਹਰੀ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਨੀਵਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਨਿਸੁਹਿ ਦੇ
ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਪਾਇ ਰੁਪਾਵਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਾਹਿ ਜੁ ਰਹੀ॥ ਹਮ ਰੋਜੀ ਮੁਹਿ ਰੁਖੁ ਹੋਰੇ ਤੈਹ
ਮਕਰਮ ਹੀ ਦਭੁ ਭੀਆਰੀ॥ ੧॥ ਹਮਰੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮੁਹਿ ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤ ਰਿਦੁ ਸਟ ਦੁਸਟਾਰੀ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨਨਾ
ਨਕ ਸਰਦਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੨॥ ੫॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁੰਦਰ ਹੋਨ ਕਟੀ॥ ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਕੇ ਪਰਪੁਰ ਜਮ ਤੁਹੈ ਤਿ
ਸੁਨਾਮੁ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰਕਟੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹੋਰ ਦੈਨਾਹਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਬਿਗੜਹੁ ਪਬੇਰ ਕਟੀ॥ ਜਿਉ ਨਿਗੁਰਾ ਬੁਝਾਤਾ ਜਾਣੈ ਓਹੁ
ਹਰਿ ਚਰਨ ਹੋਰੇ ਭੁਜਟੀ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਦਇਆ ਭੁਭੇਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨਾ ਸਾਧਨਾ ਪਗ ਚਟਕੀ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਤ ਪਾਵਿਤ ਮਿਲ ਸੰਗ
ਤਿਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਛੈ ਛੁਟਕੀ॥ ੨॥ ੬॥

ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ੫੨ ੩॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਵਲੁ ਪਰਗਾ ਸੈਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ॥ ੧॥ ਅੰਤਿ ਰਿਏ ਕੋ ਬਾਹਿਰਿ ਦੇ ਕੋ ਸਰਮੀ
ਏਹੁ ਸਮਾਈਐ॥ ਘਟਿ ਅਵਧਾਇ ਰਵਿ ਆਸਰ ਭਾਈ ਹਰਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਈਐ॥ ੧॥ ਉਸਤਾ ਤੇ ਕਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ ਕੇ ਤੇਰੇ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤੁ
ਪਾਈਐ॥ ਸੁਖ ਰਾਤੇ ਚੁਖ ਰੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਨਨਾਨਕ ਸਦ ਬਾਲਿ ਜਾਈਐ॥ ੨॥ ੧॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਈ ਹੋਨ ਹਰੇ ਸੋਹੇਈਐ॥
ਰਾਚੁਰ ਹਿਓ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਕਹਾ ਲਾਭੁ ਕਹਾ ਬੋਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹੁ ਛੁਲਾਹਿ ਅਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੋਗ ਬਹੁ ਸੋਨੇ ਕਬੇਰੇਈਐ॥ ਕਬਹੂ ਮੈਲੁ
ਭਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਬਸਾ ਪੁਸੀ ਗਿਧੇਈਐ॥ ੧॥ ਕੋਇਨ ਮੈਟੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਕੀ ਆਦੁ ਸਰਨ ਹੀ ਮਲੇਈਐ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਾਲਿ ਹਰੀ ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ॥ ੨॥ ੩॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਸੁਨਤ ਸੋਚੈ ਰੋਗੁ ਰਤਾ ਮੇਰੇ ਰੋਗੁ ਤਉ ਅਭਿਮਾਨਾ ਸਰਨ ਸੁਆਮੀ ਕੀ
ਪਰਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਜੋ ਕਉ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨ ਉਨ ਹੀਨ ਕਾ ਬੋਲ ਕਰਤਾ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰ ਉਹੀ ਏ ਮੇਰੇ ਤੇ ਬਿਸਰਤਿ ਜਾਈ ਹਉ ਮਰਤਾ॥ ੧॥ ਸੁਖ

ਦਾਈਪੁਰਨਪੁਰਕਰਤਮੇਰੀਬਹੁਤਾਇਆਨਪਨਰਤਾਨਿਰਗੁਣਿਕਰੁਪਿਕੁਲੀਨਾਨਕਉਮਨਦਰੁਪਸੁਆਮੀਕਰਤਾ॥੨॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧ
ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨਹਰੀਕੀਗਤਿਕਰਿਸਦੁ॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਜਪਤਓਧਰੇਬਰਨਅਬਰਨਾਸਕੁੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਤੇਉਪਾਜੀਓਤੀ
ਸਮਾਇਓਇਹਿਧਿਧਜਾਨੀਤਬੁੰ॥ਜਹਜਹਾਇਦੇਹੀਧਾਰੀਰਨੁਪਾਇਓਕੀਬੁੰ॥੧॥ਸੁਖੁਆਇਓਕੁਮਾਬਿਨਾਸੇਕਿਪਾਲਏਪੁਰ
ਜਬੁੰ॥ਕੁਨਾਨਕਮੇਰੇਪੁਰੇਮੇਰੇਬਸਾਧਸੰਗਿ ਤਜਿਯਬੁੰ॥੨॥੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨਜੀਓਅਪਨੇਪੁਰੁਕਾਵਉ
ਨੀਚਹੁਨੀਚੁਨੀਚੁਅਤਿਨਾਹੋਇਗਰੀਬੁਬੁਲਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਅਰੁਬਰਮਾਇਆਕੇਬਿਰਬੇਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਦਾਵਉ॥ਜੀ
ਓਅਪਨੇਸੁਆਮੀਸੁਖਮਾਨੈਤਾਮਹਿਸੋਭਾਪਾਵਉ॥੧॥ਦਾਸਨਦਾਸਰੇਦੁਦਾਸਨਕੀਜਨਕੀਟਹਿਲਕਮਾਵਉ॥ਸਰਬਸੁਖਦਰਿਮਾਈਨਨ
ਕਨੀਵਉਸੁਖੁਭਾਵਉ॥੨॥੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਪੁਰਜੀਤਓਪੁਸਾਰਿਕੁਮਰਾਰਿਓਤਮਰੀਕ੍ਰਿਪਤੇਸਕੁਓਅਪਨਮਨ
ਮਹਿਇਹੋਬਿਰਓਰਹਾਉ॥ਕੋਇਪਰਾਧਮਿਟੈਤੇਰੀਸੇਵਾਦਰਸਨਦੁਖਉਤਾਰਿਓ॥ਨਾਮੁਜਪਾਤਿਮਹਾਸੁਖਪਾਇਓਦਿਤਰੇਗੁਬਿ
ਦਾਰਿਓ॥੧॥ਕਾਮੁਕੋਪੁਲੋਕੁਬੁਨੁਨਿੰਦਾਸਾਧੁਸੰਗਾਬਿਸਾਰਿਓਮਾਇਆਬੰਧਕਾਟੇਕਿਰਪਾਨਿਪਨਾਨਕਅਪਿਓਧਾਰਿਓ॥੨॥੬॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਮਿਨਸਗਲਸਿਆਨਪਰਨੀਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਸੁਆਮੀਨਾਨਕਓਟਗਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਮੇਟੈ
ਪਦੇਸਰਣਾਈਇਹਿਮਤਿਸਾਧੁਕਹੀ॥ਪੁਰਕੀਆਗਿਆਮਨਸੁਖਪਾਇਆਕੁਰਮੁਅੰਧੇਰਾਲਹੀ॥੧॥ਜਾਨਪ੍ਰਬੀਨਸੁਆਮੀਪੁਰਮੇਰੇਸਰਣਿ
ਤੁਮਾਰੀਅਜੀ॥ਬਿਨਮਹਿਬਾਧਿਓਬਾਧਿਹਾਰੇਕੁਦਗਤਿਕੀਮਨਪਹੀ॥੨॥੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿਪ੍ਰਾਨਪੁਰੁਸੁਖਦਾਤੇ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾਹੁਜਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਤੁਮਾਰੇਤੁਮਰੇਪੀਤਮਤਿਨਕਉਕਾਲੁਨਖਾਤੇ॥ਰੰਗਤੁਮਾਰੇਲਾਲਕੁਏਰੈਰਾਮਨਾਮਰਸਮਾਤੇ॥੧
ਮੁਖਕਿਲਵਿਖਕੋਟਦੇਖਰੇਗਾਪੁਰਦ੍ਰਿਸਦਤੁਗਹੀਜਾਤੇ॥ਸੇਵਤਜਗਿ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆਨਾਨਕਹਰਚਰਨਪਰਾਤੇ॥੨॥੮॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਸੋਪੁਰੁਜਤਕਤਪੇਖਿਓਨੈਲੀ॥ਸੁਖਦਾਈਜੀਅਨਕੇਦਾਤਾਮੀਮ੍ਰਿਤੁਜਕੀਬੈਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗਿ
ਆਨੁਅੰਧੇਰਾਸੰਤੀਕਾਇਆਜੀਅਦਗੁਰਦੈਲੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਲੀਨੈਅਪਨਾਨਕਤੇਸੀਤਲਹੈਲੀ॥੧॥ਕਰਮਧਰਮਾਕੀਛੁਓਪਨ
ਨਆਇਓਨਹਿਉਪ੍ਰਿਜੀਨਿਰਮਲਕਰਲੀ॥ਛਾਡਸਿਆਨਪਸੰਜਮਨਸਕਯਗੋਗੁਰਕੀਚਰਲੀ॥੨॥੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥
ਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਲਾਹਾ॥ਗਾਤਿਪਾਵਹਿਸੁਖਸਹਜਿਅਨੰਦਾਕਾਟੇਜਮਕੇਠਾਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋਜਤਘੋਜਤਘੋਜੀਬਿਸਾਰਿਓਹਿਸੰਤ
ਜਨਾਪਹਿਆਹਾ॥ਤਿਨਾਪਰਾਪਤਿਏਹੁਨਿਪਾਨਾਜਿਨਕੈਕਰਮਲਿਖਾਹਾ॥ਸੇਵਡੁਰਾਗੀਸੇਪਾਤਿਵੰਤੇਸੇਈਪੁਰੇਸਾਹਾ॥ਸੁਦਰਸੁਪ੍ਰਸੰਸਕੁਪ
ਤੇਨਾਨਕਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿਸਾਹਾ॥੨॥੧੦॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨਕਹਾਅੰਕਰਾਅਠਰਾ॥ਦੁਰਗੰਧਅਪਾਵਿਕਾਪਾਵਨਿ
ਭੀਤਰਿਜੋਦੀਸੈਸੋਛਾਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਨਿਕੀਆਤਿਸੁਸਿਮਰਿਪਰਾਜੀਓਪ੍ਰਾਨਜਿਨਪਾਰਾ॥ਤਿਸਹਿਤਿਅਗਿਅਵਰਲਪਦਾਵਹਿ
ਮਹਿਜਨਮਹਿਮੁਗਧਗਵਾਹਾ॥੧॥ਅੰਧੁਗੁੰਗਪਿੰਗੁਲਮਤਿਹੀਨਾਪੁਰੁਖਪੁਰਾਖਾਨਿਹਾਰਾ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਸਮਰਥਾਕਿਆਨਾਨਕ
ਜੀਤਬਿਚਾਰਾ॥੨॥੧੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਸੋਪੁਰੁਕੇਰੈਹੁੰਤੇਨੈਲੈ॥ਸਿਮਰਿਧਿਆਇਗਾਇਗੁਨਗੋਬਿਦਦਿਨੁਰੈਨਿ
ਸਾਧੁਸੇਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਧਰੇਹਦੁਲਕੁਸਾਧੁਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪੈ॥ਘਰੀਮੁਹਤੁਨਰਸਾਬਿਲੀਬੁਕਾਲੁਨਿਤਹਿਤਿਤੇਰੈ॥੧
ਅੰਧਾਬਿਲਾਤੇਕਾਛੁਕਰਤੇਕਿਆਨਾਹੀਘਰਤੇਰੈ॥ਨਾਮੁਅਪਹੁਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਆਨੰਦਸੁਖਘਨੈਰੈ॥੧॥੧੨॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨਗੁਗਮਿਲਿਨਾਮੁਅਗਧਿਓ॥ਸੁਖਸਹਜਿਅਨੰਦਮੰਗਲਰਸੁਜੀਵਨਕਾਮੁਲੁਬਾਧਿਓਰਹਾਉ॥

ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਨਾਦਾਸਕੀਨੋਕਾਟੇਮਾਇਆਠਾਪਿਓ। ਭਾਉਰਗਤਿਗਾਇਗੁਣਗੋਬਿੰਦਜਮਕਾਮਰਗਸਾਪਿਓ॥੧॥ ਗੁਣਿਓਅਨੁ
ਗੁਣਮਿਓਓਮੇਰਚਾਅਮੇਲਪਦਾਰਥੁਲਾਪਿਓ। ਬਾਲਿਹਾਰੈਨਾਨਕਲਖਬੇਰਾਮੇਰੇਠਕੁਰਅਗਮਅਗਪਿਓ॥੨॥ ੧੩॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ
ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਈਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਵੈ। ਸਠਲੁਅਭਾਇਆਜੀਵਨਠਲੁਤਕੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਲਿਵਲਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁੰਦ
ਰਸੁਅਨੁਸੁਰਸੇਬੇਤਾਜੇਸਾਧੁਸੰਗੁਪਾਵੈ। ਨਾਮੁਓਰਾਰੁਕਰੈਹਰਿਸਨਾਬੁਜੁਨਿਨੇਨੀਪਾਵੈ॥੧॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗਵਿਆਮਨਤਨਮਤਿਆ
ਨਨਾਦਿਸਧੀਆਵੈ। ਨਰਕਰੋਗਨਹੀਏਵਰਜਨਸੰਗਤਨਕਾਜੇਸੁਲਾਨਿਲਾਵੈ॥੨॥ ੧੪॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਚੰਦਲੁਸੁਪਨੈ
ਹੀਉਰਝਾਇਓ। ਏਤਨੀਨਬੁਝੈਕਬੁੰਦਲਨਾਬਿਕਲਗੁਣਿਓਸੰਗਮਾਇਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਸਮਰੰਗਸੰਗਰਸੁਰਚਿਓਓਓਓਓਓਓਓ
ਕਉਪਾਇਓ। ਲੋਕੁਸੁਨੈਮਨਸੁਖਕਰਿਮਾਨੈਬੇਗਤਾਉਠਿਓਓਓ॥੧॥ ਫਿਰਤਿਫਿਰਤਿਬਹੁਤਸੁਮੁਪਾਇਓਸੰਤਤੁਆਰੈਆਇਓ।
ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਨਾਨਕਯੋਓਸਮਾਇਓ॥੨॥ ੧੫॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਸਰਬਸੁਖਗੁਰਚਰਨਾ। ਕਲਮਲਕੁ
ਰਨਮਨਹਿਸਧਾਰਨਾਇਹੁਆਸਰੇਹੇਹਿਤਰਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਜਾਅਰਚਾਸੇਵਾਬੰਦਨਾਇਹੈਦਲਮੇਹਿਕਰਨਾ। ਬਿਗਸੈਮਨੁਹੋਵੈਪਰਾ
ਸਾਬਹੁਰਨਗਰੈਪਰਨਾ॥੧॥ ਸਠਲਾਨੁਰਤਿਪਰਸਉਸੰਤਨਕੀਇਹੈਪਿਆਨਾਪਰਨਾ। ਗਾਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਠਕੁਰਨਾਨਕਕਉਪਰਿਓ
ਸਾਪਕੀਸਰਨਾ॥੨॥ ੧੬॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਅਪਨੇਹਰਿਪਹਿਬਿਨਤੀਕੀਐ। ਚਾਰਪਦਾਰਥਅਨਦਮੰਗਲਾਨੇਪ
ਸੁਖਸਹਜਿਸਿਪਿਲੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਨੁਤਿਅਗਰਿਹਰਿਚਰਨੀਲਾਗਉਤਿਸੁਪ੍ਰਭਅੰਚਲੁਗੀਐ। ਅੰਚਨਲਾਗੈਅਗਨਸਾਗਰੇਤ
ਸਗਰਿਸੁਆਮੀਕੀਅਗੀਐ॥੧॥ ਕੋਟਿਪਰਾਪਮਾਅਕ੍ਰਿਤਪਾਨਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪ੍ਰਭਸਹੀਐ। ਕਰੁਣਾਮੈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰ
ਨਹੀਐ॥੨॥ ੧੭॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਕੇਚਕਰਿਦੈਪਰਦੇਸਾ। ਰੋਗਸੇਗਸਭੁਖਾਬਿਨਾਸੈਉਤੇਸਗਲਕਲੇਸਾ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਨਾਸਹਿਕੋਟਿਮਜਨਇਸਨਾਨਾ। ਨਾਮੁਨਿਪਾਨਗਾਵਤਗੁਣਗੋਬਿੰਦਕਾਗੋਸਹਜੇਪਿਆਨਾ॥੧॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਨਾਦਾਸਕੀਨੋਬੰਧਨਤੇਰਿਨਿਰਾਗੇ। ਜਪੋਜਪਿਨਾਮੁਜੀਵਤੇਰੀਬਾਣੀਨਾਨਕਦਸਬਲਿਓਹੇ॥੨॥ ੧੮॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥
॥ ਮਾਈਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਨਿਭਰਉ। ਕਰੁਣਾਨੁਗੁਣਸੁਆਮੀਮੇਰੇਮਨਤੇਕਬਹੁਨਰਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧੁਪੁਰਲਾਈਮੁਖਮਸਤਕ
ਕਾਖਹੋਪਬਿਖੁਜਾਹਉ। ਸਭਤੇਨੀਚਅਤਮਕਰਿਮਾਨਉਮਨਮਹਿਇਹੁਸੁਖਪਾਰਉ॥੧॥ ਗੁਨਗਾਵਉਠਕੁਰਆਬਿਨਾਸੀਕਲਮ
ਲਸਗਲੇਸ਼ਾਰਉ। ਨਾਮੁਨਿਪਾਨਨਾਨਕਰਾਨੁਪਾਵਉਕੰਠਿਲਾਇਓਰਧਾਰਉ॥੨॥ ੧੯॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿਓ
ਪੇਖਉਦਰਸਤੁਮਾਗਾ। ਸੁੰਦਰਪਿਆਨੁਪਾਰਦਿਨੁਰੈਨੀਜੀਅਪਾਨਤੇਪਿਆਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਨਅਵਿਭੇਕੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਤਤੁ
ਬੀਰਾਗਾ। ਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪੂਰਨਕੁੰਦਜਲਉਪਰਨਾਰਾਗਾ॥੧॥ ਅਹਦਿਗੁਗਾਦਿਗੁਗਤਜਨਸੇਵਕਤਾਕੀ। ਬਿਖੈਅਧਾਗਾ। ਤਿਨਜਨ
ਕੀਪੂਰਿਬਾਛੈਨਿਤਨਾਨਕਪਰਮੇਸੁਰਦੇਵਨਾਰਾਗਾ॥੨॥ ੨੦॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਤੇਰਾਜਨਰਾਮਰਸਾਇੰਮਾਤਾ। ਪ੍ਰੇਮਰਸਾਨਿਪਜਾ
ਕਉਉਪਜੀਛੈਭੈਨਕਤੁੰਜਾਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਸੇਵਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣੇਨਨੁਪਾਤਾ। ਅਠਸਾਠਿਤੀਰਥਮਜਨਕੀ
ਨੇਸਾਧੁਪੂਰੀਨਾਤਾ॥੧॥ ਸਠਲੁਜਨਮੁਹਰਿਜਨਕਾਉਪਾਜੀਆਜਨਕੀਨੇਸਉਤੁਬਿਪਾਤਾ। ਸਗਲਸਮੁਦਾਏਉਪਰੇਨਾਨਕਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ
ਪਛਾਤਾ॥੨॥ ੨੧॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਈਗੁਗਬਿਨੁਗੀਅਨੁਪਾਈਐ। ਅਨਾਕਿਪ੍ਰਕਾਗਫਿਰਤਾਬਿਲਲਾਤੇਮਿਥਤ
ਨਹੀਗੋਸਾਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੇਗੋਸੇਗਤਨੁਬਾਪਿਓਬਹੁਜੋਨੀਭਰਮਾਈਐ। ਾਟਿਕਨੁਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਸੰਗਤਕਿਸੁਆਗੈਜਾਇਕੁਆ

੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਦੀਐ॥੧॥ਕਰੈਅਨੁਗੁਤੁਆਮੀਰਸਾਧਚਰਨਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸੰਕਟਘੋਰਕਟੋਖਿਨਕੀਤਾਰਿਨਾਨਕਹਰਿਦਰਸਿਸਮਾਈਐ॥੧॥
 ੨੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਠਾਕੁਰੋਏਆਪਿਦਇਆਲਾ॥ਭਈਕਾਲਿਆਛਮਨੰਦਹੁਪਹੋਈਹੈਉਬਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੧॥
 ਹਰਾਉ॥ਦੁਇਕਰਿਜੋਤਕਰੀਬੇਨੰਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਧਿਆਈਆ॥ਭਥਦੋਇਰਾਖੇਪਰਮੇਸੁਰਿਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਈਆ॥
 ੧॥ਵਰਨਾਰੀਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਠਾਕੁਰਕਾਜੈਕਾਹੁ॥ਕੁਨਾਨਕਜਨਕਉਬਾਲਿਜਾਈਐਜੋਸਕੁਨਾਕਰੈਉਧਾਹੁ॥੨॥੨੩॥
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਅਪੁਨੇਸਾਤਿਗੁਰਪਾਇਬਿਨਉਕਾਰਿਆ॥ਭਏਕਿਪਾਲਦਇਆਲਦੁਖਕੁੰਨਮੇਰਾਸਗਲਅੰਦੇਸ
 ਰਾਗਾਈਆ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਮਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਭੀਮਰਾਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਸਕੁਸਹਿਆ॥ਕਰਮਸਤਕਿਪਾਰਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਮੁਏਦੁ
 ਸਟਜੋਖਾਈਆ॥੧॥ਪਰਉਪਕਾਰੀਭਰਬਸਾਧਾਰੀਸਫਲਰਸਨਸਾਜਾਈਆ॥ਕੁਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਕਉਚਾਤਾਚਰਨਕਮਲ
 ਉਰਧਾਰਿਆ॥੨॥੨੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਨਾਥਨਾਥਪ੍ਰਕੁਮਾਰੋ॥ਸਰਨਿਆਈਓਰਾਖਨਹੋ॥੧॥ਹਰਾਉ॥
 ਸਰਬਪਾਖਗਾਖਮੁਰਾਗੋਆਗੈਪਾਛੈਅੰਤੀਵਹੋ॥੧॥ਜਬਚਿਤਵਉਤਬਤੁਹੋ॥ਉਨਸਮਾਰਮੇਰਾਮਨੁਸਧਾਰੋ॥੨॥ਸੁਨਿਗਾ
 ਵਉਗੁਰਬਚਨਾਗੋ॥ਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਉਸਾਧਦਰਸਾਗੋ॥੩॥ਮਨਮਹਿਰਾਖਉਏਕਅਸਾਰੋ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਰੇਹੋ॥੪॥
 ੨੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਾਇਹੈਮੇਰਬੁਧੇਗਾ॥ਪ੍ਰਿਧਾਨਿਧਾਨਦਇਆਲਮੇਰਿਦੀਜੈਕਰਿਸੰਤਨਕਾਚੇਗਾ॥੧॥
 ਹਰਾਉ॥ਪ੍ਰਾਤੁਕਾਲਲਾਗਉਜਨਚਰਨੀਨਿਸਬਾਸੁਰਰਸੁਨਪਾਵਉ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਕਰਉਜਨਸੇਵਾਰਸਨਾਹਿਗੁਨਗਾਵਉ
 ੧॥ਸਾਸਸਾਸਿਮਰਉਪ੍ਰਕੁਅਪਨਾਸੰਤਸੀਗਨਿਤਰੀਐ॥ਏਕੁਅਧਾਰੁਨਾਮੁਧਨੁਮੋਰਾਅਨਦੁਨਾਨਕਇਹੁਲੀਐ॥੨॥੨੬॥
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ ੩॥ ੧ ਭਿਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
 ਮੀਤਾਐਸੇਹਰਿਨੀਉਪਾਏ॥ਛੋਡਿਨਜਾਈਸਰੀਸੰਗੇਅਨਾਦਿਨਗੁਰਮਿਲਗਾਏ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਮਿਲਿਓਮਨੋਹਰਸਰਬਸੁਖੈਨਾ
 ਤਿਆਗਿਨਕਤੁੰਜਾਏ॥ਅਨੰਕਅਨੰਕਭਾਂਤਬਹੁਪੇਖੇਪ੍ਰਿਅਰੋਮਨਸਮਸੁਰਿਲਾਏ॥੧॥ਮੰਦਰਭਗਸੇਭਦੁਆਰੇਅਨਤਰੁਣ
 ਝੁਲਾਏ॥ਕੁਨਾਨਕਸਦਾਰੰਗਮਾਏਗੁਰਅਬੀਤੇਸਦਥਾਏ॥੨॥੧॥੨੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਦਰਸਨਾਮਕਉਮਨਅਛੈ
 ॥ਕ੍ਰਮਿਆਈਓਸਗਲਬਾਨੇਰਾਹਿਪਾਰਿਓਸੰਤਪਾਛੈ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਕਿਸੁਹਉਸੇਵੀਕਿਸੁਅਰਾਧੀਜੋਦ੍ਰਿਸਟੈਸੋਗਾਛੈ॥ਸਾਧਸੰਗ
 ਤਿਕੀਸਰਨੀਪਰੀਐਚਰਨਚੇਨਮਨੁਬਾਛੈ॥੧॥ਨੁਗਾਤਿਨਜਾਨਾਗੁਨਨਹਿਕੋਈਮਹਾਦੁਤਰਮਾਈਆਛੈ॥ਆਇਪਇਓਨਾਨਕਗੁਰਚ
 ਰੀਤਉਉਤਰੀਸਗਲਦੁਰਾਛੈ॥੨॥੨॥੨੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਆਬਚਨਤੁਹੋ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਮਨ
 ਮੋਹਨਪਿਆਰੇਸਰਹੁਮਾਧਿਨਿਰਾਗੋ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਗਜਨਚਾਰਉਮੁਕਤਿਨਚਾਰਉਮਨਪ੍ਰੀਤਚਰਨਕਮਲਾਗੋ॥ਬ੍ਰਹਮਹੋਸਸਿਧਪੁ
 ਨਾਇੰਦ੍ਰਮੋਹਿਠਾਕੁਰੀਦਰਸਾਗੋ॥੧॥ਦੀਨੁਦੁਆਰੈਅਗਈਓਠਾਕੁਰਸਰਨਪਾਰਿਓਸੰਤਹੋ॥ਕੁਨਾਨਕਪ੍ਰਕੁਮਿਲੇਮੇਰਹਿ
 ਮਨਿਸੀਤਲਾਬਿਗਸਾਗੋ॥੨॥੩॥੨੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਜਪਿਸੇਵਕਪਾਰਉਤਾਰਿਓਦੀਨਦਇਆਲਭ
 ਏਪ੍ਰਕੁਅਪੁਨੇਬਹੁਕਿਜਨਮਨਹੀਮਾਰਿਓ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸਪਸੰਗੁਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਕੇਰਤਨਨਮਨਹੀਹਾਰਿਓ॥ਪ੍ਰਭਗੁਨਗ
 ਏਥਿਬੈਬਨੁਤਰਿਆਕੁਲੁੰਸਮੁਹਿਉਪਾਰਿਓ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਬਸਿਆਰਿਦਰੀਤਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਉਚਾਰਿਓ॥ਨਾਨਕਉ
 ਟੁਗੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਨਤਪੁਨਤਬਲਿਹਾਰਿਓ॥੨॥੪॥੩੦॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਘਰੁ ੪॥ਕਰਤਾਛਿਰੇਬਨਕੇਖੇਮੇਰਾ

੧੫

੩੩ ਨਿਰਗਾ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਨ ਸੁਨਾਵਨ ਗੀਤੀ ਕੇ ਗਾਵਨਿ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰ ਤੇਗਾਗ ॥ ੧ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਬਹੁ ਚਤੁਰ ਸਿਮਰਨੋ ਬਿਦਿਅਾਰ ਸਨਾਚਾ ॥ ੧ ॥
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਗਬਿ ਬਰਜਤ ਇਹ ਮਾਗੁ ਖੰਡੇ ਧਾਗ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੀਅਲ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪਾਸਿ ਤਸੀਹਾਗ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥
 ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਮੈ ਪੇਖਿ ਓਰੀ ਉਚੇ ਅਨੁਸਰਤੇ ਉਚਾਗ ॥ ਆਨਨ ਸਮਸਰ ਕੇ ਉਲਾਹੈ ਚੁਠਿ ਰਹੇ ਤਮ ਮੁਚਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਅਤ ਬਡੇ ਗਾਹੇ ਬਹੁ ਨਹੀ ਅਗੁ ਚਾਤੇ ॥ ਲਿਨ ਤੁਲੀ ਐ ਮੋ ਲਿਨ ਮੁਲੀ ਐ ਕਤ ਪਈ ਐ ਮਨ ਰੁਚਾ ॥ ੧ ॥ ਬੋਜ ਅਸੀਖਾ ਅਨੰਕ
 ਤਪ ਬਾਬਨੁ ਗੁਰਨੀ ਪਹੁ ਚਾਗ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲ ਸਾਧੂ ਸੁਭੰਗ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖਿ ਓਦੁ ਜਾਨੀ ਰੀਕੋ ਉ ॥ ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਤੁ ਭੀਤਿ ਰਿਵਿਆ ਪੁਰਹਿ ਓ ਸੁਭੰਗ ਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਮ ਅਗੀ ਮਾਕਟਨ ਮੁਹੀ ਮਾਮੁ
 ਨੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸੋ ਉ ॥ ਚਰਿਆ ਸਮਰਿ ਬਰਨਾ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੇਵਤੇ ਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਦੁਤੀਅ ਗਏ ਸੁਖੋ
 ਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆਹਿ ਨਿਪਿ ਪਾਈ ਸਤ ਜੋ ਉ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੀ

ਏਕੈ ਰੇਹਰਿ ਏਕੈ ਜਾਨਾ ॥ ਏਕੈ ਰੇਹਰੁ ਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੇ ਕ੍ਰਮਤ ਉਤਮ ਕ੍ਰਮ ਹੁਨ ਭਈ ਗਵਿਅਰੇ ਗਵਿਆ ਸੁਬਥਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਬੈ
 ਸੰਤ ਰਿਕਾਸਟ ਮੰਝਾਗ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਜ ਮਨੀ ਕਾਰਜ ਸਾਗ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਨ ਪਾਵੈ ਗੋਰਿ ਕੋ ਦੁਆਗ ॥ ਮਿਲਿ ਸਿਗਤਿ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਨੀ ਨਾਈ ਤਾਕੀ ਗਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਪੇਖਾਹ ਉਓ ਕਰ ਚਰੁ
 ਈ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮੇ ਕਹਨ ਕਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗਟਰੀ ਪਰ ਬਸਿਧ ਅਸਾਧਿਕੁ ਸੁਰਨਰ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਕਾ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਉਚਰਤਿ ਦਿ
 ਗਤਿ ॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਅਗਾਧਾ ਗੁਨ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਭਨਿਨਾਨ ਕਕਰੁ ਨੁਨਾਈ ਪਰੈ ਪਰਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩ ੫ ॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ

ਜਕ

ਹੁ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਿਆਏ ਗਾਏ ਕਰਨੈ ਤਹਾ ॥ ਕਉਨਾ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦ ਅਨੰਕ ਓਹਿ ਰੇਖ ਸਮਾਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਮੁਗਤਿ ਗੁਰ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ
 ਜਤ ਕਤ ਪੇਖ ਉਤਤਤਤ ਸਾਥੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਗ ॥ ੧ ॥ ਸਮਰ ਬਾਥਾ ਬਡਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟਿ ਪਾਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰੇਗਾ ॥
 ਤਾਕੀ ਸਰਨ ਅਸਰ ਪ੍ਰਭਨਾਨ ਕੰ ਅੰਤੁਨ ਪਾਹਾਵਾਗ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੩ ੬ ॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਲਟੀ ਰੇ ਮਨ ਉਲਟੀ ॥ ਸਾਕਤ
 ਸਿਉ ਕਰਿ ਉਲਟੀ ॥ ਸੁਭੇ ਕਰਿ ਸੁਭ ਪਰਿਤ ਛੁਟ ਕਰਿ ਮਨ ਛੁਟ ਕੀਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਨ ਛੁਟ ਕੀਰੇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਰੁ ਭਰਮੈ
 ਰਹਾ ਬਿਓਜੈ ਪੈ ਸੈਕਾ ਲੁਖੀ ॥ ਦੁਹੈ ਤੇਰਾ ਗੀਗਾਇ ਓਹਿ ਸਿਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਛੁਟ ਕੀਰਿ ਕੀਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਾਗ ਉਨ ਨਿਪਾਲ ਨਿਪਾਲਿ ਪਿਐ ਮੇਰਾ ਮੁ
 ਖੁ ਸਾਕਤ ਸੰਗਨ ਜੁਟ ਸੀਰੇ ॥ ਜਨਨਾਨ ਕਦਾ ਸਦਾ ਸਕੈ ਕਰੀ ਅਹੁ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹੁ ਸਾਧ ਪਗਾਹੇ ਰਿਹਲ ਸੀਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩ ੬ ॥

ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ਸਕਾਵਨ ਕੇ ਸਮਰ ਬਾਥਾ ਬਡਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟਿ ਪਾਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰੇਗਾ ॥
 ਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਸਨ ਬਾਸਨ ਸਹਜ ਕੇ ਲਕਰੁ ਦਾ ਮੈ ਏਕ ਅਨੰਤ ਅਨੁਪੈ ਠਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਕਰਤ ਲਜਗਾਨੀ ਵਨ ਸਰਬਨ
 ਬਾਨੈ ਕੈਨਾਉ ॥ ਰਾਇਆ ਮਾਇਆ ਰਿਪਾਨਾਨ ਕਕਉ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾਉ ॥ ੨ ॥

੩ ੫ ॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੬ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਯਹਿ ਮਨੁ ਨੈਕਨ ਕਹਿ ਓਕਰੈ ॥ ਸੀਖਾ ਬਿਖਾਇ ਰਹਿ ਓਪਨੀ ਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਤੇਨ ਟਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਦ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਾਇ ਓਧਾ ਵੇਹੋ ਰਿਜ
 ਸੁਨਤਿ ਉਚਰੈ ॥ ਕਹਿ ਪਰਪੰਚੁ ਜਗਤ ਕਉ ਭੁਭਕੈ ਅਪਨੇ ਉਦਰ ਭੁਭਕੈ ॥ ਸੁਆਨ ਪੁਛਾਨਿ ਉਹੋ ਇਨ ਸੁਧੇ ਕਹਿ ਓਨ ਕਾਨਧਕੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੁਭਕੈ

ਨਿਤਨਾਤੋਕਾਨੁਸਰੈ॥ ੨॥੧॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੬॥ ਸਗੁਕਿਛੁਜੀਵਤਕੋਬਿਉਤਗਾਅਤਾਪਿਤਾਕਾਣੀਸੁਤਬੰਧਪਅਹੁਨਿਗੁ
 ਕੀਨਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨਤੇਪ੍ਰਾਨਹੋਤਨਬਨਿਅਹੋਟੇਰਤਪ੍ਰੇਤਿਪੁਕਾਗਾਅਧਘਰੀਕੋਉਨਹਿਰਾਖੈਪਰਤੇਦੇਤਨਿਕਾਗ॥੧॥ਸ੍ਰਿਗ
 ਕ੍ਰਿਸਨਾਜਿਉਜਗਰਚਨਾਯਹਿਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਰਗਾਕਹੁਨਾਨਕਕੁਜਰਾਮਨਾਮਨਿਤਨਾਤੋਤਉਧਾਗੁ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੬
 ਜਗਤਮੈਸੁਰੀਦੇਖੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਅਪਨੇਹੀਸੁਖਾਸਿਉਸੁਭਲਾਗੋਕੀਆਦਰਾਕੀਆਮੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਉਮੇਰਉਸਭੈਕਹਤੁਹੈਰਿ
 ਤਾਸਿਉਬਾਧਿਓਚੀਤਾਅੰਤਕਾਲਸੀਗੀਨਹੀਕੋਉਇਹਅਚਰਜੁਹੈਗੀਤਿ॥੧॥ਮਨਮੂਰਖਅਜਹੁਨਹਸਮਝਤਸਿਖਦੇਹਾਰਿਓਨੀ
 ਤਾ॥ਨਾਨਕਉਜਲੁਪਾਰਪਰੈਜਉਗਾਵੈਪ੍ਰਭਕੇਗੀਤਾ॥੨॥੩॥ਮਃ੪॥੬॥ਮਃ੫॥੩੮॥ਮਃ੬॥੩॥੪੭॥

੧ ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੁਨਿਸੈਰੈ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਗਾਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੫॥ ਚਉਪਦਾਘਰੁ ੨॥

ਦੁਤਨਸੰਗਰੀਆਕੁਇਅੰਗਨਬਸਰੀਆ॥ਅਨਿਕਉਪਰੀਆ॥੧॥ਤਉਮੈਰਹਿਰਿਕਰੀਆ॥ਤਉਸੁਖਸਹਜਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਅੰਬਨਮੋਹਰੀਆਅਨਿਕਉਮੇਰੀਆ॥ਵੈਰਿਘੁਮਨਾਘਰੀਆ॥੨॥ਸਗਲਬਟਰੀਆ॥ਬਿਖਾਇਕਤਰੀਆ॥ਬਹੁਬੰਧਹਿਪਰੀ
 ਆ॥੩॥ਬਿਹੁਸਾਧਸਫਰੀਆ॥ਜਹਕੀਰਤਹੁਰੀਆ॥ਨਾਨਕਸਰਨਰੀਆ॥੪॥੧॥

ਗੁਗਾਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੬॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਕੀਰਤਿਨਹਿਕੋਉਜਾਨੈ॥ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਪਰੈ॥ਹੇਅਹੁਬਹੁਲੇਗਸਿਆਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛਿਨਮਹਿਗਾਉਰਿਕਉਕਰਣੀਗਉ
 ਰਿਕਉਕਰਿਰੈ॥ਰੀਤੇਕੁਰੇਕੁਰੇਸਖਨਾਵੈਯਤਿਤਾਕਉਬਿਵਹਾਰੈ॥੧॥ਅਪਨੀਮਾਏਆਅਪਿਪਸਾਰੀਆਪਰਿਦੇਖਨਤਗਾ॥ਨਾਨਕੁਪੁ
 ਧਰੈਬਹੁਰੀਸੁਭਤੇਰੈ॥ਨਿਆਗਾ॥੨॥ਅਗਤੁਅਪਾਰਅਲੇਖਨਿਰੰਜਨੁਜਿਹਸਕੁਜਗੁਰਮਾਏ॥ਸਗਲਭਰਮਤਾਜੈਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰਾਣਿਚਰਨਤਹਿਚਿਤੁਲਾਏ॥੩॥੧॥੨॥

॥ ਗੁਗਾਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੬॥ ਛੰਤੁਘਰੁ ੧

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲੇਰਾ॥ਹਰਿਸੇਬੀਧਾਹਰਿਮਨੁਪਿਆਰਾਮ॥ਨੁਹਰਿਸਿਨਾਮੁਏਕੇਲੇਰਾ
 ਮ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਠਹਰਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅਨਤਨਕਾਹੁਡੇਲੇਰਾ॥ਮਨਚਿੰਦਅਡਾਛਲੁਪਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁਣਨਾਨਕਬਾਣੀ
 ਬੋਲੇਰਾ॥੧॥ਗੁਰਮਾਤਿਮਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਤਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ॥ਮੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੈਰਾਮਲਾਏਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਣੀਕੁਗਤਜਨਾਕੀਮੇਰੀ
 ਜਿੰਦੁੜੀਏਮਨਿਸੁਣਾਐਹਰਿਲਿਵਲਾਏਰਾ॥ਚਿਗੀਵਿਛੁਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥ਗਲਿਮਿਲਿਆਸਹਸਿਸੁਰਾਏਰਾ॥ਜਨਨਸਕ
 ਮਾਨਿਅਨੰਦੁਭਾਇਆਹੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅਨਤਸਬਦੁਦਨਾਏਰਾ॥੨॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਕੋਈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆ
 ਏਮਿਲਾਵੈਰਾ॥ਹਉਮਨੁਦੇਵਉਤਿਸੁਆਪਣਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਅਰਾਧਹਰਿ
 ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਨਚਿੰਦਅਡਾਛਲੁਪਾਵੈਰਾ॥ਨਾਨਕਕੁਜਪਰਿਸਰਣਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਵਡੁਰਾਗੀਨਾਮੁਪਿਆਵੈਰਾ॥੩॥

ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ
ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਜਪਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਉਪਰੇ
ਰਾਮੁ)

ਕਹਿਕਿਰਪਾਪੁਰਾਅਇਸਿਲੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸੇਰਾਮਾ। ਹਰਿਹਰਿਬਾਣੁ ਉਡੀਫੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜਿਉਜਲਾਥਿ
ਨਕਮਲਉਦਾਸੇਰਾਮਾ। ਗੁਰਪੁਰੈਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਹਰਿਸਨਦੁਹਰਿਪੁਪਾਸੇਰਾਮਾ। ਪਨੁਪੀਨਗੁਰੁਹਰਿਦਸਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀ
ਏਨਨਾਨਕਨਾਮਾਵੇਗਾਸੇਰਾਮਾ॥੪॥੧॥ ਬਿਤਗਤਾਮਹਲਾ੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮਤਿਪਾਏ
ਰਾਮਾ। ਹਉਮੈਮਾਇਆਬਖੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਾਬਿਖਲਾਹਿਜਾਏਰਾਮਾ। ਮਨੁਸੁਕਾਹਰਿਅਹੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਏਰਾਮਾ। ਹਰਿਭਾਗਵਡੇਲਿਖਿਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਏਰਾਮਾ॥੧॥ ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਬੇਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏ
ਜਿਉਬਾਝਕਯਗੇਦੁਪਖਿਰਿਰਾਮਾ। ਹਰਿਬਿਨੁਸੰਤਿਨਪਾਈਮੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜਿਉਚਾਸਿਕੁਜਲਾਥਿਨੁਟੇਰੇਰਾਮਾ। ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾ
ਇਪਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਗੁਰਦੁਸੇਹਰਿਪੁਕਕੇਰੇਰਾਮਾ। ਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਪਰਵਾਜੇਸਬਦਪਾਏਰਾਮਾ॥੨॥
ਮਨਮੁਖਹਉਮੈਵਿਛੁੜੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਬਿਖੁਬਾਧੇਹਉਮੈਜਾਏਰਾਮਾ। ਜਿਉਪਖਿਕਪੋਤੇਆਪਬੰਧਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਤਿਉਮਾ
ਮੁਖਸਰਵਸਿਕਾਏਰਾਮਾ। ਜੇਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਏਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਸੇਮਨਮੁਖਮੁੜਬੇਤਾਏਰਾਮਾ। ਜਨਨਾਹਿਤਾਹਿਸਰਦਾਗਤਮੈ
ਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਖਵਾਏਰਾਮਾ॥੩॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਪੁਰਿਭਾਗਵਡੇਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮਾ। ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਪੇਤੁਮੈਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਗੁਰਪੇਦਵਸਬਦੇਤਰਾਇਆਰਾਮਾ। ਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖਦਾਇਆਲੁਮੈਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੀਠਲ
ਗਾਇਆਰਾਮਾ। ਕਹਿਕਿਰਪਾਸੁਣਿਛੇਨਤੀਹਰਿਹਰਿਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰਾਮਾ॥੪॥੨॥ ਬਿਤਗਤਾਮਹਲਾ੪॥
ਜਗਿਮੁਕਿਤੁਕੀਰਤਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਮਨਧਾਰੇਰਾਮਾ। ਸਭਕਿਲਾਵਿਖਪਾਪਦੁਖਕਾਟਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਮ
ਯਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਉਤਰੇਰਾਮਾ। ਵਰੁਪੁਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਮੁਗਧਨਿਸਤਚੇਰਾਮਾ॥੧॥ ਜੇਹਰਿ ਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਏਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਤਿਨਪਚੇਵਸਿਗਤਿਆਏਰਾਮਾ। ਅੰਤਰਿਨਵਨਿਧਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮਲਖਾਏਰਾਮਾ। ਗੁਰ
ਆਸਾਮਨਸਾਪੁਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਹਰਿਮਿਲਿਆਕੁਖਸਭਜਾਏਰਾਮਾ। ਪੁਰਿਮਸਤਕੀਹਰਿਪੁਕਿਲਿਖਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਨਨਾਨਕ
ਹਰਿਗੁਰਦਾਏਰਾਮਾ॥੨॥ ਮਪਾਪੀਵਲਵੀਚੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਪਰਦੇਹਿਠਰਾਮਾਇਆਰਾਮਾ। ਵਰੁਰਾਗੀਗੁਰਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀ
ਏਗੁਰਪੁਰੈਗਤਿਮਿਤਿਪਾਇਆਰਾਮਾ। ਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਹੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਫਿਰਮਰਦਾਬਹੁਕੀਜੀਵਾਇਆਰਾਮਾ। ਜਨ
ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਜੇਮਿਲੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਤਿਨਕੇਸਭਦੁਖਗਵਾਇਆਰਾਮਾ॥੩॥ ਅਤਿਉਤਮੁਹਰਿ ਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਸਿਤ
ਜਾਪਿਐਪਾਪਗਵਾਤੇਰਾਮਾ। ਪਤਿਤਪਾਵਿਤਗੁਰਹਰਿਕੀਏਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਚਕੁਟੀਚਕੁਟਗਜਾਤੇਰਾਮਾ। ਹਉਮੈਐਸਭਉਤਰੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ਤੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਸਰਨਾਤੇਰਾਮਾ। ਅਪਰਾਧੀਪਾਪੀਉਧਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਨਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਗਤੇਰਾਮਾ॥੪॥ ੩॥ ਬਿਤਗਤਾਮਹਲਾ੪
ਹਉਮੈਲਿਭਗੀਤਨਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਪਰੇਰਾਮਾ। ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਵਿਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਬਿਖਕੁਭਿਜ
ਯਤਾਰਣੁਹਰੇਰਾਮਾ। ਜਿਨਾਇਕਮਨਹਰਿਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਤਿਨਸੰਤਜਨਾਜੈਕਾਰੇਰਾਮਾ। ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਿਸੁਖਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀ
ਏਸਭਦੁਖਨਿਵਾਰਣੁਹਰੇਰਾਮਾ॥੧॥ ਸਾਰਸਨਾਪਨਪੰਨੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਗੁਰਦਾਵੈਹਰਿਪੁਕਕੇਰੇਰਾਮਾ। ਤੇਸੁਦਣਚੁਲੇਸੋਭਨੀਕਹਿਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁਤੀਏਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣਹਰਿਤੇਰੇਰਾਮਾ। ਜੇਸੀਸੁਭਲਾਪਾਵਿਤੁਪਾਵਨੁਏਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜੇਜਾਇਲਗੇਗੁਰਪੈਰੇਰਾਮਾ। ਗੁਰਵਿਦੁਨਨਕ
ਦਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇਰਾਮਾ॥੨॥ ਤੇਤਰੁਲੇਪਰਦਦੁਹਰਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜੇਸਾਧੁਸਤਿਗੁਰਦੇਖਦਿਰਾਮਾ॥

ਤੋਸਤਪੁਨੀਤਪਾਵਿਰਾਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜੋਹਿੰਨਸੁਹਿਰਿਏਖਹਿਰਾਮਾਤਿਸੁਜਨਕੇਪਗਾਨੇਰਪੁਜੀਅਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜੋਮਾਰਗਪ
ਰਮਲੇਸਹਿਰਾਮਾ। ਨਾਨਕਉਨਹਿਰੁਦੁਹਾਰਿਅਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਹਿੰਨਸੁਹਿਰਿਨਾਮੁਜੇਸਹਿਰਾਮਾ॥੩॥ ਪਰਤਿਪਤਾਲੁਅਕਾਸੁਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁਤੀਏਸਹੁਹਿਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈਰਾਮਾ। ਪਉਦੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਹਿੰਨਸੁਹਿਰਿਨਾਮੁਗਾਵੈਰਾਮਾ। ਵਹਾਵੈਨਸੁਕੁਮੁਕੁਪੈ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਮੁਖਿਹਿਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈਰਾਮਾ। ਨਾਨਕਤੇਹਿਰੁਪੈਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜੋਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਮਾਨੁਲਾਵੈਰਾਮਾ॥੪॥
ਬਿਹਗਤਾਮਹਲਾ॥੧॥ ਜਿਨਹਿਰਿਹਿਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਤੇਮਨਮੁਖਮੁਤਾਇਆਦੇਰਾਮਾਜਿੰਮੇਹਿਮਾਇਆਚਿਤਲ
ਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਸੇਅੰਤਿਏਪਛੁਰਦੇਰਾਮਾ। ਹਰਿਹਰਗੁਣੇਈਨਾਨਕਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜੋਮਨਮੁਖਿਪਾਪਿਲੁਭਾਵੈਰਾਮਾ। ਜਨਨਾਨਕ
ਗੁਰਿਮਿਲਿਓਬਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਹਿੰਨਪਾਪਹਿਰਾਮਸਮਾਦੇਰਾਮਾ॥੧॥ ਸੁਭਿਜਾਇਮਿਲੁਸਤਿਗੁਰੁਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜੋਹਿਰਿਨਾਮੁ
ਦਿਵਾਵੈਰਾਮਾ। ਹਰਿਨਪਤਿਅਥਿਗਾਵਿਲਨਕੀਚਈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਮਤਾਕਿਨਾਪੈਸਾਪੁਆਵੈਕਿਨਾਵੈਰਾਮਾ। ਸਾਵੇਲਾਸੇਮੁਹਤਿਸਾਘਤੀ
ਸੇਮੁਪਤੁਸਭਲੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜਿਤੁਹਿਮੇਰਾਚਿਤਾਵੈਰਾਮਾ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜੋਮਕਕਰੁਕੇਤਿਨਾਵੈ
ਰਾਮਾ॥੨॥ ਹਰਿਵੇਖੈਸੁਦੈਨਿਤਸਹੁਕਿਛੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਸੋਹੈਜਿਨਪਾਪਕਸੰਤਰੇਰਾਮਾ। ਜਿਸੁਅੰਤੁਹੁਹਿਰਾਸੁਪੁਰੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਤਿਜਨਨ
ਸਭਰਸੁਦਘਤੇਰਾਮਾ। ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮੁਪਤੀਜਿਅਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਸੁਭਖਮਾਰੁਦੁਸਟਪਤੇਰਾਮਾ। ਗੁਰਪੁਰਾਨਕਸੋਵੈਆਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁਤੀਏਜਿਨਪੈਰੀਆਦਿਸਰੀਘਤੇਰਾਮਾ॥੩॥ ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਿਤਸੇਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜੋਸਭਦੁਸਾਹਿਬੁਵਰਾਮਾ। ਜਿਨ੍ਹੇਇਕਮਨਿਇਕਅ
ਰਾਪਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਤਿਅਸਾਹਿਬਸੈਦੀਕਿਛੁਰਫਾਰਾਮਾ। ਗੁਰਸੇਵਿਐਹਿਮਹਲਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਸੁਖਮਾਰੁਸੁਖਿਕਘਰਾਮਾ॥
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਪੁਰਿਮਸਤਾਕਿਹਿਭਿਖਛੁਰਾਮਾ॥੪॥੫॥ ਬਿਹਗਤਾਮਹਲਾ॥੧॥
ਸਭਿਜਿਅੰਤੋਰੇਵੁੰਦਰਚਾਮੇਰੇਹਿਪੁਰਤੁੰਨਾਟਹਿਜੋਨੀਅਕਮਾਈਐਰਾਮਾ। ਹਰਿਅੰਤਹਿਬਾਹਿਨਾਲਿਓਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਸੁਭਵੈਖੋਮਨਿਮੁਕਰਾ
ਈਐਰਾਮਾ। ਮਨਮੁਖਾਹੈਹਰਿਦੁਹਾਰੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਸਭਾਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾਈਐਰਾਮਾ। ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏ
ਹਰਿਜਨਨਕਦੀਆਈਐਰਾਮਾ॥੧॥ ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜੋਧਰਮੇਰਮਹਿਰਾਵੈਰਾਮਾ। ਸੇਹਰਿਹਰਗਪੈਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ਤੀਏਅਹਿੰਨਸਸਚਿਸਮਾਦੇਰਾਮਾ। ਨਾਨਕਕੀਪਭਬੇਨਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਮਿਲਿਸਾਪੁਸੰਗਅਘਾਦੇਰਾਮਾ॥੨॥ ਹੇਰਸਨਾਨਪਿਗੋਬਿੰਦੋਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁਤੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਸਿਸਨਾਏਰਾਮਾ। ਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਤਿਸੁਮਨਿਨਮੁਵਸਾਏਰਾਮਾ। ਜਿਸੁਕੈਪੁ
ਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਸੋਹਰਿਪੁਨਿਧਿਪਾਏਰਾਮਾ। ਵਰਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮਾ॥੩॥
ਬਾਨਬੰਤਹਿਗਵਹਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੁਰੁਤਾਰਾਮਾ। ਤਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਪੁਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਤਾਰਾਮਾ॥
ਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜਿਉਬਾਲਕਪਿਤਮਤਾਰਾਮਾ। ਸਹਸਸਿਆਤਪਨਹਿਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖ
ਨਾਤਾਰਾਮਾ॥੪॥੬॥੬ਕਾ॥

ਜਿਨਕੇਸੰਗਿਮਲੁਉਤਰੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੀਏਹਿਗੁਣੇ
ਨਦਰਿਨੀਸਾਦੇਰਾਮਾ॥

ਗੁਰਬਿਹਗਤਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਛੰਤੁਪਰੁ॥
ਹਰਿਕਾਏਕੁਅਚੰਭਉਦੇਖਿਆਮੇਰੇਲਾਲੀਜੋਕਰੇਸੁਪਰਮਨਿਆਵੈਰਾਮਾ। ਹਰਿਗੁਰਮਖਾਨਾਪਾਇਓਮੇਰੇਲਾਲੀਓਅਵਦੁਜਾਦੁਸਬਾਏਰਾਮਾ॥

ਆਵਤੁਤ ਜਾਣਾਤਿਨਹੀਅਜਿਨ ਮੇਦਨਿਸਿਰਜੀਆ ॥ ਏਕਨਮੇਲਿਸਤਿਗੁਰਮਹਲੁਬੁਝਾਏਇਕਿਰਮਭੁਭੋਫਿਰਦਿਆਅਤਿਰੇਗਤੁੰਜ
ਤਹਿਤੁੰਸਭਮਹਿਰਿਆਸਮਾਏ॥ ਸਦਕਹੈਨਾਨਕਸੁਦਸਤਹਰਿਦਰਤੈਧਰਮਾਨਿਆਏ॥ ੧॥ ਆਵਤੁਮਿਭੁਤੁਸਹੇਲੀਹੋਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹਰਿਹਰਿਨ
ਮੁਅਰਾਧੇਰਾਮਾਕਰਿਸੇਵਹੁਪੁਰਸਾਤਿਗੁਰੁਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਨਮਕਮਾਰਗੁਸਾਧੇਰਾਮਾਮਾਰਗੁਬਿਖੜਸਾਧਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦਰਗਹੋਸੇਰਾਪਾਈਐ
॥ ਜੀਨਕਉਬਿਧਤੈਪੁਰਹੁਲਿਖਿਆਤਿਨਹੈਦਿਨਿਨੁਲਿਵਲਾਈਐ॥ ਹਉਮੈਮਤਮੇਹੁਛੁਟਾਜਾਸੰਗਿਮਿਲਿਆਸਾਧਾਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕ
ਮੁਕਤੁੰਮਾਹਰਿਹਰਿਨਮੁਅਰਾਧੇ॥ ੨॥ ਕਰਿਜੋਤ੍ਰਿਤੁਸਤਾਇਕਤੁੰਇਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਅਥਿਨਸੀਪੁਰਖਪੁਜੇਯਾਮਾ॥ ਬਹੁਬਿਧਪੁਜਾਐਜੀ
ਅਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਇਹੁਮਨੁਤਸਭਅਰਪੇਯਾਮਾਮਨੁਤਪੁਨੁਸਭਪੁਰਖਕੇਰਾਕਿਅੰਕੇਪੁਜਰਛਾਵੇ॥ ਅਜਿਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਸੁਆ
ਸੀਸੇਪੁਰਅੰਕਿਸਮਾਵੇ॥ ਕਾਗੁਮਸਤਕਿਹੋਇਜਿਸਕੇਤਿਸੁਗੁਰਨਾਲਿਭਨੇਯਾਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਨਮੁਪੁਜੇਯਾ॥ ੩॥
ਦਤਦਿਸਿਖਜਤਹਮਾਫਿਰੇਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹਰਿਪਾਇਅਨਾਘਰਿਅਏਰਾਮਾਹਰਿਮੰਦਰਹਰਿਨੀਉਸਾਜੀਅਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹਰਿਤਿਸੁਮਹਿ
ਰਿਆਸਮਾਏਰਾਮਾਸਰਬੇਸਮਾਦਾਅਪ੍ਰਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਏਹੋਇਆ॥ ਮਿਏਆਅੰਧੇਗਦੁਖਨਾਠਾਅਮਿਉਹਰਿਸੁਰੋਇਆ॥ ਜਹਦੇ
ਖਤੁਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਭੁਠਾਏ॥ ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਇਆਹਰਿਪਾਇਅਨਾਘਰਿਆਏ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਿਤਗੜਾਮਯ ੫
ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਾਘਟਿਸੋਹਨਾਪਾਨਅਧਾਰਾਮਾਸੁੰਦਰਸੇਰਾਲਾਲਗੁਪਾਲਦੁਆਲਕੀਅਪਰਅਪਾਰਾਮਾਗੋਪਾਲਦਇ
ਆਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਿਮਿਲੁਕੰਤਸਿਮਾਦੀਆ॥ ਨੈਨਤਰਸਨਦਰਸਪਰਸਨਹਿਰਿਦਰੋਦਵਿਤੁਦੀਆ॥ ਹਿਆਨਅੰਜਨਮੁਖਿਜਨਤਏਸਗ
ਲਸੀਗਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਅੰਪੈਸਤਜਪੈਮੇਲਿਕੰਤਹਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਲਾਖਉਲਾਹਨੇਮੋਹਿਤਿਬਲਗੁਨਤਮਿਲੈਰਾਮਾਮਿਲਨਕਉਕਉਉਪਾਵ
ਕਿਛੁਹਮਰਾਨਹਿਚਲੈਰਾਮਾ॥ ਚਲਚਿਤਾਬਿਤਅਨਿਤਾਪ੍ਰਿਆਬਿਨੁਕਵਨਾਬਿਧੀਨਧੀਜੀਐ॥ ਖਨਪਾਨਸੀਗਾਰਬਿਰਬੇਹਰਿਕੰਤਾਬਿਨੁਕਉਜੀ
ਜੀਐ॥ ਆਸਾਪਿਆਸੀਰੈਨਿਦਿਨੀਅਰੁਹਰਿਨਸਕੀਐ॥ ਇਕਤਿਲੈਨਾਨਕਪਾਇਅੰਪੈਸਤਦਾਸੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਮੇਰਾਪਿਰਮਿਲੈ॥ ੨॥ ਸੇਜਏ
ਕਾਪਿਆਸੀਗਰਸੁਨਪਾਈਐਰਾਮਾਮਦਗਨਮੋਹਿਅਨੇਕਕਤਮਹਲਿਬੁਝਾਈਐਰਾਮਾਨਿਗੁਦੀਨਿਆਦੀਅਸਥਿਬਿਨਵੈਮਿਲੁਪੁਰਖਕਿ
ਰਪਾਤਿਧਾਕ੍ਰਮਤਿਤਪੋਈਐਸਹਜਿਸੋਈਐਪ੍ਰਪਲਕਪੇਖਤਵਨਿਧੋ॥ ਗਹਿਲਾਲੁਆਵੈਮਹਲੁਪਾਵੈਮਿਥਿ ਸਿਗਮੀਗਲੁਗਾਈਐ॥
ਨਾਨਕਪਾਇਅੰਪੈਸਤਸਰਦੀਮੋਹਿਰਸੁਦਿਖਾਈਐ॥ ੩॥ ਸੰਤਕੈਪਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮਾ॥ ਇਛੁਪ੍ਰੀਮਨਿਸਾਤਤਪਤਿਬੁ
ਝਾਈਆਰਾਮਾਸਫਲਾਦਿਨਸੁਰੈ॥ ਏਸੁਹਵੀਅਨਦਮੰਗਲੁਰਸੂਨਾ॥ ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਕਵਰਸਨਾਗੁਦਭਨਾ॥ ਕ੍ਰਮਲੇਖ
ਮੋਹਬਿਕਾਰਥਕੇਮਿਥਿਸਖੀਮੰਗਲੁਗਾਈਆ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਅੰਪੈਸਤਜਪੈਜੀਨਿਹਰਿਹਰਿਸੰਜੋਗੁਮਿਲਾਈਆ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਿਤਗੜਾਮਯ
ਲਾਖ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰੇਅਨਾਦਿਨੁਨਮੁਦਖਦਾਰਾਮਾਅੰਸ਼ਿਤਥਾਈਉਚਰਾਹਰਿਜਸੁਮਿਠਾਯਗੋਤੇਰਾਭਲਾਰਾਮਾ॥
ਕਹਿਦਾਇਆਇਆਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਕੋਇਨਾਹਿਤੁਬਿਨਾਸਮਰਥਅਗਥਅਪਾਰਪੁਰਨੀਉਤਨੁਪਨੁਤਮਨਾ॥ ਮੁਰਖਮੁਗਧਅਨਾਥ
ਚੰਚਲਥਲਹਿਨੀਚੁਅਜਾਣਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸਰਦਤੇਰੀਖੁਲੇਹੁਆਵਦਜਾਣਾ॥ ੧॥ ਸਾਧਤਸਰਦੀਪਾਈਐਹਰਿਜੀਉਗੁਦਗਾਵੁਹਰਿ
ਨੀਤਾਰਾਮਾ॥ ਧੁਰਧੁਰਤਨਕੀਅਨਤਨਲਗਉਹਰਿਜੀਉਸਭਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਾਰਾਮਾ॥ ਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤੋਹਿਤਿਨਸੰਗਜਿਨਾਬਿਧਾਤਾਪਾਈਆ॥ ਨਾਮੁ
ਹਤੇਜੀਅਦਤੇਨਿਤਦੇ ਹਿਚਕਹਿਸਵਾਈਆ॥ ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਹਰਿਜਪਿਜੀਨੀਆਤਮਨੀਤਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਵਡਭਗਪਾਈ

ਸੁ

ਐਸਾ ਪਸਾਨ ਨਮੀਤਾ ॥ ਜੀਨੀ ਸਦੁਦੀਨੀ ਆਹਿ ਜੀ ਉਸੇ ਪੁਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ਤਿਨ ਪਹਿਰਿ ਜੀ ਉਹਿਰੀ ਰਤਨੁ ਲਾਹਰਾ ॥ ਥਾ
 ਮੁਕੇ ਪੁਨ ਲੋਕੁ ਬਿਆਪੈ ਜੋਨੁ ਪੁਰਾ ਸਿਉ ਰਾਤਿਆ ॥ ਏਕੁ ਜਾਨਿ ਏਕੁ ਮਾਨਿ ॥ ਏਕੁ ਮਕੈਰੰਗਾ ਮਾਤਿਆ ॥ ਲਗ ਸੀਤ ਸਰਦੀ ਪੜ੍ਹੇ ਚਰਦੀ ਮਨ
 ਤਿਨਾ ਉਮਾ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਿਨਿ ਮੁਖ ਲੈ ਸੇਈ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਸਿਮਰੀ ਐਹਿ ਜੀ ਉਜਾਕੀ ਕਲਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
 ਮਨੁ ਹਨ ਵੀ ਸਰੈ ਹਰਿ ਜੀ ਉਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਦੁਖ ਰੋਗੁ ਨ ਭਉ ਵਿਆਪੈ ਜੀ ਨਹਿ ਹਰਿ ਪਿਆਈ ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਰੁਝਿ
 ਲੁਪੁਰ ਬਾਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ॥ ਵਜੀ ਵਪਾਈ ਮਾਨਿ ਸਾਤਿਆਈ ॥ ਸਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਇਛੁ
 ਪੁੰਨੀ ਤਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਬਿਹਗੜਾ ਮਹਲ ੫ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੨ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਧੁ ਸੁਖ ਰੈਨ ਨੀਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾ ॥ ਘਟੁ ਦੁਖ ਨੀਰ ਨੀਏ ਪਰਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ॥ ਪਗਧੂਰਿ ਬਾਛੁ ਉਸਦਾ ਨਾਚ ਉਨਾ ਮਰਸ ਬੈਰਗੀ ॥ ਪ੍ਰਿ
 ਅ ਰੰਗ ਰਾਤੀ ਸਤ ਜਮਾਤੀ ਮਹਾ ਦੁਰਮਾਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਗਹਿਕੁ ਜਾਲੀ ਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬੀਨੀ ਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਚ ਮੰਗਾ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਹਿ
 ਪਾਹੁ ਉਚਰਦੁ ਹਿੰਗ ਲਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲ ਨੀਏ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਚਰਦੇ ਲਗਾ ॥ ਮਨ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਘਟਾਹਿ ਕੀਰਗਤਿ ਮੰਗਾ ॥ ਗਹਿਕੁ
 ਤਿਆਈ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਈ ਐ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਐਹਿ ਜਨਾ ਮਾਨੁ ਮੇ ॥ ਗੁਬਿਕਾ ਰੁਤ ਜੀ ਐ ਅਰਪਤੁ ਪੁਨੁ ਇਹੁ ਮਨਾ ॥ ਬਹੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਨ ਹੁਲੀ ਪੁਰ
 ਨ ਕੁ ਮਭੀਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਭ ਗਹਿ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੰਤ੍ਰ ਸਖੀ ਏਹਿ ਨਾਮ ਨਿਤ ਨਿਤ ਤਨੁ ਪਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਗੇ ਸੁਭੇ
 ਰੰਗ ਮਾਏ ॥ ਰੰਗੁ ਨ ਬੈਸਈ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਏ ॥ ਨਹਿ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਵੈ ਪੰਨੇ ਤੇ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸੋਦਹਿ ਕਿਲਬਿਖ
 ਖੋਵਹਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਰੰਗ ਜਾਗੀ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਦਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਮੀਠੇ ਭਾਏ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਇਛੁ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਿ
 ਲੇ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਏ ॥ ੩ ॥ ਤਿਤੁ ਗੋਰੇ ਸੁੰਦਰੇ ॥ ਕੋਰੇ ਅਨੰਦਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਗਵਿਹਰਿ ਆਪੁਰ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿੰਤ ਅਨੰਤ ਰਾਇ ਆਲਸੀ ਧਰ
 ਗੋ ਬਿੰਦ ਪਾਤਿਤ ਉਪਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਖਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਮੁਰਗੀ ਕ੍ਰੈਸਿੰ ਪ੍ਰਸਾਹਰਤ ਰੇਲਾ ॥ ਜੇ ਸਹਾਇ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਕੀ ਠਿਲਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ
 ਸੰਦਾ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿੰਤੁ ਮਿਲਿ ਆਸਦ ਕੇਲ ਕਰੰਦਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਿਹਗੜਾ ਮਹਲ ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਦ ਸਚੇ ਦਰ ਤਤਕਰੁ ਨਿਵਸੁ
 ਮਨਾ ॥ ਕਰਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਰੇ ਸਰੁ ਕਿਲਾਵਿਖਾ ਸੁਮਨਾ ॥ ਕਰਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਨਨੁ ਦੁਖ ਅੰਧੇਰਾ ਸੇ ॥ ਜਨਨ ਮਮਰਦੁ ਨੇਹਿ ਤਿਕ
 ਉਕਟੇ ਨ ਮਕੈ ਭਸੇ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇਤਾ ਪੁਰਨ ਆਸੇ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਪਾਗਿ ਕੀਰ ਪਾਹਿ ਚਰਦ ਕਮਲ ਨਿਵਸੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਹ ਅਮ
 ਰੰਜਨਾ ਮਨੁ ਹਰਦੁ ਕਰੇ ਰੰਗਾ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹਿ ਸਤਿ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਜੈ ਕਰੇ ਰੰਗਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਗਾਵਹਿ ਸਮਭਾਵਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗੀ
 ਭਿੰਨੀਆ ॥ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਪਾਈਆ ਪ੍ਰਮਿਤਾਈਆ ਮਿਲੇ ਰਿਹੀਵੇ ਛੁੰਨੀਆ ॥ ਗਹਿਕੁ ਜਾਲੀ ਨੇਹਈਆ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਬਿ
 ਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਸਦੁ ਸਬਦੁ ਹੁਣੁ ਹੁਣੁ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਣਿ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਆਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਰੰਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਾ ਲਿਖੀ ਤਿਸੁ
 ਹਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ਰੰਗਾ ॥ ਮਕਥ ਕਾਣੀ ਤਿਨੀ ਜਾਣੀ ਜਿਸੁ ਅੰਧੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਅਮਰੁ ਥੀਆ ਛਿੰਨ ਮੁਆ ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ ਦੁਖ ਭਰੇ ॥
 ਹਰਿ ਸਹਾਇ ਪਾਈ ਤਨਿ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨਿ ਤਨੇ ਰਾਣੀ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਾਈ ਐ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਨ ਗ
 ਲਤੁ ਰੇਖੇ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰੰਗਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਾਸਿ ਅਨਾ ਤਿਨੀ ਆਸ ਮਾਈ ਰੰਗਾ ॥ ਮਿਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੇਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਉਕੁ ਉਕੁ ਰੇਸਮਾ
 ਏਆ ॥ ਨਾਲਿ ਬਾਲਿ ਮੀਆ ਲਿਏ ਕੁਰਵਿਆ ਨਹਿ ਦੁਨਾ ਦਿਸਾਈਆ ॥ ਏਹਿ ਤਿਨ ਤਿਨੁ ਵੀਤਿ ਪੁਰ ਪੁਰ ਕੀਮਤ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ

ਸ

ਬਿਨ

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਨਿੰ ਏਹ ਬਣਤਿ ਬਣਾਈ॥ ੪॥ ੫॥ ਬਿਹਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਖੋਜਤ ਸੰਤਾ ਫਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਰੇ ਰਾਮਾ ਤਾਣੁਤ
 ਨੁਖੀਨ ਕੁਇ ਆ ਬਿਨੁ ਮਿਲਤਾ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਤਾ ਪਿਆਰੇ ਮਾਇਆ ਧਰੇ ਕਰਿ ਦਾਇਆ ਲਝਿ ਲਾਇ ਲੀਜੀਐ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਅਖਨਾ
 ਨ ਪਉ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੇਖੇ ਜੀਐ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਨ ਸਦਾ ਸਿੰਹ ਚਲੁ ਉਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲਤੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿ
 ਆਰੇ॥ ੧॥ ਜਪਤ ਪਬਰਤ ਕੀਨੇ ਪੇਖਨ ਕਉ ਚਰਨ ਰਾਮਾ ਤਪਤਿ ਨਕਤ ਹਿ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣ ਰਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣ ਤੇਰੀ ਕਾਇ ਬੇਰੀ
 ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰੀਐ॥ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨ ਕਰੁਨ ਜਾਨਾ ਮੇਰਾ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰੀਐ॥ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਗੋ ਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਰਥ
 ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਕਰ ਹਰਿ ਬੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾਪਿ ਨੀਵਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣਾ॥ ੨॥ ਆਮਿ ਅਸਰੋ ਵਰੇ ਪੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਾਮਾ ਸਤਿ
 ਹਸੀ ਗਮਿ ਲੈ ਜਾਪਿ ਪੁਰਨ ਕਾਮ ਰਾਮਾ ਸਭ ਕਾਮ ਪੁਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦੀ ਰਹਿ ਨਿਮਖ ਮਨੁ ਨ ਵੀਸਰੈ॥ ਅਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਗੁਣ
 ਜਗ ਸੀਸੈ॥ ਅਗਣਤ ਉਚ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਜਾ ਕੋ ਪਾਮਾ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਇਛੁ ਪੁਨ੍ਰ ਮਿਲੇ ਸੀਰੰਗ ਰਾਮਾ॥ ੩॥ ਚਈ ਕੇਟਕ
 ਨਗ ਠਲਾ ਸੁਟ ਗਾਵਨ ਰਹੇ ਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਰੇ ਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਸੋਹਿਤ ਪਾਣੀ ਤਰੀ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਕੇਤ ਗਨ
 ੫੩ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤ ਵੰਤ ਦਰਸਨੁ ਸਦਾ ਮਨਾ॥ ਸੁਰੁ ਦਿਵਸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰਠ ਲਾਏ ਉਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ
 ਨਾਨਕ ਸਭ ਲੁਸਕੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ॥ ੪॥ ੬॥ ਬਿਹਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਨਕਾ ਏਹ ਤਾਤਿ ਆਵਾਟ ਦੁਹੇਲੀ ਰਾਮਾ॥
 ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ਨ ਬੋਲੀ ਰਾਮਾ ਕੋ ਏਨ ਬੋਲੀ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਪਛੋਤਾ ਵੇਹੋ॥ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨ ਜਪਹਿ ਸੁਨਾ ਫਿਰ ਕਰੁ ਮੇਰਿ
 ਹੁ ਅਵੇਹੋ॥ ਤਰਵਰ ਵਿਛੁਨੇ ਨਹਿ ਪਾਤਨੁ ਤੇਜ ਮਮਗ ਉਨਾਇ ਕੇਲੀ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਨ ਨਗ ਬਿਨਾ ਮਹਰਿ ਕੇ ਸਦਾ ਫਿਰਤ ਦੁਹੇਲੀ॥ ੧॥
 ਤੂੰ ਵਲ ਵੰਨ ਲੂਕੇ ਕਰਹਿ ਸਭ ਜਾਣੈ ਨਾਟੀ ਰਾਮਾ ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਕਾਇਆ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਪਾਲੀ ਰਾਮਾ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਏ ਦੁਖ ਸੁਪ੍ਰਾਣੀ ਮ
 ਨਿਕੋ ਨਿਕੁ ਮਾਇਆ ਮਾਮੋਹ ਦੀ ਸੰਗੀਤਾ ਰਤਨ ਮੂਰਗ ਵਾਇਆ॥ ਇਕ ਸੁਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਬਾਣੁ ਹੁਆਨ ਕਾਜ ਸਿਆਣੀ॥ ਬਿਨ ਵੀਤ
 ਨ ਲਕ ਲੇਖਾ ਬਿਖਿਆਰੁ ਮੇਰੇ ਹਿਲੁ ਰਾਣੀ॥ ੨॥ ਬੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇ ਅਕਿਰਤ ਪਾਵੁ ਵਿਛੁੜ ਪਾਇਆ॥ ਆਏ ਖਰੇ ਠਨਿ ਜਮ ਕੰਧ ਪਕੜ
 ਲਾਇਆ॥ ਪਕੜੇ ਠਲਾਇਆ ਅਪਣਾ ਕਮਾਇਆ ਮਹੇਸ਼ ਨੀਰਾਤਿ ਆ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਜਪਿਆ ਤਪਤਿ ਬੀਰ ਗਲ ਲਾਤਿ ਆ
 ॥ ਕਾਮੋ ਪੈ ਮਹਿ ਕਾਰੁ ਮੁਠਾ ਪੈ ਇਹਿ ਆਨੁ ਪਛੁਤਾ ਪਿਆ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਜੋਹ ਕੁਲਾਹਿ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਨਾਪਿਆ॥ ੩॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ
 ਕੋ ਨਹਿ ਪ੍ਰਭਾਖਨ ਰਾਮਾ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਹਰਿ ਬਿਰਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਮਾ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਸਹਿ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਦਾਇਆ ਲਾ
 ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਰੁ ਕਰਤੇ ਸਗਲ ਪਾਟਿ ਪ੍ਰਤ ਪਾਲਾ॥ ਸਰਣ ਤੇਰੀ ਕਾਇ ਮਾ ਬੇੜੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਅਧਾਰਾ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਨ ਨਕ
 ਕ ਰਦੇ ਇਰਾਖੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨ ਦਾਇਆ॥ ੪॥ ਸੋਦਿਨੁ ਸਭ ਲੁਗਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮਾ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਪਰਗਾਇਆ ਦੁਖ ਦੁ
 ਰਿਪ ਗਾਇਆ ਰਾਮਾ॥ ਸੁਖ ਸੁਯਨ ਅਨਦਾ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਹਿਨੁ ਗੋਪਾਲ ਨਿਤ ਗਾਈਐ॥ ਕੁਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗੋ ਮਿਲੇ ਰੰਗੇ ਬਹੁ ਤ੍ਰਿਜੋਨ ਪਾਈ
 ਐ॥ ਗਹਿ ਕੰਠ ਲਾਏ ਸਾਜਿ ਸੁਕਾਏ ਆਦਿ ਅੰਕੁਰੁ ਮਾਇਆ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਬਹੁ ਤ੍ਰਿਕ ਤੂੰ ਨ ਜਾਇਆ॥ ੫॥
 ੪॥ ੭॥ ਬਿਹਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੁਨੁ ਬੇਨਤੀ ਆਸੁ ਆਮੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮਾ ਕੋਇ ਮਪਾਧ ਕਰੇ ਬੀਤੇ ਰੇ ਰੇ ਰਾਮਾ॥ ਦੁਖ ਹਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਮੇ
 ਨ ਕਲਕਲੇ ਸਹੰ ਜਨਾ ਸਹਨ ਤੇਰੀ ਰਖ ਲੇ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਸੁਨਤ ਪੇਖਤ ਸੰਗੀ ਸਭ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਨੇਹੁ ਤੇਰੇ ਗੋ॥ ਅਰਦਸਨਾ ਨਕ ਸੁ
 ਨਿ ਸੁਆਮੀ ਹੁੰਦੇ ਪਾਕੇ ਰੇ ਰੇ॥ ੧॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਹਮ ਦੀਨ ਬੇਖਾਰੀ ਰਾਮਾ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਮਗਨ ਕਲੇਹੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮਾ॥ ਲੋਕੁ ਮੇਰੇ

ਬਿਕਾਰ ਬਾਧਿਓ ਅਨਕ ਦੇਖ ਕਮਾਵਨੇ ਅਲਿਪਤਿ ਬੰਧਨ ਹਤ ਕਰਤ ਕੀਆ ਅਪੁਨਾ ਪਾਵਨੇ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਹੁ ਜੋਗੀ ਕ੍ਰਮ ਤੇਰਾ ਹੀ ॥ ੧ ॥
 ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਹਿਕਾ ਪੁਰਜੀ ਅਪੁਨ ਅਪਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥ ਦਰੁ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬੇਰੀ ਰਾਮਾ ਪਾਠਿ ਅਕਿਰਤ ਪਨ ਪੁਰਨ ਦਿ
 ਸਟ ਤੇਰੀ ਰਾਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਮੇਰੀ ਚਿਤੁ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਗਤ ਕਉ ਭੀ ਪਸੁਨੀਤੁ ਇਅਨਾ ਤਿਆ
 ਗਚ ਲਤੀ ਮਤ ਚੰਚਲ ਦੇਖ ਕਰਿ ਕਹਿ ਜੋਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪੈ ਨਰਾਖਰੁ ਮੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਜਾਤੇ ਵੀਛੁ ਤਿਆ ਤਿਨਿ ਅਪਾਸਿ
 ਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਮੇਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਦਾ ਕੀ ਕੇ ਕਲਿਆਣ ਮੈ ਪਰਗਟੁ ਏ ॥ ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰ
 ਗ ਪੁਰ ਕੈਆ ਪਦੇ ਪੁਰ ਕਰਿ ਲਏ ॥ ਛੋਰੁ ਚੰਤ ਅਚਿੰਤ ਏ ਕਉ ਛਿਟੁ ਖੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖ ਜੀਵੈ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧ
 ਗਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ॥ ਬਿਹਾਗ ਭਾਮ ੫ ॥ ਬੋਲਿ ਸੁਧਰਮੀ ਤਿਆ ਮੇਰਿ ਕਤ ਪਾਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ਤੂੰ ਤੇਰੇ ਦਿਖ ਲਿਆ ਮਾਇਆ ਬਿਉ
 ਤ ਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਗ ਤੇਰੇ ਕਛੁ ਨ ਚਲੈ ਬਿਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮਾ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਸੁਫਲ ਹੁ ਪਾਸ ਗਲ ਉਟੇ ਕਮਾ ॥ ਪੁਤ ਕਲਤ ਮੰਗ ਸੇਭਾ ਸਤ
 ਘੋਰ ਦਿਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਸਰੂ ਮਿਥਿਆ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਜਨ ਕਿਉ ਸੋਇਆ ਤੂੰ ਨੀਰਭੇਜ ਗਤ ਕਤਾ
 ਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ਮਾਇਆ ਭੂਤ ਰੁਨ ਕੇਤੇ ਬਿਲ ਲਾਹੀ ਰਾਮਾ ॥ ਬਿਲ ਲਾਹਿ ਕੇਤੇ ਮਹਾ ਮੇਰਾ ਬਿਨ ਨਾਮਾ ॥ ਰਿਕੇ ਸੁਖ ਨਹੀ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਉ
 ਪਾਵ ਬਾਕੇ ਨਤੁ ਛੋਰੁ ਤੁਜਾ ਹੀ ॥ ਆਇ ਅਤੇ ਮਧ ਪੁਰਨ ਸਰਬ ਪਾਇ ਪਾਇਆ ਹੀ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੇਰੇ ਪਤਿ
 ਸੇਤੀ ਪਰਜਾ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ਨਰ ਪਤਿ ਜਾਣੁ ਗਰਿਭਿ ਮੇਰੇ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸਰਪਰ ਵੀਛੁ ਜਨ ਮੇਰੇ ਪਛੁਤਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਰਿਚੈ ਰਉਰੇਖ
 ਭੂਲਾ ਕਤ ਅਸ ਬਿਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨ ਨਾਮਾ ਰਿਕੇ ਅਨਰੁਤਾ ਅਹਿ ਲਾਜਨ ਮੁਗਧਾਈਐ ॥ ਹਉ ਉਕਰਤ ਨਿਸਨ ਬੁਝੈ ਨ ਕਰੇ ਪੁਰਨ
 ਗਿਆਨੇ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮਾ ਰਿਕੇ ਕੇ ਤਿਆ ਪਛੁਤਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਿਅਨੁ ਗੋਪਿਅਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਕੁਜ ਗਾਤਿ ਕਾਚਲੀ
 ਓਸਾ ਪੁਸੰਗੀ ਨਾਰਾਮਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੇਰਿ ਅਰਾਧੇ ਸਗਲ ਕਲਮ ਲਖ ਜਲੋ ॥ ਮਹਾ ਪਰਮ ਸੁਦਾਨ ਕਿਰਿਆ ਸੰਗ ਤੇਰੇ ਸੇਰ ਲੋ ॥ ਰਸਨਾ
 ਅਰਾਧੇ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੇ ਗਿਨਿ ਲਾਏ ਸੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਪਰਬੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਮਾਲਾ ੪ ॥ ੬ ॥ ਮ: ੫ ॥
 ੬ ॥ ਜੋਤੁ ੧ ॥ ਚਉਪਦ ਮ: ੫ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੬ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

ਬਿਹਾਗੇ ਕੀ ਵਰਸ ਲੇਕਨਾ ਲਿਖਤਾ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥
 ਗੁਰ ਸੇਵ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥ ਹੋਰ ਕੋ ਸੁਖ ਨ ਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦਿਮ ਨਿਕੁ ਦੀਐ ਸਦਾ ਦੇਸੇ ਰਿਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਿਨ ਗਿ
 ਦੇਖੈ ਤਦ ਹਿਤਿ ਹਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਿਭ ਤਿਖ ਜਨਾ ਬਖਸਿਐ ਜਿਸ ਬਖਸੈ ਸੋ ਬਹੁ ਚੈ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬਿਨ ਆਵਈ ਸਭੁ ਕੇ ਕਰ
 ਮ ਕਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮੁਖ ਜਗਤੁ ਧਨੁ ਹੀਨੁ ॥ ਅਗੈ ਕੁਝਾ ਕਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਰਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਰਸਦਾ ਸਰਤੁ ਧਉ ਪਾਇਆ ॥
 ਸਰਨਾ ਵਿਤ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਤੂੰ ਸਰਨੀ ਪਿਆਇਆ ॥ ਤਿਸਰੀ ਭੁਗਤਿ ਬਾਇਐ ਜਿਨੇ ਤੁਧੁ ਮਨ ਭਾਇਆ ॥ ਜੋਗ ਪੁਰੁ ਕਾਵੈ ਸੋ ਬੀਮੋਸ
 ਕੁਕਰਨ ਤੇਰਾ ਕਾਇਆ ॥ ਸਭਾ ਹਿਤੁ ਰਿਸਨਾ ਤੇ ਦਰੁ ਜੋ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈ ਨਰਾਖਰਾ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਗੀ
 ਆਨੀ ਜਗ ਜੀਤਾ ਜਗ ਜੀਤਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾਰਨਾ ਸਿਧੀ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁਹੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਤੇ ਅਚਲੈ ਚਲਾਇਨ ਸਰੋ ਕੋਇ ॥

ਰਗਤਕਾਰਿਅੰਗੀਕਰੁਕਰੈਕਾਰਜੁਸੁਹਾਵਹਇ। ਮਨੁਖਮੁਲੁਤੁਲਾਇਅਨੁਵਿਚਿਲਖਲੇਕੁਅੰਕਿਗੁ। ਸੁਗਤਾਕਰਦਿਆਮਨਦਿਨਹੁਦੈਸ
 ਬਦਨਕਰੇਵੀਚਾਗੁ। ਸੁਪਮਤਿਕਰਤੈਰਿਲਈਬੋਲਾਨਿਸੁਕੁਵਿਕਾਗੁ। ਦਿਤੋਕਿਤੈਨਸੀਤੋਖੀਅਨੁਅੰਤਰਿਕੀਸਨਾਬਹੁਤਅਗੀਆਨੁਸੰਪਰਾ।
 ਨਾਨਕਮਨੁਖਾਨਾਨੁਤੁਟੀਆਭਲੀਜਿਨਾਮਾਇਆਮੋਹੁਪਿਆਹੁ। ੧੫:੩। ਤਿਨੁਭੁਓਸੀਸਾਕਿਆਕਰੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਿਰਕਰਤਗੁ। ਪੁਰਿਤਿ
 ਨਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਪੇਰਖਦਗੁ। ਮਿਲਿਪੀਤਮਸੁਖਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਵੀਚਾਗੁ। ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਿਆਆਪੇਰਖਦਗੁ। ੧੫:੪।
 ਪਉੜੀ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਤੇਰਿਅਤੁਸਭਨਾਸਿ। ਜਿਸਨੇਤੁੰਦੇਹਿਤਿਸੁਸਕਰਿਛੁਮਿਲੈਕੋਈਹੋਰਸਰੀਕੁਨਹਿਤੁਪੁਪਾਸਿ। ਤੁੰਏਕਿਤ
 ਸਰਸਦਾਹਿਪਹਿਅਰਦਸਿ। ਜਿਸਦੀਤੁਪੁਕਾਵੈਤਿਸਦੀਤੁਮੰਲੈ। ਹਿਸੇਜਨੁਸਾਬਸਿ। ਸਭਤੇਰਾਚੋਨਵਰਤਦਾਤੁਪੁਪਾਸਿ। ਤੁਪੁਪਾਸਿ
 ੨। ਸਲੋਕੁਮ:੩। ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਰਾਵਰੇਰਸਚੈਸਚਿਆਗ। ਸਾਜਨਮਨਿਅਨੰਦੈਹੁਕਾਸਬਦਵੀਚਾਗੁ। ਅਤਿਰਿਸਬਦਵਸਾਇਆਤੁ
 ਖੁਕਾਇਆਚਾਨਦੁਕੀਆਕਰਤਗੁ। ਨਾਨਕਰਖਦਗੁਰਾਖਸੀਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ। ੧੫:੩। ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਭੈਰਚਿਕਾਰਕਮਾਇਜੇਤ
 ਸੇਵੈਤੋਹੋਵੈਜੇਚਲੈਸਿਸੈਰਜਾਇ। ਨਾਨਕਸਭਾਕਿਛੁਮਾਪੈਅਵਰੁਨਦੁਜੀਜਾਇ। ੨। ਪਉੜੀ। ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਤੁਪੈਜਾਣਦਤੁਪੁਜੇਵਰੁ
 ਅਵਰੁਨਕੋਈ। ਤੁਪੁਜੇਵਰੁਹੋਰਸਰੀਕੁਹੋਵੈਤਾਅਖੀਐਤੁਪੁਜੇਵਰੁਤੁੰਦੇਹੋਈ। ਜਿਨਿਤੁੰਦੇਮਾਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆਪੋਰਤਿਸਦੀ
 ਰੀਸਕਰੇਕੀਐਕੋਈ। ਤੁੰਭੰਨਦਾਪਤ੍ਰਨਿਸਮਰਬੁਦਾਤਾਹੁਹਿਤੁਪੁਅਯੋਮੰਗਣਨੇਹਬਿਜੋਕੀਖਲੀਸਭਹੋਈ। ਤੁਪੁਜੇਵਰੁਦਾਤਾਹੁਐਕੋ
 ਈਨਦਰਿਨਆਵਈਤੁਪੁਸਭਸੈਨੇਦਾਨੁਦਿਤਾਖੰਡੀਵਰਭੰਡੀਪਾਤਲੀਪੁਰਈਸਭਲੋਈ। ੩। ਸਲੋਕੁਮ:੩। ਮਨਿਪਰਤੀਤਿਨਆਈਆਸਾ
 ਜਿਨਯਗੋਭਾਉ। ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਪਾਇਓਮਨਹਿਕਿਆਗੁਣਗਾਇ। ਨਾਨਕਆਇਆਸੇਪਰਵਾਨੁਪੈਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਮਾਇ। ੧੫:੩
 ਅਪਦਾਆਪੁਨਪਛਾਣੈਮੁੜਅਵਰਾਅਖਿਦੁਖਾਏ। ਸਤਿਗੁਰਕੈਭੈਭੰਨਿਨਾਪਾਕੈਓਹੈਅੰਕਸਮਾਏ। ਅਨਾਦਿਨੁਸਤਸਾਕਦੇਨਚੁਕੈਬਿ
 ਨੁਸਬਦੈਦੁਖਪਾਏ। ਕਾਮੁਕੋਪੁਲੋਕੁਅੰਤਰਿਸਬਲਾਨਿਤਧੰਧਾਕਰਤਾਵਿਏ। ਚਰਣਕਰਦੇਖਤਖੁਦਬਕੇਦਿਹਮੁਕੇਨੈਕਾਏ। ਸਚਨਾ
 ਮੁਨਲਗੀਮੀਠਾਜਿਤੁਨੀਮਨਵਨਿਧਪਾਏ। ਜੀਵਤਮਰੈਮਰੈਭੁਨਿਜੀਵੈਰਾਮੇਖੰਤਰਿਪਾਏ। ਪੁਰਿਕਰਮੁਨਪਾਇਓਪਰਦੀਵਿਦੁਕਰਮਾਕਿਆਪਾਏ।
 ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲਤੁਮੁੜੇਗਤਿਮਤਿਸਬਦੈਪਾਏ। ਨਾਨਕਸਾਤਿਗੁਰੁਤਦੀਪਾਏਜਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ। ੩। ਪਉੜੀ।
 ਜਿਸਦੈਚਿਤਿਵਸਿਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸਨੇਕਿਓਅੰਦੇਸਾਕਿਸੈਗਲੈਦਲੈਕੀਐ। ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਸਭਨਾਗਲਾਕਾਤਿਸਨੇਧਿਆਇਦਿਆਕਿ
 ਵਨਿਮਖਘੜੀਮੁਹਮੇੜੀਐ। ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਈਆਤਿਸਨੇਸਰਬਕਲਿਆਦੋਹੈਨਿਤਸੰਤਨਾਕੀਸੰਗਤਿਜਾਇਬਹੀਐਮੁਹੁਜੇੜੀਐ
 ੧। ਸਭਦੁਖਭੁਖਰੇਗਾਏਹਰਿਸੇਵਕਕੇਸਭਜਨਕੇਬੰਧਨਤੇੜੀਐ। ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹੋਆਹਰਿਭਗਤੁਹਰਿਭਗਤਿਜਨਕੈਮੁਹਿਤਿਭੈਜਗਤੁ
 ਤਰਿਆਸਭਲੋੜੀਐ। ੪। ਸਲੋਕੁਮ:੩। ਸਾਹਸਨਾਜਲਿਜਾਓਜਿਨਹਰਿਕਾਸਾਉਨਪਾਇਆ। ਨਾਨਕਰਸਨਾਸਬਦਰਸਾਇਜਿਨਹਰਿਹਰਿ
 ਮੰਨਿਵਸਾਇਆ। ੧੫:੩। ਸਾਹਸਨਾਜਲਿਜਾਓਜਿਨਹਰਿਕਾਸਾਉਵਿਸਾਰਿਆ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਰਸਨਾਹਰਿਜਪੈਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਰਿਆ।
 ੨। ਪਉੜੀ। ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੇਵਕੁਭਗਤੁਹਰਿਆਪੇਕਰੇਕਾਏ। ਹਰਿਆਪੇਵਖੈਵਿਗਸੈਆਪੇਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਏ। ਹਰਿਇਕ
 ਨਾਮਾਗੁਪਾਏਆਪੇਹਰਿਇਕਨਾਉੜੀਪਾਏ। ਹਰਿਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤਪਾਦਸੁਕਰਿਵੇਖੈਚਲਤੁਸਥਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਪੈਜਨਨਾਨਕਹਰਿ
 ਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਏ। ੫। ਸਲੋਕੁਮ:੩। ਦਰਦੇਸੀਕਿਜਾਣਸੀਵਰਲਾਕੋਦਰਦੇਸੁ। ਜੇਪਰਿਘਰਿਓਏਮੰਗਦਾਧਿਗੁਜੀਵਦੁਧਿਗੁਦੇਸੁ। ਜੇਅਸਾ

ਮੁੰਦੈਦੀਖਸਲਤਿਨਗਈ
 ਆਮਪੈਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾ
 ਖਾਏ।

ਅੰਦੇਸਾਤਕਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਭਿਖਿਆਨਾਉ। ਤਿਸਕੇਚਰਣਪਖਾਲੀਅਹਿਨਾਨਕਉਚਲਿਹੈਨਾਉ। ੧। ੫: ੩। ਨਾਨਕਤਰਵਰੁਏਕੁਛਲੁਚੁਏ
ਪੰਥੇਰੁਮਾਹਿ। ਆਵਤਜਾਤਨਦੀਸਹੀਨਾਪਰਪਖਿਤਾਹਿ। ਬਹੁਰੀਰਸਭੇਗਿਆਬਥਾਦਿਹੈਨਿਰਬਾਣੁ। ਹਰਿਸਿਫਲਿਰਾਤੇਨਾਨਕਾਕਰ
ਮਿਸਰਨੀਸਾਣੁ। ੨। ਪਉੜੀ। ਅਪੇਧਰਤੀਆਪਿਹੈਰਾਕੁਆਪਿਜਮਾਈਪੀਸਾਵੈ। ਆਪੁਕੁਵੈਆਪੇਭਾਂਡੇਦੇਇਪਰਸੈਆਪੇਹਿਬਹਿਖਾ
ਵੈ। ਆਪੇਜਲੁਆਪੇਰੋਛੁੰਗਆਪੇਚੁਲੀਰਾਵੈ। ਅਪੇਸਿਗਤਿਸੁਦਿਬਲੈਆਪੇਵਿਦਕਰਾਵੈ। ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਉਤੋਵੈਹਰਿਆਪੇਤਿ
ਸਨੇਹੁਕਮੁਮਨਾਵੈ। ੬। ਸਲੋਕੁਮ: ੩। ਕਰਮਧਰਮਸਭਬੰਧਨਾਪਪੁਨਸਭਬੰਧ। ਮਮਤਾਮੋਹੁਸੁਬੰਧਨਾਪੁਤਕਲਤਸੁਖੰਧ। ਜਨਤ
ਦੇਖਾਤਨਜੇਵਰੀਆਇਅਕਾਸਨਬੰਧ। ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਾਬਿਨੁਦਰਤਦਰਤੈਅੰਧ। ੧। ੫: ੩। ਅੰਧੇਚਨਣਤਾਬੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰਮਿ
ਘੋਰਜਾਣੀ। ਬੰਧਨਤੋਨੈਸਦਵਸੈਆਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਜਾਣੀ। ਸਭਕਿਛੁਦੇਖੈਤਿਸੈਕਾਜਿਨਿਕੀਅਤਨੁਸਾਜੀ। ਨਾਨਕਸਰਣਿਕਰਤਾਰੁਕੀ
ਕਰਤਾਰਖੈਲਾਜਾ। ੨। ਪਉੜੀ। ਜਦਹੁਆਪੇਥਾਟਕੀਆਬਾਹਿਕਰਤੇਤਦਹੁਪੁਛਨਸੇਵਕੁਬੀਆ। ਤਦਹੁਕੀਆਕੋਲੇਵੈਕੀਆਕੋ
ਦੇਵੈਨਾਅਵਹੁਨਦੁਜਾਕੀਆ। ਛਿਰਿਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਈਆਕਰਤੈਦਾਨੁਸਰਨਕੋਰੀਆ। ਆਪੇਸੇਵਬਣਾਈਅਨਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ। ਆਪਿਰਿਕਾਰੁਮਕਾਰਹੈਆਪੇਆਪੇਕਰੈਸੁਖੀਆ। ੩। ਸਲੋਕੁਮ: ੩। ਗੁਰਮੁਖਪ੍ਰਭੁਸੇਵਹਿਸਦਸਾਚਾਅਨਾਦਿਨੁਸ
ਹਜਿਪਿਆਗ। ਸਦਾਅਨੰਦਗਾਵਹਿਗੁਣਸਾਚੇਅਰਧਿਉਰਪਿਉਰਧਾਰਿ। ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਵਾਸਿਆਪੁਰਕਰਮੁਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿ
। ਨਾਨਕਅੰਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਆਪੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ। ੧। ੫: ੩। ਕਾਹਿਐਕਾਬਿਐਨਪਾਈਐਅਨਾਦਿਨੁਹੈਸਦਗੁਣਗਾਇ। ਵਿਦੁਕ
ਰਮੈਕੈਨੈਪਾਈਓਭਉਕੇਮੁਏਬਿਲਲਾਇ। ਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਮਨੁਤਨੁਭਿਜੈਆਪਿਦਸੈਮਨਿਆਇ। ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਆਪੇ
ਲਣੇਮਿਲਾਇ। ੨। ਪਉੜੀ। ਆਪੇਵੇਦਪੁਰਾਣਸਭਸਾਸਤਾਪਿਕਥੈਅੰਪਿਕੀਜੈ। ਆਪੇਹਿਬਹਿਪੁਜੈਕਰਤਾਅੰਪਿਪਰਪੰਚੁਕਰੀਜੈ।
ਅੰਪਿਪਰਵਿਰਤਅੰਪਿਨਿਰਵਿਰਤੀਆਪੇਅਕਬੁਕਬੀਜੈ। ਆਪੇਪੁਨੁਸਰੁਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਅਭਿਪਤੁਦਰਤੀਜੈ। ਆਪੇਸੁਖੁਦੁਖ
ਦੇਵੈਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਕਰੀਜੈ। ੬। ਸਲੋਕੁਮ: ੩। ਸੇਖਾਅੰਦਰਹੁਜੇਰਿਛੁਰਤੁਭਉਕਰਿਣੁਲਗਵਾਇ। ਗੁਰਕੈਭੈਕੇਤੇਨਿਸਤਰੇ
ਭੈਵਿਚਿਨਿਰਭਉਪਾਈ। ਮਨੁਕਠੇਰੁਸਬਦਭੇਦਿਤੁਸਾਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਸਤੀਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਲੀਸਾਖਸਮੁਪਾਏਥਾਇ। ਨਾ
ਨਕਕਮਕ੍ਰਿਪਕਿਨੈਪਾਈਓਪੁਛਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਇ। ੧। ੫: ੩। ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹੁਤੈਨਮੁਨਲਗੇਪਿਆਗੁਕੁਜੁਕਮਾਵੈਕੁ
ਜੁਸੀਹੈਕੁਜੁਕਰੈਅਹੁਗ। ਬਿਖਮਾਇਆਪਨੁਸੰਚਮਹਿਅੰਤੋਹੈਇਸਭੁਛਾਗੁਕਰਮਧਰਮਸੁਚਸੰਜਮਕਰਹਿਅੰਤਕਿਲੋਗੁਵਿ
ਕਾਗੁ। ਨਾਨਕਜਿਮਨਮੁਖਕਮਾਵੈਸੁਥਾਇਨਪਵੈਦਰਗਹੋਹੈਇਖੁਆਗੁ। ੨। ਪਉੜੀ। ਆਪੇਖਾਣੀਆਪੇਬਾਣੀਆਪੇਖੰਡੁਵਰ
ਭੰਡਕਗੇ। ਅੰਪਿਸਮੁੰਦੁਆਪਹੈਸਾਗੁਆਪੇਹੀਵਿਚਿਰਤਨੁਧਰੇ। ਆਪਿਲਗਾਏਕਰੇਜਿਸੁਕਿਰਪਾਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਹੇਗੇ। ਆ
ਪੇਭਉਜਲੁਆਪਹੈਬੋਹਿਬਾਆਪੇਖੇਵਦੁਆਪਿਤਗੇ। ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਅਵਹੁਨਦੁਜਾਤੁਏਸਗੇ। ੬। ਸਲੋਕੁਮ: ੩।
ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਫਲਤੋਨੈਕੋਕਰੇਚਿਤੁਲਾਇ। ਨਾਮੁਪਦਾਰਬੁਪਾਈਐਅਚਿਤੁਦਸੈਮਨਿਆਇ। ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕੀਜੈਹਉਮੈ
ਮਮਤਯਾਇ। ਉਤਅਪਦਵੀਪਾਈਐਸਚੇਹੈਸਮਾਇ। ਨਾਨਕਪੂਰਬਾਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਆਇ। ੧। ੫: ੩
ਨਾਮਿਰਤਾਸਤਿਗੁਰੁਕੈਲਿਜੁਗਬੋਹਿਓਹੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੈਵੈਸੁਪਾਰਪਵੈਜਿਨਅੰਦਰਿਸਚਾਸੇਇ। ਨਾਮਸਮਾਲੈਨਾਮਸੰਗੁਹੈਨਾਮੇ
ਹੀਪਤਿਹੈ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਪਾਈਆਕਰਮਪਰਪਾਤਿਹੈ। ੨। ਪਉੜੀ। ਆਪੇਪਰਸੁਆਪਿਧਾਤੁਹੈਆਪੇਕੀਤੇਨੁਕੰਚਨਾਅਪੇ
ਠਕੁਰਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪੇਹੀਪਾਪਖੰਡਨਾ। ਅਪੇਸਭਪਦਿਭੋਗਵੈਸੁਆਮੀਆਪੇਹੀਸਰੁਅੰਜਨਾ। ਆਪਿਬੋਕੁਆਪਿਸਭੁਬੇਤਾਅਪੇਗੁਰ

ਸਰੇ

四

ਹੀਠਲੁ ਲਾਏ ਅਪੇਮਾਲੀਆਪ ਸਭਾ ਸਿੰਦਰੀਆ ਪੇਰੀ ਮੁਹ ਪਾਏ ॥ ਅਪੇਕਰਤਾ ਅਪੇਕੁਰਤਾ ਅਪੇਦੇ ਇਦਿਵਾਏ ॥ ਅਪੇਸਾਹਿਬੁ ਅਪੇਰੋਗਾ ਅਪੇ
ਰਹਿਆ ਸਮਝਾਏ ॥ ਨਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਡੀਆਈਆ ਕੋਹਿਕਰਤੋ ਕੀ ਜਿਸਨੋ ਤਿਲੁ ਨਤਮਏ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਮਾਨਸੁਕਰਿਆ ਆਇਆ ਮਾਨਸੁ
ਕਰਿਆ ਆਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਮਤਿ ਦੁਹੋਇ ਬਹੁਲੁ ਪਵੈ ਵਿਚਿਆਇਆ ਅਪਣਾ ਪਰਾਇਆ ਨਪਛਾਣਈ ॥ ਖਸਮਹੁ ਧਕੇ ਖਾਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਖ
ਸਮੁਦਿ ਸਰੈ ਰਗਤਿ ਲੈ ਸਜਾਇਆ ॥ ਭੁਭਮਦੁ ਮੁਲਨ ਪੀਚਈ ਜੇਕਾ ਪਰਦਸਾਇਆ ਨਾਨਕ ਨਰੀ ਸਚੁ ਮਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਮਾਇ ॥
ਸਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕੈ ਰੰਗ ਰੰਗੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥ ੧੫: ੩ ॥ ੨੭ ॥ ਜਗਤੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਜਾਇ ਸੋ ਜੋ ਸੁਭਿਐ ॥ ਜਾਤਿ ਨਿਸਵਾਲਿਆ ਤਾ ਸਵਿਗਿਆ
ਨਗਾਏ ਤਾ ਸੁਭਿਐ ॥ ਨਾਨਕ ਨਰੀ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਛਿਰਿ ਮਰਨੁ ਨਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਸਦਾ ਕੀਤਾ ਸਕੁ ਕੀਛੁ ਹੈ ਦੈਤਿ ਸਨੇ ਪਰਦਾ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ॥ ਗਰਿਜੀ ਉਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਸਕੁ ਕੇਖਾਵੈ ਸਕੁ ਮੁਹਤਾ ਜੀਕਰੈ ਚੰਡੇਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਪਨੇਸਾ
ਲਾਹੈ ਸੋ ਸਕੁ ਕੀਛੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸਨੋ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਰਜਾਹਾ ਜਿਨਦੁ ਖਰੁ ਲਾਇਆ ਗਰਿਜਾ ਮੁਖੁ ਤੇਰੀ ॥ ਸਕਤਿ ਸੋਨੇ ਸਭਾ
ਹਿ ਹੁਸੀਤੁ ਜਿਨਦੁ ਜੇਕਾ ਵਕੀਆ ਗਵਿਰਾਹੀ ਚੰਡੇਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਘਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗਾ ਮੁਆ ਮਾਹਿਭੁ ਨਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ
ਬਹੁਰਿ ਮਰਨਹੋਇ ॥ ੧੫: ੩ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਵ ਮਰੀਗੇ ਕੈਸਾ ਮਰਨਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਤਾ ਸਦਾ ਜੀਵਨਹੋਇ ॥ ਪਉੜੀ
ਜਾਅਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੈ ਵਹਿਸੁ ਆਮੀਤਾ ਅਪਣਾ ਉਹਰਿਆ ਪਿਜਪਾਵੈ ॥ ਅਪੇਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦੇਵੇ ਆਪਣਾ ਸੇਵਕੁ ਆਪਹਿਭਾਵੈ ॥ ਅਪ
ਣਿਆ ਸੇਵਕਾ ਕੀਆ ਪਿਪੈ ਜਰਬੈ ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਗਿਕਾ ਕੀਆ ਗਰਿਜਨ ਸੇਵਕ ਨੇਤ੍ਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜੋਹਰਿਕਾ ਪ
ਆਰਾ ਸੋ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਇਥਿ ਸੁਖਿਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਗਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕਰਤਾ ਸਕੁ ਜਗਾ ਛਿਰੈ ਰਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇਆ
ਗਾਮੁ ਅਗੋਰੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਅਤੁਲਨਹੁ ਲਿਆ ਜਾਇਆ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਿ ਤੈਨਲਾਇਆ ਜਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਗੋਇਆ ਇਨ ਬਿਪਦ ਸਿਆ
ਮਾਨੈ ਆਇਆ ਨਾਨਕ ਆਪਮੇ ਉਤੇ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰਿਆ ਸਮਾਇਆ ॥ ਅਪੇਸਾਤਿ ਲਿਆ ਮਿਲਿ ਗਰਿਆ ਅਪੇਸਾ ਲਿਆ ਆਇਆ ॥ ੧੮: ੩ ॥ ਏਸੇ ਅਇਤੁ
ਧਨਾ ਮੁਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਤੇਰਾ ਮੁਖਿ ਨਹੋ ਵਟੀਲਾ ਹਾਸਦੁ ਹੋਇ ॥ ਖਾਖੈ ਖਗਰਿਐ ਤੋਇ ਨ ਆਵਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਭਉਹੋਇ ॥ ਸਹ
ਸਾ ਮੁਖਿ ਨਹੋ ਵਟੀਲਾ ਵਤਕਰੇ ਨਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਪੇਸਕੁ ਪਦ ਅੰਦਰੇ ਆਪੇਰੀ ਬਾਹਗਿ ॥
ਅਪੇਗੁ ਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਅਪੇਰੀ ਜਗਰਿ ॥ ਜੁਗਛੁਤੀ ਗੁਬਾਰੁ ਕੁ ਵਰਤਿਆ ਸੁਨਾਹਗਿ ॥ ਥਕੈ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤਾ ਅਪੇਰਿ ਨਹਗਿ ॥ ਬੈਠਤਾ
ਨੀਲਾਇਆ ਪਸਰੁਤੁ ਹੀ ਬਾਹਗਿ ॥ ਅਪਣੀ ਮਿਤਿ ਆਪਣਾ ਦਾਅਪੇਰੀ ਗਉਗੁ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਗਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਮਰੇ ਮ
ਰਦਾ ਜਾਇਆ ॥ ਜਿਨੁ ਗਵਿਰਾ ਵੰਦੁ ਮੁਹੈ ਤਿਨੁ ਹਨੁ ਚੇਤਈ ਕਿਕਰੇ ਗੁਅਗੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆਨੀ ਤੋਇ ਸੁ ਚੇਤੈ ਨਹੋਇ ॥ ਅਗੈਆਨੀ ਅੰਧੁਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਏਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਮਗੈ ਪਾਏ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ੧੮: ੩ ॥ ਸੁਰਿਖ ਸਮੈ ਕਾਹੁ ਕੁਮੁਪਾਇਆ ਵਿਦੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਚੇਤਿਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਐ
ਅੰਤਰਿ ਗਵਿਰਿਆ ਸਦਾ ਗਰਿਆ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਰਮਿਦੁ ਮਿਸਰਾ ਸਮਾ ਲਦਾਦੀ ਮੁਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਈਆ ਜੀਵਨ ਪਦ
ਵੀ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਰਤ ਬਾਤਿ ਸੋਨੇ ਦੇਇ ਜਿਸਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਪੇਨਾ ਨਾਬੀਨਿਆ ਆਪੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਅਪੇਗੁ ਪਰਿਖਾਲ
ਦਾ ਆਪੇ ਲਾਇਐ ਆਨਾ ॥ ਆਪੇ ਮੋਨੀ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਬੈਰੀਆ ਨਾ ॥ ਕਉਨਾ ਕਿਸੈ ਨ ਲਾਗਈ ਸਭਨਾ ਹੀ ਰਜਾ ॥ ਉਸਤਾਤਿ ਬਰਨਨ ਸਕੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾ
ਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਕਲੀਅੰਦਰਿ ਨਾਨਕਾ ਜੀਨਾ ਦਾ ਅਉਤਾਗਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਜਿਨੁ ਰਾਪੀ ਜਿਨੁ ਜੀਨੈ ਹੁਜੀਨਾ ਦਾ ਸਿਕਰਾ ॥ ੧ ॥ ੧੮: ੧ ॥ ਤਿਉ ਮੁਲੇਕੁ
ਲੇਖੁ ਟੀਜਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸੇ ਪੁਜਕ ਰਹੀਆ ॥ ਅੰਧੇ ਗੁਰੇ ਅੰਧ ਅੰਧਾ ॥ ਪਾਬਰੁ ਲੇਖੁ ਜਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਹਾ ॥ ਭਉਨਾ ਆਪ ਰੁਝੇਤੁ ਮਕਰਾਹ
ਣਹਾਹਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਕੁ ਕੀਤੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਤੇ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਹੁ ॥ ਅੰਧਿ ਤੇਭੋ ਜਨਾ ਮੁਹਰਿ ਜੇਰੀ ਜਨਥਾਹੁ ॥

ਜੇਕਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨ
ਹੁਨ ਵੀ ਸਰੈ ਤਾ ਸਹਿਲ
ਮਰਨਹੋਇ ॥ ਮਰੇ
ਤੇ ਜਗਤੁ ਰੰਗੀ ਵਿਆ
ਲੈ ਸਕੁ ਕੀਇਆ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ
ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਜੋਇ ॥

ਸਕੁਪਰਥਪਾਈਅਨਸਿਮਰਨਸਦੁਲਾਹੁ। ਸਤਿਪਿਆਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਹਰਿਅਗਮਅਗਾਹੁ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ੩॥ ਸਕੁਕਿਛੁਹੁਕਮੇਆਵ
ਦਾਸਕੁਕਿਛੁਹੁਕਮੇਜਾਇ। ਜੇਕੋਮੁਖੁਆਪੁਜਾਏਮੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਈ। ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਕੋਗੁਰੁਬੁਝੈਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥ ੧੫॥ ੩॥ ਸਿਧੋਗੀਜੁ
ਗਤਸੇਧਾਏਜਿਸਨੋਗੁਰੁਖਾਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ। ਤਿਸੁਜੋਗੀਕੀਨਗਰੀਸਕੁਕੋਵਸੈਭੇਖੀਜਿਗੁਨਹੋਇ। ਨਾਨਕਐਸਾਵਿਰਲਾਜੋਗੀਜਿਸੁਘਾਇ
ਪਰਗਏਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਨੰਤਉਪਾਏਭੁਯਾਪੇਮਧਾਗੁ। ਆਪੇਸੁਖਮੁਭਲੀਐਅਪੇਪਾਸਾਗੁ। ਆਪਾਇਕਾਤੀਹੋਇਹੈਆਪੇਵਰੁਮਰਦੁ
ਹੁ। ਨਾਨਕਮੰਗੈਦਨੁਹਰਿਸੰਤਰੇਨਾਗੁ। ਹੋਰਦਤਰੁਨਸੁਣਈਤੂੰਦੇਵਣਹੁ॥ ੨੧॥ ੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਨਾਨਾ॥ ੩॥ ਜੁਮਲਾ ਛੰਤ੧੫
ਸਬਦੁ॥ ੨॥ ਤਿਨਕਜੋੜੁ ੧੮॥

१॥ सतिनाम कठ पुराणि ॥ ३॥ तिनिवैकुण्ठकालमुगति

ਅਨੁਸ਼ੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਵਰੁੰਸੁਮਹਯਾ ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧॥ ਅਮਲੀਅਮਲੁਨਮੀਘਕੈਮਛੀਨੀਰੁਨਹੋਇ। ਜਿਹਤੋਸੁਹਿਅਪਦੈ ਤਿਨਭਵੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥
ਉਵਾਰੀਵੰਢਾਖੀਐਵੰਢੁਉਸਹਿਬਕੈਨਾਦੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਿਬੁਸਯਯਯਯਉਹੁਖੁਆਮੀਤੁਜਾਕਾਨਾਉ॥ ਜਿਨਪੀਆਥੋਤ੍ਰਿਪਤਰੁਏਤੁਤਿ
ਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ ੧॥ ਮੈਕੀਨਦਰਿਨਾਮਾਵਈਵਸਹਿਤਭੀਆਨਾਨਾ। ਤਿਆਤਿਹਾਇਆਕੀਉਲੈਨਾਸਰਜਤਰਿਪਾਇ॥ ੨॥ ਨਾਨਕੁਤੇਰ
ਬਾਣੀਆਤੁੰਸਹਿਬੁਮੈਰਾਸਿਅਨਤੇਪੋਖਾਤਾਲੈਨਾਸਿਭਤਿਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ ੬॥ ੧॥ ਵਰੁੰਸੁਮਹਯਾ ੧॥ ਗੁਣਵੰਤੀਸੁਹਾਇਆਨਿਰ
ਗੁਣਿਕੂਕੈਕਾਇ। ਜੇਗੁਣਵੰਤੀਭੀਹੋਤਾਭੀਸੁਹਾਵਣਜਾਇ॥ ੧॥ ਮੇਰਕੰਤੁਰੀਸਾਲੁਕੀਧਨਅਵਰਥਾਵੇਸੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਣੀਕਾਮਦ
ਜੇਥੀਐਜੇਮਨੁਧਾਰਹੋਇ। ਮਾਣਕੁਮੁਲਿਨਪਾਈਐਭੀਜੈਚਿਤੁਪਰੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਈਨਾਨੁਲਾਅਖਾਅੰਬਰੀਆਸੁ। ਤੈਸਹਿਲਯਾਮਕੁਇ
ਟਾਕਿਉਥੀਵੈਘਰਵਾਸੁ॥ ੩॥ ਯਨਕਟੇਕੀਬਾਰਾਦੁਜਾਨਾਤੀਕੋਇ। ਤੈਸਹਲਗਜਿਹੈ ਭੀਸੁਹਾਵੇਸੋਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਰੁੰਸੁਮਹ
ਯਾ ੧॥ ਘਰੁ ੨॥ ਮੋਰਗੁਣਬੁਲਲਾਈਆਭੈਣੇਸਾਵਣਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਤੇਰੇਮੁੰਧਕਦਾਰੇਜੇਵਰਾ ਤਿਨਲੋਕੀਲੋਕੁਲੁਭਾਇਆ। ਤੇਰੇਦਰਸਨ
ਵਿਟੁਪੁਖੀਐਵੰਢਾਤੇਰੇਨਾਮਵਿਟੁਕੁਰਬਾਣੇ। ਨਾਤੁੰਤਾਐਮਾਣਕੀਆਤੈਤੁਪੁਬਿਨਕੇਤਾਮੇਰਾਮਾਣੇ। ਚੁਨਕੁੰਨੁਪਲੀਘਸਿਉਮੁਖੈਸੁਣੁਬ
ਹੀਸੁਣੁਬਾਹਾ। ਏਤੇਵੇਸਕਰੇਦੀਏਮੁਖੈਸੁਹਾਤੈਅਵਗਾ। ਨਾਮਨੀਆਰੁਨਚੁਨੀਆਨਾਸੇਵੰਗੁਨੀਆਹਾ। ਜੇਸਹਕੰਠਨਲਗੀਆਜਲਨਸੇ
ਬਾਰਨੀਆਹਾ। ਸਭਸਹੀਆਸਹਾਵਣਿਗਈਆਹਉਦਾਧੀਕੈਦਰਜਾਵਾ। ਅਮਲੀਹਉਖਰੀਸੁਚਨੀਤੈਸਹਏਕੰਨਕਾਵਾ। ਮਾਠਗੁਦਾਈ
ਪਈਆਰੁਸੁੰਘਾਗੰਧੁਗੇ। ਅਗੈਗਈਨਮੀਨੀਆਮਰਉਵਿਸੁਹਾਵਿਸੁਹਾ। ਮੈਰੋਵੰਦੀਸਭੁਜਗੁੰਨਾਉਨਕੇਵਣੁਪੁਖੇਰਾ। ਏਕੁਨਹੁੰਨਾਮੇਰੇ
ਤਨਕਾਬਿਗਾਜਿਨਹਉਪਰਹੁਵਿਛੋੜੀ। ਸੁਪਨੇਆਈਆਗੀਗਾਇਆਮੈਜਭੁਭਰਿਅਹੋਇ। ਆਇਨਸਕਾਤੁਣਕੀਨੀਪੀਆਰੇਕੁੰਨੀਸਕਾਰੇ
ਇ। ਆਉਸਭਾਗੀਨੀਦਨੀਏਮਤੁਸਹਦੇਖਸੋਇ। ਤੈਸਹਿਬਕੀਬਾਤਜਿਆਐਕੁਨਾਨਕਾਕਿਆਦੀਜੈ। ਸੀਸਵਛੋਕਰਿਬੈਸਣੁਦੀਜੈ
ਵਿਣੁਸਿਰਸੇਵਕਰੀਜੈ। ਕੀਉਨਮਰੀਜੈਜੀਅਨਾਨਦੀਜੈਨਾਸਹੁਗਾਇਆਵਿਰਾਣਾ॥ ੬॥੧॥੩॥

ਰਾਗੁ ਵਡੀ ਸੁਮਹ ਲਾੜਾ ॥ ਰਉਪ ਦੇ ਪਰੁ १॥

१ भमतिगुरुप्रसादि॥

ਮਨਮੇਲੇ ਸਭ ਕੇ ਛੁ ਮੈਲਾਤਨੁ ਪੈਤੈ ਮਨੁ ਹਛਾ ਨਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾਇਆ ਵੇਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਜਾਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਕੋਨਾ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੀਆ ਮੇਕ ਉਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਸਿਧ ਕੇ ਆਸਣ ਜੇ ਸਿਖੈ ਇੰਦ੍ਰੀਯ ਸਿਕਰਿ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਏ ਮੈਲੁ ਨ

ਜਾਇ। ੨॥ ਏਸਾਨਕਹੋਰਸੀਜਮਕੋਨਾਹੀ। ਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਦਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਥਟੀਭਈਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ। ੩॥ ਭੁਟ
ਤਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਕਉਮਿਲਦੇਮਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਫਿਰਿਜੀਵੈਕੋਇ। ਮਮਤਾਕੀਮਲੁਉਤਰੈਇਹਮਨੁਛੋਰੋਇ। ੪॥ ੧॥
ਵਰੁੰਸੁਮਹਲ ੩॥ ਨਰਗੀਸਤਿਗੁਰਸੇਦੀਐਨਰਗੀਸੇਵੋਇ। ਨਰਗੀਇਹਮਨੁਦਸਿਆਵੈਨਰਗੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ। ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਚੇਤਿ
ਸਚਾਸੋਇ। ਏਕੋਚੇਤਹਿਤਾਸੁਖਪਾਵਹਿਫਿਰਿਦੁਖਨਮੁਲੋਹੋਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਰਗੀਮਰਿਕੈਜੀਵੀਐਨਰਗੀਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਇ।
ਨਰਗੀਹੁਕਮਬੁਝੀਐਹੁਕਮੈਰੈਸਮਾਇ। ੨॥ ਜਿਨਜਿਹਵਾਹਿਰਸੁਨਚਾਖਿਭਿਸਾਜਿਹਵਾਜਲਜਾਇ। ਅਨਰਸਸਾਵੈਭਗਹੀ
ਦੁਖਪਾਇਆਦੁਜੈਭਾਇ। ੩॥ ਸਭਨਾਨਦਰਿਏਕਰੈਆਪੇਭਗੁਕਰੇਇ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਭਲੁਪਾਇਆਨਾਮੁਵਰੁਈਦੇ
ਇ। ੪॥ ੨॥ ਵਰੁੰਸੁਮਹਲ ੩॥ ਮਾਈਆਮੋਹੁਗੁਬਾਹੁਰੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਹੋਇ। ਸਬਦਿਭਗੋਤਿਨਬੁਝੀਆਦੁਜੈਪ
ਰਜਾਵੇਗੋਈ। ੧॥ ਮਨਸੇਰੇਗੁਰਮਾਤਿਕਰਣੀਸਾਗੁ। ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਰਦੁਪਾਵਹਿਮੇਖਦੁਆਗੁ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣਕਾਨਿਧ
ਨੁਏਕਰੈਆਪੇਦੇਇਤਕੋਪਾਏ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਾਵਿਛੁੜੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ। ੨॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਦੇਪਟਗਏਤਿਨਾਉਥਿ
ਕਿਤੁਨਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਚਿਮਿਲੇਸਾਚਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ। ੩॥ ਆਸਾਮਨਸਾਇਹੁਸਰੀਰੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਜਗ
ਏ। ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਬੰਧੈਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਏ। ੪॥ ੩॥ ਵਰੁੰਸੁਮਹਲ ੩॥ ਸੋਹਗਣੀਸਦਾਮੁਖੁਭਿਜਲਾਗੁਰਕੈਸਹ
ਜਿਸੁਰਾਇ। ਸਦਾਪਿਰੁਗਵਹਿਆਪਣਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ। ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਤ੍ਵੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ। ਸਤਿਗੁਰਮੋਕਉ
ਹਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੇਹਗਣੀਖਰੀਆਬਿਭਲਾਦੀਆਤਿਨਾਮੁਲੁਪਾਇ। ਦੁਜੈਕਾਇਕਹੁਪੀਦੁਖਪਾਵ
ਹਿਅੰਗੋਜਾਇ। ੨॥ ਗੁਣਵੰਤੀਹਰਿਗੁਣਰਵੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦਸਾਇ। ਅਭਿਗੁਣਵੰਤੀਕਾਮਣੀਦੁਖਲਾਗੈਥਿਲਯਾਇ। ੩॥ ਸਭ
ਨਾਨਕਭਤਹੁਏਕੁਰੈਸੁਆਮੀਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ। ਨਾਨਕਆਪੇਵੇਕਕੀਤਿਅਨੁਨਾਮੇਲਾਇਅਨੁਯਾਇ। ੪॥ ੪॥ ਵਰੁੰਸੁਮਹਲ ੩॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਮੀਠਾਲਾਗੁਰਸਬਦੀਸਾਦੁਆਇਆ। ਸਚੀਬਾਣੀਸੰਜਸਮਾਣੀਹਰਿਜੀਉਮੀਨਿਵਸਾਇਆ। ੧॥
ਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਇਆ। ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧ੍ਰੁਵਸੇਬੇਦਧਾਣੀਪਰਗਾਸੀਮਾ
ਇਆਮੋਹੁਪਸਾਰਾ। ਮੁਹਦੇਵਾਗਿਆਨੀਵਰਤੈਪਰਆਪਣੈਨਾਮੁਬਹੁਤੁਅੰਕਾਰਾ। ੨॥ ਕਿਸਨੁਸਦਾਅਵਤਾਰਿਹੁਪਾਕਿਤੁਲ
ਗਿਤਰੈਸੀਸਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖੀਗਿਆਨੁਰਤੇਗੁਰਅੰਤਰਿਛੁਕੈਮੋਹਿਗੁਬਾਗਾ। ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਿਤਾਰਗੁਰਮੁਖਤਰੈਸੀਸਾਰਾ।
ਸਾਚੇਨਾਇਰਤੇਬੈਰਾਗੀਪਾਇਨੇਖਦੁਆਗਾ। ੪॥ ਏਕੋਸਚੁਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਸਭਨਾਕਰੈਪ੍ਰਤਪਾਲਾ। ਨਾਨਕਇਕਸੁਬਿਨੁਮੈਅਵ
ਰਨਜਾਣਾਸਭਨਾਦੀਵਨੁਦਾਇਆਲਾ। ੫॥ ੫॥ ਵਰੁੰਸੁਮਹਲ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੰਜਮੁਤਤੁਗਿਆਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੈ
ਭਗੈਧਿਆਨੁ। ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਸੇਰੇਨਾਮੁਸਮਾਲਿ। ਸਦਾਨਿਬੰਧੈਚਲੈਤੇਰੈਨਾਲਿ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਾਤਿਸਚੁਸੋਇ
ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤੁਸਖਾਈਪਕੁਹੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਸੇਨੇਆਪਕਰੈਸੋਹੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਵਰੁਈਦੇਵੈਸੋਇ। ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਬਦੁਸਚੁਕਰਣੀਸਾਗੁ। ਗੁਰਮੁਖਨਾਨਕਪਰਵਰੈਸਾਧਾਗੁ। ੪॥ ੬॥ ਵਰੁੰਸੁਮਹਲ ੩॥ ਰਸਨਾਹਰਿਸਾਵਿਭਾਗੀਸਹਜਿਸੁਰਾਇ।
ਮਨੁਤ੍ਵੰਤਿਪਾਤਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ। ੧॥ ਸਦਾਸੁਖਸਾਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ। ਆਪਣੈਸਤਿਗੁਰਵਿਦੁਸਦਾਬਾਲਿਹਾਰੀ। ੨॥ ਰਹਾਉ॥

ਏਮਨਨਮਨਿਪਾਨੁਤੁ
ਪਾਇਆਪਣੇਗੁਰਕੀ
ਮੰਨਿਲੈਰਜਇ॥

ਅਖੀਸਤੋਖੀਆਏਕਲਿਵਲਾਇਆਮਨੁਸਿਤੋਖੀਆਦੁਜਾਕਾਉਗਵਾਇ॥ ਦੇਹਿਸਰੀਰਸੁਖੁਹੈਸਬਦਾਰਿਨਾਇਆਨਾਮੁਮਮਲੁ
ਹਿਰਦੈਗਰੀਆਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਮਸਤਕੀਜੀਸੁਵਡਭਾਗੁ॥ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਹਜਿਬੈਗੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩
॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਿਚਹੁਮੈਲੁਗਵਾਇ॥ ਨਿਰਮਲੁ
ਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੇਭੁਲਾਛਿਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ ਸਰਜਨਸੈਜਮੁਕਰੈਖੁਆਗੁ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੀਨਿਵਸਾਇਆ॥ ੪॥ ੫॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥ ੧ਉਮੈਨਵੈਨਾਥਾਵਿਰੋਪੁਹੈਦੁਇਨਦਸਹਿਇਕ
ਠਾਇ॥ ੧ਉਮੈਵਿਚਿਸੇਵਨੋਹਵਈਤਾਮਨੁਬਿਥਾਜਾਇ॥ ੧॥ ਹਰਿਚੋਤਿਮਨਮੇਰੇਤੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ ੧ਉਮੁਮੰਨੀ
ਤਹਰਿਭਿਲੈਰਾਵਿਚਹੁਉਮੈਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ੧ਉਮੈਸਭੁਸਰੀਰੁਹੈਉਮੈਓਪਤਿਹੋਇ॥ ੧ਉਮੈਵਡਭਾਗੁਹੈਉਮੈ
ਵਿਚਿਬੁਝਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ ੨॥ ੧ਉਮੈਵਿਚਿਕਗਾਤਿਨੋਹਵਈਹੁਕਮੁਨਬੁਝਿਆਜਾਇ॥ ੧ਉਮੈਵਿਚਿਨੀਉਬੰਧੁਹੈਨਾਮੁਨਦਸੈ
ਮਨਿਆਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਥੈਉਮੈਗਈਤਾਸਚੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ ਸਚੁਕਮਾਵੈਸਚਿਹੈਸਚੇਸੇਵਿਸਮਾਇ॥
੪॥ ੬॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪॥ ਚਉਪਦੇਪਰੁ॥ ੧॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਗੁਰੁਮੁਖਿਹਰਿਰਾਵੇਸੁਖਸਾਗੁ॥ ੧॥ ਮੈਪ੍ਰਭਮਿਲਣਪੇਮਨਿਆਸਾਗੁਰੁਪ੍ਰਭਮੇਲਾਵੈਮੇਰਾ
ਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਵਰਿਵਾਰਿਆਪਣੇਗੁਰੁਕਉਜਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈਅਵਗਣਕੁਰਪ੍ਰਸਰੀਰਾਉਕਉਕਰਿਮਿਲਾਅਪਣੇਪ੍ਰੀ
ਤਮੁਪ੍ਰੇਮਾ॥ ਜਿਨਗੁਣਵੰਤੀਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਇਆਸਿਮੈਗੁਣਨਾਹੀਉਕਉ ~~ਮਿਲਾਮੇਰੀਮਾਇਆ~~ ੩॥ ੧ਉਕਰਿ
ਕਰਿਥਾਕਉਪਾਵਬਹੁਤੇਰਾ॥ ਨਾਨਕਗਰੀਬਾਖਹੁਹਰਿਮੇਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪॥ ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁਦਰੁਮੈ
ਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ ੧ਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਦੁਜੈਲੋਭਾਣੀ॥ ੧॥ ੧ਉਕਉਕਰਿਪਿਰਕਉਮਿਲਉਇਆਣੀ॥ ਜੋਪਿਰਕਾਵੈਸਾਸੇ
ਹਗਾਇਸਾਈਪਿਰਕਉਮਿਲੈਸਿਆਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈਵਿਚਿਦੋਸਹਉਕਉਕਰਿਪਿਰਪਾਵਾਤੇਰਾਨੇਕਾਪੀਅਹੋਉ
ਪਿਰਚਿਤਿਨਾਵਾ॥ ੨॥ ਜਿਨੀਪਿਰੁਗਵੈਆਸਾਭੁਲੀਸੁਹਗਾਇ॥ ਸੇਮੈਗੁਣਨਾਹੀਉਕਉਕਰਿਦੁਹਗਾਇ॥ ੩॥ ਜਿਤ
ਸੁਹਗਾਇਸਦਾਪਿਰੁਗਵੈ॥ ਮੈਕਰਮਹੀਣਕਬਹੀਗਲਿਥਾਵੈ॥ ੪॥ ਤੂੰਪਿਰੁਗੁਣਵੰਤਾਉਅਉਗੁਇਆਗਾਮੈਨਿਗੁਣਬਖ
ਸਿਨਾਨਕੁਵੇਚਾ॥ ੫॥ ੨॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪॥ ਪਰੁ॥ ੩॥ ਮੈਮਨਿਵਡੀਆਸਹਰੇ ~~ਕਉਕਰਿਹਰਿਰਸਨੁਪਾਵਾ~~ ੧
ਉਜਾਇਪੁਛਾਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰੈਗੁਰਪੁਛਿਮਨਿਮੁਗਧੁਸਮਝਾਵਾ॥ ਕੂਲਾਮਨੁਸਮਝੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਹਰਿਸਦਾਪਿਆ
ਏ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਸੇਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤਲਾਏ॥ ੧॥ ੧ਉਸੁਕੁਵੈਸਕਰੀਪਿਰਕਾਰਟਿਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾ
ਚੇਰਾਵਾ॥ ਜੋਪਿਰੁਪਿਆਰਾਮੈਨਦਰਿਨਦੇਖੈਉਕਉਕਰਿਪੀਰਨੁਪਾਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸੁਕਾਰਣਉਸੰਗਾਰਸੀਗਾ
ਰੀਸੇਪਿਰੁਤਾਮੇਰਾਅਵਗਾਨਾਨਕਪਨਪੰਨਪੰਨਸੇਹਗਾਇਜਿਨੀਪਿਰੁਗਵੈਅਨ੍ਹਾਸਚੁਸਵਗਾ॥ ੪॥ ੧ਉਜਾਇਪੁਛਾਸੇ
ਹਗੁਸੁਹਗਾਇਤੁਸੀਕਉਪਿਰੁਪਾਇਅਨ੍ਹਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ ਮੈਉਪਰਨਦਰਕਰੀਪ੍ਰਸਾਦੈਮੈਛੋਡਿਅਨ੍ਹਾਮੇਰਾਤੇਰਾ॥ ਸਭੁਮਨੁ

ਤਨੁਜੀਉਕਹੁਗਰਿਪ੍ਰਕਾਇਤਮਾਗਭੈਣੇਮਿਲੀਐ। ਆਪਨਨਪ੍ਰਕਾਇਤਕਰਿਕਾਰਿਦੇਖੈਨਾਨਕਜੋਤਿਜੋਤੀਰਲੀਐ। ਜੋ
 ਹਰਿਪ੍ਰਕਾਇਤੋਇਸਨੇਹਤਿਸੁਮਨੁਤੁਅਪਣਾਦੇਵਾਸਿਤਪਖਾਛੇਰੀਸੇਵਕਮਾਵਾਤਿਸੁਆਗੈਪਾਣੀਛੋਵਾਂ। ਨਿਤਨਿਤ
 ਸੇਵਕਰੀਹਰਿਜਨਕੀਜੋਹਰਿਕੰਥਾਸੁਣਾਏ। ਪਨੁਪੰਨਗੁਰੁਹਰਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਕਾਨਕਮਾਨਿਆਸਪੁਜਾਏ। ੭॥ ਗੁਰੁਸਜਣ
 ਮੇਰਾਮੇਲਿਹੋਨਿਤੁਮਿਥਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੀ। ਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰਪਾਸਹਰਿਗੋਸਾਟਿਪੁਛਕਰਿਸਾਝੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵੀ।
 ਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਨਿਤਸਦਹਰਿਕੇਮਨੁਜੀਵੈਨਾਮੁਸੁਣਤੇਗਾਨਾਨਕਜਿਤੁਦੇਖਾਵਿਸਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਤੁਦੇਲੈਮਰਿਜਾ
 ਈਜੀਉਮੇਰਾ॥ ੫॥ ਹਰਿਦੇਖਣਕਉਸਭਕੋਈਲੋਚੈਸੋਦੇਖੈਜਿਸੁਆਪੀਵਿਖਾਏ। ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰ
 ਸੋਹਰਿਹਰਿਸਦਾਸਮਾਏ। ਸੋਹਰਿਹਰਿਸੋਦਾਸਮਾਏਜਿਸੁਸਾਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾ। ਅਲਿਅਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਇਕੋਉਏ
 ਹਰਿਨਾਮਿਹਰਿਸੇਤੀਰਲਿਆ॥ ੬॥ ੧॥ ੩॥

ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ ੫॥ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਤਿਉਚਤਾਕਾਰਬਾਰਾ। ਅੰਤੁਨੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਗਾਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟਿਲਖਪਾਵੈ। ਏਕੁਤਿਲੁਤਾਕਾਮਹਲੁਨਖਾ
 ਵੈ॥ ੧॥ ਸੁਹਾਵੀਕਉਦਸੁਦੇਖਾ। ਨਿਤਪ੍ਰਭਮੇਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਲਾਖਭਗਤਜਾਕਉਅਰਾਧਿ। ਲਾਖਤਪੀਸਰ
 ਤਪੁਹੀਸਾਧਿ। ਲਾਖਜੋਗੀਸਰਕਰਤੇਜੋਗਾ। ਲਾਖਭੋਗੀਸਰਭੋਗਹਿਭੋਗਾ॥ ੨॥ ਪਾਟਿਪਟਿਵਸਹਿਜਾਣਹਿਬੋਗਾ॥
 ਜੈਕੋਈਨਦੁਪਰਦਾਤੇਗਾ। ਕਰਉਜਤਨਜੋਹੋਇ। ਮਿਹਰਦਾਨਾ। ਤਾਕਉਦੇਈਜੀਉਕੁਰਬਾਨਾ॥ ੩॥ ਛਿਰਤਛਿਰਤਿਸੀ
 ਤਨਪਹਿਅਗਈਆ। ਦੁਖਕੁਮੁਖਮਰਾਸਗਲਾਸਿਟਾਈਆ। ਮਹਲਿਬੁਲਾਈਆਪ੍ਰਭਾਮੀਸ੍ਰਿਤਕੁੰਚਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
 ਮੇਰਾਉਚਾ॥ ੧॥ ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ ੫॥ ਪੰਨੁਸੁਦੇਖਾਜਿਤੁਦਰਸਨੁਕਰਣਾ। ਓਬਾਲਿਹਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਣ
 ॥ ੧॥ ਜੀਅਕੇਰਾਤੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰਾ। ਮਨੁਜੀਵੈਪ੍ਰਭਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਚਮੰਤ੍ਰਕੁਮਾਰਾਮੀਸ੍ਰਿਤਬਾਣੀ। ਸੀਤ
 ਲਪੁਰਖਾਦਿਸਟਿਸੁਜਾਈ॥ ੨॥ ਸਚਹੁਕਮੁਤਮਾਰਾਤਖਤਿਨਿਵਾਸੀ। ਆਇਨਜਾਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰਭਾਥਿਨਾਸੀ॥ ੩॥ ਤੁਮ
 ਮਿਹਰਦਾਨਦਾਸ। ਮਦੀਨਾਨਾਨਕਸਾਹਿਬਭਰਪੁਰਿਲੀਲਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ ੫॥ ਤੂੰਥੇਅੰਤਕੋਵੈ
 ਰਲਜਾਵੈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਸਬਦੁਪਛਾਵੈ॥ ੧॥ ਸੇਵਕਕੀਅਰਦਾਸਪਿਆਰੇ। ਜਾਪੈ। ਜੀਵਾਪ੍ਰਭਚਰਣਤੁਮਾਰੇ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ। ਰਾਇਆਲਪੁਰਖੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਦਾਤੇ। ਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹੁਤਿਨਤੁਮਜਾਤੇ॥ ੨॥ ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਾਲਿਹਰੀ। ਏਤ
 ਓਤਦੇਖਉਓਟਤੁਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਅੰਤਿਹਰਿਗੁਣਗੁਣਕਿਛੁਨਜਾਤਾ। ਨਾਨਕਸਾਧੁਦੇਖਿਮਨੁਰਾਤਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਵਡਹੰਸਮ
 ਹਲਾ ੫॥ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭਪੁਰਾ। ਰਾਨੁਦੇਇਸਾਧੁਕੀਧੁਰਾ॥ ੧॥ ਕਰਿਕੀਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਾਇਆਲਾ। ਤੇਰੀਓ
 ਰਪੁਰਨਹੀਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਾਲਿਬਾਲਿਮਹੀ। ਅਲਿਹਰਿਆਰੁਪੁਰੇ। ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭਦੁਰੇ॥ ੩॥ ਜਿਸਨੇਨ
 ਦਰਿਕਰੇਸੋਪਿਆਏ। ਆਠਪਹਿਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ॥ ੩॥ ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਰੇ। ਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਹਰਿਦੁਆ
 ਰੇ॥ ੪॥ ੪॥ ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ ੫॥ ਤੂੰਵਡਰਾਤਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀ। ਸਭਮਹਿਰਦਿਆਪੁਰਨਪ੍ਰਕਸੁਆਮੀ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰ
 ਭਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਅਧਾਰਾ। ਓਸੁਦਿਸੁਦਿਜੀਵਨਾਮੁਤਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਤੇਰੀਸਰਣਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਪੁਰੇ। ਮਨੁਨਿਅਲੁ

ਸਚੇਨਾਵਹਿਸਚੇਠਿਗੁਨੀਮੁਖਿਨਪਾਹਿਗੁਰਮੁਖਿਦਰਿਸਚੈਸਚਿਅਗਹਿਸਾਚੇਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੫॥ਅੰਤਹੁਸਚਮਨੁਸਚ
 ਸਚੀਸਿਭਾਤਿਸਨਾਈ॥ਸਚੈਬਾਨਸਚੁਸਭਾਤਦਾਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਰੈਨਾਉ॥੬॥ਸਚੁਵੇਲਾਮੁਹਤਿਸਚੁਜਿਤੁਸਚੇਨਾਇਪ
 ਆਹੁ॥ਸਚੁਵੇਖਣਾਸਚੁਬੋਲਣਾਸਚਾਸਕੁਅਕਾਹੁ॥੭॥ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੇਤਾਮਿਲੇਆਪੇਲਏਸਿਭਾਈ॥ਜਿਓਕੁਵੈਤਿਉ
 ਰਖਸੀਆਪੇਕਰੇਰਜਾਈ॥੮॥੧॥ਵਰੁੰਸੁਮੁ:੩॥ ਮਨੁਆਰਹਰਿਸਧਾਵਰਓਕੈਸੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਇੰਦ੍ਰ
 ਵਿਆਪਹੀਅਧਕਾਈਕਾਮੁਖੋਧੁਨਿਤਸੰਤਾਵੈ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸੁਜੇਗੁਣਵੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਸੁਜਗਮਹਿਦੁਭੁਏਗੁਰ
 ਮਤਿਹਰਿਗੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਓਵੈਤਾਹਕਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੈਤਾਜਿ
 ਪਰਿਵਾਸਾਪਾਵੈ॥੨॥ਏਮਨਮੇਰੇਸਦਾਰੰਗਰਾਤੇਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਮਨ ਚਿੰਦਿਆਫ
 ਲੁਪਾਉ॥੩॥ਹਮਨੀਚਸੇਊਤਮਭਏਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥ਪਾਬਰੁਭੁਬਰਾਕਫਲੀਆਸਾਚੀਵਾਰੀਆਈ॥੪॥ਬਿਖੁਸੇਅੰ
 ਮਿਤਭਏਗੁਰਮਾਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਅਕਹੁਪਰਮਲਭਏਅੰਤਰਿਵਾਸਨਾਵਸਾਈ॥੫॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਦਲੰਭੁਏਜਗਮਹਿਖ
 ਏਆਆਈ॥ਪੂਰੈਕਾਠੀਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੬॥ਮਨਮੁਖਭੁਲੇਬਿਖੁਲਗੇਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਈਆ॥
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਸਾਗਰੁਸਚਾਸਬਦੁਨਰਾਈਆ॥੭॥ਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਸਭਕੋਕਰੈਵਿਰਲੈਹਿਰਦੈਵਸਾਈਆ॥
 ਨਕਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਮੋਖਮੁਕਤਿਤਿਨਪਾਈਆ॥੮॥੨॥

ਵਰੁੰਸੁਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਇਆਕੁੰਨਿਵਿਗਾੜਿਕਹੇਨਾਈਐ॥ਨਾਤਾਜੇਪਰਵਾਨੁਸਚੁਕਮਾਈਐ॥ਜਬਸਾਚੁਅੰਦਰਹੋਹਿਸਾਚਾਤਾਮਿਸਚਾਪਾਈਐ॥
 ਲਿਖੇਬਾਹੁਸੁਹਤਿਨਾਹੀਬੋਲਿਬੋਲਿਗਵਾਈਐ॥ਜਿਥੈਜਾਇਬਹੀਐਭਲਾਕਹੀਐਸੁਹਤਿਸਬਦੁਲਿਖਾਈਐ॥ਕਾਇਆਕੁ
 ਨਿਵਿਗਾੜਿਕਹੇਨਾਈਐ॥੧॥ਤਾਜੈਕਹਿਆਕਹ ਦੁਜਾਤੁਏਕਹਾਈਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਈਆ॥ਨਾਮੁਮੀਰਾ
 ਮਨਹਿਲਾਗਾਦੁਖਰੋਗਾਛਾਹਿਆ॥ਸੁਖਮਨਮਹਿਆਈਵਸਿਆਜਾਮਤੈਭੁਰਮਾਈਆ॥ਨਦਰਿਤੁਧੁਅਰਦਾਸਮੇਰੀਜਿਨਾ
 ਮੁਢੁਪਾਈਆ॥ਤਾਜੈਕਹਿਆਕਹ ਦੁਜਾਤੁਏਕਹਾਈਆ॥੨॥ਵਾਰੀਖਸਮੁਕਢਾਏਕਿਰਤੁਕਮਾਵਣਾ॥ਮੰਦਾਕਿਸੈਨਆ
 ਖਿਝਗਢਾਪਾਵਣਾ॥ਨਹਿਪਾਈਝਗਢਾਸੁਆਮਸੇਤੀਅੰਪਆਪੁਵੰਦਾਵਣਾ॥ਜੀਸੁਨਾਏਸੰਗਤਿਕਰਿਸਰੀਕੀਜਾਈਕਿਆ
 ਰੁਆਵਣਾ॥ਜੇਦੇਇਸਹਣਾਮਨਹਿਕਹਣਾਅਖਿਨਾਹੀਵਾਵਣਾ॥ਵਾਰੀਖਸਮੁਕਢਾਏਕਿਰਤੁਕਮਾਵਣਾ॥੩॥ਸਕਿਉਪਾਈ
 ਅਨੁਆਪਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ॥ਕਉਨਕੋਇਨਮੰਗੈਮੀਠਾਸਭਮੰਗੈ॥ਸਭਕੋਇਮੀਠਾਮੰਗਦੈਖਸਮਭਾਵੈਸੋਕਰੇ॥ਕਿਉਪੁੰ
 ਨਦਾਨਅਨੇਕਕਰਣੀਨਾਮਤੁਲਿਨਸਮਝੇ॥ਨਾਨਕਾਜਿਨਾਮੁਮਿਲਿਆਕਰਮੁਹੋਆਧੁਰਿਕਦੇ॥ਸਭਉਪਾਈਅਨੁਆਪਆ
 ਪੇਨਦਰਿਕਰੇ॥੪॥੧॥ਵਰੁੰਸੁਮਹਲਾ ੧॥ ਕਹਹੁਦਾਇਅਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥ਸਭਉਪਾਈਐਆਪਆਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ॥
 ਸਰਬੇਸਮਾਣਾਅਪਤੁੰਏਉਪਾਪੈਪੈਲਾਈਆ॥ਇਕਤੁਸੁਰੀਕੀਏਰਜੇਇਕਨਾਰਿਖਭਵਾਈਆ॥ਲਿਭੁਮੇਹੁਤੁਸੁਕੀਆਮੀਠਾ
 ਏਤੁਰੁਮਭੁਲਾਣਾ॥ਸਦਾਦਾਇਆਕਹਹੁਅਪਣੀਤਾਮੰਨਾਮਦਖਾਣਾ॥੧॥ਨਾਮੁਤੇਰਹੈਸਚਾਸਦਾਮੈਮਨਰਾਣਾ॥ਦੁਖਗਾਇ
 ਆਸੁਖੁਆਈਸਮਾਣਾ॥ਗਾਵਨਿਸੁਰਨਰਸੁਪਨੁਜਾਣਾ॥ਸੁਰਨਰਸੁਪਨੁਜਾਣਾਗਾਵਹਿਜੇਤੇਰੇਮਨਰਾਵਹੇ॥ਜਾਈਆ

ਮੇਰੇ ਚੇਤਨਾ ਹੀ ਅਹਿਲਾਨ ਨਮੁਗਵਾਵੇ ॥ ਇਕੁ ਮੁਕੁਤੁ ਮੁਗੁਤ ਚੇਤਨਾ ਮੁਲੇਜੋ ਮਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜਣਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਸੇਇ
 ਮੇਸਨਿ ਕੁਲਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰਾ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਲੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕਿ ਤਾ ਉਕਰਿ ਲਾਗਾ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ ॥ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ ਤਿ
 ਨਾਲਾਗਾ ਨਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਜੋਇ ਰਾਤੇ ਨਿਤ ॥ ਚਕ੍ਰ ਹਿਸਵਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਕੁਰਮੁ ਪਰਮੁ ਨਹੋਇ ਸੰਜਮੁ ਜ
 ਮੁਏ ਕੁਪਛਾਣੀ ॥ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ਉਬਾਲਿ ਹਰੀ ਸਾਚੈ ਨਾਵੈ ॥ ਰਾਜੁ ਤੇਰਾ ਕਬਹੂ ਨਜਾਵੈ ॥ ਰ
 ਜੇਤ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਦੇਹੁ ਕਬਹੂ ਨਜਾਵੈ ॥ ਰਾਕੁ ਰੁਤ ਤੇਰਾ ਸਾਇਤੋ ਵੈ ॥ ਇਸਹ ਜਿਸਮਾ ਵਏ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਮੁਲੇਖਾ
 ਪੁਨੇਕੁ ਨ ਆਵੈ ॥ ਉਬਾਲਿ ਹਰੀ ਸਦਾ ਹੋਵਾ ਏਕ ਤੇਰੇ ਨਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਨੁਗਾ ਹਿਜਰੀ ਤਰਿ ਰੁਗ ਤਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸੁਆਮੀ
 ਤੇਰੇ ਚਾਹੇ ॥ ਜਪਹਿ ਤ ਸਾਚਾ ਏਕ ਮੁਰਗੇ ॥ ਸਾਚਾ ਮੁਰਗੇ ਰਾਮ ਜਪਹਿ ਜਾਮਿ ਮਨ ਵਸਾਵੈ ॥ ਰੁਰਮੇ ਕੁਲਾਵਾ ਤੁਝ ਹਿਕੀਆ ਜਾਮੇ
 ਹੁਕਾਵੈ ॥ ਰੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਜਮੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਨੁਗਾ ਹਿਜਰੀ ਤਰਿ ਰੁਗ ਤਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਅਲ
 ਖੁਆਪਾਗਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਥੇ ਨੀਤੀ ਉਥਾ ਖਨ ਜਾਣਾ ॥ ਨਰਕ ਰਹਿਤਾ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਾਚੇ ਪਛਾਣਾ ਤਮ ਤੇਰਾ ਜਾਮੁ ਆਪੁ ਬੁਝ
 ਵੇ ॥ ਦੁਖੁ ਖੁਸ਼ੀ ਸਾਰਕੀ ਏਸ ਹਿਸਾਏ ਹੁਕਾਵੈ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਜਾਇ ਸਹਿ ਸਾਬੁ ਏਹੁ ਰਬੀ ਚਾਰਾ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਮ
 ਲਖੁ ਅਪਾਗਾ ॥ ੬ ॥ ਤੇਰੇ ਬੰਕੇ ॥ ਓਇ ਦੰਤਰੀ ਸਾਲਾ ॥ ਸੋਹਣੇ ਨਕਸ਼ੇ ਨਲੀ ਮਨੇ ਵਾਲਾ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਛਾਲਾ ॥
 ਸੋਵਨੇ ਛਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਾਲਾ ਜਪਹੁ ਤੁਸੀ ਸੋਲੀ ॥ ਜਮ ਦੁਆਰੇ ਨਹੋਹੁ ਖੜੀਆ ਸਿਖ ਸੁਲਹੁ ਮਹੇਲੀ ॥ ਹਿਸਾ ਬਗ ਬਗ
 ਲਾਏ ਮਨ ਕੀ ਜਾਲਾ ॥ ਬੰਕੇ ॥ ਓਇ ਦੰਤਰੀ ਸਾਲਾ ॥ ੭ ॥ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾ ਵੀ ਬਾਲੀ ॥ ਕੁਹਨ ਕੋਕਲਾਤ ਰਲਾਨੁ ਆ
 ਵੀ ॥ ਤਰਲਾਨੁ ਆਵੀ ਆਪਰਾਣੀ ॥ ਇਛੁ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀ ਏ ॥ ਸਾਰੰਗ ਨਿਉ ਪਗੁ ਪਰੈ ਠਿਮ ਠਿਮ ਆਪਿਆ ਪਿਸ ਪੂਰੀ ਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗ
 ਤੀ ਫਿਰਹਿ ਮਾਤੀ ਉਚਕਰੀ ਗਵਾਲੀ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਹਿਕ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾ ਵੀ ਬਾਲੀ ॥ ੮ ॥

ਕਰ

ਅਪਿ

੨ ॥ ਵਰੁੰ ਸੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ
 ਸਹ
 ਹਰਿ

੭

ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਕੈਰੰਗਰ ਬੀਮੁਈ ਏ ਸੋਰ ਵੰਤੀ ਨਾਗੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਾ ਸਿਲਰੀ ਮੁਈ ਏ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਰਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਚੈ ਰਾਇ ਪਿਆਰੀ
 ਕੰਤ ਸਦਾ ਹੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹ ਰਾਇਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ
 ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਮੇਲਿ ॥ ਲਈ ਪਿਰੁ ਆਪੇ ਸਾਚੈ ਸਦਾ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਵੰਤ ਨੀਏ ਪਿਰੁ
 ਦੇਖਹੁ ਦੁਰੇਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਨੀ ਗਵਾਇਆ ਮੁਈ ਏ ਪਿਰੁ ਰਹਿ ਆਰੁ ਪੁਰੇਰਾ ॥ ਪਿਰੁ ਗਵਿਰਹਿ ਆਰੁ ਪੁਰੇਵੇ ॥ ਖੁਜੇ ਖੁਜੇ ਗਿਰੁ
 ਗਿਏ ਕੰਜਾਤਾ ॥ ਪਨ ਬਾਲੀ ਭੋਲੀ ਪਿਰ ਸੁਜੀ ਗਵੈ ॥ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮਾ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੁਚਾਖੀਆ ਸਬਦੁ ਸੁਚਾਖੀਆ ਤਿ
 ਸਭ ਹੀ ਰੁਪੁਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮੁ ਲਿਸਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸਬਦੇ ਹੋਹੁ ਦੁਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸੋਹ ਗਈ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਮੁਈ ਏ ਜੀਨੀ ॥ ਦਿਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾ
 ਇਆ ॥ ਪਿਰ ਕਾਹੁ ਕਮਨ ਪਾਇ ॥ ਮੁਈ ਏ ਜੀਨੀ ॥ ਦਿਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜੀਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜੀਨੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿ
 ਉਰਲੀ ਆਮਾਣੈ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗ ਰਾਜੇ ਸਹ ਜੇ ਮਾਤੀ ਮਨ ਦਿਹੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਕਾਮਦ ਵਡ ਰਾਹੀ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਕਾਮੇ
 ਮੁਸੁਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮੁ ਲਿਸਾ ਜੇਰਾ ਤੀ ਜੀਨੀ ਸਚੁ ਸੀ ਗਾਹੁ ਬਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਉਮੈ ਮਾਰ ਮੁਈ ਏ ਤੁੰਡ ਭੁਗੁਰ ਕੈ ਰਾਇ ॥
 ਹਰਿ ਵਰੁ ਗਵਾਹਿ ਸਦਾ ਮੁਈ ਏ ਜੀਨੀ ਪਾਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥ ਨਿਜ ਪਰਵਾਸਾ ਪਾਏ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਾ ਹੀ ॥

25

ਦਲਾਕੁ ਹੈ ਨਿਸਕੋਟੇਤੁ ਪਰਿਭਾਏ। ਰਤਨਪਦਾਰਥ ਦਲਨੀ ਅਜਿਹਾ ਸਭਿਹੁ ਹੁੰਦੇ ਇਹੁ ਖੁਣੇ। ੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਾਹੁ ਪ੍ਰੇਮੁ
ਇਹੁ ਦਾਪਾਰਾਮਾ ਕੁਤੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁਖਾ ਵਲੀ ਬੁਧੁ ਪਹਿ ਵਿਕਾਰਾਮਾ। ਬੁਧੁ ਪਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਸੁਸਾਇ ਸੁਸਾਰਾ ਬਿਨੁ ਮੋਹਿ ਤਿਥੇ
ਈਪਾਤ੍ਰਿਪਾਤ੍ਰਿਪੀਤ੍ਰਿਤ ਦਾਦੁਖਾ ਦਹਿ ਬਿਹੁ ਬੁਧੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ। ਆਵਦਨਾ ਦਾਕਦੇਨ ਕੁੰਐ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰਾ। ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋਟਾ ਇਹੁ ਦਾਪਾਰਾ। ੨॥ ਖੋਟੇ ਖੋਟੇ ਸਭੇ ਪਰਖੀ ਅਨਤਿਤੁ ਸਚੈ ਰਬਾਰਾਮਾ। ਖੋਟੇ ਰਗਾਸੁ ਟੀਅਨ ਉਤੇ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰਾ।
ਉਤੇ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧਗਵਾਰਾ ਮਨੁ ਮੁਖਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ। ਬਿਖਿਆਮਾਇਆ ਜੀਨਜਗਤੁ ਕੁਝਾਇਆ ਸਾਚਾ ਮੁਨਭਾ।
ਆਮਨ ਮੁਖਸੀਤਾ ਨਾਇਵੈ ਹਕਰਿ ਦੁਖ ਖੋਟੇ ਸੰਸਾਰਾ। ਖੋਟੇ ਖੋਟੇ ਪਰਖੀ ਅਨਤਿਤੁ ਸਚੈ ਰਬਾਰਾਮਾ। ਆਪ ਕਰੈ ਕਿਸੁ
ਖੀਐ ਹੋਰ ਕਰਨਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਈਗਾ। ਨਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇ ਸੀਜੀ ਉਤਿ ਸਦੀਵ ਡਿਐ ਈਗਾ। ਜੀਉਤਿ ਸਦੀਵ ਡਿਐ ਈਗਾ
ਪਿਕਰਾਈ ਟੁਰੀਆ ਮੁਨੁ ਸੀਕੋਈ। ਜਗਨੀਵਨੁ ਦਤਾ ਕਰਮ ਬਿਪਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸੋਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਤਿ ਪਾਈ। ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰ ਕਰਨਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਈ। ੬॥ ੬॥ ਵਰੁੰ ਸੁਮਹਲਾ ੩॥
ਸਚਾ ਸਉਦਾਹਰਿ ਮੁਹੈ ਸਚਾ ਦਾਪਾਰਾਮਾ। ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਲਨੀਐ ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਨੁਗਾਮਾ। ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਨੁਗਾ
ਦੁਦਾਪਾਰਾ ਸਚੈ ਦਾਪਾਰਾ ਭਗਵਤੁ ਰਾਕੀ। ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਿਰ ਗਤੀ ਰਤੇ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਦੁਆਰੀ। ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ
ਰਕੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਤਿਨਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਕੇ ਦਾਪਾਰਾ। ੧॥ ੧॥ ਉਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
ਰਜਿਗਾਮਾ। ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈਗਾ। ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਅੰਤਰਿ ਭੀਜੈ ਸਾਚੁ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰ।
ਅੰਤਰਿ ਖੁਹਟਾ ਅੰਤਰਿ ਭਾਰਿਆ ਸਬਦੈ ਕਾਢੇ ਪੀਐ ਪਨਿਹਾਰੀ। ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਰਸਨਾ ਮੁਰਵੀਜੈ।
ਕਨਾ ਮਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹੋਰ ਉਏ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ। ੨॥ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਜੋਤੀ ਸਭ ਪਾਤ੍ਰਿਕ ਕੁਦੇ ਕਿਸ ਪਹਿਕਰਿ ਪੁਕਾਰਾਮ
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਭਾਗੇ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦਾਪਾਰਾਮਾ। ਮਾਇਆ ਕੇ ਦਾਪਾਰਾ ਜਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ਆਵਦਨਾ ਦੁ
ਪਾਈ। ਬਿਖੁਕਾ ਕੀਕਾ ਬਿਖੁਸਿਉ ਲਾਗਾ ਬਿਸਦਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਈ। ਜੋ ਪੁਰਿਭਾਖਿਆ ਸੁਏ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ਨ ਮੋਟੇ ਦਹਾਰਾ।
ਕਨਾ ਮਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰ ਮੁਖ ਕੁਕੁਮੁ ਏਗਾ ਦੁਹਾਰਾ। ੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਨੁ ਰਹੀਆ ਮੋਹਿ ਸੁਪਨ ਕਾਈਗਾ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਹੀਐ ਦੁਜਾਰੀ ਗੁਜਾਈਗਾ। ਦੁਜਾਰੀ ਗੁਜਾਈ ਸਚੁ ਸਮਾਈ ਸਚੈ ਭਰੇ ਭੰਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੁਝੈ
ਸਚੈ ਸਦਾ ਰਣਹਾਰਾ। ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋਗਿ ਮਿਏ ਹੋਰ ਕੁਦਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਏ। ਨਾਨਕਾਵਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਮੰ ਕੁਝਾਇਆ ਇਕ ਨਾਮ ਰਤੇ
ਰਗਲਾਏ। ੪॥ ੫॥ ਵਰੁੰ ਸੁਮਹਲਾ ੩॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਆਵਾਗਉ ਟਲੀ ਸਾਰੈ ਅੰ ਤਿਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾਗਾ। ਆਪੇ ਸ
ਬਖਸਲੇ ਏਹੋ ਰੋਇਨ ਫੇਰਾਗਾ। ਮਛਿਰੋਇਨ ਫੇਰਾ ਅੰਤੁ ਸਾਦਿ ਨਿਬੇੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਡਿਐ ਈਗਾ। ਸਾਚੈ ਰਿਗਰੇ
ਜੋ ਮਾਤੇ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ। ਸਚਾ ਮਨੁ ਭਾਇਆ ਸਚ ਦੁਸਾਇਆ ਸਬਦ ਰਤੇ ਅੰ ਤਿਨਿ ਬੇਗਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ
ਸਮਾਵੇ ਬਹੁ ਰਿਨੁ ਭੁਭਿਜਲੁ ਡੇਗਾ। ੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭ ਬਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਤਾਇਖੁ ਆਈਰਾ। ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਭੁ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ
ਪਲਾਚਾਈਗਾ। ਹੋਰੁ ਪਲਾਚਾਈ ਪੁਰ ਬਕਮਾਈ ਮੇਰਿਨ ਸਕੋ ਕੋਈ। ਅਨਾ ਸਿਸਾਇਸਾ ਜੀ ਸੋਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਹੁ ਅਵ
ਨਕੋਈ। ਮਨੁ ਮੁਖੀ ਪਾਤਪਤ ਪਖੀ ਪੈ ਬਿਨ ਮ ਬਰੈ ਸਾਂਤ ਨ ਆਈ। ਨਾਨਕ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕੁਲਾਮੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਖੁਆਈ।

१८२

੧ ਭਸਤਿ ਹਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੦ ਹਰਿ

ਪ੍ਰ

ਹਰਿਆਪੇਆਪਸਵਾਹੇ। ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰੀਗੁਰਸਿਖਮੀਤਪਿਆਰੇ। ੩॥ ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਤੁ
ਸੋਈਰਾਮਾ। ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇਮੇਲੈਕਰੈਸੁਰੇਈਰਾਮਾ। ਜੇਹਰਿਪੁਤ੍ਰੁਵੈਸੋਈਰੋਵੈਅਵਰੁਨਕਰਣਾਈ। ਬਹੁਤੁਸਿਖ
ਣਪਣਾਇਆਨਜਾਈਕਰਿਥਾਕੇਸਭਿਚਤੁਰਾਈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਨਕਦੇਖਿਆਮੇਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ। ਹਰਿਆ
ਪੇਹਰਿਆਪੇਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਸੋਈ। ੪॥ ੨॥ ਵਡੁੰਸੁਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮੋਲਿਹਰਿਸ
ਤਿਗੁਰਚਰਣਹਮਭਾਇਆਰਾਮਾ। ਤਿਮਰਾਮਰਿਗਿਆਨੁਗਵਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਅੰਨਨੁਗੁਰਪਾਇਆਰਾਮਾ। ਗੁਰ
ਗਿਆਨਅੰਨਨੁਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਬਿਨਸੋ। ਜਤਿਗੁਰਸੇਵਾ ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ। ਹਿਜਪਿਆਸਾਸਗਿਰਸੇ
। ਜਨਿਨਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਤੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਇਆ। ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮੋਲਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਹਮਭਾਇਆ। ੧॥
ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਪਿਆਰਮੈਗੁਰਬਿਰਹਦੁਨਜਾਈਰਾਮਾ। ਹਰਿਸਮੇਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਮੇਰਾਅੰਤਸਖਾਈਰਾਮਾ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇ
ਰਾਅੰਤਸਖਾਈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦਿਨਾਇਆ। ਜੀਭੈਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਕੋਈਬੋਲੀਨਾ। ਤਿਥੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਛੁਰਾਇਆ। ਪਨੁਪਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਜਿਤੁਸਿਲਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ। ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਪਿਆਰਮੈਗੁਰਬਿਰਹਦੁਨਜਾਈ। ੨॥ ਜਿਨੀਰਸਨੁ
ਜਿਨੀਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਪਾਇਆਰਾਮਾ। ਤਿਨ ਨਿਠਠਲਾਤਿਨੀਨਿਠਠਲੁਜਨਮੁਸਭਾਬਿਰਥਾਗਵਾਇਆਰਾਮਾ।
ਜਿਨੀਰਸਨੁਗਵਾਇਆ। ਨਿਠਠਲਜਨਮੁਤਿਨਾਬਿਰਥਾਗਵਾਇਆਤੇਸਾਕਤਮੁਏਮਰਸ੍ਵਰੋ। ਪਰਿਓਦੈਰਤਨਪਦਾਰਥਿਭੁਖੇਰਾਗੀਤ
ਹਰਿਦੁਗੇ। ਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕਾਦਰਸੁਨਕਰੀਅਹੁਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਆ। ਜਿਨੀਰਸਨੁਜਿਨੀਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਪਾਇ
ਆ। ੩॥ ਹਮਚਾੜਿਕਹਮਚਾੜਿਕਦੀਨਹਰਿਪਾਸ ਬੇਨੰਤੀਰਾਮਾ। ਗੁਰਮਿਲਿਗੁਰਮੈਲਿਮੇਰਾਪਿਆਰਹਮਸਤਿਗੁਰਕਰਿਭਗਤੀਰਾਮਾ।
ਹਰਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਕਰਹਿਭਗਤੀਜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੇ। ਮੈਗੁਰਬਿਰਹਦੁਨਕੋਈਬੋਲੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਣਾਮਾਰੇ। ਕਤਨਾਨਕਗੁ
ਰਿਨਾਮੁਦਿਨਾਇਆ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਤੀ। ਹਮਚਾੜਿਕਹਮਚਾੜਿਕਦੀਨਹਰਿਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ। ੪॥ ਵਡੁੰਸੁਮਹਲਾ ੪
ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾ। ਹਮਪੁਛਹਿਹਮਪੁਛਹਿਸਤਿਗੁਰਪਾਸਹਰਿਬਾਤਾਰਾਮਾ। ਸਤਿਗੁਰਪਾ
ਸਹਰਿਬਾਤਪੁਛਹਿਜਿਨਨਾਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ। ਪਾਏਲਗਾਹਨਿਤਕਰਾਹਬਿਨੰਤੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਬਤਾਇਆ। ਸੋਈਭਗਤੁ
ਦੁਖੁਸੁਖਸਮੁੱਕਰਿਜਾਣੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਹਰਿਰਾਤਾ। ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਹੁਰਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾ। ੧॥ ਸੁਦਿਗੁਰਮੁਖੁ
ਦਿਗੁਰਮੁਖਨਾਮੁਸਭਬਿਨਸੇਓਏਮੈਪਾਪਾਮਾ। ਜਾਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਲਬਿਅਨ੍ਯੇਸ਼ੁਤਪਾਰਾਮਾ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀ
ਅਰਾਪਿਆਤਿਨਕੇਦੁਖਪਾਪਨਿਵਾਰੇ। ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਖਡਗੁਭਿਚੀਨਾਜਮਕੰਕਰਮਾਗਬਿਦਗੇ। ਹਰਿਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀਸੁਖਦੇ
ਦੁਖਲਾਬੇਪਾਪਸੰਤਾਪਾ। ਸੁਦਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਦਿਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਸਭਾਬਿਨਸੇਓਏਮੈਪਾਪਾ। ੨॥ ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੈ
ਮਨਿਭਾਇਆਰਾਮਾ। ਮੁਖਗੁਰਮੁਖਪਖਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਸਾਰਿਰੋਗੁਰਵਾਇਆਰਾਮਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਸਭਰੋਗੁਰਵਾਇਆ। ਅਰੋਗਤਰ
ਏਸਰੀਰਾਅਨਾਦਿਨੁਸਹਜਿਸਮਧੈਹਰਿਭਾਗੀ। ਹਰਿਨਾਪਿਆਰਹਰਿਰਾਗੀ। ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਨਾਮੁਜਿਨਾਪਿਆਇਆ। ਤਿਨਪਰਮਪ
ਦਾਰਥੁਪਾਇਆ। ਜਾਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੈਮਨਿਭਾਇਆ। ੩॥ ਹਰਿਪਾਰਹੁਰਿਪਾਰਹੁਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਉਥਾ
ਰੇਰਾਮਾ। ਹਮਪਾਪੀਹਮਪਾਪੀਨਿਗੁਣਦੀਨਤੁਮਾਰੇਰਾਮਾ। ਹਮਪਾਪੀਨਿਗੁਣਦੀਨਤੁਮਾਰੇਹਰਿਦਾਇਆਲਸਰਣਾਇਆ। ਤਿਉ

ਖਰੀਜਨੁ ਸਰਬਸੁ ਖਰੀਜਨੁ ਮਪਾਥਰਤਰੇਤਰਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੇ ਫਰਮਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਪਰੇ। ਹਰਿਪਾਰੁ ਹਰਿਪਾਰੁ ਕਿ
 ਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾ ਲੇਖੁ ਉਥਾਰੇ॥ ੧॥ ੧॥ ਵਰਤੁ ਸੁਮਰਲਾ ੪ ਘੋੜੀਆ॥ ਦੇਹ ਤੇਜਾਣੀ ਰਾਮ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮਾ ਧੰਨੁ ਮਾਣ
 ਸਜਨ ਮਪੁੰਨਾ ਪਾਈਆ ਰਾਮਾ ਮਾਣ ਸਜਨ ਮਵਰਤੁ ਪੁੰਨਾ ਪਾਈਆ ਦੇਹ ਸੁਕੰਚਨ ਚੰਗੀਆ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰਲੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿਗਿਰਿ
 ਨ ਵਰਗੀਆ॥ ਦੇਹ ਦੇਹ ਸੁਬਾਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿਨਾਮੀ ਹਰਿਗਿਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਦੀਆ॥ ਵਰਗੁ ਗੀਪਾਈਨਾ ਮੁਸਕਾਈ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਪਾਈ
 ਆ॥ ੧॥ ਦੇਹ ਪਾਵਉ ਜਿਨੁ ਬੁਝੈ ਚੰਗਾ ਰਾਮਾ ਚੰਨੀ ਪਾਨੀ ਬਿਖਮੁ ਗੁਣੀ ਚੰਗਾ ਰਾਮਾ ਬਿਖਮੁ ਕੁੰਨੀ ਆਨਤਤਰੰਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਬ
 ਘਾਇ॥ ਹਰਿਥੋਰਿ ਬਚਨ ਵਰਗੀ ਲਿਖੈ ਗੁਰੁ ਕੇ ਵਡ ਸਬਦਿ ਤਰਾਏ॥ ਅਨਦਿਤੁ ਹਰਿਗੰਗਾ ਹਰਿਗੁਣਾ ਦੇਹ ਹਰਿਗੰਗਾ ਹਰਿਗੰਗਾ ਜਨਨਾਨਕ
 ਨਿਰਬਾਣੁ ਪਦੁ ਪਾਈਆ ਹਰਿਉਤਮ ਗੁਣਿ ਦਰੰਗਾ॥ ੨॥ ਕਨੀਆ ਲੁਖੁ ਗੁਰਗੀਆਨੁ ਦਿਨਾਈਆ ਰਾਮਾ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿਚ ਬਕੁਲਾ
 ਇਆ ਰਾਮਾ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿਗਿਰਿ ਲਾਇ ਚਾਬਕੁ ਮਨੁ ਜਿਥੈ ਹਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ਮਪਾਨੈ ਪਾਨਾ ਦੇਸ ਬਦੁ ਪਾਵੈ ਆਪਿਉ ਹਰਿਸੁਖੀ ਹਿ
 ਆ॥ ਸੁਦਸੁ ਵਡ ਬਾਣੀ ਗੁਰਵਾਣੀ ਹਰਿਗੰਗੁ ਤਰੀਚ ਨਾਈਆ ਮਾਮਰ ਰੁਪ ਬਾਬਿਖ ਨਾਨਕ ਪਾਰਲੀ ਪਾਈਆ॥ ੩॥ ਘੋ
 ਰੀਤੇ ਜਵਰੇ ਹਿਰਾਮ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿਪੁਰੁ ਜਾਪੈ ਸੰਧੀਨੁ ਤੁਪਾਈਆ ਰਾਮਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿਪੁਰੁ ਜਾਪੈ ਸੰਧੀਨੁ ਸੁਬਾਸੈ ਪੁਰਪਾਈਆ ਕਿ
 ਰਤੁ ਜੁੜੀਆ ਚੜ੍ਹਦੇਹ ਨੂੰ ਘੋੜੀ ਬਿਖਮੁ ਲਿਖਾਏ ਮਿਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਹਰਿਗਿਰਿ ਕਾਨੁ ਰਚਾਈਆ ਸਿਲਿਸੀ ਤਨਾਨੀ ਵਾਈਆ॥
 ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿਦੁ ਪਾਈਆ ਮੰਗਲੁ॥ ਸਿਲਸੀ ਤਨਾਨਾ ਵਾਈਆ॥ ੧॥ ੫॥ ਵਰਤੁ ਸੁਮਰਲਾ ੪॥ ਦੇਹ ਤੇਜਾਣੀ ਹਰਿ
 ਵਰਗੀਆ ਰਾਮਾ ਗੁਰਗੀਆਨੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿਮੰਗੀਆ ਰਾਮਾ ਗੀਆਨ ਮੰਗੀ ਹਰਿਕ ਬਾਚੰਗੀ ਹਰਿਨਾਮੁ ਗਤਿ ਸਿਤੀ ਜਾਣੀਆ॥ ਸਰੁ ਜਨ
 ਮੁਸਲਾ ਲਿਖੀਆ ਕਰਤੈ ਹਰਿਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਖਾਣੀਆ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿਪੁਰੁ ਹਰਿਗੁਣਿ ਹਰਿਜਨ ਮੰਗੀਆ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨ
 ਕੁ ਸੁਦੁ ਸੰਤੁ ਹਰਿਗੁਣਾ ਤਿਹੈ ਬਿੰਦ ਚੰਗੀਆ॥ ੧॥ ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਜਿਨੁ ਸੁਦਨਾ ਰਾਮਾ ਜਨਿ ਹਰਿਗਿਰਿਨਾਮੁ ਰਤੰਗਾ ਰਾਮਾ ਜਨਿ
 ਮਰਤੁ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਈਆ ਹਰਿਮਿਲੇ ਹਰਿਗੁਣ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਸਬਦੁ ਪਾਈਆ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ਵਰਗੀ ਹਰਿਗੰਗਾ ਹਰਿਥੋ
 ॥ ਹਰਿਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਹਰਿਨ ਦੁਤਨਾ ਹਰਿਗੰਗੀਆ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਨਾਮ ਜਾਣੈ ਹਰਿਨਾਮੁ ਹਰਿਪੁਰੁ ਮੰਗੀਆ॥ ੨॥ ਕ
 ਨੀਆ ਲੁਖੁ ਗੁਰ ਅੰਕੁਸੁ ਪਾਈਆ ਰਾਮਾ ਮਨੁ ਮੈਗੁ ਗੁਰਸ ਬੁਝੈ ਦਸਿਆਈਆ ਰਾਮਾ ਮਨੁ ਦਸਿ ਗਤਿਆਈਆ ਪਰਮਪਦੁ ਇਆ
 ਸਾਧਨੁ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿਸੇਰੀ ਪਾਰਿਸੈ ਹਰਿਪੁਰੁ ਨਾਗੀ॥ ਹਰਿਗੰਗਾ ਰਤੀ ਸੁਜੇ ਸਾਤੀ॥ ਹਰਿਪੁਰੁ ਪਾ
 ਈਆ ਜਨਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਕਰਤੈ ਵਰਗੀ ਹਰਿਗਿਰਿ ਪਿਆਈਆ॥ ੩॥ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿਪਾਈਆ ਰਾਮਾ ਮਿਲਸਤਿ
 ਗੁਰਨੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਈਆ ਰਾਮਾ ਹਰਿਗਾਈ ਮੰਗਲੁ ਰਾਮਾ ਹਰਿਸੇ ਵਸੇ ਵਕ ਸੇਵਕੀ॥ ਪੁਰੁ ਜਾਈ ਪਾਵੈ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹਰਿਗੰ
 ਮਾਣੈ ਰੰਗੀ॥ ਗੁਣ ਰਾਮ ਗਾਏ ਮਨੁ ਸੁਭਾਏ ਹਰਿਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਪਿਆਈਆ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿਕਿਰਪਾ ਪਾਈ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹ
 ਰਿਪਾਈਆ॥ ੪॥ ੨॥ ੬॥ ੧॥ ੧॥

੧੬੩
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ
 ਸਾਦਿ॥

ਧਨ
 ਪੁਰੇ

ਇਆ
 ਹਰਿਹਰਿ

ਵਰਤੁ ਸੁਮਰਲਾ ੫ ਛੰਤ ਪਾਉ ੪
 ੧ ਥਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਦਿ॥
 ਗੁਰਮਿਲਿ ਲਪਾਨੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮਾ॥ ਇਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤਾ ਵਰੇ ਵਰਾ ਰਾਮਾ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤਾ ਭਵਨ ਲੁਜਿਤਾ ਚੁਕੀ ਕਿਟਿ
 ਨ ਮਾਣੀ॥ ਅਸ ਬਿਰੁਥੀਆ ਅੰਤਿ ਪੀਆ ਹਰਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ॥ ਸਿਪਰੁ ਲਪਾ ਸਾਜ ਸਮਾਪਾ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਖ ਧਾਰਾ ਕਹੁ

ਸਚ

੩

ਮੀਰ
ਅਮਿਰ

ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਮਾਣੇਰ ਲੀਆਹੁ ਪੁਰੇ ਕਉ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਜੀ ਮੈ ਰੁਨੇ ਮੀਤ ਰਾਮਾ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਬ ਦੁਇ ਤਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਸਬ
 ਦੁਖਿਆ ਏਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਕੁਛੇ ਮਨੁ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਸਿੰਘੁ ਪਾਇਆ ਕਤ ਹਿਨਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਬੈਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਭੁ ਟਾ
 ਸਰਾ ਮਾਣਾ ਪ੍ਰਗੁਰਿ ਪੁਨੁ ਸੁਜੇ ਦੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ਤੇਗ ਦਾਨੁ ਸਤੁ ਨੀਪੈ ਲੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਕੁਛਾਣਾ ਤੀਪਤਿ
 ਅਘਾਏ ਰਾਮਾ ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਸਕੁ ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਕੁਛੀ ਚੰਬਾ ਪਾਇਆ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ॥ ਸਿਖ ਸੇਵ
 ਕ ਸਕੁ ਰੁਚਿ ਏਲੇ ਹਉ ਸਤਿ ਹਰ ਕੈ ਕੁਰ ਬਾਨਾ ॥ ਨਿਰਕੁ ਉਭੁ ਏਖ ਸਮਰੰਗ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀਤਾ ਸਬੁ ਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਸਦੀ
 ਗ ਸੇਵ ਕੁਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰ ਉਲਿਛਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰੀਆ ਸਾਜੀ ਮਨ ਸਾਮੇਰ ਰਾਮਾ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਗੁਣ ਜੀ ਸਿਰੁ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸਕੁ ਗੁਣ
 ਤੇਰੇ ਰਾਮੁ ਰਮੇਰੇ ਕਿਤੁ ਮੁਖਤੁ ਪੁਸਲਾਹੀ ॥ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ਕੰਛੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਬਖਸਿ ਲੀਆ ਖਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਨਉ ਨਿਪਾਈਵ
 ਜੀਵ ਸਾਈਵ ਜੇ ਅਨਹਦ ਤੁਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈਵਹੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਲਾਬੇ ਜੀ ਸਗਲਾ ਵਿਸੁਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਆ ਸੁਣੇ ਕੋ ਕੁੰਦੁ ਵਨ ਪਦੁ ਬੁਝਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਣੀਅਰੇ ਤਪ ਭਵਾ ਦੁਜੇ ਰੁਏ ਦੇ ਸਚੁ ਪਦੀ ॥
 ੧ ਛੰਤੁ ॥ ਤਿਨ ਪੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਵਦੀ ਸੁਣਿਆ ਰਾਮਾ ॥ ਸੇਸ ਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਨਾਭੁ ਟਿਆ ਰਾਮਾ ॥
 ਸੇਸ ਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਣ ਹਿ ਅਮੋਲੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣਾ ਏ ॥ ਭੈਭੋ ਹਿਥ ਸਗਰ ਪ੍ਰਚਰਣਾ ਕੇਤੇ ਪਾਰਲੀ ਘਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
 ਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ਖਾਨ ਗਣਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਵਦੀ ਸੁਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੇਇ
 ਲੇਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸਨ ਬੁਝੈ ਮੂਘਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਅਖ ਡੀਆ ਬੀਅਨਾ ਜੀ ਰਿ ਸੰਦੇ ਮਾਪਿਰੀ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ
 ਤਿਨ ਕੁਰ ਬਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸੇਸਾ ਚੀਰ ਗਹਰੁ ਡੇਰਾ ਮਾਠਾ ਕੁਰ ਮਨੇ ਸੇਪਰ ਧਾਨੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਬਿਭਿਤੋ ॥ ਹਰਿ ਸਹਿਅ ਘਾਏ ਸਹਜ
 ਸਮਾਏ ਘਾਟਿ ਘਟਿ ਮਈਆ ਜਾਤੋ ॥ ਸਿਈ ਸਜਣ ਸੰਤ ਸੇਸੁ ਖੀਏ ਠਾਕੁਰ ਅਪਣੇ ਕੁਛਾਣੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ
 ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰ ਬਾਣੇ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧ ਸੁੰਦੀ ਨਾਮਾ ਵਿਦੁ ਟਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਠ ਲੁਜਨੀ ਮੁਜੈ ਘਟਿ ਦੁਠਾ ਸਚੁ
 ਪਦੀ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਤਿਨ ਖੀਨੀ ਐਵੇ ਵਾਜਿਨ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠ ਰਾਮਾ ॥ ਜਾਨਿ ਚਾਖਿਅ ਘਾਟੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ
 ਮਨ ਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਠੈ ਸੁਖ ਭਏ ॥ ਦੁਖ ਨਾ ਸਰ ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਸਤ ਨ ਰੇਨਾ ਪਿਨ ਗਦੀ ਸਈ ਸਹਿਜੈ ਜਾਏ ॥ ਮੋਹਿ ਹਤਿ ਬਿਕਾਰ ਬਕੇ
 ਪਚਿਤੇ ਸੰਗੁ ਤੁਟਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਖੀਨੀ ਐਵੇ ਵਾਜਿਨ ਪਟਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੁਠਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੇ ਲੋੜੀ ਰੇਰਾ ਮੇਵ ਕ
 ਸੇਈ ਕੀਠਿ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਤਿ ਸਾਂਈ ਸੰਤ ਬਾਹਰਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲ ਹਿ ਖਟਾਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਗੇ ਜੇਤੀ
 ਜੇਤੀ ਮਿਠਾਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਮਾਏ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ਅਪਿ ਆਪ ਹਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤਹੁ ਸੁਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਪਿ ਲਾਗੀ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀ
 ਐ ॥ ਅਪਿ ਗੁਪਤਾ ਅਪਿ ਮੁਕਤਾ ਅਪਿ ਆਪੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਮ ਭੈ ਗੁਣ ਬਿਨਾ ਸੇਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲ ਹਿ ਖਟਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰ ਬਾਰਾ ॥ ਰਖੁ ਜਗਤੁ ਸਗਲ ਦੇਖ ਰਾਮਾ ॥ ਸਮਰ ਬਸਰ
 ਟਾਜੇ ਗੁਸੁਆ ਸੀਕਿ ਰਖਾ ਨਿਪ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਤਉ ਕੁਰ ਬਾਣੀ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਜਿਨੀ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਵਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਇਕ ਬਿ
 ਆਕ ਬਨੁ ਤੇ ਅਕ ਬਾ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣੁ ਬਿਨ ਤੀਕੋ ਠਾਕੁਰ ਦਸ ਮਰ ਬਾ ॥ ੧ ॥ ਏਤ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਰਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰ
 ਕਟੁ ਪਦ ਕੁਮਹਰਤ ਰਾਮਾ ॥ ਕ੍ਰਮ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਨਿਵਾਰ ਬਿਨ ਮਹਿਰਿ ਖਲੇ ਦੁਨੀ ਨਦਾਇਆ ਛਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਆਮ ਸਜ

ਦੁਸਰੇ ਨਗਰ ਬਾਲਗੁ ਪਾਲਾ ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਗੁਣ ਨਿਯਮ ਪਾਵੈ ਸੇ ਬਹੁ ਤ੍ਰਿਜਨ ਮਨ ਮਰਤਾ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਤੇ ਗਲੁ
 ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਆਠ ਪਹਿਰ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਐਰਾਮਾ ਮਨ ਇਛਿ ਅਨਾਠ ਲੁਪਾਈ ਐਰਾਮਾ ਮਨ ਇਛੁ ਪਾਈ ਐ
 ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈ ਐ ਮਿਟਹਿ ਜਮ ਕੇ ਤਾਸਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਾਇਆ ਭੁਭੁ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਤ੍ਰਿਜਨ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਣਿ
 ਕਰੁ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ਐ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਦਿਨ ਸੁਰੈਣੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਦਰ ਦਾਜ ਹਿਅਨਾ
 ਦਵਾਜੇ ਰਾਮਾ ਪਾਇ ਪਾਟਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਨੈ ਰਾਮਾ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਨੈ ਸਦਾ ਬਿਰਾਜੈ ਮਗਮਾ ਮਗੇ ਚਰੁ ਉਚਾ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤੁ
 ਛੁਕਰੁ ਨ ਜਾਈ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਹੁਚਾ ॥ ਅਪਿਉ ਪਾਏ ਅਪਿਪ੍ਰਤ ਪਾਏ ਨੀਅਤ ਸਭ ਸਜੇ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨਾ
 ਮਰਗਤੀ ਦਰਦ ਨਹਿ ਅਨਦ ਦਾਜੇ ॥ ੪ ॥ ਛੰਤਾ ਕਾਜੁ ਮਲਾ ਮ: ੧ ॥ ੨ ॥ ਮ: ੩ ॥ ੬ ॥ ਮ: ੪ ॥ ੬ ॥
 ਮ: ੫ ॥ ੩ ॥ ਜੋਤ੍ਰ ੧੬ ॥

ਗੁਰੂ ਵਰੁ ਸੁਮਤਲਾ ॥ ਅਲਾਹ ਦੀਆ ਪਹੁ ਪਾ ॥ ੧ ॥ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਪੰਨ੍ਹ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤ੍ਰਿਜਨ ਗੁਪੈ ਪੈਲਾਇਆ ॥ ਮੁਹੁ ਭਾਤਿ ਪੁੰਨੀ ਪਾਈ ਭੁਗੀ ਜਾਨੀ ਮਨਾ ਪਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥
 ਜਾਨੀ ਪਤਿ ਚਲਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਹੁੰਨੈ ਵੀਰ ਸਬਾਇ ॥ ਕਹੰਦੀਆਂ ਸਥੀਆ ਵੇਛੋੜਾ ਜਾਦਿ ਨ ਪੁਨੇ ਮੇਰੀ ਸ
 ਏ ॥ ਜੇਤਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਤਾ ਪਾਇਆ ਜੇਤਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਪੰਨ੍ਹ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤ੍ਰਿਜਨ ਗੁਪੈ ਪੈਲਾਇਆ ॥
 ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹੋਸਰੁ ਨਾਏਹੁ ਪਾਇਆ ਡਾ ॥ ਏਥੈ ਪੰਧਾ ਕੁਨ੍ਹਾ ਚਰਦੇਤਾ ਅਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ਅਗੈ ਸਰਪ
 ਰਨਾਣਾ ਨੀਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ਕਾਹੇ ਗਾਰ ਬੁਕੀਜੈ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਮੈਰਗਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐਨਾ ਮੁਤਿ ਸੈਕਾਈ ਜੈ ॥ ਅਗੈ ਹੁਕਮੁ ਨ
 ਚਲੈ ਮੁਲੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਆਵਿ ਤਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹੋਸਰੁ ਨਾਏਹੁ ਪਾਇਆ ਡਾ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਕਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰ
 ਥ ਸੋਥੀ ਐ ਹੀਲ ਨਾਇਹੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਆਲਿ ਗਵਿਰਹਿ ਆਸਚ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਸੁਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ਅਲਖ
 ਅਪਾਰੇ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭ ਲੁਭਾਇਆ ਹੈ ਇਕ ਮਨ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਛਹੇ ਛਹਿ ਉਸਾ
 ਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮ ਸਦਾ ਰਦਹਾਰੇ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਕਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰ ਥ ਸੋਥੀ ਐ ਹੀਲ ਨਾਇਹੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀ ਐ ਜੇਰੇ
 ਵੈਲਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਵਾਲੇ ਵੇਕਾਰੁ ਫੈਰੇ ਐਰੇ ਵੇਦੁ ਸਗਲਾ ਵਿਕਾਰੇ ॥ ਹੋਵਦੁ ਸਗਲਾ ਵਿਕਾਰੇ ਗਾਠ ਲੁਸੰਸਾਰੇ ਮਾਇਆ
 ਕਾਰਣ ਹੋਵੈ ॥ ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੁਣੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੋਵੈ ॥ ਐਥੈ ਆਇਆ ਸਕੁ ਕੋ ਜਾ ਸੀ ਕੁੜਕਰ ਹੁ ਮਹਿਕਾਰੇ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਹੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀ ਐ ਜੇਰੇ ਵੈਲਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਵਰੁ ਸੁਮਤਲਾ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀ ਹੋਸਚ ਕਾਨੁ
 ਲਾਏਹਾ ॥ ਹੋਵਹਿ ਬਿਰਹਾਤਨ ਕਾ ਅਪਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮਲੇਤਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮਲੇਤਾ ਹਧਿ ਬੁਨਿਤ ਲਹਿ ਅਸਾ ਕਿਛੈ ਜਾਣਾ ॥
 ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤਿਨ ਹੀਲਿਆ ਹੋਆ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥ ਜੇਤਿਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁ ਅਗੈ ਆਇਆ ਮਸੀ ਕਿਹੁ ਕਮੁ ਕਰੇਹਾ
 ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀ ਹੋਸਚ ਕਾਨੁ ਮੁਲਾਏਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਰਦੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀ ਐ ਜੇ ਮਰਜਾਵੈ ਐ ਸਾਕੋਇ ॥ ਸੇ
 ਵਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮਲੇਤਾ ਪਦਾਰਥ ਸੁਹੇਲਾ ਅਗੈ ਹੋਇ ॥ ਪੰਥ ਸੁਹੇਲੇ ਜਾਵਹੁ ਤਾਠ ਲੁਪਾਵਹੁ ਮਗੈ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥
 ਰੋਟੈ ਸਿਉ ਜਾਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਤਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥ ਮਰਠੀ ਜਾਇ ਪਾਵਹੁ ਪਸਮੈ ਭਾਵਹੁ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਣੀ ॥

੩

ਸਚੀ

ਮਰਣੁ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਅਖੀ ਐ ਜੇ ਕੋਈ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ॥੧॥ ਮਰਣੁ ਮੁਦਸਾ ਸੁਰਿ ਮਗੁ ਕੁੰਜੇ ਹੋਇ ਮਰੀ ਪਰਵਾਣੈ ॥ ਸੁਰੇ ਸੇਈ ਅਥੋ
ਅਖੀ ਮਹਿ ਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੈ ॥ ਦਰਗਹ ਮਾਣੁ ਪਾਵਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਵਹਿ ਅਗੈ ਦੁਖ ਨ ਲਗੈ ॥ ਕਰਿ ਏਕੁ ਪਿ
ਆਵਹਿ ਤਾਛਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਮੇਰੁ ਉਕਾਗੈ ॥ ਉਚਾਨੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਅਪੇ ਜਾਣੈ ਜੋਣੈ ॥ ਮਰਣੁ ਮੁਦਸਾ
ਸੁਰਿ ਮਗੁ ਕੁੰਜੇ ਹੋਇ ਮਰੀ ਪਰਵਾਣੈ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੋ ਬਾਬਰੋਈ ਐ ਬਾਜੀ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਕੀਤਾ ਦੇਖੈ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਪ
ਟਾਕੁ ਦਰਤਿ ਕਰੇ ਬੀਚਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਬੀਚਰੇ ਪਾਰਦਪਾਰੋ ਜਿਨ ਕੀ ਆਸੈ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੁਝੈ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛ
ਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੇਈ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਧੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੋ ਬਾਬਰੋਈ ਐ ਬਾਜੀ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੩॥

ਦਰੁ ਹੋ ਸੁਮਤਲ ॥੧॥ ਵਖਲੀ ॥ ਸਚੁ ਸਿਰਿ ਦਾਸ ਚਖਾਈ ॥ ਸਚਨਾ ਪਰਵਰਿ ਗਾਗੈ ॥ ਜਿਨ ਆਪੇ ਨੈ ਆ
ਪੁਸਾਜਿ ਆਸ ਚਨਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ ਦੁਇ ਪੁਨ੍ਹ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿ ਅਨੁਗੁ ਗਬਿਨੁ ਪੋਰੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਸੁਰਜੰਦੁ ਸਿਰਜਿ
ਅਨੁਮਹਿ ਨਿਸਚਲ ਤੁਵੀਰਾਗੈ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੁਸਚਨਾ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਮੇਦ ਨੀਦੁ
ਖੁਸੁ ਖੁਦੇ ਵਟਾਗੈ ॥ ਨਾਹੀ ਪੁਰਖ ਸਿਰਜੀ ਐ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ਖੜੀ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀ ਆਦੇਹਿ ਜੀ ਆਪ
ਪਾਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਸੁਚਿ ਨਿਬੇਨੁ ਨਹਾਰੋ ॥੨॥ ਆਵਾਗੁ ਉਦੁ ਸਿਰਜੀ ਆਤੁ ਬਿਰਕਰੈ ਹੋਰੋ ॥ ਜੰਮ
ਣੁ ਮਰਣੁ ਆਇਗਾਇਆ ਭਖਿ ਕੁਜੀ ਬੀ ਬਿਕਾਰੋ ॥ ਭੂਰੁ ਨੈਨਾ ਮੁਦਿ ਸਾਰਿਆ ਬੂਰੁ ਨੈਕਿਆ ਤਿਸੁ ਰਾਗੈ ॥ ਗੁਣ
ਰੇ ਬਿਖੁ ਲਾਇਆ ਅਵਗੁਣ ਕਾ ਵਟਾਗੈ ॥੩॥ ਸਚੁ ਨੈ ਆਏ ਤਿਨ ਜਾਨੀਆ ਹੁਕਮ ਸਚੇ ਕਰਤਾਰੋ ॥ ਨਾਹੀ ਪੁਰਖ
ਵਿਛੁ ਨਿਆ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਣ ਹੋਗੈ ॥ ਹੁਪੁਨ ਜਾਣੈ ਸੋਹਣੀ ਐ ਹੁਕਮ ਬਧੀ ਸਿਰਕਾਗੈ ॥ ਬਾਲਕ ਬਿਰਧ ਜਨਾ
ਣਾ ਜੀਤੋ ਨਹੋਤੁ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥ ਨਉ ਦਰਿ ਰੇ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸਚੇ ਹੋ ਸੁਗਾਇਆ ਗੋਲਾਗੈ ॥ ਸਾਧਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ ਦਿਪਟੀ ਆਪਿ ਰਤ ਕਰ
ਤਾਰੋ ॥ ਸੁਰਤ ਮੁਈ ਮਗੁ ਆਈ ਏ ਮਤਲੁ ਨੀਰ ਬਾਰੋ ॥ ਰੇ ਵਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀ ਹੋ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੋ ॥੫॥ ਜਨ ਲਿਮ ਲਿਸਾ ਨੀਨਾ ਵਾਲਿ
ਆਕ ਪਨ ਪਟਿ ਅੰਬਾਰੋ ॥ ਵਜੇ ਵਜੇ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਆਪਿ ਰਤੁ ਮੇਰੁ ਮਾਰੋ ॥ ਜਾਨੀ ਵਿਛੁਨੇ ਮੇਰਾ ਮਰਦੁ ਬੁਝਿਆ ਪ੍ਰਿਯਾ ਨੀ ਵਲੀ ਸਾਰੋ
॥ ਜੀਵਤੁ ਮੇਰੇ ਸੁਜਾਣੀ ਐ ਪ੍ਰਿਯ ਸਚ ਨੋਹਿ ਤਿਧਿ ਆਰੋ ॥੬॥ ਤੁਸੀਰੋ ਵਹੁ ਵਟਾ ਆਈ ਹੋ ਬੂਠ ਮੁਠੀ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਤਉ ਮੁਠੀ ਧੀਧੈ ਧਾਵ
ਣੀ ਆਪਿ ਹੁਛੋ ਮਤੀ ਦਿਪਟ ਕਾਗੈ ॥ ਪਰਿਪਰਿ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀ ਆਰੁ ਨੋਹਿ ਤਿਧਿ ਆਰੋ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਿਯ ਸਚੁ ਸੁਲਾਹਣਾ ਹੋ ਸਿਅ ਤੀਨ ਅ
ਭਤਾਰੋ ॥੭॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਐ ਵੇਸੁ ਪਲਾਇਆ ਸਾਧਨ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀ ਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਰਜਣ ਹੋਗੈ ॥ ਬਈਅ
ਰਨਾ ਮੁਸੁਰਾ ਗਈ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣ ਹੋਗੈ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗੀਤੁ ਨ ਬਿਰਤਨਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਰੋ ॥੮॥੩॥ ਦਰੁ ਹੋ ਸੁਮਤਲ ॥੧॥
ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਸਿਰਜ ਸਮਾਇਆ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜੋਣੈ ਵਾ ॥ ਸਚਨਾ ਦੁਰਿਨ ਭਾਲੀ ਐ ਪਾਇ ਪਾਟਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਵਾ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ
ਪਛਾਣਹੁ ਦੁਰਿਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਿਤ ਕਾਚੀ ॥ ਜਿਨਿ ਬਾਧੀ ਬਿਧ ਜਣੈ ਸੇ
ਈ ਕਿ ਆਕੇ ਕਹੈ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਬਾਧਿ ਵਤਾਇਆ ਜਾ ਲੋਸੈ ਸਾਹਿਬੁ ਪਰਵਾਣੈ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਰਲਣਾ ਅਪ
ਪੈਧੈ ਹੋ ਸੰਸਾਰੇ ਵਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਚ ਨੈ ਲਿਖਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪੁਰਖ ਵੀਚਰੇ ਵਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭੀ ਆਜੇ ਹੋ ਕੀ ਆਸੈ ਨਿਬੇਤੀ ਅਨਾ
ਲੋ ॥ ਜੇ ਰੋਗ ਮਰਾਏ ਕਰਤਾ ਦੁਨੀ ਕਾਰਨ ਭਾਲੋ ॥ ਆਪਿ ਨਿਗਲ ਮੁਖਿ ਧੈ ਬਾਧੀ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਛਰਾ ਵਟਾਹੋ ॥ ਅਨੁਕਲਿ ਕਰਦਿਆ

ਅੰਨ੍ਹੇ ਬਾਗੇ
ਤੁਰ

ਉਠ

ਹੈ

ਕਾਲੁ ਵਿਆਪੈ ਦੁਜੈ ਰਾਇ ਵਿਕਾਰੈ ॥ ਜਮੁ ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖੀ ਉਤ੍ਰੁ ਅੰਧੁ ਗੁਰੇ ਵਾ ॥ ਨਸਲੁ ਲੇਖੁ ਤੁਲਾਈ ਮਾਨ ਰੋਜਨ ਪਕਾਰੈ ਵਾ ॥ ੧੮੫ ॥
ਕੁੰਨ ਨਰਾਓ ਨ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਕਾਪ ਨੁ ਸੀਰੈ ॥ ਗਾਲਿ ਸੰਗਲੁ ਸਿਰਮਾਰੈ ਉਤ੍ਰੁ ਉਨਾ ਦੀ ਸੇਧ ਰਬਾਰੈ ॥ ਇਥੇ ਰਹੇ ਜੰਮਨ ਨਾਹੀ ਪੁਕੁ
ਤਾਣੇ ਸਿਰਭਾਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਸਾਚਾ ਏਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਬਾਬਾ ਰੋਵਹਿ ਰਹਿ ਸੁਨਾਈ ਅਹਿ ਸਿਲਰੈ ਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰੈ ਵਾਰੈ ॥
ਮਾਇਆ ਮੁਠਤੀ ਪੀਪਤ ਰੋਵਣ ਹਰੈ ਵਾ ॥ ਪੀਪ ਰੋਵੈ ਮੈਥੁਨ ਪੈਵੈ ਸੁਪਨ ਤਰੁ ਸੰਗੈ ॥ ਜਿਉ ਬਾਨੀ ਗੁਰੁ ਰਮੇ ਕੂਲੇ ਸੁਠ ਮੁਠੀ ਅੰ
ਕਾਰੈ ॥ ਮਾਧੇ ਮਾਭੀ ਪਾਵਣ ਹਰਾ ਮਾਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਰਾਖੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਰਾਏ ॥ ੧੮੬ ॥

ਵਡੁੰ ਸੁਮਹਲਾ ॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਹੈ ਉਠ ਠਲਦਾ ਏਤੁ ਜਗਤੁ ਪਾਸਾਰੈ ਵਾ ॥ ਸਚਾ ਪਰੁਸਚਰੈ ਸੇਵੀ ਐਸੁ ਖਰਾਸ ਚਿਆਰੈ ਵਾ ॥
ਕੁੰਨ ਲਖਿ ਜਾਂਬਾਇ ਨਾਸੀ ਅਗੈਲ ਹੈ ਨ ਠਾਓ ॥ ਅੰਤਰਿਆ ਉਨ ਬੈਸੁ ਕੁਰੀ ਐ ਜਿਉ ਸੁੰਦੈ ਪਰਕਾਓ ॥ ਨੰਮਤੁ ਮਰਦੁ ਵਡਾ ਵਡੋਰਾ
ਬਿਨ ਸੈਜ ਗੁਸਬਾਏ ॥ ਲਬਿਧਿ ਪੈ ਮਾਇਆ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਈ ਆਕਾ ਲੁਖ ਨਾਹੁ ਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਅਵਤੁਰਾਈ ਹੋ ਗਲਿ ਮਿਲੈ
ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਦੇਹਿ ਅਸੀਸ ਹੋ ॥ ਬਾਬਾ ਸਚ ਨਾਮੇ ਲੁਨ ਕੁਈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੀਆ ਦੇਹ ਅਸੀਸ ਹੋ ॥ ਅਸੀਸ ਦੇਵਤੁ ਗਤਿ ਕਰੈ ਹੋ ਮਿ
ਲਿ ਆਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੋ ॥ ਇਕਿ ਕੂਲੇ ਨਾਵੁ ਬੇਹਤੁ ਬਾਵੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਬੇਲੋ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਸਮਾਦਾ ਜੁਗੁ
ਗਿ ਸਚੈ ਵੇਸੇ ॥ ਸਾਜਣ ਸੈਵਾ ਮਿਲਹੁ ਸੰਜੋਗੀ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਪੈਲੇ ਛਾਸੇ ॥ ੨ ॥ ਬਾਬਾ ਨੰਗ ਨਾਮਾਇਆ ਜਗਮਹਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਲੇਖੁ
ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿ ਅਵਤਾਰਾ ਸਾਹਨ ਦਲੈ ਜੋਤੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਧੁਰਿ ਸਚੈ ਲਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਬੀਬਿ ਮਾਨਿਤੁ ਲਾਇ
ਆਤਿ ਤੁਲਾਗਾ ॥ ਕਾਮਣਿ ਆਰੀ ਕਾਮਣਿ ਪਾਏ ਬੁਰਗੀ ਗਲਿ ਤਾਗਾ ॥ ਤੋਛੀ ਮਤਿ ਕੁਈਆ ਮਨੁ ਹੋਛਾ ਗੁਨੁ ਸਾਮਖੀ ਖਾਇਆ ॥
ਨਾਮ ਰਜਾਵੁ ਮਾਇਆ ਕਲਿਭੀਤਿ ਰਿਨਾਰੈ ਬੀਚਿ ਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਬਾਬਾ ਰੋਵਹੁ ਜੇ ਕਿਸੈ ਰੋਵਣਾ ਨੀਅਤਾ ਬੀਚਿ ਪਠਾਇਆ ਹੈ ॥
ਲਿਖਿ ਅਵਤਾਰੇ ਖੁਨ ਮੇਟੀ ਐਵਰਿ ਹਕਾਰ ਨਾ ਮਾਇਆ ਹੈ ॥ ਹਕਾਰਾ ਮਾਇਆ ਨਾਤਿ ਸੁਰਾਇਆ ਹੈ ॥ ਰੋਵਣ ਹੋਗਾ ਪੁਤੁਰਾ
ਈਕਾ ਤਜਿ ਰੋਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਤਿ ਪਿਆਰੈ ॥ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰ ਸਮਾ ਲੇਕੋ ਮਰੈ ਮੁਇਆ ਨਾ ਲੋ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣ ਸਿਜਾ
ਦਾਰੋ ਵਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਅਲਾਹ ਦੀਆ ਵਡੁੰ ਸੁਮਹਲਾ ੩ ॥

੧ ਚਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਚ ਨਾਮੁ ਹਿਸਾਲਾਹਿ ਐਕਾਰ ਜੁ ਸਕੁ ਕੀਛੁ ਕਰੈ ਜੋਗੁ ॥ ਸਾਧਨ ਰੰਗ ਨਕਬੁ ਬੈਸਈ ਨਾਕ ਦੇਹੈ ਸੋਗੁ ॥ ਨਾਕ ਦੇਹੈ ਸੋ
ਗੁ ਅਨਦਿਨੁ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ਸਾਧਨ ਮਹਲਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਤ ਕਰਮਾ ਬਿਧਾਤਾ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਣ ਵੀਤੀ ਅਗੁਣ ਸਾ
ਹਿ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਸਮਾਲਹਿ ਨਾਕ ਦੇਲਹੈ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਸਚ ਨਾਮੁ ਹਿਸਾਲਾਹਿ ਐਕਾਰ ਜੁ ਸਕੁ ਕੀਛੁ ਕਰੈ ਜੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਸਚ ਨਾਮੁ
ਹਿ ਬੁਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਐਆਪੇ ਲਣੇ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਿਅ ਕੈ ਰੰਗ ਰਤੀ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ
ਰਿਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਕਾਮਣਿ ਇਛੁ ਪ੍ਰੀਤ ਅੰਤਰਿ ਭੀਤੀ ਮਿਲਿ ਆਜਗਸੀ ਵਰਦਾਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਰੰਗ ਰਤੀ ਜੋ
ਬਨਿ ਮਾਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚ ਨਾਮੁ ਹਿ ਬੁਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਐਆਪੇ ਲਣੇ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨੀ ਅਪਣੇ ਕੰਤੁ ਪਛਾ
ਣਿ ਆਤਿ ਪੁਛੁ ਉਸਤਾ ਜਾਏ ॥ ਆਪੁ ਛੋਰੈ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਪਿਰੁ ਸਚ ਨਾਮਿ ਲੈ ਸਹਜ ਸੁਰਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਸਚਾ ਮਿਲੈ ਆਏ ਸਾਚੁ ਕ
ਮਾਏ ਸਾਚੁ ਸਬਦਿ ਪਨਾਹੀ ॥ ਕਦੇ ਨ ਰੰਗ ਸਦਾ ਸੋਗਾ ਵਿਅੰਤਿ ਰਿਸਦ ਜਿਸ ਮਾਧੀ ॥ ਪ੍ਰਿਭੂ ਗਹਿ ਆਰਪੁ ਰੋਵੈ ਕੁਹ ਦੁਰੈ ਗੁਮਾਏ

ਹਉ

17

ਬਿਨ

ਸਹਜਿਸੁਰਾਏ। ਜਿਨੀਆਪਣਾਕੰਤਪਛਾਇਆਉਤਿਨਪੁਛਉਸੰਤਨਏ॥੩॥ ਪਿਰਹੁਵਿਛੁਨੀਆਰੀਮਿਲਹਿਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਹਿਸਚੇਪਾਏ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਸਦਾਇਆਲੁਏਅਵਗੁਣਸਬਦਿਨਲਾਏ॥ ਅਉਗੁਣਸਬਦਿਨਲਾਏਦੁਜਾਗੁਓਗਵਾਏਸਚੇਹੀਸਚਿਰਾਤੀ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇ
ਆਉਮੈਗਈਕਰਾਤੀ॥ ਪਿਰਹਿਨਿਰਮਾਇਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਪਿਰਹੁਵਿਛੁਨੀਆਰੀਮਿਲਹਿਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਹਿਸਚੇਪਾਏ॥
ਗ॥੧॥ ਵਰਹਿਸੁਮਹਲਾ੩॥ ਸੁਣਿਅਤਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰੁਸੇਵੈਦੁਸਬਦਿਵੀਰਗਿਆਮਦਗਣਵੰਤੀਪਿਰੁਨਜਾਣਈਮੁਠੀਰੋਵੈਕੰਤਵਿਸਾਗ॥
ਰੋਵੈਕੰਤਸਮਾਲਸਦਾਗੁਣਸਾਰਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਤਾਸਬਦਪਛਾਤਾਸਚੇਪੈਸਮਾਏ॥ ਜਿਨੀਆਪਣਾਪਿਰੁਨਹੀਜਾਤਾਕਰ
ਮਾਥਿਪਤਾਕੁਰਮੁਠੀਕੁਰੈਆਗੇ॥ ਸੁਣਿਅਤਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰੁਸੇਵੈਦੁਸਬਦਵੀਰਗੇ॥੧॥ ਸਕੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁਆਵਣਾਦੁਸੀ
ਸਾਗਾ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਖਾਇਅਨੁਮਰਿਜੀਮੈਵਾਰੋਵਾਰਾ॥ ਮਰਿਜੀਮੈ ਵਾਰੋਵਾਰਾਵਹਿਕਿਓਗਾਗਿਆਨਵਿਦੁਮੁਠੀ॥ ਸਬਦੇਪਿਰੁਨ
ਪਾਇਓਨਨਮੁਗਵਾਇਓਰੋਵੈਅਵਗੁਣਿਆਰੀਸੁਠੀ॥ ਪਿਰੁਨਗਜੀਵਨੁਕਿਸੋਰੋਈਮੈਰੋਵੈਕੰਤਵਿਸਾਗੇ॥ ਸਕੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁਆ
ਵਣਾਦੁਸੀਸਾਗੇ॥੨॥ ਸੋਪਿਰੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਹੈਨਾਓਮਰੈਨਜਾਏ॥ ਭੁਲੀਫਿਰੇਪਨਾਇਆਦਰਿਓਥੈਠੀਦੁਜੈਕਾਏ॥ ਭਿਓਥੈਠੀਦੁਜੈ
ਏਮਾਇਆਮੋਹਿਦੁਖਪਾਏਆਵਘਟੈਤਨੁਛੀਜੈ॥ ਜੇਕਿਛੁਆਇਆਸਕੁਕਿਛੁਜਾਸੀਦੁਖਲਾਗਾਭਾਇਦੁਜੈ॥ ਜਮਕਾਲਨਸੁਝੈਮਾਇਆਜ
ਗੁਲੁਝੈਲੁਝਿਲੋਭੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਸੋਪਿਰੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਨਾਓਮਰੈਨਜਾਏ॥੩॥ ਇਕੋਰੋਹਿਪਿਰਹਿਵਿਛੁਨੀਆਮੈਪਿਰੁਨਜਾਣੈਪਿਰੁਨ
ਲੋ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਚਾਪਿਰੁਮਿਲੈਅੰਤਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ ਪਿਰੁਅੰਤਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇਸਦਹੈਨਾਨੇਮਨਮੁਖਿਜਾਤਾਦੁਗੇ॥ ਇਤਨੁਰੁਕੈਰੁਕਾਇਆਕਾਮ
ਨਾਮਾਇਆਨਿਖਿਸਮੁਨਜਾਤਾਦੁਗੇ॥ ਨਾਨਕਸਾਪਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਪਿਰੁਅੰਤਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ ਇਕੋਰੋਹਿਪਿਰਹਿਵਿਛੁਨੀਆਮੈਪਿਰੁ
ਜਾਣੈਪਿਰੁਨੇਨਾਨੇ॥੪॥ ਵਰਹਿਸੁਮਹਲਾ੩॥ ਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਵਿਛੁਨੀਆਮੈਪਿਰੁਸਚਨਾਹੈਸਦਨਾਨੇ॥ ਜਿਨੀਚਲਦੁਸਹੀਜਾਇਆ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ ਸਦਨਾਮੁਸਮਾਲੇਸਤਿਗੁਰਹੈਨਾਨੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਸਬਦੇਕਾਲੁਮਾਰਿਸਚੁਓਰਿਧਾਓਫਿਰਿ
ਆਵਣੁਜਾਣੁਨੇਹੋਇਆ॥ ਸਚਾਸਾਤਿਬੁਸਚੀਨਾਈਵੈਖੈਨਦਹਿਨਿਹਾਨੇ॥ ਰੋਵਹਿਪਿਰਹੁਵਿਛੁਨੀਆਮੈਪਿਰੁਸਚਨਾਹੈਸਦਨਾਨੇ॥
੧॥ ਪ੍ਰਕੁਮੇਰਾਸਾਤਿਬੁਸਚੁਓਰਾਹੈਕਿਵਮਿਲਾਪ੍ਰੀਤਮਾਪਿਅਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਤੰਸਹਜਿਮਿਲੀਪਿਰੁਗਾਥਿਆਉਰਧਾਰੇ॥ ਸਦਾਉਰਧ
ਰੇਨੇਨਾਨਾਪਿਆਗੇਸਤਿਗੁਰਤੇਪਿਰੁਦਿਸੈ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਕਾਕਚੋਲਾਤਿਤੁਪੈਪੈਪਗੁਥਿਸੈ॥ ਪਿਰਹੰਗਰਾਤੋਸੇਸਚੋਲਾਤਿਤੁਪੈਪੈਤਿ
ਖਾਨਿਵਾਗੇ॥ ਪ੍ਰਕੁਮੇਰਾਸਾਤਿਬੁਸਚੁਓਰਾਹੈਕਿਉਮਿਲਾਪ੍ਰੀਤਮਾਪਿਅਗੇ॥ ਮੈਪ੍ਰਕੁਸਚੁਪਛਾਇਆਹੋਰੁਕੁਲੀਅਵਗੁਣਿਆਗੇ॥ ਮੈਸਦਾ
ਰਾਵੇਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚਕੈਸਬਦਵੀਰਗੇ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਵੀਰਗੇਰੰਗਰਾਤੀਨੇਗਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਪਾਇਆ॥ ਅੰਤਰਿਰੰਗਰਾਤੀਸਹਜੇ
ਮਾਤੀਗਾਇਆਦੁਸਮਨੁਦੁਖਸਬਾਇਆ॥ ਅਪਨੇਗੁਰਕਉਤਨੁਮਨੁਦੀਜੈਤਾਮਨੁਭੀਜੈਵੀਸਾਨੁਖਨਿਵਾਗੇ॥ ਮੈਪਿਰੁਸਚੁਪਛਾਇਆਹੋਰੁ
ਕੁਲੀਅਵਗੁਣਿਆਗੇ॥੨॥ ਸਚਕੈਆਪਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਗੁਰੁਪ੍ਰਿਯੋਰਾਮੀਧਾਗੇ॥ ਆਪਮਿਲਾਏਆਪਮਿਲੈਆਪੇਦੇਇਪਿਅਗੇ॥
ਆਪੇਦੇਇਪਿਅਗੇਸਹਜਿਵਾਪਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਵਾਗੇ॥ ਪਾਨਗਮਹਿਆਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ ਵਰਿਸਚੈਸਚਿਅਗੇ॥ ਗਿਆਨੁ
ਤਨਪਾਇਚਨਣੁਹੋਆਨਾਨਕਨਾਮਪਿਅਗੇ॥ ਸਚਕੈਆਪਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਗੁਰੁਪ੍ਰਿਯੋਰਾਮੀਧਾਗੇ॥੩॥੮॥ ਵਰਹਿਸੁਮਹਲਾ
ਇਹੁਸਰੀਰੁਜਗਤਿਇਸਨੇਜਹੁਪਦਚੈਆਏ॥ ਗੁਰਗਾਖੇਓਓਹੋਰੁਮਰਿਜੀਮੈਆਵੈਜਾਏ॥ ਹਿਰਮਰਿਜੀਮਹਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਅੰਤ
ਗਏਪਛੁਤਾਵਾਓਨਾਵੈਸੁਖਨੇਹੀ॥ ਮੈਥੈਕਮਾਵੈਸੋਲੁਪਾਵੈਮਨਮੁਖਿਉਪਤਿਖਈ॥ ਜਮਪੁਰਘੋਰਾਮੀਧਾਗੁਮਹਾਗੁਬਾਗਾਤਿਥੈਕੈਵਨਾਈ॥

ਨਿ

੧੯੬੭

੨੨

ਇਹ ਸਰੀਰ ਨਜਰੀ ਇਸਨੇ ਰਖ ਪਾਏ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕੰਨ ਰੁਤਾ ਬੀ ਐ ਜਾਸ ਤਿਹੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਕ੍ਰਮੁ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਤੁਕਟੀ ਮੈ ਸਚਨਾਮੁ ਸਮਾਏ ॥
ਸਚੈ ਨਾਮ ਸਮਾਏ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਏ ਜਿਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਹੁ ਗਤੀ ਵਿਚ ਤੁਝ ਮੈ ਜਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਹਰਿਨਾਮਿ ਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਲਾਗਾਉ ਪਾਏ ॥ ਕਾਇਆ ਕੰਨ ਰੁਤਾ ਬੀ ਐ ਜਾਸ ਤਿਹੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਸਚਨਾਮੁ ਲਾਹੀ ਮੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥
ਥਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰੀ ਮੁਲਾਣੀ ਆਕਿਆ ਮੁਹਿ ਦੇਸਾ ਨਿਅਗੈ ਜਾਏ ॥ ਕਿਆ ਦੇਨੂੰ ਮੁਹਿ ਜਾਏ ਅਵਗਾਇ ਪਛੁਤਾਏ ਤੁਝੇ ਤੁਝੇ ਤੁਝੇ ਤੁਝੇ ਕਮਾਏ ॥ ਨਮਿ ਰਤੀ
ਆਸੇ ਰੰਗ ਚਲੁ ਲਾਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕ ਸਮਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਹੀ ਐ ਜਾਏ ॥ ਸੋ ਸਚਨਾਮੁ ਲਾਹੀ ਮੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥
੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚਨਾਮੁ ਲਾਹੀ ਆਉ ਤਿਨ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲਾ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਭੁਜਾਏ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮ
ਲੁਕਤ ਜਾਏ ਸਚੈ ਸੁਰੀਨਾਏ ਸਚੈ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਗਮਾ ਅਗੇ ਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਆਬੁ ਝਾਏ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਭਗਾ ਤਿਕਰ ਹਿਰੰਗ
ਤੇ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚਨਾਮੁ ਲਾਹੀ ਆਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥

ਵਰੁ ਤਿਸ ਕੀ ਵਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਉ ਮੁਝਾ ॥ ੮ ॥ ਲਾਲਾ ਬਾਈ ਮਾਕੀ ਧੁਨੀ
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵਰੁ ਸੋ ਸਚਨਾਮੁ ਉਰਧਾਗਿ ॥ ਸਚੁ ਸੰਗੁ ਤੁਸਟਸ ਚਰਹਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਅਗਾਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮੈ ਲੁਨ ਲਗਈ
ਨਦਰਿ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਾਲਿ ਹਰੈ ਜੋ ਅਨਾਦਿ ਨੁਪਾਹਿ ਮੁਗਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥
ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁਕਾ ਤੁਜਨ ਮਨ ਦੇ ਦੀ ਅੰਗੁ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥
ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥
ਮਰਭੁ ਤੈ ਤੁਕਰਹਿ ਸੁਖੀਆ ॥ ਤੁ ਅਣਮੀ ਗਿਆਦ ਨੁ ਦੇਵਣਾ ਸਭਨਾ ਹਜੀਆ ॥ ਸਚਿਆਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਨਿਨਦਨ ਹਰਿਨਾਮੁ ਮੁਖ
ਦੀਆ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥
ਦੁਸਮਨ ਦੁਖ ਤਿਸਨੇ ਨਿਨਾਵੈ ਪੈ ਹਿਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨਿ ਵੀਰਾ ਰਿਆਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁਹੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਖ ਸੰਕਾਰ ਜਸ
ਵਰੈ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥
ਸੇਨਾ ਵਿਛੁੜਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥
ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਮੈ ਜੀਨਿ ਉਮੈ ਵਚੁ ਮਾਗੀ ॥ ਸੋ ਜਾਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਖਨੁ ਧੀਨੈ ਜੀਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਸੁ ਭਾਸਿ ਸਟਸਵਾਰੀ ॥ ਨਿਤ ਨਾਪਿ ਅਤੁਸੀਤ
ਪੁਰਾਖਨਾ ਮੁਭਉ ਜਲ ਬਿਖਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਗੁਰਾਵਟ ਕ੍ਰਿਅਤੁ ਉਸਦਵਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥
ਸੁਖੀ ਹੁਸੁਖ ਸਾਗੁ ॥ ਐਥੈ ਮਿਲਾਨਿ ਵਡਿਆਈ ਆਰਗਹ ਮੇਖਦੁਆਗਾ ॥ ਸਚੀ ਕਰਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਪੈਨਣੁ ਸਚਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚੁ
ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਰਖੁ ਸਦਾ ਚਰਿ ਸਚੈ ਸਾਚਿਆਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਕਰੈ ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥
ਹੋਗੁ ਵੀਰਾਣੀ ਚਾਕੁਰੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਦਾਸੁ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਰਿ ਬਿਖੁ ਲਗੈ ਬਿਖੁ ਖਟਣਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਿ ॥ ਬਿਖੁ ਖਟਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨਣਾ ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖ
ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਐਥੈ ਦੁਖੈ ਦੁਖੁ ਮਾਵਣਾ ਮਾਇਆ ਨਰਕੀ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬਦੁ ਨਾਨਕੀ ਕਾ ਮਕਰੈ ਪਾਵਿਣਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਭਉ ਛੋਰਿ
ਮਨਿ ਹਠਿ ਕੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਸਾਜਿ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਕੋਨੁ ਸੁਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਿ ਬਿਲਿਖਿ ਆਕਮਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥

੭੩

ਸਰ

ਸੋਸਤਿਗੁਰੂਸੇਵਿਹੁਸਾਧਨਾਨਿਨਹਰਿਗਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆਸੋਸਤਿਗੁਰੂਪੁਨਹੁਦਿਨਸੁਗਤਿਨਿਨਗੀਨਾਬੁਜਗਦੀਸੁਜਪਾਇਆਸੋਸਤਿਗੁਰੂਦੇਖੁ
ਇਕਨਿਮਖਨਿਮਖਨਿਨਹਰਿਗਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆਸੋਸਤਿਗੁਰੂਕੀਸੁਭਪਗੀਪਦੁਜਿਨਮੇਹੁਪੈਦੁਕਾਇਆਸੋਸਤਿਗੁਰੂਕਪੁਸਰਧੀ
ਪੰਨਾਨਿਨਹਰਿਗਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਸੈਕੁਖਗਈਰੇਖੀਕੁਖਨਜਾਈਦੁਖਲਗੈਪਰਿਪਾਗਿਠਿਰੇ
ਅਗੈਦੁਵੀਮਿਲੈਸਜਾਈਅੰਦਰਿਸਹਜੁਨਆਇਓਸਹਜੇਹੀਲੈਖਾਈਮਨਹਤਿਜਿਸਤੇਮੰਗਦਾਏਦਾਦੁਖੁਨਾਈਏਸੁਕੇਖੈਬਾਦੁ
ਗਿਰੋਪੇਕੁਲਾਨਿਬਦੁਕੈਵਰਸਾਈਸਬਾਰਿਤੇਤਿਸੇਈਪਈਦੁਜੈਕੁਰਮਕੁਲਾਈਪਾਈਸੈਕਿਰਤਕਮਾਵਦਾਕਪਦਾਕਛੂਨਜਾਈਅਨ
ਕਜੇਤਿਸੁਗਵਹਿਸੇਕੁਲੇਜਿਨਕੀਪਤਿਪਾਵਹਿਥਾਈ॥੧੪॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਸਦਸੁਖਜਨਮਮਰਦੁਖਜਾਈਚਿੰਤਾਮੂਲਨਹੋਵਈ
ਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਈਅੰਤਰਿਤੀਰਬੁਗਿਅਨੁਪੈਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਈਮੈਲੁਗਈਮਨੁਸਿਰਮਲੁਏਮਾਮੀਸਤਸਰਤੀਰਥਨਾਈਸਜ
ਵਮਿਲੇਸਜਦਾਸਚੈਸਬਾਦਿਸੁਭਾਈਪਰਹੀਪਰਾਪਾਈਅੰਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਪਾਖੰਡੁਜਮਕਾਏਨਛੋਰਈਲੈਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾਈਨਾ
ਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਉਥਰੇਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥੨॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ਤਿਤੁਜਾਈਬਹੁਸਤਸੰਗਤੀਜੇਕੋਹਰਿਕਾਹਿਨਾਮੁਬਿਲੇਈਐਸੁਜੇਹੀ
ਹਰਿਨਾਮੁਲੇਹੁਹਰਿਤਤੁਨਖਈਐ॥ਨਿਤਜਪਿਅਪੁਹਰਿਦਿਨਸੁਗਤਿਹਰਿਰਗਾਯਛੋਈਐਸੋਪਾਏਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੂਨਿਸੁਪੁਰਮਸਤਕਿਲਿ
ਲਾਦਲਿਖੇਈਐ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਕੁਨਮਸਕਾਰਕਰਹੁਜਿਨਹਰਿਕੀਹਰਿਗਲਗਏਈਐ॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ਸਜਦਮਿਲੇਸਜਦਾਨਿਨਿ
ਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਪਿਆਗਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨੀਧਿਆਈਆਸਚੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਗੁਮਨਹਤਿਮੁਆਸਿਆਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਅਪਾਗੁਏਸੁਜਦੀਅਲੋਨਵਿ
ਛੁੜਹਿਨਿਆਪਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ॥ਇਕਨਾਰਸਾਕੀਪਰਤੀਤਿਨਆਈਆਸਬਦਨਕਹਰਿਵੀਰਗੁਾਵਿਛੁੜੀਅਕਾਕਿਆਵਿਛੁੜੀਜਿਨਾਦੁ
ਜੈਕੁਈਪਿਆਗੁਮਨਮੁਖਸੇਤੀਦੋਸਤੀਥੋੜੀਆਦਿਨਰਾਗਿ॥ਇਸਪਰੀਤੀਤੁਟਦੀਵਿਲਖੁਨੋਵਈਇਤੁਦੋਸਤੀਰਲਨੇਦਿਕਗਾਜਿਨਾ
ਅੰਦਰਿਸਚੇਕਾਕੁਉਨਹੀਨਾਮਨਕਹਰਿਪਿਆਗੁਨਕਤਿਨਸਿਉਕਿਆਕਚੈਦੋਸਤੀਜਿਆਪਕੁਲਾਏਕਰਤਾਰਿ॥੧੫॥੩॥ਇਕਿਸਦਾਇ
ਕਤੈਰੰਗਹਰਹਿਤਿਨਕੈਹਉਥਲਿਹਾਰੈਜਾਉਤਨਮਨੁਪੁਨੁਅਰਪੀਤਿਨਕਉਨਿਦਨਿਵਲਾਗਉਪਾਈਤਿਨਮਿਲਿਆਮਨੁਸੰਤਖੀਐਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਕੁਖਸਕੁਨਾਈਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੁਖੀਏਸਦਾਸਚੈਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥੨॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਉਥਵਾਰਿਆਜਿਨਹਰਿਕੀ
ਰਿਕਖਾਸੁਦਾਈ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਬਾਲਿਹਾਰੈਜਿਨਹਰਿਸੇਵਾਬਕਤਬਦਾਈਸੋਸਤਿਗੁਰੂਪਿਆਰਮੇਰੈਨਾਲਿਏਜਿਕੈਕਿਕੈਮੈਨੁਲਏਛੁ
ੜਾਈ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਾਬਾਸੈਜਿਨਿਹਰਿਸੇਈਪਈ॥ਨਾਨਕੁਗੁਰਵਿਦਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਮੇਰੇਮਨਕੀਆਸਪੁਰਾਈ॥੫॥
ਸਲੋਕੁਮਃ॥ਤਿਸਨਾਦਾਪੀਜਲਮੁਈਨਾਲਿਨਾਲਿਕਰੇਪੁਕਾਗਾਸਤਿਗੁਰਸੀਤਲਜੇਮਿਲੈਠਿਰਨਲੈਨਦੁਜੀਵਾਗਾਨਾਕਵਿਦੁਨਾਵੈਨਿਰਭ
ਉਕੋਨਹੀਜਿਚਹੁਸਬਦਨਕਰੈਵੀਚਾਗੁ॥੧੬॥੩॥ਕੋਖੀਅਗਨਿਨਬੁਝਈਚਿੰਤਾਏਮਨਮਾਹਿ॥ਦਰਮੀਮਾਗੀਸਾਪੁਨਾਮਰੈਤਿਉਨਿਗੁਰੇ
ਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਸੇਵੀਐਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਈਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲਸਾਂਤਿਏਇਤਿਸਨਾਅਗਨਬੁਝਾਈਸੁਖਸਿਰ
ਸਦਸੁਖੁਏਇਜਾਵਿਚਹੁਆਪਗਵਾਈਗੁਰਮੁਖਉਦਸੀਸਿਕੋਗਨਿਸਚਰਏਲਿਵਲਾਈਚਿੰਤਾਮੂਲਨਹੋਵਈਹਰਿਨਾਮਰਜਾਅਪਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਨਹਿਛੁਟੀਐਉਥੈਪਚਪਿਚਾਈ॥੨॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਆਤਿਨੀਪਾਈਅਨੇਸਰਬਸੁਖਾ॥
ਸਕੁਨਨਮੁਤਿਨਾਕਾਸਭਲੁਏਜਿਨਹਰਿਕਿਨਾਮਕੀਮਨਿਲਾਗੀਕੁਖਾ॥ਜਿਨੀਗੁਰਕੈਬਚਨਅਰਾਧਿਆਤਿਨੀਵਿਸਰਗਏਸਕੁਦੁਖਾਤੇਸਤ
ਰਲੇਗੁਰਸਿਖਚੈ॥ਜਿਨਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾਈਦੁਖਾ॥ਪੰਨਪੰਨੁਤਿਨਕਾਗੁਰੁਏਜਿਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਹਰਿਲਾਗੇਮੁਖਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੩॥ਕਲਿ

ਮਹਿਜਮਨੀਰਹੈਉਕਮੈਕਰਮਾਇਗੁਰੁਖੇਸੇਉਬਰੇਮਨਮੁਖਾਦੇਇਸਜਾਇ। ਜਮਕਾਲੈਵਸਿਜਗੁਬਾਧਿਆਤਿਸਦਾਭਗੁਨਕੋਇ। ਜਿਨ
ਜਮਕੀਤਸੇਸੇਵੀਐਗੁਰੁਮੁਖਤੁਪੁਨੋਇ। ਨਾਨਕਗੁਰੁਮੁਖਿਜਮਸੇਵਾਕਰੇਜਿਨਿਮਨਿਸਰਸੇਇ। ੧। ਮ: ੩। ਏਹਕਾਇਅਰੋਗੁਰਗੀਬਿਨਸਬਦੈ
ਹਉਮੈਰੋਗੁਨਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਨਿਰਮਲੋਹੈਰਹਿਨਾਮੋਮਨਵਸਾਇ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਖਿਆਇਸੁਖਚਾਤੁਖਾਦਿਸਾਰਿਆਸਪਜਿਸੁਰਾ
ਇ। ੨। ਪਉੜੀ। ਜਿਨਜਗਜੀਵਨੁਉਪਦੇਸਿਆਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਸਦਾਪੁਮਾਇਅਗਾਭਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਖੀਨੀਐਜਿਨਮਧੁਸੁਦਨੁਹਿ
ਨਾਮਸੁਣਾਇਆਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਵਾਰਦੈਜਿਨਿਉਮੈਬਿਖਸੁਕੋਗੁਰਗਵਾਇਆਤਿਸੁਗੁਰਕਉਵਰੁਪੁਨੈਨਿਯਮਵਗਛਕਹਿਗੁ
ਰੀਸਮਝਾਇਆਸੋਸਤਿਗੁਰਤਿਨਕਉਰੇਇਆਜਿਨਕੈਮੁਖਮਸਤਕਭਗਲਿਖਪਾਇਆ। ੭। ਸਲੋਕੁਮ: ੩। ਕੁਗਤਿਕਹਹਿਮਰਜੀ
ਵਰੇਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਦਹੋਇ। ਉਨਾਕਉਪੁਰਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਅਐਟਿਸਦੈਕੋਇ। ਗੁਰਨਿਯਾਨਮਸਿਪਾਇਆਏਕੋਸਰਸੇਇ।
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਹੋਛਿਰਵਿਛੋੜਾਕਦੇਨੋਇ। ੧। ਮ: ੩। ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਕੀਨੀਆਕੀਆਭਿਉਕਰੇਵੀਚਗਾਸਬਦੈਸਚੁਨਜਾਣਈਬਿਖੁ
ਭੁਲਾਗਵਗਾਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਅੰਧੁਕਰਮਕਮਾਵੈਦੁਜੈਗਾਇਪਿਆਗਾਅਣਹੋਰਾਮਾਪਗਣਾਇਦੇਜਮਮਾਰਕਰੇਤਿਨਖੁਆਗਾਨਾਨਕ
ਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜਾਅਪੇਖਖਸਟਹਾਗੁ। ੨। ਪਉੜੀ। ਤੁੰਕਰਤਾਸਕੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਸਰਜੀਅਤੁਮਾਗੇ। ਨਿਸਤੁਭਾਵੈਤਿਸੁਤੁਮੇਲਲੈਹਿ
ਕੀਆਨੀਤਾਵਿਚਾਗੇ। ਤੁੰਕਰਦਕਾਰਣਸਮਰਥ। ਪੈਸਦੁਸਿਰਜਣਹੋਗਾਨਿਸੁਤੁਮੇਲਹਿਪਿਆਰਿਆਸੇਤੁਧਮਿਲੈਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਾਗੇ।
ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਆਪਣੈਨਿਮੇਰਾਹਰਿਅਲਖੁਲਖਾਗੇ। ੮। ਸਲੋਕੁਮ: ੩। ਰਤਨਾਧਾਰਖੁਜੋਪੈਵੈਸੋਰਤਨਾਕਰੇਵੀਚਗਾਰਤਨਾਸਾ
ਰਨਜਾਣਈਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਅੰਧੁਪਾਗਾਰਤਨਗੁਰੁਕਾਸਬਦੁਪੈਬੁਝੈਬੁਝਣਹਗਾਮਰੁਖਆਪੁਗਣਾਇਦੇਮਰਜੀਮਹਿਉਇਖੁਆਗਾਨਾਨ
ਕਰਤਨਾਸੇਲੈਨਿਗੁਰਮੁਖਲਗੈਪਿਆਗਾਸਦਾਸਦਾਨਾਮਉਚਰੈਹਰਿਨਾਮੋਨਿਤਾਬਿਉਤਗਾਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਰਿਰਖਾਉ
ਰਿਧਾਰਿ। ੧। ਮ: ੩। ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਆਹਰਿਨਾਮਨਲਗੈਪਿਆਗਾਮਤੁਤੁਸਾਣਹਉਇਜੀਵਦੇਓਇਆਪਮਾਰੇਕਰਤਾਰਿ।
ਹਉਮੈਵਰੋਹੈਹੋਰਾਇਦੁਜੈਕਰਮਕਮਾਇ। ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਜੀਵਿਆਮੁਏਹਰਿਦਿਸਾਰਿਆਤੁਖਪਾਇ। ੩। ਪਉੜੀ। ਜਿਸੁਅੰਦ
ਰਿਹਿਰਦਮੁਧੈਤਿਸੁਨਨਕਉਸਭਨਮਸਕਰੀ। ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪੈਤਿਸੁਨਨਕਉਹਉਬਲਿਹਾਰੀ। ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਬੁਧਬਥੇ
ਕੁਹੈਹਰਿਨਾਮੁਗਰੀ। ਸੋਸਤਿਗੁਰਸਭਨਾਕਾਮਿਤੁਪੈਸਭਤਿਸਹਿਪਿਆਗੀ। ਸਕੁਆਤਮਰਮੁਪਸਾਰਿਆਗੁਰਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ। ੯।
ਸਲੋਕੁਮ: ੩। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨੀਅਕੇਬੰਧਨਾਵਿਚਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਉਹੁਨਪਾਵਹੀਮਰਿਜੀਮਹਿਅ
ਦਹਿਜਾਹਿ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਿਕਬੋਲਣਾਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਮਾਹਿ। ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਜਿਨੁਹਿਕਾ
ਲੈਉਠਿਜਾਹਿ। ੧। ਮ: ੧। ਨਾਲਉਐਸੀਗੀਤਿਜਿਤੁਮੈਪਿਆਰਵੈਸਗੈ। ਨਾਨਕਸਾਈਕੁਲੀਪਰੀਤਿਜਿਤੁਸਾਹਿਬਸੇਤੀਪਤਿ
ਹੋਏ। ੨। ਪਉੜੀ। ਹਰਿਇਕੋਦਾਤਾਸੇਵੀਐਹਰਿਇਕਪਿਆਈਐ। ਹਰਿਇਕੋਦਾਤਾਮੰਗੀਐਮਨਚੰਦਿਆਪਾਈਐ। ਜੇਦੁਜੇ
ਪਾਸਹੁਮੰਗੀਐਤਾਲਾਜਮਰਾਈਐ। ਜਿਨਸੇਵਿਆਤਿਨਿਛਲੁਪਾਇਆਤਿਸੁਨਨਕੀਸਭਭੁਖਗਵਾਈਐ। ਨਾਨਕਤਿਨਵਿਦੁ
ਵਾਰਿਆਜਿਨਮਨਦਿਨਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਖਿਆਈਐ। ੧੦। ਸਲੋਕੁਮ: ੩। ਕੁਗਤਨਨਕਉਮਾਪਿਤੁਠਾਮੇਰਾਪਿਆਰਾਅਪੇਖ
ਇਅਨੁਜਨਲਾਇ। ਪਾਤਿਸਾਪੀਰਗਤਨਨਕਉਦਿਤੀਅਨੁਸਿਰਛਤੁਸਚਾਹਿਬਣਾਇ। ਸਦਾਸੁਖੀਏਨਿਰਮਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਕਾ
ਰਕਮਾਇ। ਰਾਜੇਓਇਨਾਖੀਅਹਿਭਿਜਮਗਤਿਛਿਰਿਜੁਨੀਪਾਹਿ। ਨਾਨਕਵਿਦੁਨਾਵੈਨਕੀਵਦੀਛਿਰਹਿਸੋਭਾਮੁਲਨਪਾਹਿ। ੧

ਅ
ਸਤਿ

ਸੁਦਿਸਿਖਿਅੈਸਾ ਦੁਨਆਇਓਨਿਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਲਾਗੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅੈਸਾਇਚੁਕੁਮੁਰਉਰਗੈ॥ਜੇਤਸਤਿਗੁਰੁਨੇਜਾਵੈਤੋ
 ਤਵੈਤਸਾਚਿਨਾਮਿਓਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਲੈਵਡਿਅਈਹਰਿਦਰਿਸੈਤਨਿਅਗੈ॥੧੫ਉਤੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਮਾਹਿਰਿਪੀਤਰੈਗੁਰਪੁਜਣਆਵ
 ਹਿ॥ਹਰਿਨਾਮੁਵਣਜਹਿਰੰਗਸਿਉਭਾਰਹਿਨਾਮੁਲੈਜਾਵਹਿ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਜਭੇਹਰਿਦਰਗਭਾਵਹਿ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲੁਹਰਿ॥ਨਾਨਕ
 ਵਡਭਾਗੀਸਿਖਗੁਣਸਾਂਝਕਰਾਵਹਿ॥ਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਕਉਹਉਵਾਰਿਆਜੇਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹਿ॥੧੬ਸਲੋਕੁਮ:੩
 ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਪਾਸੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਪਰਿਹੋਦੀਵਬੁਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇਭਉਕੇਮੁਏਬਿਭਲਾਇ॥੧੭ਮ:੩॥ਕੰਠ
 ਕਾਇ॥ਨਿਰਮਲੀਜੇਸਚਿਨਾਮਸਚਿ॥ਲਾਗੀ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤੀਨਿਰੰਜਨਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿ॥ਕੁਮੁਰਉਰਗੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁ
 ਖੁਪਾਵਹਿਅਨਾਦਿਨੁਹਰਿਬੈਰਾਗੀ॥੨॥੧੫ਉਤੀ॥ਸੇਗੁਰਸਿਖਪੰਨਪੰਨੁਹੈਜਿਨਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਆਹਰਿਕੰਨੀ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੁਖ
 ਦਿਨਾਇਆਤਿਨਉਮੈਦੁਬਿਧਾਭੰਨੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਕੋਸਿਕੁਨਾਹੀਵੀਚਗਡਿਠਾਹਰਿਨੀ॥ਜਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਕਉਹਰਿਸੰਤਸਦੈਤ੍ਰਿਨੀ
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਗਲਮੰਨੀ॥ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇਦੇਤਿਨੀਚਰਵੰਗਣਵੰਨੀ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਮਨਮੁਖਕਾਇਰੁਕੁਪੁਹੈਬਿਨੁਨਾਵੈ
 ਨਕੁਨਾਹਿ॥ਅਨਾਦਿਨੁਪੈਵੀਵਿਆਪਿਆਸੁਪਨੈਰੀਸੁਖਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਵਤਿਤਉਰਹਿਨਾਹਿਤਬੋਦੁਖਸਹਾਹਿ॥੧੯ਮ:੩॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸਦਾਦਰਸੈਹੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹਿ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਸਦਾਸੁਖਦਰਿਸਦੈਸੋਭਾਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਆਸਹਜੇਸ
 ਰੁਸਮਾਹਿ॥੨॥੧੫ਉਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਯਾਦਿਨਪਹਰਿਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਕਹਰਿਨਾਮੁਲਿਵਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਸਿਸਟ
 ਰਿਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਹਰਿਨਾਮੁਨਕੰਨੈਪਾਇਆਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗਤਿਹਰਿਆਪਿਭਾਈ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁ
 ਮ:੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਈਆਸਬਦਿਨਲਾਗੈਭਾਉ॥ਓਸਨੇਸੁਖਨਉਮੈਰਾਵੈਸਉਗੇਨਾਆਵਉਜਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਹਿਜਮਿਲੈਸਚੈਸਿਉਭਿਵਲਾਹਿ॥੧॥੧੭ਮ:੩॥ਏਮਨਾਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਖੋਜਿਭਾਹੁਜਿਤੁਸੇਵਿਅੈਨਾਮਮਰਦੁਖਜਾਇ॥ਸਤਸਾਮੁਲਾਨ
 ਰੋਵਈਹਉਮੈਸਬਦਿਨਲਾਈ॥ਕੁੰਨੈਕੀਪਾਲਾਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਸਦੁਸੈਮਾਸਿਆਈ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਮਨਿਸੁਖੁਹੋਇਸਚਸੰਜਮਕਾਰ
 ਕਮਾਈ॥ਨਾਨਕਪੁਰੈਕਰਮਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਹਰਿਨੀਉਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਈ॥੨॥੧੫ਉਤੀ॥ਜਿਸਕੈਪਰਿਦੀਬਾਨੁਹਰਿਹੋਵੈਤਿਸਕੀ
 ਮੁਠੀਵਿਚਿਜਗਤੁਸਭੁਆਇਆ॥ਤਿਸਕਉਤਲਕੀਕਿਸੈਦੀਨਾਹੀਹਰਿਦੀਬਾਣਸਭੁਪੈਰੀਪਾਇਆ॥ਮਾਣਸਾਕਿਅਹੁਦੀਬਾ
 ਣਹੁਕੋਈਨਸਿਭਜਿਨਿਕਲੈਹਰਿਦੀਬਾਣਹੁਕੋਈਕਿਬੈਨਾਇਆ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਦੀਬਾਣਵਸਿਆਭਗਤਕੈਹਿਰੈਤਿਨਹੁਦੇਖੁਹਦੇ
 ਆਣਸਭੁਭਗਤਾਅਗੈਖਲਵਾਇਆ॥ਹਰਿਨਾਵੈਕਵਡਿਅਈਕਰਮਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਪਿਆਇਆ॥੧੮
 ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਗਤੁਮੁਆਬਿਰਥਾਜਨਪੁਗਵਾਇ॥ਦੁਜੈਕਾਇਅਤਿਦੁਖਲਗਮਰਜੀਅੈਆਵੈਜਾ
 ਇ॥ਵਿਸਟਾਅੰਦਰਿਵਾਸੁਹੈਠਿਰਿਠਿਰਿਜੁਨੀਪਾਈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮੁਮਾਰਜੀਅੰਤਗਾਇਆਪਛੁਤਾਈ॥੧੯ਮ:੩॥
 ਇਸੁਜਗਮਹਿਪੁਰਖਏਕੁਹੋਰਸਗਲੀਨਹਿਸਬਾਈ॥ਸੁਭਿਪਟੋਗਵੈਅਲਪਤੁਰੈਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈ॥ਪੁਰੈਗੁਰਵੇ
 ਖਾਲਿਆਸਬਦੈਸੋਈਪਾਈ॥ਪੁਰਖੈਸੇਵਹਿਸੇਪੁਰਖੁਹੋਵਹਿਜਿਨੀਹਉਮੈਸਬਦਿਨਲਾਈ॥ਤਿਸਕਾਸਰੀਕੁਕੇ
 ਨਹੀਨਾਕੋਕੰਟਕੁਵੈਰਾਈ॥ਨਿਰਚਲੁਗਤੁਹੈਸਦਾਤਿਸੁਕੇਗਨਾਵੈਨਾਜਾਈ॥ਅਨਾਦਿਨੁਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣ
 ਗਾਈ॥ਨਾਨਕਵੇਖਾਵਿਗਸਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਅਈ॥੨॥੧੫ਉਤੀ॥ਜਿਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਸਦਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੋਤਿਨਕਉਰ

ਖਣਡਗਾ। ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਿਤਾ ਹਰਿਨਾਮੇ ਮਾਤਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਸੰਤੁ ਮਾਰਾ। ਹਰਿਨਾਵੈ ਨਾਲਗਲਾ ਹਰਿਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਮਸਾਤਤ
 ਰਿਨਾਮੁ ਮਾਰੀ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਸਾਰਾ। ਹਰਿਨਾਮੁ ਮਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹਰਿਨਾਮੁ ਕੁਲੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪੁਰਾ। ਜਨਨ ਨਕਉ
 ਹਰਿਨਾਮੁ ਗੁਰਦੀਆ ਹਰਿਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ। ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਜੀਨਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਇਆ ਸੇਹਰਿਕ
 ਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਹਿ। ਅਚੰਤੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮਾਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦ ਸਮਾਹਿ। ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਿ ਆਪਣੇ ਮੇਖ ਪਦਵੀਆ
 ਪੇਪਾਹਿ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਕਉ ਸੰਤੁ ਸਦਾ ਭੋਇਆ ਜੋ ਗੁਰਚਰਣੀ ਜਨ ਪਾਹਿ। ਜਨਨ ਨਕੁ ਹਰਿਕਾਰਾ ਸੁਪੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਾ
 ਜਰਖਾਹਿ। ੧੫: ੩॥ ਹਉ ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਪੈ ਖੜਕੇ ਖੜਕੀ ਦਿਤਾਈ। ਹਉ ਮੈ ਵਰੋਹੈ ਮਰਿ ਜੀ ਮੈ ਆਵੈ ਜਾਈ। ਜੀਨਕਉ
 ਪੁਰਾ ਬਿਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰੁ ਆਈ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦ ਜਲਾਈ। ਸ ਪਉੜੀ
 ਹਰਿਨਾਮੁ ਮਾਰਾ ਪੁਰੁ ਅਬਗ ਤੁਅਗੋਚਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਪਾਤਾ। ਹਰਿਨਾਮੁ ਮਸੇਵ ਹਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਮਪੁਜਹਿ
 ਹਰਿਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ। ਹਰਿਨਾਮੇ ਜੇ ਵਰੁ ਕੋਈ ਮਦੁ ਨ ਸੁਝੈ ਹਰਿਨਾਮੇ ਅੰਤ ਵਰਾਤਾ। ਹਰਿਨਾਮੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ
 ਨੁਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਕਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ। ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣੇ ਕਉ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰੀ ਜੀਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿਨਾਮੁ ਮੈ ਜਾਤਾ। ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨ ਲਗੇ ਪਿਆਗੁ। ਸਬਦੈ ਸਾਦਨਾ ਆਇਓ ਮਰਜਨ ਮੈ ਵਰੋਵਾਰਾ। ਮਨੁ ਖੰਘੈ ਧੁਨੇ
 ਤਈ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੈ ਸਾਗ। ਨਾਨਕ ਜੀਨਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਪਾਹਿ। ੧੭॥ ਮਃ ੩॥ ਇਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਗਤੁ ਹੋਰੁ
 ਜਗੁ ਸੁਤਾਐ ਹਿ ਪਿਆਸਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਜਾਗੀ ਨਿਸੇ ਜੋਰ ਤੇ ਸਚਿਨਾਮਿ ਹੁਣ ਤਾ ਸਿਆ ਮਨੁ ਖੰਘੈ ਪਨਚੇਤਨੀ ਜਨਮ ਅਰਿ
 ਹੋ ਹਿ ਬਿਨਾਸ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ਜੀਨਕਉ ਪੁਰਿ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿਆ ਸਿ। ੨॥ ਪਉੜੀ
 ਹਰਿਨਾਮੁ ਮਾਰਾ ਬੋਜਨੁ ਛਤੀ ਪਰਕਾਰਾ ਜੀਤੁ ਖਾਇਐ ਹਮ ਕਉ ਰਿਪਤਿ ਭਈ। ਹਰਿਨਾਮੁ ਮਾਰਾ ਪੈਨਣੁ ਜੀਤੁ ਛਿਰਨੀ ਗੇਨੋਦੇ
 ਹਿਰਿ ਪੈਨਣ ਕੀ ਮਾਰੀ ਸਰਧ ਗਈ। ਹਰਿਨਾਮੁ ਮਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ਹਰਿਨਾਮੈ ਕੀਤ ਮਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰ ਕੁਨੀਦੀ। ਹਰਿ
 ਨਾਮੈ ਕਾਹ ਮਲੇ ਖਾਲਿ ਖਿਆ ਸਕੁ ਮਕੀ ਅਗਲੀ ਕਾਣੀ ਗਈ। ਹਰਿਨਾਮੁ ਕੀਨੈ ਵਿਰਲੈ ਧਿਆਇਆ ਜੀਨਕਉ ਪੁਰਿ ਕਰਮ
 ਪਰਾਪਤਿ ਲਿਖਤੁ ਪਈ। ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਹੋਇ ਜੈ ਕਾਇਕਰਮ ਕਮਾਈ। ਦੂਜੈ ਕਾਇਜੇ ਤੇਕ
 ਰਮ ਕਰੈ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨੀਧਾਈ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੁਖੁ ਉਪਜੈ ਜਾਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ। ਸਚੀ ਖਾਣੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ। ਨਾ
 ਨਕ ਜੀਤੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਕਤਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ। ੧੮: ੩॥ ਹਮ ਘਰਿਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਸਦਾ ਤੈਥਾ ਤਿਰੇ ਭੰਡਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਰਸੀ
 ਅਕਾਸ ਦਰੀਵੈ ਦੇਵਣ ਭਾਗ। ਅਨ ਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ। ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਦ ਉਚਰਹਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਰਤ
 ਵਣ ਭਾਗ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸੈ ਸਪਜੇ ਕਰੈ ਵਾਪਾਰਾ। ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਗੀਆਨੁ ਰੰਗੁ ਪੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣ ਭਾਗ। ਨਾਨਕ ਜੀਨਕਉ ਨ ਦਰਿ
 ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਹੋਵੈ ਹਿ ਸਚਿ ਅਗਾ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਰਣੀ ਭਾਈ ਪਾਈਆ। ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਗੁਰ
 ਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨ ਹਰਿਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਅਗੈ। ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵ ਕਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਲਾਇਆ। ਤਿਸੁ ਗੁਰ
 ਕਉ ਹਉਨੈ ਮਸਕਾਰੀ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਚਲਿਆ। ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਮਨੁ ਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ।
 ਮਾਨਿ ਹਠਿ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮ ਦੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਈ। ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਰੋਤੁ ਤੈਨਾ ਮੁਨਵ ਸੈ ਮਨਿਆਈ। ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮ

੧੮੮
੮

ਹਰਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ

ਹਰਿ

ਸਿਖ

ਸਦ

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨ ਹਰਿਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਅਗੈ ਮਨਿ ਅਨ ਦੁਰਇਆ॥

ਲੁਧੇਵੈ ਅਗੀਅਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ। ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਾਪਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਆਇ ਚੰਨੀ ਨਲਗੇ ਪਿ
 ਆਗੁ। ਰਸਨਾ ਛਿਕਾ ਬੋਲਦਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਗੁ। ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇ ਐਕਾ ਵਡਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਵਾਰਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਸਤਿਪੁ
 ਰਖ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜੇਤੁ ਮਿਲਿ ਮੈ ਹਮਕ ਉਸੀ ਤਿਆਈ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਸਤਿਪੁ ਰਖ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜੇਤੁ ਮਿਲਿ ਮੈ ਹਮਰਿ ਰਗਤਿ ਪਾਈ॥
 ਪਨੁ ਪਨੁ ਰਹਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ
 ਹਮਰਿ ਨਾਮੁ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਰਹਿ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮਕਊ ਸਮਾਦਿ ਸਟਿ ਦਿਖਾਈ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬਣਾਈ॥੧॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੧॥ ਪਰਹਿ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਦੇਸਾ ਪਿਰ ਨਿਤ ਭੂਰੇ ਸਮਾਲੇ ਗੀਮ
 ਲਾਇਆ ਛਿਲਨ ਹੋਵਈ ਜੇਨੀ ਅਤਿ ਰਸਿ ਕਰੇ॥੧॥ਮ:੧॥ ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੁੜੀ ਆਬਾਸੁ ਪਰੀਤ ਕਰੇ॥ ਤਿਚਰੁ ਜਾਵੈ ਭਲਾ ਕਹਿ ਜਿਉ
 ਹੁਲੈ ਵੈਦੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਏ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਗਾਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਰਾਨਾ ਉਭੈ ਨੁਚਾਖਿਆ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਅਪਾਖਿ
 ਮਿਟੀ ਰੁਭਾਖਿਆ॥ ਸਰੁ ਅੰਦਰਿ ਇਕ ਦਰ ਤੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਖਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਕਭੁ ਏਨਿ ਤਾਲੁ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪਾਖਿਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੩॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਭੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦੁ ਨ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਹਉ ਮੈ ਲੁਨ ਚੁਕਈ ਨਾਮ ਨਲਗੇ
 ਪਿਆਰਾ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਤਜਿ ਦਿਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਕਿਰਸਨ ਦੇਖ ਮਹਿ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰਾ॥੧
 ਮ:੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਸੇਵਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧਾਰਾ॥ ਦੁਜੈ ਰਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖ ਲਾਗਾ ਜਲ ਤਾ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਣ ਗੁਰੁ ਦਿਸਾਇਆ
 ਸੇਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀ ਵਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਬਖਸੇ ਬਖਸਣਾਰਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿਆ ਪਿਸਭੁ ਕਰ
 ਤਾ ਕੇ ਏਦ੍ਰਿਯ ਹੋਇ ਸੁ ਅਵਰੋਕ ਹੀਐ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਗਵਰਹੀਐ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੈਰਹ
 ਰਿ ਆਪੇ ਛੋਰੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪਕਿਰਹੀਐ॥ ਹਰਿ ਬਿਰੁ ਕੋਈ ਮਾਰਨੀ ਦਾਲਿ ਸਕੈ ਮਨ ਹੋਇ ਨਿਚਿੰਦੁ ਨਿਸਲੁ ਹੋਇ ਰਹੀਐ॥ ਉਠਾਇ
 ਆਬਹੁ ਦਿਆਸੁ ਤਿਆਸ ਦਾਸ ਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ॥ ਐਜਨਾਨ ਕਰੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲੁਧੀਐ॥੨॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੧॥ ਨਾਨਕ ੬੩
 ਵਡ ਹੋਸਰ ਗਕਾਨੁ ਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੨॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ੨॥ ਛੰਤ ੧੭॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ੨॥
 ਜੁਮਲਾ ੫੩॥

੧ ਭਿਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਾਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
 ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੭੧

ਗਤਿ

ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਆਇ ਆਵੈ ਛੇੜਾ ਸਭਨਾ॥ ਪੁਛੁ ਤੁਜਾਇ ਸਿਆਇ ਆਸੈ ਮੁਲੁ ਲੁਕਿ ਨਾਹਾ॥ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵੀਸਰੈ ਵਡੀ ਵੇ
 ਦਨਾ ਤਿਨਾ॥੧॥ ਰੀਸਲਾਹਿ ਤੁਸਾ ਚਾਸੇ॥ ਜਾਕੀ ਨਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਤੈਥੀ ਹੋਸੀ ਸੇਇ॥ ਸਭਨਾ ਚਾ
 ਏਕੁ ਤੂੰ ਮਾਣੁ ਸਦਾ ਤਿਨੋ ਹੋਇ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਥੀ ਐਰਨ ਕਿਉਂ ਨੋ ਹੋਇ॥੨॥ ਪਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਟਿ ਗੜਕੇ ਤੀਗਈ ਬਜਾਈ॥ ਜੇ ਅਸ
 ਮਾਨ ਨਾਮੁ ਵੀ ਤਿਨਿ ਨ ਕਿਨ ਥਾਪਾਈ॥ ਜੇ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਸੁਲੀ ਆਕਹੇ ਮਿਠਾਖਾਈ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਅਉਗਣ ਜੇਤੈ ਤੇ ਤੇ ਗਲੀ ਜੀ ਜੀਗਾ॥
 ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਨ ਤਕਈ ਅਨਿਸੇਭਾਈ ਸੇਵੀਗਾ॥ ਅਗੈ ਗਏ ਨਮੀ ਅਨਿਮਾਰਿ ਕਚੁ ਦੇਖੀਗਾ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧॥

ਜੀਉ

ਜਤਉਪਾਇਕਾਲੁਸਿਰਜੰਤਵਸਿਗਤਿਗੁਰਸੰਬਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਪਦਾਰਥੁਪਾਵਿਛੁਟਿ॥ਸਬਦੁਕਮਾਈ॥੧॥ਸੁਚੈਰੈ
ਭੈਸਚੁਸਮਾਵੈਵਿਰਲੇਸੁਚਾਰੀ॥ਤੰਤੈਕਉਪਰਮਤੰਤੁਸਿਲਾਈਆਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੫॥੬॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧॥
ਜੀਉਮੀਨਾਬਿਨੁਪਾਣੀਐਤਿਉਂਸਾਕਤੁਮਰੈਪਿਆਸਾ॥ਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਮਰੀਐਰੇਮਨਾਜੋਬਿਰਥਾਜਾਵੈਸਾਸੁ॥੧॥ਮਨਰੇਰਾਮਨਮਜਸੁ
ਲਾਈ॥ਬਿਨੁਹਰਾਇਹੁਸੁਕਿਉਲਹਉਗੁਰੁਮੇਲੈਹਰਿਦੇਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲੁਸੰਗਤੀਗੁਰਮੁਖਿਤਿਰਬੁਧੋਈ॥ਅਰਸ
ਇਤੀਰਬੁਮਜਨਾਗੁਰਦਰਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੨॥ਜੀਉਜੋਗੀਜਤੁਬਾਰਤਪੁਨਾਹੀਸਤੁਸੰਤੋਖਾ॥ਤਿਉਨਾਮੈਬਿਨੁਦੇਹੀਜਮੁਮਰੈ
ਅੰਤਰਿਦੋਖਾ॥੩॥ਸਾਕਤਪ੍ਰੇਮੁਪਾਈਐਧਰਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਭਯਈ॥ਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਸਿਲੈਕਤੁਨਾਨਕਸਿਭਤਿਸਮਾਈ॥
੪॥੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧॥ਤੂੰਪੁਰਦਾਤਾਨੀਮਤਿਪੁਰਾਮਥਾਰੇਥੇਖਰੀਜੀਉ॥ਮੈਕਿਆਮਾਗਉਕਿਛੁਬਿਰੁਨਰਾਈਹਰਿ
ਦੀਜੈਨਾਮੁਪਿਆਰੀਜੀਉ॥੧॥ਪਾਟਿਪਾਟਿਗਵਿਰਹਿਆਬਨਵਰੀ॥ਨਾਲਿਥਾਲਿਮਹੀਅਲਿਗੁਪਤੋਵਰਤੈਗੁਰਸਬਦੀਦੇਖਿਨਿਹਰੀ
ਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਰਤਪਾਇਆਲਅਕਾਸੁਦਿਖਾਈਓਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸੋਬ੍ਰਮਅਜੋਨੀਪੈਰੀਪੈਰੀਪਾਟਿਗੀਤਰਿ
ਦੇਖੁਮੁਰਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਜਨਮਮਰਨਕਉਇਹੁਜਗੁਬਪੁਕੈਇਨਦੁਨੈਭਗਤਿਵਿਸਾਰੀਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਸਿਲੈਤਗੁਰਮਤਿਪਾਈਐ
ਸਾਕਤਬਾਨੀਹਰੀਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਬੰਧਨਤੋੜਿਨਿਰਾਰੇਬਪੁਕਿਨਗਰਭਰਮੰਝਾਰੀਜੀਉ॥ਨਾਨਕਗਿਆਨੁਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆ
ਹਰਿਮਨੁਵਾਸਿਆਨਿਰੰਕਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧॥ਜਿਸੁਜਲਨਿਪਕਾਰਦਤੁਮਜਾਗਿਆਏਸੋਮੀਸਤਿਗੁਰਪਾਹੀਜੀਉ॥ਛੋ
ਰੁਦੇਸਥੇਖਚਤੁਰਾਈਦੁਬਿਧਾਇਹੁਕਲੁਨਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਮਨਰੇਬਿਰਹੁਮਤੁਕਤਜਾਹੀਜੀਉ॥ਬਾਰਹਿਛੁਛਤਥਹੁਤੁਖੁਪਾਵਹਿ
ਪਥਿਅੰਸਿਤੁਪਟਮਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਗੁਣਛੋਡਿਗੁਣਾਕਉਪਾਵਤੁਕਰਿਅਵਗੁਣਪਛੁਤਾਹੀਜੀਉ॥ਸਰਾਅਪਸਰਕੀ
ਸਾਰਨਜਾਣਹਿਠਿਗਿਠਿਕਿਰੀਚਬੁਝਾਹੀਜੀਉ॥੨॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲੋਕੁਬੁਝੁਠੇਬਾਰਿਨਾਵਤੁਕਾਹੀਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਜ
ਪਦੁਸਦਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਕੀਰਤਿਤਾਹੀਜੀਉ॥੩॥ਪਰਹੇਲੋਕੁਨਿੰਦਾਕੁਜਾਤਿਆਗੁਸਚੁਗੁਰਬਚਨੀਠਲੁਪਾਹੀਜੀਉ॥
ਜੀਉਕਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਹਰਿਨੀਉਜਨਨਾਨਕਸਬਾਦਿਸਲਾਹੀਜੀਉ॥੪॥੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧॥ਪੰਚਪਦੇ॥ਅਪਨਾ
ਪਹੁਮੁਸਤਰਾਖਨਸਾਕਤਿਕੀਪਰਪਾਹੁਜੇਹਨਿਲਾਗਾ॥ਪਹੁਦੁਰਾਖਹਿਜੇਰਸੁਚਾਖਹਿਜੇਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕੁਲਾਗਾ॥੧॥ਮਨਰੇਸ
ਮਝੁਕਵਨਮਤਿਯਾਗਾ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਅਨਰਸੁਲੋਭਾਨੇਠਿਰਿਪਛੁਤਾਹਿਅਭਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਕਉਹਰਖਜਾਤਕ
ਉਰਦਾਹਿਇਹੁਖੁਨਾਨੇਲਾਗਾ॥ਅਪੇਦੁਖਸੁਖਭੋਗਭੋਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਅਨਰਾਗਾ॥੨॥ਹਰਿਰਸਉਪਰਿਅਵਗੁਕਿਆਹੀਐ
ਜਿਨਪੀਆਸੇਵਿਪਤਾਗਾ॥ਮਾਈਆਮੋਹਤਿਜਿਨੀਇਹੁਸੁਖੋਈਆਜਾਸਾਕਤਦੁਰਮਤਿਲਾਗਾ॥੩॥ਮਨਕਾਜੀਉਪਦਨਪਤਿ
ਦੇਹੀਦੇਹੀਮਹਿਦੇਉਸਮਾਗਾ॥ਜੇਤੂੰਦੇਹਿਤਾਹਰਿਗੁਗਾਈਮਨੁਬਿਪਤੈਹਰਿਲਿਵਲਾਗਾ॥੪॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਗੁ
ਪਾਈਐਗੁਰਸਿਲੈਐਜਮਭਉਭਾਗਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਾਪਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਏਮਸਤਕਿਰਾਗਾ॥੫॥੧੦॥ਸੋਰਠਿਮ
ਹਲਾ੧॥ਸਰਬਜੀਆਸਿਰਿਲੇਖੁਪੁਰਾਬਿਨੁਲੇਖੈਨਹੀਕੋਈਜੀਉ॥ਅਪਅਲੇਖੁਕੁਰਗਤਿਕਰਿਦੇਖੈਯੁਮਚਲਾਏਸੋ
ਈਜੀਉ॥੧॥ਮਨਰੇਰਾਮਨਪਹੁਖੁਧੋਈ॥ਅਹਿਨਿਸਗੁਰਕੇਚਰਨਸਰੋਵਹੁਹਰਿਦਛਾਕੁਗਤਸੇਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਅੰਤਰਿ
ਸੋਬਾਹਰਿਦੇਖਹੁਮਵਹੁਨਦੁਨਾਕੋਈਜੀਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕਾਵੈਸਾਟਿਕਰਿਦੇਖਹੁਪਾਟਿਪਾਟਿਨੋਤਿਸਮੇਈਜੀਉ॥੨॥੩੩੩ਤਉ

ਠਕਰਖਤੁਪਰਮਪਨੈਗੁਰਮਿਲਿਐਇਹਮਤਿਹੋਈਜੀਉ। ਦੇਖਿਅਤ੍ਰਿਸਟੁਰਉਬਿਸਮਾਦੀਦੁਖਾਬਿਸਰੈਸੁਖੁਹੋਈਜੀਉ॥੩॥ਪੀਵਹੁ
 ਪਿਉਪਰਮਸੁਖਪਾਈਐਨਿਜਪਾਛਿਵਾਸਹੋਈਜੀਉ। ਜਨਮਮਰਦਰਵਰਜਨੁਗਾਈਐਪੁਨਿਗਪਿਜਨਮੁਨਹੋਈਜੀਉ॥੪॥
 ਤਤੁਨਿਰੰਜਨੁਜੋਤਿਸਥਾਈਸੋਭੇਦੁਨਕੋਈਜੀਉ। ਅਪਰੰਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਐਸੋਈਜੀਉ॥੫॥੧੧
 ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੧੫੮੩॥ ਜਾਤਿਸੁਭਾਵਤਦਹਿਗਾਵਤਗਾਵੇਕਛੁਪਾਵਾ। ਗਾਵੇਕਛੁਹੋਈ। ਜਾਆਪੇਦੇਵੈਸੋਈ॥੧॥ਮਨ
 ਮੋਹੇਗੁਰਬਚਨੀਨਿਪਪਾਈ। ਤਾਤੇਸਚਮਹਿਰਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ। ਗੁਰਸਾਖੀਅੰਤਰਿਜਾਗੀ। ਤਾਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗੀ॥
 ਗੁਰਸਾਖੀਕਾਉਜੀਆਗਾ। ਤਾਮਿਟਿਆਸਗਲਅੰਧਾਰਾ॥੨॥ਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ। ਤਾਜਮਕਾਮਾਗੁਤਗਾ। ਭੈਵਿਚਿਨਿਰਤੁ
 ਉਪਾਈਆਰਾਸਤਜੈਕੈਪਾਰਿਅਹਈਆ॥੩॥ਭਲਤਿਨਾਨਕਬੁਝੈਕੋਬੀਚਰੀ। ਆਇਸੁਨਗਮਹਿਕਰਦੀਸਾਗੀ। ਕਰਦੀਕੀਰਤਿਹੋਈ॥੪॥
 ਜਾਆਪੇਮਿਲਿਐਸੋਈ॥੪॥੧੨॥

ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੩੫੮੧੨ਉਪਦੇ।

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੇਵਕਸੇਵਕਹਰਿਸਭਤੇਗੀਜਨਸਥਦੈਸਾਦੁਆਈਆ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਿਰਮਲੁਹੋਆਜੀਨੀਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇਆ। ਅਨ
 ਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਹਿਨਿਤਸਾਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਈਆ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕਰਮਬਾਰਿਕਸਗਤਿਤੁਮਾਗੀ। ਕੋਸਥਾਸਚਤੁਕੇਵ
 ਲੁਆਪਿਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ। ਜਾਗਤਰਹੋਤਿਨੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਬਦੇਤਉਮੈਮਾਗੀ। ਗਿਰੀਮਹਿਸਦਾਹਰਿਜਨਉਦਸੀਗੀ
 ਅਨੁਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰੀ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਆਦਹਿਦਿਸਧਾਵਦਾਦੁਜੈਭ
 ਆਇਖੁਆਈਆ। ਮਨੁਖਮੁਗਧੁਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਨਾਉਪਾਏਹਉਮੈਮੋਹੁਕਾ
 ਆਈਆ॥੩॥ਹਰਿਜਨਸਾਰੇਸਾਚੁਕਮਾਦਹਿਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਵੀਚਾਰੀ। ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਪ੍ਰਭਸਾਚੈਸਾਚੁਗਬਿਆਉਰਧਾਰੀ॥
 ਨਾਨਕਨਾਵਹੁਗਤਿਮਾਤਿਪਾਈਏਹਾਸਤਮਾਰੀ॥੪॥੧॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੩॥ ਰੁਗਤਖਜਾਨਾਭਗਤਨਕਉਦੀਆਨਾਉਹੁ
 ਧਨੁਸਚੁਸੋਈ। ਅਖੁਟਪੈਨੁਕਦੇਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀਕਿਨੈਨਕੀਮਤਿਹੋਈ। ਨਾਮਧਨਿਖੁਉਜਲੋਤੈਏਹਰਿਪਾਇਆਸਚੁਸੋਈ॥੧॥
 ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਇਆਜਾਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਰੁਭਰਾਠਿਰਦਾਦਗਹਮਿਲੈਸਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ। ਆਇਸੁਦੇਹੀ
 ਅੰਦਰਿਪੰਚਦੇਹਵਸਤਿਕਾਮੁਕੋਪੁਅੰਧਕਾਰਾ। ਅੰਧਤੁਲੁਹਿਮਨੁਖਨਹੀਬੁਝੁਹਿਕੋਈਨਸੁਦੈਪੁਕਾਰਾ। ਅੰਧਾਨਗਤੁਅੰਧੁਦ
 ਰਤਗਾਬਾਝੁਗੁਰੁਗੁਬਾਰਾ। ਤਉਮੈਮੇਰਾਕਾਰਿਕਾਰਿਵਿਗੁਤੇਕਿਤੁਚਲੈਨਚਲਾਦਿਆਨਾਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਓਵੈਸੁਨਾਮੁਪਿਆਵੈਸ
 ਚਾਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਤੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਨਰਗਿਨਦਰਿਨਿਤਾਲਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਗੀਆਨੁਸਦਾਪਾਟਿਚਾਨਣੁਅਮਰੁਸਿ
 ਰਬਾਦਸਾਹਾ। ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਤੋਕਰਹਿ। ਦਿਨੁਗੁਰੁਮੈਸਚੁਲਾਹਾ। ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਨਿਤਰਾਸਬਾਦਿਰਤੇਹਰਿਪਾਹਾ॥੪॥੨

ਲੋਕੁਮੋਹੁ

ਰਾਮਨਾ

ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੩॥ ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਓਵੈਗਹਰਿਪਾਏਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਈ। ਰੁਗਤਾਕਾਰਨੁਹਰਿਅਨੰਦੁਅਨਾਦਿ
 ਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥ਸਬਦਰਤੇਸਦਾਇਕਗੀਹਰਿਸਿਉਹੋਸਮਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਸਾਚੀਨਦਰਿਤੁਮਾਗੀ॥ਆਪਾਟਿਆਦਾਸਾ
 ਨੀਕੀਪਾਕਗਿਪਿਅਰੇਰਾਖਹੁਪੈਜਤਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ। ਸਬਦਸਲਾਹੀਸਦਾਹਉਜੀਵਗੁਰਮਤੀਰੁਭਾਗਾ। ਮੇਰਾਪ੍ਰਭਸਾਚ
 ਅਤਿਸੁਆਲਿਉਗੁਰੁਸੇਵਿਆਚਿਤੁਲਾਗਾ॥੩॥ਸਚਾਸਬਤੁਸਚੀਸਚੁਬਾਣੀਸੋਜਨੁਅਨਾਦਿਨੁਜਾਗਾ॥ਮਹਾਰੀਗੀਰਸ

ਦਾਸੁਖਦਾਤਾਤਿਸਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਪੁਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਕੀਨੀਅਤਿਤੁਰਿਮੰਨਵਸਾਇਆਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੁਖਅੰਤਰਿਵਿਚਹੁਰਮੁ
 ਚੁਕਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਕਾਮਾਗੁਸਦਾਪੰਥੁਵਿਖੜਕੋਪਾਏਗੁਰਵੀਚਾਰਾਹਰਿਕੈਰੰਗੀਰਾਤਾਸਬਦੈਮਾਤਾਹਉਮੈਤਨੋਵਿਕਾਰਾਨਾਨਕਨਾ
 ਮਿਰਤਾਇਕਰੰਗੀਸਬਦੈਸਵਰਣਹਰਾ॥੪॥੩॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੩॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਧੋਨੇਸਦਾਸਾਲਾਹੀਧਿਆਗੇਜਿਠਹੁਪਾਇਅੰਤਰਿ
 ਤੇਸਾਸਾ॥ਇਕਪਲੁਖਿਨੁਵਿਸਰਹਿਤੁੰਸੁਆਮੀਜਾਨੁਉਬਰਸਪਚਾਸਾਹਮੁਕੁਮੁਗਧਸਦਾਸੇਭਾਈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀ
 ਉਤਮਾਪੇਦੇਤੁਬੁਝਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਪੁਵਿਦਤੁਵਾਰਿਆਸਦਹੀਤੇਰੇਨਾਮਾਵਿਤੁਬਾਲਿਜਾਈ॥੧॥ਹਰਾਉਹਮਸਬਦਮੁਏਸਬ
 ਦਿਮਾਰਜੀਵਾਲੇਭਾਈਸਬਦੇਹੀਮੁਕਤਿਪਾਈ॥ਸਬਦੈਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਤੇਆਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਆਈ॥ਸਬਦੁਗੁਰਦਾਤਾਜਿਤਮ
 ਨੁਰਾਤਹਰਿਸਿਓਹਰਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਸਬਦੁਨਜਾਣਹਿਸੇਅੰਨੇਥੋਥੋਕੈਤੁਆਏਸੈਸਾਗਾਹਰਿਸੁਨਪਾਇਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁ
 ਗਵਾਈਆਜੀਮਹਿਵਾਰੇਵਾਰਾਥੀਸਟਾਕੇਕੀਕੋਥੀਸਟਾਮੈਹਿਸਮਾਏਮਨਮੁਖਮੁਗਧੁਗੁਬਾਰਾ॥੩॥ਆਪੇਕਰ
 ਵੇਖੈਮਾਰਗਲਾਏਕਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਮਦਹਨਕੋਈ॥ਜੋਪੁਗਲਿਖਿਆਸੁਕੋਈਨਮੈਕਾਈਕਰਤਾਕਰੇਸੁਧੋਈ॥ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਅੰਤਰਿਕਾਈਅਵਹੁਨਦੁਜਾਕੋਈ॥੪॥੪॥ਸੋਗਠਿਮ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਤਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭ
 ਵਹਿਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਏ॥ਭਗਤਾਕੀਸਾਰਕਰਹਿਆਪਰਾਧਹਿਜੋਤੇਰੈਮਨਿਰਾਣੇ॥ਤੂੰਗੁਰਦਾਤਾਸਬਦਿਪਛਤਾ
 ਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਏ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਸਦਾਸਮਾਲੀਅੰਤਕਾਲਿਤੇਰਾਬੇਲੀਹੋਵੈਸਦਾਨਿਬਏਤੇਰੈਨਾਲੀ॥
 ਹਰਾਉਹਦਸਟਿਰਓਕੜੀਸਦਕੁੜਕਮਾਵਹਿਨਾਬੁਝਹਿਵੀਚਾਰੇ॥ਨਿੰਦਾਦੁਸਟੀਤੇਕਿਨਿਛਲੁਪਾਇਆਹਰਦਾਖਸ
 ਨਖਹਿਬਿਚਾਰੇ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਜਨੁਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਜੀਉਲਏਉਬਾਰੇ॥੧॥ਆਪਸਕਉਬਹੁਭਲਾਕਰਿਜਾਣ
 ਹਿਸਨਮੁਖਮਾਤਿਨਕਾਈ॥ਸਾਧੁਜਨਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪੇਜਾਸਨੰਨਮੁਗਵਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਕਦੇਰੇਤਹਿਨਾਹੀਅੰਤਿਗ
 ਏਪਛਤਾਈ॥੩॥ਸਭਲੁਜਨਮੁਗਤਾਕਾਕੀਤਾਗੁਰਸੇਵਾਅਪਲਾਏ॥ਸਬਦੇਰਾਤੇਸਾਜੇਮਾਤੇਅਨਾਦਿਨੁਹਰਿਗੁ
 ਣਗਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਰੈਬੇਨਤੀਹਉਲਾਗਾਤਿਨਕੋਪਾਏ॥੪॥੫॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੩॥ਸੋਸਿਖੁਸਖਾਬੰਧਪੁਰੈਕਾ
 ਈਜੇਗੁਰਕੇਭਾਣੈਵਿਚਿਆਵੈ॥ਆਪਣੈਰਣੈਜੋਰਲੈਕਾਈਵਿਛੁੜੇਰੇਵਾਖਾਵੈ॥ਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਸੁਖੁਕਦੇਪ੍ਰਵੈਕਾਈ
 ਠਿਠਿਠਿਠਿਪਛੇਤਾਵੈ॥੧॥ਹਰਿਕੇਰਾਸੁਧੋਲੈਕਾਈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੋਕਿਲਾਵਿਖਦੁਖਕਾਏਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾ
 ਈ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਏਤੁਕੁਟੰਬੁਸਕੁਜੀਅਕੇਬੰਧਨਭਾਈਗੁਰਮੁਖਲਾਸੈਸਾਗਾਬਿਨੁਗੁਰਬੰਧਨਦੁਹਿਨਾਹੀਗੁਰਮੁਖਿਮੇ
 ਕੋਈਨਕਿਸਹੀਕੇਗਾਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲੁਪਾਇਨਿਗੁਣਗਾਵਨਿਨਿਜਘਰੋਇਬਸੇਗਾਐਥੈਬੂਝੈਸੋਆਪੁਪਛਣੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
 ਤਿਸੁਕੇਗਾ॥੩॥ਸਾਤਿਗੁਰਸਦਾਦਇਆਲੁਰੈਕਾਈਵਿਦੁਗਾਕਿਆਪਾਈਐ॥ਏਕਨਰਕਿਰਿਵੇਖੈਸਭਉਪਰਿਜੇਹਰਾਉਤੇ
 ਹਛਲੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦਸੈਮਨਅੰਤਰਿਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥੪॥੬॥ਸੋਗਠਿਮ॥੩॥ਸਚੀਕਰਤਿਸਾਤਿ
 ਗੁਰਤੇਹੋਵੈਸਚੀਹਿਰਦੈਬਾਣੀ॥ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸਦਾਸੁਖਪਾਏਹਉਮੈਸਬਦਿਸਮਾਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਢੇਕਰਤਿਨੋਹੋਈਹੋਰ
 ਕੁਲੀਠਿਗੈਇਆਈ॥ਮਨਮੁਖਠਿਰਹਿਸਦਾਦੁਖਪਾਵਹਿਭੁਭਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਈ॥੧॥ਕਾਈਰੇਸਦਾਰੁਤੁਸਰਣਾਈਅਪਣੀ

ਚੌਥੇ)

ਨਰਿਕਰੈ ਮਤਿ ਰਾਖੈ ਤਿਨ ਮੇਰੇ ਏਵਡਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਸਬਾਦਿ ਸਚੈ ਵੀਚਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਹੀ ਵਰੁ ੨੦੧
 ਸਰਵ ਸਿਆਤਿ ਕਾ ਮੁਕੁ ਪੁ ਅੰਕਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਜੁਗਿ ਵਿਆਸ ਕੁਠਾਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ
 ਛਾਣੀ ਨਾਉ ਮੀਠਾ ਮਨ ਹਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿਗੁਰੁ ਖਿਸਤਾ ੦
 ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਅਘਾਇਆ ॥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਸਿਸਤ ਰੰਗ ਰਾਤਾ ਅਨਦ ਸਬਦੁ ਦੁਨਾਇਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨੀ
 ਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਮੰਗੁ ਪਛਾਣੈ
 ਹਰਿ ਸਿਰਸ ਨਰਸਾਈ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਸਕੁਰੇ ਤੋਹੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੇਜ ਨੇਸੇ ॥ ਨਿਦਰਿ ਸਚੈ
 ਪਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੁਤਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੀ ਆਲਿ ਐਉ ਲਟੀ ਕੁਈ ਭਾਈ ਜੀਵਤ ਮੈ ਬੂਝਾਈ ॥ ੩
 ਸੋ ਗੁਰੁ ਸੇ ਸਿਖੁ ਤੋਭਾਈ ਜਿ ਸੁਜੇ ਤੀਜੇ ਇਮਿ ਲਾਈ ॥ ਮਨ ਰੇਹੁ ਸੇ ਤੀਲਿ ਵਲਾਈ ॥ ਮਨ ਤਰਿਜਿ ਪੁ ਮੀਰ ਕਾਈ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਬਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਉਪਜੈ ਕਾਈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਜੈ ਕਾਈ ॥ ਤੁਹਿ ਕੁਟਹਿ ਮਨੁ ਖਕਰ ਮਕਰ ਹਿ
 ਈ ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਸਿਲੈ ਨਾਮੁ ਮਨ ਗਵਿਆ ਭਾਈ ਸਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਵੈ ਕਾਈ ਗੁਰ ਕੇ
 ਹੋਤਿ ਅਪਾਰੀ ॥ ਆਈ ਆਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਭਾਈ ਜੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐਕਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਈ ॥
 ੪ ॥ ੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਤਿਰਵਣ ਵਿਆਪਿ ਆਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੁ ਬੂਝਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਗਿ ਛੁਟੀ ਐ
 ਕੁਈ ਪੁਛੁ ਗਿਆਨੀ ਆਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇਹੁ ਗੁਣ ਛੋਰ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨੀਉ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਾਈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
 ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇ ਸਭਿ ਉਪਜੈ ਕਾਈ ਨਾਇ ਵਿਸਰਿ ਐ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ਆਗੀ ਆਨੀ ਜਗਮੈ ਪੁਰੈ ਕਾਈ ਸੁਤੇ ਗਏ ਮੁਤਾਈ ॥ ੩
 ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਕਾਈ ਕੁਵਨ ਲਪਾਹ ਉਤਰਿ ॥ ਜਗਮਹਿ ਲਾਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੋਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਗਬਿਆਉ ਰਿਪਾਹਿ
 ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਕਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਬੇਨਾਨਾ ਉਤਲਤ ਛਾਭਾਈ ਜਿਤੁ ਲਗ ਪਾਰ ਜਨ ਪਾਈ ॥
 ੪ ॥ ੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਗਮਤਿ ਹੋਰ ਬੈਸੁ ਖਨੀ ॥ ਹਉ ਮੈਨਾਤੁ ਦੁਖ ਰੋਗੀ ਵਿਆਪਿ ਆਮ
 ਰਿਜਨ ਮੈ ਹੋਵੈ ਪਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਪਾਦੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਨਾਹਿਤ ਜਾਗਿ ਜਨ ਮੁਗਾਵਾ
 ਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪਾਤੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹਰਿ ਸੁਸਾਦਨ ਆਈਆ ॥ ਸੀਧਿਆਤ ਰਪਟ ਕਰਹਿ ਗਾਇਤੀ ਬਿਨੁ
 ਬੂਝੈ ਦੁਖ ਪਾਈਆ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੇਵਕੁ ਰਾਗੀ ਜਿ ਸਨੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸੁਪੀਜਨ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸੇਵਿ ਰ
 ਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ੩ ॥ ਇਨ੍ਹ ਜਗੁ ਅੰਧਾ ਸਕੁ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਾਖੀ ਵੇਖੈ ਘਰੈ
 ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜੁਗਾਚਾਰੇ ਭਰਮਾਈ ॥ ਰਮਦੀ
 ਨਤ ਮਨੁ ਗੁਰੁ ਰਾਤੇ ਸਬਦੇ ਦੇ ਤਿਬੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਨੀਉ ਹ੍ਰਿਪਾਕ ਰਤੁ ਮਾਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਤ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਦੇਵੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਮਨ ਸਾਮਾਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਤਿ ਸਮਾਣੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਸੁਚਾਕਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮ
 ਲੁਤ ਆਕਿ ਲਾਵਿ ਖਕਾਟ ਟਰਹਾ ॥ ਸਬਾਦਿ ਮਰਤੁ ਛਿਰ ਨੀਵਹੁ ਸਦੀ ਤਾਛਿਰੇ ਮਰਤੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨ
 ਮੀਠਾ ਸਬਦੈ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਰਾਤੈ ਰਾਤਿ ਰਖੀ ਹਥਿ ਅਪਣੈ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਸੁਖ ਪਾਈ ਆਦਰ ਗੁਜਾ ਪੁਸਿਏਈ ॥
 ੪ ॥

੪੧

੧੧੧॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਹਜਿ ਪੁਨਿ ਉਪਜੈ ਗੰਗਾ ਤਿ ਤਰ੍ਹੀ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਨਾਮੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਏ ॥
੧॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤੁ ਜਗੁ ਬਢਿ ਗਨਾ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ਭੂ ਤੈਰੁ ਮਹੁਲਾਨਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਾਇ ਅਭਰਮੁ
ਲਾਇ ਅਹੁਇ ਮੈ ਬੰਧਨ ਕਮਾਏ ॥ ਜੀ ਮਨੁ ਮਰਦੁ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਉਭਰਿ ਗਏ ਕਿੰਨੇ ਨਿਤ ਖੁਪਾਏ ॥ ੨॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਹਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ
ਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪਾਤਿਓਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਚੀਨੈ ਗਾਮਾ ਮੁਖ ਹੋਈ ॥ ੩॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਕਤੋ ਤੇ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤੁੰ ਕਹੀ ਸੁ
ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਮਾ ਮੁਖਿ ਸਤਾਰਾ ਸਬਦੁ ਚਉਥੈ ਖੋਈ ॥ ੪॥ ੧੨॥

ਗੁਰੁ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਹੁ ॥ ਵਟਨਾ ਰਾਜ ਗੁਆਪੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ੧॥ ਆਪੇ ਵਟਨੁ ਦਾਪਾ
ਰੀਆ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਦੇਸਾਹੁ ॥ ੧॥ ਜਾਪਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਗਿਆ ਮੁਸਲਾਹੁ ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਹਾ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਪਿਆਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸਰੁ ਦੇਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਮੁਹਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਉਤ੍ਰ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੇਖਾ ਲੈ ਗਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ
ਸਭੁ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਦੇਖ ਰਹਾਹੁ ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿਰਿ ਆਪੇ ਪੰਧ ਜੈਲਾਹੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖੀ ਪਿ
ਆਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਰਿ ਜਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਪਤਨੁ ਪਾਤਣਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪਾਰਲੀਘਾਹੁ ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਆ
ਪਿਰਲਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਚੜਲੀਘਰਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਚਇਆ ਆਹੁ ਪਿਆਰਾ ਜਨਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲ
ਹੁ ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੪॥ ਆਪੇ ਅੰਤਰ ਜੇਰੁ ਸੇ ਤਜ ਉਤਰੁ ਜਾਪੇ ਖੰਡ ਆਪੇ ਸਰੁ ਲੇਇ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਮਦੀ ਆ
ਰਿਸ ਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸੁਤ ਧਾਰੈ ਪਿਆਰਾ ਸੁਤੁ ਖਿਚੈ ਚਹਿ ਛੇਗੀ ਹੋਇ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਗਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖ ਹੋਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਬਲ ਸਭ ਤੋ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕ
ਰੇ ਸੁਹੋਇ ॥ ਸਭ ਨਾਮਿ ਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿਦਾ ਪਿਆਰਾ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਬਿਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ
ਆਪਿ ਨਿਰਮਲਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਲਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਗਰਿਗਰੀ
ਰੀਰੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਭ ਘਟਿ ਆਪੇ ਕੋਰੈ ਪਿਆਰਾ ਵੀਚਿ ਨਾਮੁ ਪੁਰਖ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਪਤੁ
ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਤੋ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਬਾਪਿ ਉਥਾ
ਪੈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖਾ ਵੇਗ ਸਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪੁਰੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਵਟਨਿ ਸਭ ਤੋ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ੧॥
ਸਪੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਗਿਆ ਮਗ ਸਿਧਾ ਪੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ ਅੰਗੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗਬਿ ਜਾਪੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਤੀਰਥੁ ਤੁਲਨਾ
ਪਿਆਰਾ ਆਪ ਤਰੈ ਪੁਰੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੁ ਵਤਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਛੁ ਲੀਹਿ ਆਪੈ ॥ ਆਪੁ ਅਕੁਲ ਨ ਕੁਲਈ ਪਿ
ਆਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਜਾਪੈ ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਸਿੰਧੀ ਨਾਦੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਪੁਨਿਆ ਪਵਨ ਏ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆ
ਪੇ ਹੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪ ਹੈ ਚੇਲਾ ਉਪਦੇ ਸੁਕਰੈ ਪੁਰੁ ਆਪੈ ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਪੁ
ਜਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਤੋ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਲਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਧਾਪੈ ॥ ੪॥ ੩॥
॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੪॥ ਆਪੇ ਕੰਠਾ ਆਪਿ ਤਰਾਜੀ ਪੁਰੁ ਆਪੇ ਤੋ ਲਿਤੇ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਟਨਾ ਆਪੇ ਵਟਨੁ

ਕੇ ਸੁਹੋਇ ॥
ਆਪੇ ਅੰਲਖਾ
ਲਖੀ ਮੈ ਪਿਆਰਾ
੫

ਕਰਾਇਆਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅ ਨੁਪਿਆਰੇਪਿਛੈਟਕੁਚਨਾਇਆ॥੧॥ਸੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਸੁਖਪਾਇਆਸਰਿ
 ਹਰਿਨਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਗੁਰਿਪੁਰੈਮੀਠਾਢਾਇਆ॥੨॥ਰਹਾਉਆਪੇਧਰਤੀਆਪਿਜਲੁਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਕਰਾਇਆ
 ਆਪੇਹੁਕਮਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਜਲੁਮਾਟੀਬੀਬਰਖਾਇਆਆਪੇਹੀਭਉਪਾਇਦਾਬੀਬਕਰੀਸੀਹੁਰਾਇਆ॥੩॥
 ਆਪੇਕਾਸਟੁਆਪਿਹਰਿਪਿਆਰਾਵਿਚਿਕਾਸਟਅਗਨਿਰਖਾਇਆਆਪੇਹੀਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਭੈਅਗਨਿਨਸਕੈਜ
 ਲਾਇਆਆਪੇਮਾਰਜੀਵਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਾਨਲੈਦੇਸੁਭਿਲਵਾਇਆ॥੪॥ਆਪੇਤਾਟੁਰੀਬਾਟੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੈ
 ਠਾਇਆਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਤਿਉਚਲੀਐਪਿਆਰੇਜਿਉਹਰਿਪੁਰਮੇਰੇਠਾਇਆਆਪੇਜੀਤੀਜੀਤੁਹੈਪਿਆਰਾਨਾਕ
 ਵਜਹਿਵਜਾਇਆ॥੫॥ਸੇਰਿਮਹਲਾ੩॥ ਆਪੇਸਿਸਟਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਸੂਰਜੁਚੰਦਰਨਾਨੁਆਪਿ
 ਨਿਤਾਇਮਤਾਟੁਹੈਪਿਆਰਾਅਪਿਨਿਮਾਇਆਮਾਣੁ॥ਆਪਦਾਇਆਕਰਿਰਖਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸੁਖਤੁਸੁਜਾਣੁ॥੬॥ਸੇਰੇਮਨ
 ਜਪਿਰਾਮਨਮੁਨੀਸਾਣੁਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਧਿਆਇਤੂੰਹਰਿਹਰਿਬਹੁਕੀਨਾਵਣਜਾਣੁ॥੭॥ਰਹਾਉਆਪੇਹੀਸੁਵਰਤਦਾ
 ਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਪਰਵਾਣੁਆਪੇਬਖਸਕਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸੁਨੀਸਾਣੁਆਪੇਹੁਕਮਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਠੁ
 ਰਮਾਣੁ॥੮॥ਆਪੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਦੇਵੈਦਾਣੁਆਪੇਸੇਵਕਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੯॥
 ਆਪੇਵਰਾਆਪੇਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਪਰਧਾਣੁਆਪੇਕੀਮਤਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਤੁਲੁਪਰਵਾਣੁਆਪੇਤੁਲੁਤਲਾ
 ਾਇਦਾਪਿਆਰਾਜਨਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੧੦॥ਸੇਰਿਮਹਲਾ੪॥ ਆਪੇਸੇਵਾਢਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਭਗਤਿਉ
 ਮਾਰਾਆਪੇਗੁਣਗਵਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸਬਦਸਮਾਣੁਆਪੇਲੇਖਦਿਆਪਿਲਿਖਾਹੀਆਪੇਲੇਖੁਲਿਖਾਣੁ॥੧੧॥ਸੇਰੇ
 ਮਨੀਪਰਾਮਨਾਮੁਓਮਾਣੁਅਨਦਿਨੁਅਨਦਿਹੈਵੈਵਰੁਗੀਲੈਗੁਰਪੁਰੈਹਰਿਲਾਣੁ॥੧੨॥ਰਹਾਉਆਪੇਹੀਕਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਬ
 ਨਆਪੇਗਉਚਰਾਣੁਆਪੇਸਾਵਲਸੁੰਦਰਾਪਿਆਰਾਆਪੇਦੰਸੁਵਨਾਣੁਕੁਵਲੀਆਪੀਨੁਆਪਮਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਬਾਲਕ
 ਰੁਪਪਚਾਣੁ॥੧੩॥ਆਪਿਅਖਾਨਾਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਵੈਅਪਿਚੋਜਾਣੁਕਰਿਬਾਲਕਰੁਪਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਚੰਦ੍ਰਕੰ
 ਸੁਕੇਸੁਮਰਾਣੁਆਪੇਹੀਬਲੁਆਪਹੈਪਿਆਰਾਚਲੁਕੰਨੈਮੁਖਮੁਗਧਾਣੁਸਕੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਦੁਸਿਆਪੇ
 ਜੁਗਤਿਭਾਣੁਗਲਿਜੇਵੜੀਆਪੇਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਜਿਉਪ੍ਰਕੁਖਿਚੈਤਿਉਜਾਣੁਜੋਗਰਬੈਸੋਪਚਸੀਪਿਆਰੇਜਪਨਾਕ
 ਰੁਗਤਿਸਮਾਣੁ॥੧੪॥ਸੇਰਿਮਹਲਾ੫॥ ਅਨਿਕਜਨਮਾਵੈਛੁਕੇਤੁਖੁਪਾਇਆਮਨੁਖਿਕਰਮਕਰੈਅਹੰਕਾਰੀਸਾਧੁਪ
 ਰਸਤਹੀਪ੍ਰਕੁਪਾਇਆਗੋਬਿੰਦਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਲਗੀਅਤਿਪਿਆਰੀਜਬਸਤਸੰਗਕੁਏਸਾਧੁਜਨਤਿਰਦੈਮਿ
 ਲਿਆਸਾਂਤਮਾਰੀ॥੧੫॥ਰਹਾਉਤੂੰਤਿਰਦੈਗੁਪਤੁਵਸਹਿਦਿਨੁਕਤੀਤੇਰਾਉਨਖੁਣਹਿਗਵਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲਿ
 ਆਪ੍ਰਕੁਪਗਟਿਆਗੁਣਗਵੈਗੁਣਵੀਰਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਾਸੁਕਾਇਆਸਾਂਤਿਆਈਦੁਰਮਾਤਿਬੁਧਿਨਿਵਾਰੀਆਤ
 ਮਬ੍ਰਹਮਚੀਨਸੁਖੁਪਾਇਆਸਤਸੰਗਤਿਪੁਰਖਤੁਮਾਰੀ॥੧੬॥ਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਗੁਰੁਪਾਇਆਜੀਨਕਉਕਿਰ
 ਪਾਰਈਤੁਮਾਰੀਨਾਨਕਅਤੁਲੁਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਆਅਨਦਿਨੁਜਗਤੁਹੈਬਨਦਾਰੀ॥੧੭॥ ਸੇਰਮਃ੪
 ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਅੰਤਹਮਨੁਬੋਧਿਆਹਰਿਬਿਨੁਰਹਦੁਨਜਾਈ॥ਜਿਉਮਛੁਕੀਬਿਨੁਨੀਰੈਬਿਨਸੈਬਿਨੁਮੈਬਿਨੁਮਰਜਾਈ॥

ਅਪਿਦਿਵੈਮਾਣੁ॥
 ਆਪੇਤਾਟੁਰੀਬਾਟੁਹੈ
 ਪਿਆਰਾ

ਦੁਤਕੇ॥

ਪੰਤਪਦਾ)

੧॥ ਮੇਰੇ ਪੁਰਾਕਿਰਪਾ ਸੁਦੇਵ ਹੁਰਿ ਨਾਈ ॥ ਉਅੰਤਿ ਰਿਨਾ ਮੁੰਗਾ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਨਾ ਮੇਰੀ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਚੁੜ੍ਹ
ਕੁੰਨ ਲਾਇ ਨੁ ਬਿਲਲਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨ ਲਾਪੀ ਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਲੁਪਾਵੈ ਸੁਖ ਸੁਤ ਜੈ ਹਰਿ ਆਕਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ ਨਾਮ ਨ
ਮੁਖ ਭੁਏ ਚਹਿਦਿ ਸੰਤੋ ਲਾਗਿ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਦੁ ਪਾਈ ॥ ਜਨਾ ਸਿਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੈ ਨੀ ਆਵੈ ॥ ਦਰਗਹ ਸਿਲੈ ਸਜਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥ
ਰਹਿਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਸੁਅੰਤਿ ਰਿਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀ ਨਦਾਇ ਆਲ ਭਏ ਹੈ ਤੈਸ ਨਾ ਸਬਦ ਬੁਝਾਈ ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮ
ਲਾ ੪॥ * ਅਚਰੁ ਰੈਤਾ ਸਿਧੁ ਹੋਈ ਸਿਧੀ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਰਲਾਗੇ ਤਨ ਭੀ ਤਰੈ ਤਾ ਕੁ ਮੁਕਾਇ ਆਜਾਈ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ
ਗੋਇੰਦ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਦੇਹਿ ਦਰਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੁ ਸਦਾ ਹਰੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੀਸੁ ਸੁਖੁ
ਆਵਣੁ ਨ ਦਾਮਨੁ ਮੁਖ ਚੇ ਤਿਅ ਜਾਣਾ ॥ ਹਿਨੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਤਾਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜੀਸ ਕੀ ਵਧੁ ਸੇਈ
ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਇ ਸੁਪਾਏ ॥ ਦਸਤੁ ਅਨੁਪੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅੰਗੇ ਚਰੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ੩॥ ਜੀਨੀ ਇਹੁ ਚਾਖੀ ਸੇ
ਈ ਜਾਣੈ ਗੁੰਗੇ ਕੀ ਮਿਰਿ ਆਈ ॥ ਰਤਨੁ ਲੁਕਾਇ ਆਖੁ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋਰਖੈ ਲੁਕਾਈ ॥ ੪॥ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਅੰਤੁ
ਸਭ ਨਾ ਕਾਧੁ ਸੇਈ ॥ ਜੀਸ ਨੇ ਦਾਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇ ਪਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੫॥ ੯

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧॥ ਤਿਤੁ ਕੇ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਸੁ ਹਉ ਜਾਚੀ ਕਿਸੁ ਅਰਾਧੀ ਜਾਸੁ ਕੇ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਸੋ ਸੋ ਖਾਕੂਰ ਲਸੀ ॥ ਨਿਰਕੁ ਉਨਿ ਰੰਕਾਰ ਕੁ
ਖੰਡਨੁ ਸੁਖਿ ਸੁਖ ਨਵ ਨਿਪ ਦੇਸੀ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਨੀਉ ਤੇਰੀ ਦਾਤੀ ਰਾਜਾ ॥ ਮਾਨੁ ਸੁਬ ਪੁਰਾ ਕਿ ਆਸਾਣਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਤੁ ਤਨ
॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਆਸ ਕੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਕੀ ਕੁਖ ਗਵਾਈ ॥ ਐਸਾ ਧਨੁ ਦੀ ਆਸੁ ਖਦਾ ਤੈ ਨਿਖੁਟ
ਕਬਹੂੰ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦੁ ਭਾਇ ਆਸੁ ਖਸਾ ਜੀਸ ਮਾਏ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲ ॥ ਮਿਲਾਈ ॥ ੨॥ ਮਨ ਨਾਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਅਸਿ
ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਓਪਦੇ ਸੁਸੁਟਿ ਸਾਧ ਸੰਤ ਨ ਕਾ ਸਰੁ ਚੁਕੀ ਕਾਣੁ ਜਮਾਣੀ ॥ ਜੀਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਹੋ ਆਪੁ ਕੁ ਮੇਰਾ ਸੇਲ
ਗੇਗੁ ਕੁ ਬਾਣੀ ॥ ੩॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਤੁਸਰ ਬਜੀ ਆਦਿ ਆਲਾ ॥ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਕੀ ਆਹਮ
ਬਾਲੀ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਰਾਖ ਭੇਦੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਤੁਮਰਾ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੁਤਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
ਚਉਤੁ ਕੇ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀ ਐਕਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾਰਿ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਗ
ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਸੇਤ ਨਿਹੋਏ ਛਾਗਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿ ਆਭਾਈ ਜਿਨ ਏਕ ਕਾਰ ਅਧਾਗਾ ॥ ੧॥ ਸੋਈ
ਸਚੁ ਅਰਾਧਣਾ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਜਾਣਾਈ ਆਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ
ਵਿਹੁਣੈ ਪਰਿ ਮੁਏ ਭਾਈ ਗਣਤਿ ਜਾਇ ਗਈ ॥ ਵਿਦੁ ਸਚੁ ਸੇਵਨੁ ਪਾਈ ਐਕਾਈ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਪਈ ॥ ਆਵਣੁ ਨਾਨੁ ਚੁਕੀ ਭਾਈ ਬੂਝੀ ਦੁਨੀ ਸਈ ॥
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਉਪਾਰ ਭਾਈ ਦੇਨਾ ਵੈਛ ਕਈ ॥ ੨॥ ਸਿੰਘ ਤਿਸਾ ਸਤੋ ਸੇਧਿ ਆਭਾਈ ਵਿਦੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕਰਿ ਭਾ
ਕਿ ਆਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਬੰਧਨ ਪਾਈ ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਡੇ ਸੇਧੀ ਆਭਾਈ ਵਿਦੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਨਾਹੀ ਜਾਈ ॥ ਵਡ ਕਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈ ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਸਦਾ ਹੋ ਨਿਰਮਲਾ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲਾ ਸਚੇ ਸੇਧੀ ॥ ਦਰ ਫਿਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਕੋਇ ਮਯੇ ਜਨੁ ਪਈ
ਐਕਾਈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮੁ ਭਾਈ ਸੁਇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭੁਭੋਈ ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਲਾ ੫ ਚਉਤੁ ਕੇ ॥

ਜਉਲਉਭਾਉਅਭਾਉਇਹਮਾਨੈਤਉਲਉਮਿਲਦੁਰਾਈਆਨਆਪਨਾਕਰਤਬੀਚਾਰਤਉਲਉਬੀਚੁਬਿਖਾਈ॥੧॥ਮਾਧਵੈਸੀ
 ਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥ਸੇਵਉਸਾਧਕਾਉਓਟਰਨਾਨਹਿਬਿਸਰੈਮੁਹਤੁਚਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਨਮੁਗਧਅਚੇਤਚੰਚਲਚਿਤ
 ਤੁਮਐਸੀਰਿਦੈਨਾਈ॥ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਤਿਆਗਿਆਨਤੁਰਾਚਿਆਉਰਸ਼ਿਓਸੀਗਬੈਰਾਈ॥੨॥ਸੋਗੁਨਾਬਿਅਪੈਆਪੁਨਥਾਪੈਸਾਧਸੰਗ
 ਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਸਾਕਤਕਾਬਕਨਾਇਓਜਾਨਉਜੈਸੇਪਵਨੁਝੁਲਾਈ॥੩॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਅਛਾਰਿਓਇਹਮਨੁਕਪਦਾਕਛੁਨਜਾਈ॥ਜਨ
 ਨਾਨਕਦੀਸਰਣਿਆਈਓਪ੍ਰਭਸਭਛੇਖਾਰਖਹੁਓਠਾਈ॥੪॥੩॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲੜਲੋਕਗੁਤਿਬਾਨਿਤਾਮਾਇਅ
 ਸਨਬੰਧੇਯੀ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਕੋਖਰਾਨੇਸੀਸਭਮਿਥਿਆਅਸਨੇਯੀ॥੧॥ਰੇਨਰਕਾਹੇਪਪੋਹਦੇਯੀ॥ਉਡਨਾਇਕੋਧੁਮੁਬਾਰੋਇਕ
 ਰਾਜਹੁਰਾਮੁਸਨੇਯੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਸੀਝਿਆਕਰਿਦੇਹੀਕੀਨੀਜਲਕੁਕਰਕਸਮੇਯੀ॥ਹੋਇਆਮਰੋਗੁਰਿਮਹਿਬੈਠਾਕਰਕਰ
 ਟਾਬਿਸੋਹੇਯੀ॥੨॥ਅਨਿਕਰਾਤਿਕਰਿਮਲੀਏਸਾਜੇਕਚੈਤਾਗਪਰੇਯੀ॥ਤੁਟਿਜਾਇਗੋਸੁਤਬਾਪਰੇਫਿਰਿਘਾਛੈਪਛੁਤੇਯੀ॥੩॥ਕਿਨਿਤੁਮ
 ਸਿਰਜੇਸਿਰਜਿਸਵਰੋਤਿਸੁਧਿਆਵਹੁਦਿਨੁਰੈਨੇਯੀ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀਸੈਸਤਿਗੁਰਓਟਗੋਯੀ॥੪॥੪॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫

॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀਮਨਹਿਗਇਅਧਗਾਸਾਕੋਇਨਪਦੁਚਨਾਰਾਦੁਜਾਅਪੁਨੇਸਾਹਿਬਕਾਰਵਾਸਾ॥੧॥ਅਪੁਨੇਸਤਿ
 ਗਰਕੈਬਾਲਿਹੋਆਗੈਸੁਖਪਾਛੈਸੁਖਸੁਜਾਪਾਰਿਅਨੰਦੁਮਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਕਰਦੈਹਰਾਸੋਈਖਸਮੁਹਮਾਗਾਨਿ
 ਭਉਭਏਹਰਚਰਣੀਲਾਗੈਇਕਰਾਮਨਾਮਾਧਾਗਾ॥੨॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਮਕਾਲਮੁਗਤਿਪ੍ਰਭੁਪੈਰੀਹੋਵਨਿਤਾਰਾਕੀਰਿਲਗਾਇਅ
 ਪੁਨੇਜਨਨਾਕੇਅਪਨੈਪ੍ਰੀਤਪਿਆਰਾ॥੩॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਅਚਰਜੁਸੇਭਾਕਰਨੁਆਈਆਰਾਸੋਨਾਨਕਕਉਗੁਰੁਪੁਰਾਭੇਟਿਓਸਗਲੇਦੁਖ
 ਖਿਨਾਏ॥੪॥੫॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਸੁਖਇਕਉਪੇਖੈਸਰਸੁਖੀਆਰੋਗੀਕੈਭਏਸਭਰੋਗੀ॥ਕਰਕਰਾਵਦਹਰਸੁਆਮੀਆਪਨਾ
 ਬਿਸੰਜੋਗੀ॥੧॥ਮਨੁਰੋਜਿਨਅਪਦਾਰਹੁਗਵਾਤਾ॥ਤਿਸਕੈਰਾਣੈਕੋਇਨਭੂਲਾਜਿਨਸਗਲੇਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਡਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਸੰਗ
 ਜਾਕਾਮਨੁਸੀਤਉਓਜਾਣੈਸਗਲੀਠਾਛੀ॥ਉਮੈਰੋਜਾਕਾਮਨੁਬਿਅਪਤਿਓਜਨਮਮਰੈਬਿਲਲਾਤੀ॥੨॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਾਕੀਨੇ
 ਵੀਪਰਿਆਤਾਕਉਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਆਗਿਆਨਅੰਧਰੈਸੁਣੁਸਨਾਹਿਬਹੁਕ੍ਰਿਭਰਮਾਤਾ॥੩॥ਸੁਣਿਥੇਨੀਤਿਸੁਆਮੀਆਪੁਨੇਨਾਨਕਉ
 ਹੁਸੁਖਮਾਗੈ॥ਜਨਹਕਿਰਤੁਤੇਰਾਸਾਧੁਗਾਵਹਿਤਹਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗੈ॥੪॥੬॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਤਨੁਸੰਤਨਕਾਪਨੁਸੰਤਨਕਾਮਨੁ
 ਸੰਤਨਕਾਕੀਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਆਸਰਬਕੁਸਲਤਬਥੀਆ॥੧॥ਸੰਤਨਾਥਿਨੁਅਵਰੁਨਦਾਰਾਬੀਆਜੋਸੋਸਗਨਿਪਰੈ
 ਸਾਧੁਕੀਸੋਪਾਗਗਿਰਾਮੀਛੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟਿਜਿਨਸੇਵਾਰਿਕਰਤਨੁਗਿਗਾਈਐ॥ਈਹਸੁਖਾਗੈਸੁਖਉਜਲਨਕਾ
 ਸੰਗੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੨॥ਰਸਨਾਏਕਅਨੇਕਗੁਣਪੁਰਨਜਨਕੀਕੇਤਕਉਪਮਾਕਹੀ॥੩॥ਅਮਾਮਰੋਚਰਸਦਾਬਿਸਾਸੀਸੰਤਨਕੀਲ
 ਹੀਐ॥੪॥ਨਿਗੁਣਨੀਚਅਨਾਥਅਪਰਾਧੀਓਟਿਸੰਤਨਕੀਆਹੀ॥ਬੂਡਤੇਮੇਹਿਰਿਓਪਕੁਪਮਹਿਨਾਨਕਲੇਹੁਨਿਬਾਹੀ॥੫॥੭॥

ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ + ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਤੁਕਰਤੇਤਕੀਤੈਆਸਪੁਜਾਈ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਤੁੰਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀਚਰਨਧੁਰਿਅਭਾ
 ਈ॥੧॥ਤੇਰੀਅਕਥਕਥਾਕਥਨੁਜਾਈ॥ਗੁਣਨਿਪਾਨਸੁਖਦਤੇਸੁਆਮੀਸਭਤੇਉਚਬਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਸੋਕਰਮਕਰਤੁਪੈਦੀਜੈਸਤਿ
 ਮਾਲਿਖਪਾਈ॥ਸੇਵਕਉਤੁਮਸੇਵਾਦੀਨੀਦਰਸਨੁਦੇਖਿਆਪਾਈ॥੨॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਤੁਮਹਿਸਮਾਨੇਜਾਕਉਤੁਪੁਆਪਬੁਝਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਮਿਓਓਆਗਿਆਨਾਪ੍ਰਗਟਿਭਏਸਭਥਾਈ॥੩॥ਸੋਈਗੀਆਨੀਸੋਈਧਿਆਨੀਸੋਈਪੁਰਖੁਸੁਰਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਭਏਦਾਇਆਲਾ

ਅੰ

੫੩੧॥

ਤਕਉਮਨਤੋਬਿਸਰ ਨਜਾਈ॥ ੪॥੮॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਸਗਲਸ ਮਗੀਮੋਹਿਦਿਆਪੀਕਬਉਚੇਕਬਨੀਚੋ॥ ਸੁਪੁਨੋਈਐਕਾ
 ਜੁਜਤਨਓਕਕੋ ਨਪਹੁਓ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਸਾਧਸਗਟਿਛੁਟਕਾਰਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪੁਰੇਜਨਮਮਰਨੁਰਹਈਫਿਰਆਫਤਬੋਧਾਰਾ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਓਤ੍ਰੋਰਮਭੁਲਾਵਕਹੀਅਤਿਤਿਨਮਹਿਉਗਭਿਓਸਗਲਸੀਸਾਗਾਪੁਰਨਕਰਤਪੁਰਖਸੁਆਮੀਕਾਸਰਬੋਕਤੇਨਿਆਰਾ
 ੨॥ ਨਿਰਉਨਾਹੀਕਾਪੁਬਾਤੈ ਏਹੁਖਸਮਕਕੀਆ॥ ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਪੁਰਮੇਰੈਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਨਾਉਈਆਸ੍ਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰ
 ੩ ਮੇਸੁਰਸਤਿਗੁਰੁਸਭਨਾਕਰ ਉਪਾਰਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਹੀਤਗੀਐਏਹੁਪੁਰਨੁਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ ੪॥੯॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫
 ਬੋਜਤਬੋਜਤਬੋਜੀਬੀਚਾਰਓਰਾਅਮੁਤਤੁਸਾਗਾਕਿਲਾਬਿਖਕਾਟੇਨਿਖਅਗਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਉਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਿਰਸੁਪੀ
 ਵਹੁਪੁਰਖੁਗਿਆਨੀ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਮਹਾਤ੍ਰਿਪਾਤਿਮਨੁਪਾਵੈਸਾਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁਕਤਿਭੂਗਤਿਜੁਗਤਿਸਚੁਪਾਈਐਸਬ
 ਸੁਖਾਕਾਰਤਾ॥ ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਰਗਤਿਦਹੁਦੈਪੁਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ੨॥ ਸੁਦਈਸੁਦੀਐਰਸਨਾਗਾਈਐਹਿਰਦੈਧਿਆਈਐ
 ਸੋਈ॥ ਕਰਕਾਰਦਸਮਰਬਸੁਆਮੀਜਤੋਬਿਖਾਨਕੋਈ॥ ੩॥ ਵਡੈਗੁਰਗਤਜਨਮੁਪਾਈਆਕਰਤੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਪਾਲਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
 ਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਸਿਮਰੈਸਦਾਗੋਪਾਲਾ॥ ੪॥੧੦॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਕਰਿਏਸਨਾਨੁਸਿਮਰੁਪੁਰਖੁਪੁਨਾਮਨੁਤਨੁਭਏਅਰੇ
 ਗਾ॥ ਕੋਟਿਬਿਪਨਲਾਥੇਪੁਰਸਰਦਾਪੁਗਟੇਭਲੇਸੰਜੋਗਾ॥ ੧॥ ਪੁਰਖਾਨੁਸਬਦੁਸੁਭਾਖਿਆਗਾਵਹੁਸੁਦੁਪੜਹੁਨਿਤਭਈਗੁਰ
 ਪੂਰੈਤ੍ਰਿਭਾਖਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਮਿਤਿਵਡਾ ਈਰਗਤਿਵਛਲਦਾਈਆਲਾ॥ ਸੰਤਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਅਥਾ
 ਰਿਬਿਰਦੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ੨॥ ਰਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਕੋਜਨੁਨਿਤਭੁੰਦੁਸਰਬਵੇਲਾਮੁਖਪਾਵਹੁ॥ ਸੁਰਮਰਤਾਪੁਸਭਨਾਠਗੁਣਗੋਬਿੰਦੁ
 ਨਿਤਗਾਵਹੁ॥ ੩॥ ਸੁਦੀਅਰਦਾਸਿਸੁਆਮੀਐਰੋਸਰਬਕਲਾਬਣਿਆਈ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਭਈਸਗਲਜੁਗਅੰਤਰਿਗੁਰਨਾਨਕਕੀਵਡਿਆ
 ਈ॥ ੪॥੧੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ੫੨੨॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥
 ਏਕੁਪਿਰਾਏਕਸਕੇਹਮਥਾਰਿਕਤੁ ਮੇਰਾਗੁਰਹਾਈ॥ ਸੁਣਿਮੀਤਾਜੀਉਮਾਰਾਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਸੀਹਰਿਰਸਨੁਦੇਹੁਦਿਖਾਈ॥ ੧॥
 ਸੁਣਿਮੀਤਾਧੁਰੀਕਉਬਾਲਿਜਾਈ॥ ਏਹੁਮਨੁਤੇਰਾਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਵਮਲੋਵਾਮਾਲਿਮਲਿਧੋਵਾਏਹੁਮਨੁਤੈਕੁਦੇਸਾ॥ ਸੁਣਿਮੀ
 ਤਾਉਤੇਰੀਸਰਦਾਈਆਈਆਪੁਰਮਿਲੁਦੇਹੁਉਪਦੇਸਾ॥ ੨॥ ਮਾਨੁਨਕੀਜੈਸਗਟਿਪਰੀਜੈਕਰੈਸੁਭਲਾਮਨਾਈਐ॥ ਸੁਣਿਮੀ
 ਤਾਜੀਉਪ੍ਰਿਭੁਸਭੁਤਨੁ ਅਰਪੀਜੈਉਰੋਸਨੁਗਰਿਜੀਉਪਾਈ॥ ੩॥ ਭਾਈਓਮਨੁਗੁਪਰਸਾਦਿਸੰਤਕੈਹਰਿਨਾਮਹੈਮੀਠਾ॥
 ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀਸਕੁਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਗੀਠਾ॥ ੪॥੧॥੧੨॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਕੋਕਾਰੁਸੁਆਮੀ
 ਸਰਬਜੀਅਕਾਰਤਰੇ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਨਿਤਸਾਰਸਮਾਏਇਕੁਗੁਨਨਹੀਮੁਰਖਜਾਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਿਅਰਾਪਨਜਾਨਾਰੇ॥ ਰਹਿਹਰਿਗੁਰਗੁਰੁ
 ਕਰਤਾਰੇ॥ ਰਹਿਜੀਉਨਾਮਪਰਿਓਰਾਮਦਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੀਨਦਾਈਆਲਕਿਰਪਾਲਾਸੁਖਸਾਗਰੁਸਰਬਘਟਾਭਰਪੁਰੀਗੇ॥ ਪੇਖਤ
 ਸੁਨਤਸਦਾਹੈਸੰਗੇਮੈਮੁਰਖਜਾਨਿਆਵੁਗੀ॥ ੨॥ ਰਹਿਬਿਅੰਤਹਉਮਿਤਿਕਰਵਨਉਕੀਆਜਨਹੋਈਕੈਸੋਗੇ॥ ਕਰਉਬੇਨਤੀਸਤਿ
 ਗੁਰਅਪੁਨੇਮੈਮੁਰਖਦੇਹੁਉਪਦੇਸੋਗੇ॥ ੩॥ ਮੈਮੁਰਖਕੀਕਿਤਕਬਾਤੈਕੋਟਿ ਪਰਾਪੀਤਰਿਆਗੇ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਾਨਿਸੁਣਿਆਐਬਿਆਸੇ
 ਫਿਰਿਗਰਗੁਸਿਨਪਰਿਆਗੇ॥ ੪॥੨॥੧੩॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਜੀਨਬਾਤਕੋਬਹੁਤਅੰਦੇਸਰੋਤੇਮਿਟੇਸਭਗੁਇਆ॥ ਸਹਜਸੈਸਮ
 ਹੁਸੁਖਮਨਨਾਹੀਉਧਕਮਲਾਬਿਗਸਾਈਆ॥ ੧॥ ਦੇਖਹੁਅਚਰਜੁਭਾਇਆ॥ ਜੀਠਾਕੁਕੈਸੁਨਤਅਗਾਧੋਧਿਐਰਿਦੈਗੁਰਦਾਈਆ॥
 ੧੨੪ਉ॥

ਜੋਇਦੁਤਮੋਹਿਬਹੁਤਸਤਾਵਤਤੇਗਇਆਨਕਗਇਆ।ਕਰਹਿਬੇਨਤੀਰਾਖੁ ਠਾਕੁਰੁਮਤੇਹਿਸਗਾਇਆ॥ਜਿਹਭੰਡਹੁਗੋਬਿੰਦ
 ਕਾਖਾਇਆ।ਜਿਹਪਾਪਤੀਤਿਲਾਇਆ।ਏਕਰਤਨੁਮੋਕਉਗੁਸਿੰਦੀਨਾਮੇਭਾਮਨੁਤੁਸੀਤਉਥਿਅਗਾ॥ਏਕਬੰਦਹੁਗਾਮੀਸ੍ਰਿਤੁਦੀਨ
 ਤੁਅਟਲੁਅਮਰੁਨਮੁਅਗਾਭਗਾਤਿਭੰਡਾਹੁਗਨਾਨਕਕਉਸਉਪੋਛਿਰਿਲੇਖਾਮੁਭਨਲਾਇਆ॥੧॥੨॥੧੧॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾਪ
 ਚਰਨਕਮਲਾਸਿਉਜਾਕਾਮਹੁਈਨਾਸੇਜਨਾਤੀਪਾਤਿਅਪਾਈ॥ਗੁਣਅਮੋਲਾਜਿਸੁਰਿਦੈਨਵਸਿਮਾਤੇਨਗਤਿਸਨਤਿਖਾਈ॥੧॥੨
 ਰਿਅਰਾਧੇਅਰੋਗਅਨਦਾਈ॥ਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਮੇਰਾਅਸਨੇਹੀਤਿਸੁਲਾਖਵੇਦਨਜਣੁਆਈ॥੧॥੨॥ਗੁਣਾਜਿਹਜਨਓਟਗੀਪ੍ਰਭਤੇ
 ਗਿਸੇਸੁਖੀਏਪ੍ਰਭਸਰਦੇ॥ਜਿਹਨਗਥਿਸਾਰਿਆਪੁਰਖਾਥਿਪਤਾਤੇਦੁਖੀਆਮਹਿਗਨਦੇ॥੧॥੨॥ਗੁਣਾਜਿਹਪ੍ਰਭੁਲਿਵਲਾਈਤਿਹਮਯਾ
 ਨੰਦਰਸੁਕਰਿਆ॥ਜਿਹਪ੍ਰਭੁਥਿਸਾਰਹੁਤੇਬੇਮੁਖਾਈਤੇਨਰਕਯੋਗਮਹਿਪਾਰਿਆ॥੧॥੨॥ਜਿਹੁਕੋਢਾਈਆਤਿਤੁਹੀਲਾਗਾਤੈਸੀਵ
 ਰਤਾਗਾਨਾਨਕਸਹਪਕਰੀਸਤਕੀਰਿਦੈਭੁਏਮਗਨਚਰਨਾਗਾ॥੧॥੨॥੧੫॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾਪ॥ ਰਾਜਨਮਹਿਰਾਯਾਓਭਾ
 ਾਇਓਮਾਨਮਹਿਅਭਿਮਾਨੀ॥ਲੋਭਨਮਹਿਓਭੀਓਭਾਓਓਤਿਓਹਿਰਿਗਰਚੇਹੀਅਨੀ॥੧॥੨॥ਜਿਨਕਉਇਹੀਸੁਹਾਵੈ॥ਪੇਖਿਨਿ
 ਕਟਿਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਹੁਰਹਿਕੀਰਤਨੀਤਿਪਤਾਵੈ॥੧॥੨॥ਗੁਣਾਅਮਲਨਾਸਿਉਅਮਲੀਘਟਾਇਓਭੁਮਨਭੂਮਿਪਿਆਰੀ॥ਖੀ
 ਰਸੀਭਿਬਾਰਿਕੁਓਈਨਾਪ੍ਰਭਸਤਾਏਸੋਹਿਤਕਾਨੀ॥੧॥੨॥ਬੀਦਿਆਮਹਿਬੀਦਾਸੀਗਚੇਆਨੈਨਦੇਖਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ਜੈਸੋਗਸਾਸ
 ਦਿਲੁਗਾਨੀਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥੧॥੨॥ਜੈਸੀਭੂਖਤੈਸੀਕਾਪੂਰਕੁਸਗਲਪਟਾਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਪਿਆਸਲਹੀਰਸਨਕੀਪ੍ਰ
 ਕਾ
 ਕੁਮਿਲਿਆਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥੧॥੨॥੧੬॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾਪ॥ ਤਮਐਲੇਤੁਮਉਜਲਕਰਤੇਹਮਨਿਗੁਣਕੁੰਦਤਾਹਮਮੁਰਖਤਮ
 ਚਤੁਰਸੀਅਏਤੁੰਸਰਬਕਲਾਕਾਗੀਆਤਾ॥ਮਾਧੋਹਮਐਸੇਤੁਐਸਾਹਮਪਾਪੀਤੁਪਾਪਖੰਡਨੀਕੋਠਾਕੁਰਦੇਸਾ॥੧॥੨॥ਗੁਣਾਤੁਮ
 ਸਰਸਾਜੇਸਾਜਨਿਵਾਜੇਓਓਪਿੰਡਦੇਪਾਨਾ॥ਨਿਗੁਣੀਆਰੇਗੁਨਹੀਕੋਈਤੁਮਨੁਦੇਹੁਮਿਰਵਾਨਾ॥੧॥੨॥ਮਕਹੁਭਲਾਹਮਭਲੇ
 ਜਾਨਹਿਤੁਮਸਦਾਸਦਾਇਆਲਾ॥ਤੁਮਸੁਖਦਾਈਪੁਰਖਾਥਿਪਤੇਤੁਮਾਖਹੁਅਪਰੇਬਾਲਾ॥੧॥੨॥ਮਹਿਪਾਨਅਟਲਸੁਭਿਤਨ
 ਜੀਅਜਤਸੁਭਿਜਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਾਇਤੈਦਲਾਗਾਖੁਸਤਨਕੈਪਾਛੈ॥੧॥੨॥੧੭॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾਪ॥ ਮਾਤਕਰਤ
 ਮਹਿਆਪਨਸਿਮਰੁਦੇਤਾਤੁਮ ਰਾਖਹਿਰਾਗੇਪਾਵਕਸਾਗਰਾਅਗਾਹਲਰਾਮਹਿਚਾਹੁਤਾਰਨਹਾਰੇ॥੧॥੨॥ਮਾਧੋਤੁੰਠਾਕੁਰਸਿ
 ਰਿਮੋਗਾਈਹਉਹਤੁਹੋਧੋਗਾ॥੧॥੨॥ਗੁਣਾਕੀਤੇਕਉਮੇਰੈਸੀਮਾਕੈਰਣਹਾਏਕਿਨਾਨੈ॥ਤੁੰਦਤਾਮਾਗਨਕਉਸਗਲੀਦਨੁਦੇ
 ਪ੍ਰਭਕਾਨੈ॥੧॥੨॥ਬੀਨਮਹਿਅਵਗੁਥਿਨੈਮਹਿਅਵਗਾਅਚਰਜੁਚਲਤਤੁਮਾਗੇ॥ਹੁੰਗੁਰੈਗਹਰੀਕੀਰੋਓਚੈਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੧॥੨॥
 ਸਾਧਸੰਗਜਉਤੁਮਹਿਸਿਲਾਇਓਤਉਸੁਦੀਤੁਮਹਿਬਦੀ॥ਅਨਦੁਭਾਇਆਧੇਖਤਹੀਨਾਨਕਪ੍ਰਤਾਪਪੁਰਖਨਿਰਬਾਲੀ॥੧॥੨॥
 ੧੧੨॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾਪ॥ ਹਮਸੰਤਨਕੀਰੇਲਾਪਿਆਰੇਹਮਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾ॥ਸੰਤਨਮਾਗੀਓਦਸਤਾਈਸੰਤਨਮਾਗਾਗਲਾ
 ੧॥੨॥ਹਮਸੰਤਨਸਿਉਭਾਣਿਆਈ॥ਪੁਰਖਿਲਿਖਿਆਪਾਈ॥ਇਹਮਨੁਤੇਗਭਾਈ॥੧॥੨॥ਗੁਣਾਸੰਤਨਸਿਉਮੇਰੀਛੇਵਾਦੇਈਸੰਤਨਸਿ
 ਉਥਿਉਹਗਾ॥ਸੰਤਨਸਿਉਹਮਲਾਹਾਖਈਆਰਾਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਗਾ॥੧॥੨॥ਸੰਤਨਮੋਕਉਪ੍ਰੀਤਸਿਉਪੀਤਉਓਭਾਓਆਮਨਕਯੋਧਾਧਰਮ
 ਰਾਇਅਬਕਰਾਕਰੈਗੋਜਉਭਾਇਓਸਿਗਲੇਲੇਖਾ॥੧॥੨॥ਮਹਾਅਨੰਦਭਏਸੁਖਪਾਇਆਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉ
 ਮਨੁਮਾਸਿਆਰੰਗਰਤੇਥਿਸਾਦੇ॥੧॥੨॥੧੮॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾਪ॥ ਜੇਤੀਸਮਿਧਿਰਿਖਹੁਰੇਨਰਤੇਤੀਹੀਛਉਜਾਨੀਗਾਮਨਮ

ਕਾ

ਜੀ

ਹਰਿ

ਸੀਰੀਕਰਿਬਿਉਹਾਪਾਵਿਪਦੁਰਿਬਨੀਸਾ।।ਪਿਅਰੇਤੁਮੇਰੇਸੁਖਦਾਗੁਰਿਪੁਰੈਦੀਅਉਪਦੇਸਾਤੁਮਹੀਸੀਰਿਪਰਤਾ।।੧।।ਰਹਾਉ॥
ਮੇਰੇਪਦੇਰੇਮੇਰੇਮਾਤਾਮਹੀਸੁਖਨਹੀਪਾਈਐ।।ਹੋਰੇਨਤੁ ਸਗਲਕੀਮੇਰੇਮਨਤਉਮਨਦੁਮੰਗਲਸੁਖਪਾਈਐ।।੨।।
ਘਾਲਿਨਭਾਨੈਅੰਤਿਗਿਧੁਜਾਨੈਤਕੀਕਰਿਮਨਸੇਵਾ।।ਕਰਿਪੁਜਾਹੋਮਾਇਮਨੁਮਾਅਕਾਲਮੁਰਤਿਗੁਰਦੇਵਾ।।੩।।ਗੋਵਿੰਦਨਾਮੇਦਰ
ਇਆਲਾਮਾਧਵੇਧਾਰਧ੍ਰਮਨਿਰੰਕਾਰਾ।।ਨਮੁਵਰਤਣਨਾਮੇਵਾਢੇਵਨਾਮੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨਮਧਾਰਾ॥੪॥੧੨੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਸਿਰਤਕਕਉਪਾਇਓਤਨਸਾਸਾਬਿਛਰਤਿਆਨਾਮਿਛਾਇਆਪਸੁਪਰੇਤਮੁਗਪਭੁਏਸੇਤੇਹਰਿਨਾਮਾਮੁਖਿਗਾਇਆ॥੧॥ਪੁਰੇਗੁਰਕੀ
ਦੇਖੁਵਡਾਈ।।ਤਾਕੀਕੀਮਾਤਿਕਹਣਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਰੋਕਾਛਾਹਿਓਰੇਅਨਦੁਮੰਗਲਾਬਿਸਰਾਮਾਮਨਬਾਛਤਛਲੁਮਿਲੇਅ
ਚਿੰਤਾਪੁਰਨਹੋਏਕਾਮਾ॥੨॥ ਇਹਸੁਖਆਗੈਮੁਖਉਜਲਾਮਿਏਕਏਆਵਦਨਾਦੈ।।ਨਿਰਭਉਰਏਹਿਰਦੈਨਾਮਵਾਸਿਆਪੁਨੇ
ਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਭਾਏ।।੩॥ਉਠਤਬੈਠਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਦੁਪਦਰਦੁਖਮੁਖਗਾ।।ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੇਪੁਰਕਰੀਮਾਜਾਗੁਰਚਰਨੀਮੁਲਾਗਾ॥
੪॥੧੦।।੨੧॥ਸੋਰਠਿਮ:੫॥ ਰਤਨੁਛਕਉਹੀਸੀਗਲਾਗੇਜਾਤੇਕਛੂਨਪਾਈਐ।।ਪੁਰਨਪਾਰਧ੍ਰਮਪਰਮੇਸੁਰਮੇਰੇਮਨਸਦਾਬਿਆਈ
ਐ॥੧॥ਸਿਮਰਹੁਹਰਿਗੁਣਨਾਮਪਰਾਨੀ।।ਬਿਨਸੈਕਾਦੀਦੇਹਆਗਿਆਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਗਕਿਸਨਾਅਰਸੁਪਨਮੇਰੇਥਤਕੀਕਛੂਨਵ
ਡਾਈ।।ਗਮਭਜਨਾਬਿਨਕਾਂਮਨਆਵਸਿਸੀਰੀਨਕਾਹੁਜਾਈ॥੨॥ਉਹਉਕਰਤਾਬਿਧਾਇਅਦਰਦਾਜੀਅਕੋਕਾਂਮਨਕੀਨਾ।।ਪਾਵਤਪਾਵਤ
ਨਹਿਤਿਪਤਾਸਿਆਰਾਮਨਾਮੁਨਹੀਚੀਨਾ।।੩॥ਸਾਰਾਬਿਕਾਰਬਿਖੈਰਸਮਾਤੇਅਸੰਖਖਤੇਕਾਰਿਛੇਗੇ।।ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਪਾਹਿਬਿਨਤੀਕਾਟ
ਹੁਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥੪॥੧੧।।੨੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਣਗਾਵਹੁਪੁਨਾਮਾਬਿਨਾਸੀਕਾਮਕੋਧੁਬਿਖੁਜਾਗੇ।।ਮਹਾਬਿਖਮੁਅਗਨਕੋਸਾਗ
ਰਸਾਪੁਸੰਗਉਧਾਗੇ॥੧॥ਪੁਰੇਗੁਰਮੇਇਓਰੁਮਅੰਧੇਰਾਭਜੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭੇਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨਰਸੁਪੀਆ
ਮਨਤਨਹੋਅਘਾਈ।।ਜਤਕਤਪੁਰਿਹਰਿਓਪਰਮੇਸੁਰਕਾਤਿਅਵੈਕਤਜਾਈ॥੨॥ਜਪਤਪੁਸੰਜਮਾਗਿਆਨਤਤੁਬੇਤਾਜਿਸੁਮਾਨੀ
ਵਸੈਗੋਪਾਲਾ।।ਨਾਮੁਕਤੁਨਿਰੰਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਤਕੀਪੁਰਨਘਾਣਾ।।੩॥ਕਲਕਲੇਸਾਮੇਟੇਦੁਖਸਗਲੇਕਾਟੀਜਮਕੀਛਾਸਾ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਰਪਾਧਾਰੀਮਨਤਨਭਏਬਿਗਾਸਾ॥੪॥੧੩॥੨੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਕਰਣਕਰਾਵਣਹਰੁਪ੍ਰਭਦਾਤਾਪਰ
ਧ੍ਰਮਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ।।ਸਗਲੇਨੀਅਕੀਏਦਇਆਲਾਸੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥੧॥ਮੇਰਾਗੁਰੋਹੋਆਪੁਸਹਾਈ।।ਸੁਖਸਹਾਜੀਅੰਦੁ
ਮੰਗਲਰਸੁਅਚਰਜਭਈਵਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੀਸਰਣਪਏਭੈਨਾਸੇਸਾਚੀਦਰਗਾਮਾਨੈ।।ਗੁਣਗਾਵਤਅਥਾਪਨਮੁਹਰਿਆ
ਏਅਪੁਨੇਥਾਨੈ॥੨॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰਹਿਸਭਉਸਤਤਿਸੰਗਤਿਸਾਧਾਪਿਆਰੀ।।ਸਦਬਾਛਿਹਾਰਜਾਉਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਜਿਨਿਪੁਰਨਪੈਜਸ
ਵਾਰੀ॥੩॥ਗੋਸਾਟਿਗਿਆਨਮੁਸਾਣਿਉਧੇਰੇਜਿਨਿਜਿਨਿਰਸੁਪਾਇਆ।।ਭਾਇਕਿਰਪਾਲਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅਪੁਨਾਅਨਦੁਸੇਤੀਘਰਿਅ
ਇਆ॥੪॥੧੩।।੨੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫।।ਪ੍ਰਕੀਸਗਦਿਸਗਲਭੈਛਾਬੇਦਖਾਬਿਨਸੇਸੁਖਪਾਈਆ।।ਦਾਇਆਲੇਹੋਪਾਰਧ੍ਰਮ
ਮਸੁਆਮੀਪੁਰਸਾਤਿਗੁਰੁਧਿਆਈਆ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਤੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬੁਦਤਾ।।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾਗੁਣਗਾਵਉਰੰਗ
ਰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦ੍ਰਵਾਈਆ।।ਚਿੰਤਾਸਗਲਾਬਿਨਾਸੀ।।ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਕਾਜੀਨਾਮਨਵਸਿ
ਆਮਾਬਿਨਾਸੀ॥੨॥ਤਾਕਉਬਿਖਨੁਨਕੋਊਛਾਗੈਜੋਸਾਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨੇਰਾਖੇ।।ਚਰਨਕਮਲਬਸੇਰਿਦਅੰਤਰਿ॥੩॥ਮਤਹਰਿਗੁਰੁਖੇ
॥੩॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਜਿਨਾਮਕੀ।।ਛਿਪੁਜਾਈ।।ਨਾਨਕਦਾਸਤਾਕੈਬਲਿਹਰੈਜਿਨਿਪੁਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥੪॥੧੪।।੨੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨ ਅਧਿਅਰੋ ਦੇਵ ਨਾਹੁ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਜਿ ਜੀ ਨਿਰਭਿਆ ਬਲੁ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨੈ॥੧॥ ੨੫
 ਮੂੜੇ ਦੇਖ ਗਹਿ ਓਪੁ ਭੁਖਾ ਅਮੀ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਗਹਿ ਓਨੇ ਕਛੁ ਮੈ ਛਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਹ ਵਸੁ ਆਦੇ ਕੁ ਮਦਾ
 ਤੇ ਉਪਜੇ ਅਨਕ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਬਹੁ ਤਜੇ ਨਿਰਮਲ ਤਦੁ ਪੁਆਇ ਆਉ ਮੈ ਬੰਧਨ ਕੇ ਬਾਰਾ॥ ਦੇਇ ਕਿਵਾੜ ਅਨਿਕ ਪੜੇ ਮਹਿ ਪਰ
 ਦਰਸੀ ਹੀ ਠਕੈ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਰੈ ਤਬ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦਾਤੇ ਗਢਾ ਕੈ॥ ੩॥ ਦਿਨ ਦਾਇਆ ਲਪੁਰਨ ਦੁਖੁ ਬੰਨ੍ਹਨੁ ਤੁਮਾ ਬਿਨ ਓਨ
 ਕਾਈ॥ ਕਾਢ ਲੇਹੁ ਸੀਸਾ ਸਾਹਰਮ ਹਿਨਾਨ ਕਪੂਰੁ ਸਰਦਾਈ॥੧॥੧੫॥੨੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋ ਆਸਾਈ॥ ਕਬਾਕੁ
 ਰਤਨੁ ਖਦਾਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ॥ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ॥੧॥ ਪਾਰਿਸਾਢਾ ਸਿਮਰੁ ਭਾਈ॥ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ
 ਗਿ ਬਿਸਰਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇਰਾ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਸੋ ਜੀਵੈ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
 ਬੀਵੈ॥ ੨॥ ਬਿਘਨਾ ਬਿਨਾਸਨ ਸੁਰਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨੁ ਗੁਰਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਦੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿਗੋਜਾਗਾ॥
 ੩॥ ਮਨਾਇ ਛੇ ਮੇਈ ਠਲੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਕਬਾਹੁ ਲੀ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਆਬੇ ਲੀ॥ ੪॥੧੬॥੨੭॥
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਮੇਰਾ ਅਹੁ ਤੇਰਾ ਬਿਨਸੈ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ॥ ਸੰਤ ਹੁਇ ਬਤਾਵਹੁ ਕਾਰੀ॥ ਜੀਤੁ ਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਬੁ ਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਹੋਵਾ ਸਗਲ ਰੋਗੀ॥ ੨॥ ਪੋਖਿ ਓਪੁ ਭੁਜੀ ਓਪੁ ਮੇ
 ਸੰਗੇ ਦੁਕੈ ਭੁਭੁ ਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਅਉਖਧੁ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿ ਆਤਿਸੁ
 ਗੁਰਮਿਲ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੀ॥੪॥੧੭॥੨੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨॥ ੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰਪੁਸਾਰੀ॥ ਜਲੁ
 ਸਗਲ ਬਨਸ ਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸੰਤੁ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਹਿ ਘੀਆ॥ ਉਚਨੀਰ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਧੁ ਉਜੀਆ॥ ੧॥
 ਸੰਤੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿ ਬਿਸਮਿਲਿ ਪੁਰਨ ਪੁਰਗਹਿ ਓਸਰ ਬਮਹਿ ਜਲ ਬਲ ਰਮਈ ਮਾਆਰਿ ਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕੁ
 ਜਨਮੁ ਗਵੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਰਮੁ ਦੁਕਾਈ ਓ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਸਰਬ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਭੀ ਓ॥੧॥੨੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਬਿਨਸੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਦੁਖੀ॥ ਸਾਹ ਪਦਾਰਥ ਨ ਉਨਿ ਧਾਵਹਿ ਬਹੁ ਤਨ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖੀ॥੧॥ ਜਾ ਕੋ
 ਨਾਮੁ ਲੈਤੁ ਤੁਖੀ॥ ਸਾਸ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਠਾਕੁਰੰ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਰੇ ਮੁਖੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਤਿ ਪਾਵਹੁ ਨਿਸੀਤ ਲਾਗੀ ਨ ਅੰਤ
 ਸੁਖੀ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਈ ਆਜਿ ਬਾਲਿਕਿ ਰਵਣੁ ਰੁਖੀ॥੨॥੩੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਮੂਰਖੀ
 ਦਾਇਨ ਤੇ ਆਪੁ ਛੁਡਾਵਹੁ॥ ਏਹੁ ਭੀਰ ਤੇ ਏਨਕ ਉਡਾਹੁ ਆਪ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਵਹੁ॥੧॥ ਅਪਨੀ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਜਨਾਵਹੁ॥ ਹਿੰਜਨੀ
 ਗਲ ਗਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਸਰਨ ਹੀ ਕਬਹੂੰ ਏਤੇ ਏਹ ਬਿਧ ਮਨ ਮਹਿ ਪਾਵਹੁ॥ ਗੁਰਪੁਰਾ ਭੋਟਿ ਓਵਰ ਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਤਾਰੀ
 ਨ ਪਾਵਹੁ॥ ੨॥੩੧॥ ੩੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਿ ਸਰਬੁ ਕਛੁ ਪਾਈ ਐ ਬਿਰਥੀ ਘਲਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਅਤਿ ਸੁਪ੍ਰਭ
 ਆਗੀ ਅਵਰ ਕਤਿ ਰਾਹੁ ਜੋ ਸਰਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਈ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰੁ ਸੰਤ ਹੋ ਪਾਲਾ॥ ਸਾਧ ਸਿੰਗਾ ਸੀਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
 ਵਹੁ ਪੁਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਹ ਸਮਾਏ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਭ ਤਗਾ ਲਿਲਾਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਬਿਸਰਤ
 ਜਗੁ ਜੀਵਨੁ ਕੈ ਸੇਵਾਵੈ॥੨॥੩੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜੀਅ ਨ ਕੋਰਾ ਤਾ ਸਿਮਰਿ ਸਰਮ ਲੁਖੇਈ॥ ਗੁਣ ਨਿ
 ਧਾਨ ਭਗਤ ਨ ਕਉ ਬਰਤਨ ਬਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਕੋਈ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਗੁਰੇ ਪਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਸੇਈ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਿਰਿ ਪਾਇ ਆਸੁ ਪੁਪਾਈ ਐ

੨੫

ਸਦ
ਸੋ

ਜਲੁ

ਕਉ

ਬਾਹਰਿ ਦੁਖ ਨਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਰਗੀ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਭੇਟਤ ਦੁਰਮਤਿ ਪੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਕੁਦੁਸੁ ਬਾਛੈ ਜਿਨ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਈ ॥ ੧ ॥ ੨੩ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੈ ਸੁਕਾਮਨੁ ਸਾਧਗੋ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਤੋਤ ਨਿਤ
 ਲਾਹਿਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਸੁ ਮੁਖ ਦੇਵੈ ਕਾਏ ਜਮਕੀ ਛਯਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਕਸ
 ਪੁਰਖ ਪੁਰਨਾ ਬਿਧਾ ਤੇ ਆਪੇ ਕਰੈ ਹਰਾ ॥ ਅਪਨਾ ਰਾਸੁ ਹਰਿਆ ॥ ਉਬਾਰਿਆ ਨ ਕਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ੩੪ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮਹਿ ਜਾਨੀ ਤੁਮਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਬੋਰੈ ॥ ਬਖਸਲੈ ਹਿਸਾਹਿ ਬਪੁਰ ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਛੋਰੈ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਤੁ ਮੇਰੇ
 ਠਾਕੁ ਰੁਨੇ ਗੋ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਮੇਰੇ ਚੋਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਸੁਆਹੁ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਉਚੈ ਗੁਣੀ ਹੋਰੈ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਕੀਨੇ ਅਪਨੇ
 ਦਸੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾਨਿ ਹੋਰੈ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੩੫ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ॥ ਭਏ ਕਿਹ ਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਅ
 ਸਾਬਿਰੁ ਭਏ ਲਾਗੁ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਭੁਲੇ ਸਮੁਰਤੁ ਪੁਰਾ ॥ ਸਾਤਿ ਸਹਜੀ ਅਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਾਪੈ ਵਜੇ ਅਨਦ
 ਤੁਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਨੇ ਪਰਮੰਦਰ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਈ ॥ ਅਸਗਲੀ ਇਛੁ
 ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੩੬ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਬਸੇ ਰਿਦੁ ਭੁੰਤਿ ਸੁਭਲਖਣ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੇ ॥ ਭਏ ਕਿਹ ਪਾਲ ਪੁਰਨਾ
 ਰਮੇ ਸਗਲ ਮਨਿ ਧਨ ਅੰਚੀਨੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਖਵਾਏ ਮੀਤ ॥ ਦੁਣ ਚਉਣੀ ਦੇਵ ਭਿਆਈ ਸੋਭਾ ਸੀਤਾ ਨੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀ
 ਅਜੰਤ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲ ਉਪਾਰੈ ਦਰਸਨ ਦੇਖਣ ਹੋਗੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਹੋਗੇ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੩੭
 ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ॥ ਸੰਚਨ ਕਰਉ ਨਾਮ ਪਨ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਛਛਿ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਣੁ ਖਾਇ ਜੀਵਤੁ
 ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਧਾਰ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇ ਓਸੁ ਬੁਝੈ ਬੁਝਿ ਨਿਯੰ ॥ ਘਉ ਬਿਖਸਿ ਸਾਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਭਏ ਕਿਹ ਪਾਲ ਪੁਰਨਾ ਬਿਨਾ ਸੀਆ ਪਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਗਾ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕਾ ਬਿਗਸਾਨੇ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਆਗ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੩੮ ॥
 ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕਲਿ ਧਾਰੀ ਸੁਭ ਘਟਿ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸ
 ਭਰਾਈਆ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਇਕ ॥ ਪਰਬੁ ਮੁਜਾਪੈ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਬਾਨ ਬੰਤਿ ਤਰਿ ਜਤ ਕਤ ਪੇ
 ਖਉ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਇ ਉਵਡੁ ਭਾਗੀ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਡੁ ਮਦੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੩੯ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ॥ ਸੁਖ ਮੰਗਲ
 ਕਲਿਆਣ ਸਹਜਿ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣਿ ਨਿਤ ਰਿਆ ॥ ਰਾਖਨ ਹੋਰਾ ਬਿਬਿਧ ਰੰਗੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ਉਬਰੇ ਸਾਤਿਗੁਰ
 ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ ਮਹਿ ਸੁਖ ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਭਏ ਦਾਇਆ ਲਾਗ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਧ ਨੁਲਾ
 ਗੈ ਕਉ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਆਕਿਹ ਪਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੪੦ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਭਾਇਆ ਮਨ ਉਦਮੁ ਨਾਮੁ ਰਤੁ ਜੁਗੁ ਸਾਈ ॥
 ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤਾ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤਾ ਸਾਗੁ ਤਰਿਆ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਦਸਾਈ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਸੁਨਿ
 ਉਪਜੀ ਰੋਗਾ ਘਟਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਵਖਾਣਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਭਏ ਅਬ
 ਨਾਸਿ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਸਹਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੪੧ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ॥ ਗਏ ਕਲੇਸ ਰੋਗ ਸਭ ਨਾਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੈ ਕਿਹ ਪਾਧਾ
 ਰੀ ॥ ਮਾਠ ਪਹਿਰ ਅਧਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਨ ਪਾਲ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਰਾਸਿ ॥ ਰਾਖਿ ਲੈ ਰੁਕਾਈ ਮੇਰੇ ਕਉ
 ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਮਾਗਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ॥ ਅਪਨੇ ਖਸਮ ਭਰੋਸਾ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਏ ਓਸਿ ਮਿਟਿ ਓਸਿ ਲ

ਨਿਸ਼ਾ

२०६

ਮੂਰਿ

ਸੋਗਠਿਮਾਛਾਧ ਘਰੁੜਾ। ਚਉਪਦੇ।

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਿਲਿਪੰਚਤੁਨੀਸਹਸਾਰਕਾਇਆਸਿਕਦਹੁਨਪਤਿਆਇਆਉਮਹਾਦੁਮਐਏਰਾਮਿਲਿਰਾਜਨਾਮਨਿਬੇਰਾ॥੧॥
ਅਬਦੁਚਨਕਤੁਨਜਾਈਗੋਬਿੰਦਭੇਟੇਗੁਰਗੋਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਇਆਪ੍ਰਭਦਰਬਾਰਾਤਾਸਗਈਮਿਟੀਪੁਕਾਰਾ
ਲਥਾਪਿਆਪੁਪਾਈ॥੩॥ਕਤਾਵੈਕਤਜਾਈ॥੨॥ਤੁਸਾਚੁਨਿਆਈਨਿਬੇਰਾਉਤਸਮਠਕੁਰੁਸਮਚੇਰਾਅਤਿਜਿ
ਮੀਜਾਨੈ॥ਬਿਨੁਬੇਠਤਾਪੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ਸਰਬਥਾਨਕੋਰਾਜਾਤਤਅਨੁਦਸਬਦੁਅਗਾਜਾਤਿਸੁਪਹਿਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥ਮਿਲੁ
ਨਾਨਕਆਪਿਗਵਾਈ॥੪॥੧॥੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਰਿਹਵੈਨਾਮੁਵਸਾਇਤਾਪਰਿਬੈਠੇਗੁਰੁਪਿਆਇਤਾਗੁਰਿਪੁਰੈਸ
ਚੁਕਹਿਆਸੋਸੁਖਸਚਾਭਰਿਆ॥੧॥ਅਪੁਨਹੋਇਓਗੁਰੁਮਿਰਵਾਨਾਅਨਦਸੁਖਕਾਠਿਅਦਮਿਗਲਾਸਿਉਪਰਿਅਏਕਰ
ਇਸਨਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੀਗੁਰਵਡਿਆਈ॥ਤਥੀਕੀਮਤਿਕਹੁਨਜਾਈ॥ਸਿਰਿਸਾਤਪਾਤਿਸਾਤਾਗੁਰੁਭੇਟਤਮਨੁਭੀਰਾ
੨॥ਸਗਲਪਰਾਛੁਤਲਾਥੋਮਿਲਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਸਾਥੋਗੁਣਨਿਪਾਨਹਰਿਨਾਮਾਜਪਿਪੁਰਨਹੋਏਕਾਮਾ॥੩॥ਗੁਰਿਕੀਨਿਮੁਕ
ਤਿਦੁਆਰਾਸਭਸਿਸਕਰੈਜੈਕਾਗਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਸਾਥੋਜਨਮਮਰਣਕੁੰਝਾਥੋ॥੪॥੫॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਗੁਰਿਪੁਰੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਪੁਰੀਲੋਚਹਮਾਰੀ॥ਕਰਿਇਸਨਨੁਕੀਰਾਮਾਏ॥ਅਨੰਦਮੰਗਲਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਸੰਤਹਰਾਮਨਾਮੁ
ਨਿਸਤਰੀਐ॥ਉਠਤਬੈਠਤਹਰਿਗਿਰਿਪਿਆਈਐਅਨਦਿਨੁਸੁਕ੍ਰਿਤਕਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਕਾਮਰਗੁਪਰਮਕੀਪਉਤੈਕਿ
ਵਡੰਭਾਗੀਪਾਏ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੋਕਿਲਵਿਖਨਸੇਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੨॥ਉਸਤਤਿਕਹੁਸਦਾਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਜਿਨਪੁਰੀਕ
ਲਿਰਾਖੀ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਭਏਪਵਿਤ੍ਰਾਸਤਿਗੁਰਕੀਸਚੁਸਾਖੀ॥੩॥ਥਿਪਨਾਥਿਨਾਸਨਸਭਦੁਖਨਾਸਨਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦਿ
੨॥ਇਆਕੋਏਪਾਪਭਏਸਭਪਾਵਨਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਪਰਿਆਇਆ॥੪॥੩॥੫॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥
ਸਾਹਿਬੁਗੁਨੀਗਹੇਰਾ॥ਪਰਲਸਕਰੁਸਭਤੇਰਾ॥ਰਖਵਲੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਸਭਜੀਅਭਏਦਇਆਲਾ॥੧॥ਜਾਪਿਆਨਦਿ
ਰਹਉਗੁਰਚਰਣਾ॥ਭਉਕਤਹਿਨਹੀਪ੍ਰਭਸਕਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਿਆਦਾਸਾਰਿਦੈਮੁਰਗੀ॥ਪ੍ਰਭਅਬਿਚਲਨੀਵਉਸਾ
ਰੀ॥ਬਲੁਪੁਨਤਕੀਆਤੇਰਾ॥ਤੁੰਭਰੋਠਕੁਰੁਮੇਰਾ॥੨॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆਸੋਪ੍ਰਭਾਪਤਰਾਇਆ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਰਸੁਦੀਆਕੁਸਲਖੇਮਸਭਥੀਆ॥੩॥ਹੋਏਪ੍ਰਭੁਸਹਾਈ॥ਸਭਿਉਠਿਲਾਗੀਪਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁ
ਪਿਆਈਐ॥ਹਰਿਮੰਗਲੁਨਾਨਕਗਾਈਐ॥੪॥੪॥੫॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਸੁਖਸਹਜਿਆਨੰਦਾ॥ਪ੍ਰਭੁਅਭਿਰ
ਮਨਿਭਵੰਦਾ॥ਪੁਰੈਗੁਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਤਾਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਨਿਤਬਾਜੇ
ਅਨਹਤਬੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਚਰਣਕੀਓਟਸਤਾਈ॥ਸਭਿਉਕੀਕੀਓਲੋਕਾਈ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਤਾਪਾਇ
ਆ॥ਹਰਿਰਸਕਿਰਸਾਕਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕਾਟਿਆਜਮਕਾਠਾਸਾ॥ਮਨਿਪੁਰਨਿਹੋਈਆਸਾ॥ਜਹਪੇ
ਖਾਤਹੋਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖੋ॥ਸਭਿਜਨਮਜਨਮਦੁਖਲਾਥੋ॥
ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ਅਟਲਸੁਖਨਾਨਕਪਾਇਆ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥
ਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇ॥ਤਾਪੁਛੇਡਿਗਾਇਆਪਰਵਰੇ॥ਗੁਰਪੁਰੈਹੋਰਾਖੀ॥ਸਗਣਿਸਚੇਕੀਤਕੀ॥੧॥੫੦॥
ਮੇਸਰੁਆਪਹੋਆਰਖਵਾਲਾ॥ਸਾਤਿਸਹਜਿਸੁਖਖਿਨਮਹਿਉਪਜੇਮਨਿਹੋਆਸਦਾਜੁਖਾਲਾ॥੧॥

ਰਸਮੀ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਦੀਓਦਾਹੁ। ਤਿਨਸਗਲੀਥਾਤਸਵਰੀ। ੧। ਪ੍ਰਕਿਅ ੨੭
ਨਾਬਿੰਦੁਸਮਾਰਿਆ। ਅਰਗੁਦੁਅਵਗੁਨਬੀਚਾਰਿਆ। ਹਰਕਾਸਬੁਦਗੁਇਓਸਾਖੀ। ਤਿਨਸਗਲੀਥਾਤਸਵਰੀ। ੩। ਬੋਲਾ
ਇਆਬੋਲੀਤੇਗਾਤੁਸਾਹਿਬੁਗੁਦੀਗਰੇਗਾ। ਜਪਿਨਾਨਕਨਾਮੁਸਚੁਸਾਖੀ। ਅਪਨੇਦਸਕੀਪੈਜਰਾਖੀ। ੬। ੫੬। ਸੋਗਠਿਮਃ੫
ਦਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਖਲੋਆ। ਵਲੁਨਾਵੇਗਾਰੇਆ। ਮਜਨੁਗੁਰਮਦਾਹਸੇ। ਜਪਹਰਿਹਰਿਕਿਲਾਵਿਖਿਨਾਸੇ। ੧। ਸਿਤਤੁ
ਰਾਮਦਸਸਰੋਵਰਨੀਕਾ। ਜੋਨਾਵੈਸੋਕੁਲੁਤਰਾਵੈਉਪਰੋਹੇਅਏਜੀਅਕਾ। ੧। ਰਹਾਉ। ਜੈਜੈਕਰੁਜਗੁਗਾਵੈ। ਮਨਚਿੰਦਿਅ
ਜੇਭਲਪਾਵੈ। ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਨਾਇਆਏ। ਅਪਦਾਪ੍ਰਭੁਪਿਆਏ। ੨। ਸਿਤਸਰੋਵਰਨਾਵੈ। ਸੋਜਨੁਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ। ਮਰੈਨਾ
ਵੈਜਾਈ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ। ੩। ਇਹੁਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁਸੁਜਾਨੈ। ਜਿਸੁਦਾਇਮਾਲੁਹੋ। ਪ੍ਰਭੁਗਵਾਨੈ। ਬਾਬਾਨਾਨਕਪ੍ਰਸਰਣਾ
ਈ। ਸਗੁਚਿੰਤਾਗਣਤਮਿਟਾਈ। ੪। ੭। ੫੭। ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫। ਪਰਬ੍ਰਹਮਾਨਿਬਾਹੀਪੂਰੀ। ਕਾਈਬਾਤਿਨਹੀਆਉਰੀ।
ਗੁਰਚਰਣਲਾਇਨਿਸਤਾਰੇ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ। ਅਪਨੇਦਸਕਾਸਦਰਖਵਾਲਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਕਰਿਗਖੇਮਾਤਪਿਤਾ
ਜਿਉਪਾਲਾ। ੧। ਰਹਾਉ। ਵਰੁਗਾਸੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ। ਜਿਨਜਮਕਾਪੰਥੁਮਿਟਾਇਆ। ਹਰਿਗਤਿਕਾਇਚਿਤੁਲਾਗਾ। ਜਪਿ
ਨੀਵਹਿਸੇਵਰੁਗਾ। ੨। ਹਰਿਅੰਸ਼ਿਤਬਾਦੀਗਾਵੈ। ਸਾਪਾਕੀਪੂਰੀਨਾਵੈ। ਅਪਨਾਨਾਮੁਅਪੇਦੀਆ। ਪ੍ਰਭਕਰਣਹਰੁਖੁਲੀਆ
੩। ਹਰਿਦਰਸਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ। ਇਹੁਪੁਰਨਬਿਮਲਬੀਚਾਰਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤਰਿਨਾਮੀ। ਦਸਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀ। ੪।
੮। ੫੮। ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫। ਗੁਰਪ੍ਰਭੈਚਰਨੀਲਾਇਆ। ਹਰਿਸੰਗਸਹਾਈਪਾਇਆ। ਜਨਨਾਈਐਤਹਾਸੁਹੇਲਾ। ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਮੇਠੇ। ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਸਦਾਸੁਭਾਈ। ਮਨਚਿੰਦੇਸਗਲੇਫਲੁਪ੍ਰਭੁਜੀਅਕੈਸੰਗਸਹਾਈ। ੧। ਰਹਾਉ। ਨਾਹਇ
ਣਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ। ਹਮਸੰਤਜਨਰੇਨਾਗਾ। ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਿਲੀਨੇ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਜਸੁਦੀਨੇ। ੨। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ।
ਸਦਨੀਅਸੰਗਰਖਵਾਲਾ। ਹਰਿਦਿਨੁਰੈਦਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ। ਬਹੁਜਿਨਜੋਨੀਘਈਐ। ੩। ਜਿਸਦੇਵੈਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤਾ। ਹਰਿ
ਰਸਾਤਿਨਹੀਜਾਤਾ। ਜਮਕੰਕਰੁਨੇਜਿਨਆਇਆ। ਸੁਖਨਾਨਕਸਰਣੀਪਾਇਆ। ੪। ੬। ੫੬ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫
ਗੁਰਪ੍ਰਭੈਕੀਤੀਪੂਰੀ। ਪ੍ਰਭੁਗਵਿਹਰਿਆਰੁਪੂਰੀ। ਖੇਮਕੁਸਲਗੁਇਆਇਸਨਾਨਾ। ਪਰਬ੍ਰਹਮਾਵਿਦਤੁਕੁਰਬਾਨਾ। ੧। ਰੁ
ਰਕੇਚਰਨਕਵਲਾਰਿਦਧਾਰੇ। ਧਿਘਨੁਨਲਾਗੈ। ਤਿਲਕਕੋਈਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ। ੧। ਰਹਾਉ। ਮੇਲਸਾਧੁਦੁਰਮਤਿਖੋਏ। ਪਤਿ
ਤਪੁਨੀਤਸਭੁਹੋਏ। ੨। ਰਾਮਦਸਸਰੋਵਰਨਾਤੇ। ਸਗਲਾਬੋਪਾਪਕਮਾਤੇ। ੩। ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਈਐ। ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲ
ਪਿਆਈਐ। ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਏ। ੪। ਗੁਰਪੁਰਾਰਿਦੈਪਿਆਏ। ੫। ਗੁਰਗੋਪਾਲਅੰਦਾ। ਜਪਿਜੀਵੈਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਜਪਿ
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆ। ਪ੍ਰਭਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆ। ੬। ੧੦। ੬੦। ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫। ਰਹਦਿਸਛਤ੍ਰਮੇਘਘਟਾ
ਘਾਟਿਦਾਮਨਚਮਕਰਗਾਇਓ। ਸੇਜਾਇਕੇਲੀਜੀਰਨ। ਹੁਨੈਨਪਿਰਪਰੇਸਸਿਧਾਇਓ। ੧। ਹੁਦਨਹੀਸਿੰਦੇਸਰੋਮਾਇਓ। ਏਕ
ਕੋਸਰੋਸਿਧਕਰਤਲਾਤਬਚਤੁਰਪਾਤਰੇਆਇਓ। ੧। ਰਹਾਉ। ਕਿਉਬਿਸਰੈਇਹੁਲਾਲੁਪਿਆਰੇਸਰਬਗੁਦਸੁਖਦੁਇਓ।
ਮੰਦਰਚਰਕੈਪੰਥਾਨਿਹਰਉਨੈਨੀਰਭਰਿਆਇਓ। ੨। ਹਉਤਉਭੀਤਭਾਇਓ। ਬੀਚੋਸੁਨਤਦੇਸਨਿਕਟਾਇਓ। ਭਾਂਡੀ
ਕੋਪਾਤਪਾਰੋਬਿਨਪੇਖੇਦੁਗਾਇਓ। ੩। ਕਾਇਓਕਿਰਪਾਲੁਸਰਬਕੋਠਕੁਰਸਗੋਦੁਖਮਿਟਾਇਓ। ਕੁਨਾਨਕਉਮੈਭੀਤਗੁਰ

ਇਮਾਦਤ

॥६॥ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
॥ॐ नमो भगवते वासुदेवाय॥

१॥ ਰਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰ ਨਾਤੇ। ਸਾਭਿ ਉਤੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ। ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਕਰਿ ਏਸ ਨਾਨਾ। ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਤੇ ਦਾਨਾ॥੧॥ ਸਰਕੁ ਸਲਖੇ ਮ
ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੇ। ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਸੁਭੈ ਥੋਕ ਉਥਾਗੇ॥੧॥ ਰਾਉ। ਸਾਧ ਸੀ ਗੰਮ ਲੁਲਾਖੀ। ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਇਓ ਸਾਖੀ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ
ਆ। ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ॥੨॥੧॥੬੫॥ ਸੋਗ ਭਿਮ ਹਲਾ॥ ਜਿਤੁ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਅਭਾਇਆ। ਸੋ ਪਰਚੁ ਦੁਸਾ
ਇਆ। ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ। ਸੁਖ ਸਾਸਗਲਾ ਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ ਭਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ। ਆਠ ਪਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈ।
੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ॥੧॥ ਰਾਉ। ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਕ ਬਕਾ ਦੀ। ਜਨ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਵਖਾਣੀ। ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਤੇ
ਜਾਣੀ॥੨॥੩॥੬੬॥ ਸੋਗ ਭਿਮ ਹਲਾ॥ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਆਈ। ਪਾਛੈ ਕੁਸਲਖੇ ਮਗੁਰ ਕੀਆ। ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ। ਗੁਰੁ ਅਪਨਾਰੈ ਦੈ ਪਿਆਇਆ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ। ਮਨਾਇ ਛੇ ਠਲੁ ਪਾਈ। ਸੰਤ ਹੁਦਿ ਹੁਦਿ ਚਨੈ ਸਵ
ਈ॥੧॥ ਰਾਉ। ਜੀ ਅਜਿਤ ਸਭੁ ਏਕਾਇਆ। ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਦੀਨੇ। ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇਗੇ ਪਾਲਾਨ ਨਕਸਾ ਚਪਤੀਨੇ॥੨॥

੨॥ ੬੭ ਸੋਗਠਿਮਃ ੫॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖਵਾਰੋਰਭੀਰਭੀਗੋਰਦੁਮਾਰੋਰਾਮਨਾਮਨੁਭਾਗਾ ਜਮੁਖਸਾਇਕਕਿਰਾਗਾ॥
 ੧॥ ਪ੍ਰਭੁਜੀਤੁਮੈਰੋਰੁਖਦਤਾਬੰਧਨਕਾਟਕਰੋਮਨੁਨਿਰਮਲਪੁਰਨਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤਾ॥ ੧॥ ੧੭੮॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਆਬਿਨਾਸੀ॥ ੩੦
 ਕੀਸੇਵਨਾਬਿਰਥੀਜਾਸੀ॥ ਅਨਦਕਰਹਿਤੋਰਦਸਾਜਾਪਿਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੬੮॥ ਸੋਗਠਿਮਃ ੫॥
 ਗੁਰਿਅਪੁਨੇਬਾਲਿਹਾਰੀ॥ ਜਿਨਪੂਰਨਪੈਜਸਵਾਰੀ॥ ਮਨਚਿੰਦਿਆਠਲੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸਦਾਧਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਸੰਤ
 ਤੁਤਿਸਾਬਿਨੁਅਵਰਨਕੋਈ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥ ੧॥ ੧੭੯॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੈਵਦੁਦੀਨੀ॥ ਸਗਲਨਿਅਵਸਿਕੀਨੀ॥ ਜਨਨਾ
 ਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ ਤਾਸਗਲਦੁਖਮਿਟਾਇਆ॥ ੨॥ ੫॥ ੬੯॥ ਸੋਗਠਿਮਃ ੫॥ ਤਾਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਪੁਗਾਵਾ
 ਜੇਅਨਦਤੁਗੇ॥ ਸਰਬਕਇਆਣਪ੍ਰਕੀਨੇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਾਪਦੀਨੀ॥ ੧॥ ਚੇਦਨਸਾਤਿਗੁਰਅਪਗਵਾਈ॥ ਸਿਖਸੰਤਸਭ
 ਸਰਸੇਹੋਏਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ ੧॥ ੧੮੦॥ ਜੋਮੰਗਹਿਜੋਲੇਵਹਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਿਆਸੰਤਾਦੇਵਹਿ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰਭਿਰ
 ਧਿਆਨਾਜਨਨਾਨਕਸਾਦੁਸੁਭਾਖਿਆ॥ ੨॥ ੬॥ ੭੦॥ ਸੋਗਠਿਮਃ ੫॥ ਸੋਈਕਰਾਇਜੋਤੁਪੁਰਾਵੈ॥ ਮੇਹਿਸਿਮਦ
 ਪਕਛੁਨਾਵੈ॥ ਹਮਬਾਰਿਕਤਭੀਸਰਣਈ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪੋਪੈਜਰਖਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰਾਮਾਤਾਪਤਾਹਰਿਗਾਇਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰ
 ਤਿਪਾਲਦੁਲਾਰਾਕਰੀਤੇਰਾਕਰਾਇਆ॥ ੧॥ ੧੮੧॥ ਜੀਅਜੰਤਤੋਰੇਪਾਰੋ॥ ਪ੍ਰਭੁਤੋਹੀਰਬਤੁਮਾਰੋ॥ ਜਿਕਰਾਵੈਸੋਕਰਣਾ॥
 ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਹੀਸਰਣਾ॥ ੨॥ ੭॥ ੭੧॥ ਸੋਗਠਿਮਃ ੫॥ ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪਰੋਇਆ॥ ਸਭੁਕਾਜੁਮਾਰੋਹੋਇਆ॥
 ਪ੍ਰਭਚਰਣੀਮਨੁਭਾਗਾ॥ ਪੂਰਨਜਕੇਭਾਗਾ॥ ਮਿਲਿਸਾਧਸੀਹਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ ਆਠਪਹਿਰਾਮਥਾਧਿਓਹਿਹਰਿਮ
 ਨਚਿੰਦਿਆਠਲੁਪਾਇਆ॥ ੧॥ ੧੮੨॥ ਪਰਾਪ੍ਰਬੁਝਾਅੰਕੁਰੁਜਾਹੀਆ॥ ਰਾਮਨਾਮਨੁਭਾਗੀਆ॥ ਮਨਿਤੁਨਹਿਰਿਰਸ
 ਸਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਸਚੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ ੨॥ ੮॥ ੭੨॥ ਸੋਗਠਿਮਃ ੫॥ ਗੁਰਮਿਲਿਪ੍ਰਭੂਚਿਤਾਰਿਆ॥ ਕਾਰਨਸਭੁਸਵਾ
 ਰਿਆ॥ ਮੰਦਾਕੋਨਮਯਾਏ॥ ਸਭਜੈਕੈਕਾਹੁਸੁਣਾਏ॥ ੧॥ ਸੰਤੁਸਾਰੀਸਰਣਿਸੁਆਮੀ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਬਤਿਸੈਕੈਸੋਪ੍ਰ
 ਭੁਅੰਤਰਿਜਾਸੀ॥ ੧॥ ੧੮੩॥ ਕਰਤਬਸਭੁਸਵਾਰੋ॥ ਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰੋ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਨਾਮਾ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥ ੨॥ ੯॥ ੭੩॥ ਸੋਗਠਿਮਃ ੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਜਸਵਾਰਿਆ॥ ਇਹੁਲਾਹੁਗੁਰੁਭਾਇਆ॥
 ਅਨਦਕਰਹੁਪਿਤਮਾਤਾ॥ ਪਰਮੇਸਰਜੀਅਕਾਰੰਤਾ॥ ੧॥ ਸੁਭਚਿਤਵਨਦਾਸਤੁਮਾਰੋ॥ ਰਾਖੂਪੈਜਦਾਸਅਪਨੇਕੀਕਾਰਜਾਮਾਪਿ
 ਸਵਾਰੋ॥ ੧॥ ੧੮੪॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪਰਭੁਪਕਾਰੀ॥ ਪੂਰਨਕਲਜਿਨਿਧਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਸਰਣੀਆਇਆ॥ ਮਨਚਿੰਦਿਆਠਲੁਪਾਇ
 ਆ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੭੪॥ ਸੋਗਠਿਮਃ ੫॥ ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਨਾਮੋ॥ ਪ੍ਰਭੁਬਾਲਕਰਾਖੇਆਪੋ॥ ਸਤਿਭਾਠਕਿਰਾਈ॥ ਬਿਧ
 ਨਗਏਹਰਿਨਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਹੋਆਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ ਅਰਦਾਸਸੁਣੀਕਰਤਾਪਨੇਕੀਸਭਜੀਅਭਾਇਆਕਿਰਪਾਯਾ॥ ੧
 ਗਾਈ॥ ਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਿਸਭੁਦੁਖਭਾਯਾ॥ ਅਪਦੇਦਾਸਕੀਸੁਣੀ॥ ਬਿਨਤੀ॥ ਸਭਨਾਨਕਸੁਖਸ
 ਵੰਤੀ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੭੫॥ ਸੋਗਠਿਮਃ ੫॥ ਅਪਨਾਗੁਰੁਧਿਆਈ॥ ਮਿਲਿਕੁਸਲਸੇਤੀ॥ ਪਾਰਿਆਈ॥ ਨਾਮੇਕੀਵਡਿਆਈ
 ॥ ਤਿਸੁਕੀਮਤਿਕਰਦੁਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਸੰਤੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਥਾਹੁ॥ ਹਰਿਅਥਾਧਿਸਭੋਕਿਛੁਪਾਈ॥ ਮੈਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਧੁ
 ੧॥ ੧੮੫॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭਭਾਗੀ॥ ਸੋਪਾਏਜਿਸੁਵਰਭਾਗੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ ਤਿਨਸਰਬਸੁਖਭੁਭੁਪਾਇਆ॥

ਜਿਹਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਪਰਮੇਸਰਦਿਤਾ ਬੀਨਾ ਦੁਖਰੋਗਕਫੇਰਾਭੰਗਾ ਅਨਦ ਕਹਹਿਨਰਨਾਹੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਿ
ਤਹੁਸੁਖੁਰੋਆਸਭਥਾਈ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਦਿਹਰਿਆਸਭਨੀਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਰਕੀਥਾਣੀਆਈ॥ ਤਿਸ
ਕਾਠੀਚਿੰਤਮਿਹਾਈ॥ ਟਾਇਆਲਪੁਰਖਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ ਹਰਿਨਾਨਕਸਾਚੁਵਖਾਨਾ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੧੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਐਥੈ
ਓਥੈਰਖਵਾਲਾ॥ ਪ੍ਰਭਸਾਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਰਾਸਅਪਨੇਆਪਰਾਥੋ॥ ਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਸੁਭਾਥੋ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੇਰਰਣਉਪਰਿ
ਬਾਠਿਜਾਈ॥ ਦਿਨਸੁਰੈਨਸਾਸਸਾਸਿਸਮਾਠੀਪੂਰਨਸਭਨੀਥਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਸਤਾਈਰੋਆਪਸਚੇਦਾਸਚਾਦੋਆ॥ ਤੇਹੀ
ਤਗਤਿਵਡਿਆਈਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਦਾਈ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੧੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੋਭਾਦਾ॥ ਤਨ
ਪਿਆਨਾਮੁਰਮਦਾ॥ ਗੋਬਿੰਦਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭਰਾਖੀਪੈਜਤਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਰਨਸਰਾਸੁਖਦਾਈ॥ ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਛਲੁ
ਪਾਵਹਿਬਿਰਥੀਆਸਨਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਨਪਤਿਦਤਾਸੋਈਸੰਤੁਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਗੁਣਤਿਸੁਕਾਮਨੁ
ਠੀਨਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਾਨਿਭਵੈ॥ ੨॥ ਆਠਪਹਿਰਹਰਿਕਾਜਸੁਰਵਦਾਬਿਖੈਠਗਉਰੀਠਾਥੀ॥ ਸੀਗੀਮਿਲਾਈਲੀਆਮੈਰੋਕਰੈ
ਸੰਤਸਾਧਭਏਸਾਥੀ॥ ੩॥ ਕਹੁਗਹਿਠੀਨੇਸਰਬਸੁਦੀਨੇਆਪਹਿਆਪੁਮਿਲਾਈਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਰਬਥੋਕਪੂਰਨਪੂਰਾਸਤਿ
ਗੁਰਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੧੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਗਰੀਬੀਗਦਾਮਾਰੀ॥ ਖੰਨਾਸਗਯਰੇਨਛਾਹੀ॥ ਇਸੁਆ
ਗੈਕੋਨਟਿਕੈਵੇਕਾਹੀ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਇਹਗਲਿਸਾਹੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸੰਤਨਕੀਓਟਾ॥ ਜੋਸਿਮੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਵੈ
ਉਪਰੁਸਗਲੇਕੋਟਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਸੰਗਜਸੁਗਾਇਆ॥ ਇਹਪੂਰਨਹਰਿਪ੍ਰਭਪਾਇਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਆਪੁਮਿਟਾਇਆ॥
ਸਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ ੨॥ ੧੬॥ ੨੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੀਕੀਨੀ॥ ਬਖਸਅਪ
ਨੀਕਰਿਦੀਨੀ॥ ਨਿਤਅਨੰਦਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਬਾਵਸਗਲੇਸੁਖੀਵਸਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੀਰਗਤਿਠਲਦਾਤੀ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈ
ਕਿਰਪਾਕਰਿਦੀਨੀ॥ ਵੇਰਲੈਕਿਨਹੀਜਾਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵਹੁਭਾਈ॥ ਓਹੁਸਠਲਸਰਾਸੁਖਦਾਈ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ ਪੂਰਬਾਇਬਿਆਪਾਇਆ॥ ੨॥ ੧੭॥ ੨੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਪੁਰਾਅਰਾਧੋ॥ ਕਾਰਜ
ਸਗਲੇਸਾਧੋ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੋ॥ ਬਾਜੇਅਨਦਤੁਰੋ॥ ੧॥ ਸੰਤਹੁਰਾਮਜਪਤਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਸੰਤਅਸਥਾਨਬਸੇ
ਸੁਖਸੁਜੇਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀਥਾਣੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਾਨਿਭਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਵਖਾਣੀ॥
ਨਿਰਮਲਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ ੨॥ ੧੮॥ ੨੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਕ੍ਰੁਖੇਖਾਵਤਲਾਜਨਆਵੈ॥ ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਅਪਨੇਕਾਨਕਉਕਿਉਅਲਕਾਈਐ॥ ਜਿਤੁਸਿਮਰਤਿਰਗਹੁਮੁਖਉਜਲਸਦਾਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐ
॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉਕਾਮੀਕਾਮਲੁਭਾਵੈ॥ ਤਿਉਹਰਿਸੁਹਰਿਜਸੁਭਾਵੈ॥ ੨॥ ਜਿਉਮਾਤਾਬਾਲਘਰਾਵੈ॥ ਤਿਉਗਿ
ਆਨੀਨਾਮੁਕਮਾਵੈ॥ ੩॥ ਗੁਰਪੁਰੋਤੇਪਾਵੈ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਵੈ॥ ੪॥ ੧੯॥ ੨੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫॥
ਸੁਖਸਾਦਿਘਾਰਿਆਇਆ॥ ਨਿਰਕਕੈਸੁਖਛਾਇਆ॥ ਪੁਰੈਗੁਰਿਪਾਰਿਗਾਇਆ॥ ਬਿਨਸੇਦੁਖਸਥਾਇਆ॥
੧॥ ਸੰਤਹੁਸਾਚੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ ਜਿਨਅਚਰਜਸੋਭਬਲਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੋਲੈਸਾਰਿਬਕੈਭਲੈ॥ ਦਾਸੁਬਾਣੀ
ਬ੍ਰਹਮੁਵਖਾਣੈ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਖਦਾਈ॥ ਜਿਨਪੁਰੀਬਲਤਬਲਾਈ॥ ੨॥ ੨੦॥ ੨੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫॥

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾਰਿਦੈ ਧਿਆਇ ॥ ਘਰਿ ਸਹੀਸਲਾ ਮਤਿ ਆਇ ॥ ਸਿਤੋ ਖੁਗੁਇਆ ਸੀਸ ਰੋਗ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਲੈਤ ਰੋਗ ॥ ੧ ॥ ਸਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਚਇਆ ਲਾਗਾ ॥ ੨੦੬ ॥
 ਅਪਨੇ ਕੁਗਤ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣਈ ਰਾਖੈ ਬਾਝੁ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਧਰੇ ॥ ਤਿਨ ਸਰੋਬੋਕ ਸਵਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਤੁਸਿ ਦੀ
 ਆਗ ॥ ਫਿਰਿ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਨ ਥੀਆ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੮੫ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿ ਮੋਇਈ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਰਕੇ ਸਭ ਕੇਈ ॥
 ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਕੀਵਡਿ ਆਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ੮੬ ॥ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਨਾਵੈ ॥ ਨਿਸਨੇ ਬਖਸਿ ਲੈ ਤਿਸੇ ਰੋਪਿਆ ਰੋਸੇ ॥
 ਸੁਤੇਰਾ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਰੋਸੁ ਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਸਤਿ ਕੁਰਵਾ ਸਾਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਰਦਾਈ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿਦਕ ਕੈ ਛਾਈ ॥ ੨ ॥ ੮੭ ॥
 ੧ ॥ ੮੮ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗੈ ਸੁਖ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਪਾਛੈ ਮਨ ਦੁਖ ਕੀਤਾ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਲਤ ਬਣਾਈ ॥ ਫਿਰੇ ਫੇਲਤ ਕ
 ਤਤੁ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਸੀਆ ॥ ਹਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਨੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰੁ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਚਇਆ ਲਾਗਾ ॥ ਅਪ
 ਨੇਰਾ ਤਕ ਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਅਚਰਨੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ੮੯ ॥ ੮੯ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਨਾਇ ਨਾਹਾਇ ਦੁਮੈ ॥ ਜਮ ਦੁਤ ਨ ਆਵੈ ਨੇਹਾ ॥ ਕੀਠਿ ਲਾਇ ਪੁਰਾਖੈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਪੁਰੀਤੀ ॥
 ਦੁਸਮਾਨਿ ਮਾਗਵੈ ॥ ਰੋਸਹ ਲੇਹ ਸਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੀਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਸਸਾਦੇ ਬਾਨ ਦਸਾਇ ॥ ਸੁਖਿ ਸਾਧਿ ਫਿਰਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ
 ਰਸਰਦਾਈ ॥ ਜਿਸਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇ ॥ ੨ ॥ ੯੦ ॥ ੯੦ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕਾਰਣ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤਕੀ ਸਰਦੀਪਾ
 ਈਸਾ ॥ ਵਰਸਨੁ ਰੇਤ ਤੋਤ ਮਨ ਦੁਖ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਸੁਪੀਦੁ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਨਾਮੇ ਅਰਾਧਤੁ ਗੁਰ ਪੁਰੈ ਕੀ
 ਸਰਦਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਪੁਰਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪੁਰਜੀ ਨ ਅਰਹਾਇ ਦੁਲ
 ਈ ॥ ੨ ॥ ੯੧ ॥ ੯੧ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੈ ॥ ਤਰਿ ਜਾ ਅੰਜਨ ਅਪਨੇ ਕੀਰਾਖੈ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੋ ਤੁਨ ਗਭੀਤਰਿ
 ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਰਸੁ ਰਖੈ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਜੀ ਤੇਰੀ ਓਟੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨ ਕਾਰਣ ॥ ਅਭਿਪਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੋ ਜਨੁ ਭਜਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ਤਿਸੈ ਅੰਦੇਸਾ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਹੇਰ ਉਮੀਟਿ ਆਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਸਤਿ
 ਅਨੰਦੁ ਘਨੇਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਜਿਦਿ ਘਰਿ ਆਇ ਸੋਕਾ ਸੇਤੀ ਪੁਰਨਹੀ ਆਸਾ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰੀ ਮਤਿ ਜਾ ਕੀ ਪੁ
 ਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਤ ਰਿਓ ਭਵ ਸਾਗੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੯੨ ॥ ੯੨ ॥ ਸੋਗਿ
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਣਿ ਓਕਿ ਰਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੁਜਨੁ ਆਪੇ ਸਗ ਬਿਧ ਬਾਣੀ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਰਾਖਾ ਓਨੇ ਨੁਮ ਪੁਨਾ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਬੇੜੀ ਕਾਈ ॥
 ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਚਿੰਤਿ ਆਠ ਲੁਪਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀ
 ਅਨੰਤ ਜਾ ਕੇ ਸਾਕੀ ਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਾਪਸੀ ਹਿਨ ਨ ਕਨ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮੁਖ ਉਜਲੁ ਰਬਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੩ ॥
 ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਉ ਅਪਨਾ ਸਾਈ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਸਿਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ਰਾਬਦੋਇ ਜਿਨਿ ਰਾਖੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰ
 ਸਿਦਾਖੈ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਉਪਰ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਭੁਏ ਫਿਪਾਲੁ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਜੀਅ ਤੇ ਮਿਟਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸ
 ਰਦਾਈ ॥ ਜਿਨ ਪੁਰਨ ਪੈਰ ਬਾਣੀ ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਾਈ ॥ ਸੁਖ ਭੁਭਿ ਤੁਮੈ ਰੋਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ੯੪ ॥ ੯੪ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਸੁਨਤੁ ਬਿਨਤੀ ਠਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜਤ ਤੇਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਰਾਖੁ ਪੈ ਜਨਾਮ ਅਪਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਾ ਰੋਗ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਖ ਸਮਾਨ ਕਰਿ ਪਿ
 ਅਰੇ ॥ ਬੁਝੇ ਭੁਲੇ ਮਥਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਸਮਰਥੁ ਆਮੀ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਰੇ ॥ ਪਾਰਿ ਰਸਿ ਰਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਰੇ

ਹਰਿ

ਉ

ਨਕਪੁਰਾਤਪਰੇ॥੨॥੨੬॥੨੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇਸੇਵਕਸਭਰਖਚੇ॥ ਅੰਗਿਕੁਰਕੀਓਪ੍ਰਕਾਸ
ਪਨੇਰਦਨਿਧਿਪਾਰਉਤਰੇ॥ ਸਤਨਕੇਕਾਰਨਸਗਲਸਵਾਰੇ॥ ਨੀਨਦਾਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪੁਰਨਖਸਮਯਾਰੇ॥੧॥
ਰਤਉਆਉਬੈਠਆਰੁਸਭਥਾਈਉਨਕਤੁਬਤਾ॥ ਭਗਤਿਸਿਰਪਾਉਦੀਓਜਨਅਪਨੇਪ੍ਰਤਾਪੁਨਕਪ੍ਰਭਯਤਾ॥
੨॥੩॥੪॥੫॥ ਜੋਤੁ ੧੨੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੬॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
ਰੇਮਨਰਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸੁਵਨਗੋਬਿੰਦਗੁਨਸੁਨਉਮਰਗਾਉਰਸਨਾਗੀਤ॥ ੧॥ ਰਤਉਆਕਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਮਰਮਾਧੋਰੇ॥
ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ ਕਾਲਾਬਿਭਾਉਜਿਉਪਰਿਓਲੈਮੁਖਪਸਾਰੈਸੀਤ॥ ੧॥ ਆਨੁਕਾਲਿਫੁਨਿਤੋਰਿਸੁਪੈਸਮਝਰਾਖਉਚੀਤ
॥ ਕਰੈਨਾਨਕੁਰਮੁਭਜਿਲੈਜਾਤੁਅਉਸਰਬੀਤ॥੨॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੬॥ ਮਨਕੀਮਨਹੀਮਾਰਿਹੀ॥ ਨਾਹਿਭਜੇਨਤੀ
ਰਖਸੇਵੇਚੋਟੀਕਾਲਗੀ॥੧॥ ਰਤਉਆਦਰਾਮੀਤਪੁਤਰਬਸੀਪਤਿਧਨਪੁਰਨਸਭਮਤੀ॥ ਅਵਰਸਕਲਾਮਿਥਿਆਏਜਾਨਉਰਜ
ਨੁਰਾਮਕੋਸਹੀ॥੧॥ ਫਿਰਤਿਫਿਰਤਿਬਹੁਤੇਜੁਗਾਹਿਓਮਾਨਸਦੇਹਿਲਾਹੀ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆਸਿਮਰਤਿਕ
ਤਾਨਹੀ॥੨॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੬॥ ਮਨਰੇਕਉਨਕਮਤਿਤੈਲੀਨੀ॥ ਪਰਦਰਾਸੀਦਿਆਰਸਗਚਿਓਰਾਮਭਗਤਿਨਤਿ
ਕੀਨੀ॥ ਪੁਰਾਉਮੁਕਤਿਪਬਜਾਨਿਓਤੈਨਾਹਿਨਧਨਜੋਰਨਕਉਧਾਏਆਅੰਤਸੀਹੀਕਾਹੁਨਹੀਦੀਨਾਬਿਰਥਾਅਪੁਬੰਧਾਏਆ
॥੧॥ ਨਾਹਿਭਜੇਓਨਗੁਰਜਨੁਸੇਵਿਓਨਹਉਪਾਜਿਓਕਛੁਹੀਆਨਾਪਟਹੀਮਾਰਿਨਿਰੰਜਨੁਤੈਰੈਤੈਓਜਤਉਦਿਆਨਾ॥
੨॥ ਬਹੁਤਨਮਰਮਤਿਤੈਰਿਓਅਸਬਿਰਮਾਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਮਾਨਸਦੇਹਿਪਾਇਪਦੁਹਰਿਭਜੁਨਾਨਕਬਾਤਬਰਾਈ॥੩॥
੧॥੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੬॥ ਮਨਰੇਪ੍ਰਕਾਸਗੀਬਿਓਗੇ॥ ਜਿਹਸਿਮਰਤਿਗਨਕਾਸੀਉਧਰੀਤਕੋਜਸੁਉਰਧਾਰੇ॥੧॥
ਰਤਉਆਦਲੁਭਾਏਉਪ੍ਰਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਅਗੁਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਆ॥ ਦੁਖਯਤਤਾਇਹਬਿਧਕੋਸੁਆਮੀਤੈਕਹੋਬਿਸਰਾਏਆ
॥੧॥ ਜਬਹੀਸਰਨਿਗਹੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਜਗਹਾਤੇਛੂਟਾ॥ ਮਹਿਮਾਨਮਕਹਾਲਉਬਰਨਉਰਾਮਕਹਤਿਬੰਧਨਤਿਤੁਟਾ॥
ਮਜਾਮਸੁਪਾਪੀਜਗੁਜਾਨੈਨਿਮਖਮਾਹਿਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਚੇਤਿਓਤਮਨਤੈਰੀਉਤਹਤਿਪਾਰਾ॥੨॥੧॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੬॥ ਪ੍ਰੀਤਿਉਨਉਪਾਉਕਰੈ॥ ਜਾਤੇਰਗਾਤਿਰਾਮਕੀਪਾਵੈਜਮਕੋਤਾਸੁਰੇ॥੧॥ ਰਤਉਆਕਉਨਕਰਮਾਥਿ
ਦਿਆਕਹੁਕੈਸੀਧਰਮੁਕਉਨਕੁਨਿਕਰਈ॥ ਕਉਨੁਨਾਮਗੁਰਜਾਕੈਸਿਮਰੈਭਵਸਾਗਰਕਉਤਰਈ॥੧॥ ਕਲਮੈਏਕਨਾਮੁਕਿਰਪਾ
ਨਿਧਿਜਾਹਿਜਪੈਗਤਿਪਾਵੈ॥ ਅਉਰਧਰਮਤਕੈਸਮਨਾਹਿਨਾਇਹਬਿਧਿਬੇਦੁਬਤਾਵੈ॥੧॥ ਸੁਖਦੁਖਰਤਸਦਾਨਿਰਲੇਪੀਜਕ
ਉਕਤਗੁਸਾਈ॥ ਸੋਰਮਹੀਮਹਿਬਸੈਨਿਰੰਤਰਿਨਾਨਕਰਪਨਿਨੀਆਈ॥੨॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੬॥ ਮਾਈਸੈ
ਕਿਹਬਿਧਿਲਖਉਗਸਾਈ॥ ਮਹਾਮੋਹਿਆਹੀਆਨਤ੍ਰਿਰਮੋਮਨਹਰਿਓਉਰਾਈ॥੧॥ ਰਤਉਆਸਗਲਜਨਮਭਰਮਹੀਭਰ
ਮਖੋਏਓਨਹਿਅਸਬਿਰਮਾਤਿਪਾਈ॥ ਬਿਥੀਆਸਕਤਹਰਿਓਨਿਸਥਾਸੁਰਨਹਿਛੂਟੀਅਧਮਾਈ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗੁਕਬੁਨਹੀ
ਕੀਨਾਨਹਿਕੀਕਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਜੈਨਾਹਿਕੋਉਗੁਨੁਰਾਖਯੋਤਸਰਨਾਈ॥੨॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੬
ਮਾਈਮਨਮੋਰੋਬਸਿਨਾਹੀ॥ ਨਿਸਥਾਸੁਰਬਿਥੀਅਨਕਉਧਾਵਤਕਿਹਬਿਧਕੋਕਉਤਾਹੀ॥੧॥ ਰਤਉਆਬੇਰਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਹ
ਤਿਕੋਮਤਸੁਨਿਨਿਮਖਨਹੀਏਬਸਾਵੈ॥ ਪਰਧਨੁਪਰਦਰਾਸਿਉਗਚਿਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥੧॥ ਮਦਿਮਾਏਅਕੈਗਾਏਓ

ਥਾਵੇ ਸੁਤਨ ਨਿਕੁ ਗਿਅਨਾ ॥ ਘਟੀ ਤਰਿਬ ਸਤ ਨਿਰੰਜਨ ਤਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਜਬ ਹੀ ਸਗਨਿ ਸਾਧਕੀ ਆਈ ॥
 ਓਦਰ ਮਤਿ ਸਗਲਾ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਦੇਵਿ ਓਹੀ ਤਾਮ ਸਿਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਛਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ੯
 ਰੇਨ ਗਇ ਸਾਚੀ ਜੀਅ ਪਾਗੀ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਪੈਸੈ ਸੁਖ ਨਾ ਬਿਨਸਤ ਲਗਤ ਬਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹੁ ਕੀਤ ਬਨਾਈ ਰਚਿ ਪਾਚਿ
 ਹਰਿ ਤਨ ਹੀ ਦਿਨ ਚਾਰੀ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਏਸੁਖ ਮਾਇਆ ਕੇ ਉਗਰੁ ਓਕੁ ਹਰਾਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅਨਹੂ ਸਮਝਿ ਕੁਛਿ ਗਾਰਿ ਓਨਾ ਹੀ ਨ ਭੁਜੈ
 ਲੈਨਾ ਮੁਮੁਰਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਮਾਤਿ ਸਾਧਨ ਕਉ ਗਾਇ ਓਤੈ ਹਿ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ੯
 ਇਹੁ ਜੀਅ ਤਨ ਦੇਖਿ ਓਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੈ ਸੁਖ ਲਾਗਿ ਓਦੁਖ ਮੈ ਸੀਹਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਾਮੀ ਤ ਪੁਤ ਸਨ ਬੰਦੀ
 ਸਗਰੋਪ ਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥ ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਦੇਖਿ ਓਨ ਰਕਉ ਸੰਗ ਛਡਿ ਸਭ ਰਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਕਹੈ ਉਕਤ ਜਾਮਨ ਬਉਰੇ ਕਉ ਇਨ
 ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇ ਓਹੀ ਦੀਨਾ ਨਾ ਬਸਗਲ ਭੈਰੰ ਜਨ ਜਸੁ ਤਕਉ ਬਿਸਰਾਇ ਓਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸੁਆਨ ਪੁਛਾਨਿ ਉਗਾਇ ਓਨ ਸੁਪ ਉਥੁ
 ਤੁਨਤਨ ਮੈ ਕੀਤਉ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਜ ਬਿਰਦ ਕੀ ਰਾਖ ਉਨਾ ਮਤੁ ਹੋਈ ਨ ਉਹੀ ॥ ੩ ॥ ੯ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥
 ਮਨ ਰੇਗਾਰਿ ਓਨ ਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਕਹਾਉ ਓਹੀ ਨੂੰ ਰੁਤੁ ਗਾਇ ਓਹੀ ਗਵੇ ਕੀਤੇ ਸੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਛਾਡ ਕੈ ਸੁਠਹਿ ਲਾ
 ਗਿ ਓਨ ਨ ਮਾਅਕਾਰ ਬੁਧੋਈ ਓਹੀ ਕਰਿ ਪਰਪਚਿ ਉਦਰਿ ਨਿਜ ਪੋਖਿ ਓਪ ਸੁਕੀ ਨ ਆਈ ਸੋਈ ਓਹੀ ॥ ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨ ਹੀ
 ਜਾਨੀ ਮਾਇਆ ਬਾਥਿ ਕਾਨਾ ॥ ਉਗਰੁ ਹਰਿ ਓਹੀ ਬਿਖਿਅਨ ਸੰਗ ਬਉਰਾ ਮਰਤਨੁ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਿ ਓਹੀ ਅਚੇਤਿ ਨ ਚੇਤਿ ਓਹੀ
 ਹੋਇ ਬਿਦੁ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧਿ ਸਿਰਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨ ਉਕੁ ਲੇਸ ਰਾਪਰਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥
 ਜੇਨ ਰੁਖ ਮੈ ਦੁਖ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਸੁਖ ਸਨੇਹ ਅਰੁ ਭੈ ਨਹੀ ਜਾ ਕੈ ਕੰਠ ਮਾਟੀ ਮਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹਿ ਨਿਰਿਆਨ ਹਿਉ ਸਤਤਿ ਜਾ
 ਕੈ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਰਹੇ ਸੋਗ ਤੇਰੈ ਨਿਅਰੋਗ ਹੀ ਮਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਸ ਅਨਸਾ ਸਗਲਾ ਤਿਆਗੈ ਜਗਤੋ ਰੋਨੈ
 ਰਾਸਾ ਕਾ ਮਨੋ ਪਾਜੈ ਪਰਸੈ ਨਾਹਿ ਨ ਤਿਯਾਇ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਨਰਕ ਉਕੀਨੀ ਤਿਯਾਇ ਹੁਗਤਿ ਪਛਾਨੀ
 ॥ ਨਾਨਕ ਲੀਨ ਭਾਇ ਓਹੀ ਬਿਰਾਸਿ ਉਜੈ ਉਪਾਸੀ ਸੰਗਿ ਪਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਾਨ ਲੇਤੁ ਮਨ ਮਾਨੀ ॥
 ਅਪਨੈ ਸੁਖ ਸਿਉ ਜੁਗੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਕਹਾਉ ਕੋਨਾ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਮੈ ਆਨ ਬਹੁਤੁ ਮਿਲ ਬੈਠਤ ਹਤ ਚਹੁ ਦਿਸ ਪੈਐ ॥ ਬਿਪਤਿ
 ਪਰੈ ਸਭ ਹੀ ਸੰਗ ਛਾਡਤ ਕੋ ਉਨ ਆਵਤ ਨੇਹੀ ॥ ੧ ॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰ ਬਹੁਤ ਹਿਤ ਜਾਸਿ ਉਸਦਾਰਤ ਸੰਗ ਲਾਗੀ ॥ ਜਬ ਹੀ ਸਿਤ ਜੀ
 ਯਹੁ ਕਾਇਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰੇਤ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਏਹ ਬਿਪਕੋ ਬਿਉਰਾ ਬਨਿ ਓਹੀ ਜਾਸਿ ਉਨੇਹੁ ਲਗਾਇ ਓਹੀ ॥ ਅੰਤ ਬਾਰਨਾ ਕਾ ਬਿਨਹਾਰਿ
 ਜੀ ਕੋ ਉਕਾਮਨ ਆਇ ਓਹੀ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦਿ ਆਕਾ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ੧੨ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ੧੨ ॥
 ਮਃ ੬ ॥ ੧੨ ॥ ਜੁਮਲਾ ੧੩ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟ ਪਦੀ ਆਖਰੁ ੧ ਤੇਤੁ ਕੀਆ

੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥

ਦੁਬਿਧਾਨ ਪੜ ਉਹਿ ਬਿਨਹੋਰਨ ਪੂਜ ਉਮੈ ਮਸਾਣ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤਿਸ ਨਾਰਾਚਿਨ ਪਰਾਘਰ ਜਾਵਾ ਤਿਸ ਨਾਮ ਬੁਝਾਈ ॥ ਘਰਿ
 ਗੀਤ ਰਿਘੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇ ਆਸਾ ਜਿਹ ਤੇ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਮਤਿ ਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿ ਬੈਰਾਗਰ ਤਉ
 ਬੈਰਾਗੀ ਸਬਦ ਮਨੁ ਬੋਧਿ ਆਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜੇ ਤਿਨਿ ਰੀਤ ਰਿਧਾਣੀ ਸਾਚੈ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸੀਖ ਬੈ

ਸਹਿਬ

ਰਹੀ ਕਿਹਾ ਹਿਥੈ ਰਾਸੇ ਬੈਰਾ ਗੀ ਨਿਖਸ ਮੈਰਾ ਵੈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਬੈਰਾ ਚੰਮਾ ਗੁਰਕੀ ਕਾਰਕ ਮਾ ਵੈ ॥ ਏਕੋ ਰੋ ਤੈ ਮਨੁ ਮਨ ਭੋਲੈ ਪਾਵਤ ਵ
 ਰਜ ਰਤ ਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਤਾ ਸਦਾ ਰੰਗ ਰਾਤਾ ਸਾਢੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾ ਵੈ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਮਾਪ ਉਦਾ ਬਿੰਦੁ ਸੁਖੁ ਦਾਸੀ ਨਾ ਮੁਖ ਸੈ ਸੁਖ ਭਾਈ ॥ ਜਿਹ ਬਾ
 ਨੇ ਕੇ ਸੇ ਕਸਰਿ ਰਾਤੇ ਨਾ ਲਿਖੁ ਭੀ ਤੁਝ ਪਿਥੁ ਭਾਈ ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸਰ ਹੈ ਬੈਰਾ ਗੀ ਨਿਜ ਪਾਰਿਤਾ ਕੀ ਲਾਈ ॥ ਭਿਖਿਆਨ ਅਰਜੇ ਸੰਤੋਖੀ ਅੰ
 ਸਿ ਤੁਸਹ ਜਿ ਪੀਆਈ ॥ ੩ ॥ ਯੁਧਿਧਾਇ ਚਿ ਬੈਰਾ ਗੁਨੇ ਵੀਜ ਬਲ ਗਦੁ ਜੀ ਗਈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਅਵਤਾਰ ਦੁਜਾ ਭਾ
 ਈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਜੀਤ ਦੁਖ ਸਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਗੁਰ ਮੁਖ ਦੇਵ ਭੀ ਮਾਈ ॥ ਅਪਰਾਪਾਰ ਅਰੀ ਮਾ ਅਗੋਚਰੁ ਕਹੈ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸੁੰਨ ਸ
 ਮਾਪ ਮਤਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ਤੀਨ ਰੁਦ ਪਤਿ ਨਾਮੀ ॥ ਮਸਤਕ ਲੇਖ ਜੀ ਅਜਗੋ ਜੇ ਨੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਸਹਾਮੀ ਕਰਮ ਸੁਕਰ ਮਕਰਾਏ ਮਾਪੇ
 ਆਪੇ ਭਗਤ ਦਿਨਾਮੀ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭੁਠਲੈ ਭੈ ਮਾਨੀ ਅਪੋਗੀ ਮਨ ਮਗਾਮੀ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖੀ ਆਸੇ ਈ ਜਾਨਿ ਜਿਥੇ ਗੰਗੇ ਸਿਰਿ ਮਾਈ ॥
 ਅਕ ਬੈਕਾ ਕਿਆ ਕਬੀ ਐਭਾਈ ਚਾਲਿ ਸਦਾ ਰਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਭੇਛੋ ਤਾ ਮਤਿ ਹੈ ਨਿਗੁਰੇ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਜਿਥੇ ਰਲਾ ਏ ਭਿਖੁ
 ਲਾਭਾਈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ੬ ॥ ਇਕੁ ਰਮ ਭੁਲਾਏ ਇਕੁ ਰਗਤੀ ਰਾਤੇ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਮਪਾਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ ਤੇਰਾ ਫਲੁ
 ਪਾਇਆ ਤੂੰ ਤੁਕ ਮਚਲਾਵਦਾ ਰਾਗ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਵੈ ਅਪਣਾ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਕੋ ਰਪਾ ਕੀ ਨੀਅੰ
 ਸਿ ਤਨਾ ਮਾਪਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਗਗਨ ਤਿਰਿ ਵਾਸਿ ਆਗੁ ਦੁਪਰਗਾ ਸਿਆਗੁ ਦਮਹਿਰੀ ਆਨ ਪਿਆਨੀ ॥ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਕਪੌਕ ਦਵੈ ਤੋਤੋਤ
 ਵਖਾਨੀ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗ ਬਥਿਰਾਨੀ ॥ ਪੂਰਾ ਬੈਰਾ ਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾ ਗੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ ੮
 ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਿਤੁ ਕੀ ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਬੰ ਪੀਭਾਈ ਕਰਮ ਧਰਮ ਧੰਧ ਕਾਰੀ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਜਗ ਜਾਇ ਆਭਾ
 ਈ ਬਿਨ ਸੈਨਾ ਮਦਿ ਸਾਰੀ ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਜਗ ਮੋਹ ਲੀਭਾਈ ਕਰਮ ਸਭੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜੁਦਿ ਪੀਠਿ ਤਕਰਮਾ ਕਾਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਕਰਮ ਸੁ
 ਖ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਸੁਆਤ ਮਤੁ ਚੀਰਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ ਬੇਟ ਬਕੈ ਖੌਭਾਈ ਕਰਮ ਕਰੁ ਸੀਸਾਰੀ ॥ ਪਾਖੰਡ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਾਈ ਭਾਈ
 ਅੰਤਰ ਮੈਲੁ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਏਨ ਬਿਪਤੁ ਬੀਮਾ ਕਰੀ ਭਾਈ ਭੁੰਡੀ ਸਿਰ ਕੈਭਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਪਈ ਵਿਗੁਤੀ ਭਾਈ ਦੁਜੈ ਭਾਈ ਖੁਆਈ ॥
 ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ ਐਭਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਮੋ ਰਹ ਮੁਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਸੁ ਖੁਪਾਏ ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਜਗਦੁਰਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚੁ
 ਸਹਜੁ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਜਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਸੋ ਬੁਝੈ ਭਾਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁਨ ਪਾਈ ॥ ਜੀਸੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਿਰ
 ਮਕ ਮਾਵੈ ਭਾਈ ਕੁਨੁ ਬੋਲਾ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ੪ ॥ ਪੀਠਿ ਤੁਹਿ ਵਿਲੋਭੀ ਐਭਾਈ ਵਿਚਤੁ ਨਿਕਲੈ ਤਬੁ ॥ ਜਲੁ ਮਥੀ ਐਨ ਲੁਚੇ ਖੀ ਐਭਾਈ ਇ
 ਜਹੁ ਏਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਮਾ ਵਿਗੁਰੀ ਐਭਾਈ ਪਾਇ ਪਾਇ ਦੇਉ ਮਲਾਖੁ ॥ ੫ ॥ ਏਨ ਗੁਤ ਗੋਸੁ ਤਕੋ ਭਾਈ ਦਹਿਸ ਬਾਧੋ ਮਾਈ ॥
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਠਨ ਛੂਟ ਏਭਾਈ ਬਾਕੋ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ਏਨ ਗੁਰ ਮੁਭੁ ਲਾਈ ਆਭਾਈ ਕਪੌਕ ਛੂਤ ਜਾਈ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੈ
 ਰ ਉਮਨ ਵਸੈ ਭਾਈ ਭੈ ਮਰਨਾ ਸਚੁ ਨੇਖਾ ॥ ਮਨੁ ਨੁਹਾਨੁ ਚੀਰਿਆਈ ਆਭਾਈ ਦਰਗਾਹਾ ਮੁਦਿ ਸੇਖਾ ॥ ਗੁਰ ਅੰਕ ਸਾਜਿ ਨਾਮੁ ਦਿਨਾਈ
 ਆਭਾਈ ਮਨ ਵਾਸਿ ਮਾਨੁ ਕਭੇਖੁ ॥ ੭ ॥ ਏਤਨੁ ਹੁਣੁ ਸਗਲ ਕੋ ਭਾਈ ਵਖਰਾ ਮੁਆਪਾਗੁ ॥ ਏਤੁ ਵਖਰਾ ਪਾਰੀ ਸੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸ
 ਬ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਪੀਨ ਦਾ ਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਭਾਈ ਮੋਲਿ ਕਰੇ ਦੁਪਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੀਸੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਆਪਿ ਅਰੇ
 ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਥ ਤੇਗਾ ਤਿਨ ਠਾਕਨ ਪਾਈ ਐ ਪਿਆਰੇ ਅੰਤਰ ਸਨਹੇ ॥ ਬੁਝੈ ਭਰੇ ਬੈਠਾ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕੀਤੁ ਤੈ ਸਾਧਾ ਹੁਣਾ ਪਿ
 ਆਰੇ ਭੀ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾ ਹਾਵਿ ਤੁਥੈ ਚਿਥੈ ਭੈ ਭੀ ਐ ਪਿਆਰੇ ਕੀ ਪੀ ਪਾਇ ਕਰਾਹ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਾ ਹੀ ਸਾਧਾ ਹੁਣਾ ਪਿਆਰੇ ਦੁਜਾ ਅਵਤਾਰ
 ਨ ਕੋਈ ॥

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਲਾਹ ਨੇ ਸੇਭ ਲੇਖਿਆਰੇ ਸਬਰ ਤੇਰੇ ਹੋਇਆ ਤੇ ਸਕੀ ਸੰਗ ਤਿਨੇ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸੁਭੇ ਤਤੁ ਵਿਛੋਇਆ ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਸ ਸਕਾਇ ੨੧੧
 ਆਰੇ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਨਿਸਾਦੁ ॥ ਆਇਆ ਲਿਖ ਲੈ ਜਾਵਦਾ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਦੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੀ ਐ ਪਿਆਰੇ ਸਚੇ ਸਚਾਤੁ ॥
 ੩ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਨਿਮਿਤਾ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰੀ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਨਿਮਿਤਾ ਪਿਆਰੇ ਉਪਭੋਜਿ ਕੈਥਾ ਗੁਰਮੁਖ ਰਹਾ
 ਨਾਦੀ ਐ ਪਿਆਰੇ ਚਲੈ ਕਰ ਜਸਾਗ ॥ ੪ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬਿਨਿ ਚਲਾਈ ਐ ਪਿਆਰੇ ਮ
 ਨੁਖ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਸਬਰ ਪਛਾਦੀ ਐ ਪਿਆਰੇ ਰਹਾ ਪੈ ਪਾਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਹੁਕਮੈ ਗਤ ਗਤਾਈ ਐ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੈ ਉਠੈ
 ਦੋਇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਭਵੈ ਭਵਾਈ ਐ ਪਿਆਰੇ ਅਵਗੁਣ ਸੁਰੀਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਸਿਵ ਪੈਸਾ ਰਾਖਿਆਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥ ਆਖਣਾ
 ਉਖਾ ਆਖੀ ਐ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਸੁਣੀ ਐ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸੋ ਸੁਲਾਹਿ ਮਾਪਿਆਰੇ ਉਤਿਨ ਦਲਿ ਰਹੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤੋਖੀ ਆਪ
 ਆਰੇ ਨਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ੬ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਜੋ ਬੀ ਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨੁ ਮਸਦਾ ਦੀਧਾਰੀ ॥ ਲਲਤਾ ਲੇਖਣ ਸਚਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿਗੁਣ
 ਲਿਖਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਪੰਨੇ ਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਚ ਲਿਖਿ ਉਧਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ੩ ॥ ਸੋਗ ਠਿਮਹਲਾ ॥ ਦੁਤਕੀ ॥ ਤੰਗੁ
 ਟਰਾਤੋ ਨਿਰਮਲੇ ਕੁਈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਹੋਇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਗੁਣੇ ਕਾਈ ਤੁਝੀ ਤੇ ਗੁਣੇ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਤੁੰ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਦੇਖੁ
 ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਖੰਡੀ ਆਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਾਵੇ ਸੇਖੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਮੋਹਿ ਆਭਾਈ ਚਤੁਰਾਈ ਪਤਿਖੋਇ ॥ ਚਿ
 ਤਮ ਹਿਰਾਕੁਰੁ ਸਚ ਵਸੈ ਕਾਈ ਜੇ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਸਮੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕੋ ਆਖੀ ਐ ਕਾਈ ਹੁਕੁ ਲਾਲ ਚਲੁ ॥ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੈਰਾਗੀ
 ਐ ਕਾਈ ਵਰਾਖ ਰਸਾਨੁ ਅਭੂਲਾ ॥ ੨ ॥ ਘਟਾਈ ਅਕਾਸ ਤੁੰ ਕਾਈ ਪਰਿਪਰਿ ਤੁੰ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕਾ
 ਈ ਕੁਕਾਮਨੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਜਾਲਿ ਮੁਢਿ ਕਾਇਆ ਮਾਂਜੀ ਐ ਕਾਈ ਭੀ ਮੈਲਾਤੁ ਹੋਇ ॥ ਗੀਅਨ ਮਹਰਸਾਈ ਐ ਕਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿ
 ਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਵੇਦੀ ਦੇਵ ਪੂਜੀ ਐ ਕਾਈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਦੇਹਿ ॥ ਪਾਹੁ ਨੀਰ ਪਖਾਣੀ ਐ ਕਾਈ ਜਲ ਮਹਿ ਭੂਤ ਹਿਤੀ ॥
 ੫ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਭਖੁ ਨ ਲਖੀ ਐ ਕਾਈ ਜੋ ਕਾਵੈ ਤੋਹੋਇ ॥ ੬ ॥ ਬਈ ਅਰਬ ਲੈ ਮੀਨੁ ਲੀਤਾਈ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪਿਰਭਾਈ ॥ ਬਿਰੈ ਬੇਧੀ
 ਸਚੁ ਵਸੀਭਾਈ ਅਧਿਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥ ੭ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਕਾਈ ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ ਸੁਜਾਣਾ ॥ ਜੋ ਬੀਧੈ ਸੇਭੁ ਬਰੇ ਕਾਈ ਸਬ
 ਦੁ ਸਚਾ ਨਿਸਾਨੁ ॥ ੮ ॥ ਈਧਨ ਅਧਿਕ ਸਕੇ ਲੀਐ ਕਾਈ ਪਾਵ ਕੁੰ ਚਕ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਰਿਵੈ ਦਸੈ ਕਾਈ ਨਾਨਕਾ ਮਿਲਦੁ
 ਸੁਰਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ੮ ॥

੬

ਜਗੁ ਬੁਝੈ ਪਤਿਖੋਇ ॥ ਮੇਰੇ
 ਠਾਕੁਰਾ ਬਦਤਾਈ ਅਭਾਈ

ਸੋਗ ਠਿਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਪਉ ੧ ਤਤੁ ਕੀਆ

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਗਤਾਈ ਤੁਰਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪੁਰਤੁ ਰਖਦਾ ॥ ਆਇਆ ਪਹਿਲਾ ਦੁਜਨੁ ਤੁਰਖਾ ਲਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਦਾਖਸੁ ॥ ਮਧ ਪਚਾਇਆ ॥
 ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਪਰਤੀਤੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨੁ ਖਰੁ ਰਸੁ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦੇਹੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਰਗਤਾਈ ਪੈ ਜਰਖਤੁ ਸੁਆਮੀ ਰਿ
 ਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਗਤਾਈ ਜਨਮੁ ਜੋ ਹਿਨ ਸਾਕੈ ਕਾਲੁ ਨੇ ਜੈ ਜਾਈ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਹਿਉ ਕਤਿ ਪ
 ਈ ॥ ਬਿਧਿ ਸਿਧ ਸਭੁ ਰਗਤਾ ਚਰਦੀ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਾਜਿ ਸੁਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਖਾਨੇ ਪਰਤੀਤ ਨਾਦੀ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਸੁਆਉ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਭੂਰਿ ਓਹਿ ਰਿਨਾਮੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕੁਕੁ ਪਟੁ ਪਾਜੁ ॥ ਜਿਨਾ ਸੀਮਨੁ ਖਠੀ ਕਾਮਲਾਉ ॥ ੩ ॥ ਰਗਤਾਵਿਚਿ
 ਆਪਦ ਰਤ ਦ੍ਰਾਹੁ ਜੀ ॥ ਰਗਤੀ ਹੁੰ ਜਾਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਸੁਭ ਲੋਕ ਤੇਰੀ ਤੁਝੈ ਕੋ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਤਾ ॥ ਹਉ ਮੇਰਾ ਮਨਾ ਮਨ

੩

ਹਿਸਮਾਦੀਗੁਰਕੈਸਬਦਪਛਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਅਤਿਤਕਮਕਰਪਿਭਾਤਿਨਕੋਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਦਾਮਨਵਸਿਆਸੁ
 ਕਾਜਸਦਰਦਹਾਰਾ ॥ ਓਨਕੀਰੀਸਕਰੈਸੁਵਿਗੁਚੈਜਿਨਿਹਰਿਪੁਰੈਰਖਦਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕਿਨੈਪਾਇਆਮਨੁਖਰਉ
 ਕਮੁਏਬਿਲਾਈ ॥ ਮਾਦਹਿਜਵਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿਦੁਖਮਹਿਦੁਖਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਆਮਿਤੁਪੀਵੈਜਨੇਸਾਚਸਮਾਈ ॥
 ੬ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕਮੁਖਛੋਰੈਜੇਅਨੇਕਕਰਮਕਰੈਅਪਕਾਈ ॥ ਦੇਵਪੜਹਿਤੈਵਾਦੁਖਣਹਿਬਿਨੁਗੁਰਿਤਗਵਾਈ ॥ ਸਚਾਸਤਿ
 ਗੁਰਸੁਖੀਜਿਸਬਾਣੀਭਜਦੁਹਿਗੁਰਸਦਾਈ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨਹਰਿਮਨਵਸਿਆਸੇਦਰਸਾਚੈਦਰਸਾਚੈਸਾਚਿਆਰਾ ॥ ਓਨਾਦੀਸੋਕੁ
 ਰਿਜਾਹਿਹੋਈਕੋਇਨਮੇਦਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਬਾਛਿਤੈਜਿਨਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਪਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੩
 ਦੁਤਕੀ ॥ ਨਿਗੁਣਿਆਨੇਆਪੇਬਖਸਯੁਭਾਈਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਉਤਮਤੈਓਈਰਾਮਨਾਮੁਚਿਤੁ
 ਲਾਈ ॥ ਹਰਿਜੀਉਆਪੇਬਖਸਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਣਹੀਨਮਾਪਰਾਧੀਕੁਈਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਛਾਏਰਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਣਕਉ
 ਣਅਪਰਾਧੀਬਖਸਿਆਨੁਪਿਆਰੇਸਾਚੈਸਬਦੀਰਾਗਿ ॥ ਚਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਓਅਨੁਕਾਈਸਤਿਗੁਰਖੇਜੈਚਾਕਿ ॥ ਸਾਮਨੁਰੈਤੇਕਚਨ
 ਚਏਭਾਈਗੁਰਪਾਸੁਮੇਲਿਮਿਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਉਦਾਹਰਿਉਦਰਏਭਾਈਸਤਿਗੁਰਬਲਿਓਰੈਜਾਉਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਦਿਤਾਭਾਈ
 ਗੁਰਮਤਿਸਚਨਿਸਮਾਉ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਸਜਨਉਪਜੈਭਾਈਪੁਛੁਗੁਰਿਆਨਿਅੰਜਨਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਦਾਕਭੈਭਾਈਵਿਚ
 ਤੁਆਪੁਗਵਾਈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮਤਿਭਉਉਪਜੈਭਾਈਕਉਕਰਦੀਸਚੁਸਾਹਾ ॥ ਪ੍ਰਮਪਰਾਰਥੁਪਾਈਐਭਾਈਸਚੁਨਾਮੁਅਪਾਰਾ ॥ ਜੇਸ
 ਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਆਪਦਾਭਾਈਤਿਨਕੈਰਉਭਾਗਉਪਾਈ ॥ ਜਨਮੁਸਦਹੀਆਪਦਾਭਾਈਕੁਭਭੀਭਈਬਖਸਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸਚੁਬਾਣੀਸਚੁ
 ਸਬਦੁਪੈਭਾਈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੋਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਰਿਆਨਿਵਸੈਭਾਈਉਤਿਸੁਬਿਪਨੁਨਲਾਗੈਕੋਈ ॥ ੬ ॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੩
 ਹਰਿਜੀਉਸਬਦੈਜਾਪਦਾਭਾਈਪੁਰੈਭਾਗਮਿਲਾਈ ॥ ਸਦਾਸੁਖੁਸੋਗਾਣੀਕਾਈਅਨਾਦਿਨੁਰਤੀਆਰੰਗੁਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਭਾਈਆਪੁਛੋਛਿਚਿਤੁਲਾਈ ॥ ਸਦਾਸਹਜਿਛਿਦੁਖਨਲਗਈਭਾਈਹਰਿਆਪਿਦੈਸੈਮਨਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਪਿ
 ਰਕਾਹੁਕਮੁਨਜਾਣਈਭਾਈਸਾਕੁਲਖਣੀਕੁਨਾਗਿ ॥ ਮਨਿਹਠਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਭਾਈਵਿਦਨਾਵੈਕੁੜਿਆਗਾ ॥ ਸੋਗਾਵਹਿਜਿਨ
 ਮਸਤਕਿਭਾਹੁਪੈਭਾਈਭਾਈਸਚੈਬੈਰਾਗਾ ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਰਾਤੇਗੁਣਵਹਿਭਾਈਨਿਰਭਉਗੁਰਛਿਵਲਾਗਾ ॥ ਸਭਨਾਮਾਰਜੀਵਾਲ
 ਦਾਭਾਈਸੇਸੇਵਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ ॥ ਸੋਕਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਭਾਈਜਿਸਦੀਵਡੀਹੋਰਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁਖਮੈਲੀਭੂਮਣੀਭਾਈਚਰਗਹਿਨਾ
 ਤੀਭਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਾਗੁਣਵੈਭਾਈਮਿਲਿਪ੍ਰਿਤਮਸਾਚੈਸਮਾਉ ॥ ੫ ॥ ਏਤਿਜਨਮਹਰਿਨਚੇਤਿਓਭਾਈਕਿਆਮੁਹਿਦੇਸੀਜਾ
 ਈ ॥ ਕਿਤੀਪਵਣੀਮੁਹਾਇਓਭਾਈਬਿਖਿਆਨੈਓਭਾਈ ॥ ੬ ॥ ਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿਸੁਖਵਸਹਿਕਾਈਸਦਾਸੁਖਸਤਸਰੀਰਾ ॥
 ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਤੁਭਾਈਅਪਰੰਪਰਗੁਣੀਗਹੀਰਾ ॥ ੭ ॥ ੩ ॥

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਪਹੁ ॥ ੧ ॥ ਸਭਜਗੁਜਿਨੂੰਉਪਾਈਆਭਾਈਕਰਦਕਾਰਦਸਮਰਥਾ ॥ ਜਹਿਉਪਿੰਡੁਜਿਨ
 ਸਾਜਿਆਭਾਈਦੇਕਰਿਅਪਦੀਵਸੁ ॥ ਕਿਨਕਹੀਐਕਉਦੇਖੀਐਭਾਈਕਰਣਕਅਕਥਾ ॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾਹੀਐਭਾਈਜਿਸਤੇ
 ਜਾਪੈਤਬਾ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪੀਐਹਰਿਗੁਣਵੰਤਾ ॥ ਨਾਮਦਨੁਦੇਇਜਨਾਪਨੇਦੁਖਦਰਦਕਾਰੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕੈਪਾਰਿਸਭੁਕਿਉ

ਆਪੁਛੋਤਿਨਾਉਮਨਿਵਸਿ
 ਆਭਾਈਜੇਤੀਜੇਤੀਮਿਲਾਈ

੧ ਹਰਿਜੀਉਤੁਆਪੇਰਿਗੁਰਜ
 ਈਗਾਵਹੁਗਾਵਹੁਕੀਰਾਤਿ
 ਚੇਭਾਈਹਰਿਸੇਤੀਰਿਗੁਲਾਈ

ਪੈਰਾਈਨਉਤਿਧਰੇਭੰਡਗਾਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਰਾਈਉਚਮਗਮਮਪਾਗਾਜੀਅਜਤਪ੍ਰਤਪਦਾਭਾਈਨਿਤਨਿਤਕਰਦਸਹੁ
ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਭੇਟੀਐਰਾਈਸਬਦੁਮਿਲਾਵਣਹਾਗੁ॥੨॥ਸਦੇਚਰਣਸਰੋਵੀਅਹਿਭਾਈਕੁਮੁਭਉਹੋਵੈਨਾਸੁ॥ਮਿਲਿਸੰਤਸਕਮਨੁ
ਮਾਂਜੀਐਰਾਈਹਰਿਕੈਨਾਮੁਨਿਦਾਸੁ॥ਮਿਟੈਅੰਧੇਰਾਅਹਿਅਨਤਾਭਾਈਕਮਲਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਬਚਨਿਸੁਖਉਪਜੈਰਾਈਸੁਭ
ਠਲਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥੩॥ਮੇਰਾਤੋਰਾਛੋਰੀਐਰਾਈਹੋਈਐਸਭਕੀਧੁਗਿਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰਿਆਰਾਈਪੇਖੈਸੁਣੈਜੁਗਿ॥ਜਿਤੁ
ਦਿਨਾਵਿਸਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰਾਈਤਿਤੁਦਿਨਮਰੀਐਸੂਰਿ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਮਰਥੋਰਾਈਸਰਬਕਲਾਰਪੁਗਿ॥ਗੰਪ੍ਰਮਪਰਾਰਥੁ
ਨਾਮੁਰੈਰਾਈਮਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਨਾਸੁ॥ਤਿਸੁਰਾਵੈਤਾਮੇਲਿਲੇਰਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਿਦਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੀਐਰਾਈਰਿਦੈਰੈ
ਪਰਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਗਟੁਰਾਈਅਪਰਤਾਪੁਪ੍ਰਤਭਾਈਮਉਲਿਆਸਗਤਿਅਕਾਸੁ॥੪॥ਗੁਰਪੂਰੈਸੰਤੋਖਿਅਰਾਈਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਈ
ਰਸਨਾਰਾਮਰਵੈਸਦਭਾਈਸੁਰਾਸਾਦੁਸੁਆਉ॥ਕਰਨੀਸੁਦਿਸੁਦਿਨੀਵਿਅਰਾਈਨਿਚਲੁਪਾਇਆਥਾਉ॥ਜਿਸੁਪਰਤੀਤਿਨਾਮ
ਵਈਰਾਈਸੋਨੀਅਨਾਜਲਜਾਉ॥੫॥ਬਹੁਗੁਣਮੈਰੇਸਾਹਿਬੈਰਾਈਹਉਤਿਸਕੈਬਾਲਿਜਾਉ॥ਓਹੁਨਿਰਗੁਣੀਅਰੇਪਾਥਦਾਭਾਈ
ਦੇਇਨਿਥਾਵੈਥਾਉ॥ਰਿਜਕੁਸੰਬਹੋਸਸਿਸਾਸਿਰਾਈਗੁਨਾਜਾਕਾਨਾਉ॥ਜਿਸੁਗੁਰਸਚਾਭੇਟੀਐਰਾਈਪੁਰਾਤਿਸੁਕਰਮਾਉ॥੬॥
ਤਿਸੁਬਿਨੁਪਦੀਨਜੀਵੀਐਰਾਈਸਰਬਕਾਸਾਭਗੁਗਿ॥ਜਿਨਾਪੀਤਨਲਗੀਅਰਾਈਸੋਨਿਤਨਿਤਮਰਦੇਸੂਰਿ॥ਅਚਿਲਭਾਈ
ਤਰਾਈਆਰਾਈਭਉਜਲਦੁਖਸੰਸਾਰ॥ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਨਦਰਿਨਿਹਾਇਆਰਾਈਕੀਤੋਨੁਅੰਗਮਪਾਗਾਮਨਤਨੁਸੀਤਭੋਹਇਆਰਾ
ਈਭੋਜਨਨਾਮੁਅਪਰਾਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਗਤੀਰਾਈਜੀਕਿਲਾਵਿਖਕਾਟਣਹਾਗੁ॥੭॥੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਛਾਪ॥
ਮਾਤਗਰਭਦੁਖਸਾਗਰੋਪਿਆਰੇਤਹਮਪਦਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਬਾਹਰਕਾਛਬਿਖੁਪਸਰੀਆਪਿਆਰੇਮਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਧਾਇਆ॥ਜਿਸ
ਨੋਕੀਤੋਕਰਮੁਆਪਿਆਰੇਤਿਸੁਪੁਰਾਗੁਰਮੇਲਾਇਆ॥ਸੋਮਰਾਪੇਸਾਸਸਾਸਿਪਿਆਰੇਅਨਾਮਾਠਿਵਛਾਇਆ॥੧॥ਮਤਿਤਿਤੋਰੀ
ਟੇਕਰੈਪਿਆਰੇਮਨਤਨਿਤੋਰੀਟੇਕਾ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਮਦਰੁਨਕਰਣਹਾਗੁਪਿਆਰੇਅੰਤਰਿਜਾਮੀਏਕਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਕੋਟਿਨਮਕ੍ਰਮਿਆਇਆ
ਪਿਆਰੇਅਨਿਕਜੇਨਿਦੁਖਪਾਇਆ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬਾਵਿਸਰਿਆਪਿਆਰੇਬਹੁਗੀਸਲੈਸਜਾਈ॥ਜਿਨਭੇਟੈਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰੇਸੇਲ
ਗੇਸਾਚੈਨਾਈ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਛੁਟੀਐਪਿਆਰੇਜੋਸਾਚੀਸਰਣਾਈ॥ਸਾਮਿਠਕਰਿਕੈਖਾਇਆਪਿਆਰੇਤਿਨਰਨਿਕੀਤਾਰੋਗੁ॥ਕਉ
ਜ਼ੋਹੋਇਪਤਿਸਾਇਆਪਿਆਰੇਤਿਸਤੇਉਪਾਜੀਮਾਸੋਗੁ॥ਭੋਗਭੁੰਚਾਈਭੁਭਾਈਅਨੁਪਿਆਰੇਉਤਰੈਨਹੀਵਿਜੋਗੁ॥ਜੋਗੁਮੇਲਿ
ਉਧਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਪੁਰੇਪਾਇਆਸੰਜੋਗੁ॥ਮਾਈਆਲਾਲਚਮਾਇਆਪਿਆਰੇਤਿਤਿਨਾਮਾਵੈਮੂਲਿ॥ਜਿਨਤੁਵਿਸਰਹਿਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਸੇਤਨਿਭੇਏਧੁਕੀ॥ਬਿਲਲਾਟਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰਿਆਪਿਆਰੇਉਤਰੈਨਹੀਸੁਲਾ॥ਜੋਗੁਮੇਲਸਦਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਕ
ਰਹਿਆਮੁਛਾ॥੮॥ਸਾਕਤਸੰਗਨਕੀਜਈਪਿਆਰੇਜੇਕਾਪਾਰਵਸਾਈ॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਗਰਿਵਸਰੈਪਿਆਰੇਸੋਮੁਹਿਕਾਏਉਤਿਜਾਈ॥
ਮਨਮੁਖਿਛੋਈਨੂੰ॥ਐਪਿਆਰੇਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਈ॥ਜੋਗੁਮੇਲਿਸਦਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਾਪੁਰੀਪਾਇਆ॥ਸੰਜਮਸਸਸਿਅਦ
ਪਾਪਿਆਰੇਇਕਨਚਲੀਨਾਲਿਜੋਬੇਮੁਖਗੋ॥ਬੰਦੇਤੋਪਿਆਰੇਤਿਨਕੁਲਲਗੈਗਾਉ॥ਹੋਈਵਸਤੁਨਜਾਤੀਆਪਿਆਰੇਕੁਨਕਲੰਨਾ
ਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸਿਨਾਮਿਲਾਈਓਨੁਪਿਆਰੇਸਭਨਾਮੁਸਮਾਉ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖਾਹੀਅਨੁਪਿਆਰੇਤਿਨਸੰਨੋਨਦਰਿਕਰੋ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਗੁਣਰਵੈਪਿਆਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੂਰਿਕਰੋ॥ਦੁਖਸਾਗਰੁਤਿਨਲੰਪਿਆਪਿਆਰੇਤਉਜਲੁਪਾਰਪਰੋ॥ਜਿਸੁਰਾਵੈਤਿਸੁਮੇਲਭੈ

ਸਾਸਗਿਰਾਸਨਵਿਸਰੈ
ਭਾਈਪੁਖਰਮਦਾਹਜਰਾ
ਸਾਪੁਸੰਗਿਮਿਭਾਇਆ
ਭਾਈਸਰਬਰਹਿਆਰਾ
ਪੁਰਾ॥

ਪਿਆਰੇ ਸੇਈ ਸਦਾ ਖਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੰਖ ਪੁਰਖੁ ਦਾਇਮ ਲਵੇ ਉਪਿਆਰੇ ਰੁਤਾਤਿ ਸਕਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਦਾਈ ਚਹਿ ਪਏ ਪਿਆਰੇ ਜਿ
 ਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਪਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਸਤ ਕੁਸੁਦੀ ਸਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ਸੇ ਪੁਰਖ ਦੇ ਨਵੀ ਸਗੋ ਪਿਆਰੇ ਨਾਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ੫ ॥
 ੨ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਪਾਠ ਪਾੜਿ ਓਅਹੁ ਬੇਦੁ ਬੰਨਾ ਰਿਓ ਨਿਦਲ ਕੁਮੰਗ ਮਸਾਧੋ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਛੁਟਕਿ
 ਓਅਪਿਕ ਅੰਬੁ ਪਥਾਧੋ ॥ ੧ ॥ ਪਿਆਰੇ ਇਨਾ ਬਿਧਾ ਮਿਲਣ ਨਾਈ ਮੈ ਕੀਏ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ॥ ਹਰ ਪਾਰਿ ਓਸੁ ਅਮੀ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਜੈ ਬੁਧ ਬ
 ਬੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਨਿ ਭਾਇ ਓਕਿ ਪਤੀਰ ਰਿਓ ਨਗਨ ਫਿਰਿ ਓਬਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਟ ਤੀਰ ਬਸ ਭਧਰ ਤੀਕੁ ਮਿਓ ਓਤਾ ਬਿਪਾਛੁ ਟਕੈ ਨਾਹੀ ॥
 ੨ ॥ ਮਨ ਕਾ ਮਨ ਤੀਰ ਬਜਾਇ ਬਸਿ ਓਸਿਰ ਕਰ ਵਤ ਧਰਾਏ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਧਾ ਬਿਧ ਜੇਲ ਬਜਤ ਨ ਕਰਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕਲੀਕ ਕਾਮੀ
 ਪੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਬਿਧ ਦਾਨੁ ਤਾਰਾ ॥ ਅੰਬੁ ਬਸ ਕੁਮਬਹੁ ਮਰਪੈ ਨਹੀ ਸਿਲੀ ਐਹ ਰਿਦੁ ਮਰਾ ॥ ੪ ॥ ਪੁਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਰੰਡੇ ਤਖਟੁ ਕ
 ਹਮਾਰ ਤੁਹਤਾ ॥ ਉਤ ਓਕਰਤ ਬੰਧਨ ਮਹਿ ਪਾਰਿਆਨ ਹਿਮਿਲੀ ਐਇਹ ਜੁਗਤਾ ॥ ੫ ॥ ਜੋਗ ਸਿਧਾ ਸਦ ਓਰਾ ਸੀਹ ਇਹ ਬੀਕ ਰਿਕ
 ਚਿਹ ਪਿਆ ॥ ਵਡੀ ਮਾਝਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨ ਮੈਹ ਰਿਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਗਹਿਆ ॥ ੬ ॥ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਰਾਜ ਨ ਕੀਰਨਾ ਕਰਿਆ ਹੁਕਮੁ ਅਠਾ ॥
 ਸੋਜ ਸੋਹਨੀ ਚੰਦਨੁ ਚੋਮਾਨ ਕੋ ਪੋਰ ਕਾਦੁ ਮਰਾ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਪੈ ਸਿਰ ਕਰਮ ਨ ਕੈ ਕਰਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਾਇ
 ਓਪਰਾ ਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖੇ ਕਾਲਨਾ ॥ ੮ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕੁ ਇਹੁ ਗਮਾਤਾ ॥ ਭਾਇ ਓਕਿ ਪਾਉਰੀ ਨਤੁ ਬੰਧਨੁ ॥ ਗੁਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਇਹੁ
 ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ ਅਸਟ ਪਦੀਆਮ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਜੋਤੁ ੧੦

ਸੋਗਠਿ ਕੀਵਾਰ ਸਏਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਏਕੁ ਮ ॥ ੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜੇ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਚੰਦੀ ਮੈ ਲੁਨ ਕਤੁ ਮਨਿ ਜੀਭੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸਸਰੇ ਪੈ ਈਐ ਭੈਵ ਸੀਸ ਤਿ
 ਗੁਰੇ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ਪਰਤਰਕ ਪੜ੍ਹ ਜੋ ਪਿਰਾ ਮਿਲੈ ਖੁਸੀ ਰਾਵੈ ਪਿਰੁ ਸੰਗਾ ॥ ਸਦਾ ਸੀਗਰੀ ਨਾਉ ਮਨ ਕਦੇ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥ ਦੇਵਰ ਜੇ ਨ ਮੁਏ
 ਦੁਖੁ ਸੁਕਾ ਭਹੁ ਕਿਸਾ ॥ ਜੋ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮ ਮਦੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੪ ॥ ਸੋਗਠਿ ਤਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਛੰਦੋ ਛੋ ॥
 ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨ ਵੈਆ ਪਦਾ ਗੁਰ ਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ਹਰਿ ਤੀਹ ਰਿਹੈ ਚੋਲੈ ॥ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ
 ਲਭਈ ਸਭ ਦੇਖਿ ਅਨਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੈ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨ ਮੁਦਿਕਾਇਆ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੁ ਭੋਲੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾਰਾ ਸੁਪੈ ਗੁਰ
 ਤਿਗੁਰ ਕੋ ਗੋਲੋ ਗੋਲੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਮਾਪੇ ਸਿਸਟ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਮਾਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਤੁਧੁ ਮਾਪੇ ਸਵਾਰਿਆ
 ॥ ਰਾਤਾ ਕਰਤਾ ਮਾਪ ਮਾਪੇ ਗੋਰਾਣਹਾਰਿਆ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਓਪਾਵਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤਉ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹਿ ਗੁਰ ਕਉ ਦੁ
 ਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਸਏਕੁ ਮ ॥ ੩ ॥ ਤਉ ਮੈਨ ਲਤੇ ਨ ਲਮੁਏ ਕੁਮਿਆਏ ਦੁਜੈ ਭਾਈ ॥ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖ ਲੀਏਆ ਪਟੈ ਪੰਨੈ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ
 ਜਲਤਾ ਨ ਰੀਆਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੈ ਸੁਭਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇਸੀ ਤਲਭੁਏ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਸਠਾ ਲਿਖਿ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੇਵਿ ਮਾਧੀ ਨੁ ਜਨ ਮੁਪਰਵਣੁ ॥ ਜੀਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀਵਿ ਰਿਆ ਮੁਖਾਨ ਵਿਸੈ ਸੇਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਕਲੁ ਉਧਾਰੇਆ ਪਦਾ ਸੰਗੁ ॥ ਦੇਖ
 ਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੁਏ ਜੀਵ ਦੇ ਪਰਵਣੁ ॥ ਹਿਮਨ ਮੁਖ ਜਨ ਮਮਰਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਏ ਨਾਅਖੀ ਅਹਿ ਜਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਸਮਾਹੀ ॥ ੨
 ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰਖਾ ਨਿਰੰਜਨ ਸੇਵਹ ਰਿਨਾ ਮੁਖਿਆਈ ॥ ਐਸਤਿ ਸੰਗਾ ਤਿਸਾ ਪੁਲਾਹਿ ਰਿਨਾ ਮੁਸਮਾਈ ॥ ਐਹ ਰਿਤੇ ਹੀ ਵਡੀ ਕਾਰਮੈ

ਮੁਖਯਾਈਐ। ੧੬ ਗੋਲਾ ਲਾਤ ਪੈਰ ਕੁਮੁਹੁ ਮਾਈਐ। ੧੭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾ ਰਕਮਾਵਨੇ ਗੁਰਸਮਾਈਐ। ੧੮ ਸੋਕੁ ਮਃ ੩। ਪੁਗਬ
ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਨਿਕਰਤੈ ਆਪ ਲਿਖਿਆ ਸੁ। ਮੇਰੁ ਭਗਉਲੀ ਪਾਈ ਅਨਿਵਿਸਰਿ ਆਗੁ ਦਤ ਸੁ। ਮਤੁ ਜਾਣੁ ਜਗੁ ਜੀਵਣਾ ਦੁਨੈ ਰਾਇ
ਮੁੰਆ ਸੁ। ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਚੇ ਤਿਓ ਸੇ ਬਹੁ ਨ ਮਿਲਨੀ ਪਾਸਿ। ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਬਹੁ ਅਤਿ ਪਾਟਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਸਾਥ ਕੋਈ ਨਾਸੁ।
ਲੋਕਾ ਵਿਚਿ ਮੁਹੁ ਕਾ ਆਪੋ ਅੰਦਰਿ ਉਭੇ ਸਾਸਾ। ਮਨੁ ਖਨੈ ਕੋ ਨ ਦਿਸੀ ਤੁਕ ਗਇਆ ਦੇਸਾ ਸੁ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਸੁਖ ਅਗਲਾ ਜਿਨਾ
ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਦਾਸੁ। ੧੧ ਮਃ ੩। ਸੇ ਸੈਵ ਸੇ ਸਨਣਾ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਸੁਭਾਇ। ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਛਾਣਾ ਅਨੇ ਨੁਕਰ ਹਿੰਦੁ ਰਹਿ ਸਮਾਇ।
ਦੁਨੈ ਰਾਇ ਲਗੇ ਸਨਣਨਾ ਆਖੀ ਅਹਿ ਜਿ ਆਉ ਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਦੇਕਾਗ। ਮਨੁ ਖਾਖਾ ਪਿਸੁ ਆਰਥੀ ਕਾਰਨੁ ਨ ਸਕਹਿ ਸਵਾਗਿ। ਨਾਨਕ ਪੁਗਬ
ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਈ ਨ ਮੇਟਹਾਰੀ। ੨੫ ਉਤ੍ਰੀ। ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ। ਤੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰ
ਜਿ ਆਮਾਇ ਆਮੇ ਹਿਵ ਪਾਇਆ। ਵਿਚਿ ਉਭੇ ਖੇਅੰਗੀ ਐ ਫਿਰਿਆ ਵੈਜਾਇਆ। ਜਿਨਾ ਹਰਿਆ ਧਾਕੀ ਪਾਕੇ ਸੇ ਗੁਰਸਮਾਈਆ।
ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪੁਮਾਇਆ। ੩। ਸੋਕੁ ਮਃ ੩। ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੇਰੀ ਜਿਨਾ ਵਿਦੁ ਦੰਤ ਜਗੁ ਪਾਇਆ। ਮਨੁ ਖਖਾ
ਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਿਚੁ ਨਾਮੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਗੁ ਕਮਲਾ ਫਿਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ। ਪਾਕਰਤੀ ਮਾਨਿ ਹਠ ਲੁਜਨ
ਮੁਗਵਾਇਆ ਸੁਖ ਦਤਾ ਮਨਿ ਨ ਦਸਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ। ੧੧ ਮਃ ੩। ਪਰਹਿ ਮਿ
ਅੰਤਿ ਤੁਰ ਪੁਰੈ ਮਨੁ ਖਾਖਾ ਦੁਨ ਪਾਇਆ। ਜਿ ਉਕ ਸਤੁ ਗੀ ਮਿਗੁਨ ਜਾਣੈ ਕੁਮਦ ਰਾਮੁ ਲਾਇਆ। ਅੰਤਿ ਤੁਰ ਜਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗੈ
ਕਰਤੈ ਆਪ ਖੁਆਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਸੋਈ ਪਈ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁ ਮੁਦਿਕਾਇਆ। ਤੁਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹੈ ਇਆਰ ਸਨਹਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ।
ਸਬ ਦੇਹੀ ਨਾਉ ਉਪਜੈ ਸਬ ਦੇਹੀ ਲਿਖਿ ਲਾਇਆ। ਬਿਨੁ ਸਬ ਦੇਸੁ ਨਗ ਬਓਰਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ। ਅੰਤਿ ਤੁਰੈ ਕੋ ਸਬ ਦੁਪੈ ਨਾ
ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ। ੨। ਪਉਤ੍ਰੀ। ਸੋਹਿ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮ ਹੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ। ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮ ਕਿਆ ਕਹਿ ਗੁਣ ਗਈ
ਐ। ਜੀ ਸੁਆਪ ਬੁਝਾਇਆ ਪੁਰਿ ਮਾਰਗ ਪਾਈਐ। ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦੇਖਾ ਲਿਖਾ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ। ੧੬
੪। ਸੋਕੁ ਮਃ ੩। ਜਿ ਉਤ੍ਰ ਕੇ ਲੁਪੀ ਨੀ ਐਰਤਿ ਤੋਰੇ ਨੇਹਿ। ਜਿ ਉਵੈ ਚਉਖੰਨੀ ਐ ਸਚੈ ਸੰਦੇਹੇ ਨੇਹਿ। ਨਾਨਕ ਮੋਲਿ ਨ ਚੁਕਈ
ਤੀ ਅਤੈ ਰੇਹਿ। ੧੧ ਮਃ ੩। ਸਜਣੁ ਮੈਰਾ ਗੁਲਾਹੁ ਗੁਲਾਹੈ ਮਾਨਿ ਲੇਇ। ਜਿ ਉਮੀਠੇ ਕਪੜੇ ਰੇਹੀ ਪਾਏਹਿ। ਨਾਨਕ ਰੰਗਨ ਉਤਰੈ ਬਿਅਲਗੈ
ਕੇਹਿ। ੨। ਪਉਤ੍ਰੀ। ਹਰਿਆ ਪਵਰਤੈ ਆਪ ਹਰਿਆ ਪਬੁ ਲਾਇਦਾ। ਹਰਿਆ ਪੇਸਿ ਸਾਇਸਦਾ ਹਿ ਸਿਰਿ ਪੈਠਾਇਦਾ। ਇਕਾ ਭਗਤੀ ਲਾ
ਇ ਇਕ ਆਪ ਖੁਆਇਦਾ। ਇਕ ਨਾਮ ਰਗ ਪਾਇ ਇਕ ਉਤ੍ਰ ਪਾਇਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ। ੧। ਸੋਕੁ ਮਃ ੩
ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ। ਮਨ ਚੀਦਿਆ ਠਲੁ ਪਾਵਣਾ ਉਸੈ ਵਿਚੁ ਜਾਇ। ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਚੈ
ਰਤੈ ਸਮਾਇ। ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਲਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਿ ਆਪਣਾ ਉਤਿਨ ਬਾਲਿਓ ਜਾਏ। ੧੧ ਮਃ ੩
ਮਨੁ ਖਖਾ ਅੰਤਿ ਤੁਰੈ ਦੁਨੈ ਲਗੈ ਜਾਇ। ਤਿਸਨੈ ਸੁਖ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਦੁਖੇ ਦੁਖਾ ਵਿਭਾਇ। ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹੀ ਭੁਭਕੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧ
ਲਾਗਾਇ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿਨ ਆਵਈ ਬਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ। ਭੇਖ ਧਾਰੀ ਭਿਖ ਕਰਿ ਬਕੇ ਅਰਸਾ ਤਿਰਬਨਾਇ। ਮਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨਾਨਕੀ ਉਭੈ
ਭਰਮ ਭੁਲਾਇ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਉ ਪਾਇਆ ਫਰਕਾ ਗਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ। ਭੈ ਪਾਇਐ ਮਨੁ ਵਸਿਐ ਆਉ ਮੈ ਸਬਾਦਿ ਜਲਾਇ। ਸਚ
ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜੋ ਤੇ ਮਿਲਾਇ। ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਮਾਇ। ੨। ਪਉਤ੍ਰੀ।

ਤਿਸੁ ਗੁਪਤ ਕੇ ਖਾਦਿ ਸਰ
ਕਹੁ ਨ ਕਿਉ ਆਈਐ।

ਏਹੁਕੁਪਤਿਗਏਰੰਗਦਿਨੁਚਰਿਸੁਰਵਣਾ॥ਏਹੁਮਾਇਆਰੰਗਕਸੁਕੁਖਿਨਮਹਿਲਿਜਿਵਣਾ॥ਚਲਾਇਆਨਾਇਨਚਛੇਸਿਰਪਾਪਛੇਨਾਵਣਾ॥
ਨਾਪਕਤਿਰਲਾਇਆਕਾਭਤਾਖਰਾਡਰਵਣਾ॥ਓਹੁਵੇਲਾਹਥਿਨਾਵੈਫਿਰਪਛੁਤਾਵਣਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ३॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੈਮੁਹਿਫਿਰੇਸੇਖੇ
ਦੁਖਸਹਾਗਿਫਿਰਫਿਰਿਮਿਲਦੁਨਪਈਨਿਮਹਿਤੇਮਰਿਜਾਨਿ॥ਸਹਿਸਾਰੋਗਨਛੈਰੁਈਦੁਖਹੀਮਹਿਦੁਖਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਨਰਹੀਬਖਸਿਲ
ਏਸਬਦੈਮੇਲਿਮਿਲਾਨਿ॥੧॥ਮਃ३॥ਜੇਸਤਿਗੁਰਤੇਮੁਹਿਫਿਰੇਤਿਨਠਉਰਨਠਉਜਿਉਛੁਟਕਪਰਿਪਾਰਿਫਿਰੇਦੁਪਿਰਾਰਦਬਦਨਾਉ॥ਨ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸੀਅਹਿਸੇਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੇਸੇਵਹਿਸਤਿਗੁਰਸੇਭਵਨਲੁਤਗਿਗਇਆ॥ਜੇਬੋਲਹਿਗਿਰ
ਰਿਨਾਉਤਿਨਾਨਮੁਛਡਿਗਇਆ॥ਸੇਰਗਹਪੈਪੈਨਾਹਿਜਿਨਾਹਥਿਪਿਛਾਇਆ॥ਹਰਿਸੇਵਹਿਸੇਈਪੁਰਖਜਿਨਾਹਰਿਤੁਪੁਮਾਇਆ॥ਗੁਣਗਣ
ਪਿਆਰੇਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਕੁਸੁਭਉਗਾਇਆ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ३॥ਬਾਲੈਵਿਚਿਤੈਵਸਤੁਪਈਓਹਿਭੋਜਨਅੰਤਿਤੁਸਾਗੁ॥ਨਿਤੁਖਾਧੈਮਨਤ੍ਰਿ
ਪਤੀਐਪਾਈਐਮੋਖਦੁਸਾਗੁ॥ਏਹੁਭੋਜਨਮਛਕੁਪੈਸਤਿਗੁਰਕੈਗਰਵੀਚਾਰਿ॥ਏਹੁਮੰਦਾਵਣੀਕਿਉਵਿਚੁਕਦੀਐਸਦਰਖੀਐਉਰਧਾਰ
॥ਏਹੁਮੰਦਾਵਣੀਸਤਿਗੁਰਪਾਈਗੁਰਸਿਖਲਪੀਭਾਉ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਹਰਿਪਾਈਆਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇ॥੧ਮਃ३॥ਜੇਪੁਰ
ਮੇਲੇਸੇਮਿਲਿਰੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਈ॥ਆਪਵਿਛੋੜੈਵਿਛੁੜੈਦੁਜੈਭਾਈਖੁਆਇ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਆਪਾਈਐਪੁਰਬ
ਲਿਖਿਆਕਮਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਬਹਿਸਖੀਆਜਸੁਗਾਵਹਿਗਵਣਿਹਾਰੀਆ॥ਬਹਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹਿਨਿਤਹਰਿਕਉਬਲਿਹਾਰੀਆ॥
ਜਿਨੀਸੁਇਮੰਨੀਅੰਨਾਉਤਿਨਾਉਫਾਰੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖੀਆਹਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀਆ॥ਉਬਲਿਜਵਾਦਿਨੁਗਤਿਗੁਰਦੇਖਣਹਾਰੀ
ਆ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ३॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਭਰਮਦੇਨਿਤਨਗਤੋਟਾਸੈਸਾਗਿ॥ਮਨੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣਹਉਐਅੰਧਗੁਬਾਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਣਨਾਨਕਸਬਦਵੀਚਾਰਿ॥੧ਮਃ३॥ਸਾਜੈਜਾਗੈਸਹਜੈਸੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਾਦਿਨੁਉਸਤਤਿਹੋਵੈ॥ਮਨੁਖਭਰਮੈਸ
ਹਜੈਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਿਚਿੰਤਾਨੀਦਨੋਸੋਵੈ॥ਗਿਆਨਿਜਾਗਹਿਸਵਹਿਸੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਹਤਿਆਬਾਲਿਜਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਸੋਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹਿਜੋਗਗਿਤਿਅਗ॥ਹਰਿਇਕੁਪਿਆਵਹਿਇਕਇਕੋਜਿਸਤਿਆ॥ਹਰਿਇਕੋਵਰਤੈਇਕਾਇਕੋਉਤਪਤਿਅਗੁਰਹਿ
ਨਾਮੁਪਿਆਹਰਿਤਿਨਰੁਸਟਪਤਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਦੇਵੈਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਗਰਿਜਾਪਿਆ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ३॥ਅੰਤਰਿਭੀਆਨਾਨਾਈ
ਓਜਿਤੁਕਿਛੁਸੇਈਪਾਈ॥ਵਿਣੁਤਿਠਾਕਿਆਸਾਲਾਹਿਐਅੰਧਅੰਧਕਮਾਈ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਪਛਾਣੀਐਨਾਮੁਦਸੈਮਾਨਿਆਈ॥੧
ਮਃ३॥ਇਕਾਬਾਣੀਇਕੁਗੁਰਏਕੋਸਬਦਵੀਚਾਰਿ॥ਸਚਾਸਉਚਾਹੁਸਚੁਰਤਨਿਭਰੇਭੰਡਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਤੇਪਾਈਅਜਿਜੇਦੇਵੈਦੇਵਣ
ਹਾਰਾ॥ਸਚਾਸਉਚਾਛਾਭੁਸਦਾਖਾਈਆਨਾਮੁਅਪਹਾਰਾ॥ਵਿਖਾਵਿਚਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਗਾਇਆਕਰਮਪੀਮਾਵਣਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹੀ
ਐਪੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਕੁਜੁਵਰਤੈਸਚੁਨਭਾਵਈ॥ਜੇਕੋਬੋਲੈਸਚੁਕੁਜਾਨਿਜਾਵਈ॥ਕੁੜੀਅਰੀਗੰਜੈ
ਕੁੜੀਉਵਿਸਟਾਕਾਗੁਖਾਵਈ॥ਜਿਸੁਹਰਿਹੋਇਕਿਪਾਲੁਸੈਨਾਮੁਪਿਆਵਈ॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਗਾਧਿਕੁਤ੍ਰਿਪਾਪਲਹਿਜਾਵਈ॥੧੦
॥ਸਲੋਕੁਮਃ३॥ਸੇਖਾਚਉਗਰਿਆਚਉਦਾਇਆਏਹੁਮਾਇਕਤੁਪਰਿਆਇ॥ਏਹੁਨਤੋਹਨਛਡੈਤੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਣੀ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਅਗੈਚਹਿਪਉਸਤੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜਣੁ॥ਅਸਾਮਨਸਾਨਲਾਇਤੁਹੋਇਹੁਮਿਹਮਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲਾਹਿਤਦਰਗਾ
ਪਾਵਹਿਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਤਿਨਪ੍ਰਿਗੁਪੈਨਣੁਪ੍ਰਿਗੁਖਾਣੁ॥੧॥ਮਃ३॥ਹਰਿਗੁਣਤੋਟਿਨਾਵਈਕੀਮਾਤਿਕਹਦੁਨਜਾਇ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਹਰਿਗੁਣਵਹਿਗੁਣਮਹਿਰੇਸਮਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਚੋਲੀਦੇਹਿਸਵਾਰੀਕਾਛਿਪੈਪੀਭਗਤਿਕਰਿਹਰਿ

ਪਾਟਲਗਾਅਪਕਾਈਬਹੁਬਾਬਿਧਕਤਕਰਿ। ਕੋਈਬੁਝੈਬੁਝਣਹਰਮਤਿਰਿਬਿਬੇਕਕਰਿ। ਸੋਬੁਝੈਏਹੁਬਿਬੇਕਜਿਸੁਬੁਝਾਏਆਪਹਰਿ। ਜਨਨਾਨਕ
ਕਏਵੈਰਾਗਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਾਤਿਹਰਿ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੩॥ਪਰਬਾਇਸਾਖੀਮਹਾਪੁਰਖੁਬੋਲਵੇਸਾਖੀਸਗਲਜਰਨੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਏਏਸੁਤਉਕਰੈ
ਅਪਣਾਆਪੁਪਛਣੈ। ਗੁਰਪਰਸਦੀਨੀਵਤੁਮਰੈਤਾਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਨੈ। ਜਿਨਕਉਮਨਕੀਪਰਤੀਤਨਾਹੀਨਾਨਕਸੋਕੀਅਕਬਹਿਗਿਆਨੈ।
੧॥੪॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਤੁਨਲਾਇਓਮਤਿਦੁਖੁਪਹੁਤਾਏ। ਅੰਦਰਹੁਬਾਹਰਹੁਅੰਧਿਆਸੁਪਨਕਾਈਪਾਈ। ਪੀਡਿਤਾਤਿਨਕੀਬਰਕਤੀ
ਸਰਨਗੁਪਾਇਜੋਰਤੇਹਰਿਨਾਈ। ਜਿਨਗੁਰਕੈਸਬਦਸਲਾਹਿਆਗਰਿਸਿਉਹੋਸਮਾਈ। ਪੀਡਿਤਦੁਜੈਰਾਇਬਰਕਤੀਨੋਵਈਨਾਧਨੁਪ
ਠੈਪਾਈ। ਪਤਿਬਕੇਸੰਤੋਖੁਨਆਇਓਅਨਾਦਿਨੁਜਯਤਾਵੇਦਾਇ। ਕੁਕਪੁਕਾਰਨਦੁਕਈਨਾਸੀਸਾਵਿਚੁਜਾਈ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਿਗੁਣਿ
ਆਮੁਹਿਕਾਠੈਉਰਿਜਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ। ਹਰਿਸਨਦੁਮੋਲਿਪਿਆਰੇਮਿਲੁਪੰਬੁਰਸਾਈ। ਜੋਹਰਿਸੇਅਿਤਾਤਿਸੁਭਉਬਲਿਜਾਈ॥
ਗੁਣਸਾਖੀਤਿਨਾਉਕਰੀਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ। ਹਰਿਸੇਵੀਪਿਆਰਾਨਿਤਸੇਵਹਰਿਸੁਖਪਾਈ। ਬਾਲਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਤਿਸੁਜਿਨ
ਸੋਝੀਪਾਈ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੩॥ਪੀਡਿਤਮੈਲਨਦੁਕਈਜੇਦੇਦੁਪਨਹਿਜੁਗਚਾਗਿ। ਫੈਗੁਣਮਾਈਆਮੁਲਹੈਵਿਚਿਉਮੈਨਾਮੁ
ਵਿਸਾਰਿ। ਪੀਡਿਤਭੁਲੇਦੁਜੈਲਗੈਮਾਈਆਕੈਵਾਪਾਗਿ। ਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਕੁਖੈਮੁਰਖਕੁਖਿਆਮੁਏਗਵਾਗਿ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਮੈ
ਸੁਖਪਾਈਆਸਰੈਸਬਦਵੀਚਾਗਿ। ਅੰਦਰਹਰਿਸਨਾਕੁਖਗਈਸਚੈਨਾਈਪਿਆਗਿ। ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸਹਜੇਰਜੋਜਿਨਹਰਿਗਖਿ
ਆਉਰਿਧਾਰਿ॥੪॥੩॥ਮਨਮੁਖਹਰਿਨਾਮੁਨਸੋਵਿਆਦੁਖਯਗਾਬਹੁਤਾਏ। ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੈਰੈਸੁਪਨਕਾਈਪਾਈ।
ਮਨਹਰਿਸਤਿਨਬੀਜਿਓਕੁਖਾਕਿਅਗੈਖਾਈ। ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਿਸਾਰਿਆਦੁਜੈਲਗਾਜਾਈ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਵਡਿ
ਆਈਆਜਿਅਪੇਮੋਲਿਮਿਲਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ। ਹਰਿਸਨਾਹਰਿਨਸੁਗਾਵੈਖਰਿਸੁਹਾਵਈ। ਜੋਮਨਿਤਨਿਮੁਖਹਰਿਬੋਲੈ
ਸਾਹਰਿਭਾਵਈ। ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਚਖੈਸਾਦੁਸਾਤਿਪਤਾਵਈ। ਗੁਣਗਾਵੈਪਿਆਰੇਨਿਤਗੁਣਗਾਇਗੁਣੀਸਮਾਵਈ।
ਸੀਸੁਹੋਵੈਆਪਦਇਆਲੁਸਾਸਤਿਗੁਰਗੁਰੁਬੋਲਾਵਈ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੩॥ਹਸਤੀਸਿਰਜੀਉਅਕਿਸੁਹੈਅਹਿਰਣਜਿਉਸਿਰੁ
ਦੋਈ। ਮਨੁਤਨੁਆਗੈਰਾਖਕੈਉਰੀਸੇਵਕਰੋਈ। ਏਉਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਨਿਦਾਰੀਐਸਬੁਰਾਜਿਸਿਸਟਿਕਾਠੈਈ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖ
ਬੁਝੀਐਨਾਅਪੇਨਦਰਿਕਰੋਈ॥੧੪॥੩॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈਆਮਾਏਤੇਪਰਵਾਣਾ। ਨਾਨਕਕੁਲਉਧਾਰਿਆਪਦਾ
ਦਰਹੁਪਾਵਹਿਮਾਣਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਆਸਿਖਗੁਰੁਮੇਲਾਈਆਗਾਈਕਿਸੇਵਕਗੁਰਪਾਸਾਇਕਗੁਰਕਾਠੈ॥
ਈਆ। ਜਿਨਾਗੁਰਪਿਆਰਾਮਨਚਿਤਿਤਿਨਾਗਾਉਗੁਰੁਦੇਵਾਈਆ। ਗੁਰਸਿਖਾਇਕੋਪਿਆਗੁਰਮਿਤਾਪੁਤਾਭਾਈਆ॥ਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰਬੋਲਹੁ॥ ਸਭਿਗੁਰਆਖਗੁਰੁਜੀਵਾਈਆ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੩॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਖ
ਵੇਰਕਰਮਕਮਾਹਿ। ਜਨਮਦਰਿਬਪੇਮਾਰੀਅਹਿਭਿਰਿਵਿਸਟਾਅਹਿਪਚਾਹਿ॥੧॥੪॥੩॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਆਪਦਾਸੇ
ਜਨਸਚੇਪਰਵਾਣਾਹਰਿਕੈਨਾਇਸਮਾਈਹੋਚੁਕਾਆਵਣੁਜਾਣਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ। ਧਨੁਸੰਪੈਮਾਈਆਸੰਤੀਐਅੰਤਿ
ਦੁਖਦਾਈ। ਪਰਿਮੰਦਰਮਹਾਲਿਸਵਾਰੀਅਹਿਕਿਛੁਸਾਬਿਨਜਾਈ। ਹਰਿਰੰਗੀਤਰੇਨਿਤਪਾਲੀਅਹਿਕਿਤੈਕੰਮਨਮਾਈ॥
ਜਨਲਾਵਹੁਚਿਤੁਹਰਿਨਾਮਸਿਉਅੰਤਹੋਇਸਖਾਈ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪਾਈ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ॥੩॥ਬਿਨੁਕਰਮੈਨਾਉਨਪਾਈਐਪੁਰੈਕਰਮਪਾਈਆਜਗੁਈ। ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਦੀਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੋਲਿਮਿਲਾਈ॥੧੬॥੧੭

ਹੁ

੧੭

ਇਕਦੁਹਿ ਇਕਦੁਹਿ ਅਹਿ ਇਕਨਾਕੁ ਤੇਖਾ ਹਿ। ਇਕਿਪਾਵੀ ਵਿਚਉਸਟੀ ਅਹਿ ਇਕਿਭੀ ਛਿਰਿ ਹਸਟਪਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਈ ਸਮਝਿ
 ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਨਕਾਖਾਧਾਪੈ ਪਾਮਾਇਆ ਸਰੂਪ ਵਿਤੁਰੈ ਜੋਨਾ ਮਹਿ ਰਹੇ। ਤਿਨਕੇ ਪਹਿਰਿ ਮੰਦਰਿ ਮਹਲ ਸਹਾਈ ਸਭ ਪਾਵਿਤੁ ਹਰਿ ਜੀਗ੍ਰਿ
 ਰਮੁ ਖਿਸੇ ਵਕਸਿਖ ਅਭਿਅਗਤ ਜਾਇ ਵਰਸਾਤੇ। ਤਿਨਕੇ ਤੇਜ ਨਿਖਰੀ ਰਿਸੁ ਭਿਪਾਵਿਤੁ ਹਰਿ ਜੀਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸਾਧਸੰਤ ਚੜ੍ਹ ਜਾਤੇ
 ॥੩॥ ਤਿਨਕੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਾਰਜ ਸਰਪਾਵਿਤੁ ਹਰਿ ਜੋ ਬੋਲਾ ਹਿਰਿ ਹਰਿ ਮਹਿ ਰਿਸਾਤੇ। ਜੀਨਕੈ ਪੈਰੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖੁ ਗੁਰਪਾਹਿ ਜਾਤੇ।
 ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੁ ਪੁਖਿ ਆਹਲੁ ਪਲਾਤੁ ^{ਰਾਮ} ਸਰੂਪਾਈ। ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਸਕੁ ਹਿਰਲਾਇਆ ਮੁਠੀ ਦੁਜੈ ਭਾਈ। ਜ
 ਮਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਥੈ ਸਜਾਈ। ੧੫॥ ਸੰਤਾਨਾ ਲਿਵੈ ਕਮਾਵੈ ਦੇਹੁ ਸਨਾਠਿ ਮੇਰਿ ਪਿਆਰਾ ਅਗੈ ਪਛੈ ਸੁਖਨੀ ਮਰ
 ਜੀ ਮਹਿ ਵਰੇਵਾਰ। ਵੀਸਨਾਕ ਦੇਨ ਬੁਝਈ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਗਾ ਮੁਹਿਕਾ ਲੋਤਿ ਨਾਨਿਕਾ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਰਬਾਗ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਾ ਦਿਉਇਆ
 ਨਾਉ ਵਰਨ ਪਾਰਾ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦੇਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਤੇ ਮਨ ਆਹੀ। ਜੀਨਾ ਮਨ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ ਇਕ
 ਸੁਭਿਨ ਦੁਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ। ਸੇਈ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਜੀਨਿ ਧਰਮ ਸਤਾਕੇ ਲੇਖਾ ਲਿਖਾਹੀ। ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਤਿਨ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮ
 ਝਾਹੀ। ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਗੁਰਮੁਖ ਗੁਰਪੁਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਹੀ। ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰਦੀ ਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ
 ॥ ਸਥਾਦਿ ਮਹਾ ਹਿਰਨਾ ਮਹਾ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਰੂਪਾਈ। ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਈ। ਜੀਨੁ ਪੁਰਖਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ
 ਤਿਸੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਖਾਈ। ਨਾਨਕ ਕਾਣੈ ਸੇਵਕ ਨਾਮਿ ਲੈਨੀ ਸੁਖ ਸੈਧੈ ਪਵੈ ਥਾਈ। ੧੮॥ ਮਹਲ ਕੁਮਹਲੁ ਨਾਨਕਾਣੈ ਮੁਖ ਅਪ
 ਛੈ ਸੁਆਈ। ਸਬਦੁ ਚੀਨਹਿ ਤਾ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤੀ ਸਮਾਈ। ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈ ਸਰੂਪੁ ਪਈ ਜਿਸਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਾਈ।
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੰਨ੍ਹ ਪੁਰਾਗਾ ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖ ਕਹਤਿ ਆ। ਪਨ੍ਹ ਪੁਰਾਗਾ ਤਿਨਾ ਸੰਤ ਜਨ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਤਿ ਆ।
 ਪਨ੍ਹ ਪੁਰਾਗਾ ਤਿਨਾ ਸਾਧਨ ਨਾਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਜਨੁ ਬਲਾਤਿ ਆ। ਪਨ੍ਹ ਪੁਰਾਗਾ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈਨੁ ਜਿਨਾ ਤਿਨਾ
 ॥ ਸਭ ਦੁਵਡੇਰੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੇ ਜੋ ਗੁਰਚਰਣੀ ਸਿਖ ਪੜਤਿ ਆ। ੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਧ੍ਰੁਮੁ ਧ੍ਰਿਵੈ ਤਿਸਦਾ ਬ੍ਰਾਮਤੁ ਹੋਇ ਕਸਬ ਚਲਿਵ
 ਲਾਇ। ਨਵਨਿਧੀ ਅਠਾਰਹਿ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀ ਆਠਿ ਹਰਿ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੈਸਦੁ ਸਾਈ। ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਨਾਉ ਨਾਪਾਈ ਐ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿਵੀ
 ਰਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਪੁਰੋਹਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈ ਸੁਖ ਪਾਏ ਨੁਹ ਜਾਹੀ। ੧੫॥ ਕਿਆ ਗੁਰੁ ਕਿਆ ਬਿਧੈ ਮਨ ਮੁਖਾਇ ਸਨਾਤਨੁ ਖਨ ਜਾਈ।
 ਗੁਰਮੁਖ ਸਬਦੇ ਕਾਤਿ ਆਸਤਿ ਲੁਧੈ ਏ ਮੁਖ ਗਵਾਈ ਅੰਦਰਿ ਭਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖ ਆਠਿ ਕੁਖਨ ਲਾਗੈ ਆਈ। ਨਾਨਕਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖ ਕਹਹਿ ਸੇਖਰ
 ਵਾਟੁ ਹੈ ਜੋਨਾ ਮਹਾ ਲਿਵਲਾਈ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਭਿਧਾ ਸਿਹਾਹੀ ਤਿਨਕ ਉਠੈ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦੇਤਿ ਨਰ ਸਨੁ ਪਿਆ।
 ਸੁਣਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ਸੁਮਨੁ ਲਿਖਾ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਕਾ ਕੇ ਲਾਵਿ ਖਾਝੇ ਖਾਝੇ। ਪਨ੍ਹ ਪੰਨ੍ਹ ਸੁਹਾਵੈ ਸੇ ਸਰੀਰ ਬਨੁ ਹੈ
 ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਧਰੇ ਵੇਖਾ। ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਗੁਰਾ ਬਿਨੁ ਗੀਆਨੁ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖ ਦੇਸੈ ਮਨ ਆਈ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਾ ਦਿਉਣੇ ਮਨ ਮੁਖੀ ਜਾਸਨ
 ਨਾਨੁ ਗਵਾਈ। ੧੫॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭ ਖੋਜ ਦੇਖ ਕਿਹੈ ਲਿਵਲਾਈ। ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੀਨੈ ਪਾਈ ਭਗੁ ਮੁਖਾ ਮਿਥੈ ਮਿਥੈ
 ਇ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੈਨੁ ਖਾਣੁ ਸਰੂਪਾਈ ਪਿਧੁ ਸਿਧੀ ਸਿਧੁ ਕਰਮਾਤਾ। ਸਾਸਿ ਸਾਕਰ ਮਾਤਿ ਹੈ ਅਛਿਤ ਕਰੈ ਜੀ ਸੁਦਾਤੀ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨ ਵਸੈ ਦੇਹ ਸਿਧ ਏਹ ਕਰਮਾਤਾ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਮਰਾ ਚਰਿਤੁ ਪੁਰਖ ਸਮ ਦੇਨਿ ਤਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ। ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਹਹਿ
 ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਹਿ ਤਿਨ ਕੇ ਵਲਾਕੀਤਾ। ਹਰਿ ਰਾਸ ਰੂਪੁ ਨ ਗਤੁ ਭੇਖਾਰੀ ਆਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ। ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆ ਲੁਧੈ ਇਵਿ ਚਿਪਾ ਬਰਿ

ਸੁ

ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੁਠਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਸ
 ਭਾਜੇ ਪਾਇ। ਸਤਿ ਗੁਰਮੁਖ
 ਪਵੈ ਪਰਵਰਤਦਾ ਆਪੇਲ
 ਏ ਮਿਲਾਇ।

ਮਨੀਤਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਧਨਵੰਤਾ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੩॥ਪਨਨਗੁਰਨਾਸੀਸਾਰਕੀਕਰਤੈਅੰਤਰਿਕਿਸਨਾਵਿਕਾਗੁਰੁਉਮੈ
ਦੀਚਿਸਭਪਨੁਬਕੇਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਗੁਸੋਪਾਕੀਆਸੋਪਾਭਿਤੁਬੀਨਾਗੁਰਸਬਦਿਕਰੇਵੀਚਗੁਸੀਦਰੁਖੇਨੈਤਤੁਘੋਪਾਏਮੇਖੁਦੁਆਗੁਰੁ
ਦਾਨਿਧਾਨੁਗਰਿਪਾਇਆਸਾਨੀਕਰੇਵੀਚਗੁ॥ਧੀਨੁਦਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਜੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਪੁਕੋਭਿਵਲਾਇ।ਤਿਖਪਾਰੀਤੀਰਥਭਿਵਿਬਕੇਨਾਏਮੁਮਾਰਿਆਜਾਇ।ਗੁਰਮੁਖੀਇਹਮਨੁਜੀਵਤੁਮਰੈਸਾਰਿਰਾਏਭਿਵਲਾਇ।ਨਾਨਕ
ਇਸੁਮਨਕੀਮਲੁਇਉਤਿਤਰੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਗਰਿਹਿਸੰਤਾਮਿਓਹੁਮੇਰੇਭਾਈਗਿਆਮੁਦ੍ਰਿਕਾਵਹੁਇਕਕਿਕਾ॥
ਗਰਿਹਿਸੰਗਾਰਬਨਾਵਹੁਗਰਿਜਨਗਰਿਕਪਨੁਪਹਰੁਖਿਮਕਾਅੰਸਾਸੀਗਾਰੁਮੇਰੈਪੁਰੁਭਾਵੈਹਰਿਭਾਗੈਪਿਅਰਪ੍ਰਿਮਕਾ॥ਗਰਿਹਿ
ਨਾਮੁਬੋਲਹੁਰਿਨੁਗਤੀਸਰਕਭਾਵਿਖਕਾਏਇਕਪਲਕਾ॥ਗਰਿਹਿਰਾਇਆਲੁਹੈਵੈਜਿਉਪਰਿਸੋਗੁਰਮੁਖਿਗਰਿਜਪਿਜਿਲਕਾ॥੧॥
ਸਲੋਕੁਮਃ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਇਸੁਮਨਕਉਮਲੁਲਾਗੀਕਾਭੋਮਾਸਿਆਹੁ।ਪਨਲੀਧੋਤੀਉਜਲੀਨਹੈਵਈਜੇਸਉਧੋਵਦਾਪਾ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਨੀਵਤੁਮਰੈਉਲਟੀਹੈਵੈਮਤਬਦਲਾਹੁ॥ਨਾਨਕਮੈਲੁਨਭਗਈਨਾਫਿਰੇਜੋਨੀਪਾਹੁ॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਕਉਤਮਪਦਵੀਇਸੁਨੁਗਮਾਨੀ।ਗੁਰਮੁਖਗਰਿਕੀਰਤਿਭਲੁਪਾਈਐਜਿਨਕਉਗਰਿਉਖਿਪਾਹੀ।ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਰਿਨੁਗਤੀ
ਗਰਿਉਚਰਾਹਿਰਿਭਰਤੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਗਰਿਉਖਿਐਇਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿਮੁਖਿਬੋਲੀਗਰਿਹਿਭਲੀਬਾਇ।ਗਰਿ
ਗੁਰਗਾਦਗਰਿਨਿਤਚਵਾਗੁਰਮਤੀਗਰਿਰੰਗੁਸਦਾਅੰਦਾ॥ਗਰਿਜਪਿਜਪਿਅਉਖਾਧਿਖਾਧਿਅਸਭਰੋਗਾਵਤੇਦੁਖਾਧਾਇ।ਜਿ
ਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਨਾਵਿਸਰੈਸੇਧਰਿਜਨਪੁਰੇਸਹੀਜਾਇ।ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਗਰਿਅਧਾਰੇਤਿਨਚੂਕੀਜਮਕੀਜਗਤਕਾਇ॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਰੇਨਨਉਥਾਰੈਰਾਬਿਉਮੁਤਿਆਗਈ।ਵਹਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸੁਣਨਾਗੀਓਅੰਤਰਿਉਪਾਜੀਓਚਾਉ॥ਸਰਿਨਜਭਉਗੁਰ
ਬਾਹਾਜੇਗੁਰਕਾਰਨਕਮਾਈ।ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਭੰਤੁਮੈਹਉਮੈਦੁਜੈਭਾਇ।ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੇਸਚੁਮਨਸਬਦਿਧਿਆਈ॥੧॥
ਮਃ॥੩॥ਸਬਦਰਤੇ॥ਹਉਮੈਗਈਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਗੀ।ਪਿਰਕੈਭਾਏ।ਜਉਲੈਤਬਨਿਆਸੀਗਾਗੁ।ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਦਾਪਿਰੁਹਾਵੈਹਰਿਵਰੁ
ਪਾਇਆਨਾਗੀ।ਨਾਗਰਿਮਰੈਨਕਦੇਦੁਖਲਾਗੈਸਦਾਸੁਹਾਗਦਿਨਾਗੀ।ਨਾਨਕਗਰਿਪ੍ਰਭਮੇਓਲਈਗੁਰਕੈਹੋਤੀਪਿਆਗੀ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਜੀਨਾਗੁਰਗੋਪਿਆਅਪਣਾਤੇਰਬੁਰਿਆਰੀ।ਗਰਿਜਿਉਤਿਨਕਾਰਸਨੁਨਾਕਰੁਪਾਪਿਸਟਹਤਿਅਗੀ।ਓਤਿਪਾਰਿ
ਪਾਰਿਫਿਗਹਿਕਸੁਪਮਨਜਿਉਧਰਕਟਨਾਗੀ।ਵਡੁਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਓਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਗੀ॥ਗਰਿਮੇਓਸਤਿਗੁਰਦਾਇਅਕਰਿ
ਗੁਰਕਉਬਾਲੀਹਾਰੀ॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਈ।ਗਰਿਸੇਤੀਮਨੁਹਵਿਗਰਿਆਸਚੈਗਰਿਆਸਮਾਈ।ਨਾਨਕਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜੋਚਲਨਸਤਿਗੁਰਭਾਈ॥
ਮਃ॥੩॥ਬਿਨਸਬਦੈਸੁਪਨਹੈਵਈਜੇਅਨੇਕਕਰੈਸੀਗਾਗੁ।ਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਣਈਦੁਜੈਭਾਇਪਿਆਗਾ।ਸਾਕੁਸੁਪਕੁਭਾਖਣੀਨਾਨਕ
ਨਾਗੀ।ਵਿਚਿਕੁਨਾਗੀ॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਲੈਈ।ਜੇਜਪਦੇਗਰਿਹਿਰਿਨੁਸੁਹਾਤੀਤਿਨਹਉਕੁਰਬੈਈ॥ਜੀਨਾਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਪਿਆਰਾਮਰਾਧਿਆਤਿਨਜਨਰੇਖਾਨੈਲੀ
ਹਉਵਾਰਿਆਅਪਣੇਗੁਰੁਕਉਧੀਨਮੇਰਾਗਰਿਸਜਣੁਮੋਲਿਆਸੈਈ॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਦਸਨਕੋਮਿਤੁ।ਗਰਿਦਸਨਕੈਵਸਿਹੈਜਿਉਜੀਤਕੈਵਸਿਜੀਤੁ।ਗਰਿਕੇਦਸਗਰਿਪਿਆਇਕੇਕਰਿਪੀਤਮਸਿਉਨੇਗਾਕਿਰਪਕਰਕੈ

ਮੰ. ੪ ਮਨੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਵਿ
 ਆਪੇ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਮਨੁ ਆਇ
 ਰੁਨਾਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤਰ
 ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ
 ਪਰਿਖ ਪਾਹਿ ਅੰਤਿ ਰਿਲੇ
 ਰੁਮਹਾਰੁ ਬਾਤਿ ਨ ਕੇ ਸਿਕ
 ਰਨ ਕੋਈ ਜਾਹਿ ਚਿਉ ਆ
 ਪਦੁਖੀ ਸੁਖ ਕਥੁ ਨ ਪਦੁ
 ਹਿਜ ਨਾਮ ਰਹਿ ਮਜਾਹਿ
 ਨਾਨਕ ਬਖਸਿਲੇ ਪੁਤ੍ਰ
 ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰਗਨੀ ਸਿਉ
 ਲਾਹਿ ॥ ੨ ॥

ਸੁਨਹੁ ਪੁਰਸਕਰ ਜਗਮਹਿ ਵਰਸੈ ਮੇਰਾ ਜੋਗਰੰਗ ਸਾਨੀ ਉਸਤਾਤਿ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗਰਿਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਵਨੀ ਜਨਕ ਨੈਕ ਭ
 ਕਰਾਈ ॥ ਜੋਗਰੰਗ ਨਾਮਾ ਧਿਆਇ ਰਹਿ ਜੋਗਰੰਗ ਨਾਇਕੁ ਸਮਾਨ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿਕਾਰਾ ਸੁਰੇ ਹਰਿ ਪੈ ਨਰਕ ਪੁਰ ਗਵਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਭਾ
 ਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਸਾਨੈ ਤਿਉ ਬਿਨੁ ਹੁਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਓਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ॥ ਐਹ ਰਿਸੁ ਸਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੈਰ
 ਦਿਨ ਸੁਪਰਭਾਤ ਤੁਹੈ ਯੀ ਗਾਵਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤਿ ਸਰਬ ਤਾ ਉਤੇ ਰਾਖਿਆ ਵਣਾ ॥ ਤੁੰਦਾ ਤਦਾ ਤਾ ਹੁਤੇ ਰਾਤਿ ਖਾਵਣਾ ॥ ਗੁਰਤਨਾ ਕੈ ਸੰ
 ਗਿ ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਦ ਬਾਲਿ ਰਾਹੈ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮ: ੬ ॥ ਅੰਤਿ ਰੰਗਿ ਆਨੁ ਰਈ ਮਤਿ ਮਧੁ ਮੁਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਅੰਤਿ ਕਿ ਪਦੁ ਸੁਭੁ ਪਟੋ ਕਰਿ ਜਾਵੈ ਕਪਟੇ ਖਪਿ ਖਪਾਹੀ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਵ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਅਪਣੈ
 ਸੁਆਇ ਠਿਕਾਹੀ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਨਕ ਸੁਖ ਦਿਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਪਰ
 ਵਾਣੁ ਜੋ ਪੁਰਤਾਇਆ ॥ ਸੋਈ ਬਿਰਖ ਵਨ ਤਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿ ਬਿਲਾ
 ਏਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਏ ਪੁਰਿਤ ਹਰਿ ਤਰ ਬਨਾਇਆ ॥ ੨੬ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮ: ੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਿ ਰੰਗਿ ਤੈ ਮਾਨਿ ਤਨਿ ਮਿਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੋ ਚਿਤ ਵੈਰਾਮੇ
 ਪੜੈ ਨਾਮ ਰੈ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇਆ ਚਿਤ ਗਈ ॥ ਬਿਛਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਲੈ ਐਨਾ ਮੁਠੁ ਪਜੈ ਬਿਸਨਾ ਕੁਖ ਸਰਜਾਈ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਨਾਮੋ ਗਤਿ ਆਨਾ ਮੇਲੈ ਪਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਜਿ ਮਾਰਿਆ ਬ੍ਰਾਹ੍ਮਿਨੁ ਮਿਆ ਪਰਿਛੋਡਿ ਗਈਆ ॥ ਉਸਾ ਪਿਛੈ ਵਜੈ ਠਕਰੀ ਮੁ
 ਤੁਕਾ ਠਾਅ ਗੋਰਾਇਆ ॥ ਉਸ ਅਰਲੁ ਬਰਲੁ ਮੁਹੁ ਹੁਕਿ ਲੈ ਨਿਤ ਸੁਗੁਸਟੁ ਰਾਮੁ ਆਕਿ ਅਸੇ ਵੈ ਕਿਸੇ ਹਿਰੇ ਕੀ ਤੇਜਾ ਕੀ ਤਓ ਸਦਾ ਏਹੋ
 ਜੇਹਾ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਥੈ ਓਹ ਜਾਏ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਠਕੁ ਠੁਥੈ ਲੈ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਦੇਖੁ ਗੁਰਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ਕੀਜੈ ਸਾਕੇ ਏਕੋ
 ਤੈ ਸਾਕੇ ਏਈ ਪਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਬ੍ਰਾਮ ਚੀਰਾਰੋਹੈ ਵੈਰ ਸਾਕੈ ਅਗੋਰੇ ਨ ਨਾਨਕ ਆਖ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਸੰਬਧਾ ਕੇ ਹੁਖ ਵਲੇ ਗੁਰ
 ਦਿਤੇ ॥ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨ ਰਤੇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਲਬੇ ਅੰਤਿ ਮਦ ਗਲ ਸਰਤ ਤੇ ॥ ਗੁਰ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਪਰਿਅਪਣੇ ਕਰਿ ਲਿਤੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਾਲਿ ਰਾਹਿ ਸੁਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਇਤੇ ॥ ੨੭ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਤਾਕੀਰ ਜਾਇ ਏਖਿ ਮਾਧਾਇ ॥ ਅਬਾਕਿ ਅਕੀਜੈ ਪਾਗੈ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਹਿ ਆਹਾ ਸਲੁਤ ਦੇਹੀ ॥ ਏਕੀ ਬਾਨੀ ਆਹਿ ਰਹਿ ਜੀਅ ਕਮੰਦੇ ॥ ੧੫੩ ॥ ਨਕਿਨ ਬਿਖਸਮ ਹੁ ਬਿਕਿਰਤ ਧਰੇ ਚੋਈ ॥ ਜਤਾਵੈ ਤਤਾ ਖਾਣੇ ਨਾਨਕ
 ਸਹੁਯੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਅਪਿਥਾਇ ਬਲੀ ਓਨੁ ॥ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਘੁਲਿ ਓਨੁ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤਿ ਪਾਇਆ ਪਿਤ੍ਰ ਪਾ
 ਲਿ ਓਨੁ ॥ ਸਾਸਰ ਖੇਕ ਠਲਾਇ ਨ ਚਹਿ ਨਿਹਿ ॥ ਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਤਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਕਾਉ ਦੁਨਾ ਜਾ ਲਿਓਨੁ ॥ ੨੮ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਏਮਨੁ ਹਿੰਨੀ
 ਉਧਿਆਇ ਤੁੰ ॥ ਏਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਆਸ ਰਾਸ ਰਾਵਡਿਆਈ ਆਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਈ ॥ ਹਉ ਗਰਿ ਕੈ ਸਦ ਬਾਲਿ ਰਾਹੈ
 ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਸੈ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਮਿਲਿ ਰੇਹੁ ਮੈ ਸਬਦ ਜਲਾਈ ॥ ੧੫੪ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ਅਨੁ ਆਪੇ ਬਖਸਕੇ ਏਈ ॥
 ਪੇਰੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਪਦਾਰਥ ॥ ਸਰਨ ਕਾ ਮਾਪਿ ਉਧਾਪੁ ॥ ਆਪੇ ਸਾਰ ਕੇ ਏਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਨਿਤ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸੁ ਤੈ
 ਨੁਗੁਨੁ ਗੁਸੇਰਾ ਏਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁੰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਮੈ ਤੁਧਾ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧਾ ਆਪੇ ਸਿਸਟ ਸਿਰਜੀਆ
 ਪੇਰੁ ਨਿਹੇਈ ॥ ਸਭਾ ਏਕੈ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾ ਜੈ ਕਰੇ ਸੁਏਈ ॥ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਇ ਪੁਰੁ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਅਰ
 ਧਿਆਸ ਓਅਖੁ ਸੁਪਨੁ ਪੁਰੁ ਹੋਸੇਈ ॥ ੧੫੬ ॥ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ਵਾਰਨਾ ਲਿ ੫੮ ॥ ਸੋਗ ਠਿਗ ਕਾ ਕੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੧੩੬ ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੦ ॥ ਵਾਰ ੧ ॥ ੧੫੦ ਜੋਤੀ ॥

ਗੁ

ਰਹਾ ਸੋਗ ਭੀ ਬਾਦੀ ਕਰਤਾ ਕੀ ਸੀ ਕੀ ਹੀ ਨੀ ਓਕੀ ਪਰ ੧

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ ॥

੨੧੬

ਬੁਤ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਹੋਇ ਮੁਏ ਤਰਕੁ ਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ ॥ ਓਇ ਲੇਜੇ ॥ ਓਇ ਲੇਗੇ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਨੁ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨਹੋ ਸੀ ਸਾਹੁ ਅੰਧਰੇ ਰਾਹ ॥
ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਸਾਰਿ ਓਹੋ ਜਮ ਜੇਵਰਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਥਿਤ ਪਨੇ ਪਕਿ ਕਾਥਿਤ ਮੁਏ ਕਪੜ ਕੇ ਦਰੈ ਜਾਈ ॥ ਜਟਾਧਾਰ ਧਾਰ ਜੋਗੀ ਮੁਏ ਤੇਰੀ
ਗਤਿ ਏਨੁ ਤੇਨੁ ਪਾਈ ॥ ਸਰਬੁ ਸੀ ਚਿਸੀ ਚਿਰ ਜੇ ਮੁਏ ਗਭ ਲੇ ਕੰਠ ਨ ਕਰੀ ॥ ਬੇਦ ਪਨੇ ਪਨੇ ਪਨੇ ਤੁਏ ਹੁ ਪਦੇਖ ਦੇਖ ਨਹੀ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ
ਸਕੈ ਬਿਗੁ ਤੇ ਦੇਖਹੁ ਨਿਰਖ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਹਿਉ ਪਦੇਸੁ ਕਈਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੋਗ ਭੀ ॥ ਜਬ ਜਗੀ ਐਤ ਬੋਧੋ
ਏਰੁ ਸਮਤ ਨਹੈ ਕੋਰਮ ਦਲੁ ਖਾਈ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਰ ਨੀਰ ਪਰਤੈ ॥ ਇਆਤ ਨ ਕੀ ਏਨੈ ਬਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਹਿਉ ਏਈ ਆਠਿ ਰੋਤੇ ਫੁਲਿਆ ॥
ਭੀਆ ॥ ਜਬ ਦਸ ਮਾਸ ਉਰਧ ਮੁਖ ਰਹਤਾ ਸੇ ਦਿਨੁ ਕੈ ਸੇ ਕੁਲਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਤਿਉ ਸਠੋਰ ਸੁਜੋਰ ਜੋਰ ਪਨੁ ਕੀਆ ॥ ਮ
ਰਤੀ ਬਾਰ ਲੇਹੁ ਲੇਹੁ ਕਰੀ ਐਕੁ ਤੁਰਹਿ ਨਾਕਿ ਉਦੀਆ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹੁ ਰੀਲ ਓਥੀ ਨਾਰ ਸੀਰਾ ਏਈ ਮੰਗੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਮਰ ਪਲ ਓਸਰੁ
ਲੋਹ ਕੁਟ ਬਝਾਈ ਓਐ ਮਹੈ ਸੁ ਅਕੇਲਾ ॥ ਕਹਤ ਕਈਰ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰੇ ਕਾਲ ਗਸਕੁ ਆ ॥ ਏਈ ਮਾਏ ਮਾਪੁ ਬੰਧਾਈ ਮਾਨਿਉ ਨ
ਲਨੀ ਕ੍ਰਿਮ ਸੁ ਮਾਧਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋਗ ਭੀ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਕੈ ਮਤ ਸੁਨ ਕੈ ਕਰੀ ਕਰਮ ਕੀਆ ॥ ਕਾਲ ਗਸਤ ਸਭ ਲੋਗ ਸਿਮਰੇ ਉਤਿ ਪੀੜਿ ਤੁਪੈ
ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨਹੋ ਸਾਹਿਬਿ ਤੇ ਕੈ ਕਾਜਾ ॥ ਗੁਨਿ ਓਠਾ ਪਤਿ ਰਾਜਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨ ਬੰਧਨਾ ਏਨੈ ਗੁਤ ਪੁਕੀਨ ਕੰਦ ਮੁਲੁ
ਨਿਖਾਈਆ ॥ ਨਾਰੀ ਬੇਦੀ ਸਬਦ ਮੇਨੀ ਜਮ ਕੋ ਪਟੈ ਲਿਖਾਈਆ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਰ ਦੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ਕਾਛੁ ਛਤੁ ਦੀ ॥ ਰਾਗ ਰਾਗੀ
ਸੁੰਤੁ ਏ ਬੈਠਾ ਉਨਹਿ ਪਹਿ ਕਿ ਆਲੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਪਰਿਭਿ ਕਾਲੁ ਸਭੈ ਨਗਉ ਪਰਿਮਾ ॥ ਲਿਖੇ ਕੁਮਾਰੀਆ ॥ ਕਹੁ ਕਈਰ ਨਗੁ ਏਖਲ
ਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਗਤਿ ਜਿ ਤਜਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ਸੋਗ ਭੀ ॥ ਪਰ ੨ ॥ ਦੁਇ ਦੁਇ ਲੋਚਨ ਪੇਖਾ ॥ ਏਹੁ ਗਿ ਬਿਨੁ ਅਭਿਰੁ ਦੇਖਾ ॥ ਨੈਨ ਹੋਰੇ ਗੁਲਾਈ ॥
ਅਬ ਬੋਲ ਕਹਨੁ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਰਾਭਰ ਮੁਗਾਈ ਆਭੁ ਭੁਗਾ ॥ ਜਬ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਜੀ ਗਰਭ ਕਬਜਾਈ ॥
ਸਭ ਪਲਕਤ ਮਾਏ ਆਈ ॥ ਬਾਜੀ ਗਰਭਾਗ ਸਕੇ ਲਾ ॥ ਅਪਨੈ ਰੰਗ ਦੇ ਅਕੇਲਾ ॥ ਕਬਨੀ ਕਹਿ ਰਹੁ ਮਨਾਈ ॥ ਸਭਿ ਕਬਿ ਕਬਿ ਹੀਉ
ਕਾਈ ॥ ਜਾਕਉ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤਾਕੈ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਤਾ ਕਰ ਪਾਕੀਨੀ ॥ ਸਕੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹੁ ਹਿਲੀਨੀ ॥
ਕਹਿ ਕਈਰ ਰੰਗ ਰਾਤਾ ॥ ਮਾਨਿ ਓਜਗੀ ਵਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਸੋਗ ਭੀ ॥ ਜਕੈ ਨਿਗਮ ਦੁਪਦੇ ਠਾਟਾ ॥ ਸੁਪ੍ਰਿਦੁ ਬਿਭੇ ਵਨ ਕਉ ਮਏ
॥ ਤਾਕੀ ਹੋਹੁ ਬਿਭੇ ਵਨ ਰਾਹੀ ॥ ਕਉ ਮੇਟੈ ਗੋਛੁ ਛਤੁ ਰਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਚੇਰੀ ਤੂੰ ਮਨ ਕਰ ਸਭਤਾ ॥ ਜਗੀ ਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਮਧਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇ ਗਲੈ ਤਉ ਕਪਗ ਬੋਰੀ ॥ ਸੁਪਧਰ ਮਈ ਐਠੇਰੀ ॥ ਸੁਅਜਨੁ ਚੇਤ ਸਚੇਰੀ ॥ ਸੁਜਮ ਬਪੁਰੀ ਹੋਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਕਰਨ ਕਰਾਵਨ
ਹਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਚੇਰੀ ਰਾਬਿ ਰਾਹੀ ॥ ਸੋਈ ਜੋਈ ਜਾਗੀ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਲਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਚੇਰੀ ਤੈ ਸੁਮਤਿ ਕਹਤੇ ਪਾਈ ॥ ਜਥੇ ਕੁਮਕੀ
ਲੀ ਕਮਿਟਾਈ ॥ ਸੁਰਸੁ ਕਬਿਰ ਜਾਨਿਆ ॥ ਮੋਹੇ ਗੁਰਪੁਸਾਇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੋਗ ਭੀ ॥ ਜਿਹ ਬਾਝੁ ਨੀ ਆਜਾਈ ॥ ਜਉ
ਮਿਲੈ ਤਪਾਲ ਅਧਾਈ ॥ ਸਰਨੀ ਵਨੁ ਭਲੇ ਕਹਾਈ ॥ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਨੀ ਵਨ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕਿਆ ਕਬੀ ਐਹੀ ਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਨਿਰਖਤ
ਗਤ ਬਿਉਰਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਸਿ ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨੁ ਗਾਰਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨੈਨੁ ਜਗਤੁ ਨਿਰਾਗਿਆ ॥ ਪੁਤ ਪਿਤਾ ਏਕੁ ਨਾਈਆ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਰਾਗ ਨਗੁ ਬਸਾਈਆ ॥ ੨ ॥ ਜਾਚਕ ਨਨਦਾ ਪਾਈਆ ॥ ਸੋਈ ਆਨੁ ਨਾਈਆ ॥ ਛੋਰੀ ਆਜਾਈ ਨ ਮੁਕਾ ॥ ਮਵਰਨ ਪ
ਰਿਜਾਨਾ ਚੁਕਾ ॥ ੩ ॥ ਜੋਨੀ ਵਨ ਮਰਨਾ ਜਾਨੈ ॥ ਸੋ ਪੰਥ ਸੋਲੁ ਧਮਾਨੈ ॥ ਕਈਰੈ ਸੋ ਪਨੁ ਪਾਈਆ ॥ ਹਰਿ ਭੇਟ ਤਪਾ ਪੁਮਿਟਾਈਆ ॥ ੪ ॥

੬ ॥

ਕਿਆਪਨੀਸੈਕਿਆਗੁਨਿਸੈ। ਕਿਆਬੇਦਪੁਰਾਨਾਸੁਨੀਸੈ। ਪਨ੍ਹੇਸੁਨੇਕੀਅਹੋਈ। ਜਥੇਸਹਜਿਨਾਮਿਲਿਓਸੇਈ। ੧॥ ਹਰਿਕਾਨਮੁਨਪਸਰਾ
ਦਾਗਾ। ਕਿਆਸੋਚਹਿਬਾਰੰਬਾਰਾ। ੧॥ ਹਰਾਉ। ਅਖਿਅਰੇਦੀਪਕੁਚੀਸੈ। ਇਕਬਸਤੁਅਗੋਰਹੁਲੀਸੈ। ਬਸਤੁਅਗੋਰਹੁਪਈ।
ਘਟਿਦੀਪਕੁਰਹਿਅਸਮਾਈ। ੨॥ ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆ। ਜਾਬਜਾਨਿਆਤਉਮਨੁਮਾਨਿਆ। ਮਨੁਮਾਨੈਲੋਗੁਪਤੀਜੈ। ਨਪਤੀਜੈ
ਤਉਕਿਆਕੀਜੈ। ੩॥ ੬॥ ਸੋਹਣੀ। ਹਿਰਦੈਕਪਦਮੁਖਗਿਆਨੀ। ਸੁਭੇਕਹਾਬਿਛੋਵਸਪਾਨੀ। ੧॥ ਕਹਾਇਆਮਾਂਜਸਕਉਨਗੁਨਾ।
ਜਉਪਾਇਭੀਤਹਿਮੇਲਨਾ। ੧॥ ਹਰਾਉ। ਲਉਕੀਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਈ। ਕਉਰਾਪਨਤਉਨਜਾਈ। ੨॥ ਕਹਿਕਬੀਰਬੀਰਾਗੀ। ਰੁਢ
ਸਾਗਰੁਤਰਮੁਗਾਗੀ। ੩॥ ੮॥ ਸੋਹਣੀ।

ਕਾਕਰੈਨਿਬੇਰਾ। ੧॥ ਹਰਾਉ। ਤਰਵਹੋਏ। ਕਾਕਿਉਤਾਬਿਨੁਭੁਭੇਭਲੁਲਗਾ। ਸਾਖਮਾਨਿਛੁਦਕੇਅਸਕਦੁਖਜਾਗਾ।
੧॥ ਤਰਵਹੋਏਕਪਿਛੀਦੁਹਿਥੈਤੇਏਕਗੁਹੁਇਕਦੇਰਾ। ਤੇਏਸਤਰਹੁਦੁਖਪਾਇਮਾਗੁਨਿਭੀਤਹਿਕੇਰਾ। ੨॥ ਕਹਾਉ
ਨਾਮਿਉਰਧਮੁਖਕੁਮਾਤਾਅਮਿਓਕਵਨਾ। ਸੁਖਰਹੋਹਿ। ਰਹੁਪੀਵੈਨਿਗੁਣੈ। ਤੇਇਆਸਪਦ। ੩॥ ਕਹੇਰਾ।
ਕਹਿਕਬੀਰ। ੪॥ ੯॥ ਸੋਹਣੀ। ਬਹੁਪਰਪਰਕਰਿਪਰਧਨਲਿ
ਅਵੈ। ਸੁਤਦਰਾਪਹਿਅਨਲੁਟਵੈ। ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਕੁਛੇਕਪਦਨਕੀਜੈ। ਅੰਤਨਿਬੇਰਾਤੇਰੀਅਪਹਿਲੀਜੈ। ੧॥ ਹਰਾਉ। ਛੁਹੁਛਿ
ਨੁਤਨੁਛਿਜਿਨਰਜਨਾਵੈ। ਤਬਤੇਰੀਓਕਕੋਈਪਾਨੀਓਨਿਪਾਵੈ। ੨॥ ਕਹਤੁਕਬੀਰਕੋਈਨਹੀਤੇਰਾ। ਹਿਰਦੈਰਾਮਕੀਨਜਪਹਿਸ
ਵੇਰਾ। ੩॥ ੧੦॥ ਸੋਹਣੀ। ਸੰਤੁਮਨਪਵਨੈਸੁਖੁਬਨਿਆ। ਕਿਛੁਜੋਗਪਰਾਪਤਿਗਨਿਆ। ੧॥ ਹਰਾਉ। ਗੁਰਦਿਖਛਾਈਮੇ
ਰੀ। ਸਿਤੁਮਿਰਗਪਜਤਹੋਚੋਰੀ। ਮੁੰਦਲੀਏਰਵਾਜੋ। ਬਾਨੀਮਲੇਅਨਹਦਬਾਜੋ। ੧॥ ਕੁੰਤਕਮਲੁਜਾਛਿਕੁਰਿਆ। ਸਲੁਮੇਇਆਉ
ਕੁਕਰਿਆ। ਕਹਤੁਕਬੀਰਜਨਜਾਨਿਆ। ਜਉਜਾਨਿਆਤਉਮਨੁਮਾਨਿਆ। ੨॥ ੧੦ ਸੋਹਣੀ। ਕੁਖੇਰਗਤਿਨਕੀਜੈ। ਯਤਮਾਛਾ
ਅਪਨੀਲੀਜੈ। ਤਉਮਾਗਉਸੰਤਨਰੇਨਾ। ਮੈਨਹੀਕਿਸੀਕਾਵੇਨਾ। ੧॥ ਮਾਧਉਕੈਸੀਬਿਨੈਤੁਮਸੋਗੇ। ਆਪਨਦੇਹੁਤਲੇਵਹੁਮੰਗੇ।
੧॥ ਹਰਾਉ। ਯੁਇਸੇਰਮਗਉਚੁਨਾ। ਪਾਉਪੀਉਸੰਗਲੁਨਾ। ਅਪਸੇਰਮਗਉਚਲੇ। ਮੇਕਉਦੋਨੋਵਖਤੁਨੀਵਾਛੇ। ੨॥ ਪਾਟਮਾਗਉ
ਚਉਪਾਈ। ਸਿਰਾਨਾਅਵਰਤੁਲਾਈ। ਉਪਰਕਉਮਾਗਉਪੀਧਾ। ਤੇਰੀਰਗਤਿਕਰੈਜਨੁਬੀਧਾ। ੩॥ ਮੈਨਹੀਕੀਛਾਛੋਬੋ। ਇ
ਕੁਨਾਉਤੇਰਾਮੈਛੋਬੋ। ਕਹਿਕਬੀਰਮਨੁਮਾਨਿਆ। ਮਨੁਮਾਨਿਆਤਉਹਰਿਜਾਨਿਆ। ੪॥

੧੩॥ ਸੋਹਣੀ। ਬਾਣੀਗੁਗਤਸਮਦੇਵਨੀਕੀ। ੫॥ ੩॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਜਬਦੇਖਤਬਗਾਵਾ। ਤਉਜਨੁਪੀਰਜੁਪਾਵਾ। ੧॥ ਨਾਰਸਮਾਈਛੋਰੇਸਤਿਗੁਰਭੋਏਏਵਾ। ੧॥ ਹਰਾਉ। ਜਹਾਇਛਾਮਿਲਿ
ਕਾਰਦਿਸੰਤਾ। ਤਹਅਨਹਦਸਬਦਬਨੀਤਾ। ਜੇਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨੀ। ਮੇਗੁਰਪਰਸਾਦਿਜਾਨੀ। ੨॥ ਰਤਕਮਲਕੋਠਹੀ। ਰਮਕਾਰਬੀ
ਜੁਲਾਤਹੀ। ਤੈਰੈਨਹੀਦੁਗਿ। ਨਿਜਮਾਤਮੈਰਹਿਆਰੁਪੁਗਿ। ੩॥ ਜਹਾਮਨਤਸੁਰਉਜਰਾ। ਤਹਦੀਪਕਜਲੈਛੰਛਾਗਾ। ਹੁਰਪਰਸਾ
ਦਿਜਾਨਿਆ। ਜਨਨਾਮਾਸਹਜੀਸਮਾਨਿਆ। ੪॥ ੧॥ ਸੋਹਣੀ। ਪਾਤ੍ਰਪਤ੍ਰੋਸਦਪੁਛਲੇਨਾਮਕਪਹਿਛਨਛੁਵਾਈ। ਤੇਤਹਿਦੁ
ਗਦੀਮਜੁਰੀਦੈਉਮੇਕਉਬੇਛੀਦੇਹੁਤਈਯੋ। ੧॥ ਰੀਬਾਈਬੇਛੀਦੇਨੁਜਾਈ। ਦੇਖਿਬੇਛੀਰਹਿਓਸਮਾਈ। ੨॥ ਮੈਬੇਛੀ
ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ। ੧॥ ਹਰਾਉ। ਬੇਛੀਪ੍ਰੀਤਮਜੁਰੀਮਰੈ। ਉਕੋਉਛਾਨਛੁਵਾਵੈ। ਲੋਕਕੁਟਬਸਭੁਤੇਤੇਰੈਤਉਆਪਨਬੇਛੀਅਵੈਯੋ।

ਪਰੋ

੨। ਅੰਧੇਰੇ ਚੰਦਰਨ ਸਾਕ ਉਸ ਭਾਖਤ ਰਿਸ ਭਠਾਈ ਹੋਗੀ ਮੇਰਾ ਅੰਧਿਤੁਰ ਸੁਚਾਖਿਆ ਪੁਛੈ ਕਹੁ ਨੁਜਾਈ ਹੋ। ੩। ਬੇਚੀ ਕੇਰਨ
 ਸੁਨਹੀ ਬਾਈ ਜਲ੍ਹਾਧੀ ਸੁ ਬਾਪੁ ਹੋ। ਨਾ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸੀ ਅਬ ਹੋ ਭੀ ਕਕੁਰੀ ਖਟਾ ਪੈ ਹੋ। ੪। ੫। ੬। ੭। ਸੋਰਠੀ।
 ੫੪੨। ਅਣਮਨਿ ਮਾਮੰਦ ਲੁਬਾਜੈ। ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ ਘਨ ਹਰਿਗਜੈ। ਬਦਲਾ ਬਿਨੁ ਬਰਖਾ ਹੋਈ। ਜਉ ਤਤੁ ਬੈ ਚਾਕੋਈ। ੧। ਮੇਰੇ ਉ
 ਮਿਥਿ ਚਿਰਾਮੁ ਸੇਨੇ ਹੀ। ਜਿਹ ਮਿਲਿ ਐਵੇਹੁ ਸੁਦੇ ਹੀ। ੧। ਰਹਾਉ। ਮਿਲਿ ਪਾਸ ਕੰ ਚਨੁ ਹੋਇ ਮਾ। ਮੁਖ ਮਨ ਸਾਰ ਤਨੁ ਪਰੋਇ ਮਾ। ਨਿ
 ਜਰਾ ਉਭਇਆ ਕੁਮੁਕਾ ਗਾ। ਗੁਰਪੁਛੈ ਮਨੁ ਪਤੀਆ ਗਾ। ੨। ਜਲ ਕੀ ਤਰਿ ਕੰਤੁ ਸਮਾਨਿ ਮਾ। ਜਨਨਾ ਮੈ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿ ਮਾ। ੩। ੪।
 ਰਾਗੁ ਸੋਰਠੀ ਭਗਤਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ।
 ੧ ਚੰਦਰੀ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
 ਜਬ ਹਮੋ ਤੇਤ ਬਤੁ ਨਾਹੀ ਅਬਤੁ ਹੀ ਮੈਨਾ ਹੀ। ਅਨਿਲ ਮਗਮ ਜੈ ਸੇਲਾ ਹਮਾਇ ਓਦਿ ਪਿਨਲ ਕੇਵਲ ਨਲਮਾ ਹੀ। ੧। ਮਾ
 ਪਵੇ ਕਿਆ ਕਰੀ ਮੈ ਕੁਮੁਕਾ। ਜੇ ਸਾਮਾਨੀ ਮੈ ਹੋਇ ਨ ਤੈ ਸਾ। ੧। ਰਹਾਉ। ਰਪਤਿ ਏਕਾ ਸਿੰਘ ਸਨ ਸੋਇ ਮਾ। ਸੁਪਨੈ ਕੁਇਆ ਭੁਖਾਰੀ। ਅ
 ਛਤਰ ਨਾ ਬਿਛਰਤਿ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਸੋਗਾਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ। ੨। ਰਜ ਕੁ ਅੰਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੈ ਸੋਹੀ ਅਬ ਕਛੁ ਮਰ ਮੁਨ ਨਾਇਆ ਮੁ
 ਨਿਕ ਕਟਕ ਜੈ ਸੇਕੁ ਲਪੇਰੇ ਅਬ ਕਪਤ ਕਹੁ ਨੁਨਾਇਆ। ੩। ਸਰ ਬੇਏ ਕੁ ਅਨੇ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਸਬ ਘਟ ਕੋ ਗਵੈ ਸੋਈ। ਕਹਿ ਗਵਿਦਾ
 ਸਾ ਬਪੈ ਨੇਰੈ ਸੁਜੈ ਹੋਇ ਸੁਹੇਈ। ੪। ੧। ਸੋਰਠੀ। ਜਉ ਮਥਾਧੇ ਮੋਹਿ ਠਾਸ ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬੰਧਨ ਤੁਮ ਬਾਧੋ। ਅਪਨੇ ਛੁਟਾ ਕ
 ਉਜਤਾ ਕਰ ਉਹ ਮਛੁਟੇ ਤੁਮ ਅਭਾਧੋ। ੧। ਮਾਪਵੇ ਜਾਨਤੈ ਜੈ ਸਤਿ ਸੀ। ਅਬ ਕਹਾ ਕਹਾ ਹੁਏ ਸੀ। ੧। ਰਹਾਉ। ਅਨੁਪ ਕਰਿ
 ਠਾਕਿ ਓਮ ਕੁਕਾਟਿ ਓਗੰਧੀ ਕੀ ਓਬੁਧਾਨੀ। ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਭੋਨ ਨੁਕੀ ਨੋਤ ਉਨਾ ਬਿਸਾਰਿ ਓਪਾਨੀ। ੨। ਆਪਨ ਬਾਧੈ ਨਹੀ ਰਿ
 ਸਕਿ ਕੁਵਨ ਕੋ ਹਰਿ ਰਾਜਾ। ਮੋਹੁ ਪਟਲ ਸਕੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿ ਓਭਗ ਤਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ। ਕਹਿ ਗਵਿਦਾ ਸਕੁ ਗਾਤਿ ਇਕ ਬਾਛੀ ਮ
 ਬਾਈ ਹਕਾ ਸਿਉ ਕਹੀ ਐ। ਨਾ ਕਾਰਨ ਹਮ ਤੁਮ ਅਭਾਧੈ ਸੋ ਦੁਖ ਅਜਹੁ ਸਹੀ ਐ। ੩। ੪। ਸੋਰਠੀ। ਦੁਲਭ ਜਨਮ ਪੁਨੁ ਫਲੁ
 ਪਾਇ ਓ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਅਬ ਥੇਕੋ। ਗਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮ ਸਰਗੁ ਆਸਨਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਹੁਕਿ ਹਯੋ। ੧। ਨਬੀ ਰਾਹਿ ਓਰਾਜਾ ਮ
 ਕੋਰ ਸੁ। ਜੀ ਹਰ ਸਅਨਰ ਸਬੀ ਸਰਜਾ ਹੀ। ੧। ਰਹਾਉ। ਜਾਨ ਅਜਾਨ ਭਏ ਹਮ ਬਾਵਰ ਸੋਚ ਅਸੋਰਾ ਵਿਦ ਸਜਾ ਹੀ। ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਬ ਲਿ
 ਬਲ ਬਜੇ ਕਬੁਧਿ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਵੇਸਨ ਹੀ। ਕਹੀ ਅਤਿ ਅਨਾ ਅਚਰੀ ਅਤਿ ਸਮਝ ਪ੍ਰੈ ਅਪਰਮਾਇਆ। ਕਹਿ ਗਵਿਦਾ ਸਉ
 ਨਾਸਨਾ ਸਮਤਿ ਪਰ ਹਰ ਕੋ ਪਕਰਹੁ ਜਿਥੇ ਇਆ। ੩। ੪। ਸੋਰਠੀ। ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਰਤ ਰਾਇ ਤਮਨ ਕਾ ਮਧੇਨ ਬਸਿਨਾ ਕੋ। ਠਰ
 ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਰਸਾ ਸਿੰਘ ਉਪਕਰਤ ਭਠਾ ਕੋ। ੧। ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਰਸਨਾ। ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਅਗ ਬਰਚਨਾ। ੧। ਰਹਾਉ। ਨਲਾ
 ਧਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਚਿਤੀ ਸਾ ਅਖਰ ਮਾਹੀ। ਬਿਆਸਾ ਬਿਰਾਹ ਕਹਿ ਓ ਪਰਮਾਰਥ ਰਾਮ ਰਮ ਸਰਨਾ ਹੀ। ੨। ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਪਾਪ ਹਰਤ
 ਛੁਨਿ ਬਰੈ ਰਾਗ ਲਿਵਲਾਗੀ। ਕਹਿ ਗਵਿਦਾ ਸਪਰਗਾ ਸਰਿ ਦੇ ਪਸਿਨ ਮਮਰਨ ਭੈ ਭਗੀ। ੩। ੪। ਸੋਰਠੀ। ਜਉ ਤਮਰਿ ਰਵਤ
 ਉਹ ਮੇਰਾ ਜਉ ਤਮਰਿ ਰਵਤ ਮਰੈ ਚਕੋਰਾ। ੧। ਮਾਪਵੇ ਤੁਮ ਤੋਹੁ ਤੁਮ ਨਹੀ ਤੋਹੀ। ਤੁਮਾ ਸਿਉ ਤੋਰ ਕਵਨਾ ਸਿਉ ਜੋਰੀ।
 ੧। ਰਹਾਉ। ਜਉ ਤੁਮੀ ਵਰਤ ਉਹ ਮਥਾਤੀ। ਜਉ ਤੁਮੀ ਰਬਤ ਉਹ ਮਜਾਤੀ। ੨। ਸਾਛੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹਮ ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰੀ। ਤੁਮਾ ਸਿਉ ਜੋ
 ਰ ਅਵਰ ਸੰਗ ਤੋਰੀ। ੩। ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਤੋਰੀ ਸੇਵਾ। ਤੁਮ ਸੋਠ ਕੁਰ ਅਉਰ ਨੇਵਾ। ੪। ਤੁਮ ਰੇ ਭਜਨ ਕਟਨ ਮਥਾ ਸਾਗਰ
 ਤਿਹੇਤ ਗਵੈਰ ਵਿਦਾਸਾ। ੫। ੫। ਸੋਰਠੀ। ਜਲ ਕੀ ਭੀਤ ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਡਾ ਰਕਤ ਚੁੰਦਕਾ ਗਾ। ਤਰ ਮਾਸਨਾ ਕੀ ਕਿਧੀ ਜਗ ਪੀਖੀ
 ਬਸੈ ਬਿਰਾਗਾ।

ਸਕੁ ਰਾਮ ਇਕ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ।
 ਗੁਰਚੇਤ ਹਮ ਨੁਸਾਨਿਆ।

੨
੩

੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀਕਿਅਮੇਰਾਕਿਅਰੇਗਾਜੈਸੇਤਰਵਪੰਖਬਸੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਖਪੁਕੰਧਉਸਾਰੁਨੀਵਾ॥ ਸਾਚੇਨਿਹਾਥਤੇਰੀਸੀਵਾ॥ ੧॥ ਬੀਕੇ
 ਬਾਲਪਾਗਸਿਰਭੇਰੀ॥ ਇਤਨੁਹੋਇਗੋਰਸਮਕੀਢੇਗੀ॥ ਉਚੇਮੰਦਰਸੁੰਦਰਗੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਾਜੀਤਗੀ॥ ੧॥ ਮੇਰੀਜਾਤਕਮੀਨੀਪਾਤ
 ਕਮੀਨੀਓਛਜਨਮਹਮਾਰਾ॥ ਤੁਮਸਰਨਾਤਰਾਜਰਾਮਚੰਦਕਹਿਗਵਿਦਾਸਚਮਾਰਾ॥ ੫॥ ੮॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਤਮਰਾਗਾਠਨਜਨੀ
 ॥ ਲੋਕੁਗਠਾਵੈਪਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਰਨਹੀਜਿਹਤੋਪਉ॥ ਨਹੀਰਾਬੀਠਾਉਰੋਪਉ॥ ੧॥ ਲੋਗਠੀਠਥਗਾਬਿਗੁਤਾ॥ ਤਉਬਿ
 ਨਗਠਿਜਾਇਪਹੁਤਾ॥ ੨॥ ਗਵਿਦਾਸਜਪੈਰਾਮਨਾਮਾਮੋਹਿਜਮਾਸਿਉਨਾਹਿਕਾਮਾ॥ ੩॥ ੭॥

ਰਾਗੁਸੋਗਠਿਭਗਤਭਖਿਨਜੀਬੀਬਾਣੀ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨੈਨਤੁਰਿਬਠੈਤਨਖੀਨਾਭਏਕੇਸਦੁਪਵਾਨੀ॥ ਰੂਪਕੰਠਸਬਦਨਹੀਉਚਰਹਿਅਥਕਿਅਕਰਹਿਪਰਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਾਮਰਾਇਹੋਇਬੈਥਵਾਗੀ
 ॥ ਅਪਨੇਸੰਤਾਲੇਹਉਬਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਥੇਪੀਰਜਗੀਰਨਲਨਹੈਕਰਕਕਰੇਜੇਮਾਹੀ॥ ਮੈਸੀਬੇਦਨਉਪਜਖਰੀਭਈਵਕਾਅਉ
 ਖਧੁਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਗਰਿਕਾਨਾਮਮੀਸ੍ਰਿਤਜਲੁਨਿਰਮਲੁਇਹਅਉਖਪੁਜਗਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਏਜਨਭੀਖਨੁਪਾਵਉਮੋਖਦੁਆ
 ਰਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਮੈਸਾਸਮਰਤਨੁਨਿਰਮਲਕੁਪੁਨੁਪਦਾਰਬੁਪਾਇਆ॥ ਅਨਿਕਜਤਕਰਿਹਿਰਦੈਰਾਖਿਆਰਤਨੁਨਛਪੈਛਪਾ
 ਇਆ॥ ੧॥ ਗਰਿਗੁਨਕਤੋਕਹਨੁਨਜਾਈ॥ ਜੈਸੇਗੁਗੋਕੀਮਿਠਿਆਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਸਨਰਮਤਸੁਨਤਸੁਖਸੁਵਨਾ॥ ਚਿਤਚੇਤੇਸੁ
 ਖੁਹੋਈ॥ ਕਹੁਬੀਖਨਦੁਇਨੈਸੰਤੋਖੇਜਹਦੇਖਾਤਹਸੋਈ॥ ੨॥ ੨॥ ਸੁਭਾਕੀਸੋਭਾਸੁਭਾਕੀਰਿਜਕਿ ੧੨॥ ਨਾਮਦੇਵਜੀਕਿ ੨॥
 ਗਵਿਦਾਸਜੀਕਿ ੭॥ ਭੀਖਨਜੀਕਿ ੨॥ ਜੇਹੂ ੨੪॥

੧ ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਾਮਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੁ
 ਨਸਿਓਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧

ਤਉਪਦੇਖਹੁ ੧॥ ਜੀਉਰਹਤੁਏਆਪਣਾਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਗਾ॥ ਦੁਖਵਿਸਾਰਣਸੋਵਿਆਸਦਾਸਦਾਤਾਗੁ॥ ੧॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰੀਤਿ
 ਨਵਾਸਦਾਸਦਾਤਾਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਅੰਤੁਛਰਏਸੇਇ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੇਰੀਕਾਮਣੀਪਾਰਉਤਾਰਹੋਇ॥
 ੨॥ ਦਾਇਆਲਤੇਰੈਨਾਮਤਰਾਸਦਕੁਰਬਾਣੈਜਾਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਬੀਸਾਰਏਕੁਏਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਤਕਸਿਵਸੇਕਰੇਜਾਕਉਨਦ
 ਰਿਕਗੇ॥ ੩॥ ਤੁਧੁਬਾਣੁਪਿਆਰੇਕਿਉਹਗਾਸਾਵਡਿਆਈਦੇਹਿਜਿਤਨਾਮੁਤੇਰੇਲਗਰਾ॥ ਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇਨਿਸੁਆਗੈਪਿਆਰੇਜਾਇ
 ਕਹਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਵੀਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾਅਵਰਨਜਾਚਉਕੋਇਨਾਨਕਤਾਕਾਰਾਸੁਏਬਿੰਦਾਬਿੰਦੁਖਾਦੁਖਹੋਇ॥ ੪॥ ਸਾਹਿਬੁਤੇ
 ਰੇਨਾਮੁਵਿਦਹੁਬਿੰਦਾਬਿੰਦੁਖਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧॥ ਰਮਾਦਮੀਹਾਇਕਰਮੀਮੂਲਤਮੂਤਨਜਣਾ॥
 ਨਾਨਕਾਬਿਨਵੈਸੋਸੋਸਹੇਵਹੁਜਕੇਜੀਅਪਰਾਣਾ॥ ੧॥ ਅੰਧੇਜੀਵਨਾਬੀਰਾਰੇਖਕੇਤੇਕੇਦਿਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਸੁਮਾਸਸਭਜੀਅਤੁ
 ਮਾਰਾਤੁੰਮੈਖਰਾਪਿਆਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਇਹੁਏਵਕਹਤੁਏਸਚੇਪਰਵਰਗਾਰਾ॥ ੨॥ ਜੇਤੁੰਕਿਸੈਨਦੇਐਰੇਸਾਹਿਬਾਕੀਆਕੋਕਏਗਰਣਾ॥
 ਨਾਨਕਾਬਿਨਵੈਸੋਕਿਛੁਪਾਈਐਪੁਰਬਾਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ॥ ੩॥ ਨਾਮਖਸਮਕਾਚਿਤਨਕੀਆਕਪਟੀਕਪਟਕਮਾਣਾ॥ ਨਮਦੁਆਰ
 ਨਾਪਕਾਕੈਚਲਾਇਆਤਾਰਲਾਪਛੁਤਾ॥ ੪॥ ਜਬਲਗੁਦੀਆਰੀਐਨਾਨਕਾਕਿਛੁਸੁਨੀਐਕਛੁਕਹੀਐ॥ ਕੁਲਾਰਹੋਤਮਰ

੨੪

ਹੁਨੁਪਾਇਆਜੀਵਤਿਆਮਰਹੀਐ ॥ ੪॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਃ ੧੫੨ ੩॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੨੯

ਕਿਉਸਿਮਰੀਸਿਵਰਿਆਨਹਿਜਾਇ ॥ ਤਪੋਹਿਆਉਜੀਅਤਾਬਿਭਾਇ ॥ ਸਿਰਜਿਸਵਰੇਸਾਚਸੇਇ ॥ ਤਿਸੁਵਿਸਰਿਸੈਰੰਗਕਿ
ਉਹੋਇ ॥ ੧॥ ੧੧੧ ਓਕਮਤਿਹੁਕਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ ॥ ਕਿਉਕਰਿਸਾਏਮਿਭਉਮੇਰੀਮਾਇ ॥ ੧॥ ੧੨੧ ਓਹੁਦੁਖਰਨਮੁਦੇਖਦਕੇਇਜਾਇ ॥
ਨਕੋਚਾਖੈਨਕੋਖਾਇ ॥ ਲੋਕਪਤੀਏਨਾਪਤਿਹੋਇ ॥ ਤਪਤਿਹੋਨਾਕਾਖੈਸੋਇ ॥ ੧॥ ੧੩੧ ਓਹਦੇਖਾਤਹਰਿਆਸਮਾਇ ॥ ਤੁਪਾਬਿਨੁ
ਦੁਜੀਨਾਹੀਜਾਇ ॥ ਜੇਕੋਕਰੇਕੀਤੇਕਿਆਹੋਇ ॥ ਜਿਸਨੇਬਖਸੇਸਾਚਸੇਇ ॥ ੧॥ ੧੪੧ ਓਹੁਠਰਲਣਾਮੁਹਤਿਕਿਤਾਇ ॥ ਕਿਆਮੁ
ਹਿਦੇਸਾਗੁਣਨਹੀਨਾਇ ॥ ਜੇਸੀਨਦਰਿਕਰੈਤੈਸਹੋਇ ॥ ਗਵੁਨਦਰੀਨਾਨਕਨਹੀਕੋਇ ॥ ੧॥ ੧੫੧ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧॥

ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਿਮਰਿਆਜਾਇ ॥ ਅਤਮਾਦਵੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇ ॥ ਅਤਮਾਪਰਾਤਮਾਏਕੋਕਰੈ ॥ ਅਤਿਰਿਕੀਦੁਬਿਧਾਮਤਰਿਮੈਰੈ ॥ ੧॥

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਜਾਇ ॥ ਗਿਸਿਉਚਿਤੁਭਾਏਠਿਰਿਕਾਭੁਨਖਾਇ ॥ ੧॥ ੧੬੧ ਓਹੁਸਚੁਸਿਮਰਿਸੈਹੋਵੈਪਗਾਸੁ ॥ ਤਤੇ
ਬਿਖਿਆਮਹਿਰੈਉਦਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈ ॥ ਪੁਤਕਲਤਵਿਚੇਗਤਿਪਾਈ ॥ ੧॥ ੧੭੧ ਐਸੀਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੈ ॥ ਜਿਸ
ਕਾਜੀਉਤਿਸੁਆਗੈਪਰੈ ॥ ਸਾਹਿਬੁਕਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸੋਸੇਵਕੁਦਰਗਤਪਾਵੈਮਾਣੁ ॥ ੧॥ ੧੮੧ ਸਤਿਗੁਰਕੀਮੁਗਤਿਹਿਰੈਦਸਾ
ਈ ॥ ਜੋਇਛੈਸੇਈਠਲੁਪਾਏ ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਕਿਪਾਕਰੈ ॥ ਸੋਸੇਵਕੁਜਮਤੇਕੈਸਾਰੈ ॥ ਭੁਨਤਨਕੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚੀਬੁ
ਣੀਸਿਉਪਰੈਪਿਆਰੁ ॥ ਤਕੋਪਾਵੈਮੋਖੁਦਮਾਰੁ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸਕਾਇਹੁਸਬਦੁਤੈਸਾਰੁ ॥ ੧॥ ੨੦੧ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧

ਜੀਉਤਪਤੁਹੈਬਰੋਬਗ ॥ ਤਪਤਪਿਖਪੈਬਪੁਤਵੇਕਾਰਾ ॥ ਜੈਤਨਿਬਾਣੀਵਿਸਰਿਜਾਇ ॥ ਜੀਉਪਕਾਰੈਗਿਵਿਲਭਾਇ ॥ ੧॥ ੨੧੧

॥ ਬਹੁਤਾਬੋਲਣੁਸੁਖਦੁਹੋਇ ॥ ਗਵੁਨਬੋਲੇਜਾਏਸਰਸੋਇ ॥ ੧॥ ੨੨੧ ਓਹੁਜਿਨਕਨਕੀਤੇਅਖੀਨਾਕੁ ॥ ਜਿਨਜਿਤਬਾਦਿਤੀ

ਬੋਲੈਤਾਤੁ ॥ ਜਿਨਮਨੁਗਾਥਿਆਮਗਨੀਪਾਇ ॥ ਦਾਜੈਪਵਣਮਾਖੈਸਭੁਜਾਇ ॥ ੧॥ ੨੩੧ ਜੇਤਮੇਹਿਪਰੀਤਸੁਆਦਾ ॥ ਸਗਕਾਭਖਦਾ

ਗਾਦਗਾ ॥ ਦਾਗਦੈਸਮੁਹਿਚਲਿਆਭਾਇ ॥ ਦਰਗਤਬੈਸਣਨਹੀਜਾਇ ॥ ੧॥ ੨੪੧ ਕਰਮਾਸਿਲੈਆਖਣਤੇਰਾਨਾਉ ॥ ਜਿਤੁਲਗਤਰਣ

ਹੋਰਨਾਹੀਬਾਉ ॥ ਜੇਕੋਰੂਬੈਠਿਰਿਹੋਵੈਸਾਗਾਨਾਨਕਸਾਚਸਰਬਦਤਾਗਾ ॥ ੧॥ ੨੫੧ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧॥

ਚੋਰੁਸਭਾਹੋਰੀਤਨਬੀਜੈ ॥ ਜੇਬਦੀਕਰੇਤਾਤਸੁਨਛੀਜੈ ॥ ਚੋਰਕੀਹਮਾਰੁਹੈਨਕੋਇ ॥ ਚੋਰਕੀਅਸਰੰਗਕਿਉਹੋਇ ॥ ੧॥ ੨੬੧ ਸੁਇਮਨ

ਅੰਧੇਕੁਤੇਕੁਤਿਆਗਾ ॥ ਬਿਨੁਬੋਲੇਬੁਣੀਐਸਚਿਆਗੁ ॥ ੧॥ ੨੭੧ ਓਹੁਸੁਆਲਿਓਚੋਰਸਿਆਲਾ ॥ ਖੋਟੇਕਾਮੁਲੁਭਦੁਗਾਣਾ

ਜੇਸਾਬਰਖੀਐਦਿਜੈਰਭਾਇ ॥ ਜਾਪਰਖੀਐਖੋਟਹੋਇਜਾਇ ॥ ੧॥ ੨੮੧ ਜੀਸਾਕਰੈਸੁਤੈਸਾਪਵੈ ॥ ਅਪਬੀਜਆਪੇਹੀਖਵੈ ॥ ਜੇਵਡਿਆ

ਈਆਪੇਖਾਇ ॥ ਜੇਹੀਸੁਗਤਿਤੇਹੋਗਹਿਜਾਇ ॥ ੧॥ ੨੯੧ ਜੇਸਉਕੁਤੀਆਕੁਤਕਬਾਤੁ ॥ ਕਾਵੈਸਭਾਮਾਖਉਸੀਸਾਰੁ ॥ ਤੁਪਕਾਵੈਅਪੀ

ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕਜਾਣੈਜਾਣਸੁਨਾਣੁ ॥ ੧॥ ੩੦੧ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਕਾਇਆਕਾਗਦਮਨੁਪਰਵਾਣਾ ॥ ਸਿਰਕੇ

ਲੇਖਨਪਛੈਇਆਲਾ ॥ ਦਰਗਤਪਤੀਅਹਿਤਿਨੇਲੇਖਾ ॥ ਖੋਟਾਕਾਮਨਆਵੈਵੇਖਾ ॥ ੧॥ ੩੧੧ ਨਾਨਕਜੇਵਿਚਿਹੁਪਹੋਇ ॥ ਖਰਾਖਰਾਮਾ

ਖੈਸਭੁਕੋਇ ॥ ੧॥ ੩੨੧ ਓਹੁਕਾਰੀਕੁਤਬੋਲਮਲੁਖਾਇ ॥ ਧੂਮਣਨਾਵੈਜੀਆਪਾਇ ॥ ਜੇਗੀਜੁਗਤਿਨਜਾਣੈਅੰਧਾ ॥ ਤੀਨੇਉਜੇ

ਕਾਬੰਧਾ ॥ ੧॥ ੩੩੧ ਜੇਜੇਗੀਜੁਗਤਿਪੁਛਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਨਾਏ ॥ ਕਾਜੀਸਿਭੈਉਲਟੀਕਰੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤਮਰੈ ॥ ਸੋ

ਬ੍ਰਹਮਣਜੇਬ੍ਰਹਮਬੀਰੈ ॥ ਅਪਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਰੈ ॥ ੧॥ ੩੪੧ ਨਸਬਦਿਸੇਈਦਿਲਪੋਵੈ ॥ ਮੁਸਭਮਾਣੁਸੇਈਮਭੁਖੈਵੈ ॥ ਪ

ਕਿਆਬੁਏਸੋਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਸੁਸਿਰਦਰਗਤਕਾਜੀਸਾਣੁ ॥ ੧॥ ੩੫੧ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ੫੨ ੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਲਨਾਹੀਜੇਗਾਨਾਹੀਸਤਕਾਛੁਭਾ॥ ਬਨਿਸਟਜਗਛਰਿਸਟਹੋਏਬੁਥਤਾਇਵਜਗਾਕਾਲਿਮਹਿਰਾਮਨਾਮ
ਸਾਗਅਖੀਤਮੀਟਹਿਨਕਪਕੜਹਿਠਗਣਕਉਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਟਸੇਤੀਨਾਕਪਕੜਹਿਬੁਝਤੇਤਿਨਲੇ
ਅਜਾਮਗਰਪਾਛੈਕਛੁਨਬੁਝੈਏਹੁਪਦਮੁਅਲੋਅ॥੨॥ ਖੜੀਆਤਪਰਮੁਛੈਰਿਅਮਲੇਛਤਾਖਿਆਗਹੀ॥ ਸਿਸ
ਹਿਸਭਾਇਕਵਰਨਹੋਈਧਰਮਕੀਗਤਿਰਹੀ॥੩॥ ਅਸਟਸਾਜਿਸਾਜਿਪੁਗਣਸੇਧਹਿਕਰਹਿਅਭਿਆਰੁ॥ ਬਿ
ਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਕਹੈਨਨਕੁਦਾਸੁ॥੪॥੬॥੮॥

ਬੇਦਿ

ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧॥ ਆਰਤੀ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗਨਮੇਥਾਲਗਵਿਚੰਦਦੀਪਕਬਨੇਤਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥ ਸੁਪੁਮਾਲਿਆਨਲੋਪਵਨਚਵੇਰੇਕਰੈਸ
ਗਲਬਨਗਾਇਫੁਲੰਤਜੋਤੀ॥ ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇਭਵਖੰਡਨਤੇਰੀਆਰਤੀ॥ ਅਨਾਹਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇ
ਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਹੈਤੋਹਿਕਉਸਤਸਮੁਗਤਿਨਾਛੋਤੇਰੀ॥ ਸਤਸਪਦਾਬਿਮਲਨਣੇਕਪਦਗੰਧ
ਬਿਨੁਸਤਸਵਰੀਧਾਇਵਲਤਮੇਰੀ॥੨॥ ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਸੋਇ॥ ਤਿਸਕੈਚਨਣਸਭਮਹਿਚਨਣੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰ
ਗਟੁਹੋਇ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਲੋਰਿਤਮਨੋਮਨਦਿਨੋਮੋਰਿਅਤੀਪਿਆਸਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਜਲਦੇਹ
ਨਾਨਕਸਾਰੰਗਕਉਹੋਇ॥ ਜੋਤਿਭੇਤੇਰੇਨਾਇਵਾਸਾ॥੪॥੬॥੮॥

ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੩॥੫੨॥੧॥ ਰਹੀਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਹੁਸਨੁਅਖੁਹੈਨਖੁਣੈਨਜਾਇ॥ ਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ ਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕਉਖੈਲਿਨਾਈ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਮਿਨਵਸਾਈ
੧॥ ਸੇਧਨਵੰਤਹਰਿਨਾਮਲਿਵਲਾਇ॥ ਗੁਰਪੁਰੈਹਰਿਪਲੁਪਰਗਾਸਿਆਤਰਿਕਿਰਪਾਤੇਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਵਗੁਣਕਾ
ਟਿਗੁਣਰਿਵੈਸਮਾਈ॥ ਪੁਰੈਗੁਰਕੈਸਤਸੁਕਾਈ॥ ਪੁਰੈਗੁਰਕੀਸਾਢੀਬਾਣੀ॥ ਸੁਖਮਨਅੰਤਰਿਸਤਸਮਾਈ॥੨॥ ਏਕਮਚਰਨ
ਦੇਖਹੁਜਨਗਈ॥ ਏਕਬਿਪਮਾਰਹਮਿਨਵਸਾਈ॥ ਸਾਮਅਮੋਲਕੁਪ੍ਰਾਇਆਜਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੩॥ ਸਭਮਹਿ
ਵਸੈਪੁਰਣੈਕੋਸੋਈ॥ ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ ਸਤਜੈਨੈਨਪੁਰੁਜਣਪਛਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਲੈਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥੧॥

ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੩॥ ਹਰਿਨਾਮੁਪਨੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਰਭੇਭੰਡਗਾ॥ ਨਾਮਧਨੁਬਿਨੁਹੋਸਭਬਿਬੁਜਾਣਾ॥ ਮਾ

ਇਆਮੋਹਿਜਲੈਅਭਿਆਨੁ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਰਚਾਖੈਕੋਈ॥ ਤਿਸੁਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ ਪੁਰੈਗੁਰਪਰਪਤਿਹੋਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਸਬਦੁਦੀਪਕਵਰਤੈਤਿਹਲੋਈ॥ ਜੇਚਖੈਸੋਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥ ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਉਮੈਮਲੁਪੋਈ॥ ਸਾਚੀਰਗਤਿਸਦਾਸੁਖੁ
ਹੋਈ॥੨॥ ਜਿਨਹਰਿਗੁਰਚਾਖਿਆਸੋਹਰਿਜਨੁਲੋਗਾ॥ ਤਿਸੁਸਦਾਹਰਖੁਨਾਤੀਕਦੋਸੇਗੁ॥ ਅਪਮੁਕਤਿਅਵਰਾਮੁਕਤਿਕਰਾਵੈ॥ ਛ
ਰਿਨਾਮੁਜਪੈਹਰਿਤੇਸੁਖਪਾਵੈ॥੩॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭਮੁਈਬਿਭਲਾਈ॥ ਅਨਦਿਨੁਚਾਣਿਸਾਤਿਨਪਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸ
ਭਰਿਸਨਬੁਝਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਸਾਤਿਸੁਖਪਾਏ॥੪॥੧॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੩॥ ਸਦਾਧਨੁਅੰਤਰਿਨਾਮਸਮਾਏ॥ ਜੀਅ
ਜੰਤਜਿਨਪ੍ਰਾਤਿਪਾਲੇ॥ ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਤਿਨਕਉਪਾਏ॥ ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤੇਲਿਵਲਾਏ॥੧॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁ
ਪਾਵੈ॥ ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਦੁਹਰਿਗੁਰੁਪਨਾਧਿਹੋਈ॥ ਸਤਸੰਗਿਗੁਰਾਵੈਪੁਰਸੋਈ॥

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਾਏ ॥ ਮੁਲਹੁ ਕੁਲਾਜਨ ਮੁਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸਾਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਬਣੀ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮ ਸ
 ਮਾਣੀ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਕਾਇਆ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੁਗੁ ਜੁਗਿ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕ
 ਰੇ ਮੇਲਾਵਹੋਇ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭਿਆ ਪਿਮਿਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩
 ਜਗੁ ਮੈਲਾ ਮੈਲੇ ਹੋ ਜਾਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਦੁਜੈ ਲੋਕਾਇ ॥ ਯੁਭੈ ਭਾਇ ਸੁਖ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਇ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਅਪਨੀ ਪਤਿ
 ਖੋਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਵਸੈ ਪਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰਦਾਇ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਤੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਨੁਵਾਰਿਆਈ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਾਚੇ ਕਥਾ ਗਵ
 ਹਲਾ ਕੇ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਾਚੀ ਰਾਸ ਸਾਚਾ ਵਪਾਰੁ ਸੋ ॥ ਪੰਨੁ ਪੁਰਖ ਜਿਸ ਨਾਮ ਪਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸਿ ਪ੍ਰਸ
 ਚੋਇ ਕਸਾਇ ਲਾਏ ॥ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਗਾਨਾ ਨਕ ਨਾਮ ਸਵਰਣ ਗਾ ॥ ੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮ
 ਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਬਾਉ ॥ ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਮੁਖ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਹੁ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦ
 ਵਸੈ ਮਾਨਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨ ਵਸਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਾਉ ॥ ਕੁੰਨੁ ਕੁੰਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਤਿ ਬੁ
 ਝਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਤ ਸਹਜਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਚੈਣ ਲੈਤਾ ਅਪੁਨਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਸਬਦ ਬੁਝੈ
 ਨਨਾ ਟੈ ਬਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਦੁਖਾਵਹੀ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਚੁਣ ਕਰਾਏ ॥ ਕਿਸੇ ਕੀ ਐਤਾਇ
 ਕਜੋਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਕੁਵਾਹ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮਰੇ ਪਤੁ ਮਾਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨੁ ਮੁਏ ਕੈ ਸੇਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਹਉਮਨੁ ਮਰੈ ਚੁਣਾ ਟੈ ਕੋਇ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦ ਮ
 ਰੈ ਬੁਝੈ ਨੁਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਬਖਸੇ ਹਰਿ ਚੈਣ ਭੀਆਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਾਨਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਕਰਣੀ ਕਾਰ
 ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਾਇ ਸੁਮਨ ਕੀ ਸੋਈ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤਿ ਮੈ ਗਲੁ ਮਿਕਟਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਅੰਕਸ ਮਾਰਨੀ ਵਾਲਣਾ ਗਾ ॥ ਮਨੁ ਮਸਾਧੁ
 ਸਾਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅਚਰਚ ਰੈਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ਆਸਵਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਚੁਣ ਜੋ ਵਿਗਾਹ ॥ ੩ ॥
 ਜੇ ਪੁਰਿ ਗਬਿ ਮਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਦੇ ਨਾ ਵਿਛੁੜਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਇ ॥ ਅਪਣੀ ਕਥਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਟੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਰਾ ਪਨੁ ਸੰਤਿ ਮੁਖ ਗਵਾਹ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭੁਲੇ ਅੰਧ ਗਵਾਹ ॥ ਬਿਖਿਅਕੈ
 ਪਨ ਸਦਾ ਦੁਖ ਹੋਇ ॥ ਨਸਾ ਬਜਾਇ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਪਨੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥ ਕਾਰਾ ਪਨੁ ਨਿਅਵੈ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰਾਉ ॥
 ਮਨੁ ਮੁਖ ਭੁਲੇ ਸਭ ਮਰਹਿ ਗਵਾਹ ॥ ਕੁਦਨ ਲਹੁ ਬੇਨਾਉ ਗਵਾਹ ਪਾਹਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੁਰੈ ਭਾਗ ॥ ਸਾਚ ਰਤੇ ਅਹਿ ਨਿਸਿਬੈ
 ਗਾਹ ॥ ੨ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮਹਿ ਅੰਤਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਿਧਰਾ ਪਕਤ ਰਸ ਹਿਸਕੁ ਲੋਇ ॥ ਪੁ
 ਰੈ ਭਾਗ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਸਕੂ ਕੀ ਦੁਸਾਰਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਉਤਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਟੈ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਆਪੁ
 ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਾਚਿ ਲਾਏ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਰੀ ਨਜਾਇ ॥ ਸੇਜ
 ਪੰਨੁ ਜਿਨ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵੀ ਚਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਚੁ ਪ
 ਭਾਪਾ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲਾ ਵਿਚਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੁਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸੁਕਾਰ
 ਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਬੀਖਿਆ ਕਾਧਾਨੁ ਬਹੁਤ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅੰਕਾਰੁ ਬੈਠਾਵੈ ਮਾਨੁ ਆਪੁ ਛੋੜਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਹਰਮਾਤਿ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੈ ਕਰਤ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਖੁ
ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਲਾਹੈ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਹਮਰੀ ਖਕ
ਭੇਖਾਰੀ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਨਿਜ ਪਾਤਿ ਪੈਦਾਤਾ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੂ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਮੰਗਤ ਜਨਕ ਉਸਾਰਹੁ ਉਰੰਗ ਰਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਬਾਝਿ ਤੈ ਜਾ ਉਸਾਰੈ
ਮਾਇਟੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭ ਨਾਕਾਏ ਕੋਮਲੁ ਨ ਦੁਖਾ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਤੇ ਛੋਪੈ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਹੋਹੁ
ਇਆਲੂ ਰਹੁ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਐਸੀ ਬਖਸਿ ਕਰੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਭੁਨਤਿ ਨਾਨਕ ਬਰਮ ਪਾਟਿ ਬੁਢੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਚੀ ॥ ਲਿਵਲਾਗੀ ਪੈਰੀ
ਰਿਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੯ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੭ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੇਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੰਤ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਹਮ ਉਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖੁ ਸੰਗਤਿ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਆਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਕਰਿ
ਨਸਕ ਉਬਨ ਵਾਰੀ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰੀ ਰਹੁ ਬੁਝਤੈ ਕਿਰਪਾ ਪਾਖਾਣੁ ਮਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਲਾਗੈ ਬਿਖੇ ਮੋਰਚਾਲ
ਗਸੀ ਗਤਿ ਸਾਧ ਸਵਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਕੰਚਨੁ ਬੈਸਤਿ ਰਿਤਾਇ ਓਮ ਲੁਕਾਈ ਕਣ ਉਤਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਗਰਿਜ ਪਨੁ ਜਪਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਜਪੁ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿਗਰਿ ਅਉਖ ਪੁਜਗੁ ਪੁਰਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਗਰਿ ਮਗਮ ਅਗਾਧੋ ਬੋਧ ਅਪਰੰਪਰਿ
ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਨਨਕ ਉਕ੍ਰਿਪ ਕਰੁ ਜਗ ਜੀਵਨ ਜਨਨਾਨਕ ਪੈ ਜਸਵਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾਹਰਿ ਜਪਿ ਓਤਿ ਨ ਕਦੁ ਮਰਹੁ ਮਭਉ ਕੁਰੀ ॥ ਅਪਨਿ ਸੇਵਾ ਮਾਧਿ ਕਰਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤ ਰਿਜਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਰਿਗਰਿ ਬਾਸੁਣੀ ਮਨਿ ਕਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜਾਤ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮਠਾ
ਹੁਮ ਸਾਂਗੀ ॥ ਜੈ ਸੀਮਤਿ ਦੇਵੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਤੈ ਸੇ ਬੁਝਾ ਬੁਝਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮਾਨਾ ਨਿਕ ਕੀਰਤੁ ਮਦਨੁ ਪੁਰਖ
ਰਾਗੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿਨ ਸਕਤਿ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹਿ ਅਭਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਮੈ ਰਿਸੇ
ਵਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਰਿਕ ਬਾਕ ਬਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਕਾਸੀ ਤੁਸਤਿ ਗੁਰਸਤ
ਪੁਰਖਾ ਜੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿਗਰਿ ਬਾਨੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਣੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲੁ ਸੁਭ ਕਿਲਾਵਿ ਪਾਪ ਲਾਜਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਸਾਸੀ ਤੁਸਾ ਧੁਨਿ ਨਿਪਾਈ ਅਤੇ ਦੁਪੁਰਖ ਵਡਾਨੀ
॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮੰਗਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਰਿਕੋ ਚਲੁ ਚਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਗਰਿ ਸਭ ਓਓ ਬਿਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨ ਪਾਓ ਸੇ ਤਿ
ਪਰਾਨੀ ॥ ਹਰਿਗਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਤਿ ਪਤਾ ਸੇ ਸਭ ਲਾਭੀ ਕੂਕੁ ਭੁਖਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਵਡੇ ਕੁਰਾਵਡ ਉਚੇ ਉਨ ਹਮਿ ਪਿਓ ਜਪਾਨੀ ॥
ਤਿਨ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਮੋਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਨਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁ ਲੇਖੀ ਬਿਖੇ ਬਿ
ਖੁਰਾਤੇ ਕਉ ਚਾਲਹਿ ਹਰ ਚਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹਮ ਲਾਵੈ ਆਪਨ ਪਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੀਤ ਚਲਹੁ
ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਾਨਹੁ ਹਰਿਗਰਿ ਬਾਨੀ ਗਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸੇਵਿਤੁ ਬੋਹ
ਬੋਹਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਖਰ ਚਰਿਤ ਪਤੁ ਮਤਨਾ ਦੁਆਜੁ ਕਿਕਾਲੀ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਕੇ ਸੰਤ ਜਪਹਿ ਹਰਿ ਜਪਣਾ ਹਰਿ ਸੰਤ ਚਲੈ ਹਰਿ
ਨਾਲੀ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਪਾ ਸੇ ਹਰਿ ਪੈਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੇ ਲੇ ਲਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਗਰਿ ਜਪਨਾ ਪਿਓ ਚਲੈ ਚਾਨੀ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰ
ਬਨ ਵਾਲੀ ॥ ਨਨਕ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਮਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗਰਾਲੀ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿਹਰਿਬੰਦੁਏਹਰਿਸੁਆਮੀਹਮਚਾਕਿਕਾਬਿਲਾਬਿਲਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪੁਰਾਪਨੀਮੁਖਦੇਵਹੁਹਰਿਨਿਮਖਾਤੀ॥
 ੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਇਯਾਤੀ॥ਜਿਉਬਿਨੁਮਮਲੈਅਮਲੀਮਰਨਾਈਏਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਮਮਰਨਾਤੀ॥੧॥ਹਰਾਉਸੁਮ
 ਹਰਿਸਰਵਰਾਤਿਅਗਾਹਮਲਹਿਨਸਕਹਿਅੰਤੁਤਮਾਤੀ॥ਤੂਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਸਿਤਿਜਾਨਹੁਆਪਨਗਾਤੀ॥੨॥
 ੧॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਨਾਹਰਿਨਪਿਓਗੁਰਗਚਲੁਏਰਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਗਾਤਿਬਨੀਅਤਿਸੋਭਾਹਰਿਨਪਿਓਤਮਾਤੀ॥੩॥
 ਆਪੇਠਾਕੁਰਾਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪਬਨਾਵੈਰਾਤੀ॥ਨਾਨਕਜਨੁਤਮਹੀਸਰਣਾਈਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜਰਗਾਤੀ॥੪॥ ੫

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪॥ਕਾਲਿਜੁਗਗਾਧਰਮਕਹਹੁਤਮੁਭਾਈ॥ਕਿਵਛੂਟਹਿਮਛੂਟਕਾਕੀ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਬੇਨੀਹਰਿ
 ਤੁਲਾਹਰਿਨਪਿਓਤਰੈਤਰਾਕੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਲਾਨਰਖਹੁਹਰਿਜਨਕੀ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪਾਵਹੁਅਪਨਾਮਮਾਗੀਰ
 ਗਾਤੀਏਕਾਕੀ॥੧॥ਹਰਾਉਹਰਿਕੇਸੇਵਕਸੇਗਰਿਪਿਆਰੇਜਿਨਾਜਪਿਓਹਰਿਬਰਨਕੀ॥ਲੇਖਾਚਿਤ੍ਰਪਤ੍ਰਜੇਲਿਖਿ
 ਆਸਭਛੂਟੀਜਮਕੀਬਾਕੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਨਪਿਓਮਨਹਰਿਹਰਿਲਗਸੀਗਤਿਸਾਧਜਨਾਕੀ॥ਦਿਨੀਅਰਸੁਗਤਿਸਨਾ
 ਅਗਨਬੁਝਾਨੀਸਿਵਚਰਿਓਰੰਦੰਦਾਕੀ॥੩॥ਤੁਮਵਭਪੁਰਖਅਮਰੀਮਾਮਗੋਚਰੁਤਮਾਪੇਆਪਅਪਾਕੀ॥ਜਨਨਾਕ
 ਕਉਪੁਰਾਕੇਰਪਾਕੀਜੈਕਰਿਦਾਸਨਾਸਦਸਾਕੀ॥੪॥ ੬॥

੬੩

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਪਉ ੫॥ਦੁਪਦੇ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਉਰਿਧਾਰਿਬੀਚਰਮੁਹਾਰਰੇਰਮੁਮਨਮੋਹਨਾਮੁਜਪੀਨਾ॥ਅਦਿਸਟਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਗੁਰਪੁਰੇਪ੍ਰਗਟਕਰ
 ਦੀਨੇ॥੧॥ਰਾਮਪਾਰਸਚੰਦਨਮਕਾਸਟਲੋਟਾ॥ਹਰਿਸੀਰੀਹਰਿਸਤਸੀਗਭਏਹਰਿਕੰਚਨੁਚੰਦਨੁਕੀਨੇ॥੧॥ਹਰਾਉਨ
 ਵਾਛਿਅਖਣਬੋਲਹਿਮੁਖਆਗਰਮੇਰਹਿਪ੍ਰਭੁਇਵਨਪਤੀਨੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਧਿਆਵਹੁਮੇਰਾਉਨੇ॥੨॥੧

ਇਵਰਪੁਰ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪॥੧॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਗੁਨਕਹੁਹਰਿਭੁਕਰਿਸੇਵਾਸਏਗੁਗਾਇਵਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ਹਰਿਰਗਭਾਵ
 ਤਿਏਰਿਜੁਪੁਨਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੧॥ਜਾਪਿਮਨਾਮੁਹਰਿਹੋਤਿਸਰਬਸੁਖੀ॥ਹਰਿਜਪੁਉਚਸਭਨਾਤੇਉਪਹਿਤਹਿਰਿਹਰਿ
 ਸੇਵਭਰਾਈ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਕੀਨੀਗੁਰਗਾਤਿਹਰਿਦੀਨੀਤਬਹਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਾਨਿਆਈ॥ਬਹੁਚਿਤਾਵਿਜਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁ
 ਉਰਿਧਾਰੀਨਾਨਕਹਰਿਭਏਸੇਖਈ॥੨॥੨॥੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪॥ਹਰਿਪੜ੍ਹਹਰਿਲਿਖੁਹਰਿਜਾਪਹਰਿਗਾਉਹਰਿਉਨਲੁਪਓ
 ਉਤਾਰੀ॥ਮਨਬਰਨਹਿਦੈਧਿਆਈਹਰਿਹੋਇਸੰਤੁਸਹੁਇਵਭਵਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਮਨਿਜਪੀਐਹਰਿਜਗਦੀਜਾਮਿਲਿਸੰਗਤਿ
 ਸਾਧੂਮੀਤਾਸਦਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਗਤੀਹਰਿਕੀਰਤਕਰਿਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰੀਦਿਸਟਤਬਭਾਏਓਮਨਉਚਮੁਹਰਿਤ
 ਰਿਨਾਮੁਜਪਿਓਗਾਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਪਾਰਿਗਾਖੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਹਰਿਪਾਰਿਓਸਗਟਿਤਮਾਰੀ॥੨॥੩॥੯॥

ਅਭਿ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪॥ਚਉਗਾਸੀਹਸਿਧਬੁਧਤੇਰੀਸਕੋਟਿਮੁਨਜਨਸਭਚਾਹਿਹਰਿਜੀਉਤੇਰੇਨਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਵੇਰਥਾਪਾਵੈਜਿ
 ਨਕਉਲਿਲਾਟਾਭਿਖਿਆਧਰਿਗਾਉ॥੧॥ਜਾਪੈਗੋਮੈਨਾਮਹਰਿਜਪੁਉਤਮਕਾਮਾਜੇਗਾਵਹਿਸੁਣਹਿਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀਹਉਤਿਨਕੋਸਦ
 ਬਾਲਿਹਰੇਨਾਉ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸਰਣਗਾਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹਰਿਸੁਆਮੀਜੇਤੁਮਦੇਸੇਈਹਮਧਾਉਦੀਨਦਾਈਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨੈਨਾ
 ਨਕਹਰਿਸਿਮਰਦਿਕਹੋਚਉ॥੨॥੬॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪॥ਸੇਵਕਸਿਖਪੁਨਰਸਾਰਿਆਵਹਿਸਕਿਰਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਉ

ਤਮਬਾਨੀ। ਗਾਇਆਸੁ ਤਿਆਤਿਨਕਾਹਿਥਾਇਪਾਵੈਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕੀਆਗਿਆਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੀ॥੧॥ ਬੋਲਹੁਬੁਝੀ ਹਰਿਕੀਰ
ਤਿਹਰਿਕੁਦਨਚਤੀਰਥਾ। ਹਰਿਦਰਿਤਿਨਕੀਉਤਮਬਾਤੈਸਤਤੁਰਿਕਥਾਜਿਨਜਨਹੁਜਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਛਾਚੈਆਪੇ
ਪੇਹਰਿਪ੍ਰਕੁਤੀਨਾਇਕਾਨੀ। ਜਨਨਾਨਕਅਪੀਮਿਲਾਏਸੇਈਹਰਿਮਿਲਸੀਅਵਰੁਸਕਤਿਮਾਗਿਓਤਹਰਿਕਾਨੀ॥੨॥੫॥੧੧

ਪਨਾਸਰੀਮਲਾ ੪। ਇਛਾਪੁਰਕੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਜਾਕੈਵਸੈਕਾਮਧੇਨਾ। ਸੈਮੈਸਾਹਰਿ ਧਿਆਈਐਮੇਰੇਜੀਅਨੇਤਾਸਰ
ਬਸੁਖਪਾਵਹਿਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ ਜਾਪੀਮਨਸਤਿਨਾਮਸਦਾਸਾਤਿਨਾਮੁਪਲਪਲਰੁਖਉਜਲੋਈਤੈਨਿਤਾਧਿਆਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿ
ਰੰਜਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਹਰਿਸਿਮਰਨੁਭਇਆਤਤਉਪਾਧਗਤੁਕੀਨੀਪ੍ਰਭੁਗੀਹਰਿਜਪਨਾ। ਜਨਨਾਨਕਉਗੁਗਇਮਤਦੀਨਿਜ
ਪਿਹਰਿਭਵਨਭੁਤਰਨਾ॥੨॥੬॥੧੨॥ ਪਨਾਸਰੀਮਲਾ ੪॥ ਮੇਰੇਸਾਭੈਹਰਿਰਸਨਸੁਖੁਹੋਇ। ਮਰੀਬੇਰਨਤੁੰਨਾਤਸਾਭ
ਵਰੁਕਿਆਨਾਨੈਕੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੁਠਾਸਾਹਿਬਸਚਤੁੰਮੇਰੇਸਾਭੇਕੀਆਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ। ਬੁਠਾਕਿਸਕਾਅਖੀਸੈਸਾਹਦੁਜਾਨਾਤੀਕੋਈ॥
੧॥ ਸਕੁਨਾਦਿਨਤੁੰਦਰਤਦਾਸਾਸਭਤੁਧਿਧਿਆਵਹਿਦਿਨੁਗਤਿ। ਸਭਤੁਧੀਥਾਵਹੁਮੀਰੇਮੇਰੇਸਾਭਤੁੰਸਭਨਾਕਗਾਇਕਦਤਿ
॥੨॥ ਸਭਕੋਤੁਧੀਵਿਚਤੈਸਾਭਤੁਧੀਬਾਹਰਿਕੋਈਨਾਹੀ। ਸਭਜੀਅਤੇਰੇਤੁੰਸਭਸਦਾਮੇਰੇਸਾਭਸਭਤੁਧੀਮਾਹਿਸਮਾਹੀ॥੩॥ ਸਕੁਨਾ
ਕੀਤੁੰਆਸਤੈਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਭਤੁਧਿਧਿਆਵਹਿਮੇਰੇਸਾਭਾ। ਜੀਉਰਾਵੈਤਉਰਖਤੁੰਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਦਾਨਕਕੇਪਾਤਿਸਾਹ॥ ੪॥੭॥

੧੩॥ ਪਨਾਸਰੀਮਲਾ ੫ ਨਉਪਦੇਪਹੁ॥੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੁਦਰਤਨਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀਗੁਰਤਵਛਲਿਨਿਰੰਕਾਰੇ। ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੋਬਿਨਭੀਤਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਗੇ॥੧॥ ਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗੈ
ਰਾਮਪਿਆਰੇ। ਦੀਨਦਇਆਲੁਕੀਪ੍ਰਕਾਰਿਪਾਵਸਕੀਨੇਪੰਚਦੂਤਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਾਥਾਨੁਸੁਭਾਵਹੁਪਸੁਭਾਵਤੇਰੁਗਤਏਹਿਰਸੁਭੇ
॥ ਸਰਬਜੀਅਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਕਾਰਿਕਰਪਾਲੇਹੁਉਥਾਰੇ। ਨਾਤੇਰਾਵਰੁਨਜਾਪੈਹੁਪਨਥਾਖੀਐਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਨਬੀਰਥੇ। ਜਾਇਬਾਲਿ
ਮਹੀਆਲਿਗਵਿਆਸਥਠਈਅਗਮਰੁਪਾਗਿਰਧਰੇ॥੨॥ ਕੀਰਤਿਕਹਹਿਸਗਲਜਨਤੇਰੀਤੁੰਅਥਿਨਾਸੀਪੁਰਖਮੁਰਗੇ। ਜੀਉਰਾਵੈਤਉ
ਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਗਨਿਦੁਮਾਰੇ॥੩॥੧॥ ਪਨਾਸਰੀਮਲਾ ੫॥ ਬਿਨੁਜਲਪ੍ਰਾਨਤਨੈਪੈਮੀਨਾਬਿਨਜਲਸਿਉਹੋਤੁਬਢਾਇਓਕ
ਮਲਹੋਤਬਿਨਸਿਓਤੈਰਦਰਾਉਨਮਾਗੁਨਿਕਸਨਪਾਇਓ॥੧॥ ਅਬਮਨਏਕਸਸਿਉਮੇਰੁਕੀਨਾਮਰੈਨਾਵੈਸਦਹੀਸੰਗੇਸਤਿਗੁਰ
ਸਬਦੀਚੀਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮੋਤਕੁੰਰਲੇਕਾਕਿਓਪੁਰਵਸਗਈਓਬਿਰਾਗਾਨਾਦੇਤਸਿਰੁਤਾਰਿਓਕੁੰਕਾਉਸਹੀਤਬਿ
ਦਾਗਾ। ਨਾਦੇਖਕੁਟਿਬਲੋਕੁਮੇਰਿਓਪ੍ਰੀਤੀਮਾਈਆਕਉਲਪਦਾਨਾ। ਅਤਿਰਚਿਓਕਿਰਿਲੀਨੈਅਪਨਾਉਨਛੋਰਿਸਥਾਧਰਜਾਨਾ॥੩॥
ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦੁਅਵਰਸੰਗੇਨੇਓਪੁਨਾਦਹੁਜਦੁਪੁਲਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਾਇਹੋਬੁਝਾਇਓਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਭੁਸਦਕੇਲਾ॥੪॥੨॥ ਪਨਾਸਰੀਮਲਾ ੫

ਕਰਿਕਰਪਾਦੀਓਮੋਹਿਨਾਅਬੀਪਨਤੇਛੁਟਕਾਏ। ਮਨਤੇਬਿਨਸਿਓਸਗਲੇਪੰਧਾਰੁਕੀਰਗੀਲਾਏ॥੧॥ ਸਪੀਗਾਚਿਤਬਿਰਾਜੀਛੁਰਿ
ਅਹੰਬੁਧਿਮੋਹਿਮਨਬਾਸਨਦੇਕਰਿਗਭਰਗਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਕੇਮੇਰਾਦੁਸਮਾਹਰਿਆਨਾਅਕਿਸਕੈਬੈਰਾਈ। ਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰਪਸਾਰੀ
ਓਓਤਰਿਸਤਿਗੁਰਤੇਸੋਈਪਾਈ॥੨॥ ਸਭਕੋਮੀਤਹਮਅਪਨਕੀਨਾਮਸਭਨਾਕੇਸਾਜਨਾ। ਦੁਰਿਪਰਾਇਓਮਨਕਾਬਿਰਹਤਮੇਲਕੀਓ
ਮੇਰੇਰਾਜਨਾ॥੩॥ ਬਿਨਸਿਓਚੀਰਾਮੀਮਿਤੁਦੁਸਬਦੁਲਗੋਗੁਰਮੀਠਾ। ਜਾਇਬਾਲਿਮਹੀਆਲਿਸਰਬਨਿਵਾਸੀਨਾਨਕਮਈਆਕੀਠਾ॥
੪॥੩॥ ਪਨਾਸਰੀਮਲਾ ੫ ਨਬਤੇਦੋਸਾਭੇਦੇ ਸਾਪੁਭਲੇਦਿਨਸਓਇਆਏ। ਮਹਾਅਨੰਦਸਦਾਕਰਿਕੀਰਤਨੁਪੁਰਖਾਬਿਧਾ

ਤਾਪਾਏਅਥਸੇਹਿਰਾਮਨਸੇਮੀਗਾਇਓ। ਕੁਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਸਦਾਸੁਖਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣਨਿਧਨੁਰਿਖੀਤਰਿ ੨੨੭
 ਦਸਿਅੰਦੁਖਕੁਰਮਕੁਓਰਗਾਗੁਈਪਰਾਪਤਿਵਸਤੁਅਗੇਚਰਾਮਨਮਗੁਲਾਗਾ॥ ੨॥ ਇਤਅਚਿਤਾਸੇਚਅਸੇਚਾਸੇਗੁਲੇਤੁਮੇਤੁਬਥਾ॥
 ੩॥ ਉਮੈਰੋਗੁਮਿਟੇਕਿਰਪਾਤੇਨਮਤੇਰੁਏਬਿਬਥਾ॥ ੪॥ ਗੁਰਕੀਟਹਗੁਰੁਕੀਸੇਵਾਗੁਰਕੀਆਲੀਆਕੁਣੀ। ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਜਮਤੇਕਾਛੇਤਿ
 ਸੁਗੁਰਕੈਕੁਰਬਾ॥ ੫॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਪਨਾਸਰੀਮ॥ ੫॥ ਜਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਪੁਨੁਸਕੁਤਿਸਕਾਸੇਈਸੁਘਨੁਸੁਜਾਨੀ॥ ਤਿਨਹੀਸੁਦਿਆਦੁਖਸੁਖਮੇ
 ਰਾਤਉਬਿਧਨੀਕੀਖਟਾਨੀ॥ ੧॥ ਜੀਅਕੀਏਕੈਹੀਪਹਿਮਾਨੀ॥ ਅਵਰੁਜਤਨਕਰਿਹੋਬਹੁਤੇਰਾਤਿਨਤਿਲੁਪੀਕੀਮਤਿਜਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਗੁਰਦੀਨਮਤੀਨੀ॥ ਭ੍ਰਿਗੈਨਡੋਲੈਦ੍ਰਿਗੁਕਰਿਗਹਿਓਪੁਰਨੋਹਿਏਥਿਪਤੀ॥ ੨॥ ਓਇਨੁਬਿਚਮਤੁਅਕ
 ਛੁਤੇਤੇਤਨਕੀਬਤਾਬਿਲਾਨੀ॥ ਅਲੰਕਾਰਮਿਲਥੈਲੀਹੋਈਤੇਤੇਕਨਕਵਖਾਨੀ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਗਟੈਜੋਤਿਸਯਿਸੁਖਸੇਰਾਬਾਜੇਅਨਤਿਬਾ ੬
 ਨੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਹਚਲੁਪਰਬਾਧਿਓਗੁਰਕੀਓਬਿਧਨੀ॥ ੪॥ ੫॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਵਡੇਵਡੇਰਾਜਨਅਕੁਤੁਮਨਤਾਕੀਕਿਸ
 ਨਨਬੁਝੀ॥ ਲਪਟਹੋਮਾਏਆਰੰਗਮਤੇਲੋਰਨਕਛੂਨਸੁਣੀ॥ ੧॥ ਬਿਖਿਆਮਹਿਕਿਨਹੀਕੀਪਤਿਨਪਾਈ॥ ਜੀਉਪਾਵਕੁਈਧਨਹੀ
 ਧ੍ਰਾਪੈਬਿਨੁਗਰਿਕਤਾਅਘਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਨੁਦਿਨੁਕਰਤਭੋਜਨੁਬਹੁਬਿਜਨਤਾਕੀਮਿਟੈਨਬੁਧਾ॥ ਉਦਮੁਕਰੈਸੁਆਨਕੀਨਿਸਈਰਾ
 ਰੇਕੁੰਦਾਘੋਖਾ॥ ੨॥ ਕਾਮਵਤਕਾਮੀਬਹੁਨਾਹੀਪਰਗੁਜੈਹਿਨਕੁੰਦੈ॥ ਦਿਨਪ੍ਰਤਕਰੈਕਰੈਪਛੁਤਾਧੈਸੋਗਲੇਤੁਮਹਿਸੁਕੈ॥ ੩॥ ਹਰਿਗਿਆਨੁਅ
 ਪਾਰਅਮੇਲਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਨਿਧਾਨਾ॥ ਸੁਖਸੁਜਾਨਮੰਦੁਸੰਤਨਕੈਨਾਨਕਗੁਰਤੇਜਾਨਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥
 ਲਵੈਨਲਾਗਨਕਉਪੈਕਛੂਮੈਜਕਉਠਿਗਇਹੁਪਾਵੈ॥ ਜਾਕਉਗੁਮਿਨੀਨੋਇਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਸਹੀਕਉਬਨਿਆਵੈ॥ ੧॥ ਜਾਕਉਮਾਏਓ
 ਏਕਰਸਾ॥ ਖਾਨਪਾਨਆਨਹੀਖੁਧਿਆਤਾਕੈਚਿਤਿਨਬਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਓਓਓਮੁਤਨੁਹੋਏਓਓਰਿਆਏਕਬੁੰਦਜਿਨਪਾਈ॥ ਬਰ
 ਨਨਸਕਉਓਸਤਤਿਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹੁਨਜਾਈ॥ ੨॥ ਘਾਲਨਮਿਲਿਓਸੇਵਨਮਿਲਿਓਮਿਲਿਓਮਾਏਅਚਿਤਾ॥ ਜਾਕਉਦਇਆ
 ਕਰੀਮੇਰੇਠਾਕੁਗਤਿਨਗੁਰਹਿਕਮੋਨਮਤੀ॥ ੩॥ ਵੀਨਦਾਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾਸਾਬਜੀਆਪ੍ਰਤਪਾਲਾ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਨਾਨਕਸੰਗਰ
 ਦਿਆਜਿਉਮਤਾਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਬਾਰਜਾਉਗੁਰਮਪੁਨੇਉਪਰਿਜਿਨਹਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿਗਾਈਆ॥
 ਮਹਾਉਦਿਆਨਅੰਧਕਾਰਮਹਿਜਿਨਾਜੀਪਮਾਰਗੁਦਿਖਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਮੇਪਾਨਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਈਹਉਤਸਰਬਕੋਕੀਨਿਸਹਿ
 ਮਾਹੀਚੰਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਸਰਬਾਨਿਧਾਨਾਮਾਨੁਮਹਤੁਪ੍ਰਤਿਪੁਰੀ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਕੋਇਅਘਨਸੇਰਗਤਬਾਛਿਜਿਭੁਧੁਰੀ॥
 ੨॥ ਜਰਬਮੋਰਬਜੋਕੋਚਾਸੇਵੈਏਕੁਨਿਧਾਨਾ॥ ਪਰਬੁਮਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਸਿਮਰਤਿਪਰਪਰਾਨਾ॥ ਸਤਿਨਾਮਤਮਰੁਸੁਖੁ
 ਪਾਇਆਸਤਿਸੰਗਹਿਓਓਲਾ॥ ਹਰਿਪੁਨੁਸੰਚਨਗਰਿਨਾਮੁਭੋਜਨੁਇਨਾਨਕਕੀਨੋਚੋਲਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥
 ਜਿਤਕਰਨੀਹੋਵਹਿਸਰੀਮੰਦਾਇਤਕਮਾਨੀਰੀਤਾ॥ ਸੰਤਵੀਨਿੰਦਾਸਾਕਤਕੀਪੁਜਾਐਸੀਦ੍ਰਿਗੀਬਿਪਰੀਤਾ॥ ੧॥ ਮਾਏਆਮੋਗੁਲੇਅ
 ਵਰੈਹੀਤਾ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਬਨਹਰਿਪਤਗੇਈਹੋਤੁਹੋਬੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚੰਦਨਲੇਪਹੋਤਦੇਹਕਉਸੁਖਗਰਧਪਭਸਮਸੰਗੀਤਾਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਸੰਗੀਨਾਹਿਹੁਰਾਵਤਾਬਿਖੈਠਗਉਰੀਪ੍ਰੀਤਾ॥ ੨॥ ਉਤਮਸੰਤਭਲੇਸੰਜੋਗੀਇਸੁਗੁਰਮਹਿਪਦਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ ਜਾਤਅਕਾਰਬਜਨਮੁ
 ਪਦਾਰਥਕਾਰਬਾਰੈਜੀਤਾ॥ ੩॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਦੁਖਭਾਗੇਗੁਰਗਿਆਨਸੰਨਨੇਕਰੀਤਾ॥ ਸਾਧਸੰਗੀਇਨਦੁਖਤੇਨਕਸਿਓਨਾ
 ਨਕਏਕਪਰੀਤਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸਉਸਤਾਗੈਗੁਣਗੋਵਿੰਦੁਕਸੁਗਾਈ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਮਹਨਾਮੁ
 ਸਮਾਰੈਇਹਬਿਸਾਮਨਿਧਪਾਈ॥ ੧॥ ਤੁਮਕਹੁਦਾਇਆਮੇਰੇਸਾਈ॥ ਐਸੀਮਤਰੀਜੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਸਦਾਸਦਾਤੁਪੁਧਿਆਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਤੁਮਰੀ ਫਿਪਤੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਛੁਟੈ ਬਿਸਨਾਇ ਰਹਾਈ। ਅਨਰੁ ਪਰਵਿਓ ਸਭ ਮਪੇਜਤ ਕਤ ਪੇਖ ਉਜਾਈ। ਤੁਮਰੀ ਆਲ੍ਹਿ ਆਲ੍ਹਿ ਪਾਨਿ ਪਿਪ
ਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗੋਸਾਈ। ਕੋਟਿ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਰਜ ਪਾਏ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਮਖ ਬੁਝਾਈ। ਜਾਪਤਾ ਪਰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਜੋ ਪ੍ਰਕੈ ਮਨਿ ਰਾਈ। ਨਾਮ ਨਪ
ਤਿਤਿ ਸਨਾਸਭ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕਾ ਤੇ ਪਤਿ ਮਘਾਈ। ॥ ੧੦ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੇ ਦਸਿ ਮਪਦੈ ਵੈ ਗੁਣ ਵਰਤਤੁ ਰਸਿ ਸਭਾ ਜਗ
ਇਸਨਾਨਤਾ ਪਥਾਖੰਡੇ ਕਿਆਇ ਨਤੁ ਦਿਰਗਾ। ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਓਟਗਤਿ ਉਛੁਟੇ। ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿਗੁਣੇ ਬਿਖੈ ਬਿਖਾਧਤੁ ਟੁਟੇ। ॥ ੧੧ ॥ ਰਹਾਉ
ਉ। ਨਰ ਸੁਦੀ ਐਨਹਿ ਮੁਖ ਤੇ ਬਕੀ ਐਨਹਿ ਮੋਢੈ ਓਟਗਤਿ। ਐਸੀ ਠਗਉਗਾਇ ਰੁਲਾਵੈ ਮਨ ਸਭ ਕੈਲਚੈ ਮੀਠੀ। ॥ ੧੨ ॥ ਮਹਾਈ ਬਾਪੁ ਪੁਤਿ
ਤਕ੍ਰਾਤ ਉਨ ਪਰਿਪਰਿ ਮੇਲਿ ਓਟੁ ਮਾ। ਕਿਸੀ ਵਾਧ ਘਾਟ ਕਿਸੀ ਪਾਹਿ ਸਗਲੇ ਭਰ ਲਗਾ ਮਾ। ॥ ੧੩ ॥ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੇਸਿ
ਨਾਇ ਹੁਰਲਤੁ ਦਿਖਾਇ ਮਾ। ਗੁਣੀ ਗੁਣਿ ਲੇਸਿ ਸਾਰਾ ਭਗਤ ਨਾਵਿਆ ਪੈ ਮਾਈਆ। ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਹਾਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਬੰਧ
ਨਕਾਟੇ। ॥ ੧੫ ॥ ਹਰਿਗਨਾ ਮਨ ਨਕ ਪਨੁ ਪਾਇਆ ਅਪੁਨੈ ਪਰਿਲੇਆਇਆ ਖਾਟੇ। ॥ ੧੬ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮਰੇ ਤੇ
ਕਰ ਪ੍ਰਤਪਾਲਕ ਨਾਇਕ ਬਸ ਮਹਾਰੇ। ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤੁਮਹੀ ਪ੍ਰਤਪਾਲੁ ਮਬਾ ਕਿਤੁ ਮਰੇ ਪਾਰੇ। ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਕਵਨ ਗੁਣ ਹੀ ਮੇ
॥ ਬੇਸੁ ਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਗ ਅੰਤ ਨਿਨੁ ਲਹਿਐ। ॥ ੧੮ ॥ ਰਹਾਉ। ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਮਾਰੇ ਭੰਡੁ ਮਨਿ ਬਿਧਿ ਸਿਮਝਾਵਹੁ। ॥ ੧੯ ॥ ਮਾਅਰੀ
ਅਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਬੋਰਿ ਤੁਮ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵਹੁ। ਤੁਮਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮਾਰੀਆ ਸਾਤੁ ਮੀਸਨ ਨ ਸੁਹੇਲੇ। ॥ ੨੦ ॥ ਰਾਖ ਰਾਖ ਨਾ ਰਦਿਆ
ਭਾਨਾ ਨਕ ਪਰੇ ਕੇ ਗੇਲੇ। ॥ ੨੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੁਜਾਵਰਤਾ ਤਿਲਕੁ ਇਸਨਾਨ ਪੁੰਨ ਦਨ ਬਹੁ ਦੈਨ। ਕਹੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸੰਜਮ
ਸੁਆਮੀ ਬੋਲਹਿ ਮੀਰੇ ਬੈਨ। ॥ ੨੨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮ ਜਪਤ ਮਨ ਰੈਨ। ॥ ੨੩ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪੈਸਹਿ ਸਭ ਤਕ ਉਬਿਖ ਮਨਾਈ ਲੈਨ। ॥ ੨੪ ॥ ਰਹਾਉ।
ਜਾਪਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮਨ ਬਸੁ ਪਾਕਿ ਉਰ ਬਤਾਪ ਲੈ ਗੈਨ। ॥ ੨੫ ॥ ਇਹ ਬਿਪਨਹਿ ਪਤੀ ਅਨੇਕ ਕਰੇ ਜਗਨੁ ਗਤਿ ਕਰਿ ਜੈਨ। ॥ ੨੬ ॥ ਮੀਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰੋ
ਲਕੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤਿਨ ਪਾਇ ਓਜਿ ਸੁਕਿ ਪੈਨ। ॥ ੨੭ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰੀਝਿ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਨ ਰੈਨ। ॥ ੨੮ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਵੈ ਹਰਿਗਨਾ ਤੁਸੁ ਨਾਵੈ। ਅਸ ਬਿਰਕ ਰੈਨਿ ਚਲੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਬਹੁ ਰਿਨ ਕਤ ਤੁਪਾਵੈ। ॥ ੨੯ ॥ ਹੋ ਕਉ ਐਸੇ
ਹਮਰਾ ਮੀਤ। ॥ ੩੦ ॥ ਸਗਲਾ ਸਾਮ੍ਹੀ ਜੀਉ ਹੀ ਉਦੈ ਓਅਪ ਉਘੋਸੀ ਤੁ। ॥ ੩੧ ॥ ਰਹਾਉ। ਪਰਪਨ ਪਰਤਨ ਪਰਕੀ ਨਿਰਾਇਨਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾ
ਗੈ। ॥ ੩੨ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗੁ ਸਤਿ ਸੰਭਾਖ ਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਨੁ ਜਗੈ। ॥ ੩੩ ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਦਇਆ ਭਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਇਆ ਲਾਮਾਰੈ
ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਗੁ ਪਾਲਾ। ॥ ੩੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਰਿਹਿ ਲੀਨੇ ਸਤਿ ਉਬਾਗਾ ਹਰਿ ਕੇ ਦਸ ਕੀਰਤਿ
ਤਵੈ ਬੁਰਿਆਈ ਤਿਸਹਿ ਕਿਉ ਛਿਰ ਮਾਰਾ। ॥ ੩੫ ॥ ਰਹਾਉ। ਜਨਕਾ ਅਪਸਰਾਈ ਤੇ ਆਨੰਦ ਕਰੁ ਹੋਤਗ। ਕ੍ਰਮਤ ਕ੍ਰਮਤ ਉਤਹੀ ਮੁਏ ਬੁਝੁ ਕ੍ਰਮਤ
ਨਮੰ ਸੁਗ। ॥ ੩੬ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਾਇ ਪਰਿ ਓਟੁ ਭੰਨ ਨਗੁ ਨਗਾਵੈ ਸਦਾ ਅਪਾਗਾ। ਨਿਰਕ ਕਾਮੁ ਪੁਰਾ ਲੋਏ ਆਦੀ ਨਦੀ ਆਕੈ ਚਰ ਬਾਗ। ॥ ੩੭ ॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬਹਰਿ ਰਾਖ ਨਾਹੁ ਰਿਤਾ ਰਿਆ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤ ਕੀਏ ਬਿਨ ਕੀਤਿ ਰਿਸਗਲਾ ਹੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਆ। ॥ ੩੮ ॥ ਰਹਾਉ
ਉ। ਹੋ ਸਟਛ ਈਸਾ ਪਕੈ ਸੰਗ ਮਕਾ ਮੇਰੇ ਪੁਲੇ ਕੁਮਾਰਿਆ। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਨਾਹਾਇ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਾਰਿਆ। ॥ ੩੯ ॥ ਅਉਖਧੁ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲ
ਮਨ ਏਕੈ ਮਨਾ ਬਿਸੁ ਸੁਪ੍ਰਧਾਰਿਆ। ਚਰਨ ਰੇਨ ਬਾਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਪੁਨਹਿ ਪੁਨਹਿ ਬਲਿ ਤਾਰਿਆ। ॥ ੪੦ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮੇਰਾ ਲਾਗੈ ਰਾਖਿ ਉਤੇਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ। ਜਿਨ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਇਆ ਕੇਤੁ। ॥ ੪੧ ॥ ਰਹਾਉ। ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿ ਓਅਪਨਾ ਬਿ
ਰਥਾ ਸਗਲਾ ਸਿਟਾਈ। ਨਿਰਕ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾ ਲੇਕੈ ਨੇਨਕਾ ਆਪੁ ਸਹਾਈ। ॥ ੪੨ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਆਰਥ ਦਾ ਲਾਭ ਖਲੀ ਏਕੈ ਠਲਾਇ। ਨਿਰਕ ਉ
ਭਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇ। ॥ ੪੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਉਖਧੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਲਾਮੇਰਿਆ

੭

ਕਰਿ

ਤੁਰੇਰੀ ਗਤਨੀਜਾਨੀਤੁਆਪਕਰਹਿਪਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰਮਨੁਗੁਰੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਤੁਤੀਆਕਾਉਨਿਵੇਰੀ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਏਹੁਅਪਨੇਕਰੀ
 ਕਬਹੂਨੁਆਵਹਿਹਾਰੀ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਦਿਪਾਇਆਉਜੀਵਾਤੁਸਮਰਬੁਪੁਰਖੁਸਿਰਦਾਨੁ॥ਅਠਪਹਿਰਪ੍ਰਕਉਅਗਧੀਨਨਕਸਰਕੁਰ
 ਬਾਨੁ॥੨॥੧੮॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਕਾਸਕੇਹੁਹਮਤੋਕਛੁਨੋਵੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਕਿਰਿਕਰਪਾਅਪ੍ਰਾਮੁਦੇਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਅਗਨਕੁਟੰਬਸਾਹਰਸੰਸਾਰਾ॥ਰਹਮੇਰੇਅਗੀਆਨਅੰਧਾਰਾ॥੧॥ਉਚਨੀਚਸੁਖਾਦੁਖਾ॥ਧਾਪਸਨਾਹੀਫਿਸਨਾਛੁਖਾ॥੧॥ਮਨਬਾਸਨਾ
 ਗਰਿਬਿਖੈਬਿਆਧਿਪਤਿਦੁਤਸੰਗਮਤਾਅਸਾਧਾ॥੧॥ਜੀਅਜਨੁਪਾਨਪਨੁਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਜਾਨਸਦਾਘਰਿਨੇਗਾ॥੧੯॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
 ਦੀਨਦਰਦੁਨਿਵਾਰਠਕੁਰਗਥੈਜਨਕੀਆਪਾਤਰਣਤਾਰਣਗਿਨਿਧਦੁਖਨਸਕੈਬਿਆਧਿ॥੧॥ਸਾਧੂਸੰਗਰੁਜਹੁਗੋਪਾਲਾ॥
 ਆਨਸੰਜਮਕਿਛੁਨਸੁਣੈਇਤਨਤਨਕਦਕਲਕਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਅੰਤਦਇਆਲਪੁਰਨਾਤਿਸੁਖਿਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜਨਨਮ
 ਰਦਾਨਿਵਾਰਹਿਜਾਪਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੋਈ॥੧॥ਘੇਰਸਿਮ੍ਰਤਕਥਾਹਿਸਾਸਤਰਗਤੁਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਮੁਕਤਿਪਾਈਐਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿ
 ਨਸਿਜਾਇਅੰਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਨਕਮਲਅਧਾਰਜਨਕਾਰਸਪੁੰਜੀਏਕਾ॥ਤਾਣਮਾਣੁਦੀਬਾਣਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਟੇਕਾ॥੨॥
 ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਫਿਰਤਿਫਿਰਤਿਭੇਦੇਨਸਾਧੂਪੁਰੇਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆ॥ਅਨਸਗਲਾਬਿਧਕਾਮਨਾਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਪਿਆਇਆ॥੧॥ਤਭੇਮੋਰਿਧਾਰੀਭਿਰਗੋਪਾਲਾ॥ਸਰਨਿਪਾਰਿਓਪੁਰਨਿਪਰਮੇਸੁਗਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਗਮਿਰਤ
 ਪਾਇਆਲਕੁਮੰਡਲਸਗਲਾਬਿਆਪੇਮਾਇ॥ਜੀਅਉਧਾਰਨਜਰੁਕਲਤਰਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥੨॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਗਾਈਐ
 ਪਾਈਐਸਰਬਨਿਪਾਨਾ॥ਕਰਿਕਰਪਾਜਿਸੁਦੇਇਸੁਆਮੀਬਿਰਛੇਕਾਤੁਜਾਨਾ॥੩॥
 ੨੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਚਉਪਦੇਘਰੁ੨॥
 ਛੋਡਿਜਾਹਿਸੇਕਰਹਿਪਰਾਨਾ॥ਕਾਮਨਾਵਹਿਸੇਜੰਜਾਲਾ॥ਸੰਗਿਨਚਾਲਹਿਤਿਸਿਉਪੀਤਾ॥ਜੇਬੈਰਾਈਸੇਈਮੀਤਾ॥੧॥ਮੇਸੇਕਰਮਤੁ
 ਯੋਸੰਸਾਰਾ॥ਜਨਮਪਦਾਰਥਯੋਇਗਵਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਧਰਮਨਹੀਭਵੈਡੀਠਾ॥ਝੂਠਪੋਹਸਿਉਰਹਿਓਮੀਠਾ॥ਨਾਤਪੀਮਾਰੀਦਿ
 ਸਾਰਿਮਾਣਾਤਾਰਾ॥ਸਾਣੇਨਾਹੀਮਰਦੁਦਿਚਾਰਾ॥੧॥ਵਸਤਪਰਾਈਕਉਉਠਿਰੋਵੈ॥ਕਰਮਧਰਮਸਗਲਾਈਘੋਵੈ॥ਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਆਵ
 ਲਕਾਣੇ॥ਪਾਪਕਰੇਤਾਘਛੋਤਾਣੇ॥ਜੋਤੁਧੁਕਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣਾ॥ਤੇਰੇਭਾਵੇਨੋਕੁਰਬਾਣਾ॥੩॥ਨਾਨਕਗੁਰੀਬਬੰਦਾਜਨੁਤੇਰਾ॥ਰਾਖਛੇਇਸਾ
 ਹਿਬੁਪ੍ਰਭੁਮੇਗਾ॥੧॥੨੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਮੋਹਿਮਸਕੀਨਪ੍ਰਕਾਸੁਅਧਾਰੁ॥ਖਾਟਕਉਹਰਿਹਰਿਭੋਜਗਾਰਾ॥ਸੰਚਲ
 ਕਉਹਰਿਏਕੋਨਾਮੁ॥ਹਲਤਪਲਤਤਕੇਆਵੈਕਾਮਾ॥੧॥ਨਾਮਭਤੇਪ੍ਰਭਰੰਗਅਪਾਰਾ॥ਸਾਧਗਾਵਹਿਗੁਣਏਕੈਕਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ
 ਧਕੀਸੋਭਾਅਤਿਮਸਕੀਨੀ॥ਸੰਤਵਡਾਈਹਰਿਜਸੁਚੀਨੀ॥ਅਨਦੁਸੰਤਨਕੈਰਗਤਿਗੋਵਿੰਦੁ॥ਸੁਖਸੰਤਨਕੈਬਿਨਸੀਠਿੰਦਾ੨॥
 ਜਹਸਾਧਸੰਤੁੰਦਹਿਇਕ੩॥ਤਹਹਰਿਜਸੁਗਾਵਹਿਨਾਕਾਵਿਤੁ॥ਸਾਧਸਕਾਮਹਿਅਨਦਬਿਸਾਮਾ॥ਉਨਸੰਗਸੋਪਾਏਜਿਸੁਮਸਤਕਕ
 ਰਾਮੁ॥ਦੁਇਕਰਿਜੋਫਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ਰਹਨਪਖਾਰਕਾਗੁਣਤਾਸਿ॥ਪ੍ਰਭਦਾਇਆਲਕਿਰਪਾਲਤੁਗਿ॥ਨਾਨਕਨੀਵੈਸੰਤਾਪੁਗਿ॥
 ੬॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਸੋਕਤਰੁਹੈਜਿਖਸਮੁਸਮਰੈ॥ਰੁਰੁਰਪਚੇਮਨਮੁਖਵੇਚਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਰਉਪਰਿਮਾਤਧਿਤਾ
 ਗੁਰਦੇਵਾ॥ਸਫਲਮੁਰਤਿਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵਾ॥ਏਕਨਿਰੰਜਨਜਕੀਰਸਿ॥ਸਿਲਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਵਤਪਰਗਾਸਾ॥੧॥ਜੀਅਨਕਾਦਤਾਪੁਰ
 ਨਸਭਠਾਇ॥ਕੋਟਿਕਛੇਸਮਿਟਹਿਹਰਿਨਾਇ॥ਜਨਮਮਰਨਸਗਲਾਦੁਖਨਸੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਕੈਮਨਿਤਨਿਬਸੈ॥੧॥ਨਿਸਨੋਅਪਿਲ

੨੨੨

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੫॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੦ ਸਤਿ

१. ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਜਗਜਰਪੇਖਉਤਹਜਰਿਦੁਰਕਤਹੁਜਾਈ॥ਗਵਿਗਹਿਅਸਰਬਤ੍ਰਯੈਮਨਸਦਾਧਿਆਈ॥੧॥ਈਤਉਤ

[illegible]

ਪਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੂ ੭॥

१॥ उमतिगुप्सादि॥

[illegible]

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੋ ॥ ਇਹੁ ਲੋਕੁ ਪਰਲੋਕ ਸੰਗ ਸਹਾਈ ਜਤ ਕਤ ਮੇਰਿ ਰਖਵਾਲੋ ॥ ਗੁਰਕਾ ਬਰ
ਨੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੋ ॥ ਜਲ ਨਹੀਂ ਭੂ ਬੈਤ ਸਕਹੁ ਨਹੀਂ ਏਵੈ ਰਾਹਿ ਸਾਕੈ ਜਾਲੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਪਾਨ ਕਉ ਪਨੁ ਅੰਧੁ ਲੋਕ ਉਦੈਕ ਮਾਤ ਦੂਪ ਜੈਸੇ
ਬਾਲੋ ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੈਠੁ ਬੁਧਾਇ ਓਹਿ ਨਾਨਕ ਕਹੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾ ਲੋ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕੁਣੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇ
ਆਲਗੋ ਬਿਦਾਸੀ ਸ੍ਰੀ ਤੁਰਿਦੈ ਸਿਰਾਈ ॥ ਨਵ ਨਿਪਰਿਧ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗਰ ਹੀ ਜਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤ ਨਕਉ ਅਨੰਦ ਸਗਲ ਹੀ ਜਾਈ ॥
ਗਿਹ ਬਾਹਰਿ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਨਕਾਗਦਿ ਰਹਿ ਆਸ ਬਠਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁੰਚਨ ਹਾਰ ਜਾਕੈ ਅੰਗ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸਮਕੀਤ ਸ
ਮਿਟੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਧਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਬੰਦੁ ਦਰਬੰਦੇ ਬਿਗਰ ਬੈਠੁ ਮਵੰਤ ਅਭਿ
ਮਾਨੀ ॥ ਰਾਜਾ ਜਨੈ ਸਗਲ ਰਾਜ ਹਮਰਾਤਿ ਉਹ ਰਿਜਨ ਟੇਕ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਜੇਕੋ ਉਪਨੀਓਇ ਸਮਾਗੈ ॥ ਜੈਸਾ ਬ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ਵਰਤੈ
ਅਪਨਾ ਬਲੁ ਨਹੀਂ ਹਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨਤਿ ਆਗ ਬੁਝੈ ਇਕ ਆਸਰ ਸਰਦਿ ਸਗਟਿ ਕਰਿਆਏ ॥ ਸੀਤ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮ
ਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਕਉ ਹਰਿ ਗੁਲਾਗੋਇ ਸੁਗਮ ਹਿਸੈ ਕਹੀ ਅਤੁੰ ਸੁਗਾ ॥
ਆਤਮੁ ਨਿਛੈ ਸਗਲ ਦਸਿਤਾ ਕੈਲਾਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰ ਗਈਐ ਆਤਮਾ ਗੀ ॥ ਸਰਦੀ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਵਾਨੀ ਸੀਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕੇਚਰਨ ਦਸ ਹਿਮੇਰੇ ਹੀ ਅਰੇ ਸੰਗ ਪੁਨੀਤਾ ਦੇਹੀ ॥ ਜਨਕੀ ਪੂਰਿ ਦੇਹਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖ ਦੇਹੀ ॥
੨ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਤਨੁ ਕਰੈ ਮਾਨੁ ਪਰਯਾਵੈ ਓਹੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਜਨੈ ॥ ਪਾਪ ਕਰੈ ਕਰਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰੈ
ਨਿਰਬਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਜਾਨਤ ਦੁਰਿਤੁ ਮਹਿ ਪੁਰਨੇਗਿ ॥ ਉਤਤ ਕੈ ਉਤਤੇ ਉਤਪੈ ਆਵੈ ਲੋਭੀ ਠੇਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਬਲਗਤੁ ਦੈ ਮਨ ਰਹਮ
ਤ ਬਲਗਤੁ ਕਤਿ ਕੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੇਈ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੩ ੬ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਲਾਮੁਗਾਰੀਦੀਓਤੈਅਪੁਨੇਜਾਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮਾਨਾਮਦਿਨਾਵੈਨਾਮਜਪਾਵੈਤਾਕਾਜੁਗਮਤਿਪਰਮਾਜਨਕਉਨਾਮੁਵਰਾਈਸੇਭਾ॥
 ਨਾਮੋਗਤਿਨਾਮੋਪਤਿਜਨਕੀਮਾਨੈਜੋਜੋਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਪਤਿਜਿਸੁਨਕੈਪਾਲੈਸੋਈਪੁਰਾਸਾ॥ਨਾਮਾਬਿਉਰਗਨਾਨਕ
 ਅਪਾਰਾਨਾਮਪਰਾਪਤਿਲਾਜਾ॥੨॥੬॥੩੮ਧਨਾਸਹੀਮਹਲਾ੫ਅਪੁਨੀਉਕਤਿਖਲਾਵੈਕੋਜਨਅਪਨੀਉਕਤਿਖੇਲਾ
 ਵੈ॥ਸਰਬਸੁਖਕੋਗਰਸੁਦੈਮਨਹੀਨਾਨਿਸਮਾਵੈ॥੧॥੭ਮਰੇਪਿਤਗੋਪਾਲਰਇਆਯਾ॥ਜਿਉਰਾਖੈਮਤਿਤਾਗੀਬਾਲਕਕਉਤੈ
 ਸੇਹੀਪ੍ਰਭਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੀਤਸਾਜਨਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕਸਦਾਸਭਾਮਤਿਦੇਵਾਈਤਉਤਨਤਕਤੰਤੁਮਹੀਮਿਲੈਨਾ
 ਕਸੰਤਸੇਵਾ॥੨॥੮॥੩੯ਧਨਾਸਹੀਮਹਲਾ੫ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਰਇਆਲਰਮੋਰਕਾਮਕ੍ਰਿਪਾਬਿਖੁਨਾਗੇ॥ਰਜੁਮਾਲੁਜੋਬਨਤੁ
 ਨੀਅਰਾਇਨਉਪਰਿਲੈਬਾਗੇ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿਰਾਮਨਾਮਹਿਤਕਾਗੇ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਮੰਗਲਸਹਤਿਭਵਨਿਧਪਾਰਉਤਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਧਨਸੁਖਾਨਧਨਓਇਭਵਨਾਜਾਮਹਿਸੰਤਖਸਾਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਸਰਪਾਪੂਰਹੁਟਾਕੁਰਭਗਤਤੇਰੇਨਮਸਕਾਗੇ॥੨॥੯॥੪੦॥
 ਧਨਾਸਹੀਮਹਲਾ੫॥ਫੁਰਾਈਲੀਓਮਹਾਬਲੀਤੇਅਪਨੇਚਰਨਪਰਾਤਿ॥ਏਕਨਾਮੁਦੀਓਮਨਮੰਤਾਬਿਨਸਨਕਤੁਜਾਤਿ॥੧॥
 ਨਿਤਪੁਨੀਤਤੁਏਦਰਸਪੇਖੇਮਾਥੇਪਰਿਓਰਵਾਲਾ॥ਗਸਿਗਮਿਗੁਣਗਾਵਹੁਠਕਰਕੇਮੋਹੈਹਿਰਦੈਬਸਹੁਪੁਲਤਾ॥੧॥
 ਤੁਮਤਉਰਾਖਨਹਰਦਇਆਲਾ॥ਸੁੰਦਰਸੁਪਤਿਬਿਅੰਤਪਿਤਾਪੁਤ੍ਰਹੋਪੁਤ੍ਰਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਅਨੰਦਮੰਤ
 ਬਹੁਪਤਮਰੇਬਰਨਾਮੁਪਰਸਾਯਾ॥ਹਿਰਦੈਚਰਨਸਬਰਹਰਕੇਨਾਨਕਬਾਧਿਓਪਾਲਾ॥੨॥੧੦॥੪੧॥

ਹੀ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰੋਕੀਨੀ ਦਾਤੀ ॥ ਗਰਿਹਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਕੀਰਤਨੁ ਕਉ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਗਤਨ ਕੀ
ਰਾਖੀ ਪਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਗਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ੧੦ ॥ ੪੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਾਨ ਲੋਕੁ
ਠਹਿਰਾਇ ਵੱਕਰੁ ਗੁਰਗੀ ॥ ਸਿੰਗਤਿ ਸਨਾਅਸਾ ਸਿੰਘਿ ਅਮੀਠੀ ਏਤੁ ਟੇਕ ਮਨ ਹਿਸਾਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਅਦਰਦਾਨਾ ਏ ਬਿਥ
ਗੀ ॥ ਜੈ ਸੇਕਾਗੁ ਕੇ ਰਾਮੁ ਸਾਦੁ ਕਰਵਾਵਤ ਕਾਮਨ ਹੀ ਗਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਾਮਸੁ ਅਮੀਏਤੁ ਬੰਧਨ ਛੁਟ
ਕਾਰੀ ॥ ਬੂਤੁ ਤਅੰਧਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਛਤ ਸਾਧਨਾ ਸੰਗਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ੪੨ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਸੀਤਲੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਛਤੀ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੁਖ ਧਨੁ ਜੀਅ ਕਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਾਮ ਮੇਰੈ ਜਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਸਨਾ ਰਸ ਰਸਾਇਨ ਮਾਤੀ
ਗਰਿਹਰੀ ਗਾਮ ਅਪਨੇ ਕੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਧ ਬਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਤਿ ਨਹੀ ਰਖ ਲੀਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕੀਰਤੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲੀ
ਓਆਪੇ ਸੁਖ ਦਾ ਤੈਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਾਖੀ ਪਾਤੀ ॥ ੧੨ ॥ ੪੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਤ ਦੁਸਮਨ ਸਭ ਤੁਏ ਤੇ ਨਿਵਰਿ ਪ੍ਰਗਟ
ਪ੍ਰਤਪੁਤਾ ਗਾਜੇ ਜੇ ਤੇਰੇ ਰਗ ਤਦੁ ਖਾਏ ਓਤੁ ਤਕਾਲ ਤੁਮ ਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਖ ਉਤੁ ਮਰੀ ਓਰ ਹਰਿ ਨੀਤਾ ॥ ਮੁਰਾਰਿ ਸਤਾਇ ਤੇਤੁ
ਦਾਸ ਕਉ ਕਰਗਾ ਹਿਓ ਧਰਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਬਸ ਮਾਨ ਕਰਿ ਅਪੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦੁਰਏ ਦੁਖ ਰਾਗੇ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪ ॥ ੧੩ ॥ ੪੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰੁ ਰਿਸਾ ਕੀਨੇ ਬਲੁ ਅਪਨਾ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਕਰੁ ਧਾਰਿ ਓਹਿ
ਪਾਕੁ ਅਵਲੋਕਨ ਕੀਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਿ ਓਹਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਕੀਓ ਓਹਿ ਅਦੁਰਦਾਸ ਭਮੇ ਏਹ ਏ ਆਲਪੁਰ
ਖੁਬ ਬਖਸਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਮਾਗਿਓ ਕੁਰ ਅਪਨੇ ਤੇ ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਮੁਖ ਤੇ ਜੋ ਬੋਲੈ ਏਹ ਉਹ ਸਚੁ ਪੈਵੈ ॥ ੧੪ ॥
੧ ॥ ੪੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਉਖੀ ਘੜੀ ਨ ਦੇਖਦੇ ਏਹ ਅਪਨਾ ਬ੍ਰਿਹਦੁਸਮਾ ਲੋਹਾ ਬਦੇ ਏਹ ਖੇਅਪਨੇ ਕਉ ਸਾਸ
ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਉਛਾਗ ਹਿਓ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥ ਮਾਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਸਦਾਸ ਹਾਈ ਪੰਨ ਹਮਾਰੀ ਤੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰ
ਧਿ ਲਾਸ ਭੁਏ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਅਚਰਨੁ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਅਨਕ ਰਿਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ੪੬ ॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਪਾਤਿ ਦਾਤ ਸੋਈ ਗਨੁ ਅਕੁ ਗਾਗਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ਰੀਓ ਓਹਿ ਅਸਿਮ
ਸੋਰੇ ਵਰ ਪਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਨਰਾਮਨਾ ਮਰਿ ਜਾਗਾ ਅਲਾਸ ਛੀਨ ਗਾਇਆ ਸਭ ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਸਿ ਉੰਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜ
ਪ੍ਰਭ ਪੇਖ ਉਤਨਾ ਰਾਇ ਦੁਸਗਲ ਪਦਾ ਮਹਿਤਾਗਾ ॥ ਨਾਮ ਉਦਕ ਪੀਵਤ ਜਨ ਨਾਨਕਾ ਤਿਆਗੇ ਸਭ ਅਨੁਗਾਗਾ ॥ ੧੬ ॥
੪੭ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ਕਾ ॥ ਨਾਲ ਮਹਾ ਬਿਥਿਆ ਮਹਿਲਾ ਰਾਖੀ ਰਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿ
ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਨੰਗ ਦਿਨ ਆਵੈ ਜਾਮਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਬੈਠੁ ਠਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਪਾਇਓ ਰਿਕਾਧਾਮ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕ
ਮਲ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਬਾਤੀ ਕੋਟਿ ਸੁਖ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮੇਰਾ ਸਿਮਰੈ ॥ ਦਿਨ ਰੈਨ ਨਾਨਕ ਸਦਕੁ ਰਬਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ੪੮ ॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਗਿਓ ਅੰਤਿ ਏਕਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਸਿਮਰ ਉਤਮ ਰਾਨਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ
ਗਤੁ ਮਾਰੇ ਹਿਰਦੈ ਦਾਸ ਹਿਸਤ ਨਕਾ ਸਗ ਪਾਵਉ ॥ ਸੋਗ ਅਗਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪੈ ਆਠ ਪਹਿਰਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਸਦਾ ਸਤਿ
ਬਿਦਸ ਬਾਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਧੰਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਲਗਾ ਪਰੇ ਸੁਰਸਾਨੁ ਜਨ ਮਨ ਛਾਪਦਾ ॥ ੧੯ ॥ ੪੯ ॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਗਿਓ ਅੰਤ ਸੁਭ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਜਾਤ ਸਮਾਈ ਐ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮਰਿ ਮੇਖਾ ॥

१॥ गणेशाय नमः ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ अथ ॥ २२४

यथासरीमजला ॥ ५ ॥ इति सप्तमोऽध्यायः ॥ १॥ अथ ॥ २२५

यथासरीमजला ॥ ५ ॥ अथ ॥ २२६

गणेशाय नमः ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ अथ ॥ २२७

यथासरीमजला ॥ ५ ॥ अथ ॥ २२८

यथासरीमजला ॥ ५ ॥

५६॥

ਪਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਕੇਰਗਨੀਅਕਾਨਿਸਤਰਾਸਮੁੰਦਸਾਗਰਜੀਨਖਿਨਮਤਿਤਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਈਹੋਅਕਰਮਹਤਿਕੋਈ
 ਤੀਰਥਨਾਇਆਦਾਸੀਹਰਿਕਾਨਮੁਖਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਬੰਧਨਕਾਟਨਹਾਹੁਸੁਆਮੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਿਮਰੈਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੫॥ ੬॥
 ਪਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਕਿਤੈਪ੍ਰਕਾਰਨਤੁਟਉਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਨਿਭਮਲਗੀਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਨਪਨਤੇਪਿਆਰਾ
 ਹਉਮੈਬੰਧਹਰਿਦੇਵਦਰਾ॥ ੧॥ ਨਰਣਕਮਯਾਸਿਉਲਾਗੈਨੇਹੁ॥ ਨਾਨਕਕੀਬੇਨਤੀਏਹੁ॥ ੨॥ ੪॥
 ੫੮॥ ਰਗੁਪਾਸਰੀਮਹਲਾ ੬॥ ਉ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਤੇਰਬਨਬੋਜਨਜਾਈ॥ ਸਰਬਨਿਦਾਸੀਸਦਾਅਲੇਪਤੋਤੀਸੰਗਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਪਮਪਾਨਿਉਬਾਸਬਸਤੁਪੈਮੁਕਰਮ
 ਤਿਜੈਸੇਛਾਈ॥ ਤੈਸੇਹੀਹਰਿਬਸੈਨਿਰੰਤਰਿ॥ ਪਾਟਿਹੀਯੋਜਤੁਛਾਈ॥ ੧॥ ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਏਕੋਜਾਨਤੁਇਹੁਗੁਰਗੀਅਨੁਬਤਾਈ॥
 ਜਨਨਾਨਕਾਬਿਨੁਆਪਾਚੀਨੈਸਿਟੈਨਕ੍ਰਮਕੀਕਾਈ॥ ੨॥ ੧॥ ਪਾਸਰੀਮਹਲਾ ੬ ਸਾਧੋਇਹੁਗੁਰਮਭੁਯਾਨਾ॥ ਰਾਮਨਾਮ
 ਕਾਸਿਮਹਨੁਛੋਡਿਅਮਾਇਆਤਾਬਾਬਿਕਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਾਕੈਰਸਲਪਟਾਨਾ॥ ਜੇਬਨੁਪਨੁਪ੍ਰਭਤਾ
 ਕੈਮਦਮੈ ਅਹਿਨਿਸਿਰੈਦਿਵਾਨਾ॥ ੧॥ ਦੀਨਦਾਇਆਯਸਦਾਤੁਖੁਰੰਜਨਤਾਸਿਉਮਨੁਲਗਾਨਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੈਕਿਨਹੁਗੁਰਮੁ
 ਬਿਧੋਇਪਛਾਨਾ॥ ੨॥ ੨॥ ਪਾਸਰੀਮਹਲਾ ੬॥ ਤਤਿਜੋਗੀਕਉਗੁਰਾਤਿਜਨਉ॥ ਲੋਕੁਮੋਹੁਮਾਇਆਮਮਤਾਛੁਨਿਜਿ
 ਹਯਾਇਮਾਹਿਪਛਾਨਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਨਿਦਾਉਸਤਤਿਨਾਤਿਜਾਕੈਕੰਚਨਲੋਹਸਮਯੋਨ॥ ੧॥ ਰਖਸੇਗਤੇਰੈਅਤੀਤਜੋਗੀਤਾਤਿ
 ਬਖਸੇਨੋ॥ ੧॥ ਚੰਚਲੁਮਨੁਦਹਿਦਿਸਕਉਧਾਵਤਅਚਲਜਾਤਿਠਹਰੇਨੋ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਾਇਹਬਿਖਯੋਜੋਨਰਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਾ
 ਨੋ॥ ੨॥ ੩॥ ਪਾਸਰੀਮਹਲਾ ੬॥ ਅਥਮੈਕਉਪਉਪਕਰਉ॥ ਜਿਤਾਬਿਧਮਨਕੋਸੰਸਾਰੁਕੈਭਉਨਿਧਿਪਾਹਪਰਉ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮੁਪਾਇਕਛੁਭਲੋਨਕੀਨੇਤਤੇਅਧਿਕਰਉ॥ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਹਰਿਗੁਨਨਹੀਗਾਏ॥ ਇਤੀਅਸੋਚਧਰਉ॥ ੧॥ ਗੁ
 ਰਮਤਿਸੁਨਿਕਛੁਗਿਆਨਉਪਜਿਓਪਸੁਜਿਉਉਦਰਭਉ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾਬਿਰਦਪਛਾਨਉਤਬਹਉਪਤਿਤਰਉ॥ ੨॥
 ੩॥ ੪॥ ੧॥ ੬॥ ੧੦॥ ੧੩॥ ੧੬॥ ੧੯॥ ੨੨॥ ੨੫॥ ੨੮॥ ੩੧॥ ੩੪॥ ੩੭॥ ੪੦॥ ੪੩॥ ੪੬॥ ੪੯॥ ੫੨॥ ੫੫॥ ੫੮॥ ੬੧॥ ੬੪॥ ੬੭॥ ੭੦॥ ੭੩॥ ੭੬॥ ੭੯॥ ੮੨॥ ੮੫॥ ੮੮॥ ੯੧॥ ੯੪॥ ੯੭॥ ੧੦੦॥

ਰਗੁਪਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗੁਰਸਾਗਰੁਰਤਨੀਭਰਪੁਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਤਤੁਗਹਿਨਹੀਦੁਰੇ॥ ਹਰਿਰਸੁਚੋਗੁਗਹਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ ਸਰਵਰਮਹਿਹਿਸੁਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪਾ
 ਵੈ॥ ੧॥ ੧॥ ਕਿਆਬਗੁਬਪੁਨਾਛਪਤੀਨਾਈ॥ ਹੀਨਰਹੁਬੈਮੈਲੁਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਬਿਗਬਿਚਰਨਧਰੇਵੀਚਾਰੀ॥ ਦੁਬਿਧਾਛੇ
 ਰਤਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਹਰਿਰਸੁਚਾਖੋ॥ ਆਵਦਨਾਣਹੋਗੁਰਬਖੋ॥ ੨॥ ਸਰਵਰਸਾਛੋਰੁਨਜਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ
 ਕਰਿਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ ਸਰਵਰਮਹਿਹਿਸੁਹਿਸਮਾਹਿਸਾਹੁ॥ ਅਕਥਕਥਾਗੁਰਬਚਨੀਆਦਹੁ॥ ੩॥ ਸੁੰਨਮੰਡਲਾਇਕੁਜੋਗੀਬੈਸੇ॥ ਨਾਨਕ
 ਪੁਰਖਕਹੁਕੋਉਕੈਸੇ॥ ਤਿਭਵਦਨੋਤਿਹੋਓਵਲਾਈ॥ ਸੁਗਨਨਾਥਸਚੇਸਰਦਾਈ॥ ੪॥ ਆਨੰਦਮੂਲੁਅਨਾਥਅਧਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭ
 ਗਤਿਸਹਜਿਬੀਚਾਰੀ॥ ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਕਾਟਦਹੋ॥ ਹਉਮੈਮਾਗਮਿਯੋਪਗਧਾਰੇ॥ ੫॥ ਅਨਿਕਜਨਨਕਾਰਿਕਾਲਸੰਤਾਏ॥ ਮਰ
 ਦਾਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਅਏ॥ ਜਨਮਪਦਾਰਥਦੁਬਿਧਭੋਵੈ॥ ਆਪਨਹੀਨਸਿਕ੍ਰਮਭ੍ਰਮਿਹੋਵੈ॥ ੬॥ ਕਹਤਉਪਕਤਉਸੁਤਉਏ॥

ਪੀਰਨੁ ਪਰਮੁ ਪਰਣੀ ਪਰਟੇਕਾ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾ ॥ ਓਹ ਉਥੇ ਪਦਕ ਉਜੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆ ॥ ੭ ॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਭਾਗੈ ॥
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੁ ਰਮਣੁ ਉਰਾਗੈ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮੁਰਤਿ ਆਦਿ ਅਨੁਪਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਚੁ ਸਹੁਪਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਸਹਜੁ ਮਿਲੈ ਮਿਥਿਆ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਨਾ ॥ ਠਕੁਰ ਮਹਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਾਤ ਦੇਖਾ ਰਹਮ ਵਰਨੁ ਕੋਇ ॥
 ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜਿਯਾ ॥ ਰੁਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਮਰਿਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾ ਉਸੇ ਗੁਰੁ ਕਰਉ ਜਿਸਾ ਚੁਦਿ ਜਾਵੈ ॥
 ਅਕਬੁ ਕਥਾਵੈ ਸਬਦੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਗਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਰਾ ॥ ਸਾਚ ਉਠਾ ਕੁਰਸਾ ਚੁਪਿਆਰਾ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਆਮਨ ਮਹਿ
 ਸਾਚਾ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਮਿਥਿ ਸਾਚੇ ਰਾਚਾ ॥ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਕਾਏ ਗੈ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਆਪਾ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ॥ ਠ
 ਨ ਪਤੀ ਜੈਨਾ ਬਹੁ ਭੋਖੈ ॥ ਪਾਕਿ ਭਾਂਡੇ ਨਿਨੀ ਅੰਤਿ ਪਾਈਆ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਪਤੀਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ਪਾਕਿ ਪਾਕਿ ਭੂਤਿ ਚਿੰਟ
 ਖਾਹਿ ॥ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਪ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਭਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਹੋ ਸਮਾਈ ॥ ੫ ॥ ਪੂਜਿ ਸਿਲਾ ਤੀਰਥ ਬੁ
 ਵਾਸਾ ॥ ਭਰਮ ਤੋਢੇ ਲਤ ਭਏ ਉਹ ਸਾਮਨ ਮੈਲੇ ਸੁਚਾ ਕਿਉ ਤੋਇ ॥ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਪਤਿ ਸੋਇ ॥ ੬ ॥ ਆਚਾਰਾ ਵੀਚਾਰ ਸਰੀਰੀਆ
 ਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਪੀਰੀ ॥ ਪਛਪੰਕਜ ਮਹਿ ਕੋਟ ਉਪਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ੭ ॥ ਕੀਸੁ ਆਓ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਸ
 ਲਾਹੀ ॥ ਤੁਧਾ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਮੈ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਭਾਖੁ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥

ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਅਸਟਪਦੀ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥

ਜੋ ਜੋ ਜੁਨੀਆਇ ਓਤਿ ਤਿਉ ਓਰਣਾਇ ਓਮੈ ਟਸ ਜਨਮ ਸੰਜੋਗ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾਕੀ ਤਿਉ ਓਟ ਸਾਧਕਾ ਖਰੁ ਦੇ ਕਰਿ ਰਾਬ ਕਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾਉ ਗੁਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕ੍ਰਮਿ ਬਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਕਰ ਉਸੇ ਵਾਗੁਰ ਲਾਗ ਉਚਰਨ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੇ ਤੀ
 ਬਤਾਈ ॥ ੨ ॥ ਰਤਾ ਉਸੇ ਆਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰ ਉਧਾਇਆ ਕ ਉਚਾਰਿਤ ਪਰਉ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਸਦੀ ਵਿਹਾਵੈ ॥ ਕੋਈ ਐਸੇ ਰੇ ਰੇ
 ਤ ਮੇਰੀ ਲਾਹੇ ਸਗਲ ਚਿੰਤ ਠਕੁਰ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਗੁਲਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਪੜੇ ਸਗਲ ਬੇਰ ਨਾ ਚੁਕੇ ॥ ਮਨ ਭੇਦਾਇ ਕ ਬਿਨੁ ਪੀਰ ਹਿ ਮੇਰੇ ॥
 ਰਿਕੇ ਪੰਚਾ ਓਟੀ ਐਸੇ ਰੇ ਰੇ ਗੁਰੁ ਜੋ ਮਾਇਆ ਤੇ ਰਹਿਤਿ ਇਕ ਅੰਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਰਿਦੈ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਤੀਰਥ ਨਾ ਏ ਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਮੇਓ
 ਲਾਏ ਪਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਇਕੁ ਤਿ ਲੁਨ ਮਾਨੈ ॥ ਕਦ ਪਾਵਉ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗਿਆਨੁ ਅੰਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੈ ॥ ੫ ॥
 ਸਗਲ ਆਸ ਮਕੀਨੇ ਮਨੁ ਆਨਹਿ ਪਤੀਨੇ ਬਿਬੇਕ ਹੀ ਨਦੇ ਹੀ ਪੋਏ ॥ ਕੋਈ ਪਾਈ ਐਰੇ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਗਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁ
 ਰਮਾਤਿ ਮਲੁ ਖੋਏ ॥ ੬ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਜੁਗਤਾ ਨਿਮਖ ਨ ਹੋਤੁ ਕਰਤਾ ਗਰਬ ਗਰਬ ਪੜੈ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥ ਜਿਸੁ ਬੇਧੈ ਸਫਲ ਮੁਰਤਿ ਕਰੇ ਸ
 ਚ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਉਨੇ ਤੁਪੇਖੈ ॥ ੭ ॥ ਮਨੁ ਠਜੋ ਕਮਾਵੈ ਤਿਲ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਲਾਜਿ ਉਧਿਆਨੁ ਲਾਵੈ ਜਾਇ ਅਰੇ ਧਾਰੀ ॥
 ਕੋਈ ਐਸੇ ਰੇ ਸੁਖ ਹਿ ਦਈ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਗਤਿ ਹੋਇ ਮਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਗਾਇਕਾਣੈ ਬੰਧਨ ਮਾਇ ਗੁਰ
 ਕੈ ਸਬਦ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਗਤਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਇ ਓਨਿ ਰੇ ਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਲਾਧੇ ਹਰਿ ਚਰਣ ਪਰਾਤਾ ॥ ੯ ॥ ਸਫਲਾ ਸਫਲ ਕੁਣੀ
 ਸਫਲ ਜਾਤਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਹੋ ਮਿਥੇ ਸਾਧਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ ॥ ੩ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥

ਗੁਰੁ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚੰਤਾ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ਤੀਰਥੁ ਨ ਮੂਹੈ ॥ ਤੀਰਥੁ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਗਿਆਨੁ ਤੈ ॥ ਗੁਰ

ਗਿਆਨੁ ਸਚਾ ਬਾਤੁ ਤੀਰਥੁ ਰਸ ਪੁਰਾ ਬਿਸਰਦ ਸਾਹਗਾ ॥ ਉਨਾ ਮੁਹਰਿ ਕਾਸਰਾ ਜਾਚ ਉਦੇਤੁ ਪ੍ਰਧਰਨੀ ਧਰਾ ॥ ਸਿਸਾ ਰੋਗੀ ਨਾਮ ਦਹੁ ਮੈਲੁ ਲਗੈ ਸਚੁ
 ਬਿਨਾ ॥ ਗੁਰਵਾਕਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਚਾਨਣੁ ਨਿਤ ਸਾਚੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚ ਨਯਾਗੈ ਮੈਲੁ ਕਿਅਮ ਲੁਧੈ ਈਐ ॥ ਗੁਣਹਿ ਹੁਪਰੋਇ ਕਿਸਕ
 ਉਰੋਈਐ ॥ ਵੀਚਾਰ ਮਰੈ ਤਰੈ ਤਰੈ ਉਠਾਇ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੇ ॥ ਆਪੁ ਪਾਹੁ ਪਰਮਾਧਿ ਆਨੀ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਰਾਵੇ ॥ ਅਨੰਦੁ ਮਨਾਦਿ ਨੁਹਰਖੁ
 ਸਾਚਾ ਦੁਖ ਕਿਯਾ ਵਖ ਪਰਹੈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਦਿਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨੋ ॥ ੨ ॥ ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮਿਲਾਪੁ ਪੁਰਾਨਾ ਵੇਣੋ ॥ ਰਾ
 ਵੈ ਗਾਵਣਾ ਹੁਸਬਦੁ ਰਾਵਣੋ ॥ ਸਭਾਹਿ ਸਚੇ ਮੀਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁੰਨੁ ਨ ਦਇਆ ਮਤੋ ॥ ਪਿਰੁ ਸੰਗਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਨਾਵੈ ਬੇਟੀ ਤਸੰਗ ਮਸਤ
 ਸਤੋ ॥ ਅਗਪਏ ਕੰਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਚਨੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਗਤਿ ਸੰਗ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਨ ਦਰਿ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸ ॥ ਕਹਣੁ
 ਕਹੈ ਸਚੁ ਕੋਇ ਕੇਵਡੁ ਆਖੀਐ ॥ ਉਮੁਖੁ ਨੀਚੁ ਅਜਾਣੁ ਸਮਝਾਖੀਐ ॥ ਸਚੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਖੀ ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰਾ ॥
 ਕੁਚਕਰਹਿ ਆਵਹਿ ਬਿਖੁਲਾ ਦੇਸੁ ਦੁਸਚੈ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਆਖਦਿ ਤੋਟਿ ਨ ਰਗਤਿ ਭੰਗੁ ਰੀਰੁ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ
 ਬੇਨੰਤੀ ਮਨੁ ਮਾਜੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੀਵਾ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਜੀਉ ਸਚੇ ਸਾਚਾ ਉਗਰੇ ਗੋਇ
 ਦੁਏ ਜੀਉ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਅਪਾਰਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨ ਗੋਈ ॥ ਪਰਵਦਾ ਆਇਆ ਪੁਕਮੁ ਪਠਾਇਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥
 ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੈ ਆਪੇ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਸਰਮ ਵ
 ਰਨ ਕੋਇ ਆਇਆ ਜਾਇ ਸੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇ ਸੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਅਕਥ ਕਹਣੇ ਸਚ ਮਾਹਿ ਸਾਚੁ ਸ
 ਮਾਣਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੀ ਗੁਰਮ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਤੁਮ ਨਿਅੰਤਿ ਸਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ
 ਬੁਖਵਹੁ ਨ ਦੁਜਾ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਸਾਹਿਬ ਜਣਹਾਰੁ ਅਭਖ ਸਿਰੀਦਿਆ ਜੀਉ ॥ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਇ ਗੁਣੁ ਵਾਦੁ ਵਪੀਦਿ
 ਆਜੀਉ ॥ ਦੁਇ ਗੁਣ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮ ਸਬਾਏ ਜਨਮ ਮੁਆਸੀ ਸਾਰਾ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੇਲੀ ਬਿਖੁਲਾ ਦੀ ਸਿਰਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰਮੀ ਆਇਆ
 ਪੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ॥ ਗੁਰਮ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦੈ ਸਿਵਾ ਪੈਸਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਣਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕੁਕ ਤੇ ਸੋਹਿਦਰ ਵਾਰ ਸਬਦ
 ਸੁਰਾਇ ਆਜੀਉ ॥ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣ ਸਨ ਰਸਾਇ ਆਜੀਉ ॥ ਰਸ ਨਰਸਾਏ ਨਾਮ ਤਿਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਕਾਣੋ ॥ ਪਾਰਸ ਪਰ
 ਸਿਐ ਪਾਰਸ ਹੋਏ ਨ ਤੇਰੇ ਮਨ ਭਾਣੋ ॥ ਅਮਰਾਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਵੇਰਲਾ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਿਦ
 ਰ ਸੁਧੇ ਸਾਚੇ ਕੇਵਾ ਪਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਕੁਖਾਪਿ ਆਸੇ ਆਕਾਉ ਦਰਜਾਇ ਸਾਜੀਉ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪੁਛੁ ਉਜਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਾਜੀਉ ॥ ਸ
 ਚੁਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਚੁ ਰਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਵੀਨਾ ਨਾਬੁਦਾਇਆ ॥ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਪੁਰ
 ਪੁਰੁ ਰਮਾਈ ਆਪੁ ਮੁਆਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਤਿਸ ਨਾਮਾ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਪਿਰ ਸੰਗ ਮੁਠੜੀ ਏਖ ਬਹਿਨ ਪਾਈ ਆਜੀਉ ॥ ਮਸਤਕਿ ਭਿਖਿ ਅਨਾਲੇਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇ ਆਜੀਉ ॥ ਯੋਖਨਾ ਮਿਟਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇ
 ਆਕਿ ਆਜਾਣਾ ਕਿਅਹੋ ਸੀ ॥ ਗੁਣੀ ਅਚਾਰਨ ਹੀਰਗਰਤੀ ਅਵਗੁਣ ਬਹਿਰਿ ਹੋ ਸੀ ॥ ਪਨੁ ਜੋਬਨਾ ਮਾਕੀ ਛਾਇਆ ਬਿਰਧ ਕੁ
 ਏਤਿ ਨੁਪੁਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਦੇਹ ਗਾਇ ਛੁਟੀ ਝੂਠਾ ਵਿਛੁਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਬੁਝੀ ਘਰਿ ਘਾਲਿ ਓਹੁ ਕੇਭਾਇ ਚਲੇ ॥ ਸਚਾ
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਮਹਲੇ ॥ ਤਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ਪੈਈ ਅਨੋਦਿ ਨੁਚਗੇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਹੈ ਸਚੁ ਪਾਏ
 ਅਨਾਦਿ ਨੁਨਾ ਲਿਪਿ ਆਗੇ ॥ ਵਿਣੁ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਦਾਸੁ ਨ ਹੋਵੀ ॥ ਸੁਟਿ ਅਲੋਕੁ ਸਬਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਸੀ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਏ ਭੀ ਸਾਚੇ ਨਾਏ ॥

ਪਿਰਪਨਕਾਵੇਤਾਪਿਰੁਕੁਵੈਨਾਹੀਜੀਉ। ਰੰਗਪ੍ਰੀਤਰਾਤੀਹਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਰੀਜੀਉ। ਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਰੀਨਾਪਿਆਰੀਨਿ
 ਵਿਨਿਵਿਭਗਤਿਕਰੇਈ। ਮਾਇਆਮੋਹਿਜਲਾਏਪ੍ਰੀਤਮੁਰਸਮਹਿਰੰਗਕਰੇਈ। ਪ੍ਰਕਾਸਚੇਸੇਤੀਰੰਗਰੰਗੇਤੀਲਾਲੁਕਈ
 ਮਨੁਮਾਰੀ। ਨਾਨਕਸਾਚੁਵਸੀਸਿਤਗਾਇਪਿਰਸਿਉਪ੍ਰੀਤਪਿਆਰੀ॥੩॥ ਪਿਰਪਾਸਿਸੋਤੈਨਾਰਿਜੋਪਿਰੁਕਾਵੇਤੀਉ।
 ਸੁਠੇਵੈਣਚਵਕਾਂਮਨਆਵੇਤੀਉ। ਸੁਠਿਅਲਾਵੈਕਾਂਮਨਆਵੈਨਾਪਿਰੁਦੇਖੈਨੈਣੀ। ਅਵਗਾਇਆਰੀਕਿਤਾਵਿਸ
 ਗੰਢੁਟੀਵੈਪਟਰੈਣੀ। ਗੁਰਸਬਦੁਨਮਾਨੈਠਾਹੀਠਾਬੀਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਏ। ਨਾਨਕਾਪੇਆਪੁਪਛਾਣੈਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਏ॥੪॥ ਧਨਸੁਹਾਗਾਇਨਾਰਿਜਿਨਪਿਰੁਜਾਇਆਜੀਉ। ਨਾਮੁਬਿਨਾਕੁੜਿਅਚਕੁੜਿਕਮਾਣਿ
 ਆਜੀਉ। ਹਰਿਗਗਤਿਸੁਹਾਵੀਸਾਚੇਰਾਵੀਗਾਇਗਗਤਿਪ੍ਰਕਾਤੀ। ਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਜੋਬਨੁਬਾਲਾਤਿਸੁਹਾਵੈਰੰ
 ਗਿਰਾਤੀ। ਗੁਰਸਬਦਾਵਿਗਾਸੀਸੁਹਾਵਸੀਠਲੁਪਾਇਆਗੁਟਕਾਰੀ। ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਵਰਿਆਈਪਿਰੁਪਾ
 ਰਿਸੋਤੈਨਾਰੀ॥੫॥ ੩॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਪਰੁ ੧ ਛੰਤ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਨਾਮੁਪਿਆਈਐ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਕਾਇਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉ। ਗੁਣਗਾਇਵਿਗ
 ਸੈਸਦਾਅਨਦਿਨੁਆਪਸਾਚੇਰਾਵੇ। ਅਤੰਕਾਰੁਤਉਮੈਤਜੈਮਾਇਆਸਹਜਿਨਾਮਸਮਾਵੇ। ਅਪਿਕ
 ਰਤਾਕਰੇਸੋਈਆਪਦੇਇਤਪਾਈਐ। ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਨਾਮੁਪਿਆਈਐਜੀਉ॥੧॥ ਅੰਦਰਿਸਾ
 ਠਨੇਤੁਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰੈਜੀਉ। ਹਉਤਿਸੁਸੇਵੀਦਿਨੁਗਤਿਮੈਕਦੇਵੀਸਰੈਜੀਉ। ਕਦੇਨਵਿਸਾਰੀਅਨਦਿਨੁਸਮਾਰੀ
 ਨਾਨਾਮੁਲਈਤਾਜੀਵਾਂ। ਸੁਵਣੀਸੁਣੀਰਇਹੁਮਨੁਤਿਪਤੈਗੁਰਮੁਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਾਂ। ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰਮੇ
 ਲੇਅਨਦਿਨੁਬਿਬੇਕਾਬਿਰਹੈ। ਅੰਦਰਿਸਾਠਨੇਤੁਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰੈ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਵਡੁਰਗਤਾਹਰਿਸੁਆ
 ਵੇਤੀਉ। ਅਨਾਦਿਨੁਹਰੈਲਿਵਲਾਇਤਸਹਜਿਸਮਾਵੇਤੀਉ। ਸਹਜਿਸਮਾਵੈਤਹਰਿਮਨਿਭਾਵੈਸਦਾਅ
 ਤੀਤੁਬੈਰਾਗੀ। ਹਲਤਿਪਲਤਿਸੋਰਾਜਗਅੰਤਰਿਰਾਮਨਾਮੁਲਿਵਲਾਗੀ। ਹਰਖਸੋਗਦੁਹਾਤੇਮੁਕਤਾਜੋਪ੍ਰਕੁਰੇ
 ਸੁਕਾਵੇ। ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਵਡੁਰਗਤਾਹਰਿਸੁਆਵੇਤੀਉ॥੩॥ ਦੁਜੈਰਾਇਦੁਖਹੋਇਮਨਮੁਖਜਮੁਜੋਰਿ
 ਆਜੀਉ। ਹਾਇਹਾਇਕਰੈਦਿਨੁਗਤਿਮਾਇਆਤੁਖੁਮੋਹਿਆਜੀਉ। ਮਾਇਆਖਮੋਹਿਆਤਉਮੈਰੋਹਿਆਮੇ
 ਰੀਮੇਰੀਕਰਤਾਵੇਤਾਵੇ। ਜੋਪ੍ਰਕੁਦੇਇਤਿਸੁਚੇਤੈਨਾਹੀਅੰਤਗਾਇਆਪਛੁਤਾਵੇ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸਾਬਨਚਲੈਪੁ
 ਟਕਲੜਮਾਇਆਧੋਤਿਅਗਾਨੁਜੈਰਾਇਦੁਖਹੋਇਮਨਮੁਖਜਮੁਜੋਰਿਆਜੀਉ॥੪॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਤੁਮਿ
 ਲਾਇਮਹਲੁਹਰਿਪਾਇਆਜੀਉ। ਸਦਾਰਤੈਕਰਿਜੋਕ੍ਰਿਪੁਕੁਮਾਨਿਭਾਇਆਜੀਉ। ਪ੍ਰਕੁਮਨੈਭਾਵੈਤੁਕ
 ਮਸਮਾਵੈਤੁਕਮਨੈਸੁਖਪਾਇਆ। ਅਨਦਿਨੁਜਪਤਿਰਤੈਦਿਨੁਗਤੀਸਚਜੇਨਾਮੁਪਿਆਇਆ। ਨਾਮੇਨਾਮੁਮਿ
 ਲੀਵਡਿਭਾਈਨਾਨਕਨਾਮੁਮਨਿਭਾਵੇ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਤੁਮਿਲਾਇਮਹਲੁਹਰਿਪਾਵੇਤੀਉ॥੫॥ ੧॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਛੰਤਪਰੁ ੧॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੨੨੬

ਜੀਉ

ਜ

ਬਾਬ

ਦੁ

ਤ

ਪਾਸਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲੁਜਿਸੁਸੀਰੀਹਰਿਗਾਵੀਐਜੀਉ ॥ ਅੰਤਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਸਾਪਸਿਗੀਵੀਐਜੀਉ ॥ ਭਜਸਿਰ
 ਸਾਪੁਇਕਅਰਪੁਜਨਾਮਮਰਨਦੁਖਨਾਸਏ ॥ ਪੁਕਿਰਮਲਿਖਿਆਸਾਦੁਸਿਖਿਆਕਟੀਜਮਕੀਠਸਏ ॥ ਭੈਰਮਨਾਏਛੁਟੀਗਾਠਜਮਪੰਥਮੂਲ
 ਨਾਅਵੀਐ ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਪਾਹਿਰਿਪਾਸਦਹਰਿਗੁਟਗਾਵੀਐ ॥ ੧ ॥ ਨਿਧਰਿਮਾਧਰੇਕੰਨਿਰੰਜਨੇਜੀਉ ॥ ਤੁੰਦਾਤਾਤਹੁਸਰਬਤੁਖਰੰਜਨੇਜੀਉ ॥
 ਦੁਖਹਰਤਕਰਤਾਸੁਖਹਿਜੁਆਮੀਰਦਿਸਾਪੁਮਾਇਆ ॥ ਸੀਸਗੁਸਾਗੁਮਤਾਬਿਖੜਾਪਦੁਏਕਮਾਹਿਤਗਾਇਆ ॥ ਪੁਰਿਗਹਿਅਸੁਬਕਾਈਗੁਰਗਿ
 ਅਨਨੇਤੀਅੰਜਨੇ ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਸਦਾਸਿਮਰੀਸਰਬਤੁਖਰੰਜਨੇ ॥ ੨ ॥ ਆਪਿਲੀਵੇਲਕੁਛਾਈਕਿਰਪਾਧਰੀਅਜੀਉ ॥ ਮੋਹਿਨਿਗੁਟਨੀ
 ਦੁਖਨਾਥਪੁਖਿਮਗਾਮੀਆਜੀਉ ॥ ਰਾਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਸੁਆਮੀਨੀਚਕਾਪਣਤਾਰਿਆ ॥ ਜਨਿਅੰਤਸਰੁਵਸਿਤੇਰੈਸਾਲਤੈਰੀਸਾਰਿਆ ॥
 ਆਪਿਕਰਤਾਅਪਿਕੁਰਤਾਅਪਿਸਗਲਬੀਰਚੀਆ ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਗੁਟਗਾਇਨੀਵਪਰਿਨਪੁਜਪਉਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਤੇਰਦਰਸੁਅਪਦੁ
 ਨਾਮੁਅਮੋਲਈਜੀਉ ॥ ਨਿਤਜਪਤਿਤੇਰੇਦਸਪੁਰਖਅਤੇਲਈਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਤੁਰਹਿਗਜਿਸੇਈਮਾਤਿਆ ॥ ਗੁਰਗਨਛਾਗੇਮ
 ਤਾਗੇਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿਆ ॥ ਸਦਸਦਾਸਿਮਰਤੋਸੁਆਮੀਸਿਸਾਸਿਗੁਟਬੋਲਈ ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਪੁਰਿਸਾਧੁਨਾਮਪੁਰੁਅਮੋਲਈ ॥ ੬
 ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ੨੩ ॥ ਛੰਤ ੧੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਅ ੩ ॥ ਜੋਤੁ ੧੦ ॥ ੧ ॥

ਪਰਿ

ਬੁ

ਗੁਪਤਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਕੀਸੀਕਬੀਰਜੀਕੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨਿ

ਸਨਕਸਨਿਦਮਹੇਸਸਮਾਨਾਸੇਖਨਭਤੇਰੋਮਰਮੁਨਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਰਾਮਰਿਦੈਬਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਨੁਮਤਸਰਗਰਨਸਮਾਨਾ ॥
 ਸੁਰਪਤਿਨਰਪਤਿਨਹੀਗੁਨਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬੋਰਮਹਸਿਮੁਤਿਪੁਰਾਨਾ ॥ ਕਮਲਾਪਤਿਕਵਲਾਨਹੀਜਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਸੋਰਮੇਨਾਹੀ ॥
 ਪਗਲਗਰਮਰਤੇਸਕਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਏਨਤੇਪਹਿਰਪਹਿਰਤੇਪਰੀਆਆਵਪਟੈਤਨੁਛੀਜੈ ॥ ਕਾਲਮੇਰੀਛਿਰੇਬਾਧਿਕਿ
 ਉਕਤੁਕਵਨਬਿਧਕੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸੇਦਿਨੁਆਵਨਲਾਗਾ ॥ ਮਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਕਤੁਕਉਤੈਕਾਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬਥਗਜੈਤਿਕਾ
 ਈਆਮਹਿਬਰਤੈਆਪਪਸੁਨਬੁਝੈ ॥ ਲਾਲਚਕਰੈਨੀਵਨਪਦਕਾਰਨਏਚਕਛੁਨਸੁਝੈ ॥ ੨ ॥ ਕਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਪ੍ਰਾਨੀਛੰਡਤਮਕੇਰੁਮਾ
 ॥ ਕੇਵਲਨਾਮਜਪਹੁਪ੍ਰਾਨੀਪਰਤੁਏਕਕੀਸਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਜੋਨਨੁਗਾਵਰਗਤਿਕਛੁਜਾਤੈਤਕਉਮਰਨੁਕਹੋ ॥ ਨਿਉਨਲ
 ਪੈਸਨਕਿਸੈਤਿਉਚੁਰੀਮਲਿਓਨੁਛਾਹੋ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਕੇਲੇਗਾਮੈਤਉਮਤਕਭੋਗਾ ॥ ਜਉਤਕਾਸੀਤਨੈਕਬੀਰਮਈਜਿਕਹਾਨਿਹੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਤਤਿਕਬੀਰਸੁਨਹੁਏਈਰਮਨਕੁਲਾਤੁਕੇਈ ॥ ਕਿਆਕਾਸੀਕਿਆਉਕਹੁਮਹੁਗਰਿਮਰਿਦੈਨਉਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਈਦੁਲੇ
 ਕਸਿਵਲੋਕਤਿਜੈਬੋਹੋਛੈਤਪਕਰਿਬਾਹਰਿਐਬੋ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆਆਗਉਕਿਛੁਬਿਰਨਾਹੀ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਰਾਖੁਮਨਮਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਰਚਾਨੁ
 ਬਿਰੈਵਰਿਅਈ ॥ ਅਤਿਨਕਾਤੁਸੀਗੀਸਹਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪੁਤਕਲਕਲਛਮੀਆਇਆ ॥ ਏਨਤੇਕਤੁਕਵਨੈਸੁਖਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਕਤਤਿਕਬੀਰਅਦ
 ਰੁਨਹੀਕਮਾ ॥ ਹਮਰੋਪਨਰਾਮਕੋਆ ॥ ੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਛਾਈ ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰਨਿਬਿਨੁਬੁਝੇ
 ਆਪਿਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿਸੁਤਦੇਹਗੇਹਸੰਪਤਿਜੁਖਦਾਈ ॥ ਏਨਮੈਕਛੁਨਾਤਿਤੇਰੇਕਾਲਅਦਪੁਆਈ ॥ ੧ ॥ ਅਜਮਲਗਜਗਨਕਾਪ
 ਤਿਤਕਰਮਕੀਨੇ ॥ ਤੇਉਉਤਰਪਰਪਰੇਰਾਮਨਾਮਲੀਨੇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਕਰਕੁਕਰੋਜੇਬੁਮੇਤਉਛਾਨਨਾਈ ॥ ਰਾਮਨਾਮਛੁਡਾਮੀਤਕਾਹੋਬਿਖੁਖਾਈ ॥
 ੩ ॥ ਤਜਭਰਮਕਰਮਬਿਧਨਿਧਰਾਮਨਾਮੁਲੇਹੀ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨੁਕਬੀਰਰਾਮਕਰਿਸਨੇਹੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੀਕਰਕੈਨੀਵਕੁਰਾਈਉਪਰਮੰਡਪਛਾਏ। ਮਾਰਕੰਡਤੇਕੋਅਪਕਾਈਜਿਨਤ੍ਰਿਵਿਧਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ। ੧। ੧੨ ਮਰੇਕਰਤਾਮਸਨੇਹੀ। ਕਰੇਰੇ
 ਨਗਰਬੁਕਰਤ ਤ੍ਰਿਵਿਸਜਾਇਏਠੀਦੇਹੀ। ੧। ੧੩ ਰਾਉ। ਮੇਰੀਮੇਰੀਕੋਉਕਰਤੇਦੁਰਜੋਪਨਸੇਕਾਈ। ਬੁਗਜਿਨੇਨਛਕਚਲੈਬਾਦੇਹੀ।
 ਸੀਰਤੁਨਖਾਈ। ਸੋਰਬਸੁਇਨਕੀਲਕੋਤੇਰਾਵਨਜੇਅਧਾਈ। ਕਰਾਉਏਰਬਾਧੇਤਾਬੀਬਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾਈ। ੩। ੧੪ ਦੁਰਬਾਸਾਸਿ
 ਉਕਰਤਠਗਉਰੀਜਾਦਵਾਇਤੁਲਪਾਏ। ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਨਅਪਨੇਉਪਰਿਨਮਦੇਵਹਿਗਨਗਾਏ। ੬। ੧੫ ਪਨਾਸਰੀ ਦਸਬੈਰਾਗਨ
 ਮਹਿਬਿਸਿਕੀਨੀਪੰਚਗੁਕਾਮਿਣਨਾਵਉ। ਸਤਰਦੇਇਕਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਹਿਬਿਖਕਉਮਾਰਕਛਵਉ। ੧। ੧੬ ਪਾਛੈਬਤੁਗਨਆਵਨਪਾਵਉ।
 ੧। ੧੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਜੀਘਟਤੇਉਚਰਉਅਤਮਕਉਸਮਣਾਵਉ। ੧। ੧੮ ਰਾਉ। ਬੁਜਰਕੁਰਾਮੇਪ੍ਰਿਛੀਨਾਕਰਿਮਿਨਤਲਭਿਪਾਵਉ। ਸਿਤਨਕੋਹਮਉ
 ਲਟੇਸੇਵਕਰਗਤ੍ਰਤੇਰੁਪਾਵਉ। ੧। ੧੯ ਗੰਸਾਰਤੇਤਬੀਛੁਟਉਨਉਮਾਇਆਨਹਿਲਪਟਾਵਉ। ਮਾਇਆਨਮਗਰਭੋਨੇਕਾਤਿਤ
 ਜਿਦਰਸਨਪਾਵਉ। ੨। ੨੦ ਏਤਕਰਿਭਗਤਕਰਾਜਿਜੇਨਤਿਨਤਉਸਗਲਚੁਕਾਈਐ। ਕਰਤਨਮਦੇਵਬਾਹਿਕੀਆਰਮਹੁਇਤਸੰਜਮ
 ਹਰਿਪਾਈਐ। ੧। ੨੧ ਪਨਾਸਰੀ। ਮਾਰਵਾਨਜੇਸੇਰਬਾਲਤਾਬੇਲਬਾਲਤਾਕਰਹਲਾ। ਸਿਉਕਰਕੀਨਿਸਨਾਦਬਾਲਤਾਤਿਉਮੇਰੇ
 ਮਨਰਾਮਈਆ। ੧। ੨੨ ਤੇਰਾਨਮਰੁਫੇਰੁਪਰੁਫੇਅਤਿਰੰਗਰੁਫੇਮੇਰੇਰਮਈਆ। ੧। ੨੩ ਰਾਉ। ਜਿਉਪਰਦੀਕਉਇੰਦ੍ਰਬਾਲਤਾਕੁਸਮਬਾਸਜੇਸੇ
 ਰੁਦਰਲਾ। ਸਿਉਕੋਕਲਕੋਅੰਬਬਾਲਤਾਤਿਉਮੇਰੇਰਮਈਆ। ੨। ੨੪ ਕਵੀਕਉਜੇਸੇਸੁਰਬਾਲਤਾਮਾਨਸਰੇਵਰੰਸੁਲਾ। ਜਿਉਤਰਦੀ
 ਕਉਭੰਤਬਾਲਤਾਤਿਉਮੇਰੇਮਨਰਾਮਈਆ। ੩। ੨੫ ਬਾਲਕਉਜੇਸੇਖੀਰਬਾਲਤਾਚਕਿਮੁਖਜੇਸੇਜਲਪਰਾਮਛੁਲੀਕਉਜੇਸੇਰਬਾਲ
 ਤਤਿਉਮੇਰੇਮਨਿਭਾਮਈਆ। ੪। ੨੬ ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਚਾਹਿ। ਬਿਰਲੇਕਾਗੁਨੀਨੁਲਾ। ਸਗਲਭਵਨਤੇਰੇਨਮਬਾਲਤਾਤਿਉਮੇਰੇ
 ਬੀਨੁਲਾ। ੫। ੨੭ ਪਨਾਸਰੀ ਪਹਿਲਪੁਰੀਏਪੁੰਡਰਕਵਨਾਤਾਤੇਸਿਸਗਲੇਜਨਾਨਾਕ੍ਰਿਸਨਤੇਜਾਨਉਹਰਿਹਰਿਨਾਠੀਨਾਛਾ।
 ੧। ੨੮ ਪਹਿਲਪੁਰਸਾਬਿਗਾਅਬੋਨਪੁਰਸਾਰਮਗਾਅਸਗਾਅਸਉਸਗਾ ਹਰਿਕਾਬਾਰਾਨਾਠੈਪ੍ਰਿੰਪੀਮਤਿਸਾਗਰਾ। ੧। ੨੯ ਰਾਉ। ਭਾਈ
 ਤੀਗੋਪੀਜਨਾਨਈਆਤੇਬੈਰੇਕਨਾ। ਤਰਕੁਨਗਾਕ੍ਰਮੀਆਚਾ। ਕੇਸਵਾਬਰਉਨਾਈਏਮਈਏਏਕਮਾਨਜੀਉ। ੨। ੩੦ ਪ੍ਰਿੰਪੀਉਕੁਲੇਸੀ
 ਸਾਗਾਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਏਤੁਮਚੇਤੁਮਾਗਾ। ਤੁਕਨਰੇਸੇਜੀਨਾਮਹੋਜੀ। ਆਯਾਤੇਨਿਵਾਰਣਾਜਮਕਾਰਣਾ। ੩। ੩੧ ਪਨਾਸਰੀ।
 ਸਤਸੰਤੁਦਨਾਕੀਏਕਿਉਪਰਤਿਨਕਾਏਟੋ। ਸਤਸਪਦੀਪਗਧੋਇਨਸਾਕਉਏਬੜੇਜਕੋਪੇਟੋ। ੧। ੩੨ ਪਾਛੈਬਤੁਗਨਆਵਨਪਾਵਉ
 ੧। ੩੩ ਤਿਉਬੁਝਮਝੀਆਏਟੇਸਉਮੈਤਉਬੋਰਫੇਜੇਵੇਮਉ। ੧। ੩੪ ਰਾਉ। ਕਰਉਅਚਾਈਪਰਤੀਮਗੈਬਾਵਨਚੁਪਅਨੰਤੋ। ਤਸਪਦੀ
 ਪਾਧੋਇਨਸਾਕਉਪਗਏਵਰੁਏਜਕੋ। ੨। ੩੫ ਰਾਉ। ਨਿਲਧਰਤੀਧੀਕੈਤੁਪਾਨੰਤੋ। ਤਸਪਦੀਪਗਧੋਇਨਸਾਕਉਏਬੜੇ
 ਨਾਕਉਏਤੋ। ੩। ੩੬ ਅਮਰੁਸੰਘਅਮਰੇਸਾਦਸਾਜਿਐਸੁਅਮੀਨਕੋ। ਤਸਪਦੀਪਗਧੋਇਨਸਾਕਉਏਵਰੁਏਜਕੋ। ੪। ੩੭ ਨਮੋਰੇਸੁ
 ਅਮੀਰੁਫੇਰਕੁਰਮਾਧੋਹਿਸਨਮੁਗਰੀ। ਦੁਖਰੰਜਨਭੈਤਨਮੁਆਪ੍ਰੀਤਮਿਧਨਛਾਵਹੀ। ੫। ੩੮ ਪਨਾਸਰੀ। ਪਤਿਤਪਾਵਨ
 ਮਾਧੋਬਿਰਦਤੇਗਾਪਨਤੇਵੈਮੁਨਜਨਪ੍ਰਿਯਾਏਭ੍ਰਿਯੁਮੇਗਾ। ੧। ੩੯ ਮੈਰੈਮਾਥੈਲਗੀਏਪੁਰਿਗੋਬਿੰਦਰਨਨਕੀ। ਸੁਗਨਮੁਨਜਨ
 ਤੁਤੇਦੁਗੀ। ੧। ੪੦ ਰਾਉ। ਨੀਲਕਾਰਾਈਆਲਮਧੋਗਰਬਪ੍ਰਾਗੀ। ਚਰਨਸਰਨਿਨਾਮਬਾਲਤਿਤਾਰੀ। ੨। ੪੧

ਪਨਾਸਰੀਸ੍ਰੀਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀਬਾਣੀ ੧ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

੨ ਮਸਰਦੀਨਰਾਇਆਲਨਤੁਮਸਰਾਬਿਪਤੀਆਰਕਿਆਰੀਜੈ। ਬਰਨੀਰੇਰੇਮਹਾਮਾਨੈਜਨਕਉਪੁਰਨਦੀਜੈ। ੧ ਤਉਬਲਿਬਲਿ

ਤਿਨਕਾਜੇਤੁ ੧੭॥

ਗਗਨੈਨਾਵੀਤੀਮਹਲਾ ੯॥

੧ ਓਸਾਤਿਨਾਮਕਰਤਾਪੁਰਖਾਨਿਰਭਉਨਿਰਦੈਰਾਮਕਾਲਪੁਰਤਮਜੁ

ਨੀਸੈਓਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥

३३८

[illegible]

੧ ਬਿਸਤਿਆਕਰਤਾਪੁਰਖਾਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਕਾਲਮੂਰ
ਤਿਅਜਨੁਸਿਓਕੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੂ ਜੈਤਾ ਸਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਰਉਪਦੇ ਪਾਉ ੧॥

ਮੇਰੈ ਧੀ ਮੇਰੇ ਰਤਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿ ਆਗੁ ਰਿਤੁ ਧੁਪ ਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾਵੈ ਖਦੁ ਖਉ ਤੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਰਿਨ
ਲਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭ ਅਰਥਾ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਨਾਇ ਅਗ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਨਾ ਬਿਰਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰਮੁ ਕੁਤਏ ਤੈ ਮਨੁ ਖਤੇ ਮੈ ॥ ਮਾਇਆ ਨਿਤ ਛਾਥਾ ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਨਸੇਵੇ ਕਬਹੂੰ ਤਿਨ ਸਭ ਜਨਮੁ ਅਕਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ਸਿਨ
ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਭ ਲਿਓ ਜਨਮ ਸਨਾਥਾ ॥ ਮੋਕ ਉਕ੍ਤਿ ਜੈਰਾ ਸਰਾਸਰਾ ਸਨ ਕੈ ਹਰਿ ਦਾਇਆ ਧਾਰਨ ਗੰਗਾ ਥਾ ॥ ੩ ॥
ਮਮ ਪਲੇ ਗਿਆਨ ਹੀਨ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ ਚਾਲਿ ਮਾਰਗ ਪੀਥਾ ॥ ਮਮ ਪਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਅੰਤ ਲੁਦੀ ਜੈ ਜਨਨ ਕਚਲਾ ਤਿਸਿ ਲਿਖਾ
॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਜੈਤਾ ਸਿਰੀ ਮਤਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤੀਰਾਲਾ ਲੁਅ ਮੇਲ ਕੁ ਤੈਰਾ ਗੀ ਬਿਨੁ ਗਾ ਕਮੀ ਕਾ ਕਾਖਾ ॥ ਰਤਨੁ ਗਾ ਕੁ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿ ਓਤ ਬ
ਰਤਨੁ ਬਿਕਾਨੇ ਲਾਖਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨ ਗੁਪਤੁ ਹਿਰ ਗਿਰਾਖਾ ॥ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਾ ਮਿਲਾਇ ਓ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਤੀਰੁ ਪਰਾਖਾ ॥
੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਨੁ ਖਕੋ ਠੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਤਿਨ ਪਰ ਰਤਨੁ ਲਾਖਾ ॥ ਤੇਉ ਬ੍ਰਹਮ ਮੁਏ ਗਵਾਹੀ ਮਾਇਆ ਕੁੰ ਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਖਾ ॥ ਇ
੧ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮੇਲਾ ਤੁਜਨੀ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਗਇ ॥ ਮਰਾਖਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਗੀ ਕਾਰ ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਮੀ ॥ ਮਮ ਪਰੇ ਰਾਗੁ ਤੁਮ ਪਾਖਾ ॥ ੩ ॥
ਨਿਤ ਦਾਕਿ ਆਗੁ ਦੁਆ ਖਵਖਾਵੈ ॥ ਤੁਮ ਵਰ ਅਗਮੁ ਵਰੁ ਪੁਰਖਾ ॥ ਜਨਨ ਨਕਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪਾਖਾ ॥ ਭੁਬਤੁ ਰਿਰਾਖਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
ਜੈਤਾ ਸਿਰੀ ਮਤਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮਥਾਰੀ ਕਕਛੁ ਮਨ ਜਨਨ ਹਿਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੇਰੇ ॥ ਮੁਖ ਮੁਗਧਾਇਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ

ਜੈਮਾਤਿ ਉਤਮਕਾਰਿਲੀਜੈਮੁਗਧਸਿਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਮਾਲਸੀਆਉਪਲਾਨਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਨਮਿਲਾਇਓਗੁਰਸਾਧੁਮਿਲਿਸਾਧੁਕ
ਪਟੁਖੁਲਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿਖਿਨੁਖਿਨੁਪ੍ਰੀਤਲਗਾਵਹੁਮੇਰੈਹੀਮੇਰੈਪ੍ਰੀਤਮਾਮਪਰਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਨਾਈਐਮੇਰੇਠਕੁਰ
ਜਿਉਅਮਲੀਅਮਲਲੁਭਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਿਨਮਨਪ੍ਰੀਤਲਗੀਹਰਿਕੇਹੀਤਿਨਪੁਰਖਗੁਰਪੁਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨਹਮਚਰਣਸਰੇਵਹਿਬਿਨੁਖਿਨੁਜਿਨਿ
ਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰੀਮੇਰੇਠਕੁਰਿਨਨੁਬਿਭੁਰਿਆਚਿਰੀਮਿਲਾਨਾ ॥ ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰਜਿਨਨਾਮੁਦਿਨਾਇ
ਆਨਨਾਨਕਾਤਿਮੁਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਜੈਤਸਰੀਮ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਦਰਪਾਇਆਹਰਿਸਕਿਰਸਕਿਭਲਲਾਗਬ
੧ ॥ ਮਾਇਆਕੁੰਐਗਕਸਿਓਹੈਪ੍ਰਾਨੀਗੁਰਬਚਨੀਬਿਸੁਹਰਿਕਾਢਬਾ ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਮਾਮਰਸਿਲਾਗਬਾ ॥ ਹਰਿਕੀਏਪਾਤਿਤਪਾਵਿਤ
ਮਿਲਸਾਧੁਗੁਰਗਿਨਾਮੇਹਰਿਸੁਚਾਖਬਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁਧਨੁਦਰਭਗਮਿਓਓਗੁਰਸਾਧੁਮਿਲਿਸਾਧੁਉਨਮਨਾਯਾਗਬਾ
੧ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਬੁਝੀਸਾਂਤਪਾਈਹਰਿਨਿਗਮਯਾਨਿਗਮਯਾਨਗੁਨਗਾਇਬਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨਕੇਰਗਬੀਨਪੁਰਪਾਏਨਿਨਸਤਿਗੁਰਦਰ
ਸੁਨਪਾਇਬਾ ॥ ਤੇਏਕੁਏਪਦਹਿਗੁਰਨੁਨੀਸਕੁਬਿਰਥਾਨਨਮੁਤਿਨਜਾਇਬਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਦੇਹੁਬਿਮਲਮਤਿਗੁਰਸਾਧਪਗ
ਸੇਵਹਿਮਹਰਿਮੀਠਲਗਾਇਬਾ ॥ ਨਨੁਨਾਨਕੁਰੇਣਸਾਧਪਗਮਾਰੈਹਰਿਓਇਦਾਇਆਲਾਇਦਾਇਬਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਜੈਤਸਰੀ
ਮਹਲਾ ॥ ਜਿਨਹਰਿਹਰਦੈਨਾਮਨਬਸਿਓਤਿਨਮਾਤਕੀਜੈਹਰਿਬਾਂਝਾ ॥ ਤਿਨਸੁੰਦੀਦੇਹਿਠਿਗਤਾਬਿਨੁਨਾਵੈਓਇਖਪਿਖ
ਪਿਮੁਏਕੁਰੰਝਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਿਨਪਿਰਾਮਨਾਮਹਰਿਪਾਸਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਪੁਰਪਾਰੀਗੁਰਗੀਆਨਦੀਓਮਨਸਮਝਾ
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਨੁਗਪਰਉਤਮਹਰਿਪਾਈਐਸਾਤਿਗੁਰਮਾਝਾ ॥ ਭੁਭਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੈਜਿਨਗੁਪਤਾਮੁ
ਪਰਗਾਝਾ ॥ ੨ ॥ ਦਰਸਨਸਾਧਮਿਓਓਓਭੁਗੀਸਕੁਕਿਲਾਇਖਗਏਗਦਾਝਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਧੁਪਾਇਆਵਰਦਾਣਾਹਰਿਕੀ
ਏਧੁਗੁਰਦਸਾਝਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਜੀਵਨਹਰਿਉਰਪਾਰਿਓਮਨੁਮਾਝਾ ॥ ਧਰਮਗਾਇਰਕਾਗਦਫੇਰਨਨਾਨਕ
ਯੋਧਾਸਮਝਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਰਭੁਗੀਮਨੁਚਲੰਤੋਕੁਏਓਅਹੁੜਾ ॥ ਅਨਹਤਿ
ਪੁਨਿਦਨਹਿਤਿਤਵਜੇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਹਸੁਲੀੜਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਪਿਰਾਮਨਾਮਹਰਿਗੁੜਾ ॥ ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੀਤਲਗਾਈ
ਸਤਿਗੁਰਗਿਮਿਓਓਓਭਾਇਝਾਪੀੜਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤਬੰਧਭੁਏਐਮਾਇਆਬਿਖਸੰਚਹਿਲਾਇਜਕੀੜਾ ॥ ਹਰਿਕੈਅਰਥਖ
ਰਚਨਹਿਸਾਕਤਿਨਮਕਾਲਸਹਹਿਸਿਰਪੀੜਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਅਰਥਸਰੀਰਲਗਾਇਆਗੁਰਸਾਧੁਬਹੁਸਰਧਾਯਾਇਮੁਖਧੁ
ੜਾ ॥ ਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਹਰਿਸੋਭਾਪਾਵਹਿਹਰਿਗੁਲਗਾਮਨਿਗੁੜਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਮੇਲਿਜਨਸਾਧੁਮਸਾਧਜਨਾਕਾਕੀੜਾ
੧ ॥ ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਲਗੀਪਗਸਾਧਗਮਿਲਸਾਧੁਪਖਾਣੁਹਰਿਓਮਨਮੁੜਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ॥ ਘਰੁ ॥
ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਾਸਿਦੈਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰਮਿਓਐਸੁ
ਖੁਓਈਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਗੁਰਗਾਵਹੁਮੀਤਹਮਾਰੇ ॥ ਹਰਿਯਨਮੁਰਖਹੁਉਰਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨੁਸੁਣਾਵਹੁਗੁਰਮਿ
ਓਐਪਰਗਾਵਹੁਏਈਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਅਧਸੁਦਨਹਰਿਮਾਧੋਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮੀਠਲਗਾਨਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਦਾਇਅਕਰਹੁਗੁ
ਰਮੇਲਹੁਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਈਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿਕੈਰੰਗਮੇਰਾਮਨੁਗਤਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਮਹਾਪੁਰਖਗੁਰਮੇ
ਲਹੁਗੁਰਨਾਨਕਜੁਮਾਸੁਖਓਈਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਜੈਤਸਰੀਮ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ

ਸਦਾ ਲੈਲਾ ਹਾਹਾਹਿਰਿਹਿਰਿਹਿਰਿਗਤਿਦਿਨਾਵਹੁਹਿਰਿਨਮੁਓਮਾਹਰਾਮਾ॥੧॥ਹਿਰਿਹਿਰਿਨਮੁਦਇਆਲੁਪਿਆਹਾਹਿਰਿਕੈਰ
 ਹੀਸਦਾਗੁਣਗਾਹਾਹਿਰਿਹਿਰਿਹਿਰਿਸੁਖਮਰਪਾਵਹੁਮਿਲਿਸਤਸੰਗਉਮਾਹਰਾਮਾ॥੨॥ਆਉਸਖੀਹਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਹਾਸੁਦਿਹਰਿ
 ਕਥਾਨਮੁਲੈਲਾਹਾਹਿਰਿਹਿਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪਾਰਗੁਰਮੇਲਹੁਗੁਰਮਿਲਿਐਹਿਰਿਉਮਾਹਰਾਮਾ॥੩॥ਹਿਰਿਹਿਰਿਤਿਜਸੁਅਗਮਅਥਾਹਾਥਿਨੁਕਿ
 ਰਾਮਨਾਮੁਗਾਵਾਹਾਮੋਕਉਪਾਰਕ੍ਰਿਪਾਮਿਲੀਐਗੁਰਦਤੇਹਿਨਾਨਕਭਗਤਿਉਮਾਹਰਾਮਾ॥੪॥੨॥੮॥ ਜੈਤਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪॥
 ਰਸਿਰਸਿਰਾਮੁਰਸਾਲਸਲਾਹਾਮਨੁਰਾਮਨਮਿਰੀਨਾ ਲੈਲਾਹਾਥਿਨੁਕਿਨੁਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਗਤੀਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਉਮਾਹਰਾਮੇ
 ॥੧॥ਹਿਰਿਹਿਰਿਗੁਰਗੋਬਿੰਦਨਪਾਹਾਮਨੁਤਨੁਜੀਤਸਬਦੁਲੈਲਾਹਾਗੁਰਮਤਿਪੰਚਦੂਤਵਸਿਆਵਹਿਮਨਿਤਨਿਹਿਰਿਓਮਾ
 ਰਾਮਾ॥੨॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਹਿਰਿਨਮੁਜਪਾਹਾਹਿਰਿਗੁਰਗਾਇਸਦਾ ਲੈਲਾਹਾਦੀਨਦਾਇਆਲਾਹਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਮਾਧੋਹਿਰਿਹਿਰਿਨਮੁ
 ਉਮਾਹਰਾਮਾ॥੩॥ਜਪਿਜਗਦੀਸਜਪਉਮਨਮਾਹਾਹਿਰਿਹਿਰਿਨਾਥਜਗਲਾਹਾਪਨੁਪਨਵੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜਪਿਨਾਨਕਭਗ
 ਤਿਉਮਾਹਰਾਮਾ॥੪॥੪॥ਜੈਤਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਆਪੇਜੋਗੀਗੁਰਗਤਿਗੁਰਾਹਾਆਪੇਨਿਰਭਉਤਾਨੀਲਾਹਾਆਪੇਹੀਆਪੰਢਰੇ
 ਆਪੇਨਾਮੁਉਮਾਹਰਾਮਾ॥੧॥ਆਪੇਦੀਪਲੇਅਦੀਪਾਹਾਆਪੇਸਤਿਗੁਰਸਮੁੰਦਮਥਾਹਾਆਪੇਮਥਿਮਥਿਤਕਛੇਏਜਪਿਨਾਮੁਰ
 ਤਨਉਮਾਹਰਾਮਾ॥੨॥ਸਾਖੀਸਾਖੀਮਿਲਿਗੁਣਗਾਵਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਰਿਲਾਹਾਹਿਰਿਹਿਰਿਗਤਿਦਿਨੀਮਨਿਭਾਈਹਿਰਿਹਿਰਿ
 ਮੁਓਮਾਹਰਾਮਾ॥੩॥੪॥੧੦॥ਜੈਤਾਸਰੀਮਹਲਾ ੮॥ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਗੁਰਾਹਾਪੁੰਜੀਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਵੇਸਾਹਾਹਿਰਿਹਿਰਿਕ੍ਰਿ
 ਪਾਪਾਰਮਪਸੁਰਨਮਿਲਸਤਸੰਗਉਮਾਹਰਾਮਾ॥੧॥ਹਿਰਿਗੁਣਬਾਣੀਸੁਵਣਸੁਣਾਹਾਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਹਾਗੁਣਗਾਵਹਿਗੁਣ
 ਬੋਲਤਿਬਾਣੀਹਿਰਿਗੁਣਨਪਿਉਮਾਹਰਾਮਾ॥੨॥ਸਭਤੀਰਥਵਰਤਜਗਪੁੰਨਤੋਲਾਹਾਹਿਰਿਹਿਰਿਨਾਮੁਪੁੰਜਪੁੰਜਹਾਹਿਰਿਹਿਰਿਅਤੁਲੁਤੋਲਮ
 ਤਿਭਾਗੀਗੁਰਮਤਿਜਪਿਓਮਾਹਰਾਮਾ॥੩॥ਸਾਥੀਕਰਮਧਰਮਹਿਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾਕਿਲਵਿਖਮੈਲੁਪਪਧੋਵਾਹਾਦੀਨਦਾਇਆਲੁਹੋਤਨਉ
 ਪਹਿਰੇਤਨਾਨਕਨਾਮਉਮਾਹਰਾਮਾ॥੪॥੫॥੧੧॥

ਜੈਤਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥੫੫੨੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੇਈਜਾਨੈਕਵਨਈਹਾਜਗਮੀਤਾਜੀਤੁਹੋਇਕਿਰਪਾਲੁਸੋਈਬਿਧਬੁਝੈਤਾਕੀਨਿਰਮਲਗੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਤਪਿਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤ
 ਬੰਧਪਇਸਦੁਮੀਤੁਅਰੁਭਾਈਪੂਰਬਜਨਮਕੋਮਿਲੇਸਜੋਗੀਅੰਤਹਿਕੋਨਸਾਈ॥ਮੁਕਤਿਮਾਲਕਾਨਿਕਲਾਲੀਰਾਮਨਰੰਜਨਕੀਸਾਇ
 ਅਹਾਹਾਕਰਤਾਬਿਹਾਨੀਅਵਧਹਿਤਾਮਹਿਸੰਤੋਖੁਨਪਾਇਆਹਾਹਸਤਰਥਅਸੁਪਵਨਤੇਜਪਣੀਕੂਮਨਰਤੁਰਾਗਾਸੰਗਨਚਾਲਿਓਇਨਮੋ
 ਕਛੁਮੈਉਠਸਿਧਾਇਓਗਾ॥੩॥ਹਿਰਿਕੇਸਤਪ੍ਰੀਆਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਕੇਤਕੈਹਿਰਿਹਿਰਿਗਾਈਐ॥ਨਾਨਕਈਹਾਸੁਖਅਭੈਮੁਖਉਨਭੁਸੰਗਸੰਤ
 ਕੈਪਾਈਐ॥੪॥੧॥ ਜੈਤਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਦੁਪਦੇ ੫੫੨੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਦੇਹੁਸੰਦੇਸਕੋਕੀਅਉਪ੍ਰੀਆਕਹੀਅਉ॥ਬਿਸਮਭਈਮੈਥਹੁਬਿਪਸੁਨਤੇਕਉਸੁਹਗਨਿਸਹੀਅਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਕਉਤੇਸਭ
 ਬਹਰਬਾਹਿਕੋਕਉਤੇਸਭਮਹੀਅਉ॥ਬਰਨੁਨਦੀਸੈਚਿਤਨੁਨਲਖੀਐਸੁਹਗਨਿਸਾਤਬੁਝਈਅਉ॥੧॥ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਪਟਿਪਦ
 ਵਾਸੀਲੋਪਨਹੀਅਲਪਹੀਅਉ॥ਨਾਨਕਕਹਤਸੁਨਹੁਰੇਲੋਗਸੰਤਰਸਨਕੋਬਸਹੀਅਉ॥੨॥੧॥ਜੈਤਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਪੀਰਉਸੁ
 ਨਿਪੀਰਉਪ੍ਰਭਕਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਸਭਅਰਪਉਤੀਰਉਪੇਖਪ੍ਰਭਕਉਤੀਰਉ॥੧॥ਗਾਥੇਸੁਮਾਰਥੇਅੰਤਬਰਦਤਾਮਨ

੨੨੮

ਗੁਓ॥

ਆਪ

ਸਾਖੀਮਿਲਾਹੁਮਿਲਾਹੁ
 ਗੁਰਗਾਵਹਿਗੁਣ
 ਗੁਰਗਾਵਹਿਗੁਣ
 ਗੁਰਗਾਵਹਿਗੁਣ
 ਗੁਰਗਾਵਹਿਗੁਣ

੩॥ਆਪੇਵਰਦਾਤਵਰ
 ਸਾਹਾਗੁਰਮੁਖਿਪੁ
 ਜੀਨਾਮੁਵੇਸਾਹਾ॥
 ਹਿਰਿਹਿਰਿਦਾਤਿਕ
 ਹੁਪ੍ਰਭਭਵੈਗੁਣਸ
 ਨਕਨਾਮਉਮਾਹਰਾਮਾ॥

ਹਿਗੀਰਉਪੇਖਪੁਰਕਉ॥੨॥ ਜੋਚਾਹਉਸੇਈਸੇਈਪਾਵਉਆਸਮਨਸਾਪੁਰਉਜਪਿਪੁਰਕਉ॥੩॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਵਸਿਮਾਦੁਖ
ਨਕਬੁੰਦੁਉਬੁਝਪੁਰਕਉ॥੪॥ ਸਾਥਾਜੈਤੋਸਰੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਲੋਕੀਦੁਸਾਨਨੁਮੇਗਾਪਰਿਪਰਿਮਿਗਲਗਾਵਹੁਨੀਕਿਪਟਿਪਟਿਤਿ
ਹੰਬਸੇਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਅਰਾਧਨਦੁਖਅਰਾਧਨਬਿਸਰੈਨਕਾਤੁਬੇਗਾ॥ ਨਾਮੁਪਤਿਕੋਟਿਸੁਰਉਜਗਾਬਿਨਸੈਰਮਅੰਧੇਗਾ॥੧॥ ਬਨਬ
ਨਤਰਿਸਭਨੀਜਾਈਜੋਦੀਸੈਸੇਤੇਗਾ॥ ਸੰਤਸੰਗੁਪਾਵੈਜੋਨਾਨਕਤਿਸੁਬਹੁਰਿਨਹੋਈਹੋਠੇਗਾ॥੨॥੩॥੪

ਜੈਤੋਸਰੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਦੁਪਦੇਪੁਰ॥੪॥

੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਖਮੈਸੁਖਪਾਇਓਗੁਰਆਗੀ॥ ਤਜੀਸਿਆਨਪਚਿਤਾਵਿਸਾਰੀਅਤਛੋਰਿਓਤਿਆਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਉਦੇਖਉਤਉਸਗਲਮੇਰਿਮੇ
ਹੀਅਉਤਉਸਰਨਿਪਾਰਿਓਗੁਰਭਾਗੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਟਹਲਹਰਿਭਾਇਓਤਉਨਮਛੋਰਿਮੇਰੀਲਾਗੀ॥੧॥ ਤਰਿਓਸਾਗੁਪਾਵਕੂਨਉਸ
ਤਭੇਦੇਵਡਭਾਗੀ॥ ਨਨਾਨਕਸਰਬਸੁਖਪਾਏਸੋਰੋਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤਲਾਗੀ॥੨॥੧॥੫॥ ਜੈਤੋਸਰੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਬਿ
ਅਨੁਪਗਾ॥ ਦਿੜਿਓਗਿਆਨੁਮੰਤ੍ਰਗਿਆਮਾਪੁਰਨੀਮਾਇਆਕਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਲੁਜਾਭੁਅਹੁਮਹਾਜੀਜਾਭਾਵੁਕੇਜਮਹਿਰਗਾਆ
ਇਓਦੁਖਹਰਣਸਰਣਕਰੁਣਾਪਤਿਗਰਿਓਚਰਣਆਸਰਾ॥੧॥ ਨਾਵਹੁਪੁਰਾਇਓਸਾਧਸੰਗੁਰੁਦਿਪਧਾਰਪਗਾ॥ ਅਪਿਓਪੀਓਗਤ
ਬੀਓਭਰਮਾਕਹੁਨਾਨਕਅਜਹੁਜਗਾ॥੨॥ ਜੈਤੋਸਰੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਨਾਕਉਭੇਗੋਵਿੰਦਸਤਈ॥ ਸੁਖਸਹਜਿਆਨਿਸਗਲਸਿਉ

ਕਉਬਿਆਪਨਕਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਈਸਹਿਸਭਸੰਗਰੁ॥ ਅਲੇਪਾਨਹਿਵਿਆਪੈਉਨਮਾਈ॥ ਏਕੈਰੰਗਤਤਕੇਬੇਤੇਸਤਿਗੁਰਤੇਬੁਧਪਾਈ
॥੧॥੨॥ ਦਇਆਮਾਇਆਕਿਰਪਾਠਕੁਰਕੀਸੇਈਸੰਤਸੁਭਾਈ॥ ਤਿਕ੍ਰੈਸੰਗਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਜਿਨਿਰਸਿਰਸਿਹਰਿਗੁਨਗਾਈ॥੨॥੩

ਜੈਤੋਸਰੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਪਨਹੁ॥ ਆਗੀਆਨਮੋਹਿਮਗਨਮਤਪ੍ਰਾਨੀਅੰਧੀਅਰੇਮਹਿਦੀਪਾ॥੧॥੪

ਰਹਾਉ॥ ਸਭਭਵਰਸਨੁਤਮਰਾਪੁਰਪ੍ਰੀਤਮਚਰਨਕਮਲਅਨੁਪਾ॥ ਅਨਿਕਬਾਰਕਰਉਤਿਤਬੰਦਨਮਨਹਿਚਰਾਵਉਧੁਪਾ॥ ਹਰਪਾਰਿਓਤਮ
ਰੈਪੁਰਦੁਆਰੈਦਿਕ੍ਰਗੀਤੁਮਾਗੀਯੁਕਾ॥ ਕਾਢਲੇਤਨਾਨਕਅਪਨੋਕਉਸਿਸਾਰਪਾਵਕਕੇਕੁਪਾ॥੨॥੫॥ ਜੈਤੋਸਰੀਮਹਲਾ॥੧॥

ਕੋਈਜਨੁਹਰਿਸਿਉਦੇਵੈਜੋਗੀ॥ ਚਰਨਗਹਉਬਕਉਸੁਭਰਸਨਾਦੀਜਹਿਪ੍ਰਾਨਅਕੋਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਕਰਤਕਿਆ
ਰੋਹਰਿਸਿਓਸੁਧਾਸੰਜੋਗੀ॥ ਏਆਰਸਮਹਿਮਗਨੋਤਕਿਰਪਾਤੇਮਹਾਬਿਖਿਆਭੋਤੇਗੀ॥੧॥ ਅਭਓਓਸਗਦਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਾਚਿਤਵਉ

ਤਮਰੀਓਗੀ॥ ਅਭੈਨੁਸਿਮਰਨਿਸੁਆਮੀਕੋਪੁਰਨਾਨਕਬੰਧਨਛੋਰੀ॥੨॥੬॥ ਜੈਤੋਸਰੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਚਾੜ੍ਹਕਿਤਵਰਬਰਸਤ
ਮੇਂਹ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਪੁਕਰੁਣਾਪੁਰਧਾਰੁਤਰਿਪ੍ਰੇਮਰਗਤਿਕੋਨੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕਸੁਖਚਕਵੀਨਹੀਚਾਤਿਅਨਦਪੁਰਨਪੇਖਦੋਤਾ॥

ਆਨਉਪਾਵਨਜੀਵਤਮੀਨਾਬਿਨੁਜਲਮਗਨਾਠੋਤਾ॥੧॥ ਹਮਅਨਾਥਨਾਥਹਰਿਸਰਣੀਅਪਨੀਕਿਰਪਾਕਰੋਤਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਅਰਾਧੈ
ਤਿਸੁਬਿਨੁਆਨਕੋਰਾ॥੨॥੭॥੧॥ ਜੈਤੋਸਰੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਮਨਿਨਿਬਸਿਕੇਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੁਸੰਗੁਰੇਟੇਪੁਰਨ

ਪੁਰਖਸੁਜਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰੇਮਠਗਉਗੀਜੀਕਉਪਾਈਤਿਨਰਸੁਪੀਅਉਭਾਗੀ॥ ਤਕੀਕੀਮਾਤਿਕਹਣਨਾਈਕੁਰਗਤਿਕਵਣਹਮ
ਰੀ॥੧॥ ਲਾਇਲਏਭਭਦਾਸਜਨਅਪਨੋਉਧਰੋਉਧਰਨਹਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਇਓਨਾਨਕਸਗਦਿਦੁਖ

ਗੇ॥੨॥੮॥੧॥੧॥ ਜੈਤੋਸਰੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਆਏਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਿਸਰਣੀ॥ ਉਧਰਦੇਹਅੰਧਕੁਪਤੇਭਾਵਹੁਅਪਨੀਚਰਣੀ॥੧
ਰਹਾਉ॥ ਰਿਆਨਾਧਿਆਨੁਕਛੁਕਰਮਨਜਨਾਨਾਤਿਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੋਅੰਧਲਿਭਾਵਹੁਬਿਖਮੁਨਦੀਜਾਇਤਰਣੀ॥

੧॥ ਸੁਖਸੰਪਤਿਮਾਇਆ ਸੁਖਮੀਗਿ ਇਨ੍ਹੀਮਨੁ ਮਹਿਪਰਦੀ ॥ ਹਰਿਦਸਨਾਧਿਪਤਿ ਨਾਨਕਦਸਪਾਵਤ ਹਰਿਨਾਮਗੰਗਾਮੁਕਤੀ ॥ ੨॥
 ੮॥ ੧੨॥ ਜੈਤਾਸਰੀਮਤਲਾ ॥ ੧॥ ਹਰਿਨਾਮਸਿਮਰਤੁ ਹਿਰਦੈਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿਨਾਨਕਉ ਅਪਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਾਵੈ ਪੁਰਨਾਸਕੇਕਮੁ
 ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿਬਿਘਨਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿਸੇਵਾ ਨਿਚਲੁਗੋਵਿੰਦਧਾਮਾ ॥ ਭਗਵੰਤਭਗਤਕਉਭਉਕਿਛੁਨਾਹੀਆਦਰੁਦੇਵਤਜਾ
 ਮਾਤਜਿਗੋਪਾਲਾਅਨਜੋਕਰਣੀਸੋਈਸੋਈ ॥ ਬਿਨਸਤਖਾਮਾ ॥ ਚਰਨਕਮਲੁ ਹਿਰਦੈਗੁਨਾਨਕਸੁਖਸਮੁ ॥ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥
 ੧੧੧੧੧੧੩॥ ਜੈਤਾਸਰੀਮਤਲਾ ੬॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੨੩੦

੬

ਕੁਲਿਓਮਨੁਮਾਇਆਉਰਭਾਇਓ ॥ ਜੋਜੋਕਰਮਕਭਿਲਾਲਚਲਗਤਿਤਤਤਆਪੁਬੰਧਾਇਓ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਸੁਨਪ
 ਗੀਬਖੈਰਸਹਚਿਓਜਸੁਹਰਿਕੋਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ਸੰਗਸੁਆਮੀਸੋਨਾਨਿਓਨਾਨਿਬਨੁਖੋਜਨਕਉਧਾਇਓ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਦੀ
 ਕੋਭੀਤਰਤਾਰੇ ॥ ਗਿਆਨੁਪਾਇਓ ॥ ਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਓ ॥ ੧॥ ੧॥ ਜੈਤਾਸਰੀਮਤਲਾ ੬
 ਮਨਰੇਸਾਚਾਰੋਬਿਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਮਿਥਿਆਮਨੋਸਗਰੋਇਤੁਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਉਜੋਗੀਖੋਜਤਤਾਰੇਪਾਇ
 ਓਨਾਹਿਤਿਤਪਾਰਾ ॥ ਜੋਸੁਆਮੀਤੁਮਨਿਕਟਿਪਛਾਨੋਹੁ ॥ ਪਰੇਖਤਿਨਿਆਰਾਮੁ ॥ ਪਾਵਨਾਮਜਗਤਮੈਹਰਿਕੋਕਬੁਨਾਹਿਸੰਭਾਰ
 ॥ ਨਨਕਸਰਨਪਰਿਓਜਗਬੰਦਨਾਖਾ ॥ ਬਿਰਦੁਤੁਹਾਰਾ ॥ ੧॥ ੨॥ ਜੈਤਾਸਰੀਮਤਲਾ ੬ ॥ ੧॥ ਹਰਿਨਾਮਖਲੋਪਤਿਮੇਰੀਜਨਮਕੋ
 ਰਾਸੁਕਾਇਓਉਰਅੰਤਰਿਸਰਨਿਗੀਕਿਰਪਾਨਿਪਤੇਰੀ ॥ ੧॥ ਮੁਯਪਤਿਤਮੁਗਪਲੋਭੀਛੁਨਿਕਰਤਪਾਪਮਥਾਰਾ ॥ ਭ੍ਰਿਮਰ
 ਬੋਕੋ ॥ ਬਿਸਰਤਿਨਾਹਿਨਤਿਤਤਿਤਤਨਾਗਾ ॥ ੧॥ ਕੀਏਉਪਾਵਮੁਕਤਕੇਕਾਰਨਦਹਿਦਿਸਕੋਉਠਿਧਾਇਆ ॥ ਅਪਦੀਭੀਤਰਬਖੈਨਿਰ
 ਜਨੁਤਾਰੋਮਹਮੁਨਪਾਇਆ ॥ ਨਾਹਿਨਗੁਨਨਾਹਿਨਕਛੁਨਪੁਤਪੁਕਓਨਕਰਮਾਮਬਕੀਨੈ ॥ ਨਨਕਰਾਹਪਾਰਿਓਸਰਨਾਗਤਅਰੈਦਾਨੁਪੁਕੁ
 ਦੀਨੈ ॥ ੩॥ ੩॥ ਮ ੬ ॥ ੧੧॥ ਮ ੪ ॥ ੧੩॥ ਮ ੬ ॥ ੩॥ ਜੈਤੁ ੨ ॥ ੭॥

ਹਾਓ

ਜੈਤਾਸਰੀਮਤਲਾ ੪ ਛੰਤੁਪੁਰੁ ੧॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਰਸਨਾਪਿਆਸੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿਚਿਤਵਉਅਨਰਿਨੀਤਾ ॥ ਖੋਲਕਪਟਗੁਰਮੇਲੀਅਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਮੀਤਾ ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ
 ਸੁਟਿਯਾਰਤਮਾਰੇਸਜਣਾਇਕਕਰਉਬੇਨਤੀਆ ॥ ਤਿਸੁਮੇਤਨਲਾਭਪਿਆਰੇਹਉਛਿਰਉਖੋਜਤੀਆ ॥ ਤਿਸੁਸਾਪਿਆਰੇਸਿਰਪਰੀ
 ਉਤਰੇਇਕਭੋਰੀਦਰਸਨੁਦੀਨੈ ॥ ਨੈਨਮਾਰੇਪਿਆਰੰਗਰੰਗਾਰੇਇਕਤਿਲਗੀਨਾਪੀਰੀਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨੁਲੀਨਾਜੀਉਜਲਮੀਨਾ
 ਚਾੜਕੀਵੈਤਿਸੰਤੀਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆਸਗਲੀਤਿਖਾਬੁਝੰਤੀਆ ॥ ੧॥ ਯਾਰਵੇਪਿਆਰੇਸਖੀਆਮੁਕਹੀਨਜੇ
 ਤੀਆ ॥ ਯਾਰਵੇਹਿਕਛੁਹਿਕਚਾਛੇਉਕਿਸੁਚਿਤੇਰੀਆ ॥ ਤਿਕਛੁਹਿਕਚਾਛੇਅਨਿਕਾਪਿਆਰੇਨਿਤਕਰਦੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿ
 ਨਾਦੇਖਮਨਚਾਉਉਠੰਦਾਉਕਰਪਾਈਗੁਣਤਸਾ ॥ ਜਿਨੀਮੈਠੁਲਾਲੁਰੀਝਾਇਆਹਉਤਿਸੁਆਗੈਮਨੁਭੇਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕਕ
 ਹੈਸੁਣਾਬਿਨਉਸੁਹਾਗਦਿਮੁਦਸਭਿਖਾਧਰੁਕੇਰੀਆ ॥ ੨॥ ਯਾਰਵੇਪਿਆਰੇਅਪਣੁਭਾਵਾਕਿਛੁਨੀਸੀਛੰਦਾ ॥ ਯਾਰਵੇਤੈਰਾਦਿ
 ਆਲਾਭਨਮੁਦਸਦਸੰਦਾ ॥ ਲਾਲਨੁਤੈਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਨੈਪਨਭਾਗਮਥਾਣੇ ॥ ਧਾਰਪਕਛੁਠਾਕੁਰਉਪਿਸੀ
 ਹੁਣਅਵਗੁਣਨਪਛਣੈ ॥ ਗੁਣੁਹਰੁਤੈਪਾਇਆਗੁਣਾਲੁਬਣਾਇਆਤਿਸੁਹਰੇਕਿਛੁਸੁਦਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕਖੰਨਸੁਹਾਗਦਿ
 ਸਾਈਜਿਸੁਸੰਗਭੰਦਸੰਦਾ ॥ ੩॥ ਯਾਰਵੇਨਿਤਸੁਖਸੁਖੇਰੀਸਾਮੈਪਾਈ ॥ ਦਰੁਲੋਛੀਆਇਆਦਨੀਦੁਪਾਈ ॥ ਮਤਮ
 ਤਰੁ

ਗਲੁਹੁਸੁਥੀਆਪਿਰਦਇਆਲਸਦਨਵਰੰਗਿਆਦਰਗਪਾਇਆਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆਸਾਧਕੈਸਤਸੰਗੀਆਆਸਾਮਨਸਾਸ
ਗਲਪੁਰੀਪ੍ਰੀਆਅੰਕਅੰਕਮਿਲਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਗੁਰਮਿਲਿਪਾਈ॥੪॥੧ਜੈਤਸੰਗੀਮਤਲਪਘਰੁ
ਸਲੋਕੁ॥ਉਚਾਅਗਮਅਪਾਰਪੁਰਕਬਨੁਜਾਇਅਕਬਾਨਾਨਕਪੁਰਸਰਣਗਤਿਰਾਖਨਕਉਸਮਰਬੁ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਜਿਉ
ਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖੁਹਰਿਪੁਰਤੋਰਿਆ॥ਕੇਤੇਗਨਉਅਸੰਖਅਵਗੁਣਮੇਰਿਆ॥ਅਸੰਖਅਵਗੁਣਖੇਤੇਠੇਰੇਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸਦਭੁਲੀਐ
॥ਮੇਰਿਮਗਨਬਿਕਰਾਲੁਮਾਇਆਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਪੁਲੀਐ॥ਲੁਕਕਰਤਬਿਕਾਰਬਿਖਨੇਪੁਰਨੇਰੁਤੇਨੇਰਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾ
ਕਦਾਇਆਧਰੁਕਾਦੁਰਵਨਲੁਠੇਰਿਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਨਿਰਤਿਨਪਵੈਅਸੰਖਗੁਣਉਚਾਪੁਰਕਾਨਉ॥ਨਾਨਕਕੀਬਿਨ
ਤੀਆਮਿਲੈਨਿਥਾਵੈਥਾਉ॥੨॥ਛੰਤੁ॥ਦੁਸਰਨਾਹੀਰਾਉਕਾਪਹਿਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਿਰਕਰਿਜੇਨੂੰਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈਐ॥ਪਿ
ਆਇਸੋਪ੍ਰਕੁਸਦਾਅਪਨਮਨਹਿਚਿੰਦਿਆਪਾਈਐ॥ਤਸਿਮਾਨੁਮੇਰਿਬਿਕਾਰਦੁਜਾਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਈਐ॥ਅਰਪਮਨੁਤ
ਨੁਪ੍ਰਭੁਮਾਗੈਆਪੁਸਗਲਮਿਟਾਈਐ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਸਾਚਿਨਾਮਸਮਾਈਐ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਰੇਮਨਤਾਕਉ
ਧਿਆਈਐਸਭਬਿਧਜਾਕੈਰਾਬਾ॥ਰਾਮਾਮਪਨੁਸੰਚਿਐਨਾਨਕਨਿਬੰਧੈਸਾਥਾ॥੪॥ਛੰਤੁ॥ਸਾਥੀਅਨਪ੍ਰਕੁਏਕਦੁਸਰਨਾਹਿ
ਕੋਊ॥ਬਾਨਥੰਤਰਾਪਜਲਥਾਛਿਪੁਰੇਸੇ॥ਜਲਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਗਹਿਆਸਰਬਦਤਾਪੁਭੁਪਨੀ॥ਗੋਪਾਲ
ਗੋਬਿੰਦਅੰਤਲਹੀਬੇਅੰਤਗੁਣਤਾਕੋਕਿਆਗਨੀ॥ਭੁਜਿਸਰਦਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਿਗਾਮੀ॥ਤਿਸਬਿਨਾਅਨਿਨਹਿਕੋ
ਇ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਦਾਇਆਧਾਰੁਤਿਜੁਪਰਾਪਤਿਸਾਹੁਹੋਇ॥੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਚਿਤਜਿਚਿਤਿਅਸੰਮੇਪਾਇ
ਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮਧਿਆਇਸੁਖਸਬਾਇਆ॥੬॥ਛੰਤੁ॥ਅਬਮਨੁਛੁਟਿਗਾਇਆਸਾਧੁਸੰਗਿਮਿਲੇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਮਲਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੇ॥ਹਰਿਨਾਮਸਿਮਰਤਿਸਿਟੇਕਿਲਾਬਿਖਬੁਝੀਤਪਤਿਅਧਾਨਿਆ॥ਗਤਿਨਾਨਕਨਿਦਾਈਆਕੀਨੇ
ਪ੍ਰਤਿਪਤਿਅਧਾਨਿਆ॥ਗਤਿਨਾਨਕਨਿਦਾਈਆਕੀਨੇਆਪਨੇਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਲੈਅੰਕਲਾਏਹਰਿਸਿਲਾਏਨਮਸਰਣਾਦੁਖਜਲੇ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਇਆਧਾਰੀਮੇਲਿਯੀਨੇਇਕਪਲੇ॥੭॥੩॥ਜੈਤਸੰਗੀਮਤਲਪ॥ਛੰਤੁ॥ਪਾਧਾਦੁਸੰਸਾਰੁਗਾਰਬਾਇਆ॥
ਕਰਤੇਪਾਪਅਨੇਕਮਾਇਆਰੰਗਟਿਆ॥ਲੋਰੁਮੇਦੁਆਰੁਮਾਨੁਬੁਝੇਮਰਦਰੀਤਿਨਾਦੇ॥ਪੁਰਮਿਤਥਿਉਰਾਬਨਿਤਾਏਰਕਰਤਬਿ
ਰਾਦੇ॥ਪੁਰਮਿਤਸੁਆਏਲਿਖੇਮਾਏਦੁਖਧਰਮਦੁਤਹਾਰਿਥਿਆ॥ਕਿਰਤਕਰਮਨਾਮਿਟੇਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਪਨੁਨੀਖਾਇਆ॥੧॥ਉ
ਦਮਕਹਰਿਅਨੇਕਹਰਿਨਾਮੁਗਾਵਹੀ॥ਬੁਰਮਤਿਜੋਨਿਅਸੰਖਮਰਜਨਮਹਿਆਵਹੀ॥ਪਸੁਪੰਖੀਸੈਲਤਰਵਰਗਣਤਕਛੁਨਾਵਏ
॥ਬੀਜਬੈਦਸਕੋਗਭੋਗਹਿਕੀਆਅਪਣਾਪਾਵਏ॥ਰਤਨਨਮਸਰੰਤਜੁਏਪ੍ਰਭੁਆਪਨਭਾਵਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਮਹਿਭਰਮਾ
ਏ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਇਆਧਾਰੀ॥ਜੋਬਨਗਾਇਆਬਿਤੀਤਜਹਮਲਬੈਠੀਆ॥ਕਰਕੰਪਹਿਸਿਰੰਢਲਨੇਵਨਗੀਠਿਆ॥ਨਹਿਨੇਵਦੀ
ਸੈਬਿਨੁਰਜਨਈਸੈਛੋਰਮਾਇਆਚਲਿਆ॥ਕਹਿਆਨਮਾਨਹਿਸਿਰਖਾਕਛਨਹਿਨਿਨਸੰਗਮਨੁਤਨੁਜਾਇਆ॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਰੰਗਅ
ਪਾਰਪੁਰਨਾਤਿਨਿਮਖਮਨਮਹਿਦੂਰਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕੋਟਿਕਾਗਰਬਿਨਸਥਾਰਨਾਉਟਿਆ॥੩॥ਠਰਦਕਮਲਸਰਣਾਇਨਾ
ਨਕੁਆਇਆ॥ਦੁਤਰਭੈਸਾਹੁਪ੍ਰਭੁਆਪਤਰਾਇਆ॥ਮਿਲਸਾਧਸੰਗੇਭੁਜੇਸੀਧਕਰਿਅੰਗਪੁਰਜੀਤਾਰਿਆ॥ਹਰਿਮਨੁਲੀਣਨਾ
ਮੁਦੀਏਅਵਰੁਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਗੁਣਨਿਧਨਮਪਾਰਠਕੁਰਮਨਲੇਵੀਦਾਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਹਰਿਨਾ

ਮਰੇਨੁਖਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ੩ ॥ ਜੈ ਸਰੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਨਿਮਤਲਾ ॥ ਸਲੋਕੁ

੧ ਰਿਸਤਿਹਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੨੩੧

ਆਦਿਪੁਰਨਮਧਿਪੁਰਨਮਤਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਸਿਮਰੰਤਸੰਤਸਰਬਰਸਦੰਨਾਨਕਅਪਨਾਸਨਗਦੀਸੁਰਹਿ ॥ ੧ ॥ ਪੇਖਨਸੁਨਸੁ
ਨਾਨੇਮਨਮਹਿਦਿਤੀਐਸਾਚੁ ॥ ਪੁਰਹਿਓਸਰਬਤਮੈਨਾਨਕਹਿਗਿਗਾਚੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨਗਾਈਐਸਭਅੰਤਰਿਸੇਈ ॥
ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਬਪ੍ਰਕੁਜੇਕਰੇਸੁਹੇਈ ॥ ਬਿਨਮਹਿਬਾਧਿਉਥਾਪਣਾਤਿਸੁਬਿਨੁਤੀਕੋਈ ॥ ਖੰਡਦ੍ਰੁਮੰਡਪਤਾਲਦੀਪਰਵਿਆ
ਸਰਲੇਈ ॥ ਨਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੇਬੁਝਸੀਨਿਰਮਲਜਨੁਸੇਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚੰਤਨੀਅਰਚਨਾਮਾਤਗਰਭਅਸਥਾਪਨੀ ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਮਹਾਅਗਨਾਬਿਨਾਸਨੀ ॥ ੧ ॥ ਮੁਖਤਲੈਪੈਰਉਪਰੇਵਸੰਦ੍ਰੁਬਝੈਥਾਈ ॥ ਨਾਨਕਸੇਧਣੀਕਿਉਦੈਸਰਭਉਪਰਹਿਨਿ
ਸਦੈਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਕਤਬਿੰਦੁਕਰਿਨਿਮਿਅੰਮਗਨਿਉਦਰਮਝਾਗਿ ॥ ਉਰਧਮੁਖਕੁਚੀਭਾਬਿਕਲਨਕਿਘੋਰਗੁਬਾਗਹਿ
ਸਿਮਰਤਿਤੁਨਜਲਹਿਮਨਤਨਿਉਰਿਧਾਗਿ ॥ ਬਿਖਮਬਾਨੁਨਿਨਿਗਬਿਅਤਿਸੁਤਿਲੁਵੈਸਾਗਿ ॥ ਪ੍ਰਗਥਿਸਗਤਿਸੁਖਕਦੇਨਾਹਿਜਾਸਹਿ
ਨਨਮਹਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਨਾਇਛਾਨਕਰਣਸਰਬਰਸਾਪੁਰਨਹਿ ॥ ਖੰਡਣਕਲਕਲੇਸਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨਨਕਨਹਿਦੁਰਦੁ ॥ ੧ ॥
ਭਰੰਗਮਾਠਹਿਸਿਸੁਸੀਗਤੈਸਿਉਲਾਈਐਨੇਹੁ ॥ ਸੇਸਹੁਬਿੰਦਨਦਿਸਰਉਨਾਨਕਜੇਨਸੁੰਦਰਗਢਿਆਦੇਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਨੀਉਪ੍ਰਾਨਤਨੁਪਨੁਦੀਆਦੀਨੇਰਸੋਭੇਗਾ ॥ ਕਪਿੰਦਰਬਾਅਸੁਦੀਏਰਚਿਭਲੇਸੰਯੋਗਾ ॥ ਸੁਤਿਬਨਿਤਾਸਾਨਸੇਵਕਦੀਏਪ੍ਰਭਦੇਵ
ਨਜੋਗਾ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਤਨੁਮਹੁਗਰਿਆਲਹਿਨਾਹਿ ॥ ਦਿਨੋਗਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਹਰਿਗੁੰਦਮਹੁਬਿਨਸੈਸਭਰੋਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਟੰ
ਬੁਜਤਨਕਰਣਮਾਇਆਅਨੇਕਉਦਮਹਿ ॥ ਹਰਿਗੁਰਤਿਗਾਵਹੀਟੰਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾਬਿਸਰਤਿਤੇਪ੍ਰੇਤਤਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੁਟਕੀਆਸਾਪ੍ਰੀਤਿ
ਜੋਲਾਈਬਿਅੰਨਸਿਉ ॥ ਨਾਨਕਸਚੀਗਤਿਸਾਈਸੇਤੀਰਤਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਸੁਬਿਸਗਤਿਤਨੁਸਮਝੋਈਕਹਤੇਸਭਪ੍ਰੇਤੁ ॥
ਬਿਨੁਗ੍ਰਹਿਮਹਿਬਸਨਨਦੇਵੀ ॥ ਜਿਨਸਿਉਸੋਈਤੇਤਾ ॥ ਕਰਿਅਨਰਬਦ੍ਰੁਬਸੀਚਿਆਸੋਕਾਰਜਕੇਤੁ ॥ ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਕਰਮਾ
ਇਹੁਖੇਤੁ ॥ ਅਕਿਰਤੁਪਦਾਹਰਿਬਿਸਰਿਆਜੋਨੀਰਹਮੇਤੁ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੋਟਿਦਾਨੁਇਸਨਾਨੀਅਨਿਕਸੋਧਨਪਵਿਤਤਹਿ ॥
ਉਚਰੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਗਰਿਸਨਾਸਰਬਪਾਪਬਿਮੁਚੇਤੁ ॥ ੧ ॥ ਈਧਣਕੀਤੇਮੁਖਾਣਭੋਗੀਦਿਤੀਮੁਕਾਹਿ ॥ ਮਨਦਸੰਦ੍ਰੋ
ਸਚੁਸੁਨਾਨਕਹਭੇਕੁਖੇਉਲਾਹ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਟਿਅਘਸਭੁਨਾਸੋਹਿ ॥ ਸਿਮਰਤਿਹਰਿਨਾਉ ॥ ਮਨਭਿੰਦੇਠਲੁਪਾਈ
ਅਹਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ ॥ ਨਨਮਮਰਦਭੈਕਟੀਅਹਿਨਿੰਦਲੁਸਚੁਥਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਥਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਹਰਿਚਰਣਸਮਾਉ ॥ ਕਰਿਕਿ
ਹਪਾਪੁਭਰਖਲੇਤੁਨਨਕਬਲਨਾਉ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਭੀਰਚਨਾਅਪਾਰੰਮਨਬਿਲਾਸਸੁਆਦੰਰਸਹਿ ॥ ਕਦੰਚਨਹਿਸਿਮਰੰਤ
ਨਾਨਕਤੇਜੰਤਾਬਿਸਟਾਕ੍ਰਮਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮੁਚੁਅਭੰਬਰਭੁਕਿਹੁਮੰਤੁ ॥ ਮੁਭਤਿਨੇਹਾਸੋਸਾਈਜੈਵੈਸਰੋਨਾਨਕਸੇਤਹੁਖੇਪ੍ਰਾਪਉੜੀ ॥
ਸੁੰਦਰਸੇਜਅਨੇਕਸੁਖਸਭੋਗਦਪੁਗੇ ॥ ਗ੍ਰਹਿਸੋਇਨਚੰਦਨਸੁਗੰਧਲਾਇਮੋਤੀਯੋਗ ॥ ਮਨਾਇਛੇਸੁਖਮਾਣਦਾਕਿਛੁਨਾਹਿਦਿ
ਸੁਗੇ ॥ ਸੋਪ੍ਰਕੁਚਿਤਨਆਵਈ ॥ ਬਿਸਟਾਕੇਕੀਗੇ ॥ ਬਿਨੁਗਰਿਨਾਮਨਸੀਤੋਇਕਿਤਾਬਿਧਮਨਧੀਰੇ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਰਨਕਮਲਾਬਿ
ਰਤਿਪੋਜੰਤਬੋਗੀਦਹਿਦਿਸਹਿ ॥ ਭਤਿਆਗੰਤਕਪਦਹੁਪਮਾਇਆਨਾਨਕਅਨੰਦਹੁਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨਸਾਈਮੁਖਉ
ਚਰਾਵਤਾਭੇਲੋਈ ॥ ਨਾਨਕਭੁਭਾਭੰਬਰਕੁਛਿਆਸੁਦਨੀਵਾਸਚੀਸੀਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਸਤਾਤੁਟੀਪ੍ਰੀਤੀਰਸਭੁਛਿੰਨਾ ॥
ਜਾਤਪਤਿਨਾਦਰੋਉਦਿਆਨਗੁਰਮਿਨਾ ॥ ਮਿਤਨਾਇਠਪਨਹੁਪਹੀਦਕਿਛੁਸਾਕਨਸਿਨਾ ॥ ਹਨਾਸਗਈਸਿਸਟਕਾਹਿਨਮੁਖਭਿੰਨਾ ॥

੩੧

[illegible]

ਸਲੋਕ ਕਾਵੀਉਤੋਤਕਰਣੇ ਹਰਿਮਨਸੰਨੋਗਪੂਰਨਗਾਗੋਪਾਲਰਸਭੇਟਸਥਲਨਾਨਕਸੇਮੁਰਤਾ॥੧॥ਕੀਮਨਸਕਾਪਾਇਸੁਖਮਿਤੀ ੨੩੮
ਬਾਹੋ॥ਨਾਨਕਸਾਵੇਲਾਨੀਪਰਵਾਨਜਿਤੁਮਿਲੈਮੁਖਪੀਰੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਾਵੇਲਾਕਤੁਕਉਦੁਹੈਜਿਤੁਪੁਰਕਉਪਾਈ॥ਸੇਮੁਰਤ
ਭਲਾਸੰਨੋਗੁਹੈਜਿਤੁਮਿਲੈਗੁਸਾਈ॥ਆਠਪਹਿਰਗਿਧਿਆਇਕੈਮਨਿਏਛੁਪੁਜਾਈ॥ਵਭੈਰਾਗਸਤਸੰਗੁਹੋਇਨਿਵਲਾਗਾਪਾਈ॥
ਮਨਰਸਨਕੀਪਿਆਸਹੈਨਾਨਕਬਾਲਿਜਾਈ॥੧੫॥ਸਲੋਕ॥ਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਗੋਬਿੰਦੁਸਰਬਦੇਖਨਿਵਾਰਣਹਿ॥ਸਰਣਸੁਰਗ
ਵਾਨਾਜਪੰਤਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੧॥ਛਡਿਓਤੁਆਪੁਲਗੋਜੋਰਦਾਪਾਸਿ॥ਨਰੋਤੁਖ ਰਾਪੁਨਾਨਕਪੁਰੁਪੇਖੀਦਿਆ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ਮੇਲਿਲੈਹੁਦਾਇਆਲਛਹਿਪਏਦੁਆਰਿਆਰਖਲੇਵਹੁਦੀਨਦਾਇਆਲਕੁਮਤਬਹੁਤਾਰਿਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁ
ਤੇਗਾਬਿਰਦੁਹਰਿਪਤਿਤਉਧਾਰਿਆ॥ਤੁਭਵਿਨੁਨਾਹੀਕੋਏਬਿਨਉਮੇਤੁਸਾਰਿਆ॥ਕਰੁਗਤਿਲੇਹੁਦਾਇਆਲਸਾਗਰਸੰਸਾਰਿਆ ੧੬
॥ਸਲੋਕ॥ਸੰਤਉਪਰਦਾਇਆਲੰਆਸਰੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਾ॥ਨਿਰਮਲੰਸੰਤਸੰਗੇਦਓਨਾਨਕਪਰਮੇਸੁਰਾ॥੧॥ਚੰਦਨਓ
ਦੁਨਸਰੰਗਤਿਮੂਲਿਨਮਿਟਈਘਾਮਾ॥ਸੀਤਲੁਬੀਵੈਨਾਨਕਜਪੰਦਰੋਹਰਿਨਾਮੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਚਰਨਕਮਲਕੀਓਏਉਧਰੇਸਗ
ਲਜਨਾ॥ਸੁਣਪਰਤਾਪੁਰੀਵਿੰਦਾਨਿਰਭਉਭਏਮਨਿ॥ਤੋਇਨਾਵੇਮੁਲਿਸੀਰਿਆਨਾਮੁਧਨੁ॥ਸੰਤਨਾਮੁਉਸੰਗੁਪਾਈਐਵਭੈ
ਪੁੰਨਾ॥ਆਠਪਹਿਰਗਿਧਿਆਇਹਰਿਜਸੁਨਿਤਸੁਨਿ॥੧੭॥ਸਲੋਕ॥ਦਾਇਆਕਰਣੰਦੁਖਹਰਣੰਉਰਦੰਨਾਮਕੀਰਤਨਾਹਿ॥
ਦਾਇਆਲਪੁਰਖਰਗਵਾਨਾਨਕਾਲਿਪਤਨਮਾਇਆ॥੧॥ਗਾਹਿਬਲੰਦੀਬੁਝਗਈਰਖੰਦੰਪੁਰਖਾਪੁ॥ਜਿਨਉਪਾਈਮੇਰ
ਨੀਨਾਨਕਸੇਪੁਕੁਜਾਪੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਾਪੁਕੁਭਏਦਾਇਆਲਨਾਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥ਕੋਇਆਘਾਗੇਣਾਸਹਉਏਕੁਧਿਆ
ਇਆ॥ਨਿਰਮਲਭਏਸਰੀਰਜਨਪੂਰੀਨਾਇਆ॥ਮਨਤਨੁਏਸੰਤੋਖਪੂਰਨਪੁਰੁਪਾਇਆ॥ਤਰੇਕੁਟੰਬਸੰਗਲੋਗਕੁਲਸਥਾ
ਇਆ॥੧੮॥ਸਲੋਕ॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਗੁਰਗੁਰਪੂਰਨਨਾਗਾਇਣਗਾ॥ਗੁਰਦਾਇਆਲਸਮਰਬਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕਪਤਿਤਉ
ਧਾਰਨਾ॥੧॥ਭਉਜਲੁਬਿਖਮਅਸਗਾਗੁਰਬੋਹਿਬੈਤਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਪੁਰਖਰੰਮਸਾਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

ਬੰਨੁਬੰਨੁਗੁਰਦੇਵਜਿਤੁਸੰਗਹਰਿਜਪੋ॥ਗੁਰਬਿਪਾਲਨਥਰੁਏਤਅਵਗੁਣਸਰਛਪੋ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਨੀਚਹੁਉ
ਠਕਪੋ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਦੁਖਮਾਇਆਕਰਿਲੀਨੇਅਪਦਸੋ॥ਗੁਣਗਾਏਬਿਅੰਤਰਸਨਾਹਰਿਜਸੋ॥੧੯॥ਸਲੋਕ॥ਦ੍ਰਿਸ
ਟੰਤਏਕੋਸੁਨੀਅੰਤਏਕੋਵਰਤੰਤਏਕੋਰਹਰਾ॥ਨਾਮਦਾਨਜਾਚੰਤਨਾਨਕਦਾਇਆਲਪੁਰਖਾਕਿਰਪਾਕਰਾਹੈ॥ਹਿਕੁਸੇਵੀਹਿ
ਕੁਸੰਮਲਾਹਰਿਹਿਕਸੁਪਹਿਅਰਦਾਸਾਨਾਮਦੁਖਹੁਧਨੁਸੰਤਿਆਨਾਨਕਸਚੀਗਾਸਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਪੁਰਦਾਇਆਲਬੇਅੰਤ
ਪੂਰਨਾਇਕੁਏਹਾ॥ਸਭਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਦੁਜਾਕਤਾਕੇਹਾ॥ਆਪਿਕਰਤੁਪੁਰਦਾਨੁਆਪੇਆਪੁਲੇਹਾ॥ਅਵਦਾਨਾਹੁਕਮੁਸਭਨਿਹਚਲੁ
ਤੁਧੁਏਹਾ॥ਨਾਨਕਮੰਗੈਦੁਕਹਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਏਹਾ॥੨੦॥ਸਲੋਕ॥ਦਰਨਾਲਿਓ॥ਮ: ੪॥੧੧॥ਮ: ੫॥੧੩॥ਮ: ੬॥੩॥ਛਡਿਤੋਜੋੜ੩੧

ਜੈਤ ਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਿਗਵਿਦਾਸਜੀਬੀ

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦੀ॥

ਨਾਥਕਛੁਮਨਜਾਨਉਮਨੁਮਾਇਆਕੈਭਾਬਿਕਾਨਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮ ਕਹੀਅੰਤਹੋਜਗਤਗੁਰਸੁਆਮੀ॥ਹਮਕਹੀਅੰਤਕ
ਲਾਜੁਕਾਕੇਕਾਂਮੀ॥੧॥ਇਨਪੰਚਨਮੋਰਮਨੁਭੁਬਿਗਾਰੀਓਪਲਪਲੁਮਿਜਿਤੋਅੰਤਹੋਪਾਰਿਓ॥ਜਰਦੇਖਉਤਤਦੁਖਕੀਸੀ॥
ਅੰਜੋਨਪਤਾਇਨਿਗਮਏਸਾਖੀ॥੩॥ਗੋਤਮਨਾਰਿਉਮਾਪਤਿਸੁਆਮੀ॥ਸੀਸਧਰਨਸਹਸਰਗਗਾਮੀ॥੪॥ਇਨਦੁਤਨਖਲੁਬਪੁਕਰਿ

ਮਾਰੀਓ ਖੋਲਿ ਲਾਜੁ ਅਨੁਪੀਤੀ ਭੀ ॥ ਪਾ ਕਹਿ ਗਵਿਨ ਸਕਹ ਕੈ ਸੇਕੀ ਜੋ ॥ ਬਿਨੁ ਰਖੁ ਨਾ ਬਸਹ ਨਿਕ ਕੀ ਲੀਜੋ ॥ ੬॥੧

੧ ਚਿਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰਾ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੂ ਏਕੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੨ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਿ ਬਿਨੁ ਰਖਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪਾਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੇ

ਲੇਬੁ ਗੁਰਿ ਨ ਭਯਾਇ ਭੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੈ ਭੀ ਅਰੈ ਲੋਚ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੀ ॥ ਹਰਿ ਨੈਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੀ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਰਾਇ ਆਲਹਿ ਨਾ ਮੂਰਤਿ ॥
ਇਆ ਹਰਿ ਪਾਧਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾ
ਗਾ ਮੁਖ ਮਸਤਕਿ ਰਾਗ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਲੋਕੁ ਵੇਕਾਰੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ਓਇ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਭਿਮਾਨੀ
ਕਹੀ ਅਤਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਰਾਗ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਖਿਬੇ ਕਬੂਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਇਆ
ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਰਾਗ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਏਕੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ੨੫ ਪਦੇ

੧ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੰਤ ਨਾਮੁ ਵਰਨ ਕਾ ਪੁਜਾਨੀ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਦਾ ਰੰਗ ਹਰਿ ਕੈ ਜੋ ਕੋ ਪਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹੁ ਸਮਾਨਾ ਠਾਕੁ ਰੇ ਰੇ ਅਵਰਨ ਕਾ ਪੁਤ
ਨੀ ॥ ਐਸੇ ਅਮਰੁ ਸੁਖ ਓਭਰਾ ਤਨ ਕਉ ਰੇ ਰੇ ਰੰਗੀ ਹੀ ਆਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖ ਨਾ ਮਰਾ ਹਰਿ ਨ ਹਿਨ ਹੀ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥ ਨਿਰਭ
ਉਹੋ ਇਹੋ ॥ ਓਹੋ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਏਕੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਬਿਸਰਤਿ ਸਦਾ ਖੁਆਰੀ ॥ ਤਾਕ ਉਧੋ ਖਾਕੁ ਰਾਬਿ ਮਾਪੈ ਜ
ਕਉ ਓਹੋ ਤੁਹਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨਿ ਜੀਵਨੁ ॥ ਬਲ ਨਾ ਸਰਪ ਜੈ ਸੇ ਅਰਜਾਨੀ ॥ ਨਵਖੰਡੁ ਨ ਕੋਹੁ ਕੁਮਾਰੈ ਅੰਤ ਚਲੈ ਗੋ
ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਹੀ ਗਾਏ ਜਾਕਉ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀ ਆਪਨੁ ਉਸ ਜਨਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਾਢਿ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

੧ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੫੨ ॥ ੨ ॥

ਧਾਇ ਓਰੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਧਾਇ ਓਹੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮਹਾਨ ਸੁਆਰਥੇ ॥ ਸੁਖੈ ਓਹੀ ਚਿਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਪੁ ਭੁਲਾਇ ਓਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ॥ ਓਹੀ ਇਕੁ ਮੂਰਤੁ ਨਾਇ ॥ ਮਨੁ ਲਾਇ ਓਹੀ ॥ ਬਿਗਾਸਿ ਓਪੇ ਖਰੀ ਗੁਕੁ ਓਭਰੇ ਪਰਗੁਜੈ ਹੀ ਜਾਇ ਓਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਭ
ਨਕ ਮਲਾਸਿ ਉਭਰਾ ॥ ਉਨ ਕੀ ਨਗ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇ ਓਹੀ ॥ ਧਾਵਤ ਕਉ ਧਾਵਤਿ ਬਹੁ ਰੇ ॥ ਤੀਜੀ ਉਤੇ ਲੀਬ ਲਛਮੀ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਰਾਗੁ
ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਕੀਓ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇ ਓਹੀ ॥ ਨਾਨਾ ਭੂਲਾਇ ਮਨ ਤੋ ਖੋਓ ॥ ਚਿਤਿ ਅਪਨਾਇ ਓਹੀ ॥ ੩ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ
ਨਕ ਬਹੁ ਕੀਏ ॥ ਨਹੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਧਿਆਇ ਓਹੀ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਰਚਿ ਸੰਗਤਿ ॥ ਗੋਸਾਇ ਮਤ ਦਰੋ ਮਦੁ ਮਾਇ ਓਹੀ ॥ ੪ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧ ਸੰ
ਗਤਿ ॥ ਹਰਿ ਰਾਗ ਤਿਵ ਛਲੁ ਸੁਣਿਆਇ ਓਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਗ ਪਾਰਿ ਓਹੀ ॥ ਪਾਛੈ ਰਾਖੁ ਲਾਜੁ ਅਪਨਾਇ ਓਹੀ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਏਕੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਨੁ ਖਾਬਿ ਨੁਬੁਏ ਬਿਰਥਾ ਆਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਜ ਸੀ ਗਾਰਬੁ ਕਰਤਾ ॥ ਜਿਉ ਸਿਰਤ ਕਓ ਓਹੀ ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਕ੍ਰਿਪਨ ਸੁ
ਮੁਕੀ ਨੋ ॥ ਇਕ ਕਰੀ ਤੇ ਮਾਇਆ ॥ ਰਾਗੁ ਪੁਨਹੀ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਕਿਤ ਹੀ ਜਨਨ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਹਿ ਅਬਰਣ ਸੁਵਾਰੀ ਸੇਜਾ ਕਾਮਨ ਥਾਣ
ਬਨਾਇਆ ॥ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇ ਓਹੀ ਅਪਨੇ ਰੇ ਰੇ ਪੋਖਿ ਪੋਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਗੋ ਰੇ ਨ ਸੁਮ ਜੁਗੀ ਕਰਤਾ ॥ ਤੁਹਿ ਮੁਸਲ ਹਿਛਰਾਇਆ ॥
ਖੇਦੁ ਕਾਇ ਓਹੀ ਗਾਨੀ ॥ ਨਾਈ ਪਰ ਕੈ ਕਾਮਨ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਗੁਣ ਓਹੀ ਅਨੁਗੁਣ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦਸਾਇਆ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ਪਾਰਿ ਓਹੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਏਕੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਬਸਤੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨੀਤਾ ਤੈਸੀ

ਹਰਉ ॥

ਬੁਧਕਰੁਪਰਗਸਾਲਗੋਪੁਰ ਸਿੰਘੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਸਤੁਮਾਰੇਕੀਪਾਵਉਪੁਰਮਸਤਕੀਯੋਲੇਲਾਵਉਮਹਾਪਤਿਤੋਹੋਤਪਨਿ ੨੨੨

ਤਾਰੀਕੀਰਤਨੁਗੁਨਗਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਮਾਧੀਆਤੁਮਰੀਮੀਠੀਲਾਗਉਕੀਓਤੁਹੋਕੁਵਉਜੋਤੁਦੇਹਿਤਹੀਇਹੁਤਿਪਤੈਆਨਕਤ
ਹੁਪਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ਸਦਹੀਨਿਕਟਿਨਾਨਉਸਗਲਰੇਣਹੋਇਰਹੀਐ ॥ ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਹੋਇਪਰਪਤਿਤਾਪ੍ਰਕ੍ਰਮਪਨਾਲਹੀਐ ॥ ੩ ॥ ਸਦਸ
ਰਾਮਛੋਹੇਤੁਮਰੇਤੁਪ੍ਰਭਮਰੇਮੀਗਾਨਾਨਕਬਾਰਿਕਤੁਮਾਤਪਿਤਾਮੁਖਨਾਮਤੁਹੋਕੀਗਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫

ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫

ਦੁਪਦੇਪਰ ॥ ੨ ॥ ਮਾਧੀਦੁਨੁਠਾਕੁਰਨਾਮਾਅਵਹੁਕਛੁਮੇਰੈਸੀਗਿਨਚਲੇਸਿਓਹੁਪਾਗੁਟਗਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜਮਾਲਾਮੇਰ
ਭੋਗਸਸਗਲਤਰਵਰਕੀਛਾਮਾਪਾਇਧਾਇਬਹੁਬਿਸਕਓਧਾਵੈਸਗਲਨਿਰਾਰਥਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਮਵਰਜੇਰਾਤਉਦੀਸੈ
ਸਗਲਬਾਤਹੈਖਾਮਾਕੁਨਾਨਕਸੰਤਰੇਨਮਾਧੀਮੇਰੇਮਨੁਪਾਵੈਬਿਸਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮਮਨ
ਹਿਸਥਾਹੈਜੀਅਪੁਨਸੁਖਾਇਸਮਨਕਓਬਰਤਨਏਹੁਮਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮਜਾਤਿਨਾਮਮੇਰੀਪਤਿਤੈਨਾਮਮੇਰੇਪਰਵਾਰੈ ॥
ਮਸਖਾਈਸਦਮੇਰੇਸੰਗਿਰਿਨਾਮਮੇਰਉਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਖੈਬਿਲਾਸਕਹੀਅਤਿਬਹੁਤੇਰੇਚਲਤਨਕਛੁਸੰਗਾਰੈ ॥ ਇਸਮੀਤ
ਨਾਮੁਨਾਨਕਕੋਹਰਿਨਾਮਮੇਰੈਭੰਡਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਕੇਗੁਣਗਾਉਮਿਟਹੀਰੋਗਾਮੁਖਉਜਲਮਨੁਨਿਰਮ
ਲੁਹੋਈਭੋਰੇਹੋਈਹਉਲੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਮਨਹਿਚਰਾਵਉਭੋਗਾ ॥ ਛੋਰਾਪਤਿਬਾਦਮੰ
ਕਾਰਾਮਾਨਸੋਈਜੋਹੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਤਲਿਸੋਈਹੈਲਾਗਾਨਿਸੁਮਸਤਕੀਲਿਖਿਆਛਿਯੋਗਾ ॥ ਕੁਨਾਨਕਏਕਾਬਿਨੁਦੁਜਾਅ
ਵਹੁਨਕਰਦੈਜੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਾਇਓਸਗਟਿਤੁਹੀ ॥ ਸਿਓਸੁਖਨਾਮਹਰੇਸੋਭਾਚਿਤਾਧਾਰਿ
ਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਹੁਨਸੁਏਦੁਹੀਠਹਰਿਹਰਪਾਰਿਓਤਉਦੁਆਰੀ ॥ ਲੇਖਾਛੋਰਾਮਲੇਖੈਛੂਟਹਿਮਨਿਹਗੁਨਏਉਭਾ
ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਦਬਖਸਿੰਦਸਰਾਮਿਹਰਵਨਾਸਰਨਾਦੋਇਅਧਾਰੀ ॥ ਨਨਕਰਾਸੁਸੰਤਪਾਛੈਪਾਰਿਓਰਖਏਹੁਇਹੁਬਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥

ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾਗੁਣਗੋਪਾਲਨਿਧਗਾਇਣਾ ॥ ਸਾਂਤਿਸਾਨਿਰਹਸੁਮਨਉਪਾਨਿਓਸਗਏਦੁਖਪਲਾਇਣਾ ॥ ਜੋਮਾ
ਗਹਿਸੋਈਸੋਈਪਾਵਹਿਸੇਵਹਰਿਕੇਚਰਣਰਸਾਇਣਾ ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਹੋਤੇਛੂਟਹਿਭਵਨਲਜਗਤੁਤਰਾਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਖੋਜਤ
ਖੋਜਤਤਤੁਖੀਚਾਰਿਓਦਿਸਗੋਵਿੰਦਪਰਾਇਣਾ ॥ ਆਬਿਨਾਸੀਖੋਮਰਾਹਿਜੇਨਾਨਕਸਦਾਸਿਮਾਰਿਨਾਰਾਇਣਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੦

ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿੰਦਕਗੁਰਕਿਧਪਾਤੇਹਾਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਹਾਇਆਲਾਸਿਵਕੈਬਾਲਸਿਰੁਕਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਉਜਾਉਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈ ॥ ਸਰਕਾਪੰਥਾਥਾਇਓਪਾਤਖਰਚਤਕਛੁਨਿਖੁਟਤਨਹੀਰਾਮਰਤਨਧਨੁਖਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਕਸਮ
ਕੂਤਹੋਆਬਿਨੁਭੀਤਰਿਅਪਨਾਕੀਆਪਾਇਆ ॥ ਅਗਮਾਨਿਗਮਕਹੈਜਨੁਨਾਨਕਸਰਦੇਖੈਲੋਗੁਸਬਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ੧੧

ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਧਨਤਨਮਨਕਿਲਾਵਿਖਰੇਗਾਸਾਧਸੰਗੀ ॥ ਭਜਨੁਕਰਿਸੁਆਮੀਦੁਕਨਕਉਇਕੁਹਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅ
ਨਿਕਾਛਿਦੁਬੋਹਿਬਕੇਛੂਟਕਤਬਭਨਜਾਹਿਕੇ ॥ ਜਿਸਕਾਬੋਹਿਭਾਤਿਸੁਆਧਯੋਏਸੰਗਖਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗਲੀਸੇਲਉਠਾਵਤਹੋ
ਓਉਹਾਹੀਹੋਯੇਗਾ ॥ ਜੋਗੁਸਕਾਤਿਨਾਨਕਕਛੁਨਾਹੀਪ੍ਰਕਰਾਖੁਸਰਦਿਪਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਿ
ਧਿਆਉ ॥ ਕਾਛਿਕੁਠਾਹਪਿਤਬਾਤਹਿਤਅਉਖਧਹਿਕੋਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨੇਤਪਾਨਿਵਾਰਣਹਰਾਦੁਖੁਹਿਤਸੁਖਸਾਸਿ ॥ ਤ
ਕਉਬਿਪਨੁਨਕੋਉਲਾਗੈਜਾਕੀਪ੍ਰਕਾਸਹੈਅਰਦਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਬੈਦਨਾਰਾਇਣਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭਏਕਾ ॥ ਬਲਬੁਧਪੁਰਾ

ਰਹਾਉ ॥

ਸੁਖਦਤਨਨਕਹਰਿਹਰਿਟੇਕਾ॥੨॥੧੩॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦ ਜਾਪਾਧਾਰਮਗੁਰੁਪਾਧੁਮਸੁਆਮੀਦਸ
 ਦੀਕੀਨੀਆਪੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕੇਸੇਠਿਗਤਿਨਾਹੀਸਮਾਏਥਿਨਸੇਸੋਗਸੀਤਪਾਹਾਬਦੇਇਰਾਖੇਨਨਅਪਨੇਹਰਿਹੋਏਮਾਈਥਾਪਾ
 ੧॥ਜੀਅਜੰਤਹੋਏਮਿਹਰਵਨਾਦਾਇਆਧਾਰਿਹਰਿਨਾਥਾਨਾਨਕਸਹੀਪਰੇਦੁਖਰੰਜਨਜਾਕਾਬਡਪਰਤਪਾਸ॥੯॥੧੪ ਟੋਡੀਮ:੫
 ਸੁਆਮੀਸਹੀਪਰਿਓਰਬਾਰੇਕੋਟਅਪੁੱਖਖੰਡਨਕੇਦਤੇਤੁਝਬਿਨੁਕਉਨਉਪਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਬਹੁਪਰਕਾਰੇਸ
 ਰਬਅਰਬਬੀਚਾਰੇਸਾਧਸੰਗਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐਮਾਈਆਰਚਿਬੀਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਨਕਮਲਸੰਗਪ੍ਰੀਤਮਾਨਿਛਾਰੀਸੁਰਜਨਸਿਏ
 ਪਿਆਰੇ॥ਨਾਨਕਅਨਦਕਰੇਹਰਿਜਾਪਿਜਾਪਿਸਗਏਰੋਗਾਨਿਦੁਗੇ॥੨॥੧੫॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਟੋਡੀਮਹਲਾ॥੫॥ਚਉਪਦੇਖਹੁ॥੩॥ਹਾਂਹਾਂਛਪਾਟਿਓਰੇਮੁੜੇਕਛੂਨਬੋਗੀਤੈਰੋਨਹੀਸੁਜਾਨੀਮੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਨਗੁਮਨਚੀ
 ਨੋਖਿਨੁਆਜੋਪਰਾਈਸੋਅਪਨੀਮਨੁਮਾ॥੧॥ਨਾਮਸੰਗੀਸੋਮਨਨਬਸਾਇਓਛੋਰਨਾਹੀਦਾਹੁਚਿਤੁਛਾਇਓ॥੨॥ਸੋਸੀਓਓਸਿਤੁ
 ਰੂਪਤਿਸਾਇਓਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੋਸਾਨਹੀਪਾਇਓ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮੋਹਕੁਪਪਰਿਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਕੋਤਰਿਆ॥੪॥੧॥੧੬
 ਟੋਡੀਮਹਲਾ॥੫॥ਹਮਰੇਏਕੈਹਰਿਹਰੀਆਨਅਵਹੁਸਿਵਦਨਕਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰੈਰਾਗੁਰਾਅਪਨਾਪਾਇਓਗੁਰਮੋਕਉਤਿ
 ਨਾਮੁਦਿਨਾਇਓ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਾਪਥਾਪਬੁਤਨੇਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਕੁਸਲਸਰਬੇਮਾ॥੨॥ਅਚਾਰਬਿਓਰਜਾਤਹਰਿਗੁਨੀਆ
 ੧॥ਮਤਾਅਨੰਦਕੀਰਤਨਹਰਿਸੁਨੀਆਕੁਨਾਨਕਜਿਨਿਠਕੁਰੁਪਾਇਆਸਕਾਕਿਛੁਤਿਸਕੇਗੁਮਹਿਆਇਆ॥੩॥੨॥੧੭
 ਟੋਡੀਮਹਲਾ॥੫॥ਦੁਪਦੇਖਹੁ॥੪॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਹੁੜੇਮਨਹਰਿਹਰੀਓਕੈਗਾਈਹਰਿਨੀਹੁਨੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਚੁਛੇਦੀਦਰਸਨਕਾਰਨਬੀਬੀਬੀਪੇਖਾਗੁਗਮਿਓਭਰਮੁਗ
 ਵਾਇਆਰੇ॥੧॥ਇਤੁਪਿਪਾਈਮੈਸਾਧੁਕੰਨੁਲੇਖਾਛਿਓਪੁਰਿਮਾਥੈ॥ਇਹਬਿਧਨਨਕਹਰਿਨੈਦਅਓਇ॥੨॥੧੮॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ॥੫
 ਗਰਬਗਏਓਕੈਮੁੜਕੈਓਓਰੇ॥ਹੀਓਮਤਾਜਗੀਆਇਓਗੀਰਾਨੀਆਈਮੋਰਿਠਾਕਿਓਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟੇਘਟੇਘਟੇਸਦ
 ਓਕੈਬਿਨੁਲਾਟੇਕੈਏਪਾਇਓਰੇ॥ਮਹਾਰਾਜਰੋਗਾਬਦਾਹੁਸਿਓਏਕਾਕਿਓਰੇ॥੨॥ਸੁਦਾਨਸੀਖਸਾ
 ਪੂਜਨਸਗਏਥਾਰੇਸਗਏਪਰਾਛਤਮਿਓਰੇਸਾਕੇਓਰੇਮਹਾਰਾਜਗੀਠੜੀਛਿਨਨਾਨਕਹਰਕਾਸਪ੍ਰੀਤਿਓਰੇ॥੩॥੨॥
 ਟੋਡੀਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰ ੫॥ਐਸੋਗੁਨਮੇਰੇਪੁਰਜੀਕੀਨਾਪਚੰਦਖਅਰੁਅਰੰਗੇਗੀਤਨਤੇਸਗਲਦੁਰਕੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਪਨਤੇਰਿਛੋ
 ਰਿਬਿਬਿਅਤੇਗੁਰਕੋਸਬਦੁਮੇਰੇਹੀਅਰੈਦੀਨਾਗੁਪਅਨਗੁਪਮੇਰੇਕਛੂਨਬੀਚਾਰਿਓਮਗਾਰਿਓਮੋਰਿਹਰਿਹਰੀਤੀਨਾ॥੧॥ਪੋਖਿਓਓ
 ਛਾਨਪਾਟਬੀਚਓਏਅਨਦਚਿਤਹਰਖੇਪਤੀਨਾਤਿਸਹੀਕੋਗਹਿਸੋਈਪੁਰਨਾਨਕਸੋਠਕੁਰਾਤਿਸਹੀਕੋਧੀਨਾ॥੨॥੨੦॥
 ਟੋਡੀਮਹਲਾ॥੫॥ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਏਹੀਕਰਮਧਰਮਜਾਪਏਹੀਰਾਮਨਾਮਨਿਰਮਲਰੈਹੀਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਧਾਰਜੀਵਨ
 ਧਾਨੁਮੇਰੇਦੇਖਨਕਉਦਰਸਨਪੁਰਨੀਤੀ॥ਥਾਟਘਾਟਿਤੋਸਾਸੰਗਮੇਰੇਮਨਅਪਨੇਕਉਮੈਹਰਿਸਖਕੀਤਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭੁਏਮਨਨਿਰਮ
 ਲਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਕੇਕਰਿਓਤਾਸਿਮਰਿਸਿਮਾਰਿਨਨਕਸੁਖਪਾਇਆਆਦਿਨੁਗਾਦਿਭੁਗਤਨਕੇਮੀਤਾ॥੨॥੨੧॥੧॥
 ਟੋਡੀਮਹਲਾ॥੫॥ਪੁਰਜੀਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ਬਿਸਰਿਨਹੀਨਿਮਖਹੀਅਰੇਤੇ॥ਅਪਨੇਗਤਕਉਪੁਰਨਦਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਦੁਰੁ
 ਰਮਰਾਖੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸੁਘੜਸੁਜਾਨਾਕੀਟਿਰਾਨੁਮਾਪੁਮੇਰੇਮੀਸ੍ਰਿਤਾਦਿਸਾਇਧਾਰੁਪੁਰਮਾਨਾ॥੧॥ਆਠਪਹਰਿ

੧੮

ਸਨਗੁਰਗਾਵੈਜਸੁਪੁਰਾਖਾਵਹਿਸੀਮੁਖਕਾਨਾ ਤੇਰੀਸਰਦਿਨੀਅਨਕੇਦਤੇਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਟੋਡੀਮ:੫॥
ਪ੍ਰਭਤੇਰੇਪਗਕੀਧੁਰਿ।ਦੀਨਦਾਇਆਲਪੀਤਮਮਨਮੋਹਨਕਾਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੀਏਚਾਪੁਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਦਹਿਦਿਸਗਵਿਹਰਿਆਜਸੁ
ਤੁਮਰਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸਦਾਤਜੁਰਿ।ਜੇਤੁਮਰਾਜਸੁਗਾਵਹਿਕਰਤੇਸੇਜਨਕਬਹੁਮਰਤੇਝੁਰਿ॥੧॥ਧੰਧਬੰਧਾਬਿਨਸੇਮਾਇਆਕੇਸਾਧੁਸੰਗ
ਤੀਮਿਟੈਵਿਸੁਰਿ।ਸੁਖਸੀਪਾਤਿਭੋਗਾਇਸੁਜੀਅਕੋਬਿਨਹਰਿਨਾਨਕਜਨੇਕੁਰਾ॥੨॥੩॥੨੩॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਮੇਰੇ
ਮਨਕੀਪਿਆਸਾ।ਇਕਾਬਿਨਹਰਿਨਸਕਉ।ਬਿਨਪ੍ਰੀਤਮਦਰਸਨਦੇਖਨਕਉਧਾਰੀਮਨਆਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਕ
ਰਤੇਮਨਤਨਤੇਸਭਾਕਿਲਾਵਿਖਨਾਸਾ।ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖਦਤੇਆਬਿਨਾਸੀ।ਬਿਮਲਜਾਕੋਨਾਸਾ॥੧॥ਸਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਪੁਰਮੇਰੇ
ਰਬਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਣਤਾਸਾ।ਸਾਤਸਹਜਸੁਖਮਨਉਪਾਜਿਓਕੋਰਸੁਰਨਾਨਕਪਰਗਾਸੁ॥੨॥੩॥੨੪॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥
ਹਰਿਹਰਿਪਤਿਤਪਾਵਨੀ।ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਸੁਖਦਤਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀਮਨਕੋਰਾਵਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਸੁੰਦਰਸੁਪੜਚਤੁਰਿਸਰਬੋਤਾ
ਰਿਦਦਾਸਾਨਿਦਾਸਕਰਤਗੁਰਗਾਵਨਾ।ਨਿਰਮਲਹੁਪਾਨੁਪਸੁਆਮੀਕਰਮਭੂਮਬੀਜਨਸੋਖਾਵਨਾ॥੧॥ਬਿਸਮਨਾਬਿਸਮਭੇਟੇ
ਬਿਸਮਾਦਾਅਨਨਬੀਓਦਿਸਰਲਾਵਨਾ।ਹਸਨਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜਸੁਜੀਵਾਂਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਜਾਵਨਾ॥੨॥੩॥੨੫
ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ਮਾਈਮਾਈਆਵਲੁ।ਵਿਦਕੀਅਗਨਮੇਘਕੀਛਾਇਆਗੋਬਿੰਦਭਨਨਾਬਿਨੁਕਕਾਜਲਾਹਰਉ।
ਛੋਡੀਸਿਆਨਪਬਹੁਚਰੁਗਾਈਦੁਇਕਾਰਿਜੋੜਸਾਧਮਗਚਲਾ।ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਿਜਾਮੀਮਾਨੁਖਦੇਹਕਾਇਉਤਮਠਲੁ
॥੧॥ਬੇਦਬਾਖਿਆਨਕਰਤਸਾਧੁਜਨਭਾਗੀਨਸਮਝਤਭੀਖਲਾ।ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਰਾਚੇਜਨਾਨਕਹਰਿਸਿਮਰਿਦਹਨਭਏਮਲਾ।
੨॥੧॥੨੬॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਈਚਰਨਗੁਰਮੀਠੇ।ਦਫੈਰਾਗਦੇਵੈਪਰਮੇਸਰਕੋਇਠਲਾਦਰਸਨਗੁਰਗੀਠੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਨਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਕਾਅੰਗੇਧਾਬਿਨਸੇਮਦਯੀਠੇ।ਅਸਾਭਿਰਕੁਟੇਸਚਰੰਗਰਾਤੇਜਨਮਮਰਨਬਾਹੁਰਿਨਹੀਪੀਠੇ।
੧॥ਬਿਨਹਰਿਭਜਨਰੰਗਰਸਜੇਤੇਸੰਤਦਾਇਆਲਜਾਨੇਸਭਝੁਠੇ।ਨਾਮੁਰਤਨੁਪਾਇਓਜਨਨਾਨਕਨਾਮਾਬਿਨੁਚਲੇਸਭਝੁਠੇ॥੨॥
੨॥੨੭॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ਸਾਧਸੀਗਿਰਹਿਰਿਨਾਮਚਿਤਾਗਾ।ਸਹਜਿਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅੰਕੁਰਭਏਹਮਾਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ।ਗੁਰਪੂਰਾਭੋਟਿਓਵਰਭਾਗੀਜਕੋਅੰਤੁਪਾਗਵਾਰਾ।ਕਰੁਗਾਹਿਕਾਛਲੀਓਜਨੁਅਪੁਨਾਬਿਖੁਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਜਨਮਮਰਨ
ਕਾਟੇਗੁਰਬਚਨੀਬਹੁਜਨਸੰਕਟਦੁਆਰਾ।ਨਾਨਕਸਰਨਗਹੀਸੁਆਮੀਕੀਪੁਨਪੁਨਹਿਨਮਸਕਾਰਾ॥੨॥੩॥੨੮॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫
ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੋਸੁਖ।ਕੋਟਿਅਨੰਦੁਰਾਜਸੁਖਭੁਗਵੈਹਰਿਸਿਮਰਤੀਬਿਨਸੇਸਭਦੁਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਕੋਟਿਜਨਮਕੋਕਿਲਾਵਿਖਨਸ
ਹਿਸਿਮਰਤੀਪਾਵਨੇਤਨੁਮਨੁਸੁਖਾ।ਦੋਬਿਸਹੁਪਪੂਰਨਭਈਆਸਾਦਰਸਨੁਭੇਟਤਉਤਰੀਭੁਖਾ॥੧॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਮਹਾਸਿ
ਧਕਾਮਧੇਨਪਾਰਜਾਤਹਰਿਭੁਖਾ।ਨਾਨਕਸਰਨਿਗਹੀਸੁਖਸਾਗਰਿਜਨਮਮਰਨਾਠਿਰਿਗਰਭਨਧੁਖਾ॥੨॥੧੦॥੨੯ ਟੋਡੀਮ:੫॥
ਹਰਿਹਰਿਚਰਨਰਿਦੈਓਰਧਾਰੇ।ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਤਿਗੁਰਅਪਨਾਕਾਰਜਸਠਲਤਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਪੁਨਿਦਹੁਪੁਨਾਪਰਮੇ
ਸੁਰਹਰਿਕੀਰੁਤਤੁਬੀਚਾਰੇ।ਗੁਨਗਾਵਤਅਚੁਤਸੁਖਪਾਇਆਠਕੁਰਾਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੧॥ਜੋਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਨੇਕੀ
ਨੇਤਿਨਕਾਬਹੁਰਿਕਛੁਨਬੀਚਾਰੇ।ਨਾਮੁਰਤਨੁਸੁਨਿਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਹਰਿਨਾਨਕਕੀਠਿਮਝਾਰੇ॥੨॥੧॥੩੦

ਰਾਗੁਟੋਡੀਮਹਲਾ ੬॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਓਕਾਮਪਨਿਅਮਾਈ। ਉਰਏ ਓਕਨਕਿਕਾਮਨਿਕਿਰਸਨਿਕਿਰਤਿਪੁਰਗਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗਾਏਕਉਸਾਦੁਜਾਕੈਤਾਸਿਉ
 ਕੁਠਉਪਜਾਈ॥ ੧॥ ^{ਉਤ੍ਤਮੇਸ਼}ਦੀਪਸਿਮਰਿਓਕਬੁਜੁਗਾਈ॥ ੧॥ ਮਗਨਹਰਿਓਮਾਇਆਸੈਨਿਸਾਦਿਨਛੁਟੀਨਮਨਕੀਥਾਈ॥ ਕਹਿਨਾਕ
 ਅਬਨਾਰਿਅਨਤਗਾਤੀਬਿਨਹਰਿਕੀਸਰਨਾਈ॥ ੩॥ ੧੫: ੪॥ ੧੫: ੫॥ ੧੫: ੬॥ ੧॥ ਜੋਤੁ ੩੩॥

ਗਗੁਟੇਡੀਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਯੋਈਬੋਲੈਨਿਰਦੋਈਬੋਲੈਦੁਗਿਜਲਾਕੀਮਛੁਲੀਚਰੈਖਜੁਗੀ॥ ੧॥ ਕਾਇਰੇਬਕਬਾਦਯਾਇਓ॥ ਜਿਨਹਰਿਪਾਇਓਤਿਨਹਿਛਪਾ
 ਏਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੀਡਿਤੁਹੋਇਕੈਬੇਦਬਖਾਨੈ॥ ਮੂਰਖਨਾਮਦੇਓਰਾਮਹਿਜਾਨੈ॥ ੧॥ ਏਡੀ॥ ਕਉਨਕੋਕਛਕੁਹਰਿਓਰਾਮਨਾਮ
 ਲੇਤੀ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਿਤਭਏਰਾਮਕਹਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮਸੀਲੀਨਾਮਦੇਦਜਨਕਉਪ੍ਰਤੀਆਆਈ॥ ਕਾਦਸੀਬਤਹੋਕਰੋ
 ਕਉਤਿਰਬਜਾਈ॥ ੧॥ ਕੁਨਤਿਨਾਮਦੇਵਸੁਕ੍ਰਿਤਸੁਮਤਿਭਏ॥ ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਕਾਰਿਕੋਕੋਥੈਕੁਠਗਏ॥ ੨॥ ਏਡੀ॥
 ਤੀਨਛੋਦੇਬੇਲੁਆਛੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲੁਕਾਰਕੇਪਰਿਓਡੀਆਛੈਰਾਜਕੇਪਰਸਾਂਡੀਗੋ॥ ਬਾਮਨਕੇਪਰਿਓਡੀਆਛੈਰਾਜੀਸਾਂਡੀਹਾਂਡੀਗੋ॥
 ੧॥ ਬਾਣੀਏਕੇਪਰੰਗੀਆਛੈਰੈਸਰਮਾਥੈਸੀਗੰਗੋ॥ ਦੇਵਲਾਮਪੇਲੀਗਾਛੈਲੀਗੰਗੀਸੀਗੰਗੀਗੰਗੋ॥ ੨॥ ਤੇਲੀਕੇਪਰਿਤੇਲੁਆਛੈਜੰਗ
 ਲਾਮਪੇਬੇਲਗੋ॥ ਮਾਲੀਕੇਪਰਕੇਲਾਛੈਕੇਲਬੇਲਤੇਲਗੋ॥ ੩॥ ਸਤਿਅਧੇਗੋਬਿਦਆਛੈਗੋਕਲਮਪੇਸਿਆਮਗੋ॥ ਨਾਮੇਮਧੇਰਾਮਆਛੈ
 ਰਾਮਸਿਆਮਗੋਬਿਦਗੋ॥ ੪॥ ੩॥

੧ ਓਸਤਿਨਾਮਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਰੰਗਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਬੈਰਾਜੀਮਹਲਾ ੪ ਦੁਪਦੇਪਰੁ॥ ਸੁਨਿਮਨਅਕਬਕਬਾਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਗਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਬੁਖਪਾਦਹਿਭੁਜਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਾਮਰਾਮ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਨਾਨਾਖਿਆਨੁਪੁਰਾਨਜਸੁਉਤਮਖਟਰਸਨਗਾਦਹਿਰਾਮ॥ ੧॥ ਸੀਕਕੋਕੁਤੇਤੀਸਾਧਿਆਏਓਨਹੀਜਾਨਿਓਹਰਿਮਰਾਮ॥ ੧॥
 ਸੁਰਨਗਰਾਣੀਪ੍ਰਬਜਸੁਗਾਵਹਿਸਭਗਾਵਤਜੇਤਉਪਾਮਾਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਹਰਿਜਿਨਕਉਤੇਸੰਤਭਏਹਰਿਰਾਮ॥ ੨॥ ੧॥
 ਬੈਰਾਜੀਮਹਲਾ ੪॥ ਮਨਸਿਓਸਤਿਜਨਾਜਸੁਗਾਏਓ॥ ਹਰਿਹਰਿਤਨੁਰਤਨਹਰਿਕੀਕੋਹਰਸਤਿਗੁਰਮਤਿਵਾਏਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ੧॥ ਤੇਸੁਜਨਕਉਮਨੁਤਨੁਸਭਦੇਵੈਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਏਓ॥ ਪਨੁਮਾਏਆਸੀਪੈਤਿਸੁਦੇਵਉਜੀਨਾਹਰਿਮੀਤੁਮਿਲਾਏਓ
 ॥ ੧॥ ੧॥ ਖਿਨੁਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸਰਤਬਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਧਿਆਏਓ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਭੇਟੇਸੁਆਮੀਦਖਾਉਮੈਰੋਹੁਗਦ
 ਏਓ॥ ੨॥ ੧॥ ਬੈਰਾਜੀਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿਜਨਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਜੇਕੋਨਿਰਕਰੇਹਰਿਜਨਕੀਅਪਨਾਗੁਨਗਵਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉਜੋ
 ਬਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਸੁਆਮੀਹਰਿਆਪੇਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ ਹਰਿਆਪੇਹੀਮਤਿਦੇਵੈਸੁਆਮੀਹਰਿਆਪੇਬੋਲਬੁਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਹਰਿਆਪੇਪੰਚਤਤੁਬਿ
 ਸਥਾਰਾਵਿਚਿਧਤੁਪੰਚਆਪਪਾਵੈ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਾਧਿਗੁਰਮੇਲੇਆਪੇਹਰਿਆਪੇਸੁਗੁਰਚੁਕਾਵੈ॥ ੨॥ ੩॥ ਬੈਰਾਜੀਮਹਲਾ ੪॥
 ਨਾਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਕੋਟਿਕੋਟਿਤਰਿਕੇਪਾਪਸਭਖੋਵੈ॥ ਹਰਿਭੁਵਨਲਪਾਰਉਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਆਨਗਰਬਸਤਹਿ
 ਸੁਆਮੀਹਰਿਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਹਰਿਨਿਕਟਿਬਸਤਕਛੁਨਦਹਿਨਆਵੈ॥ ਹਰਿਲਾਧਾਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਆਪੇਸਾ
 ਸਰਾਫੁਰਤਨਹੀਰਾਹਰਿਆਪੀਕੀਆਪਾਸਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਖਿਪਾਕਰੇਸੁਹਰਿਨਾਮੁਵਿਹਾਏਸੋਸਾਹੁਸਚਾਵਣਜਾਗਾ॥ ੪॥
 ੨॥

ਬੈਰਾਨੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਜਾਪੀ ਮਨ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਐਸੁ ਖਦਾ ਤਾ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਵਰਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਅ
ਗ ਨਿਕੁਟਿ ਮਹਿ ਉਧਾਇ ਵਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਦਰਿ ਮੰਝਾ॥ ਜੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅੰਤ ਛੁਡਾ ਵਲਾਗਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ
ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇ ਸੁਜਨ ਕਉ ਕਰੁਨ ਮਸਕਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈ ਐਹੁ ਜਿ ਪਿਨਾਨ ਕਾ ਮੁਖ ਧਾਰਾ॥੨॥੫॥ ਬੈਰਾਨੀ ਮ
ਜਾਪੀ ਮਨ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਜੋ ਇਛੁ ਹਿਸੇਈ ਠਲੁ ਪਾਵਹਿ ਠਿਰਿ ਦੁਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਈ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਸਾਧਤ
ਪੁਜਾ ਜੇਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਰ ਪ੍ਰੀਤ ਸਭ ਝੂਠੀ ਇਕ ਬਿਨ ਮਹਿ ਬਿਸਰ ਸਭ ਜਾਈ॥੧॥ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤ ਸਬਕ
ਲਾਪੁਰਾ ਕੀਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕੀਨ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛੁਡਾਈ॥

੨੩੫
੪॥

੨॥੬॥ ਬੈਰਾਨੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੰਤ ਜਨਮ ਮਾਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇ॥ ਚੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਗਵਾਇ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਮਨ ਪਾਇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇ॥੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਡਾਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਤਿ ਪਾਈ॥੨॥੧॥ ਮ: ੪॥ ਮ: ੫॥੧॥ ੭

੧ ਓਸਤਿਨਾ ਮੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ
ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧॥ ਯਕ ਅਰਜ ਗੁਣ ਤਮ ਪੇਸਤੋ ਰਹੇ ਸਕੁਨ ਕਰਤਾਰ॥ ਕਾ ਕਬੀਰ ਕਹੀ ਮਤੁ ਬੇਮੈ ਬਪਰ ਵਰਿਗਾ॥
੧॥ ਦੁਨੀਆ ਮੁਕਾ ਮੇਠਨੀ॥ ਤਤ ਕੀ ਕਹਿ ਲਿਖਾਨੀ॥ ਮਮ ਸਗਲੁ ਇਜਨਾਈ ਲਗਾ ਰਿਹਤ ਹਿਰਿ ਦਿਲ ਹੋਚਨ ਦਾਨੀ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥
ਜਨਾਪਿ ਸਰਪਰਗ ਬਿਰਾਂਗੇ ਕਸੇ ਸੇ ਸਰ ਸਤੰ॥ ਗੀਗਾ॥ ਆਖ ਗਬਿ ਅਠਤ ਮਕਸਰਾਰ ਚੁੰ ਸਵਰ ਤਕ ਬੀਗਾ॥੨॥ ਸਬ ਰੋਜ ਗਸਤ ਮਰ
ਹਰ ਵਕਰ ਦੇ ਮਥ ਦੀ ਖਿਆਲਾ॥ ਗਾਹੇ ਨੇ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰ ਮਮ ਮਈ ਚਿਨੀ ਆਹਿ ਵਾਲਾ॥੩॥ ਬਦ ਬਖਤ ਮਚੁ ਬਖੀਲ ਗਾਠੁ ਬੇਨ
ਰਬੇ ਬਾਕਾ॥ ਨਾਨਕ ਬਹੋ ਯਰਜਨੁ ਤੁਰ ਤੇਰੇ ਚਕਰ ਪਾਖਾਕਾ॥੪॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩॥ ਕੁਉ ਤੇਰਾ ਗੁਰੁ ਗਲਾ ਤੀਮੇਰਾ
ਚੀਤੁ॥ ਮੈ ਦਿਵਾਨਾ ਕੁਇ ਆਮਤੀਤਾ॥ ਕਰਕਾ ਸਾਦਰ ਸਨ ਕੀ ਕੂਕਾ॥ ਮੈਰ ਗਮਾਗ ਉਨੀਤੀਤੀਤੀ॥੧॥ ਤਉ ਦਰਸੁ ਕੀ ਕਰ ਉਸਮਾਈ॥
ਮੈਰ ਗਿਮਾਗਤ ਭੀ ਖਿਆਪਾਈ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਕੇਸਰ ਕੁਸਮਾ ਮਿਰਗ ਮੈਰ ਗਲਾ॥ ਸਰਬ ਸਰੀਰਿ ਚੜ੍ਹਾ॥ ਚੰਦਨ ਭਰਤਾ ਜੇਤਿ ਮ
ਨੇਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮ ਲਕਰਨਾ॥੨॥ ਪਿਆ ਪਦੁਕਾਂ ਡਾਕੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਐਸਾ ਬਗਤੁ ਵਰਨ ਮਹਿ ਤੋਇ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਨਿਵੈਰ ਤੋਲਿ ਵਲਾਈ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ ਭੀ ਖਿਆਪਾਈ॥੩॥੧॥੨॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਰਿਆਪਿ ਆਰੇ ਲੀਤ ਕਾਲ
ਬਿਰੰਗਾਈ॥ ਮੇਰੇ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਪਸ ਸੇਜੈ ਜਾਈ॥੧॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰ ਵਾਨਾ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ॥
ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲੈ ਨਿਜੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥ ਲੈ ਨਿਜੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਾਇਆ
ਦੂਟ ਨੇ ਬੀਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈ ਐਨ ਉਮੀਨੀਠਾ॥ ਹੰਦ ਵਾਲਾ ਜੇਰੈ ਦ੍ਰੋਸਾ ਨਿਬੁ ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠਾ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤਨੇ ਪਿਆਰੇ ਕੰਤ
ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਸਿ॥ ਧੂੜ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਕਿਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਟ
ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਵਾਈ॥੪॥੧॥੩॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਇਆਨ ਤੀਏ ਮਾਨ ਨਾਕਾ ਉਬਰੇਹਾ॥ ਆਪਨੈ ਪਾਹਿਰਿ ਹਿਰੈ ਕੀਨਾ
ਮਾਏਹਿ॥

ਘਰੁ ੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤੁਨੈ ਪਨਕਮਲੀ ਐ ਬਾਹਰਿ ਕਿਆ ਚੁਛੇਹਿ। ਕ੍ਰਿਕੀ ਆਵੇਹਿ ਸਲਾਈ ਅਜੈ ਟੀਠਾ ਵਕਾਰਿ ਸੀਗਾਰੇ। ਤਸੇ ਗਾਨਾ ਲੀਐ ਲਾ
ਗੀਜਾ ਸਤੁ ਪਰੈ ਪਿਆਰੇ॥੧॥ ਏਆ ਦੀਬਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾਪਨ ਕੰਤ ਨਰਾਵੈ। ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੈ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸਾਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਵਿਦੁ
ਕਰਮਾ ਕੰਢੁ ਪਾਈ ਐ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਪਾਵੈ। ਲਬ ਲੇਕੁ ਅੰਕ ਭਰੀ ਮਾਤੀ ਮਾਈ ਆਮਾਹਿ ਸਮਾਈ॥ ਏਨੀ ਬਾਤੀ ਸਤੁ ਪਾਈ ਐ ਨਾਹੀ
ਰੁਈ ਕਾਮਾਇ ਏਆਈ॥੨॥ ਜਾਈ ਪੁਕੁ ਤੁਸੇ ਗਾਨੀ ਵਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਤੁ ਪਾਈ ਐ॥ ਜੇਕੁ ਛੁਕਰੈ ਸੁਭਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਐ ਹਿਕਮਤੁ ਕੁ
ਮੁਚਕਾਈ ਐ॥ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐ ਤਉ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਐ॥ ਸਤੁ ਕਹੈ ਸੁਕੀ ਜੈਤਨੁ ਮੇਰੀ ਜੈ ਐ ਸਾਪਰਮ ਲੁਕਾਈ ਐ॥ ਏਵੇ
ਕਹੈ ਸੁਗਾਨੀ ਭੈਏ ਏਨੀ ਬਾਤੀ ਸਤੁ ਪਾਈ ਐ॥੩॥ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਐ ਤਾ ਸਤੁ ਪਾਈ ਐ ਅਉਰ ਕੈ ਸਚਿਤੁ ਰਾਈ॥ ਸਤੁ ਨ ਚਿਕਰਦੇ ਬੈਸੇ
ਦਿਨੁ ਲੇਖੈ ਕਾਮਾਇਨ ਉਨਿ ਪਿਪਾਈ॥ ਆਪਣੈ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਸਾਸੇ ਗਾਨਿ ਨਾਨਕ ਸਾਸੁ ਰਾਈ॥ ਐਸੇ ਗਗਾਤੀ ਸਹਿਜੀ ਮਾਤੀ ਅਹਿ
ਨਿਸਿਭਾਈ ਸਮਾਈ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਾਈ ਸਹੁ ਪਾਬਿ ਚਖਣ ਕਹੀ ਐ ਸਾਹਿਬ ਆਈ॥੪॥੧॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਜੈਸੀ ਮੇਰਾ ਵੈ
ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨ ਵੇਲਾ ਲੋ॥ ਪਾਪ ਕੀ ਨੀਵ ਲੇਕਾ ਬਲੁ ਪਾਈ ਅਜੇ ਗੀ ਮੰਗੈ ਦੁਵੇਲਾ ਲੋ॥ ਸਰਮ ਪਰਮ ਦੁਇ ਛਪ
ਖੋਏ ਕੁਝ ਛਿਰੈ ਪਰਪਾਨ ਵੇਲਾ ਲੋ॥ ਕਾਜੀ ਆਬਾ ਮਦਾ ਕੀ ਗਲ ਬਕੀ ਅਗਾ ਦੁਪੜੈ ਸੈਤਨ ਵੇਲਾ ਲੋ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਆਪ ਜਹਿ ਕੇਤਬਾ
ਕਸਟ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇਲਾ ਲੋ॥ ਜਾਤ ਸਨਾਤੀ ਹੋਰ ਹਿੰਦਵਾਣੀ ਆਏ ਤਿਥੀ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ਵੇਲਾ ਲੋ॥ ਖੂਨ ਕੇ ਸੇਜੇ ਗਵਾਈ ਅਯਿਨ ਕ
ਰਤ ਕਾ ਕੁੰਗੁ ਪਾਇ ਵੇਲਾ ਲੋ॥੧॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਸਾਸੁ ਪੁਗੀ ਵਿਚਿ ਆਖ ਮੇਲਾ॥ ਜਿਨ ਉਪਾਈ ਗੰਗਾ ਵਾਈ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ
ਵਾਖਿ ਏਕੇ ਲਾ॥ ਸਚ ਸੇਸਾਹਿਬ ਸਚੁਤ ਪਾਵ ਸਸਚ ਨਾਨਕ ਆਉਰੇ ਗੁਮ ਸੇਲਾ॥ ਕਾਈ ਆਕ ਪੜ੍ਹ ਕੁਟ ਕੋ ਸੀ ਹਿੰਦ ਸਤਨੁ ਸਮਾਲ ਸੀ ਬਿ
ਲਾ॥ ਆਵਨ ਅਠਤਰੈ ਜਾਨ ਸਤਨ ਵੈ ਹੋਰੀ ਉਠ ਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ॥ ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ ਸੀ ਸਚੁ ਕੀ ਬੋਲਾ॥੨॥
੩॥ ੫॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩॥ ੧ ਓਸੀ ਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਭਿ ਆਏ ਹੁਕਮ ਖਸਮਾ ਹੁਕਮ ਸਭ ਵਰਤਨੀ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚਾ ਖੇਲੁ ਸਹੁ ਰਧਨੀ॥੧॥ ਸਲਾਹਿ ਹੁਸਚੁ ਸਭ ਉਪਰਿ ਹਿਧਨੀ॥
ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਸਰੀਕ ਕਿਸੁ ਲੇਖੇ ਹਉ ਗਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਉਣ ਪਾਈ ਧਰਤੀ ਅਕਾਸੁ ਪਰਮੰਦਰ ਹਰਿ ਬਨੀ॥ ਦਿਚਿ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ
ਆਪਿ ਸੁਭਾ ਕੀ ਆਗਨੀ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਨਿਤ ਨਿਤ ਛਲ ਕਰਮ ਮਾਏ ਵੇਦੁ ਰਮਤੀ ਆ॥ ਜਬ ਆਵੈ ਵਲ ਵੰਚ
ਕਰਿ ਭੂਤ ਭਖਨਾ ਦੇਨ ਗਜਿ ਤੀਆ॥੧॥ ਐਸਾ ਬਾਜੀ ਸੈਸਾ ਰੁਨ ਚੇਤੈ ਗਰਿਨਾ ਮਾ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨ ਸੈ ਭੂਠ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਿਆ ਏ ਰਾਮਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਸਾਵੇਲਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਤੁ ਮਾਏ ਕੰਤੁ ਕਾਲੁ ਗੁਸੈ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛੁਰਾਈ ਜਿਸੁ ਕਿਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ॥
੨॥੨॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧॥ ੧ ਓਸੀ ਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਖਾਕੁਰ ਕਰਦੇ॥ ਆਲਮ ਦੁਨੀਆਈ॥ ਅਸਮਾਨ ਜੀ ਮੀਰ ਬਖਤ ਆਬ ਪੈਦਾਇ ਸਖੁ ਰਾਈ॥੧॥ ਬੰਦੇ ਚਸਮ ਦੀ ਦੇਠ ਨਾਈ॥ ਦੁ
ਨੀਆ ਮੁਰਦਾਰ ਖੁਰਦ ਨੀ ਗਠ ਲਾਵਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੋਬਾਨ ਪੈਵਾਨ ਰਾਮ ਕੁਸਤ ਨੀ ਮੁਰਦਾਰ ਬਖੋਰਾਈ॥ ਦਿਲ ਕਬਜ਼ ਕਬਜ਼ ਕ
ਦਰੋਜੇ ਕਸਜਾਈ॥੨॥ ਦੁਲੀਨੀ ਆਮਤ ਬਿਗਾਰ ਦਰਬਾਰਿ ਲਖ ਖਾਨਾਈ॥ ਜਬ ਅਜਰਾਈ ਲਬ ਸਤਨੀ ਤਬ ਕਿਕੋਰੇ ਬਿਦਾਈ
॥੩॥ ਦੁਲਾ ਮਲੁਮ ਕਰਦੇ ਪਾਕ ਅਲਾਹ॥ ਬੁਗੈ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਪੈਸਰ ਦੇ ਸਬੰਦ॥੪॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
ਤੁਪਾ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ ਕੋਈ॥ ਤੁਕਰਤਾਰ ਕਹਿ ਸੁਹੋਈ॥ ਤੇਰਾ ਜੋਰ ਤੇਰੀ ਮਨ ਦੇਕਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦੇਕਾ॥੧॥ ਸਭ ਉਪਰ

ਸਾਹਿਬਮੇਰਾਮਿਰਦੁਨਾ।

ਗੁਰੂਤਿਲੋਗਮਾਲਾ ੯॥ ਕਾਟੀ,

१. ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੁਲਾ ੧੫੧੧

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧॥ ੨੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਜਿਨਕੀਆਤਿਨਦੇਖਿਆਕਿਆਕਹੀਅੰਰੇਭਾਈਆਪੇਜਣੈਕਰੈਅਪਿਜਿਨਵਾੜੀਹੋਲਾਈ॥੧॥ਗਾਇਸਾਪਿਅ
 ਰੇਕਾਗਾਇਸਾਜਿਤੁਸਦਾਬੁਖਹੋਈ॥੧॥ਗਾਉਸਾਜਿਨਰੰਗੀਕੰਤੁਨਰਾਵਿਆਸਾਪਛਰੇਤਾਈ॥ਹਾਥਪਛਰੇਸਿਰ
 ਪੁਣੈਜਬਰੈਦਿਵਿਹਾਈ॥੨॥ਪਛਤਵਾਸਮਿਲੈਜਬਦੁਕੈਗੀਸਾਰੀ॥ਤਾਫਿਰਪਿਆਰਾਰਾਵੀਅੰਜਬਾਵੈਗ
 ਵਾਰੀ॥੩॥ਕੰਤੁਲੀਆਸੋਹਾਗਈਮੰਤੋਵਪਿਵੀਏਹਾਸੈਗੁਣਮੁਛੈਨਾਵਨੀਕੋਜੀਦੋਸੁਪਰੇਹਾ॥੪॥ਜਿਨੀਸਖੀ
 ਸਹੁਰਾਵਿਆਤਿਨਪੁਛਉਗੀਜਾਏ॥ਪਾਇਲਗਉਬੋਨਤੀਕਰਉਲੇਉਗੀਪਿਬਤਾਏ॥੫॥ਹੁਕਮੁਪਛਣੈ
 ਨਾਨਕਾਤਉਚੰਦਨੁਲਾਵੈ॥ਗੁਣਕਾਮਦਿਕਾਮਦਿਕਰੈਤਉਪਿਆਰੋਕਉਪਾਵੈ॥੬॥ਜੇਦਿਲਮਿਲਿਆਸੋ
 ਮਿਲਿਹੀਆਕਹੀਅੰਰੇਸੋਈ॥ਜੇਬਤੋਰਾਛੇਰੀਐਬਤੀਮੇਲੁਨਹੋਈ॥੭॥ਧਾਤੁਮਿਲੈਨਿਧਾਤੁਕਉਲਿਵਾਲਿਵੈਕਉਪਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਨਾ
 ਏ॥ਐਤਉਪਾਨਉਪਾਵੈ॥੮॥ਪਾਨਾਵਾੜੀਹੋਇਖਰਿਖਹੁਸਾਰਨਜਣੈ॥ਰਸੀਆਤੋਵੈਤੁਸਕਕਾਤਬਫੁਲਪਛਣੈ॥੯॥ਅਪਿਓਪੀਵੈਜੋਨਨ
 ਕਾਕੁੰਮਕੁੰਮੁਸਮਾਵੈ॥ਸਹਜੇਸਹਜੇਮਿਲਿਹੈਅਮਰਪਦੁਪਾਵੈ॥੧੦॥੧॥

ਮਿਲਿਹੀਆਕਹੀਅੰਰੇਸੋਈ॥ਜੇਬਤੋਰਾਛੇਰੀਐਬਤੀਮੇਲੁਨਹੋਈ॥੭॥ਧਾਤੁਮਿਲੈਨਿਧਾਤੁਕਉਲਿਵਾਲਿਵੈਕਉਪਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਨਾ
 ਏ॥ਐਤਉਪਾਨਉਪਾਵੈ॥੮॥ਪਾਨਾਵਾੜੀਹੋਇਖਰਿਖਹੁਸਾਰਨਜਣੈ॥ਰਸੀਆਤੋਵੈਤੁਸਕਕਾਤਬਫੁਲਪਛਣੈ॥੯॥ਅਪਿਓਪੀਵੈਜੋਨਨ
 ਕਾਕੁੰਮਕੁੰਮੁਸਮਾਵੈ॥ਸਹਜੇਸਹਜੇਮਿਲਿਹੈਅਮਰਪਦੁਪਾਵੈ॥੧੦॥੧॥

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੪॥

ਹਰਿਕੀਆਕਥਾਕਹਾਈਆਗੁਰਮੀਤਸੁਣਾਈਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਮਾਪਦੇਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਈਆ॥੧॥ਆਈਮਿਲੁਗੁਰਸਿਖਆਇ
 ਮਿਲੁਤੁਮੇਰੇਗੁਰੁਕੋਪਿਆਗੇ॥੧॥ਗਾਉ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਹਰਿਭਾਵਦੇਸੇਗੁਰੁਤੇਪਾਏ॥ਜਿਨਿਗੁਰਕਾਭਟਾਮੀਸਿਆਤਿਨਿਘਮਪੁਜਾਏ॥੨॥ਜਿ
 ਨਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆਤਿਨਕਉਹਉਵਾਰੀ॥ਜਿਨਗੁਰਕੀਕੀਤੀਚਾਕਹੀਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਰਾਨਾਮੁਹੈਦੁਖਮੇ
 ਟਹਾਰਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥ਜੇਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਦੇਤੇਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ਤਿਨਵਿਟਨਾਨਕੁਦਰਿਆ
 ਸਦਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੫॥ਸਾਹਿਤੇਗੀਉਸਤਤਿਉਂਜੇਹਰਿਪੂਰੁਰਾਵੈ॥ਜੇਗੁਰਮੁਖਪਿਆਰਸੇਵਦੇਤਿਨਹਰਿਛਲੁਪਾਵੈ॥੬॥ਜਿਨਹਰਿਸੇਤੀ
 ਪਿਰਹਤੀਤਿਨਜੀਅਪ੍ਰਕਾਸਲੋ॥ਓਇਨਪਿਜਾਪਿਪਿਆਰਾਜੀਵਦੇਹਰਿਨਾਮਸਮਾਏ॥੭॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਪਿਆਰਸੇਵਿਆਤਿਨਕਉਪੁ
 ਮਜਾਇਆ॥ਓਇਆਪੁਛੁਟੇ॥ਪਰਵਾਰਸਿਉਸਭਜਗਤੁਛੁਟਾਇਆ॥੮॥ਗੁਰਪਿਆਰੇਹਰਿਸੇਵਿਆਗੁਰਪੰਨਗੁਰਪੰਨੇ॥ਗੁਰਹਰਿਮਾ
 ਰਗੁਰਸਿਆਗੁਰਪੁੰਨਵਡੁਪੁੰਨੇ॥੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਹੇਲੀਆਸੇਆਪਹਰਿਭਾਈਆ॥ਹਰਿਦਰਗਤਪੈਨਾਈਆਹਰਿਆਪਗਲਿਲਾਈਆ॥
 ੧੧॥ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇਦੇਤਿਨਦਰਸਨੁਵੀਜੈ॥ਤਮਤਿਨਕੇਚਰਨਪਖਾਲਦੇਧੁੜਿਘੋਲਿਘੋਲਿਪੀਜੈ॥੧੨॥ਪਾਨਸੁਪਾਰੀਖਾਤੀਅਮੁ
 ਖਈਕੀਆਲਾਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਕਦੇਨਚੋਤਿਓਨਅਪਕਾਕੈਚਲਾਈਆ॥੧੩॥ਜਿਨਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਚੇਤਿਆਹਿਰਦੈਓਰਧਾਰੇ॥ਤਿ
 ਨਜਮਨੇਕਿਨਆਵਈਗੁਰਸਿਖਗੁਰਪਿਆਗੇ॥੧੪॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਾਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਕਉਇਆਰੰਗ
 ਲੀਆਮਾਣੈ॥੧੫॥ਸਤਿਗੁਰਦਤਾਆਖੀਐਤੁਸਕਰੇਪਸਾਓ॥ਤਉਗੁਰਵਿਟੁਸਦਵਾਰਿਆਜਿਨਦਿਤੜਾਨਾਓ॥੧੬॥ਸੋਪੰਨਗੁਰੁ
 ਸਾਬਾਸੁਹੈਹਰਿਦੇਇਸਨੇਹਾ॥ਤਉਵੇਖਵੇਖਗੁਰੁਵਿਗਾਸਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦੇਹਾ॥੧੭॥ਗੁਰਰਸਨਾਮੀਮਿਤੁਬੋਲਾਚੀਭਰਿਨਾਮੁਸੁਹਾਵੀ॥
 ਜਿਨਿਸੁਇਸਿਖਗੁਰਮੀਸਿਆਤਿਨਕੁਪਸਭਜਾਵੀ॥੧੮॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਆਖੀਐਕਹੁਕਿਤਾਬਿਧਿਜਾਈਐ॥ਹਰਿਹਰਿਤੇਰਾਨਾਮੁਹੈਹਰਿ
 ਪਰਚੁਲੈਜਾਈਐ॥੧੯॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਅਰਾਧਿਆਸੇਸਾਤਵਡਦੇਹਾ॥ਤਉਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਵਾਰਿਆਗੁਰਬਲਨਸਮਾਏ॥੨੦॥

ਤੁੰਨਕਾਤੁੰਸਾਹਿਥੇਤੁੰਮੇਰਾਮੀਗਾ। ਤੁਪੁਰਾਵੈਤੇਰੀਬੰਦਗੀਤੁੰਗੁਣੀਗੀਗਾ। ੨੧॥ ਅਪੇਹਗਿਏਕਰੀਗੈਆਪੇਬੁਰੀਗੀ। ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈ ੨੩)

ਨਾਨਕਾਸਾਈਗਲਚੰਗੀ॥ ੨੨॥ ਮਃ ੧॥ ੫॥ ਮਃ ੪॥ ੨॥ ਮਃ ੫॥ ੫॥ ਮਃ ੬॥ ੩॥ ਅਸਟਪੰਆ ੨ ਜੋਤ ੧੭

ਤਿਲੰਗਬਾਣੀਰਗਤਾਕੀਕਬੀਰਜੀਉ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧੇਰਕਤੇਬਾਇਠਤਰਾਰਾਈ। ਦੇਲਕਾਠਿਕਰਨਜਾਈ। ਤੁਕਰਮਕਰੀਜੀਉਕਰਪੁਰਾਜਰਤਜੁਰਖਦਾਈ॥ ੧॥ ਬੰਦੇਖੋਜਾਦਿਲਹਰਿਹੋਜਨ

ਠਿਗਪਰੇ ਸਾਨੀਮਾਹਿ॥ ਇਹਜੁਤੁਨੀਆਸਿਹਮੇਲਾਦਸਤਗੀਰੀਨਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰੋਗਪਨਪਤ੍ਰਿਖੁਸੀਹੋਏਬੇਖਬਰਬਾਰਬਕਾਹਿ॥

ਹਕੁਸਚਖਾਏਕਖ ਏਕਮਿਅਨੇਸਿਅਮਮੁਗਤਿਨਾਹਿ॥ ੨॥ ਅਸਮਾਨਸਿਅਨੇਲਹਿਰੀਆਗੁਸਲਕਰਦਨਬੂਟਾਕਰਿਠਕਰਦਾਈ॥

ਲਾਇਰਸਮੇਜਤਤਮਉਜੁਟਾ॥ ੧॥ ੧॥ ਤਿਲੰਗਨਾਮਦੇਵਜੀ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੈਅੰਪਲੇਕੀਠੇਤੇਰਾਨਾਮਖੰਦਕਾਰਾਮੈਗਰੀਬਮਸਕੀਨਤੇਰਾਨਾਮਹੈਅਧਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰੀਮਾਰਹੀਮਾਅਲਾਹਤੁੰਗਨੀ॥ ਹਜਰ

ਹਜਰਹਿਰਪੇਸਤੁੰਮਨੀ॥ ੧॥ ਰਹੀਆਉਤੁਦਿਹਿਤੁੰਬਿਸੀਆਰਤੁਪਨੀ॥ ਦੇਹਿਲੇਹਿਏਕਤੁੰਦਿਗਰਕੋਨਹੀ॥ ਤੁੰਦਨਾਤੁੰਬੀਨਾਮੈਬਿ

ਰਗਕੀਆਕਰੀ॥ ਨਾਮੇਚੇਸੁਆਮੀਬਖਸਿਦਤੁੰਹੀ॥ ੩॥ ੧॥ ਤਿਲੰਗ॥ ਹਲੇਯਾਰਹਲੇਯਾਰਾਖੁਸਖਬਰੀ॥ ਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਉਹ

ਉਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਉ॥ ਨੀਕੀਤੇਰੀਬਿਗਰੀਆਲੇਤੇਰਾਨਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਜਾਅਮਦਕੁਜਾਰਠਤੀਕੁਜਾਮੇਰਵੀ॥ ਤੁਰਕਾਨਗਰੀਸਬੁ

ਕੋਈ॥ ੧॥ ਖੁਬਤੇਰੀਪਗਰੀਮੀਠੇਤੇਰੇਬੋਲਾਦੁਰਕਾਨਗਰੀਕਾਹੇਕੇਮੇਗੇਲਾ॥ ੨॥ ਚੰਦੀਹਜਾਰਆਲਮਏਕਲਖਾਨਾਹਮਚਿਨ

ਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਵਲੇਬਰਨਾ॥ ੩॥ ਅਸਪਤਿਗਜਪਾਤਿਨਰਹਨਹਿੰਦਾ॥ ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਮੀਰਮੁਕੰਦ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥

੧ ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ॥ ੧॥ ਰਾਂਗਧੋਇਬੈਸਧੂਪਦੇਵਹੁਤਉਦੁਪੈਕਉਜਾਵਹੁ॥ ਦੁਪਕਰਮਧੁਨਿਸੁਗਤਿਸਮਾਇਲੋ

ਇਕਿਰਾਸਨਮਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਜਪਹੁਤਏਕੋਨਾਮਾਅਵਹੁਨਿਰਾਠਲਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹਮਨੁਬੰਦੀਰਾਬਕਹੁਹੁਨਿਨੇਕੀਨਿਦਨਾਮ ੬

ਵੈ॥ ਰਸਨਾਨਾਮਜਪਹੁਤਉਮਥੀਐਇਨਾਬਿਧਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਵਹੁ॥ ੨॥ ਮਨਸਿਪਟਾਨਿਤੁਸਤਸਰਨਾਵਦਕਾਵਨਪਾਤੀਤ੍ਰਿਪਤਕੇਗਾਪੁ

ਜਾਪਾਦਸੇਵਕਜੇਸੇਵੈਇਨਾਬਿਧਸਾਹਿਬੁਰਵਤਰੇ॥ ੩॥ ਕਹਦੇਕਹਿਕਰੇਕਹਿਜਾਵਹਿਤੁਮਸਰਮਵਹੁਨਕੇਈ॥ ਕੁਗਤਿਹਿਦਨਾ

ਕਜਨੁਜਪੈਹਉਸਾਢਾਹਿਸਚੇਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧ ਅੰਤਰਿਵਸੈਨਬਾਰਿਜਾਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਛੋਰਕਾਹੋਬਿਖੁਖਾਈ॥ ੧॥ ਐਸਾਕੀ

ਆਨੁਜਪਹੁਮਨਮੇਗੇਹੋਵਹੁਕਾਰਸਾਚੇਕੇਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਭਕੇਈਹਵੈ॥ ਬੀਧਨਬਾਂਧਿਆਸਕੁਜਗੁਕਵੈ॥ ੨॥ ਸੇਵਕ

ਹੋਸੁਚਾਕੁਹੋਇ॥ ਜਲਿਬਾਲਿਮਹੀਅਲਿਗਵੈਆਸੋਈ॥ ੩॥ ਹਮਨਹੀਚੰਗੇਬੁਗਨਹੀਕੋਈ॥ ਪ੍ਰਦਿਵਤਿਨਾਨਕੁਤਰੇਸੋਈ॥ ੪॥ ੨॥

ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬॥ ਉਜਲਕੈਹਾਚਿਲਕਟਾਘੋਟਮਕਾਲਜੀਮਸੁਪੋਤਿਆਨੁਠਨਉਤਰੈਜੇਸਉਪੋਵਾਤਿਸੁ॥ ੧॥ ਸਜਦ

ਸੇਈਨਾਏਚਲਦਿਆਨਾਏਚਲੀਨੀ॥ ਨੀਬੈਲੇਖਾਮਹੀਐਤ੍ਰਿਖੈ॥ ਖਨੇਦਿਸੀਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਠੇਮੰਤ੍ਰਪਾਮਾਤ੍ਰੀਆਪਾਸਹੁਚਿਤਵੀ

ਆਹ॥

ਅਲਾਹਤਪਾਕੀਪਾਕੀ
ਸਕਕੋਨਿਦੁਸਰੋਇ॥
ਕਬੀਰਕਮਕਰੀਮਕ
ਕਿਕਰੋਜਾਇਸਾ॥

੫੭੨

581

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨੀਤਜਾਤਪਰਦੇਸੀਥਿਨਾਏਤੋਲੁਜਾਵੈ। ਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਕਰਹਰਾਕੀਉਕਰਿਮੁਜਾਪਵੈ॥੧੦॥

ਸ੍ਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਪਹੁ ੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

੨੩੮

ਮਨਰਾਮਨਾਮੁਆਗਧਿਅਗੁਰਸਬਦੁਗੁਰਗੁਰਕੋ। ਸਥਿਏਛਮਤਿਤਨਿਪੁਰੀਆਸਕੁਚੁਕਾਡੁਰਜਾਮਕੋ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਣਗਾਵਹੁਆਮਾ
ਮਹਰਿਕੋ। ਗੁਰਤੁਠੈਮਨਪਰਬੋਧਿਅਗਰਿਪੀਆਰਸਗਟਕੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਉਤਮਸਾਤਿਗੁਰਕੋਗੀਗੁਨਗਾਵੈਹਰਿਪੁਰਕੋ॥
ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਰਮੇਲੁਸਤਸੰਗਤਿਹਮਧੋਵਹਿਪਗਜਨਕੋ॥੨॥ ਰਾਮਨਾਮਸਭੁਹੈਰਾਮਨਾਮਾਰਸਗੁਰਮਤਿਰਸਰਸਕੋ॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿ
ਜਲੁਪਾਇਆਸਕੁਛਾਥੀਤਿਸੁਤਿਸਕੋ॥੩॥ ਤਮਰੀਨਾਤਿਪਾਤਿਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰੁਹਮਵੋਏਓਸਿਰਗੁਰਕੋ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਿਓਗੁਰ
ਚੇਲਾਗੁਰਰਾਖਹੁਲਾਜਨਕੋ॥੪॥੧॥੧॥ ਸ੍ਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੁਜਿਓਪੁਰਖੋਤਮੁਸਭਾਥਿਨਸੇਦਾਲਦਿਦਲਘਾ। ਤੁ
ਓਜਨਮਮਰਣਮੋਟਿਓਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਅਸਥਿਰਸੇਵਸੁਖਸਮਘਾ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਰਜੁਰਾਮਨਾਮਅਤਿਧੀਰਘਾ। ਲੈਮਤਿਤਨਿਅਰਘ
ਪਰਿਓਗੁਰਮਾਗੈਸਿਰਵੇਚਲੀਓਮੁਲਮਹਘਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਰਪਤਿਗਜੇਰੰਗਰਸਮਾਣਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਪਕਨਖਜੇਸਕੁਕਘਾ। ਧਰਮ
ਰਾਇਸਿਰਫੰਡਛਗਾਨਾਛਿਰਪਛੁਤਨੇਤਖਛਲਘਾ॥੧॥ ਹਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁਜਨਾਕੀਰਮਤੁਮਾਰੇਸਰਣਗਤਪੁਰਖਪ੍ਰਤਪਲਘਾ। ਦਰਸੁ
ਸੰਤਦੇਹੁਸੁਖਪਾਵੈਪ੍ਰਭਲੋਚਪੁਰਜਨਤੁਮਘਾ॥੨॥ ਤੁਮਸਮਰਥਪੁਰਖਵਡੇਪ੍ਰਭੁਆਖੀਮੋਕਉਕੀਜੈਦਨੁਹਰਿਸਿਮਘਾ। ਜਨਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਮਿਲੈਸੁਖਪਾਵੈਰਾਮਨਾਮਾਵਿਟਹੁਸਦਘਮਘਾ॥੧॥੨॥ ਸ੍ਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿੰਦੁਹੈਹਰਿੰਦੁਮੰਜੀਠਿੰਦੁ।
ਗੁਰਤੁਠੈਹਰਿੰਗਚਨੰ ਆਠਿਰਿਬਹੁਕਿਨੋਵੈਓੰਦੁ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਰਾਮਨਾਮਕਰਿੰਦੁ। ਗੁਰਤੁਠੈਹਰਿਉਪਦੇਸਿਆਹ
ਰਿਕੇਇਆਰਾਓਨਿਸੰਦੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁੰਧਾਇਆਟੀਮਨਮੁਖੀਠਿਰਿਆਵਟਨਾਟਾਅੰਦੁ। ਹਰਿਪ੍ਰਕਾਤਿਤਿਨਆਇਓਮਨਦੁਲਾ
ਰਾਉਸੁਯੰਦੁ॥੨॥ ਰਾਮਮੈਲਕਰੇਦੁਤਚਗੀਆਹਰਿਰਾਖਪੁਅੰਗੀਅੰਦੁ। ਗੁਰਾਖੀਮ੍ਰਿਤੁਸਰਨਾਵਾਇਆਸਕੁਛਾਥੋਕਿਲਵਿਖਪੰਦੁ॥
੩॥ ਹਰਿਦੀਨਾਦੀਨਦਾਇਆਛਪ੍ਰਕੁਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲੁਸੰਦੁ॥ ਮਿਠਾਸੰਗਤਿਹਰਿੰਗੁਪਾਇਆਜਨਿਨਾਨਕਮਤਿਤਨਿੰਦੁ॥੪॥

੧੧॥

੩॥ ੧੨॥

ਸ੍ਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਤਿਤਕਪਟੁਕਮਾਵਹਿਹਿਰਦਸੁਪਨਹੋਈ॥ ਅਨਦਿਨੁਕਰਮਕਰਹਿਬਹੁਤੋਰੇਸੁਪਨੈਸੁ
ਖੁਨਹੋਈ॥੧॥ ਗੀਅਨੀਗੁਰਬਿਨੁਕਗਤਿਨਹੋਈ॥ ਕੋਰੈਰੰਗੁਕਦੇਨਾਚਨੈਜੇਛੈਚੈਸਭੁਕੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮਵਰ
ਤਕਰੇਪ੍ਰਜਾਮਨਮੁਖਹੋਗੁਨਜਾਈ॥ ਅੰਤਰਿਰੋਹਮਰਾਅਭਿਮਾਨਾਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਈ॥੧॥ ਬਾਹਰਿਭੇਖਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈ॥
ਨੁਆਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ ਤਉਮੈਥਿਆਧਿਆਸਬਦੁਨਈਕੈਠਿਰਿਠਿਰਿਜੋਨੀਆਵੈ॥੩॥ ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਜੈਬੁਝੈਸੋਨੁ
ਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਬੁਝੈਏਕਸਮਾਰਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੧॥ ਸ੍ਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਪਹੁ ੨॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਨਗਰੀਖੋਜਖੋਜਾਈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਸਤਿਵਸਾਈ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਬੁਝੀਥਿ
ਨਅੰਤਰਿਗੁਰਮਿਠਿਐਸਭੁਤੁਖਰਵਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛਿਗੁਣਗਾਵਾਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਦਇਆਲਗੁਣਨਾਮੁ
ਦਿੜਾਈ॥ ਤਉਹਰਿਪ੍ਰਕਾਪਿਆਰਾਛੁਛੁਛੁਛਾਈ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਸੁਪਾਈ॥੩॥ ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖਾਲਿਖੇਹਰਿਪ
ਈ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਤੁਠਮੇਲੈਹਰਿਕਾਈ॥੪॥੧॥ ਸ੍ਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੇਮਨਹਰਿੰਗਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਸਮਾਏ॥੧॥ ਹਰਿੰਗੁਰਤਾਮਨੁ ਰੰਗਮਲੋਸਦਅਨੰਦੁਹੈਦਿਨੁਗਤੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ

੧੩॥

੧੪॥

ਪੁਰੇ

ਰੰਗਕਉਲੋਚੈਸਰੁਕੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰੁਲੁਕੋਈ। ॥ ੧ ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਗਧੁਨਕੋਰੋਈ। ਜੇਸਉਲੋਚੈਗੁਰੁਨੋਵੈਕੋਈ। ॥ ੨ ॥ ਨਦਰਿਕਰੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾ
 ਵੈ। ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰੁਸਮਾਵੈ। ॥ ੩ ॥ ੧੫॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪॥ ਜਿਤਵਹਰਿਗੁਰੁਪਾਪਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਵੈਸਹਜਿਸਮਾਇ। ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ
 ਗੁਰਮੁਖਾਖਹੁਜੇਭਾਈ। ਤਉਕਤਅਨਤਸਾਦਿਲੇਭਾਈ। ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ। ਗੁਰਮਤਿਗੁਰੁਪਾਪਉਥਿਧਾਰਿ। ਹਰਿਗੁਰੁਤੇਰੰਗਮੁਹਾਰਿ। ॥ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ
 ਹਰਿਗੁਰੁਖਾਖਮਾਨਜਾਇ। ਤਉਮੈਕਰੈਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ। ॥ ੪ ॥ ਨਦਰਿਕਰੈਤਾਹਰਿਗੁਰੁਪਾਵੈ। ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰੁਸਹਿਗੁਰੁਦਾਵੈ। ॥ ੫ ॥ ੩॥
 ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪॥ ਨੀਚਜਾਤਿਹਜਿਪਤਿਆਉਤਮਪਦਵੀਪਾਇ। ਪੁਛਹੁਬਿਦੁਸੈਸੁਤੈਕ੍ਰਿਸਨਉਤਰਿਆਪਰਿਜਿਜਾਇ। ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿਕੀਮਕਥਕਥਾਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈ। ਜਿਤੁਸਹਸਾਦੁਖਭੂਖਸਭਲਾਜਿਐ। ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ। ਗਵਿਦਾਸਚਮਾਰ। ਉਸਤਤਕਰੈਗਰਿਕੀਰਤਨਿਸਖ
 ਭਿਗਾਇ। ਪਤਿਤਜਾਤ ਉਤਮੁਭਾਇਮਾਚਰਵਰਨਪਏਪਗਾਏ। ॥ ੩ ॥ ਨਾਮਦੇਪ੍ਰੀਤਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਏਕਛੀਪਾਕਉਬੁਝਾਇ। ਖੜੀਬ੍ਰਮਣ
 ਪਿਠਦੇਛੋਰੈਹਰਿਨਾਮਦੇਲੀਆਮੁਖਲਾਇ। ॥ ੪ ॥ ਜਿਤੋਰਗ। ਤਹਰਿਸੇਛਾਮੁਖਅਠਸਠਿਤਰਿਬ੍ਰਹਿਲਕੁਕਛਾਇ। ਜਨਨਾਨਕਉਕਉਅਨਦਿਨਪ
 ਰਸੈਜੇਭ੍ਰਿਪਕਹੇਹਰਿਗਾਇ। ॥ ੫ ॥ ੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪॥ ਤਿਨੀਅੰਤਹਿਹਰਿਅਧਿਆਨਕਉਪੁਰਿਭਿਧਿਆਲਿਖਤੁਲਿਲਾਗਾਤਿਕੀਬਖੀ
 ਲੀਕੋਈਕਿਆਕਰੈਜਿਨਕਅੰਗੁਕਰੈਮੇਰਾਹਰਿਕਰਤਾਗ। ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਮਨਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਹਰਿਜਨਮਜਨਮਕੇਸਰਦੁਖੁਨਿਵਰਣਹਰਾ।
 ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ। ਧੁਰਿਭਗਤਜਨਾਕਉਬਖਸਿਆਹਰਿਅੰਸਿਤੁਰਗਤਿਤੰਗਾ। ਮੁਖਪੌਦੈਸੁਉਨਕੀਰੀਸਕਰੈਤਿਸੁਪਲਤਿਪਲਤਿਮੁਪਕਾਰਾਗ। ਸੇਭਗਤ
 ਸੇਸੇਵਕਾਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਗਾ। ਤਿਨਕੀਸੇਵਤੇਹਰਿਪਈਐਸਿਰਿਨਿਦਕੈਪਦੈਛਰਾਗ। ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁਪਕਵਿਰਤੀਸੇਈਜਾਏਜਗਤਗੁਰਨਾਨਕਪੁਛਿਕਰ
 ਤੁਬੀਰਾਗਾ। ਚਹੁਪੀੜੀਆਦਿਜੁਗਾਦਿਬਖੀਲੀਕਿਨੈਪਾਈਓਹਰਿਸੇਵਕਭਾਇਨਿਸਤਾਗ। ॥ ੪ ॥ ੧੮॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪॥ ਜਿਥੈਹਰਿਅਧਿਆ
 ਐਤਿਥੈਹਰਿਮਿਤਿਸਭਾਈ। ਗੁਰੁਕਿਰਪਾਹਰਿਮਨਵਸੈਹੋਰਤਾਬਿਧਲਾਇਅਨਜਾਈ। ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਧਨੁਸੀਰੀਐਰਾਈ। ਜਿਹੁਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਹੋਇਸਖਾਈ
 ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ। ਸਤਸੰਗਤੀਸੀਰੀਹਰਿਧਨੁਖਈਐਹੋਰਥੈ। ਹੋਰਤਉਪਾਇਹਰਿਧਨੁਕਿਤੈਨਪਾਈ। ਹਰਿਗਤਨੈਕਾਵਾਪਈਆਹਰਿਗਤਧਨੁਵਿਹਾਏਕਚੈਕੇਵਾ
 ਪਾਰੀਐਵਹਰਿਧਨੁਭਾਇਅਨਜਾਈ। ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਧਨੁਹਤੁਜਵੇਹਰਿਮਾਣਕੁਹਰਿਧਨੈਨਾਇਅੰਸਿਤਵੇਲੇਵਰੈਹਰਿਭਗਤੀਧਰਿਲਿਵਲਾਈ। ਹਰਿਧ
 ਨੁਮੀਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਵਤੇਕਾਬੀਜਿਆਰਗਤਖਾਇਖਰਚਹੋਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀ। ਹਲਿਤਪਲਤਿਹਰਿਧਨੈਕੀਭਗਤੁਮਿਲੀਵਡਿਆਈ। ॥ ੪ ॥ ਹਰਿਧਨੁਨਿਰ
 ਕਉਸਦਾਸਦਾਅਸਿਧਿਹੁਤੇਸਾਚਾਈਹੁਹਰਿਧਨੁਮਗਨੀਤਸਕਰੈਪਾਣੀਐਨਮਦੁਤੈਕਿਸੈਕਾਗਵਾਇਅਨਜਾਈ। ਹਰਿਧਨਕਉਉਚਕਾਨੇਕ੍ਰਿਪਾਵਈ
 ਜਮੁਜਾਗਾਤੀਰੰਗੁਨਲਗਾਈ। ॥ ੫ ॥ ਸਾਕਤੀਪਾਪਕਰਕੈਬਿਖਿਆਪਨੁਸੀਚਿਆਤਿਨਾਈਕਾਵਿਖੁਨਾਨਿਨਜਾਈ। ਹਲਤੈਵਿਚਿਸਾਕਤਦੁਹੇਲੇਭਏ
 ਹਥਪੁਛੁਕਰਗਾਇਅਮਗੈਪਲਤ। ਸਾਕਤਹਰਿਦਰਗਹਛੋਈਨਪਾਈ। ॥ ੬ ॥ ੧੯॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪॥ ਜਿਸਨੇਹ
 ਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਸੁਹਰਿਗੁਰੁਦਵੈਸੇਭਗਤੁਸੇਪਰਵਾਨਾਗੋਵਿਦਗੁਰਗਾਈਐਜੀਉਲਾਇਸਾਤਿਗੁਰੁਨਾਲਿਧਿਆਨ। ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ। ਸੇਸਤਿ
 ਗੁਰੁਸਾਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਕੀਸਫਲੁਹੋਜਿਸਤੋਪਾਈਐਪਰਮਨਿਧਾਨ। ਜੇਦੁਜੈਭਾਇਸਾਕਤਕਾਮਨਾਅਰਥਦੁਗੰਧਸੇਵਦੇਸੇਨਿਠਲਸੁਭਮ
 ਗਿਆਨ। ॥ ੨ ॥ ਜਿਸਨੇਪਰਤੀਤਿਹੋਵੈਸਿਸਕਾਗਾਵਿਆਥਾਇਪਦੈਸੇਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨ। ਜੇਬਿਨੁਪਰਤੀਤੀਕੁੜੀਕੁੜੀਅਖੀਮੀਟਦੇਉਨਕਾਉ
 ਤਰਨਾਇਗਾਭੁਠਗੁਮਾਨ। ॥ ੩ ॥ ਜਿਤਾਜੀਉਪਿੰਨੁਸਭਤੇਰਾਤੁਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪਰਖੁਭਗਵਾਨ। ਦਾਸਾਨਿਦਾਸੁਕਉਜਨਨਾਨਕਨੇਪਤੁਕਰਾਇ
 ਹਿਤੇਤਹਉਕਰੀਵਾਖਿਆਨ। ॥ ੪ ॥ ੨੦॥

ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਿਆਦਰ
 ਨੀਐਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿ
 ਆਹਰਿਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨ॥

ਗੁਰੂਮੁਖੀਮਹਲਾ ੧੧ ॥ ਪੁਰ ੭ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੨੩੯

ਤੇਰੇ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹਿਕਿ ਹਿਗਵਾਤੁ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਾ ਸਾਕਉ ਤੁੰ ਠਾਕੁ ਉਚਰਗਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਹਿਰਿ ਨਾਮੁ
 ਧਰਿ ਸੋਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਭਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਮੈ ਤਾਨੁ ਦੀਥਾ ਤੁਝੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਤੁਧਾ ਗੈ ਅਰਚਾ ਸਾਮੈ
 ਹੋਰ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ਕਿਸੁ ਪਾਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੁਝੀ ਪਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਵਿਚੇ ਪਰਤੀ ਵਿਚੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਾਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ ਬਕਰੀ ਸਿੰਘ
 ਇਕ ਤੈਥਾ ਇਰਾਬੈ ਮਨਹਿ ਜਾਪੈ ਕੁਮਰ ਉਦੁ ਹਿਕੀ ਜੈ ॥ ੩ ॥ ਗਰੀਬੀ ਫਿਰਿ ਆਈ ਦੇਖੁ ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਗੁਰਿ ਨਿਮਾਣਿ ਆਮਾਣੁ ਦਿਵਾਏ ॥ ਜਿਉ ਪਰਤੀ
 ਚਰਨ ਤਲੇ ਤੇਉ ਪਰਿਆਵੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨਾ ਨਗਤੁ ਆਣ ਸਭ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਸਕਰਿ ਛੁਆਪੇਨਾ
 ਟਹਿਕਿਆ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਬਿਸੁਲਾਈ ਐ ॥ ਬੁਧਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਕਰਿ ਛੁਸੁ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਸਭ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਸਰੀਰ ਹਰਿ
 ਕੀਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਮਾਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਇਕ ਨਾਸਤਿ ਗੁਰਮੇਲਿ ਸੁਖ ਦੇਵਹਿ ਇਕ ਮਨੁ ਖਪਿ ਪਾਪਿ ਟਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੁੰ ਸਭਨ ਕਾ ਮੇਰੇ
 ਕਰਤੇ ਤੁਧੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖਾ ॥ ਜੇਹੀ ਤੁੰ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੇਹੋ ਕੋ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਨਦਰੀ ਨਹਿ ਕੋਝਾ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੁੰ ਜਾਣਹਿ ਸਭ
 ਤੁਧੋ ਨਿਤ ਧਿਆਏ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸਨੇ ਤੁੰ ਮੇਲਹਿ ਜਨਨਾਨਕ ਸੋਭਾਈ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਮੇ
 ਰਾਹਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ॥ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਨਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਤਿਨ ਪਾਵਿਤ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਹਿਨਿ ਨ ਅਗੇ
 ਤੁਏ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਿਨਾਜਿ ਆਏ ਰਾਹਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਹਥਿ ਮੈਰੋ ਗਾਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਾਦੇ ਉਤੈ ਗੁਰੇ ਗੀ ਵਿਚਿ ਤਉ
 ਮੈ ਕਾਰਕ ਮਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨਚੇਤਿ ਬਪੁੜੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਮੈਰੋ ਗੁਰਮੁਖੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਜ
 ਨ ਮਮਨ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਛੁਟੈ ਤਿਸੁ ਨ ਕਉ ਉਥੈ ਲਿਹਾਈ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਨੀ ਸੋਈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਕਾਰੁ ਪੁ
 ਅਪਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਹਰਿ ਦਿਗਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਨਾ ਸਰਬਰਜਾਈ ਕਿਛੁ
 ਕੀਜੈ ਨੇਕ ਰਿਸ ਕੀਐ ॥ ਅਪਦ ਕੀਤਾ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੀਐ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਨੀਉ ਸਭ ਕੋ ਤੇਰੇ ਵਸਿਆ ॥ ਅਸ ਜੋਰਨੀ ਜੋ ਕਿਛੁ
 ਕਰਿ ਤਮ ਸਾਕਹਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬਖਸਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਸਭ ਨੀਉ ਪਿਰੁ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਲਾਇਆ ਜੇਹਾ ਤੁੰ ਤੁਕ ਮਕਰਹਿ
 ਤੇ ਤੇ ਕੋ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਜੇਹਾ ਤੁਧੁ ਗੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਪਿਤ ਤੁਕ ਰਿਤੁ ਪਾਸਿ ਸਟ ਸਭ ਸਾਨੀ ਕੋ ਟੀਛੋ ਵਾਕਰਿ ਤੇ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ॥ ੩ ॥
 ਕਨਾਸਤਿ ਗੁਰਮੇਲਿ ਤੁੰ ਬੁਝਾਵਹਿ ਇਕ ਮਨੁ ਖਕਰਹਿ ਸਿਰੇ ਦਹਿ ॥ ੪ ॥ ਗਰੀਬੀ ਫਿਰਿ ਆਈ ਹਉ ਆਖਨ ਸਾਕਾ ਹਉ ਮੁਖ ਮੁਗਧੀ ਚਾਣੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿਐ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਾਇਆ ਮਜਾਣੁ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਬੁਧਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਕਰਿ ਛੁਸੁ
 ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲਾਵਹਿ
 ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਸਭ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਸਰੀਰ ਹਰਿ
 ਤਰੀਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ॥

੨੪

ਗੁਰੂਮੁਖੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੁਰ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਾਨੀ ਗਰਜੈ ਸੇਬਾਨੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਰੇਖ ਲਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਉਤਾਰੀ ਮਿਥਿ ਪਾਸਾਗਾਤ ਬਏ ਕੋਏ ਕੰਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਕਵਨ ਰੂਪ ਦਿਸਾਇਓ
 ਭਿਨ ਸਾਇਓ ॥ ਕਤਹਿ ਗਾਇਓ ਉਕਤ ਤੇ ਆਇਓ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਨਾਲ ਤੇਉ ਠਹਿਰਾਇ ਕਤਰੰਗਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰੁ ਖਨਕੀ ਨੇਬੁ ਰੰਗਾ ॥ ਬੀਜ ਬੀ
 ਜ ਦੇਖਿ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਭਲਾ ਪਾਕੇ ਤੇਏ ਕੰਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਹਸਪਟਾ ਮਹਿ ਏਕ ਅਕਾਸੁ ਪਟ ਛੁਟੇ ਤੇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਭਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇ
 ਆਵਿ ਕਾਰੁ ਬ੍ਰਮ ਛੁਟੇ ਤੇਏ ਕੰਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਓਹੁ ਆਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨ ਸਤਨਾਹੀ ॥ ਨਕੋ ਅਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੋਹਿ ਮੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਮੇਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜ ਹਿਸੇ ਪੂਰੇ ਹੋਇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੇਨੇ ਸੇਵੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਜਾ ॥

ਕਵਨ

ਦਸਅਪਨੇਕੀਰਾਖਤੁਲਾਨੁ॥ ੧॥ ਤੇਰੀਸਗਣਿਪੁਰਨਦਇਆਲਾ॥ ਤੁਝਾਬਿਨਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਗਹਿਅਤੁ
ਰਪੁਗਿ॥ ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭਦੁਗਿ॥ ਲੋਕਪਤੀਅਰੈਕਛੁਨਪਾਈਐ॥ ਸਾਰਲਗੈਤਹਉਮੈਜਾਈਐ॥ ੨॥ ਜਿਸਨੇਲਾਇਲਏਸੇਭਾਗੈ॥ ਗਿਆਨੁ
ਰਤਨੁਅੰਤਰਿਗਤਿਸੁਜਾਗੈ॥ ਦੁਰਮਾਤਿਜਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ ੩॥ ਦੁਇਕਰਿਜੇਕਰਉਅਰਦਾਸਿ॥ ਤੁਧੁਕਵੈਤਾ
ਅਣਹਿਰਾਸਿ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਭਗਤੀਲਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਦਾਧਿਆਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਧਨੁਸੁਭਾਗਨੇਪ੍ਰ
ਭੁਪਛਨੈ॥ ਮਨੈਤੁਕਸੁਤਜੈਅਰਮਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਿਅਸਿਉਰਾਤੀਰਲੀਅਮਾਨੈ॥ ੧॥ ਸੁਣਿਸਖੀਏਪ੍ਰਭਮਿਲਨੀਸਾਣੀ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿਤਜਿਭਾਚੁ
ਲਿਕਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਖੀਸਹੇਲੀਕਉਸਮਝਵੈ॥ ਸੋਈਕਮਾਵੈਜੋਪ੍ਰਭਭਵੈ॥ ਸਾ॥ ਸੁਭਾਗਦਿਅੰਕਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਕਰਬਗਹੇਲੀਮਹਲੁਨਪਵੈ
॥ ਠਿਰਿਪਛੁਤਾਵੈਜਬਹੈਦਿਵਿਤਾਵੈ॥ ਕਰਮਹੀਦਮਨਮੁਖਦੁਖਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਬਿਨਉਕਰਿਜੇਜਾਣਾਦੁਗਿ॥ ਪ੍ਰਭਅਥਿਨਾਸੀਰਹਿਆਰਪੁਗਿ॥ ਜਨਨਾ
ਨਕਗਾਵੈਦੇਖਿਹਦੁਗਿ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਗਿਰੁਵਸਿਗੁਰਕੀਨਾਹਉਪਰਕੀਨਾਗਿ॥ ਦਸਦਾਸੀਕਿਰਿਦੀਨੀਭਤਾਗਾਸਗਲਸ
ਮਿਗੀਮੈਪਰਕੀਜੇਭੀ॥ ਅਸਾਧਿਆਸੀਪਿਕਉਲੋਭੀ॥ ੧॥ ਕਵਨਕਹਾਗੁਨਕੰਤਾਪਿਆਗੇ॥ ਸੁਧੁਕਸਹੁਪਦਾਇਆਲਮੁਰਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸਤੁਸੀਗਾਰਭਉਅੰਨਨੁਪਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੰਬੋਲਮੁਖਖਾਇਆ॥ ਕੰਗਨਬਸਤ੍ਰਗਠਨੇਕਨੇਸੁਭਾਵੈ॥ ਪਨਸਭਸੁਖਪਾਵੈਜਾਪਿਰੁਘਰਿ
ਆਵੈ॥ ੨॥ ਗੁਣਕਾਮਾਦਿਕਰਿਕੰਤੁਰੀਝਾਇਆ॥ ਵਾਸਿਕਾਰਿਲੀਨਾਗੁਰਰਮੁਦੁਕਾਇਆ॥ ਸਭਤੇਉਰਾਮੰਦਰੁਮੇਰਾ॥ ਸਭਕਾਮਨਾਤਿਅਗੀਪਿ
ਆਪ੍ਰਿਤਮੁਭੇਰਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆਸੁਰੁਜੇਤਿਉਨਿਆਗਾਜੇਨਾਵਿਛਾਈ॥ ਸਰਪਅਪਾਗਾਨਵਰੰਗਛਾਛੁਸੇਜਰਾਵਦਮਾਇਆ॥ ਜਨਨਾਨ
ਕਾਪਿਰਧਨੀਮਲਿਭੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਉਮਾਰਿਓਹੀਉਮਿਲਨਿਪ੍ਰਭਤਾਈ॥ ਖੋਜਤਾਰਿਓਦੇਖਉਪ੍ਰਿਅਜਾਈ॥
ਸੁਨਤਸੰਦੇਸਹੋਪ੍ਰਿਅਗ੍ਰਿਸੇਜਾਵਿਛਾਈ॥ ਕ੍ਰਮੇਕ੍ਰਮਿਆਇਓਤਉਨਦਾਰਿਨਪਾਈ॥ ੧॥ ਕੰਨਾਬਿਧੀਅੰਗੇਪੀਰੈਨਿਮਾਨੈ॥ ਮਿਲਿਸਾਜਨਤ
ਉਤਸੁਕਰਬਾਨੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕਸੇਜਾਵਿਛਾਈ॥ ਯਾਕੰਤਾ॥ ਪਨਸੁਤੀਪਿਰੁਸਦਜਾਹੰਤਾ॥ ਪੀਓਮੰਦਰੋਧਨਮਤਵੰਤਾ॥ ਧਨੁਜਾਗੈਜੇਪਿ
ਹੁਬੋਲੰਤਾ॥ ੨॥ ਭਈਨਿਰਾਸੀਬਹੁਤਦਿਨਲਾਗੇ॥ ਦੇਸਦਿਸੰਤਰਮੈਸਗਲੇਝੁਗੇ॥ ਬਿਨੁਗੁਨਨਪਾਵਉਬਿਨੁਪਗਪਾਗੇ॥ ਹੋਇਕਿਰਪਾਲੁ
ਪ੍ਰਭਮਿਲਹੋਸਰਗੇ॥ ੩॥ ਕਾਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਤਸੰਗੁਮਿਲਾਇਆ॥ ਬੁਝੀਤਪਤਿਪਰਹਿਪਿਰੁਪਾਇਆ॥ ਸਗਲਸੀਗਾਰੁਦੁਮੁਝਹਿਸੁਭਾਇ
ਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਰਮੁਦੁਕਾਇਆ॥ ੪॥ ਜਹਦੇਖਾਤਪਿਰੁਪੈਰਾਈ॥ ਘੋਲਿਓਕਪਾਟਤਾਮਨੁਠਹਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥ ੫॥
ਸੁਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਸਮਾਲੀਮੋਹਿਨਿਗੁਣਕੇਦਤਾਗੇ॥ ਬੈਧਰਿਦੁਕਿਆਕਰੈਚਤੁਰਾਈ॥ ਇਨੀਉਪਿਰੁਸਭੁਭਾਗੇ॥
੧॥ ਲਾਲਰੰਗੀਲੇਪ੍ਰਿਤਮਮਨਮੋਹਨਤੇਰੇਰਸਨਕਉਹਮਬਾਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਕੁਦਾਤਾਮੋਹਿਨੀਨਭੇਖਾਰੀਤਮਸਦਾਸਦਾਉਪਕਾਗੇ॥
ਸੋਕਿਛੁਨਾਹੀਜਿਮੈਤੇਹੋਵੈ॥ ਮੇਰੇਤਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਗੇ॥ ੨॥ ਕਿਆਸੇਵਕਮਾਵਉਕਿਆਕਹਿਰੀਝਾਵਉਬਿਧਾਕਿਤਪਾਵਉਦਰਸਾਗੇ॥
॥ ਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਅੰਤੁਲਹੀਐਮਨੁਤਰਸੈਚਰਨਾਗੇ॥ ੩॥ ਪਾਵਉਦਨੁਛੀਰੁਹੋਇਮਾਗਉਮੁਖਲਾਗੈਸੰਤਰਨਾਗੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਰੁ
ਰੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀਪ੍ਰਭਤਾਥਦੇਇਨੀਸਤਾਗੇ॥ ੪॥ ੬॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਘਰੁ੩॥ ਸਿਵਬੋਰੀਮਾਗਨੁਬਹੁਤਾ॥ ਮਹਲੁਨਪਾਵੈ
ਕਹਤੇਪਹੁਤਾ॥ ੧॥ ਜੇਪ੍ਰਿਅਮਾਨੈਤਿਨਕੀਰੀਸਾ॥ ਕੁਨੈਮੁਖਕੀਰੀਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੇਖਾਦਿਖਾਵੈਸਚੁਨਕਮਾਵੈ॥ ਕਹਤੇਮ
ਹਲੀਨਿਕਾਇਨਾਵੈ॥ ਸ॥ ਅਤਿਤੁਸਦਾਏਮਾਇਆਕਾਮਾਤਾ॥ ਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰਿਤਕਤੈਮੁਖਿਰਾਤਾ॥ ੨॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਨਉਰੀ
ਜੈ॥ ਕੁਚਲੁਕੋਰੇਰੁਕਾਮੀਮੁਕਤਿਕੀਜੈ॥ ੬॥ ਦਰਸਨਦੇਖੇਕੀਵਡਿਅਈ॥ ਤੁਮੁਖਦਾਤੇਪੁਰਖੁਸੁਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥ ੭

ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਬੁਰੇਕਾਮਕਉਉਠਖਲੋਇਆਸਾਮਕੀਬੋਲਾਪੈਪੈਸੋਇਆ॥੧॥ਅਉਸਰੁਮਪਨਾਬੁਝੈਨਇਆਨਾਮਾਇਆਮੇਰੁ
ਗਲਪਟਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲੋਭਲਹਰਿਕਉਬਿਗਸਟੁਲਬੈਠਾ॥ਸਾਧਜਨਕਾਦਰਸੁਨੀਠਾ॥ਕਬਹੂੰਸਮਝੈਅਗਿਆਨੁਗਵਰਾ
ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਲਪਾਇਓਜੰਨਾਗਾ॥੨॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈਨਾਦਕਰਨਸੁਣਭੀਨਾ॥ਹਰਿਨਸੁਸੁਨਤਿਆਲਸੁਮਨਕੀਨਾ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਨਾਹਿਰੇਪੇ
ਖਤਅੰਧੋ॥ਛੋਰਨਾਨਿਭੂਰੇਸਰੂਪੀਧੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਖਸਿਕਹੀਜੋ॥ਕਹੀਕਿਰਪਾਮੇਰਿਸਾਧਸੰਗੁਦੀਜੋ॥੪॥ਤਉਕਿਛੁਪਾਈਐਉ
ਉਈਐਰੇਨਾ॥ਸੀਸਹਿਬੁਝਾਏਤੰਸੁਨਾਮੁਲੈਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੧॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ਘਰਮਾਤਿਕੁਰਨਦਰਿਨਆਵੈ॥ਗਲਮੈਪਾਤੁਥੈ
ਲਟਕਾਵੈ॥੧॥ਗੁਰਮੇਭੂਥਾਸਾਕਤੁਛਿਰਤਾ॥ਨੀਗੁਬਿਰੋਲੈਖਾਪਿਖਾਪਿਮਰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਪਾਤੁਕਉਠਕੁਕੁਤਾ॥ਓਤੁ
ਪਾਤੁਥੈਉਸਕਉਤੁਬਤਾ॥੨॥ਗੁਨਤਗਾਰਲੁਣਹਰਾਮੀ॥ਪਾਤਨਾਵਨਪਾਰਗਰਾਮੀ॥੩॥ਗੁਰਸਿਛਿਨਾਨਕਠਾਕੁਰੁਜਾਤਾ॥ਜਲਿਬ
ਥਿਮਹੀਆਲਿਪੁਰਨਾਬਿਧਾਤਾ॥੪॥੧॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਲਾਲਨੁਹਾਇਆਕਵਨਗਤੀਗੀ॥ਸਪੀਬਤਾਵਹੁਮੁਝੰਤੀਗੀ॥੧॥
ਸੁਹਬਸੁਹਬਸੁਹਵੀ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਕੈਰੰਗਰਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਦਮਲੋਦੁਓਸੰਗਨੈਨਭਤੀਗੀ॥ਜਤਪਰਾਵਹੁ ਨਾਉਤੀਗੀ॥
੨॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮਦੇਉਜਤੀਗੀ॥ਇਕਨਿਮਖਾਸਿਥਾਵਹੁਮੋਰਿਪ੍ਰਾਨਪਰੀਗੀ॥੩॥ਆਣੁਤਾਵਹੁਮਤਿਬੁਧਿਹਤੀਗੀ॥ਸਾਨਕਸੋਯਗੁ
ਵਤੀਗੀ॥੪॥੧੦॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਤੁੰਜੀਵਨਤੁੰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਤੁਝੀਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਸਾਧਾਰਾ॥੧॥ਤੁੰਸਾਜਨਤੁੰਪ੍ਰੀਤਮੁਐਰਾ
॥ਅਤਿਤਹਿਨਾਬਿਸਰਹਿਕਾਹੁਬੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੈਖਰੀਦਹਉਦਾਸਰੋਤੇਰਾ॥ਤੁੰਕਹੋਠਾਕੁਗੁਣੀਗੋਰਾ॥੨॥ਕੋਟਿਦਾਸਜਾਕੈਦਰਬਾਰੇ॥ਨਿ
ਮਖਾਨਿਮਖਵਸਹਿਤਿਨਾਠੇ॥੩॥ਹਉਕਿਛੁਨਾਹੀਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿਨਾਨਕਸੰਗਬਸੇਰਾ॥੪॥੧॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਸੁਖਮ
ਹਲੁਜਾਕੈਉਠਦੁਆਰੇ॥ਤਾਮਹਿਵਾਸਹਿਰੁਗਤਾਪਿਆਰੇ॥੧॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਕਾਸਕਾਪ੍ਰਕਾਸਕੀਅਤਿਮੀਰੀ॥੧॥ਦੇਰਲੋਕਾਹੁਨੇਤੁਰੀਠੀ॥ਰਹਾਉ
॥ਤਤਗੀਤਨਾਦਅਖਾਰੇਸੀਗਾ॥ਉਤਸੰਤਕਹਾਰਿਧਰਿਰੰਗਾ॥੨॥ਤਤਮਰਣੁਨਜੀਵਣੁਸੋਗਨਹਰਖਾ॥ਸੁਰਨਾਮਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦਰਖਾ
॥੩॥ਗੁਰਜਕਥਾਇਹਗੁਰਤੇਜਾਣੀ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਹਰਿਹਰਿਬਾਣੀ॥੪॥੧੨॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਜਾਕੈਦਰਸਪਾਪਕੋਟਿਉਤੇਰਾ॥
ਭੇਟਤਸੰਗਇਹੁਭਵਜਲਤਾਰੇ॥੧॥ਓਇਜਜਨਓਇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਜੋਹਮਕਉਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਕਾਸਬਦੁਸੁਨਤਿ
ਸੁਖਸਾਰੇ॥ਜਾਕੀਟਹਲਨਮਦੁਤਾਬਿਦਾਰੇ॥੨॥ਜਾਕੀਧੀਰਕਾਇਸੁਮਨਹਿਸਧਾਰੇ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਮੁਖਉਜਲਾਰੇ॥੩॥ਪ੍ਰਭੁਸੇਵਕਪ੍ਰਭ
ਆਪਿਸਦਾਰੇ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਤਿਨਸਦਬਾਉਹਾਰੇ॥੪॥੧੩॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਰਹਤਿਨਪਾਵਹਿਸੁਰਨਰਦੇਵਾ॥ਉਠਸਿਧਾਰੇਕਹਿਮੁਨ
ਜਨਸੇਵਾ॥੧॥ਜੀਵਤਪੇਖੇਜੀਨਹਿਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗੀਤਿਨਿਰਸਹੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਹੁਦਿਸਾਸਾਹਵਾਪਾਰੀਮਰ
ਨਾ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਕਾਲਹਿਖਰਨਾ॥੨॥ਕੁਝੈਮੋਹਿਲਪਟਲਪਟਾਨਾ॥ਛੋਰਚਲਿਆਤਾਛਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਾਨਕਉਕਰ
ਹੁਦਾਤਿ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪੀਦਿਨੁਰਾਤਿ॥੪॥੧੪॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਪਾਇਪਾਇਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿਬਸੇਰਾ॥ਸਗਲਸਾਮਿਕੀਸੁਭਿਤੁਮਾਰੇ॥
੧॥ਤੁੰਪ੍ਰੀਤਮਤੁੰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇ॥ਤੁਮਹਿਪੇਖਪੇਖਮਨੁਬਿਗਸਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜੋਗਿਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਿਕ੍ਰਮਿਯਾਰੇ॥ਓਟਗੀਅਬਸਾਧ
ਸੰਗਾਰੇ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਪਾਰੇ॥ਨਾਨਕਸਿਮਰੈਦਿਨੁਰੋਨਾਰੇ॥੩॥੧੫ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਕਵਨਕਾਜਮਾਇਆਵਡਿ
ਆਈ॥ਜਾਕਉਬਿਨਸਤਥਾਰਨਕਾਈ॥੧॥ਇਹਸੁਪਨਾਸੇਵਤਨਹਿਜਾਨੈ॥ਅਚੇਤਾਬਿਦਸਥਾਮਹਿਲਪਟਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਮੋਹਿ
ਮੋਹਿਓਗਾਵਾਗਾਪੇਖਤਪੇਖਤਉਠਸਿਧਾਰਾ॥੨॥ਉਠਤੇਉਠਤੁਕਾਦਰਬਾਰਾ॥ਕਈਜੰਤਾਬੀਹਉਪਾਰਾ॥੩॥ਦੁਸਰੇਅਨਾਕੋਰੋਈ॥

ਨਿ

ਰੁ

ਜਪਿਨਾਨਕਪੁਤ੍ਰੇਕੋਸੇਈ॥੧॥੧੬॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਾਕਉਹਉਜੀਵਾਚਰਨਕਮਲਤੇਰੋਪੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥੧॥
ਸੋਹਰਿਮੇਰਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ ਭੁਗਤਜਨਾਕੈਸੀਗੀਸੁਆਮੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਟਿਸੁਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤਾਮੁਖਿਅਵਾਅਠਪਹਿਰੇਤੇਗੁਣਗਵਾ
੨॥ ਧੋਖਿਧੋਖਿਲੀਲਾਮਨਿਅਨੰਦਾ॥ ਗੁਣਸਪਾਰਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਛੁਤਉਨਾਥਿਆਪੋ॥ ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹ
ਰਿਜਾਪੈ॥੪॥੧੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਕੇਬਚਨਰਿਦੈਧਿਆਨੁਪਾਰੀ॥ ਰਸਨਾਜਪਜਪਉਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ ਸਫਲਾਮੁਗਤਿਦਰਸਨ
ਬਾਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਮਨਪ੍ਰਾਨਮਧਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗੋਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੁਣਕਹਾਨੀ
ਪਾਰੀ॥੨॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਿਤਜਾਰੀ॥ ਚਿਤ੍ਰਨਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਸੁਚਾਰੀ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਇਤੁਤਬੀਚਾਰੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਜਾਪਿਪਾਰਿਉ
ਤਾਰੀ॥੪॥੧੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਲੋਭਿਮੋਹਿਮਗਨਅਪਰਾਧੀ॥ ਕਰਣਹਰਕੀਸੇਵਨਸਾਧੀ॥੧॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਾਨੁਤੁਮਾਰੇ॥
ਗਾਖਿਲੇਤੁਮੇਰਿਨਿਗੁਨੀਆਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁੰਦਤਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ ਕਾਚੀਦੇਹਿਮਨੁਖਅਭਿਮਾਨੀ॥੨॥ ਸੁਆਦਬਾਦਈਰਖਮਦੁਆ
ਇਆ॥੩॥ ਇਨਸੰਗਲਾਹਿਰਤਨਜਨਮਗਵਾਇਆ॥੩॥ ਦੁਖਭੰਜਨਜਗਜੀਵਨਹਰਿਗਾਇਆ॥ ਸਗਲਤਿਆਹੀਨਾਨਕਸਰਣਾਇ
ਆ॥੪॥੧੩॥੧੬॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਪੇਖਤਚਾਖਤਕਹੀਅਤਿਅੰਧਾਸੁਨੀਅਤਿਸੁਨੀਐਨਾਹੀ॥ ਨਿਕਟਿਵਸਤੁਕਉਜਾਣੈਦੂਰੈਪਾਪ
ਪਾਪਕਮਾਰੀ॥੧॥ ਸੋਕਿਛੁਕਰਿਜਿਤੁਛੁਟਿਪਰਾਨੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰੇਮਮਹਲਸਦਾਹੰਗਰਾਤਾ॥
ਸੰਗਤੁਮਾਰੈਕਛੁਨਜਾਤਾ॥੨॥ ਰਖਿਧਿਚਰਮਾਟੀਕਾਭੰਗਾਅਤਿਕੁਚੀਲਾਮਿਲੈਜਮੁਭੰਗਾ॥੩॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਿਬਾਧਾਮਹ
ਗਰਤਮਹਿਨਿਪਰਤਜਾਤਾ॥੪॥ ਨਾਨਕਕੀਮਰਦਾਸਸੁਣੀਜੈ॥ ਭੁਬਤਪਾਹਣਪ੍ਰਭਮੇਰੇਲੀਜੈ॥੫॥੧੪॥੨੦॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫
ਜੀਵਤੁਮਾਰੈਬੁਝੈਪ੍ਰਭਸੋਈ॥ ਤਿਸੁਜਨਕਰਮਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੧॥ ਸੁਟਿਸਾਜਨਾਇਉਦੁਤਹੁਰੀਐ॥ ਸਿਧਿਸਾਧੁਹਰਿਨਾਮਉਚੀ
ਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕਾਬਿਨਾਦੁਜਾਨਹੀਜਾਨੈ॥ ਪਾਟਿਪਾਟਿਅੰਤਰਿਭ੍ਰਮਪਛਾਨੈ॥੨॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭੁਲਮਾਨੈ॥ ਆਦਿਅੰਤਕੀਕੀਮ
ਤਿਜਾਨੈ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਿਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਹਿਮੁਗਾਰੀ॥੪॥੧੫॥੨੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਕਰ
ਦੇਹਾਹੁ॥ ਸਗਲਸਿਸਟਕਉਦੇਅਧਾਰੁ॥੧॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਧਿਆਈ॥ ਦੁਖਦਰਦਾਇਸੁਤਨਤੇਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਵਨਲੁ
ਭੁਬਤਸਤਿਗੁਰਕਾਢੈ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੁਟਾਗਾਢੈ॥੨॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਹੁਚਿਨ੍ਰਾਤੀ॥ ਸੁਖਸਹਜਿਮਾਨਿਆਵੈਸਾਂਤੀ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਰੇਣੁਵਰਤਾਰੀਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਕਉਸਾਦੈਬਾਛਿਜਾਵੈ॥੪॥੧੬॥੨੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਅਪਨੇਉਪਰਿਬਾਛਿਜਾਈਐ॥ ਆਠ
ਪਹਿਰਹਰਿਗਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥੧॥ ਸਿਮਰਉਸੋਪ੍ਰਭਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲਪਟਾਕਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ
ਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸਾਚੀਪੁਰਨਸਿਰਮਲਗੀਤੀ॥੨॥ ਸਤਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਖਜਾਹੀ॥੩॥ ਕਰਿਕੀਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨ
ਚਾਈਆਲਾ॥ ਨਾਨਕਮਾਰੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੪॥੧੭॥੨੩॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨਦੋਖਜੀਵਾਗੁਰਤੇਗਾ॥ ਪੁਰਨਕਰਮੁਹੋਇਪ੍ਰਭਮੇਰਾ॥੧॥
ਇਹੁਬੇਨਤੀਸੁਟਿਪ੍ਰਭਮੇਰਾ॥ ਦੇਹਿਨਾਮੁਕਰਿਅਪਣੇਚੇਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪਣੀਸਰਣਾਖਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤੇ॥੨॥
ਸੁਨਹੁਬਿਨਉਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੀਰਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਵਸਹਿਮੇਰੇਚੀਤਾ॥੩॥ ਨਾਨਕਏਕਕਰੈਮਰਦਾਸਿ॥ ਵਿਸਹੁਨਹੀਪੁਰਨਗੁਣਤਾਸਿ॥੪॥
੧੪॥੨੪॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਮੀਤਸਾਜਨਸੁਤਬੰਧਪਭਾਈ॥ ਜਨਤਕਤਪੇਖਉਹਰਿਸੰਗਸਾਈ॥੧॥ ਜਾਤਿਮੇਰੀਪਤਿਮੇਰੀਧਨਹਰਿਨਾ
ਮਾ॥ ਸੁਖਸਹਜਿਅੰਦਥਿਸੁਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਪਿਪਹਿਰਿਸਨਾਹਾ॥ ਕੋਟਿਆਵਧਤਿਸੁਬੇਧਤਨਾਹੀ॥੨॥ ਹਰਿਚਰਣਸਹਇ

ਗੁਰੂ ਕੋਟ ਮਾਰੈ ॥ ਕਾਕੁ ਕੰਟਕੁ ਮੁਖਿ ਸੁਖਾ ਬਿਰਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਸਦ ਬਾਲਿ ਹਰੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੰਤ ਰਾਜ ਰਾਮ ਮੁਗਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ੨੪

ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਕੋ ਪਾਠ ਪੂਰ ਕੋ ਨਿਤ ਗਾਹਾ ॥ ਮਨ ਦੁਬਿਨੋ ਦਮਿ ਗਲ ਸੁਖਤਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਚਲੁ ਸਖੀ ਏ ਪੁਰ ਗਵਣ ਜਾਹਾ ॥ ਸਾਧ
 ਜਨਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਕਰਿ ਬਿਨੀਤੀ ਜਨ ਮੁਰਿ ਬਿਛਾਰਾ ॥ ਜਨ ਮਨ ਮਕੇ ਕਿਥਾ ਵਖਲਾਹਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਾਣੀ ਉਮਰ ਪਾਹਾ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਾਨੁ ਮੇਰੁ ਕਰਾਹਾ ॥ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲੁਕਰੁ ਉਤਸਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਗਣਿ ਸਮਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ੨੦ ॥ ੨੬

ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ॥ ੨ ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਨਗਰ ਜਹਾ ਸੰਤ ਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਕਮਲ ਭਰਿ ਮਾਨਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖਿ ਮਨ ਤਨੁ ਸੁਖਾ ਦਿਖ
 ਲਾਵਉ ॥ ਹਰਿ ਅਨਿਕਾ ਬਿਜਨ ਤੁਝੇ ਭੋਗੁ ਰਵਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਅੰਗਿ ਤਨੁ ਮੁਕੁੰਦ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅਚਰ ਜਸਾਦ ਤਾ ਕੇ ਬਰੇਨ ਜਾਹੀ ॥ ੨ ॥
 ਲੋਕੁ ਮੁਖਾ ਤਿਸ ਨਾ ਬੁਝੈ ਬਕੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਹਾਇ ਨ ਤਾ ਕੀ ॥ ੩ ॥ ਜਨ ਮਨ ਮਕੇ ਕੈ ਮੋਹਿ ਨਿਵਾਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਹੀ ॥ ੪ ॥
 ੧ ॥ ੨੧ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਅਨਿਕ ਬੀਗਰਾ ਸਕੇ ਪਰ ਹਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਹਿ ਛੁਡਾਇ ਲੀ
 ਭਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ॥ ਉਰੁ ਪਰਿ ਭਜਾ ਲਜਹੁ ਸੁਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਪਰਬਤ ਦੇਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਣਾ ॥ ਅਖਿ ਮਹਿ ਦੂਰਿ ਕੀਟੇ ਦਾਇਆ ਲਾਣਾ ॥ ੨ ॥
 ਸੋਗ ਰੋਗਾ ਬਿਪਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਦੂਰਿ ਕੁਈ ਪਿਨਾਮ ਮੁਗਰੀ ॥ ੩ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਰ ਲੀਨੇ ਲੋਕ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗੋਨਾ ਨ ਕਸਰਾਇ ॥ ੪ ॥
 ੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਵੀਰੁ ਛੁਡਾਇ ਦੁਨੀ ਜੋ ਲਾਇ ॥ ਦੁਹੀ ਸਗਈ ਖੁਨਾ ਮੀਕਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਰਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਮਪਣੀ
 ਕੁਦਰਤਿ ਅਪੇਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਸ ਰਾਧਾ ਮਪੁਨ ਭਲਾ ਕਰਾਇ ॥ ਦੀਨ ਕੈ ਤੋਸੇ ਦੁਨੀ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਗੈ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ
 ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬੁਲਾਇ ਆਤੇਗਾ ॥ ੪ ॥ ੨੯ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਤਕਾਲ ਹਰਿਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਈਤ ਉਤਕੀ ਓਟਿ ਸਦਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਐ ਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥
 ਹਰਾਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀਰੈ ਏਵੇ ਨਗਾਉ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਨਿਰਚਲ ਪਾਵਹਿ ਬਾਉ ॥ ੩ ॥ ਸੋਸਾਹੁ ਸੇਵਿ ਜਿਤੁ ਤੋਟਿਨ ਆਵੈ ॥ ਖਾਤਖਰ
 ਚਤ ਸੁਖ ਅਨਦੁ ਵਿਦਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੫ ॥ ੩੦ ਸੁਹੀ
 ਮ ਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਨ ਬਰਏ ਦਾਇਆ ਲਾ ॥ ਦੁਖਾ ਬਿਨਸੇ ਪੁਰਨ ਭਈ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਹਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਾਈ
 ਬਾਲਿਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਭਕੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਸਿ ਉਪੀਤਿ ਬਾਇਆਈ ॥ ਪੁਰ ਬਿਕਰਮ ਲਿਖਤੁ
 ਧੁਰਿ ਪਈ ॥ ੨ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਅਚਰ ਜੁ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਲੀਨ ਸਾਕਤਿ ਨੇਤਾਪਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਮਖ ਨਾ ਬਿਸਰਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣੁ ਮਾਹੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਹੈ
 ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੈ ॥ ੪ ॥ ੩੧ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸੇਸ ਜੋਗ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੈ ॥ ਜਿਤੁ ਸਨਾਹਿਨਾ ਭਉਚਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨ
 ਏਆ ਲਾ ॥ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਲ ਸਦਾ ਰਸਾ ਲਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰਾਸਿ ਮਰਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਜੀ ਸੁਖ ਪਾਕਹਿ ਬਸਹਿ ਤਿਸੁ ਨੇਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਜਨ ਕੀ ਭੁਖ ਤੇਰਾ ਮੁਅਹਾਰਾ ॥ ਤੁੰਦਾ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਣ ਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮੁ ਸੰਤ ਨ ਸੁਖ ਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨਾਹ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ੩੨
 ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਬਹਤੀ ਜਾਤਿ ਕਦੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿਨ ਪਾਰਤਾ ॥ ਮਿਥੀ ਆਏ ਤਿਥੀ ਪ੍ਰਾਨਿਤ ਪਾਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਧਵੇ ਭਜੁ ਦਿਨੁ ਨਿਤ
 ਰੈਣੀ ॥ ਜਨ ਮਪਦਾਰ ਬੁਜਿਤ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ਕਰਤਾ ਬਿਕਾਰੇ ਉਕਰਿ ਭਾਰਤਾ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਰਿਦਾ ਭਿਲੁ ਨ ਪਾਰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਕੁਰਣ
 ਪੇਖਣ ਸੰਗ ਉਪਾਧਿ ਰਾਣੀ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਗਾਏ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਸਗਣਿ ਸਮਰਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਉਪਗਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ
 ਰਿਜਾਮੀ ॥ ੫ ॥ ੩੩ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਰੈ ਭੈ ਸਾਹਗ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਹਗ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ

ਸਚੁ
੨੩

ਜੀਵਨਾਗਾਇਨਾ ^{ਸੋ} ਦੁਖਰੋਗਸਭਾ ਬਿਨਸੇਗੁਰਪੁਰੇ ਸਿਲਿਪਾਤਨਾਇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਿਕਿਨਾਉਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਸੁਆਉ ॥
 ੨ ॥ ਆਠਪਾਰਿਪਾਰਬੁਖੁਪੀਆਈਐ ॥ ਪੁਰਬਿਲਿਖਤੁਹੋਇਤਾਪਈਐ ॥ ੩ ॥ ਸਗਣਪਏਜਪਦੀਨਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ ॥
 ॥ ੪ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰਕਾਕਾਨੁਜਾਦੀਰੁਨਾ ॥ ਚੁਠੈਪੈਧੈਗਏਓਮੁਨਾ ॥ ਜਿਤੁਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ ॥ ਜਾਤੁਦੇਹਿਤਿਗਨਾ ॥
 ਉਜਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਕੇਦਸਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇ ॥ ਰਾਮਰਸਾਇਣਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇ ॥ ਬਾਪਕਰਪੁਰਾਪੇਕਾਢੋ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਏਗਾ ॥
 ਢੋ ॥ ੩ ॥ ਉਸਰੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਾਕਿਰਪਾਧਗੇ ॥ ਨਾਨਕਦਸਹਰਿਸਗਣਿਦੁਆਗੇ ॥ ੪ ॥ ੧੨੯ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਹਰ ॥
 ਲੁਘਾਰਿਪਾਇਆ ॥ ਸਰਬਸੁਖਾਠਿਰਨਹੀਛੁਲਾਈਆ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨਮਨਚੀਨੇ ॥ ਤਤੇਕਰਤੇਅਸਾਬਿਰੁਕੀਨੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣਗਾਵਤਅ ॥
 ਚਤੁਰਾਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਤੇਕਾਈਜਮਕੀਠਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਲੜਲਾਏ ॥ ਸਦਅਨੰਦਨਾਨਕਗੁਣਗਾਏ ॥ ੩ ॥ ੩੦ ॥ ੩੬ ॥
 ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧਕੀਬਾਣੀ ॥ ਜੋਜੋਨਪੈਤਿਸਕੀਰਾਤਿਤੇਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਨਿਤਰਸਨਬਖਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲੀਕਾਲ ॥
 ਕੇਸਿਟੇਕਲੇਸਾਏਕੋਨਾਮੁਮਨਮਹਿਪ੍ਰਦੇਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧੂਧੂਰਿਮੁਖਮਸਤਕਿਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕਉਧਰੇਹਰਿਸੰਗਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ੩੧ ॥ ੩੭ ॥
 ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਉਦਇਆਲਾ ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਪੁਰਨਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੁਮਹੀ ॥
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰਾਮਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚਲੈਜਪਿਨਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੩੨ ॥ ੩੮ ॥
 ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸਾਬਿਨੁਦੁਨਾਅਵਰੁਨਕੋਈ ॥ ਆਪੇਖੈਸੈਸਚਾਸੇਈ ॥ ੧ ॥ ਚਉਹਿਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਅਧਾਰੁ ॥ ਕਰਣਕਾਰਣੁਸਮਰਬੁਧਪਾਰੁ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿਰੋਗਮਿਦਵੈਨਦਾਰਿਰੋਆ ॥ ਨਾਨਕਰਖਾਆਪੋਐਆ ॥ ੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨਕਉਲੋਚੈਸਭਕੋਈ ॥
 ਪੁਰੋਭਾਗਪਰਾਪਤਿਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਆਮਸੁੰਦਰਤਜਿਨੀਦੁਕਉਆਈ ॥ ਮਹਾਮੋਹਨੀਨੁਤਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰੇਮਾਬਿਛੋਰਕਰਅਜਾਈ ॥ ਸਿਰ ॥
 ਦੇਨਤਿਸੁਦਾਇਆਨਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕਜਨਮਬੀਤਿਅਨਿਰੁਮਾਈ ॥ ਘਰਿਵਾਸੁਨਦੇਵੇਦੁਤੁਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਦਿਨੁਰੋਨੈਅਪਨਾਕੀਆਪਾਈ ॥ ਕਿ ॥
 ਸੁਦੇਸੁੰਦਰਜੇਕਿਰਤੁਭਵਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸੁਟਿਸਾਨਸੰਤਜਨਗਾਈ ॥ ਚਰਣਸਗਣਿਨਾਨਕਗਤਿਪਾਈ ॥ ੫ ॥
 ੪੦ ॥ ਰਾਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਕੁਲੀਸੁਰਾਵੀਛਾਪਰੀਜਾਮਹਿਗੁਨਗਾਏ ॥ ਕਿਤਹੀਕਾਮਨਪਉਲਗਜਿਤੁਹਰਿਬਿਸਰਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਗਰੀਬੀਸਾਧਸੰਗਜਿਤੁ ॥
 ਪ੍ਰਕਤਿਤਿਆਏ ॥ ਜਾਨਿਜਾਉਏਹੁਬਰਪਨਾਮਾਇਆਲਪਟਾਏ ॥ ਪੀਸਨੁਪੀਸ ॥ ਓਛਕਾਮਰੀਸੁਖਮਨੁਸੰਤੋਖਾਏ ॥ ਐਸੋਰਨੁਕਿਤੈਕਾ ॥
 ਜੀਜਿਤੁਨਹਿਤਿਪਤਾਏ ॥ ੨ ॥ ਨਗਨਠਿਰਤਰੰਗਾਏਕਕੈਓਸੋਰਾਪਾਏ ॥ ਪਾਟਪਟਿਬਗਬਿਗਬਿਆਜਿਹਰਚਿਲੋਭਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤੁ ॥
 ਮਰੈਹਾਥਪ੍ਰਕਾਪਕਰੇਕਰਾਏ ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਹਨਾਨਕਦਨੁਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪੧ ॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਕਾਸੰਤਪਰਾਨਧ ॥
 ਨਤਿਸਕਾਪਾਨਿਹਾਗਾਠਾਈਸੀਤਸੁਤਸਗਲਤੇਜੀਅਉਤੋਪਿਆਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਸਾਕਾਕਰਬੀਜਨਾਸੰਤਚਉਰਚੁਲਾਵਉਸੀਸੁ ॥
 ਨਿਹਾਰਉਚਰਨਤਲਿਧੂਰਿਮੁਖਲਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਮਿਸਟਬਚਨਬੇਨਤੀਕਰਉਦੀਨਕੀਨਿਆਈ ॥ ਤਜਿਅਭਿਆਨੁਸਰਣੀਪਰਉਹਰਿਗੁਣਨਿ ॥
 ਧਿਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਵਲੋਕਨਪੁਨਹਿਪੁਨਹਿਕਰਉਜਨਕਾਦਰਸਾਗਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਮਨਮਹਿਸਿਚਉਧੰਦਉਬਾਰਬਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਚਿਤਦ ॥
 ਉਮਨਆਸਾਕਰਉਜਨਕਾਸੰਗਮਾਗਉ ॥ ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਚਾਈਆਕਰਿਦਾਸਚਰਣੀਲਾਗਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪੨ ॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਜਿਨਿਮੋਹੈਬੁਧਅੰਧਖੰਡਤਾਹੁਮਹਿਪਾਉ ॥ ਰਾਖਲੇਹੁਇਹੁਬਿਖਈਜੀਉਦੇਹੁਅਪਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤੇਨਹੀਕਿਸੁਖੀਤਕੋਪਾ

ਛੈਨਾਉ। ਛੈਨਾਉ ਜਿਸਲਾਕਉ ਫਿਰਿਫਿਰਿਲਪਟਾਉ। ੧॥ ਕਰਹੁ ਪਾਕੁ ਰੁਪਾ ਤੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣਗਾਉ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੁਰ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧੀ ੨੪੨
 ਗਿਸਮਾਉ। ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਪੜਤਾਲਾ। ੧ ਓਸੀਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੀਆ ਮੇਰਾ ਨਾਲ ਨਾ। ਜਾਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦੇ ਕੈ ਅਵਰੁ ਨਹਿ ਕਿਲੇਖੈ ਸੰਤ ਲਾਗੁ ਮਨ ਹਿਛਾਡੁ ਬਿਧਾ ਕੀ ਕਰੀਆ। ੧॥ ਰਹਾਉ।
 ਨਿਰਗੁਨ ਹਰੀਆ ਸਰਗੁਨ ਪਰੀਆ। ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀਆ ਛਿਨ ਛਿਨ ਛਿਨ ਕਰੀਆ। ਫਿਰਿ ਮਨ ਕੋਟ ਦਰੀਆ ਨਿਜ ਮੰਦਰ ਪਿਰੀਆ। ੩
 ਹੁਆਨੰਦ ਕਰੀਆ। ਨਤਿ ਮਰੀਆ ਨਾ ਜਗੀਆ। ੧॥ ਕੀਰਤਨ ਗੁਰੀਆ ਬਹੁ ਬਿਧਾ ਛਿਰੀਆ। ਪਰ ਕਉ ਹਿਰੀਆ। ਬਿਖਨਾ ਘਿਰੀਆ।
 ਅਬਸਾਧੁ ਸੰਗ ਪਰੀਆ। ਹਰਿਦੁਆਰੈ ਪਰੀਆ। ਦਰਸਨੁ ਕਰੀਆ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਿਰੀਆ। ਬਹੁ ਰਿਨਾਛਿਰੀਆ। ੨॥ ੧॥
 ੪੬॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਰਾਸਿ ਮੰਡਲ ਕੀਨੋ ਅਖਾਰਾ ਸਗਲੇ ਸਾਜਗ ਬਿਓਪਿਸਾਰਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਬਹੁ ਬਿਧੁ ਪਰਗਾਪਾਗਾਪੇ
 ਬੈਬੁ ਸੀਛੋਗ ਨਹਿ ਹਾਰਾ। ਸਰਸਲੈ ਤਬ ਸਤ ਨਿਰਗਾ। ਬਹੁ ਚਿਤਨ ਨਹਿ ਮੁਖੁ ਮਸਾਰਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕਾਈ ਖੇਲੁ ਹਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਕੇ
 ਸੰਤ ਰਗਾਰਾ। ੨॥ ੩॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਤਉ ਮੇਆਇਆ ਸਰਨੀਆ। ਏਕੁ ਰੋਸੈ ਆਇਆ ਕਰਪਾ ਅਇਆ। ਜੀਉ ਕਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖ
 ਤੁਸੁਆਮੀ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰ ਹਿਪਣਾਇਆ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਮਤਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇਆ ਜੈ ਸੇਖ ਦੁਨੁ ਲਾਇਆ। ੧॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਹੀ ਨੁਹਾਇਆ।
 ਕਰਹੈ ਪ੍ਰਮਾਣੀਆ। ੨॥ ਗੁਰ ਅੰਧ ਕੂਪਾਇਆ। ਪਾਵਕੁ ਸਗਰਾਇਆ। ੩॥ ਗਹੀ ਓਟਿ ਸਾਧਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਆਇਆ। ਅ
 ਬਸੈ ਪੁਰਾਪਾਇਆ। ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬॥ ੧ ਓਸੀਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
 ਜਾਤਿ ਗੁਰਪਾਸਿ ਬਿਨਤੀਆ। ਸਿਲੈ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ। ਤੁਠਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤਾਪੁ ਗਾਇਆ ਸਿਸਾਰਾ। ੧॥ ਕੁਗਤਾ ਕੀਟੇ ਕਤੂ ਸੰਤਾ ਕੀ ਓਟੈ ਤੂ
 ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾਮੀ ਹੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਬਾਰਾ। ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਜੀਨੀਆ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਸਾਰਾ। ੨॥ ਤੇਰਾ ਹੁਪ ਅਗੰਮ
 ਹੈ ਅਨੁਪ ਤੇਰਾ ਦਰਸਾਰਾ। ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਸੇਵਕਾ ਨਿਰਗੁਨਾ ਮੁਪਿਆਰਾ। ੩॥ ਸਕੋਇ ਛਪੁਰੀਆ ਜਾਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾ
 ਰਾ। ਗੁਰਨਾਨਕ ਸਿਲਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤੇਰੀਆ ਚਰਨ ਕਉ ਬਾਲਿਹਾਰਾ। ੪॥ ੫॥ ੧ ਓਸੀਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭॥ ਤੇਰਾ ਕੁਣਾ ਤੂ ਹੈ ਮਨਾਇ ਹਿਜੈ ਸਨੈ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ। ਜਾਈ ਕੁਗਤਿ ਜੋਤੁ ਪੁਕਾਵੈ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆਪ੍ਰ
 ਤਿਪਾਲਾ। ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੰਤਾ ਦੇ ਕਤੁ ਮਾਰੀ। ਜੋਤੁ ਪੁਕਾਵੈ ਸੇਖ ਦਵਾਨੁ ਮਾਨਿ ਤਨਿ ਤੂ ਹੈ ਅਧਾਰੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਤੂ ਦਇਆਲਾ ਕ੍ਰਿਪ
 ਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਨ ਸਾਪੁਰਨ ਹਾਰਾ। ਰਗ ਤਤੇਰੇ ਸਰਪ੍ਰਣ ਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤੁ ਤਗਤਨ ਕਾਪਿਆਰਾ। ੨॥ ਤੂੰ ਮਥਾਹ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਉਚ ਕੋਈ
 ਅਵਰੁ ਨ ਤੇਰੀ ਕੁਤੇ। ਇਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ। ਦਿਸਰਿ ਨਹੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾ। ੩॥ ਦਿਨੁ ਰੋਇ ਸਾਸ ਸਾਸਿ ਗੁਣਗਾਵਾ ਜੇ ਸੁਆਮੀ ਤੂ
 ਕਾਵਾ। ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਖੁ ਨ ਕਮਾਗੈ ਸਾਹਿਬੁ ਤੈ ਪਾਵਾ। ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਦਿਸਰਿ ਨਹੀ ਜੀ ਜੇ ਤਤੁ ਕਬਹੂੰ ਸੋਖੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ।
 ੧॥ ਆਠ ਪਰਿਗਤਿ ਤੂ ਪਿਆਈ ਨਿਰਮਲੋਂ ਵੈਦੇਹਾ। ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋਖਾ ਨੁਕਲ ਦੁਆਇਆ। ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਕੁਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗੁ
 ਤਿਨ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇਆ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਬੇਦ ਪੜੇ ਪਾੜੇ ਧਰਮੇ ਹੋਇ ਕਾਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ। ਜਾਧਿ ਕਸਿਪ ਛਿਰਿ ਬਿਲਲਾ ਤੇ
 ਭੀ ਮੇਰੇ ਮਾਈ। ੨॥ ਦਸ ਅਉਤਾਰਾ ਜੋ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ਮਾਧੇਵ ਅਦਧੁਤਾ। ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਪਾਇ ਓਤੈ ਰਾਲਾਇ ਬਕੇ ਬਿਕੁਤਾ। ੩॥ ਸਤ
 ਨਾਮੁ ਅਨੰਦ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਮੰਗ ਲੁਗਾਇਆ। ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰੇ ਓਗੁਰਨਾ ਕੰਮੁ ਨਿਤ ਨਿਰਗੁਰਿ ਬਿਆਇਆ। ੪॥ ੫॥ ੬॥
 ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਕਰਮ ਪਰਮ ਪਾਖੰਡੇ ਜੇਰੀ ਸਹਿਤਿ ਨ ਜਮਨਾਗਾਤੀ ਲੂਟੈ। ਨਿਰਬਾਣੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਕਰਤੇ ਕਾਨਿ ਮਖਸਿ ਮਰਤ ਜਿਤੁ ਛੁਟੈ।

੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰੁ ਉਤਰੀਐ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬਚਨੁ ਕਮਾਵੈ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀਤਰੀਐ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨਾਇਸੁ
ਕਲਮਹਿ ਮੈਲੁ ਰਹੀਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜੋ ਰਿਗੁਣਗਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਿ ਲੀਐ ॥ ੨॥ ਬੇਟਕਤੋ ਬਸਿ ਮ੍ਰਤਿਸਰੁ ਸਾਸਤਾਇਨ ਪਾਤਿਅਮੁ ਕਤਿ ਨਹ
ਈ ॥ ਏਕਾਖਰੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ ਜਾਪੈ ਤਿਸਕੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥ ੩॥ ਖੜੀ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਦਵੈ ਸਭੁ ਪਦੇ ਸੁਚਰੁਦਰਨਾਕ ਉਸਾਯਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮੁ ਜਪੈ
ਉਪਰੈ ਕੁਲ ਮੈਘ ਘਟਿ ਨਾਨਕ ਮਾਝਾ ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਹਿ ॥ ਓਇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੰਗਾ ਤੇ ॥ ਤਿਨਕੀ
ਸੋਭਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਪਰਾਤੇ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਸਤਿ ਜੇ ਵਰੁ ਕੋਈ ॥ ਰਹਤਾ ਬਣਿਆਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਨ ਭਯਲਾ ਮਹੀਅ
ਲਿਸੋਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧੀ ਸਤਿ ਸੰਗ ਉਪਰੋਜ ਮਤਾ ਕੇ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿ ਆਹਿ ਵੈ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਆ
ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਰਹਮੁ ਉਕਾਟੈ ਸਿਤ ਸਹਟਿ ਜੋ ਆਵੈ ॥ ਜੇਹਾ ਮਨੋਰਥ ਕਰਿ ਆਧੈ ਸੋ ਸਤਿ ਨ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ੩॥ ਜਨਕੀ ਮਹਿ
ਮਾਕੇਤ ਕਬਰ ਨ ਉਜੈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਿ ਭਾਣੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਇਆ ਸੋ ਸਭਿ ਤੇ ਭੁਏ ਨਿਕਾਣੈ ॥ ੪॥ ੪॥ ੫॥ ਸੁਹੀ
ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਹਾਮਗਨਿ ਤੇਤੁ ਪੁਰਾ ਬਿਦੇ ਰਾਖੇ ਪੁਏ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਨੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰੁ ਦੂਜੀ ਆਸੁ ਚੁਕ
ਈ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੁਹਾ ਚਿਤ ਆਇ ਅੰਝੇ ਉਬਰੇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੋਕੁ ਰਵਾਸੁ ਮਰਾਜਿ ਪਿਨਾ ਮੁਤਾ ਮਾਰਾ ਉਪਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰ
ਝੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਤੇ ਕਾਢਿ ਤੂੰ ਮਾਪਿ ਭੁਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਸਰਬ ਖੁਬ ਦੀਏ ਆਪਿ ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ੨॥ ਅਪਦੀ ਨਹਿ
ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬੰਧਨ ਕਾ ਟਿਛੁੜਾਏ ॥ ਅਪਦੀ ਰੁਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪਿ ਕਰਾਈ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ੩॥ ਰੁਰਮਗਾਇਆ ਭੈ ਮੋਹੁ
ਬਿਨਾ ਜੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਵਿਸੁਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸੁਖੁ ਦਾਤੈ ਭੋਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ੫॥ ਸੁਹੀ
ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਬਾ ਕਿਛੁ ਨ ਸੀਓਤ ਬਕਿਆ ਕਰਤਾ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿਆਈਆ ॥ ਅਪਨਾ ਖੋਲ੍ਹ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇ
ਖੈ ਠਾਕੁਰਿ ॥ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪ ਕਰਾਏ ਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣਿ ਨ ਛੁਟੈ ਕਤਹੂੰ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਏਆਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਹਾਰੇ ਤੇਰੇ
ਬਖਸ਼ਿ ਨਿਰਾਣੀ ॥ ੨॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣਿ ਪਾਣਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਈਐ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਕੁਦਰਤਿ
ਸੀਮਨ ਪਾਈਐ ॥ ੩॥ ਨਿਗੁਣ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ਆਗਿਆ ਨੀਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣਗਾਵੈ ਮਿਠਾ ਲਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾ
ਣਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ੫॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਰਾਗ ਠਗੈ ਹਰਿ ਸਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ਜਿਨ ਪਰਿ ਪਨੁ ਗਰਿਨਾ ਮਾਪਰਵਾਨੁ ਗਣੀ ਸੋਈ ॥ ਇਹ ਆਇਸਕ
ਲਾਤਿ ਨ ਕੇਕਾ ਮਾ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਕੋ ਉਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਕੇਸਕ ਕਰਚ ਦਰੁ ਚੁਲਾਵਾ ਚਰਣ ਪੁਨੁ ਮੁਖ ਲਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ
ਮਰਨ ਦੁਹ ਮਹਿ ਨਹੀ ਜਨ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਆਏ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨ ਦੇ ਰਾਗਤੀ ਲਾਇ ਨਿਹਰਿ ਸਿਉ ਲੈ ਨਿਮਿਲਾਏ ॥ ੨॥ ਸਚਾ ਅਮਰ ਸਚੀ ਪਾ
ਤਿਸਾਹੀ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ ਸਚਾ ਸੁਖ ਸਚੀ ਦਰੀਆਈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੋ ਤਿਨ ਜਾਤੇ ॥ ੩॥ ਪਖ ਛੇਰੀ ਪਾਣੀ ਛੋਵਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਪੀਸਣ ਪੀਸਕ ਮਾਵਾ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬੇਨੰਤੀ ਤੇਰੇ ਨਦੇ ਖਣ ਪਾਵਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ੫॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪੇ ਕਰਣੈ
ਤਾਗਾ ॥ ਚਰਣ ਪੁਨੁ ਤੇਰੀ ਸੇਵਕੁ ਮਾਗੈ ਤੇਰੇ ਰਸ ਨਕ ਉਬਲਿ ਭਾਗਾ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਨਿਉ ਖਹਿਤਿ ਉਹੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਵੈ ਤਨਾ ਮੁਜ
ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਤੇਰਾ ਤਿਤਾ ਲੀਐ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤ ਰੁਗਤਿ ਨੁਗਤਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਨਿਸੁਤੁ ਆਪਿ ਕਰਾਇਹੀ ॥ ਤਤਾ ਬੈਠਿ ਨਹੀ ਕੀਰਤ
ਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਪਾਲਾਇਹੀ ॥ ੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵੰਤੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਤਾਲਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਪੈ ਇਧੇਇ

ਪੀਵਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਨਦਾਇਆਲਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰ ਬਾਣਨਾ ਈਉ ਸਵੇਲ ਸੁਹਾਵੀ ਨਿਤੁ ਮਰੈ ਮਰੈ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਕਿਰ
 ਪਾਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੫੫ ॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ॥ ਤੁਧੁ ਕਿਤਿ ਆਏ ਮਤਾ ਅਨੰਦਾ ਨਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਸੇ ਮਰਜਾਏ ॥ ਦਇ
 ਆਲੁ ਹੋਵਹਿ ਨਿਸੁ ਉਪਰ ਕਰਤੇ ਸੋ ਤੁਧੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੈ ਮਾਨੁ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਮਾਗੈ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ
 ਨੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਪ੍ਰਾੜੇ ਤੇਰੇ ਨਨਕੀ ਹੋਵਾ ਤੇਰੇ ਰਸ ਨਕ ਉਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਨਹਿ ਵੈ ਉਪਾਰੀ ਤਉ ਕਿਰਪਾ
 ਤੇ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤੁਧੁ ਪਾਹਿ ਸਾਰੀ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਲਾਇ ਲੈ ਹਿਸੇ ਲਗੈ ਕੁਗਤੁ ਤੁਹਾ ਸੇਈ ॥ ੩ ॥ ਦੁਇ
 ਕਰਿ ਜੋਨ ਮਾਗਉ ਇਕੁ ਦਾਸਾਹਿ ਬੁਤੁ ਠੈ ਪਾਵਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਅਰਧੈ ਆਠ ਪਤਿਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੫੬ ॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ॥
 ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਦੁਖ ਕੈ ਸਾਧਾਵੈ ॥ ਬੋਲਿ ਜਾਣੈ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਮਾਤਾ ਮਰਦਾਨੀ ਤਿਨ ਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ
 ਤੁਸੀਂ ਤਾਕਾ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਉਭਉ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਜਮਨ ਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਗਰਤੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾ
 ਸਾ ॥ ਤੇਰੀ ਬਖਸਿਸ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਨਿਸੁ ਭਲੁ ਪਾਇ ਨਿਆਠ ਪਤਿਗੁਣ ਅਰਧਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਦਿ ਤੇਰੇ ਭਰ
 ਵ ਸੈ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਲੈ ਸਾਧਹਿ ॥ ੨ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮ ਨ ਜਾਣਾ ਸਰਨ ਜਾਣੇਗੀ ॥ ਸਭ ਤੇ ਵਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕੁ ਨਿਨਕਲਾ ਖੀਮੇਰੀ ॥
 ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ॥ ਸਗਲਾ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ਰਾਖੁ ਰਾਖਨ ਭਾਰੇ ॥ ਜਿਤੁ ਤੂੰ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਮਲਾਗਹਿ ਕਿ ਆਏ
 ਹਨਿ ਤਿਵਿ ਰਹੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੇ ਵਦਾਇਆ ਲਾਗੁ ਦਗਵਾ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ
 ਪਤਿਗੁਣ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉ ਤਰੀਐ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਹੋਈ ਐਸਭ ਰੇ ਨਾਨੀਵਤਿ ਆਇ ਉਮਰੀਐ ॥ ਸਭ ਲੁਕਤ
 ਮੁਤਿ ਸਕਾਜ ਗੁਰੀ ਤਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਨਾਉ ਜਾਪੈ ॥ ਸਗਲ ਮੋਰ ਬਤਿਸਕੇ ਪੁਰਾਨੀ ਸੁਦਾਇ ਆਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੋ ॥ ੩ ॥ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਕਿਰ ਪਾਲ
 ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਇਆਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੀਨੈ ਨਾਨਕ ਸਾਧਵਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੫੮ ॥ ਮ: ੧ ॥ ੮ ॥ ਮ: ੩ ॥ ੧੫ ॥ ਮ: ੫ ॥
 ੫੮ ॥ ਨੁਮਾ ੮੨ ॥

ਰਾਗੁ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੧ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ੫੪੧

੧ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਭਿ ਅਵਗਣ ਮੈ ਗੁਣ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੈ ਹੁਪਨ ਬੰਕੇ ਨੈਣਾ ॥ ਨਾਕੁਲ ਛੰਗੁ ਨ ਮੀਰੇ ਬੈਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਤ ਨਿਸੀਗਾਰ ਕਾ ਮਾਇਕਰਿਆਵੈ ॥ ਤਾ ਸੋਹਗਾ ਦਿਨ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਹੁਪਨ ਗੋਖਿ ਅਕਾਈ ॥ ਅੰਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਆ
 ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਗਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਹੁਈ ॥ ੪ ॥ ਖਗੀ ਸਿਆਣੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਕੁਰਮ ਭੁਲਾ
 ਣੀ ॥ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਜਾਈ ਤਾ ਕੰਤ ਸਮਾਈ ॥ ਤਉ ਕਾ ਮਾਇ ਪਿਆਰੇ ਨ ਉਨਿ ਧਿਆਈ ॥ ੬ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰਤਿ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਕਰੁਗਰਿ
 ਲੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਭੁਭਾ ਤਿਨਾਨਕ ਸੁਹੋ ਭੈ ਹੋਸੀ ॥ ਜੈ ਭਾਵੈ ਪਿਆਰਾ ਤੈਰਾਵੇਸੀ ॥ ੮ ॥

੧ ॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੧ ੫੪੮ ੮ ॥

੧ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰਾਰੁ ਗੁਰ ਸੁਭ ਕਾ ਬੇੜ ਭਿਆਵਨ ਚਾਰ ਜੀਉ ॥ ਦਿਨਾ ਵੈਰੁ ਮੁਕੁਲੀ ਆਠ ਗਮੁ ਠੀਕੁ ਫਿਰਾਹ ਜੀਉ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਗਤਿ ਆਜਨ ਮੁਨੁ ਜੀਉ
 ਰਜੀਉ ॥ ਰੰਗੇ ਕਾ ਕਿਆਰੀ ਐ ਜੋਰ ਤੇਰੇ ਗੁਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰੇ ਕੰਠ ਜੇਰੁ ਵਾਧਿ ਰੁਗਾ ਪੁਨਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਅਵਗਣ ਮੁਰੀ ਫਿਰਹਿ
 ਬਖਿਕ ਬਾਇਨ ਪਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਬਾਰਿ ਰਤੇ ਮਨ ਪਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਚਿਟੇ ਜਨ ਕੇ ਕਪੜੇ ਮੇਲੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਜੀਉ ॥

ਗੁਣ ਦਾ ਲਸੇਈ ਮੇਸਰੇ ਸਿ
ਉਚਿਤੁ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥

ਸੁਖਮੁਖਾ ਮੁਖੰ ਪਜੈ ਦੁਜੈ ਵਿਆਪੇ ਚੋਰੀਉ॥ ਮੁਲਨ ਬੁਝੁ ਆਪਣਾ ਸੇਖ ਸੁਆਸੇ ਚੋਰੀਉ॥ ੧॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਖੁਸੀਆ ਮਨੁ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰ
 ਗੈ ਸੁਖਨੀਉ॥ ਕਰਤਾ ਨਿਤ ਨਾਮ ਵਟੀ॥ ਫਿਰ ਫਿਰ ਲਗਾ ਦਿਖਾਈਉ॥ ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਦਸੈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਕੈ ਸੀਉ ਖੁਖੀਉ॥ ੨॥ ਬਾਕੀ ਵਲਾ
 ਤਲਈਐ ਸਿਰਮਾਰੇ ਜੰਦਰੂਨੀਉ॥ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਦੇਵਣਾ ਪੁਛੈ ਕਰਿ ਬੀਰਾਨੀਉ॥ ਸਚੇ ਕੀਲਿ ਦਉ ਬਰੇਖ ਸੇਖ ਸਾਇਤਾਨੀਉ॥ ੩॥ ਆਗੈ ਕੋ
 ਕੀਜੈ ਸਿਤਨਾਖਾ ਕੁਰਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਬੁਝੁ ਰੰਗ ਦੇਖਿ ਕੁਲਾਇਆ ਕੁਲਿ ਕੁਲਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਨਦਾਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਟੁਟੀਐ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿ
 ਲਾਇ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਗਾਠ ਲਾਗੀਆ ਨਵਿਤੁ ਟਿਅ ਗੁਰਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਕੁਲਿ ਜੀਉ॥ ਖਿੰਚੋ ਤੁਟੀ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬੁਰਾਤੁ ਲਾਟੁ ਇਨਾਲ ਜੀਉ॥ ਬਿਨ
 ਸ ਬਦੈ ਭੈਰੋ ਤਿਆ ਸਭ ਜੋਹਿ ਜਮ ਕਾਲ ਜੀਉ॥ ੫॥ ਜਿਨ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਪਾਰਿਆਸ ਰੁਝੈ ਰੋਇਆ ਪਾਹੁ ਜੀਉ॥ ਸੋਕਿਉ ਮਨੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਚਤੁਰ ਜੀਉ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਫੋਲੈ ਨਿਪਾਰਾ ਪਾਹੁ ਜੀਉ॥ ੬॥ ੧॥ ੨॥

ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੧ ਕਾਠੀ ਪਰ ੧੦॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਦੁਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ॥ ਮਨਿ ਤੁਨਿ ਹੋਇ ਚਲੈ ਕੁਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਇਆ॥ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਸਦਾ ਰਵ ਕੁਰਸੁ ਲੈ॥ ਪਤਿ ਪਏ
 ਵਰ ਬਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕੋ॥ ੧॥ ਰਤ ਉਮਾ ਨਿਤ ਨਿਸਚਲਾ ਸਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇਆ॥ ਲਾਲਚ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ ੨॥
 ਹਉ ਜੀਵ ਗੁਣ ਸਾਰ ਅੰਤ ਰਿਤੁ ਦਸੈ॥ ਤੂੰ ਦਸਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਜੇ ਰਸ ਰਸੈ॥ ੩॥ ਮੁਖ ਮਨ ਸਮਝਾਇਆ ਖਉ ਕੇਤਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਹਰਿ ਗੁਣ
 ਗਾਇ ਰੰਗ ਰੰਗੇਤਨਾ॥ ੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਣਾ॥ ਜੇ ਚਲਾਹਿ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ਨਾਹਿ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪਣਾ॥ ੫॥ ਮਨੁ ਖਰਗੀਉ
 ਲਾਣਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੰਗੁ ਤੈ॥ ਮਰਸੀ ਤੋਇ ਵਿਰਾਣਾ ਮਨ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ਤੈ॥ ੬॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣ ਸ
 ਬਦੁ ਪਛਾਣਿਆ॥ ੭॥ ਇਕੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਰਾਖੀ॥ ਮੈਦੀ ਜੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੧

ਨਿਉ ਆਰਣ ਲੋਤਾ ਪਾਇ ਭੰਨ ਪਾਈਐ॥ ਤਉ ਸਾਕ ਤਜੇ ਨੀ ਪਾਇ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ॥ ੧॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸਭ ਦੁਖ ਦੁਖ ਕਮਾਵਣਾ॥
 ਹਉ ਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਕੁਰਮ ਕੁਲਾਵਣਾ॥ ੨॥ ਰਤ ਉਮਾ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਖਣਾ ਹਉ ਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈਐ॥ ਮੇਲਹਿ ਤੁਸੁ ਹਰਿ ਜਾਇ ਸਬ ਕੁਮਾਈਐ॥ ੩॥
 ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖ ਰਿਆਪ ਦੇਹਿ ਸੁਪਾਈਐ॥ ਤੂੰ ਦੇਖ ਰਿਖਾ ਪਉਥਾ ਪਿਰ ਬੀਨਾਈਐ॥ ੪॥ ਦੇਹੀ ਤੋਵ ਗੁਪਾ ਕੁਪਵਟੁ ਭੁਝਾਈਐ॥ ਇਹ
 ਕਿਥੈ ਪਰ ਅਭਿਤਾ ਕੁਮਾਉ ਨ ਪਾਈਐ॥ ੫॥ ਇਹੁ ਦੀਵੀ ਅੰਧ ਘੋਰ ਪਾਬ ਮੁਹਾਈਐ॥ ਗਰਬੁ ਮੁਸੈ ਪਰੋ ਰੋਗ ਕੁਸੁਮਾਈਐ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਚੋਰਨ ਲਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਗਾਈਐ॥ ਸਬਦ ਨਿਵਾਰੀ ਅਗੋਂ ਜੋਤਿ ਪਾਈਐ॥ ੭॥ ਲਾਲਚ ਤਨਹਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈਐ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ
 ਨਿਰਕਾਮ ਜੇ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ॥ ੮॥ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ਮਨ ਦਸਾਈਐ॥ ਨਾਨਕ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਈਐ॥ ੯॥ ੧॥ ੨॥

ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੧॥ ਮਨੁ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਹਿ ਨਿਸਿਧਿ ਆਈਐ॥ ਜਿਉ ਰਾਖਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਮੈ ਅੰਧ ਲੋਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਲਕੁਟੀ ਟੋਹਣੀ॥ ੨॥ ਰਤ ਉਮਾ ਹਿ ਬੁਕੀ ਟੋਕ ਨ ਮੈ ਤੈ ਮੋਹਣੀ॥ ੩॥ ਰਾਤ ਉਮਾ ਜਹ ਦੇਖਿ ਤਨਾ ਲਿਗੁਰ ਦੇਖਾ ਲਿਆ॥ ਅ
 ਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕਾਲਿ ਸਬਦੁ ਨਿਤ ਲਿਆ॥ ੪॥ ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨਾ॥ ਤੁਧੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵੈ ਰਾਇ ਕੁਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨਾ॥ ੫॥
 ਜਨਮ ਤਤੀ ਦੁਖ ਲਾਗੈ ਮਰਣਾ ਆਇ ਕੈ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਪਰਵਾਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਕੈ॥ ੬॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਤੋਵਹਿ ਤੁਧੀ ਸਾਸਿ
 ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾ ਪਸਬਦੁ ਨਿਵਾਜਿਆ॥ ੭॥ ਦੇਹੀ ਰਸਮ ਕੁਲਾਇ ਨਾਪੀ ਕਹਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਸੇਵਿ ਸਮਾਦੁ
 ਭਾਇਆ॥ ੮॥ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਰਿ ਜਾਣੈ ਸਭ ਤੂੰ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਿ ਤਦੁ ਰਿਅੰਤ ਰਿਠੀ ਤੂੰ॥ ੯॥ ਮੈਦੀ ਜੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੁ ਅੰਤ ਰਿਸੀਤ

ਤੇਇ। ਗੁਰਗਵੈਨਾਨਕੁਦਸਸਤਿਗੁਰਮਤਿਦੇਇ॥ ੮॥ ੩॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧॥ ਅਸਰਪਦੀ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੨੪੪

ਨਾਮੇਹੀਤੇਸਭਕਿਛੁਹੋਯਾਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਮਨਜਾਪੈ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਥਿਨੁਰਾਖੇਸਾਦੁਨਜਾਪੈ॥ ਕਉਡੀਬਦਲੈਜਨਮੁਗਵਾ
ਇਆਚੀਨਸਨਾਜੀਆਪੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਹੋਵੈਤਾਏਕੋਜਾਵੈਹਉਮੈਦੁਖਨਸਤਾਪੈ॥ ੧॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰਮਾਪਦੇਵਿਹੁਜਿਨਸਾਰੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਬਦੁਚੀਨਿਆਤਮਪਰਗਾਸਿਆਸਤਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਗੁਰਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਬੀਠਗੇ॥ ਜੀਉਪਿਰੂਸ
ਭਗੁਰਤੇਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਜਸਵਗੇ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧਅੰਧਕਮਾਵੈ॥ ਬਿਖੁਖਟੈਸੀਸਾਗੇ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਦਾਦੁਖਪਾਏਥਿਨੁਗੁਰਮਤਿਪਿਆਰੇ॥
੨॥ ਸੋਈਸੇਵਕੁਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈ॥ ਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ ਸਚਾਸਬਦੁਸਿਭਤਿਤੈਸਾਚੀਸਾਚਾਮਨਿਦਸਾਏ॥ ਸਚੀਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਅਖੈਹਉ
ਮੈਵਿਚੁਜਾਏ॥ ਆਪੇਦਾਤਾਕਰਮੁਹੈਸਾਚਾ॥ ਸਾਚਾਸਬਦੁਸੁਲਾਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਲੇਗੁਰਮੁਖਖੈਗੁਰ॥ ਥਿਨਮੁਜਪਾਏ॥ ਸਚਾਅਥਿਪੁ
ਸਾਚੈਗੀਗੀਤਾਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਸਦਹੀਕੁਜੈਬੋਲੈ॥ ਬਿਖੁਬੀਜੈਬਿਖੁਖਾਏ॥ ਜਨਮਕਾਲੁਬਾਧਾਕਿਸਨਾਦਧਾਥਿਨੁਗੁਰਕਵਲ
ਛਰਾਏ॥ ੪॥ ਸਚਾਰੀਰਥਾਜੀਤੁਸਤਸਰਨਾਵਦੁਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ ਅਠਸਤਿਠੀਰਥਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਏ॥ ਤਿਤੁਨਾਤੈਮਲੁਜਾਏ॥
ਸਚਾਸਬਦੁਸਚਾਤੈਨਿਰਮਲੁਨਾਮਲੁਲਗੈਨਲਾਏ॥ ਸਚੀਸਿਭਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ ੫॥ ਰਨੁਮਹੁਸਭਕਿਛੁਹੋਯਾਥਿਨੁ
ਦਰਮਤਿਕਹੁਨਜਾਏ॥ ਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਹਉਮੈਵਿਚੁਜਾਏ॥ ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਸਹਜੇਚਾਖੀ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸ
ਬੁਝੈਗਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ੬॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਤਿਕਰਿਜਦੈਗੁਰਕੈਰਾਇਪਿਆਰੇ॥ ਸਚੀਵਾਡੀਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈ
ਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰੇ॥ ਏਕੋਸਚਾਸਰਮਹਿਵਰਤੈਵਿਰਯਾਕੋਵੀਚਰੇ॥ ਆਪੇਮੋਲਿਲਏਤਾਬਖਸੇਸਚੀਗੁਰਤਿਸਵਾਰੇ॥ ੭॥ ਸਤੋਸਤੁਸਚੁ
ਦਰਤੈਗੁਰਮੁਖਕੋਈਜਾਏ॥ ਜੀਮਣਮਰਦਾਹੁਕਮੇਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਕੈ॥ ਨਾਮੁਪਿਆਏਸਤਿਗੁਰਭਾਏਜੋਇਛੈਸੋਛਲੁਪਾਏ॥
ਨਾਨਕਤਿਸਦਾਸਭਕਿਛੁਹੋਵੈਜੋਵਿਚੁਪਾਪੁਗਵਾਏ॥ ੮॥ ੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੩॥ ਕਾਇਆਕਾਮਦਿਅਤਿਸੁਆਭਿਓਪਿਰੁਦਸੈਨਿ
ਸੁਨਾਲੇ॥ ਪਿਰੁਸਚੇਤੇਸਦਾਸੁਹਾਗਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ ਹਰਿਕੀਰਗਤਿਸਦਾਰੰਗਰਾਤਾਹਉਮੈਵਿਚੁਜਾਲੇ॥ ੧॥ ਵਾਹੁਵਹੁ
ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਬਾਣੀ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਉਪਜੀਸਾਚਸਮਾਣੀ॥ ੧॥ ਗੁਰਉ॥ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਸਭਕਿਛੁਦਸੈਖੰਡਮੰਡਲਪਾਰਲਾ॥ ਕਾਇਆ
ਅੰਦਰਿਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਵਸੈਸਭਨਾਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਕਾਇਆਕਾਮਦਿਸਦਾਸੁਹੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਾ॥ ੨॥ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿ
ਆਪੇਵਸੈਅਲਖੁਨਲਖਿਆਜਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਬੁਝੈਨਾਹੀਬਾਹਰਿਭਾਲਦਿਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸਦਾਸੁਖਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮ
ਲਖੁਦਿਤਾਲਖਾਈ॥ ੩॥ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਰਤਨੁਪਦਾਰਥਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਗਾ॥ ਏਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਨਉਖੰਡਪਿਖਾਹੀਹਟਪਟਥ
ਜਾਗਾ॥ ਏਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਉਨਿਪਪਾਈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ ੪॥ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਤੇਲਤੁਲਾਵੈਆਪੋਤੇਲਦਾਰਾ॥
ਇਹੁਮਨੁਰਤਨੁਨਵਾਰਮਾਦਿਕੁਤਿਸਕਾਮੇਲੁਅਠਗਾਮੇਲਕਿਤੀਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਹੀਨਾਮੁਪਾਈਐਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖ
ਹੋਵੈਸੁਕਾਇਆਖੋਜੈਹੋਸਭਭਰਮਭੁਲਾਈ॥ ਜੀਸੋਨਦੇਇਸੋਈਨਪਾਵੈਹੋਗੁਰਿਆਕੋਕਰੈਚਤੁਰਾਈ॥ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਭਉਭਾਉਦ
ਸੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈ॥ ੬॥ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮੋਸਾਸਭਓਪਤਿਜਿਤੁਸੀਸਾਗਾ॥ ਸਚੈਅਪਣਾਖੇਲੁਰਚਾਇਆਆਵਾ
ਗਉਦਪਸਾਰਾ॥ ਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਮਾਪਿਦਿਖਾਇਆਸਚਿਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥ ੭॥ ਸਾਕਾਇਆਜੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸਚੈਆਪਿਸਵਾਰੀ॥ ਵਿ
ਦੁਨਾਵੈਦਰਦੋਈਨਾਹੀਤਾਜਮੁਕਰੇਖੁਆਗੀ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਵਡਿਆਈਪਾਏਜੀਸੋਹੋਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ੮॥ ੨॥

ਦੁਨੀਆਨਾ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਦੁ ਸੀਏ ਕਾਨਾ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿਖਾ ਕੁਥੀ ॥ ੧ ॥ ਫੁਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਐਸਾ ਦੇ ਪਰਦਾ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਾਉ ਦੁਨੀਆ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਨੁ ਪਾਖਿ ਦਾਇਮ ਹੀ ਨਿਜ ਮੁਖਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ॥ ੨ ॥ ਵੇਲਾ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਜਨਮ ਸਕਾਰ ਬਾਸ ਚੈ ਸਬਦੁ
 ਹੀ ਨਿ ॥ ੪ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸੁਜੇ ਸੁਖ ਰਹੀ ਨਿ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੁਜੈ ਕਾਇਰ ਹੀ ਨਿ ॥ ੬ ॥ ਸਿਸਨਾ ਕੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅਨਾਦਿ ਜਨ ਲਤ
 ਫਿਰੀ ਨਿ ॥ ੭ ॥ ਦੁਸਟਾ ਕੁਲ ਦੋਸਤੀ ਨਾਲ ਸੰਤਾ ਵੈਰ ਕਰੀ ਨਾ ॥ ੮ ॥ ਅਪਿਰੁ ਬੇਕੁਟ ਬਸਿਉ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੀ ਨਿ ॥ ੯ ॥ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕੁਲੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਨਾ ਹੀ ਮਨ
 ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰੀ ਨਿ ॥ ੧੦ ॥ ਕਾਛੇ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਨਰ ਕੇ ਪੋਹ ਪਵੀ ਨਿ ॥ ੧੧ ॥ ਏ ਮਨ ਜੈ ਸਾਸੇ ਵਹਿ ਤੈ ਸਾਹੇ ਵਹਿ ਤੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਆਪੁ ਬੀਜ ਆਖੇ ਹੀ
 ਖਾਦਣਾ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕਾ ਬੋਲ ਦਾਹੈ ਵੈ ਕਿਤੈ ਪਰਥਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਓਇ ਮੀਸਿ ਤਤੁਰੇ ਤੁਰ ਪੂਰਾ ਹਿੰਨਾ ਤਿਲੁ ਨਤ ਮਾਇ ॥ ੧੫ ॥
 ੧ ॥ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ਮਦਰਾਉ ਪਦੇ ਸੇ ਨਿ ॥ ੧੬ ॥ ਸੇਵਕ ਰਾਗੀ ਜੇ ਓਨਾ ਮਿਲ ਰਹੇ ਅਨਾਦਿ ਨਾ ਮੁਢਾਏ ਨਿ ॥ ੧੭ ॥ ਦੇਸੀ ਰਿਜ ਕੁਸੰਬਾਹਿ ਜਿਨਿ
 ਉਪਾਈ ਮੇਰ ਨਿ ॥ ੧੮ ॥ ਏ ਕੋਹੈ ਦਤਾਰ ਸਚਾ ਆਪ ਧਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਰ ਗਿਰੀ ਹਾਲਿ ॥ ੨੦ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਏ ਸੇ ਪ੍ਰਸਦਾ ਸਮਾ
 ਨਿ ॥ ੨੧ ॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲਾ ਕਿਉ ਕਰਮ ਮਾਓ ਆਜਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਮੇਲੇ ਤਾਮਿਲਿ ਰਹੈ ਓਨੈ ਸਬਦੁ ਜਲਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਸ
 ਰੈ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੀਵਦੁ ਸੀਸਾਹਿ ॥ ੨੪ ॥ ਨਰ ਕਰੈ ਨਾ ਵੀ ਸਰੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਚੁ ਰਖਾ ਓਰ ਪਾਰੀ ॥ ੨੬ ॥ ਮਿਓ
 ਅਹੋਇ ਨ ਵੀ ਛੁਕੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਇ ਪਿਆਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਪਿਰਸਾਲਾ ਹੀ ਆਪ ਲਾਗੁ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ ਪਾਇ ਆਸੋ ਬੁਢੀ ਨਾਰੀ
 ॥ ੨੯ ॥ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮਨੁ ਨ ਬਿਜਈ ਮਤ ਮੈਲੇ ਚਿਤ ਕੋਟੇ ਗਾਸ ਪੈਦੁ ਸੁਪੀਆਈ ਐਸੈ ਰਗਿ ਵਿਸਨਿ ਕੋਰ ॥ ੩੦ ॥ ਆਪ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਸੋ ਆਪੇ ਬਖਸ
 ਰਹਾ ॥ ੩੧ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲੁ ਉਤਰੈ ਤਾ ਬਾਇ ਮਾਧੀ ਗਾਹਾ ॥ ੩੨ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਦਲ ਨਰੇ ਓਥੈ ਕੂੜੇ ਨਾ ਟਿਕੀ ॥ ੩੩ ॥ ਸਚੁ ਨ ਕਾਵਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਾਹਿਪ
 ਚੀ ਨਿ ॥ ੩੪ ॥ ॥ ਓਥੈ ਮੈਲਾ ਜਗਾਇ ਰੈ ਮਰਨ ਮੈ ਵਹੈ ਦਾਗਾ ॥ ੩੫ ॥ ਐ ਕਰਤ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਦਾਗਾ ॥ ੩੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੀਜਿ ਲਹੈ ਤਾਸ
 ਚਿਲ ਗੋਪਿਆਹਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਰਿ ਰਿਸੈ ਸਚਿ ਆਹਾ ॥ ੩੮ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਤੈ ਅਹਿ ਸਿਸਨਾ ਮਾਧੀ ਆਇ ॥ ੩੯ ॥ ਮੈਂ ਦੁਰ ਹੋਹੁ ਪੈਦੁ
 ਚਹੁ ਠਾਕਰਾਇ ॥ ੪੦ ॥ ਗੁਰੁ ਸਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਨਿਵ ਨਿਵਲਾ ਗਾਧਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਮਨੁ ਸਉ ਪੀਆ ਗੈਧਰੀ ਵਿਰਤੁ ਆਪੁ ਗੁਣਾਇ ॥ ੪੨ ॥ ਖਿਚੋਤ ਦੁ
 ਵਿਗੁਚੀ ਮੈ ਏਕ ਸਾਸਿਉ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੪੩ ॥ ਮੈ ਮੇਰਾ ਛੁਡਤੁ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੪੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਨਿਲੇ ਸਿਕਾਇ ਰਾਸ ਚੈ ਸਬਾਦਿ ਲਗੀ ਨਿ ॥ ੪੫ ॥ ਸਚ
 ਨਿਲੇ ਸੇਨਾ ਵਿਛੁੜਾਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦਿਸੀ ਨਿ ॥ ੪੬ ॥ ਸੇਕਾਈ ਸੋ ਸਨਦ ਜੋ ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਨਿ ॥ ੪੭ ॥ ਅਵਗਣਾ ਵਿਕਟ ਪਥਰਾਨਿ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਬੁ ਕਰੀ ਨਿ ॥ ੪੮ ॥
 ੨੫ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਬੁ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਸਚੀ ਤਰਤਿ ਕਰੇ ਨਿ ॥ ੪੯ ॥ ਸਚੁ ਵਲੈ ਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਿਉ ਲਾਗੁ ਨਾ ਮੁਲਾਏ ਨਿ ॥ ੫੦ ॥ ਸੁਇਨਾ ਕੁਪਾ ਪਾਪ ਕਰਿ
 ਕ ਮਿਰੀ ਐਚ ਲੈ ਨਚ ਲਾਇ ਅਨਾਇ ॥ ੫੧ ॥ ਵਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾ ਲਿਖਣਾ ਸੀ ਸਰ ਮੁਰੀ ਜਮ ਕਾਲੀ ॥ ੫੨ ॥ ਮਨ ਕਾ ਤੇ ਸਾਹਿ ਨਾ ਮੁਹੈ ਹਿਰੈ ਰਖਹੁ ਸਮਾਲ
 ॥ ੫੩ ॥ ਏਹੁ ਬਚੁ ਮੁਖੁ ਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਹੈ ਨਾਲੀ ॥ ੫੪ ॥ ਏ ਮਨੁ ਮੁਲੁ ਗੁਣੀ ਆਜਾ ਸਤਿ ਪਾਤਿਗਾ ਵਾਇ ॥ ੫੫ ॥ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਮੇਰਿ ਦੂਜੈ ਵਿਆਪਿਆਹਾ
 ਰਮਤੀ ਸਚੁ ਸਿਆਇ ॥ ੫੬ ॥ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੫੭ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤੁਰ ਪੈਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੫੮ ॥
 ੨੦ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਮੇਰਾ ਗੁਣਾ ਰਹੈ ਸਾਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੫੯ ॥ ਕਮਟ ਰਹਤਾ ਚਕੈ ਜਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕ ਸਮਾਇ ॥ ੬੦ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁਨੇ ਕੀ ਮਿਲਨਿ ਨੈ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੇਵੀ ਨਿ ॥ ੬੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਾ ਮੁਖੈ ਪਾਖਿ ਰਹੀ ਨਿ ॥ ੬੨ ॥ ਏਹੁ ਗੁਣ ਸਾਜਨ ਰਵੀ ਨਾ ॥ ੬੩ ॥ ਨਾ ਓਇ ਜਨਮ ਮਰਿ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹੀ ਨਿ ॥ ੬੪ ॥
 ਗੁਰਾਖੇ ਸੇਉ ਬਰੇਗਰਿ ਸੇਓ ਕੇਲ ਕਰੀ ਨਿ ॥ ੬੫ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨਾ ਵਿਛੁੜਾਹਿ ਜੀਅਨਾਦਿ ਨ ਮਿਲੇ ਰਹੀ ਨਿ ॥ ੬੬ ॥ ਏਹੁ ਜਗਮਹਿ ਵਿਗਲੇ ਨਾਦੀ ਅਹਿ ਨਾਕ

ਸਚੁ

੩

੨੦

ਸਰੁਲੀਨੀ। ੩੦॥ ੨॥ ਸੁਤੀਮਹਲਾ ੩॥ ਗਰਿਨੀਸੁਖਮੁਅਗਮੁਰੈਕਿਤੁਬਿਧਿਮੇਲਿਆਜਾਇ। ਗੁਰਕੈਸਬਰਕ੍ਰਮੁਕਟਿਐਮਓਤੁਵਸੈ॥ ੨੪੪
 ਨਿਮਾਈ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਰਿਗਰਿਨਾਮੁਜਪੀਨਿ। ੨੬॥ ਤਿਨਕੈਬੈਲਿਤਾਰਦੈਮਨਿਗਰਿਗੁਲਸਰਵੀਨਿ॥ ੧॥ ਗਤਾਉ। ਗੁਰਸਰਵਰਮਾਨਸਰੋਵਰੁ
 ਵਡਗਰੀਪੁਰਖਲਹੀਨਿ। ਸੇਵਕਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਆਸੇਤਿਸੁਲੇਨਾਮੁਲਹੀਨਿ॥ ੨॥ ਨਾਮੁਖਿਆਇਨਰੰਗਸਿਓਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਲਹੀਨਿ। ਪੁ
 ਰਿਪੁਰਖਿਤੋਦੈਲਿਖਿਆਗੁਰਭਾਣਾਮਨਲਏਨਿ॥ ੩॥ ਵਡਗਰੀਪੁਰਖੋਜਿਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਨਾ। ਗੁਰਪੁਰੈਵੇਖਾਇਆਪ੍ਰਕੁਮ
 ਤਮਰਾਮਪਛਨਾ॥ ੪॥ ਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਕੁਟੈਕੁਰੈਦੁਜਾਅਵਰਨਕੋਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਤਿਤੁਪਾਟਿਪਰਗਟੋਇ॥ ੫॥ ਸਕੁਤਿਰਿਜਾਮੀ
 ਖੁਹਮੁਰੈਖੁਹਮੁਦਸੈਸਰਬਾਇ। ਮੰਦਾਕਿਸਨੈਅਖੀਐਸਬਰਵੇਖਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ ੬॥ ਬੁਰਾਭਲਾਤਿਚਰੁਆਖਦਾਜੇਰਹੈਦੁਹਿਮ
 ਹਿ। ਗੁਰਮੁਖਏਕੋਬੁਝਾਏਕਸੁਮਾਹਿਸਮਾਈ॥ ੭॥ ਸੇਵਾਸਾਪ੍ਰਭਾਵਸੀਜੋਪ੍ਰਕੁਪਾਏਬਾਇ। ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਅਰਾਧਿਆਗੁਰਚਰ
 ਟੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ ੮॥ ੨॥ ੪॥ ੬॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਤੀਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨॥ ਕੋਈਆਇਮਿਲਾਵੈਮੇਗਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਉਤਿਸੁਖਾਹਿਆਪੁਵੇਚਾਈ॥ ੧॥ ਸਰ
 ਸਨੁਹਰਿਦੇਖਣਕੈਤਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਿਤਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲਾਹਿਗਰਿਨਾਮੁਖਿਆਈ॥ ੧॥ ਗਤਾਉ। ਜੇਸੁਖਦੇਹਿਤਤੁਝਹਿਅਗਧੀਦੁ
 ਖਤੀਤੁਝਹਿਪਿਆਈ॥ ੨॥ ਜੇਤੁਖਦੇਹਿਤਇਤੀਰਾਜਾਦੁਖਾਵਿਚਿਸੁਖਮਨਾਈ॥ ੩॥ ਤਨੁਮਨੁਕਾਟਿਕਾਟਿਸਰਅਗਪੀਵਿਚਿਅਗ
 ਨੀਆਪੁਜਾਈ॥ ੪॥ ਪਖਾਢੇਗੀਪਾਦੀਛੋਵਜੇਦੇਵਹਿਸੇਖਾਈ॥ ੫॥ ਨਾਨਕਗਰੀਬੁਚਹਿਪਾਇਆਦੁਆਰੈਗਿਮੇਲੈਦੁਵਰਿ
 ਆਈ॥ ੬॥ ਅਖੀਕਾਛਪਰੀਚਰਣਾਤਲਿਸਤੁਧਰਤੀਠਿਰਿਮਤਪਾਈ॥ ੭॥ ਜੇਪਾਸਬਤਾ ਲੰਤਾਤੁਝੈਸੁਰਾਧੀਜੇਮਾਰਕਛਹਿਰਿ
 ਧਿਆਈ॥ ੮॥ ਜੇਲੋਕਸਲਾਹੈਤਤੇਗੀਉਪਮਾਜੇਨਿਦੈਤਾਛੋਡਿਨਜਾਈ॥ ੯॥ ਜੇਤੁਧਵਲਹੈਤਕੋਈਕਿਉਆਖਉਤੁਧਾਵਿਸਭਿਐ
 ਰਿਜਾਈ॥ ੧੦॥ ਦੁਰਿਵਾਰਿਜਾਈਗੁਰਉਪਰਪੈਪੈਗੀਸਤਮਨਾਈ॥ ੧੧॥ ਨਾਨਕਵਿਚਾਰਾਭਾਇਆਦਿਵਾਨਾਹਰਿਤਉਰਸਨਕੈਤਾਈ
 ੧੨॥ ਝੁਖਝੁਖਗੀਮੀਤੁਵਸੈਗੀਗੁਰਦੇਖਣਜਾਈ॥ ੧੩॥ ਸਮੁੰਦਸਾਗਰਹੁਦੈਬਹੁਖਾਗੁਰਮਿਖਲੀਪਗੁਰੁਪਾਤਿਜਾਈ॥ ੧੪॥ ਸਿਉ
 ਪ੍ਰਾਣੀਜਲਾਬਿਨੁਹੈਮਰਤਾਤਿਉਸਿਖਗੁਰਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ॥ ੧੫॥ ਜਿਉਧਰਤੀਸੋਭਕਰੈਨਲੁਬਰਸੈਤਿਉਸਿਖਗੁਰਮਿਲਿਬਿਗਸਾਈ॥ ੧੬॥
 ॥ ਸੇਵਕਕਾਹੋਇਸੇਵਕੁਵਰਤਕਾਰਿਕਗਿਬਿਨਉਬੁਲਾਈ॥ ੧੭॥ ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਤਿਗੁਰਮਿਲਿਗੁਰਸੁਖਪਾਈ॥ ੧੮॥ ਤੁਝਐ
 ਗੁਰਚੇਲਾਹੈਅਧੇਗੁਰਵਿਚਦੇਤੁਝੈਪਿਆਈ॥ ੧੯॥ ਜੇਤੁਧੁਸੇਵਹਿਸੇਤੁਹੈਦੋਵਹਿਤੁਧੁਸੇਵਕੁਪੈਜਰਖਾਈ॥ ੨੦॥ ਭੰਡਾਰਭਰੇਗੁਰਤੀਹਰਿ
 ਤੇਰੇਨਿਸੁਕਾਵੈਤਿਸੁਦੇਵਾਈ॥ ੨੧॥ ਜੇਸੁਤੁਹੈਹਿਸੋਈਜਨੁਪਾਏਹੈਹਰਿਨਿਠਲੁਸਭੁਚਤੁਗਾਈ॥ ੨੨॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰ
 ਅਪਨਸੋਇਆਮਨੁਜਾਗਾਈ॥ ੨੩॥ ਇਕੁਦਨੁਮੰਗੈਨਾਨਕੁਦੇਰਾਗਹਰਿਦਾਸਨਦਾਸਕਰਾਈ॥ ੨੪॥ ਜੇਗੁਰਾਝੈਕੈਤਾਮੀਠਲਾਹੈਜੇਬ
 ਖਸੈਗੁਰਵਾਝਿਆਈ॥ ੨੫॥ ਗੁਰਮੁਖਬੋਲਹਿਸੋਬਾਇਪਾਏਮਨੁਖਾਕਿਛੁਭਾਇਨਾਈ॥ ੨੬॥ ਪਾਲਾਕਕਰਵਰਣਵੈਸੈਗੁਰਮਿਖਗੁ
 ਰਦੇਖਣਜਾਈ॥ ੨੭॥ ਸਗੁਰਿਨਸੁਰੈਨਿਦੇਖਉਗੁਰਅਪਨਾਵਿਚਿਅਖੀਗੁਰਪੈਰਪਗਾਈ॥ ੨੮॥ ਅਨੇਕਉਪਾਵਕਰੀਗੁਰਕਾਰਗੁਰ
 ਕਾਵੈਸੋਬਾਇਪਾਈ॥ ੨੯॥ ਗੈਰਿਨਿਸਗੁਰਚਰਣਅਗਧੀਰਾਇਆਕਰਹੁਮੇਰਸਾਈ॥ ੩੦॥ ਨਾਨਕਕਾਜੀਉਪਿੰਡੁਗੁਰੁਹੈਗੁਰਮਿਲਿ
 ਤਿਪਤਿਅਘਾਈ॥ ੩੧॥ ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭਪ੍ਰਗਹਿਓਤੈਜਤਕਤਤੁਝੈ॥ ੩੨॥

ਸੁਤੀਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੦॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਬੀਰੀ
ਨਾਮਕਾਜੇਮਿਲੈਤ
ਤਨਮਨੁਦੇਉ। ਜੇ
ਗਬਰੈਲਿਖ
ਆਤਮਾਮਿਤੁਸ
ਹਜਿਪੀਏਉ। ੩

ਅੰਦਰਿਸਤਨੇਹਲਾਇਆਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੇ। ਤਨੁਮਨੁਹੋਇਨਿਤਾਲੁਜਾਗੁਰਦੇਖਸਾਮਣੇ॥ ੧॥ ਮੈਹਰਿਗਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹੁਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਆ
ਅਮੀਸਿਤੁਅਗਮਅਥਾਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹੁਸਤਿਗੁਰਦੇਖਵਿਗਸੀਆਹਰਿਨਾਮੈਲਗਾਪਿਆਹੁ। ਕਿਰਪਾਕਰਕੈਮੇਲਿਅਨੁਪਾਇ
ਆਮੇਖਦੁਆਰਾ॥ ੨॥ ਸੁਤਿਆਗੁਰਸਾਲਾਹੀਐਉਠਦਿਆਰੀਗੁਰਮਲਾਉ। ਕੋਈਐਸਾਗੁਰਮੁਖਿਜੇਮਿਲੈਉਤਕੇਪੋਵਾਪਾਉ॥ ੧॥
ਕੋਈਐਸਾਸਜਣੁਲੋਕੁਭਹੁਮੈਪ੍ਰੀਤਮਦੇਇਮਿਲਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਸਿਲਿਐਹਰਿਪਾਇਆਮਿਲਿਆਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਗੁਰ
ਗੁਣਨਾਮਕਾਮੈਤਿਸਦੇਖਣਕਾਰਉ॥ ਉਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਉ। ਬਿਨੁਦੇਖੇਮਾਰਿਜਾਉ॥ ੬॥ ਜਿਉਮਛੁਢੀਵਿਣੁਪਾਣੀਐਰਤੈਨਕਿ
ਤੈਉਪਾਇ॥ ਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਸੰਤਨਜੀਵਈ। ਬਿਨਹਰਿਨਾਮੈਮਾਰਿਜਾਇ॥ ੭॥ ਮੈਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਪਿਰਤੀਕਿਉਗੁਰਬਿਨੁਜੀਵਾਮਾਉ॥
ਮੈਗੁਰਬਾਣੀਅਪਹੁਰੈਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗਰਾਉ॥ ੮॥ ਹਰਿਗਿਨਾਮੁਰਤਨਹੈਗੁਰਤਠਾਰੇਵੇਮਾਇ। ਮੈਪਰਸਦੇਨਾਮਕੀਹਰਿਨਾਮਰਹਾਇ
ਵਲਾਇ॥ ੯॥ ਗੁਰਗੋਅਨੁਪਦਾਰਥੁਜਮੁਹੈਹਰਿਨਾਮੇਦੇਇਵਿਨਾਇ। ਜਿਸੁਪਰਪਤਿਸੋਲੈਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੈਆਇ॥ ੧੦॥ ਅਕਬਰ
ਹਾਣੀਪ੍ਰੇਮਕੀਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਆਖੈਆਇ॥ ਤਿਸੁਦੇਵਾਮਨੁਆਪਣਾਨਿਵਨਿਵਲਗਾਪਾਇ॥ ੧੧॥ ਸਜਣਮੇਰਾਏਕਤੁੰਕਰਤਾਪੁਰਖਸੁਜਾਣੁ॥
ਸਤਿਗੁਰਮੀਤੁਮਿਲਾਇਆਮੈਸਦਾਸਦਾਤੇਰਾਤਾਣੁ॥ ੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਦਾਸਦਾਨਾਅਵੈਨਜਾਇ॥ ਭਿਉਆਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਏਸਭਮਹਿ
ਹਰਿਆਸਮਾਇ॥ ੧੩॥ ਰਾਮਨਾਮੁਪੁਨੀਚਿਆਸਾਬਤੁਪੁਨੀਰਾਸਿ॥ ਨਾਨਕਦਰਗਹਮੀਨਿਅਗੁਰਪੁਰੇਸਾਬਾਸਿ॥ ੧੪॥ ੨॥ ੧੧॥

ਰਾਗਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਉਰਫਰਹਿਭਿਬਿਖਾਕੈਜਗਾ। ਮਨਹਿਬਿਖਾਪਤਿਅਨਿਕਤਰੰਗਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਅਗਮਅਗੋਚਗ। ਕਤਪਾਣੀਐਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਹਮਗਨਮਹਿਗਿਆਵਿਆਪੈ। ਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਾਕਬੁਨਹੀਧ੍ਰਪੋ॥ ੨॥ ਬਸੈਕਰੋਪਸਰੀਰਚੰਡਗਾ। ਆਗਿਆਨਸੁਭੈ
ਮਹਾਗੁਬਾਰਾ॥ ੩॥ ਕ੍ਰਮਤਬਿਖਾਪਤਜੇਕਿਵਗਾ। ਨਾਨਪਾਣੀਐਪ੍ਰਭਰਚਾਰਾ॥ ੪॥ ਆਸਅੰਦੇਸਾਬੰਧਪਰਾਨਾ। ਮਹਲੁਨਪਾਵੈਫਿ
ਰਤਿਬਿਗਾਨਾ॥ ੫॥ ਸਗਲਾਬਿਖਾਪਕੈਵਸਿਕਰਦੀਨਾ। ਫਿਰਤਪਿਆਸਾਜਿਉਜਲੁਨੀਨਾ॥ ੬॥ ਕਛੁਸਿਮਾਨਪਉਕਤਿਨਮੇਰੀ। ਏਕ
ਆਸਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭੇਰੀ॥ ੭॥ ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੰਤਨਪਸੇ। ਮੋਲਿਲੇਤਨਾਨਕਅਰਦਸੇ॥ ੮॥ ਕਾਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਸਾਪਸੰਗਪਾਇਆ। ਨਾਨਕ
ਤ੍ਰਿਪਤੇਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ ੯॥ ਰਹਾਉ॥ ੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩॥ ਸਿਥਨਮੇਹਮਗਨਕੰਸਾਗਗਾ। ਕਹਿਕਿਰਪਾਉਪਰੁਗਿਨਾਗਰੁ॥
੧॥ ਚਰਣਕਮਲਸਰਣਾਇਨਾਹਾਇਣਾ। ਦੀਨਾਨਾਥਗਤਿਪਰਾਇਣਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਾਥਾਨਾਥਗਤਭੈਮੇਰਣਾ। ਸਾਧਸੰਗਜਮ
ਦੁਤਨਭੇਟਨਾ॥ ੩॥ ਜੀਵਨਗੁਪਅਨੁਪਦਾਇਆਲਾਗਾ। ਵਣਗੁਣਾਕਟੀਐਜਮਜਾਲਾ॥ ੪॥ ਅੰਸ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਾਨਿਤਨਾਪੈ। ਰੋਗਗੁਪਮਾਇ
ਆਨਬਿਖਾਪੈ॥ ੫॥ ਜਪਿਗੋਬਿੰਦਸੰਗੀਸਭਤਗੇ। ਪੋਤਨਾਹੀਪੰਚਬਟਵਾਗੇ॥ ੬॥ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਪ੍ਰਭਏਕਪਿਆਏ। ਸਰਬਭਲਾਸੇ
ਈਜਨੁਪਾਏ॥ ੭॥ ਧਾਰਅਨੁਗੁਪਅਨੁਪਦਾਪ੍ਰਕੀਨਾ। ਕੇਵਲਨਾਮੁਰਗਤਿਰਸੁਦੀਨਾ॥ ੮॥ ਆਇਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈ। ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿ
ਨੁਅਵਹਨਕੋਈ॥ ੯॥ ੧॥ ੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਿਨਿਨਿਭਿਅਮਨੁਰਸੀਐਕਿਉਪਾਈਐਤਿਨਸੰਗੁਜੀਉ। ਸੰਤਨਮਨਮਿਤ੍ਰਸੇਲਾਇਨਪ੍ਰਸਿਓਰੰਗੀਉ। ਤਿਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਨਤੁਟਈਕ
ਬਹੁਨੋਵੈਭੰਗੁਜੀਉ। ਪਰਬ੍ਰਮਪ੍ਰਭਕਰਿਦਾਇਆਗੁਣਗਾਵੈਤੇਰੇਨਿਤਜੀਉ। ਆਇਮਿਲਹੁਸੰਤਸਜਣਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮਿਤਜੀਉ

ਹੁਕਮ ਪਰਪੰਥੁ ਸਭਿਆ
ਹੁਕਮ ਰੋਗ ਸਭੇ ਗੀਉ।

੧॥ ਰਹਾਉ। ਕੇਖੈ ਸੁਦੈ ਨ ਜਾਣਾਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅੰਧੁ ਜੀਉ। ਕਾਨੀ ਦੇਹਾ ਵਿਣ ਸਦੀ ਕੂਕੁ ਮਾਵੈ ਪੰਧ ਜੀਉ। ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਿ ਸੋ ਜੇਤ ਚਲੇਗੁ
 ਹੁਕਮੇ ਸਨ ਬੰਧ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਹੁਕਮੇ ਜੁਗਮਾਰਿ ਆਇਆ ਚਲਦੁ ਹੁਕਮ ਸੰਜੋਗ ਜੀਉ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਕ ਰਤਾ ਵਿਸਰੈ ਤੇਸਹਿ ਵਿਛੋੜਾ ਸੋਗ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਆਪ
 ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਦਰਗੁ ਪੈ ਪਾਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਐਥੈ ਸੁਖ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾਇ ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ॥ ਆਦਰੁ ਦਿਤਾ ਪਰਬੁ ਮੁਹੁ ਰਸੇ ਵਿਆਸ ਤਿਥਾ
 ਇਜੀਉ॥ ੪॥ ਬਾਨ ਬਨੰਤ ਰਿਗ ਵਿਗਰਿ ਆਪਣੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਜੀਉ॥ ਸਚੁ ਬਜਾਨਾ ਸੀਉ ਆਇ ਕੁਨਾਮੁ ਪਨੁ ਮਾਝ ਜੀਉ॥
 ੫॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਵੀ ਸਰੋਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਜੀਉ॥ ੬॥ ਆਵੁ ਦੁਜਾ ਦਾਗਿ ਗਏ ਮਨ ਦੁਠਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀਉ॥ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ
 ਐਉ ਤਾ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ॥ ਜਿਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਵੀ ਸਰੋਸੋ ਮਾਰਿ ਜੀ ਮੈਲ ਖਦਾਰ ਜੀਉ॥ ੭॥ ਸਾਚੁ ਨੇਹੁ ਤਿਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਨਿ ਨ ਮਨ ਦੁਠਾ
 ਆਪੁ ਜੀਉ॥ ਗੁਣ ਸੰਬੰਧਿ ਤਿਨ ਸੰਗ ਬਸੇ ਆਠ ਪਹਿਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਾਏ ਜੀਉ॥ ਰੰਗ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੋ ਬਿਨ ਸੇਸ ਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ਜੀਉ॥ ੮॥ ਭੁਕਤਾ
 ਭੁਕਤਾ ਹੁਤੁ ਤੈ ਏਕ ਅਨੇਕ ਜੀਉ॥ ਤੁਸਮ ਰਬ ਤੁਸਰ ਬੰਧੁ ਤੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ਜੀਉ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪਿ ਰਹਿ ਤਨ ਨਾਕੈ
 ਏਕ ਜੀਉ॥ ੯॥ ੧॥ ੩॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੫ ਕਾਠੀ ਘਰੁ ੧੦॥ ਅਸਟ ਪਈਆ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਜੇਕੁ ਲਿਜੇ ਚੁਕੀ ਸਾਂਈ ਭੀਤਿ ਜਿਕਾਢੀਆ॥ ਜਿਨਾ ਨੇਹੁ ਦੁਜਾ ਦੇਲਗਾ ਭੂਰਿ ਮਰਹਿ ਸੇਵਾ ਢੀਆ॥ ੧॥ ਹਉਨ ਛੋਡੁ ਭੀਤ ਪਾਸਗਾ॥
 ਸਦਾ ਰੋਗੀ ਲਾਲਾ ਲਾਪਿਆ ਗਏ ਹੁਮਾ ਹਿੰਜਾ ਆਸਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਨਦੁ ਤੁਝੈ ਸੈਣੁ ਤੁਝੈ ਤੁਝੈ ਪਰਬੁ ਮਾਣੀਆ॥ ਜਾਤੁ
 ਅੰਦਰਿ ਤਾ ਸੁਖੇ ਤੁਝੈ ਨਿਮਾਣੀ ਮਾਣੀਆ॥ ੨॥ ਜੇਤੁ ਤੁਝਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ਦੁਜਾ ਦੇਖਾ ਲਿਆਏ ਹਾਪਈ ਮੁਦਾਤ ਕੀ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ
 ਸਮਾਯਾ॥ ੩॥ ਪਾਵੁ ਨੁਲਾਈ ਪੰਧ ਤੁਝੈ ਨੈਦਰ ਸਾਦਿਖਾ ਲਿਆਸੁ ਵਲੀ ਸੁਦੀ ਕਾਣੀਆ ਜੇ ਗੁਰ ਬੀਵੈ ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ੪॥ ਕਿਤੀ ਲਖ
 ਕਰੋੜ ਪਿਰੀਏ ਰੋਮਨ ਪੁਜਨਿ ਤੇਰਿਆ॥ ਤੁਸਹਿ ਹੁਸਾਹੁ ਉਕਹਿਨ ਸਕਾ ਗੁਣ ਤੇਰਿਆ॥ ੫॥ ਸਤੀ ਆਤਮੁ ਅਸੰਖ ਮੰਦੁ ਹੁਰ ਵਧਾ
 ਢੀਆ॥ ਹਿਕ ਭੋਗਿ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਦੇਹੁ ਰਸੁ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਆ॥ ੬॥ ਜੈ ਭੋਗੇ ਮਨੁ ਪੀਰੀ ਐਕਿ ਲਾਵਖ ਵੰਦਨ ਦੁਹਾ ਸੋ ਕਿਉ ਵੀਸਰੈ ਮਾਉ
 ਮੈ ਜੋਗਿ ਆਰੁ ਪੁਰੇ॥ ੭॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਦਰਿ ਪਈ ਸੀਲਿਆ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਈ॥ ਪ੍ਰਗਥਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਹਾਈ
 ੧॥ ੮॥ ੧॥ ੪॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੫॥ ਸਿਖਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਪੋਥੀਆ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਸਰਕੂ ਕੁਗਾ ਲੀਏ ਛੀਆ॥ ੧॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
 ਨੁ ਅਪਾਰੁ ਭਗਤ ਮਨਿ ਦਸੈ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੋਹੁ ਦੁਖ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ਨ ਸੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੋਹੁ ਬਾਹ ਅਹਿਕਾਰੁ ਸਰਪਰ ਹੁੰਨਿਆ॥ ਸੁਖ
 ਨ ਪਾਇਨ ਮੁਲ ਨ ਮਾਵੈ ਛੁੰਨਿਆ॥ ੨॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਪਾਹ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿਆ॥ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰ ਮਾਇਆ ਬੀਧਿਆ॥ ੩॥ ਸੋਧਤ
 ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਤੁਬੀਚਾਰਿਆ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਸੁਖ ਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਹੁੰਨਿਆ॥ ੪॥ ਆਵੁ ਹਿੰਜਾ ਹਿਅਨੇਕ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮ ਤੇ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ
 ਸਭ ਬਾਦ ਜੋ ਨਿਰਰ ਮਤੇ॥ ੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਿਨ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਰਾਇਆ॥ ਅੰਤਿ ਤੁਹਿ ਕਾਨਾ ਮੁਤਿ ਨੀਜ ਨੀਜਾ ਪੀਲਾਇਆ॥
 ੧॥ ੬॥ ਖੋਜਹਿ ਕੋਇ ਅਸੰਖ ਬੁਤ ਅਨੰਤ ਕੋ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪੁ ਨੇਕਾ ਤਿਸੁ ਹੋ॥ ੭॥ ਵਿਸਰੁ ਨ ਹੀਨਾਤਾ ਹੁਅਪਣਾ ਮੁਦੇਹੁ॥ ਗੁ
 ਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਉ ਏਹੁ॥ ੮॥ ੨॥ ਮ: ੧॥ ੫॥ ਮ: ੩॥ ੪॥ ਮ: ੪॥ ੫॥ ਮ: ੫॥ ੬॥ ੭॥ ਮ: ੧੬

ਰਾਗੁ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੧ ਕੁਚਨੀ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੰਦੁ ਕੁਚਨੀ ਅਮਾਵ ਹਿੰਦੁ ਸਰੋਤੁ ਉਕਿਉ ਸੁਹਾਵਣਾ ਉਜੀਉ॥ ਏਕ ਦੁਇ ਕਰ ਕੰਦੀ ਅਕ ਉਤੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰਾ ਉਜੀਉ॥ ਜੀਨੀ ਸ
 ਖੀ ਸੁਹਾਵੀ ਆਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵ ਕੀ ਏਤਿ ਜੀਉ॥ ਸੇਹੁਣ ਮੰਦੁ ਨਾਮਾ ਵਨਿ ਹਉ ਕੈਨੀ ਦੇਸੁ ਧਰੋਜੀਉ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਬਰਾਉ
 ਉ

ਕਿਆਕਿਆਪਿਨਤੋਗਾਉਜੀਉਇਕਤੋਲਿਅੰਬਨਾਉਸਦਕਰਬਾਣੈਤੋਨਾਉਜੀਉਸੁਇਨਾਗੁਪਾਰੰਗਲਾਮੇਤੀਤੈਮਾਇਕਨੀਉਸੇਵਸ
ਤੁਸਹਿਦਿਤੀਅਮੈਤਿਨਸਿਉਲਾਇਅਚਿਤੁਜੀਉਮੰਦਰਸਿਟੀਸਿਟਨੇਪਥਰਕੀਤੇਰਾਸਜੀਉਪਉਏਨੀਟੋਲੀਕੁਲੀਅਸੁਤਿਸੁਕਤਥੈ
ਟੀਪਾਸਜੀਉਅੰਬਰਕੰਨਾਕੁਰਲੀਆਬਗਬਹਿਠੇਅਗਇਜੀਉਸਾਪਨਰਲੀਸਾਗੁਰੈਕਿਆਮੁਹਦੇਸੀਜਾਇਜੀਉਸੁਤੀਸੁਤੀਲੁਖੀ
ਆਕੁਲੀਵਾਟਨੀਆਸਜੀਉਤੈਸੁਤਾਨਾਨੁਤੀਅਸਦੁਖਾਕੁਪਰੀਆਸਜੀਉਤੁਪਗੁਦਮੈਸਰਅਵਗੁਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ
ਜੀਉਸਾਭਿਰਾਤੀਸੋਹਗਣੀਮੈਰੋਹਗਣਕਾਈਰਾਇਜੀਉ॥੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧ ਸੁਚਜੀ॥ ਜਾਤੁਤਮੈਸਭਕੇਤੁ
ਸਾਹਿਬੁਮੇਰੀਰਾਸਿਜੀਉਤੁਪਮੰਤਰਿਉਸੁਖਦਸਾਤੁਮੰਤਰਿਸਾਬਾਸਿਜੀਉਭਾਵੈਤਖਤਿਵਰਾਈਆਰਦੈਭੀਖਉਦਾਸਜੀਉ॥
ਗੁਣੈਬਲਸਿਰਸਰਵਤੋਕਮਲੁਭਲੈਅਕਾਸੁਜੀਉਗੁਣੈਭਵਨਲੁਲੀਪੀਮੈਕੁਣੈਮੰਭਰੀਆਸਜੀਉਗੁਣੈਸੋਸੁਰੰਗਲਾ
ਸਿਭਤਿਰਤਗੁਣਤਾਸਿਜੀਉਗੁਣੈਸੁਰੀਹਵਲਾਉਭਾਵਨਾਨੁਤੀਆਸਜੀਉਤੁਸੁਤਅਗਮਅਤੋਲਵਾਉਕਰਿਕ
ਉਚੁਪਈਆਸਜੀਉਕਿਆਮਾਗਉਕਿਆਕਹਿਸੁਣੀਮੈਰਸਨਕੁਪਾਪਿਆਸਜੀਉਗੁਰਸਬਰੀਸੁਪਾਇਆਸਚੁਨਾਨਕਕੀਅਰ
ਦਾਸਿਜੀਉ॥੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਣਵੀਤੀ॥ ਜੋਦੀਸੈਗੁਰਸਿਖਜਾਤਿਸੁਨਿਵਨਿਵਲਗੁਪਾਇਜੀਉਆਖਾਬਿਰਥਾਜੀ
ਅਕੀਗੁਰਸਨਟਦੇਹੁਲਿਲਾਇਜੀਉਸੋਈਦਸੁਉਪਦੇਸਨਾਮੇਰਾਮਨੁਅਨਤਨਕਾਤੁਜਾਇਜੀਉਇਹਮਨੁਤੈਕੁਰੇਵਸਾਮੈਮਾਗੁ
ਦੇਹੁਬਰਾਇਜੀਉਉਭਾਇਆਦੁਹੁਚਲਕੈਮੈਤਕੀਤਉਸਰਣਾਇਜੀਉਮੈਆਸਾਰਖੀਚਿਤਮੈਰਾਸਭੇਦੁਖਗਵਾਇਜੀਉ॥
ਇਤਮਾਰਗਚਲੇਕੁਈਅਨੇਗੁਰਕਹੈਸੁਕਾਰਕਮਾਇਜੀਉਤਿਆਗੇਮੰਨਕੀਮਤਨੀਵਿਸਾਰੇਦੁਜਾਭਾਉਜੀਉਇਉਪਾਵਹਿਰਿਕ
ਰਸਾਵਨਾਨੁਲਗੈਤਤੀਵਾਉਜੀਉਉਭਾਪਹੁਚੋਲਿਨਾਟਦਾਮੈਕਹਿਆਸਕੁਕਮਾਉਜੀਉਹਰਿਗੁਰਤਖਨਾਬਖਾਸਿਆਗੁ
ਰਨਾਨਕਕੀਆਪਸਾਉਜੀਉਮੈਬੁਝਿਨਾਝਿਸਨਾਕੁਖਜੀਉਰਜਾਝਿਪਤਿਅਘਾਇਜੀਉਜੋਗੁਰੀਸੈਸਿਖਜਾਤਿਸੁਨਿਵਨਿਵਲਗੁਪਾ
ਇਜੀਉ॥੧॥੩॥ਜੁਮਲਾ ੧੬॥ ਰਾਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਉ
ਰਰਿਜੋਬਨਮੈਮਤਿਪੇਈਅਨੈਪਾਰਿਪਾਹੁਲੀਬਾਲਿਰਾਮਜੀਉਮੈਲੀਅਵਗੁਣਿਚਿਤਿਬਿਨੁਗੁਰਗੁਣਨਸਮਾਵਨੀਬਾਲਿਰਾਮਜੀ
ਉਗੁਣਸਾਰਨਜਾਣੀਭਰਮਕੁਲਾਣੀਜੋਬਨੁਬਦਿਗਵਾਇਆ॥ਵਹੁਪੁਰੁਰੁਰਸਨੁਨੀਜਾਤਪਿਰਕਾਸਤੁਨਕਾਇਆਸਤਿ
ਗੁਰਪੁਰਨਮਾਰਗਚਾਲੀਸੁਤੀਗੋਲਿਵਿਹਾਣੀਨਾਨਕਬਾਤੁਰਾਡੇਪਾਬਿਨਪਿਰਪਨਕੁਮਲਾਣੀ॥੧॥ਬਾਬਾਮੈਵਹੁਦੇਹਿਮੈਹਰਿਵਹੁ
ਗੁਣੈਤਿਸਕੀਬਲਰਾਮਜੀਉਗਵਿਹਰਿਆਨੁਗਚਾਰਗਵਿਰਵਣਬਾਣੀਜਿਸਕੀਬਲਰਾਮਜੀਉਭੀਰਵਣਕੰਤਰਵੈਸੋਹਗਣਅਵ
ਗੁਣਵੀਤੀਦੁਹੋਜੈਸੀਆਸਾਤੈਸੀਅਨਸਾਪੁਰਹਤਿਆਕੁਰਪੁਰੇਹਰਿਕੀਨਾਰਸੁਸਰਬਸੋਹਗਵਿਰਾਡਨਮੈਲੇਵੈਸੋਨਾਨਕਮੈਵਹੁਸਾਚਾਰੁ
ਵੈਨੁਗਜੁਗਪ੍ਰੀਤਮਤੈਸੋ॥੨॥ਬਾਬਾ ਲਗਣੁਗਣਾਇਭੀਵੈਵਾਸਾਹੈਬਾਲਿਰਾਮਜੀਉਸਾਤੁਕਮਰਜਾਇਸੇਨਟਲੈਜੋਪੁਰੁ
ਹੈਬਲਰਾਮਜੀਉਕਿਰਤੁਪਾਇਆਕਰਤੇਕਰਪਾਇਆਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈਜਾਣੀਨਾਉਨਗੁਗਿਨਿਤਕੇਵਲਰਵਿਰਤਿਆਤਿਉਲੈ
ਈਆਮਾਇਨਿਰਾਸੀਰੋਇਵਿਛੁਨੀਬਾਲੀਬਾਲੈਤੇਤੋਨਾਨਕਸਾਰਸਬਦਿਸੁਖਮਹਲੀਗੁਰਚਰਣੀਪੁਰਚੇਤੇ॥੩॥ਬਾਬੁਲਾਹਿਤਨੀ
ਦੁਰਿਨਾਅਵੈਪਰਪੇਈਮੈਬਾਲਿਰਾਮਜੀਉਰਾਸੀਵੇਖਹੁਗਿਪਿਰਾਵੀਪਰਸੇਹੀਮੈਬਾਲਿਰਾਮਜੀਉਸਾਰੇਪਿਰਲੋਨੀਪ੍ਰੀ
ਤਮਜੋਨੀਮਤਿਪੁਰੀਪਰਧਨੇਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾਥਾਨੁਸੁਹੇਲਾਗੁਣਵੀਤੀਗੁਰਗਿਆਨੇਸਤੁਸੰਤੋਖਸਦਾਸਚੁਪਲੈਸਚੁਥੈਲੀਪਿਰ

ਕਾਏ। ਨਾਨਕ ਵਿਚੁ ਨਿਨਾਤੁ ਪਾਏਗੁ ਮਤਿ ਅੰਕਿਸਮਾਏ॥ ੪॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤਘਰੁ ੨॥ ੭ ਮਘਰਿਸਾਜਨਆਏਸਾਚੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਸਤਕਿਮਿਲਾਏਹਰਿਮਨਿਭਾਏਪੰਚਮਿਲੇਸੁਖਪਾਇ
ਆ॥ ਸਾਈਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈਸਿਰੁਸੇਤੀਮਨੁਲਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁਮੇਲੁਭਾਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਘਰਿਮੰਦਰੁਸੇਯਾਏ॥ ਪੰਚਸਬਦਧੁਨਿ
ਅਨਤਦਵਾਜੇਹਮਘਰਿਸਾਜਨਆਏ॥ ੧॥ ਆਵਤੁਮੀਤਪੀਅਗੇ॥ ਮੰਗਲਗਾਵਤੁਨਗੇ॥ ਸਚੁਮੰਗਲੁਗਾਵਤੁਤਾਪ੍ਰਭੁਗਾਵਤੁਸੇਯਲ
ਨੁਗੁਗਠਾਗੇ॥ ਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆਕਾਰਜਸਬਦਸਵਾਗੇ॥ ਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਨੇਕੀਅੰਜਨੁਤ੍ਰਿਭਵਦੁਪੁਦਿਖਾ
ਇ॥ ਸਖੀਮਿਲਹੁਸੁਮੰਗਲਗਾਵਤੁਹਮਘਰਿਸਾਜਨਆਏ॥ ੨॥ ਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕ੍ਰਿਨਾ॥ ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਰਤਨਾ॥ ਅੰਤਰਿਰਤਨੁ
ਪਦਾਰਥਮੇਰੇਪਰਮਤਤੁਵੀਚਾਰੇ॥ ਜੰਤਰੇਖਤੁਸਠਾਉਓਤਾਸਿਰਿਸਿਰਿਦੇਵਦੁਹੋਰੇ॥ ਤੁੰਜਾਨੁਗਿਆਨੀਅੰਤਰਜਾਮੀਆਪੇਕਾ
ਰਦੁਕੀਨਾ॥ ਸੁਦੁਸਖੀਮਨੁਮੇਰੇਮੇਰਿਆਤਨੁਮਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰੀਨਾ॥ ੩॥ ਅਤਮਰਾਮੁਸੰਸਾਰਾ॥ ਸਾਚਖੇਲੁਤੁਸਾਰਾ॥ ਸਚੁਖੇਲੁ
ਤੁਸਾਰਾ॥ ਅਗਮਪਾਰਾਤੁਪਾਬਿਨਕਵਦੁਬੁਝਾਏ॥ ਸਿਪਸਾਧਿਕਾਸਿਆਦੇਕੇਤੇਤੁਬਿਨਕਵਦੁਕਯਾਏ॥ ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਭਏਰਿ
ਵਾਨੇਮਨੁਗਾਖਿਆਗੁਰਠਾਏ॥ ਨਾਨਕਅਵਗੁਣਸਬਦਜਲਾਏਗੁਣਸੰਗਮਪ੍ਰਭੁਪਾਏ॥ ੪॥ ੫॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩॥
ਆਵਤੋਸਨਦਾਤਉਦੇਖਾਰਸਨੁਤੇਰਾਮਾ॥ ਘਰਆਪਨਕੇਖਤੀਤਕਾਮੈਮਨਚਾਉਘਨੇਰਾਮਾ॥ ਮਨਚਾਉਘਨੇਰਾਸੁਦਪ੍ਰਭਮੇ
ਰਾਮੈਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ ਰਸਨਦੇਖਭਈਨਿਤਕੇਵਲਜਨਮਮਰਨਦੁਖਨਾਸਾ॥ ਸਗਲੀਜੋਤਿਜਾਤਾਤੁੰਮੈਲਿਆਗੁਇਸੁਰੁ
ਏ॥ ਨਾਨਕਸਾਨਨਕਉਚਾਲਿਜਾਈਐਸਾਨਮਿਲੇਘਰਿਆਏ॥ ੧॥ ਘਰਿਆਇਸਾਨਤਾਪਨਖਰੀਸਰਸੀਰਾਮਾ॥ ਹਰਿਮੋਹਿਅਤੀ
ਸਾਨਸਬਦਿਠਾਕੁਰਦੇਖਰਸੀਰਾਮਾ॥ ਗੁਣਸੰਗਰਸੀਖਰੀਸਰਸੀਜਾਰਾਦੀਰੰਗਰਤੇ॥ ਅਵਗੁਣਮਾਰਗੁਣੀਪਰਛਾਇਆਪੁਰੈ
ਪੁਰਖਾਬਿਧਤੇ॥ ਤਸਕਰਮਾਰਵਸੀਪੰਚਾਇਦਅਦਲੁਕਰੇਦੀਚਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਸਿਤਾਰਾਗੁਰਮਤਿਮਿਲਹਿਪਿਆਰੇ॥ ੨॥
ਵਰੁਪਾਇਅਨਾਬਾਲਤੀਏਆਸਾਮਨਸਾਪੁਰੀਰਾਮਾ॥ ਪਿਰਗਵਿਅਤੀਸਬਦਿਰਲੀਰਦਿਰਹਿਆਨਹਦੁਰੀਰਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਦੁਰਿਨੋਹੋਈ
ਘਟਘਟਸੇਈਤਿਸਕੀਨਾਰਸਬਾਈ॥ ਆਪੇਰਸੀਆਆਪੇਰਾਵੈਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ ਅਮਰੁਅਭੈਲਅਮੋਲਅਪਾਰਗੁਰਿ
ਪੁਰੇਸਤੁਪਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਆਪੇਜੋਗਸੰਜੋਗੀਨਰਾਰਿਕਗੇਲਿਦਲਾਈਐ॥ ੩॥ ਪਿਰਉਚਤੀਐਮਾਨੁਤੀਏਤਿਉਲੇਆਸਿਰਤਜਰਾਮ
॥ ੪॥ ਬਿਸਮੁਭਈਦੇਖਗੁਣਅਨਤਦਸਬਦਅਗਾਜਰਾਮਾ॥ ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਕਰਦੀਸਾਗੀਰਾਮਾਨੁਨੀਸਾਏ॥ ਨਾਮੁਬਿਨਾਖੇਦੇਨ
ਜੀਠਾਰਨਾਮਰਤਨੁਪਰਵਾਏ॥ ਪਾਤਿਮਤਿਪੁਰੀਪੁਰਾਪਰਵਾਨਾਨਾਏਨਾਸੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਵੈਪ੍ਰਭਜੈਸੇਆਵਿ
ਨਾਸੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਰਸੁਹੀਛੰਤਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਪੀਧਫੈਲਾਇਆ॥ ਰਾਨਤੇਰੈਪਦਿਰਨਦਾਤਨਿਚੰਦੁਰੀਪਾਇਆ॥ ਚੰਦੋਰੀਪਾਇਆਦਾਨਹਰਿਕੈ
ਦੁਖਅੰਧੇਰਾਉਠਿਗਾਇਆ॥ ਗੁਣਜੀਵਲਾਨੇਨਾਲਸੇਰੈਪਰਖਮੇਰਦੀਐਲਾਇਆ॥ ਦੀਆਹੁਏਆਸੇਰੁਸੇਤੀਪੰਚਸਬਦੀਆ
ਇਆ॥ ਨਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਪੀਧਫੈਲਾਇਆ॥ ੧॥ ੨॥ ਬਾਲਿਠਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ॥ ਏਹੁਤਨੁਜਿਨਸਿ
ਉਗਾਡਿਆਮਨੁਲੀਅਨਾਦੀਤਾ॥ ਲੀਆਤਦੀਆਮਾਨਜਿਨਸਿਉਸੇਸਜਨਕਿਉਦੀਸਗਹਿ॥ ਜਿਨਾਦਿਸਅਗਈਆਹੋਤਿਰਲੀਆ
ਜੀਅਸੇਤੀਗਹਿਗਹਿ॥ ਸਗਲਗੁਣਅਵਗੁਣਨਕੇਈਹੋਹਿਨੀਤਾਨੀਤਾ॥ ਹਉਬਲਿਹਰੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ॥ ੨॥ ਗੁਣਾਕੋਹੋਵੈਦਸ

੨੪

ਛੰਤੁ

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਤੇ

ਕਰਿ ਦਸੁ ਲਈ ਜੋ ਜੇਹੁ ਹੋਵੈ ਨਿਸਾਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧਕ ਹੀ ਜੋ ਸਾਧਕ ਹੀ ਜੋ ਹੁਣ ਕੋਰੀ ਫੋਰ ਅਵਗੁਣ ਲਈ ਐ ਪਹਿਰੇ ਪਟ ਬਰਕਰ ਅਤੀ ਬਰ
 ਅਪਦਾ ਪਿਤੁ ਮਲੀ ਐ ਜਿਥੇ ਜਾਇ ਬਹੀ ਐ ਕੁਲਾ ਕਹੀ ਐ ਵੇਲ ਅੰਤਿ ਪੀਜੇ ॥ ਗੁਣਾ ਕਹੋ ਵੇਦ ਸੁਭਾ ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈ ਜੋ ॥ ੩ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ
 ਅਖੀ ਐ ਹੋਰ ਕਰੈ ਕੋਈ ॥ ਆਖੁ ਤੇ ਕੋਈ ਐ ਜੇ ਕੁਲਾ ਕਹੋ ਏਈ ਜੋ ਹੋਇ ਕੁਲਾ ਜਾਇ ਕਹੀ ਐ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕੀਉ ਭੁਲੈ ॥ ਸੁਣੈ ਦੇਖੈ ਬਾਸੁ ਕਹੀ ਐ
 ਦਾਨੁ ਅਦਮੀ ਗਿਆਵੈ ਵੈ ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਇਤਾ ਜਗਾ ਬਿਧਾਤਾ ਨਕਸਤੁ ਸੋਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਅਖੀ ਐ ਹੋਰ ਕਰੈ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸੁਪੀ ਮਹਲ ॥
 ੧ ॥ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਗੁ ਹੁਣ ਵੈ ਮਨੁ ਰਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰੀ ਪਉਤੀ ਸਾਚ ਕੀ ਸਾਚੁ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਸੁਖ ਸਤਿ ਜਾਵੈ ਸਾਚੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਉ
 ਦਲੈ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਨੁ ਸੁਗਿਆਨੁ ਮਨੁ ਆਪਿ ਅਛਲਿ ਓਕਿਉ ਛਲੈ ॥ ਪਰਪੰਚ ਮੇਰਿ ਬਿਕਾਰ ਬਾਕੇ ਕੁਤਕ ਪਟਿਨ ਦੇਈ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਗੁ ਹੁਣ
 ਰਵੈ ਮਨਿ ਰਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਸਾਲਾ ਹੀ ਐ ਜਿਨਿ ਕਰ ਕੁਰੀਆ ॥ ਮੇਲੁ ਲਾਗੀ ਮਨੁ ਮੈਲਿ ਐ ਕਿਨੇ ਅੰਤਿ ਪੀਆ ਮਾਥੀ ਅੰਤਿ ਪੀਆ
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੇਲੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿ ਪਛਾਤਾ ਮਨੁ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਇਕੁ ਹੁਣ ਗਾਵੈ ਜੇ ਤੇ ਸੁਭਾਵਾ ਕਿਉ ਮਿ
 ਲੈ ਹੋਇ ਪਰਾਇਆ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਸਾਲਾ ਹੀ ਐ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਆਇ ਗਾਇਆ ਕੀਨ ਆਇ ਓਕਿਉ ਆਵੈ ਜਤਾ ਪੀਤ ਮਾਥਿ ਮ
 ਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਹੀ ਰਾਤਾ ਸਚਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ਜਿਨਿ ਬਿਬਕ ਕੋਇ ਉਸਾਰਿਆ ॥ ਪੰਚ ਕੂਟਾ ਏਕੋ ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ਜਿਨ ਸਚ ਕਾਪਿ
 ਰੁਸਵਾਰਿਆ ॥ ਹਮ ਅਵਗੁਣਿ ਆਹੇ ਤੁਸਿ ਪਿਆਹੇ ਤੁਧੁ ਕਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਆਵੁ ਦੁਨ ਦਾਨਾ ਬੀ ਐ ਸਾਹੀ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤੁ ਤੈਸਾ ਅੰਤੀ ਐ ਜੇ
 ਸਾਪਿ ਰੁਭਵੈ ॥ ਸਮਝੈ ਸੁਣੈ ਜਾਣੀ ਐ ਜੇ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੁ ਜਾਣੈ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਮਨੁ ਮਾਲੇ ਵੇਣ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਕੀ ਮਤਿ ਕਉ
 ਟਾਅਰੇ ਵੇਣ ॥ ਤਤੁ ਅੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮਰਿਦੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਅੰਤੁ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਤੈ ਸੁਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਾਜਨੁ ਹੋਵਨ ਆਪਣੇ
 ਕਿਉ ਪਰਪਰ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਜਨ ਰਾਤੇ ਸਚ ਕੇ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਾਜਨ ਕਰ ਪਿਰਲੀ ਆਕਰਮ ਪਰਮ ਸਬਾਇਆ ॥ ਅਠ ਸਤਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਪੁਨਾ
 ਨਾਮੁ ਸਾਰਾ ਰਾਇਆ ॥ ਆਪੁ ਸਾਜੇ ਬਾਪ ਵੇਖੈ ਤਿਸੈ ਰਾਏ ਆਇਆ ॥ ਸਾਜਨ ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਲਨੇ ਰੰਗ ਲਾਲੁ ਬਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਅੰਤੁ ਆਗੁਣੇ ਬੀ ਐ ਕਿਉ
 ਪਾਧੁ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੁ ਸੁਧੈ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ਐ ਕਿਉ ਰਾਪੁ ਛਾਣੈ ॥ ਕਿਉ ਰਾਪੁ ਜਾਵੈ ਮਹਾ ਪਾਵੈ ਅੰਧ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧ ਲੀ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੈ ਛੁਨ ਸੁਣੈ
 ਅੰਧ ਬੁਝੈ ਧੰਧ ਲੀ ॥ ਵਿਣੁ ਰਾਤਿ ਰਾਨ ਦਰਾਉ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਕਰਿ ਜੇ ਕੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਕਰ ਬਿਨਿਤੀ ਰਾਪੁ ਪਾਪੁ ਰੁਝੈ ॥ ੬ ॥ ਮ
 ਨ ਪਰਦੇ ਜੀ ਜੇ ਬੀ ਅੰਤੁ ਬਿਦੇ ਸੁਪਰਾਇਆ ॥ ਕਿਉ ਪਹਿ ਬੋਲਉ ਗੰਠ ਤੀਰਥੀ ਬਿਅਇਆ ॥ ਜਿਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ਕਉ ਦੁਜਾ
 ਏ ਬਿਧਿ ਮੇਰੀਆ ॥ ਆਵਣੇ ਜਾਵਣੇ ਖਰੇ ਰਾਵਣੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਠੇਰੀਆ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣੇ ਉਣੇ ਬੂਣੇ ਨ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ
 ਆਮਨੁ ਪਰਦੇ ਜੀ ਜੇ ਬੀ ਅੰਤੁ ਦੇ ਸੁਪਰਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਪਰਿਆਪਣੈ ਜੋਭ ਰਿਪੁ ਰਿਲੀਣਾ ॥ ਸੇਵਕੁ
 ਸੇਵਤਾ ਕਰੇ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣਾ ॥ ਸਬਦੇ ਪਤੀ ਜੈ ਅੰਕੁ ਭੀ ਜੈ ਸੁਮਹਲ ਮਹਲਾ ਅੰਤਰੇ ॥ ਆਪ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜੇਈ ਪੁਤੁ
 ਆਪ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮੇਲਾ ਤਾ ਸੁਹੇਲਾ ਬਾਜੰਤ ਅਨਹ ਦਈਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਪਰਿਆਪਣੈ ਜੋਭ ਰਿਪੁ ਰਿਲੀ
 ਣਾ ॥ ੮ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾ ਹੀ ਐ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ਆਪ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ਅਭੁਲ ਨ ਭੁਲੇ ॥ ਜੈ
 ਜੈ ਕਾ ਕੁਰਹਿ ਤੁਧੁ ਕਾਵੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੁ ਅਮੁਲੇ ॥ ਹੀਣ ਉਤੀਰ ਕਰੈ ਬਿਨਿਤੀ ਸਾਧਨ ਛੋਰ ਉਭਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਰਿ ਦੇਖਿ ਆਦੇ ਵੈ ਮਤਿ ਸਾ
 ਣੀ ॥ ੯ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੁਪੀ ਮਹਲ ੩ ॥ ਪਹੁ ੨ ॥ ਛੰਤੁ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸੁਖ ਸੋਹਿਲ ਰਾਗਿ ਪਿਆਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਠਿ ਲੁਪਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੁਪਾਵਹੁ ॥ ਗਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵਹੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਬਾਲਿ

ਦੁਖੀ ਗਿਨਿਆਇਆ

ਹਰੀਗੁਰਮ ਪਦੈ ਵਿਦੁ ਨਿਕਾਰਨ ਸਾਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ ਪਾਕਰੇ ਹਰਿ ਜਪਤੁ ਸੁਖ ਭਲੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣੁ ਜਨ ਬਈਸੁ
 ਖਸੈ ਤਿਲਕ ਪਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਹਿ ਗੁਣ ਕੀਨੇ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰਮਿ
 ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਨਾਮ ਮਰਦ ਕਉ ਰਾਗਾ ਅੰਦਰੁ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਨੀਏ ਈਸੇ ਜਨ ਗਿਲਿ ਦਲਾਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਅਨਦਿ
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸੁਣ ਮਨਿ ਕੀਨੇ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਏ ॥ ੨ ॥ ਜੁਗਮਾਹਿਰਾ ਮਨਾਮਨਿ ਸਤਗਾ ॥ ਗੁਰਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਸਬਦ ਵੀਚਾਰਾ ਮਨਾਮੁ
 ਪਿਆਰਾ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਪਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਕਿਲਾਵਖ ਸਭ ਗਵਾਏ ॥ ਸਭ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭ ਨਾਕਾ ਉਤੇਰਾ ਤੂੰ ਮਾਰਾ ॥ ਜੁਗ
 ਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਨ ਨਾਮਾਇ ਵੁਠੇ ਘਰਮਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਧਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਚਾ ਸ੍ਰਿਪਤਾ ਸੀ ॥ ਫਿਰ
 ਕੁਖ ਨ ਲਗੈ ਮਾਏ ॥ ਘਰਿ ਸਪੁਜਹੈ ਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋਗੁ ਦਿਛੋ ॥ ਗਿਬਿਨੁ ਕੇ ਦੁਜਾਨਾਹੀ ॥
 ਸਾਨ ਨਾਮਾਇ ਵੁਠੇ ਘਰਮਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੩੬੩ ਪਉ ੩ ॥

੧ ਥੀਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਖਦਾ ਮਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਸੇਭ ਗੁਣ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ ਹੋਵੈ ॥ ਉਮੈ ਸਬਦੁ ਜਲਾਇ ਆਰਾਮਾ ॥ ਉਮੈ
 ਸਬਦੁ ਜਲਾਇ ਆਰਾਮੇ ॥ ਹਰਿ ਰਾਇ ਆਜਿ ਸਦੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਮੁਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖਵਾਣੀ ॥ ਕੁਗਤ ਕੀਲ
 ਲਾਸਚੀ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਗ ਤਸੇ ਹਿਰਿ ਸਾਰੈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਰਗਤਾ ਕੀ
 ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਪੈਰੁ ॥ ਤਹਿ ਕੈਨਾਮ ਸਮਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਰਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਅਪਗਵਾਵਹਿ ਜਿਨੈ ਅਵਗਣ ॥ ਪਛੁਦੇ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਣ ਅ
 ਉਗਟ ਪਛੁਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਖਾਣੈ ॥ ਕੈਰੁ ਗਤਿ ਮੀਠੀ ਲਗੀ ॥ ਅਨਾਦਿਨੁ ਰਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਘਰਹੀ ਮਹਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਕੁਗਤੀ ਰਤੇ ਸਰਾਮ
 ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖਹਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਭ ਗਤਿ ਰਿਕੈ ਰਸਾਚੇ ਅਨਾਦਿਨੁ ਨਾਮ ਸਮਾਏ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਨੁ ਸ
 ਤਿਗੁਰਾਵਿਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਈਰਾਮਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਰੋਗੁ ਵੇਖਾਪੈ ॥ ਮਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਦੁਜੈ ਰ
 ਇ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ ॥ ਵਿਨੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਿਨੁ ਦੁਸਰੁ ਜਗੁ ਰਹਿ ਮਾਅੰਤਰਾਇਆ ॥ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕਿਨੈ ਪਛੁ
 ਏਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦੁਜੈ ਰਾਇ ਪਤਿ ਪੈਰੁ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤਾ ਕੈ ਘਰ ਕਾਰਜੁ ਸਾਚਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੇ
 ਮਾ ॥ ਗੁਰਤਿ ਖਨ ਨਾਮਾ ਪੈਰੀਆ ॥ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਮਾਰਸਮਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਮਾਰਸਮਾਏ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਇ ਨਾਮੁ ਸਿਪਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ
 ਅਖੁਟ ਕੇਨੈ ਨਿਖੁਟੈ ॥ ਹਰਿ ਦੀਆ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਉਚੇ ਸਦੀ ਉਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਚਾਇ ॥ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿ
 ਲਾਏ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੇਭ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਾਇ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੇਭ ਲਿਖੈ ਸਚੈ ਕਾਹੇ ॥ ਈਰੋ ਰੋਗਾ ॥ ਤਉ ਮੈ
 ਸਭ ਕੇ ਲਾਵਿ ਖਾਣੇ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ॥ ਉਰਧਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ॥ ਉਰਧਾਰੇ ਤਰਤਾਰੇ ॥ ਫਿਰ ਭਟਨੁ ਲੁਤਰਨੁ ਹੋਈ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਸਚਾ ਵੇਖਾਇਆ ਸੇਈ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸ
 ਦਾਨਿ ਸਤਾਰਾ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਸਚੁ ਸੇਈ ਰਾਮਾ ॥ ਸਚਾ ਬੁਝੇ ਨਾਨਕ ॥ ਉਸਚੈ ਸਚੈ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਸਚੈ
 ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਮਰੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗਰਭੁ ਨ ਜੇਨੀ ਦਾਸਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਚਿ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਜਾਣੇ ਸਚੇ ਹੋਈ
 ਅਨਾਦਿਨਿ ਸਚੁ ਪਿਆਇਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨਿਨਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਵੀਛੁੜੁ ਖਪਾਇਨੀ ॥ ੨ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵ
 ਹਿ ਤਿਤੁ ਪਰਿਸੋਲਹੈ ਈਰਾਮਾ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ॥ ਦਿਸ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ਰਾਮਾ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੇ ਬੋਲੈ ਜੋ
 ਸਚੁ ਕਰੈ ਸੁਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸਚੁ ਪਸਾਰਿਆ ॥ ਅਵਹੁਨ ਦੁਜੈ ਕੋਈ ॥ ਸਚੇ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਮਰਜਨ ਮੈ ਦੁਜਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ
 ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਵੈ ਸੇ
 ਏਹੀ ॥ ੩ ॥
 ਸਚੇ ਗੁਣ ਸੋਹਿਦ ਰਵੇ ਸ
 ਚੇ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਘਾਣੀ
 ਤਰੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਚੇ ਆਪਿ
 ਪਛੁਦੇ ਰਾਮਾ ॥ ਆਪੁ ਪਛੁਦ
 ਹਿਤਾ ਸਚੁ ਜਾਣਹੀ ਸਾਚੇ ਸੋ
 ਈਰੋਈ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸ
 ਚੀਰੈ ਸੋਗਾ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ
 ਈ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਭਗਤ
 ਇਕਰੀ ਗੀ ॥ ਦੁਜਾ ਹੋਗੇ
 ਏਹੀ ॥

ਕਰਮਿਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਸੁਖਦੁਪਦਾਤਿਏਈ॥ ੪॥੨॥੩॥ ਸੁਹਿਮਹਲਾ ੩॥ ਚੁਗਲਾਰੇਪਾਨੇਕੁਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਗਨਹੋਈਰਾਮਾਨਿ
ਹਚਲੁਰਾਜਸਦਾਹਿਕੇਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਰਾਮਾਸਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਸਦਾਸਦੁਸੇਈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਇਆਪਨਪਿਰਮੇਲੁਹੋ
ਆਗੁਰਮਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਤਾਹਿਪਾਇਆਬਿਨਹਰਿਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਕਾਮਦਕਤੈਰਾਵੈਮਨੁਮਾਨਿਮੈ
ਸੁਖਹੋਈ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਧਨਬਾਲਨੀਏਹਰਿਵਰੁਪਾਵਹਿਸੋਈਰਾਮਾ॥ ਸਦਹੋਵਹਿਸੇਗਲੀਫਿਰਮੈਲਾਵੈਸੁਨਹੋਈਰਾਮਾ॥ ਫਿਰਮੈ
ਲਾਵੈਸੁਨਹੋਈਗੁਰਮੁਖਬੁਝੈਕੋਈਤਉਮੈਮਾਰਪਛਾਇਆ॥ ਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈਸਬਦਿਸਮਾਵੈਅੰਤਰਿਏਕੋਜਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਭੁ
ਰਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਪਣਾਸਰੀਸੋਭਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਕਾਮਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈਅਪਣਾਗਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਰੇਪਨਬਾਲਨੀ
ਏਹਰਿਵਰੁਦੇਇਮਿਲਾਏਰਾਮਾ॥ ਹਰਿਕੈਰੰਗਰਾਤੀਕੈਕਾਮਦਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਪਾਏਰਾਮਾ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਪਾਏਸਚਿਸਮਾਏਸ
ਚੁਵਰਤੈਸਰਬਾਈ॥ ਸਦਾਸੀਗਾਰਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤੀਕਾਮਦਿਸਚਿਸਮਾਈ॥ ਹਰਿਸੁਖਦਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਕਾਮਦਿਲਾਇਆ
ਕੀਠਿਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਮਹਲੀਮਹਲੁਪਛਾਵੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਪਾਏ॥ ੩॥ ਸਾਪਨਬਾਲੀਧੁਰਮੇਲੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਈਰਾਮਾ॥ ਗੁਰ
ਮਤੀਘਟਿਚਾਨਲੁਹੋਆਪ੍ਰਭੁਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਾਈਰਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਾਈਮੰਨਿਦਸਾਈਪ੍ਰਭਬਲਿਖਿਆਪਾਇਆ
॥ ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਰਾਣੀਸਦੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆ॥ ਕਾਮਦਿਨਿਰਮਲਤਉਮੈਮਲੁਖੋਈਗੁਰਮਤਿਸਚਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕਆ
ਪਮਿਲਾਈਕਰਤੈਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਪਾਈ॥ ੪॥੩॥੪॥ ਸੁਹਿਮਹਲਾ ੩॥ ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਗੁਰਮੁਖੇ ^{ਹਰਿ} ਪਾਏਰਾਮਾ॥
ਅਨਾਦਿਨਸਬਦਿਰਵਹੁਅਨਹਦਸਬਦਿਵਨਾਏਰਾਮਾ॥ ਅਨਹਦਸਬਦੁਵਨਾਏਹਰਿਜੀਉਘਰਿਆਏਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਨਾਰੀ॥
ਅਨਾਦਿਨੁਰਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਮਾਗੈਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਸੇਨਸਬਦਿਸੁਯਾਏ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਈਲਾਹਿਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਏ॥ ੧॥ ਰਗਤਾਮਾਨਿਅੰਦੁਰੁਇਆਹਰਿਨਾਮਹੋਲਿਵਲਾਏਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖੇਮਨੁ
ਨਿਰਮਲੁਹੋਆਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮਾ॥ ਨਿਰਮਲ ^{ਗੁਣਗਾਏ} ਗੁਣਗਾਏਨਾਮੰਨਵਸਾਏਹਰਿਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ ਜਿਨਮਨਿਵਸਿ
ਆਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਘਟਿਘਟਿਸਬਦਿਸਮਾਈ॥ ਤਰੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿਸਬਦੇਮੇਲਮਿਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਸਭਲੁਜਨ
ਮੁਤਿਨਕੇਰਾਜਿਸਤਿਗੁਰਮੁਖਗ੍ਰੰਥਪਾਏ॥ ੨॥ ਸਤਸੰਗਤਸਿਉਮੇਲੁਭਾਇਆਹਰਿਗਰਿਨਾਮਸਮਾਏਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦੀਵ
ਨੀਮੁਕਤਿਭਏਹਰਿਕੈਨਾਮਾਇਵਲਾਏਰਾਮਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੁਲਾਏਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏਮਨੁਆਰਤਾਹਰਿਨਾਲੋ॥ ਸੁਖਦਤਾਪਾਇਆ
ਮੇਹੁਦਕਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੋ॥ ਗੁਰਸਬਦੇਰਾਤਾਸਹਜੇਮਾਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਨਿ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਜਗੁਰਮਭੁਲਾਇਆਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖੇਇਕੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
ਆਤਿਨਕੇਦੁਖਗਵਾਇਰਾਮਾ॥ ਤਿਨਕੇਦੁਖਗਵਾਇਆਜਾਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਸਦਾਗਾਵਹਿਰੰਗਰਾਤੋ॥ ਹਰਿਕੇਕੁਰਾਤਸਦਾਜਨ
ਨਿਰਮਲਜੁਗੀਜੁਗਿਸਦਹੀਜਾਤੋ॥ ਸਚੀਕੁਰਾਤਿਕਰਹਿਦਰਿਜਾਪਹਿਘਰੁਦਰਿਸਚਸੇਈ॥ ਨਾਨਕਸਚਸੋਹਿਲਾਸਚੀਸਚੁ
ਬਾਣੀਸਬਦੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੪॥੪॥੫॥ ਸੁਹਿਮਹਲਾ ੩॥ ਜੇਕੋਕਤਿਵਰੁਬਾਲਨੀਏਤਾਗੁਰਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏਰਾਮਾ॥ ਸਦਹੋਵ
ਹਿਸੇਗਲੀਹਰਿਜੀਉਮਰੈਨਜਾਏਰਾਮਾ॥ ਹਰਿਜੀਉਮਰੈਨਜਾਏਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ ਸਤਿਸੰਜਮੁਸ
ਦਹੋਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਜਿਨਿਆਪੈਆਪੁਏਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈਅਪ
ਣਾਜਿਨਿਗੁਰਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਪਿਰਪਾਇਅਕਾਬਾਲਨੀਏਅਨਾਦਿਨੁਸਹਜੇਮਾਤੀਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਅਨਦੁਤ

ਇਸਤਿਤੁਤਿਮੈਲੁਨਗਤੀਗਮਾ॥ਤੁਤਿਤਿਮੈਲੁਨਗਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭਾਤੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭਮੋਲਿਮਿਲਾਏ॥ਅਨਾਇਨੁਗਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭਾਪਦ ੨੪੮
 ਵਿਰੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਸਹਜੇਮਿਲਾਇਆਅਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਰਤੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਮਿਲੈਵਡੀਆਈਪ੍ਰਭਾਵੈਰੰਗਰਤੀ॥੨॥
 ਪਿਰੁਗਵੈਰੰਗਰਤੀਇਪਿਰਕਾਮਹਲੁਤਿਨਿਪਾਇਆਰਾਮਸੋਸੁਅਤਿਨਿਰਮਲੁਦਾਤਾਜਿਨਿਵਿਰੁਆਪੁਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਵਿਰ
 ਤੁਮੇਤੁਕੁਆਇਆਜਾਹਰਿਭਾਇਆਹਰਿਕਾਮਦਿਮਨਿਭਾਦੀ॥ਅਨਾਇਨੁਗੁਰਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਕਥੇਅਕਥਕਾਦੀ॥ਜੁਗੁਚਰੇਸਾਚ
 ਏਕੋਵਰਤੈਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਰੰਗਰਵੈਰੰਗਰਤੀਜਿਨਿਹਰਿਸੇਤੀਤਿਤੁਲਾਇਆ॥੩॥ਕਾਮਦਿਮਨਸੇਲਿਤਸਾਜਨ
 ਮਿਲੇਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਹਰਿਗਾਖਿਆਉਰਧਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਗਾਖਿਆਉਰਧਾਰੇਅਪਨਾਕਾਰਜੁਸਵਾਰੇਗੁਰਮ
 ਤੀਹਰਿਜਾਤਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮੇਰਿਲਾਇਆਮੁਮੇਰਾਪਾਇਆਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਵਿਸਿਆਮੀਨਿਮੁ
 ਰਾਗੇ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲਈਗੁਰਅਪੈਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਸਵਾਰੇ॥੪॥੫॥੬॥ ਸ੍ਰੀਮਤਲਾ ੩ ॥ਸੋਹਿਲਤਾਹਰਿਗਮਸਾਮੁ
 ਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਮਨੁਤਨੇਗੁਰਮੁਖਿਭੀਜੈਰਾਮਨਾਮਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮਪਿਆਰੇਸੁਕੁਲਉਧਾਰੇਰਾਮਨਾਮੁ
 ਮੁਖਬਾਦੀ॥ਆਵਣਜਾਣਹੋਸੁਖਪਾਇਆਪਾਰਿਅਨਹਦਸੁਗਤਿਸਮਾਦੀ॥ਹਰਿਹਰਿਏਕੋਪਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਾਨਕਕਿਰ
 ਪਾਧਾਰੇ॥ਸੋਹਿਲਤਾਹਰਿਗਮਨਾਮਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਰੇ॥੧॥ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭਾਤਿਉਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਮੇ
 ਲੀਬਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿਹਰਿਕੈਸਬਾਦਿਸੁਭਾਏਰਾਮ॥ਮਿਲਿਸਬਾਦਿਸੁਭਾਏਆਪੁਗਵਾਏਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਣੈ॥ਸੇਜਸੁਖਾਈ
 ਨਾਪ੍ਰਭੁਗੁਰਾਇਆਹਰਿਗਰਿਨਾਮਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਸੋਹਗਾਇਸਾਵਡਭਾਗੀਜਿਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭਾਤਿਉਚਾਕਿ
 ਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਏ॥੩॥ਪਾਟਿਪਟੇਸਭਨਾਵਿਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਮਕੁਤਾਰੇਰਾਮ॥ਇਕਨਾਪ੍ਰਭਦੁਰਿਵਸੈਇਕਨਾਮਨਿਅਧਾਰੇਰਾ
 ਮ॥ਇਕਨਾਮਨਿਅਧਾਰੇਸਿਰਜਣਹੋਵਡਭਾਗੀਗੁਰਪਾਇਆ॥ਪਾਟਿਪਾਟਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥
 ਸਹਜੇਅਨਦੁਤੇਆਮਨੁਮਾਨੀਆਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਬੀਚਰੇ॥ਪਾਟਿਪਟੇਸਭਨਾਵਿਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਮਕੁਤਾਰੇਰਾਮ॥੩॥ਗੁਰਸੇਵਨਿਸਤਿ
 ਗੁਰਦਾਤਾਹਰਿਗਰਿਨਾਮਸਮਾਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੇਵਹੁਮੈਪੁਰੇਗੁਰਕੀਰਮਪਾਪੀਮੁਕਤੁਕਰਾਇਆਰਾਮ॥ਪਾਪੀਮੁਕਤਿਕਰਾ
 ਏਆਪੁਗਵਾਏਨਿਜਪਾਰਿਪਾਇਆਵਾਸਾ॥ਬਥੇਕਬੁਧੀਸੁਖਰੈਦਿਵਿਤਾਈਗੁਰਮਤਿਨਾਮਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਹਰਿਗਰਿਅਨਦੁਭਾਇਆਦਿਨੁ
 ਰਾਤੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਮੀਠਲਗਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਨਿਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਹਰਿਗਰਿਨਾਮਸਮਾਏ॥੪॥੫॥੬॥

ਗੁਰਸ੍ਰੀਮਤਲਾ ੪ ਛੰਤ ਪਹੁ ੧॥

੧ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭਾਮਿਲਾਇ ਅਵਗੁਣਵਿਕਣਗੁਣਰਵਾਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਗਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਗੁਰਬਾਦੀਨਿਤਨਿਤਚ
 ਵਾਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਰਬਾਦੀਸਦਮੀਠੀਲਾਗੀਪਾਪਾਵਿਕਾਗੁਰਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈਰੰਗਗਾਇਆਉਰਧਾਰੇਰਾਮਸਹਜੇਸਹਜ
 ਮਿਲਾਇਆ॥ਕਾਇਆਸੇਜਗੁਰਸਬਦਿਸੁਖਾਈ॥ਗਿਆਨਤਤਕਰਿਭੋਗੇ॥ਅਨਾਇਨੁਸੁਖਮਾਣੇਨਿਤਰਲੀਆਨਾਨਕਧਰਿਸੇਜੋ
 ਗੇ॥੧॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਕਰਿਭਾਉਕੁਜਮਕੁਜਮਾਈਆਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸੰਤਨਾਕਰਿਮੇਲੁਗੁਰਬਾਦੀਗਵਾਈਆਬ
 ਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਾਦੀਗੁਰਗਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਪੰਚਮਿਲੇਸੋਹਾਇਆ॥ਗਾਇਅਕੋਰੇਧੁਮਤਾਤਨਾਟੀਪਾਖੰਡੁਰਮੁ
 ਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈਪੀਰਗਈਸੁਖਪਾਇਆਅੰਗਰਭੁਏਸਰੀਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬ੍ਰਹਮਪਛਤਾਨਕਗੁਣੀਗਤੀਗਾ॥੨॥

੨੬

ਮਨਮੁਖਿਵਿਛੁੜੀਮਹਲਨਪਾਏਬਾਲਿਗਈਬਲਿਗਮਜੀਉ। ਅੰਤਰਿਮਮਤਾਕੂਰਿਕੂੜੁਵਿਧਾਏਕੂੜਿਲਈਸ
 ਾਲਿਗਮਜੀਉ। ਕੂੜੁਪਟਕਾਏਮਹਾਦੁਖਪਾਏਵਿਣਸਤਿਗੁਰਮਗੁਨਪਾਇਆ। ਉਝੜਿਪੰਥਕੁਮੇਗਾਵਾਹੀਖਿਨੁ
 ਖਿਨੁਪਰੇਖਾਇਆ। ਅਪੇਦਇਆਕਰੇਪੁਰੁਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲਾਏ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਵਿਛੁੜੇਜਨਮੇ
 ਲੇਨਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਏ। ੩। ਅਭਾਇਆਲਗਨੁਗਣਾਇਹਿਰਦੈਧਨਉਮਾਹੀਆਬਾਲਿਗਮਜੀਉ। ਪਤਿਤਪਾਏਅ
 ਿਪਤੀਬਹਿਵਾਚਾਈਆਬਾਲਿਗਮਜੀਉ। ਪਤੀਵਾਚਾਈਮਨਿਵਜੀਵਾਧਾਈਜਬਸਾਜਨਸੁਣੇਪਰਿਆਏ। ਗੁਣੀ
 ਗਿਆਨੀਬਹਿਮਤਾਪਕਾਇਆਠੇਰੇਤਤੁਦਿਵਾਏ। ਵਰੁਪਾਇਆਪੁਰਖਅਗੰਮੁਅਗੰਗਚਰੁਸਦਨਵਤਨੁਬਾ
 ਲਸਖਾਈ। ਨਨਕਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲੇਵਿਛੁੜੇਕਦੇਨਜਾਈ॥੪॥੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ੪॥ ॥ਹਾਰਿਪੁਰਿਲੜੀ
 ਲਾਵਪਗਵਿਰਤੀਕਰਮਵਿਛੁੜਾਇਆਬਾਲਿਗਮਜੀਉ। ਬਾਣੀਬੁਧਾਏਦੁਪਗਮਵਿਛੁੜਪਾਪਤਜਾਇਆਬਾਲਿਗ
 ਮਜੀਉ। ਧਰਮਵਿਛੁੜਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਸਿੰਮਿਤਨਮਾਏ। ਭਾਇਆਸਤਿਗੁਰਗੁਰਪੁਰਖਮਾਰਾਧਹੁਸਭਿਕਿ
 ਲਾਵਿਖਪਾਪਗਵਾਇਆ। ਜਹਜਿਅਨੰਦੋਹਆਵਡਭਾਗੀਮਨਿਹਰਿਗਰਿਮੀਠਲਾਇਆ। ਜਨੁਕਹੈਨਨਕੁ
 ਲਾਵਪੁਰੇਲੀਆਰੰਭੁਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥੧॥ ਹਰਿਦੂਜੜੀਲਾਵਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲਾਇਆਬਾਲਿਗ
 ਮਜੀਉ। ਨਿਰਭਉਭੈਮਨੁਹੋਇਹਉਮੈਮੇਲੁਗਵਾਇਆਬਾਲਿਗਮਜੀਉ। ਨਿਰਮਲੁਭਉਪਾਇਆਹਰਿ
 ਗੁਣਗਾਇਆਹਰਿਵੇਖੈਰਾਮਹਦੂਰੇ। ਹਰਿਆਤੁਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਰਹਿਆਭਗਪੂਰੇ।
 ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਏਕੈਮਿਲਿਹਰਿਜਨਮੰਗਲਗਾਏ। ਜਨਨਨਕਦੂਜੀਲਾਵਚਲਾਈਅਨਹਦ
 ਸਬਦਿਵਜਾਏ॥੨॥ ਹਰਿਤੀਜੜੀਲਾਵਮਨਿਚਉਭਾਇਆਬੈਰਾਗੀਆਬਾਲਿਗਮਜੀਉ। ਸਤਿਜਨਾਹਰਿ
 ਮੇਲੁਹਰਿਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਆਬਾਲਿਗਮਜੀਉ। ਨਿਰਮਲੁਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਮੁਖ
 ਬੋਲੀਹਰਿਬਾਣੀ। ਸਤਿਜਨਾਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆਹਰਿਕਥੀਐਅਕਥਕਹਾਣੀ। ਹਰਿਦੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪੁ
 ਨਿਉਪਜੀਹਰਿਜਪੀਐਮਸਤਕਿਭਾਗੁਜੀਉ। ਜਨੁਨਨਕਬੋਲੇਤੀਜੀਲਾਵੈਹਰਿਉਪਜੈਮਨਿਬੈਰਾਗੁਜੀ
 ਉ॥੩॥ ਹਰਿਚਉਥੜੀਲਾਵਮਨਿਜਨੁਭਾਇਆਹਰਿਪਾਇਆਬਾਲਿਗਮਜੀਉ। ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆ
 ਚੁਭਾਇਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਾਇਆਬਾਲਿਗਮਜੀਉ। ਹਰਿਮੀਠਲਾਇਆਮੇਰੇਪੁਰੁਭਾਇਆਮ
 ਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ। ਮਨਿਚੋਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮਵਜੀਵਾਧਾਈ। ਹਰਿਪੁਰੁਭਾਕੁ
 ਰਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆਪਨਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਿਗਾਸੀ। ਜਨੁਨਨਕਬੋਲੇਚਉਥੀਲਾਵੈਹਰਿਪਾਇਆਪੁਰੁਆਵਿਸ
 ਜੀ॥੪॥੨॥

ਗੁਰਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪॥ ਘਰੁ ੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ। ਹਰਿਦੈਰਸਨਗਸਾਏ। ਹਰਿਰਸਨਗਸਾਏਮੇਰੇਪੁਰੁਭਾਏ। ਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾ
 ਏ। ਅਨਦਿਨੁਭੋਗੁਭੋਗੈਸੁਖਸੇਵੈਸਬਦਿਹਰੈਲਿਵਲਾਏ। ਵਡਭਾਗਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆ॥

ਏ। ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗੁ ਸੀਵਨੁ ਨ ਕਹੂੰ ਨਿਸਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਹਿਜਿ ਰਮਲਾਏ ॥
 ਰਮਲਾ ਜਲੁ ਨ ਏਮੇ ॥ ਲੁਗਵਾਏ ॥ ਭੁਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਗਰਾ ॥ ਦੁਗਮਤਿ ਮੇਲੁ ਗਈ ॥ ਕ੍ਰਮੁ ਭਗਾ ॥ ਹਉਮੈ ਬਿਨੁ ਠੀਪੀਰਾ ॥ ਨਦਰਿ
 ਪ੍ਰਭੂ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਿਜ ਪਰਿ ਰੋਆਵਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲ ਰਸ ਨ ਰਸਾਏ ॥ ਨ ਕਨਾ ਮੁਪਰਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਅੰ
 ਤਰਿ ਰਤਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਪਾਅਰੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਅਰੇ ॥ ਸਬਦ ਨਿਜ ਤਾਰੇ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇ
 ਆਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਤੁ ਬਲਿਆ ॥ ਘਟਿ ਚਨਣੁ ਪਾਇ ॥ ਦਰਿ ਸੋਹਾਇ ॥ ਆਤਮਨੁ ਮਰਪਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਏ ॥ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭੂ ਸਚੇ ਭਾਇ ॥ ਆਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰਕੀ ॥ ਜੈ ਨਾਨਕ ਅੰਕ ਸਮਾਏ ॥ ਆ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰੁ ਰਚਾਇ ॥ ਆਗੁਰੁ
 ਖਿਵੀਆ ਹਟਿ ਆਇ ॥ ਆਦੀਆ ਹਟਿ ਆਇ ॥ ਆਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਆਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ
 ਮੰਗਲ ਗਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਸ ਵਾਗੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨ ਰਗਣ ਗੰਧਰਬੀ ॥ ਮਿਲਿਆਏ ॥ ਅਪੁਰਬ ਜੀਵ ਬਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ
 ਪਾਇ ॥ ਆਮੇ ਸਾਰਾ ਨਾਕ ਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਰਾਗੁ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਛੰਤ ॥ ਪੜ ੩ ॥ ੧ ॥ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਵਹੈ ਸੰਤ ਜਨੁ ਹੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਿ ਦਕੇ ਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥ ਦਾਜ ਹਿਸਬ ਦਾ ਪਨੇ ਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸਬ
 ਦਾ ਪਨੇ ਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਰੇ ॥ ਭੂਕਰਤਾ ਸਭਿ ਥਾਈ ॥ ਅਹਿ ਨਿਜਿ ਜਪਿ ਸਦਾ ॥ ਲਾਹੀ ਸਾਰ ਸਬਾਦਿ ॥ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਅ
 ਨ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗ ਰਾਤਾ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਮੁਰਿਦੁ ਪੁਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਅਵਤਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਭਿ ਮਹਿ
 ਵਿਹਰਿ ਆਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥ ਰਾਮਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ॥ ਰਵਿਗੀ ॥ ਆਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ਜੁਆਮੀ ॥ ਰਾਮਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ਜੁਆਮੀ
 ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਗਵਿ ਆਸੇਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਜਿਸਮਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਤਿਜ ਬਿਨ ਅਵਤਨ ਕੋਈ
 ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ਅਪੇਲ ਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਬਦੇ ਜਾਪੈ ॥ ਅਹਿ ਨਿਜਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥
 ੨ ॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਦੁਤਰ ਮਨੁ ਮੁਖ ਪਾਰਨ ਪਾਈ ॥ ਰਾਮਾ ਅੰਤਰੇ ਮਮਤਾ ਕਾ ਮਕ੍ਰ ਧੁਰਤੁ ਗਈ ॥ ਰਾਮਾ ਅੰਤਰਿ ਰਤੁ ਗਈ ॥
 ਇਨ ਪਾਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਆਜਮ ਮਾਗਿ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ ਅੰਤਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਆਬਿਨੁ
 ਨਾਵੈ ॥ ਕੋ ਬੋਲੀ ਨਹੀ ਪੁਤ ਕੁਟੰਬੁ ॥ ਤਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਏ ॥ ਆਮੇ ਹੁਪਸਾਰਾ ॥ ਆਗੈ ਸਾਬਿਨ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਹਉਪੁ
 ਛੁਓ ਅਪਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਦਾਤਾ ਕਿਨੁ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰ ਤਰੀ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਚਲਹੁ ਜੀਵਤਿ ਆਇਵ
 ਮਰੀ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਜੀਵਤਿ ਆਭੁ ॥ ਵਜਲੁ ਤਰੀ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਸਮਾਵੈ ॥ ਪੁਰਾ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇ ॥ ਆਵਤੁ ਰਾਗੀ ॥
 ਸਚਿ ਨਾਮੁ ਲਿਵਲਾਵੈ ॥ ਮਤਿ ਪਰਗਾ ਸੁਭਈ ॥ ਮਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਇ
 ਆਸਬਾਦਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਜੇ ਤੀਜੋ ਤੀ ਮਿਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥

ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਛੰਤ ॥ ਪੜ ੪ ॥ ੧ ॥ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਸੰਤ ਜੋਨੇ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰਾ ॥ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਗਈ ॥ ਆਸਾ ॥ ਹਉਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੈ ਮੇਰੇ ਮੇਲੇ
 ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਣ ਤਾਜੇ ॥ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਵਡ ਪਰਖੁ ॥ ਮੇਰੇ ਦੇਸੇ ਹਰਿ ਜਾਬਾਜੇ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਆਨਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ

ਪਰਿ

ਨਦਿ

ਹਉਮੇ

ਮਰੀਅੇ

3

ਕੁਰੀ

ਵਿਗਾਥੇ) ੧) ਗੁਰਸਜਨੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਮਿਲਿਆ ਹਰਿਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਬੁਦਸਾਹਾ ਘਰਿਆ ਵਹੁਚਿਰੀ ਵਿਛੁਨਿਆ
 ਮਿਲਿਸਬਦਿਗੁਪ੍ਰਨਾਹਾ ਹਉਤੁਬਾਣੁ ਖਰੀਉ ਭੀਮਾ ਜਿਉ ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਮੀਨ ਮਰਾਹਾ ਵਡਭਾਗਿ ਹਰਿ
 ਧਿਆਇਆ ਜਨਨ ਨਕਨ ਮਿਸਮਾਹਾ ੨) ਮਨੁ ਦਹਦਿ ਸਿਚਲਿ ਚਲਿ ਭਰਮਿ ਮਾਮਨੁ ਪਿਤਰ ਮਤੁਲਾ
 ਇਆ ਨਤਿ ਮਾਸਾ ਮਨਚਿਤੈ ਮਨ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖਲਗਾਇਆ ਮਨਤਾ ਧਨੁ ਪਰਿਦਾ ਬਿਆਠਿ ਗਬਿ
 ਖਭੁਲਦਗਾਇਆ ਜਨਨ ਨਕਨ ਮੁਸਲਾ ਹਿਤੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਚਿਪਚਿਮੁਇਆ ੩) ਗੁਰੁ ਸੁੰਦਰੁ
 ਮੋਹਨੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਪਨੁ ਮਾਰਿਆ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਗਈ ਮਨੁ ਆਸਾ ਚੰਤ
 ਵਿਸਾਰਿਆ ਮੇਮੰਤਰਿ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਗੁਰਦੇਖਤ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ਵਡੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲਿ ਜਨਨ
 ਨਕ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਵਾਰਿਆ ੪) ੧) ੫) ੬) ੭) ੮) ੯) ੧੦) ੧੧) ੧੨) ੧੩) ੧੪) ੧੫) ੧੬) ੧੭) ੧੮) ੧੯) ੨੦)
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਨ ਦਿਤੀਆ ਦੇ ਹਕ ਚਨ ਵੇਦਨੀ ਆਇ ਨਿਹਉ ਮੇਮਾਰ ਵਿਗੁਤੀਆ ਮ
 ਹਮਾਇਆ ਵੇਸਾਭਿਕਾਲ ਖਾਇ ਨਿਮਨ ਮੁਖ ਮੁਕਿ ਸਜੁਤੀਆ ਜਨਨ ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਗੁਰ
 ਸਬਦੀ ਹਉ ਮੇਛੁਟੀਆ ੧) ਵਸਿਆਇ ਹੁਦੇ ਜਨੁ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਨ ਬਾਸੇ ਨਿਉ ਨਿਤ ਭਉਦਿਆ
 ਦੁਖ ਗੋਇ ਵੇਦਿਹਾਣੀਆ ਨਿਤ ਮਾਸਾ ਆਸ ਕਰੇਦਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਵੇਸੰਤ ਜੋਨੇ ਮਨਿਆ ਸਪੁਰੀ
 ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਜਨਨ ਨਕ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਛਡਿ ਮਾਸਾ ਨਿਤ ਸੁਖ ਸਉਦਿਆ ੨) ਸਾਧਨ ਅ
 ਸਾਚਿਤ ਕਰੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਜ ਡੀਐ ਮਾਈ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁ ਰਿਅਗ ਮਦਾਇਆ ਲੁਧੈ ਰਾਮਰ
 ਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾਲੇ ਹੁਮਿਲਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਸਰਪਾਸੇ ਜਵਿਛੁ
 ਈ ਜਨਨ ਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ੩) ਇਕਤੁ ਸੇਜੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
 ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਗੁਰੁ ਸੇਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ਮੇਮਨਿਤ ਨਿਪ੍ਰੇਮ ਬੈਰਾਗੁ ਰੋ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ
 ਈ ਹਉ ਗੁਰਵਿਟਹੁ ਪੋਲਿ ਪੁਮਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਦੇਈ ਗੁਰੁ ਭਾਜੀ ਉਰ
 ਮਰਾਜਿਆ ਜਨਨ ਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ੪) ੨) ੬) ੫) ੭) ੮) ੯) ੧੦) ੧੧) ੧੨) ੧੩) ੧੪) ੧੫) ੧੬) ੧੭) ੧੮) ੧੯) ੨੦)
 ਰਾਗੁ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੫) ੬) ੭) ੮) ੯) ੧੦) ੧੧) ੧੨) ੧੩) ੧੪) ੧੫) ੧੬) ੧੭) ੧੮) ੧੯) ੨੦)
 ਸੁਇਬਾ ਵਰੇਤੁ ਕਾਏ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨਾ ਸੁਇਬਾ ਵਰੇਨੇ ਹੁਕੁਲਾਇ ਓਕੁ ਚੰਗਨਾ ਕੂੜੀ ਕੇਖਿ ਭੁਲੇ ਅਫੁਲ
 ਹੋਨ ਮੁਲੇ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਮੁ ਮਜੀਠਾ ਬੀਫਹਿਲਾ ਲਾਅਤਿ ਗੁਲਾਲਾ ਸਬਦਿ ਚੀਨਿ ਗੁਰਮੀਠਾ ਮਿਥਿਆ ਮੇ
 ਹਮਗਨੁ ਬੀਰਹਿਆ ਭੂਠੀ ਗਿਲਪਣਾ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਗਇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਰਾਖ ਲਾਜ ਭਗਤਾਨਾ ੧)
 ਸੁਇਬਾ ਵਰੇ ਸੇਵਿਠਾ ਕੁਰਿ ਨਾਸੁ ਪਗਣਾ ਸੁਇਬਾ ਵਰੇ ਜੇਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹਭੁਦੈ ਸੀ
 ਸੁਇਪਰਦੇ ਸੀਥੀ ਸੀਗਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਗੀ ਸੁਇਬੈ ਰਾਗੀ ਚਰਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਹਿਰੀਐ
 ਇਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸੰਕਨ ਕੀਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਜਿ ਬਹੁਮਾਣਾ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਭਗਤਿ ਭਵਿਤ ਭਣਤੋ ਰੇਕਿਆ ਗੁਦ

ਆਖਵਖਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਇਬਾਵੇਕਿਆਕੀਚੈਕੁੜਮਾਨੋ ॥ ਸੁਇਬਾਵੇਹੁਵੈਸੀਗਰਬਗੁਮਾਨੋ ॥ ਨਿਹਰਲੁ ੨੫੧

ਹਰਜਾਣਾਮਿਥਿਆਮਾਣਾਸੰਤਪੁਰੁਹਿਦਾਸਾ ॥ ਜੀਵਤਮਰੀਅੰਭਵਜਲੁਤਰੀਅੰਜੇਬੀਵੈਕਰਮਾਲਿਖਿਆਸ ॥

॥ ਗੁਰੁਸੇਵੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈਜਿਸੁਲਾਵੈਸੁਹਜਿਧੀਅੰਨੋ ॥ ਨਨਕੁਸਰਦਿਪਾਇਆਹਰਿਦੁਆਰੈਹਉਬਾਲਿ

ਬਾਲਿਸਦਕੁਰਬਾਨੋ ॥ ੩ ॥ ਸੁਇਬਾਵੇਮਤਜਾਣਹਿਪੁਰੁਮੇਪਾਇਆ ॥ ਸੁਇਬਾਵੇਬੀਉਰੇਣਜਿਨੀਪੁ

ਤੁਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨਪੁਤੁਧਿਆਇਆਤਿਨਬੁਖਪਾਇਆਵਡੁਭਾਗੀਦਰਸਨੁਪਾਈਅੰਘੀਬੀਉਨਿ

ਮਾਣਸਦਕੁਰਬਾਣਾਸਗਲਾਆਪੁਮਿਟਾਈਅੰਘੀਹੁਪੰਨਭਾਗਸੁਧਾਜਿਨ ॥ ਪੁਰੁਲਧਾਹਮਤਿਸੁਪਹਿ

ਆਪਵੇਚਾਇਆ ॥ ਨਨਕਦੀਨਸਰਦਿਸੁਖਸਾਗਰਬਖਲਾਜਅਪਨਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਕੀਟੇਕਸਤਿਗੁਰਦਿਤੀ ॥ ਤੁਸਿਕੈਬਾਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁਰੇਭੰਡਾਰਸਭਾਕਿਛੁ

ਹੋਘਰਿਤਿਸਕੈਬਾਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਬਾਬਲੁਮੇਗਵਡੁਸਮਰਬਾਕਰਣਕਾਰਣਪੁਰੁਹਾਗਾਜਿਸਾਸਿਮਰ

ਤਦੁਖਕੋਈਨਲਾਗੈ ॥ ਭਉਜਲਪਾਰਉਤਾਰਾ ॥ ਅਮਾਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕਾਰਾਖਾਉਸਤਤਿਕਰਿਕਰਿਜੀ

ਵਾ ॥ ਨਨਕਨਾਮਮਹਾਰਸਮੀਠਾਅਨਦਿਨੁਮਨੁਤਨੁਪੀਵਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਆਪੋਲਏਮਿਲਾਇਕਿਉਵੈਵੈ

ਵਾਬੀਵਈਬਾਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਜਿਸਨੇਤੇਰੀਟੇਕਸੇਸਦਾਸਦਜੀਵਈਬਾਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਤੇਰੀਟੇਕਤੁ

ਝੋਤੇਪਾਈ ॥ ਸਾਚੇਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸਤੇਖਾਲੀਕੋਈਨਹੀਅੰਘੀਪੁਰੁਮਾਰਾ ॥ ਜੰਤਜਨਾਮਿਲਿ

ਅੰਗਲੁਗਾਇਆਦਿਨੁਰੋਨਿਆਸਤੁਮਾਗੀ ॥ ਸਫਲਦਰਸਨੁਏਟਿਆਹੁਪੁਰਾਨਨਕਸਦਬਾਲਿਹਰੀ

॥ ੨ ॥ ਸੰਮਲਿਆਸਚਿਬਾਨੁਮਨੁਮਹਤਸਦੁਪਾਇਆਬਾਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਜਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਦਿਅੰ

ਲਕੁਣਆਬਿਨਾਸੀਗਾਇਆਬਾਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਉਨਿਤੰਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀਅੰ ॥ ਨਿਤ

॥ ਸੁਭਾਦਿਵਸਆਏਗਹਿਕੰਠਲਾਏਮਿਲੇਅੰਤਰਿਜਾਮੀਆ ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵਜਹਿਵਜੇਅਨਹਦ ॥

ਤੁਣਕਾਰੇ ॥ ਸੁਇਭੈਬਿਨਾਸੇਸਗਲਨਨਕਪੁਰੁਪੁਰਖਕਹਣੈਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਉਪਾਜਿਆਤਤੁਗਿਆਤੁਸ ॥

ਹੁਰੈਪੈਈਅੰਘੀਕਹਰਿਬਾਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਬੁਰਮੇਬੁਰਮਾਮਿਲਿਆਕੋਇਨਸਾਕੈਭੋਨਕਰਿਬਲਗਮ

ਜੀਉ ॥ ਬਿਸਮੁਪੇਖੈਬਿਸਮੁਸੁਣੀਅੰਘੀਬਿਸਮਾਦਨਦਰੀਆਇਆ ॥ ਜਾਲਿਬਾਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰੁ

ਸੁਆਮੀਪਾਟਿਪਾਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇਆ ॥ ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਮਾਰਿਸਮਾਇਆਕੀਮਤਕਹ

ਣਨਜਾਏ ॥ ਜਿਸਕੋਚਲਤਨਜਾਈਲਖਣੈਨਨਕਤਿਸਹਿਧਿਅੰਘੀ ॥ ੪ ॥

੨ ॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤ ੫੨ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਚਿਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣੁਲਗੇ ॥ ਹਰਿਗੀਗਿਅਨਦਿਨੁਜਗੇ ॥ ਹਰਿਗੀਗਿਜਗੇਪਾਪਭਾਗੇਮਿਲੇਸੰਤਪਿ

ਆਰਿਆ ॥ ਗੁਰਚਰਣਕੁਰਮਭਾਗੇਕਾਜਸਗਲਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੁਇਸ੍ਵਣਬਾਣੀਸਹਜਿਜਾਣੀਹ

ਰਿਨਾਮੁਜਪਿਵਡੁਭਾਗੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਨਨਕਸਰਦਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡਪੁਰੁਆਗੇ ॥ ੧ ॥ ਅਨਹਤਸਬ

ਦਿਖ

੭

ਦੁਰਹਵਾਸਚੁਮੰਗਲੁਹਰਿਜਸੁਗਾਵਾਗੁਣਗਾਇਹਰਿਹਰਿਦੂਖਨਾਸੇਰਹਸਉਪਜੈਮਨਿਪਣਾਅਨੁਤੰਨੁਨਿਗਲੁ
 ਦੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਮਪ੍ਰਕਾਮੁਖਿਭਣਾਹੋਇਰੇਣਸਾਧੁਪ੍ਰਭਅਰਾਧੁਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਦਇ
 ਆਧਾਰਹੁਸਦਾਹਰਿਹੁਣਗਾਵਾ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਸਾਗੁਰੁਰਿਆਹਰਿਚਰਣਜਪਤਨਿਜਤਰਿਆਹਰਿਚਰਣ
 ਧਿਆਏਸਭੁਫਲਪਾਏਮਿਏਆਵਣਜਾਣਾ॥੩॥ਇਭਗਤਿਸੁਭਾਇਹਰਿਜਪਿਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾਜਪਿਏਕਅ
 ਲਖਅਪਾਰਪੂਰਨਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਕੋਈ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਗੁਰੁਰਮੋਖੀਆਸਤਦੇਖਾਤਤਜੋਈ॥੩॥ਪ
 ਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮਾ॥ਪੂਰਨਸੰਤਜਨਾਕੇਕਾਮਾ॥ਗੁਰਸੰਤੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਧਿਆਸਗਲਾਇਛਾਪੁੰਨੀਆਹ
 ਉਤਪਾਬਿਨਸੇਸਦਾਸਹਸੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਰਿਹੀਵਿਛੁੰਨੀਆਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਮਨਹੁਕਦੋਨਵੀਸਰੋ॥ਬਿ
 ਨਵੰਤਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਵਿਜਾਇਆਸਦਾਭਜੁਜਗਦੀਸਰੋ॥੪॥੧॥੩॥
 ਗਾਗੁਰੁਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਛੰਤਾ॥ ਪਾਰੁ੩॥ ੧॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਤੂੰਕਾਕੁਰੇਬੈਰਾਗਰੇਮੋਜੇਹੀਪਨਚੇਰੀਰਾਮਾ॥ਤੁਸਾਗੋਰਤਨਾਗੋਰਉਸਾਰਨਜਾਣਤੇਰੀਰਾਮਾਸਾਰਿਨਜ
 ਏਤੂੰਵਡਦਾਣਾਕਰਿਮਿਹਰੰਮਤਿਸਾਈ॥ਕਿਰਪਾਕੀਜੈਸਾਮਤਿਦੀਜੈਆਠਪਹਰਤੁਧਿਆਈ॥ਗਰਬੁਨ
 ਕੀਜੈਰੇਣਹੋਦੀਜੈਤਾਗਤਿਜੀਅਰੇਤੇਰੀ॥ਸਤਿਉਪਰਨਾਨਕਕਾਠਾਕੁਰੇਮੋਜੇਹੀਪਣਚੇਰੀ॥੧॥ਤੁਮਗਉਹਰ
 ਅਤਿਗਹਰੀਭੀਰਾਤੁਮਪਿਰਹਮਬਹੁਰੀਆਰਾਮਾ॥ਤੁਮਵਡੇਵਡੇਵਤੁਉਚੇਹਉਣਤਨੀਕਲਹੁਰੀਆਰਾਮਾ॥
 ਹਉਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕਤੁਹੋਆਪੇਆਪਿਸੁਜਾਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਮਖਪ੍ਰਭਜੀਵਾਸਰਬਰੰਗਸੰਮਾਨਾ॥ਚਰ
 ਏਹਸਰਦੀਦਾਸਹਦਾਜੀਮਨੁਮਉਲੇਤਨੁਹਰੀਆ॥ਨਾਨਕਕਾਕੁਰਿਸਰਬਸਮਾਣਾਆਪਨਭਾਵਨਕਰੀਆ॥
 ੨॥ਤੁਭਉਪਰਿਮੇਰਾਹੈਮਾਣਤੁਹੋਮੇਰਾਤਾਣਾਗਾਮਾ॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤੇਰੀਤੁਜਾਣਾਇਹਜਾਣਾਗਾਮ
 ॥ਜੋਈਜਾਣੈਜੋਈਪਛਾਣੈਜਾਕਉਨਦਰਿਸਿੰਦੇ॥ਮਨੁਮੁਖਭੂਲਬਹੁਤੀਰਾਹੀਛਾਬੀਮਾਇਆਠੰਦੇ॥ਠਾਕੁਰੁ
 ਏਸਾਗੁਣਵੰਤੀਤਿਨਹੀਜਾਭਿਰੰਗੁਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਕੀਧਰਤੁਹੋਠਾਕੁਰਤੁਨਾਨਕਕਾਮਾਣਾ॥੩॥ਹਉਵਗੀਵੰਦੁਪ੍ਰ
 ਲੀਵੰਦੁਤੁਪਰਬਰਮੇਰਓਲਾਗਾ॥ਹਉਬਲਿਜਾਈਲਖਿਲਖਿਬਰੀਆਜਿਨਕ੍ਰਮਪਰਦਾਖੋਲਾ॥ਮਿਏਅੰ
 ਧਾਰੇਤਜੋਬਿਕਾਰੇਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭਜੀਭਾਈਭਈਨਿਕਾਈਸਫਲਜਨਮੁਪਰਵਾਨਾ॥ਭਈਅਮੋਲੀ
 ਭਾਰਾਤੇਲੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਦਰਿਖੋਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਨਿਰਭਉਹੋਈਜੋਪ੍ਰਭਮੇਰਓਲਾ॥੪॥੧॥੪॥
 ਸੁਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਸਾਜਨਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਪੁਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾਗਾਮਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾ
 ਈਚੁਤਬੰਧਪਜੀਅਪਾਣਮਨਿਭਾਣਾਗਾਮਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭਾਤਿਸਕਾਦੀਆਸਰਬਗੁਣਕੁਰਪੁਰੇ॥ਅੰਤਰਿਜ
 ਮੀਜੋਪ੍ਰਭਮੇਰਾਸਰਬਗਿਆਭਰਪੁਰੇ॥ਤਾਕੀਸਰਣਸਰਬਸੁਖਪਾਏਹੋਏਸਰਬਕਾਲਿਆਣਾ॥ਸਦਾਸਦਾ
 ਪ੍ਰਭਕਉਬਲਿਹਰੈਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੧॥ਅੰਮੇਸਾਗੁਰੁਡਭਾਗੀਪਾਈਅੰਮੇਜਿਤੁਮਾਲਿਅੰਮੇਪ੍ਰਭਜਾਪੇਗਾ॥
 ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਉਤਹਰਿਸੰਤਪੁਤ੍ਰੀਨਿਤਜਾਪੇਗਾ॥ਹਰਿਪੁਤ੍ਰੀਨਾਈਅੰਮੇਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਅੰਬਹੁਡਿਜੋਨਿ

ਨਮਾਈਐ ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇ ਕੁਮਭਉਭਗੇ ਮਨਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਗਰਿਗੁਣਨਿਤਗਏ ਨਾਮਿ
 ਆਏ ਹਰਿਸੰਤਨਕੇ ਦਾਸਿਆਏ ਗਾਮਾਸੰਤਰਦਹੁਰਸੇਵਾਲਾਗੇਤਿਨੀਪਰਪਦਪਾਏ ਗਾਮਾਪਰਮਪਦਪਾਇ
 ਆਮਾਪਮਿਟਾਇਆਹਰਿਪੂਰਨਕਿਰਪਾਧਾਰੀਸਫਲੁਜਨਮੁਰੇਆਭਉਭਗਾਹਰਿਭੋਇਆਏਕੁਰਗਾਹੀ
 ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਮੋਲਿਲੀਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇਆਨਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਜਪੀਐਮੋਲਿਸਤਿਗੁਰਸੁਖ
 ਪਾਇਆ॥੩॥ਗਾਉਮੰਗਲੋਨਿਤਹਰਿਜਨਹੁਪੁਨੀਇਛੁਸਬਾਈਗਾਮਾਰੰਗਿਰਤੇਅਪਨੇਸੁਆਮੀਜੋਤੀ
 ਮਰੈਨਾਵੈਜਾਈਗਾਮਾਅਬਿਨਾਸੀਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਗਲਮੰਨਰਥਪਾਏਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨੰਦਘ
 ਨੇਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨਿਲਾਏਪੂਰਿਗਰਿਆਪਟਿਪਟਿਆਬਿਨਾਸੀਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਾਂਈਕਹੁਨਨਕਕਾਰਜਸਗ
 ਲੇਪੂਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨਲਾਈ॥੪॥੨॥੫॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀ
 ਨੇੜਦੇਖਹਿਦਰਸਤੇਰਾਗਾਨਲਾਖਜਿਹਵਾਦੇਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਮੁਖਹਰਿਆਰਧੇਮੇਰਾਗਾਮਾਹਰਿਅਗਧੇ
 ਜਮੁਪ੍ਰਸਾਧੇਦੁਖਨਾਇਆਪੈਕੋਈਜਾਲਿਥਾਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਸੁਆਮੀਜਿਤਦੇਖਤਤੁਜੋਈਭਗਮ
 ਮੋਹਬਿਕਾਰਨਾਭੇਪੁਭਨੇਹੁੰਤੇਨੇਗਾਨਾਨਕਕਉਪੁਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਨੇੜਦੇਖਹਿਦਰਸੁਤੇਰਾ॥੧॥ਕੋਟਿਕਰ
 ਨਦੀਨਹਿਪੁਭਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਗੁਣਸੁਦੀਅਹਿਅਬਿਨਾਸੀਗਾਮਾਚੁਣਿਸੁਣਿਇਹੁਮਨੁਨਿਗਲੁਰੋਵੈਕਟੀ
 ਅੰਕਲਕੀਠਾਸੀਗਾਮਾਕਟੀਅੰਜਮਠਾਸੀਸਿਮਰਾਅਬਿਨਾਸੀਸਗਲਮੰਗਲਜੁਗਿਆਨਾਹਰਿਹ
 ਰਿਜਪੁਜਪੀਐਦਿਨੁਰਾਤੀਲਾਗੇਸਹਜਿਧਿਆਨਾਕਲਮਲਦੁਖਜਾਰੇਪੁਭਚਿਤਾਰੇਮਨਕੀਦੁਗਮਤਿਨਾਸੀ
 ॥ਕਹੁਨਨਕਪੁਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਹਰਿਗੁਣਸੁਦੀਅਹਿਅਬਿਨਾਸੀਕੋਰੋਹਸਤਤੇਰੀਟਹਲਕਮਾਦਹਿਚਰ
 ਦਚਲਹਿਪੁਭਮਾਰਗਾਮਾਭਵਜਾਗੁਨਾਹਰਿਸੇਵਾਜੋਚਕੈਤਿਸੁਤਾਰਗਾਮਾਭਵਜਲਤਰਿਆਹ
 ਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਆਸਗਲਮੰਨਰਥਪੂਰੇਮਾਧਾਬਿਕਾਰਗਏਸੁਖਉਪਜੇਬਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇਮਨਬਾਂਢ
 ਤਫਲੁਪਾਏਸਗਲੇਕੁਦਗਤਿਕੀਮਾਪਾਗਗਿਕਹੁਨਨਕਪੁਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਮਨੁਸਦਾਚਲੋਤੇਰੇਮਾਗਿ
 ॥੩॥ਏਹੋਵਹਏਹੋਵਹਿਐਈਏਹੁਪਨੁਹੋਇਵਡਭਾਗਾਮਾਏਹੋਰੰਗੁਏਹੋਰੰਗੁਏਹੋਰੰਗੁਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾ
 ਗਾਮਾਮਨੁਲਾਗਾਚਰਣੇਪੁਭਕੀਸਰਣੇਕਰਣਕਾਰਣਗੋਪਾਲਾਸਭਕਿਛੁੰਤੁਮੇਰਾਠਾਕੁਰਦੀਨਦਇਆ ਮੇਰੇ
 ਲੁਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੩॥੬॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਹਰਿਜਪੇਹਰਿਮੰਦਰਿਸਾਜਿਆਸੰਤਭਗਤ
 ਗੁਣਗਾਵਹਿਰਾਮਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪੁਭਅਪਨਾਸਗਲੇਪਾਪਤਜਾਵਹਿਰਾਮਾਹਰਿਗੁਣ
 ਗਾਇਪਰਮਪਦਪਾਇਆਪੁਭਕੀਉਤਮਬਾਣੀਸਹਜਿਕਥਾਪੁਭਕੀਅਤਿਮੀਠੀਕਥੀਅਕਥਕਹਾਣੀ
 ॥ਭੁਲਾਸੰਜੋਗਮੁਰਤੁਪਲੁਸਚਾਅਬਚਲਨੀਦੁਰਖਾਈਜਨਨਾਨਕਪੁਭਤਏਦਇਆਲਾਸਰਬਕ
 ਲਾਬਣਿਆਈ॥੧॥ਆਨੰਦਾਵਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਵੂਠਾਗਾਮਾਗੁਰਮੁਖੇਜਚਕਰਦੀਸਰੀ

੨੫੨

ਫਿਰਮੋਗਨਦੀਸੰਧੇ॥
 ਨਾਨਕਸੰਪ੍ਰਦਾਈਅਕਾ
 ਦਾਤਪੁਰਾਜਿਸਪਰਤਪੇ॥
 ੨॥ਹਰਿਚਰੇਹਰਿਗੁਣਿਧੇ

ਮੇਰੇ

੭੫

ਬਿਨਸੇਕੁ ਮੁਕੁੰਦਾ ਰਾਮਾ ਅਨਹਦਥਾਈਗੁਰਮੁਖਿਵਖਾਈਜਸੁਸੁਖਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਸਰਬਜੁਖਾਤਿਸਹੀਬ
ਇਆਏਜੈਪੁਕੁਅਪੁਨਕਰਿਆਪਰਿਮਹਿਨਵਨਿਪਿਤੁਰੇਬੰਡਾਰਾਮਨਾਮੁਰੰਗੁਲਾਗਾਨਾਨਕਜਨਪੁਕੁਕਦੇਨਵਿ
ਜਰੈਪੁਰਨਜਾਕੇਭਾਗਾ॥੨॥ਛਾਇਆਪੁਕੁਛੁਤਪਤਿਕੀਨੀਜਗਲੀਤਪਤਿਬਿਨਾਸੀਰਾਮਾਵੁਖਪਾਪਕਾਡੇਗਢਾਠਕਾ
ਰਜਮਾਇਆਰਾਸੀਰਾਮਾਹਰਿਪੁਭਿਛੁਗਮਾਇਆਮਿਟੀਬਲਾਇਆਸਾਚੁਧਰਮੁਪੁਨੁਫਲਿਅਨਾਸੇਪੁਭਅਪੁਨ
ਸਦਾਧਿਆਈਅੰਸੇਵਤਬੈਸਤਖਾਲਿਆਗੁਣਨਿਧਨੁਸੁਖਸਾਗਰਸੁਆਮੀਜਲਬਾਲਿਮਹੀਆਲਿਜੋਈ॥੧॥
ਜਨਨਾਨਕਪੁਕੁਕੀਸਰਣੀਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੩॥ਮੇਰਾਪਰਬਨਿਆਬਨੁਤਲੁਬਨਿਆਪੁਕੁਪਰ
ਜੇਹਰਿਗਾਇਆਰਾਮਾਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਆਮੀਤਸਾਜਨਜਰਸੇਗੁਣਮੰਗਲਹਰਿਗਾਇਆਰਾਮਾਗੁਣ
ਗਾਇਪੁਕੁਪਿਆਇਸਾਰਾਸਗਲਾਇਛਾਪਾਈਆਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਸਦਾਜਾਗੇਮਨਿਵਜੀਆਵਧਾਈਆਕਰੀ
ਨਦਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਿਗਾਮੀਤਲਤਪਲਤਸਦਾਰਿਆਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਨਿਤਨਾਮੁਜਪੀਅੰਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਧ
ਰਿਆ॥੪॥੪॥੭॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ਹੈਸਾਗਰੁਬੈਸਾਗਰਤਰਿਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪਿਆਏਰਾਮਾਬੋਰਿਥ
ਜਾਹਰਿਚਰਣਅਰਾਧੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿਲਪਾਏਰਾਮਾਗੁਰਸਬਦੀਅੰਬਹੁਨਿਨਮਰੀਅੰਬੁਕੈਆਵਣਜਾਣਾ॥
ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲਮਨਉਤਮਨਿਸਹਜਿਸਮਾਣਾਵੁਖਨੁਕੁਖਨਰੇਗੁਬਿਆਪੇਸੁਖਸਾਗਰਸਰਣੀਪਾਏਹਰਿ
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਰੰਗਿਰਾਤਮਨਕੀਰਿੰਤਮਿਟਾਏਸੰਤਜਨਾਹਰਿਮੰਤ੍ਰਿਕਾਇੰਗੁਰਿਸਾਜਨਵਸਿਗਤਿਕੀਨੇ
ਰਾਮਾਅਪਨਮਨੁਆਗੇਧਰਿਆਸਰਬਸੁਰਾਕੁਰਦੀਨੇਰਾਮਾਕਰਿਆਪਨੀਦਾਸੀਮਿਟੀਉਦਾਸੀਹਰਿਮੰਦਰਿਬਿ
ਤਿਪਾਈਅਨਦਬਿਨੋਦਸਿਮਹੁਪੁਕੁਸਾਰਾਵਿਛੜਿਕਬਹੁਨਜਾਈਸਾਵਰੁਭਗਣਸਦਾਸੇਹਗਾਇਰਾਮਨਾਮੁ
ਣਚੀਨੇਕਹੁਨਾਨਕਰਵਹਿਰੰਗਰਾਤੇਪ੍ਰੇਮਮਹਾਸਿਭੀਨੇ॥੨॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਭੁਏਨਿਤਸਖੀਏਮੰਗਲਸਦਾਹਮਰੈ
ਰਾਮਾਅਪਨਜੈਪੁਭਿਆਪੀਸੀਗਾਰੀਸੋਭਾਵੰਤੀਨਰੇਰਾਮਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇਭੁਏਕਿਰਪਾਲਾਗੁਣਅਵਗੁਣ
ਨਬੀਚਾਰਿਆਕੀਠਿਲਾਇਲੀਏਜਨੁਅਪੁਨੇਰਾਮਨਾਮਉਰਿਧਾਰਿਆਮਾਨਮੋਹਮਦਸਗਲਾਬਿਆਪੀਕਾਰੇ
ਕਿਰਪਾਆਪਨਿਵਾਰੇਕਹੁਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰਤਰਿਆਪੁਰਨਕਾਜਹਮਾਰੇ॥੩॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਗਾਵਹੁਨਿਤਸਖੀ
ਹੋਸਕਲਮੋਨੋਰਥਪਾਏਰਾਮਾਸਫਲੁਜਨਮੁਹੇਆਮਿਲਿਸਾਪੁਏਕੀਕਾਗਧਿਆਏਰਾਮਾਜਪਿਏਕਪੁਕੁਅਨੇਕਰ
ਵਿਆਸਰਬਮੰਤ੍ਰਲਛਾਇਆਬ੍ਰਹਮੋਪਸਾਰਾਬ੍ਰਹਮਪਸਰਿਆਸਭਿਬ੍ਰਹਮੁਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆਜਲਿਥ
ਲਿਮਹੀਆਲਿਪੁਰਪੁਰਨਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਜਾਏਪੇਖਦਰਸਨਨਕਬਿਗਸੈਆਪਲਏਮਿਲਾਏ॥੪॥੫॥੮॥
ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਅਬਚਲੁਨਗਰੁਗੋਬਿੰਦਗੁਰੁਕਾਨਾਮਜਪਤਸੁਖਪਾਇਆਰਾਮਾਮਨਇਛੇਜੇਈ
ਫਲਪਾਏਕਰਤੇਆਪਵਸਾਇਆਰਾਮਾਕਰਤੇਆਪਵਸਾਇਆਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆਪੁਤਭਈਸਿ
ਖਾਬਿਗਾਸੇਗੁਣਗਾਵਹਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਕਾਰਜੁਆਇਆਰਾਸੇਪੁਕੁਆਪਸੁਆਮੀਪੇਰਖਾਅ
ਪਿਪਿਤਾਆਪਿਮਾਇਆਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਾਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਏਹੁਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥੧॥ਪਰਿਮੰ

ਦਰਿਹਟ ਨ ਲੋਸੇ ਹੋ ਜਿਉ ਦਿਚਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਸੰਤ ਕੁਗ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਕਰੀ ॥ ਐਸਾ ਮਕੀ ॥
 ਸੀ ਗਾਮ ॥ ਕਈ ॥ ਜਮ ਠਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰਤਿਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਗਲ ਸਮਿਗੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ॥ ਮਨ ਵਿਛੋੜ
 ਲਪਾਏ ॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਖ ਮਾਣਹਿ ॥ ਲੀਆ ਦੁਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸੀ ॥ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰੋਸਤਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਾਲਿ
 ਜਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਦਾਤਿ ਬਸਮ ਕੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜ੍ਹੈ ਸਵਾਈ ਗਾਮ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਸਮਾਨ ਕੀਆ ॥ ਜਿਸਦੀ ਫੁ
 ਵਡਿਆਈ ਗਾਮ ॥ ਅਮਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ॥ ਭਗਤ ਨਿਕਾਰਾਖੋ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਦਸਾਏ ॥
 ਭਿਆਪਕ ਗੀ ਪ੍ਰਤਪਾਲਾ ॥ ਦਹਦਿ ਸਪੁਰਗ ॥ ਆਜ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ
 ਬਾਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਅਭਿਚਲ ਨੀਵਰਖਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰਿਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀ ॥ ਐਸਾ
 ॥ ਅਨਹਥੈ ਚੋਜ ਭਗਤ ਭਵੰਤ ਨ ਅਨਹਥੈ ॥ ਜੇ ਧੁਨੀ ॥ ਐਸਾ ॥ ਅਨਹਥੈ ਨ ਕਾਰੋਤ ॥ ਤੁਬੀ ਰਾਗੇ ਸੰਤ ਗੋਸਟਿ ਨਿ
 ਤਹ ਵੈ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ॥ ਮੇਲਿ ਸਭਿ ਕਾਟਹਿ ॥ ਕਿਲਾਦਿਖ ਸਗਲੇ ਖੋਵੈ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਆਵਨ ਜਾਣ ਬਹੁ
 ॥ ਫਿਨ ਪਾਈ ॥ ਐਸੇ ਜੀਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਛੁ ਪੁਨੀ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਸੁਹਿਮ ਹਲ ५
 ॥ १ ॥ ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਅਪ੍ਰਿਥਲ ॥ ਆਹਰਿ ਕੰਮ ਕਰਾਵਇਆ ॥ ਆਗਾਮਾ ਪਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਤਾਲੁ ਸੁਹਾਵਾ
 ਦਿਚਿਅੰ ॥ ਮ੍ਰਿਤੁ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ॥ ਗਾਮਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ॥ ਪੂਰਨ ਸਾਜੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਕਾਰਭੁ ॥ ਆਜਗ ਅੰਤ ਰਿਲਾਖੇ ॥ ਸਗਲਾ ਦਿਸੁਰੇ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਾ ॥ ਬਿਨਾਸੀ ਜਸੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ
 ਗਾਇਆ ॥ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦ ਰਖਿਆ ॥ ਪਰਮੇਸਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਨਵਨਿਧਿ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਦੀਨੇ
 ਕਰਤੇ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਗਾਮ ॥ ਖਾਤਖਰਚਤ ਬਿਲਛੁਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥ ਸਵਾਈ ਗਾਮ ॥
 ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਨਿਖੁਟ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ ਪਾਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਪਨ ਸਗਲੇ ॥ ਉਡਿਨਾਠੇ ਦੁਖੁ ਨੇੜੈ ॥ ਮਾਇਆ ॥
 ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿਆਨੰਦ ॥ ਘਨੇਰੇ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਭੂਖ ਸਬਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਅਚਰਜੁ ॥ ਜਿਉ ਵਡਿਆਈ ਗਾਮ ॥
 ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ॥ ਮਾਨਸੁ ਕਿਅਵੈ ਰਾਗਾਮ ॥ ਭੁਗਤਿ ਸੋਹਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜੈ
 ਕਾਰਾਮਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਬੋਧਿ ਅਨਦੁਖ ॥ ਜੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਸੰਗ ਬਨੀ ॥ ਜਿਨ ਉਦਮੁ ਕੀਆ ॥ ਤਾਲੁ ਕੇਰਤਿ ਸਕੀ ॥ ਉ
 ਪਮਾਕਿ ਆਗਨੀ ॥ ਅਹਿਸਸਿ ॥ ਤੀਰਥਿ ਪੁਨਕਿ ॥ ਰਿਆਮ ॥ ਹਾਨਿ ਰਮਲ ਰਾਗਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦ ਸੁਆਮੀ ਨ
 ਨਕ ਸਬਦਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਸੋਗ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਉ ਨ ਕਰੀ ॥ ਜੈ ਗਾਮ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ
 ਸੁਆਮੀ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਜੁ ਦੀਜੈ ॥ ਗਾਮਾਮਾਮੁ ਦੀਜੈ ॥ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ॥ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਇਕ ਬਿਨੋ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਉਚਰੁ
 ਰਸਨਾ ਸਦਾ ਗਾਈ ॥ ਐਸਾ ॥ ਅਨੁਦਿਨੋ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਤਿ ਲਾਗੀ ॥ ਨਾਮ ਸੇਤੀ ॥ ਮਹਤ ਨੁਅੰ ॥ ਮ੍ਰਿਤਿ ਭੀ ॥ ਬਿਨਵੀਤ ਨਾਨਕ
 ਇਛੁ ਪੁਨੀ ॥ ਪੇਖਦਰਸਨੁ ॥ ਪੇਖਦਰਸਨੁ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੦ ॥

ਗੁਰੁ ਸੁਹਿਮ ਹਲ ੫ ॥ ੧ ॥ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਮਿਠ ਬੋਲ ਕ੍ਰਮੀ ਹਰਿ ਸਜਣ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮੋਗਾ ॥ ਹਉ ਸੀਮਲ ਬਕੀ ॥ ਓਹੁ ਕਦੇ ਨ ਬੋਲੈ ਕਉ ਗਾ ॥ ਕਉ ਕ੍ਰਬੋਲ
 ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਪੂਰਨ ਭਗਵਨੈ ॥ ਅਉ ਗੁਣ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਬਿਰਦ ਸਦਾਏ ॥ ਇਛੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ॥ ਭੀਨੈ ਪਾਲੇ ॥

ਘਟਘਟਵਾਸੀਸਰਬਤਿਵਾਸੀਤੇਰੇਹੀਤੇਰੇਗਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਸਰਵਾਗਤਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਜਣੁਮੇਰਾ॥ ੧॥ ੨ਉਥਿਸਮੁਭਈਜੀਹਰਿਚਸਨੁ
 ਦੇਖਿਅਪਗਾਮੇਰਾਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀਜੀਹਉਚਰਨਕਮਲਪਗਛਾਗਾਪ੍ਰਭਪੇਖਤਜੀਵਾਠੰਢੀਥੀਵਾਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੇਈ॥
 ਆਦਿਅੰਤਿਮਾਧਿਪ੍ਰਭਗਵਿਆਜਾਏਥਾਲਿਮਹੀਅਲਿਸੇਈ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਪਿਸਾਗਰਤਰਿਆਰੁਵਜਲਉਤਰੇਪਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਸ
 ਗਣਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਗਵਾਗਾ॥ ੨ਉਨਿਮਖਨਛੋਰਾਜੀਉਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਨਮਧੋਗੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਹਿਅਜੀਸਾ
 ਚਅਗਮਛੀਰੋਗੇ॥ ਸਿਲਿਸਾਧੂਦੀਨਾਤੰਮੁਲੀਨਾਜਨਮਮਰਨਦੁਖਨਾਠੇ॥ ਸਤਜਸੁਖਅਨੰਦਘਨੇਰੇਉਮੈਬਿਨਠੀਗਾਠੇ॥ ਸ
 ਕੁਕੈਮਾਧਿਸਭੁਤੇਬਾਹਿਰਾਗਦੇਖਤੇਨਿਆਰੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਗੋਬਿੰਦਸਰਵਾਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਮਨਹਿਸਧੋਗੇ॥ ੩ਮੈਖੋਜਤ
 ਖੋਜਤਜੀਹਰਿਨਿਚਲੁਸੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ ਸਭਅਧ੍ਵਾਡੈਠੇਜੀਉਤਾਚਰਨਕਮਲਾਚੇਤੁਯਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਸੀਹਉਤਿ
 ਸਕੀਦਾਸੀਮਰੈਨਾਵੈਨਾਏ॥ ਧਰਮਅਰਥਕਾਮਸਭਪੁਰਨਮਨਚਿੰਦੀਏਛਪੁਜਾਏ॥ ਸੂਤਸਿੰਘਤਿਗੁਨਾਵਹਿਕਰਤੇਸਿਧ
 ਸਾਧਕਮੁਨਿਜਨਧਿਆਇਆ॥ ਨਾਨਕਸਰਨਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਯਸੁਆਮੀਦੁਰਭਾਗੀਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥
 ੫॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥

ਵਾਰਸੁਹੀਕੀਸਲੋਕਾਨਾਮਹਲਾ ੩॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਪੁਰਤਾਰੁਹਰਿਛੋਰਿਆਰਿ
 ਰਲਗਾਜਾਇਵਿਨੇਗੁ॥

ਸਲੋਕੁਮ: ੩॥ ਸੂਹੈਵੇਸੁਦਹਾਣੀਪਰਪਿਰਾਵਣਨਾਈ॥ ਪਿਰੁਛੋਰਿਆਪਰਿਅਪਣੈਮੋਹਿਦੁਜੈਭਾਇ॥ ਸਿਲਕਾਰਿਕੇਖਾਇਆਬ
 ਹੁਸਾਦੁਵਧਿਅੰਗੇਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਲਟਿਆਹਰਿਗਤੀਸਾਜਸੀਗਾਗਾ॥ ਸਤਜਿਸਰੁਪਿਰਾਵਿਆਹਰਿਨਾਮਾਭੁਰਧਾਰਿ॥ ਆ
 ਰੀਆਕਾਰੀਸਦਾਸੇਹਾਗਣਾਪਮੇਲੀਕਰਤਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਾਪਿਰੁਪਾਇਆਹਰਿਸਦਾਸਦਾਸੇਹਾਗਣਿਨਾਰੀ॥ ੧ਮ: ੩॥ ਸੂਹਵੀਏਨਿਮ
 ਟੀਏਸੇਸੁਦਸਦਾਸਮਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਜਨਮਸਦਾਹਰਿਆਪਣਕੁਲਕੀਛੁਟੀਨਾਲੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਤਖਤੁਰਚਾਇਓਨੇਅ
 ਕਾਸਪਾਤਲਾ॥ ਤੁਕਮੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਸਰੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ ਅਪਿਉਪਾਇਖਪਾਇਰਾਸਚੇਚੀਨਦਾਇਆਲਾ॥ ਸਤਨਾਰਿਜਕੁਸੰ
 ਬਾਹਿਤੇਰਾਹੁਕਮਾਨਿਰਾਲਾ॥ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩॥ ਸੂਹਬਤਾਸੇਹਾਗਣੀਜਾਮਨਲੈਹਿਸਚੁਨ
 ਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਪਦਮਨਾਇਲੈਰੁਪਚਰੀਤਾਅਗਲਾਦੁਜਾਨਾ॥ ਭਾਉਐਸਾਸੀਗਾਰੁਬਲਾਇਤੁਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਵਈਅਹਿਸਿ
 ਸਿਲਾਗੈਭਾਉ॥ ਨਾਨਕਸੇਹਾਗਣਿਕਾਕਿਆਚਿਹਨੁਤੈਅੰਦਰਿਸਚੁਮੁਖਉਜਲਾਖਸਮੈਮਾਹਿਸਮਾਈ॥ ੧॥ ੧ਮ: ੩॥ ਲੋਕਾਵੇਸੁਹਵੀਸੁ
 ਹਾਵੇਸੁਕਰੀ॥ ਵੇਸੀਸੁਨਪਾਈਐਕਰਿਕਰਿਵੇਸਹੀ॥ ਨਾਨਕਾਤਿਨੀਸੁਪਾਇਆਜੀਨੀਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਦੀ॥ ਜੋਤਿਸੁਰਾਵੈਸੋਖੀਐ
 ਈਨਾਬਿਧਕੰਤਮਿਲੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕਮੀਸਿਸਾਇਸਾਜੀਅਨਬਹੁਭਿਤਿਸੀਸਾਗਾ॥ ਤੇਰਾਤੁਕਮਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਸਚੇਅਲਖਅਪਾ
 ਰਾ॥ ਇਕਨਾਨੇਤੁਮੈਲਿਲੈਹਿਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰਾ॥ ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਤਉਮੈਤਾਜੀਵਿਕਾਰਾ॥ ਜੀਸੁਤੁਮੈਲਹਿਸੇਤੁਮਿਲੈ
 ਸੋਈਸਚਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩॥ ਸੂਹਵੀਏਸੁਹਾਸਕੁਸੰਸਾਰੁ॥ ਜੇਨਿਨਦੁਰਮਾਤੰਦੁਜਾਭਾਉ॥ ਬਿਨਮਹਿਛੂਠਸਕੁਬਿਨਸਜਾਇਜਿ
 ਉਏਕੈਨਬਿਰਖਕੀਛਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਲੇਲਾਲੈਜਿਉਰੰਗਮਜੀਠਸਚਕਾਉ॥ ਉਲਟੀਸਕਾਤਿਸਿਵੈਪਰਿਆਈਮਨਿਵਸਿਆ
 ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਉ॥ ਨਾਨਕਬਾਲਿਹਰੀਗੁਰਾਪਣੈਜਿਤੁਮਿਓਐਗਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ ੧॥ ੧ਮ: ੩॥ ਸੂਹਰੰਗਾਵੇਕਾਰੁ॥ ਤੇਕੰਤਨਪਾਇਆ
 ਜਾਈ॥ ਇਸੁਲਾਹਵੈਬਲਮੁਨਹੋਈਰੰਭਬੈਠੀਦੁਜੈਭਾਈ॥ ਮੁਧਾਇਅਵੀਦੁਮਣੀਸੂਹੈਵੇਸੁਲੋਭਾਈ॥ ਸਬਾਦਿਸਚੈਰੰਗਲਾਲਕ

ਰੇਕੈਕਾਇਸੀਗਾਰੁਬਲਾਇ। ਨਾਨਕਸਰਸੇਗਾਦੀਜਿਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਗਾਇ ੨॥ ਆਪੇਆਪਉਪਾਇਆਮੁਖੀਮਤਿਪਾਈ। ਤਿਸਦਅੰਤਨਾਪਈਗੁਰਸ
ਭਇਚੁਣਈ। ੧॥ ਆਈਆਮੇਹਗੁਬਰਤੈਦੁਜੈਗੁਰਮਾਈ। ਮਨਮੁਖਭਉਗਪਾਈਨੀਠਿਰਿਮਾਵੈਜਾਈ। ਜੇਤਿਸੁਗਾਵੈਸੋਬੀਐਸਰਚਲੈਕਜਾਈ। ੩॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੩॥ ਸੁਹੇਦੇਸੁਕਾਮਨਕੁਲਖਲੀਜੋਪੁਤੁਛੋਡਿਪਰਪੁਰਖਪਰੈਪਿਆਗੁ। ਉਸਸੀਲਨਸੰਜਮਸਦਭੂਠੋਲੈਮਨਮੁਖਕਰਮਖੁਆਗੁ। ਜਿਸੁਪੁਗਬਹੋਵੈ
ਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਰਤਗੁ। ਸੁਹਾਵੇਸੁਸਭਉਤਰਧਰੈਗਾਲਿਪਹਿਰੈਖਿਮਾਸੀਗਾਗੁ। ਪੇਈਐਸਾਪੁਰੈਬਹੁਜੋਭਾਪਾਏਤਿਸੁਪੁਨਕਰੈਸਭਸੰਸਾਰੁ।
ਉਤਰਲਾਈਕਿਸੈਦੀਨਾਰਲੈ। ਜਿਸੁਗਾਵੈਸਿਰਜਨਤਗੁ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਸਦਸੇਗਾਦੀਜਿਸੁਆਦਿਨਾਸੀਪੁਰਖਕੁੰਤਗੁ। ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸੁਹਾਵੇਸੁਪੁਨੈਸੀ
ਬਿਨਤਗੇਗਾਲਿਤਗੁ। ਸਚਗੁਮਜਿਠਕਾਗੁਰਮੁਖਬ੍ਰਹਮਬੀਰਗੁ। ਨਾਨਕਪੇਮਮਰਸੀਸਤਬੁਰਿਆਈਆਛਗੁ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਤੁਗੁਆਪਉ
ਪਾਇਓਗੁਰਿਚੋਜਾਵੈਗੁ। ਪੰਚਪਾਤੁਦਿਖਿਪਾਈਅਨੁਮੇਤਿਭੂਠਗੁਮਾਨੁ। ਆਵੈਜਾਇਓਭਾਈਐਮਨਮੁਖਆਗਿਆਨੁ। ਏਕਨਾਆਪਿਬੁਝਾਇ
ਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿਗਿਰਿਆਨੁ। ਕੁਗਤਿਖਜਨਾਬਖਸਿਓਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁ। ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਸੁਹਾਵੇਸੁਹਾਵੇਸੁਛਾਡਿਤੁਤਾਪਿਰਲਗੀਧ
ਆਗੁ। ਸੁਹੇਦੇਸਪਿਰਕਿਨੈਨਪਾਈਓਮਨਮੁਖਦਭੁਮੁਈਗਾਵਾਗਿ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸੁਹਾਵੇਸਗਾਇਆਤਉਮੈਵਚਤੁਮਾਗਿ। ਮਨੁਤਰੁ
ਰਤਾ। ਲਾਓਆਰਸਨਾਰਤੀਗੁਦਸਾਰੁ। ਸਦਾਸੁਤਗਾਦਿਸਬਾਦਿਮੰਨਠੈਰਾਇਕਰੈਸੀਗਾਗੁ। ਨਾਨਕਕਰਮੀਮਹਾਪੁਰਖਏਆਪਿਗੁਰਬਖ
ਆਉਓਧਾਗਿ। ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸੁਹੇਦੇਸੁਪੁਰਖਪੁਰਖਲਾਕਰਹੁਸੀਗਾਗੁ। ਆਵੈਨਾਦਾਵੀਸਰੈਗੁਰਸਬਦੀਦੀਚਗੁ। ਮੁਪਸੁਤਦੀਸੋਹਦੀ
ਜਿਸੁਪਾਰਿਸਤਰਤਗੁ। ਨਾਨਕਸਾਧਨਗਾਵੈਐਰਾਵੈਗਾਵੈਦੁਲਹਾਗੁ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੇਹੁਕੁਕੁਟੰਬਹੈਮਨਮੁਖਮੁਗਧਰਤਾ। ਤਉਮੈ
ਗਕਰਿਮੁਏਕਿਛੁਸਾਬਨਲਿਤਾ। ਸਿਰਿਉਪਾਰਿਜਮਕਾਲੁਨਸੁਸ਼ਟੀਦੁਜੈਗੁਰਮਿਤਾ। ਛਿਰਿਦੇਭਾਬਿਨਆਵਈਜਮਕਾਭਵਸਿਕਿਭਾ।
ਜੇਤਪੁਰਿਲਿਖਪਾਇਓਨੁਸੇਕਰਮਕਮਿਤਾ। ੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਸਤੀਆਏਨੁਅਖੀਅਨਿਜੇਮਾਤ੍ਰਿਆਚਰਿਜਲੀਨੀ। ਨਾਨਕਸਤੀਅਜਾ
ਦੀਅਨਜੀਬਿਰਹੈਚੇਟਮਹੀਨੀ। ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਕੁੰਸੋਸਤੀਅਜਾਦੀਅਨਿਜੇਸੀਲਸੰਤੋਖਰਹੀਨੀ। ਸੇਵਨਿਸਾਈਆਪਣਾਤਿਉਠਿਸਾਮਲੀਨ
॥ ੨॥ ਮਃ ੩॥ ਕੰਤਨਾਨੁਮਹੇਲੀਆਸੇਤੀਅਗਜਲਾਨੀ। ਜੇਨਦਹਿਪਿਰੁਅਧਰਾਤਤਨਿਦੁਖਸਭਾਗਿ। ਨਾਨਕਕੰਤਨਜਾਣਨੀਸਿਕਿਉਅਗ
ਜਲਾਨੀ। ਰਾਵੈਜੀਵਕੈਮਰਹੁਦੁਹੁਪੀਭਜਨਾਗਿ। ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਦੁਖਸੁਖਨਾਏਉਪਾਇਆਲੇਖਕਰਤੈਲਿਖਿਆ। ਨਾਵੈਜੇ
ਵਹੁਪੋਰਦਾਤਿਨਾਤਿਸੁਰੁਪਨਗਿਖਿਆ। ਨਾਮੁਅਖੁਟਨਿਪਾਨੁਪੈਗੁਰਮੁਖਮਨਿਦਸਿਅਗ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਦੇਸੀਛਿਰਲੇਖਨਲਿਖ
ਆ। ਸੇਵਕਰਾਇਸੇਜਨਾਮਿਛੇਜਿਨਤਰਿਜਪੁਜਾਪਿਆ। ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਜਿਨੀਚਲਦੁਜਾਦਿਆਸੇਕਿਉਕਰਹਿਦਿਬਾਗ। ਚਲਦਸਰ
ਨਜਾਣਨੀਕਾਜਸਦਾਰਦਾਰਗੁ। ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਰਾਤਿਕਾਰਣਪੁਨਸੰਗਐਰਭਕੇਚਲਦੁਹੋਇ। ਨਾਨਕਨਾਨਿਚਲਈਛਿਰਪਛੁਤਾਵਹੋਇ।
੨॥ ਮਃ ੩॥ ਬਧਚਟੀਜੋਕੁਰੇਨਾਗੁਣਨਾਉਪਕਾਗ। ਸੇਤੀਖੁਸੀਸਦਾਰੀਐਨਾਨਕਕਾਨੁਸਾਗ। ੩॥ ਮਃ ੩॥ ਮਨਹਠਤਕਕਨੀਖਈ
ਜੀਬਹੁਤਾਪਾਲੋ। ਤਰਫਜੇਦੈਸਤਭਾਉਦੇਨਨਾਨਕਸਬਦੀਚਗੇਠ। ਪਉੜੀ॥ ਕਰਤੈਕਾਰਣਜਿਨੀਕੀਆਸੇਜਾਣੈਸੋਈ।
ਆਪੇਸਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁਆਪੇਛਾਨਿਗੋਈ। ਜੁਗਾਰੇਸੁੰਦਰਬਕੀਕਿਨਕੀਮਤਿਉਈ। ਸਾਤਿਗੁਰਏਕੁਦਿਖਾਲਿਆਮਨਿਤਹਿਸੁ
ਪਹੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਸਦਾਸਲਾਏਐਕਤਕਰੈਸੁਏਈ। ੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਜੀਨਾਰਉਤਿਨਾਗਿਉਮੁਚੁਭਉਨਿਭਾਵਿਆ। ਨਸ
ਕਏਪੁਟਤਗਤਿਤੁੰਬਾਦਗਾਇਆ। ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਤੁਰਦੇਕਉਤੁਰਦਮਿਲੈਓਰਤੋਓਭਤਾ। ਜੀਵਤੋਕਉਜੀਵਤਾਮਿਲੈਪੁਏਕਉਮੁਖ
॥ ਨਾਨਕਸੋਸਲਾਹਿਐਜੀਨਕਾਰੁਕੀਆ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਪਿਆਇਨਸੇਸਚੇਗੁਰਬਦੀਚਾਰੀ। ਤਉਮੈਮਰਮਨੁਕਿਮਲਾ

ਹਰਿਮੁ ਉਰਿ ਪਾਗੀ ॥ ਕੋਟੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਾ ਤੀ ਆਲਾਗ ਪਏ ਗਵਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਏ ਤਿਸ ਤਿਨ ਜਾਂਦ ਨੀ ਮਨੁ ਖੁਗੁ ਬਾਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇ ਸੇ ਬੁਝ ਸੀਸ ਚਿਅਕਿ ਆਜਤ
ਵਿਚਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਕਮਲਤ ਉਸੀ ਗਾਰੁ ਕਰਿ ਜਾਪੁ ਲਿਖਤ ਮਨਾਇ ॥ ਮੁਖੈ ਜੈ ਕੰਤ ਨ ਆਵਈ ਬੁਝ ਬਾਹੀ ॥ ਆਮਾ ਪਿਰਮ ਨੁ ਮਾਨਿ ਅਖੁ ਉਥੁ ਆ
ਸੀ ਗਾਰੁ ਕੀ ਆਤ ਉਪਰ ਵਾਹੁ ਜਾਸੁ ਪਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕਉ ਜੀ ਗਾਰੁ ਤੋ ਬੋਲਹ ਸੁਰੋਂ ਨੁ ਕਾਊ ਕਰੇਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉ ਪੈ ਕੰਤ ਕਉ ਤਨੁ ਨ ਕਰੇ ਗਕਰੇਇ ॥ ੧੫: ੩
ਕਾਨ ਲਛੁ ਲਤ ਬੋਲਹ ਸੁਲੇਧ ਨ ਕੀ ਆਸੀ ਗਾਰੁ ॥ ਸੇ ਜੈ ਕੰਤ ਨ ਆਵੈ ਓਏ ਏਕਾਇ ਆਵਿਕਾਰੁ ॥ ੨੫: ੩ ॥ ਧਨ ਪਿਰੁ ਏਤ ਨ ਆਖੀ ਮਨੈ ਬਾਹੀ ਏਕੇ ਰੋਹੇਇ ॥
ਏਕੇ ਰੋਹਿ ਦੁਇ ਮੁਤੀ ਧਨ ਪਿਰੁ ਕਹੀਐ ॥ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਰਗ ਤਿਨੋਂ ਵਈ ਨ ਮੁਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਐ ਐਕੁ ਉਪ
ਜੈ ਕੈ ਰੋਹਾਇ ਰਿਗ ਸਦੁ ਗੀ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤ ਰੰਗ ਸਿਉ ਤੁਐ ਸਿਸਾ ਮਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਿਮ ਲੁ ਅਤਿ ਸੋਦਰੇ ਏ ਆਸਿ ਸਨ ਮੁਰਗੀ ॥ ਬੁਝਿਓ ਉਸਰੁ ਤਿ
ਸਰਾਸਿ ਸੁਰੁ ਵਰਤੈ ਸੀਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਵਾਹੁ ਪਸਮ ਤੂੰ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਰਿਚਿ ਸਨਾਹ ਮਕੀਏ ॥ ਸਗਰ ਲਹੈ ਸਮੁੰਦ ਸਰਵੇ ਲਵਸ ਵਗਾਹੁ
॥ ਅਪਿਖ ਤੇਵ ਰਿਆ ਪਿਕ ਰਿਆ ਪੀਨੈ ਆਪਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਬਾਇਐ ਉਨ ਮਨ ਤਤੁ ਕਮਾਹੁ ॥ ਮਸਕ ਤਿਲਾਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰੀ ਆਮੰਗ ਮੰਗ
ਖਸਮ ਰਹਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਰਵੇ ਪਰਵਾਹੁ ਤਉ ਰਹੈ ਏਨਾ ਨਿਕੋਂ ਸਚਾ ਵੇ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ੧੫: ੧ ॥ ਉਜਲ ਮੇਤੀ ਸਿਧੇ ਰਤ ਨਾਲੁ ਕੀਨੀ ॥ ਤਿਨ ਜਹੁ ਵੈ
ਗੀਨਾ ਨਕਾ ਜਿ ਬੁਝੇ ਬੀਐ ਮਹੀਨੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਿਸਲਾਹੀ ਸਰਾਸਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉ ਪਿਸਰੀ ਗੁਰੁ ਸਬਰੀ ਸਤੁ ਪਾਇ ਆਸਰਾ ਗਤਿ
ਗੀਰੀ ਗੁਰੁ ਮਨਿ ਤਿਨਿ ਰਿਚੈ ਰਵਿ ਰਤਿ ਆਤ ਰਿਹੀ ਗੀ ਗੁਰੁ ਮਨ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਾਇਆ ਛਿਰ ਪਵੈ ਛੀ ਗੁਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਰਿਹੁ ਲੀ
ਗੀਰੀ ਗੁਰੁ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕਾਇਤੁ ਨੁਨਾਇ ਨਿਨਿਲਿ ਐਨਾ ਮੁਦਿ ਸਾਰਿਆ ॥ ਪਉੜੀ ਨਾਇ ਪਗਲਾ ਪਛੈ ਤਬੁ ਨ ਅੰਬ ਕੈ ॥ ਤਿਨਿ ਵੈਧੈ
ਤਾਲੈ ਨਾਨਕ ਮਨ ਕੇ ਮਾਛਿ ਏ ਆਗਤ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਕਿਤੀ ਲਤਾਸਤੀ ਮਜਾ ਬਖਸੇਤਾ ਪਕਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਮਮੁਰ ਲਾਇਓ
ਨੁਕਰਿ ਸਚੁ ਛੁਰਮਾਨੁ ॥ ਸਚਾ ਨਿਚਲੁ ਰਵੈ ਅੰਧੇ ਪੁਰਖੁ ਜਾਨਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪਸਾਰੀ ਸੇਵੀ ਐਸੁ ਸਬਦੁ ਨਿਸਾਨਾ ॥ ਪੁਰਖਾ ਦੁਬਦਾਇ ਆਗਿ ਗੁਰੁ ਮ
ਤਿਮਾਨਾ ॥ ਮਗਮ ਅਗੇਂ ਰਹੁ ਅਲਖੁ ਪੈ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਰਿਜਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਬਚਾ ਮਾਲਕਾਰੀ ਤਿਰਿ ਪਰਿਆ ਆਇ ॥ ਖੋਟੇ ਖੋਟੇ ਪਰਖੀ
ਅਨਸਾਰਿ ਬਕੈ ਦੀ ਬਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਵਨੁ ਲੇਰੀ ਰਖੀ ਮਨ ਕੋ ਏਤ ਨੋ ਗਾਇ ਕੁਰਾ ॥ ਉਲਥੀ ਨਾਤਿ ਆਨੁ ਏਕਾ ॥ ਚੜੀ ਅਸੁੰਹੇ ਗਾ ਬਾਹਰ
ਧੋਤੀ ਤੂੰ ਮੜੀ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸਨਿ ਕੋ ਗਾ ॥ ਸਾਧੁ ਭਯੋ ਅਣਨਾ ਤਿ ਆਚੇਰ ਸਿਰੇ ਰਾਚੇ ਗਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇ ਰਾਜਗੁਰੁ ਪੈਲਾਇ ਆ
॥ ਏਕ ਆਪੇ ਹੀ ਅਪਿਲਾਇ ਅਨੁਗਰੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਗਾਰ ॥ ਰਿਸਾਇ ਹੁਮਨੁ ਪਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਰੰਗਾਇ ਆਨਾ ਵੈਨੋ ਸਰੁ ਲੇਰ ਦੀ ਗੁਰੁ ਮਤੀ
ਪਾਇ ਆਗਾਰੁ ॥ ਰਿਲਿਖਿ ਅਮੇਟਿਨ ਸਕੀਐ ਜੈ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਨੁ ਏਦੀ ਵਿਚ ਉਦਾਹਰਨਾ ਲੋ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇਵ
ਣ ਜਾਗੇ ॥ ਖੁਲੇ ਹਟੋਂ ਆਵਾ ਪਗਾ ॥ ਜੋ ਪਾਹੁ ਜੈ ਸੋਚ ਲਦਾਹੁ ॥ ਪਰਮੁਦ ਲਾਪਾਏ ਨੀ ਸਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਛਾਹੁ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਪਰਿਆਏ ਵਜੀ
ਵਧਾਈ ॥ ਸਚਨਾ ਮਕੀ ॥ ਸਿਲੀਵ ਡਿਓ ਏਈ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਰਾਤੀ ਹੋਵਿ ਕਾਲੀ ਆਸੁ ਪਦਾਸੇ ਵੀਨੀ ॥ ਦਿਤੁ ਬਾਜੁ ਪੈ ਪਦਾਕਾ ਲਿਆ ਕਾਏ ਵੀਨੀ ॥
ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਮੁਖ ਅੰਧ ॥ ਗੀਆਨਾ ਨਾਨਕ ਨਰੀ ਬਾਹਰੇ ਕਬਹਿਨ ਪਾਵਤਿ ਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇ ਆਕੇ ਏਰਚਾਇ ਆਗਿ ਸ
ਰੈ ਆਪੋ ॥ ਏਕਿ ਦੁਜੈ ਰਾਇ ਖੁਆਇ ਅਨੁਭਵਿ ਮੈਵੀ ਚਿਦਾ ਆਪੋ ॥ ਏਹੁ ਮਾਨਸ ਜਨ ਮਦੁ ਲੰਭੁ ਸਾਮਨੁ ਮੁਖ ਸੰਤ ਪੋ ॥ ਜਿਸੁ ਅਪੁ ਬੁਝਾਏ ਸੇ ਬੁਝ
ਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਪੋ ॥ ਸਕਤ ਗੁਰੁ ਬੇਲੁ ਰਾਇ ਏਨੁ ਸਰੁ ਵਰਤੈ ਆਪੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਚੋਰਾ ਜਾਗੈ ਰੀਆ ਕੁਟਲੀ ਆਦੀ ਬਾਨਾ ॥ ਵੇਦੀ
ਨਾਕੀ ਰੋਸਤੀ ਵੇਦੀ ਨਾਨਾ ॥ ਸਿਫਤੀ ਸਾਨ ਜਾਣਨੀ ਸਰਾਵੈ ਸੈਤਨਾ ਗਰੁ ਚੰਦਨ ਖਉ ਲੀਐ ਰੀਸਾਹੁ ਸਿਉ ਪਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁੜੈ ਕਤਿ
ਐਕੁ ਤਾਤਲੀ ਐਤਨਾ ॥ ਕੁੜਾ ਪਨੁ ਕਛੀ ਐਕੁ ਤਾਪੈਨ ਲੁਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਬਾਂਗਾ ਬੁਗੁ ਸਿਧੀ ਆਨਾ ਲੇ ਮਿਲੀ ਕਲਾਨਾ ॥ ਏਕਿ ਰੇਖੇ

ਇਕਮੰਗਤੇਨਾਮੁਤੋਪਰਵਾਨਾ। ਨਾਨਕਜੀਨੀਸੁਣਕੇਮੀਨਿਆਉਤਿਨਾਵਿਨੁਕੁਰਬਾਨਾ। ੨। ਪਉੜੀ॥ ਮਾਇਆਮੇਂਸੁਭਕੁਰੁਹੈ ੨
ਕੁਰੁਹੈ। ਇਗਾਇਆ। ਤਉਮੈਸੁਗਭਾਪਾਇਓਨੁ। ਸੁਗਭੈਜਗੁਮੁਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਗਭੁਕਾਇਅਨ। ਇਕੋਗਵਿਰਤਿਆ। ਸਤੁਆ
ਰਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆ। ਭਉਜਲੁਤਰਗਾਇਆ। ਜੋਤਿਸਮਾਦੀਜੋਤਿ। ਦਿਗਰਿਨਾਮਸਮਾਇਆ। ੧੭। ਸਲੋਕੁਮ: ੧॥
ਸਾਤਿਗੁਰੁਭੀਖਿਆਦੇਹਿ। ਮੈਤੂੰਸਮਰਥਦਾਤਾਗੁ। ਤਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀ। ਐਕਾਮਹੋਧੁਅੰਕਾਰੁ। ਲਬੁਛੇਰੁਪਰਜਾਈ। ਮੈਨਾਮੁਮਿ
ਲੈਅਪਾਗੁ। ਅਹਿਨਿਸਿਨਵਤਨਨਿਰਮਲਾ। ਮੈਲਾਕਬੁਨੁਹੋਇ। ਨਾਨਕਾਇਤਾਬਿਪਿਛੁਟੀ। ਮੈਨਚਰਿਤੇਗੀਸੁਖੁਹੋਇ। ੧੮: ੧॥ ਇਕੋ
ਕੰਤੁਸਬਾਈ। ਮਾਜੇਤੀਦਰਖੜੀ। ਮਾਹਾਨਾਨਕਕੰਤੈਰਤੀ। ਮਾਪੁਛਹਿਬਸਤੀ। ਮਾਹਾ। ੨। ੧੮: ੧॥ ਸਕੈਤੈਰਤੀ। ਮਾਮੈਦੋਹਗਣ
ਕਿਤਾ। ਮੈਤਨਿਅਵਗਣਏਤਨੇਖਸਮੁਨਠੇਰੇ। ਚਿਤਾ। ੧੮: ੧॥ ਤਉਬਾਢਿਗੀਤਿਨਕਉ। ਸਿਫਾਤਿਜਿਨਾਦੈਵਾਤੀ। ਸਭਗ
ਤੀਸੋਗਣੀ। ਇਕਮੈਦੋਹਗਣਗਤੀ। ੭। ਪਉੜੀ॥ ਰਹਿਮੰਗਤੁਜਚੈਦਾਨੁ। ਰਿਦੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ। ਗੁਰਮੁਖਛੇਹੁਮਿਲਾਇ
ਜਨੁਪਾਵੈਨਾਮਹਿ। ਅਨਾਦਸਬਦੁਦੁਜਾਇਜੋਤਿਜੋਤਿਪਰਿ। ਤਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਨੈਜੈਸਬਦੁਹਰਿ। ਜਗਮਹਿਦਰਤੈਅ
ਪਿਰਸੇਤੀਪੀਤਿਕਰਿ। ੧੫। ਸਲੋਕੁਮ: ੧॥ ਜੀਨੀਨਪਾਇਓਪੇਮਰਸੁਕੰਤਨਪਾਇਓਸਾਉ। ਸੁੰਝੇਘਰਕਾਪਾਦਾਜਿਉ
ਆਇਆਤਿਉਜਾਉ। ੧। ੧੮: ੧॥ ਸਉਓਛਾਮੇਦਿਨੈਕੋਰਤੀ। ਮਿਲਾਨਿਸੰਸਾ। ਸਿਫਾਤਿਸਲਾਹਾਨਿਛਰਕੈਕਰੰਗੀਲ
ਗਾਤੀ। ਛਿਟੁਅਵੇਹੀਵਿਅਸਿਤੁਖਾਇਦੁਪਾਇਆਪੇਦੁ। ਨਾਨਕਸਚੈਨਾਮਾਵਿਨੁਸਭੋਦੁਸਮਲਹੇਤੁ। ੨। ਪਉੜੀ॥
ਠਾਠੀਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਸਲਾਹਿਸਚਾਉਰਧਾਰਿਆ। ਘਰੁਦੁਪਾਵੈਮਤਲੁਨਾਮੁਪਿਆਰਿ
ਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਨਾਮੁਤਉਗੁਰਕਉਦਾਰਿਆ। ਤੂੰਆਪਸਵਾਰਹਿਆਪਸਿਰਜਨਤਾਰਿਆ। ੧੬। ਸਲੋਕੁਮ: ੧॥ ਰੀਵਾ
ਧਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ। ਬੇਦਪਾਠਮਤਿਪਾਪਾਖਾਇ। ਉਗਵੈਸੁਗੁਨਾਪੈਚੰਦੁ। ਜਤਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਾਸੁਆਗਿਆਨੁਮਿਟੰਤੁ।
ਬੇਦਪਾਠਸੰਸਾਰਕੀਕਾਗਾਪਾੜੀਪਾੜੀ। ਭਿਤਕਰਹਿਬੀਚਾਗਾਬਿਨਬੁਝੈਸਭਹੋਇਖੁਆਗਾ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਖਾ
ਰਿ। ੧। ੧੮: ੧॥ ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਨਮੁਨਲਗੇਪਿਆਗੁ। ਰਸਨਾਛਿਕਾਬੋਲਣਾਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਗਾ। ਨਾਨਕਪਾਇਐਕਿ
ਰਤੁਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਦਗੁ। ੩। ਪਉੜੀ॥ ਜੀਪ੍ਰਕੁਸਾਲਹੋਆਪਦਾਸੇਸੋਭਾਪਾਏ। ਸਉਮੈਵਿਰਹੁਦੁਰਿਕਰਿਸਚੁਮੰਨ
ਦੁਸਾਏ। ਸਚੁਬਾਣੀਗੁਣਉਰੈਸਚਾਸੁਖਪਾਏ। ਮੇਲੁਭਾਇਆਚਿਰੀ। ਵੰਛੁਨਿਆਗੁਰਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਏ। ਮਨੁਮੈਲਾਇਦੁਸੁਖਿਹੋ
ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ। ੧੭ ਸਲੋਕੁਮ: ੧॥ ਕਾਇਅਕੁਮਲਫੁਲਗੁਣਨਾਨਕਗੁਪਸਿਮਾਲੀ। ਏਨੀਫੁਲਭਉਕਰੇਅਵਗੁਕਿਉਣੀਅਹਿ
ਤਾਲਾ। ੧੮: ੩। ਨਾਨਕਤਿਨਾਬਸੰਤੁਪੈਜਿਨਘਰਵਸਿਆਕੰਤੁ। ਜੀਨਕੇਕੰਤਦਿਸਾਪ੍ਰੀਸੇਅਹਿਨਿਸਾਛਿਰਹਿਜਲੰਤ। ੨ ਪਉੜੀ
ਆਪੇਬਖਸੇਦਾਇਆਕਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀ। ਅਨਾਦਿਨੁਸੇਵੀਗੁਣਗਵਾਨੁਸਚੈਰਤੀ। ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬੇਅੰਤੁਪੈਅੰਤਬਿਨੈਨ
ਲਖਨੀ। ਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿਆਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਜਪਨੀ। ਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਸਭਘਰੈਵਿਚਜਚਨੀ। ੧੮। ਸਲੋਕੁਮ: ੧
ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮਨਪਹਿਲਾਮਉਲਿਓਸੋਇ। ਜਿਤੁਮਉਲਿਓਸਭੁਮਉਲੀਐਤਿਸਾਹਨਮਉਲਿਹੋਕੇਇ। ੧੮: ੩। ਪਹਿਲ
ਬਸੰਤੈਆਗਮਨਤਿਸਕਾਰਹੁਬੀਚਾਗੁ। ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀ। ਮੈਨਿਸਭੁਸੈਦੋਇਆਪਾਗੁ। ੨। ੧੮: ੩। ਮਿਲਿਐਮਿਲਿਆਨਾ
ਮਿਲੈਮਿਲਿਆਜੋਹੋਇ। ਅੰਤਰਿਆਤਮੈਜੀਮਿਲੈਮਿਲਿਆਕਰੀਐਸੋਇ। ੩। ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸ
ਚਕਾਰਕਮਾਵੈ। ਦੁਨੀਕਾਰੈਲਾਗੀਅਗਛਿਰਿਜੋਨੀਪਾਵੈ। ਨਾਮੁਗਤਿਮਾਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਮੇਗੁਣਗਾਵੈ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸ

ਲਾਹੀਐਹਗਿਨਾਮਸਮਾਵੈ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸ ਫੁਲੁ ਸੋਵੈਐ ਫਲੁ ਪਾਵੈ॥ ੧੬॥ ਸੋਲੇ ਕੁਮ: ੩॥ ਕਿਸਹਿ ਕਿਏ ਕਿਏ ਮੰਦੁ ਨਿਮ
 ਦੀ ਇਕੁ ਤੁ। ਮੇਰਿ ਉਨਮਰੀਜੈਰੋਇਨਾ ਲਗੁ ਚਿਤਿਨ ਆਵਈ॥ ੧॥ ਮ: ੩॥ ਜਾਸੁਖਤਾਸਹੁਗਵਿਓਦੁਖਰੀਸਮਾਲਿਓਇ॥
 ਨਨਕੁਕਤੈਸਿਆਦੀਸੈਇਵਕਤਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਉਕੀਆਸਾਲਾਹੀਕਿਰਮੁਜੰਤੁਵਡੀਤੇਰੀਵਡੀਆਈ॥
 ਤੂੰਅਗਮਦਇਆਲਾਅਗੀਮਤੈਆਪਿਓਹਿਮਿਲਾਈ॥ ਮੇਤੁਬਾਬਿਨੁਬੇਲੀਕੋਨਹੀਤੂੰਅੰਤੁਸਖਾਈ॥ ਜੰਤੋਹੀਸਕਦਾਗਤੀਤਿਨ
 ਯੋਤੋਛਰਾਈ॥ ਨਨਕਵੇਪਰਵਾਹੁਤਿਸੁਤਿਯੁਨਤਮਾਈ॥ ੨॥ ਸੋਲੇ ਕੁਦਾਰਨਾਓ ੬॥ ਗਉਪਰੇ ੨੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ੧੬॥ ਕੁਨਜੀਸੁਰਜੀਗੁਣਵੰਤੀ॥ ਛੰਤ ੨੬॥ ਜੁਮਲਾਸੁਹੀਕਾ ੧੩੧॥
 ਗੁਗੁਪੀਥਾਦੀਸੀਕਬੀਰਜੀਉਤਥਾਸਭਨਬੁਭਤਕੀ॥ ਕਬੀਰਕੋ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਅਵਤਰੇਅਭਇਕਾਤੁਮਕੀਨਾ॥ ਰਾਮਕੋਨਾਮਨਕਬਹੁਲੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਾਮਨਜਪਹੁਕਵਨਮਤਿਲਾਗੇ॥ ਮਰਿਜਇਬੇਕਉਕਿਅ
 ਕਰਹੁਅਭਾਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖਸੁਖਕਰਿਕੋਕੁੰਬੁਜੀਦਇਆ॥ ਮਰਤੀਬਾਗਇਕਸਰਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਕੰਠਗਹਨਤਬ
 ਕਰਨਪੁਕਾਰਗਾਹਿਕਬੀਰਆਰੇਤੇਨਸੰਮਾਰਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੁਹੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਥਰਤਰਕੰਪੈਬਾਲਾਜੀਉ॥ ਨਜਮਉਕਿਅ
 ਕਰਸੀਪੀਉ॥ ੧॥ ਰੈਨਗਈਮਤਿਦਿਨਭੀਜਾਇ॥ ਕੁਵਰਗਏਬਗਬੈਠੇਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਚੈਕਰਵੇਰਹੈਨਪਾਸੀ॥ ਹੀਸਚਲਿ
 ਆਕਾਇਆਕੁਮਲਾਨੀ॥ ੨॥ ਕੁਆਰਕੰਨਿਆਜੈਸੇਕਰਤਜੀਗਾਰਾ॥ ਕਿਉਰਲੀਆਮਾਨੈਬਾਬੁਤਾਰਾ॥ ੩॥ ਕਾਗਉਰਾਵਤ
 ਤੁਜਾਪਿਰਾਨੀ॥ ਕਉਕਬੀਰਇਕਥਾਸਿਰਾਨੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੁਹੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਅਮਲੁਸਿਰੋਨੇਲੇਖਾਦੇਨਾ॥ ਅਏਕਠਨਦੁਤਜਮ
 ਲੇਨਾ॥ ਕਿਅਤੈਖਟਿਅਕਾਗਵਾਇਆ॥ ਰਲਹੁਸਿਤਾਬਦੀਬਾਨਿਬੁਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਲੁਦਰਗਾਉਦੀਵਾਨਿਬੁਲਾਇਆ॥ ਰ
 ਰਿਹੁਰਮਾਨਿਦਰਗਾਹਕਾਅਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਉਅਕਾਸਿਗਾਉਕਿਛੁਬਈ॥ ਲੇਉਨਿਬੇਰਾਮਨਕੀਰਤੀ॥ ਕਛੁਭੀਖਰਦੁਖਾ
 ਰਾਸਾਰਉ॥ ਸੁਬਹਿਨਿਵਾਜਸਹਾਇਗੁਜਾਰਉ॥ ੨॥ ਸਾਧਸੰਗਸਾਕਉਚਿਰੰਗਲਾਗਾ॥ ਧਨੁਪਨੁਸੇਜਨੁਪੁਰਖੁਸਭਗਾ॥ ਈਤਉਤਜਨਸਦਾਸੁ
 ਤੇਲੇਸਨਮੁਪਦਾਬੁਜੀਤਅਮੇਲੇ॥ ੩॥ ਜਾਗਤੁਸੋਇਆਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਮਾਲੁਪਨੁਜੋਰਿਅਗਾਇਆਪਗਾਇਆ॥ ਕਤੁਕਬੀ
 ਰਤੇਈਨਰਕੁਲੇ॥ ਖਸਮੁਵੇਸਰਮਾਟੀਸੰਗਹੁਲੇ॥ ੪॥ ੩॥ ਸੁਹੀ॥ ਬਾਕੋਨੈਨਸਦਨਸੁਨਿਬਾਕੇਬਾਕੀਸੁੰਦਰਕਾਇਆ॥ ਸਰਹਕਦੀ
 ਸਰਮਾਤਿਬਾਕੀਇਕਨਬਾਕਸੀਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਬਾਵਰੇਤੈਗਿਆਨਬੀਰਗੁਨਪਾਇਆ॥ ਬੀਰਬਾਨਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਤਬਲਗੁਪਾਨੀਤਸੈਸਰੋਵੁਨਬਯਾਟਿਮਹਿਸਾਸਾ॥ ਜੇਪਾਇਜਾਇਤਰਾਉਨਜਾਸੀਹਰਿਕੇਰਗਨਨਿਵਾਸਾ॥ ੨॥ ਜਿਸਕਉਸਬਦੁ
 ਫਸਾਵੈਅੰਤਰਿਚੁਕੈਤਿਸਹਿਪਿਆਸਾ॥ ਹੁਕਮੈਬੁਝੈਚਉਪਨਕੇਲੇਮਨੁਜਿਣਕਾਏਪਾਸਾ॥ ੩॥ ਜੇਜਨਜਨਨਭਨਹਿਅਬਗਤਕਉਤਿਨਕਾ
 ਕਛੁਨਾਸਾ॥ ਕਤੁਕਬੀਰਤੇਨਨਕਬਹੁਨਹਰਿਚਲਜੋਨਨਹਿਪਾਸਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਸੁਹੀਲਲਤਾ॥ ਏਕੁਕੋਟਿਪੰਚਸਿਕਰਾਪੰਚੇ
 ਮੰਗਤਲਾ॥ ਜੀਮੀਨਪੀਮੈਕਿਸੀਬੋਈਮੈਸਾਰੇਨਦੁਖਾਲਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਲੇਗਾਐਕਉਨਤਰਸੈਪਟਵਸੀ॥ ਉਪਰਿਭੁਜਾਕਰਿਮੈਗੁਰ
 ਪਹਿਪੁਕਾਰਿਆਤਨਹਉਲੀਆਉਬਾਜੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਉਰੂਗੀਰਸਮੁਸੰਪਾਵਹਿਰਈਅਤਿਬਸਨਨਦੇਹੀ॥ ਡੋਰੀਪੁਰੀ
 ਮਾਪਹਿਨਾਹੀਬਤਾਬਿਸਟਾਲੇਹੀ॥ ੨॥ ਬਤਰਿਘਰਿਇਕਪੁਰਖੁਸਮਾਇਆ॥ ਉਨਦੀਆਨਾਮੁਲਿਖਾਈ॥ ਧਰਮਰਾਇਕਾ
 ਵਠਤਰਸੈਧਿਆਬਾਕੀਰਿਜਮਨਕਾਈ॥ ੩॥ ਸਤਿਕਉਮਤਕੋਈਨਿਦਹੁਸੰਤਰਾਮਪੈਦੈਕੋ॥ ਕਤੁਕਬੀਰਸੈਸੋਗੁਪਾਇਆਜਾ
 ਕਾਨਾਉਬਬੋਕੋ॥ ੪॥ ੫॥ ਸੁਹੀਬਾਦੀਸੀਗਵਿਰਾਸਜੀਕੋ॥ ੬॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਬੀਰਜੀਉਲਾਲਿਤ

੬

ਸਰਕੀਸਾਰਸੁਤਾਗਨਿਜਾਨੈ॥ ਤਾਨਿਅਭਿਮਾਨਸੁਖਰਈਆਮਨੈ॥ ਤਨੁਮਨੁਦੇਇਨਅੰਤਰਿਰਾਖੈ॥ ਅਵਰਾਦੋਖਿਨਸੁਨੈਮਰਾਖੈ॥੧॥
 ਸੇਕਤਜਨੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ ਜਨਕੈਅੰਤਰਿਦਰਦੁਨਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖੀਦੁਹਾਗਾਨਿਦੁਇਪਖਰੀਨੀ॥ ਜੀਨਨਾਹਿਨਿਰੰਤਰਿ
 ਭਗਤਿਨਕੀਨੀ॥ ਪੁਰਸਲਾਤਕਾਪਿਥੁਦੁਹੇਲਾ॥ ਸੀਹੀਨਸਾਥੀਗਵਨੁਇਕੇਲਾ॥੨॥ ਦੁਖੀਆਦਰਦਵੰਦੁਹਾਰਿਆਈਆਥ
 ਹੁਤਾਪਿਆਸਜਬਾਬੁਨਪਾਇਆ॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਸਰਨਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ ਜੀਉਜਾਨਹੁਤਿਉਕਰਿਗਾਤੇਰੀ॥੪॥੧॥
 ਸੁਹੀ॥ ਜੋਦਿਨੁਆਵਹਿਸੈਦਿਨੁਜਾਹੀ॥ ਕਰਨਾਕੁਰਹਾਨੁਬਿਹਨਾਹੀ॥ ਸੰਗੁਚਲਤੁਤੈਮਰੀਚਲਨਾ॥ ਦੁਰਿਗਵਨੁਸਿਰਉਪਰ
 ਮਰਨਾ॥੧॥ ਕਿਆਤੁਸੋਇਆਕਯੁਸਇਆਨਾ॥ ਤੈਨੀਵਨਜਗਸਦੁਕਰਿਜਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਨਜੀਉਦੀਆਸੋਰਿਜਕੁ
 ਅੰਬਰਾਵੈ॥ ਸਭਾਪਟਰੀਤਰਿਹਾਟਚਲਾਵੈ॥ ਕਰਿਬੰਦਗੀਛਰਮੈਮੇਗਾ॥ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾਰਸਵੇਗਾ॥ ਜਨਮਸਿਰਾਨੋਪ
 ਥੁਨਸਵਾਗਾ॥ ਸਾਂਝਪਰਿਦਿਸਿਅੰਧਿਆਗਾ॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਾਨਿਦਾਨਦਿਵਾਨੋ॥ ਚੇਤਸਿਨਾਹੀਦੁਨੀਆਫਨਖਾਨੋ॥
 ੩॥੨॥ ਸੁਹੀ॥ ਉਦੈਅੰਤਰਸਾਲਰਸੇਈ॥ ਏਕਘਰੀਯੁਨਿਰਹਨੁਨੋਈ॥੧॥ ਗਉਤਨੁਮੈਸਾਜੈਸੇਘਾਸਕੀਟਾਈ॥ ਜ
 ਈਗਾਇਓਪਾਸਰਲਗਾਇਓਮਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਾਈਬੰਧਕੁਟੰਬਸੇਗਾ॥ ਈਏਭੀਲਾਗੇਕਾਨੁਸਵੇਗਾ॥ ਪਰਿਕੀਨਾਰਿ
 ਉਹਰਿਤਨਲਾਗੀ॥ ਓਹੁਤਉਭੂਤਭੂਤਕਰਿਭਾਗੀ॥੩॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾਸੁਸਭੈਨਗੁਲੁਇਆ॥ ਮਤਉਏਕਰਾਮਕਹਿਛੁ
 ਇਆ॥੪॥੩॥

ਸੁਹੀਬਾਣੀਸੇਖਭਰੀਦਜੀਕੀ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਪਿਤਪਿਲੁਹਿਲੁਹਿਤਾਬਮੋਰਉ॥ ਬਾਵਲੋਤੈਸਿਸਹੁਲੋਰਉ॥ ਤੈਸਹਿਮਨਮਹਿਕੀਆਰੇਸੁ॥ ਮੁਝਅਵਗਟਸਹਿ
 ਨਾਹਿਦਿਸੁ॥੧॥ ਤੈਸਹਿਬਕੀਮੈਸਾਰਨਜਾਨੀ॥ ਜੋਬਨਖੋਇਪਾਛੈਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਲੀਕੋਇਲਤੁਕਿਤਗੁਨਕਾ
 ਣੀ॥ ਅਪਨੇਪੀਤਮਕੇਉਬਿਰੇਜਲੀ॥ ਪਰਹਿਬਿਗੁਨਕਤਹਿਸੁਖਪਾਏ॥ ਜਾਤੇਇਕਿਪਾਉਤਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਏ॥੨॥
 ਵਿਪਣਖੁਹੀਪੁੰਧਇਕੇਲੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਸਾਧਸੰਗਮੇਲੀ॥ ਜਾਠਿਰੇਖਾਤਾਮੇਰਾਅਲਹੁਬੇਲੀ॥੩॥ ਵਾਟਹਮਾਰੀਖ
 ਰੀਉਰੀਦੀ॥ ਖੀਨਿਅਤੁਤਿਖੀਬਹੁਤਪਈਦੀ॥ ਉਸਉਪਰਿਤੈਮਾਗੁਮੇਰਾ॥ ਸੇਖਭਰੀਦਪਿਥਸਮਾਰਸਵੇਰਾ॥੪॥੧॥

ਨਾਕਸਾਥਾਨਕੋਚੇਲੀ॥

ਸੁਹੀਲਾਇਤਾ॥ ਚੇਨਾਬੰਧਨਸਾਕਿਓਬੰਧਨਕੀਬੇਲਾ॥ ਭਰਸਰਵਰਜਬਊਛਛੈਤਬਤਰਨਦੁਹੇਲਾ॥੧॥ ਹਬੁਨਲਾਇ
 ਕਸੰਭਨੈਜਲਿਜਾਸੀਛੋਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਉਕੁਅਪੀਨੈਪਤਲੀਸਭਕੇਰੇਬੋਲਾ॥ ਦੁਪਾਥਣੀਨਆਵਈਠਿਰੋਇਨਮੇਲਾ
 ॥੨॥ ਕਰੈਭਰੀਦੁਸਹੇਲੀਹੋਸਹੁਅਲਾਏਸੀ॥ ਸੁਚਲਸੀਛੁਮਲਾਅਹਿਤਨੁਛੇਰੀਥੀਸੀ॥੩॥੩॥ ਜੁਮਲਾ੧੦

੧ ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਗੋਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ੧

ਚਉਪਦੇਘਰੁ॥੧॥ ਤੁਸੁਲਤਾਨੁਕਹਾਉਮੀਅਤੇਰੀਕਵਨਵਰਾਈ॥ ਜੇਤੁਦੇਹਿਸੁਕਤਾਸੁਆਮੀਮੈਮੁਰਖਕਹਦੁਜਾ
 ਈ॥੧॥ ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ ਜੈਸੇਸਚਮਹਿਰਾਉਰਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸਭਕਛੁਤੁਝਤੇਤੇਰੀ

ਤਿਕਿਕੁੰਤੋਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਸੇਮੈ ਮਨਿਆਇ ॥ ਤੁਕੈ ਜਾਣੈ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸਹਾਛੁ ਕਸਵਈ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ੨੫੭
 ਰਖੇ ਆਪ ਚਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਤੋ ਲੋ ਪੁਰਾਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੂਪੁ ਸਭਾ ਤਿਸ ਤੋ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਲੇ ਸੋ ਨਿਰ
 ਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਏ ਲਗੈ ਸਾਧਾਇ ॥ ਸਰੁ ਸੁਰੁ ਦਿਖਾਏ ਤਾ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਆਪੋ ਲਿਵ ਪਾਤੈ ਆਪੋ ॥ ਆਪੁ ਬੁਝਾਏ
 ਆਪੇ ਜਾਪੋ ॥ ਆਪੇ ਜਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਤੈ ਆਪੋ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖ ਸੁਣਾਏ ਆਪੋ ॥ ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
 ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਬਹਾਨਾ ॥ ਐਸਾ ਇਕੁ ਤੇਰਾ ਬੇਲੁ ਬਾਨਿ ਮਾਹੈ ਸਰੁ ਮਹਿ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ਅਨਾਦਿ ਨੁਲਾਹੈ ਸਤਿ ਨਿਧਿ ਅਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਕੋਈ ਤਿਰੀ
 ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਆਭਿਆਨਾ ॥ ਜਬ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਬਿੰਦਿ ਰਹਿਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤਬ ਕੋਈ ਕਹੁ ਦਿਖਾਵਾ ਬਿਆਨਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ
 ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਿਉ ਆਪ ਚਲਾਏ ਤੈਵੋ ਈਰਾ ਲੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤ
 ਨਾਨਕ ਤੁਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕਉਣ ਨਾ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕਾਂ ਮਾ ॥ ਇਕ ਨਾ ਪਾਰਿ ਮਹਿ ਦੇਵ ਡਿਭਾਈ ॥ ਇਕ ਰਹਮਤੁ ਵਹਿ ਆਭਿਆਨਾ ॥ ੪ ॥
 ੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੁਰਾਖਾਣੁ ਬਣਾਇਆ ਪੂਰੈ ਦੇਖੁ ਹੁਏ ਕਸਮਾਨਾ ॥ ਏਸ ਪਰਪੰਚ ਮਹਿ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿ
 ਆਈ ਮਤੁ ਕੋਧ ਹੁ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮਰਿਆ ਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਏਹ ਬਾਣੀ ਜੋ ਜੀ ਅਹੁ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਅੰਤ ਰਿਹੈ ਫੈ
 ਰਿਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਤੁਰੁ ਗਾਕੁ ਤੁਨਿ ਬੇੜਾ ਨਰਮੁ ਖਾਨੈ ਏਕ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਤੁ ਜਿਸ ਮਤੀ ਰਬ ਉਨਾ ਜੁਗਾਧਾ ਮਹੈ ਸੋ ਪਦੇਖੁ ਦੇਵ
 ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਗਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਪੀਤ ਲਾਏ ਚੁਕੈ ਮਾਨਿ ਆਭਿਆਨਾ ॥
 ਕਹਤ ਸੁਤ ਸਚੈ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨਤਾ ਪਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਪੀਤ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਤਿਥਾ
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਸੁਬਾਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਮੰਗਲ ਨਾਗੀ ਗਾਵਹਿ ਆਏ ॥ ਮਿਲ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਬਾਹਿਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੰਨ ਵਸਾਏ ॥ ਹਰਿ
 ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਹਾਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਰੈ ਚਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥
 ਆਪੇ ਸੋਗਾ ਸਦੀ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮੇਲੇ ਮੇਲ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਰਤੇ ਸਬਦ ਰੰਗਾਏ ॥ ਨਿਨ ਪਾਰਿ ਵਾਸਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਰੰਗ ਚਲੁ
 ਹਰਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਏਹੁ ਰੰਗ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਸਚੁ ਸਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤ ਰਿਸ ਬਦੁ ਮਿਟਿਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮੁਖੇ ਗਾਜੋ ਸਾਚਿ ਰਾਤੇ ਤਿਨ ਬਹੁ ਤਿਨ ਛੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਫਿਨਾਏ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ
 ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ ॥ ਅਚਿੰਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿਸਿਆ ਮਨਿਆਈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਦਰਸਾਏ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਗਦੀਸ
 ਸੇਵ ਉਮੈ ਅਵਰੁ ਕਾਜਾ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਅਨਦੁ ਤੇਵੈ ਮਨ ਮੇਰੈ ਗੁਰਮੁਖ ਮਾਗੁ ਉਤੇਰਾ ਮਾਨਿ ਵਾਜਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤਿ ਮਨ ਤੇ ਪਾਈ
 ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਸਬਾਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੀਵਨ ਮਰਣ ਕੋ ਸਮ ਸਰਵੈ ਕੋ ॥ ਬਹੁ ਜਨ ਮਰੈ ਨਾਮੁ ਪੇਕੈ ॥ ੩ ॥ ਪਰਹੀ ਮਹਿ ਸਭ ਕੋਟਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਦਿਖਾਏ ਗਾਇਆ ਆਭਿਆਨਾ ॥ ਸਦੀ ਲਗਾ ਸਹਾਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਗਾਵੈ ਏਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ਏਹੁ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾ
 ਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਿਆਸ ਮਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ਪੂਰੇ ਕੀ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥
 ਅੰਤ ਰਿਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸਤ ਬੁਝੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ੧੦ ॥

ਗੁਰ

ਕਲ ਮਹਿ ਕੀਰਤ.
 ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜੁਗ ਜੁਗ
 ॥ ਆਪ ਆਪਣਾ ਪਰਮੁ
 ਤੇ

ਕੀਰਤਨੁ ਕਾਟੀ ਸਭ ਕੁਝ ਜਮ ਕੇ ਛੁੱਟੇ ॥੧॥ ਸਾਖੀ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੋ ਬਿੰਦੋ ॥ ਵਰਤਾਹੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇਆ ਗੁਣਗਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੋ ॥੧॥
 ॥ ਰਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਧਿਕਾਵੇ ॥ ਰਿਮਾਇਆ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰਹਿ ॥ ਸੰਸਾਰ ਜਲਤਾ ਕਰਤ ਕੇ ਬੰਧੋ ਜੀਉ ਤੇਲੀ ਬਲ ਕਰਵੇ
 ਦੇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਲਗੈ ਉਪਰੇ ਵਰਤਾਹੀ ਸੇਵ ਕਰੰਦੋ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਤੀ ਨਿਛਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਤੁਟੇ ਮਾਇਆ ਫਿਰੇ ॥੩॥
 ॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਹੋ ਬਿੰਦੋ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਤਿਵੈ ਰਹਿੰਦੋ ॥੪॥ ੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੬॥ ਪੜਤਾਲੁ ਪੁਰ ੧੩ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬੋਲਹੁ ਭਈ ਅਚਾਨਕ ਮੁਪਤਿ ਤਪਾਵਨੋ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤਤਾਰਨੋ ॥ ਕਿਰਪੁ ਰਿਹਾ ਜਲ ਬਲੇਰਾ ਮਨਾ ਮਨਿਤ ਗਾਈਐ
 ਹਰਿ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਨੋ ॥੧॥ ਰਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਆਹੈ ਸਭ ਲਜਨ ਮਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆ ਹਰਿ ਦੁਖਾ ਬਿਸਾਰਨਾ ਹਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਇਆ
 ਤੈ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਈਹ ਮਾਰੀ ਸਭ ਲਜਾਤਾ ॥ ਜਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥੧॥ ਮਨ ਰਾਮਨਾਮ ਕਰਿਆ ਸਾਗੁ ਉਤੁਲਾ
 ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸ ॥੨॥ ਦਿਨਿ ਆਸਾਹੋ ਇਨਿ ਰਾਸੀ ॥ ਸੋਜਨੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪਾਸੀ ॥ ਕੋਈ ਰਾਮਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤੇ ਸੁ
 ਪਗ ਲਾਵਨੋ ॥੨॥੧॥ ੭॥੧॥ ੬॥੧॥ ੬॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਰੇ ਪੁਰ ੧॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਰੀਆ ਵੈਤਸਾਸਿ ਉਮੋਹੁ ॥ ਕਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਆਬਿਨਾਸੀ ਤੋਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਤ
 ਲੁਕਾਵਹੁ ॥੧॥ ਕਉ ਉਤਰੀਐ ਬਿਖਿਆ ਸੀਸਾਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥ ਪਾਵੈ ਪਾਹੁ ॥੧॥ ਰਾਉ ॥ ਪਦਨ ਬੁਲਾਰੇ ਮਾਇਆ ਦੇਇ
 ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਸਦਾ ਬਿਰਸੇਇ ॥ ਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਿ ਨਿਰਾਗਾ ॥ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਰਾ ॥੨॥ ਪਾਇਆ ਵੇਰੁ ਮਾਇਆ
 ਸਰਬ ਭੁਭੰਗਾ ॥ ਉਮੈ ਪਰੈ ਦੀਪਕ ਦੇਖਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਸਨੌਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥
 ੨॥ ਹਉ ਛਿਰ ਉਤਰਾ ਸੀਸੈ ਇਕੁ ਰਤਨੁ ॥ ਧਰਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮੋਲ ਕੁਪੀਰਾ ਮਿਲੈ ॥ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤੇ ਸੁਮਹਿ ਲਾਲ
 ॥ ਗੁਰਿ ਖੋਲਿਆ ਪੜਦਾ ॥ ਬਿਠਈ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਜਿਨ ਰਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ਸਾਦੁ ॥ ਜੀਉ ਗੁੰਗਾ ਮਨ ਮਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ
 ॥ ਅਨੰਤ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨਰੀਆਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥੧॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਸਰਬ ਕਾਲਿਆ ਦੁਕੀਏ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸੇਵ ਕੁ ਮਪਨੀ ਲਾਇ ਭੰਜੇਵਾ ॥ ਬਿਪਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਾਪਿ ਅਲਖ ਅਰੇਵਾ ॥੧॥ ਧਰਤਿ ਪੁਨੀ
 ਤਤਈ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਦਰਤ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਰਾਉ ॥ ਸਭੁ ਨੀਥਾਈ ਗਵਿਆ ਆਪਿ ॥ ਆਹਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾਕਾ
 ਵਰ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਹੋਇ ਸੰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਲਗੇ ਮਨ ਮੀਠੇ ॥ ਨਿਗਬਿਪਨੁ ਹੋਇ ਸਭੁ ਥਾਈ ਵੂਠੇ ॥ ਸਭੁ
 ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੇ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਦੀਸਹਿ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਖਸਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥
 ੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪੁਭ ਮੇਰੇ ॥ ਅਗਨ ਤਗੁਣ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਮੇਰਿ ਅਨਾਥ ਤੁਮਰੀ
 ਸਕਦਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਬਸਹੁ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਗੁਣ ਦੀਜੈ ਲੜਲਾਈ ॥
 ੧॥ ਰਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਤਿਆਵੈ ਤਕੈ ਸੀਰੀਫਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨਹੀ ਜਮ ਪੀੜਾ ॥ ਸਰਬ ਦੁਖ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤਿ ਨਸੇ ॥ ਜਕੈ ਸੰ
 ਗ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਬਸੈ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾਨਾ ਮੁਮਤਿ ਤਨਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਬਿਸਰਤਿ ਨਾਮੁ ਹੋਵਤ ਤਨ ਛਾਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ਪੁਰਨ ਸਭ ਕਾਜਾ ॥

ਹਰਿਬਿਸਰਤਿ ਸਰਕਾ ਮੁਤਾਨਾ ਚਗਕਵਲ ਸੰਗਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਿਸਰ ਗਈ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਰੀਤਾ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ ਰਿਹਾਰਿ ਰਿਮੰਤਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਰਗਤ ਨਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਅਨ ਕੀਏ ਕੇ ਘਰਿ ਗਵਲਾ ॥
 ਮੈ ਮਨ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪੀਆਰੇ ਮੈ ਮਨ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ਅਵਗ ਸਿਆਦ ਪਾ ਬਿਰਥੀਆ ਪੀਆਰੇ ਰਖਨ ਕਉ ਤੁਮ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਪੂਰਨੇ ਮਿਲੈ ਪੀਆਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਪੀਆਰੇ ਜਿਸਨੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਭ ਲਖੁ ਗਤਿ ਗੁ
 ਰ ਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਰਹ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਨੁ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਟਿ ਸੁਟਿ ਜੀਵ ਸੋਇ
 ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਨ ਮਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਮਾਰਾ ਪਹਿਨਾ ਮੁਖੁ ਦਿਹਰਿ ਨਾਮੇ ਪੀਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਾਰੇ
 ਪੂਰੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣ ਪਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇਕਾ ਦੀ ਅਹਿ ਪੀਆਰੇ ਸਤਿ ਸੰਗ
 ਤਿਨਿ ਨ ਵਾਸੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਮੁਖ ਆਪੀ ॥ ਮੈ ਨੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੋ ॥ ਸਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਕਟੀ ॥ ਐਪੀਆਰੇ ਚੁਕੈ ਨ ਮਕੀ ਕਾਹੇ ॥ ਤਿਨ ਪਰ
 ਪਤਿ ਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣੇ ਕਾਹੇ ॥ ੩ ॥ ਉਚ ਅਪਾਰ ਬੇਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਕਵਲੁ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣੇ ਉਪਰਿ
 ਸੁਣਤੇ ਉਪਰਿ ਬਿਨਸਹਿ ਪਾਪ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤੁ ਮੁਗਧ ਕਉ ਤਰੈ ਪਾਨ ਪਾਰ ਉਤਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਈ ਸ
 ਦਾਸ ਦਾ ਬਲਿ ਤਰੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਠੀਕਾ ਤਿਆਗੀ ਸਖੀ ਏਨਾ ਮਮਤਾ ਰਸੁ ਪੀਓ ॥
 ਬਿਨੁ ਰਸੁ ਰਖੇ ਬੁਝੁ ਗਈ ਸਗਲੀ ਸੁਖੀ ਨ ਹੋਵਤ ਜੀਓ ॥ ਮਾਨੁ ਮਾਤੁ ਸੁਕਤ ਹੀ ਕਾਈ ਸਾਧ ਦਾ ਸੀਥੀਓ ॥ ਨਨਕ ਸੇਰ
 ਰਸੇਰਾ ਵੰਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣੇ ਕੀਓ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਗ੍ਰਿ ਚਿਤ ਕ੍ਰਮ ਸਖੀ ਏ ਮਿਹਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੁਖ ਛਾਇਆ ॥ ਚੰਦ ਸੰਗ
 ਚਾਲਤੀ ਸਖੀ ਏ ਅੰਤਿ ਤਨਿ ਜਾਵਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਰਸ ਰੋਗ ਦਾ ਮਤਿ ਰੁਪਰਸ ਮਝੇ ਏਨ ਸੰਗ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਧਨ ਪੀ
 ਹਰਿ ਸਾਧਨ ਸਖੀ ਏਨਾ ਨਕਸਿ ਨੀਨਾ ਮੁਖੀਆ ਏਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਇਬ ਸਹੁ ਵਡਭਾਗ ਦੀ ॥ ਸਖੀ ਏ ਸਤਿ ਸੰਗ ਸਾਧੀਐ
 ॥ ਤਾਦੁਖ ਨ ਭੁਖ ਨ ਰੋਗਾ ਵਿਆਪੈ ॥ ਚਰਨ ਕਵਲਾ ਲਿਵਲਾਈਐ ॥ ਤਜਨ ਮਨ ਮਰਨੁ ਨ ਮਾਵਲੁ ਜਲਾਨੁ ਚਲੁ ਸਰ
 ਦੀ ਪਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰੇਮਾ ਬਿਛੋਰੁ ਨ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹਿਏ ਕਾਧੀਆਈਐ ॥ ੩ ॥ ਗ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰਮੇਸੁ ਬੇਧਿ ਆਪੀਆਰੇ ਰਤੇ
 ਸਜੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਨ ਦਮਿਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਖੀ ਸੁਹੇਲੀ ਰਮ ਰੰਗ ਰਤੀ ਮਨ ਤਨਿ ਏਕੁ
 ਪੁਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਅਚਰਨੁ ਅਚਰਨਾ ਸਿਓ ਮਿਲਿ ਆਕਰਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ੪ ॥

੨ ॥ ੫ ॥ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਰੁ ੪ ॥

੧ ॥ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੁ ਪਸਗ ਲੋਪਾ ਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਨੁ ਮਾਧੋ ਬਿਉਤਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੋ ਰੀਆਨੁ ਬਿਰਲੇਈ ਪਾਏ ॥ ਸਤ ਜਤਨਾਈਐ
 ਤਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨੰਦੁ ਗਾਨਿ ਗੁਨ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਮਾਪਹੀ ਤਰੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪ ਹੀ ਮੰਦਰੁ
 ਆਪ ਹੀ ਸੇਵਾ ॥ ਆਪ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਰੀ ਆਪ ਦੇਵਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪ ਹੀ ਜੋਗਾ ਆਪ ਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥ ੪ ॥
 ॥ ੬ ॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪੇ ਉਪਾਵਨੁ ਆਪਿ ਸੁਰੰਗਾ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨੁ ਹੋ ਸੁਨ ਲੈਨਾ ॥ ਆਪ ਨ ਬਚਨੁ ਆਪ ਹੀ ਕ
 ਰਨਾ ॥ ਆਪ ਨਾ ਬਿਭਉ ਆਪ ਹੀ ਜਗਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪ ਹੀ ਮਸਟ ਆਪ ਹੀ ਬੁਲਨਾ ॥ ਆਪ ਹੀ ਅਛਲੁ ਨ ਜਾਈ ਛਲਨਾ ॥

੨ ॥ ੧ ॥ ਆਪ ਹੀ ਗੁਪਤੁ ਆਪ ਪ੍ਰਗਟਨਾ ॥ ਆਪ ਹੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪ ਮਾਇ ਪਨਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਆਵਿਗਤ ਆਪ ਸੀਰੀ ਰਚਨਾ ॥ ਨਾਨਕ

ਕਹੁ

247

11

248

10

14

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

253

254

255

256

257

258

259

260

261

262

263

264

265

266

267

268

269

270

271

272

273

274

275

276

277

278

279

280

281

282

283

284

285

286

287

288

289

290

291

292

293

294

295

296

297

298

299

300

301

302

303

304

305

306

307

308

309

310

311

312

313

314

315

316

317

318

319

320

321

322

323

324

325

ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫ ਜਿਸੁਉਪਰਿਹੋਵਤਦਇਆਲਾਗਰਿਸਿਮਰਤਿਕਾਟੈਸੋਕਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਭਜੀਐਗੋਪਾਲਾ॥
ਗੁਨਗਾਵਤਤੁਟੈਜਮਜਾਣਾ॥੧॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਨਨਕੁਜਾਚੈਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੨॥੬॥੨੬॥ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮ:੫ ਮਨਮਹਿਸਿਚਤੁਹਰਿਨਾਮਾਮਨਾਦਿਨੁਕੀਰਤਨਹਰਿਗੁਣਗਾਮ॥੧॥ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਕਰਹੁਮਨਮੇਗਾ॥ਅਠਪਹਿ
ਪ੍ਰਭੁਜਾਨਹੁਨੇਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਨਿਰਮਲਭਾਗਾ॥ਹਰਿਚਰਨੀਤਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥੨॥੭॥੨੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ
ਤਲਾ੫ ਰੋਗੁਗਾਇਆਪ੍ਰਭਆਪਿਗਵਾਇਆ॥ਨੀਰਪਟੀਸੁਖਸਤਜਪੁਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਜਿਰਜਿਕੋਜਨੁਖਾ
ਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾਰਿਦਮਾਰਿਸਮਾਈ॥੧॥ਨਾਨਕਗੁਰਪੁਰੇਸਰਣਾਈ॥ਜੀਨਾਮਪਨੇਨਾਮਕੀਪੈਜਰਖਾਈ॥੨॥
੮॥੨੬॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੫ ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਦੀਨੇਅਸਥਿਰੁਘਰਬਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਨਿਕਰੈਇਨਹੁੰਕੀਤਿਸੁਆ
ਗੈਹੀਮਾਰੇਕਰਤਾਗ॥
॥੧॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਾਕੀਸਰਣਾਈਜਾਕੋਸਬਦੁਅਖੰਡਅਪਾਗ॥੨॥੯॥੨੬॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੫॥ ਤਪਸੰਤਪਸਗਲੇਗਏਬਿਨਸੇਤੇਰੋਗਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੁਬਖਾਸਿਆਸੀਤਨਰਸੁਰੇਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸਰਬਸੁਖਤੇਰੀਮੰਡਲੀਤੇਰਾਮਨੁਤਨੁਅਰੋਗਾ॥ਗੁਨਗਾਵਹੁਨਿਤਰਾਮਕੋਇਹੁਅਦਖਦੁਜੋਗਾ॥੧॥ਅਗਇਬਸਤੁਘਰ
ਦੇਸਮਹਿਇਹੁਭਲੇਸੰਜੋਗਾ॥ਨਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਗਏਚਰਿਗਏਬਿਓਗਾ॥੧॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫ ਕਾਹੁਸੰਗਨਰਾਣ
ਪੀਮਾਇਆਜੰਜਾਲਾ॥ਉਠਸਿਧਾਰੇਛਤਪਾਤਿਸੰਤਨਕੈਖਿਆਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਬੁਧਕਉਬਿਨਸਨਾਇਹੁਪੁਰਕੀਰਲਾ॥
ਬਹੁਜੋਨੀਜਨਮਹਿਮਰਹਿਬਾਖਿਆਬਿਕਰਲਾ॥੧॥ਸਤਿਬਰਨਸਾਧੂਕਹਹਿਨਿਤਜਪਹਿਗੁਪਾਲਾ॥ਸਿਮਰਸਿਮਰਨਾ
ਨਕਤੇਰੇਹਰਿਕੈਰੰਗਲਾਲਾ॥੨॥੨੬॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫॥ ਸਹਿਜਸਮਾਧਅਨੰਦਸੁਖਪੁਰੇਗੁਰਦੀਨਾ॥ਸਦਾਸਹਾਈਸੰ
ਗਪ੍ਰਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਕਾਰਨਗੜਮਹਿਓਚਰਿਸਕੁਜੀਆਮੁਪ੍ਰਸੰਗਏਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਕਛੁਬਿ
ਘਨੁਨਬੀਆ॥੧॥ਜਾਕਾਅੰਗੁਰਾਇਆਲਪ੍ਰਤਾਕੇਸਰਨਾਸਾ॥ਸਦਾਸਦਾਵਡਿਆਈਆਨਾਨਕਗੁਰਪਾਸੀ॥੨॥੧੨
॥੩੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੫ ਘਰੁ੫ ਚਉਪਦੇ
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਜਗੁਸਾਜੀਆਜੀਉਬਾਛੁਘਰਿਬਾਗਾ॥ਬਿਨਸਤਿਬਾਰਨਲਾਗਈਜਿਉਕਾਹਦਬੂੰਦਾਗਾ॥੧॥ਸੁਨ
ਮੇਰੀਮਨਸਾਮਨੈਮਾਹਿਸਤਦੇਖੁਬੀਚਾਗਿ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਹਿਰਹੀਜੋਰੀਤਜਿਗਏਘਰਬਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸਾਸੁਪਨਾ
ਰੈਨਕਾਤੇਸਾਸੀਸਾਗਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨਸਭਾਬਿਨਸੀਐਕੀਆਲਗਹਿਗਵਾਗਾ॥੨॥ਕਹਾਯੁਭਾਈਮੀਤਹੈਦੇਖੁਨੈਨਪਸਾਰੀ॥ਇ
ਕਚਾਲੋਇਕਚਾਲਸਹਿਸਭਅਪਨੀਵਾਗਾ॥੨॥ਜਿਨਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਆਸੇਅਸਥਿਰੁਹਰਿਦੁਆਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿ
ਕਾਰਾਸੁਰੈਰਾਪੁਪੈਜੇਮੁਰਾਰੀ॥੧॥੧॥੩੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੫॥ ਲੋਕਨਕੀਆਵਡਿਆਈਆਬੈਸੰਤਰਪਾਗਉ॥
ਜੀਉਮਿਓਪਿਆਗਾਆਪਨਤੇਬੋਲਕਰਾਗਉ॥੧॥ਜਉਪ੍ਰਭਜੀਉਰਾਇਆਲੁਹੋਇਤਉਭਗਤੀਲਾਗਉ॥ਯਪਦ
ਗਹਿਓਬਾਸਨਾਗੁਰਮਿਓਇਹੁਤਿਆਗਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਆਤਿਘਨੀ॥ਇਹੁਜੀਉਹੋ ਮਾਗਉਅ
ਰਥਾਨਸਭਦਾਰਿਆਪ੍ਰਿਅਨਿਖਸੁਰਾਗਉ॥੨॥ਪਰਸੰਗਗੁਰਤੇਛੁਟੇਦੋਖਅਰਾਗਉ॥ਰਿਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਗਟ
ਭਾਇਆਨਿਸਬਾਸੁਰਜਾਗਉ॥੩॥ਸਗਨੀਸੁਰਾਗਨਿਆਇਆਜਿਸੁਮਸਤਕਛਾਗਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਪਾਇਆਤਨੁਮਾ
ਸੀਤਲਾਗਉ॥੧॥

ਨ

੨੬

੨੮

[illegible]

ਅਸਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ। ਰਰਸਨ ਭੇਟਤ ਸਾਧਕਾਨ ਨਕਰੁਣਗਾਈ। ੫॥੧੪॥੪੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥
ਸੁਵਨੀ ਸੁਨਉ ਹਰਿਹਰਿ ਹਰੇ ਭਕੁ ਰਜਸੁ ਗਾਵਉ। ਸਤਿ ਚਰਣ ਕਰਿ ਸੀਸ ਧਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ। ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦ
ਇਆਲ ਪੁਤ੍ਰ ਇਹ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਵਉ। ਸਤਿ ਜਨਾ ਕੀਰੇਣੁ ਕਾਲੇ ਮਾਥੈ ਲਾਵਉ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਨੀਚ ਤੇ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨੀਚੁ ਹੋਇ
ਕਰਿ ਬਿਨ ਉਬੁਲਾਵਉ। ਪਾਵੁ ਮਲੇ ਵਾਅਪੁ ਤਿਆਗੁ ਸਤਿ ਸੀਕਿ ਸਮਾਵਉ। ੨॥ ਸਾਸਿ ਨਹੀ ਸਰੈ ਅਨਕਤ ਹਿ
ਨ ਪਾਵਉ। ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਮੇਮਾਨੁ ਮੋਹਿ ਮਿਟਾਵਉ। ੩॥ ਸਤੁ ਸਤਿ ਖੁਦਾਇਆ ਧਰਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਉ। ਸਫ
ਲੇ ਸੇਹਾ ਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ਅਪਨੇ ਪੁਤ੍ਰੁ ਵਉ। ੪॥੧੫॥੪੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਟਲ ਬਚਨ ਜਾਪੁ ਜ
ਨਾ ਸਭਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ਜਿਸੁ ਜਨੇਰੇ ਆਸਾ ਧਰਮੁ ਗੁਤਿ ਸੁਭੇਟੇ ਹਰਿ ਗਾਇਆ। ੧॥ ਇਹ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਰਹੀ
ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ। ਅਨਿਕ ਬਾਤਾ ਸਭਿ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰੁ ਪਾਠਿ ਲੈਆਇਆ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਰਾਇ ਪਰੇ ਕੀਰ
ਖਤਾਨਾ ਪੀਸਹ ਜਾਇਆ। ਕਰਮ ਭੂਮਹਿ ਨਾਮ ਬੋਇਸ ਉਸਰੁ ਦਲਾਇਆ। ੨॥ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ
॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਘਟੇ ਕਰੇ ਭਕੁ ਬਿਰਦਾਇਆ। ੩॥ ਮਤ ਭੁਲਾਹੁ ਮਾਨੁਖ ਜਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪਤਿ ਰਾਖ ਸੀਜੈ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਰਾਇਆ। ੪॥੪੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਈ ਤੇ ਜਨਿ ਸਾਜਿ ਆਕਰਿ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੁ। ਅਨਿਕਾ ਛੇਦੁ ਮਨ ਮਹਿ
ਕੇ ਨਿਰਮਲਾ ਦ੍ਰਿਸਟੇਹ। ੧॥ ਕੀਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੈ ਤੇ ਸਿਸ ਕੇ ਗੁਣੇਹ। ਪ੍ਰਭੁ ਤਨਿ ਰਚੇ ਜੁ ਅਨਸਿਉ ਸੋਰਲੀ ਐਖੇਹ। ੧॥ ਰਹਾਉ
ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਤਾ ਬਿਲਮ ਕਰੇਹ। ਛੋਰ ਪਰਪਿਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਚਰਤੁ ਜੀ ਕੂੜੇ ਨੇਹ। ੨॥ ਜਨਾਮ ਸਿਕਾਏ ਕਬਹੂ
ਰੰਗ ਕੀਏ ਹੈ ਪੋਸੀਏਹ। ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲੇਹ। ੩॥ ਉਚੇਤੇ ਉਚਾਵਰਾ ਸਰ ਸੰਗ ਬਰੇਹ। ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੇ ਦਾਸ
ਰਾਨਾ ਨ ਕਰ ਲੇਹ। ੪॥੪੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਏਕ ਦੇਵ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਤੀ ਆਗੀ ਅਨ ਆਸਾ। ਸਭ ਉਪਰਸ ਮਰਥ ਪ੍ਰ
ਪੂਰਨ ਗੁਣ ਤਾਸਾ। ੧॥ ਜਨਕਾਨ ਮਾਪਾਰ ਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣੀ ਪਾਹਿ। ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਆਸਰਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਮਾਹਿ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਆ
ਪਿਰ ਬੈਆ ਪੁਰੇ ਵਸੀਆ ਪੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਹੈ। ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਭਿ ਪਾਨਿ ਪੇਸਾ ਸਿਸਾ ਸਿਸਾ ਮਾਹੈ। ੨॥ ਕਰਣ ਹਉ ਜੇ ਕੂੜੁ ਹਿਆਸਾ
ਈਵਡਿ ਆਈ। ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸਿ ਆਸੁ ਖਖਸ ਮਰ ਜਾਈ। ੩॥ ਚਿਤ ਅੰਦਿਸਾ ਗਣਤਤ ਜਿ ਜਨਹੁ ਕਮੁਪਛਾਤਾ। ਨਹਿ ਬਿ
ਨ ਸੈਨਾ ਹਿ ਛੋਰ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਰਾਤਾ। ੪॥੪੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਹਤ ਪਾਤਿ ਤੇਰੁ ਈਸਾ ਤਪਸਤ ਪਾਪ
ਨਾਠੇ। ਅੰਧ ਕਪ ਮੈ ਗਲਤ ਬੋਕਾਢੇ ਦੇਹ ਬੋ। ੧॥ ਈਹ ਮਾਰੇ ਸਜਨਾ ਹਮ ਉਨ ਕੀਰੇਨ। ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਹੋਵਤ ਸੁਖੀ ਜੀਅ ਦਾਨੈ
ਨ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਪਰਾਪੁਰ ਬਲਾਲੀ ਬਿਆਸਿ ਉਆ ਆਬਿਆਈ। ਬਿਸਤ ਸੰਗ ਹਰਿ ਸਾਧਕੈ ਪੂਰਨ ਅਸਾਈ। ੨॥ ਕੂੜਾ ਬਿਨ
ਸੋਤਿ ਤਲੇ ਕੇ ਪਾਏ ਸੁਖ ਬਾਨ। ਦਾਇਆ ਕਰੀ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰ ਬਾਸਿਆ ਮਨ ਨਾਮਾ। ੩॥ ਨਾਨਕ ਕੀਤੁ ਦੇਵ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ਆਪਾਗਾ।
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਅਗਾਮ ਪਾਗਾ। ੪॥੪੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੋਈ ਮਲੀਨ ਨੀਨੀ ਨੀਨੀ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾ
ਨਾ। ਕਰੇ ਨੇਹਾਨ ਬੁਝਈ ਆਪ ਗਨੈ ਬਿਗਨਾ। ੧॥ ਦੁਖ ਤੇਨ ਦਵੀਸਰੈ ਸੁਖ ਪ੍ਰਗਚਿਤਾ ਆਏ। ਸਤਿ ਨ ਕੈ ਅਨੰਦੁ ਦੇਹੁ ਨਿਤ ਹੋਇ
ਗੁਣ ਗਾਏ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਉਚੇਤੇ ਨੀਚਾ ਕਰੈ ਨੀਚਾ ਬਿਨ ਮਹਿ ਬਾਪੈ। ਕੀਮਤਿ ਕੀਨ ਜਾਈ ਐਠਾ ਕੁਰ ਪਰਤਾਪੈ। ੨॥ ਪੇ
ਖਤ ਲੀਲਾ ਰੰਗੁ ਪਰਲ ਨੈਦਿਨੁ ਆਇਆ। ਸੁਪਨੇ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ਗਇਆ ਸੰਗ ਲੀਲਾ ਕਮਾਇਆ। ੩॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮ
ਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਈ। ਹਰਿ ਦਿਨ ਸੁਰੇਣਿ ਨਾਨਕ ਜਪੈ ਸਦਾ ਸਦ ਬਾਲਿ ਜਾਈ। ੪॥੫੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥

ਨਲ ਚੋਵਉ ਇਸੀ ਸਕਰਿ ਪੰਗਪਖਚਾਵਉ ॥ ਬਾਰਜਾ ਉਲਖ ਬੇਗੀਆ ਦਰਸੁ ਪੇਖ ਜੀਵਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਕਰਉ ਮਨੋਰਥ ਮਨੈ ਮਾਨਿ
 ਅਪਨੇ ਪੁਰਤੇ ਪਾਵਉ ॥ ਦੇਉ ਸੁਹੀ ਸਾਧਕੈ ਬੀਜਨ ਚੋਲਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਅਮੀ ਮ੍ਰਿਤਗੁਣ ਸੰਤ ਬੋਲਤੇ ਸੁਰਮਨ ਹਿਪੀਲਾਵਉ
 ॥ ਉਅਸੁ ਸਮਾਹਿ ਸਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਤੇ ਭਿਖਿਯੋ ਜਲਨ ਬੁਝਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ਜਪੁਰਗਤਿ ਕਹਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਤਿਨ ਮਿਲਹਿ ਗਾਵਉ ॥ ਕ
 ਰਉ ਅਸਕਾਰ ਕਰਤ ਜਨ ਪੂਰੁ ਮੁਖਲਾਵਉ ॥ ਉਤਰ ਬੈਠਤ ਜਪਉ ਨਾਮੁ ਇਕਰਮ ਕਮਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ
 ਰਿਸਰਨ ਸਮਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ੧੫੧ ॥ ੫੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੫ ॥ ਇਹੁ ਸਾਗਰੁ ਸੋਈ ਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸੰਗ
 ਸੈਵ ਰੁਠਾਗੀ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਇ ਸੁਇ ਜੀਵੈ ਦਾਸਤੁ ਮਥਾਣੀ ਜਨਾਖੀ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਈਸਭ ਲੇਇ ਮਹਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੀ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਉ ਅਗਸੀ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਾਢੇ ਆਪੁ ਭਜਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਲੁ ਸੀਰਿਆ ਗੁਰਭਏ ਸਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ
 ਦੁਖ ਕਾਟਿਆ ਸੁਖ ਕਾ ਬਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਕ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਮਦੁਰ ਕਛੁ
 ਸਰੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਥਾ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਸੰਗ ਸੰਤ ਨ ਸਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ੧੫੨ ॥ ੫੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਬਿਪਨ ਕਾਟੇ ਆਪੁ ਪ੍ਰਭੋ ਆਕਿਰ ਪਾਲਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨਿਤਾ ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗੋ ਕਰ ਪਾਕਰੀ
 ਕਾਟਿਆ ਦੁਖ ਰੋਗਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖੀ ਗੁਣ ਆਪੁ ਭਯਿਆ ਵਨ ਜੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਅਉਖਧ ਧਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਏ ਨਿਤੁ ਰੋਗੁ
 ਨਾਵਿਆ ਪੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗ ਮਨ ਤਨਿ ਹਿਤੈ ਠਿਰ ਦੁਖ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ਐਸੇ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਲਾਇਖ
 ਉਤਰਹਿ ਸੁਧੋਇ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾ ਕੀ ਦੂਰਿ ਬਲਾਈ ॥ ਮਤ ਮੰਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਕੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥
 ੧ ॥ ੧੫੩ ॥ ੫੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੫ ॥ ਕੈਤੇ ਉਪਨੈਭ ਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਸਾਂਤਿ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਬਿਨ ਸੇਖੁ ਮ
 ਕ੍ਰਾਂਤ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਾਠੀ ਸੁਭੇ ਆਤਮਾ ਕੇ ਪਰਵੇਸੁ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ਐਸੁ ਟੀਐ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਸਿਮ
 ਰਤ ਸਿਮਰਤਿ ਸਿਮਰੀ ਐਸੇ ਪੁਰਖ ਦਾਤਾ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੋ ਪੁਰਖ ਅਪਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਅ
 ਰਜ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਜਾਕ ਉਕਿਰ ਪਾਕਰੁ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕਉ ਲਾਵਹੁ ਸੇਵਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਧਨਿ ਧਨ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਮਨ ਤਨ ਮਨ ਦਾ ਨਾਨਕ ਕ
 ਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ੫੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਮਤਾ ਗਈ ਨਾਠੇ ਕੈ ਰਹਮਾ ॥ ਬਿਤਿ ਪਾ
 ਈ ਅਨੰਦੁ ਗੁਣ ਆਗੁਰ ਕੀ ਨੇ ਪਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਾਠੀ ਆਧਿਅਾ ਬਿਨਸੀ ਮੇਰੀ ਪੀਗਾਤ ਨੁ ਮਨੁ ਸਤੁ ਸੀਤਲੁ ਭਾਇਆ ਪਾਇ
 ਆਸੁਖ ਬੀਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਗੀ ਆਪੋ ਬਿਅਾ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਪੀਅੀ ਮ੍ਰਿਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸਿਆਤ ਕਾ ਅਚਰਜੁ ਸ੍ਵਾਦੁ ॥
 ੨ ॥ ਆਪ ਮੁਕਤ ਸੰਗੀਤ ਰੇ ਕੁਲਕੁਟ ਬਉਧਾਗੇ ॥ ਸਭ ਲਸੇਵਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਨੀਰਾ ਅਨਾਥ ਮੈ
 ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਦਾਸ ਅਪਨਾ ਕੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ੫੫ ॥ ੫੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਗੁਰ ਤਾ ਕੀ
 ਆਸਰਾ ਆਨ ਨਹੀ ਠਾਉ ॥ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣ ਪਰਵਾਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਗ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਰਖ ਲੀਏ ॥
 ਨਿਰਕ ਨਿਰਕ ਰਿਪ ਜੋ ਜਮ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸੀਏ ॥ ਰਹਉ ਸੰਤਾਏ ਕੁਪਿਆਵ ਨ ਦੁਸਰ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕ ਸੁਆਗੈ ਬੇਨਤੀ ਗਵਿਆਸੁ
 ਬਥਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨਾ ਉਏ ਸੁਨੀ ਰਗਤ ਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਦੁਸਟ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਏ ਜਨ ਲੀਏ ਮਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਬਚ
 ਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਰਗਟ ਸਰੂ ਮਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਰਣ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ੫੬ ॥ ੫੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੫
 ਬਿਪਨ ਕਾਟੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਕੈ ਕਲਾਥਾ ॥ ਅਦਰ ਕਰਮ ਨ ਛੂਟੀ ਐਰਾਖੁ ਹਰਿ ਨਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਸਰਣ ਗਤ ਮਾਧਵ ਪੁਰਨਦ

ਇਆਲਾ ॥ ੧ ॥ ਛੁਟਾਇਸੰਸਾਰਤੇਰਾਖੈਗੋਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸਾ ਭਰਮਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹਿ ਇਨ ਮਹਿ ਲੋਕ ਨਾ ॥ ਸੁਠ ਸਾਮਿਗੀ ਮਨ
 ਸੀ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਸਰਜੀ ਅਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਜੀਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਤ ਪ੍ਰਭ ਮਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥
 ॥ ਕਰ ਕਾਰ ਕਰ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਮਪਨਾਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀ ਐਸਾ ਪਸੀਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੬ ॥ ੨੭ ॥ ੫੬ ॥ ਬਿਲਾ
 ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਲਕਲ ਨਹੀ ਪਤਰਿਆ ਤੁਮਰੀ ਪਰਤੰਤਾ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿਆ ਨਕ ਕੀਰੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਖੁਟਹਿ ਤੇਰਾ ਨਹੀ ਬਿ
 ਸਾਸ ਤੂੰ ਮਤ ਉਦਮਾ ਦਾ ॥ ਖਕਾ ਪੈ ਖਰਤ ਬਿਛੁਟੈ ਨ ਬਿਉ ਪਰਲਾ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਸ੍ਰੀ ਮਤੁ ਮਖੰਡੇ ਜਮ ਕੇ ਦੁਖ ਭੰਗੁ ਸਿ
 ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜੋ ਨਿਦੁ ਖਨਿ ਰਲ ਜੋਰਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗ ਸਾਈ ਮਹਾ ਮੀਤ ਤਿਸਾ ਸਿਉ ਤੇਰੇ ਭੇਦਾ ॥ ਬੀਧ ਪਰਬਟ ਵਾਰ ਉਉਪ
 ਨਿਓ ਮਹਾ ਖੇਦੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਸੋਰਾ ਗਤੀ ਜੀਨ ਮੁਖਿ ਨਿਕੀਨਾ ॥ ਤਨੁ ਪੁਸਰ ਬਸੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭ ਜਨਕ ਉਦੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ੫੮
 ਬਿਲਾ ਵਲੁ ਮ: ੫ ॥ ਉਦਮ ਕਰਤ ਆਨੰਦੁ ਭਾਇਆ ਸਿਮਰਤਿ ਸੁਖ ਸਾਗੁ ॥ ਜਪਿ ਜਾਪਿ ਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਪੁਰਨ ਬੀਰਗੁ ॥ ੧ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਨ ਪਤਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਉਜੀਵਾ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਅਰਾਧਤੋ ਮੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਕੁ
 ਖ ਬਸੇ ਸਭ ਕੈ ਮਨ ਲੋਚਾ ॥ ਪਰਉ ਪਕਾਰ ਨਿਤ ਚਿਤ ਵਤੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਪੋਚਾ ॥ ੧ ॥ ਪੰਨ ਸੁਭਾਨ ਬਸੰਤ ਪੁਨ੍ਯ ਜਪੀ ਐਨਾ ਮਾ ਕਥਾ
 ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ਸੁਖ ਸਾਜੀ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਦੀਸੈ ਅਨਾ ਬਕੇ ਨ ਬਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣ ਗਤੀ ਜਾ ਕੈ ਸਭ
 ਕਿ ਚੁਭਾ ॥ ੧ ॥ ੨੬ ॥ ੫੯ ॥ ਬਿਲਾ ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਬੰਧ ਕਰਿ ਛੋਡਿ ਆਭੁ ਨਿਸੁਖ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਿ
 ਮਰ ਚਰਣ ਗਬਿੰਦ ਸੀਤ ਲੋਹੇ ਤਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਤਿ ਆਮ ਬਵਾ ਮੁਇਆ ਕੀ ਛੁਕਾ ਮਨ ਆਵੈ ॥ ਜਿਨ ਇਹੁ ਚਰਨੁ ਚਾਇ
 ਆ ਕੇ ਉਤਿ ਸੁਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਸਨ ਸੀਤ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਘਾਮ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥ ਕੀਰੀਤੇ ਸਤੀ ਕਰੈ ਦੁਟਾ
 ਲੇਗਾ ਢੈ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਜ ਸੇਤਨ ਉਤਰੁ ਜਪੁ ਕੀਇ ਹ ਕਿਰਤਾ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸਰਬ ਭਲੁ ਰਵੀ ਐਤਿ ਗਿਨੀਤੁ ॥
 ੩ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵਨਾ ਸਰਣ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧਾ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਕੂਪ ਅੰਧ ਤੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਾ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ੬੦ ॥ ਬਿਲਾ ਵਲੁ ਮ: ੫
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਾ ਖੋਜ ਉਬਨ ਬਾਨਾ ॥ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਪ੍ਰਭ ਐਸੇ ਰਗਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਬ ਦੇਖ ਉਪ੍ਰਭ ਆਪ
 ਨਾ ਮਾਤ ਮ ਕੈ ਰੰਗਾ ॥ ਜਾਗਨ ਤੇ ਸੁਪਨਾ ਭਲਾ ਬਸੀ ਐ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਨ ਆਸੁ ਮਸਾਸ ਸੁਨ ਉਚਰ ਸਨ ਕੀਪੀ
 ਆਸਾ ॥ ਰੁਪਨ ਰੇਖਨ ਪੰਚਤਤ ਭਕਤ ਅਬਨਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਉਸਰੁ ਪਸੰਤ ਨਕਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜੋਗੀ ਸੁਗਾਭਰਿ ॥ ਕਿਰਪ ਜਾ ਕਉ
 ਮਿਓ ਪਨ ਪਨ ਤੇਈ ਸੁਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨ ਸੇਤੁੰ ਰੁਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿ ਆਜਾ ਕੇ ਪੁਰਨ ਕਰਮਾ ॥ ੪ ॥ ੬੧ ॥
 ਬਿਲਾ ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭੇਦੇ ਦੇਖ ਪ੍ਰਤਪਰਤਾਪਾ ॥ ਕਰਜੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਕਰਿਆ ਤੁ
 ਆਪੀ ॥ ੧ ॥ ਖਤ ਖਰਤ ਨਿਬਰਤ ਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਖੁਟਾ ॥ ਪੁਰਨ ਰਈ ਸਮਿਗੀ ਕਿਬਰੁ ਨਹੀ ਤੁਟਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ
 ਅਰਾਧਨਾ ਹਰਿ ਨਿਪ ਆਪਾਰਾ ॥ ਪਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਐਖ ਦੇਤੇ ਨਹੀ ਬਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਰਗ ਤੰ ਅਰਾਧਤਿ ਏਕ ਰੰਗ ਗੋਬਿੰਦੁ
 ਪਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪੁਸੀਚਿਆ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਸੁਮਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਰਨ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀਵਡਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
 ਈ ਐ ਬੇ ਅੰਤੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ੪ ॥ ੩੧ ॥ ੬੨ ॥ ਬਿਲਾ ਵਲੁ ਮ: ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਰਜ ਭਏ ਗਾਸਿ ॥ ਕਰਤ
 ਰ ਪੁਰ ਕਰਤਾ ਵਸੈ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗਤਾ ਰਾਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਗਖਵਾਣਾ ਗੋਬਿੰਦ ਗਇ
 ਭਗਤ ਨਿਕੀਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਤੋਇਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਮੁਲ ਪੁਰਨ ਭੰਗਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਤਨ ਬਸੇ ਪ੍ਰਭ ਮਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਬਸ

ਤਕਮਾਦਤਸਰਸੁਖੀਕਿਛੁਓਨਨਦੀਸੈ। ਸਤਪੁਸਾਰਿਭੇਟੇਪੁਰੁਪੁਰਨਗਰੀਸੈ। ਜੈਜੈਕਾਰਸਭੈਕਹੀਸਦੁਖਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥
 ਨਾਪੀਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨਸੁਖਪੁਰਾਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ ੧॥ ੩੩॥ ੬੩॥ ਥਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਰਾਧੀਐਓਈ
 ਐਅਰੋਗੁ। ਰਾਮਚੰਦਕੀਲਸਟਕਾਨਿਨਮਾਰਿਆਰੋਗੁ॥ ੧॥ ਗੁਰਪੁਰਾਹਿਜਾਪੀਐਨਿਤਕੀਛੈਰੋਗੁ। ਸਾਧਸੰਗਤਕੈਵਾਰ
 ਛੈਸਿਲਿਆਸੰਜੋਗੁ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਸੁਖਪਾਈਐਬਿਨਸੈਬਿਓਗੁ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੁ॥ ੨॥

੩੬ ੧॥ ੬੧॥ ਥਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇਘਰੁ ੫॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਰਿ॥

ਰਹਾਉ॥

ਅਦਰੁਓਪਾਦਸਰਭਾਭਾਗੀਆਰਾਗੁਨਾਮੁਲਾਇਆ। ਰਾਪਪਾਪਸਰਮਿਟੇਰੋਗੁਸੀਤਲਮਨੁਭਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਰਪੁਰ
 ਅਰਾਧਿਆਸਗਲਾਦੁਖੁਗਾਇਆ। ਰਾਖਨਾਰਾਖੀਆਪ੍ਰਿਕਰਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਬਾਹਪਕਰਪ੍ਰਭਕਾਢੀ
 ਆਕੀਨਾਅਪਨਾਇਆ। ਸਿਮਰਸਿਮਰਿਮਨਤਨੁਸੁਖੀਨਾਨਕਨਿਰਭਾਇਆ॥ ੨॥ ੧॥ ੬੫॥ ਥਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਕਰੁਸਮਿਸਤਕਿਥਾਪੀਆਨਾਮਦੀਨੋਜਾਨਾ। ਸਠਲਸੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਤਾਕੀਨਹੀਤਨਾ॥ ੧॥ ਆਪੇਹੀਪ੍ਰਭਰਾਖਤਾ
 ਭਗਤਨਕੀਆਨਾ। ਜੈਜੈਚਿਤਵਹਿਸਾਧਨਨਸੇਲੇਤਾਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਰਨਿਪਰੇਰਨਾਗਥਿਰਨਨਪ੍ਰਭਕੇ
 ਪ੍ਰਾਨਾ। ਸਾਜਸੁਭਾਇਨਾਨਕਮਿਲੇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨਾ॥ ੨॥ ੧॥ ਥਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਚਰਨਕਮਲਕਾਆਸਰਾਦੀਨੇ
 ਪ੍ਰਭਆਪੀ। ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤਨਪਰੇਤਾਕਾਸਦਪਰਤਾਪਾ॥ ੧॥ ਰਾਖਨਾਰਾਖਪਾਰਪ੍ਰਭਤਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵਾਰ
 ਮਹਾਨਰਾਮਦਾਸਪੁਰਕੀਨੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਪਿਆਈਐਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ। ਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਸਲਾਹੀਐਭੈਦਸਮਨਭਾਗੈ॥ ੨॥ ੩॥ ੬੬॥ ਥਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਕ੍ਰਮਾਰਾਧੀਐਮਿਲਸਾਧਸਮਾਗੈ॥
 ਉਚਰਤਗੁਨਗੋਪਾਲਨਸੁਦੁਰਤੇਜਮਰਾਗੈ। ਰਾਮਨਾਮੁਜੋਜਨਨਾਪੈਆਦਿਨੁਸਦਾਗੈ। ਤਤਮਤੁਨਜੋਤੀਤਿਤੁਰਾਖੁ
 ਨਲਾਗੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਕਾਮਭ੍ਰੇਧਮਦਮਾਨਮੇਰਾਬਿਨਸੇਅਨਰਾਗੈ। ਅਸੰਦਮਗਨਰਸਰਾਮਰੰਗਨਾਨਕਸਰਨਾਗੈ॥ ੨॥
 ੬੭॥ ਥਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜੀਅਨੁਗਤਿਵਸਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਯੈਕੈਸੇਕਰਨਾ। ਭਏਪ੍ਰਸੰਨਗੋਪਾਲਗਾਇਓ
 ਉਕਿਛੁਨਹੀਕਰਨਾ॥ ੧॥ ਦੁਖਨਲਾਗੈਕਰੇਤੁਪੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਚਿਤਾਗੈ। ਨਮਕਕਰੁਨੇਕਿਨਆਵਈਗੁਰਸਿਖਾਪਿਆਰੇ
 ੧॥ ਰਹਾਉ। ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਬੁਝੈਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਰੋਗੁ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਸਾਰਾਮਨਿਜੋਗੁ॥ ੨॥ ੫॥ ੬੮

ਥਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਕ੍ਰਮਾਪਣਾਠਾਦੁਖਠਾਉ। ਬਿਸ੍ਰਾਮਪਾਏਮਿਲਸਾਧਸੰਗ

ਤਤੇਬਹੁਨਿਨਧਾਉ॥ ੧॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਨੇਚਰਨਨੰਬਾਲਿਨਾਉ। ਅਨਦਸੁਖਮੰਗਲਬਨੇਪੇਖਤਗੁਨਗਾਉ
 ੧॥ ਰਹਾਉ। ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਰਾਗਨਾਦਧੁਨਿਏਗੁਬਨਿਓਸੁਆਉ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਬਾਛਤਫਲੁਪਾਉ॥ ੨॥
 ੬੯॥ ੭੦॥ ਥਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਦਸਤੇਰੇਕੀਬੇਨਤੀਰਿਕਰਿਪਰਗਾਸੁ। ਤੁਮਹੀਕਿਰਪਾਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਦੇਖਨਕੋਨਾਸੁ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਕਾਆਸਰਾਪ੍ਰਕਪੁਰਖਗੁਨਤਾਸੁ। ਕੀਰਤਨਾਮੁਸਿਮਰਤਗਉਜਬਲਗੁ
 ਪਾਇਸਾਸੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਤੁੰਤੈਤੁੰਸਰਬਾਨਿਦਾਸੁ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਕੋਨਿਰਮਲ
 ਨਾਸੁ॥ ੨॥ ੭॥ ੭੧॥ ਥਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਰਬਸਿਧਹਰਿਗਾਈਐਸਭੁਕਲਾਮਨਾਵਹਿ। ਸਾਧਸਾਧਮੁਖਤੇਕਰ

ਸੁਦਿਸਮਿਲਾਵਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਸਹਜਿਕਾਇਆਟਰਸਪੂਰੇਗੁਰਕੀਨਾਜੀਅਸਗਲਦਇਆਲਗੁਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚੀ
 ਨਾਪੂਰਗਹਿਓਸਬਭਮੈਪ੍ਰਭਗੁਣੀਗਹੀਗ॥ ਨਾਨਕਗੁਰੁਅਨੰਦਮੈਪੇਖਪ੍ਰਭਕੀਪੀਗ॥ ੨॥ ੮॥ ੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਪ੍ਰਭਿਓਏਕਿਰਪਾਲਿ॥ ਗਬੀਲੀਆਅਪਨਸੇਵਕੋਮੁਖਨਿੰਦਕਛਾਗੁ॥ ੧॥ ਤੁਝੈਨਜੇਹੈਕੀਮੀਤਜਨ
 ਤੁੰਗੁਰਕਾਦਾਸ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੁੰਗਾਬੀਆਦੇਅਪਨੇਦਾਸ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅਨਕਾਦਾਤਾਏਕੁਏਬੀਆਨਹੀਤੋਗੁ॥ ਨਾਨਕਕੀਬੇਨਤੀਆਮੈ
 ਤੇਰਾਜੇਗੁ॥ ੨॥ ੮॥ ੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ ਮੀਤਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾਕਾਬੇਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਨਿੰਦਕਾਮਿਰਤਕੋਹੋਇਗਏਤੁਮ੍ਹੋਹਿਨਿਚਿੰਦਾ॥
 ੧॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਕੀਏਰੇਹੇਗੁ॥ ਦੇਹੁ॥ ਜੈਜੈਕਾਰਨਗਤਮਾਹਿਸਠਲਜਾਕੀਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਮਪਾਰਅਗਨਤਪੁ
 ਰਿਸਭੰਨੀਆਨੀਸੁਹਾਬਾ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਰਤਨਤਕਤਮੇਰੈਸਾਬਾ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਪੁਰਾਮੁਗ
 ਪਿਅੰਧੋਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਮਾਰਗਸੰਤਬਤਾਈਆਤੁਣੇਮਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਦੂਖਕੁਖਸੰਸਾਰਮਿਟੀਆਗਾਵਤਪ੍ਰਭਨਾਮਾਸਹਜੇਸੁਖਅਨੰ
 ਦਸਪੂਰਨਸਰਕਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲਨਬੁਝੀਸੀਤਲਭਏਰਾਖੇਪ੍ਰਭਆਪੀ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਦਾਗਤੀਜਾਕਾਵਡਪਰਤਪੁ
 ॥ ੧॥ ੧੧॥ ੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ ਧਰਤੀਸੁਹਾਵੀਸਠਲਬਨੁਪੂਰਨਭਏਕਾਮਾਭਉਠਾਠਭ੍ਰਮੁਮਿਟਗਾਇਆਰਦਿਆ
 ਨਿਤਰਾਮ॥ ੧॥ ਸਾਧਨਨਾਕੈਸੰਗਬਸਤਸੁਖਸਹਜੀਬਿਸਮਾਸਾਈਘੜੀਸੁਲਖਣੀਸਿਮਗਤਿਹਰਿਨਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਗ
 ਟਤਏਸੰਸਾਰਮਹਿਫਿਰਤੇਪਤਿਨਾਮਾਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਦਾਗਤੀਘਟਘਟਸਰਜਨਾ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੧੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
 ਰੋਗੁਮਿਟਾਈਆਆਪਿਪ੍ਰਭਿਉਪਜਿਆਸੁਖਸਹਤਿ॥ ਦਰੁਪਰਤਪੁਅਚਰਨਹੁਪਹਰਿਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ ੧॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦਕਿ
 ਰਪਾਕਰੀਗਬੀਆਮੇਰਭਾਈ॥ ਹਮਤਿਸਕੀਸਰਦਾਗਤੀਜੈਸਦਾਸਹਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੀਰਬੀਕਦੇਨਹੋਦਈਜਨਕੀਅਤਦਾਸਾ॥
 ਨਾਨਕਜੇਹੁਗੋਵਿੰਦਕਾਪੂਰਨਗੁਣਤਾਜਾ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਰਿਮਾਰਿਨਮੋਨਿਨਾਬਿਸਾਰਿਆਜੀਵ
 ਨਕਾਦਾਤਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਸੇਵਿਆਅਨਦਿਨੁਰੰਗਰਾਤਾ॥ ੧॥ ਸਾਂਤਸਹਜੇਅਨੰਦੁਘਨਾਪੂਰਨਭਈਆਸਾਸੁਖਪਾਈਆਹ
 ਰਿਸਾਧਸੀਗਿਸਿਮਗਤਿਗੁਣਤਾਜੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਣਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਜਨਤੁਮਾਤਿਰਿਜਾਮੀ॥ ਥਾਨਬਨਤਰਿਗਵਿਰੇਨਨ
 ਕਕੇਸੁਆਮੀ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ ਤਤੀਵਾਉਨਲਾਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਰਦਾਈ॥ ਚਉਗਿਰਦਹਮਾਰੈਰਾਮ
 ਕਾਰਦੁਖਲਗੈਨਭਾਈ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਭੇਟਿਆਨਿਬਣਾਤਿਬਣਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਅਭਿਖਪਦੀਆਏਕਾਲਿਵਲਾਈ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਰਾਖੀਛੀਏਤਿਨਿਰਖਨਹਾਰਸਕੁਥਾਥੀਧਿਸਿਟਾਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈ॥ ੧॥ ੧੫॥ ੧੯॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ ਅਪਣੇਬਾਲਕਆਪਿਗਬੀਅਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਸੁਖਸਾਂਤਸਹਜੇਅਨੰਦਭਏਪੂਰਨਭਈਸੇਵਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਭਗਤਜਨਾਕੀਬੇਨਤੀਸੁਣੀਪ੍ਰਭਆਪੀ॥ ਰੋਗੁਮਿਟਾਈਨੀਵਾਈਅਨੁਨਾਕਾਵਡਪਰਤਪੁ॥ ੧॥ ਦੇਖਹਮਾਰੇਬਖਸਿਅਨੁ
 ਅਪਣੀਕਲਪਾਰੀ॥ ਮਨਬਾਛਤਠਠਾਦਿਤਿਅਨੁਨਾਨਕਬਾਲਿਹਰੀ॥ ੨॥ ੧੬॥ ੨੦॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ ਚਉਪਰੇਦੁਪਰੇਘਰੁ॥ ੬॥ ੧॥ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮੇਰੇਮੇਰਨਸੁਦਨੀਇਹਨਸੁਨਾਏ॥ ਸਾਕਤਗਤਿਨਦਪੁਨਿਗਾਵਤਬੋਲਤਬੋਲਅਜਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਵਤਸੇਵਸੇਵ
 ਸਾਧਸੇਵਉਜਦਾਕਰਉਕਿਰਤਾਈ॥ ਅਭੈਰਾਨੁਪਾਵਉਪ੍ਰਭਦਤੇਮਿਲਾਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ੧॥ ਰਸਨਾਅਗਰਅਗਰਗੁਨਰ

[illegible]

ਮਾਦਤੋ ॥ ੨ ॥ ਜਲਪਸਾਰੋਗਾਬਿਸਥਾਰੀਪੰਥੀਨਿਉਫਤਵਤੋ ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਬੰਧਨਕਾਟਨਕਉਸੈਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਪਿਆਵਤੋ ॥ ੧ ॥
੨ ॥ ੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਅਪਾਰਅਸੋਭੀ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੋਮਨਹਿਅਧਾਰੋਚਿਤਚਿਤਵਉਜੈਸੇਖਾਨਤ
ਬੋਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਿਸਮਾਇਓਗੁਰਹਿਬਤਾਇਓਰੰਗਰੰਗੀਸੇਰੋਤਨਕੀਚੋਲੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅਮੁਖਲਾਗਉਨਉਵਡਰਾਗਉਸੁਤ
ਗੁਰਮਾਰੋਕਤੁਨਰੋਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰੂਪਨਪੁਪਨਾਪਨਦੀਪਾਓਤਿਪੋਤਿਅੰਗਅੰਗਸੰਗਮਉਲੀ ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅਰਵੀਸੋਹਗਨਿਆਤਿ
ਨੀਕੀਐਰੀਬਨੀਖਟੋਲੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਮਈ ॥ ਨਬਤੇਰੋਟੇਸਾਧਦਾਇਆਭਾਤਕ
ਤੇਦੁਰਮਾਤਿਦੁਰਬੁਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨਪੂਰਗਤਿਓਸੰਪੂਰਨਸੀਤਲਸੀਤਦਾਇਆਭਾਤਕਈ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕ੍ਰਿਸਨਾਅੰਕਰਾਤਨਤੇ
ਉਏਸਗਲਖਈ ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖਦਾਇਆਧਰਮੁਚਿਸੰਤਨਤੇਇਹਸੰਤੁਲਈ ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸੰਨਮਨੁਪਛੁਤਿਆਤਿਨਕਉਲਾ
ਲੀਸੋਭਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ॥ ਕਿਅਹਮਨੀਅਜੰਤਬੇਰਾਰੇਬਰਨਨਸਾਕਹਿਏਕਰੋਮਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸਸਿ
ਧਮਨੀਇਦ੍ਰਾਬੇਅੰਤਕੁਰਤੇਕਰਾਤਿਨੀਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਿਅਕਬੀਐਕਿਛੁਕਬਨੁਨਾਈ ॥ ਜਨਜਹਦੇਖਾਤਹਰਿਅਸਮਾਈ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹਮਹਾਗਇਆਨਦੁਖਜਮਸੁਨੀਐਤਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰਤੈਸਹਾਈ ॥ ਸਗਪਰਿਓਹਰਿਰਗਨਗੇਪੁਕੁਗੁਰਨਾਨਕਕਉ
ਬੂਝੁਬੁਝਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ॥ ਅਗਮਰੂਪਅਬਿਨਾਸੀਕਰਤਾਪਤਿਤਪਾਵਿਤਾਇਕਨਿਮਖਜਪਾਈਐ ॥
ਅਚਰਨੁਸੁਨਿਓਪਰਾਪਤਿਰੇਵਲੇਸੰਤਰਨਚਰਨਮਨੁਲਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ॥ ਕਿਤੁਬਿਪੀਐਕਿਤੁਜੰਮਪਾਈਐ ॥ ਕਤੁ
ਸਰਨਾਕਿਤੁਜੁਗਤੀਐਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਮਨੁਖਮਾਨੁਖਕੀਸੇਦਾਓਤਿਸਕੀਲਈਲਈਛੁਨਿਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕਸਗ
ਸਕਨੁਖਸਾਗਰਮੇਰਿਏਕਤੇਰੋਇਕਨਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ॥ ਸੰਤਸਰਣਸੰਤਟਲਕਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁਬੰਧੁ
ਮਰਸਗਲਜੰਨਾਰੋਅਵਰਕਾਨਤੇਛੁਟਪਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਖਸੁਖਅਹੁਪਨੋਅਨੰਦਗੁਰਤੇਪਾਇਓਨਾਮੁਹੀ ॥ ਜੈਸੋਹਰਿ
ਰਸੁਬਰਨਨਸਾਕਉਗੁਰਪੁਰੇਮੇਰੀਉਲਾਇਪਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪੋਖਿਓਸੋਹਨੁਸਭਕੈਸੰਗੇਉਨਕਾਤੁਸਗਲਭਰੀ ॥ ਪੂਰਨਪੂਰਗਤਿਓਕਿਰ
ਪਾਨਿਪਿਕਤੁਨਾਨਕਮੇਰੀਪੂਰੀਪਰੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ॥ ਮਨਕਿਆਕਰਤਾਹਉਕਿਆਕਰਤਾਜਾਨਪ੍ਰ
ਬੀਨਠਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇਤਿਸੁਆਗੈਕਿਆਕਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਬੋਲੇਕਉਤੁਪਛਨਹਿਜੋਜੀਅਨਮਹਿਓਤਾ ॥ ਰੇਮਨਕਾਇਕ
ਹਾਲਉਰੁਹਕਉਪੇਖਤਹੀਸੰਗਸੁਨਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੈਸੋਜਾਨਰੇਮਨਮਾਨਦਆਨਨਬੀਓਕਰਤਾ ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰਭਟੇਦਾਇਆਰਾ
ਰਿੰਗੁਨਕਬੰਧੁਲਤਤਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ॥ ਨਿੰਦਕੁਐਸੇਹੀਭਰਪਰੀਐ ॥ ਹਿੰਦੁਸੀਸੀਸੁਨਤੁਮਰਾਈ
ਜਿਉਕਾਲਰਭੀਤਾਰੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉਦੇਖੋਛਿਦ੍ਰਤਉਨਿੰਦਕਉਮਾਤੈਭਉਦੇਖਦੁਖਰੀਐ ॥ ਅਭਪਹਿਗਤਿਵੈਨਹੀ
ਪਦੁਚੈਬੁਰਾਰਿਤਵਤਚਿਤਵਤਮਰੀਐ ॥ ੧ ॥ ਨਿੰਦਕੁਪ੍ਰਕੁਰੁਭਾਇਆਕਾਲੁਨੇਰੈਅਭਾਈਆਹਿਜਨਾਸਿਉਥਾਦੁਓਠਰੀਐ ॥ ਨਾਨ
ਕਕਰਾਖਾਅਪਪ੍ਰਕੁਰਮਾਮੀਕਿਆਮਨਸਬਪੁਰੇਕਰੀਐ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ॥ ਐਸੇਕਾਹੋਰੂਪਰੇ ॥ ਕਰਹਿਕ
ਰਾਵਹਿਮੁਕਰਪਾਵਹਿਪੇਖਤਸੁਨਤਸਦਾਸੰਗਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਰਬਿਰਾਭਨਕੰਚਨਛਤਨਬੋਰੀਸੰਗਹੋਤਸਾਜਨਤਿਆਗਬਰੇ
॥ ੧ ॥ ਜਿੰਦਨਕਉਗਾਅਨਹੋਵਨੁਨੀਠਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਪਦਾਇਜੇਗੇ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧਕੁਪਮਹਿਪਰਿਓਪਰਾਨੀਭਰਮਗੁਬਾਰਮੇਰਿਬਿਪਰੇ
॥ ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਉਤਦਾਇਆਗੁਰਭਟੇਕਾਛੈਬਾਹਿਛੇਗੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ॥ ਮਨਤਨਰਸਨਾਹਰਿ
ਚੀਨਾ ॥

ਭਏਅਨੰਦਾਸਿਟੇਅੰਦੇਸੇਸਰਬਸੁਖਮੋਕਉਗੁਰੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਅਨਪਤੇਸਕਰਈਸਿਆਨਪਪ੍ਰਕ੍ਰਮੇਰਾਨਾਬੀਨਾ॥੨॥
ਇਗਥੈਅਪਨੇਕਉਗਾਨਕਰਤੇਖੀਨਾ॥ਬਾਲਿਨਾਵਉਰਸਨਸਾਧੂਕੈਜਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਲੀਨਾ॥ਕੁਨਾਨਕਣਕੁਰਕੋਰੈਕੁ
ਨਮਾਨਿਓਮਨਛੀਨਾ॥੨॥੧੧॥੬੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਛਾ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਰੀਰਾਬੀਲਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੈਮਹਿਦੀਨਿਜਨ
ਮਜਨਮਕੀਸੇਉਗਈ॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਵਰੇਦੁਤਦੁਸਟਬੈਰਾਈਗੁਰਪੁਰੈਕਾਜਪਿਆਜਾਪੁ॥ਕੁਰਕੈਕੋਈਬੈਰਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾਥਰਪ
ਰਤਪੁ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਇਆਚਰਨਕਮਲਰਖੁਮਨਮਾਹੀ॥ਤਕੀਸਰਨਪਰਿਓਨਾਨਕਦਾਸੁਜਾਤੇਉਪਰਿਕੋਨ
ਹੀ॥੨॥੧੨॥੬੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਛਾ॥ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਪ੍ਰਭਨਾਮਾ॥ਜਰਾਮਰਾਕਛੁਦੁਖਨਾਦਿਆਪੈਆਗੈਦਰਗਤਪੁ
ਰਨਕਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਪਰੀਮੈਨਿਤਸਰਦੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐ॥ਏਹਨਿਧਾਨੁਜਨਮਮਰਨਕੀਕਟੀਐਠਾਸੀਸਾਦੀ
ਦਰਗਤਕਾਨੀਸਾਨੁ॥੧॥ਜਿਤੁਮਕਰਹੁਸੋਈਭਲਮਾਨਉਮਨਤੇਛੁਟੈਸਰਲਗੁਮਾਨੁ॥ਕੁਨਾਨਕਤਕੀਸਰਦਾਈਨਾਕਾਕੀਆਸ
ਗਲਜਤਨੁ॥੨॥੧੩॥੬੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਛਾ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਪ੍ਰਕੁਆਹੀਗਹਿਗੁਨਗਾਵਤਪਰਉਪਕਾਰਨਿਭਤਿਉ
ਰਸਨਾਕਾਮੋਲੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਲਸਮੁਤਿਧਰੇਬਿਨਭੀਤਰਿਨਮਨਮਕੀਮਲੁਛਾਹੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆ
ਮੀਪ੍ਰਭਅਪਨਾਅਨਦਸੋਈਬਿਨਗਾਹੀ॥ਚਰਨਪ੍ਰਭੁਕੋਬੋਹਿਬੁਪਾਏਰਦਸਾਗੁਪਾਰਪਰਾਹੀ॥ਸਤਿਸੇਵਕਭਗਤਹਰਿਤਾਕੋਨ
ਨਕਮਨੁਛਾਗਾਤੇਤਾਹੀ॥੨॥੧੪॥੭੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਛਾ॥ ਪੀਰਉਦੇਖਤੁਮਾਰੰਗਾ॥ਤੁਹੀਸੁਆਮੀਅੰਤਰਿਜਾਮੀਤੁਹੀਵਸ
ਹਿਸਾਧਕੇਸੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੰਨਮਹਿਥਾਪਨਿਦਾਨੇਠਾਕੁਰਨੀਚਕੀਟਤੇਕਰਹਿਰਾਜੰਗਾ॥ਕੁਬਧੁਨਾਬਿਸਰੈਹੀਐਮੋਰੇਤੇਨਾਨਕਦਾ
ਸਾਇਹਿਦਨੁਮੰਗਾ॥੨॥੧੫॥੭੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਛਾ॥ ਅਚੁਤਪੁਜਾਜੋਗਹੋਪਾਛਾ॥ਮਨਤਨਅਰਪ੍ਰਭਉਗਰਿਅਗੈਸਰ
ਬਜੀਆਕਾਤੇਪ੍ਰਤਿਪਾਛਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਨਸਮਰਬਾਅਕਥਸੁਖਰਾਤਾਕਿਰਪਾਸਿਪੁਬੈਰਾਇਆਲਾਕਠਲਾਇਗਥੈਅਪਨੇਕਉ
ਤਿਸਨੇਲਗੈਨਤਭੀਬਾਛਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਰਾਇਆਲਸੁਆਮੀਸਰਬਸੁਸਤਿਨਾਧਨਮਾਛਾ॥ਨਾਨਕਜਾਤਿਕਰਸਪ੍ਰਭਮਾਗੈਸੰ
ਤਨਾਕੀਮਿਲੈਰਵਾਛਾ॥੧॥੬੭॥੭੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਛਾ॥ ਸਿਮਰਤਿਨਾਮਕੋਟਜਤਨਭੁਏ॥ਸਾਧਸੰਗਾਮਿਛਹਰਿ
ਗੁਨਗਾਏਜਮਦੁਤਨਕਉਤਾਸੁਅਯੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਪੁਨਾਚਰਨਸੇਕੀਨੇਮਨਤਨਪ੍ਰਭੁਕੋਚਰਨਗਹੋ॥ਆਵਦਨਾਨੁਭਰਮਭਉ
ਨਾਠਾਜਨਮਜਨਮਕੋਕਿਲਾਵਿਖਦੋ॥੧॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਭਜਤਨਗਦੀਸੈ॥ਇਹਪਦਾਰਥਦਭਰਾਗਲਹੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਪ੍ਰਭਰਤੇ
ਨਿਰਮਲੁਜਨੁਨਾਨਕਦਾਸਕਹੋ॥੨॥੧੬॥੭੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਛਾ॥ ਸੁਭਹੀਤੇਨਾਗਾਇਣਾਖੁ॥ਸੁਲਹੀਕਾਰਾਬਕਹੀਨਪ
ਤੁਰੈਸੁਭਹੀਹੋਇਮੁਆਨਾਪਾਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਛਿਕੁਠਾਕੁਖਸਮਾਸਿਰਕਾਇਆਬਿਨਮਾਹਿਹੋਇਗਾਇਆਹੋਖਾਕੁ॥ਮਿਦਾਰਿਤਵ
ਤਚਿਤਵਤਪਾਤਿਆਨਿਰਿਗਚਿਆਤਿਨਦੀਨਾਧਾਕੁ॥੧॥ਪੁਤ੍ਰਮੀਤਧਨੁਕਿਛੁਨਗਹਿਓਛੋਰਗਾਇਆਸਭਭਾਈਸਾਛਾ॥ਕੁਨਾਨ
ਕਤਿਸੁਪ੍ਰਭਬਾਲਿਹਰੀਜਿਨਨਕਕੀਨੋਪ੍ਰਭਵਾਕੁ॥੨॥੧੭॥੭੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਛਾ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਸੇਵਾ॥ਆ
ਪੈਆਪਦਰਤੈਸੁਆਮੀਕਾਰਨੁਰਾਸਕੀਆਗੁਰਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਮਾਧਿਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰੁਆਮੀਅਪਨਾਥਾਟਬਨਾਇਓਆ
ਪਿ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਖੇਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੋਬਭਪਰਤਾਪਾ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰਵਸਕੀਨੇਜਿਨਸਗਲੇਜੰਤਾ॥
ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਸਰਦਾਈਰਾਮਨਾਮਜਪੁਨਿਰਮਲਮਤਿ॥੨॥੧੮॥੭੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਛਾ॥

ਤਪਪਾਪਤੇਰਾਕੈਆਪਿ। ਸੀਤਲਭਏਹੁਰਚਰਨੀਲਾਗੈਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੇਮਹਿਜਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਿਕਿਰਪਾਸਤਪ੍ਰਭਦੀਨੇਜਗਤਉਪਰ
ਨਦਖੰਭਪ੍ਰਤਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਾਬਿਨਸੇਸੁਖਅਨਦੁਖਦੇਸਾਵਿਸਨਬੁਝੀਮਨਤਨਸਦੁਪਾਪ॥੧॥ਅਨਥਕੋਨਾਬਸਰਨਸਮਰਥਾਸਗਲਸਿਸਰ
ਕੋਮਾਈਬਾਪੁ। ਰਹਤਵਛਲਕੈਭੰਜਨਸੁਆਮੀ। ਹੁਣਗਾਵਤਨਾਨਕਅਯਾਪ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥। ਬਿਲਾਵਲੁਮ॥੫॥। ਨਿਸਤੇਉਪਾਨਿ
ਆਤਿਸਹਿਪਛਾਨੁ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਧਿਆਇਆਕੁਸਲਖੇਮਹੋਏਕਲਿਆਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੁਰਪੁਰਾਕੋਟਿਓਬਰਭਾਗੀਅੰਤਰਿਨਾ
ਮੀਸੁਘਨੁਜਾਨੁ। ਰਾਬਦੇਇਰਾਖੇਕਰਿਅਪਨੇਚਰਸਮਰਥਨਿਮਾਣਿਅਕੋਮਾਨੁ॥੧॥ਕ੍ਰਮਕੈਬਿਨਸਗਣੇਪਿਨਭੀਤਰਿਅੰਧਕਾਰਪ੍ਰ
ਗਣੇਚਨਾਨੁ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਗਧੈਨਾਨਕਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੨੧॥੧੦੭॥। ਬਿਲਾਵਲੁਮ॥੫॥। ਦੋਵੈਥਾਵਰਖੇਹੁਰ
ਸੁਰਗ। ਰਲਤਪਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਦਰੇਕਾਰਜੋਏਸਗਲੇਪੁਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਨਪਤਸੁਖਸਹਜੇਮਨਨੁਹੋਵਤਸਾਧੁਧੁਰੇ॥
ਆਵਣਨਾਨੁਰਹੇਬਿਭਿਪਾਟੀਨਾਮਮਰਨਕੇਮਿਟੇਬਿਸੁਰੇ॥੧॥ਕ੍ਰਮਕੈਤੋਛੁਛੈਜਮਕੇਘਟਿਘਟਿਏਕੁਰਹਿਅਭਰਪੁਰੇ। ਨਾਨਕਸ
ਰਨਿਪਰਿਓਦੁਖਰੰਜਨਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੇਖਹੁਰੇ॥੨॥੨੨॥੧੦੮॥। ਬਿਲਾਵਲੁਮ॥੫॥। ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਦੇਖਨਸੋ। ਕਬਹੂਨਹੋਵੁ
ਦ੍ਰਿਸਟਅਗੇਰਹੁਨੀਅਕੈਸੰਗਬਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਸੁਆਮੀ। ਪੁਰਹੋਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਨਾਮੀ। ਗਿਆਹੁਣਤੇਰੇਸਾਰਸਮਾਰੀ
। ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਣੀਤਰੀ॥੨॥। ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ। ਜੀਅਜੰਤਕੀਕਰਤੁਪਾਤਿਪਾਲਾ॥੩॥। ਅਠਪਹਿਰਤੇਰਾਨਾਮੁਨਨੁ
ਜਾਪੇ। ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਲਾਈਪ੍ਰਭਅਧੇ॥੪॥੨੩॥੧੦੯॥। ਬਿਲਾਵਲੁਮ॥੫॥। ਤਨੁਪਨੁਜੇਬਨੁਚਲਤਗਾਇਆ। ਰਾਮਨਾਮਕਾਭੁਜਨੁ
ਕੀਨੇਕਰਤਾਬਿਕਾਰਨਿਸਕੋਰੁਭਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਭੋਜਨਨਿਤਖਾਤੇਮੁਖਦੰਤਾਪਾਸਿਖੀਨੁਖਾਇਆ। ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਾਰਿਕ
ਰਿਸੁਠੇਪਾਪਕਰਤਨਹੀਪਰਿਦਇਆ। ਮਤਾਬਿਕਾਰਘੋਰਦੁਖਸਾਗਰੁਤਿਸਮਹਿਪ੍ਰਾਣੀਗਲਤੁਪਾਇਆ। ਸਰਨਿਪਰੇਨਾਨਕਸੁਆਮੀ
ਕੀਬਾਹਪਕਰਪ੍ਰਭਕਠਲਾਇਆ॥੨॥੨੪॥੧੧੦॥। ਬਿਲਾਵਲੁਮ॥੫॥। ਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਆਇਆਤੀਤਿ। ਦੁਸਮਨਦੁਨਹੋ
ਸੁਖਮਾਰਤਕੁਸਲੁਭਾਇਆਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਈ। ਬਿਆਧਉਪਾਧਸਭਨਾਸੀਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਕਰਤਾਗ॥੧॥ਸੀਤ
ਸੁਖਅਰਾਮਨਦੁਖਨੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਰਿਦੇਉਰਹਾਗਿ॥੧॥ਜੀਉਪਿੰਨੁਪਨਾਸਪ੍ਰਭਤੇਹੀਤੁਸਮਰਥਸੁਆਮੀਮੇਰਾ। ਦਾਸਅਪਨੇਕਉ
ਰਾਖਨਹਾਰਨਾਨਕਦਾਸਜਦਾਹੋਚੇਰਾ॥੨॥੨੫॥੧੧੧॥। ਬਿਲਾਵਲੁਮ॥੫॥। ਗੋਬਿੰਦਜਿਮਹਿਤੋਆਕਾਇਆਨੁ॥
ਮਿਟੀਉਪਾਧਭਾਇਆਸੁਖਸਾਚਾਅੰਤਰਿਨਾਮੀਸਿਮਰਿਆਨਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਸਕੇਜੀਅਤਿਨਕੀਏਸੁਖਾਲੇਭਰ। ਤਜਨਾ
ਕਉਸਾਚਾਤਾਨੁ। ਦਾਸਅਪਨੇਕੀਆਪੇਰਾਖੀਫੈਓਨਨਉਪਰਕਰਤੇਮਾਨੁ॥੧॥ਭਈਮਿਥਾਈਮਿਟੀਬੁਰਾਈਦੁਸਟਦੂਤਹਰਿਕਾ
ਏਛਾਇ। ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਘਨੇਰੇਨਾਨਕਜੀਵੈਹਰਿਗੁਣਹਿਦਖਾਣਾ॥੨॥੨੬॥੧੧੨॥। ਬਿਲਾਵਲੁਮ॥੫॥।
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਕਿਰਪਾਲਾ। ਕਾਰਜਸਗਲਸਦਰੇਸਤਿਗੁਰਨਾਪਿਨਾਪਿਸਾਧੁਭਏਨਿਤਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰ
ਭੁਅਪੁਨੈਦੇਖੀਸਗਲੇਭਏਰਦਾਣਾਕੰਠਲਾਇਰਾਖੇਜਨਅਪਨੇਉਪਰਲੀਏਭਾਇਅਪਨੈਪਾਲਾ॥੧॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਮਿਲਿਘਰਿ
ਆਏਨਿੰਦਕਕੇਖੁਖੋਏਕਾਲਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭਭਏਨਿਤਾਲਾ॥੨॥੨੭॥੧੧੩॥। ਬਿਲਾਵਲੁਮ॥੫॥।
ਮੁਲਾਲਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਬਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਰੀਨਤੁਣੈਛੋਰੀਨਛੁਣੈਐਸੀਮਾਧੋਖਿੰਚਤਨੀ॥੧॥ਦਿਨਸੁਰੈਸਮਨਮਾਹਿਬਸਤੁਹੈ
ਤੁਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਨੀ॥੨॥। ਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਉਸਿਆਮਉਂਦਰਕਉਅਕਬਕਬਾਜਾਕੀਬਾਤਸੁਨੀ॥੩॥। ਨਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸ

ਸੁਰਗੀਅਤੁ ਮੋਹਿਕਰੁ ਕਿਰਪਾ ਠਾਕੁਰ ਅਪਨੀ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ੧੧੪ ॥ ਬਿਛਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਜਪਿ ਜਾਇ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥
ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤਕਾਹਿ ਰਦੈ ਧਾਰਿ ਮਨ ਧਿਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰੁ ਸੁਖ ਦਤਾ ਨ ਕਾਕੀ ਆਸ ਗਲ
ਜਤਨੁ ॥ ਰਸਨਾ ਰਵੁ ਏਕੁ ਨ ਗਾਇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹੁ ਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਪੁ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾਕੁ ਤਿਨੀ ਪਾਇ ਆਏ ਹੁਨਿ ਪਾਨੁ ॥
ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ੨੯ ॥ ੧੧੫ ॥ ਬਿਛਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਰਾਖਣੀ ਏਸ ਤਿਉ
ਰਕੀ ਸਗਲ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਹੂੰ ਆਜਗ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੇ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸੁੰਦਰ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਦਤਾ ਸਗਲ ਸ
ਮਿਰੀ ਪੈਖਣ ਕਰਣ ॥ ਥਾਨ ਬਨੰਤ ਰਿਸਰ ਬਨਿ ਰੰਤਰ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤ ਦਸਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ
ਸਿਧਤੁ ਮਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥ ਅਮਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਆਇ ਆਹਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਹੀਂ ਭਰਣ ॥ ੨ ॥ ੩੦ ॥ ੧੧੬ ॥
ਬਿਛਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ਪਦ ॥ ੮ ॥ ਮੈਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਭਾ ਕਿਛੁ ਭੇਗਾ ਟੀਘੈ ਨਿਗੁਨ ਭੂਘੈ ਸੁਰਗੁ ਨ ਕੇਲ ਕਰਤ ਬਿਰਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਪ ਧਾਰ ਕੁਨਿ ਅਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਕੋ ਜਗਲ ਬਸੇਗਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਜਨਨ ਆਪੇ ਹੀ ਗਾਇ ਆਕਰਤ ਠਾਕੁਰ ਕਰਤ
ਹਰੇਗਾ ॥ ਯਕਉ ਦੁਗ ਉਕਾਸਿ ਉਬਲ ਬੰਦਾ ਜਤਨ ਪੇਖਉ ਤਤ ਤਰੇਗਾ ॥ ਸਾਧ ਮੂਰਤ ਭੇਟਿ ਓਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਲਿਸ ਗਰਬੁ
ਦਨੁ ॥ ਅਨਹੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੧੭ ॥ ਬਿਛਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਯਕਨ ਕਰਗੋ ਬਿਰਹੁ ਮੇਰੇ ਮੋਹਿ ਅਪ
ਰਾਪੀ ਪ੍ਰਗਤ ਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਬੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮ ਜਾਨਿਓ ਪਾਖਿ ਓਠਿ ਉਰਨੁ ॥ ਜਿਕਛੁ ਚੀਠ ਮੁਕਰਨਾ ॥ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ਸੁਨਿ ਓਪੁ ਭਤੁ ਮੇ
ਕੋਟ ਅਘਾਤੇ ਹੋਨਾ ਮਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਹਾਉ ਸਦਾ ਸਦਕੂ ਨਤੁ ਮਰੋ ਬਿਰਦੁ ਪਾਤਿਤ ਉਪਰਨਾ ॥ ਕਹੁਣਾ ਮੈ ਕਿਰਪਾ ਲਾਕਿ ਪਾਨਿ ਧਿ
ਜੀਵਨ ਪਰਨਾਨ ਕਹਾਰਿ ਦਰਸਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੧੮ ॥ ਬਿਛਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿਕਰੁ ॥ ਸੰਤ ਤਰਨਾ ਮਰੋ ਮਾ
ਯਾਨੈ ਨਰ ਸੁਤਨਿ ਪੂਰ ਪਰਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀ ਅਰੈ ਬਾਸੈ ॥ ਹਿਨਾ ਮਾਮਨ ਸੰਗ ਪਰਹੁ ॥ ਤਸ ਕਰ ਪੰਚ ਨਿਵਾਰਣ
ਕੁਰ ਸਗਲ ਕੁਰ ਮਾਹੋ ਮਨਹਰੁ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਕੁਲ ਮਾਨੈ ਕਾਵਨ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰ ਰਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਹੀ ਦਾਤੇ ਸੰਤ ਸੰਗ
ਯੋ ਮੋਹਿ ਉਪਰਹੁ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੧੯ ॥ ਬਿਛਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਐਸੀ ਚੀਖਿ ਆਨ ਸਿਉ ਮੰਗਾ ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਪਿਆਨੁ ਤੁਮ ਹੋ ਰੰਗਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੇ
ਦਾ ਤੁਮ ਹੋ ਅੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕੀ ਦਲ ਸੰਕਾਖ ਨੁ ਜਾਨਿਉ ਉਠਨੁ ਬੈਠਨੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਜਨ ਚਰਾ ਰਜ ਪਮਾ ਬੈਠਾ ਗੀਆ
ਸਾ ਪੂਰਨ ਮਨ ਤਤ ਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਮਹਿ ਮਾਨ ਨ ਕੇ ਚਰਨ ਤੀਰ ਬਕੋਟ ਹੀ ਗਾ ॥ ਨਾਨਕੀ ਪੂਰਕੀ ਓਸ ਨੁ ਨ
ਨਕਨ ਮਨ ਮਕਨ ਮਕੇ ਹੋ ਕਲੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੨੦ ॥ ਬਿਛਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਉ ਕਾਵੇ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਥਾਰਿ ਕਤੁ ਮਪਿਤਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਗੁਣ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਲਿ ॥
ਤੁਮ ਹੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਉ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਰਤੁ ਮਰੋ ਮਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਅਨ ਬੈਲਤ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਹਾਲਾ ॥
ਤੁਮ ਨੁ ਸੀਤ ਭੁਭੇ ਇਹ ਮਰੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਨੰਦ ਹਿਨ ਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੨੧ ॥ ਬਿਛਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਰਾਖੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੈ ਸਾਥਿ ॥ ਉ
ਤੁਮ ਹੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨ ਮੋਹਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਉਕਰਤ ਬਿਨਹੀ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨ ਬਕੇਨਾਥ ॥
ਜਲਤ ਅਗਨ ਮਹਿ ਜਨ ਮਾਪਿ ਉਪਾਰੇ ਕਰ ਅਪਨੇ ਦੇਹਾ ਖੋਤਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤਲ ਸੁਖ ਪਾਇ ਓਮ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਸਗਲੇ
ਥਾਥਾ ॥ ਨਿਧਨਿ ਧਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਅਦਰਸਿ ਆਨ ਪਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੨੨ ॥ ਬਿਛਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਉ

ਅਪਰੇਸੇਵਕਕਉਕਬਹੁਨਾਬਿਸਾਰਹੁ। ਉਰਛਾਗਤੁਰਾਮਾਮੀਪੁਰਮੇਰੇਪੁਰਬਪੀਤਗੋਬਿੰਦਪੀਰਹੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਪੁਰ
 ਥਿਰਦੁਤਮਾਰੇਮਰੇਦੋਖਾਰਿਵੈਮਤਪਾਰਹੁ। ਜੀਵਨਪੁਨਰਬਿਜਨੁਸੁਖਤੁਮਹੀਹਉਮੈਪਟਲਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਜਾਰਹੁ॥੧॥ ਸਲਾਬਿਨੁਮੀਨਕਤ
 ਜੀਵਨਦੁਪਬਿਨਾਰਹੁਕਤਬਰੋ। ਜਨਨਾਨਕਪਿਆਸਚਰਨਕਮਲਨਕੀਪੇਖਰਹੁਸੁਆਮੀਸੁਖਸਾਭੋ॥੨॥੧੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ
 ੫॥ ਅਗੈਪਾਛੈਕਸਲੁਗਇਆ। ਗੁਰਿਪੁਰੈਪੂਰੀਸਭਰਾਖੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਕੀਨੀਮਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਿਤਨਿਗਦਿਗਹਿਅ
 ਹਿਪੀਤਮਦੁਖਦਰਦਸਗਲਾਮਿਟਗਾਇਆ। ਸਤਿਸਾਜੀਅਨੰਦਗੁਣਗਾਏਦੁਤਦੁਸਟਸਭਹੋਏਖਾਇਆ। ਗੁਨਅਵਗੁਨਪੁਰ
 ਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਕਾਰਿਲਾਇਆ। ਅਤੁਲਬਰਾਣੀਅਨੁਰਾਧਿਨਾਸੀਨਾਨਕਉਤਰੈਹਰਿਕੀਜਾਇਆ॥੨॥੧੨੩॥
 ੧੧੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ ੫। ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਤਰਨਕੈਸੇ। ਕਰਹੁਅਨੁਗੁਪਤਿਤਉਪਾਰਨਰਾਖੁਸੁਆਮੀਆਪਭਰੋਸੇ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਨਨਹੀਆਵਤਾਠਿਰਤਿਮਦਮਾਵਤ। ਬਿਖਿਆਰਤਾਸੁਆਨਜੈਸੇ। ਅਉਧਾਬਿਤਵਤਾਅਧਿਕਮੋਹਵਤਪਾਪਕਮਾਵ
 ਤਬੁਭੈਸੇ॥੧॥ ਸਗਨਿਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਖਾਨੰਦਨਸਾਧੁਸੰਗਤਿਰਵਦੁਜੈਸੇ॥੨॥ ਕੋਸਦਕਲੇਸੁਸਸਅਪਖੰਡਨਾਨਕਸੀਵਤਰ

ਸਦਿਸੇ ੨੧॥੧੨੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ ੫। ਦੁਪਦੇਪਰੁ ੬॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਪਹਿਮੇਲਯੋ। ਨਬਨੇਸੁਗਤਿਮਾਰੀਆਏਤਬੁਭੈਦੋਖਗਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨੀਅਭਿਮਾਨਅਗੁਚਿੰਤਾਬਿਗਨੀਸਾਪਸਰ
 ਨਿਪਏ। ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਤਮਾਰੇਪੀਤਮਤਨੇਰੋਗਖਏ॥੧॥ ਮਹਾਮੁਗਧਅਜਾਨਆਗਿਆਨੀਗਖੇਪਾਰਦੇ। ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਪੁਰਖੇ
 ਟਿਓਮਾਵਟਨਾਣਹੋ॥੩॥੧੦॥੧੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ ੫॥ ਜੀਵਉਨਾਮੁਸੁਨੀ। ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਪੁਰਖਮੇਰੀਆਸ
 ਪੁਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੀਰਗਈਬਾਂਧੀਮਨਪੀਰਮੋਤਿਓਅਨਧੁਨੀ। ਉਪਜਿਓਚਾਉਮਿਲਨਪੁਰਪੀਤਮਰਤਨਿਜਾਇਬਿਨੀ॥੧॥
 ਮਨਿਕਭਗਤਾਮਨਕਜਨਤਾਰੇਸਿਮਰਤਿਅਨਿਕਮੁਨੀ। ਅੰਧਲੇਟਿਕਨਿਰਪਨਧਨੁਪਾਇਆਪੂਰਨਾਨਕਅਨਿਕਗੁਨੀ॥੨॥੧੧॥੧੨੮॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ ੫॥ ੫੨੧੩ ਪੜਤਾਲਾ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੋਹਨੀਦਨਆਵੈ। ਹਵੈਹਰਕਜਰਬਸਤਅਭਰਨਕੀਨੋ। ਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀਕਬਧਿਆਵੈਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਨਹੁਸਰੋਗੀਮ
 ਲਨਬਾਤਕਤਸਗਰੋਅਹੀਮਿਟਾਵਹੁ। ਰਉਪਹੀਲਾਲਨਪਾਵਹੁ। ਤਬਰਸੁਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਹੁ। ਅਨਦਰੁਪਿਆਵਹੁ। ਨਨਕ
 ਦੁਆਰੈਆਇਓਤਉਮੇਲਾਲਨਪਾਇਓ॥੨॥ ਮੋਹਨਹੁਪਾਦਿਖਾਵੈ। ਅਬਮੋਹਿਨੀਦਸੁਹਾਵੈ। ਸਭਮੇਰੀਕੀਬਾਬੁਣਨੀ। ਅਬਮੈਸਤਿ
 ਸਮਾਨੀ। ਮੀਠੀਪੀਰਹਿਕਹਾਨੀ। ਮੋਹਨਲਾਲਪਾਇਓਰੀ॥੩॥ ਰਹਾਉ॥ ੧॥੧੩੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ ੫। ਮੇਰੀਅੰ
 ਜਾਇਦਰਸਨੁਪਾਵਤਹੋ। ਗਚਹੁਨਾਬਹੀਸਹਾਈਸੰਤਨਾਅਬਚਰਨਗਹੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਹੇਮਨਅਵਹੁਨਭਾਵੈ। ਚਰਨਾਵੈ
 ਚਰਨਾਵੈਉਲਾਸੈਓਅਲਾਮਕਰਦਕਮਲਾਜੀਉ। ਅਨਰਸਨਹੀਚਹੈਏਕੈਹਰਿਚਾਰੈ॥੧॥ ਅਨਤੈਟੁਟੀਐਰਿਖਭੇਛੁਟੀਐ। ਅਨ
 ਹਰਿਸੁਘੁਟੀਐਸੰਗਸਾਧੁਉਲਟੀਐ। ਅਨਨਾਹੀਨਾਹੀਗੇ। ਨਾਨਕਪੀਤਚਰਨਚਰਨਹੋ॥੩॥੧੨੯॥

ਰਾਗਾਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ ੬ ਦੁਪਦੇ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੁਖਹਰਤਾਰਿਨਾਮੁਪਛੂਨੋ। ਅਜਾਮਲੁਗਨਿਕਾਨਿਹਸਿਮਰਤਿਮੁਕਤਿਭੁਏਨੀਅਜਾਨੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਜਕੀੜਸਮਿਟੀਫਿ
 ਨਹੁਮੰਜਬਹੀਰਾਮੁਬਖਾਨੋ। ਨਾਰਦਕਤਸੁਨਤਪ੍ਰਬਾਰਿਕਭਜਨਮਾਹਿਲਪਟਨੋ॥੧॥ ਅਚਲਾਅਮਰਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਓਜਗਤਾ

ਸਰਨਸੋਹਗਨਚਰਨੀਸਪਰਿ
 ॥ ਲਲਣਜੇਹਿਮਿਲਾਵਹੁ
 ॥ ਕਬਧਿਆਵੈਰੀ॥੧॥

੩

+
 ਹਿਰਾਨੋ। ਨਾਨਕਕਰਤਗਤਰਛਕਹਿਨਿਕਟਿਤਾਰਿਤੁਮਮੋਨੀ॥੨॥੧॥ ਬਿਛਾਵਲੁਮਯਾਦੁ ਤਰਿਕੇਨਾਮਾਧਿਨਾਦੁਖਪਾਵੈ। ਕੁਗ ੨੬)
 ਤਿਥਿਨਾਸੀਸਾਨਚੁਕੈਗੁਗਇਤਭੇਦਬਤਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਾਗੁਇਓਤੀਰਬਬਤਕੀਏਰਾਮਸਰਨਿਨਹੀਆਵੈ। ਸੋਗਸਾਨਿਤ
 ਠਲਾਤਿਤਮਾਨੋਜੋਪੁਕਜਸੁਬਿਸਰਾਵੈ॥ ਮਾਨਮੋਹੁਦੋਨੈਕਉਪਹਾਰਿਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਕਹਾਨਕਾਇਤਬਿਪਕੋਪ੍ਰਾਨੀਨੀਵਨਪੁ
 ਕਰਿਕਰਾਵੈ॥੨॥੨॥ ਬਿਛਾਵਲੁਮਯਾਦੁ॥ ਨਾਮੈਭਜਨੁਗਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ ਤਿਤਨਰਜਨਮੁਅਕਾਰਬਖੋਇਮਾਜਹਿਰਾਬਤੁਮਨਮਾਧਿ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਰਥਕਰੈਬ੍ਰਤਛੁਨਿਰਾਬੈਨਹਿਮਨੁਮਾਬਸਜਕੋ॥ ਨੀਤਠਲਾਧਰਮਤਾਰਿਤੁਮਾਨੋਸਾਚੁਕਤਮੈਯਕੋ॥੧॥ ਜੈਸੇਪ
 ਤਨਜਲਮਹਿਰਾਖਿਓਰੈਨਹਿਤਿਤਪਾਨੀ॥ ਤੈਸੇਹਿਤੁਮਤਾਰਿਪਛੋਨੇਭਗਤਿਹਿਨਜੋਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥ ਕਠਮੈਮੁਕਤਿਨਾਮਤੇਪਾਵਤਗੁਰ
 ਪਾਰਿਭੇਦਬਤਵੈ॥ ਕਹਾਨਕਸੇਈਨਰਗੁਮਾਜੋਪੁਕਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੩॥੩॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਦੇਦੁਪਦੇਮਃ॥੧॥੪॥ ਮਃ੩॥ ੬
 ਮਃ੪॥੭॥ ਮਃ੫੧੨੯॥ ਮਃ੬੨॥ ਸੁਮਛਾ੧੪੯॥

ਬਿਛਾਵਲੁਮਯਾਦੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੦ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥

ਨਿਕਟਿਦਸੈਦੇਬੈਸਭੁਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਦਿਰਲਾਬੁਏਕੋਈ॥ ਫਿਟੁਭੈਪਾਇਮੈਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ ਸਬਾਰਿਰਤੇਸਦਾਸੁਬੁਏਈ॥੧॥
 ਐਸਾਗਿਆਨੁਪਦਾਰਬੁਨਾਮੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਦਸਰਸਿਸਿਮਾਨੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਿਆਨਗੀਆਨਕਬੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਕਾਬਿਕਬਿਬਾਫ
 ਕਰੈਦੁਸੁਏਈ॥ ਕਾਬਿਕਰਾਵੈਤੇਰਹੈਨਕੋਈ॥ ਆਖਿਨਰਸਰਾਤੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੨॥ ਗੀਆਨਪਿਆਨਸਰਗੁਰਤੇਹੋਈ॥ ਸਾਚੀਰਤਸਾ
 ਚਾਮਨਿਸੇਈ॥ ਮਨਮੁਖਕਬਨੀਏਪਹੁਰਾਤਨਹੋਈ॥ ਨਾਦੁਕੁਛੇਬਾਉਨਕੋਈ॥੩॥ ਮਨੁਮਾਇਆਬੀਓਓਸਰਜਾਯਾ॥ ਘਟਿਯ
 ਟਿਥੀਆਪਰਹਿਓਬਿਖਨਾਠੀ॥ ਜੀਅਜੈਸੋਦੀਸੈਕਾਠੀ॥ ਕਾਰਜਸੀਧੋਰਦੈਸਮਾਠੀ॥੪॥ ਸੋਗਿਆਨੀਜਿਨੁਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥
 ਮਨਮੁਖਾਉਮੈਪਤਿਗਵਾਈ॥ ਅਪੇਕਰਤੇਭਗਤਿਕਰਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਪਦੇਦਫਿਅਈ॥ ਪਾਰੈਟਿਅੰਧਾਰੀਨਿਰਮਲਜੋਤਿਨਾਮੁ
 ਬਿਨਾਭੁਟੇਕੁਲਕਛੋਤਿ॥ ਬੇਦਪੁਕਾਰੇਭਗਤਿਸਰੋਤਿ॥ ਸੁਟਿਸੁਟਿਮਾਨੈਦੇਖੈਜੋਤਿ॥੬॥ ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਘੁਤਿਨਾਮੁਦਿਕਾਮੀ॥ ਗੁਰਮੁਖ
 ਸਤਿਓਤੁਮਕਰਾਮੀ॥ ਮਨਮੁਖਜੋਨੀਦੁਖਸਤਾਮੀ॥ ਬੰਧਨਤ੍ਰੈਈਕਨਾਮਵਸਾਮੀ॥੭॥ ਮਨੇਨਾਮਸਚੀਪਤਿਪੁਜਾ॥ ਕਿਸੁਦੇਖਾਨਾਹੀਕੋਦੁਜਾ॥
 ਦੇਖਿਕਰਓਰਾਵੈਮਨਿਜੋਈ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਅਵਹੁਨੀਕੋਈ॥੮॥੧॥ ਬਿਛਾਵਲੁਮਯਾਦੁ ੧॥ ਮਨਕਾਕਹਿਆਮਨਸਾਕਰੈ॥ ਇਹਮ
 ਨੁਪ੍ਰਾਪਪਾਉਚਰੈ॥ ਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਵੈ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਮੁਕਤਿਮਨਸਾਚਾਰਾਵੈ॥੧॥ ਤਨੁਪਨਕਲਤਸਰਦੋਖਿਅਭਿਮਾਨ॥
 ਬਿਨਾਨਾਵੈਕਿਛੁਸੰਗਨਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੀਚਹਿਰਸੁਭੋਗਖੁਸੀਆਮਨਕੇਰੀ॥ ਧਨਲੋਕਤਨੁਕੁਸਮੈਢੇਰੀ॥ ਖਾਕੁਖਾਕੁਰਲੈਸਰਛੋਰੀ॥
 ਬਿਨਸਬਦੈਨਹੀਓਤਰੈਮੈਲਾਸਾ॥ ਗੀਤਗਾਧਨਤਾਲਸਿਕੁਰੇ॥ ਫਿਰਗੁਣਉਪਜੈਬਿਨਸੈਦੁਰੇ॥ ਦੁਜੀਦੁਰਮਤਦਰਦੁਨਜਾਈ॥ ਛੁਟੈਗੁ
 ਰਮੁਖਰਾਹੁਗੁਣਗਾਈ॥੨॥ ਧੋਤੀਉਜਲਾਤਿਠਕੁਗਾਠਿਮਾਯਾ॥ ਅੰਤਰਿਹੋਪਪਨਹਿਨਟਸਾਯਾ॥ ਨਾਮਾਦਿਸਾਰਮਾਇਆਮਦਪੀਆ
 ॥੧॥ ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਹੀਸੁਖੁਬੀਆ॥ ਠੀ॥ ਸੁਕਰਸੁਆਨਗਰਧਬਮੰਜਰਾਪਸੁਮਛੇਛਨੀਚਚੰਡਾਗਾ॥ ਗੁਰਤੇਮੁਹਿਛੋਰੇਤਿਨਜੋਨੀ
 ਭਵਾਈਐ॥ ਬੰਧਨਬੰਧੀਆਆਈਐਜਾਈਐ॥੧॥ ਗੁਰਸੇਵਤੇਲੈਤੈਪਦਾਰਥਾ॥ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਦਾਕਿਰਤਾਰਥਾ॥ ਸਾਚੀਦਰਗਾਪੁ
 ਛੁਨਹੋਈ॥ ਮਾਨੇਹੁਕਮੁਸੀਏਦਰਿਸੋਈ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਤਿਸਕਉਜਾਣੈ॥ ਹਰੈਰਜਾਈਹੁਕਮਪਛਾਣੈ॥ ਹੁਕਮਪਛਾਣੁਸਚੈ
 ਰਹਦਾਸੁ॥ ਕਾਲਾਬਿਕਾਲਸਬਰਭਏਨਾਸੁ॥੭॥ ਰਹੈਅਤੀਤਜਾਣੈਸਭੁਤਿਸਕਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਮਪੈਹੈਇਹੁਜਿਸਕਾ॥ ਨਾਓਹੁਮਾਵੈਨਾਉਜਾਈ॥

ਨਾਨਕਸਾਹਿਬ ਸਮਾਇ ॥ ੨॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਾਛਾ ੩ ੫੭੧੦ ਅਸਟਪਦੀ ॥

੧ ਚਿਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਗੁਕਉਆਮੁਖਚੰਦਰੀਆਨਾ ॥ ਅੰਤਰਿਲੋਕੁਬੁਨੁਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਪਾਜੁਲਾਹੁਨਿਰਾਨੁ ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਾਮਦਸੈਮਨਿਚੀਤਿ ॥ ਗੁਰਕੇਹੈਰਿਨਾਮੁਚਿਤਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਹੋਰੁਬੁਨੁਪਰੀਤਿ ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਕਹਿਆਸਾਕਾਰਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਬਦਿਚੀਨਸਾਜਘਰਾਵਹੁ ॥ ਸਾਚੈਨਾਇਵਡੈਆਈਪਾਵਹੁ ॥ ੩॥ ਅਪਨਬੁਝੈਲੋਕਬੁਝਾਵੈ ॥ ਮਨਕਾਅਧਾਅਧਕਮਾਵੈ ॥ ਦਰੁਘਰਮਲਠਉਕੈਸੇਪਾਵੈ ॥ ੪॥ ਹਰਿਜੀਉ ਸੇਵੀਸੈਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥ ਘਾਇਘਾਇਅੰਤਰਿਜਿਸਕੀਜੋਤਿਸਮਾਈ ॥ ਤਿਸੁਨਾਭਿਕਿਆਚਲੈਪਾਹਿਨਾਮੀ ॥ ੫॥ ਸਾਚਨਾਮੁਸਾਚੈਸਬਦਜਨੈ ॥ ਆਪੈਆਪਿਸਿਲੈਚੁਕੈਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਵਖਾਨੈ ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਦੁਜੀਤੁਰਮਤਿਜਾਈ ॥ ਅਉਗੁਣਕਾਟਪਾਪਮਤਿਖਾਈ ॥ ਕੰਚਨਕਾਇਆਜੋਤਿਜੋਤਿਸਮਾਈ ॥ ੭॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿਭਿਮੈਵਡੀਦਡਿਆਈ ॥ ਦੁਖਕਾਟੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦਸਾਈ ॥ ਨਾਮਤੇਸਦਸੁਖਪਾਈ ॥ ੮॥ ਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿਆਕਰਣੀਸਾਗੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿਆਮੋਖਦੁਆਗੁ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿਆਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਗੁ ॥ ੯॥ ੧॥ ੨॥

੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਾਛਾ ੪ ੫੭੧੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

੧ ਚਿਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਪੈਆਪੁਖਾਇਉਮੇਟੈਅਨਦਿਹੁਗਿਰਸਗੀਤਗਵਈਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਭਉਜੋਤਿਜੋਤਿਮਿਲਈਆ ॥ ੧॥ ਮੈਹਰਿਗਿਨਾਮੁਅਧਾਰਮਈਆ ॥ ਬਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਨਾਵੈਗੁਰਮੁਖਹਰਿਹਰਿਪਾਠਪੜਈਆ ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੁਗੁਰੁਸਦ ਆਰੋਜਾਕੈਅਹਿਸਿਤਸਕਰਪਚਰੋਲਗਈਆ ॥ ਧਰਮਮਰਥਸਭਹਿਰਲੈਜਾਵਹਿਮਨਮੁਖਅੰਧਲੈਖਬਰਨਪਈਆ ॥ ੩॥ ਕੰਚਨਕੇਦੁ ਬਹੁਮਾਣਕੰਠਰਿਆਜਾਗੈ ॥ ਗਿਆਨੁਤਤੁਲਿਵਲਈਆ ॥ ਤਸਕਹੋਹੁਮਾਇਲੁਕਾਨੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਕੁਕੀਬੰਧਪਈਆ ॥ ੪॥ ਹਰਿਗਿਨਾਮੁ ਪੇਤੁਬੰਧਿਥਾਖੇਵਟੁਸਬਦਗੁਰਪਾਰਲਘਈਆ ॥ ਜਮਨਾਗਾਤੀਨੈਕੀਨਾਵੈਨਕੋਤਸਕਹੋਚੋਰੁਲਗਈਆ ॥ ੫॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਦਾਦਿ ਨੁਰਤੀਮੈਹਰਿਜਸੁਕਹਤੇਅੰਤੁਨਲਾਈਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਮਨੁਆਇਕਤੁਪਰਿਆਵੈਮਿਲਉਗੋਪਾਲੁ ॥ ਨੀਸਾਰੁਬਜਈਆ ॥ ੬॥ ਨੈਨੀਦੇਖਰਸੁ ਮਨੁਸਿਪਤੈਸ੍ਵਦਣਬਾਣੀਗੁਰਸਬਦਸੁਣਈਆ ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਤਮਦੇਵਹੋਗੀਨੇਰਸਿਰਸਿਰਾਮਗੋਪਾਲਰਵਈਆ ॥ ੭॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇ ਆਮੋਹਿਵਿਆਪੈਤੁਗੀਆਗੁਣਹੈਗੁਰਮੁਖਿਲਹੀਆ ॥ ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਸਭਸਮਕਾਰਿਜਦੈਨਦਰੀਆਵੈਸਕੁਬ੍ਰਹਮੁਪਸਰਈਆ ॥ ੮॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁਹੋਜੋਤਿਸਬਾਈਗੁਰਮੁਖਿਆਪੈਅਲਖੁਖਈਆ ॥ ਨਾਨਕਰੀਨਦਾਇਆਲਭਏਹੈਗੁਰਤ੍ਰਿਗੁਣਹੈਰਿਨਾਮੁਸਮਈਆ ॥ ੯॥ ੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਾਛਾ ੫ ॥ ਹਰਿਗਿਨਾਮੁਸੀਤਲਜਲਾਧਿਆਵਹੁ ॥ ਹਰਿਚੰਦਨਵਾਸੁਸੁਕੀਧਰੀਧਈਆ ॥ ਮਿਲਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁ ਪਾਈਆ ॥ ਮੈਹਿਰਪਥਾਸਸੰਗਹਰਿਬੁਝੀਆ ॥ ੧॥ ਜਪਿਜਗੀਨਾਥਜਗਦੀਸਗੁਸਈਆ ॥ ਸੁਰਨਿਪਰੇਸੇਈਜਨਉਬਰੇਜੀਉਪੁਲਾਦੁ ਉਪਾਰਿਸਮਈਆ ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਅਠਗੁਮੈਚੰਦਨਉਤਮੁਦਿਨਕਿਟਸਕਹੰਦਨੁਈਆ ॥ ਸਕਤੁਕੈਏਕੁਸਕਹੁਏਅਨਿਅਠ ਮਾਨੁਵੈਛੁਕਦੁਰਿਗਈਆ ॥ ੩॥ ਹਰਿਗਤਿਤਿਤਿਕਰਤਾਅਪੇਜਾਵੈਸਭਬਿਧਹਰਿਗਿਆਪਬਨਈਆ ॥ ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕੇਹੈਸੈਕ ਚਨੁਹੋਵੈਜੋਪੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਸਿਟੈਨਸਿਟਈਆ ॥ ੪॥ ਰਤਨਪਦਾਰਥਗੁਰੁਤਪਾਵੈਸਾਗਰਭਗਤਿ ॥ ਭੰਗਰੁਖੁਲਈਆ ॥ ਗੁਰਚਰਨੀ ਏਕਸਰਧਾਉਪਜੀਮੈਹਰਿਗੁਣਕਹਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਭਈਆ ॥ ੫॥ ਪਰਮਬੋਗਗੁਨਿਤਨਿਤਹਰਿਪਿਆਏਮੈਹਰਿਗੁਣਕਹਤੇਭਾਵਨਿ ਕਹੀਆ ॥ ਬਾਰਬਾਰਖਿਨੁਬਿਨੁਪਲੁਕਹੀਮੈਹਰਿਪਾਰਨਪਾਵੈਪਰੈਪਰਈਆ ॥ ੬॥ ਸਾਸਤਬੇਰਪਰਾਨਪੁਕਾਰਹਿਧਰਮਕਰੁਖਟਕਰ ਮਾਦਿਨਈਆ ॥ ਮਨਮੁਖਪਾਖੰਡਰੁਮਾਵੈਗੁਤੇਲੋਕੁਲਾਹਨਾਵਕਾਰਬੁਝਈਆ ॥ ੭॥ ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੇਗਾਤਿਪਾਵਹੁ ॥ ਸਿੰਘਤਿਸਾਸ

ਕੁਸਮੁਦਿਨਈਆਹਉਐਜਾਇਤ ਨਿਰਮਲੁਹੈਵੈਗੁਰਮੁਖਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਈਆ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਈਆ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਈਆ॥ ੭॥
ਸੇਕਸਕਮਈਆਨਾਨਕਨੰਤਵਜਾਏਵਜਹਿਨਿਤੁਰਾਵੈਤਿਤੁਰਾਚਲਈਆ॥ ੮॥ ੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅ
ਗਮਅਗੋਚਹੁਧਿਆਈਆਉਬਾਢਿਬਾਲਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਬਈਆ॥ ਗਮਨਾਮੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਵਸਾਏਸਤਿਗੁਰਪਰਸਹਰਿਨਾਮਸਮਈਆ॥ ੧॥
ਜਨਕੀਟੇਕਹਿਨਾਮੁਟਿਕਈਆਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਲਾਗਾਨਾਵਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਦੁਲਹੀਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉਗਾਇਨੁਸਰੀਕਰਮਸੀ
ਪਰਤੀਗੁਰਮੁਖਮਥਿਮਥਿਤਤੁਕਛਈਆਲਾਉਜਵੇਹਰਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਭਾਭੈਭਾਉਪਦੈਤਿਤੁਮਈਆ॥ ੨॥ ਸਾਸਨਿਦਾਸਦਾਸੁ
ਹੋਇਰਹੈਐਜੋਨਰਾਮਗੁਰ ਤਨਿਜਭਈਆਮਨ ਬੁਧਿਅਰਪਧਰਉਗੁਰਮਾਗੋਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੈਅਕਬੁਕਬਈਆ॥ ੩॥ ਮਨੁਖਮ
ਇਆਮੋਹਦਿਆਪੋਇਮਨੁਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਤਿਖਈਆਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੀਮ੍ਰਿਤੁਜਲੁਪਾਈਆਅਗਨਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦੁਬੁਝਈਆ॥
ਇਮਨੁਨਾਚੈਸਤਿਗੁਰਮਾਗੋਅਨਾਦਸਬਾਦਿਸੁਨਿਤੁਰਵਜਈਆਗਰਿਹਰਿਉਸਤਤਿਕਰੈਦਿਨੁਗਤੀਗਬਿਗਬਿਚਰਦੁਰਿਤਲ
ਪੂਰਈਆ॥ ੪॥ ਗਰਿਕੈਰੰਗਰਤਮਨੁਗਾਵੈਗਸਿਰਸਾਲਰੁਸਿਸਬਦੁਰਵਈਆਨਿਜਘਰਿਧਾਰੁਚੁਖੈਅਤਿਨਿਰਮਲੁਸਿਨਪੀਆਤਿਨਹੀ
ਸੁਖੁਲਹੀਆ॥ ੫॥ ਮਨਹਰਿਕਰਮਕਰੈਅਭਿਮਾਨੀਜਿਉਬਾਲਕਬਾਲੁਪਰਉਸਰਈਆਆਵੈਭਰਿਸਮੁੰਦਸਾਗਰਕੀਬਿਨਮ
ਹਿਭਿਨਭਿਨਭਹਿਪਈਆ॥ ੬॥ ਗਰਿਸਗੁਰਗੁਰਹਿਏਆਪੋਇਜਗੁਰੈਸਭਖੇਲਖੇਲਈਆਜਿਉਜਲੁਤਰੰਗਜਲੁਜਲਾਤਿਸਮਾਵੈਹਿ
ਨਾਨਕਆਪਹਿਆਪਰਮਈਆ॥ ੭॥ ੩ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਮਨੁਦ੍ਰੁਪਾਈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤਨੁਰਸ
ਮਦਿਨਈਆਅਮਗਪਿਛੁਭਏਸਾਧੂਸੰਗਜਨਮਮਗਵੇਉਮਿਦਗਈਆ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਸਾਪਸੰਗਤਿਮਿਲਹੀਆਕ੍ਰਿਪਾਕਰੁ
ਮਧਸੁੰਦਰਨਾਧੋਮੈਖਿਨੁਖਿਨੁਸਾਧੂਚਰਨਪਖਈਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉਚਨੈਗਿਸਤੁਕੁਇਆਬਨਵਾਸੀਇਕੁਖਿਨੁਮਨੁਆਟਿਕੈਨਾਟਿਕਈਆ॥
ਧਾਵਤੁਧਾਇਤਦੇਧਾਰਿਆਵੈਗਰਿਹਰਿਸਾਧੂਸਰਤਿਪਵਈਆ॥ ੨॥ ਧੀਆਪੁਤਛੋਰਸੀਨਿਆਸੀਆਸਾਸਮਨਬਹੁਤਕਰਈਆ॥
ਆਸਾਆਸਕਰੈਨਹੀਬੂਝੈਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਨਿਰਾਸਸੁਖੁਲਹੀਆ॥ ੩॥ ਉਪਜੀਤਰਕਰਿਗੰਬਰਹੋਆਮਨਰਹਰਿਸਚਲਚਲਗਵਾਕਰਈਆ॥
ਪਰਭਵਨੁਕਰੈਬੁਝੈਨਹੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਿਲਸੰਗ ਸਾਧਵਈਆਘਰਲਹੀਆ॥ ੪॥ ਆਸਣਸਿਧਸਿਖਹਿਬਹੁਤੇਰੇਮਨਮਾਗਹਿਰਿਧਸਿ
ਧਰੇਟਕਚੇਟਕਈਆਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖੁਮਨਸਾਤਨਆਵੈਮਿਲਸਾਧੂਤ੍ਰਿਪਤਿਹਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਈਆ॥ ੫॥ ਅਭਿਜੋਰਜਸੇਤੁਓਤੁਨਸਭ
ਵਰਨਹੁਪਜੀਅਸਤਿਉਪਈਆਸਾਧੂਸਰਣਪਰੋਸੋਉਚਰੈਖਡੀਬ੍ਰਮਣਸੁਦਵੈਸਚੰਡਾਚਰੰਭਈਆ॥ ੬॥ ਨਾਮਾਜੈਦੋਉਕੰਬੀਰੁ
ਤ੍ਰਿਯੋਚਨੁਅਭਿਜਤਗਵੈਦਾਸਚੰਮਰੁਚਮਈਆਜੋਜੋਮਿਲੋਸਾਧੂਜਨਸੰਗਤਿਸਨੁਪਨਾਜਟੁਸੈਣਮਿਲਿਆਹਰਿਦਈਆ॥ ੭॥ ਸੰ
ਤਜਨਾਕੀਹਰਿਪੇਜਰਖਾਈਭਗਤਿਵਛਲੁਅੰਗੀਕਾਰਕਰਈਆ॥ ਨਨਕਸਰਤਿਪਰੋਜਗਜੀਵਨਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਖ
ਈਆ॥ ੮॥ ੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਉਠੀਪੁਤਕੇਹੀਸੁਇਗੁਰਬਚਨਮਨੀਤੀਗਲ
ਗਈਆਮਨਕੀਬਿਰਥਾਮਨੁਹੀਜਾਣੈਅਵਹੁਕਿਜਾਣੈਕੋਪੀਰਪਰਈਆ॥ ੧॥ ਗਮਗੁਰਮੋਹਨਿਮੋਹਿਮਨੁਲਈਆ॥
ਹਉਆਕਲਾਬਿਕਲਗੁਈਗੁਰਦੇਖੇਹਉਲੋਪੋਹੋਇਪਈਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉਹਉਨਿਰਖਤਹਿਰਉਸਭਿਦੇਸਾਦਿਸੰਤਰਮੇਪੁ
ਭਦੇਖਨਕੋਬਹੁਤਮਨਿਚਈਆਮਨਿਤਨਿਕਾਟਿਦੋਉਗੁਰਮਾਗੋਜਿਨਹਰਿਪੁਤਮਾਰਗੁਪੰਭੁਦਿਖਈਆ॥ ੨॥ ਕੋਈਅ
ਇਸਦੇਸਾਦੇਇਪੁਭੁਕੇਰਾਰਿਦਅੰਤਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਈਆਮਸਤਕੁਕਾਟਿਦੋਉਚਰਣਾਤਲਿਜੋਹਰਿਪੁਤਮੇ

ਲੇਖੇਲਿਲਈਆ ॥ ੨॥ ਚਲੁਚਲੁਸਖੀਤਮਪ੍ਰਭਪਰਬੋਧਿਗੁਣਕਾਮਣਕਰਿਗਿਪ੍ਰਭੁਲੀਆ ॥ ਰਗਬਿਵਲੁਓਅਕੋਨਾਮਕਹੀਅ
 ਤਤੈਸਰਦੇਪ੍ਰਭੁਤਿਸੁਪਾਛੈਪਈਆ ॥ ੪॥ ਧੀਮਾਸੀਗਾਰਕਰੇਪ੍ਰਭੁਪੁਸ਼ੀਆਮਨੀਪਕੁਗੁਗੀਅਨੁਬਲਈਆ ॥ ਰਸਿਗਸਿਭੋਗਕਰੇਪ੍ਰਭੁ
 ਮੇਰਾਤਸਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਕਟਿਕਟਿਪਈਆ ॥ ੫॥ ਗਰਿਗਰਿਗੁਕੀਠਿਏਥਾਨੀਆ ॥ ਮੇਰੀਤੀਦੁਰਦੁਰਗਤਨੁਗੁਨੀਆ ॥ ਗਰਿਗਰਿਸਰਧਾ
 ਸੇਜਾਵਛਾਈਪ੍ਰਭੁਛੋਰੀਸਕੈਬਹੁਤਮਨਭਈਆ ॥ ੬॥ ਕਰੋਪ੍ਰਭੁਅਵਹੁਅਵਹੁਕਛੁਕੀਜੈਸੁਬਾਰਸੀਗਾਰੁਛੋਕਟਛੋਕਟਈਆ ॥ ਕੀ
 ਓਸੀਗਾਰੁਮਿਲਣਕੈਤਾਈਪ੍ਰਭੁਲੀਓਸੁਗਾਨਿਥੁਕਮੁਖਪਈਆ ॥ ੭॥ ਹਮਚੇਰੀਤੁਮਗਮਗੁਸਾਈਕਿਆਤਮਕਰਿਤਿਭੇਵਸ
 ਪਈਆ ॥ ਚਈਆਰੀਨਕਰਹੁਪਲੇਵਤਨਾਨਕੋਰਿਗੁਰਸਰਣਸਮਈਆ ॥ ੮॥ ੫॥ ਥਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ॥ ॥ ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇ
 ਮੁਅਗਮਠਾਕੁਰਕਾਖਿਨੁਖਿਨੁਸਰਧਾਮਨਬਹੁਤਉਠਈਆ ॥ ਗੁਰਦੇਖੇਸਰਧਾਮਨਪੁਰੀਜੀਉਚਾਤ੍ਰਕਾਪੀਉਪ੍ਰਿਉਬੁੰਦਮੁਖਪਈ
 ਆ ॥ ੧॥ ਮੇਲੁਮਿਲੁਸਖੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਈਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਚਈਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਲੈਮੈਰਿਸੁਆਗੈਸਿਰੁਕਟਿਕਟਿਪਈਆ ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉਗੈਮੈਰੋਮਾਨਿਤਨਿਉਕਬੇਦਨਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖੋਬਿਨੁਨੀਦਨਪਈਆ ॥ ਬੈਦਕਨਾਟਕਦੇਖਭੁਲਾਨੇਮੈਹਿਰਦੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲੁਗਈ
 ਆ ॥ ੨॥ ਹਉਖਿਨਪਲੁਗਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਾਜੀਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਗਈਆ ॥ ਜੀਨਕਉਪਿਆਸੋਇਪ੍ਰਭੁਕੇਗੀਤਿਨਮਦੁਰਨ
 ਤਵੈਬਿਨਹਰਿਕੋਦੁਈਆ ॥ ੩॥ ਕੋਈਆਨਾਅਨਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਵੈਹਉਤਿਸੁਵਿਦੁਬਾਲਿਬਾਲਿਪੁਮਗਈਆ ॥ ਅਨੇਕਜਨਮਕੋਵਿਦੁ
 ਜੈਨਮੇਲੇਜਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਈਆ ॥ ੪॥ ਸੇਜਣੇਕੁਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰਮਹਲੁਨਪਾਵੈਮਨੁਖਭਰਮਈਆ ॥ ਗੁਰਗੁਰੁਕਰਤ
 ਸਰਣਿਜੇਅਵੈਪ੍ਰਭੁਆਈਮਿਲੈਖਿਨਛੀਲਨਪਈਆ ॥ ੫॥ ਕਰਿਕਰਿਕਿਰਿਆਚਾਰਿਵਧਾਏਮਨਪਾਖੰਡਕਰਮੁਕਪਟਲੋਭਈਆ ॥
 ਹਿ ਬੇਸੁਆਕੇਘਰਬੇਟਾਜਨਮਿਆਪਿਤਾਤਾਹਿਕਿਆਨਾਮੁਸਦਈਆ ॥ ੬॥ ਪੁਰਬਜਨਮਭਗਤਿਕਰਿਆਏਗੁਰਗਿਰਿਹਰਿਭੰਗਾਤਿ
 ਜਮਈਆ ॥ ਰਗਤਿਭਗਤਿਕਰਤੇਹਰਿਪਾਈਆਜਾਹਰਿਗਿਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਈਆ ॥ ੭॥ ਪ੍ਰਭੁਆਇਆਇਮਿਦੀਪੀਸਾਈਆ ॥ ਆਪੇ
 ਪੋਲਿਪੋਲਿਅੰਗਲਈਆ ॥ ਜੀਨਕਉਠਾਕੁਰਕੇਰਾਧਾਗੀਬਾਹਪਕਰਿਨਾਨਕਕਛਲਈਆ ॥ ੮॥ ੬॥ ੧॥

ਹਿ

ਰਗੁਥਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧੩॥

॥ ਰੁਹਉ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਉਪਮਾਜਾਤਿਨਕਹੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਕੀਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀ ॥ ਤਜਿਆਨਸਰਣਗਹੀ ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਚਰਨਕਮਲਅਪਾਗ ॥ ਹਉਜਾਉਸਦਬਾਲਿਭੁ

॥ ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਲਾਗੀਤਾਹਿ ॥ ਤਜਿਆਨਕਤਤਿਨਜਾਹੀ ॥ ੧॥ ਹਰਿਨਾਮਸਾਕਰਨਾ ॥ ਮਲਪਾਪਕਲਮਲਦਹਨਾ ॥ ਚਤ੍ਰੀਨਾਵਸੰਤਉਧਾਗ ॥
 ਰੈਤਰੇਸਾਗਰਪਾਗ ॥ ੨॥ ਮਨਭੋਰੇਪ੍ਰੇਮਪਰੀਤਾ ॥ ਇਹਸੰਤਨਿਰਮਲਗੀਤਾ ॥ ਤਸੀਗਏਪਾਪਬਿਕਾਗ ॥ ਹਰਿਮਿਲੇਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਗ ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭੁਪੇ
 ਖੀਐਬਿਸਮਾਦੁਹਰਖਿਅਦਪੁਰਨਸਾਦਾ ॥ ਨਹਿਭੋਲੀਐਇਤਉਤਾਪ੍ਰਭਬਸੇਹਰਿਹਰਿਚੀਤਾ ॥ ੪॥ ਤਿਨਨਾਹਿਨਕਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਿਰਸਿ
 ਮਹਿਪ੍ਰਭੁਗੁਣਤਸੁ ॥ ਤੇਜਮਨਪੇਖਹਿਨੈਨਾ ॥ ਸੁਨਮੇਰੇਅਨਹਤਬੈਨਾ ॥ ੫॥ ਹਰਿਸਰਣਿਸੁਗੁਪਾਲਾਪ੍ਰਭਭਗਤਵਸਦਈਆ ॥ ਹਰਿਨਿ
 ਮਲਹਹਿਨਭੇਵਾ ॥ ਨਿਤਕਹਹਿਮੁਨਜਨਸੇਵਾ ॥ ੬॥ ਦੁਖਦੀਨਦਰਦੁਨਿਵਾਗ ॥ ਜਾਕੀਮਯਾਬਿਖਣੀਕਾਗ ॥ ਤਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੋਈ ॥
 ਜਲਿਥਾਲਿਮਹੀਆਲਿਸੋਈ ॥ ੭॥ ਕਰਿਬੰਦਨਾਥਬਾਗ ॥ ਬਕਪਾਰਿਓਪ੍ਰਭੁਰਬਾਗ ॥ ਪ੍ਰਭਕਰਹੁਸਾਧੂਧੁਰੀਨਾਨਕਮਨਸਾਧੂਰੀ ॥
 ੮॥ ੧॥ ਥਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭਜਨਮਅਰਨਾਨਿਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿਪਾਰਿਓਦੁਆਰੀ ॥ ਗਹਿਚਰਨਸਾਧੂਸੰਗਿਅਮਨਮਿਸਟਹਰਿ

ਰਹਿੰਗਾ ਕਰਿ ਤਾਇਆ ਲੇਤੁ ਲਾਭਾਇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਟੀਨਾ ਬਰਾਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਦੀਨਾ ਬਰਾਇਆਲਾ ਜਾਚਉ ਮੇਰੇ
 ਤਰਵਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਸਾ ਗਬਿ ਥਿਆ ਕੂਪਾ ॥ ਤਮਾ ਅਗੀਆਨ ਮੇਰਾ ॥ ਤੁਧੁ ਪਾਗਿ ਰੂਪਾ ਪੂਰਨੀ ॥ ਏਹੁ ਗਰਿਨਾ ਮੁਖ ਪੁਨਾਰੇ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਧੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਠਾਉ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਉ ॥ ਲੋਭੰ ਮੋਹਿ ਬੰਧੀ ਦੇਹ ॥ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਨਹੋ ਵਤਖੇਹ ॥ ਜਮ ਦੂਤ ਮਹਾ ਕੁਇਆਨਾ ॥
 ਚਿਤ ਗੁਪਤ ਕਰਮ ਹਿਜਾਨਾ ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਸਾਖ ਸੁਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਸਗਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਭੈਭੰ ਜਨਾਮੁ ॥ ਰਹਿੰਗਾ ਕਰਿ ਤਾਇਆ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ॥
 ਮੇਰੇ ਦੇਖ ਕਨੇ ਨਜਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨਾ ਕਤ ਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਗਹਿ ਓਟ ਚਿਤ ਵੀਨਾ ਬਾਨਾਨਕਾ ਦੇਰ ਖੁਰਬਾ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਹੋ ਪਾਲਾ ਸਰਬ ਪਟ
 ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਮਨ ਪੀਤਰ ਰਸ ਪਿਆਸਾ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨਾਸਾ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਹਰਨੁ ਨਾਨਾਇ ॥ ਵਡ ਭਗਨਾਨਕ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਧੁ ਬਿਨਾ
 ਨਹੀ ਹੋਗਾ ਮਨਿ ਪੀਤਰੰਦਰ ਕੋਗਾ ॥ ਜੀਉ ਮੀਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਹੋਤਾ ॥ ਅਲਕ ਵਲਾਭੰ ਨੁ ਭੇਤਾ ॥ ਜੀਉ ਚਕਵੀ ਸੁਰਜ ਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਿ
 ਆਸਾ ॥ ੬ ॥ ਜੀਉ ਤਰਨ ਰੁਰਤ ਪਰਾਨਾ ॥ ਜੀਉ ਲੋਭੀ ਐਧੁਰਾਨਾ ॥ ਜੀਉ ਦੁਪਜਲਾ ਹਿ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ਜੀਉ ਮਹਾ ਖਾਧਿ ਆਰਥ ਭੋਗਾ ॥ ਜੀਉ
 ਮਾਤ ਪੁਤ ਹਿ ਹੋਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨੇਤਾ ॥ ੭ ॥ ਜੀਉ ਦੀਪ ਪਤਨ ਪਤੰਗਾ ॥ ਜੀਉ ਚੋਹਰਿ ਤਨਿ ਸੰਗਾ ॥ ਮੇਗਲ ਹਿਕਾ ਮਹਿ ਬੰਧਾ ॥ ਜੀਉ
 ਗੁਸਤਾ ਬਿਖਾਈ ਪੰਧਾ ॥ ਜੀਉ ਜੁਆਗ ਬਿਸਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕਾਇ ਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ੮ ॥ ਕੁਰੰ ਕਨਾਦੈ ਨੇਹੁ ॥ ਚਾਕਰ ਚਾਤ ਮੇਤੁ ॥ ਸ
 ਨ ਜੀਵਨਾ ਸਤ ਸੰਗਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨਾ ਰੰਗਾ ॥ ਰਸ ਨਾ ਬਖਾਨੈ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦਾਨੁ ॥ ੯ ॥ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਿ ਲਿਖ ਦੇਇ ॥ ਸੋ ਸਰਬ
 ਫਲ ਹਰਿ ਭੋਇ ॥ ਕੁਲ ਸਮੁਪਕਰ ਤਿਉ ਪਾਗਿ ॥ ਸੀਸਾ ਉਤਰ ਗਸਿ ਪਾਗਿ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਬੋਹਿ ਬਤਾਰਿ ॥ ਮੀਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਜਸੁਗਾ
 ਹਿ ॥ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੁਰਗਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਗਣਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ੧੦ ॥ ੧੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ੧੨ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ੬ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ੨ ॥
 ਤਿਨ ਕਾਜੋ ॥ ੧੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਬਿਤੀਘਰੁ ੧੦ ਜਤਿ
 ਏਕ ਮਏਕ ਕਾਹੁ ਨਿਗਲਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਜੋ ਨੀਜਾਤ ਨਾਨਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋ ਚਰੁ ਪੁਨਗੋ ਬਿਆਖੋ ਜਤ ਬੋਜਤ ਪਟ ਪਟੇ ਦੇਖਿਆ ॥
 ਜੋ ਦੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕੀਆ ਜਪੁ ਜਾਪ ਉਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ
 ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਦੀਸੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥ ਨਮਰਾ ਰਿਬਾਂ ਧੇਆ ਵਟ ਜਾਣੇ ॥ ਕੀਆ ਲੈ ਆਵਹਿ ਕੀਆ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥
 ਸਿਕਨ ਮਕਾਲੁ ਸਿਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਾਦਿ ਨ ਛੂਟ ਸਿਕੋਇ ॥ ਪਾਖੰਡ ਕੀਨੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਸਚ ਕੀ ਆਕਰੰਜੇ ॥ ਅੰ
 ਨਠੇ ਕੇ ਜੇ ਕੀ ਵੇਛੋ ॥ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਕੀ ਏਬੈ ਸਟਕ ਉਥਾਉ ॥ ਰਾਤਿ ਨਿਤ ਕੀ ਕੁਰੰਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਏਕ ਰਿਦੇਖਣਾਗਾ ਅਵਰੁਨੁ ਭੁਜਾ
 ਸਿਰਜਣਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕੀਤੀ ਆਬ੍ਰਾਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮੇਸਾ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਉਪਾਏ ਵੇਸਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜਾਤੀ ਗਣਤਨ ਆਵੈ ॥ ਜਿਨ ਸਾਜੀ ਸਿ
 ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਆਰਾਧੁ ॥ ਕਿਸੁ ਜੇ ਕੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੁਗਿ ॥ ਚਉਥੈ ਉਪਾਏ ਚਰੇ ਬੇਰਾ ॥ ਖਾਟੀ ਚਰੇ ਬਾਟੀ ਬਿਰਾ
 ਅਸਟਰ ਸਾਖਟੀ ਨਉ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਿਸੁ ਅਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਤੀਨ ਸਮਾਵੈ ਰਉ ਬੈਦਾਸਾ ॥ ਪੁਟ ਦਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮਤ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ਪੀਚ
 ਮੀ ਪੀਚ ਭੂਤ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਆਪ ਅਗੋ ਚਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਗਲਾ ॥ ਇਕੋ ਕ੍ਰਮੁ ॥ ਮੋਹਿ ਪਿਆਸੇ ॥ ਇਕੋ ਰਸੁ ਚਾਖ ਸਬਦ ਤਿਪਤਾਸੇ ॥ ਇਕੋ
 ਗਿਰਤਾਇ ਕਿ ਮਰਿਯੁਗਿ ॥ ਇਕੋ ਰਿਪਾਹਿ ਸਾਚੈ ਦੇਖਿ ਯੁਗਿ ॥ ੬ ॥ ਸੁਰੋ ਕਉ ਨਾਹੀ ਪਤਿਨਾਉ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਸੁਰਾਕਾ ਲਾਕਾਉ ॥ ਪੀਜੇ
 ਪੀਖੀ ਬੀਖਿ ਆਕੋਇ ॥ ਛੇਰੀ ਰਹਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤਉ ਛੂਟੈ ਨਾਖ ਸਮੁਛਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮੇਲੈ ਰਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ੭ ॥ ਪਸਟੀ ਖਟੁਰ
 ਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਜੇ ॥ ਅਨਰੁ ਸਬਦੁ ਨਿਗਲਾ ਬਾਜੇ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਵੈ ਤਾ ਮਹਲੁ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਸਬਦੇ ਰੇ ਰੇ ਤਉ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਸਖ

ਜਿਨਲਾਗੁਵਹੀਸਾਰੈਸਰੇਸਚਮਦਹਿਆ। ਸਪਤਮੀਸੰਤਸੰਤੋਖੁਸ਼ਹੀਗਿਆਸਤਸਮੁਕ੍ਰਿਭਰੇਨਿਰਮਲਾ
ਗਿਆਮਜਨੁਸੀ ਲੁਸਚਉਰਿਵੈਦੀਚਾਗਿ। ਗੁਰਕੈਸਬਾਇਪਾਵੈਸੁਭੰਪਾਗਿਆਮਜਿਸਾਰਅਖਸਾਰੁ^੧
ਟਮੀਆਸਣਸਿੰਘੂਪੀਸਯੈ। ਸਚੁਨਿਕੇਵਲੁਕਰਮਅਰਾਧੈ। ਪਉਣਪਾਟੀਅਗਨੀਬਿਸਰਾਉ। ਤਹੀਨਿਰੰਜਨੁਸਾਈਨਾਉ। ਤਿਸੁਮਹਿ
ਮਨੁਆਹਰਿਆਲਿਵਲਾਈ। ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਸਕੁਕਾਲੁਨਖਾਈ। ੧੦॥ ਨਉਮੀਨਵੇਨਾਥਨਉਖਡਾਂ। ਘਟਿਘਟਿਨਾਥਮਤਾਬਲਵੰਗ। ਅਈ
ਪੁਤਾਇਨੁਗੁਸਾਰਾ। ਪ੍ਰਭਆਦੇਸੁਆਦਿਰਖਦਾਗ। ਮਾਦਿਨੁਗਾਦੀਰੋਰਿਤੇਗਾ। ਉੱਪਪਰਪਰਕਰਵੈਜੋਗੁ। ੧੧॥ ਦਸਮੀਨਾਮੁਦਹੁ
ਇਸਨਾਨੁ। ਅਨਾਦਿਨੁਮਜਨੁਸਚਾਗੁਣਗਿਆਨੁ। ਸਚਿਮੈਲਨਲਗੈਕ੍ਰਮਰਉਂਝਾਗੈ। ਬਿਲਮਨਤੁਟਸਿਕਾਰੈਤਾਗੈ। ਜੀਉਤਕਾਜਗੁਏ
ਵੈਜਾਣਹੁ। ਅਸਾਬਿਰੁਚੀਤਿਸਾਚੁਰੰਗਮਾਣਹੁ। ੧੨॥ ਏਕਾਦਸੀ। ਇਕੁਰਿਦੈਵਸਾਵੈ। ਹਿੰਸਾਮਮਤਾਮੇਹਿਚੁਕਾਵੈ। ਛਲੁਪਾਵੈਬ੍ਰਹਮਾ
ਤਮਚੀਨੈ। ਪਾਖੰਡਰਚਤਤੁਨੀਬੀਨੈ। ਨਿਰਮਲੁਨਿਰਾਤਹੁਨਿਕੇਵਲੁ। ਸੁਰੇਸਾਰੇਨਲਾਗੈਮਲੁ। ੧੩॥ ਜਹਦੇਖਾਤਏਕੋਵੇਕਾਹੋਰ
ਜੀਅਉਪਾਏਵੇਕੋਵੇਕਾ। ਫਲੇਹਰਕੀਏਛਲੁਜਾਇ। ਰਸਕਸਖਾਏਸਾਦੁਗਵਾਇ। ਕੂੜੈਲਾਲਚਲਪਟੇਠਪਟਾਇ। ਛੁਟੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਾਚੁਕਮਾਈ। ੧੪॥ ਦੁਆਦਸੀ। ਮੁਖਮਨਅਉਪੁਤਾ। ਅਹਿਨਿਸਿਜਗੁਕਬਹੁਨਸੁਤਾ। ਜਾਗਤਜਾਗਰੈ। ਲਿਵਲਾਈ। ਗੁਰਪਰਵੈ
ਤਿਸੁਕਾਲੁਨਖਾਈ। ਅਤੀਤਭਏਮਰੇਬੈਗਾਈ। ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਹਿਲਿਵਲਾਈ। ੧੫॥ ਦੁਆਦਸੀ। ਦਇਆਦਨੁਕਰਿਜਾਵੈ। ਬਾ
ਰਿਜਾਤਉਕ੍ਰਿਤਰਿਅਲੈ। ਬਰਤੀਬਰਤਰੈਹਿਰਕਾਮ। ਅਜਪਾਜਪ੍ਰਧੈਮੁਖਨਾਮੁ। ਤੀਨਰਵਨਮਹਿਏਕੋਜਾਵੈ। ਸਭੰਸੁਰੰਸੰਜਮਸਾਚੁ
ਪਛੁਟੈ। ੧੬॥ ਤੇਰਸਿਤਰਵਰਸਮੁਕ੍ਰਿਕਾਗੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਲਾਸਿਖਰੀਲਿਵਤਾਗੈ। ਰੁਰੰਰੁਮਰੈਨਬੂਰੈਕੋਇ। ਨਿਰੰਰੁਬੂਰੈਮਰੈਪਤਿਖੋਇ।
ਰੁਰਮਹਿਘਰੁਘਰਿਮਹਿਰੁਜਾਵੈ। ਤਖਤਿਨਿਦਾਸੁਸਚੁਮਹਿਭਾਵੈ। ੧੭॥ ਚਉਦਸੰਚਉਬੇਥਾਵੁਢਤਿਪਾਵੈ। ਰਾਜਸਤਾਮਸਸਤਕਲ
ਸਮਾਵੈ। ਸਸੀਅਰਕੈਘਰਿਸੁਰਸਮਾਵੈ। ਜੋਗਨੁਗਤਕੀਮਤਿਪਾਵੈ। ਚਉਦਸਭਵਲਪਤਾਲਸਮਾਏ। ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਰਹਿਆਲਿ
ਵਲਾਏ। ੧੮॥ ਅਮਾਦਸਿਆਚੰਦੁਗੁਪਤਗੈਦਾਰੀ। ਬ੍ਰਹੁਗਿਆਨੀਸਬਦੁਬੀਚਾਗਿ। ਸਸੀਅਰਗਗਨਜੋਤਿਤਿਤੁਲੈਈ। ਕਿਰਿਕਰਿ
ਵੇਖੈਕਰਤਾਸੇਈ। ਗੁਰਤੇਰੀਸੈਸੋਤਿਸਹੀਮਾਹਿ। ਮਨਮੁਖਕੂਲੇਆਵਤਿਜਾਹਿ। ੧੯॥ ਘਰੁਦੁਥਾਪਿਬਿਰੁਥਨੁਸੁਧਾਵੈ। ਆਪਪਛਾ
ਵੈਜਾਸਤਿਗੁਪਾਵੈ। ਜਹਆਸਾਤਹਿਬਿਨਸਾਬਿਨਾਸਾ। ਛੁਟੈਖਪਰੁਤੁਬਿਪਾਮਨਸਾ। ਮਮਤਾਜਾਲਤੇਰੈਉਚਾਸਾ। ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਸ
ਕਹਮਤਕੇਦਾਸਾ। ੨੦॥ ੧॥

१. विसतिगुरुसगति।

ਅਹਿਤਵਾਰਮਾਦਿਪੁਰਖਪੁਰੈਸੋਈ॥ਅਪੋਵਰਤੈਅਵਰੁਕੋਈ॥ਓਤੰਪੋਤਿਜਗੁਰਹਿਆਪੋਰੋਈ॥ਅਪੋਕਰਤਾਕਰੇਸੁਰੋਈ॥ਨਾ
ਮਰਤੇਸਦਾਸੁਖਰੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੧॥ਹਿਰਦੈਜਪਨਿਜਪਊਗੁਣਤਾਸਾ॥ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰਸੁ
ਆਮੀਨਨਪਗਲਗੀਧਿਆਵਉਹੋਇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸੋਮਵਾਰਸਚਿਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਜਾਈ॥
ਅਖਿਆਖਿਹੋਸਕੁਲਿਵਲਾਈ॥ਜਿਸੁਦੇਵੈਤਿਸੁਪਲੈਪਾਈ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਲਖਿਆਨਜਾਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਹਰਿਆਸ
ਮਾਈ॥੨॥ਮੰਗਲਮਾਈਅਯੋ॥ਹਉਪਾਈਅਗਾਅਪੋਸਿਰਸਿਰਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਪੁਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਹਰਿਆਸ
ਮਾਈ॥੩॥ਪ੍ਰੇਮਕਰਾਤਿਕਰੈਲਿਵਲਾਈ॥ਹਉਮੈਮਤਾਸਬਦਨਲਾਈ॥੩॥ਬੁਧਿਵਾਰਮਾਪੇਬੁਧਸਾਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਬਦੁ

२७०

ਸਬਦੁ

ਜੀਅਜੰਤਮਾਇ
ਆਮੋਹੁਪਾਯੋ॥

ਗਗਾਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛੰਤੜਖਣੀ ॥

੧ ਭਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥

ਮੁੰਧਨਵੇਲਾ ਕੀਆਗੋਇਲਾਮਾਈਗਾਮਾਮਟਕੀਰਾਪਰੀਹਰਿਲਿਵਲਾਈਗਾਮਾਇਵਲਾਇਹਰਿਸਿਉਹਰੀਗੋਇਲਾਸਤਿਸਬਦਸੀਗਈ
ਆਕਰਜੋਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕਰਬਿਨੰਤੀਸਿਧੁਸਾਚਪਿਆਰੀਆਪਨਗਾਇਕੁਗਤੀਦੇਖਿਪ੍ਰੀਤਮਕਾਮਕੋਧੁਨਿਵਾਰਿਆਨਾਨਕਮੁੰਧਨਵੇਲਾਉ
ਦਰਦੋਖੀਪਿਰਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਸਚਨਵੇਲਾ ਕੀਏਜੋਬਨਬਾਈਗਾਮਾਆਉਨਜਾਉਕਰੀਅਪਨੇਸਤਨਾਈਗਾਮਾਨਾਤਅਪਨੇਸੰਗਦਾਸੀ
ਮੇਰੁਗਤੀਹਰਿਕੀਰਾਵੇਲਾਅਗਾਧਬੋਧਅਕਬਕਬੀਐਸਤਜਿਪ੍ਰਕਾਸ਼ਗਾਵੇਲਾ ॥ ਰਾਮਾਮਰਸਾਚਰਸੀਮਾਰਵੈਸਾਚਪਿਆਰੀਆਗੁਰ
ਸਬਦਦੀਆਦਾਨੁਕੀਆਨਾਨਕਾਵੀਚਾਰੀਆ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਿਅਕੀਪਿਰਸੰਗਸੂਤੀਗਾਮਾਗੁਰਕੈਰਾਇਚਲੇਸਾਚੁਸੰਗੁਤੀਗਾਮਾਪਾਸਾ
ਚਸੰਗੁਤੀਹਰਿਸੰਗਸੂਤੀਸੰਗਸਖੀਸਹੇਲੀਆ ॥ ਏਕਰਾਇਕਮਨਨਾਮੁਦਸਿਆਸਤਿਗੁਰੁਤਮੇਲੀਆ ॥ ਦਿਨੁਰੋਣਪਤੀਨਚਸਾਵਿਸ
ਰੈਸਾਸਿਸਾਸਿਤਿਰੰਜਨੋ ॥ ਸਬਦਜੋਤਿਗਾਇਦੀਪਕਨਾਨਕਾਰਉਰੰਜਨੋ ॥ ਜੋਤਿਸਬਾਈਏਵੈਕੁਵਲੁਸਾਰੇਗਾਮਾਪਾਇਪਾਇਰਵੈ
ਹਰਿਆਮਲਖਮਪਾਰੇਗਾਮਾਅਲਖਮਪਾਰਮਪ੍ਰਸਾਦਾਅਪੁਮਾਰਿਸਿਲਾਈਐ ॥ ਉਐਮਤਓਰੁਜਾਣੁਸਬਦਮੈਲੁਚਕਾਈ
ਐ ॥ ਦਰਿਜਾਇਚਰਸੁਨਕਰੀਰਾਵੈਤਾਰਤਾਰਤਾਰਿਆ ॥ ਦਰਿਨਾਮੁਮੀਸ੍ਰਿਤਚਾਖਿਕੀਪਤੀਨਾਨਕਾਉਰਧਾਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੈਮਨਿਚਉਪਦਾਸਾਚਾਵਿਗਾਸੀਗਾਮਾਮੇਰੀਪ੍ਰੇਮਾਪਰੇਪ੍ਰਕਾਸ਼ਬਿਨਾਸੀਗਾਮਾਅਵਗਤੋਹਰਿਸਕੁਨਾਥੀ
ਤਿਸੈਕਾਵੈਸੋਖੀਐ ॥ ਕਿਰਪਾਲੁਸਦਾਦਾਇਆਲੁਦਾਤਾਜੀਆਅੰਦਰਿਤੁੰਜੀਐ ॥ ਮੈਅਵਗੁਰਿਆਨੁਪਿਆਨੁਪ੍ਰਜਾਤਿਨਾਮੁਅੰਤਰਿ
ਵਸਿਰੇਹਾ ॥ ਰੇਖੁਭਵਨੀਹਰੁਨਜਾਨਾਨਕਾਸਚੁਗਾਤਿਰੇ ॥ ੧ ॥ ਭੀਨਕੀਰੈਦਭਲੀਦਿਨਸੁਹਾਏਗਾਮਾਨਿਨਾਪਰਸੂਤਕੀਏਪ੍ਰੇਮੁਜ
ਗਾਏਗਾਮਾਨਵਾਦਨਵਧਨਸਬਾਦਿਜਾਗੀਆਪਦੇਪਿਰੁਕਾਈਆ ॥ ਤਨਿਕਤੁਕਪਦੁਸੁਭਾਉਦੁਜਾਚਕਰੀਲੋਕਾਈਆਮੈ
ਨਾਮੁਹਰਿਕਾਹਰੁਕਰੈਸਾਚੁਸਬਦਨੀਸਾਇਆ ॥ ਕਰਜੋਤਨਾਨਕਸਾਚੁਮਾਗੈਨਦਰਿਕਰਿਤਪਭਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਾਗੁਸਏਕੀਏਏਏਲੇਗੁਰ
ਬਾਈਗਾਮਾਜੀਨਸੁਦਿਮੀਨਿਅਕੀਅਕਬਕਾਈਗਾਮਾਅਕਬਕਾਈਪਦੁਨਿਰਬਾਈਕੋਇਲਾਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੇ ॥ ਓਹੁਸਬਦੁਸਮਾਏ
ਆਪੁਗਵਾਏਵਿਭਵਲੁਸੇਈਸੁਝੇ ॥ ਹੋਅਤੀਤੁਅਪਰੰਪਰੁਗਤਾਸਾਚੁਮਨਗੁਣਸਾਰਿਆ ॥ ਓਹੁਪੁਰਿਹਰਿਆਸੁਬਠਾਈਨਾਨਕਾਉਰਧਾ
ਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਮਹਲਿਬੁਲਾਏਕੀਏਗੁਰਤਿਸਨੇਹੀਗਾਮਾਗੁਰਮਾਤਿਮੁਨਿਹਸੀਸੀਸੁਦੇਹੀਗਾਮਾਮਨੁਮਾਰੀਝੈਸਬਦਿਸੀਝੈਵੈਲੋਕਨਾਥੁ
ਪਛਾਣੇ ॥ ਮਨੁਗੀਰਾਏਨਜਾਏਕਤੀਅਪਦਾਪਿਰੁਜਾਣੇ ॥ ਮੈਅਪਾਰਤੇਰਾਤੁਖਸਮੁਮੇਰਾਮੈਤਾਣਤਕੀਅਤੇਰਥੀਸਾਚੁਸੁਚਾਸਦਨਾ
ਨਕਗੁਰਸਬਾਦਿਭਗੁਨਿਬੋਧੀ ॥ ੪ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛੰਤਾਮੰਗਲਾ ॥

੧ ਭਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥

ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸ਼ਜੈਆਇਆਮਨਿਸੁਖਸਮਾਦਾਗਾਮਾਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸ਼ਇਆਰੰਗਰਲੀਆਮਾਦਾਗਾਮਾਵਰੁਕਾਨੀਆਸੋਹਗਈ
ਹਰਿਮਸਤਕਿਮਾਦਾਗਾਮਾਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸ਼ਹਰਿਸੋਹਗੁਰੈਨਾਨਕਮਨਿਕਾਦਾਗਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿਮਾਣਿਆਹਰਿਮਾਣੁਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸ਼ਹਰਿਅਪੈਰਾਮਾ
ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਆਨਿਤਹਰਿਹਰਿਜਾਪੈਰਾਮਾਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵੈਸੋਕਰੈ ॥ ਹਰਿਰੀਰੀਰਾਪੈਰਾਮਾਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਸਿਲਾਇ
ਆਹਰਿਸੁਹਰਿਧਾਪੈਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਮਾਣਸਜਨਮਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਗਵਦੁਵੇਰਾਮਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਸੋਹਗਈਰੰਗੁਹੋਇਪਦੇਰਾਮਾ
ਜਿਨਿਮਾਣਸਜਨਮਨਪਾਇਆਤਿਨਗੁਮਦੇਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਕਾਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਕਜਨੁਤੇਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਗੁਦਿਨ

ਇਆਮਨੁਤੁਰੀਰੀਨਾਗਮਾ। ਵਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਹੈਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਨਾਗਮਾ। ਬਿਨੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨ ਜੀਵੇ। ਜੀਉਨਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿਨਾਗਮਾ।
ਸਭਲੁ ਜਨਮੁ ਹਰਿਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਨਾਗਮਾ। ੧॥ ੧॥ ੨॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ੧॥ ੨॥ ੧॥

ਛੰਤੁ ਸਲੋਕੁ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੇ ਕੀਨੁ ਮਨਵੈ ਵਡਭਾਗੁ। ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾ ਭਿਆਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਗੁ। ੧॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਵਾਇਆ ਆਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਭਗੇਰਾਮਾ। ਗੁਰਮਤਿ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਗੇਰਾਮਾ। ਅੰਤਿ ਰਿਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾ
ਸਿਆ ਗੁਰਗਿਆਨੀ ਜਗੇਰਾਮਾ। ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੇਰਾਮਾ। ੧॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥

ਧਾਈਰਾਮਾ। ਗੁਰਪੂਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਈਰਾਮਾ। ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਜੇਤ ਪ੍ਰਗਟਾ ਆਈਰਾਮਾ। ਜਨਨਾਨਕ
ਨਾਨੁ ਅਧਾਰੈ ਹਰਿਨਾਮ ਸਮਾਈਰਾਮਾ। ੨॥ ੧॥ ੨॥ ੧॥

ਯਮ ਸਾਈਰਾਮਾ। ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਸ ਅਧਾਈਰਾਮਾ। ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮਾ ਵਿਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਈਰਾਮਾ।
੨॥ ੧॥ ੨॥ ੧॥

੨॥ ੧॥ ੨॥ ੧॥

੨॥ ੧॥ ੨॥ ੧॥

ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਖਾਗਾਇਆਗਮਾ। ਆਬਿਨਾਸੀ ਦਰਸੁ ਟਿਆਮਨ ਉਪਜਿਆ ਚਾਇਆਗਮਾ। ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਗੈ ਵਡੈ
ਭਾਗੈ ਕਬਾਇਲੀ ਐ ਪੂਰਨ ਪਤੋ। ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ ਐ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਈ ਐ ਦੇਹੁ ਸਖੀ ਏ ਮੇਰਿ ਮਤੋ। ੧॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥

ਜੁਗਤੀ ਪਾਈ ਆ। ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੈ। ਤੁਮੈ ਹਿਥ ਨ ਲਾਈ ਆ। ੧॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥

ਬੋਜਲ ਪਾਹਰਿ ਸੰਤ ਪਾਹਰਾਮਾ। ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਚਾਇਆ ਪਾਰੇ ਕੁਝ ਮੁਕਬ ਬੀਚਰੇ। ਗਇਕਾਰਿ ਤਾਇਕ ਮਨ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਇ
ਪ੍ਰੀਤ ਧਿਆਏ। ਕਰ ਜੋਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਿਕਾਸਿ ਬਿਨੰਤੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਾਗਾ। ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਅਥਾਹਾ। ੨॥

ਸਾਹਾ ਅਟਲੁ ਗਾਇਆ ਪੂਰਨ ਸੰਜੋਗੇਰਾਮਾ। ਸੁਖ ਹਸੰ ਮੁਹਿ ਭਾਇਆ ਗਾਇਆ ਵਿਜੋਗੇਰਾਮਾ। ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਆਏ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਏ ਬਣੇ
ਅਚਰ ਜੁਗਾਦੀਆ। ਮਿਲਾਇ ਕਰੋ ਏ ਸਹਾਜੇ ਛੋਟੇ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤ ਉਪਜੀਆ ਵੀਆ। ਮਿਲ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਚਿਤ ਪੋਤੀ ਹਰਿਨਾਮ ਸਭ ਰਸੁ
ਭੋਗੇ। ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਸੰਤ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਰਣ ਜੋਗੇ। ੩॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥

ਚਰਣੀ ਲਾਗੀਰਾਮਾ। ਗੁਰਚਰਣ ਲਾਗੀ ਸਹਜ ਜਾਗੀ ਸਗਲਾਇ ਛਾਪੁ ਨੀਆ। ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਸਿਤ ਪੂਰੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਕੰਤਾ ਵੀ ਛੁੱਟੀਆ।
ਅਨੰਦ ਅਨਾਦਿ ਨੁਵਨਾ ਹਿਵਾਜੇ ਅਹੰ ਮਤਿ ਮਨ ਕੀਤੀ ਆਗੀ। ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਸਹਾਇ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤ ਸੰਗੀ ਲਿਵਲਾਗੀ। ੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਗੁ ਸੁਸਮੁਦਾ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਮਾਰਾਮਾ। ਅਨੰਦ ਬਜਿ ਤਤਿ ਜੁਧ ਨਿਵਰ ਬਾਰਾਮਾ। ਅਨੰਦ
ਅਨਾਦਿ ਨੁਵਨਾ ਹਿਵਾਜੇ ਦਿਨੁ ਸੁਰੈਣ ਉਮਾਤਾ। ਤਹੇਰੇ ਸੇਹਨ ਦੁਖੁ ਵਿਆਪੈ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਤਹਾਗੀ। ਧਿਸਿ ਧਿਸਿ ਧਿਸੁ ਪਾਰ ਸੁਆਮੀ ਸ੍ਰੀ
ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ। ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਬਾਲਿ ਹਰ ਵੰਦਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ। ੧॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥

ਹਿਰਾਮਾ। ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਗਵਹਿਰਾਮਾ। ਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮਾ ਵਹਿ ਤਿਸ ਹਿਰਾ ਵਹਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲਕੁ ਤਿਆਗੀ ਐ। ਗਾਹਿ
ਕੀਟੀ ਲਾਈ ਐ ਨਹਿ ਲਾਈ ਐ ਚਰਨ ਰਜ ਮਨੁ ਪਾਗੀ ਐ। ਭਗਤਿ ਭਗਉਰੀ ਪਾਇ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਅਨਤ ਕਤਹੁ ਨ ਪਾਵੇ। ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ

ਕੀਟੀ ਲਾਈ ਐ ਨਹਿ ਲਾਈ ਐ ਚਰਨ ਰਜ ਮਨੁ ਪਾਗੀ ਐ। ਭਗਤਿ ਭਗਉਰੀ ਪਾਇ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਅਨਤ ਕਤਹੁ ਨ ਪਾਵੇ। ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ

ਕੀਟੀ ਲਾਈ ਐ ਨਹਿ ਲਾਈ ਐ ਚਰਨ ਰਜ ਮਨੁ ਪਾਗੀ ਐ। ਭਗਤਿ ਭਗਉਰੀ ਪਾਇ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਅਨਤ ਕਤਹੁ ਨ ਪਾਵੇ। ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ

ਕੀਟੀ ਲਾਈ ਐ ਨਹਿ ਲਾਈ ਐ ਚਰਨ ਰਜ ਮਨੁ ਪਾਗੀ ਐ। ਭਗਤਿ ਭਗਉਰੀ ਪਾਇ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਅਨਤ ਕਤਹੁ ਨ ਪਾਵੇ। ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ

ਕੀਟੀ ਲਾਈ ਐ ਨਹਿ ਲਾਈ ਐ ਚਰਨ ਰਜ ਮਨੁ ਪਾਗੀ ਐ। ਭਗਤਿ ਭਗਉਰੀ ਪਾਇ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਅਨਤ ਕਤਹੁ ਨ ਪਾਵੇ। ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ

ਕੀਟੀ ਲਾਈ ਐ ਨਹਿ ਲਾਈ ਐ ਚਰਨ ਰਜ ਮਨੁ ਪਾਗੀ ਐ। ਭਗਤਿ ਭਗਉਰੀ ਪਾਇ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਅਨਤ ਕਤਹੁ ਨ ਪਾਵੇ। ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ

ਕੀ

ਮਿਲਸੰਗਸਾਜਨਅਮਰਪਦਵੀਪਾਦਾਂ॥੩॥ਬਿਸਮਨਾਬਿਸਮਭਈਪੋਖਿਹੁਦਾਅਬਿਨਾਸੀਗਮਾਕਰੁਗਾਤਿਰੁਜਾਗੀਕਟਿਜਮੰਡਸੀਰਾਮ
॥ਗਾਤਿਰੁਜਾਗੀਨੀਦਾਸਕੀਨੀਅੰਕੁਰਿਉਦੋਤੁਨਦਾਇਆਮਲਨਮੋਹਿਬਿਕਾਰਨਾਰੇਦਿਵਸੁਨਿਰਮਲਅਭਿਆਗਦਿਸਟਧਾਰੀਮਨਾਪ
ਆਰੀਮਹਾਦੁਰਮਤਿਨਾਸੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਭਈਨਿਰਮਲਪੁਰਮਿਲੇਆਬਿਨਾਸੀ॥੨॥ਸੁਰਨਾਕਿਰਦੀਮਲੈਜਲਕਾਜਲੁਤੁਆ
ਰਾਮਾਜੋਤੀਜੋਤਿਰਣੀਸੰਪੂਰਨਬੀਆਰਾਮ॥ਬ੍ਰਹਮਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮਸੁਦੀਮੈਏਕੁਏਕਵਖਵਖੀਐਆਤਮਪਸਾਰਾਕਰਣਹਰਾਪੁਰਾਬਿਨਾਨਹਿ
ਜਾਣੀਐਆਪਿਕਰਤਾਅਪਿਤੁਗਤਾਅਪਿਕਾਰਣਕੀਆਗਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੇਈਜਾਣਹਿਜੀਨੀਹਰਿਰਸੁਪੀਆ॥੪॥੩॥ ਬਿਥਾ
ਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਛੰਤੁ॥ ਸਖੀਆਉਸਖੀਵਸਆਉਸਖੀਅਸੀਪੀਰਕਾਮੰਗਲੁਗਾਵਹਾਤਜੁਮਾਨੁਸਖੀਤਜੁਮਾਨੁਸਖੀਮਹੁਆਪ
ਏਪ੍ਰੀਤਮਰਾਵਹਾਤਜਿਮਾਨੁਮੇਹੁਬਿਕਾਰਦੁਜਾਸੇਵਏਕੁਨਿਰੰਜਨੋ॥ਲਾਹੁਚਰਣਸਰਣਚਈਆਲਪ੍ਰੀਤਮਸਗਲਦੁਰਤਬਿਖੰਡ
ਨੋਹੋਇਹਸੁਦਾਸੀਤਜਿਉਦਾਸੀਬਹੁਕੁਬਿਧੀਨਧਾਵਾ॥ਨਾਨਕਪਾਇਅੰਪੈਕਰਹੁਕਿਰਪਾਤਮਾਮੰਗਲਗਾਵਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪੀਅਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੋਟੋਹਨੀ॥ਓਹੁਜੋਬਹੁਪਰਕਾਰਸੁੰਦਰਗੋਸ਼ੀਮੋਹਨੀਮਹਾਬਚਿਤਚਰਣਅਨਿਕਰਾਵਦਿਖਾਵੇਏਹੋ
ਇਕੀਠਮੀਠੀਮਨਲਗੈਨਾਮੁਲੈਣਨਾਵਏ॥ਗਾਹਿਬਨਹਿਤੀਰੈਬਰਤਪੁਜਾਬਾਟਘਾਟੈਜੋਹਨੀ॥ਨਾਨਕਪਾਇਅੰਪੈਚਈਆਧਾਰੁਮੈ
ਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੋਟੋਹਨੀ॥੨॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਾਪ੍ਰਿਅਨਾਥਾਜੀਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਖਹੁ॥ਚਤੁਰਾਈਮੋਹਿਨਾਹਿਰੀਵਾਉਕਉਤੁਖਾਨਹਿਚਤੁ
ਹੁਪਧਰਸੁਜਾਨਬੇਤੀਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਗੁਨਨਹੀ॥ਨਹਿਹੁਪਧੁਪਨੈਣਬੰਕੇਜਹਰਾਵੈਤਹਰਖੁਤੁਹੀ॥ਜੈਜੈਜਾਇਅੰਪਹਿਸਗਲਜਾ
ਕਉਕਰੁਣਾਪਤਿਗਤਿਕਿਨਥਾਹੁ॥ਨਾਨਕਪਾਇਅੰਪੈਸੇਵਸੇਵਕੁਜੀਉਜਾਨਹੁਤਿਉਮੋਹਿਰਖਹੁ॥੩॥ਮੋਹਿਮਛੁਲੀਤੁਮਨੀਰਿਤੁ
ਬਿਨੁਕਿਉਸਗੈਮੋਹਿਚਕਤੁਮਛੁਦਤਿਪਤਉਖਪਰੈ॥ਮੁਖਪਰੈਹੈਪਿਆਸਮੇਰੀਜੀਅਹੀਅਪ੍ਰਾਨਪਤੋ॥ਲਾਭੁਲੇਲਾਭਲ
ਰਾਈਸਭਮਹਿਮਿਯੁਮਾਗੀਹੋਇਗਤੋ॥ਚੀਤਚਿਤਵਉਮਿਦੁਅੰਧਰੇਜੀਉਆਸਚਕਵੀਰਿਹੁਚਕੈ॥ਨਾਨਕਪੈਅੰਪੈਪ੍ਰਿਅਸੰਗਮੇਲੀ
ਮਛੁਲੀਨਿਰਨਵੀਸਗੈ॥ਗਾਪਨਪੰਨਹਮਾਰੇਭਾਗਘਰਿਆਇਆਪਿਹੁਮੇਰਾ॥ਸੋਹੋਬੰਕਦੁਆਰੁਸਗਲਾਬਹੁਗਾ॥ਹਰਹਰਸੁ
ਆਮੀਸੁਖਹਰਾਮੀਅਨੰਮੰਗਲਰਸੁਪਨਾ॥ਨਵਲਨਵਤਨਾਹੁਬਾਲਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣਭਲਾ॥ਮੋਹੀਸੇਜਸੇਹੀਦੇਖਮੋਹੀਸ
ਗਲਸਹਸਾਦੁਖਹਰਾਨਾਨਕਪਾਇਅੰਪੈਮੇਰੀਆਸਪੂਰੀਮਿਲੇਸੁਆਮੀਅਪਰੰਪਰਾ॥੪॥੩॥ ਬਿਥਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਛੰਤੁ ਮੰਗਲਾ॥ਸੋਏਕੁ॥ਸੁਰਿਰਸਾਤਚਈਆਲਪੁਰਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਪੀਓ॥ਸੁਖਸਾਗਹੁਪੁਰਭੇਈਐਨਾਨਕਸੁਖੀਹੋਤਇਹਜੀ
ਉ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ ਸੁਖਸਾਗਹੁਪੁਰਪਾਈਐਜਬੋਵੈਕਰੋਰਾਮਾਮਾਨਿਮਾਨੁਵੰਢਾਈਐਹਰਿਚਰਣੀਲਾਗੋਰਾਮਾ॥ਛੋਰੀਸਿਮਾਨ
ਪਚਾਤੁਹੀਦੁਰਮਤਿਬੁਧਾਤਿਅਗੋਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਪਉਸਰਣਾਈਗਾਮਰਾਈਬਿਹੁਹੋਇਸੁਹਰੋਰਾਮਾ॥੧॥ਸੋਪੁਰਤਜਿਕਤਲਾਗੀ
ਐਜੀਸੁਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈਐਰਾਮਾ॥ਲਾਜੁਨਆਵੈਅਗਿਆਨਮਤੀਦੁਰਜਨਾਬਿਰਮਾਈਐਰਾਮਾ॥ਪਾਤਿਤਪਾਵਨਪੁਰਤਿਆਰੀਕਰੇ
ਕਹੁਕਤਹਰਾਈਐਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਭਗਤਿਭਾਉਕਾਰਿਚਈਆਲਕੀਜੀਵਨੁਪਦੁਪਾਈਐਰਾਮਾ॥੨॥ਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲੁਨਉਚਰਹਿਬ
ਲਾਗਈਏਦੁਹਚਾਰਨਰਸਨਾਗਮੁਪੁਰਭਗਤਵਛਲਨਹਿਸੇਵਹੀਕਾਇਆਕਾਕੁਰਸਨਾਗਾ॥ਕੁਮਾਰੋਹਿਦੁਖਨਜਾਣਹੀਕੀਏਜੋ
ਨੀਬਸਨਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਅਵਰੁਚਿਰਾਨਾਬਿਸਟਾਕੁਮਕੁਸਮਾਰਾਮਾ॥੩॥ਲਾਇਬਿਹੁਭਗਵੰਤਸੰਗੋਹੋਇਮਿਯੁਬੈਰ
ਗਨਰਾਮਾ॥ਚੰਦਨਚੀਰਸੁਰੰਧਰਸੁਹਉਮੈਬਿਖਾਤਿਆਗਨਿਰਾਮਾ॥ਈਤਉਤਨਹੋਣੀਐਹਰਿਸੇਵਾਜਾਗਨਿਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਜੀ

२१२

ਬਿਖਿਆਰਸ
ਭੀਰੋਰਮਾਸਨਕ
ਜਲਜਲਹਿਸਮਾਇਆ

੨॥ ਧਿਲਾਵਲੁਕੀਵਾਰਮਲਾ ॥ ਸਲੋਕੁਮਲਾ ॥

੧ ਓਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਿਆ ਕਰਿ ਨਾਦੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਗਾਗਾ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਹੁਰੁ ਸੁਖਿ ਮੀਨਿਆ ਧਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੁਰਾਤਨੁ ਗਾਸਕਾਵਿਨ
ਸੁਰੈ ਨਗਨ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਗਲਿ ਵਲਾਗਾ ॥ ਸਕੁਤੁ ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਅਧੋਇਆ ਮਨੁ ਬਿਨੀਆ ਹਰਿਆ ਬਾਗੁ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਮੰਧੇ ਗਾਮਿ ਟਗ
ਇਆ ਗੁਰਚਾਨੁ ਲਾਗਿਆ ਨੁਚਰਾਗਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਘਨੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗਾ ॥ ੧੫: ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਤਬ ਧੀਰੀ
ਜੀ ਮੈ ਨ ਬਖਸ੍ਹਿ ਦੈ ਨਾਮੁ ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ ਸਬਦੁ ਸੋਭੈ ਜਲਗੈ ਸਾਜੀ ਧਿਆਨੁ ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ ਛੇਡੈ ਹਰਿ ਸੇਵੀ ਮੈ ਤਾਰਗਤ ਪਾਈ ॥
ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਰੀ ਮੈ ਚੁਕੈ ਮਨਿ ਮਠਿ ਮਾਨੁ ॥ ੫ ਉਤੀ ॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਪਿ ਅਗੰਮੁ ਤੈ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪ ਵਰਤਦਾ ਸਕੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤਾਨੀ ਲਾਈ ਮੈ ਆਪੇ ਗੁਣਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਤੁ ਰਗਤੁ ਦਿ
ਨ ਸੁਗਤਿ ਅੰਤਲਏ ਛੁਡਾਇਆ ॥ ਜੀ ਸਿਧਾਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਬਿਲਾਵਲੁ ਨੋਵਈ ਮਨ ਮੁਖ ਬਾਇਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਖੰਡ ਰਗਤਿ ਨੋਵਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇਆ ॥ ਮਨ ਨ ਠਿਕਰਾ ਮਕ
ਮਾਦੈ ਥਾਇਨ ਕੋਈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੀਚਰੀ ਮੈ ਦਿਚੁ ਆਪਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਆਪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦ
ਸਿਆਮ ਨਿਆਇਆ ॥ ਜੀ ਮਣ ਮਰਣਾ ਕਟਿ ਅਜੇ ਤੀਜੋ ਤਿਨਿ ਲਾਇਆ ॥ ੧੫: ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਰਿ ਹੁਤੁ ਮਾਪਿ ਆਰਿਹੈ ਏਕ ਸਸਿ ਉਦਿ
ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਟੀ ਮੈ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਬਿਲਾਵਲੁ ਅਨੰਦੁ ਤੈ ਜੇਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰਗਾਇਆ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤੀ ਬਹਿਰਾ
ਉਕਰਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜਨ ਸੋਭੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ੫ ਉਤੀ ॥ ਸਕੁਨਾਨੀ ਆਦਿ ਚਿਹਰਿਆਪਿ
ਸੋਭਗਤ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹਰਿ ॥ ਸਕੁ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਦਸਿ ਗੁਣ ਕੈ ਅਨੰਦੁ ਘਰਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਾ ਮੇਲੀ ਸਰਬਤ ਸਭਿ ਨਿਸੁਲਜਨ ਟੰਗ ਪ
ਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਕੁਨਾਨ ਕਹੈ ਖਸਮ ਸੋਭਗਤ ਜਨ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ॥ ਤੁਧੁ ਮਪਨੂੰ ਕੋਇਨ ਸਕੈ ਸਾਭਿ ਬੁਖ ਬੁਖ ਪਵੈ ਬੁਝਿ ॥ ੩ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿੰਦਹਿ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਣਾ ਜੇਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰਗਾਇਆ ॥ ਜੀਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਸੰਗਰ
ਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤੀ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਇਸੁ ਗੁਰਮਾਹਿ ਵਿਰਥੈ ਬ੍ਰਹਮਣਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿੰਦਹਿ ਤੇ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਾਨਿ ਨਕਉ ਨਦਰਿ ਕੇ ਹਰਿ ਸ
ਸੇਨਾ ਮਰਹੋ ਲਿਵਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ੧੫: ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਆਸ ਬਦਨ ਲਗੇ ਭਾਉ ॥ ਹਉ ਮੈ ਰੋਗੁ ਕਮਾਵਣਾ ਅਤਿ ਧਿਯੁ ਬਹੁ ਸੁਮਾਉ ॥

ਮਨਹਰਿਕਰਮਕਮਾਵਟੇਠਿਰਿਠਿਰਿਜੋਨੀਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਸਭਲੁਹੈਜਿਸੇਅਪੇਛਏਸਿਛਾਈਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਕਰੇਤਾਨਾਮੁਪੁ
ਪਲੈਪਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਾਭਿਵਡਿਅਈਅਹਰਿਨਾਮਵਿਚਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਈਐ॥ਜਿਦਸਤੁਮੰਗੀਐਸਾਈਪਾਈਐਨਾਮੁਚਿਤੁਲਾ
ਈਐ॥ਗੁਰਨਗਲਜੀਅਕੀਕੀਸੈਸਤਿਗੁਰਪਾਸਤਾਸਬਸੁਖਪਾਈਐ॥ਗੁਰਪੁਰਾਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਸੁਕੁਖਲਾਜਿਨਾਈਐ॥ਜਿਸੁਹੈਪੁਰਬਲਿ
ਖਿਆਸੋਹਰਿਗੁਰਗਾਈਐ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਖਾਈਕੋਨਹੀਮੇਰੇਪੁਰਮੇਠਿਮਿਛਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਰਸਹਸੁਭਲੁਹੈਜੇਹਕੋਇ
ਛੈਤੇਹਭਲੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮੀਸੁਤੁਸਕੁਤਿਸਨਕੁਖਗਵਾਏ॥ਹਰਿਰਸਪੀ ਸੰਤਖੁਹੈਅਸਚੁਦਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ਸਚੁਖਿਆਈਅਮ
ਰਾਪਦੁਪਾਈਆਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਏ॥ਸਚੇਰਹਦਿਸਪਸਰਿਆਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਕਾਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨਾਮੰਦਰਿਸਚੁਹੈਸੇਜਨਛਪਿਨ
ਕਿਸੈਦੇਛਪਾਏ॥੧੫੦੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਈਅਨਾਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਸਚੀਭਗਤੀਜਿਸੁਦੇਈਪਉਐਮਾ
ਗਮਿਲਾਈਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਚੇਈ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਠਿਹਰੇਨਾਮੁਵਡਿਅਈਦੇਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਵੈਕੀ
ਵਡੀਵਡਿਅਈਹਰਿਕਰਤੈਅਪਿਵਧਾਈ॥ਸੇਵਕਸਿਖਸਕੁਦੇਖਵੇਖਜੀਵਨਿਓਨਾਅੰਦਰਿਹਿਰਦੈਕਾਈ॥ਨਿੰਦਕਦੁਸਟਵਡਿਅਈ
ਵੇਖਨਸਕਾਨਿਓਨਾਪਰਾਈਅਕੁਲਾਨੁਖਾਈ॥ਕੀਅਹੈਵੈਕਿਸਹੀਕੀਵਖਮਾਗਿਜਾਸਚੇਸਿਉਬਲਿਆਈ॥ਜਿਗਲਕਰਤੇਕਾਵੈਸਾਨੀ
ਤਾਨਿਤਚਕੈਸਵਾਈ॥ਸਕੁਖਾਖੀਮੁਹੈਲੋਕਾਈ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ਪ੍ਰਿਗੁਇਤੁਆਸਾਦੁਜੈਰਾਵਕਜਿਮੋਹੇਮਾਈਆਚਿਤੁਲਾਏ॥
ਹਰਿਮੁਖਪਲਗਤਿਅਗੀਆਨਾਮੁਦੇਸਾਰਿਦੁਖਪਾਏ॥ਮਨੁਖਅਗੀਆਨੀਅੰਪੁਛੇਜਨਮਮਰਹਿਠਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ਕਾਰਜਸਿਪਨ
ਹੋਵਨੀਅੰਤਗਾਈਆਪਛੁਤਾਏ॥ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੈਵੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਠੈਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ਨਾਮਤੇਜਨਸਦਾਸੁਖਪਾਈਨਿ
ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਿਬਲਿਜਾਏ॥੧॥੧੫੦੩॥ਆਸਾਮਨਸਾਜਗਮੋਹਦੀਜਿਨਿਮੋਹਿਆਸੀਸਾਗੁਸਕੁਕੋਜਮਕੇਰੀਗੇਵਿਚਹੈਜੇਤਾਸ
ਕੁਅਕਾਗੁਪੁਕਮੀਹੀਜਮੁਲਗਦਾਸੋਓਬਗੈਜਿਸੁਖਖਸੈਕਰਤਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਇਹਮਨੁਤਾਤੇਜਾਛੋਰੈਅੰਗਾਗੁਆ
ਸਾਮਨਸਾਮਰੈਨਿਰਾਧੁਹੈਇਹੁਰਸਬਦੀਵਿਚਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਥੈਨਾਈਐਜਗਤਮਹਿਤਿਥੈਹਰਿਸਾਈ॥ਅਗੈਸਕੁਆਪੇ
ਵਰਤਦਹਰਿਸਚਾਨਿਆਈ॥ਕੁਕ੍ਰਿਆਗਕੇਖੁਹਿਛਿਟਕੀਅਹਿ ਸਚੁਗਤਿਵਡਿਅਈ॥ਸਚੁਸਾਰਿਬੁਸਚਾਨਿਆਉਹੈਸਿਰਿ
ਨਿੰਦਕਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਸਚੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪਾਈ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ਪੂਰੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਈਐਜੇਹਰਿਪੁਕੁਬਖ
ਸਿਕਰੇਈ॥ਓਪਾਵਾਸਿਰਿਓਪਾਵਹੈਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ਅੰਦਰਿਸੀਤਲਸਾਤੈਹਿਰਦੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਣਾਪੈਨ
ਨਾਨਾਨਕਨਾਮਵਡਿਅਈਹੋਈ॥੧੫੦੩॥ਏਮਨੁਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਿਪਾਈਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਸੁਖਦਾਤਭੈਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਜਾ
ਇਉਮਾਗੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਤਨੇਪਾਤਿਸਹੁਰਾਜੇਖਾਨਉਮਰਾਵਸਿਕਦਹਰਿ
ਤਿਤਨੇਸਭਹਰਿਕੇਕੀਏ॥ਜੇਹਰਿਕਰਾਵੈਸੁਓਇਕਹਰਿਸਕੁਹਰਿਕੇਅਰਬੀਏ॥ਸੇਮੈਸਾਹਰਿਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਕੁਸਤਿਗੁਰਕੈਵਲਹੈਤਿਨਸਕੁਦ
ਰਨਚਰੇਖਾਦੀਸਕਾਸਿਸਟਗੇਲੇਕਰਿਸਤਿਗੁਰਅਗੈਕਾਰਕਮਾਵਲਕਉਚੀਏ॥ਹਰਿਸੇਵਕੀਐਸੀਵਡਿਅਈਦੇਖਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਜਿਨ
ਵਿਚਹੁਕਾਈਆਨਗਰੀਦੁਸਮੰਦੁਤਸਰਮਾਰਕਚੀਏ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਲੁਹੈਅਰੁਗਤਜਨਾਉਪਰਿਅਪਦੀਕਿਰਪਾਕਰਿਹਰਿਆ
ਪਿਰਬਿਲੀਏ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ਅੰਦਰਿਕਪਟਸਦਾਦੁਖਹੈਮਨੁਖਾਧਿਆਨੁਨਲਗੈ॥ਦੁਖਾਵਿਨਿਕਾਰਕਮਾਵਲੀਤੁਖਦਰਤੈਦੁ
ਖਾਗੈ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰਭੇਟੀਐਤਾਸਚਿਨਾਮਾਨਿਦਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਸਹਜੈਸੁਖੁਹੈਇਅੰਦਗੁਕੁਮਰਉਕਗੈ॥੧॥੧੫੦੩॥ਗੁਰਮੁ

ਖਿਸਕਾਹਰਿਗੁਰੂਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਕਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਣਬੋਲਣਨਾਮੁਪਤਿਸੁਖਪਾਇਆਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆ
ਤਿਸਰਿਅਗਿਆਨੁਮੈਧੇਰੁਕਾਇਆ॥੩॥੫੦੩॥ਮਨੁਖਮੈਲੇਮਰਹਿਗਵਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਹਰਿਗਾਖਿਆਉਰਧਾਗਿਭ
ਣਾਤਿਨਾਨਕਸੁਦੁਜਨਭਾਈ॥ਅਤਿਗੁਰਸੇਵਿਓਉਮੈਮਯੁਜਾਈ॥ਅੰਦਰਿਸੰਸਾਰੁਖਾਵਿਆਪੈਸਿਰਿਧੰਧਾਨਿਤਮਾਗਾਦੁਜੈਭਾਇ
ਸੁਤੇਕਬਹੁਨਜਾਗਹਿਮਾਇਅਮੋਹਿਪਿਆਗਾਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦਨਵੀਚਾਰਹਿਇਹੁਮਨਮੁਖਕਾਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਮੁਨਕਾਇਆਖਿ
ਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਕਰੇਖੁਆਗੁ॥੩॥੫੦੩॥ ਜਿਸਨੇਹਰਿਭਗਤਿਸਦੁਬਖਸੀਅਨਿਸੋਸਚਸਾਗੁ॥
ਤਿਸਕੀਮੁਤਾਨੀਓਕੁਕਚਰਹੋਰਤੁਹਿਨਦਬੁਨਾਵਿਸਾਗੁ॥ਭਗਤਨਾਕਉਸਨਖੁਖੋਵੈਸੋਹਰਿਸਭਏਵੇਖੁਭਸਪਾਗੁ॥
ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਵਾਪਾਰੀਹਰਿਭਗਤਹਿਜਮੁਜਾਗਾਤੀਤਿਸਨੇਕੀਜਾਗੁ॥ਜਨਨਾਨਕਿਹਰਿਨਾਮੁਪਨੁਲਾਇਆਸਦਾਵੇਪਰਵਾਗੁ॥
੧॥ਸਲੋਕੁਮੁ॥੩॥ਇਸੁਗੁਰਮਹਿਭਗਤੀਹਰਿਪਨੁਖਟਿਆਹੋਰੁਸਰੁਜਗਤੁਭਰਮਭੁਲਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਮਨਵਸਿਆ
ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਖਿਆਇਆਗਾਖਿਆਮਾਰਿਉਰਾਸਹੋਉਮੈਸਬਦਜਲਾਇਆਆਪੁਤਰਿਆਕੁਲਉਪਰੇਧੰਨਜੇਦੇਰੀਮਾਇ
ਆਸਦਾਸਹਜਸੁਖਮਨਿਵਸਿਆਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇਆਗੁਰਮਾਥਿਸਨੁਮਹਾਰੇਉਵੈਗੁਣਗੁਲੇਉਮੈਮੋਹੁਦਧਾਇਆ॥
ਪੀਠਿਤਪਾਤ੍ਰਿਪਾਤ੍ਰਿਮੇਨੀਗੁਲੇਦੁਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਇਆਜੇਗੀਜਗਮਸੀਨਿਆਸੀਕੁਲੇਵਿਨੁ॥ਗੁਰਤਤੁਪਾਇਆਮ
ਨਮੁਖਦੁਖੀਏਸਦਾਕੁਮਭੁਲੇਤਿਨੀਥਿਰਥਾਜਨਮਗਵਾਇਆਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਈਜਨਸਮਧੋਨਿਆਪੇਬਖਸਿਸਿਲਾਇਆ
॥੧੫੦੩॥ਨਾਨਕਸੋਸਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸਹਿਸਰੇਦੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਤਿਸੁਥਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿ
ਮਨਿਵਸੈਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥੫੦੩॥ ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪਨੁਖਟਿਆਸੇਦੇਵਾਲੀਏਨੁਗਮਾਹਿ॥ਪਰਾਈਬ
ਖੀਲੀਕਰਹਿਅਪਣੀਪਰਤੀਤਬੋਦਨਸਗਦਾਭੀਆਪੁਲਖਾਹਿ॥ਜਿਸੁਪਨਕਾਰਣਚੁਲੀਕਰਹਿਸੋਪਨੁਚੁਗਲੀਹਥਿਨਾਵੈ
ਓਇਕਾਵੈਤਿਥੈਜਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਭਾਇਹਰਿਪਨੁਮਿਲੈਤਿਥੁਕਰਮਹੀਦਲੈਨਸਕਹਿਹੋਰਬੈਦੇਸਦਿਸੰਤਹਿਪਨੁਨਾਹਿ॥
੮॥ਸਲੋਕੁਮੁ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਸਾਰੁਲਾਹੋਵਈਚਿਤਾਵਿਚੁਜਾਈ॥ਜੇਕਿਛੁਹੋਇਸੁਸਹਜੇਹੋਇਕਹਲਾਕਿਛੁਨਜਾਈ॥
ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਆਖਿਆਆਪਸੁਲੈਜਿਥਾਇਅਨੁਪਨੈਪਾਇ॥੧॥੫੦੩॥ਕਾਲੁਮਾਰਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਦੀਅੰਤਰਿਨਿਰਮਲਾਉ॥
ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇਕਦੇਨਸੇਵੈਸਹਜੈਮੀਸ਼ਿਤੁਪਿਆਉ॥ਮਠਿਬੋਲੈਮੀਸ਼ਿਤੁਬਾਣੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਨਿਨਪਰਵਾਸਾਸਹਸੇ
ਦੇਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਉ॥੨॥੫੦੩॥ਹਰਿਪਨੁਰਤਨੁਜਦੇਹਰਿਸੋਗੁਰਹਰਿਪਨੁਹਰਿਪਾਸਹੁਦੇਵਾਇਆਜਿਕਿਸੈਕਿ
ਹੁਦਿਸਆਵੈਤਕੋਈਕਿਹੁਮੰਗਲਏਅਕੈਕੋਈਕਿਹੁਦਿਵਾਏਇਹੁਹਰਿਪਨੁਜੋਰੁਕੀਤੇਕਿਸੈਨਾਲਨਜਾਇਵੰਭਾਇਆਜਿਸਨੇਸ
ਤਿਗੁਰਨਾਭਹਰਿਸਰਪਾਲਾਏਤਿਸੁਹਰਿਪਨਕੀਵੰਭਾਥਿਆਵੈਜਿਸਨੇਕਰਤੇਧੁਰਿਭਿਖਿਪਾਇਆਇਸੁਹਰਿਪਨਕੋਈਸਰੀਕੁ
ਹੀਕਿਸੈਕਾਖਤੁਨਾਹੀਕਿਸੈਕੈਸੀਵਬੀਨੈਰੋਲੁਨਾਹਿਜੇਕੋਹਰਿਪਨਕੀਬਖੀਲੀਕਰੈਤਿਸੁਕਾਮੁਹਰਿਚਹੁਕੁਟਾਵਿਚਿਕਾਲਾਕਰਾਇਆ॥
ਹਰਿਕੇਦਿਤੇਨਾਲਕਿਸੈਜੋਰਬਖੀਲੀਨਚਲਾਈਦਿਹੁਦਿਹੁਨਿਤਨਿਤਚਕੈਸਵਾਇਆ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮੁ॥੩॥ਜਗਤੁਜਲੰਦ
ਕਖਿਲੈਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਜਿਤੁਦੁਆਰੈਉਬਰੈਤਿਤੈਲੈਉਭਾਗਿ॥ਸੁਤਿਗੁਰਸੁਖੁਦੇਖਾਲਿਆਸਚਾਸਬਦਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕ
ਅਵਹੁਨਸੁਣਈਹਰਿਬਿਨੁਬਖਸਦਹਾਗੁ॥੧੫੦੩॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੋਹੁਦੀਦੁਜੈਲਗੈਜਾਈ॥ਨਾਇਮਾਰੀਨਾਮਰੈਨਾਇਹੁਦਿ

ਓਇਮੰਗਦੇਫਿਰਹਿਸਭਸਗ
ਤਮਹਿਕੋਈਮੁਹਿਭੁਕਨਤਿਨ
ਕਉਪਾਹਿ॥

ਸਕੀ

ਦਿਕਾਇ। ਗੁਰਕੇਸਬਰਪਰਜਾਣੀਐਤਾਇਹਵਿਚਰੁਜਾਇ। ਤਨੁਮਨੁਹੋਵੈਉਨਲਾਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਆਇ। ਨਨਕਮਾਇਆਕਾਮਾਦਸਬਦ
 ਤੇਗੁਰਮੁਖਪਾਇਆਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਰਿਆਈਸਤਿਗੁਰਦਿਤੀਪੁਰਹੁਕਮੁਬੁਝੈਨੀਸਾਣਾ॥ ਪੁਤੀਭਾਤੀਈ
 ਨਵਾਈਅਗਹੁਪਿਛਹੁਟੇਲਛਿਠਾਯਾਹਿਓਨੁਸਕਨਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਜੀਥੈਕੋਵੇਖੈਤਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਬਖਸਿਓਸਕੁਜਾਨੁ॥
 ਜਿਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਓਮਨੈਚੁਹਤਿਪਯਾਤਿਸਿਝੈਜਿਥੇਮੁਖੁਹੋਵੈਓਠਿਰੈਥਰਿਸਟਥਾਨੁ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੈਦਲਿਹੋਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਸਜਣ
 ਪੁਰਖਸੁਜਾਨਾਪਉਚੀਕੁਤੇਖੈਸੁਭਿਆਇਪਏਸਤਿਗੁਰਨੀਪੈਰੀਯਾਹਿਓਨੁਸਕਨਕੀਅਹੁਮਨੁਗੁਮਾਨੁ॥੧੦॥ ਸੋਲੋਕੁਮਃ੧
 ਕੋਈਵਹੈਕੋਲੁਵੈਕੋਪਾਏਖਾਲਿਤਨਾ॥ ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕੋਈਖਾਇਨਿਰਾਨੀ॥੧੧॥ ਜਿਸੁਮਨਿਦਸਿਆਤਰਿਆਸੋਈ॥ ਨਨ
 ਕਜੇਗਵੈਸੁਹੋਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦਇਆਲੁਸਾਗਰਤਰਿਆ॥ ਗੁਰਪੁਰੈਸਿਰਵਾਨਕਰਮਭਉਮਾਰਿਆ॥ ਕਾਮੋਕੋਪਥਿਕ
 ਹਾਲੁਦੁਤਸਰਹਾਰਿਆਅਮੀਸ੍ਰਿਤਾਮੁਨਿਪਾਨੁਕੰਠਤ੍ਰਿਪਾਰਿਆ॥ ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗੀਜਨਮੁਮਰਦੁਸਵਾਰਿਆ॥੧੧॥ ਸੋਲੋਕੁਮਃ੨
 ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਕੂੜੇਕਹਨਿਕਹੀਨੀ॥ ਪੰਚਚੋਗਤਿਪਾਰਿਮੁਹਨਿਉਮੈਅੰਦਰਿਸੀਨੀ॥ ਸਾਕਤਮੁਠੇਦੁਹਮਤੀਹਰਿਸੁਨਾਜਈ
 ਨੀ॥ ਜਿਨੀਅਮੀਸ੍ਰਿਤਕਰੀਮਲੁਟਾਇਆਬਿਖਾਸਿਓਰਚਹਿਰਚੀਨੀ॥ ਦੁਸਟਾਸੇਤੀਪਿਰਤੀਜਨਾਸਿਓਦਾਦਕਰੀਨੀ॥ ਨਾਨਕਸਾਕਤ
 ਰਕਮਹਿਜਮਬਧੇਦੁਖਸਹੀਨੀ॥ ਪਾਇਐਕਿਰਤਕਮਾਦਰੋਜਿਵਰਾਖਹਿਤਿਵੇਹੀਨੀ॥੧੨॥ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਨੁਤਿਤਾ
 ਠੇਤਿਸੁ॥ ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਸਦਾਮਨਿਦਸੈਜਮੁਜੇਹਿਨਸਕੈਤਿਸੁ॥ ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸੁਕਦਲਾਸੇਵਕਤਿਸੁ॥ ਹਰਿਦਾਸਾਕਾਦਸੁ
 ਹੋਇਪਰਮਪਦਾਰਬੁਤਿਸੁ॥ ਨਾਨਕਮਨਿਤਾਨੀਜਿਸੁਪੁਰੁਦਸੈਉਸਦਕੁਰਬਏਤਿਸੁ॥ ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਓਖਿਆਰਸੁਸੰਤਨਾਸਿਓ
 ਤਿਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਬੋਲੈਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਪਰਮੇਸਰਸੁਦਿਆਸੋਈਵਰਤਿਆਜਗਤਮਹਿ॥ ਪਟਿਪਟਿਮੁਖੁਕਟਿਆ॥
 ਬਹੁਤਵਰੀਆਈਸਾਹਿਬੈਨਹਜਾਹੀਗਣੀਆ॥ ਸਚੁਸਾਚੁਅਨੰਦੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਸਿਸਚੀਗੁਰਮਣੀਆ॥ ਨਾਨਕਸੰਤਸਵਾਰੇਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਸਚੇਜਿਓਬਾਇਆ॥੧੩॥ ਸੋਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਅਪਣਾਆਪੁਨਪਛਾਣਈਹਰਿਪੁਰਜਾਤਾਦੁਹਿ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਦਿਸਹੀਕਿਉਮਨੁਹੈ
 ਹਜੁਗਿਆਮੁਖਜਨਮੁਗਵਾਇਆਭੁਠੇਲਾਚੁਕੈਗਿ॥ ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਸਚੈਸਬਦਿਹਦੁਹਿ॥੧੪॥ ਹਰਿਪੁਰੁਸਚ
 ਸੋਹਿਲਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਹੋਵੈਦਾ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹਣਾਰਿਜਾਪਿਆਮਨਿਅਨੰਦਾ॥ ਵਰਕਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਾ॥
 ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਚਾਰਿਆਬਹੁਤਨਮਤਿਤਨਿਓਹੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਈਨਿਕਹੁਹੈਸਤਿਗੁਰੁਕਾਠਿਰਿਸਰਦਿਗੁਰਾਵੈ॥
 ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਸਤਿਗੁਰਬਖਸਿਲਏਸਤਸੰਗਤਿਨਲਗਾਵੈ॥ ਜਿਉਮੀਤੁਠੇਨਾਲਿਆਟੋਰਿਆਕਾਨਲੁਜਾਇਪਵੈਦਿਹਸੁ
 ਸਹੀ॥ ਸੁਰਸਹੀਸਿਲਤਪਾਵਿਤ੍ਰਪਾਵਹੁਹੋਇਜਾਵੈ॥ ਏਹਵਰਿਆਈਸਤਿਗੁਰਨਿਰਵਰਿਦਿਰਿਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਿਸਨਾਕੁਖ
 ਉਤਰੈਹਰਿਸੰਤਤਕੀਅਵੈ॥ ਨਾਨਕਏਹਮਰਜੁਦੇਖਹੁਮੇਰੇਹਰਿਸਚੇਸਾਹਕਾਜਿਸਤਿਗੁਰਨੇਮਨੈਸੁਸਕਨਾਢਾਵੈ॥੧੩॥
 ਸੋਲੋਕੁਵਰਨਾਭ ੪੭॥ ਚਉਪਦੇਅਸਟਪਦੀਆਛੰਤਾਬਿਲਾਵਲਕਾਜੁਮਲਾ

੧੭੩॥ ਗੁਗਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਕੁਗਤਕੀਸ੍ਰੀਕਬੀਜੀਕੀ॥ ੧ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਐਸੋਇਹੁਸੰਸਾਰੁਪੇਖਨਾਹਨੁਕੋਊਪਈਹੋਗੇ॥ ਸ੍ਰਪੇਸੁਪੇਰੇਗਚਲਤੁਮਾਤਰਕੁਪਕਾਦਿਵਈਹੋਗੇ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਬਾਰੇਬੁਢੇਤਰ
 ਨੇਕੁਈਆਸਰੁਹੁਜਾਮਲੈਜਈਹੋਗੇ॥ ਮਾਨਸੁਬਪੁਰਾਮੁਸਾਕੀਜੋਮੀਚੁਬਿਲਈਆਖਈਹੋਗੇ॥੧॥ ਪਨਵੰਤਾਅਹੁਨਿਰਧਨੁਮਨਈਤਕੀ

ਕਛੁਨਕਾਨੀਗੇ। ਰਾਜਾਪਰਜਾਸਮਕਰਿਮਾਰੈ। ਐਸੋਕਾਛੁਨਕਾਨੀਗੇ। ੧। ੧। ਰਿਕੇਸੇਦਕਜੋਹਰਿਭਾਏ। ਤਿਨਕੀਕਥਾਨਿਰਾਗੀਗੇ। ਆਵਹਿਨਜੀ।
ਨਕਬੁੰਮਰਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੰਗਾਰੀਗੇ। ੨। ੧। ਪੁਤਕਲਲਛਮੀਮਾਉਮਾਉਤੇਤਨੁਜੀਅਜਾਨੀਗੇ। ਕਹਾਤਿਕਬੀਰਸੁਨਪੁਰੇਸੰਤਪੁਮਿ
ਲਿਹੈਸਾਰਗਪਾਨੀਗੇ। ੩। ੧। ੧। ਬਿਲਾਵਲੁ। ਬਿਦਿਆਪਨੁਉਬਾਦੁਨਹੀਜਾਨਉ। ਹਰਿਗੁਨਕਥਤੁਨਤਬਉਕੋਨੇ। ੧।
ਮੇਰੇਬਾਬਾਮੈਬਉਰਾਸਰੁਖਲਕਸਿਆਨੀਮੈਬਉਗਾ। ਮੈਬਿਗਾਰਿਓਬਿਗਰੈਮਤਿਅਉਗਾ। ੧। ੧। ਰਹਾਉ। ਆਪਨਬਉਰਾਮਕੀ
ਓਬਉਗਾ। ਸਾਤਿਹਰਜਾਗਾਇਓਕ੍ਰਮੁਮੇਗਾ। ੨। ੧। ਮੈਬਿਗਰੈਅਪਨੀਮਤਿਖੋਈ। ਮੇਰੇਭਰਮਕੂਲਉਮਤੁਕੋਈ। ੩। ੧। ਸੋਬਉਰਾ
ਜੋਆਪੁਨਪਛਾਨੈ। ਆਪੁਪਛਾਨੈਤਏਕੋਜਾਨੈ। ੪। ੧। ਅਬਹਿਨਮਾਤਾਸੁਕਬਹੁਨਮਾਤਾ। ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮਹਿਰਗਰਾਤਾ। ੫। ੧।
ਬਿਲਾਵਲੁ। ਹਿੰਦੁਤਾਜੀਬਨਖੰਡਜਾਈਐਚੁਨਖਾਈਐਕੰਦਾ। ਅਜਹੁਬਿਕਾਰੁਨਛੋਰਈਪਾਪੀਮਨੁਮੰਦਾ। ੧। ੧। ਕਉਉ
ਛੁਟਉਕੈਸੇਤਰਉਉਜਲਨਿਧਰਾਗੀ। ਰਾਖੁਰਾਖੁਮੇਰੇਬੀਰਲਾਜਨਸਤਨਿਤੁਮਾਰੀ। ੧। ੧। ਰਹਾਉ। ਬਿਖੈਬਿਖੈਕੀਬਾਸਨਾਤਜੀਆ
ਨਹੀਜਾਈ। ਅਨਕਜਤਨਕਰਿਰਾਖੀਐਛਿਰਛਿਰਿਲਪਟਾਈ। ੨। ੧। ਜਰਾਜੀਵਨਜੋਬਨਗਾਇਆਕਿਛੁਕੀਆਨੀਕਾ। ੩। ੧। ਇਹਜੀ
ਅਰਾਨਿਰਮੋਲਕੋਕਉਡੀਲਗਮੀਕਾ। ੪। ੧। ਕਹਿਕਬੀਰਮੇਰੇਮਾਧਦਾਤੁੰਸਰਬਦਿਆਪੀ। ਤੁਮਸਮਸਰਿਨਾਹੀਦਇਆਲੋਮੇਰਿਸਮ
ਸਹਿਪਾਪੀ। ੫। ੧। ੩। ਬਿਲਾਵਲੁ। ਨਿਤਉਠਿਕੋਰੀਗਾਰਾਮਾਨੈਈਪਤਿਜੀਉਗਾਇਓ। ਤਾਨਾਬਾਨਾਕਛੁਨਸੁਣੈਹਰਿ
ਰਿਸੁਲਪਟਿਓ। ੧। ੧। ੧। ਮਾਰੈਕੁਲੁਕਉਨੈਰਾਮਕਹਿਓ। ਜਬਕੀਮਾਲਾਲਈ। ਨਿਪੁਤੈਤਬਤੇਸੁਖੁਨਕਾਇਓ। ੧। ੧। ਰਹਾਉ। ਸੁ
ਨਹੁਜਿਠਾਨੀਸੁਨਹੁਦਿਗਾਨੀਅਚਰਜੁਏਕੁਕਾਇਓ। ਸਾਤਸੁਤਾਇਨਮੁੰਡੀਐਖੋਏ। ਇਹਮੁੰਡੀਆਕਉਨਮਾਇਓ। ੨। ੧। ਸਰਬਸੁਖ
ਕਾਏਕਹਰਿਸੁਆਮੀਸੋਗੁਰਨਾਮੁਦਾਇਓ। ਸੰਤਪ੍ਰਤਿਲਾਦਕੀਪੈਜਨਿਨਰਾਖੀ। ਹਰਨਾਖਸਨਖਾਬਿਚਰਿਓ। ੩। ੧। ਘਰਕੇਦੇਵਪ੍ਰਕੀ
ਛੋਡੀਗੁਰਕੇਸਬਦੁਲਾਇਓ। ਕਹਤਕਬੀਰਸਗਲਪਾਪਖੰਡਨਸੰਤਲੇਉਪਾਰਿਓ। ੪। ੧। ੧। ਬਿਲਾਵਲੁ। ਕਉਉਹਰਿ
ਸਮਾਨਨਹੀਰਾਜਾ। ਏਛੁਪਾਤਿਸਭਾਦਿਦਸਚਾਰਕੇਝੁਠੇਕਰਤਦਿਵਾਜਾ। ੧। ੧। ਰਹਾਉ। ਤੋਰੋਜਨੁਹੋਇਸੋਇਕਤੰਡੋਲੈਤੀਨਭਵ
ਨਪਰਛਾਜਾ। ਤਾਬਪਸਾਰਸਕੈਕੋਨਨਕੋਛੋਲਨਸਕੈਅੰਦਾਜਾ। ੨। ੧। ਛੇਤਅਚੇਤਮੁਨਮਨਮੇਰੇਬਜੇਅਨਹਦਬਾਜਾ। ਕਹਿਕਬੀਰ
ਸੰਸਾਰਮੁਖੋਧੂਪ੍ਰਤਿਲਾਦਨਿਵਾਜਾ। ੩। ੧। ੫। ੧। ਬਿਲਾਵਲੁ। ਰਾਖਲੇਹੁਮਤੇਬਿਗਰੀ। ਸੀਲਧਰਮਜਪਿਭਗਤਿਨਕੀਨੀਤ
ਉਅਭਿਮਾਨਟੇਛਪਗਰੀ। ੧। ੧। ਰਹਾਉ। ਅਮਰਜਾਨਸੰਚੀਇਹੁਕਾਇਆਇਹਮਿਥਿਆਕਾਚੀਗਰੀ। ਜਿਨਹਿਨਿਵਾਜਸਾ
ਜਹਮਕੀਏਤਿਸਹਿਬਿਸਾਰਅਵਰਲਗਰੀ। ੧। ੧। ਸਿਧਕਤੇਹਿਸਾਧਨਹੀਕਹੀਅਉਸਗਨਿਪਰੇਤੁਮਹੀਪਗਰੀ। ਕਹਿਕਬੀਰਇਹੁ
ਬਿਨਤੀਸੁਨੀਅਹੁਮਤਘਾਲਹੁਜਮਕੀਖਬਰੀ। ੨। ੧। ੬। ੧। ਬਿਲਾਵਲੁ। ਦਰਿਮਾਂਦੇਠਾਂਛੇਦਰਬਾਗ। ਤੁਝਬਿਨਸੁਰਤਕਰੈਕੋ
ਮੇਰੀਦਰਸਨੁਦੀਜੈਖੋਲਕਿਛੁਗਾ। ੧। ੧। ਰਹਾਉ। ਤੁਮਧਨਧਨੀਉਦਰਤਿਆਗੀਸੁਵਨਨਸੁਨੀਆਤਿਸੁਜਸੁਤੁਮਾਗਾ। ਮਾਗਉਕਹਿ
ਰੈਕਸਰਦੇਖਉਤੁਮਹੀਤੇਮੇਰੇਨਿਸਤਾਗੁ। ੧। ੧। ਜੈਦੇਉਨਮਾਬਿਪੁਸੁਦਾਮਾਤਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਭਈਪੈਅਪਾਗਾ। ਕਹਿਕਬੀਰਤੁਮਸੰਸਾਰ
ਦਤੇਚਾਰਪਦਾਰਥਦੇਤਨਬਾਗ। ੨। ੧। ੭। ੧। ਬਿਲਾਵਲੁ। ਰੰਗਮੁਦਾਖਿਬਅਧਾਰੀ। ਛੁਮਕੈਭਾਇਕੁਛੈਭੇਖਧਾਰੀ। ੧। ੧।
ਆਸਨੁਪਵਨੁਦੁਰਿਕਾਰੇਬਵੇਗਾ। ਛੋਡਿਕਪਟਨਿਤਹਰਿਭਜੁਬਵੇਗਾ। ੧। ੧। ਰਹਾਉ। ਜਿਹਤੁੰਜਾਚਹਿਸੋਭਿਰਵਛੋਰੀ। ਕਹਿਕ

ਬੀਰਕੋਸੋਜਗਜੋਗੀ॥੨॥੮॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਇਨਮਾਇਆਜਗਦੀਸਹੁਸੰਈਤੁਮਰੇਚਰਨਾਬਿਸਾਗੇ॥ਕਿੰਚਤਪੀਤਨਉਪਜੈਨਕ
 ਉਜਨਕਕਾਰਹਿਬੇਚਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਿਗੁਤਨੁਪ੍ਰਿਤੁਪਨੁਪ੍ਰਿਗੁਇਹਮਾਇਆਪ੍ਰਿਗੁਮਤਿਬੁਧਿਠੀਨੀ॥ਇਸੁਮਾਇਆਕਉਦਿ
 ਨਕਰਿਰਾਖਹੁਬਾਪੇਆਪਬਚੀਨੀ॥੧॥ਕਿਆਖੇਤੀਕਿਆਲੇਵੇਦੇ॥ਪਰਪਚਸੂਰਗੁਮਾਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਅੰਤਬਿਗੁਤੇਆਇਆਕ
 ਲੁਨਿਦਾਨਾ॥੨॥੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਸਹੀਰਸਰੇਦਰੁਤਰੇਆਛੈਕਮਲਅਨੁਪੁ॥ਪਰਸੋਤਿਪੁਰਖੇਤੋਮੇਜਾਕੈਰੇਖਨਹੁਪਾ॥੧॥ਰੇਮਨਹ
 ਰਿਭਨੁਕੁਮਤਜਹੁਜਗਨੀਵਨਗਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਕਛੂਨਦੀਸਈਨਹਿਦੀਸੈਜਾਤੀ॥ਜਨਹਿਉਪਜੈਬਿਨਸੈਤਹਿਸੈਪੁਰਵਨ
 ਪਾਤਿ॥੨॥ਸਿਖਿਆਕਰਿਮਾਇਆਤਜੀਸੁਖਸਹਜਿਬੀਚਾਰੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੇਵਾਕਰਹੁਮਨਮੰਤ੍ਰਮੁਹਾਰੀ॥੩॥੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ਜਨਮਮਰਨਕਾਕੁਮਗਇਆਗੋਬਿੰਦਲਿਵਲਾਗੀ॥ਜੀਵਤੁਨਿਸਮਾਨੀਆਗੁਰਸਾਖੀਜਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਂਸੀਤੇਪੁਨਉਪਜੈਪੁਨਕਾਂਸੀਜਾ
 ਈ॥ਕਾਂਸੀਛੁਟੀਪੈਰਿਤਪੁਨਕਾਸਮਾਈ॥੧॥ਕਿਉਟੀਸੰਪਮੈਪੋਖਿਆਪਟੁਪਟਜਾਗੀ॥ਸੈਸੀਬੁਧਸਮਾਚਰੀਪਟਮਾਹਿਤਿਅ
 ਗੀ॥ਅਪੁਆਪੁਤੇਜਾਨਿਆਤੇਜਤੇਜਸਮਾਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆਗੋਬਿੰਦਮਨੁਮਾਨਾ॥੩॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਚਰਨਕਮਲ
 ਨਾਕੈਰਿਦੇਬਸਹਿਸੋਜਨਾਕਿਉਭੋਲੈਦੇਵਾ॥ਮਾਨਉਸਭਸੁਖਨਉਨਿਪਤਕੈਸਹਜਿਸਹਜਿਸੁਬੋਲੈਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਬਾਇਤਾਤਿ
 ਜਉਸਭਮਹਿਪੇਖੈਕੁਟਲਗੀਠੀਜਬੋਲੈਦੇਵਾ॥ਬਾਰਬਾਰਮਾਇਆਤੇਅਕੈਲੈਨਰਨਾਮਨੁਤੇਲੈਦੇਵਾ॥੧॥ਜਹਭਉਜਾਇਤਹੀਸੁਖਪ
 ਵੈਮਾਇਆਤਾਸੁਨਭੋਲੈਦੇਵਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆਗਮਪ੍ਰੀਤਕੀਭੋਲੈਦੇਵਾ॥੨॥੧੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥

੧ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਭਲਜਨਮੁਮੋਕਉਗੁਰਿਰਾਪ੍ਰਾਮਾਮੁਖਿਨੁਜੀਵਨੁਮਨਹੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਦੇਉਸਿਮਰਨਿਕਰਿਜਾਨਾ॥ਜਗਨੀਵਨਸਿਉ
 ਜੀਉਸਮਾਨਾ॥੨॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਸ੍ਰੀਗਵਿਰਾਸਜੀਕੀ
 ਦਾਰਿਦਰੇਖਸਭਕੋਹਸੈਸੈਸੀਦਸਾਹਮਾਰੀ॥ਅਸਟਦਸਾਸਿਧਕਰਤਲੈਸਭਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਜੁਗਨਤਅੈਕਛੂਨਹੀਭਵਖੰਡਨਗਮਾ॥ਸ
 ਗਲਜੀਅਸਰਨਾਗਤੀਪ੍ਰਤਪੁਰਨਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਨਾਗਤਾਤਿਨਹੀਗੁਰਾਉਚਨੀਚਤੁਮਤੇਤਰੇਆਲਨੁਸੰਸਾਰਾ॥
 ੨॥ਕਹਿਗਵਿਰਾਸਅਕਥਕਥਾਬਹੁਕਾਇਕਰਸੈ॥ਜੈਸਾਤੁਤੈਸਾਤੁਹੀਕਿਆਉਪਮਾਦੀਜੈ॥੩॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਜਿਹਕੁਲਸਾ
 ਧਬੈਸੋਹੋਇ॥ਬਰਨਅਬਰਨਕਰਨਹੀਈਸੁਗਧਿਮਲਬਾਸੁਜਾਨੀਐਜਗਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਾਸੁਦਾਮੁਖਭੀਤੋਮਚੰਤੁ॥

ਲੰਮਨਿਜੋਇ॥ਹੋਇਪੁਨੀਤਭਗਵੰਤਭੁਜਨਤੇਆਪੁਤਾਰਿਤਾਰੇਕੁਲਦੇਇ॥੧॥ਪੰਨਚੁਗਾਉਪੰਨਚੋਉਪੰਨਿਪੁਨੀਤਕੁਟੀਬਸਤਿ
 ਲੇਇ॥ਜਿਨਪੀਆਸਾਰਚੁਤਜੇਆਨਰਸੋਹੋਇਰਸੁਮਗਨਡਗੇਬਿਉਖੇਇ॥੨॥ਪ੍ਰਿਤੁਰੁਛੁੜਪਤਿਰਜਾਭਗਤਬਰਾਬਰ
 ਅਉਗਨਕੇਇ॥ਜੈਸੇਪੁਰੈਨਪਾਤਰਹੋਜਲੁਸਮੀਪਭਨਰਵਿਦਾਸਜਨਮੇਜਗਥੀਇ॥

੩॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਸਧਨੇਜੀਕੀਬਾਣੀ॥

੧ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨ੍ਰਿਪਕੰਨਿਆਕੇਕਾਰਨੈਇਕਭਇਆਭੇਖਧਾਰੀ॥ਕਾਮਾਰਬੀਸੁਆਰਬੀਦਾਕੀਪੈਜਸਦਾਰੀ॥੧॥ਤਵਗੁਨਕਰਾਜਗਤਹੁ
 ਰਾਜੋਕਰਮੁਨਨਸੈ॥ਸਿੰਘਸਰਨਿਕਤਜਾਈਐਜਉਜੈਬਕਗਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਬੂਦਨਲਕਾਰਨੇਚਾੜਿਕਦੁਖਪਾ

ਦੁਖਬਿਸਾਹਿਸੁਖਅੰਤਹਿ
 ਲੀਨਾ॥੧॥ਕਿਆਨਅੰਜਨੁਮੈ
 ਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ॥

ਦੋ ਪੁਨਗਏਸਾਗਰਮਿਲੇਨਿਕਮਨਮਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪੁਨਜੁਥਾਕੇਬਿਰਨਹੀਕੋਸੇਬਿਰਮਾਵਉ ॥ ਬੁਝਿਓਏਨਉਕਾਮਿਲੇਕਹੁ ॥ ੨ ॥
 ਕਾਹਿਰਥਾਵਉ ॥ ੩ ॥ ਮੇਨਹੀਕਛੁਹਉਨਹੀਕਛੁਆਹਿਸੇਰਾ ॥ ਅਉਸਰੁਲਜਾਥਾਖਲੇਹੁਸਪਨਾਜਨੁਤੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਭਗ
 ਤਾਕੇਬਿਲਾਵਲੁਕਜੁਮਲਾ ॥ ਕਬੀਰਜੀਕੇਚਉਪਦੇ ॥ ੧੨ ॥ ਨਾਮਦੇਉ ॥ ੧ ॥ ਰਵਿਦਾਸੁਜੀ ॥ ੨ ॥ ਸਪਨ ॥ ੧ ॥ ਜੇਜੁ ॥ ੧੬ ॥

੧੬ ੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ

ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗੋਰਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪਰੁ ੧ ॥
 ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਜੇਮਨਿਚਿਤਿ ਆਸਰਖਹਿਹਰਿਉ ਪਰਿਤਾਮਨਿਚਿੰਦੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿਜਾਣੈਸਭਿ
 ਕਿਛੁ ਜੋਨੀ ਅਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਲਿਆ ਕਿਸੈ ਕਾਇਕਤਿ ਲੁਨਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿਤਿਸਕੀ ਆਸਕੀ ਜੋਮਨਿਮੇਰੇਜੋਸਭਿਮਹਿਉ
 ਆਮੀਰਹਿ ਆਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਿ ਆਸਕਰਿਜਗਦੀਸਹੁਸਾਈ ॥ ਜੋਬਿਨਹਰਿ ਆਸ ਅਵਰਕੀਕੀਜੋਸਾਨਿਹਫਲਅ
 ਸਸਭਿਬਿਰਥੀਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਦੀਸੈਮਾਏਆਮੋਹੁਕੁਟਬੁਝਮਤਤਿਸਕੀ ਆਸਲਗਿਜਨਮਗਵਾਈ ॥
 ਇਨਕੋਕਛੁਹਾਥਿਨਹੀਕਹਾਕਹਿਇਹਬਪੜੇਇਨਕਾਵਹਿਆਕਛੁਨਵਸਾਈ ॥ ਮੇਰੇਮਨ ਆਸਕਰਿਪ੍ਰੀਤਮਾਪਨੇਕੀ
 ਜੋਤੁਬਤਾਰੇਤੇਰਾਕੁਟਬੁਝਭੁਛਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇਕਛੁ ਆਸ ਅਵਰਕਹਿਪਰਮਿਤ੍ਰੀਮਤਤੁਜਾਣਹਿਤੇਰੇਕਿਤੇਰੇਮਾਏ
 ॥ ੧ ॥ ਇਹ ਆਸਪਰਮਿਤ੍ਰੀਭਾਉਦੁਜਾਹੈਖਨਮਹਿਭੂਭਾਬਿਨਸਸਤਿਜਾਈ ॥ ਮੇਰੇਮਨ ਆਸਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਚੇਕੀਜੋਤੇਰਾ
 ਪਾਥਿਆਸਭੁਭਾਈਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾਮਨਸਾਸਤੁਤੇਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਜੈਸੀਤ੍ਰਾ ਆਸਕਰਾਵਹਿਤੈਸੀਕੋ ਆਸਕਰਾਈ ॥ ਕਿਛੁਕਿਸੀ
 ਕੇਰਾਬਨਹੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਐਸੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਬੁਝੁਬੁਝਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀ ਆਸਤ੍ਰਜਾਣਹਿਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਹਰਿਦਰਸਨਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥
 ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੋਰਮਹਲਾ ੪ ॥ ਐਸਾਹਰਿਸੇਵੀਐਨਿਤਯਿਆਈਐਜੋਬਿਨਮਹਿਕਿਲਾਵਿਖਸਕੁਕਰੇਬਿਨਸਾਹਜੇਹਰਿਤਿਆਹਿ
 ਅਵਰਕੀ ਆਸਕੀਜੋਤਾਹਰਿਨਿਤਫਲਸਭੁਪਾਲਗਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸੇਵਿਹੁਖਦਤਾਸੁਆਮੀਜਿਸੁਸੇਵਿਭੁਖਲਹਸਾ ॥ ਐਸਭੁ
 ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨੁਉਪਰਿਕੀਜੈਭਰਵਾਸਾ ॥ ਜਤਜਾਈਐਤਹਨਾਲਿਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਅਪਨੀਪੈਜਰਖੈਜਨਦਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਅਪ
 ਨੀਬਿਰਥਾਕਹੁਅਵਰਾਪਹਿਤਾਅਗੈਅਪਨੀਬਿਰਥਾਬਹੁਤਬਹੁਤਕਛੁਸਾ ॥ ਅਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹੁਹਰਿਅਪਨੇਸੁਆਮੀਪਹਿਜੇਤੁ
 ਮੇਰੇਦੁਖਤਤਕਾਲਕਟਾਸਾ ॥ ਸੋਐਸਾਪ੍ਰਭੁਛੋਰਿਅਪਨੀਬਿਰਥਾਅਵਰਾਪਹਿਕਹੀਐਅਵਰਾਪਹਿਕਹਿਮਨੁਲਾਜਮਰਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਜੋਸੀਸ
 ਰੇਕੇਕੁਟਬੁਮਿਥਾਈਦੀਸਹਿਮਨਮੇਰੇਤੇਸਭੁਅਪਨੇਸੁਆਈਮਿਲਾਸਾ ॥ ਜਿਤੁਦਿਨਉਨਕਾਸੁਆਉਹੋਇਨਆਵਈਤਿਤਾਵਿਨਨੇਕੈਕੋਨਛੁ
 ਕਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨੁਪਨਾਹਿਸੇਵਿਦਿਨੁਗਤੀਜੇਤੁਧੁਧਿਪਾਕਰੇਦੁਖਸੁਖਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਤੇਸਕਾਰੁਵਾਸਾਕਿਉਕੀਜੋਮਨਮੇਰੇਜੋਅੰਤੀਅ
 ਉਸਰਾਖਨਸਕਾਸਾ ॥ ਹਰਿਜਪੁਮੰਤ੍ਰਗੁਰਉਪਦੇਸੁਲੈਜਾਪਹੁਤਿਅੰਤਛੁਰਾਏਨਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਚਿਤਾਸਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁ
 ਨਾਪਹੁਹਰਿਸੰਤਤਾਇਤੁਛੁਟਕਾਸਾਚਰਵਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਗੋਰਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਿਸਦਾਹੋਇਅਨੰਦਸੁਖਾ

ਕਾਹ

ਹਰਿ

ਐਸਭੁ

ਨਕਉ ਠਠਿਗਨਪਾਵਹਿਕਏਪਰਕੈਜਾਇਲੋ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਜਿਉਸੈਗਲਾਇੰਦੀਰਸੁਪ੍ਰੇਰਿਓਤੁਲਾਗਪਰਿਓਕੁੰਧਾਇਲੋ॥ਜਿਉਪੀਖੀਇਕਤ੍ਰੇਇ ੨੭੬
ਠਿਗਿਥਿਛੁਰੈਥਿਰੁਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਲੋ॥੨॥ਜੈਸੇਸੀਰਸਨਸਾਰਬਿਨਸਿਓਓਤੁਮੂਠੇਮੂਠੇਲੁਭਾਇਲੋ॥ਤੁਏਆਪੁਚੁਪਦੈਗੀ
ਕੈਛੁਰੁਪਿਪਰਸਰਨਾਇਲੋ॥੩॥ਹੋਰੁਕਿਰਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਸਰਤੁਮਰੇਜੀਅਜੰਤਾਇਲੋ॥ਪਦਉਦਾਨੁਸਦਾਰਸੁਪੇਖਾਮਿਲਨਨ
ਕਦਾਸਦਸਾਇਲੋ॥੪॥੨॥ ਗੋਡਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨॥ਚਉਪਦੇ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੀਏਜਿਨਿਸਾਜੀ॥ਮਾਟੀਮਹਿਜੇਤਿਰਖੀਨਿਵਾਜੀ॥ਬਰਤਨਕਉਸਰੁਖਿਛੁਭੇਜਨਰੇਗਾਇ॥ਸੇਪ੍ਰਕੁਤਜਮੁਕੈਕਤਜਾਇ॥੧॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਲਾਗਉਸੇਵਾ॥ਗੁਰਤੇਸੁਭੈਨਿਰੰਜਨਦੇਵ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਜਿਨਕੀਏਰੰਗਅਤਿਕਪ੍ਰਕਾਗਾਓਪਤਿਪਰਲਉਨਿਮਖਮਣੁ॥ਗਾਜਾਕੀ
ਗਤਿਸਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸੇਪ੍ਰਕੁਮਨਮੇਰੇਸਦਾਪਿਆਇ॥੨॥ਆਇਨਾਦੈਨਿਚਲੁਧਰੀ॥ਬੇਅੰਤਗੁਨਤਾਕੇਕੇਤਕਗੀ॥ਲਾਲਾ
ਮਨਕੇਭਰੇਭੰਗਾ॥ਸਗਲਘਟਾਦੈਅਪਾਰੁ॥੩॥ਸਤਿਪੁਰਖਜਾਕੈਪੈਨਾਉ॥ਮਿਟਹਿਕੋਟਿਅੰਘਰਿਮਖਜਸੁਗਾਉ॥ਬਾਲਸਖਾਇ
ਤਰਤਨਕੋਮੀਤਾ॥ਪ੍ਰਾਨਅਪਾਰਨਾਨਕਹਿਤਚੀਤਾ॥੪॥੧॥੩॥ਗੋਡਮਹਲਾ ੫॥ ਨਾਮਸੰਗਕੀਨੋਬਿਉਤਗਾਨਮੇਰੀਇਸਮ
ਨਕਾਅਧਾਰੁ॥ਨਾਮੇਰੀਚਿਤਕੀਰੀਓਟਿ॥ਨਾਮਜਪਤਾਮਿਟਹਿਪਾਪਕੋਟਿ॥੧॥ਹਰਸਿਦੀਈਹਰਿਏਕੋਨਾਮੁ॥ਮਨਕਾਇਸਟਗੁਰਸੰਗਿਧਿ
ਆਨੁ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੇਜੀਅਕੀਰਾਸਿ॥ਨਾਮੇਸੰਗੀਨਤਕਤਜਾਤਾ॥ਨਾਮੇਰੀਮਨਲਗਾਮੀਠਾ॥ਜਲਿਥਲਸਭੁਮਓ
ਮੇਰੀਠਾ॥੨॥ਨਾਮੇਰਗਹਮੁਖਉਜਲੋ॥ਨਾਮੇਸਗਲੇਕੁਲਉਧੋਗਾ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੇਕਾਰਜਸੀਧਾ॥ਨਾਮਸੰਗਾਇਤਮਨੁਅਗੀਧਾ॥੩॥ਨਾਮੇਰੀਤਮ
ਨਿਰਭਉਰੇਠਾ॥ਨਾਮੇਅਵਨਜਾਵਨੁਰੇਠਾ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਲੇਗੁਣਤਾਸਾ॥ਕੁੰਨਾਨਕਸੁਖੁਸਹਜਿਨਿਵਾਸਾ॥੪॥੨॥੪॥

ਗੋਡਮਹਲਾ ੫॥ਨਿਮਾਨੇਕਉਜੇਦੇਤੋਮਾਨੁ॥ਸਗਲਕੁਖੋਕਉਕਰਤਾਦਾਨੁ॥ਗਰਭੁਘੋਰਮਹਿਰਾਖਨਹਗਾਤਿਸੁਰ
ਕੁਰਕਉਸਟਨਮਸਕਾਰੁ॥੧॥ਅੰਸੋਪ੍ਰਕੁਮਨਮਾਹਿਧਿਆਇ॥ਘਟਿਅਵਘਟਿਜਤਕਤੁਸਿਧਾਇ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਰੰਗਉਜਾ
ਕੈਏਕਸਮਜਾ॥ਕੀਟਹਸਤਸਗਲਪੁਰਨਾ॥ਬੀਓਪੁਛਿਨਮਸਲਤਧਰੋ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਆਪਤਿਕਰੋ॥੨॥ਜਾਕਾਅੰਤਨਜਾਨਸ
ਕੋਇਆਪੇਆਪਨਿਰੰਜਨੁਸੇਇ॥ਅਪਿਅਕਾਰੁਆਪਿਨਿਰੰਕਰਾਘਟਘਟਸਭੁਘਟਘਟਾਧਾਰੁ॥੩॥ਨਾਮੁਰੰਗਰੁਗਤਿਉਏ
ਲਾਲਾ॥ਜਸੁਕਰਤੇਸੰਤਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥ਨਾਮੁਰੰਗਜਨਰੇਅਘਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਲਾਗੈਧਾਇ॥੪॥੩॥੫॥ ਗੋਡਮਹਲਾ ੫॥

ਜਾਕੈਸੰਗਾਇਤਮਨੁਨਿਰਮਲਾ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਹਰਿਧਰਿਸਿਮਰਨੁ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਕਿਲਾਵਿਖੋਹਿਨਾਸਾ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਰਿਦੈਪਰਗਾਸਾ॥੧॥ਸੇਸੰਤਨ
ਰਿਕੇਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਕੇਵਲੁਨਾਮਗਾਈਐਜਾਕੈਨੀਤਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਜਾਕੈਮੰਤ੍ਰਹਰਿਧਰਿਮਨਿਦਸੋ॥ਜਾਕੈਉਪਦੇਸੁਰਮਭਉਨਸੋ॥ਜਾਕੈਕੀਰ
ਤਿਨਿਰਮਲਸਾਗਾ॥ਜਾਕੈਰਿਦਬਾਛੈਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਕੋਟਿਪਤਿਤਜਾਕੈਸੰਗਿਉਪਰਾ॥ਏਕਾਨਿਰੰਕਾਰਜਾਕੈਨਾਮਅਧਾਰੁ॥ਸਰਬਜੀਅਕਾਜਾ
ਨੈਕਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਰੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਤਬਰੁਏਗੁਰਸਾਧਦਇਆਲਾ॥ਦਿਨੁਰੈਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
ਏ॥ਸੁਖਸਹਜਿਅਨੰਦਹਰਿਨਾਏ॥੪॥੪॥੬॥ਗੋਡਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਕੀਸੁਰਤਿਮਨਮਹਿਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੰਤ੍ਰਮਨਮਾਨੁ॥
ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਲੇਧਾਰਉ॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਦਾਨਮਸਕਾਰਉ॥੧॥ ॥ਮਤਿਕੋਭਰਮਭੁਲੈਸੰਸਾਰੁ॥ਗੁਰਾਬਿਨੁਕੋਇਨਉਤਰਸਿਧਾਰੁ॥੧॥
੧ ਹਰਾਉ॥ਕੁਲੋਕਉਗੁਰਮਾਰਗਪਾਇਆ॥ਅਵਗੁਤਿਅਗਹਰਿਭਗਤੀਲਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਨਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਈ॥ਗੁਰਪੁਰੋਕੀਬੇਅੰਤਦੁਰ
ਈ॥੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਉਰਧਕਮਲਬਿਗਾਸਾ॥ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਰਾਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਜਿਨਕੀਆਸੈਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮੁਗਧਮਨੁਮਨਿਆ॥੩॥

ਗੁਰਕਰਤਾਗੁਰਕਰਣੈਜੋਗੁ। ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਪੈਰੀਪੋਗੁ। ਕਰੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾਇਜੈਨਾਈ॥ ਬਿਨਗੁਰੁਕਤਿਨਪਾਈਸੈਭਾਈ॥ ੪॥੫॥੬॥ ਗੋਡਮਹਲਾ
੫॥੫॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਿਮਨਜੋਗੁ। ਗੁਰੁਬਿਨਮੈਨਾਪੀਪੋਗੁ। ਗੁਰਕੀਟੇਕਰਹੁਤਦਿਨੁਗਤਿ। ਜਾਕੀਕੋਇਨਮੈਟੈਦਾਤਿ॥ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਏਕੋ
ਜਾਣੁ। ਜੋਤਿਸੁਕਾਵੈਸੋਪਰਦਾਣੁ॥੧॥੨੭੬॥ ਗੁਰਚਰਨੀਜਥਾਮੁਲਗੈ। ਦੁਖਦਰਦੁਕ੍ਰਮਤਕਾਰਗੈ। ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਪਾਏਮਨੁ। ਗੁਰਉ
ਪਰਿਸਦਾਕਰੁਬਾਨੁ॥੨॥ ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਾ। ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਪੂਰਨਘਾਲਾ। ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਉਦੁਖਨਾਵਿਆਪੈ। ਗੁਰਕਾਸੇਵਕੁ
ਹਰਿਸਨਾਪੈ॥੩॥ ਗੁਰਕੀਮਾਹਿਮਬਖਸ਼ਨਜਾਈ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਹਰਿਮਾਸਮਾਈ। ਕਰੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੁਰੋਖਥਾ। ਗੁਰਚਰਨੀਤਥਾਮਨੁ
ਲਾਗੁ॥੪॥੫॥੬॥ ੭॥ ਗੋਡਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰੁਮੇਰੀਪੁਜਾਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁ। ਗੁਰੁਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਵੰਤੁ। ਗੁਰੁਮੇਰਾਦੇਉਮਲਖਅਰੁਓ।
ਸਰਬਪੁਨਯਹਰਨਗੁਰੁਸੇਵਾ॥੧॥ ਗੁਰਬਿਨੁਅਦਰੁਨੀਸੈਬਾਉ। ਅਨਦਿਨਪਉਰਗੁਰੁਨਾਉ॥੨੭੭੬॥ ਗੁਰੁਮੇਰਾਗਿਆਨਗੁਰਹਰਿਦੈਖਿਅਸੁ
। ਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਪੁਰਖਗੁਰਦਾਨੁ। ਗੁਰਕੀਸਰਦਿਗਉਕਰੋਜੋਗੁ। ਗੁਰੁਬਿਨਮੈਨਾਪੀਪੋਗੁ। ਗੁਰੁਬੋਹਿਥਤਰੋਕੁਵਪਾਰਿ। ਗੁਰੁਸੇਵਾਜਮ
ਤੇਛੁਟਕਾਰਿ। ਅੰਪਕਾਰਮਹਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਉਜਥਾ। ਗੁਰਕੈਸੰਗਸਗਲਨਿਸਤਾਰਾ॥੨॥ ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ। ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਦੁਖਨਲਾ
ਗੀ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਮੈਟੈਕੋਈ। ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਨਕਹਰਿਸੋਈ॥ ੪॥੧॥੬॥ ਗੋਡਮਹਲਾ੫॥ ਰਾਮਰਾਮਸੀਰੀਕਾਰਿ। ਬਿਉਰਾਗਰਾਮਰਾ
ਮਰਾਮਪ੍ਰਨਾਮਧਾਰਾ। ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕੀਰਤਗੁਗਾਈ। ਰਾਮਤਰਾਮਸਰਗਹਿਉਸਿਆਈ॥੧॥ ਸਤਿਨਾਮਿਓਛੋਲੁਰਾਮ। ਸਭਤੇਨਿਰਮਲਪੂਰ
ਨਕਾਮ॥੧॥੨੭੮੬॥ ਰਾਮਰਾਮਧਨੁਸੰਤਿਰੰਗੁ। ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕਾਰਿਅਹੁਰਾ। ਰਾਮਰਾਮਵੀਸਰਨੀਜਾਈ। ਕਹੀਕਿਰਪਾਗੁਰੁਨੀਆਬਤਾਈ
ਨ। ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਸਦਾਸਹਾਈ। ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਲਿਵਲਾਈ। ਰਾਮਰਾਮਨਪਿਰਿਮਲਭੁਏ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਬਿਖਰਏ॥੨॥ ਰਾਮਤ
ਰਾਮਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰੈ। ਉਚਰਤਰਾਮਰੁਪਾਰਉਤਰੈ। ਸਭਤੇਉਚਰਾਮਪਰਗਾਸਾ। ਸੀਸਬਾਸਰਨਾਪਿਨਾਨਕਦਾਸਾ॥ ੪॥੬॥੧੦
ਗੋਡਮਹਲਾ੫॥ ਉਨਕਉਪਸਮਕੀਨੀਠਾਕਹਾਰੈ। ਦਾਸਸੰਗਤੇਮਾਰਬਿਦਾਰੈ। ਗੋਬਿੰਦਗੁਰੁਕਰਮਹਉਤਪਾਇਆ। ਰਾਮਜਨਾਮਿਉਮੰ
ਗਲੁਗਾਈਆ॥੧॥ ਸਗਲਾਸਿਸਟਕੇਪੰਚਸਿਕਦਾਰਾ। ਰਾਮਗੁਰਤਕੇਪਾਨੀਹਾਰਾ॥੨੭੯੬॥ ਜਗਤਪਾਸਤੇਲੇਤੇਰੁਗੁ। ਗੋਬਿੰਦਗੁਰੁਕਰਉ
ਕਰਹਿਸਲਾਮੁ। ਲੁਟਿਲੇਹਿਸਾਕਤਪਤਿਖੋਦਹਿ। ਸਾਧਜਨਾਪਗਮਲਿਮਲਿਪੋਦਹਿ॥੨॥ ਅੰਚਪੂਜਨਦੇਇਕਮਾਈ। ਉਤਰੁਜਖੇਲਕਰਿਜ
ਗਤੁਵਿਅਮਾਈ। ਤੀਨਗੁਣਕੇਸੰਗਹਰਿਰਸੈ। ਇਨਕਉਛੋਰੁਉਪਰਜਨਖਸੈ॥੩॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਨਾਨਾਈਏਛੁਗਾਈ। ਤਿਸਕੇਸੇਤਿਨਰਖੇ
ਦਾਈ। ਕਰੁਨਾਨਕਭਗਤਪੁਰਸਾਰਾ। ਬਿਨਗੁਰੁਕਤੀਸੁਰੁਪੈਇਖੁਆਰਾ॥ ੪॥੬॥੧੧ ਗੋਡਮਹਲਾ੫॥ ਕਾਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਹਕਿਨਾਈ। ਦੁਖ
ਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਨਠਾਉ। ਜਾਪਿਜਾਪਿਅੰਤਿਨਾਮੁਅਘਾਏ। ਸਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗਲਛਲੁਪਾਏ॥੧॥ ਰਾਮਜਪੁਤਨਪਾਰਪਾਰੇ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪ
ਤਰੇ॥੧॥੨੮੦੬॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਾਰਿਦੇਉਰਪਾਰੇ। ਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਉਤਰੇਪਾਰੇ। ਜਨਮਮਰਨਸਭਾਸਿਟੀਉਪਾਧੀ। ਪ੍ਰਕਾਸਿਉਲਾਬੀਸਹਜਿਸਮਾ
ਧੀ॥੨॥ ਬਾਨਬੰਤਾਰਿਏਕੋਸੁਆਮੀ। ਸਗਲਾਘਟਕਾਅੰਤਿਨਿਜਾਮੀ। ਕਹਿਕਿਰਪਾਨਾਕਉਮਤਿਦੇਈ। ਅਠਪਹਿਰਪ੍ਰਕਾਨਾਉਲੋਈ॥੩॥
। ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਦਸੈਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਤਾਕੈਹਿਰਦੈਪੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਬਗਤਿਗੁਣਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰੀਐ। ਜਾਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐ॥
੪॥੧੧॥੧੨॥ ਗੋਡਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰਿ। ਕਾਮੁਕੋਪੁਇਸੁਤਨਤੇਮਾਰਿ। ਪੋਇਕੀਐਸਗਲਕੀਰੀਨਾਘਾਇਘਟਿ
ਰਮਈਮਾਸਭਮਹਿਚੀਨਾ॥੧॥ ਇਨਬਿਪਰਮਹੁਗੋਪਾਲੁਗੋਬਿੰਦੁ। ਨਨੁਪਨੁਪ੍ਰਕਾਪ੍ਰਕਾਜੀਜੰਦੁ॥੧॥੨੮੧੬॥ ਅਠਪਹਿਰਹਰਿਕੇਗੁਗਾ
ਉ। ਨੀਅਪ੍ਰਾਨਕੋਇਪੈਸੁਆਈ। ਤਜਿਅਭਿਮਨੁਜਨੁਪ੍ਰਭੁਸੀਰੀ। ਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਸਿਉਮਨੀਰੀਰੀ॥੨॥ ਜਿਨਤੂੰਕੀਆਤਿਸਕਉਜਾਨੁ॥

ਆਗੈਰਗਪਾਵਹਿਮਾਨੁ ਮਨੁਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਨਿਤਾ ॥ ਸੁਸਨਾਨੁ ਮਨੁ ਪਤਿਗੋਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧੂਕੀ ਮਨੁ ਗੋਰਵਾਲਾ ॥
ਹੋਰਾਇਆਲੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਪਿ ਨਿਦੈ ਪੁਰਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੧੩ ॥ ਗੋਰਮਹਲ ੫ ॥ ਸੁਪਰੀਪਸੇਵਗੋਪਾਲਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਬੰਦ
ਨ ਕਰਤਾਗਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰੀਸਰਾਇਗੀਸਰਾਤਿਆਗੀ ॥ ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਕੁਏਵਡੁ ਕੁਰੀ ॥ ੧ ॥ ਆਠਪਹਿਰਗਾਈਐਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁਪਨੁਪ੍ਰਕਾਪੁ
ਕੁਕੀਜਿੰਦੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਰਿਗੁਟਰਮਤਕੁਏਅਸੰਦਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਬਖਸਿੰਦਾ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਸੇਵਾਲਾਏ ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਮੇਏ
ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕਰਮਪਰਮਾਇਤੁਤੁਗੀਆਨੁ ॥ ਸਾਧਸਾਹਿਜਪੀਐਗਰਿਨਾਮੁ ॥ ਸਾਗਰਤਰਿਬੋਹਿਥਪੁਨੁਚਰਣਾ ॥ ਮੰਤਰਿਨਾਮੀਪ੍ਰਕਾਕੁ
ਕਰਣਾ ॥ ੩ ॥ ਭਾਖਲੀਏਅਪਨੀਕਿਰਪਾਯਾਗੀ ॥ ਪੰਚਦੂਤਕੁਰੇਗਾਬਿਕਰਣੁ ॥ ਜੁਐਜਨਮੁਨਕਬਹੁਤਗਾਨਾਨਕਕਾਅੰਗੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ ॥
੪ ॥ ੧੪ ॥ ਗੋਰਮਹਲ ੫ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖਮਨਦਕਰੇਈ ॥ ਬਾਛਕਰਾਖਲੀਏਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰੀਰਪਾਲਦਾਇਆਲੋਗੋਬਿੰਦੁ
॥ ਜੀਮਨੰਤਸਗਲੇਬਖਸਿੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀਸਰਾਇਪ੍ਰਕ੍ਰੀਨਦਇਆਲਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਪਿਸਦਾਤਿਤਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਾਇਆਲੁ
ਦੁਸਰਕੇਈਨਾਹੀ ॥ ਪਾਇਆਇਅੰਤਰਿਸਰਬਸਮਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇਰਾਸਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਦਾਰੈ ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਕੁਬਿਰਦੁਤਮਾਰੈ ॥ ੨ ॥
ਅਭਿਖਪਕੇਟਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਤੰਤੁਮੰਤੁਰਨੀਐਕੁਰਾਵੰਤ ॥ ਰੋਗਸੋਗਸਿਟੇਪ੍ਰਕੁਥਿਆਏ ॥ ਮਨਬਾਛਤਪੂਰਨਠਲੁਪਾਏ ॥
੩ ॥ ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਬਦਇਆਗਾ ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਹਾਬੀਰਗਾ ॥ ਨਾਨਕਬਖਸਲੀਏਪ੍ਰਕੁਅੰਧੀ ॥ ਸਦਾਸਦਾਏਕੋਗਰਿਜਾ
ਪਿ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੧੫ ॥ ਗੋਰਮਹਲ ੫ ॥ ਗਰਿਗਰਿਨਾਮੁਜਪੁਮੇਰੇਮੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਤੁਮਾਰੀਤਾ ॥ ਮਨਤਨਕੀਸਕੁਮਿਟੈਬਲਾਇ ॥
ਦੁਖੁਅੰਧੇਰਾਸਗਲਾਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗਰਿਗੁਟਗਾਵਤਤਰੀਐਸੰਸਾਰਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐਪੁਰਖੁਅਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਨਕੁਰੈਕੀਰ
ਤਨੁਭੋਪਾਲਾ ॥ ਤਿਸਕਉਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲਾ ॥ ਜਗਮਾਰਿਆਇਆਸੇਪਰਵਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਪਣਾਖਸਮੁਪਛਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਗਰਿਗੁ
ਟਗਾਵੈਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਮਰੂਧਾਮਿਟਹਿਉਨਮਾਦਾ ॥ ਸਦਾਜਗੁਰਜਾਨੁਰਗਵੰਤਾ ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕਾਪੂਰਨਮੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਗਰਿਗੁਟ
ਕੀਏਭੰਡਾਗਾ ॥ ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਰੁਕਾਜਸਦਾਰੀ ॥ ਗਰਿਕੇਨਾਮਹੰਗਸੰਗਜਾਗਾ ॥ ਗਰਿਚਰਣੀਨਕੁਮਨੁਲਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੧੬
ਗੋਰਮਹਲ ੫ ॥ ਕੁਵਸਾਗਰਬੋਹਿਥਤਰਿਚਰਣਾ ॥ ਸਿਮਰਤਿਨਾਮਨਾਹੀਫਿਰਿਮਰਣਾ ॥ ਗਰਿਗੁਟਰਮਤਨਾਹੀਜਮਪੰਥਾਮ
ਤਾਬੀਚਾਰਪੰਚਦੂਤੁਮੰਥਾ ॥ ੧ ॥ ਤਉਸਰਣਾਈਪੂਰਨਾਥਾ ॥ ਜੰਤਅਪਨੇਕਉਦੀਜਹਿਰਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਮਤਿਸਾਸਤੁਬੇਦੁ
ਰਾਣਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਕਰਹਿਵਖਿਆਣਾ ॥ ਜੋਗੀਜਤੀਥੈਸਨੋਰਾਮਦਾਸਾ ॥ ਮਿਤਿਨਾਹੀਬ੍ਰਹਮਾਥਿਨਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰਣਪਲਾ
ਤਕਰਹਿਸਿਵਦੇਵਾ ॥ ਤਿਲੁਨਹੀਬੂਝਹਿਅਲਖਅਭੇਵਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮਕਰਾਤਿਜਿਸੁਆਪੇਦੇਇ ॥ ਜਗਮਹਿਵਿਰਲੇਕੇਈਕੋਈ ॥ ੩ ॥
ਮੇਹਿਨਿਰਗੁਟਗੁਟਕਿਛੁਤੁਨਾਹੀ ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨਤੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁਦੀਨੁਜਾਚੈਤੇਰੀਸੇਵਾ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਈਜੇ
ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੭ ॥ ਗੋਰਮਹਲ ੫ ॥ ਸੰਤਕਾਲੀਆਧਰਤਬਿਰਾਰਉ ॥ ਸੰਤਕਾਨਿਰਕੁਅਕਾਸਤੇਟਾਰਉ ॥ ਸੰ
ਤਕਉਰਾਖਓਅਪਨੇਜੀਅਨਾਲੇ ॥ ਸੰਤਉਪਾਰਉਤਤਾਬਿਣਤਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸੇਈਸੰਤੁਜਿਰਾਵੈਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤਗੋਬਿੰਦਕੈਏਕੈਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਕੈਉਪਰਦੇਇਪ੍ਰਕੁਰਾਥਾ ॥ ਸੰਤਕੈਸਾਗੀਬਸੈਰਿਨੁਗਤੀ ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੰਤਪ੍ਰਤਪਾਲਾ ॥ ਸੰਤਕਾਰੇਖੀਰਾਜ
ਤੇਟਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤਕੀਨਿਟਾਕਰਹੁਨਕੋਈ ॥ ਜੋਨਿਟੈਤਿਸਕਾਪਤਹੋਇ ॥ ਜਿਸਕਉਰਾਖੈਸਿਰਜਨਹਰਾ ॥ ਝੁਖਮਾਰਉਸਾ
ਲਸੰਸਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਕੁਅਪਨੇਕਾਗੁਏਆਥੇਸਾਸੁ ॥ ਜੀਉਪਿੰਡਸਰੁਤਿਸਕੀਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕਕਉਉਪਨੀਪਰਤੀਤੀ ॥ ਮਨੁਪੁ

ਏ

ਗੁਰਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਜੀਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ੧੮ ॥ ਗੋਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਗੁ ਏਨਾ ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਤਿ ਪਾਪੁ ਲਾਇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਗੁ ਏਨਾ ਸਭਾ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾਗੁ ਏਨਾ ਪਟਪਟ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਸਭਾ ਏਨਾ ਤੇ ਨਰਕ ਨਜਾਹੀ ॥ ਨਾਗੁ ਏਨਾ ਸੇਵਾ ਸਗਲ ਛਲ ਪਾਹੀ ॥
੧੧ ॥ ਨਾਗੁ ਏਨਾ ਮਾਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਨਾਗੁ ਏਨਾ ਬੋਹਿਥ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਗੁ ਏਨਾ ਤਜ ਮੁਭਾ ਕਾ ਪਲਾਇਨਾ ॥ ਨਾਗੁ ਏਨਾ ਤਰ੍ਹੰਨੈ ਰਾਇਨਾ ॥
ਨਾਗੁ ਏਨਾ ਸਰਸਰ ਬਖਸਿਦਾ ॥ ਨਾਗੁ ਏਨਾ ਕੀਨੇ ਸੁਖ ਅਨੰਦਾ ॥ ਨਾਗੁ ਏਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਨਾਗੁ ਏਨਾ ਸੰਤ ਕੇ ਮਾਈ ਬਾਪਾ ॥ ੩ ॥
ਨਾਗੁ ਏਨਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਗੁ ਏਨਾ ॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰਨ ਚਾਇਨਾ ॥ ਏਨਾ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮਿਲ ਲਾਜੀ ॥ ਨਾਗੁ ਏਨਾ ਓਟਾ ਨਕ
ਦਾਸ ਗਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ਗੋਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਕੁ ਓਰਾ ਬੈਰਾਖ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਕਮਾਹਿ ਅਗਨਿ ਨੇਜੇ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨੇਪੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਿਰਕ ਕੈ ਮੁਖ ਲਾਗੈ ਛੁਹਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਕਾਸੀਨਾ ॥ ਦੁਤ ਦੁਸਟ ਤਿਸ ਪੈ ਓਤਾਹੀ ॥ ਜੇ ਜੋਗੁ ਬੁਕਰੇ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ਗਰੀਬ ਦਾਸ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਨਾਇ ॥ ਜੇ ਜੋਗੁ ਸਭਾ ਪਾਇ
ਆਹਿ ਰਾਇ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਗਥੀਆ ਅਪਣੇ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬਹੁਤ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਬਿਅਹਿ ਹੁਲਤਾ ਕਾ ਕੁਨਾਹੀ ॥ ਪੈਰੀ ਸਾਰ
ਤੇਵਨਾਹੀ ॥ ਸਰਾਸਰਾ ਜਾਣੀ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਦਾਸ ਧਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥
ਗੋਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਰਜਨ ਕਬਾਹੁ ਅਨੁਪਾਪੁ ॥ ਤਮਾਧਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਨਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਇ ਗੁਰੂ ॥ ਨਾਇ ਸੁਦੁਖ
ਨੀਜ ਮਜਲਾ ॥ ਨਾਇ ਗੁਰੂ ਬਿਨ ਸੈਨਾਇ ਜਾਇ ॥ ਅਹਿ ਜਗਾਦੀ ਗਹਿ ਅਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਇ ਗੁਰੂ ਉਸਨੁ ਨੀਇ ਸਸੀਤਾ ॥ ਨਾਇ ਸੁਦੁਖ
ਮਨੁ ਨਾਇ ਸੁਮੀਤਾ ॥ ਨਾਇ ਸੁਹਰਖੁ ਨੀਇ ਸੁਸੇਗੁ ॥ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਏਸ ਕਾਇ ॥ ਉਕਰੈ ਨੇਜੇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਇ ਸੁਬਾਪੁ ਨੀਇ ਸੁਮਾਇਆ ॥
ਇਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਤੇਜਾਇਆ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨ ਕਾਇ ਸੁਲੇ ਪੁਨਲਾਗੈ ॥ ਪਟਪਟਾਹਿ ਤਿਸ ਦੀ ਜਗੈ ॥ ੩ ॥ ਤੀਨ ਗੁਣਾ ਏਕ ਸਕਤਿ ॥ ਉਪਾ
ਇਆ ॥ ਮਹਾਮਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਹੈ ਛੁਹਾਇਆ ॥ ਮਛਲਾ ਅਛੇਰਾ ਅਰੇਰਾ ਏਆਲਾ ॥ ਟੀਨਾ ਏਆਲਾ ਸਰਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤ
ਕਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ਗੋਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਸੰਗ ਮ
ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਲਾਵਿਖ ਸਰਗਾਇ ॥ ਸੰਤ ਸਰਦਿ ਵਰਗਾਹਿ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਪਾਤਿ ਕਿਛੁ ਬਿਖਨੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਅਪਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਹੋਇ ॥ ਏਹੁ ਏਆਲਾ ॥ ਸਾਧੂ ਨ ਕੀ ਕਰੈ ਰੇਵਾਨਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸਤਨ ਤੇਜਾਇਆ ॥
ਰਤਨੁ ਦਸੈ ਮਾਇਆਇ ॥ ਸਭ ਲਜਨ ਮਤ ਕਾ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਕਾਇ ਕਾਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਤਾਇ ਕਰਾਤਿ ਪ੍ਰਕਰਿਤ ਨਿਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨ
ਮ ਕਾ ਸੋਇ ਮਜਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ਜਗਤ ਕਮਲ ਜਨਕਾ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਓਸੁ ਦਾ ਪਾਰੁ ॥ ਦਾਸ ਨਾ ਕੀ ਮਾਸਾ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ
ਪਾਵੈ ਜਨ ਪੂਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥

ਗੁਰਗੋਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ਪਹੁ ੨

ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥

ਕਰਿਨ ਮਸਕਾਰ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸਭ ਲਾਮੁ ਰਾਤਿ ਸਭ ਲਾਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਆਠ ਪਹਿਰ ਨਾਮੁ ਰੰਗ ਰਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁ
ਰਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨ ਹਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਇ ਪਤੀਅਏ ॥ ਦਸਟਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਾਰ ਪਛੇ
॥ ਨਿਰਕ ਕੈ ਮੁਖ ਕੀ ਨੇਹੇ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗਾ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਮਨ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਸੰਤ ਜਪਾਹਿ ਗੁਰ ਦੇਵਤਾ ਵੰਤੁ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਮੁਖ
ਜਲ ਕੁਏ ॥ ਸਗਲ ਬਾਨ ਨਿਰਕ ਕੇ ਗਏ ॥ ੩ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨਮ ਦਾਸ ਲਾਗੈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਦੇਵ ਰਵਾਹੈ ॥ ਸਗਲਾ ਕੁਏ ਮਿਟੈ ਜਾ ਕੀ ਸਨਾ ॥

ਕੁਕਬੀਰਿਹੁਮਕੀਅੰਸਾ
ਜਸਕਗਰਪਗੀਦੈਨਮੁ॥੪॥

ਨਿਰਕਮਾਗਪਾਏਸਰਪਰਾਨਿ॥੧॥ਜਨਕੀਨਿਰਕਰੈਨਕੋਇ॥ਜੋਕਰੈਸੁਦਖੀਅਹੋਇ॥ਅਭਪਤਰਿਜਨਏਕਧਿਆਏ॥ਜਨਮੁਆਤਕੋਨਿਕ
ਇਨਜਾਏ॥੫॥ਜਨਨਿਰਵੈਹੁਨਿਰਕਅਹੰਕਾਰੀ॥ਜਨਨੁਲਮਾਨਹਿਨਿਰਕਵੇਕਾਰੀ॥ਗੁਕੈਸਿਖਸਾਤਿਗੁਰੁਪਿਆਏ॥ਜਨਉਬਰੇ
ਨਿਰਕੁਨਰਕੁਪਾਇਆ॥੬॥ਸੁਣਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਸਤਬਚਨਵਰਤਤਿਹਰਿਦੁਆਰੇ॥ਜੈਸਾਕਰੈਸੁਤੈਸਾਪਾਏ॥ਅਕੁਮਾਨੀ
ਕੀਜਨਸਰਪਰਜਾਏ॥੭॥ਨਿਧਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰਪਰਤੇਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੁਜਨਕੇਰੀ॥ਕੁਰਾਨਕਾਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਰੀ॥
ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੮॥੧॥੨੬ ਗੈਰਕਯੁਮਲਾ ਮ: ੪॥੬॥ਮ: ੫॥੨੩॥ਅਸਟਪਦੀ ੧ ਜੇ੨੬

ਗੁਰਗੈਰਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤੁਮਿਲੈਕੁਸੁਨੀਐਕਹੀਐ॥ਮਿਲੈਅਸਤੁਮਸਟਕਰਿਹੀਐ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲਨਾਕਿਆਕਹੀਐ॥ਜੈਸੇਰਾਮਨਾਮਗਵਹੀਐ॥੧॥ਗੁਰੁਉ॥
ਸਤਨਾਸਿਉਬੋਲੇਉਪਕਾਰੀ॥ਮੁਖਸਿਉਬੋਲੇਭਖਮਾਰੀ॥੨॥ਬੋਲਤਬੋਲਤਬਰਹਿਬਿਕਾਰਾ॥ਥਿਨੁਬੋਲੇਕਿਆਕਹਹਿਬੀਚਰਾ॥
੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਛੁਛਾਘਟੁਬੋਲੈ॥ਕੁਰਿਅਹੋਇਸੁਕਬਪੁਨਤੋਲੈ॥੪॥੧॥ਗੈਰ॥ ਨਗੁਮਰੈਨਰਕਾਮਨਆਵੈ॥ਪਸੁਮਰੈਰਸਕਾ
ਜਸਵਾਰੈ॥੧॥ਅਪਨੇਕਰਮਕੀਗਤਿਮੈਕਿਆਜਨਉ॥ਮੈਕਿਆਜਨਉਬਾਬਾਰੇ॥੧॥ਗੁਰੁਉ॥ਗੁਰੁਜਲੈਜੈਸੇਲਕਰੀਕਾਤੁਲਾਰੇ
ਸਜਲੈਜੈਸੇਘਾਸਕਾਪੁਲਾਰੇ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੁਸੁਰਜਾਐ॥ਜਮਕਾਡੁਰੁਮਹਿਲਾਐ॥੩॥੨॥ ਗੈਰ॥ਅਕਾਸਗਗਨਪੁ
ਤਾਲਗਗਨੁਤੈਰੁਦਿਸਗਗਨਰੁਪਾਇਲੋ॥ਅਨੰਦਮੁਲਸਰਪੁਰਖੋਤੁਮਪਟੁਬਿਸੈਗਗਨੁਨਜਾਇਲੋ॥੧॥ਮੇਰਿਬੈਰਗੁਰੁਇਓ
॥੧॥ਇਤੁਨੀਆਇਕਹਾਗਾਇਓ॥੧॥ਗੁਰੁਉ॥ਪਚਤਤਮਿਲਿਕਾਇਆਕੀਨੀ ਤਤੁਕਹਾਤੇਕੀਨਹੇ॥ਕਰਮਿਬਧਤੁਮਜੀਉਕਹ
ਤਹੋਕਰਮਾਹਿਕਿਨੀਉਦੀਨਹੇ॥੨॥ਗਰਿਮਹਿਤਨੁਪੈਤਨਮਹਿਹਰਿਪੈਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਇਹੇ॥ਕਹੁਕਬੀਰਾਮਨਮੁਨਛੋਰੁ
ਉਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਇਹੇ॥੩॥੩॥ ਗੈਰਘਰੁ੨॥ਕੁਜਾਬਾਂਧਭਿਲਕਾਰਿਭਾਰਿਓ॥ਸਤੀਕੋਪੁਮੁਰਮਹਿਮਾਰਿਓ॥ਸਤਿ
ਕੁਗਕੈਰੀਸਾਮਾਰੇ॥ਇਆਮੁਹਤਿਕੈਹਉਬਲਿਹਰੈ॥੧॥ਆਹਿਮੇਰੇਠਕੁਰਤੁਮਰਾਜੇਰਾ॥ਕਾਜੀਬਕਬੋਤਸਤੀਤੋਰੁਗੁਰੁਉ॥
ਰੇਮਹਾਵਤਤੁਭਰਾਉਕਾਟੀ॥ਇਸਹਿਤੁਗਵਤੁਪਾਲਉਸਾਟਾ॥ਸਤਿਨਤੋਰੈਧਰੈਧਿਆਨੁ॥ਦਾਕੈਰਿਦੈਦੁਸੈਰਗਵਾਨੁ॥੩॥
ਕਿਆਅਪਰਾਧੁਸਤੀਤੋਕੀਨਾ॥ਬਾਂਧਪੈਟਕੁਰਕਉਦੀਨਾ॥ਕੁਰਪੈਟਲੈਲੈਨਮਸਕਾਰੈ॥ਬੁਝੀਨਹੀਕਾਜੀਅੰਧਿਆਰੈ॥
੨॥ਤਿਨਬਾਰਪਤੀਆਭਰਲੀਨਾ॥ਮਨਕਠੋਰੁਅਜਹੰਨਪਤੀਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਹਮਰਾਗੋਬਿੰਦੁ॥ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਜਨਕੀਸਿੰ
ਦੁ॥੪॥੪॥ਗੈਰ॥ ਨਾਇਹੁਮਾਨਸਨਾਇਹੁਦੇਉ॥ਨਾਇਹੁਜਤੀਕਹਾਵੈਸੇਉ॥ਨਾਇਹੁਜੇਗੀਨਾਅਵਧੁਤਾ॥ਨਾਇਹੁਮਾਇਨਕਹੁ
ਪੁਤਾ॥੧॥ਇਆਮੰਦਰਮਹਿਕਉਨਬਸਾਈ॥ਤਕਾਅੰਤੁਨਕੋਉਪਾਈ॥੧॥ਗੁਰੁਉ॥ਨਾਇਹੁਗਿਰਹੀਨਾਓਦਾਸੀ॥ਨਾਇਹੁਜਨ
ਭੀਖਮੰਗਾਸੀ॥ਨਾਇਹੁਪਿੰਡੁਨਕਤੁਰਾਤੀ॥ਨਾਇਹੁਬ੍ਰਹਮਨਨਾਇਹੁਖਾਤੀ॥੨॥ਨਾਇਹੁਤਪਾਕਹਾਵੈਸੇਖਾ॥ਨਾਇਹੁਜੀਵੈਨਮਰਤ
ਦੇਖਾ॥ਇਸਮਰਤੇਕੈਜੇਕੋਰੋਵੈ॥ਜੇਕੋਵੈਸੋਈਪਤਿਖੋਵੈ॥੩॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੈਰਗਰੋਪਾਇਆ॥ਜੀਵਨਮਰਨੁਦੋਉਮਿਦਵਾ
ਇਆ॥੪॥੨॥੫॥ਗੈਰ॥ ਤੁਟੇਤਗੇਨਿਖੁਟੀਪਨਾ॥ਦੁਆਰਉਪਰਫਿਲਕਾਵਹਿਕਾਨਾ॥ਕੁਗਬਿਚਾਰੇਛੁਛੇਛਾਲਾਇਆ
ਮੁੰਡੀਆਸਿਰਚੜ੍ਹਖੋਕਾਲਾ॥ਇਹੁਮੁੰਡੀਆਸਗਲੇਦੁਬਖੋਈ॥ਅਵਤਜਾਤਾਕਸਰਹੋਈ॥੧॥ਗੁਰੁਉ॥ਤੁਰੀਨਾਰਕੀਛੋਰੀਥਾ
ਤਾ॥ਰਾਮਨਾਮਦਕਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਲਕਰੀਲਕਰਨਖੈਬੋਨਾਹੀ॥ਮੁੰਡੀਆਮਨਦਿਨੁਧਾਪੇਜਾਹੀ॥੩॥ਇਕਦੁਇਮੰਦਰਾਇਕਦੁਇਬਾਟਾ॥

— ॥ १॥

ਗਾਇਆਪਿੰਡੁਰਤਾ ਬਨਾਰਸ ਅਸਚ ਸਤਾ ਮੁਖ ਬੇਰਤੁ ਪਨਤਾ ॥ ਸਗਲ ਪਰਮਾ ਅਤੁ ਗੁਰਗੀਆਨਿ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਪਟਕਰਮ ਸਤ
 ਰਤਤਾ ॥ ਸਿਵਸਕੰਧਾ ਦੀ ਮਨ ਛੋੜ ਛੋੜਿ ਸਗਲ ਭੇਦੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦੀ ਚੁਨੁ ਨ ਮਾਤਰੁ ਭਵ ਸਿਧੀ ॥ ੧ ॥ ਗੋਰ ਨਾਦ ਕ੍ਰਮੇ
 ਜੈਸੇ ਮਿਰਗਾਏ ਪ੍ਰਾਨਤ ਨੇਵ ਕੋ ਪਿਮਾਨੁ ਨਾਏ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਰਾਮਾ ਐਸੇ ਹੋਰ ਉਰਾ ਮ ਛੋੜਿ ਚਿਤੁ ਅਨਤ ਨ ਫੇਰ ਉਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲੇ ਰੈ
 ਪਸੁ ਆਗਾ ਸਿਨਾ ਗਛਤੇ ਹੋਰੇ ਸੁਨਾਗਾ ॥ ਝੀਉ ਬਿਖਈ ਹੋਰੇ ਪਰਨਾਗੀ ॥ ਕਉ ਛੁਡਾਤ ਹੋਰੇ ਜੁਆਗੀ ॥ ੧ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖ ਉਤਤੁ ਰਾਮਾ ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਰਨ ਨਿਤ ਪਿਆਵੈ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਗੋਰਾ ॥ ਮੋਕ ਉਤਾਰਿ ਲੇਰਾ ਮਾਤਰੇ ॥ ਮੇਅ ਜਾਨੁ ਜਨੁ ਤਰ ਬੇਨ ਜਾਨ ਉਰਾ ਬਾਪੁ ਬੀਨੁ ਲਾਬ ਹੋਰੇ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰਤੇ ਸੁਹੋਇ ਜਾਤ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ਸਿਖ ਲਾਈ ॥ ਨਰਤੇ ਉਪ ਨਿਸੁਰਗ ਕਉ ਜੀਤਿ ਓਸੇ ਅਵਖ ਧਮੈ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਹ
 ਜਹ ਪੁਨਾਰ ਵਟੈ ਕੈ ਕੋਟਿ ਕਾਵੁ ਮੇਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਵਲੰਬਿ ਬਹੁਤ ਜਨ ਉਧਰੇ ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿਜ ਮਤ ਏਹਾ ॥ ੧ ॥ ਗੋਰਾ ॥ ਮੇਰਿ ਲਾਗਤ ਛੇਲਾ
 ਛੇਲੀ ॥ ਬਛੇਰੇ ਬਿਨੁ ਗਾਇ ਅਕੇਲੀ ॥ ੧ ॥ ਪਾਨੀਆ ਬਿਨੁ ਮੀਨ ਤਲ ਛੇਲੇ ॥ ਐਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਪੋਰੇ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਗਾਇਕਾ ਬਛ
 ਛੂਟ ਲਾਗਾ ਬਨ ਚੋਖਤ ਮਾਖਨ ਪੂਟ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾਮ ਦੇਵ ਨਾਗਾਇਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਤ ਅਲਖੁ ਛਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਖੋਰੇ ਤਪਨਾਗੀ ॥
 ਐਸੇ ਨਾਮੇ ਪੀਤ ਮੁਗੀ ॥ ੧ ॥ ਜੈਸੇ ਤਪਤੋ ਨਿਰਮਲ ਘਾਮਾ ॥ ਤੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਪੋਰੇ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ਓਸਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਗੋਰ ਪਰ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਮਿਟੈ ਸਭ ਫਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈ ਉਤਮ ਪਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਜਾਤ ਕੁਲ ਹਰੀ ॥ ਸੋਹਿ ਅੰਧੁ ਲੇਕੀ ਲਾਕਰੀ ॥
 ੧ ॥ ਹਰੇ ਹੋਰ ਮਸਤ ਹੋਰੇ ਹੋਰ ਮਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਹੀ ਦੁਖ ਜਮਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਾਖ ਸਹੇ ਪਰਨਾਮ ॥ ਅਜੇ ਮਲਕੀ ਬਿਕੁੰਡੇ ਬਨੁ ॥
 ਸੁਆਪਨਾ ਵਤ ਗਨਕਾਤਰੀ ॥ ਸੋਹਿ ਨੈਨ ਕੁਪੂਤਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਪੁਤਨਾਤਰੀ ॥ ਬਾਲਾ ਪਾਤਰੀ ਕਪਟ ਹਿਰੀ ॥ ਸਿਮਰਨਿ ਦ੍ਰੋਪਤ ਸੁ
 ਤ ਉਧਰੀ ॥ ਗਉਤ ਮਸਤੀ ਸਿਲਾਨਿ ਸਤਰੀ ॥ ੧ ॥ ਕੇਸੀ ਕੀ ਸਮਥ ਨ ਜਿਨ ਕੀਆ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨ ਕਾਲੀ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮ ਐਸੇ ਹਰੀ ॥ ਜਾਸੁ
 ਜਪਤ ਕੈ ਅਪਦਾ ਹਰੀ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਗੋਰਾ ॥ ਭੈਰਉ ਤੁਤ ਸਤਿ ਲਾਖ ਵੈ ॥ ਪਰਬਾਹਤ ਉਤਰ ਉਰਾ ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਹਉਤ ਉਏ ਕਰਮ ਈਆ ਲੈਉ ॥
 ਆਨ ਦੇਵ ਬਦਲਾਵ ਨ ਦੇਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤੇ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਬਰਤ ਛੋਰ ਉਰੁ ਮਕਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾਮਾਈ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ॥
 ਨਰਸੈ ਨਾਰੋਇ ਅਉਤਰੈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਕੀ ਅਤਰੀ ਆਦਿ ਰਵਾਨੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਬਹੀ ਆਕਾਛ ਪਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਮੀਤਾ ਪ੍ਰਣ
 ਵੈ ਨਾਮਾ ਉਉਕੈ ਹਰੀਤਾ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੋਰੀ ॥ ਆਨੁ ਨਾਮੇ ਬੀਨੁ ਲੇਖੇ ਆਮੁਖ ਕਉ ਸਮਝ ਉਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਂਡੇ ਤੁਮ
 ਗੀਗਾਇਤੀ ਲੇਖੇ ਤਖਾਤੀ ਬੀ ॥ ਲੈਕਰ ਠੇਗਾਟੀ ਗੀਤੀ ਗੀਤ ਲਾਗਤ ਜਾਤੀ ਬੀ ॥ ੧ ॥ ਪਾਂਡੇ ਤੁਮ ਰਾਮਾ ਦੇਉ ਪਉਲੇ ਬਲਦ ਚੜ੍ਹਿਆ ॥
 ਵਤ ਦੇਖਿਆ ਬਾ ॥ ਮੇਰੀ ਕੋ ਪਰਿਖਾਣ ॥ ਪਾਕਾਵ ਕਾਲਕਾ ਮਾਰਿਆ ਬਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਂਡੇ ਤੁਮ ਰਾਮਾ ਮਰਦੁ ਸੋਰੀਆ ਵਤ ਦੇਖਿਆ ਬਾ ॥ ਗਾਵਨ
 ਸੇਤੀ ਸਰਬ ਹੋਈ ਪਰਕੀ ਜੋਇ ਗਵਾਈ ਬੀ ॥ ੧ ॥ ਤਿੰਨੁ ਅੰਨ ਤੁਰਕੁ ਦਾਨੁ ॥ ਦੁਹਤੇ ਗੀਅਨੀ ਸਿਆਣਾ ॥ ਤਿੰਨੁ ਪੁਛੈ ਦੇਹਾ ਮੁਸਲ ਮਾਨ ਮਸੀਤਾ ॥
 ਨਾਮੇ ਸੋਈ ਸੇਵਿਆ ਜਾ ਦੇਹੁ ਰਾਮ ਸਤਿ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥

ਰਾਗੁ ਗੋਰ ਬਾਣੀ ਸੀਰਵਿਰਾਸਤੀ ਕੀ ਘਰੁ ॥

੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਜਪੁ ਸੀਸਾਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਮੁਕੰਦ ਤਹੋਇ ਅਉਰਾ ॥ ਸੇਈ ਮੁਕੰਦੁ ਮੁਕਤਿ ਕਰਤਾ ॥ ਸੇਈ ਮੁਕੰਦੁ ਮਗਾ ਪਿਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕੰਦੇ
 ਰਤ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਤਾਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਰਾਅ ਨਿੰਦੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦੁ ਮਾਰੇ ਪਾਨੀ ॥ ਜਪੁ ਮੁਕੰਦੁ ਮਸਤ ਕੀ ਸਾਨੀ ॥ ਸੇਵ ਮੁਕੰਦ ਕਰੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥
 ਸੇਈ ਮੁਕੰਦੁ ਰਬਲ ਧਨ ਲਾਧੀ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਮੁਕੰਦ ਕਰੈ ਉਪਕਾਗ ॥ ਮਗਾ ਕਰੈ ਸੀਸਾਗਾ ॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤੁ ਏਕ ਬਾਗ ॥ ਤੁਹੀ ਮੁਕੰਦ ਜੋਗੁ ਰਤਾਗੀ ॥

ਉਪਜਿਓਗਿਆਨੁਆਪਗਾਸਾਕਹਿਕਿਪਾਲੀਨੇਕਿਦਸਾਕਹਿਦਿਸਾਅਬਤਿਸਨਾਦੁਕੀ। ਜਾਪਿਮੁਕੰਦਸੇਵਾਤਾਤੁਕੀ॥੧॥ ਗੋਰ
 ਜੇਓਹੁਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਵੈ। ਜੇਓਹੁਆਦਸਮਿਲਾਪੁਜਾਵੈ। ਜੇਓਹੁਪਤਰਾਦੇਵਾਵੈ। ਕਰੈਨਿੰਦਸਭਾਬਿਰਥਾਨਾਵੈ॥੧॥ ਸਾਧਕਾਨਿੰਦਕੁਕੈਸੇ
 ਤਰੈ। ਸਰਪਰਜਾਨੁਨਰਕਹੀਪਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਜੇਓਹੁਗ੍ਰਿਹਨੁਕਰੈਕੁਲਖੇਤਿ। ਅਰਪੈਨਾਰਿਸੀਗਾਰਸਮੇਤਿ। ਸਗਲੀਸਿੰਮਤਸ੍ਵਨੀਸੁਨੈ। ਕਰੈ
 ਨਿੰਦਕਵਨੈਨਹੀਗੁਨੈ॥੨॥ ਜੇਓਹੁਅਸਿਕਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਾਵੈ। ਕ੍ਰਮਦਾਨੁਸੇਰਮੰਡਪਪਾਵੈ। ਅਪਨਾਬਿਗਾਰਬਿਗਨਾਸਾਢੈ। ਕਰੈਨਿੰਦਬਹੁਜੋਨੀ
 ਹੁੰਦੈ॥੩॥ ਨਿੰਦਕਭਕਰਹੁਸੰਸਾਰ। ਨਿੰਦਕਪਰਗਟਪਾਰਾਗ। ਨਿੰਦਕਸੇਧਸਾਧਬੀਚਾਰਿਆ। ਕਹਿਹਿਦਿਸਪਾਪੀਨਰਕਸਿਧਾਰਿਆ॥
 ੪॥੨॥ ਕਬੀਰਜੀਕੇ ੭॥ ਨਾਮਦੇਵਜੀ ੭॥ ਗਦਿਸਜੀਕੇ ੧॥ ਜੇਤੁ੨੦॥

੧੧

੧ ਉਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਕਾਲ
 ਮੂਰਤਿਅਨੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗਨਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥

ਕੋਈਪੜਤਾਸਹਸਾਕਿਰਤਾਕੋਈਪੜੈਪੁਰਨਾ। ਕੋਈਨਾਮੁਜਪੈਜਪੁਮਾਲੀਲਾਗੈਤਿਸੈਧਿਆਨਾ॥ ਅਬਧੀਕਬਹੀਕਿਛੂਨਜਾਨਾ। ਤੇਰਾਏਕੋਨਾ
 ਮੁਖਛੂਨਾ॥੧॥ ਨਜਾਣਾਹਰੇਮੇਰੀਕਵਨਗਤੇ। ਤਮਮੂਰਖਅਗਿਆਨਸਗਦਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀਕਹਿਕਿਪਾਗਾਖਪੁਮੇਰੀਲਾਜਪਤੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਕਬਹੂ
 ਜੀਅਜਾਊਭਰਤਤੁਪੈਕਬਹੁਜਾਇਪਾਇਆਲੈ। ਲੋਭੀਜੀਅਜਾਬਿਰਨਹਤੁਪੈਚਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲੈ॥੨॥ ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਅਏਜੀ
 ਵਡੁਸਾਜਹਿਮਾਈ। ਏਕਚਲੇਮਦੇਖਹੁਸੁਆਮੀਗਹਿਬਲੀਤੀਆਈ॥੩॥ ਨਕਿਸੀਕਾਮੀਤਨਕਿਸੀਕਾਕਾਈਨਾਕਿਸੈਬਾਪੁਨਮਾਈ॥
 ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਜੇਤੁਦੇਵਹਿਅੰਤੋਹੋਇਸਖਾਈ॥੪॥੧॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਸਰਬਜੋਤਿਤੇਰੀਪਸਰਹੀ। ਜਾਨਹਦੇਖਾਤਨ
 ਹਰੀ॥੧॥ ਸੀਵਨਤਲਬਨਿਵਾਰਸੁਆਮੀ। ਅੰਧਕੁਪਮਾਇਅਮਨੁਗਾਢਿਆਕਿਉਕਰਿਉਤਰੁਪਾਰਸੁਆਮੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਾਨਹੀ
 ਤਰਿਘਟਕੀਤਰਿਧਸਿਆਬਾਹਰਿਕਹੇਨਾਹੀ॥ ਤਿਨਕੀਸਾਰਕਰੇਨਿਤਸਾਹਿਬੁਸਦਾਚਿੰਤਮਨਮਾਈ॥੨॥ ਅਪੇਨੇਕੈਅਪੇਦੁਗਿਆ
 ਪਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਈ॥ ਜਤਦੇਖਤਹਿਗਿਆਸਮਾਈ॥੩॥ ਅੰਤਰਿਸਹਿਸਾਬਾਰਿਮਾਇਆਨੈਲੀਲਾ
 ਗਸਿੰਬਦੀ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਰਾਸਨਿਦਸਾਪਰਤਾਪਹਿਗਾਪਾਈ॥੪॥੨॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਜਿਤੁਰਵਿਵਸਹਿਕਵਨਹੁ
 ਕਹੀਐਰਗਾਭੀਤਰਿਹੁਕਵਨੁਲੈ। ਜਿਸੁਰਕਿਕਾਰਣਠਿਗਉਰਾਸੀਸੋਰਹੁਕੋਈਆਇਕਹੈ॥੧॥ ਕੀਨਬਿਪਸਾਗਹੁਤਰੀਐ। ਜੀਵਤਿਆ
 ਨਹਿਮਰੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਦੁਖਦਰਵਾਜਹੋਰਿਖੁਵਾਲਾਅਸਅੰਦੇਸਾਦੁਇਪਦਜੇ। ਮਾਇਆਜਲੁਖਾਈਪਾਣੀਪਹੁਬਾਧਿ
 ਆਸਾਤਿਕੈਆਸਦਪੁਰਪੁਰੈ॥੨॥ ਕਿੰਤਿਨਾਮਾਅੰਤਨਜਾਣਿਆਤਮਸਰਨਾਹੀਅਵਹੁਰੇ। ਉਚਾਨਹੀਕਹਣਾਮਨਮਹਿਹਟਾਅਪੇਜਾ
 ਲੈਆਪਕਰੇ॥੩॥ ਨਬਆਸਾਨੈਸਾਤਬਹੀਕਿਉਕਰਿਏਕੁਕਹੈ। ਆਸਾਕੀਤਭਿਰੈਨਿਰਾਸਾਤਉਨਾਨਕਏਕਮਿਲੈ॥੪॥ ਇਨਬਿਧਿਸਾ
 ਗਹੁਤਰੀਐ। ਜੀਵਤਿਆਇਉਮਰੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥੪॥੨॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਸੁਗਤਿਸਬਦੁਸਾਖੀਮੇਰੀਸਿੰਝੀ
 ਬਾਜੈਲੋਕਸੁਣੈ। ਪਰੁਏਲੀਮੰਗਦਕੈਤਾਈ। ਭੀਖਿਆਨਾਮੁਪੜੈ॥੧॥ ਬਾਬਾਗੋਰਪੁਜਾਗੈ। ਗੋਰਖੁਸੋਜੇਨਗੋਇਉਠਾਲੀਕਰਤੇਬਾਗਨਾ
 ਗੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਪਾਣੀਪ੍ਰਣਪਵਣਬਾਧਿਗਾਧੇਚੰਦੁਸੁਰਨੁਮੁਖਿਦੀਵੈ। ਮਰਣਜੀਵਣਕਉਪਰਤੀਨੀਏਤੇਗੁਣਾਵਿਸਰੇ॥੨॥ ਸਿਧ

ਸਾਧਿਕਾਹੁ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਪੀਰ ਪੁਰਸਬ ਹੁਤੇਗੇ। ਜੋਤਿ ਨਾਮਿ ਲਾਤਾ ਕੀਰਤਿ ਮਾਖਾਤਾ ਮਨੁ ਸੇਵਕਰੇ॥੩॥ ਕਾਗਦ ਲੁਕਤੈ ਪ੍ਰਿਤ ਸੰਗੈ ਪਾਣਿਕ ਮਲੁ
ਰਹੈ॥ ਐਸੇ ਭਗਤਿ ਸਿਲਾ ਤਿਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਕਿ ਅਕਰੈ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਟਿ ਮਾਛਿ ਦ੍ਰੁਨਾਨ ਕੁਬੇਲੈ॥ ਵਸਿਗਤਿ
ਪੰਠਕਰੈ ਨਹਿ ਛੇਲੈ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗਕ ਉਪਲੈ॥ ਮਾਪੁਤ ਰੈਸਗਲੇ ਕੁਲਤਰੈ॥੧॥ ਸੋ ਅਉ ਪੁਤੁ ਐਸੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਸੁੰਨ ਸ
ਮਾਧੀ ਸਮਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਿਖਿਆ ਭਾਇਗੁਗਤਿ ਭੇਚਲੈ॥ ਹੋਵੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਅਮੁਲੈ॥ ਧਿਆਨੁ ਰੁਪੋਇ ਆਸਣੁ ਪਾਵੈ॥ ਸਚੁ ਨ
ਮੁਤਾਵੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ॥੨॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ॥ ਸੁਟਿ ਮਾਛਿ ਦ੍ਰੁਮ ਉਪ੍ਰੀਸਾਣੀ॥ ਮਾਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ॥ ਨਿਰਭਉ
ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਪਾਏ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਗਮੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਗੁਰਚੇਲੇ ਕੀਸੀ ਧਿਮਿ ਲਾਏ॥ ਟੀਬ ਆਦਾਹੁ ਭੋਜਨ ਖਾਇ॥ ਛਿਮਾਰ ਸੂਕੀ
ਜੋਈ ਪਾਇ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਤਮਭੋਲਤ ਬੇੜੀ ਪਾਪਰੁ ਹੀ ਪਵਣੁ ਲਗੈ ਮਤੁ ਜਾਈ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਿਪਰੇਟ ਦਕਉ ਆਏ
ਨਿਰਭਉ ਦੇਵ ਭਿਆਈ॥੧॥ ਗੁਰਤਾਰਤਾਰ ਟਾਰਿਆ॥ ਦੇਤੁ ਗਤਿ ਪੁਰਖ ਅਵਿਨਾਸੀ॥ ਹਉ ਤੁਝ ਕਉ ਬਲਿਾਰਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸਿਧਿ ਸਾਧ ਜੋਗੀ ਅਹੁ ਜੰਗਮ ਏਕੁ ਸਿਧਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ॥ ਪਰਸਤ ਪੈਰ ਸਿਫਤੈ ਸੁਆਮੀ ਅਖਗੁ ਜੀਤ ਕਉ ਆਇਆ॥੨॥ ਜਪੁ
ਤਪੁ ਜੀਤ ਮਕਰ ਮੁਨਾਨਾ ਮੁਖ ਪੀਪ੍ਰੁ ਤੇਗਾ॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਨਕੁ ਭੋਇਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦ ਨਿਬੇਗਾ॥੩॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧
ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਰਲਾਈ ਐਏਤੁ॥ ਤਨਿਕ ਰਿਤੁ ਲਾਲੀ ਘਰਿ ਜੇਤੁ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰਾਤਿ ਸੈਤੁ ਰਖਾ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਵਾਬਲੈ ਅਬਕੁ॥
੧॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾਨੀ ਰਤਗਾਈ॥ ਜੀਤੁ ਦੀਵੈ ਸਭ ਸੇਈ ਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛੀਮਿਟੀ ਸੇਈ ਹੋਈ॥ ਤਾਕਾ ਕੀਆ ਮਨੈ ਸੋਈ॥ ਕਰਣੀ ਤੇਕ
ਰਿਚਕੁ ਪੁਨਾਹਿ॥ ਐਕੈ ਓਥੈ ਨਿਬਯੋਨ ਲਾਇ॥੨॥ ਅਪੇਨ ਰਿਕਰੇ ਨਾਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਹ ਲਾਖੁ ਭੈ ਕੋਈ॥ ਪਾਣੀ ਮਰੈ ਨ ਬੁਝਾਇਆ॥
ਈ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾਨੀ ਰਤਗਾਈ॥੩॥ ਭੋਲੈ ਵਾਉਨ ਵਡੋ ਹੋਈ॥ ਨਾਪੈ ਸਿਉ ਸਿੰਘਾ ਸਣਲੋਈ॥ ਖੜੀ ਚੂਮਣੁ ਸੂਰਕਿ ਵੈਸੁ॥ ਨਿਰਤੁ ਨ ਪਾਈ
ਆਗਣੀ ਸਤਿ ਜਾ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਬਾਲੈ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਾਹੰਗਤਿ ਹੋਈ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਤੁਧੋ ਨੇਰਿ ਵਲੁ ਮਨੁ ਤੇਗਾਉ॥
ਸੁਭੁ ਭੇਟ ਬੈਸਣ ਕਉ ਬਾਉ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਅਰਾਸਿ॥ ਤਾਸੁ ਟਿਸਰ ਬਤਲੇ ਪਾਸਿ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਈ॥ ਐਸੀ ਦਰਗ
ਸਾਚ ਸੋਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੋਤਾ ਕਰਮ ਪਸਾਉ॥ ਤੁੰਦੇ ਵਹਿ ਮੰਗਾ ਤਨ ਨ ਚਾਉ॥ ਕੁੰਭੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਆਈ॥ ਗੁਰਤੈ ਛੋਡੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥
੨॥ ਜਿਨ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ॥ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਅਪੇਧੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਗਿਰਾਇ॥ ਨਾਕੋ ਆਵੈ ਨਾਕੋ ਜਾਇ॥੩॥ ਲੋ
ਕਾਧਿਕਾਰੁ ਕਰੈ ਮੰਗਤ ਜਨ ਮਾਂਗਤ ਮਾਨੁ ਪਾਇਆ॥ ਸੁਰਕੀਆ ਗਲਾਰ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਤੈ ਤਕ ਹੁਣੁ ਕਹਾਇਆ॥੪॥੫॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੁੰਦ ਬੁੰਦ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ਕਵਣੁ ਬੁਝੈ ਬਿਧਿ ਜਣੈ॥ ਉਤਰੁ ਜਰਲਤ ਅਪਕਰਿ ਚੀਨੈ ਆਪੇ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ॥
੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬੀਰ ਕੋਈ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪਰਮਗਤਿ ਹੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਿਨ ਮਹਿ ਰੋਟੈ ਰੋਟਿ ਮਹਿ ਦਿਨੀ ਅਹੁ ਉਸਨ ਸੀਤ ਬਿਧਿ
ਸੋਈ॥ ਤੁਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਵਰੁ ਨਾਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਮਝਨੋਈ॥੨॥ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਨਾਰਾਧ ਮਹਿ ਪੁਰਖਾ ਬੁਝੁ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਆਨੀ॥ ਪੁਨ ਮਹਿ ਬਿ
ਅਨੁਧਿਆਨ ਮਹਿ ਜਾਸਿ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਕਬ ਕਾਨੀ॥੩॥ ਮਾਨ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਆਪੰਚ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਭਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਬਦ
ਲਿਹਾਗੀ ਜਿਨ ਏਕੁ ਸਬਦਿ ਲਿਵਲਾਈ॥੪॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਜਾਗਰਿ ਪ੍ਰਕਾਕਿਰ ਪਾਧਾਰੀ॥ ਤਾਹੁ ਉਮੈ ਵੇਚੁ ਮਾਰੀ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ
ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ ਸੋ ਗਰਿਜਨੁ ਗਰਿ ਪ੍ਰਕਾਵੈ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਗੁਗਤਿ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਜ ਛੋਡੁ ਪਰਿਕੇ ਗੁਗਾਵੈ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਨ ਵਾਜੇ ਅਨਾਦ ਪੋਗਾ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ਆਹਿਰਿ ਸਿਮੇਗਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਸਤੁ ਸਮਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥੨॥ ਸਤਿ

ਤਿਤੁ ਪਾਇ ਦੀਵਾ ਸਿਰਲੁ ਹੋਈ॥

ਨਾਦਬੇਰਗੁਰਬਾਣੀ॥ ਮਨੁਗਤਾਸਾਰਿਗਪਾਣੀ॥ ਤਤਤਰਬਧਰਤਤਪਸਾਰੇ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਨਤਆਪੁਗਾਇਆਰੁਭਿਰਗਾ॥
 ਗੁਰਬਾਣੀਸੇਵਕੁਲਾਗਾ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਰਮੁਖੁਕਾਇਆ॥ ਕਪੁਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧
 ਛਾਣੁਭੇਜਨੁਮਾਂਗਤੁਭਗੋ॥ ਆਪਿਆਦੁਸਟੁਜਲੈਦੁਖਆਗੋ॥ ਗੁਰਮਤਿਨਹੀਲੀਨੀਦੁਰਮਤਿਪਤਿਘੋਈ॥ ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਤਿਪਾਵੈਜਨੁਕੋ
 ਈ॥ ੧॥ ਜੋਗੀਗੁਰਤਿਸਹਜਿਘਰਿਵਸੈ॥ ਏਕਦਿਸਟਏਕੋਕਰਿਦੋਖਿਆ॥ ਧਿਆਭਾਇਸਬਾਦਿਤ੍ਰਿਪਤਸੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਥਬੈਲਗਡੀਆਦੇ
 ਤਪਾਰੀ॥ ਰਾਮਕਲਾਨਿਬਹੈਪਤਸਾਰੀ॥ ਧਰਤੁਟੀਗਡੇਸਿਰਭਾਗਾ॥ ਲਕਗੀਬਿਖਰਜਗੀ॥ ਮੁਕੁਤਾਗਾ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਰਾਜੋਗੀ॥ ਦੁਖਸੁਖ
 ਸਮਕਰਣਸੋਗਾਬਿਓਗੀ॥ ਭੁਗਤਿਨਾਮਗੁਰਸਬਾਦਿਬੀਚਾਰੀ॥ ਅਸਥਿਰੁਕੰਪਨਪੈਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ੩॥ ਸਹਜੀਜਗੋਟਾਬੰਧਨਤੇਛੁਟਾ॥ ਕਾ
 ਮੁਕੋਪੁਗੁਰਸਬਦੀਲੁਟਾ॥ ਮਨਮਹਿਮੁੰਦਾਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਭਗਤਿਨਤਰਣਾ॥ ੪॥ ੧੧

ਗੁਰਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩॥ ਘਰੁ ੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਨਾਮਿਸਦੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਪਾਧਿਪਾਧਿਭਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ ਸਤਿਨਾਮਪਰਮਪੈਰਿਹੋਚਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਬੀਚਾਰੀ॥ ੧॥ ਰੁਗ
 ਰਾਜਾਮੁਢਭਿਯਾਇਹੋਈ॥ ਜੀਨਾਮੁਲਾਗੈਸੁਮੁਕਤਿਹੋਵੈਗੁਰਬਿਨਾਮੁਨਪਾਵੈਕੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਤੈਏਕਕਲਕੀਨੀਦੁਗਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਰੁਦਗਤਿ
 ਆਹਰਿਨਾਣਨਿਦੁਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਬੂਝੈਸੋਝੀਹੋਈ॥ ਅੰਤਰਿਨਾਮਦਸੈਸੁਖਹੋਈ॥ ੨॥ ਦੁਆਪੁਰਿਦੁਜੈਦੁਬਿਧਾਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਲਾਣੇਜਾਣਹੋਇ
 ਇ॥ ਦੁਆਪੁਰਿਪਰਮਦੁਇਪੈਰਖਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਹੋਵੈਤਨਾਮੁਦਿਨਾਏ॥ ੩॥ ਕਲਗੁਰਪਰਮਕਲਾਇਕਰਹਏ॥ ਏਕਪੈਰਚਲੈਮਾਇਆਮੇਰੁ
 ਵਧਾਏ॥ ਮਾਇਆਮੇਰੁਆਤਿਗੁਬਾਗੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਨਾਮੁਓਧਾਗੁ॥ ੪॥ ਸਭਗੁਰਮਹਿਸਾਚਏਕੋਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥
 ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਭਗਤੁਜਨੁਸੋਈ॥ ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗੀਨਾਮਵਡਿਆਈਹੋਈ॥ ੧॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੪॥ ਘਰੁ ੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੇਦੁਭੁਭਗੋਹਵਹਿਦੁਭੁਭਗਤਿਤਾਰਹਿਰਿਨਾਮਧਿਆਵੈ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੇਸੁਖਪਾਵੈਹਰਿਨਾਮੇਨਾਮੁਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹੁ
 ਸਦਪਾਣੀਹੋਵੈਪ੍ਰਗਾਸੁਹੋਵੈਲਿਵਲਾਗੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਰਾਤਨਜਦੋਹਰਮਾਇਕਬਹੁਸਗਰਤ
 ਰਪੂਰਕੀਆ॥ ਜਿਸੁਦੁਭੁਭਗੁਹੋਵੈਦੁਭੁਭਮਸਤਕਿਤਿਨਿਗੁਰਮਤਿਕਾਦਿਕਾਦਿਲੀਆ॥ ੨॥ ਰਤਨੁਜਦੋਹਰਲਾਲੁਹਰਿਨਾਮਾਗੁਰਕ
 ਦਿਤਲੀਵਿਖਲਾਇਆ॥ ਭੁਗਤਿਮਨੁਪਿਨਹੀਲੀਆ॥ ਤੇਓਲੋਲਾਖੁਛੁਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੋਵੈਪੁਰਿਲਿਖਿਆਤ
 ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਾਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਰਤਨਜਦੋਹਰਪਾਵੈਪਨੁਪਨੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਾਏ॥ ੪॥ ੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੪॥ ਰਾਮਜਨ
 ਮਿਲਿਭਾਇਆ॥ ਅੰਦਾਹਰਿਨੀਕੀਕਥਾਸੁਨਾਇ॥ ਭਗਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭੀਕਲਿਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਭੁਧਿਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਾਮਜਨਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁ
 ਬੋਲਾਇ॥ ਜਿਨੋਸੁਣੈਕਹੈਸੋਮੁਕਤਾਗਮਜਪਾਤਿਸੋਹਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਦੁਭੁਭਗੋਹੋਵੈਮੁਖਮਸਤਕਿਹਰਿਰਾਮਜਨਭੇਟਾਇ॥ ਦਰਸਨਸੰਤਦੇਹੁਕ
 ਰਿਕਿਰਪਾਸਭਟਾਲਦੁਖਲਾਤਿਜਾਇ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੋਲੋਗਾਮਨਨੀਕੇਰਾਗੀਤਨਸੁਖਾਇ॥ ਜਿਉਸਿਉਰਾਮਕਹਹਿਜਨਉਰੇਨਹੀਂਦਕਡੰਮੁ
 ਲਗਾਇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਨਹੀਂਦਕਜਿਨਜਨਨਹੀਂਭਾਏਹਰਿਕੇਸਖਾਸਖਾਇ॥ ਸੋਹਰਿਕੇਰੋਰਵੈਮੁਖਮੁਖਕਾਏਜਿਨਗੁਰਕੀਪੈਜਨਕਾਇ॥
 ੪॥ ਦਾਇਆਦਾਇਆਕਰਿਗਾਹੁਹਰਿਨੀਉਹਮਦੀਨਤੇਰੀਸਰਲਾਇ॥ ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਪੁਰੁਸੇਰੇਨਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ ੫॥ ੨॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿਕੇਸਖਾਸਾਧਨਨੀਕੋਤਿਨਉਪਰਿਹਬੁਢਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੋਈਪੁਰੁਭਾਏਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪੁ

ਮਹਿ
 ਸਭੁਸਚੁਦੁਜਨਹੀਕੋਈ॥ ਸਾ
 ਚੀਕੀਰਤਿਸਚੁਖੁਹੋਈ॥ ਰੁ
 ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦੁਖਾਵੈਕੋਈ॥ ੪॥
 ਸਭੁਗੁਰਮਹਿਨਾਮੁਉਤਮਹੋਈ॥

ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਮੋਕ ਉਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਮਨਿ ਰਾਵੈ ॥ ਅਸਿ ਭਿੰਮ ਭਿੰਨ ਹਿਰਸੁ ਤੈਸੀ ਠਾਮਿ ਲਿਸੰਤ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਹੁ ਉਹਰਿ ਕੇ
 ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ ਉਤਮ ਲਿਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ॥ ਮਹੋਦਤ ਦੇਹੀ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨਕੀ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰ ਖੁਸੀ ਕਰਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਿਓ
 ਭਾਗੀ ਰਿਦ ਮਨ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਪਰੀਤਿ ਕਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤ ਕੁਝ ਬੋਲ ਕੁਝ ਠਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਮੋਕ ਉਪਾਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗੀ ਵਨ
 ਤੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪਗੀ ਲੇਪਾਵੈ ॥ ਤਉ ਕਾਟੁ ਕਾਟਿ ਬਾਛਿ ਸਿਰਿ ਰਾਖ ਉਜੈ ਤਨਾ ਕਸੰਤੁ ਚਕ੍ਰਿ ਆਵੈ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
 ਜੇ ਵਡਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਮੇਰੇ ਜਨਾ ਮਿਲਾਇਆ ਢਿਲੁ ਨ ਲਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਜਨਾ ਮੀਤ ਕੁਟਿ ਸਰਨੀ ਕੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨਾ ਵਾਈਐ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਮ ਮੋਕ ਉਹਰਿ ਜਨ ਕਰੈ ਲਾਈਐ ॥ ਹਉ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸ ਉਸੰਤ ਆਗੈ ਪਾਗੀ ਮਾਲਿ ਮਾਲਿ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਾਹੁ ਉਹਰਿ
 ਜਨ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਉਚੈ ਜੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜੇ ਵਡ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਈਐ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੋਤਿ ਨਿਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਲਾਜ ਰਖਾਈਐ ॥ ਏਕ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ ਬ੍ਰਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਉ ਬਹੁ ਲਾਸ ਮਾਧ ਲਗਾਈਐ ॥ ੩ ॥
 ਬਹੁ ਲਾਕਾ ਗਨੀ ਚਕ੍ਰਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਇਕ ਰੰਗ ਬਿਖੁ ਮੁਖ ਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਪੁਰਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹੰਸੁ ਕਰਾਈਐ ॥ ੪ ॥
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਤੁ ਹਰਿ ਮੇਲਤੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨੁ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਹਮੇਰੀ ਤੋਹਿ ਲਗਿ ਗੁਰ ਚਰਣਿ
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਮੋਕ ਉਹਰਿ ਜਨ ਮੁਖਿ ਰਾਇਆ ॥ ਮੋਹਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੋਲੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ
 ਸਖਾਈਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਹੁ ਉਹਰਿ ਮੇਰੇ ਏਕਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਨਹ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਵਡਭਾਗ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਆਏ
 ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸੁਏ ਬੁਝੈ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪੁ ਉਜਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮ ਹੀਨੁ ਫਿਰਿ ਸੇਨ ਕਟੇ ਤਿਥਾ ਸਿਖ
 ਸਿਨ ਕਵਰਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਮੋਕ ਉਹਰਿ ਜਨੀ ਵਨ ਜੀਵਾਲ ਲੇਸੁ ਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤੈ ਪੁਰਾ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ
 ਪਿਆਈਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਾ ਵਡਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਤੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਉਰ ਪਰੇ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ
 ਆਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮ ਸਮਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਗਿਨਾ ਮੁਕੰਠ ਪਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨ ਭਾਈ ਪਨੁ ਪਨੁ ਵਡਭਾਗ ਮਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ਰਾਹੁ ਉਹਰਿ
 ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਧਿਆ ਵਹਿਤ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਪਾਗੈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਾ ਮੁਕਾਮ ਨੀਮਾਗ ਹਿਰਿਧ ਮਾਗਹਿ ਤਬੁ ਪਸਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੁਖਿ
 ਜਪਿ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਖ ਉਧ੍ਰਿਧੁ ॥ ਜੇ ਵਡਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਜਨ ਪੀਐ ਹਰਿ ਉਜਲ ਪਾਰਿ ਉਤਰੇ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ
 ਜਨ ਤੈ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਕੰਠ ਜਨ ਪਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਤੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਗੈ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ੫੨ ੧ ॥ ੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਰਪਾ ਕਰਤੁ ਦੀਨ ਕੇ ਵਡੇ ਮੇਰਾ ਗੁਣ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਚਾਰੁ ਕੋਈ ॥ ਮਾਟੀ ਕਾ ਕਿਆ ਪੈਸੇ ਸੁਆਮੀ ਮਾਣਸ ਕੀ ਗਤਿ ਏਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਸੁ ਖੁਹੋਈ ॥ ਜੇ ਏਕੁ ਤੁਸੈ ਏਕੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰੁ ਖੁਨਾਵਿਆ ਪੈ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਹੁ ਉਹਰਿ ਕਾ ਚੇਕਾ ਤੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵੇਜੇ ਅੰਤਰਿ ਜੇ
 ਤਿਸ ਆਈ ॥ ਜੈ ਸਾਲਿਖੁ ਤੁਲਿਖਿਆ ਪੁਰਿ ਕਰਤੈ ਹਮ ਤੈਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਿਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਾਪੀ ਕੀ ਆਸ ਭੁਭੁ ਪ੍ਰਾਣੇ ਹੋ ਆਵਨਾ ਟਾ
 ਜਿ ਨਿਰੀ ਆਸੋ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰਿ ਅੰਸੁ ਲਪਟਾਵਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿ ਨਿਕੀ ਆਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ
 ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਮਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ੫੨ ੨ ॥ ਪਵਰੁ ਚਰਣ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਆਵਹੁ ਐਸੀ ਸੇਵਕ ਮਾਵਹੁ
 ਆਪਸ ਤੇ ਉਪਰਿ ਸਭ ਨਾਨਕ ਤਉ ਚਰਗੁ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਐਸੀ ਕਥਾ ਕਰਾਈ ॥ ਸੁਰ ਪਾਵੈ ਨਰ ਦੇਵ ਪਾਵੈ ਤਾਖਿਨ ਬੋਲ

ਹੁਗਰਮੁਖ ਬਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਪੰਚ ਛੋਰਿ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਰਿਬੈ ਸਤੁ ਭੁਭਕਤੁ ਨ ਕੇਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਲੁ ਨ ਵੇਨਿ ਪੀਪਾ ਵਹੁਇ ਨਾ ਬਿਪਿਤੁ ਬਿ
 ਲੇਈ॥ ੨॥ ਭੁਗਰਮੁਖਾ ਵਹੁਗਰਮੁਖੀ ਲਿਵਲਾ ਵਹੁ ਮਾਤਮੰਦੀ ਨਹੁ ਰਾਈ॥ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾ ਜੁਗਿ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਬੁਧਾਈ॥ ੩॥
 ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਲਿ ਮੈ ਸਾਗਰਮੁਖਤਾ ਸਹਜੇ ਸਿਲੇ ਸੁਆਮੀ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਜੋ ਜਨ ਸਿਰੀ ਕਲਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਸਦਕੁ ਬਾਣੀ॥ ੪॥ ੨
 ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਆਵਤਰਖਨਾ ਵਤਦੁਖਾਨਾ ਵਿਆਪੈ ਮਨੋ ਗਨੀ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਬਿ
 ਭਗਨੀ॥ ੧॥ ਏਹੁ ਬਿਪਿਤੁ ਮਨੋ ਗਨੀ॥ ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਰੋਗੁ ਲੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤਹ ਰਿਹ ਰਿਹ ਸੁਭੋ ਗਨੀ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਰਗ ਪਾਇ ਤਾ ਮਿਰਤ ਪਵਿਤਾ ਪ
 ਏਆਲ ਪਾਵਿਤ ਅਲੋਗਨੀ॥ ਅਗੀਆ ਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੁਖ ਭੁੰਦੈ ਜਤਕਤ ਪੇਖ ਉਤਰਿ ਗਨੀ॥ ੩॥ ਨਹਿ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਨਲੁ ਨ ਹੀ ਪਦਨਾਤੁ ਅਕਾਹੁ ਨ
 ਮੇਰਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੋ ਗਕਾਤਾ ਨਿਵਾਸਾਨੁ ਅਵਿਗਤਾ ਬੁਧਾ ਅਗਮ ਧਨੀ॥ ੪॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਿਕਾ ਪਨੁ ਸਭੁ ਰਿਕਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਉਕਿਆ ਗਨੀ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮਤੁ ਮਗੁਰ ਕੋਈ ਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਮਿਲੋ ਗਨੀ॥ ੫॥ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਫੈਗੁਣ ਹਤ ਰੈਤਿ ਗਰੀਸਾ ਪਿਕਸਿ ਪਨਜੈ
 ਰਤਨ ਕੋਠੀ ਅੰਤਿ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਜਾਨੈ॥ ੧॥ ਅਚਰਨੁ ਕਿਛੁ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਕਾਈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਲੁ ਨ ਹੀ ਕ
 ਛੁਕਰੈ ਜੋਗਾ ਕਿ ਅਕੋ ਕੈ ਸੁਧਾਵੈ॥ ਕਬਣ ਕਹਣ ਕਉ ਸੋਈ ਨਾਹੀ ਜੋ ਪੈ ਭੈ ਤਿਸੁ ਬਣਿਆਵੈ॥ ੩॥ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਕਹੈ ਭਗਤੀ ਤਾ ਕਿਆ ਬੋਲਾ
 ਅਪਣੀ ਗਤਿ ਸਤਿ ਅਪੇਜਾਣੈ ਹਰਿ ਅਪੇ ਪੁਰ ਭੰਗਾ॥ ੪॥ ਜੈ ਸਾਗਰਮੁਖੀ ਸਿਤੁ ਮਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਪਤਿ ਰੇਤੁ ਅਪਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਅੰਸ
 ਪੁਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ॥ ੫॥ ੪ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪੈਠੈ ਸਗਲੇ ਸਾਧੋ॥ ਜਿਨ ਬੈਰੀ ਹੋਇ ਤੁਜ ਗਲੁ
 ਏਆ ਤੇ ਬੈਰੀ ਲੇਖਾਧੋ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਮੇਰਾ ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਕੋਰਾ ਸੁਮਾਣੀ ਨਾਮ ਜਪੀ ਰੁਦਾਸ ਤੇਰਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਚੀਤਨ ਆਵਸ
 ਦੁਨੀ ਬਾਤ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਰਖਵਾਰਾ॥ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਹਤੁ ਤੈ ਸੁਆਮੀ ਏਕ ਨਾਮ ਕੈ ਅਧਾਰਾ॥ ੩॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖ ਰਾਈ ਉਨ ਕਾਈ ਬਾ
 ਤਾ॥ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਛੋਰੁ ਨ ਕਤੁ ਜਤਾ॥ ੪॥ ਬਗਨ ਸਾਕ ਉਜੈ ਸਾਧੋ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਅਤੁਲ ਅਬਾਹੁ ਮਨੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨ
 ਕ ਬਸ ਮਹਾਸਾਗਾ॥ ੫॥ ੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਭੁਵਨਾਤੁ ਅਬਲੁ ਤੁਝੈ ਭੁਜਤ ਮੇਰੀ ਪਾਤੀ॥ ਭੁਝੈ ਲੋਕ ਦੇਹੁ ਲੰਗੀਤਾ ਹਮ ਕੈ ਸੀਤ
 ਤੀ॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਏਕ ਤੁਹੀ॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਤੁਹਾਇਆ ਤਉ ਰਿਹਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਸਾਗਰੁ ਮਹਿ ਸਤੁ ਮਾਰੇਤੁ ਮਮਹਿ ਮਾਫ ਕਲਾ
 ਲਾ॥ ਤੁਮ ਦੇਵੁ ਤਿਲੁ ਸੰਕਟ ਮਾਨੁ ਤੁਮ ਭੁੰਦਿ ਸਦਾ ਨਿਤਾਲਾ॥ ੨॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕਤੁ ਮਾਧਿਤਾ ਮਾਰੇਤੁ ਮਮੁਖ ਦੇਵੁ ਖੀਰਾ॥ ਹਮ ਖੇਲਹਿ ਸ
 ਕੁਲਾਡਲੁ ਵਹਿਤੁ ਮਸਰ ਗੁਣੀ ਗੀਰਾ॥ ੩॥ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੂਰਨੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹਮ ਬੀ ਸੰਗਿ ਅਪਾਏ॥ ਮੇਲਤੁ ਮਿਲਤੁ ਮਿਲਹਿ ਅਸਾਨਕ
 ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਣੇ॥ ੪॥ ੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਤਾਲ ਪਖਾਵਨ ਨੈਨੁ ਮਾਥੈ ਵਜਹਿ ਰਬਾਬਾ॥ ਕਰਨੁ ਮਧਾ ਬਾਸਰੀ ਬਾਜੈ
 ਜਿਹ ਵਾਧੁ ਨ ਅਗਾਜਾ॥ ਨਿਰਤ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮਨੁ ਆਨਾ ਚੈ ਆਣੈ ਪ੍ਰਿਧਰ ਸਾਜਾ॥ ੧॥ ਰਾਮਕੋ ਨਿਰਤ ਕਾਰੀ॥ ਪੈਪੈ ਪੇਖਨ ਹਰਾਇਆ ਬਾਜੈ
 ਤਾ ਸਾਨਾ ਸੀ ਗਾਰੀ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਖਾਹ ਮੰਡਲੀ ਪਰਨ ਸਬਾਈ ਉਪਰ ਗਗਨ ਚੰਦੋਆ॥ ਪਵਨ ਦਿਰੋਲਾ ਕਰਤਾ ਏਕੇ ਲਾਜ ਲਭੇ ਭਿਤਿ
 ਅਗਾ ਪੰਚਤਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਲਾ ਕੀ ਨਾ ਕਿਰਤ ਮਿਲਵੇ ਹੋਆ॥ ੩॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਨੇਰੇ ਰਗਾ ਚਤੁਰੰਤਰੀਤ ਰਾਖੋ॥ ਦਸ ਪਾਤ ਉਪੰਚ ਸੰ
 ਗੀਤਾ ਏਕੈ ਭੀਤ ਰਸਾਥੋ॥ ਭਿਨ ਭਿਨ ਹੋਇ ਰਾਵਿ ਖਾਵਹਿ ਸਭੁ ਨਿਰਾਗੀ ਕਾਖੋ॥ ੪॥ ਪਰਿਧਰਿ ਨਿਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਰਾਤੀ ਪਟ ਪਟਵਾ
 ਜੈਤੁ ਰਾਇ ਕਨਕਾਵਹਿ ਏਕ ਭਵਾਵਹਿ ਇਕਿ ਅਗ ਇਨਾਇਤੁ ਇਧੁ ਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬਹੁ ਨਿਰਾਤਾ ਜੈ ਜਿਉ ਭੁਏ ਪੁਰਾ॥ ੫
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਓਅੰਕਾਰ ਏਕ ਪੁਨਿ ਏਕੈ ਏਕੈ ਗੁਮ ਲਾਪੈ॥ ਏਕਾ ਦੇਸੀ ਏਕ ਦਿਖਾਵੈ ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਦਿਆਪੈ॥ ਏਕਾ ਸੁਗਤਿ
 ਗੁਰ

ਏਕੀਸੇਵਾਏਕੋਗੁਰਤੇਜਾਪੈ॥੧॥ਕਲੇਕਲੇਕੋਕੀਰਤਨੀਆਰਾਮਰਾਮਰਾਮਗੁਨਗਾਉ॥ਫੇਰੀਮਾਇਆਕੋਧੰਧਸੁਆਉ॥੧॥ਗੁਰਾਉਪਿਰ
 ਘਨਿਕਕੋਸਤੋਖਾਸਤਸੁਗਲੇਚਲੈ॥ਬਾਨਾਮਾਣੁਤਾਤੁਤਾਨਿਤਾਪਾਉਨਬੀਯਾਪਾਉ॥ਫੇਰੀਫੇਰਨੇਵੈਕਬੀਏਕਸਬਦੁਬੰਧਪਾਉ॥
 ੨॥ਨਾਨਦੀਨਗਰਜਾਣਹੁਗੇ॥ਪ੍ਰਧੁਪਰੁਖਕਤਿਆਗੀਵਸੁਗੇ॥ਸੁਜਾਅਨੰਦੁਰਿਖਾਵੈਭਵੈ॥ਏਤੁਨਿਗਤਿਕਾਰੀਜਨਮਿਨਮਾਵੈ॥੩॥
 ਜੋਕੋਅਪਨੇਰਾਕੁਰਭਵੈ॥ਕਿਓਪੇਇਤੁਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਜਾਵਉਟੇਕਾ॥ਕੁਨਾਨਕਤਿਸੁਕੀਰਤਨੁਏਕਾ॥੪॥੮
 ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ਕੋਈਬੋਲੈਰਾਮਰਾਮਕੋਈਖੁਦਾਇ॥ਕੋਈਸੇਵੈਗੁਸਟੀਆਕੋਈਅਛਾਰਿ॥੧॥ਕਾਕੂਕਰੁਕਰੀਮਾਕਿਰਪਾਧਾਰਤੀਮਾ॥੧
 ਰਹਾਉ॥ਕੋਈਨਾਵੈਤੀਰਥਕੋਈਜਨਜਾਇ॥ਕੋਈਕਰੈਪੁਨਾਕੋਈਸਿਰਾਨੇਦਾਇ॥੨॥ਕੋਈਪੜੈਬੇਦਕੋਈਕਤੇਬਾ॥ਕੋਈਓਠੇਨੀਲੋਕੇ
 ਈਸੁਪੇਦਾ॥੩॥ਕੋਈਕਰੈਤੁਰਕਕੋਈਕਰੈਰਿੰਦੁ॥ਕੋਈਬਾਛੈਰਿਸਤੁਕੋਈਸੁਗਹਿੰਦੁ॥੪॥ਕੁਨਾਨਕਜੀਨਤੁਕਮਪਛਤਾਪ੍ਰਥਮਾ
 ਹਿਬਕਾਤਿਨਭੇਦਜਾਤਾ॥੫॥੬॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਪਵਨੇਮਹਿਪਵਨੁਸਮਾਇਆ॥ਜੋਤੀਮਹਿਜੋਤਿਰਲਿਜਾਇਆ॥ਮਾਟੀਮਾ
 ਟੀਹੋਈਟੇਕਾ॥ਰੋਵਨਤਾਰੇਕੀਕਵਨਟੇਕਾ॥੧॥ਕਉਨਮੁਆਰੇਕਉਨਮੁਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਮਿਲਕਹੁਬੀਰਾਰਾਇਤਉਚਲਤੁਭਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ਅਗਲੀਕਿਛੁਖਬਹਿਨਪਾਈ॥ਰੋਵਨਤਾਰੇਕੀਉਠਿਸਿਧਾਈ॥ਰੁਹਮਹੋਰੇਬਾਧਿਧੰਧਾ॥ਸੁਪਨਭਾਇਆਰਖਛਾਏਅੰਧਾ॥੨॥ਏਤਉਰ
 ਨਗੁਰਹਿਆਕਰਤਾਰਾ॥ਆਵਤੁੰਕਮਅਪਾਗਾਨਕੋਮੁਆਨਮਰਦੈਜੋਗਾ॥ਨਹਿਬਿਨਸੈਆਬਿਨਾਸੀਹੋਗਾ॥੩॥ਜੋਇਨਾਟੁਜੋਇਤੁ
 ਨਾਹਿ॥ਜਾਣਨਚਰੇਕਉਚਾਲਿਜਾਉ॥ਕੁਨਾਨਕਗੁਰਭਰਮੁਚਕੁਇਆ॥ਨਕੋਮਰੈਨਮਾਵੈਜਾਇਆ॥੪॥੬॥੧੦ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥
 ਨਾਪਿਗੋਬਿੰਦਹੋਪਾਲਛਾਛਾ॥ਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰਿਤੂੰਜੀਵਹਿਫਿਰਨਖਾਣੀਮਹਾਰਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕ੍ਰਮਿਕ੍ਰਮਿਕ੍ਰਮਿਕ੍ਰਮਿ
 ਈਓ॥ਬੁਝੈਕਾਗਸਾਪਸੰਗੁਪਾਇਓ॥੧॥ਬੀਨੁਗੁਰਪੁਰੇਸੀਓਧਾਰਾ॥ਬਾਬਾਨਾਨਕੁਆਖੈਏਤੁਬੀਰਗਾ॥੨॥੧੧॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ੫੨੨॥ ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਹਿਨਾਤੂੰਮਾਨਹਿ॥ਖਟੁਕੀਏਕਾਬਾਤਵਖਾਨੈ॥ਦਸਅਸਟੀਮਿਲਿਏਕੋਕਉਆ॥
 ਤਾਰੀਜੋਗੀਭੇਦੁਨਲਹਿਆ॥੧॥ਕਿੰਗੁਰੀਅਨੁਪਵਨੈ॥ਜੋਗੀਆਮਤਵਾਰੋਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਿਥਮੈਵਸਿਆਸਤਿਕਾਖੇੜਾ॥ਤਿਤੀ
 ਏਮਹਿਕਿਛੁਭਇਆਦੁਤੇੜਾ॥ਦੁਤੀਆਅਰਧੇਅਰਧਿਜਮਾਇਆ॥ਏਕੁਰਤਿਅਤਾਏਕੁਰਿਖਾਇਆ॥੨॥ਏਕੈਸੁਤਿਪਰੇਏਸਦੀਏ॥
 ਗਾਠੀਭਿਨਭਿਨਭਿਨਤਦੀਏ॥ਫਿਰਤੀਮਾਲਾਬਹੁਬੰਧਿਕਾਇ॥ਬੀਰਿਆਸੁਤਿਤਾਅਈਥਾਇ॥੩॥ਸਤੁਮਹਿਏਕੈਮਦੁਰੈਕੀਆ॥ ਭਿਨ
 ਤਤਬਿਖੜੇਬਾਨਅਨਿਕਬਿੜਕੀਆ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਤੁਆਰੈਆਇਆ॥ਤਾਨਕਜੋਗੀਮਹਲੁਪਹੁਪਾਇਆ॥੪॥ਏਉਕਿਛੁ
 ਗੀਅਨੁਪਬਾਨੈ॥ਸੁਦਨੋਗੀਕੈਮਸਿਮੀਠੀਲਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥੧੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਤਾਰਾਕਰਿਕੈਲ
 ਟੀਬਿਗਲੀ॥ਲਉਨਾਨੀਸੁਆਰੈਅਸਤੀ॥ਅੰਰੈਕਾਕਰਿਛੰਡਾਧਰਿਆ॥ਕਿਆਤੂੰਜੋਗੀਗਰਬਹਿਪਰਿਆ॥੧॥ਜਪਿਨਾ
 ਬਾਰਿਨਗੈਨਾਈ॥ਤੇਰੀਪਿੰਥਾਏਦਿਤਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੀਬਿਰਤੁਲਾਇਬੈਠਾਤਾਨੀ॥ਮੇਰੀਤੇਰੀਸੁੰਦ੍ਰਾਧਾਰੀ॥ਮਾਗੈਰਿ
 ਦੁਕਾਇਪਤਨਪਾਵੈ॥ਨਾਬਛੋੜਨਾਚਹਿਲਾਜਨਮਾਵੈ॥੨॥ਸਚਚਿਤੁਜੋਗੀਆਸਣੁਤੇਗਾ॥ਸਿੰਦੀਵਾਜੈਨਿਤਉਦਾਸੇਗਾ॥
 ਰਗੋਰਖਕੀਤੈਬੁਝਨਪਾਈ॥ਫਿਰਫਿਰਿਜੋਗੀਆਵੈਨਾਈ॥੩॥ਜਿਸਨੋਪੋਆਨਾਕਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ਰਹਾਸਹਮਾਰੀਗੁਰਗੋ
 ਪਾਲਾ॥ਨਮੋਬਿੰਥਾਨਮੋਬਸਤਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਜੋਗੀਪੋਆਅਸਬਿਗਾ॥੪॥ਏਉਜਪਿਆਨਾਸੁਦਿਨੁਰੋਨਾਈ॥ਪੁਦ
 ਪਾਇਆਗੁਰਗੋਰਾਗੋਸਾਈ॥੪॥ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥

੧॥ਰਹਾਉ

 ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਰਕੇ ਰਾਵਤਿ ਸੋਈ ਆਨਦੀ ਜੈ ਕੋਈ ॥ ਠਾਕੁ ਮੇਰਾ ਸੁਖ ਤੁਜਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਥਿ ਆਰੰਗੁ ਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਹੋਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਰੇ
 ਹੀਠਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਿਆ ॥ ਪੀਵਤ ਅਮਰ ਭੋਇ ਨਿਰਕਾਮਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅਨੰਤੁ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੨ ॥
 ਕੀਅਦੇ ਉਨਾ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਤੇਗਾ ॥ ਸਟ ਬਾਲਿ ਤਿਨਾ ਉਲਖ ਬੇਗਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਉਪਿਛੁ ਦੇਸਾ ॥ ਜਿਅਗੁਰੁ ਕਿਧੁ ਤੇਰੀ ਚੁਨਿ ਵਾਜਿਆ ॥ ੩ ॥ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰ
 ਮਹਲੁ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਜੈ ਸਾਸਾ ਤੈਸਾ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੁਤ੍ਰੁ ਪੁਤ੍ਰੁ ਤੁਟਾ ॥ ਉਤੇਗੁ ਤੂੰ ਮੈਨ ਦੁਟਾ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਸੇਵਕੁ ਲਾਇ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਮੁਦੀ ਓਮੁਖ ਦੇਵਾ ॥ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤਾ ਪਿਨਿਵਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਉਸਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਜਹ ਮਾਰੇ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ॥ ਬਾਜੇ ਅਨਾਰ ਤੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਿ ਮਾਨਾ ਕੀ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰ ॥ ਏਸੇ ਜਲੁ ਚਾਇਨਿ ਸੁਪੀ ਗਾਜ ਕੇ ਬੀਰ
 ਕਾਟੇ ਗਈ ॥ ਸੋਨ ਰੁਬੁ ਰਿਨ ਜੋ ਨੀਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਓਆ ਪੀਤ ਕਉ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ਸੀਤਾ ਪੁ ॥ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਤਿਸੁ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ॥
 ਸਗਲ ਕੁਟਿਬੁ ਉਤਨੁ ਲੈਤ ਰਿਆ ॥ ਤਾਨਾ ਕਿਛੁ ਰਮੁਨੁ ਚੁਖਿ ਪਾਤੁ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੂਜਾ ॥ ਜਤ ਕਤੁ ਖਉ ਮਾਪਦੁ ਆਣਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਸਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨ ਤੇ ਛੁਟ ਕੀ ਅਪਨੀ ਪਰੀ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਆਲੀ ਆਲੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁਮਨ ਮੇਰੈ ਮੀਠਾ
 ਤਾਇਉ ਮਰ ਰਜਨੈ ਨ ਹੁਡੀਠਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਮੇਰਿ ਜਾਨੀ ਰੇ ਮੇਰੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਮਮਤਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੀਓ ਮੁਖਾਇ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਧੁ ਰਾਖਿ ਗੁਰ ਸਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਗਟੈ ਕਿਛੁ ਰਨਾ ॥ ਬੀਜ ਬਿਸੇ ਜਾਮਨ ਠਹਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਏਕੋ ਜਨਨਾ ॥ ੨ ॥ ਜੋ
 ਕੀਨੈ ਮਾਤਿਸ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ਨਕੋ ਦੁਤਨ ਤੀਬੈ ਗਈ ॥ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਚਲੇ ਏਕੋ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰ ਚਿਦੀਏ ਸੁਖਾ ॥ ਤ
 ਕਉ ਬੁਝਿ ਨ ਲਗਾਇ ਦੁਖਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸ ਉਰਿ ਰਹੁ ਪਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਮੁਖ ਤੇ ਪਤਤਾਈ ਕਾਸ਼ੀਤਾ ॥ ਰਿਦੈ ਰਾਮ ਨੀ ਪੁਰਨ ਹਤਾ ॥ ਉਪਰੇ ਸਕਰੇ ਕਹਿ ਲੋਕ ਦਿਜਾਵੈ ॥ ਅਪਨਾ ਕਹਿਆ ਆਪੁ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਪੰਡਿਤ ਬੇਰਬ
 ਰਹ ਪੰਡਿਤੁ ॥ ਅਨ ਕਹੈ ਪਨਿ ਦਰ ਪੰਡਿਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗੈ ਗਬਿ ਓਸਾਲ ਗਾਮੁ ॥ ਮਨੁ ਕੀਨੈ ਦਰਿ ਸਾਬਿ ਸਰਾਮਾ ॥ ਤਿਲ ਕੁਰਹੈ ਪਾਈ ਪਾਇ ॥
 ਲੋਕ ਪਰਾਮਾਧ ਕਮਾਇ ॥ ਖਟਕਰ ਮਾਮੁ ਮਾਸ ਦੇਤੀ ॥ ਗੁਰੁ ਠਹਰਿ ਪੈ ਸਿਤ ਪੋਖੀ ॥ ਮਲਾ ਲੈ ਮੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕੋਇ ਨ ਤਰਿ
 ਓਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਗੁਰ ਸਬ ਕਮਾਇ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਕੀਰਿ ॥ ਮਾਇ ॥ ਸਤੁਰ ਬੇਰ ਪੁਰਨ ਰਿਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਕਦੀ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥
 ੬ ॥ ੧੭ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਪਨੁ ਨੀ ਆਵਿ ਜੇ ਗਿਅਨਿ ਕਮਾਇ ॥ ਅਤਿ ਕਮਾਇ ਅਤਿ ਕੀਚੇ ਗਿਅਨਿ ਕਪਾਤ ਕੇ ਪਾਨੀ ॥ ਗਾਜਾ ਕਉ ਮਾਇ ਆਰੁ
 ਈ ਕਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿਸਾਹਿ ਸਹਾਇ ॥ ਏਕੁ ਗਵਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਉਮਾ ਕੈ ਸਰੰਜਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤਾਰ ਬੈਕੀਤ ਕਵਨੁ ॥ ਕੀਰੀ ਨੀ ਤੋ ਸਗਲਾ ਕਵਨੁ
 ਬੇਅੰਤ ਮਹਿ ਮਾਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਰਨਾ ॥ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਈ ਐਤ ਕੇਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨੀ ਕੀ ਅਜ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਧਿ ਮਾਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਆਸਿਨ ਦਨਾ ॥ ਗੁਰੁ
 ਤੁਸੈ ਈਕਲ ਮਹਿ ਪਵਨਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਠਕਰੀ ਆਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਸਧ ਸੰਗ ਮਿਲਿ ਕੁਏ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਸਹਜ ਸੁਖ ਆਸਾ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਬਿਸਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕੋ ਏਹਾ ਸਨਿਦਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੋਸਤ ਨੀ ਜੈ ਕਾ ਤੁਲੇਗਾ ॥ ਜੋ ਕਮਾਵਨ ਸੇਈ ਭੀਗਾ ॥ ਆਪਨ ਕਰਮ ਆਪੇ ਹੀ ਬੰਧਾ ॥ ਆਵੁ ਜਾ
 ਵਨੁ ਮਾਇ ਆਪੀ ਪਾਏ ਸੀ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਜਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਪੁਨ ਕਲਤੁ ਮਿਥਿਆ ਬਿਸਥਾ ॥ ਏਵਹੈ ਦਰ ਚਾਲ ਨਤ
 ਗਾਗਰੰਗੁ ਪਸਤ ਕੁਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਹੋਇ ਨਾਮੀ ਪ੍ਰਗੀ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਗ ਨਾਹਿ ਰੇ ਸਗਲ ਪਸਚੀ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਬਖਸਿ ਦੇਹਿ ਬਿਰਧ
 ਨੀ ॥ ਸਾਕਤਾ ਏਵਹੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੁਖੀ ਸਿਤੁ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ ਏਹੁ ਨਿਪ ਨਾਸਾ ਪੁਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਜਿਸੁ ਤੁਟਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਈ
 ਅਤਿ ਨੀਰੀਠਾ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਤੁ ਪੁਰਨਾ ॥ ਅਨਾਰ ਬਾਜੇ ਅਚਰਨੁ ਬਿਸਮਾ ॥ ਕੇਲ ਕਰੁ ਸੰਤ ਰਿਲੇਗਾ ਪਾਰੁ

੬

੭

੮

ਮਪੁਰਨਾਨਿਰੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖਸੁਖਮਾਨਿਤਭਵਨਾ ॥ ਸਾਧਸਿੰਘੈ ਸਗੁਰਗਾ ॥ ਵਹਿਤਰੋਗਸੇਗਨ ॥ ਜਿਨਮਮਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਹਸਿਮਰਕਿਵੇਦਲਾਮਾ ॥ ੨੮੩ ॥
ਬਿਰਲੇਪਾਦਿਓਇਸੁਆਨਾ ॥ ਭੋਜਨਕਾਉਕੀਰਤੁਮਧਾਰਾ ॥ ਜਿਹਲੁਮਾਸੁਬੇਸੁਮਾਰਾ ॥ ਸੁਗਿਨਕੋਲੈਕਤੁਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿਕੋਇਹਮਹਾਪਾਵੈ ॥
ਕੁਮਰੈਮੋਤੁਨਮਾਇਆਜਲਾ ॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾਛਾ ॥ ਤਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਆਪੇਗੁਪਤੁਆਪੇਪਾਸਾਗਾ ॥ ਜਕੈਅੰਤਰਿਹਿਰਿਸੁਆ
ਣਾ ॥ ਕਹਨਜਾਈਨਾਨਕਾਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੇਤਤਸੰਗਪਾਰਬ੍ਰਹਮਚਿਤਿਅਇਆ ॥ ਸੰਗਤਿਕਰਤਸੰਤੋਖੁਮਨਿਪ
ਇਆ ॥ ਸੰਤਹਰਨਮਾਥਾਐਪਉਤਾ ॥ ਅਨਿਕਬਾਸੰਤਹੰਡਉਤਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਇਹਮੁਸੰਤਕੈਬਥਿਹਰੀ ॥ ਜਾਕੀਓਟਗਹਿਸੁਖਪਾਇਆਰਥੇਕਿਰਪ
ਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਹਰਨਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ ॥ ਸੰਤਹਰਸਪੇਖਿਪੇਖੀਵਾ ॥ ਸੰਤਹਕੀਮੇਰੈਮਸਿਆਸਾ ॥ ਸੰਤਹਮਾਰੀਨਿਰਮਲਰਾਸਿ ॥ ਸਿ
ਤਹਮਚਰਾਖਿਆਪੜਦਾ ॥ ਸੰਤਪਸਾਦਿਮੋਖਿਖੁਨਕੜਦਾ ॥ ਸੰਤਸੰਗੁਦੀਆਕਿਰਪਾਛਾ ॥ ਸੰਤਸਹਾਈਕੁਏਰਾਇਆਛਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਗਤਿਮਤਿਬੁਧਿ
ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗਹਿਗੰਭੀਰਾਪਾਰਹੁਤਾ ॥ ਸੁਅੰਤਸੰਗਏਪ੍ਰਤਿਪਾਛਾ ॥ ਨਕਸੰਤਹਦੇਖਿਨਿਹਾਛਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੈਕਜਨਕਿਤੁ
ਰਾਜਮਾਲੁ ॥ ਤੇਰੈਕਸਿਨਾਬਿਖੈਜੰਨਾਛਾ ॥ ਇਸਦੀਤਨਾਦੁਸਰਛਲੈ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸੰਗਤੇਰੈਚਲੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਇਲੇਮੀਤਾ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਿ
ਤੇਰੀਲਾਜਰਹੈ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਿਨਮਕਛੁਨਕਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਸਗਲਨਿਰਾਰਥਕਾਮਾ ॥ ਸੁਇਨਾਗੁਪਾਮਾਟੀਦਾ ॥ ਗੁਰਕਾਸਕਦਾਪੁਖਮੁਖ
॥ ੧ ॥ ਈਹਉਤੋਰੋਏਨਲਮੁਖਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਰਿਕਰਿਥਕੇਵਡੇਵਡੇਗਾ ॥ ਕੀਨਹੀਨਕੀਏਕਾਨਮਾਇਆਪੁਰੇ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੈਜਨੁਕੋਇ ॥ ਤਾਕੀਆਸਪੁ
ਰਨੁਪੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਭੁਜਨਕੋਨਾਮਅਧਾਰਾ ॥ ਸੰਤੀਨੀਤਨਮੁਅਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿਸੰਤੁਕਰੈਸੋਈਪਰਵਾਦਾ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤਕੈਕੁਰਬਾਦਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿੰਹਚਿਤਰਬੁਦੇਹਿਤੁਖੁਲੇਗਾ ॥ ਤੇਰੈਕਾਨਨਾਮਦਰਾਜੇਗਾ ॥ ਕਰਿਅੰਤਕਾਰੋਇਵਰਤਹਿਅੰਧਾ ॥ ਜਮਕੀਜੇਵਡੀਤੁਆ
ਗੈਬੰਧਾ ॥ ੧ ॥ ਛੁਡੇਵਡਾਦੀਤਾਤੁਜੋ ॥ ਈਹਬਸਨਹਾਤਿਮੁਜੋ ॥ ਆਇਆਕੇਮਾਤੇਤੋਉਠਿਚਲਨਾ ॥ ਗਚਰਹਿਓਤੁੰਮਿਗੁਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲਬੰਦੁ
ਸਥਾਬਾਹਿਕੁਅੰਧਾ ॥ ਕਰਿਜੋਧਨੁਲਾਗਾਦੁਰਹੀਧਾ ॥ ਤੀਤੀਬਿਦਸਾਸਿਰੇਮਾਇ ॥ ਬਿਰਪਛਾਇਆਛੋਰਚਲਿਓਪੈਛੁਤਾਇ ॥ ੨ ॥ ਚਿਕੀਲਪਾਈ
ਦੁਰਭਭਦੇਹਿ ॥ ਨਾਮਬਿਤੁਣੀਤੋਈਖੇਤਾ ॥ ਪਸੁਪਰੇਤਮੁਗਪਤੇਬੁਰੀ ॥ ਤਿਸਜਿਬੁਣੈਨਿਨਾਇਹਸਿਰੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਦਿਕਰਭੁਗੋਵਿੰਗੁਪਾਛਾ ॥ ਸੀਨਦਿਆਲਸਦ
ਕਿਰਪਾਛਾ ॥ ਤੁਮਹਿਛਗਾਦੁਹੁਟਕਬੰਧਾ ॥ ਬਖਸਿਅੰਛਾਦੁਨਾਨਕਜਗਾਧਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿਸੰਜੋਗਧਨਾਈਕਾਛੀ ॥
ਤਿਸੁਸਿਗਰਹਿਓਇਆਜਗਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਹੈਨਿਰਸਾਰਸਮਾ ॥ ਐਤਕੀਬਾਰਉਕਿਸਿਧਾਹੈ ॥ ਨਾਮਾਬਿਸਕੁਣੁਪੁਰਾਨੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦਨਨਾਬਿਨੁਮਦੁ
ਸੰਗਤੇਤੇਸਕਮਾਇਆਮੁਤੁਪਰਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥਨਾਇਨਉਤਰਸਿਐਲਾ ॥ ਕਰਮਧਰਮਸਰਾਉਮੈਠੈਲਾ ॥ ਲੋਕਪਰਥੈਕਾਤਿਨਹੀਇ ॥
ਨਾਮਾਬਿਤੁਣੇਚਲਸਹਿਰੋਇ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਟੁਕਸਿਪਟਲਾ ॥ ਸੋਧਿਸਾਸਕਸਿੰਮੁਤਸਗਲਾ ॥ ਸੋਨਾਮੁਪੈਨਿਸੁਅੰਧਿਜਪਾਏ ॥ ਸਗਲਭਭਾ
ਸੇਸੁਖਸਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਰਾਖਨਾਰੇਰਾਖਤੁਆਪਿ ॥ ਸਗਲਸੁਖਪੁਰਤੁਮਹੈਤਾਥਾ ॥ ਜਿਤੁਛਾਵਹਿਤਿਤੁਲਗਹਿਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖਜਾਨਾ ॥ ਮਨੁਅਸਮੁਸਾਧਸੰਗਪਤੀਆਨਾ ॥ ਛੋਲਨਤੇਚੁਕਾਠਹਾਇਆ ॥ ਸਤਿਮਾਹਿਓਸਤ
ਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖਗਾਇਆਸੁਰੋਗਗਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆਗਿਆਮਨਮਹਿਸਾਨੀ ॥ ਮਹਾਪੁਰਖਕਾਸੰਗੁਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲਪਵਿਤ
ਸਰਬਨਿਰਮਲਾਜੇਵਰਤਾਏਸੋਈਭਲਾ ॥ ਜਹਰਾਖੈਸੋਈਮੁਕਤਿਥਾਨਾ ॥ ਜੋਨਪਾਏਸੋਈਨਾਮੁ ॥ ਅਠਸਠਤੀਰਥਜਨਸਾਧਪਗਧਰਹਿ ॥ ਤੁਧੈਕੰਨੁ
ਜਨਾਮਉਚਰਹਿ ॥ ਸਰਬਅੰਤਰਬਰਸਨੁਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮਗੁਣਾਨਿਤਨਿਤਹਰਿਗਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇਪਾਇਪਾਇਹਰਿਆਕ੍ਰਿਪਾਪਿ ॥ ਯਹਿ
ਆਲਪੁਰਖਪਰਗਟਪਰਤਾਪਾ ॥ ਕਪਟਮੁਲਾਨੇਕੁਮਨਠੇਦੁਹੈ ॥ ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭੇਟੇਪੁਰੇ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥

੧੩

੨

ਕੋਇਜਾਪਤਾਪਿਸ਼ਮਾਗਰਿਪਿਥੁਪਿਸਿਥਿਥੁਰਗਿਮਾਨਾਅਨਿਰੁਪਰੰਗਕੋਰਸੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਨਿਖਰਿਦੈਵਸੈ॥੧॥ਹਰਿਕੇਤਮਕੀਵਡਿਭਾਈ॥
ਕੀਮਤਿਕਰੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਸੁਰਬੀਰਪੀਰਜਮਤਿਪੁਰਾਸਤਿਸਮਾਧਪੁਰਿਗਹਿਰੰਗੀਗਾਸਦਾਮੁਕਤਿਤਾਕੇਪੁਰੇਕਾਮਾਜਾਕੈਰਿ
ਦੈਵਸੈਰਿਨਾਮੁ॥੨॥ਸਗਲਸੁਖਅਨੰਦਅਰੋਗਾਸਮਦਰਸੀਪੁਰਨਨਿਰੰਜਨਾ॥ਅਮਾਇਨਾਇਕੋਲੈਕਤਨਾਹੀ॥ਸਾਕੋਨਾਮੁਖਸੈਮਾਹੀ॥੩॥ਦੀਨ
ਦਾਇਆਲੋਪਾਲਗੋਵਿੰਦਾਗੁਰਮੁਖਨਾਪੀਐਉਤਰੈਚਿੰਦਾਨਾਨਕਕਉਗੁਰਦੀਅਨਾਮੁ॥ਸੰਤਕੀਟਹਲਸੰਤਕਾਮਾ॥੪॥੫॥੧੬॥ਰਾਮਕਲੀਮ
ਹਲ ੫ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਹਿਕੀਰਤਨਗਾਉ॥ਅਗੋਮਿਲੀਨਿਬਾਵਥਾਉ॥ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਰਨੀਲਾਗੁ॥ਜਨਮਨਨਮਕਸੋਇਆਜਾਗੁ॥੧॥ਹਰਿਹਿ
ਨਾਮਪਨਪਲਾਗੁਰਕਿਰਪਤੋਹਿਰਦੈਵਸੈਉਜਲਪਚਪਰਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉਨਾਮੁਨਿਧਨੁਪਿਆਇਮਨਮਦਲਾਤਾਢੂਹਿਮਾਇਅਕੇਪਟ
ਲਾਗੁਰਕਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਪੀਉ॥ਤਾਤੋਰਹੋਇਨਿਰਮਲਜੀਉ॥੨॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਬਿਰਾਗਾ॥ਬਿਨਹਰਿਗੁਰਤਿਨਹੀਛੁਟਕਾਗਾਸੋਧਿ
ਕੁਨਸਾਪਕੈਸੰਗਾਮਨਤਨੁਰਾਪੋਹਕੈਰੋਗਾ॥੩॥ਛੋਡਸਿਆਪਬੁਚਤੁਰਾਈ॥ਮਨਬਿਨਹਰਿਨਾਦੈਨਾਇਨਕਾਈ॥ਦਾਇਆਪਾਗੀਗੋਵਿੰਦੁ
ਸਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਨਕਟੋਕਟਿਕਾਈ॥੪॥੧੬੨੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮ:੫ ਸੰਤਕੈਸੰਗਰਾਮਰੰਗਕੇਲਾ॥ਅਗੋਜਮਸਿਉਤੋਇਨਮੇਲਾ॥ਅੰਤੁਬਕਾ
ਭਾਇਆਬਿਨਾਸਾ॥ਦਰਮਤਹੋਈਸਗਲੀਨਾਸਾ॥੧॥ਰਾਮਾਮਗੁਨਗਾਇਪੀਠਿਤਾਕਰਮਬਾਨੂਅੰਕਿਚਨਕਾਨੈਕਸਲਸੇਤੀਘਰਜਾਤਿਪੀਠਿਤਾ॥
੧॥ਰਹਾਉਹਰਿਕਾਜਸੁਨਿਧੰਲੀਆਲਾਗੁ॥ਪੁਰਨਕੁਏਮੋਰਬਸਾਗਾ॥ਦੁਖਨਾਠਸੁਖਘਰਮਾਹਿਅਇਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਲਾਬਿਗਸਾਇਆ
੨॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਜਿਨਪਾਇਆਸਨੁ॥ਤਿਸਨਨਹੋਏਸਗਲਨਿਧਨਾਸੰਤੋਖਾਇਆਮਨਪੁਰਾਪਾਈ॥ਛਿਡਿਰਮਾਗਨਕਹੋਜਾਈ॥੩॥ਹਰਿਕੀ
ਕਥਾਸੁਨਤਪਾਵਿਤਾ॥ਜੀਤਵਾਬਕਤਪਾਈਗਤਿਮਾਤਿ॥ਸੋਪਰਵਾਨੁਸਿਸੁਰਿਦੈਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਉਤਮਕਾਈ॥੪॥੧੬੦੨੨ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲ ੫ ਗੁਰਕਰਿਪਕਰੀਨਾਮਾਈ॥ਥਾਪੀਤਿਕਰੀਚਾਲੀਨੀਸਥਾ॥ਕੁਨਾਨਕਜੀਉਤਿਅਗਸਈ॥ਤਬਓਹਰਨੀਅਇਪਈ॥੧॥
ਸੁਦਿਸੰਤਨਿਰਮਲਬੀਰਗੁਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਗਤਿਨਹੀਕਾਈਗੁਰਪੁਰਾਕੇਟਤਉਧਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉਜਬਉਸਕੋਕੋਈਦੈਵਮਨਾਤਬਆਪ
ਸਉਪਰਰਕੈਗੁਮਾਨਾਬਉਸਕੋਕੋਈਮਨਪਰਹੈ॥ਤਬਓਸੇਵਕਸੇਵਕਰੈ॥ਮੁਖਬੇਰਾਵੈਅੰਤਠਗਾਵੈ॥ਇਕਤਉਓਹੁਕਹੀਨਸਮਾ
ਵੈ॥ਉਨਮੇਓਬਰਤੋਬੁਝਨਾ॥ਰਾਮਜਨੀਕੀਨੀਖੰਭਬੰਗਾ॥ਜਾਨੈਮਾਗੈਸੋਭੁਖਾਰੈ॥ਇਸੁਸੰਗਰਾਚੈਸੋਕਛੁਨਲੈ॥ਇਸਹਿਤਿਅਥਾਸਤਮੰਗ
ਤਿਕਰੈ॥ਬਰਭਗੀਨਾਨਕਓਤਰੈ॥੪॥੧੬੦੨੬ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ਅਮਤਮਰਾਮਸਰਬਮਹਿਪੇਰਾ॥ਪੁਰਨਪੁਰਗਿਆਪ੍ਰਕੁਏਕਾ॥
ਰਤਨੁਅਮੋਲਾ॥ਚਿਦੇਮਹਿਜਾਨਾ॥ਅਪਣੀਵਸਤੁਤੁਆਪਿਪਛੁਨਾ॥੧॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤਨਪਰਸਾਦਿ॥ਵਡੇਕਾਰਹੋਵਹਿਤਉਪਾਈਐ॥ਬਿਨਜਿ
ਤਵਾਕਿਆਨਾਣਹਿਸੁਆਦੁ॥੧॥ਰਹਾਉਅਠਦਸਬੇਰਸੁਦੈਕਯੋਰੈ॥ਕੋਟਿਪੁਰਾਸੁਨਦਿਸੈਅੰਪੇਗਾਪਸੁਪਰੀਤਘਾਸੰਗਰਚੈ॥ਤਿਸੁਨ
ਪੀਬੁਣੁਦੈਸੋਬਿਤਬਿਬੁਣੁ॥੨॥ਜਦਨਹਰਗਿਆਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਓਤਪੀਤਿਗਤਨਸੰਗਾਨਾ॥ਬਿਗਸਿਬਿਗਸਿਅਪਨਾਪ੍ਰਕਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿ
ਨਜਮਨੇਕਿਨਆਵਹਿ॥੩॥੧੬੦੩੦॥ਰਾਮਕਲੀਮ:੫॥ਦੀਨੇਨਾਮੁਕੀਓਪਾਵਿਤਾ॥ਹਰਿਪੁਰਾਸੰਗਾਇਹਬਿਤਾ॥ਕਾਈਬੰਧਹਰਿਸੇਵਾ
ਏ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਮਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਬਾਨੇਮਨਹਦਬਾਜਾ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਰੁਨਗਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮਪਨੈਕੁਰਦੈਵਨਿਦਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਇਬਾਨਿਤਿਪੁਰਬਲਾਕੁਚਾ॥ਜਨਮਨਨਮਕਸੋਇਆਜਾਗੁ॥੧॥ਗਾਈਗਿਲਾਨਸਥਕੈਸੰਗਾ॥ਮਸਿਤਨਿਰਾਤੋਹਰਿਕੈਰੋਗਾ॥੨॥ਭਾਖੇ
ਰਾਖਨਹਰਦਇਆਲਾ॥ਨਾਕਿਛੁਸੇਵਾਨਾਕਿਛੁਪਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਕੀਰੀਦਇਆ॥ਬੂਰਤਤੁਖਮਹਿਕਚਲਾਇਆ॥੩॥ਸੁਦਿਸੁਦਿਉਪ
ਜਿਓਮਨਮਹਿਚਾਉ॥ਅਠਪਹਿਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਗਾਵਤਗਾਵਤਪਰਮਾਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਕਾਓਦਲਾਈ॥੪॥੨੦॥੩੧॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫ ਕਉਰੀਬਦਲੈਤਿਆਲੈਰਤਨਾ ਛੋਡਿ ਜਾਇਤਾਨੁਕਾਜਤਨੁ ਸੋਸਰੈਨੋ ਹੋਛੀਬਤਾਮਾਇਆਮੇਰਿਅਏਛਉਜਾਤਿਮ
 ਅਕਰੀਤੈਕਾਨਾਨਾਸੁਖਸਾਗਰਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਹਰਿਨੇਤਿਓਮਨਮਾਯੀ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਿਕਉਗਥਿਖਿਆਮੀਰੀ ॥ ਸਾਕਤਕੀਥਿਖਿ
 ਨੈਨਤੁਰੀਠੀ ॥ ਛੁਡਿਪਦਮਕੰਠੀਭਾਨਾ ॥ ਨਮਸਕਤਜਨਾਬਿਛੁਮਰਸਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਮਾਣੀਆਕਾਰਸਰਤੀਸੁਰੀ ॥ ਮਨਮੁਖਕਥਿਨਉਸ
 ਤਤਿਕਰੀ ॥ ਨਿਰਭਉਰਿਕਰਾਰਤਾਗ ॥ ਤਿਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀਤਕਰੈਗਵਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸਕੁਸਾਗਸਿਰਿਸਾਚਾਸਾਗੁ ॥ ਵੇਮੁਤਨਪੁਰਾਪਾਤਿਸਾਗਮੇਰਮ
 ਗਨਛਪਟਿਓਮਾਗਿਰਤਾ ॥ ਨਾਨਕਤਰੀਐਤੋਰੀਮਿਤਗ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫ ਹੈਇਰਿਨਸਜਪਉਹਰਿਨਾਉ ॥ ਆਗੈਯ
 ਗਯਾਵਉਥਾਉ ॥ ਸਰਾਮਨੰਦਨੋਵੀਸੇਗਾਕਬਤੁਨਵਿਆਪੈਉਐਰੇਗੁ ॥ ੫ ॥ ਖੋਜਤੁਸੰਤਤੁਹਰਿਧ੍ਰਮਾਗਿਆਨੀ ॥ ਬਿਸਮਨਾਬਿਸਮਰੇ
 ਬਿਸਮਾਰਾਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿਸਿਮਰਿਧਰਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਨਿਮਿਰਿਦੇਖਤੁਸਗਲਬੀਰਾਰੀ ॥ ਨਾਮਬਿਨਕੋਸਕੈਨਤਾਗਿ ॥ ਸਗਲਉਪਾਦ
 ਨਤਾਲਹਿਸੰਗਿ ॥ ਰਦਨਉਤਰੀਐਪ੍ਰਕੈਰੀਗਿ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹੀਧੋਇਨਉਤਰੈ ॥ ਮੈਲਾਪਉਮੋਬਿਆਪੈਦੁਬਿਧਾਛੈਲਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਯੋਜੇ
 ਜਨੁਖਾਈ ॥ ਤਾਕੋਹੋਗੁਸਗਲਮਿਟਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰਾਇਆਲਾ ॥ ਮਨਤੇਕਬਤੁਨਾਬਿਸਰੇਪਾਲਾ ॥ ਤੇਰੈਰਾਸਕੀ
 ਹੋਵਾਧੁਗਿ ॥ ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਕਸਰਧਾਧੁਗਿ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫ ਤੇਰੀਸਗਤਿਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵਾਤੁਪੁਬਿਨਦੁਜਾਨਹੀਕੋਇ ॥
 ਤੁਸਮਰਯੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਸੋਧਿਆਏਪੁਰਾਨੀਸੁਕਰਮੁ ॥ ੧ ॥ ਤਰਣਤਾਰਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ ॥ ਵੇਕਾਸਗਟਿਗਹੀਮਨਮੇਰੇਤੁਧੁਬਿਨਦੁਜਾਨਾ
 ਤਿਉਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪਿਜਾਪਿਨਿਦਿ ॥ ਤੇਰਾਨਾਉ ॥ ਆਗੈਰਗਤਪਾਵਉਥਾਉ ॥ ਦੁਖਅਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾਈ ॥ ਦਰਮਤੀਬਿਨਸੈਰ
 ਚੈਹਰਿਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀਨਿਰਮਲਗੀਤੀ ॥ ਰਉਭਗਾਨਿਰਭਉਮਨਿਬਸੈ ॥ ਅੰਤਿਤੁਲਸੁਰ
 ਸਨਾਨਿਤਜਪੈ ॥ ੩ ॥ ਕੋਇਨਾਮਕੋਕਟੇਛੋਗਾਪਾਇਆਲਾਕੁਸਰਾਧਨੁਲਾਹੇ ॥ ਤੋਟਿਨਾਮਾਵੈਅਖੁਟਰੰਗਾ ॥ ਨਾਨਕਕਰਗਤਿਸੋਹਰਿਹਰਿਉ
 ਆਗਾ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫ ॥ ਰਤਨਾਵੇਹਰਾਮੁ ॥ ਸਤਸੰਤੋਖਾਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਖਸਾਜਨਾਇਆਕਾਪੇਤਾ ॥ ਹਰਿਭ
 ਗਤਾਵਲੈਤੋਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਰਾਅਕੋਭੰਗਾ ॥ ਖਾਤਖਰਚੇ ॥ ਕਛੁਤੇਇਨਾਵੈਅੰਤੁਨਹੀਹਰਿਪਾਰਵਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਰਤਨੁਨਿਰਮਲ
 ਕਹੀਗਾ ॥ ਆਨਦਗੁਣੀਗਹੀਗਾ ॥ ਅਨਦਬਾਣੀਪੁੰਜੀ ॥ ਸੰਤਨਾਥਰਾਖੀਕੁੰਜੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨੰਗੁਛਾਤਤਮਾਸਨਾ ॥ ਕੇਵਲਧ੍ਰਮਪੂਰਨਤਰਥਾ
 ਸਨਾ ॥ ਕਰਤਸ੍ਰੀਪ੍ਰਭਗੋਸਟਕਰਤਾ ॥ ਤਤਾਰਖਨਸੇਗਨਜਨਮਨਮਰਤਾ ॥ ੪ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅੰਪ੍ਰਿਦਿਵਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਹਿਧਿ
 ਨੁਪਾਇਆ ॥ ਦਾਇਆਲਪੁਰਖਨਾਨਕਅਰਾਜਿ ॥ ਹਰਿਮੇਰੀਵਰਣਦਹਰਿਮੇਰੀਰਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫ ਮਹਿਮਾਨਜਨਹਿਬੇਦਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮੇਨਹੀਜਾਨਤਿਛੋਗਾ ॥ ਅਤਾਰਨਜਾਨਹਿਅੰਤਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬੇਅੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਅਪਾਰੀਗਤਿਅਪਿਨਾਨੈ ॥ ਸੁਦਿਸੁਦਿਅਵਰੁਬਖੈ
 ॥ ਦਿਈਅਨਹੀਜਾਨਹਿ ॥ ਸਕਉਪੁਰਅਲਖਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ੨ ॥ ਅਪਨੈਰੰਗਕਰਤਾਕੇਲਾ ॥ ਆਪਿਬਿਛੋਰੈਆਪੇਮੇਲਾ ॥ ਇਕਕਰਮੇਇਕ
 ਕਰਤੀਲਾਏ ॥ ਅਪਣਾਕੀਆਅਪਿਜਣਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤਨਕੀਸੁਦਿਸਾਤੀਸਾਖੀ ॥ ਸੋਬੋਲਾਏ ॥ ਪੇਖਹਿਆਖੀ ॥ ਨਹੀਲੇਪਤਿਸੁਪੁਨਪਾਪਾ ॥
 ਨਾਨਕਕਾਪਛੁਆਪੇਆਪਿ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫ ॥ ਕਿਛੁਤੁਜਾਨਕੀਓਜਾਨਾ ॥ ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਾਹੀਕਿਛੁਗਿਆਨਾਸਾਪ
 ਤਪਸੰਤਨਾਧਰਮਾ ॥ ਕਿਛੁਨਾਨੈਕੋਸਾਕਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਠਕਰਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ ॥ ਤੁਧਾਬਿਨਦੁਜਾਮਵਰਨਕੋਈਕੁਯੁਕੁਕਪ੍ਰਭਤੇਰੇ ॥ ੨ ॥ ਰ
 ਹਾਇ ॥ ਧਨਬੁਧਿਨਾਸਿਧਿਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਬਿਖੈਬਿਆਧਕੇਗਾਵਮਹਿਬਾਸੁ ॥ ਕਰਣਤਾਰਮੇਰੇਪ੍ਰਭਏਕਾ ॥ ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਮਨਮਹਿਟੇਕਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਦਿਸੁ
 ਦਿਨਾਵਉਮਨਾਇਹਬਿਸਮਾ ॥ ਪਾਪਖੰਡਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇਨਾਉ ॥ ਤੁਮਗਨਤਨੀਅਕਾਰਾਤਾ ॥ ਜਿਸਹਿਜਣਾਵਹਿਤਿਨਤੁੰਜਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਸੋਭਿਪਾਉਓ

੨੮੪

ਹਰਿ

॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਕਰਸਹੀਜਨਹਿ
 ਦਾਖਿਜਤਾਰੇਦੇਵਾ ॥

ਤਿਸੇਰੀਆਸਾ ਸਗਲਾ ਮਰਾਧਿ ਪੁਰੁ ਗੁਣਤਾਸਾ ਨਾਨਕੁ ਰਾਸੁ ਤੇਰੇ ਕੁਰਬਾਨੁ ਬੀਅਤ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਰਦਾਨੁ ॥ ੧੦੨੬ ॥ ੩੬ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਾ ੫ ॥
 ਰਾਖਨਾ ਰਾਇਆ ਭਾਇਓ ਭਵੰਗਿ ਨਿਖਾਖਿਆ ਭਾਇਆ ਸਗਲਾ ਮਰਾਧਿ ਜੀਤਾ ਮਿਲੀ ॥ ਐ ਪੁਰੁ ਗੁਰਮਿਲਾ ਮਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜਨਿ ਮਨ ਕੋ ਦਤਾ ਮੇਰਾ ਪੁ
 ਰਾ ਪੁਰਾਨੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਾਖੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਕੀ ਗਹਿ ਮਨ ਓਟਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋ ਪੋਈ ਛੋਟਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਾਪਿ ਪਰਮਾਨੰ
 ਦਾ ਮਨ ਮਹਿ ਕੁਏ ਅਨੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਹਰਿ ਸਹਾਇ ॥ ਜੀਵਨੁ ਪੁਰਿ ਚਰਣਾ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਪਾਗਾ ॥ ਉਚੇਤੇ ਉਚਾਪਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁ
 ਮਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਹੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪੇਦੀ ਜੈ ॥ ਸੁਖ ਸੁਖ ਅਨੰਦੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪਿ ਆਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ੧੦੨੭
 ॥ ੩੮ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਾ ੫ ॥ ਸਗਲਾ ਸਿਆਨ ਪਛੰਗਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵੈ ਸਾਜਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਆਪੁ ਸਗਲਾ ਸਿਰਾਇਆ ਮਨ ਓਟੇ ਸੇਈ ਛਲੁ
 ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹੋਸੁ ਸਾਵਧਾਨ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾ ਪੁਰਨੇ ਦੇ ਪਾਵਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਜਾਨੀ ਜਾਨੈ ਕੋ
 ਇਸਤਿ ਗੁਰ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਕਰਿ ਪੁਨ ਜਾਨਾ ॥ ਮਿਲੀ ਨਿਮਾਨੇ ਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਿਟੇ ਕਇ ਕਾਇਆ ਅਵਰੁ ਮਾਸਾ ਸੁਭਲਾ
 ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਗਨਿ ਧਾਨੁ ॥ ਤਾਰਗੁ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਰਨੁ ਜਪਿ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਏਤਰੁ ਗਤਿ ਸਾਰਤਤਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੁਏ ਦਇਆਲ
 ॥ ਨਾਨਕ ਦਸਾਨਿ ਹਲਾ ॥ ੧੦੨੮ ॥ ੩੯ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਾ ੫ ॥ ਤੇਵੈ ਸੇਈ ਭਲਾ ਮਾਨੁ ॥ ਅਪਨਤਾ ਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਿਨ ਰੋਜੁ ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਉ
 ॥ ਪੁਰਾਨੇ ਹੀ ਸੁਆਉ ॥ ੧ ॥ ਅਨੰਦ ਕਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ॥ ਛੁਡਿ ਸਿਆਨ ਪਬੁ ਚਤੁਰਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਏਕ ਕੀ ਕਰਿ ਮਾਸੁਰੀ ਤਰਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ਕੁੰਦ ਜਲੁ ਉਤਰਹਿ ਪਾਗਿ ॥ ੩ ॥ ਦੈਵਨ ਹਰੁ ਰਤ
 ਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਨਾ ਕੋ ॥ ਪਰਸਰ ਬਨਿ ਧਾਨਾ ॥ ਰਾਖਨ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਆਏ ਹੁਨਿ ਧਾਨਾ ॥ ਹੋਰ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਾ ॥
 ॥ ਜੋਨ ਪੈਤ ਸਕੀ ਗਤਿ ਪੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਪੋਇ ॥ ੧੦੨੯ ॥ ੪੦ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਾ ੫ ॥ ਦੁਖ ਭੁਏ ਹਿਸਦਾ ਗਿ ਸਾਹਿ
 ਨਰਗੁ ਹਰਿ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੁਧੋ ॥ ਏਵਡਿ ਆਈ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ਲਏ ਛੁਡਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਤੋ ਤਿਵੈ ਸੁਖੇ
 ਲੇਅਚਰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਉ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਜਪੁ ॥ ਬੀਨ ਸੈ ਸਗਲ ਸੰਤ ਪੁਰਾਵੈ ਹੀ ਸਭੁ ਪੋਵਹਿ ਮੀਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰੇ ਦੇਵੈ
 ਚੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਉਤਮੁ ਏਤੁ ਕਰਮੁ ॥ ਸਗਲ ਪਰਮਾਹਿ ਸੇ ਸਦਾ ਧਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਤੇਰੇ ॥ ਏਉ ਪਾਹੁ ਸਨਮ ਜਨਮ ਕਾਉ ਤੇਰੇ ਚਰਾ ॥
 ੪ ॥ ਪੁਰਾਨ ਤੇਰੇ ਹੋਵੈ ਆਸਾ ॥ ਜਮ ਕੀ ਕਟੀ ਐ ਤੇਰੀ ਛਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾਉ ਪਦੇ ਸੁਸੁਨੀ ਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸੁਖ ਜਿ ਸਮੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ੧੦੩੦ ॥ ਰਾਮਕਲੀ
 ਮਹਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥ ਅਪਨਾ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਤੁਤਿ ਸਕਾ ਸੁਭੇਵੈ ॥ ਤਿਸ ਹਿਅ ਰਾਧ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੇਇ ॥ ੧ ॥ ਕਪੌਰੁ
 ਮਕੁ ਮਹਿ ਬਿਗਾਨੇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਕਾਮਨਾ ॥ ਵੈਸੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਤੁ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੇਈ ਮਨ ਲੇਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਮੇਰੇ ਲੋਹੇ
 ਦਹਿ ਬੇਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੁਟਾਲਾ ਗੈ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਿਰਲੈ ਮਨਿ ਦੁਠਾ ॥ ੩ ॥ ਵੇਪਰਵਾਨੁ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪਿ ॥ ਆਠ ਪਹਿਰ ਮਨ ਤਕ ਉਜਾ
 ਪਾ ॥ ਜਿਸੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਬਿਨਸਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੇਰੇ ਉਲਾਸੁ ॥ ਕਉਨ ਕਉਨ ਏਧਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਗਣਨ ਨ ਜਾਈ ਕੀ ਮਨ ਪਾ
 ਇ ॥ ਬੂਝਤ ਲੋਹਾ ਧਸੀ ਗਿਤ ਕੈ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਕਰੈ ॥ ੧੦੩੧ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਾ ੫ ॥ ਮਨ ਮਾਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਵੰਤੁ ॥
 ਗੁਰਿ ਪ੍ਰਗੋਈ ਹੁਦੀ ਨੇ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਅੰਦੈ ਸਗਲ ਕੈ ਵਾਸਾ ॥ ਪੁਰਨੇ ਪੋਈ ਆਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਲਸੇਵਾ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਸਚੇ ਸਚੁ ਅ
 ਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰ ਦੁਨ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਦਾ ਮਨਿ ਜਾਪਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤਾ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਜਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ
 ਮੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਰਾਗਾ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਉਥਾ ਪਨਹਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁਨੇ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਖਾ ਸੇਈ ॥ ੪ ॥ ਕਰਿ ਰੇਖਾ

੨

੩

ਕਿਛੁ

ਅਰਾਸਿਉਦੀਜੈ॥ ਅਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦਰਸਾਉਦੀਜੈ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੀ ਜਪੁ ਜਾਪੁ॥ ਸਭ ਤੋ ਉਚਾ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ॥ ੬॥ ੩੩॥ ੪੩ ਰਾਮ ਕਲੀਮ
ਧਿਰ ਬਾਰਾ ਸਾਏ ਕਾ॥ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ॥ ਅਦੁਰ ਛੁਟੀ ਸਭ ਆਸਾ॥ ਅਭਿਤ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਣ ਤਾਸਾ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰਾ॥ ਬਹ
ਜੁ ਤੇਰੇ ਏ ਪੂਰਾ॥ ਹਿਰਿ ਹਿਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨ ਮੇਰਾ॥ ੧॥ ੪੪॥ ੬੩ ਮਹੀ ਕਰਨ ਕਰਨਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਿ ਸਰਨਾ॥ ਅਨਿਤ ਨਿਰਿ ਉਧੀ ਧਿਆਇਆ॥
ਅਨੰਦ ਚਰਿਤੁ ਪੂਰਿ ਖਾਇਆ॥ ੨॥ ੪੫॥ ੬੪ ਸਹੀ ਕੀਓ ਟੇ ਸਦੀਵਾ॥ ਜਾਕੇ ਕੀਨੇ ਹੋ ਜੀਵਾ॥ ਸਿਮਰਤਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਿਪਾਨਾ॥ ਰਾਖਨ ਚਾਰ ਨਿਦਾਨਾ॥
੩॥ ੪੬॥ ੬੫ ਸਰਬ ਕੀਰੇ ਦੋਹੀ ਜੈ॥ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ਮਿਲੀ ਜੈ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਧਿਆਈ ਐ ਨਾਮੁ॥ ਸਭ ਲਾਨ ਕਾਇ ਹੁਕਾਮੁ॥ ੬॥ ੩੩॥ ੪੪ ਰਾਮ
ਕਲੀਮ ੫ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀਆ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਹੀਆ॥ ਅਲਖ ਅਲਖ ਅਪਾਗਾ॥ ਖੁਦ ਖੁਦਾਇ ਦਰ ਬੇਸੁ ਮਾਰੁ॥ ੧॥ ਉਨ ਮੇਰਾ ਵੰਤ
ਗੁਸਾਈ॥ ਖਾਲ ਕੁਰ ਵਿਗਿਆਸੁ ਤਾਈ॥ ੧॥ ੪੭॥ ੬੬ ਜਗਨਾਥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮਾਧੋ॥ ਭਉ ਤਿਨ ਰਿਦਮਾ ਹਿ ਅਗਧੋ॥ ਰਿਖ ਕਿਸ
ਗੋਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਤੁਮ ਕੰਦਾ॥ ੨॥ ਮਿਹਰਵ ਨੁ ਮਉਲਾ ਤੁਹਿ ਟੇਕਾ॥ ਪੀਰ ਪੈਰ ਬਰਸੇ ਖਾ॥ ਦਿਲ ਕਾ ਮਾਲ ਕੁਕਰੇ ਹਾਕੁ॥
ਕੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਤੇ ਪਾਕੁ॥ ੩॥ ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਦਾਇਆ ਲਾ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਪਟ ਪਟਾਪਾਗਾ॥ ਬਾਸ ਦੇਵ ਬਸਤੁ ਸਭ ਠਾਈ॥ ਲੀਲਾ ਕਛੁ
ਲਖੀ ਨਜਾਈ॥ ੪॥ ਮਿਹਰਵਾਈ ਅਕਰ ਕਰਨੇ ਹਾਗਾ॥ ਭਗਤ ਬੰਦਗੀ ਦੇ॥ ਸਿਰਜਣ ਹਾਗਾ॥ ਕੁਰਾਨ ਕਹਾ ਰਿਖੋ ਏ ਰਗਾ॥ ਏਕੋ ਅਲੁ
ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ॥ ੫॥ ੪੮॥ ੪੫ ਰਾਮ ਕਲੀਮ ੫॥ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਕੋ ਬਿਨਸੇ ਖਾਪਾ॥ ਹਿਰਿ ਹਿਰਿ ਪਤਨਾ ਜੀ ਸੰਤਪਾ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਮਾਨਿ ਬਸੇ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਤਨੇ ਸਭਨ ਸੇ॥ ੧॥ ਗੋਪਾਲ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਅਕ ਬਕ ਬਾਸਾ ਚੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ॥ ਸਹਉ
ਇਸਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਭਨਾ ਸੀ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਪਿਆ ਆ ਬਿਨਾ ਸੀ॥ ਰੋਣ ਦਿਨ ਜਪੁ ਸੇਵਕ ਮਾਨੀ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਕੀਇਹੁ ਨੈਸਾਨੀ॥ ਸਾ॥ ਮਿਟੇ ਜੀ
ਜਾ ਲਹੇ ਪ੍ਰਭ ਦਿਆਲਾ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਰਾਲਾ॥ ਪਰਾਪੁਰ ਬਲਾ ਕਰਮੁ ਬਣਿਆਇਆ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਨਾਏ ਗਾਇਆ॥
੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਪਰਵਾਦੁ॥ ਸੰਤ ਜਨਾਮ ਸਤ ਕੀਸਾਦੁ॥ ਸਾਸਕੀ ਰੇਦੁ ਪਾਏ ਜੇ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ॥ ੬॥
੧॥ ੪੯॥ ਰਾਮ ਕਲੀਮ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਐ ਕੁਰ ਬਾਦੁ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰੈ ਧਰਿ ਧਿਆਨੁ॥ ਪੂਰਿ ਸੰਤ ਨੀਮ ਸਤ ਕਲਾਇ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਦੁਹਮਤਿ ਮਲੁ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟ ਤ ਮਿਟੈ ਆਰਿ ਮਾਨੁ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਭਨ ਰਹੀਆ॥ ਵੇਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਰਗਦਾਨੁ॥
੧॥ ੪੭॥ ੬੭ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਜਪੀ ਐ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਰਗਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਗਤਿ ਸੀਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਨੁ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਮ ਸਰ ਸੁਖ ਦੁਖਾ॥ ਕਰੇ ਨਾਵਿਆ ਪੈ ਇਸਨ ਕ੍ਰਿਪਾ॥ ਅਨੰਤਿ ਬੁਧ ਬਦੁ ਗੁਰ ਗਾਨੈ॥ ਜਾਪਿ ਗੋਵਿੰਦ ਪੜ੍ਹੇ
ਸਭ ਕਾ ਜੈ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਪਾਠੇ ਸਹੁ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ॥ ਗੁਰ ਤਾਦੁ ਏ ਆਲ ਬਖਸਿੰਦੁ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਿਸੁ ਪੂਰ
ਨ ਰਾਗਾ॥ ੩॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ਰਾਮ ਕਲੀਮ ੫॥ ਕਿਸੁ ਭਰਵਾ ਸੈ ਬਿਚਰ ਭਵਨਾ॥ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਤੇਰਾ ਸੰਗਿ ਕਵਨੁ॥ ਰਾਮ ਸੰਗੀ ਤੇ
ਸੁਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ॥ ਪੰਚ ਬਟ ਵਧੈ ਮੀਤ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ॥ ੧॥ ਸੋ ਪਹੁ ਸੇਵਿ ਜੀਤੁ ਉਧਰਹਿ ਮੀਤਾ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦੁ ਰਵੀ ਅਹਿ ਦਿਗੁਤੀ
ਸਾਪ ਸੰਗ ਕਰਿ ਮਨ ਕੀ ਪੀਤੀ॥ ੧॥ ੪੮॥ ੬੮ ਜਨਮਾ ਬਿਭੇ ਨੇ ਅਭਿਕਾਰ ਅਰਵਾਦਿ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਮਾ ਵੈ ਬਿਭਿਆਸਾਇ॥ ਭਰਮ ਤਰਮ ਤਮ
ਹਾਦੁ ਮੁਪਾਇਆ॥ ਤਰੀਨ ਜਾਈ ਦੁਤਰ ਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਕਮਿਨ ਆਵੈ ਸੁਕਾਰ ਕਮਾਵੈ॥ ਅਧਿ ਬੀਜੀ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ॥ ਰਾਖਨ ਕਿੰਦੁ ਸਰਨ
ਭੀ ਕੋਈ॥ ਤਉ ਨਿਸਤ ਰੋਜ ਉਕਿਰ ਪਹੋਇ॥ ੩॥ ਘਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤ ਪ੍ਰਤਿ ਹੋਨਾ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਗਤਿ ਕਰਿ
ਮੇਰੀ॥ ਸਗਦਿ ਗੀਨ ਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ॥ ੩॥ ੪੯॥ ੪੬ ਰਾਮ ਕਲੀਮ ੫॥ ਇਹੁ ਲੋਕੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਨਹੀ ਭੇਟ ਤਪ ਮਗਾਇਆ॥

੬

ਨਿਤ
੧੧੩੫

ਠਗਣਾਹੁ ਠਗਣਾਹੁ ਗੈ ॥ ਬਿਨੁ ਦੁਖੁ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਉਨ੍ਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲ ਕਹੁ ਬਖਿਆਣਾ ॥ ਸਿਖੁ ਤਿਸਾ ਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤ ਹੋਇ ॥ ੪੩ ॥ ੫੪ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾ ਵੈਸੇ ਬੀਆਸਰਾ
 ਸਰਾਹਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਨੂੰ ॥ ਬੀਆਸ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤਲਖ ਮੀਦਿ ਸੈ ॥ ਇਨ ਮਹਿ ਕਛੂਨ ਸੰਗਲੀਆ ॥ ਬਿਖੈ ਠਗ
 ਉਰੀਖਾਇ ਭੁਲਾਨਾ ਮਾਇਆ ॥ ਅੰਤਿ ਗਤਿ ਅਗਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤਾ ॥ ਵੇਗੁ ਤਾਹਰ ਭਜੋ ਨਿਮਹਿ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁਰਬ ਕ
 ਮਾਟੇ ਚੋਰ ਹਿਨਾਹੀ ਨ ਮਦੁਤਗਾ ॥ ਸਿਓ ਮਹਾਉਇਆ ॥ ੨ ॥ ਬੋਲੈ ਭੁਠਕਾ ਵੈਸੇ ਵਗਾ ॥ ਤਿਸਨ ਬੁਝੈ ਬਹੁਤਾਇਆ ॥ ਅਸਾਧਹੋਉ ਪਾਨੀ
 ਓਸਿ ਤਦੁ ਪਨ ਦੇਹਿ ਬਿਨਾਸੀ ਮਹਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜੀਨਹਿ ਨਿਦ ਜੋਤਿ ਨੀਸਾ ॥ ਜੇ ਆਪੇ ਕੀਨੇ ਸੰਤ ਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੰਠ ਲਾਇ
 ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪੪ ॥ ੫੫ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸਾ ਪੁਰਾਹੁ ਦੇਉ ਸਹਾਈ ॥ ਜਾਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਬਿਰ
 ਥਾਨ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਜਾਕੀ ਧੂਰਿ ਕਾਟੈ ਨ ਮੁਜਾਲਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੈ ॥ ਕਥਨਾ ਸਵਾ
 ਰੇ ਸਗਲੇ ਤਨ ਕੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾਕੈ ਮਸਤਕ ਰਾਖੈ ਧਰਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨ ਭਾ ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਹਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦ ਕੁੰਭ ਬਾਨੁ ॥ ੨ ॥
 ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ੍ਰੇ ਏਹੀ ਜੀ ਸੁਦਾਨੁ ॥ ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਗ ਬਿਨ ਸੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਏਕੁ ਪਿਆਈ ਐਸਾ ਪਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਪਾਪ ਬਿਨਸੈ ਮੁਕੈ ਰੰਗਾ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਪਟ ਪਟਗ ਵਿਗਿਅ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ਰਸ ਦੇਹੁ ਪਾਰਉ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ॥ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਚਿਤ ਵੈਸੇ ਸੁਖ
 ਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੪੫ ॥ ੫੬ ॥

ਜਾਉਸੈ

ਰਾਗੁ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੫੨ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਨ ਗੀਤਾ ॥ ਨਾਮਿ ਜਪਤੁ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਐਸਾ ਵਾਗੁ ਉਮੈ ਮੇਰੇ ਜੀਤ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਦੇਵਤ ਪਰਗ
 ਸੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੈ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਉਪਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਵਜ ਲੁਭਿਤੁ ਰਸਿ ਪਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੫੭ ॥
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਰਾਮੇਰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਰਾਮ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਸਗਲਾ ਬਿਨਸੈ ਰੋਗੁ ਕੁਰਾ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੁ ਅਰਾਧਹੁ ਜਾਚੋ ਸੇਇ ॥ ਜਾਕੀ ਸਰਣਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਨੀਦ ਸੁਹੇਲੀ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਭੂਖਾ ॥ ਹਰਿ
 ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਦੁਖ ॥ ੨ ॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਰੇਸ ਭਿਚਿਤ ਮਿਟਾਈ ॥ ੩ ॥ ਆਖ ਪਰਪ੍ਰਕਾ
 ਜ ਪੁਜੀ ਪਾਨਾਨ ਕਰਾਖਹੋ ॥ ਆਆਪਿ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫੮ ॥

ਰਹਾਉ

੨

ਰਾਗੁ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਨਰਨ ਰਹ ॥ ਨਾਮ ਸਕਾਰੀ ॥ ਜਲ ਨਥਲ ਨਥਲੁ ਧਰਮ ਗਗਨੁ ॥ ਏਕੈ ਕਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਨ ਧਰਨ ਪੁਨ ਪੁਨ ਹਰਨ
 ਨਹਿ ਹਰਨਿ ਰੰਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰੀਝੀ ਰਧੀ ਰਸ ਮਹੀਰਉ ॥ ਚਮੁਚ ਮੰਪਾਰੀ ॥ ਕਰਨ ਕੇਲ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਨਾਨਕ ਬਾਲਿ ਹਾਰੀ ॥
 ੨ ॥ ੧ ॥ ੫੯ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੁਗੰਧ ਭੋਗ ਤਿਆਗਿ ਚਲੇ ॥ ਮਾਇਆ ਛਲੇ ॥ ਕਨਿਕ ਕਮ
 ਸੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੰਡਾਰ ਦਰਬਾਰ ਬਖਸ਼ਿ ਪੇਖਲੀ ਲਾਮਨੁ ॥ ਸਧਾਰੈ ॥ ਨਰ ਸੰਗਿ ਗਾਮਨੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਤ ਕਲਤਲਖ ਤਾਇ
 ਤਉ ਗਏ ਪਾਰਿ ਭਰਮਿ ਮਹਿ ॥ ਏਹ ਬਿਰਖ ਛਾਮਨੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸੰਤ ਭਾਵਨੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥
 ੬੦ ॥ ੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ॥ ਰੇ ਮਨੁ ਓਟਲੇ ਹੁਹ ਰਿਨਾਮਾ ॥

ਕਿਰਪਾ

੨

੧

੧

੧

੪

ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਨ ਸੈ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਡੁ ਗੀਤਿ ਹਜਨ ਕਉ ਜਾਨਉ ਜੋ ਹਰਿ ਕੇ ਹੁਨ ਗਾਵੈ
 ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪੋਇ ਕੈ ਫੁਨਿ ਬੈਠੀ ਠਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅਜਾਮਲ ਕਉ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮੇਨ ਗਾਇ ਨ ਜੁਪਿਆਈ ॥ ਜਾ
 ਗਤ ਕਉ ਜੋਗੀ ਸਰਬ ਛਤ ਸੋਗ ਤਿਛਿ ਨ ਸੈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਹਿ ਨ ਗੁਨ ਨਾਹਿ ਨ ਕਛੁ ਬਿਦਿਆ ਪਰਮੁ ਕਉਨ ਗਾਨਿ ਕੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਛਾਰਾ ਮਕਾਦੇਖੇ
 ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਤਿਤ ਦੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਸਾਧਉ ਕਉਨ ਜੁਗਤਿ ਅਥਿਕੀ ਜੋ ॥ ਜਾਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੈਰਾਮ ਕਗਤਿ ਮਨੀ
 ਜੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨੁਮਾਇਆ ਮੈ ਉਰਧੁ ਹਰਿ ਓਹੈ ਧ੍ਰੁਵੈ ਨ ਤਿਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਉਨ ਨਾ ਜੁਗਾਨਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਪਾਵੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹੈ
 ਦਾਇਆਲ ਸੀਤਨ ਨਤ ਬਾਇਤ ਬਤ ਬਤਾਈ ॥ ਸਰਬ ਪਰਮ ਮਨੋ ਤਿਤ ਕੀਏ ਨਿਤ ਪ੍ਰਕਰਿ ਗਤਿ ਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨ ਸਿਧਾ ਸਰਾਯੈ ਨਿਖਏ ਕਉ
 ਧਾਰੈ ॥ ਜਮ ਕੋ ਰਸੁ ਮਿਟੈ ਨ ਕਤਿਹ ਅਪਨੇ ਜਨਮ ਸਦਾਹੈ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨ ਰਾਇ ਨ ਜੁਪਿਓ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਮਉਧੁ
 ਟੈ ਨਿਸਥਾ ਸੁਗਥਿ ਜਾਤੁ ਤੈ ਦੇਹ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਰਨਾ ਪੋਬਿਖਿ ਅਨੁਸਿਉ ਪਾਇ ਓਥਾ ਲਪਨਾ ਮਗਿਆਨਾ ॥ ਬਿਰਧ ਕਉ ਓਥ ਅਨੁਗੀ ਸਮਝੈ
 ਕਉਨ ਕੁਮਤਿ ਉਰਧੁ ਨਾਮਾ ਸਜਨ ਮੁਦੀਓ ਨਿਤ ਕਰੇ ਸੇਤੈ ਕਉ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ਮੁਕਤਿ ਤੋਤ ਨ ਰਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਨਿਖਤਾ ਕਉ ਗਾਇਓ ॥ ੨ ॥
 ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦੁ ਕਰਾ ਕਰਤੁ ਤੈ ਸਗਲਾ ਜੁਗਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤ ਰੇਤ ਚਿਤ ਮਨੁ ਹੋਇ ਅੰਤ ਸਦਾਈ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ਮ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮ ੩ ॥ ੧ ॥ ਮ ੪
 ੬ ॥ ਮ ੫ ॥ ੫ ੬ ॥ ਮ ੬ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਸੁਮਲਾ ੮ ॥

+ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ਸੋਈ ਚਿਤੁ ਰੇ ਸੇਤਾ ਰੇ ਸੋਈ ਚਿਨੀ ਅਰੁਤ ਪਾਤਿ ਰੇ ॥ ਸਾਧਰਤੀ ਸੋਪ ਉਟੁਲਾ ਰੇ ਜੁਗਾਨੀ ਅ
 ਖੇਲੈ ਬਾਵ ਕੈ ਸੇ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਨ ਤਲ ਬਨਿਵਹਿ ॥ ਓਵੈ ਪਰਵਾਦਾ ਕਰੈ ਪਿਤਾ ਕਲਾ ਲਖਣ ਦੀਰਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਤੇ ਦੇਸ ਨ ਆਇਆ ਸੁਣ
 ਜੋਤੀ ਰਥ ਪਾਸ ਬੈਠਾ ॥ ਦਾਤਾ ਦੁਕਰੈ ਤਾਨਹੀ ਮਹਲੁ ਉਸਰਨ ਬੈਠਾ ॥ ਜੇਕੋ ਸਤੁ ਕਰੈ ਸੋਛੀ ਜੈਤ ਪਧਾਰਿਤ ਪੁਨਹੋਈ ॥ ਜੇਕੋ ਨਾ ਉਲਏ ਬਦ
 ਨਾਵੀ ਕਲਕੇ ਲਖਣ ਏਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਕਰ ਗੀਤਿ ਸਹਿਖੁ ਮਾਗੀ ਰਾਕਰ ਕੋ ਠਹਰਣਾ ॥ ਜਾ ਸਿਕਰਾ ਰੋਪੈ ਨ ਜੀਗੀਤਾ ਚਾਕਰ ਰਾਬਤੁ ਮਰਣਾ ॥ ੪ ॥
 ਆਖ ਗੁਣ ਕਹਿਆਈ ॥ ਓਤਿ ਜੁਗ ਕੇ ਰਾਹਿ ਆਤ ਪਾਦੁ ਜੇ ਗੁਣ ਦੇਤਿ ਤਾ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਸਗਲਿ ਬੇੜੀ ਕਾਨੀ ਕ੍ਰਿਸ
 ਨਾਤੇਆ ॥ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਧ੍ਰੁਵ ਅਬਰ ਬਦ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤ ਲਹਿ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ਪਤਿ ਦਿਖੁ ਜਾਸਤ ਦਿਨੁ ਸੀਤ ਮਤਾਵਿਣ ਕਾਹੇ ਜੇਓ ॥ ਨਾਵੁ ਪੈਦੁ ਤਿ
 ਲਕੁਰ ਨਾਵੁ ਸੁਰਾਵਿਣੁ ਸੋਚਨਹੋਈ ॥ ੬ ॥ ਕਲਪ ਰਵਾਤੁ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾ ॥ ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਰੇ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾਨਕਾ ਉਕੁਇ ਆਰਾਮਾਦਾ ਕਰ
 ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਏਕੋ ਜਾਣਾ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਦਰਿਆਈ ਦੇਵੁ ਪਰਕਰ ਮਨੀ ॥ ਜੇਧਰਿ ਹੋਵੈ ਮਾਨਾਈ ॥ ਓਥੇ ਲਾਮਾ ਮਿਲੈ ਤਹੀ ॥ ੮
 ੧ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧਿ ਮਨੀ ਬਿਧਾਵਹਿ ॥ ਅਸਟ ਤਿਅਹਿ ਕਾਹੇ ਸੁਰ ਪਾਵਹਿ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹਿਕਾ ਮਦਹਿਤ ਕਾਹੀ ॥
 ਨ ਅਉਧੁਤੀ ਨਾ ਸੀਸਾਰੀ ॥ ਜੋਗੀ ਬੈਸਰਾਤੁ ਤਾ ਬਿਧਾ ਦੁਖ ਰਹੈ ॥ ਧਰਿਧ ਮਾਗਤ ਲਾਜੁ ਨ ਲਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ਨਹਿ ਆਪਾ
 ਕਿਉ ਲਗੀ ਨਿਵਰੈ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਚੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥ ਭਿਖਿਆ ਸੁਜਿ ਦਿਹੀ ਖਾਇ ॥ ਨਾਕੁ ਸਮਰ ਨਾਇਕ ਰਹਿ ਪਾਖੰਡਾ ॥ ਮਾਇਆ
 ਮੋਹੁ ਸਹਿਜ ਮਨੰਦੁ ॥ ਛੁਟੈ ਪਰਕੀਖਨ ਪਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿਆ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਿ ਜਤੀ ਕਾਵਹਿ ॥ ਮਾਈ ਮਾਗਤ ਕੈਲੋ ਕੁ
 ਤਿ ॥ ਨਿਰਦਇਆ ਨਹਿ ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ ॥ ਬੂਰਤ ਬੂਰੇ ਸਰਬ ਜਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭਿਖਾ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾ ॥ ਭੁੱਟੇ ਖੇਲ ਖੇਲੈ ਬੁਨਟੁਆ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਅਗਨ ਚੋਤਾ ਬੁਝਾਗੇ ॥ ਵਿਦੁਰਮਾ ਕੈ ਸੇਉ ਤਰਸਿ ਪਾਗੇ ॥ ੫ ॥ ਮੁੰਦਾ ਛਟਕ ਬਨਾਈ ਕਾਨਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਦਿਆ ਬਿਗਿਆਨਾ ॥ ਜਿਤ
 ਦਾਇਓ ਸਾਦਲੁ ਕਾਨਾ ॥ ਪਸੁਰੈ ਨਹੀ ਮਿਟੈ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਲੋਗਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧ ਜੋਗਾ ॥ ਸਬਦ ਵੀਰ ਕੈ ਕੁਸੁ ਸੋਗਾ ॥ ਉਨਲ ਸਾਹੁ ਸੁਬਰਹਿ ॥

ਮ

ਜੋਗੀਨੁਗਤਿ ਦੀਰਧੈ ਸੋਇ ॥ ੭ ॥ ਤੁਸਾ ਪਤਿਨ ਉਨਿ ਪਿਤ੍ਰ ਕਰੈ ਜੋਗੁ ॥ ਬਾਪਿ ਉਥਾ ਪਿਕਰੈ ਸੁਹੇਗੁ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਜਨਮ ਸਾਹੁ ਸੁਹੀਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਬਿਭੂ
 ਲੁਮੀਤੁ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਝਲਾ ॥ ਪਦੁ ਮਦੁ ਦੇਹੀ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਧੁਨਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥ ਵੈਸਾਖ ਮਹਾਦੇਵ ਰਾਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥
 ਗੁਰਬਚਨਿ ਸੁਖੁ ਪਤੀਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਭੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾ
 ਏ ਅਮੋਹਿ ਬਿਵਰਜ ਸਮਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕੁਹੀਰਾ ॥ ਤਿਤੁ ਰਾਮੇ ਰਾਮਨੁ ਪੀਰਾ ॥ ਉਮੈ ਮਮਤਾ ਹੋਗੁ ਨ ਲਾਭੈ ॥
 ਰਾਮਗਤਿ ਜਨਮ ਕਾਰੁ ਉਭਾਰੈ ॥ ਜਮਨੰਦਾਰਨ ਲਾਗੈ ਮੋਹਿ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਮੁਕਿ ਦੇਹਿ ਸੋਹਿ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ਭੋਟੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਜਗੈ ਦੁ
 ਰਮਤਿ ਪਰਹਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਰੈ ॥ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥ ਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਅਲਿਪਤ ਗੁਣ ਮਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਸਕਰਪ
 ਚ ਸਬਦ ਸੰਪਾਏ ॥ ਪਰਪਰਨਾਇਨ ਮਨੁ ਭੋਲਾਏ ॥ ਸਹਜਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹਿ ਉਸਮਾਏ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਰੈ ॥ ਮਊਧੁਤਾ ॥ ਸਾਦ ਬੈਰਾਗੀ
 ਤਤੁ ਪਰੋਤਾ ॥ ਜਗੁ ਸੁਖੁ ਮਰਿਆ ਵੈਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਬਦਿ ਨ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜੈ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਾਤੀ ॥ ਤਉ ਜਾਨਿ ਸਾਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਏਕੋ ਵਰਹਿ ਅਨਿਰਥਾਨੀ ॥ ੭ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਤਜਿ ਤਉ ਲੋਕੁ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਚੇ
 ਲੇ ਅਪਨਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਆਰਾ ਮੇਲ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਝਲਾ ॥ ਸਾਹਗੁਣਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਹੇ ਉਪ
 ਰਿਏ ਕੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮਿਲੈ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਤੋਇ ਤਾਨੁ ਕਮ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਭੂਟਨ ਬੋਲੇ ਪਾਠੈ ਸਚੁ ਕਹੀਐ ॥ ਉਮੈ ਜਾਇਸ
 ਬਦੁ ਪਥਿ ਲੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਟਿ ਗਟਿ ਨੈਤਕ ਕਾਂਡੀ ਕੀਨੀ ॥ ਪਨੈ ਸੁਦਾਵੈ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੀ ॥ ਸੁਰਸੈ ਉਪਰਿ ਹਰਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥
 ਰਕਬੀ ਬਦੁ ਉਨ ਸਗਲੀ ਛਾਹੀ ॥ ਨਾਵਹਿ ਪੈਵਹਿ ਪੁਨਹਿ ਸੈਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਿ ਰਾਤੇ ਮੈਲੇ ਮੈਲਾ ॥ ਗਰਬਨਿ ਵਰਾਮਿ ਲੈ ਪੁਰਸਾਰਥਾ ॥ ਮੁ
 ਕਤਿ ਪਾਨਜ ਪਿਰਿ ਕਿਰਤ ਰਥਾ ॥ ੩ ॥ ਵਾਚੈ ਵਾਹੁ ਚੇਰ ਚੀਚਰੈ ॥ ਅਪਭੁ ਬੇਕਿ ਉਪਿਤਰਤਾਰੈ ॥ ਪਟੁ ਧੂਮਚੀਨੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਮਿਲੈ ਤਸੇ ਸੁਹੀਏ ॥ ੧ ॥ ॥ ਗਟਤਗਲੀ ਸੈ ਸਹਸਾ ਦੁਖ ਜੀਐ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸਰਪ ਵੈ ਸੁਖੁ ਬੀਐ ॥ ਕਰਿ ਅਪਰਾਧ ਸਰਣੁ ਮਆਇ
 ਅਗਾ ॥ ਗੁਰਹਿ ਭੋਟੇ ਪੁਰਬ ਕਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਸਗਟਿ ਨ ਆਈਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮਕੁਲਾਈਐ ॥ ਜਨਮ ਮਰਿਆਈਐ ॥ ਜਮ
 ਦਰਿ ਬਾਂਧ ਉਮਰੈ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਰਿਵੈ ਨ ਮਨੁ ਸਬਦੁ ਮਚਾਰੁ ॥ ੬ ॥ ਇਕ ਪਾਪੈ ਪੰਛਿਤ ਮਿਸਰਕਾਵਹਿ ॥ ਦੁਬਿਧਾਰਾ ਤੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥
 ਜਿਸੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਨ ਮੁਖ ਧਾਰੁ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋਕੋ ਨ ਅਪਾਰੁ ॥ ੭ ॥ ਏਕੁ ਬੁਧਾ ਬੁਧਾ ਸਚੁ ਏਕੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਟੈ ਕੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
 ਵਿਰਲੀ ਏਕੋ ਨਾਇਆ ॥ ਆਵਦਨਾ ਦਾਮੋਦਰ ਸਮਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਸਰਬਗੁਣੀ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਕੈਰਾਣੈ ਕਰਮ ਕਮਾ
 ਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚ ਸਮਾਵੈ ॥ ੯ ॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਝਲਾ ॥ ੨ ॥ ਹੁੰਨਿ ਗੁਰਕੀ ਏਆ ਛੀਜੈ ॥ ਵਰਤਤੁ ਪਨੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਹੀਭੀਜੈ ॥
 ਰਾਮਨਾਮ ਸਰਅਵਹੁ ਨ ਪੁਜੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਸੇਵਿ ਮਨਾਹਿ ਜਨ ਸੰਹੁਕੀਜੈ ॥ ਜਮਨੰਦਾਰਨੇ ਹਿਨੀ ਸਕੈ ਸਰਪ ਨੰਡੁ ॥ ਸਿਨ ਸਕੈ ਹਰਿ ਕਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਹੁ ਪਛੈ ਰਾਗੀ ਜਗਤੀਜੈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਧਿ ਅਜਨਮ ਮਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦੁਖ ਸਹੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਚਾਕੁ ਸਪਦਨ ਸਿੰਘਾ ਸੁਨੁ ਭੀਜੈ ॥
 ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਬਦੁ ਕਰਮ ਕਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਲੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੰਚ ਅਗਨ ਕਿਉਂ ਪੀਰਨ ਧੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੋਹ ਕਉ
 ਸਾਦੁ ਲੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਤੋਇ ਕਾਇਆ ਗੁਲੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਤੀਰਥ ਭਰਮੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਹੀ ਸੁਚਾਰੀਆ ਸੇਚੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਿਰਤੁ
 ਪਾਇਆ ਵੈ ਸਕ ਕੋਰੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਦੇਹੀ ਦੁਖ ਦੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਤਿਪਾਤਿ ਨ ਹੀਥੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਨ ਮੈਜਨ ਮਮਰੀਜੈ ॥ ੫ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਛ ਸੰਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਗਿਰਾਚੈ ਨ ਹੀ ਜਨਮ ਮਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੀਆ ਕਰਮ ਕਰੀਜੈ ॥ ੬ ॥ ਉਚਰਦੁ ਰਪਾਸ ਪਰੀਜੈ ॥

ਪਟਿ

੧੧
੨

ਪੁਰਖੀ ਸੇਵਾ ਅਰਦੀ ਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤੀ ਜੈ ॥ ੮੧ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਉਤਰੁ ਜਾਵਹੁ ਨ ਕੋਈ ਜੋ ਕਹੀ
 ਐਸੇ ਪੁਰਖ ਤੋਹੀ ॥ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਰਿਸਾਹਿ ਬੁਝਦੁ ਸੋਈ ॥ ਉਪ੍ਰਤਿ ਪਰਲ ਉਅਵਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਹਰੀ ਭੀਗੁ ॥ ਜਿਨ
 ਨਾਪਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮ ਨ ਲਗੈ ਜਮ ਤੀਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਰੁ ਅਤਿ ਲਾਜਿ ਰਦ
 ਸੁਚੀ ਸਾਚਾ ਬੋਲੁ ॥ ਪਰੁ ਰਸਾਚਾ ਨਹੀ ਰੋਲੁ ॥ ੨ ॥ ਏਕ ਬਨ ਮਹਿ ਬੈਸਹਿ ਰੂਹਾ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਸਾਖ ਪਰਿ ਆਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਕਿਆ
 ਰੀਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਦਰਹਾ ਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਠਹਰਿ ਕਾਕੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹੈ ਲੋਕੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤੀਰਥ ਚਰਮਾ ਸਿ ਬਿਅਧਿ
 ਨ ਕਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਕੈ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਬਿਦੁ ਕਿਵੈ ਨਹਾਈ ॥ ਮਨੁ ਆਰੋਭੈ ਨ ਕੋ ਪਾਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਖ ਪੈ ਲੈ ਸੋ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ
 ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਕੋ ਤੇ ਮੁਨ ਦੇਵਾ ॥ ਠੀਨਿ ਗਹਿਨਿ ਗਿਰੀ ਪ੍ਰਵਹਿ ਭੇਵਾ ॥ ਸਬਦੀ ਚਰਗੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਵਾ ॥ ਮਨ
 ਤਨਿ ਨਿਰਮਲੁ ਆਰਿ ਮਾਨ ਅਭੇਵਾ ॥ ੬ ॥ ਕਰਮਾ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾ ਗਤ ਰਹੁ ਉਸੁਰਾਉ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਉਪਾਜਿ ਓਰਗਤੀ ਭਾਉ ॥ ਜਪੁ
 ਨਾਪ ਉਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ੭ ॥ ਹਉ ਮੈ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਨ ਕੀਨੈ ॥ ਸੁਠਨ ਪਾਦ ਸਿਪਾਖੀ ਕੀਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨਹੀ ਪਰਬਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਹੁ ਮੁਖਤਬੁ ਤਬੀਰਾਹੁ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੀਉ ਆਇਆ ਤੇ ਉਜਾਵਹਿ ਬਉਰੇ ॥ ਜੀਉ ਜਨਮੇ ਤੇ ਉਮਰੁ ਦੁਰਾਇਆ ॥
 ਜੀਉ ਰਸੁ ਭੋਗ ਕੀਏ ਤੇ ਦੁਖ ਭਾਗੈ ਨਾਮਾ ਬਿਸਾਖ ਭੁਝਨ ਲਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤਨੁ ਪੁਰੇ ਖਤ ਗਰਬਿ ਗਾਇਆ ॥ ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ ਸਿਉ ਹੋਤ ਦ
 ਧਾਇ ਪਿਕੀ ਨਾਮੁ ਵੇਸਾਹਿ ਚਰਮ ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸੀਲੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਪੀਨ ਰਮਾਹਿ ਕਸਟੁ ਚੁਾਇਆ ॥ ਪੁੰਨ ਦਨੁ ਏ
 ਸਨਾਨੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਾਦੁ ਜਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਲਾਲ ਚਲਾ ਗੈ ਨਾਮਾ ਬਿਸਾਖ ਓਧਾਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮ ਗਾਇਆ ॥ ਜਾਨੁ
 ਪ੍ਰਾਣਿ ਕੇ ਸਗਹਿ ਮਾਰੈ ਸੁਗਤਿ ਨਹੀ ਮੁਖ ਕਾਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਨਿ ਦਾਤ ਪਰਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮ ਨ ਸਰਬ ਦਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ
 ਰਸ ਬਦਿਨ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਰਾਮਾ ਮਾ ਬਿਨੁ ਰਕ ਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਦੇਸ ਕਰਹਿ ਨ ਦੁਆਰੀ ਉਮੋਹਿ ਪਾਪ ਮਹਿ ਗਲਤੁ ਗਾਇ
 ਆ ॥ ਏਤੁ ਉਤਮਾਇ ਆਦੇ ਬਿਪਸਾਰੀ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਮਗਨ ਕਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਕਰਹਿ ਬਿਕਾਰ ਵੇਕਾਰ ਘਨੇਰੇ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦੁ ਬਿਨੁ ਰ
 ਮ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉ ਮੈ ਗਰਮ ਹਾਦੁ ਖਲਾ ਗਾਹੁ ਰਮਾਤਿ ਲੇਵਹੁ ਰੋਗੁ ਗਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਕਉ ਆਵਤ ਦੇਖੈ ਸਾਕਤ ਮਨ ਮਥਿ ਮਾ
 ਨੁ ਕਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਾਇਤੁ ਪੁਨੁ ਸੋਢਿ ਲੇਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਤ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਿਛੁ ਸਾਬਨ ਚਾਲੈ ਜੋ ॥ ਦੀਸੈ ਸਕੁ ਤਿਸਹਿ ਮਾਇ
 ਆ ॥ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੇ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਪਾਰ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਮੁਏ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਕਿਸਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਬ੍ਰਿਸਾਗਰ ਅਸਰਾ ਲਪ
 ਏਇਆ ॥ ਦੇਖ ਕੁਟੰਬ ਮਾਇਆ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਦਰਿ ਸਾਕਤ ਨ ਜਾਨੁ ਪਰਾਲ ਪਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਜਾਨਾ ਏਤਾ ਤਿਨਹਿ ਪਠਾਏ ਚਾਲੇ ਤਿਨੈ ਬੁਝਾਇ
 ਲਾਇਆ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੇ ਕਰਹਿ ਮਾ ਬਖਸੈ ਹਰੇ ਬਖਸ ਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਜੀਨਿ ਇਹੁ ਚਾਖਿਆ ਰਾਮ ਸਾਇ ਲਾਤਿ ਕੀ ਸੀਮਾ
 ਤਿਥੈ ਜਗੁਇਆ ॥ ਰਿਪ ਸਿਧ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਸਗਲ ਪਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਤੁਖ ਸੁਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਕਰਿ ਜਾਣ
 ਹਿਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਬਿਰਕਤੁ ਭਾਇਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਲਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਦਖਲੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਹੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਸਾਹੁ ਸਬਦੁ ਰਸੁ ਲੀਨਾ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਦਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਲੀਨਾ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਹੈ ਏਕ ਲਿ
 ਲਾਗੀ ਸਾਚੇ ਦੇਖ ਪਤੀ ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਹੈ ਗਗਨ ਪੁਰ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸਮੇਰ ਮਨ ਹਤ ਸਬਦੁ ਰੰਗੀ ਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਤੁ ਬੰਧਿ ਕੁਪੀਨ ਭਰਪੁਰ ਲੀ
 ਲਾ ਜਿਹ ਵਾਰ ਗਰਸੀ ਲਾ ॥ ੩ ॥ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਜਿਨ ਰਚਿ ਰਚੈ ਕੀਰਤ ਦੀਰਾ ਪਤੀ ਲਾ ॥ ੪ ॥ ਏਕ ਮਹਿ ਸਰਬ ਸਰਬ ਮਹਿ ਏਕ ਏਹੁ ਸਤਿ

ਗੁਰਦੇਖਾਰਿਖਾਈ॥੫॥ਜਿਨਕੀਏਖੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਸੇਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤਨਾਈ॥੬॥ਦੀਪਕਤੇਰੀਪਦਪਰਗਾਸਿਆਵੀਭੁਵਨੇਤਿਰਿਖਾ ੨੮
 ਈ॥੭॥ਸਚੇਤਖਤਸਚਮਹਲੀਬੈਠੇਨਿਰਭਉਤਾਨੀਲਾਈ॥੮॥ਮੇਰੰਗਇਆਬੈਰਾਗੀਜੋਗੀਪਦਪਦਕਿੰਗੁਰੀਵਾਈ॥੯॥ਨਾਨਕਸਰ
 ਦਿਪਕੁਕੀਛੁਟੈਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਖਾਈ॥੧੦॥੮॥ ਗਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ਅਉਰਠਸਤਮਤੀਘਰੁਛਾਇਆਪਰਗਗਨਕਲ
 ਧਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਤੀਸਬਦੇਉਪਾਰੀਸੰਤਤੁ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਮਮਤਾਮਾਹੋਉਮੈਸੋਖੋਭੀਭੁਵਨੇਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਮਨਸਾਮੁਰਿਮਨੋਮ
 ਹਿਰਾਖੋਸਤਿਗੁਰਸਬਦੇਵੀਚਾਰੀ॥੩॥ਸਿੰਧੀਸੁਗਤਿਅਨਾਰੁਦੇਵਾਜੈਪਦਪਦਕੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੪॥ਪਰਪੰਚਬੇਨਤੀਮਨੁਰਾਖਿਆਬੁ
 ਹਮਅਗਨਿਪਰਜਾਰੀ॥੫॥ਪੰਚਤਤਾਤਿਲਿਅਹਿਨਿਸਿਦੀਪਕੁਨਿਰਮਲੁਜੋਤਿਅਪਾਰੀ॥੬॥ਗਵਿਸਸਿਲਓਕੋਇਤੁਕਿੰਗੁਰੀਵਾ
 ਜੈਸਬਦੁਨਿਰਾਰੀ॥੭॥ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਆਸਦਾਅਉਧੁਅਲਖਅਗੀਮਅਪਾਰੀ॥੮॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਇਮਨੁਰਾਜਾਪੰਚਦਸਤਿਵੀ
 ਚਾਰੀ॥੯॥ਸਬਦਿਰਵੈਆਸਤੁਪਰਗਾਜਾਅਦਲੁਕਰੋਗੁਦਕਾਰੀ॥੧੦॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਕੋਤਿਕੋਭੀਚਪੁਰੇਜੀਵਤੁਮੁਆਮਨੁਮਾਰੀ॥
 ੧੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮੋਸਾਇਕਮੁਗਤਿਅਪੇਕਰਤਾਕਾਰੀ॥੧੨॥ਕਾਇਆਸਿਧਤਰੋਭੁਵਨਗਰਾਤਮਤਤਵੀਚਾਰੀ॥੧੩॥ਗੁਰਮੇ
 ਵਤੇਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਅੰਤਰਿਸਬਦੁਗਵਿਆਗੁਦਕਾਰੀ॥੧੪॥ਆਪੇਮੇਲਲਏਗੁਦਦਤਾਹਉਮੈਕਿਸਨਾਮਾਰੀ॥੧੫॥ਕੈਗੁਦ
 ਮੈਟੈਚਉਥੈਵਰਤੈਏਹਾਰਗਤਿਨਿਰਾਰੀ॥੧੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੀਸਬਦੁਆਤਮਚੀਨੈਰਿਰਵੈਏਕਮੁਰਾਰੀ॥੧੭॥ਮਨੁਆਸਬਿਰਸ
 ਬਦੇਰਾਤਾਏਹਾਕਰਦੀਸਾਰੀ॥੧੮॥ਬੇਦਬਾਦੁਪਾਖੰਡਾਅਉਧੁਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਬਿਰਾਰੀ॥੧੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗਕਮਾਵੈਅਉਧੁਜ
 ਤੁਸਤੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥੨੦॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਰੈਅਉਧੁਜੋਗਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਰਵਨਲੁਏਅਉਧੁਸਬਦਿਤ
 ਰੈਕੁਲਤਾਰੀ॥੨੨॥ਸਬਦਿਸੁਰਾਜੁਗਰੇਅਉਧੁਦਾਦੀਕਰਤੀਵੀਚਾਰੀ॥੨੩॥ਇਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਆਅਉਧੁਨਿਕਸੈਸਬ
 ਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੪॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਨਾਨਕਸਰਦਿਤੁਮਾਰੀ॥੨੫॥੮॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ਅਸਟਪਦੀਅ॥ ਸਰਮੈਰੀਆਮੁੰਦਾਕੰਨੀਪਾਇਜੋਗੀਬਿੰਬਾਕਰਿਭੁੰਦਾਇਆਆਵਣਜਾਣਾਬਿਭੂ
 ਤਲਾਇਜੋਗੀਤਾਤੀਨਭਵਨਜੀਟਲਾਇਆ॥੧॥ਅਮੀਕਿੰਗੁਰੀਵਜਾਇਜੋਗੀਜੀਤੁਕਿੰਗੁਰੀਅਨਹਦਵਜੈਹਰਿਸਿਉਹੋ
 ਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਪਤੁਕਰਿਭੈਲੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਭੁਗਤਿਪਾਈ॥ਪਿਆਸਕਾਕਰਿਭੰਡਜੋਗੀਸਿੰਧੀਸੁਰ
 ਤੇਵਜਾਈ॥੨॥ਮਨਦਿਕਰਿਆਸਦਬੈਸਜੋਗੀਤਾਤੇਰੀਕਲਪਦਾਜਾਈ॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਮਹਿਮੰਗਦਚੜ੍ਹਤਿਜੋਗੀਤਾਮੁ
 ਪਲੈਪਾਈ॥੩॥ਇਤੁਕਿੰਗੁਰੀਪਿਆਨੁਲਾਗੈਜੋਗੀਨਾਸਚੁਪਲੈਪਾਈ॥ਇਤੁਕਿੰਗੁਰੀਸਤਿਨਾਵੈਜੋਗੀਅਭਿਮਾਨਾਵਿਰੁ
 ਜਾਈ॥੪॥ਭਉਗਾਉਦਾਇਪਤਿਲਾਇਜੋਗੀਇਤੁਸਰੀਰਕਰਿਭੰਡੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਓਵਹਿਤਤੰਤੀਵਾਜੈਇਨਬਿਧਾਕਿਸਨਾਖੰਡੀ॥
 ੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੈਜੋਗੀਕਹੀਐਏਕਸਮਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਤੁਸਤੁਟੈਨਿਰਮਲੁਏਵੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਏ॥੬॥ਨਦਰੀਅਵਦ
 ਸਰਕਿਛੁਬਿਨਸੈਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਲਤੇਰੀਗੁਵਨਿਲਾਗੇਤਾਇਤੁਜੋਝੀਪਾਈ॥੭॥ਇਤੁਜੋਗਨਹੈਵੈਜੋਗੀਜਿ
 ਕਟਿਬਛੋਰਿਪਰਕੁਦਨਕਰਤਿ॥ਕ੍ਰਿਸਰੀਰਮਹਿਹਰਿਗਿਨਾਮਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਪਦਾਚਰਿਪ੍ਰਕਾਸਤਿ॥੮॥ਇਤੁਜਗਤੁਮ
 ਟੀਕਾਪੁਤਲਾਜੋਗੀਇਸਮਹਿਗੁਵਰਾਕਿਸਨਾਮਾਇਆਅਨੇਕਜਤਨਕੇਕਰੋਜੋਗੀਰੋਗੁਨਜਾਇਗਵਾਇਆ॥੯॥
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਉਧੁਪੈਜੋਗੀਜਿਸਨੇਮੰਨਦਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਓਵੈਸੋਈਬੁਝੈਜੋਗਜੁਗਤਿਸੋਪਾਏ॥੧੦॥ਜੋਗੀਕਾਮਾਗੁਬਿਖ

ਨ

ਰੋਗੀ

੫॥

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਮਝਣਾ ਵੇਖੋ ਜਿਸ ਲਈ ੧੨

ਮੁੱਢੇ ਜੋਗੀ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਲਗਾਓ ਕਿਹੋ ਸੋ ਪਾਏ। ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੋ। ਦਿਨੁ ਰਾਤੁ ਮਨੁ ਕਾਏ। ੧੧। ਏਨੁ ਵਜਾਈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜੈ ਜੋਗੀ ਸਾਕਿ
ਗੁਰੀ ਵਜਾਈ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵਹਿ ਜੋਗੀ ਸਾਚੇ ਹਰਿ ਸਮਾਈ। ੧੨। ੧। ੧੦। ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩। ਕੁਗਤਿ ਬਜਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ। ੧। ਸਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਦਾਡਿਆਈ। ੧। ਰਹਾਉ। ਸਚਹਰੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪੁਨੈ ਕਾ ਮੋਖ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੁ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਮਾ ਲਿਵਲਾਗੀ ਮਮਤਾ ਸਬਦੁ ਨ ਲਾਈ। ੨। ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਨੈ ਤਿਸੇ ਬਿਨੈ ਸੈ ਅੰਤਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਾਈ। ੩। ਸਦਾ ਨੂਰਿ
ਦੁਰਿ ਨ ਦੇਖਤੁ ਨ ਨਿਨਰਾਈ। ੪। ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਰਦੈ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਈ। ੫। ਸਰਸੰਗਾਤਿ ਮਤਿ ਮੁਨਿ ਰਮੈ ਲਾਕਵੈ
ਕੁਗਪਾਇਆ ਜਾਈ। ੬। ਕੁਰਮਾਨੁ ਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੁ ਮਨ ਰਾਖਹੁ ਇਕਠਾਈ। ੭। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਕਤੁ ਲੀਭਿਰੀ ਬਿਭਾਜਨ ਮਗਵਾ
ਈ। ੮। ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ਚੰਦੈ ਪਾਖੰਡੁ ਜੋਗਨ ਪਾਈ। ੧੦। ਸਿਵਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬੈਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜੋਗ ਪਾਈ। ੧੧। ਪਾਤੁਰ
ਬਾਨੀ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾਰੈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ। ੧੨। ਇਤਿ ਸਰੀਰ ਸਰਵਰੈ ਸੰਤੁ ਇਸਨਾਨ ਕਰੈ ਲਿਵਲਾਈ। ੧੩। ਨਾਮਾਇ ਸਨਕਹਰਿ
ਸੇਜਨ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ। ੧੪। ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਅਚੇਤਾ ਅਚੇਤਾ ਜਿਸ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨਸ ਜਾਈ। ੧੫। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈਮੁਰ
ਤਿ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਰਮ ਰਹੁ ਲਾਈ। ੧੬। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੁਟੈ ਰਉ ਬੈਧ ਨ ਲਿਵਲਾਈ। ੧੭। ਪੰਡਤ ਪਤਿ ਪਿਤਾ ਦੁਖਾ ਲਹਿ ਤਿਨਾ ਬੁ
ਝਨ ਪਾਈ। ੧੮। ਬੀਬੀ ਆਮਰੇ ਕਰਮ ਕੁਝ ਏਉ ਪਦੇ ਸੁਕਹਰਿ ਕਿਸੁ ਗਈ। ੧੯। ਕੁਗਤਿ ਨਾਨਕੀ ਉਤਮ ਬਾਲੀ ਜੁਗਾਨੁ ਗੁਰੀ ਸਮਾਈ।
੨੦। ਬਾਣੀ ਲਾਗੈ ਜੋਗਤਿ ਪਾਵੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ। ੨੧। ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਸਬਦੇ ਬੈਸੈ ਨਾਮੁ ਨਵੀਨਿ ਪਾਈ। ੨੨। ਅਨਸਾ ਮਰਮੁ ਸੁ
ਖਿ ਸਮਾਣਾ ਬਿਨੁ ਰਸਨਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਾਈ। ੨੩। ਲੋਇਣ ਦੇਖਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਚਿਤਾ ਮਦਿ ਸਟ ਲਗਾਈ। ੨੪। ਅਦਿਸੈ ਸਰਹਰੈ ਨਿਗਲੁ
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ। ੨੫। ਤਉ ਗੁਰ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਜਿਨ ਸਾਰੀ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ। ੨੬। ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੀਤੀ ਨਾਵੁ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾ
ਈ। ੨੭। ੧੧ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩। ਤਰਿਕੀ ਪੁਜਾਨੁ ਲੰਗੁ ਤੈ ਸੰਤੁ ਕਤਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਈ। ੧। ਸਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖ ਪੁਰਾਪਾਈ। ਨਾਮੇ
ਪੁਜ ਕਰਾਈ। ੧। ਰਹਾਉ। ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਸੰਤੁ ਕਿਆ ਓਪੁਜ ਨ ਜਾਈ। ੨। ਤਰਿ ਸਾਚੇ ਕਾ ਵੈਸਾ ਪੁਜਾਹੈ ਵੈਗਾਨਾ ਮਨ ਦਸਾਈ।
੩। ਪੁਜਾ ਕਰੈ ਸਕੁ ਲੋਕੁ ਸੰਤੁ ਮਨੁ ਮੁਖ ਬਾਇਨ ਪਾਈ। ੪। ਸਬਦੁ ਮਰੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੰਤੁ ਏਤੁ ਪੁਜ ਬਾਇਨ ਪਾਈ। ੫। ਪਦਿ ਬਾਦੁ ਨ ਸੇਜਨ ਸਾਚੇ
ਏਕ ਸਬਦੁ ਲਿਵਲਾਈ। ੬। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਓਹ ਪੁਜ ਨ ਹੋਈ ਕੁਰਮ ਕੁਲੀ ਲੋਈ। ੭। ਗੁਰਮੁਖੀ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸੰਤੁ ਰਾਮਨਾਮਾ ਲਿਵਲਾਈ। ੮
। ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਪੁਜ ਕਰਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬਾਇਨ ਪਾਈ। ੯। ਪੁਜਾ ਕਰਹਿ ਪਰ ਬਿਪਨੀ ਨਾਦੁ ਤਿਨੈ ਕਾਇਮ ਲਾਈ। ੧੦। ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਤੇਵੈ ਸੁਪੁਜਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਮਨ ਦਸਾਈ। ੧੧। ਕਾਟੇ ਤੇ ਸਕੁ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸੰਤੁ ਅੰਤਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਾਈ। ੧੨। ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਸੰਤ
ਤੁਕੁ ਤੁਕਹਿ ਦਭਿ ਆਈ। ੧੩। ਪਾਖੰਡ ਕੀ ਜੈਨ ਮੁਨ ਚੰਦੈ ਸੈ ਜਾ ਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਈ। ੧੪। ਨਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਆਪਣਾ ਪਛਾਣਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ
ਤਿਨੀ ਪਾਈ। ੧੫। ਸੁਤਿ ਸੁਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੁਖਾ ਲਹਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਈ। ੧੬। ਗੁਰਮੁਖ ਗਵਾਈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ਦਰਸਾਰੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ।
੧੭। ਸਰੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਦੁਖਾ ਏਕੁ ਨਾਮਾ ਲਿਵਲਾਈ। ੧੮। ਕੈਰੰ ਜਨਮਾਤਿ ਪਾਪ ਨਿਖੰਜਨੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਅੰਤਿ ਸੁਖਾਈ। ੧੯। ਸਕੁ ਕਛੁ ਆਪੇ
ਆਪ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ। ੨੦। ੩। ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩। ਤਮਕੁ ਰਲਕੁ ਰੀਲ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮਿਲ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੀ।
੧। ਸਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਸਰਾਹੀ। ਸਚਾਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਆਈ ਅੰਤਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪ ਸਵਾਰੀ। ੧। ਰਹਾਉ। ਪਰਸਪਰ ਸੇਭਿ ਪਰਸੁ ਹੋਏ ਤਰਿ ਨੀਉ
ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ। ੨। ਇਕ ਕੋ ਏਕ ਹਰਿ ਭਿਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਿਨ ਨੁ ਮੈ ਬਾਨੀ ਹਾਰੀ। ੩। ਇਕ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਰਗਤਿ ਕਹਿ ਦਿਨੁ ਤੀਰਾਮਨਾਮੁ

ਉਰਧਾਰੀ॥੧॥ਅਨਰਿਨੁਗਤਸਰਜੇਮਤੇਸਰਜੇਉਮੈਮਾਰੀ॥੫॥ਭੈਬਿਨੁਗਤਿਨੋਈਕਬਰਿਭੈਰਾਇਗਤਿਸਵਾਰੀ॥੬॥ਮਾਇਆਮੋਰਿ
 ਸਬਦੁਨਲਾਇਆਗਿਆਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥੭॥ਅਪੇਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਰਿਰਾਗੀ॥੮॥ਤਿਸਕਿਆਗੁਣਕਾਅੰਤੁਪਾਇਆਤੁਰਾ
 ਵਾਸਬੁਝਿਵੀਚਾਰੀ॥੯॥ਹਰਿਨੀਉਨਪੀਹਰਿਨੀਉਸਲਾਹੀਵਿਰਤੁਆਪੁਨਿਵਾਰੀ॥੧੦॥ਨਾਮੁਪਦਰਬੁਹਰਤੇਪਾਇਆਮਖੁਟਸਰੇਭੰਡਾਰੀ॥੧੧॥
 ਅਪਦਿਆਰਗਤਨੋਆਪੇਤੁਰਾਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਕਯਾਰੀ॥੧੨॥ਤਿਨਸਾਰੇਨਾਮਕੀਸਰਾਭੁਖਲਾਗੀਗਾਵਨਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧੩॥ਸੀ
 ਉਪਿਰੁਸਕੁਕਿਛੁਪੈਤਿਸਕਾਅਖਣਾਬਿਖਮਬੀਚਾਰੀ॥੧੪॥ਸਬਦੇਦਰੇਸੇਈਜਾਨਨਿਸਤਰੇਭਉਨਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੧੫॥ਵਿਨੁਹਰਿਸਾਰੇਕੋਪੁਰੀ
 ਪਾਵੈਬੁਝੈਕੋਬੀਚਾਰੀ॥੧੬॥ਜੋਪੁਰਿਲਿਖਿਆਸੇਈਪਾਇਆਸਿਲਹਰਿਸਬਦਿਸਵਾਰੀ॥੧੭॥ਕਿਯਾਇਆਕੰਨੁਸਬਦੇਰਤੀਸਾਰੈਨਾਈਪਅਰੀ॥
 ੧੮॥ਕਾਇਆਅੰਧਿਤੁਹਰਿਭਰਪੂਰੇਪਾਈਮੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧੯॥ਜੋਪੁਰੁਖੋਜਹਿਸੇਈਪਾਵਤਿਹੋਰੁਮੁਏਅੰਕਾਰੀ॥੨੦॥ਬਾਦੀਬਿਨਸਹਿਸੇ
 ਵਕਸੇਵਹਿਗੁਰਕੈਪੈਤਿਪਿਆਰੀ॥੨੧॥ਸੋਜੋਗੀਤਗੁਰੀਅਨੁਬੀਚਾਰੈਉਮੈਵੈਸਨਾਮਾਰੀ॥੨੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਰਤਾਤਿਨਹਿਪਛਤਾਜਿਸਨੇਕਿਪਤੁ
 ਮਾਰੀ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਹਿਮਾਇਆਲਾਗੇਭੁਬੁਝੈਅੰਕਾਰੀ॥੨੪॥ਜਿਚਰੁਅੰਧਰਿਸਾਤੁਤਿਚਰੁਸੇਵਕੀਚੈਨਾਇਮਿਲੀਐਗਮੁਰਾਗੀ॥੨੫॥
 ਅਨਰਿਨੁਗਤਰਹੈਰਿਨਾਤੀਅਪਣੇਪਿਅਪ੍ਰੀਤਪਿਆਰੀ॥੨੬॥ਤਨੁਮੁਦਰਿਵਾਰਪੁਮਾਈਅਪਨੇਗੁਰਵਿਰਤੁਬਾਚਿਹਾਰੀ॥੨੭॥ਮਾਇ
 ਆਮੋਗੁਬਿਨਸਨਾਇਗਾਉਥਰੇਸਬਦਵੀਚਾਰੀ॥੨੮॥ਅਪਨਗਾਏਸੇਈਜਾਗੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੯॥ਨਾਨਕਸੇਈਮੁਏਜਿਨਾਮੁਨ
 ਰੇਤਹਿਭਗਤਜਿਵੇਵੀਚਾਰੀ॥੩੦॥੪॥੧੩॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩॥ਨਾਮੁਪਨਾਨਾਗੁਰਤੇਪਾਇਆਤ੍ਰਿਪਾਤਿਰਹੈਅਪਾਈ॥੧॥ਸਤਿਤੁ
 ਗੁਮੁਖਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥ਏਕੁਨਾਮੁਦਸਿਆਪਟਿਅੰਤਰਿਪੂਰੇਗੁਰੂਕੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਗੁਰਉਪਾਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਦੇਰਚਿਜਕੁ
 ਸੀਬਾਈ॥੨॥ਜੋਕਛੁਕਰਣਸੇਕਰਹਿਆਮਦਹੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੩॥ਅਪੇਸਾਜੇਸਿਸਟਿਉਪਾਏਸਿਗਸਿਰਧੀਪੈਲਾਈ॥੪॥ਤਿਸਹਿਸਰੇਵੁ
 ਤਾਸੁਖੁਪਾਵੁਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੫॥ਅਪਦਾਅਪੁਆਪਿਉਪਾਏਅਭਖੁਨਭਖਣਾਜਾਈ॥੬॥ਅਪੇਮਰਜੀਵਾਲੇਆਪੇਤਿਸੋਤਿਲੁਨ
 ਤਮਾਈ॥੭॥ਇਕੁਦਤੇਇਕਮੰਗਤੇਕੀਤੇਆਪੇਗੁਗਤਿਕਰਾਈ॥੮॥ਸੇਵਰੁਗਾਗੀਜਿਨੀਏਕੋਨਾਤਾਸਰੇਹੋਸਮਾਈ॥੯॥ਆਪਭੁਪਾਸਿਆ
 ਟਾਆਪੇਕੀਮਤਿਕਰਣੁਨਾਈ॥੧੦॥ਅਪੇਤੁਖੁਸੁਖੁਪਾਏਅੰਤਰਿਅਪੇਰਹਿਕੁਛਾਈ॥੧੧॥ਦੁਰਾਦਾਤਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਨਿਗੁਰੀਅੰ
 ਧਛਿਰੈਓਕਾਈ॥੧੨॥ਜਿਨੀਚਾਬਿਆਤੀਸਾਦੁਆਇਸਤਿਗੁਰਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥੧੩॥ਇਕਨਾਨਾਵਹੁਆਪਕੁਛਾਏਇਕਨਾਗੁਰਮੁਖਿਦੋਈਬੁਝਾਈ॥
 ੧੪॥ਸਰਾਸਰਾਸਲਾਹਿਤੁਸਤਿਗੁਰਿਵਡੀਵਡਿਆਈ॥੧੫॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਈਗਾਨਾਕਰਿਤਪਾਵਸਬਦਰਬਣਾਈ॥੧੬॥
 ਨਿਆਉਤਿਸੈਕਾਰੈਸਰਸਾਰਾਵਿਰਲੇਗੁਕਮਨਾਈ॥੧੭॥ਤਿਸਨੋਪਾਣੀਸਰਾਧਿਆਵਹੁਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਬਣਤਬਣਾਈ॥੧੮॥ਸ
 ਤਿਗੁਰਭੋਟੇਸੋਨਨੁਸੀਝੈਜਿਸਹਿਰਵੈਨਾਮੁਦਸਾਈ॥੧੯॥ਸਚਾਅਪਸਰਾਹੈਸਾਰਾਬਾਦੀਸਦੈਬੁਝਾਈ॥੨੦॥ਨਾਨਕਸੁਣਿਵੇਖਹਿਆਵੈ
 ਸਮਾਦੁਮੇਰਪ੍ਰਗੁਰਵਿਆਸਬਥਾਈ॥੨੧॥੫॥੧੪॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ॥

ਕਿਨਹੀਕੀਆਪਰਾਵਿਗਤਿਪਸਾਰਾਕਿਨਹੀਕੀਆਪੁਨਾਬਿਸਥਾਰਾਕਿਨਹੀਨਿਵਲਕੁੰਅੰਗਮਸਾਧੋਮੋਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਅਯੋ॥ਉ
 ਤੇਰਾਭੋਸਾਪਿਆਰੇਆਨਜਨਾਨਾਵੇਸਾ॥੧॥ਹਰਾਉਕਿਨਹੀਗੁਤੁਤਿਵਣਬੰਧੁਪਾਇਆਕਿਨਹੀਮੋਨਅਉਧੁਤੁਸਰਾਇਆਕੋਈ
 ਕਪਤਅੰਨਿਗੁਰਉਤੀਮੋਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਓਵਲੀਤੀ॥੨॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਅਹਉਤੀਰਬਦਸੀਕੋਈਅੰਨਤਜਿਗਾਇਆਉਦਾਸੀ॥ਕਿਨਹੀਉਵਹੁ

ਸਭਪਰਤੀਕਰਿਆਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਰਪਰਿਆ॥ ੩॥ ਕਿਨਹੀਕਰਿਆਮੈਕੁਲਾਤਿਵਡਿਆਈ॥ ਕਿਨਹੀਕਰਿਆਬਾਤਾਬੁਰਾਈ॥ ਕੋਈਕਰੈ
 ਮੈਧਨਹਿਪਸਾਰਾਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਆਧਰਾ॥ ੪॥ ਕਿਨਹੀਪ੍ਰਧਰਨਿਰਤਿਕਰਾਈ॥ ਕਿਨਹੀਦੁਰਤਨੇਮਮਾਲਾਪਾਈ॥ ਕਿਨਹੀਤਿਲਕੁਹੋਪੀਚੰਦ
 ਨੁਲਾਇਆਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਆ॥ ੫॥ ਕਿਨਹੀਸਿਧਬੁਦੇਵਕਲਾਈ॥ ਕਿਨਹੀਰੋਖਬੁਧਾਟਬਨਾਈ॥ ਕਿਨਹੀਤੰਤਮੰਤਬੁ
 ਖੇਵਾਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੇਵਾ॥ ੬॥ ਕੋਈਰਤੁਕਰਾਵੈਪੀਡਿਤੁਕੋਖਕਰਮਸਹਤਿਸਿਉਮੰਤੁ॥ ਕੋਈਕਰੈਅਰਾਸੁਕਰਣੀਮੋਹਿਦੀ
 ਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਰਣੀ॥ ੭॥ ਸਗਲੇਕਰਮਧਰਮਜੁਗਸੇਧੋ॥ ਬਿਨੁਵੈਦਿਉਮਨੁਪ੍ਰਬੋਧੋ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ ਬੁਝੀਏਸ
 ਨਾਮਹਾਸੀਤਲਾਇਆ॥ ੮॥ ੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥ ਇਸੁਪਾਨਿਤਿਜਿਨਤੂੰਪਰਿਆਮਾਟੀਕਾ॥ ਤੇਰੇਹੁਕਾਰਿਆ॥ ਉਕਤੰਜੋਤਿ
 ਲੈਸੁਰਤਿਪਰੀਖਿਆ॥ ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਿਤੂੰਰਖਿਆ॥ ਰਾਖਨਹਰਸਮਾਰੰਨਾਸਗਲੇਛੋਡੀ॥ ਬੀਚਾਰਮਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨ
 ਦੀਏਤੁਪੁਬਾਪਮਹਤਾਰੀ॥ ਜਿਨਦੀਏਕੁਤਪੁਤਾਰੀ॥ ਜਿਨਦੀਏਤੁਪੁਬਨਿਤਅਰੁਮੀਤਾ॥ ਤਿਸੁਠਕੁਰਕਉਰਖੇਲੁਚੀਤਾ॥ ੨॥ ਜਿ
 ਨਦੀਆਤੁਪੁਪਵਨਅੰਮੇਲਾ॥ ਜਿਨਦੀਆਤੁਪੁਨਿਰਨਿਰਮੇਲਾ॥ ਜਿਨਦੀਆਤੁਪਪਦਕੁਬਲਨਾ॥ ਤਿਸੁਠਕੁਰਕੀਰੁਮਨਸਰਨਾ॥ ੩॥
 ਛੁਰੀਹਾਮੀਪ੍ਰਤਿਜਨਭੋਜਨਦੀਏ॥ ਅੰਤਰਿਬਨਠਹਰਾਵਨਕਉਕੀਏ॥ ਬਸੁਪਦੀਨੀਥਰਤਨਬਲਨਾ॥ ਤਿਸੁਠਕੁਰਕੋਚਿਤਰਖੁਚਨਾ॥ ੪॥
 ਪੇਖਨਕਉਨੇਕਸੁਨਨਕਉਕਰਨਾ॥ ਹਸਤਕਮਾਵਨਬਾਸਨਰਸਨਾ॥ ਚਰਨਚਲਨਕਉਸਿਰਕੰਨਿਮੇਲਾ॥ ਮਨਤਿਸੁਠਕੁਰਕੋਪੁਜਾਪੈਯੋ॥
 ੫॥ ਅਪਾਵਿਤਪਾਵਿਤੁਜਿਨਤੂੰਕਰਿਆ॥ ਸਗਲਜੇਨਮਹਿਤੂੰਸਿਰਪਰਿਆਮਾ॥ ਅਬਤੂੰਸੀਝਰਾਵੈਨੱਸੀਝੈ॥ ਕਾਰਜਸਦਰੈਮਨਪ੍ਰਕੁਧਿਆਈਜੈ
 ੬॥ ਈਹਉਹਾਏਕੋਓਹੀ॥ ਸਤਕਤਰੇਖੀਜੈਤਤਤਤਤੁਹੀ॥ ਤਿਸੁਸੇਵਤਮਨੁਆਲਸੁਕਰੈ॥ ਜਿਸੁਇਸਾਰਿਜੈਇਕਨਿਖਨਸਰੈ॥ ੭॥ ਹਮ
 ਅਪਰਾਧੀਨਿਗੁਨੀਆਰੋ॥ ਛਾਕਿਛੁਸੇਵਾਨਕਰਮਾਰੋ॥ ਗੁਰੁਬੋਧਿਭੁਵਨੁਰਾਗੀ॥ ਭਿਆਨਾਨਕਹਸਸੰਗਪਾਬਰਤਰਿਆ॥ ੮॥ ੩॥

੬੦

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥ ਕਾਹੂਬਿਧਵੈਰੰਗਰਸੁਰੁਪਾ॥ ਕਾਹੂਬਿਧਵੈਮਾਇਬਾਪਪੁਤਾ॥ ਕਾਹੂਬਿਧਵੈਰਜਮਿਲਖਦਾਪਾ॥ ਸੰਤਾਬਿਧਵੈ
 ਹਰਿਨਾਮਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਚਨਾਸਾਰੁਬਨੀ॥ ਸਕੁਕਏਕਪਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਹੂਬਿਧਵੈਬੇਦਮਰਥਾਦਿ॥ ਕਾਹੂਬਿਧਵੈਰਸਨਾਸਾਦਿ॥ ਕਾਹੂਬਿ
 ਧਵੈਲਪਟਿਸੰਗੀਨਾਰੀ॥ ਸੰਤਰਚੇਕੇਵਲਨਾਮੁਰਾਗੀ॥ ੨॥ ਕਾਹੂਬਿਧਵੈਖੇਲਤਨੁਆ॥ ਕਾਹੂਬਿਧਵੈਅਮਲੀਤੁਆ॥ ਕਾਹੂਬਿਧਵੈਪਰਰਬਚੋਰਾ
 ਏ॥ ਹਰਿਨਾਮਬਿਧਵੈਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ ੩॥ ਕਾਹੂਬਿਧਵੈਜੋਗੁਤਪੁਪੁਜਾ॥ ਕਾਹੂਰੋਗਸੇਗਕੁਰਮੀਜਾ॥ ਕਾਹੂਪਦਨਪਰਜਾਤਬਿਧਏ॥ ਸੰਤਾਬਿ
 ਧਵੈਕੀਰਤਨੁਗਾਏ॥ ੪॥ ਕਾਹੂਬਿਧਵੈਦਿਨੁਰੋਨਰਾਲਤਾ॥ ਕਾਹੂਬਿਧਵੈਸੋਪਿਨੁਮਾਲਤਾ॥ ਕਾਹੂਬਿਧਵੈਬਾਲਪੜਾਵਤਾ॥ ਸੰਤਾਬਿਧਵੈਹਰਿ
 ਜਸੁਗਾਵਤਾ॥ ੫॥ ਕਾਹੂਬਿਧਵੈਨਟਨਟਕਨਿਰਤੋ॥ ਕਾਹੂਬਿਧਵੈਜੀਅੰਨਿਰਤੋ॥ ਕਾਹੂਬਿਧਵੈਰਾਜਮਹਿਰਤੋ॥ ਸੰਤਾਬਿਧਵੈਹਰਿਜਸੁਕਰਤੋ॥ ੬॥
 ਕਾਹੂਬਿਧਵੈਮਤਮਸੁਰਤਿ॥ ਕਾਹੂਬਿਧਵੈਸੇਵਾਜਰੁਰਤਿ॥ ਕਾਹੂਬਿਧਵੈਸੋਧਤਜੀਵਤਾ॥ ਸੰਤਾਬਿਧਵੈਹਰਿਸੁਪੀਵਤਾ॥ ੭॥ ਜਿਤੁਕੇ
 ਲਾਇਆਤਿਤਤੀਲਗਨਾ॥ ਨਕੋਮੁੜਨਹੀਕੋਸਿਆਨਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਿਸੁਦੇਵੈਨਾਉ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਬਾਲਿਜਾਉ॥ ੮॥ ੩

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥ ਰਾਵਅਗਨਹੇਹਰਿਬੁਟਾ॥ ਮਾਤਗਰਭਸੰਕਟਤੇਛੁਟਾ॥ ਜਾਕਾਨਾਮੁਸਿਮਰਤਿਰੁਓਜਾਈ॥ ਤੈਸੇਸੰਤਨਨਾਖੈ
 ਹਰਿਰਾਈ॥ ੧॥ ਐਸੇਰਾਖਨਹਰਾਈਆਲਾ॥ ਜਤਕਤਪੇਖਉਤਮਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲਪੀਵਤਾਜਿਉਕਿਖਾਮਿਟਤਾ॥ ਪਨਾਬਿਗਸੈ
 ਗੁਰਿਆਵਤਕੰਤਾ॥ ਲੋਭੀਕਾਪਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ ਤਿਉਹਰਿਨਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਕਿਰਸਾਨੀਜੀਉਗਐਰਖਵਾਲਾ॥ ਮਤਪਿਤ
 ਦਇਆਜਿਉਬਾਲਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਦੋਖਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਜਾਈ॥ ਤਿਉਹਰਿਨਨਾਖੈਕੰਠਲਾਈ॥ ੩॥ ਜਿਉਅੰਧਲੇਪੇਖਤੋਇਅਨੰਦਾ॥
 ਹੁੰਗਾਬਕਤਗਾਵੈਬੁਝੰਦਾ॥ ਪਿੰਗਲਪਰਬਤਪਰਤੇਪਾਗਾ॥ ਹਰਿਕੋਨਮਿਸਗਲਉਧਾਗਾ॥ ੪॥ ਜਿਉਪਾਵਕਸੰਗੀਸੀਤਕੋਨਾਸੁ॥

ਅੰਸੇਪਾਛਤਸੰਤਸੰਗਾਥਿਨਾਸਾ॥ਨਿਉਜਾਬਨਿਕਾਪਰਉਜਲਹੋਤਾ॥ਨਾਮਜਪਤਿਸਕੁਮਕੁਉਖੋਤਾ॥੫॥ਜਿਉਰਕਵੀਸੁਰਜਕੀਆਸਾ॥ਜਿਉਰ
 ਕਵਉਕੀਪੀਆਸਾ॥ਜਿਉਰਕਵੀਕਰਨਸਮਾਨੇ॥ਤਿਉਰਿਨਾਮਹਰਿਨਾਮੁਖਾਨੇ॥੬॥ਤੁਮਰੀਕੁਪਤੇਭਾਗੀਪੀਤਾਦਇਅਭਰੁਏ
 ਤਾਅਏਰੀਤਿ॥ਇਆਧਾਰੀਤਿਧਾਰਣਾਗਾਚੰਪਨਤੇਹੋਈਛੁਟਕਾਗਾ॥੭॥ਸਭਥਾਨਦੇਖੇਨੈਣਅਭੋਇ॥ਤਿਸੁਭਿਨੁਦੁਜਾਅਦੁਰਕੋਇ॥
 ਕ੍ਰਮਕੈਛੁਟੇਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ਨਾਨਕਪੇਖਿਓਸਕੁਬਿਸਮਾਦਾ॥੮॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਪੇਖੀਅਹਿਪ੍ਰਸਗਲ
 ਤੁਮਾਰੀਧਾਰਨਾ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਹਰਿਕੈਨਾਮਉਧਾਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਉਥਾਖੇਕੁਰਗਤਿਸਭਕਰਤੇਕੇਕਾਰਨਾ॥੨॥ਕਾਮਕੋਧੁ
 ਲੋਭੁਦੁਨਿੰਦਾਸਾਧੁਸੀਗੀਬਿਦਾਰਨਾ॥੩॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਸੁਖੇਸੁਖਗੁਰਾਰਨਾ॥੪॥ਕੁਰਤਸਰਾਇਜੋਆਵੈਪਾਨੀਤਿ
 ਸੁਈਹਉਤਾਹਰਨਾ॥੫॥ਸੁਖਦੁਖਾਇਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾਤੁਮਹਿਆਗੈਸਾਰਨਾ॥੬॥ਤੁੰਦਾਨੀਆਸਕੁਨਾਕਾਅਪਨਾਕੀਆਪਾ
 ਲਨਾ॥੭॥ਅਨੰਕਥਾਰਕੋਟਿਜਨਉਪਰਿਨਾਨਕੁਵੈਵੈਵਾਰਨਾ॥੮॥੫॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥੪ਰਸਨੁਕੇਰਤਪਾਪਸਭਨਾਸਹਿਹਰਿ
 ਸਿਉਦੋਇਮਿਲਾਈ॥੧॥ਮੇਰਾਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਸੁਖਦਾਈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿਕਾਏਅੰਤਿਹੋਇਸਥਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਦੁਖ
 ਕਾਰੇਗੁਨਾਸੰਤਪੁਰਿਖੁਖਲਾਈ॥੨॥ਪਾਤਿਤਪੁਨਿਤਕੀਏਖਿਨਕੀਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਦਾਈ॥੩॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਾਥੁ
 ਰਮਾਮੀਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਦਾਈ॥੪॥ਚੰਪਨਤੇਹੋਰਨਕਮਲਾਦ੍ਰਿਕਾਏਏਕਸਥਾਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੫॥ਅੰਧਕੁਪਾਬਿਬਾਏਕਾ
 ਠਿਓਸਾਚਸਬਰਬਦਿਆਈ॥੬॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਸਾਸਾਦੁਕਾਬਾਹੁਕਿਰਤੁਨਪਾਈ॥੭॥ਨਾਮਰਸਾਇਣਾਇਹੁਮਨੁਰਤਾ
 ਅੰਸਿਤੁਪੀੜਿਪਤਾਈ॥੮॥ਸੰਤਸੰਗਮਿਲਿਕੀਰਤੁਗਾਈਆਨਿਰਲੁਵਸਿਆਜਾਈ॥੯॥ਪੁਰੈਗੁਰਪੁਰੀਅਤਿਰੀਜੀਗਿਬਿ
 ਨੁਅਨਨਕਾਈ॥੧੦॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਵਰੁਗੀਨਾਨਕਨਰਕਿਨਜਾਈ॥੧੧॥ਪਾਠਸਿਆਣਪਉਕਤਨਮੇਰੀਪੁਰੈਗੁਰੁਕਮਾਈ॥੧੨॥
 ਨਾਪੁਤਪੁਸੰਜਮਸੁਚਰੈਸੋਈਆਪੇਕਰੈਕਰਾਈ॥੧੩॥ਪੁਰਕਲਤਮਹਾਬਿਬਿਆਮਹਿਗੁਰਸਾਚੇਲਾਇਤਰਾਈ॥੧੪॥ਅ
 ਪਣੇਜੀਅਤੈਅਪਸਮਾਲੇਅਪਲੀਵੇਲਾਛਿਲਾਈ॥੧੫॥ਸਾਚਧਰਮਕਾਬੇਨਾਧਾਧਿਆਭਦਨਲੁਪਾਰਪਰਾਈ॥੧੬॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇ
 ਅੰਤਸੁਆਮੀਨਾਨਕਬਾਲਿਛਾਲਿਜਾਈ॥੧੭॥ਅਮਕਾਲਮੂਰਤਿਅਨੂਨੀਸਿਰਉਕਲਅੰਧਕਾਰਦੀਪਾਈ॥੧੮॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਨੀਅਨਕਾ
 ਰਾਤਾਦੇਖਤਵਿਪਤਅਪਾਈ॥੧੯॥ਏਕੈਕਾਰਿਰੰਨਨੁਨਿਕਉਸਭਨਾਥਿਥਲਿਰਹਿਅਸਮਾਈ॥੨੦॥ਕਰਤੰਦਾਨੁਰਗਤਾਕਉਰੀਨਾ
 ਹਰਿਨਾਨਕਜਾਚੈਮਾਈ॥੨੧॥੧੧॥੧੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਸੋਲੇਕੁ॥ਸਿਖਹੁਸਬਦਿਪਿਆਰੋਜਨਮਮਰਨਕੀਟਿਕਾਮੁਖਉਜਲ
 ਸਦਾਸੁਖੀਨਾਨਕਸਿਮਰਤਏਕਾ॥੧ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਾਪਿਆਰੋਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਬਾਣਿਆਈਸੰਤਹੁ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਖੇਪਨਿਬਾਹੀਸੰਤਹੁ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਲਾਲਾਇਕੁਪਾਇਆਹਰਿਕੀਮਤਿਕਾਣੁਨਜਾਈਸੰਤਹੁ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਪਿਆਨਾਸਾਚੈਰਸੇਸ
 ਮਾਈਸੰਤਹੁ॥੩॥ਗੁਣਗਾਵਤਗਾਵਤਭਏਨਿਤਭਾਹਰਿਸਿਮਰਤਿਪਤਿਅਪਾਈਸੰਤਹੁ॥੪॥ਅਤਮਰਾਮੁਗਵਿਆਸਭਅੰਤ
 ਰਿਕਤਆਵੈਕਤਜਾਈਸੰਤਹੁ॥੫॥ਮਾਦਿਨੁਗਾਦੀਹੋਰੀਸਿਭਨੀਅਕਾਸੁਖਦਾਈਸੰਤਹੁ॥੬॥ਆਪਬੇਅੰਤਅੰਤੁਨਹੀਪਾਈਐ
 ਪੁਰਹਰਿਆਸਭਠਾਈਸੰਤਹੁ॥੭॥ਅੰਤਸਾਨਨੁਮਾਲੁਜੇਬਨਸੁਤਹਰਿਨਾਨਕਪੁਮੇਰੀਮਾਈਸੰਤਹੁ॥੮॥੨॥੧੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥
 ਮਨਬਰਕ੍ਰਮਮਨਾਮੁਚਿਤਰੀ॥ਪ੍ਰਮਨਘੇਰੀਮਾਅਤਿਬਿਖਨੀਗੁਰਮੁਖੀਨਾਨਕਪੁਰਉਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਸੁਖਾਬਾਹਰਿਸੁਖਾ
 ਹਰਿਨਾਪਮੁਨਭਏਦੁਸਟਾਰੀ॥੧॥ਜੀਸਤੇਭਾਗੋਤਿਨਹਿਨਿਵਾਰੇਪ੍ਰਭਨੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਉਧਰੇਸੰਤਪਰੇਹਰਿਸਰਨੀਪਠਿਬਿ

੧੬
 ਸਤਿਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਅਸਟ
 ਪਦੀਅ॥

ਹਰਿਨਾਮਲਾਹਾਸਕਉਦੀਆ
 ਸਗਲੀਤਿਜਨਉਲਾਹੀਭਿਤਹੁ॥

ਨਸੇਮਰਾਅਤੀਕਾਰੀ॥੩॥ਸਾਧੂਸੰਗਤੀਇਹਭਲੁਪਾਇਆਇਕਕੇਵਲਨਾਮੁਅਧਾਰੀ॥੪॥ਨ ਕੋਈਸੁਰੁਨ ਕੋਈਹਿਲਾਸਭਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੫॥
ਤੁਮਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰੁਗਵਿਆਏਕਮੁਰਾਰੀ॥੬॥ਕੀਮਤਿਕਉਟਕਰੈਤੋਰੀਕਰਤੇਪ੍ਰਭਅੰਤੁਪਾਰਾਵਰੀ॥੭॥ਨਾਮੁਦਨੁਨਾਨਕਵਡਿ
ਅਈਤੇਰਿਆਸੰਤਨਾਰੇਵਰੀ॥੮॥੩॥ ਅਸਟਪਦੀਅਕਾਜੁਮਲਾ ਮਃ੧॥੬॥ਮਃ੩॥੫॥ਮਃ੫॥੮॥ਜੋਰੁ੩੩

ਗੁਗਰਮਕਲੀਮਯਯਾ ੩॥ ਅਨੰਦੁ॥

੧ ਚਿਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ॥

੪

ਅਨੰਦੁਗੁਇਆਮੇਰੀਮਾਏਸਤਿਗੁਰੁਸੈਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਤਪਾਇਆਸਹਜਿਸੇਤੀਮਾਨੀਵਨੀਆਵਾਧਾਈਆਗਗਰਤਪਰਵਾਰ
ਪਰੀਆਸਬਦੁਗਾਵਣਿਆਈਆਸਬਦੋਤ ਗਾਵਹੁਰੀਕੇਰਾਮੁਨਿਨੀਵਸਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕਮਨੰਦੁਤੋਆਸਤਿਗੁਰੁਸੈਪਾਇਆ॥
੧॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂੰਸਦਾਹੁਗਿਨਾਏਗਰਿਨਾਏਹੁਤੁਮੰਨਮੇਰੇਦੁਖਸੁਖੀਵਸਾਰਣਾਅੰਗੀਕਾਰਓਕਰੈਤੇਰਾਕਾਰਜਮਭਸਵਰ
ਣਾਸਰੁਨਗਯਾਸਮਰਥਸੁਆਮੀਸੋਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਰੇਕਹੈਨਾਨਕਮਨਿਮੇਰੇਸਦਾਹੁਗਿਨਾਏ॥੨॥ਸਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹਿਯ
ਰਿਤੇਗੋਪਾਰਿਤਤੇਰੈਸਭੁਕਿਛੁਪੈਜਿਉਦੇਹਿਸੁਪਾਵਏ॥ਸਦਾਸਿਘਰਿਤਿਸਥਾਹਿਤੀਨਾਮਨੀਵਸਾਵਏ॥ਨਾਮੁਜੀਨਕੈਮਨਿਦਸਿਆਵਾ
ਜੇਸਬਦੁਪਠੇਗਾਕਹੈਨਾਨਕਸਚੇਸਾਹਿਬ ਕਿਆਨਾਹਿਯਰਤੇਗਾ॥੩॥ਸਾਚਨਾਮੁਮੇਰਾਅਧਾਰੀ॥ਸਾਚਨਾਮੁਅਧਾਰੀਅੰਗੀਕਾਰੀਨਿਕੁਖਾਸਰ
ਗਵਾਈਆਕਰਿਸਾਤਿਸੁਖਮਾਨੀਆਇਵਸਿਆਨਿਨੀਇਛੁਸਭਪੁਜਾਈਆਸਦਾਕੁਰਬਾਦੁਕਤਿਗੁਰੁਵੰਦਹੁਜਿਸਦੀਅਏਤੁ
ਵਡਿਆਈਆਕਹੈਨਾਨਕਸੁਦੁਸੰਤੁਸਬਦਿਧਰੁਪੀਅਗੋਸਾਚਨਾਮੁਮੇਰਾਅਧਾਰੀ॥੪॥ਵਾਜੇਪੰਚਸਬਦਿਤਿਤੁਪਾਰਿਸਰਾ
ਗੋਪਾਰਿਸਰਾਗੈਸਬਦਿਵਾਜੇਕਲਾਨਿਤੁਪਾਰਿਧਾਰੀਆਪੰਚਦੁਤਿਤੁਪੁਵਸਿਕਤਿਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਆਪੁਰਿਕਰਮਪਾਇਆ
ਤੁਪੁਜੀਨਕਉਸਿਨਾਮਹਿਕੇਲਾਗੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕਤਤੁਸੁਖੁਹੋਆਤਿਤੁਪਾਰਿਅਨਦਵਾਜੇ॥੫॥ਸਾਚੀਲਿਵੈਬਿਨੁਦੇਹਿਮਾਣੀ॥ਦੇਹ
ਨਿਮਾਣੀਲਿਵੈਬਾਸੁਤੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਰੀਆਤੁਪੁਬਾਸੁਸਮਥਕੋਇਨਾਹੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਬਨਵਾਰੀਆਏਸਨੋਹੋਰਥਉਨਾਹੀਸਬਦਿ
ਲਾਗਸਵਾਰੀਆਕਹੈਨਾਨਕਲਿਵੈਬਾਸੁਤੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਰੀਆ॥੬॥ਅਨੰਦੁਅਨੰਦੁਸਭੁਕੋਰੈਅਨੰਦੁਗੁਰੁਤੇਜਾਇਆਸਤਿ
ਆਅਨੰਦੁਸਦਾਹੁਰਤੇਬ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪਿਆਰਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਲਾਵਿਖਟੇਗਿਆਨੁਅੰਨੁਸਾਰਿਆਅੰਦਰਹੁਜੀਨਕਸੇਹੁਤੁਰਾ
ਤਿਨਕਾਸਬਦੁਸਚੈਸਵਾਰਿਆਕਹੈਨਾਨਕਏਹੁਅਨੰਦੁਹੈਅਨੰਦੁਗੁਰੁਤੇਜਾਇਆ॥੭॥ਬਾਬਾਜੀਸੁਤੁਦੇਹਿਸੇਈਜਨੁਪਾਵੈਪਾਵੈਤ
ਸੇਜਨੁਦੇਹਿਸਿਸਨੋਹੋਰਕਿਆਕਰਹਿਵੇਚਾਰਿਆਈਕਿਰਮਭੂਲੇਫਿਰਹਿਦਹਿਦਿਸਾਇਕਨਾਮਲਾਗਸਵਾਰਿਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮਨੁ
ਇਆਨਿਰਮਲਾਨੀਨਾਕਾਵਾਵਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕਜਿਸਦੇਹਿਪਿਆਰੇਸੇਈਜਨੁਪਾਵੈ॥੮॥ਅਵਹੁਸੰਤਪਿਆਰੇਅਕਥਕੀਕਰਤਕਰਾਰੀ॥ਕ
ਹਾਕਰਾਣੀਅਕਥਕੇਰੀਕਿਤਦੁਅਗੈਪਾਈਐ॥ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਸਭਸਉਪਗੁਰਕਉਹੁਕਮਮੀਨੀਐ॥ਪਾਈਐ॥ਹੁਕਮੁਮੀਨਿਹੁਗੁਰੁਕੇਰਾ
ਗਾਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਦੁਸੰਤੁਕਾਬਿਅਹੁਅਕਥਕਰਾਣੀ॥੯॥ਏਮਨੁਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾਇਆਚਤੁਰਾਈ
ਨਪਾਇਆਕਿਨੈਤੂੰਸੁਦਮਨਮੇਰਿਆਈਹਮਾਈਆਮੇਹਣੀਜਿਨਿਏਤਰਰਮਭੁਲਾਇਆਮਾਈਅਸਮੇਹਣੀਤਿਕੈਕੀਤੀਜਿਨਗਉ
ਣੀਪਾਈਆਕੁਰਬਾਦੁਕੀਤਾਤਿਸੈਵਿਦੁਜਿਨਿਸੇਹੁਮੀਠਾਣਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕਮਨੁਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥੧੦॥
ਏਮਨਪਿਆਰਿਆਤੂੰਸਦਾਸਚੁਸਮਾਏਹੁਕਟੰਬੁਤੂੰਦੇਖਦਾਚਲੈਨਾਹੀਤੇਰੈਨਾਏ॥ਸਾਥਿਤੇਰੈਚਲੈਨਾਹੀਤਿਸੁਨਾਕਿਉਚਿਤੁਲਾ
ਈਐਐਸਾਕੀਮੁਯੋਨਕੀਚੈਜਿਤੁਅੰਤਪਛੇਤਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕਉਪਦੇਸੁਸਤਿਤੂੰਦੈਤੇਰੈਨਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕਮਨਪਿਆਰੇਤੂੰਸਦਾਸਚੁਸਮਾ
ਏ॥੧੧॥

ਅਗਮਾਮੋਰਾਤੋਗਮਤੁਪਾਇਆਅੰਤੋਪਾਇਆਕਿਨੈਤੋਗਮਪਦਾਪਾਪੁਤੁਜਾਣਹੋ॥ ਜੀਅਜਤਸਭਿਖੇਲੁਤੇਗਮਿਕੋਆਖਵਖ
 ਟੁਏ॥ ਮਾਖਿਤਵੇਖਹਿਸਭਤੁੰਨੈਜਿਨਿਗਤੁਉਪਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕੁਤੁੰਸਰਾਅਗਮੁੰਤੋਗਮਤੁਪਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਸੁਰਨਰਮੁਨਿਜਨ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੋਜਦੇਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਕਿਰਪਾਕੀਨੀਸਚਾਮੰਨਵਸਾਇਆਜੀਅਜਤਸਭਤੁਪਉਪਾਏਇ
 ਕਵੇਖਪਰਸਾਇਆਇਆਲਬੁਛੋਕੁਅੰਕਹੁਕੁਸਤਿਗੁਰੁਲਛਾਕਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸਨੋਆਪਤੁਰਾਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾ
 ਏਆ॥ ੧੩॥ ਕੁਰਾਤਾਕੀਚਾਲਨਿਰਾਲੀਚਾਲਾਨਿਰਾਲੀਰਗਤੁਕੋਗੀਬਿਖਮਮਾਰਗਚਲਦਾ॥ ਲਬੁਛੋਕੁਅੰਕਹੁਤਜਿਤਿਸਨਾਬ
 ਹੁਤਨਾਹੀਬੋਲਦਾ॥ ਖੀਨਿਅਤੁਤੀਖੀਵਾਲੁਨਿਕੀਏਤੁਮਾਰਗਿਜਾਣਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜੀਨੀਆਪੁਤਾਜੀਆਹਰਿਵਾਸਨਾਸਮਾਣੀ॥ ਕ
 ਹੈਨਾਨਕੁਚਾਲਗਤਾਜੁਗਤੁਗੁਨਿਰਾਲੀ॥ ੧੪॥ ਜੀਉਤੁੰਚਲਾਇਹਿਤਿਵਚਲੁਸੁਆਮੀਹੋਰਕਿਆਜਾਣਾਗੁਣਤੇਗਾਜੀਉਤੁੰ
 ਚਲੁਹਿਤਿਵੇਚਲਹਿਜਿਨਾਮਾਰਗਪਾਵੇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਿਨਾਮਲਾਇਹਿਸੇਹਰਿਹਰਿਸਦਾਪਿਆਵੇ॥ ਜਿਸਨੋਕਥਾਸੁਣਾਇਤਿਆ
 ਪਣੀਸਿਗੁਰਦੁਆਰੈਸੁਖਪਾਵੇ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬਜੀਉ॥ ਕਾਵੈਤਿਵੇਚਲਾਵੇ॥ ੧੫॥ ਏਹੁਸੋਹਿਲਾਸਬਦੁਸੁਰਾਵਾਸਬਦੇਸੁਰ
 ਵਾਸਦਾਸੋਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਾਇਆ॥ ਏਹੁਤਿਕੈਮੰਨਿਵਸਿਆਜਿਨਪੁਰੁਲਿਖਿਆਆਇਆ॥ ਏਕਿਛਿਹਿਘਨੇਰੇਕਰਹਿਗਲਾ
 ਗਲੀਕਿਨੈਪਾਇਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦਿਸੋਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਾਇਆ॥ ੧੬॥ ਪਾਵਿਤੁੰਏਸੇਜਨਾਕਿਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ ਹਰਿ
 ਪਿਆਇਆਪਾਵਿਤੁੰਏਗੁਰਮੁਖਜਿਨੀਪਿਆਇਆ॥ ਪਾਵਿਤੁਮਾਤਾਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸਤਿਸਿਉਸੰਗਤਿਸਥਾਈਆ॥ ਕਹਦੇਪਾਵਿਤੁਸੁਣ
 ਤੇਪਾਵਿਤੁਸੇਪਾਵਿਤੁਕਿਨੀਮੰਨਵਸਾਇਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੇਪਾਵਿਤੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆ॥ ੧੭॥ ਕਰਮੀਸਤਜਿਨਉਪਜੈ
 ਵਿਣੁਸਤਜੈਸਤਸਤਜਾਣੀ॥ ਨਜਿਨਾਇਸਹਸਾਕਿਤੇਸੰਜਮਰੋਕਰਮਕਮੀਏ॥ ਸਹਸੈਨੀਉਮਲੀਤੁਹੋਕਿਤੁਸੰਜਿਸੋਧੋਤਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਵਹੁਸਬਦਿਲਗਤੁਹਰਿਸਿਉਹਤੁਚਿਤੁਭਾਈ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਤਜਉਪਜੈਏਹਸਹਸਾਇਵਨਾਈ॥ ੧੮॥ ਜੀਅਤੁ
 ਮੈਲੇਬਾਤਹੁਨਿਰਮਲਾ॥ ਬਾਰੁਨਿਰਮਲਾਨੀਅਤੁਤਮੈਲੇਤਿਨੀਜਨਮੁਨੁਐਤਾਰਿਆ॥ ਏਤਿਸਨਾਵਰੋਗੁਲਗਾਮਰਦੁਮਨੁ
 ਵਿਸਾਰਿਆ॥ ਵੇਦਾਮਹਿਨਾਮੁਉਤਮੈਸੁਣਹਿਨਾਹੀਛਿਹਰਿਜੀਉਬੇਤਾਲਿਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨਿਸਚੁਤਜਿਆਕੁਲੇਲਾਗੇਤਿਨੀਜਨ
 ਮੁਨੁਐਤਾਰਿਆ॥ ੧੯॥ ਜੀਅਤੁਨਿਰਮਲਾਬਾਰੁਨਿਰਮਲਾ॥ ਬਾਰੁਤਨਿਰਮਲਾਨੀਅਤੁਨਿਰਮਲਸਤਿਗੁਰਤੇਕਰਣੀਕਮਾਈ॥
 ਕੁਣਕੀਸੋਇਪਤੁਰੈਨਾਹੀਮਨਸਾਸਚਿਸਮਾਣੀ॥ ਜਨਮੁਰਤਨੁਜਿਨੀਖਾਇਆਭਏਸੇਵਣਜਾਗੇ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
 ਸਦਾਹਰਿਗੁਰਨਾਨਾ॥ ੨੦॥ ਜੇਕੋਸਿਖੁਗੁਰੁਸੇਤੀਸਨਮੁਖਹੋਵੈ॥ ਹਿਵੈਤਸਨਮੁਖਸਿਖਕੋਈਜੀਅਹੁਰੈਗੁਰਨਾਨਾ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨ
 ਹਿਰਵੈਪਿਆਏਅੰਤਰਿਆਤਮੈਸਮਾਲੇ॥ ਆਪੁਛੁਕੈਸਦਾਰੈਪਰਣੈਗੁਰਬਿਨੁਅਵਹੁਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣੁਸੀਤੁਹੋਸਿ
 ਖਸਨਮੁਖਹੋਈ॥ ੨੧॥ ਜੇਕੋਗੁਰਤੇਵੇਖੁਖੋਵੈ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਮੁਖਤਿਨਪਾਵੈ॥ ਪਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਰਥੈਕੋਈਪੁਛੁਤੁਬਥੈਕੀਆਜਾਏ॥
 ਅਨੇਕਨੁਨੀਰਗਮਿਆਵੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਖਤਿਨਪਾਏ॥ ਛਿੰਨਮੁਕਤਿਲਾਗੀਚਰਣੀਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁ
 ਵੀਚਰਿਵੇਹੁਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਖਤਿਨਪਾਏ॥ ੨੨॥ ਆਵਹੁਸਿਖਸਤਿਗੁਰੁਕੋਪਿਆਰੈਗਾਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥ ਬਾਣੀਤਗਾਵਹੁਗੁਰੁ
 ਕੋਗੀਬਾਣੀਆਸਿਰਬਾਣੀ॥ ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਹੁਹੋਵੈ॥ ਹਿਰਦੈਤਿਨਾਸਮਾਣੀ॥ ਪੀਵਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਹਰੁਹਰਿਗੁਰੁਜਪਿ
 ਰਿਗੁਪਾਣੀ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਦਾਗਾਵਹੁਏਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥ ੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁਬਿਨਹੋਰਕਚੀਪੈਬਾਣੀ॥ ਬਾਣੀਤਕਚੀਸਤਿਗੁਰੁਬਾਣੁਹੋਰ
 ਕਚੀਬਾਣੀ॥

ਪਾਵਿਤੁ

ਪਾਏ

ਕਹਦੇਕਚੇਸੁਦੇਕਚੇਕਚੀ ਆਖਦਖਾਣੀ।ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਕਰਤਿਰਸਨਾਕਹਿਅਕਛੂਨਜਾਣੀ।ਚਿਤੁਜਿਨਕਾਰਿਗਲਇਆਮਾਇ
ਆਬੋਲਨਪਏਰਵਾਣੀ।ਕਹੈਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਬਾਝੁਹੋਕਚੀਬਾਣੀ।੨੬।ਗੁਰਕਾਸਬਦਰਤੀਹੋਯੀਹੋਜਿਤਜਨਾਉਮਸਬਦਰਤਨਜਿਤੁ
ਮਨੁਲਾਗਾਏਹੋਆਸਮਾਉ।ਸਬਦਸੇਤੀਮਨੁਮਿਲਿਆਸਚੈਲਾਇਆਭਾਉ।ਅਪੇਯੀਰਤਨੁ ਅਪੇਜਿਸਨੋਦੋਇਬੁਝਾਇ।ਕਹੈਨਾ
ਨਕਸਬਦਰਤੀਹੋਜਿਤਜਨਾਉ।੨੭।ਸਿਵਸਕਤਿਆਪੇਇਪਾਇਕੈਕਰਤਾਅਪੇਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏ।ਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏਅਪਿਵੇਗੁਰ
ਮੁਖਕਿਸੈਬੁਝਾਏ।ਤੈਥੈਧਨਹੋਵੈਮਗਤਿਸਬਦਮਿਨਵਸਾਏ।ਗੁਰਮੁਖਜਿਸਨੋਆਪਕਰੇਸੁਹੋਵੈਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਏ।ਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਆਪਕਰਤਾਅਪੇਹੁਕਮੁਬੁਝਾਏ।੨੮।ਸਿੰਮ੍ਰਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰਪਾਪੁਦੀਰਾਵੇਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ।ਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀਗੁਰੁਬਾਝੁਤਤੈਸਾਰ
ਜਾਣੀ।ਤਿਹੀਗੁਣੀਸੰਸਾਰਕ੍ਰਮਸੁਤਾਸੁਤਿਅਰੈਣਿ।ਵਿਹੁਣੀ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੇਜਨਜਾਗੇਜਿਨਹਰਿਮਨਵਸਿਆਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਣੀ।
ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੇਤਤੁਪਾਏਜਿਸਨੋਅਨਾਦਿਹੁਰਿਲਿਵਲਾਗੈਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹੁਣੀ।੨੯।ਮਾਤਾਕੇਉਰਮਹਿਪਾਤਿਪਾਲਕਰੇਸੋਕਉ
ਮਨੁਵਿਸਾਰੀਐ।ਮਨਹੁਕਉਵਿਸਾਰੀਐਏਵਹੁਦਾਤਾਜਿਅਗਨਮਹਿਅਹੁਪੁਰਾਵਏ।ਓਸਨੋਕਿਹੁਪੋਹੈਸਕੀਜਿਸਨੋਆਪਣੀ
ਲਿਵਲਾਵਏ।ਆਪਣੀਲਿਵਆਪੇਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਵਹੁਦਾਤਾਸੋਕਉਮਨੁਵਿਸਾਰੀਐ।੩੦।ਜੈਸੀ
ਅਗਨਉਰਮਹਿਤੈਸੀਬਾਹਿਮਾਇਆ।ਮਾਇਆਅਗਨਸਗੁਇਕੋਜੇਹੀਕਰਤੈਖੇਲੁਰਚਾਇਆਸਾਤਿਸੁਗੁਣਾਤਾਨੀਸਿਆਪਰਵ
ਰਭੁਲਾਭਾਇਆ।ਲਿਵਛੂਨਕੀਲਗੀ।ਵਿਸਨਾਮਾਇਆਅਮਰੁਵਰਤਾਇਆ।ਏਹੁਮਾਇਆਜਿਤੁਹਰਿਵਿਸਰੈਹੋਉਪਜੈਕਉਛੁਜਾ
ਲਾਇਆ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਿਨਾਲਿਵਲਾਗੀਤਿਨੀਵਿਚੇਮਾਇਆਪਾਇਆ।੩੧।ਹਰਿਆਪਅਮੁਲਕੁਪੈਹੁਲੁਨਪਾਇਆ
ਜਾਇ।ਮੁਲਨਪਾਇਆਜਾਇਕਿਸੈਵਿਹੁਰਹੈਓਕਵਿਲਲਾਇ।ਐਸਾਸਤਿਗੁਰਜੇਮਿਲੈਤਿਸਨੋਸਿਰੁਸਥਿਪੀਐਵਿਚੁਆਪੁਜਾਇ
।।ਜਿਸਦਾਨੀਉਤਿਸੁਮਿਲਰਹੈਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ।ਹਰਿਆਪਅਮੋਲਕੁਪੈਚਾਗਾਤਿਨਕੈਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪਲੈਪਾਇ।੩੨।ਹ
ਰਿਸਮੇਰੀਮਨੁਵਦਨਾਗਾ।ਹਰਿਸਮੇਰੀਮਨੁਵਦਨਾਗਾਸਤਿਗੁਰਤੇਰਸਿਜਾਣੀ।ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਜਪੁਨੀਅਹੁਲਾਖਟਿਹੁਦਿਹੁਣੀ
।ਏਹੁਪਨੁਤਿਨਮਿਲਿਆਜਿਨਹਰਿਆਪੇਕੁਣਾ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਸਮੇਰੀਮਨੁਹੋਆਵਦਨਾਗਾ।੩੩।ਏਰਸਨਾਤੁਅਨਰਸਰਾਚਹਤਿ
ਰੀਪਿਆਸਨਜਾਣੀ।ਪਿਆਸਨਜਾਣੀਹੋਰਤੁਕਿਤੈਜਿਰਹਹਰਿਸੁਪਲੈਨਪਾਇ।ਹਰਿਸੁਪਾਇਪਲੈਪੀਐਹਰਿਸੁਬੁਝ
ਨਕਿਸਨਾਲਾਹੈਆਇ।ਏਹੁਹਰਿਸੁਕਰਮੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਹੋਰਅਨਰਸੁਕੁਵੀਸਰੈਜਾਹਰਿਵਸੈਮ
ਨਿਆਇ।੩੪।ਏਸਰੀਰਮੇਰਿਆਹਰਿਤੁਮਮਹਿਜੋਤਿਰਖੀਤਾਤੁੰਜਗਮਹਿਆਇਆ।ਹਰਿਜੋਤਿਰਖੀਤੁਪੁਵਿਰਤਾਤੁੰਜਗ
ਮਹਿਆਇਆ।ਹਰਿਆਪੇਮਾਤਾਅਪੇਪਿਤਾਜਿਨਨੀਉਪਾਇਨਗਤੁਦਿਖਾਇਆ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਤਾਕਲਤੁਹੋਆਲ
ਤੁਨਦਰੀਆਇਆ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸਟਿਕਾਮੁਲੁਰਕਿਮਾਨੋਤਿਰਖੀਤਾਤੁੰਜਗਮਹਿਆਇਆ।੩੫।ਮਨਚਉਭਾਇਆਪ੍ਰਕਾ
ਗਮੁਸੁਣਿਆ।ਹਰਿਮੰਗਲਗਾਉਸਖੀਗੁਰਮੰਦਰੁਬਣਿਆ।ਹਰਿਗਾਉਮੰਗਲੁਨਿਤਸਖੀਏਸੋਗੁਪੁਨਵਿਆਪਏ।ਗੁਰਚਰਣ
ਲਾਗੇਦਿਨਸਰਾਗੇਆਪਣਾਪਰਜਪਏ।ਅਨਹਤਬਾਣੀਗੁਰਸਬਦਨਾਣੀ।ਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸੁਭੋਗੈ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਪ੍ਰਕਾਪਿਮਿ
ਲਿਆਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੈ।੩੬।ਏਸਰੀਰਮੇਰਿਆਇਸੁਨਗਮਹਿਆਇਕੈਕਿਆਤੁਪੁਕਰਮਕਮਾਇਆ।ਕਿਕਰਮਕਮਾਇਆਤੁ
ਪੁਸਰੀਰਜਾਤੁੰਜਗਮਹਿਆਇਆ।ਜਿਨਹਰਿਤੇਰਾਚਨੁਗਾਇਆਸੋਹਰਿਮਨਿਨਵਸਾਇਆ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਨਵਸਿਆਪੁਰ

੦ ਹੁਤੁ ਵਿਸ ਸਿਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖੇ
ਏਹੁ ਹਿਰੁ ਰੂਹਿ ਹਿਰੁ ਪੁ
ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ੫

ਬਿਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਨੁ ਤੇ ਆਜਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ੩੫ ॥ ਏਨੇ ਕਹੁ ਮੇਰੇ ਹੋਰਿ ਰਿਹਮ
ਤਿਜੇ ਤਿਧਰੀ ॥ ਹਿਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖੁ ਕੋਈ ॥ ਹਿਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਿਰਿ ਨਿਤ ਲਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਆਜ ਦੇਖ
ਹਿਰਿ ਏਕੁ ਤੇ ਹਿਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਨੇਕ ਮੰਧ ਸੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਮੈ ਦਿਬ ਦਿਸਾਇ ਹੋਈ ॥ ੩੬ ॥ ਏਸੁ ਵਰੁ ਮੇਰੇ ਹੋਸਾਢੈ
ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ਸਾਢੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰੁ ਲਾਏ ਸੁਣੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਅਹਿ ਆਰਸਨਾ ਰਸੁ ਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ
ਅਲਖੁ ਵੇਡਾ ਟੀਤ ਕੀ ਗਾਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣੁ ਪਾਵਿ ਤੇ ਹੋਵੁ ਸਾਢੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ੩੭ ॥ ਹਰਿ ਨਿਉ ਹੁਠ ਅੰਦਰ
ਰਿਖ ਕੈ ਵਸਾਪ ਉਤੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਵਜਾਇ ਵਜਾਪ ਉਤੁ ਨ ਉਦੁ ਅਰੇ ਪਰਗਟ ਕੀਰੇ ॥ ਸਵਾਗੁ ਪਤੁਰਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਰਾ
ਵਨੀ ॥ ਏਕ ਨਾਦ ਸਵਾਦੁ ਆਰੰਭਿ ਆਇਆ ॥ ਤਤੁ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਿਧਾਤਿ ਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਜੀ
ਉ ਗੁਠਾ ਅੰਦਰਿ ਰਿਖ ਕੈ ਵਜਾਪ ਵਰੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ੩੮ ॥ ਏਹੁ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਢੈ ਪਰਿਗਟੁ ॥ ਰਾਵੁ ਤੁ ਸੋਹਿਲਾ ਪਰਸਾਦੈ ਜਿ
ਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਿਆਵਹੋ ॥ ਸਚੈ ਪਿਆਵਹਿ ਜਾਤੁ ਪੁਤਾ ਵਹਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜੀਨਾ ਬੁਝਾਵਹੋ ॥ ਏਹੁ ਸਚੁ ਸਕੁਨਾ ਕਾਖ ਸਮੁਪੈ ਜਿ ਸੁਬਖ ਸੇਜੈ ਨ
ਪਾਵਹੋ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਢੈ ਪਰਗਟੁ ॥ ੩੯ ॥ ਅਨਦੁ ਸੁਣੁ ਵਰੁ ਰਾਗੀ ਤੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ
ਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲਾ ਵਿਸੁਰੇ ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਖੀ ਸਾਢੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਨਨ ਕਠੇ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣੁ ਤੇ ਪੁਨੀਤ
ਤ ਤੇ ਪਾਵਿ ਤੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਰੁਪੁਰੇ ॥ ਬਿਨਵੀ ਤਿਨਾਨ ਕੁਰੁ ਰਚਨ ਲਾਗੇ ॥ ਵਾਜੇ ਅਨਤ ਰੁਝੇ ॥ ੪੦ ॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ਸਦੁ ॥ ੧ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਾਗਿ ਰਾਤ ਸੋਇ ਰੁਗ ॥ ਤਵ ਛਲੁ ਤਿਉ ਲਿਖਿ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਸਬਦ ਸਮਾਵਏ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਅਵਰੋ ਨ ਜਾਣੈ ਸਬਦ ਗੁਰੁ ਕੈ
ਕੁਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵਹੋ ॥ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਮੰਗਦੁ ਪਰਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹੋ ॥ ੧ ॥ ਆਇਆ ਤੁਕਾਰ ਚਲਦੁ ਵਰਾਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਮਾਇ
ਅਗਾ ॥ ਜਗ ਅਮਰੁ ਅਟਲੁ ਅੰਤੋ ਲੁਠ ਕੁਰੁ ਰਾਤਿ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕਾਣਾ ਗੁਠਾਇਆ ਗੁਰੁ ਜਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸ ਜੀਉ ॥ ਸ
ਤਿ ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ਬੈਠੀ ਮੇਰੀ ਪੈਨ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸ ਜੀਉ ॥ ਪੈਨ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਨਿਕੇਰੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਅੰਤਰ ਲਾਇ
ਅਹੋ ॥ ਏ ਬੇਲੀ ਜਮਦੂਤ ਕੁਲੁ ਨਿਖੰਜਨੋ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਬੈਠੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖੀ ਅਰਦਾਸ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਾਰ ਕਿਰਪਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾ
ਇਆ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੁਣੁ ਪੁਤਰਾਈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਣਾ ਆਉ ਮੈ ਪਾਸ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰਾਣਾ ਗੁਰੁ ਰਾਇ ਆਮੇਰਾ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸ ਜੀਉ ॥ ਭੁਗ ਤੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖ ਸੋਈ ਜਿ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਰਾਣਾ ਵਏ ॥ ਅਨੰਦ ਅਨਰਦ ਜਾਇ ਦੇ ਜੇ ਹਰਿ ਆਪ ਗਲ ਮੇਲ
ਵਏ ॥ ਤੁਸੀ ਪੁਤਰਾਈ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰਾ ਮਨ ਦੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨਿਰਨਾਸ ਜੀਉ ॥ ਪੁਗਲਿ ਖਿਆ ਪਰਵਾਨਾ ਛਿਰੈ ਗੁਰੁ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸ ਜੀਉ
੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੁਣੈ ਆਪਣੈ ਬਹਿ ਪਰਵਾਰੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੋਈ ਰੋਵੀ ਸੇ ਮੈ ਮੂਲ ਨ ਰਾਇਆ ॥ ਮਿਤੁ ਪੈਸੈ ਮਿਤੁ ਬਿਗੈ ਸੇ ਜਿਸੁ
ਮਿਰਕੀ ਪੈਨ ਰਾਵਏ ॥ ਤੁਸੀ ਵੀਚਾਰੁ ਦੇਖਹੁ ਪੁਤਰਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੈਨਾ ਵਏ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਰਖ ਹੋਵੈ ਬਹਿ ਰਾਜੁ ਆਪੁ ਦਿਕਾਇਆ
ਸਕੁ ਸਿਖ ਬੰਧ ਪੁਤਰਾਈ ਰਾਮਦਾਸ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਅੰਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਹੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥
ਕੇਸੇ ਹੋ ਪਾਲ ਪੰਡਿਤ ਸਾਇ ਅਹੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜ੍ਹ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜ੍ਹੀ ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਐ ਬੇਬਾਣੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਰਾਵਏ ॥ ਪਰਿਪਤ
ਲਾ ਕਿਰਿਆ ਦੀਵਾ ਛਲੁ ਹਰਿ ਸਰਪਾਵਏ ॥ ਹਰਿ ਰਾਇ ਆਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਨਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸੇਧੀ ਤਿ

ਹਰਿ
ਨਾਮ

ਲਕੁਣੀਆਗੁਰਸਬਦਸਚੁਨੀਸਾਤੁਜੀਉ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਾਜੀਬੋਲਿਆਗੁਰਸਿਖਾਮੰਨਲਈਯਾਇਜੀਉ॥ ਮੋਹੀਪੁਤਸਨਮੁਖੋਅਰਾਮ
ਦਸੇਪੈਰੀਪਾਇਜੀਉ॥ ਸਤੁਪਵੇਪੈਰੀਸਤਿਗੁਰੁਕੇਰੀਜੀਬੋਲੁਆਪੁਰਖ॥ ਆਕੋਈਕਰਿਬਖੀਲੀਨਿਵੈਨਾਹੀਠਿਰਿਸਤਿਗੁਰੁਆਇ
ਨਿਦਾਇਆ॥ ਹਰਿਗੁਰੁਦਾਦੀਈਫੁਲਿਆਈਪੁਗਲਿਖਿਆਲੇਖਰਜਾਇਜੀਉ॥ ਕਹੈਸੁੰਦਰਸੁੰਦਰੁਸੰਤੁਸਤੁਜਗਤੁਪੈਰੀਪਾਇਜੀਉ
॥੬॥੧॥ ੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤਾ॥ ੧ ਚਿਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥

ਸਾਜਨਕਾਮੇਰਾਸਾਜਨਕਾਨਿਕਇਖਲੋਇਅਨਾਮੇਰਾਸਾਜਨਕਾਜਾਨੀਅਨਾਹਰਿਜਾਨੀਅਨਾਨੈਫਅਲੋਇਅਨਾਹਰਿਜਾਨੀਅਨਾ॥
ਨੈਫਅਲੋਇਆਪਟਪਟਸੋਹਿਆਅਤੀਜੀਤਿਪਿਆਗੁਰੁ॥ ਨਾਲਹੋਵੈਦਾਲਹਿਨਸਕੰਦਾਸੁਆਉਨਜਾਵੈਸੁਭਾਮਾਇਆਮਦਿਮ
ਤਹੋਛੀਬਤਾਮਿਲਣਨਜਾਈਤਰਮਪੜਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹੁਗਬਿਨੁਲੀਸੁਭੈਹਰਿਸਾਜਨਸਰੁਕੈਨਿਕਟਖੜਾ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦਾਮੇਰੇ
ਗੋਬਿੰਦਾਪਾਣਅਪਾਰਾਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਕਿਰਪਾਲਾਮੇਰੇਕਿਰਪਾਲਾਦਾਨਦਤਾਰਾਮੇਰੇਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਦਾਨਦਤਾਰਾਅਪਰਾਮਪਾਰਾ
ਪਟਿਪਟਿਅੰਤਰਿਜੋਹਨਿਆ॥ ਇਕਦਾਸੀਧਾਰੀਸਥਲਪਸਾਰੀਜੀਅਜੰਤਲੋਮੋਹਨਿਆ॥ ਜਿਜਨਹਥੇਜੋਸਚੁਭਾਖੈਗੁ
ਰਕਾਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਕਉਭਾਣਾਤਿਸਹੀਕਉਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾ॥੨॥ ਮਲੋਪ੍ਰਿਮਾਣੇਮੇਰੇਪ੍ਰਕਾਮਾ
ਣੇ॥ ਜਾਣੇਪ੍ਰਭੁਜਾਣੇਸੁਆਮੀਉਪ੍ਰਭੁਜਾਣੇ॥ ਉਪ੍ਰਭੁਜਨਾਸਦਪਰਧਾਨਾਮੀਮ੍ਰਤੁਹਰਿਕਨਾਮਾ॥ ਰਾਖਿਆਪਾਣੇਸਾਰਿੰਗ
ਪਾਣੇਜਿਨਕੋਭਗਮਥਾਨਾ॥ ਤਿਨਹੀਪਾਇਆਤਿਨਹੀਧਿਆਇਆਸਗਲਤਿਸੈਕਾਮਾਣੇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਥਿਰਤਖਤਿ
ਨਿਦਾਸੀਸਚੁਤਿਸੈਦੀਬਾਣੇ॥੩॥ ਮਿਗਲਹਰਿਮੰਗਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੈਸੁਣੀਐਮੰਗਲਾ॥ ਸੋਲਿਲੜਾਪ੍ਰਿਯੋਲੜਾਅਨਹਦੁ
ਨੀਐਸੋਲਿਲੜਾ॥ ਅਨਹਦਵਜੇਸਬਦਿਅਗਜੇਨਿਤਨਿਤਜਿਸਹਿਦਧਾਈ॥ ਜੋਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈਐਸਭੁਕਿਛੁਪਾਈਐਮੇਰੇਨਾਮ
ਵੈਜਾਈ॥ ਚੁਕੀਪਿਆਸਾਪੁਰਨਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਨਿਰਗੁਨੀਐ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਕੈਨਿਤਨਿਤਮੰਗ
ਲਸੁਨੀਐ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਮਨਾਖਿਨੁਨਵਿਸਾਰੀਐ॥ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕੀ
ਉਰਧਾਰੀਐ॥ ਓਰਿਧਰਗੁਰਿਪੁਰਖਪੁਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਜਨੋ॥ ਭੈਦੁਰਕਰਤਾਪਾਪਹਰਤਾਦੁਸੈਦੁਖਭਵਖੰਡਨੋ॥ ਜਗਦੀਸਈਸ
ਗੋਪਾਲਮਾਧੋਗੁਰਗੋਵਿੰਦਵੀਚਾਰੀਐ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਾਮਿਲਸੀਸਾਧੁਦਿਨਸੁਰੈਣਿਚਿਤਾਰੀਐ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਅਪਾਰਜਨਕਾਮਾ
ਸਰਾਮਾਲਾਮਿਲਖਭੰਗਰਾਮਅਨੰਤਧਰਾ॥ ਨਾਮਨਰਹਰਿਨਿਧਾਨਕਿਨਕੈਰਮੁਭੇਗਏਕਨਗਾਇਣਾ॥ ਰਸੁਰੁਪਰੰਗਅਨੰਤਬੀਠਲੁਸਾਸ
ਸਾਸਿਧਿਆਇਣਾ॥ ਕਿਲਾਵਿਖਰਣਾਪੁਨਹਰਣਾਨਾਮਜਮਕੀਕਾਸਤਰਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰਾਸਨਕੀਚਰਨਕਮਲਹਿਆਸਰਾ॥
੨॥ ਗੁਣਬਿਅੰਤਸੁਆਮੀਤਿਰੇਕੋਇਨਜਾਨਈ॥ ਦੇਖਨਾਲਿਤੁਦਾਇਆਭੁਭਰਗਤਵਖਾਨਈ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਤੁਧਾਇਆਵਹਿਪੁਰ
ਖਪਾਤਿਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ ਸਰਬਜਾਚਕਏਕਦਾਤਾਰੁਦਾਮੈਜਗਦੀਸੁਰਾ॥ ਸਾਧੁਸੰਤਸੁਜਾਣੇਈਨਿਸਹਿਪ੍ਰਭਜੀਮਨਈ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰ
ਤੁਕਿਰਪਾਸੋਇਤੁਹਰਿਪਛਾਨਈ॥੩॥ ਮੋਤਿਨਿਰਗੁਣਅਨਾਥਸਰਦੀਆਇਆ॥ ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਗੁਰਦੇਵਕਿਨਨਾਮੁਦ੍ਰਿਛਾਇਆ॥
ਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਅਕੁਸਲਬੀਆਸਰਬਾਇਛਾਪੁੰਨੀਆ॥ ਜਲਾਨੇਬੁਝਾਈਸਾਂਤਿਆਈ॥ ਮੇਲੇਰਿਹੀਵਿਛੁਨਿਆ॥ ਆਨੰਦਹਰਖਸਤਨਸਾ
ਰੇਮਹਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਨਾਮਪ੍ਰਕਾਹੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਆ॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥ ਹੁਣਹੁਣ
ਸਬੰਦਅਨਾਹੁਣਨਿਤਉਠਿਗਾਈਐਸੰਤਨਕੈ॥ ਕਿਲਾਵਿਖਰਣੇਖਬਿਨਾਸਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਗੁਰਮੰਤਨਕੈ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਲੀਜੈਮਮਿ

ਭੀਜੇਗੈ ਇਹਨ ਸੁਖਾਧੀਐ ॥ ਜੋਗਦਨ ਅਨੇਕ ਬਿਰਾਜਾ ॥ ਭੀਰ ਚਰਣ ਕਮਲ ਤਿਸਾਧੀਐ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਦਾਇਆ ਲੇਖੇ ਹਨੁ ਦੁਖ ਸਾ ॥ ੨੩ ॥
ਲੇਖ ਰਹੈ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨ ਕੁਤੇ ਸਗਰੁ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਨਹ ਰਹੈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੋ ਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣੁ ਭਗਤ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥
ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਪਾਏ ਸੁਖ ਅਨੇਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਸਿਲਿਆ ਦੁਖ ਹਰਿਆ ॥ ਭ੍ਰਿਪ ਪ੍ਰਭ ਗਾਇਆ ॥ ਗਰਿ ਚਰਣ
ਲਾਗ ਕ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਰਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਚਿਤ ਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨ ਕਪੂਰੁ
ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸੁਨਨਾ ਮਿਲਿ ਗਰਿ ਰਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ਰਾਮਾ ॥ ਦਾਇਆ ਲਪਕੁ ਦਾਮੋਦਰੁ ਮਾ
ਧੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਨੀਐ ਰਾਮਾ ॥ ਦਾਇਆ ਲਪਕੁ ਪਰਿਸਰ ਦਿਤਾ ਸਗਲ ਦੇਖ ਨਿਵਾਰਣਾ ॥ ਮੇਰੇ ਸੋਗ ਵਿਕਾਰ ਦਿਖ ਨੇਨ ਪਤਨਾਮੁ
ਉਧਾਰਣਾ ॥ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭ ਰੋਣ ਬੀਦਾ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨ ਕਪੂਰੁ ਮਾਇਆ ਕੀ ਜੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ॥ ੨ ॥
ਰਾਖ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਭਗਤ ਨਾਮ ਪਦੀ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਆਠ ਪਹਿਰਾ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮਾ ॥ ਧਿਆਏ ਸੇ
ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਭਵਨ ਲੁਰੇ ਆਵਣ ਨਾਣਾ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਕਾਲਿਆਣ ਕੀ ਰਤਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ਭਾਣਾ ॥ ਸਗੁਣਿ ਛੁਪੀ ਨੀਆ ਸਪੁਰੀ ਮਿ
ਲੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਿਆ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨ ਕਪੂਰੁ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ਦਿਸੁ ਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਗਤੀ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਖੀਐ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥
ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਮਹੀਆ ਲਿਸੇ ਇਨੀਉ ॥ ਜਾਲਿ ਬਲਿ
ਮਤੀ ਅਲਿਪੁ ਬਿਪਤਿ ਅਭੈ ਕਨਿ ਮਖ ਮਨੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਦਿਨੁ ਸਭਾਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵੇ ਸੇਵਕੁ ਦਿਨੁ
ਰੋਣੀ ਤਿਸੁ ਕਾਵੈ ਸੁਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ਬਾਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸੁਖ ਪਦ ਤੇ ਪਰਗਾਸੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ
ਬਿਨ ਸੀ ਦੁਤੀ ਆਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਟੇਕੇ ਗੋਪਾਲ ਕੀ ਗੋਵਿੰਦ ਸੀ ਕਟ ਮੋਚ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਰੁੱਸੈ ਕਟ ਕਾਟੈ ਦਾਇਆ ਲਾਜੀਉ ॥ ਧਰਿ ਗੁਣ ਅਨੰਦ ਗਾਏ
ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਅਦੁਤ ਪੁਰਖੁ ਏਕੋ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕ ਮੇਲੀ ਨੇ ਸਦਾ ਅਨਹਿ
ਜਾਗਾ ਜੀਉ ॥ ਪਿਰੁ ਗੁਣ ਨੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਨ ਜੋ ਬਨ ਧਨੁ ਮਾਲ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਾਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ਸਲੋਕੁ
॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਦਾ ਬਿਆਨ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਰਿ ਟੇਕੇ ਟੇਕ ਪਰਮੇ ਸਰਬ ਬੋਨਿ ਰਾਨ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਖਕੋ ਅੰ
ਚਲ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗ ਜੀਉ ॥ ਰੁਨੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ਦਾਇਆ ਲਾਵੈ ਦਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗ ਜੀਉ ॥ ਏਕ ਓਟ ਕੀ ਜੋ ਜੀਉ ਦੀ ਜੈ ਆਸਾਇ ਕਧਰਣੀ ਪਰੈ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਭ ਤਰੈ ॥ ਜਨ ਮਮਰਣ ਬਿਕਾਰ ਛੁਟੇ ਫਿਰਨ ਲਾਗੇ ਰਾਗ ਜੀਉ ॥ ਬਾਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ
ਬਿਰਤ ਕਾ ਸੇਵਾਗ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਰਮ ਅਰਥ ਅਰਕਾ ਮੇਖ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਨਾਭਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਆ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ
ਮਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਸਗਲਾਇ ਛਮੇਰੀ ਪੁਨੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇ ਜੀਉ ॥ ਆਨੰਦੁ ਗਾਇਆ ਵਡ ਭਾਗਿ ਹਿੰਦੁ ਪਗਟੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਜੀਉ ॥
ਗੁਰਿ ਲਾਲੁ ਆਇ ਪੁਰਬ ਕਮਾਇ ਤਾਰੀਉ ਪਮਾਕਿਆ ਗਣਾ ॥ ਖੇਅੰਤ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ^{ਸੁਖ} ਦਾ ਤਾਕ ਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਣਾ ॥ ਅਧੇ ਮੇਲਾ ਏਗ
ਤਕੰਠ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਬਾਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕਰੇ ਸਭ ਮਹਿਰਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੁਣੁ ਛੁਣਨ ਨਾਗਾ ਉਸਖੀ ਹਰਿ ਏਕ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਾਜੇ ਦਸਖੀ ਮਨ ਚਿੰਤ ਅਭਾਠ ਲੁਪਾਵਹੁ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਆ
ਇ ਅਕਰਮ ਪਾਇਆ ਅਨੁਪ ਬਾਲ ਕੁਜੀ ਮਿਆ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਧੈ ਕੇ ਜਰੀਆ ਚਿਰ ਜੀਵਨ ਵਰੁ ਪੁਨਿਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਆਸਦਾ ਮੰਗਲੁ

ਕਹਿ

ਗਾਵੇਗਾ। ਨਕੁਰੇ ਨਾਕੁ ਸਭ ਲੁਕਾਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਪਿਆਵੇਗੇ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇਜ ਨਾਇਕ ਕਰੇ ਪਰ ਦੁਰ ਬੁਲਾਇਆ॥ ਵੀਡੀ ਅਨੁਮੀ ਮਿਤੁ
ਨਾਮੁ ਹੋਜਿਤੁ ਸਭੁ ਕੀਤਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਕੈ ਵੰਡੀ ਨੀਸ ਗਲ ਕਾਉ ਦਿਵਾਇਆ॥ ਕਰਮਾਉ ਪਰਿਵੰਡੋਈ ਖਾਲੀ ਕਿਉ ਇਨ ਜਾਇਆ॥
ਸਭ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਰਈ॥ ਇਕ ਕੁਮਾਰ ਅਨਦੁਸ ਮਾਇਆ॥ ਬਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸਾਮਹਿ ਕੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮੈ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਗੀਤੀ ਸਭ ਲਕਰਾਈਆ
ਪਰਿਸਿ ਉੱਲਾਈ॥ ਕੁਟਕ ਉਟੇ ਤਕਰਾਈਆ ਗੁਰਗੀਆਨ ਜਾਈ॥ ਗੁਰਗੀਆਨੁ ਜਪਿਆ ਸੁਖ ਦਾਤ ਚਟ ਸਾਲ ਬਾਲਕ ਪਾਇਆ॥ ਸ
ਗਲਾ ਦਿਵਿਆ ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਇਆ ਗੋਵਿੰਦੁ ਰਿਦੈ ਮਨਾਇਆ॥ ਜੇਵਨ ਦਰਨਾ ਮੁਕਰਣ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨ ਜਾਈ॥ ਬਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਕ
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਸਖਾਈ॥ ੩॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਇਕ ਕਰੇ ਬਾਲਕ ਕਰੁ ਮੰਗੇਵਾ॥ ਲਾਧੇ ਸੁਜਨ ਕੁਨ ਮਭ ਲੇਵੀਡੀ ਅਨੁਮੀ ਮਿਤੁ ਮੇਵਾ ਅੰ
ਮਿਤੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਗੀਆਨ ਦਿਵਾਈਆ ਸਗਲਾ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਆ॥ ਸਗਲਾ ਲਿਖਾਇਆ ਧਰਤੁ ਆਇਆ ਵੀਆ ਦੁਕ ਮਾਇਵਾਇਆ
॥ ਅਚਰਜ ਜਵ ਬਣਾਈ ਠਾਕੁਰ ਮੁਨਿ ਜਿਨੁ ਕੇ ਸਭ ਦੇਵ ਸੁਗਾ॥ ਜਨੁ ਕੋ ਤੇਜ ਨਾਨਕ ਜੁਧੇ ਆਵਾਜੇ ਅਨਦੁਤੁ ਗਾ॥ ੪॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹੁਤੀ॥ ਸਲੋਕੁ

੧ ਭਸਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਛੁ ਉਸਾਧੁ ਪ੍ਰਗਿਆ ਪਾਨਿ ਦਾਰਿ ਰਿਹਿ ਰਿਹਿ ਤੁਝ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਰੂਪੁ ਰਿ॥ ੧॥ ਭੋਗ ਬਿਲਵਿਕਾਟ
ਭੈਰਵ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਿਹਾਈ॥ ਦੀਨਾਇ ਆਲਦੁ ਖਭੁ ਜੇਨੇ ਨਾਨਕ ਨੀਤਿ ਪਿਆਈ॥ ੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਤੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਹੋਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤੁ ਜੀਉ॥ ਹੁਤੀ ਮਾਹਮੂਰਤਿ ਪਤੀ ਗੁਣ ਉਚਰਤਿ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਉ॥ ਗੁਣ ਹੋ ਗਰਤੇ ਪੰਨ ਤੇਜ ਨੀਤੀ ਇਕ ਮਨ ਪਿਆਇ
ਆ॥ ਸਭ ਲਜਨ ਮੁਕਾਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਜਿਨਿ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨੁ ਤੁਲਕਿ ਰਿਆਹਿ ਸਰਬ ਪਾਪਾ ਹੰਤੀ ਉ॥ ਬਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨ
ਕ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਨ ਨਮ ਮਰਦ ਹੰਤੀ ਉ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਉਦਮ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੋ ਦਰਨ ਕਮਲ ਨ ਮਸਕਾਗਾ ਕਥਨੀ ਸਾਤੁ ਪੁਰਾਵ
ਸੀਨਾ ਨ ਕਨਾਮ ਅਧਾਗ॥ ੧॥ ਸਤਿ ਸਰਣ ਸਾਜਨ ਪਰਾਤੁ ਆਮੀ ਸਿਮਰ ਅਨੰਤਾ॥ ਸੁਕੇ ਤੇ ਪਰਿਆਬੀ ਆਨਾਨਕ ਜਪਿ ਭਗਵੰਤ॥ ੨॥
ਛੰਤੁ॥ ਹੁਤ ਸਰਸਬ ਸੰਤ ਮਾਹਰੇ ਤਵੈ ਸਾਖੀ ਮਾਸੁ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਨੁ ਮਿਲਿਆ ਮਥਿ ਲਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਸੁ ਜੀਉ॥ ਪਰਿ ਨਾਨੁ ਨਿ
ਚਲੁ ਅਨਦੁਸ ਖੀਏ ਰਨ ਕਮਲ ਪੂਲਿਆ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਖ ਨੁ ਸੁਖਾਣ ਬੇਤਾ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਮੁਲਿਆ॥ ਵਡ ਭਾਗ ਪਾਇ ਅਦੁਖ ਗਵਾ
ਇਆ ਰਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜੀਉ॥ ਬਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸਰਣ ਤੇਰੀ ਮਿਟੀ ਕਮ ਕੀਤਾ ਸਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਕੁਮੁਖੀ ਕਰ
ਤੀ ਕਰਮ ਮਨੋਕਾ ਕੋ ਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਧੀ ਆਨਾਨਕ ਕਰਮ ਹਿਲੇਖਾ॥ ਜੇ ਰੁਏ ਸੇ ਮੇਲਿਆ ਵਿਛੋੜੇ ਭੀ ਆਪਿ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ਹੁਤੀ ਜਾਵਡ
ਪਰਤਾਪੁ॥ ਛੰਤੁ॥ ਗ੍ਰਿਖ ਮਹਤ ਅਤ ਗਾਥਾ ਜੀਠ ਅਖ ਛੈ ਪਾਸ ਜੀਉ॥ ਪ੍ਰੇਮਾ ਬਿਛੋੜਾ ਦੁਹਾ ਗਈ ਦਿਸਰਨ ਕਰੀ॥ ਹਮ ਜੀਉ॥ ਨਹਿ ਦਿਸ
ਇਆ ਵੈ ਮਰਤਾ ਵੈ ਮਾਗਾਰ ਬਮੁ ਠੀਆ॥ ਜਲ ਬਾਝਿ ਮਛੁ ਲੀਤ ਕੁਛ ਵੈ ਸੰਗ ਮਾਇਆ ਹੁਠੀਆ॥ ਕਰਿ ਪਾਪ ਜੋਨੀ ਭੈਰੀ ਤੋਈ ਦੇ
ਇਸਾਸ ਨ ਜਾਮ ਜੀਉ॥ ਬਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਭਟ ਤੇਰੀ ਰਾਖ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਪਾਲਾ ਗੀਤੀ ਪੀਤ ਮੈ ਇਕ ਤਿਲੁ ਰਹੁ ਨ ਜਾਈ॥
ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ ਰਿਹਾਵੇ ਨਾਨਕ ਸਾਜਿ ਸੁਭਾਈ॥ ੧॥ ਕੁਰਗ ਪਿਲੀ ਨੀਸਾ ਜਨੁ ਜਨ ਮਨ ਮਕੇ ਜੀਤਾ॥ ਚਰਨ ਹਰਾ ਸੀ ਕਰ ਲਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਹਿਤ
ਰੀਤਾ॥ ੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਹੁਤ ਬਰਸ ਸੁਹੇਲੀ ਆਸਾ ਵਡ ਭਾਵ ਵੈ ਅੰਦ ਜੀਉ॥ ਪਦ ਉਤਵ ਵੁਠੇ ਜਲ ਬੂਧੁ ਰਿਆ ਮਕ ਹੰਦ ਜੀਉ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰ
ਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਦਿਨਿ ਪਿਗੁ ਰੁਭੇ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀ ਕੁਲ ਸਮੁਦਾਸ ਰੁਭੇ॥ ਪ੍ਰਿਆ ਹੰਗ ਜਾਗੇ ਨਹਿ ਛਿਰ
ਲਾਗੇ ਰਿਪਾਲ ਸਰਬ ਪਸਿੰਦ ਜੀਉ॥ ਬਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਪਾਇਆ ਸਰਾਮ ਨਿਰਾਵੰਦ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਸਾ ਪਿਆਸੀ ਮੈ

ਫਿਰ ਉਕਤ ਪੋਖ ਉਗੋ ਪਾਲਾ ਪੈਕੋਈ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਣ ਹਰਾ ॥੧॥ ਬਿਨਾ ਮਿਲ ਬੇਸਾ ਤਉ ਪੁਜੈ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਹੁਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥
ਸਾਧਿ ਸਿਰਦਾਰਾ ਤੀਨਾ ਨਕ ਆਸ ਪੁਜਾਇ ॥੩॥ ਛੰਤੁ ॥ ਹੁਤ ਸਰਦਾਰ ਭੰਬੋ ਅਸੂ ਕਤ ਕੇਹਿ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ ਪੋਜੀ ਤੀਰ ਸਨੁ ਛਿਰ ਤੀ
ਕਬਾ ਮਿਲੀ ਐਹੁ ਦੁਸਰੀ ਉਗ ਬਿਨ ਕੀਤੀ ਅਰੇ ਨ ਸੁਖ ਸਰੇ ਹਰ ਕੀਤੁ ਫਿਰ ਬਾਨਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਜਾਨ ਚਤੁਰ ਬੇਤੀ ਸਾਸ ਬਿਨ ਜੈਸੇ
ਤਾਨਾ ॥ ਛੰਤੁ ਉਤਰ ਹਿਰਿ ਸਾ ਅਲੋਕਨ ਮਨਾ ਮਿਲਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੁਣੁ ਤਾਸ ਜੀ
ਉ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਲ ਲਹੁ ਝੀਸੀ ਤਲ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਉਪਜੀ ਸੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਨਾ ਮਿਲੇ ਤੀਅ ਬਿਨ ਸੀਕ੍ਰਾਂਤ ॥੧॥ ਸਾਧ ਪ
ਏ ਆਪ ਹਰਿ ਮਤੁ ਮਤੇ ਨਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਮ ਭ੍ਰੈ ਸਿਰ ਗਏ ਰਮਣ ਰਾਮ ਰੁਪੁਰਿ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਹੁਤ ਸੀਸੀ ਅਰੁ ਸੀਤਲ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ
ਮੰਘਰੇ ਪੋਹਿ ਜੀਉ ॥ ਜਲ ਨਿਬੁ ਝੀਰ ਸੁਪਾਇ ਆ ਬਿਨ ਸੇਮਾ ਏ ਆ ਪੋਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸਰਕਾ ਮਪੁਰੇ ਮਿਲ ਜਨੁ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ
ਆ ॥ ਭਰੋ ਰਸੀ ਗਾਰ ਸਰ ਸੁਗੁਣ ਗਾਉ ਅਲਖ ਅਭੇਦਿ ਆਗਾ ॥ ਉਕਤ ਗਾਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਾਛਤ ਜਮੁ ਨ ਸਾਕੈ ਜੋ ਹਿਜੀ ਉਗ ਬਿਨ ਵੀਤਿ
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪ ਮੇਲੀ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰੇਮਾ ਬਿਛੋੜ ਜੀਉ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਪਾਇ ਆਸੇ ਹਰਾ ਦੀਡੋ ਲਤਨ ਹੀਰੀਤ ॥ ਸੰਤ ਸੰਜੋ
ਗੀ ਨਾਨਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਤ ॥੧॥ ਨਾਰਾ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਕੋ ਰੂਪਿ ਅਪ੍ਰੀਤ ਮਸੰਗ ਬਨੇ ॥ ਮਨ ਬਾਛਤ ਛਲੁ ਪਾਇ ਆਨੁ ਨਕ
ਨਾਮ ਰੁਨੇ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਹਿਮ ਕਰਿ ਹੁਤ ਮਨ ਭਾਵਤੀ ਮਾਖੁ ਛਗਣੁ ਹੁਣ ਵੀਤ ਜੀਉ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਾਉ ਮੰਗਲੇ ਗੁਣ ਅਏ ਹਰਿ ਕੀਤ
ਜੀਉ ॥ ਗਹਿਲਾਲ ਅਏ ਮਨਿ ਪਿਆਏ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰ ਸੋਹੀ ਆਗਾ ॥ ਵਣ ਵਿਦਾ ਕੀ ਭਵਨ ਭਏ ਹਰਿ ਆਦੇ ॥ ਪਿਰ ਰਸੁ ਮੋਹੀ ਆਗਾ ॥ ਮਿ
ਲੇ ਸੁਆਮੀ ਏ ਛਪੁ ਨੀ ਮਨ ਜਾਪਿ ਅਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਕਰਹੁ ਰਲੀ ਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਕੀਤ
ਜੀਉ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਜੀ ਅਕੇਰੁ ਵਜਨ ਭਤ ਰਦਾਰਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚੇ ਜਾਣੀ ਅਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮਾ ਪਿਆਗਾ ॥੧॥ ਜਿਨ
ਜਾਨਿਆ ਸੇਈ ਤਰੇ ਸੇ ਸੂਰੇ ਸੇ ਬੀਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਾਲਿ ਹਰੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰੇ ਤੀਗਾ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਚਰਣ ਬਿਰਾਜਤ ਸਭ ਉ
ਪਰੇ ਮਿਟਿ ਆਸ ਗਲ ਕਲੇਸ ਜੀਉ ॥ ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਦੁਖ ਹਰੇ ਹਰਿ ਰੁਗ ਤਿਕੀ ਆਪਰ ਵੇਸ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਗਾਠੇ ਸਹਜ ਮਤੇ
ਤਿਲੁ ਮਨ ਤੇ ਬੀਸੈ ॥ ਤਜਿ ਅਪਸਰਣੀ ਪ੍ਰੇਰਣੀ ਸਰ ਬਹੁ ਟਨ ਗਦੀ ਸਹੈ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧੀ ਰੰਗ ਸੁਆਮੀ ਆਦਿ ਕਉ
ਦੇਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਧਰੁ ਜੁਗੁ ਗੋਇ ਕਵੇ ਸਜੀਉ ॥੮॥

੨੮੬

ਹਰਿ

ਛੰਤੁ ਕਾਜੁ ਮਲਾ ੮ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ੨੪ ਵੀ ਓਅੰਕਾਰ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਕੀਆ ਜੀਨਿ ਚਿਤੀ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਰਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਲੇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ
ਸਬਦ ਉਪਰੇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਗਾ ॥ ਓਨ ਮਾਖਰ ਸੁਣੁ ਬੀਰਗਾ ॥ ਓਨ ਮਾਖਰ ਕੀਰਤਨ ਸੁਗਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਠੇ ਕਿਆ ਲਿਖੁ
ਜੰਜਾਲਾ ਲਿਖ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਸੈ ਸਕੁ ਜਗੁ ਸਤਿ ਉਪਾਇ ਆਤੀ ਨ ਫਨਾਇ ਕਜੇ ਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇਵੈ ਦੁਲੈ ਮਾਇ ਕੋ ਮੇਤੀ ॥ ਸਮਝੈ ਸੁਝੈ ਪੜਪੜਿ ਬੁਝੈ ਅੰਤ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਏ
ਬਿਨ ਸਾਚੈ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੨॥ ਪਧੈ ਪਰਮ ਪਰੇ ਪਰਮਾ ਪੁਰਹੁ ਟਕਾਰੀ ਮਨੁ ਪੀਰਾ ॥ ਪਧੈ ਪੁਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖ ਮਸਤ ਕਿਕਰ ਨ ਭਏ ਮਨੁ ਗਾਧਨ
ਟਾਰਣੀ ਪਰੁ ਆਪਿ ਅਨੁ ਨੀਤੋ ਲਭੈ ਲਸਤੁ ਪੁਰਾ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤ ਜਦੈ ਕੈ ਜਦੈ ਗੁਰ ਸੁਗਾ ॥ ਫਿਰ ਆਨੁ ਗਵਾਇ ਆਦੁ ਜਾਗੁ
ਇਆ ਗਰਬ ਗਲੇ ਬਿਖੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸੁਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀ ॥ ਐਹਾ ਹਿਰੀ ਭੀਰ ਗਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਭਰਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਖਾਇ ਸਾਧਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੇ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਏਕੋ ਏਕ ਕੈ ਸੁਭ ਕੇਈ ਹਉਮੈ
ਰਬਾਵਿਆਪੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਏਉ ਪਰਿ ਮਹਲਾ ਸਿਵਾਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇ ਕੈ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣੁ ਏਕੋ ਸਿਸਟਿ ਸਥਾਈ ॥ ਏ
ਕਿ ਕਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੀ ਦੁਨਾ ਨਾਨਕ ਏਕ ਸਾਈ ॥ ੨ ॥ ਏਸ ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿਰਾਖ ਉਮਠਾਰਿ ਓਤੁ ਓਓਨ ਜਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਕੋਰਿ
ਦਨੇ ਪਾਨੀ ਸੁਠ ਠਗੁ ਓਹੀ ਪਾਈ ॥ ਲਾਬਿ ਓਭਿ ਮੁਹਿ ਤਾਨਾ ਵਿਗੁਤੇ ਏ ਬਤ ਬਾਹਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਏਕੁ ਸਰੇ ਵੈਤਗਾਤਿ ਮਾਤਿ ਪਵੈ
ਆਵਨੁ ਜਾਣੁ ਹਾਈ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਅਚਾਰੁ ਰੰਗੁ ਏਕੁ ਪਾਪ ਉਦਪਾਈ ਅਗਨੀ ਅਸਹੁ ਪਾ ॥ ਏਕੋ ਭਵਰੂ ਵੈਤਿ ਤਲਾਈ ॥ ਏਕੋ ਬੁ
ਝੈ ਸੂਝੈ ਪਾਤਿ ਹੋਈ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਓਸ ਮਸਰਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਵਰ ਲਾਕੇ ਲੈ ॥ ਜਿ ਸਨੇ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਦੁ
ਅਰੈ ਆਖ ਸੁਦਾਏ ॥ ੪ ॥ ਉਹ ਮਧੁਰ ਮਨੋ ਤਿਉ ਜਾਣਾ ॥ ਤਿਨ ਭਵਨ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਉਗਾਵਿਆ ਅਸਹੁ ਪਾਇਆ ਵੈ ॥ ਕਹਿ
ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਪਰਿਆਵੈ ॥ ਉਨ ਵਰ ਸੈਨੀ ਸੁਰਧਾਰਾ ॥ ਉਤ ਮਸਬਾਦਿ ਸਵਰਦਾਰਾ ॥ ਏਸੁ ਏਕੋ ਕਾਜ ਏਕੋ ਉਪਾਏ ਕਰਤ ਆਪੇ
ਦੇਉ ॥ ੫ ॥ ਉਗ ਵੈ ਸੁਰ ਅਸੁਰ ਸੰਪਾਰੈ ॥ ਉਰ ਉਦੇਖ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਉਪਰਿਆ ਦਿਅੰਤ ਤਿਉ ਲੋਇਆ ਪੇਕਰੈ ਕਥੈ ਸੁਣੈ ਸੋਇ ॥ ਓਹੁ
ਬਿਧਾਤਾ ਮਸਿਤ ਨਿਦੇਉ ॥ ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨੁ ਖੋਲੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਪਾਤਿ ਹੋਈ ॥ ੬ ॥ ਰਾਜਨਾ
ਅਵੈ ਰਿਤ ਕਾਰਿ ॥ ਰਣ ਮਹਿ ਲੁਝੈ ਮਨੁ ਆਮਾਗਿ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨ ਤਰੈ ਰੰਗ ਰਾਤਾ ॥ ਤਿਨ ਭਵਨ ਜੁਗ ਚਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਨ ਜਾਤਾ ਸੋਇ ਸਹੀਜੇ
ਤਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇ ਲਾਸੀ ਸੁਦੇਤਾ ॥ ਹਰ ਸੀਰਾ ਮੁਰਿ ਦੇਇ ਕਰਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਦਿਵਲਾਈ ॥ ੭ ॥ ਰੇ ਸੁਨ ਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜੀ
ਰਹਨੁ ਨ ਹੀ ਸੀਸਾਰੈ ॥ ਰਾਜੇਗਾ ਏਕ ਨ ਹੀ ਰਣ ਆਇ ਜਾਇ ਜੁਗ ਚਰੇ ॥ ਰਹਣ ਕਰਣ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਿਸੁ ਪਹਿਕਰ ਉਬਿਨਤੀ ॥ ਏਕੁ ਸਬ
ਦੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰੋਧ ਗੁਰ ਦੇਵੈ ਪਾਤਿ ਮਤੀ ॥ ੮ ॥ ਲਾਜ ਮਰਤੀ ਮਰਿਗਈ ਘੁਪੁ ਟੋਭੈ ਚਲੀ ॥ ਸਾਸੁ ਦਿਵਾਨੀ ਬਾਦਗੀ ਸਿਰੇ ਤੇ ਸੰਕਟੀ
॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬੁਲਾਈ ਰਲੀ ਸਿਉ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਦੁਲਾ ॥ ਲਾਇ ਰਤੀ ਲਾਈ ਰਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਈ ਨਿਰਿ ਦੁਲਾ ॥ ੯ ॥ ਲਾਤ ਨਾਮ ਰਤਨ ਪਿਸਰੁ
॥ ਲਾਬਿ ਲੋਕੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਲਾਜੀ ਚਾਜੀ ਲਾਇਤ ਬਾਗੁ ਮਨੁ ਮੁਖੀ ਮੁਗੁ ਮੁਗੁ ਦੁਹਾ ॥ ਲਾਏ ਕਾਰਣ ਆਇਆ ਜਾਗਿ ॥ ਹੋਇ ਸੁਰਿਗ ਇਆ
ਠਗਾਇ ਠਗੀ ॥ ਲਾਤ ਨਾਮੁ ਪੁੰਜੀ ਦੇਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰੀ ਪਤਿ ਸਾਚਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ॥ ੧੦ ॥ ਆਇ ਵਿਗੁਤ ਜਗੁ ਜਾਪੀ ਬੁਝਾ ॥ ਆਈ ਨ ਮੇਰੁ
ਕੋ ਸਮਰਥਾ ॥ ਆਬਿ ਸੋਲਾਨੀ ਚਪਰਿ ਹੋਈ ॥ ਆਬਿ ਦੇਖ ਨਿਵੈ ਸੁਦੇਈ ॥ ਆਬਿ ਹੋਇਤ ਮੁਗਧ ਸਿਆਨਾ ॥ ਕੁਰੰਤਿ ਬਿਨੁ ਜਗੁ ਬਝੈ
ਨਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿ ਸਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ੧੧ ॥ ਜੁਗੀ ਜੁਗੀ ਬਾਪ ਸਦਾ ਨਿਰਵੈ ਗੁ ॥ ਜਨ ਮਮਰਨ ਹੀ ਪਿਧਾਏ
ਗੁ ॥ ਜੋਦੀ ਸੋ ਅਪੇ ਆਪਾ ਆਪ ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਪਾਇ ਬਾਪੀ ॥ ਅਪ ਅਗੋਰ ਹੁਖੈ ਪੈਲੇਈ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਜਗ ਜੀਵਨ ਸੋਈ ॥ ਕਹਿ ਅਚਰ
ਰ ਸਚੁ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮ ਵਿਦੁ ਦਾ ਮੁਕਤਿ ਕੇਵਲੇਈ ॥ ੧੨ ॥ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਵੈਰੋ ਪੁਸਰੀਗਾ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਿਲਹਿ ਕਾਟਿ ਮਨ ਪੀਗਾ ਵਾਟ ਦੁ
ਉ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਕਿਆ ਭੇਅਾਇ ਆਕਿਆ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਤੇ ਸਭ ਬਾਇ ॥ ਲਾਤ ਮਿਲੈ ਜਾਦੇਈ ਬੁਝਾਈ ॥ ਵਰਨੁ ਵਾਪਰੁ
ਵਰਨੈ ਵਾਪਰੀ ॥ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਕੈ ਸੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਕੁਟਵੀ ਚਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਣ ਦਾਤ
ਵਿਰਲਾ ਸੀ ਸਾਹੀ ॥ ਸਾਚੀ ਕਰਵੀ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਰ ਰਕੀ ਮਾਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾਮਿ ਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਣ ਵੀਤੀ
ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਨੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਮਿਲੀ ਐ ਮੀਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾਇਆ ਕਉ ਰਾਲੈ ॥ ਜਿਉ ਕਰਨ ਸਿਰਗਾ ਛਾਲੈ ॥ ਕਸਕਸ
ਵਟੀ ਸੁਝੈ ਸੁਤਾ ॥ ਉਨ ਵਰ ਸਰਾਫੈ ਨਿਸਰਵਾਈ ॥ ਜਗਤੁ ਪਸੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਸਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਿਰਪਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕੀਤੀ

ਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ। ਤੋਰਕਿਆਕੀਮੈਕਿਛਕੁਦੁਜਾਈ। ੧੮। ਖੋਜਤੋਖੋਜਤਮੀਸਿਤੁਪੀਆਥੀਮਾਗੀਮਨੁਸਤਿਗੁਰੁਦੀਆਥਰ
 ਖਰਾਥੈਸਕੁਕੋਇ। ਖਰਾਰਤਨੁਗਚਰੋਏਇ। ਖਤਪੀਅਤਿਮੁਏਨਹੀਜਾਨਿਆਥੀਮਤਿਮੁਏਨਾਸਬਦਪਛਾਨਿਆ। ਅਸਾਬਿਰਚੀਤਮ
 ਰਨਮਨੁਮਾਤਿਆਗੁਰਕਿਰਪਤੋਨਾਮਪਛਾਨਿਆ। ੧੯। ਗਗਨਗੀਰੀਗਗਨਤਿਭਿਵਸੁ। ਗੁਣਗਾਵੈਸੁਖਸਤਿਨਿਵਸੁ। ਗਾਇਆਨਮਾਵੈ
 ਆਇਜਾਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰੋਲਿਵਲਾਈ। ਗਗਨੁਮਹੀਮੁਅਨਾਥੁਅਜੇਨੀ। ਅਸਥਿਰੁਚੀਤਸਮਾਧਸਰੋਨੀ। ਗਗਿਨਮੁਠੇਤਿਛਿਰਿ
 ਪਦਹਿਨਜੁਨੀ। ਗੁਰਮਤਿਸਾਰੋਰਨਮਾਥੀਨੀ। ੨੦। ਪਰਦਹਛਿਰਥਾਕੀਬਤੁਤੇਗਾਜਾਤਿਅਸੀਖਅੰਤਹੀਮੇਰੇ। ਕੇਤੇਮਾਥਪਤਾਸੁਤਥੀ
 ਆਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਛਾਨਿਤੁਆ। ਕਾਚੇਗੁਰਤੇਮੁਕਤਿਨਤੁਆਕੇਤੀਨਾਰਿਵਹੁਏਕੁਸਮਾਲੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਮਰਦੁਜੀਵਦੁਪੁਰਨਾਈ। ਚਹਿਦਿਸ
 ਚੁਛਪਰੇਮਤਿਪਾਇਆ। ਮੇਲੁਕਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆ। ੨੧। ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੁਲਾਵੈਤੋਲੈ।
 ਗੁਰਮੁਖਿਆਵੈਨਾਇਨਿਸੰਗੁ। ਪਰਤਰਮੈਲੁਜਲਾਇਕਲੰਕਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਦੁਬੇਦੁਬੀਰਾਗੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਮਜਨੁਚਜੁਅਚਾਗੁਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਬਦੁਮੀਸਿਤੁਏਸਾਗੁ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਵੈਪਾਗੁ। ੨੨। ਚੰਦਨੁਚੀਤਨਰਤਈਠਾਈ। ਚੇਰੀਸਿਰਗੁਅੰਗੁਰੀਖਾਈ। ਚਰਨਕਮਲਉਰ
 ਪਾਰੋਚੀਤਾ। ਚਿਰਜੀਵਨੁਚੇਤਨਿਨਿਤਨੀਤਾ। ਚਿਤਤਹੀਦੀਸੈਸਕੁਕੋਈ। ਚੇਤਹਿਏਕੁਤਹੀਸੁਖੁਏਈ। ਚਿਤਵਸੈਰਾਚੈਤਨੀਈ। ਮੁਕਤੁ
 ਕਾਇਆਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਈ। ੨੩। ਛੀਜੈਦੇਹਿਖੁਲੈਇਕਗੰਠਾ। ਛਿਮਾਨਿਤਦੇਖਤਜਗਤੰਠਾ। ਪੁਪਛਾਵੇਜੇਸਮਕਰਿਜਾਏ। ਬੰਧਾਕਾ
 ਟਿਮੁਕਤਿਪਰਿਮਾਏ। ਛਾਇਆਛੁਛੀਜਗਤੁਤੁਲਾਨਾ। ਲਿਖਿਆਕਿਰਤੁਪੁਰੇਪਰਵਾਨਾ। ਛੀਜੈਜੋਬਨੁਜਨੁਆਸਿਰਕਾਲੁ। ਕਾਇਆਛੀ
 ਜੈਰਈਥਾਲੁ। ੨੪। ਜਥੈਆਪਿਪ੍ਰਕਾਤਿਹੋਈ। ਜਗਿਜੁਗਿਰਾਤਾਅਵਰਨੋਈ। ਜਿਉਰਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿਰਾਖਾ। ਜਸੁਜਾਚਉਦੈ
 ਪਤਿਸਾਖਾ। ਜਾਗਤੁਜਾਗਰਤੁਪੁਰਾਵਾ। ਜਾਤੁਮੇਲਤਿਤਾਤੁਏਸਮਾਵਾ। ਜੈਜੈਕਾਕੁਪਉਜਗਦੀਸਾ। ਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਬੀਸਥਿਰੀਸਾ।
 ੨੫। ਸੁਖਿਬੋਲਦੁਕਿਅਜਗਸਿਉਵਾਦਾ। ਸੁਰਿਮਰੈਦੇਖੈਪਰਮਾਦੁਜਨਮੁਏਨਹੀਜੀਵਣਾਸਾ। ਆਇਚਲੇਭਏਆਸਾਨਿਰਾਸਾ। ਸੁਰਿਸੁਰਿ
 ਸੁਖਿਮਾਟੀਗਲਿਜਾਈ। ਕਾਲੁਨਰਾਪੈਤਰਿਗੁਣਗਾਈ। ਪਾਈਨਵਨਿਧਿਤਰਿਕੈਨਾਈ। ਆਪੇਰੇਵੈਸਤਜਸੁਗਾਈ। ੨੬। ਏਆਨੋਬੋਲੈਅਧੇ
 ਬੁਝੈ। ਆਪੇਸਮਝੈਅਧੇਸੁਝੈ। ਗੁਰਕਾਕਹਿਆਅੰਕਸਮਾਵੈ। ਨਿਰਮਲਸੁਚੇਸਚੇਰਾਵੈ। ਗੁਰਸਾਗਰੁਰਤਨੀਤਹੀਤੇਟਿ। ਲਾਲਪਰਾਰਥਸਾ
 ਚੁਅਖੋਟਾ। ਗੁਰਕਹਿਆਸਾਕਚਕਮਾਵਤਾ। ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਕਹੇਧਾਵਤਾ। ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਾਚਸਮਾਵਤਾ। ੨੭। ਟੁਟੈਨੇਤੁਕਿਬੋਲਹਿਸਭੀ।
 ਟੁਟੈਬਾਹੁਤੁਰਿਸਗੀ। ਟੁਟਿਪਰੀਤਗਈਬੁਰਿਬੋਲਾ। ਦੁਸਮਤਿਪਰਹਿਛਾਡੀਛੋਲਾ। ਟੁਟੈਗੰਠਪੜੈਵੀਰਾਗੀ। ਗੁਰਸਬਦੀਪਰਿਕਾ
 ਰਜੁਸਾਗਾਲਾਜੁਸਾਦੁਨਆਵੈਤੋਟਾ। ਬਿਰਵਣੁਠਕੁਰਪੀਤਮੁਮੇਟਾ। ੨੮। ਠਕੁਮਨੁਮਾਰਾਖਤੁਈ। ਠਕੁਮੁਟੀਅਵਗੁਣਪਛੁਗਈ।
 ਠਕੁਰਏਕੁਸਬਾਈਨਾਗੀ। ਬਤੁਤੇਵੇਸਕਹੈਕੁਛਿਅਗਾਪਰਘਰਿਜਾਤਿਠਕੁਰਾਈ। ਮਾਹਿਲਬੁਲਾਈਠਾਕਨਪਾਈ। ਸਬਦਿਸਵਰੀ
 ਸਾਹਿਪਿਆਗੀ। ਸਾਈਸੋਗਗਟਿਠਕੁਰਾਈ। ੨੯। ਠੋਲਤਠੋਲਤੋਸਖੀਠਾਟੇਰੀਗਸੀਗਾਗੁ। ਸੁਤਪਟੇਤਨੇਸੁਖਨਹੀਬਿਨੁਗਬਿਣ
 ਠੀਠਾਗੀ। ਠੁਗਪਮੁਟੀਪਰਿਆਪਵੈਠੀਠੀਕੰਤਸੁਜਾਣਾ। ਠੁਗਾਖਿਆਗੁਰਆਪਵੈਨਿਰਉਨਮੁਦਖਾਣੀ। ਠੁਗਵਾਸੁਖਿਖਾ
 ਘਟੀਨਬਦੇਖਾਨਹੀਦੁਗੀ। ਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਸਬਦਿਮੀਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਕੁਰਪੁਰੀ। ਦੇਹਿਦੇਹਿਆਖੈਸਕੁਕੋਈਜੈਠਾਵੈਤੋਟੇਈ। ਗੁਰੁਦੁ
 ਆਰੋਚੈਵਸੀਤਿਖਾਨਿਵਾਰੈਸੋਈ। ੩੦। ਠੰਢੋਲਤਠੁਛਤਉਛਿਰਿਛਤਿਛਤਿਪਵਨਕਰਾਗ। ਕੁਰੇਛਤਉਛਤਿਪਏਉਛੇਨਿਕੋਸਥਾ
 ਗਿ। ਅਮਰੁਅਜਾਹੀਗਮਿਲੇਤਿਕੈਉਛਲਿਜਾਉ। ਤਿਨਕੀਪੁਰੁਅਪੁਲੀਐਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ। ਮਨੁਦੀਆਗੁਰਆਪਵੈਪਾਇਆ

੨੯।

ਨਿਰਮਲਾਉਗਿਜਿਸਿਨਾਮੁਦੀਆਤਿਸੁਸੇਵਸਾਤਿਸੁਬਲਿਤਰੈਜਾਉਜੇਉਸਾਰੈਸੇਰਹਿਸੀਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਿਸੁਸੇ
 ਮਲਾਤਾਤਨਿਦੁਖਨਹੋਇ॥੨੧॥ਦਾਕੋਮੇਰਾਕਿਸੁਰਾਪਦਾਕੋਹੋਅਨੋਗੁ॥ਅਵਦਨਾਦਸਵਿਗੁਚੀਐਦੁਬਿਧਾਇਆਪੈਕੋਗੁ॥ਦੁਖਮਾਇਦੁਖੇਮਾਦ
 ਮਕਿਯਰਕੰਧਰੀਰੰਤਾ॥ਵਿਦੁਨਾਵੈਕਿਉਛੁਟੀਐਜਾਇਸਤਲਾਅੰਤਾਗਣਰਗਦਾਵੈਅਖਰੀਅਗਣਤਸਾਰਸੋਇ॥ਅਗੀਆਨੀਮਤਿ
 ਦੁਤੇਗੁਰਬਿਨੁਗੀਅਨੁਨੋਇ॥ਤੁਟੀਤੰਤਰਬਾਬਕੀਵਜੈਨੀਵਿਜੋਗਾ॥ਵਿਛੁਟੀਆਮੇਲੈਪ੍ਰਕਾਨਕਕਰਿਸੰਜੋਗਾ॥੨੨॥ਤਰਵਰੁਕਾ
 ਈਆਖਮਨੁਤਰਵਰਪਖੀਪੰਚਾਤਤੁਗੁਹਿਮਿਲਏਕਸੇਤਿਨਕਉਛਾਸਨਰੰਗ॥ਉਰਹਿਤਬੇਗੁਲਬੇਗੁਲੇਤਕਹਿਛੋਗਘਣੀ॥
 ਪੰਖਤੁਟੇਛਾਹੀਪੜੀਅਵਗੁਣਕੀਨਬਣੀ॥ਬਿਨੁਸਾਰੇਕਿਉਛੁਟੀਐਹਰਿਗੁਣਕਰਮਮਣੀ॥ਆਪਛੁਟਾਏਛੁਟੀਐਵਡਾਆਪ
 ਧਣੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਕਿਧਾਆਪਕਰੇਇਆਪਦੈਯਬਵਡਾਈਮਾਜੈਰੁਵੈਤੈਦੋਇ॥੨੩॥ਥਰਥਰਕੰਪੈਜੀਅਤਥ
 ਨਵਿਦੁਲਾਹੋਇ॥ਬਲੰਮਾਨਿਸਚੁਏਕੈਕਾਨਨਛੀਟੈਕੋਇ॥ਬਿਰੁਸਾਇਦੁਬਿਰੁਗੁਰੁਬਿਰੁਸਚਾਬੀਚਾਰੁਹਸੁਰਨਰਨਾਥਪਿਨਾਥਤੁੰਰਿਧਾ
 ਰਾਅਧਰਾਮਰਬੇਥਾਨਥਨੰਤਰੀਤੁੰਦਯਾਦਾਤਗੁਜਤਦੇਖਾਤੁਏਕਤੁੰਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਗਵਿਰਹਿਆਗੁਰਸਬਦੀਵੁ
 ਚਾਗਾਅਣਮੀਗਿਆਦਾਤੁੰਦੇਵਸੀਵਡਾਅਗਮਅਪਾਰੁ॥੨੪॥ਦਾਇਆਦਾਨਦਾਇਆਲਤੁੰਕਰਿਕਰਿਦੇਖਦਾਰੁ॥ਦਾਇਅਕਰਹਿਪ੍ਰਤ
 ਮੇਯਛੈਹਿਬਿਨਮਹਿਦੁਹਿਉਸਾਰਿ॥ਦਾਨਾਤੁੰਬੀਨਾਤੁੰਦੀਦਾਨਕੈਸਿਰਦਾਨੁ॥ਦਾਲਚਰੰਨਨਦੁਖਦਲਦੁਗੁਰਮੁਖਾਗੀਆਨੁਧਿਆਨੁ॥੨
 ੫॥ਧਨਿਗਾਇਐਬਹਿਬੁਧੀਐਧਨਮਹਿਚੀਤੁਗਵਾਗਾਧਨੁਵਿਰਲੀਸਚੁਸੀਰਿਆਨਿਰਮਲਨਾਮੁਪਿਆਰੁ॥ਧਨੁਗਾਇਆਤਾਜਾਣਦੇਹਿ
 ਜੋਗਾਚਹਿਹਏਕ॥ਮਨਦੀਜੈਸਿਰਸਉਪੀਐਕੁੰਕਰਤੇਕੀਟੇਕਾਪੀਧਾਧਾਵਤਰਹਿਗਏਮਨਮਹਿਸਬਦੁਮਨੰਦਾਦੁਰਜਨਤੇਸਾਜਨਤ
 ਵੇਭੇਟੇਗੁਰਗੋਵਿੰਦਾ॥ਬੁਨਬਨੁਛਿਤੀਦੁਰਤੀਬਸਤੁਰਪੀਧਰਿਬਾਗਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਆਲਿਰਹਿਨਮਰਦੁਖਾਨੰਦਾਰਿ॥੨੬॥
 ਨਾਨਾਕਰਤਨਛੁਟੀਐਵਿਦੁਗੁਣਨਮਪੁਰਜਾਹਿ॥ਨਾਤਿਸੁਏਤੁਨਓਤੁਰੈਅਵਗੁਣਛਿਧਿਛੁਤਾਹਿ॥ਨਾਤਿਸੁਗੀਅਨੁਨਪਿਆਨੁ
 ਨਾਤਿਸੁਧਰਮਧਿਆਨੁ॥ਵਿਦੁਨਾਵੈਨਿਰਭਉਕਤਾਕਿਆਜਾਣਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਥਾਕਰਹੀਕਿਵਅਪੜਾਥਾਥਨਹੀਨਾਪਾਰੁ॥ਨਾਸਾਜਨਸੇਰੀ
 ਗਲੇਕਿਸੁਪਤਿਕਰੀਪੁਕਾਰਾਨਾਨਕਾਪਉਪਉਜੇਕਰੀਮੇਲੈਮੇਲਦਾਰਾ॥ਜਿਨਾਵਿਛੋੜੀਸੋਮੇਲਸੀਗੁਰਕੈਤੋਤਿਅਪਾਰੁ॥੨੭॥ਪਾਪ
 ਬੁਰਾਪਾਪੀਕਉਪਿਆਗਾ॥ਪਾਪਲਦੇਪਾਪੇਪਾਸਾਗਾ॥ਪਰਹਰਪਾਪਛੁਟੈਆਪੁ॥ਨਾਤਿਸੁਸੋਗਵਿਜੋਗਸੰਤਾਪੁ॥ਨਰਕਪੜਤਉਕਿਉ
 ਹਤੈਕਿਉਬੰਦੈਨਮਕਾਛੁ॥ਮਨਜੰਜਾਛੀਵੇਕਿਆਗੀਜੰਜਾਛਾਮਾਹਿ॥ਵਿਦੁਨਾਵੈਕਿਉਛੁਟੀਐਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਹਿ॥੨੮॥ਫਿਰਿਫਿ
 ਰਿਛਾਹੀਠਸੈਕਉਆਗਾਫਿਰਪਛੁਤਾਨਾਅਥਕਿਆਪੁਆਠਾਥਚੋਗੁਰਗੈਨਹੀਬੁਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਅਖੀਸੁਝੈ॥ਜਿਉਮਛੁਛੀਨਾ
 ਬਿਜਮਨਾਲਾ॥ਵਿਦੁਗੁਰਦਤੈਮੁਕਤਿਨਭਾਈ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜਾਈ॥ਇਕਰੰਗਰਚੈਰਤੋਲਿਵਲਾਈ॥ਦਿਦੁ
 ਟੈਫਿਰਿਛਸਨਪਾਈ॥੨੯॥ਬੀਰਾਬੀਰਾਕਰਿਹੀਬੀਰਭਏਬੈਰਾਈ॥ਬੀਰਚਲੇਘਰਿਆਪਟੈਬਹੁਦਬਿਰਜਲਜਾਈ॥ਬਾਬਸ
 ਕੈਘਰਿਬੇਟਕੀਬਾਲੀਬਾਲੇਹੇ॥ਜੇਲੋਕਤਿਵਰੁਕਾਮਣੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਤੇਹਿ॥ਬਿਰਲੇਗੀਆਨੀਬੁਝੈਸਤਿਗੁਰਸਾਚਮਿਲੇ॥
 ਠਾਕੁਰੁਭਵਡਾਈਅਜੈਰੁਵੈਤੈਦੋਇ॥ਬਾਣੀਬਿਰਲੇਬੀਰਾਸੀਜੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ॥ਇਤਬਾਣੀਮਾਪੁਰਖਕੀਨਿਜਾਦਾ
 ਸਾਰੇਇ॥੩੦॥ਕੁਨਿਕੁਨਿਘੜੀਐਘੜਘੜਿਭਜੈ॥ਛਾਹਿਉਸਾਰੈਉਸਰੈਛੁਟੈ॥ਸਰਭਰਸੇਖੈਤਿਛੁਰੇਪੈਖੈਅਥਵੇਪਰਨਾ॥
 ਤਰਮਿਭੁਲਾਯੋਭਏਦਿਵਨੇਵਿਦੁਰਗਾਕਿਆਪਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖੀਗੀਅਨੁਰੋਹੀਪ੍ਰਭਪਕੜੀਜਿਸਿਥਿਚੈਤਿਜਿਜਾਈਐ॥ਹਰਿਗੁ

ਕਿਉਆਵਣਜਾਣਾਈ
 ਸੋਧੁਭਭਾਏਕਾਧਾ

ਲਗਾਇਆ ਗਏ ਬਹੁਤੀਨ ਪਛੋਤਾਈਐ॥ ਭਰੇ ਭਾਲ ਤਿਹਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ਤਾਨਿ ਜਪਾਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ॥ ਕੁਠੈ ਕੁਠਿ ਜਲੁ ਮਾਰਗਾਇਕਾ
 ਆਸਨਿ ਰਾਸਾ ਤਰੀਐ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਆਪੇ ਰੀਜੈ ਜੀਵਤਿ ਆਇਟਮ ਰੀਐ॥ ੪੧॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੁਏ ਮਾਇਆ ਕਿਸੈ ਨ ਸਾਥਾ
 ਹਿੰਦੁ ਲੈ ਉਠੈ ਮੁਏ ਮਾਇਆ ਕੁਲੀਆ ਬੀ॥ ਮਨੁ ਬੁਝਾਨੁ ਜੋ ਹਿਆ ਅਵਗੁਣ ਚਲਾਨਾ ਲੀ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਉਲਟੇ ਮੈਰੇ ਜੇ ਗੁਣ
 ਹੋਵਹਿ ਨਾਲੀ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮੁਏ ਵਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਭਾਲੀ॥ ਗੁਰੂ ਮੰਦਰ ਮਹਾ ਲਾਕਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਦੀ ਬਾਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਰੇ ਨਾਮਾ ਵਿਨੁ
 ਭਾਆਵਨੁ ਜਾਣਾ॥ ਆਪੇ ਚਤੁਰ ਸਹੁ ਪੁਰੋ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ਜਾਣਾ॥ ੪੨॥ ਜੋ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜਾਨਿ ਫੁਨਿਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ॥ ਲਖਨ ਉਰਾ ਸੀ
 ਤਮੇਦੀ ਘਟੈ ਨਵੈ ਉਤਾਹਿ॥ ਸੇਜਨ ਉਥੇ ਜਿਨ ਗਰਿਹਾਇਆ॥ ਪੰਧਾ ਮੁਆਵਿ ਗੁਤੀ ਮਾਇਆ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਰਾਲ ਸੀ ਕਿਸਕ ਉਮੀ
 ਤਕੇ ਉਜੀ ਉਸ ਮਪ ਉਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇ ਉ॥ ਅਸਥਿਰ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਪਈ ਤਿਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਉਟਾ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਮਾਗੀ ਉਮੁਈ ਸਬਦਿ
 ਤੀ ਮਨਿ ਚੋਟਾ॥ ੪੩॥ ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਨ ਕੋਰੈ ਰੰਗਨ ਤੂੰ ਗਫਰੀ ਗੁ॥ ਵਾਰੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਕੋਇ ਨ ਬਧੈ ਧੀ ਗਾਰਾ ਬੁਰਾ ਕੀ ਰਾਵਲਾ ਸਹੁ
 ਗਰਾਮ ਸਗਾ॥ ਮੈਤਨਿ ਅਵਗੁਣ ਸੁਰਮੁਈ ਵਿਨੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰ ਜਾਹਿ॥ ਗੁਣੀ ਆਗੁਣ ਲੇਖੁ ਮਿਲੇ ਕਿਉ ਤਿਨ ਮਿਲ ਉਪਿਆਰੀ॥
 ਤਿਨ ਤੀਜੈ ਸੀ ਬੀਰਤ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਗੀ॥ ਅਵਗੁਣੀ ਭਰਪੂਰੈ ਗੁਣ ਬੀਵਸਤਿ ਨਾਲੀ॥ ਵਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਗੁਣ ਨ ਜਾਪੀ ਜਿ ਚਹੁ
 ਸਬਾਦਿ ਨ ਕਰੈ ਵੀਰਾਗੁ॥ ੪੪॥ ਲਸਕਰੀ ਆਪਰਿ ਸੀ ਮਲੇ ਆਏ ਵਨੁ ਉਧਾਇ॥ ਕਾਰਕ ਮਾਟੁ ਹਿਸਿ ਰਪਣੀ ਲਾਪ ਲੈ ਪਾਈ॥ ਲੁਭ
 ਲਿਭੁ ਬੁਰਿਆਈ ਆਛੇ ਮਨੁ ਵਿਸਾਹਿ॥ ਗਾਇਕੋ ਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਕਰੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ॥ ਚਾਕੁਰ ਕੀ ਐਖ ਸਮਕਾਸ ਉਹੋ ਉਤਰਿ ਦੇਖੀ॥
 ਵਜ੍ਹਾ ਗਵਏ ਆਪਣਾ ਤਖਤਿ ਬੈਸਹਿ ਸੋਇ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਾ ਬਿਵਰਿਆਈ ਅਜੈ ਕਾਵੈ ਤੋਟੇ ਏਈ॥ ਅਪਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐਅ
 ਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕੋਰੇਈ॥ ੪੫॥ ਬੀਜ ਉਸੁ ਬੈਕੋਨੀ ਬੈਦਲੀ ਰਾਪਾਈ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨ ਰਹਤੁ ਸਾਰ ਉਸਾਚੈ ਨਾਈ॥ ਵਣੁ ਤਿਲੁ ਛੁਣ
 ਤ ਫਿਰਰੀ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰ ਉਬੀਰਾਗੁ॥ ਲਾਲਰਨ ਬਹੁ ਮਾਦਕੀ ਸਤਿ ਗੁਰਾ ਬਭੰਗਾਗੁ॥ ਉਤਮ ਹੋਵਾ ਪ੍ਰਕੁਮਿਲੈ ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੈ ਰਾਈ॥
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਲਾਡ ਲੈ ਪਰਥਾਈ॥ ਰਚਨਾ ਰਚਿ ਨਿਰਚੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਅਕਾਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਅਤਿ ਪਿਆਈ ਐਅ
 ਤੁਨ ਪਾਰਾਵਾਗੁ॥ ੪੬॥ ਜਾਣੈ ਰੁਤਾਹਿ ਜੀ ਉਸੈਈ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਾਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਜਾਣੈ ਗਾਰੁ ਤਮੁ ਸੁਟੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਾਹੀ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ॥ ਐਮਤ ਕੋਰੁ ਮਹੁਲਾਹੀ॥ ਸੋਸਾਹੁ ਸਾਚਾ ਜਿਸੁ ਗਰਿਧਰਾ ਸੀ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਪੁਰਾਤਿ ਸੁਸਾਥਾ ਸੀ॥ ਗੁਣੀ ਬਿਦੀ ਹਰਿ
 ਪਾਈ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਬੀਰਾਗੀ॥ ਆਪੁ ਗਾਇਆ ਦੁਖ ਕਾਟਿਆ ਹਰਿ ਦਰੁ ਪਾਈਆ ਨਾਹੀ॥ ੪੭॥ ਸੁਣਿਨ ਰੁਪਾਸੀ ਐਖ ਨੁਕਚਾ ਬਿਖੁ
 ਛਾਹੁ॥ ਸਾਹੁ ਸਦਾ ਏਸੀ ਚਿਧਨੁ ਦਾ ਬਿਧਾ ਹੋਇਖੁ ਆਗੁ॥ ਸਾਤਿ ਆਰੀ ਸਚੁ ਜੀਰਿਆ ਸਾਚੁ ਉਤਮੁ ਅਮੋਲਾ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਭਿ ਜਲੇ ਪਤਿ
 ਸਾਰੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤੁ ਜਨਾਨੁ ਤੂੰ ਸਰਵਰੁ ਤੂੰ ਬੁ॥ ਸਾਰ ਉਠਾ ਕਰ ਮਨ ਵਸੈ ਉਥਾ ਲਿਤਾਹੀ ਤਿਸੁ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੇਰੀ
 ਜਿਨ ਕੀ ਤੀਸੋ ਜਾਣਾ॥ ਬਿਖਿਆ ਅੰਧੁ ਏਕੈ ਬੁਝੈ ਪੁਰਖੁ ਜਾਣੁ॥ ੪੮॥ ਬਿਮਾਇ ਤੁਲੇ ਪਾਪਿ ਗਏ ਪੁਰੁ ਲਖ ਅਸੀਖਾ॥ ਗੁਣ ਤਨ ਆ
 ਵੈ ਕਿਉ ਗਈ ਪਪਿ ਪਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸੀਖਾ॥ ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਖੁਲੈ ਬੰਧਨ ਪਾਈ॥ ਸਬਾਦਿ ਮਹਾ ਲੀਖ ਰਾਤੂੰ ਬਿਮਾਸੁ ਸੁਖ ਭਾਈ॥
 ਖਰਚੁ ਖਰਾਧੁ ਪਿਆਨੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਵਸਹਿ ਸਰੀਗਾ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਅਤਿ ਮਾਨਿ ਪੀਗਾ॥ ਉਮੈ ਖਪੈ ਖਪਾਇ ਸੀ ਬੀਜ
 ਉਦਭਾਵਿ ਕਾਗੁ॥ ਜੰਤ ਉਪਾਈ ਵਿਚਿ ਪਾਈ ਅਨੁਕਰਤਾ ਅਲਗੁ ਅਪਾਗੁ॥ ੪੯॥ ਸਿਸਟੇ ਕੁਠਿ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ॥ ਸਿਸਟਾ ਕਰੈ ਸੁਨਿ ਚਉ
 ਹੋਈ॥ ਸੰਪੈ ਕਉ ਟੀਸਹੁ ਪਿਆਈਐ॥ ਸੰਪੈ ਪੁਰਖੀ ਲਿਖੇ ਕੀ ਪਾਈਐ॥ ਸੰਪੈ ਕਾਰਣਿ ਕਰੇ ਰੋਗਾ॥ ਸੰਪੈ ਸਾਬਿਨ ਚਾਲੈ ਰੋਗਾ॥ ਬੀਨੁ ਸਾਚੈ

ਨਤੀਦਰਗਮਾਨਾ ਗਰਿਸੁਪੀਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨੁ ॥ ੫੦ ॥ ਰੇਤਹੋਰਤਹੋਸਕੀਹ ਇਹਹੀਰੋਗਾ ਗਉਤਉਕਰਤੀਮੈਮੁਈਸਬਾਦਿਰਵੈਮਨਿਗਿਆਨੁ
 ॥ ਹਾਰੇਰੋਕੰਕਨਘਨੇਕਰਿਬਕੀਸੀਗਾਗੁ ॥ ਮਿਲਿਪੀਤਮਸੁਖਪਾਇਆਸਗਲਗੁਣਗਛਿਤਗੁ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਪੀਤਪਿਆਗੁ ॥
 ਹਰਿਬਿਨੁਕੀਨਿਸੁਖਪਾਇਆਦੇਕਮਨਿਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿਪਕਨਾਹਰਿਬੁਝਣਾਹਰਿਸਿਉਰਖਤੁਪਿਆਗੁ ॥ ਹਰਿਜਪੀਐਹਰਿਧਿਆਈਐਹਰਿਗਾ
 ਨਾਮੁਅਧਾਰੁ ॥ ੫੧ ॥ ਲੇਖਨਾਸਿਟਈਸੇਖੀਜੋਇਖਿਅਕਰਤਾਰਿ ॥ ਅਪੇਕਾਰਣੁਜੀਨਿਕੀਅਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗਧਾਰਿ ॥ ਕਰਤੇਤਬਿਵਰਿਯਾਈ
 ਆਬੁਝੁਤੁਗੁਰਵੀਚਾਰਿ ॥ ਲਿਖਿਮਾਠੇਰਿਨਸਕੀਐਜਿਉਰਾਵੀਤਿਉਸਾਰਿ ॥ ਨਦਾਰਿਤੇਰੀਸੁਖਪਾਇਆਨਾਨਕਸਬਦਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨੁਖ
 ਕੁਲੇਪਾਚਿਉਏਉਬੇਰੇਗੁਰਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜਿਪੁਰਖੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਿਸਕਾਰਿਅਕਰਿਕਹਿਆਜਾਈ ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰਮਾਪਣੈਜਿਨਹਿਰਵੈ
 ਰਿਤਾਰਿਖਾਈ ॥ ੫੨ ॥ ਪਾਧਪਾਫੀਆਆਖੀਐਬੀਦਿਆਬਿਰਹੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ ॥ ਬਿਦਿਆਸੇਧੈਤਤੁਲੈਗਮਨਾਮਲਿਵਲਾਈ ॥ ਮਨੁਖ
 ਬਿਦਿਆਬਿਕਰਾਬਿਖੁਪਟੈਬਿਖੁਖਾਈ ॥ ਮੁਰਖਸਬਦੁਨਹੀਨਹੀਸੁਝੁਝੁਨਪਕਾਈ ॥ ੫੩ ॥ ਪਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਐਚਾਟਕੀਅਮ
 ਤਿਟੋਇਨਾਨਾਮਸਮਾਲੁਨਾਮਸੇਹੋਲਾਨਗਮਹਿਯੋਈ ॥ ਸਚੀਪਟੀਸੁਮਨਿਪਕੀਐਸਬਦੁਸੁਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਸੋਪਾਫੀਆਸੋਪੀਤੁਬੀ
 ਨਾਜਿਸੁਗਮਨਾਮਗਲਿਤਾਗੁ ॥ ੫੪ ॥ ੧ ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਸਿਧਗੋਸਾਣੀ ॥

੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਧਸਕਾਰਿਅਸਾਣਿ ਥੈਠੇਸੰਤਸਕਾਜੈਕਹੈ ॥ ਤਿਸੁਆਗੈਰਾਸਤਮਾਰੀਸਾਰੁਅਪਰਾਪਹੈ ॥ ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਧਰੀਤਿਸੁਆਗੈ
 ਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਓ ॥ ਨਾਨਕਸਿਤੁਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਸਪਨਿਗਾਇਨਸੁਲੇਉ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆਰੁਦੀਐਸਚੁਸੁਚਹੋਈ ॥ ਸਾਧਿਸਬਦਿਬਿਖੁ
 ਕਤਿਨਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਦਨੁਤੁਮੈਕਿਆਨਉਤੁਮਾਰਕਵਨਮਾਗੁਕਉਨੁਸੁਆਉ ॥ ਸਾਚੁਕਉਅਰਦਸਹਮਾਰੀਹਉਸੰਤਜਨਾਬਾਲਿ
 ਜਾਉ ॥ ਕਹੈਸੁਹਕਹੀਐਬਾਲੇਕੁਆਵਹੁਕਹਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਕਿਆਤੁਮਾਰਹੋਗ ॥ ੨ ॥ ਪਾਟਿਘਟਿਬੈਸਨਿਰੰਤਰਿਹਰੀ
 ਐਚਾਲਿਸਤਿਗੁਰਗਾਈ ॥ ਸਤਜੇਆਏਹੁਕਮਸਿਧਾਏਨਾਨਕਸਰਾਰਜਾਈ ॥ ਆਸਣੁਬੈਸਣਿਬਿਰੁਨਾਰਾਇਣਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
 ਬੁਝੈਆਪਪਛਣੈਸਚੈਸਚਿਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਦੁਨੀਆਸਾਗਰੁਤਰਕੀਐਕਿਉਕਰਿਪਾਈਐਪੋਗੈਚਰਪਟੁਬੋਲੈਅਉਧੁਨਾਨਕਦੇਹੁਸਚਾ
 ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਅਪੇਆਖੈਆਪੇਸਮਝੈਤਿਸੁਕਿਆਉਤਹੁਦੀਜੈ ॥ ਸਾਚੁਕਹਤੁਮਪਾਰਗਰਮੀਤੁ ॥ ਕਿਆਬੈਸਣਿਦੀਜੈ ॥ ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲੁ
 ਨਿਗਲਮਮੁਰਗਾਈ ॥ ਸਾਢੈ ॥ ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਰਦਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮੁਦਖਦੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਤਏਕੋਮਨੁਵਸਿਆਆਸਾਮਾਹਿਨਿਗੋਸੇ ॥
 ਅਗਮਅਗੋਰਹੁਦੇਖਿਦਿਖਾਏਨਾਨਕਤਾਰਾਸੇ ॥ ੫ ॥ ਸੁਟਿਸੁਆਮੀਅਰਦਸਹਮਾਰੀਪੁਛਉਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ ॥ ਰੋਜੁਨਕੀਜੈਉਤਹੁਦੀਜੈ
 ਕਿਉਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰਾ ॥ ਏਹੁਮਨਹਯਤਉਸਚੁਪਰਿਬੈਸੇਨਾਨਕਨਾਮਅਧਾਰੋ ॥ ਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਗੈਸਾਚੁਪਿਆਗੋ ॥ ੬ ॥
 ਹਟੀਬਾਟੀਹਰਹਿਨਿਗਲੇਹੁਪਾਬਿਰਖਉਦਿਆਨੇ ॥ ਕੰਦੁਮੁਲੁਅਰੋਪਾਈਐਅਉਧੁਬੋਲੈਗਿਆਨੇ ॥ ਤੀਰਥਨਾਈਐਸੁਖਫਲੁਪਾਈਐ
 ਮੈਧੁਨਲਾਗੈਕਾਈ ॥ ਗੋਰਖਪੁਤਲੇਹਰੀਪਾਬੋਲੈਜੈਗੁਗਤਿਬਿਧਸਾਈ ॥ ੭ ॥ ਹਟੀਬਾਟੀਨੀਦਨਾਵੈਪਰਪਾਰਿਚਿਤਨਰੋਲਾਈ ॥ ਬਿ
 ਨੁਨਵੈਮਨਟੇਕਨਟਿਕਈਨਾਨਕਕੂਖਨਜਾਈ ॥ ਹਟੁਪਟੁਪਰਗੁਰੁਦਿਖਾਈਆਸਜੈਸਚੁਦਾਪਾਰੋ ॥ ਖੰਡਤਨਿਦਾਅਭਪਅਰੰਨਾਨਕਤ
 ਤੁਬੀਚਾਰੋ ॥ ੮ ॥ ਦਰਸਨਰੇਖਕਹੁਜੋਗਿਦੁਮੁੰਦੁਝੇਲੀਖਿਬਾ ॥ ਬਾਰਅੰਤਰਿਟੇਕਸੇਵੁਖਦੁਰਸਨਾਇਕੁਪੰਥਾ ॥ ਏਨਬਿਧਮਨੁਸਮੁ
 ਝਾਈਐਪੁਰਖਾਬਾਹੁਜੋਰੇਨਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਜੈਗੁਗਤਿਏਦਪਾਈਐ ॥ ੯ ॥ ਅੰਤਰਿਸਬਦਿਨਿਰੰਤਰਿਮੁੰਦੁਉ

ਉਪਰਿਖਪਰਪਰੁ... ਏਪੀ ਕਹਾਇਆ ਕਰਨਾ ਮਨਜੋਈ... ਸਤੁ ਸਤਿ ਬਸੰਤ ਮਹੀਨਾ ਲਿਖਨ ਕਹੁ ਮੁਖਿ ਮਨਮਾਇ ॥੧॥

ਮੋਮਾਤਾ ਦੁਰਿਕਰੀ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪਾਮਰਿ ਕਹੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਸੁਮ ਸੁਪਰੀ ॥ ਖਿਥਾ ਏ ਲੀਕਰ ਪੁਰਹਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਤਰੈ ਏਕਹੀ ॥
ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਪਰਬੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤ ਖਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਗੁਪਤਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਖਤਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨੁਗਤਾ ॥ ਕਵਨੁ
ਸੁਆਵੈ ਕਵਨੁ ਸੁਜਾਈ ॥ ਕਵਨੁ ਉਤਰਿ ਵਨਹਰਿ ਆਸਮਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਗੁਪਤਾ ॥ ਗੁਪਤਾ ਮੁਕਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਨੁਗਤਾ
॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਮਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਕਿਉ ਕਰ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਖੋਇਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਲਾ
ਧਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਇਤਤੁ ਬੀਚਰੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਮਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਦਰਮਾਤਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ
ਖੋਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਧੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨੈਥੀ ਖਾਉ ਨੈਥੀ
ਜੈਨ ਕੰਧਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਘਰੁ ਜਾਵੈ ਸਾਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਕੁਵੈ ਸਾਚਾ ॥ ੧੬ ॥ ਕਿਸੁ ਕਾਰਣੁ ਗੁਰੁ ਤਨਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿਸੁ ਕਾਰਣੁ ਇਉਂ
ਖਨਿ ਵਾਸੀ ॥ ਕਿਸੁ ਵਖਰੇ ਕੇਤੁ ਮਵਣ ਜਾਗੈ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਥ ਲੰਘਾਵੁ ਪਾਗੈ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਲਤਰੁ ਏਉਂਦਾ ਸੀ ॥ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਭੇਖੁ
ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਸਾਚ ਵਖਰੇ ਕੇਤੁ ਮਵਣ ਜਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰ ਸਪਾਗੈ ॥ ੧੮ ॥ ਕਿਤ ਬਿਪ ਪਰਖਾਨ ਮੁਵਟਾਇਆ ॥ ਕਹੇ ਕਉਤੁ ਬੁਝਿ
ਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਪ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਖਾਈ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਪ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਦੰਤਾ ਕਿਉ ਖਾਈ ਐਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਕਹੁ
ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੧੯ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਜਨ ਮੇਗ ਵਨੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਅਨੰਤ ਰਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਤੈ ਗੁਰੁ ਮੇਟੈ ਖਾਈ ਐਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਨਕ ਤਰੈ ਤਰਣੁ ਗੁਰੁ ॥ ੨੦ ॥ ਅਮਰਿਕ ਉਕਵਨ ਬੀਚਾਰੁ ਕਬੀਅਛੈ ਸੁੰਨ ਕਹਾ ਪਰਵਾ
ਸੋ ॥ ਗੀਅਸੀਆ ਮੁੰਦ੍ਰ ਕਵਨੁ ਕਬੀਅਲੇ ਪਟਿ ਪਟਿ ਕਵਨੁ ਨਿਵਾਸੋ ॥ ਕਾਲ ਕਾਠੀ ਗਾਗਿ ਉਜਲਾਈ ਅਛੈ ਕਿਉ ਨਿਰੰਤਰਿ ਉਪਰਿ ਜਾਈ ॥
ਸਤੁ ਸਤਿ ਬਕਾ ਆਸ ਵਜਾਵੈ ॥ ਕਿਉ ਛੇਦੈ ਬੈਰਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੈ ਤਾਨਿ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੋ ॥ ਜਿਨਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਿਅ
ਤਿ ਸੁਖ ਬਦੁ ਪਛਣੈ ਨਾਨਕ ਤਾਕਾ ਦਾਸੋ ॥ ੨੧ ॥ ਕਹੁ ਤੇ ਆਵੈ ਕਹਾਈ ॥ ਜਾਵੈ ਕਹਾਈ ॥ ਜਾਵੈ ਕਹਾਈ ॥ ਜਾਵੈ ਕਹਾਈ ॥ ਜਾਵੈ ਕਹਾਈ ॥ ਜਾਵੈ ਕਹਾਈ ॥
ਗੁਰੁ ਤਿਉ ਨਰਮਾਈ ॥ ਕਿਉ ਤੈ ਅਵਤਾਤੈ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥ ਪਾਪੇ ਸੁਕਤਾ ਆਪੇ ਕਰਤ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਜੁਕਮੈ ਆ
ਵੈ ॥ ਜੁਕਮੈ ਜਾਵੈ ॥ ਜੁਕਮੈ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਨੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਅਮਰਿਕ ਉਬਿਸ ਮਾਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਬੀਅ
ਲੈ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਲੀਆ ॥ ਅਕਲ ਪਤਿ ਮੁੰਦ੍ਰ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰਿ ਅਛੈ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਅਵਗਭਿਸ
ਮਾਈ ॥ ਐਤਤੁ ਨਿਰੰਤਰੁ ਸਤੁ ਜਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨੀ ਸੇਵੈ ॥ ਸਿਖੁ ਸੋਖੋ ਜਲਾਈ ॥ ਜੁਕਮਾ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਜੁਕਮੁ ਪਛਣੈ ਜੀਅ ਜੁਗ
ਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪ ਮੋਟਿ ਨਿਰਾਲਾ ਮੁਹੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਜੋਗਿ ਕੀਐ ਸੋਈ ॥ ੨੩ ॥ ਅਵਗਤੋ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਊ ਪਜੈ ਨਿਰੰਤਰੁ ਤੇ
ਸਰਗੁਰ ਬੀਆ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਰਬੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਐਸਾ ਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਲੀਆ ॥ ਏਕੈ ਕਉ ਸਚੁ ਏਕਾ ਜਾਣੈ ॥ ਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੁਰਿਕਰੀ
ਆ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਣੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਬੀਆ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਤਾ ਸਰਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਰਾਇਆ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥ ਆਪੁ ਪਛਣੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ੨੪ ॥ ਸਾਚੈ ਉਪਜੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਾਚੈ ਸੁਚੈ ਏਕੁ ਮਾਇਆ ॥ ਸੁਠੈ ਆਵਹਿ
ਉਰਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜੋ ਆਵਾਗ ਉਦਭਾਇਆ ॥ ਆਵਾਗ ਵਨੁ ਮਿਟੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੇ ਪਰਬੈ ॥ ਬਖਾਸਿ ਲਾਇਆ ॥ ਏਕਾ ਬੇਦਨ ਦੂਜੈ ਵਿਅ
ਪੀਨਾ ਮੁਰਸਾਇ ॥ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਮੁਕਤਿ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੈ ਤਰਣੁ ਗੁਰੁ ਉਮੈ ਦੂਜਾ ਪ
ਰਹਿਆ ॥ ੨੫ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਭੁਲੇਖਾ ਮਕੀਕਾਇ ॥ ਪਰਘਰੁ ਜੋਤੈ ਤੈ ਭਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਰਹਮ ਭਵੈ ਬੇਬਾਇ ॥ ਵੇਮਾਰਾ ਮੁਸੈ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਵਾ ॥

ਸਭਿ... ਕਹਾ... ਏਕਾ... ਸਾਚੈ... ਉਪਜੈ... ਸਾਚੁ... ਸਮਾਵੈ... ਸਾਚੈ... ਸੁਚੈ... ਏਕੁ... ਮਾਇਆ... ਸੁਠੈ... ਆਵਹਿ... ਉਰਨ... ਪਾਵਹਿ... ਜੋ... ਆਵਾਗ... ਉਦਭਾਇਆ... ਆਵਾਗ... ਵਨੁ... ਮਿਟੈ... ਗੁਰ... ਸਬਦੀ... ਆਪੇ... ਪਰਬੈ... ਬਖਾਸਿ... ਲਾਇਆ... ਏਕਾ... ਬੇਦਨ... ਦੂਜੈ... ਵਿਅਪੀਨਾ... ਮੁਰਸਾਇ... ਵੀਸਰਿਆ... ਸੋ... ਬੁਝੈ... ਜਿਸੁ... ਆਪੁ... ਬੁਝਾਏ... ਗੁਰ... ਕੈ... ਸਬਦਿ... ਸੁਮੁਕਤਿ... ਭਾਇਆ... ਨਾਨਕ... ਤਰੈ... ਤਰਣੁ... ਗੁਰੁ... ਉਮੈ... ਦੂਜਾ... ਪਰਹਿਆ... ॥੨੫॥

ਸਬਦੁ ਨਰੀ ਨੈਲ ਵੈ ਕੁ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੁਖ ਜਾਣੀ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਪਯੁਕਤਾ ਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮ ਰੋਮ ਹਰਿ ਪਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹਿਬ ਸਾਵੈ ॥ ੨੭ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਰਚੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀ ਮੈਤਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁਸਥਾਇ ਗਿਆਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਪਜਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਾਈ ਐਸਾ ਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥ ੨੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥਕ ਬੈ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬੈ ਸਪਰਦਾ ਗੀ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਜਪੀ ਐਸੇ ਤਰਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਸਾ ਬਦੁ ਅਚਾਰੀ ॥ ਸਬਦੁ ਭੋਜਨਾ ਏ ਜਾਣਾ ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈ ਜਾ ਲਸਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਤੀਸਾਚੈ ਸਾਜੀ ॥ ਅੰਤਿ ਸੁਮਨਿ ਉਪਤਿ ਪਾਤਿ ਸੁੰਜੀ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾਇ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਰਤ ਉਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ
ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਉ ਸਾਚੁ ਸਾਵੈ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਰਬੁ ਪੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਫਟਨੁ ਲੁਤਰੀ ਐਸੁ ਸੁਪੀ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰਾਪ ਸਗ ਬਿਪਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਾਵਰਤਿ ਨਿਰਵਿਰਤ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੈ ਪਾਰ ਉਤਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਾਇ
ਨਿਜ ਤਰੈ ॥ ੩੧ ॥ ਨਾਮੋ ਰਤੇ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੋ ਰਤੇ ਸਾਹਿਬੋ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਜੋ ਗੁਰਗਤਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮੋ ਰਤੇ ਪਾਵਹਿ ਮੇਕੁ ਦੁਆਰੁ ॥
ਨਾਮੋ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਤੁ ਸੇਵੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੋ ਹੋਇ ॥ ੩੨ ॥ ਨਾਮੋ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮੋ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤੁਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ
ਰਤੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਗੁ ॥ ਨਾਮੋ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗੀਅਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬੋਲੈ ਸਰੁ ਦੇ ਕਾਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈ ਕਾਗੁ ॥ ੩੩ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰ
ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਆ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਗੁਰਗਤਿ ਸਚੁ ਰਤੇ ॥ ਸਮਾਇ ॥ ਬਾਰਹਿ ਮਾਹਿ ਜੋ ਗੀਰ ਸਾਏ ਸੀ ॥ ਤਿਆਜੀ ਛੀਆ ਚਾਗੀ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾਇ ਜੋ ਮਰ
ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੇਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਰਦੁ ਜੈ ਲਾਗੇ ਦੇਖੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇਵਕੁ ਗੀ ॥ ਜੀਨੀ ਸਚੁ ਗਿਆ ਉਰਧਾਗੀ ॥
੩੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤੁ ਲੈ ਲੈ ਵਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਰਤੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਰਕ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਮਨੁ ਪਤੀਆ
ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਤਿਸੁ ਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟਨ ਪਾਵੈ ॥ ੩੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੁਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਸਾਜਿ
ਪਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਦਰਗਾਹ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਰਪਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਇ ਮਿਲਾਏ ॥ ੩੬ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸੁ ਸਿਖੁ ਤਿਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਇ ਪਾਇ ਰਿਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਗ ਵਿਰੋਧ ਗਵਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੰਗਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਸਪਛਾਤਾ ॥ ੩੭ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੈ ਆਵੈ ਨਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੁ ਆਅਤਿ ਛੋਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਿਸੀਅਰੁ ਜੈ ਮਰਿ ਵਾਟਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪਾਏ ਪਾ
ਟਾ ॥ ੩੮ ॥ ਜੀ ਸੁਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਰਿਉਤਰੈ ॥ ਅਵਗਣ ਮੇਟੈ ਗੁਣ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਮਤ ਸੁਖ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ
ਨਾਵੈ ਗੀਤ ਨਾਟ ਨੀਇ ॥ ਮਨੁ ਦਲਨਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਜੇ ਸਚੁ ਦਾਪਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਧਿ ਭੰਜੇ ਤੁਧਿ ਪਾਤੈ ॥ ਲੰਕਾ ਲੁਟੀ ਦੈਤ ਸੰ
ਤਾਪੈ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਮਾਰਿ ਭੰਜਿ ਰਾਵਲੁ ॥ ਕੇਰੁ ਰੁਖੀ ਪਦੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇਰੁ ਪਾਰੁ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸ
ਉਪਰੈ ॥ ੪੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁਕੈ ਆਵਨੁ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਾਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੋਟੇ ਪਰੇ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਸਾਜਿ ਪਿਆ
ਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਾਹ ਸਿਧ ਤਿਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜ
ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਰੋਸ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਪਤਿਉ ਤਮੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਭਵ ਦਲ
ਸੇਵੀ ਹੋਇ ॥ ੪੨ ॥ ਕਵਣੁ ਮੁਲੁ ਕਵਣੁ ਮਤੁ ਦੇਲਾ ॥ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਗੁਰੁ ਜਿਸ ਕਾ ਤੁਰੇਲਾ ॥ ਕਵਣੁ ਕਥਾ ਲੇਰੁ ਤੁਰਿ ਰਾਇ ॥ ਬੋਲੈ ਨਾਨਕ

ਸੁਤੁਤੁਮਥਾਯੋਏਸੁਕਥਾਕਦੇਹੁਬੀਚਗੁਰੁਵਨਲੁਸਬਦੁਲੰਘਾਵਨਹੁ॥੬੩॥ਪਵਨਅਰੰਕੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿਵੇਲਾਸਬਦੁ
ਗੁਰੁਸੁਰਤਿਧੁਨਿਚੇਲਾਅਕਥਕਥਾਯੋਏਨਿਰਾਯਾਨਾਨਕਜੁਗਿਨੁਗਿਗੁਰੋਪਾਯਾਏਕੁਸਬਦੁਨਿਤੁਕਥਾਵੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਤਉਮੈਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥੬੪॥ਮੇਟਕੇਵੰਤਕਿਉਖਾਈਐਸਾਗੁਜਿਤੁਗਰਬੁਜਾਏਸੁਕਵਣਅਤਹੁ॥ਹਿਵੇਕਾਪਗੁਮੰਦਗੁਮ
ਗਨਾਪਿਰਾਨਾਕਵਨਗੁਠਾਨਿਤੁਰੋਅਵਾਨੁ॥੬੫॥ਤਉਤਕਿਸਕਉਜਦਸਮਾਵੈ॥ਕਵਨੁਪਿਆਨੁਮਨੁਮਨਹਿਸਮਾਵੈ॥੬੫॥
ਤਉਤਉਮੈਮੈਵਿਚੁਪੋਵੈ॥ਦੁਜਾਮੈਏਕੋਪੋਵੈ॥ਜਗੁਕਰਨਾਮਨੁਪਗਾਵਾਗੁਸਬਦੁਕਮਾਈਐਖਾਈਐਸਾਗੁਅਤਿਰਿਕਾਗਿ
ਏਕੋਜਾਏ॥ਨਾਨਕਅਗਨਿਮਰੈਸਾਤਿਗੁਰਕੈਰਾਏ॥੬੬॥ਸਚੁਭੈਰਾਤਾਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ॥ਏਕੋਜਾਤਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈ॥ਸਬਦੁਵਸੈ
ਚੁਅੰਤਰਿਤੀਆ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਕੰਗੀਰੀਆ॥ਕਾਮਰੂਪਾਬਿਖਅਗਨਿਨਿਵਾਰੈ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਪਿਆਰੈ॥੬੭॥ਕਵਨੁ
ਖਿਚੰਦੁਪਿਵੈਘਰੁਛਾਇਆ॥ਕਵਨੁਮੁਖਸੁਰਜੁਤਪੈਤਪਾਇਆ॥ਕਵਨੁਮੁਖਕਾਲੁਜੇਤਿਨਿਤਰੈ॥ਕਵਨੁਪੁਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਰੈ॥
ਕਵਨੁਜੇਪਜੈਕਾਲੁਸੰਘਾਰੈ॥ਬੋਲੈਬਾਣੀਨਾਨਕਵੀਚਾਰੈ॥੬੮॥ਸਬਦਿਕਾਖਤਿਸਾਸਿਜੇਤਿਅਪਾਰਾਸਸਿਘਰਿਸੁਰਿਵਸੈਸਿਏ
ਅੰਧਿਆਗਾ॥ਦੁਖਸੁਖਸਮਕਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰਾਅਪੋਪਾਰਉਤਾਰਣਾਗਾ॥ਗੁਰਪਰਚੈਮਨੁਸਾਚੁਸਮਾਈ॥ਪ੍ਰਵਣਤਿਨਾਨਕਕਾਲੁ
ਨਖਾਇ॥੬੯॥ਨਾਮੁਤਤੁਸਚੁਹਿਸਿਰਜਾਪੈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਕਾਲੁਸੰਤਾਪੈ॥ਤਤੋਤਤੁਮਿਛੈਮਨੁਮਾਨੈ॥ਦੁਜਾਜਾਈਏਕਤੁਪਾਰਿਅਨੈ॥
ਬੋਲੈਪਵਨਾਗਗਨੁਗਰਜੈ॥ਨਾਨਕਨਿਚਲੁਮਿਲਦੁਸਤਜੈ॥੭੦॥ਅੰਤਰਿਸੁੰਨੰਬਾਰਿਸੁੰਨੰਵੰਡਵਣਸੁੰਨੰਮੁੰਨੀ॥ਠਉਬੈਸੁੰਨੰਮੈਰਜ
ਏਤਕਉਪਾਪਨਪੁੰਨੀ॥ਘਟਿਘਟਿਸੁੰਨਕਾਜਾਏਭੇਉਆਦਿਪੁਰਖਾਨਿਰੰਨੁਦੇਉ॥ਜੋਜਨੁਮੁਨਿਰੰਨੁਰਾਤਾਨਾਨਕਸੇਈਪੁਰਖਾਥਿਪਤ
੫੧॥ਸੁੰਨੰਸੁੰਨਕਹੈਸਚੁਕੋਈ॥ਅਨਤਸੁੰਨਕਹੈਤੋਈ॥ਅਨਤਸੁੰਨਕਹੈਸੇਕੋਸੇ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਹੀਜੈਸੇ॥ਓਈਜਨਮਨਮ
ਹਿਨਆਵਹਿਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਨਸਮਝਾਹਿ॥੫੨॥ਨਉਸਰਸੁਰਰਸਵੈਪੁਰੇ॥ਤਤਅਨਤਸੁੰਨਬਜਾਵਹਿਤੁਰੇ॥ਸਾਧੇਗਏਦੇ
ਖਤਚੁਰੇ॥ਘਟਿਘਟਿਸਾਚੁਰਹਿਆਕੁਰਪੁਰੇ॥ਗੁਪਤੀਬਾਣੀਪਗਾਵੈਤੋਈ॥ਨਾਨਕਪਰਖਲੇਸਚੁਸੋਈ॥੫੩॥ਸਤਿਗੁਰਾਇਮਿਲੈ
ਐਸੁਖੋਪੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਸੁੰਨਸਬਦਅਪਰੰਪਰਧਾਰੈ॥ਕਹਤੇਮੁਕਤਿਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੈ॥ਗੁਰਕੀਦੀਖਿਅੰਸੇਸਚੁ
ਰਾਤੇ॥ਨਾਨਕਆਪੁਗਵਾਈਮਿਲਦੁਨਹੀਭੂਤੇ॥੫੪॥ਕੁਬੁਪਿਰਵਾਵੈਸੋਕਿਤੁਠਾਈ॥ਕਿਉਤਤੁਨਬੁਏਵੈਦਾਖਾਈ॥ਜਮਦਰਿਬਾ
ਧੋਕੋਈਨਾਕੈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਾਹੀਪਤਿਜਾਐ॥ਕਿਉਕਰਿਬੁਏਪਾਵੈਪਾਗੁ॥ਨਾਨਕਮਨੁਖਨਬੁਏਗਵਾਹੁ॥੫੫॥ਕੁਬੁਪਿਮਿਟੈਗੁਰਸਬ
ਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਮੋਖਦੁਆਗ॥ਤਤੁਨਰੀਨੈਮਨੁਖੁਜਲਿਜਾਈ॥ਦੁਰਮਤਿਵਿਛੁੜਚੋਦਾਖਾਈ॥ਮਾਨੈਤੁਕਮੁਸਭੈਗੁਰਾਹਿ
ਆਨ॥ਨਾਨਕਦਰਗਤਪਾਵੈਮਾਦੁ॥੫੬॥ਸਚੁਦਖਹੁਪਨੁਪਲੈਤੋਈ॥ਆਪਿਤਰੈਤਰੈਰੈਸਿਏਈ॥ਸਤਿਗੁਰਤਾਬੁਏਪਤਿਤੋਈ॥ਤਾਕੀ
ਕੀਮਤਿਕਰੈਨਕੋਈ॥ਜਤਦੇਖਾਤਤਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਪਾਰਪਰੈਸਚੁਭਾਈ॥੫੭॥ਸੁਸਬਦਿਕਾਕਹਾਵਾਸੁਕਥੀਅਥੇਜਿਤੁ
ਤਰੀਐਭਵਨਲੁਸੰਸਾਰੈ॥ਤ੍ਰੈਸਤਅੰਗੁਲਾਈਕਹੀਐਤਿਸਕਹੁਕਵਨਅਪਾਰੈ॥ਬੋਲੈਖੋਲੈਅਸਾਬਿਰੁਏਵੈਕਿਉਕਰਿਅਥਖੁਦ
ਖਾਏ॥ਸੁਟਿਸੁਆਮੀਸਚੁਨਾਨਕਪ੍ਰਵੈਅਪਨੇਮਨਸਮਝਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੈਸਚਲਿਵਲਾਗੈਕਰਿਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥
ਆਪੇਰਾਨਾਅਪੇਬੀਨਾਪੁਰੈਗੁਰਸਮਾਏ॥੫੮॥ਸੁਸਬਦਕਉਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁਅਲਖੰਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਈ॥ਪਵਨਕਾਵਾਜਾ
ਸੁੰਨਨਿਵਾਸਾਅਕਲਕਲਾਧਰਸੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸਬਦੁਪਟਮਹਿਦਸੈਵਿਚੁਗੁਰਮੁਗਵਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਖਾਈ
ਨਾਮੋਮਨਵਸਾਏ॥

ਸਬਾਦਿਗੁਰੁਤਵਸਾਗੁਰੁਤਰੀਐਇਤਉਤਏਕੋਜਾਏ॥ਤਿਹਨੁਵਰੁਨਹੀਛਾਇਆਮਾਇਆਨਾਨਕਸਬਾਦਿਪਛਾਏ॥੫੯॥
ਤੈਸਤਅੰਗੁਲਵਈਅਉਧੁਤੰਨਸਚੁਅਗੁਰੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈਤਤੁਵਿਰੋਠੈਠੀਨੈਅਲਖੁਅਪਾਰੋ॥ਤੈਗੁਲੇਏਸਬਾਦਿਵਸਾਏਤਾ
ਮਨਿਰੁਕੈਅਪੰਕਗੋ॥ਅਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਏਤਾਰਿਨਾਮੁਲਗੋਪੀਆਰੋ॥ਸੁਖਮਨਾਇਨਾਪਿੰਗੁਲਾਬੁਝੈਜਾਅਪੇਅਲਖੁਲਖ
ਏ॥ਨਾਨਕਤਿਹਤਉਪਰਿਸਾਤਾਅਤਿਗੁਰਸਬਦਸਮਾਏ॥੬੦॥ਮਨਕਾਜੀਉਪਵਨੁਕਥੀਅਲੇਪਵਨੁਕਹਾਰੁਖਾਈ॥ਗੀਆਨਕੀ
ਮੰਦ੍ਰਕਵਨਅਉਧੁਸਿਧਕੀਕਵਨਕਮਾਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਰਸੁਨਆਵੈਉਧੁਤਉਮੈਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ਸਬਦਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁ
ਪਾਇਆਸਾਚੈਹੈਅਘਾਈ॥ਕਵਨਬੁਧਿਜਿਤੁਅਸਾਬਿਰੁਹੀਐਕਿਤੁਭੋਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ॥ਨਾਨਕਦੁਖਸੁਖਸਮਕਰਿਜਾਪੈਸ
ਤਿਗੁਰਤੇਕਾਲੁਨਹਾਸੈ॥੬੧॥ਰੰਗਿਨਰਾਤਾਰਸੁਨਹੀਆਤਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਲਿਬਾਲਿਤਾਤਾ॥ਬਿੰਦੁਨਗਾਧਿਆਸਬਦੁਨਭ
ਖਿਆ॥ਪਵਨੁਨਸਾਧਿਆਸਚੁਨਅਰਾਧਿਆਅਕਥਕਥਾਯੇਸਮਕਰਿਹੈ॥ਤਉਨਾਨਕਆਤਮਰਾਮਕਉਲੈ॥੬੨॥ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਰੰਗੇਰਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਸਾਚੈਮਾਤਾ॥ਗੁਰਵੀਚਾਰੀਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ਆਪਿਓਪੀਓਆਤਮਸੁਖਧਾਰੀ॥ਸਚੁਰਾਧਿਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਤਾਰੀ॥ਨਾਨਕਬੁਝੈਕੋਬੀਚਾਰੀ॥੬੩॥ਇਹੁਮਨੁਮੈਗਲੁਕਤਾਬਸੀਅਠੇਕਤਾਬਸੈ॥ਇਹੁਪਵਨਾ॥ਕਹਾਬਸੈਸੁਸਬ
ਦੁਅਉਧੁਤਕਉਰੁਕੈਮਨਕਾਭਵਨਾ॥ਨਦਰਿਕਰੈਸੁਤਿਹਰਮੇਲੇਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਇਹੁਮਨੁਪਾਏ॥ਆਪੈਆਪੁਖਾਏਤਾ
ਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਧਾਵਤੁਵਰਜੀਰਾਏ॥ਕਿਉਮੁਖੁਪਛਾਏਆਤਮਜਾਏਕਿਉਸਸਿਧਰਿਸੁਰਸਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਮੈਵਿਰਹੁ
ਖੋਵੈਤਉਨਾਨਕਸਤਜਿਸਮਾਵੈ॥੬੪॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਤਹਲੁਹਿਰਦੈਵਸੀਅਲੇਗੁਰਮੁਖਿਮੁਲਿਪਛਾਇਰਹੈ॥ਨਾਨਕਪਵਨੁਘਰ
ਆਸਾਇਬੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਯੋਜਤਤਤੁਲੈ॥ਸੁਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਨਿਜਘਰਿਆਛੈਕਿਭਵਦਨੋਤਿਸੁਸਬਦੁਲੈ॥ਖਾਵੈਦੁਖਰੁ
ਖਸਾਚੈਕੀਸਾਚੈਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਰੈ॥ਅਨਹਦਬਾਦੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਬਿਭਲੋਕੋਅਰਥਾਵੈ॥ਨਾਨਕਆਖੈਸਚੁਸੁਭਾਖੈਸਚੁਰਪੈਰੰਗੁ
ਕਬਹੁਨਜਾਵੈ॥੬੫॥ਜਾਇਹੁਹਿਰਦਾਏਹਿਨੋਤੀਤਉਮਨੁਕੈਠੇਰਹਤਾ॥ਨਾਨਕਮਲਅਸਥੀਭੁਨੋਤੈਤਾਪਵਨਕਵਨੁਘਰਿਸ
ਹਤਾ॥ਹੁਪਨੋਤੈਰੇਖਨਕਾਈਤਸਬਦੁਕਹਾਇਵਲਾਈ॥ਰਕਤਾਬਿੰਦਕੀਮਝੀਨੋਤੀਮਿਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਵਰਨਭੁਖਅਸ
ਹੁਪਨਜਾਪੀਕਿਉਕਰਿਜਾਪਜਸਾਚਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਬੈਰਾਗੀਇਬਤਬਸਾਚੈਸਾਚਾ॥੬੬॥ਹਿਰਦਾਏਹਿਨੋਤੀਅਉਧੁਤਉਮਨੁਸੁੰਨ
ਹੈਬੈਰਾਗੀ॥ਨਾਨਕਮਲਅਸਥੀਭੁਨੋਤੈਤਾਨਿਜਘਰਬਸਤੈਪਵਨੁਮਨੁਹਾਗੀ॥ਹੁਪਨੋਰਖਿਆਜਤਨੋਤੀਤਉਅਕਲੀਦਰਹਤੈਸਬ
ਦਸੁਸਾਗੁ॥ਗਉਨਗਾਨਜਬਤਬਹਿਨੋਤਉਕਿਭਵਦਨੋਤਿਆਪੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਵਰਨਭੁਖਅਸਹੁਪਸੁਏਕੋਏਕੋਸਬਦੁਵਿਸੁਣੀ॥ਸਾਦੁ
ਬਿਨਾਸੁਚਾਕੋਨਾਹੀਨਾਨਕਅਕਥਕਹਾਈ॥੬੭॥ਕਿਤੁਕਿਤੁਬਿਪਜਗਉਪਜੈਪੁਰਖਾਕਿਤਕਿਤਦੁਖਾਬਿਨਸਜਾਈ॥ਕਉਮੈਵਿਚਿਨਗ
ਉਪਜੈਪੁਰਖਾਨਾਮੁਵਿਸਰਿਐਦੁਖਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਗਿਆਨੁਤਤਬੀਚਾਰੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਾਬ
ਣੀਸਚੈਰਹੈਸਮਾਏ॥ਨਾਮੇਨਾਮਰਹੈਬੈਰਾਗੀਸਚੁਗਥਿਆਉਰਪਾਰੋ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਵੈਜੋਗੁਕਦੇਨੋਵੈਦੇਖਤੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੋ॥੬੮॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਪਰਗਵੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਭੀਜੈਵਿਰਲਾਬੁਝੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿ
ਵਾਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਜੋਗੀਜੁਗਤਿਪਛਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਏਕੋਜਾਏ॥੬੯॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਨੋਗੁਨੋਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਭੋਏ
ਮੁਕਤਿਨਕੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਭੋਏਨਾਮੁਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਭੋਏਮਹਤਦੁਖਪਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਭੋਏਮਹਤਗੁਰੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਮਹਾਰਿ ॥ ੬੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਹੁ ਉਮੈ ਮਹਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਗਿਆ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਗੁਜੀਤਾ ਜਮਕਾਲੁ ਮਰਾ ਬਿਰਾਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹੁ ਨ ਆਵੈ ਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥
 ੭੧ ॥ ਸਬਦੈ ਕਾਨਿ ਬੇਨਾ ਸੁਣਤੁ ਮਊਧੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ਨਾਮੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਪਰਗਟੁ
 ਹੋਵੈ ਨਾਮੇ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸਾਠੈ ਆਪਿ ਖੁਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਐਸੁ ਉਪੁ ਜੋ ਗੁਰਗਤਿ ਤ
 ਹੋਈ ॥ ਕਠਿ ਬੀਰਾ ਰਿਮਨ ਦੇਖਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੭੨ ॥ ਤਿਰੀਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂ ਤੈ ਜਾਣਹਿ ਕਿ ਅਕੋ ਆਖਵਖਾਣੈ ॥
 ਤੁਆਪੇ ਗੁਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਰਗਰਮਾਣੈ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਗੁਰੁ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ਖੋਜਤਾ ਠਿਹਹਿ ਫੁਰਮਾਣੈ ॥ ਮਾਗ
 ਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਹਿ ਭਿਖਿਆ ਤੇਰੇ ਰਸ ਨਕ ਉਕਰ ਬਾਣੈ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਈ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ
 ਜੁਗੁ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੭੩ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਰਤਿ ਦਰਸਾਏ ३ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰਬ ਦੀ ਬੀਜੁ ਨੀ

੧ ਬਿਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਜੈ ਨਾਮੁ ਤੇ ਤੈ ਜਿਸੇ ਨੇਲਾਏ ਕੁਊ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜੈ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਉਮੈ ਏਥੇ
 ਜਹੈ ਸਹਜਾ ਗਾਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥ ਨਕਿ ਛੁਬੀ ਜੈ ਨਾਉਗਵੈ ਜੋ ਬਖਸੈ ਸੋ ਪਾਇ ॥ ਅਭੈ ਸੇ ਤੀ ਅੰਗੁ ਗਲਿਆ ਬਹੁ ਜੈ ਨਾਨਕਿ ਅਜਾ
 ਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਹੋਵੇ ਖਤੁ ਲੇਖਾ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਲੋਕ ਕਿਵੇ ਖੋਖ ਪੁਤਾ ਜਿਸੇ ਨੇ ਸੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਦਿਖਾ ਲੈ ਸੋ
 ਈ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਦਸਿ ਅਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਦੁਖ ਕਾਖੇ ਤੁਹੈ ਦੁਖ ਬੀਜੈ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਦੁਖਾ ਵਿਚ ਜੀ ਮੈ ਦੁਖ ਮਹੈ ਹੋਇ
 ਮੈ ਕਰਤਾ ਵੇਹਾਇ ॥ ਆਵਣਾ ਨਾਨਕ ਸੁਣੀ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਜਿਨੇ ਵੈ ਤਿਸੇ ਨਾਨਕ ਦੀ ਰਿਤੇ ਕਉ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਪੁਰਾ ਬਿਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸਾ ਸੁਖੁ ਜਿਸੇ ਨੇ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥
 ਸੁਖੇ ਏਤੁ ਬਿਬੇਕੁ ਤੈ ਅੰਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅਭੀਆਨ ਕਾ ਕ੍ਰਮੁ ਕਟੀ ਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਰਕੀ ਆਇ
 ਆਨੁ ਤੇ ਖਾਤੁ ਜੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਬੈਸਣਕ ਉਜਾਈ ॥ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਹੋਗੁ
 ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕੁਟਰ ਤਿਸਾਜੀ ਅਨਿਕ ਰਿਮਹੁ ਸੁਰਾਈ ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜਨੁ ਏਰਾਨ ਦੇ ਪੁਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਆਪੇ
 ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਆਪਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਤੁਸਰੀ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰ ਮਹਦੀ
 ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥ ਤੈਸਹਿ ਬਾਤਨ ਪੁਛੀ ਆਕ ਬਹੁ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥ ੧ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਦੀ ਕਰਕੇ
 ਗਥਿਆ ਸੋਸੁਟ ਰਿਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਲਾਇ ਲਾਇ ॥ ਇਹੁ ਪਿਰਮਾ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮਕਾ ਜੈਭਾ ਵੈ ਤੈਦੇਇ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵੇਕੀ ਸਿਸਾਇ ਉਪਾਈ ਅਨੁਸਰੁ ਤੁਕਮ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਮਾਤੀ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖਾ ਦਿਗਸਰਾ ਦੁਜਾ ਕੋ ਨਾਤੀ ॥ ਜਿਉਭਾ
 ਵੈ ਤਿਉਭਾ ਤੁਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਬੁਝਾਤੀ ॥ ਸਭਨਾ ਤੇਰੇ ਜੋਰੈ ਜਿਉਭਾ ਵੈ ਤਿਵੈ ਠਲਾਤੀ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਮੈਨਾ ਹਿਕੋ ਕਿਸੁ ਆਖਹੁ
 ਟਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮਿ ਕੁਲਾਈ ਸਭਨਾ ਗੁਠਿ ਗੀਠਾ ਵੀ ਹੋਈ ਭੁਗਲੀ ॥ ਸੋਸੁ ਸਾਤਨ ਦੇਵਈ ਕਿਆ ਠਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਇ ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪਿਆਈ ਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੀ ਐ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਚੈ ਠਿਆਸੁ ਪਾਇਆ ਜਾਗਿ ਰਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਗ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਪੰਧਾ ਪਾਵਤ ਦਿਨੁ ਗਾਇਆ ਰੋਣ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ॥ ਕੁਛੁ ਚੋਲਿ ਖਿਖਾਇਆ ਮਨਿ ਮੁਖ ਰਖਿ ਅਗੋਰੇਇ ॥

ਸਿਰੇਉਪਰਨਮੁਤੰਨੁਹੈਜੇਕਾਇਪਤਿਯੋਇ। ਹਰਿਨਾਮੁਕਰੇਨਚੇਤਿਓਛਿਰਿਆਵਲਾਣਹੋਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਨਵੈਜਮਤੰਨੁਨਾ
 ਗੈਕੋਇ। ਨਾਨਕਸਾਜੀਮਿਲਿਹੈਕਰਮਪਰਪਤਿਓਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਿਅਪਦੀਸਿਛਤੀਲਾਈਓਹੋਸਤਿਗੁਰਮਤੀ। ਏਕਨਾਨੋ
 ਨਾਉਬਖਸਿਓਨਾਸਾਬਿਹੁਹਰਿਸਤੀ। ਪਉੜੀਪਾਣੀਥੈਸਤਰੇਹੁਕਮਕਹਹਿਭਗਤੀ। ਏਨਾਨੋਕਉਅਗਲਾਪੂਰੀਬਣਤਬਣਤੀ
 ਸਕੁਇਕੋਹੁਕਮਵਰਤਦਮੀਐਸੁਖਪਾਈ। ੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਰਾਮਕੀਸੁਣਾਇਕੋਨਕੋਇ। ਰਾਮਕਸਉਟੀਸੇਸਤੈ
 ਜੋਮਰਨੀਵਹੋਇ। ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਕੀਉਕਗਈਹੁਮਾਗੀਐਕੀਉਕਾਗੀਮਿਰਤਕੁਹੋਇ। ਕਹਿਆਜਬਦੁਨਮਾਨਈਓਮੈਛਰੈਨ
 ਕੋਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਮੈਛੁਣੈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋਹੋਇ। ਨਾਨਕਸਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਬਖਸੁਨਾਯੈਕੋਇ।
 ੨॥ ਜੀਵਤਮਰਣਸਭਕੋਕੋਜੀਵਨਮੁਕਤੀਕਉਹੋਇ। ਕੋਕਾਸਿਨਾਸੋਕਰੇਹੁਕਉਲਾਏਇ। ਅਨਾਦਿਗੁਰਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜੇਬਿ
 ਮੁਕਤੰਨੁਨਾਮੁਤੰਨੁਹੈਜੇਕਾਇਪਤਿਯੋਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ। ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਜਾਰਾਓਰਚਾਈਓਹੋਗੁਰਦਰ
 ਤਾਰਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸੁਉਪਾਈ। ਨੁਹੁਕਮੁਕਮਾਣਨੀਕਾਗ। ਪੀਠਿਤੁਪਨ੍ਨਦੇਜੋਤਕੀਨਾਬੂਝਹਿਬਿਰਾਗਾ। ਸਕੁਕਿਛੁਣੇਗਾਬੇਲੁ
 ਤੇਸਦੁਸਿਰਜਣਹਗਾ। ਜੀਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਬਖਸਲੈਸੋਬਿਸਬਦਸਮਾਈ। ੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਨਕਾਭੂਭੂਭੂਕਮਾਵੈ। ਮਾਇਆ
 ਛਿਰੇਤਪਸਦਾਵੈ। ਰਾਮੈਭੂਲਾਸਭਤੀਬਧਹੈ। ਓਤਪਾਕੈਸੇਪਰਮਗਤਿਲੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਸਦੁਕਮਾਵੈ। ਨਾਨਕਸੇਤਪਾ
 ਮੈਖੰਤਰੁਪਾਵੈ। ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸੋਤਪਾਜੋਇਹੁਤਪੁਪਾਯੈ। ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈਸਬਦਸਮਾਯੈ। ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਇਹੁਤਪੁਪਰਦਾ
 ਣਾ। ਨਾਨਕਸੋਤਪਾਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣਾ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਕੀਦਿਨਸੁਉਪਾਈਓਹੋਸਿਸਾਰਕੀਵਰਤਲਾਗੁਰਮਤੀਪਦਿਰਾਨਣਾ
 ਅਗੈਗਬਿਨਾਸਨਾ। ਹੁਕਮੇਹਿਸਭਸਾਜੀਅਨੁਗਦਿਆਸਰਦਲਾਇਨਾ। ਸਰਕਿਛੁਆਪੇਆਪੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਗੁਣ। ਸਬ
 ਦੇਹੀਸੋਈਪਈਸਚੈਆਪਬੁਝਾਈ। ੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਾਭਿਆਗਤਿਏਹਿਨਾਅਖੀਅਨਿਜਿਨਕੋਚਿਤਮਹਿਭਰਮਾ। ਤਿਸਦੈ
 ਦਿਤੇਨਾਨਕਤੋਹੋਜੇਹਾਧਰਮੁ। ਅਭੈਨਿਰੰਜਨੁਪਰਮਪਦਤਕਾਭੂਖਹੋਇ। ਤਿਸਕਾਭੋਜਨੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ। ੬॥
 ਮਾਭਿਆਗਤਿਏਹੁਨਾਅਖੀਅਨਿਜਿਪਰਪਰਿਭੋਜਨਕਰੇਨਿ। ਉਦਰੈਕਾਰਨਾਪਦੈਬਹਲੇਭੇਖਕਰੇਨਿ। ਮਾਭਿਆਗਤਿਏਹੀਨਾਨਕਾ
 ਜਿਆਤਮਗਉਟਕਰੇਨਿ। ਕਾਲਲੈਨਸਹੁਆਪਣਾਨਿਜਘਰਹਣਕਰੇਨਿ। ੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਬਰੁਧਰਤਾਵੈਛੋਕੀਅਨੁਦਿ
 ਤਿਸਚਾਅਸਰਾਉ। ਦਰਘਰਸਭੋਸਚਹੈਜਿਸੁਦਿਰਸਚਾਉ। ਸਕੁਸਚਾਤੁਕਮਵਰਤਦਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਉ। ਸਚਾਆਪੁ
 ਤਖਤਸਚਾਬਹਿਸਚਾਕਰੇਨਿਆਉ। ਸਕੁਸਚੋਸਚਦਰਤਦਗੁਰਮੁਖਾਅਲਖੁਲਪਾਈ। ੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰੈਣਾਇਹੁਮਹਿਅ
 ਨਿਤੁਹੈਕੁੜੀਆਵੇਜਾਈ। ਨਾਨਕਨਉਨਿਧਪਾਈਐਜੇਰਲੈਤਿਸੋਰਜਾਈ। ੧॥ ਸਤਨੈਸਤਿਗੁਰਨਸੇਵਿਓਦਿਚਉਮੈਸਨਮਾਓ
 ਨਾਸੁ। ਰਸਨਾਹਰਿਸੂਚਾਬਿਓਕਮਲੁਨਹੋਇਓਪਰਗਾਸੁ। ਬਿਖੁਖਾਪੀਮਨਮੁਖਮੁਆਮਾਈਆਮੋਹਿਵਿਦਾਸੁ। ਏਕਸੁਹਰਿ
 ਕੋਨਾਮੁਵਿਦੁਪਿਗੁਜੀਵਲਾਪਿਗਵਾਸੁ। ਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਪੁਰਸਚਤਤੋਵੈਦਾਸਨਿਦਾਸੁ। ਤਾਅਨਦਿਨਜੇਵਾਕੋਸਤਿਗੁਰੁਕੀ
 ਕਬਹਿਨਛੋਰੈਪਾਸੁ। ਜਿਉਨਲਮਹਿਕਮਲੁਆਲਿਪਤੇਵਰਤੈਤਿਉਵਿਚੇਗੀਹੁਉਦਾਸੁ। ਜਨਨਾਨਕਕਰੇਕਰਾਇਆਸਕੋਕੀ
 ਉਭਾਵੈਤਿਵਹਰਿਗਣਤਾਸੁ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਛਤੀਜੁਗਹੁਧਾਰਸਾਆਪੇਗਣਤਕੀਨੀ। ਆਪੇਸਿਸਦਸਭਸਾਜੀਅਨੁਅ
 ਪਮਤਿਦੀਨੀ। ਸਿਮਤਿਸਾਸਤਸਾਜੀਅਨੁਪਾਪਪੁਨਗਣਤਗੁੜੀ। ਜੀਸੁਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਸਚੈਸਬਦਿਪਤੀਨੀ। ਸਕੁਆਪੇ

ਭਾਵੇਚਲੇਅਪਦੈਬੁਝਤੀ
 ਲਹੇਸਜਾਇਰੈਣਾਇਮਾਹੇ
 ਸਾਕਿਕਿਛੁਹੈਕਰਮਪਲਪਾਈ

ਆਪੁਵਰਤਣਾਆਪੇਬਖਸਾਮਿਲਾਈ।੭॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਇਤਨਸੁਭੋਰਤੈਰਤਾਥਿਨੁਤਨੁਜੋਇ।ਜੋਸੁਰਹੁਆਪਣੇਤਿਨਤਲੇਉ
ਰਤਨੋਇ।ਕੈਪਾਇਐਤਨੁਪੀਣੋ।ਇਲੋਭਰਤੁਵਿਰੁਜਾਈ।ਜਿਉਬੈਸਤਿਭਧਤੁਬਧੋਇਤਿਉਰਿਕਾਭਉਦਰਮਭਿਮੈਲੁਗਵਾਈ।ਨਾਨ
ਕਤੇਨੁਜੋਹਏਜੋਰਤੇਰਿਰੰਗੁਲਾਈ।੧੫੩॥ਰਾਮਕਲੀਗਮੁਮਨਿਦਸਿਆਤਾਬਨਿਆਸੀਗਾਗੁ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲੁਵਿਗਸਿਆਤ
ਸਭਿਪਿਆਰਗਾਤਿਭੰਗਾ।ਰੁਮਗਾਇਆਤਾਜਾਗਿਆਤੁਕਾਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰਾਤਿਸਨੈਰੁਪਆਤਿਅਗਲਾਜਿਸੁਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆ
ਗੁ।ਸਦਾਗਵੈਪਿਰੁਆਪਣਾਸੋਰਾਵੰਤੀਨਾਗਿ।ਅਨਮੁਖਸੀਗਾਰੁਨਜਾਣਨੀਜਾਨਨਜਨਮਸਭੁਤਾਗਿ।ਧਿਗਰਿਰੁਗਤੀਸੀਗਾਰੁਕਗਰਿ
ਨਿਤੁਨਮਹਿਹੋਇਖੁਆਗੁ।ਸੀਸਾਗੈਵਿਓਸੋਨੁਪਾਇਨੀਜਿਕਰੈਸੋਨਾਏਕਰਤਾਗੁ।ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਰੈਦੁਹਵਿਚੈਸੀਸਾਗੁ।ਚੰਗੈਮੰਦੈਆਪੁ
ਲਾਇਅਨੁਸੋਕਰਨਜਿਆਪਕਰਾਏਕਰਤਾਗੁ।੧੫੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਤਨਾਅਵਈਦੁਨੀਨਾਤੀਜਾਈ।ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਏਰੀ
ਐਵਿਦੁਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਈ।ਅੰਤਰਿਲੋਕੁਵਿਕਾਰੈਦੁਜੈਕਾਇਖੁਆਈ।ਤਿਨਜੰਮਣਮਰਣਨਚੁਕਈਹਉਮੈਵਿਰਦੁਖਪਾ
ਈ।ਜਨੀਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੇਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ।ਤਿਨਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਵਈਨਾਥਿਉਖੁਸਤਾਹਿ।ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚੈਸਬਦਸਮਾਹਿ।੩॥ਪਉੜੀ।ਆਪਆਇਪਤੁਸਦਾਰੈਹੋਰੁਪੈਸਰੁਪਾਵਹਿ।ਆਪੁਨਿਰਲੁਅਚਲੁਹੋਰ
ਆਵਹਿਜਾਵਹਿ।ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਬਿਆਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪਾਵਹਿ।ਨਿਜਘਰਿਦਾਸਾਪਾਈਐਸਚਿਸਿਠਤਿਸਮਾਵਹਿ।ਸਚਗ
ਰਿਗੰਗੀਰੈਗੁਰਸਬਦਬੁਝਾਈ।੮॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਸਚਨਾਮੁਪਿਆਇਤੁਸਭੋਵਰਤੈਸਚਾ।ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੋਬੁਝੈਸੋਭਲੁਪਾਏਸਚਾ।
ਕਥਨੀਬਰਨੀਕਰਤਾਭਿਰੈਹੁਕਮਨਬੁਝੈਸਚਾ।ਨਾਨਕਹਰਿਕਾਕੁਟਾਮੈਨੈਸੁਕੁਗਤੁਹੋਇਵਿਦੁਮਨੈਕਚੁਨਿਕਚੁ।੧੫੫॥ਮਨ
ਮੁਖਬੋਲੁਨਜਾਣਨੀਓਨਾਅੰਦਰਕਾਮਕੋਪਮਤੰਕਾਗੁ।ਓਇਥਾਉਕੁਥਾਉਨਜਾਣਨੀਉਨਅੰਤਰਿਲੋਕੁਵਿਕਾਰਾਓਇਆਪਣੈਸੁ
ਆਇਬਹਿਗਲਾਕਗਰਿਓਨਾਮਾਰੇਜੰਮਜੰਦਾਗਾ।ਅਗੈਰਗਾਯਲੇਖੈਮੰਗੀਐਮਾਰਖੁਆਰੁਕੀਰਹਿਕੁਜਿਆਗਾ।ਇਤੁਕੁਰੈਕ
ਮਲੁਕਿਉਉਤਰੈਕੋਈਕਚੁਹੋਇਦੀਚਾਗੁ।ਸਤਿਗੁਰਸਿਲੈਤਨਾਮੁਵਿਕਾਏਸਕੁਕਿਲਾਦਿਖਕਾਟਣਹਾਗਾ।ਨਾਮਜਪੇਨਾਮੈਅ
ਗਏਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹੁਨਭੁਨਮਸਕਾਗਾ।ਮਲੁਕੁਤੀਨਾਮਉਤਾਰੀਅਨੁਜਾਪਿਨਾਮੁਹੋਆਸਾਚਿਆਗੁ।ਜਨਨਾਨਕਾਜਿਸਦੇਏਹਚਲ
ਤਹਿਸੋਜੀਵਉਦੇਵਣਹਾਗੁ।੧੫੬॥ਪਉੜੀ।ਤੁਧੁਜੇਵਰੁਣਤਾਨਹਿਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈਐ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਜਿਬਹੁਹਉ
ਮੈਜਾਈਐ।ਰਸਕਸਸਾਦਾਬਾਰਸਦੀਵਡਿਮਾਈਐ।ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਦੋਇਆਪਲਏਮਿਲਾਈਐ।ਪਾਇਅੰਤ
ਰਿਅੰਸਿਤੁਗਥਿਓਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਪਿਆਈ।੯॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਬਾਬਦੀਆਕੁਟਾਈਆਪੁਤੁਸਪੁਤੁਕਰੇਨਿ।ਜਿਸਤਿਗੁ
ਰਤਾਵੈਸੁਮਨਲੈਨਿਸੇਈਕਰਮਕਰੇਨਿ।ਜਾਇਪੁਛਹੁਸਿਖਤਸਾਸਤਾਬਿਆਸਨਾਰਬਚਨਸਭਸਿਸਟਕਰੇਨਿ।ਸਚੈ
ਲਾਏਸਚੁਲਗੇਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇਨਿ।ਨਾਨਕਅਏਸੇਪਰਵਾਣੁਭਏਜਿਸਗਲੇਕੁਲਤਰੇਨਿ।੧੫੭॥ਗੁਰੁਜਿਨਾਕਾਅੰਧਲੁ
ਸਿਖਰੀਅੰਧੇਕਰਮਕਰੇਨਿ।ਓਇਕਾਵੈਰਲੀਆਪਣੇਨਿਤੁਭੂਠੇਭੂਠਬੋਲੇਨਾ।ਕੁਨਕੁਸਤੁਕਮਾਵਦੇਪਗਨਿਦੁਸਦਾਕਰੇਨਿ।
ਓਇਆਪਣੁਬੋਪਗਨਿਰਕਾਸਗਲੇਕੁਲਭੋਥੇਨਾ।ਨਾਨਕਜਿਤੁਓਇਲਾਏਤਿਤੁਲਗੇਓਇਬਪੁਨੇਕਿਆਕਰੇਨਿ।੧੦॥
ਪਉੜੀ।ਸਤੁਨਰਗੀਅੰਦਰਿਭਖਾਜੇਤੀਸਿਸਟਸਕਕੀਤੀ।ਇਕਕੁਨਕੁਸਤਲਾਇਅਨੁਮਨਮੁਖਾਵਿਗੁਤੀ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਦਾਪਿਆਈਐਅੰਤਰਿਗਰਿਪ੍ਰੀਤੀ।ਜਿਨਕਉਪੈਤੈਪੁਨਹੋਤਿਨਦਾਤਸਿਪੀਤੀ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਚੁਸਿਠਤਸਨਾਈ।੧੧॥

ਸਲੋਕੁਮ: ੧ ॥ ਸਤੀਪਾਪੁ ਕਾਰਿ ਸਤ ਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਦੀ ਖਿਆ ਘਰਿ ਦੇਵਣ ਜਾਹਿ ॥ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖੈ ਪਾਇ ਮੈ ਭਾਉ ॥ ਰਾਵੈ ਮਾਵ ਉਭਾਰੈ
ਜਾਉ ॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ਅਪੋਆਪੋ ਪੁਜਾਹੋਈ ॥ ਰਾਜੀਤੋ ਇਕੈ ਬਹੈ ਨਿਆਈ ॥ ਫੇਰੇ ਸਖੀ ਕਰੈ ਬੁਧਾਈ ॥ ਵਹੀ ਲੈਕੈ
ਹਕੁ ਗਵਾਏ ॥ ਜੇਕੋ ਪੁਛੈ ਤਪਤੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਤਰਕਮੰਤ੍ਰ ਨਾਰੈ ਸਮਾਹਿ ॥ ਲੋਕ ਮੁਹਾਵਹਿ ਚਾਕੀ ਖਾਹਿ ॥ ਚਉਕਾਰੈ ਕੈ ਸੁਭਾਹੋਈ ॥ ਐਸ
ਹਿੰਦੁ ਦੇਖਹੋਈ ॥ ਜੋਗੀ ਗਿਰੀਜਨਾ ਬਿਭੂਤਾ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਰੋਵਹਿ ਪੁਤਾ ॥ ਜੋਗਨ ਪਾਇ ਆਜੁ ਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਕਿਤੁ ਕਾਰਣ ਸਿਰਫ
ਈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਲਕਾਏ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਅਪੋਆਪਣ ਅਪੋ ਜਾਨਾ ॥ ੧੫: ੧ ॥ ਹਿੰਦੁ ਕੈ ਪਰਿ ਹਿੰਦੁ ਮਾਵੈ ॥ ਸੁਤ ਜੇ ਉਪਕਿ ਗਲਿ
ਵੈ ॥ ਸੁਤ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਝਿਆਈ ॥ ਜਾਤਾ ਪੋਤਾ ਬਾਇਨ ਪਾਈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਰੋਵਹਿ ਮਾਈ ॥ ਵਣਗੁਪੀ ਰੋਕੈ ਬਾਇਨ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਇ ਬੋ
ਕੋ ਜਾਈ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਣੁ ਹੁਭਿ ਸੁਤਿ ਪਾਈ ॥ ਜੋਗੀ ਕੈ ਪਰਿ ਗੁਰੁ ਤਿਸਾਈ ॥ ਕਿਤੁ ਕਾਰਨਿ ਕੰਨ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਿ
ਥੈ ਕਿਥੈ ਸਿਰਜਣਾ ਗੁਰੁ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇਵਹਾਉ ॥ ਚੀਰੀਆਈ ॥ ਫਲਨ ਕਾਉ ॥ ਏਥੈ ਜਾਣੈ ਸੁਜਾਇ ਸਿਧੁ ਵੈ ॥ ਹੋਰ ਫਕਤ ਹਿੰਦੁ ਮੁਸਲਮਾ
ਨੈ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾਰਣ ਲੇਖਹੋਈ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਣੁ ਹੁਭੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਚੈ ਸਚੁ ਦਖਾਇ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਪੁਛਿ ਨਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ
ਕਾਮੰਦਰੁ ਆਖੀ ਸੈ ਕਾਇ ਆਕੇ ਟਿਗੜਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਲਾਭਨ ਵੇਹਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੜਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾਮੰਦਰੁ ਸਰੀਰ ਅਤਿ ਸੋਫਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਪੜ੍ਹਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਆਪੁ ਖੁਆਇ ਸਨੁ ਮਾਇ ਅਮੋਹ ਨਿਤ ਕਰੁ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੈ ਪੁਰੈ ਰਾਗ ਪਾਇ ਆਜਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੧ ॥
ਨਾਸਤਿ ਦੁਖੀਆ ਨਾਸਤਿ ਸੁਖੀਆ ॥ ਨਾਸਤਿ ਪਾਣੀ ਜੀਤਾ ਫਿਰਹਿ ॥ ਨਾਸਤਿ ਮੂੰਹ ਮੂੰਹਾਈ ਕੇ ਸੀਨਾਸਤਿ ਪਤ੍ਰਿ ਅਦੇਸੁ ਫਿਰਹਿ ॥ ਨਾਸਤਿ ਦੁਖੀ
ਓਰ ਖੀਪ ਬਰਾਮਪਤ ਛਾਵਹਿ ਦੁਖ ਸਹਿ ॥ ਨਾਸਤਿ ਹਸਤੀ ਬਪੇ ਸੰਗਲਾਨਾਸਤਿ ਗਾਈ ਪਾਹੁ ਚਰਹਿ ॥ ਨਿਸੁਗ ਬਿਸਿਧ ਦੇਵੈ ਜੇ ਸੇਈ
ਨਿਸੇ ਦੇਵੈ ਹਿੰਦੁ ਆਇ ਨਿਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਇ ਕੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ॥ ਸਭ ਪਾਸੇ ਹੋਇ ਸਭਨਾ ਅੰਦਰਿ ਜਿਸ
ਹਿੰਦੁ ਮਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉਣ ਕਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਹਿੰਦੁ ਲਾਵਾਟ ਤੀਤਿ ਸਹਿ ॥ ਭੁਭਾਵੈ ਕਉਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਹਿੰਦੁ ਲਾਈ ਪੰਧ ਸਿਰਤਿ ਸਾਹਿਦਿ ਖਾਵੈ ਕ
ਉਣਾ ॥ ੧੫: ੧ ॥ ਸੋਗਿਰੀ ਜੋਗਿਰੀ ਗੁਰੈ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮਰੀ ਬਿਅਕਰੈ ॥ ਪੁੰਨ ਦੁਨ ਕਾ ਕਰੈ ਸਰੀਗਾ ॥ ਸੋਗਿਰੀ ਗੀਗ ਕਾਨੀਗਾ ਬੋ
ਲੈਈ ਸਰਸਤਿ ਸਹੁਪਾ ॥ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿਰੇਖ ਨਹੁਪਾ ॥ ੨ ॥ ੧੫: ੧ ॥ ਸੋ ਅਉਧੁਤੀ ਜੋ ਪੁਪੈ ਆਪੀ ॥ ਬ੍ਰਿਥਿ ਆਭੈ ਨ ਕਰੈ ਸੰਤ ਪਾ ॥ ਅਉਧ
ਪਟਣ ਮਹਿਭੀ ਬਿਅਕਰੈ ॥ ਸੋ ਅਉਧੁਤੀ ਸਿਧੁ ਪੁਰਿ ਰਜੈ ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਰਖ ਸਾਤਿ ਸਹੁਪਾ ॥ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿਰੇਖ ਨਹੁਪਾ ॥ ੩ ॥ ੧੫: ੧ ॥ ਸੋ
ਉਦਾਸੀ ਨਿਪਾ ਲੈਉਹ ਸੁਆਮਰ ਪਉਰ ਪਕਰੈ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਦਸੁ ॥ ਚੰਦ ਸੁਰਨ ਕੀ ਪਾਏਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪਤ੍ਰੈ ਨ ਕੰਪਾ ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ
ਚੰਦੁ ਸਾਤਿ ਸਹੁਪਾ ॥ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿਰੇਖ ਨਹੁਪਾ ॥ ੪ ॥ ੧੫: ੧ ॥ ਸੋ ਪਾਖੰਡੀ ਜੋ ਕਾਇਆ ਪਖਾਣੈ ॥ ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਜਾ ਲੋ ॥
ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦਨ ਦੇਈ ਫੁਰਣਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪਾਖੰਡੀ ॥ ਜਗਨ ਮਰਣਾ ॥ ਬੋਲੈ ਰਹਪਟ ਸਤ ਸਹੁਪਾ ॥ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿਰੇਖ ਨਹੁਪਾ ॥ ੫ ॥ ੧੫: ੧ ॥
ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਉਲਟੈ ਬ੍ਰਹਮਾਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿਰੇਖੀ ਮੁਆਹਿ ਨਿਸਿ ਅੰਤ ਰਿਹੈ ॥ ਪਿਆਨਾ ॥ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਬੋਲੈ
ਗੋਰਖ ਸਤਿ ਸਹੁਪਾ ॥ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿਰੇਖ ਨਹੁਪਾ ॥ ੬ ॥ ੧੫: ੧ ॥ ਕਉ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਕਉ ਜੀਵੈ ਨੁਗਤਿ ॥ ਕੰਨ ਪੜਾਈ ਕਿਆ ਖਾਜੈ ॥
ਗਤਿ ॥ ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਏਕੋ ਨਾਉ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁਅਖਰ ਜਿਤ ਰਹੈ ॥ ਹਿਆਉ ਪੁਪਛਾਉ ਜੇ ਸਮਕ ਰਿਸੈ ॥ ਤਾਨਾਨ ਕੁਆਰੈ ਗੁਰ
ਕਉਣਹੈ ॥ ਏਮਦੁ ਰਤਾਰੇ ਦਰ ਤਹਿ ਪੁਤਾ ॥ ਨਾਸਿ ਸਾਰੀ ਨਾਉ ਪੁਤਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਕਹੈ ਕੀ ਬਿਆਸੀ ਗਣ ਜਾਈ ॥
੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸੋਈ ਆਖੀ ਐ ਨਿਬਹੁ ਰਿਜਾਤਾ ॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹਿ ਗੁਰ ਬਰਨੀ ਪਾਇ ॥ ਸਭੁ ਆਰਮਰਾ ਮਪ ਛਾਤਾ ॥ ਬਾ

ਰਿਮੂਲਨਕੋਜੀਐਘਰਿਮਾਹਿਬਿਧਾਤਾਮਨੁਖਤਰਿਮੰਦਰਿਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਤੀਜਨਮੁਗਵਾਤਾਸੁਭਮਾਹਿਇਕੁਦਰਤਰਾਗੁ
 ਰਸਬਦੀਪਾਇਆਜਾਈ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਮੁਰਖਹੋਵੈਸੋਸੁਣੈਮੁਰਖਕਾਕਹਿਣਾ॥ਮੁਰਖਕੋਕਿਆਲਖਣਹੈਕਿਆਮੁਰਖਕਾ
 ਕਰਣਾ॥ਮੁਰਖਭੰਗੁਜਿਮੁਗਧਹੈਅੰਕਾਰੇਮਰਣਾ॥ਏਤੁਕਮਾਣੇਸਦਾਦੁਖਦੁਖੀਮਾਹਿਰਹਣਾ॥ਅਤਿਪਿਆਰਾਪਵੈਖੁਹਿਕਿਹੁਸੀ
 ਜਮੁਕਰਣਾ॥ਗੁਰਮੁਖਹੋਵੈਸੁਕਰੇਬੀਰਭੁਭੰਗੁਆਲਿਪਤੋਰਹਣਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਆਪਉਧਰੈਉਸੁਪਿਛੈਰੁਬਦੇਭੀਤਰਣਾ॥
 ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੈਜੋਦੋਇਸੁਸਾਣਾ॥੧੩॥ਪ੍ਰਾਨਾਨਕੁਆਖੈਰੇਮਨਾਸੁਣੀਐਸਿਖਸਾਹੀ॥ਏਖਾਰਬੁਮੰਗੋਸੀਆਬੈਠਾ
 ਕਛੈਦਹੀ॥ਤਲਬਾਪਉਸਨਆਕੀਆਬਾਕੀਜਿਨਾਰਹੀ॥ਅਜਰਾਈਭੁਭਰੇਸਤਾਹੋਸੀਆਇਤਈ॥ਆਵਣੁਨਾਨੁਸੁਣੁ
 ਏਕੀਕੀਗਈਠੀ॥ਕੂਨਿਨਿਖੁਟੈਨਾਨਕਾਭੰਕਿਸੁਚੇਰਹੀ॥੧੪॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕਾਸਕੁਸਰੀਰੁਹੈਹਰਿਗਵੀਆਸਕੁਆਪੈ॥
 ਹਰਿਕੀਕੀਅਤਿਨਾਪਵੈਭੰਗੁਕਾਦੁਜਾਪੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਲਾਹੀਐਹਰਿਗਤੀਰਾਪੈ॥ਸਕੁਤਨੁਮਨੁਗਰਿਅਹੋਇਆਅ
 ਠੰਕਾਰੁਗਵਾਪੈ॥ਸਕੁਕਿਛੁਹਰਿਕਾਖੇਲੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਈ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਸਹੰਸਰਾਨਦੋਇਦੁਰੇਆਇਆਪਰ
 ਸਰਾਮੁਰੋਵੈਘਰਿਮਾਇਆਅਜੈਸੁਰੋਵੈਰੁਪਿਆਖਾਈ॥ਐਸੀਦਰਗਹਮਿਐਸਜਾਈਰੋਵੈਰਾਮੁਨਿਕਾਲਾਭਾਈਆ॥ਸੀਤਾ
 ਲਖਮਣੁਵਿਛੁੜਿਗਾਇਆਰੋਵੈਰਹਿਸਿਰੁਭੰਕਗਵਾਈ॥ਜਿਨਸੀਤਾਆਦੀਭੰਗੁਦੁਵਾਈ॥ਰੋਵਹਿਪਾਭਵਰਏਮਨੁਗੀ॥
 ਜਿਨਕੈਸੁਆਮੀਰਹਤਹਦੁਗੀ॥ਰੋਵੈਜਨਮੇਜਾਪੁਇਗਾਇਆਏਕੀਕਾਰੁਦੋਪਾਪੀਗਾਇਆਰੋਵਹਿਸੇਖਮਸਾਇਕਪੀਗਾ
 ਅੰਤਿਕਾਲਮਤਿਲਗੈਭੀਜਾ॥ਰੋਵਹਿਰਾਜੇਕੰਨਪੜਾਈ॥ਘਰਿਘਰਿਅੰਗਹਿਭੀਖਿਆਨਾਈ॥ਰੋਵਹਿਕਿਰਪਨਸੰਗਹਿ
 ਪਨੁਜਾਈ॥ਪੰਡਿਤਰੋਵਹਿਗਿਆਨੁਗਵਾਈ॥ਬਾਲੀਰੋਵੈਨਾਹਿਭਤਗੁਨਾਨਕਦੁਖੀਆਸਕੁਸੀਸਾਗਾਮੰਨੈਨਾਉਸੋਈ
 ਜਿਨਜਾਈ॥ਅਭੀਰਕਰਮਨਲੇਖੈਲਾਈ॥੧੬॥੧॥ਜਪੁਤਪੁਸਕੁਕਿਛੁਮੀਨਿਐਅਦੁਗਰਾਸਰਬਾਈ॥ਨਾਨਕਮੀਨਿਆਮੰਨੀ
 ਐਬੁਝੀਐਗੁਰਪਰਸਾਦੀ॥੧੭॥ਪਉੜੀ॥ਕਾਇਆਹੰਸੁਪੁਰਿਮੋਲਿਕਰਤੋਲਿਖਪਾਇਆਸਰਮਹਿਗੁਪਤੁਦਰਤਰਾਗੁਮੁ
 ਖਪ੍ਰਗਟਾਈਆ॥ਗੁਟਗਾਵੈਗੁਟਉਚਰੈਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਸਰੀਬਾਦੀਸਚੁਹੈਸਚੁਮੋਲਿਸਿਛਾਇਆ॥ਸਕੁਕਿਛੁਮਾ
 ਪੈਆਪਹੈਆਪੇਦੋਵਡਿਆਈ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮ:੨॥ਨਾਨਕਅੰਧਹੋਇਕੈਰਤਨਾਪਰਖਣਜਾਈ॥ਰਤਨਾਸਰੁਨਜਾਣਈਆ
 ਵੈਆਪੁਛਖਾਈ॥੧੯॥੨॥ਰਤਨਕੇਹੀਗੁਬਲੀਰਤਨੀਘੋਲੀਆਈ॥ਦਖਰੁਤੈਵਣਜਾਭਿਆਦੁਹਾਰੀਸਮਾਈ॥ਜਿਨਗੁਣ
 ਪਲੈਨਾਨਕਾਮਾਟਕਵੈਨਹਿਸੇਈ॥ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇਵਤਹਿਛੋਈ॥੨੦॥ਪਉੜੀ॥ਨਉਦਰਵਜੇਕਾਇ
 ਆਕੋਟੁਹੈਦਸਵੈਗੁਪਤੁਰਖੀਜੈ॥ਬਜਰਕਪਾਟਨਖੁਲੀਗੁਰਸਬਰਖੁਲੀਜੈ॥ਅਨਹਦਵਜੇਪੁਨਵਜਦੇਗੁਰਸਬਰਖੁਲੀਜੈ॥
 ਤਿਤੁਪਾਇਅੰਤਰਿਰਾਨਦਾਕਰਿਭਗਤਿਮਿਲੀਜੈ॥ਸਰਮਹਿਇਕੁਦਰਤਰਾਜਿਨਅਪੋਰਚਨੁਰਾਈ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥
 ਅੰਧੇਕੋਗੁਰਸਿਐਅੰਧਹੋਇਸੁਜਾਈ॥ਹੋਇਸੁਜਾਖਾਨਾਨਕਸੋਕਿਉਭੰਗੁਪਾਈ॥ਅੰਧੇਏਤੁਨਆਖੀਅਨਿਜਿਨਿਮੁ
 ਖਲੋਇਣਨਾਹੀ॥ਅੰਧੇਸੇਈਨਾਨਕਾਖਸਮਹੁਖੁਬੇਜਾਹੀ॥੨੨॥੩॥ਸਾਹਿਬਅੰਧਾਜੋਕੀਆਕਰੇਸੁਜਾਖਾਣੇਈ॥ਜੇਤ
 ਜਾਣੈਤੋਹੋਵਰਤੈਜੇਸਉਆਖੈਕੋਈ॥ਜਿਥੈਵੈਸਤੁਨਜਾਪਈਆਪੇਦਰਤਉਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕਗਾਹਕਕਿਉਛੈਸਕੈਨਦੁਸਤੁ
 ਪਛਾਣਾ॥੨੩॥੪॥ਸੋਕਿਉਅੰਧਾਅਖੀਐਜਿਹਕਮਹੁਅੰਧਹੋਈ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਕਬੁਝਈਅੰਧਾਕਹੀਐਸੋਈ॥੨੪॥ਪਉੜੀ॥

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰ ਕੋਟੇ ਸਗੁ ਦਿਸਤਰਿ ਦੇਸਾ ਅਪੇਤਾ ਵੀਲਾਈ ਮਨਸੁ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ਅਪੇਸਿ ਸਾਇਸਾ ਜੀ ਅਨੁਪਾਪਗੁ ਪਤਰ ਕੇਸਾ ਗੁਰ
ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਇਆ ਸਦੁ ਪਗਟੀ ਦੇਸਾ ਸਗੁ ਕਿਛੁ ਸਚੇ ਸਚੇ ਹੁੰਦੇ ਸੇਈ ਪਾਈ ॥ ੧੬ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਾਵਨੁ ਗਾਰਿ ਅਹਾ ਕਾਇਕਾ ਮਹੇਸ
ਤਾਇਖੇਤੁ ਚਲਦੁ ਤੁਰੇ ਗਈ ਉਤਲੀ ਗਾਰੇਤਾ ਹਲਾਈ ਗਾਰੇਤਾ ਵਿਕਰਮਤੁ ਕਮੀਖਟੇ ਕਾਇਨਾਨ ਕਲੇਖੇ ਮੀਰੀ ਮੈ ਅਉਤ
ਜਟੇਰਾ ਜਾਈ ॥ ੧੭ ਮ: ੧ ॥ ਭਉਕੁ ਏਪਾਵਿਤ ਪਾਣੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖ ਬਲੇਟਾ ਹਲਾ ਲੈ ਮੀਰਾ ਲੀਚਿਤੁ ਚੇਤਾ ਵਤ ਵਖਤੁ ਸੰਜੋਗਾ
ਉਕੀਨ ਬਖਸੀ ਸਬੋਹਲਦੁ ਨੀਮਾ ਸਗਲ ਦੋਗਾ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਨਾਵਹਿ ਸਗਲਾ ਵਿਜੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੇਹੁ ਗੁਬਾਰੇ ਦੂਜੇ ਥਾਇ ਥੇਲੈ ॥ ਦੂਜੇ ਥਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਨਿਤੀ ਗਵੇਰੇ ਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਮੈ ਮਾਭਿਤੁ ਤੁਕਦੇ ਲੈ
ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਪਾਟਿ ਰਾਨ ਦਾਰਿ ਲਪਾਟੇ ਲੈ ॥ ਅਪੇਰ ਮਰਭਾਇ ਦਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰ
ਤਾ ਮਤ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸਹੀ ਹੋਇ ॥ ਜਲਮ ਮਹਿ ਜੰਤੁ ਉਪਾਇ ਅਨੁਤਿ ਨ ਭੀਰੀ ਦੇਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਤੁਨਰ ਲਈ ਨ ਕੋ ਕਿਰਸ ਕਰੇਇ ॥
ਸਉਰਾ ਮੁਲ ਨੋ ਵਈ ਨ ਕੋ ਲਏ ਨ ਦੇਇ ॥ ਜੀਅ ਕਾ ਅਹੁਣਾ ਜੀਅ ਖਾਣੇ ਹੁਕੇਇ ॥ ਵਿਚਿ ਉਪਾਏ ਸਾਇਰਾ ਤਿਨ ਭੀ ਸਾਰ ਕਰੇ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸਹੀ ਹੋਇ ॥ ੧੮ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਹੁਨੀ ਉਮ ਛੁਲੀ ਝੀਵਰ ਸਿਨਾ ਕਾਲਾ ਅਨੁਅੰਧੁ ਨੇ
ਤਈ ਪਨੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਚੇਤੁ ਹੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਅਪਣੀ ਤਾਅਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
੨ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਜਨ ਸਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੀਨੀ ਗਰਿਹ ਸੁਪੀਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਚਾ ਮਾਨਵ ਸੈ ਸਚੁ ਸਉਰਾ ਕੀਤਾ ॥ ਸਗੁ ਕਿਛੁ ਪਰਹੀਮਾ ਹੋਇ ਨ
ਗਾਹੀ ਲੀਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਿਸਾ ਮਰਗਈ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੀਤਾ ॥ ਅਪੇਸੇ ਲਿਸਿਲਾਈ ਅਨੁਅਪੇਟੇ ਏਕੁ ਝਾਈ ॥ ੧੯ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧
ਵੇਲੀ ਪਿੰਵਾਈ ਮਾਕਤਿ ਦੁਲਾਈਆ ॥ ਕਟਿਕੁਟ ਕੰਕਰੁ ਝਾਈਆ ॥ ਲੋਹਾ ਵਢੈ ਚਰਨੀ ਪਾਨੈ ਸੁਈ ਪਾਗਾ ਸੀਵੈ ॥ ਏਉ ਪਤਿ ਪਈ
ਸਿਫਤੀ ਸੀਪੈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਜੀਵੈ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪਾਟੈ ਸੁਈ ਪਾਗਾ ਜੀਵੈ ॥ ਮਾਤੁ ਪਖੁ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪਤੀ ਮੁਤ ਕਛੁ
ਤੁਢੈ ॥ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਸੀਤਾ ਕਦੇ ਨ ਪਟੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਸਚਾ ਤਿਰਹੁ ਨਾਪੀ ਜਾਪੈ ॥ ੧੮ ਮ: ੧ ॥ ਸਚ ਕੀ ਕਾਤੀ ਸਚੁ
ਸਗੁ ਸਾਗਾ ॥ ਪਾਤੁ ਤਿਸ ਕੀ ਅਪਰੁ ਮਪਾਗੁ ॥ ਸਬਦੇ ਸਾਟ ਰਖਾਈ ਆਈ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਬੇਕੈ ਵਿਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੁਠ ਹੋਵੈ
ਸੇਖਾ ॥ ਲੋਹੁ ਲਾਭਿ ਨਿਕਥਾਵੇਖਾ ॥ ਹੋਇ ਲਾਲੁ ਲਗੈ ਹੁਕਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹਿ ਦੀਦਹੁ ਸਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ਮ: ੧ ॥ ਕਮਰ ਕਟਾਹਾ ਬੰਕ
ਰਾ ਬੰਕੇ ਅਸਦੁ ਗਾਗਰ ਬੁਨਕੀ ਨੈਨਾ ਕਾ ਮਾਤਿ ਸਿਰਿਆ ਵੇਰਾ ਗੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਬਦ ਮਿਲੈ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਲੈ
ਸਚੁ ਪਿਆਈ ਨ ਸੇਸਰੋ ਜੀਨੀ ਗਰਿਹ ਰਹੁ ਪਾਪ ਲੈ ॥ ਗੁਰਤ ਸੇਹ ਨਿਗੁਣ ਗਾਵੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਚਲੈ ॥ ਰਤਨ ਬੀਰਾ ਮਨਿ ਵਸਿ
ਆਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਵਿਤ ਲੈ ॥ ਅਪੇਸੇ ਲਿਸਿਲਾਈ ਦਾ ਅਪੇਟੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ॥ ਅਸਾ ਅੰਦਰਿ ਸਗੁ ਕੋ ਕੋਇ ਨਿ
ਰਸ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਮਰਨੀ ॥ ਵੇਆਸੁ ਰਿਲਾ ਆਈ ਅਸੋਇ ॥ ੧੮ ਮ: ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਛੁਆਸਾ ਹਥੈ ਕੇਉ ਨਿਰਾਸ ਹੋਇ ॥ ਕੀਆ ਕਰੇਇ
ਤੁਬ ਪਤੀ ਜਾਅਾ ਪੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਿਗੁ ਜੀਵਤ ਸੀਸਾ ਰਸਰੇ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ॥ ਪ੍ਰਕਟਤਾ ਤਾਹੁ ਨਿਹਰ ਲਏ ਤੁਪਾ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਪੈ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਇ ਨਾਮਾ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਅਗਮ ਰਸਨਾ ਏਕੁ ਨਾਮਾ ॥ ਗਵਹਿ ਅਸਰ ਬਤਨਾਨ ਕੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਰਵਰਹੰਸ ਪੁਰੋਹਿ ਮੇਲਾਖ ਸਮੇਏ ਵੇਰਾ ॥ ਸਰਵਰਾ ਅੰਤਰਿ ਹੀਰਾ ਮੇਤੀ ਸੋਹਿ ਸਾਕਾ ਖਦਾ ॥ ਚਗੁ ਲਕਾਰੁ
ਨਰਹੀ ਸਰਵਰਹੰਸ ਦੇਅਤਿ ਸਿਅਦਾ ॥ ਚਿਨਾ ਰਿਜ ਕੁਨ ਪਾਇ ਚਿਓ ਚਿਓ ਹੋਰੇ ਖਦਾ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਣੈ ਸਚੇ ਪਾਈ ਅੰਕੁੜੈ ਕੁੜੈ

੨੨

ਮਾਣਗਾਨਾਨਕਤਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਜਿਨਿਪੁਰੈਪਾਇਆਪਰਦਾਣਾ॥੧੫:੧॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਉਜਲਜੋਕੋਚਿਤਕਰੇਇ
ਨਾਨਕਸੇਈਸੇਵੀਐਸਦਾਸਦਾਜੇਦੇਇ॥ਨਾਨਕਸੇਈਸੇਵੀਐਜਿਤੁਸੇਵੀਸੈਦੁਖੁਜਾਇ॥ਅਵਗੁਣਵੰਦਨਗੁਣਵਹਿਮਨ
ਸੁਖੁਦਸੈਆਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਆਪਦਰਤਦਾਆਪਤਾਤੀਲਾਈਅਨੁਆਪੇਹੀਉਪਦੇਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਤੀਆਈਅ
ਨੁ॥ਇਕਿਅਪੇਉਣੁਪਾਇਅਨੁ॥ਇਕੁਭਗਤੀਲਾਈਅਨੁ॥ਜਿਸੁਆਪਭੁਭਾਏਸੋਭੁਭਸੀਆਪੇਨਾਇਲਾਈਅਨੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐਸਚੀਵਨਿਆਈ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁ॥੫੨॥

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੫ ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੈਸਾਸਤਿਗੁਰਸੁਦੀਦਤੈਸੋਹੀਮੈਗੀਠਾ॥ਵਿਛੁੜਿਆਮੇਠੈਪ੍ਰਭੂਰਿਦਰਗਤਕਾਬਸੀਠਾ॥ਰਿਨਾਮੇਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾਇਦਕਟੈ
ਹਉਮੈਰੋਗਾਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਤਿਨਾਮਿਲਿਆਜੇਨਾਪੁਰੇਪਾਇਆਸੰਜੋਗਾ॥੧੫:੫॥ਇਕੁਸਜਣਸਭਸਜਣਾਇਕੁਵੈਰੀਸਭ
ਵਾਰੀ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਵੇਖਾਛਿਆਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਵਾਰੀ॥ਸਾਕਤਦੁਰਜਨਭਰਮਿਆਜੋਛਹੈਦੁਜੈਸਾਦੀ॥ਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਬੁ
ਝਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਪਰਸਾਦੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਬਟਣਹੋਬਾਟੁਆਪੇਹੀਬਾਟਿਆਆਪੇਪੁਰਾਸਾਤੁਆਪੇਹੀਬਾਟਿਆਆਪੇ
ਕਰਿਪਾਸਾਹੁਅਪੇਰੰਗਰਹਿਆ॥ਕੁਰਤੀਕੀਮਨਪਾਇਅਛਖਬੂਤਮਾਟਿਆਅਗਮਾਮਬਾਤੁਬਿਅੰਤਪਰੈਪਗਟਿਆਆਪੇ
ਵਰਪਾਤਸਾਤੁਆਪਦੁਜੀਗਟਿਆ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਕੀਮਕੇਵਰੁਮਾਟਿਆ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਆਪਗੁਰਮੁਖਿਪਗਟਿਆ॥੧॥
ਸਲੋਕੁਮ:੫ ਸੁਣਿਸਜਣਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰਿਆਐਸਤਿਗੁਰਦੇਹੁਦਿਖਾਛੀ॥ਹਉਤ੍ਰਿਸੁਦੇਵਾਮਨੁਆਪਣਾਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸ
ਮਾਲੀ॥ਇਕਸਸਤਿਗੁਰਬਾਹਧਿਗਜੀਵਦਸੰਸਾਰੀ॥ਜਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਤਿਨਾਮਿਲਾਈਓਨੀਨਸਦੀਵਰਤੈਨਾਲੀ॥
੧੫:੫॥ਮੇਰੇਅੰਤਰਿਲੋਗਾਸਿਲਟਕੀਹਉਕਿਉਪਾਵਪ੍ਰਭੋਤਿਆਕੋਈਐਸਾਸਜਣਲੋਕੁਲੁਜੋਮੇਠੈਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰਿਆਗੁਰਪੁਰੈ
ਮੇਲਾਇਆਜਤੁਦੇਖਾਤਤੁਸੇਇਜਨਾਨਕਸੇਪੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਸੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥ਦੇਵਦਰਹਰਾ
ਤਾਹੁਕਿਤਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀਐ॥ਰਖੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿਨਕੁਸੰਬਾਹੀਐ॥ਕੋਇਨਕਿਸੀਦਾਸਿਸਭਨਾਇਕਪਗਾਪਾਛੈਬਾਲਕਵਾਰੀ
ਦੇਕੈਆਪਿਕਰਾ॥ਕਰਦਾਮਨੰਦਾਬਿਨੋਦਕਛੁਨਜਾਣੀਐ॥ਸਰਬਧਾਰਸਮਰਬਾਊਤਿਸੁਕੁਰਬਾਣੀਐ॥ਗਾਈਐਗਤਿਦਿਨੰਤਿਗਾ
ਵਟਨੇਗਿਆ॥ਜੋਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਹਿਤੀਹਰਿਸੁਭੇਗਿਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਕਲਾਈਕੀਤੀਅਨੁਸਾਰਿਕੈਕਟੁਥੈ
ਨਾਲੀ॥ਕਾਰਨਆਪਸਵਾਰਿਅਨੁਸੇਪ੍ਰਭੂਸਦਾਸਮਾਲੀ॥ਪ੍ਰਭੂਮਾਤਿਪਿਤਾਕੰਠਲਾਇਦਾਲਪੁਛੈਬਾਲਕਪਾਲੀ॥ਦਾਇਅਛ
ਸਕੁਨੀਅਨੰਤਹਰਿਨਾਨਕਨਰਹਿਨੀਯਾ॥੧੫:੫॥ਵਿਣੁਤੁਪਹੋਗਨਿਮੰਗਣਾਸਿਰਦੁਖਕੈਦੁਖਾ॥ਦੇਹਿਨਾਮੁਸੰਤੋਖੀਆਉਤ
ਰੈਮਨਕੀਭੁਖਾਗੁਰਵਣੁਤ੍ਰਿਦਹਰਿਆਕੀਤੀਅਨਾਨਕਕਿਆਮਨੁਖਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਐਸਾਤਾਤੁਮਨੁਨਵੀਸਗੋ॥ਪੜੀਨ
ਮੁਹਤਰਸਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਸਗੋ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੀਗਿਕਿਆਕੋਭੁਕਕਰੈ॥ਜਿਸੁਪਤਿਰਖੈਆਪਸੋਭਵਨਲੁਤਰੈ॥ਭਗਤੁਗਿਆਨੀ
ਤਪਾਨਿਸੁਕਿਰਪਕਰੈ॥ਸੋਪੁਰਾਪਰਧਾਨਜਿਸਨੋਬਲੁਪਰੈ॥ਜਿਸਹਿਜਰਾਏਆਪਸੋਈਅਜਹੁਜਰੈ॥ਤਿਸਹਿਮਿਲਿਆਸਚੁ
ਮੰਤ੍ਰਗੁਰਮਨੰਧਰੈ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ਪੰਨੁਸੁਰਗਸੁਰੰਗਭੈਅਲਾਪਤਿਸਕਤਿਖਜਾਈ॥ਪੰਨਸੁਨੰਤਸੁਹਵਣੈਗੋਗੁਰਮੁਖਿਜਪ
ਦੇਨਾਉ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨੀਕਅਗਧਿਆਤਿਨਸਦਬਾਲਿਹਰੈਨਾਉ॥ਤਿਨਕੀਪੁਝੀਮਬਾਛਦੇਕਰਮੀਪਲੈਪਾਈ॥ਜੋਰਤੋਰੰਗੋਵਿੰਦ

ਕੈਉਤਿਨਬਾਹਿਰੈਨਾਉ।ਆਖਾਬਿਰਥਾਨੀਅਕੀਹਰਿਸਜਲਮੇਲਤੁਰਾਈ।ਗੁਰਪੁਰੈਮੇਠਾਇਆਜਨਮਮਰਦੁਖਜਾਇ।ਜਨਨਾਨਕ
ਪਾਇਆਮਗਮਹੁਪੁਮਨਤਨਕਾਨਾਈ॥੧੫੪॥੫॥ਯਨੁਸੁਫੇਘਪਤੀਪਨਪਨਮੁਰਤਿਪਲੁਸਗੁ।ਧਨਸੁ।ਦਿਨਸੁਸੰਗਤਾਨਿਤੁਡਿਰ
ਗੁਰਦਰਸਾਰੁ।ਮਨਕੀਆਇਛੁਪੁਰੀਆ।ਹਰਿਪਾਇਆਮਗਮਅਪਾਗ।ਉਮੈਤੁਟਮੋਹਤਾਇਕਸੁਦਨਾਮੁਅਧਾਰੁ।ਜਨਨਾਨਕੁਦਰਸ
ਸੇਵਹਰਿਉਧਾਰਿਆਸਗਲਸੀਸਾਰੁ॥੨॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ਸਿਭਤਿਸਭਾਹਦਭਗਤਿ।ਵਿਰਥੇਇਤੀਅਨੁ।ਸਉਪੇਨਿਸੁਰੰਗਹੁਭਿਪੁਛ
ਨਲੀਤੀਅਨੁ।ਨਿਸਨੋਲਗਾਰੰਗੁਸੇਰੰਗਗਤਿਆ।ਉਨਾਇਕੇਨਾਮਧਾਗਇਕਾਉਨਗਤਿਆ।ਉਨਾਪਿਛੈਜਗੁਕੁੰਰੇਭੋਗਈ।ਓ
ਨਾਪਿਅਚਾਰਬੁਓਨਾਨੋਗਈ।ਨਿਸੁਮਿਥਿਆਗੁਰਆਇਤਿਨਪੁਰੁਨਾਇਆ।ਉਥਲਿਹਾਰੀਤਿਨਾਨਿਖਸਮੈਗੁਦਿਆਰ
॥ਸਲੋਕੁਮ॥੫॥ਹਰਿਇਕਸੈਨਾਇਮੈਦੋਸਤੀਹਰਿਇਕਸੈਨਾਇਮੈਰੰਗਾ।ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਸਜਣੇਹਰਿਇਕਸੈਨਾਇਮੈਸੰਗੁ।ਹਰਿ
ਇਕਸੈਨਾਇਮੈਗੋਸਟੇਮੁਰੈਲਾਕਰੈਨਕੰਗੁ।ਸਾਣੈਬਿਰਥਾਨੀਅਕੀਕਿਦੇਨਮੈਕੈਰੰਗਾ।ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਮਸਲਤੀਭੰਨਘੜਨਸਮ
ਰਥਾ।ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਦਤਦੁਹੈਸਿਰਦਾਤਿਅਚਗਤਬੁ।ਹਰਿਇਕਸੈਦੋਸੈਟੇਕਹੈਜੋਸਿਰਸਭਨਾਸਮਰਥਾ।ਸਤਿਗੁਰਸਤੁਮਿਥਾ
ਇਆਮਸਤਕਿਧਰਕੈਹਬੁ।ਵਰਾਸਾਨਿਬੁਹੁਗੁਮਿਲਾਇਆਜਿਤਤਾਰਿਆਸਗਲਜਗਤੁ।ਮਨਕੀਆਇਛੁਪੁਰੀਆਪਾ
ਇਆਪੁਰਿਸੰਜੋਗਾ।ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਚੁਨਾਮੁਸਦਹਿਭੋਗੈਭੋਗਾ॥੧੫੪॥੫॥ਮਨਮੁਖਕੇਰੀਦੋਸਤੀਮਾਇਆਕਾਸਨਬੰਧਾ।ਵੇਖ
ਇਆਹਿਭਜਨਾਨਕਦੇਨਪਾਇਨਬੰਧਾ।ਜਿਰਪੈਨਖਾਵਦੇਤਿਰਰਖਨਹੀਚੁ।ਜਿਤਦਿਨਕਿਛੁਨਹੈਵਈਤਿਤਦਿਨਬੋਲਨ
ਹੀਪੁ।ਸੀਅਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾ।ਕੁੜਾਹੀਚੁਨਲਈਚਿਕਨਪਥਰਬੰਧਾ।ਅੰਧੇਆਪਨਜਾਣਨੀ
ਠਕੜੁਪਿਟਨਧੰਧਾ।ਭੂਠੇਮੋਹਿਲਪਟਾਇਆਉਤਭਿਰਤਾਬਿੰਧਾ।ਵਿਪਕਰੋਜੀਸੁਆਪਣੀਪੁਰਪੁਰਾਕਰਮਕਰੋਈ।ਜਨਨਾ
ਨਕਸੇਜਨਉਧਰੇਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਦਿਪਰੇ॥੨॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ਜੋਰਤੇਦੀਦਰਸੇਈਸਚੁਤਕੁ।ਸਿਨੀਜਾਤਖਸਮੁਕਿਉਲਭੈਤਿਨਾ
ਖਕੁ।ਮਨੁਮੈਲਾਵੇਕਾਉਤੇਵੈਸੰਗੀਪਾਕੁ।ਦਿਸੈਸਚਾਮਹਲੁਖੁਲੈਰਹਮਤਕੁ।ਜਿਸਹਿਦਿਖਲੇਮਹਲੁਤਿਸੇਨਾਮਿਥੈਧਾਕੁ।
ਮਨੁਤਨੁਏਇਨਿਹਾਲੁ।ਬਿੰਦਕਨਜਰਝਕੁ।ਨਉਨਿਧਨਾਮੁਨਿਧਨਗੁਰਕੈਸਬਰਲਾਗੁ।ਤਿਸੈਸਿਥੈਸਤਖਾਕੁਮਸਤਕਿਸਿ
ਸੈਰਾਗੁ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮ॥੫॥ਹਰਦਾਖੀਕੁਸੁਦਵੈਦਸੁਦਾਈਜੇਤਉਕਰੇਉਧਾਕੁ।ਸੁੰਦਰਬਰਨਤੁਮਸੁਦਾਛਬੀਠੀਪਿਰਤੈ
ਰਾਮਨਸਾਧਾਰਣੁ।ਦੁਕਨਸੇਤੀਨੇਹਰਗਾਇਓਰਸਦੇਖਾਮੈਕਾਰਣੁ।ਉਦੀਨਾਹੀਭੂਦੀਨਾਹੀਨਾਹੀਕਿਸੈਵਿਭੂਦੀ।ਪਿਰਛੈਲਛ
ਬੀਲਾਛੁਰਗਵਾਇਓਦੋਰਮਤਿਕਰਮਾਵਿਭੂਦੀ।ਨਾਉਭੁਲੀਨਾਉਭੁਲੀਨਾਮੈਨਾਹੀਦੋਸਾ।ਜਿਤੁਓਛਾਈਤਿਤੁਓਲਗੀਤੁ
ਸੁਦਿਸੁਦਿਸੇਸਾ।ਸੁੰਸੁੰਗਾਣਸਾਈਭਗਦਨੈਪਿਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀ।ਪਿਰਅਭਿਗਦਾਤਿਸਕੇਸਭੁਗਵਾਏਗਾਓਸੇਤੀਲਾਇਸਵ
ਹੀ।ਕਰਮਹੀਦੁਪਨਕਰੇਬੇਨੀਤਿਕਰਨਾਨਕਾਵੈਵਾਰੀ।ਸਕੁਸੁਗਾਣਸਾਣਹਿਰਲੀਆਇਕਦੇਵਤੁਰਤਿਮੁਰਾਰੀ॥੧੫੪॥੫॥
ਕਾਹੇਮਨਤੂੰਭੋਲਤਾਹਿਮਨਸਾਪੁਰਣਾਗਾ।ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਪਿਆਇਤੁਸਭਦੁਖਦਿਸਾਰਣਾਗਾ।ਹਰਿਨਾਮਾਅਰਾਧਮਨਿਸਭੁਕਿ
ਥਾਮੁਗਾਇਕਾਗਾ।ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਾਲਿਖਿਆਤਿਨਹੀਭਗਾ।ਨਿਰੰਕਾਰਾਉਨੀਛੁਭਿਆਮਾਇਆਸੁਆਦਝਾਪਨੁਸਿਥਿਆਨਾਮਅਪ
ਗਾ।ਅਰੇਪਰਾਇਕਤੈਲਿਵੈਮੰਨਨੁਕਮਅਪਗੁ।ਜਨਨਾਨਕਮੰਗੈਦਾਨੁਇਛੁਦੇਹੁਦਰਸਮਾਪਿਆਗੁ॥੨॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ਜਿਸੁਤੁਆ
ਵਹਿਰਿਤਿਤਿਸੇਨੇਸਦਾਸੁਖਾ।ਜਿਸੁਤੁਆਵਹਿਰਿਤਿਤਿਸੁਜਮਨਾਹਿਦੁਖਾ।ਜਿਸੁਤੁਆਵਹਿਰਿਤਿਤਿਸੁਕਿਆਕਾਝਿਆ।ਜਿ

[illegible]

४३

ਜਿਸਨੇ ਤੇਰਾ ਮੰਗ ਸੇ ਨਿਰਮਲੀ ਪੁਨਿਰਮਲਾ ਜਿਸਨੇ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਰਲੇਖਾ ਪੁਨਿਰਮਲੀ ਜਿਸਨੇ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਤਿਨਨ ਉਪਿ ਪੁਨਿਰਮਲੀ ਜਿਸਨੇ ਤੇਰੀ
ਰੁਦਰਿ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਮੁਹ ਛੰਦ ਗੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇਰੀ ਮਿਰਸੁ ਤੇਰੀ ਬੰਦ ਗੀ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਹੋਤੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਸਤ ਸੰਗੇ ਬਿਰ
ਵੈ ॥ ਤੁਪੁਤੁ ਭਲੇ ਸੇਨ ਮਿਲ ਮਿਲ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕਰੇਨ ਕੁਨ ਕਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਮਰੁ ਅਪਣਾ ਪਾਇ ਅਵਧਾਇ ਪਾਇ ਪਾਇ
॥ ਤਰਿ ਗਿਨਾ ਮੁਖ ਪੀਤਿ ਅਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਵਾਟਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਥੈ ਤੂੰ ਸਮਰਥਾ ਨਿਥੈ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਓਥੈ ਤੇਰੀ ਰਖ ਅਗ
ਨੀ ਉਰਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥ ਸੁਦ ਕੈਨ ਮਕੈਦੁ ਤਨਾਇ ਤੇਰੇ ਛਰੇ ਨਾਹਿ ॥ ਕਉਨ ਲਾਭਿ ਮੁਖ ਅਸਗੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਇ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉਲ
ਗੀ ਪਿਆਸਾ ਮੀਤੁ ਸੇਖਾਹਿ ॥ ਕਲਮੈ ਤੂੰ ਪੁਨ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸੈਨੋ ਕਿਰਪਾਲ ਸਮਾਠੇ ਸਾਸਾ ॥ ਬਿਰਥ ਕੋ
ਇਨ ਨਾਇ ਜਿਆਵੈ ਤੁਧਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਦੁਨਾਤਿ ਸੁਨ ਬੁਢਾਇ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਦੇ ਹੁਖ ਹੁਖ ਮਗਮਾਗੇ
ਚਰ ਸਾਹਿਬੋ ਸੰਮੁਖ ਸਚੁ ਤਹਾ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਲਾਜ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖ ਸਾਤੁ ਪੁਰ ਬਾਹੁ ਕੀਮਤਿ ਕਰੁਨ ਨਾਈ ਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਹੋਰ ਨੀ ਮੰਗਣਾ ਸਚੁ ਬਿਖਿਆਰੁ ਬੁਢਾ ਸੇਖਾਇ ਸਚੁ ਸਾਸੇ ਨਿਨ ਸਚਾ ਬਿਉਤਾਰੁ ॥ ਜਿਨਾਲ ਗੀ ਪੀਤ ਪ੍ਰਕਾ
ਸ ਸਤਿ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਾਇਕੁ ਅਰਧੇ ਸਤਿ ਕੋਟਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਨਦੁਖਾ ਬਿਸਾਮਨਿ ਤਹ ਕਿਰਾਕੀਰਤੁ ਗਾਇਆ ਅਵਰੁ
ਸਿਆਣਪ ਛਡਿ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਉਪਰ ਸਿਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਤੁ ਆਵਹਿ ਦਸਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਣਾਵਣਾ ॥ ਨਾਤੁ ਆਵਹਿ ਦਸਿ
ਬੇਦ ਪੜਾਵਣਾ ॥ ਨਾਤੁ ਆਵਹਿ ਦਸਿ ਤੀਰਥ ਨਾਈ ਮੈ ॥ ਨਾਤੁ ਆਵਹਿ ਦਸਿ ਪਰਤੀਧਾਈ ਮੈ ॥ ਨਾਤੁ ਆਵਹਿ ਦਸਿ ਕਿਤੈ ਸਿਆਣਪੈ
॥ ਨਾਤੁ ਆਵਹਿ ਦਸਿ ਬਹੁਤਾਨੁ ਦੇਇ ॥ ਸਭ ਕੋਤੈ ਦੇਸਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ॥ ਤੁਭਗਤ ਕੈਵਲਿ ਰਹਤਾ ਤੁਤੇਰਾ ॥ ੧੦
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਆਪੇ ਵੈਦੁ ਮਪਿਨਾਰਾਇਣਾ ॥ ਏਹੈ ਵੈਦੁ ਨੀਅਕ ਦੁਖ ਲਾਇਣਾ ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪਾਇਣਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਿਮਰਾਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸਰੁ ਦੁਖ ਪਿਣਾਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹੁਕਮੈ ਉਛਲੈ ਹੁਕਮੈ ਰਹੈ ॥ ਹੁਕਮੈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਕਰਿ ਸਹੈ ॥ ਹੁਕਮੈ
ਨਾਮ ਜਪੈ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਨੇ ਹੋਵੈ ਚਾਕਿ ॥ ਹੁਕਮ ਮਰੈ ਹੁਕਮੈ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੈ ਨਾਨਕਾ ਵਡਾ ਬੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੈ ਸੋਗ ਹਰਖ ਅਨੰਦੁ ॥
ਹੁਕਮੈ ਨਪੈ ਨਿਰੋਪਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਹੁਕਮੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਕ ਉਛਰਤੀ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਉ ਤਿਸੁ ਚ
ਕੀ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਿਤੇਰੇ ਸੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤਉ ਤਿਸੁ ਚਕੀ ਬਾਇਉਰੁ ਜਿਗਾਵੈ ਗੁਣ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸੋਚ ਨੀ ਪਨ ਪੀਨੁ ਜਿਨੈ ਨੇਰਿ ਕੰਗਾ ॥
ਸੋਚ ਨੀ ਰਾਗੁ ਜਿਸੁ ਸਰਾਹੁ ਆਰ ਬਾਹੁ ॥ ਓਹੁ ਚਕੀ ਤੁਧੁ ਪਿਆਇਕ ਲਾਏ ਦਿਨ ਰੈਣਹਾਰੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨ ਆਵੈ
ਕਰੇ ਹਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਰਹਾਇ ਵੈਧਾ ॥ ਸੋਚ ਨੀ ਗੁਣ ਵੰਤੁ ਜਿਸਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਆਹੁ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਣੀ
ਅਮਿਰ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਕਿ ਨਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਅਠ ਪਾਹੁ ਗੁਣਗਾਉ ॥ ਉਪਰੇ ਸੁਸੁਣੁਤੁ ਮਗੁ ਸਿਖੁ ਸੁਸਾ
ਇਤੈ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥ ਸਭ ਛੋਹੈ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਇ ਹੁਕਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਜਿ ਅਨੰਦੁ ਪਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪਾਇਆ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਤਿ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਦਰਗੁਪਾਈ ਐਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੇਇ ॥ ਕੁਏ ਜਪੁ
ਤਪੁ ਸੰਜਮੈ ਰਹੈ ਹੀਕ ਛੋਹੈ ॥ ਕੁਏ ਜੋ ਨਿਰਵਾਈ ਐ ਰਹੈ ਬਖਸਿ ਕਰੇਇ ॥ ਕੁਏ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੋਗੈ ਐ ਕੁਏ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥
ਕੁਏ ਸਿਟੀ ਸਾਜਿ ਕੈਠਾ ਏ ਜੋ ਤਿਧਰੇਇ ॥ ਕੁਏ ਭੋਗੁ ਰਾਇ ਰਾਏ ਮਨਿ ਰਿਕਰੇਇ ॥ ਕੁਏ ਨਰਕ ਸੁਗਾ ਅਉਤਾਰੇ ਕੁਏ ਪਰ
ਦੁਪਰੇਇ ॥ ਕੁਏ ਜੀ ਜਿਸੁ ਰਹਤੀ ਲਾਇ ਨਾਨਕਾਵੈ ਰਹੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ॥ ਉਜੀਵਾ ਸੁਣ ਸੁਣਾ ਪਸੁ
ਪਰੇਤ ਮਾਗਿ ਅਨੁਭਵੈ ਐਕ ਬਿਣੇ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈਣ ਤੇਰਾ ਨਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਮੈ ॥ ਸਿਸਨ ਬੁਖਾਵਿ ਕਰਾ ਲਨਾਇ ਤੇਰੈ ਪ੍ਰਾਪੀ ਮੈ ॥

ਹੋਰੁ ਸੋਗੁ ਦੁਖ ਵੰਦੈ ਜਿਸੁ ਨਾ ਉਮਨ ਦਸੈ ॥ ਤਿਸੁ ਪਿਰਾ ਪਤਿ ਲਾਲ ਜੋਗੁ ਸਚ ਦੀਰਸੈ ॥ ਖੰਡਿ ਧਰਮੁ ਉਪਾਰੁ ਰਹਿਆ ॥ ਭੋਗੁ ਤਪਸ ਚੇਮੇ
ਗੋਪਿ ਆਰਿਆ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਿਰਾ ਪੀਅਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥ ਛੁਡੈ ਹਵਾਇ ਆਰੰਗ ਕੁ ਸੁਭੇ ॥ ਭੁਭਿ ॥ ਤ ਉਸ ਜਣਕੀ ਮੈ ਕੀ ਮਨ ਪਉਦੀ
ਹਉਤੁ ਪਾਥਿ ਨੁਅਦੁ ਨ ਲਹਦੀ ॥ ੧੪ ॥ ੫ ॥ ਸੁਦਿ ਗਾਇਨਾਨ ਕੀ ਉਸ ਸੁਰਾਵਾ ਦੀ ਜੇ ਤੋ ਪਉ ਪਉ ਲੂਏ ॥ ਹਰੇ ਸੁਪਦਿ ਦੇਵ ਨਾਮੈ ਸ
ਜਣ ਤੁਝੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਰਹੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਨਾਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਾਨੁ
ਸੁਸਰ ਪਰਤਾਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਨੋ ਲਾਏ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਆਖਿ ਨਿਧਾਨੁ ਰਹਿ ਆਕਾਲੇ ॥ ਜਿਸੁ ਨੋ ਇਕੋ ਹਰੁ ਗੁਰੁ
ਸੋ ਜਾਨੈ ॥ ਓਹੁ ਸੁਰਾਵਾ ਦੀ ਬਿਰਹੀ ਰਾਹੇ ॥ ਸੁਰੇ ਰੋਜੇ ਦਿਨੁ ਸੁਰੇ ਰਾਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਉਸ ਰਹਿ ਨਿਦਾਨ ਕ
ਜੀ ॥ ਚੁਠੈ ਦੁਇ ਛਿਡਿ ਆਹੁ ਕਿਛੁ ਤਿਆਗੀ ॥ ਹਰੇ ਸਾਕੁ ਤੁਝੈ ਛਿਠੈ ਤਉ ਪਲੈ ਤੈਥੇ ਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥ ਉ
ਠਾਵੀ ਬੀਈ ਚੁਠਾਵੀ ਸਾਵਰ ਪੰਧਾ ॥ ਤਾਹ ਉਸੁ ਖਸੁ ਖਾਲੀ ਸੁਤੀ ਜਾਗੁ ਮਿਲ ਸਜਣੁ ਮੈਲਧਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਰੇ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ਜਾਤੁ ਪੁ
ਰੁਲੀ ॥ ਜੇ ਕੀਰਨ ਲਖ ਉਪਾਵਤ ਕੀਨ ਪੁਲੀ ॥ ਜਿਸੁ ਨੋ ਦਿਸੈ ਨਾਉ ਸੁਨਿ ਰਹੁ ਕਾਢੀ ॥ ਜਿਸੁ ਨੋ ਦਿਸੈ ਨਾਉ ਸੋ ਜੋ ਨੀਰਾਢੀ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸ
ਮੁਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮ ਚੁਠੈ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸ ਮੁਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਰੋਗੀ ਸੇ ਗਏ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸ ਮੁਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਸੁਖੇ ਅੰਕਰੀ ਆ ॥ ਸੋਈ ਦੁਖੇ
ਜਗੁ ਜਿਨਾ ਉਦਿਸਾਰਿਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਤੈਥੀ ਕੀਰ ਸਿਮੈ ਕੀ ॥ ਇਨ ਛਿਠੈ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਮਨ ਰਾਹਾ ॥ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਦਿਓ ਲੋਧੀ
ਲਿਕਤੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਵੁ ਸੁਹਾਵੇ ਜਾਤ ਉਧਿਰੁ ਲਵੇ ਸੀਸੁ ਹਵਾਰ ਦੀ ॥ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ਜਾਤ ਉਜਰੁ ਗਵੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਪਇ ਅਤੁ
ਸਰਦੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਿਲਿ ਨਾਰੀ ਸਤ ਸੰਗੀ ਮੰਗਲੁ ਗਵੀਆ ॥ ਪਰਗਏ ਆਬੰਧਾਨੁ ਬਹੁ ਜਨ ਪਾਵੀਆ ॥ ਬਿਨ ਠੀਕੁ ਮਤਿ ਦੁਰਤੋ
ਈ ਕੁੜਾਵੀਆ ॥ ਸੀਲ ਵੰਤ ਪਰਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਸਾਵੀਆ ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਬਾਹਿ ਇਕਾਇ ਕੀਤਾਵੀਆ ॥ ਮਨ ਰਸ ਨਕੀ ਪਿਆਸ ਚਰਦਾ ਸਾਵੀਆ ॥
ਸੋਭਾ ਬਣੀ ਸੀ ਗਾਰੁ ਖਸ ਮਜਰਾਵੀਆ ॥ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਸੋ ਜੋ ਗੁਜਾਤਿ ਸੁਰਾਵੀਆ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੈਥੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਕੁਝੀ
ਏ ਮੈ ਨਿਗੁਣ ਤੇ ਕੀਐ ॥ ਤਉ ਜੇ ਵਰੁਣਾ ਤਾਹੁ ਕੋਈ ਜਾਰ ਕਸਾ ਜੋਏ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੇਹਿ ਛਿਨਿ ਦੜੀ ਉਦਮ ਬੁਢਾ ਗੁਰ ਸਜਣ ਜੀ ਉਪਰਾ
ਈਆ ॥ ਹਰੇ ਸੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ਜਾਤ ਜਿਤਾ ਜਗੁ ਸਬਾਈਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਰਬਾਹੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਖਤੁ ॥ ਸਿਰ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨਿਰਲੁ
ਚਉਰ ਛਤਿ ॥ ਜੇ ਕਾਵੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੋਈ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਜੇ ਕਾਵੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਬਾਵੈ ਮਿਲੈ ਬਾਉ ॥ ਜੇ ਕੀਨੀ ਕਰਤ ਬਸਾਈ ਰੁਲੀ ਗਲਾ ਜਿਨੀ
ਪਛਾਤਾ ਖਸ ਮੁਸੇਰਗਾ ਹਮਲਾ ॥ ਸਪਤਿ ਗਛੁਰ ਮਾਣਕਿ ਨੈਨ ਫੇਰੀਐ ॥ ਕਰ ਦੁਕਰਿ ਦੁਕਰੀ ਮਕੁਰ ਬਿਤੇਰੀਐ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
ਸੋਈ ਸੁਦੰਦਰੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤੁਮ ਉਲਾਸੁ ਜਪਦੜੀ ਛਾਲੀ ॥ ਪ੍ਰਿਯੁ ਲੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਅੰਦਰਿ ਛਾਹੁ ਰਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥
ਪਠਿ ਮੰਤ੍ਰਾਨੁ ਮੈਦ ਕੁਲਧਾ ॥ ਮੁਲਿਨਾਧਿ ਪਾਮੈ ਕੁਸਤਿ ਗੁਰਿ ਤਾ ॥ ਚੁਠੈ ਦੁਇ ਬੀਆ ਬਿਤਾ ॥ ਜਨ ਮੁਪਦਾਰ ਬੁਨਾਨ ਕਜਿਤਾ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੋ ॥ ਇਸੇ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ॥ ਸੋ ਅਨਾਦਿ ਨਾਗਾ ॥ ਲਗਾ ਰਹੁ ਚਰਦਾ
ਬਿਦੁ ਸਕੁ ਮੁਖ ਉਰਾਗਾ ॥ ਅਤੁ ਜਿਤਾ ਗੁਰ ਮਤੀ ਆਗੰ ਜਤ ਪਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਿਧਿਆਈ ਆਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੋ ਕਛ ਮਤਿ ਗਾ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ
ਨਿਰਮਲਾ ਅਠਸਾਠਿ ਮਨਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਗੁ ਮਿਲਿਆ ਅਪਣਾ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸਰਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਾਲਿ ਰਹੈ ਜਿਸੁ ਏਵਡੁ ਭਾਗਾ ॥ ੧੭ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਪਿ ਰੁਅੰਦਰਿਤਾ ਪੁਰਾਹਿ ॥ ਜਾਪਿ ਰੁਚਾਰਿਤਾ ਪੁਰਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਛੋਰ ਛੋਰਾਹਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਿਖਾਇ
ਆਜਾਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਤਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਹਰਿ ਸਰਕਰਾ ਛੋਰਾਹਿ ਇਕੁ ਨੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਹਰਿ ਜਗੁ ਉਪੈ

ਉ

ਵਿਗਲਾਬੁਏਕੋਇ। ੨। ਪਉੜੀ। ਵਡੀਪੁਰੁ ਅਪਰੁ ਤੇਰਾ ਮਰਤ ਬਾਗਿ ਪਰਗਾ ਅਨੇਕ ਨਾਮ ਨਕਰਤ ਬਾਗੀਆ ਅੰਤਰਿ ਜੀਅ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਨਾ।
 ਸਤੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੇ ਸਿਤੋਰਾ ਪਰੁ ਭਲਾ ਚੇਰੈ ਪਰਿ ਅਨੰਦੁ ਪਾਈ ਤੁਧੁ ਪਰਿ। ਮਾਣੁ ਮਹਤ ਤੇਰਾ ਅਪਦਾ ਅਪਜਾਗਿ। ਸਰ ਬਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਿ
 ਸੈਨਤ ਕਰਤਾ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਤੁ ਪੁਆਗੈ ਬਿਨਵਤਾ। ੧੮। ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫। ਛਤ ਜੇ ਬਜਰੇ ਸੇਹੀ ਵਿਉਂਦਾ ਪਰਿਏ। ਵਖਰੁ ਹਿਕੁ ਅਪਰੁ
 ਨਾਨਕ ਖੋਲੇ ਪਈ। ੧। ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸੁ ਪੁਕੇ ਨਾਹਿ। ਜਿਨੈ ਪੁਰੁ ਰਾਗੁ ਰਾਇਆ ਤੇ ਸਹੀ ਮਹਿ ਸਮਾਹਿ। ੧੯। ਪਉੜੀ।
 ਸਭਾ ਲਿਖਿ ਬਿਰਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਹਰਿ ਸਭਾ ਲਿਖਿ ਮਿਤਾ। ਮਨ ਲੋਚੈ ਉਨਾ ਮਿਲਦਾ ਕਉ ਕਿਉ ਵੀਏ ਘਿਤਾ। ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਝਾ ਭਉ ਅਗਮ ਅਜਿਤਾ
 ਾਉਂਦੁ ਪਿਆਰਾ ਜੀਅ ਕੋ ਜੇ ਕੋ ਭਿਤਾ। ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਸਾ ਜੀਆ ਮੈਂਦ ਸਿਉ ਮਿਤਾ। ਕੁਰਬਾਣੀ ਵੀ ਵਾਰੈ ਬਲੇ ਬਲਿਕਿਤਾ। ਦਸਨ ਸੰਤਾ ਪਿਆ
 ਰਿਅ ਸੁਣੁ ਭਾਇ ਲਿਤਾ। ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾਨਕਾ ਸੁਤਿ ਜੁਨਾ ਉਮੀ ਸੁਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਤਾ। ੨੦। ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫। ਕਬੀਰ ਪਰਤੀ ਸਾਧਕੀ
 ਤਸਕ ਰਬੈ ਸਹਿਗਾਹਿ। ਪਰਤੀ ਭਾਗੁ ਨਾਵੀਆ ਪਈ ਉਨਕ ਉਲਾਹਿ। ੧। ਕਬੀਰ ਰਾਵਲ ਕਾਰੈ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ। ਸਿੰਕੁ ਸੰਗੀ ਬਿ
 ਸਤੋਤ ਬਪੁਛੈ ਪਰਮਾਰਾਇ। ੨। ਪਉੜੀ। ਆਪੇ ਹੀ ਵਰੁ ਪਰਵਾਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਤੀਆ। ਅਪਦੀ ਕੀ ਮਤਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਤੀਆ। ਸਤੁ ਕਿਛੁ
 ਅਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਉਪੀਨਿਆ। ਅਪਦਾ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਆਪੇ ਵਹੀਨਿਆ। ਪੰਨ ਸੁਤੋਰਾ ਬਾਨੁ ਸਿਧੈ ਦੁਠਾ। ਪੰਨ ਸੁਤੋਰੇ ਰਗ ਤਨਿ ਨੀਸਰਤੁ ਰਿਠਾ।
 ਸਿਸਰੇ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ਸਲੋਚੈ ਸੇਇਤੁ ਪੁ। ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਾਨਕਾ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇ। ਏਸੁ ਪਾ। ੨੧। ਸਲੋਕੁ ਛਰੀ ਰਾਗੁ ਮਰਗਾ ਵਲੀ ਮੁਝੀ ਵਿਸੁਲਾ ਬਗਾ
 ਜੋ ਨਹੀ ਰਹਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਨਾ ਅੰਤ ਲਾਗਾ। ੧। ਛਰੀ ਰਾਉ ਮਰਸੁ ਵਡੀ ਸੰਗੀ ਸੁਵੰਤੀ ਦੇਹ। ਵਿਰਲੇ ਕੋਈ ਪਾਈ ਅਨਿਜਾ ਪਿਆ
 ਰਨੇਹਾ। ੨। ਪਉੜੀ। ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਸੁਹਾਇਆ ਪਰਮਾ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁਪਾਏ। ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇ ਅਗਨਿ ਅਪਿਸੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ। ਅੰਤ ਕਿਸੀ
 ਅਗਮ ਪੁਰਖਾਇ ਕਹਿ ਸਾਇ ਦਿਖਾਏ। ਸਾਧ ਜੰਗਤਿ ਕੈ ਆਸਰੈ ਪੁਰਾ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਏ। ਅਉਗਟ ਕਾਟਿ ਮੁਖ ਉਨਲਾਹਿ ਨਾਮੁ ਤਰਾਏ। ਜਾਨ
 ਮਮਕ ਭਉ ਕਹਿ ਚਿਹਨੈ ਨਿਨ ਪਾਏ। ਅੰਧ ਕੁਪਤੋ ਕਾਛੈ ਮਨੁ ਲਾਕੈ ਆਪ ਠਾਢਾਏ। ਨਾਨਕ ਬਖਸਾ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਰਖੇ ਗਲਿ ਲਾ
 ਏ। ੨੨। ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫। ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਸੁ ਕੁਰਾਇ ਦੀਰਤ ਰੰਗੁ ਰਲੁ ਲਾਨਾ ਨਕਾਵੈ ਰਲੇ ਪਾਈ ਅਸਿਤਿ ਜਨਨ ਕੀ ਮਨੁ ਲਾ। ੧੨੩। ਅੰਤਰਿ
 ਵਿਪਾਸੁ ਨਾਇ ਬਾਹਰਿ ਸਤੁ ਰਿਠੈ। ਨਾਨਕ ਕਹਿਅਤੁ ਭਾਇ ਵਲੈ ਤਿਠ ਦੁਹੈ ਰਾਮਿ। ੨। ਪਉੜੀ। ਆਪੇ ਕੀਤੇ ਰਚਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਹਿ
 ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਏਓ ਇਕੁ ਆਪੇ ਬਹੁਤਿ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਮੰਝਿ ਆਪੇ ਬਾਹਗਾ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਤੁਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਣਗਾ ਆਪੇ ਹੀ ਵਹਿ ਪਤੁ
 ਆਪੇ ਪਰਗਟੀਐ। ਕੀਮਤਿ ਕਿਸੈ ਨਪਾਈ ਤੇਰੀ ਬਟੀਐ। ਗੁਰਗਿਰੀ ਭੀਅ ਬਾਹੁ ਅਪਾਰ ਅਗਣਤੁ। ਨਾਨਕ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਭਿਤੁ।
 ੨੩। ਸਲੋਕੁ ਵਾਰਨਾਲਿ ੪੪।

੨੦੫

੨੦੫

੨੦੫

ਰਾਮਕਲੀਕੀ ਵਾਰਨਾਇ ਬਲਵੰਤ ਬਾਸਤੈ ਨੂਮਿਆਖੀ।

੧ ਚਿਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ।

ਨਾਉ ਕਰਤ ਬਾਹਰੁ ਕਰੇ ਕਿਉ ਬੋਲੈ ਵੈਜੇ ਖੀਵੈ। ਦੇਹੁ ਨਾਸਤਿ ਭੈਦਾ ਭਿਰਾਵੈ ਪਾਰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਪਦੀਵੈ। ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ਸਚੁ ਕੇ
 ਟਿਸਤਾਈ ਨੀਵੈ। ਲਾਹੈ ਪਰਿ ਚਿਨ੍ਹੁ ਕੁਤੁ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਸਿਠਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ। ਅਤਿਗੁਰੁ ਆਤਮ ਦੇਵੀ ਖੜ੍ਹ ਜੇਹੁ ਪਰਾ ਕੁਇਸੀ
 ਮੰਦੋ। ਗੁਰੇ ਲੇਹ ਰਾਸਿ ਕੀਈ ਨਾਨਕ ਸਲਾਮਤਿ ਖੀਵੈ। ਸਹਿਟਿ ਕਾਟਿ ਤੋਸੁ ਜੀਵੈ। ੧। ਲਾਹੈ ਵੀਠੇ ਗਈਐ ਨਾਨਕ ਦੇਹੀ ਖਈ
 ਐ। ਜੋ ਤਿਓ ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ ਸਭਾਇ ਆਠੇ ਪਲਈਐ। ਦੁਲੈ ਸੁਛਤੁ ਸਿਰਿ ਜਨੀ ਮਲੁ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਗੁਰਦੀਐ। ਕਰਹਿ ਜਿਗੁਰੁ ਭਰ
 ਮਾਇਆ ਸਿਲੋਗੁ ਅਲੁਣੀ ਚਟੀਐ। ਲੰਗੁਰੁ ਚਲੈ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨਾਵੀ ਖਈਐ। ਪਰਚੈ ਰਿਤ ਬਸੰ ਮਦੀ ਆਪ ਖਈ ਕੈਰਦ ਬਈਐ।

ਜੇਵੈਸਿਭਾਤਿਖਸਿਮਦੀਨੁਰਾਮਸੁਕੁਰਸੁਭਟੀਐ। ਤੁਧੁਭਿਠੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਮਲੁਨਮਜਨਮਦੀਕਟੀਐ। ਸਚੁਜਿਗੁਰੁਗੁਰਮਾਇ
ਅਕਿਉਏਦੁ ਚੇਲੁਹੁਦੀਐ। ਪੁਤ੍ਰੀਭਉਲੁਪਾਇਓਕਿਰਿਪੀਰੁਕੰਨਮੁਰਟੀਐ। ਦਿਲਖੋਟੇਅਕੀਠਿਗਿਥੀਨਰਾਉਚਾਇਨਕੁੰ
ਐ। ਜਿਨਆਖੀਸੋਈਕਰੈਜਿਨਕੀਤੀਤਿਨੈਥਟੀਐ। ਕਉਦੁਹਾਰੈਨਉਵਟੀਐ। ਜਿਨਕੀਤੀਸੋਮੰਨਦਕੋਸਾਭੁਨਿਵੇਸਲੀ। ਪ
ਰਮਰਾਇਹੋਦੇਵਤਾਲੈਗਲਾਕਰੇਰਲਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਾਖੈਸਚਾਕਰੈਸਾਬਤਹੋਵੈਰਹਾਈ। ਗੁਰਅੰਗਦੀਦੋਹੀਠਿਗਿਸਚੁਕਰਤੇਬੰ
ਬਹਾਲੀ। ਨਾਨਕਕਾਇਆਪਲਾਟਿਕਰਿਮਲਤਖਤਿਬੈਠਾਸੈਭਾਈ। ਯਹੁਸੇਵੈਉਮਤਖੁਸੀਮਸਕਲੋਹੋਇਜੰਗਲੀ। ਯਕਿਰਿਫੇ
ਸੁਖਸੀਮਦੋਨਾਇਸਚੈਬਾਦੀਯਾਈ। ਬੁਝਵੰਭਖੀਵੀਨੇਕਨਨਜਿਸਚਹੁਤੀਛਾਵਪੜਾਈ। ਲੰਗਰਉਲਤਿਵੰਭੀਐਰਸੁਖੀਸਿਤਖੀ
ਗਘਿਆਈ। ਗੁਰਸਿਖਕੇਮੁਖਉਨਏਮਨੁਖਬੀਏਪਰਾਈ। ਪਏਕਬੁਝੁਖਸੀਮਨਲਜਾਘਾਲਮਰਦੀਘਾਈ। ਮਸਤਖੀਵੀਸੁਯੋਇ
ਜਿਨਗੋਇਉਠਾਈ। ੨। ਹੋਰਿਓਗੰਗਦੁਆਈਐਦੁਨਿਆਈਆਖੈਕਿਓਨਿਨਾਨਕਈਸਰਨਗਨਾਬਉਚਹੁਦੀਵੈਦਾਵਿਗਿਓ
ਨਾਮਾਪਣਾਪਰਬਤਕਰਿਨੇਕਬਾਸਕਸਬਦੀਕਿਓਨਿਨਾ। ਚਉਦਹਿਰਤਨੁਨਿਕਾਲਿਓਨੁਕਰਿਆਦਾਗਉਦੁਨੀਠਿਕਿਓਨਿਨਾ।
ਕੁਰਗਤਿਅਹਿਵੇਖਾਈਓਨਿਨਦਐਵਡਪਿਛੁਠਦਿਕਿਓਨਿਨਾ। ਲਯੋਧਰਿਓਨਿਛਤੁਸਿਰਿਅਸਮਾਨਕਿਆਤਾਛਿਕਿਓਨਿਨਾ। ਜੋਤਿ
ਸਮਾਣੀਜੋਤਿਮਾਹਿਅਪੁਆਪੈਸੇਤੀਮਿਕਿਓਨਿਨਾ। ਸਿਖਾਪੁਤ੍ਰਾਪੋਖਕੈਸਭਉਮਤਿਦੇਖਹੁਜਿਕਿਓਨਿਨਾ। ਨਾਸੁਪੋਸਤਾਭਹੁਦਾਇਕਿ
ਓਨਿਨਾ। ੪। ਠੇਰਵਸਾਇਆਠੇਰਅੰਦਿਸਤਿਗੁਰੁਖਡੂਗਿ। ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮਨਾਉਤੁਪੁਰੋਹਮੁਗੁਗੁਰੁ। ਯਾਬੀਦਿਨਹੋਮਾਣਸਾਜਿ
ਉਪਾਦੀਬੁਰਾਦਰਿਐਰਗਗੁਰੁਕੀਕੁਰਹੀਨੁਗੁ। ਜਿਤਸੁਹਾਬਨਲਭਈਤੁਓਠਾਹੁਗੁ। ਨਉਨਿਧਨਾਮਨਿਧਨਹੈਤੁਪਾਇਛੁ
ਰਪੁਰੁ। ਨਿਰਤੇਰੀਨੇਕਰੋਸੋਵੈਦੈਚੁਗੁ। ਕੇਨੈਦਿਸੈਮਾਤਲੋਕਤੁਪਸੁਣੈਦੁਗਿ। ਠੇਰਵਸਾਇਆਠੇਰਅੰਦਿਸਤਿਗੁਰੁਖਡੂਗੁ। ੫।
ਸੋਇਕਾਸੋਬਹਿਦਾਸੋਈਦੀਬਛਾ। ਪਿਯੂਰਦੇਜੋਦਿਹਾਪੋਤਾਪਰਵਾਦੁ। ਜਿਨਬਾਸਕਨੇਤ੍ਰੇਪਤਿਆਕਰਿਨੇਹੀਤਦੁ। ਜਿਨਸਮੁੰਦ
ਵਿਗੋਲਿਆਕਰਿਮੇਹੁਮਧਾਦੁ। ਚਉਦਹਿਰਤਨੁਨਿਕਾਲਿਓਨੁਕੀਤੋਨਨਾਦੁ। ਪੋਤਾਕੀਤੋਸਜਰਾਜਤੁਕੀਓਪਲਾਦੁ। ਧੁਕਖਛਰਾ
ਇਓਤਰਾਜਸਤਿਬਾਦੁ। ਕਲਾਵਿਰਧੁਅੰਧਾਰਸਾਰਕੀਆਰੈਭਾਦੁ। ਸਤੁਪੇਤਨਮਾਇਓਸਤੁਛਾਵਾਦੁ। ਨਿਤਰੋਸੇਈਤਿਰੀ
ਐ। ਯਉਮੈਰਾਖਾਦੁ। ਠੇਰਕੰਠਾਸੁਸੀਓਸੁਮਨਮਹਿਸਚਰਪਰਵਾਦੁ। ਆਦਾਗਉਦਾਨਿਵਾਰਿਓਕਿਰਿਨਰਨੀਸਾਦੁ। ਅਉਤਰਿਅ
ਅਉਤਰਲੋਜੋਪੁਰਖਸੁਜਾਦੁ। ਫੁਖੜਵਉਨਡੋਲਈਪਰਬਤਮੋਰਾਦੁ। ਜਾਣੈਬਿਰਥਾਨੀਅਕੀਜਾਣੀਹੁਜਾਦੁ। ਗਿਆਸ
ਠਾਹੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਜਤੁਪੁਤ੍ਰਾਭੁਜਾਦੁ। ਦਨੁਜਿਸਤਿਗੁਰੁਦਸੀਸੋਸਤੈਦਾਦੁ। ਨਨਕਰੈਦਾਛੜ੍ਹਸਿਰਉਮਤਿਹੋਰਾਦੁ।
ਸੋਇਕਾਸੋਹਦਸੋਈਦੀਬਛਾ। ਪੀਯੂਦਦੇਜੋਦਿਹਾਪੋਤਾਪਰਵਾਦੁ। ੬। ਪੰਨੁਪੰਨੁਰਾਮਦਾਸਗੁਰਜਿਨਾਸਿਰਿਅਤਿਨੈ
ਸਾਦਾਰਿਆ। ਪੁਤ੍ਰੀਕੁਰਮਾਤਿਅਪੀਸਿਰਜਦੁਹਰੈਪਾਰਿਆ। ਸਿਖੀਅਤੈਸੰਗਤੀਪਾਰਬਹੁਮੁਕਰਿਨਮਸਕਰਿਆ।
ਅਵਲਾਅਥਾਹਅੰਤਲਤੁੰਤੇਰਾਅੰਤਨਪਾਰਵਾਰਿਆ। ਜਿਨੀਤੁਸੇਵਿਆਭਉਕਰਿਸੇਤੁਪੁਪਰਿਉਤਰਿਆ। ਲ
ਬੁਝੁਕੈਹੁਮਾਰਿਕਏਤੁਪਸਪਰਵਾਰਿਆ। ਪੰਨੁਪੰਨੁਤੇਰਾਬਨੁਹੈਸਚੁਤੇਰਾਪੈਸਕਾਰਿਆ। ਨਨਕਤੁਲਹਿਦਾਤੁਹੈ
ਗੁਰਅਮਰਤੁਦੀਰਿਆ। ਗੁਰਭਿਠਤਮਨਿਸਾਧਾਰਿਆ। ੭। ਚਾਰੇਜਾਗੇਚਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣਅਪੋਰੋਇ
ਆਆਪੀਨੈਆਪਸਜਿਅਨੁਅਪੋਰੀਥੀਥੀਯੋਯੋਆ। ਆਪੇਪਰੀਕਲਮਆਪਆਪਾਇਖਟਹਰੋਆ। ਸਗਉਮਤਿਆਵਦਜਾਣ
ਦੀਆਪੇਤਿਨਵਾਰੋਆ। ਤਖਤਿਬੈਠਾਅਰਨਨੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਾਖਿਵੈਦੋਆ। ਓਹਾਦਣਤੁਏਅਬਵਟੁਚਹੁਚਕੀਕੀ।

ਕਾਮਕੋਪ

ਅਨਲੇਆਗਾਨੀਨੀਗੁਨਸੇਵਿਥਾਨੁਖਾਪਇਆਮੋਆਗਾਨੁਦੀਠਉਦੀਕਰਮਤਸਦੇਕਾਸਠਦੋਆਗਾਰੇਜਾਗੇਚਤੁਗੀਪੰਠਇਆਪੇ
ਹੋਆਗਾ ੨੧੧੧॥ ਰਾਮਕਲੀਕਾਨੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੨੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੨੨॥ ਅਨੰਟਸਦੁ ੨॥ ਛੰਤਰੁਤੀ ੩॥ ਗੀਰੀਥਉਅੰਕਰਸਿਧ
ਗੋਸਟਾਦਰਾ ੩॥ ਜੁਮਲਾ ੧੧੬॥

ਰਾਮਕਲੀਬਾਦੀਗਤਾਕੀਸੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਇਆਕਲਾਲਨਲਾਤਦੇਭਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਗੁਰਕੀਨੁਗੇ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਦਮਤਸਕਦਕਾਟਕਸੁਦੀਨੁਗੇ॥ ੧॥ ਕੋਈਹੋਸੰਤਸਤਜਿ
ਸੁਖਅੰਤਰਿਜਕਉਨਪੁਤਪੁਦੇਉਦਲਾਲੀਗੇ॥ ਏਕਬੁਟਗੁਰਿਤਨੁਮਨੁਦੇਵਉਨੋਮਦੁਦੋਇਕਲਾਲੀਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਉਭੁਵਨਚਤੁਰਦਸਭਾਠੀਕੀਨੀ
ਬ੍ਰਹਮਾਨਗਨਤਨਾਰੀਗੇ॥ ਮੁਦ੍ਰਾਮਦਕਸਤਜਿਪੁਨਿਲਗੀਸੁਖਮਨਪੋਰਨਤਾਰੀਗੇ॥ ੨॥ ਤੀਰਥਬਰਤੋਮਸੁਰਸੰਜਮੁਗਦਿਸਾਸਿਗਤੇਨੇਉਰੇ॥
ਸੁਰਤਿਪਿਆਲਸੁਧਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਮਹਾਰਸੁਪੇਉਰੇ॥ ੩॥ ਨਿਸ਼ਧਾਰਦੁਮੈਅਤਿਨਿਰਮਲਾਇਹਸੁਮਨੁਆਰਤਉਰੇ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰਸਗਲੇਮ
ਦਛੁਛੇਇੰਮਹਾਰਸੁਸਾਚੇਗੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਗੁਰਕਰਿਸਿਅਨੁਧਿਆਨੁਕਰਿਮਨੁਆਰਉਰਠੀਮਨਧਾਰਾ॥ ਸੁਖਮਨਨਾਰੀਸੁਹ
ਜਿਸਮਾਨੀਪੀਵੈਪੀਵਨਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਅਉਧਮੇਰਾਮਨੁਤਵਗਾਉਨਮਰਚਚਮਦਨਰਸੁਰਾਖਿਆਤ੍ਰਿਭਵਦੁਰੁਇਆਉਜੀਅਥਾ॥ ੧॥
ਰਹਉਦੁਇਪੁਰੋਰੇਰਿਸਾਈਭਠੀਪੀਓਮੰਤਰਸੁਗਰੀ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦੁਇਕੀਏਨਲੇਤਾਛੁਟਗਈਸੰਸਾਰੀ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਗਾਸਗਿਆ
ਨਗੁਰੀਮਤਿਸਤਿਗੁਰਤੇਸੁਪਿਪਾਈ॥ ਦਾਸਕਬੀਰਤਾਸੁਮਦਮਤਾਉਕੇਨਕਬੁਜਾਈ॥ ੩॥ ੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਤੁਮੇਰੇਮੇਰੁਪਰਬਤ
ਸੁਆਮੀਓਟਗਤਿਮੇਰੀ॥ ਨਾਤੁਮਛੋਲਤਨਾਮਾਗਿਰਤੇਰਾਖਿਲੀਨੀਹਰਿਮੇਰੀ॥ ੧॥ ਅਬਤਬਜਬਕਬਤੁਹੀਤੁਹੀ॥ ਅਤਵਪਰਸਾਦਿਸੁਖੀ
ਸਦਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਉਤੇਰੇਰੋਮੇਰਾਹਰਿਬਸਿਆਮੇਰੇਤਨਕੀਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥ ਪਪਿਓਦਰਸਨੁਮਗਹਰਿਪਾਇਓਛੁਟਿਕੀਸੀਥਸੇ
ਆਈ॥ ੨॥ ਜੈਸਾਅਗਾਰਤੇਸੀਕਾਸੀਅਏਕੈਕਰਿਨਾਨੀ॥ ਹਮਨਿਰਧਾਨਉਇਤੁਪਨਪਾਇਆਮਰਤੇਛੁਟਗੁਮਾਨੀ॥ ੩॥ ਕਰੈਗੁਮਨੁ
ਚਭੈਤਿਸੁਸੁਲਾਕੈਕਾਠਨਕੋਨਾਹੀ॥ ਅਜੇਸੁਛੋਰਕਉਬਿਲਲਾਬਿਲਲਾਤੇਨਕੇਘੋਰਪਚਾਹੀ॥ ੪॥ ਕੁਵਨਨਕਕਿਆਸੁਰਗਾਬਿਰਾ
ਰਾਸੰਤਨਦੇਉਰਾਦੇ॥ ਹਮਕਾਪੁਕਿਯਾਨਕਛਤੇਅਪਨੇਗੁਰਪਰਸਾਦੇ॥ ੫॥ ੩॥ ਚਿਤਉਨਾਇਚਛੇਸਿਧਾਸਨਮਿਛੈਸੇਸਾਹੰਗਪਾਨੀ॥ ਰਾ
ਮਕਬੀਰਾਏਕਭਏਏਕੋਇਨਸਕੇਪਛਾਨੀ॥ ੬॥ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਸੰਤਮਨਉਦੁਤਸਾਨਉਇਤੁਕਟਵਹੀਮੇਰੀ॥ ਦਿਦਸੁਰੈਤੇਰੇਪਾ
ਦਪਓਸਉਕੇਸਰਵਰਕਾਰਿਛੇਰੀ॥ ੧॥ ਹਮਕੁਕਰਤੇਰੇਦਰਬਾਗਭਉਕਰਿਅਥੈਬਦਨਪਸਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਉਪੁਰਬਜਨਮਹਤਰੇਸੇਵਕ
ਅਬਤਉਮਿਟਿਆਨਜਾਈ॥ ਤੇਰੇਦੁਆਰੇਪੁਨਸਤਿਕੀਅਥੈਮੇਰੇਦਰਾਈ॥ ੨॥ ਦਾਗੇਹੋਹਿਸੁਰਦਮਾਹਿਭੂਤਪਿਬਿਨੁਦਾਗੇਭਰਿਜਾਈ॥ ਸਾਧੂਹੋ
ਇਸੁਰਗਤਿਪਛਕੈਹਰਿਓਏਖਜਾਨੈਪਾਈ॥ ੩॥ ਕੋਠੇਮਹਿਕੋਠਰੀਪਰਮਕੋਠੀਬੀਰਾਗੀ॥ ਗੁਰਿਦੀਨੀਬਸਤਕਬੀਰਕਉਛੇਵਤੁਬਸਤੁ
ਸਮਾਰਾ॥ ੪॥ ਕਬੀਰਦਈਸੰਸਾਰਕਉਲੀਨੀਜਿਸੁਮਸਤਕਿਗੁਗਾਮੀਮਿਤੁਰਸੁਜਿਨਪਾਇਆਬਿਰਤਕੇਸੋਹਗੁ॥ ੫॥ ੪॥
ਰਾਮਕਲੀ॥ ਜਿਹਮੁਖਬੇਰਗਾਇਤੀਨਿਕਸੈਸੋਕਿਉਬ੍ਰਹਮਨਾਬਿਸਰਕਰੇ॥ ਜਾਕੈਪਾਇਜਗਤੁਸਭੁਲਾਗੈਸੋਕਿਉਪਾਛਿਤੁਹਕਿਕਰੇ॥
੧॥ ਕਾਹੇਮੇਰੇਬਾਮਨਗਰਿਨਕਤਾ॥ ਰਾਮਨਕੋਲਹਿਪਾਛੈਦੇਨਕੁਰਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਉਆਪਨਉਚਨੀਚਪਰਿਭੋਜਨੁਛੇਕਰਮਕਰਉਦਰੁਰ
ਹਿ॥ ਤਉਦਸਅਮਾਦਸਗਰਿਗਚਿਮਾਗਤਿਕਰਿਦੀਪਕੁਲੈਕੁਪਪਰਹਿ॥ ੨॥ ਬ੍ਰਹਮਨੁਮੈਕਾਸੀਕਾਨੁਲਤਮੇਹਿਤੇਹਿਬਰਾਬਰਕੈਸੇਕੈ
ਨਹਿ॥ ਹਮਰੇਰਾਮਨੁਮਕਹਿਉਬਰੇਬੇਰਭਰੇਸੇਪਾਛੈਬੁਝਮਰਹਿ॥ ੩॥ ੫॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਤਰਵਹੁਏਕਾਨੰਤਗੁਰਸਾਖਪੁਤਪਤਰ
ਸਰੁਰੀਆਗਾ॥ ਇਹਅੰਮਿਤਕੀਬਾਨੀਹੋਰੇਤਨਹਿਪੁਰੈਕਰੀਆ॥ ੧॥ ਜਾਨੀਜਾਨੀਰਿਰਜਾਗਾਮਕੀਕਹਾਨੀ॥ ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਰਾਮਪਰਗਾ

ਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਰਲੈ ਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਵੁ ਏਕ ਪੁਰਖੁ ਸੁਖੀ ਧਾਰਾ ॥ ਲੇਖਿ ਪਰਿਆਸੈ ਹਿਮ ਪੈ ਪਦੁ ਬੁਕੈ ਰਿਆ ਅਕਸੇ ॥
 ਹੁਕਮਿ ॥ ੨ ॥ ਸਾਜਿ ਸੁਨਾਇ ਕੀ ਬਿਰਲੈ ਪੁਜਿ ਮਾਧਰਤੀ ਲੁਹ ॥ ਹੁਸੈ ਬਿਆਕਰਿ ਕਬੀਰੁ ਉਤਕਸ਼ੇਵ ਕੁਜਿ ਨਾਇ ॥ ਬਿਰਲੈ ਦੇਖਿਆ ॥
 ੩ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰ ਮੋਨਿ ਰਾਇਆ ਕਰਿ ਬੁਲੀ ਪਤ ਕਾ ਕਹੁ ਬੀਰੁ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਤਨੁ ਸੀਅਤਿ ਅਪਨਾ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਅਪਾਰੇ ॥
 ਐਸਾ ਜੋਗ ਕਮਾਵੁ ਜੋਗੀ ਜਪਤੁ ਪਸੰਨ ਮੁਹੁ ਮੁਖਿ ਭੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਧ ਬਿਭੂਤ ਰਚਾਵੁ ਉਪਨੀਸਿੰਦੀ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ॥
 ਠਿਰ ਉਤਨ ਗਰੀਮ ਨ ਕੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਲੈ ਰਿਹੈ ਰਾਖੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲ ਮਤਾਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੈ ਸੰਤੁ ਪਰਮੁ ਏ ॥
 ਅਕਰਿ ਬਾਈ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ॥ ਕਵਨ ਕਾਜਿ ਸਿਰਜੇ ਜਗਤੁ ਰਿਜਨ ਮਕਵਨ ਠਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਵਨਿ ਪਤਰਨ ਤਰਨ ਚਿਤ ਮਨ ॥
 ਇਕ ਸਿਮਖ ਨਾਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਐਸੇ ਅਪਾਰਾਧੀ ॥ ਜਿਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਉਪਿੰਨੁ ਬਾਦੀ ॥ ਅਤਿ ਸਕੀਰਾ ਉਭਰਾ ਤਨੀ ਸਾਧੀ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਪਰਪਾਤ ਪਰਤ ਪਰਤ ਨਿਰਾਪਰ ਮਪ ਬਾਦੁ ਨ ਛੂਟੈ ॥ ਆਵਾਗਵ ਨੂੰ ਤੁਝੈ ਭੁਨਿ ਭੁਨਿ ਇਹੁ ਪਰਸੰਗ ਨ ਤੁਟੈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹੁ ਪਰਿਕ
 ਥਾਹੈ ਤੁਹ ਰਿਸੰਤ ਨਾਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਨੈ ॥ ਠੇਕਾ ॥ ਲੰਪਟ ਰੋਹੁ ਤੁਮਤ ਵਰੇ ਤਿਨ ਸੰਗ ਸਦਾ ਬੇਸੰਗ ॥ ਕਾਮ ਰੋਪ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤ ॥
 ਰਏ ਸਿਪੈ ਮੋਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਇਆ ਧਰਮ ਅਹੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਵ ਏ ਸੁਪਨੰਤ ਰਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਨੀਨਾ ਰਾਇਆ ਲਕਿਰ ਪਾਲਦੇ ਮੇਰੁ ਭਗਤਿ ਵਢਲੁ ॥
 ਭੈਰਾਗੀ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਰਿਨ ਨ ਰਾਖੁ ਰਿਸੇਵਾ ਕਰ ਉਤਮਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ॥ ਜਿਹੁ ਸਿਮਰਨੋਇ ਮੁਕਤਿ ਤੁਆਗੁ ॥
 ਨਾਹਿ ਬੈਠੁ ਠਨੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਪਰਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤੁਹਿ ॥ ਅਨਾਦ ਬਨ ਹਿਸਰਾ ਭਰਪੂਰੀ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਇ ॥
 ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹੁ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਨ ਕਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਉਤਰੈ ਬਹੁ ਕਾਰੁ ॥ ਨਮਜ ਕਾਰਕ ਰਿਹਿ ॥
 ਦੇ ਮਾਹਿ ॥ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਤੇਰਾ ਆਵਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹੁ ਸਿਮਰਨਿ ਕਰਹਿ ਤੁਝੇ ਲਾ ॥ ਦੀਪਕ ਬਾਂਧ ਪਰਿਭੀ ਬਿਨੁ ਤੇਲਾ ॥ ਸੋਦੀ ਪਕਾ ਅਮਕਸੀ ॥
 ਸਾਗ ॥ ਕਾਮ ਰੋਪਾ ਬਿਖੁ ਕਵੀ ਲੇ ਮਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹੁ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨਿ ਰਖ ਕੰਠ ਪੋਰੇ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰਨ ਕਰਿ ਨਹੀ ॥
 ਰਖੁ ਉਤਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਹੁ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਤੁਹਿ ਕੀਨੀ ॥ ਮੰਦਰਿ ਸੋਵਹਿ ਪਟ ਬਰਤਨਾ ॥ ਸੋਨ ਸੁਖਾਲੀ ਬਿਗ ॥
 ਸੈਨੀ ਉਸੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੁਅਨਾਇਹੁ ਪੀਉ ॥ ੫ ॥ ਜਿਹੁ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਈ ॥ ਜਿਹੁ ਸਿਮਰਨਿ ਤੁਝੈ ਪੈਨ ਮਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ॥
 ਸਿਮਰਿ ਰਿਹਿ ਮਨ ਗਾਈਐ ॥ ਏਹੁ ਸਿਮਰਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਦਿਹੁ ਰਾਤਿ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤਿ ਸਾ ॥
 ਸਾਗਿਰਾਸਾ ਜਾਗੁ ਸੋਇ ਸਿਮਰਨਿ ਰਸੁ ਭੋਗਾ ॥ ਰਿਸਿ ਮਰਨੁ ਪਾਈਐ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ਜਿਹੁ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਤੁਝ ਕੁਗਾ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨਿ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਾਨਕ ਨੀਅਤੁ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਆਗੇ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥

੩੦੬

ਰਾਮ ਕਲੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਪਾਹੁ ੨ ॥
 ੧ ਰਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪਸਾਹਿ ॥

ਬੰਧ ਚਿਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤੋ ਗੁਰ ਅਨਲੁ ਬੁਝਾਈਆ ॥ ਨ ਬਨਖ ਸਿਖਾਇਹੁ ਨੁਰੀ ਨਾਤ ਬਾਅੰਤ ਰਿਮ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪਵਨ
 ਪਤਿ ਉਤਨ ਮਨ ਰੁਖ ਗਾਨੀ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨ ਮੁਜਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਲਟੀ ਲੇ ਸਕਤ ਸਤਾਰੀ ॥ ਪੈਸੀ ਲਿਗਾਨ ਮੰਝਾਗੀ ਬੇਧੀ ਅਲੇ ॥
 ਚਕੁ ਚਕੁ ਅੰਗਾ ॥ ਭੇਟੀ ਅਲੇ ਗਾਇ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਚੁਕੀ ਅਲੇ ਮੇਰੇ ਆਸਾ ॥ ਸਕੀ ਨੇ ਸੁਗਰਿ ਰਾਸਾ ॥ ਜਾ ਬਕੁ ਭੁਕੁ ਪੁਰਲੀਟਾ ॥
 ਬਾਜੇ ਅਨਾਦ ਬੀਟਾ ॥ ੩ ॥ ਬਕਤੈ ਬਕਸ ਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਮੁਨ ਤੇ ਮਨ ਮੰਦੁ ਸਾਇਆ ॥ ਕਹਿ ਕਰਤਾ ਉਤਰ ਸਪਾਰੀ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀ ॥
 ਰਾਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜਿ ਦਾਇਜੈ ਤਿਸਹੁ ਪਾ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨੁਪਾ ॥ ਕਹੈ ਰੇ ਰਿਅਗੀ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤੁ ਰਿਪ ਰਿਆਪਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੀਰਾ ਦੇਖਿ ਹੀਰੇ ਕਰ ਉਅੰਦੇਸਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲੇਸਾ ॥

੩੦੭

੨ ॥ ੧੧ ॥

ਰਾਮਕਲੀ॥ ਦੁਨਿਆਹੁਸੀਆਰੁ ਬੇਦਰਜਾਗਤਮੁਸੀਅਤਿਉਰਿਉਈ॥ ਨਿਗਮਹੁਸੀਆਰਪੁਰੁਆਦੇਖਤਨਮਲੈਨਾਈ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੀਬੁਭਾਇਓਅੰਬਾਬੰਬਾਇਓਨੀਬੇਛਾਪਕਾਝਾਗ॥ ਨਾਲੀਏਰਭਲੁਸੇਬਰਪਕਾਮੁਰਖਮੁਗਧਗਵਾਰਾ॥੧॥ ਹਰਿਉ
ਇਓਖਾਂਡੁਰੇਤਮਹਿਬਿਖਰਿਓਸਤੀਰੁਨਿਓਨਜਾਈ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਕੁਯਜਤਪਤਤਿਚੀਈਹੋਇਭੁਨਖਾਈ॥੨॥੩॥੧੨

ਰਾਮਕਲੀਸੁਨਿਅਮਦੇਵਜੀਕੀਬਾਣੀ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਨੀਲੋਕਾਗਤਕਾਟੀਲੋਗੁਡੀਆਅਕਾਸਮਪੇਭਰਮੀਅਲੋ॥ ਪੀਚਨਨਾਸਿਉਬਾਤਬਤਉਆਚੀਤਸੁਰੋਰੀਰਾਖੀਅਲੋ॥੧॥ ਅਨਰਾਮ
ਨਾਮਾਬੋਪੀਅਲੋ॥ ਜੈਸੇਕਨਕਕਲਾਰਿਤਮਾਡੀਅਲੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨੀਲੋਕੁਰੁਭਰਾਈਲੋਉਦਕਰਾਨਕੁਆਰਪੁਰੰਦਰੀਏ॥ ਹਸਤ
ਬਿਨੋਦਬੀਰਾਰਕਰਤੀਰੈਚੀਤਸੁਗਾਰਰਾਖੀਅਲੋ॥੨॥ ਅੰਦਰਏਕਦੁਆਰਦਸਜਾਕੈਗਉਰਾਵਨਛਾਡੀਅਲੋ॥ ਪੀਚਕੋਜਪਰ
ਗਉਰਾਵਤਚੀਤਸੁਛਛਰਾਖੀਅਲੋ॥੩॥ ਕੁਤਨਾਮਦੇਉਸੁਨਹੁਬੈਲੋਚਨਬਾਲਕੁਪਾਲਨਪਉਛੀਅਲੋ॥ ਅੰਤਰੀਬਾਹਰਿਕਾਜ

ਬਿਰੁਪੀਛੀਤਸੁਬਾਰਕਰਾਖੀਅਲੋ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਸਤ੍ਰਅਨੰਤਗੀਤਕਵਿਤੁਨਗਾਵਉਗੋਅਖੰਡਮੰਡਲ
ਸਿਰੰਕਾਰਮਹਿਅਨਦਬੇਨਬਨਾਵਉਗੋ॥੧॥ ਬੈਰਾਗਿਰਮਹਿਗਾਵਉਗੋ॥ ਸਬਦੁਅਤੀਤਮਨਾਹਦਰਤਾਅਕੁਲਕੈਘਰਿਜਾ ਉਗੋ
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਨਾਪਿੰਗਲਾਅਉਰਸੁਖਮਨਾਪਉਨੈਬੰਧਰਾ ਉਗੋਪਰੰਦਸੁਰਜਦੁਇਸਮਕਰਿਰਾਖਉ ਬ੍ਰਹਮਨੋਤਿ ਲਿਜਾ
ਉਗੋ॥੨॥ ਤੀਰਥਦੇਖਨਲਮੈਪੈਸਉਜੀਅਨੰਤਨਸੰਤਾਵਉਗੋ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰੁਦਿਖਏਘਟਹੀਰੁਤਰਨਾਵਉਗੋ॥
੩॥ ਪੀਚਸਹਾਈਜਨਕੀਸਿਰਾਭਲੋਕੁਛੋਨਕਹਾਵਉਗੋ॥ ਨਾਮਾਕਹੈਚਿਤੁਰਿਸਿਉਰਤਾਸੁੰਨਸਮਾਧਸਮਾਵਉਗੋ॥੪॥੩॥

ਰਾਮਕਲੀ॥ ਮਾਇਨਹੋਤੀਬਾਪੁਨਹੋਤਕਰਮਨਹੋਤੀਕਾਇਆ॥ ਹਮਨਹੀਹੋਤੇਤਮਨਹੀਹੋਤੇਕਵਨੁਕਤਾਤੇਆਇਆ॥੧॥ ਰਹੁ
ਕੋਇਨਕਿਸਰਿਕੋਗਾਜੈਸੇਤਰਵਰੁਪਿਖਬੰਸੇਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚੰਦਨਹੋਤਾਸੁਰਨਹੋਤਾਪਾਨੀਪਵਨਮਿਲਾਇਆ॥ ਸਾਸਤਨਹੋ
ਤਾਬੇਦਨਹੋਤਕਰਮਕਹਤੇਆਇਆ॥੨॥ ਬੇਰਰਭੂਚਰਤੁਲਸੀਮਾਲਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ ਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੇਪਰਮਤਤੁਪੈ
ਸਤਿਗੁਰਹੋਇਯਾਇਆ॥੩॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਘਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਸੀਤਪੁਕਰੈਉਯਤਿਤੀਰਥਮਰੈਅਗਨਿਰਹੈਕਾਇਅਕਲਪ
ਕੀਜੈ॥ ਅਸੁਮੇਧਜਗੁਕੀਜੈਸੋਗਰਭੁਦਾਨੁਦੀਜੈਰਾਮਨਾਮਸਰਤਉਨਪੁਜੈ॥੧॥ ਛੋਰੀਛੋਰੀਪਖੰਡੀਅਨਕਪਦਨਕੀਜੈ॥ ਹਰਿਕਾ
ਮੁਨਿਤਨਿਤਹਿਲੀਜੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੰਗਾਨਉਗੁਰਾਵਹੀਜਾਈਐ॥ ਕੰਠਨਉਕਿਰਾਹਨਾਈਐ॥ ਗੋਮਤੀਸਹੀਸਗਉਦਨਕੀਜੈ
॥ ਕੋਇਨਉਤੀਰਥਕਰੈਤਨਉਹਿਦੁਲੈਗਭੈਰਾਮਨਾਮਸਰਤਉਨਪੁਜੈ॥੨॥ ਅਸਦਾਨਗਜਦਾਨਸਿਯਨਾਨਾਗਿਕੁਮਦਾਨਐ
ਸੋਦਾਨੁਨਿਤਨਿਤਹਿਕੀਜੈ॥ ਆਤਮਜਉਨਿਰਮਾਇਲਕੀਜੈਆਪਬ੍ਰਹਮਕਰਨੁਦੀਜੈਰਾਮਨਾਮਸਰਤਉਨਪੁਜੈ॥੩॥ ਮਨਹਿਨ
ਕੀਜੈਰੋਸੁਮਹਿਨਦੀਜੈਦੋਸੁਨਿਰਮਲਾਨਿਰਬਾਣੁਪਦੁਚੀਨਲੀਜੈ॥ ਜਸਰਬਰਾਇਨੰਦਾਨਾਮੇਰਾਮਚੰਦਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾ
ਤਤਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਗਵਿਦਾਸਜੀ

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਤ੍ਰੀਸੋਗੁਨੀਸੈਨਾਮੁਸਭਸੁਨੀਐਅਨਰਭਿਰਾਉਨਦਰਸੈ॥ ਲੋਚਕੰਚਨਹਿਰਨਹੋਇਕੋਸੇਜਉਪਾਰਸਹਿਨਪਰਸੈ॥੧॥ ਦੇਵਸੀਸੈ
ਗੰਠਿਨਛੁਟੈ॥ ਕਾਮਹੋਧਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਗਇਨਪੰਚਪੁਮਿਲਿਯੁਟੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮਬਡਕਬਕੁਲੀਨਮਪੀਛਿਤੁ
ਹਮਜੋਗੀਸਿਨਿਆਸੀ॥ ਗਿਆਨੀਗੁਨੀਸੁਰਹਮਦਤੇਇਤਬੁਧਕਬਹਿਨਨਾਸੀ॥੨॥ ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਸਭੈਤਹੀਸਮਝਸਿਭੁਲੁ
ਰੇਜੈਸੇਬਉਗੋ॥ ਮੇਹਿਅਧਾਰਨਾਮਨਾਗਇਨੁਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਪਨਮੇਰੇ॥੪॥੩॥੧॥

॥ = ॥

ਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਸੀਬੇਦੀਜੀਕੀ...

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੩੦੭

॥ ਏਕਾਪਿੰਗੁਲਾਅਉਰਸੁਖਮਨਾਤੀਨਬਸਹਿਏਕਠਾਈ॥ ਬੇਟੀਸੰਗਮੁਤਹਧਿਰਾਗਮਨੁਮਨੁਕਰੈਤਿਬਾਈ॥ ੧॥ ਸੰਤੁਤਤਨੀ
 ਰੰਜਨੁਰਾਮਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਗੰਮਿਰੀਨੈਬਿਰਠਾਕੋਈ॥ ਤਹਾਨਿਰੰਜਨੁਰਾਮਈਅਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੇਵਸਬਨੈਕਿਆਨੀਸਾਨੀ॥ ਤਹਾਬਾ
 ਨੈਸਬਦੁਅਨਾਹਦਬਾਨੀ॥ ਤੁਝੰਦੁਨਸੁਕੁਪਉਦੁਨਪਈ॥ ਸਾਖੀਜਾਗਿਗੁਰਮੁਖੀਜਾਣੀ॥ ੨॥ ਉਪਜੈਗਿਆਨੁਦੁਰਮਤਿਛੀਜੈ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਗਗਨੰਤਰਿਭੀਜੈ॥ ਏਸਕਲਾਜੋਜਾਏਭੇਉ॥ ਭੇਟੈਤਾਸੁਪਰਮਗੁਰਦੇਉ॥ ੩॥ ਦਸਮਦੁਆਰਾਅਗਮਅਪਾਰਪਰਮ
 ਪੁਰਖਕੀਘਾਟੀ॥ ਉਪਰਿਹਦੁਹਟਪਰਿਆਲਾਅਲੇਭੀਤਰਿਬਾਣੀ॥ ੪॥ ਜਾਗਤੁਹੈਸੁਕਬਹੁਸੇਵੈ॥ ਤੀਨਕੋਸਮਾਧਯਲੇਵੈ॥
 ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਲੈਹਿਰਦੈਰੈ॥ ਮਨੁਮਾਉਲਏਸੁੰਮਮਹਿਕੈ॥ ੫॥ ਜਾਗਤੁਹੈਨਅਲੀਅਭਾਯੈ॥ ਪਾਠਉਏਕੀਬਸਿਕਰਿਗਯੈ॥ ਗੁਰ
 ਕੀਸਾਖੀਗਯੈਰੀਤੀ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੈਕ੍ਰਿਸਨਪਰੀਤੀ॥ ੬॥ ਕਰਿਪਲਵਸਾਖਾਬੀਠਹੋ॥ ਅਪਨਾਨਮੁਨਜੁਐਹੋ॥ ਅਸੁਰਨਦੀਕ
 ਬੰਧੈਸੁਭਾਪਛਮਠੇਰਚੜਾਵੈਸੁਗ॥ ਅਜਰਜਰੈਸੁਨਿਛਰਛਰੈ॥ ਸਾਗੰਨਾਬਸਿਉਗੋਸਟਿਕਰੈ॥ ੭॥ ਚਉਮੁਖਦੀਵਜੇਤਿਦੁਆਰਾ॥
 ਪਲੁਅਨਤਮੁਕਾਬਿਰਕਾਗ॥ ਸਰਬਕਲਾਏਆਪੇਰੈ॥ ਮਨੁਮਾਦਕੁਰਤਾਮਹਿਗੁਰੈ॥ ੮॥ ਅਸਤਕਿਪਦਮਦੁਮਾਲੈਮਣੀ॥
 ਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਵਿਰਵਦਪਈ॥ ਪੰਚਸਬਦਨਿਰਮਾਣਿਲਬਾਜੈ॥ ਛੁਲਕੈਚਵਰਸੰਖਪਾਨਗਾਜੈ॥ ਦਲਿਮਾਲਿਦੈਤੁਗੁਰਮੁਖ
 ਬੀਰੀਅਨੁ॥ ਬੇਟੀਜਾਚੈਤੋਗਨਾਮ॥ ੯॥ ੧॥ ਕੁਰਤਕੀਬਾਣੀਕਾਜੋੜੁ ੧੮॥

ਰਾਗੁਨਟਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ੪

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਕਲ

ਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੇਮਨਿਜਾਪਿਆਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਹੋ॥ ਕੋਟਿਕੋਟਿਦੋਖਬੁਕੀਨੇਸਭਪਰਪ੍ਰਿਪਾਸਧੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹਿ
 ਅਭਾਧਹਿਸੇਵਕਭਾਇਖੋ॥ ਕਲਾਇਖਦੋਖਗਏਸਰੀਕਰਿਨਿਉਪਾਨੀਐਲੂਹੋ॥ ੧॥ ਧਿਨੁਖਿਨੁਰਨਾਰਾਇਨਗਾਵਹਿਸੁ
 ਖਬੋਲਹਿਨਰਨਹੋ॥ ਪੰਚਦੋਖਅਸਾਧਨਗੰਮਹਿਛਿਕਾਖਿਨੁਪਲਦੁਭਿਕੋ॥ ੨॥ ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਦਹਿਹਕਿਕਰਗਤ
 ਹੋ॥ ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਦੋਇਪ੍ਰਕਾਸਤਉਮੈਸੁਨੁਗਧਨਿਸਤੋ॥ ੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਜਗਜੀਵਨਧਿਯੋਵਦੁਸਰਨਿਪ
 ਹੋ॥ ਨਾਨਕਜਨਨੁਮਹੀਸਰਦਾਈਹਰਿਗਖਪੁਲਾਜਹੋ॥ ੪॥ ੧॥ ਨਟਮਹਲਾ੪॥ ਰਾਮਜਾਪਿਜਨਗਮੈਨਾਮਰਲੇ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ
 ਜਾਪਿਓਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਧਰੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਲੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਪਿਆਲਿਸਲਲਸਲੇ॥
 ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲਿਰਾਮਸੁਪਾਇਆਹਮਜਨਕੇਬਲਬਲੇ॥ ੧॥ ਪੁਰਖੋਤਮਹਰਿਨਾਮੁਜਨਗਾਇਓਸਰਦਾਲਦੁਖਲੇ॥
 ਵਿਛਿਦੇਹੀਦੋਖਅਸਾਧਪੰਚਧਾਤੁਹਰਿਕੀਏਖਿਨਪਰਲੇ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਨਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ ਨਿਉਦੋਖੈਸਸਿਕਮਲੇ॥
 ਉਨਦੈਘਨੁਗੁਰਗੁਰਨੈ॥ ਧਿਗਸੈਸੋਰਮੁਰਲੇ॥ ੩॥ ਹਮਰੈਸੁਆਮੀਯੋਹਮਲਾਈ॥ ਹਮਜੀਵਹਿਦੋਖਾਗਿਮਿਲੇ॥ ਜਨਨਾਮੁ
 ਕਹਰਿਅਮਲਹਰਿਲਾਏਹਰਿਮੇਲੁਅਨਦੁਭਲੇ॥ ੪॥ ੨॥ ਨਟਮਹਲਾ੪॥ ਮੇਰੇਮਨਿਜਾਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸੁ
 ਧੋ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਹਮਸਤਿਗੁਰਚਰਨਪਖੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਤਮਜਗੰਨਾਬਜਗਈਸੁਰਤਮਪਾਪੀ

ਸਗਨਿਰਖੋ॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਦੀ ਨਦੁ ਖਤ ਜਨ ਹਰਿ ਦੀ ਬਿਨਾ ਮੁਖੋ॥ ੧॥ ਹਰਿਗੁਨ ਉਚ ਨੀਚ ਤਮਗਾ ਏਹੁ ਰਸਾ ਤਿਹੁ ਰਸੰਗ ਸਖੋ॥ ਜੇ ਉਚੰਦ ਨ ਸੰਗ
 ਬਸੈ ਨਿੰਮਾ ਬਿਰਖਾ ਗੁਲ ਚੰਦਨ ਕੇ ਬਸਖੋ॥ ੨॥ ਹਮਰੇ ਅਵਗਨਾ ਬਿਖਿੰ ਬਿਖੈ ਕੇ ਬੁਧ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਿਮਖੋ॥ ਅਵਗੁਨਿ ਆਰੇ ਪਾਬਰ ਭਾਰੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਸੰਗ ਨਖੋ॥
 ੩॥ ਜਿਨ ਕ ਉਤਮ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਤੁਮ ਅਸਿਭ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਖਿਯੋ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਘੋੜੇ ਆਲ ਪੁਰਸੁ ਆਸੀ ਤੁਮ ਦੁਸਟ ਤਾਰੇ ਹਟਖੋ॥ ੪॥
 ਨਟਮ ਹਲਾ ੪॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਮਰੇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗ ਧੀ ਸੁਰ ਹਰਿ ਥਿਆ ਏਥੇ ਜਨ ਪਗ ਲਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮ
 ਜਨਮ ਕੇ ਭੁਲ ਚੁਕਤ ਮਾਮ ਬਾਅਏ ਪ੍ਰਸਰਨਗੇ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਕ ਸੁਆਮੀ ਹਮਰਾਖੁ ਦੁਵਡ ਪਾਪਗੇ॥ ੧॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਤਿ
 ਹਰਿ ਕੋ ਕੋਨ ਉਧਾਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਗੇ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਛੀ ਪਾਦੁ ਸਟਾਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪੈਜ ਜਨਗੇ॥ ੨॥ ਜੇ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਸੁ
 ਆਮੀ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਨਗੇ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭ ਕੀਏ ਜੰਤਿ ਪੁਰ ਪਰੀ ਜਨ ਪਗੇ॥ ੩॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿਨ ਸਕਹਿ ਤੁਮ
 ਮਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਗੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕ ਉਦਇ ਆਪੁਰ ਪਾਰ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਤਿਤੁ ਮਜਨ ਪਗੇ॥ ੪॥ ਨਟਮ ਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਨੋ॥ ਜਗੰਨਾ ਬਾਹਿ ਪਾਪੁਰ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮ ਬਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸੁਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਓ ਉਪਦੇਸੁ
 ਗੁਰੁ ਸੁਨੇ॥ ਕਿਲਾਵਿਖ ਪਾਪ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕਟੇ ਜਿਵੇ ਤਕਿਸਾਨ ਲੁਏ॥ ੧॥ ਤੁਮ ਹੀ ਉਪਮਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਤੁਮ ਕਹਿਨ ਸਕਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨੇ॥
 ਜੈਸੇ ਤੁਮ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ॥ ੨॥ ਆਈ ਆਠਾ ਸਬੰਧ ਬੁਧਿਯੋ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਪੁਲਕੁ ਲੁਏ॥ ਜੇ ਉਜਲੁ ਕੁੰਦਰਤ
 ਦੁਮੈ ਬਾਪਿਓ ਹਰਿ ਚੇਤਿਓ ਮੇਖ ਮੁਖਨੇ॥ ੩॥ ਸੁਆਮੀ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੁਮ ਪੈਜ ਤੁਮ ਗੁਨ ਗਨੇ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਬਾਤ ਪਾਈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਜ
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਵਡਨੇ॥ ੪॥ ੫॥ ਨਟਮ ਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਲਿਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਦਵੇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਇ ਆਲਾਇ ਆਪੁਰ ਧਾਰ
 ਹੀ ਲਗਸਾ ਤਿਹੁ ਹਰਿ ਜਪਣੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਤੁਲੇ॥ ਜਿਨ ਕ ਉਤਮਰੇ ਵ
 ਰ ਕਰਾਖੈ ਤੇਹੁ ਗੁਰੁ ਖਿਹਿ ਸਿਮਰਣੇ॥ ੧॥ ਏਤ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀ ਆਪੁਰ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਜਗ ਜੀਵਨ ਜੁਗੇ॥ ਜੇ ਉਸਲ ਬੈਸ ਬਲ ਉਠੈ
 ਬੁਧੁ ਲਾਗੀ ਮਿਲ ਸਲ ਲੈਸ ਲਲਸ ਮਣੇ॥ ੨॥ ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਅਸੇ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੁ ਤੁਮ ਨਾ ਜਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਗੁਣੇ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕ ਉਰਿ ਦੁਸ
 ਤਤਿ ਪਾਰ ਤੁਮ ਕਹਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਣੇ॥ ੩॥ ਤੁਮ ਜਲਾਨਿ ਧਿਰ ਮਾਨਸਰੋਵਰ ਜੈਸੇ ਵਹਿਸ ਭਲਣੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਬਾਛੈ ਹਰਿ ਦੇਵਤੁ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਣੇ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਨਟਮ ਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲਾ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਿਸ ਭਲਾ ਰਿਖਾ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਪਗ
 ਰੇਨਰ ਵਾਲਾ ਸੁਭਿਦਾ ਲਾਭੰਜਨੁ ਖਦਾ ਲਾਹਿ ਹੋਇ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਓ ਹਰਿ ਗੰਗ ਮਹਲ
 ਬੇਅੰਤ ਲਾਲ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲਾ॥ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਆਪਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਇਓ ਮਾਹਿ ਕੀ ਈਤੋ ਬਸੀ ਰਹਮ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਤ
 ਲਲਿਤ ਲਲਿਤ ਲਲਿਤਾਲਾ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਆਵੇ ਤੇਕੀ ਖਬਰਿ ਗੁਰ ਪਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿਆਨ ਦੇ ਅਨੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਆਵੇ ਤੇਸੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ
 ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਭਏ ਗਲਤਾਨ ਨਿਤਾਲ ਨਿਤਾਲ ਨਿਤਾਲਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੬॥ ਨਟਮ ਹਲਾ ੪ ਮਨ ਮਿਲ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ
 ਸੁਭਵੰਤੀ॥ ਸੁਨ ਅਕਬਰ ਬਾਸੁ ਖਵੰਤੀ॥ ਸਭ ਕਿਲਾਵਿਖ ਪਾਪ ਲੰਤੀ॥ ਹਰਿ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਲਿਖੰਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਲਿਖੁ
 ਗਾਵਿਉ ਤਮਾ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਥਾ ਭਜੰਤੀ॥ ਜਨ ਜਨ ਸੁਦੀ ਮਨੀ ਪੈ ਜਨ ਜਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰ ਬਾਨੰਤੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਅਕਬਰ ਬ
 ਕਾ ਜਿਨ ਰਸੁ ਚਾਖੀ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਕੁ ਖਲੰਤੀ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਪਤੇ ਜਾਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਵੰਤੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੮॥
 ਨਟਮ ਹਲਾ ੪ ਕੋਈ ਆਨ ਸੁਨਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲਾ ਤਿਸੁ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਾਲਾ ਸਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਉਠ ਲਗਾ

੬੩

੨ ਉਸਤਾਦ
 ਪ੍ਰਸਾਦੀ

ਤਰਿਤੋਤੋਮੇਲਾਨਿਤਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਕਾਮਾਹਗੁਰਸੰਤ ਬਤਾਇ ॥ ਗੁਰਚਾਚਾਇਖਾਈ ॥ ਰਿਚਾਣਾ ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਕਦੁਸਰੇ ॥
ਗੁਰਸਿਖਤੁ ਨਿਕਪਟੁਕਮਾਵਤੁ ॥ ਰਿਕਾਰਿਪਾਥ ਨਿਤਾਨਿਤਾਲਾਨਿਤਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਗੁਰਸਿਖ ਮੇਰੇਹਰਿਪੁਰਭਾਇ ॥ ਜਨੁਰਿਖਤੁਨਾਨਿਓ
ਮੇਰਨਾ ॥ ਯਨਨਾਨਕਕਉਮਤਿਹਰਿਪੁਰਦੀਨੀਹਰਿਦੋਖਿਨਿਕਟਿਤੁਰਿ ॥ ਨਿਤਾਨਿਤਾਲਾਨਿਤਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ੯

॥ ਰਾਗੁ ਨ ਟਨਾਹਾਇਨਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਰਲ ੧ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਹਉਕਿਆਜਾਨਉਕਿਆਭਾਵੈ ॥ ਮਨਪਿਆਸਬਹੁਤੁਰਸਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈਗਿਆਨਿਸੋਈਜਨੁਤੇਰਾਸੀਸੁਉਪਰਿਗੁਰਿ
ਅਵੈ ॥ ਹਿਪਾਕਹੁਜੀਸੁਪੁਰਖਾਬਿਧਤੇਸੋਸਦਾਸਦੁਪੁਪਿਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਕਵਨਜੋਗਕਵਨਗਿਆਨਪਿਆਸਕਵਨਗੁਨਿਗੀਤਾਵੈ ॥ ਸੋ
ਈਜਨੁਸੋਈਨਿਜਭਗਤਾਜੀਸੁਉਪਰਿਗੁਰਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਈਮਤਿਸਾਈਬੁਧਿਸਿਆਨਪਾਜਿਤੁਨਿਮਖਨਪ੍ਰਭਾਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਸੰਤਸੀਗਿਓ
ਗੀਇਤੁਸੁਖਪਾਇਓਹਰਿਗੁਨਸਦਹੀਰਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿਓਅਚਰਜਮਤਾਮੰਗਲਹੁਪਾਕਿਛੁਆਨਹੀਦਿਸਦਾਵੈ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰ
ਚਾਗੁਰਯਾਤਿਓਤੁਗਰਭੁਜੋਨਿਕਰਿਆਵੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਟਨਾਹਾਇਨਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਓਲਾਤਨੋਮੈਕਾਪੁਨਦੀਓ ॥ ਮਨਮੀਠਤੁਹਾਰੋਕੀਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗਿਆਮਨਿਸੰਨ
ਸੁਖਪਾਇਓਸੁਨਿਸੁਨਿਨਾਮਤੁਹਾਰੋਕੀਓ ॥ ਈਹਉਹਾਰਿਤੁਮਹੀਤੁਮਹੀਇਹੁਗੁਰਤੇਮੰਤ੍ਰਦਿਤੀਓ ॥ ੧ ॥ ਜਬਤੇਜਨਿਪਾਈਇਹੁਬਾ
ਤਾਤਬਕੁਸਯਖੇਮਸਭਬੀਓ ॥ ਸਾਪਸੰਗਿਨਾਨਕਪਰਗਾਸਿਓ ॥ ਅਨਹੀਰੋਬੀਓ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਕਉਰਈਤੁ
ਮਾਗੀਧੀਗਾਜ ॥ ਮਕੀਤਾਸਾਇਟੀਸੁਖਪਾਇਆਨਿਕਸੀਹਉਮੈਪੀਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਾਤੇਬੁਝਾਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਤ੍ਰਿਪਤੇਜੀਉਬਾ
ਠਿਕਪੀਗਾ ॥ ਮਤਪਿਤਾਸਾਜਨਸੰਤਮੇਰਸੰਤਸਹਾਈਬੀਗ ॥ ੧ ॥ ਖੁਲੇਕੁਮਭੀਤਮਿਯੋਗੋਪਾਲਾਹਿਰੈਬੋਧੇਹੀਗ ॥ ਬਿਸਮਭੁਣੇਨਾਨਕ
ਸੁਗਾਵਤਠਾਕੁਰਹੁਨੀਗੀਗਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨਜਨਾਅਪਹਿਅਪਉਧਾਰਿਓ ॥ ਆਠਪਹਿਰਨਕੈਸੰਗੀਬ
ਸਿਓਮੰਨਤੇਨਾਹਿਬਿਸਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਨਚਿਤਨਾਹੀਕਿਛੁਪੋਖਿਓ ॥ ਦਾਸਕਾਕੁਲਨਬਿਚਾਰਿਓ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਨਾਮੁਹਰਿਦੀ
ਓਸਹਜਿਸੁਭਾਇਸਦਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਮਝਾਬਿਖਮੁਅਹੀਕਸਾਗਹੁਤਿਸਤੇਪ੍ਰਿਉਤਾਰਿਓ ॥ ਪੋਖਿਪੋਖਿਨਾਨਕਾਬਿਗਸਾਨੇਪੁਨਪੁਨਹ
ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਹਰਿਮਨਮਹਿਨਾਮੁਕਹਿਓ ॥ ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਪਿਓ ॥ ਬਿਨਕੀਤਰਿਤਕਾਦੁਖੁਨਹਰਿਓ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤੋਖੋਜਤਭਾਇਓ ॥ ਬੋਹਗੀਸਾਧੁਸੰਗੀਭਾਇਓ ॥ ਸਗਲਤਿਆਗਿਏਕਾਏਕਾਗੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਚਰਨਗਾਰਿਓ ॥ ਕਤਮੁਕਤ
ਸੁਨਤੇਨਿਸਤਰੇਜੋਜੋਸਰਨਪਾਇਓ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁ ॥ ਅਪਨਾਕਹੁਨਾਨਕਅਨਦੁਗਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੫ ॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫

A

ਚਰਨਕਮਲਸੰਗੀਭਾਇਓ ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਕਾਰਿਪਰਮਗਤਿਮੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਲਗਾਹਾਇਓ ॥ ਜਨਅਪਨਕਉਮਨੁਬੀ
ਧੋ ॥ ਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋਰੀ ॥ ਜਸੁਗਾਵਤਭਗਤਿਰਸੁਉਪਾਜਿਓ ॥ ਮਾਇਆਕੀਜਾਲੀਤੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰਨਪੁਰਹੋਕਿਰਪਾਨਿਸਿਆਨਪੋਖਿ
ਓਤੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕਮੋਭਿਯੋਓ ॥ ਸੁਅਪੁਨਾਪ੍ਰੀਤਿਨਕਬੁਝੋਗੀ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇਮਨਪੁਨਾਪਿਹਰਿਨਗਾਇਣਾ ॥
ਕਬਹੁਨਾਬਿਸਰਹੁਮਨਮੇਰੇਤੇਆਠਪਹਿਰਗੁਨਗਾਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੁਪੁਰਿਕਰਉਨਿਤਮਜਨੁਸਕਾਕਿਲਾਇਖਪਾਪਗਦਾ ॥
ਇਣਾ ॥ ਪੂਰਨਪੁਰਿਹੋਕਿਰਪਾਨਿਧਿਘਟਿਘਟਿਦਿਸਿ ॥ ਏਸਮਾਇਣਾ ॥ ਜਾਪਤਾਪਕੋਟਿਲਾਖਪੁਜਾਹਰਿਸਿਮਰਤੁਲਿਨ
ਲਾਇਣਾ ॥ ਦੁਇਕਰਿਜੋਤੀਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਤੇਰੇਦਾਸਨਿਦਾਸਦਸਾਇਣਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇਸ
ਰਖਸੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੁਸੰਗੀਮਿਓ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰਦੀਨੇਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜਨਤਾਰਾਗਾਉਕੀਰਤੁ

ਪੁਰਨਾਮਾ ਨਾਮਕਾ ਮੁਕੋ ਪੁਲਕੁ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਨੋ ਬਿਨਾ ਸਿਖੰਡ ਆਭਿਮਾਨੁ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣੇ ਰੇ ਅਖਿ ਵਖਾਣੁ ਪੁਰਾ ਅੰਤਿ ਰਿਨਾ ਮੀਜਾ ਗੁਣ
 ਰਾਕਮ ਲਸਰਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਸੁਕੁ ਰਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥ ੬੮ ॥ ੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ੭੧ ॥ ੭੨ ॥ ੭੩ ॥ ੭੪ ॥ ੭੫ ॥ ੭੬ ॥ ੭੭ ॥ ੭੮ ॥ ੭੯ ॥ ੮੦ ॥ ੮੧ ॥ ੮੨ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ॥ ੮੭ ॥ ੮੮ ॥ ੮੯ ॥ ੯੦ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥

ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਨੀਤਿ ॥ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖਾ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ਸਰੁ ਅਰਪ ਉਮਨੁ ਤਨੁ ਚੀਤੁ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥ ੬੮ ॥ ੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ੭੧ ॥ ੭੨ ॥ ੭੩ ॥ ੭੪ ॥ ੭੫ ॥ ੭੬ ॥ ੭੭ ॥ ੭੮ ॥ ੭੯ ॥ ੮੦ ॥ ੮੧ ॥ ੮੨ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ॥ ੮੭ ॥ ੮੮ ॥ ੮੯ ॥ ੯੦ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥

ਨਟਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ਆਖਹੁ ॥ ੨ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੁ ਉਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥ ੬੮ ॥ ੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ੭੧ ॥ ੭੨ ॥ ੭੩ ॥ ੭੪ ॥ ੭੫ ॥ ੭੬ ॥ ੭੭ ॥ ੭੮ ॥ ੭੯ ॥ ੮੦ ॥ ੮੧ ॥ ੮੨ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ॥ ੮੭ ॥ ੮੮ ॥ ੮੯ ॥ ੯੦ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥

ਮਹਿਬੀਰਗੋਸ਼। ਮਨੁਖਕਥੈਕਥੈਲੋਕਸੁਨਾਵੈਜੋਬੋਲੈਸੋਨਬੀਰਗੋਸ਼। ਸਤਸੰਗਾਤਿਮਿਲੈਤਾਦਿਨਤਾਅਵੈਹਰਿਮਨਾਮਨਿਸਤਗੋਸ਼॥
 ਨਬਲਗਜੀਓਪਿੰਡੁਤੈਸਾਬਤੁਤਬਲੁਨੀਕਫੁਨਸਮਾਗੋ। ਨਬਘਰਿਮੰਦਰਿਅਗੀਲਗਾਨੀਕਾਨਕਪੁਕਛੇਪਾਨਿਤਗੋ॥੪॥ ਸਾਕਤਸਿਉ
 ਮਨਮੇਲੁਨਕਰੀਅਹੁਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸਰੇ। ਸਾਕਤਬਚਨਾਬਿਛੁਆਨਿਉਤੁਸੀਐਤਸਿਸਾਕਤਪਰੈਪਰੇ॥੫॥ ਲੁਗੀਲੁਗੀਪੁਤਿ
 ਬਹੁਪੁਤਿਲਗਾਈਲੀਲਾਪੁਸੀਲੀਸਵਾਗੇ। ਹੁਕੇਬਚਨਸਤਿਸਾਤਿਕਰਿਮਨੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬਹੁਤਪਾਏ॥੬॥ ਪੂਰਬਜਨਮਪਰਦੁਨਕ
 ਮਾਏਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪਿਆਗੇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਪਾਇਅਰਸੁਗਾਵੈਰਸੁਬੀਚਾਰੇ॥੭॥ ਹਰਿਹਰਿਹੁਪਰੰਗਸਰਤੇਰੇਮੇਰੇਲਾ
 ਲਨਲਾਲਗੁਲਾਗੇ। ਜੈਸਾਹੰਗੁਦੇਹਿਸੋਹੈਵੈਕਿਆਨਾਨਕਜੀਤਵਿਚਾਰੇ॥੮॥ ਨਾਟਮਹਲਾ੪॥ ਰਾਮਗੁਰਸਰੰਨਪਕੁਰਬਦਾਰੇ॥
 ਨੀਉਕੁੰਦਰੁਤੰਦੁਐਪਕਰਚਲਾਇਓਕੁੰਦਰਿਉਪਾਰਿਕਾਢੀਨਿਸਤਗੋ॥੧॥ ਰਾਉਪਾਪੁਕਰੇਸੇਵਕਬਹੁਤਅਤੀਨੀਕੇਅਨਸਰਪਾਕਰਿਹਰਿ
 ਪਾਗੇ। ਮੇਰੇਪਰਸਰਪਾਭਗਤਿਮਨੀਰਾਵੈਨਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੇ॥੨॥ ਹਰਿਹਰਿਸੇਵਕੁਸੇਵਾਲਗੇਸਰਦੇਖੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੇ। ਏਕਪੁਰਖੁਏ
 ਕਨਦਰੀਆਵੈਸਰਏਕਾਨਦਰਿਨਿਤਗੋ॥੩॥ ਹਰਿਪੁਰੁਠਾਕੁਰਗਵਿਆਸਭਠਾਈਸਰਚੇਹੀਜਗਤੁਸਮਾਗੇ। ਆਪਦਾਇਆਲੁਦਇ
 ਆਦਨੁਦੈਵੈਵਿਤਿਪਾਥਰਕੀਰੇਕਾਰੇ॥੪॥ ਅੰਤਰਿਵਾਸਬਹੁਤਮੁਸਕਾਈਕੁਮਿਰੁਲਾਮਿਰਹੁਸੀਦਾਰੇ॥ ਬਹੁਬਾਨੁਦੈਵੈਦੁਖਿਕੀਰੇ
 ਕੀਗੁਰਪੁਰੇਘਰਿਨਿਸਤਗੋ॥੫॥ ਬਾਣੀਗੁਰੁਗੁਰੁਤੈਬਾਣੀਵੀਤੰਬਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਗੇ। ਗੁਰਬਾਣੀਕਹੈਸੇਵਕੁਨਾਮਾਪੈਪਰਤਖ
 ਗੁਰੁਨਿਸਤਗੋ॥੬॥ ਸਕੁਤੈਬ੍ਰਹਮੁਬ੍ਰਹਮੁਤੈਸਾਰਿਆਮਨਬੀਜੀਆਖਾਵਾਰੇ। ਜਿਉਨਨਚੰਦ੍ਰਾਸਦੁਖਿਆਧਿਸਟਬੁਧੀਆ
 ਪ੍ਰਾਪਾਪੁਲੁਕੀਜਾਗੇ। ਪੁਰਖਉਜਨੁਅੰਤਰਿਹਿਰਿਦਲੇਚੈਪੁਰਜਨਕੇਸਾਸਾਨਿਹਾਰੇ॥੭॥ ਪਾਕੀਪਾਕਾਰਿਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏਨਾਪੀਛੈਨ
 ਗੁਨਿਸਤਗੋ॥੮॥ ਆਪਨਾਪਾਪਾਪਪੁਰੁਠਾਕੁਰਪੁਰਾਪੋਸਿਸਟਿਸਵਾਰੇ। ਨਨਾਨਕਾਪੇਆਪਿਸਭਵਰਤੈਕਾਰਿਕਿਰਪਾ
 ਨਿਸਤਗੋ॥੯॥ ਨਾਟਮਹਲਾ੪॥ ਰਾਮਕਾਰਿਕਿਰਪਾਲੇਉਏਬਾਰੇ। ਜੀਉਪਕਰਦੈਪਤੀਦੁਸਾਨੀਹਰਿਹਰਿਲਾਜਨਿ
 ਦਾਰੇ॥੧॥ ਰਾਉਕਾਰਿਕਿਰਪਾਜਾਚਿਕਨੁਤੇਰੇਏਕਮਾਗਉਦਨੁਪਿਆਗੇ। ਸਤਿਗੁਰਕੀਨਿਤਸਰਪਾਲਾਹੀਮੋਕਉਹਰਿਗੁਰੇ
 ਲਸਵਾਰੇ॥੨॥ ਸਾਕਤਕਰਮਪਾਣੀਜਿਉਮਥੀਐਨਿਤਪਾਣੀਝੋਲਝੋਲਗੇ। ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਕਰੁਆ
 ਖਨਕੇਗਟਕਾਰੇ॥੩॥ ਨਿਤਨਿਤਕਾਇਆਮਨੁਕੀਆਨਿਤਮਲਮਲਦੇਹਸਵਾਰੇ। ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਕੇਮਨਬਚਨਨਭਾਏਸਰਏਕ
 ਟਰਾਰਸੀਗਾਰੇ॥੪॥ ਮਟਕਮਟਕਚਲੁਸਖੀਸਤੇਲੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਗੁਨਸਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੇਵਾਮੇਰੇਪਰਭਾਈਜਤਿਗੁਰਾਲ
 ਪੁਲਖਾਰੇ॥੫॥ ਨਾਗੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁਸੁਭਨਾਰੀਸਕੁਏਕੋਪੁਰਖੁਮੁਗੇ। ਸਤਿਜਨਾਕੀਰੇਨਮੁਨੀਕਾਈਮੁਲਿਹਰਿਨਾਹਰਿਨਿਸਤਗੋ॥੬॥
 ਗੁਮਗੁਮਨਗਰਸਕਾਠਿਰਿਆਰਿਦਅੰਤਰਿਹਰਿਜਨਕੁਗੇ। ਸਰਪਾਸਰਪਉਪਾਇਮਿਲਾਏਮੋਕਉਹਰਿਗੁਰਗੁਰੰਨਿਸਤਗੋ॥੭॥
 ਪਦਨਸੁਤਸਭਨੀਕਥਰਿਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਦੀਚਾਰੇ। ਨਿਜਘਰਿਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਆਭਿਨੁਨੈਨਾਨਗਤੁਨਿਤਗੋ॥੮॥
 ਤਉਗੁਨਈਸਬਰਨਹੀਸਾਕਉਤੁਅੰਦਰਿਹਮਾਨਿਕਕੀਰੇ। ਨਨਕਾਕੀਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲੁਮੈਰਾਮਜਪਾਤਿਮਨਧੀਰੇ॥੯॥
 ਪਾਨਾਟਮਹਲਾ੪॥ ਮੇਰੇਮਨਕੁਰੁਠਾਕੁਰਅਗਮਾਪਗੇ। ਰਮਪਾਪੀਬਹੁਨਿਰਗੁਨੀਅਰੇਕਕਿਰਪਾਗੁਰਨਿਸਤਗੋ॥੧॥
 ਰਾਉਸਾਧੁਪੁਰਖੁਸਾਧਜਨਪਾਏਇਕਾਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਿਆਗੇ। ਰਾਮਨਾਮੁਪਨੁਪੁਜੀਦੇਵੁਸਕਾਕਿਸਨਕੁਖਨਿਵਾਰੇ॥੨॥
 ਪਰੈਪਤੰਗਾਕਿੰਗਕੁੰਦਰਮੀਨਾਇਕਇੰਦ੍ਰੀਪਕੁਰੰਸੰਘਾਰੇ। ਖਚਕੁਤਸਬਲਤੈਦੇਹਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਪਾਨਿਵਾਰੇ॥੩॥ ਸਾਸਤੁਬੇਦ

ਸਾਪ

ਸੇ

ਸੋਸੋਪੇਦੇਖੇਮੁਨਿਨਾਰਦਬਚਨਪੁਕਾਰੇ। ਰਾਮਨਾਮਪੜ੍ਹਹਾਤਿਪਾਵਹੁਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਨਿਸਤਾਰੇ। ੩॥ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਲਗੀਪੁਕਾਰੇ
 ਜਿਵਸੁਰਜਕਮਲੁਨਿਗੇ। ਮੇਰਸੁਮੇਰਮੋਰਬਹੁਨਾਚੈਨਬਉਨਵੈਘਨਘਨਹਾਰੇ। ੪॥ ਸਾਕਤਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਬਹੁਸਿਚਤੁਸਭੁਰਾਣੁ
 ਲਾਬਿਸਕਾਰੇ। ਜਿਉਨਿਉਨਿਦਰਿਸਾਕਤਨਰੇਤੀਛੇਨੇਛੇਨੇਉਖਾਰੇ। ੫॥ ਸੀਤਨਸੀਤਸਾਧਮਿਲਿਰਹਿਐਗੁਣਬੋਲਹਿਪ
 ਰਉਪਕਾਰੇ। ਸ੍ਰੀਤੈਸਤੁਮਿਲੈਮਨੁਬਿਗਸੈਨਿਉਜਲਮਿਲਕਮਲਸਵਾਰੇ। ੬॥ ਲੋਕੁਲਗਰਸਭੁਆਨਲਕੁਹੈਲਾਕਿਉਸਭੈਬਿ
 ਗਾਰੇ। ਮੇਰਠਕੁਕੇਦੀਬਾਨਖਬਰਿਹੋਈਗੁਗਰਿਆਪੁਕੁਗੁਲੈਮਾਰੇ। ੭॥ ਰਾਖੁਰਾਖੁਰਾਖੁਪੁਕਮੇਰਮੇਰਾਖੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ। ਨਾਨਕ
 ਜੋਧਾਰਿਅਵਰਨਕਾਣੀਸੇਸਤਿਗੁਰਗੁਰਨਿਸਤਾਰੇ। ੮॥ ੬॥ ਜੁਮਲਾ੨੫॥

੧ ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਤਉਨਿ ਰਵੈਰਅਕਾਲਮੂਰਤਿ

ਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ ੪॥

ਅਜੁਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪੁਸਾਇ॥

ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਹੋਹਰਿਅੰਤੁਨਹੀਪਾਇਆ। ਹਰਿਅਗਮੁਅਗਮੁਅਗਾਧੈਬੰਧੁਆਰੇਸੁਹਰਿਪੁਕੁਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭ
 ਮੋਹਨਿਤਏਗਰਤੇਏਗਰਾਇਆ। ਤਮਰਾਖੁਰਾਖੁਦੀਨ ਤੇਰੇਹਰਿਸਗਨਿਹਰਿਪੁਕੁਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਰਣਗਤੀਪਤਪਾਲਤੇ
 ਹਰਿਗੁਰਤਿਵਛਲੁਨਾਇਆ। ਪ੍ਰਯਾਣਿਜਨਹਰਨਾਖਸਪਕਰਿਆਹਰਿਗੁਲੀਓਤਰਾਇਆ॥ ੨॥ ਹਰਿਚੇਤਰੇਮਨਮਹਲੁ
 ਪਾਵਨਸਭਦੁਖਭੰਜਨੁਰਾਇਆ। ਕਉਨਨਾਮਮਰਨਾਨਿਵਰਿਠਕੁਰਹਰਿਗੁਰਮਤੀਪੁਕੁਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਪਤਿਤਪਾਵਨਾ
 ਮੁਸੁਆਮੀਭਉਰਗਤਭੰਜਨਗਾਇਆ। ਹਰਿਹਰਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਨਨਾਨਕਨਾਮਸਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਾਲੀਗਉ
 ਝਾਮਹਲਾ ੪॥ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਸੁਖਦਤਾ। ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਸਾਦੁਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਪਛਾਤਾ॥ ਹਰਉ
 ॥ ੧॥ ਵਡਗੁਰੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਪੁਕੁਰਾਣਾ। ਦਰਮਰਿਮੈਲਗਈਸਭਨਿਕਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਸਰਸਤਾ
 ॥ ੧॥ ਧਨੁਧਨੁਸਾਧਨਿਨੀਹਰਿਪੁਕੁਪਾਇਆਤਿਨਪੁਛਉਹਰਿਕੀਬਾਤਾ। ਪਾਇਲਗਉਨਿਤਕਰਉਜੁਰਹੀਆਹਰਿਮੈਲੁਕਰਮ
 ਆਪਤਾ॥ ੨॥ ਲਿਲਾਟਲਿਖੇਪਾਇਆਗੁਰਸਾਧੁਗੁਰਬਚਨਿਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾ। ਹਰਿਪੁਕੁਪਾਇਮਿਲੇਸੁਖੁਪਾਇਆਸਕੁਕਿਲ
 ਵਿਖਪਾਪਗਵਾਤਾ॥ ੩॥ ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਜਿਨਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਤਿਨਕੀਉਤਮਬਾਤਾ। ਤਿਨਕੀਪਿਕਪਾਈਐਵਡਗੁਰੀਜਿਨ
 ਨਾਨਕਚਰਨਪਰਤਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ ੪॥ ਸਕੁਸਿਪਸਾਧਿਕਮੁਨਜਨਾਮਨਭਾਵਨੀਹਰਿਪਿਆਇਓ। ਅਪਰੰਪਰੇਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਹਰਿਮਲਖੁਗੁਰੁਲਖਾਇਓ॥ ੧॥ ਹਰਉਹਰਮਨੀਚਮਧਮਕਰਮਕੀਏਨਹਿਚੇਤਿਓਹਰਿਗਾਇਓ। ਹਰਿਅਸ
 ਮੋਲਿਓਸਤਿਗੁਰੁਬਿਨੁਬਿਪਮਕਤਿਕਰਾਇਓ। ਪ੍ਰਭਿਸਤਕੇਪੁਰਲੀਖਿਆਗੁਰਮਤੀਹਰਿਲਿਵਲਾਇਓ। ਪਦਸਬਦਰਗਾ
 ਬਾਜੈਆਹਰਿਮਿਲਿਓਮੰਗਲੁਗਾਇਓ॥ ੨॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਾਮੁਨਰਹਰਿਮੰਦਰਾਗੀਆਨਹੀਰਾਇਓ। ਤੇਗਰਭੁਜੇਨੀਗਾਣ
 ਅਹਿਨਿਉਲੋਨੁਜਲਹਿਗਲਾਇਓ॥ ੩॥ ਮਾਤਿਦੇਹੁਹਰਿਪੁਕੁਅਗਮਠਾਕੁਰਗੁਰਚਰਨਮਨੁਮੈਲਾਇਓ। ਹਰਿਰਾਮਨਾਮੈਰਹਉ
 ਲਾਗੋਜਨਨਾਨਕਨਾਮਸਮਾਇਓ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮੇਰਾਮਨਰਾਮਨਾਮਸੁਲਾਗਾ। ਕਮਲੁਪੁਗਾਸੁਗਾਇਆਗੁਰ

ਪਾਇਆਹਰਿਜਾਪਿਓਕੁਮਕੁਓਕੁਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੈਰਾਵੀਭਗਤਿਲਾਗੇਮੇਰਾਹੀਅਰਾਮਨੁਸੋਇਓਗੁਰਮਤਿਜਾਗਾ॥ ਕਿਲਾਵਿਖਖੀਨਭ
 ਦੇਸਾਤਿਅਈਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਵਰੁਕੁਗਾ॥ ੧॥ ਮਨੁਖਰੰਗਕਸੁੰਕੁਤੈਕਚੁਆਜੀਉਕੁਸਮਚਰਾਦਿਨੁਚਗਾ॥ ਬਿਨਮਹਿਬਿਨਸਜੁਇ
 ਪਰਤਾਪੈਰੰਭਧਰਮਰਾਇਕਾਲਾਗਾ॥ ੨॥ ਸਤਸੰਗਾਤਿਪ੍ਰੀਤਸਾਧਾਅਤਿਗੁਰੀਜੀਉਰੰਗਮੰਜੀਠਬਹੁਲਾਗਾ॥ ਕਾਇਆਕਾਪਰਚੀਰਬ
 ਤੁਠਹੇਹਰਿੰਗੁਨਲਹੈਸਕਾਗਾ॥ ੩॥ ਹਰਿਚਾਰਿਓਰੰਗੁਮਿਲੈਗੁਰਸੇਕਾ॥ ਹਰਿੰਗਚਲੁਨੈਰੰਗਾ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਤਿਨਕੇਚਰਨਪਖਾਰੈਜੋ
 ਹਰਿਚਰੀਜਨੁਲਾਗਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ ੪॥ ਮੇਰੇਮਨਕੁਜਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੁਪਾਲਾ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁ ਲੀਨੁ
 ਕੁਇਆਰਾਅਨਾਮੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮਰਸਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਮਨਜਪੀਐਹਰਿਜਪੀਮਾਲਾ॥
 ਜਿਨਕੈਮਸਤਕਿਲੀਖਿਆਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਬਖਸਾਲਾ॥ ੧॥ ਜਿਨਹਰਿਨਾਮਪਿਆਈਆਤਿਨਚੁਕੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ ਤਿਨਜਮੁਨੇ
 ਤ੍ਰਿਨਆਵਈਗੁਰਗਥੇਹਰਿਰਖਵਾਲਾ॥ ੨॥ ਹਮਥਾਰਿਕਥਿਛੁਜਦਹੁਹਰਿਮਾਤਪਿਤਾਪੁਤਪਾਲਾ॥ ਕਰਿਮਾਇਆਅਗਨਸਿਤਮੇਲਤੇ
 ਗੁਰਗਥੇਰੀਨਦਾਇਆਲਾ॥ ੩॥ ਬਹੁਮੈਲੇਨਿਰਮਲਹੋਇਆਸਕੁਕਿਲਾਵਿਖਹਰਿਜਸੁਜਾਲਾ॥ ਮਨਅਨਦੁਕੁਇਆਗੁਰਪਾਇਅਜਨ
 ਨਾਨਕਸਬਦੁਨਿਹਾਲਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ ੪॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਸਕੁਕਿਲਾਵਿਖਕਾਟੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓ
 ਗੁਰਪੁਰੈਮੇਰਾਸੀਸਕੀਜੈਗੁਰਵਾਟਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸੀਐਬਾਤਸੁਨਾਵੈਤਿਸੁਮਨੁਦੇਵਉਕਟਿਕਾਟੀ॥ ਹਰਿਸਾਨਮੇ
 ਲਿਓਗੁਰਪੁਰੈਗੁਰਬਚਨਾਬਿਕਾਨਿਓਹਿਹਟਾ॥ ੧॥ ਮਕਰਪ੍ਰਗਟਾਨੁਬਹੁਕੀਆਸਰੀਰੁਦੀਓਅਧਕਾਟੀ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਕੋਮੁਕ
 ਤਿਨਪਾਵੈਬਹੁਕੰਚਨੁਦੀਜੈਕਟਿਕਾਟੀ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਗੁਰਮਤਿਜਸੁਗਾਇਓਮਨਉਪਰੇਕਪਟੁਕਪਾਟਾ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੋਰੁਰਮਭ
 ਉਰਾਗਾਲਾਜਿਭਾਨੀਮਟਕੀਮਾਟਾ॥ ੩॥ ਕਲਿਜੁਗਗੁਰੁਪੁਰਾਤਿਨਪਾਇਆਜਿਨਪੁਰਮਸਤਕਿਲਿਖਾਇਲਾਟਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਰਸੁਆਮੀ
 ਤੁਪੀਆਸਕੁਲਾਥੀਕੁਖਤਿਖਾਟਾ॥ ੪॥ ੬॥

ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ ੫॥

੧ ਚੰਦ੍ਰਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ॥

ਰੇਮਨਟਹਲਹਰਿਸੁਖਸਾਗਾ॥ ਅਵਰਟਲਾਸੁਠੀਆਨਿਤਕਰੈਜਮਸਿਰਮਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਾਮਸਤਕਲੀਖਿਆਤੇਮਿਲੇ
 ਸੰਗਾਗਾ॥ ਸੰਸਾਰਭਉਜਲੁਤਾਰਿਆਹਰਿਸਿਤਪੁਰਖਅਪਾਗਾ॥ ੧॥ ਨਿਤਚਰਨਸੇਵਹੁਸਾਧਕੇਤਾਜੈਲੋਕਮੋਹਬਿਕਾਗਾ॥ ਸਕੁਤਜਤੁਦੁ
 ਜੀਆਸਰੀਰਖੁਆਸਾਇਕਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਏਕਭਰਮਭੁਲੇਸਾਕਤਾਬਿਨਗੁਰਮੰਧਾਧਾਗਾ॥ ਪੁਰੋਹਿਤਸੋਹੋਇਆਕੋਇਨਮੇਟਣ
 ਹਾਟਾ॥ ੩॥ ਅਰਾਮਹੁਪਗੋਬਿਦਕਾਅਨਿਕਨਾਮਅਪਾਗਾ॥ ਪਨਪੰਨਤੇਜਨਨਾਨਕਾਜਿਨਹਰਿਨਾਮਾਉਰਿਧਾਗਾ॥ ੪॥ ੧
 ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ ੫॥ ਰਾਮਨਾਮਕਉਨਮਸਕਾਗਾ॥ ਜਾਸੁਜਪਾਤਿਓਵਤਿਉਧਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮਿਟਹਿ
 ਪੰਧਾ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਛੁਟਹਿਬੰਧਾ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮੁਰਖਚਤੁਗਾ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕੁਲਹਿਉਧਾਗਾ॥ ੧॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉ
 ਦੁਖਹਰੈ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਅਪਦਾਰੈ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮੁਚਤਪਾਪਾ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਨਹੀਸੰਤਾਪਾ॥ ੨॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਰਿਦ
 ਧਿਗਾਸਾ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਵਲਦਾਸਾ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਤਰੈਨਿਦਾਨਾ॥ ੩॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਨਾਮੁ
 ਹਰੀਕੋਟਿਭਗਤਿਉਧਾਰਕਰੀ॥ ਹਰਿਦਾਸਦਾਸਦੀਨਸਰਨੀ॥ ਨਾਨਕਮਾਥਾਸੰਤਚਰਨਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ ੫॥
 ਐਸੋਸਹਾਈਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ ਜਾਪਸੰਗਤਿਭਜੁਪੁਰਨਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੁਰਤਕਉਜੈਸੇਥੇਤ੍ਰੀਮਿਲਤਾ॥ ਬੁਝਤਦੀਪਕੀਮਿਲ

ਤਿਲਤਾ ਜਲਤਾ ਅਗਨੀ ਸਿਲਤੀਗ ਜੈਸੇ ਬਰਕਾਤੁ ਪ੍ਰੀਤੀਗ ॥ ਜੈਸੇ ਰਣ ਮਹਿ ਸਖਾ ਕ੍ਰਾਂਤਾ ਜੈਸੇ ਕੁਖੇ ਰੋਜਾ ਤਾ ਜੈਸੇ ਕ੍ਰਿਪ
 ਰਿਬਰਸ ਮੇਘਾ ਜੈਸੇ ਪਾਲਨ ਸਰਨ ਸੇਘਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰ ਕੁਖੀ ਸਰਪਥਾਸਾ ਸੁਮਾਪਿ ਜਰਨੀ ਖਾਈ ਬਿਲਾਸਾ ਜੈਸੇ ਅੰਗੇ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥
 ਜੈਸੇ ਦਰੋਰ ਕੀ ਦਰਹਾ ॥ ੩ ॥ ਘੁਰਤ ਉਪਾਥੋਰ ਕਹੀ ॥ ਹਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾ ਪਤੁ ਹੀ ॥ ਉਚਾ ਮੁਰੇ ਬਹੁ ਅਪਾਗਾ ॥ ਸਿਮਰੁਨਾ ਨਕ
 ਤਰੇ ਸਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਹੀ ਹਮਾਰੈ ਸਫਲ ਕਾਜਾ ਅਪਨੇ ਦਸ ਕਉ ਲੇਤੁ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾ ਉਚਰਨ ਸੰ
 ਤਹਾ ਬਮੇਗਾ ਨੈਨ ਦਰਸ ਪੇਖ ਭੀ ਨਿਸਰੇਗਾ ॥ ਹਸਤ ਹਮਾਰੇ ਸੰਤ ਦਹਲਾ ॥ ਪਾਨ ਮਨ ਪਨੁ ਸੰਤ ਬਹਲਾ ॥ ਸੰਤ ਸੀਗ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
 ਸੰਤ ਮੁਖ ਸਹਿ ਮੇਰੇ ਚੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਆਗੀ ਅਮਨ ਹਿ ਮੀਠਾ ॥ ਮੇਰਾ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਤ ਭੀਠਾ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗ ਮੇਰੇ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸੰਤ
 ਕੀ ਮੋਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਿ ਸੰਤ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈਂਤ ॥ ੩ ॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਏਹੀ ਧਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਕਾਇ
 ਆਲੋਚੇ ਹੋਇ ਦਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਕਾਇ ਆਪਾਗੀ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰਿਦੈ ਮੰਝਗਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਸੁਭ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਾ ਜਗਾ ਜਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾ ਉਚਰਨ ਨੀਯੰਤ ਸਨਾਮੁ ॥ ਦੁਖਾ ਬਿਨ ਸੇਸੁ ਖਰੀਓ ਬਿਸ
 ਮੁ ॥ ਸਗਲ ਨਿਪਿਰਿ ਹਰਿ ਹੋਗੇ ॥ ਮੁਨ ਜਨਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੇਗੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪਰਸਗ ਲੇਸ ਮਾਹਿ ॥ ਸੰਤ ਬਿਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ
 ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਪਾਲਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੇਵੁ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਦਾ ਪਰਮ ਜਾ ਕੈ ਦੀ ਬਾਣੁ ॥ ਬੇਮੁਹਤ ਜਨ ਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਇ ॥ ਸਕੁ ਬਿਛੁਰਨਾ
 ਅਪਨ ਆਪਾ ਰਿਮ ਮੇਰੇ ਤੁਤਾ ਕਉ ਜਾਪਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਉ ਉਬਾਲਿਤ ਗਾਜਾ ॥ ਸੁਮਿਲੇ ਦੇਵ ਉਪਾਗਿ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗ ਮਨਤ
 ਨਹਿ ਰਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਤ ਕਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਚਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

3

ਹਰਿ ਸਮਰਥ ਕੀ ਸਰਨ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਨੁ ਪਨੁ ਰਾਸ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਕਟੇ ਕਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾ ਉਚਰਨ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐਜੀ
 ਵਫੈ ਕਾ ਮੁਲੁ ॥ ਗਵਿਰਿ ਆਸਰ ਬੰਠਾਈ ਸੁਖ ਮੇ ਅਸ ਬੁਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਲ ਜਲਾ ਬਿਕਾਰ ਸੁਭ ਤਿਹਿ ਹਿਰਾਨ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥ ਕਰਿ ਜੋ
 ਤ੍ਰਿਨਾਨ ਕੁਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਸਮਰ ਬੁਦੇਵ ਅਪਾਗਾ ॥ ਕਉਨ ਜਾਣੈ ਚ
 ਲਤ ਤੇਰੇ ਕਿਛੁ ਮੰਤ੍ਰ ਨਾਹੀ ਪਾਗ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾ ਉਚਰਨ ਇਕ ਬਿਨ ॥ ਹਿਥਾ ਪਿਉ ਬਾਪ ਦਾ ਪੜ੍ਹਨ ਕਰੈ ਹਰਾ ॥ ਜੇਤ ਕੀਨ ਉਪਾਗ ਜਾਪੁ
 ਭਰਾ ਜੁਦੇਇ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਆਇ ਭਿਯੁਤੇ ਰਾਪੁ ਉਚਰ ਅਗਮ ਮੁਰਾਗਿ ॥ ਕਛੁ ਲੇਹੁ ਉਜਲਾ ਬਿਖ ਮਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬ
 ਲਿਹਗਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਤਿਬ ਸਿਰੇ ਹੋ ਪਾਲਾ ॥ ਵੀਨ ਬੰਧ ਦਰਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਿ
 ਰਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾ ਉਚਰਨ ਅਗਰ ਅਤੇ ਮਧਿ ॥ ਤੁਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਪੂਰਨ ਹਿ ਅਸਰ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਲਏ ਕੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਕਰ
 ਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨੇਰ ਸਨ ਰਸਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਬਾਲਿ ਹਰ ਜਾਏ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥

ਮ: ੬ ॥ ਜੋੜੁ ੧ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਚਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਧੰਨ ਧੰਨ ਭਗਵੰਤ ਬਾਣੀ ॥ ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਪੁਨਿ ਅਨਹਤ ਗਾਜੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾ ਉਚਰਨ ਪਨੁ ਮੇਘ ਮੇਘ ਮਾਦਲੀ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਹਿਸਨ ਭੈਯੋ
 ਮਲੀ ॥ ੧ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਤੁਮਾ ਦੇਵ ਕੀ ॥ ਜਿਹੀ ਹਿਰ ਮਈ ਆਕ ਵਲਾਪਤੀ ॥ ੧ ॥ ਪਨ ਪਨ ਬਨ ਬੰਧ ਬਿੰਦਾ ਬਾਨਾ ॥ ਜਿਹ ਕੇਲੀ ਸੀਨਾ
 ਣੀਲਾ ॥ ੩ ॥ ਬੇਨ ਬਨਾਵੈ ਗੋਪਨੁ ਚਰੈ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਅਨਦ ਕਰੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ॥ ਮੇਰੇ ਬਾਪੁ ਮਾਧੰਤ੍ਰ ਪਾਕੇ ਸੇ
 ਸਾਵਲੀ ਭੀਠੀ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾ ਉਚਰਨ ਪਰੇ ਚਕੁ ਬੈਠੁ ਭਤੇ ਮਾਏ ਗਜ ਹਸਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਉਪਾਗੀ ਅਲੋ ॥ ਦੁਸਾਨ ਕੀ ਸਕਾ ਦੇ ਪਤ

ਅੰਬਰਲੇਤਉਚਾਹੀਅਲੋ॥੧॥ਗੋਤਮਨਾਰਿਅਹਿਲਿਆਤਰੀਪਾਵਨਕੇਤਕਤਰੀਅਲੋ॥ਐਸਾਅਧਮਅਜਾਤਨਾਮਦੇਵਤਉਸਗਗ
ਤਤੀਅਈਅਲੋ॥੨॥ਮਾਲੀਭਿੰਨਾ॥ ਸਭੈਪਾਟਿਗਮਥੋਲੈਗਮਥੋਲੈ॥ਗਮਾਬਿਨਾਕੋਥੋਲੈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਏਕਲਮਾਟੀਕੁਚਿਰ
ਚੀਟੀਗੁਨਨਤੈਬਪੁਨਾਨਾਗੇ॥ਅਸਥਾਵਰੁਜਗਮਕੀਟਪਤੰਗਮਪਾਟਿਪਾਟਿਗਮਸਮਾਨਾਗੇ॥੧॥ਏਕਲਚਿਤਗਮੁਅਨੰਤਾਮਵਰੁਤ
ਜਤੁਸਰੁਆਸਾਗੇ॥ਪ੍ਰਵਵੈਨਾਮਾਭਏਨਿਹਕਾਮਕੋਠਾਕੁਰਕੋਦਾਸਾਗੇ॥੨॥੩॥੧॥

੧ ਉਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅ
ਜੁਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪੁਸਾਹਿ॥

ਗਗਮਾਹੁਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧ ਸੋਲੇਕੁਸਾਜਨਤਤੇਰੇਚਰਨਕੀਹੋਇਤਹਾਸਦਧੁਗਿ॥ਨਾਨਕਸਰਣਤੁਹਾਰੀਆਪੇਖਉਸਦਾਜੁ
ਰਿ॥੧॥ਸਬਦਾ॥ ਪਿਛੁਤੁਹਾਤੀਸਦੜਾਨਾਮੁਖਸਮਕਾਲੇਗੁਪੇਮੇਛੁੜਾਸਿਰਾਇਰੇਦਿਸਨਿਰਬਪੀੜੇ॥੧॥ਜੀਨੀਤਿਗਨਾਮੁਖਿ
ਅਗਈਆਤਿਨਕਉਸਦਮਿਲੇ॥੧॥ਬਾਬਾਮੈਕਰਮਹੀਨੁਕੁੜੀਆਗੁ॥ਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਗਾਅਧਾਭਰਮਕੂਲਾਮਨੁਮੇਗਾ॥੧॥ਗਹ
ਉ॥ਸਾਦਕੀਏਦੁਖਪਰਹੁੜੇਪੁਰਬੀਲੀਖੇਮਾਈ॥ਸੁਖਥੋੜੇਦੁਖਅਗਲੇ॥ਦੁਖੇਦੁਖਾਵਿਯਾਈ॥੨॥ਵਿਛੁੜੀਆਕਾਕਿਆਵੀਛੁੜੈ
ਮਿਲਿਆਕਾਕਿਆਮੇਲੁ॥ਸਾਹਿਬੁਸੇਸਾਲਾਹੀਐਜੀਨਿਕਰਿਦੇਖਿਆਖੇਲੁ॥੨॥ਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾਵੜਾਇਨਤਨਿਕੀਤੇਭੋਗ॥ਵਿਜੋਗੀ
ਮਿਲਿਵਿਛੁੜੇਨਾਨਕਭੀਸੰਜੋਗ॥੪॥੧॥ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੧॥ ਮਿਲਿਮਾਤਿਪਿਤਾਪਿਰੂਕਮਾਈਆ॥ਤਿਨਕਰਤੇਲੇਖੁਲਿਖਾਈਆ
॥ਲਿਖਦਾਤਿਜੋਤੀਵਾਢੀਆਈ॥ਮਿਲਿਮਾਈਆਸੁਗਤਿਗਵਾਈ॥੧॥ਮੂਰਖਮਨਾਕਾਰੇਕਰਸਹਿਮਾਣਾ॥ਓਠਿਚਲਦਾਖਸਮੈਭਾ
ਣਾ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਤਾਜਿਸਾਦਸਹਜਿਸੁਖਹੋਈ॥ਘਰਛਰਲੈਹੋਨਕੋਈ॥ਕਿਛੁਖਾਨੈਕਿਛੁਪਰਿਜਾਈਐ॥ਜੇਬਾਹੁਨਿਦੁਨੀਆਆ
ਈਐ॥੨॥ਸਜੁਕਾਇਆਪਦੁੰਢਾਏ॥ਫੁਰਮਾਇਸਬਪੁਤਰਲਾਏ॥ਕਰਿਸੇਜਸੁਖਾਲੀਸੋਵੈ॥ਹਥੀਪਉਦੀਕਾਰੋਵੈ॥੩॥ਘਰ
ਘੁਮਦਵਾਣੀਭਾਈ॥ਪਾਪਧਰਤਰਨੁਜਾਈ॥ਭਉਬੇੜਾਜੀਉਚੜਾਉ॥ਕੁਨੁਨਕਦੇਵੈਕਾਹੁ॥੪॥੨॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੧
ਕਰਣੀਕਾਗਦੁਮਨਮਸਵਾਣੀਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਲੇਖਪਏ॥ਜੀਉਜੀਉਕਿਰਤੁਚਲਾਏ॥ਤਿਉਚਲੀਐਤਉਗੁਣਨਾਰੀਅੰਤੁਰੇ॥
੧॥ਤਿਤਚੇਤਸਕੀਨੀਬਵਰਿਆ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਿਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਜਾਲੀਰੈਨਜਾਛਾਦਿਨਾਮਾਜੇਤੀਘੜੀਛਾਹੀਤੇ
ਤੀ॥ਹਰਿਸਿਰਸਿਚੋਗਦੁਗਹਿਤਿਛਾਸਹਿਛੁਟਸਿਮੂੜੇਕਵਨਗੁਣੀ॥੨॥ਕਾਈਆਆਰਣਮਨਾਵਿਚਿਲੇਪਾਪਿਰਮਗਨਤਿਤਲਾਗ
ਹੀ॥ਕੋਇਲੇਪਾਪਪੜੇਤਿਸੁਊਪਰਿਮਨਜਾਲਿਆਸੀਨੀਚਿਤਭਈ॥੩॥ਭਾਈਆਮਨੁਰਕੰਚਨੁਛਿਰਿਹੋਵੈਜੇਗੁਰਮਿਲੈਤਿਨੇਭਾ॥
ਏਕਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਿਉਦੇਵੈਤਉਨਾਨਕਤਿਸਦਸਦੇਯਾ॥੪॥੩॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੧॥ ਬਿਮਲਮੰਡਾਰਿਬਸਸਤਿਗਮਲਜਲਪ
ਦਮੁਨੀਜਾਵਲੋ॥ਪਦਮਨੀਜਾਵਲਜਲਰਸਸੰਗਤਿਸੰਗਦੇਖਨਹੀਰੇ॥੧॥ਦਾਦਰਤੁੰਕਬੀਨਜਾਨਸਗੇ॥ਕੁਖਸਸਿਬਾਲਬਸ
ਨਿਰਮਲਜਲਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਲਖਸਗੇ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਬਸਿਜਲਿਨਿਤਨ ਵਸਤਅਲੀਅਲਮੇਛਚਗੁਨਗੇ॥ਚੰਦਕੁਮਦਨੀਦੁਹੁਨਿ

ਦਸਸਿਆਨਭਉਕਾਰਨਗੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਖੰਡਦੁਪਮਧਿਸਿੰਠਸਤੁਬਨਚਾਤੁਰਗੇ॥ਅਪਨਾਅਪਤੁਕਬੁਨਛੇਰੁਸਪਿਸਨਪ੍ਰੀਤਜਿਉਰੇ॥੩॥
ਪ੍ਰੀਤਸੰਗਬਸਾਹਿਜਨਮੁਰਖਅਗਮਸਾਸੁਨੇ॥ਅਪਨਾਅਪਤੁਕਬੁਨਛੇਰੁਸਸੁਆਨਪੁਛਜਿਉਰੇ॥੪॥ਇਕਪਖੰਡੀਨਮੁਰਚ
ਹਿਇਕਹਰਿਹਰਿਰਚਦੀਰੇ॥ਪੂਰਬਾਲਿਖਿਆਪਾਵਸਨਾਨਕਰਸਨਾਨਾਮੁਜਾਪਿਰੇ॥੫॥੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਸੋਲ੍ਹੇ॥ ਪਤਿਤਪੁ
ਨੀਤਅਸੰਖੋਹਿਹਰਿਰਚਦੀਮਨਲਾਗੇ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਬਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕਮਸਤਕਿਕਾਗੇ॥੧॥ਸਬਦਾ॥ ਸਖੀਸੇਤਲੀਗਰਬਹੋਲੀ॥
ਸੁਖਿਸਾਕੀ॥ਇਕਬਾਤਸੁਹੇਲੀ॥੧॥ਜੇਮੈਬੇਦਨੁਸਾਕਿਸੁਆਖਾਆਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉਨਾਰੈਕੋਸੇਰਾਖਉਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਦੇਹਗਣ
ਖਰੀਰੰਵਾਣੀ॥ਗਾਇਆਸੁਜੇਬਨਪੁਪਛੁਤਣੀ॥੨॥ਤੁੰਦਾਨਾਸਾਹਿਬਸਿਰੁਮੇਰਾ॥ਬਿਜਮਤਕਰੀਜਨੁਬੰਦਤੋਰਾ॥੩॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਅੰਦੇਸ
ਏਤੀ॥ਬਿਨੁਦਰਸਨੁਕੋਸੇਰਵਉਸਨੇਜੀ॥੪॥ ੫॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਮੁਲਖਰੀਦੀਲਾਲਾਗੇਲਾਮੇਰਾਨਉਸਭਾਗਾ॥ਗੁਰਕੀਬਚਨੀਹਥੇਬਿ
ਕਾਨਾਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਲਾਗਾ॥੧॥ਤੇਰੇਲਾਯੋਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥ਸਾਹਿਬਕਾਹੁਕਮੁਨਕਰਦਾਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਲਾਲੀਪਉਲਾਲਾ
ਮੇਰਾਉਲਾਲੇਕਾਜਾਈਆ॥ਲਾਲੀਨਦੈਲਾਲਾਗਾਵੈਭਗਤਿਕਰਉਤੇਰੀਗਾਈਆ॥੧॥ਪੀਅਹਿਤਪਾਣੀਆਣੀਮੀਰਾਖਾਹਿਤਾਪੀਸਣਜਾਉ
॥੫॥ਖਾਠੇਗੀਪੰਮਲੋਵਾਜਪਤਿਰਤਤੋਰਾਨਾਉ॥੨॥ਲੁਣਹਰਮੀਨਾਨਕੁਲਾਲਾਬਖਸਹਿਤੁਪੁਵਡਿਆਈ॥ਅਮਰਦਿਨੁਗਾਦਿਵਾਇਆਪਤਿ
ਦਾਤਤੁਪੁਵਡਿਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥੩॥੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਕੋਈਆਖੈਕੁਤਨਾਕੇ ਕਉਬੇਤਾਯਾਕਿਏਈਆਖੈਆਦਮੀਨਾਨਕੁਬੇਰਾਗਾ
੧॥ਗੁਣਿਆਦਿਵਾਨਾਸਾਹਕਾਨਾਨਕਬਉਰਾਨਾ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਉਦੇਵਾਨਾਜਾਣੀਐਜਾਭੈਦਿਵਾਨੋਹੋਇ॥
ਏਕੀਸਾਹਿਬੁਬਾਹਰਾਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੨॥ਤਉਦੇਵਾਨਾਜਾਣੀਐਜਾਏਕਾਕਾਰਕਮਾਈ॥ਤੁਕਮਪਛਾਣੈਖਸਮਕਾਦੁਜੀਅਵਰੁਸਿਆ
ਦਪੁਕਾਈ॥੩॥ਤਉਦੇਵਾਨਾਜਾਣੀਐਜਾਸਾਹਿਬੁਪਰੋਪਿਆਗੁ॥ਮੰਦਾਜਾਣੈਆਪਕਉ ਅਵਰੁਲਾਸੀਸਾਗੁ॥੪॥ ੭॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧
ਇਹੁਪਨੁਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੁਗਿ॥ਮਨਮੁਖੀਠਿਗਹਿਸਿਜਾਣਹਿਦੁਗਿ॥੧॥ਸੇਧਨੁਦਖਰੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਮਾਗੇਜਿਸੁਤੁੰਦੇਤਿਸੈਸਿਸਤਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਇਹੁਪਨੁਜਲੈਨਾਤਸਕਰਲੈਜਾਇ॥ਨਾਇਹੁਪਨੁਬੁਝੈਨਾਇਸਧਨਕਉਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੨॥ਇਸਧਨਕੀਦੇਖਹੁਵਡਿਆਈ॥
ਸਹਜੇਮਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਈ॥੩॥ਇਕਬਾਤਅਨੁਪਸੁਨਤੁਨਰਹਾਈ॥ਇਸੁਧਨਾਬਿਨੁਕਹੁਕਿਨੈਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥੪॥ਭੁਣਤਨਾਨਕਅ
ਕਬਕੀਕਬਾਸੁਦਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਇਹੁਪਨੁਪਾਏ॥੫॥੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਸੁਰਸਰੇਸੇਲਿਸੇਮਸਰੁਪੋਖਲੈਚੁਗਾ
ਤਿਕਰਿਮਰਤਸਨਬੰਧੁਕੀਜੈ॥ਮੀਨਕੀਚਪਲਸਿਉਚੁਗਾਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਡੈਨਹਿਤਿਸੁਨਹਿਕਪੁਛੀਜੈ॥੧॥ਮੁਕੇਕਾਇਚੇਰੁਰਾਬੁਲਾ॥
ਨਹੀਤੀਨਿਆਪਰਮਾਨੰਦਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਜਹੁਗਾਤੁਜਾਰਲੈਅਮਰਗੁਮਾਰਲੈਕੂਤਤਤਿਛੋਰੁਤਉਆਪਿਓਪੀਜੈ॥
ਮੀਨਕੀਚਪਲਸਿਉਚੁਗਾਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਡੈਨਹਿਤਿਸੁਨਹਿਕਪੁਛੀਜੈ॥੨॥ਭਣਤਿਨਾਨਕਜੇਰਵੈਜੇਹਰਿਮੋਨੇਮਨਪਵਨਸਿਉਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਪੀਜੈ॥ਮੀਨਕੀਚਪਲਸਿਉਚੁਗਾਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਡੈਨਹਿਤਿਸੁਨਹਿਕਪੁਛੀਜੈ॥੩॥੯॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਮਾਇਆਮੁਟੀਨਮਨੁ
ਮੁਆਸਰਲਹੀਮੈਮਤ੍ਰਿ॥ਬੋਹਿਥਜਾਲਿਸਿਰਤਰੁਟਿਕੈਸਾਚਾਵਖਹੁਜਿਤੁ॥ਮਾਟਿਕਮਨਮਹਿਮਨੁਮਾਰਸੀਸਚੁਨਲਾਗੇਕਤੁ॥ਗਜਾਤਖ
ਤੁਟਿਕੈਗੁਣੀਛੈਪੰਚਾਇਤੁਗਤਿ॥੧॥ਬਾਬਾਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਦੁਰਿਨਦੇਖਾ॥ਸਰਬੋਜੇਤਿਜਗਜੀਵਨਾਸਿਰਸਿਰਸਾਚਾਲੇਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਰਿਖੀਮੁਨੀਸੰਕਰਾਇਤੁਪੇਰੇਖਾਗੀ॥ਮਾਨੈਤੁਕਮੁਸੈਦਰਸਾਚੈਆਕੀਮਰਹਿਅਠਾਗੀ॥ਜੰਗਮਜੋਧਜਤੀਸੀਨਿਆਸੀ
ਗੁਰਪੁਰੈਵੈਰਾਗੀ॥ਬਿਨੁਸੇਵਾਫਲਕਬੁਤੁਪਾਵਸਸੇਵਾਕਰਦੀਸਾਗੀ॥੨॥ਨਿਪਨਿਆਧਾਨੁਨਿਗੁਰਿਆਗੁਰੁਨਿਆਇਆਤੁਮਾਣੁ॥

ਅੰਧਲੈ ਮਾਣਕਗੁਪਕਿ ਮਾਨਿਤਾਇਆਤੁਤਾਹੋਮਨਪਾਨੀਜਾਇਆਗੁਰਮਤੀਸਚੁਪਛਾਨਾਮੁਖਿਨਾਨਾਹੀਰਹੁਏਈਸੁਰ
 ਆਵਣਜਦੁ॥ ੩॥ ਸਚਾਨਾਮੁਸਥਾਹੀਐਸਾਚੇਤੋਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇ॥ ਗੀਅਨਰਤਨੁਮਨੁਮਾਜੀਐਬਹੁਨਸੈਲੋਹੋਇ॥ ਜਬਲਗਸਾਹਿ
 ਬੁਮਨਿਦਸੈਤਬਲਗਾਬਿਘਨਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਿਰਦੇਛੁਟੀਐਮਨਿਤਨਿਸਾਚੋਸੇਇ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੧ ਜੋਗੀਜੁਗਤਿ
 ਨਾਮੁਨਿਗਮਾਇਲੁਤਾਕੈਸੈਲੁਗਤੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਨਾਥਸਚਾਸਚੁਸੰਗੇਜਨਮਮਰਗਾਤਿਬੀਤੀ॥ ੧॥ ਗੁਸਾਈਤੇਰਕਰਨਾਮਕੈਸੇਜਾ
 ਤੀ॥ ਜਾਤੁਭੀਤਿਭੀਮਲਬੁਲਾਵਹਿਪੁਛਓਬਾਤਨਿਰੰਤੀ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨਾਇਸਨਾਨੀਹਰਿਗੁਣਪੁਜੇਪਾਤੀ॥
 ਏਕੋਨਾਮੁਏਕੋਨਾਗਾਇਤੁਤ੍ਰਿਭਵਲੁਏਕੋਜੇਤੀ॥ ੨॥ ਜੀਤਵਾਰੰਗੀਇਹੁਪਾਇਛਾਬਤੋਲਉਨਾਮੁਅਜਾਚੀ॥ ਏਕੋਹੁਸਾਹੁਸਭਨਾਸਿਰਵਣ
 ਜਾਗੇਈਕੁਭਾਤੀ॥ ੩॥ ਦੋਵੈਸਿਰੇਸਤਿਗੁਰੁਨਿਬੇੜੇਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਏਕਾਇਵਲਾਗੀਜੀਅਹੁਰੈਨਿਭਰਾਤੀ॥ ਸਬਦੁਦਸਾਏਰਗਮਚੁਕਾਏ
 ਸਦਾਸੇਵਕਾਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ ੪॥ ਉਪਰਿਗਗਨਗਗਨਪਰਿਗੋਰਖਤਕਾਅਗਮਗੁਰੁਪੁਨਵਾਸੀ॥ ਗੁਰਬਰਨੀਬਾਹਰਿਘਰਿਏਕੋਨਾਕੁਭ
 ਏਆਉਦਾਸੀ॥ ੫॥ ੧੧॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੧॥ ਪਰੁ ੫॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੈਨੀਦਨਸੇਵੈ॥ ਸੋਜਾਫੈਜਿਸੁਵੇਦਹੁਏਵੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਕੇਨਾਲਗੇਤਨਭੀਤਰਿਵੇਦੁਕਿਨਾਏਕਾਰੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਜਿਸਨੇਸਚਾ
 ਸਿਠਤੀਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਵਿਗਲੈਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਸਾਰਸੋਈਜਾਣੈਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਵਾਪਾਰੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ॥ ਪਿਰਸੇਤੀਧਨ
 ਪ੍ਰੇਮੁਰਚਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਤਥਾਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਸਹਜਸੇਤੀਧਨੁਖਰੀਸੁਹੇਲੀ॥ ਰਿਸਨਾਤਿਥਾਨਿਵਹੀਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਹਸਾਤੋਕੈਭਰਮੁ
 ਚੁਕਾਏ॥ ਸਹਜੇਸਿਠਤੀਧਨਖਚੜਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਮਹੈਮਨੁਮਾਰੈਸੁੰਦਰਜੋਗਾਧਾਰੀਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਉਮੈਜਾਇਆਮਨਹੁਵਿਸਾਗੇ॥
 ਜਮਪੁਰਵਾਜਪਿਖੜਗਕਰਗੇ॥ ਅਬਕੈਕਹਿਮੈਨਾਮਨਮਿਲਈਤੂੰਸਹੁਜੀਅਜੇਭਾਗੀਜੀਉ॥ ੪॥ ਮਾਹੁਮਾਮਤਾਪਵਹਿਖਿਆ
 ਲੀ॥ ਜਮਪੁਰਿਠਸਹਿਗਾਜਮਜਾਲੀ॥ ਹੇਤਕੇਬੰਧਨਤੋੜਨਸਾਕਹਿਤਾਜਮਕਰੈਖੁਆਰੀਜੀਉ॥ ੫॥ ਨਾਹਉਕਰਤਾਨਾਕੈਆ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ ਜਿਸਤੂੰਦੇਹਿਤਿਭੈਕਿਆਚਾਰਾਨਾਨਕਸਗਦਿਨੁਮਾਰੀਜੀਉ॥ ੬॥ ੧੨॥

ਗੁਰਮਾਹੁਮਹਲਾ ੩॥ ਪਰੁ ੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਹਬੈਸਾਲਹਿਤਹਬੈਸਾਸੁਆਮੀਜਹਭੇਜਹਤਹਜਾਵਾ॥ ਸਭਨਗਰੀਮਹਿਏਕੋਗਜਾਸਭੇਪਾਵਿੜਤਿਥਾਵਾ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਦੇਹਿਦ
 ਸਾਸਚੁਗਾਵਾ॥ ਜਾਤੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ॥ ਧੁਰਾਭਲਾਕਿਛੁਆਪਸਤੇਜਾਨਿਆਏਈਸਗਲਾਵਿਕਾਰਾ॥ ਇਹੁਗੁਰਮਾਇ
 ਆਖਸਮਕਹੋਆਵਰਤੈਉਹੁਸੰਸਾਰਾ॥ ੨॥ ਏਦੀਧਾਤੁਸਬਲੁਕਹੀਅਤੁਹੋਇਦੀਕਿਸਤੇਹੋਈ॥ ਆਪੇਖੇਲਕਰੈਸਭਕਰਤਾਐਸਾਬੂ
 ਝੈਕੋਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕਲਿਵਲਾਗੀਦਾਬੀਧਾਤਦੋਬਿਨਾਸੀ॥ ਜੋਤਿਭਵਾਸਾਤਿਕਰਿਮਾਨਿਆਕਾਰੀਜਮਕੀਠਾਸੀ॥ ੪॥ ਗੁਰੁਤ
 ਨਾਨਕਲੇਖਾਮਾਰੈਕਵਨਾਚੁਕਾਮਨਿਆਭਿਆਨਾ॥ ਤਾਸੁਤਾਸੁਧਰਮਗਾਇਜਪਤੁਪਏਸਚੇਕੀਸਰਨਾ॥ ੫॥ ੧॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੩

ਆਵਣਜਾਣਾਥੀਐਨਿਜਘਰਿਵਾਸਹੋਇ॥ ਸਚੁਪਜਾਨਾਬਖਸਿਆਆਪੇਜਾਣੈਸੇਈ॥ ੧॥ ਏਮਨਹਰਿਜੀਉਚੇਤਿਤੁ
 ਮਨੁਤਜੀਵਿਕਾਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਖਿਆਇਤੁਤਾਸਚੁਲਗੀਪਿਆਰੁ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ॥ ਐਥੈਨਾਵਹੁਭੁਏਆਠਿਹੁਬੁਕਿਥਾਉਪਾ
 ਏ॥ ਜੋਨੀਸਭਿਭਵਾਈਅਨੀਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਪਾਇਆਪੁਗਬੀਲਿਖਿਆਮਾਈ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਸਚੀਭ
 ਗਤਿਕਰਿਸਚਾਲਏਮਿਲਾਈ॥ ੩॥ ਮਾਪੇਸਿਸਟਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਡਿਆਈਅਜੇਭਵੈਤੋਦੇਈ॥ ੪॥

ਅਪੇ

ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੩॥ ਪਿਛਲੇ ਹਨੁ ਬਖਸਾਇ ਨੀਉ ਅਬਤੁ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੩॥ ਹਰਿਕੀਰਨ ਦੀ ਲਾਗਰਹਾ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ੧॥ ਮੇ
ਰੇ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਹੀ ਲਾਗਰਹਾਇ ॥ ਕਮਨੁ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੈ ਜਾਤਨ ਪਤਿ ਹੋਨਾ ਐਕੁ ਨਾ
ਉ ॥ ਸਚਾ ਦਿਓ ਕ੍ਰਮੁ ਕਟਿ ਆਹੁ ਨਾਮ ਦੀ ਆਸ ਮਝਾਇ ॥ ੨॥ ਆਹੁ ਨਾਮੁ ਲਾਲਚ ਕਰਹਾ ਛਿਰੈ ਲਾਲਚ ਲਾਗਾ ਜਾਇ ॥ ਪੀਧੈ ਕੁੜਿ ਵਿ
ਆਪਿ ਆਜਮ ਪੁਰੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਸਕੁ ਕੀਛੁ ਮਾਪੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿ ਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖੁ ਖੋਹੈ ॥ ੪॥

੩॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੩॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੇਵੇ ਲਹੁ ਜੋ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਾਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਆਖੁ ਉਜਲਾਸ ਪੀਨਾ ਮੁਹਾਰੀ ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਸਾਚ
ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਛੈ ਦੇਖੁ ਲੇ ॥ ਦੁਖੁ ਭੁਭਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸੇਵਰੀ ॥ ਸੁਰਬਾਗਿ ਲਾਵੈ ਹੋ
ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੜਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸੇਇ ॥ ੨॥ ਏਕੁ ਗਤੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣਨੀ ॥ ਮਨੁ ਖਰਮੁ ਭੁਭਾਇ ॥ ਓਨਾ ਵਿਚੁ ਆਪਦੁਰਤ ਦ
ਕਰਣਾ ਕੀਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੩॥ ਜੀਸੁ ਨਾਮਿ ਜੋਗੁ ਨ ਚਲਈ ਖਲੋਕੀ ਚੈ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਨਿਦੈ ਸੈਤਾ ॥ ਸੁਟਿ ਕਰੈ ਸਾਬਾਸ ॥ ੪॥

੧॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੩॥ ਮਾਹੁ ਤੇ ਸੀਤਲੁ ਕਤੇ ਮਨੁ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ॥ ਸੋਚਾ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ॥ ਸੁਜੇ ਵਹੁ ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅ
ਨਰਿ ਨੁਪਿਆਇ ॥ ਹਿਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਬਚਨ ਅਰਪਤੁ ਅਨਾਦਿ ਨੁਹਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੈ ਜਾਣੀ ॥ ਜੈਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ
ਬੁਝਾਇ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ॥ ਸੋਇ ਦੁਏ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਰੁ ਦੂਜੇ ਲੋਗੋ ਕਿ ਕਰਨ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ ਜਨਮ ਪੁਰਬ ਧੇਮਾਰੀ ਅਹਿ ਬੁ
ਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੩॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰਵੇ ਪਰਵਾਹੁ ਹੋਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਕੁਜਿ ਪਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੪॥ ੫॥

ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੪॥ ਪਰੁ ੨॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਾਪਿ ਓਨਾ ਅਸੁ ਕਜਨੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥ ਹਿਰਿ ਸਿਰੁ ਪਗੇ ॥ ਦਾ ਲਟੁ ਭੰਜ ਸੁਦਾ ਮੈ ॥ ਮਿਲਿ ਓ ਗੁਰ ਤੀ ਕੁਇ ਤੇਗੇ ॥ ਗੁਰ ਤਿਵ ਛਲੁ ਹਿਨਾ ਮੁਕਿ ਤਰ
ਬ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਕੇ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਅਜ ਪਤਿ ਉਧੇਗਾ ॥ ਪ੍ਰਾਪਿ ਲਾਵਾ ਬਿਰਹੁ ਸੀ ॥ ਸੁਤੁ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ ਤੇਗੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਜੁਗ ਨਾਮੁ ਮ
ਧਾਨੁ ॥ ਪਦਾਰਥ ਭਰਤ ਜਨਾਉ ਧੇਗੇ ॥ ਨਾਮ ਜੈ ਦੇਉ ਕਬੀਰ ਕਿਲੋਚਨ ਸਭ ਦੇਖ ਕਏ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਲਗੇ ॥ ਸੋ ਉਧੇ ਸਚ ਕਿਲਾਵਿ ਖਾਪ
ਗੇ ॥ ੨॥ ਜੋ ਜੋਨਾ ਮਨੁ ਪੈ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਸਭ ਤਿਨ ਕੇ ਦੇਖੁ ਪਰਹੇ ॥ ਬੇਸੁ ਆਰਵਤ ਅਜਾਮਲੁ ॥ ਧਰਿ ਓ ਮੁਖ ਬੋਲੈ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਨਹ ਹੋਗੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ
ਉਗੈ ॥ ਸੇਵਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤੇ ਕਬਿ ਪਨ ਮੁਕਤਿ ਕੇਗੇ ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਉਧਾ ਅਨੁਗੁਰੁ ਕੀ ਆਹਿ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕੇਗੇ ॥ ਸੇਵਕ ਪੈ ਜਰਬੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸ
ਰਣਿ ਪਰੇ ਉਧੇਗੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਉਧੈ ॥ ਰਿਓਨਾ ਮੁਹੇਗੇ ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੪॥ ਸਿਧ ਸਮਾਪਿ ਨਾਪਿ ਓ ਲਿਖੁ ਲਾਈ ॥

ਸਾਧਿਕ ਮੁਨ ਜਪਿਆ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੋ ਤੇਖੀ ॥ ਪਿਆਇ ਆਮੁਖਾਇ ॥ ਦਾ ਦਕਰ ਵਿਆਸ ਰਹਿ ਪਰੇ ॥ ਜਪਿ ਓ ਤੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖ ਪਰਪਾਇ
ਆ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਮੁਜ ਪਤਤ ਰਿਆ ॥ ਪੀਨਾ ਜਟੁ ਬਾਲ ਮੀ ਕੁਥ ਦਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਪਾਇਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਗਰਗਦਗੀ ॥ ਧ੍ਰੁਵੈ ਜਪਿ
ਓ ਰਿਖ ਬੁਧੇ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਸਿਕਰ ਬ੍ਰਹਮੈ ਦੇਵੀ ਜਪਿ ਓ ਮੁਖ ਹਰਿ ਹਿਨਾ ਮੁਜ ਪਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਿਨਾ ਮਾਜਿਨਾ ਮਨੁ ਭੀਨ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖ
ਪਾਰਪਾਇਆ ॥ ੨॥ ਕੋਇਲੀ ਟਿਤੇ ਤੀ ॥ ਜਪਿਆ ਓ ਹਰਿ ਜਪਤਿ ਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬੇਟ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੁਖ ਪੀਤਿ ਤ ਹਰਿ ਗ
ਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਜਿਨਾ ਮਸਿਦ ਸਿਆ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਪਾਰਪਾਇਆ ॥ ੩॥ ਅਨਤਤਰੀਨਾ ਮੁਜਿਨ ਜਪਿਆ ਮੈਗਦ ਤਿਨ ਕਰਿ ਸਕਿਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਬਾਇ ॥ ਪਾਏ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿਨਾ ਮੁਦਿ ॥ ਜਾਇ ਓ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਇਆ ॥ ੪॥ ੧॥ ੧ ਓ
ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੪॥ ਪਰੁ ੩॥ ॥ ਹਰਿ ਹਿਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਹਰਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਾਮਿ ਚਲਦਾ ॥ ਹਰਿ ਤਿਲੇ ਛੋਰਾਇ

ਨਿਥੈ ਅਵਧਾਨ ਲੀਆ ਕੁਸੀਆ ਤਿਥੈ ਹਰਿਗੁਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਹਰਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰ
 ਧੁ ਮੈ ਹਰਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਨ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਹਰਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁਰੈ ਕੋਈ ਆਣਾ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮੈ ਜੋ ਦਰੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤੁ
 ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੂ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮੇਲੈ ਦਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਨਨ ਹਰਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਭੀ ਸਿਕਾਹੀ ਟਮਕਿ ਜਾਇ ॥
 ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋ ਨਿਕੁ ਦਾਈ ਆਹਿ ਮਰਜੀ ਮਹਿ ਅਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਓਇ ਜਮ ਦਰ ਬਧੇ ਮਾਗੀ ਅਹਿ ਦੁਰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤੂੰ ਪੂਰ
 ਜ ਮਸਰਣਾ ਗਤੀ ਮੋ ਕਉ ਮੇਲ ਲੈ ਹਰਿਗੁਰਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪਾਠ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨੀਉ ਆਪ ਦਇਆਲੂ
 ਇਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਦਸਾਇ ਦਰੈ ਸੈ ਹਰਿ ਪੁਰਾਸਿ ॥ ਹਉ ਤਿਸਾ ਦ੍ਰਿੜੁ ਖਰਖ
 ਨੀਐ ਮੈ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥ ਮੈ ਅੰਤ ਰਿਪੈ ਮਾਧਿ ਰੰਮਕਾ ਕਉ ਸਜਣ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਸਿ ਤਾ ਮੈ ਹਰਿਗੁਰਿ
 ਨਾਮੁ ਪੁਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਪੀਰ ਕਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੀਆ ਪੀਸਿ ਲਾਇ ਗੁਰ ਮੈ ਦਸੈ ਹਰਿ ਪੁਰਾ
 ਸਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਲਭਈ ਮਨੁ ਦੇਖੁ ਮਨਿ ਨਿਰਜਾ ਸਿ ॥ ਹਰਿਗੁਰ ਦਿਓ ਆਪੁ ਗਬ ਆਹਿ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ
 ਭੰਡਾਰੀ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਥੇ ਲੈ ਦੇਇ ਮੁਖ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਮਨੁ ਖਿਛੁ ਗਾਵਿ ਤੁਇ ਆਤਿ ਖਮੁਈ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਪਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਦਸਾਤਾ ਹਉ ਉਮਾਗੁ ਉਦਨੁ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁਨਾ ਮੇਲ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਮਨ ਤਨਿ ਵਰਨੀਆਸਿ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਵੈਸੁ ਦਿਖੈ ਬੇਨਤੀ
 ਜਨਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿਗੁਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਮਤਿ ॥ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਾਪਿ ਹਰਿਗੁਰਿ
 ਬਾ ਵਰਨਾ ਗੀਆ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਲੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨ ਪਰਤੀਤੈ ਗੁਰ ਪੁਰੈ ਨਾਮ ਸਮਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੈ ਹਰਿਗੁਰਿ ਕਥਾ ਮਨੁ ਕਉ
 ਹਰਿਗੁਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖ ਅਕਥ ਕਰਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਅੰਤ ਨਿਖੋਜੈ ਨ ਛੋਲਿ ਮਗ ਕਉ ਪਾਣੀ ਐ ਅਕਥ ਕਰਾਣੀ ॥
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਸੁਦਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਕੁਣੀ ॥ ਮੈ ਅੰਤ ਨਿਨਾ ਮੁਖ ਧਾਰੂ ਮੈ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਥਮੁ ਜਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ
 ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਲਿਖੁ ਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵਰਨਾ ਗੀ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਆਹਿ ਪਾਇਆ ਸੁਘੜੁ ਜਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਖਿਛੁ ਗਾਵਿ
 ਤੁਇ ਆਤਿ ਨ ਦੁਖੀ ਰੈਣਾ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨਾ ਤੇ ਕਦੀ ਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹਿਆ ਮੁਖ ਦਿਜੈ ਅੰਤਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮੇਲ
 ਗੁਘੁ ਘੜੁ ਜਾਣੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਭਾਉ ਲਗਾ ਬੈਰਾਗੀਆ
 ਵਰਨਾ ਗੀ ਹਰਿ ਮਨ ਰਾਖੁ ॥ ਮਿਲੈ ਸੰਗਤਿ ਸਰਪਾਉ ਪੁਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਾਖੁ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਅਹੋਇਆ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਾਖੁ ॥
 ੧ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਸਿ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਪਾਤਿ ਰਾਖੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁੰ
 ਘਾਈ ਐ ਹਰਿ ਕੀਰਤ ਗੁਰ ਮੁਖ ਰਾਖੁ ॥ ਤਨ ਪਰਤੀ ਹਰਿ ਬੀਜੀ ਐ ਵਿਚ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥ ਅੰਤਿ ਹਰਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁਰੈ ਗੁਰ ਪੁਰੈ
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਾਖੁ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਦਹਿ ਸਬਦੁ ਲਾਖੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਗੁਜੀ ਵਟੇ ਵਿਚ ਵਿਸਟਾ ਮਨੁ ਖਰ
 ਖਾ ॥ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਨਿ ਕੁਦਾਈ ਅਹਿ ਬੁਝੈ ਨੀਦਰੀ ਪਰਾਖੁ ॥ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਹਰਿ ਦਇਆ ਪਾਠਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥ ਸੰ
 ਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾ ਪਕਹਿ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਜਾਖੁ ॥ ਹਰਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁਰਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਤਿ ਰਾਖੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ਪਾ ॥ ਹਰਿਗੁਰਿ ਕਾਤਿ ਕਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ
 ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਹਰਿਗੁਰਿ ਰਿਦੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਹਰਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮੇਰੀ ਅੰਤਿ

ਨਾਪਿਤਹਿਗਿਨਾਮ ਛੰਡਾਵੈਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਾਉ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਅੰਸਿਤੁਹਿਨਾਉ॥ ਮੰਗਤਨਨਾਏਹਰਿਦੇਪਸਾਉ॥ ਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਦਾਹਿਸਤਿ
 ਅੰਸਤਿਸੇਰੇਮਨਕਾਵੈਜੀਉ॥ ੨॥ ਨਵੈਛੰਡਸੁਦਹਿਅਪਾਵਿਛਾਬੈਲਾਹਿਨਾਮੁਪਾਵਿਤਸੁਕੁਕਿਤਾ॥ ਜੇਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹਹੋਵੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਸਿਮਰਤ
 ਮਲੁਲਾਹਿਨਾਵੈਜੀਉ॥ ੩॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਖਮੁਪੈਰਾਗੀ॥ ਕਉਤਰੀਐਦੁਰਸੰਸਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਥਦੇਇਪ੍ਰਕਾਸਤਾਪਿਹਰਿ
 ਪਾਕਲੀਪਾਵੈਜੀਉ॥ ੪॥ ਤੂੰਸਰਬਤੋਰਾਸਕੁਕੋਈ॥ ਜੇਤੂੰਕਰਹਿਸੋਈਪ੍ਰਕ੍ਰੋਈ॥ ਨਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵੈਬੋਰਾ॥ ਹਰਿਗੁਣਵੈਖੂਹਿਪਾਵੈਜੀਉ॥
 ੫॥ ੧॥ ੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੬॥ ਹਰਿਗਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰਾ॥ ਸਕੁਕਿਲਾਵਿਖਾਟੈਹਰਿਤੇਗਾ॥ ਹਰਿਪੁਰਖਪੁਰਿਪੁਰਖਹਰਿਦਲਦਿਆ
 ਨਾਲਸਖਾਈਜੀਉ॥ ੧॥ ਨਿਸੰਗੋਰੁਪਾਕਰੈਸੋਧਿਆਵੈ॥ ਨਿਤਤਰਿਜਪੁਜਾਪੁਰਿਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਸੁਆਵੈਨਾਪਿਹਰਿ
 ਪਾਕਲੀਪਾਵੈਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਾਉ॥ ਨਿਰਕਉਨਿਰੰਕਰਸਤਿਨਾਮੁ॥ ਨਗਮਹਿਸੇਸਾਇਉਤਮਕਾਮੁ॥ ਦੁਸਮਨਦੁਤਨਮਕਾਲਠੇਹੁਮਾਰਉ
 ਰਿਸੇਵਕਨੇਨਿਨਾਈਜੀਉ॥ ੨॥ ਨਿਸੁਓਪਰਿਗਿਕਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਸੇਸੇਵਕੁਚੁਕੰਟਾਨਿਆ॥ ਜੇਉਸਕਾਬੁਰਾਕੁਏਕੋਈਪਾਪੀਉ
 ਸੁਨਮੁਕੰਕਰਪਾਈਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਕਮਹਿਏਕੁਨਿਰੰਕਰਤਾ॥ ਸਕੁਕਰਿਕਰਿਵੈਖੈਅਪਣੇਚਲਤਾ॥ ਨਿਸੁਹਰਿਕਾਖੈਤਿਸੁਕਉਦੁਮਾਰੈ
 ਨਿਸੁਕਰਤਾਅਪੁਛਛਾਈਜੀਉ॥ ੪॥ ਹਉਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲੀਕਰਤਾਗੇ॥ ਨਿਸੇਵਕੁਭਗਤਸੰਭੋਨਿਸਤਾਗੇ॥ ਦਸਅਠਾਰਵੇਰਸਕੁ
 ਪੁਛੁਤਨਨਾਨਕਨਾਮੁਛਛਾਈਜੀਉ॥ ੫॥ ੧॥ ੮॥

ਜੁਗਰੂ

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਪਰ ੨॥

੧ ਰਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਹਪੈਧਰਤਿਅਕਾਸਨਪ੍ਰਤਾਸਿਉਪਰਿਅਮੁਕਰਾਰਾ॥ ਪਉਟਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਰਹਪੈਰਹਪੈਇੰਦ੍ਰਬਿਰਾਰਾ॥ ੧॥ ਏਕਾਨਿਕਉਬਤਸੁ
 ਨੀ॥ ਸੇਸੁਖੀਅਸੇਸਦਾਸੁਏਲਾਜੇਗੁਰਮੇਲਿਗਾਇਗੁਨੀ॥ ੧॥ ਰਾਉ॥ ਦੇਹਿਪਰਾਅਹੁਦੇਵਭਰਪਰਿਸਿਧਸਾਧਿਕਰੁਮੁਇਆ॥ ਲਖਚਉ
 ਰਾਸੀਤਮਹਿਮੰਜਨਨਾਠਿਰਿਠਿਰਿਜੋਨੀਜੋਇਆ॥ ੨॥ ਰਾਜਸਸਾਤਕਤਾਮਸਰੁਰਪੈਕੇਤੇਹੁਪਉਪਾਇਆ॥ ਛਲਬਪੁਗੀਇ
 ਕਉਲਾਡਰਪੈਅਤਿਡਰਪੈਧਰਮਰਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਗਲਸਮਿਗੀਰਹਤਿਦਿਆਪੀ॥ ਬਿਨੁਰੁਕਰਦੈਰਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਣਨਕਾਸੀਗੀਰ
 ਗਤਸੋਹਿਦਰਬਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫॥ ਪੰਥਬਰਖਕੋਅਨਾਥਪ੍ਰਬਾਰਕਿਹਰਿਸਿਮਰਤਿਅਮਰਅਟਾਗੇ॥ ਪੁਤ੍ਰੋਤ
 ਨਾਰਾਇਣਕਹਿਓਨਮਕੰਕਰਮਾਗਥਿਰਾਗੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਠਕੁਕੇਤੇਅਗਨਤਉਪਰੇ॥ ਮੋਹਿਦੀਨਅਲੇਖਮਾਤਿਨਿਰਗੁਣਪਰਿਓਸਰੁ
 ਦੁਆਗੇ॥ ੧॥ ਰਾਉ॥ ਘਾਲਮੀਕਸੁਪਰਹੋਤਰਿਓਬਪੈਕਤੇਕਿਰਾਗੇ॥ ਏਕਨਿਮਖਮਨਮਾਹਿਅਗਾਧਿਓਗਜਪਤਿਪਰਿਉਤ
 ਗੇ॥ ੨॥ ਕੀਨੀਗਥਿਆਕੁਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈਰਹਦਾਖਸਨਖਉਬਿਰਾਗੇ॥ ਬਿਰਰਦਾਸੀਸੁਤਕਾਇਓਪੁਨੀਤਾਸਗਲੇਕੁਲਉਜਾਗੇ
 ੩॥ ਕਵਨਪਰਾਪਬਤਾਵਉਅਪਨੇਮਿਥਿਅਯੋਹੁਮਗਨਾਗੇ॥ ਅਮਾਇਓਜਾਮਨਾਨਕਓਹਿਰਿਕੀਲੀਜੈਕੁਨਾਪਸਾਗੇ॥ ੪॥ ੨॥
 ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫॥ ਏਤਨਾਵਿਤਕੁਮਿਓਹੁਭਾਂਤੀਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਪਾਏ॥ ਜੇਜੋਕਰਮਕੀਏਹਉਉਮੈਤੇਤੇਭਏਅਜਾਏ॥
 ੧॥ ਅਵਗਾਇਨਕਾਤੁਕਾਨਲਾਏ॥ ਸੇਦਿਨੁਮੈਕਉਦੀਜੈਪ੍ਰਭਾਨੀਉ॥ ਵਨਾਰਿਜਸੁਗਾਏ॥ ੧॥ ਰਾਉ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਹਿਦੇਅਪਸ
 ਰਾਇਸਹਿਸਤਿਓਰਾਏ॥ ਮਾਇਆਮਦੁਰਖਭਏਉਦਮਾਤੇਹਰਿਹਰਿਕਬਹੁਨਗਾਏ॥ ੨॥ ਏਹਥਿਧਧੋਜੀਬਹੁਪਰਕਾਰਾ॥ ਬਿਨਸੰਗਨਾਹੀ
 ਪਾਏ॥ ਰੁਮਚਾਰਵੈਸੋਮਰਥਮਾਂਗਨਕਉਦਾਨੁਆਏ॥ ਤਿਆਗਿਓਸਗਲਾਮਨਮਹਤਾਦਾਸਰੇਣਸਰਣਾਏ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਮਿਲਭਏ
 ਏਕੈਮਹਾਅਨੰਦਸੁਖਪਾਏ॥ ੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫॥ ਕਵਨਥਾਨਪੀਰਿਓਤੈਨਾਮਾਕਵਨੁਬਸਤੁਅੰਕਾਰਾ॥ ਕਵਨਚਿੰਨਸੁਨਿਉ

ਪਰਿਛੇਤਿ ਓਖੁ ਖਤੇ ਸੁਨਿ ਕਰਿਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਾਹੁ ਤੇ ਤੁੰ ਕਵਨ ਕਹਾਤੇ ਆਇਓ ॥ ਏਤੀ ਨ ਜਾਨ ਉਕੇਤੀ ਕਾ ਮੁਤ ਚਲਤੇ ਬਧਿਨ ਪਾਇਓ ॥ ੧੨ ॥ ਓ
 ॥ ਸਹਾਨ ਸੀਲ ਪਵਨ ਅਹੁ ਪਾਣੀ ਬਸੁ ਪਾਖਿ ਮਾਨਿ ਰਹਾਤੇ ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਮਿਓ ਕੁਏ ਓਸਿ ਜੋਗਾਇਨ ਮਾਹਿਕ ਵਨ ਦੁਹਾਤੇ ॥ ਜਿਨਿ ਰਿਚਿਗਾਇਆ
 ਪੁਰਖਾ ਬਿਪਤੈ ਨਾ ਲੋਹਿ ਮੈ ਪਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਉਸਹਿ ਕਉ ਰੋਓ ਓਤ ਆਵੈ ਨਾਈ ॥ ੩ ॥ ਬਰਨ ਰਿਹਨ ਨਾਹਿ ਕਛੁਰ ਚਨਾ ਮੇਥਿ ਆਸਹ ਲਖ
 ਸਾਹਾ ॥ ਭਟਤ ਨਾਨਕੀ ॥ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਓਤਿਨ ਪਾਇਓ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਗੁਣਾ ਗਰਿਬ ਨੇ ਲਾਵੁ ਧਰੁ ਲੈ ਚਾਲਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਓਤਕ
 ਨਿਬਧੀ ਪ੍ਰੀਤਾ ਜੀਵਤਿ ਸਾਹਿਬ ਸੇਵਿਓ ॥ ਅਪਨ ਚਲਤੇ ਗਾਇ ਓਤੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਸੀਆ ॥ ਗਿਆ ਕੀ ਨੀਠਾ ਕਹਾਤਿ ਸਤੇ ਮੁਖ ਨਹੀ
 ਮੋਰਿਓ ॥ ਸਹਾਨਿ ਮਨਿ ਦੁਖ ਓਗਰਤਿ ਰਿਓ ॥ ਓਤਿ ਓਤਿ ਆਹੁ ਕਉ ਰਿਓ ॥ ਆਗਿ ਆਮਹਿ ਰੁਖ ਸੇਈ ਕਰਿ ਸੁਖ ਸੋਹਾ ਰਖਨ ਹੋਜਾਇ ॥
 ॥ ਜੇ ਜੋਗੁ ਮਗਾਇਓ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਸੇਵਾ ਲੈ ਮਾਨਿਓ ॥ ੩ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰਪਾਲ ਕੁੰਝ ਮੁਕੁ ਕਉ ਸਵੇਰੇ ਲਤਿ ਪਲਾਤਾ ॥ ਪੰਨੇ ਸੇਵਕ ਸੁਲ
 ਓਤੁ ਆਇ ਆਜੇ ਨਾਨਕ ਖਸਮ ਪਛਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖਸਿ ਅਕਰ ਮੁਖਿ ਪਾਕੁਈ ਠਾਕੁਰ ਕੀਰਤਨੁ ਗਹਿਰਿਗਾਈ ॥
 ਸੁਮੁਖ ਕਾ ਪਾਏ ਬਿਸਮਾ ਮਿਟਿਗਈ ਸਗਲੀ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਮੋਤਿ ਨੀਵਨ ਪਰਵੀ ਪਾਈ ॥ ਚੀਤਿ ਆਇ ਓਮਨ ਪੁਰਖਾ ਬਿਪਤਾ ਸੀਤਨ ਕੀ
 ਸਰਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਓਰ ਮੋਹ ਨਿਵਾਰਿਨਿ ਦ੍ਰੋਸਹ ਲਖੈ ਗਈ ॥ ਸਹਾਨੁ ਰਾਜ ਰਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਤਿਨ ਕਾਇ ਓਤੁ ਗਈ ॥ ੨ ॥
 ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਲਸਹਾ ॥ ਸੁਖ ਪੂਰਿ ਹੋਇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ ਪਾਵਨ ਪਾਤਿਤ ਕੀ ਏਖਿ ਨ ਕੀਤਾ ਮਹਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗਿਰਭ ਉਭਏ ਸਗਲ ਕੁਏ
 ਏਗੋ ਬਿਰਚਰਣ ਓਟਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਸਗਾਵੈ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੋਇ ਨਿਸੁ ਓਟਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਗੁਣ
 ਨਾਇ ਕਉ ਸਕ ਉਕਥਾ ਗਾਵਸੇਗਾ ॥ ਛੋਰ ਜਾਇ ਖਿਨ ਰੁਤਿ ਰਿਤ ਕਉ ਓਆ ਕਉ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਪਾਵਸੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ ਪੁਰਖ ਉਕਉ ਨਸ
 ਮਾਹ ਸਗੋ ਬੈਰੀ ਸੋਗੈ ਗਰਸਿ ਗਰਿ ਆਤਿ ਸਾਇਓ ਜੀਅ ਗਾਜਾ ਰਸਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿ ਮੈ ਜਮ ਛੋਰੈ ਤਾ ਕੀ ਸਹਾਇਨ ਪਾਵਸੇਗਾ ॥
 ਕਾਚੁ ਦੇਇ ਸਿਆ ਬਧ ਪਰੇ ਕਉ ਤਾ ਕੀ ਓਟਿ ਟਿਕਾਵਸੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਸਕਾਨਾ ਸੁਸੁਨ ਤਤੁ ਵਤਰੀ ਮੈ ਤਾ ਸਿਓ ਰੰਗ ਲਾਵਸੇਗਾ ॥ ਬੈਰੀ ਬਾਤ ਅਲ
 ਪ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਬਹੁ ਬਹੁ ਅਟਕਾਵਸੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾ ਕੁਰਸੀ ਸੰਗ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੈ ਗੁਣ ਕ੍ਰਮ ਛੁਟ ਜਉ ਪਭ
 ਏ ਸਹਾਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀਸਭ ਬਿਧ ਜਾਨੈ ਤਿਸ ਤੇ ਕਹਾਵਲਾ ਰਿਓ ॥ ਹਸਤ ਪਾਵਸੁ ਰੇਖਿ ਨਹੀਤ ਰਿਅਗਲੀ
 ਗਿਲੈ ਜਾ ਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਮੁਕੁ ਤੈ ਮਨ ਤੇ ਗਾਥਿ ਸਾਰਿਓ ॥ ਲੁਛੁ ਪਾਇ ਕਰਹਿ ਤਰਾਖੇ ਰੀਪੇ ਖਤ ਨੈਨ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਧਰੇ ਰਹੁ ਉਪ
 ਨਿਓਤ ਨਹੀਤ ਰਿਟਰਤ ਨ ਕਹੁ ਚਾਹਿਓ ॥ ਪ੍ਰਗਾਥਿ ਸਹਾਤਿ ਮਹਾਦੁਖ ਪਾਇਓ ॥ ਹੁਨ ਨ ਕਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਖੇਪੁ ਰਚੀਤਾ ॥ ਗਹਿਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨੀਤ ਨੀਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ ॥ ਓਆਹਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਹੋਸੈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ
 ਨ ਕੀ ਓਟਿ ਮਧੇ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬੈ ਵਸਿਓ ਸਗਲ ਸੀਸਾ ਗਾਥੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗਹਿ ਓਸਾ ਚ ਸੋਈ ॥ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਈ
 ਦੁਖ ਨ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰੁ ੩ ॥

ਜਬੈ ਓਉ ਏਤ ਬ
 ਏਤੈ ਏ ਕੰਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
 ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਮੋਹ ਮੋਹ ਵਿਚ
 ਮੋਹਿ ਓਤਿਨ ਪਾਇਓ ॥
 ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ
 ਬੁਝ ਜੇਲਾ ਦਵਰ
 ਲੈ ਚਾਲਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਿੰਘ
 ਕਰੀ ਓਤਿ ਕਿਨਿ ਧਰੁ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ॥ ਜੀਵਤ ਸਾਹਿਬਾ
 ਦਿਓ ਅਪਨਾ ਚਲਤੇ
 ਬਿਚਿਰੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੈ ਸੀਆ ਗਿਆ ਕੀ ਨੀ
 ਠਾਕੁਰਿ ਸਤੇ ਮੁਖ ਨਹੀ
 ਮੋਰਿਓ ॥ ਸਹਾਨਿ ਮਨਿ
 ਦੁਖ ਓਗਰਤਿ ਰਿਓ ॥
 ਓਤਿ ਓਤਿ ਆਹੁ ਕਉ ਰਿਓ
 ਓ ॥ ੨ ॥ ਆਗਿ ਆ
 ਮਹਿ ਰੁਖ ਸੇਈ ਕਰਿ ਸੁਖ
 ਸੋਹਾ ਰਖਨ ਹੋਜਾਇ ॥
 ਜੋ ਜੋਗੁ ਮਗਾਇਓ ਸਾਹਿ
 ਬ ਕੋ ਸੇਵਾ ਲੈ ਮਾਨਿਓ ॥
 ੩ ॥ ਰਹਿਓ ਕਿਪਾਲ ਠਾਕੁ
 ਰ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਵੇਰੇ ਲਤ
 ਪਲਾਤਾ ॥ ਪੰਨੇ ਸੇਵਕ
 ਸਹਾਨੁ ਰਹੈ ਮਾਇਆ
 ਜਿਨਿ ਨਾਨਕ ਖਸਮ ਪਛਾ
 ਤਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਬੰਧ

ਗੁਰਨਾਨਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਤੈ ਜੋ ਸੁਨੈ ਸੋ ਪਾਧਰਾਨ ਬਾਨੀ ॥ ੧੧੧ ॥ ਮਾਹੁ ਮੁਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਪਤ ਕਰਤਾ ਸੀਗ ਸੇ ਪੁਰੁ ਹਕਾਵੇ ਮਨੁ ਖਾਇ ॥ ਬਿਸਾ
ਹਰਿ ਨੀਉ ਬਿਖੈ ਰੋਗ ਹਿਤ ਪਤਿ ਬੀਮਗ ਲਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਨਰਕਾਇ ਪਰਗੁਜਾਇ ॥ ਕੁਲ ਕਰੋਰ ਕਾਮਗਰ ਪਬੁ ਮਨੀ ਸੁਨਿ ਚਿ ਪਰਮਾਇ ॥ ੨ ॥
ਹਉ ਬਿਕਾਰ ਪਾਧਰਾਨ ਦੇ ਬਾਧੈ ਨਿਰਪੈਟ ਸਿਰਾਇ ॥ ਮੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁੰਦਰ ਘਨਾ ਪਾਰਨ ਪਰਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਗੁ ਵਿਆਪਿ ਨੇਰ ਬੋਧਿ
ਰਾਇ ॥ ਸੀਸ ਉਤਾਵਨ ਕਬਹੂੰ ਸੀਲਈ ਮਹਤੁ ਰੁਮਾਇ ॥ ਸੁਰਮੁਕਤਾ ਸਸੀ ਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੀਆਨੀ ਅਲਪਾਇ ॥ ਸੁਭਾਵਤੈ ਬੈਸੰਤਰਿ ਅਬ
ਪਤਿ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜੀ ਸੁਰ ਰਮੁ ਖੁਲਿਅਤਿ ਸੁਲਹਿ ਆਪਨਾ ਜਿਨ ਗੁਰ ਪਾਹਿ ਮੀਨਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਅਉਖ ਪੁਨਾਮ ਦੀਨਾ
ਜਨਨ ਨਕ ਸੰਕਟ ਜੋਨ ਨਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਰੇ ਨਰਾਇਣ ਬਿਧਿ ਪਾਰ ਪਰਾਇ ॥ ਧਿਆਇ ਰਿਨੀਉ ਹੋਇ ਸਿਰਤ ਕਉ ਆਗ ਦੁਜਾ ਚਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ਦੁਜਾ
॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਹੁ ਮੁਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹਿਰਿ ਛੁਨਾਨ ਤੇ ਛੁਟ ਪਰੇ ਗੁਰ ਘਰੁ ਪਾਹਿ ਰਿਖਾਇ ਆਥਾ ॥ ਅਨਰੁ ਉਅਰਨ ਰੁਪ ਪਰ ਪੋਖਿ ਆ
ਮੁਛੋਰ ਨਕਤੁ ਜਾਇ ਆਥਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕੁਪਾਇ ਚੋਪਾਇ ਚਰਿ ਪੁਰਾਪਾਇ ਆਥਾ ॥ ਸੋਲਾ ਮੋਲੁ ਨਪਾਇ ਆਥਾ ॥ ਏਕਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਦਿਵਾਇ
ਆਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ਆਦਿ ਸਟੁ ਮਹੇਰ ਗੁਨਿਲਾਸ ਧੁਅਕ ਬੁਕਾਇ ਆਥਾ ॥ ਮਨ ਦਸ ਬਦੁ ਰਸ ਮਦੁ ਮਾਰ ਵਜਿ ਚਿਤੁ ਮੀਨਿ ਤੁਨਾ ਮੁਚੁ ਆ
ਇ ਆਥਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਟਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਬੀਜਨਾ ਬੁਝੀ ਅਖੁਟ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮਾਇ ਆਥਾ ॥ ਚਰਣ ਚਰਣ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਅਪਨੁ ਪਤਿ ਚਿਤੁ ਪਾਇ ਆਥਾ ॥
੩ ॥ ਸੁਜੇ ਆਵਾਸ ਜੇ ਜਾਵਾਸ ਜੇ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇ ਆਥਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕਰਮੁ ਗੁਰ ਖੋਇ ਆਤਾ ਹਿਮਾਲੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਆਥਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨
ਮਾਹੁ ਮੁਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀ ਸਹਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜਿ ਆਤਿ ਸਹਿ ਸਿਉ ਰੁਨਾਹੀ ॥ ਮਨ ਰੁਤੀ ਮਨ ਬੋਈ ਐਠ ਲੁਨ ਛੁਲੈ ਤਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ
ਤ੍ਰਬੀਨ ਦਾਇ ॥ ਬੋਈ ਖੇਤੀ ਲਾਇ ਮਨੁ ਮਾਰੁ ਲੋਸ ਸੋ ਸੁਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਘੋਇ ਖਤਾ ਤਰਮ ਮਨ ਕਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ॥
ਕਰਮ ਜੀ ਸਕ ਉਪਗੁਣਿ ਖਿਆ ਸੋਈ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਣ ਲਗਾਹੋ ਚਿਤ ਸਿਉ ਪਾਲ ਪਾਇ ਥਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਮੇਰੈ ਜੀ ਮਿਆਨ ਖੁਟ ਨਕ ਬਹੁੰ
ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਾਇ ਆਮੋਲੁ ਪਰੋਰ ਬੋਛੋਰ ਨਕਤੁ ਜਾਇ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕਰਮੁ ਪਾਇ ਆਤਿ ਆਤਿ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥ ੩ ॥ ੧੩ ॥
ਮਾਹੁ ਮੁਹਲਾ ੫ ॥ ਛੁਟੇ ਅੰਡਰ ਮਕਾਮ ਨਿਰਾਇ ਚ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕਾਟੀ ਬੇਗ ਪਗ ਹਿਤੇ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਬਿ ਖਿਲਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਆਵਤਾ
ਦੁਰਿ ਚਿਤ ਪਤਿ ਕਨਾਹ ਬੁਝ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਦੀਖੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਜਬ ਤੇਸਾ ਧੁਸੀ ਗੁਰਾਇ ਆਤ ਬਛੋਰੁ ਗੇਨਿ ਗਤਾ ॥ ਜਿਸ
ਕੀ ਅਟਕਤਿ ਸੈ ਤੇ ਛੁਟੀ ਕੁਤ ਕਰੈ ਕੋਟਵਾ ॥ ੨ ॥ ਚੁਕ ਚੁਕ ਰਚੁ ਮਕਾਹੋ ਏ ਨਿਕਰ ਮਾ ॥ ਸਾਗਰ ਤੇ ਛੋਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿਧ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਬਾਨ
ਸਚੁ ਬੈਸਕਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇ ਆ ॥ ਸਚੁ ਪੁਨੀਸ ਦੁਖ ਰੇਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਹੁ ਮੁਹਲਾ ੫ ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਅਤੇ
ਪੀਡਿਤ ਕਾਮ ਮਨ ਕਾ ਮਾਠਾ ॥ ਮੇਨੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾਇ ਕਾਂਤੀ ਹਿਰਦੈ ਕਲਪਨਾ ਠਾਹੀ ॥ ਉਛੈ ਦਾਸੀ ਗੁਰ ਤਜਿ ਚਲਿਓ ਛੁਟ ਕੈਨਾਹੀ ਠਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਜੀ
ਅਕੀ ਕੈ ਪਹਿ ਬਾਤ ਕਾ ਆਪੁ ਮੁਕਤ ਮੋਕ ਉਪੁਰੇ ਭੈ ਐਸੇ ਕਹਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਤਪਸੀ ਕਰ ਕੈ ਦੇਹੀ ਸਾਧੀ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਦਿਸ ਪਾਨਾ
ਬ੍ਰਹਮ ਚਰ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰੁ ਕੀਨਾ ਹਿਰਦੈ ਗਾਇ ਆਗੁ ਮਨਾ ॥ ਸੀਨੀ ਆਸੀ ਹੋਇ ਕੇਤੀ ਰਬ ਕ੍ਰਮਿ ਚਿਉ ਸਿਮੈ ਕੋ ਪਕਿਰਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਧਰ ਬਾਧਿ
ਏਰਾ ਮਦਾ ਸਾਰੇ ਟੀਅਨ ਕੈ ਉਪਾਵਾ ॥ ਬਰਤਨੇ ਮਨਾ ਅਟਕੀ ਨੇ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖਾ ਦਿਖਾਵਾ ॥ ਗੀਤਨਾ ਮੁਖ ਰਾਮ ਲਾਪੇ ਮਨ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾ
ਵਾ ॥ ੩ ॥ ਰਬ ਸੇ ਗਲੇ ਭੋਮੇ ਹਿਤ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਏ ਮੁਖੇ ਰਾਜ ਦਾਇਆ ਕਰੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕਰੁ
ਰਪੁਰਾ ਮਿਥਿ ਆਤ ਉਤਰੀ ਮਨ ਕੀ ਦਿਤਾ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਅਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀਰਿ ਰਾਇ ਆ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮਾ ਬਿਸਰਾਇ
ਬਕ ਬਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ਦੁਜਾ ॥ ੬ ॥ ੧੫ ॥ ਮਾਹੁ ਮੁਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਇਲਾਖ ਸਰਬੁ ਰੋਜਾ ਜੀ ਸੁਹਿਰ ਦੇਨ ਮੁਤੁ ਮਗਾ ॥ ਜਕ ਉਨਾ ਮੁਨ ਦੀ

ਨਾਮੋਸਤਿਗੁਰਸੇਮਰਜਨਮਹਿਗਵਰਾ॥੧॥ਸੇਸਤਿਗੁਰਪਤਿਰਾਖਾ॥ਚੀਤਿਅਵਹਿਤਬਹਿਪਤਿਪੁਰੀਬਿਸਰਤਿਰਲੀਐਕਾ॥
ਰਹਾਉ॥ਪਰਗਘੁਸਿਆਮਨੁਗਣਤੇਤੇਛਿਦ੍ਰਿਕਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨਕਲਿਆਦਾਸੁਖਸਹਨਿਉਸਥਾ॥੨॥ਮਾਇਆਰੰਗ
ਬਿਰੰਗਾਬਨੈਮਹਿਜਿਉਬਦਰਕੀਛਾਇਆ॥ਸੇਲਾਭਏਗੁਰੇਰੰਗਤੇਜਿਨਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਗਇਆ॥ਉਚਮੁਚਅਪਾਰਸੁਆਮ
ਅਗਮ॥ਰਬਾਗਾਨਾਮੇ॥ਦਰਿਆਈਸੇਰਾਨਾਨਕਖਸਮਾਪਿਆਰਾ॥੩॥੭॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

ਓਅੰਕਾਰਉਤਪਤੀ॥ਕੀਆਦਿਨਸੁਸਰਗਤੀ॥ਦੁਲਰਿਦਾਤਿਰਦੁਪਾਦੀ॥ਠਾਰਿਬੇਰਚਰੇਖਾਦੀ॥ਪਤਿਪਾਸਭੋਆਇਕਕਵ
ਵੈਤੇਸਭਹੋਆ॥੧॥ਕਰੈਤਾਰਾਬੂਝੁਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਸੁਝੈਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੈਹੁਦਕੀਆਪਸਾਗਾਨਕਸੁਗਮਦ
ਤਰਾ॥ਹਉਮੈਆਵੈਜਾਈ॥ਮਨੁਟਿਕਨਪਾਵੈਰਾਈ॥ਸਾਧੁਗੁਰਗੁਬਾਗਾ॥ਸਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਿਤਰਾ॥੨॥ਹਉਉਕਰਮਕਮਏ॥
ਤੇਤੇਬਿਧਗਲਾਏ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਰੀ॥ਓਤਪੈਰਲੁਤਾਰੀ॥ਸੋਗੁਰਮਿਲਿਏਕਪਛਾਏ॥ਜਿਸੁਹੋਵੈਭਗਮਥਾਏ॥੩॥ਸੋਮਿਓਯੁਰਿ
ਮਨਭਾਇਆ॥ਸੋਕੁਲਾਜਿਪੁਕੁਭਾਇਆ॥ਨਾਅਪਨੁਸੁਖਾਹੀਆਨੀ॥ਜਿਕਰਾਵੈਸੋਨਾਮੁਦਖਾਨੀ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਰਾਵਰਾਸਨ
ਨਾਨਕਸਰਬਾਇਰਾ॥੪॥੧॥੧੬॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫॥ ਮੋਹਨੀਮੋਹਿਲੀਏਕੈਗੁਨੀਆ॥ਓਗਵਿਆਪੈਸੁਝੀਦੁਨੀਆ॥ਮੇਰੀ
ਮੇਰੀਕਰਕੈਸੀਚੀਅੰਤਕੀਚਾਰਸਗਲਲੈਛਲੀਆ॥੧॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਦਿਅਲੀਆ॥ਜੀਅਜੰਤਸਰਲੇਪ੍ਰਤਪਲੀਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਏਕੈਸਮਕਥਿਗਾਡੀਗਡਹੈ॥ਏਕੈਸੁਪਨੈਦਮਨਛਰੈ॥ਗਜਕਮਾਇਕਰੀਜਿਨਬੈਲੀ॥ਤਕੈਸੀਨਚਰਲੁਚਲੀਆ॥
੨॥ਏਕਹਿਪੁਇਪਿਰਤੇਪੀਆਰੀ॥ਏਕਸੀਚੀਤਜਿਬਾਪਮਤਿਤਰੀ॥ਸੁਤਮੀਤਕੂਤਤੇਗੁਜੀਤਕੈਨਿਕਟਿਹੋਈਖਲੀਆ॥੩॥
੪॥ਏਅਉਪੁਤਬੈਠੈਛਾਇਤਾਰੀ॥ਜੋਗਜਿਤੀਪੀਡਿਤਬਿਰਾਗੀ॥ਮਨੀਮਸਦੀਬਨਮਹਿਬਸਤੇਉਠਾਤਿਨਕੈਲਾਗੀਪਲੀਆ॥
੫॥ਕਟੇਬੰਧਨਠਕੁਰਜਕੈ॥ਗਰਿਗਰਿਨਾਮਬਸਿਓਜੀਅਤਕੈ॥ਸਾਧਸੰਗੀਭਏਜਨਮੁਕਤੇਗਾਤਿਪਾਈਨਾਨਕਨਰਗਿਨ
ਯਲੀਆ॥੫॥੧੨॥੧੮॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫॥ ਸਿਮਰੁਏਕਰਿਨਿਨਸੇਉ॥ਜਾਤੇਬਿਰਥਜਾਤਕੋਉ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ॥ਜੀਉਪਿਰੁਦੇਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ॥ਸੋਈਬਿਧਤਾਬਿਨਾਬਿਨੁਜਪੀਐ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਅਵਗੁਣਸਰਫਕੀਐ॥
ਚਰਦਕਮਥਉਰਾਅੰਤਰਿਧਾਰਾ॥ਬਿਧਿਆਬਨਏਅਉਧਾਰਾ॥ਕਰਣਪਲਾਸਿਟਗਿਬਿਛਲਾਟਾ॥ਜਾਪੀਐਬਿਰਭਮਭਉ
ਛਾਟਾ॥ਸਾਧਸੰਗਾਵੈਰਲਕੋਪਾਏ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਾਓਛਾਲਿਜਾਏ॥੧॥

ਮਾਮਨਾਮਨਿਤਨਿਅਧਾਰਾ॥ਜੋਸਿਮਰੈਤਿਸਕਾਨਿਸਤਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਿਆਵਸਤੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨੀ॥

ਹਿਤਭਧਏਓਸਠਮੁਕੀਆਹੀਆਨੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਮਾਤਾ॥ਕਓਡੀਬਰਲੈਜਨਮੁਗਵਾਤਾ॥ਅਪੁਨਾਛੋਰਪਰਾਇਐਰਤਾ॥ਮਾ
ਇਆਮਦਮਨਤਾਸੰਗਜਾਤਾ॥ਕੀਸਨਬੂਝੈਕਰਤਕਲੇਲਾ॥ਉਦੀਆਸਾਮਿਥਿਆਸਭਬੋਲਾ॥ਆਵਤਾਇਕੇਲਾਜਾਤਾਇਕੇ
॥੧॥ਮਨੁਮਸਿਰਾਝੁਠੇਸਭਬੋਲਾ॥ਪਾਇਠਗਉਰੀਆਪੁਕੁਲਾ॥ਇਓਨਾਨਕਕਿਰਤਨਜਾਈਮਿਟਾਇਓ॥੧॥ਪਸਪੀਖੀਕੂਤ
ਅਹਪ੍ਰੇਤਾ॥ਧੁਧੁਬਿਜੋਨੀਛਿਰਤਅਨੇਕਾ॥ਜਨਜਾਨੋਰਹਰਨਪਾਵੈ॥ਥਾਨਬਿਗੁਉਤਿਉਠਿਠਿਛਿਧਾਵੈ॥ਮਨਿਤਸਿਥਾ
ਸਨਾਬੁਤਬਿਸਥਾਗਾ॥ਅਹਿਮੇਵਮੁਠੇਬੇਰਾਗਾ॥ਮਨਿਕਦੇਖਅਹੁਬੁਤਸਜਾਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਾਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਪ੍ਰਭ

ਥਿਸਹਤਿਨਰਕਮਹਿਪਾਇਆ। ਤਹਮਾਤਨਬੰਧੁਨਮੀਤਨਜਾਇਆ। ਤਿਸਕਉਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀ। ਸੋਜਨੁਨਾਕਪਾਰਗਰਾਮੀ॥
ਕ੍ਰਮਤਕ੍ਰਮਤਪ੍ਰਤਸਰਨੀਆਇਆ। ਦੀਨਾਥਜਗਤਪਿਤਮਾਇਆ। ਪ੍ਰਕਾਇਆਲਦੁਖਰਦਾਬੰਦਰਾ। ਜਿਸੁਕਾਵੈਤਿਸਹਿਸਿਸ
ਤਾਰਣਾ। ਅੰਧਕਪ੍ਰਤੋਕਾਨੁਭਵਾ। ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤੋਵਤਨਿਸਤਾਰਾ। ਸਾਧਕੁਪਾਪਾਤਨੁਧਾਰਿਆ। ਮੁਖਅਗਨਤੇਆਪਉਬਾਰਿ
ਆਜਪਤਪ੍ਰੀਤਮਾਇਸਤੋਕਛੁਨਾਹੀ। ਆਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭਅਗਮਾਮਗਾਹੀ। ਨਾਮੁਦੇਤਿਮਾਗੈਰਸੁਤੇਗਾਹਿਜੀਵਨਪਦੁਨਾਕ
ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੪॥੩॥੧੯॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੫॥ ਕਤਕਉਰੁਕਾਵਹਿਲੋਗਮੈਂ ^{ਸੁਰ}ਰੁੰਦੀਨਕਿਰਪਾਈ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਈ॥ ਸਰਦਸੁਰੇਰੁਰਾ
ਤਰਾਖੈਆਪੁਦਰਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਗਤਕਾਆਗੀਆਕਾਗੀ। ਸੁਰਸੁਖਰਾਈ॥੨॥ ਆਪੋਕਉਕਿਰਪਾਕਰੀਅਹੁਇਕਾਮੁ
ਧਿਆਈ॥੩॥ ਨਨਕੁਦੀਨਨਾਮੁਮਾਗੈਦੁਤੀਆਰਾਮੁਦੁਕਾਈ॥੪॥੪॥੨੦॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੫॥ ਮੇਰਾਠਕੁਰਾਮਤਿਭਾਰਾ। ਜੇਸਿਸੇਵ
ਕੁਬੇਚਰਾ॥੧॥ ਮੇਰਨਲਾਏਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮਨਪ੍ਰਾਨਾ। ਮੇਕਉਦੇਹੁਦਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲੇਸੈਰੇਖੇਜੋਈ। ਬਿਨਉਮਦਰੁਨਕੋਈ॥
੨॥ ਜੀਅਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲਸਮਾਹੈ। ਹੋਹੋਸੀਅਹੈ॥੩॥ ਰਾਇਅਮੋਹਿਕੀਜੈਦੇਵਾ। ਨਾਨਕਲਾਗੇਸੇਵਾ॥੪॥੫॥੨੧॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੫
ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਤਾਰਨਬਾਲੀਬਲੇਬਾਲੀਜਾਈਐ। ਮੈਸਾਕੋਈਭੇਟੇਸੀਤਾਜੀਤੁਤਰਿਹੋਗਧਿਆਈਐ॥੧॥ ਮੇਕਉਕੋਇਨਾ
ਨਤਕਹੀਅਤਿਦਾਸੁਤਮਾਗਾ। ਏਹਾਭਿਟਿ ^{ਸੁ}ਆਧਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਬਧਾਰਨਪ੍ਰਤਿਪਚਨਾਇਕਾਬਿਨਉਦੀਨਾ। ਤੁਮਰੀਬਿਧਤਮ
ਹਿਨਾਨਹੁਤਮਜਲੁਹਮਾਮੀਨਾ॥੨॥ ਪੁਰਨਬਿਸਥੀਰਨਸੁਆਮੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਛੈ॥ ਸਗਲਕੁਮਰਿਲਖੰਡਲ ਪ੍ਰਭੁਤਮਹੀਆ
ਛੈ॥੩॥ ਅਟਲਅਖਾਇਓਦੇਵਾਮੇਰਨਅਬਖਾਮਪਾਰਾ। ਰਾਨਪਾਦਉਸੰਤਸੰਗੁਨਾਨਕਰੇਨਦਾਸਰਾ॥੪॥੫॥੨੨॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ
੫॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਸੰਤਾਗੁਰਜਨੇਜੀਨਮੰਤਾ। ਤਕੀਕਛੁਕਹੁਨਜਾਈ। ਨਕਉਨਮੁਬਡਈ॥੧॥ ਲਾਏਅੰਮੇਲਾਏ
ਅਮਰਾਮਤੇਲਾਸਾਮੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਵਗਤਿਸਿਉਮੁਨਮੋਨੇ। ਗੁਰਮੁਖਿਤਗਿਆਨਾਪੇਖਤਸਗਲਧਿਆਨਾ। ਤਜਿਉਮਨਤੇ
ਅਭਿਮਾਨੀ॥੨॥ ਨੀਚਲੁਤਿਸਕਾਠਾਣਾ। ਗੁਰਤੇਮਾਹੁਪਛੁਦਾਅਨਦਿਨੁਗੁਰਮਾਇਜਾਗੇ। ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਲਾਗੇ॥੩॥ ਪੁਰਨਬਿਪਤਿ
ਅਘਾਏ। ਸਹਜਿਸਮਾਧਸੁਭਾਏ। ਹਰਿਕੀਰੁਹਾਬਿਆਇਆ। ਨਨਕਹਰਤੇਪਾਇਆ॥੪॥੫॥੨੩॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੫ ੫੨੬
ਦੁਪਰੇ। ਛੋਡੁਸਗਲਸਿਆਣਪਾਮਿਥਾਪਤਿਅਗਰੁਮਾਨਾ। ਅਵਰਸਭਾਕਛੁਮਿਥਿਆਰਸਾਗਮਾਮਵਖਾਨੁ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨ
ਕਰਨਸੁਦਿਹਰਿਨਾਮੁ। ਮਿਟਹਿਅਪਤੋਰੇਜਨਮਜਨਮਕੇਕਵਨਬਪੁਰੋਜਾਮ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖਦੀਨਨਰਉਬਿਅਪੋਸਿਛੈਸੁਖਾਬਿਸਾਆ। ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦਿਨਾਨਕੁਦਖਾਨੈਹਰਿਭਜਨਿਤਤੁਹੀਆਨੁ॥੨॥੧॥੨੪॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੫॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਸੇਤੋਤਰੇਖੇਖੇਨੀ। ਪੁਰਮਿਤ
ਬਿਲਾਸਬਨਿਤਾਟੁਟਤੇ ^{ਸੁ}ਨੇਹਾ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤਲੇਗ। ਜਲਤਨਾਹਿਅਗਨਸਾਗਰਸੁਖਮਨਿਤਨਿਦੇਹਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਰ
ਅਛਾਇਆਜੈਸੈਬਿਨਸਤਪਵਨਵੁਲਤਮੇਹਾ। ਹਰਿਭਗਤਿਦਿਕੁਮਿਲਿਸਾਧਨਾਨਕਤੇਰੇਕਾਮਾਵਤਏਹਾ॥੨॥੩॥੨੫॥
ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੫॥ ਪੁਰਖਪੁਰਨਸੁਖਰਿਤਾਸੰਗਬਸਤੇਨਿਤਾ। ਮਰੈਨਾਵੈਨਜਾਇਬਿਨਸੈਬਿਆਪਤਿਉਸਨਨਸੀਤਾ॥੧॥ ਮੇਰੇਮ
ਨਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਾ। ਰੇਤਿਮਨਮਹਿਹਰਿਗਿਧਿਨਾਏਹਾਨਿਮਲਗੀਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨ੍ਰਿਪਾਲਦਾਇਆਲਗੋਪਾਲਗੋਬਿਦੇਜੋਪੈ
ਤਿਸੁਸੀਧਾ। ਨਦਲਨਦਤਨਚਤਰਸੁਰਮਨਾਨਕਤਿਸੁਸੰਗਬੀਧਾ॥੨॥੩॥੨੬॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੫॥ ਚਲਤਖੈਸਤਸੇਵਤਜਗਤ
ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਿਦੈਚਿਤਗਾ। ਚਰਦਸਰਦਭਜਨਸੰਗਸਾਧੁਭਵਸਾਗਰਉਤਰਹਿਪਾਗਾ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਤਿਰਵੈਧਾਗਿਕਰਿਪ੍ਰੀਤ

ਬਲਿ

ਮਨਤਨਲਾਇਰਿਸਿਉਮਦਰੁਸਗਲਾਵਿਸਾਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਉਮਨਜੁਪੁਨਪੁਰਕੇਤੁਆਪਨ ਆਪੁਨਿਵਾਗਿਗੋਵਿਰੁਜੁਸੁਰੁ
ਆਰਥਪੁਰੇਨਾਨਕਕਬਹੁਨਹਾ॥੨॥੧॥੩॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੫ ਤਜੀਆਪਾਬਿਨਸੀਤਪੁਰੇਦਸਾਪੁਬੀਉ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਨਾਮੇਤੋ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਜੀਸੁਦੀਉ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਉ॥ਅਨਸਾਦੁਬਿਸਾਰੇਛੇਅਮਰੁਜੁਗਿਜੁਗਿਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਾਇਕਰਸ
ਰਿਨਾਮਾਨਾਮਲਾਗੀਲੀਉ॥ਮੀਤਸਾਨੁਸੁਖਾਬੰਧਪਾਰਿਏਕਨਾਨਕਕੀਉ॥੨॥੧॥੩੨॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਮਾਤਾਉ
ਦਰਿਗਬੈਲਗਨਦੋਤਿਸੇਕਾਸਿਈਸੁਮੀ॥ਈਹਾਰਬੇਬੁਝੁਧੀਬਿਬੇਕਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਕੀਕਰਿਏਕਾ॥ਤਿਸਹਿਬੁਝੁਜਿਨਤੁਕੀਆਪੁਕੁ
ਰਣਕਾਰਣਏਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੇਤਮਨਮੀਤਜੀਸਿਆਣਪਛੋਰਿਸਗਲੇਭੁਭਾ॥ਸਿਮਰਿਗਿਰਿਸਦਾਨਾਨਕਤਰੇਕਈਅਨੇਕਾ॥੨॥
੬॥੨੬॥ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੫॥ ਪਤਿਤਪਾਦਨਾਮਨਾਕੋਅਨਾਬਕੋਰੈਨਾਥਾ॥ਮਾਤੁਉਜਬੁਮਾਹਿਤੁਯੋਜਕੋਲੀਖਿਓਮਾਥਾ॥੧॥ਬੁਝੇ
ਨਾਮਾਬਿਨੁਪਨਸਾਥਾ॥ਕਰਣਕਾਰਣਚਿਤਿਨਾਮਾਵੈਰੇਕਰਿਓਬੈਰਾਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਣਉਚਰਣਤਰਿਨਾਮਾਮ੍ਰਿਤਪਾਥਾ॥
ਕਰੁਪ੍ਰਿਪਾਮੁਰਾਰਾਮੋਧੈਸਾਦਿਨਾਨਕਜੀਵੈਗਾਥਾ॥੨॥੧॥੩੦॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੫ ਅੰਜੁਲੀਆਘਰੁ॥ ਸੰਜੋਗਾਵਿਜੋਗੁਪੁਰਹੁਜੀਤੁਆਪਰਿਧਾਤੁਕਰਿਪੁਤਲਾਕੀਆ॥ਸਾਹੈਕੈਛੁਰਮਾਇਅੰਨੈਜੀ
ਦੇਹੀਵਿਚਿਅੰਧਾਇਪਾਇਆ॥੧॥ਜਿਥੈਅਗਨਭਖੈਰੁਜਗੋ॥ਉਰਪੁਖਮਹਾਗੁਬਾਗੋ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲੇਸੋਈਓਖੈਖਸਮਛੁਰਾਇਲ
ਇਆ॥੨॥ਵਿਰੁਗਰਭੈਨਿਕਲਾਮਾਇਆ॥ਖਸਮਾਵੈਸਾਰਦੁਨੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਆਵੈਨਾਇਕੁਵਾਈਅੰਨੈਜੀਗੁਨਕਿਤੀਥਾਇ
ਭਾਇਆ॥੩॥ਮਿਹਰਵਾਨੁਗਬਿਲਾਇਅਨੁਆਪੋ॥ਜੀਅਨੰਤਸਭਤਿਸਕੇਥਾਪੋ॥ਨਾਨਪਦਾਰਥੁਜਿਣਚਲਿਆਨਾਨਕਾਇਆਸੇਪਰ
ਵਾਣੁਬਿਆ॥੪॥੧॥੧੩੧॥ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੫॥ ਵੈਦੋਨਵਾਈਭੈਲੋਨਭਾਈਏਕੋਸਤਾਈਰਾਮੇ॥੧॥ਕੀਤਾਜਿਸੁਹੋਵੈਪਾਪਮਲੋਧੈਵੈਸੇ
ਸਿਮਰੁਪਰਧਾਨੇ॥੨॥ਪਾਟਿਪਾਟਿਵਾਸੀਸਰਬਨਿਵਾਸੀਅਸਭਿਰੁਜਾ ਕਾਥਾਨੇ॥੩॥ਆਵੈਨਾਵੈਸੰਗੇਸਮਾਵੈਪੁਰਨਾਕਾਕਾਮੁ
ਤੇ॥੪॥ਗੁਗਤਜਨਕਾਰਾਖਣਗਾ॥ਸੰਤਜੀਵਹਿਜਪਿਪ੍ਰਾਨਾਮਧਾਰਾ॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕੁਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨੇ॥੫॥੧॥

੩੨॥

ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੬॥ ਦੁਪਦੇ

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਜਾਕਉਸਿਮਰਿਅਨਾਮਲੁਓਪਾਰਿਓਗਨਕਾਗੁਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਾਣੀਕਉਰਾਜਸਭਾਮਨਿ
ਰਾਮਨਾਮੁਸੁਧਿਆਈ॥ਤਾਕਉਦੁਖਹਰਿਓਰੁਣਾਮੈਅਪਨੀਪੈਨਬਣਾਈ॥੧॥ਜੀਨਰਜਸਾਕਿਰਪਾਨਪਗਾਇਓਤਕਉਭਾਇ
ਓਸਦਾਈ॥ਕਰੁਨਾਨਕਮੋਈਭੀਭਰੇਸੈਗਹੀਅਨਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੬॥ ਅਬਮੈਕਹਾਕਰਉਮਾਈ॥ਸਗਲਜਨਮ
ਬੀਬੀਅਨਾਸਿਉਘੋਇਓਸਿਮਰਿਓਨਹਿਕਨਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਠਭਸਨਬਗਰਮੈਲੀਤਿਤਸੁਪਸਭਾਬਿਸਰਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮ
ਬਿਨੁਯਾਸੰਕਟਮੈਕੋਅਬੋਤਸਦਾਈ॥੧॥ਜੋਸੰਪਤਿਅਪਨੀਕਰਿਮਾਨੀ॥ਛਿਨੋਰੁਈਪਰਾਈ॥ਕਰੁਨਾਨਕਹਰਿਸੋਚੁਰਹੀਅਨਗਨਿਨ
ਸੁਕਬਹੁਨਹਾਈ॥੨॥੨॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੬॥ ਮਾਈਮੈਮਨਕੋਮਾਨੁ॥ਤਿਆਹੀਓਮਾਈਅਕੇਮਦਨਨਾਮਸਿਰਾਇਓਰਾਮਭਜਨਨ
ਹੀਲਾਗੀਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਮਕੋਰੰਭਪਰਿਓਸਿਰਉਪਰਤਬਸੇਵਤਤੈਜਾਗੀਓ॥ਕਹਹੋਤਾਬਕੈਪਛੁਤਾਏਛੁਤਨਾਹਿਕਿਕਾਗੀਓ॥੧॥
ਇਹਚਿਤਉਪਜੀਘਟਮੈਜਬਗੁਰਚਰਨੰਮਨੁਹੀਓ॥ਸਭਲਜਨਮਨਾਨਕਤਬੁਝਾਜੋਪੁਰਨਸੁਮੈਧਾਗੀਓ॥੨॥੩॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥

ਮ: ੫॥੩੧॥ਮ: ੯॥੩॥ਤਿਨਕਾਜੇ ੬੦॥ ਮਾਹੁਮ: ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ ੧

੧ ਭਸਤਿਗੁਪਸਾਦਿ॥

ਬੇਟਪੁਰਾਨਕਥੇ ਸੁਭਾਹੇ ਮਨੀਅਨੇਕਾ ਅਭਾਠਿਤੀਭ ਬਹੁਪਦਾਕੁ ਮਥਾਕੇ ਕੇਥਾ ਸਾਧੇ ਸਾਹਿਬ ਨਿਰਮਲੇ ਮਨਮਨੈ ਏਕਾ॥੧॥ ਤੁਅਜਗਦਗੁਮ
ਮਹੁਤੁ ਸਭਚਾਲਣਹਾਰੀ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਰਾਇ ਲੈ ਪਰਹਰਦੁਖ ਭਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਰਿਪਤੀਐ ਗਰਿਬੁ ਬੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਉਧਾਰਾ ਗੁਰਪੁ
ਰੈ ਪੁਰੀਮਤਿ ਤੈ ਪੁਰੈ ਸਬਾਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ਅਠਸਾਠਿਤੀਭ ਗਨਿ ਮੁਰੈ ਕੀਲਾਵਿਖਾਟਣਹਾਰਾ॥੨॥ ਜਲਾ ਬਿਛੋਵੈ ਜਲੁ ਮਥੈ ਤਤੁ ਲੋਕੈ ਅੰਧਅ
ਰਿਆਨਾ ਗੁਰਮਤੀ ਦਸੁ ਮਥੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਨ ਮੁਨਿਪਾਨਾ ਮਨਮੁਖ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਪਸੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਨਾ॥੩॥ ਗਉਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੀ
ਮਹੁਮਰਨੀ ਮੈਵਾਰੇਵਾਰਾ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦੇ ਜੇ ਮਰੈ ਫਿਰ ਮਰੈ ਨਦੁ ਜੀਵਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਜਗਜੀਵਨ ਮਨਦਸੈ ਸੁਕੁਲੁ ਰੂਪੁ ਰਣਹਾਰਾ॥੪॥ ਸਚ
ਦਖਹੁ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਦਾਪਾਰਾ ਲਾਗਾ ਮਸਿਸਾਰੈ ਗੁਰਮਤੀ ਦੀਰਗਾ ਦੁਜੈ ਕੁਇਕਾਰਕ ਮਾਵਲੀ ਨਿਤ ਤੋਟਾ ਸੀਸਾਰਾ॥੫॥ ਸਚੀ ਸਿਰਤਿ ਬਾਨਸ
ਚੁਸਰੇ ਪਰ ਬਾਰਾ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਰਾਉ ਸਚੁ ਸੁਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਤੋ ਬਿਆਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ॥੬॥ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾ
ਹੀ ਮਾਦੁਖ ਸੁਖ ਸੀਧਾਰਾ ਮੋਹਨਾਉ ਧਰਾਈਐ ਗਲ ਅਉਗਣ ਭਾਰਾ ਮਦਸਚਤਿ ਨਹੋ ਵਣੀ ਤੁਟਾਤਾ ਸਾਰਾ॥੭॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੁਪ
ਦਿਅਵਗਤਿ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਸਬਦੀ ਰਹੇਈਐ ਮੁਕਤਿ ਭੰਗਾਨਾਨਕ ਮੇਲਨੁ ਕੁਈਸਾਰੇ ਵਾਪਾਰਾ॥੮॥੧॥ ਮਾਹੁਮਤਲਾ ੧
ਬਿਖੁਬੋਹਿ ਬਾਲਾਦਿਅਦੀਆ ਸਮੁੰਦਰ ਮੰਝਗਾ ਕੀਪੀਦਿ ਸਨਆਵਈ ਨਾਉਰਵਾਰਨ ਪਾਗੁ ਵੰਝੀ ਬਾਨਬੇਵਟੁ ਜਲਸਾਗਰ ਅਸਰਾਣਾ॥੧॥
ਬਾਬਾਜਗਦਬਾਮੁਹਾਜਾਲਾ ਗੁਰਪਸਾਦੀ ਉਥਰੇ ਸਚਾਨਾਮ ਸਮਾਲੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਬੋਧਿ ਬਾਸਬਾਦਿ ਲਿਖਾਵਣਹਾਰੁ
॥੧॥ ਤਿਥੈ ਪਵਣੁ ਨ ਪਾਵੇ ਨਾਜਲੁ ਨਾ ਅਕਾਰਾ ਤਿਥੈ ਸਚਾ ਸੁਰਾਇ ਰੁਦਨੁ ਤਾਰਣਹਾਰਾ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਖੈ ਸੇ ਪਾਰਪਏ ਸਚੇ ਸਿਉਲਿ
ਵਲਾਈ॥ ਅਵਗਉਣਾ ਨਿਵਾਰਿਅਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਿਉ ਪਜੈ ਸਚੇ ਹੋ ਸਮਾਈ॥੩॥ ਸੋਪੁ ਪਿਕਾਈ ਪਾਈਐ
ਬਿਖੁ ਅੰਤਿ ਰਿਮਨੋਰੇ ਸੁਪੁਰਾ ਬੀਲਾ ਬਿਆਪਾਈਐ ਕਿਸਨੋਰੀ ਨੈਦੋ ਸੁਗੁਰਮੁਖ ਗਾਰੂਜੇ ਸੁਣੈ ਮਨੈ ਨਾਉ ਸਿਤੋ ਕਾ॥੪॥ ਮਾਗਰ ਮੰਝਗਾ
ਈਐ ਕੁੰਡੀ ਜਾਣਵਤਾਈ॥ ਦਰਮਤਿ ਭਾਬਾਹੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਈ॥ ਜੀਮਣੁ ਮਹਨੁ ਸੁਣੁਈ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੋਇਆ ਜਾਈ॥੫॥
ਗਉਮੈ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਸਬਦੁ ਸੈ ਬਿਖੁ ਜਾਈ ਜਗਜੋਤਿ ਸਕਈ ਸਚਿਹੋਰੈ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਜੀਵਨੁ ਮੁਕਤਿ ਸੇਆਖੀਐ ਜੀ
ਸੁਵਿਰਹੁ ਉਥੈ ਜਾਈ॥੬॥ ਸੰਪੈ ਪਾਵਤ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆਨਾ ਸੁਭੈ ਵੀਚਾਰਾ ਜੀਮਣੁ ਮਹਨੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨੁਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ਗੁਰੁ ਰਾਖੇ ਸੇ
ਉਥਰੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ॥੭॥ ਸੁਹਟੀ ਪੰਜਰ ਪੇਸਕੈ ਬੋਲੈ ਬੋਲਣਹਾਰਾ ਸਚੁ ਚਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਐ ਉਥੈ ਤੋਏ ਕਾਵਾਰਾ ਗੁਰਮਿਲਿਐ ਬਸਮ
ਪਛਣੀਐ ਕੁਨਾਨਕ ਮੇਖਦੁਆਰਾ॥੮॥੨॥ ਮਾਹੁਮਤਲਾ ੧॥ ਸਬਦੁ ਮਰੈ ਤਾਮਰ ਮਰੁਕਾਰਾਉ ਕਿਉ ਪਾਹਿ ਜਾਉ ਨਿਸਕੈ ਭਰਭੈਰਾ
ਗੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੋਕੇ ਨਾਉ॥ ਮਾਗਰਿ ਰਾਖਹਿ ਏਕਤੁ ਬੀਜ ਉਨਾਹੀ ਥਾਉ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈਕੁਚੀ ਲੁਕਾਏ ਮਤੀਨਾ ਨਾਮ ਬਿਨਕੋਕੁਨ ਹੀ
ਗੁਰਪੁਰੈ ਪੁਰੀਮਤਿ ਕੀਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਵਗੁਣ ਸੁਭਰਹੁਣ ਨਹੀ ਬਿਨੁਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਜਾਉ॥ ਸਹਜ ਸਬਦੁ ਸੁਖਉ ਪਜੈ ਬਿਨੁਗੁਣਾ
ਧਨੁ ਨਾਹੀ॥ ਜਿਨਕੈ ਨਾਮੁ ਨ ਮਨਦਸੈ ਸੇ ਬਾਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਰੀ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਕਿਤਾਏ ਸੀਸਾਰਾ ਅਗੈ ਪਾਛੈ ਸੁਖ ਨਹੀ ਗਾਝੇ
ਦੇਛਗਾਵਿ ਛੁਡਿਅਐ ਲਾਨ ਹੀ ਦੁਖ ਪਾਟੈ ਜਮਦੁਆਰਾ॥੩॥੧॥ ਮਗੈਕਿਆ ਨਾਨਾ ਮੈਕੁਲੇ ਤੁਸਮ ਸੁਣਾਈ॥ ਕੂਲੇ ਮਾਗਰ ਜੇਦਸੈ
ਤਿਸਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਈ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਰਾਤ ਕੋਨੀਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥੪॥ ਸਜਨ ਦੇਖਾ ਗਲਾ ਮਿਲਾਸਾਚੁ ਪਠਾਇਓ ਲੇਖਾ ਮੁਖਾਧਿ
ਮਾਏ ਪਨਖਤੀ ਗੁਰਮੁਖੀਆਖੀ ਦੇਖਾ॥ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤੂੰ ਮਨਦਸਹਿ ਨਰਕੀ ਕਰਮਾਇਸੇਖਾ॥੫॥ ਕੂਪਾਧਿਆਸੇ ਜੇ ਭਵੈ ਬਿਆਤਿ ਸੁਮਾਗਉਦੇ
ਈ॥

ਬੀਜਓ ਸੁਏ ਕੋ ਨਹੀ ਮਾਨਿ ਨਿਪੁਰਨ ਦੇਈ। ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਭੀ ਨਿਦੋ ਬੀਆ ਮਾਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਈ। ੬॥ ਨਗਰੀ ਨਾਇਕ ਨਵਤੇ
ਬਾਲਕ ਲੀਲ ਅਨੁਪਾ। ਨਾਗਨ ਪੁਰਖ ਨਪਿਖਲੁ ਸਚੇ ਚਤੁਰ ਸਹੁਪਾ। ਜੋਤਿ ਸੁਰਾ ਦੇ ਸੇਖੀ ਐ ਤੂੰ ਦੀਪਕ ਤੂੰ ਪੁਪਾ। ੭॥ ਗੀਤ ਸੁਰ ਚਖੇ
ਚੁਟੇ ਧਾਰ ਸਾਰ ਤਨੀ ਹੋਗਾ। ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚੇ ਚਵੈ ਵਡੁ ਟੈ ਸੋ ਗਾਵਿ ਜੋਗਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਨਦੀ ਸਰੈ ਜੋਤਿ ਸੁਰਾ ਦੇ ਸੋ ਹੋਗਾ। ੮॥ ੩

ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸਾਚੀ ਕਰਕਮਾ ਵਲੀ ਹੋਰ ਲਾਲ ਚ ਬਾਇ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚੇ ਮੇਰਿ ਆਨਿ ਦਸ ਦੁਸਾਇ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ
ਰਸੁ ਨ ਹੋਰ ਚਲਾਹਿ ਬਿਖਲਾਇ। ੧॥ ਐਸਾ ਲਾਲਾ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੋ ਸੁਖ ਸਮਾ ਮਾਗੇ। ਜਿਉ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਸੁਖ ਲਾਲ
ਪਿਆਰੇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਲਾਲੇ ਰਾਕੁਰੀ ਗੋਲੇ ਸਿਰੀਰਾ। ਗੁਰਬ ਚ ਨੀ ਮਨੁ ਦੇਚਿਆ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਪੀਰਾ। ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਾਬਾ
ਸਾਚੈ ਕਾਮਨੁ ਪੀਰਾ। ੨॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਪਣੀ ਕੋ ਕੀਆ ਕਤ ਉਵਰੀ ਆਈ ਐ। ਭਾਵੈ ਬਖਸੈ ਪੁਰਾਪਣੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਐ। ਆਇ
ਫੁਰੀ ਆਕ ਉਮੇਲ ਲਏ ਹਰ ਕਉ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ਐ। ੩॥ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਮਤਿ ਖਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨੀਕੀ। ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖ ਵਲੀ ਅਨੁ
ਖਿਮਤਿ ਫੀਕੀ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪੁਰੁ ਸਹੁ ਪੀਰ ਕ ਪੁਰਕੀ। ੪॥ ਸਾਚੈ ਬੈਸਣ ਉਠਣਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨ ਭਾਖਿਆ। ਚਿਤ ਸਚੈ ਵਿ
ਤੇ ਸਚੈ ਰਾਗ ਸੁਰਾਖਿਆ। ਸਾਚੇ ਪਰਸਾਚੈ ਰਖੇ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਭਾਖਿਆ। ੫॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਉ ਮਾਲ ਸੁਪਣੇ ਛਾਉ ਜਾਈ। ਛ
ਬਾਹੁ ਗੋਲਿ ਤਚੇ ਗਵੀਲ ਗਬੰ ਪਾਵਿ ਗਵੀ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਾਚੈ ਨਿਜ ਤਾਵੀ। ੬॥ ਅਨਤਿ ਲਾਲਾ ਬੇਧਿਆ ਪੂਰ
ਹੋਤਾ ਪਿਆਰੀ। ਬਿਨਸਾਚੇ ਜੀਉ ਜਲ ਬੋਲੇ ਸੁਭੇ ਵੇਕਾਰੀ। ਬਾਦਿ ਕਾਰ ਸਭੁ ਛੋਰੀ ਅਸਾਚੀ ਤਰਤਾਰੀ। ੭॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ
ਤਿਨ ਠਉਰ ਨਾਉ। ਲਾਲੇ ਲਾਲ ਚੁਤਿ ਆਹਿ ਆਪਾਈ ਆਹਿ ਨਾਉ। ਤੂੰ ਬਖਸਹਿ ਤਾ ਮੇਲ ਲੈ ਹਿ ਨਾਨਕ ਬਾਲਿ ਜਾਉ। ੮॥ ॥

ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਲਾਲੇ ਗਾਰ ਬੁਢੋ ਭੀ ਆਹੁ ਕੈ ਸਹਿ ਸੁਰਾਈ। ਲਾਲੇ ਖਸਮ ਪਛਾਣਿਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ। ਖਸਮ
ਮਿਲਿ ਐ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਕੀ ਮਤਿ ਕਾਣੁ ਜਾਈ। ੧॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮੈ ਵਡਿਆਈ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸ
ਰਣਾਈ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਸਿਰਕਾਹੁ ਪੁਰਖ ਸਮਝੁ ਆਈ। ਲਾਲੇ ਗੁਰ ਮੁਖ ਛਾਣਿਆ ਸਦਾ ਹੋਰ ਜਾਈ। ਅਪੋਸੀਰਾ
ਬਖਸ ਲਏ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ। ੨॥ ਆਪੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸਚੁ ਹੋ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ। ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿ ਸੋਨੇ ਲੈ ਹਿਤੁ ਲਾਈ। ਬਿ
ਨੁ ਸੇਵਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਆਦੁ ਜੈ ਭਰਮ ਖੁਆਈ। ੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਦਿਸਾਰੀ ਐ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਕੈ ਸਵਾਇਆ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸਕਤਿ ਸਦਾ
ਸਾਹੁ ਤਿਨੈ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਤਾ ਸੇਵੀ ਐ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ। ੪॥ ਲਾਲਾ ਸੋ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਗ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ।
ਬੀਧਨ ਤੁਹਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਬਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ। ਸਰਮਾਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਏ। ੫॥ ਲਾਲੇ ਵਡ ਗੁਣ ਕਿਛੁ ਨ
ਲਾਭਾ ਅਵਗੁਣਿ ਆਗੁ। ਤੁਪੁ ਜੇ ਵਡੁ ਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂੰ ਬਖਸਣਾ ਹੁ। ਤੇਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖ ਲਾਮਨੈ ਏਕ ਰਹੀ ਸਾਗੁ। ੬॥ ਗੁਰ ਸਗੁਰੀ ਮ੍ਰਿਤੁ
ਸਹੁ ਜੇ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ। ਨਾਮੁ ਪਰਾਭੁ ਅਮਰੁ ਹੋਰਿ ਦੇ ਮਨੈ ਵਸਾਏ। ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਖਰੈ ਜਿ ਸੋਨੇ ਚੁਕ ਮਨਾਏ। ੭॥ ਸੁਇਨ ਹੁਪਾਸ
ਭਧ ਤੁਰੈ ਮਾਈ ਗਲਿ ਜਾਈ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲ ਨ ਚਲਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਮਲੇ ਸਾਚੇ ਹੋ ਸਮਾਈ। ੮॥
੫॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਗੁਰ ਮਭਾਇ ਆਗੁ ਦਾਨ ਹੀ ਪੁਰ ਫਟੇ ਚੀਰੈ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਵਗੁਣ ਬਾਧਿਆ ਸੁਰੇਹ ਸਹੀਰੈ। ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਬਖ
ਸਾਈ ਅਹਿ ਸਭ ਗੁਨ ਹਫਕੀਰੈ। ੧॥ ਕਿਉ ਹੀ ਐ ਉਠ ਚਲਣਾ ਬੁਝ ਸਬਦੁ ਚੀਰਾਗਾ। ਜੇ ਸਤੁ ਮੇਲਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਪੁਰੁ ਕਮ ਅਪਾਰ
੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਿਉ ਤੁਰਾਖ ਹਿਤਿ ਉਹਾ ਜੇ ਦੇਹਿ ਸੋ ਖਾਉ। ਜਿਉ ਤੁਰ ਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਮੁਖੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਉ। ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ ਹਬਿ ਵ

੩

ਮਨੁਆਤੁਲੇਹਾਦਿਸਥਵੈ
ਬਿਨੁਰਤਿਅਤਮਾਰਿਅਸ

ਸ੍ਰੀਗੁਰਮਿਤੀਨੁਮ
ਬੁਝੈਪਸੁਆਮੀਸਮਾਨ
ਪਾਤਾਥਕਮੀਤੁਲਕਪਤੀ
ਆਮਨਤਿਸਨਉਪੀਭੀ

ਅਰੰਭਾਇਆਪੈਕੁਨਕੁਟਿਬਸਿਉਪੀਤਕੋ॥੪॥ਖਾਵੈਭੋਗੈਸੁਣਸੁਣਦੇਖੈਪਰਿਗਟਿਖਾਵੈਕਾਛਪਰੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੁਨਾਪਪਛਣੈਬਿ
 ਨਰਿਨਾਮੁਨਕਾਲੁਟਰੈ॥੫॥ਜੇਰਾਮੇਹਿਉਮੈਕਰਿਭੂਲੇਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੇਛੀਨਖਰੇ॥ਤਨੁਪਨੁਬਿਨਸੈਸਹਸੈਸਹਸਾਛਿਪਛੁਤਾਵੈਖੁਧੂ
 ਰਿਪਰੈ॥੬॥ਬਿਰਧਭਾਇਆਜੇਬਨੁਤਨੁਬਿਸਿਆਕਠਕੰਠਾਬਿਰਧਉਨੈਨੁਨੀਰਦਰੈ॥ਚਰਦਰਹੋਕਰਕੰਪਣਛਰੈਸਾਕਤਰਾਮਨਰਿਦੈ
 ਹਰੈ॥੭॥ਸੁਗਤਿਗਈਕਾਲੀਪੁਉਲੇਕੈਸੈਨਭਾਵੈਰਖਿਓਘਰੈ॥ਬਿਸਰਤਿਨਾਮੁਮੈਸੋਦੇਖਛਾਗਹਿਜਮਮਰਸਮਾਰੈਨਰਕਖਰੈ॥
 ੮॥ਪੁਰਬਜਨਮਕੋਏਖੁਨਮਿਟਈਜਨਮਮਰੈਕਾਕੋਦੋਸੁਧਰੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬਾਦਜੀਵਦੁਹੋਰਮਰਣਾਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਨਮਜਰੈ॥੯॥
 ਖਸੀਖੁਆਰਭਏਰਸਭੋਗਣਠੋਕਟਕਰਮਾਵਿਕਾਰਕਰੈ॥ਨਾਮਾਦਿਸਾਰਲੋਕਮੁਛਪੋਇਓਸਿਰਧਰਮਰਾਇਕਾਛੰਡੁਪਰੈ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਵਹਿਜਾਕਉਹਰਿਪਛਨਦਰਿਕਰੈ॥ਤੇਨਿਰਮਲਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰਪੂਰੇਤੇਜਗਮਹਿਗੁਰਗੋਵਿਦਹਰੈ॥੧੧॥ਸਹਿ
 ਸਿਮਰਹੁਗੁਰਬਚਨਸਮਾਰਹੁਸੰਗਤਿਹਰਿਜਨਭਾਉਕਰੈ॥ਹਰਿਜਨਗੁਰਪਰਧਨਦੁਮਰੈਨਾਨਕਤਿਨਜਨਕੀਰਦਹਰੈ॥੧੨॥੨॥

ਗੁਰਮਾਭੁਕਾਠੀਮਹਲਾ ੧ ੫੨੩॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਵਉਦੰਢਉਹੁੰਮਈਕੀਤੀਸਿਧਕਰੇਉ॥ਸਾਪਨਛੋਈਨਾਚੈਵਾਢੀਕਿਉਪੀਰੇਉ॥੧॥ਮੈਰਾਮਗੁਰਤਾਪਨੋਪਿਰਨਾਇ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਪੇਈਅਨੈਭੋਗਾਈਸਾਹੁਰਨੈਕਿਉਜਾਉ॥ਮੈਗਲਅਭਿਗੁਣੁਰਨੀਬਿਨੁਪਿਰਭੂਮਰਾਉ॥੨॥ਪੇਈਅਨੈਪਿਰਸੰਮ
 ਲਾਸਾਹੁਰਨੈਪਰਿਦਾਉ॥ਸੁਖਸਦਨਸੋਗਾਈਪਿਰਪਾਇਆਗੁਣਸੁ॥੩॥ਲੇਠਨਿਤਾਈਪਟਕਿਪਾਤ੍ਰਅੰਗਬਣਾਈ॥
 ਪਿਰਮੁਤੀਭੋਗਾਈਤਿਨੁਖੀਗੈਣਿਵਿਯਾਈ॥੪॥ਕਿਤੀਚਖਉਸਾਰਨੈਕਿਤੀਵੇਸਕਰੇਉ॥ਪਿਰਬਿਨੁਜੋਬਨੁਬਾਰਗਾਈ
 ਅਮਦਾਢੀਵੁਰੇਰੀਵੁਰੇਉ॥੫॥ਸਚੇਸੰਦਾਸਦਨਾਸੁਣੀਐਗੁਰਵੀਚਾਰ॥ਸਚੇਸਚਾਥੈਹੋਦਾਨਦਰੀਨਰਹਿਪਿਆਰ॥੬॥ਗਿ
 ਅਨੀਅੰਨਸਚਕਾਢੇਖੈਭੋਖਣਹਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਬੂਝੈਨਾਈਐਹਉਮੈਗਰਬਾਨਿਦਾਰਿ॥੭॥ਤਉਭਾਵਨਤਉਜੇਤੀਮਾਮੁਜੇਤੀਅਕੇ
 ਤੀਆਹਿ॥ਨਾਨਕਨਾਉਨਬੀਛੁਰੈਤਿਨਸਚੈਰਤਨੀਆਹ॥੮॥੧॥੯॥ਮਾਭੁਮਹਲਾ ੧॥ ਨਾਭੈਣਾ ਭਰਜਾਈਆਨਾਸੇਸੁ
 ਨੀਆਹ॥ਸਚਾਸਾਕੁਨਤੁਟਈਗੁਰਮੇਓਸਹੀਆਹ॥੧॥ਬਲਿਹਰੀਗੁਰਆਪਣੈਸਦਬਲਿਹਰੈਜਾਉ॥ਗੁਰਬਿਨਏਤਭਵਥਕ
 ਗੁਰਪਿਰਮੋਲੀਰਿਤਮਾਸਿਯਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੁਠੀਨਾਨੀਮਾਸੀਆਰੇਗਜਿਤਨਨੀਆਹ॥ਅਵਨਵੰਦਨਨਾਹਨਪੁਰਭ
 ਰੋਪਹੀਆਹ॥੨॥ਮਾਮੇਤੇਮਾਮਾਈਆਭਾਇਰੁਬਾਪੁਨਮਾਈ॥ਸਾਥਲਭੇਤਿਨਨਾਠੀਅਭੀਕਘਣੀਦਰੀਆਉ॥੩॥ਸਚੈਰ
 ਗਰੀਗਾਵਲੇਸਖੀਹਮਾਰੈਕੰਤੁ॥ਸਚਾਵਛੋਨਾਨਾਖੀਐਸੋਸਹੁਰੰਗਰਵੰਤ॥੪॥ਸਚੇਰੁਤੀਰੰਗੀਆਜਿਤਸਚੈਸਿਉਨੇਹੁ॥ਸਾਧਨ
 ਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਸੁਖਸੁਤੀਨਿਸਰੇਹੁ॥੫॥ਪਤਰਕੁਕੈਪਾਤਣੀਵੰਦਹੁਪੁਕਵਿਲਾੜਾ॥ਪਾਰਪਦੰਦਨੈਠਮੈਸਤਿਗੁਰਬੋਰਿਖ
 ਚਾੜਾ॥੬॥ਇਕਨੀਲਰਿਆਇਕਲਰਗਾਈਇਕਰੁਭੋਭਰਨਾਇ॥ਜਿਨੀਸਚੁਦਣੀਨੀਆਸੇਸਚੈਪ੍ਰਭਨਾਇ॥੭॥ਨਾਮਚੰਗੇ
 ਆਖੀਆਹਿਬੁਧਾਨਦੀਸੋਕੋਈ॥ਨਾਨਕਤਉਮੈਮਾਰੀਐਸਚੇਜੇਰੁਕਸੋਈ॥੮॥੩॥੧੦॥ਮਾਭੁਮਹਲਾ ੧॥ ਨਾਜਾਣਾਮੁਖਪੈਕੋਈ
 ਨਾਜਾਣਾਸਿਆਣਾ॥ਸਚਾਸਾਚਿਬਕੈਰੰਗਰਾਤਾਮਨਾਰਿਨਾਮੁਦਖਾਣਾ॥੧॥ਬਾਬਾਮੁਖਪਾਤਾਵੈਬਾਲਿਜਾਉ॥ਤੁੰਕਰਤਾਤੁੰ
 ਦਨਾਬੀਨਾਤੇਰੈਨਮਤਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਰਖਾਸਿਆਣਾਏਕੁੰਏਕੁੰਏਤਿਦੁਇਨਾਉ॥ਮੁਰਖਾਸਿਮੁਖਪੈਜਿਸੰਨੈਨਾਹੀਨਾਉ॥੨॥
 ਗੁਰਦੁਆਰੈਨਾਉਪਾਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਲੈਨਪਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਣੈਮਨਿਵਸੈਅਹਿਨਿਸਿਰੈਓਵਲਾਈ॥੩॥ਰਸੀਰ

ਹਉਘੋਲਿਪੁਆਈਖਰੀ
 ਏਕੀਤੀਹਿਕੰਭੋਰੀਨਾਠੇ
 ਨਿਹਾਲਾ॥

ਗੰਗਾਪੀਠੀਜੋਬਨਤੇਜੁਆਗੀ। ਗੁਰੀਬਾਧੇਪਾਸੇਲਾਹਿਉਪੁਨਏਕਾਸਾਗੀ। ਗਾਨਗੀਚਤੁਰਸਿਮਾਣਾਰੁਮਕੁਲਾਣਾਉਪੀਤਿਤਪਜੀ
ਗਵਰੀ। ਨਾਉਦਿਸਾਰੀਬੇਰਸਮਾਣਾਹਿਉਖਰੁਲੇਲੇਖਚੀ। ੫॥ ਕਲਾਖੇਤੀਤਰਵਰਕੰਠੇਬਾਗਪਾਰੈਕਜਲਧਰੈ। ਇਹੁਸੀਸਾਰੁਤਿਸੈਕੀ
ਕੋਠੀਜੋਪੈਸੇਸੋਗਰਬਜਰੈ। ੬॥ ਰਤਨਰਾਜੇਕਰਾਸਬਾਏਦੁਹਿਅੰਤਹਿਸੋਜਾਸੀ। ਕਰਤਨਕਰਹਰਸਾਰੇਕੀਪਉਤੀਰਤਸੀਅਲਖੁਨਿਵ
ਸੀ॥ ੭॥ ੩॥ ੧॥ ਮਾਰੁਮਾਲਾ ੩ ਘਰੁ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ।

ਜਿਸੇਸੇਮੇਮਨਦਸਾਏ॥ ਸਾਚੇਸਬਰਸਹਜਿਸੁਭਾਏ। ਏਹਾਏਰਨਸੇਈਨਾਏਅਦਰੁਕਿਨਦੈਕਚੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਅਪੇਮੇਲੇਆਪਾਸਿਓਏ॥
ਅਪਣਾਪਿਆਰੁਆਪੇਲਾਏ। ਪ੍ਰੇਮੀਸਾਰੁਸੇਈਨਾਏਨਿਸੇਨਰਹਿਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਬਾਦਿਸਟਨਾਗੈਰੁਮਚੁਕਾਏ। ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਏ। ਸੋਜੋਗੀ। ਇਹੁਗਤਿਪਛਾਣੈਹਰਕੈਸਬਰਬੀਰਾਹੀਜੀਉ॥ ੨॥ ਸੰਜੋਗੀਪਨਪਿਰੁਮੇਲੇਹੋਵੈ। ਗੁਰਮਤਿਵਿਰਤੁ
ਦੁਰਮਤਿਭੋਵੈ। ਰਗਸਿਉਤਿਤਰਲੀਆਸਾਏਅਪਣੈਕੰਤਪੀਆਰੀਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਦੈਦੁਨਕੇਈ। ਆਪੇਆਪਨਿਜਨੁਸੇਈ॥
ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਲੀਐਮਰੈਮੰਦੋਹੈਗੀਅਨਬੀਰਾਹੀਜੀਉ॥ ੪॥ ਏਹਸਬਰਸਹਜਿਸੋਲਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਸੰਸਨਾਕੁਖਗਵਾਏ। ਆਪਣ
ਲੀਆਕਿਛੁਨਪਾਈਐਕਰਿਕਿਰਪਕਲਧਰੀਜੀਉ॥ ੫॥ ਅਗਮਨਿਗਮਸਤਿਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈਪਰਿਆਇਆ। ਅੰ
ਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਾਤਾਜਿਨਕਉਨਰਹਿਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਹੋਵੈਸੇਤਤੁਪਾਏ। ਅਪੁਣਾਅਪੁਣਿਰਹੁਗਵਾਏ। ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁ
ਸਰਪੀਧਕਮਾਵੈਵੇਖੁਮਨਿਦੀਰਾਹੀਜੀਉ॥ ੭॥ ਇਕਕੁਮਕੁਭੇਠਿਹਿਅੰਕਾਰੀ। ਇਕਨਗੁਰਮੁਖਹੋਮੇਮਾਰੀ। ਸਚੈਸਬਰਤੇਬੋਰ
ਗਹਿਰਭਰਮਕੁਲੇਗਵਰੀਜੀਉ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਨਿਮੁਨਪਾਇਆ। ਅਨਮੁਖਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਕਵਾਇਆ। ਅਭੈਦਿਨਾਵੈਕੋਬੋਲੀਨਾਹਿ
ਬੁਝੈਗੁਰਬੀਰਾਹੀਜੀਉ॥ ੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਸਾਸੁਖਰਤਾ। ਗੁਰਪੁਰੇਨੁਗਰਾਰੇਜਤਾ। ਜਿਸਤੁਦੇਵਹਿਸੇਈਪਾਏਨਸਕਤਤੁਬੀਰਾਹੀਜੀਉ॥
੧੦॥ ੧॥

ਗਗੁਮਾਰੁਮਾਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ।

ਲਖਰਉਰਾਸੀਕੁਮਤੇਕੁਮਤੇਦੁਲਭਜਨਮਅਬਪਾਇਓ। ਰਿਮੁਕੇਤੁਭੈਰਸਲਪਟਾਇਓ। ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਗਬਸਤੁਹੈਬਿਖਿਆਸਿਉਓਰੁ
ਇਓ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਤਨਦੇਹਰਬਨਜਨਆਇਓਕਾਲਰਲਾਦਰਲਾਇਓ। ੨॥ ਜਿਹਪਰਿਮਹਿਤੁਪਰਨਾਬਸੈਨਾਸੋਪਰਿਚੀਤਨਮਾਇ
ਓ। ੩॥ ਅਟਲਅਖੰਡਪ੍ਰਾਨਸੁਖਾਇਕਨਿਮਖਨਹਿਤੁਗਾਇਓ। ਗਾਜਨਾਣਸੇਬਾਨਦਿਸਾਰਿਓਇਕਨਿਮਖਨਾਇਮਨੁਲਾਇਓ। ੪॥ ਪੁਤ੍ਰਕ
ਲਾਗੁਹਦੇਖਸਮਿਰੀਇਸਹੀਮਹਿਓਰੁਇਓ। ੫॥ ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹਿਲਾਗਾਤੈਸੇਕਮਕਮਾਇਓ। ੬॥ ਜਨਉਤੁਇਓਕਿਪਾਲਤਸਾ
ਪਸੰਗੁਪਾਇਆਜਨਨਕਕੁਮੁਖਿਮਾਇਓ। ੭॥ ੧॥ ਮਾਰੁਮਾਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿਅਨੁਗੁਰੁਪਥਲੀਨੇਕਉਓਓਸਾਧੁਸੰਗ। ਹਰਿਨਾ
ਮੁਰਸੁਰਸਨਾਉਚਰੈਸਿਸਟਗੁਰਗੰਗ। ੧॥ ਮੇਰੇਮਾਨਕੈਅਸਥਾਨਾ। ਅਤਿਸਾਨਨਸਥਾਬੰਧਪੁਅੰਤਰਿਨਾਮੀਜਨਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੀਸਰ
ਸਾਗਰਨਿਨਉਪਾਇਓਸਰਣਪ੍ਰਕਰੀਗਰੀ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਕੁਮਰਾਧੇਜਮਕਕਉਓਓਨਕਰੀ। ਮੇਖਮੁਕਤਿਦੁਮਾਰਨਾਕੈਸੰਤਰਿ
ਦਭੰਗੁ। ਜੀਅਜੁਗਤਿਜਨਦੁਸੁਆਮੀਸਰਗਾਖਣਗੁ। ੩॥ ਦੁਖਰਕਕਲੇਸਾਬਿਨਸਾਹਿਜਿਸੁਬਸੈਮਨਮਾਹਿ। ਸਿਰਤਨਰਕਅਸਥਾ
ਨਾਬਿਖਣੈਬਿਖੁਨਪੈਤਾਹਿ। ੪॥ ਰਿਪਸਿਧਨਦਨਿਪਨਾਕੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਵਾਹ। ਆਦਿਅੰਤਮਧਿਪੁਰਨਉਚਅਗਮਾਮੁ। ੫॥ ਸਿਧਸਾਧ
ਕਦੇਵਤਨਜਨਬੇਰਕਰਹਿਉਚਗਾਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਸਹਜਿਕੁਚਹਿਨਹੀਅੰਤਪਾਰਵਹ। ੬॥ ਅਨਕਿਪਾਛਤਮਿਟਹਿਬਿਨਮਰਿ

ਰਿਵੇਜਪਰਗਵਨਾ ਪਾਵਨਾ ਤੇ ਮਹਾ ਪਾਵਨ ਕੋਟਿ ਨਾਇਕਾ ॥ ੭ ॥ ਬਲ ਬੁਧ ਸੁਧ ਪਰਾਣ ਸਰਬ ਸੁਸੰਤਨਾ ਕੀਰਾ ਸਿੰਘ ਬਿਸਰਨਾ ਹੀਨਿ ਮਖ
 ਮਨ ਤੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਾ ਸਿੰਘ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਸਤੀ ਖਟਕਾਟਿ ਭਾਰਿ ਓਮਨ ਕੀ ਰੋਸੁ ਕਾਨੁ ਉਮਾ ਕੋ ਲੇਸਵਾਰਿ ਓਤਿ ਲੁਣ
 ਨੇ ਦੇਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੀ ਮਾਹੁ ਉਨਿਤੀ ਤਾਰਾ ਏ ਆਲ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਗੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਲੇ ਉਗਾਹਿ ਬੋਸੈ
 ਓਸੁ ਮਨ ਹਰਿ ਓਸਰੀ ਗਾਮਾ ਸਾਗਰ ਨਹਿ ਏ ਆਪੈ ਬਿਨਿਉਤ ਰਿਓਤੀ ਗਸ ॥ ਸੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰ ਲੇਪਨਾ ਤੇ ਸੁਸੰਗੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
 ਬਿਸਰਾ ਮੂਰਖੋ ਦਾ ਤੇ ਲੁਤਿ ਲੁਣਨ ਮਨੀ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ॥ ੨ ॥ ਉਰਨੀ ਬਿਕਾਰ ਸੁਕਿ ਤੋਲਨ ਸਭੁ ਸੁਖ ਛਡਾ ॥ ਮਿਤ ਸਤਨ ਕਛੂ ਜਨੈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਸ
 ਮਤੁ ॥ ਨਾਕਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰਚਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਓਅੰ ਪਕਾਗ ਬਿਨਾ ਸੁਆਪਾਵਿਤੁ ਪ੍ਰਕਿਰਲਾਗੇ ਮਨ ਕੁਊ ਬਿਖਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿ ਮੰਦ ਸੁਰੀ
 ਪਚਾਲਿ ਓਸਰ ਬਥਾਨ ਸਮਾਨਾ ਜਹਾ ਸਾਕਿ ਛੁਤਾ ਲਾਗਿ ਓਤਿ ਲੁਣ ਸੰਕਾਮਨਾ ॥ ੬ ॥ ਸੁਰਾਈ ਅਭਾਈ ਜੁਨਿ ਕਾਟਿ ਆਵੈ ਸੀਤ ਕਾ ਜਾਇ ॥
 ਆਪ ਪਰਕਾ ਕੁਨ ਜਾਨੈ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸੁਰਾਇ ॥ ੭ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਸਨਾਥਾ ਏਤੁ ਮਨੁ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਲਾਲਾ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਉਨ ਕਉਣੇ
 ਪ੍ਰਗਥਿ ਪਾਲਾ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਪਰੁ ੮ ॥
 ਤੰਦਨਾ ਤੰਦਨ ਅੰਗੀ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਉਅੰਤ ਰਿਚੰਦਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਰਧ ਨਾਮ ਰਾਪਨੁ ਨਿਕਾਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਧ ਨਾਮ ॥ ੨ ॥ ਤਿਆਗ ਨਾਤਿਆਗ ਨੀਕਾ
 ਕਾ ਮਹੋਪਲੇਭੁ ਤਿਆਗ ਨਾਮ ॥ ੩ ॥ ਮਾਗਨਾ ਮਾਗਨ ਨੀਕਾਰਿ ਜਸੁ ਰਾਤੇ ਮਾਗਨਾ ॥ ੪ ॥ ਜਾਗਨਾ ਜਾਗਨ ਨੀਕਾਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਜਾਗਨਾ ॥ ੫ ॥
 ਲਾਗਨਾ ਲਾਗਨ ਨੀਕਾਰਿ ਚਰਨ ਮਿਲੁ ਲਾਗਨਾ ॥ ੬ ॥ ਏਹ ਬਿਧ ਤਿਸਾਹਿ ਪਰਾਪਤ ਨ ਕੈ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗਨਾ ॥ ੭ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕਤਿ ਸੁਸਕੁ ਕਿਛੁ
 ਨੀਕਾ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਗਨਾ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਉ ਜੀਉ ਤੂੰ ਆਉ ਮਾਯੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨ ਸੁਨਾਵਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੁਧੁ ਆਵਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਗਰਿ ਜਸੁ ਤੁਮ ਸੰਗ ਗਾਵਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਸੈ ਦੁਖਾ ਭਾਉ ਮਿਟਾਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਭਗਤਿ
 ਏਅ ਤੇ ਬੁਧ ਪਰਗਾਸੈ ਦੁਖ ਮਤਿ ਦੁਖ ਦੁਖ ॥ ੩ ॥ ਰਸਨਾ ਕੇਟ ਤੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਪੁਨਰ ਪਿਗਥਿ ਨ ਪਾਵਨਾ ॥ ੪ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਸਿਧਿ
 ਪਾਈ ਜੇਤੁ ਮਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿ ਬਿਨਾ ਸੇਧਾ ਉਨ ਕੋ ਏ ਮਦੁ ਨ ਸੁਝੈ ਜਾਵਨਾ ॥ ੬ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਗੁਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਸਤਿ ਸੰਗੀ ਸਮਾਵ
 ਨਾ ॥ ੭ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਰੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਈ ਆਮਨ ਮਧੋ ਹਰਿ ਰਿਗਵਨਾ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਨਾ ਸਭ ਲੁਣੀਵਨ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਸਾਖਿ
 ਜਾਪਿ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਵਨਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਅਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਅੰਤੁ ਰਸੁ ਪੀਵਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਵਨਾ ਜਿਤੁ ਕੁਖ ਨ ਲਾਗੈ ਸਤਿ ਕੁਸੁਦਾ ਸੰਪ
 ਤੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪੈਨਣ ਚਖੁ ਪਾਤਿ ਪਰਮੇਸਰਾ ਛਿਗੇ ਨਹੀ ਥੀਵਨਾ ॥ ੩ ॥ ਭੋਗਨ ਅਨਮਧੋ ਹਰਿ ਸੁਸੰਤ ਸੰਗ ਮਹਿ ਲੀਵਨਾ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਤੇਰੇ ਬਿ
 ਨ ਸੁਆਨੀ ਮਨ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੰਗ ਸੀਵਨਾ ॥ ੫ ॥ ਮਾਤਿਆ ਹਰਿ ਸਮਾਹਿ ਰਾਤੇ ਤਿਸੁ ਬੁਨਨ ਕਬਹੂੰ ਓਖੀਵਨਾ ॥ ੬ ॥ ਮਿਲਿ ਓਤਿ ਸੁਸਰ
 ਬ ਸਿੰਘਾ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪਾਲੁ ਜਿਸੁ ਦੀਵਨਾ ॥ ੭ ॥ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਨ ਸਤਿ ਪੋਇ ਪੀਵਨਾ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥
 ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰੁ ੮ ਅੰਤੁ ਲੀਆ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਬਹੁਤੁ ਤਿਸੈ ਹਿਰਦਿ ਤਾ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਪਾਠਿ ਰੋਕੁ ਮੰਤਾ ॥ ਦੁਧ ਬਿੰਬਾ ਤੇ ਜੇ ਮੁਕਤ ਸੇਈ ਸੁਹੇਲਾ ਕੁਲੀਐ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗ ਮਹਿ
 ਨਰਕ ਉਦਾਸ ਕੋ ਪਾਥੁ ਬਿਧ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸਭ ਸੇਧਾ ॥ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਜੇਹੈ ਆਲਿਪਤਾ ਤਿਸੁ ਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਪਾਲੀਐ ॥ ੨ ॥ ਜਗਤ ਸੁਤਾ ਭਰਮਾਵੈ
 ਕੁਤਾ ਗਬਿਨੁ ਰੁਮਕਤਿ ਨਹੈ ਸੈ ਮੀਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤੁ ਟਹਿ ਉਬੰਧਨ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ੩ ॥ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤਬਿਧਾਨ ॥ ਕਰੈ ਤਾਨਿਦਾ ॥
 ਮੇਰ ਮਗਨ ਮਨਾਵਿਆ ਪਿਆਰਿ ਦਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੇਖੁ ਸੁਖ ਸਮਜਾਵੈ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਰਾਮ ਹਿ ਆਯੀਐ ॥ ੪ ॥ ਸੰਸਾਰੈ ਮਹਿ ਸਾਵਿਆ ਪੈ ॥

ਅਕਬਰਾ ਅਗੇ ਚਰਨ ਹੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ਓਹ ਬਾਲਕ ਵਰਗੀ ਪਾਲੀਐ ॥ ੫॥ ਛੋਰ ਬਹੈ ਤਾ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਸਉ ਸੰਚੈ ਤਉ ਉਭੈ ਅ
ਮਾਹੀ ॥ ਇਸ ਹਿ ਮਹਿ ਜਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਸਾਧੁ ਰਉਰ ਛਾਲੀਐ ॥ ੬॥ ਜੇ ਸੁਰਤਿ ਸਹੀ ਹੋਇ ਮਰਣਾ ॥ ਜੇ ਕਾਹੈ ਤਿਸੁ ਜੇ ਨੀ ਛਿਰਣਾ ॥ ਜੇ ਵਰ
ਤਾਏ ਸੇਈ ਛੁਲਾ ਮਾਨੈ ਬੁਝੁ ਰੁਕ ਸੈ ਦਰਮ ਤਿਜਾਲੀਐ ॥ ੭॥ ਜਿਤੁ ਨਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਦੇ ਜਚਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ
ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਰਤੇ ਤੁੰਦੇ ਹਿਤ ਨਾ ਮੁਸਮਾਲੀਐ ॥ ੮॥ ੧॥ ੭॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਧਿਰ ਖੈਰੈ ਠਿਸਰ ਜੰਤ ਇਕਠੇ ॥ ਇਕ ਤੇ ਇਕ ਬੋਲਨ ਸਿਠੇ ॥ ਅ
ਸਤੁ ਉਦੇਤ ਕਾਇਆ ਉਠਿ ਚਲੇ ਜਿਉ ਜਿਉ ਅਉਧਾਵਿਹਾਣੀਆ ॥ ੧॥ ੫੫ ਕਰੇ ਦਰਸਰ ਪਰਮੁਠੇ ॥ ਅਜਗਾਈ ਲਛਕੇ ਛਕਕੇ ॥ ਦਿਜ
ਕਪਾਏ ਸਿਰਜਣ ਹਰੇ ਛੇਖ ਅੰਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥ ੨॥ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਈ ਭਯਾ ਬੇਬਾ ॥ ਮਾਲੁ ਨੇ ਬਨ ਪਨੁ ਛੋਰਿ ਦੇਜੇ ਸਾ ॥ ਕਰਦ ਕਰੀ ਮੁਨ ਜਾਤੇ
ਕਰਤਾ ਤਿਉ ਪੀੜੇ ਜਿਉ ਪਾਣੀਆ ॥ ੩॥ ਖੁਸਿ ਖੁਸਿ ਲੈ ਦਸਤੁ ਪਰਾਈ ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਦੈ ਰੇਨਾ ਲਿਖੁ ਦਾਈ ॥ ਦੁਨੀਆ ਲਛੁ ਪਾਇਆ ਖਾਤ ਅੰਦ
ਰਿ ਅਗਲੀ ਗਲ ਨਾਣੀਆ ॥ ੪॥ ਜਾਮਿ ਜਾਮਿ ਮਰੈ ਮਰੈ ਛਿਰ ਜੰਮੈ ॥ ਬਹੁਤ ਸਜਾਇ ਪਾਇਆ ਦੇਸ ਲੀਐ ॥ ਜਿਨ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੀ ਅੰਧਾ
ਤਾਣੁ ਖੁਸੈ ਪਰਾਈਆ ॥ ੫॥ ਖਾਲਕ ਬਾਵੁ ਭੁਲਾ ਮੁਠਾ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਲਛੁ ਗੁਰੁ ਠੁਠਾ ॥ ਸਿਰਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸਿਤੁ ਨਾਮਿ ਲਿਖਿ ਵੇਤੈ ਆਪਣ
ਭਾਣੀਆ ॥ ੬॥ ਮਉਲਾ ਕੇ ਲੁਕੈ ਸਬੂਆਪੈ ॥ ਇਕ ਕਰੈ ਇਕ ਲਹਿ ਰਿਦਿਆਪੈ ॥ ਜਿਉ ਨ ਚਾਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨ ਚਾਹਿ ਸਿਰ ਸਿਰ ॥ ਚਿਰਿ ਰਿਤ
ਵਿਹਾਣੀਆ ॥ ੭॥ ਸਿਰ ਕਰੈ ਤਾਖਸਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਨ ਰਕਨ ਪਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾ ਮੁਖ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਣਗੀਤਾ ਨਿਤ ਵਖਾਣੀ
ਆ ॥ ੮॥ ੨॥ ੧੧॥

॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਸੇਲੈ ਮਹਲਾ ੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਈ

ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨ ਹੀ ਛੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਗੁਣਾ ਤੁਮ ਸਿਉ ਕਿਆ ਮੁਕਰਾਈਹੋ ॥ ੧॥
ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਏ ॥ ਆਪ ਦੀਚਾਰੀ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ਆਪੇ ਮਾਰੁ ਗੁਲਾਈਹੋ ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਰਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ
॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਪਤੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਪਉਣੁ ਬੈਸੰਤਰੁ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲ ਮਿਲਾਈਹੋ ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਸਸਿ ਸੁਗਾ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ
ਗੁਰਸੁਲਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੇਹਿ ਨ ਸਾਨੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਈਹੋ ॥ ੪॥ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਹੀ ਨਾਗੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਸਾ ਆਪੇ ਸਾਗੀ ॥ ਆਪੇ
ਪਿਨ ਬਾਂਧੀ ਨਹੁ ਕੇਲੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਹੋ ॥ ੫॥ ਆਪੇ ਭਵੁ ਭੂਲੁ ॥ ਭਲੁ ਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਬਲੁ ਸਾਗੁ ਸਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਮਠੁ
ਕੇ ਭੁਕਰਣੀ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਪਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈਹੋ ॥ ੬॥ ਆਪੇ ਦਿਨੁ ਸੁਆਪੈ ਹੀਰੋਣੀ ॥ ਆਪੁ ਪਤੀ ਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬੈਲੀ ॥ ਅਗਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਹਿ
ਅਨਾਹਿਨੁ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸਬਦੁ ਰਨਾਈ ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਅਨੁਪ ਅਮੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪੁਰਖ ਤੇਲੋ ॥ ਆਪੇ ਕਿਸਹੀ ਕਸਬ ਬਸੇ ਆਪੇ ਦੇਲੈ
ਰਾਈਹੋ ॥ ੮॥ ਆਪੇ ਧਨੁ ਆਪੇ ਸਰਬਾਣਾ ॥ ਆਪੇ ਸੁਖੁ ਜਸੁ ਪੁਸਿਆਣਾ ॥ ਕਰਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਣਤਾ ਸੇਈ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਈਹੋ ॥
੯॥ ਪਉਣੁ ਗੁਰੁ ਪਾਣੀ ਪਤਿ ਨਾਤਾ ॥ ਉਦਰ ਸੰਜੋਗੀ ਪਰਤੀ ਮਾਤਾ ॥ ਭੈਰਵ ਨਿਸੁਦਾਇ ਦਾਈ ॥ ਦਾਈ ਆਨਹੁ ਕੇਲੈ ਬੇਲਾਈਹੋ ॥ ੧੦॥ ਆਪੇ
ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਜਲਾ ॥ ਆਪੇ ਗਉ ਆਪੇ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗਜੇ ਤਿਤੁ ਮਾਰ ਜੈ ਸੀ ਪ੍ਰਭ ਭੁਗਾਈਹੋ ॥ ੧੧॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਰੋ
ਗੀ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀ ਆਪੇ ਰਮ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਆਪੇ ਵੇਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਤਾਨੀ ਲਾਈਹੋ ॥ ੧੨॥ ਆਪੇ ਬਾਣੀ ਤੁਝ ਹਿਸਮਾਣੀ ॥ ਜੇ ਜੀ ਸੇ
ਸੁਰਸਾ ਵਣਾਈ ॥ ਸੇਈ ਸਾਹਸਰੇ ਦਾ ਪਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈਹੋ ॥ ੧੩॥ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਾਚੇ ਰੁ
ਪੁਰਾ ॥ ਅਠਰਿਓ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਸਦਾ ਤੁੰਨ ਤਿਸੁ ਤਿਉ ਨਤ ਮਾਈਹੋ ॥ ੧੪॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਯ ਭਏ ਦੇਵਨਾ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਜਗ ਸੁਅੰਤਰਿ ਮਾਨੇ ॥

ਆਪੇਮੁਕਤਿਤਿਪਤਿਵਰਤਾਤੁਗਤਿਭਾਇਮਨਿਭਾਈਹੋ॥੧੫॥ਆਪੁਨਿਗਲਮਗੁਰੂਮਾਗੀਆਨਾਜਿਦੀਸੈਤੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾਨਨ
ਕੁਨੀਚੁਭਿਖਿਆਰਜਿਜਾਚੈਮੈਦੀਜੈਨਾਮੁਵਡਾਈਹੋ॥੧੬॥੧॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ੧॥ਆਪੇਧਰਤੀਧਉਲੁਅਕਾਸੀਆਪੇਸਾਚੇਹੁਦ
ਪਕਾਸੀਜਤੀਸਤੀਸਤੋਖੀਆਪੇਅਪੇਕਾਰਕਮਾਈਹੋ॥੧॥ਜਿਸੁਕਰਣਸੋਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੋਇਨਮੈਦੇਸਾਚੇਲੇਕੋਆਪੇਕਰੇਕ
ਰਾਏਅਪੇਅਪੇਦੇਵਡਿਭਾਈਹੋ॥੨॥ਪੰਚਚੋਰਚਲੁਚਿਤੁਚਾਲਹਿਪਰਘਰੁਜੋਹਿਪਰੁਨਹੀਭਾਲਹਿਕਾਇਆਨਗਰੁਚ
ਰੈਚਹਿਚੋਰੀਬਿਨੁਸਬਦੈਪਤਿਜਾਈਹੋ॥੩॥ਗੁਰਤੇਬੁਝੈਕਿਰਵਣਸੁਝੈਮਨਸਾਮਾਮਨੈਸਿਉਲੁਝੈਜੋਤੁਪੁਸੇਵਹਿਸੇਤੁਪਹੀ
ਜੋਹੈਨਿਰਭਉਲਾਲਸਖਾਈਹੋ॥੪॥ਆਪੇਸੁਰਗਮਛੁਪਾਇਆਲਾਆਪੇਜੋਤਿਸਹੂਪੀਬਾਲਾਜਟਾਬਿਕਟਾਬਿਕਰਾਲਸਹੂਪੀ
ਰੂਪਨਹੇਖਿਆਕਾਈਹੋ॥੫॥ਬੇਦਕਤੇਬੀਕੁਰਨਜਾਤਾਨਾਤਿਸੁਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਕੁਤਾਸਗਲੇਸੈਲਉਪਾਇਸਮਾਏਅਲਖੁ
ਨਲਖਣਾਜਾਈਹੋ॥੬॥ਕਰਿਕਰਿਥਾਕੀਮੀਤਘਨੇਗੋਕੋਇਨਕਾਟੈਅਵਗੁਣਮੇਗੋਸੁਰਨਰਨਾਥਸਾਹਿਬੁਸਰਨਾਸਿਰਿ
ਭਾਇਮਿਲੈਭਉਜਾਈਹੋ॥੭॥ਭੁਲੇਚੁਕੇਮਾਰਗਪਾਵਹਿਆਪਰੁਲਾਇਤੁਹੈਸਮਝਾਵਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਮੈਅਵਗੁਣੀਸੈ
ਨਾਵਗੁਣੀਤਿਮਿਤਿਪਾਈਹੋ॥੮॥ਗੰਗਾਜਮਨਕੇਲਕੇਦਗਾਕੀਸੀਕਾਂਤੀਪੁਰੀਦੁਆਰਾਗੰਗਾਸਾਗਰਬੇਦੀਸਿਗਮੁਅਠ
ਸਾਠਿਅੰਕਜਮਾਈਹੋ॥੯॥ਆਪੇਸਿਧਸਾਧਿਕਵੀਚਾਰੀਆਪੇਰਾਜਨਪੰਚਾਕਾਰੀਤਖਤੁਬਹੈਅਦਲੀਪੁਰੁਆਪੇਰਗਮ
ਰੇਦਭਉਜਾਈਹੋ॥੧੦॥ਆਪੇਕਾਜੀਆਪੇਮੁਲਾਆਪਅਰੁਲਨਕਬੁਭੁਲਾਆਪੇਮਿਹਰਦਾਇਆਪਤਿਦਾਤਾਕਿਸੈਕੋ
ਬੈਰਾਈਹੋ॥੧੧॥ਜਿਸੁਬਖਸੈਤਿਸੁਦੇਵਡਿਭਾਈਸਭਸੈਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਈਕੁਰਪੁਰਧਾਰਹਿਆਨਿਹਕੇਵਲਗੁਪ
ਤੁਪੁਗਤੁਸਭਰਾਈਹੋ॥੧੨॥ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਅਗਮਅਪਾਗੋਸਾਚੇਸਿਰਜਣਦਾਰਮੁਹਾਰੋਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੈਤਿਸੁਮੇ
ਯੇਮੇਲਿਮਿਲੈਮਿਲਾਈਹੋ॥੧੩॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸੁਦਮਾਰੋਉਰੇਸੇਵਹਿਅਲਖਅਪਾਗੋਹੋਰਕੇਤੀਰਰਦੀਸੈਬਿਲ
ਲਾਣੀਮੈਗਟਤਿਨਆਵੈਕਾਈਹੋ॥੧੪॥ਸਾਦੀਕੀਰਤਿਸਾਦੀਬਾਣੀਹੋਰਨਦੀਸੈਬੇਦਪੁਰਾਣੀਪੁੰਨੀਸਾਚਸਚੇਹੁਦ
ਮੈਧਰੋਰਨਕਾਈਹੋ॥੧੫॥ਜੁਗਜੁਗਸਾਚੈਰੀਹੋਜੀਕਉਣਨਮੁਅਕਉਣਨਮਰਸੀਨਾਨਕਨੀਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਦਰ
ਦੇਖਹੁਲਿਵਲਾਈਹੋ॥੧੬॥੨॥ ਮਾਹੁਸੇਲੈਮਹਲਾ੧॥ਦੁਨੀਤਰਮਤਿਅੰਨੀਬੋਲੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੀਕਤੀਚੋਲੀ
ਘਰੁਵਰੁਸਹਜਿਨਜਾਣੈਛੋਰਾਬਿਨਾਪੈਰਨੀਦਨਪਾਈਹੋ॥੧॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਜਲੈਕੁਤਕਥੋਮਨਮੁਖਤਕੈਕੁਰਾਚਹੋ
ਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੈਕਉਸੁਖਪਾਈਐਸਾਚੇਹਾਥਵਡਾਈਹੋ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵਾਰੋਤਸਕਰਪੰਚਸਬਦਸੰਘਾ
ਰੋਗੀਗੀਆਨਖਤਗਲੈਮਨਸਿਉਲੁਝੈਮਨਸਾਮਾਹਿਸਮਾਈਹੋ॥੩॥ਮਾਕੀਰਕਤੁਪਿਤਾਬੰਦਧਾਰਾਮੁਹਤਿਸੁਹਤਿਕਰਿਆਪਾਰਾ
ਜੋਤਿਦਾਤਜੇਤੀਸਭਤੇਹੀਤੁੰਕਰਤਾਸਭਠਾਈਹੋ॥੪॥ਤੁਝੈਕੀਆਜੀਮਣਮਰਣਾਗੁਰਤੇਸਮਝਪਤੀਕਿਆਰਣਾਤੁ
ਦਾਇਆਲੁਦਾਇਆਕਰਿਦੇਖਹਿਦੁਖਦਰਦੁਸਹੀਰਹੁਜਾਈਹੋ॥੫॥ਜਿਨਘਰਿਬੈਸਹੇਭਉਖਾਇਆਧਾਵਤਰਾਖੇਠਾਕਰਾ
ਇਆਕਮਲਾਬਿਗਾਸੁਰੇਸਰਸੁਭਰਮਾਤਮਰਾਮਸਖਾਈਹੋ॥੬॥ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਅਏਕਉਰਹੀਐਚਲ
ਣਾਪਰਥਾਏਸਚਾਅਮਰੁਸਚੇਅਮਰਪੁਰਸੋਸਚੁਮਿਲੈਵਡਾਈਹੋ॥੭॥ਆਪਉਪਾਇਆਜਗਤੁਸਬਾਇਆਜਿਨਿਸਿ
ਰਿਆਤਿਨਿਧੀਧੈਲਾਇਆਸਚੈਉਪਰਿਅਵਗੁਣੀਸੈਸਚੈਕੀਮਤਿਪਾਈਹੋ॥੮॥ਐਬੈਗੋਇਲਾਕਾਦਿਨੁਚਹੋਖੇਲੁਤਮ

ਸਾਧੂਪੁਕਰੇਗਾ ਧਾਨੀਖੇਲਗਏਧਾਨੀਗਰਾਨੀਉਪਪਨੈਨਿਸਰਖਲਾਈਹੋ॥੯॥ਤਿਨਕਉਤਖਤਿਸਿਲੀਵਡਿਓਈਗਾਨਿਰਭਉਮਨਵਸਿਆ
 ਲਿਵਲਾਈ॥੧੦॥ਪੰਡੀਬ੍ਰਹਮੰਡੀਪਤਾਲੀਪੁਰਈਡਿਭਵਣਤਾਵੀਲਾਈਹੋ॥੧੦॥ਸਾਚੀਨਗਰੀਤਖਤੁਸਚਾਵਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਮਿਐਸੁਖਪਾ
 ਵਾ॥ਸਾਚੈਸਾਚੇਤਖਤਿਵਡਾਈਉਮੈਗਣਤਿਗਵਈਹੋ॥੧੧॥ਗਣਤਰਣੀਐਸਹਸਾਨੀਐ॥ਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐਦੁਸੈਤੀਐ॥ਨਿ
 ਰਮਭੁਏਕਾਨਿਰੰਜਨੁਦਤਾਗੁਰਪੁਰੇਤੋਪਤਿਪਾਈਹੋ॥੧੨॥ਜੁਗੀਜੁਗੀਵਿਰਲੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ਸਾਚਾਗਵਿਰਾਓਆਮਨੁਰਾਤਾ॥ਤਿਸਕੀਓ
 ਟਗੀਸੁਖਪਾਈਆਮਨਿਤਾਨਿਮੈਲੁਨਕਾਈਹੋ॥੧੩॥ਜੀਰਗਸਾਇਸਾਚੈਰਾਤੀ॥ਗਰਿਪੁਰੁਸੰਗੀਭਉਨਰਾਤੀ॥ਸੁਵਣਸੇਤਰਜੇਗੁਰਬਾਣੀ
 ਜੋਤੀਜੋਤੀਮਿਲਾਈਹੋ॥੧੪॥ਗਬਿਗਬਿਪੈਰਧਰੇਪਉਧਰਣਾ॥ਜਤਕਤਣੇਖਉਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ਦੁਖਸੁਖਦੇਹਿਤੁਤੈਮਨਿਭਵਹਿਤੁਤੁਈ
 ਸਿਉਬਣਿਅਈਹੋ॥੧੫॥ਅੰਤਕਾਲਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਜਾਤਾਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਿਜਾਪਰਿਤਾਵੀਲਾਈਹੋ
 ॥੧੬॥੩॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ੧ ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਅਪਰਾਮਪਗੇ॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨਖਸਮਮਾਗੇ॥ਸਾਚੇਜੋਗੁਗਾਤਿਵੀਰਾਰੀਸਾਚੇਤ
 ਵੀਲਾਈਹੋ॥੧॥ਕੇਤਕਿਮਜੁਗਪੁੰਧੁਕਰੇਗਾ॥ਤਾਵੀਲਾਈਸਿਰਨਦਾਹੈ॥ਸਚਨਾਮੁਸਰੀਵਡਿਓਈਸਚੈਤਖਤਿਵਡਾਈਹੋ॥੨॥ਸਤੁ
 ਗਸਤਿਸੰਤੋਖੁਸਰੀਗਾ॥ਸਤਿਸਤਿਵਰਤੈਗਹਰੀਤੀਗਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਪਰਖੈਸਾਚੈਤੁਕਮੁਰਲਾਈਹੋ॥੩॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੀਸਤਿਗੁ
 ਰਪੁਗਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮੰਨੈਸੋਸੁਗਾ॥ਸਾਚੀਰਗਾਤਸਾਚੁਨਿਵਾਸਾਮਾਨੇਹੁਕਮਰਜਾਈਹੋ॥੪॥ਸਤਿਜੁਗਸਾਚੁਕਰੈਸਕੁਕੋਈ॥ਸਚੁ
 ਵਰਤੈਸਚਾਸੇਈ॥ਮਨਮੁਖਿਸਾਚੁਰਗਮਭਉਭੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਖਾਈਹੋ॥੫॥ਤੈਤੈਧਰਮਕਲਾਇਕਚੁਕੀ॥ਤੀਨਰਣਾਇਕਦੁ
 ਬਿਪਾਸੁਕੀ॥ਗੁਰਮੁਖਹੋਵੈਸੋਸਾਚੁਦਖਾਵੈਮਨਮੁਖਪਚੈਅਵਾਈਹੋ॥੬॥ਮਨਮੁਖਕਰੇਨਦਰਗਹਸੀਭੈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਉਅੰਤਰਿਰੀ
 ਭੈ॥ਬਾਧੇਆਵਹਿਬਾਂਧੇਨਾਵਹਿਸੋਈਬੁਝਨਕਾਈਹੋ॥੭॥ਨਾਈਆਦੁਆਪੁਰਅਧੀਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖੀਵਰਚਾਚੀਨੈਕੋਈ॥ਦੁਇਪਗਧਰ
 ਮਧਰੇਪਰਣੀਪਰਗੁਰਮੁਖਸਾਚੁਤਿਥਾਈਹੋ॥੮॥ਰਾਜੇਧਰਮਕਰਹਿਪਰਥਾਏ॥ਆਸਾਬੰਧੈਨਾਨੁਕਰਾਏ॥ਰਾਮਨਾਮਾਥਿਨੁਕਤਿਨਹੋਈਥ
 ਕੇਕਰਮਕਾਈਹੋ॥੯॥ਕਰਮਧਰਮਕਰਿਮੁਕਤਿਮੰਗਾਹੀ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਸਬਾਰਿਸਲਾਹੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈਪਰ
 ਪੰਛਕਰਿਭਰਮਾਈਹੋ॥੧੦॥ਮਾਏਆਮਤਾਢੇਡੀਨਜਾਈ॥ਸੇਧੁਟੇਸਚੁਕਾਰਕਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਰਗਤਿਰੇਵੀਚਾਰੀ॥ਕੁਰਿਸਿਉ
 ਬਣਿਆਈਹੋ॥੧੧॥ਇਕਜਧਿਤਪੁਕਰਿਕਾਰੀਰਿਥਨਾਵਹਿ॥ਜਿਉਤੁਪੁਕਾਵੈਤੋਵੈਚਲਾਵਹਿ॥ਠਨਿਗਹਿਅਪਤੰਜਨਭੀਜੈਬਿਨ
 ਹਰਿਗੁਰਕਿਨਹਾਤਿਪਾਈਹੋ॥੧੨॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਿਇਕਕਲਰਾਖੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੁਰੈਕਿਨੈਲਾਖੀ॥ਮਨਮੁਖਕੁਨਵਰਤੈਵਰਤਰਾਬਿਨੁਸ
 ਤਿਗੁਰੁਭਰਮੁਨਜਾਈਹੋ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਰਦੇਪਰਵਾਹੁਸਿਰੰਦਾ॥ਨਾਨਕਮਕਾਣਨਛੰਦਾਬੰਦਾ॥ਜੋਤਿਸੁਸੇਵੈਸੋਆਬਿਨਾਸੀਨਾਤਿਸੁਕਾਉ
 ਸੰਤਾਈਹੋ॥੧੪॥ਗੁਰਮਹਿਆਪੁਰਖਾਕਰਤਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਅਸੰਖਓਧਾਗੇ॥ਸਰਬਜੀਆਨਗਨੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ਨਿਰਭਉਮੈਲੁਨਕਾ
 ਈਹੋ॥੧੫॥ਸਗਲੇਜਾਚਹਿਗੁਰੁਭੰਡਾਰੀ॥ਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਅਭਖੁਅਪਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਕਰੈਪੂਰੁ॥ਜਚੈਮੈਦੀਜੈਸਾਚੁਰਜਾਈਹੋ॥੧੬
 ੪ ਮਾਰੁਮਹਲਾ੧॥ਸਾਚੇਮੇਲੇਸਬਰਿਸਿਲਾਏ॥ਜਾਤਿਸੁਗਣਾਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਡਿਭਵਣਜੋਤਿਧਰੀਪਰਮੇਸਰਅਵੁਨਤੁ
 ਜਾਗਾਈਹੋ॥੧॥ਨਿਸਕੇਰਕਰਤਿਸੁਕੀਸੇਵਾ॥ਸਬਦਪਤੀਜੈਅਭਖੁਅਭੇਦਾ॥ਰਗਤਾਕਾਹੁਟਕਈਕਰਤਾਬਖਸਲਏਵਡਿਆ
 ਈਹੋ॥੨॥ਦੇਵੇਤੋਟਿਨਾਵੈਸਚੇ॥ਲੈਲੈਮੁਕਰਪਉਦੇਕਾਚੇ॥ਮੂਲਨਬੁਝਹਿਸਾਚੁਨਰੀਝਹਿਦੁਜੈਭਰਮਭੁਲਾਈਹੋ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਾਗਹੋਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਸਾਚੇਕੀਥਿਦੁਗੁਰਮਤਿਜਾਤੀ॥ਮਨਮੁਖਸੋਈਹੋਸੇਲੁਦੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤਕਾਈਹੋ॥੪॥ਕੁਨੈਆਵਹਿਕੁਨੈ
 ਈ॥

ਕੁੰਨੈ ਗਤੀ ਕੁੰਨੈ ਕਮਾਵੈ। ਸਬਦਿ ਮੇਲੇ ਸੇਰ ਗਹ ਪੈਯੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈਹੋ॥੫॥ ਕੁੰਨੁ ਮੁਠੀ ਠਗੀ ਠਗਵਾੜੀ॥ ਜੀਉ ਵੜੀਉ
ਜਾਤੁ ਉਜਾੜੀ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਸਾਰ ਨ ਲਗੈ॥ ਰਿਬਿ ਸਾਰਿ ਐ ਦੁਖ ਪਾਈਹੋ॥੬॥ ਭੋਜਨੁ ਸਾਗੁ ਮੇਲੈ ਅਪਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਸਾਚੀ ਵਡੀ
ਆਈ॥ ਚਿੰਨ੍ਹ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਸ ਲਾਈਹੋ॥੭॥ ਨਾਨਕੁ ਰੂਪੁ ਚਿੰਨ੍ਹ ਖਾਏ॥ ਬਹੁ ਸਿਆਣੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਜਾਣੈ॥ ਪਰਿਪਾਲਿ
ਏ ਅਤੇ ਤਨ ਰੇਤ ਰਿਅ ਜਗ ਰਾਰ ਲਾਈਹੋ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਬਾਦ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਚਿਕੋਈ ਨਾਹੀ॥ ਮੈਰੇ ਖਾਲਿ ਤੁ ਤਿਸੁ ਲਾਹੀ॥ ਮਨੁ ਰਤਨੁ ਅਰ
ਪਿਮਿ ਲੈ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਤ ਬਣਾਈਹੋ॥੯॥ ਪ੍ਰਕੀਰਤਿ ਮਿਤਿ ਕੀਏ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਜੇਕੋ ਵਡ ਕਹਾਇ ਵਡੀ ਆਈ ਖਾਵੈ॥
ਸਾਰੇ ਸਾਰਿ ਬੁਝੋ ਏਨਾ ਤੀ ਸਗਲੀ ਤਨ ਉਪਾਈਹੋ॥੧੦॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ ਆਪ ਉਪਾਏ ਨਾ ਸਮਾਹੇ॥ ਆਪਿ ਚਾਇ
ਆਲੁ ਦੁਰਿ ਨਹੀ ਰਾਤਾ ਮਿਲਿ ਆਸਹ ਜਿਰ ਜਾਈਹੋ॥੧੧॥ ਇਕ ਸੋਗੀ ਇਕ ਰੋਗਾਵਿ ਆਪੋ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੋ ਆਪੋ॥ ਰੁਗਤਿ ਕੁ
ਉਗਰ ਕੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅਨਰ ਸਬਦ ਲਾਈਹੋ॥੧੨॥ ਇਕ ਨਾਗੇ ਕੁਖੇ ਭਵਾਤਿ ਭਵਾਏ॥ ਇਕ ਹਠਿ ਕਰਿ ਮਹਿ ਨ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਏ॥
ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਬੁਝੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਹੋ॥੧੩॥ ਇਕ ਤੀਰਥ ਨਾਵਰਿ ਅੰਨੁ ਖਾਵਹੀ॥ ਇਕ ਅਗਨ ਜਲਾਵਹਿ ਦੇਰਿ
ਖਪਾਵਹੀ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਕੀਤ ਬਿਪ ਪਾਰ ਲੰਘਾਈਹੋ॥੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿ ਛੋਰਾਹਿ ਉਠੁ ਜਾਈ॥ ਮਨੁ ਮੁਕਾ ਮਾਜ
ਪੈ ਅਵਾਈ॥ ਪਰਿਪਾਚਿ ਬੁਝਹਿ ਕੁੰਨੈ ਕਮਾਹਿ ਕੁੰਨੈ ਕਾ ਲੁਬੈ ਗਈਹੋ॥੧੫॥ ਹੁਕਮੈ ਆਵੈ ਹੁਕਮੈ ਜਾਵੈ॥ ਬੁਝੈ ਹੁਕਮ ਸੋ ਸਚੁ ਸਮਾਵੈ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮੇਲੈ ਮਨਿ ਗਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਈਹੋ॥੧੬॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਾ ੧ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਪਤਾ ਜੀਨੀ ਆ
ਪੈ ਆਪ ਉਪਾਇ ਪਛਾਤਾ ਆਪੋ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਆਪੋ ਸੇਵਕੁ ਆਪੋ ਸਿਸਾਇ ਉਪਾਈਹੋ॥੧੭॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਦੁਗਾ ਬੁਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ
ਜਨ ਪੁਰਾ॥ ਤੇਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਅਹਿ ਨਿਸਲਾਤੁ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਏਹੁ ਵਡਾਈਹੋ॥੨॥ ਜਗ ਜਗ ਸੰਤ ਰਲੇ ਪੁਰਤੋਗੇ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾ
ਰੇ ਸੋਗੇ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖ ਦਾ ਲਦੁ ਜਿਨ ਨਾ ਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈਹੋ॥੩॥ ਓਇ ਜਗਤ ਰਹਿ ਨ ਸੁਤੇ ਦੀਸਾਹੀ॥ ਸੰਗਤਿ
ਕੁਲਤਾਰਹਿ ਸਾਚੁ ਪਰਿਸਾਹੀ॥ ਕਲਮ ਲਖੈ ਉਨਾਹਿ ਤੇਰਿ ਮਲੁ ਓਇ ਹਰਿ ਰਗਤਿ ਲਿਵਲਾਈਹੋ॥੪॥ ਬੁਝਹੁ ਗਿਆਨ ਸਾਤਿ
ਗੁਰ ਬਾਣੀ॥ ਏਹੋ ਜੋ ਬਨੁ ਸਾਸੁ ਹੈ ਦੇਹ ਪੁਰਾਣੀ॥ ਆਨ ਕਾਲ ਮਰਿ ਜਾਈ ਐ ਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਜਾਪ ਜਾਪਾਰਿ ਦੈਖਿ ਆਈਹੋ॥੫॥ ਛੋਰੁ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੁੰਨੈ ਕਬਾੜਾ॥ ਕੁੰਨੈ ਮਾਰੇ ਕਾਢ ਛੋਰਾੜਾ॥ ਸਕਤ ਕੁੰਨੈ ਪਰਹਿ ਮਨਾਉ ਮੈਦੁ ਮਾਰਗ ਪਰੈ ਪਰਾਈਹੋ॥੬॥ ਛੋਰੁ
ਨਿੰਦਤਾਤ ਪਰਾਈ॥ ਪੜਪਾੜਿ ਲਹਿ ਸਾਤ ਨ ਆਈ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੁ ਅਤ ਮਰਾਮ ਸਖਾਈਹੋ॥੭॥ ਛੋਰੁ ਕੁ
ਮਕੋ ਪਬੁਰਿ ਆਈ॥ ਹਉ ਮੈਧੰ ਪਛੋਰੁ ਲੰਪਟਾਈ॥ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਸਰਤਿ ਪਰਹੁਤਾ ਓਬਰਹੁ ਏਉ ਤਰੀ ਐਭ ਉਜਲੁ ਰਾਈਹੋ॥੮॥ ਆ
ਗੈ ਬਿਮਲ ਨਦੀ ਅਗਨੀ ਬਿਖਏ ਲਾਗਤਿ ਬੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ॥ ਏਕੇ ਲਾਗਤੁ ਭਕਤ ਅਗਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਲਹਰੀ ਪੜ੍ਹਣੁ ਹਿਮਨੁ ਖਤ
ਈਹੋ॥੯॥ ਗੁਰ ਪਰਿ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਭਵੈ॥ ਜਿਨ ਪਾਇ ਆਸੋ ਬਿਪ ਜਾਣੈ॥ ਜਿਨ ਪਾਇ ਆਤਿ ਪੁਛੁਰਾਈ ਸੁਖ ਸਾਤਿ ਗੁਰੇ
ਵਕਮਾਈਹੋ॥੧੦॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਉਰੁ ਮਹਿ ਬੇਕਾਰਾ॥ ਸਮਾਸਿ ਮਾਰੇ ਕੇ ਖੁਆਰਾ॥ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਨਗ ਨਿਕਰੁ ਬਹਿ ਨਿੰਦੇ
ਪਰਾਈਹੋ॥੧੧॥ ਬੋਲਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹੁ ਅੰਦਰਿ॥ ਦੁਰ ਨਾਹਿ ਦੇਖ ਦੁਰ ਰਿ ਨੈਦਰੀ॥ ਬਿਪ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਤਾਰੀ॥ ਉਕੁੰਨੈ
ਪਾਰ ਲੰਘਾਈਹੋ॥੧੨॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮ ਨਿਦਾਸੀ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਏ ਆਬਿਨਾਸੀ॥ ਨਜੀ ਉਮਰੈ ਨ ਮਾਰਿਆ ਜਾਈ॥ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਬਾਦਿ
ਰਜਾਈਹੋ॥੧੩॥ ਓਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਨਾਹੀ ਅਧਿ ਆਗਾ॥ ਓਹੁ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚਿ ਆਗਾ॥ ਸਕਤ ਕੁੰਨੈ ਬਿਪਰਵਾਈ ਅਹਿ

ਮਰਿਨਮਹਿਆਈਨਾਈਹੋ॥੧੪॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਸਤਿਗੁਰਪੀਅਗੇ॥ਓਇਬੈਸਹਿਤਖਤਸਬਰਵੀਰਗੇ॥੩੩॥ਲਹਹਿਅੰਤਰਿਗਤਜਨਹਿ
ਸਤਸੰਗਤਿਜਾਚੁਦਰਈਹੋ॥੧੫॥ਆਪਿਤਰੈਜਨਪ੍ਰੀਤਗਤਾਗੇ॥ਸੰਗਤਿਮੁਕਤਿਪ੍ਰਾਪਤਾਗੇ॥ਨਾਨਕੁਤਿਸਕਾਲਾਗੇਲਾਜਿਨਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਗਿਲਿਵਲਾਈਹੋ॥੧੬॥੬॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ੧॥ ਕੇਤੇਗੁਰਵਰੈਗੁਬਾਗੇ॥ਤਾਂਕੀਲਾਈਅਪਰਅਪਾਗੇ॥ਧ੍ਰਿਪੁਕਾਰਨਿ
ਰਾਲਮਬੈਠਾਨਤਤੁਪ੍ਰਪਸਾਰਹੋ॥੧॥ਜੁਗਾਛਤੀਹਤਿਨੈਵਰਤਾਏ॥ਜਿਉਤਿਸੁਰਾਣਾਤਿਵੈਚਲਾਏ॥ਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਦੀਸੈਕੋਈਆਪੇ
ਅਪਰਅਪਾਰਹੋ॥੨॥ਗੁਪਤੇਬੁਝੁਜੁਗਭਾਜੁਆਗੇ॥ਘਇਘਟਿਵਰਤੈਉਰਮੀਝਾਗੇ॥ਜੁਗੁਜੁਗਏਕਾਏਕੀਵਰਤੈਕੋਈਬੁਝੈਗੁਰਵੀਰਾਗੇ॥
੩॥ਬੀਰਰਕਤਮੀਲਿਪਿੰਡੁਸਰੀਆਪਉਦੁਪਾਣੀਅਗਨੀਮਿਲਿਨੀਆਪਾਪੇਚੋਨੁਕਰੈਗੁਮਹਲੀਹੋਗਮਾਇਆਸੇਹਿ
ਪਸਾਰਹੋ॥੪॥ਗਰਭਕੁੰਡਲਮਹਿਉਰਪਾਧੀਆਨੀ॥ਆਪੇਜਾਣੈਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਚੁਸਮਾਏਅੰਤਰਿਉਰਮੀਝਾਗੇ॥
੫॥ਚਰਪਦਾਰਥਲੈਜਾਗੀਆਇਆਸਿਵਸਕਤੀਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆਏਕਾਬਿਸਾਰੇਤਾਪਿੰਡੁਹਰੈਮੰਧੁਲੈਨਾਮੁਦਿਸਾਰਹੋ॥
੬॥ਬਾਲਕੁਮਰੈਬਾਲਕਕੀਲੀਲਾ॥ਕਹਿਕਹਿਰੋਵਹਿਬਾਲਰੰਗੀਲਾ॥ਜਿਸਕਾਸਾਸੋਤਿਨਹੀਲੀਆਕੂਲਾਰੋਵਲਹਾਰਹੋ॥
੭॥ਭਰਜੇਬਨਮਰਿਨਾਹਿਕਿਕੀਜੈ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਰੋਵੀਜੈ॥ਮਾਇਆਕਾਰਹੋਈਵਿਗੁਚਹਿਧਿਗੁਜੀਵਲਸੀਸਾਰਹੋ॥੮॥ਕਾ
ਲੀਹੁਛੁਨਿਧਉਢੇਆਏ॥ਵਿਣੁਨਵੈਗਬੁਗਾਇਆਗਵਾਏ॥ਦੁਰਮਤਿਅੰਧੁਲਾਬਿਨਸਾਬਿਨਾਸੈਮੂਠਹੋਈਪੁਕਾਰਹੋ॥੯॥ਅਪੁ
ਵੀਚਾਰੁਨਰੋਵੈਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਸੇਝਹਿਏਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬਜਰਕਪਾਟਨਖੂਯਹਿਸਬਰਮਿਲੈਨਿਸਤਾਰਹੋ॥੧੦॥ਬਿ
ਰਧਭਇਆਤਨੁਛੀਜੈਦੇਹੀ॥੧॥ਰਾਮਨਜਪਈਅੰਤਸਨੇਹੀ॥ਨਾਮੁਦਿਸਾਰਚਲੈਮੁਹਿਕਾਏਰਗਰਸੁਠਖੁਆਰਹੋ॥੧੧॥ਨਾ
ਮੁਦਿਸਾਰਚਲੈਕੁਛੀਅਗੇ॥ਆਵਤਨਾਤਪਕੈਸਿਰਛਾਗੇ॥ਸਾਹੁਰੁਛੈਘਰਿਵਾਸੁਪਾਏਪੇਈਅਨੈਸਿਰਮਾਰਹੋ॥੧੨॥ਖਾਜੈ
ਪੈਏਰਲੀਕਰੀਜੈ॥ਬਿਨੁਅਭਭਗਤੀਬਾਰਮਰੀਜੈ॥ਸਰਾਪਸਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਜਮਮਾਰੇਕਿਆਚਾਰਹੋ॥੧੩॥ਪਗਵਰ
ਤੀਨਗਵਰਤਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸੰਗਸਬਾਦਿਪਰਜਾਣੈ॥ਕਿਸਹੀਮੰਦਾਆਖਨਚਲੈਸਚੁਖਰਾਸਚਿਆਰਹੋ॥੧੪॥ਸਾਚੁਬਿ
ਨਾਰਸਿਝੈਨਕੋਈ॥ਸਾਚੁਸਬਰਪੈਝੈਪਤਿਹੋਈ॥ਆਪੇਬਖਸਲਏਤਿਸੁਰਾਵੈਉਮੈਗਰਬੁਨਿਦਾਰਹੋ॥੧੫॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਚੁਕ
ਮੁਪਛਾਣੈ॥ਜੁਗਹਿਜੁਗਤਿਰੀਕੀਬਿਧਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਾਮਜਪੁਤਰਤਾਰੀਸਚਿ॥ਤਰੇਤਾਰਟਹਾਰਹੋ॥੧੬॥੭॥
ਮਾਹੁਮਹਲਾ੧॥ਰਿਸਾਮੀਤੁਨਾਹੀਮੈਕੋਈ॥ਜਿਨਤਨੁਮੁਰੀਆਸੁਰਤਿਸੋਈ॥ਸਰਬਜੀਆਪੁਤਿਪਾਦਸਮਾਲੇਸੋਅੰਤਰਿਨਾ
ਬੀਨਾਹੋ॥੧॥ਗੁਰਸਰਵਰਾਮਹੀਸਾਪਿਆਗੇ॥ਸਗਰਮਹਿਰਤਨਲਾਭਬਹੁਸਾਗੇ॥ਮੋਤੀਮਾਣਕਹੀਰਾਹਿਜਬੁਗਾਵਤਮਨੁਤਨਿਕੀਯੋ
॥੨॥ਰਿਅਗਮਅਗਾਹਅਗਾਧਨਿਰਾਲਾ॥ਰਿਅੰਤੁਪਾਈਐਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਤਰੇਤਾਰਟਹਾਰਾਮੇਥਏਰਗੁਲੀਯੋ
॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਸੁਮੁਕਤਿਕਿਨੇਹੀ॥ਓਹੁਆਦਿਗੁਰਾਵੀਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਦਰਗਹਮੁਕਤਿਕਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਬਖਸੇਅਵਗੁਣਕੀਨੇਹੋ
॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਮੁਕਤਿਕਰਾਏ॥ਸਕਰੋਗਗਵਾਏਮੀਤਿਰਸੁਪਾਏ॥ਜਮਜਾਗਤਿਨਾਹੀਕਹੁਲਾਗੈਜਿਸੁਅਗਨਬੁਝੈਠਹੁਸੀਨਾਹੋ॥
੫॥ਕਾਇਆਹੀਸਪੀਤਬਹੁਪਾਗੀ॥ਓਹੁਜੋਗੀਪਰਪੁਓਹੁਦਰਨਾਹੀ॥ਆਹਿਨਿਸਭੋਗੈਚੋਜਾਬਿਨੋਦੀਉਠਰਲਤੇਮਤਾਨਕੀਨਾਹੋ॥
੬॥ਸਿਸਟਿਉਪਾਇਹੀਆਪੁਰੁਛਾਜੈ॥ਪਉਦੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਜੈ॥ਮਨੁਮਝੈਲੈਦੁਤਸੀਗਤਿਮਿਲਿਸੋਪਾਏਜੋਕਿਛੁਕੀ
ਨਾਹੋ॥੭॥ਨਾਮਦਿਸਾਰਦੇਖਦੁਖਸਹੀਐ॥ਗੁਰਮੁਗਾਇਆਚਲਦਾਕਿਉਹੀਐ॥ਨਰਕਕੁਪਮਹਿਗੋਤੇਖਾਵੈਨਿਉਜਲਤੇਬਾਹਰਿ

ਜਪਹਿਮਨਮੇਰਹਿਮੇਲੈਮੇਲਦੁਹਰਹੋ॥੧੭॥੯॥ ਮਾਹੁਮਲਾ੧॥ਪਰਹੁਰੇਮਨਮੁਗਧਾਇਆਨੇ॥ਰਾਮਜਪਹੁਅੰਤਰਿਗਤਿਪਿਆਨੇ॥
 ਲਾਲਚੁਛੋਰਰਚੁਅਪਰੰਪਰਾਇਉਪਾਵੁਮੁਕਤਿਦੁਆਰਹੋ॥੧॥ਜਿਸੁਬਿਸਾਰਿਐਜਮਜੇਹਲਾਯੋ॥ਸਭੁਖਜਾਨੀਦੁਖਛੁਨਿਆਯੋ॥
 ॥ਰਾਮਨਾਮਨਾਮੁਹਰਮੁਖਿਨੀਅਕੋਇਪਰਮਤਤੁਵੀਚਾਰਹੋ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਸਾਮੀਠਾ॥ਹਰਮੁਖਿਹਰਿਸੁਅੰਤਰਿਭੀਠਾ॥ਅਹਿਨਿਸ
 ਰਾਮਰਮਹਰਿਗਰਤੇਏਹੁਜਪੁਤਪੁਸੇਜਮਸਾਰਹੋ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮਹਰਬਖਸੀਬੋਲਹੁ॥ਸੰਤਸਭਾਮਹਿਇਹੁਸੁਟੇਲਹੁ॥ਹਰਮੁਖਿਯੋਜਲਹੁ
 ਪਰਅਪਨਾਬਹੁਨਨਗਰਭਮੰਝਾਰਹੋ॥੩॥ਸਚੁਤੀਰਥਨਾਵੁਹਰਿਹਰਦਗਾਵੁ॥ਤਤੁਵੀਚਾਰਹੁਹਰਿਓਵਲਾਵੁ॥ਅੰਤਕਾਲਜਮੇ
 ਹਿਨਸਕੈਹਰਿਬੋਲਹੁਰਾਮਪੀਆਰਹੋ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਦਾਤਦਰਦਾਨਾ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸੇਸਬਦਿਸਮਾਣਾ॥ਜਿਸਕਉਸਤਿਗੁ
 ਰਮੇਲਾਮਿਥਾਏਤਿਸੁਚੁਕਾਜਮਭੈਰਾਹੋ॥੫॥ਪੰਚਤਤਮਿਲਕਾਇਆਕੀਨੀ॥ਤਿਸੁਮਹਿਰਾਮਰਤਨੁਲੈਚੀਨੀ॥ਅਤਮਰਾਮਰਾਮਰੈਅਤ
 ਮੁਹਰਿਪਾਈਐਸਬਦਵੀਚਾਰਹੋ॥੬॥ਸਤਸਿਤੋਖਰਹੁਜਨਕਾਈ॥ਬੀਮਾਗਹੁਸਤਿਗੁਰਸਰਦਾਈ॥ਅਤਮਰੀਨਪਰਤਮਰੀਨਹੁ
 ਗੁਰਸੰਗਤਿਇਹੁਨਿਸਤਾਰਹੋ॥੭॥ਸਾਕਤਕੁਤਕਪਟਮਹਿਟੇਕਾ॥ਅਹਿਨਿਸਨਿੰਦਾਕਰਹਿਅਨੇਕਾ॥ਬੀਨਾਸਿਮਰਨੀਆਵਹਿਛੁਨਾਵ
 ਹਿਗੁਭਜੋਨੀਨਰਕਮੰਝਾਰਹੋ॥੮॥ਸਾਕਤਜਮਕੀਕਾਣਨਚੁਕੈ॥ਜਮਕਾਡੰਡੁਨਕਬਹੁਮੁਕੈ॥ਬਾਕੀਪਰਮਹਾਇਕੀਲੀਜੈਸਿਰਅਛਰਿ
 ਓਰਾਅਛਰਹੋ॥੯॥ਬੀਨੁਹਰਸਾਕਤਕਹੁਕੋਛਰਿਆ॥ਉਮੈਕਰਤਾਭਵਨਲੁਪਰਿਆ॥ਬੀਨੁਹਰਪਛੁਨਾਵੈਕੋਈਹਰਿਜਪੀਐਪਾ
 ਰਉਤਾਰਹੋ॥੧੦॥ਗੁਰਕੀਰਤਨਮੈਵੈਕੋਈ॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਤਰੈਸੋਈ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਨੇਤ੍ਰਿਨਾਮਾਵੈਮਨਸੋਪ੍ਰਕਾਸਪਰਾਪਾ
 ਰਹੋ॥੧੧॥ਗੁਰਤੇਭੁਓਆਵੁਜਾਵਹੁਜਨਮਮਰਹੁਛੁਨਿਪਾਪਕਮਾਵਹੁ॥ਸਾਕਤਮੁਕਤਮਚੇਤਨਚੇਤਹਿਦੁਖਲਾਗੈਰਾਮਪੁਕਾਰਹੋ॥
 ੧੨॥ਸੁਖਦੁਖਪੁਰਬਜਨਮਕੇਕੀਏ॥ਸੋਯਏਨਿਨਦਤੇਦੀਏ॥ਕਿਸਕੋਸੁਰੇਹਿਤੁਪਾਣੀਆਪਣਕੀਅਕਰਤਹੋ॥੧੩॥ਉਮੈਮਤਕ
 ਰਾਮਾਇਆ॥ਸਾਮਨਸਾਬੰਧਰਲਾਇਆ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੀਕੀਆਚਾਲੋਬਿਖਲਾਦੇਛਗਬਿਕਾਰਹੋ॥੧੪॥ਹਰਿਕੀਰਗਤਿਕ
 ਰਹੁਜਨਕਾਈ॥ਅਕਬਕਬਹੁਮਨਮਨਿਸਮਾਈ॥ਉਤਰਲਤਾਭਕਰਖਹੁਪਰੰਪਰਾਨੈਦੁਖਕਾਟੈਕਾਟਹਰਹੋ॥੧੫॥ਹਰਿਗੁਰਪੁਰਕੀਓ
 ਪਰਾਤੀ॥ਹਰਮੁਖਿਹਰਿਓਵਹੁਮੁਖਿਜਾਤੀ॥ਸਾਕਰਾਮਨਾਮਅਤੰਤਰਿਬਖਸੇਪਾਰਉਤਾਰਹੋ॥੧੬॥੧੦॥ ਮਾਹੁਮਲਾ੧॥
 ਸਗਦਿਪਰੇਗੁਰਦੇਵਤੁਮਾਰੀ॥ਤੁਸਮਰਬਦਾਇਆਲਮੁਰਾਰੀ॥ਤੇਰੇਚੋਜਨਜਾਵੈਕੋਈਤੁਪੁਰਾਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤਹੋ॥੧॥ਤੁਆਤਿਗੁਰਾ
 ਦਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਥਾ॥ਪਾਇਪਾਇਗੁਪਅਨੁਪਦਾਇਆਲਾ॥ਜਿਉਤੁਪੁਰਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਸਭਤੇਰੋਕੀਅਕਮਾਤਹੋ॥੨॥ਅੰਤਰਿਜੋਤ
 ਰਲੀਜਗਜੀਵਨੁ॥ਸਭਪਾਇਭੋਗੈਹਰਿਸੁਪੀਵਨੁ॥ਆਪੇਭੋਵੈਆਪੇਦੇਵੈਤਿਹਲੋਈਜਗਤਪਿਤਰਾਤਹੋ॥੩॥ਜਗਤੁਉਪਾਏਖੇ
 ਲੁਕਾਇਆ॥ਪਦਵੈਪਾਣੀਅਗਨੀਜੀਉਪਾਇਆ॥ਦੇਹਿਗਰੀਨਉਰਦਾਜੇਂਦਸਦਾਗੁਪਤੁਰਹਾਤਹੋ॥੪॥ਚਾਰਨਦੀਅਗਨੀਅਸ
 ਰਾਥਾਕੋਈਗੁਰਮੁਖਬੁਝੈਸਬਦੁਨਿਰਾਲਾ॥ਸਾਕਤਦੁਰਮਾਤਿਭੂਬਾਰਿਦਾਭੁਹਿਗੁਰਾਖੇਹਰਿਓਵਰਾਤਹੋ॥੫॥ਅਪਤੇਜਦਾਇ
 ਪ੍ਰਿਥਮੀਅਕਾਸਾਤਿਨਮਹਿਪੰਚਤਤਪਰਿਦਾਸਾ॥ਗੁਰਸਬਦਹੈਰੰਗਰਾਤਾਤਜਿਮਾਇਆਉਮੈਕਾਰਹੋ॥੬॥ਇਹਮਨੁਭੀ
 ਜੈਸਬਦੁਪਤੀਜੈਗਾਬੀਨਾਵੈਕੀਆਟੇਕਾਟਿਕੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿਚੋਰਮੁਪਰਮੰਦਰਾਇਸਾਕਤਦੁਤਜਾਤਹੋ॥੭॥ਦੇਹਦੁਤਰੁਤਰੀ
 ਹਲੋ॥ਪ੍ਰਿਚੋਤਾਦਕਰਹਿਬੋਤਾਯੋ॥ਸਬਦਸੁਗਤੀਬੀਨੁਆਵੈਜਾਵੈਪਤਿਖੋਈਆਵਤਜਾਤਹੋ॥੮॥ਕੁਤਕਲਹੁਤਨੁਭਸਮੈਚੋਰੀ॥
 ਬੀਨਾਵੈਕੈਸੀਪਤਿਤੇਰੀ॥ਬਾਧੇਮੁਕਤਿਨਹੀਜੁਗਚਰੇਜਮਕੰਕਰਕਾਲਪਰਾਤਹੋ॥੯॥ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਮਿਥਹਿਸਜਾਈ॥ਤਿਸੁ

ਸਰ

ਲੇ

ਓਹ

ਅਪਰਾਧੀਗਤਿਨਹੀਕਾਈਕਰਣਪਲਾਦਕਰੈਬਿਲਥਾਵੈਜਿਉਕੁੰਡੀਮੀਨਪਰਤਹੋ॥੧੦॥ਸਾਕਤਠਾਸੀਪਕੈਇਕੇਠਾਜਮਥਸਿਕੀ ੩੨੩
ਅਮੰਪੁਦੇਠਾਗਰਮਨਾਮਾਬਿਨਮੁਕਤਿਸੁਭੈਆਨੁਕਾਥਪਰਿਜਾਤਹੋ॥੧੧॥ਸਤਿਹਰਬਾਣੁਨਬੇਲੀਕੋਈਅਥੈਥੈਬੇਗਥਾਪੁਭੈ
ਈਗਰਮਾਮੁਦੈਕਰਿਕਿਰਪਾਇਉਸਲਲੇਸਲਥਾਮਿਥਾਤਹੋ॥੧੨॥ਕੂਲੇਸਿਖਗੁਰਸਮਝਾਏਉਭੁਜਾਦੇਮਾਰਗਪਾਏ॥ਤਿਸੁ
ਗੁਰਸੇਵਸਦਾਇਗੁਰਤੀਦੁਖਠੰਨਹੁਸੰਗਸਖਾਤਹੋ॥੧੩॥ਗੁਰਕੀਰਗਾਤਿਕਰਹਿਕਿਆਪਾਣੀ॥ਬ੍ਰਹਮੇਇਦੁਮਹੇਸਨਜਾਣੀ॥
ਸਤਿਗੁਰਮਥਕੁਗੁਰਕਿਉਲਖੀਜਿਸੁਬਖਸੋਤਿਸਾਹਿਬਛਾਤਹੋ॥੧੪॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਪਰਾਪਤਿਰਸਨਾਗੁਰਬਾਣੀਸਿਉਪ੍ਰੀਤ
ਸੁਪਰਸਨਾਅਹਿਨੀਸਾਹਿਮਥਜੋਤਿਸਬਾਈਪਾਇਦੀਪਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਹੋ॥੧੫॥ਭੋਜਨਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾ॥ਜਿਨਰ
ਖਿਆਤਿਦਰਸਨੁਰੀਠਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਮਿਲੇਬੈਗਗੀਮਨਮਸਾਮਾਰਸਮਾਤਹੋ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਪਰਧਨਾ॥ਤਿਨਪਟ
ਪਟਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮਪਛਨਾ॥ਨਾਨਕਗਰਿਜਸੁਜਾਕੀਸੰਗਤਿਦੀਜੈਨਿਸਾਤਿਗੁਰਗਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਹੋ॥੧੭॥੧੧॥ ਮਾਗੁਮਯ ੧

ਸਾਚੇਸਾਹਿਬੁਸਿਰਜਣਹੋ॥ਸੀਨਪਰੰਚਕੁਪਰੇਦੀਚਹੋ॥ਅਪੇਕਰਤਕਾਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸਾਚਾਦੇਪਰਦਾਹੋ॥੧॥ਵੇਕੀਵੇ
ਕੀਜੰਤੁਉਪਾਏ॥ਦੁਇਪੰਦੀਦੁਇਹਾਰਚਲਾਏ॥ਗੁਰਪੁਰੇਵਿਣੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਸਚੁਨਾਮੁਜਪਿਥਾਹੋ॥੨॥ਪਨ੍ਹਰਿਮਨਮੁਖਪਰ
ਬਿਪਨਹੀਜਾਨਾ॥ਨਾਮੁਨਬੁਝਹਿਰਮਭੁਥਾਨਾ॥ਲੈਕੈਵਚੀਦੇਨਉਗਾਹੀਦੁਰਮਾਤਿਕਾਗਲਛਾਹੋ॥੩॥ਸਿਮ੍ਹਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪ
ਨਹਿਪੁਰਨਾ॥ਦਾਦੁਖਾਣਹਿਤਤੁਨਜਾਨਾ॥ਵਿਣੁਗੁਰਪੁਰੈਤਤੁਨਪਾਈਐਸਚੁਸੁਰੇਸਚੁਰਾਹੋ॥੪॥ਸਕੁਸਲਹੈਸੁਦੁਖ
ਆਖੈ॥ਅਪੇਦਾਨਾਸਚੁਪਰਾਖੈ॥ਜਿਨਕਉਨਰਕਰੇਖੁਰੁਅਪਨੀਹੁਰਮੁਖਸਬਦੁਸਲਾਹੋ॥੫॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਅਖੈਕੋਤੀਬਾਣੀ॥
ਸੁਦਕਹੀਐਕੋਅੰਤੁਜਾਣੀ॥ਜਾਕਉਅਲਖੁਲਖਾਏਆਪੇਅਕਥਕਥਾਬੁਧਤਾਹੋ॥੬॥ਜਨਮੇਕਉਵਾਜੇਵਧਾਏ॥ਸੋਹਿਅਲ
ਕੈਅਗਿਆਨੀਗਾਏ॥ਜਿਨਨਮੋਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾਕਿਰਤੁਪਾਇਆਸਿਰਜਾਹੋ॥੭॥ਸਿਜੋਗਾਵਿਜੋਗਮੇਰੈਪ੍ਰਤਕੀਏ॥ਸਿਸ
ਟਉਪਾਇਦੁਖਸੁਖਦੀਏ॥ਦੁਖਸੁਖਹੀਤੇਭਏਨਿਰਾਲੇਗੁਰਮੁਖਸੀਲਸਾਹੋ॥੮॥ਨੀਕੇਸਾਚੇਕੇਵਾਪਾਰੀ॥ਸਚੁਸਉਦਲੈ
ਗੁਰਵੀਚਾਰੀ॥ਸਾਚਾਦੁਖਹੁਸਿਸੁਪਨੁਪਲੈਸਬਦਸਚੈਉਮਾਹੋ॥੯॥ਕਾਤੀਸਉਦੀਤੋਣਾਆਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੁਕਰੈਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈ॥ਪੁੰਨੀਸਾਚੀਰਾਸਸਲਾਮਤਿਦੁਕਾਜਮਗਾਠਾਹੋ॥੧੦॥ਸਕਥੈਬੋਲੈਆਪਣਕਾਣੈ॥ਮਨਮੁਖਦੁਜੈਬੋਲੁਜਾਣੈ॥
ਅੰਪੁਲੇਕੀਮਾਤਿਅੰਪੁਲੀਬੋਲੀਆਇਗਾਇਆਦੁਖਤਾਹੋ॥੧੧॥ਦੁਖਮਹਿਜਨਮੈਦੁਖਮਹਿਮਰਣਾਦੁਖਨਾਮਿਏਬਿਨੁਗੁਰਕੀਸ
ਰਣਾ॥ਦੁਖੀਉਪਜੈਦੁਖੀਬਿਨਸੈਕਿਆਲੈਆਇਕਿਆਲੈਜਾਹੋ॥੧੨॥ਸਤੀਕਰਣੀਗੁਰਸਿਕੰਗਾ॥ਅਵਣਜਾਣਨਹੀਜਮ ੨੨

ਧਾਰਾ॥ਨਾਲਛੋਰਤਤੁਮੁਲਪਰਤਾਮਨਸਾਚੈਮਾਹੋ॥੧੩॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਨਹੀਜਮਮਾਹੋ॥ਨਦੁਖਦੇਖਹਿਪਿਥਕਰਾਹੋ॥ਗਮ
ਨਾਮਪਾਇਅੰਤਰਿਪੁਨਾਅਵਹੁਨਦੁਜਾਕਾਹੋ॥੧੪॥ਓਨਨਕਬਨੈਸਿਭਤਿਸਜਾਈ॥ਜਿਉਤੁਪਭਾਵੈਰਹੈਰਜਾਈ॥ਦਰਗ
ਪੈਪੈਜਾਨਸੁਹੇਲੇਗੁਰਮਸਚੇਪਤਿਸਾਹੋ॥੧੫॥ਕੀਅਕਹੀਐਗੁਣਕਥਹਿਪਨੇਗੇ॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਵਡੇਵਡੇਗੇ॥ਨਕਸਾਚੁ
ਮਿਲੈਪਤਿਗਾਹੁਤੁਸਿਰਸਾਹਾਪਤਿਸਾਹੋ॥੧੬॥੧੨॥ ਮਾਗੁਮਯ ੧॥ ਦਖਣੀ ਕਾਇਆਨਗਰਨਗਰਗੜਅੰਦਰ॥
ਸਾਚਾਦਾਸਾਪੁਰਗਗਨੰਦਗੀ॥ਅਸਬਿਰੁਥਾਨਸਦਾਨਿਰਮਾਇਲੁਆਪੇਆਪਉਪਾਇਰਾ॥੧॥ਅੰਦਰਿਕੋਟਛੁਜੇਹਟਨਾਠਾ॥ਆ
ਪੇਲੈਵੈਦਸਤੁਸਮਾਠਾ॥ਬਜਰਕਪਾਟਨਜੈਜਨੁਜਾਣੈਗੁਰਸਬਦੀਖੋਲਾਇਰਾ॥੨॥ਕੀਤਿਕਿਓਗੁਛਾਪਰਜਾਈ॥ਨਉਰਥਾਪੇਕੁਮ
ਰਜਾਈ॥

ਦਸਦੈ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖਾ ਅਪਾਰੀਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਪਉਟ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਇਕ ਦਾਸਾ ॥ ਅਪੇਕੀ ਤੋਹੁ ਖੋਲਹ ਮਾਸਾ ॥ ਚਲਦੀ ਜਲੀ
ਦਰੈ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਆਪੇ ਜਲੀ ਪਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਧਰਤ ਉਪਾਇ ਪਰੀਧਾ ਮਸਾਲਾ ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲੋਆਪ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਪਦੁਣੈ ਖੋਲ੍ਹੀ ਆਸਥਾ
ਈ ਕਲਾਖਿ ਤਰੁਣਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਬੁਰਾ ਅਠਹਾਰਿ ਮਾਲ ਤੇਰੀ ॥ ਸੁਭਿਰੁ ਫੁਲੈ ਪਦੁਣੈ ਲੈਠੇਰੀ ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇਰੀ ਪਕਰਾਖੇ ਸਸਪਾਰਿ
ਸੁਰਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਪੀਖੀ ਪੰਚ ਉਰਿ ਨਹੀ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਭਾ ਲਿਓ ਖੂੰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਸਰੰਦੈ ਗੁਣਗਾਵੈ ਗਿਰ
ਸੁਚੇ ਗੁਣਗਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਲਾਲਿਤੁ ਕੈਚੰਦਨ ਤਾਰਾ ॥ ਸੁਰਜਾ ਕਿਰਣ ਬਿਜਲੀ ਗੋਲਗਾ ॥ ਅਕਥੀ ਕਥ ਉਚਿਤੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਪੁਰਗੀਆ
ਮਨਭਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਪਸਰੀ ਕਿਰਣ ਜੋਤਿ ਉਜੀਆਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰੇਖੈ ਆਪਦੁਇਆਲਾ ॥ ਅਨਹਰੁ ਦੁਹਰੁ ਦੁਗਰੁ ਸਦਾ ਪੁਨਿ ਨਿਰਕੁ ਉ
ਕੈ ਘਰਿ ਵਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਅਨਹਰੁ ਦੁਨੈ ਕੁ ਮਰਓ ਭਾਜੈ ॥ ਸਗਲਾ ਬਿਆਪਹਿ ਆਪੁ ਕੁਠੈ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸੁਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਰਹੈ ਸੈ ਗੁ
ਣਗਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਆਗੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲ ਸੇਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੁਜਾ ਕੋਈ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸੈ ਮਨਕਾਵੈ ॥ ਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਇਆ ॥
੧੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਸ ਤਿਗੁਰੀਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੁਆਰੀਆ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਸੁਆਪਰੁ ਅਪਰੁ ਪਰਪਰ ਖਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥
ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਸਚੁ ਗਾਹਿਰੀ ਕੀਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰੀ ਗਾ ॥ ਜੇ ਤੀਹਿ ਤੇਰੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ਕਰਮ ॥ ਲੈਸੋ ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ
ਸਚੁ ॥ ਬਹੁ ਮਾਗੈ ॥ ਵੇਪਰਦਾ ॥ ਅਖੁ ਭੰਗੁ ॥ ਤੁੰਦਾਇਆ ਲਾਹਿ ਪਾਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਆਪੇ ਰੇਖਾ ਰਿਖਾਵੈ ਆ
ਪੋ ॥ ਅਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪ ਉਥੁ ॥ ਆਪੇ ਜੋ ਨਾਵਿਛੋੜੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮਾਰਜੀਵਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਜੇ ਤੀਹਿ ਤੇਰੀ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ॥ ਰੇਖਾ ਰਿਖਾ ਥੋਸਾ ਬਿਜ
ਅੰਦਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ॥ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਰਸਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਹਸੁ ਪਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਕਾਵਾ ॥ ਭਾ
ਇਭਗਾ ਤਿਸਾਚੇ ਗੁਣਗਾਵਾ ॥ ਤੁਧੁ ਕਾਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਤੁੰਕਰ ਤੇ ਆਪੇ ਰਸਨ ਸਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸੋਗ ਨ ਭਗਤ ਪ੍ਰਭੁ ਰਬਾਗੇ ॥ ਮੁਕਤਿ
ਭਏ ਹਰਿ ਰਸਨ ਮਾਗੇ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਤੇਰੇ ਗਰਬ ਤੇ ॥ ਅਨਹਿ ਨੁਆਪਿਆਇਆ ॥ ੧੯ ॥ ਈਸਰ ਬੁਧਾ ਰੇ ਵੀਰੇਵਾ ॥ ਇੰਦੁ ਤਪੇ
ਮੁਨਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਸਤੀ ਸਤੀ ਕੇਤੇ ਬਨਵਾਸੀ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਆ ॥ ੨੦ ॥ ਵੰਦੁ ਜਾਣਾ ਏਕੋ ਇਨਜਾਣੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁਆਪ
ਟਕਾਵੈ ॥ ਲਖ ਭਉਰਾ ਸੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਭਾਵੈ ॥ ਸਾਹਲ ਵਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਯੰਤਰੈ ਵੈ ॥ ਅਨਮੁਖ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਰੈਵੈ ॥
ਨਾਵੁ ਭੁਲਾਠ ਉਰਨ ਪਾਏ ਆਇਆ ॥ ਇੰਦੁ ਖਪਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਕਾਇਆ ਉਜਲ ਹਿਸਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥
ਸਾ ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਾਰਿ ਪੀਵੈ ॥ ਬਾਹੁ ਤਿੰਦੁ ਖਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨੩ ॥ ਬਹੁ ਸਾਦੁ ਦੁਖ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਭੋਗੁ ਰੋਗੁ ਸੁਅੰਤਿ ਵਿ
ਗੇਵੈ ॥ ਰਹਖਹੁ ਸੇਗਨ ਮਿਟਈ ਕਥਹੁ ॥ ਵੰਦੁ ਭਾਵੈ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ੨੪ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁ ਲੀਭਵੈ ਸਬਾਈ ॥ ਸਾਥਾ ਰਵਿਹਰਿਆ
ਲੀਵਲਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸਚੁ ਗੁਰੁ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਜੇ ਤੀਜੋ ਤੀ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੨੫ ॥ ਅਟਲ ਅਠੋਲ ਅਤੋਲੁ ਮੁਰਗੇ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ
ਚਾਰੈ ਠੇਰ ਉਸਾਰੇ ॥ ਰੁਪਨ ਰੇਖਿਆ ਸਿਤ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ॥ ਸਚੁ ਰੇਖਾ ਪਤੀਆਇਆ ॥ ੨੬ ॥ ਰਮਣ ਸਨਕੇ ਰਸਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਧ
ਕ ਸਾਧੁ ਭਏ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਨੇ ਨਾਉ ਸੋਈ ॥ ਨਿਦਨਾਸੀ ਆਪੇ ਸਚੁ ਦਿਨਾਇਆ ॥ ੨੭ ॥ ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿ ਆਗਾ ॥ ਸਾਚੇ ਕਾਵੈ ਸ
ਬਦੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤਿਭਵਲ ਸਾਚੁ ਕਲਾਪਰਥਾ ਪੀਸਾਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇਆ ॥ ੨੮ ॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਈ
ਬਿਨੈ ਨਹੀ ॥ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਾਚੇ ਕਾਵੈ ॥ ਵੀਛੁ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨੯ ॥ ਪੁਰਹੁ ਵਿਛੁਨੇ ਪਾਹੀ ਨੇ ॥ ਮਰਮਰ ਜਨਮ ਮਹਿ ਮੁਹਲ
ਤਿਪਨੇ ॥ ਨਿਸੁਬਖ ਸੋਤਿ ਸੁਰੇਵ ਭਿਆਈ ॥ ਮੇਲੁ ਨ ਪਛੋਤਾਇਆ ॥ ੩੦ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਕੁਰਤਾ ॥ ਆਪੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਆਪੇ ਮੁਕਤਾ ॥

ਆਪੇ ਮੁਕਤ ਹਨ ਮੁਕਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮੋਹੁ ਕਾਇਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਨਾਨਕੈ ਸਿਰੁ ਤਾ ਵੀਚਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਆਪਾਗਾ ॥
ਰਿਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਰਾ ਅਪਣਾ ਕਰਦੀ ਕਾਰ ਕਰਾਇਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸੇਹੁ ਦਗਾ ਵਹਿ ਸਰੇ ਕਾ ਵਹਿ ॥ ਤੁਸੈ ਤੇ ਉਪਜਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਾ
ਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਮਿਲਿ ਸਾਰੇ ਸੁਖ ਪਾਇਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਰਬੁ ਦਰਬੁ ਦ
ਪ੍ਰਿਧੁ ਕਾਗਾ ਪਰਨ ਨਗਰ ਨਨਾ ॥ ਕਮਾ ਅਪਾਗਾ ॥ ਨਦਿ ਨੂਰੈ ਨਰੰ ਦੁਨ ਸੁਰਜ ਸੁੰਨ ਸਮਾ ਪਚਗਾਇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾ
ਣੀ ਪਉਣ ਨਪਾਣੀ ॥ ਓਪੀਤਿ ਖਪਤਿ ਨ ਆਵਣ ਨਾਣੀ ॥ ਖੰਡ ਪਾਤਾਲ ਸਪਤਨ ਹੀ ਸਾਗਰੁ ਨਦੀ ਨ ਨਿਰਵਰਾਇਨਾ ॥ ੨ ॥
ਨਾਤਰ ਸੁਗਮ ਮਛੁ ਪਾਇਆ ਲਾ ॥ ਚੋਰ ਕੁਛਿ ਸਤਨੀ ਕੈ ਕਾਲਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਗਰ ਨਹੀ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਨ ਕੋ ਆਇਨਾ
ਇਨਾ ॥ ੩ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨਦੀ ਸੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਨਾਰਪੁਰ ਖਨੀ ਸਾਤ ਨਜਨ ਮਾਨ ਕੋ ਚੁਖੁ ਖ
ਪਾਇਨਾ ॥ ੪ ॥ ਨਾਤਰ ਨਤੀ ਸਤੀ ਬਨਵਾਸੀ ॥ ਨਤਰ ਸਿਪਸਾਧਿਕ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗੁ ਭੇਖ ਨ ਕੋਈ ਨ ਕੋਨਾ ਬੁਕੁ
ਇਨਾ ॥ ੫ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਨ ਬੁਤ ਪੂਜਾ ॥ ਨ ਕੋ ਆਖ ਵਖਵੈ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪ ਉਪਾਇ ਦਗ ਸੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾ
ਇਨਾ ॥ ੬ ॥ ਨਾ ਸੁਚ ਸੰਜ ਮੁਤੁ ਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਗੋਪੀ ਕਾਨ ਨਗਉ ਗੁਆਲਾ ॥ ਤੰਤ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੋਈ ਨ ਕੋਵੈ ਸਵਲਾ
ਇਨਾ ॥ ੭ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ਆਖੀ ॥ ਨਾਤਰ ਨ ਮਨ ਹੀਰੀ ਸੈ ਆਖੀ ॥ ਮਮਤਾ ਕਾਲੁ ਕਾਉਨ ਹੀ ਮਾਥੈ ਨ ਏਕਿ
ਸੋਪਿਆਇਨਾ ॥ ੮ ॥ ਨ ਦੁਬੰਦੁ ਨਹੀ ਜੀਉ ਨ ਜਿੰਦੋ ॥ ਨਾਤਰੁ ਗੋਰਖੁ ਨਾਮਾ ਛਿੰਦੋ ॥ ਨਾਤਰੁ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕੁਛ ਓਪਤ
ਨ ਕੋ ਗਵਤੁ ਗਵਾਇਨਾ ॥ ੯ ॥ ਵਰਨ ਭੋਖ ਨਹੀ ਬ੍ਰਾਮਣ ਖੜੀ ॥ ਏਉ ਨਦੇਹੁ ਗਉ ਨਗਾਇਤੀ ॥ ਹੋਮ ਜਗਨ ਹੀਤੀਰ
ਬਨਾਵਣ ਨਾ ਕੋ ਪੂਜਾ ਲਾਇਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਨ ਕੋ ਮੁਠਾ ਨ ਕੋ ਕਸੀ ॥ ਨ ਕੋ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕੁ ਸੀ ॥ ਰਯਤ ਰਾਉ ਨਹੀ ਮੈਦੁ ਨੀਆਨਾ
ਕੋ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਰਾਉ ਨ ਕੁਰਤੀ ਨ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ॥ ਸਾਨ ਨ ਮੀਤਾ ਬੰਦੁ ਨਹੀ ਰਕਤੀ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾ ਸਾ
ਚੇ ਏਹੋ ਭਾਇਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਖੇਰ ਕਤੇਬ ਨ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਸਾਸਤਾ ॥ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ਉਦੈ ਨਹੀ ਆਸਤਾ ॥ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਆਪ ਅਗੋਰੁ
ਆਪੇ ਅਲਖ ਲਖਾਇਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਰਾਣਾ ਤਾਨਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬਾਸ਼ਕ ਲਾਅ ਰਾਣੁ ਹਰਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਸਨ ਮਹੇਸ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੋਹੁ ਦਧਾਇਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਵੇਰ ਲੇਕ ਉਹੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮ ਸਬਾਇ
ਆ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਾਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਅਰੰਭੇ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀਆਇਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਏਕੋਈ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਹੋਈ ॥ ਨ
ਨਕ ਸਾਚੁ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਰੀ ॥ ਬਿਸਮਭਟੇ ਗੁਣਗਾਇਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ੩ ॥ ੧੫ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਆਪ ਉਪਾਇ ਨਿਗਲਾ ॥
ਸਾਚਾ ਬਾਨੁ ਕੀਓ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧੁ ਕਾਇਆ ਕੋਟਿ ਰਚਾਇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਨ ਉਪਰ ਬਾਪੇ ਬਾਪਣ
ਹਰੈ ਗਾਰਸ ਵੈਦਾ ਸਾ ਅਲਖ ਅਪਗੈ ॥ ਸਾਇਹੁ ਸਪਤਿ ਭਰੇ ਨ ਲਾਨਿ ਮਲ ਗੁਰ ਮੁਖ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਇਨਾ ॥ ੨ ॥ ਰਵਸ ਸਿਦੀ ਪਕ
ਜੋਤ ਸਬਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਦਰਿਆਈ ॥ ਜੋਤਿ ਸਹੁ ਪਸਰ ਸੁਖ ਰਾਤਾ ॥ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਨਾ ॥ ੩ ॥ ਗਾਨੁ ਮਹਿਤ
ਪਟਣ ਦੂਧਾਗਾ ॥ ਪੁਰੈ ਤੋਝ ਤੋਲੈ ਵਣਜਾਗਾ ॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਦਿਸਾਏ ਲੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਨਾ ॥ ੪ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਪਵਣਾ
ਹੈ ॥ ਵੇਪਰ ਦਾ ਪੁਰੈ ਭੰਡ ਹੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾਲੇ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ॥ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਇਨਾ ॥ ੫ ॥ ਨਰ ਰਿਕਰੈ ਪੁਰਾ ਗੁਰੈ
ਜਮੁਨੀ ਦੁਰਨ ਮਰੈ ਛੋਟੈ ॥ ਜੀਉ ਨ ਲਾਅੰਤ ਰਿਕ ਮਲਾ ਬਿਗਾਸੀ ॥ ਆਪੇ ਬਿਗਸਾਧਿਆਇਨਾ ॥ ੬ ॥ ਆਪੇ ਦਰਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਗਾ

ਸਮਾਇ

ਸ

ਰਖੇ

ਰਤਨੁ ਨ ਦੇਹ ਲਾਲਾ ਅਪਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪੁਰਾ ਪਾਈ। ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ। ੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਲੈ ਮੇਲਿ। ਕਬ
 ਜੀਨ ਘਟਸ ਪੁਰਾ ਤੇ ਲੋ। ਸਾਢੇ ਕਾਦਾ ਪਾਗੀ ਹੋਵੈ ਸਾਹ ਉਸ ਉਦਾ ਪਾਇਆ। ੨॥ ਸਾਹ ਉਦਾ ਕੋ ਵਿਗਲਾ ਪਾਏ। ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ
 ਲੈ ਮਿਲਾਏ। ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਹੋਇ ਸੁਗੁਣ ਪਛਾਣੈ ਮਾਨੈ ਗੁਰੁ ਸਮਾਇਆ। ੩॥ ਗੁਰੁ ਮੈ ਆਇਆ ਗੁਰੁ ਸਮਾਇਆ। ਗੁਰੁ ਮੈ ਰੀਝੈ ਨਾਤੁ
 ਉਪਾਇਆ। ਗੁਰੁ ਮੈ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਾਇਆ। ਗੁਰੁ ਮੈ ਕਲਾਗਾਇਆ। ੪॥ ਗੁਰੁ ਮੈ ਪਰਤੀ ਪਉਲ ਸਿਰਭਾਗੀ। ਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਣੀ ਪਉਣਗੇ
 ਟਾਹੀ। ਗੁਰੁ ਮੈ ਸਿੰਦਰਬ ਕਤੀ ਘਰ ਵਾਸਾ। ਗੁਰੁ ਮੈ ਖੇਲਾ ਖਿਲਾਇਆ। ੫॥ ਗੁਰੁ ਮੈ ਅਰੁਣੇ ਅਕਾਸੀ। ਗੁਰੁ ਮੈ ਲਥਲਾ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਵਾਸੀ।
 ਗੁਰੁ ਮੈ ਸਾਗੀਰਾ ਸਸਰਾਨੁ। ਗੁਰੁ ਮੈ ਰੇਖਿ ਰਿਖਾਇਆ। ੬॥ ਗੁਰੁ ਮੈ ਉਪਾਏ ਸਾਹ ਉਤਰਾ। ਦੇਵ ਨਾਨਕਾ ਅਗਣਤ ਅਪਾਰਾ।
 ਮਾਨੈ ਗੁਰੁ ਸੁਰਗੁ ਪੈਛੈ ਸਾਹੁ। ਮਿਲਾਇਆ। ੭॥ ਗੁਰੁ ਮੈ ਜੁਗਾਛਤੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ। ਗੁਰੁ ਮੈ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਵੀਚਰੇ। ਆਪਨਾ ਭੁਖਾ
 ਖੀਸਤ ਨਾ ਕੀ ਬਖਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਆ। ੮॥ ਕਾਇ ਅਕੋਟਿ ਗਨੈ ਮਹਿ ਰਾਜਾ। ਨੇਬ ਖਦੁ ਸੁਰਲਾਰ ਵਜਾ। ਮੇਥਿ ਮਾਲੋ ਕਾ
 ਹੀ ਘਰਿ ਵਸਾ ਲਾਥਿ ਪਾਪ ਪਛੁਤਾਇਆ। ੯॥ ਸਤੁ ਸਤਿ ਬਨਗਰ ਮਹਿ ਕਾਗੀ। ਜਤੁ ਸੰਜ ਮੁਸਰਟਿ ਮੁਰਾਰੀ। ਨਾਨਕ
 ਸਹਾਇ ਮੇਲੈ ਨਗਨੀ ਵਨੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਪਤਿ ਪਾਇਆ। ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੁੰਨ ਕਲਾ ਅਪਰੰਪਰ ਧਾਰੀ।
 ਆਪਨਿ ਗਲ ਮਾਪਰਾ ਅਪਾਰੀ। ਆਪੇ ਕੁਰਤਿ ਕਰਿ ਕਾਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁੰਨੁ ਸੁੰਨ ਉਪਾਇਆ। ੧॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਸੁੰਨੇ ਤੇ ਸਾਜੇ।
 ਸਿਸਾਟਿ ਉਪਾਇਕਾਇਆ ਗਤ ਰਾਜੇ। ਅਗਨ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਜੋਤੁ ਮਾਗੈ ਸੁੰਨ ਕਲਾਗਾਇਆ। ੨॥ ਸੁੰਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਮਾਯੋ ਸਉ
 ਪਾਏ। ਸੁੰਨੇ ਵਰਤੋ ਜੁਗ ਸਬਾਏ। ਇਸੁ ਪਦਵੀ ਚਾਰੇ ਸੋਜਾ ਪੁਰਾਤਿ ਸੁਮਿਲੀ ਐਰਾਮ ਚੁਕਾਇਆ। ੩॥ ਸੁੰਨੁ ਸਪਤਿ ਸਰੋਵਰ ਬ
 ਧੋ। ਨੀਲ ਸਾਜੇ ਵੀਚਾਰੇ ਆਪੋ। ਤਿਤੁ ਸਤ ਸਰਮਨੁ ਮਾਗੁਰੁ ਮੁਖ ਨਾਵੈ ਬਾਹੁ ਭੋਜੈ ਨਿਨ ਪਾਇਆ। ੪॥ ਸੁੰਨੁ ਰੰਦ ਸੁਕਨ ਗੋਟਾਰੇ।
 ਤਿਸ ਕੀਜੋ ਤਿਤੁ ਦਵਸਾਰੇ। ਸੁੰਨੇ ਮਲਖ ਅਪਾਰੁ ਨਿਗਲ ਮੁਸੁੰਨੇ ਤ੍ਰੀਲਾਇਆ। ੫॥ ਸੁੰਨੁ ਪਰਤ ਅਕਾਸ ਉਪਾਏ। ਖਿ
 ਥੀ ਮਾਂਸ ਰਕਲ ਪਾਏ। ਤ੍ਰਿਤੁ ਦਵਸਾਜੇ ਮੁਖੀ ਮਾਇਆ ਅਪਉਪਾਇ ਖਪਾਇਆ। ੬॥ ਸੁੰਨੁ ਖਾਣੀ ਸੁੰਨੁ ਬਾਣੀ। ਸੁੰਨੁ ਉ
 ਪਜੀ ਸੁੰਨ ਸਮਾਣੀ। ਉਤਰੁ ਜਲ ਤੁਕੀ ਆਤੈ ਕਰਤੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ਸਬਦਿ ਦੇਖਾਇਆ। ੭॥ ਸੁੰਨੁ ਗਤਿ ਦਿਨ ਸੁਦਾਇਕੀਏ।
 ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁਖਾਦੁ ਖਦੀਏ। ਸੁਖਾਦੁ ਖਤਿ ਅਮਰੁ ਅਤੀਤਾ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਿਘਾਇਆ। ੮॥ ਸਾਮ ਦੇਹਰਿ ਗੁਰੁ ਜਗੁ ਅ
 ਥਰ ਬਲਾ। ਸੁੰਨ ਮੈ ਮੁਖ ਮਾਇਆ ਹੋਵੈ ਗੁਣਾ। ਤਾਕੀਰੀ ਮਤਿ ਕਹਿਨ ਸਕੈ ਕੋਤਿ ਉਥੈ ਲੈ ਜਿਉ ਚੁਲਾਇਆ। ੯॥ ਸੁੰਨੁ ਸਪਤਿ ਪ
 ਤਾਲ ਉਪਾਏ। ਸੁੰਨੁ ਰੰਦ ਵਰਖੇ ਲਿਖ ਲਾਏ। ਆਪੇ ਕਾਰੁ ਤੁਕੀ ਆਪਰੰਪਰ ਸੁਰਤੋ ਰੀਆ ਕਮਾਇਆ। ੧੦॥ ਸਤੁ ਅਸ
 ਤਕਲ ਤੇਰੀ ਛਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਮਰਣੁ ਉਮੈ ਦੁਖ ਪਾਇਆ। ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਗਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਗੁਣ ਉਥੈ ਮੁਕਤ ਕਰਾਇ
 ਆ। ੧੧॥ ਸੁੰਨੁ ਉਪਜੈ ਦਸ ਅਵਤਾਰਾ। ਸਿਸਟ ਉਪਾਇਕੀ ਆਪਸਾਰਾ। ਦੇਵ ਨਾਨਕਾ ਟਹੀ ਪ੍ਰਬਸਾਜੇ ਸਭ ਲਿਖਿਆ ਕ
 ਰਮ ਕਮਾਇਆ। ੧੨॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਰੋਗੁ ਨ ਹੋਈ। ਇਹ ਗੁਰੁ ਕੀ ਪਉਣੀ ਜਾਣੈ ਨ ਕੋਈ। ਜੁਗੁ ਜੁਗੀਤਾਰੀ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇ
 ਟਸੈ ਮੁਕਤਿ ਭਾਇਆ ਪਤਿ ਪਾਇਆ। ੧੩॥ ਪੰਚਤਤ ਸੁੰਨੁ ਪਰਗਾਸਾ। ਦੇਹ ਸੰਜੋਗਿ ਰਮਾ ਮਥਿ ਆਸਾ। ਚੁਰਾਭ ਲਾਭ ਇਮ
 ਸਤ ਕਿਲੀਖੇ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬੀਜਾਇਆ। ੧੪॥ ਉਤਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲੋ। ਸਬਦ ਰਤੇਗਿਰਿ ਸਮਤਿ ਵਾਏ। ਰਿਧ ਬੁਧਿ
 ਸਿਧਾਗੀ ਆਨ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈ। ਮੈ ਪੁਰੈ ਰਾਗ ਮਿਲਾਇਆ। ੧੫॥ ਇਸ ਮਨ ਮਾਇਆ ਕਉ ਨੇਤੁ ਪਨੇਗਾ ਕੋਈ ਬੁਝੁਗਿ ਆਨੀ ਕਰ

ਹੁਨਿਬੇਗਾਅਸਾਮਨਸਾਹਉਮੈਸਸਾਨਰਲੋਭੀਕੁਨਕਮਾਇਆ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਏਵੀਰਗਾਸੁੰਨਸਮਾਧਸਦੇਘਰਬਾਗਾ॥
 ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਨਾਦੁਸਬਦਪੁਨਿਸਰੁਰਾਮੈਅਸਮਾਇਆ॥੧੭॥੫॥੧੭ ਮਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਨਾਦੇਖਾਰਹੀਨਦਇਆਲਾ॥
 ਅਭਿਨਾਈਪੁਰੁਕਿਰਪਾਲਾ॥ਜੀਆਅੰਦਰਿਗੁਰਤਿਸਮਾਈਹਤਿਓਨਿਰਲਾਮਾਇਆ॥੧॥ਜਗੁਤਿਸੁਕੀਛੁਇਆਨਿਸੁ
 ਬਾਪੁਨਮਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਰੇਵੰਭਗਉਕਮਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਓਪਤਿਖਪਤਿਕੁਲਜਾਤੀਓਹੁਅਜਗਵਰੁਮਨਿਰਾਇਆ॥
 ੨॥ਤੁਅਕਾਲਪੁਰਖੁਨਾਹੀਸਿਰਕਾਲਾ॥ਤੁਪੁਰਖਅਲੇਖੁਅਗੰਮਨਿਰਾਲਾ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖਸਬਦੁਮਤੀਤਾਸਾਜਗੁਇਲਿਵ
 ਲਾਇਆ॥੩॥ਸੈਦਰਤਾਇਉਓਥੈਘਰਦਾਸਾ॥ਕਾਲਾਬਿਕਾਲਕੀਏਇਕਰਾਸਾ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸਰਬਜਗਜੀਵਨਗੁਰਅ
 ਨਦਸਬਦਿਦਿਖਾਇਆ॥੪॥ਉਤਮਨਸੀਤਕੁਲੇਗਿਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਾਤੇਪਾਰਉਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਰੇਣਸੀਤਨਸੀ
 ਗਤਿਹਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥੫॥ਤੁਮੰਤਰਿਜਾਮੀਜੀਅੰਤਰੇ॥ਤੁਹਤਾਮਸੇਵਕਰੇਗੇਅਮੀਸੰਤੁਨਾਮਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ
 ਦੀਜੈਗੁਰਗਿਆਨੁਰਤਨਦੀਪਾਇਆ॥੬॥ਪਰਤਤਸਿਲਾਇਹੁਤਕੀਆ॥ਅਮਰਮਾਮਪਾਏਸੁਖੁਖੀਆ॥ਕਰਮਕਰਤੁ
 ਤਿਸੀਸੰਤਭਲੁਲਾਗਾਹਰਿਨਾਮਰਤਨੁਮਨਿਪਾਇਆ॥੭॥ਨਾਤਿਸੁਕੁਖਪਿਆਸਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਸਰਬਨਿਰੰਜਨਪਿਪਟਿਪ
 ਟਿਜਾਨਿਆ॥ਅਮੀਸੰਤਰਸਿਰਾਤਕੇਵਲਬੈਰਾਗੀਗੁਰਮਤਿਭਾਇਸੁਭਾਇਆ॥੮॥ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਕਰੈਦਿਨਰਾਤੀ॥ਨਿ
 ਰਮਲਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਜਾਤੀ॥ਸਬਰਸਾਲਰਸਨਰਸਰਸਨਾਘੋਟਰਸਾਲਦਜਾਇਆ॥੯॥ਘੋਟਰਸਾਲਬਜਾਵੈਸੋਈ॥
 ਜਾਕੀ॥ਸਿਭਦਵਸੋਈਹੋਈ॥ਨਾਨਕਬੁਝੁਇਹਬਿਧਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇਆ॥੧੦॥ਅਮੈਸੇਜਨਵਿਰਲੇਸੇ
 ਸਾਗੇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਰਗਹਿਰਹਿਨਿਰਾਗੇ॥ਆਪਤਰਹਿਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰਹਿਤਿਨਸਭਲਜਨਮਜਾਗਿਆਇਆ॥੧੧॥
 ਘਰਰਮੰਦਰਜਾਣੈਸੋਈ॥ਜਿਸੁਪੁਰੋਗੁਰਤੇਸੋਈਹੋਈ॥ਕਾਇਆਗਨਮਹਿਲਮਹਲੀਪੁਰਸਾਰਾਸਦੁਸਾਰਾਤਖਤੁਰਚ
 ਾਇਆ॥੧੨॥ਚਤੁਰਸਹਾਟਦੀਵੇਦੁਇਸਾਖੀ॥ਸੇਵਕਪੰਨਹੀਬਿਖੁਚਾਖੀ॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਅਨੁਪਨਿਰਮੋਲਕੁਗੁਰਸਿ
 ਲਿਐਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆ॥੧੩॥ਤਖਤਿਬੈਤਖਤੈਕੀਲਾਇਕਾ॥ਪਰਸਮਾਏਗੁਰਮਤਿਪਾਇਕਾ॥ਅਦਿਗੁਰਾਦਿਓਓਸੀ
 ਸਾਸਾਰੁਰਮੁਖੁਕਾਇਆ॥੧੪॥ਤਖਤਿਸਲਾਮੋਹੈਵੈਦਿਗੁਰਾਤੀ॥ਇਹਸਾਰੁਵਰਾਈਗੁਰਮਤਿਲਿਵਜਾਤੀ॥ਨਾਨਕਰਾਮ
 ਨਪੁਤਰਤਰੀਹਰਿਅੰਤਸਖਾਈਪਾਇਆ॥੧੫॥੧੮॥ਮਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਹਰਿਪਨੁਸੰਚਤੁਰੇਜਨਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕ
 ਹੁਸਰਦਾਈ॥ਤਸਕਰਚੇਰਨਲਥੈਤਾਕਉਧਨਉਪਜੈਜੰਗਾ॥ਇਆ॥੧॥ਤੁਏਕੰਕਰਨਿਰਾਲਮਰਾਜਾ॥ਤੁਅਪਸਵਾਰਨਿ
 ਨਨਕੇਕਯਾ॥ਅਮਰਅਡੋਲਅਪਾਰਾਯੁਲਕਹਰਿਅਸਾਬਿਰੁਥਾਸੁਭਾਇਆ॥ਦੇਹਿਨਗਰੀਉਤਮਥਾਨਾ॥ਪੰਚਲੋਕਵਸਹਿਪਰ
 ਧਾਨਾ॥ਉਪਰਏਕੰਕਰਨਿਰਾਲਮੁਸੁੰਨਸਮਾਧਲਗਾਇਆ॥੨॥ਦੇਹਿਨਗਰੀਨਉਰਦਵਜੋ॥ਸਿਰਸਿਰਕਰਦੈਹਰੇਸਾਜੋ॥ਦਸ
 ਵੈਪੁਰਖੁਅਤੀਤਨਿਰਾਲਾਅਪੇਅਲਖੁਲਾਖਾਇਆ॥੩॥ਪੁਰਖਅਲੇਖਸਰੋਦੀਵਾਨਾ॥ਹੁਕਮਚਲਾਏਸਦੁਨੀਸਾਨਾ॥
 ਨਾਨਕਖੋਜਲਤੁਪੁਰਾਪੁਨਾਹਰਿਅਸਤਮਰਾਮਨਾਮਪਾਇਆ॥੪॥ਸਰਬਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖਸੁਜਾਨਾ॥ਅਦਲੁਕਰੇਗੁਰਸਿ
 ਨਸਮਾਨਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੈਗਰਨਮਾਰੈਉਮੈਲੋਭੁਰੁਕਾਇਆ॥੫॥ਸਚੈਬਲਿਵਸੈਨਿਰੰਕਰਾ॥ਆਪਛਾਣੈਸਬਦੁਵੀਰ
 ਗਾ॥ਸਚੈਮਹਲਨਿਵਾਸੁਨਿਰੰਤਰਿਆਦੁਜਾਦੁਰੁਕਾਇਆ॥੬॥ਨਾਮਨੁਰਲੈਨਪਉਦੁਓਰਾਵੈ॥ਜੋਗੀਸਬਦੁਮਨਾਜਦੁਵੈ॥

੪੩

ਪੰਜਬਰਦੁਕਰਨਿਗਲਮੁਪ੍ਰਕਾਸ਼ਏਵਾਇਸੁਲਾਇਆ॥੮॥ਉਥੈਰਾਗਸਹਜਿਸਮਾਤਾ॥੮ਉਥੈਤਿਆਗੀਅਨਹਰਾਤਾਅੰਜ
ਨਸਾਰੁਨਿਰੰਜਨੁਜਏਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਗਾਇਆ॥੯॥ਦੁਖਭੈਰੰਜਨੁਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਨਾਸੀ॥ਰੋਗਕਟੋਕਾਟੀਜਮਠਾਸੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਭੰ
ਜਨੁਗੁਰਸਿਓਐਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੧੦॥ਕਾਏਕਵਲਨਿਰੰਜਨੁਜਏ॥ਬੁਝੈਕਰਮਸੁਸਬਦੁਪਛਾਏ॥ਅਪੇਜਏਅਪੁਪਛਾਏ
ਸਭਤਿਸਕਾਰੋਜੁਸਬਾਇਆ॥੧੧॥ਅਪੇਸਾਹੁਅਪੇਵਲਜਾਗਾਅਪੇਪਰਖੋਪਰਖਦਾਗਾਅਪੇਕਸਰਸਵਟੀਲਾਏਅਪੇਕੀਮ
ਤਿਪਾਇਆ॥੧੨॥ਅਪਦਇਮਾਲਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰੀ॥ਘਟਿਘਟਿਗਵਿਰਹਿਅਬਨਵਾਰੀ॥ਪੁਰਖਅਤੀਤਵਸੈਨਿਕੇਵਲਗੁ
ਰਪੁਰੰਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆ॥੧੩॥ਪ੍ਰਭੁਦਨਾਬੀਨਾਗਰਬੁਗਵਾਏ॥ਦੁਜਾਮੈਟੈਕੁਟਿਖਾਏ॥ਅਸਾਮਾਹਿਨਿਗਲਮੋਜੋਨੀਅਕੁ
ਲਾਨਿਰੰਜਨੁਗਾਇਆ॥੧੪॥ਉਥੈਮੈਸਿਸਬਦੁਸੁਖਹੋਈ॥ਅਪੁਵੀਰਗੋਗਿਆਸੀਸੋਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਹਰਿਗੁਣਲਾਤਸ
ਤਸੰਗਤਿਸਚੁਛਲੁਪਾਇਆ॥੧੫॥੨॥੧੬॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ੧॥ਸਚੁਕਤੁਸਚੈਘਰਗੁਣਾ॥ਜੀਵਤਮਹੁਭਦ
ਜਲੁਜਗੁਤਰਣਾ॥ਗੁਰਬੋਹਿਬਗੁਰਬੋਫੀਤੁਲਾਮਨਹਜਿਨਪਿਪਾਰਲੰਘਾਇਆ॥੧॥ਉਥੈਮੈਮਤਛੋਗੁਬਿਨਾਸਨੁ॥
ਨਉਦਰਮੁਕਤੇਦਸਵੈਆਸਨੁ॥ਉਪਰਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰੁਜਿਨਾਅਪੇਅਪਉਪਾਇਆਸ॥ਗੁਰਮਤਿਏਵਹੁਗਿਓਦਤ
ਗੀਐ॥ਅਕਲਗਾਇਨਮਤੋਕੀਆਡਰੀਐ॥ਨਤਜਤਦੇਖਉਤਤਤਤਤਮੁਹੀਅਵਰੁਨਦੁਗਾਇਆ॥੩॥ਸਚੁਹਰਿਨ
ਮੁਸਰੁਏਸਰਣਾ॥ਗੁਰਸਬਦੁਜਿਤੈਲਗਾਤਰਣਾ॥ਅਕਸ਼ਕਥੈਦੇਖੈਅਪਰੰਪਰੁਨਿਗਰਭਨਜੋਨੀਜਾਇਆ॥੪॥
ਸਚੁਬਿਨੁਸਤੁਸੈਤਖੁਨਪਾਏ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਾਵੈਜਾਵੈ॥ਮੁਲਮੰਤ੍ਰਹਰਿਨਮੁਰਸਾਇਣਕਤੁਨਾਨਕਪੁਰਾਪਾਇਆ॥੫॥
॥ਸਚੁਬਿਨੁਭਵਨਲੁਜਾਇਨਤਰਿਆ॥ਏਹੁਸਮੁੰਦਅਥਾਹੁਮਹਾਬਿਖੁਰਿਆ॥੬॥ਕੈਅਤੀਤਗੁਰਮੁਤਉਪਰਗਿਨਿ
ਭਉਕੇਘਰਿਪਾਇਆ॥੭॥ਸ਼ੁਰੀਨਗਰਿਤਕੀਰਤੁਰਾਈ॥ਬਿਲਮਨਲਾਕੋਆਵੈਜਾਈ॥ਨਾਮਾਦਿਸਾਰਚਾਲੰਮਭਿਮਾਨੀ
ਉਪਜੈਬਿਨਸਖਪਾਇਆ॥੮॥ਉਪਜਹਿਬਿਨਸਹਿਬੰਧਨਬੰਧੋ॥ਉਥੈਮੈਮਾਇਆਕੇਗਲਛੰਧੋ॥ਜਿਸੁਸਾਮਾਮਨਹੀਮਤ
ਗੁਰਮਤਿਸੋਜਮਪੁਰਬੰਧਲਾਇਆ॥੯॥ਗੁਰਬਿਨਮੋਖਮੁਕਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥ਬਿਨਗੁਰਮਨਾਮਕਿਉਬਿਯਾਈਐ॥ਗੁ
ਰਮਤਿਏਤਹੁਤਹੁਤਰਮੁਕਤਭਏਸੁਖਪਾਇਆ॥੧੦॥ਗੁਰਮਤਿਕ੍ਰਿਸਨਗੋਵਰਧਾਨਧਰੋ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਇਰਪਾਹਤਰੋ
॥ਗੁਰਮਤਿਏਹੁਪਰੰਮਪਦੁਪਾਈਐਨਾਨਕੁਰਮੁਕਾਇਆ॥੧੧॥ਗੁਰਮਤਿਏਤਹੁਤਹੁਤਰਾਗੀ॥ਅਤਮਬੀਨਪੁਰੈ
ਮੁਰਾਰੀ॥ਜਮਕੇਛਹੋਕਾਟਹਿਹਰਿਜਪਿਅੰਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ॥੧੨॥ਗੁਰਮਤਿਪੰਚਸਖੇਗੁਰਭਾਈ॥ਗੁਰਮਤਿਅਗਨਿਨਿ
ਦਾਰਸਮਾਈ॥ਮਨਿਮੁਖਨਾਮਜਪੁਨਗਨੀਵਨਰਿਹਮੰਤਰਿਅਛਪੁਛਪਾਇਆ॥੧੩॥ਗੁਰਮੁਖਬੁਝੈਸਬਦੁਪਤੀਜੈ॥ਉਸ
ਤਤਿਨਿੰਦਾਕਿਸਕੀਕੀਜੈ॥ਭੀਨਹੁਅਪਜਪਹੁਜਗਦੀਸਹਹਰਿਗੀਨਾਬਮਨਿਭਾਇਆ॥੧੪॥ਸੋਭਹਮੰਗੁਪੰਗੁਸੋਜਾਦੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਬੁਝੁਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥ਘਟਿਘਟਿਭੋਭੋਗਦਰਾਰੈਅਤੀਤਸਥਾਇਆ॥੧੫॥ਗੁਰਮਤਿਬੋਲਹੁਹਰਿਜਸੁ
ਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਅਖੀਦੇਖਹੁਉਰਾ॥ਸਵਣੀਨਮੁਸਟੈਹਰਿਬਾਣੀਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗੀਰੰਗਾਇਆ॥੧੬॥੨॥੧੭॥

ਮਾਹੁਮਹਲਾ੧ ਕਾਮਹੋਧਪਰਹਪਰਿਨਿੰਦਾ॥ਲਬਛੋਰੁਤਜਿਹੋਹੁਨਿੰਦਾਕੁਮਕਾਸੰਕਲੁਤੋਕਨਿਰਾਲਾਹਿ
ਅੰਤਹਿਹਰਿਸੁਪਾਇਆ॥੧॥ਨਿਸਰਾਮਨਜਿਉਚਮਕਠੰਗਾਇਵਦੇਖੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਪੇਖੈ॥ਅਨੰਦੁਪਖ

੩

ਸਚ

੫

ਹਿ

ਨੁਪਸਰੁਪਾਹੁਰਪੁਰੇਦੇਖਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਪੁਪ੍ਰਭਤਗੇ॥ਸਸਪਰਿਸੁਰਦੀਪਕਗੋਲਗੇ॥ਦੇਖਅਦਿਸਠਤੁਲਿ
 ਵਲਾਗੀਸਭਕਿਰਦਵਬ੍ਰਹਮਸਥਾਇਆ॥੧॥ਅੰਤਿਰਸੁਪਾਏਕਿਸਨਭਉਜਾਏਅਨਕਉਪਦੁਪਾਵੈਆਪੁਗਵਾਏ॥ਉਰੀਪਦ
 ਵੀਉਰੋਉਰਾਨਿਰਮਲੁਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥੨॥ਅਦਿਸਟਮਰੋਚਰਨਾਮਅਪਰਾਅਤਿਰਸੁਮੀਠਾਨਾਮਾਪਿਆਗਾਨਾਨਕ
 ਕਉਨੁਗਾਨੁਗਹਰਿਜਸੁਦੀਜੈਹਰਿਜਪੀਐਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥੩॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਤੀਰਾਹਰਿਜਪਤੇਮਨੁਨਤੇਪੀਰਾ
 ਦੁਪਟਿਪਟਰਉਰੰਜਨਪਾਈਐਬਾਹੁਨਜਨਮੁਨਭਾਇਆ॥੪॥ਕੁਗਾਤਿਤੇਤਹੁਰਸਬਦੁਤਰੰਗਾਹਰਿਜਸੁਨਾਮੁਪ
 ਦਰਬੁਮੰਗਾਹਰਿਕਾਵੈਗੁਰਮੋਲਿਮਿਲਾਏਹਰਿਤਾਰੇਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥੫॥ਜਿਨਜੋਪੈਓਸਤਿਹੁਰਮਾਤਿਦਕੈ॥
 ਨਮਕੰਕਰਕਾਲੁਸੇਵਕਪਗਤਕੈ॥ਉਤਮਸੰਗਤਿਗਤਿਉਤਮਹੋਵੈਉਤਲੁਪਾਰਤਰਾਇਆ॥੬॥ਇਤੁਭਵਨਉਜ
 ਗਤੁਸਬਦੁਹਰਤਰੀਐ॥ਅੰਤਰਿਕੀਦੁਬਿਪਾਅੰਤਰਿਜਰੀਐ॥ਪੰਚਬਾਣਲੈਜਮਕਉਮਾਰੇਗਗਨੰਤਰਿਧਨਖੁਚ
 ਨਾਇਆ॥੭॥ਸਾਕਤਨਰਸਬਦੁਸੁਰਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥ਸਬਦਿਸੁਰਤਿਬਿਨੁਆਈਐਜਾਈਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮੁਕਤਿਪਰਾਇਣੁਹਰਿਪੁਰੈਭਾਗਮਿਲਾਇਆ॥੮॥ਨਿਰਭਉਸਤਿਹੁਰਹੈਰਖਵਾਣਾ॥ਕੁਗਾਤਿਪਰਾਪਤਿਹੁਰੇ
 ਪਾਲਾਪੁਨਅਨੰਦੁਅਨਾਦਵਜੈਗੁਰਸਬਦੁਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ॥੯॥ਨਿਰਭਉਸੋਸਿਰਨਾਹੀਲੇਖਾਆਪਅਲੇ
 ਖਕੁਰਤਿਤੇਦੇਖਾਆਪਅਤੀਤਅਜੇਨੀਸੰਭਉਨਾਨਕਗੁਰਮਾਤਿਸੋਪਾਇਆ॥੧੦॥ਅੰਤਰਿਕੀਗਤਿਸਤਿਗੁਰ
 ਜਾਣੈ॥ਸੋਨਿਰਭਉਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਣੈ॥ਅੰਤਰਿਦੇਖਾਨਿਰੰਤਰਿਬੁਝੈਅਨਤਮਨਭੋਲਾਇਆ॥੧੧॥ਨਿਰਭਉਸੋ
 ਅਤੁਮੰਤਰਿਵਸਿਆਗਾਅਹਿਨਿਸਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਕਥਿਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੰਗਤਿਪਾਈਐਹਰਿਸਜੈਸਹਜਿਮਿ
 ਲਾਇਆ॥੧੨॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੋਪ੍ਰਭਜਾਣੈ॥ਹਰੈਅਲਿਪਤੁਚਲਤੇਪਰਿਆਣੈ॥ਉਪਰਿਆਦਿਸਰਬਤਿਤ
 ਏਈਨਾਨਕਅੰਤਿਰਸੁਪਾਇਆ॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥

ਵਰਤਿਪੁਸਤਕਵੇਦਪਰਨਾ॥ ਇਕਬਹਿਸੁਨਹਿਸੁਨਾਵਹਿਕਾਨਾ॥ ਅਜਗਰਕਪਟਕਪੁਰਿਉਖਲੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਤਤਪਾਇਆ॥੧੧॥ ਕਰ
 ਹਿਬਿਰੁਤਲਗਾਵਹਿਸਮੈ॥ ਅਤਿਰਿਕੋਪਚੰਡਲੁਸੁਭਮੈ॥ ਪਾਖੰਡਕੀਨੇਨੇਗੁਪਾਈਐ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮਲਖੁਨਪਾਇਆ॥੧੨॥ ਤਰਿਬ
 ਵਰਨੇਮਕਰਹਿਉਦਿਆਨਾ॥ ਜਤਸਤਸੰਜਮਕਬਹਿਗਿਆਨਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁਤਰੁਮਨਜਾਇਆ॥੧੩॥ ਨਿਉਲੀ
 ਕਰਮਭੁਗਮਗਾਠੀ॥ ਚਿਤਕੁੰਕਪੁਰਕਮਨਾਠੀ॥ ਪਾਖੰਡਧਰਮਪ੍ਰੀਤਨਹੀਹਰਿਸਿਉਗੁਰਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਪਾਇਆ॥੧੪॥ ਕੁਦਰਤਿਦੇਖ
 ਹੋਮਨੁਮਾਨੀਆ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਸਤੁਬ੍ਰਹ੍ਮਪਛਾਨਿਆ॥ ਨਾਨਕਆਤਮਰਾਮਸਬਾਇਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮਲਖਲਖਾਇਆ॥੧੫॥੧੩॥

ਮਾਰੂਸੇਲੈਮਹਲਾ੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੁਕਮੀਸਯੋਸਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਅਪਣੀਵਾਡਿਆਈ॥ ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਤੁਕਮੇਗਹਿਆਸਮਾਈਯੋ॥੧॥ ਮਾਇਆਐਤੁਜ
 ਹਤੁਗੁਬਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਬੁਝੈਕੋਵੇਲਾਗਾ॥ ਆਪੇਨਚਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਯੋ॥੨॥ ਆਪੇਮੇਲੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੀ
 ਮਤਿਪਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਬਹੁਤਾਠਿਗੈਬਿਲਲਾਚੀ॥ ਦੁਜੈਰਾਇਖੁਆਈਯੋ॥੩॥ ਹਉਮੈਮਾਇਆਵੇਦੇਪਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਭੂਭੇਪਤਿਗਵਾਈ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਨਾਇਰਾਚੈਸਾਰੇਹਰਿਆਸਮਾਈਯੋ॥੪॥ ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਨਾਮੁਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ ਮਨਸਾਮਰਮਨਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ ਆਪੇਖੇਲ
 ਕਰੇਸਭਕਰਤਾਆਪੇਦੋਇਬੁਝਾਈਯੋ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਅਪੁਗਵਾਏ॥ ਸਿਧਿਪ੍ਰੀਤਮਸਬਦਸੁਖਪਾਏ॥ ਅਤਿਗਿਪਿਆਰੁਭਗਤੀਸਿੰਯਨਮਤੇਬ
 ਏਆਈਯੋ॥੬॥ ਦੁਖਨਿਵਾਰਨੁਗੁਰਤੇਜਾਤਾ॥ ਆਪਿਮਿਠਿਆਜਗਨੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ ਜਿਸਨੇਲਾਏਸੋਈਬੁਝੈਉਰੁਮੁਸਰੀਰੁਤਾ
 ਏਯੋ॥੭॥ ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਆਪੇਦੇਵੈ॥ ਸਚੇਸਬਦੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈ॥ ਜਗਨਮੁਤਿਮੁਜੇਹਿਨਸਕੈਸਾਚੇਸਿਉਬਣਿਆਈਯੋ॥੮॥ ਸ੍ਰੀਸਨਾਅਗਨੀ
 ਜਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ ਜਲਜਾਣਿਖਪੈਬਹੁਤਵੇਕਰਾ॥ ਮਨਮੁਖਭਉਰਨਪਾਏਕਬੁੰਸਤਿਗੁਰਬੁਝੁਝਾਈਯੋ॥੯॥ ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੀਏਬਦੀਗੁ
 ਰਮੁਖਦਿਖਲੈਕਿਨੈਪਛਾਣੀ॥ ਸਚੇਸਬਦਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਆਵਲੁਜਾਣੁਹਾਈਯੋ॥੧੦॥ ਸਬਦੁਬੁਝੈਸੇਮੈਲੁਚਕਾਏ॥ ਨਿਰਮਲੁਨਮੁਦਸੈਮੈ
 ਨਿਅਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਅਪਣਾਸਦਹਿਸੇਵਹੁਉਮੈਵਚੁਨਾਈਯੋ॥੧੧॥ ਗੁਰਤੇਬੁਝੈਰਚਰਸੁਝੈ॥ ਨਾਮਵਿਹੁਤਕਥਕਥਲੁਝੈ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਸੇਵੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ ਤਿਸਨਾਭੂਖਗਵਾਈਯੋ॥੧੨॥ ਆਪੇਆਪਸਿਲੈਤਾਬੁਝੈ॥ ਗਿਆਨਾਵਿਹੁਤਾਕਿਛੁਨਸੁਝੈ॥ ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸਚਾਮਨ
 ਅਤਿਰਿਬਾਣੀਸਬਦੁਦਨਾਈਯੋ॥੧੩॥ ਜੇਪੁਰਾਣਿਬਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ ਕੋਈਨਮੈਟੈਪੁਕਫੁਰਮਾਇਆ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਹਿਤਿਹੀਵ
 ਸਾਜਿਨਕਉਪੁਰਾਣਿਖਪਾਈਯੋ॥੧੪॥ ਅਪਣੀਨਚਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ ਸਚੇਸਬਦਿਤਾੜੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਕਹੈਬੇਨਤੀਰੀਖ
 ਆਨਮੁਦਰਿਪਾਈਯੋ॥੧੫॥ ੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ ਏਕੋਏਕਵਰਤੇਸਕੁਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਵਰਲਾਬੁਝੈਕੋਈ॥ ਏਕੋਗਵਿਰਹਿਆਸਭ
 ਅਤਿਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਮਵਰਨਕੇਈਯੋ॥੧॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਯਜੀਅਉਪਾਏ॥ ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਅਖਸੁਣਾਏ॥ ਸਰਨਾਰਿਨਕਸੰਬਾਹੋਆਪੇਕੀ
 ਮਤਿਹੋਰਨਹੋਈਯੋ॥੨॥ ਮਾਇਆਐਤੁਜਮੁਖਅੰਧਰਾ॥ ਹਉਮੈਰਾਪਸਰਿਆਪਸਾਰਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਲਭਹੋਦਿਨੁਰਤੀਗੁਰਬਿਨੁਸਤਿਨਹੋਈ
 ਯੋ॥੩॥ ਆਪੇਜੋਤਾਵੇਫੈਆਪੇ॥ ਆਪੇਭਾਖਉਥਾਪੇਆਪੇ॥ ਸਚਾਤੁਕਮਸਾਚਾਪਾਸਾਰਾਹੋਗੀਤੁਕਮਨਹੋਈਯੋ॥੪॥ ਆਪੇ
 ਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਮਕਾਭਉਭਾਗੈ॥ ਅਤਿਰਿਸਬਦੁਸਚਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਬੁਝੈਕੋਈਯੋ॥੫॥ ਆਪੇਮੇਲੇ
 ਲਮਿਲਾਏ॥ ਪੁਰਬਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਰਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਹੋਈਯੋ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਸਦਾਸੁਖਜਾਤਾ॥

ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਸੇਵਰੁਗੁਰ
 ਸਾਚੇਨਾਮਸਦਾਉਦਲਾ
 ਗੀਅੰਤਹਿਨਾਮੁਗਵਿਆ
 ਨਿਰਕੇਦਲਾਤਿਸਨਾਸਬਦਿ
 ਬੁਝਾਈਯੋ॥੧੦॥

ਆਪੇਆਇਮਿਲਿਆਸਰਨਾਕਦਾਤਾ। ੭੭। ਮੈਮਾਰਸਿਸਨਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਸਬਦਚੀਨਸੁਖਹੋਈਹੋ। ੭੮। ਕਾਇਆਕੁਟੁਬੁਮੋਤਿਨਬੁਝੈ।
ਗੁਰਮੁਖਹੋਇਤਅਖੀਸੁਝੈ। ਅਨਦਿਨੁਮੁਰਵੈਦਿਨੁਗਤੀਮਿਲਪੀਤਮਸੁਖਹੋਈਹੋ। ੭੯। ਮਨਮੁਖਧਾਤੁਜੈਏਲਾਯਾਜਨਮਤਕੀਨਮੁਖੀਅੰਤੁ
ਗਾ। ਆਵਤਨਾਤਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਿਨੁਗੁਰਮੁਖਤਿਨਹੋਈਹੋ। ੮੦। ਕਾਇਆਕੁਟੁਬੁਮੋਤਿਨਬੁਝੈ। ਜੇਸਉਧੋਵਹਿਤਮੈ
ਲੁਨਜਾਈ। ਸਬਦਧੋਪੈਤਾਹਛੀਰੋਵੈ ਫਿਰਿਮੈਲੀਸੁਲੁਨਹੋਈਹੋ। ੮੧। ਪੰਚਦੂਤਕਾਇਆਸੰਘਾਰਹੀ। ਮਾਰਿਮਾਰਿਜੀਮਹਿਸਬਦੁਨਈ
ਚਰਹੀ। ਅੰਤਰਿਮਾਇਆਮੋਹਿਬੁਥਾਗਜਿਉਪੁਨੈਸੁਧਨਹੋਈਹੋ। ੮੨। ਏਕਪੰਚਮਾਰਸਬਦੁਏਲਾਗੇ। ਸਤਿਗੁਰਆਇਮਿਲਿਆਵਰ
ਕੁਥੋ। ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਰੈਗੁਰਤੇਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਈਹੋ। ੮੩। ਗੁਰਕੀਚਲਗੁਰਤੇਜਪੈ। ਪੂਰਸੇਵਕਸਬਦੁਸਿਵਾਪੈ। ਸਦਾਸਬਦੁ
ਰਵੈਘਟਿਅੰਤਰਿਸਨਾਰਸਚਾਖੈਸੋਈਹੋ। ੮੪। ਉਮੈਮਾਰੇਸਬਦਨਿਵਾਰੇ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੈਉਰਧਾਗੇ। ਏਕਸਾ ਬਿਨੁਉਰੇ
ਨਜਾਣਾਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਈਹੋ। ੮੫। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਹਜਿਕਿਨੈਨੰਪਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਬੁਝੈਸਚਿਸਮਾਇਆ। ਸਚਸੇਵਸਬਦ
ਸਚਿਰਤੇਉਮੈਸਬਦੇਖੋਈਹੋ। ੮੬। ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਬੀਚਾਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਦੇਵਹਿਪਕੀਸਾਰੀ। ਨਾਨਕਨਾਮਸਮਾਦਹਿਸਾਰੇ
ਸਾਰੇਤੇਪਾਤਿਹੋਈਹੋ। ੮੭। ੨। ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩। ਨਗਨੀਵਨੁਸਾਰਾਏਕੋਰਤਾ। ਗੁਰਸੇਵਤੇਸਬਦੁਪਛਾਤਾ। ਆਪੇਆਇ
ਮਿਲਿਆਸੁਖਦਾਤਾ। ਰਸਨਾਸਬਦਰਤੀਗੁਣਗਾਵੈਦਰਿਸਾਰੈਪਾਤਿਪਾਈਹੋ। ੮੮। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਸਿਲੈਵਡਿਆਈ। ਮਨਮੁਖਨਿ
ਦਕਪਤਿਗਵਾਈ। ਨਾਮਰਤੇਪਰਮਹੰਸਬੈਰਾਗੀਨਿਜਪਰਿਤਾਵੀਲਾਈਹੋ। ੮੯। ਸਬਦਮਰੈਸੋਈਜਨਪੂਰਾ। ਸਤਿਗੁਰਆਖਸੁਣਾਏਸੁ
ਰਾ। ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਅੰਤਿਸਤਰਸਾਚਾਮਨੁਪੀਵੈਭਾਇਸੁਰਾਈਹੋ। ੯੦। ਪਸ਼ਿਪੀਤਿਤੁਅਵਰਾਸਮਝਾਏ। ਪਰਜਲਤੇਕੀਖਬਰਨਪਾ
ਏ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਾਮੁਨਪਾਈਐਪਾਤਿਬਕੇਸਤਿਤਾਪਾਈਹੋ। ੯੧। ਏਕਰਸਮਸਾਈਫਿਰਹਿਭੇਖਧਾਰੀ। ਬਿਨੁਸਬਦੈਹ
ਉਮੈਕਿਨਮਾਰੀ। ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹਿਦਿਨੁਗਤੀਭਰਮਰੇਖਭਰਮਾਈਹੋ। ੯੨। ਏਕਗਹਿਕੁਟੰਬਮਹਿ। ਸਦਾਉਦਾਸੀ। ਸਬ
ਦਮੁਏਹਿਨਾਮੁਨਿਦਾਸੀ। ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਹਹਿਗੰਗਾਤੇਭੈਭਾਇਗੁਰਾਤਿਤਿਛਾਈਹੋ। ੯੩। ਮਨਮੁਖਨਿਦਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੁਤਾ।
ਅੰਤਰਿਲੋਕਰਉਕੇਜਿਸੁਕੁਤਾ। ਸਮਕਾਲੁਤਿਸਕਦੇਨਛੋਰੈ। ਅੰਤੁਗਾਇਆਪਛੁਤਾਈਹੋ। ੯੪। ਸਚੈਸਬਦਿਸਤੀਪਤਿਹੋਈ। ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਮੁਕਤਿਪਾਵੈਕੋਈ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਨਾਉਨਪਾਏਪੁਰੈਸੀਬਲਤਬਦਾਈਹੋ। ੯੫। ਏਕਸਿਧਸਾਧਕਬਹੁਤਵੀਚਾਰੀ। ਇਕ
ਅਹਿਨਿਸਨਮਰਤੇਨੀਰੰਗਰੀ। ਜਿਸਨੋਆਪਸਿਲਾਏਸੇਬੁਝੈਗੁਰਾਤਿਭਾਇਉਜਾਈਹੋ। ੯੬। ਏਸਨਾਨੁਦਾਨੁਕਰਹਿਨਹੀਬੁਝਈ।
ਏਕਮਨੁਮਾਮਾਰਮਨੈਸਿਉਯੁਝਈ। ਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਏਕਰੰਗੀਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਈਹੋ। ੯੭। ਆਪੇਸਿਰਜੇਦੇਵਡਿਆਈ।
ਅਪਣੈਗੁਣੈਦੋਇਮਿਲਾਈ। ਆਪੇਨਦਾਰਿਕਰੇਮਨਵਸਿਆਮੇਰੇਪਕਾਇਉਭਰਮਾਈਹੋ। ੯੮। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਾਰੇ। ਮਨ
ਮੁਖਸੇਵਨਜਾਣਨ ਕਾਚੋ। ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਲਾਈਹੋ। ੯੯। ਨੁਗਨੁਗਸਾਚਾ ਏਕੋਰਤਾਪੁਰੈ ਗੁਰਿ
ਗੁਰ ਸਬਦਿਪਛਾਤਾ। ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਵਿਛੁੜਹਿਨਾਹੀਨਦਰੀਸਹਜਿਮਿਲਾਈਹੋ। ੧੦੦। ਉਮੈਮਾਇਆਮੈਲੁਕਮਾਇਆ
। ਮਰਿਮਾਰਿਜੀਮਹਿਦੁਜਾਗਾਇਆ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ। ਮਨਦੇਖਤੁਲਿਵਲਾਈਹੋ। ੧੦੧। ਜੋਤਿਸੁਰਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀ
। ਆਪਹੁੰਯਾਨਾਕਿਛੁਏਸੀ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਿਲੈਵਡਿਆਈਦਰਿਸਾਰੈਪਾਤਿਪਾਈਹੋ। ੧੦੨। ੩। ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩।
ਜੋਆਇਆਸਿਭਕੋਜਾਸੀ। ਦੂਜੈਗਾਇਕਾਧਾਨਮਠਸੀ। ਸਤਿਗੁਰਾਖੇਸੇਜਨਉਬਰੇਸਾਚੇਸਾਚਸਮਾਈਹੋ। ੧੦੩। ਆ
ਪੇਕਰਤਾਕਰਕਰਵੇਖੈ। ਜਿਸਨੋਨਦਾਰਿਕਰੈਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਤਿਸੁਸਕੁਕਛੁਸੁਝੈ। ਅਗਿਆਨੀਅੰਧਕਮਾ
ਈਹੋ। ੧੦੪।

ਸਿਖਮਰਦੇਕਪਤਸਾਹਿਗੁਰਗੁਰਕਰਬਦਾਈਹੋ। ੧੦੫।
ਸਿਖਮਰਦੇਕਪਤਸਾਹਿਗੁਰਗੁਰਕਰਬਦਾਈਹੋ। ੧੦੬।

ਮਨੁਖ ਸਾਧੁ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਮਰਮਰੀ ਮਹਿਨ ਮੁਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਾਚ ਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਪੈਪੈ ਵਡਾ
 ਕਾਇਆ ਮਨੁਗਾ ॥ ਛਿਰੋਂ ਦੇ ਕੰਨ ਨੁਕੇਂ ਟੈ ਗੁਰ ਪੁਗਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਲ ਏ ਸੁਖ ਪਾਏ ਪੁਰੇ ਸਬਾਦਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ਦੁਰਮਤ ਭੁਠੀ ਬੁਰੀ ਬੁਰਿਆਰ
 ॥ ਅਉਗੁਣ ਮਾਰੀ ਅਉਗੁਣ ਮਾਰਾ ॥ ਕਨੀ ਮਤਿ ਠੀਕਾ ਮੁਖ ਬੋਲੈ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ਅਉਗੁਣ ਮਾਰੀ ਕੰਤ ਨ ਕਾਵੈ ॥ ਮਨਕੀ
 ਜੁਠੀ ਜੁਠਕ ਮਾਵੈ ॥ ਪਿਰਕਾ ਸਾਉ ਨ ਜਾਵੈ ਮੁਰਖਾ ਬਿਨ ਗੁਰ ਬੁਝਨ ਪਾਈ ॥ ੬ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਟੀ ਖੋਟਕ ਮਾਵੈ ॥ ਜੀਗਰੁ ਕਰੈ ਪਿਰਕਾ ਸਮਾ
 ਕਾਵੈ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਾ ਮਿਲਾਈ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮਕਰੇ ਸਬੁ ਦੇਖੈ ॥ ਏਕਾ ਬਖਸਲ ਏ ਪੁਰ ਲੇਖੈ ॥ ਅਨਦਿ
 ਨੁ ਮਰੇ ਸਦਾ ਪਾਇਆ ਆਪੇ ਮੇਲਾ ਮਿਲਾਈ ॥ ੮ ॥ ਉਮੈ ਧਾਤੁ ਮੇਰਿ ਜੁਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵਸਾਰੀ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ ॥ ਆ
 ਪੇ ਮੇਲੈ ਆਪ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝਨ ਪਾਈ ॥ ੯ ॥ ਏਕ ਸਬਾਦਿ ਦੀਰਘਿ ਸਦਾ ਜਨ ਜਗੇ ॥ ਏਕਿ ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅ
 ਕੁਗੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੋਰ ਕਰਣ ਕਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਕਾਲੁ ਮਾਰੁ ਗੁਰ ਸਬੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਖੈ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਰਿਕਾਨਾ ਸਮਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਦੁਜੈ ਕਾਇ ਛਿਰੈ ਦੇਵਾਨੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਦੁਖ ਮਾਰਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਕ ਕਰੇ ਨਹਿ
 ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਕਹੀ ਮੈ ਜਾ ਆਪ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਰਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਜਿਹ ਦਾਨੁ ਸੁਖ
 ਦਤਾ ਜਿਉ ਰਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਕੁਰਤਾ ॥ ਆਪੇ ਸੰਜਮਾ ਆਪੇ ਜੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲਾ ਮਿਹਰਵਾਨ
 ਮਧ ਸੁਦਨੁ ਕੀ ਸਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਰਿ ਆਜਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਸੇਵਤੁ ਰਾਗੀ ਸਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿਹਿ ਆਨਗ ਜੀਵਨਾ
 ਤਾ ॥ ਏਕੈ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖ ਕ੍ਰਮ ਭਉ ਜਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦੁ ਪਛ
 ਤਾ ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ੪ ॥ ਮਾਹੁ ਮਯਲ ੩ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰੋ ॥ ਸਚੁ
 ਗੁਪੇਤਿ ਸਹੀ ਕੈਰੀ ॥ ਸਚੁ ਘਟਿ ਭੋਗਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੁਖ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸਾਈ
 ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਵਸਿਆ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਭਾਈ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਤੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਚੈ ਸ
 ਬਾਦਿ ਸਦਾ ਮਾਤਿ ਉਤਮ ਅੰਤਰਿ ਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਕਾਗਰ ਮਿਕਰਾਗਾ ਬੁੰਦ ਪਵੈ ਬਿਨ ਸੈਯਾ ਤਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾਠੀ
 ਰਨੁ ਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖ ਬੁਝੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ੪ ॥ ਸਚਾ ਚਉਕਾ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਕਾਗਾ ॥ ਰਿਨਾ ਮੁਠੇ ਜਨੁ ਸਚੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਤ੍ਰਿਪਤ
 ਪਾਵਿਤ੍ਰੈ ਪਾਵਨੁ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਰਿਨਾ ਮੁਨਿ ਵਾਸੀ ॥ ੫ ॥ ਉਤਿ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਜੇ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਸਚਾ ਸੁਖ
 ਦਾਤਿ ਨਾਮੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸੁਰਾਸੀ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਪੁਜਾ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰ ਸਬੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸ
 ਚੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ੭ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਜੋਨੀ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਆਇਆ ਆਪ ਕੁਲਾਨਾ ਬਖਸਲੁ ਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ
 ਨੈਸ ਬਦੁ ਆਬਿਨਾਸੀ ॥ ੮ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੁਰੋਹ ਮਾਪ ਪਗਾਧੀ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹਲੈ ਬੋਲ ਪਿਨਾਹ ਮਗੁਣ ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ ॥ ਸੁਖ ਦੇ ਪਾਥਰੁ ਮੇਲੈ ਹੁਤੁ
 ਮ ਆਪੇ ਸਚੁ ਆਬਿਨਾਸੀ ॥ ੯ ॥ ਨਕੋ ਕਰੈ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਹੇਇਗਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਲੈ ਹਿਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਦਾ ਹੀ ਨਾ
 ਮ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ੧੦ ॥ ਏਹੁ ਤਨੁ ਪਰਤੀ ਸਬਦੁ ਬੀਜੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਿਸਚੈ ਸੇਤੀ ਵਟਨੁ ਵਾਪਰਾ ॥ ਸਚੁ ਪੁਨੀ ਮਿਆਤੋ ਟਿਨ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ
 ਨਿਵਾਸੀ ॥ ੧੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਵਰੁਣ ਅਗੈ ਨ ਗੁਣ ਕੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਲੈ ਹਿਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਏਕਤਾ ਮੁਨਿ ਵਾਸੀ
 ॥ ੧੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਪਨੁ ਸਮਝਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਨੁ ਪਾਏ ਸਦਾ ਹੀ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ੧੩ ॥ ਅਖਿਲ
 ਵਾਉਰ ਮਭੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਸੁਧਿਨ ਕਾਈ ॥ ਮਨੁਖ ਅੰਧੇ ਕਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਗਾਸੀ ॥ ੧੪ ॥ ਮਨੁਖ ਉਮੈ ਆਇਆ

੨

ਸੁਤੋ। ਅਪਣਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਿਹਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣੇ। ਪਰ ਨਿਰਾਕਰ ਹਿਰਦੁ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਸੀ। ੧੫। ਅਪੇ ਕਰਤੇ ਕਾਰ ਕਰਾਈਆ
ਪੇਗੁਰਮੁਖ ਦੇ। ਏ ਬੁਝਾਈ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੇ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੀ। ੧੬। ੫। ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩। ਏ ਕੋ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਰਸਾਗਾਰ
ਜੈ ਲਾਗਾ ਸਕੁ ਨ ਗੁਕਾਰਾ। ਗੁਰਮਤੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਾਚੈ ਸੁਖੁ ਪਤੀ ਜੈ। ੧। ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏ ਕਾਨਾਤਾ ਅਪੇ ਥਾਇ ਲੇਣ ਨਾਜੀ
ਵਨੁ ਰਾਤਾ ਅਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵਿ ਆਈ ਗੁਰਮਤੀ ਏ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ। ੨। ਮਾਏ ਆਲਾਹਿ ਸਬਦ ਨਿਵਾਰੀ। ਏ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੀ।
ਜਤਨੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗ ਰਾਤ ਸਨਾ ਰਾਮ ਰਵੀ ਜੈ। ੩। ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤਾ ਵਿਹਾਰੀ। ਮਨੁ ਮੁਖ ਨ ਬੁਝੈ ਫਿਰੇ ਏ ਆਈ। ਨਾਮ ਕਾਲੁ ਪਤੀ
ਮੁਹਤ ਨਿਲੈ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਆਰ ਨਾ ਛੁ ਜੈ। ੪। ਅੰਤ ਰਿਲੋ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੁਝੈ। ਸਿਰ ਉਪਰ ਨ ਮਕਾਲੁ ਨ ਸੁਝੈ। ਮੈ ਬੈਕਮਾ ਏ ਸੇ ਮਗੈ ਆਇ
ਆ ਅੰਤ ਕਾਲਾ ਕਿ ਅਛੀ ਜੈ। ੫। ਜੋ ਸਾਚਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਸਤੀ ਸੇ। ਏ ਜੋ ਲਾਗੇ ਮਨੁ ਖੁਰੇ। ਏ ਸਿਰਿ ਅਕਾਖ ਸਮੈ ਅਪੇ ਅਪੇ
ਗੁਣ ਮਹਿ ਭੀ ਜੈ। ੬। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਜਨ ਸੇ। ਨਾਮੁ ਰਸਾ ਏ ਦੁਇ ਮਨੁ ਮੈ। ਮਾਏ ਅਮੇ ਹਿਮੈ ਲੁਪਤੁ ਗੁਣ ਲਾਗੇ ਗੁਰਮਤੀ
ਹਰਿ ਮਹਿ ਭੀ ਜੈ। ੭। ਸਬ ਨਾਵਿ ਤੇਰੇ ਏ ਕੋ ਸੇਈ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਏਈ। ਤਉ ਮੈ ਮਰਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਇ ਸਚੈ ਮੈ
ਨਿਤੁ ਪੀ ਜੈ। ੮। ਕਿਲਾਵਿਖੁ ਪਨਿਵਾਰੁ ਰਾਗ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਆਸ ਬਾਦਿ ਵੀਚਰਾ। ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਅਪੇ ਅਪਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ
ਤਨੁ ਭੀ ਜੈ। ੯। ਮਾਏ ਆਮਗਨ ਜਲੈ ਸੇ ਸਗੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਰੈ। ਅੰਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਲੀ
ਜੈ। ੧੦। ਏ ਦੁਇ ਦਾਸਦ ਬੈਠੇ ਨ ਮਕਾਰੁ ਉਪਾਵਹਿ। ਜਨ ਮਨ ਛੋਰੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ਮੈ ਤਰਿ ਰਿ
ਰਸਨਾ ਪੀ ਜੈ। ੧੧। ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਅੰਤ ਰਿਗਤਿ ਜੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਗਤਿ ਸਤਿ ਸੁਖੋਈ। ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸਦਾ ਰੋ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮਤੀ ਅੰਤ ਰਿ
ਭੀ ਜੈ। ੧੨। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ਼ੁ ਵੀਚਰੀ। ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਿਰਗੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਏ ਕੋ ਤੈ ਨਾਤਾ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਨਾਮ ਰਵੀ ਜੈ।
੧੩। ਬੇਦ ਪੜ੍ਹ ਪਿਰਿ ਨਾਮਨ ਬੁਝਹਿ। ਮਾਏ ਆਕਾਰ ਪਾਤ੍ਰਿ ਪਾਤ੍ਰਿ ਲੂਝਹਿ। ਅੰਤ ਰਿਮੈ ਲੁਆਗੀਆ ਨੀਅੰਧਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰਤਰੀ
ਜੈ। ੧੪। ਬੇਦ ਬਾਰ ਸਰਾ ਅਖ ਵਖਾਣਹਿ। ਨ ਅੰਤ ਰੁਭੀ ਜੈ ਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ। ਪੁੰਨ ਪਾਪੁ ਸਭ ਬੇਦ ਦਿਨਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਿ
ਪੀ ਜੈ। ੧੫। ਅਪੇ ਸਚਾ ਏ ਕੋ ਸੇਈ। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਯੁਗ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਮਨ ਸਾਚਾ ਸਚੈ ਸਚੁ ਰਵੀ ਜੈ। ੧੬। ੬।
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩। ਸਚੈ ਸਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ। ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸਿ ਆਤਿ ਬੈਠੇ ਹਿਨ ਮਾਏ ਅਗਾਸਦੀ ਸਚੁ ਦਸਿਆ ਪਾਇ ਅੰਤ ਰਿਗੁ
ਰਮੁਖ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ। ੧। ਸਚਾ ਸਚੁ ਦਾ ਪਾਚਾ। ਨਾਤਿ ਬੈਠੁ ਗੁਰਮੁਖੁ ਜਾਪ ਸਾਗਾ। ਸਚਾ ਪਨੁ ਪਾਇਆ ਕਰੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਬੁਝੈ ਵੀਚ
ਰੀ। ੨। ਸਚੇ ਲਾਏ ਸੇਜ ਨ ਲਾਗੇ। ਅੰਤ ਰਿਸ ਬਦੁ ਮਸਤਕ ਵਡ ਕਾਗੇ। ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਬਦ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ। ੩।
ਸਚੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ। ਏ ਕੋ ਦੇਖ ਦੂਜਾ ਨਹੀ। ਗੁਰਮਤੀ ਉਚੈ ਉਚੀ ਪਉਤੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੀ। ੪। ਮਾਏ ਅਮੇ ਹੁਸ
ਬਦੁ ਨ ਲਾਇਆ। ਸਚੁ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਨਾਤੁ ਪੁਰਾਇਆ। ਸਚੇ ਕੀ ਸਭ ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਤਉ ਮੈ ਵਿਖਾਹਿ ਵੀਚਾਰੀ। ੫। ਮਾਏ ਅਮੇ ਹੁਸ
ਬੁਆਪੇ ਕੀਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਰ ਲੈ ਕਿਨਹੀ ਚੀਨਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ। ੬। ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ
ਈ। ਤਉ ਮੈ ਵਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ। ਗੁਰਮਤਿ ਸਦਾ ਅੰਤ ਰਿਸਿ ਤਲੁ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਵੀਚਾਰੀ। ੭। ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਕਾਵੈ।
ਸਚੈ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵੈ। ਮੈ ਬੈਸੇ ਸੇਰ ਸੇਰ ਸਚੇ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਸਦਾਰੀ। ੮। ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ। ਮਾਏ ਅਮੇ ਹਿਦੁ ਖੁਸ
ਬਾਇਆ। ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੁਖੁ ਬੁਝਾ ਪੈਨਹੀ ਮਾਏ ਅਮੇ ਹਿਦੁ ਕੁਰਾਰੀ। ੯। ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨਿਜ ਅਨਿਭਾਇਆ। ਪੁਰਬ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ
ਕਮਾਇਆ। ਸਚੈ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਚ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ। ੧੦। ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ। ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸੁਖ ਸਤਨ ਸਮਾਪੀ। ਹਰਿ

ਥਿ

ਦੇ

ਹਰਿਕਰਤਿਆਨਿਗਲੋਆਗੁਰਕੀਸੇਵਾਪਿਅਰੀਹੋ॥੧੧॥ਸੇਜਨਸੁਖੀਏਸਤਿਗੁਰਸਚੇਲਾਏ॥ਅਪੈਰਾਵੈਆਪਸਿਭਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਾਖੇਸੇਜਨਉਬਰੇਪੋਹੁ
 ਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਰੀਹੋ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਸਬਦੁਪਛਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਕੁਟਬਨਾਤਿਸੁਮਾਤਾ॥ਏਕੋਗੰਢਿ॥ਆਸਭਅੰਤਰਿਸਭਨਾਜੀਆਕਾਅਧਾਰੀਹੋ॥
 ੧੩॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਦੁਜਾਭਾਇਆ॥ਕਿਛੁਨਚਲੈਪੁਰਖਸਮਾਇਖਪਾਇਆ॥ਗੁਰਸਾਚੇਤੋਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਾਚੇਦੁਖਾਨਿਵਾਰੀਹੋ॥੧੪॥ਜਾਤੁੰਦੇਹਿਸਦਾ
 ਸੁਖਪਾਏ॥ਸਾਚੈਸਬਦੈਸਾਚੁਕਮਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਾਚਾਮਨੁਤੁਸਾਚਾਕੁਗਾਤਿਰੁਤੇਰੰਭਾਰੀਹੋ॥੧੫॥ਅਪੇਵੇਖੈਰੁਕਮਚਲਾਏ॥ਅਪਣਾਭੁਲਾਅਪਕਰਾਏ॥
 ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਬੈਰਾਗੀਮਨਿਤਨਿਨ੍ਹਾਸੁਵਾਰੀਹੋ॥੧੬॥੭॥ਮਾਹੁਮਹਲਾ੩॥ਅਪੇਆਪਉਪਾਇਉਪੰਨਾ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕਪਰਛੰਨਾ॥ਸਭ
 ਨਾਸਾਰਕਰੈਜਗਤੀਵਨੁਜਿਨਅਪਣਾਅਪੁਪਛਾਤਹੋ॥੧॥ਜਿਨਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸਉਪਾਏ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਖੈਐਆਪੇਲਾਏ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਮੇਲੈ
 ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਹੋ॥੨॥ਆਵਾਗਉਦਰੈਸੀਸਾਗਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬੁਝਿਤੈਬਿਕਾਗਾ॥ਬਿਰਸਾਚਾਸਲਾਹੀਸਦਹੀ॥ਜਿਨਗੁਰਕਸਬਦੁਪਛਾਤਹੋ
 ੩॥ਏਕਮੁਲੁਲਗੇਰੀਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਛਾਡੀਲਗੇਤਿਨਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਛਲੁਤਿਨਜਨਕਉਲਗੇਜੋਬੋਲਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਤਹੋ॥੪॥ਮਹੁਲਨਾ
 ਹੀਕਿਆਬੋਲਹਿਬੋਲੁ॥ਤੁਸਭਨਾਦੇਖਹਿਤੋਭਹਿਤੋਭਾ॥ਜਿਉਰਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿਰਹਾਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਹੋ॥੫॥ਜਾਤੁਪੁਰਖਾਸਚੀਕਿਰੀਲਾਏ॥ਅਦ
 ਗੁਣਛੋਰੁਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਗੁਣਮਹਿਏਕੋਨਿਰਮਲਸਾਚਾਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਪਛਾਤਹੋ॥੬॥ਜਹਦੇਖਾਤੁਏਕੋਸੋਈ॥ਨੂਜੀਦੁਰਮਾਤਿਸਬਦੈਖੋਈ॥ਏਕਸ
 ਮਹਿਪੁਛਏਕਸਮਾਣਾਅਪਣੈਗਸਦਗਤਹੋ॥੭॥ਕਾਇਅਥਮਲੈਕੁਮਲਾਣਾ॥ਮਨਮੁਖਿਸਬਦੁਨਬੁਝੈਇਆਣਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਾਇਆਖੋਜੋਪਾ
 ਏਜਗਨੀਵਨੁਰਾਤਹੋ॥੮॥ਕੋਟਿਗਹੀਕੋਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ਸਦਾਹਿਨੀਉਰਖੈਉਰਪਾਗੇ॥ਜੇਏਛੈਸੋਈਛਲੁਪਾਏਜਿਉਰੰਗੁਮਨਿਏਰਾਤਹੋ॥੯॥ਮਨੁਬੁਝ
 ਗਿਆਨੁਕਬੈਨੋਈ॥ਠਿਰਿਠਿਰਿਆਵੈਠਉਰਨਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਸਦਾਸਾਚਾਪੈਜੁਗਜੁਗਏਕੋਜਾਤਹੋ॥੧੦॥ਮਨੁਖਕਰਕਰੇਸਭਦੁਖਸਬਾਏ॥
 ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਾਹੀਕਿਉਰਚਿਜਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸੈਮਨਿਸਾਚਾਸਦਸੇਵੈਸੁਖਦਾਤਹੋ॥੧੧॥ਜਹਦੇਖਾਤੁਸਭਨੀਬਾਈ॥ਪੁਰੈਗੁਰਸਰਸੋਈਪਾਈ॥ਨਾ
 ਮੋਨਾਮੁਖਿਆਈਐਸਦਸਦਾਇਹੁਮਨੁਮੈਰਾਤਹੋ॥੧੨॥ਨਾਮੋਰਾਤਾਪਾਇਤੁਸਰੀਰਾ॥ਬਿਨੁਨਵੈਬੁਝਿਓਬਿਨੁਨੀਰਾ॥ਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨਾਮੁਨਹੀਬੁਝਹਿ
 ਇਕਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਤਹੋ॥੧੩॥ਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਨਾਮੋਨਾਮਿਲੈਵਡਿਆਈਸਿਹਜਹੈਰੰਗਰਾ
 ਤਹੋ॥੧੪॥ਕਾਇਆਨਗੁਛੈਚਹਿਛੇਰੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਚੁਕੈਨਹੀਛੇਰੀ॥ਸਚੁਸਲਾਹੈਸਚਿਸਮਾਵੈਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਹੋ॥੧੫॥ਜਿਸਨੋਨਦ
 ਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸੈਮਨਿਅਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀਰਸਿਸਾਚੇਸਾਚੁਪਛਾਤਹੋ॥੧੬॥੮॥ਮਾਹੁਮਹਲਾ੩॥ਅਪੇਕਰਤਾਸਭ
 ਜਿਸੁਕਰਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ਅਪੇਗੁਪਤੁਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਗੁਰਕੈਸਬਦੁਪਛਾਤਹੋ॥੧॥ਹਰਿਕੇਰਗਾਤਿਰੇਰੰਭਾਰਾ॥ਅਪੇਬਖੇਸਬਦੁ
 ਵੀਚਾਰਾ॥ਜਿਤੁਪੁਛਾਵੈਸੋਈਕਰਸਹਿਸਚੇਸਿਉਮਨੁਰਾਤਹੋ॥੨॥ਅਪੇਹੀਰਾਰਤਨੁਮੇਲੋ॥ਅਪੇਨਰੀਤੋਲੈਤੋਲੋ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਰ
 ਰਿਕਿਰਪਾਅਪਪਛਾਤਹੋ॥੩॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਹੈਪੁਰਤੇਰੀ॥ਮਰੈਜੀਮੈਚੁਕੈਛੇਰੀ॥ਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਗਤੀਜੁਗਜੁਗਏਕੋਜਾਤਹੋ॥੪॥ਮਾਇ
 ਆਮੋਹਿਸਭੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਦੇਵਸਬਾਇਆ॥ਜੋਤੁਪੁਛਾਣੇਸੇਨਾਮਲਾਗੇਗਿਆਨਮਤੀਪਛਾਤਹੋ॥੫॥ਪਾਪਪੁਨਵਰਤੈਸੀ
 ਸਾਗਾ॥ਤਰਖਸੋਗਸਭਦੁਖਰੇਭਾਗਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਸੋਸੁਖੁਪਾਏਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਪਛਾਤਹੋ॥੬॥ਕਿਰਤੁਨਕੋਈਮੇਟਣਾਗਾ॥ਗੁਰਕੈਸ
 ਬਦੈਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ਪੁਰਬਲਿਖਿਅਯੋਛਲੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਅਪੁਮਾਰਪਛਾਤਹੋ॥੭॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਗੇ॥ਨੂਜੈਗਾਇ
 ਘਣਾਦੁਖਆਗੈ॥ਮਨਮੁਖਰਮਭੁਛੇਭੇਖਪਾਰੀਅੰਤਕਾਲਪਛਾਤਹੋ॥੮॥ਹਰਿਕੈਰਾਵੈਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸਭਕਿਲਾਵਿਖਾਏਦੁ
 ਖਸਬਾਏ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮਲਹੈਬਾਣੀਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਾਤਹੋ॥੯॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਗੁਣਨਿਪਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਭਕੁਰਾਏ॥
 ਗੁਣਅਵਗੁਣਕਾਏਕੋਰਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੀਜਾਤਹੋ॥੧੦॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਅਪੇਮੇਲੈਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਅਪੇ

ਬਖਸੇਸਚੁਦਿਨਾਏਮਨੁਤਨੁਸਾਚੇਰਤਹੇ॥੧॥ਮਨੁਤਨੁਸੇਛਾਵਿਚਿਜੋਤਿਅਪਾਗਾਗੁਰਮਤਿਬੁਝੈਕੀਰਾਗਾਹਉਮੈਸਰਸਦਮਨੁਨਿਰਮਲੁਰਸਾ
ਸੇਵਿਸੁਖਰਤਹੇ॥੧੩॥ਗੁਰਕਾਇਅੰਦਰਬਹੁਤਪ੍ਰਾਪਾਗਾਤਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਤੈਅਤਿਅਪਾਗਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਵਰਿਸੈਹਉਮੈਸਾਪ
ਛਾਤਹੇ॥੧੩॥ਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁਅਗਾਮਪਾਗਾਕੀਮਤਿਕਵਣਕਰੇਵੇਰਾਗਾਗੁਰਕੈਸਬਦੇਤੋਲਤੋਲਏਅੰਤਰਿਸਬਦੁਪਛਾਤਹੇ॥੧੪॥ਸਿੰ
ਮੂਤਿਸਾਸਤਬਹੁਤਾਬਿਸਥਾਰਾਮਾਏਅਮੋਰਿਪਸਰਿਆਪਸਾਗਾਮੂਰਖਪਨ੍ਹਾਹਿਸਬਦਨਬੁਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਤਹੇ॥੧੫॥ਅਪੇਕਰ
ਤਾਕਰੇਕਰਾਏਸਚੀਛਾਦੀਸਦੁਦਿਨਾਏਨਾਨਕਨਾਮਸਿਛੈਵਰਿਛਾਈਜੁਗਾਨੁਗਏਕੋਜਾਤਹੇ॥੧੬॥ਮਾਗੁਮਾਛ੩॥ਸੇਸਚੁਸੇਵਿ
ਤੁਸਿਰਜਣਹਗਾਸਬਦੇਦੁਖਨਿਵਰਣਹਗਾਅਗਮਅਗੋਰਗੁਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈਆਪੇਅਗਮਅਥਾਤਹੇ॥੧੭॥ਆਪੇਸਚਾਸਚੁਦਰਾਏ
ਇਕਜਨਸਾਚੇਅਪੇਲਏਸਾਚੇਸੇਧਿਸਾਚੁਕਮਾਦਹਿਜਮੇਸਚਿਸਮਾਤਹੇ॥੧੮॥ਸੁਰਗਤਾਮੇਲੇਅਪਮਿਲਾਏਸਚੀਗੁਰਤੀਅਪੇਲਾਏਸਚੀ
ਬਾਦੀਸਾਚੁਦੁਹਿਉਸਿਜਨਮੇਰਾਤਹੇ॥੧੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੁਗਹਿਪਰਮਾਪੁਪਛਾਤਹਿਏਕਸਾਬਿਨੁਕੋਅਵਰੁਜਣਹਿਸਚਾਸਾ
ਤੁਸੇਵਣਜਾਏਪੁੰਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਤਹੇ॥੨੦॥ਆਪੇਸਚੇਸਿਸਾਏਉਪਾਏਵਿਰਕੇਕਉਗੁਰਸਬਦੁਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਜਨਸਾਚੇਕਏ
ਨਮਕੇਛਾਤਹੇ॥੨੧॥ਭੰਨਿਘਨ੍ਰੇਸਵਰੇਸਾਜੇਮਾਏਅਮੋਰਿਦੂਜੈਜਤਪਨੇਮਨਮੁਖਾਛਿਰਹਿਸਦਾਅੰਧੁਕਮਾਵਹਿਜਮਕਾਜੇਵਣਗਛ
ਤਹੇ॥੨੨॥ਆਪੇਬਖਸੇਗੁਰਸੇਵਾਏਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਨਿਵਸਾਏਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਏਸਾਚਾਇਸੁਜਗਮਹਿਨਮੇਲਾਤਹੇ॥੨੩॥ਅਪੇ
ਸਚਾਸਚੀਨਈਗੁਰਮੁਖਿਵੇਵੈਮੰਨਵਸਾਈਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੇਜਨਸੇਹਹਿਤਿਨਸਿਰਿਚੁਕਾਕਾਤਹੇ॥੨੪॥ਅਗਮਅਗੋਰਗੁਰਕੀਮ
ਤਿਨਹੀਪਾਈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਵਸਾਈਸਦਾਸਬਦਿਸਲਾਹਿਗੁਰਦਾਤਾਏਖਾਕੋਇਨਮੰਗੈਤਾਤਹੇ॥੨੫॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਹੁਦ੍ਰਤਿਸ
ਕੀਸੇਵਾਅੰਤੁਪਾਵਹਿਅਲਖੁਅਭੇਦਾਜਿਨਕਉਨਰਕਿਰਹਿਤੁੰਅਪਣੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਤਹੇ॥੨੬॥ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਸੇਝੀਪਈ॥
ਏਕੋਨਾਮੁਮੰਨਵਸਾਈਨਾਮੁਜਪੀਤੈਨਾਮੁਪਿਆਈਮਹਾਪਾਇਗੁਣਗਾਤਹੇ॥੨੭॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਮਨੁਕਮੁਅਪਾਗਾਮਨਮੁਖੁਕਮੁਕਾ
ਵਹਿਸਾਗਾਗੁਰਮੇਮੰਨੇਗੁਰਮੇਵਰਿਛਾਈਜੁਕਮੇਵਪਰਦਾਤਹੇ॥੨੮॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਗੁਰਮੁਪਛਾਣੈਪਾਵਤੁਗਾਖੋਇਕਤੁਪਰਿਆਣੈ
ਨਾਮੇਰਾਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਨਾਮੁਰਤਨੁਮਨਿਤਾਤਹੇ॥੨੯॥ਸਚੁਜਗਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੇਈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈਸਬਦੁਸਲਾਹਿਸੇ
ਜਨਨਿਰਮਲਾਨਿਜਪਰਵਾਸਾਤਹੇ॥੩੦॥ਸਦਾਰਗਤਤੇਰੀਸਰਦਾਈਅਗਮਅਗੋਰਗੁਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈਕੀਉਤੁਪੁਛਾਵੈਤਿਉ
ਤੁਰਾਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਤਹੇ॥੩੧॥ਸਦਾਸਚਾਤੇਰੇਗੁਰਦਾਵਾਸਚੇਸਾਹਿਬੁਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਾਨਾਨਕਸਾਚੁਕਹੈਏਨੀਤੀਸਚੁਦੇ
ਵਹੁਸਚੁਸਮਾਤਹੇ॥੩੨॥੧੦॥ਮਾਗੁਮਾਛ੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਸੇਵਰਗੀਅਨਦਿਨੁਸਚੀਨਾਮਲਿਵਲਗੀਸਦਾਸੁਖ
ਤਾਰਦਿਆਇਅੰਤਰਿਸਬਦਿਸਚੈਉਮਾਤਹੇ॥੩੩॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਗੁਰਮਿਲਾਏਗਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਵਸਾਏਗਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸਦਾਸੁਖ
ਦਾਤਾਸਬਦੇਮੰਨਉਮਾਤਹੇ॥੩੪॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਮੇਲਮਿਲਾਏਹਉਮੈਅਮਤਾਸਬਦਨਲਾਏਸਦਾਮੁਕਤਿਹੈਇਕਰੰਗੀਨਾਹਿਕਿਸੈ
ਲਿਕਾਤਹੇ॥੩੫॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਪੈਰਅੰਧਾਗਾਬਿਨੁਸਬਦੈਕੋਇਨਪਾਵੈਪਰਾਜੇਸਬਦਰਤੇਮਤਬੈਰਾਗੀਸਿਸਚੁਸਬਦੇਲਾਤਹੇ॥
੩੬॥੫॥ਸੇਮਨਮੁਖਜੇਸਬਦਿਨਪਛਾਣਹਿਗੁਰਕੇਭੈਕੀਸਾਰਨਜਣਹਿਕ੍ਰੈਬਿਨਕਿਉਨਿਰਭਉਸਚੁਪਾਈਐਨਮਕਾਛਏਗਾਸਾਤਹੇ॥੩੭॥
ਅਠਾਰਿਭੰਜਮੁਮਾਰਿਆਨਜਾਈਗੁਰਕੈਸਬਦੇਨੇਤ੍ਰਿਨਾਈਸਬਦੁਸਦੈਤਾਦੁਰਗੈਮਤਮਾਰੈਹਿਜੀਉਵੇਪਰਦਾਤਹੇ॥੩੮॥
ਹਰਿਜੀਉਕੀਹੋਸਤਿਸਿਰਕਾਗਾਵੇਹੁਜਮੁਕਿਆਕਰੇਵਰਾਗਾਜੁਕਮੀਬੰਦਾਤੁਕਮੁਕਾਵੈਤੁਕਮੇਕਰਦਾਸਾਤਹੇ॥੩੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੇਕੀਆ
ਅਕਰਾ)

ਗੁਰਮੁਖਪਸਰਿਆਸਤਪਾਸਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਓਵੈਸੋਸਬੁਝੈਸਬਦਸਰੈਸੁਖਤਾਹੋ॥੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਕਰਮਾਬਿਧਾਤਾ। ਗੁਰਮੁਖੇਗੁਰਸਬਦਪੜ੍ਹ
ਤਾ। ਗੁਰਮੁਖਮਰੈਨਜਨਮੈਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸਮਾਹੋ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਬਦੁਸਲਾਹੇ॥ ਅਗਮਾਮਗੋਚਰੁਦੇਪਰਵਾਹੋ॥ ਏਕਨਾਮੁ
ਗੁਰਾਰਿਉਪਰੇਸਬਦੇਨਾਮੁਵਿਸਾਹੋ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਸਾਂਤਸਦਾਸੁਖਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਓਵੈਸੋਨਾਮੁਬੁਝੈਕਾਦੈ
ਦਰਮਤਿਛਾਹੋ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਉਜੈਸੋਨਿਸਮਾਦੈ॥ ਨਾਮਰਨੀਮੈਨਾਜੁਨੀਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਗਰਤੇਅਨਦਿਨੁਛੈਦੇਛਾਹੋ॥
੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਤਸੋਹਿਦਰਬਥੇ॥ ਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਸਦੇਹੇ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਗਤੀਸਹਜਿਸੇਤੀਘਰਜਾਹੋ॥੧੪॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਪੁਰਸਬਦੁਚਲਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਕਰਹੁਲਿਵਲਾਏ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਹੀਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮਲਗੁਣਪਾਤਿਸਾਹੋ॥੧੫॥ ਗੁਣ
ਕਰਤਾਸਦਾਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੁਝੈਕੋਈ॥ ਨਾਨਕਜਨਨਾਮੁਸਲਾਹੇ॥ ਬਿਗਸੈਸੋਨਾਮੁਬੇਪਰਵਾਹੋ॥੧੬॥ ੧੧ ਮਾਰੂਮੁ੩॥
ਹਰਿਨੀਉਸੇਵੈ ॥ ਅਗਮੁਅਪਾਗਾਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਈ॥ ਸੈਪਾਰਾਵਾਰਾਗੁਰਪਰਸਾਦਿਗਵਿਆਪਟਿਅੰਤਰਿਤਤੁਪਟਿਮਤਿ
ਅਗਾਹੋ॥੧੭॥ ਸਰਮਹਿਦਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ ਸਭਨਾਪਤਪਾਲਕਰੈਜਗਨੀਵਨੁਦੇਵ॥ ਸਿਨਕੁਸੰਬਾਹੋ
੨੦॥ ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਬੁਝੁਬੁਝਾਈਆਹੁਕਮੇਹੀਸਭਨਗਤੁਉਪਾਈਆਹੁਕਮਮੰਨੈਸੋਈਸੁਖੁਪਾਏਹੁਕਮੁਸਿਸਿਸਹਪਾਤਿਸਾਹੋ॥
੨੧॥ ਸਚਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਅਪਾਗਾਤਿਸਕੇਸਬਦਿਤੋਰੈਸੰਸਾਰਾ॥ ਅਪੇਕਰਤਾਕਰਕਓਵੇਖੈਦੇਰਾਸਾਸਾਗਰਾਹੋ॥੨੨॥ ਥੋਠਿਥੋਠਿ
ਸਹਿਬੁਝਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਤੇਰੰਗਲਾਏ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹਿਸਦਸੁਖਰਤਾਹਰਿ ॥ ਬਖਸੇਕੁਭਿਸਲਾਹੋ॥੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵ
ਹਿਸੇਜਨਸਾਚੇ॥ ਜੋਮਰਿਨੀਮਹਿਕਾਹੁਨਿਕਾਚੇ॥ ਅਗਮਾਮਗੋਚਰੁਦੇਪਰਵਾਹਾਰਗਤਿਵਛਲਾਖਾਹੋ॥੨੪॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਸਦੁ
ਦਿਨਾਏ॥ ਸਚੈਸਬਦਸਦਾਗੁਣਗਾਏ॥ ਗੁਣਦਾਤਾਦਰਤੈਸਭੁਅੰਤਰਿਸਿਗਸਿਗਲਿਖਦਾਸਾਹੋ॥੨੫॥ ਸਦਾਹਦੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਪੈ॥ ਸਬਦੈਸੇਵੈਸੋਨਾਮੁਪੈ॥ ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਹਿਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਸਰੈਓਮਾਹੋ॥੨੬॥ ਅਥੀਅਨੀਅੰਧਾਬਹੁਕਰਮਦਿਨਾਏ॥
ਅਨਹਠਕਰਮਫਿਓਜੋਨੀਪਾਏ॥ ਬੀਬੀਆਕਰਲਥਲੋਕੁਮਾਦਹਿਦਰਮਤਿਕਦੋਰਾਹੋ॥੨੭॥ ਪੂਰਸਤਿਗੁਰਗਤਿਦਿਨਾਏ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੁਛਾਏ॥ ਮਨੁਤਨੁਹਰਿਗਵਿਆਪਟਿਅੰਤਰਿਮਨੁਠੀਨੇਭਗਤਿਸਲਾਹੋ॥੨੮॥ ਮੇਰਾਪੁਰੁਸਦਾਅਸੁਰਸੰਘ
ਹਲਾ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਣਿ॥ ਮੇਰਾਪੁਰੁਸਦਾਸਦਹੀਸਾਚਾਸਿਰਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹੋ॥੨੯॥ ਸੇਰਗਤਸਚੇਭੇਰਮਨਿ
ਭਾਏ॥ ਨਰਕੀਰਤਨੁਕਰਹਿਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ ਸਚੀਬਾਣੀਅਨਦਿਨੁਗਾਵਹਿਨਿਰਧਨਕਾਨਾਮੁਵੇਸਾਹੋ॥੩੦॥ ਸਿਨਾਪੇਮੇਓ
ਵਿਛੋਰਹਿਨਾਹੀ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਸਾਛਾਹੀ॥ ਸਭਨਾਸਿਰਤੁਏਕੋਸਾਹਿਬੁਸਬਦੇਨਾਮੁਸਲਾਹੋ॥੩੧॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਤੁਏਕੋਈ
ਨਜਾਣੀ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਕਥੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ ਆਪੇਸਬਦੁਸਦਾਗੁਰਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮਜਪਿਸੰਬਾਹੋ॥੩੨॥ ਤੁਧੁਆਪੇਕਰਤਾਸਿੰਜ
ਟਹਰਾ॥ ਤੇਰਾਲਿਖਿਆਕੋਇਨਮੇਟਣਹਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦੇਵਹਿਤੁਏਆਪੇਸਤਸਾਗਣਭਿਨਤਾਹੋ॥੩੩॥ ਭਗਤਿਸਚੇਤੇਰੇਰਬਾਏ॥
ਸਬਦੈਸੇਟੁਨਿਭਾਈਪੀਅਥੇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਾਮੇਕਾਰਜਸੇਹੋ॥੩੪॥ ੧੨ ਮਾਰੂਮੁ੩॥ ਮੇਰੈਪ੍ਰਸਿਦਾਏਕਿਥੇ
ਲੁਰਚਾਈਆਕੋਇਨਕਿਸਹੀਜੇਓਉਪਾਈਆ॥ ਅਪੇਠਰਕਕਰਿਵੇਖੈਵਿਗਸੈਸਭਰਸੁਦੇਹੀਮਾਹੋ॥੩੫॥ ਦੁਜੈਪਉਦਤੈਆਪੁਦਾਏ॥
ਸਿਵਸਕਤਿਦੇਹੀਮਹਿਪਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਭਟਹਿਦੈਗਿਅਨੁਰਤਨੁਸਬਦੁਤਾਹੋ॥੩੬॥ ਅੰਧੈਚੁੱਟੁਆਪੇਕੀਆਇਕੋਵਰਤੈਅ
ਵਰਨਬੀਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛਕੈਕਮਲਾਬਿਗੰਸੈਤਾਹੋ॥੩੭॥ ਅਪਣੀਗਰਟਗਤਿਅਪੇਜਾਣੈ॥ ਹੋਰਲੋਕੁਸੁਦਾਸੁਦਾਮਾਖਦ
ਖਾਣੈ॥ ਗਿਅਨੀਹਿਫਿਸੁਗੁਰਮੁਖਬੁਝੈਸਾਚੀਸਿਫਤਿਸਲੂਹੈ॥ ਗਾਦੇਹੀਅੰਦਰਿਵਸਤੁਅਪਚਾ॥ ਆਪੇਕਪਟੁਖਾਵਣਹਰਾ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਸਰਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਬੁਝਾਹੋ॥੫॥ਸਰਗਸੁਰੇਈਅੰਦਰਿਪਾਏ॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਏ॥ਅੰਦਰਿਖਿਜੈਸਬਦੁਸ
ਲਾਹੇਬਾਹਰਿਕਾਹੇਜਾਹੋ॥੬॥ਵਿਨੁਚਾਖੇਸਾਦੁਕਿਸੈਨਮਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਅਮਰਪ
ਦੁਹੋਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਤਾਹੋ॥੭॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਸੋਸਭਹੁਨਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮੁਦਖਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਰਤਾ
ਦਿਨੁਰਾਤੀਮਾਇਆਮੋਹੁਕਾਹੋ॥੮॥ਗੁਰਸੇਵਤੇਸਤੁਕਿਛੁਪਾਏ॥ਉਮੈਮੇਰਾਅਪੁਗਵਾਏ॥ਅਪੇਖਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਕੈਸ
ਬਦੈਸੋਹੋ॥੯॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਬਾਣੀ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਦਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਸਚਾਣੈਅੰਤਰਿਸੋਘਾਇਨਿਰਮ
ਲੁਤਾਹੋ॥੧੦॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਸਬਦੁਸਲਾਹਹਿ॥ਸਰਾਗੰਗਾਤੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ਅਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏਪਰਮਲ
ਵਾਸੁਮਨਿਤਾਹੋ॥੧੧॥ਸਬਦੇਅਕਥਕਥੇਸਾਲਾਹੇ॥ਮੇਰੇਪੁਰਸਾਰੇਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਸਬਦਿਮਿਲਾਏਸਬ
ਦੈਕਾਰਸੁਤਾਹੋ॥੧੨॥ਮਨਮੁਖਕੁਲਾਠਊਰਨਪਾਏ॥ਜੇਧੁਗਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਏ॥ਬਿਖਿਆਰਾਤਾਬਿਖਿਆਏਜੈਮਨਮੁਖਮੈਤੁ
ਖਤਾਹੋ॥੧੩॥ਅਪੇਆਪਿਆਪਸਲਾਹੇ॥ਤੇਰੇਗੁਣਪ੍ਰਭਤੁਝਹੀਮਾਹੋ॥ਤੂੰਆਪਸਚਾਤੇਰੀਬਾਣੀਸਾਚੀਆਪੇਅਲਖੁਅਖਾਹੋ॥
੧੪॥ਬਿਨੁਗੁਰਨਤੇਕੋਇਨਪਾਏ॥ਲਖਕੋਟੀਜੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਘਾਟਿਅੰਤਰਿਵਸਿਆਸਬਦੇਸਚੁਸਲਾਹੋ॥੧੫॥
ਸੇਜਨਮਿਲੇਪੁਰਿਆਪੁਮਿਲਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਹਾਏ॥ਨਾਨਕਜਨੁਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣੀਸਮਾਹੋ॥
੧੬॥੧੭॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੩॥ਨਿਹਚਲੁਏਕਸਰਾਸਚੁਸੇਈ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੋਈਹੋਈ॥ਹਰਿਹਰਸੁਭਨਿਸਦਾਧਿਆਇਨਿਗੁਰ
ਮਤਿਸੀਲਸਨਾਹੋ॥੧॥ਅੰਦਰਿਰੰਗਸਦਸਚਿਆਗਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਗਾਨਉਨਿਧਨਾਮੁਦਸਿਆਘਟਿਅੰਤਰਿਛੋਕੁਆ
ਮਾਇਅਕਾਲਾਹੋ॥੨॥ਰਈਯਾਤਿਰਜੇਦੁਰਮਤਿਦੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਏਕੁਨਹੋਈ॥ਏਕਧਿਆਇਸੰਦਾਸੁਖਪਾਈਨਿਨਿਹਚ
ਲਾਜੁਤਿਨਾਹੋ॥੩॥ਆਵਦੁਜਾਣਾਰਥੈਨਕੋਈ॥ਜੀਮਨੁਮਰਦੁਤਿਸੈਤੇਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਦਾਧਿਆਵੁਗਤਿਮੁਕਤਿ
ਤਿਸੈਤੇਪਾਹੋ॥੪॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਸਤਿਗੁਰਦੁਅਯੋ॥ਉਮੈਕੋਪਸਬਦੁਨਿਵਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐਸੀਲਸੰਤੋ
ਖਸਭਤਾਹੋ॥੫॥ਉਮੈਮੋਹੁਉਪਜੈਸੀਸਾਰਾ॥ਸਰੁਜਗੁਬਿਨਸੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਨਾਮੁਨਪਾਈਐਨਾਮਸਚਾਜ
ਗਲਾਹੋ॥੬॥ਸਚਾਅਮਰੁਸਬਿਰਸੁਹਾਇਆ॥ਪਰਸਬਦਿਮਿਲਦਾਨਾਵੁਝਾਇਆ॥ਸਦਾਕਾਰਜਸਚੁਨਾਮੁਸੁਹੇਲਾ
ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਾਰਜੁਕੇਹੋ॥੭॥ਬਿਨਮਹਿਰਸੈਬਿਨੇਮਹਿਰੋਵੈ॥ਦੁਨੀਦੁਰਮਤਿਕਾਰਨਹੋਵੈ॥ਸੰਜੋਗਾਵਜੋਗੁਕਰਤੈਲਿਖਪਾਏ
ਕਿਰਤੁਨਚਲੈਚਲਾਹੋ॥੮॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗੁਰਸਬਦਿਕਮਾਏ॥ਹਰਿਸਿਉਸਰਹੀਰਹੈਸਮਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਿਲੈਵਡ੍ਰਿ
ਅਈਹਉਮੈਰੋਗੁਨਤਾਹੋ॥੯॥ਰਸੁਕਸੁਖਾਏਪਿਰੁਦਪਾਏ॥ਉਖਕਰੈਗੁਰਸਬਦੁਨਕਮਾਏ॥ਅੰਤਰਿਰੋਗੁਮਹਾਦੁਖਕਾਗੀਬਿਸ
ਟਾਮਾਰਿਸਮਾਹੋ॥੧੦॥ਬੇਦਪਛਹਿਪਛਵਾਤੁਦਖਾਣਹਿ॥ਘਟਿਮਹਿਬ੍ਰਹਮੁਤਿਸੁਸਬਦਨਪਛਾਣਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਤਤੁਬਿ
ਲੈਵੈਰਸਨਾਹਰਿਹਰਸੁਤਾਹੋ॥੧੧॥ਘਰਿਵਬੁਛੋਰਿਬਾਹਰਿਪਾਵਹਿ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸਾਨੁਪਾਵਹਿ॥ਅਨਰਸਗਤੀਰਸਨਾਫੀ
ਕੀਬੋਲੈਹਰਿਹਰਸੁਮੁਲਨਤਾਹੋ॥੧੨॥ਮਨਮੁਖਦੇਹੀਗੁਰਮਭਤਾਹੋ॥ਦੁਰਮਤਿਮਰੈਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੋ॥ਕਾਮਕੋਪਮਨੁਦੁਜੈਲਾਇ
ਆਸੁਪਨੈਸੁਖਨਤਾਹੋ॥੧੩॥ਜੰਚਨੁਦੇਹੀਸਬਦੁਰਤਾਹੋ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਗੁਰੋਗੈਹਰਿਸਿਉਪਿਆਰੋ॥ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਗੋਰਮਹਲੁ
ਪਾਏਗੁਣਾਬੁਝਸਮਾਹੋ॥੧੪॥ਅਪੇਦੇਵੈਦੇਵਦੁਰਾਗਾ॥ਤਿਸੁਆਗੈਨਾਹੀਕਿਸੇਕਾਚਾਰਾ॥ਅਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏਤਿਸ
ਦਸਬਦੁਅਖਾਹੋ॥੧੫॥ਜੀਉਪਿਰੁਸਕੂਹੈਤਿਸੁਕੇਰਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਰਾਕਰਮੇਰਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਜਪੁਜਪੁ

ਸਮਾਜਿ ॥ ੧ ॥ ੧੬ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਬੇਰ ਬਿਰਾਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਅਨੁਪਿਅਨੁ ਮਪਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਕੇ ਪੁਰਖੁ ਵੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾਪਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਆਉ ਲਾਇ ਪਰਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਵਜਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਨਾਪਰਿਦੁ
ਸਾਪਾਇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸਾਖੀ ਮੀਤੁ ਰਾਖੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦੈ ਸਚੁ ਸੁਰਾਖੀ ॥ ਸਚਾ ਸਚੁ ਗੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਤਸੰਗੁ ਵੈ ॥ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਦੀ ਸਚੀ ਰੁਗਤਿ ਦਿਨੁ ਆਇਦਾ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਠੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈ ਕਰਦੀ ॥ ਸਦੀ ਸਚੁ ਕਰੈ ਰਿਗੁਰਤੀ ਅਵਰਾ ਸਚੁ ਕਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਦਖਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਦ ਸੇਵਾ ਸਚੈ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਸੋ ਸੋਈ ਪਾਏ ॥ ਉਧੈ ਮਾਇਆ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਕੀ ਪਉੜੀ ਉ
ਤਮ ਉਚੀ ਨਹਿ ਸਚੈ ਗੰਗੁ ਰਾਇਦਾ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮ ਕਰਨੀ ਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਉਭਰਾ ਤਿਸਰਾ
ਗਰਤਾ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਰਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਮੀ
ਸਚੈ ਮਨੁ ਰਾਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਰਾਵੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਰਾਵੈ ਤਾਮੀ ਨਿਵਸਾਏ ॥ ਅਪਣੈ ਕੁਟੈ ਸਦਾ ਰੰਗ ਰਾਤ ਕੁਟੈ ਮੀ
ਵਸਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਮਨੁ ਠਕਰਾ ਕਰੇ ਸੋਢੀ ਜੈ ॥ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਖਕਰੈ ਨਹੀਂ ਬੀਜੈ ॥ ਬਿਖਿਆਰ ਦੇਖ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਖ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੧ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਮਾਏ ॥ ਮਰਣ ਨੀਵਨ ਕੀ ਸੋਈ ਪਾਏ ॥ ਮਰਣ ਨੀਵਨ ਜੋ ਸਮਕਰਿ ਜਾਵੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖੁ ਆਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਰਹਿ ਸੁਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਆਵਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਮਰੈ ਨਨ ਮੈਨੁ ਦੁਖ ਪਾਏ ਮਨੀ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੇਵਕੁ ਰਚੀ
ਜਿਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਉਧੈ ਮੈਦਰ ਤੁਮੈ ਰਿਚੁ ਕਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰੈ ਲੁਨ ਲਾਗੈ ਰਿਸਚੈ ਸੋਰਾ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਆ
ਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਬਾਪਿ ਓ ਬਾਪੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖੁ ਵੈ ਸਚੁ ਸੁਣ ਲੇਖੈ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਮਦੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਵੀਰਾਗੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧੫ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ
ਸਿਸਟਿ ਤੁਕ ਮਿਸਰਿ ਸਾਨੀ ॥ ਆਪੇ ਬਾਪਿ ਓ ਬਾਪਿ ਨਿਵਾਨੀ ॥ ਆਪੇ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਸਕੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਸਮੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਇ ਅਕੋਟ
ਤੈਅ ਕਾਰਾ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬੁਝੈ ਮੈਕੇ ਫਿਰੀ ਖੇਤੁ ਖੇਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ਕੋਟ ਮਪਾਗਾ ॥
ਜਿਸੁ ਦਿਰਿਗ ਵਿਆਸ ਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਵੈ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਸਾਚੈ ਮਿਲ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖ ਪਾਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਰਿਮੰਦਰਿ ਆਪਸ
ਵਾਗੇ ॥ ਰਿਸੁ ਦਿਰਿਗ ਰਿਚੀ ਉਧੈ ਮੁਰਗੇ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਵਲ ਜਿਵਾ ਪਾਰੀ ਨਰੀ ਆਪਾ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੪ ॥ ਸੋ ਸੁਰਾਜਿ ਕਰੇ ਪਾਨਿ
ਵਾਗੇ ॥ ਸਬਦੇ ਬੁਝੈ ਆਪਸ ਵਾਗੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮਿਦਸਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥ ਵਿਰਮਲੁ ਰੁਗਤਿ ਤੈਰਿ ਗਲੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਰ
ਤਿਸ ਬਰਵੀਚਰੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਰੰਗ ਰਾਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਰਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਇਸ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਪਾਵੈ ॥ ਸੁਖ
ਪਲਾਤਿ ਆਗਮਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਠਉਰਨ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ੭ ॥ ਆਪ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪ ਵੀਚਾਰੀ ॥
ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਕਰਦੀ ਸਾਹੀ ॥ ਕਿਆ ਕੋ ਕਾਰ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਪੁਰਾ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਤ
ਬਲਿ ਸੁਗਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਵੇਦ ਬਿਅਈ ਸਚੈ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਘਰਿ ਆਰਿਸ ਚਾਸੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਦਸਿਆ ਪਾਇ ਅੰਤ ਰਿਸਨਾ ਨਾਮੁ ਆਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਦਿਸੈ ਤਰੁ ਰੁਵੈ ਅੰਤੁ ਰੁਨਹੀ ਬੁਲੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਬਾਜ ਮਕਲੇ
॥ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸੀ ਕਦੇ ਨ ਤੁਟੈ ਦੁਜੈ ਰਾਇ ਰੁਰਮਾਇਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਪੁ ਤੋਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਬ ਲਗ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨਕ ਮਾਹੀ ॥
ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਧਾ ਕਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਦੁਖ ਪਾਸਾਰਾ ॥

ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਹਿਸੇਸੁਖਪਾਵਹਿਸਰੈਸਬਾਦਿਸਿਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਪਉਟਪਾਣੀਹੈਬੈਸਤਗੁਮਾਇਅਮੋਹਿਵਰਤੈਸਕੁਅੰਤਗਿ॥ਨਿਨਕੀ
 ਤੇਜਾਤਿਸਹਿਪਛਾਣਹਿਮਾਇਅਮੋਹੁਦੁਕਾਇਦਾ॥੧੪॥ਇਕਿਮਾਇਅਮੋਹਿਗਰਬਾਦਿਆਪੋ॥ਉਮੈਹੋਇਰੋਹੈਆਪੋ॥ਜਮਕਲੈ
 ਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈਅੰਤਗਾਇਅਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੧੫॥ਨਿਨਿਉਪਾਏਸੋਬਿਪਿਨਕੈ॥ਗੁਰਮੁਖਦੇਵੈਸਬਦੁਪਛਾਣੈ॥ਨਾਨਕਰ
 ਸੁਕਹੈਬੈਨੀਤੀਸਚਿਨਾਮਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੧੬॥੨॥੧੬॥ ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੩॥ ਅਹਿਨੁਗਾਹਿਦਾਇਆਪਤਿਰਾਤਾਪੁਰੈਗੁ
 ਰਕੈਸਬਦੁਪਛਾਤਾ॥ਤੁਧੋਨੇਸੇਵਹਿਸੇਤੁਸੁ॥ਹਿਸਮਾਵਹਿਤੁੰਅਪੇਮੇਲਿਸਿਲਾਇਦਾ॥੧॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀ॥ਜੀ
 ਅਨੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਤੁਪੁਰਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਤੁੰਅਪੇਮਾਰਗਪਾਇਦਾ॥੨॥ਤਿਉਸਚਹੋਸੀਸਿਈ॥ਆਪੇਸਾਜੇਅਵ
 ਹਨਕੋਈ॥ਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਰਿਜਕੁਪਹੁਚਾਇਦਾ॥੩॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਮਲਖਅਪਾਗਾਕੋਇਨਜਾਣੈਤੋਰਾਪ
 ਰਦਾਗਾ॥ਅਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣਹਿਆਪੇਗੁਰਮਤੀਆਪੁਬੁਝਾਇਦਾ॥੪॥ਪਤਾਲਪੁਰੀਆਲੋਅਅਕਾਗਾਤਿਸੁਵਿਰਵਰਤੈ
 ਤੁਕਮਕਰਾਗਾ॥ਤੁਕਮੇਸਾਜੇਤੁਕਮੇਚੁਹੇਤੁਕਮੇਮੇਲਾਸਿਲਾਇਦਾ॥੫॥ਤੁਕਮੇਬੁਝੈਸੈਤੁਕਮੁਸਲਾਹੋ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਵੇਪਰਦੁ॥ਜੇ
 ਹੀਮਤਿਦੇਵੈਸੋਹੈਵੈਤੁੰਅਪੇਸਾਜੇਬੁਝਾਇਦਾ॥੬॥ਅਨਾਦਿਨੁਆਰਜਾਵਿਜਦੀਜਾਏ॥ਗੈਣਿਨਿਸੁਦੁਇਸਾਖੀਆਏ॥ਅਨਮੁ
 ਖਅੰਧਨਚੇਤੇਮੁਕਾਸਿਉਪਰਕਾਲਗੁਆਇਦਾ॥੭॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਚਰਦੀਲਾਗਾ॥ਅੰਤਰਿਭਰਮਗਾਇਆਭੁਭਿਗਾ॥
 ਸਦਾਅਨੰਦਸਰੇਗੁਰਗਾਵਹਿਸਚੁਬਾਣੀਬੋਲਾਇਦਾ॥੮॥ਜੀਨਤੁੰਜਾਤਕਰਮਾਬਿਪਾਤਾ॥ਪੁਰੈਗੁਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਤਾ॥ਜ
 ਤਪਤਸਚਿਸਚਾਸੇਈਹਉਮੈਮਾਰਮਿਲਾਇਦਾ॥੯॥ਮਨਕਠੋਰਦੁਜੈਭਾਇਲਾਗਾ॥ਕੁਰਮੈਕੂਲਾਛਿਰੈਅਭਾਗਾ॥ਕਰਮਹੋਵੈਤਾਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਵੈਸਾਜੇਹੀਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਛਾਬਚਭਿਰਾਸੀਤਆਪਉਪਾਏ॥ਮਨਸਜਨਮਗੁਰਭਗਤਿਦ੍ਰਿਸ਼ਾਏ॥ਬਿਨੁਗਤੀਦਿ
 ਸਟਾਵਿਰਿਵਾਸਾਬਿਸਟਾਵਿਚਿਛਿਰਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਕਰਮਹੋਵੈਗੁਰਭਗਤਿਦ੍ਰਿਸ਼ਾਏ॥ਵਿਦੁਕਰਮਾਕਿਉਪਾਇਆਜਾਏ॥
 ਆਪੋਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਦਾ॥੧੨॥ਸਿਮ੍ਰਤਿਸਾਸਤ੍ਰਅੰਤਨਜਾਣੈ॥ਮੁਰਖਅੰਧਤਤੁਪਛਾਣੈ॥ਆਪੋਕ
 ਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਗੁਰਮਭੁਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਸਭਕਿਛੁਆਪੇਆਪਕਰਾਏ॥ਆਪੇਸਿਰਸਿਰਪੀਧੈਲਾਏ॥ਆਪੇਬਾਪਿਉਬਾਪੇਵੈ
 ਖੈਗੁਰਮੁਖਿਆਪਬੁਝਾਇਦਾ॥੧੪॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਗਤਿਗੰਭੀਰਾ॥ਸਦਾਸੁਲਾਹੀਤਾਮਨੁਪੀਰਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪ
 ਈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਨੰਦਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪੁਨਿਰਾਲਮਹੋਰਪੀਧੈਲੈਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਦਸੈਮਦੈਅੰਤਰਿਗੁਰ
 ਮਤੀਮੇਲਾਇਦਾ॥੧੬॥੧੭॥ ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੩॥ ਜੁਗਛਤੀਤਕੀਓਗੁਬਸਾ॥ਤੁੰਅਪੇਨਾਣਹਿਸਿਰਜਣਹਾਗਾ॥ਹੋਰਕਿਆ
 ਕੋਕਰੈਕੀ॥ਆਖਦਖਲੈਤੁੰਅਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੧॥ਓਅੰਕਾਰਸਕੁਸਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਸਭੁਖੇਲਤਮਾਸਾਤੇਰੀਵਰਿਆਈ॥ਆ
 ਪੇਵੇਕਰੈਸਭਸਾਧਾਆਪੇਰੀਨਘਨਾਇਦਾ॥੨॥ਬਾਜੀਗਰਾਇਕਬਾਜੀਪਾਈ॥ਪੁਰੈਗੁਰਤੇਨਰੀਆਈ॥ਸਦਾਅਲਪਤਰੈਗੁ
 ਰਸਬਦੀਸਥੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੩॥ਬਾਜਬਾਜੇ॥ਪੁਨਅਕਾਰਗਾਆਪਦੁਜਾਏਦੁਜਾਵਲਹਾਗਾ॥ਪਟਿਪਟਿਪਉਣਵੈ
 ਇਕਰੰਗੀਮਿਲਪਦਲੈਸਭਦੁਜਾਇਦਾ॥੪॥ਕਰਤਾਕਰੈਸੁਨਿਹੋਹੈਦੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਉਮੈਖੋਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈ
 ਦੇਵਭਿਆਈਨਾਮੋਨਾਮੁਖਿਆਇਦਾ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵੇਨੇਦੁਰਹੋਰਲਾਹਾਗੀ॥ਨਾਮੁੰਦਸੈਨਾਮੋਸਲਾਹੀ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ
 ਮੇਲਾਹਾਪਾਇਦਾ॥੬॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਦੁਖਸੰਸਾਰਾ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਦੁਪਹਿਦੇਕਾਗਾ॥ਨਾਮੁਨਸੇਵਹਿਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐਬਿਨੁ

ਮੇਲ

ਨਾਵੈਦੁਖਪਾਇਦਾ ॥ ੭ ॥ ਅਪਿਕਰੈਤੈਅਪਿਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਸੇਬੰਧਨਤੇਜਹਿਮੁਕਤੀਕੋਪਰਪਾਇਦਾ ॥
 ੮ ॥ ਗੁਰਤਰਾਇਸੋਜਲੈਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਤਸਾਮੁਲਨਚੁਕੈਵਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਗਟਤਚੁਕਾਵੈਸਰੋਸਚਿਸਮਾਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਜੇਸਚੁਦੇਇ
 ਤਾਪਾਏਕੋਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ ॥ ਸਚਿਨਾਮੁਸਾਲਹੇਰੰਗਰਾਤਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖਪਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਨਮੁਨਾਮੁਪਿ
 ਅਸਾ ॥ ਖਿਲਾਵਿਕਾਵੈਕਾਟੁਹਾਰਾ ॥ ਹਿਕੈਨਾਮੁਤਨੁਸੀਤਉਹੋਆਸਾਜੈਸਾਜਨਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅੰਤਰਿਓਰੁਮਨਮੈਯੋਮਲੁਏ ॥
 ਮੈਲੇਕਰਮਕਰੇਦੁਖਪਾਏ ॥ ਕੁੜੇਕੁੜਕਰੇਦੁਪਾਰਕੁੜਬੋਲਦੁਖਪਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਰਮਲਾਵਾਣੀਕੋਮਨਦਸਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਤ
 ਜਾਏ ॥ ਗੁਰਕੈਰਾਵੈਚਲੈਇਨੁਰਾਤੀਨਾਮੁਰੇਤਿਸੁਖਪਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪਸਿਰੰਦਾਸਚਾਸੇਈ ॥ ਆਪਉਪਾਇਖਪਾਏਸੇਈ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਹੋਵੈਸੋਸਦਾਸਚਾਸੇ ॥ ਮਿਲਿਸਚੇਸੁਖਪਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਨੇਕਜਨਨਕਰੇਇਦੀਵਸਿਨਹੋਈ ॥ ਕਾਮਕਰੋਪਿਨਲੈਸਰੁਕੋਈ ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰਸੇਵੈਮਨਿਦਸਿਆਵੈਮਨੁਮਾਰੇਮਨਹਿਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਮੇਰਾਤੇਰਾਤੁਪੁਆਪੇਕੀਆ ॥ ਸਭਤੇਰੇਜਤਤੇਰਾਸੁਖੀਆ ॥ ਨਾ
 ਨਕਨਾਮਸਮਾਲਸਦਾਤੁਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਦਸਾਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧੮ ॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ ३ ॥ ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾਅਗਾਮਖਾਣਾ ॥
 ਉਸਤਿਲੁਨਮਾਇਦੇਪਰਦਾਹਾ ॥ ਤਿਸਨੋਅਪਨਨਸਕੈਕੋਈਆਪੇਮੇਲਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੧੭ ॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰੈਸੁਨਿਹੋਹੋਈ ॥ ਤਿ
 ਸਾਥਿਨੁਕਾਅਵਹੁਨਕੋਈ ॥ ਨਿਸਨੋਨਾਮੁਰਾਨੁਕਰੇਸੋਪਾਏਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇਦਾ ॥ ੧੮ ॥ ਚਉਦਹੁਰੁਨਤੇਰੇਹਟਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦੇਖਾਏਅੰਤਰਿਨਲੇ ॥ ਨਾਵੈਕਾਵਾਪਾਰਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਕੋਪਾਇਦਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਸਾਜਨਅਨੰਦਾ ॥ ਹਿਰਦੈਆਇਦੁਠਗੋਇ
 ਦਾ ॥ ਸਾਜੇਰੁਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰੇਰਗਤਿਕਰਾਇਦਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਵਿਛੁਨੇਤਿਨੀਦੁਖਪਾਇਆ ॥ ਅਨਾਦਿਗੁਮਾਰੀਅ
 ਦੁਖੁਸਬਾਇਆ ॥ ਮਥੇਕਾਲੇਮਹਲੁਨਾਪਾਵਹਿਦੁਖੀਵਿਚਿਦੁਖਪਾਇਦਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਦਰੁਗੀ ॥ ਸਾਜਿਗੁਇਸ
 ਤੀਲਿਵਲਾਰੀ ॥ ਜਰੋਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਦੀਸਰੋਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਸਨੋਸਚਾਵੈਇਸੁਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿਸਾਚਰਮੁਕਾਏ ॥
 ਸਚੁਸਚੈਕਾਆਪੇਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁਦੇਵੈਸੋਸਚੁਪਾਇਦਾ ॥ ੨੩ ॥ ਅਧੇਕਰਤਾਸਭਨਕਾਸੇਈ ॥ ਜਿਸਨੋਆਪਬੁਝਾਏਬੁਝੈਕੋਈ ॥ ਅਧੇ
 ਬਖਸੇਰੇਵਡਿਆਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੨੪ ॥ ਹਉਮੈਕਰਦਿਆਜਨਮੁਗਦਾਇਆ ॥ ਅਗੈਮੋਹਨਚੁਕੈਮਾਇਆ ॥ ਅਗੈਜਮਕ
 ਲੁਲੇਖਾਲੇਵੈਜਿਉਤਿਲੁਪਾਣੀਪੀੜਾਇਦਾ ॥ ੨੫ ॥ ਪੁਰੈਕਾਗੁਰਸੇਵਾਹੋਈ ॥ ਨਰਕਿਕਰੈਤਾਸੇਵੈਕੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇਜਿ
 ਨਅਵੈਮਹਿਲਿਸਚੈਸੁਖਪਾਇਦਾ ॥ ੨੬ ॥ ਤਿਨਸੁਖਪਾਇਆਜੇਤੁਪੁਕਾਏ ॥ ਪੁਰੈਕਾਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ ॥ ਤੇਰੈਬਿਰੋਸਚੁਵਡਿਆਈ
 ਨਿਸੁਦੇਵਹਿਸੋਪਾਇਦਾ ॥ ੨੭ ॥ ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਗੁਰੁਤੇਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਬੁਮੰਨਦਸਾਏ ॥ ਗਿਆਨਰਤਨੁਸਦਾਪਾਇਰਾਨਦਅਹਿ
 ਆਨੁਅੰਧੇਰਗਵਾਇਦਾ ॥ ੨੮ ॥ ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੇਦੁਜੈਲਾਗੇ ॥ ਬਿਨੁਪਣੀਰੂਬਮੁਏਅਕਾਗੇ ॥ ਚਲਾਇਆਘਰੁਰਗੁਰਹਿਨਾਵੈਜਮ
 ਦਰਬਾਧਾਤੁਖਪਾਇਦਾ ॥ ੨੯ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ ॥ ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਪੁਛੁਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਤਿਸੁਮਿਲੈਵਡਿ
 ਆਈ ॥ ਰਿਸਚੈਸੋਰੁਪਾਇਦਾ ॥ ੩੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਤਿਸੁਆਪਮਿਲਾਏ ॥ ਮਮਤਾਕਾਟਸਚੁਲਿਵਲਾਏ ॥ ਸਦਾਸਚੁਵਦਨਹਿਦਾਪਾ
 ਰੀਨਾਮੇਲਾਤੁਪਾਇਦਾ ॥ ੩੧ ॥ ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾ ॥ ਸਬਦਮਰੈਸੋਈਜਨਮੁਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਦਸੋਮਸਿਅੰਤਰਿਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆ
 ਏਦਾ ॥ ੩੨ ॥ ੧੯ ॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੇਤੁਪੁਕਾਟਾਸੋਕਰਿਪਾਇਆ ॥ ਕੁਛੈਵਿਚਿਕੋਵਿਰਲਾਆਇਆ ॥ ਕੁਛਮਨੈਜੋਖ
 ਪਾਏਕੁਛੈਵਿਚਿਸੁਖਪਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੇਰਾਗੁਛਾਭਵੈ ॥ ਸਾਜੇਹੀਸੁਖਸਚੁਕਮਾਵੈ ॥ ਕੁਛੈਨੋਲੈਚੈਚਤੁਰੀਅਪਦਾਕੁਛਾ

7

੩੩੨
13

ਪਾਸਾਇਆ ੨॥ ਤੇਰਾ ਕੁਦਮੈ ਸੁਮਿਲੈ ਤੁਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਰਾਗਾ ਵੈਸੈ ਤੁਹਿ ਸਮਾਏ॥ ਭਾਏ ਦਿਲਿ ਵਰੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਗਿ ਸਾਹਿਕਾਇ ੩੩੨
੩॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਗੁਰੁ ਮੇਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ॥ ਤੁਧੁ ਅਪਦੈ ਰਾਵੈ ਸਭਾ ਸਿਰਿ ਉਪਾਈ॥ ਨਿਸਨੇ ਰਾਣਾ ਦੇਹਿ ਸੁਰਾਇਆ ੧॥
ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਕਰੇ ਰਤੁਰਾਈ॥ ਰਾਣਾ ਮਨੇ ਬਹੁ ਤੁਧੁ ਪਾਈ॥ ਭਰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਏ ਪਰਿ ਮਨੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਆ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ 13
ਦੁਰਿਆਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਾ ਗੁਰਮਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਨਾ ਮੁਖਿ ਏਨਾ ਮੈਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਸਰਨਾ ਦੁਹਿ ਪਜੈ ਨਾ ਦੁਹੀ ਜੈ॥
ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕੀਜੈ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਰਸੁ ਕੀਜੈ ਰਸਹੀ ਤੇਰੁ ਪਾਇਆ॥ ੭॥ ਮਹਾ ਲੈ ਅੰਤਰਿ ਮਨੁ ਕੋ ਪਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦੇ
ਸਾਚਿ ਰਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਨਿਸਨੇ ਸਚੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੈ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੮॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾ ਰਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਮਾਇਆ
ਪੁਸ਼ਟੁ ਰੋਗੁ ਕਮਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੈ ਕੁਸਟੀ ਨ ਕੇਵਲਾ ਪਾਇਆ॥ ੯॥ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਤਿਨਾ ਰਿਮਲ ਦੇ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੀ ਸਾਸਰਾ
ਸੁਖੁ ਨੇਹਾ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਨਿਜ ਪਰਦਾ ਸਾਪਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਸਭੁ ਕੋ ਵਡਨੁ ਕਰੇ ਪਾਗਾ॥ ਦਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤੋਰਾ ਸੀਰਾ ਘਾ
ਗੇਆ॥ ਏਆਸਾਗੇ ਨਾਸੀ॥ ਦਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੧੧॥ ਨਿਸਨੇ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋ ਪਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਕਿ
ਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ॥ ਏਅੰਤ ਰਿਨਾ ਮੇਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਨਾਵੈ ਨੇਲੈ ਜੈ ਤੀਸਾ ਰੁਆਈ॥ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਮਿਲੈ ਪੁਰਿ ਪੁਰ ਬਕਮਾ
ਈ॥ ਜੀਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਸੇਵਰੁ ਰਾਗੀ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟਿ ਅਤਿ ਮਪਾਰਾ॥ ਤਿਸੁ ਦਿਰਿ ਬਹਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਕਰੇ ਵੀਰਾਗਾ॥ ਸਰਾਨਿਆ ਉਸਰੇ ਪਾਰਾ॥ ਨਿਰਲ ਦਾਸ ਪਾਇਆ॥ ੧੪॥ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਰਬ ਕਿ ਬਹੁ ਸੁਭਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰ
ਕੈ ਕੈ ਬਹੁ ਪਾਇਆ॥ ਏਤੁ ਸਾਥੀ ਬਹੈ ਸਾਲਾਹੇ ਸਚੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ਮਨ ਦਸਾਇਆ॥ ੧੫॥ ਮੇਰੇ ਕਰਤੈ ਇਕ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥ ਏਸ
ਦੇਹੀ ਦਿਲਿ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਨਾ ਹਿਰਗਾਰਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਕੋ ਪਾਇਆ॥ ੧੬॥ ੨੦॥ ਮਾਰੁ ਮਹਾ ੩॥
ਕਾਇਆ ਕੰਨੁ ਸਬਦੁ ਵੀਰਾਗਾ॥ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਦਸੈ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਪਾਰਾ ਦਾਰਾ॥ ਅਨਾਨਿਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵੈ ਤੁਸਰੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬ
ਦਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੧੭॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਤਿਨ ਬਲਾਹੈ ਨਾਉ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੂਰਨਾਈ ਮੁਖ ਮਸਤਕ ਸਭ
ਸੰਗਾ ਤਿਬਹਿ ਗੁਣਗਾਇਆ॥ ੧੮॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣਗਾਵਨੇ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਰਾਵਾ॥ ਅੰਤ ਰਿਹਾ ਰਿਨਾ ਮਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਾ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਰਹੁ
ਤੀ ਸੁਣੀ ਮੈ ਸਚੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇਆ॥ ੧੯॥ ਸੋਨੁ ਸਾਗਾ ਨਿਅੰਤ ਰਿਹਾ ਲੋ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰੰਗਿ ਨਿਯੋਗਾ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰਸਬ
ਦੀ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੨੦॥ ਵਡੈ ਭਾਗਾਇ ਤੁਸਰੀ ਪਾਇਆ॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਸਬਦਾ ਰਿਤਿ ਲਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ
ਸਰੁ ਅੰਧ ਅੰਧਿਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੈ ਬੁਝਾਇਆ॥ ੨੧॥ ਇਕ ਕਿਤ ਆਏ ਜਨਮੁ ਰਾਵਾਏ॥ ਮਨਮੁਖ ਲਾਗੇ ਦੁਜੈ ਰਾਏ॥ ਏਹੁ ਦੇਖਾ ਭਿਰਿ
ਤ ਬਿਨ ਆਵੈ ਪਗੁ ਧਿਸਿ ਮੈ ਪਛੁਤਾਇਆ॥ ੨੨॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦੁ ਪਾਇਸਾ ਸਗੀਰਾ॥ ਤਿਸਾ ਦਿਨੁ ਦਸੈ ਗੁਣੀ ਗੀਰਾ॥ ਸਚੈ ਸਚੁ ਦੇਖੈ
ਸਰੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮਨ ਦਸਾਇਆ॥ ੨੩॥ ਉਮੈ ਗਤੁ ਗੁਰਸਬਦੁ ਨਿਵਾਰੈ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਿਰਦੇ ਰਖੁ ਹਉਰਧਾਰੇ॥ ਗੁ
ਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ਮਿਲਾ ਸਚੈ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ੨੪॥ ਸੋਚੈ ਤੇ ਜਿਸੁ ਆਪੁ ਚੇਤਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ॥ ਅਪੇ ਦੇਖੈ
ਆਪੇ ਬੁਝੈ ਆਪੇ ਆਪ ਸਮਾਇਆ॥ ੨੫॥ ਜੀਨ ਮਨਾ ਦਿਨੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦੇ ਮਾਪੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਮਾਪੁ ਪਛਾਣੈ
ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ॥ ੨੬॥ ਇਕਾਇਆ ਪਾਇਤੁ ਤੇ ਸਰੀਰਾ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਚਿਤੈ ਗੁਣੀ ਗੀਰਾ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਗੁਣਗਾਵੈ ਰੰਗ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਹਿਰਾ ਸਮਾਇਆ॥ ੨੭॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸੁਖੁ ਮੁਖੈ ਮਾਇਆ॥ ਦੁਜੈ ਰਾਇ ਰੁਰ ਮੁਖਾਇਆ॥

ਹਰਿਨਚੈਤੈ ਸਦਾ ਤੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨਹਰਿਚੈਤੈ ਤੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿਸਤਿ ਹਰਿ ਸੇਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ਕਾਇਆ ਸੁਨਿ ਰਸ ਭਰਸਚੈ ਨਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੈ
 ਹਰਿ ਮਨ ਵਸਾਏ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾਇਓ ॥ ੧੩ ॥ ਬਿਨੁ ਬਾਹੁਰ ਸੇਵਾ ਮਨ ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਖੁਲ੍ਹੇ ਪਾਏ ਬਿਭਯਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉਨ ਚਿਹੈ ਹਰਿ ਕਰੈ ਗਤਿ
 ਜੀਉ ਆਪ ਮਿਲਾਇਓ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋ ਟੁਪਕੇ ਹਟਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਭਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨੁ ਧਿਆਇ ਨਿਰਾਤੀ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇਓ
 ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਸਾਚੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਇ ਪਛਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਭਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਪੂਰੈ ਬਾਗ ਕੋ ਪਾਇਓ ॥ ੧੬ ॥ ੨੧ ॥ ਮਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਰੁਕਮ ਬਣਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਕਰੈ ਸਭ ਕਰਤਾ ਸੁਣਿ ਸਾਚਾ ਮੰਨ ਵਸਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਓ
 ਗੁਣ ਪਰਸੁਤਨ ਮਾਇਆ ॥ ਚਰੇ ਬੇਦ ਬੁਝੇ ਨੈਨੁ ਮਾਇਆ ॥ ਦੂਰੇ ਮਾਹੁ ਦਰਬੀਰ ਕਿਰਿ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਈ ਪਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸਬ
 ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖੁ ਉਰਧਾ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਵਰਤਿ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ॥ ਇਸ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਅਨਿਰੁਦ ਦੁਸਮਾਏ ॥ ਨਾਮੁ
 ਨਚੈ ਤੈ ਬਧ ਜਾਮ ਕਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਕਾਇ ਸਦਾ ਤੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਣ ਗੁਰ ਮਕੁਲਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਸਿਉ ਭੀਓ ॥ ਬਿਬਿਧ ਮਨ ਸਾਮਨ
 ਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸੁਰੈ ਸਬਦ ਸਦੈ ਮੁਕਤ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਓ ॥ ੫ ॥ ਜੋ ਪੁਰਾਤੋ ਸੇਵੁ ਰਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਤ ਜੋ ਸਾਤੇ ॥ ਸਾਤੀ ਗੁਰ ਸੇ
 ਵਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥ ੬ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਰੁਕਿ ਮਨ ਪਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਕਾਇ ਲਾਗਾ ॥ ਤੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸੁਰਗਿ ਨਿਬੰਧੈ
 ਤੋਵੈ ॥ ਇਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਭਯੁਨ ਲਾਇਓ ॥ ੭ ॥ ਇਹ ਮਨੁ ਭੈਰਾਇ ॥ ਰੰਗਾਏ ॥ ਇਤਰੰਗ ਸਾਚੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਕਾਕੋ ਇਤਰੰਗ ਪਾਏ ॥ ਗੁ
 ਰਮਤੀਰੰਗੁ ਚਕਾਇਓ ॥ ੮ ॥ ਮਨੁ ਖਬਰੁ ਤਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਰਗਹ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ
 ਤੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥ ੯ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਭੁਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਦਾ ਪਾਗ ਨਾਮ ਅਮੋਲਕੁ
 ਪਾਇਓ ॥ ੧੦ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਠਕੁ ਗਇ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਸੋ ਕਾਇਆ ਸੋਧੈ ਆਪਹਿ ਆਪ
 ਮਿਲਾਇਓ ॥ ੧੧ ॥ ਕਾਇਆ ਵਿਚ ਤੋਟ ਕਾਇਆ ਵਿਚ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇਵੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਵਟਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ॥ ਸੁਨੇ ਸਹਜਿ ਮਿਥ
 ਾਇਓ ॥ ੧੨ ॥ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਸਚੇ ਭੰਗਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਤਾ ਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਭੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨ ਮੇਲੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਓ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਇਆ ਵਿ
 ਚਿ ਵਸਤੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵਤਾ ਆਈ ॥ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੇਈ ਵਕੁਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇਨ ਪਛੋਤਾਇਓ ॥ ੧੪ ॥ ਹਰਿ
 ਜੀਉ ਸਕੁ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸ
 ਬਦੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਬਦੇ ਵਿਚੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਫੁਡਿ ਆਈ ਨਾਮੋ ਜੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥ ੧੬ ॥ ੨੨ ॥ ਮਾਗੁ ਮ
 ਹਲਾ ੩ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਅਗਮ ਅਬਹੋ ॥ ਅਪ੍ਰਕ੍ਰੋਧਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਸੇਨੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਤੁਧੋਨੇ ਸੇਵਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਚ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਮਨ ਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਿਰਾਤੀ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਬਦੁ
 ਰਹਿ ਸੇ ਮਰਤੁ ਸਦਾ ਰਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਭਰਿ ਪਾਰਹਿ ॥ ਜਨਮ ਸਫਲਤ ਹਰਿ ਰਣੀ ਲਾਗੇ ॥ ਦੁਨਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ
 ਮੇਲੇ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗਤੀ ਰਤੇ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਡੇਰੇ ਗੁਣ ਕਰ
 ਮੈ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਆਪੇ ਰਾਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਮੇਰਿ
 ਅੰਤੈ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਖਅਗਿ ਆਨੀ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਪੰਧੈ ਪਾਵਤ ਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਕਰਮੇ ਤੋਵੈ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰਪ
 ਏ ॥ ਹਉ ਮੈਲੈ ਸਬਦੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਮਨ ਰਿਸਾਭੁ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਰਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਡੇਰੇ ਨਾਮੁ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ॥ ਸਚੁ
 ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥

ਪ੍ਰਸਾਦੀ

ਗਾਏ

੨੩੩
ਜਿ
ਨ

ਨਕੋਹੋਆਤੋਲਦਹਾਗਆਪੇਤੋਲੋਤੋਲਤੁਲਾਏਗੁਰਸਬਦੀਤੋਲਾਇਆ। ੬। ਸਿਵਕਸੇਵਹਿਕਰਹਿਅਰਦਾਸਿ। ਤੁਆਪੇਮੇਥਿ
ਬਤਾਲਤਿਪਾਸਾਸਰਨਾਜੀਆਕਾਸੁਖਦਤਪੁਰੈਕਰਮਾਧਿਆਇਆ। ੧੦। ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਨਸੰਚੁਕਮਾਵੈ। ਏਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲਜੋਗਿਗੁ
ਟਗਾਵੈ। ਏਸੁਬਿਖਾਮੀਸਤੁਪਰਪਤਿਹੋਵੈਹਰਿਜੀਉਮੇਰੈਕਾਇਆ। ੧੧। ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੋਈਬੁਝੈ। ਹਰਿਗੁਟਗਾਵੈਅੰਤਰਿਸੁ
ਝੈ। ਹਰਿਮੇਰੈਠਕਰਹਾਏਸਹਜੇਹੀਸਤੁਪਾਇਆ। ੧੨। ਬਿਨੁਕਰਮਹੋਗਠਿਰੈਪਨੇਰੀ। ਮਰਮਰਨੀਮੈਚੁਕੈਨਟੇਰੀ। ਬਿਖਕਾ
ਰਤਾਬਿਖਕਮਾਵੈਸੁਖਨਕਬਹੁਪਾਇਆ। ੧੩। ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੇਭੇਖਧਾਰੀ। ਬਿਨੁਸਬਦੇਹਉਮੈਕਿਨਮਾਰੀ। ਜੀਵਤਮਰੈਰਾਮੁ
ਕਤਿਪਾਏਸਚੈਨਾਮਸਮਾਇਆ। ੧੪। ਅਗਿਆਨਤਿਸਨਾਇਸਤਨਹਿਨਲਾਏ। ਤਿਸਦੀਬੂਝੈਜਿਹੁਰਸਬਦਕਮਾਏ। ਤਨੁਮੁ
ਸੀਤਲੁਕੈਪਾਨਿਵਾਰੇਹਉਮੈਮਾਰਸਮਾਇਆ। ੧੫। ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਦੀਵਡਿਆਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਰਲੈਪਾਈ। ਨਾਨਕਟੇਕ
ਤੋਬੇਨਤਿਨਾਮੇਨਾਮਸਮਾਇਆ। ੧੬। ੧। ੨੩। ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੩। ਨਦਰੀਗੁਰਤਲੈਹੁਮਿਲਾਏ। ਰਗਤਸਲਾਹਨਸਦਾ
ਲਿਵਲਾਏ। ਤਉਸਰਦਾਈਉਬਰਹਿਕਰਤੇਆਪੇਮੇਲਮਿਲਾਇਆ। ੧। ਪੂਰੈਸਬਦਿਭਗਤਿਸੋਈ। ਅੰਤਰਿਸੁਖਤੇਰੈਮਨਿਗਈ।
ਮਨੁਤਨੁਸਚੀਗਤੀਰਤਾਸਚੇਸਿਓਚਿਤੁਲਾਇਆ। ੨। ਤਉਮੈਦਿਰਸਦਾਜਲੈਸਰੀਗਾਕਰਮਹੋਵੈਕੋਟੈਗੁਰਪੁਗਾਅੰਤਰਿਗਿਆ
ਨਸਬਦੇਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁਰਤੇਸੁਖਪਾਇਆ। ੩। ਮਨੁਖਅੰਧਅੰਧਕਮਾਏ। ਬਹੁਸਿਕਲੇਨੀਗੁਰਮਾਏ। ਜਮਕਜੇਵਕਾਕਦੇਨਕਾਏਅੰਤੇ
ਬਹੁਤੁਖਪਾਇਆ। ੪। ਆਵਣਨਾਟਾਸਬਦਨਿਵਾਰੇ। ਸਚੁਨਾਮੁਰਖੈਉਰਧਾਰੇ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਮਰੈਮਨਮਾਰੈਹਉਮੈਜਾਇਸਮਾਇਆ
ਪਾ। ਆਵਣਨਾਟੈਪਰਜਾਵਿਗਈ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਿਰੁਕੇਇਨਹੋਈ। ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਬਦਸੁਖਵਸਿਆਜੋਤਿਜਿਤਿਸਾਇਆ।
੬। ਪਰਿਦੁਤਚਿਤਵਹਿਵਿਕਰਾਮਾਇਆਮੇਰਕਾਏਹੁਪਸਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਤਾਮੁਕਰਹੋਵੈਪਰਿਦੁਤਵਸਿਆਇਆ। ਬਾਸਗੁਰੁ
ਤੈਮੋਹੁਗੁਬਾਰਾ। ਠਿਗਠਿਗੁਬੈਵਰੇਵਾਰਾ। ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਬਦੁਪਿਆਰਾ। ਸਚੀਧਨਸਚੇਗੁਟਗਾਵਾ। ਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇਆ।
੧। ਪਰੈਅੰਤਰਿਕੋਪਹੁਪਾਏ। ਗੁਰਕੈਸਬਦੈਸਹਜਸੁਭਾਏ। ਓਥੈਸੋਗਵਿਜੋਗਨਾਵਿਆਪੈਸਹਜੇਸਹਜੀਸਮਾਇਆ। ੧੦। ਦੁਜੈਭਾਇ
ਦੁਸਟਕਾਵਾਸਾ। ਤਉਦੇਠਿਗਹਿਬਹੁਮੇਹੁਪਿਆਸਾ। ਕੁਸੰਗਤਿਬਹੁਹਿਸਦਾਤੁਖਪਾਵਹਿਤੁਖੋਦਖਕਮਾਇਆ। ੧੧। ਸਤਿਗੁਰਬਾ
ਣੁਸੰਗਤਿਨਹੋਈ। ਬਿਨੁਸਬਦੈਪਾਰਨਪਾਏਕੋਈ। ਸਹਜੇਗੁਟਗਾਵਿਗੁਰਤੀਜੋਤਿਜਿਤਿਸਿਲਾਇਆ। ੧੨। ਕਾਇਆਬਿਰਖੁਪੀ
ਖੀਵਿਰਵਾਸਾ। ਅੰਤਰਿਗੁਰਹਿਗੁਰਸਬਦੁਨਿਵਾਸਾ। ਉਰਹਿਨਮੁਲੈਆਵਹਿਨਾਹੀ। ਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ। ੧੩। ਕਾਇਆਸੇ
ਧਹਿਸਬਦੁਵਿਚਾਰਹਿ। ਮੇਰਿਠਗਉਰੀਭਰਮੁਨਿਵਾਰਹਿ। ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਮੇਲਮਿਲਾਇਆ। ੧੪। ਸਦਹੀਨੇਕੈਦੁ
ਰਿਨਜਾਣਹਾ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨੀਕਪਛਾਣਹਾ। ਬਿਗਸੈਕਮਭੁਕਿਰਦਪਰਗਾਸੈਪਰਗਟੁਕਰਿਦੇਖਾਇਆ। ੧੫। ਆਪੇਕਰਤਸਚ
ਸੋਈ। ਆਪੇਮਾਰਜੀਵਲੈਅਵਹੁਨਕੋਈ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈ। ਪੁਗਵਾਇਸੁਖਪਾਇਆ। ੧੬। ੨।

ਸਾਤਗੁਰਤੇਸਚਦਨ
ਏ। ਸਚਨਾਮਸਾਹਿਬਾਇ
ਆ। ੨। ਸਾਚਾਰੁ
ਸਾਚਾਰਵਾਰਾ।

੨੪। ॥ ਮਾਹੁਸੋਲਹੈਮਹਲਾ ੪॥

੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਚਾਅਪਸਵਾਰਣਾਰਾ। ਅਵਹੁਨਸੁਣਸਬੀਜੀਕਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਦਸੈਪਇਅੰਤਰਿਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਈਏ। ੧। ਸਭਨਾਸਚੁਦ
ਸੈਮਨਿਮਾਰੀ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੀਸਮਾਈ। ਗੁਰਗੁਰਕਰਤਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ। ਗੁਰਚਰਦੀਚਿਤੁਲਾਈਏ। ੨। ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆ

ਸਤਿਗੁਰੈ ਪੁਨਾਸਤਿ ਗੁਰਸੇਵਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਰਤੁ ਪਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾਈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿਗੁਰ
ਨੇ ਦੁਨੈ ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਿ ਜਾਨਿ ਕੁਮਾਰੀ ਅਕਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਫਿਰਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰਮੁਖ ਰਹਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਤ
ਸਦਾ ਹੋ ਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਮਾਗੁ ਤਿਨਾ ਮੁਖ ਜਾਣੀ ॥ ਹੋਰੁ ਦਿਆਲਕਿ ਪਾਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖ ਲੇਵੁ ਗੁਰਸਰਣਾਈ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਨਿ
ਗੁਰੁ ਭੁਖਾਇ ਮਾਨਸ ਵੈਦੁ ਮਾਗੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ॥ ਏਨਾ ਅਨਾਦਿ ਸਬਦੁ ਵਜਹਿ ਪੁਨਥਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ ॥ ੪ ॥ ਜਿ
ਨਕਉ ਕਰਤੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰਗੁਰ ਕਰਤਾ ਵੇਦਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸੀਧੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਜਿ
ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਾਈ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤੁ ਮਨਿ ਮਰ
ਗਟੁ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖੀ ਲਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਈ ਗੁਰਤੇ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਉ ਸਦਾ ਬਲਿਨਾਈ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੁਗੁਨਿ ਸ
ਮਿ ॥ ਏਨਾ ਅੰਧਾਰਾ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟਿਆ ਗੁਰਰਤਨੁ ਮਪਾਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਅਤਿ ਕਰਮ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੋਇ ॥ ਚਤੁਰਗੁਣੀ ਰਮਣੁ ਲੋਇ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਿਰਹਿ ਆਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ
ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖੀ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਬਾਣੀ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਖਵਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਸਦਾ ਮਨੁ ਬਿਗੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਿਆਨੁ ਕਿਉ
ਨਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਸਮੁਪਕੀ ਮਨਮਾਹੀ ॥ ਹੋਰੁ ਦਿਆਲਕਿ ਪਾਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਤਿਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿਨ ਸਾਤਿਗੁਰਮੁਖ
ਤਿਨੁ ਦੇਖੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸਰਬੇ ਗਵਿਰਹਿ ਆਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਅਭਮਤੀ ਨ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਦਿ
ਲੀਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖੀ ਨਿਵਸਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਆਪੁ ਮਿਲਿਆ ਸਨਾਹੀ ॥ ਦੁਨੁ ਤਨਾਨ ਕਾ ਅੰਕਿਸਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ੧ ॥
ਮਾਰੁ ਮਹਾਭਾ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਸਰਬੇ ਗਵਿਰਹਿ ਆਪੁ ਦਿਵਾਸੀ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਤਿਸ
ਹਿ ਸੇਵਾ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾਕਉ ਰਾਖੈ ਰਾਖਣਾ ॥ ਤਕੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਾ ॥ ਸੋ ਮੈਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ॥ ੨ ॥
ਨਾਨਾ ਪੈ ਕੀਛੁ ਕੀਛੁ ਉਨਾਹੀ ॥ ਤਕੈ ਰਤੁ ਪੁਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਸੁਕੇ ਤੇਛੁ ਨਿਹਰਿਆ ਕੀਤੇ ਨੁਹਿ ਆਵੁ ॥ ਹੋਰੁ ਨ ਵੇਦਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜੇਨੀ
ਆਕੀ ਦੇਵ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਤਿ ਬਕੈ ਉਕਰ ਬਾਣੀ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਨ ਕਰੈ ਬੈਠੀ ॥ ਜੇ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕਾਦਈ ॥ ੪ ॥ ਜੇਨੀ ਆਕੀ ਸਰਨ
ਜਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕੀਛੁ ਨ ਕਰੈ ਅਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਨਾਹੀ ॥ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਰਿਤਿ ਤਿ
ਤਾਹੈ ਕਰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਨ ਲਥ ਲਜਤਾ ਸਰਤਾ ॥ ਅਚਿਤ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਦਿਓ ਪਾਖਰੀ ਦੇਪ ਪਾਈ ॥ ੬ ॥ ਨਾਨਕ ਰਿਆਸ
ਮੀਤ ਸੁਤ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਿਆਸ ਕਿਸੈ ਸਾਤ ਬਿਉਰਾ ਕੀ ਪਰਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਜਪੈ ਸਾਹੰਗ ਪਾਈ ॥ ੭ ॥
੧ ॥ ਅਨਾਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਰਤੁ ਪਦਾਰਥੁ ॥ ਸਰਬਾਸਾ ਮਨਾ ਪੁਰੈ ਬਾਣੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੁਖ ਸਾਜੈ ਰੇਵਾਈ ॥
ਦੀ ॥ ੮ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਅਤਿ ਨੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖੀ ਸਾਈ ॥ ਜੇ ਸਰਦਿ ਪਵੈ ਤਿਸਕੀ ਪਾਥਿ ਰਾਖੈ ਜਾਇ ਪੁਛ
ਪੁਛੈ ਦੁਪਾਈ ॥ ੯ ॥ ਜੇ ਸੁਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸੋਈ ਨੁਹ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਰਮਣੁ ਉਭਾਗੈ ॥ ਵਿਰੇਗੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਦਾਸੀ ॥ ਜੇਉ
ਕਮਲੁ ਰਹੈ ਵਿਚਿ ਪਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਵਿਚਿ ਉਭੈ ਸੇਵਾ ਬਾਣੀ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਨਾਮਿ ਮਗੈ ਫਿਰਿਆ ਵੈ ਜਾਣੈ ॥ ਸਿਤ ਪੁਪੁਰਾ ਸਾਈ ਸੇਵਾ ਜੋ
ਰਿ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਰਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂੰ ਸਰਬ ਜੀਅ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੀ ॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਨੁਤੁ ਦਹਿ ਪਤਿਕ

ਰਤੇ ਅਨਾਦਿਨੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣੀਓ ॥ ੧੨ ॥ ਕਿਸਹੀ ਜੋਗੁ ਮਹਿ ਗੁਰੁ ਬੋਲੈ ਛਾਨਕਾ ॥ ਕਿਸਹੀ ਜੋਗੁ ਦੀਬਾਨੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ॥ ਮੋਹਿ ਬਿਨੈ ਕੇ ਪਰ
 ਅਵਰ ਨ ਕਾਈ ਤੂੰ ਕਰਤੇ ਰਾਖੁ ਮੈ ਨਿਮਾਣੀਓ ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਰਾਵੈ ॥ ਹੋਰ ਕੋਤੀ ਬੁਝਿ ਬੁਝਿਆ ਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਜਿਨ ਕਾਪ
 ਖੁਕਰਹਿ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਉਪਗਾਓ ਤੁਧੁ ਆਵੀਓ ॥ ੧੪ ॥ ਹਰਿਗਰਿਨਾਮੁ ਜੀਨੀ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਨੀ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪ
 ਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਾ ਹਿਸੇ ਵਿਆਤਿ ਨਿਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਪਛੋਤਾ ਵੀਓ ॥ ੧੫ ॥ ਤੂੰ ਸਰਮਾਰਿ ਵਰਤਹਿ ਹਰਿਜੀਨੀ
 ਬਾ ॥ ਜੋ ਹਰਿਜਪੈ ਸੀਸੁ ਗੁਰਮਸਤ ਕਿਤਾ ਬੁਝਾ ॥ ਹਰਿਕੀਸਰਾਇ ਪਾਇਆ ॥ ਹਿਜਾਪੀ ਜਨਨਾਨਕ ਦਾ ਸਦਾ ਸਾਣੀਓ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥

੩੩੪

ਗੁਰਮਾਰੁ ਸੇਯੈ ਮਹਲਾ ੫ ॥

੧ ਭਸਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਲਾ ਉਪਾਇ ਪਰੀਨਿ ਨ ਪਰਣਾ ॥ ਗਗਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਕੁਝੇ ਚਰਣਾ ॥ ਅਗਨਿ ਉਪਾਇ ਈਪਨ ਮਹਿ ਬਾਪੀ ਸੋ ਪੁਰਾ ਬੈਠਾਈਓ ॥ ੧ ॥
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਉ ਭਿਜ ਕੁਸੰਬਾਓ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਆਪੋ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਬਾਪ ਉਬਾਪਨ ਰਾਸੇ ਈਤੇ ਗਾਓ ॥ ੨ ॥
 ਮਾਤਗਰੁ ਮਹਿ ਜਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿਆ ॥ ਸਾਸਾਗਿਰਾ ਸੋਹੈ ਸੰਗ ਸਮਾਭਿਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਐਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਵਰੀਜੀ
 ਸੁਵਡਿ ਆਈਓ ॥ ੩ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਕਰੇ ਬਿਨ ਕੀਰੀ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਨ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਮਹਿ ॥ ਗਰਬ ਨਿਵਾਰਣ ਸਰਬ ਸਧਾਰਣ ਕੀ
 ਛੁਕੀ ਮਾਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਓ ॥ ੪ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿ ਵੰਤਾ ਸੋਧਨ ਵੰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਹਰਿਗੁਣ ਵੰਤਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਭਾਈ
 ਜਿਨ ਏਹੁ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈਓ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਸਰਣਾ ਕਉ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਨ ਹਚ ਉਤਰਣਾ ॥ ਮਨ ਬਚਕਰ ਮਾਅ
 ਰਾਧੇ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਰੇ ਸਜਾਈਓ ॥ ੬ ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਗਵਿਆ ॥ ਜਨ ਮਮਰਣ ਕਜਿ ਨਿਨ ਕਾਵਿਆ ॥ ਧੁਖ ਬਿਨ
 ਸਕੀਆ ਸੁਖ ਰੋਗੋਂ ਪ੍ਰਤਿ ਹੋ ਆਪਾਈਓ ॥ ੭ ॥ ਮੀਤ ਮਾਰਾ ਰੋਈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਭਾਨ ਬੰਤਿ ਰਿਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
 ਪੁਰਾਨ ਪਾਸੇ ਸੁਰਤਿ ਤਾਗੁਣ ਤਮਿ ਆਈਓ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਕੋਟਿ ਛਬ ਬਾਤਾ ॥ ਹਰਿਜ ਸੁਕੀਰਤਨੁ ਸੰਗ ਪੁਰਾਤਾ ॥ ਗੀਆਨੁ ਪਨੁ ਗੁ
 ਗੁਰ ਕੀਰਪਾਰੀ ਨਾਦੁ ਤਮਾਰੇ ਕਰਿ ਪਾਈਓ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾ ਪਜ ਪੁਜ ਪਨੇ ॥ ਜੀਤਿਆ ਵਹੁਟੁ ਦਸੁ ਪਰਿਅਪਨੇ ॥ ਛਬ ਚਉਗਸੀ
 ਹਿਨਰ ਕਨਰੇ ਖਹੁਰ ਸਕਿਰ ਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਈਓ ॥ ੧੦ ॥ ਖੰਡ ਬੁਝੈ ਪਾਰਣਾ ॥ ਉਰ ਅਥਾਹੁ ਅਗੀ ਮਾਪਾਗਾ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਕ
 ਰੇ ਪੁਰੁ ਅਪਨੀ ਸਿਨੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈਓ ॥ ੧੧ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਨ ਲੀਏ ਪੁਰੁ ਮੇਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਕੀਨੇ ਘਰਿ ਹੋਲਾ ॥ ਅਨੁਦਰੁ ਕਰਾਸੁ ਪੁ
 ਨਿਸਾਢੀ ਕਾਰਕ ਮਾਈਓ ॥ ੧੨ ॥ ਮਨ ਪਰਤੀਤ ਬਨੀ ਪੁਰਤੇਰੀ ॥ ਬਿਨ ਸਗਈਹ ਉਮੈ ਮਾਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪੁਰੁ ਅਪਨੇ ਨਗੇ
 ਸੋਭ ਸੁਹਾਈਓ ॥ ੧੩ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਹੁ ਨ ਪੁਜ ਗਾਰੀ ਸੋ ॥ ਬਾਛਿ ਬਾਛਿ ਜਾਈ ॥ ਪੁਰੁ ਅਪਨੇਈ ਸੋ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਨ ॥ ਰੀਸੈ
 ਏਕਾਨੁ ਗਤਿ ਸਬਾਈਓ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰੁ ਨ ਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਗਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਨ ਤੇਰੇ
 ਏਕੇ ਕਾਰ ਸਮਾਈਓ ॥ ੧੫ ॥ ਭਗਤ ਨਾ ਕਾਪੀਤ ਮਾਪਿਆਗਾ ॥ ਸੁਭੈ ਉਪਾਰਣ ਬਸੁ ਮਾਰਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁਨੀ ਸਭਾਇ ਛ
 ਜਨਨਾਨਕ ਪੈ ਜਰਕਾਈਓ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਗੀ ਜੋਗੀ ਨਾਰਛ ਪਦਾਣੀ ॥ ਉਰ ਫੁਰਹੀਰ ਗਰਸਮਾਣੀ ॥ ਕਿਰਤ
 ਸੰਜੋਗੀ ਭਏ ਏਕ ਤੁਕਰ ਤੇਰੇ ਗਾਇਯਾ ਸਾਧੋ ॥ ਜੋ ਪਿਰੁ ਕਹੈ ਸੋ ਧੁਤਤ ਮਾਨੈ ॥ ਪਰੁ ਪਨਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬੈਸੰਗਾਨੈ ॥ ਸਿਯਾਇਕ
 ਤਵ ਸਹਿਦਿ ਨੁਗਤੀ ਪਉਰੇ ॥ ਪਨਹਿ ਰਿਯਾਸਥੇ ॥ ੨ ॥ ਪਨ ਮਾਗੈ ਪਉਰੇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਸਧਾਵੈ ॥ ਜੋ ਪਾਵੈ ਸੋ ਆਇ ਰਿਖਾਵੈ ॥ ਏਕ ਦਸ

ਦੁਜ

ਤਕਉ ਪਹੁਚਨਸਾ ਕੈ ਪਨਹਤੀ ਰੂਪ ਪਿਆਸਹੋ ॥ ੩ ॥ ਪਹੁਕਰੈ ਬਿਨਉ ਦੇ ਉਕਰਿ ਜੇਹੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪਰੇਸਨਜਾ ਬੁਝੈ ਘਰੇਹੈ ॥ ਐਸਾ
 ਵਦਨੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੀ ਤਾਰਿ ਜਿਉ ਤਰੈ ਰੂਪ ਪਿਆਸਹੋ ॥ ੪ ॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਪਰਮ ਨਗਸਾ ਪਾਗ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੁਖ ਤਿਉ ਨਹੀ ਲਾਯਾ ॥
 ਰਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਕ ਸਤ ਸੰਗੇ ਤਉ ਪਨਾ ਪਹੁ ਅਨਉ ਲਾਸਹੋ ॥ ੫ ॥ ਪਨੀ ਅੰਧੀ ਪਹੁ ਪਲਾਸਿਆ ਲਾ ॥ ਪੰਤਤ ਕਾਰਹੁ ਰਚਾ ਲਾ ॥ ਸਿ
 ਸੁਦਖਰਕ ਉਤਮ ਆਏ ਅਹੁ ਸੋ ਪਾਇ ਓਸਾ ਤਿਹੁ ਰਾਸਹੋ ॥ ੬ ॥ ਪਹੁ ਕਰੈ ਤੂੰ ਵਸ ਮੈ ਨਾ ਲੋ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ਬਾਲਗੁ ਪਾਠੈ ॥ ਤੁਝੇ ਬਿਨ
 ਪਉ ਬਿਤੈ ਨ ਲੋਖੈ ਵਰਨ ਦੇ ਹਿਛੋਰਨਾਸਹੋ ॥ ੭ ॥ ਪਹੁ ਕਹਿ ਆਹੁ ਉਕਮੀ ਬੰਦਾ ॥ ਓਹੁ ਰਹੈ ਠਾਕੁ ਰਾਜਿ ਸੁਕਾਨ ਛੰਦਾ ॥ ਜਿਹਰ
 ਰਾਖੈ ਤਿਹਰੁ ਤਮ ਸੀਹਿ ਰਹਾਨਾ ਸਦੈ ਤਉ ਭਿਸਿ ਪਾਸਹੋ ॥ ੮ ॥ ਨਉ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਕਹੇ ਪਨਸਾਰੇ ॥ ਪਨਕਛੂ ਸਮਝੈ ਨ ਚਲਕਾ
 ਚੋ ॥ ਬਹੁ ਬਹੁ ਗਪਿ ਕਹਿ ਸੰਗ ਸਾਗੈ ਓਹੁ ਬਤ ਜਨੈ ਕਰਿ ਹਾਸਹੋ ॥ ੯ ॥ ਆਈ ਆਗਿ ਆਪਿ ਰਹਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਛੀ ਨਾਮਤ
 ਪਕਾਇਆ ॥ ਉਹੁ ਸਿਧਾਇ ਓਛੂ ਟਰਮਾਟੀ ਦੇ ਬਿਨਾ ਨਕ ਮਿਥਨ ਮੇਰਾਸਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਰੋਮਨ ਲੋਕੀ ਸੁਦਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਵਦਿਨਾ ਤਿਸ
 ਏਹੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਚਿਸੁ ਏਸਾ ਕਤ ਨਿਹਰੇ ਗਲਨ ਮਠਾਸਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਆਵੈ ਮਨ ਮੁਖ ਜਾਵੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਿਰਿ ਭਿਰਿ
 ਚੋਟਾਖਾਵੈ ॥ ਸਿਤਨੇ ਨਰਕ ਸੇ ਮਨ ਮੁਖ ਭੋਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਪਨ ਮਾਸਹੋ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਇ ਨਿਹਰਿ ਨੀਉ ਛਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਦ
 ਮਿਟਾਵੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਮਨ ਦੁਕਰੇ ਅਨੰਦੀ ਜਿਸੁ ਸਿਰਪਾਉ ਪਾਇਆ ਗਲਖਾਸਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਪਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਹੋ ॥ ਸਗਣਿ ਕੇ ਦਤੇ ਬਚਨ ਕੇ ਸੁਰੇ ॥ ਐਸਾ ਪੁਛੁ ਮਿਠਿਆ ਸੁਖ ਰਤਾ ਵਿਛੁਕਤ ਤੂੰ ਨ ਜਾਸਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਨਿ ਪਾਨੁ ਕਿਛੁ ਕੀਮਨ ਪਾਈ
 ॥ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਪੁਰਹਿ ਓਸੁ ਰਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਣਿ ਦੀਨੁ ਖਰੰਜਨ ਪਉ ਰੇਣ ਤੇਰੇ ਨੇਰਾਸਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ੨ ॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲ੍ਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰੈ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ ॥ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਪੁਰਨ ਸਿਰ ਸਿਰ ਨਿਬੇਗਾ ॥ ਸਿਰ ਸਾਹ ਕੈ ਸਚਾ ਸਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦੁਜਾਹੋ ॥ ੧ ॥ ਹਰਖ ਵੰ
 ਤ ਅਨੰਦ ਦਇਆ ਲਾਗਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਹਰਿ ਓਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਭਿਜਾ ਲਾਗਾ ॥ ਹੁਪ ਕਰੈ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਦਿਗ ਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪੁ ਪੁਜਾਹੋ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਕੁਰ
 ਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਕਰੇ ਪਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਖੋਲਾ ਖਿਲਾਵੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੁਦ ਸੁਦ ਚੀਜਾਹੋ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਤਖਤੁ ਸਦੀ ਪਾਇਆ
 ਹੀ ॥ ਸਚੁ ਖਨੀ ਨਾ ਸਚਾ ਸਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਸਚ ਪਾਰਿ ਓਸੁ ਰਾਹੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤੀ ਜਾਹੋ ॥ ੪ ॥ ਸਚੁਤ ਪਾਦੁ ਸਚੇ ਕੇਰਾ ॥ ਸਚਾ ਬਾਨਸ
 ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਚੀ ਕੁਦਰਤ ਸਚੀ ਬਾਦੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੁਖ ਕੀਜਾਹੋ ॥ ੫ ॥ ਏਕੋ ਆਪ ਤੂੰ ਦੋਹਰਾ ਜਾਗਾ ॥ ਹੁਕਮ ਸਚੇ ਕੈ ਪ੍ਰੇਰਕ ਜਾਗਾ
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪ ਪਤੀ ਜਾਹੋ ॥ ੬ ॥ ਤੂੰ ਦੋਹਰਾ ਸੀਆ ਤੂੰ ਦੋਹਰੇ ਗੀ ॥ ਤੂੰ ਨਿਬਾਣੁ ਤੂੰ ਪੀਜੇ ਗੀ ॥ ਸਰਬ
 ਸੁਖ ਸਭਨਾ ਪਰ ਤੇਰੇ ਆਸਿ ਓਤੇ ਹੀ ਦਿਸੀ ਜਾਹੋ ॥ ੭ ॥ ਤੇਰੀ ਦਤਿ ਤੁਝੇ ਤੋਰੇ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਸੈਨ ਤੇਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵੈ ਪੁਰ
 ਰੰਗੈ ਵੀ ਪਤਿ ਹੋ ਆਪੀ ਜਾਹੋ ॥ ੮ ॥ ਜਾਗਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਕ ਬਨਵਾਸੀ ॥ ਜਾਗਹਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ॥ ਏਕ ਦਤਾ ਹੁ ਸਗਲ ਜੋ ਜਾ
 ਚਕੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਿਸਟੀ ਜਾਹੋ ॥ ੯ ॥ ਕਰਹਿ ਰੁਗਤਿ ॥ ਰਿਰੰਗ ਮਪਰਾਗ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਓਥਾ ਪਨਾਗਾ ॥ ਰਹੈ ਤੇਲ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ
 ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਭਗਤੀ ਜਾਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਨਿਸੁ ਦੇਹਿ ਰਸੁ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਜਾਵੈ ॥ ਓਹੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਰਗ ਮਾਵੈ ॥ ਤਤੁ ਰਸੁ ਪਸਿਅਦ
 ਸੋਈ ਜੋ ਮਨ ਤੇਰੇ ਰਾਵੀ ਜਾਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿਸੁ ਰੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋਢੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਨਿਸੁ ਰੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋਢੇ ਸਾਹਾ ॥ ਨਿਸੁ ਰੀਤਿ ਆ
 ਵਹਿ ਤਿਸੁ ਰੁਝਿ ਕੇਰਾ ਅਵਰੁ ਕਤ ਕਿਛੁ ਕੀਜਾਹੋ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਅੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੈ ਤੁਹ ਲੈ ਗੰਢਾ ॥ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦਿ ਰਿਖੀ

ਤਰਿਨਗੀਅਸਿਓਏਲਾਪੀਜਗੇ॥੧੩॥ਮਰੈਨਾਹੀਸਦਹੀਸਦਹੀਵੈ॥ਅਮਰੁਗੁਇਆਅਥਿਨਾਸੀਥੀਵੈ॥ਨਕੋਆਂਦੇਨਕੋਜਾਵੈ
 ਗੁਰਿਦੁਰਿਕੀਆਭਰਮੀਜਗੇ॥੧੪॥ਪੁਰੈਗੁਰਕੀਪੁਰੀਬਾਣੀ॥ਪੁਰੈਲਾਗਾਪੁਰੈਮਾਰਿਸਮਾਣੀ॥ਚੁਕੈਸਦਾਇਆਨਿਤੀਤਰੈ
 ਗਾਘਟੈਨਾਹੀਤੋਲੀਜਗੇ॥੧੫॥ਬਾਰਗਾਕੰਨਸੁਪਕਰਾਇਆ॥ਨਰਿਸਰਾਛਵੰਨੀਸਰਵਾਇਆ॥ਪਰਖਖਜਨੈਪਾਇਆ
 ਸਰਾਛੀਫਿਰਨਾਹੀਤਾਈਜਗੇ॥੧੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਸੁਮਾਮੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥ਸਿਤਸੰਗਾਮਤਸੁਖਪਾ
 ਇਆਦੋਖਿਰਸਨੁਇਹੁਮਨੁਭੀਜਗੇ॥੧੭॥੧॥੩॥ਮਾਰੁਮਾਲਾਪੁਸ਼ੇਲੋਗੁਰਗੁਪਾਲੁਗੁਰਗੋਵਿੰਦਾ॥ਗੁਰਦਇਅਲੁ
 ਸਦਾਬਖਸਿੰਦਾ॥ਗੁਰਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਖਦੁਕਰਮਾਗੁਰਪਾਇਵਾਅਸਥਾਨੇ॥੧॥ਗੁਰਸਿਮਰਤਿਸਰਕਿਲਾਵਿਖਾਸਹਿ॥ਗੁਰ
 ਸਿਮਰਤਿਜਮਸੰਗਨਛਾਸਹਿ॥ਗੁਰਸਿਮਰਤਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰਕਏਅਪਮਾਨੇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸੇਦਕੁਨਰਕਨਥਾਏ॥ਗੁਰ
 ਕਾਸੇਦਕੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਏ॥ਗੁਰਕਾਸੇਦਕੁਸਾਧਸੰਗੁਪਾਏਗੁਰਕਰਦਾਨਿਤਨੀਅਦਾਨੇ॥੩॥ਗੁਰਦੁਆਰੈਹਰਿਕੀਰ
 ਤਨੁਸੁਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਰੇਦਰਿਜਸੁਖਭਈਐ॥ਕਲਕਲੇਸਾਮਿਟਾਏਸਤਿਗੁਰਹਰਿਦਰਗਹਦੇਵੈਮਾਨੇ॥੪॥ਅਗ
 ਮੁਅਗੈਚਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆ॥ਭੂਲਾਮਾਰਗੁਸਾਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥ਗੁਰਸੇਦਕਉਬਿਘਨੁਨਭਗਤੀਹਰਿਪੁਰਦਿਨਾਇਕੀ
 ਆਨੇ॥੫॥ਗੁਰਦਿਸਦਾਇਆਸਭਨੀਥਾਈ॥ਜਲਥਲਪੁਰਗਿਆਗੇਸਾਈ॥ਉਰਉਨਸਭਏਕਸਮਾਨਾਮਨਲਾਗਾ
 ਸਹਜਿਪਿਆਨੇ॥੬॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਸਭਵਿਸਨਬੁਝਾਈ॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਨਹਿਜੋਰੈਮਾਈ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦੀਆਗੁਰਪੁਰੈ
 ਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਪਾਨੇ॥੭॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਰਮਾਰਿਸਮਾਣੀ॥ਆਪਸੁਣੀਤੈਆਪੁਦਖਾਣੀ॥ਜਿਨਜਿਨਜਪੀਤੇਈਸਭ
 ਨਿਸਤਕੈਨੋਪਾਇਆਨਿਚਲੁਥਾਨੇ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਸਤਿਗੁਰਨਦੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਆਪਦੁਕੈ॥ਸਾਧੁਸੁ
 ਰਿਨਾਚਹਿਜਨਤੋਰੈਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੇ॥੯॥੧॥
 ਮਾਰੁਸੇਲਹੈਮਾਲਾ॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨਪੁਰੁਨਿਰੰਕਾਗਾਸਰਮਾਰਿਵਰਤੈਆਪੁਨਿਰੰਗਾ॥ਬਰਨੁਜਾਤਹਿਨੁਨਹੀਕੋਈ
 ਸਭੁਤੁਕਮੈਸਿਸਟਿਉਪਾਇਦਾ॥੧॥ਲਖਚਉਗਸੀਹਜੋਨਿਸਬਾਈ॥ਮਟਸਕਉਪੁਰਦੀਈਘਨੰਆਈ॥ਇਸੁਪਉ
 ਤੀਤੇਜੋਨਰਚੁਕੈਸੋਆਇਨਾਇਤੁਖਪਾਇਦਾ॥੨॥ਕਤਿਹੋਵੈਤਿਸੁਕਿਆਕੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥਲਹੀਐ॥ਜਿ
 ਸੁਆਪੁਭੁਲਾਏਸੋਈਭੁਲੈ॥ਘੁਣੈਸਿਸੰਬੁਝਾਇਦਾ॥੩॥ਹਰਖਸੇਗਕਾਨਗੁਇਹੁਕੀਆਸੇਉਬਰੇਨੋਸਤਿਗੁਰਸਰਦੀਆ
 ॥੪॥ਤ੍ਰਿਨਾਗੁਦਾਤੇਰੈਨਿਗਾਸੇਗੁਰਮੁਖਸੇਰਾਪਾਇਦਾ॥੫॥ਅਨਕਕਰਮਕੀਏਬੁਝੇਗੇ॥ਜੋਕੀਜੈਸੋਬੰਧਨਪੈਗੇਕੁਰੁ
 ਤਾਬੰਧਿਭੀਜੈਨਹੀਜੈਸੋਭਲਾ॥ਮੁਲੁਗਦਾਇਦਾ॥੬॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਕੀਰਤਨੁਪਰਧਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਜਪੀਐਲਾ
 ਇਧਿਆਨਾ॥ਆਪਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈਰਿਰਗਪਤਿਸਿਉਨਾਇਦਾ॥੭॥ਖੰਡਪਤਾਲਦੀਪਸਭੁਲੇਆ॥
 ਸਭਕਾਲੈਵਸਿਆਪਪੁਰਕੀਆ॥ਨਿਚਲੁਏਕੁਆਪਅਥਨਾਸੀਸੇਨਿਚਲੁਜੋਤਿਸਹਿਧਿਆਇਦਾ॥੮॥ਗਰਿ
 ਸੇਦਕੁਸੋਹਰਿਨੇਗਾ॥ਬੇਦਨਨਾਦੁਮਾਟਸਦੇਗਾ॥ਜਿਉਜਲੁਤਰੰਗਉਠਹਿਬੁਝਾਤੀਫਿਰਸਲਲੈਸਲਲਸਮਾ
 ਏਦਾ॥੯॥ਇਕਨਾਚਕਮੈਰੈਨਾਨੁਦੁਆਰੈ॥ਨਾਪੁਰੁਭਵੈਤਾਕਿਰਪਾਧਾਰੈ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਨਿਤੁਮਨੁਸਿਪਤਾਸੈਹ
 ਰਿਕੀਰਤਨੁਮਨੁਠਹਾਇਦਾ॥੧੦॥ਗੁਣੈਠਾਕੁਰਕਿਤੈਵਸਿਨਆਵੈ॥ਗਰਿਸੋਕਿਛੁਕਰੈਸਿਹਰਿਕਿਆਸੀਤਾਭਾਵੈ॥

੩੩੫

੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

ਮਾ

੧ ਭਿਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਜ

ਕਾ

ਕੀਤਾ ਲੇਨ ਸੋਈ ਕਰਾਇਨ ਚਰਿਠੇ ਰਿਨ ਕੋਈ ਪਾਇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਥੇ ਅਉ ਪਾਇਆ ਇਥਨ ਤਹੈ ਪਾਈ ॥ ਤਿਥੇ ਹਰਿ ਧਿਆ
ਈ ਮੈਸਰ ਗਪਾਈ ॥ ਜਿਥੇ ਪੁਤ ਕਲਤਨ ਬੋਲੀ ਕੋਈ ਤਿਥੇ ਹਰਿ ਆਪੁ ਛਰਾਇਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਵਰ੍ਹਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਥ
ਤਾ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀ ਮੈ ਪੁਰਬ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕਾ ਜਿਸੁ ਮਾਗਾ ਪਾਏ ਸੋ ਵਿਰਸੀ ਗਤਿ ਵਸਾ ਪਾਇਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਭੁ
ਮਬੁਏ ਸੋ ਵਕਰੀਐ ॥ ਬੁਰਾ ਕੁਲਾ ਚੁਇ ਸਮਸਰਿ ਸਤਿਐ ॥ ਉਮੈ ਜਾਇਤ ਏਕੇ ਬੁਏ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਹਰਿ ਕੋ
ਗਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਾਸੀ ॥ ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤ ਉਦਾਸੀ ॥ ਅਨਿਕਰੰਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੀ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੁਤ ਲਗਾਇਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਗ
ਮੁ ਅਗੋਰ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾਮਿਲੀਐ ਜਾਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਆ ਤਿਨ ਨਕਉ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ
ਖਾਇਆਇਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤੂੰ ਅਪੇਕਰਤ ਕਾਰਦ ਕਰਨਾ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਪਰਿ ਸੁਭ ਪਰਨਾ ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਸਰਦਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ
ਰਿਰਾ ਵੈਲਾ ਜਰਖਾਇਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ॥ ਮਾਰੁ ਸੋ ਲੈ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜੇਦੀ ਸੋਏ ਕੋਤੁ ॥ ਬਾਦੀ ਤੇਰੀ ਸੁਵਣੀ ਸੁਣੀਐ ॥ ਦੁਨੀਅਵਰੁ ਨ ਜਾਪ ਸਕਾਈ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਪਾਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪਣਿ ਤਰੇ ਮ
ਪਲਾਕੀਆ ਅਪੇਆ ਪਿਆਪੁ ਪ੍ਰਥੀਆ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਰਚਿਓ ਪੁਸਾਰਾ ਅਪੇਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਏਕ ਉਪਾਏ
ਰੁਦਰ ਵਾਰੀ ॥ ਏਕ ਉਦਾਸੀ ॥ ਏਕ ਪਾਠਿ ਬਾਰੀ ॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ਏਕ ਪਾਤਿਅ ॥ ਏਕ ਸਰਸੈ ਤੇਰਾ ਪਾਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਸਤਿ
ਸਤਿਸਾਚਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰੁਗਤ ਨ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਅਪਣਾ ਅਪ ਪਸਾਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਸਦੈ ਵਣਹਾਰਾ ॥ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਉਏ ਭਰੇ ਭਰੇ ਭਰ ਉਏ ਏਹੁ ਰਲਤੁ ਸੁਆਮੀ ਕਿਕਾਰਨਾ ॥ ੫ ॥ ਮੁਖ ਸਾਲਾ
ਹੀ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥ ਨੈਣੀ ਪੇਖਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤੁਰਿਆ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਸਗਲ ਉਪਾਰਨਾ ॥ ੬ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਵੇਖਿ ਰਿਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ॥ ਨੀਅਤਿ ਸੋਈ ਹੋਨ ਪਣਾ ॥ ਅਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਅਪੇਜਾਏ ਨਹੀਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਨਾ ॥ ੭ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜ
ਬੈਸਹਿ ਪੁਰਖ ਸੋ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ॥ ਰਿਚਲਤੁ ਤਮਸੋ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨੰਦ ਪੁਨ ਬਾਦੀ ਤਹਾਨ ਕਰਾ ਸਚਿਤਾਰਨਾ ॥ ੮ ॥ ਆਵ
ਨਾਦਾ ਸੁਰੁ ਰਲਤੁ ਤਮਾਗਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵਨਾ ਅਪਲਾਕੀਆ ਪਾਲਨਾ ॥ ੯ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ
ਜੀਏ ਸੋਇਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਾਇਤਾਰੀ ॥ ਦੁਇ ਕਰਿ ਜੋੜ ਸਿਮਰਉ ਦਿਗੁਰਾ ਤੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰਨਾ ॥ ੧੦ ॥
ਤੁਧਾ ਬਿਨੁ ਦੁਜੈ ਕੋ ਸੁਖਾ ਲਾਹੀ ॥ ਏਕੋ ਦੈ ਪੀ ॥ ਮਨ ਮਾਰੀ ॥ ਤੁਕ ਮਬੂਦ ਜਨ ਰਏ ਨਿਹਾਲਾਇਤ ਰੁਗਤ ॥ ਕੀਘਾਲਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਉ ਪ
ਦੇ ਸੁਜ ਪੀਐ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਰ ਮਰੰਗਾਰਾ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਰ ਹਿਸਰ ਬੰਧਨਾ ॥ ਗੁਰਮੇਤਿ ਪਰਨਾ ਲਨਾ ॥ ੧੨ ॥
ਜਹਾ ਬੈਸੋਈ ਸੁਖ ਬਾਨਾ ॥ ਸਹਜੈ ਹੋਇ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਨਾ ॥ ਬਿਨਸੈ ਬੈਗਾ ॥ ਬੈਥੈ ॥ ਜਿਥੇ ਬੈਥੈ ॥ ਸਭ ਏਕੋ ਹੋਭਾਲਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਭੁ
ਚੁਕੋ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧਿਆਰੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਆਪੁ ਛੋਰ ਪਏ ਸਰਨਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕਾਸਾ ਤਿਸੁ ਪਲਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਐਸੋ ਕੇਵ
ਤੁਰਾਗੀਆਇਆ ॥ ਆਠ ਪਾਰਿ ਜਿਨ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਤ ਰੈਸ ਕੁਕੋਈ ਸੋ ਪਰਵਾਰ ਸੁਧਾਰਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਏਹ
ਬਖਸੀ ਸਖਸਮ ਤੇ ਪਾਵਾ ॥ ਆਠ ਪਾਰਿ ਕਰਿ ਜੋੜ ਧਿਆਵਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀਨਾ ਮੁਸਹਜਿ ਸਮਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਉਚਾਰਨਾ ॥ ੧੬
॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਰਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਕੂਲ ਗਵਾਰਾ ॥ ਮਿਥਨ ਮੇਰਾ ਸੁਭ ਪਸਾਰਾ ॥ ਜਗਅਕਿੰਏ ਰਾਹੁ ਨ ਪਾਏ ਨਿਜਲ
ਏਕ ਨਾਰਾਇਨਾ ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀ ਪਓ ਸਰਨਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਸੇਵਕ ਸਰਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਏਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਉਖਸ ਚੁਨਾ ਮੁਰਿ

ਗਾਇਨਾ ॥ ੨ ॥ ਜੀਸੁਨਾਮੇਕਉਤਰਸਹਿਬੁਦੇਵਾ ॥ ਸਗਲਕਰਤਾਕੀਕਰਦੇਸੇਵਾ ॥ ਅਨਾਥਾਨਾਬੁਦੀਨਦਮਕੁੰਜਹੁਸੇਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਨਾ ॥ ੩ ॥
ਤੇਰੁਦਮਾਰਕੋਇਨਸੁਏ ॥ ਤੀਰਵਦੁਪਾਵੈਤਾਕਿਛੂਨਬੁਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਹੁਰੰਗਨਾਮੁਜਿਸੁਇਹੁਰਤਨੁਤਿਸੈਤੇਪਾਇਨਾ ॥ ੪ ॥
ਨਕੀਪੂਰਿਕਰੇਪੁਨੀਤਾ ॥ ਸੁਗਨਰਦੇਵਨਪਾਵਹਿਮੀਤਾ ॥ ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਜਿਸੁਭੇਟਤਪਾਰਪਰਾਇਨਾ ॥ ੫ ॥ ਪਰ
ਜਾਤਏਨਹਿਮਨਾਪੀਅਗੇ ॥ ਕਾਮਧੇਨਸੇਹੀਰਬਾਗੇ ॥ ਤੀਪਤਿਸੰਤੋਖਸੇਵਾਗੁਰਪੁਰੇਨਾਮਕਮਾਇਰਸਾਇਨਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਕੋਸ
ਬਦਿਮਰਹਿਪੰਚਪਾਤੁ ॥ ਕੁੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹੋਵਹਿਨਿਰਮਲਤੁ ॥ ਪਾਰਸਨਬਰੇਏਗੁਰਪੁਰਾਤਪਾਰਸੁਪਰਸਾਦਿਖਾਇਨਾ ॥ ੭ ॥ ਕ
ਈਬੈਕੁੰਨਾਹੀਲਵੈਲਾਗੇ ॥ ਮੁਕਤਬਪੁਨੀਭੀਗਿਆਨੀਤਿਆਗੇ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਐਉਥਾਭਿਬਾਭਿਗੁਰਰਸਾਇ
ਨਾ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਨਜਾਣੈਕੋਈ ॥ ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੰਗੇਛੁਸੇਈ ॥ ਜੀਸਨੋਛਾਇਲਏਸੇਸੇਵਕੁਨਿਸੁਦਰਗਮਥਾਇਨਾ ॥ ੯ ॥
॥ ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਣਹਿ ॥ ਤੁਛਮਾਤਸੁਦਸੁਦਵਖਾਣਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਪਰਪਰਸਤਿਗੁਰਨਿਸੁਸਿਮਰਤਮੁ
ਸੀਤਛਾਇਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਾਕੀਸਿਓਇਸੁਦੀਮਨੁਜੀਵੈ ॥ ਰਿਦੈਵਸੈਤਠੰਢਾਥੀਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁਮਛਾਏਸੁੰਭਾਪਾਏਤਿਸਜਮਕੈ
ਪੰਥਨਪਾਇਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿਨਕੀਸਰਣਾਈਪਾਤੀਆਜੀਉਪ੍ਰਾਣਪਨਾਮਗੈਧਾਰਿਆ ॥ ਸੇਵਾਸੁਕਤਿਨਨਾਦਾਕਾਈਤੁਮ
ਰਹੁਦਇਆਕਿਰਮਾਇਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਰਗੁਣਕਉਸੰਗਏਹੁਰਛਾਏ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਐਹਿਟਹਲੈਲਾਏ ॥ ਪਖਾਛੇਰਉਪੀਸਉ
ਸੰਤਮਗੈਰਰਣਧੋਇਸੁਖਪਾਇਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਬਹੁਤਦੁਆਰੇਕੁਮਿਕੁਮਿਆਇਆ ॥ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਤੇਤੁਮਸਰਣਾਇਆ ॥ ਸ
ਰਸਦਾਸੀਤਤਸੰਗਰਾਖਤੁਨਾਮੁਦਾਨੁਦੇਵਾਇਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਣੇਕਿਰਪਾਲਗੁਸਾਈਮਿਠੇਦਰਸਨੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇ ॥
ਸੁਖਸੁਜਨਸਦਾਮਨੰਦਾਨਨਕਦਾਸਦਸਾਇਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ਮਾਹੁਮਹਲ ॥ ੫ ॥ ਸਿਮਰੈਧਰਤੀਅਰੁਅਕਾਸਾਸਿਮ
ਰਹਿਚੰਦਸੁਰਜਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਪਉਦੁਪਾਣੀਬੈਸੈਤਗੁਸਿਮਰਹਿਸਿਮਰੈ ॥ ਸਗਲਉਪਾਰਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਹਿਕੰਡਦੀਪ
ਸਕੁਲੋਆਸਿਮਰਹਿਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆਸਹੁਸੋਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿਬਾਦੀਸਿਮਰਹਿਬਾਦੀਸਿਮਰਹਿਸਗਲੇਹਰਿਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਿ
ਮਰਹਿਬ੍ਰਹਮੋਬਿਸਨਮਹੇਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿਦੇਵਕੂੜਤੇਤੀਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿਜਖ੍ਹੈਤਸਕੁਸਿਮਰਹਿਅਗਨਤਨਾਈਨਸੁ
ਗਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਮਰਹਿਪਸੁਪੰਖੀਸਕੁਕੁਤਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿਬਨਪਰਬਤਅਉਪੁਤਾ ॥ ਲਤਾਬਲੀਸਾਖਸਕੁਸਿਮਰਹਿਰਵਿਰ
ਹਿਆਸੁਆਮੀਸਕੁਮਨਾ ॥ ੪ ॥ ਸਿਮਰਹਿਬੂਭਸੁਖਮਸਕੁਜੰਤਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿਸਿਧਸਾਧਕਹਰਿਮੰਤਾ ॥ ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਸਿਮ
ਰਹਿਪੁਰਖੇਰੇਸਗਲਕੁਵਨਕਾਪ੍ਰਭਧਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਿਮਰਹਿਨਰਨਾਰੀਆਸਰਮਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿਜਾਤਜੇਤਸਕੁਵਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰ
ਹਿਗੁਣੀਚਤੁਰਸਕੁਬੇਤੇਸਿਮਰਹਿਰੈਦੀਅਗੁਇਨਾ ॥ ੬ ॥ ਸਿਮਰਹਿਘਨੀਮੁਰਤਿਪਲਨਿਮਖਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿਕਾਲੁਅਕਾਲੁ
ਸੁਰਸੋਚਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿਸਭਿਦਸਾਸਤਸੰਜੋਗਅਲਖੁਨਲਖੀਐਇਨੁਬਿਨਾ ॥ ੭ ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗ
ਲਪਟਕੇਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਿਸੁਕੁਗਤੀਲਾਵੁਜਨਾਮਪਰਾਰਥੁਸੋਚਿਨਾ ॥ ੮ ॥ ਜਾਕੇਮਨਿਛੁਠਾਪ੍ਰਭੁਅਪ
ਨਾ ॥ ਪੂਰੇਰਮਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾ ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੇਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਬਹੁਨਨਜੋਨੀਕੁਰਮਹੰਨਾ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸੈ
ਮਨਜਾਕੈ ॥ ਧੁਕਰਦੁਕ੍ਰਮਤਕਾਰਗੈ ॥ ਸੁਖਸੁਜਨਅਨੰਦਨਾਮੁਰਸੁਮਨਰਬਾਦੀਸਜਪੁਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਧਨਵੰਤਾਜੀਨਪ੍ਰਭੁ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੇਪਾਤਿਵੰਤਾਨਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਕੈਮਨਛੁਠਾਸੇਪੂਰਕਰਮਾਨਾਛਿਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਾਭਿਬਾਭਿ

ਮਹੀਅਲਸੁਆਮੀਸੋਈ। ਅਵਰਨਕਰੀਐਦੁਜਾਕੋਈ। ਗੁਰਗਿਆਨਮੰਨਗੁਕਾਟੇ। ਕ੍ਰਮਸਗਲਾਅਵਰਨਦੀਸੈ ਏਕਾਬਿਨਾ। ੧੨।
ਉਚੇਤੇਉਚਾਰਬਾਰਾ। ਕਹਨੁਨਾਈਅੰਤੁਪਗਾ। ਗਹਿਰਗੀਰੀਅਥਾਤੁਸੁਆਮੀਅੰਤੁਨਾਈਕਿਆਸਿਨਾ। ੧੩।
ਤੁਕਰਤਤੇਰਾਸਕੁਕੀਆ। ਤੁਛਾਬਿਨੁਅਵਰਨਕੋਈਬੀਆ। ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਪ੍ਰਕਤੁਤੈਸਗਲਪਸਾਰਤੁਮਤਨਾ। ੧੪। ਸਮ
ਦੁਤਾਤਿਸੁਨਿਕਇਨਆਵੈ। ਸਾਧਸੰਗਹਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ। ਸਗਲਮੰਨੋਰਥਤਕੇਪੁਰਨਜੋਸ੍ਵਦਲੀਪ੍ਰਕਾਜਸੁਸੁਨਾ। ੧੫।
ਤੁਸਕਨਾਕਾਸਰਕੋਤੇਰਾ। ਸਾਰੇਸਾਹਿਬਗਹਿਰਗੀਰੀ। ਕਹਨਾਨਕਸੋਈਜਨਉਤਮਜੋਰਾਵਹਿਸੁਆਮੀਤੁਮਮਨਾ। ੧੬।
੨। ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੫। ਪ੍ਰਥਮਰਥਸਰਬਸੁਖਦਨਾ। ਸਿਮਰਉਨਮੋਹਿਹਿਰਦਾਨਾ। ਹਰਿਦਾਤਾਨੀਅਨੰਤਕੇ
ਖਾਰੀਨਨੁਬਾਛੈਜਾਚੰਗਨਾ। ੧। ਆਗਉਜਨਪੁਰਿਪਰਮਗਾਤਿਪਾਵਉ। ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਾਵਉ। ਨੀਰਘਰੇਗੁ
ਮਿਟਹਿਹਿਅਉਖਧਹਿਨਿਰਮਲਰਾਪੈਸੰਗਨਾ। ੨। ਸ੍ਵਦਲੀਸੁਦਉਬਿਮਲਜਸੁਸੁਆਮੀ। ਏਕਾਓਟਤਨਗੁਬਿਖਕਮ
। ਨਿਵਨਿਵਪਾਇਲਗਾਹਿਦਾਸਤੇਰੇਕਹਿਸੁਕ੍ਰਿਤਨਹੀਸੰਗਨਾ। ੩। ਰਸਨਾਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਤੇਰਾ। ਸਿਟਹਿਕਮਾਤੇਅਫਗੁ
ਲਮੇਰਾ। ਸਿਮਰਸਿਮਰਸੁਆਮੀਮਨੁਜੀਵੈਪੰਚਦੁਤਤਾਜਿਤੰਗਨਾ। ੪। ਰਹਨਕਮਲਜਾਪਿਬੋਧਬਰੀਐ। ਸਿਤਸੰਗਿ
ਲਿਸਾਗੁਤਰੀਐ। ਅਰਚਾਬੰਦਨਹਿਸਮਤੁਨਿਵਾਸੀਥਾਤੁਕਿਜੋਨਨਗਿਨਾ। ੫। ਦਾਸਦਾਸਨਕੋਕਰਿਛੇਤੁਗੁਪਾਛਾ। ਫਿ
ਪਾਨਿਧਨਦੀਨਦਇਆਲਾ। ਸਖਾਸਹਾਈਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਮਿਲਕਦੇਨੋਵੀਰੰਗਨਾ। ੬। ਅਨੁਤਨੁਅਰੁਪਰੀ। ਹਰਿਆਗੇ।
ਜਨਮਜਨਮਕਸੋਇਆਜਾਗੇ। ਨਿਸਕਾਸਾਸੋਈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ। ਤਿਤਿਆਗੀਹਉਮੈਤੰਗਨਾ। ੭। ਜਲਥਲਪੁਰਨਮੰਤਰਿਜਾ
ਮੀ। ਪਪਿਘਟਿਗਵਿਆਮਛਲਸੁਆਮੀ। ਰੁਮਰੁਤਖੋਈਗੁਰਪੁਰੈਏਕੁਗਵਿਆਸਰਬੰਗਨਾ। ੮। ਜਤਕਤਪੇਖਉਪ੍ਰਕ
ਸੁਖਸਾਗਰ। ਹਰਿਤੇਟਿਰੰਗੁਨਾਹਿਰਤਨਗਗਾ। ਅਗਰਅਗਾਹਕਿਛੁ। ਸਿਤੰਗੀਧਾਈਐਸੋਬੁਝੈਸ੍ਰੀਸੁਕਿਰਪੰਗਨਾ। ੯।
ਛਤੀਸੀਤਲਮਨੁਤਨੁਠੰਢਾ। ਜਨਮਮਨੁਕੀਮਦਰੰਝਾ। ਕਰਗਾਹਿਕਫਿਲੀਏਪ੍ਰਭਅਪਨੈਮਾਮਿਉਧਰਦਿਸਟੰਗਨਾ।
੧੦। ਏਕੋਏਕੁਗਵਿਆਸਭਠਾਈ। ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਈਨਹੀ। ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਪ੍ਰਕੁਗਵਿਆਸਨਬੁਝੈਤੁਰਮੰਗਨਾ। ੧੧।
ਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ। ਗੁਰਕਰਤਗੁਰਸਦਬਖਸਿਦਾ। ਗੁਰਜਪੁਨਾਪੁਜਪਤਯੁਪਾਇਆਗੀਆਨਦੀਪਕਸਿਤੰਗਨਾ।
੧੨। ਜੋਪੇਖਾਸੋਸਕੁਬਿਛੁਸੁਆਮੀਜੇਸੁਨ। ਪ੍ਰਭੋਪ੍ਰਭਕੀਬਾਨੀ। ਜੋਕੀਨੋਸੋਤਮਹਿਕਰਾਏਓਸਰੰਦਿਸਹਾਈਸਿਤਤੰਗਨਾ। ੧੩।
। ਨਾਨਕਨਾਚੈਤੁਮੈਅਗਧੈ। ਪਤਿਤਪਾਵਨਪੁਰਨਪ੍ਰਕਸਾਧੈ। ਏਕੋਰਨੁਸਰਬਸੁਖਗੁਣਨਿਪਿਆਨਮੰਗਨਾਨਿਹਕੰਢਨਾ। ੧੪।
ਕਾਇਆਪਤ੍ਰਪ੍ਰਕਰਦੈਤਗਾ। ਲਾਗੀਲਾਗੀਸਿਤਸੰਗਰਾਗੀ। ਨਿਰਮਲਸੋਇਬਦੀਹਰਿਬਾਦੀਮਨੁਨਾਮਮਨਠੈਰੰਗਨਾ। ੧੫।
ਸੋਲਹਿਕਲਾਸੀਪੁਰਨਯਾਤਿਆ। ਅਨਤਕਲਾਤੇਏਠਕੁਰਾਛਿਆ। ਅਨਾਦਿਬਿਨੋਦਹਰਿਨਾਮੁਖਨਾਨਕਾਮੀਸਿਤਰਸੁਹਰਿ
ਕੁੰਰਨਾ। ੧੬। ੨। ੬। ਮਾਹੁਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੫
ਤੁਸਾਹਿਬੁਭਓਸੇਵਕਕੀਤਾ। ਨੀਉਪੰਡਸਰਤੇਰਾਦੀਤਾ। ਕਰਨਕਰਾਦਸਭਤੁਪੈਤੁਪੈਨਾਹੀਕਿਛੁਮਸਾਫ਼ਾ। ੧। ਤੁਮਹਿ
ਪਠਾਏਤਾਨਗਮਹਿਆਏ। ਜੇਤੁਪੁਰਾਣਸੇਕਰਮਕਮਾਏ। ਪਤੁਏਤਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੋਮਾਤਾਗੀਨਾਹੀਕਿਛੁਕਾਫ਼ਾ। ੨। ਉਹ
ਪੁਕਮਤੁਮਾਸੁਦੀਐ। ਈਹਹਰਿਜਸੁਤੇਰਾਭਲੀਐ। ਆਪੇਲੇਖਾਮਲੇਖੈਆਪੇਤੁਮਸਿਉਨਾਹੀਕਿਛੁਸਾਫ਼ਾ। ੩। ਤੁਪਿਤਸ

ਕਥਾਕਥਾਗੇ ॥ ਜੇਓਕੇਲਾਹਿਤਿਉਖੇਲਾਹਾਗੇ ॥ ਉਥੁਨਮਾਗੁਤੁਮਹੀਕੀਨਾਚਲੈਨਾਕਿਦੇਪਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਇਕਬੈਸਾਇ ॥
ਕਥੇਗਹਿਅੰਤਗਿ ॥ ਇਕਪਠਾਏਰੇਸਦਿਸੰਤਗਿ ॥ ਇਕਹੀਕਉਪਾਸੁ ॥ ਇਕਹੀਕਉਗਾਇਨਮੈਕਹੀਮੈਕਿਅਕੁਨਾ ॥ ੫ ॥ ਕਵਨਸੁ
ਮੁਕਤੀਕਵਨਸੁਨਰਕਾ ॥ ਕਵਨਸੈਸਾਹੀਕਵਨਸੁਕਗਤਾ ॥ ਕਵਨਸੁਦਾਨਾਕਵਨਸੁਓਛਾਕਵਨਸੁਸੁਭਾਕਵਨੁਜਨਾ ॥ ੬ ॥
ਹੁਕਮੇਮੁਕਤੀਹੁਕਮੇਨਰਕਾ ॥ ਹੁਕਮੇਸੈਸਾਹੀਹੁਕਮੇਰਗਤਾ ॥ ਹੁਕਮੇਓਛਾਹੁਕਮੇਦਾਨਾਦੁਨਾਨਾਹੀਅਵਰੁਪਨਾ ॥ ੭ ॥ ਸਾਗਰ
ਕੀਨਾਅੰਤਿਤੁਮਕੁਰਾ ॥ ਇਕਖੜੇਰਸਾਤਲੈਮਨੁਖਗਵਾਗਾ ॥ ਇਕਨਾਪਉਲੀਪਾਵਹਿਅਪੇਸਤਿਗੁਗਜੀਨਕਾਸਚੁਬੇਨਾ ॥ ੮ ॥ ਕਹਿ
ਕਉਤਕੁਕਾਲੁਇਹੁਕਮਪਠਾਇਆ ॥ ਜੀਅਜੰਤਉਪਾਇਸਮਾਇਆ ॥ ਦੇਖੋਇਹਸੈਸਰਰੰਗਮਾਦੈਰਗੁਕੀ ॥ ਇਕੁਮ
ਖਾਨਾ ॥ ੯ ॥ ਵਰਾਸਾਹਿਬੁਵਰੀਨਾਈ ॥ ਵਰਾਦਤਰੁਵਰੀ ॥ ਜਿਸੁਜਾਈ ॥ ਅਗਮਅਗੋਰਰਬੇਅੰਤੁਅੰਤੋਲਹੈਨਾਹੀਕਿਛੁਮਾ
ਹਾਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕੀਮਤਿਕੋਇਨਾਦੈਦੁਜਾ ॥ ਅਪੇਅਪਿਨਿਰੰਜਨੁਪੁਜਾ ॥ ਅਪਿਸੁਹੀਅਪੀਅਪੀਪਿਅਪੀਅਪਿਸਤਵੰਤਅੰਤੰਗਾਨਾ
੧੧ ॥ ਕੇਤਾਨਿਅਦਿਗੁਪਤੁਕਤਾਇਆ ॥ ਕੇਤਾਨਿਅਦਿਨੁਸੁੰਸਮਾਇਆ ॥ ਕੇਤਾਨਿਅਦਿਨੁਸੁੰਧੂਕਾਰਾਅਪੇਕਰਤਾਪਰਗਟ
ਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਅਪੇਸਕਤੀਸਬਲੁਕਾਇਆ ॥ ਅਪੇਸੁਗਾਮਮਰੁਚਲਾਇਆ ॥ ਅਪੇਸਿਵਦਰਤਾਈਅਨਅੰਤਰਿਅਪੇਸੀਤ
ਲੁਠਾਰਗਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜੀਸਹਿਨਿਵਾਜੇਗੁਰਮੁਖਸਾਜੇ ॥ ਨਾਮਦਸੈਤਿਸੁਅਨਰਦਚਜੇ ॥ ਤਿਸਹੀਸੁਖੁਤਿਸਹੀਠਕੁਰਾਈਤਿਸ
ਹਿਨਮਾਵੈਨਮਨੇਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕੀਮਤਿਕਾਰਕਹੀਨਜਾਈ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਬੇਅੰਤਗੁਸਾਈ ॥ ਅਦਿਮਪਿਅੰਤੰਪ੍ਰਕੁਸੇਈਤਬਤਿਸੈਕੋ
ਨਿਬੇਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤਿਸਹਿਸਰੀਕਨਾਹਿਰੇਕੋਈ ॥ ਕੇਸਹੀਬੁਤੇਨਦਾਬੁਨੋਈ ॥ ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਕੁਮਾਪੇਅਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਚੋਜਖਨਾ ॥
੧੬ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਗੁਮਾਲਾਪ ॥ ਅਉਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥ ਮਪਸੁਦਨੁਦਾਸੈਰਸੁਅਮੀ ॥ ਰਿਖਕਿਸ
ਗੋਦਰਪਨਪਾਰੀਮੁਰਲੀਮਨੋਹਰਹਰਿਰੰਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਮੇਰਨਮਾਧਕ੍ਰਿਸ਼ਨੁਰਾਗੇ ॥ ਜਗਦੀਸੁਰਾਗਿਨੀਉਅਸੁਰਸੀਘਾਗੇ ॥ ਜਗਜੀਵ
ਨਾਅਬਿਨਾਸੀਠਕੁਰਪਾਟਿਪਾਟਿਵਾਸੀਹੈਸੰਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਧਰਦੀਧਰਈਸਨਰਸਿਘਨਾਰਾਇਨਾ ॥ ਦਾਨਾਅਗੋਪ੍ਰਿਥਮਧਰਾਇਨਾ ॥ ਬ੍ਰਾ
ਵਨਹੁਪਕੀਆਤੁਪਕਰਤੇਸਭਹੀਸੇਤੀਹੋਰੰਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਾਜੀਸੁਹੁਪਨਰੇਬਿਅਗ ॥ ਬਨਵਾਲੀਚਕ੍ਰਪਾਦਰਸਾਅਨੁਪਿਅਗ ॥
ਸੁਸਨੇਕਮੁਕਤੀਹੈਸੁਸਾਇਕੁਦਾਤਾਸਰੁਹੈਮੰਗਾ ॥ ੧੪ ॥ ਰੁਗਤਵਛਲੁਅਨਾਥਹਿਨਾਥੋ ॥ ਗੋਪੀਨਾਥਸਗਲਹੈਸਾਥੋ ॥ ਬ੍ਰਾਸਦੇਵ
ਨਿਰੰਜਨੁਰਾਤੇਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਦਅੰਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਮੁਕੰਦਮਨੋਹਰਲਖਮੀਨਾਗਾਇਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਪਤੀਲਨਾਨਿਵਾਰਉਪਕਦਾਕਮਠਾ
ਕੰਤਕਰਹਿਕੰਤੁਲਅਨਦਾਬਿਨੋਦੀਨਿਸੰਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਅਮੋਘਰਸਨਅਨੁਨੀਸੰਭਉ ॥ ਅਕਾਲਮੂਰਤੀਜੀਸੁਕਦੇਨਹੀਖਉ ॥
ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਗਤਿਅਗੋਰਰਸਭਾਕਿਛੁਤੁਣਹੀਹੈਲਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗਬੈਕੁੰਠਕੇਦਾਸੀ ॥ ਮਛੁਕਛੁਕੁਰਮਅਗੀਅਮਓ
ਤਾਸੀ ॥ ਕੇਸਦਰਲਤੁਕਹੀਨਿਰਾਲੇਕੀਤਲੇਨੁਹਿਸੇਹੋਇਗਾ ॥ ੧੮ ॥ ਨਿਰਾਗੀਨਿਰਵੈਰਸਮਾਇਆ ॥ ਧਰਬੇਲੁਚਤੁਰਕੁਜਕਤਾਇ
ਆ ॥ ਸਾਵਲਸੁੰਦਰਹੁਪਬਪੂਵਹਿਬੇਦਸੁਨਤਸਭਮੇਹੈਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਬਨਮਾਲਾਬਿਕੁਖਨਕਮਲਨੈਨਾ ॥ ਸੁਰਕੁੰਠਲੁਕਟਬੈਨਾਸੀ
ਖਰਕੁਗਹਾਏਧਾਰੀਮਾਸਾਰਬੀਸਤਸੰਗਾ ॥ ੨੦ ॥ ਪੀਤਪਿਤੰਬਰਤ੍ਰਿਭਵਦਧਹਿ ॥ ਜਗੀਨਾਥਗੋਪਾਲਮੁਖਿਭਦੀ ॥ ਸਾਰੰਗਪਰਗਵਾ
ਨਬੀਰੁਲਾਐਗਦਤਨਆਵੈਸਰਬੰਗਾ ॥ ੨੧ ॥ ਨਿਰਵੰਟਕਨਿਰਵੇਦਲਾਕਹੀਐ ॥ ਪਨਜੈਨਲਿਬਲੈਹੈ ॥ ਹੀਐ ॥ ਮਿਰਤਲੋਕਪਾਇ
ਆਲਸਾਮੀਪਤਿਅਸਥਿਰੁਥਾਨੁਜਿਸੁਹੈਅਭਗਾ ॥ ੨੨ ॥ ਪਾਤਿਤਪਾਵਨਦੁਖਭੈਰੰਜਨਾ ॥ ਅੰਕਿਹੁਨਿਵਾਰਣਹੈਰੁਦਖੰਡਨਾ ॥ ਰੁਗਤੀਤੇਖਤ

ਦੀਨਪਾਲਾਗੁਣੇਨਕਿਤਹਿਉਗਾ॥੧॥ ਨਿਰੰਕਾਰਾਛਲਾਅੰਢੇਲੋ॥ ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਸਤੁਜਗਮਉਠੋ॥ ਜੋਮਿਠੋਨਿਸੁਆਪੁਮਿਠਾਏਅਪੁਰੋਕਾਇਨ
ਪਾਵੈਗਾ॥੧੪॥ ਅਪੇਗੋਪੀਅਪੇਕਾਨਾ॥ ਅਪੇਗਉਰਾਵੈਬਾਨਾ॥ ਅਪਿਉਪਾਵਹਿਅਪੁਪਾਵਹਿਤੁਧੁਧੇਪੁਨਾਹੀਛੁਤਿਉਰਗਾ॥੧੫॥
ਏਕਨੀਹੁਨਕਵਨਬਖਾਨੋ॥ ਸਤਿਸਭਨੀਸੇਖੁਅੰਤੁਜਾਨੋ॥ ਨਵਤਨਮੁਖਪੈਰਿਹੁਰਾਤੀ॥ ਏਕਗੁਣਨਾਹੀਪੁਰਕਹਿਸੰਗਾ॥੧੬॥ ਓਟਗ
ਪੀਕਗੁਪਿਤਸਰਣਾਇਆ॥ ਭੈਭਾਇਆਨਕਜਮੁਦੁਰਹੁਏਆਇਆ॥ ਹੋਹੁਕਿਰਪਾਲਾਇਛਾਕਰਿਰਾਖੁਸਾਧਸੰਤਨਕੈਸੰਗਸੰਗਾ॥੧੭॥
ਦਿਸਦਿਮਾਨਹੈਸਗਲੀਖੇਨਾ॥ ਏਕਮਗਉਦੁਹੋਭਿਰਸੰਤਰੇਨਾ॥ ਮਸਤਕਿਲਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਵਉਜਿਸੁਪਾਪਤਿਸੋਪਾਵੈਗਾ॥੧੮॥
ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਸੁਖਦਤੇ॥ ਤਿਨਸਾਧੁਚਰਨਲੈਰਿਦੈਪਰਤੇ॥ ਸਗਲਨਮੁਨਿਧਨਾਤਿਨਪਾਇਆਅਨਾਦਜਬਦਮਨਦਾਨੰਗਾ॥੧੯॥
ਕਿਰਤਮਨਾਮਕਥੇਤੇਰੇਨਿਬਾ॥ ਸਤਿਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਾਪੁਰਖਲਾ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਗੁਰਤਪਏਸਰਣਾਈਦੇਹੁਰਸੁਮਨਿਰੰਗਲਗਾ॥੨੦॥ ਤੇਰੀ
ਗਤਿਮਿਤਿਤੁਏਜਾਣਹਿ॥ ਤੁਝਾਪੇਕਥਹਿਤੈਆਪਦਖਾਣਹਿ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸਨਕੋਕਰੀਅਹੁਹਰਿਭਾਵੈਦਾਸਾਰਾਖਸੰਗਾ॥੨੧॥ ੧੧॥

ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੫॥ ਅਲਹੁਅਗਮਖੁਰਾਈਬੰਦੋ॥ ਛੋਡੀਖਿਆਲਦੁਨੀਆਕੋਪੋਧੋ॥ ਏਪੈਖਾਕੁਛਕੀਰਮੁਸਾਛਰਾਇਤਰਵੇ
ਸੁਕਬੁਲਰਗਾ॥੧॥ ਸਚੁਨਿਦਾਨਯਕੀਨਮੁਸਲਾ॥ ਮਨਸਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰਹੁਆਸਾ॥ ਦੇਹਮਸੀਤਮਨਮਉਲਾਟਾਕਲਮਖੁਰਾਈਪਾਕ
ਖਗਾ॥੨॥ ਸਗਲੀਅਖਿਲੋ॥ ਕਮਾਵਹੁਤਰੀਕਤਤਰਕਯੋਜਿਏਛਾਵਹੁ॥ ਮਾਛਛਮਨੁਮਾਰਹੁਅਬਦਲਾਮਿਲਹੁਕੀਕਤੁਨਿਤੁਛਿਰਿ
ਨਮਰਾ॥੩॥ ਕੁਰਾਣਕਤੇਬਦਿਲਮਾਰਿਕਮਾਰਿ॥ ਸਮਾਉਰਤਰਖਹੁਬਦਰਾਹੀ॥ ਪਰਮਰਸਿਰਕਲੈਬਾਧਹੁਪੈਰਸਬੁਰੀਕਬੁਲਪ
ਗਾ॥੪॥ ਮਕਾਮਿਤਰੋਜਪੈਖਾਕਾ॥ ਰਿਸਤਪੀਰਲਦੁਸਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ॥ ਹੁਨੁਹੁਸੁਕਖੁਦਾਇਆਬੰਦਗੀਅਛਹੁਅਛਹੁਜਗਾ॥
੫॥ ਸਚੁਕਮਾਵੈਸੋਈਕਾਜੀ॥ ਜੋਦਿਲੁਸੇਖੈਸੋਈਤਜੀ॥ ਜੋਮੁਲਾਮਲੁਉਨਿਦਰੇਸੇਰਦੇਸਜਿਸੁਸਿਛਤਧਰਾ॥੬॥ ਸਭੇਦਖਤੁਸਭੇ
ਕਰਦੇਲਾ॥ ਖਾਲਕਟਾਰਾਦਿਲੇਮਹਿਮਉਲਾ॥ ਤਸਬੀਖਾਰਕਹੁਦਸਮਰਨਸੁਨਿਤਸੀਲਬੰਧਨਥਰਾ॥੭॥ ਦਿਲਮਹਿਜਾਨੁ
ਸਭਫਿਲਤਾਲਾ॥ ਖਿਲਖਨਾਥਿਰਾਰਹੁਜੰਨਾਲਾ॥ ਅਗਮਲਕਉਮਰੇਛਨਾਇਆਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਇਰਗਾ॥੮॥ ਅਵਲੁਸਿਛਤਿ
ਦੁਜੀਸਾਬੁਰੀ॥ ਤੀਜੈਹਲੇਮੀਚਉਥੈਖੇਰੀ॥ ਪਜਿਵੈਪੰਜੈਏਕਤੁਮੁਕਾਮੈ॥ ਇਹਪੰਨਦਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪਰਾ॥੯॥ ਸਗਲੀਜਨਿਕਹੁਮਉ
ਦੀਛਾ॥ ਬਦਮਮਲਛੋਡਿਕਹੁਤਬਕੁਜਾ॥ ਖੁਦਾਇਏਕਬੁਣਦੇਹੁਬਗਾ॥ ਬੁਰਗੁਬੁਰਖੁਰਾਰਖਗਾ॥੧੦॥ ਹੁਕੁਲਾਛੁਬਖੋਰਹੁਖਲਾ॥ ਰਿ
ਲਰਗੀਆਉਧੋਦਹੁਮੈਲਾਦਾ॥ ਪੀਰਪਛਾਏਭਿਰਤੀਸੋਈਅਜਰਾਈਲਨਵੈਜਠਰਾ॥੧੧॥ ਕਹਾਇਆਕਿਰਦਾਰਅਉਰਤਿਯਕੀਨਾਰੰਗਤ
ਮਾਸੇਮਾਣਹਕੀਨਾ॥ ਨਾਪਾਕੁਪਾਕੁਕਰਿਉਹਿਦੀਸਾਸਾਬਤਸੁਰਤਿਦਸਤਗਸਿਰਾ॥੧੨॥ ਮੁਸਲਮਾਨਮੋਮਾਦਿਛਹੋਵੈ॥ ਅਤਿਰੀਕੀਮ
ਲਾਦਿਲਤੇਧੋਵੈ॥ ਦੁਨੀਆਰੰਗਨਆਵੈਨੈਜੈਉਕੁਸਮਪਾਵਾਘਉਪਕਰਗਾ॥੧੩॥ ਜਾਕਉਮਿਰਗਮਿਰਗਮਿਰਦਾਨਾ॥ ਸੋਈਮਰਦਮਰਦਮ
ਰਦਾਨਾ॥ ਸੋਈਸੇਖਮਸਾਇਕਹਜੀਸੋਬੰਦਾਜਿਸੁਨਜਰਨਗਾ॥੧੪॥ ਕੁਰਤਕਾਕੁਕਰਦੁਕਰੀਮਾ॥ ਸਿਛਤਿਮੁਖਤਮਥਾਰਹੀਮਾ॥ ਹਕੁਕ
ਮਸਚੁਖੁਦਾਇਆਬੁਸੁਨਾਨਕਬੰਦਖਲਾਸਤਰਾ॥੧੫॥ ੩॥ ੧੩॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਰਉਚਾਬਿਰਾਜੋ॥ ਅਪੇਖਾਪਿਉ
ਬਾਪੇਸਾਜੋਪੁਰਕੀਸਰਣਿਗਤਸੁਖਪਾਈਐਕਿਛੁਭਉਨਾਦਿਆਪੈਬਾਲਕਾ॥੧॥ ਗਰਭਮਗਨੀਮਹਿਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆਰਕਤ
ਕਿਸਮਮਹਿਨਹਿਸੰਪਾਰਿਆ॥ ਅਪਣਾਸਿਮਰਹੁਦੇਪ੍ਰਤਿਪਾਇਆਭਿਹੁਸਗਲਘਟਕਾਮਾਲਕਾ॥੨॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਈਆਇਆ
॥ ਸਾਧਸੰਗਿਹੈਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆ॥ ਜਨਮਮਰਦਸਭੁਖਨਿਵਾਰੇਜਪਹਰਿਹਰਿਭਉਨਹੀਕਾਲਕਾ॥੩॥ ਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਰਦੇਵਾ॥

ਜੀਅਨੀਤਸਭਤਾਕੀਸੇਵਾ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀਸੇਤਨਾ। ਉਤਤੁਜਬਹੁਪਰਕਾਰੀਪਾਲਕਾ। ੪। ਤਿਸਹਿਪਰਪਤਿਹੋਇਨਿਧਨਾ। ਰਾਮਨਾਮਰਸਮ
ਤਰਿਮਨਾ। ਕੁਛਹਿਲੀਨੇਅੰਧਕੁਪਤੋਵਿਰਲੇਕੇਈਸਾਲਕਾ। ੫। ਆਦਿਅੰਤਮਾਧਿਪੁਰਸੋਈ। ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ। ਕੁਮਰਉਸਿ
ਇਆਸਾਧਸੰਗਤੇਦਲਿਰਨਕੇਈਪਾਲਕਾ। ੬। ਉਤਮਬਾਣੀਗਾਉਗੋਪਾਲਾ। ਸਾਧਸੰਗਤੀਕੀਮੰਗਉਰਦਲਾ। ਬਾਸਨਮੇਟਨਿਬਾਸਨਹੋ
ਈਸੇਕਲਮਲਾਜੁਗਲੇਜਾਲਕਾ। ੭। ਸੰਤਾਕੀਏਤੁਹੀਤਨਿਗਲੀ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਿਦੇਖਹਿਨਾਲੀ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰਾਧਿਹਰਿਹਰਿਕਿਉਸਿਮਰ
ਤਿਕੀਜੇਆਲਕਾ। ੮। ਜਨਦੇਖਾਤਤਾਮੰਤਰਿਨਾਮੀ। ਨਿਮਖਨਾਦਿਸਰਉਪ੍ਰਮੇਰੇਸੁਆਮੀ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨੀਵਹਿਤ੍ਰੇ। ਸੁਖਨਨਭਪੁਰ
ਥਾਲਕਾ। ੯। ਤਤੀਵਾਉਤਕਉਲਾਗੈ। ਸਿਮਰਤਿਨਾਮੁਮਨਦਿਨੁਜਾਗੈ। ਅਨਦਿਬਿਨੇਦਕਰੈਹਰਿਸਿਮਰਨਿਤਿਸੁਮਾਇਆਸੰਗਤਾਭ
ਕਾ। ੧੦। ਰੋਗਸੰਗਦੁਖਤਿਸੁਨਾਹੀ। ਸਾਧਸੰਗਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਹੀ। ਅਪਲਾਨਾਖੁਦੇਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਸੁਣਬੋਨੀਤੀਪਾਲਕਾ। ੧੧। ਨਾਮਰਤਨੁ
ਤੇਰੈਪਿਆਗੈ। ਰੰਗਰਤੇਤੇਰੈਦਸਅਪਾਗੈ। ਤੇਰੈਰੰਗਰਤੇਤੁਜੇਹੋਵਿਰਲੇਕੇਈਰਾਭਕਾ। ੧੨। ਤਿਨਕੀਧੁਨੀਮੰਗੈਮਨੁਮੇਰਾ। ਜਿਨਾਦਿਸਰ
ਤਿਨਾਹੀਕਾਹੁਬੋਗੈ। ਤਿਨਕੈਸੰਗਪਰਮਪਦਪਾਈਸਦਾਸੰਗੀਹਰਿਨਾਲਕਾ। ੧੩। ਸਯਨੁਮੀਤੁਪਿਆਰਸੋਈ। ਏਕਦਿਨਏਦੁਹਮਤਿਖੋਈ।
ਕਾਮਭੋਧਅੰਕਹੁਤਨਾਏਤਿਸਜਨਕਉਉਪਦੇਸੁਨਿਰਮਾਲਕਾ। ੧੪। ਤੁਧੁਵਿਦੁਨਾਹੀਕੋਈਮੇਰਾ। ਗੁਰਪਕ੍ਰਾਏਪ੍ਰਭਕੇਪੈਰਾ। ਤਉਬ
ਲਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰੋਜਿਨਪੀਡੈਅਕੁਰਮਅਨਾਲਕਾ। ੧੫। ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਬਿਸਰੈਨਾਹੀ। ਅਠਪਹਿਰਹਰਿਹਰਿਕਉਬਿਆਈ। ਨਾਨਕ
ਸੰਤਤੇਰੈਰੰਗਰਤੇਤੁਸਮਰਥਦਰਾਲਕਾ। ੧੬। ੪। ੧੩। ਅਗੁਮਾਭਪੁ
੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਤਰਨਕਮਲੁਹਿਰੈਨਿਤਪਾਰੀ। ਗੁਰਪੁਰਾਖਿਨੁਖਿਨੁਮਸਕਾਰੀ। ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਧਰੀ। ਸਭਾਗੈਜਗਮਹਿਨਾਮੁਸੁਹਾਵਣਾ। ੧।
ਸੋਠਾਕੁਰਕਿਉਮਨੁਵਿਸਾਗੈ। ਜੀਉਪਿੰਨੁਦੇਸਾਨਸਵੇਗੈ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲੇਕਰਤਾਕੀਤਾਅਪਲਾਪਾਵਣਾ। ੨। ਜਾਤੇਥਿਰਬਕੇ
ਉਨਾਹੀ। ਅਠਪਹਿਰਹਰਿਪੁਮਨਮਾਹੀ। ਸਾਧਸੰਗਤਜਅਉਤਸੁਆਮੀਰਗਹਸੋਭਾਪਾਵਣਾ। ੩। ਚਰੰਪਦਾਰਥਅਸਟਰਸਾਸਿਧਾ।
ਨਾਮੁਨਿਧਨੁਸਜਨਸੁਖਨਉਨਿਧਾ। ਸਰਬਕਾਭਿਆਲਜੇਮਨਮਹਿਚਾਹਿਮਿਲਿਸਾਧੁਸੁਆਮੀਰਾਵਣਾ। ੪। ਸਾਸਤਸਿਮਾਤਿਵੇਦਵਖ
ਣੀ। ਜਨਮੁਪਦਾਰਥਜੀਤੁਪਰਾਣੀ। ਕਾਮਭੋਧਾਨਿਰਾਪਰਹਰੀਐਹਰਿਸਨਾਨਾਨਕਰਾਵਣਾ। ੫। ਜਿਸੁਰੁਪਨਰੋਖਿਆਕੁਲਨਹੀਜ
ਤੀ। ਪੂਰਨਪੂਰਿਗਹਿਅਦਿਗੁਰਾਤੀ। ਜੋਜੋਜਪੈਸੋਈਵਰਭਾਗੀਬਹੁਨਿਜੋਨੀਪਾਵਣਾ। ੬। ਜਿਸਨੋਬਿਸਰੈਪੁਰਖਾਧਿਧਾਤਾਜਲਤਾ
ਫਿਰੈਹੋਨਿਤਤਾਤਾ। ਅਕਿਰਤਪਦੈਕਉਰਖੋਨਕੋਈਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਾਵਣਾ। ੭। ਜੀਉਪਾਣੂੰਪਨੁਨੀਸਾਜੀਆਮਾਤਗਰਤ
ਮਹਿਰਾਖਾਨੇਵਾਜਿਆਤਿਸਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਛਾਡਅਨਰਤਾਕਾਹੁਸਿਰੈਨਭਾਵਣਾ। ੮। ਧਰੰਮਨੁਗੁਰੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾ। ਪਾਇਪਾਇਦਸਹਿਸਤ
ਨਕੈਨੇਗੈ। ਤਬਿਮਾਰੈਕਛੁਐਨਾਹੀਜਿਸੁਨਾਇਤਿਸੇਜਣਾਵਣਾ। ੯। ਜਕੈਮਸਤਕਿਧਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆਤਿਸਹੀਪੁਰਖਨਾਵਿਆ
ਪੈਮਾਇਆਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸਰਲਾਈਦੁਸਰਲਵੈਨਭਾਵਣਾ। ੧੦। ਅਗਿਆਨੁਖਸੁਖਸਭਕੀਨੋ। ਅੰਖਿਤੁਨਾਮੁਬਿਛਲੈਹੀਦੀਨੋ।
ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣਨਾਈਨਤਕਤਭੀਸਮਾਵਣਾ। ੧੧। ਸੋਈਭਗਤੁਸੋਈਵਰੁਦਾਤਾ। ਸੋਈਪੂਰਨਪੁਰਖਾਧਿਧਾਤਾ। ਬਾਲਸਰਾ
ਣੀਸੋਈਤੇਰੇਤੇਰੈਮਹਿਭਾਵਣਾ। ੧੨। ਮਿਰਤਦੁਖਸੁਖਲਿਖਪਾਏ। ਤਿਛੁਨਹੀਬਧਹਿਘਟਹਿਨਪਾਏ। ਸੋਈਹੋਇਕਰਤੇਭਵੈ
ਕਹਿਕੈਆਪੁਵੈਵਾਵਣਾ। ੧੩। ਅੰਧਕੁਪਤੋਸੋਈਕਾਛੇ। ਜਨਮਜਨਮਕੈਦੁਟੇਰਾਛੇ। ਕੀਰਪਾਧਾਰਥਕਰਿਅਪਨੇਮਿਛਸਾਧੁਗੋਬਿ
ਦਪਿਆਵਣਾ। ੧੪। ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣਨਾਈ। ਅਚਰੁਜਗੁਪਵਡੀਵਡੀਆਈ। ਭਗਤੰਦਾਨੁਮੰਗੈਨੁਤੇਰਾਨਕਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਵਣਾ।

१॥ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁਮ: ੧॥ ੧੬੬ ਗੁਰਗੁਣ ਦੇਰੀਐਤਉ ਗੁਣਸਧੇਜਾਈ ਗੁਣਕਾਗਾਕੁਜੇਮਿਲੈਤਉ ਗੁਣਲਾਖਵਿਕਾਈ ਗੁਣਤੋਹਣੀਮਿ
ਲਿਪਾਈਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ। ਮੇਓਅਮੋਯੁਨਪਾਈਐਵਦਨਿਨਲੀਜੈਯਾਈ। ਨਾਨਕਪੁਰਾਤੋਲੁਹੈਕਬਹੁਨਹੈਵੈਘਾਈ॥੧॥੧੪:੪॥
ਨਾਮਾਵਿਹੁਦੇਰਮਸਾਹਿਆਵਜਿਅਦੁਹਿਨੀਤਾ। ਇਕਬਾਧੋਇਕਛੀਲਿਆਇਕਸੁਖੀਏਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ। ਨਾਨਕਸਚਾਅਨੰਭੇਸਚੁਕਰਦੀਸਚੁ
ਗੀਤਿ॥੨॥੫ਉਤੀ॥ ਗੁਰਤੇਰੀਆਨੁਪਾਇਆਅਤਿਖਨਗੁਕਰਗਾ। ਦੁਜਾਬਰਮੁਗਜੁਕਟਿਆਛੋਰੇਹੈਕਾਗਾ। ਹਕਿਕਾਮੁਖ
ਨਿਦਸਿਆਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰਾ। ਸਚੁਸੰਨਮਾਤਿਉਤਮਾਹਰਿਲਗਾਪਿਆਰਾ। ਸਕੁਸਚੇਸਚੁਦਰਤਾ। ਸਚੁਸਿਰਜਣਦਾਰਾ॥੧॥
ਸਲੋਕੁਮ: ੩॥ ਕੇਰਾਰਗਾਵਿਚੇਜਾਣੀਐਕਾਈ। ਸਬਦੇਕਰੇਪਿਆਰਾ। ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮਿਲਦੇਹੈਸਚੇਧਰੇਪਿਆਰਾ। ਵਿਹੁਮਲੁ
ਕਟੇਆਪਣੀਕੁਲੰਕਾਕਰੇਓਧਗਾ। ਗੁਣਕੀਰਸਿਸੰਗ੍ਰਹੈਅਦਗੁਣਕਛੈਡਾਗਾ। ਨਾਨਕਮਿਲਿਆਸੇਜਾਣੀਐਗੁਣਛੋਰੈਆਪਣਾਦੁਜੈਨਧ
ਰੈਪਿਆਰਾ॥੧੪:੪॥ ਸਾਗਰਦੇਖਉਡਰਮਰਉਡੈਤੋਡਰਨਾਹਿ। ਗੁਰਕੈਸਬਦੁਸੰਤੋਖੀਆਨਾਨਕਾਬਿਗਸਨਾਈ॥੨॥੧੪:੪॥ ਚੁਕੈਬਿ
ਹਿਬੈਚਾਲਸਉਸਾਗਰਲਹੀਦੇਇ। ਠਾਕਨਸਚੈਬੈਹਿਬੈਨੇਗੁਰਪੀਕਰੇਇ। ਤਿਤੁਰਹਿਜਾਇਉਤਾਰੀਐਗੁਰਦਿਸੈਸਾਦਧਾਨਾ। ਨਾਨ
ਕਨਰੀਪਾਈਐਦਰਗਾਚਲੈਮਾਨੁ॥੩॥੫ਉਤੀ॥ ਨਿਹਕੰਠਕੁਰਾਨਭੰਚਤੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਈ। ਸਚੈਤਖਤਿਬੈਠਾਨਿਆ
ਉਕਰਿਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਸਿਛਾਈ। ਸਚਉਪਦੇਸੁਹਰਿਜਪਣਾਹਿਸਿਉਘਣਿਆਈ। ਐਬੈਸੁਖਰਤਾਮਨਿਦਸੈਅੰਤਹੈਇਸਖਾਈ
। ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਉਪਨੀਗੁਰਸੇਵੀਪਾਈ॥੨॥੧੪:੪॥ ਕੂਲੀਕੂਲੀਮੈਛਿਰੀਪਾਧਕਹੈਨਕੋਈ। ਪੁਛੁਪੁਛਾਇਸਿਆਇ
ਅਦੁਖਕਾਹੈਮੇਰਕੇਇ। ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਮਨਿਦਸੈਸਾਜਨਉਤੀਠਾਈ। ਨਾਨਕਮਨੁਵਿਪਤਾਸੀਐਸਿਛਤੀਸਾਚੈਨਾਈ॥੧੪:੩॥
ਅਪੇਕਰਦੀਕਰਆਪਾਪੇਕਰੇਰਜਾਈ। ਅਪੇਕਿਸਹੀਬਖਸਿਲਏਆਪੇਕਾਰਕਮਾਈ। ਨਾਨਕਚਨਦੁਗੁਰਮਿਲੈਦੁਖਾਬਿਯੁਨਾਲੀ
ਨਾਈ॥੩॥੫ਉਤੀ॥ ਮਾਈਆਵੇਖਿਨਕੁਲਤੁਮਨਮੁਖਮੁਰਖਾ। ਨਛਾਦਿਆਨੁਲਿਨਚਲਈ। ਸਕੁਸੁਰਦਰਬੁਲਖਾ। ਅਗਿਆਨੀਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬੁਝਈਸਿਉਪਰਿਜਮਖਨੁਗੁਕਛਖਾ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਚਰੇਜਿਨਹਰਿਮੁਰਖਾ। ਅਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਆਪੇਹਰਿਖਾ॥੩॥
ਸਲੋਕੁਮ: ੩॥ ਜੀਨਾਗੁਰਨਤਿਬੋਇਆਭੈਕੀਨਾਹੀਧਿਦਾ। ਆਵਦਜਾਣੁਦੁਖਘਣਕਰੇਨਚੁਕੈਚਿਦਾ। ਕਾਪਨਜੀਵੈਪਛੋਰੀ
ਐਘਨੀਮੁਹਤਘਨੀਆਲਾ। ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਾਬਿਨਸਿਰਪੁਰਚੁਕੈਜਨਾਨਾ॥੧॥੧੪:੩॥ ਤਿਭਵਦੁਖੁਛੀਸਿਨਦਾਉਨੇਬੁਰੀਜਗਤਿ।
ਨਾਸ਼ੁਰਹੀਅਛੈਸਚੁਤਉਨਾਨਕਸਚੇਸਚੁ॥੨॥੫ਉਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੇਬਖਸਿਓਨਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਏ। ਅਪੇਰਗਤੀਛਾਇ
ਓਨਗੁਰਸਬਦੁਨੀਸਾਏ। ਸਨਮੁਖਸਦਾਸੋਹਦੇਸਚੈਦਰਨਾਏ। ਐਬੈਓਬੈਮੁਕਤਹੈਜਿਨਰਾਮਪਛਾਏ। ਪੰਨਪੰਨਜਨਨਜਿਨਹਰਿਸੇਵਿ
ਆਤਿਨਹਉਕਰਬਾਏ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੧॥ ਮਹਲਕੁਚਜੀਮਰਦਵੀਕਾਈ। ਮਨੁਕੁਸੁਧਾਜੇਗੁਣਹੈਵਨਤਾਪਿਰਰਵੈਨਾਨਕਅ
ਵਗੁਣਹੁਧਾ॥੧੪:੧॥ ਸਕੁਸੀਲੁਸਚੁਸੰਨਮੀਸਾਪੂਰੀਪਰਵਾਗਾ। ਨਾਨਕਅਹਿਨਿਸਿਸਦਾਭਲੀ। ਪਿਰਕੈਹੈਤਿਪਿਆਉਸਪਉਤੀ
ਅਪਣਾਅਪੁਪਛਾਇਆਨਾਮੁਕਿਯੁਪਾਇਆ। ਬਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆਪਣੀਗੁਰਸਬਦਿਮਿਛਾਈਆ। ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਨਿਰਮਲੀਹ
ਰਿਰਸੁਪੀਆਈਆ। ਹਰਿਸੁਨਿਨੀਰਾਖਿਆਅਨਰਸੁਠਕਿਰਾਈਆ। ਹਰਿਸੁਪੀਮੈਤ੍ਰਿਪਤਿਭਏਛਿਰੀਵਿਸਨਾਕੁਖਗਵਾਈਆ॥
੫॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩॥ ਪੀਰਖੁਸੀਏਪਾਗਾਵੀਐਧਨਉਰਿਨਾਮੁਸੀਗਾਗਾ। ਨਾਨਕਪਨਆਰੋਖਨੀਸੋਭਾਵਤੀਨਾਗੀ॥੧॥ ਸਚੁਰੋਪਈਐ

ਸਦਾ

ਕੰਤਕੀਕੰਤਮਗੀਮਥਾਨਾਨਕਪੰਨਸੋਗਣੀਜੋਕਾਵਹਿਦੇਪਰਦਾਨੁ) ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਖਤਿਗਣਾਸੋਬਤੋਜੋਤਖਤੈਲਾਇਕੁਹੋਈ॥
 ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਇਆਸਚੁਗਣੇਸਣੀ॥ ਏਹੁਕੁਪਤਿਗਣੇਨਾਮਾਖੀਅਹਿਦੁਜੈਰਾਇਦੁਖਹੋਈ॥ ਕੀਤਾਕਿਆਸਥਾਹੀਐਜੇਸੁਜਾਏਥਿ
 ਲਾਮਨਹੋਈ॥ ਨਿਤਚਲੁਸਰਾਏਕੁਹੋਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸੋਨਿਰਲੁਹੋਈ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ ਸਰਨਾਕਾਪਿਰੁਏਕੁਹੋਪਿਗਥਿਨੁਖਾਲੀ
 ਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਸੋਸੋਗਣੀਜੇਸਾਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ ੧੫:੩॥ ਮਨਕੇਅਧਕਤਰੰਗਕਿਉਰਸਾਹਿਬਛੁਟੀਐ॥ ਜੇਗਰਹਿਸਚੁਰੰਗ
 ਗੁਣੈਰੰਗਅਪਾਰਕੈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਰੀਛੁਟੀਐਜੇਚਿਤੁਲਯੋਸਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਿਕਾਨਾਮੁਅਮੋਲੁਪੈਕਿਉਕੀਮਤਿਕੀਜੈ॥
 ਆਪੇਸਿਸਟਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਦਰਤੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਥਾਹੀਐਸਚੁਕੀਮਤਿਕੀਜੈ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਕਮਲੁਦ੍ਰਿਗਸਿਆਇ
 ਵਹਰਿਸੁਪੀਜੈ॥ ਆਵਣਜਾਣਾਠਾਕਿਆਸੁਖਸਾਜਨਸਦੀਜੈ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ ਨਾਮੋਲਾਨਾਪੁੰਧਲਾਨਾਗੁਰਦਾਨਕਚੁਨਾਨਕ
 ਲਾਲੇਲਾਲੁਪੈਸਚੇਰਤਾਸਚੁ॥ ੧੫:੩॥ ਸਪੁਨੀਵਣਸਪਤਿਭੁਲੁਭਭੁਰਵਰਦਸੈਭੇਖੰਗ॥ ਨਾਨਕਤਰਵਰੁਏਕੁਹੋਏਕੋਛਲੁਰੰ
 ਰੰਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਨਲੁਭਹਿਮਨੈਸਿਭਿਸੇਸੁਰੇਪਰਧਾਨਾ॥ ਰਿਸੇਤੀਸਦਾਸਿਭਿਹੋਜਿਨੀਆਪੁਪਛਾਨਾ॥ ਗਿਆਨੀਕੋਏਹੁਮਤੁ
 ਪੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਹਰਿਜੀਉਕਾਮਲੁਪਾਇਆਸਚੁਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ ਜਿਨਗੁਰਪਰਸਾਰੀਮਨੁਜੀਤਿਅਜਗੁਤਿਨਹਿਜਿਤ
 ਨਾ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ ਜੋਗੀਹੋਵਨਗੀਭੁਧਾਧਿਧਰਿਭੀਖੀਆਲੇਉ॥ ਵਰਗਲੇਖਾਮੰਗੀਐਕਿਸੁਕਿਸੁਭਿਤਰੁਦੇਉ॥ ਭੀਖੀਆਨ
 ਮਸਤਿਖੁਮਨੀਸਦਾਸਚੁਹੋਨਾਹਿ॥ ਭੇਖੀਰਾਬਨਲਪੀਆਸਭਬਪੀਜਮਕਾਇ॥ ਨਾਨਕਗਲਾਝੁਟੀਆਸਤਾਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ ੧੫:੩
 ਜਿਤੁਦਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਜੋਰਸਿਧੋਵਿਹੁਨਕੋਈ॥ ਐਸਾਸਤਿਗੁਰਓਕਿਲਾਜਿਸੁਜੇਦੁਰੁਅਦਰੁਨਕੋਈ॥ ਤਿਸਸਰਣੀਛੁਟੀਐਲੇਖਾਮੰਗੀ
 ਨਕੋਈ॥ ਸਚੁਦ੍ਰਿਸੁਏਸਚੁਦ੍ਰਿਸੁਰਾਭੁਸਬਦੁਏਈ॥ ਹਿਰਦੋਜਿਸਦੈਸਚੁਹੋਜੋਸੋਨਹਰਿਕਰੋਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸੁਰੇਏਹੁਨਾਮਾਖੀਅਹਿਅੰਕਾਰੰਮਰਹਿਦੁਖਪਾਵਹਿ॥ ਅੰਧੇਅਪੁਨਪਛਾਣਨੀਦੁਜੈਪਾਤਿਜਾਵਹਿ॥ ਅਤਿਕਰੋਪਸਿਭਿਲੁਝਦੇਅਗੋਪਿ
 ਛੈਦੁਖਪਾਵਹਿ॥ ਹਰਿਜੀਉਅੰਕਾਰੁਨਕਾਵਈਦੇਰਕੁਕਿਸੁਭਾਵਹਿ॥ ਅੰਕਾਰਮੁਏਸਿਧਿਗਤੀਗਏਮਰਨਮਹਿਛਿਰਾਵਹਿ
 ੧॥ ੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ ਕਾਗਉਹੋਇਨਉਨਲਾਲੇਹੋਨਾਵਨਪਾਗੁ॥ ਪਿਰਮਪਦਾਰਥੁਮੰਨਯੈਪੰਨੁਸਦਰਦਾਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਛੈਉਨਲਾਸਿ
 ਰਦਾਸਟਲੋਹਪਾਗੁ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਛੈਰੈਵੈਸੈਨਕਕਰਦੀਸਾਗੁ॥ ੧੫:੩॥ ਆਪਉਪਾਏਕਰੋਆਪਆਪੇਨਰਿਕਰੋਈ॥ ਆਪੇਦੇਵਰਿ
 ਆਈਆਕੁਨਾਨਕਸਚਸੋਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੰਟਕੁਕਾਲੁਏਕੁਹੋਹੋਰਕੰਟਕੁਨਸੁਝੈ॥ ਅਠਰਿਭੰਨਗਮਹਿਵਰਤਰਾਪਾਪੀਸਿਭਿਲੁ
 ਛੈ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਭੇਦੀਐਹਰਿਜਪਹਰਿਬੁਝੈ॥ ਹਰਿਸਰਣੀਛੁਟੀਐਜੋਮਨਸਿਭਿਨੁਝੈ॥ ਮਨੀਦੀਰਾਹੁਰਿਜਪੁਕਰੋਹਰਿਰ
 ਗਤੀਝੈ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਜਾਈਸਾਖਤੀਰਗਾਸਚੁਕਬੁਲਾ॥ ਸਾਹਿਬੁਲੇਖਾਮੰਗੀਨੀਆਦੈਖੰਡੁਲਾ॥ ਰਿਲਰ
 ਵਾਨਿਜੋਕਰੋਰਦੇਸੀਰਿਲੁਕਸਿ॥ ਏਸਕੁਮੁਖਤਿਨਾਨਕਲੇਖਾਕਰਤੇਪਸਿ॥ ੧॥ ੧੫:੧॥ ਅਲਗਭਿਜੋਮੁਕਤੈਸਾਰੰਗਪਾਦਸਚਾਇ
 ਹੀਰੇਹੀਰਾਬੇਧਿਆਨਕਕੰਠਿਸੁਭਾਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖਕਾਲੁਵਿਆਪਦਮੋਹਿਮਾਇਆਠਾਗੇ॥ ਬਿਨਮਹਿਮਾਰਪਛਾਤਸੀ
 ਭਾਇਦੁਜੈਠਾਗੇ॥ ਛਿਰੈਦੇਵਾਬਿਨਆਵਈਨਮਕਾਠੁਲਾਗੇ॥ ਤਿਨਮਭੰਨੁਲਗਈਜੋਹਰਿਲਿਵਨਾਗੇ॥ ਸਭਤੇਰੀਤੁਪੁਛਤਵਲੀ
 ਸਭਤੁਪੈਲਾਗੇ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ ਸਬਥੇਜੋਇਅਗਛਮੀਦੁਪਘਟੋਰੋਅਥਿ॥ ਕਲਰਲਾਰਸਿਸਰਲਪਲਉਲਾਭੁਨਪੁੰਜੀਸਕਿ॥
 ੧੫:੧॥ ਪੁੰਜੀਸਚਉਨਮਤੁ ਅਖੁਟਉਰਾਬਾਪਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਦਖਹੁਨਿਰਮਲੈਪੰਨੁਸਾਹੁਦਾਪਾਗੁ॥ ੧੫:੧॥ ਪੁਰਬਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰਾਣਲੈ

੨੩੯

ਤਨੁਮੁਖੀਸਚਹੋਈ॥
 ਨਾਨਕਸਚੈਤੁਕਮਮੀਅੰ
 ਸਚੀਦਾਤਿਆਈਹੋਈ॥
 ਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਦਸੀ

ਮਰੁਮਾਰਦੇਜੋਗੁਮਾਰੰਸਕਰਿ
 ਗਵਾਨਾਨਕੁਹੋਗਾਗੀਐਗੁਰਸਬ
 ਦੀਬੀਚਗਾਇਹੁਮਾਹਿਅਨਾਮ
 ਰੇਜੇਲਚੈਸਰਕੇਇਸਕਮਨੀਕ
 ਓਅਮਾਗੀਜੇਸਤਿਗੁਰਓਦੇਸੇਓ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਿਵੇਤਰਨਉਪਾਈ
 ਨਹਿਦਿਸਰਤਿਸਿਵਦਾਸਾਸਕ
 ਤੀਰਿਨੇਪਾਓਓਛਿਕਸਰੁਭਿਜ
 ਸਾਹਿਗੁਰਸੇਵਿਐਸਾਉਪਾਈਐ
 ਨਾਪਿਸਾਸਿਸਿਰਸਾਸਿਮਤਿਸਾਸ
 ਤੁਸੇਧਦੇਖਉਤਮਹਿਰਾਸਾਸਕ
 ਨਾਮਛਿਕਥਿਕੁਨੀਨਜੋਬਲਿਜ
 ਸਾ॥ ੧੦॥ ਜੋਕਮ੩੩॥ ਹਿਦਪ
 ਤਿਭੋਜਤਕੀਦੇਰਪਤਾਮੁਖਰਾ॥
 ਨਦੀਖੰਡਮੋਪੁੰਜੀਆਪਦੇਰ
 ਜੁਦੀਰਾਮਰਸਾਸਾਖਛੁ
 ਲਿਜਾਇਚਉਕੋਭਿਰੇਨਕੋਓ॥
 ਝੋਰਉਦੇਨਸਕਾਸਚਾਏਕੋ
 ਸੋਓ॥ ੧॥ ੧੫:੩

ਮਨੁਰੁਪੁਬੁਦਾਨਨ
ਕਸਰੇਨਾਬਿਨੁਕਿਸੇਨਲਥੀ
ਕੁਧਾ੨੧
੪੭

ਸੇਤਉਠਕੁਮੁਖਿਮਾਥੋਉਭੋਜਮਮਾਰਸੀਨਾਨਕਮੇਲਣਨਾਮੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਪਿਰੁਸਦਾਰਿਭਿਉਇਨਵਨਿਪੀਨਾਮੁ॥ਇਕਆਪੇ
ਕੁਮੁਕੁਲਾਇਅਨੁਤਿਨਿਯਤਕਾਮੁ॥ਇਕਨੀਗੁਰਮੁਖੀਬੁਝਿਅਹਿਅਤਮਾਮੁ॥ਇਕਨਿਸੁਟਕੇਮੀਨੇਅਹਿਉਤਮਕਾਮੁ॥ਅੰਤਰਿ
ਰਿਹੰਗੁਪਿਜਿਆਗਾਇਆਗੁਣਨਾਮੁ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮੁ॥੧॥ਭੋਲਭਟਭੈਮਨਿਵਸੈਯਕੈਪਾਧਰਹੀਰੂ॥ਅਤਿਰੁਪਦਿਦੁਖਪਦੋਤੀਨੇ
ਬਾਦਕਰੀਰੂ॥੧੪॥੧॥ਮੰਦੁਲਭੇਦਿਸਿਬੁਜਦੇਪਦੋਪਕ੍ਰੀਐਜੋਇਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਜਤੁਬਿਜਿਉਅਦੁਨਕੋਇ॥੨॥੪॥੨॥ਸਾਗਰ
ਗੁਣੀਅਬਾਹੁਕਿਨਬਾਢਦੇਖੀਐ॥ਦਰਾਵੇਪਰਦੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਪਾਰਪਵੀ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਿਅੰਤਰੁਗੁਣਿਅਗੁਰਸਬ
ਦਿਸੁਗਾਏਜੋਇਛੁਨਿਸੋਪਾਇਦੇਹਰਿਨਖੁਧਿਆਵੈ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਧਰਮਰਾਇਤਿਨਕਾਮਿ
ਤੁਯੈਜਮੁਗਿਨਪਾਵੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਦਿਨੁਸੁਰਤਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮੁ॥੧॥ਸੁਦਾਐਏਕੁਦਖਦੀਐਸੁਗਮਿਰ
ਤਿਪਇਆਲਾ॥ਗੁਮੁਨਜਾਈਮੇਇਅਜੋਲਿਖਿਅਸੋਨਾਨਕਾ॥ਕਉਣੁਮੁਅਕਉਣਮਾਰਸੀਕਦਣਮਾਵੈਕਦਣਜਾਈ॥ਕਉਣੁਹਸੀਨਾਨ
ਕਾਕਿਸਕੀਸੁਰਤਿਸਮਾਈ॥੧੪॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਮਾਐਮਾਰਿਅਪਉਣੁਹੈਰੀਆਉ॥ਵੀਸਥਤੀਨਾਨਕਨਾਮੁਨਰਤਨਾਈ॥ਲੋਇਰ
ਤੇਲੋਇਣੀਕੀਨੀਸੁਰਤਿਸਮਾਈ॥ਜੀਭਰਸਾਈਉਣੁਰੂੜੀਰਤੀਲਾਲਚਾਈ॥ਅੰਦਰੁਮੁਸੁਕਿਏਕੋਲਿਆਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਇਸਨੁਗਮਹਿਨਾਮੁਨਿਪਨੁਹੈਨਾਮੋਨਾਨਕਲੈ॥ਇਹੁਮਖੁਟਕਦੇਨਿਖੁਟਈਖਾਇਖਰਸੈਪਲੈ॥ਹਰਿਨਨੇਨੈਨਾਦਈ
ਨਮਕੰਕਰਨਮਕਲੈ॥ਸੇਸਾਹਸਚੇਦਣਜਾਰਿਆਜਿਨਹਰਿਪੁਪਲੈ॥ਹਰਿਕਿਰਪਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਅਪਿਹਰਿਪਲੈ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁ
੧੪॥੩॥ਮਨੁਖਦਾਪਾਰੈਸਾਰਨਾਣਨੀਬਿਖਾਇਤਾਝੁਹਿਬਿਖਸੰਗੁ॥ਬਿਖਸਿਉਪਰਹਿਪਿਆਰੁ॥ਬਾਰਹੁਪੀਡਿਤਸਦਾਇਦੇਮ
ਨੰਮੁਖਗਵਾਰਾ॥ਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਇਨੀਦਾਦੰਧਰੀਪਿਆਰੁ॥ਵਾਰਕੀਕ੍ਰਕੀਕਰਾ॥ਨੀਆਕੁਨੁਬੋਲਿਕਹੀਅਹਾਰੁ॥ਜਗਮਹਿ
ਗੋਮਾਮਤਿਨਿਰਮਲਾਹੋਰਐਲਾਸਕੁਅਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਹੋਇਐਲੇਮਹਰਿਗਵਾਰਾ॥੧੫॥੩॥ਦੁਖੁਲਗਾਬਿਨੁਸੇਵਿਐ
ਹੁਕਮੁਮੰਨੇਦੁਖਜਾਈ॥ਆਪੇਦਾਤਾਸੁਖੈਦਾਆਪੇਦੇਇਸਜਾਈ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਕੁਕਿਛੁਤਿਸੈਰਜਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਬਿਨਾਜਗਤਹੈਨਿਰਪਨੁਬਿਨੁਨਾਵੈਤਿਪਤਿਨਾਹੀ॥ਦੁਜੈਕੁਰੰਮੁਕੁਲਾਇਆਹਉਮੈਦੁਖਪਾਹੀ॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਛੁਨਪਾਈਐ
ਜੋਬਹੁਤੁਲੇਚਾਹੀ॥ਆਵੈਨਾਇਨੀਮੈਰੈਗੁਰਸਬਦਿਛੁਟਾਹੀ॥ਅਪਿਕਰੈਕਿਸੁਆਖੀਐਦੁਜਾਕੋਨਾਹੀ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮੁ॥੩॥ਇਸੁ
ਜਗਮਹਿਸੰਤੀਹਰਿਪੁਪਾਇਆਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਚਦਿਨਾਇਆਇਸਪਨਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈ॥
ਇਤੁਪਨੁਪਾਇਐਕੁਖਲਬੀਸੁਖਦਸਿਆਮਨਿਆਈ॥ਜੀਨਕਉਧੁਰਛਿਖਿਆਤਿਨੀਪਾਇਆਆਈ॥ਮਨੁਖਨਗਤੁਨਿਰਪੁਹੈਮਾ
ਇਅਯੋਬਿਭਲਾਈ॥ਅਨਨਿਛਿਰਦਸਦਾਹੈਕੁਖਨਕਦੇਜਾਈ॥ਸਤਿਨਕਦੇਆਵਈਨਹਿਸੁਖਦਸੈਅਨਿਆਈ॥ਸਦਾਉਤਚਿਤ
ਦਗਹੈਸਹਸਾਕਦੇਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਦਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿਰਦੀਸਤਿਗੁਰੇਨਿਲੈਤਸਬਦੁਕਮਾਈ॥ਸਦਾਸਦਾਸੁਖਮਹਿਰੈਸਚੈਮ
ਹਿਸਮਾਈ॥੧੬॥੩॥ਜੀਨਿਉਪਾਈਮੇਰਨੀਸੋਈਸਾਰਕਰੇਈ॥ਏਕੋਸਿਮਰਹੁਤਾਇਰੁਤਿਸੁਬਿਨੁਮਦਹੁਨਕੋਈ॥ਖਾਣਾਸਬਦੁਰੰ
ਜਿਆਈਆਜਿਤੁਖਾਧੈਸਦਾਤਿਪਤਿਹੋਈ॥ਪੈਨਣਸਿਭਤਿਸਨਾਈਹੈਸਦਾਸਦਾਭਉਭਿਜਲਾਐਲਾਕਦੇਨੋਹੋਈ॥ਸਹਜੇਸਦੁਪਨੁ
ਖਇਆਥੋਨਾਕਦੇਨੋਹੋਈ॥ਦੇਹੀਨੋਸਬਦੁਸੀਗਾਰੈਨਿਤੁਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਬੁਝੀਐਨਿਸੋਐਪਿਦੇਖਾਏਸੋਈ॥
੨॥ਪਉੜੀ॥ਅੰਤਰਿਨਪੁਤਪੁਸੰਜਮੋਗੁਰਸਬਦੀਜਾਪੋ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਉਮੈਅਯੋਬਿਨੁਗਵਾਪੋ॥ਅੰਦਰੁਅੰਮ੍ਰਿ

ਤੁਭ੍ਹਾ ਪੁਰੋਹਿਤਾ ਖਿਅਸਾਤੁ ਜਾਪੈ ॥ ਜਿਨ ਰਾਖਿਆ ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੇਹਰਿ ਸਿੰਘ ਪੈ ॥ ਗਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਧਪੀ ਆਇਆ ਫਿਰਕਾ ਲੁਨਵਿਆਪੈ ॥
੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਲੋਕ ਅਵਗੁਣਾ ਕੀ ਬੰਨੈ ਗੰਠ ਨੀ ਗੁਣ ਨਾਵੈ ਭੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਗਰੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਗੁਣ ਪਾ
ਈ ਅਨਿਜਿ ਸੋਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹੋਇ ॥ ੧੪: ੩ ॥ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਸਮਾਨ ਹਿਜੀਆ ਪਕੀਤੇ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਮੀਨੈ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐਗੁ ਸਬ
ਦੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਰਾਜਾ ਤਖਤੁ ਹੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਰਨਾ ਦੀ ਐ ਅੰਦਰਿ ਮਹਾ ਮਸਰਾਉ ॥ ਖੋਖਰ ਖਖ
ਜਾਨੈ ਪਾਈ ਅਨਖੋਇਆ ਨਾਹੀ ਬਾਉ ॥ ਸਭੁ ਸੋਚੇ ਸਚੁ ਦਰਤ ਦਸ ਦਸ ਦੁ ਨਿਆਉ ॥ ਮੀਰ ਬਾਸੁ ਆਇਆ ਮਨ ਦਸਿਆ ਨਾਉ ॥ ੧੬ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਗਉਰੈ ਕਰੀਤਾ ਬੁਨਾਹੀ ਤੁਹੋਂ ਦਹਿ ਉਨਾਹਿ ॥ ਬੁਝੁ ਪੁਗਿਆ ਨੀ ਬੁਝੁ ਦਾਣੇ ਪੁਕਥ ਕਥਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈ
ਐ ਅਲਖੁ ਦਸੈ ਸਭੁ ਮਾਹਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਾ ਦੀ ਐ ਜਾ ਸਬਦੁ ਦਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਅਪੁਗਾਇਆ ਕੁੰਮਰੁ ਉਗਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਦੁ ਖਜਾਈ ॥
ਗੁਰ ਮੁਖ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ਐ ਉਤਮਾ ਤਤਾਰਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਚੈ ਸਾਧੁ ਜਪੁ ਤ੍ਰਿਭਵ ਲਾਭੈ ਸੈ ਸਮਾਹਿ ॥ ੧੪: ੩ ॥ ਮਨੁ ਆਣਕੁ ਜਿਨ ਪਰ
ਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਿਨ ਨਾਵਿ ਲੋਕਾ ਦੀਆਂ ਕਲਾ ਜੁਗਾ ਵਿਚਿ ਸੈ ਸਾਗਾ ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਹਉ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਦੁਤਰ ਤਰੇ ਰੁ ਉਜਾ ਬਿਖਮ ਸੈ ਸਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨੁ ਖਅੰਦਰ ਨ ਰਾਣੀ ਮੁਠੇ ਅਹਿ ਮਤੇ ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਨ ਰੁਖ ਕੇ ਅੰ
ਦਰਿ ਤਿਖਤੋ ॥ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨ ਸੋਧੀ ਅੰਨਾ ਮੁਖੁ ਭੋਗੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓਹ ਰਿਨਾ ਮਹਿ ਸਤਿ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਿ
ਆਹਰਿ ਜਪੁ ਹਰਿ ਗਤੋ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੈ ਆਪ ਆਪੇ ਆਣੈ ॥ ਰਾਸਿ ॥ ਤਿਸੈ ਮਗੀ ਨਾਨਕਾ ਖਾਇ ਏਕੈ ਤੈ ਅਰਦਾਸਾ ॥
੧੪: ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਆਤਿ ਨਦੋ ਖਿਆ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਕਿਸੇ ਕੋ ਗੀਐ ਨਾਨਕਾ ਜਾਪੈ ਦਰੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਥੋਕੇ ਵਿ
ਸਾਗੈ ਕੋ ਮਿਤੁ ਕਰਿ ॥ ਮਨੁ ਰਹੁ ਹੋਇ ਨਿਭਾ ਪਾਪਾ ਦੇਹ ਗਿਆ ਦੁਨਾ ਦਾ ਦੁਖੈ ਨ ਮਨ ਜਾਇ ਮਗਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮ ਅਪਾਰੋ ਸੋਗ ਨ ਮੇਰਿ ਜ
ਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸੰਨਧਰਿ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਰੈ ਮੀਰੀ ਮਾਦੀ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਨ ਆਦੁਈ
ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਸਾਥ ਨ ਰਾਣੀ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਿ ਅੰਧਾ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਪਿਆਇ ਤੂ ਤੂ ਹਿਮਾਇ ਆਬੰਧਾ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਾਣੈ ਹੁਕਮੁ ਮਾਇਓ ਨ ਭਾਣੈ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਣੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿਓ ਨ ਭਾਣੈ ਸਚੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਭਾਣੈ ਜੇ ਦੁਹੋਰ
ਦਾਤ ਨਹੀ ਸਚੁ ਆਖ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਬਾਉ ਖਿਆ ਤਿਨ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਹਣਾ ਗਤੀ ॥ ਜਿਨ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ
॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਅੰਦਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਬੰਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਇਆ ਕਾ ਕਿਆ ਆਰਣਾ ਜਿਆਪ ਮਾਰੇ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ੧
੪: ੩ ॥ ਮਨ ਕੀ ਪਤੀ ਦੁਖ ਦੀ ਸੁਖੀ ਹੁਸੁਖ ਸਾਗੁ ॥ ਸੋ ਬਹੁ ਮਣਕ ਲਾਖੀ ਐ ਜੀ ਬੁਝੈ ਬਹੁ ਮਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੈ ਹਰਿ ਪਕੈ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਇਆ ਉਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਜਿ ਕੁਲਕਾਰੈ ਉਧਾਰਾ ॥ ਅਗੈ ਜਾਤ ਪੁਛੀ ਐ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਗੁ ॥ ਹੋਰ ਕੁ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਕੁਨਕ ਮਾਦੁਣਾ ਬੀਖਿਆ ਨਾ ਲਪਿਆ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸੁਖ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨੁ ਖਜਾਨਾ ਮੁਆਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਸੇਉ ਬਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰ
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਦਾ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸਚਾ ॥ ਜੇ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਖਸਮ ਕਾ ਸੋਈ ਨਰੁ ਕਰਾ ॥ ਜਿ ਤੁਭਾ ਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਚ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ॥ ਸਭੁ ਨਾਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਚਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਸਲਾਹੀ ਐ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦੇ ਜਚਾ ॥ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਆ
ਪਿਨਰਾਇ ਰਾਤਿ ਵਹੀ ਕੀਨਚਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਦੁਹਾਨਾ ੮੮ ॥

ਮਾਰਕੀਵਰਸਲੇਕਨਾਯਮਹਲਾ ੫॥ ਰੁਖਦੇਮਹਲਾ ੫॥

ਪ੍ਰਸੰਨ

ਤੁੰਦਰਿਸਨਦਮੈਭੀਆਭੇਈਸਿਸੁਉਤਗਾਨੈਣਮਹਿਨੇਤਰਸਦੇਕਪਸੀਦਿਹਾ॥ ੧੫: ੫॥ ਨੀਹਮਹਿਜਾਤਉਨਾਇਥਿਅਨੇਤੁਕੁ
 ਵਦੇਖਾਭਪਨਭੋਗਭਗਵੇਦੇਜਿਰਗਪਿਰੀਨਪੇਖਾ॥ ੧੫: ੫॥ ਉਠੀਏਲੁਕੰਤਭੋਹਉਪਸੀਤਉਦੀਦਗਾਕਾਨਯਹਰਤੰਬੋਲਰਸੁਇ
 ਏ॥ ੨॥ ਪਉਨੀ॥ ਤੁੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸਚੁਸਭਧਾਰਿਆਗੁਰਮੁਖਕੀਤੋਬਾਟਸਿਰਜਸੀਸਾਰਿਆਗੁਰਿਆਗੀਅਹੋਏਬੇਦਪਾਪ
 ਪੁਨਫਿਰਾਰਿਆਘਰਮਾਥਿਸਨਮਹੇਸਰੇਗੁਣਬਿਸਥਾਰਿਆਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਸਾਨਹਰਿਗਸਦਾਰਿਆ॥ ਵੇਕੀਨਿਤਉਪਾਇਅੰਤ
 ਕਲਧਾਰਿਆ॥ ਤੇਰਅੰਤਨਕਾਣੈਕੋਇਸਚੁਸਿਰਨਣਾਰਿਆ॥ ਤੁੰਜਾਣਹਿਸਭਬਿਧਆਪਿਗੁਰਮੁਖਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਰੁਖਦੇਮ: ੫
 ਜੇਤੁਮਿਨੁਅਸਾਰੁਭਾਭਿਕਭੋਗੀਨਾਵਿਛੋੜਿ॥ ਜੀਉਮਹਿਜਾਤਉਮੋਹਿਅਕਦਪਸੀਜਾਨੀਤੋਹਿ॥ ੧੫: ੫॥ ਦੁਰਜਨਤੁੰਨਯਹਰਨੀਵਿਛੋ
 ਨੇਮਰਜਾਹਿ॥ ਕੰਤਾਤੁੰਸਉਸੇਜਨੀਮੈਰਾਭੋਤੁਖਉਲਾਹਿ॥ ੨॥ ੧੫: ੫॥ ਦੁਰਜਨਤੁੰਨਾਭਉਏਵਿਛੋੜਾਉਮੈਰੇਗੁਸਨਦਸਚਪਾਤ
 ਸਾਹੁਜਿਸੁਮਿਥਕੀਚੈਭੋਗ॥ ੩॥ ਪਉਨੀ॥ ਤੁੰਅਗਮਦਇਆਲਥੇਅੰਤਰੀਕੀਮਤਿਕਹੈਕਉਲਾਤੁਪਸਿਰਜੀਆਸਰੁਸੰਸਾਰੁ
 ਤੁੰਨਾਇਕਸਗਲਭਉਲਾਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕੋਇਨਜਾਣੈਮੇਰਠਕੁਰਸਗਲਰਉਲਾਤੁਪਅਪਨਿਕੋਇਨਸਕੈਤੁਆਬਿਨਾਸੀਨਗਉਪ
 ਰਣਾ॥ ਤੁਪਥਾਪੇਰਾਰੇਗੁਤੁਕਰਤਾਸਗਲਧਰਣਾ॥ ਤੁਪਾਦਣਕਾਣਾਕੀਆਤੁਪਲੇਪਨਯਾਹੈਤਿਲਾਨਿਸੁਹੋਵਹਿਆਪੁਦਇਆਲ
 ਤਿਸੁਲਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥ ਤੁਹੋਰਤਉਪਾਇਨਲਭਈਅਬਿਨਾਸੀਸਿਸਟਕਰਣਾ॥ ੨॥ ਰੁਖਦੇਮ: ੫॥ ਜੇਤੁੰਵਤਹਿਅੰਤਦੇਗੁ
 ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਏਇਕਸਕੰਤੋਬਾਹੀਮੈਰੀਵਾਤਨਪੁਛੈਕੋਇ॥ ੧॥ ੧੫: ੫॥ ਯਥੇਦੋਲਸੁਹਾਵੇਸਹੁਬੈਠਾਅੰਤਮਲਿ॥ ਪਤੀ
 ਵੀਵੈਥਿਰਥਨਾਜੋਘਰਿਆਵੈਚਲਿ॥ ੨॥ ੧੫: ੫॥ ਸੇਜਾਵਿਛਾਈਕੰਤਕੁਕੀਆਤੁਸੀਗਾਰੁ॥ ਇਤੀਅੰਤੁਨਾਵਈਜੇਗਲਪਹਾਰਗੁ॥
 ੩॥ ਪਉਨੀ॥ ਤੁੰਪਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਜੋਨਿਨਆਵਹੀ॥ ਤੁੰਗੁਰਮੀਸਾਨਹਿਸਿਸਟਿਸਾਨਸਮਾਵਹੀ॥ ਤੇਰਾਪੁਨਨਾਈਲਾਖਿਆਕਿਉ
 ਤੁੰਧਿਆਵਹੀ॥ ਤੁੰਸਰਮਹਿਵਰਤੈਆਪਕੁਦਰਤਿਦੇਖਾਵਹੀ॥ ਤੇਰੀਰਗਾਤਿਭੋਭੰਗੁਰੁਤੇਟਿਨਆਵਹੀ॥ ਏਹੁਰਤਨਦੇਹਰਿਲਾਲ
 ਕੀਮਨਪਾਵਹੀ॥ ਨਿਸੁਹੋਵਹਿਆਪਦਇਆਲਾਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਥੇਵਾਲਾਵਹੀ॥ ਤਿਸੁਕਦੇਨਆਵੈਤੋਟਿਜੋਰਹਿਗੁਣਗਾਵਹੀ॥ ੩॥
 ਰੁਖਦੇਮ: ੫॥ ਜਾਮੁਪਸੀਠਮੈਪਿਰੀਮਹਿਨੇਨਾਲਿ॥ ਭੇਰੁਖਉਲਾਹਿਅਮੁਨਾਨਕਨਦਹਿਨਿਯਲਾ॥ ੧੫: ੫॥ ਨਾਨਕਬੈਠਾਭਖੇਵਾਉਭਿ
 ਸੇਵਹਿਰੁਖਨਾ॥ ਪਿਰੀਏਤੁੰਨਾਣਮਹਿਜਾਸਾਉਜੋਈਸਾਈਮੁਖਨਾ॥ ੨॥ ਕੀਆਗਲਾਇਥੰਭੂਭੂਪਰਵੇਲਾਜੋਪੈਕੰਤੁ॥ ਨਾਨਕਭੁਲਾ
 ਸੀਦੀਵਾਨਾਬਿਛਿਆਭਸਿਸਾਹਾਕਿਉ॥ ੩॥ ਪਉਨੀ॥ ਸੁਖਤੁਸੁਜਾਣੁਸਹੁਪਤੁੰਸਭਮਹਿਵਰਤੰ॥ ਤੁੰਆਪੇਠਾਕੁਰੇਵੇਕੋਆਪੇਪੁ
 ਜੀਤਾ॥ ਦਾਨਾਬੀਨਾਮਾਪਤੁੰਆਪੇਸਤਵੰਤਾ॥ ਜੀਤੀਸਤੀਪ੍ਰਭਨਿਰਮਲਾਮੇਰਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥ ਸਰਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁਪਸਾਰਿਓਆ
 ਪੇਖੇਲੰਤਾ॥ ਇਹੁਆਵਾਗਉਦਿਰਗਾਇਓਕਰਿਓਜਦੇਪੰਤਾ॥ ਤਿਸੁਚਾਪ੍ਰਿਗਰਰਨਪਾਵਹੀ॥ ਨਿਸੁਹੋਵਹਿਗੁਰਮੰਤਾ॥ ਜੀਉ
 ਆਪਚਲਾਵਹਿਤਿਉਚਲਦੇਕਿਛੁਦਸਿਨਨੰਤਾ॥ ੧॥ ਰੁਖਦੇਮ: ੫॥ ਕੁਰੀਏਕੁਰੀਏਵੇਦਿਆਤਲਗਾਨਾਮਹੇਰਾ॥ ਵੇਖੋਛਿਟਰੁਥੀ
 ਵਰੇਜਾਮਾਥਿਸੰਦੋਪੇਰੁ॥ ੧੫: ੫॥ ਸਚੁਜਾਣੈਕਚੁਵੈਦਿਓਤੁੰਆਪੁਆਪੇਸਲਵੇ॥ ਨਾਨਕਅਤਸਨੀਮੰਝਨੈਲੁਥਿਅਯਲਪਥ
 ਦਾਨੀਉਜੀਸਓ॥ ੨॥ ਭੋਰੇਭੋਰੇਗੁਨੇਸੇਵੇਦੇਆਲਕੁ॥ ਮੁਦਤਿਪਈਰਿਗਣੀਆਠਿਰਕਭੁਆਵੈਹੁਤਿ॥ ੩॥ ਪਉਨੀ॥
 ਤੁਪੁਰੁਪਨਰੇਖਿਆਜਾਤਤੁਵਰਨਾਭਾਗਾ॥ ਏਮਦਸਨਾਦਹਿਦੁਰਿਤੁੰਵਰਤਹਿਜਾਗਾ॥ ਤੁਸਭਘਟਭੋਗਹਿਆਪਤੁਪੁਲੇਪਨਲਾ
 ਗਾ॥

ਤੁੰ ਪੁਰਖ ਅਨੰਦੀ ਅਨੰਤ ਸਭ ਕੋ ਤਿ ਸਮਾਗਾ ਤੁੰ ਸਭ ਦੇ ਦਮਾਰਿ ਦੇ ਉਥਿ ਪਾਤੇ ਨਰਗਾ ਕਿਆ ਅਗਾਧੋ ਜਿਹਾ ਇਕੁ ਤੁੰ ਅਥਿ ਨਾਸੀ ਅਪਰ
ਪਰਾਗਿ ਸੁਮੇਲਾ ਸਿਤਿ ਗੁਰਾਪਾ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਕੁਲ ਤਗਾ ਸੇਵਕ ਸਭ ਕਰ ਦੇ ਸੇਵਰ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਤੇਗਾ ॥੧॥ ਭੁਖਣੇ ਮ: ੫॥ ਗੁਰੁ ਤਨਾ ਸ੍ਰੀ
ਛਾਇਆ ਗਾਠ ਲਨਾਥਿ ਓਭਾਹਿ ਜੀਨਾ ਗਾਮ ਮਥਾ ਤੇ ਤਿਨ ਉਸਤਾਦ ਪਨਾਹਿ ॥੧॥ ਮ: ੫॥ ਨਾਨਕ ਪੀਠਾ ਪਕਾਸਾ ਜੀਆ ਪਾਠਿਆ ਅਦ
ਮਉਨੁ ਦੁਆਰਾ ਸੁਤਿ ਗੁਰਾਪਾ ਖੇ ਬੈ ਠਾਠਾ ਕਰਹੁ ॥੧॥ ਮ: ੫॥ ਨਾਨਕ ਕੁਸਰੀਆ ਪਕਾਈਆ ਪਾਈਆ ਥਾਠੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰੁ ਮ
ਨਾਈਆ ਗੀਰ ਨਿਸੇਈ ਖਾਹਿ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁ ਪੁਨਗਮ ਰਿਖੇ ਲੁਰਾਇਆ ਫਿਰਿ ਉਥੈ ਪਾਈਆ ਏਕ ਮੰਦਰਿ ਪੰਥੇ ਹਰਿ ਨਿ
ਤਕਰਾਇ ਬੁਝਿਆਈਆ ਅਦਸਨਾਈ ਏਕ ਪੁਰਖ ਰਿਸੇ ਸਾਹੁ ਲੁਕਾਈਆ ਗਇਨ ਮਾਈਆ ਮੇਰੇ ਫਿਰਿ ਜੀਆ ਨਿਤ ਫਿਰਿ ਬੁਰਮਾ
ਈਆ ॥ ਗਾਠਾ ਦੇਵੈ ਕੀਤੀ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤ ਦਰਤਾਈਆ ਸਿਵ ਮਹੈ ਸਕਤੀ ਗਾਇਆ ॥ ਦੇਹਿ ਰਿਕਾਈਆ ਏਕਾਇਰੁ ਹੀ ਤੁ ਪੁਰ
ਖਿਆ ਜੋ ਸਤ ਸੰਗ ਮਿਲਾਈਆ ਜਲਾਇਰੁ ਬਿਬਉ ਠਾਠਿ ਓਨ ਲਾਮਾ ਸਿਮਾਈਆ ॥ ੬॥ ਭੁਖਣੇ ਮ: ੫॥ ਅਗਾਧੁ ਤਾਪ ਪਿਛ
ਠੇਹਨ ਮੁਰਤਾ ਨਾਨਕ ਸਿਉ ਏਹਾ ਦਰ ਬਹੁ ਨੀਨੇ ਵੀਨ ਮਨਾ ॥੧॥ ਮ: ੫॥ ਸਨਦ ਮੈਰਾਈਆ ਹੁਕਮੀ ਦਮਿਤੁ ॥ ਹੁਕਮੀ ਦਮਿ
ਅਪਦਾ ਕੀਨ ਠਾਠੈ ਰਿਤੁ ॥ ੨॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਮੁਲਾ ਲੁਮ ਬੈਠੀ ਪਰਗਟੁ ਬਿਅਗ ॥ ਸੋਈ ਸੁਤਾਵਾ ਬਾਨ ਜੀਥੈ ਪੀਰੀ ਏਨਾਨਕ ਜੀਤੁ ਫਿਰਿਆ ॥
੩ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਤੁ ਮੇਰੇ ਵਲੈ ਤੇ ਕਿਆ ਮੁਛਾ ॥ ਤੁ ਪੁਸਤਾ ਕੀਨੁ ਮੈਨੂੰ ਸੁਭਿਅਾ ਜਾਤੇਰਾ ਬੰਦਾ ਲਖ ਮੀਤੋ ਏਨਾ ਵਈ ਖਾਇ
ਖਰਚਹਾਰੀ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀ ਮੇਰੀ ਸਭ ਸੇਵਕ ਰੀਆਇ ਵੈਰੀ ਮਿਤੁ ਸਭ ਕੀਤੀਆ ਨਹਿ ਮੈਰਾ ਲੇਖ ਕੋਈਨ ਪੁਛਈ ਜੀਗਿ
ਬਖਸਿੰਦਾ ਅਨੰਦੁ ਭਾਈਆ ਸੁਖ ਪਾਈਆ ਮਿਓ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਸਰੋਕ ਜਸਵਾਰਿਆ ਜਾਤੁ ਪੁਛਾਵੈ ॥੭॥ ਭੁਖਣੇ ਮ: ੫॥
ਭੈਖਣ ਕੁੰਤੁ ਸਤ ਕੁਝ ਖਿਜੇ ਹਤ ਉਧਣੀ ॥ ਫਿਰਦਾ ਕਿਤੇ ਲਜਾ ਫਿਰਮਤਾ ਮਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮ: ੫॥ ਦੁਖੀਆ ਰਹਾਵੈ ਦੇਵ ਜਨਾ
ਏਤੁੰ ਪਈ ॥ ਜਾਦਾ ਲਖ ਭੁਵੇ ਪਿਰੀ ਰਿਖੈ ਤੇਜੀ ਦਸਾ ॥ ੨॥ ਛੁਹੀ ਜਾਈ ਕਰਾਰ ਦੁਹਾਵੈ ਮੈਠੀ ਠਿਆ ਸੋਈ ਹੋ ਅਮਾਦ ਜੀਨਾ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਭੋਇਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਓ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਕੁਖੈ ਤੇ ਸੁੰਦੁ ਪਨਾਵਿਆ ਪੈ ॥ ਜੀਨ ਜਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਸੋਰਹੁ ਕੁੰਝੀ ਪੈ ॥ ਜੇਰ
ਉ ਸਕੀਓ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਤਿ ਸਕੀ ਪਾਪ ਪੈ ॥ ਜਨ ਮਨ ਮਕੀ ਮਲ ਉਤਰੈ ॥ ਪ੍ਰਧਨੀ ਪੈ ॥ ਜੀਨ ਗਰਿ ਕੁਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਸੁ ਸੋਗਨ ਸਤਾ ਪੈ ॥ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਤੁੰ ਸਰਨਾ ਕਾਮਿਤੁ ਤੈ ਸਰਨਾ ਦਰਿਆ ਪੈ ॥ ਐਸੀ ਸੋਰਨ ਨੈਕ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਪਰਤਾ ਪੈ ॥ ਸਭ ਅੰਤ ਰਿਨ ਵਰਤਾਈਆ ਹਰਿਨ ਤੇਜਾ
ਪੈ ॥ ੮॥ ਭੁਖਣੇ ਮ: ੫॥ ਜੀਨਾ ਪਿਛੈ ਉਗਈ ਸੇਮੈ ਪਛੈ ਭੀਰਵਿਆ ਸੁ ॥ ਜੀਨਾ ਕੀ ਮੈਆ ਸਕੀ ਤਿਨਾ ਮਾਝੀਆ ਸਾ ॥੨॥ ਮ: ੫॥ ਗਿਲੀ ਗਿ
ਲੀ ਰੋਰੀ ਕੁ ਵਦੀ ਕੁ ਵਦਾਵਿਆਈ ॥ ਜੋ ਬੈਠੇ ਸੇਠਾ ਬਿਆਉ ਬਰੇ ਗਾਮ ਬਾਹਿ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਉਛਾ ਕੀਰ ਗੁਣਗਾ ਦਰਜੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖਾ ॥ ਪੁਰਖੇ ਗਾਬਿਰ ਬਾਹਰੇ
ਗਾਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋ ਮੰਗਾਨੁ ਗੁਸਾਈਆ ਜੀਤੁ ਭੁਖ ਲਾਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਪੁਰਖੀ ਉਦੇਹੁ ਰਸਨਾ ਪਦਾ ਜੀਤੁ ਚਾਕੀ ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਅਰ
ਦਾਸ ਸੁਣੀਦਾ ਤਰ ਪੁਰਖ ਕੀ ਉਮਤ ਲੁਭ ਲਾਵੈ ॥ ਪੁਰਖੇ ਖਾਇਆ ਦੁਖ ਪੁਰਖਾਈ ਚਾਕੀ ਉਮੰਗ ਦਰਿ ਤਿਨਾਵੈ ॥ ਸਕੇ ਇਕੁ ਪੁਰੀ
ਆਲਗ ਪੁਰਖੈ ਪਾਵੈ ॥ ਪਉਠਿ ਗੁਣਗਾ ਚਾਕੀ ਬਖਸਿਉ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਦੇਵਾਵੈ ॥ ੯॥ ਭੁਖਣੇ ਮ: ੫॥ ਜਾਨੁ ਏਤਾ ਖਾਕੁੰ ਸੁੰਦੀ ਕਿਤ ਜਾ
ਦੀ ॥ ਦੁਰਨ ਸੇਤੀ ਨੇਤੁੰ ਕੈ ਹਰ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਦੀ ॥੧॥ ਮ: ੫॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਧੁ ਪੜੀਨ ਨੀਵਣਾ ਦਿਸੈ ਸੋਰੇ ਨ ਬਿਦਾ ਤਿਸੁ ਮਿਉ
ਕਿਉ ਮਨੁ ਸੀਐ ਜਿਸ ਹਿਮਾ ਗੀ ਚਿੰਦਾ ॥੨॥ ਮ: ੫॥ ਰਤੇਰੰਗ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਮਨ ਤਨ ਅਤਿ ਗੁਲਾਨਾ ਨਾਨਕ ਦਿਨਾਵੈ ਅਲੁਰਿਆ ਜੀਤੀ

੪੦
੪੫

ਮ: ੫

੩੬੮

ਤੇਗੁਖਿਆਲਾ ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਨੀਉਜਾਤੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰ ਪੈਤਾ ਕਿਆ ਮੈਕਾਨਾ ॥ ਜਿਨੀਠਹੀਨਗੁਠਾਗਿਆਸੇਤੁਪੁਮਾਰਨਿਵਾਨਾ ॥ ਗੁਰੁਬੁਝਿ
ਨਲੁਪਰਲੰਘਾਇਆਜੀਤਾਪਦਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀਸਭਰਸੁਭੋਗਦਵਰਾਅਪਨਾ ॥ ਸਗਾਇਦੀਆਵਸਿਕਰਿਦਿਤੀਓਸਤਵਤਸਾਜਾਨਿ
ਤੁਲਾਈਆਉਤਲਗਦੀਆਨਹਿਖਿਜੋਤਨਾ ॥ ਜੋਇਛੀਸਿਠਲੁਪਾਇਦਗੁਰਮੰਦਰਿਏਨਾ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਤੁ ॥ ਗੁਰਾਇਰਹੁਰਿਦਮ
ਦਸੇਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਰੁਖਦੇਸ ॥ ੫॥ ਜਾਮੁਆਵਹਿਤਿਤੁਤੁਰਹੁਸੁਖਲਾਉ ॥ ਸਾਨਕਮਨਹੀਮੰਦਰਗਾਵਲਾਪਿਰੀਤਹਿਜਾਨਾਉ ॥ ੧੫ ॥ ੫॥ ਕਪੜੇਗ
ਵਿਕਾਰਹਿਹਰੇਹੀਛੁਗਾ ॥ ਖਾਕੁਲੋਕੇਰਾਤਿਨਕੋਰੋਤੇਦੀਰਾਗੁ ॥ ੨੫ ॥ ੫॥ ਕਿਆਤੁਕਹਿਬਿਆਪਾਸਕਰਿਹੀਅਨੈ ॥ ਹਿਕਅਪਗਾਥੀਉਸੰਤਕੀਰੇ
ਨਜਿਤੁਭਕੀਸੁਖਦਾਤਾਗਾ ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਨੁਕਰਮਾਹਰਿਨੀਉਨਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮਨੁਮਾਨਲਗੈ ॥ ਧਰਮਪੀਰਕਥਾਅੰਦਰੇਇਪਾਪੀ
ਮੂਲਨਤਗੈ ॥ ਅਹਿਕੁਕਰੇਸੁਅਹਿਕੁਪਾਏਇਕਘੜੀਮੁਹਤਿਲਗੈ ॥ ਚਰੇਗੁਰਮੈਸੋਧਿਆਵਿਨੁਸੰਗਤਿਅੰਕਰੁਨਗੈ ॥ ਗਉਮੈਮੂਲਾ
ਛੁਟਈਵਿਨੁਸਾਧੁਸਤਸੰਗੈ ॥ ਤੇਰਹੁਭਾਹਿਨਪਾਵਈਨਿਰਭੁਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨੁਰੰਗੈ ॥ ਜਿਨਜਨਗੁਰਮੁਖਿਮੁਖਿਸੁਖਦੀਬੁਟਾਅਰਗੈ ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਤੇ
ਸੁਖਪਾਈਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਦੀਲਗੈ ॥ ੧੧ ॥ ਰੁਖਦੇਸ ॥ ੫॥ ਲੋਕੀਦੋਹਰਜਾਇਸੇਮੀਰਾਮੀਰੀਸਿਗਾ ॥ ਹਠਮੰਝਾਸੁਪਣੀਚਉਦੇਸੁਖਅਲਾਉ ॥
੧੫ ॥ ੫॥ ਮਾਣਕੋਸਿ ॥ ਮਾਉਛੀਨਾਪਈਅਪਾਹਿ ॥ ਹਿਆਉਮਹਿਜੰਠਨਾਮੁਖਹੁਸੁਅਲਾਉ ॥ ੧੫ ॥ ੫॥ ਮੁਖੀਆਉਸੇਜਨੈਣਪਿਰੀ
ਵਿਛਾਵਣਾ ॥ ਜੇਰੇਖਹਿਹਿਕਦਰਤਸੁਖਕੀਮਧੁਬਾਗੇ ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨੁਲੋਚੈਹਰਿਮੀਲਣਕਉਕਿਉਰਸਾਪਾਈਆ ॥ ਮੈਥਾਇਨਤੋ
ਸਾਹਿਬਾਨਿਬਿੰਦੁਬੁਲਾਈਆ ॥ ਮੈਰਾਕਉਰਾਭਾਭੀਆਤੁਪੁਜੇਵਰਨਸਾਈਆ ॥ ਮੈਰਸਹੁਮਾਰਗਸਿਤੋਕਿਉਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਈਆ ॥ ਮਸਮਰ
ਪਹੁਹਉਮੈਤਨੁਇਤਪੰਥਜੁਲਾਈਆ ॥ ਨਿਤਸੇਵਹੁਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾਸਤਸੰਗਮਿਥਾਈਆ ॥ ਸਭੇਆਸਾਪੁਰੀਆਗੁਰਮੁਖਲੁਲਾਈ
ਆ ॥ ਤੁਪੁਜੇਵਰੁਹੋਰਨਸੁਣਈਮੇਰੇਸਿਰਗੁਸਾਈਆ ॥ ੧੨ ॥ ਰੁਖਦੇਸ ॥ ੫॥ ਮੁਖੀਆਉਤਖਤਿਪਿਰੀਮਹਿਜੋਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਪਾਵਲਿਛਾਵੇ
ਕੋਲਕਵਲਸਿਵੈਬਿਗਸਾਵੇ ॥ ੧੫ ॥ ੫॥ ਪੀਰੀਸਿਰ ॥ ਰੁਖਮੁਲਾਵਲਈਵਿਥਾ ॥ ਜਾਣੁਮਿਠਾਈਇਖਬੇਈਪੀੜੈਨਾਹੁਟੈ ॥ ੧੫ ॥ ੫॥
ਠਗਾਨੀਹੁ ॥ ਮਰੇਨਜਾਣਗੀਧਬਾਨਗੀ ॥ ਸੁਖਘਟਾਉਨੂੰਇਸਪੀਪਾਟੁਘਰਪਣੇ ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕਲਕਲਾਨਹਿਪਾਈਐਪ੍ਰਭਅ
ਲਖਅਲੇਖੀ ॥ ਘਟਰਸਨਕਮਤੇਠਿਹਿਨਲਿਛੀਐਭੇਖੀ ॥ ਵਰਤਕਹਿਚੰਦ੍ਰਾਇਸੇਕਿਤੈਨਲੇਖੀ ॥ ਵੇਰਪਤਹਿਸੰਪੂਰਨਤਤਸਰ
ਪੇਖੀ ॥ ਤਿਯਕੁਕਰਹਿਇਸਨਾਨਕਭੀਤਰਿਕਾਲੇਖੀ ॥ ਭੇਖੀਪ੍ਰਭੂਨਲਭਈਵਿਨੁਸਰੀਸਿਖੀ ॥ ਭੁਲਾਮਾਰਗਸੇਪਵੈ ॥ ਜਿਸੁਪੁਰਮਸਤ
ਕਲੇਖੀ ॥ ਤਿਨਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆਆਪਣਾ ॥ ਜਿਨਗੁਰਮਖੀਦੇਖੀ ॥ ੧੩ ॥ ਰੁਖਦੇਸ ॥ ੫॥ ਸੋਨਿਵਾਹੁਗੁਰਜੋਰਲਾਉਨਾਥੀਐ ॥ ਕਰਕੁ
ਨਾਈਛੁਰਿਸੰਮਲਸਚੁਪਈ ॥ ੧੪ ॥ ੫॥ ॥ ਹਰਸਮਾਣੀਜੋਤਿਜਿਉਨਲਘਹਉਚੰਦ੍ਰਮਾ ॥ ਪਰਗਟੁਥੀਆਮੀਪਨਾਨਕਮਸਤਕ
ਹਿਖਿਆ ॥ ੧੫ ॥ ੫॥ ਮੁਖਸੁਹਾਵਣਾਮੁਚਉਆਠਪਹਿਗੁਣਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕਰਗਾਹਮੰਨੀਐਸਿਲੀਲਿਥਾਵੇਥਾਉ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ
ਬਾਹਰਿਭੇਖਨਪਾਈਐਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥ ਇਕਸਹਰਿਜੀਉਬਾਹਰਿਸਭਾਠਿਰੈ ॥ ਨਿਕਾਮੀ ॥ ਮਨਰਤਾਕੁਟੰਬਸਿਉਨਿਤਗਰਬਠਿਰ
ਮੀ ॥ ਠਿਗਹਿਗੁਮਾਨੀਜਗਮੁਕਿਆਗਰਬਹਿਦਾਮੀ ॥ ਚਲਦਿਆਨਾਲਨਚਲਈਖੋਜਾਈਬਿਲਾਮੀ ॥ ਬਿਚਰਦੇਠਿਗਹਿਸੰਸਾਰ
ਰਮਹਿਹਰਿਨੀਉਤੁਕਾਮੀ ॥ ਕਰਮੁਖੁਲਾਗੁਰਪਾਈਆਹਰਿਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋਜਨਗਰਿਕਾਸੇਵਕੋਹਰਿਤਿਸਕੀਕਾਮੀ ॥ ੧੪ ॥
ਰੁਖਦੇਸ ॥ ੫॥ ਮੁਖਹੁਅਲਾਏਹੁਮਰਣਪਛੰਦ੍ਰੋਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਾਖਕੁਜੀਨਾਯਕੀਨਾਹਿਕਸਿਉ ॥ ੧੫ ॥ ੫॥ ਜਾਣਵਸਿ
ਦੇਮੰਝਪਛਾਣੁਕੋਕੜੋ ॥ ਤੈਤਨਪੜਦਾਨਾਹਿਨਾਨਕਜੈਗੁਰਗੋਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ੫॥ ਮਤਛੀਕਾਂਛਕੁਆਹਪਾਵੁਦੈਪੀਵਸਾ ॥

ਰਗੁਮਾਰੁ ਧਾਣੀ ਰਗਤਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੨੬੩

ਪੰਠੀ ਆਕ ਵਨ ਕੁਮਾਤਿ ਤੁਮ ਲਾਗੇ॥ ਬੁਝੁ ਹੁੰਦੇ ਪਰ ਵਰਸਾ ਲਾਸਿ ਉਰ ਮਨ ਪਤੁ ਅਰਾਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹੇ ਕਾ ਕਿਆ
ਗੁਨ ਪਰ ਚੰਦਨ ਜਸੁ ਰਾਗਾ ਰਮਨ ਮਕੀ ਗਤਿ ਨੀ ਜਾਨੀ ਕੈ ਸੇ ਉਤਰ ਸਿ ਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਜੀਅ ਬਧੁ ਸੁਧ ਰਮ ਕਰਿ ਸੁਪੁਤੁ ਅਪਰ ਮਕੁ
ਕਤ ਭਾਈ॥ ਆਪ ਸਕ ਉਮੁ ਨ ਵਰ ਕਰਿ ਬਾਧੁ ਕੋ ਕਹੁ ਕੁਸਾਈ॥ ੧॥ ਮਨ ਕੇ ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਬੁਝੁ ਕਾਹਿ ਬੁਝਾਵੁ ਰਾਈ॥ ਆਇ
ਆਕਰਨ ਬਿਦਿਆ ਬੇਚੁ ਜਨਮ ਆਬਿਰਥਾ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਨਾਰਦ ਬਰਨ ਬਿਆਸੁ ਕਹੁ ਤੁਹੈ ਸੁਕ ਕੁਤੁ ਪੁਛੁ ਜਾਈ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇ
ਰਮ ਛੁਟੁ ਨਾਹਿ ਤਾ ਬੁਝੈ ਰਾਈ॥ ੧॥ ੧॥ ਮਾਰੂ ਬਨਹਿ ਬਸੇ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐਨ ਉਲਛਿ ਮਨੁ ਨ ਤਨੈ ਬਿਕਾਗਾ ਜਿਧਰ ਬਨਸ
ਮਸਰ ਕੀਆ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੀਸਾ॥ ੧॥ ਸਾਰ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਰਾਮਾ ਰੰਗ ਰਵੁ ਆਤਮੈ ਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨ ਟਾਰ ਸਮਝੇ ਪਨ ਕੀ ਆਕ
ਤਾ ਗੁਣ ਮਹਿ ਬਾਸਾ॥ ਮਨੁ ਜੀਤੇ ਜਗੁ ਜੀਤਿ ਆਜਾ ਤੇ ਬਿਬਿਖਾ ਤੇ ਹੋਇ ਉਦਾਸਾ॥ ੧॥ ਅੰਨ ਨ ਦੇਇ ਸਭੈ ਕੋਈ ਟੁਕ ਰਾਤ ਮਾਹਿ ਬਿ
ਡਾਨੁ॥ ਬਿਆਨ ਅੰਨ ਨੁ ਜਿਹ ਪਾਇ ਆਤੇ ਲੋਇ ਨ ਪਰਵਾਨੁ॥ ੧॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬਨਾਨਿ ਅਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦੀਆ ਜਮ ਸੁਣਾਈ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਗਤਿ ਹਰਿ ਭੋਇ ਆਮ ਬਸੇ ਰਾਮੁ ਕੁਤੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੧॥ ੨॥ ਮਾਰੂ ਰਿਪਿ ਸਿਪਨਾ ਕਉ ਟੁਹੀਤ ਬਕਾਹੁ ਸਿਉ ਕਿ
ਆਕਾਜਾ ਤੇ ਰੇ ਕਹੈ ਕੀ ਗਤਿ ਕਿਆ ਕਹੁ ਮੈ ਬੋਲਤੀ ਬਰਛਾਜਾ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਜਿਹ ਪਾਇ ਆਰਾਮਾ ਤੇ ਰਵਤਿ ਬਾਰੇ ਬਾਗ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਸੁਠਾ ਜਗੁ ਰਹੈ ਕੈ ਘਨਾਹਿ ਨੁਤਾਇ ਬਰਤਨ ਕੀ ਆਸਾ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਾ ਜਿਹ ਜਨ ਪੀਆ ਤਿਨ ਬਹੁ ਰਨ ਭਈ ਪਿਆਸਾ॥ ੧॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਹ ਬੁਝੈ ਆਮਾਸਾ ਤੇ ਭਾਇ ਆਨਿ ਰਾਸਾ॥ ਸਭੁ ਸੁਨੁ ਨਹੀ ਆਇ ਆਜ ਉਭਾਰ ਮਭਾਇ ਆਉਦਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਨਮੁ
ਰਜੁ ਰਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਤਾਰਿ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨੁ ਭਾਇ ਆਕੁ ਮਗਾਇ ਆਸੁ ਦ੍ਰਿਪਾਗ॥ ੧॥ ੩॥ ਮਾਰੂ ਉਦਕ ਸਮੁੰਦ
ਸ ਲਥ ਕੀ ਸਾਖਿਆ ਨਦੀ ਤਰੰਗ ਸਮਾਵਹਿ॥ ਸੁਨਹਿ ਸੁਨਹਿ ਮਿਲਿ ਆਸ ਮਦਰ ਸੀਪ ਵਨੁ ਪੁੱਜਾਵਹਿ॥ ੧॥ ਬਹੁ ਰਹਮ ਕਹੈ ਆਵ
ਹਿ॥ ਆਵਨ ਜਨਾਹੁ ਕਮਾਤਿ ਸੈਕਾ ਹੁਕੈ ਬੁਝੁ ਸਮਾਵਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬ ਚੁਕੈ ਪੰਚ ਪਾਤ ਕੀ ਰਚਨਾ ਐ ਸੇ ਰਹਮ ਚੁਕਾਵਹੇ
॥ ਦਰਸਨੁ ਛੋਡ ਭਏ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿ॥ ੨॥ ਜਿਤੁ ਮਲਾਏ ਤਿਤੀ ਭਾਗੇ ਤੈ ਸੇ ਰਹਮ ਕਮਾਵਹਿ॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਜਉ ਮਪਨੀ ਤਉ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਸਮਾਵਹਿ॥ ੩॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਮਰਹੁ ਨ ਜੀਵਤੁ ਪੁਨਰਿ ਪਿਜਨ ਮੁਨਹੋਈ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇਨਾ ਮਸਮਾਨੇ ਸੁਨਹਿ ਆਲਿਵ ਸੋਈ॥ ੧॥ ੪॥ ਮਝਾ ਜਉ ਤਮ ਮੋਕ ਉਦੁਰ ਕਰਤੈ ਤਉ ਤਮੁ ਕਤਿ ਬਤਾਵਹੁ॥ ਏ
ਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਗਹਿ ਓਸ ਗਲ ਮਹਿ ਅਬ ਕੈ ਸੇ ਰਹਮਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਮੋਕ ਉਤਰ ਕਤਾ ਲੈ ਜਾਈ॥ ਸੋਧ ਉਮੁ ਕਤਿ ਕਤਾ ਦੇ ਉਕੈ ਸੀ ਕਿਰਿ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਪਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਤ ਬੈਲ ਗੁਰੁ ਮੈ ਨ ਬਲਗਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਅਬ ਤਉ ਬਿਮਲ ਰੁਏ ਘਟੀ
ਮਹਿ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੨॥ ੫॥ ਮਾਰੂ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਕੋ ਏਕੀ ਏਕ ਰਨੇਕੋ ਛੋਡਿ ਗਾਇ ਆਸੇ ਗਵਨੁ॥ ੧॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ
ਤਉ ਮਨ ਭਾਵਨੁ॥ ੨॥ ਜਬ ਜਮ ਆਇ ਕੇਸਤੇ ਪਕੈ ਤਤੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਛਰਾਵਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਲੁ ਮਕਾਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਨਾ ਏਤ
ਪਰ ਪੰਚ ਬਧਾਵਨੁ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤੈ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨਾ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ॥ ੨॥ ੬॥ ਮਝਾ ਦੇਹਿ ਗਾਵਾ ਜੀਉ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਿਬਸਿ
ਪੰਚ ਕਿਰਸਾਨਾ॥ ਨੈਨੁ ਨ ਕਟੁ ਸੁਵਨੁ ਰਸ ਪਤਿ ਇੰਦ੍ਰਿ ਕਹਿ ਆਨਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਅਬਨ ਬਸਉ ਇਹ ਗਾਉ॥ ਪਰੀ ਪਰੀ ਕਾਲੇ ਖਾਮ
ਗੈ ਕਾਇ ਬੁਝੈ ਤੁਨਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਰਮ ਗਾਇਨ ਬਲੇ ਖਾਮ ਗੈ ਬਾਕੀ ਨਿਕਸੀ ਭਾਰੀ॥ ਪੰਠਿ ਕ੍ਰਿਸਾਨੁ ਰਾਗ ਗਏ ਭੈ ਬਾਧਿ ਓਜੀ ਉਦ
ਰ ਬਾਰੀ॥ ੨॥

ਇ

ਜਾਨੇ ਪਾਏ ਸੋਇ ਵਲਾਏ ਐ ॥
ਕੁਝ ਬੀਰੀ ਭੀ ਬੇਨਤੀ ਬੈਰਾਗੀ ਅਤੇ

ਕੁਝ ਬੀਰੀ ਬੀਰੀ ਸੁਰੇਸ਼ੀ ਤੇ ਕੁਝ ਬੀਰੀ ਬੀਰੀ ॥ ਅਬਕੀ ਬਾਰ ਬਖਸ਼ਿ ਦੇ ਕੁਝ ਬੀਰੀ ਬੀਰੀ ॥ ੧ ਥੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਾਰੂ ਬੀਰੀ ਕੀ ॥ ਅਨਭਉ ਕੀ ਨੈਨ ਦੇਖਿਆ ਬੈਰਾਗੀ ਅਤੇ ਬਿਨ ਬੈ ਅਨਭਉ ਹੋਇ ਵਲਾਏ ਐ ॥ ਸਾਹੁ ਹੁਰ ਦੇ ਕੈ ਤਾਭਉ ਪਵੈ ਬੈ
ਰਾਗੀ ਅਤੇ ॥ ਜੁਕ ਮੈ ਬੁਝੈ ਤਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਵਲਾਏ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਿਪਾਖੀ ਰੁਨਕੀ ਜਟੀ ਬੈਰਾਗੀ ਅਤੇ ਪਾਖੀ ਰੁਨਕੀ ਜਟੀ ਬੈਰਾਗੀ ਅਤੇ
੨ ॥ ਰਿਸਨਾ ਪਾਸਨ ਛੋਹ ਟੀ ਬੈਰਾਗੀ ਅਤੇ ਮਮਤਾ ਜਲ ਅਪੰਡ ਵਲਾਏ ਐ ॥ ੪ ॥ ਚਿਤਾ ਨਾਲ ਤਨੁ ਜਾਣਿਆ ਬੈਰਾਗੀ ਅਤੇ
ਜੇ ਮਨੁ ਸਿਰਤ ਕਹੋਇ ਵਲਾਏ ਐ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਨਹੀ ਵਈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭ ਕੋਇ ਵਲਾਏ ਐ ॥ ੬ ॥ ਕਰਮੀ
ਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਅਤੇ ਮੋਕ ਉਭਉ ਨ ਲੁਪਾਉਤਾ ਵਲਾਏ ਐ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਮਾਰੂ ਰਾਜਨ ਕਉਨ ਤੁਮਰੇ ਅ
ਵੈ ॥ ਅਸੈ ਕਾਉ ਬਿਦਰ ਕੋ ਦੇਖਿ ਓਹੁ ਗਰੀਬ ਮੋਹਿ ਰਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਦੇਖ ਰਾਮ ਤੈ ਕੁਲਾਸੀ ਰਿਗਦਾਨ ਨਾਨਿ
ਅਗਤੁ ਮਰੇ ਦੁਪਾ ਬਿਦਰ ਕੋ ਪਾਏ ਅੰਤਿ ਕਰਿ ਮੈ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਖੀਰ ਸਮਾਨ ਸਾਗ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਰੈਨ ਬਿਤਨੀ ॥ ਕਬੀਰੋ ਕੋ ਰਾਮ
ਨਾਥਿ ਨੈਨੀ ਜਾਤ ਨ ਕਾਪੂ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਸਭੇ ਕੁਕਬੀਰ ਗੰਗਾ ਨਦੀਆ ਬਾਨਿ ਓਪਾਰਿ ਓਨੀ ਸਾਨੈ ਪਾਉ ਬੇਰੁ ਮਾਰਿ ਓ
ਰਮਾ ਅਬਨੁ ਭੁਨਕੇ ਦਓ ॥ ੧ ॥ ਸੁਭ ਸੋ ਪਤਿ ਚਾਨੀ ਐ ਜੁਲੈ ਚੀਨ ਕੋ ਤੇਤਾ ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਨੁ ਛੁਭੈ ਬੇਤਾ ॥

੨ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥

੧ ਥੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚਾਰ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰੇ ਸਿਧੀ ਮਿਲੈ ਦੁਲਹ ਪੁਰੀ ਸਿਰਨ ਪਾਰਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਾਇ ਓਹੁ ਜੁਗਾਨੀ ਓਹੁ ਜੁਗੀਰਤਿ ਮਾਥੈ ਛਤ ਪਾਰਿ ॥
੧ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਪਾਰਿ ਕੋ ਨਤ ਰਿਓ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਸਾਪ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਵਾਕੋ ਨਾਮ ਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਖ ਚਕ੍ਰ ਮਾਲ
ਤਿਲਕਾ ਬਿਰਾਜਤ ਦੇਖ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨ ਮਛਰਿ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭੁਏ ਰਾਮ ਬਲਗਰਜ ਤਨ ਮਮਰਨ ਸੰਤਾਪੁ ਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ਅੰਬਰੀ ਕਕਉ
ਦੀਓ ਅਭੈ ਪਦੁ ਨ ਰਹੀ ਬਨ ਮਧ ਕਕਰਿ ॥ ਨਉ ਨਿਧ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਸੁਰ ਮੈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਨੁਟਿ ਰਿਓ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ ਤੇਤ ਮਾਰਿ ਓਹੁ
ਨਾਥ ਸਨਸਿੰਘ ਪੁਰੋਇ ਦੇਤ ਪਾਰਿ ॥ ਨਾਮ ਕਰੈ ਭਗਤਿ ਬਿਕੇਸੁ ਅਨੁ ਬਲ ਕੇ ਦੁਆਰ ਖੋਲੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੂ ਬੀਰੀ ਕੀ ॥
ਦੀਨਾ ਬਿਸਾਰਿ ਓਹੁ ਦੇਵ ਨੈਨ ਬਿਸਾਰਿ ਓਹੁ ॥ ਪੇਦੁ ਰਿਓ ਪਸੁ ਮਾਨਿ ਉਸੈ ਓਹੁ ਮਾਨੁਖ ਨ ਮਰੈ ਤਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂੰ ਨੀਕੀ ਨੀਕੀ ਰਿਓ ਓਹੁ ਪੈਵੈ ਭੂਠਾ ॥ ਸੁਅਨੁ ਸੁਕਰ ਬਾਇਸ ਨਿਵੈ ਟਕਤ ਠਾਠਿ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਆਪ ਸਕਉ ਦੀਰਘ ਕਰਿ
ਜਾਨੈ ਅਭੈ ਨ ਕੋਲ ਪਾਤਾ ॥ ਮਨ ਸਾਥਾ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਦੇਖੈ ਦੇਖ ਕਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮੀ ਕੋ ਪੀਚਾ ਤੁਰੀ ਬਾਜੀ ਗਰਬੇ ਕਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ਨਿੰਦਕ ਰੋਜਨ
ਮਸਿਰੈ ਨੇਕ ਬਹੁਨ ਸਿਮਰਿ ਓਹੁ ॥ ੫ ॥ ਚਾਰਿ ਬੀਰ ਚੇਤੈ ਨੀ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਖ ਧਰਾ ਗੁਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਾਨਿ ਓਹੁ ਨੀਕੈ ਸੇਉ ਤਰ ਸਿਪਾਹਾ ॥ ੬ ॥

੧ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਨੈਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥

੧ ਥੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚੰਦ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਆਨਾ ਸਤਿ ਪੁਰਿਆ ਸੁਰ ਸਤ ਪੈ ਨਾਮ ਰਤੁ ਕੀਆ ॥ ਅਬਲ ਬਲੁ ਤੇ ਫਿਰਿਆ ਅਚਲੁ ਚਲੁ ਥਾਪਿਆ ਅਧਕਿਧ
ਕਿਮਾਤਤ ਅਧਿਓ ਪੀਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮਾਰਿ ਗੁਣ ਮਾਰਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਤੇਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦਿਸੈ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਖ ਕਉ ਅਗਧਿ
ਆਸਰ ਪਕਉ ਸਗਧਿਆ ਸਲਲ ਕਉ ਸਲਲ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਸੁਦਿ ਤੇਜੈ ਦੇਓ ਜੈ ਦੇਓ ਕਉ ਸਿਮਾ ਬਹੁ ਮਨਿ ਰਾਣਾ ਓਹੁ ਵਲੀ ਦੁਪਾਇ
ਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੂ ਬੀਰੀ ਕੀ ॥ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਪਛਤਾ ਰਿਗਾ ਮਨਾ ॥ ਪੀਨੀ ਅਗਲੋ ਕੁਰਤੁ ਤੈ ਅਜਕਾਲ ਉਠਿ ਜਾ ਰਿਗਾ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲ ਚਲਾ ਗੇਜਨ ਮਗਵਾਇਆ ॥ ਮਾਰੂ ਮੁਖ ਰਿਗਾ ॥ ਪੁਨੇ ਬਨ ਕਾਗਰ ਬੁਨਕੀ ਜੈ ਕਾਗਰ ਜਿਉ ਗਲ ਜਾਗਾ ॥

ਜਉ ਜਮਾਇ ਕੇ ਸਗਲਿ ਪਟਕੈ ਤਾਹਿ ਹੁਕ ਛੁਨ ਬਸਾਹਿ ਗਾ ਸਿਮਰਨੁ ਭਜਨੁ ਏਯਾਨ ਹੀ ਕੀਨੀ ਤਉ ਖੁਭੈ ਏਕਾ ਧਰਿਗਾ ॥ ਧਰਮ
 ਹਾਇ ਨ ਬਲੇ ਖਾਮਗੈ ਕਿਆ ਖੁਭੈ ਕੈ ਨਾਹਿ ਗਾ ਕਤੁਕ ਬੀਰ ਸੁਨਹੇ ਸੰਤੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤਰਨਾ ਤਗਾ ॥ ੩ ॥
 ੧ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੧ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਲੀ ਸੀ ਗਵਿਹਾ ਸਜੀ ਕੀ ॥
 ਐਸੀ ਲਾਲਤੁ ਬਿਨੁ ਕਉਨ ਕਰੈ ॥ ਗਹੀ ਬਨਿ ਦਾਨੁ ਹੁਸ ਈ ਆਸੇ ਰਮਾ ਬੈ ਛੁੜ ਪਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ਨਾ ਕੀ ਛੋਤ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤਾ
 ਪਰਤੁ ਹੀ ਰਹੈ ॥ ਨੀਰੁ ਉਚਕਰੈ ਮੇਰਾ ਬਿਦਗੁ ਤੇਨ ਛਰੈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮ ਦੇ ਉਕ ਬੀਰ ਤੈ ਲੋਚਨ ਸਪਨਾ ਸੈਨੁ ਤਰੈ ॥ ਕਹਿ ਗਵਿਹਾ ਸੁਖੁ
 ਰੇ ਸੰਤੁ ਤੁਹਿ ਨੀ ਉਤੇ ਸੁਭੈ ਸਰੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਮਾਹੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਰਤ ਰਚਿਤਾ ਮਨ ਕਾ ਮਧੇ ਨ ਬਸ ਜਾ ਕੈਰੈ ॥ ਚਰਪ ਚਰਬ ਅਸਟ ਰੁਚਿ
 ਧਨ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਕੈ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪ ਸਿਰਸ ਨਾ ਅਵਰੁ ਸਭ ਛਾਡ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ
 ਪੁਰਾਨ ਬੇਰ ਬਿਪਰ ਉਤੀਸ ਅਛੁਰ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਆਸ ਬਿਚਾਰ ਕਹਿ ਓ ਪਰਮਾਰ ਬੁਧ ਮਨ ਮਸਰਨਾ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਜਿ ਸਮਾਧਿ ਪਾਧੁ ਰਤੋ
 ਇ ਬਠੈ ਰਾਗ ਲਿਵਲਾਹੀ ॥ ਕਹਿ ਗਵਿਹਾ ਸਉ ਰਸ ਰਸ ਮਾਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਰੀ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਲੀ ਸੀ ਗਵਾਈ ਜੀ ਕੀ ॥
 ਮਨੁ ਤਮਰੋ ਬਾਧਿ ਓ ਮਾਈ ਕਵਲ ਨੈਨ ਅਪੁਨੇ ਗੁਨ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ਤੀਖਣ ਤੀਰ ਬੋਧਿ ਸਹੀਰੁ ਰਾਇ ਓ ਮਾਈ ॥ ਲਾਗੈ ਓਤ ਬ
 ਨਾਨਿ ਓਨੀ ਮਥਾ ਸਹਿ ਓ ਜਾਈ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਤੁ ਮੰਤੁ ਅਓਖ ਧੁਕਰ ਉਤ ਉਪੀਰਨ ਜਾਈ ॥ ਪੈ ਕੋ ਉਪਕਾਰ ਕਰੈ ਕਰਨ ਚਰਦੁ ਮਾਈ ॥
 ੨ ॥ ਨਿਕਟਿ ਉਤੁ ਮਨੁ ਰਿਨਾ ਹੀ ਬੇਗ ਮਿਲਤੁ ਮਾਈ ॥ ਮੀਰਾ ਹੀਰ ਪਰਸੁ ਅਮੀਰਾ ਏ ਮਾਲਤ ਕੀਤ ਪਾਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਰੀਮਾਈ ਕੰਢ ਲੈ
 ਨ ਅਪਨੇ ਗੁਨ ਅਪੁਨ ਬਾਧਿ ਓ ਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਨਮ ਛਕ ਬੀਰ ਕੇ १ २ ॥ ਨਾਮ ਦੇਵੀ १ ॥ ਜੈ ਦੇਵੀ १ ॥ ਰਵਦਾਸ ਜੀ ੨ ॥ ਮੀਰ ਜੀ १

ਤਿਨ ਕਾਜੇ ੧੮ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਬਾਰਾ ਮਾਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥
 ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਕਿਰਤ ਕਰੰ ਮਾ ਪੁਰਬ ਕਮਾਇਆ ॥ ਓਹਿ ਸਿਰਸੁ ਧਸਤ ਮਾ ਦੇਹਿ ਸੁਤੁ ਭਲਾ ॥ ਤਰਿ ਰਚਨ ਭੇਰੀ ਕਿਆ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ
 ਕੀਨ ਜੀਵਾ ॥ ਧ੍ਰਿਅ ਬਾਝ ਦੁਹੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥ ਰਚਨਾ ਰਚੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਕਰਮ ਸੁਕਰ ਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿ
 ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਧਨ ਤੂੰ ਸੁਣ ਅਤ ਮਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਬਖੀਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਓ ਬੋਲੈ ਕੋ ਕਲ ਬਾਲੀਆ ॥ ਸਾਧਨ ਸਰ ਰਸੁ ਤੇ ਲੈ ਅੰਕਸ ਮਾਈਆ ॥ ਤਰਿ ਅੰਕਸ
 ਮਾਈ ਜਾਪੁ ਭਭਾਣੀ ਸਾਸੇ ਰਗਣ ਨਾਗੇ ॥ ਨਵ ਪਰਿਥਾ ਪਮਲ ਪਰ ਉਠੈ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸ ਮੁਹਾਰੇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨਿ ਸਬਾਸੁ
 ਰਹੀ ਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਭੁ ਓ ਪ੍ਰਿਭੁ ਦੈ ਬਖੀ ਤ ਕੋ ਕਲ ਸਬਦ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਸੁਭਿ ਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾ ਪਦੇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਤ ਰਵੈ
 ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥ ਕਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਵਿਸਾਰੀ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹਰਿ ਓ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਉਕਿ ਮੁਕੇਰਾ ਹਰਿ ਬਿਹਰਨੁ ਜਾਏ ॥ ਓਟਿ ਗਈ
 ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੇ ਕਏ ਪਾਵਿ ਰਸ ਰੀਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਰਾਪੁ ਖੁਪਾਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਪੀਗਾ ॥ ੩ ॥ ਬਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਰ ਬੁਟਿ ਸੁਹਾਵਈ ॥
 ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਸਾਜਿ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਬਣੀ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵੈ ਜਾਪੁ ਭਭਾਵੈ ਪਰ ਉਠੈ ਗੁਣ ਸਾਗੀ ॥ ਪਰਿਪਰਿ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋ ਰਗਾਇ
 ਹਉ ਕਿਉ ਕੰਤਾਵਿ ਸਾਗੀ ॥ ਉਨਵ ਪਨ ਛਾਏ ਬਰਸੁ ਸੁਭਾਏ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਰਿ ਆਵੈ ॥ ੪ ॥

ਚੜ੍ਹ ਬਸੰਤੁ ਭਲਾ ਭਵਰੁ ਸੁਤਾ ਵੇਨੋ ॥ ਬਹੁ ਭੁਲੇਖੰ ਬਾਰਮੈ ਪਿਰੁ ਪਰ ਬਾਹੁ ਨੈ ॥ ਪਿਰੁ ਪਰਿ ਨਤੀ ਆਵੈ ਪਰਿ ਉਤ੍ਰੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਾ
ਓਰੋ ਪਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਕੋਕਲ ਅੰਬੁ ਸੁਹਾਵੀ ਬੋਲੈ ਕਿਉ ਦੁਖ ਅੰਕਸੁ ਹੀਜੈ ॥ ਰੁਵਰੁ ਰੁਵੰਤਾ ਭੁਲੀ ਭਾਈ ਕਿਉ ਨੀਵਾ ਮਹੁ ਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਤਿਸੁ ਜਨ
ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਰਪਨੁ ਪਾਏ ॥ ੫੫ ॥ ਵੈਸਾਖੁ ਭੁਲਾ ਸਾਖਾ ਦੇਸ ਕਰੇ ॥ ਧਨ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਦੁਆਰੁ ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ॥ ਪਾਰਿਅਤਿ
ਪਿਆਰੇ ਦੁਰਤਾਰੇ ਤੁਧਾ ਬਿਨੁ ਅਨੁਨ ਮੋਲੈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉ ਟਕਰੈ ਤੁਧਾ ਵੈਰੇਖਾ ਦਿਖਾਵੈ ਛੋਲੈ ॥ ਦੁਰਾਨਾ ਨਾ ਅੰਤਰਾ ਮਾਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਮਨੁ
ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਵੈਸਾਖੀ ਪੁਰ ਪਾਵੈ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦੁ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ੫੬ ॥ ਮਾਨੁ ਜੇ ਠਰੁ ਛਾਪੀਤ ਮਾ ਕਿਉ ਬਿੰ ਸਰੈ ॥ ਬਲਤਾ ਪਹਿਸਰੁ ਰਾਸਾ ਪ
ਨਾ ਬਿਨ ਉਕਰੈ ॥ ਪਾਪ ਬਿਨ ਉਕਰੇ ਦੀਗੁਣ ਸਾਰੇ ਦੀਗੁਣ ਸਾਰੀ ਪੁਰੁ ਭਾਵਾ ॥ ਸਾਰੈ ਮਤਲਰ ਤੈ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣ ਦੇਹਿਤ ਆਵਾ ॥ ਨਿਆ
ਤੀਨਿ ਤਾਣੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਠਨਾ ਟੈਤਿ ਸੁਜੈ ਸੀਕਰ ਮਾਸਿ ਲੈ ਗੁਣ ਗਯਲੀ ॥ ੫੭ ॥ ਅਸਾ ਨੁ ਭੁਲਾ ਸੁਰਜ
ਗਗਨ ਤਪੈ ॥ ਧਰਤੀ ਦੁਖ ਸੁਖੈ ਸੇਖੈ ਅਗਨ ਭਖੈ ॥ ਅਗਨ ਸੁਖੈ ਸੇਖੈ ਮਰੀ ਅੰਧੈ ਕੈ ਸੋ ਕੀਰਤੁ ਨ ਆਹੇ ॥ ਰਬੁ ਛਿਰੈ ਛਾਇਆ ਪਤੁ ਕੈ ਟੀਝੁ ਲਵੈ
ਮੰਝੁ ਬਾਗੇ ॥ ਅਵਹੁਣ ਬਾਂਧ ਚਲੀ ਦੁਖ ਆਗੈ ਸੁਖ ਤਿਸੁ ਸਾਰ ਸਮਾ ਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਨੇ ਈਹੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਮਰਣ ਨੀਵਣ ਪੁਰੁ ਨਾ ਲੈ ॥ ੫੮ ॥
ਸਾਵਣ ਸਰਸਮ ਨਾਪਣ ਵਰਸ ਹਿਰੁ ਤਿਆਏ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਭਾਵੈ ਪਿਰ ਪਰ ਦੇਸ ਸਿਧਾਏ ॥ ਪਿਰੁ ਪਰ ਨਹੀ ਆਵੈ ਮਰੀ ਐਹਾ
ਵੈਰਾ ਮਨ ਚਮਕਰਾਏ ॥ ਸੇਜਾਇ ਕੇ ਲੀਖਹੀ ਦੁਹੇਲੀ ਮਰਣ ਕਾਇਆ ਦੁਖ ਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨ ਨਿਦੁ ਭੁਖ ਕਹੁ ਕੈ ਸੀਕਾ ਪਤੁ ਨੀਨ ਸੁਖ ਵਏ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਸੇ ਹਰਾਣ ਕੰਤੀ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਸ ਮਾਵਏ ॥ ੫੯ ॥ ਭਾਤੁ ਇਰਾ ਮੁਭਲੀ ਠਰੇ ਬਨ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਜਲ ਬਲ ਨੀਰੁ ਰੇ ਬਰਸੁ ਰੇ ਰੰਗ ਮਾ
ਣੀ ॥ ਬਰਸੈ ਨਿਸਕਾਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖ ਬਾਲੀ ਦਾਰ ਹੋਰ ਲਵੰਤੋ ॥ ਪ੍ਰੀਤੁ ਪ੍ਰੀਤੁ ਵੈ ਬਬੀਤ ਬੋਲੈ ॥ ਅੰਗ ਮਛਿਗਿ ਰੁਸਤੀ ॥ ਮਛਰੁ ਰੰਗ ਸਾਇਰ
ਰੂਰੁ ਮੁਰਗ ਬਿਨਾ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਛੁ ਚਲ ਓਹੁ ਰਾਮ ਪੁਨੈ ਨਾ ਪੁਰੁ ਤਹੀ ਜਾਈ ॥ ੬੦ ॥ ਮਸੁਨ ਆਉ ਪਿਰਾ ਸਾਧਨੁ ਰੂਰੁ ਖੁਈ ॥ ਸਾ
ਮਿਲੀ ਐ ਪੁਰੁ ਮੇਲੈ ਦੁਜੈ ਰਾਇ ਖੁਈ ॥ ਸੁਭਾਵਿਗੁਤਿ ਤਾ ਪਿਰੁ ਮਤੀ ਕੁ ॥ ਕਹਿ ਕਾਹਿ ਸਿਧੁ ਲੈ ॥ ਆਗੈ ਪਾਮ ਪਿ ਛੈਰੁ ਤਜ ਸਾ ਦੇਖ ਚਲਤ ਮਨੁ ਲੈ
॥ ਚਹਿਦਿ ਸਾਖਾ ਹਰਿ ਹੀ ਆਵਹੁ ਸਹਜ ਪਕੈ ਸੇ ਮੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅਸਨ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੁ ਏ ਬਸੀਰਾ ॥ ੬੧ ॥ ਕਤਕ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇ
ਆਨੇ ਪੁਰੁ ਭਾਇ ਮਾਗੀ ਪਕ ਸਹਜ ਬਲੈ ਤਤੁ ਜਲਾਇਆ ॥ ਦੀਪ ਕਰ ਸੁਤੇ ਲੇਖਨ ਪਿਰ ਮੇਲੈ ਪਨੁ ਉਮਾ ਦੇਸ ਸੀ ॥ ਅਵਹੁਣ ਮਾਰੀ ਮਰੈ ਨ ਸੀਝੈ
ਗੁਣ ਮਾਰੀ ਤਮ ਸੀ ॥ ਨਾਮ ਰਗਤਿ ਦੇ ਨਿਜ ਪਰ ਬੈਰੈ ਅਜਾਤਿ ਨ ਨੀ ਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲਹੁ ਕਪਟੁ ਰੁਪੇ ਲਹੁ ਟੇਕ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮਾਸਾ ॥ ੬੨ ॥ ਅੰ
ਪਰੁ ਮਾਨੁ ਭੁਲਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅੰਕਸ ਮਾਵਏ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਗੁਣ ਵੈ ਮੈ ਪਿਰੁ ਨਿਹ ਚਲੁ ਭਾਵਏ ॥ ਨਿਹ ਚਲੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨੁ ਬਿਧ ਚਾਚੰ ਚਲੁ ਜਗਤੁ ਸ
ਬਾਇਆ ॥ ਗੀਅਨ ਪਿਆਨੁ ਗੁਣ ਅੰਕਸ ਮਾਵੈ ਪੁਰੁ ਭਾਵੈ ਤਾਇਆ ॥ ਗਤਿ ਨਾ ਰਕ ਵਿਤਕ ਵੈ ਸੁਣ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੁਖੁ ਰਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਨਹਿ ਪਿ
ਆਰੀ ਅਰੁ ਭਗਤੀ ਪਿਰੁ ਆਗੈ ॥ ੬੩ ॥ ਪੇਖਤੁ ਖਾਹੁ ਪੜੈ ਵਣੁ ਤਿਹੁ ਰਸੁ ਸੇਖੈ ॥ ਆਵਤ ਕੀਨਾਤੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਮੁਖੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਗਵਿਰਿ
ਆਜਗੁ ਨੀਵਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹੀ ਗੁਮਾਈ ॥ ਅੰਰੁ ਜਨੇ ਰਨ ਸੇਤ ਜ ਉਤਰੁ ਜਾਇ ਪਾਟੈ ਤੇ ਸਮਾਈ ॥ ਵਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਇਆ ਪਤਿ ਚਤੇ
ਗਤਿ ਪਾਵਉ ਮਤਿ ਦੇਹੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਵੈਰ ਸੁਰ ਸੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਸਨੈ ॥ ੬੪ ॥ ਮਾਘ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਤੀਰਥ ਅੰਤ ਰਿਜਾਨੀਆ ॥ ਸਾਜਨ ਸ
ਹਜੀ ਅੰਭੇ ਗੁਣ ਕਹਿ ਅੰਕਸ ਮਾਨਿਆ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਗੁਣ ਅੰਕੈ ਸੁਣ ਪੁਰੁ ਬੰਕੈ ਤੁਧਾ ਵਾਸੁ ਰੰਗਾ ॥ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਤਤੁ ਬੈਦੀ ਸੰਗ ਮਸਤ ਸੁੰਦਰ
ਮਾਵਾ ॥ ਪੁਨਹ ਨ ਪੁਨਾ ਪਰ ਮੇਸਰੁ ਜਗੁ ਗਏ ਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਘ ਮਹਾਰ ਸੁਹਰਿ ਜਾਪਿ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ॥ ੬੫ ॥ ਛਲ ਗੁਣ ਮਨ
ਹ ਸੀ ॥ ਮਸੁਰੁ ਭਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਰਸੁ ਭਾਇਆ ਮਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੋਹਿ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਇਆ ਕਹਿ ਰਿਪਾਧਰ ਅਭਿ ॥

ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਕਰੀ ਪਿਰਥਾ ਧਰਤੀ ਲੀਲਾ ਨਾਥੀ ॥ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸੁਪਾਟ ਪਟਿ ਬਰਾਪਰ ਲੇਖੀ ਸੀ ਗਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲ ਲਈ ਗੁਰ ਅਪਣੇ
 ਪਰਿਵਰ ਪਾਇਆ ਨਗੀ ॥ ੧੬ ॥ ਬੇਦ ਸਮਾਹੁ ਤੀ ਬਿਤੀ ਵਰਭਲਾ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਪਲੁ ਸਾਚੇ ਆਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ॥ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿਲੇ ਪਿਆ
 ਰੇ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਿਪਨਾਣੇ ॥ ਜਿਨ ਸੀ ਗਾਰੀ ਤਿਸ ਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਮੇਲ ਭਾਇਆ ਟੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਘਰੇ ਜੇ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰਾਵੀ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਮਸਤ ਕਿਭਾਹੇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿ ਨਿਸਰਾਵੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਰਿ ਵਰੁ ਬਿਹੁ ਸੋਹਗੇ ॥ ੧੭ ॥ ੧ ॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਹਿਲੇ ਪਾਰੈ ਸੈਣ
 ਸਲੋਨ ਨੀਏ ਰੋਣਾ ਮੰਧਿ ਆਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈ ਏਆਵੈ ਵਾਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ਵਾਰੀ ਆਵੈ ਕਵਣੁ ਜਗਾਵੈ ਸੁਤੀ ਜਮਹੁ ਸੁਭਾਹਿ ॥ ਰੋਣਾ ਮੰਧੇ
 ਕੀਆ ਪਾਤਿ ਤੇਰੀ ਰੋਹ ਪਛੈ ॥ ਘਰੁ ਸੁਭਾਹਿ ॥ ਰਾਖ ਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਅਪਾਰ ॥ ਸੁਣ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਖ ਕਬਹਿ ਨ ਰੋਣੈ ਕੀਆ ਸੁਭੈ
 ਅੰਧੇਰੀ ਆ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਾ ਪਹਿਰੁ ਭਾਇਆ ਨਾ ਗੁਮਾਰੇ ਤੀ ਰਾਮਾ ॥ ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈ ਏਆਵੈ ਵਾਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ਰਾਖੁ ਪੁਖੇ ਤੀ ਹਰਿਗੁਰੇ ਤੀ ਜਗਤ ਰੋਹ
 ਲਾਗੇ ॥ ਨਾਮ ਮਗਨ ਨਾਵਨਾ ਦੁਖ ਪਾਵਨਾ ਮਕਾਫਰੁ ਉਭਾਰੇ ॥ ਰਵਸਦੀ ਪਕੁ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਆਰੈ ਮਨ ਸਾਰਾ ਮੁਖ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਮੁਖ ਅਨਾਨੁ ਰੋਣੈ ਕਿਉ ਦੁਜੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਤੀ ਜਾ ਪਹੁ ਭਾਇਆ ਨੀਵਾਇਆ ਪੀਰਾਮਾ ॥ ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਰੁ ਦੁਖ ਸੰਤ ਪੀਰਾਮ
 ॥ ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਰੁ ਜਗਤ ਪਿਆਰ ਰੋਹੁ ਗੈ ਨਿਤ ਭਯੈ ॥ ਨਾਮ ਧਿਆਵੈ ਤਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾ ਲੁਨਗਾ ਸੋਗੀ ॥ ਮਰਣੁ ਕਾ ਲੁਨਗੇ
 ਰੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੰਤ ਪੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੀ ਜੈ ਤੀ ਬਿਪਲੋਕਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ॥ ੩ ॥ ਚਉਥਾ ਪਹੁ ਭਾਇਆ ਚਉਤ ਬਿਹਗੇ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਪਹੁ
 ਗਬਿਅਨੁ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਗੈਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਲਾਗੇ ਤਿਨਾ ਰੈ ਵਿਣੁ ਲੀਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਾ ਵਹਿ ਜਨੀ ਮਨ ਆਵਹਿ ਤਿਨਾ ਹਰਿ
 ਪੁਰੁ ਬੇਲੀਆ ॥ ਕਰਿ ਕੰ ਪਰਣ ਸਰੀਰ ਕੰ ਪੈਨੈ ॥ ਆਪੁ ਭੇਤ ਨੁਸ ਮਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀ ਅਜੁਗਰਾ ਗੋ ਬਿਨਾ ਮੁਹਿ ਕਿਐ ਮੈ ਦਸੇ ॥ ਗਾਥੁ ਲੀ
 ਠਿਠੈ ॥ ਠਾਠਿ ਬਿਆ ਆਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਰਸਕ ਸੁਖ ਠਾਕੇ ਬੀਧਿ ਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਬੰਧ ਲਾਇਆ ਜਾ ਪੁਰੁ ਭਾਇਆ ਨਦੀ ਸੈਨਾ ਸੁਣੀਐ ॥
 ਆਪਣਾ ਵਾਰੀ ਸਰਸੈ ਆਵੈ ਪਕੀਖੇ ਤੀ ਲੁਣੀਐ ॥ ਘੜੀ ਰਸੇ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ॥ ਧਰਾ ਭਲਾ ਸੁਜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਰਗ ਸਬਦਾ ਮਿਲਾਏ ਤਿਨ ਪੁਰੁ
 ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾਰਾ ਰਜਿਆ ਛੀ ਮਾਨੁ ਰਹਿ ਨਿਗਾਹਿ ਆਗੈ ॥ ਸੇਵਕ ਪੁਰਕਰੀ ਮਾਸਾ ਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਰਿਖਾ ਲਿਆ
 ਗਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਰਿਖਾ ਲਿਆ ਸੁਸਮਾ ਲਿਆ ਅਹਿ ਨਿਸਰੇ ਬਧੀ ਰਾਮਾ ॥ ਪਾਵਤ ਪੰਚਰੋਪਾ ਰਜਾਇਆ ਕਾਮੁ ਹੋ ਪੁਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਤਰੁ ਟੀ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਤੀ ਨੇਹਾ ਮਕਰੀ ਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚਉਥੈ ਮਾਰ ਪਤੀ ਦੇ ਤਾਰਾ ਰਜੀ ਆਲੀ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਰੇ ਚੁਕੀ ਅਕ੍ਰਿਮਾ ਨੀਰਾ
 ਮਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਰੁ ਭਾਇਆ ਸਾਰ ਸਮਾਨੀ ਰਾਮਾ ॥ ਸਾਰ ਸਮਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨਿ ਰਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਬਤਾਗੇ ॥ ਸਾਰੁ ਨਾਮੁ ਮੈ ਤੁ ਗੁਰਦੀ ਆਹਿ ਰਿ
 ਰਣੀ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋ ਤਿਨੋ ਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਮਨੁ ਬਰਮੁ ਭਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਰੁ ਭਾਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਾਗਤ ਰੋਣ ਵਿਡਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਉਗਟ ਦੀ ਸਹਿਆ ਗੁਣੀ ਪਰਕੀਆ ॥ ਏਕੋ ਗਵਹਿ ਆਸ ਵਹੁ ਨ ਬੀਆਰਾਮਾ ॥ ਗਵਹਿ ਆਸੇਈ ਅਵਹੁ ਕੋਈ ਮਨ ਤਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
 ਜੀਨ ਲਾਲ ਥਲ ਤਿਰਵਣਾ ਪਟਿ ਪਟਿ ਥਾਪਿਆ ਸੇ ਪੁਰੁ ਗੁਰਮੁਖ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾਧੀ ਬਿਪ ਮੋਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਅਵਗਣਗੁ ਹਿ ਸਮਾਣੈ ਸੇ ਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਆਵਣ ਨਾਟਹੇ ਚੁਕਾ ਕੋਲਾ ਰਾਮਾ ॥ ਉਥੈ ਮਾਰ ਮਿਲੇ ਸਾਚੇ ਲਾਗਾ ॥ ਉਥੈ ਗੁਰੁ ਬੇ
 ਟੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਚੁਕੈ ਸੋਗ ਸੰਤ ਪੈ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈਆ ਪੁਛਾਤਾ ਆਪੋ ॥ ਪੇਈ ਅਛੈ ਪਰਸ ਬਦਿ ਪਤੀ ਟੀ ਸਾਹੁ ਰੈ ਪਿਰਕੁਈ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮੇਲਿ ਲਾਈ ਚੁਕੀ ਕੁਠੇ ਕੋਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਭੁਲਾਵੈ ਭੁਲੀ ਭੁਲੀ ਪਛੋਤਾਈ ॥ ਪਿਰਛੋਤਾ ਮਤੀ ਸੁਤੀ
 ਪਿਰਕੀ ਸਾਰ ਨਾਈ ॥ ਪਿਰਛੋਤੀ ਸੁਤੀ ਅਵਗਣ ਸੁਤੀ ਤਿ ਸੁਪਨਾ ਵੈਣਾ ॥ ਕਾਮੁ ਪਾਸੈ ਕਾਰਵਿ ਗੁਰੀ ਉਥੈ ਲਗੀ ਤੇ ॥ ਉਥੈ ਸੁਰਲਿ

੨੪

ਅਧਰਮਾਇਮਾਰੁਸੈਰੁਸਮਸਮਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਸਰੇਨਾਮਾਦਿਉਦੀਰੁਲਿਉਪਛੋਤਾਣੀ॥ ੧॥ ਸੁਣਿਨਾਤਪਿਆਰੇਇਕਬੇਨੀਤੀਮੇਰੀ॥ ੩॥
ਨਿਨਘਰਦੁਸਿਅਨਾਉਰੁਲਿਉਸਮੈਛੋਰੀ॥ ਬਿਨੁਅਪੁਨੇਨਚੈਕੋਇਨਚੈਕੀਅਕਰੀਐਕੀਅਕੀਜੈ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਰਸੁਰਸਨਗੁਰਸਬ
ਦੀਰਸੁਪੀਜੈ॥ ੬੬॥ ਨਾਵੈਕੋਸ੍ਰੀਨਸਾਥੀਅਵੈਨਾਇਘਨੇਰੀ॥ ਨਾਨਕਲਾਗਛੈਘਰਿਨਾਈਐਸਾਰੀਸਚਮਤਿਤੇਰੀ॥ ੨॥ ਸਾਨਨਦੇਸਾਵਿਦੇਸੀਅਨੇ
ਸਨੇਹਦੇਰੀ॥ ਸਾਗਸਮਾਛੋਤਿਨਾਸਨਨਾਮੁਪਨੈਟਰੇਰੀ॥ ਮੁਪਨੈਟਰੇਰੀਗੁਲਸਰੇਰੀਕੀਉਪਕਸਿਛਾਪਿਆਗੇ॥ ਮਾਰਗੁਪੀਥਨਜਾਣਉਦਿ
ਖਨਾਕੀਉਪਾਈਐਪਿਰੁਪਾਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਸ਼ਯੋਵੰਨੀਤਨੁਮੁਖਾਗੈਰਾਖੈ॥ ਨਾਨਕਅਮ੍ਰਿਤਖਿਖਮਹਾਰਸੁਠਾਭਿਆਮਿਛਾਪੀਤਮਰਸੁ
ਰਾਖੈ॥ ੩॥ ਮਹਾਉਬਛਾਏਕੀਏਬਿਛਮੁਨਕੀਜੈ॥ ਅਨਦਿਨੁਰਤਕੀਏਸੁਜੀਮਿਛੀਜੈ॥ ਸੁਖਸੁਖੀਮਿਛੀਜੈਰੇਸੁਨਕੀਜੈ॥ ਗਰਬੁਨਿਦਰਸਮਾਣੀ
॥ ਸਾਰੈਰਾਤੀਮਿਛੈਮਿਛਾਈਮਨਮੁਖਾਵਣਜਾਣੀ॥ ਜਬਜਾਤਿਬਘੁਪਟਕੈਸਮਟਕੀਛੋਗਨਿਰੀ॥ ਨਾਨਕਅਪੇਆਪੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮੁਖ
ਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧॥ ਮੇਰੇਲਾਲਰੀਛੋਮਲਾਛਨਕੇਲਾਛੋ॥ ਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਈਆਅਵਰਨਦੁਜਾਭਾਛੋ॥
ਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਈਅਜਾਤਿਸੁਰਾਈਆਨਾਪੁਕਰਿਪਾਧਾਰੀ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਪਤਾਸਾਜੀਮਿਛੈਬਨਦਾਰੀ॥ ਨਦਰਕਰੀ
ਤੁਤਾਰਹਿਤਰੀਐਸਚੁਦੇਵੁਦੀਨਾਈਅਲਾ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਦਸਮਿਰਾਸਾਤੁਸਰਬਜੀਆਪੁਤਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਭਰਪੁਰਧਰੇਹੋਅਤਿ
ਪਿਆਗੇ॥ ਸਬਦੇਗਦਿਹਿਆਗੁਰੁਪੁਰਾਗੇ॥ ਗੁਰੁਪੁਰਾਗੇਬਿਰਦਣਧਾਰੇਤਕਾਅੰਤੁਪਾਇਆਗੀਜਿਨਸੀਜਤਿਉਪਾਏਨਿਤਦੇਵੈਰੇ
ਸਵਾਏਅਘਾਅਪਰਪਰਾਪੇਥਾਪਉਥਪੇਥਿਸੁਰਾਵੈਸੋਧੈ॥ ਨਾਨਕਹੀਰਹਿਰੇਬੋਧਿਆਗੁਟਕੈਭਰਪਰੈ॥ ੨॥ ਗੁਣਗੁਣਹਿਸਮਾਏਮਸਤ
ਕਾਮੁਨੀਸਾਣੀ॥ ਸਚੁਸਚੁਸਮਾਇਆਚੁਕਾਅਵਣਜਾਣੈ॥ ਸਚੁਸਚੁਪਛਾਤਸਾਰੈਰਾਤਸਾਚੁਮਿਛੈਮਨਰਾਵੈ॥ ਸਾਚੈਉਪਰਅਵਰਨਦੀਸੈਸਚੈ
ਸਾਰਸਮਾਵੈ॥ ਮੇਰਨਮੇਰਲੀਆਮੁਮੇਰਾਬੰਧਨਖੋਲਨਿਰਾਗੇ॥ ਨਾਨਕਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜਾਮਿਛਿਆਅਤਿਪਿਆਗੇ॥ ੩॥ ਸਚੁਘਰਖੋਜੀਛੈਸਾ
ਚਾਗੁਰਬਾਨੇ॥ ਮਨਮੁਖਨਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਗਿਆਨੇ॥ ਦੇਵੈਸਚੁਦਾਨੇਸੋਪਰਵਾਨੇਸਦਾਤਾਵਰਦਾਨਾ॥ ਅਮਰਅਜੋਨੀਅਸਥਿਰਨਾਪੈਸਾਚ
ਮਹਲਾਚਰਣਾਵੈਤਉਚਪਤਿਛੋਖਨਲਿਖੀਐਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਚੇਰਾਚਾਗੁਰਮੁਖਤਰੀਐਤਰੀ॥ ੪॥ ੫॥
ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧॥ ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁਸਮਸੁਮਚੇਤਾਇਆਇਆਰਾਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆਛੁਡਅਵਗੁਣਗੁਣੀਸਮਾਣਿਆਰਾਮਾਬੁ
ਸਾਰਲੁਰਾਣੇਕਿਰਤਕਮਾਏਵੰਨੁਕੀਆਨਯੋਲਾ॥ ਪ੍ਰਉਤਰਤਰੀਐਜਮਰਮਗੀਐਜਮਕਾਪੰਥੁਦੁਲਾ॥ ਮਨਰਾਮਨਹੀਨਤਾ
ਸੰਤੁਪਰਰਾਤਾਅਵਘਟਹੁਧਾਕਿਆਕੇਗੇ॥ ਬੰਧਨਬੰਧਿਆਈਨਬਿਪਛੁਟੈਗੁਰਮੁਖਸੇਵੈਨਹਰੇ॥ ੧॥ ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁਛੋਰਾਛਨੰਜਾਣਾ
ਰਾਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆਹਰਿਸੇਵੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾਮਾ॥ ਤਰਿਸਿਮਰਿਏਕੰਕਾਰੁਸਾਚਾਸਤਨਗਤੁਜਿਨਉਪਾਇਆ॥ ਪਉਟਪਾਣੀਅਗਨਬਾ
ਧੈਗੁਰਖੇਛੁਨਗਤੁਰਿਖਾਇਆ॥ ਅਰਾਤੁਵੀਚਾਰਅਪੋਹਰਿਨਾਮਜੰਮਜਪਤਪੋ॥ ਸਖਾਸੈਨਪਿਆਰੁਪੀਤਮੁਨਾਮਹਰਿਕਾਜਪੁ
ਜਪੋ॥ ੨॥ ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁਬਿਰਹੁਛੋਣਨਖਾਵੁਰਿਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆਗੁਣਗਾਵਹਿਸਾਜੀਸਮਾਵਹੀਰਾਮਾਗੁਣਗਾਇਰਾਮਰਸਾਇਰਸੀ
ਅਹਿਗੁਗੀਆਨੁਅੰਨੁਸਾਰੇ॥ ਮੈਛੋਕਰੀਪਕਸਬਦਰਾਨਣੁਪੰਚਤੁਤੀਘਰੇ॥ ਕੈਕਾਟੀਨਿਰਭਉਤਰਤਿਤਰਗੁਰਮਿਛੈਐਕ
ਜਸਾਰੇ॥ ਗੁਪਰੰਗਾਪਿਆਰਹਿਸਿਉਹਰਿਆਪੀਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ ੩॥ ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁਕਿਆਛੈਆਇਆਕਿਆਛੈਨਾਇਸੀਰਾਮਾ॥
ਏਮਨਮੇਰਿਆਤਾਛੁਟਸੀਜਾਭਰਮਚੁਕਾਇਸੀਰਾਮਾ॥ ਧਨਸੰਚਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਖਰੁਗੁਰਸਬਦਰਾਉਪਛਾਣੇ॥ ਮੈਛੁਪਰਹੁਸਬਦੁਨਿਰ
ਮਛੁਮਛੁਘਰਸਚਿਜਾਣੇ॥ ਪਤਿਨਾਮੁਪਾਵਹਿਘਰਿਸਿਧਾਵਹਿਛੋਛਿਆਮ੍ਰਿਤਪੀਰਸੋ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਬਦੁਰਸੁਪਾਈਐ

ਵਰਗਾਗਨਪੀਐਹਿਨਸੋ॥ ੪॥ ਏਮਨਮੇਰਿਆਬਿਨੁਪਉਤੀਆਮੰਦਰੁਕਉਚਕੈਰਾਮਾ॥ ਏਮਨੁਮੇਰਿਆਬਿਨੁਧੇਨੀਪਰਨਾਮੰਬਕੈਰਾਮਾ॥
ਰਸਾਜਨਅਪਰਪ੍ਰੀਤਮਹਰਸਬਦਿਸੁਗਤਿਲੀਘਾਵਏ॥ ਸਿਲਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਹਿਰਲੀਆਠਿਰਿਨਪਛੋਰਾਵਏ॥ ਕਰਿਦਇਆਦਰੁਦਇਆਲੁਸਾ
ਚਾਰਿਨਮੁਸੰਗਤਿਪਾਵਏ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਅੰਪੈਸੁਦੁਪ੍ਰੀਤਮਹਰਸਬਦਮਨਿਸਮਝਵਏ॥ ੫॥ ੬॥

ਗੁਰਤੁਖਾਰੀਛੰਤੁਮਹਲਾ ੪॥

੧ ਚੰਦ੍ਰਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅੰਤਰਿਪੀਪੀਆਹੁਕਿਉਪਿਹੁਬਿਨੁਜੀਵੀਐਰਾਮਾ॥ ਨਬਲਗੁਰਸੁਨਹੋਇਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੀਐਰਾਮਾ॥ ਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੀਐਗਿਬਿਨੁਜੀ
ਵੀਐਰਿਸੁਬਿਨੁਰਹੁਨਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ ਪਹੁਬਿਨੁਪੀਆਸਨਾਏ॥ ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਤੁਹਿਪੀਅਰੇਹਰਿਹਰਿਨ
ਮਸਰਸਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਿਆਐਪ੍ਰੀਤਮੁਉਸਤਿਗੁਰਵਿਦੁਦਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਜਬਦੇਖਾਪਿਹੁਪੀਆਰਹਿਗੁਰਸਰਵਰਾਮਾ॥
ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਹੋਇਦਿਗਸੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਸਚੁਨਿਤਚਵੰਗਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਿਉਚਵੰਪੀਅਰੇਸਬਦੁਨਿਸਤਰੇਬਿਨੁਦੇਖੈਤ੍ਰਿਪਾਤਿਨਾਵਏ॥ ਸਬਦਸੀਰਸ
ਤਵੈਨਿਤਕਾਮਦਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਏ॥ ਚਇਆਦਨੁਮੰਗਤਿਜਨਦੀਜੈਸੈਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਖਿਲੇਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੋਪਾਲੁਪਿਆਈਹਮਸਭਿਗੁ
ਰਵਿਦੁਪੁਮਾਏ॥ ੨॥ ਹਮਪਾਥਗੁਰਨਾਵਾਬਿਖੁਭਵਨਲੁਤਾਰੀਐਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਦੇਦੁਸਬਦਸੁਭਾਏਮੁਕੁਨਿਸਤਾਰੀਐਰਾਮਾ॥ ਹਮਮੁਕੁਨੁਗੁ
ਰੁਕਿਛੁਮਿਤਿਨੀਪਾਈਤੁਅਗੰਮੁਦਰੁਜਾਇਆ॥ ਤੁਆਪੁਚਇਆਲੁਚਇਆਕਰਿਮੇਲਹਿਹਮਨਿਗੁਣੀਨਿਮਾਣੁ॥ ਆਮਨੇਕਜਨਾਪਾ
ਪਕਰਿਭਰਮੇਦੁਤਤਉਸਰਣਾਗਤਿਐਏ॥ ਚਇਆਕਰਤੁਰਖਲੇਦੁਹਰਿਜੀਉਹਮਲਾਗਹਿਸਭਿਗੁਰਪਾਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਪਾਰਸੁਹਮਲੇਹੁਮਿਥਿਕੰ
ਨੁਹੋਇਆਰਾਮਾਜੋਤਿਜੋਤਿਮਿਲਾਏਕਾਇਆਗੁਰੁਸੇਹਿਆਰਾਮਾ॥ ਕਾਇਆਗੁਰੁਸੇਹਿਆਮੇਰੇਪ੍ਰਕਾਸੇਹਿਆਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਦਿਸਾ
ਰੀਐ॥ ਅਦਿਸਾਇਅਰੇਚਹੁਪਕੜਿਆਗੁਰਸਬਦੀਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਾਇਰੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਾਗੈਸੀਸੁਭੇਟਦੇ॥ ਉਨਿਸਤਿਗੁਰਸਚੈਰਾਵੈ
ਆਪੇਚਾਇਆਕਰਤੁਪ੍ਰਭਦਾਤੇਨਾਨਕਅੰਕਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ੧॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਅਪਰੰਪਰਅਪਰਪਰਾਜੋਤੁਮ
ਪਿਆਵਹਿਜਗਦੀਸਤੇਜਨਭਉਬਿਖਮੁਤਰਾ॥ ਬਿਖਮਭਉਤਿਨਤਰੀਆਸੁਹੇਲਾਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਆ॥ ਗੁਰਦੁਕਸਤਿਗੁਰੋਲਾਇ
ਚਲੇਤਿਨਹਰਿਹਰਿਆਪਮਿਲਾਏਆ॥ ਜੋਤਿਜੋਤਿਮਿਲੇਨੇਤਿਸਮਾਣੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਧਰਦੀਧਰਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਅਪਰੰਪਰਅਪਰਪ
ਰਾ॥ ੧॥ ਤੁੰਸੁਆਮੀਅਗਮਅਥਾਤੁਤੁਪਾਟਿਪਾਟਿਪੁਰਿਹਰਿਆ॥ ਤੁੰਅਲਖਅਛੋਊਅਗੰਮਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨਲਹਿਆ॥ ਪਨਪੰਨਤੇਜਨਪੁਰਖਪੁਰੇ
ਜਿਨਗੁਰਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਗੁਰਦੇ॥ ਬਥੇਕਬੁਧਬੀਚਾਰਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਸਬਦੁਖਿਨੁਖਿਨੁਗਿਨਿਤਚਵੈ॥ ਜਾਬਹਿਗੁਰਮੁਖਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹਿਜਾ
ਖੜੇਗੁਰਮੁਖਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥ ਤੁੰਸੁਆਮੀਅਗਮਅਥਾਤੁਤੁਪਾਟਿਪਾਟਿਪੁਰਿਹਰਿਆ॥ ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇਪਰਦਾਦੁਤਿਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤ
ਤੇਗਾ॥ ਤਿਨਕੋਕੋਟਸਰਪਾਪਾਖਿਨਪਰਹਰਿਹਰਿਦੁਰਕੇਗਾ॥ ਤਿਨਕੋਪਾਪਦੋਖਸਭਬਿਨਸੇਜਿਨਮਨਿਚਿਤਿਏਕਅਰਧਿਆ॥ ਤਿਨਕਜਨਸਭ
ਏਓਸਕੁਕੀਆਕਰਤੈਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਸੁਰੁਪਿਆ॥ ਤਿਪੰਨਨਵਰਪੁਰਖਪੁਰੇਜੋਗੁਰਮਤਿਹਰਿਨਾਮੁਭਉਬਿਖਮੁਤਰੇ॥ ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿ
ਤੇਪਰਦਾਦੁਤਿਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਤੇਗੇ॥ ੩॥ ਤੁੰਅੰਤਰਿਜਾਮੀਹਰਿਆਪਜਿਉਤੁੰਚਲਾਵਹਿਪਿਆਰੇਉਤਿਵੈਚਲਾ॥ ਹਮਰੈਹਾਬਾਕਿਛੁਨਹਿ
ਜਾਤੁੰਮੇਲਹਿਤਹਉਆਏਮਿਲਾ॥ ਜਿਨਕਉਤੁੰਹਰਿਮੇਲਹਿਸੁਆਮੀਸਕੁਤਿਨਕਾਲੇਖਾਛੁਟਕਗਾਇਆ॥ ਤਿਨਕੀਗਤਤਨਕਹਿਅਤੁਕੋਰਾ
ਈਜੋਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਮੇਲਾਏਆ॥ ਨਾਨਕਚਾਇਆਲੋਹਾਤਿਉਪਰਿਜਿਨਗੁਰਕਭਾਵਮੰਨਿਆਭਲਾ॥ ਤੁੰਅੰਤਰਿਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿ
ਜੋਤਿਉਤੁੰਚਲਾਵਹਿਪਿਆਰੇਉਤਿਵੈਚਲਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਤੁੰਜਗਦੀਵਨਜਗਦੀਸਸਭਕਰਤਾਸਿਸਟਾਥਾ॥

ਤਿਨਤੁਪਿਆਇਆਮੇਰਾਮਨਿਨਕੈਪੁਰਲੇਖਮਾਗਾਨਿਨਕਉਪੁਰਲੇਖਿਲਿਖਿਆਸੁਆਮੀਤਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਕੋਪਾਪਨਿਖ
 ਸਭਲਾਬੋਨਿਨਗੁਰਬਰਨੀਹਰਿਨਾਧਿਆਪਨਪੰਤੋਜਨਨਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਤਿਨਕੋਪਉਗੁਇਆਸਨਾਥਾਤੁਨਗਨੀਦਨਜਗਦੀਸਸਭਕ
 ਰਤਾਸਿਸਟਨਾਥਾ॥੧॥ਤੁਨਲਥਲਮਹੀਅਲਭਰਪੁਰਿਸਭਉਪਰਸਾਚੁਪਣੀ॥ਨਿਨਜਾਧਿਆਹਰਿਅਨਚੀਤਹਰਿਨਾਪਿਪੁਕਤਘਣੀ॥
 ਨਿਨਜਾਧਿਆਹਰਿਉਕਤਿਪਰਾਣੀਤਿਨਕੋਉਨਲਥਲਮੁਖਹਰਿਦੁਆਰਾ॥ਓਇਤਲਤਿਪਲਾਤਿਨਕੋਏਸੁਹੇਲਹਰਿਖਲੀਏਰਖਨਹਾਰਾਹਰਿਸਤ
 ਸੰਗਤਿਨਨਸੁਦੁਕਾਈਗੁਰਮੁਖਹਰਿਸੇਵਾਸਭਲਥਣੀ॥ਤੁਨਲਥਲਮਹੀਅਲਭਰਪੁਰਸਭਉਪਰਿਸਾਚਪਣੀ॥੨॥ਤੁਥਾਨਥਨਤਰਿਹਰਿ
 ਏਕਏਕੋਏਕੁਗੁਇਆਦਵਤਿਨਤਿਭਵਦਸਭਸਿਸਟਮੁਖਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੁਇਆਸਭਰਵਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰਤੇਅਸੰਖਅਗਤਹਰਿ
 ਆਦਿਸੋਪੰਨਪੰਨਹਰਿਸੰਤਸਾਪੁਨੋਹਰਿਪੁਕਕਤੇਭਵਏਸੋਸਭਲਥਲਮੁਖਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਚਦਿਆਤੁਥਾ
 ਨਥਨਤਰਿਹਰਿਏਕੋਏਕੁਗੁਇਆ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਗਅਸੰਖਸਿਸਤੁਦੇਵਹਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਾਹਿ॥ਨਿਸਕੈਮਸਤਕ
 ਗੁਰਬਾਤਿਸਹਿਦੋਹਰਿਗੁਣਟਿਕਹਿ॥ਹਰਿਗੁਣਹਿਰਦੈਟਿਕਹਿਤਿਸਕੈਨਿਸੁਅੰਤਰਿਭਉਭਵਨੀਉਈ॥ਬਿਨੁਭੈਕਿਨੈਨਪ੍ਰੇਮਪਾਇ
 ਆਬਿਨੁਭੈਪਾਰਨਉਤਰਿਅਕੋਈ॥ਭਉਭਾਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਾਤਿਸੈਲਾਗੈਨਿਸਤੁਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਹਿ॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਗਅਸੰਖ
 ਨਿਸਤੁਦੇਵਹਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਾਹਿ॥੪॥੩॥ਤੁਥਾਰੀਮਹਲਾ੪॥ਨਾਵਨੁਪੁਰਬੁਅਭੀਨੁਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰਦਰਸੁਕੁਇਆ॥
 ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੀਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਗਇਆਗੁਰਦਰਸੁਪਾਇਆਅਗਿਆਨੁਗਵਾਇਆਅੰਤਰਿਨੋਤਪ੍ਰਗਾਸੀਜਨਮਮਰਦੁ
 ਖੁਖਿਨਮਤਿਬਿਨਸੇਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਹਰਿਆਪਕਰਤੈਪੁਰਬਕੀਆਸਤਿਗੁਰੁਕੁਲਖੇਤਨਾਵਨਗਇਆ॥ਨਾਵਨੁਪੁਰਬੁ
 ਅਭੀਨੁਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰਦਰਸੁਕੁਇਆ॥੧॥ਮਾਰਗਪੰਥਚਲੇਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰਸੰਗਸਿਖਾਅਨਾਦਿਨਭਰਤਿਬਣੀਬਿਨਾਬਿਨੁਨਿਖਵਿਖ
 ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਣੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸਭਲੋਕਦੇਖਦਾਇਆ॥ਨਿਨਦਰਸੁਸਤਿਗੁਰਗੁਰੁਕੀਆਤਿਨਆਪੁਹਰਿਸੇਲਾਇਆ॥ਤਿਰਥ
 ਉਦਮਸਤਿਗੁਰੁਕੀਆਸਭਲੋਕਉਪਰਦਾਅਰਥਾ॥ਮਾਰਗਪੰਥਚਲੇਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰਸੰਗਸਿਖਾ॥੨॥ਪ੍ਰਿਥਮਆਏਕੁਰਖੇਤਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
 ਪੁਰਬਹੋਆਖਬਰਭਈਸੰਸਾਰਆਏਏਲੋਆਦੇਖਦਾਏਤਿਨਲੋਕਸੁਗਰਮੁਨਨਸਭੁਆਇਆ॥ਨਿਨਪਰਸਿਆਗੁਰੁਗੁਰੁਪੁਰਾਤਿ
 ਨਕੋਕਿਲਾਦਿਖਨਾਸੁਗਵਾਇਆਜੋਗੀਦਿਗੀਬਰਸੀਨਿਆਸੀਖਟੁਰਸਨੁਕਰਿਗਏਗੋਸਟਛੋਆ॥ਪ੍ਰਿਥਮਆਏਕੁਰਖੇਤਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁ
 ਰਬਹੋਆ॥੩॥ਤੁਤੀਆਜਮਨੁਗਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਨਪਨੁਕੀਆਜਾਗਾਤਿਮਿਲੇਦੇਰੇਟਗੁਰਪਿਛੈਲੀਘਾਇਦੀਆਸਭਕੁਟੀਸਤਿ
 ਗੁਰਗੁਰੁਪਿਛੈਨਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਗੁਰਬਰਨਮਾਗੁਰੁਜੋਪੰਥਚਲੇਤਿਨਜਮਜਾਗਾਤਿਨਿਕਿਨਆਇਆਸਭਗੁਰੁਗੁ
 ਰੁਜਗਤੁਬੋਲੇਗੁਰਕੈਨਾਇਲਾਇਐਸਭਕੁਟਕਗਾਇਆ॥ਤੁਤੀਆਜਮਨੁਗਏਗੁਰਹਰਿਹਰਿਨਪਨੁਕੀਆ॥੪॥ਤਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਣੀ
 ਤਤਕਉਤਕਚਲਤੁਭਾਇਆਸਕੁਮੋਹਿਦੇਖਦਰਸੁਗੁਰਸੰਤਕਿਨੈਨਾਚਰਮੁਲਾਇਆਆਚਰਮੁਕਿਛੁਪਾਇਆਨਾਬੋਲਕ
 ਜਾਗਾਤੀਆਮੁਖੈਤੁੰਦਰਪਣੀ॥ਭਾਈਹਮਕਰਹਿਕੀਆਕਿਸਪਾਸਮਾਗਹਿਸਕੁਭਯਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਪਣੀ॥ਜਾਗਾਤੀਆਉਪਦ
 ਸਿਆਣਪਕਰਿਵੀਰਾਰਥਿਠਾਰੁਨਬੋਲਕਾਸਭਉਠਿਗਾਇਆ॥ਤਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਣੀਤਤਕਉਤਕਚਲਤੁਭਾਇਆ॥੫॥ਮਿਲ
 ਆਏਨਗਰਮਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਓਟਗੀ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਗੁਰੋਵਿਦਪੁਛਸਿਮੁਤਿਕੀਤਾਸੀ॥ਜਿਮੁਤਿਸਾਸਤਸਭਨੀਸਹੀਕੀਤਾਸੁਕਪੁਲਿ
 ਦਸੀਰਾਮਕਰਿਗੋਵਿਦੁਪਿਆਇਆਦੇਹੀਨਗਰਪੰਚਰੋਢਦਹੋਤਿਨਕਾਥਾਉਕੇਹੁਗਵਾਇਆਕੀਰਤਨਪੁਰਾਣਨਿਤਪੁਨੋਦਹਿਗੁਰਬ

੨੨

ਤਨਾਨਕਰਹਿਭਗਤਿਲੀ।।ਮਿਲਾਏਨਗਰਮਾਨਗਰਸਤਿਗੁਰਭਟਗਤੀ॥੬॥੧੦॥

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੩੪

ਤੁਖਾਰੀਮਯਲ ੫॥ ਪੀਲਿਪੁਮਾਈਲਾਲਨਗਰਮਨੁਦੀਨਾ।।ਸੁਟਿਸਬਰਤੁਮਾਂਐਰਮਨੁਕੀਨਾ।।ਇਮਨੁਕੀਨਾਨਿਉਨਲਮੀਨਾਲਗਾਗੁਮੁ
ਰਗਾ।ਕੀਮਤਿਕਪੀਨਨਾਈਠਕੁਰੇਰਮਾਮਲੁਪਾਗਾ।ਸਗਲਗੁਣਕੇਦਤੇਸੁਆਮੀ।ਬਿਨਉਸੁਨਪੁਇਕਦੀਨਾ।।ਦੇਹੁਰਸੁਨਾਨਕਬਲ
ਹਰੀਜੀਅਨਾਬਾਲਿਥਾਲਿਕੀਨਾ॥੧॥ਇਹੁਤਮਨੁਰੇਗਸਰਗੁਣਤੇਗੇ।।ਖੰਨੀਐਵੈਵਾਰਸਨਤੇਗੇ।।ਦਰਸਨਤੇਗੇਸੁਣਪਭੇਐਨਿਮਖਦਿ
ਸਾਇਪੇਖਨੀਵਾ।।ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਾਮੁਣੀਜੈਤੋਗਕਿਰਪਾਕਰਹਿਤਾਪੀਵਾ।।ਅਸਪਿਆਸੀਪਿਰਕੈਤਾਈਨਿਉਰਾਕਬੰਦੇਗੇ।।ਕੁਨਾਨਕਨੀਅਨਾ
ਬਾਲਿਹਾਰੀਦੇਹੁਰਸਪਭੇਐਗੇ॥੨॥ਤੂੰਸਚਸਾਹਿਬਸਹੁਅਮਿਤਾ।।ਤੂੰਪੀਤਮਪਿਆਰਪ੍ਰਾਨਹਿਤਰਿਤਾ।।ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਹਰਮੁਖਿ
ਜਾਤਾਸਗਲਹੰਗਥਾਨਿਮਾਏ।।ਸੋਈਕਰਮਕਮਾਵੈਪਾਣੀਜੇਹਤੁਭਰਮਾਏ।।ਜਾਕਉਕਿਰਪਾਕਰੀਨਗਦੀਸੁਗਤਿਨਸਾਪਸੀਰੀ
ਮਨਨਿਤਾ।।ਕੁਨਾਨਕਨੀਅਨਾਬਲਹਰੀਨੀਉਪਿਰੁਤਉਦਿਤਾ॥੩॥ਨਿਰਗੁਣਰਾਖੁਲੀਆਸੰਤਕਾਸਰਕਾ।।ਸਤਿਗੁਰਕਲੀਆ
ਮੋਹਿਪਾਪੀਪੜਕਾ।।ਨਾਕਨਹਰੇਪਰੁਹਮਐਨੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾ।।ਅਬਨਾਸੀਅਭਿਗਤਿਸੁਆਮੀਪੁਰਖਪਰਖਾਬਿਧਾਤਾ।।ਉਸਤਤ
ਕਹਨਾਨਾਇਤੁਮਾਰੀਕਉਦਕਹੈਤੁੰਕਰਕਾ।।ਨਾਨਕਦਾਸੁਤਾਕੈਬਾਲਿਹਾਰੀ।।ਮਿਲੈਨਾਮਹਰਿਨਿਮਕਾ॥੪॥

ਤੁਖਾਰੀਕਾਨੁਮਲਾ ੧੪:੧॥੧੪:੪॥੪:੫॥੧॥ਜੁਮਲਾ੧੧

੧ ਭਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖਾਨਿਰਭਉਨਿਰਦੋਰ

ਰਾਗੁਕੇਰਾਮਾਯਲ ੪॥

੫੨੧

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਨੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਨਿਤਗਾਵੀਐਗੇ।।ਅਗਮਅਗੋਚਰਨਜਾਈਹਰਿਲਖਿਅਗੁਰਪੁਰਮਿਲੈਲਖਾਵੀਐਗੇ॥੧॥ਰਾਉ।।ਜਿਸੁਆਪੇਹਿ
ਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਨਨਕਉਹਰਿਲਿਵਲਾਵੀਐਗੇ।।ਸਭਕੋਭਗਤਿਕਰੇਹਰਿਕੇਹੀਹਰਿਕਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਵੀਐਗੇ॥੨॥ਤਹਿਰਿਨਾਮੁ
ਅਮੋਲਕੁਹਰਿਪਹਿਰਿਦੈਵੈਰਾਨਾਮੁਪਿਆਵੀਐਗੇ।।ਜਿਸਨੈਨਾਮੁਦੇਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਲੇਖਾਸਰੁਛਡਾਵੀਐਗੇ॥੩॥ਹਰਿਨਾਮੁ
ਅਗਾਧਹਿਸੇਧੰਨਨਕਹੀਅਹਿਤਿਨਮਸਤਕਭਾਗਪੁਰਲਿਖਪਾਵੀਐਗੇ।।ਤਿਨਦੇਖੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸੈਨਿਉਸਤਮਿਲਮਾਤਗਲ
ਲਾਵੀਐਗੇ॥੪॥ਰਮਬਾਰਕਪੁਰਪਿਤਾਹਰਿਮੇਰੇਮੇਕਉਦੇਹੁਮਤੀਜਿਤੁਹਰਿਪਿਆਵੀਐਗੇ।।ਜਿਉਬਛਰਦੇਖਗਉਸੁਖਮਾਨੈ
ਤਿਉਗਾਨਕਹਰਿਗਲਲਾਵੀਐਗੇ॥੫॥੧॥ ਕੇਰਾਮਾਯਲ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਗੁਨੁਕਹੁਗੇ।।ਸਤਿਗੁਰਕੈਰਗ
ਪੋਇਪੋਇਪੁਜਗੁਇਨਬਿਧਮੇਰਾਹਰਿਪੁਕੁਲੁਹੇ॥੧॥ਰਾਉ।।ਕਮਰੇਪਛੇਭੇਮੇਹੁਅਭਿਮਾਨਬਿਖੈਰਸੁਇਨਸੰਗਤਤੇਤੁੰਗੁਗੇ॥
ਮਿਲਸਤਸੰਗਤਿਕੀਜੈਗੋਸਟਸਾਧੁਸਿਉਗੋਸਟਹਰਿਪੇਰਸਾਈਠਰਾਮਨਾਮਰਸਾਈਠਹਰਿਅਨਾਮਰਾਮਰਸਹੇ॥੧॥
ਅੰਤਰਿਕਾਅਭਮਾਨੁਜੇਹਤੁਕਿਛੁਕਿਛੁਨਾਨਾਇਹੁਕਰਹੁਆਪਨਗਹੇ॥ਜਨਨਾਨਕਉਹਰਿਦਇਆਲਹੇਹੁਸੁਆਮੀਹਰਿਸਤ
ਨਕੀਪੁਰਕਰਹੇ॥੨॥੨॥ ਕੇਰਾਮਾਯਲ ੫॥੫੨੨॥

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਦੇਖੇ

ਮਾਈਸੰਤਸੰਗਜਾਗੀ।।ਜਪਤੀਨਾਮੁਨਿਪਾਨੀ॥੧॥ਰਾਉ।।ਦਰਸਨਪਿਆਸਲੋਚਨਾਰਲਗੀਫਿਸਗੀਤਿਆਸਬਿਰਾਨੀ॥੧॥ਅਬਗੁਰ
ਪਾਇਓਸਹਜਿਸੁਖਦਾਇਕਦਰਸਨਪੇਖਤਮਨਲਪਟਾਨੀ।।ਦੇਖਦੇਖਦਰਗਸਮਨਉਪਜਿਓਨਾਨਕਾਪ੍ਰਿਅਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥

੨॥ ੧॥

ਕੇਰਾਮਾਯਲ ੫ ੫੨੩

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

१४६

[illegible]

१७ सतिगुरुप्रसादि॥

[illegible]

ਕਾਮੁਕੋਪਲੋਕੁਮੋਤਾਬਿਬਿਰਨਤਹਿਪਦੁਰੀਕੈਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਜਗੁਟਤਮਹੁਦਸਤਹੁਦਕੀਐਏਤੋਹੀਸਭਮਾਇਆ॥੨॥
 ਉਥੈਪਰਕਉਜੋਨਹੁਚੀਨੈਤਿਨੀਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੩॥ਤਿਥਥਕਰਤੇਮਸੁਰਸੰਜਮੁਸਦਾਰੈਨਿਕਾਮਾ॥੪॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਹੁਮਾਇ
 ਆਕ੍ਰਮੁਚੁਕਾਰਿਤਵਤਮਾਤਮਰਾਮਾ॥੫॥ਸਿਤਮੰਦਰਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਿਆਮੰਧਕਾਰਤਿਨਸਾ॥੬॥ਨਿਰਕਉਪੁਰਕੋਕ੍ਰਮਕਾ
 ਗਾਕਾਰਿਬਿਰਜਨਰਾਮਾ॥੭॥੧॥ ਕੇਰਾ॥ ਕਿਨੀਬਨਾਨਿਆਕਾਂਸੀਭਾਂਬਾਕਿਨੀਲਉਗਾਸੁਪਾਰੀ॥੮॥ਸਤਿਤੁਬਨਸਿਆਮਗੋਬਿੰਦਕਾ
 ਐਸੀਖੋਪਮਾਰੀ॥੯॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੋਬਿਆਪਾਰੀ॥੧੦॥ਬਰਾਤੀਓਨਿਰਮੋਭਕੁਛੁਟਗਈਸੰਸਾਰੀ॥੧੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਲਾਏਤਉਸਚੁ
 ਲਾਗੇਸਾਚੇਕੋਬਿਉਰੀ॥ਸਾਚੀਬਸਤਕੇਕਾਰਲਾਏਪੁਰੇਨਾਇਕੁਰੀ॥ਸਾਅਪਹਿਰਤੁਨਾਦਾਰਾਮਦਕਾਅਪੈਪਾਸਾਰੀ॥ਸਾ
 ਪੇਰਹਿਰਿਸਾਪਚਲਾਵੈਨਿਰਲਾਏਬਿਆਪਾਰੀ॥੧੨॥ਮਨੁਕਰਿਬੈਲੁਸੁਗਤਿਕਰਿਪੈਰਾਇਆਨਗੋਨਕਰਿਰਾਗੀ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸਾਪੁਰੇਸ
 ਤੁਨਿਬੀਖੋਪਮਾਰੀ॥੧੩॥ਕੇਰਾ॥ ਰੀਕਲਦਾਰਗਦਾਹਮੁਚਮਾਤਿਉਭਟੋਪਦਨੁਛਿਰਵਉ॥ਮਨਮਤਦਰਸੇਰਸਰਭਾਈਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਿਪਦੁਰੁਆਵਉ॥੧੪॥ਬੋਭੁਰੁਈਅਸਾਮਕੀਦੁਭਈ॥ਪੀਦੁਸੰਤਸਰਮਾਤਿਦੁਰਭਤਸਹਜੇਪਿਆਸਬੁਝਈ॥੧੫॥ਰਹਾਉ॥ਕੈ
 ਵਿਚਿਕਉਕਾਇਕੋਉਬੁਝੈਹਰਿਸੁਪਾਵੈਕਾਈ॥ਜੇਤੇਪਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਭੀਮਹਿਰਾਵੈਤਿਸਹਿਪਿਆਈ॥੧੬॥ਨਗਰੀਏਕੈਲਿਰ
 ਦਾਜੇਪਾਵਤੁਦਰਜਰਹੀ॥ਤਿਕੁਟੀਛੁਟੇਰਸਦਾ॥ਹੁਭੁਲੈਤਮਨੁਪੀਵਾਰਈ॥੧੭॥ਅਥੈਪਰਪੁਰਤਾਪਤਨਾਸੇਕਰਿਕਬੀਰਬੀਚਰੀ
 ॥ਉਬਟਿਰਲੀਤੇਇਪਦੁਪਾਇਆਜੈਸੇਖੋਤੁਖੁਮਾਰੀ॥੧੮॥ਕੇਰਾ॥ ਕਾਮੁਕੋਪੁਤ੍ਰਿਸਾਕੇਲੀਨੇਗਤਨੀਏਕੈਲੀ॥ਛੁਟੀਅ
 ਪੈਕਛੁਨਸੁਝੈਬੁਰੁਮੁਝੈਬਿਨੁਪਾਨੀ॥੧੯॥ਚਤਕਤਏਛੇਛੇਛੇਛੇ॥ਅਸਤਰਗਮਾਬਿਸਟਾਕੇਮੁਦਿਦੁਰਗੀਧਰਿਥੇਥੇ॥੨੦॥ਰਹਾਉ॥
 ਰਾਮਨਜਪੁਕਵਨਕ੍ਰਮਕੁਛੇਤੁਮਤੇਕਾਲਦੁਗੇ॥ਅਨਿਕਤਨਕਰਿਇਤਨੁਰਾਖਹੁਰੈਅਵਸਥਾਪੁਰੇ॥੨੧॥ਆਪਨਕੀਆਕਛੁਨਹੈ
 ਕਿਆਕੋਕਰੈਪਰਾਨੀ॥ਜਾਤਿਸੁਰਾਵੈਸਾਤਿਗੁਰੁਭੈਏਕੋਨਾਮਬਖਾਨੀ॥੨੨॥ਬਲੁਅਕੇਘਰੁਆਮਹਿਬਸਤੇਛੁਲਵਤਰੇਹਿਇਅਨੇ॥
 ਕਪੁਕਬੀਰਜਿਨਾਮਨਚੇਤਿਓਬੁਝੇਬੁਤਤਸਿਆਨੇ॥੨੩॥ਕੇਰਾ॥ ਟੇਰੀਪਾਗਟੇਛੇਰਲੇਲਾਗੇਬੀਰੇਖਾਨਾਉਤਗਤਿਸਿ
 ਉਕਾਨਕਛੁਐਸੇਰੋਕਾਮਦੀਬਾਨ॥੨੪॥ਰਾਮਾਬਿਸਾਰਿਓਐਭਿਮਾਨਾਕਨਕਕਾਮਨੀ॥ਸਾਸੁੰਦਰੀ॥ਪੇਖਪੇਖਸਚੁਮਾਨ॥੨੫॥ਰਹਾਉ॥
 ਥਾਲਰਛੁਠਬਿਕਰਮਹਮਦਾਇਹਬਿਧਾਉਪਾਬਿਨਾਨਾਕਿਕਬੀਰਅੰਤਕੀਬੇਰ॥ਆਇਲਾਗੇਕਲਾਨਿਦਨਾ॥੨੬॥
 ਕੇਰਾ॥ਚਾਰਹਿਨਾਮਪਨੀਨਉਬਤਲੇਬਨਾਈ॥ਇਤਕੁਖਟੀਆਗੁਰੀਆਮਈਆਸੰਗਨਕਛੁਐਜਾਈ॥੨੭॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਹੀ
 ਬੋਠੀਮਾਰੈਵੈਦੁਆਰੈਲਉਸੀਮਾਈ॥ਮਰਹਟਲਸੀਸਭੁਏਗੁਕਟਿਬਪਿਲਿਸੁਇਕੇਲਾਜਾਈ॥੨੮॥ਵੈਸੁਤਏਬਿਤਵੈਪੁਰਪਟ
 ਨਬਹੁਨਦੇਖੈਆਈ॥ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਕੀਨਸਿਮਰਹੁਨਨਮਅਕਾਰਬੁਜਾਈ॥੨੯॥੬॥

ਗੀ

ਰਹਾਕੇਰਾਬਾਦੀਗਵਿਰਾਸਜੀਕੀ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਖਟਕਮਕੁਲਸੰਨ੍ਹਗਤਿਹੈਭਗਤਿਹਿਰਦੈਨਾ॥ਚਰਨਾਬੰਦਨਕਥਾਰੈਸੁਪਰਤਲਿਸਮਾਨ॥੧॥ਚੇਤਿਚੇਤਚੇਤ
 ਅਚੇਤਾਕੇਨਬਾਲਮਿਕਤਿਰੇਖਾ॥ਕ੍ਰਿਸਨਾਤੁਕਿਹਪਦਹਿਆਮਹਿਭਗਮਰਗਤਿਵੇਸਖਾ॥੨॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਆਨਸਤਅਜਤਸੁ
 ਤੇਕ੍ਰਿਸਨਲਾਵੈਤੇਤਾ॥ਭੋਗਬਪੁਰਕਿਆਸਹੈਤੀਨਲੋਕਪਰਵੇਸਾ॥੩॥ਅਜਮਲਾਪਿੰਗੁਲਾਉਤਤਕੰਠਰਾਏਹਰਿਕੈਪਾਸਿ॥

ਸੋਸੇਰਮਤਨਿਸਤਰੇਤੁਕਿਉਤਰਹਿਰਦਸਾ ॥ ੩॥ ੧॥

੧ ਥਸਤਿਨਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਮ ॥ ੩੪੬ ॥

ਗੁਰੁਕੈਸਥਾਉਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਰੇਘਰੁ ੧

ਕਾਲਮੁਰਤਿਅਨੁਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੋਇ। ਤੁਕਿਕਿਰਿਦੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ। ਕਿਅਕਹਿਐਕਿਛੁਕੀਨਜਾਇ। ਜੋਕਿਛੁਮਹੈਸਭਤੇਗਿਰਜਾਇ।

੧॥ ਗੁਰਉ। ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਸੁਤੇਰੈਪਾਸਾ। ਕਿਸੁਆਗੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ ੨॥ ਅਖਣਸੁਨਣਾ। ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰੁਆਪੇਜਦ

ਹਿਸਰਬਾਵਿਡਾਣੀ॥ ਫੇਕਫਾਏ। ਨਾਣੈਆਪਾਨਾਨਕਰੇਖੈਥਾਪਉਥਾਪਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਰਉਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩॥

ਗੁਰਕੈਸਥਾਉਤਰੇਮੁਨਕੋਤੇਇਦ੍ਰਾਕਧੁਮਾਰਿਤਰੇ। ਸਾਨਕਸਨਿਤਨਤਪਸੀਨਕੋਤੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਰਪਰੇ॥ ੧॥ ਗੁਰਉ

ਲੁਧਿਨਸਬਰੈਕਉਤਰੀਐ। ਨਾਮਾਬਿਨਾਨਗੋਗਾਬਿਧਿਅਨੁਬਿਧਾਤੁਬੁਧਮਰੀਐ॥ ੧॥ ਗੁਰਉ। ਗੁਰਦੇਵਗੁਰਅਲਖ

ਅਕੇਵਾ। ਸ੍ਰਿਭਵਦਸੋਈਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ ਅਪੇਦਤਕਰੀਗੁਰਦੈਪਾਇਆਅਲਖਅਕੇਵਾ॥ ੨॥ ਮਨੁਰਾਜਾਮਨੁਮਾਤੇਮਾਹਿ

ਆਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈ॥ ਮਨੁਜੋਗੀਮਨਾਬਿਨਸਾਬਿਓਗੀਮਨਸਮਝੈਗੁਰਗਾਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਤੇਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦੁਦੀਰਹਿ

ਆਤੇਦਿਓਸੀਸਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬਰਹਪੁਰਲੀਲਸਾਚੁਸਬਦੁਨਿਸਤਰਾਗਾ॥ ੪॥ ਗੁਰਉਮਹਲਾ ੧॥ ਨੈਨੀਦਿ

ਸਟੁਨਹੀਤਨੁਹੀਨਾਜਿਨਿਤਿਆਸਿਰਕਾਲੇ॥ ਗੁਪਰਗੁਰਸੁਨਹੀਸਾਚਾਕਿਉਛੋਰੈਜਮਜਾਲੇ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀਹਿਨਪੁਜਨਪੁਰ

ਇਓ। ਸਸੁਸਬਰਾਬਿਕਬਹੁਨਛੁਟਸਾਬਿਰਥਾਜਨਮਛਾਇਓ॥ ੧॥ ਗੁਰਉ। ਤਨਮਹਿਕਾਮਯੋਧਾਉਮਮਤਕਠਨਪੀਰਅਤਿਰ

ਗੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਮਾਜਪੁਰਾਸਿਰਸਨਾਇਨਾਬਿਪਤਰਤੁਤਰੀ॥ ੨॥ ਬਹਰੇਕਰਨਅਕਲਰਈਓਛੀਸਬਰਸਹਜੁਨਹੀਬੁਝਿਆ॥

ਨਨਮਪਦਾਰਥੁਮਨਮੁਖਾਰਿਆਬਿਗੁਰਅੰਧੁਸੁਝਿਆ॥ ੩॥ ਗੁਰਉਦਾਸਆਸਨਿਰਾਸਾਸਹਜਿਧਿਆਬੈਰਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਣ

ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟਸਿਰਮਾਨਾਮਾਇਦਲਾਗੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥ ਗੁਰਉਮਹਲਾ ੧॥ ਕੁੰਡੀਕਾਲਚਰਣਕਰਾਖਿਸਰੇਤੁਚਾਦੇਕਮ

ਲਾਨੀ॥ ਨੈਤੀਪੁੰਧਕਰਨਭਭੇਬਹਰੇਮਨਮੁਖਮਾਜਪੁਰਾ॥ ੧॥ ਅੰਧੁਲੇਕਿਆਪਾਇਅਜਗਆਇ। ਰਾਮਰਿਦੈਨਹੀਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚ

ਲੇਮੁਲਗਵਾਈ॥ ੧॥ ਗੁਰਉ। ਜਿਹਦਰਗਨਹੀਹਰਿਗਤੀਨਬਬੋਲੈਤਬਠੀਕਿ। ਸਤਿਨਾਨਕੀਨਿਦਾਵਿਆਪਸਪਸੁਭਵੇਕਰੇਹੋ

ਨਨੀਕੋ। ਅੰਧਿਤਕਾਰਸੁਦਿਲੀਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਮੇਲਾਮਿਲਾਏ। ਨਬਲਗਸਬਰੇਰਨਹੀਆਇਆਤਬਲਗਕਾਲੁਸਤਾਏ॥

੧॥ ਅਨਕੋਰਘਰੁਕਬਹੁਨਾਨਸਏਕੋਰਸਚਿਆਗਾਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਨਾਨਕਕਰੈਵਿਚਾਰਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੪॥

ਗੁਰਉਮਹਲਾ ੧॥ ਸਗਲੀਰੈਣਸੋਵਤਿਗਛਾਣੀਦਿਨਸਜੀਨਲਗਵਾਈਆ॥ ਬਿਨਪਲੁਪਤੀਨਹੀਪੁਰਜਾਨਿਆਜੀਨਾਇ

ਜਗਤਉਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਕਿਉਛੁਟਸਿਦੁਖਰਾਗੀ। ਕਿਅਲੋਆਦਸਕਿਆਲੋਜਾਦਸਰਾਮਨਪੁਗੁਰਕਾਗੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਉ।

ਉਪਉਥਵਲਮਨਮੁਖਮਤੋਛੀਮਨਅੰਧੇਸਿਰਧੰਧਾ। ਕਾਲਾਬਿਕਾਲਸਰਾਸਿਰਤੇਰੈਬਿਨੁਦੈਗਲਠੰਧਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਉਚਾਲੇ

ਭੁਨਅੰਧਲੇਸਬਰਿਸੁਗਤਿਨਹੀਰਾਈ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਰਦੈਗੁਰਦੈਮਾਇਆਅੰਧਉਪੰਧਕਮਾਈ॥ ੪॥ ਘੋਇਓਮੁਲਭਾਕਰਪਿਪਦਸਦਮ

ਤਿਰੀਆਨਵਿਜੁਲੇ। ਸਬਦਦੀਰਾਗਮਰਸੁਚਾਬਿਆਨਾਨਕਸਾਚੁਪਤਿਏ॥ ੪॥ ੪॥ ੫॥ ਗੁਰਉਮਹਲਾ ੧॥ ਗੁਰਕੈਸੰਗਰੈਰਿਨੁਰ

ਤੀਰਾਮਸਨਿਰਗਰਤਾ। ਅਫਰਨਜਾਣਸਸਬਦਪਛਾਣਸਅੰਤਰਿਨਾਣਪਛਾਣਾ॥ ੧॥ ਸੇਜਨਐਸਐਮਨਕਾਵੈ। ਆਪੁਮਰਾਅਪ

ਰੰਪਰਾਤਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਉ। ਅੰਤਰਿਬਾਹਿਰਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਆਰਿਪੁਰਖਅਏਸੋ। ਪਾਇਪਾਇਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰ

ਤੇਰੀ

੪੬

ਤਰਿਗਵਿਗਿਆਸਦੁਏਸੇ॥੨॥ ਸਾਦੁਤੇਸਦੁਮੀਮਿਤ੍ਰਜਿਤਵਾਮਿਥਿਅਮੈਲੁਨਰਾਈ॥ ਨਿਰਮਲਾਮੁਖੀਮਿਤ੍ਰਸੁਰਾਖਿਆਸਬਰਤੇਪ
ਤਿਪਈ॥੩॥ ਗੁਣੀਗੁਣੀਮਿਲਦਾਤਪਦਸਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦੁਈ॥ ਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟਹਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾਨਕਨਾਮਸਥਾਈ॥੪॥੫॥੬॥ ਭੈਰ
ਉਮ॥੧॥ ਹਿਰਦੈਨਾਮਸਰਬਪਨੁਪਾਰਦੁਗੁਪਯਾਦੀਐ॥ ਅਮਰਪਦਾਰਥਤੇਕਿਰਤਾਰਥਸਹਾਜਿਧਿਆਨਲਿਵਲਾਈਐ॥
੧॥ ਮਨਰੇਰਾਮਕਰਾਤੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਰਾਮਨਾਮਜਪੁਹਿਰਦੈਸਹਾਜਿਸੇਤੀਪਰਿਜਾਈਐ॥੧॥ ਰਾਉ॥ ਭਰਮਭੇਦਭਉਕ
ਬਹੁਨੁਕੁਟਸਾਅਵਤਜਾਤਨਜਾਨੀ॥ ਬਿਨਹਰਿਨਾਮੁਕੋਮੁਕਤਿਨਪਦਸਰੂਬਮੁਏਬਿਨੁਪਾਨੀ॥੨॥ ਧੰਧਾਕਰਤਸਗਲੀਪਤਿਐਵਸਿਰ
ਮਨਸਿਟਸਗਦਰਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਮੁਕਤਿਨਕਬਹੀਅੰਪੁਲੇਪੰਪਸਾਰਾ॥੩॥ ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਪ੍ਰਿੰਮੁਮਾਨਿਆਮਨਹਿਤੇਮਨਮੁ
ਅਨਾਅੰਤਰਿਬਾਰਹਿਏਕੋਜਾਨਿਆਨਾਨਕਅਵਰੁਨਦੁਆ॥੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧॥ ਜਗਨਹੋਮਪੁੰਨਤਪੁਪ੍ਰਜਾਦੇਹਤੁਖੀ
ਨਿਤਦੁਖਸਹੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਦਸਮੁਕਤਿਨਮਗੁਰਮੁਖਲਹੈ॥੧॥ ਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨਾਬਿਰਥੇਨਗਜਨਮਾ॥ ਬਿਖੁਆਵੈਬਿਖੁ
ਬੋਲੀਬੋਲੀਬਿਨਾਵੈਨਿਤਯਲੈਕੁਮਨਾ॥੧॥ ਰਾਉ॥ ਪ੍ਰਸਤਕਪਾਠਾਬਿਅਕਰਦਵਖੈਸੀਧਿਅਕਰਮਾਤਿਕਾਥਕਰੈ॥ ਬਿਨੁਗੁ
ਰਸਬਦਮੁਕਤਿਕੁਪਾਦੀਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਉਰਮਰੈ॥੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧॥ ਰੰਗਮੰਡਲਾਸਿਖਾਸੁਤੇਤੀਰਥਗਵਨਾਮਤਕੁਮੁਕਰੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਾਬਿ
ਨੁਸਤਿਨਾਵੈਜਾਪਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਪਾਰਪਰੈ॥੩॥ ਜਟਮੁਕਟਿਤਨਕਸਮਛਗਾਈਬਸਤਰਛੇਰਿਤਨੁਨਗੁਭਇਆ॥ ਰਾਮਨਾਮ
ਬਿਨੁਸੁਪਤਿਨਾਵੈਕਿਰਤਕੈਬਾਧੇਭੇਖਭੁਈਆ॥੪॥ ਸੇਤੇਜੀਅਜੰਤਲਥਲਮਲਿਜਤਕਤੁਸਰਬਜੀਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਾਖ
ਲੇਜਨਕਉਹਰਿਸੁਨਾਨਕਭੋਲਪੀਆ॥੫॥੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ ਚਉਪਦੇਪਰੁ॥੧॥ ੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜਾਤਿਕਾਰਬੁਨਕਰੀਅਪੁਕੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦੈਸੋਬ੍ਰਹਮਦੁਹੋਈ॥੧॥ ਜਤਕਾਰਬੁਨਕਰੀਮੁਖਗਦਰਾ॥ ਇਸਗਰਬਤੇਲਤਿਬੁ
ਤਦਿਕਾਰਾ॥੧॥ ਰਾਉ॥ ਚਾਰੇਦਰਨੁਆਖੈਸਕੁਕੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦੁਤੇਸਤਓਪਤਿਤੇਈ॥੨॥ ਮਾਟੀਏਕਸਗਲਸਿਸਥਾ॥ ਬਹੁਬਿ
ਪਰਾਭੈਪਕੈਕੁਮਾਰਾ॥੩॥ ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਦੇਹੀਕਾਅਕਾਰਾ॥ ਪਟਵਧਕੋਕਰੈਬੀਚਾਰਾ॥੪॥ ਕਤੁਨਾਨਕਾਇਤਨੀਉਕਰਮਬੰਧ
ਹੋਈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਛੇਟੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੫॥੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ ਜੋਗੀਗ੍ਰੰਥਿਪੰਥਿਤੁਕੇਧਾਰੀ॥ ਤੇਸੁਤੇਅਪਦੈਅਤਿ
ਕਾਰੀ॥੧॥ ਮਾਏਆਮਦਮਾਤਾਰਤਿਆਸੋਈ॥ ਜਾਗਤਹੈਨਮੁਸੈਕੋਈ॥੧॥ ਰਾਉ॥ ਸੋਨਾਗੋਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ॥ ਪੰਚ
ਦੁਤਓਦਸਗਤਿਕਰੈ॥੨॥ ਸੋਨਾਗੋਜੋਤਤੁਬੀਚਾਰੈ॥ ਆਪਮਰੈਅਵਰਾਨਹਿਮਰੈ॥੩॥ ਸੋਨਾਗੋਜੋਏਕੋਨਾਦੈ॥ ਪਰਕਿਰਤਛੇਰਿਤੁ
ਪਛਾਦੈ॥੪॥ ਚਤੁਦਰਨਾਵਿਚਿਜਗੈਕੋਈ॥ ਜਮਕਾਲਤੇਛੁਟੈਸੋਈ॥੫॥ ਕਤੁਨਾਨਕਜਨੁਜਗੈਸੋਈ॥ ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਜਾਕੀਨੇ
ਤੀਹੋਈ॥੬॥੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ ਜਾਕਉਰਾਖੈਅਪਣੀਸਰਦਾਈ॥ ਸਾਚੈਰੂਪਾਗੈਸਾਚਾਛਲੁਪਾਈ॥੧॥ ਰੇਜਕੈਸਿਉ
ਕਰੁਪੁਕਾਰਾ॥ ਤੁਕਮੋਹੋਆਤੁਕਮੇਵਰਤਾਰਾ॥੧॥ ਰਾਉ॥ ਇਤੁਮਾਕਾਹੁਤੇਰਾਪੈਪਾਰਾ॥ ਬਿਨਮਾਹਿਬਿਨਸੈਕਰਤਨਲਾਗੈਥਾਰਾ॥੨॥
ਕਰਿਪਸਾਦੁਇਕੁਖੇਲੁਰਿਖਾਈਆ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਤੇਪਰਮਪਦੁਆਈਆ॥੩॥ ਕਤੁਨਾਨਕਮਾਰਜੀਵਾਲੈਸੋਈ॥ ਐਸਾਬ੍ਰਹਮੁਭਰ
ਮਨਭੁਲੁਪੁਕੋਈ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ ਮੈਕਾਮਾਇਮੇਰਾਕਤੁਕਰਤਾਰਾ॥ ਜੇਤਕਰਾਏਤੇਰਾਕਰੀਸੀਗਾਰਾ॥੧॥ ਸਾਤਿਸੁ
ਭਾਵੈਤਕਰੈਭੋਗਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਸਾਚੇਸਾਹਿਬੁਜੋਗਾ॥੧॥ ਰਾਉ॥ ਓਸਤਤਿਨਿਦਕਰੈਕੀਅਕੋਈ॥ ਜਾਅਪੇਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥
੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਧਿਅਕਸਾਈ॥ ਮਿਛਓਗੀਰਇਆਲਪੰਚਸਬਦਦਜਾਈ॥੩॥ ਭੁਟਤਨਾਨਕਕਰੈਕੀਅਕੋਈ॥ ਜੀਸੋ

[illegible]

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰੇਗੁਗਦਦਹਿਗੁਰਸਬਦੀਚਰਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਸਤਸੀਗਤਿਮੇਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੋਨੋਦੋਇਵਡਿਅਭੰਗਿਗਮਨਮਾਚਿਤੁਲਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਅਮਤਕਾਲੁਸਕੁਰੇਗਾਇਆਪੋਤਿਨਾਮਕੀਰਿਸਿਰਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਦਲਿਮੁਨੇਕੀਨਾਮਵੈਜਿਨਹਰਿਰਾਬੀਆਉਰਧਾਰਾ॥ ਜਿਨਤ
 ਰਿਕਾਨਮੁਨਗੁਰਮੁਖਜਾਤਸੋਨਗਮਹਿਕਹੇਆਇਆਗੁਰਕੀਸੇਵਕਰੇਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈਆ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਸੇਪੁਰੇਵਡਰਾ
 ਹੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਏ॥ ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਛਲੁਪਾਵਹਿਗੁਰਬਾਣੀਸੁਖਪਾਏ॥ ੪॥ ੧੨॥ ਰੈਰਉਮਹਲਾ੩॥
 ਦੁਖਾਵਿਰਜੀਮੈਦੁਖਮਰੈਦੁਖਾਵਿਰਾ॥ ਕਾਕੁਮਾਈ॥ ਘਰਭੁਜੇਨੀਵਿਚਕਰੇਨਕਿਲੈਬਿਸਟਮਾਹਿਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਿਥਾਪ੍ਰਿਥਾਮਨਮੁਖ
 ਜਨਮੁਗਵਾਈਆ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਰਿਕਾਨਮੁਨਰਾਈਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਕੁਰੇਗਾਵਾਈਜਿਸੋਨੋਹਰਿਜੀਉਛਾ
 ਏ॥ ਨਾਨਕਮੁਖਿਲੇਵਡਿਅਈਜਿਸੋਨੋਮੀਦਸਾਈ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਰੈਣੈਛਲੁਪਾਵੇਸਦੁਕਰਲੀਸੁਖਸਾਹੁਸੇਜਨਾਨਿਮਲੋਕਹਰਿਛਾ
 ਗੇਹਰਿਨਾਮੇਧਰਹਿਪਿਆਰਾ॥ ੩॥ ਤੀਕੀਰੇਦੁਮਿਲੈਤਾਮਸਤਕਲਾਈਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਧਿਆਈਆ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਰੇਦੁਪੁਰੈਭ
 ਗਪਾਈਜੈਜੀਨੀਗਮਨਮੁਚਿਤੁਲਾਈਆ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੩॥ ਰੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ ਸਬਦੁਦੀਰਹੈਸੋਨੁਸਾਰਾਜਿਨਕੈਹਿਰੈਸਚਸੇਈ
 ॥ ਸਚੀਬੁਗਤਿਕਹੀਦਿਨਰਾਤੀਤਾਤਨਿਦੁਖਨੋਈ॥ ੧॥ ਕੁਗਤੁਕੁਗਤੁਕਹੈਸਕੁਰੇਈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਰਗਤਿਨਪਾਈਐ
 ਪੁਰੈਰਾਗਮਿਲੈਖੁਸੇਈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਲਗਵਾਵਹਿਛਾਕੁਮਾਗਹਿਛਾ॥ ਲਛੁਕਿਦੁਹੋਈਜਾਮਕਾਛ॥ ਸਦਾਸਿਰਉਪਰ
 ਦੁਜੈਛਾਈਪਾਤਿਐਈ॥ ੩॥ ਬਹਿਲੇਭੇਖੁਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਤਉਮੈਰੋਗੁਨਜਾਈ॥ ਪਾਨੀਪਾਨੀਲੁਣਹਿਬਾਦਖਾਣਹਿਮਿਲਮਾਈਆ
 ਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਅਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਿਨਾਮਨਵਸਿਆਵਰਸਾਏ॥ ੫
 ਤਿਪਾਈ॥ ੪॥ ੧੪॥ ਰੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ ਮਨਮੁਖਆਸਾਨਹੀਉਤਰੈਦੁਜੈਰਾਈਖੁਆਏ॥ ਉਦਨੈਸਾਨੁਕਰੀਐਕਬਹੁਕਿਸਾ
 ਅਗਨਿਪਚਾਏ॥ ੧॥ ਸਦਾਅਨੰਦਰਾਮਹਿਰਾਤੇਹਿਰੈਨਾਮ॥ ਦੁਖਿਪਾਮਨਛਾਹੀਹਰਿਹਰੀਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤਿਪਤਭੋ॥ ੨॥
 ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇਪਰਬ੍ਰਹਮਸਿਸਟਿਜਿਨਸਾਜੀਸਿਰਸਿਰਧੈਛਾਏ॥ ਮਾਈਆਮੇਹੁਕੀਆਜਿਨਆਪੇਆਪੇਦੁਜੈਲਾਏ॥ ੩॥ ਤਿਸੋ
 ਕਿਹੁਕਹੀਜੈਨੇਦੁਜਾਏਵੈਸਕੁਤੁਪੈਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਤਤੁਬੀਚਾਰਾਜੋਤੀਜੋਕਿਮਿਲਾਏ॥ ੪॥ ਸੇਪੁਰਸਾਰਸਦਭੀ
 ਸਾਰਾਸਾਰਬੁਭਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਏ॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਧਿਆਈਆ॥ ੫॥ ੧੫॥ ਰੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ ਕਲਮਹਿਪ੍ਰੇਤਜਿਨੀ
 ਨਾਮਪਛਤਾਸਤਨੁਗੋਪਰਮਹਿਸਬੀਰਾਗੀ॥ ਦੁਖਪੁਰੈਭੈਮਾਣਸਦਰਤਹਿਦਿਲੈਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਕਲਮਹਿਰਾਮਨਾਮਵਡਿ
 ਆਈ॥ ਨੁਗਨੁਗਗੁਰਮੁਖਏਕੋਜਾਤਾਛਿਨਾਵੈਖੁਕਤਿਨਪਾਈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਿਰੈਨਾਮੁਲਖੈਨੁਸਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਦਸਾਈ॥
 ਅਪਤਰੈਸਗਛੇਕੁਛਤਰੈਜਿਨੀਗਮਨਮਾਏਵਲਾਈ॥ ੩॥ ਮੇਰਾਪੁਰੈਗੁਟਕਾਰਤਾਅਵਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ ਜਿਨਮਨਛਸਿ
 ਆਸੇਜਨਸੋਹੇਹਿਰੈਨਾਮੁਦਸਾਈ॥ ੪॥ ਘਰੁਦਰੁਮਹਲੁਸਤਿਗੁਰੁਦਿਖਾਈਆਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਏ॥ ਜੋਕਿਛੁਕੈਸੁਭਲਾ
 ਕਹਿਮਾਨੈਨਾਨਕਨਾਮੁਦਖਾਏ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੬॥ ਰੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈਲੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਰਾ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਭੈ
 ਭੀਪਵੈਛਿਰਮਰੈਨਵਰੋਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਨਾਮੁਆਪਾਗੁਰਪਰਸਾਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈਆਸਕਾਏਛਪੁਜਾਵਦਰਗਾ॥ ੨॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਕਮਹਿਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆ॥ ਗੁਰਬੀਰਾਬੁਭਨਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਪਰਗਟੁਹੋਆਮੇਰਾਪੁਰਮਨਦਿਨੁਹਿਗੁਣਗਾਈ॥ ੩॥
 ਸੁਖਰਾਤਾਹਿਏਕੁਰੈਰੋਭੈਸੁਖਨਪਾਗਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਜਿਨਿਸੇਵਿਆਰਾਤਾਸੇਅੰਤਗਏਪਛਤਾਹਿ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਸਦਾਸੁਖ

ਪਾਇਆ ਫਿਰ ਦੁਖ ਨ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ॥ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਈ ਜੋ ਤਿਜੋ ਤਿ ਸਾਖਾਇ ॥ ੧॥ ੧੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੩
 ਬਾਹੁ ਗੁਰੁ ਨ ਗਤੁ ਬਭਰਾ ਨਾਨਕੁ ਚੋਟਾ ਧਾਇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮੈ ਸਦਾ ਦੁਖ ਪਾਏ ਰਕੀ ਬਬਰਨ ਪਾਇ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਹੁਸਤਿ
 ਰਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਹਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਰਾਸਰ ॥ ਚਾਗਾ ਹਰ ਸਬਦੈ ਭੁਜ ਲਤ ਰਣਾ ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ ਭੇਖ ਕਰੈ ਬਹੁਤੁ ਚਿਤੁ ਭੇਖੈ ਅਤਿ ਰਿਕਾਮ
 ਰੋਪਾ ਮਹਿ ਕਹਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਭੁ ਖਾਮਤਿ ਬਹੁਤੀ ਭਉ ਕਤ ਫਿਰੈ ਰਬਾਗੁ ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਮਹਿ ਫਿਰ ਜੀਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਤੁਆਗੁ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਸਾਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਆਉਰ ਪਾਗਾ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਰਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰ ਮੁਖ ਸ
 ਬ ਦੁਖ ਮਾਏ ਰਾਮ ਨ ਮਿਢਿ ਆਈ ॥ ੧॥ ੧੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੩ ॥ ੧॥ ਉਮੈ ਮਾਏ ਅਮੋਖੁ ਆਇ ਆਦੁਖ ਖੇਤੁ ਬਖਾਇ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਲਕੁ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ਬਿਨ ਬਬਰਨ ਮਾਏ ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਖਾਧਿ ਗਾਨੀਵ ਨ ਸੰਜਾਗੁ ॥ ਰਾਮ ਮੁਖ ਪਨੇ ਨ ਹੋਰਿ ਤਿਆਹਿ ਸਿਉ
 ਕਰੇ ਨ ਲਾਗੈ ਪਿਆਗੁ ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ ਪਸੁ ਆਕਰ ਮੁਕਰੈ ਨ ਹੀ ਬੁਝੈ ਕੁਛੁ ਕਾਵੈ ਕੁਛੁ ਹੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਾਉ ਲਈ ਹੋਵੈ ਖੋਜ ਲੈ
 ਨ ਨੁਕੋਈ ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦਾ ਸਿਅ ਪਾਇ ਆਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ਆਦੁਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੩॥
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਹਾਣੈ ਆਪੇ ਮਾਰਗ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮੁਖ ਦੇਵੈ ਅਭੀਨਾਨ ਕਾਮ ਸਮਾਏ ॥ ੪॥ ੧੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੩ ॥
 ਮੇਰੀ ਪਟੀ ਅਗਲਿ ਖੁੰਗੋ ਬਿਰਗੋ ਪਾਲਾ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਭੇਜ ਮਨਾ ਛਾਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੈ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਨ
 ਲਾ ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਪੁਰਾਣਿ ਹਰਿ ਉਚੈ ਗੋਸਾ ਸਨਾਤੇ ਬਾਲਕੁ ਗੁਨ ਕਰੈ ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ ਆਤਾ ਉਪਦੇਸੁ ਪੁਰਾਣਿ ਪਿਆਗੋ ॥ ਪੁਰਸ
 ਮਨ ਮੁਛੋ ਭੁਜੀ ਉਲੇਹੁ ਉਬਾਗੇ ॥ ਪੁਰਾਣ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਛੋਡਾ ॥ ਗੁਰ ਦੀ ਆਬੁ ਝਾਈ ॥ ਸੰਗ ਮਰਕਾਸ ਭਜਾ
 ਏ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਪੁਰਾਣ ਦੁਆਪੁ ਫਿਰਾਨੈ ਆਸ ਭਰਾ ਟਕੈ ॥ ਫਿਰਾਨੈ ਦੁਸਟ ਸਰਾਮ ਹਿੰਦੂ ॥ ਪਕਾਇਆ ॥ ਪੁਰਾਣ ਕਰਾਖੋ ਹੋਇ
 ਰਾਖੁ ਰਾਇਆ ॥ ੨॥ ਰਾਬਖਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਕਾਤੁ ਝੁਲਾਏ ਉਬਾਗਾ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆਨ ॥ ਰੂਪ ਨਿ
 ਕਾਸਿ ਆਬੀ ਮਉ ਪਾਜਾ ॥ ਹਰਾਖ ਸਨਖੀ ਬਿਰਾਰਿ ਆਪੁ ਪੁਰਾਣ ਲੀ ਆਉ ਬਾਗ ॥ ੩॥ ਸੰਤ ਨਾਕੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾਰਨ ॥ ਸਦਾ ਹੋ ॥
 ਪੁਰਾਣਿ ਨ ਕੋਈ ਕੀਕੁ ਲਉ ਧਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਕਰੇ ॥ ੪॥ ੨੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੩ ॥
 ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੩ ॥ ਆਪੇ ਰੈਤ ਲਾਇ ਰਿਤੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਆਪੇ ਰਾਖਾ ਸੋਈ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾ ॥ ੧॥ ਤਿਨ ਮਨੁ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧॥ ਸੁਗੁਰ
 ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਰੈਤ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰਿ ਲਾਵਗਾ ॥ ਏਤੀ ਤਰਪਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਏਸ ਬਰੇ ਮੇਲਾ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ ਅਨਰਿ
 ਨੁਤ ਗਭਿ ਕਰਹਿ ਰਿਨੁ ਗਤੀ ਸੁਬਦੈ ॥ ਖੋਈ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਤੋਸ ਸਿਰ ਤੇ ਸਦਾ ਦਸਿਆ ਮਨ ਸੋਈ ॥ ੨॥ ਮੁਖ ਦੁਖਿ ਪਾਪ ਨਹਿ
 ਲਾਪ ਛਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਧਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿਰਕਰਹਿ ਦੁਸਟ ਰੈਤ ਚਿਤਾਇਆ ॥ ੩॥ ਪੁਰਾਣਿ ਦੁਖਿ ਪਾਪ ਨਹਿ
 ਨਾਮੁ ਛੋਡੈ ॥ ਰੈਨ ਕਿਸੈ ਰਾਗੁ ਰਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਾ ॥ ਰੈਤੋ ਕਾਲੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ॥ ੪॥ ਅਪਣੀ ਪੈਜ ਆਪੇ ॥ ਰਾਖੈ
 ਭਗਤ ਦੇਇ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰ ਟਾਖ ਸੁਨਖੀ ਬਿਰਾਰਿ ਆਪੇ ਰਕੀ ਬਬਰਨ ਪਾਈ ॥ ੫॥ ੨੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੩ ॥ ਚਉਪਦੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਰਿ ਨ ਸੰਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭੁਜੁ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭੁਜੁ ਰਾਖਾ ਰਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਿ
 ਕਰੈ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਭਜ ਲਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਾਇ ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਲੇਖ ਮਰਸਾਇ ॥
 ੨॥ ਗੁਰ ਸਾਧੁ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਗਿਆਨ ਸਰਸਾਇ ॥ ਰਾਮ ॥ ਭਾਇ ॥ ਸਤ ਕਿਲਾਵਿ ਖਾਪਾ ਪਗਏ ਗਧਾਇ ॥ ੩॥ ਤੁਝ ਆਪੇ
 ਰਤਾ ਸਿਸਟ ਪਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲੇਤੈ ਰਾਸ ਸਦਾਇ ॥ ੪॥ ੨੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੩ ॥ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਫਲੁ ਸਾਧਗੀ ॥

3

ਗੁਰੂਪਦੇਸੁ ਸਭੁ ਖਪਰਹੀ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨ ਰਹੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੁ ਗੁਰਪੁਰਸਤ ਸੰਗਿ ਸੀਰੀ ਸਿੰਧੁ ਉਤੀ॥
 ਰਹਾਉ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਪਿਆਇ ਮਨ ਹਿ ਸਿਰੀ ਕੋ ਫੋਟੈ ਤਰੇ ਪਾਪ ਪਰਹੀ॥੨॥ ਸਤਿ ਜਗਤਿ ਸਾਧੂ ਧਰਮੁ ਖਪਰਹੀ॥ ਇਸਾਨੁ ਕੀਓ
 ਅਠਸਤਿ ਸੁਰਸਰੀ॥੩॥ ਹਮ ਨਰੁ ਖਕ ਉਹਿ ਕਿਰਪਾ ਰਹੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਓਤਰਣੁ ਰਹੀ॥੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ
 ਸੁਖਿ ਤਕਰੀ ਸਾਰਨ ਪਮਾਈ॥ ਹਿਰਦੈ ਫੇਰ ਚਲੈ ਤੁਧਾ ਲੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਪੁ ਬਨਵਾਈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੁ ਸਾਤਿ ਸੰਗਤਿ ਤੁ
 ਰਹਈ ਮਾਇਆ ਮਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੇਵਾ ਘਾਲੀ ਜਨ ਪਾਈ॥ ਤਿਸੁ ਪਤੀ ਐਸ ਬਦੁ ਸਰੀਰੁ ਸਾਈ॥੨॥ ਹਰਿ ਅਗਮ
 ਅਗੇਰੁ ਗੁਰਮੁਖ ਦਿਖਾਈ॥ ਦਿਰਕਾਇਆ ਨਗਰ ਲਪਾਰਿ ਰਾਈ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪੁਤ ਪਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਰ
 ਤੁਨ ਰਹਿ ਨਿਰਾਈ॥੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪॥ ਸਭ ਘਟਿ ਤੇਰੇ ਤੁੰ ਸਭ ਨਾਮਾ ਹਿ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਰਿ ਕੋਈ ਨਾ ਹਿ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾ
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਹਉ ਤੁਧਾ ਲਾਹੀ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹਿ ਪੁਰੁ ਬਾਪੁ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨ ਦੇਖਾ ਤੁਹਿ ਪੁਰੁ ਸੋਇ॥ ਸਭ ਤੇਰੇ ਵਸ ਦੁਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥
 ੩॥ ਜੇ ਸਕ ਉਤੁ ਮੁਹਿ ਰਾਖਿ ਆਉਵੈ॥ ਤਿਸੇ ਕੋ ਨੈਕੈ ਕੋਇ ਨਾਵੈ॥੪॥ ਤੁਨ ਲਖ ਲਖ ਸੁਭ ਤੇਰੁ ਪੁਰਿ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਰਾਗੁ ਜੁਗੀ॥
 ੧॥ ਗੈਰੋ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪॥੫॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਮੁਹਿ॥ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਾਗਿ॥ ਮਸਤਕ ਕਰਾਹੈ ਦੇਨਿ ਸੁਖਿ ਖਿਆਏ
 ਗੁਰਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਹਿ॥੧॥ ਹਮ ਧਰੁ ਰੁਨੁ ਪੀਐ ਉਰਧਾਰਾ ਦੇਹੀ ਨਗਰ ਸਕਰ ਪੰਚ ਪਾਤੁ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਕਾ ਚੇ
 ਮਾਗਾ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਨ ਕਾਰਿ ਸੇਈ ਅਨੁਮਾਨਿ ਮਾਤਿ ਨ ਕਾਰਨ ਹਰਿ ਆਪ ਸਵਾਹਿ॥ ਤਿਨ ਕੁਕੀ ਮੁਤਾਜੀ ਲੋਕ ਨ ਕੀਤਿ ਅੰਗਿ ਕਾਰੁ ਕੀ
 ਆਕਰਤਾਗ॥੩॥ ਮਤਾ ਮਸਤਕ ਤਾ ਬਿਛੁਰੀ ਜੈ ਜੈ ਬਿਛੁਰੈ ਵੈ ਹਰਿ ਬਾਹਿ ਜੈ ਬਿਛੁਰੈ ਸੋਈ ਬਲੈ ਸੀਰੀ ਪਿਆਦੁ ਮਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਮੁ
 ਰਾਹਿ॥੪॥ ਹਰਿ ਜੈ ਬਿਛੁਰੈ ਸੁਆਪੇ ਆਪੇ ਓਪੁ ਧੂਨ ਕਿਸੈ ਕਰੇ ਬੀਰਾਗਾ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੁਰੁ ਸਦਾ ਪਿਆਈ॥ ਐਨਿ ਮੇਲਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
 ਪਾਗਿ॥੫॥੧॥੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪॥ ਤੇਸਾ ਪੁਰਿ ਮੇਲੁ ਤੁਸਾ ਮੀ ਜਨ ਜਪਿ ਆਸਤਿ ਤੋਇ ਤਮਾਹੀ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਾ ਮੁ
 ਬਿਗਸੈ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਉਬਲਿਤਾਹੀ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਹੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਗਤਾ ਪਿਤੁ ਸੁਆਮੀ ਹਮਦਾ
 ਸਨਹ ਸਕੀ ਜੈ ਪਨਿਹਾਰੀ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਨ ਮਤਿ ਉਤਮ ਤਿਨ ਪਤਿ ਉਤਮੁ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਬਨਵਾਹੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ
 ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਸਿਮਰਤਿ ਗਤਿ ਤੋਇ ਤਮਾਹੀ॥੩॥ ਜੀਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਹਰਿ ਰਗ ਰਕਾ ਚੇ ਮਾਰੀ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ
 ਕ ਸੇਭ ਨ ਪਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕਾ ਕਾਟੇ ਸਿਰ ਜਨ ਨ ਰਹੀ॥੪॥ ਹਰਿ ਆਪ ਬੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਆਪ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਹਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਜਿਸੁ
 ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੇਤੁ ਪੁਮਿ ਲਸੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਆਇ ਜੰਤਵ ਚਲੀ॥੫॥੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਈ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਜਿ
 ਤੁਹਿ ਕੀਰਤ ਹਰਿ ਸੁਨੇ॥ ਜੀਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨ ਭੀ ਨਾ ਤਿਨ ਹਮ ਸੇਵਹਿ ਨਿਤ ਚਰੇ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਪਿਆਇ ਤਰੇ॥ ਅਗੇ
 ਕਾ ਮਸੰਖਾ ਮਹਾ ਕਿਰੋਨ ਜਾਹੀ ਜਿ ਤਵ ਗੁਣੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲੁ॥ ਹਰਿ ਗਾਵੁ ਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਜਪੇ॥ ਜੋ
 ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣੈ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਜਨ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵੇ॥੨॥ ਪੰਨ ਸੁਣਿ ਪੰਨ ਸੁਧਿਤਾ ਪੰਨ ਸੁਆਤਾ ਜੀਨ ਜਨ ਨੇ॥ ਜੀਨ ਸਾਸਿ ਰਾਸ ਪਿਆਇ
 ਆਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਿ ਸੇਸਾ ਚੀਰ ਰਗ ਹਰਿ ਜਨ ਬਣੇ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਗਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਦਿਰਭੁ ਗਤਾ ਹਰਿ ਪਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇ
 ਆਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਪਾਰ ਪਵੇ॥੪॥੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਹਿ

ਗੁਰੂ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪਉ ੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਹਿ॥

ਸਗਲੀ ਥੀ ਤਿਪਾ ਸਿਰਾ ਰਿਹਾ ਥੀ॥ ਅਸਟ ਮੀ ਥੀ ਤਗੋ ਬਿਦਜਨ ਮਾਸੀ॥੧॥ ਭੁਰਖੁ ਭੁਲੇ ਨਰ ਕਰਤ ਕਰਹਾਇ॥ ਸਨਮ ਮਨ ਤੇਰਾ ਹਿ

ਨਗਾਇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ਕਰਿ ਪੰਜੀ ਰੁਖ ਦਾਇਓ ਚੰਗਾ ॥ ਓਹੁ ਨ ਮਨ ਮਰੈ ਸਾਕਤ ਛੋਗਾ ॥ ਸਗਲ ਪਰਾਏ ਹੋਨੀ ॥ ਸੋ ਮੁਖ ਲਓ ਨਿ ॥ ੩੫੨ ॥
 ਤੁਕਤਿ ਠਾਕੁਰ ਜੇਨੀ ॥ ੩ ॥ ਜਨਮ ਮਰੇ ਨਾ ਆਵੈ ਨੂੰ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੀ ਓਸ ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
 ਉਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠਤ ਸੁਖੀਆ ॥ ਭਉ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਜਾਐ ਸੋ ਬੁਢੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸਾਖਾ ਏਕੁ ਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਕਾ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਜਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ਸੋਇ ਅਚਿਤਾ ਜਾਮ ਅਚਿਤਾ ॥ ਜਾਕਾ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਵਰਤੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਘਰ ਸੁਖ ਦਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਕੁ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਰਤਨਹ ਉਨਮਹਿ ਮਦਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਬੈਠਿ ਨਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕੁ
 ਗੁਰਮਤਿ ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੁ ਤੁਕਤੁ ਨ ਬੋਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਜਨਕਾ ਬੈਠਾ ਉਨਤਿ ਰਬ ਪੁਜਾ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਆ ॥ ੨ ॥ ਪੁਜਾ
 ਕਰ ਉਨ ਨਿਦਰੁ ਜਾਇ ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਲੋਚੈ ਨ ਮਸਕਰਾਉ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮ ਹਿੰਦੁ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ॥ ਅਲਹੁ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿਰੁ ਪਰਾਇਆ ॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰਾਇ ਹੁਕੀਆ ਵਖਾਨਾ ॥ ਗੁਰਪੀਰ ਸਿਲਖੁ ਦਖ ਸਮੁਪਛਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸ ਮਿਰਗੀ ਸਾਜੇ ਬੰਧਾ
 ਨੀ ॥ ਪੀਰ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗ ਲੇਗਾ ਤਿਓ ਸਿਕਾਗਾ ॥ ਮਿਰਗ ਪਕੜੇ ਬਿਨੁ ਪੋਹਾ ਬਿਆਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਅਖੰਗ ਬਿਰ
 ਬਾਹਰਿ ਆਇਓ ਧਾਇ ॥ ਅਹੋਰਾ ਪਾਇਓ ਧਿਰ ਕੈ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਿਰਗ ਪਕੜੇ ਪ੍ਰਿਅ ਏਤਾ ॥ ਦੁਖ ਦੁਖ ਲੇਗਾ ਬਾਛੇ ਬਾਛੀ ॥
 ਏਹੁ ਮਹੋਰਾ ਕੀ ਨਿਦਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਪਰਿਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੇਸ ਉਲੇਚ ਲੇਚ ਵਾਇਆ ਸਾਕਤ ਹੋ
 ਰਿਚਿਤ ਨ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਨਾਨਕੀ ਲੇਹੁ ਮਤੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪਾਹੁ ਪਰਮ ਹਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਪਾਬਰ ਕਉ ਬਹੁ ਨੀਰ ਪਵਾਇਆ ॥
 ਨਾਨਕੀ ਗੈ ਅਧਕ ਸੁਕਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਧਰਮ ਸਤ੍ਰੁ ਮੁਖੈ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਜੇ ਸੇਰਾ ਦਿਸਿ ਪਵਨੁ ਦੁਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਕੁਟੁਮਲਾ ਹੁਜੈ ਸੇ
 ਗਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਸਾਕਤ ਤੇ ਕੋਨ ਬਰਸਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤਿਤੀ ਲਗਾ ਜਿਤੁ ਕੋਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਲਤ ਬਲਾਇਆ
 ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਉ ਪਾਣੀ ਨਗਰਿ ਓਧੀ ਗਾਜਿ ਨਹਿ ਉਪਾਇਓ ਤਿਸ ਕਉ ਪੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਜੀ
 ਅਕੈ ਕਾਮਾ ॥ ਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਕੀ ਸਦਛਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਲਰੀਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਬਿਨਸੀ ਬਿਪਰੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਮੀ
 ਤ ਤੀਤ ਪਨੁ ਨ ਪਾਰਣਾ ॥ ਪੀਨ ਪੀਨੁ ਮੇਰਾ ਗਾਇਣਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ॥ ਏਕਾ ਬਿਨਾ ਦੁਜਾਨ ਹੀ ਨਾਦੀ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗੈ ਦੁਪਾਛੈ ਨਾ ਗਾਇਣਾ ॥ ਮਧਿ ਰਾਗ ਰਿਪੁ ਮਰਸਾਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਰੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਉਣਾ ॥ ਸੁਖ
 ਸਤਨਾਮ ਨਿਰਗੁਣ ਉਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਮਕਰਣ ਸੁਣ ਜੀਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਅਮਰੁ ਬਿਰਥੀਵੇ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ
 ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਰਸ ਬਦੁ ਲੇਰ ਬਾਗੇ ॥ ੩ ॥ ਕਿਰਿਕਿਰ ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣ ਗਤਿ ਆਏ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਮਨੋਰਥ ਆਵਹਿ ਰਾਜ ਮਾਰਗ ਕੇ ਸੰਗੀ ਪਾਂਥਾ ॥ ੧ ॥ ਗੰਗਾ ਜਲੁ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮਾ ਜੋ ਸਿਮਰੈ
 ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਪੀਵਤ ਬਹੁ ਨ ਜੇ ਨਿਕੁਮਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਪੁਜਾ ਪੁਤਾ ਪਾਇ ਸਨਾਨਾ ॥ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਮ ਭਏ ਨਿਤ ਕਾਮਾ ॥
 ੨ ॥ ਰਾਜ ਮਾਲ ਸਾਦਨ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਮ ਪੁਰਨ ਮਾਰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਾਇ ਹੁਕੀਆ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨਹਿ
 ਨਾਮੁ ਮਿਥੀਆ ਸਭ ਛਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੋ ਤਿਲ ਕਾ ਮੂਲਿ ॥ ਦੁਸਟ ਬ੍ਰਾਮਣ ਮੁਖੋਇ ਕੈ ਸੂਲਿ ॥
 ੧ ॥ ਰਾਹਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਾਪੀ ॥ ਪਾਪੀ ਮੁਆ ਗੁਰ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਅਪਣਾ ਧਰਮੁ ਜਨ ਨ ਆਪਿ ਆਇਆ ॥
 ਏਆਣਾ ਪਾਪੀ ਓਹੁ ਆਪੁ ਪਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਾਤਾ ਪਤਾ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਾਰਖ ਵਾਲਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਾਥਾਈ ਹੁਕੀਆ ॥ ੩ ॥

ਗੁਰ

ਰਹਉਹੈਸਿਥਿਅਕਥਿਖਾਇ।ਪਈਠੁਭੀਹਿਸੰਥੀਨਜਾਨਿਆ।ਬਾਣੁਗੁਰੂਤੈਰਮਕੁਲਾਨਿਆ।ਨੀਕਟਿਜਾਨੈਥੈਕੁਲਾ
ਮਾਇਆਮੋਹਮੁਠੈਮੁਠਾ।ਅੰਤਰਿਦਸਤੁਤਿਅੰਤਰਿਜਾਇ।ਬਾਣੁਗੁਰੂਤੈਰਮਕੁਲਾਇ।ਨੀਸੁਮਸਤਕਿਰਮਾਥਿਖਿਅਇ
ਲਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਖੁਲੈਕਪਾਟਾ।ਅੰਤਰਿਬਾਹਿਨੀਕਟੇਸੋਇ।ਜਨਨਾਨਕਆਵੈਨਜਾਵੈਕੋਇ।ਗਾ੩॥੧੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫
ਨਿਤੁਤੁੰਗਾਖਹਿਤਿਸੁਕਉਨਮਾਏ।ਸਭਤੁਹੀਅੰਤਰਿਸਗਲਸੀਸਾਏ।ਕੋਇਉਪਾਵਚਿਤਵਤਤੈਪ੍ਰਾਣੀ।ਸੋਹੋਵੈਜੇਕਰੈ
ਚੋਜਾਇਗਈ॥੧॥ ਰਾਖਗੁਰਾਖਗੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ।ਤੇਹੀਸਗਤਿਤੇਰੈਰਥਾਗ॥੧॥ ਰਾਉਗਾਨਿਨਸੇਵਿਆਨਿਰਤੁਸੁਖਦਾਤਾ
ਤਿਨਭਉਦੁਕੀਆਏਕਪਰਤਾਜੋਤੁਕਰਹਿਸੋਈਠੁਨਿਹੋਇ।ਮਾਰੈਨਰਾਖੈਦੁਜਾਕੋਇ।੧॥ ਕਿਆਤੂੰਸੋਗਹਿਮਾਣਸਥਾਨ॥
ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪੁਰਖਸੁਜਾਣਾ।ਏਕਟੇਕਏਕੋਅਪਗੁ।ਸਭਕੰਛੁਜਾਣੈਸਿਸਦਹਗੁ॥੨॥ ਸਿਸੁਉਪਰਨਰਿਕਰੇਕਰਤਾਗੁ।ਤਿਸ
ਨਾਕੇਸਕਕਾਨੁਸਵਾਗਿ।ਤਿਸਕਾਖਾਏਕੋਸੋਇ।ਜਨਨਾਨਕਅਪਨਨਸਾਕੈਕੋਇ।ਗਾ੪॥੧੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫
ਤਉਕਰੀਐਜੇਹੋਵੈਬਾਹਿ।ਤਉਕਰੀਐਜੇਵਿਸਰੈਨਹਗ।ਤਉਕਰੀਐਜੇਦੁਜਾਕੁਏ।ਕਿਆਕਰੀਐਜਾਗਹਿਆਸਮਾਏ ੧
॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਕਰੇਕਰੀਪਰਿਆਗ।ਬਿਨਾਵੈਕੁਮਕੁਮਖਪਿਆ॥੧॥ ਰਾਉ।ਤਉਕਰੀਐਜੇਦੁਜਾਕਰਤਾ।ਤਉਕ
ਰੀਐਮਨਿਆਏਕੋਮਰਤਾ॥੨॥ ਤਉਕਰੀਐਜੇਕਿਛੁਜਾਣੈਨਾਹਿ।ਕਿਆਕਰੀਐਰੁਪੁਰਸਮਾਹਿ।੨॥ ਤਉਕਰੀਐਜੇ
ਕਿਛੁਹੋਇਧਿਝਲੈ।ਤਉਕਰੀਐਜੇਕੁਲਾਇਦੈ।ਗੁਰਕਹਿਅਜੇਹੋਇਸਕਪਰਤੋ।ਤਬਕਾਨਾਛੋਰਅਚਿਤਮਸੇਤੋ।੩॥
ਪ੍ਰਭਤੂੰਹੋਰਕੁਰਸਭਕੇਤੋਗ।ਜੀਉਭਾਵੈਤਉਕਰਹਿਨਿਖੇਰਾ।ਦੁਖੀਆਨਾਸਤਾਇਕਰਹਿਆਸਮਾਇ।ਰਾਖਗੁਪੈਨਨਕਸ
ਰਣਾਇ।ਗਾ੫॥੧੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ਬਿਨੁਬਜੇਕੈਸੇਨਿਰਤਕਾਰੀ।ਬਿਨਕੈਕੈਸੇਗਵਨਹਾਰੀ।ਸੀਲਾਬਿਨਕੈਸੇ
ਬਜੈਰਬਾਬ।ਨਾਮਬਿਨਾਬਿਰਥੇਸਭਕਾਜ।੧॥ ਨਾਮਬਿਨਾਕਗੁਕੇਤਰਿਆ।ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਕੈਸੇਪਾਰਪਰਿਆ॥੧॥ ਰਾਉ॥
ਬਿਨਜਿਹਵਾਕਤਾਕੋਬਕਤਾ।ਬਿਨਸਦਨਕਤਾਕੋਸੁਨਤਾ।ਬਿਨਨੇਕਾਕਤਾਕੋਪੇਕੋ।ਨਾਮਬਿਨਾਨਰੁਕੀਨਲੇਖੋ॥੨॥ ਬਿਨੁਬਿ
ਦਿਆਕਤਾਕੋਪੀਤਿਤਾ।ਬਿਨਅਮਰੇਕੈਸੇਰਜਮੀਰਿਤਾ।ਬਿਨਬੁਝੇਕਤਾਮਨੁਠਹਾਨਾ।ਨਾਮਾਬਿਨਾਸਭਜਗਬਉਰਨਾਝਾਹਿ
ਨਬੈਰਾਗਕਾਏਰਾਗੀ।ਬਿਨਾਉਤਿਆਗਕਾਏਤਿਆਗੀ।ਬਿਨਬਖਸੀਰਕਤਾਮਨਦੁਹੇ।ਨਾਮਾਬਿਨਾਸਦਸਰੁਝੁਗੇ॥੪॥ ਬਿ
ਨਗੁਰਦੀਖਿਆਕੈਸੋਗੀਅਨੁ।ਬਿਨਪੇਖੇਕਤੁਕੈਸੋਧਿਆਨੁ।ਬਿਨਭੈਕਬਨੀਸਭਾਬਿਕਥਾਕਤਾਨਕਰਕਾਬਿਰਾਗਾ॥੫॥
੧੯ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ਤਉਮੈਰੋਗਮਾਨੁਖਕਉਦੀਨਾਕਾਮਰੋਗ।ਮੈਗਲਬਸਕੀਨਾ।ਦਿਸਟਰੋਗਪਰਮੁਏਪਤੰਗਾ।
ਨਾਟਰੋਗਪਗਏਕੁਰੰਗਾ॥੧॥ ਜੋਜੋਦੀਸੈਸੋਸੋਰੋਗੀ।ਰੋਗਰੁਤਮੇਰਾਸਤਿਗੁਜੋਗੀ॥੧॥ ਰਾਉ॥ ਜਿਹਵਰੋਗਮੀਨਗੁਸਿ
ਆਨੇ।ਬਾਸਨਰੋਗਰੁਵਗਬਿਨਸਾਨੇ।ਤੋਰੋਗਕਾਸਗਲਸੀਸਾਗ।੩॥ ਬਿਪਰੋਗਮਹਿਬਧੋਬਿਕਾਰਾ॥੪॥ ਰੋਗੈਮਰਤਰੋਗੈ
ਜਨਮੈ।ਰੋਗੈਠਿਗਿਠਿਗਿਨੁਭਿਰਥੈ।ਰੋਗਬੰਪੁਰਾਨੁਰਤੀਨਪਾਵੈ।ਬਿਨਸਤਿਗੁਰੋਗਕੋਪੈਨਜਾਵੈ॥੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿ
ਮੁਕੀਨੀਮਾਇਆ।ਬਾਪਕਰੋਗਤੁਕਠਿਲਾਇਆ।ਤੁਟੇਬੰਧਨਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ।ਕਤਾਨਕਗੁਰੋਗਮਿਦਾਇਆ॥੪॥
੨੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਮਤਅਨੰਦਾ।ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸਕੁਤੁਖਰੰਜਾ।ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸਰਧਾਪੁਰੀ।
ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਕਬਹਿਨਬੁਰੀ॥੧॥ ਅੰਤਰਿਰਾਮਰਾਇਪ੍ਰਗਟੇਆਇ।ਗੁਰਪੁਰੈਦੀਓਰੰਗੁਲਾਇ॥੧॥ ਰਾਉ॥

ਉ

੭੧

ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸਰਬਕੋਰਾਜਾ। ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਪੁਰੇਕਾਜਾ। ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਰੰਗੁਗੁਲਾਲਾ। ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸਰਾਨਿਹਾਲਾ। ਚੀਤਿ
ਆਵੈਤਾਸਰਪਾਵਤਾ। ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸਰਨਿਰੰਤਰਾ। ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸਰੁਰੰਗੁਮਾਣੈ। ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਚੁਕੀਕਾਣੈ। ਚੀਤਿ
ਤਿਆਵੈਤਾਸਰਜਿਘਰਪਾਇਆ। ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸੁਨਸਮਾਇਆ। ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸਰਕੀਰਤਨਕਰਤਾ। ਮਨਮਾਨਿਆਨਕਰ
ਗਵਤਾ। ੪॥ ੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ਬਾਪੁਮਾਰਾਸਰਚਿਰੰਜੀਵੀ। ਕੁਈਹਮਾਰੇਸਰਹੀਜੀਵੀ। ਮਤਿਮਾਰੇਸ
ਰਾਆਥਿਨਾਸੀ। ਕੁਟੰਬੁਮਾਰਾਨਿਯਰਵਾਸੀ। ੧॥ ਮਸੁਖਪਾਇਆਤਾਸਭੈਸੁਰੇਲੋ। ਗੁਰਪੁਰੇਪਿਤਾਸੀਗਯੇਲੋ। ੧॥ ਰਹਉ
ਮੰਦਰਮੇਰੇਸਭਤੇਉਚੇ। ਦੇਸਮੇਰੇਬੇਅੰਤਅਪੁਛੇ। ਰਾਮਚਰਾਸਰਹੀਨਿਰਚਲਾ। ਮਾਲੁਮਾਰਾਮਖੁਟਅਬੇਚਲਾ। ਮੋਢਾਯੇ
ਰੀਸਭਨਗਅੰਤਰੀ। ਬਾਨੁਮਾਰੀਬਾਨਬਨਤਰੀ। ਕੀਰਤਿਮਰੀਘਰਿਘਰਿਓਈ। ਕੁਗਤਿਮਰੀਸਰਨਿਲੋਈ। ੩॥ ਪਿਤਾ
ਹਮਚੇਪੁਗਟੇਮਾਛਾ। ਪਿਤਾਪੁਤਗਥਿਕੀਨੀਸਾਛਾ। ਕੁਨਾਨਕਜਉਪਿਤਾਪਤੀਨੇ। ਪਿਤਾਪੁਤਏਕੋਰੰਗਲੀਨੇ। ੪॥ ੫॥ ੧॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਰਵੈਰਪੁਰਖਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰਖਾਤੇ। ਹਮਅਪਰਾਧੀਤੁਮਬਖਸਾਤੇ। ਜੇਸੁਪਾਪੀਕੋਅੰਝਲੈਨਦੇ
॥ ਸਗਦਿਆਵੈਤਾਨਿਰਮਲੁਓਈ। ੧॥ ਸੁਖਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਮਨਾਈ। ਸਭਭਲਪਾਏਗੁਰੁਧਿਆਈ। ੧॥ ਰਹਉ।
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਤਿਗੁਰਮਾਦੇਸਾ। ਮਨੁਤੁਤੇਰਾਸਭਤੇਰਾਦੇਸਾ। ਦੁਕਾਪੜਦੁਨੰਦਰੀਆਈਆ। ਪਸਮੁਤੁਪੈਸਭਨਕੋਰਾਈਆਸ॥
ਸਿਸੁਭਦਾ। ਸੁਕੇਕਾਸਟੁਹਰਿਆ। ਤਿਸੁਭਦਾਤਾਬਲਸਿਰਸਰਿਆ। ਤਿਸੁਭਦਾਤਾਸਭਭਲਪਾਏ। ਚਿੰਤਗਈਦਰਾਸ
ਤਿਗੁਰਪਾਏ। ੩॥ ਹਮਬੋਰਨਿਗੁਰਦਕਉਤੁਠਾ। ਮਨੁਤੁਸੀਤਲਅੰਝਿਤਦੁਠਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਭਏਦਇਆਛਾ। ਨਾ
ਨਕਰਾਸਦੇਖਭਏਨਿਹਾਲਾ। ੪॥ ੧॥ ੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਬੇਮੁਹਤਾਜੁ। ਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਸਚਾਸਪੁ
॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਭਸਕਾਰਾਤਾ। ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਪੁਰਖਾਥਿਪਤਾ। ੧॥ ਗੁਰਜੈਸਾਨਾਹੀਕੋਦੇਵਾ। ਜਿਸੁਮਸਤਕਕਾਗੁਲਾਲਾਸੇਵ
੧॥ ਰਹਉ। ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ। ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਮਾਰਜੀਵਾਲੈ। ਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਕੀਵਡਿਆਈ। ਪ੍ਰਗਟੁਭਉ
ਤੈਸਭਨੀਬਾਣੀ। ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਤਾਨਿਤਾਦੁ। ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਘਰੀਬਾਦੁ। ਸਤਿਗੁਰਕੋਹਉਸਰਬਲਜਾਇਆ॥
ਪ੍ਰਗਟਮਾਰਗਾਜਿਨਕਰਿਦਿਖਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਜਿਨਗੁਰਸੇਵਿਆਤਿਸੁਭਉਨਦਿਆਪੈ। ਜਿਨਗੁਰਸੇਵਿਆਤਿਸੁਖਨ
ਸੰਤਾਪੈ। ਨਾਨਕਸੇਧੇਸਿੰਘਤਬੇਰਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਨਾਹਿਭੇਰਾ। ੪॥ ੧॥ ੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ਨਾਮੁਲੈਤਮਗੁਰ
ਗਟੁਭਉਆ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਪਾਪਤਨਤੇਗਾਇਆ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਸਗਬਪੁਰਬਾਇਆ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਅਠਸਠਮਜਨਾਇਆ॥ ੩॥
ਰਬਹਮਗਹਰਿਕੋਨਾਮ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਮਾਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਨਾਮੁਲੈਤਦੁਖਦੁਰਪਾਨਾ। ਨਾਮੁਲੈਤਅਤਿਮੁੜਸੁਰਿਆਨਾ। ਨਾ
ਮੁਲੈਤਪਰਗਟਉਜੀਆਗਾ। ਨਾਮੁਲੈਤਛੁਟੇਜੀਆਗਾ॥ ੩॥ ਨਾਮੁਲੈਤਮੁਨੇਕਿਨਾਮਾਵੈ। ਨਾਮੁਲੈਤਦਰਗਹਸੁਖਪਾਵੈ। ਨਾਮੁਲੈਤਪ੍ਰਕਾਸੈ
ਸਾਬਾਸਾ। ਨਾਮੁਹਮਾਰੀਸਾਚੀਰਾਸਿ॥ ੩॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਕਰਿਓਇਸੁਚਾ। ਹਰੀਕੀਰਤਮਨਾਮੁਅਧਾਰੁਪਾਨਕਉਪਰੇਨਾਮੁਪੁਨਯਾਰ
॥ ਅਦਰੁਕਰਮਲੋਕਹਿਪਤੀਆਗਾ॥ ੧॥ ੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ਨਮਸਕਰਤਾਕਉਥਖਬਾਗਾ। ਇਹਮਨੁਦੀਜੈਤਾਕਉਵਹਿ।
ਸਿਮਰਨਿਤਾਕੋਮਿਟਹਿਸੰਤਾਪੁ। ਹਿਓਮਨੁਦਵਿਆਪੈਤਾਪੁ। ੧॥ ਅੰਝਲੈਨਿਰਮਲਨਾਮੁ। ਜਾਸੁਜਪਤਿਪੁਰਨਸਭਕਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਉ।
ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਦੁਖਭੇਰਾਢੈ। ਅੰਝਿਤਨਾਮੁਸੀਤਲੁਮਨਗੈ। ਅਨਕਭਗਤਿਨਬੇਰਨਪੁਜੀ। ਸਗਲਮਨੋਬਪੁਰਨਹੀ। ਸਾਖਿ

ਨਮਹਿਉਤੇਸੁਭਕੁਰਿਅਗਾਖਿਨਮਹਿਉਕੇਕੀਨੇਗਿਆਗਾਖਿਨਮਹਿਉਕਿਥਾਵੇਕਉਚੀਨਿਥਾਨਾਖਿਮਹਿਉਨਿਥਾਨੇਕਉਚੀਨਿਥਾਨਾਖਿਸੁਭਮਹਿਉ
 ਕੋਹਤਿਆਭਰਪੁਰਾਸੋਜਪੈਨਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਤਰੀਕੀਰਤਨਤਕੋਆਧਾਕੁਰਨਾਨਕਜੀਸੁਮਾਪਿਦਾਇਆਗੁ॥੧੩॥੧੩੨੨
 ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਮੋਹਿਦੁਗਾਨਿਆਪਸੀਗਾਗੀਗੁਪਰੰਗਦੇਨਾਮਸਵਾਗੀ॥ਮਿਟਿਓਦੁਖਅਹੁਸਗਲਸੰਤਾਪਾਗੁਰੋਇਮੇ
 ਰੇਮਾਈਬਾਪਾ॥੧॥ਸਖੀਸੋਰੀਮੇਰੇਸਾਤਿਅਨੰਦਾਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਮੋਹਿਕੰਤਾ॥੧॥ਗੁਰਉਤਪਤਿਬੁਝੀਪੁਰਨਸਭਅਸਾ
 ਮਿਟੇਅੰਧੇਰਭਏਪਰਗਾਸਾਅਨਹਰਸਬਦੁਅਚਰਨਬਿਸਮਾਦਾਗੁਰਪੁਰਾਪੁਰਾਪਰਸਾਦਾ॥ਨਾਕਉਪੁਰਟਭਏਗੋਪਾਲਾ
 ਤਕੈਦਰਸਨਸਦਾਨਿਹਾਲਾਸਰਬਗੁਣਾਤਕੈਬਹੁਤਨਿਧਾਨਾਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰਦੀਓਨਾਮੁ॥੩॥ਨਾਕਉਰੋਟਿਓਠੀਕੁਰਮ
 ਪੁਨਾਮਨੁਰਨੁਸੀਤਭੁਗਰਿਰਿਜਪਨਾਕੁਰਨਾਨਕਜੋਜਨਪ੍ਰਭਭਾਏ॥ਤਕੀਰਨਾਬਿਰਲਕੋਪਾਏ॥੬॥੨੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥
 ਚਿਤਦਤਪਾਪਨਮਾਲਕੁਮਾਵੈ॥ਬੇਸੁਆਭਜਤਕਛੁਨਹਿਸਰਮਾਵੈ॥ਸਰੋਦਿਨਸਮਜੁਰੀਕਰੈ॥ਗਰਿਸਿਮਰਨਕੀ
 ਧੋਲਾਬਜਰਸਿਰਪਰੈ॥੧॥ਮਾਏਆਲਾਗਿਭੁਲੇਸੰਸਾਰਾਮਾਪਿਰੁਲਾਇਆਭੁਲਾਵਣੁਹੈਰਾਚਰਹਿਆਬਿਰਥਾਬਿਉ
 ਤਗੁ॥੧॥ਗੁਰਉਪੇਖਤਮਾਏਆਰੰਗਾਬਿਭਾਇ॥ਗਤਬਤਕਰੈਕਉਰੀਰੰਗਲਾਈਅੰਧਬਿਉਤਰਬੰਧਮਨਪਾਵੈ॥ਕਰਦੇਹ
 ਗੁਜੀਅਮਤਿਆਵੈ॥੨॥ਕਰਤਕਰਤਾਇਵੀਦੁਖਪਾਇਆਪੁਰਨਹੋਤਨਕਾਰਨਮਾਏਆਕਾਮਰੂਪਲੋਭਮਨੁਲੀਨਾਸਤਕ
 ਮੁਆਜਿਓਜਲਾਬਿਨੁਮੀਨਾ॥੩॥ਨਿਸਕੇਰਾਖੋਹੋਏਹਿਆਪਾ॥ਤਰਿਹਰਿਨਾਮਸਦਾਜਪਨਾਪੁਸਾਧਸੰਗਾਹਿਕੇਗੁਣਗਾਇਆ॥
 ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆ॥੬॥੨੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਅਪਦੀਦਾਇਆਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਗਰਿਕਾਨਾਮਨੰਦਸਾਏ ॥
 ॥ਸਾਦੁਸਬਦੁਤਿਰਦੈਮਨਮਾਹਿਜਨਮਜਨਮਕੋਕਿਲਾਇਖਜਾਨਿ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਜੀਅਕੋਆਧਾਗੁਰਪਰਸਾਦਿਜਪੁ
 ਨਿਤਭਾਈਤਾਰਲਏਸੰਗਰਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਗੁਰਉਜੀਨਕਉਲਿਖਿਆਗਰਿਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਸੇਜਨਦਰਗਾਪਾਵਹਿਆਨਾਮੁ
 ਪਸਾਜਅਨੰਦਗੁਣਗਾਉਆਗੈਮਿਲੈ॥ਨਿਥਾਵੈਥਾਉਸਾਜੁਗਾਨਿਨੁਰੀਤਗਿਏਹੁਤਤੁਸਾਰਾ॥ਗਰਿਸਿਮਰਦਿਸਾਰਾਬਿਰਲਾ
 ਸਿਸੁਲਤਲਾਇਥਏਸੋਲਾਗੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੋਸੋਇਆਜਾਗੈ॥੩॥ਤੇਰੇਭਗਤਭੁਗਤਨਕਾਆਪਾ॥ਅਪਦੀਮਹਿਮਾਐਜਾ
 ਪਾਸੀਅਜੰਤਸਭਤੇਰੇਹਾਬੀ॥ਨਾਨਕਕੇਪੁਰਸਦਹੀਸਾਕੀ॥੬॥੧੬॥੨੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਨਾਮੁਮਾਰੈਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥
 ਨਾਮੁਮਾਰੈਆਵੈਕਾਮੀ॥ਰੋਮਰੋਮਿਰਦਿਖਾਹਿਜਮੁ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੈਕੰਨਿਰਨੁ॥੧॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਮੇਰੈਓਂਡਾਗਾਅਗਮਅਮੋਲਾਅਪ
 ਰਾਮਪਾਗੁ॥੧॥ਗੁਰਉਨਾਮੁਮਾਰੈਨਿਚਭੁਧਨੀ॥ਨਮਕੀਮਹਿਮਾਸਰਮਹਿਬਨੀ॥ਨਾਮੁਮਾਰੈਪੁਰਸਾਨੁ॥ਨਾਮੁਮਾਰੈਬੋਧਵਨੁ॥ ੩॥
 ਨਾਮੁਮਾਰੈਕੋਜਨਗੁਰਉ॥ਨਾਮੁਮਾਰੈਮਨਕਾਸੁਆਉ॥ਨਾਮੁਨਾਵੈਸਰੈਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਨਾਮੁਲੈਤਅਨਹਰਪੁਰੈਨਾਦਿ॥੩॥ਪੁਰਕਿਰਪਾਤੇ
 ਨਾਮੁਨਉਨਿਧਪਾਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਸਿਉਰਨਿਆਈ॥ਧਨਵੰਤਸੇਈਪਰਧਨ॥ਨਾਨਕਜਾਕੈਨਾਮਨਿਧਾਨਾ॥੬॥੨੮॥
 ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਤੁਮੇਰਾਪਿਤਾਤੁਮੇਰਾਮਾਤਾਤੁਮੇਰੇਜੀਅਪੁਨਸੁਖਦਯਾ॥ਤੁਮੇਰਾਠਾਕੁਰਉਦਾਸੁਤੇਗਾਤੁਭੁਭਿਲਮ
 ਵਹੁਨਾਪੀਕਿਮੇਗਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰਪ੍ਰਚਰਤਾ॥ਤੁਮਰੀਉਸੰਤਤਿਕਰਉਦਿਨੁਗਤਾ॥੧॥ਗੁਰਉਹਮਤੇਰੇਜੰਤੁਬਜਾਵ
 ਨਹਾਗਾ॥ਅਤੇਰੇਭੇਖਾਰੀਦਾਨੁਦੇਦਾਤਗਾਤਉਪਰਸਾਦਰੰਗਰਸਮਾਦੋ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿਸਮਾਦੋ॥੨॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜੀ
 ਮੈਨਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤੁਮੇਰੇਗੁਣਗਾਉ॥ਤੁਮਰੀਦਾਇਆਤੋਰਦੁਬਿਨਾਸੁ॥ਤੁਮਰੀਦਾਇਆਤੇਕਮਲੁਬਿਗਾਸੁ॥੩॥ਗਉਬਲਿਤਰੇ
 ਨਾਉਗੁਰਦੇਵਾਸਭਲਦਰਸਨਨਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵਾਦਾਇਆਕਰਹੁਠਾਕੁਰਪ੍ਰਮੇਗੋ॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕਜਿਤਤੇਰੇ॥੬॥੧੯॥੩੯॥

ਜਾਕਾ ਕੁਰਦਾਸ ਸਰਪਤ
ਮਾਹਿ।

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਸਰਤੋਉ ਚਜਾਕਾਰ ਬਾਗੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਕ ਉਜੈਗਾ ਉਤੇਤੋ ਉਚਾਕਾ ਬਾਗੁ ਕੋਇ ਅਪਮਿਟ ਹਿਰਿ ਨਾਮਾ ਤਿ
ਸੁਸਕਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਲੈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕਰਤ ਬਿਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ। * (ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ਸੁਖੈ ਸੰਗਿ)
ਰਗਤ ਅਰਧਾਇ ਅਨਿਰੁਗਾ ॥ ੨॥ ਦੇਵੇ ਤੋਟਿ ਨ ਹੀਰੁ ਰਗਾ ॥ ਬਿਨਾ ਮਹਿ ਬਾਪੁ ਬਿਧਾਪਨ ਰਾਜਾ ਕਾ ਕੁਮਾਰ ਮੇਟੈ ਕੋਇ। ਸਿਰਪਤੁ ਸਾ
ਰਸ ਜਾ ਸੋਇ। ੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਓਟਿ ਤਿਸੈ ਕੀ ਅਸਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਰਾ ਤਿਸੈ ਪਾਸਾ ॥ ਆਖ ਲੀਨੋ ਸਭ ਜਨ ਕਾ ਪਤ ਦਾਨਾਨ ਕ
ਤਿਸ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨਾ ॥੧੯॥ ੨੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੋਵਨ ਬਹਿਜ ਬਨਾਇਆ ਬਲਨ ਬਰਤ ਕਉ ਸਨ ਬੰਧਿ ਤਿਅ
ਇਆ ॥ ਬੁਝੈ ਬੋਹੁ ਕਰੇ ਨੇਕੋਇ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਛਿਰ ਸੋਗੁ ਹੋਇ ॥ ੧॥ ਧੀ ਬਿਆਕਾ ਸੁਖ ਪਾਸਾਗਾ ॥ ਏਕੈ ਕੀ ਕੋਨਾ ਮਾਪਾਗੁ ॥ ਰਹਾਉ
ਜੀ ਬਿਧਾਇਆ ਰਹੀ ਬਿਆਪਾ ॥ ਜੇਠ ਪਾਨੈ ਤਿਸੁ ਦੁਖ ਸੀਤਾ ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ੨॥
ਪ੍ਰਾਗੀ ਸਿਉ ਜੋ ਮਨੁ ਹੀ ਝੁਏ ॥ ਸੁਗਉਤ ਰਿਐ ਠਿਕ ਪਛੁਤਾਏ ॥ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਜੈ ਸੇ ਬਰਤਨ ਰਾਗਾ ਤੈ ਸੋ ਪਰਪਿਰੇ ਹੋਇ ਬਿਕਾਗ ॥ ੩॥
ਏਕ ਬਸਤੁ ਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਪੂਰਨ ਕਾਨਤ ਹੀ ਕਹੀਐ ॥ ਰੁਪ ਪ੍ਰਦਿਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਨਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਦਾਨਾ ॥੧੨॥ ੩੩
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਤਕੀ ਨਿਦ ਜੋ ਨਿਭ ਵਨਾ ਸਿਤਕੀ ਨਿਦ ਰੋਗਿ ਕਰਨਾ ॥ ਸਿਤਕੀ ਨਿਦ ਦੁਖ ਸਾਧਾ ॥ ਭਾਨ ਦੇਤਾ ਨਿਦ ਕਉ ਜਾਮਾ ॥
੧॥ ਸਿਤ ਸੰਗ ਕਰਹਿ ਜੋ ਬਾਦੁ ਤਿਨ ਨਿਦ ਕਾ ਪਿਛੁ ਸਾਹਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਗਤ ਕੀ ਨਿਦ ਕੀ ਪੁਛੇ ਦਾਵੈ ॥ ਰਗਤ ਕੀ ਨਿਦ ਨ ਕਉ ਚਾਵੈ ॥
ਰਗਤ ਕੀ ਨਿਦ ਰਗਤ ਮਹਿ ਗਲੈ ॥ ਰਗਤ ਕੀ ਨਿਦ ਰਾਜ ਤੇਟ ਲੈ ॥ ੨॥ ਨਿਦ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਪ ਬਿਨਾ ਅਪੇ ਹੀ ਬਾਹਿ ॥ ਚਿਰ
ਜਗਤ ਮਾਰਤੇ ਬੁਧਾ ਅਦੋਰੇ ॥ ਭਾਗਿ ਨਿਦ ਕਉ ਸਿਰ ਪਧਾ ॥ ੩॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰਗਤ ਨਿਰਦੈ ਗਾ ਸੋ ਨਿਸਤ ਰੈ ਜੋ ਪੂਜੈ ਪੈਗਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿ
ਦ ਕਉ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਸਿਰਾਇਆ ॥ ੧॥ ੨੧॥ ੩੪ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਮਾਰੈ ਬੇਦ ਮੁਕਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਮਾਰੈ
ਪੁਰੋਕਾ ॥ ਨਾਮੁ ਮਾਰੈ ਪੁਨਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਮਾਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ੧॥ ਹਰ ਪੁਰੈ ਦਿਖੈ ਹਿਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਰਤੋਉ ਤਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਮਾਰੈ ਸਨਾਇ ਸਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਮਾਰੈ ਪੂਰਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇ ਸੰਗ ਬਪਹੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪਤ ਮੇਰੇ ਦੁਖੀ ਸੀਤਾ ॥ ੨॥ ਨਾਮੁ ਮਾਰੈ
ਰੈ ਸਉਦ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਮਾਰੈ ਤਿਪਤਿ ਸੁਭੋਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਮਾਰੈ ਸਗਲ ਅਭਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਮਾਰੈ ਨਿਰਮਲਾ ਬਿਓਗਾ ॥ ੩॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ
ਸਿਆਪੁ ਭੁਏਕਾ ॥ ਸਗਲ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਕਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਨਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥ ੧॥ ੨੨॥
੩੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਰਪਾਕ ਉਤਮ ਦੇਵੁ ਪਾਸਾ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਨਾਹਿ ਨਿਰਮਲ ਮਨਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ॥ ਰਗਤ ਅਪਨੇ
ਕਉ ਦੇਵੁ ਨਾਮਾ ॥ ੧॥ ਸਭ ਲਸੇ ਵਗੇ ਪਾਲਗਾਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰ ਵਨ ਰਸੁ ਅਮੀਤਾ ਤੇ ਬਿਰਖ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗੀ ਕਾ ਪੁਤੁ
ਖੰਡੁ ਹੋਗਾ ॥ ਦੁਖੀ ਏਕਾ ਮਿਟਾ ॥ ਦੁਖੁ ਭੁਭ ਸੋਗਾ ॥ ਨਿਬਾਏ ਕਉਤੁ ਮਥਾਨ ਬੈਠਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਰਗਤੀ ਲਾਵਹਾ ॥ ੨॥ ਨਿਸੇ
ਕਉ ਪੁਰ ਦੇਤੋ ॥ ਮਾਨੁ ਮੁਕਤ ਮੁਹਿ ਪੈਇ ॥ ਤੁਰ ਸੁਆਨੁ ॥ ਸਗਲ ਕਉ ਆਨ ਕਾਉ ਨਿਸੈ ॥ ਜਨ ਅਪਨੇ ਕੈ ਹਰਿ ਮਨ ਬਸੈ ॥ ੩॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਪੁਰਖੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਤਤੁ ਗੀਅਨ ਰਿਖੀ ਸਿਤ ਨਾਮਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਿਤ ਦਾ ਲੈ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ਸਮਾਏ ॥ ੧॥ ੨੩॥ ੩੬
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਮਨ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਦੁਰਤ ਸੁਰਾ ਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਹੀ ਬਿ ॥
ਸੰਤ ਸੰਗ ਹੋਇ ਕਪਰੀਤਾ ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਤਰਕਾਨਾ ਉ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਵਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰ
ਣ ਹੋਇ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲੁ ਨ ਮਕਿ ਛੁਟ ਕਹੈ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਬਾਲੀ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਾਮ ਵਖਾਲੀ ॥ ੨॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਿ
ਯਲੁ ਆਸਨੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗ ਹਉ ਮੈ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥ ੩॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ

ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਠਾਕੁਰ ਬਿਸੁਆ ॥ ਨਾਨਕ ਉਪੋਤਿਗ ਵਾਨੁ ॥ ੧॥ ੨੪॥ ੩੦ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥
ਰੋਹਕ ਵਜ੍ਜਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਨ ਨੋਇਨ ਨੁਖ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਨਿਸੁ ਉਪਰ ਪੁਰਖ ਕਰ ਪਾਕੈ ॥ ਤਿਸੁ ਉਪਰ ਤੇਗੁ ਪਰਹੈ ॥ ੧॥
ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਹਰਿਗਿਆਨੁ ॥ ਨਿਸੁ ਕੀਤੀ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਰੁਖੈ ॥ ਵੈਨਿ ਕੀਨ ਆਵੈ ਤਾ ਕੋ ਜਾਮੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬਾਇ ਨ ਸੇਤ
ਬਾਕਿ ਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਮੁਲ ਤੇ ਕਿਆ ਪੁਗਟਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਮਾਰ ਆਪਿ ਨੀਵਾ ਲੈ ॥ ਅਪਨੇ ਰੁਗ ਤੇ ਕਉ
ਸਦਾ ਪੂਤ ਪਾ ਲੈ ॥ ੧॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਨਾਦੁ ਤਿਸ ਕੋ ਹਥਾ ॥ ਪੁਰਖੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥਾ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਪੈ ॥ ਸੁਖ ਪਦਿ
ਤਿਸ ਕੋ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੩॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤ ਨ ਮਰਦਾਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਦ ਪਨੁ ਤੁਮਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ਇਹ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ
ਹਉ ਧਿਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨ ਕਰੁ ਖਪਾਏ ॥ ੪॥ ੨੫॥ ੩੦ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤੇਰੀ ਟੋਕਰਾ
ਕਾ ਲਿਖਾਇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੋਕ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੋਕ ਪੈ ਕਾ ਲੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੋਕ ਬਿਨ ਸੈ ਜੰਗਲੁ ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਅਤੇਰ
ਟੋਕ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਗਵਿਆ ਸਹਿ ਬੁਟੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੋਕ ਕਰ ਉਅਨੰਦਾ ॥ ਤੇਰੀ ਟੋਕ ਜਪ ਉਗਰ ਮੰਤਾ ॥ ਤੇਰੀ
ਟੋਕ ਤਰੀ ਅੰਗੁ ਦਸਾਗੁ ॥ ਰਾਖਣੁ ਹਰ ਪੁਰਾ ਸੁਖ ਸਾਗੁ ॥ ੨॥ ਤੇਰੀ ਟੋਕ ਨਾਹਿ ਉਉ ਕੋਇ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ
ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੋਕ ਤੇਰਾ ਨਿਤਾਨੁ ॥ ਈਹ ਉਹ ਤੁਦੀ ਬਾਨੁ ॥ ੩॥ ਤੇਰੀ ਟੋਕ ਤੇਰਾ ਕੁਰਦਾਸਾ ॥ ਸਗ
ਲ ਧਿਆਵਹਿ ਪੁਰ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ੪॥ ੨੬॥ ੩੦ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੋੜੀ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ ॥ ਉਤਰ
ਗਈ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦਾ ॥ ਲੋਕੁ ਮੋਹ ਜਾਤਿ ਕੀ ਨੋਦੁਰਿ ॥ ਪਰਮ ਧੈਰੋ ਪਰਪੇਖ ਤਨੁਰਿ ॥ ੧॥ ਅਮੋ ਸੋਇ ਮਾਗੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋ
ਇਹ ॥ ਹਰਿਗਿਆਨੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰ ਬੁਧ ਕਾ ਛੋਡੀ ਆਸਿ ਗੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਉਤਰਿ ਮਾਰਿ ਗੁ ॥ ਨਾਮੁ ਸਿਅਏ
ਹਰਿਗੁਣ ਹੋ ॥ ਸਾਧਨ ਨਾ ਕੈਸੀ ਗਨਿਸਤ ਹੈ ॥ ੨॥ ਥੋਰੀ ਮੀਤ ਤੋਏ ਸੰਮਾਨਾ ॥ ਸਰਬ ਮਾਹਿ ਪੂਰਨ ਰਗ ਵਾਨੁ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮਾਗਿ ਮਾਮਾ
ਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੋ ਹਰਿਨਾਮੁ ਦਿਨਾਇਆ ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਾ ॥ ਸੋਈ ਛਿਗ ਤੁਜ ਪੈ ਨਾਮ ਜਾਪੁ ॥
ਮਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗੁਰ ਮੁਤਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰੀ ਪਈ ॥ ੪॥ ੨੭॥ ੪੦ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੁਖ ਨਾਹਿ ਬਹੁ ਤੇ
ਪਨ ਕਾਟੋ ॥ ਸੁਖ ਨਾਹਿ ਖੇਖੇ ਨਿਰਤ ਨਾਟੋ ॥ ਸੁਖ ਨਾਹਿ ਬਹੁ ਦੇਸ ਕਾ ਏ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਸ
ਹਜਾ ਅਨੰਦ ਲਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਪਾਈ ਐਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰ ਮੁਖ ਹਰਿਗਿਆਨੁ ਕਹਹੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਮਾ
ਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਰ ਮਧਰ ਮਹਉ ਜਰਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨ ਹੁ ਮਨ ਵਸੈ ॥ ਤਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਨਿਜ
ਪਰਿ ਬਸੈ ॥ ੨॥ ਸਭ ਜਾਚਕ ਪੁਰ ਦੇਵ ਨਹੁ ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਬੈਠਿ ਅਪਾਗਾ ॥ ਨਿਸਨੈ ਕਰ ਮੁਕਰੇ ਪੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥
ਹਰਿਗਿਆਨੁ ਤਿਨੈ ਜਨ ਜਪਨਾ ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਖ ਗੁਣ ਤਾਸਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਨਿਉਰਾਵੈ ਤਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ੪॥ ੨੮॥ ੪੧ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਤਿਆਗੀ ਉਦੁ
ਜਾਭਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਜਪਿ ਹਰਿਕਾਨਾਉ ॥ ਬਿਸਰੀ ਚਿੰਤਾ ਮਰਿ ਗੁਲਾਗਾ ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕਾਸੋਇ ਅਧਾਗਾ ॥ ੧॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗ ਦੋਖ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨਿਵੇਗੇ ॥ ਨਾਮ ਅ
ਉਖਧ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਸਾਗੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਟਤ ਮਾਨਿ ਗਾਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਯਾਨ ਨਾਮ ਰਗ ਵੰਤਾ ॥ ੨॥ ਜਨ ਮਮਰਨ ਕੀ

ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨਦ ਕਹਿ
ਤੇਰੇ ਸਾਸਿ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ
ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥

ਮਿਟੀਜਮਕਾਸਾ। ਸਾਪਸੀਗਤਿਉ ਸਕਮਲਾਧਿਗਾਸੁ। ਗੁਣਗਾਵਤਨਿਚਲਾਧਿਸੁਮਾ। ਪੁਰਨਤੋਏਸਗਲੇਕਾਸਾ। ਦੁਲਕਦੇਪਿਆਈ ਪਰਵਲਾਸੁ।
 ਹੋਈਨਾਪਿਗਹਿਰਿਨਾਮੁ। ਭੁਨਾਨਕਪ੍ਰਕਰਿਪਾਕਰੀ। ਸਾਸਿਗਿਰਸਿਜਪਉਹਿਰਿਗੀ। ॥੨੬॥ ॥੪੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ। ੫॥ ਸਭਤੇਉਚਨਾਕਨਾਉ
 । ਸਰਾਸਰਾਤਕੇਗੁਣਗਾਉ। ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਸਗਲਾਦੁਖਜਾਇ। ਸਰਬਸੁਖਵਸਹਿਮਨਿਆਇ। ॥੧॥ ਸਿਮਰਮਨਾਤੁਸਾਰਸੋਇ। ਯਲਤ
 ਪਲਾਤਿਤੁਮਰੀਗਤਿਹੋਈ। ॥੨॥ ਭਰਾਉ। ਪੁਰਖਾਨਿਰੰਜਨਸਿਰਜਨਤਗਾਜੀਅਜੰਤਦੇਵੈ। ਆਰਾਗਕੋਟਪਤੋਧਿਨਬਖਸਨਹਾਰਾ। ਕੁਗਤਿਉ
 ਇਸਰਾਨਿਸਰਗਾ। ॥੩॥ ਸਾਰਾਪਸਾਰੀਵਡਿਆਈ। ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਨਿਚਲੁਮਤਿਪਾਈ। ਕਰਿਕਰਿਪਾਜਿਸੁਰਾਖਨਹਾਰਾਤਕਾਸਲਾਮਿ
 ਏਅੰਧਿਆਨਾ। ॥੪॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਗੋਧਿਆਨਾ। ਪੁਰਨਪੁਰਗਹਿਓਨਿਰਬਾਨ। ਕ੍ਰਮਭਉਮੇਟਿਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾ। ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭਏ
 ਨਾਇਆਲਾ। ॥੫॥ ॥੪੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ। ੫॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਅਨੰਤਿਉਪ੍ਰਗਾਸੁ। ਸਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖਸਤਜਿਨਿਦਾਸੁ। ਤਿਸਹਿਪਰਪ
 ਤਿਸਿਸੁਪ੍ਰਦੇਇ। ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪਾਵੈਸੇਵਾ। ਸਗਲਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ। ਆਠਪਹਿਰਮੇਰੇਮਨਗਾਉ। ॥੧॥ ਭਰਾਉ। ਜੋਇਛੈਸੋਈਛਲੁਪਾ
 ਏ। ਗਕਿਨਾਮੁਮੀਨਿਦਸਾਏ। ਆਵਣਜਾਣਹੋਹਰਿਧਿਆਈ। ਭਗਤਿਰਾਇਪੁਰਕੀ। ਲਿਵਲਾਈ। ॥੨॥ ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅੰਕਾਰਾਤੁਦੇ
 ਮਾਇਆਮੋਹਿਧਿਆਨਾ। ਪ੍ਰਕਾਟਿਕਰਹੋਦਿਨੁਗਤਿ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਹੋਜਿਸੁਰਾਤਿ। ॥੩॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ। ਸਗਲਾਪਟਾਕੇਅੰਤ
 ਰਿਜਾਮੀ। ਕਰਿਕਰਿਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਈ। ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈ। ॥੪॥ ॥੪੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ। ੫॥ ਲਾਗੁਮਰੇਜੋਨਾਮੁਨਲੇਵੈ।
 ਨਾਮਾਬਿਨੁਸੁਖੀਕਉਸੁਦੈ। ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਛਾਰਪਰਮਗਤਿਰਾਏ। ਮੂਲਾਬਿਨਾਸਾਖਾਕਤਿਅਧੈ। ॥੧॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਮੇਰੇਮਨਧਿਆਈ। ਜਨ
 ਮਨਮਕੀਸੇਲਉਤਰੈਬੰਧਨਕਾਟਿਹਰਿਸੰਗਮਿਲਾਈ। ॥੨॥ ਭਰਾਉ। ਤੀਰਥਨਾਇਕਤਾਸੁਰਸੈਲਾ। ਮਨਕਉਦਿਆਪੈਹਉਮੈਸੇਲਾ। ਕੋਟ
 ਕਰਮਬੰਧਨਕਾਮੂਲਾ। ਗਕਿਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਪੁਲੁ। ॥੩॥ ਬਿਨੁਪਾਏਬੂਝੈਨਹੀਭੂਖਾ। ਰੋਗਜਾਏਤਾਉਤਰਹਿਦੁਖਾ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਿ
 ਬਿਆਧਿਆਜਨਪ੍ਰਕੀਨਾਸੇਖੁਨਹੀਜਾਪਿਆ। ॥੪॥ ਧਨਧਨ। ਸਾਧਧਨਗਰਿਨਾਉ। ਆਠਪਹਿਰਕਿਰਤਗੁਣਗਾਉ। ਧਨਤਰਿ
 ਭਗਤਧਨਕਰਦੈਤਗਾ। ਸਰਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਅਪਾਗਾ। ॥੫॥ ॥੪੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ। ੫॥ ਗੁਰਸੁਖਸੰਨੋਏਕਉਗਏ। ਨਾਮਨਿ
 ਠੰਨੁਮਨਮਹਿਲੇ। ਏਨਦਾਇਆਲਸਾਕਿਰਪਾਕਾ। ਬਿਨਸਗਏਸਗਲੇਜੰਜਾਲਾ। ॥੧॥ ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਪਨੇ। ਸਾਪਸੀਗਾਮਿਏਕਉ
 ਰਮਾਮੀਸ੍ਰਿਤਹਰਿਹਰਿਸਨਭੁਨੇ। ॥੨॥ ਭਰਾਉ। ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਗੋਹੋਤਾ। ਬਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਉਮਹਾਪਰੇਤਾ। ॥੩॥ ਭਰਾਉ। ਆਠਪਹਿਰਹਰਿਰਿਜਪੁਜਾਪਾ। ॥੪॥ ਅਪੰਨੇਸੇਵਕਕਉਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਗੈ। ਕਰਾਤੰਨਕੇਸਾਸਨਿਹਾਗੈ। ਮਨਸਕੀਕਹੁਕੇਤਕਥਾਤਾ।
 ਨਮਤੇਰਾਖੈਦੇਕਰਿਤਾਕਾ। ਨਿਰਮਲਸੇਭਾਨਿਰਮਲਗੀਤਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਇਆਮਨਿਚੀਤਾ। ਕਰਿਕਰਿਪਾਗੁਰਦੀਨਿਦਨਾਨਾਕਪਾਇਆ
 ਨਾਮੁਨਿਧਨਾ। ॥੫॥ ॥੪੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ। ੫॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਬੁਗਰਮੇਰਾਜੀਅਪਨਸੁਖਤਾਤਨੇਗਾ। ਭੈਰੰਨਨਾਮਬਨਾਸੀਗਈ।
 ਦਰਸਨਦੇਖਿਮੈਸਕੁਦੁਖਜਾਈ। ॥੧॥ ਜਤਕਤਪੇਖਉਤੇਰੀਸਰਣਾ। ਬਾਲਿਬਾਲਿਕਾਈਜਤਿਗੁਰਚਰਣਾ। ॥੨॥ ਭਰਾਉ। ਪੁਰਨਕਾਮਿਛੈਗੁ
 ਰਦੇਵਾ। ਸੁਛਲਰਾਤਨਿਰਮਲ। ਸੇਵਾਕਰਗਹਿਲੀਨੇਅਪਨੇਸਾ। ਰਾਮਨਾਮਰਿਦੇਹੀਓਨਿਦਸਾ। ਸਦਾਮਾਨਿਦੁਨਹੀਕਿਛੁਸੇਗਾ।
 ਦੁਖਦਰਦੁਨਹਿਬਿਆਪੈਯੋਗ। ਸਰਕਿਛੁਤੇਰਾਤੁੰਕਰਦੈਤਗਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਾਮਪਾਗਾ। ॥੩॥ ਨਿਰਮਲਸੇਭਾਮੈਸਕੁਬਾਣੀ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਪੁਰਨਮਰਾਣੀ। ਨਾਲਿਬਾਲਿਮਹੀਅਲਿਗਵਿਆਸੋਈ। ਨਾਨਕਸਕਉਛੁਪ੍ਰਭਤੇਹੋਈ। ॥੪॥ ॥੪੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ। ੫॥ ਮਨੁਨੁਰਤਰਾਮਰ
 ਗਚਰਦੇ। ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੁਰਨਕਰਦੇ। ਆਠਪਹਿਰਗਾਵਤਭਗਵੰਤੁ। ਸਤਿਗੁਰਦੀਨੇਪੁਰਨਮੰਤਾ। ॥੧॥ ਸੇਵਕਗਾਹੀਜਿਸਨਾਮੁਧਿਆਨਾ।

ਰਾਖਨਹੋਗੋਵੰਦਗੁਰਾਪਾ

੪੬

ਭ

ਗੁਰ

[illegible]

ਜਾਕੀ ਆਸਤ ਕਿਉ
ਹੋਇ।

ਹਰਿਨਾਮਕਾਤਿ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ਰਹਿ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿ। ੪੦॥ ੫੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਨਿਰਕ ਕਉ ਛਿਟੈ ਸੀਸਾਗੁ। ਨਿਰਕਾ
 ਛੂਟਾ ਬਿਉਹਾਰ। ਨਿਰਕ ਕਾ ਮੈਲਾ ਆਚਾਰੁ। ਦਸ ਆਪਨੇ ਕ ਉਰਾ ਖਨਾਹੁ। ੧॥ ਨਿਰਕ ਸੁਆਮੀ ਨਿਰਕ ਕੈ ਨਾਇ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਨਰ
 ਖੇ। ਨਿਰਕ ਕੈ ਸਿਰ ਕੜਕਿ ਬਿਕਾਲਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਨਿਰਕ ਕਾ ਕਹਿ ਆਕੋਇ ਨ ਮਾਨੇ। ਨਿਰਕ ਭੂਠ ਬੋਲ ਪਛੁਤਾਨੇ। ਪਰਪਛੋਰ ਤਿਸਿ ਹੁ ਪਰਲ
 ਗਾਨਿ। ਨਿਰਕ ਕੋ ਦੁਇ ਛੋਰੈ ਨਾਹਿ। ਹਰਿ ਕਾ ਸਕ ਛੁਰਾਨ ਮਾਗੇ। ਨਿਰਕ ਉਠਾ ਗੈ ਦੁਖ ਸਾਗੈ। ਬਹੁ ਲੋਨ ਉਰਿ ਅਪਖ ਪਸਾਰਿ।
 ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਿਆ ਤਾ ਕਹਿ ਮਾ ਬੀਚਾਰ। ੩॥ ਅੰਤ ਕਿਨਾ ਮੀਕਰਤਾ ਸੋਈ। ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਰੇ ਸੁਨਿ ਹਰ ਲੁਧੋਈ। ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਸਾਰੁ ਛੁਰਾਗਾ।
 ਨਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਤਤੁ ਬੀਚਾਰ। ੪॥ ਪਉ। ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦੁਇ ਕਰਿ ਜੋ ਰੋਕ ਰਉ ਅਰਦਾਸਾ ਸੀ। ਉਪਿਛੁ ਮੁਤਿ ਸਕਰਿ ਸਾ।
 ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਕਰੈ ਨਾਗ ਕੋਇ ਬਾਰਨਾਈ। ਬਾਲਿਤਗ। ੧॥ ਸਾਧੂ ਪੁਰੁ ਪੁਨਿ ਤਿਕਰੀ। ਮਨ ਕੋ ਬਿਕਾਰ ਤਿਹਿ ਪੁਰਿ ਮਰਤ ਜਨਮ
 ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਹੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਨਾਕੋਗੁ ਹਿਮ ਹਿਸਗਲਿ ਪਾਨਾ ਸਬੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈ। ਮੈਮਾਨੁ। ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹਰਾ ਸੀ। ਅਪਨ ਭ
 ਗਤ ਨਾ ਆਧਾਰ। ੨॥ ਪਇਪ ਇਅੰਤ ਰਿਸਗਲ ਪਗਾਸਾ। ਜਾਪਿਨਾ ਪਿਜੀਵਿ ਰਿਗ ਤਗੁਤੁ ਸਾਸਬੀ ਸੇਵਾ ਬਿਬੀਨਾਈ। ਅਨਤ ਨ
 ਅੰਤ ਰਿਏ ਕਾਧਿ ਆਈ। ੩॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਦਾਈ ਆਸਿ ਤੇ ਖਾਨ ਮਨਿ ਪਾਨਿ ਰਿਮਲੁ। ਇਕੋ ਕਾਰ ਰਿਕਿ ਪਾਲੀ ਜੈਲਾ ਛਲਾਈ। ਚਰਨ
 ਮਲ ਨਾਨਕ ਜਿਤ ਧਿਆਈ। ੪॥ ੪੨॥ ੫੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੋਸੁ ਨਿਅਰਦਾਸੀ। ਕਾਰਨੁ ਅਭਿ ਆਸਗਲ ਰਾਸਿ।
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਛੁਪਿ ਆਈ ਆਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਗਲ ਚੁਕਾਈ ਆ। ੧॥ ਸੁਭ ਤੇ ਵਡ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਦੇਵ। ਸਤ ਸੁਖ ਪਾਈ ਤਿਸੁ ਕੀ ਸੇਵ।
 ੧॥ ਰਹਾਉ। ਤਿਸ ਕਾ ਅਮਰੁ ਨ ਮੈ ਦੇਵੈ ਕੋਈ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਅਨੂਪ। ਸਭ ਲਮਹੁ ਤਿਗੁਰ ਤਿਸ
 ਕਾਰੁਪ। ੨॥ ਜਾਕੈ ਅੰਤ ਰਿਖ ਸੇ ਹਰਿਨਾਮਾ ਜੋ ਜੋ ਪੇਖੈ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨ। ਧੀਸ ਬਿਸੁ ਦੇਵ ਕੈ ਮਨ ਪਰਗਾਸੁ। ਤਿਸ ਕਾ ਨ ਕੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾਨਿ
 ਵਾਸੁ। ੩॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸੁਕਰੀ ਨ ਮਸਕਾਗਾ। ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਉਬਲਿਤਗ। ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਰਗ ਪੋਈ ਪੋਈ ਪੀਵਾ। ਗੁਰਨਾਨਕ ਜ
 ਪਿਜ ਪਿਸੁ ਜੀਵਾ। ੪॥ ੪੩॥ ੫੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲਾ। ੫੨੩ ੧ ਭਿਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ ਪਾਲ ਕਵਨ ਗੁਨ ਗਨੀ। ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਬਹੁਤ ਰੰਗ ਸਰਬ ਕੋ ਪਨੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਅਨਾਗਿ ਰਿਗਿ ਅਨ ਅਨ ਕਾਧਿ ਮਾ
 ਅਨ ਕਾ ਪਾਪਤਾਪਾ ਅਨਿਕ ਪੁਨਤ ਲਲਤ ਅਨਿਕ ਪਾਰ ਮੁਨੀ। ੧॥ ਅਨਿਕ ਨਦ ਅਨ ਕ ਬਾਜਾਨ ਮਖਾਨਿ ਮਖਾਨ ਕ ਸੁਹਾਇ ਮਨ
 ਕੋ ਦੇਖ ਅਨਿਕ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਸੁਸੁਨੀ। ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਅਪਾਰ ਦੇਵ ਤਹਿ ਬਟਹਿ ਬਰਤ ਪੁਜਾਗਦਨ ਭਵਨ ਨਾਨਕ ਰਸ ਸਗਲ ਛਲਾਪੁਨੀ।
 ੨॥ ੧॥ ਰਹਿ ਪਦਿ ਅਕਾਸੁ ਮਲਾ ਮਃ ੧॥ ੮॥ ਮਃ ੩॥ ੨੧॥ ਮਃ ੪॥ ੬॥ ਮਃ ੫॥ ੧੭॥ ੬੩॥ ਜੋਸਾ
 ਰਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਆਘਰੁ ੨॥ ੧ ਭਿਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।
 ਆਤਮ ਜਹਿਰਾ ਮਰਮਾ ਤਿਆਤਮ ਚੀਨ ਸਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਬਦ ਪਛਾਣੀ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਉਮਾਰਾ। ੧॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈਰੋਗੁ ਬੁ
 ਰੇ। ਜਾਤਿ ਰੇਖਾ ਤਹਿ ਦੇਵਾ ਬੇਦਨ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦ ਪੁਰੇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖ ਦਰੈ ਬਹੁ ਰਿਸੁ ਛਾਕਨ ਹੋਈ। ਨਿਰਕ ਉਨਰ
 ਰਿਕੁ ਬੀਗੁ ਮੇਲੇ ਪੁਰੁ ਰਾਸ ਚੁਸੇਈ। ਪਉਟ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤ ਰਿਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਪਰਤ ਸਭੋਗੀ। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਆਉ ਆਦੇ ਹਿ ਸਿਰੋਗੀ ਰੋਗੀ
 ਕੁਟਿ ਬਸੰਜੋਗੀ। ੩॥ ਰੋਗੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਸਹੁ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ। ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ ਭਏ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਦੀਚਾਰਾ। ੪॥ ਰੋਗੀ
 ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸੁਨਦੀ ਆਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਿਰੋਗੁ ਰੋਗੇ। ਹਰਿ ਕੋ ਲੋਕ ਸਿਸਾਚ ਸੁਪੇਲੇ ਸਰਬੀ ਬਾਈ ਨਰ ਰਿਕੇ। ੫॥ ਰੋਗੀ ਬਟਰ ਸਨ ਭੇਖ

ਧਾਰੀਨਾਨਾਹੀਅਨੇਕਾ। ਧੇਰਕਤੇਬਕਰ^{ਕਰ}ਤਿਬਪੁਰੇਨਹਿਬੁਝਹਿਇਕਏਕਾ। ੬॥ ਮਿਠਰਸੁਖਾਈਸਿਰੇਗੁਰੁਜਿਕੈਰਮੁਲਿਸੁਖਨਾਹੀ। ਨਾਮੁ
 ਵਿਸਾਰਲਹਿਅਨਮਾਰਗਅੰਤਕਾਲਪਛੁਤਾਹੀ। ੭॥ ਤੀਰਥਕਰਮੈਰੋਗਨਛੁਟਸਿਪਾਕਿਆਬਾਦਬਿਬਾਦੁਭਇਆ। ਦੁਬਿਧਾਰੇਗੁਰੁਅਧਕ
 ਵਡੇਰਮਾਇਆਕਾਮੁਤਾਨੁਕਾਇਆ। ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਸਬਦਸਾਲਾਤੇਮਨਿਸਾਚਾਤਿਸੁਰੇਗੁਗਾਇਆ। ਨਾਨਕਹਰਿਨਨੁਅਨਦਿਨੁਨਿਰ
 ਮਲਾਜਿਨਕਉਕਰਮ ਨਿਸ਼ਾਣੁਪਾਇਆ। ੯॥ ੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੩॥ ੫੭ ੨॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਤਨਕਰਤੇਇਕਚਲਤੁਉਪਾਇਆ। ਅਨਹਦਬਾਂਦੀਸਬਦਸੁਣਾਇਆ। ਮਨਮੁਖਭੂਭੇਗੁਰਮੁਖ ਬੁਝਾਇਆ। ਕਾਰਣਕਰਤਕਰਦ
 ਆਇਆ। ੧॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮੈਰੋਅੰਤਹਿਪਿਆਨਾ। ਉਕਬਹੁਨਭੈਰਉਹਰਿਕਾਨਾਮੁ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੀਤਾਪ੍ਰਲਾਦਿਪੜਨਪਠਾਇਆ
 ॥ ਲੈਪਾਟੀਪਾਪੇਕੈਆਇਆ। ਨਆਥਿਨਾਨਹਿਪੜਉਅਰਾਗ। ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖਹੁਗੋਬਿੰਦੁਮੁਗਾ। ੨॥ ਪੁਰਪ੍ਰਤਿਲਾਦਿਸਿਉਕਹਿਆਮਾਇਆ।
 ਪਰਵਿਰਤਨਪੜਹੁਰੀਸਮਝਾਇਆ। ਨਿਰਭਉਦਤਾਹਰਿਨੀਮੈਰੋਨਾਲਿ। ਜੇਹਰਿਛੋਭਉਕੁਲਾਲਾਹੈਗਾਲਾ। ੩॥ ਪ੍ਰਲਾਦਸਕਰਾਏ
 ਵਿਗਾਰੇ। ਹਮਰਾਕਹਿਆਨਾਸੁਣੈਅਪਣੇਕਾਰਨਸਵਾਰੇ। ਸਭਨਗਰੀਮਹਿਭਗਤਿਦਿਨਾਈ। ਦੁਸਟਸਰਬਕਿਛੁਨਵਸਾਈ। ੪॥ ਸੰਭੈ
 ਮਰਕੈਕੀਈਪੁਕਾਰ। ਸੁਰੇਦੈਤਰੇਸੁਖਮਾਰ। ਰਹਤਨਨਾਕੀਪਤਿਰਾਖੈਸੋਈ। ਕੀਤੇਕੈਕਹਿਐਕਿਅਹੋਈ। ੫॥ ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਦੈਤ
 ਰਾਜੁਚਲਾਇਆ। ਹਰਿਨਬੁਝੈਤਿਨਆਪਿਕੁਲਾਇਆ। ਪੁਰਪ੍ਰਲਾਦਿਸਿਉਬਾਦੁਰਚਾਇਆ। ਅੰਧਾਨਬੁਝੈਕਾਲੁਨੈਐਆਇਆ। ੬॥ ਪ੍ਰ
 ਲਾਦਕੋਠੇਵਿਰਿਗਥਿਆਬਾਰਦੀਆਤਾਲਾ। ਨਿਰਭਉਬਾਲਕਮੂਲਨਰੁਣੀਮੈਰੋਅੰਤਹਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ। ਕੀਤਹੋਵੈਸਰੀਕੀਕਰੈਅਣਹੋਨਾ
 ਉਪਰਾਇਆ। ਜੇਧੁਗਲਿਖਿਆਸੋਆਇਪੁਤਾਨਨਸਿਉਦਾਦੁਰਚਾਇਆ। ੭॥ ਪੀਤਾਪ੍ਰਲਾਦਿਸਿਉਗੁਰਜਉਠਾਈ। ਰਹਤਮਾਰ
 ਜਗਦੀਸਗੁਸੇਈ। ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਅੰਤਸਖਾਈ। ਜਹਾਦੇਖਾਤਹਰਿਅਸਮਾਈ। ੮॥ ਥੀਮਉਪਾੜਹਰਿਆਪਰਿਖਾਇਆ
 ॥ ਅਹੰਕਾਰੀਦੈਤਮਾਰਪਚਾਇਆ। ਭਗਤਮਨਿਮਾਨੰਦਜੀਵਪਾਈ। ਅਪਣੇਸੇਵਕਉਦੇਵਾਭਿਆਈ। ੯॥ ਜੀਮਣਮਰਦਮੇਹਉਪਾਇ
 ਆ। ਆਵਣਜਾਣਾਕਰਤੈਲਿਖਪਾਇਆ। ਪ੍ਰਲਾਦਕੇਕਾਰਨਹਰਿਆਪੁਰਿਖਾਇਆ। ਭਗਤਭਾਥੇਲੁਅਗੈਆਇਆ। ੧੦॥ ਦੇਵਕੁਲੀ
 ਲਖਮੀਕਉਕਰਹਿਜੈਕਾਗੁ। ਮਾਤਨਰਸਿੰਘਕਾਰੁਪਦਿਵਾਗੁ। ਲਖਮੀਭਉਕਰੈਨਸਾਕੈਜਾਈ। ਪ੍ਰਲਾਦਨਨੁਰਦੀਲਗਾਆਈ। ੧੧॥
 ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਿਨਾਇਆ। ਗਜਮਾਲਸੁਠੀਸਭਮਾਇਆ। ਲੋਕੀਨਰਹੇਲਪਟਾਈ। ਹਰਿਕੈਨਮਾਥਿਨਰਗਹੀਮਲੈਜਾਈ।
 ੧੨॥ ਕਹੈਨਾਨਕਸਭਕੋਕਰੈਕਰਾਇਆ। ਸੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨੀਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ। ਭਗਤਭਾਥੇਲੁਅਗੈਆਇਆ। ਕਰਤੈਅਪਣ
 ਹੁਪਰਿਖਾਇਆ। ੧੩॥ ੧॥ ੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੩ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਲੁਪਾਇਆ। ਉਮੈਵਿਸਨਬੁਝਾਈ। ਹਰਿਕਾਨਾਮਿ
 ਰਦੈਮਨਵਸਿਆਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈ। ੧॥ ਹਰਿਨੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮੈਰੋਪਿਆਰੇ। ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਲਨੀਨਜਨਮਾਗੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਉਪਾਰੇ।
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਨਾਕਉਜਮੁਜੇਹਿਨਸਾਕੈਰਤੀਅੰਚਦੁਖਨਲਾਈ। ਆਪੁਤਹਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰਹਿਜੋਤੇਰੀਸਰਦਾਈ। ਭਗ
 ਤਾਕੀਪੈਜਰਖਹਿਤੁਆਪੇਏਹੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਟਹਿਦੁਬਿਧਾਰਤੀਨਰਾਈ। ੨॥ ਹਮਬੁਝ
 ਮੁਗਧੁਕਿਛੁਬੁਝਹਿਨਾਹੀਤੁਆਪੇਦੇਹਿਬੁਝਾਈ। ਜੇਤੁਧੁਕਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਅਵਹੁਨਕਰਣਾਈ। ੩॥ ਜਗਤੁਉਪਾਇਤੁਧਧੈ
 ਲਾਇਆਭੁੰਡੀਕਾਰਕਮਾਈ। ਜਨਮਪਰਾਰਥਨੁਮੈਰਹਿਆਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਪਾਈ। ੪॥ ਮਨਮੁਖਮਹਿਤਿਕਿਛੁਨਸੁਣੈਦੁਰਮ
 ਤਿਆਰੀਅੰਨਅੰਧਾਰਾ। ਰੁਦਨਉਪਾਰਨਪਾਵਹਿਕਬਹੀਭੁਖਮੁਏ। ਬਿਨੁਗੁਰਸਿਰਭਾਰਾ। ੬॥ ਸਚੈਸਬਰਤੇਜਨਸਾਚੇਹਰਿ

੬੬
੪੭

ਪ੍ਰਭਾਪਾਮਿਲਾਏ। ਗੁਰਗੀਬਾਣੀ ਸਬਦ ਪਦਾਤੀ ਸਾਚਰੇਲੇ ਵਿਲਾਏ। ੭॥ ਤੁੰ ਅਪਿਨਿਰਮਲ ਤੇਰੇ ਜਨੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਵੀਚਰੇ।
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਬਦ ਬਾਲਿ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮ ਉਰਧ ਕੇ। ੮॥ ੨॥ ੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ਅਘਰੁ ੩ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋਈ ਵਡਰਾਜਾ। ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪੁਰੋਕਾ ਜਾ। ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨ ਕੋਟਿ ਪਨੁ ਪਾਏ। ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਏ। ੧॥
 ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਰਾਸਿ। ਸੇਵਕ ਰਾਗੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ ਭਾਸਿ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਕੋਟਿ ਕਈ ਸੈਨਾ। ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
 ਤਿਸੁ ਸਹਿਜ ਸੁਖੈ ਨਾ। ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸੀਤਲੁ ਤੂਆ। ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਪਿਗਜੀ ਵਣ ਮੁਆਧ। ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ। ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
 ਤਿਸੁ ਸੁਭਹੀ ਜੁਗਤਾ। ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨ ਨਉ ਨਿਧ ਪਾਈ। ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਕ੍ਰਮਿ ਮਾਏ ਜਾਈ। ੩॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਦੇ ਪਰਵਤਾ। ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ
 ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਰਹੀਲਾਹਾ। ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਵਡ ਪਰਵਾਰਾ। ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਮਨੁ ਪਗਾਵਾਰਾ। ੪॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਨਿਰਲੁਆ
 ਸਨੁ। ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਤਪਤਿ ਨਿਵਾਸਨੁ। ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ। ਨਾਮੁ ਹੀਨ ਨਹੀ ਪਤਿ ਦੇਸਾਹੁ। ੫॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸ
 ਰਮਹਿ ਜਾਤਾ। ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ। ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ। ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਕ੍ਰਮ ਜੋਤੀ ਸੁਚਾ। ੬॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
 ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਗਟ ਪਾਰਾਗ। ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਾਰਾ। ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖ ਪਰਵਾਣਾ। ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਕਿਰਾਵ ਲਾਣਾ।
 ੭॥ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਰਾਇ ਭ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਨ ਹਿਲਖੈ ਗੋਪਾਲਾ। ਅਵਲਾਣੁ ਕੋ ਸੁਖ ਪਾਇਆ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ
 ਤੁਮਿ ਲਾਇਆ। ੮॥ ੧॥ ੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿ ਬਿਸਾਖੀ ਨੇ ਅਵਤਾਰਾ। ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਾ। ਕੋਟਿ ਮੋਸਉ ਪਾਇ
 ਸਮਾਏ। ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਗ ਸਾਜ ਲਾਏ। ੧॥ ਐਸੇ ਪੀਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਾ। ਬਰਨ ਸਾਕ ਉਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਕੋਟਿ ਮਾ
 ਟਿਅ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਕਾਈ। ਕੋਟਿ ਨਿਅਜਾ ਕੀ ਸਿਧ ਜਾਈ। ਕੋਟਿ ਉਪਾਰਨਾ ਤੇਰੇ ਅੰਗ। ਕੋਟਿ ਬਗੁਤ ਬਸੁ ਤੁਹਿ ਸੰਗ। ੨॥ ਕੋਟਿ ਚੁ
 ਪਤਿ ਕਰਤ ਮਸਕਾਰਾ। ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇਹੈ ਦੁਆਰਾ। ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ। ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਜਾ ਕੀ ਕਿਮਤਿ ਨਾਹਿ। ੩॥ ਕੋਟਿ ਪੂਰੀ
 ਅਤਿ ਉਜਾਏ ਨਾਦ। ਕੋਟਿ ਅਖਾਰੇ ਚਲਤ ਬਿਸਮਾਦ। ਕੋਟਿ ਸਕਤ ਸਿਵ ਮਾਗਿ ਆਕਾਰ। ਕੋਟਿ ਨਿਅਦੈ ਅਪਾਰਾ। ੪॥ ਕੋਟਿ ਤਿਰਥ ਜਾ ਕੈ
 ਚਰਨ ਮੰਝਾਰਾ। ਕੋਟਿ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਤਨ ਮੰਝਾਰਾ। ਕੋਟਿ ਪੁਨਾਰੀ ਕਰਤੇ ਪੁਜਾਰਾ। ਕੋਟਿ ਬਿਸਥਾਰਨ ਅਵਰੁਨ ਦੁਜਾਰਾ। ੫॥ ਕੋਟਿ ਮਹਿਮਾ ਜਾ
 ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇਜਾ। ਕੋਟਿ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੀ ਕਰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਸਾ। ਕੋਟਿ ਪਰਲ ਉਭ ਪਤਿ ਮਿਖ ਮਾਹਿ। ਕੋਟਿ ਕੁਲ ਤੇਰੇ ਗਣੇ ਨਜਾਹਿ। ੬॥ ਕੋਟਿ ਗੀ
 ਅਨੀਕ ਬਹਿਗਿਆਨੁ। ਕੋਟਿ ਪਿਆਰੀ ਪਰਤ ਪਿਆਨੁ। ਕੋਟਿ ਤਪੀ ਸੁਰਤ ਪਹੀ ਕਰਤੇ। ਕੋਟਿ ਮੁਨੀ ਸਰਮੇ ਨਿਮਹਿ ਰਤੇ। ੭॥ ਅਵਗਤਨ ਬਾਅ
 ਗੋਰ ਸੁਆਮੀ। ਪੂਰਹਿ ਮਾਘਟ ਅਤਿ ਰਿਜਾਮੀ। ਜਤਕਤ ਦੇਖੇ ਤੇਰਾ ਵਾਸਾ। ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਕਰੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ। ੮॥ ੨॥ ੫॥ ਭੈਰਉ
 ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਕਉ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ। ਅਮੋਲੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਕੀਨੇ ਨਾਮੁ। ਸੰਜੀ ਬਿਨੋਦੋਂ ਜ ਅਨਿਗਾ। ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿਓ ਅਚਿ
 ਤਾ। ੧॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਲੁ ਹਰਿ ਸਾਚੀ। ਬਹੁਰ ਬਹੁਰ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਰਾਚੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ। ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੈ ਲੋ
 ਰੈ ਨਾਉ। ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੈ ਸਬਦ ਉਪਾਗ। ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੈ ਕੁਰੰਗ ਰਾਗ। ੨॥ ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੈ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ। ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੈ ਲਥੇ ਦਿਸੁਰੇ
 ੩॥ ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੈ ਬੈਰੀ ਮੀਤਾ। ਅਚਿਤਤੋਂ ਹੀ ਇਹੁ ਮਨ ਦਾ ਸਿਕੀਤਾ। ੩॥ ਅਚਿਤਤ ਪ੍ਰਭੁ ਮਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ। ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੈ ਪੁਰਨਾਮਾ
 ਸਾ। ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੈ ਉਸਲਾਸਿ ਪੀਤਾ। ਅਚਿਤਤੋਂ ਹੀ ਮਨ ਕੀਰਤਨ ਮੀਠਾ। ਅਚਿਤਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਟ ਪਟ ਕੀਠਾ। ੫॥ ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੈ ਓਰੈ ਸ
 ਗਲੇ ਭਰਮਾ। ਅਚਿਤਤ ਦਸਿਓ ਮਨੁ ਬਾਧਿ ਸੁਆਮਾ। ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੈ ਅਨਤ ਦਾਜੈ। ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੈ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਜੈ। ੬॥ ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੈ

ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੈ ਗੁਰਿ
 ਦੀਨ ਮੀਤਾ
 ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੈ ਬੈਰੀ
 ਬੈਰਾ ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੈ
 ਮਿਟੇ ਅਧੋਗ

ਰੈਮਨਪਤੀਅਨਾਨਾਨਿਤਲੁਪਨਿਮਰਿਤਪਛਾਨਾਅਚਿਤੋਉਪਾਜਿਓਸਗਲਬਬੇਕਾਅਚਿਤਰੀਪਰਗਿਰਿਟੇਕਾ॥੩॥ਅਚਿਤਪ੍ਰ
ਧੁਗਲਿਖਿਅਲੇਖਾਅਚਿਤਮਿਲਿਖਿਪਛਾਨਕੁਰੇਕਾਅਚਿਤਅਚਿਤਸਗਲੀਗਣੀਪ੍ਰਭਾਨਕਨਾਨਕਨਾਨਕਮਈ॥੮॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ੬॥ਤਉਪਦੇ ੮੩॥ ਜੁਮਲਾ ੯੯

ਭੈਰਉਬਾਣੀਭਗਤਕੀਸੀਕਬੀਜੀਕੀ॥੫੮॥੧

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਹੁਪਨੁਮੇਰੇਹਰਿਕੋਨਾਉਗਾਠਨਬੋਧਉਥੇਨਖਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਉਮੇਰੇਖੇਤੀਨਾਉਮੇਰੇਬਾਗੀ॥ਭਗਤਿਕਰਉਜਨਸਦਨਤੁਮਾਰੀ
॥੧॥ਨਾਉਮੇਰੇਮਾਇਆਨਾਉਮੇਰੇਪੁਜੀ॥ਤੁਮਹਿਛੋਰੁਜਨਉਨਹੀਦੂਜੀ॥ਨਾਉਮੇਰੇਬੰਧਪਨਾਉਮੇਰੇਕੁਈ॥ਨਾਉਮੇਰੇਸੰਗਅੰਤ
ਹੋਇਸਖਾਈ॥੨॥ਮਾਇਆਮਹਿਸਿਸੁਰਖੇਉਦਸਾਕਹਿਕਬੀਰਉਤਕੋਦਸਾ॥੩॥੧॥ਭੈਰਉ॥ਨਗੋਆਵਨਗੇਜਾਨਾ॥
ਕੋਈਨਹੀਹੋਗਾਜਾਨਾ॥੧॥ਰਾਮੁਰਾਜਾਨਉਨਿਪਮੇਰੈਸੰਪੈਹੋਤੁਕਲਤੁਪਨੁਤੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਸੰਗਜਾਤਸੰਗਾਤੀ॥ਕਹੁ
ਇਉਰਬਾਧੇਭੀ॥੨॥ਲੀਕਾਰਕੁਸੇਨੇਕਾਭਾਇਆ॥ਮੂਰਖਰਾਵਨੁਕਿਆਲੈਗਾਇਆ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਕਿਛੁਗੁਨਬੀਚਾਰਿ॥
ਚਲੇਨਾਮਾਰੀਦੁਇਹਬਝਾਗਿ॥੪॥੨॥ ਭੈਰਉ॥ਮੈਲਾਬ੍ਰਹਮਮੈਲਾਇੰਦੁ॥ਰਵਿਮੈਲਾਮੈਲਾਹੋਚੰਦੁ॥੧॥ਮੈਲਾਮਲਤਾਇਤੁ
ਸੰਸਾਰੁ॥ਇਕੁਹਰਿਨਿਰਮਲੁਜਾਅੰਤੁਪਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਲੇਕੁਹਮੰਡਾਇਕੈਈਸਾ॥ਮੈਲੇਸਿਸਥਾਸੁਹਰਿਨਤੀਸਾ॥੨॥ਮੈਲੇਮੇਤੀ
ਮੈਲਾਤੀਗੁ॥ਮੈਲਾਪਵਨਪਾਵਕੁਅਹੁਨੀਗੁ॥੨॥ਮੈਲੇਸਿਵਸੀਕਰਮੋਸਾ॥ਮੈਲੇਸਿਪਸਾਧਿਕਅਰਭੇਕਾ॥੩॥ਮੈਲੇਜੋਗੀਜੀਗਮਸਟ
ਸਹੇਤਾ॥ਮੈਲੀਕਾਇਆਸਸਮੇਤਾ॥੪॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ਨਿਰਮਲਤੇਜਾਮਹਿਜਾਨਾ॥੬॥੩॥ ਭੈਰਉ॥
ਮਨਕਰਿਮਕਾਰਿਬਲਾਕਰਿਦੇਹੀ॥ਬੋਲਨਹਾਰਪਰਮਗੁਰਦੇਹੀ॥੧॥ਕਹੁਰੇਖੁਲਾਂਬਾਗਨਿਵਾਨਾ॥ਏਕਮਸੀਤਰਸੇਰਵਾਜਾ॥ਰਹਾਉ
ਸਿਸਾਸਿਲਤਾਮਸਰੁਰਮਕਦੁਰੀ॥ਕੁਖਲੇਪੰਚਹੋਇਸਬੂਰੀਜਾ॥ਹਿੰਦੁਤੁਰਕਾਸਾਹਿਬੁਏਕਾ॥ਕਹੁਕਹੈਮੁਲਾਕਹੁਕਹੈਸੇਖਾ॥੩॥ਕਹਿਕ
ਬੀਰਉਰੁਇਆਦਿਵਾਨਾ॥ਮੁਸਮੁਸਮਨੁਆਸਹਜਿਸਮਾਨਾ॥੪॥੧॥ਭੈਰਉ॥ਗੰਗਾਕੈਸੰਗਸਲਤਾਧਿਗਰੀ॥ਸੋਜਲਤਾਗੰਗਾਹੋਇ
ਨਿਸ਼ਰੀ॥੧॥ਗੰਗਾਰਿਓਕਬੀਰਰਾਮਦੁਹਾਈ॥ਸਾਦੁਗਾਇਓਅਨਕਤਹਿਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੰਦਨਕੈਸੰਗਤਰਵਗੁਧਿਗਰਿਓ॥
ਸੇਤੁਰਵਹੁਚੰਦਨਹੋਇਨਿਬਾਰਿਓ॥੨॥ਪਾਗਸਕੈਸੰਗਤਾਂਬਾਧਿਗਰਿਓ॥ਸੇਤਾਂਬਕੰਤਨਹੋਇਨਿਬਾਰਿਓ॥੩॥ਸੰਤਨਸੰਗਕਬੀਰਾਧਿ
ਗਰਿਓ॥ਸੋਕਬੀਰਰਾਮਹੋਇਨਿਬਾਰਿਓ॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉ॥ਮਾਥੈਤਿਲਕੁਰਬਮਾਲਾਬਾਨਾ॥ਲੋਗਨਰਾਮਾਖਿਲਉਨਸਾਨਾ॥੧॥
ਜਉਹਉਬਉਗਤਉਰਾਮਤੋਗਾ॥ਲੋਗਮਰਮੁਕਾਜਿਸੈਮੋਗਾ॥੧॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਰਉਨਪਾਤੀਪੂਜਉਨਦੇਵਾ॥ਗਾਭਗਤਿਬਿਨਨਿ
ਹਕਲੁਸੇਵਾ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਜਉਸਦਸਦਮਨਾਵਉ॥ਐਸੀਸਿਵਦਰਗਹਮੁਖਪਾਵਉ॥੩॥ਲੋਗਕਹੈਕਬੀਰਬਉਰਨਾ॥ਕਬੀ
ਰਕਾਮਰਮਰਾਮਪਹਿਚਾਨਾ॥੪॥੬॥ਭੈਰਉ॥ਉਲਟਿਜਤਿਕੁਲਦੇਉਬਿਸਥੀ॥ਸੰਤਸਤਸੁਮੇਰੰਗਮਾਰੀ॥੧॥ਰਮਾਭਗਾਭਗਾ
ਨਕੋਉ॥ਪੀਠਿਤਮੁਲਾਂਛਾਡੇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਨਬੁਨਆਪਆਪਪਹਿਗਵਉ॥ਜਨਨਹੀਆਪਤਤਹੋਇਗਾਵਉ॥੩॥ਸਿਵੈਖਲਾਸਿ
ਰਖਲੈਮੀਗਾਆਪੁਖੋਜਖੋਜਮਿਲੇਕਬੀਰਾ॥੪॥੭॥ ਭੈਰਉ॥ਨਿਰਧਨਆਦਰਕੋਈਨਦੇਇ॥ਲਾਖਜਤਨਕਰੈਉਚਿਤਨਧੇ
ਇ॥੧॥ਜਉਨਿਰਧਨਸਰਧਨਕੈਜਾਈ॥ਆਕੈਬੈਠਾਪੀਠਠਿਗਈ॥੧॥ਜਉਸਰਧਨਨਿਰਧਨਕੈਜਾਈ॥ਦੀਆਆਦਰੁਲੀਆਬੁ
ਝਾਈ॥੨॥ਨਿਰਧਨਸਰਧਨਦੇਨੇਕਾਈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਕਲਾਮੇਦੀਜਾਈ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਨਿਰਧਨਹੋਸੋਈ॥ਜਾਕੈਹਿੰਦੈਨਮਨੋ
ਈ॥੪॥੮॥੨॥ ਭੈਰਉਕਬੀਰਜੀਉ ੫੮ ੨॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਹਾਉ॥

ਪੰਤਿ ਮੁਲਾਂਜੇ ਲਖਦੀਆ
ਉਤਿ ਚਲੇ ਮਕਦੁਰਾਜਾ॥
੬

ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਭਗਤਿਕਮਾਈ। ਤਬਾਇਤਮਾਨਸਦੇਹੀਪਾਈ। ਆਇਸੁਦੇਹੀਕਉਸਿਮਰਹਿਦੇਵ। ਸੇਦੇਹੀਭਜੁਹਰਿਕੀਸੇਵ। ॥ ੧ ॥ ਭਜਹੁਗੁਰੂ
ਕੁਲਮਤਿਜਾਤਾ। ਮਾਨਸਜਨਮਕਾਏਹੀਲਾਤਾ। ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ। ਜਬਦਗੁਜਰਾਏਗੁਨੀਆਇਆ। ਜਬਲਗਕਾਲੁਗਸੀਨਹੀਕਾਇਆ
। ਜਬਲਗਾਬਿਕਲਭਈਨਹੀਪਾਈ। ਭਜਲੇਰੇਮਨਸਰੰਗਪਾਈ। ॥ ੧ ॥ ਅਬਨਕੁਜਸੁਰਜਸਕਬਿਰਾਈ। ਆਵੈਅੰਤੁਨਕੁਜੀਆ
ਜਾਈ। ਜੇਕਿਭੁਕਰਹਿਸੇਈਅਬਸਾਰਾ। ਭਿਰਪਕੁਤਾਹੁਪਾਵਹੁਪਕਾ। ॥ ੧ ॥ ਸੇਸੇਵਕਨੋਲਾਈਆਸੇਵਾ। ਤਿਨਹੀਪਾਏਹਿਰੰਜਨਦੇ
। ਗੁਰਮਿਲਤਾਕੇਖੁਲੇਕਪਾਟਾ। ਬਹੁਰਨਾਵੈਜੋਨੀਬਾਟਾ। ॥ ੧ ॥ ਆਇਤੋਰਾਅਉਸਹੁਇਹਤੋਰੀਬਾਗਾ। ਪਇਗੁਰਿਤੁੰਦੇਖਬਿਰਾਗਾ।
ਕਾਤਕਬੀਰਜੀਤਕੈਹਾਗਾ। ਬਹੁਬਿਪਕਾਰਿਭਿਪੁਕਾਰਪੁਕਾਗਾ। ॥ ੧ ॥ ੧੬॥ ਭੈਰਉ। ਸਿਫੁਪੁਰੀਬਸੈਬੁਧਿਸਾਗਾ। ਤਤੁਮਸਿ
ਲਕੈਕਰਤੁਬੀਰਾਗਾ। ਈਤਉਤਕੀਸੇਈਪਰੈ। ਕਉਤਕਰਮਮੇਰਾਕਰਕਰਮਰੈ। ॥ ੧ ॥ ਨਿਜਪਰਉਪਰਲਾਗੇਧਿਆਨ। ਰਾਜਰਾਮਾਮੇ
ਰਾਬੁਮਾਰੀਆਨ। ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ। ਮੂਲਦੁਆਰੇਬਿਆਬੰਧਾ। ਰਵਿਉਪਰਗਹਿਗਬਿਆਤੰਦੁ। ਪਛਮਦੁਆਰੇਸੁਰਜਤਪੈ। ਮੇਰਤੰ
ਰਸਿਉਪਰਬਸੈ। ॥ ੧ ॥ ਪਸਰਮਦੁਆਰੇਕੀਸਿਲਓੜਾ। ਤਿਸਿਉਪਰਿਬਿਨਕੀਅਉਗਾ। ਬਿਨਕੀਉਪਰਸਦਾਤੁਆਗੁ।
ਕਹਿਕਬੀਰਤਕਾਅੰਤੁਨਪਾਗੁ। ॥ ੧ ॥ ੧੭॥ ਭੈਰਉ। ਸੇਮੁਲਾਂਜੋਮਨਸਿਉਲਗੈ। ਗੁਰਉਪਦੇਸਕਾਲਸਿਉਜੁਗੈ। ਕਾਲਪੁਰਖਕਾਮਰ
ਦੈਮਾਨ। ਰਿਸਮੁਲਾਂਕਉਸਦਾਸਲਾਮ। ॥ ੧ ॥ ਜੇਹੁਰਕਤਦੁਬਤਾਵਹੁ। ਏਤਰਬਾਧਹੁਰੁਪਾਵਹੁ। ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ। ਕਜੀਸਿ
ਜੋਕਾਇਆਬੀਰਗੈ। ਕਾਇਆਕੀਅਗਨਬ੍ਰਹਮਪਰਜਗੈ। ਸੁਪਾਏਬਿਦਨਦੇਈਫੁਰਨਾ। ਤਿਸੁਕਾਜੀਕਉਜਗਨਮਰਨਾ। ॥ ੧ ॥ ਸੇਸੁਰਤ
ਨਜੇਦੁਇਸਰਤਨੈ। ਬਾਹਰਿਜਾਤਾਕੀਤਰਿਆਨੈ। ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਲਸਕਰਕਰੈ। ਸੇਸੁਰਤਨਛੁਤੁਸਿਰਪਰੈ। ॥ ੧ ॥ ਜੋਕੀਗੋਰਖ
ਗੋਰਖਕਰੈ। ਹਿੰਦੁਗਮਨਾਮਉਚਰੈ। ਮੁਸਲਮਾਨਕਏਕਖੁਦਾਈ। ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਰਹਿਆਸਮਾਇ। ॥ ੧ ॥ ੧੮॥ ਭੈਰਉ।
ਜੋਪਾਥਰਕਉਕਰਤੇਦੇਵਾਤਕੀ। ਬਿਰਥਹੋਵੈਸੇਵਾ। ਜੋਪਾਥਰਕੀਪਾਈਪਾਇ। ਤੰਕੀਆਲਅਜਾਈਜਾਈ। ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰਮਰਾਸ
ਦਾਬੁਲੰਤਾ। ਸਰਬਜੀਅਕਉਪੁਰਦਨੁਦੇਵਾ। ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ। ਅਤਿਰਦੇਉਜਾਨੈਅੰਧਾ। ਕੁਮਕਮੇਰਿਆਪਾਵੈਠੰਧਾ। ਪਾਥਰਬੋਥੈ
ਨਾਕਿਛੁਦੇਈ। ਠਿਕਟਕਰਮਨਿਯਲਹੈਸੇਵਾ। ॥ ੧ ॥ ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਚੰਦਨਰਣਾਵੈ। ਉਸਤੇਕਤੁਕਵਨਠਲੁਪਾਵੈ। ਜੇਮਿਰਤਕ
ਕਉਬਿਸਟਾਮਾਹਿਲਾਈ। ਤਤਮਿਰਤਕਾਕਿਆਪਟਜਾਈ। ॥ ੧ ॥ ਕਾਤਕਬੀਰਉਕਰਉਪੁਕਾਗਾ। ਸਮਝਦੇਖਸਾਕਤਗਾਵਾਗਾ।
ਦੁਜੈਭਾਇਬਹੁਤਪਰਿਗਾਠੇ। ਰਾਮਗੁਰੂਤੋਸਦਾਸੁਖਾਲੇ। ॥ ੧ ॥ ੧੯॥ ਭੈਰਉ। ਜਲਮਹਿਮੀਨਮਾਇਆਕੇਬੋਧੇ। ਰੀਪਪੁਤੰ
ਗਮਾਇਆਕੇਛੁਦੇ। ॥ ੧ ॥ ਕਾਮਮਾਇਆਕੁੰਦਰਕਉਬਿਆਪੈ। ਕੁੰਧਗਮਕਿੰਗਮਾਇਆਮਹਿਬਾਪੇ। ॥ ੧ ॥ ਮਾਇਆਐਸੀਮੇਰੀਭੁਈ
। ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਭੁਗਾਈ। ॥ ੧ ॥ ਪੰਖੀਮਿੰਗਮਾਇਆਮਹਿਰਤੇ। ਸਾਕਰਮਾਖੀਅਪਕਸੰਤਾਪੇ। ਤੁਰੇਉਸਟਮਾਇਆਮਹਿਭੇਲਾ।
ਸਿਪਤਉਰਾਸੀਹਮਾਇਆਮਹਿਭੇਲਾ। ॥ ੧ ॥ ਛਿਅਜਤੀਮਾਇਆਕੇਬੰਦਾ। ਨਵੈਨਾਥਸੁਰਜਅਹੁੰਦਾ। ਤਪੇਗੁਪੀਸੁਰਮਾਇਆਮਹਿ
ਸੂਤਾ। ਮਾਇਆਮਹਿਕਾਲੁਅਹੁੰਦੁਤਾ। ॥ ੧ ॥ ਸੁਆਨਸਿਆਲੁਮਾਇਆਮਹਿਰਤੇ। ਬੰਤਰਦੀਤੇਅਰਸਿਧਾਤਾ। ਮੰਜਾਰਗਾਰ
ਅਹੁਲੁਬਗਾ। ਬਿਰਖਮੁਲੁਮਾਇਆਮਹਿਪਰਾ। ॥ ੧ ॥ ਮਾਇਆਅੰਤਰਿਗੀਨੇਦੇਵ। ਸਾਗਰਇੰਦੁਅਹੁਪਰਤੇਵਾ। ਕਹਿਕਬੀਰਸਿ
ਸੁਉਰਗਤਿਸੁਮਾਇਆ। ਤਬਛੁਟੇਨਬਸਾਧੁਪਾਇਆ। ॥ ੧ ॥ ੨੦॥ ਭੈਰਉ। ਜਬਲਗੁਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰੈ। ਤਬਲਗਕਾਜੁ
ਏਕਨੀਸਰੈ। ਜਬਮੇਰੀਮੇਰੀਮਿਟਜਾਈ। ਤਬਪੁਰਕਾਜੁਸਦਾਹੁੰਮਾਈ। ॥ ੧ ॥ ਐਸਾਗੀਆਨੁਬੀਰਾਰਮਨਾ। ਹਰਿਕੀਸਿ
ਮਹੁਤੁਖਰੰਜਨਾ। ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ। ਜਬਲਗੁਸਿੰਘਰੈਬਨਮਾਗੀ। ਤਬਲਗਬਹੁਲੈਤੀਨਾਹਿ। ਜਬਹੀਸਿਆਰਸਿੰਘਕਉਖਾਇ

੭੮੫

ਰਹਾਉ

ਭੁਲਹੀਸਗਲੀਬਨਗਈ॥੨॥ਜੀਤੋਭੂਤੋਤੋਤੋਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਉਤਰੈ॥ਦਸਕਬੀਰਕਰੈਸਮਝਾਇ॥ਕੇਵਲਰਾਮਰਉ
 ਲਿਵਲਾਇ॥੩॥੬॥੧੦॥ਭੈਰਉ॥ ਮੋਗਰੀਬਕੀਕੋਗੁਜਰਾਵੈ॥ਮਜਲਸਦੁਰਮਹਲੁਕੋਪਾਵੈ॥੧੭੭੭ਉ॥ਸੇਤਰਸੈਸਲਰ
 ਤੈਨਕੋ॥ਸਦਲਾਖਪੈਕਬਰਤਕੋ॥ਸੇਖਨੁਕਰੀਅਹਿਕੋਟਿਅਠਾਸੀ॥ਛਪਾਕੋਟਿਨਕੋਖੇਲਖਾਸੀ॥੧॥ਤੇਤੀਸਕਰੋਤੀਖੇਲ
 ਖਾਨਾ॥ਤਉਰਾਸੀਹਲਖਾਛਿਰੈਦਿਵਾਨਾ॥ਬਾਬਾਮਾਦਮਕਉਕਿਛੁਨਗਰਿਦਿਖਾਈ॥ਉਨਭੀਉਸਤਘਨੇਰੀਪਾਈ॥੨॥ਦਿਲਖਲ
 ਤਲਨਾਕੈਨਰਵਥਾਨੀ॥ਛੋਰਕਰੇਬਕਰਹਿਸੈਤਾਨੀ॥ਤੁਨੀਆਏਸੁਰੇਸੁਪੈਲੇਈ॥ਅਪਨਾਕੀਆਪਾਵੈਸੋਈ॥੩॥ਤੁਮਦਤੇਮ
 ਸਦਭੇਖਾਰੀ॥ਦੇਉਨਵਾਬੋਇਬਨਗਈ॥ਦਸਕਬੀਰਤੇਰੀਪਨਹਿਸਮਾਨਾ॥ਭਿਸਤਨੀਕਰਾਖੁਰਮਾਨਾ॥੪॥੭॥੧੫॥

੩੫੫

ਭੈਰਉ॥ ਸਭਕੋਉਤਲਨਕਹਤੁਉਯਾਨਾਜਨਾਬੈਕੁੰਠਏਕਹਾਂ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਆਪਆਪਕਾਮਰਮੁਨਜਾਨਾ॥ਬਾਤਨੀਬਿਕ੍ਰਿ
 ਠਬਖਾਨਾ॥੧॥ਨਬਲਗਮਨਬੈਕੁੰਠਕੀਆਸ॥ਤਬਲਗਨਾਜੀਰਨਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਖਾਈਕੋਟਪਰਲਪਗਾਗਾ॥ਨਾਜਨਉ
 ਬੈਕੁੰਠਦੁਆਰਾ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਕਹੀਐਕਾਹਿ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਬੈਕੁੰਠੈਆਹਿ॥੪॥੮॥੧੬॥ ਭੈਰਉ॥
 ਕਿਉਲੀਜੈਗਰਬਕਾਭਾਈ॥ਦੇਵਕੋਟਿਅਹੁਤੇਵਰਖਾਈ॥੧॥ਪਾਰਪਰੀਸਮੇਤੁਮਦਮਤਸਰਆਂਡੀਪਰਬਲੁਮਾਇਆ॥
 ਨਨਗਰੀਬਕੋਜੋਹਪਰਚੈਕਤਕਰਉਰਘੁਰਾਇਆ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਗਾਮਕਿਛੁਰੀਛੁਰਵਾਨੀਪਾਪਪੁੰਨਦਰਵਾਜਾ॥ਯੋਧਪਰ
 ਪਾਨੁਮਹਾਬੂਝੁੰਦਰਤਤਮਨਮਾਦਸੀਗਜਾ॥੨॥ਸੁਆਦਸਨਾਹਟੇਪਮਮਤਕੋਕਬੁਧਕਮਨਚਰਾਈ॥ਤਿਸਨਾਤੀਰਹੈ
 ਅਟਭੀਤਰਿਉਗਛਲੀਓਨਜਾਈ॥੨॥ਪ੍ਰੇਮਪਲੀਤਾਸੁਗਤਿਤਵਾਈਗੋਲਾਗੀਅਨੁਚਲਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਅਗਨਸਹਜੇ
 ਪਰਨਾਰੀਏਕਹਿਚੋਟਸਿਝਾਇਆ॥੩॥ਸਤਸੰਤੋਖਲੋਲਗੈਲਗਾਤੇਰੇਦੁਇਰਵਾਜਾ॥ਸਾਪਸੰਗਿਅਰਗੁਰੋਕਿਰਪਤੇਪਕਰਿ
 ਓਗਨੁਕੋਰਜਾ॥੫॥ਭਗਤੁਭੀਰਸਕਤਸਿਮਰਨਕੀਕਟੀਕਾਲ੍ਹੈਭਾਸੀ॥ਦਸਕਬੀਰਚਤ੍ਰਿਓਗਤੁਉਪਰਿਗਜੁਲੀਓਅ
 ਬਿਨਾਸੀ॥੬॥੧੭॥ ਭੈਰਉ॥ ਗੰਗਗੁਸਾਇਨਗਰਹੀਭੀਗਾਜੀਨੀਰਬਾਧਕਰਿਖਰੇਕਬੀਗਾ॥ਮਨੁਨਡਿਗੈਤਨਕਏਕਉਡਰਾ
 ਈ॥ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਹਰਿਓਸਮਾਈ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਗੰਗਾਕੀਲਹਿਰਮੇਰੀਤੁਟੀਜੀਗਾਮੰਗਛਾਯਾਪਰਬੈਠੇਕਬੀ
 ਗਾ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੋਉਸੰਗਨਸਾਥਾਨਲਬਲਰਾਖਨਹੈਰਘੁਨਾਥਾ॥੩॥੧੦॥੧੮॥

ਸੁਖ

ਤੀ
ਕੀ

ਭੈਰਉਕਬੀਰਜੀਉ ਅਸਟਪਦੀਅਪਰੁ ੨॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਗਮਦੁਗਮਗਛਗਚਿਓ ਬਾਸਾ॥ਜਾਮਹਿਜੋਤਿਕਰੇਪਰਗਾਸਾ॥ਬਿਜੁਲੀਚਮਕੈਜੋਇਅਨੰਦੁ॥ਜੀਤਪਉਤ੍ਰੈਧੰਬਲ
 ਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ਹਈਜੀਉਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੈ॥ਜਰਾਮਰਨਛੁਟੈਕੁਮਭਾਗੈ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਅਬਰਨਬਰਨਸਿਉ॥ਮਨਹੀਪ੍ਰੀ
 ਤਾ॥ਉਮੈਗਾਵਨਗਾਵਹਿਗੀਤਾ॥ਅਨਹਰਸਬਰੇਤਤੁਨਕਾਗਾਜੀਤਪਉਤ੍ਰੈ॥ਪੁਰਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ਖੰਡਲਮੰਡਲਮੰਡਲ
 ਸੰਗਾ॥ਵਿਆਅਸਥਾਨਤੀਨਵਿਆਖੰਡਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਹਰਿਅਰਿਅੰਤਾ॥ਪਾਰਨਪਾਵੈਕੋਧਰਨੀਧਰਮੰਤਾ॥੩॥ਕਦਲੀ
 ਪੁਤਪੁਪੁਪਧਰਗਾਸੁ॥ਰਜਪੰਕਜਮਹਿਲੀਓਨਿਵਾਸਾ॥ਦੁਆਰਸਦਲਅਰੁਮੰਤਰਮੰਤਾ॥ਜੀਤਪਉਤ੍ਰੈਸ੍ਰੀਕਮਲਾਕੰਤਾ॥੪॥
 ਅਰਧਉਰਧਮੁਖਲਗੋਕਸੁ॥ਸੁੰਨਮੰਡਲਮਹਿਕਰਪਰਗਾਸੁ॥ਉਤਸੂਰਜੁਨਾਹੀਚੰਦੁ॥ਅਮਾਇਕੀੰਨਜੁਕਰੈਅਨੰਦ॥
 ੫॥ਸੋਬ੍ਰਹਮੰਡਪਿੰਡਸੋਜਾਨੁ॥ਮਾਨਸਰੋਵਰਕਰਿਇਸਨਾਨੁ॥ਸੋਰਸੋਜਕੋਰੋਜਾਪਾ॥ਜਾਕਉਲਿਪੰਤਨੋਪੁੰਨੁਅਰੁਪਾਪਾ॥੬॥

ਭ

ਸੀ

ਅ ਬਰਨ ਬਰਨ ਪਾਮਨ ਹੀ ਛਾਮਾ ਅਵਰਨ ਪਾਈ ਭੈਰਵ ਕੀ ਸਾਮਾ ਟਹੀਨ ਟਰੈ ਅਵੈ ਨਾਇ। ਸੁੰਨ ਸੁੰਨ ਮਹਿਰਿ ਭਿਸਮਾਇ। ॥ ੭ ॥
 ਨਮੋ ਜਾਨੈ ਜੇ ਕੋਇ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਅਪੋਹੈ। ਜੋ ਤਿਸ ਮਨੁ ਅਸ ਬਿਰੁ ਕਰੈ। ਕਹਿਕ ਬੀਰ ਸੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਰੈ। ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰਵੁ।
 ਕੋਟ ਸੁਰਨਾ ਕੈ ਪਰਗਾਸਾ। ਕੋਟਿ ਮਤ ਦੇਵ ਅਰਕ ਵਲਾਸਾ। ਤੁਰਗ ਬੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਮਰਦੁ ਕਰੈ। ਖੂਹ ਮੋ ਕੋਟਿ ਬੇਟ ਉਚਰੈ। ੧ ॥ ਸੁਉ
 ਜਾਤ ਉਤ ਉਕੇ ਵਲਗਾਮਾ। ਅਸ ਦੇਵ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ। ੧ ॥ ਰਹਾਉ। ਕੋਟਿ ਚੰਦ ਮੇਰਗ ਪਿਰਗਾ। ਸੁਰਤੋ ਤੀ ਸੁਨੈ ਵਹਿ ਪਾਕਾ ਨਵ
 ਗਹਿ ਕੋਟ ਠਾਢੇ ਰਬਾਗ। ਪਰਮ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਗਾ। ਪਵਨ ਕੋਟਿ ਰਉ ਬਰੇ ਫਿਰਗਿ। ਬਾਸ ਕੋਟਿ ਸੋ ਜਾ ਬਿਸ ਬਹਾ। ਜਮੁੰਦ
 ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪਾਨੀ ਗਾ। ਰੋਮਾ ਵਲ ਕੋਟਿ ਮਠਾਹਿ ਰੁਗ। ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਕੁਮੇਰਤ ਗਹਿ ਰੰਗਾ। ਕੋਟਿ ਕਲਖ ਮੀ ਕਰੈ ਸੀਗਾ। ਕੋਟਿ ਕਪਾਪ ਪ੍ਰੀਤ
 ਬਹੁ ਹਿਰਗਿ। ਇੰਦ੍ਰ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਕ ਰਹਿ। ੩ ॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਗਾ। ਨਗਰੀ ਨਗਰੀ। ਬਿਅਤਿ ਮਪਾਗ। ਲਟਕੂਟੀ ਵਰਤੈ ਬਿ
 ਕਰਾਲਾ। ਕੋਟਿ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਗੋਪਾਲਾ। ੪ ॥ ਕੋਟਿ ਜਗਨ ਕੋਟ ਰਬਾਗ। ਗੰਧ ਪ੍ਰਕੋਟਿ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਗ। ਬਿਦਿਅ ਕੋਟ ਸੁਭੈ ਗੁਨ ਕਰੈ। ੫
 ਉਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਲੈ। ੬ ॥ ਬਾਵਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਰੋਮਾ ਵਲੀ। ਗਾਵਨ ਸੈਨ ਜਤ ਤੇ ਛੁਲੀ। ਸੁਰਤ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮਤ ਪੁਰਾਨ। ਦੁਰਜੇ ਪਾ
 ਕਾਮ ਬਿਅਮਨ। ੭ ॥ ਕੰਦੁ ਪਕੋਟਿ ਕੋਲੈ ਵੈਤ ਪਹਾ। ਅਤਿ ਰਿਅਤਿ ਮਨ ਸਾਹਗਿ। ਕਹਿਕ ਬੀਰ ਸੁਨ ਸਰੰਗ ਪਾਨ। ਦੇਹਿ ਅਭੈ ਪ੍ਰਮੁ
 ਗ ਉਦਾਨ। ੮ ॥ ੨ ॥ ਰਉ ਪਦੇ ੧੮। ਜੁਮਲਾ ੨੦।

ਰਹਾਉ ਭੈਰਵ ਉਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਦੇਵੀ ਕੀ ੫੦

੧ ਭਿਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਰਹਾਉ।

ਰੇਨਿਯ ਬਾਕਰ ਉਸਤ ਪੰਡਾ। ਜਾਮਨ ਉਚਰਹਿ ਸ੍ਰੀਗੋ ਬਿੰਦਾ। ੧ ॥ ਗੰਗੀ ਲੋਨਿਯ ਬਾਹਰਿ ਕੈਨਾਇ। ਸੁਰੰਗਰੰਗੀ ਲੋਹਗਿਰਿ ਫਿਅ
 ਈ। ੧ ॥ ਮਿਥਿਅਾ ਨਿਯਵਾ ਅਵਰੇ ਕਾਮਾ। ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ ਇਕ ਪਰਿਕੇਨਾਮ। ਅਸੀਖ ਕੋਟਿ ਅਨ ਪੁਨਾ ਕਰੀ। ਏਕਨ ਪੁਨਾ ਸਿ
 ਨਾ ਮੈਰੀ। ੨ ॥ ਪ੍ਰਵੈਤਾ ਮਦੇਵ ਇਹੁ ਕਰਣਾ। ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਤੇਰੇ ਨਾਹਾਇਣਾ। ੩ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰਵੁ। ਪਰਪਨ ਪਰਦਰਾ ਪਰਗੀ
 ॥ ਤਕੈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਨਹਰੀ। ੪ ॥ ਜੋਨ ਰੁਜੰਤ ਨਾਹਾਇਣਾ। ਤਿਨ ਕਾ ਮੈਨ ਕਰ ਉਦਰ ਸਨਾ। ੫ ॥ ਰਹਾਉ। ਜੀਨ ਬੇਰੀ ਤਰਿਐ ਅੰਤ
 ਰਾਜੈ ਸੇ ਪਸੁ ਤੈ ਸੇ ਈ ਇਨ ਰਾ। ੬ ॥ ਪ੍ਰਵੈਤਾ ਮਦੇ ਉਨਾ ਕਹਿ ਬਿਨਾ। ਨਾ ਸੇ ਰੈ ਬਤੀ ਸੁਲਖਣਾ। ੭ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰਵੁ।
 ਦੁਪਕਟੇ ਰੈ ਗਡੁ ਵੈਪਾਨੀ। ਕਪਲ ਗਾਇਨ ਮੈਤੁ ਹਿਅਨੀ। ੮ ॥ ੧ ॥ ਗਡੁ ਪੁਪੀ ਭਿਗੋ ਬਿਦੇਗਾਇ। ਦੁਪਪੀ ਭਿਮੋ ਮਨੁ ਪਤੀਅ
 ਈ। ਨਹੀਤ ਘਰ ਕੋ ਬਾਪੁ ਰਿਸਾਈ। ੯ ॥ ਰਹਾਉ। ਸੁਇਨ ਕੋਟੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਹੀ। ਲੈਨਾ ਮੇਰਿ ਆਗੈ ਪਗੀ। ਏਕੁ ਰੁਗ। ਤੁਮੇਰੇ ਹਿ
 ਦੇ ਬਸੈ। ਨਾ ਮੇਰੇ ਖਨਾਹਾਇਣ ਸੈ। ੧੦ ॥ ਗਡੁ ਪੁਪੀ ਅਗਾਇ ਰੁਗ। ਤੁਪਰਿਗਾਇਆ। ਨਾ ਮੇਰਿ ਕਾਟਰ ਸਨੁ ਭੁਇਆ। ੧੧ ॥ ੩ ॥

ਭੈਰਵੁ। ਮੈ ਬਉਰੀ ਮੇਰਾ ਮਭਤਾਗ। ਗਹਿਰਤਿ ਤਾ ਕਉ ਕਰ ਉਸੀ ਗਾਰੁ। ੧ ॥ ਭੁਲੇ ਨਿਰ ਉਭਲੇ ਨਿਰ ਉਭਲੇ ਨਿਰ ਉ
 ਲੇਗ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਪਿ ਅਰੇ ਜੇਗੁ। ੨ ॥ ਰਹਾਉ। ਬਾਦ ਬਿਬਾਦ ਕਾ ਪੁਸਿਉ ਨਕਜੋ। ਰਸਨਾ ਮਰਸਾਇਨ ਪੀਨੈ। ੩ ॥ ਅਬਜੀਅ
 ਜਾ ਮੈ ਸੀ ਬਨਿਆਈ। ਮਿਥਉ ਗੁਪਾਲ ਨੀਸਾਨ ਬਜਾਈ। ੪ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਕਰੈ ਨਰ ਕੋਈ। ਨਾ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗੇ ਲੋਈ।
 ੫ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰਵੁ। ਕਬਤੁ ਪੀਰਖੰਡ ਪੀਉਨ ਰਾਵੈ। ਕਬਤੁ ਪਰਘਰਤੁ ਕਮੰਗਾਵੈ। ਕਬਤੁ ਕੁਰਨ ਚਨੇ ਬਿਨਾਵੈ। ੧ ॥ ਜੀ
 ਉਗਮੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉਰੀ ਮੈਰੇ ਕੁਈ। ਹਰਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨਾਈ। ਰਹਾਉ। ਕਬਤੁ ਤੁਰੇ ਤੁਰੰਗ ਨਾਵੈ। ਕਬਤੁ ਪਾਇ
 ਪਨਹੀ ਭਿਨਾਵੈ। ਕਬਤੁ ਬਾਟਸੁ ਪੇਦੀ ਸੁਣਾਵੈ। ਕਬਤੁ ਭੁਮਪੈ ਅਰੁਨ ਪਾਵੈ। ੨ ॥ ਭਨਤਨਾ ਮਦੇਵ ਇਕ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਰੈ।

ਜਿਹਗੁਰਮਿਲੈਤਿਤਪਾਰਉਤਰੈ॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉ॥ ਹਸਤਖੇਲਤਤੇਰੇਦੇਰੁਆਇਆ॥ ਭਗਤਕਰਤਨਾਮਾਪਕੜਉਠਾਇਆ॥
੧॥ ਹੀਨਤੀਜਾਤਮੇਕੈਜਾਦਮਰਾਇਆ॥ ਛੀਪੇਕੇਜਨਮਕਰੇਆਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲੋਕਮਲੀਚਾਲਿਓਪਲਟਾਇ॥ ਦੇਰੁਪਾ
ਛੈਬੈਠਾਜਾਇ॥੨॥ ਜੀਉਜੀਉਨਾਮਾਗਿਗੁਨਉਚਰੈ॥ ਭਗਤਜਨਾਕਉਦੇਰੁਰਾਛਿਰੈ॥੩॥੬॥ ਭੈਰਉ॥੫੫੨॥
ਜੈਸੀਕੁਖੇਪ੍ਰੀਤਅਨਾਜਾ॥ ਸ੍ਰੀਖਾਵੰਤਜਲਸੇਤੀਕਾਜਾ॥ ਜੈਸੀਮੁਨਕਟੰਬਪਰਾਇਣਾ॥ ਜੈਸੀਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਨਰਾਇਣਾ॥੧॥ ਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤ
ਨਰਾਇਣੁਲਾਗੀ॥ ਸਹਜਿਸੁਰਾਇਉਓਬਿਗਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੀਪਰਪੁਰਖਾਤਿਨਾਰੀ॥ ਲੋਕੀਨਰੁਪਨਕਾਹਿਤਕਾਰੀ॥
ਕਾਮੀਪੁਰਖਕਾਮਨੀਪਿਆਰੀ॥ ਜੈਸੀਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਮੁਗਰੀ॥੨॥ ਸਾਈਪ੍ਰੀਤਜੀਆਪੇਲਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਜਾਏ॥ ਕਥ
ਤੂਨਤੂਦਸਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਨਾਮੇਚਿਤੁਲਾਇਆਸਦੁਨਾਇ॥੩॥ ਜੈਸੀਪ੍ਰੀਤਬਾਰੰਕਅਰੁਮਤਾ॥ ਜੈਸਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਗਤਾ॥ ਪ੍ਰਦ
ਵੈਨਾਮੁਦੇਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤ॥ ਗੋਬਿੰਦਬਸੇਹਮਭੇਚੀਤੀ॥੪॥੧॥੭॥ ਭੈਰਉ॥ ਘਰਕੀਨਗਿਤਿਅਗੈਅਧਾਪਰਨਾਰੀਸਿਉਘਲੈ
ਧੰਧਾ॥ ਜੈਸੇਸਿਮਲਦੇਖਸੁਆਧਿਗਜਾਨਾ॥ ਅੰਤਕੀਬਾਰਮੁਆਲਪਦਾਨਾ॥ ਪਾਪੀਕਾਘਰੁਅਗਨੇਮਾਰੀ॥ ਜਲਤਰੈਮਿਟ
ਵੈਕਬਨਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੀਭੁਗਤਿਨਦੇਖੈਜਾਇਆ॥ ਮਾਗੁਛੋਰਅਮਾਰਗਪਾਇ॥ ਮੁਲੁਤੂਲਾਅਵੈਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਰਾਗਲਾਦਬਿਖੁਖਾਇ॥੨॥ ਜੀਉਬੇਸੁਆਕੈਪਰੈਅਖਾਰਾ॥ ਕਾਪਰਪਰਿਕਰਹਿਸੀਗਾਰਾ॥ ਪੂਰੈਤਾਲਾਨਿਹਲੋਸਾਸਾਵਾ
ਕੇਹਲੇਨਮਕਾਏਠਾਸਾ॥੩॥ ਜਾਕੈਮਸਤਕਲਿਖਿਓਕਰਮਾ॥ ਸੋਭਨਪਰੈਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥ ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਇਤੁਬੀਰਾਗਾਇ
ਨਾਬਿਧਸੰਤਤੁਉਤਰੁਪਾਗਾ॥੪॥੨॥੮॥ ਭੈਰਉ॥ ਸੰਭਾਮਰਕਾਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ ਅੰਨੈਨਹਿਮਹੀਪਚਾਰੇ॥੧॥ ਰਾਮਕਹੈਕਰਿ
ਤਾਲਬਜਾਵੈਚਟੀਆਸਭੈਬਿਗਾਰੇ॥੧॥ ਰਾਮਨਾਮਜਪਥੋਕਰੈ॥ ਹਿਰਦੈਹਰਿਨੀਕੋਸਿਮਰਨੁਪਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਸੁਧਾਬਸਕੀ
ਨੀਸਭਗਜੈਬਿਨਤੀਕਰੈਪਟਗਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਤਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁਕਾਰਿਆਨਹੀਮਾਨੈਤਿਨਤਉਅਉਰੈਠਾਨੀ॥੨॥ ਦੁਸਟਸਕੂਮਲਿਮੰਤੁਉ
ਪਾਇਆਕਰਸਹਿਅਉਧਘਨੇਰੀ॥ ਗਿਰਤਰਜਲਜੁਆਲਾਭੈਰਾਖਿਓਰਾਜਾਮਾਇਆਛੇਰੀ॥੩॥ ਕਾਛਖੜਕੁਕਾਲਭੈਰੋਪਿਓ
ਮੋਹਿਬਤਾਇਜੇਤੁਹਿਰਾਖੈ॥ ਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰੀਤੀਬਗਤ੍ਰਿਦਲਪਦੀਬੀਮਮਾਰਿਹਰਿਰਾਖੈ॥੪॥ ਹਰਨਾਖਸਾਜਿਨਨਖਹਿਬਿਦਾਰਿਓਸੁਰਨਰੀ
ਏਸਨਾਥਾ॥ ਕਹਿਨਾਮਦੇਵੁਹਮਨਹਰਿਧਿਆਵਹਿਰਾਮਅਭੈਪਦੁਦਤਾ॥੫॥੬॥

ਗੁਰੁਭੈਰਉਅਸਟਪਦੀਨਾਮੁਜੀਕੀ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਲਤਾਨਪੁਛੈਸੁਨ ਬੇਨਾਮਾ॥ ਦੇਖਉਰਾਮਤੁਮਾਰੇਕਾਮਾ॥੧॥ ਨਾਮਾਸੁਲਤਨੇਬਾਂਧਲਾ॥ ਦੇਖਉਤੇਰਾਗੁਰਬੀਰੁਲਾ॥੨॥ ਗੁਰਉ
॥ ਬਿਸਮਿਲਿਗਉਦੇਜੀਵਾਇ॥ ਨਾਤਰਗਰਦਨਮਾਰਉਠਾਇ॥ ਬਾਦਿਸਹਾਐਸੀਕਿਉਹੋਇ॥ ਬਿਸਮਿਲਿਕੀਆਨਜੀਵੈਕੋਇ॥੩॥
॥ ਮੇਰਾਕੀਆਕਛੂਨੋਹੋਇ॥ ਕਹਿਤੈਰਾਮਹੋਇਤੈਸੋਇ॥੪॥ ਬਾਦਿਸਾਹਜਕਿਓਅੰਕਾਗਾਗਾਜਹਸਤੀਦੀਨੋਚਮਕਾਰੀ॥੫॥ ਰੁ
ਦਨੁਕਰੈਨਾਮੇਕੀਮਾਈ॥ ਛੋਰਿਰਾਮਕੀਨਭਜਹਿਪੁਦਾਈ॥੬॥ ਨਾਤਉਤੇਰਾਪ੍ਰਗਛਾਨਤੁਮੇਰੀਮਾਈ॥ ਪਿੰਗੁਪੜੈਤ੍ਰਹੂਰਿਗੁਲ
ਗਾਈ॥੭॥ ਕਰੈਗਾਨਿੰਦਸੁਰਕੀਚੋਟਾ॥ ਨਾਮਾਉਬਰੈਗਰਿਕੀਓਟੀ॥੮॥ ਕਾਨੀਮੁਲਾਕਹਹਿਸਲਾਮਾ॥ ਏਨਹਿਦੁਮੇਰਾਮਲਿਆਮਾਨੁ॥
੯॥ ਬਾਦਿਸਾਹਬੇਨਤੀਸੁਨੇ॥ ਨਾਮੇਸਰਗਰਸੇਨਾਏ॥੧੦॥ ਮਾਲਲੇਉਤਉਦੇਨਕਪਰਉ॥ ਦੀਨਛੋਰਦੁਨੀਆਕਉਰਹਉ॥੧੧॥
ਪਾਦੁਬੇਤੀਹਬੁਤਾਲਾ॥ ਨਾਮਾਗਾਵੈਗੁਨਗੋਪਾਲਾ॥੧੨॥ ਗੰਗਜਮੁਜਉਓਲਟੀਬੈਠੇ॥ ਤਉਨਾਮਾਹਰਿ ਕਰਤਾਰੈ॥੧੩॥ ਸਾਤ
ਘਟੀਜਬਬੀਤੀਸੁਨੀ॥ ਅਜਤੁਨਾਮਾਇਓਤ੍ਰਿਦਲਪਦੀ॥੧੪॥ ਪਾਖੰਤਲਬਾਨਬਜਾਇਲਾ॥ ਗਰਕੁਚਕੋਗੋਬਿੰਦਆਇਲਾ॥੧੫॥

ਅਪੋਲੋਗਤਪਰਕੰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਗਰੁਤਰਨੇਮਾਏਗੋਪਾਲਾ। ੧੬॥ ਕਹਿਤਿਤਪਰਕੰ ਏਕੋਡੀਕਰਉ। ਕਹਿਤਿਲੇਕਰਉਪਰਧਰਉ। ੧੭॥
 ਕਹਿਤਿਤਮੁਈਗਉਦੇਉਜੀ। ਸਰਕੋਈਦੇਬੈਧਤਿਆਈ। ੧੮॥ ਨਾਮਪ੍ਰਵੈਸੇਲਮਸੇਲਾ। ਗਉਦੁਤਾਈਬਛਗੇਲਾ। ੧੯॥ ਦੂਪਤਿ
 ਤਿਨਬਮਟਕੀਰਗੀ। ਲੇਬਾਦਸਾਹਕੇਮਾਗੋਧਰੀ। ੨੦॥ ਬਾਦਿਸਾਹਮਹਲਮਹਿਜਾਈ। ਅਉਪਟ੍ਰਪਟਲਗੀਆਈ। ੨੧॥ ਕਜੀਮੁ
 ਲਾਭਿਨਤੀਕੁਰਮਾਈ। ਬਖਸੀਹਿਦੁਮੈਤੋਗੀਗਾਈ। ੨੨॥ ਨਾਮਕਤੋਸੁਨਪੁਸ਼ਾਦਿਸਾਹ। ਏਤਕਿਛੁਪਤੀਅਮੁਝੈਦਿਖਾਈ। ੨੩॥ ਇਸ
 ਪਤੀਆਕਾਈਪਰਦੁਨਾ। ਸਾਚਸੀਲਚਾਲੁਸੁਲਤਨੁ। ੨੪॥ ਨਾਮਦੇਵਸਰਗਿਆਸਮਾਈ। ਮਿਲਹਿਦੁਸਰਨਾਮੇਪਹਿਜਾਈ। ੨੫॥ ਜਉਮ
 ਬਕੀਬਾਕਜੀਵੈਗਾਈ। ਤਨਮੁਦੇਵਕਪਤੀਆਜਾਈ। ੨੬॥ ਨਾਮੇਕੀਕੀਰਤਿਹੀਸਸਾਗਿ। ਕਗਤਜਨਾਏਉਧਰਿਆਪਰਾ। ੨੭॥ ਸਗਲ
 ਕਲੇਸਨਿੰਦਕਗਈਅਭੇਦਾ। ਨਾਮੇਨਾਗਾਈਦੁਨਾਹੀਭੇਦਾ। ੨੮॥ ੧ ਭੈਰਉ। ਘਰੁ ੨॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਮਿਲੈਮੁਗਾਗਿ। ਜਉਗੁਰ
 ਦੇਉਤਉਤਰੈਪਾਗਿ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਬੈਠਤਰੈ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਜੀਵਤਮਰੈ। ੧॥ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਦੇਉ। ਸੁਠੁਸੁਠੁ
 ਸੁਠੁਆਨਸਭਸੇਵਾ। ੧॥ ਗਹਉ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਨਾਮੁਦਿਛਾਵੈ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਦਹਿਦਿਸਧਾਵੈ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਪਚਤੁਰਿਗਿ। ਜਉ
 ਗੁਰਦੇਉਨਮਰਬੈਠੁਗਿ। ੨॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਮੀਮ੍ਰਤੁਬਾਨੀ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਮਕਥਕਾਨੀ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਮੀਮ੍ਰਤਦੇਹ। ਜਉਗੁਰਦੇ
 ਉਤਨਾਮੁਜਪਿੰਗੁ। ੩॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਵਨਦੈਸੁਝੈ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਚਪਦਬੁਝੈ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਸੀਸਅਕਾਸਾ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਸ
 ਬਾਸਾ। ੪॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਬੈਰਗੀ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਪਰਨਿੰਦਾਤਿਆਗੀ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਬੁਝਾਭਲਏਕਾ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਲਿਲਾਦ
 ਹਿਲੇਖਾ। ੫॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਕੰਧਨਜੀਹਿਗੈ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਦੇਹਗਛਿਰੈ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਛਾਪਰਛਾਈ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਿਹਜੇਨਿਕਸਾਈ
 ॥ ੬॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਮਰਸਠਿਨਾਇਆ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਨਚਕਲਗਾਇਆ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਦੁਆਦਸਸੇਵਾ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਕੈ
 ਬਿਖੁਮੇਵਾ। ੭॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਸੀਸਾਤੁਟੈ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਨਮਤੇਛੁਟੈ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਭਉਜਲਤਰੈ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਨਮ
 ਮਰੈ। ੮॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਅਠਦਸਾਬਿਉਹਗਾ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਅਠਾਰਹਿਭਗਾ। ਬਿਨੁਗੁਰਦੇਉਅਵਰੁਨੀਜਾਈ। ਨਾਮਦੇਉਗੁਰਕੀਸਰ
 ਦਾਈ। ੯॥ ੧॥ ੨॥ ੧੧॥ ਗੁਰੁਭੈਰਉਬਾਣੀਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀਘਰੁ ੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਬਿਨੁਦੇਖੇਉਪਜੈਨਹੀਆਸਾ। ਜੇਦੀਸੈਸੋਹੋਇਬਿਨਾਸਾ। ਬਰਨਸਤਿਜੋਜਪੈਨਾਮੁ। ਸੋਜੋਗੀਕੇਵਲਨਿਭਕਾਮੁ। ੧॥ ਪਰਚੈਰਾਮਰ
 ਵੈਜਉਕੋਈ। ਪਾਰਸਪਰਸੈਦੁਬਿਧਾਨਹੋਈ। ੧॥ ਗਹਉ। ਸੋਮੁਨਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਖਾਇ। ਬਿਨਦੁਅਰੈਝੈਲੇਕਸਮਾਈ। ਮਨਕਾ
 ਸੁਰਾਉਸਰਕੋਈਕਰੈ। ਕਰਤਹੋਇਸੁਅਨਕੈਰੈ। ੨॥ ਛਲਕਾਰਨਛਲੀਬਨਾਈ। ਛਲਛਗਾਤਬਛਲਾਬਿਲਾਈ। ਗੀਅਨੈਕਾਰਨ
 ਕਰਮਾਭਿਆਸਾ। ਗੀਅਸਭਇਆਤਤਕਰਮਹਿਨਾਸੁ। ੩॥ ਪ੍ਰਿਤਕਾਰਨਦਧਮਬੈਸਿਆਨ। ਨੀਵਨੁਮੁਕਤਿਸਦਾਨਿਰਬਾਨਾ।
 ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਪਰਮਬੈਰਗਾ। ਰਿਦੈਰਾਮਕੀਨਜਪਸਿਅਰੁਗਾ। ੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉਨਾਮਦੇਵਜੀਕਾ। ਆਉਕਲੰਦਰਕੇਸਵਾ।
 ਕਰਿਅਬਦਾਲੀਭੇਸਵਾ। ੧॥ ਗਹਉ। ਜਿਨਅਕਾਸੁਕੁਲਹਿਸਿਰਕੀਨੀਕਉਸੈਸਪਤਪਆਲਾ। ਚਮਰੁਪੋਸਕਾਮੰਦਰੁਤੇਰਾਈਹਿ
 ਪਬਨੇਗੁਪਾਲਾ। ੧॥ ਛਪਨਕੋਟਕਾਪੇਹੁਤੇਰਾਸੇਲਹਸਾਇਜਾਗਾ। ਕੁਰਾਅਠਹਿਮੁਗਦਰਤੇਰਾਸੁਨਕਸਰਸੀਸਥਾ। ੨॥ ਦੇਹੀ
 ਮਹਿਨਿੰਦਮਨੁਮਉਲਾਨਾਸੁਨਨਿਵਜਗੁਜਾਗੇ। ਬੀਬੀਕਉਲਾਸਉਕਾਇਨਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਰੈ। ੩॥ ਰੁਗਤੀਕਰਤਮੇਰੇਤ
 ਲਾਛਨਏਕਿਪਤਿਕਰਉਪੁਕਾਰਾ। ਨਾਮੇਕਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਿਜਾਮੀ। ਛਿਰੇਸਗਲਬਿਦੇਸਵਾ। ੪॥ ੧॥ ਰੁਗਤਕੀਬਾਣੀਕਾਜੁਮਲ
 ਕਬੀਜੀਕੇ ੨੦॥ ਨਾਮਦੇਵਜੀਕੇ ੧੨॥ ਗਵਿਦਾਸਜੀਕਾ ੧ ਤਿਨਕਾਜੇ ੩੩॥

੧ ਓਜਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਾਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਪੁਜਾਇ

ਗਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧॥ ਦੁਤਕੇ॥ ਮਹਾਮਾਤਮੁਮਾਰਖੀਚਕਿਅਸਦਾਬਸੰਤੁ॥ ਪਰਠਕਿਚਿਤਸਮਾਲੋਇਸ
ਦਸਦਗੋਬਿੰਦੁ॥ ੧॥ ਭੋਲਿਆਹਉਮੈਸੁਰਤਿਵੈਸਾਗਿਹਉਮੈਮਗਵਿਰਾਰਿਮਨਗੁਣਾਵਿਚਿਗੁਣਲੈਸਾਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਉਕਰਮ
ਪੇਡਸਾਖਾਹੀਧਰਮਭਲੁਭਲੁਗਿਆਨਾਪਤਿਪਰਾਪਤਿਛਾਵਪਈਚੁਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਅਖੀਕੁਦਰਤਿਕੰਨੀਬਾਣੀਮੁਖ
ਖਣੁਸਚਨਾਮੁ॥ ਪਤਿਕਾਧਨੁਪੁਰਹੋਆਲਾਗਾਭਜਿਧਿਆਨੁ॥ ੩॥ ਮਹਾਮੁਤੀਆਵਣਾਵੇਖਤੁਕਰਮਕਮਾਈ॥ ਨਾਨਕਹਰੇਨਸੁਕਹੀ
ਜਿਗੁਰਮੁਖਹੋਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧॥ ਹੁਤਿਆਈਲੇਸਰਸਬਸੰਤਮਾਹਿ॥ ਰੰਗਰਾਤੇਰਵਹਿਸਿਤੋਕੈਲਾਈ॥
ਕਿਸੁਪੁਜਚਨਾਵਉਲਗਉਪਾਈ॥ ਤੇਰਦਾਸਨਿਦਾਸਕਾਉਰਾਈ॥ ਜਗਜੀਵਨਜੁਗਤਨਾਮਿਲੈਕਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਉਤੇਰੀਮੂਤ
ਏਕਾਬਹੁਤੁਪੁ॥ ਕਿਸੁਪੁਜਚਨਾਵਉਦੇਓਪੁਪਾ॥ ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਈਆਕਤਪਾਈ॥ ਤੇਰਦਾਸਨਦਾਸਾਕਾਉਰਾਈ॥ ੨॥ ਤੇਰੇ
ਸਠਸੰਬਤਸਠਤੀਰਬਾ॥ ਤੇਰਾਸਚਨਾਮੁਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ ਤੇਰੀਗਤਿਅਛਾਤਨਹੀਜਾਣੀਐ॥ ਅਣਜਾਣਤਨਾਮੁਖਾਣੀਐ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ
ਕਾਵਿਨਾਗਕਿਆਕੈ॥ ਸਭਲੋਕਸਲਾਹੈਏਕਸੈ॥ ਸਿਰਨਾਨਕਲੋਕਾਪਾਹੈ॥ ਘਾਲਿਹਰੀਜਾਇਜੇਤੇਰੇਨਾਵਤੇ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਸੰਤ
ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੁਇਨੇਕਾਚਉਕਾਕੰਚਨੁਕੁਆਗਾਹੁਪੇਕੀਆਕਾਗਾਬਹੁਤਾਬਿਸਥਾਗਾਗੀਗਾਕਾਉਦਕਕਰੰਤੇ॥ ਆਗਾਗਰੁਨਾਖਾਣੁ
ਧਸਿਓਗਾਡਾ॥ ੧॥ ਰੇਮਨਲੇਖੈਕਬਹੁਨਪਾਈ॥ ਜਾਮਨਭੀਜੈਸਾਚੁਨਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਦਸਅਠਲੀਖੇਹੋਵਹਿਪਾਸਾ॥ ਚਰੇਬੇਦ
ਮੁਖਾਗਰਪਾਠਾਪੁਰਬੀਨਾਵੈਵਰਨਾਕੀਦਾਤਿ॥ ਵਰਤਨੇਮਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ ੨॥ ਕਾਨੀਮੁਲਾਹੋਵਹਿਸੇਖਾ॥ ਜੇਗੀਜਿਗਮਭਗਵੇ
ਭੇਖਾ॥ ਕੋਗਿਹੀਕਰਮਾਕੀਸੀਧੀ॥ ਬਿਨਬੁਝੇਸਰਖੜੀਅਸਬੰਧਾ॥ ੩॥ ਜੇਤੇਜੀਅਲਿਖੀਸਿਰਕਾਗਿ॥ ਕਰਣੀਉਪਰੋਵਗਸਾਗਿ॥
ਤੁਕਮਕਰਹਿਮੂਰਖਗਾਵਗਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਕੇਸਿਠਤਿਭੰਗਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧॥ ਬਸਤਉਤਰਹਿਗੀਬਹੋਗੁਜਰ
ਧਾਰਿਕਿਅਕਮਾਵੈਜੋਗਾਮਨਨਿਰਮਲਨਹੀਦਸਵੈਦੁਆਰਾ॥ ਕ੍ਰਮਿਕ੍ਰਮਿਆਵੈਮੂੜਾਵਹੋਦਾਰਾ॥ ੧॥ ਏਕਧਿਆਵਤੁਮੂਸਨਾ॥ ਪਾਰਉਤਰ
ਜਾਹਿਏਕਬਿਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਸਿਮ੍ਰਤਿਸਾਸਤਕਰਹਿਵਿਖਿਆਨੁ॥ ਨਾਦੀਬੇਰੀਪੜਹਿਪੁਰਨਾ॥ ਪਖੰਡਦਿਸਣਮਨਕਪਕਮਾਹਿ॥ ਤਿਨ
ਕੈਰਾਮਈਅਨੇਕੀਨਾਹੈ॥ ੨॥ ਜੇਕੋਐਸਾਸੰਜਮਹਿਓਈ॥ ਕ੍ਰਿਆਵਿਸੇਖਪੁਨਾਕਰੇਈ॥ ਅੰਤਰਿਓਕਮਨੁਬਿਖੀਆਮਾਹਿ॥ ਓਇਨਿ
ਰੰਜਨਕੈਸੇਪਾਹਿ॥ ੩॥ ਕੀਤਹੋਵੈਕਰੈਕਿਆਕੋਈ॥ ਨਿਸਨੇਆਪਚਲਾਵੈਸੋਈ॥ ਨਰਰਿਕਰੇਤਾਕਰਮਚੁਕਾਏ॥ ਤੁਕਮੈਬੁਝੈਤਾਸਚ
ਪਾਏ॥ ੪॥ ਜਿਸੁਜੀਉਅੰਤਰਿਮੈਲੋਹੀਈ॥ ਤੀਰਥਭਵੈਦਿਸਤਰਿਓਈ॥ ਨਾਨਕਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰਸੀਗੀ॥ ਤਾਉਉਨਲਕੇਤੁਦਿਸ
ਬੰਧਾ॥ ੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧॥ ਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਈਅਮੋਗਾਮੈਅਵਨੁਨਦੀਸੈਸਰਬਤੋਹੀ॥ ਤੁਰੁਨਾਬਾਦੇ
ਵਾਦੇਵਾ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਰਚਰਨਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸੁੰਦਰਗਹਿਰਗੀਭੀਰਲਾਛਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਏਤੁਅਪਰੰਪਰਾ
ਰਬਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਬਿਨੁਸਾਧਨਪਾਈਮੈਹਕਿਸੰਗਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮੈਲਮਲੀਨਅੰਗਾ॥ ਬਿਨੁਗਰਿਨਾਮੁਨਸੁਪਹੋਈ॥ ਗੁਰਸ
ਬੁਦੁਸਲਹੋਸਾਚੋਇ॥ ੨॥ ਨਾਨਕਉਰਾਖਹਿ॥ ਰਖਨਹਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਵਹਿਕਰਹਿਸਾਗਾ॥ ਬਿਖਰਉਮੈਅਤਾਪਰਹਾਈ॥ ੩
ਸਰਦੁਖਾਬਿਨਸੇਰਾਮਗਾਈ॥ ੩॥ ਉਤਮਗਤਿਹਰਿਗੁਨਸਰੀਗਾ॥ ਗੁਰਮਾਤਿਪੁਗਟੇਰਾਮਨਾਮਹੀਗਾ॥ ਲਿਵਲਾਗੀਨਾਮੁਤਨੇਦੁਜਾ
ਤਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਗੁਰਮਿਲਾਈ॥ ੪॥ ੫॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧॥ ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲੀਸੁਨਪੁਰਾਈ॥ ਮੇਰਾਪਿਰੀ
ਸਾਲੁਸੰਗਸਾਈ॥ ਓਹੁਮਲਖਨਭਖੀਐਕਤੁਕਾਈ॥ ਗੁਰਸੰਗਦਿਖਾਏਓਰਾਮਗਾਈ॥ ੧॥ ਮਿਲਸਖੀਸਹੇਲੀਹਰਿਗੁਨਧਰੇ

੩
ਮਿਤਿ

ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਰਿ ਮੇਲੇ ਕੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਚਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗਰਿ ਰਗ ਤਿਨ੍ਹਿ ਏ ਮਨ ਦਿਨ੍ਹਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਤ ਕੁਲ ਹਿਰੇ ਮ
ਨ ਚੇਤਾ ਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੂ ਮੁਕਤਿ ਨਾ ਹੀ ਤੈਲੇ ਏ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਮੈਨਾ ਮੁਹਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਰਗ ਤਿਨ੍ਹਿ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪਾਈ ਮੈ ਬਿਨੁ
ਰਾਗਾ ਨਹੀ ਰਗ ਤਿਨ੍ਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਰਾਗਾ ਸਤੁ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਕਰਮਾ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤੁ ਉਪਾਏ ਦੇਖੈ ਪਰਾ
ਟ ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਸੰਤ ਨਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਸੁਗਰਿ ਰੰਗ ਭੀ ਨੇਹਿ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਮਨਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਖੀ ਗੁਰੂ
ਬਿਸੇ ਪਰਧਾਨ ਕੀਏ ॥ ਪਾਰਸ ਭੇਟ ਭਏ ਸੇ ਪਾਰਸ ਨਾਨਕ ਗਰਿ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਬੀਏ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥

ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੁਤ ਕੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਹਰੁ ਤੀ ਮਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਆਸ ਕੁਨੀ ਅਜੰਤੁ ॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਕੀਰਮ ਜੰਤੁ ॥ ਤੇਰਾ ਕੈਨੈ ਨ ਪਾਇ ਆਸਾ ਦਿਅੰਤੁ ॥ ੧ ॥
ਤੈਸਾ ਤਿਬੁ ਕੀ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ॥ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਆਤਮ ਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮੁ ਤੋ ਵੈਤਾ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨੀਵਤ ਮਰੈ ॥
ਅਨ ਦਿਨੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਏਨਾ ਬਿਧ ਪਾਈ ਦੁਤਰੁ ਤਰੈ ॥ ੨ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾ ਉਪਾਏ ॥ ਸੰਸਾਰ ਬਿਰਖ ਕਉ ਦੁਇ ਥਲ
ਸਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਕੁਛੈ ਤਿਸੈ ਪਦਾਏ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਏਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਤੇ ਸਾਚੁ ਗਿਆਨੁ ਨਿਤ ਲਾਗਾ ॥

ਆਕਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਨਦਰਿ ਆਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾ ਹੀ ਮੈ ਕੋਇ ॥ ਜੀਉ ਰਾਵੈ ਤਿਓ ਗਏ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਗੁਪਾਲ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਏ ॥ ਕਰੇਇ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਉ ਦਰਸਨ ਦੇਖੈ ਬਿਨੁ ਸਹਾਜੀ ਮਿਲ ਉਗਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੋਕੀ ਲੋਕੁ ਭੁਗਤਾ ਰਾਮਾ ਬਿਸਰ ਬ
ਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ਬਿਛੁਰਤਿ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰ ਸੇਵ ਰਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰੀਝਿ ਮਸਤਕ ਵਰੁ ਭਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉਲ ਪਾਣੀ ਕੀਏ ਦ੍ਰੋਹ ਸਹੀਗਾ ॥
ਹਉ ਮੈਰੋਗ ਕਠਨ ਤਨੁ ਪੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਰੁ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੇ ਗੁਰੁ ਦਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਨਾਰਨ ਦੀ ਅਗਸੀਤ

ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩

ਸੀਰਾਗੇ ॥ ਫਿਸਲ ਜਲ ਤਨ ਲੇਹਿ ਕਾਗੇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਵਰੁ ਭਾਗੀ ਤਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਹਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥
ਹਰਿ ਸੇਵੈ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾਲੇਗਾ ॥ ਸਚੁ ਸੁਹਜੁ ਕਰੇ ਨਹੈ ਸੋਗਾ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੁਏ ਨਹੀ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਮਹਿ ਮਹਿ ਜੀ ਮਹਿ ਕੀ ਮਰ ਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥
ਸੇਜਨ ਵੀ ਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਾਚ ਸਮਾਇ ਸਾਚ ਸਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਹਿ ਤੇ ਹਰਿ ਤੇ ਦੁਗਿ ॥ ਦਿਸੰਤ ਰਿਤ
ਵਹਿ ਸਿਰਿ ਪਾਵਹਿ ਧੁਧਿ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਲੀਏ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪੈ ਤਿਲੁਤ ਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਚੁਕੈ ਅਭਿਮਾਨ ॥
ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦੇਖੈ ਸਦਾ ਜਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਹਰਿ ਆਰੁ ਪੁਰਿ ॥ ੩ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
ਰਪਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਸਮਾਹਿ ॥ ਰਹਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਰੁ ਏ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਜਾਮਨ ਤੋ ਹੋਇ ॥ ਏਕੋ ਦੇਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦੁਜੈ ਲੋਕੀ ਬਹੁਤੁ ਖੁਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੈਨੁ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇ
ਰਾ ਪ੍ਰਕੁ ਮਉਲਿ ਆਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਏਹੁ ਮਨ ਮਉਲਿ ਅਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਕਰੁ ਬੀਰਾਗਾ ॥ ਤਾ ਪ੍ਰਭ
ਸਚੈ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਆਪ ਛੋਡਿ ਹੋਰਿ ਸੁਤ ਭਾਇ ॥ ਤਉ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਸੈ ਮਨਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਕਰਾਤਿ ਕਰੇ ਸਦਾ ਦੇਖੈ ਜਨੁ ॥ ਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਹਰਿ ਆਰੁ ਪੁਰਿ ॥ ਇਸ ਰਗ ਤੀ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਭੋਲੁ ॥ ਸਕੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਆਤਮ ਦੇਉ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਗ ਜੀ

ਵਨ ਸਿਉ ਚਿਤ ਲਾਏ ॥ ਮਨ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਸਾ ਜਿਨੁ ਸੁਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਹੋਲਿ ਦਲਾਏ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩

ਬੁਗਤਿ ਵਡੁ ਹਰਿ ਦਸੈ ਮਨਿਆਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਹਿਜਿ ਸੁਰਾਇ ॥ ਭੁਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥ ਤਰੀ ਸਾਚ ਮਿਲਾਵਹੇਇ ॥

੨੭

੧॥ ਗੁਰਤਸੇਧਿਸਰਾਗਿਖਰਦੁਮਾਗਾਗੁਰਕੋਤੇਤਿਸਚੈਪੈਮਪਿਆਗੁ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ॥ ਗੁਰਾਤਿਕਰੇਸੇਨਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਸਬਰੀਉ
 ਤੇਵੇਖੋਇ॥ ਗੁਰਿਨੀਉਆਪਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਸਦਾਸਤਿਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਸਾਚੁਰਤੇਤਿਸਦਬਸੰਤਾਮਨੁਤਨੁਰਿਆ
 ਗਵਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਕਾਸਿਸਹਾ॥ ਅਗਨਿਸਨਨਲੈਵਹੋਵਗਾ॥ ਸੋਈਕਰੇਜਿਗੁਰਿਨੀਉਰੁਵੈ॥ ਸਦਾਸੁਖਸਰੀਰੁਵੈਚਿਤੁ
 ਲਾਵੈ॥ ਅਪਣਾਪੁਰੁਸੇਵੈਸਹਜਸੁਰਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੩॥ ੫॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ ਮਾਏਆਮੋਹੁਸਬਦੁਜਲਾ
 ਏ॥ ਮਨੁਤਨੁਰਿਆਸਤਿਗੁਰੁਕਾਏ॥ ਸਗਲਿਓਬਿਰਖੁਤਰਿਕੈਦੁਆਗਾ॥ ਸਾਚੀਬਾਣੀਨਾਮੁਪਿਆਗੁ॥ ੧॥ ਏਮਨਗੁਰਿਆਸਹਜਿਸੁਕਾ
 ਏ॥ ਸਚੁਲੁਲਾਗੈਸਤਿਗੁਰੁਕਾਏ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ॥ ਆਪੇਨੇਨੈਆਪੇਦੁਗਿਗੁਰੁਸਬਦਿਵੈਖਸਰੁਜਨੁਗਿ॥ ਦੁਖਘਣੀਭੁਲੀਬਨ
 ਰਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਬਿਗਸੈਸਹਜਸੁਰਾਇ॥ ੨॥ ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਗਵਾਈਵਿਰਤੁਭੁਰੁਕਾਏ॥ ਪਰਪੰਚ
 ਵੇਖਹਿਤਿਆਵਿਸਮਾਦੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਪਾਈਸੈਨਾਮਪੁਸਾਇ॥ ੩॥ ਆਪੇਕਰਤਾਸਭਰਸੁਭੋਗਾ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਪਰੋਗੁ॥ ਵਰਾਤਾ
 ਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਮਿਥੀਐਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ ੪॥ ੬॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ ਪੁਰੈਭਾਗਸਚੁਕਾਰੁਕਮਾਵੈ॥ ਏਕੋਚੈਤੈਓਰਿ
 ਜੇਨਿਨਾਮਾਵੈ॥ ਸਭਲਜਨਮੁਏਸੁਜਗਮਹਿਆਏਆਸਾਰੇ॥ ਨਾਮੁਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਕਾਰਕਹੁਲਿਦੁਲਾਇ॥
 ਗੁਰਿਨਾਮੁਸੇਵਹੁਵਿਰਤੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ॥ ਤਿਸੁਜਨਕੀਹੈਸਸੀਬਾਣੀ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦੁਜਗਮਾਹਿਸਮਾਈ॥ ਰਜੁ
 ਗਪਸਰੀਸਸੀਓਇ॥ ਨਾਮਰਤਨਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਿਸਾਚੈਸਬਦਹੋਲਿਦੁਲਾਇ॥ ਸੇਜਨਸਾਚੈਸਾਚੈਕਾਏ॥ ਸਾਚੁਪਿ
 ਆਇਨਦੇਖਹੁਜੁਗਾ॥ ਸੰਤਨਾਕੀਪਗਪੰਕਜਧੁਗਿ॥ ੩॥ ਏਕੋਕਰਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਗੁਰਸਬਰੀਮੇਲਾਵਹੋਇ॥ ਨਿਸਚੁ
 ਸੋਵਿਆਤਿਨਰਸੁਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਸਹਜੇਨਾਮਸਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੭॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ ਗੁਰਾਤਿਕਰਹਿਨਨਦੇਖਹੁ
 ਨੁਗਿ॥ ਸੰਤਨਾਕੀਪਗਪੰਕਜਧੁਗਿ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਸੇਤੀਸਰਗਹਿਲਿਦੁਲਾਇ॥ ਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇ॥ ੧॥ ਸਦਾ
 ਰਾਸਵਿਲਾਕੋਈਗੋਇ॥ ਉਤਮਪਦਵੀਪਾਵੈਸੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ॥ ਏਕੋਸੇਵਹੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਨੀਤੁਸੋਵਿਐਸਰਸੁਖਹੋ
 ਏ॥ ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਾਮਾਵੈਜਾਇ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਸੇਵੀਕਉਮਾਇ॥ ੨॥ ਸੇਜਨਸਾਚੈਨਿਨੀਸਾਚੁਪਛਾਇਆ॥ ਆਪਮ
 ਰਸਹਜੇਨਾਮੁਸਮਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਨਾਮਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲੁਸਚੁਸੋਇ॥ ੩॥ ਜਿਨਗਿਆਨਕੀਆ
 ਤਿਸੁਹਰਿਤੁੰਜਾਣਾ॥ ਸਾਚੁਸਬਦਪੁਰੇਕਸਿਵਦੁਗੁਰਿਸੁਰਾਬੈਤਸੁਧੋਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸਚੁਸੋਇ॥ ੪॥ ੮॥

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩॥ ਨਾਮਰਤੇਕੁਲਕਾਰਹਿਓਧਗੁ॥ ਸਾਚੀਬਾਣੀਨਾਮੁਪਿਆਗੁ॥ ਮਨਮੁਖਕੁਲੇਕਾਰੇਆਇ॥ ਨਾਦ
 ਤੁਕੁਲੇਜਨਮੁਗਵਾਏ॥ ੧॥ ਜੀਵਤਮਰੈਮਰਮਰਦੁਸਵਰੇ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਾਚੁਭਿਰਪਾਰੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਸਚੁ
 ਤੇਜਨੁਪਾਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਗੁਦੀਗਹੀਰਾ॥ ਜੈਮਰੈਨਾਮਾਵੈਜਾਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਚਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਸਚਾ
 ਸੇਵਹੁਸਾਚੁਪਛਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਗੁਰਿਗੀਸਾਣੈ॥ ਗੁਰਿਸਾਚੈਸਚਸੇਕਹੋਇ॥ ਨਿਨਪਾਰਿਵਾਸਾਪਾਵੈਸੋਇ॥ ੩॥ ਆ
 ਪਮਰੁਲਸਰਾਸਚੁਸੋਇ॥ ਹੋਰਸਭਕੁਲਹਿਦੁਜੈਪਤਿਖੋਇ॥ ਸਚਾਸੇਵਹੁਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੇਸਾਚਸਮਾਈ॥
 ੪॥ ੯॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ ਬਿਨੁਕਰਮਾਸਰਿਭਰਮਕੁਲਾਈ॥ ਮਾਏਆਮੋਹਿਬਹੁਤਦੁਖਪਾਈ॥ ਮਨਮੁਖ
 ਅੰਬੇਠਉਗਪਾਈ॥ ਬਿਸਟਕਾਕੀੜਾਬਿਸਟਮਾਹਿਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਹੁਕਮਮਨੈਸੋਜਨੁਪਰਦਾਨਾ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਨ
 ਮੁਨੀਸਾਦੁ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ॥ ਸਾਚੁਰਤੇਜਿਨਪੁਰਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਿਕਾਨਮੁਸਦਮਨਿਰਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾ

ਨਿਸਰਾਸੁਖਤੋਇ। ਜੋਤਿਜੋਤਿਮਿਲਾਏਜੋਇ। ੨॥ ਏਕਨਾਮੁ ਤਰੇਸੀਸਾਗੁ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ। ਬਿਨੁ ਏਕ
ਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ। ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁ ਪਾਈ। ੩॥ ਸੋਬੁਏਨਿਸੁਆਪਿਬੁਏ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ। ਜਿਨ
ਇਕੁਜਾਤਾਸੇਜਨੁਪਰਵਾਣੁ। ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਦਰਿਨੀਸਾਣੁ। ੪॥ ੧੦॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸਾਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਈ।
ਆਪੇਆਪਦਸੈਮਨਿਆਈ। ਨਿਜੁਲੁਮਤਿਸਦਾਮਨਧੀਗਾ। ਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣੀਗਹੀਗਾ। ਨਾਮੁਕੁਛੇਮਹਿਬਿ
ਖੁਖਾਈ। ਗਬੁਥਾਜਨਮਾਠਿਰਆਵੈਜਾਈ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਬਹੁ ਭੇਖਕਹਹਿਮਨਸੀਤਨੋਹੋਇ। ਬਹੁਅਭਿਮਾਨੁਅਪਣੀਪ
ਤਿਖੋਇ। ਸੇਵਰਭਾਗੀਨਿਸਬਦੁਪਛਾਇਆ। ਬਾਹਰਨਾਦਾਪਰਮਹਿਅਇਆ। ੨॥ ਪਰਮਹਿਦਸਤੁਅਗਮੁਅਪਥਾ।
ਗੁਰਮਤਿਖੋਜਹਿਸਬਦੁਦੀਚਾਰਾ। ਨਾਮਨਦਸਿਪਾਈ। ਘੁੰਮਾਗਿ। ਸਦਾਗੰਗਰਤੇਸਚਿਸਮਾਗਿ। ੩॥ ਆਪਕਰੇਕਿਛੁਕਰ
ਦੁਨਜਾਈ। ਅਪੇਕੁਛੈਲਏਮਿਸਾਈ। ਤਿਸਤੇਨੈਨਾਹੀਕੋਦੁਗਿ। ਨਾਨਕਨਾਮਹਰਿਅਕੁਰਪੁਗਿ। ੪॥ ੧੧॥

ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੩॥ ਗੁਰਸਬਦੀਗਰਿਚੇਤਸੁਭਾਈ। ਰਾਮਨਾਮਰਸਰੋਅਘਾਈ। ਕੋਟਿਕੁਟੰਤਰਕੇਪਾਪਜਲਜਾਗਿ।
ਜੀਵਤਮਹਹਿਗਰਿਨਾਮਸਮਾਗਿ। ੧॥ ਗਰਿਕੀਰਾਤਿਗਰਿਜੀਉਜਾਣੈ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਇਹੁਮਨੁਮਊਲਿਆ। ਹਿਗੁਣਦਤਾ
ਨਾਮੁਦਖਾਣੈ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਰੁਗਵੇਦੇਸਕ੍ਰਮਮੁਕਤਿਨੋਹੋਇ। ਬਹੁਸੰਜਮਸੀਤਿਨਪਾਵੈਕੋਇ। ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਇ। ਵਰਭਾਗੀਹਰਿਪਾਵੈਸੋਇ। ੨॥ ਕਾਲਿਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਦਰਿਆਈ। ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਜਾਈ। ਨਾਮਰਤੇਸਦਾ
ਸੁਖਪਾਈ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਉਮੈਜਲਜਾਈ। ੩॥ ਵਰਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਬਿਚਾਰਾ। ਛੁਟੈਰਾਮਨਾਮਦੁਖਸਾਰਾ। ਹਿਰਦੈ
ਸਿਆਸੁਬਾਰਿਪਸਾਰਾ। ਨਾਨਕਨਾਦੈਸਭਉਪਾਦਸਾਰਾ। ੪॥ ੧੨॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੩॥ ਇਕਤੁਕੇ।
ਤੇਰਾਕੀਆਕਿਰਮਜੰਤ। ਰੇਹਿਤਜਾਪੀਆਦਿਮੰਤੁ। ੧॥ ਗੁਣਮਾਖਦੀਚਾਰੀਮੇਰੀਮਾਈ। ਫਰਿਜਪਹਿਕੈਲਗਊਪਾ
ਈ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਲਾਗੇਨਾਮੁਆਦਿ। ਕਰੇਜਨਮਗਾਵਾਦੁਵੈਰਦਾਇ। ੨॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਕੀਜਿਛੁਕਾਅਕੁਮਾਨੁ।
ਸਜਕਾਇਪਾਇਆਤਰਿਨਾਮੁ। ੩॥ ਉਤਮਉਤਮਸੁਖਮੁ। ਨਾਨਕਦਖਾਣੈਸਾਚੁਨਾਮੁ। ੪॥ ੧੩॥

ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੩॥ ਬਨਸਪਤਿਮਊਲੀਚਿਨਿਆਬਸੰਤਾ। ਇਹੁਮਨੁਮਊਲਿਆਸਾਤਿਗੁਰਸੰਗਾ। ੧॥ ਤੁਮਸਚੁ
ਧਿਆਵੁਮੁਗਧਮਨਾਪਤਾਸੁਖਪਾਦੁਮੇਰੇਮਨਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਇਤੁਮਨਮਊਲੀਐਭਾਇਆਮਨਿਤੁਅਮੀਸਿਤੁ
ਫਲੁਪਾਇਆਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦੁ। ੨॥ ਏਕੋਏਕਸਭਅਖਦਖਾਣੈ। ਤੁਕਮਬੁਏਤਾਏਕੋਜਾਣੈ। ੩॥ ਕਹਤਨਾਨਕਉ
ਮੈਕਤੋਨਕੋਇ। ਆਖਣੁਦੇਖਣੁਸਭਸਾਹਿਬਤੋਹੋਇ। ੪॥ ੧੪॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਕੋਕੀਤੋਹੋਇ।
ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਤਿਬੁਧੋਹੋਇ। ੧॥ ਗਿਨੀਉਆਪੇਲੇਹੁਮਿਲਾਈ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਿਨਾਮਸਮਾਈ। ੧॥ ਰਹਾਉ।
ਮਨਬਸੰਤਹਰੇਸੁਭੋਇ। ਫਲੁਫਲੀਅਹਿਰਾਮਨਾਮਸੁਖਹੋਇ। ੨॥ ਸਦਾਬਸੰਤੁਗੁਰਸਬਦੁਦੀਚਾਰੇ। ਰਾਮਨਾਮੁਰਾ
ਖੈਉਰਧਾਣੈ। ੩॥ ਮਨਬਸੰਤਤੁਮਨੁਗਰਿਮਾਹੋਇ। ਨਾਨਕਾਇਤਨੁਬਿਖਰਾਮਨਾਮਫਲੁਸੋਇ। ੪॥ ੧੫॥

ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੩॥ ਤਿਨਬਸੰਤਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਈ। ਪੂਰੇਭਾਗਹਰਿਭਾਗਤਿਕਰਾਈ। ੧॥ ਇਸਮਨਕਉਬਸੰਤ
ਕੀਲਗੈਨਸੋਇ। ਇਹੁਮਨੁਜਲਿਆਦੁਜੈਦੋਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਇਹਮਨੁਪੰਧੈਬਾਧਾਕਰਮਕਮਾਈ। ਮਾਇਆਮੁ

ਪਏ

ਸਿਧਾਂਤ

ਪੂਰਨਕੀਆਪੁਲੀਅ
ਕੁਈਸਤਸੀਗਤਮੇਲੀਅ
ਲਇ।

ਠਾਸਦਾਬਿਲਲਾਇ। ੨॥ ਇਹੁਮਨੁਛੁਟੈਜਾਸਤਿਗੁਰਭੇਟੈ। ਨਮਕਾਲਕਠਿਰਾਵੈਨਛੋਟੈ। ੩॥ ਇਹੁਮਨੁਛੁਟਾਗੁਰਬੀ
ਆਛੁਟਾਇ। ਨਾਨਕਮਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਸਬਦਜਲਾਇ। ੪॥ ੧੬॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੩॥ ਬਸੰਤਰਤਿਅਛੁਲੀਬਨ
ਰਾਇ। ੧॥ ਇਹਜੀਅਜੰਤਛੁਟਾਹਿਗਿਚਿਤੁਲਾਇ। ੨॥ ਇਹਾਬਿਧਾਇਹੁਮਨੁਗਿਆਤਿਗੁਰਭੇਟੈ। ੩॥ ਇਹਾਗੁਰਿਆਸਤਿਗੁਰਭੇਟੈ। ੪॥ ਛਲਛੁਲਾ
ਗੁਰਮੁਖਾਉਮੈਕਛੋਪੈ। ੧॥ ਗਾਉ। ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁ। ਬਾਦੀਸਬਦਸੁਲਾਇ। ੨॥ ਇਹਾਗੁਰਿਆਸਤਿਗੁਰਭੇਟੈ। ੩॥ ਛਲਛੁਲਾ
ਗੇਜਾਅਪੇਲਾਇ। ੪॥ ਛਲਛੁਲਾਗੇਤਾਸਤਿਗੁਰਪਾਇ। ੫॥ ਆਪਬਸੰਤਮਹਲਾ ੩॥ ਨਾਨਕਪੁਰੇਗੁਰਗਤਿਨਿਰਾਲੀ।
੬॥ ੫॥ ੧੭॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੩॥ ਪਰੁ ੨॥ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀ। ਇਹੁਦਾਰਿਆਕੁਈਗੁਰਸਬਦਇਹੁਬਲਿਜਾਈ। ਗੁਰਸਬਦ
ਹੀਸਦਾਅਪਦਾਕੁਈਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ। ੧॥ ਮੇਰੇਮਾਨਸਮਾਚਿਤੁਲਾਈ। ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਗਿਆਹੋਦੈ। ਇਕੁਗਿਆਮਾ
ਛਲਪਾਈ। ੨॥ ਗਾਉ। ਗੁਰਗਬੇਸੇਭੁਬਰੇਕੁਈਗੁਰਿਸੁਆਮੀਤਪਾਈ। ੩॥ ਇਹੁਦੁਖਮੈਦੁਖਭਿਗਿਆਕੁਈਸੁਖਦੁ
ਠਾਮਲਿਜਾਈ। ੪॥ ਪੁਰਿਆਪੇਜਿਨਾਨੇਬਪਾਸਿਓਗੁਰਾਈਸਬਦੇਲਾਇਅਨਮਿਲਾਈ। ੫॥ ਆਪਕਰਾਏਕਰੇਆਪਕੁਈ
ਜਿਨਗਿਆਕੀਆਸਭੁਕੇਇ। ਨਾਨਕਮਾਨਿਤਨਿਸੁਖਸਰਦਸੈਕੁਈਸਬਦਮਿਲਾਵਾਤੇਇ। ੬॥ ੧॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥

ਗਗੁਬਸੰਤਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਇਕੁਤੁਕੇ।

੧ ਬਿਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ।

ਹਰਿ

ਜਿਉਪਸਰੀਸੁਰਜਕਿਰਦਜੇਤਿ। ਤਿਉਪਇਪਟਿਰਮਈਆਓਤਪੋਤਿ। ੧॥ ਏਕੋਗੰਦਿਆਸੁਬਧਾਈ। ਗੁਰਸਬਦੀ
ਮਿਲੀਐਮੇਰੀਮਾਇ। ੨॥ ਗਾਉ। ਪਟਿਪਟਿਅੰਤਰਿਏਕੋਗੰਦਿਆ। ਗੁਰਮਿਥਐਇਕੁਪਰਗਟੁਹੋਇ। ੩॥ ਏਕੋਏਕੁ
ਗਿਆਕੁਪੁਰੀ। ਸਾਕਤਨਰਲੋਭੀਜਾਣਹਿਦੁਗਿ। ੪॥ ਏਕੋਏਕੁਦਰਤੋਗਿਲੋਈ। ਨਾਨਕਗਰਿਏਕੋਕਰੈਸੁਹੋਇ। ੫॥
੧॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੪॥ ਗੈਰਿਨਿਸੁਦੁਇਸਦੇਪਏ। ਮਨਗਰਿਸਿਮਰਹੁਅੰਤਿਸਦਗਬਿਲਏ। ੨॥ ਗਰਿਗਰਿਚੇਤਸਦ
ਮਨਮੇਗ। ਸਭਾਅਲਸਦੁਖਕੁੰਜਪੁਛੁਪਾਈਆਗੁਰਮਤਿਗਾਹੁਗੁਣਪਰਕੇਗੇ। ੩॥ ਗਾਉ। ਮਨਮੁਖੀਠਿਗਿਠਿ
ਹਉਮੈਮੁਏ। ਕਾਲਦੈਤਘਾਠੇਜਪੁਰਗਾਏ। ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਾਹਿਘਰਿਲਿਵਲਾਘੇ। ਜਨਮਮਕਦੇਉਤੁਖਭਗੇ। ੫॥ ਗੁਰ
ਤਨਨਾਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ। ਗੁਰਨਾਨਕਤੁਠਾਮਿਲਿਆਬਨਵਾਰੀ। ੬॥ ੧॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੪॥ ਹਿੰਛੋਲੁਘਰੁ ੨॥
ਰਾਮਨਾਮੁਰਤਨੁਕੋਠੀਗਨਮੰਦਰੁਏਕਲਕਾਨੀ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਬੋਧੀਸੈਮਿਲਜੋਤਿਜੋਤਿਸਮਾਨੀ। ੧॥ ਮਧੇ
ਸਾਧੁਜਨਦੇਹੁਮਿਲਾਈ। ਰੇਖਤਰਸਪਾਪਸਭਨਾਸਹਿਪਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪਦੁਮਾਈ। ੨॥ ਗਾਉ। ਪੰਚਰੋਗਮਿਲਯੋਗੇ
ਨਗਰੀਆਰਾਮਮੁਖਪੁਰਿਗਿਆ। ਗੁਰਮਤਿਭੋਜਪਰੇਤਬਪਕਰੇਧਨਸਾਬਤਗਸਉਬਲਿਮਾ। ੩॥ ਪਖੰਡਕੁਰਮਉਪ
ਦਕਰਿਬਾਕੋਰਿਦਮੰਤਰਿਮਾਈਆਮਾਈਆਸਾਧੁਪੁਰਖਪੁਰਖਪਤਿਪਾਭਿਆਮਾਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ। ੪॥
ਜਗੀਸਭਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈਕਰਿਬਿਧਾਸਾਧੁਮਿਲਾਵੈ। ਨਾਨਕਸਾਤੋਦੈਅਨਿਅੰਤਰਿਨਿਤਾਰਿਦੈਗਰਿਗੁਣਗਾਵੈ। ੫॥
੧॥ ੨॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੪॥ ਤੁਮਦਫਪੁਰਖਦਫਅਗਮਗੁਸਾਈ। ਮਕੀਰਿਕਿਰਮਤੁਮਨਛੋ। ਹਰਿਦੀਨਾਇਆ
ਲਕਹੁਪੁਰਖਕਿਰਪਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਨਮਬਨਛੋ। ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਸਤਸੀਗਤਿਮੇਲਿਕਰਿਕ੍ਰਿਪਛੋ। ਜਨਮਜ

ਨਮਕੇਰਿਯਾਵਿਖਮਲੁਕਰਿਅਮਿਲਸੰਗਤਿਪ੍ਰਕਾਸਨਛੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਹਾਨਜਾਤਿਅੰਜਤਹਰਿਜਪਭਪਤਿਤਪਵੀਛੇ॥ ੩੬੪
 ਹਰਿਕੀਰਤਿਸਗਲਕੁਦਨਤੇਉਪਰਿਹਰਿਸੋਭਾਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸਨਛੇ॥ ੨॥ ਜਸਤਅਜਤਕੇਵੀਪ੍ਰਕਾਸਿਅਵੈਸਕੁਪੁਰੇਮਾਨਸਤਿਨਛੇ॥
 ਸੇਧੀਨਦਰੇਦਰੁਪੁਰੇਹਰਿਨਾਜਿਨੰਧਾਰਿਭਹਰਿਉਰਛੇ॥ ੩॥ ਅਮਰੀਚੇਫੀਮਬਹੁਤਮਤਿਮਾਨੀਹਰਿਕਰਿਛਿਪਾਪੁਭਾਸਿਛੇ॥
 ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਪਾਇਆਹਰਿਤੁਹੇਅਭੀਏਪਤਿਤਪਵੀਛੇ॥ ੪॥ ੨॥ ੧॥ ਬਸੰਤੁਤਿਰੋਲੁਮਹਲਾ॥ ਮੇਰਾਇਕਾਬਿਰੁਮਨੁ
 ਆਹਰਿਨਸਕੈਰੀਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਗੀਧੋ॥ ਜੀਉਬਾਰਕਰਸਾਕਿਪਾਰਿਭਥਨਮਾਤਾਥਨਕਾਛੇਬਿਲਲਾਬੰਧੋ॥ ੧॥ ਗੋਬਿ
 ਰਜੀਉਮੇਰੇਮਨਤਨਿਨਾਮਹਰਿਬੀਧੋ॥ ਵਡੈਕੁਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰਪਾਇਆਵਰਕਾਇਆਨਗਰਹਰਿਸੰਧੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜਨਕੇਸਾਸਸਾਸੈਜੇਤੇਹਰਿਬਿਰਹਿਪ੍ਰਕਾਸਿਭੀਧੋ॥ ਜੀਉਜਲਕਮਲਪ੍ਰਤਿਅਤਰਾਗੀਬਿਨਜਲਦੇਖੇਸੁਕਲੀਧੋ॥ ੨॥ ਜਨਕਪ੍ਰ
 ਭਨਮਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਉਪਦੇਸਗੁਰੁਹਰਿਪ੍ਰੀਧੋ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਰਉਮੇਲੁਨਿਕਸੀਧਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਲੀਧੋ॥
 ੩॥ ਅਮਰੇਕਰਮਨਾਬਿਰਹੁਤਾਕੁਰਤੁਮਪੈਜਰਖਹੁਅਪਨੀਧੋ॥ ਹਰਿਕੁਵੈਸੁਣਾਬਿਨਉਬੇਨਤੀਜਨਨਾਨਕਸਰਣਪਈ
 ਧੋ॥ ੪॥ ੩॥ ੫॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ॥ ਮਨੁਬਿਨੁਬਿਨੁਤਰਮਤੁਰਸਿਬਹੁਧਵੈਤਿਲੁਪਰਿਨਹੀਦਸਾਪਾਈਐ॥ ਗੁਰਅੰਕ
 ਸਸਬਦਹਰੁਸਿਰਧਾਰਿਭਧਰਿਮੰਦਰਿਆਣਦਸਾਈਐ॥ ੧॥ ਗੋਬਿਰਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਹਰਿਸਿਮਾਈਐ॥ ਹਉ
 ਮੈਰੇਗੁਗਾਇਆਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਸਾਜਿਸਮਾਧਲਗਾਈਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਿਰਤਨਲਾਜਬਹੁਮਾਣਕਲਾਏਮਨੁਕ੍ਰਮਿਅ
 ਲਹਿਨਸਕਾਈਐ॥ ਜੀਉਭਭੈਕੁਪਗੁਜਿਬਿਨਕਾਛੈਤਿਉਸਾਤਿਗੁਰਦਸਤੁਲਾਈਐ॥ ੨॥ ਜੀਨਐਸਾਸਾਤਿਗੁ
 ਰੁਸਾਧਨਪਾਇਆਤੇਧਿਗਾਧਿਗਨਰਜੀਵਾਈਐ॥ ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਪੁਨਛਲੁਪਾਇਆਕਉਨੀਬਦਲੈਜਾਈਐ॥
 ੩॥ ਅਧਸੁਦਨਹਰਿਧਾਰਪ੍ਰਕਾਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੁਮਿਲਾਈਐ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਿਰਬਾਣੁਪਦੁਪਾਇਆਮਿਲਸਾਧੁਹਰਿ
 ਗੁਣਗਾਈਐ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਬਸੰਤੁਤਿਰੋਲੁਮਹਲਾ॥ ਆਵਣੁਜਾਣੁਕਾਇਆਦੁਖਾਬਿਖਿਆਦੇਹੀਮਨੁਖਸੁ
 ਫੀਸੁੰਦ੍ਰਾ॥ ਰਾਮਨਾਥੁਖੰਨਪਲਾਹੀਚੇਰਿਆਜਮਪਕਰੇਕਾਛੁੰਦ੍ਰਾ॥ ੧॥ ਗੋਬਿਰਜੀਉਬਿਖਿਤਉਮੈਮਤਾਮੁੰਦ੍ਰਾ॥ ਸਤਿਸੰਗ
 ਤਿਹਰਕੀਹਰਿਪਿਆਰੀਮਿਲਸੰਗਤਿਹਰਿਸੁਭੰਦ੍ਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਨਾਇਆਕਾਰਿਮੇਲਹੁਸਰਣਗ
 ਤਿਸਾਧੁਪੰਦ੍ਰਾ॥ ਮਨੁਬਦੇਧਾਥਰਕਾਦਲੇਪ੍ਰਭਤੁਮਦੀਨਦਾਇਆਲਤੁਖਭੰਦ੍ਰਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਉਸਤਤਿਧਰੁਹਰਿਅੰ
 ਤਰਿਸੁਅਮੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਬੁਧਲੰਦ੍ਰਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੇਹਮਪ੍ਰੀਤਲਗਾਨੀਰਮਹਰਿਵਿਟਹੁਪ੍ਰਮਵੰਦ੍ਰਾ॥ ੩॥ ਜਨਕੇਪੁਰ
 ਮਨੋਰਥਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸਿਅਰੇਦਹੁਹਰਿਲੰਦ੍ਰਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਮਨਦੁਕਾਇਆਹੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰੀਭਹਿਭੰਦ੍ਰਾ॥ ੪॥ ੫॥
 ੭॥ ੧੨॥ ੧੮॥ ੩੭॥

ਗੁਰਬਸੰਤਮਹਲਾ ੫ ੫੨੧॥ ਛਤੁਕੇ
 ਗੁਰਸੇਵਉਕਰਿਨਮਸਕਾਗਾਅਜੁਹਮਾਰੈਮੰਗਲਗਾਗਾਅਜੁਹਮਾਰੈਮਹਾਅਨੰਦਾਚਿਤਲਬੀਭੇਟੇਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੧॥
 ਅਜੁਹਮਾਰੈਗੋਬਿੰਦਾਗੁਨਗਾਏਪ੍ਰਕਤੁਮਾਥਿਅੰਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਜੁਹਮਾਰੈਬਨੇਕਗਾਪ੍ਰਭਸੰਗੀਮਿਲ

ਖੇਲਨਲਾਗਾ ਹੋਲੀਕੀਨੀਸ ਤੁਸੇਵਾਰੰਗਲਾਗਾ ਅਤਿ ਭਾਲਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਉਲਿਓ ਅਤਿ ਅਨੁਪਾ ਸੁਕੈ ਨਾਹੀ ਚੜ੍ਹਦੁ ਪੁ ॥
॥ ਸਗਲੀ ਕੁਤੀ ਹਰਿ ਅਗੋਇ ॥ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ਗੁਰਮਿਲੈ ਦੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ਬਿਰਖ ਨੀਮਿਓ ਪਾਰਜਾਤਿ ॥ ਫੁਲ ਲਗੇ ਫਲੁ ਰਤਨ ਭਾਂਤ ॥
ਕਿਪਤਿ ਅਪਾਨੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਿਗਾਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗਰਿਧਿ ਆਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਟਵਾਟੀਧਨ
ਮਾਲ ਹਟਕੀਤੁ ॥ ਨੁਅਰੀਨੁ ਏਮਾਹਿ ਚੀਤੁ ॥ ਅਮਲੀਨੀ ਦੇਅਮ ਬੁਧਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ॥ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਅਪੁ
ਨੈਰੰਗ ਸਕੁ ਕੋਰੈ ॥ ਨਿਤੁ ਪੁਕੁ ਭਾਇ ਆਤਿ ਤੁਤਿ ਤੁਲਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਘ ਸਮੈ ਮੋਹਨਿ ਰਤ ਕਾਗ ॥ ਚੰਦੁ ਦੇਖਾ ਬਿਗਸੈ ਕਉ
ਲਾਗਾ ॥ ਮਤਾ ਬਾਰਕ ਦੇਖਿ ਅਨੰਦਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਨੀ ਵਹਿ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਸਿੰਘ ਹੁਚੈ ਸਰਭੋ ਜਨੁ ਮਾਸਾ ਰਣ ਦੇਖ
ਸੁਰੇ ਚਿਤੁ ਉਲਾਸਾ ॥ ਕਿਰਪਾਨ ਕਉ ਆਤਿ ਪਨੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨਕ ਉਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਰਬ ਰੰਗਾਇ ਕਰੰਗ ਮਾਹਿ ॥
ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਇਹੁ ਨਿਪਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਜਿ ਸੁਕਰੇ ਦਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਪੁਕੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਦੇਇ ਆਲਾ ॥ ਮੰਗਲੁ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਸੁ ਏਕ ਕਾਮਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦ ਬਸੰ
ਤੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਗ੍ਰਿਹਤ ਕੈ ਬਸੰਤ ਗਨਿ ॥ ਨਾ ਕੈ ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਧੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਉਲਿ
ਮਨਾਗਿ ਅਨਕ ਮਾਇ ॥ ਮੈ ਪੁਕੁ ਜਨਾ ॥ ਸੋਤ ਪਸੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ॥ ਸਦਾ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਹਰੰਗਾ ॥ ਸਿਨਿ ਰਭੁ ਉਜੀ
ਨ ਕਉ ਪਾਇ ॥ ਆਸੇ ਸੁਖੀ ਆਸੇ ਸੁਖ ਮਗਾਇ ॥ ਆਸੇ ਇਕਾਂਤੀ ਜਿਸੁ ਰਿਦਾ ਬਾਇ ॥ ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਏਕਾ
ਖੇਜੈ ਏਕ ਪਰੀਤਿ ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨੀਤ ਚੀਤ ॥ ਹਰਿ ਹਰੰਗ ਸਹਜ ਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਜਨਕੁ ਰਬਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਪਾਣਤੁ ਮਧਿ ਜੁਦੀਨਾ ॥ ਮੁਗਧ ਸਿੰਦਰਧ ਰੋਜੈ ਤਿੰਨੀ ॥ ਸਰੁਜਾ ਚਿਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰਾਇ ਆਲਾ ਨਾਮੁ
ਜਪਾਤਿ ਤੋਵਤੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਾਰਣ ਕਰਣੇ ਜੇਗਾ ॥ ਹਉ ਪਾਵਉ ਤੁਝੇ ਸਗਲ ਬੈਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤਿ ਹੋਵਰਉ
ਯਗ ॥ ਨਾਮ ਜਪਾਤਿ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਾਗ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤਿ ਪਤਿ ਸੋਕੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤਿ ਬਿਪਨੁ ਨਹੀਂ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕਰਣਾ ਇਹੁ ਦੁਲਭੁ ਦੇ
ਹਾ ॥ ਸੋਬੋਲ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹਿ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਸਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਸਦਾ ਰਿਦੈ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੋਰੇ ਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨ ਜੋਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥
ਸਭ ਤੋਰੇ ਕੇਲੁ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜਿਉ ਰਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਲੇ ॥ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾਗੁ ਗਮਿ ਲੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੇ ਸੰਗਾਇ ॥ ਜਿਸਹਿ ਦੇਖਿ ਉਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿਦਇ ਆਸਿ ਲਾਵਤੁ ਤਿਸਹਿ
ਮੋਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਪਾਨ ਅਧਾਰ ਮਨਾ ॥ ਜੀਉ ਪਾਨ ਸਭ ਤੋਰੇ ਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਾ ਤਿਸੁ ਰਨ ਰਦੇਵ ॥ ਮੁਨਾਜਨ ਸੇਖ ਨ ਲ
ਹਿ ਰੇਵਾ ॥ ਜਬੀਗਾਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਇ ਪਾਇ ਪਾਇ ਪਾਇ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰਗ ਤ ਅਨੰਦ ਮੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰਗ ਤ ਕਉ
ਨਾਹੀ ਖੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰਗ ਤ ਕਉ ਨਾਹੀ ਭੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰਗ ਤ ਕਉ ਸਦਾ ਜੋ ॥ ੩ ॥ ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਕਹਿ ਜਾਇ ॥ ਸੁਖ ਦਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਏਕ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਤਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲਿ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਤੇਰੇ ਬੂਟਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿ
ਤਿਉ ਉਠੈ ਛੂਟਾ ॥ ਜੈ ਸੀਰਾ ਸੇਧੀ ਰਮੀਗ ॥ ਤਿਸੇ ਉਪਾਰਨੁ ਗੁਰ ਹਿ ਪੀਗ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਰਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਨ ਤਗਾ ॥ ਨਿਅਖ ਨਿਅਖ ਤਿਸੁ ਨ
ਮਸੁਕਾਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਲਾਗਾ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਾ ॥ ਤੇਬੰਧਨ ਤੇਰੇ ਮੁਕਤਿ ॥ ਰੁਗ ਤ

ਅਗਪਤਿਗੁਰਗਤਿ। ਨੇੜਸੰਤੋਖੇਰਸੁਪੇਖਿ। ਰਸਨਾਗਾਏਗੁਣਮੇਨਕਾ। ਸਿਸਾਬੁਈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਮਨੁਅਘਾਨਹਰਿਸਹਿਸੁਆਇ।
 ੩। ਸੇਵਕਲਾਗੇਚਰਣਸੇਵਾ। ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰਦੇਵਾ। ਸਗਲਉਪਾਰਣਤੇਰੇਨਾਮੁ। ਨਾਨਕਪਾਇਓ। ਇਹੁਨਿਧਾਨੁ। ੬॥ ਬਸੰਤੁ
 ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮਵਰਣਤੇਰੇਹੋ। ਜੀਅਪ੍ਰਣਮਹਿਰਵਿਰਹੋ। ਵੀਨੇਸਗਲੇਕੋਜਨਖਾਨਾ। ਮੇਹਿਨਿਰਗੁਨਾਇਕਗੁਨਨਜਾਨੀ। ੧॥ ਹਉਕਛੁ
 ਨਜਾਨਉਤੇਰੀਸਾਗ। ਤੁੰਕਰਿਗਤਿਮੇਰੀਪ੍ਰਭਦਇਆਗ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਪਨਤਾਪਨਕਰਮਕੀਤਾ। ਆਵੈਨਾਰੀਕਛੁਗੀਤੀ। ਮਨਮਹਿਰਾਖਉ
 ਆਸਏਕਾ। ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਤਉਏਕਾ। ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰਭਤੁਮਪ੍ਰਬੀਨਾ। ਅੰਤੁਪਾਦਹਿਜਲਹਿਮੀਨਾ। ਅਗਮਅਗਮਉਚੁਤੇਉਚਾ। ਅਥੋਰੇਤੁ
 ਮਬਹੁਤਮੁਚਾ। ੩॥ ਜਿਨਤੂੰਧਿਆਏਆਸੇਗਨੀ। ਜਿਨਤੂੰਪਾਇਆਸੇਧਨੀ। ਜਿਨਤੂੰਸੇਵਿਆਸੁਖੀਸੇ। ਸੰਤਸਰਣਿਨਾਨਕਪਰੇ। ੪॥ ੭॥
 ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫॥ ਤਿਸੁਤੂੰਸੇਵਿਜਿਨਤੂੰਕੀਆ। ਤਿਸੁਮਰਾਧਿਜਿਨਜੀਉਦੀਆ। ਤਿਸੁਕਾਕੁਰਹੋਈਫਿਰਨਾਨਲਗੈ। ਤਿਸ
 ਕੀਰਿਪੈਰਦੀਲਗੈ। ੧॥ ਏਵਰਭਾਗੋ। ਹਿਜੀਸੁਪਾਣੀਸਿਪਾਏਇਤੁਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਨੀਸੇਵਾਜੀਵਨਾਬਿਥਾ। ਕਛੁਨੇਈ
 ਪੈਪੁਰਨਅਰਥਾ। ਮਾਣਸਸੇਵਾਖਰੀਦੁਹੇਲੀ। ਸਾਧਕੀਸੇਵਾਸਦਾਸੁਹੇਲੀ। ਨਾਜੇਲੋਕਹਿਸਦਾਸੁਖਭਾਈ। ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਗੁਰਤਿਬਥਾਈ।
 ਉਤਾਜਪੀਐਕੇਵਲੁਨਾਮੁ। ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਪਾਰਗਰਾਮਾ। ੩॥ ਸਗਲਤਤਮਹਿਤਭਗਿਆਨੁ। ਸਰਬਧਿਆਨਮਹਿਏਕਧਿਆਨੁ। ਹਰਿਕੀਰਤਨਮ
 ਹਿਉਤਮਪੁਨਾ। ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨਾ। ੪॥ ੮॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫॥ ਜਿਸੁਬੋਲਤੁਖਪਾਵਿਤੁਹੋਈ। ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਨਿਰਮਲੁਹੋਈ।
 ਜਿਸੁਅਰਧੈਨਮਥਿਛੁਨਕਹੈ। ਜਿਸੁਕੀਸੇਵਾਸਰਕਛੁਲਹੈ। ੧॥ ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਰਾਮਰਾਮ। ਤਿਆਗਤੁਮਨਕੇਸਗਲਕਾਮ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸਕੇਧਾ
 ਰੇਧਰਣਅਕਾਸੁ। ਘਟਿਘਟਿਸਿਸਕਾਪੈਪਰਗਾਸੁ। ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤਹੋਈ। ਅੰਤਿਕਾਲਾਫਿਰਿਫਿਰਿਨੇਹੋਈ। ੨॥ ਸਗਲਧਰਮਮ
 ਹਿਉਤਮਧਰਮਾ। ਕਰਮਕਰਤੁਤਕੈਉਪਰਕਰਮਾ। ਜੀਸਕਉਚਾਹਿਸੁਰਨਰਦੇਵਾ। ਸੰਤਸਰਾਕੀਲਗੁਸੇਵਾ। ੩॥ ਆਦਿਪੁਰਖੁਜਿਸੁਕੀਆ
 ਵਾਨੁ। ਤਿਸਕਉਮੇਲਿਆਹਰਿਨਿਧਾਨੁ। ਤਿਸਕੀਗਤਿਸਿਤਿਕਹੀਨਜਾਈ। ਨਨਕਜਨਹਰਿਗਿਧਿਆਈ। ੪॥ ੯॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫
 ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਲਗੀਪਿਆਸਾ। ਗੁਰਦਾਇਆਛੁਪੁਰੀਮੇਰੀਆਸਾ। ਕੀਲਵਿਖਕਟੇਸਾਧਸੀਕੀ। ਨਾਮਜਾਪਿਓਹਿਨਾਮੁਰੰਗਾ। ੧॥ ਗੁਰਪ
 ਰਸਾਦਿਬਸੰਤਬਨਾ। ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਧਰੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਸੁਸੁਨਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਮਰਥਸੁਆਮੀਕਾਰਣਕਰਣਾ। ਮੇਹਿਅਨਾਥਪ੍ਰ
 ਭਤੇਰੀਸਰਦਿ। ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਅਧਾਰਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਲੇਹਿਨਿਸਤਗਾਸਾ। ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਨਾਸਦੇਵਾ। ਸੁਰਨਰਮੁਨਜਨਤਕੀਸੇਵਾ। ਧਰਣ
 ਅਕਾਸਜਾਕੀਕਲਾਮਾਹਿ। ਤੇਰਾਦੀਆਸੁਭਜੰਤਖਾਹਿ। ੩॥ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪ੍ਰਭਦਾਇਆਲਾ। ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਨਚਰਿਨਿਹਾਣਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਮੇਹਿਦੇਹੁਦਾਨਾ। ਨਾਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਤੇਰੇਨਾਮੁ। ੪॥ ੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫॥ ਰਾਮਰੰਗਸਰਗਏਪਾਪਾ। ਰਾਮਜਪਾਰਿਕਛੁਨਹੀਸੰਤਾਪੁ।
 ਗੋਬਿੰਦਜਪਤਿਸਭਮਿਏਅੰਧੇਗਾ। ਹਰਿਸਿਮਰਤਿਕਛੁਨਾਹਿਛੇਰਿ। ੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਰੇਰਾਮਰੰਗਾ। ਸੰਤਜਨਾਸਿਉਸਦਾਸੰਗੁ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸੰਤਜਨੀਕੀਆਉਪਦੇਸੁ। ਜਤਗੋਬਿੰਦਭਗਤਿਸੰਪੰਨਦੇਸੁ। ਹਰਿਭਗਤਿਹੀਨਉਦਿਆਨਕਾਨੁ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਘਟਿਘਟਿਪਛਾਨਾ। ੨॥
 ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਰਸੁਭੋਗਰੰਗਾ। ਮਨਪਾਪਕਰਤਤੂੰਸਦਾਸੰਗੁ। ੩॥ ਨਿਕਟਿਪੇਖਪ੍ਰਭਕਰਣਾਗਾਈਤਉਤਪ੍ਰਭਕਾਰਜਸਾਗ। ਚਰਨਕਮਲਸਿ
 ਉਛਗੇਧਿਆਨਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਕੀਨੇਵਾਨੁ। ਤੇਰੇਸੰਤਜਨਾਕੀਬਾਛੁਉਧੁਗਿ। ਜਪਿਨਾਨਕਸੁਆਮੀਸਦਾਜੁਗਿ। ੪॥ ੧੧॥
 ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫॥ ਸਦੁਪਰਮੇਸਰਨਿਤਨਵਾ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਿਤਰਵਾ। ਪ੍ਰਭਰਖਵਲੇਮਾਈਬਾਪੁ। ਜਕੈਸਿਮਰਣਨਹੀਸੰਤਾਪੁ। ੧॥ ਖਸਮਖਿ
 ਆਈਇਕਮਨੀਇਕਰਾਈ। ਗੁਰਪ੍ਰਭਕੀਸਦਾਸਰਦਾਈਸਾਚੈਸਾਹਿਬੁਰਖਿਅਕੰਠਿਲਾਈ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪਣੇਜਨਪ੍ਰਭਾਪਰਖੋ। ਦੁਸਦੁਖ

ਫਿਰਦੁਖ

੪੧੧
੪੨

ਸਭਕੁਮਿਥਕੋ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੈਨ ਹੀਜਾਇ॥ ਦੁਖਦੇਸਰਿਸੰਤਰਿਗੋਪਾਇ॥ ਕਿਰਤੁਉਨਕਾਮਿਤਸਨਾਹਿ॥ ਓਇਅਪਦਾਬੀਜਅਪਿ॥ ਖਾਹਿ॥ ਜਨਕਾ
 ਰਖਦਾਦਾਅਪੁਸੋਇ॥ ਜਨਕਉਪਦੁਕਸਕਸੋਕੋਇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਕਾਸਰਕੋਰਿਜਤਨਆਪਿ॥ ਅਖੰਡਪੁਰਨਕੋਪ੍ਰਤਪਾ॥ ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਤਿਤਰਸਨਗਾਇ
 ॥ ਨਨਕਜੀਵੈਹਰਿਚਰਣਾਧਿਆਇ॥ ੪॥ ੧੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਚਰਣਸਰੋਵਤਦੁਖਗਾਇਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਤਕਰੀਮਾਇਆ॥
 ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੁਰਨਕਾ॥ ਜਾਪਿਜੀਵੈਨਕਰਾਮਨਾਮ॥ ੧॥ ਸਾਹੁਤਿਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਹਰਿਚਿਤਿਅਵੈ॥ ਬਿਸਾਤਿਗੁਰਦੀਸੈਬਿਲਾਡੀਸਾਕਤਏ
 ਰਿਠਿਰਿਆਵੈਨਾ॥ ੧॥ ੧੩॥ ਸੇਧਨਵੰਤਨਿਗਰਿਪ੍ਰਕਾਸਿ॥ ਕਾਮਕਰੋਪਗੁਰਸਬਦਿਨਾਸਾ॥ ਭੈਬਿਨਸੈਨਿਰਭੈਪਦਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਮਿਥਿ
 ਨਕਖਸਮੁਖਿਆਇਆ॥ ੨॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਪ੍ਰਕਾਸਿਨਿਦਾਸਾ॥ ਹਰਿਜਾਪਿਨਾਪਿਪੁਰਨਹੋਈਆਸਾ॥ ਨਾਇਬਾਇਮਹਿਅਲਿਗਦਿਗਰਿਆ॥ ਗੁਰਮਿਥਿ
 ਨਨਕਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥ ੩॥ ਅਸਟਿਸਿਧਨਵਨਿਧਿਏ॥ ਕਰਮਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਨਾਮੁਦੇਹਿ॥ ਪ੍ਰਭਨਾਧਿਨਾਪਿਜੀਵਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾ॥ ਗੁਰਮਿਥਿਨਨਕ
 ਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ੪॥ ੧੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ੫੨੧ ਇਕਤੁਕੋ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਚ

ਸਗਲਾਇਛਾਜਪਿਪੁਨਿਆ॥ ਪ੍ਰਭਮੇਥੇਰਿਗੀਵੰਛੁਨਿਆ॥ ੧॥ ਤੁਮਰਵਹੁਗੋਬਿੰਦੋਰਦਣਜੋਗਾ॥ ਨਿਤਗਵੈਸੁਖਸਹਜਿਭੋਗਾ॥ ੧॥ ੧੪॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਰਹਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ ਅਪਦਾਰਸਆਪਸਮਾਲਿਆ॥ ੨॥ ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਹਰਿਰਸਬਨੀ॥ ਅਜਾਇਸਿਥੇਪ੍ਰਭਸੁਖਪਨੀ॥ ੩॥ ਮੇਰਗੁਣਮ
 ਵਗਣਬੀਜਾਭਿਆ॥ ਪ੍ਰਭਨਾਨਕਚਰਣਪੁਜਾਰਿਆ॥ ੪॥ ੧੫॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥ ਕਿਥਾਵਿਖਾਬਿਨਸੇਗਾਇਗੁਨਾਅਨਦਿਨੁਉਪਜੀਸ
 ਹਜਿਧੁਨਾ॥ ੧॥ ਮਨੁਮਉਲਿਓਹਿਚਰਣਸੰਗਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਪੁਨਨਭੇਟੇਨਿਤਾਤੋਹਰਿਨਾਮਹੰਗਾ॥ ੧॥ ੧੬॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਗਟੇਗੋਪਾ
 ਲਾ॥ ਲਾਡਿਲਾਇਉਪਰੇਦੀਨਦਾਇਆਲਾ॥ ੨॥ ਏਹਮਨੁਤੋਆਸਾਪ੍ਰਧੁਰਿ॥ ਨਿਤਰੇਖੈਸੁਆਮੀਹੰਭੁਰਿ॥ ੩॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾਗਈਨਾਨਕਪ੍ਰ
 ਰਕਿਰਪਾਰਈ॥ ੪॥ ੧੭॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥ ਰੋਗੁਮਿਟਾਏਪ੍ਰਭੁਆਪੀ॥ ਬਾਲਕਰਾਖੇਅਪਨੇਕਰਿਥਾਪੀ॥ ੧॥ ਸਾਂਤਸਹਜਕਹਿਸ
 ਚਬਸੰਤਾ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀਸਰਣੀਆਏਕਲਿਆਣੁਪੁਜਾਪਿਹਰਿਹਰਿਮੰਤਾ॥ ੧॥ ੧੮॥ ਸਿਹਸੰਤਾਪੁਕਟੇਪ੍ਰਭਆਪੀ॥ ਗੁਰਅਪਨੇਕਉਨਿਤਤਿਤ
 ਹਿਜਾਪਾ॥ ੨॥ ਜੋਨਨੁਤੇਰਾਜਪੈਨਾਉ॥ ਸਰਫਲੁਪਾਏਨਿਹਚਲਗੁਣਗਾਉ॥ ੩॥ ਨਨਕਰਗਭਾਰੁਲੀਰੀਤਿ॥ ਸੁਖਰਾਤਨਪਦੇਨੀਤਨੀਤਾ॥ ੪॥ ੧੯॥
 ੧੬॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥ ਹੁਕਮੁਕਰਿਕੀਨੇਨਿਹਾਲਾ॥ ਅਪਨੇਸੇਵਕਉਭਾਇਆਦਇਆਲਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਪੁਰੋਸਭਪੁਰਾਕੀਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਰਿਦਮਹਿ
 ਰੀਆ॥ ੨॥ ੧੮॥ ਕਰਮਪਰਮਮੇਰਾਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓ॥ ਬਾਹਪਕਰਿਭਦਨਲਾਨਿਸਤਾਰਿਓ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਕਾਟਮੈਲੁਨਿਰਮਲੁਕਰੋ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀ
 ਸਰਣੀਪਗੋ॥ ੪॥ ਆਪਕਰਹਿਆਪਕਰਦੇਹੋ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਨਕਉਪਗੋ॥ ੧॥ ੨੦॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥ ਦੇਖਛੁਲਛੁਲਛੁਲਾ॥
 ਅਤਿਅਗਾਭਿਆਗੋ॥ ਚਰਨਕਮਲਪਾਗੋ॥ ੧॥ ਸੁਮਾਸਿਲੁਪ੍ਰਭਸਭਗੋ॥ ਹਰਿਚੇਤਿਮਨਮੇਗੋ॥ ੨॥ ੧੮॥ ਸਪਨਬਾਸਛੁਲਾ॥ ਇਕਰੋ
 ਸੁਕਿਕਛੁਲਾ॥ ਬਸੰਤੁਰਤਿਆਈਪਰਛੁਲਤਾਰੋ॥ ੧॥ ੨੧॥ ਅਬਕਲੁਆਇਓਗਾ॥ ਇਕਨਾਮੁਬੋਵਹੁਬੋਵਹੁ॥ ਅਨਰੁਤਨਾਹੀਨਾਹੀ॥ ਮਤਿ
 ਰਮਛੁਲੁਪੁਛੁਲਾ॥ ਗੁਰਮਿਥੇਹਰਿਪਾਏ॥ ਜਿਸੁਸਭਕਹੈਲੇਖਾ॥ ਮਨਹੁਤਨਾਮਰੋ॥ ਗੁਨਕਹੈਨਾਨਕ॥ ਹਰਿਹਰਹਰਿਹਰੇ॥ ੨॥ ੨੨॥ ੧੮

ਬਸੰਤੁਤਿਭੋਲੁਮਹਲਾ੫ ੫੨੩॥ ਪੌਇਇਕਤ੍ਰਿਮਿਲੁਮੇਰੇਗਈਦੁਬਿਧਾਦੁਰਿਕਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ ਹਰਿਨਾ
 ਮੇਕੋਵਹੁਜੋਗੀਗੁਰਮੁਖਿਬੈਸਹੁਸਭਾਵਿਛਾਇ॥ ੧॥ ਏਨਿਵਿਧਪਾਸਾਨਛੁਲੁਬੀਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਜਪਹੁਦਿਹਰਾਤੀਅੰਤਕਾਨਹਿਲ
 ਗੋਪੀਗਾ॥ ੨॥ ੧੮॥ ਕਰਮਪਰਮਮਤੁਮਚਉਪ੍ਰਕਾਸਾਨੁਸਤਿਕਹੁਤੁਮਸਾਹੀ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਨੀਤੁਐਸੀਖੇਲਹਰਿਪਿਆਰੀ॥
 ੩॥ ਉਠਿਏਸਨਾਨਕਹੁੰਭਾਰੇਸੇਏਹਰਿਅਥਾਯੋ॥ ਬਿਖੜੇਚਉਲੀਘਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਸੁਖਸਹਜਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਤੇ॥ ੪॥ ਹਰਿਆਖੇਖੇਲੇ॥

ਆਪੇਰਖੈ ਰਹਿਆ ਪੈਰ ਨਹ ਰਹਾਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਨਹੁ ਖੇਲੈ ਸੋ ਜਿਨ ਬਾਜੀ ਘਰਿਆਇਆ ॥ ੧॥ ੧॥ ੧੯੧ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਤਿਥੋਂ ਲਾ ਤੇਰੀ ਕੁੰਦ ਗਤਿ ਤੁਝੈ ਜਾਣਹਿ ਅਵਰ ਨ ਦੁਜਾ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਪਾਕਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੇਈ ਤੁਝੈ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧॥ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤ ਕਉ ਬ
 ਲੀਤਗਾ ਬਨ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਪਤਰੇ ਰਾਗਿ ਤੇਰੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਝੇ ਹੋਵੈ ਅਉਰ ਨ ਦੁਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸੇਈ ਤੁਝ ਭਾਵੈ
 ਜਿਸਨੇ ਤੂੰ ਰੰਗ ਪਰਤਾ ॥ ੧॥ ਤੁਝ ਦਰਦ ਤੁਝ ਦਰਦ ਨਾ ਅਉਰ ਨਾ ਹੀ ਕੋ ਦੁਜਾ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਉਕਿਆ ਜਾਨ ਤੇਰੀ ਪੁਜਾ ॥ ੩॥ ਤੇਰਾ
 ਮਹਲੁ ਅਗੈਰ ਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਖਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਭਾਣਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਹਿ ਪਾਇਆ ਦੁਆਰੇ ਰਖ ਲੇਹੁ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਣਾ ॥ ੧॥ ੧॥ ੧੯੨ ॥

ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਥੋਂ ਲਾ ਮੁਲੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਨ ਸੁਝੈ ਭਰਮਾਵੈ ਆਪੀ ਅਤ ਮਨੀ ॥ ੧॥ ਪਤਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਪਨੀ ॥ ਮੇਰੇ ਤਿਸਿ ਸਤ
 ਰਹੁ ਨਿਗੁਨੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲ ਉਪਤਿ ਤੇਰੇ ਵੈ ਇਹ ਬੀਚਾਰੀ ਹਰਿ ਜਨੀ ॥ ੧॥ ੧॥ ੧੯੩ ॥ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਜੋ ਰੰਗ ਤੇ ਕਲਮ ਹਿਸੁਖੀ ਏਸੇ
 ਗਨੀ ॥ ੨॥ ਅਵਰ ਉਪਾਵਨ ਕੋ ਉਪੁਝੈ ਨਾਨਕ ਰਹੀ ਸੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥ ੧॥ ੩॥ ੧੧ ੫੮ ॥

ਗੁਰਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੬ ਚੌਥਾ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਧੋ ਇਤਨੁ ਮਿਥਿਆ ਜਨੈ ॥ ਯਥਾ ਤਿਥੇ ਰਾਮ ਬਸਤੁ ਤੈ ਸਾਚ ਉਤਾਰਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤਨੁ ਗੁਰੈ ਸੰਪਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਦੇਖ
 ਕਤਾ ਮੈ ਭਾਨੈ ॥ ਸਿਰਾਤਿ ਤਾਰੈ ਕਛੂ ਨ ਚਲੈ ਮੂਰਿ ਤੂੰ ਚਲ ਪਾਣੈ ॥ ੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਦੇ ਉਪਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਉਭਾ ਮਨੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਸਤੁ ਜੀ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਏਕ ਪ੍ਰਭ ਭਗਵਾਨੈ ॥ ੨॥ ੧॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਪਾਪੀ ਜੀ ਮੈ ਕਾਮ ਬਸਾਈ ॥ ਮਨੁ ਚੰਦਲੁ ਯਾਤੇ ਗਤਿ
 ਨ ਜਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗਿ ਜੀਗਮ ਅਹੁ ਸੀਨੀ ਆਸਾ ॥ ਸਰੁ ਜੀ ਪਰ ਭਾਗੀ ਇਤਾਸਾ ॥ ੧॥ ਜਿਹਾ ਚਿਤ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਸਮਾਗਾ ॥ ਤੇਰੇ ਵਸਾ
 ਰ ਉਤਰੇ ਪਾਗਾ ॥ ੨॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥ ਫੀਜੇ ਨਾਮ ਹੋ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ੩॥ ੧॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਮਾਈ ਮੈਧਨੁ ਪਾਇਓ
 ਤਰਿਨਾ ਮਾਮਨੁ ਮੇਰੇ ਪਾਵਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਓਕਰਿ ਬੈਠੈ ਬਿਸੁਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮਤਾ ਤਨ ਤੇ ਰਾਗੀ ਉਪਜੀਓ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆ
 ਨੁ ॥ ਲੋਕ ਮੋਹੁ ਦੇ ਪਰਸਨ ਸਾਕੈ ਗਤਿ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ੧॥ ਜਨਨਾਨਕ ਮਕਾਸੀ ਸਾਚੁ ਕਾਰਤਾ ਰਾਮ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਗਲਾ ਬਿ
 ਨਾ ਸੀ ਮਨ ਤੇ ਨਿਜ ਸੁਖ ਮਾਹਿਸ ਮਾਇਆ ॥ ੨॥ ਨਾਕ ਉਹੋਤ ਬਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਸੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਪਕੀ ਸਿਖੈ
 ਕੋ ਉਗਰ ਮੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੩॥ ੨॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਮਨ ਕਹਾ ਬਿਸਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥ ਤਨ ਬਿਨ ਸੋ ਜਮਾ ਸਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਇਹ ਜਗੁ ਪੁਏ ਕਾਪਰਾ ॥ ਤੈਸਾ ਚਾਮਾਨਿ ਓਕਿਹ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧॥ ਧਨੁ ਦਰਾਸੰ ਪਤਿਗੇਹਾ ॥ ਕਛੂ ਸੀਗਿ ਨ ਚਲੈ ਸਮਝੈ ਲੇਹਾ ॥ ੨॥ ਇ
 ਕੁ ਗਤਿ ਨਹਾਇ ਹੋਇ ਸੀਗਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜਿਤਿ ਹੋ ਕਰੀ ਗਿਆ ॥ ੩॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਕਹੁ ਗੁਲਿਓ ਰੇ ਸੂਝੈ ਲੋਕੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕ
 ਛੂ ਬਿਗਰਿਓ ਨਿਅਜ ਹੁਜਾਗਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮੁਪਨੈ ਕੋਇ ਨ ਜਗੁ ਜਾਨੁ ॥ ਬਿਨ ਸਾਢਿਨ ਮੈ ਸਾਚੀ ਮਨੁ ॥ ੧॥ ਸੀਗਿ ਤੇਰੇ
 ਰਿਬ ਸਤ ਨੀਤਾ ॥ ਨਿਸਬਾ ਸੁਭਤੁ ਤਾਰਿ ਮੀਤਾ ॥ ੨॥ ਬਾਰ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੁਣਤ ਕੇ ਗਾਇ ॥ ੩॥ ੪॥

ਚਉਪਦਿਆ ਕਾਮੁ ਮਲਾਮ ॥ ੧॥ ੧੨ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ੧੮ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ੭ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ੨੧ ॥
 ਮਃ ੬ ॥ ੫ ॥ ਜੁਮਲਾ ੬ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਧਰੀਆ ਦੁਤੀਆ ॥ ਪਰ ੧ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਜਗੁ ਕਉ ਆਨ ਮੁਨੀ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਸਾਰ ਗਿਰੇ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਆਡੋਲੈ ਚੀਤ ਅਨੀਤਿ ॥ ਜਗਾ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਪ੍ਰਭ ਪਰੀਤਿ ॥
 ੧ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖਰੁ ਭਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੈ ਸੇ ਗੁਨ ਚਾਹੁ ॥ ਭਉ ਪਰਿਥਾ ਭੁਕਾ ਮਨ ਪੇਰਾ ॥ ਬਰਖਾ ਸਿਬਾਈ ਬੁ

ਦਬੁਦੇਗਿ। ਮਾਤ੍ਰਿ ਤੇ ਪਰਚਕਠੇਗ। ਸਰਬਜੋਤਿਨਾਮੇਕੀਰੇਗ। ੨। ਸਰਬਉਪਾਇਗੁਰੂਸਿਰਮੋਗ। ਭਗਤਿਕਰਉਪਗਲਾਗਉਤੇ
ਗਿ। ਨਾਮਰਤੇਗਉਤੁਭੰਗ। ਨਾਮਤੁਗਇਚਲੇਸੇਚੇਗ। ੩। ਪਤਿਪੋਈਬਿਖੁਅੰਚਲਪਾਇ। ਸਾਚਰਤਉਪਤਿਸਿਉਪਰਿਜਾਇ।
ਕੋਕਿਛੁਕੀਨਸਿਪ੍ਰਕੁਰਜਾਇ। ਤੈਮਾਨੈਨਿਰਭਉਮੇਰੀਮਾਇ। ੪। ਕਾਮਨਿਰਤੈਸੁੰਦਰਤੋਗ। ਪਾਨਛੁਲਮੀਠੇਰਸੁਰੇਗ। ਪੈਲੈਬਿਗ
ਸੈਤੇਤੇਜੋਗ। ਪ੍ਰਭਸਰਣਗਤਿਕੀਨਸੋਗ। ੫। ਕਪਨਪਤਿਰਸਅਧਿਕਸੀਗਗੁ। ਮਾਟੀਛੁਲੀਰੁਪਾਬਿਕਾਗੁ। ਆਸਾਮਨਜਾਬਾਏ
ਬਾਗੁ। ਨਾਮੁਬਿਨਾਸੁਨਾਘਰੁਬਾਗੁ। ੬। ਗਾਛੁਤੁਪਤੀਰਜਕੁਆਗਿ। ਨਾਮੁਰਣੁਸਚਦੇਤਸਵਾਗਿ। ਪ੍ਰਿਉਸੇਵਤੁਪ੍ਰਥੇਨਾਮਧਾਗੁ। ਗੁਰ
ਸਬਦੀਬਿਖੁਤਿਆਸਨਿਵਾਗਿ। ੭। ਮੇਤਮੇਤਿਲੀਆਮਨੁਮੇਤਿ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਤੇਗਿ। ਨਾਨਕਠਾਛੇਰਾਹੁਤਿਦੁਆਗ। ਤੇਰੇਨ
ਮਸਿਤੋਕੇਕਿਰਪਾਧਾਗਿ। ੮। ੧। ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੧॥ ਮਨਭੂਲਉਰਮਸਿਅੰਝਾਇ। ਆਤਿਲੁਭਤਲੁਭਾਏਬਿਖਮੁਮਾਇ। ਨਤਿ
ਅਸਥਿਰੁਦੀਸਿਏਕਭਾਇ। ਜਿਉਮੀਨਕੰਡਲੀਆਕੰਠਿਪਾਇ। ੧। ਮਨਭੂਲਉਸਮਝਸਥਾਉਨਾਇ। ਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਰੇਸਾਜਕਾਇ
॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਭੂਲਉਰਮਸਿਰਵਰਤਾਗ। ਬਿਲਬਿਰਬੈਚਰੈਬਹੁਬਿਕਾਗ। ਮੈਗਲਾਨਿਉਠਾਸਸਕਾਮਹਾਗ। ਕਨਬੰਧਨਬਾਧਿ
ਓਸੀਸਮਾਗ। ੨। ਮਨਮੁਗਧੇਦਾਰੁਗਗਤਿਤੀਨਾ। ਨਰਕੁਸਟਸਹਾਪੀਨਾਮਬੀਨਾ। ਤਕੈਜਾਤਨਪਤੀਨਾਮੁਲੀਨਾ। ਸਭਦੁਖਸਖਾਈਗੁਰ
ਤਿਬੀਨਾ। ੩। ਮਨੁਚਲੈਨਜਾਈਠਕਰਾਖੁ। ਬੀਨਹਰਿਗੁਰਗਤੇਪਤਿਨਸਾਖੁ। ਤੂੰਅਪੇਸੁਰਤਾਪਰਾਖੁ। ਧਰਧਾਰਦਵੈਖੈਜਾਣੈਅਪੁ
ਗ। ਆਪਿਭੁਲਾਏਕਿਸੁਰਉਜਾਇ। ਗੁਰਮੇਲਾਬਿਰਥਾਕਉਮਾਇ। ਅਵਗੁਣਛੋਰਉਗੁਣਕਮਾਇ। ਗੁਰਸਬਦੀਰਤਾਸਚਿਸਮਾਇ।
੫। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਤਿਉਤਮਹੋਇ। ਮਨੁਨਿਰਮਲਉਮੈਕਛੈਧੋਇ। ਸਦਾਮੁਕਤਿਬੰਧਨਸਕੈਕੋਇ। ਸਦਾਨਾਮੁਵਖਾਣੈਅਉਗ
ਕੋਇ। ੬। ਮਨੁਹਰਿਕੈਭਾਣੈਆਵੈਜਾਇ। ਸਭਮਹਿਏਕੈਕਛੁਕਾਣਨਜਾਇ। ਸਕੁਜੁਕਮੇਵਰਤੈਰੁਕਮਸਮਾਇ। ਦੁਖਸੁਖਸਭੁਤਿਸ
ਰਜਾਇ। ੭। ਤੁਮਭੂਲਨਭੂਲਕਦੇਨਾਗਿ। ਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਏਮਤਿਅਗਾਹ। ਤੂੰਮੇਓਠਕੁਰਸਬਦਮਾਗਿ। ਮਨੁਨਾਨਕਮਾਨਿਆ
ਸਚੁਸਲਾਗਿ। ੮। ੨। ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੧॥ ਰਸਨਕੀਪਿਆਸਾਨਿਸੁਨਹੋਇ। ਏਕਤਰਾਛੈਪਰਹਿਦੋਇ। ਦੁਰਦਰਦੁਖਾਬਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਖਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਏਕਸਮਾਇ। ੧। ਰੇਰੇਰਸਨਕਉਕੇਤੀਬਿਲਲਾਇ। ਵਿਗਲਕੋਚੀਨਸਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਇ। ੧॥
ਰਹਾਉ। ਬੇਦਵਖਾਣਕਹਿਏਕਕਹਿਐ। ਓਹੁਬਿਅੰਤੁਅੰਤੁਬਿਨਲਹਿਐ। ਏਕੋਕਰਤਾਨਿਨਜਗੁਕੀਆ। ਬਾਸੁਕਲਾਧਰਗਗਨਪਰਈ
ਆ। ੨। ਏਕੋਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਪੁਨਬਾਣੀ। ਏਕਨਿਗਲਮਅਕਥਕਹਾਣੀ। ਏਕੋਸਬਦੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ। ਪੁਰੈਗੁਰਤੇਜਾਣੈਜਾਣਾ। ੩।
ਏਕੋਪਰਮਾਦ੍ਰਿਸਚੁਕੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਨੁਗੁਸੇਈ। ਅਨਹਰਾਤਾਏਕਲਿਵਤਾਗ। ਓਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਅਲਖੁਅਪਾਗ। ੪
॥ ਏਕੋਤਖਤਿਏਕੋਪਤਿਸਾਹੁ। ਸਰਬੀਥਾਈਵੇਪਰਵਾਹੁ। ਤਿਸਕਾਕੀਆਤ੍ਰਿਵਦੁਸਾਹੁ। ਓਹੁਅਗਮਅਗੋਚਹੁਏਕਕਹੁ। ੫। ਏਕਾਮੁ
ਤਿਸਾਚਾਨਾਉ। ਤਿਥੈਨਿਬਨੈਸਚਿਨਿਆਉ। ਸਾਚੀਕਰਣੀਪਤਿਪਰਵਾਹੁ। ਸਾਚੀਰਗਪਾਵੈਮਾਹੁ। ੬। ਏਕਾਰਗਤਿਏਕੋਪੈਰਾ
ਉ। ਬਿਨੁਕੈਭਗਤੀਆਵਉਜਾਉ। ਗੁਰਤੇਸਮਝਹੈਸਿਹਮਾਹੁ। ਹਰਿਸਰਾਤਾਨਪਰਵਾਹੁ। ੭। ਏਤਉਤਦੇਖਉਸਹਜੇਰਾਵ
ਉ। ਤੁਝਾਬਿਨੁਠਾਕੁਰਕਿਸੈਨਰਾਵਉ। ਨਾਨਕਹਉਮੈਸਬਦੁਜਲਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਸਾਚਾਰਸੁਦਿਖਾਇਆ। ੮। ੩। ਬਸੰਤਮਹਲਾ
੪॥ ਚਲਚੀਤੁਨਪਾਵੈਪਾਗਾ। ਅਵਤਨਾਤਨਲਗੈਬਾਗਾ। ਦੁਖਘਣੇਮਰੀਐਕਰਤਾਗ। ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਕੋਕਰੈਨਸਾਗ। ੧॥ ਸਭ
ਉਤਮੁਕਿਸੁਆਖਉਯੀਨਾ। ਹਰਿਗਗਤੀਸਚਿਨਾਮੁਪਤੀਨਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਉਖਧੁਕਰਿਬਾਬੀਬਹੁਤੇਗ। ਕਉਤੁਖਦੁ ਕੈਬਿਨੁ

३६१

१ छिसाउँगुग्पूसादि।

ਨਉਸਤਰਉਦਹਿਤਿਨਰਾਕਰਿਮਹਲਤਰਾਬੁਧਾਲੀ॥ਨਰੇਦੀਦੇਨਹੁਥਦੀਏਏਕਾਏਕੀਵਾਰੀ॥੧॥ਸਿਹਰਵਨਮਧਸੂਦਨਮਾਧ
ਉਐਸੀਸਕਤਿਤਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਘਾਠੀਲਸਕਹੁਪਾਵਕੁਤੇਰਾਧਰਮਕਰੇਸਿਕਾਰੀ॥ਧਰਤਿਦੇਗਮਿਐਇਕਵੇਰੀਭਾ
ਗੁਤੇਰਾਭੰਗਾਰੀ॥੨॥ਨਾਸਬੁਰੇਵੈਛਿਰਮੰਗੈਨਾਰਦਰੈਖਮਾਰੀ॥ਲਬਅੰਧੇਰਾਬੰਦੀਖਨਾਅਉਗਫਪੈਰਲੁਤਾਰੀ॥੩॥ਪੁਨੀਮਾਰਪ

ਵੇਨਿਤਮੁਗ ਰਥਪਾਪੁਕਰੈ ਕੋਟਵਰੀ। ਕਾਵੈਰੰਗਾਕਾਵੈ ਮੰਦਾਜੈ ਸੀਨਰਹਿਤੁ ਮਾਰੀ। ੧॥ ਅਗਵੇ ਪੁਰਖ ਕਉ ਅਲਹੁ ਕਹੀ ਐਸੇ ਖਾਆਈ ਵਾ
 ਰੀ। ਦੇਵਲ ਦੇਵਤਿਆ ਕਉ ਲਾਗਾ ਐਸੀ ਕੀਰਤਿ ਠਾਲੀ। ੫॥ ਕੁਜਾਬਾਗ ਨਿਵਾਨੁ ਮੁਸਲਾਨੀ ਲਹੁ ਪਬਨ ਵਾਰੀ। ਪਰਿਪਰਿ ਮੀਆ ਸਭ
 ਨਾਜੀਆ ਬੋਲੀ ਅਵਰਤੁ ਮਾਰੀ। ੬॥ ਜੇਤੂੰ ਮੀਰਮਹੀ ਪਤਿਸਾਹਿ ਬੁਕੁਦਰਤਿ ਕਵਟੁ ਹਮਾਰੀ। ਠਾਰੇ ਕੁੰਟਸਲਾ ਮਕਰਹਿਗੇ ਪਰਿਪਰਿ ਮੀ
 ਠਤਿਤੁ ਮਾਰੀ। ੭॥ ਤੀਰਥਾ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਪੁੰਨਦਾਨੁ ਕਿਛੁ ਲਾਗਾ ਸਿਲੈ ਦਿਤਾ ਵੀ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਿਲੈ ਵਡੁ ਆਈ ਮੇਕਾ ਪ੍ਰਸੰਸਾਈ। ੮॥ ੧
 ॥ ੮॥ ਬਸੰਤੁ ਤਿੰਨੋ ਲੁਮਾ ਲਾਘੁ ॥

੧ ਭਸੰਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਇਆ ਨਗਹੁ ਇਕੁ ਬਾਲਕੁ ਦਸਿਆ ਬਿਨ ਪਲਾ ਬਿਰਨ ਰਹਾਈ। ਅਨਿਕ ਉਪਾਵਨ ਤਨ ਕਾਰਿ ਬਾਕੇ ਬਾਹ ਬਾਰੁ ਰਮਾਈ। ੧॥ ਮੇਰੇ
 ਕੁਰਬਾਲ ਕਾਇਕਤੁ ਪਰਿਅਦੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਲੈ ਤਾ ਪੁਰਾਪਾਈ ਐਕੁ ਰੁਮਾਨਾ ਮੁਨੀ ਸਾਣ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਇਹੁ ਮਿਰਤ ਕੁਮਰਾ ਸਰੀਰੈ ਸਭ
 ਜਗੁ ਨਿਤੁ ਰਮਾਨਾ ਮਨ ਹੀਵ ਸਿਆਰਾ ਮਨਾ ਮੁਗੁਰ ਉਦਕੁ ਭਾਇਆ ਠਿਗਹਿ ਅਹੋ ਆਹ ਸਿਆਰਾ। ਮੇਨਿ ਰਖਤਾ ਨਿਰਖਤੁ ਸਰੀਰ ਸ
 ਕੁਖੇ ਸਿਆਇਕੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਰਿਖਾਈਆ। ਬਾਹਿਰਿ ਖੋਜੁ ਏਸੁ ਸਾਕਤੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਤੀ ਪਰਿਪਾਈਆ। ੩॥ ਚਿਨ੍ਹ ਚਿਨ੍ਹ ਨਦਾਇਆ
 ਲੁਕਾਏ ਪੈਨਿ ਉਕ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਰਧ ਪਰਿਅਭਾਈਆ। ਮਿਲਿਓ ਸੁਦਾਮਾ ਕਾਵਨੀ ਪਾਰਸਗ ਕਿਛੁ ਮਾਗੈ ਦਾਦੁਰੰਜ ਸਮਾਈਆ। ੪॥ ਰਾਮ
 ਨਾਮ ਕੀ ਪੈਨ ਵਡੇਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਆਪੁਰਖਾਈ। ਜੇ ਸਰਸਾਕਤ ਕਰਹਿ ਬਖੀਲੀ ਇਕਰਤੀ ਤਿਲੁਨ ਘਟਾਈ। ੫॥ ਜਨਕੀ ਉਸਤਤਿ ਏ
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਦਰਸਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ। ਨਿਦਕ ਸਾਕਤ ਖਵਨ ਸਕੈ ਤਿਲੁ ਅਪਣੈ ਪਰ ਲੁਕੀ ਲਾਈ। ੬॥ ਜਨਕ ਉਜਨਾ ਸਿਲੈ ਰਾਪਾ ਵੈਗੁਣ
 ਮਹਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਾ। ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਿ ਅਰੇ ਜੋ ਦਿਦਾਸ ਨਿਦਾਸ। ੭॥ ਅਪੇਨ ਲੁਅਪਰਿ ਪਰਕਰਤਾ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿ
 ਲਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਤਿ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲ ਤਿਸ ਮਾਏ। ੮॥

੧॥ ੮॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ਆਤੁਤੁ ਕੀਆ

੧ ਭਸੰਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਟਿ ਸਾਖੀ ਮਨਜਾ ਪੀਧਿਆਗਾ ਅਜਾਮਲ ਉਧਰਿਆ ਕਹਿ ਏਕ ਬਾਗ। ਬਾਲਾ ਮੀਕੈ ਹੋ ਆਸਾ ਪਸੰਗੁ। ਧੁਕ ਉਮਿਲਿਅਹਿ ਸਿੰ
 ਗੁ। ੧॥ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਾਨਾ ਚਉਰਨ ਰੇਨਾ। ਲੇ ਮਸਤਕ ਲਾਵ ਉਕਰਿ ਹਿਪਾ ਦੇਨਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਨਕਾ ਉਧਰੀ ਹਰਿ ਕਹੈ ਤੋਤਿ। ਗਜ
 ਇੰਦ੍ਰ ਪਿਆਇ ਓਹ ਰਿਕੀਓ ਮੇਖਾ। ਬਿਪ੍ਰਸਦਾ ਮੇਦਾ ਲਿਦੁੰਜਾ ਰੇਮਨ ਤੂੰ ਭੀ ਚੁਗੋ ਬੰਦਾ। ੨॥ ਬਪਕ ਉਧਰਿ ਓਖ ਮਪ੍ਰਹਾਰਾ ਕੁ
 ਬਜਾ ਉਧਰੀ ਅੰਗੁ ਸਟ ਪਾਗਾ। ਬਿਰਧ ਉਧਰਿ ਓਦਾ ਸਤ ਰਾਇ। ਰੇਮਨ ਤੂੰ ਗੀਤ ਗੀਧਿਆਈ। ੩॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪੈਨ ਆਪਾ।
 ਬਸਤਰ ਛੀਨ੍ਹੈ ਪਤੀਰ ਖੀਲਾ ਜਾ। ਜੀਨਾ ਜੀਨ ਸੋਵਿਆ ਅੰਤ ਬਾਗ। ਰੇਮਨ ਸੇਵਤੂੰ ਪਰਹਿ ਪਾਗ। ੪॥ ਧੰਨੇ ਸੋਵਿਆ ਬਾਲ ਬੁਧਾ। ਤਿਲੇ
 ਚਨਗੁਰ ਮਿਲਿਓ ਏਥਿ ਸਿਧਾ। ਬੇਟੀ ਕਉ ਗੁਰ ਕੀ ਓਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਰੇਮਨ ਤੂੰ ਰੋਹਿ ਦਸਾ। ੫॥ ਜੀਵੇ ਵਤਿਆ ਗੀਓ ਅੰਤ ਮੇਦਾ। ਨਾਈ ਉਧਰਿ
 ਓਸੇਨ ਸੇਵਾ। ਮਨ ਗੰਗਨ ਡੋਲਾ ਤਿਕੁ ਜਾਈ। ਮਨ ਤੂੰ ਕੀਤਰ ਸਹਿ ਸਰਣ ਪਾਈ। ੬॥ ਜੀਤ ਅਨੁਗੁਰੁ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਓਆਪਾ। ਸੇਤੈ ਲੀਨੇ
 ਗਤਿ ਰਾਖਾ। ਤਿਨਕ ਗੁਣ ਮਵਗੁਣ ਨਬੀ ਚਾਰਿ ਓਕੋਈ। ਆਇ ਗਬਿ ਧਰੇਖ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇਵਾ। ੭॥ ਕਬੀਰ ਗੀਧਿਆਈ ਓਏ ਕਰੰਗਾ। ਨਾਮ ਦੇ
 ਵਹਰਿ ਜੀਬ ਸਹਿ ਸੰਗਾ। ਗਵਿਦਾ ਸਾਧਿਆ ਏ ਪੁਰਾਨ ਪਾਗੁ। ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪਾ। ੮॥ ੧॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕ੍ਰਮੇ ਜੋਨ ਮਾਗਿ। ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੀ ਬਿਨੁ ਨ ਰਖਿ ਪਾਗਿ। ਕੁਗਤੀ ਬਿਨੁ ਨ ਖੰਡ ਖੰਡਾ। ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਨ ਮਦੇ ਝੰਡਾ। ੧॥ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ਰੁਜਹੁ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਮੀਤ। ਸਾਚੁ ਸਬਦਿ ਕਰਿ ਸਦਾ ਪੀਤ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤੋਖ ਨ ਆਵਤ ਕੁਕਾਨਾ। ਧੁਮ ਬਾਰ ਸਰੁ ਮਾਇਆ ਸਾਜਾ।

ਪਾਪਕਰੰਤੋਨਹਿਸੰਗਾਇ। ਬਿਖਕਾਮਤਾਅਵੈਜਾਇ। ਹਉਉਕਰਤੇਬਧੋਬਿਕਾਗ। ਮੋਹਿਲੋਰਹੁਧੋਸੰਸਾਗ। ਕਾਮਕੋਧਮਨਵਸਿਕੀਆ। ੩੬੬
 ਸੁਖਨੈਨਾਮੁਨਹਰਿਲੀਆ। ੩੭। ਕਬੀਰਜਾਕਬਮੰਗਨਹਰਾ। ਦੁਖਸੁਖਬਾਧੋਸੰਸਾਗ। ਮਨਉਧਰਣਕਾਸਾਜਨਾਹਿ। ਪਾਪਬੰਧਨਤਿਪਉਤ
 ਜਾਹਿ। ੩੮। ਈਠਮੀਤਕੋਉਸਖਾਨਾਹਿ। ਆਪਬੀਜਅਪੋਹਿਖਾਹਿ। ਸਾਕੇਕੀਨੇਤੋਤਾਬਿਕਾਗ। ਸੇਢੋਰਗਲਿਆਬਿਨਮਹਿਗਵਗ। ੩੯।
 ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਹੁਕੁਰਸਿਆ। ਕੀਰਤਰੇਖਕਰਿਕਾਮਿਆ। ਕਰਣੈਹਰਾਅਲਿਪਤਮਾਪਿ। ਨਹੀਲੇਪਪ੍ਰਪੁਨਪਾਪ। ੪੦। ਰਾਖਲੇਤੁ
 ਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲਾ। ਤੇਰੀਸਰਣਪੁਰਣਕਿਰਪਾਲਾ। ਤੁਝਬਿਨਦੁਜਾਨਾਹੀਠਾਉ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਦੇਹਨਾਉ। ੪੧। ਤੁੰਕਰਤਤੁਕਰਣਹਰਾ।
 ਤੁੰਉਚਾਤੁਬਹੁਅਪਾਹੁ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਲਤਲੇਹੁਲਾਇ। ਨਾਨਕਦਾਸਪ੍ਰਕੀਸਰਣਾਇ। ੪੨। ੩੭।

ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਜੁਮਲਾ ੪੦੧॥ ੮॥ ੪੦੧॥ ੪੦੧॥ ੪੦੧॥ ੪੦੧॥ ੪੦੧॥ ੪੦੧॥ ੪੦੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਸੰਤਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਕੈਤੋਹਉਰਿਆਠਾਈ। ਕਰਸਿਲਿਖਤੈਪਾਈਐ। ਹਉਰਹਿਸੁਹਾਈ। ਵਣਵਿਣਵਿ
 ਰਵਣੁਮਉਲਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛਲੁਪਾਈ। ਮਿਲਿਸਾਧੁਸੁਖਉਪਜੈਲਬੀਸਰਛਾਈ। ਨਾਨਕਸਿਮਰੈਏਕਨਾਮੁਛਿਰਿਬਹੁਨਿਧਾਈ
 ॥੧॥ ਪੰਜੇਬਧੇਮਹਾਬਲੀਕਰਿਸਚਾਢੇਆ। ਅਪਣੇਚਰਣਜਪਾਇਅਨੁ। ਵਿਚਿਤੁਪੁਨੇਆ। ਹਿਗੁਸੇਗੁਸਭਮਿਟਗਏਨਿਤਨਵ
 ਨਿਰੋਆ। ਦਿਨੁਰੈਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾਛਿਰਪਾਇ। ਨਮੋਆ। ਜੀਸਤੋਉਪਜਿਆਨਾਨਕਾਸੇਈਛਿਰਹੋਆ। ੨॥ ਕੀਬਹੁਉਪਜੈ
 ਕਹਿਰੈਕਹਿਮਾਹਿਸਮਾਵੈ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਖਸਮਵੈਕਉਣਕੀਮਤਿਪਾਵੈ। ਕਹਨਿਧਿਆਇਨਿਸੁਣਨਿਤਿਸੇਰਗਤੋਸੁ
 ਤਾਵੈ। ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋਦੁਸਰਲਵੈਨਲਾਵੈ। ਸਚਪੁਰੇਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕਸੁਣਾਵੈ। ੩॥ ੧॥
 ਬਸੰਤਗੁਕਾਜੁਮਲਾ। ਚਉਪਦੇ ੬੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧॥ ਚਰ ੧॥ ਤੇਨਕਾਜੁਮਲਾ ੧੫॥

ਬਸੰਤਬਾਲੀਭਗਤਾਕੀਸ਼ੀਕਬੀਜੀਉ ਘਰੁ ੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਉਲੀਧਰਤੀਮਉਲਿਆਅਕਾਸੁ। ਅਪਿਘਟਿਮਉਲਿਆਅਤਮਪਰਗਾਸੁ। ੧॥ ਰਾਜਾਮੁਮਉਲਿਆਅਨਤਗਾਇ। ਜਹਦੇ
 ਖਉਤਹਰਿਆਸਮਾਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਦੁਤੀਆਮਉਲੇਚਰਬੇਦਾ। ਸਿੰਮ੍ਰਤਿਮਉਲੀਸਿਉਕਤੇਬਾ। ੨॥ ਸੰਕਰਮਉਲਿਓਜੋਗਧਿਆ
 ਨਾਕਬੀਕੋਸੁਆਮੀਸਰਸਮਨਾ। ੩॥ ੧॥ ਬਸੰਤੁ ਪੀਡਿਤਜਨਮਾਤੇਪੜ੍ਹਿਪੁਰਨਾ। ਜੋਗੀਮਾਤੇਜੋਗਧਿਆਨਾ। ਸੰਨਿਆਸੀਆ
 ਤੇਅਤੰਮੇਵ। ਤਪਸੀਮਾਤੇਤਪਕੈਭੇਵ। ੧॥ ਸਭਮਦਮਾਤੇਕੋਉਨਜਾਗਾ। ਸੰਗਹੀਚੋਰਘਰੁਮੁਸਲਾਗਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਗੇਸੁਕ
 ਦੇਵਅਹੁਅਕੂਗ। ਾਣਵੰਤਜਗੇਧਰਲੀਕੂਗ। ਸੰਕਰਜਾਗੇਚਰਨਸੇਵਾ। ਕਾਲਿਜਾਗੇਨਾਮਾਜੈਦੇਵਾ। ਜਾਗਤਸੇਵਤਬਹੁਪਰਕਾਗ। ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਜਾਗੇਸੇਈਸਾਗ। ਇਸੁਦੇਹੀਕੇਅਧਿਕਕਾਮਾ। ਕਹਿਕਬੀਰਭਜੁਰਾਮਨਾ। ੩॥ ੨॥ ਬਸੰਤੁਜੋਇਖਸਮੁਹੈਜਾਇਆ। ਪੁਤਬਾਪੁਖੇ
 ਲਾਇਆ। ਬਿਨੁਸੁਵਣਾਖੀਗੁਪਿਲਾਇਆ। ੧॥ ਦੇਖਤੁਲੇਗਾਕਲਿਕੈਰਾਉ। ਸੁਤਮੁਕਲਾਈਅਪਨੀਮਾਉ। ੧॥ ਪਗਾਬਿਨੁਹੀਆ
 ਮਾਰਤਾ। ਬਦਨੈਬਿਨੁਖਿਰਿਖਿਰਾਸਤਾ। ਨਿੰਦਾਬਿਨੁਨਹੁਪੈਸੇਵੈ। ਬਿਨੁਬਾਸਨਖੀਰਿਥਿਲੇਵੈ। ਬਿਨੁਅਸਥਨਗਉਭਵੇਗੀ। ਪੈਡੈਬਿਨੁ
 ਬਾਟਘਨੇਗੀ। ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਈ। ਕਹੁਕਬੀਰਸਮਝਾਈ। ੩॥ ੩॥ ਬਸੰਤੁ। ਪ੍ਰਲਾਦਪਠਾਏਪੜਨਸਾਲਾ। ਸੰਗਿ
 ਸਖਾਬਹੁਲੀਏਬਾਲਾ। ਮੋਕਉਕਹਾਪੜਾਵਿਆਲਜਾਲਾ। ਮੋਗੀਪਟੀਆਲਿਖਦੇਹੁਸ੍ਰੀਪਾਲਾ। ੧॥ ਨਹੀਛੋਡਉਰੇਬਾਬਰਾਮਨਾ
 ਮਾ। ਮੋਰੋਅਉਰਪੜਨਸਿਉਨਾਹੀਕਾਮਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਭੈਮਰਕੈਕਹਿਓਜਾਇ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਬੁਲਾਏਬੇਗਪਾਇ। ਤੁਰਮਕਪਿਕੀ
 ਛੋੜੀਬਾਨਾ।

੩੬੬

ਹਉਉ

ਤੁਝ ਤੁਹਿ ਛੁਡਾਵੈ ਮੇਰੇ ਕਹਿ ਓਮ ਨਾਮ ॥ ਮੇਰੇ ਉਕਾਸ ਤਾਵੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਬਲਾਹਿ ਰਕੀਏ ਪਹਾਗਾ ॥ ਏਕਾਮ ਨੇ ਛੋੜੈ ਉਗ੍ਰਹੀ
 ਗਾਗਾ ॥ ਮੇਰੇ ਉਪਾਲ ਨਾਹੁ ਏ ਮਾਰ ਭਾਗਾ ॥ ਕਾਛ ਖੜ੍ਹ ਗੁਰੇ ਪਿਓਰਿ ਸਾਇ ॥ ਤੁਝਾ ਖਨ ਹਰੇ ਮੇਰਿ ਬਤਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਥੀ ਮਤੇ ਨਿਕਸੇ ਕੈ ਬਿਸ
 ਬਾਗਾ ॥ ਭਨਖ ਸਛੋਰੇ ਓਨ ਖਬਿ ਦਗ ॥ ਗਾਓਇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਦੇਵਾ ਪਦੇਵਾ ॥ ਭਗਾਤਿ ਹੇਤ ਨ ਸਿੰਘ ਭੇਵਾ ॥ ਕਹਿਕ ਬੀਰ ਕੋਲ ਬੈਠ ਪਾਗ ॥
 ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਪਰੇ ਅਨਿਕ ਬਾਗਿ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਏਸੁ ਤਨ ਮਨ ਮਧੇ ਮਦਨੇ ਗਾ ॥ ਜਿਨ ਆਨੁ ਰਤਨੁ ਹਿਰਲੀ ਨ ਮੇਗਾ ॥ ਮੈ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰ
 ਕਾਉ ਕਾਹਿ ॥ ਕੋ ਕੋ ਨਾ ਬਿਗੁ ਤੇ ਮੈ ਕੋ ॥ ਆਹਿ ॥ ੧ ॥ ॥ ਮਧੇ ਰਾਗ ਨ ਦੁਖ ਸਹਿ ਓਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰੇ ਚਪਲ ਬੁਧ ਸਿਉ ਕਾ ਬਸਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ
 ਸਨ ਕਸਨੰਦ ਨ ਸਿਉ ਸੁਕਾਇ ॥ ਨਾਕ ਮਲ ਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਕਾਥਿ ਜਨ ਜੋਗੀ ਜਾਧਾਗ ॥ ਸਰ ਆਪ ਨ ਮਉ ਸਰ ਚਲੇ ਸਾਗ ॥ ੨ ॥ ਅਥਾਹਿ
 ਰਿਬਾਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਾਥ ਦੁਖ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਆਖੀਗਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੁਨ ਉਕ ਬੀਗਾ ॥ ੫ ॥
 ਬਸੰਤੁ ॥ ਨਾਇਕ ਏਕ ਬਨ ਝਰੇ ਪਾਂਚਾ ॥ ਬਰ ਪਪਚੀ ਸਕ ਸੰਗ ਕਾਚਾ ॥ ਨਉ ਬਹੀ ਆਰ ਸੰਗੇ ਨਿ ਆਹਿ ॥ ਕਸਨ ਬਤ ਤਰਲਾਹੀ ਤਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਿ
 ਐਸੇ ਬਨ ਜਾ ਸਿਉ ਨ ਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਿਤ ਪਦੈ ਮੁਲ ਨਿਤ ਬਛੈ ਬਿ ਆਜਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਸਾਤ ਸੁਤ ਮਿਲਿ ਬਨ ਜੁਕੀ ਨਾ ॥ ਕਰ ਮੁਕਾਵ ਨੀ ਸੰਗ ਲੀਨਾ ॥
 ਤੀਨ ਜਗਾਤੀ ਕਰਤਾਰੀ ॥ ਚਲੇ ਬਨ ਜਾਗਾ ਬਝਾ ॥ ੨ ॥ ਪੁੰਜੀ ਹਿਰਾਨੀ ਬਨ ਜਟੁ ਟਿ ॥ ਚਹਿਦਿ ਸਟ ਰੋਗਾ ਓਛੁਟਾ ॥ ਕਹਿਕ ਬੀਰ ਮਨ ਸ
 ਰਸੀ ਕਾਜਾ ॥ ਸਤ ਜਸ ਮਨੋਤ ਭਰਮ ਭਾਜਾ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਬਸੰਤੁ ਤਿਹੋ ਲੁਘੁ ॥ ੧ ॥ ਮਾਤਾ ਜੁਠੀ ਪਿਤਾ ਜੁਠੀ ॥ ਜੁਠੇ ਹੀ ਛਲ ਲਗੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜੁਠੇ
 ਜਾਹਿ ਭੀ ਜੁਠੇ ਜੁਠੇ ਮਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਕੁਪੀ ਰਿਤ ਸੁਚ ਕਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ॥ ਜਹਾ ਬੈਸਹ ਉਭੋ ਜਨ ਖਾਉ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਜਿਥਾ ਜੁਠੀ ਬੋਲ ਜੁਠਾ ਕਰ
 ਨੇ ਨੇੜ ਸਕ ਜੁਠੇ ॥ ਏਦੀ ਕੀ ਜੁਠ ਉਤਰ ਸਿਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨ ਕੇ ਏਠੇ ॥ ਨਾ ਅਗਨ ਭੀ ਜੁਠੀ ਪਾਨੀ ਜੁਠਾ ਜੁਠੀ ਬੈਸ ਪਕਾਇ ਆ ॥ ਜੁਠੀ ਕੜਕੀ
 ਪਰੇ ਸਨ ਲਗਾ ਜੁਠੇ ਹੀ ਬੈਠ ਖਾਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ਗੋਬਰ ਜੁਠਾ ਚਉਕਾ ਜੁਠਾ ਜੁਠੀ ਚੀਨੀ ਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿਕ ਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਸੁਚੇ ਸਾਚੀ ਪਰੀ ਬਿਚਾਰਾ ॥
 ੬ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥ ਗਾਉ ਬਸੰਤ ਸੀਰਾ ਮਨੰਦਾ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਕਤ ਜਾਈ ਐਰੇ ਪਗਲਾ ਗੋਰੰਗਾ ॥ ਮੇਰਾ ਚਿਤ ਨ ਚਲੈ ਮਨੁ ਗਾਇ ਓਪੰਗੁ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ
 ਏਕ ਦਿਵਸ ਮਨ ਭਈ ਉਮੰਗਾ ॥ ਪਸਿਓ ਮੈਂਦਨ ਬਹੁ ਸੁਗੰਧਾ ॥ ਪੂਜਨ ਚਾਈ ਬ੍ਰਹਮ ਠਾਈ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬਤਾਇ ਉਗ੍ਰ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਜ
 ਤ ਜਾਈ ਐਤ ਹਜਲ ਪਖਾਨਾ ॥ ਤੁਪੁਰਗਹਿ ਓਹੋ ਸਭ ਸਮਾਨਾ ॥ ਬੇਰ ਪੁਰਾਨ ਸਭ ਦੇਖੈ ਜੋਇ ॥ ਉਹਾਤ ਉਜਾਈ ਐਨ ਉਈਹਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੋਗਾ ॥ ਜਿਨ ਸਕਲ ਬਿਕਲ ਕ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਮੇਗਾ ॥ ਰਾਮਾਨੰਦ ਸੁਆਮੀ ਰਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬੁਕਾਵੈ ਕੋਇ ਕਰਮਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੮

ਗਾਉ ਬਸੰਤ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥
 ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਕਟ ਵੈਸੇ ਵਕਭਜੈ ॥ ਚਿੰਕਾ ਲਨ ਜੀਵੈ ਦੋਉ ਕੁਲ ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਛੋੜੈ ਉਕਾਵੈ ਲੋਹਾ ਸੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਹੀ ਅਰੇ ਬਸੈ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਅਪਨੇ ਪਨ ਹਿ ਪਰਾਨੀ ਮਰਨ ਮਾਂਤੈ ॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾਮ ਨਾਨਾ ਛਾਹੈ ॥ ਗੰਗਾ ਗਾਇਆ ਗੁਦਾਵਰੀ ਸਿੰਘ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਨਾਗਾਇਣ ਸੁਪੁ
 ਸੰਨ ਹੋਇ ਤਾਸੇ ਵਕਨਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਲੋਕੁ ਲਹਰਿ ਆਤਿ ਨੀਤਿ ਰਚਾ ਜੈ ਕਾਇਆ ॥ ਬੁਝੈ ਕੇਸਵਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿੰਘ ਸਮੁੰਦੇ ਤਾਗੋ ਬਿਦੋ ॥ ਤਾਰਿਓ ਬਾ
 ਪ ਚੀਰ ਲਾਗ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਅਨੀਲ ਬੇਨਾਹ ਉਬੇਦਨ ਸਾਕ ਉਤੇਰਾ ॥ ਪਾਹੁ ਨ ਪਾਇ ਆਬੀ ਠਲਾ ॥ ੨ ॥ ਹੋਹੁ ਚਈ ਆਲਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲਤੁ ਮੇਰੇ ਉਪਾ
 ਰ ਉਤਾਰੇ ਕੇਸਵਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮ ਕਹੈ ਹਉ ਤਰਭੀ ਨ ਜਾਨ ਉਮੈ ਉਬਾਹਿ ਦੇ ਰਿਬਾਹ ਦੇ ਹਿ ਚੀਠ ਲਾਗ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਸਗਨਿ ਅਵਲਧੁ ਨ ਮਨੀ
 ਗਾਢੀ ਚਾਲਤੀ ॥ ਪੀਛੈ ਤਿਨ ਕਾਲੈ ਕਹਿ ਰਾਕਤੀ ॥ ੧ ॥ ਜੈਸੇ ਪਨ ਕਤ ਬੁਝੈ ਦੁਹਾਕਤੀ ॥ ਸਰ ਪੇਦਨ ਚਾਲੀ ਲਾਹੁ ਲੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਪਿਓ ਬੀਧੈ ਵੈਧਿ
 ਗਹਿ ਬਿਰਾਤਾ ॥ ਹਿੰਦੁ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਰਣਤਨਾ ਮਦੇ ਉਗ੍ਰ ਮਹਿ ਆ ॥ ਅਪਨੇ ਰਗ ਤੇ ਪਰ ਕਰੈ ਦਇਆ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ਬਸੰਤ ਬਾਣੀ

ਸੀਮਾਦਿਰਾਸਨੀਕੀ। ਪੰਨਾ ੧੧।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੁਸ਼ਹਿਸੁਸ਼ਤਾਕਛਨਾਹਿ॥

三

ਪਰਿਗਟਾ ਦੇਖੈ ਉਭਰਾਹਿ। ਗਰਬਦੰਤੀ ਕਾਨਾਹੀਠਾ ਉ। ਤੇਗੀਗਰਨਉ ਪਰਲਵੈਕਾਉ। ੧॥ ਤੁਕਾਇਗਰਬਾ। ਰਿਬਾਵਲੀ। ਜੈਸੇਕਾਦਉ
ਖੁਬਰਾਤੀ ਤੇਸਤੇਖਰੀਉਤਾਵਲੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜੈਸੇਕੁਰੰਕੁਨਹੀਧਾਇਓਭੇਦਾ। ਤਨਸੁਗੀਧਨੁਛੈ ਪਰਦੇਸਾ। ਅਪਤਨਕਾਜੇਕਰੈਬੀਰਗਾ।
ਤਿਸੁਨਹੀਜਮਕੰਕਰਕੈਖੁਆਗੁ। ੨॥ ਪ੍ਰਕਲਕਾਕਰਹਿਤੰਕਾਗਾ। ਠਾਕੁਰਲੇਖਾਮੰਗਨਹਾਗਾ। ਠੇਕਾਦੁਖਸਤੈਨੀਉ। ਪਾਛੈਕਿਸਤਿਪੁਕਾ
ਗਤਿਪੀਉਪੀਉ। ੩॥ ਸਾਧੂਕੀਜਉਲੇਹਿਓਠਾ। ਤੇਰੇਮਿਟਹਿਪਾਪਸਭਕੋਟਿਕੋਟਿ। ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਜੇਜਪੈਕਾਮੁ। ਤਿਸੁਜਾਤਿਨਜਨਮਨਜੇਨਿਕਾ
ਮਾ। ੪॥ ੧॥ ਘਰਸੰਤਸੀਕਬੀਰਜੀ। ੧ ਉਸਤਿਗਰਪਸਾਤਿ।

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਗਤਿਕੀਜੈਸੀਤੇਰੀਚਾਲਾਤੇਰੀਪੁਛਟਉਪਰਸ਼ਮਕਬਾਲਾ॥੧॥ਇਸੁਪਰਮਹਿਸੇਸੁਤੁਚੁਛਖਾਹਿ॥ਅਭਿਗਿਸਹੀਕੇਤੂੰਮਤਹੀ
ਜਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਕੀਚਾਟਹਿਚੁਨਖਾਹਿ॥ਚਕੀਕਾਚੀਬਹਾਕਹਾਏਜਾਹਿ॥੨॥ਛੀਕੇਪਰਤੇਰੀਬਹੁਤਰੀਠਾਮਤਲਕਰੀਸੇਟਤੇਰੀ
ਪਰੈਪੀਠਾ॥ਕਾਰਿਕਬੀਰਭੋਗਭੁਲੇਕੀਨਾਮਤਕੇਊਮਾਰੈਈਟਛੇਮਾ॥੩॥੧॥ਭੁਗਤਾਕੀਬਾਦੀਕਾਜੁਮਲਾ ਕਬੀਰਕੇ ੮॥ਨਾਮਦੇਵਜੀ
ਕੇ॥੨॥ਸ੍ਰੀਗਵਿਰਾਸਜੀਕਾ॥੧॥ਗਮਾਨਿਟਜੀਕਾ॥੧॥ਜਿਮਲਾ॥੧੩॥

੧ ਓਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੁਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੧॥ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧॥ ਅਪੁਨੇਠਾਕੁਰਕੀਹਉਚੇਗੀ। ਚਰਨਗਹੇਜਗਨੀਦਨਪ੍ਰਭਕੇਹਉਮੈਮਾਗਨਿਖੇਗੀ॥੧॥
ਹਰਾਉ। ਪੂਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮੇਸਰਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਹਮੇਗੇ। ਮੇਰਨਮੇਰਿਲੀਆਮਨੁਮੇਰਾਸਮਸੁਸਬਦੁਬੀਚੇਗੇ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਯਿਨੋਛੁਮਿਤੁ
ਛੁਣੀਮਨਿਤਨਿਪੀਰਸਰੀਗੇ। ਜਬਕੀਰਾਮਗੰਗੀਲੇਰਾਤੀਰਾਮਜਪਤਮਨਯੀਗੇ॥੨॥ ਹਉਮੈਛੋਰੁਕਈਬੈਗਗਨਿਤਬਸਾਚੀਸੁਗਤਿਸਮਾਜੀ॥
ਅਕੁਲੁਨਿਰੰਜਨਾਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਬਿਸਰੀਲਾਜਲੋਕਾਨੀ॥੩॥ ਕੂਰਕਾਵਿਖਨਾਹੀਤੁਮਜੈਸੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ। ਹਰਿਕੈਨਾਮ
ਹਤਿਸੋਹਗਨਿਨਾਨਕਰਾਮਕੁਤਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੧॥ ਹਰਿਥਿਨੁਕੀਉਰਹੀਐਦੁਖਾਥਿਆਪੈ। ਜਿਹਵਾਸਾਦਨਫੀਕੀਰਸਥਿਨੁਬਿਨੁ
ਭਕਾਲੁਸੰਤਪੈ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਜਬਲਗਦਰਸਨਪਰਸੈਪ੍ਰੀਤਮਤਬਲਗਭੂਖਪਿਆਸੀ। ਦਰਸਨਦੇਖਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆਜਲਰਸਕਮ
ਲਾਬਿਗਾਸੀ॥੧॥ ਉਨਵਘਨਹਰਗਰਜੈਬਰਸੈਕੋਕਲੋਮੇਰਬੈਰਾਗੈ। ਤਰਵਰਥਿਰਖਾਥਿੰਗਭੁਯੰਗਮਘਰਪਿਰਧਨਸੋਹਾਗੈ॥
੨॥ ਕੁਤਿਲਕੁਰੁਪਕੁਨਾਰਿਕੁਲਾਖਨੀਪਿਰਕਾਸਹੁਨਜਾਨਿਆ। ਤਰਿਰਸਰੰਗਰਸਨਨਹੀਦ੍ਰਿਪਤੀਦਰਮਤਿਦੁਖਸ
ਮਾਨਿਆ॥੩॥ ਆਇਨਜਵੈਨਾਦੁਖਪਾਵੈਨਾਦੁਖਦਰਦੁਸਰੀਗੇ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੇਸਯਸੁਪੇਲੀਪ੍ਰਭਭੂਖਤਹੀਮਨੁਧੀਗੇ॥੪॥
੨॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੧॥ ਦੁਰਿਨਾਹੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾ। ਸਾਤਿਗੁਰਬਚਨਮੇਰੇਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਪਾਏਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥
ਇਨਿਬਿਧਤਰਿਮਿਲੀਐਦੁਰਕਾਮਨਧਨਸੋਹਾਗਪਿਆਰੀ। ਜਾਤਿਬਕਨਕੁਲਸਹਸਾਦੁਕਾਗੁਰਮਤਿਸਬਦਬੀਚਰੀ॥੧॥
ਜਿਸੁਮਨੁਮਾਨੈਅਭਿਮਾਨੁਨਤਕਉਤਿਸਾਲੇਭਵਿਸਾਗੇ। ਸਤਨਰਵੈਵਰਕਾਮਲਿਪਿਰਕੀਗੁਰਮੁਖਰੰਗਸਵਰੇ
੨॥ ਲਾਉਐਸੀਪ੍ਰੀਤਕੁਟੰਬਸਨਥੀਮਾਇਆਮੇਰਿਪਸਾਰੀ। ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਰਾਮਹਸੁਨਾਹੀਦੁਬਿਧਾਕਰਮਥਿਕ
੩॥

311

ਅੰਤਰਿਗਤਪਦਾਰਥਤਿਕੇਦੁਰੈਨਲਾਲਪਿਆਰੀ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮੇਲਕੁਯਗੀਜੁਗਿਅੰਤਰਿਧਾਰੀ॥੩॥

ਸਾਹਗਮਹਲਾ੪॥੫੨੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧

ਹਰਿ

ਹਰਿਕੇਸੰਤਨਾਕੀਯਮਧੂਗਿ। ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦਪਾਇਆਅਤਮਰਾਮਗਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਸੰਤਿਮਿਲੈਸਾਂਤਪਾਈਐਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਸਭਦੁਗਿ। ਅਤਮਜੋਤਿਭਈਪਰਫੁਲਿਤਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਭੂਖਿਆਤ
 ਜੁਗਿ॥੨॥ ਵਡੇਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਤਿਅਭਰਪੂਰਿ। ਅਠਸਠਿਤਰਿਬਸਜਨੁਕੀਆਸਤਸੰਗਤਿਪਗ
 ਨਾਏਪੁਗਿ॥੩॥ ਦੁਰਮਤਿਬਿਕਾਰਮਲੀਨਮਤਿਹੋਛੀਹਿਰਦਾਕੁਸੁਪੁਲਾਗਮੋਤਕੂਰੁ। ਬਿਰਕਰਮਾਕਿਉਸੰਗਤਿਪਈ
 ਐਹਉਮੈਥਿਆਪਰਤਿਆਮਨਸੁਗਿ॥੪॥ ਉਤਰਵਿਆਲਾਕ੍ਰਿਪਕਰਿਹਰਿਜੀਮਗਉਸਤਸੰਗਪ੍ਰਗਧੂਗਿ। ਨਾਨਕਸੰਤਿਮਿਲੈਹਰਿਪਾ
 ਈਐਨਾਨੁਕੋਟਿਆਰੰਗਮੁਖੁਗਿ॥੫॥ ਸਾਹਗਮਹਲਾ੪॥ ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਿਕਉਬਲਿਭਾਰੀ। ਭਵਨਭੁਜਗਤਨ
 ਜਾਈਤਕਿਉਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਰਿਉਤਾਰੀ॥੬॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਰਦੈਪ੍ਰਤੀਤਬਨੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸੇਵਾਸੁਰਤਿਬਿਚਾਰੀ। ਅਨਦਿਗੁਰਮਾ
 ਮੁਨਾਪਿਹਿਰਦੈਸਰਬਕਲਾਗੁਲਕਾਰੀ॥੭॥ ਪ੍ਰਭਅਗਮਅਗੋਚਰਗਵਿਆਸੁਬਥਈਮਨਿਤਨਿਅਲਖਅਪਾਰੀ। ਗੁਰਕਿਰਪਾ
 ਲੁਭਏਤਬਪਾਇਆਤਿਰਦੈਅਲਖਲਖਾਰੀ॥੮॥ ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮਸਰਬਧਰਣੀਧਰਸਾਕਤਕਉਦੁਰਿਭਇਆਅਠਕਾਰੀ।
 ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਨਕਬੁਝੁਝੁਪਿਜੁਐਬਾਨੀਹਾਰੀ॥੯॥ ਉਤਰਬੈਠਤਹਿਗੁਨਗਾਵਹਿਗੁਨਿਤਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ। ਨਾਨਕਜਿਨਕਉ
 ਨਦਰਿਭਈਉਤਿਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੧੦॥ ਸਾਹਗਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੇਹਪਿਆਰੇ। ਜਿਨਉਪਰਿਗੁ
 ਰਮੁਖਮਨੁਮਾਨਿਆਤਿਨਕੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਨੁਦੀਨਭਏਗੁਰਅਗੋਤਿਨਕੇਦੁਖਾਨਿਏਗੇ। ਅਨਦਿਨਰਹਤਿਕਰਹਿਗ
 ਰਮਥੈਗੁਰਕੈਸਬਰਸਵਾਰੇ॥੧੨॥ ਤਿਰਦੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਜੁਰਸਨਾਗਾਵਹਿਰਸੁਬੀਚਾਰੇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚੀਨਿਆ ਚਿਉ
 ਪਾਵਹਿਮਿਖਦੁਆਰੇ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਅਚਲੁਅਚਲਾਮਤਿਨਿਸੁਦਿਕਤਨਾਮੁਅਪਾਰੇ॥ ਤਿਸੁਅਗੋਜੀਉਦੇਵਉਅਪੁਨਾਹਉ
 ਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਭਾਰੇ॥੧੪॥ ਮਨਮੁਖਿਕ੍ਰਮਿਦੁਜੈਗਾਇਯਾਗੇਅੰਤਰਿਅਗਿਅਨਗੁਥਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਨਦਰਿਨਾਵੈਨਾਉਰ
 ਵਰੁਨਪਾਰੇ॥੧੫॥ ਸਰਬੇਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਤੁਮਾਮੀਸਰਬਕਲਾਕਲਪਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਕਹਤੁਤੈਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਉਥਾ
 ਰੇ॥੧੬॥ ਸਾਹਗਮਹਲਾ੪॥੪ ਗੋਬਿੰਦਕੀਐਸੀਕਰਕਮਾਇ। ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਤੁਗੁਰਮੁਖਨਾਮੁਹਤੁ
 ਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਲਗੀਅਤਿਮੀਠੀਅਵਰਵਿਸਰਿਸਭਕਾਇ। ਅਨਦਿਨਗੁਰਸੁਭਾਇਆਮਨੁਮਾਨਿਅਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿ
 ਲਾਇ॥੨॥ ਨਬਗੁਣਗਾਇਤਬੀਮਨਤ੍ਰਿਪਤੈਸਾਂਤਵਸੈਮਨਿਅਇ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਭਏਤਬਪਾਇਆਗਿਆਨਤਤੀਲਿਵਲਾ
 ਇ। ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟੀਮਨੁਮਾਨਿਅਹਰਿਸਤਨਿਸਮਾਧਲਗਾਇ॥੩॥ ਤਿਰਦੈਕਪਦੁਨਿਤਕਪਟਿਕਮਾਵਹਿਮੁਖਹਰਿਹਰਿ
 ਸੁਲਾਇ। ਅੰਤਰਿਛੋਮਹਾਗੁਬਾਰਤੁਭਵੈਦੁਖਖਾਇ॥੪॥ ਨਬਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਪ੍ਰਭਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਲਾਇ। ਨਾ
 ਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਪਾਇਆਨਾਮਜਪਾਤਿਸੁਖਪਾਇ॥੫॥ ਸਾਹਗਮਹਲਾ੪॥ ਮੇਰਾਮਨੁਗਾਮਨਾਮੁਮਨੁਮਾਨੀ। ਮੇਰੇਹੀਅ
 ਰੈਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਲਗਈਮਨਹਰਿਕਬਸੁਖਾਨੀ॥੬॥ ਰਹਾਉ॥ ਘੀਨਦਇਆਲੋਵਹਨਨਉਪਰਨਨਦੇਵਹੁਅਕਬਕਹਾਰੀ॥

੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁ
 ਨਾਇ। ਮਤਿਪਰਗ
 ਸਭਈਹਰਿਪਿਆ
 ਏਅ

ਹਰਿ

五

ਪਰਮਮਾਤਮਾ ਮੇਧਨਨਾਨਕਾਰਿਸਿਉ ਮਿਲਾਹਰਿਭਗਤਤਰਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਸ. ਰੰਗ ਸਰੋਤਾ ॥
 ਨਾਧਿਮਨਸਾਧਿਮਪੁਸੁਦਨਹਰਿਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਪਰਮੇਸਰੇਸਤਪਰਮੇਸਰੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਨਾਮੀ ॥ ਸਭਦੁਖਨਕੋਤੰਤਾਸਭਸੁ
 ਖਨਕੋਦਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਗਨਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਪਟਿਪਟੇਪਟਿਬਸਤਾਹਰਿਨਲਬਲੇਪਟਿਬਸਤਾਹਰਿਬਾਨਬਨੰ

ਤਰਬਸਤਾਮੈ ਹਰਿ ਦੇਖਨ ਕੇ ਚਾਉ ਕੋ ਆਵੈ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਸਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨੁ ਸਤਿ ਹਰਿ ਮਹਾਰਗਾ ਦਿਖਾਵੈ
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਮਾਲਿ ਮਾਲਿ ਧੋਵਉ ਪਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸਹਾਏ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਧਰਮਿ ਮਿਲਿਆ
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਅਨੰਦ ਭਏ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਆਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਹਰਿ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਜਗਦੀਸਰ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਮੈ
 ਅਨਾਦਿ ਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿਆ ਆਉ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਿਰਭਉ ਸਤਿ ਸਾਤਿ ਸਦਾ ਸਤਿ ॥
 ਨਿਰਭਉ ਮਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਨੂਪੀ ਸਿਰਭਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਾਦਿ ਨੇ ਧਿਆਇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਾਤਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਰ ਸਨਕ ਉ
 ਕੇਟੇ ਤੇ ਤੀਸ ਸਿਧ ਜਾਤੀ ਜੋਗੀ ਤੇ ਤੀਰਥ ਭੁਵਨ ਕਰਤਾਰ ਤ ਨਿਰਾਤਰੀ ॥ ਤਿਨ ਨ ਕੀਸੇ ਦਾਥਾਈ ਨਿਰਕਉ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋਵਤੁ
 ਨ ਵਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਹੋ ਸਤਿ ਭਏ ਤੇ ਉਤ ਮਰਗਤ ਭਏ ਜੋ ਭਾਵੁ ਹਿਰਾਮ ਮੂਰਕੀ ॥ ਨਿਨਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਹ
 ਰਿ ਪੈ ਨਾ ਸਵਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪੜਤਾਲਾ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭੂ
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬੋਲ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਧਿਨਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਿਤ ਰੇ ਸੋ ਪੀਐ ਨਿਸਰਾ ਮਾਪਿਆ ਸੀ ॥ ਹਰਿ
 ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲੈ ਨਿਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਖਾ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮੇਰਾ
 ਹਰਿ ਹੋਰ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੁਖ ਭਰਮ ਭਉ ਨਾਸੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਭਏ ਤਨੀ ਦੈ ਨਿਉ ਨਾ ਤਿਨ ਨ ਲਿਪੀਐ ਤਿਪਤਾ ਸੀ ॥
 ੨ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਸਿਰੀਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਤਰਾਮ ॥ ਬੋਲੁ ਭਈ ਆਸਰ ਰਾਮ ਰਾਮ
 ਰਾਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਸਰ ਬਰੇ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪਿਆਪੇ ਸਭ ਕਰਤਾਰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪੇਸਰ ਤੁਝੇ ॥ ਨਿਸੁ ਅਧਿਕ ਪਾਕੇ
 ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਹਰਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਲਿਵਲਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਉਪਦੇਖੁ ਹਰਿ ਸਤਿ ਜੋ ਰਗਤ ਨਾਨਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ
 ਵਿਚਕਲਾਨੁ ਗਾਐ ਗਾਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਤੁਸ ਮਨ ਦੁਖ ਗਏ ਸਭੁ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥

ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ

ਅਪੇ
ਅਪਾਸੀ

॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇਖ ੧ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਕਉ ਬਾਲਿਨਾਉ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਨਾ ਤਕਾਨੀ ਉਨ ਲਕੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਕਰਿ ਪਾਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥
 ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭਰਿਨਾਉ ॥ ਜਾਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਤੁਰੇ ਤਿਸ ਸ
 ਭਉ ॥ ੧ ॥ ਨਿਧਾਰਿ ਆਖ ਰਿਗਤਿ ਆਗਤਿ ਨਿਥਾਵੈ ਆਤੁ ਸਾਉ ॥ ੨ ॥ ਹਿਰਿ ਸਜਾਉ ਤਹ ਤੁਸੈ ਰੇ ਰੀਕੀ ਗਤਿ
 ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥ ੨ ॥ ਏਕ ਸਤੋ ਲਾਖ ਲਾਖ ਤੇ ਏਕਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤ ਕਹਿਨ ਸਕਾਉ ॥ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੋਂ ਕੀ ਕੀਤੀ ਪਾਥੀ
 ਐਸੁ ਭੋਰੇ ਪੈਲ ਦਿਖਾਉ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਸਾਧਾ ਹਿ ਉਗੇਸਾਇ ਹਿ ਸਾਧਾ ਨ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾ
 ਇ ਅੰਗੇ ਹਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਦਰਸ ਮਨਿ ਰਾਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਨੀਉ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਲਿਖਾ
 ਨਾ ਕਰਤ ਬਰਾਈ ਮਨੁ ਪਤੇ ਛਪਾਈ ਸਾਖੀ ਕੁਤ ਪਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਬੈਸਨੋ ਨਾਮੁ ਕਰਤ ਪਦ ਕਰਮ ਅੰਤਰਿ ਲੇਖ
 ਲੁਠਾਨਾ ਸੰਤ ਸਭ ਕੀ ਨਿਰਕਰ ਤੇ ਭੁਖੇ ਸਭ ਅਗੀਅਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਹਿ ਸੇ ਮਪਾਕ ਤਿਰਤਿ ਪਰਦਰਬਾ ਅੰਤਰਿ ਭੁਠਾ ਮੂ
 ॥ ਸਾਸਤਰੇ ਕੀ ਬਿਧਿ ਤਨਿ ਲਿਖਿ ਆਪੈ ਅਨਕੈ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਿਅ ਕਾਲ ਕਰਹਿ ਸਭੁ ਦੁਤਾਨਿ ਉਸਠੀ ਰੰਠਨਾ ॥

੧ ਚਿਤਾਉ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਾਹਿਕਥਾਸੁਨੀਐਤਹਾਮਹਾਭਾਇਅਨਉਦਿਖ ਨਦਾ ਜਹਾਕੀਰਤਨਸਾਧਸੰਗਤਿਰਸੁਤਤਸਧਨਬਾਸਠਲਾਨਚਾ।
 ੨॥ ਬਿਨਸਿਸਗਨਿਕੋਇਬਰਖਨਵੈਸਗਲੀਅਉਧਾਬ੍ਰਿਧਾਨਚਾ। ਏਕਨਿਮਖਗੋਬਿੰਦੁਰਨਕਰਿਤਉਸਦਾਸਦਾਜੀਵ
 ਨਦਾ। ੩॥ ਸਗਨਸਗਨਿਸਗਨਿਪਭਪਾਦਉਦੀਨੈਸਾਧਸੰਗਤਿਕਿਰਪਾਨਚਾ। ਨਾਨਕਪੁਰਗਹਿਓਹੈਸਰਬਮੈਸਗਲ
 ਗੁਣਾਬਿਧਜਾਨਚਾ॥ ੪॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਅਬਮੇਹਿਗਮਰਹੈਸਉਧਾਏ। ਜੋਜੈਸਰਟਿਪਰਿਓਕਹੁਲਾਨੈ
 ਧਿਤੇਤੇਭਵਹਿਤਰਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸੁਖਸੋਇਓਅਹੁਸਹਜਸਮਾਇਓਸਹਸਾਰਗਹਿਗਏ। ਜੋਚਹਤਸੇਈ
 ਹਥੀਓਮਨਬਾਛਤਠਲੁਧਾਏ॥ ੧॥ ਹਿਰਦੈਨਪਉਨੇਤਪਿਆਨਲਾਵਉਸੁਵਨਿਕਥਾਸੁਨਾਏ। ਚਰਟੀਤਲਓਮਾ
 ਰਗਠਥਕੈਰਸਨਾਹਿਗੁਣਗਏ॥ ੨॥ ਆਦੇਬਿਓਦਿਸਟਸਰਬਮੰਗਲਹੁਪਉਲਟੀਸਤਿਕਰਾਏ। ਪਾਇਓਓ
 ਲ ਅਮੋਲਕਾਨਾਮਹਿਓਭਨਕਤਹੁਜਾਏ॥ ੩॥ ਕਉਨਉਪਮਾ ਕਉਨਬਡਾਈਕਿਆਹੁਨਕਤਉਹਿਏਏ। ਹਿਤਕਿਰਪਾ
 ਲਟੀਨਦਾਇਆਲਪਰਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸਏ॥ ੪॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਓਇਸੁਖਕਾਸਿਉਬਰਨਸੁਨਾਵਤ॥
 ਅਨਦਬਿਨੋਦਪੇਖਪਰਦਸਨਮਨਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਤ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਬਿਸਮਰਈਪੇਖਾਬਿਸਮਾਦੀਪੁਰਹੋਤਕਿਰਪਾਵ
 ਤ॥ ਪੀਓਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਅੰਮੋਲਕੁਸਿਉਭਖਗੁਗਾਮੁਸਕਾਵਤ॥ ੨॥ ਜੈਸੇਪਦਨਬੰਧਕਰਿਰਾਖਿਓਬ੍ਰਹਮਾਵਤਜਾਵਤ॥
 ਜਾਬਉਰਿਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਕਾਏਓਹਿਓਅਕੀਕਹੀਨਜਾਏਕਾਵਤ॥ ੩॥ ਅਨਉਪਾਵਨੇਤੇਕਛੁਕਹੀਅਹਿਤੇਤੇਸੀਖੇਪਾਵਤ॥ ਅ
 ਰਿਤਲਾਹੁਗਹਿਰੀਤਰਿਪ੍ਰਗਾਏਓਅਗਮਜੈਸੇਪਰਖਾਵਤ॥ ੪॥ ਨਿਰਗੁਨਨਿਰੰਕਾਰਅਬਿਨਾਸੀਅਤੁਲੇਤੁਲਿਓਨਾਵਤ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਅਜਹੁਨਿਨਿਜਸਿਓਤਿਸਹੀਕਉਬਨਾਵਤ॥ ੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਬਿਖਈਦਿਨੁਰੈਨਿਇਵਹੀਗੁਦਰੈ॥
 ਗੋਬਿੰਦਨਰਜੈਅਤਿਬੁਧਿਮਾਤਾਜਨਮਜਾਐਓਹਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਨਾਮੁਅਮੋਲਾਪ੍ਰੀਤਨਤਿਸਸਿਉਪਰਨਿਰਾਹਿਤਕਾਰੈ॥
 ਛਾਪਰਬਾਪਸਵਰੈਤ੍ਵਿਕੇਦੁਆਰੈਪਾਵਕੁਜਾਰੈ॥ ੨॥ ਕਾਲਰਪੋਟਉਠਾਵੈਮੁਡਹਿਅੰਤਮਨਤੇਡਰੈ॥ ਓਠੈਬਸਕਾਜਰ
 ਮਹਿਪਰਿਆਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਫਿਰਫੁਰੈ॥ ੩॥ ਕਾਟੈਪੈਡਡਾਲਪਰਠਾਢੇਖਾਏਖਾਏਮੁਸਕਾਰੈ॥ ਗਹਿਓਓਨਾਇਰਸਤਲਪ
 ਰਿਓਓਟੀਓਟੀਸਿਰਭੁਰੈ॥ ੪॥ ਨਿਰਵੈਰੈਸੰਗਵੈਰਚਾਏਪਹੁਨਸਕੈਗਵਰੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਨਕਾਰਖਾਪਾਰਬ੍ਰਾਮਨਿਰੰ
 ਕਾਰੈ॥ ੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਅਵਹੁਸਾਭਿਭੁਲੇਕੁਮਤਿਜਾਨਿਆ॥ ਏਕਸੁਧਾਖਰਜਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਤਿਨਬੇਦਹਿਤਤੁ
 ਪਛਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਪਰਵਿਗਤਿਮਾਰਗਜੇਤਾਕਛੁਪੋਈਐਤੇਤਲੋਗਪਚਾਰਾਨਉਲਓਉਰਿਦੈਨਹੀਪਰਗਾਸਾਤਉ
 ਅੰਧਅੰਧਗਾ॥ ਜੈਸੇਪਰਤੀਸਾਧੈਬਹੁੰਬਿਨਬੀਜੈਨਹੀਜਾਐ॥ ਗਮਨਾਮਾਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਹੋਤੁਟੈਨਹੀਅਭਿਮਾਨੈ॥ ੨॥
 ਨੀਰਬਿਰੋਲੈਅਤਿਸੁਖਪਾਵੈਨੈਨਕੈਸੇਰੀਸੈ॥ ਬਿਨਗੁਰਭੇਟਮੁਕਤਿਨਕਾਤੁਮਿਲਤਨਹੀਜਗਦੀਸੈ॥ ੩॥ ਖੋਜਤਖੋ
 ਜਤਾਇਤੋਬਿਚਾਰਿਓਸਰਬਸੁਖਾਹਰਿਨਾਮਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਕਾਏਓਪਰਾਪਤਿਜਕੈਲੇਖਮਥਾਮਾ॥ ੪॥
 ੧੧ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਅਨਦਿਗੁਰਅਕੇਹੁਲਕਹੀਐ॥ ਸਗਲਪਦਰਬਸੂਬਸੂ ਬਸਿਪਮਾਬਾਛਤਠਲੁਲ
 ਤੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਅਵਹੁਸੰਤਪਾਨਸੁਖਦਤੇਸਿਮਰਹੁਪੁਰਅਬਨਾਸੀ॥ ਅਨਾਥਤਨਾਥਹੀਨਦੁਖਰੰਜਨਪੁਰਗਹਿਓ
 ਘਟਦਸੀ॥ ੧॥ ਗਾਵਤਸੁਨਤਸੁਨਾਵਤਸਰਧਾਹਿਰਸੁਪੀਵਡਰਗੇ॥ ਕਲਕਲੇਸਾਸਿਟੇਸਭਤਨਤੇਰਾਮਨਾਮਾਹਿਵ

੩੨

੧੭

ਗੁਰੂ

੪

੫੬

ਕਾਮਭੋਪਧੁਤਨੀਨਿੰਦਾਹਿਸਿਮਗਨਿੰਦਾਧਨਤੁਟੋ। ਮੋਹਮਗਨਅੰਤ ਅੰਧਮਮਤਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਛੁਟੋ॥੩॥
ਸਮਰਥਪਥਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਕਿਰਿਕਪਾਨਤੁਟੋਗਾਪੁਰਗਰਿਓਸਰਬਮਾਠਿਕੁਰਨਾਨਕਸੇਖੁਨੇਗਾ॥੪॥੧੩॥

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਦੇਵਤਰਨਾ। ਜਥੇਸੰਗਪਥਬ੍ਰਹਮਾਪਿਆਈਐਉਪਦੇਸੁਮਾਰੀਗਾਤਿਕਰਨਾ।
ਗਾਉ। ਦੁਖਰੋਗੁਭੈਸਗਲਾਬਿਨਾਸੇਨੈਆਵੈਗਰਿਸੰਤਸਰਨੀ। ਆਪਨਪੈਅਵਗਨਾਮੁਖਪਾਵੈਵਰਸਮਰਥਤਰਨਾ॥
੧॥ ਨਾਕੋਮੰਤੁਉਤਰੈਸਹਸਾਉਦੈਸੁਰਰਥਰਨਾ। ਗਰਿਦਾਸਨਕੀਆਗੀਮਾਮਾਤਿਤੇਨਾਹੀਟੁਨਿਗਰਭਧਰਨਾ॥੨॥ ਕੁਰਤਨ
ਕੀਟਹਲਕਮਾਵਤਗਾਵਤਦੁਖਕੀਟੇਕਕੇਨਮਮਰਨਾ। ਨਾਕਉਕਾਇਓਕ੍ਰਿਪਾਥਬੀਤੁਛਾਤਿਨਗਰਿਹਰਿਅਨਰਨਰ
ਨਾਹਿਰਿਸਹਿਅਘੋਸਹਾਨੀਸਮਯੇਮੁਖਤੇਨਾਤਿਤਬਰਨਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੰਤੋਖੇਨਾਮਪ੍ਰਕ੍ਰੁਤਪਿਨਪਿਉਧਰਨਾ॥

੪॥੧੩॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਗਾਇਓਰੀਮੈਗੁਲਨਿਪਮੰਗਲਗਾਇਓ। ਕੁਲੇਸੰਜੋਗਕੁਲੇਦਿਨ
ਉਸਰਨਉਗੁਪਾਧਰੀਭਾਇਓ॥੧॥ ਸੰਤਹਰਨਮੋਰਲੇਮਾਥਾ। ਹਮਰੇਮਸਤਕਿਸੰਤਧਰੇਹਾਥਾ॥੨॥ ਸਾਧਯਮੰਤ੍ਰਮੇ
ਰਛੇਮਨੁਆਸਤਰੇਗਤਹੋਏਏਗੁਨੀਆ॥੩॥ ਕੁਰਤਨਰਸੁਦੇਖਨੈਨਗੀਲੋਭਮੋਹਤੁਟੇਕੁਮਸੰਗਾ॥੪॥ ਕੁਰਨਾ
ਕਸੁਖਸਾਜਅਨੰਦਾ। ਖੋਲਕੀਤਿਮਿਲੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੪॥੧੪॥

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥੫੬॥

੧ ਭਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੈਸੇਕਹਉਮੋਤਿਨੀਅਬੇਰਨਾਈ। ਦਰਸਨਾਧਿਆਸਾਧਿਆਪੀਤਮੋਹਰਮਨੁਰਹੈਬਹੁਬਿਧਉਮਕਾਈ॥੧॥ ਗਾਉ। ਭਿ
ਤਵਨਸਿਤਵਉਪ੍ਰਥਮਪ੍ਰੀਤਬੈਰਾਗੀਕਰਪਾਵਉਗਰਿਰਸਾਈ। ਜਤਨਕਰਭਾਇਮਨਨਹੀਪੀਰੈਕੋਉਪੈਸੰਤਸਿ
ਯਾਈ। ਨਾਧਿਤਾਧਿਸੰਜਮਪੁਨਸਭਿਏਮੋਤਿਸੁਅਰਧਉਸਰੁਖੁਜਾਈ। ਏਕਨਿਮਖਾਪਿਅਦਰਸੁਰਿਖਾਵੈਤਿਸਸੰਤਕੈਬਥ
ਜਾਈ॥੨॥ ਕਰਉਨਿਹੋਬਹੁਤਬੇਨਤੀਸੇਵਉਦਿਨੁਰੈਨਾਈ। ਮਾਨੁਆਭਿਮਾਨੁਉਸਗਲਾਤਿਅਗਭਿਜੋਧਿਅਥਾਤਸੁਨ
ਈ॥੩॥ ਦੇਖਿਨੁਤਿਭਈ। ਬਿਸਮਨਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਥਮਿਯਾਈ। ਪ੍ਰਕਰੰਗਦਇਆਲਮੋਹਿਗ੍ਰਿਮਾਹਿਪਾਇਆਜਨਨਾ
ਨਕਤਪਾਤਿਉਭਾਈ॥੪॥੧॥੧੫॥

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫

ਰੇਮੁਕੇਤੁਕਿਉਸਿਮਗਤਿਅਬਿਨਾਹੀ। ਨਰਕਯੋ

ਗਮਹਿਉਪਤਪਕਰਤਾਨਿਮਖਾਨਿਮਖਗੁਲਗਾਹੀ॥੧॥ ਗਾਉ। ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਤੇਹੀਆਇਓਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਲ
ਗੁਹੀ। ਗਰਭਜੋਨਛੋਰਨਉਨਿਕਸਿਓਤਓਲਗੋਅਨਠਾਈ। ਕਰਹਿਬੁਰਾਈਠਗਾਈਦਿਨੁਰੈਨਿਨਿਠਲਕਰਮਕਮਾਹੀ॥
ਕੁਲਨਾਤਿਤੁਹਗਾਹਲਯਾਗੇਧਾਇਧਾਇਦੁਖਪਾਹੀ॥੨॥ ਮਿਥਿਆਸੰਗਕੁਲਪਟਾਇਓਉਰਧਪਰਿਓਕੁਸਮਾਹੀ॥੩॥
ਹਮਰਾਇਨਬਪਕਰਸਿਬਦੇਤਉਕਾਯਮੁਖਉਠਿਜਾਹੀ॥੪॥ ਸੋਮਿਦਿਆਜੋਪ੍ਰਕ੍ਰਮਿਲਾਇਆਜਿਉਮਸਤਕਏਖਾਲੀ
ਪਾਹੀ॥ ਕੁਰਨਾਨਕਤਿਨਜਨਬਲਿਤਰੀਜੋਅਲਪਰੇਮਨਮਾਹੀ॥੫॥੨॥੧੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਕਿਉਨੀਦੁਖੀ
ਤਮਥਿਨੁਮਾਈ। ਜਾਕੇਬਿਛਰਤਿਧੋਗਮਿਰਤਕਾਗੇ। ਮਹਿਰਹੁਨਪਾਈ॥੧॥ ਗਾਉ। ਜੀਅਹੀਅਪਾਨਕੋਦਾਤਾਨਕੈਸਾ
ਗਾਨੁਗਾਈ। ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸੰਤੋਹਿਅਪਨੀਪ੍ਰਭਮੰਗਲਗੁਲਗਾਈ॥੨॥ ਚਰਨਸੰਤਨਕੇਮਾਥੇਮੇਰੇਉਪਰਿਨੈਨਹੁਪੁਰਿਥ
ਛਾਈ॥ ਜੀਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਨਾਨਕਬਲਿਬਾਭਿਤਕੈਉਜਾਈ॥੩॥੩॥੧੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥

ਉਸਾਅਉਸਰਕੈਉਬਾਲਿਜਾਈ॥ਅਠਪਹਿਰਅਪਨਪੁਰਸਿਮਰਨਿਦਰੁਗਰੀਹਰਿਪਾਈ॥੧॥ਗਾਉ॥ਭਲੇਕਈਰਦਾਸ
 ਦਾਸਨਕੋਉਤਮਸੈਨਜਨੁਨਈ॥ਉਚਤੇਉਚਨਾਮਦੇਉਸਮਦਰਸੀਗਵਿਦਸਠਕੁਰਬਣਿਆਈ॥੧॥ਜੀਉਪਿਰਿਤਪੁ
 ਸਾਧਨਕਾਇਹੁਮਨਸੰਤਰੇਨਈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਭਰਮਸਭਨਾਸੇਨਾਨਕਸਿਲੇਗੁਸਾਈ॥੨॥੪॥੧੮ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫
 ਮਨੋਰਥਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਅਪੀ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਸਿਮਰਨਜਾਕੈਅਠਪਹਿਰਮੇਰੇਮਨਜਾਪੀ॥੧॥ਗਾਉ॥ਅਮੀਤਨਾਮੁ
 ਅਮੀਤੋਰਾਜੋਪੀਵੇਤਿਸਹੀ॥ਤਿਪਤਾਸਾਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਇਖਾਨਾਸਹਿਅਗੈਦਰਗਹੋਇਖਲਾਸਾ॥੧॥ਸਗਨੁਮਾ
 ਰੀਆਇਓਕਰਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਮਾਥਿਨਾਸਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੇਰੇਚਰਨਾਧਿਆਵਉਨਾਨਕਮਨਤਨਰਸਪਿਆਸਾ॥੨॥੫
 ॥੧੯॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ॥
 ਮਨਕਹਾਉਚੁਈਐਅਨਕਉ॥ਈਤਉਤਪ੍ਰਕਸਦਾਸਹਾਈਜੀਅਸੰਗਤੇਰੇਕਾਮਕਉ॥੧॥ਗਾਉ॥ਅਮੀਤਨਾਮੁ
 ਅਪੀਤ ਮਨੋਰਾਇਐਅਪਾਵਨਪਾਨਕਉ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਹੈਸਾਧਸੰਤਨਕੀਠਾਤਕ੍ਰੋਧੀਧਿਆਨਕਉ॥੧॥ਬਾਣੀਮੰਤ੍ਰ
 ਮਹਾਪੁਰਖਨਕੀਮਨਹਿਉਤਰਨਮਾਨਕਉ॥ਯੋਨਲਾਹਿਓਨਾਨਕਸੁਖਥਾਨਾਹਿਨਾਮਾਥਿਸੁਮਕਉ॥੨॥੧॥੨੦॥
 ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ਮਨਸਦਾਮੰਗਲੁਹੋਬਿਦਗਾਇ॥ਰਿਗਸੋਗਤੇਰੇਮਿਟਹਿਸਗਲਅਪਨਿਮਖਹੀਐਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
 ਆਈ॥੧॥ਗਾਉ॥ਛੀਛੀਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਈਸਾਧੁਸਰਣੀਜਾਈ॥ਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਜਮਤੋਹੋਵੈਸ
 ਰਮਰਾਈ॥੧॥ਏਕਸਾਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਦੁਜਾਅਨਨਬੀਓਲਵੈਲਾਇ॥ਮਤਧਿਤਉਈਨਾਨਕਕੋਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨਸਭਈ॥
 ੨॥੨॥੨੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਧਾਰੇਸੰਗਕੋ॥ਕੁਏਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਮਨਜਨਮਜਨਮਕੋਦੁਖਰੋ॥੧॥ਗਾਉ
 ਮਾਰਗਚਲੇਤਿਨੀਸੁਖਪਾਇਆਜੀਨਸਿਉਗੋਸਟਸੇਤੇਰੇ॥ਬੁਝਤਘੋਰਅੰਧਕੂਪਮਹਿਤਿਸਧੁਸੰਗਪਾਰਪਰੇ॥੧॥ਜਿਨਕੇਭਾ
 ਗਬਛੇਪੈਭਈਤਿਨਸਾਧੁਸੰਗਿਮੁਖਰੂਰੇ॥ਤਿਨਕੀਪੁਰਬਾਣੈਨਿਤਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰੇ॥੨॥੩॥੨੨ ਸਾਰੰਗ
 ਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮਰਾਮਥਿਆਏ॥ਏਕਪਲਕਸੁਖਸਾਧਸਮਾਗਮਕੋਟਬੈਠੁਠਹਪਾਏ॥੧॥ਗਾਉ॥ਤੁਲਭਰੇ
 ਹਿਜਧਿਹੋਤਪੁਨੀਤਾਨਮਕੀਤ੍ਰਸਨਿਵਾਰੇ॥ਮਹਾਪਤਿਰਕੇਪਾਤਕਉਤਰਹਿਹਰਿਨਾਮਾਉਰਧਾਰੇ॥ਜੋਜੋਸੁਨੈਰਾਮਜਥਾਨਿਰਮਲ
 ਤਾਕਾਨਮਮਰਨਦੁਖਨਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਈਐਦਰੁਗਰੀਮਨਤਨੁਹੋਇਬਿਗਾਸਾ॥੨॥੪॥੨੩॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫
 ਦੁਪਦੇਘਰੁ॥ ਮੋਹਨਪਾਰਿਆਵਹੁਕਰਉਜੋਦਰੀਆਮਾਨਕਰਉਅਰੁਮਾਨੈਓਲਉਕੁਲਚੁਕਤੇਰੀਪਿਆਚਿਰੀਆ
 ॥੧॥ਗਾਉ॥ਨਿਕਾਇਜਨਉਅਭੇਖਉਨਾਹੀਭਰਮਰਹਮਦੁਖਰਗੀਆਹਿਹਿਪਾਲਹੁਰਲਾਹਿਪਾਰਦੇਸਿਲਉਲਾਲੁਮਨਾ
 ਰੀਆ॥੧॥ਏਕਨਿਮਖਜੇਬਿਸਰੈਸੁਆਮੀਜਾਨਉਕੋਟਿਨਿਸਲਖਬਰੀਅਗਾਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਰੀਰਜਉਪਾਈਤਉਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗ
 ਮਿਰੀਆ॥੨॥੫॥੨੪॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ਅਬਾਕਿਆਸੋਚਉਸੋਚਬਿਸਾਰੀ॥ਕਰਣਾਸਾਸੋਈਕਰਹਰਿਆਦੇਹੁਨਾਉ
 ਬਾਲਿਹਰੀ॥੧॥ਗਾਉ॥ਚਹੁਦਿਸਭੁਭਰੀਬਿਖਿਆਬਿਖਹੁਰਮੰਤ੍ਰਪੁਖਗਰੁਗੀ॥ਤਬਦੇਇਗਬਓਕਰਿਅਪੁਨਾਜਿਉਜਲ
 ਕਮਲਅਲਪਚੀ॥੧॥ਹਉਨਾਹੀਕਿਛੁਮੈਕਿਆਹੋਸਾਸਕੁਮਹੀਕਲਪਾਰੀ॥ਨਾਨਕਭਯਾਪਾਰਿਓਹਿਪਾਛੈਰਾਖਸੀਤਸਦ
 ਕਾਰੀ॥੨॥੨॥੨੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ਅਬਮੇਹਿਸਰਬਉਪਾਵਬਿਰਕਤੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀ

੩੯

ਹਰਿਏਕਸਤੇ ਮੇਰੀ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਖੇ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾਣੀ ਗਾਏ ਨਾਨਕੀ ਤੁਮਰੀ ॥ ਦੇਖੁ ਮਧਰਸਰਬ ਕੁੰਠਾ ਕੁੰਠੀ ॥
 ਘਨਾ ਸੁਖ ਰਤੇ ॥੧॥ ਕ੍ਰਮ ਤੋ ਕ੍ਰਮ ਤੋ ਹਰਨ ਉਪਰਿ ਓਤ ਉਗਰ ਸਿਲਿਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥੩॥੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ॥
 ਅਬ ਮੋਹਿ ਲਗਾਇ ਓਹ ਰਿਟੇਕਾ ॥ ਗੁਰਦਾਇਆ ਲਰਏ ਸੁਖ ਰਾਈ ਅੰਧੁ ਲੈ ਮਾਦਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਏ ਮਰਿਆ
 ਨਤਿ ਮਗਨਿ ਮਲੀਆ ॥ ਖੁਧ ਬਿਗਸਬ ਬੇਕਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲਤ ਰੰਗ ਛੇਨ ਨ ਲੋਹੇ ਏਹਿ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁ ਰਭਾਏ ਏਕਾ ॥੧॥ ਜੁਤੇ
 ਉਠਿ ਓਤਿ ਹਰੀਆਇ ਓਸੁ ਰਾਇ ਕੈ ਏਕਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਦਿਸਾਇਆ ਏਓਸੁ ਥਾਈ ਪ੍ਰਾਣ ਪਤੀ ਹਰਿ ਸਮਕਾ ॥੨॥੪॥
 ॥੩॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਏਕੈ ਹੀ ਪ੍ਰਾਣ ਮਾਗੈ ॥ ਪੋਖਿਆ ਏਓਸਿ ਰਬ ਕਾਨ ਦੇਸਾ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ
 ਸਮ ਸਰਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਨੀ ਰੋਅ ਨਿਕਰੋਨ ਨ ਬਹੁ ਬਿਜਨਾ ਤਿਨਾ ਸਿਉ ਦਿਸਾਇਨ ਕਰੈ ਰੁਚੈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਚਾਰੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ
 ਮੁਖ ਏਰੈ ਜਿਉ ਅਲਕ ਮਲ ਲੋਕਾਗੈ ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਮਨ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਨ ਮੁਖ ਰਾਈ ਸਰਬ ਗੈ ॥ ਗੁਣ ਨ ਕਪੂਰ ਪਾਨੀ
 ਪਠਾਇ ਓਸਿ ਲਾਹੁ ਸਖਾਗਲ ਲਾਗੈ ॥੨॥੫॥੧੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ॥ ਅਬ ਮੋਹੈ ਠਾਕੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਸਾਧ
 ਬਿਪਾਲ ਰਾਇਆ ਲਰਏ ॥ ਏਹਿ ਦੁਸਟਾ ਬਿਗਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤੁਮਹੀ ਸਿਆਨੇ ਤੁਮਹੀ ਸੁਖ
 ਸੁਨਾਨਾ ॥ ਸਹਾਇ ਜੋਗ ਅਰਾਗਿਆਨ ਪਿਆਨਾ ॥ ਇਕਾਨਿ ਮਖਨ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਤੁਮਹੀ ਨਾਇਕ ਤੁਮਹੀ ਛੁਡੈ ਤੁਮਹੀ
 ਰਹੈ ਰੁਗਵਾਨਾ ॥ ਪਾਵਉ ਦੁਸੁ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦਕੁ ਰਖਾਨਾ ॥੨॥੬॥੧੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ॥
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਤਿਆਏ ਪ੍ਰਿਅ ਗਾ ॥ ਬਿਸਰਿ ਓਪਿ ਪਈ ਪਾਇ ਕੋਰਨ ਨ ਸਬਾਈ ਜੀਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ
 ਦੇ ਬਸਾਵਉ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਤ ਸੰਗਾ ॥ ਮੈਸੋ ਮਿਲਿ ਓਮ ਨੋ ਹਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖ ਪਾਏ ਮੁਖ ਮੰਗਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰਿਅ ਅਪਨ ਗੁਰ
 ਬਸਿ ਰਿਦੀ ਨ ਭੋਗ ਉਭੋਗ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਏਨਾ ਨ ਕਰ ਉਮੀਟਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇ ਓਪਾਰੰਗਾ ॥੨॥੩॥੧॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਕੇ ਹਰ ਸਨਕ ਉਕੁਰ ਬਾਨੀ ॥ ਬਚਨ ਨਾਦ ਮੇਰੇ ਸੁਣਨੁ ਪੂਰੇ ਦੇਹ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ
 ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੁਟਾ ਤੇ ਗੁਰ ਕਾਈ ਸੋਹਗ ਨ ਹਰਿ ਪਾਇ ਓਸੁ ਪਰਸੁ ਜਾਨੀ ॥ ਜਿਹ ਪਰਮਾਰਿ ਬੈਸਨ ਹੀ ਪਾਵਤ
 ਸੋ ਬਾਨਾ ਮਿਲਿ ਓਬਸਾਨੀ ॥੧॥ ਓਨ ਕੈ ਬਾਸਿਆ ਏਓ ਭਗਤਿ ਬਛਲਾ ॥ ਨਿਰਾਖੀਆਨ ਸੰਤਾਨੀ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਹ
 ਰਿ ਸੰਗ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਕੁ ਕੀਲਾ ਜਲੋਕਾਨੀ ॥੨॥੮॥੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ॥ ਅਬ ਮੋਹੈ ਪੰਚਾਤੇ ਸੰਗਤੁ ਏਨਾ
 ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਭਏ ਮਨ ਆਨੰਦ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੁਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖ ਮਥਾ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਪਰਿਆ ਅਨਿਕ ਰਾਖ ਸੁਰੁ ਏਨਾ
 ॥ ਬਿਖ ਮਗਾ ਰੁਕਹੁ ਪਹੁੰਚੈ ਨਾਹੀ ਸੰਤ ਸਾਨ ਬਭਾਏ ਲੁਟਾ ॥੧॥ ਬਹੁਤ ਬਜਾਏ ਮੇਰੇ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ਅਮੋਲ ਲਾਭ ਅਖੁ ਏਨਾ
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀਤ ਉਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਸੁਪੁ ਏਨਾ ॥੨॥੯॥੩੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ॥ ਅਬ ਮੋਹੈ ਠਕੁ
 ਕਸਿਉ ਮਨ ਲੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਰਾਨ ਹਰ ਪੂਰੈ ਏਹੀਆਉ ਰਝਾਇ ਓਕਿ ਉਜਲਾ ਮੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤ
 ਸਰਾਇਆ ਅਪਸ ਗਲ ਦੁਕੀਨਾ ॥ ਅੰਤੁ ਦਿਕਾਇ ਹਰਿ ਅਉਖ ਪਹੁੰਚੈ ਰੀਤਿ ਉਮੀਲਿ ਓਸ ਗਲ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥
 ॥੧॥ ਰਹਿ ਤੇਰਾ ਠਾਕੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਓਮੋਈ ਪ੍ਰਭ ਰੀਨਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਮੈਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹਰਿ ਰਗਤਿ ਰੰਗ ਰਖੀਨਾ ॥੨॥
 ॥੧॥੩੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ॥ ਰਾਮੋਹਨ ਸਭ ਕੀਅਤੇ ਰੇਤੁ ਤਾਰੀ ॥ ਛੁਟਿ ਸੀ ਪਾਗਿ ਮਖਾ ਕੇ ਰਾਤੇ ਕੋਟਿ ਰੁਮ

੩੩

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈਸਾ ਬਸੁ ਪੁ
 ਪਾਇਆਇ ਸੁਖ ਦਿਹਾਨੀ
 ਰਤੇ ॥

ਭਉਧਾਰਿ॥੧॥੧੭੭॥ਕਰਹਿਅਰਦਾਸਬਹੁਤਬੇਨਤੀਨਿਮਖਨਿਮਖਸਾਮਾਰਿ॥ਹੋਤੁਕਿਰਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਤਾਬਦੇਇਨਿ
 ਸਤਾਰਹਿ॥੧॥ਕਿਆਏਭੁਪਤਿਬਪੁਰੇਕਹੀਅਹਿਕੁਹਾਇਹਕਿਸਨੇਮਾਰਹਿ॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਰਾਖੁਖਦਤੇਸਭਨਾਨਕਜਗਤਤਮਾਰਹਿ
 ॥੨॥੧੧॥੨੪॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ਅਬਮੋਹਿਧਨੁਪਾਇਓਰਿਨਾਮਾ॥ਭਏਅਚਿੰਤਤ੍ਰਿਸਨਸਭਬੁਝਿਪੈਇਹੁਲਿਖਿਓ
 ਲੇਖੁਮਥਾਮਾ॥੧॥੧੭੭॥ਏਨਤਏਨਤਭਾਇਓਬੈਰਾਗੀਠਿਰਿਅਏਓਦੇਹਿਗਿਰਾਮਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਸੁਦਾਇਹੋਜੇ
 ਰਿਓਬਿਰਓਓਲਿਅਗਾਮਾ॥੧॥ਅਨਬਾਪਰਬਨਜੋਕਰੀਅਹਿਤੇਤੇਦੁਖਸੁਆਮਾ॥ਗੋਬਿੰਦੁਜਨਕੇਨਿਰਭੈਬਾਪਾਰੀ
 ਹਰਿਰਾਸਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਾ॥੧੨॥੩੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ਮੇਰੇਮਨਮਿਸਟਲਗੇਪ੍ਰਿਅਬੇਲਾ॥ਗੁਰਬਾਪਕਰਿਪ੍ਰਭ
 ਸੇਵਾਲਾਏਸਦਾਇਆਲਹਿਓਲਾ॥੧॥੧੭੭॥ਪ੍ਰਭਤੂੰਠਾਕੁਰਸੁਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਮੇਹਿਕਲਤ੍ਰਸਹਤਿਸਭਗੇਲਾਮਾ
 ਦੁਤਲੁਸਭਤੁਪੈਤੁਤੈਇਕਨਾਮੁਤੇਰਾਮੇਓਲਾ॥੧॥ਜੇਤਖਤਿਬੈਸਾਲਹਿਤਉਦਸਤੁਮਰੇਘਾਸਬਛਾਵਹਿਕੇਤਕਬੇਲਾ
 ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪੁਰਖਬਿਧਤੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਹਿਅਤੇਲਾ॥੧੩॥੩੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ਰਸਨਚਮਕਤਗੁਦ
 ਸੇਹੀਏਕਨਿਮਖਉਪਾਇਸਮਾਵੈਦੇਖਿਰਹਿਤ੍ਰਮਨੇਹੀ॥੧॥੧੭੭॥ਨਿਸੁਸੁਟਿਐਮਨਿਹੋਇਹਸਅਤਿਰਿਦੇਮਾਨਦੁਖਜੋਤ
 ॥ਸੁਖਪਾਇਓਤੁਖਦੁਰਿਪਰਾਇਓਬਾਇਆਈਪ੍ਰਭਤੇਹੀ॥੧॥ਕਿਲਾਵਖਗਏਮਨੁਨਿਰਮਲਹੋਈਹੋਗੁਰਕਾਨੇਮਾਇਆਦੇਹੀ॥
 ਕੁਨਾਨਕਮੈਸੋਪ੍ਰਭਪਾਇਆਕਰਦਕਾਰਣਸਮਰਬੋਹੀ॥੨॥੧੪॥੩੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ਨੈਨਦੇਖਿਓਚਲਤੁਤ
 ਮਾਸਾ॥ਸਭਹੁਦੁਰਸਭੁਤੇਨੇਰੇਅਗਮਾਮਗਮਘਟਿਦਾਸਾ॥੧॥੧੭੭॥ਅਭੁਲਨਭੁਲੈਲਿਖਿਓਨਚਲਾਵੈਮਤਾਨਕਰੇ
 ਪਰਾਸਾ॥ਖਿਨਮਹਿਸਜਸਦਗਬਿਨਾਹੋਗਤਿਵਛਲਗੁਦਤਸਾ॥ਅੰਧਕੁਪਮਹਿਦੀਪਕੁਭਲਿਓਗੁਰਿਦੈਕੀਓਪਰ
 ਗਾਸਾ॥ਕੁਨਾਨਕਦਨਸੁਪੇਖਸੁਖਪਾਇਆਸਰਪੁਰਨਹੋਈਅਸਾ॥੨॥੧੫॥੩੮॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥
 ਚਰਨਹਿਗੋਬਿੰਦਮਾਗਸੁਰਾਵਾ॥ਅਨਮਾਗਜੇਤਾਕਿਛੁਪਾਈਐਤੇਤੇਹੀਦੁਖਹਾਵਾ॥੧॥੧੭੭॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏਦਰਸੁਪੇ
 ਖੇਹਸਤਪੁਨੀਤਟਹਲਾਵਾ॥ਹਿੰਦਪੁਨੀਤਰਿਦੈਹਰਿਬਸਿਓਮਸਤਕਪੁਨੀਤਸੰਤਪੁਰਾਵਾ॥੧॥ਸਰਬਨਿਧਨਨਾਮਹਰਿ
 ਹਰਿਕੈਨਿਸੁਕਰਮਲਿਖਿਆਤਿਨਿਪਾਵਾ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਪੁਰਾਕੇਓਓਸੁਖਸੁਜੇਅਨਦਬਿਹਾਵਾ॥੧॥੧੬॥੩੯॥
 ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ਪਿਆਏਓਅੰਤਬਾਰਨਾਮੁਸੰਖਾਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਨਪੁਰੈਤਹੰਤਹੰਤੁਰਖਾ॥੧॥੧੭੭॥
 ਅੰਧਕੁਪਗ੍ਰਹਮਹਿਤਿਨਸਿਮਰਿਓਨਿਸੁਮਸਤਕਿਲੇਖਾਉਖਾ॥ਖੁਲੇਬੰਧਨਮੁਕਤਿਗੁਰਕੀਨੀਸਭਤੁਤੈਤਹੀਦਿਖਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਮੁਪੀਅਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਆਘਾਏਰਸਨਚਖਾ॥ਕੁਨਾਨਕਸੁਖਸੁਜਮੈਪਾਇਆਗੁਰਲਾਹੀਸਗਲਤਿਖਾ॥੨॥੧੭॥੪੦॥
 ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੋਪ੍ਰਭੁਪਿਆਏਆ॥ਭਾਇਓਕਿਪਾਲਦਾਇਆਲਦੁਖਭੰਜਨਲਗੈਨਤਤੀਕੁਹਾਇਆ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਸਾਸਸਾਸੁਹਮਲੇਤੇਤੇਹੀਗੁਨਗਾਇਆ॥ਨਿਮਖਨਾਬਿਛੁਰੈਘਨੀਨਾਬਿਸਰੈਸਦਸੰਗੇਨਤਨਾਇਆ॥੧॥ਹਉਬ
 ਲਿਖਲਿਖਲਿਖਲਿਚਰਨਕਮਲਕਉਬਲਿਖਲਿਗੁਰਸਾਇਆ॥ਕੁਨਾਨਕਕਾਤੁਪਰਵਾਹਾਜਉਸੁਖ ਸਾਗਰਮੈਪਾਇ
 ਆ॥੨॥੧੮॥੪੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ਮੇਰੇਮਨਸਬਦਲਗੇਗੁਰਮੀਠਾ॥ਖੁਲਿਓਕਰਮੁਭਾਇਓਪਰਗਾਸਾਘਟਿਘਟਿਹਰਿ
 ਰਿਡੀਠਾ॥੧॥੧੭੭॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਜੁਨੀਸਿਰਬਬਾਨਘਟਿਬੀਠਾ॥ਭਾਇਓਪਰਾਪਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾਬਲਿਖਲਿਖੁਰਚਰਣੀਠਾ

੩੭

ਸੰਤ

ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਰਣਮੁਖਲਾਗੀਕੀਏਸਗਲਤੀਰਥਮਨੀਠਾ॥ ਕੁਨਾਨਕਰੰਗਚਲੁਲਭਏਤੇਹਰਿਗੁਨਲਏਮੰਜੀਠਾ॥ ੨॥
੧੯॥ ੪੩॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਸਥੋ॥ ਨਿਮਖਚਰਨੁਪ੍ਰਗੀਅਰੈਬਸਿਓਸਗਲਭੂਖਮੇਰੀਲਾ
ਬੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਗੁਣਨਾਇਕਰਾਕੁਰਸੁਖਸਮੁਹਿਸਭਨਾਬੋ॥ ਏਕਾਸਮੇਹਿਤੇਰੀਸੁਆਮੀਅਉਰਦੁਤੀਆਆਸ
ਬਿਰਾਬੋ॥ ੧॥ ਨੈਣਦਿਪਤਾਸੇਦੇਖਰਸਾਵਾਗੁਰਕਰਧਰੇਮੇਰੈਮਥੋ॥ ਕੁਨਾਨਕਮੈਅਤੁਲੁਸੁਖਪਾਇਆਜਨਮਮਰਦਭੈਲਾਬੋ॥
੨॥ ੨੦॥ ੪੩॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਰੇਮੁਕੇਆਨਕਾਹੇਕਤਾਈ॥ ਸੰਗਮਨੇਹਰਾਮੀਸ੍ਰਿਤੁਹੈਰੇਭੂਲਭੂਲਾਬਿਖੁਖਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਪ੍ਰਭਸ੍ਰਿਤਚਤੁਰਾਨੁਪਾਬਿਧਾਤੇਤਿਸੁਸਿਉਚਰਨਹੀਰਾਈ॥ ਮੋਤੀਸਿਉਬਾਵਰਮਨੁਮੋਹਿਓਭੁਠਗਉਰੀਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
ਓਕਿਰਪਾਲਦਾਇਆਲਦੁਖਹਰਤਾਸੰਤਨਸਿਉਬਾਨਿਆਈ॥ ਸਗਲਨਿਧਾਨਘਰੇਮਹਿਪਾਏਕੁਨਾਨਕਜੋਤਿਸਮਾਈ॥
੨॥ ੨੧॥ ੪੪॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਓਮੀਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਚੀਤਪਹਿਲਰੀਆਜੋਤਉਬਚਨੁਦੀਓਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਤਉਮੈਸਾਜਸੀ
ਗਰੀਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮਭੂਲਹਿਤੁਮਸਦਾਅਭੂਲਾਹਮਪਤਿਤੁਮਪਤਿਤਉਧਰੀਆ॥ ਹਮਨੀਗਬਿਰਖਤੁਮਮੈਲਾਗਰਾਨ
ਸੰਗਸਿੰਗਬਸਰੀਆ॥ ੧॥ ਤੁਮਨੀਭੀਰਪੀਰਉਪਕਾਰੀਹਮਕਿਆਬਪੁਰੇਜੰਤਰੀਆ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਮਿਲਿਓਤਉਮੈ
ਰੀਸੁਖਸੇਜਰੀਆ॥ ੨॥ ੨੨॥ ੪੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨਓਇਰਿਨਪ੍ਰੰਨਪਰਵਾਨਾ॥ ਸਠਲਤੇਘਰੀਸੰਜੋਗਸੁਹਾਵੈਸਤਿ
ਗੁਰਸੰਗਭੀਆਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧੰਨਸੁਭਾਗਧੰਨਸੋਹਗਾਧੰਨਦੇਤਜਿਨਮਾਨਾ॥ ਇਤਨੁਤੁਮਰਾਸਭਗੁਰੀਧਨੁਤੁਮਰਾਹੀਉਕੀਓ
ਕੁਰਬਾਨਾ॥ ੧॥ ਕੋਟਿਲਾਖਰਾਜਸੁਖਪਾਏਇਕਨਿਮਖਪੇਖਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ॥ ਜਉਕਹੁਮੁਖਹੁਸੇਵਕਾਇਹੁਬੈਸੀਐਸੁਖਾਨ
ਕਅੰਤੁਨਜਾਨਾ॥ ੨॥ ੨੩॥ ੪੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਅਬਮੇਰੇਸਤਾਦੁਖਗਾਇਆ॥ ਅਉਰਉਪਾਵਸਗਲਤਿਆਗੀਛੋਰੇ
ਸਤਿਗੁਰਸਰਦਿਪਇਆ॥ ੧॥ ਸਰਬਸਿਧਕਾਰਜਸਭਸਵਰੇਅਹੋਗਸਗਲਹੀਖਾਈਆ॥ ਕੋਟਿਪਰਾਧਾਥਿਨਮਹਿਖਉਭਈ
ਤੈਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥ ੧॥ ਪੰਚਰਾਸਗੁਰਦਸਿੰਗਤਿਕੀਨੇਮਨਨਿਹਚਲੁਨਿਰਭਾਇਆ॥ ਆਇਨਾਦੈਕੰਤਹੀਛੋਲੈਬਿਰਨਾ
ਕਰਾਇਆ॥ ੨॥ ੨੪॥ ੪੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭਮੇਰੋਇਤਉਤਸਦਾਸੁਹਾਈ॥ ਮਨਮੋਹਨਮੇਰੇਜੀਅਕੋਪਿਅਰੋਕਵਨ
ਕਹਾਗੁਨਗਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੇਲਖੇਲਾਇਲਾਡਲਭਵੈਸਦਾਸਦਾਅਨਦਾਈ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਬਾਰਕੀਨਿਆਈਜੋਸੇਮਾਤਪਿਤਾਈ॥
੧॥ ਤੇਸਾਬਿਨੁਨਿਮਖਨਹੀਰਹਿਸਕੀਐਬਿਸਰਿਨਕਬਹੁਜਾਈ॥ ਕੁਨਾਨਕਮਿਲਸੰਤਸੰਗਤਿਤੇਮਗਨਭਏਲਿਦਲਾਈ॥
੨॥ ੨੫॥ ੪੮॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਅਪਨਾਮੀਤਸੁਆਮੀਗਾਈਐ॥ ਆਸਨਅਵਰੁਕਾਹੁਕੀਕੀਜੈਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭਾਧਿਆ
ਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣਜਿਸਹਿਘਰਿਤਿਸਹੀਸਰਦੀਪਾਈਐ॥ ਤੇਸਹਿਤਿਅਗਮਾਨੁਖਜੋਸੇਵਹੁਤਉਲਾ
ਜਲੋਨਹੋਇਨਾਈਐ॥ ੧॥ ਏਕਓਟਪਕਰੀਠਕੁਰਕੀਗੁਰਮਿਲਿਮਾਤਿਬੁਧਿਪਾਈਐ॥ ਗੁਣਨਿਪਾਨਨਾਕਪ੍ਰਕੁਮਿਲਿਆਸਗਲ
ਚੂਕੀਮੁਹਤਾਈਐ॥ ੨॥ ੨੬॥ ੪੯॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਓਟਸਤਾਦੀਪ੍ਰਭਨੀਉਮੇਰੈ॥ ਦਿਸਟਿਨਾਦਉਅਵਰੁਕਾ
ਹੁਕਉਮਾਣਮਹਤਪ੍ਰਭਤੇਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗੀਕਉਕੀਓਪ੍ਰਭਅਪੁਨੈਕਾਛਲੀਆਬਿਖੁਖੇਰੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਨਾਮੁਅਉਖਧਸੁਖ
ਦੀਨੋਜਾਇਪਾਈਆਗੁਰਪੈਰੈ॥ ੧॥ ਕਵਨਉਪਮਾਕਹਉਏਕਮੁਖਨਿਰਗੁਣਕੇਰਤੇਰੈ॥ ਕਾਟਿਸਿਲਕਜਉਅਪਨਾਕੀਨੋਨਾਨਕਸੁਖ
ਘਨੇਰੈ॥ ੨॥ ੨੭॥ ੫੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭਸਿੰਮਗਤਿਦੁਖਾਬਿਨਾਸੀ॥ ਕਾਟਿਓਕਿਰਪਾਲਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾਹੋਈਸ
ਗਲਖਲਾਸੀ॥ ੧॥

ਰਹਾਉ)

ਰਹਾਉ ਅਵਰਨ ਕਉ ਬੁਝੈ ਪੁਰਖਿ ਨ ਕਉ ਕੇ ਕਿਸ ਪਹਿਜਾ ਸੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਣਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਕੁਸਤਿ ਕਿਛੁ ਤੁਮਹੀ ਪਾਸੀ ॥
੧ ॥ ਰਾਬ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪੁਰਖ ਅਪੁਨੇ ਸਦਾ ਸੀਵਨ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ॥ ਕਹੁ ਨ ਕਮਨਿ ਅਨੰਦ ਭਇਆ ਹੈ ਕਾਟੀ (ਜਮਕੀਛਾ ਸੀ) ॥ ੨ ॥
੨੮ ॥ ੫੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਜਤ ਕਤ ਤੁਝ ਹਿਸਮਾਰੈ ॥ ਰਾਖਾ ਰਿਕਦੀ ਨ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਜਿ
ਉ ਜਨ ਹਿਤਿ ਉਪਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਭੁਖੇ ਤਬ ਭੋਜਨੁ ਮਾਰੈ ॥ ਅਘਾਏ ਸੁਖ ਸਘਾਰੈ ॥ ਤਬ ਅਰੋਗ ਜਬ ਤੁਮ ਸੀਗੇ
ਬਸ ਤੇ ਫੁਟ ਕਤ ਹੋਇ ਰਵਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਕਵਨ ਬਜੇ ਰੋਦਾ ਸਦਾ ਸਨਕੇ ਬਾਪੁ ਭਾਪਨ ਹਾਰੈ ॥ ਨਾ ਮੁੱਖਿ ਸਰੈ ਤਬ ਜੀਵਨ ਪਾ
ਈ ਮੇਰੇ ਬਿਨ ਤੀਨ ਕਹਿਹਿ ਸਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ੨੯ ॥ ੫੨ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਤੇ ਭੈ ਭਉ ਦੁਰ ਪਛਾਇਓ
ਲਾਲ ਦਇਆ ਲਗੁ ਲਾਲ ਲਾਲ ਲਾਲੇ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਾ ਤਿ ਕਮਾਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ
ਕਤ ਹੁਪਾਇਓ ॥ ਰਹਤ ਉਪਾਧਿ ਜਮਾਧਿ ਖੁਆਸਨ ਭਗਤ ਵਡੁ ਲਾਗੇ ਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋ ਭਾਸੈ
ਦਾਸ ਹਿਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥ ਕਰਨਾ ਅਪਕਰਾਵਨ ਅਪੇ ਕਹੁ ਨ ਕਮਾਧਿ ਅਪਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੩੦ ॥ ੫੩ ॥
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਮਨ ਹਿਆਧਾਰੈ ॥ ਜਿਨ ਦੀਅਤਿ ਸਕੈ ਕੁਰਬਾਨੈ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਨ ਮੋਕਾਰੈ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਝੀ ਤਿਸ ਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਰੇਲਾ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖਾਰੈ ॥ ਅਮਾਇ ਨ ਜਾਇ ਬਸੈ ਇਹ ਠਹਰਨ ਹਾਮ
ਸਨ ਨਿਰੰਕਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਏਕੈ ਪਰਗਟੁ ਏਕੈ ਗੁਪਤੁ ਏਕੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਰੈ ॥ ਆਦਿ ਮਥੀ ਅੰਤ ਪੁਰਖੋਈ ਕਹੁ ਨ ਕਸਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ੨ ॥
੫੪ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਜਾਇ ਘਰੀ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਪੁ ਕੇ ਪੁਰਨ ਜਾ ਕੈ ਚਖਹੈ ਹਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਗਲੁ
ਪਪ੍ਰਨ ਜੀਵਨ ਪਾਸਿ ਮਗਤਿ ਅਨਦਘਨਾ ॥ ਵਡੁ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗੇ ਗੁਨ ਰਸਨਾ ਕਵਨ ਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਨ ਪਾਵੈ ਤਾਮਾ ਪਾਵੈ ਤਾਪ
ਵਿਤ ਸੁਨਨ ਕਰਨ ਹਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਜਾਮਹਿ ਸੰਤੁ ਮਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ੫੫ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਪਤੀ
ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਤੁਮਹੀ ਪ੍ਰਤਪਾਲਕਾ ਸਿਤ ਮੰਡਲਾਇ ਕਤੁਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਹਿ ਪਿਤਾ ਤੁਮਹੀ ਫੁਨਿ ਮਾਤਾ ਤੁਮਹਿ ਮੀਤਰਿ
ਰਕੁਤਾ ॥ ਤੁਮ ਪਰਵਰਤੁ ਮਹਿ ਯਾਗੁ ਤੁਮਹਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਹਿ ਬੀਜੀਨਾ ਤੁਮਹਿ ਜੀਨਾ ਤੁਮਹੀ ਮੂਲ ਲਾਗੁ ॥ ਤੁਮਹਿ ਪਾ
ਜਾਤ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਰਉ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨੇਹ ਲਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ੩੩ ॥ ੫੬ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਤੁ ਕਾਹੁ ਅਪਨੇ ਹੀ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਜੇਕਹੁ
ਕੋ ਰੋਹੋਂਦੁ ਠਕੁਰ ਹੀ ਪਹਿਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨੇ ਪਤਿ ਦੁਖ ਅਪਨੇ ਪਤਿ ਸੁਖ ਅਪਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਬਿਰਥਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ਮਨੁ ਅਪੁਨੇ ਪ
ਤਿਤ ਨਾ ਅਪਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਅਰਥਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਨਹੀ ਗਾਨ ਜੋ ਬਨ ਧਨੁ ਮਿਲਖਾ ਕਿਨਹੀ ਬਾਪ ਮਹਿ ਤਾਗੀ ॥ ਸਰਬ ਬੋਕਨਾਨ ਕਹੁਰਾ ਪਾਏ ਪੁਰਨ
ਆਸਹਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੩੪ ॥ ੫੭ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੁਠੇ ਮਾਇ ਅਕੋ ਮਦੁ ਮਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮੋਹੁ ਦੁਰਕ ਰਿਬ ਪੁਰੇ ਸੀਗਿ ਹੋ ਪਾਚ ਜਿਨਾ
ਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥੀ ਆਗਨ ਜੋ ਬਨੁ ਅਰਉ ਮੇਰੇ ਮੀਰ ਮਲਕ ਅਰੁ ਖਾਨਾ ॥ ਮਿਥੀ ਆਕਾ ਪਰਸੁਰੀ ਪਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਿਥੀ ਅਭੋਜਨ ਪਾ
ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਦੀਨ ਚੰਦੋਰਾ ਸਦਾ ਸੋਰੇ ਸੰਤ ਕੀ ਸਾਥਨਾ ॥ ਮਾਗਨ ਮਾਗਉ ਹੋਇ ਮਚਿਤਾ ਮਿਲਿਨਾਨ ਕ੍ਰੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩੫ ॥ ੫੮ ॥
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੀ ਇਤਨੀ ਕਛੁ ਨ ਸਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਕਾਜ ਅਨਿਕ ਪਾਵਰਤ ਉਗਛੈ ਓਅਨ ਜੀਨਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਥਿ
ਸਚਾਰ ਕੇ ਦੀਸਹਿ ਸੰਗੀ ਉਠਾਨੀ ਨਹ ਭਾਗੀ ॥ ਤਿਨ ਸਿਉ ਰਾਖਮਾ ਰਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਜੇਕਾ ਮਨ ਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਉ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਮੇਰੇ
ਨਾਹ ਮੇਰੇ ਬਸਿ ਚਾਰੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੁਰ ਮੰਤਨ ਸੰਗ ਉਪਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੩੬ ॥ ੫੯ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮੇਤਨੀਮੇਤਰਹੈਨੇਤੋਰੀ। ਜਾਪਕਸਿਪਸਗਲਕੀਪਿਅਰੀਤੁਟੈਨਕਾਤੁਤੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਟਸਾਸਤੁਉਰਗਤਿਰਸਨਤੀਰਬਗਵਨ
ਨਬੋਰੀ। ਪੁਨਾਰਕੁਬਰਤੇਮਤਪੀਆਉਤਾਗੈਲਨਛੋਰੀ॥੧॥ਅੰਧਪੁਮਹਿਪਾਤਿਤੁਤੋਤਜਗੁਸੰਤਤੁਕਰਪੁਰਮਗਤਿਮੋਰੀ। ਸਾ
ਪਸੰਗਤਿਨਾਨਕਗਾਇਓਮੁਕਤਾਦਰਸਨਪੇਖਤਰੋਰੀ॥੨॥੧੭॥ ੬੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ਕਰਕਰਤਿਰੇਖਾਟਖਾਟਲੀ। ਪਵਨ
ਅਠਾਰਤੋਰਾਮਰੇਅਤਿਜਨਗੀਤੋਰੀਮਾਟਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉਉਤਿਗਰਿਓਉਤਾਲਿਧਾਰਿਓਜੈਸੇਬਾਸਾਮਾਸਦੇਤੁਝਾਟਲੀ। ਦੇਵਨਤ
ਰਬਿਸਾਰਿਓਅੰਧਲਾਜਿਓਜਛਰੀਉਰਗਰੈਬਹਿਤਾਟਲੀ॥੧॥ਸਦਾਬਿਕਾਗਬਿਕਾਰਝੂਠਰਸੁਨਾਨਾਨੋਤਤਰੀਰਬਾਟਲੀ। ਕੁ
ਨਾਨਕਸਮਝੇਗੇਇਅਨੇਆਨੁਕਾਉਖੁਲੈਤੇਗਗਾਟਲੀ॥੨॥੩੮॥ ੬੧ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਨੀਸੰਗਤੁਹਰੈਜਾਨਿਓ।
ਕੋਟਿਜੋਧਉਆਕੀਬਾਤਪੁਛੀਐਤਾਰਗਾਹੀਮਾਨਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ। ਕਵਨਮੂਲਪ੍ਰਾਨੀਕਾਕੀਐਕਵਨਪੁਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿਓ।
ਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੁਰਈਮਾਟੀਸੰਗਦੁਲਭਦੇਤਬਖਾਨਿਓ। ਤੁਮਤੇਸੇਵਤੁਮਤੇਜਪੁਤਾਤੁਮਤੇਤਤਪਛਾਨਿਓ। ਕਰੁਮਸਤਕਧਰਕੀਜੇ
ਵਰੀਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਨਿਓ॥੨॥੩੯॥ ੬੨॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਰੀਓਸੇਵਕਕੋਨਾਮਾ। ਮਾਨਸੁਕਾਕੋਬਪੁਰੋਕਾਈਜਾਕੇ
ਗਾਖਾਰਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ। ਆਪੁਮਹਾਨੁਆਪੇਪੰਚਾਮਾਪਸੇਵਕਕੈਕਾਮਾ। ਆਪੇਸਗਲੇਦੁਤਾਬਿਦਰੇਠਕੁਰਅਤਿਰਜਾਮਾ॥੧॥ਅ
ਪੇਪਤਿਰਾਖੀਸੇਵਕਕੀਆਪਕੀਓਬੰਧਨਾ। ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸੇਵਕਕੀਗਥੈਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਭਾਨਾ॥੨॥੪੦॥ ੬੩॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫
ਤੁਮੇਰੇਮੀਤਸਖਾਧਰਿਪ੍ਰਾਨਾ। ਮਨਪਨੁਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭਤੁਮਗਾਈਤੁਨਸੀਤੋਤੁਮਹੈਪਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ। ਤੁਮਹੀਦੀਏਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ
ਤੁਮਹੀਦੀਏਮਾਨਾ। ਸਦਾਸਦਾਤੁਮਹੀਪਤਿਗਖਤੁਅਤਿਰਿਜਾਮੀਜਾਨਾ॥੧॥ਸਿਨਸੰਤਨਾਨਿਆਤੁਠਾਕੁਰਤੇਆਏਪਰਵਾਨਾਜਨਕਾ
ਸੰਗਪਾਈਐਵਠਭਾਗੀਨਾਨਕਸੰਤਨਕੈਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੪੧॥ ੬੪॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ਕਰਤੁਗਤਿਦਾਇਆਲਸੰਤੁਮੇਰੀ
॥ਤੁਮਸਮਰਥਕਾਰਨਕਰਨਾਤੁਦੀਤੁਮਹੀਜੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ। ਜਨਮਨਾਮਕੋਬਿਖਛੀਤੁਮਤੇਸੁਮਤਿਸੰਗਤੁਮਹੈਪਾਈ। ਅਨਿਕਜੋ
ਨਿਕੁਮਤੇਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਤਿਸਾਸਿਸਾਸਪਰਿਗਾਈ॥੧॥ਜੋਜੋਸੰਗਮਿਲੇਸਾਸੁਕੈਤੇਤੇਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾ। ਕਰੁਨਾਨਕਜਾਕੇਵਠਭਾਗਤਿਨਨ
ਮਪਦਾਰਥਜੀਤਾ॥੨॥੪੨॥ ੬੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ਠਾਕੁਰਾਬਿਨਤੀਕਰਨਜਨਾਮਾਈਓ। ਸਰਬਸੁਖਅਨੰਦਸਤਜਰਸੁ
ਸੁਨਤਿਤੁਹਰੇਨਾਈਓ॥੧॥ਰਹਾਉ। ਕ੍ਰਿਪਾਨੀਯਾਨਸੁਖਕੇਸਾਗਰਜਸੁਸਰਮਹਿਜਾਕੋਛਾਈਓ। ਸੰਤਸੰਗਰੰਗਤੁਮਕੀਏਅਪਨਾਆਪ
ਦ੍ਰਿਸਟਾਈਓ॥੧॥ਜੈਨੇਤੁਸੰਗਸੰਤਨਕੀਸੇਵਦਰਸਨਝਰੀਕਿਸਾਈਓ। ਆਠਪਾਰਿਰਰਸਨਸੰਤਨਕਾਮੁਖਨਾਨਕਾਇਪਾਈਓ॥੨॥੪੩॥ ੬੬॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ਜਾਕੀਰਾਮਾਮਲਿਵਲਾਗੀ। ਸੁਨਨਸੁਰਿਦਸੁਹੇਲਾਸਤਜੇਸੇਕਤੀਐਵਠਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ। ਰਹਤਾਬਿ
ਕਾਰਆਲਿਪਮਾਇਅਤੇਅਤੰਬੁਧਬਿਬਿਤਿਅਗੀ। ਦਰਸਾਪਿਆਸਾਮਾਸਏਕਹਿਕੀਟੇਕਹੀਏਪਿਅਪਾਗੀ॥੧॥ਅਤਿਤਸੋਇਨਗਉਠ
ਬੈਸਨਅਤਿਤਸਤਬੈਰਾਗੀ। ਕਰੁਨਾਨਕਨਿਨਜਗਤੁਠਗਾਨਾਸੁਮਾਈਆਹਜਿਨਠਾਗੀ॥੨॥੪੪॥ ੬੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥
ਅਬਜਨਉਪਰਕੋਨਪੁਕਾਰੈ। ਪੁਕਾਰਨਕੋਜੋਉਦਮਕਰਤਾਗੁਰਪਰਮੇਸਰਤਾਕਉਮਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ। ਨਿਰਵੈਰੈਸੰਗਵੈਰੁਰਚਾਵੈਤਭਿ
ਦਰਗਤਉਤਰੈ। ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਪ੍ਰਕੀਵਡਿਅਈਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੈ॥੧॥ਨਿਰਭਉਰਦੇਸਗਲਭਉਮਿਟਿਆਠਰਨਕਮਲਅਪ
ਰੈ। ਗੁਰਕੈਬਨਜਪਿਓਨਾਉਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਿਭਾਈਓਸੰਸਾਰੈ॥੨॥੪੫॥ ੬੮॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਜਨਛੋਰਿਅਸਗਲਾਅ
ਪ੍ਰਾਨਿਓਜਾਨਹੁਤਿਉਰਖਹੁਸਾਈਪੋਖਿਜੀਵਾਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ। ਗੁਰਉਪਦੇਸਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਬਿਨਸਿਓਸਗਲਸੰਤਪੁ॥

ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਪੇਖਸਮਤਿਬੀਰਾਰਿਓਸਗਲਸੰਗਾਖਨਜਾਪੁ॥੧॥ਤਪਤਿਬੁਝੀਸਿਤਿਲਾਪਾਨੇਸੁਨਅਨਤਦਥਿਸਮਰੁਏਬਿਸਮਾਦ
ਅਨਤੁਕਏਮਾਨਕਮਨਿਸਾਰਾਪੁਰਨਪੁਰੇਨਾਦਾ॥੨॥੪੬॥੬੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਮੈਰੈਗੁਰਮੇਰੋਸੁਸਾਉਤਾਰਿਆ॥
ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਜਾਈਮੈਬਾਲਿਹਰੀਸਦਾਸਦਾਉਦਾਰਿਆ॥੧॥ਰਤਉਗੁਰਕਾਨਮੁਨਪਿਓਦਿਨੁਰਤੀਗੁਰਕੇਰਗਨਮਨਪਾਰਿਆ॥
ਗੁਰਕੀਪੁਰਿਕਰਉਨਿਤਮਨੁਕਿਲਾਇਖਮੈਉਉਤਾਰਿਆ॥੧॥ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਕਰਉਨਿਤਸੇਵਗੁਰਮਪਾਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਸਰਬ
ਭਲਾਈਨੇਗੁਰਪੁਰੈਨਾਨਕਗੁਰਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੨॥੬੭॥੭੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਸਿਮਰਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਾਨਗਤਿਪਾਵੈ॥ਮਿਟ
ਤਿਕਲੇਸਤਾਸਸਭਨਾਸੈਸਾਧਸੀਗੀਤੁਲਾਵੈ॥੧॥ਰਤਉਗੁਰਗਿਰਿਹਰਿਮਨੁਅਰਾਧੈਰਸਨਾਤਰਿਨਸੁਗਾਵੈ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾ
ਨੁਕਾਮੋਪਨਿਦਾਬਾਸਦੇਵਗੁਲਾਵੈ॥੧॥ਦਮੋਰਦਾਈਆਲਅਰਾਧਤੁਗੋਬਿੰਦਕਰਤਸੁਭਾਵੈ॥ਕੁਨਾਨਕਸਕੁਕੀਧੋਇਨਾ
ਹਰਿਹਰਿਰਸਸਮਾਵੈ॥੨॥੬੮॥੭੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨੇਗੁਰ ਪੂਰਬਾਲਿਹਰੈ॥ਪਰਗਟਪਰਤਾਪਕੀਓਨਾਮਕੋਰਾਖੇਰ
ਖਨਹਰੈ॥੧॥ਰਤਉਨਿਰਭਉਕੀਏਸੇਵਕਦਾਸਅਪੁਨੇਸਗਲੇਦੁਖਬਿਦਰੈ॥ਅਨਉਪਾਦਤਿਅਗਜਨਸਗਲੇਚਰਨਕਮਲਰਿਦ
ਧਾਰੈ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀਤਸਾਜਨਪ੍ਰਭਏਕੈਏਕਕਰੈ॥ਸਭਤੇਉਚਨਾਨਕਨ ਕੁਬਾਰਬਾਰਨਮਸਕਾਰੈ॥੨॥੬੯॥੭੨॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਬਿਨੁਹਰਿਓਕੋ ਕਠਾਬਤਾਵਹੁ॥ਸੁਖਸਮੁਤਕਰੁਦਾਮੈਕਰਤਾਤਿਸੁਪ੍ਰਕਸਦਾਧਿਆਵਹੁ॥੧॥ਰਤਉ
ਨਾਥੈਸੁਤਪਰੋਏਨਤਾਤਿਸਪ੍ਰਕਾਜਸੁਗਾਵਹੁ॥ਸਿਮਰਿਠਕੁਗਜਨਸਭਕਛੁਦੀਨਾਅਨਕਤਾਪਹਿਜਾਵਹੁ॥੧॥ਸਭਲੇਸੇਵਾਸੁਆ
ਮੀਮੇਰੇਕੀਮਨਬਾਛਤਭਲਪਾਵਹੁ॥ਕੁਨਾਨਕਲਾਭੁਲਾਹਲੈਚਲਤੁਸੁਖ ਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹੁ॥੨॥੭੦॥੭੩ ਸਾਰਗ
ਮਹਲਾ ੫॥ ਠਕੁਰਤੁਮਸਰਦਾਈਆਇਆ॥ਉਤਰਿਗਾਇਆਮੇਰੇਮਨਕਾਸੀਸਾਜਬਤੇ ਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਤਉ॥
ਅਨਬੋਲਤਮੇਰੀਬਿਭਾਜਾਨੀਅਪਨਾਨਾਮੁਨਪਾਇਆ॥ਦੁਖਨਹੇਸੁਖਸੀਤਜਿਸਮਾਏਅਨਦਮਨਦਗੁਣਗਾਇਆ॥੧॥ਥਤ
ਪਕਰਕਛਲੀਨੇਅਪਨੈਅੰਧਕੁਪਤੇਮਾਇਆ॥ਕੁਨਾਨਕਗੁਰਬੰਧਨਕਾਟੇਬਿਛੁਰਤਿਆਨਾਮਿਲਾਇਆ॥੨॥੭੧॥੭੬॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਗਤਿਠਾਕੀ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਘਤਿਸਾਧਨਜਥੇਨਤਥੇਨਤਕਾਰੀ॥੧॥ਰਤਉਸਿਵਬਿ
ਰੰਚਅਗਇੰਦ੍ਰਲੇਕਤਾਮਹਿਜਲਤੋਠਿਰਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਭੁਏਸੀਤਲਦੁਖਦਰਦੁਕਮਹਿਰਿਆ॥੧॥ਜੋਜੋਤਰਿਓ
ਪੁਰਾਤਨਵਤਨੁਭਗਤਿਭਾਇਹਰਿਦੇਵ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੀਤੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮਿਲੈਸੀਤਨਸੇਵਾ॥੨॥੭੨॥੭੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਜਿਹਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਬੋਲਕਥਾਸੁਨਿਹਰਿਕੀਉਚਰਤੁਪ੍ਰਭਕੋਨਾਉ॥੧॥ਰਤਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਤਪੁ
ਸੰਚਤੁਮਨਿਤਨਿਲਾਵਤੁਰਾਉ॥ਅਨਧਾਰਬਿਰੁਤਮਿਭਿਆਕਰਿਮਾਨਉਸਾਰਾਉਤੈਸੁਆਉ॥੧॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੁਕਤਕੋਰਤਾਏ
ਕਸਮਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਕੁਨਾਨਕਤਾਕੀਸਰਦਾਈਦੇਤਸਗਲਾਪਿਆਉ॥੨॥੭੩॥੭੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥
ਤੇਤੀਨੀਕਵਨਕਿਛੁਕਰਲੀ॥ਏਤੋਏਤਪਾਈਮਿਲਸੰਤਹੋਪਾਲਏਕਕੀਸਰਲੀ॥੧॥ਰਤਉਪੰਚਦੇਖਾਛਿਦ੍ਰਾਇਅਤਨਮ
ਹਿਬਿਖੈਬਿਆਧਕੀਕਰਲੀ॥ਆਸਅਪਾਗਦਿਨਸਗਲਾਖੇਗੁਸਤਜਾਤਬਲਜਰਲੀ॥੧॥ਅਨਾਥਤਨਾਥਦਇਆਲਸੁਖਸਾ
ਰਸਰਬਦੇਖਭੋਹਰਲੀ॥ਮਨਬਾਛਤਰਿਤਵਤਨਾਨਕਦਾਸਪੋਖਜੀਵਾਪ੍ਰਚਰਲੀ॥੨॥੭੪॥੭੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਠੀਕੇਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਰੁਸਾਦਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗਾਈਮੈਅਹਿਨਿਸਪੁਰਨਾਦਾ॥੧॥ਰਤਉ॥ਸਿਮਰਤਿਸੰਤਮਾਸੁਖ

ਪਾਈਐਸਿਫਾਇਸਗਲਾਬਿਖਾਦਾ। ਰਹਿਰਿਲਾਭਸਾਪਸੰਗਪਾਈਐਪਰਿਲੈਆਵੁਲਾਦਾ॥੧॥ ਸਭਤੇਉਚਉਚਤੇਉਚੋਅੰਤ
ਤੀਮਰਨਾ। ਬਰਨਸਾਕਉਨਾਨਕਮਹਿਸਾਪੇਖਰਹੇ। ਬਿਸਮਾਦਾ॥੨॥੫੫॥੭੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਅਭਿਓਸੁਨਪਤਨ
ਕਉਚਾਨੀ। ਨਾਮਾਵਿਸਾਰਲਗਾਹਿਅਨਲਾਲਗਾਬਿਰਥਾਜਨਮਪਰਾਣੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਮਝਾਮਰੇਤਚੇਤਮਨਮੇਰੇਕਥੀਸੰਤ
ਅਕਥਕਾਣੀ॥ ਲਾਭਲੈਪੁਰਿਰਿਦੈਅਰਧਪੁਰੁਟਕੈਆਵਲਜਾਣੀ॥ ਉਦਮਸਕਤਿਸਿਆਦਪਤਮਰੀਦੇਰਗਾਮੁਦਖਾਣੀ॥
ਸੇਈਭਗਤਰਹਿਸੇਲਗੇਨਾਨਕਜੋਪੁਰਭਾਣੀ॥੨॥੫੬॥੭੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਧਨਵੰਤਮਕੇਵਲਨਾਗੇ। ਸਾਂਝੀ
ਕਰਤਾਮੁਖਪਾਟੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਰਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛੋਰੁਪਤੁਰੇ। ਪੁਨਿਰਵੈਰਸੇਪੁਰਸੰਗਿਨਿਰੇ॥ ਸਚਪਾਦੁਲਾਤੁ
ਸਚਪਾਦੁਸੰਚੁਕਬਹੁਨਾਵਹੁਰੇ॥੧॥ ਖਾਤਖਰਚਤਕਛੁਨਿਪੁਟਤਨਾਹੀਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਗੇ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਸੋਭਾਸੰਗਜਾ
ਵਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਦੁਆਗੇ॥੨॥੫੭॥੮੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਹਿਕਵਨਅਨਾਥਵਿਚਾਰਾ। ਕਵਨਮੁਕਤੇਮਾ
ਨੁਖਕਰਿਆਈਪੁਰਤਾਪਤੁਰਾਗ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸਰਬਕੇਰਤੇਗੁਣਕਰੇਨਾਹਿਅਪਾਗਾ। ਸਭਕੇਪ੍ਰੀਤਮਸਰਬ
ਪ੍ਰਤਪਾਲਕਸਰਬਪਟਾਅਪਾਗਾ॥੧॥ ਕੋਇਨਜਾਨੈਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਅਪਾਹਿਏਕਪਸਾਗਾ। ਸਾਧਨਾਵਚੈਠਵਹੁਨਾਨਕਰੁਦਸਾ
ਗਰਪਰਉਤਾਗਾ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਆਵੈਰਾਮਸਰਣਿਵਨੁਕਾਗੀ॥ ਏਕਸਾਬਿਨੁਕਿਉਹੋਰਨਾਦੈਅਦ
ਰਉਪਾਵਤਿਆਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਬਚਕੁਮਅੰਗਧੇਰਹਿਰਿਸਾਪਸੰਗਸੁਖਪਾਈਆ। ਅਨਦਬਿਨੋਦਅਕਥਕਥਰ
ਸੁਸਰੈਸਹਜਿਸਮਾਈਆ॥੧॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਜੋਅਪਾਕੀਨੋਤਕੀਉਤਮਬਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਜੋਗਤੇਪੁਰਨਿਰਬਾਣੀ॥
੨॥੫੯॥੮੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਜਾਤੇਸਾਧੂਸਰਣਗੀ॥ ਸਾਂਤਿਸਹਜਿਮਨਭਾਈਓਪ੍ਰਗਸਾਬਿਰਥਾਕਛੁਨਰੀ॥
ਰਹਾਉ॥ ਹੋਰੁਕਿਰਪਾਲਨਾਮੁਦੇਹੁਅਪੁਨਾਬਿਨਤੀਏਹੁਕੀ॥ ਅਨਾਬਿਉਗਬਿਸਰੇਪੁਰਸਿਮਰਤਿਪਾਈਓਲਾਕੁਸੁਰੀ॥੧॥ ਜ
ਹਤੇਉਪਨਿਓਤੀਸਮੇਸੇਸਾਈਬਸਤੁਅਹੀ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਭਰਮਗੁਰਖੋਈਓਜੇਤੀਜੋਤਿਸਮਯੀ॥੨॥੬੦॥੮੩॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਰਸਨਾਰਾਮਕੋਜਸੁਗਾਉ॥ ਆਨਸੁਆਦਾਬਿਸਾਰਸਗਲੇਕੁਲੋਨਾਮਸੁਆਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਾ
ਸਾਇਤਿਰਦੈਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਹਿਨਿਰਮਲੁਬਹੁਕੋਨਿਨਆਉ॥੧॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਤੇਰਾਤ੍ਰੀਨਿਥਵੇਖ
ਉ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲਹਿਰਿਨਾਨਕਸਰਬਾਲਿਨਾਉ॥੨॥੬੧॥੮੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਬੈਕੁੰਠਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਿਤਧਿ
ਆਉ॥ ਮੁਕਤਪਦਾਰਥਸਾਧੂਸੰਗਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਤਮਕਥਾਸੁਣੀਜੈਸ੍ਰਵਣੀਮਾਈਆਕਰੁਗੁਰਗਵ
ਨਾ। ਆਵਤਜਾਤਦੇਉਪਖਪੁਰਨਪਾਈਐਸੁਖਾਬਿਸਾਮਾ॥੧॥ ਸੋਧਤਸੋਧਤਤਤਬੀਰਾਰਿਓਭਗਤਿਸਰੇਸਾਇਪੁਰੀ। ਕਰੁ
ਨਾਨਕਾਇਕਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਅਵਰਸਗਲਾਬਿਧਉਰੀ॥੨॥੬੨॥੮੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਸਾਰੇਸਾਤਿਗੁਰੁਦਾਗਾ। ਰਸ
ਦੇਖਸਗਲਦੁਖਨਾਸਹਿਚਰਨਕਮਲਬਾਲਿਹਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਪਰਮੇਸਰਸਾਤਿਸਾਧਨਨਨਿਚਲਹਰਿਕਾਉ॥ ਕੁਗਤਿਕੁ
ਵਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਅਬਨਾਸੀਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ ਅਗਮਅਗੋਚਹੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸਗਲਪਟਾਅਪਾਗੁ। ਨਾਨਕਵਾਹੁਦਾਹੁਕੁ
ਤਕਉਨਕਾਅਤਿਨਪਾਗੁ॥੨॥੬੩॥੮੬॥੮੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਮਨਮੇਰੈ। ਪੁਰਹਰਿਓਠਾਕੁਰਸੁਖਾਈ
ਨਿਕਾਟਿਬਸੈਸਕੁਨੇਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੰਧਨਤੇਰਰਾਮਲਿਵਲਾਈਸੰਤਸੰਗਬਨਿਆਈ॥ ਜਨਮਪਦਾਰਥਭਾਇਓਪੁਨੀਤਾਇਛੁ

ਸਗਲਪੁਨਾਈ॥੧॥ ਜਾਕ ਉਹਿ ਪਾਕਰੁ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਸੇਹਰਿ ਕਾਜੁ ਸੁਗਾਵੈ॥ ਅਠਪਹਿਰੇ ਥਿੰਨ ਗੁਨਗਾਵੈ ਜਨਨਾਨਕ ਸਦ ਬਾਲਿ ਜਾਵੈ॥
੨॥੬੬॥ ੨ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਜੀਵਨੁ ਤਉ ਗਾਨੀਐ ਹਰਿ ਪੇਖਾ ਕਰੁ ਪ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮਨ ਮੇਰੇ ਠੇਰੁ ਰੁਮ ਕੀਰੇਖਾ॥੧॥੨੭੭੭੭
ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਛੁ ਸੰਤਿ ਉਪਜਤਿ ਥਿੰਨ ਬਿਸਾਸ ਕਿਆ ਸੇਖਾ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਆਗਾ ਅਨੰਤ ਚਾਤ ਤਾਕੈ ਮੁਖ ਲਗੈ ਕਾਲੇਖਾ॥ ਜਾ ਕੇ ਗੰਧ
ਰਬ ਸੁਖ ਸੁਆਮੀ ਅਨਨ ਮਾਨਤ ਰੇਖਾ॥ ਨਾਨਕ ਰਸ ਮਗਨ ਮਨ ਮੇਰੇ ਓਪੁਰਨ ਅਰਥਾ ਬਿਸੇਖਾ॥੨॥੬੫॥ ੮ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਕੇ ਇਕੁ ਨਾਮੁ॥ ਕਲਾਮ ਲਵਗਾਧੋਤਿ ਬਿਨ ਅੰਤ ਰਿਕੋਟਿ ਰਾਨ ਇਸਨਾਨੁ॥੧॥੨੭੭੭੭ ਆਨ ਜੀਨਾ ਗਥਿ ਬਾ
ਸੁ ਮਘਾਲਤ ਬਿਨ ਹਰਿ ਠੇਕ ਟਾਗਿਆਨਾ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੁਟੈ ਜਗਦੀਸ ਭਜਨ ਸੁਖਾਧਿਆਨ॥੧॥੨੭੭੭੭ ਸੁਰਨ ਪੁਰਨ ਸੁ
ਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵੁ ਦੁਨਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵੈ ਬਿਨ ਸਨਾਈ ਅਭਿਮਾਨ॥੨॥੬੬॥ ੮ ਸਾਰਗਮ
ਹਲਾ ੫॥ ਪੁਰਤੁ ਸੇਈ ਜਿ ਪੁਰਕ ਉਲਾਗੈ॥ ਸੇਈ ਪੁਰੰ ਪਰ ਸੇਈ ਬਸੁੰ ਪੁਰ ਹਰਿ ਏਕ ਪੈਰ ਸੁਪਾਗੈ॥੧॥੨੭੭੭੭ ਬਲ ਬੰਦ ਕਰੈ
ਨਾਨੈ ਲਾਭੈ ਸੇ ਪੁਰਤਿ ਨਹੀ ਖੁਦਾ॥ ਸੁਆਰਥਾ ਤਿ ਆਗਾ ਅਸਾਰ ਬਹਿ ਓਨ ਹਿ ਸਿਮਰਿ ਓਪੁਰੁ ਰੁਕਾ॥੧॥੨੭੭੭੭ ਸੇਈ ਰਤੁ ਗਸਿ ਅਦਾ
ਪੀਠਿ ਤੁਸੇ ਸੁਗਾ ਸੇਦਾਨਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਨਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਓਨ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪਰਦਾਨਾ॥੨॥੬੭॥੬੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜੀਵਨਾ॥ ਬਿਖੈਰ ਸੁਤੋ ਗਾ ਅੰਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਨਾ॥੧॥੨੭੭੭੭ ਸੰਤ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰ
ਤਨਾ ਮਨ ਤਨੀਤ ਰਿਸੀਵਨਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਰੰਗ ਭਏ ਮਨ ਲਾਲਾ ਗਾਮਾ ਅਰਸੁ ਪੀਵਨਾ॥੧॥੨੭੭੭੭ ਨਿਉ ਮੀਨਾ ਨਲਾ ਬਿਉ ਉਰ ਬੁਨੇ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਸੰਗ ਲੀਵਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਾਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਹਰਿ ਬੁੰਦ ਪਾਨ ਸੁਖ ਬੀਵਨੀ॥੨॥੬੮॥੬੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਹੀਨ ਬੋਲਾ॥ ਜੇਤ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੇਤਾ ਸੁਖ ਬੰਧਨ ਨੀਜਾ ਲਾ॥੧॥੨੭੭੭੭ ਬਿਨ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਕ ਰਤ ਅਸੇਵਾ ਬਿਰਥ ਕਾਟੈ
ਕਾਣਾ॥ ਨਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੀ ਪਾਠੈ ਪਾਨਿ ਤਬ ਤੁ ਮੋਕਿ ਦੁਹੁ ਦਲੁ॥੧॥੨੭੭੭੭ ਰਾਖ ਲੇਹੁ ਸਾ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾ ਲਾ॥ ਸੁਖ
ਨਿਪਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪਾਨ ਮਾਣਾ॥੨॥੬੯॥੬੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਕੋ ਬਿਉਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰੁਕਾ
ਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੀਧੋਤਿ ਨਾਮ ਸੰਗਾ॥੧॥੨੭੭੭੭ ਸੁਵਨੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸਿਮਰਨ ਸੁਆਮੀ ਇਹ ਸਾਧ ਕੋ ਅਚਾਰਾ ਸਰਨ ਕਮਲ ਅ
ਸ ਬਿਤਰਿ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਆਪਾਗਾ॥੧॥੨੭੭੭੭ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਦਾਇ ਆਲ ਸੁਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਪਾਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨ ਉਚਰ
ਉਨਿ ਤਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਤਗਾ॥੨॥੭੦॥੬੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਹੀਨ ਮਾਤਿ ਬੋਲੀ॥ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਮਿ ਸਿਰੀਧ
ਰ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਤ ਅੰਧ ਦੁਖ ਪੋਗੀ॥੧॥੨੭੭੭੭ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤੁ ਲਾਗੀ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਬੁਝੇਰੀ॥ ਫੁਟ ਬਾਹਨ ਲਗੈ ਤਬ ਉ
ਨਿਉ ਗਾਗਰਨ ਲਛੇਰੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ਮਨੁ ਖਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਬੋਲੀ॥ ਨਾਨਕ ਰਸ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਨਨੇ
ਰੀ॥੨॥੭੧॥੬੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਤਿਤ ਵਉ ਵਾਅਉ ਸਰਮਨ ਮਾਰਿ॥ ਹੋਇ ਇਕ ਰਸਿ ਲਹੁ ਸੰਤ ਸਾਨ ਗੁਣ ਗੋ ਬਿੰਦਿ
ਤਗਾਹਿ॥੧॥੨੭੭੭੭ ਬਿਨ ਹਰਿ ਭਜਨ ਜੇਤੇ ਕਾਮ ਕਰੀ ਅਹਿ ਤੇਤੇ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ॥ ਪੁਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨ ਮੀਠੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰਨ
ਹਿ॥੧॥੨੭੭੭੭ ਜਪਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਕਰ ਮੁਖ ਸਾਧਨ ਤੁਲਨ ਕਛੁ ਮੈਲਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਮਨ ਬੇਧਿ ਓਚਰਨ ਹਿ ਸੰਗ ਸਮਾਹਿ॥੨
੭੨॥੬੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ॥ ਅਗੈ ਕੁਸਲੁ ਪਾਛੈ ਬੇਮ ਸੁਖਾ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਮੁ ਸੁਆ
ਮੀ॥੧॥੨੭੭੭੭ ਸਾਸਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਹਰਿ ਗਈਆ॥ ਬਿਸਰਨ ਜਾਈ ਨਿਮਖ ਰਿਹਵੇ ਤੇ ਪੁਰੈ ਗੁਮਿ ਲਾਇ

੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਥੇ ਰਾਸੁ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਜਤਿ ਦਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਏਕਾ ਲਿਖ ਪੁਰਾਨ ਸੁਰ ਭਉ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਤਕੈ ॥ ੨॥ ੭੩॥ ੬੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਜਾ ਕੈ ਗਮ ਕੇ ਬਾਲਿ ਹੋਇ ॥ ਸਗਲ ਮਨ ਰਬ ਪੁਰਨ ਤਾਹੁ ਕੇ ਦੁਖ ਨ ਥਿਆ ਪੈ ਕੋਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਜਨੁ ਰਗਤੁ ਰਾਸੁ ਨਿਜ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਦਿ
ਜੀਵਾ ਤਿਸੁ ਸੋਇ ॥ ਉਦਮ ਕਰ ਉਦਰੁ ਸੁਪੇਖ ਨ ਕੋ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੧॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰ ਉਦੁ ਸਰਨਾ ਹੋਇ ॥ ੧॥
ਰਾਨੁ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਅਪਨੇ ਕਉ ਚਰਨ ਜੀਵਾ ਸਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨॥ ੭੪॥ ੬੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਜੀਵਤ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਕਰੁਨੁ
ਪਾਗੇ ਪਾਲੁ ਬੀਠ ਲੋਥਿ ਸਰਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਰਤੁ ਮਰਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਨ ਦੁਜੀ ਨਾਇ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਖ ਤਿਉ
ਤੀਰਹੁ ਤੁਮਰਾ ਪੈ ਨੈਖਾਇ ॥ ੧॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਕੈ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ਬਹੁ ਨਿਜ ਨਾਮ ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜੀਉ
ਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥ ੨॥ ੭੫॥ ੬੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ਸੁਖ ਸਾਗਾ ਆਨ ਕਾ ਮਾਥਿ ਕਾ ਮਾਇਆ ਸਗਲ ਰੀਸ ਹਿਛਰਾ
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਤਿਤ ਪਾਨੀ ਨ ਰਕ ਘੋਰ ਗੁਬਾਹਾ ਅਧਿਕ ਜੋਨੀ ਕ੍ਰਿਮਾ ਤਿਹਾ ਰਿਓ ॥ ਤੁਸੁ ਤਬਾਹ ਬਾਗ ॥ ੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗ
ਤਿਵ ਛਲ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਜੋ ਤਿਨਾ ਨ ਕੁਦਾਨੁ ਮਾਯੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰਾ ॥ ੨॥ ੭੬॥ ੬੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥
ਬਿਰਾਜਤ ਰਾਮ ਕੇ ਪਰਤ ਪਾ ॥ ਆਧ ਬਿਆਧ ਉਪਾਧ ਸਭ ਨਾਸੀ ਬਿਨ ਸੇਤੀ ਨਿਤ ਪਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਪੁਰਨ ਸੁਆਸ ਕੁਝ ਸੋ
ਗ ਸੰਤ ਪ੍ਰਾਗੁ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਆਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤਨ ਆਤਮ ਧ੍ਰੁਪਾ ॥ ੧॥ ਕਾਮ ਰੋਪ ਲੋਕ ਮਰ ਮਤ ਸਰ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗ ਧਾਪਾ ਭਗਤ ਵਡ
ਭਭੈ ਕਾਟ ਨ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮਾਈ ਬਾਪਾ ॥ ੨॥ ੭੭॥ ੧੦੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਆਤਮਾ ਮੁਖਿ ਨੁਸੰ ਸਾਗਾ ਬਿਪਤਿ ਨ ਹੋਵ ਤਿਕੁ ਕਰ
ਆਸਾਇ ਤੁਲਾ ਗੋਬਿਧਿ ਆਛਾਗ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਇਠ ਗਉਰੀ ਆਪੁ ਕੁਲਾਇ ਭੰਜਨ ਮਤ ਬਾਹੋ ਬਾਗਾ ॥ ਰਿਕਾ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਮਖ ਨ ਸਿਮ
ਰਿਓ ਜਮ ਕੰਕਰ ਕਰਤ ਧ੍ਰੁਆਗ ॥ ੧॥ ਹੋਤੁ ਕਿਰਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੇਰਿ ਆਸੰਤ ਤਕੀਰਾ ਵਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਰਸ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਕੈ ਮਨ ਤ
ਕੋ ਮਾਧਾਗ ॥ ੨॥ ੭੮॥ ੧੦੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਮੈਲਾ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਗਤਿ ਨਿਪੁਰ ਸਾਚੈ ਆਪਿ ਕੁਲਾਇ ॥ ਆਬਿਧੈ ਠਗਉਰੀ
ਪੀਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨ ਮਥੁ ਮਤੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਬਿਤਿ ਨਹੀ ਕਤੁ ਪਾਈ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰ ਸਚ ਜਨ ਭੋਇ ॥ ਸੁਕਤ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ੧॥
ਰਾਖ ਲੇਤੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਖਿ ਬਰਤੈ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਭਵਨ ਲਉ ਤਰਿਓ ਪਾਗ ॥ ੨॥ ੭੯॥ ੧੦੨॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਰਮਣ ਕਉ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਬਾਦਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਿਆਈ ਐ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕੇ ਸੁਆਦਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮ
ਰਤਿ ਏਕੁ ਅਚੁਤ ਆਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨ ਸੇਮਾਇਆ ਮਾਦਾ ॥ ਸੁਜ ਅਨੰਦ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਦੀ ਬਹੁ ਰਿਨ ਭੋਇ ਬਿਖਾਦਾ ॥ ਸਨਕਾਦਿ ਕਬੂਰ ਮ
ਦਿਕ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਪ੍ਰਾਨ ਲਾਦਾ ॥ ਪੀਵਤ ਅਸਿਓ ਮਨੋ ਹਰ ਹਰਿ ਸੁਜਾਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ੨॥ ੮੦॥ ੧੦੩॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਕੀਨੇ ਪਾਪ ਕੇ ਬਹੁ ਕੋਟਿ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਨੀਬ ਕਤਿ ਨਹੀ ਕਤ ਤਨਾਹੀ ਛੋਟਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਬਜਗ ਬਿਖ ਬਿਆ
ਪੀ ਸਿਰ ਉਠਾਈ ਪੈਟਾ ॥ ਉਪਰ ਗਈ ਆਬਿਨ ਹਿਭੀਤ ਜਿਨ ਆਹਿ ਗਾਸੇ ਝੋਟਾ ॥ ੧॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਉਸਟ ਗਰਧ ਭੁਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਛੋਟਾ ॥ ਭੁਜ ਸਾਧ ਸੰ
ਗ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਕੁਨ ਲਾਗੈ ਛੋਟਾ ॥ ੨॥ ੮੧॥ ੧੦੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਅੰਧੇ ਧਾਵਹਿ ਬਿਸੁ ਕੇ ਗਟਾ ਕਾਨੈ ਨ ਸ੍ਵਦਨ ਸਰੀਰ ਸਭ
ਹੁਟਿ ਓਸਾ ਸੁਗਾਇ ਓਤਤ ਪਾਟਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਾਥ ਰਵਾ ਲੇਉਰੇ ਪੇਖ ਹਿਮਾਇ ਆਗਈ ਆਤਾ ॥ ਕਿਛਾ ਬਿਖ ਕਰਤ ਕਰਤ ਪ
ਛੁਤਾਵਹਿ ਕੋ ਬਹੁਨ ਸਾਕ ਹਿਛੋਟਾ ॥ ੧॥ ਨਿਰਕ ਜਮ ਦੁਤੀ ਆਇ ਸੰਘਾਰਿ ਓਦੈ ਦਹਿ ਮੂਰਤਿ ਪਰਮਾਟਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪ ਨ ਕਟਾਹੀ ਅਪ
ਸਕ ਉਲਾਈ ਮਨ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨ ਛੋਟਾ ॥ ੨॥ ੮੨॥ ੧੦੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਟੂਟੀ ਨਿਰਕ ਕੀ ਅਧਿਬੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਾ ਅ

ਪੁਸ਼ਾਮੀਬੇਖਕਓਅਗਏਪੁਤੀਮੀਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਸਕਾਕਹਿਅਕੋਇਨਸੁਣਈਕਹੀਨਬੈਸਦਪਾਵੈ॥ਈਤਾਦੁਖਅਗੈਨਰਕਭੁੰਦੈਬਤੁ
ਜੇਨੀਭਗਵੈ॥੧॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਾਈਆਖੰਡੀਬ੍ਰਹਮੰਡੀਕੀਤਾਅਪਣਾਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਨਿਰਭਉਕਰਤੇਕੀਅਨਦੁਮੰਗਲੁਗੁਣਗਾਇਆ
੨॥੮੨॥੧੦੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਤਿਸਨਾਚਲਤਬਤੁਪਰਕਾਗਾ॥ਪੁਰਨੋਤਨਕਤੁਬਾਤਹਿਅੰਤਪਰਤੀਤਾਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੀ
ਤਸੁਖੰਸੁਹਜਿਉਪਜੈਇਹੈਇਸੁਬਿਉਤਗਾ॥ਆਪਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਨੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜਿਨਾਗਾ॥ਸੀਸਰਸਾਗਰਦੁਖਾਬਿਅੰਧਰਾਸਲੇਵਤੁਤ
ਗਿ॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਦਾਈਨਾਨਕਸਰਸਦਾਬਲਿਤਗਾ॥੨॥੮੪॥੧੦੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਰੇਪਾਪੀਤੇਕਵਨਕੀਮਤਿਈਨਾ॥
ਨਿਮਖਘਗੀਨਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿਰੂਜਿਨਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਤਪੀਵਤਸਵੰਤਸੁਖੀਆਨਾਮਸਿਮਰਤੀਨਾ॥ਗਰਭੁੰਦਰਿਬਿ
ਭਾਣਾਟਕਰਤਤੁਹੋਵਤੀਨਾ॥ਮਹਾਮਾਦਾਬਿਕਾਰਬਾਧਾਅਨਿਕਜੋਨਕ੍ਰਮੀਨਾ॥ਗੋਬਿੰਦਾਬਿਸਰੇਕਵਨਦੁਖਗੀਅਹਿਸੁਖਨਾਕਹਿ
ਪਦੁਚੀਨਾ॥੨॥੮੫॥੧੦੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਈਗੀਚਰਨਉਛੈਟਗੀ॥ਨਰਸੁਪੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਮੇਰਿਓਰਮਤਿਜਤਬਹੀ
੧॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਹਿਅਗਾਧਉਤਅਥਿਨਾਸੀਕੀਮਤਿਨਾਤਿਨਕਹੀ॥ਜਲਿਥਲਿਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨਬਿਗਸਿਓਪੁਰਹਿਓਸੁਖਮਹੀ॥
੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਪੀਤਮਨਮੇਰੀਮਲਸਾਧਿਕੀਨੋਸਹੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਤਪਰਿਨਾਨਕਜਮਕੀਭੀਰਨਠਹੀ॥੨॥੮੬॥
੧੦੯॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਈਗੀਮਨਮੇਰੇਮਤਦੁਹੋ॥ਪੇਖਦਇਆਲਅਨਦਸੁਖਪੁਰਨਹਰਿਗਸਿਰਪਿਓਕੁਮੋਗਾ॥ਰਹਾਉ॥
ਨਿਰਮਲਭਏਉਜਲਜਸੁਗਾਵਤਬਤੁਰਨੋਵਤਕੋਗਾ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਭੋਰੀਰਚੀਕੋਟਿਓਪੁਰਖਅਪਾਰੇ॥ਕਰਗਹਿਲੀਸੇਸਰ
ਬਸੁਰੀਨੇਦੀਪਕਭਾਈਓਉਜੋਗਾਨਾਨਕਨਾਮਰਸਾਕਿਬੈਰਾਗੀਕੁਲਹਸਮੁਹਾਤੋਗਾ॥੨॥੮੭॥੧੦੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥
ਮਾਈਗੀਆਨਸਿਮਰ ਮਰਜਾਹਿ॥ਤਿਆਗੋਗੋਬਿੰਦਨੀਅਕੋਰਤਾਮਾਈਆਸੀਗਲਪਟਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਬਿਸਾਰਚਲਾਇਨ
ਮਾਰਗਨਰਕਪੋਰਮਹਿਪਾਹਿ॥ਅਨਿਕਸਜਾਈਗਣਤਿਨਾਦੈਗਰਭੇਗਰਭਕ੍ਰਮਾਹਿ॥੧॥ਸੇਧਵਤਿਸੇਪਤਿਵਤੋਹਰਿਕੀਸਰਟਿਸਮਾਹਿ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਗੁਜੀਤਿਓਬਹੁਰਿਨਾਵਹਿਜਾਹਿ॥੨॥੮੮॥੧੦੨॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਕਾਟੀਕੁਟਲਤਕੁਠਾਹਿ॥
ਕ੍ਰਮਬਨਦਹਨਿਭਏਖਿਨਭੀਤਰਿਰਾਮਨਾਮਪਰਹਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨਿੰਦਾਪਰਹੀਅਕਾਰੈਸਾਧੁਕੈਸੰਗਮਾਜਨਮਪਦਾਰ
ਬਹੁਰਮੁਖਿਜੀਤਿਓਬਹੁਰਿਨਜੁਐਤਾਹਿ॥੧॥ਆਠਪਹਿਰਪ੍ਰਭਕੇਗੁਣਗਾਵਹਿਪੁਰਨਸਬਦਬੀਚਾਹਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਜਲੇ
ਰਾਪੁਨਤਪੁਨਹਨਸਕਾਗਾ॥੨॥੮੯॥੧੦੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਪੋਥੀਪਰਮੇਸਰਕਾਬਾਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਗਾਵਹਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪੁ
ਰਨਬ੍ਰਹਮਹਿਅਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਲੋਚਹਿਬਿਰਲੈਲਾਗੈਪਿਆਨੁ॥ਜਿਸਹਿਪ੍ਰਿਪਾਲੋਹਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਪੁਰਨ
ਤਾਕੇਕਾਮੁ॥੧॥ਜਾਕੇਰਿਦੈਬਸੈਬੈਰੰਜਨੁਤਿਸੁਜਾਨੈਸਗਲਜਾਨੁ॥ਬਿਨਪਲਾਬਿਸਰਨਹੀਮੇਰੇਕਰਤੇਇਹਨਾਨਕਮਾਗੈਦਨੁ॥੨॥੯੦॥
੧੧੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਦੁਠਾਸਰਬਥਾਈਮੇਹੁ॥ਅਨਦਮੰਗਲਗਾਉਹਿਜਿਸੁਪੁਰਨਪ੍ਰਗਟਿਓਨੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਕੰਟ
ਦਹਰਿਸਜਲਨਿਧਿਉਨਕਉਤਕੇਹੁ॥ਕਿਪਾਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਪੁਰਨੀਅਦਾਨੁਸਰਦੇਹੁ॥੧॥ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸੁਆਮੀਸਤੁਸ੍ਰੀਹੋਹੁ॥
ਸਤਿਤੇਨਨਜੀਨਪਰਤਿਓਪਜੀਨਾਨਕਨਾਨਕਰਮੇਹੁ॥੨॥੯੧॥੧੦੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਗੋਬਿੰਦਜੀਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਪਾਰਾ॥
ਸਾਜਨਮੀਤਰਹਾਈਤੁਮਹੀਤੁਮੇਰੇਪਰਵਾਰਾ॥੧॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮਸਤਕਿਧਾਰਿਓਮੇਰੇਮਾਥੈਸਾਧਸੰਗਗੁਣਗਾਏ॥ਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿਪਤੇ
ਸੁਭਲੁਪਾਏਸਕਰਾਮਨਾਮੁਖਿਅਏ॥੧॥ਅਬਚਲੁਨੀਵਪਗਈਸਤਿਗੁਰਕਬਹੁੰਡੋਲਤਾਹੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਜਬਭਏਦਇਆਲਾਸਰ

ਬਸੁਖਾਨਿਧਾਨਿ॥੨॥੯੨॥੧੧੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਨਿਬੀਨਮਕੀਸਦੁਖੇਪਾਲਾਰੁਰਿਗੁਣਗਾਇਨਿਧਨੁਬਿਖੈਮਾਹਿਅਲੇਖਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੀਤਸਗਲਸੰਤੋਖੇਅਪਨਾਪ੍ਰਕੁਧਿਅਗਈ॥ਰਤਨਜਨਮਅਪਾਰਨੀਤਿਓਧੁਨ੍ਹੇਨਿਨਪਾਇ॥ਕੁਏਕਿਪਾਲਦਇਅ
ਲਾਗੋਬਿੰਦੁਕੁਇਆਸਾਪੁਸੰਗਾ॥ਰਿਚਰਨਗਸਨਕਪਾਈਲਗਾਪ੍ਰਕਾਸਿਉਰੰਗਾ॥੨॥੯੩॥੧੧੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥
ਮਾਈਗੀਪੇਖਰਹੀਬਿਸਮਾਦਾਅਨਰਦੁਨੀਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਅਚਰਜਤਕੈਸ੍ਵਾਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਰੈਸੋਈਮ
ਨਹਰਿਕੋਅਹਿਲਾਦਾ॥ਸਾਧਸੰਗਗਾਏਗੁਨਗੋਬਿੰਦਾਬਿਨਸਿਓਸਭਪਰਮਾਦਾ॥੧॥ਡੋਰੀਲਪਟਹੀਚਰਨਹਿਸੰਗਕ੍ਰਮਕ੍ਰੈਸਾ
ਲੇਖਾਦਾ॥ਏਕਅਧਾਰਨਾਨਕਜਨਕੀਆਬਹੁਰਿਨੇਨੋਨਿਕ੍ਰਮਾਦੀ॥੨॥੯੪॥੧੧੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਮਾਈਗੀਮਾ
ਤੀਰਗਸਮੁਹਾ॥ਏਕਸਾਬਿਨੁਹਉਅਨਨਜਨਉਦੁਤੀਆਕੁਓਸਭਲੁਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਆਗਗੋਪਾਲਅਵਰੁਜੇਕਰਦਾਤੋਬਿਖਿਅਏ
ਖੁਹਾਰਸਾਪਿਆਸਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਕਾਢੀਨਰਕਤੇਧੁਹਿ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਲਿਓਸੁਖਦਾਤਾਬਿਨਸੀਉਮੈਦੁਹਾਰਾਮਰਗਤੇ
ਦਾਸਨਾਨਕਮਉਲਿਓਮਨੁਤਨੁਹਾ॥੨॥੯੫॥੧੧੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਬਿਨਸੇਕਾਚਕੋਬਿਉਰੰਗਾ॥ਰਾਮਕੁਜਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਇਹੈਜਗਮਹਿਸਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਤਉਤਡੋਲਕਤੁਨਾਮਹਿਰਦੈਧਾਗਿ॥ਗੁਰਚਰਨਬੋਹਿਬਾਮਿਲਿਓਗਾਗੀਉਤਰਿਓਸੰਸਾਰਾ॥ਜਲ
ਬਲਮਹੀਆਲਿਪੁਰਗਹਿਓਸਰਬਨਾਥਾਪਾਗਾ॥ਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਓਨਾਨਕਅਨਰਸਸਭਖਾਗਾ॥੨॥੯੬॥੧੧੯॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥
ਤਾਤੇਕਰਦਪਲਾਹਕੇ॥ਮਹਾਬਿਕਾਰੇਮਰਮਾਤੇਸਿਮਰਤਿਨਾਹਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਜਪਤੇਨਾਰਾਇਣਤਿਨਕੋਦੋਖਜੇ॥
ਸਭਲਦੇਹਪੰਨਓਇਜਨਮੇਪ੍ਰਭਕੈਸੰਗਰਲੇ॥੧॥ਚਰਪਰਾਰਥਾਅਸਟਰਸਾਸਿਧਸਭਉਪਰਿਸਾਧਭਲੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਪੂਜਨਬਾਛੈਉਧਰ
ਹਿਲਾਗਪਲੇ॥੨॥੯੭॥੧੨੦॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਰਿਕੇਨਾਮਕੇਜਨਕਾਂਖੀ॥ਮਨਿਤਨਿਬਚਨਿਇਹੀਸੁਖਚਾਹਤਪ੍ਰਭਦਰਸੁਦੇਖਤਿਕ
ਧਆਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਥੇਅੰਤਪਾਰਧੁਮਸੁਆਮੀਗਤਿਤੇਰੀਨਾਇਲਾਖੀ॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀਤਮਨੁਬੋਧਿਆਕਰਸਰਬਸਾਅੰਤਰਿ
ਖੀ॥੧॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਘਤਿਸੁਪੁਜਨੁ॥ਇਹਾਦੀਰਸਨਾਭਾਖੀ॥ਜਪੁਗਾਮਨਾਮਨਾਨਕਸਿਸਤਰੀਐਹੋਰਦੁਤੀਆਬਿਰਥੀਸਾਖੀ॥੨॥
੯੮॥੧੨੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਮਾਖੀਰਾਮਕੀਤੁਮਾਖੀ॥ਜਹਦੁਰਗੰਧਤਾਤੁਬੈਸਹਿਮਹਾਬਿਖਿਆਮਦੁਰਾਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿ
ਤਹਿਅਸਥਾਨਤੁਇਕਨਪਾਦਹਿਇਹਬਿਪਦੇਖੀਆਖੀ॥ਸੰਤਾਬਿਨੁਤੋਕੋਇਨਛਾਡਿਆਸੰਤਪਰੇਗੋਬਿੰਦਕੀਪਾਖੀ॥੧॥ਜੀਅਜੀਤਸਾ
ਲੇਤੈਮੋਹਿਬਿਨੁਸੰਤਾਕਿਨੈਲਾਖੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਰਤਨੁਰਾਤਾਸਬਰਸੁਗਤਿਸਭਸਾਖੀ॥੨॥੯੯॥੧੨੨॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥
ਮਾਈਗੀਕਾਟੀਜਮਕੀਛਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਾਤਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏਬੀਚੇਰਸਤਉਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਕਰਿਅਪੁ
ਨੇਉਪਜੀਦਰਸਾਪਿਆਸਾ॥ਸੰਤਸੰਗਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਬਿਨਸੀਦੁਤੀਆਆਸਾ॥੧॥ਮਹਾਉਦਿਆਨਅਵਦੀਤੇਕਾਦੇਮਾਰਗਸੰਤ
ਕਹਿਓਦੇਖਿਦਰਸਪਾਪਸਭਨਾਸੇਹਰਿਨਾਨਕਰਤਨਲਾਹਿਓ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਮਾਈਗੀਅਰਿਓਪ੍ਰੇਮਕੀ
ਪੇਗਾਰਸਨਹੁਰਾਤਿਪਿਆਸਮਨੁਦਰਸਕਤਿਨਕੋਈਤੋਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਪਾਤਿਪਤਸੁਤਬੰਧਪਹਰਿਸਰਬਸੁਧਨੁਮੇਗਾਧਿਗ
ਸਰੀਰਅਸੰਤੁਬਿਸਟਾਕੁਮਾਬਿਨਹਰਿਜਨਤੋਗਾ॥੧॥ਭਾਇਓਕਿਰਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਪਰਾਪੁਰਬਲਾਜੇਗਾ॥ਨਾਨਕਸਰਦਾਕਿਪਾਨਿਧ
ਸਾਗਰਬਿਨਸਿਓਆਨਿਨਿਓਗਾ॥੨॥੧੦੧॥੧੨੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਨੀਕੀਰਾਮਕੀਧੁਨਿਸੋਈ॥ਚਰਨਕਮਲਅਨੁਪਸੁਆਮੀਜਪਤਿ
ਸਾਪੁਓਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਿਤਵਤਗੁਪਾਲਦਰਸਨੁਕਲਮਲਾਕਛਪੋਈ॥ਜਨਮਮਰਨਬਿਕਾਰੁਅੰਕੁਹਾਰਿਕਾਟਛੋਧੋਈ॥੧॥ਪਰ

ਪੁਰਾਖਿਸਿਸਹਿਲਿਖਿਅਗਥਿਰਲਾਪਾਏਕੋਈ। ਰਮਣਗੁਣਗੋਪਾਲਕਰਤੇਨਾਨਕਾਸੁਜੋਈ॥੧੦੨॥੧੨੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
 ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿਸਾਗਾਹਗਿਬਿਸਾਰਜੁਆਨਰਾਚਹਿਸਿਬਨਸਭਾਬਿਸਥਾਗ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਭਜੁਸੁਆਮੀਪਾਪੋਵਤਖਾਗ॥
 ਚਰਨਬਿੰਦਬਸਾਈਰਿਦੈਬਹੁਰਜਨਮਨਮਾਗ॥੧॥ ਕਰੁਅਨੁਗ੍ਰਹਾਖਲੀਨੋਟੈਕਨਾਮਅਧਾਗ॥ ਦਿਨਰੋਨਾਸਿਮਰਤਿਸਦਾਨਾਨਕਮੁਖ
 ਉਨਲਰਬਾਗ॥੨॥੧੦੩॥੧੨੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਨੀਤੁਰਾਮਕੈਦਰਮਾਨੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਸਿਲਿਹਰਿਗੁਨਗਾਏਬਿਨਸੀਸਰੁਅਰੁਮਾਨੀ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਅਨੁਗ੍ਰਹਅਪਨੀਕਰਿਲੀਨੀਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਗਿਆਨੀ॥੧॥ ਸਰਬਸੁਖਅਨੰਦਪਨੇਰੇਠਾਕੁਰਦਸਧਿਆਨੀ॥੧॥ ਨਿਕਟਿਦਰਤਨ
 ਸਾਸਦਾਸੁਹਾਨੀਦਹਿਦਿਸਸਾਈਜਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਰੰਗਰਤੀਨਾਹਾਇਨਾਨਕਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨੀ॥੨॥੧੦੪॥੧੨੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
 ਤੁਅਚਰਨਅਸੋਈਸਾਤੁਮਹਿਪਛਾਨੁਸਕਤੁਮਹਿਸੰਗਰਾਖਨਾਹੁਤੁਮਹਿਜਗਦੀਸਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਹਮਰੋਹਮਤੁਮਰੋਕਹੀਅਹਿ
 ਇਤਉਤਤੁਮਹੀਰਾਖੋ॥ ਤੁੰਬਿਅੰਤਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਗੁਰਕਿਰਪਾ ਕੋਈਭਾਖੋ॥੧॥ ਬਿਨਬਕਨੋਬਿਨਕਰਨਕਹਾਵਨਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਾ
 ਨੈ॥ ਜਾਕਉਮੇਲਲਏਯੁਕਨਾਨਕਸੇਜਨਰਗਾਮਾਨੋ॥੨॥੧੦੫॥੧੨੮॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਰਉਪਦਾ॥ ਘਰੁ ੫

੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਕੁਜੁਆਨਕਰਮਥਿਕਾਗਾਮਾਨਮੋਹਿਨਬੁਝਤਾਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਲਗੁਸਤਸੰਸਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖਾਤਪੀਵਤਤਸਤਿਸੇਵਤਅਉਧਬਿ
 ਤੀਅਸਾਗ॥ ਨਰਕਉਦਰਭ੍ਰਮੰਤਜਲਤੇਜਮਹਿਕੀਨੀਸਾਗ॥੧॥ ਪਰੋਟ੍ਹੋਕਰਤਾਬਿਕਾਰਨਿਦਾਪਾਪ ਰਤਕਰਣਗਾਬਿਨਾਸਤਿਗੁਰ
 ਬੁਝਨਾਹੀਤਮੋਹਮਹਾਨੰਧਾਗ॥੨॥ ਬਿਖਠਗਉਰੀਖਾਈਮੁਠਉਤਿਤਨਸਿਰਜਨਤਗਾਗੋਬਿੰਦਗੁਪਤੁਹੋਇਹਹਿਓਨਿਅਰੋਮਾਤੰਗਮ
 ਤਿਅੰਤਕਾਗ॥੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਸੰਤਰਾਖੋਚਰਨਕਮਲਾਅਧਾਗਾਰੁਜੋਰਿਨਾਨਕਸਰਨਿਆਇਓਗੋਪਾਲਪੁਰਖਅਪਾਗ॥੪॥੧੦੬॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਪੜਤਾਲਾ॥

੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਭਬਚਨਬੋਲਗੁਨਅਮੋਲਕਿਕਰੀਬਿਕਰਾਦੇਖਰੀਬੀਚਗਾਗੁਰਸਬਦੁਧਿਆਈਮਹਲੁਪਾਏਹਰਿਸੰਗਕਰਤੀਮਹਾਕੇਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਸੁਪਨਾਰੀਸੰਸਾਰ॥ ਸਿਬਨੀਬਿਸਥਾਰੁਸਖੀਕਾਇ ਮੋਹਿਮੋਹਲੀਧਿਆਪੀਤਰਿਦੈਮੇਲਾ॥੧॥ ਸਰਬਰੀਪ੍ਰੀਤੁਧਿਆਰਾਪ੍ਰ
 ਕੁਸਦਾਰੀਦਾਇਆਰਾਕਾਏਅਨਾਅਨਹੁਚੀਐ॥ ਹਰਿਸੰਗਸੰਗਖਚੀਐ॥ ਨਉਸਾਧਸੰਗਪਾਏ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਏ॥੨॥
 ੧॥੧੩੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਕੰਚਨਾਬੁਦਤੁਕਰਾਭੂਮਦਾਨੁਅਰਪਧਰਾ॥ ਮਨਅਨਿਕਸੋਚਪਾਵਿਤਕਰਤਾ॥
 ਨਾਹਿਰਿਨਾਮੁਤੁਲਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਾਰਬੇਦਯਕੀਤਵਾਰੇਨੋ॥ ਰਸਅਸਟਖਸਟਸ੍ਵਦਨਸੁਨੋ॥ ਨਹੀਤੁਲਗੋਬਿ
 ਦਨਾਮੁਪੁਨੋ॥ ਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥੧॥ ਬਰਤਸੰਧਸੋਚਚਾਰਾਕ੍ਰਿਆਕੁੰਟਨਿਗਾਹਗਾਅਪਰਸਕਰਤਪਾਕਸਾਗ॥ ਨਿਵਲੀਕਰ
 ਮੰਬਪੁਬਿਸਥਾਗ॥ ਪੁਪਦੀਪਕਰਤੇਹਰਿਨਾਮੁਤੁਲਨਲਾਗੇ॥ ਰਾਮਦਇਆਰਸੁਨਦੀਨਬੇਨਤੀਦੇਹੁਦਰਸੁਨੈਨਪੇਖਉਜਨਨਾਨਕਨਾ
 ਮੁਸਿਸਟਲਾਗੇ॥੨॥੧੩੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਧੀ॥ ਰਮਤਿਰਾਮਸਹਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਨਕੈ
 ਚਰਨਲਾਗੇਕਾਮਕੋਧਲੋਭੁਤਿਆਗੇ॥ ਗੁਰਗੋਪਾਲਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਲਬਧਅਪਨੀਪਾਈ॥੧॥ ਬਿਨਸੇਕੁਮਮੋਹਿਅੰਧਟੁਟੇਮਾ
 ॥ ਇਅਕੇਬੰਧਪੁਰਨਸਰਬਤ੍ਰਾਕੁਰਨਹਿਕੋਊਬੈਰਾਈ॥ ਸੁਆਮੀਸੁਪ੍ਰਸੰਭਏਨਾਮਮਰਨਦੇਖਗਏਸੰਤਨਾਕੈਚਰਨਲਾਗੇ॥

ਅਬਰੋਜਮਹਿਮੇਲਾ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੩੨ ॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੁਖੁ ਤੁਖੋਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਧਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਵਨੁ
ਨਨ ਭਗਤਿ ਕਰਨਾ ਅਨਿਕ ਪਾਤਕ ਪੁਨਰੁ ਚਰਨਾ ॥ ਸਰਨ ਪਰਨ ਸਾਧੁ ਆਮਾਨ ਬਾਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤ ਨਿਤਿ ਪਾਵਨਾਮ
ਹਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਸੇਵਕ ਭੈ ਦੁਰਿ ਕਰਨ ਕਲਮ ਲੇਖ ਜਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤ ਮੁਕਤਿ ਹਰਤ ਜਨ ਮਹਤ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਾਰੰ
ਤਨਾਨ ਕਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੩੩ ॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਭੁਗਤਿ ਮਾਗ ਸੰਤ ਤਿਆਗ ਸਗਲ ਕਾਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਸਦਾ ਗਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀਰੇਨ ਬਾਛੁ ਦੈ ਨ ਹਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਸੁਖ ਬਿਸਮ
ਆਨਦ ਅਨੰਦ ਨਾਮੁ ॥ ਜਨਮ ਕੀ ਕਛੁ ਨਾ ਤਿਸਾ ਸਿਮਰਿ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀ ॥ ਏਕ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਸੰਸਾਰ ਸਗਲ ਤਪਹਰਨ ॥
ਨਾਵਰੁ ਪਸਾਪ ਸੰਗ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥ ੨ ॥ ੧੩੪ ॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨ ਲਾਲ ਗਾਵੁ ਉਗਰ ਦੇਖੋ ॥ ਖੰਡੇ
ਝੇਕ ਛੁਟਾਨ ਉਸਾਧ ਸੰਗ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਸਤ ਉਕਛੁ ਸੰਗ ਨ ਜਾਇ ਮਾਨ ਤਿਆਗੇ ॥ ਏਕੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਇ
ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਇ ਉਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਗਲਾ ਆਸ ਪੂਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨੰਦ ਭਏ ਗੁਗ ਬਿਖ ਮਗਾਰੇ ਤੇਰੀ ॥
੨ ॥ ੧੩੫ ॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੇ ਗੀ ਖੋਜੀ ਦਰਸਾਹ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਸੇਵਕੋ ਪ੍ਰਿਥੀ ਅਰੇ
ਧਿਆਇ ਭੀ ਅਨੰਦ ਰੂਪੀ ਪੇਖ ਕੈਰ ਉਸਹ ਲੁਪਾਵੁ ਉਗੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮ ਕਰੀਸ ਕੁਤਿ ਆਗੈ ਕੈਰ ਉਸਹ ਦਿਪਰ ਉਗੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਸੁਆਮੀ ਗਗਨਿ ਲੇਹ ਉਗੁਰ ਮਨਾਵੁ ਉਗੀ ॥ ੨ ॥ ੧੩੬ ॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰਿਜਨ ਤੇਰ
ਹਾਇ ਆਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਗਪਿਤ ਗਤਿ ਆਗੈ ਕੈ ਮਨ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਥੇਚਾਇ ਭੀ ॥ ਜਾਤ ਜਨਮ ਕੁਲ ਕੇਈ ਐਉ ਗਾਵੁ ਉ
ਹਰਿ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਲੋਕ ਕੁਟੰਬ ਤੇਟੁ ਟੀਐ ਪ੍ਰਕਾਕਿਰਤ ਕਰਤ ਕਰੀ ॥ ਗੁਰੇ ਕਉ ਉਪਦੇਸਿ ਆਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਹਰੀ ॥ ੨ ॥ ੧੩੭ ॥
੧੩੭ ॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਲ ਲਾਲ ਮੇਰਾ ਗੁਪਾਲ ਤੂੰ ॥ ਕੀਟ ਸਤ ਪਖ ਏਨੀ ਤਸਰ ਬਸੇ ਪ੍ਰਤ ਪਾਲ ਤੂੰ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਦੁਰਿ ਪੂਰਿ ਹਜੁ ਰਿਸੰਗੇ ਸੁੰਦਰ ਸਾਲ ਤੂੰ ॥ ੧ ॥ ਨਹ ਬਰਨ ਬਰਨ ਨਹ ਕੁਲ ਹਿਕੁਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਕਿਰ ਪਾਲ ਤੂੰ ॥
੨ ॥ ੧੩੮ ॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਤ ਕੇਲਾ ਬਿਖੈ ਮੇਲ ਚੰਦ੍ਰ ਸੁਰੇਸੇ ॥ ਉਪਜਤਾ ਬਿਕਾਰ ਦੁੰਦਰ ਨ ਉਪਰੀ ਸੁਰੇਸੇ ॥
ਕਉਂਦਰ ਅਨਿਕ ਕਉ ਕਰਤ ਠਿਰਤਾ ਬਿਨੁ ਗੋਪਾਲ ਯੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨ ਭਉਨ ਲਪਟਾਇ ਹੀ ਕਾਰ ਕਰਮ ਨ ਜਾਤ ਸਹੀ ਉਨ ॥
ਮਤ ਅੰਧ ਪੰਧ ਰਤ ਜੈ ਸੇ ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਦਾਸਾ ॥ ਕਾਟ ਦੀਨੀ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨਾ ਮਜਾ
ਕੋ ਸਿਮਰਨਾਨ ਕਉ ॥ ੨ ॥ ੧੩੯ ॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੬ ॥ ਭਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤੋਰੋ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥ ਕਾਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਰਿਤ ਕੋ ਕਾਹੁ ਕੋ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨ ਪਰਦੀ ਅਹੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਲੀ
ਜੋ ਮਾਨਿ ਭੀ ਪਾਈ ॥ ਤਨ ਛੁਟੈ ਕਛੁ ਸੰਗ ਨ ਚਲੈ ਕਹਾਤਾ ਹਿਲ ਪਟਾਈ ॥ ਚੀਨ ਦਾਇਆ ਲਸਦਾ ਖੁਭੰ ਜਨਤਾ ਸਿਉ ਰਚ
ਨ ਬਢਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਸਿਧਿਆ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਹੋਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੬ ॥ ਕਰਾਨਾ ਬਿਖਿਆ ਸਿ
ਉ ਲਪਟਾਈ ॥ ਏ ਆਨਗ ਮਹਿ ਕੋ ਉਗੁਨ ਪਾਵੈ ਏਕ ਆਵਹਿ ਇਕੁ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਕੇਤਨੁ ਪੁਨ੍ਰ ਸੰਪਤਿ ਕਾਕੀ ਕਾਸਿਉ
ਨੇਹੁ ਲਗਾਈ ॥ ਜੋਰੀ ਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੈ ਸਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਗਲ ਸੰਤਨ ਗੁਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਫਿਨ
ਮਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਭੁਗਵੰਤ ਭੁਜਨ ਬਿਨੁ ਸੁਖ ਸੁਪਨੇ ਕੁਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੪੦ ॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੬ ॥ ਕਰਾਨਾ ਅਪੋਜਨੁ ਸਗਵੈ ॥

3

ਮਾਇਆਮਾਇਬਿਬਿਅਸੁਗਰਿਓਰਮਸਰਨਿਨਹੀਆਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਇਉਸੰਸਾਰਸਗਲੈਸੁਪਨਾਦੇਖਕਹਾਉਭਾਵੈ॥ ਜੋਉਪ
 ਜੈ॥ ਸੈਸਗਲਾਬਿਨਾਸੈਰਨੁਕੋਉਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਸਿਬਿਅਤੁਸਾਚੇਕਰਿਮਾਨਿਓਇਤਾਬਿਧਿਅਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ ਜਨਨਾਨਕਸੇਉਜਗ
 ਮੁਕਤਾਰਮਕੁਜਨਰਿਤੁਲਾਵੈ॥ ੨॥ ੩॥ ਸਾਰਗਮਪਲਾ ੯ ਮਨਕਰਿਕਬਦੁਨਹਰਿਗੁਨਗਾਇਓ॥ ਬਿਬਿਅਸਕਤਿਰ
 ਰਿਓਨਿਸਬਾਸਰਕੀਨੇਅਪਨੇਭਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਨਿਓਨਿਕਾਨਪਰੁਪਾਉਓ॥ ਪਰਨਿਕਾਰ
 ਨਬੁਧਾਵਤਸਮਾਏਓਨਿਸਮਝਾਇਓ॥ ਕਹਾਕਹਉਮੈਅਪਨੀਕਰਨੀ॥ ਜਿਹਬਿਧਜਨਮਗਵਾਇਓ॥ ਕਹਿਨਾਨਕਸਭਅ
 ਉਗੁਨਮੈਰਾਖਲੇਹੁਸਰਨਾਇਓ॥ ੨॥ ੪॥ ਚਉਪਾਇਆਕਾਜੁਮਲਾ ੪੯੧॥ ੩॥ ਮਃ ੪॥ ੧੩॥
 ਮਃ ੫॥ ੧੩੬॥ ਮਃ ੬॥ ੪॥ ਤਿਨਕਾਜੇ੩੧੫੬

ਰਹਾਉਸਾਰਗਮਪਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈ॥ ਜੈਨਗਦੀਸਤੇਰਾਜਸੁਜਾਚਉਮੈ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਹਰਨੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੀਪਿਆਸਪਿ
 ਆਸੀਕਾਮਨਦੇਖਉਰੈਨਿਸਬਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਧਰਨਾਥਮੇਰਾਮਨੁਲੀਨਾਪ੍ਰਭਜਾਨੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ ੧॥ ਗਣਤਸਰੀਰਪੀਰਹੈਹਰਿਬਿਨੁ
 ਰਸਬੰਦੀਹਰਿਪਾਈ॥ ਹੋਹੁਦਾਇਆਲਾਕਿਰਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਹਰਿਸਿਉਰਾਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਐਸੀਰਵਤਰੰਹੁਮਨਮੇਰਹਰਿ
 ਰਣੀਉਤੁਲਾਈ॥ ਬੀਸਮੁਭਏਗੁਣਗਾਇਮਨੇਹਰਿਨਿਰਭਉਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ ਤਿਰਵੈਨਾਮੁਸਦਾਧੁਨਿਨਿਤਚਲੁਪਵੈਨਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਬਿ
 ਨੁਨਾਵੈਸਭਕੇਈਨਿਰਪਨੁਸਤਿਗੁਰਬੁਝਿਬੁਝਾਈ॥ ੪॥ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਭਏਸੁਨਿਸਜੈਨੀਦੂਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈ॥ ਜਬਕੀਉਪਜੀਤਬਕੀਤੈਸੀਰੰਗਲ
 ਭਈਮਨਿਭਾਈ॥ ੫॥ ਸਹਜਿਸਮਾਧਸਦਾਇਵਹਰਿਸਿਉਜੀਵਾਹਰਿਗੁਨਗਾਈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਰਤਾਬੈਰਾਗੀ॥ ਨਿਜਘਰਿਤਾਨੀਲਾਈ॥ ੬॥ ਰੂਪਿ
 ਰਸਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਨਿਜਘਰਿਤਗੁਸਾਈ॥ ਤਤਹੀਮਨੁਜਤਤੈਰਾਖੀਆਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥ ੭॥ ਸਨਕਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ
 ਭਗਤਿਰਤੇਬਾਨਿਆਈ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਨੁਪਰੀਨਜੀਵਾਹਰਿਕੰਨਾਮਦਰਾਈ॥ ੮॥ ਸਾਰੰਗਮਪਲਾ ੧॥ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਪੀਰੈਮਨੁਮੇਰਾਕੋਟਕਥ
 ਪਕੇਦੁਖਾਬਿਨਾਸਨਸਾਚੁਦ੍ਰਿਕਾਇਨਿਬੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕ੍ਰੋਧਨਿਵਾਰਨਭਉਮਮਤਾਪ੍ਰੇਮਸਦਾਨਉਰੰਗੀ॥ ਅਨਰਭਉਦਿਸਰਿਗਏਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿ
 ਆਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲਸੰਗੀ॥ ੧॥ ਚੰਚਲਮਾਤਿਤਿਆਗਭਉਭੰਜਨੁਪਾਇਆਏਕਸਬਾਦਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਹਰਿਸੁਖਾਖਡਿਖਾਨਿਵਾਰਹਰਿਮੇਲਲਏ
 ਵਡਭਾਗੀ॥ ੨॥ ਅਭਰਤਸਿੰਠਭਏਸੁਭਰਸਹਗੁਰਮਤਿਸਾਚੁਨਿਤਾਣਾ॥ ਮਨਿਗਤਿਨਾਮੁਰਤੇਨਿਤਕੇਵਲਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਲਾਸ॥
 ਮੇਰਨਮੇਓਲੀਆਮਨੁਮੇਰਾਬਡੈਭਾਗਾਇਵਲਾਗੀ॥ ਸਾਚੁਬੀਚਾਰਿਕਿਓਦਿਖਦੁਖਭਏਨਿਰਮਲਾ॥ ਅਨੁਰਾਗੀ॥ ੪॥ ਗਹਿਗੰਭੀਰਸਾਗਰਰਤਾ
 ਗਰਅਵਹੁਨਹੀਅਨੁਪੂਜਾ॥ ਸਬਦਬੀਚਾਰਿਭਰਮਭਉਭੰਜਨੁਅਵਹੁਨਜਾਨਿਆਦੁਜਾ॥ ੫॥ ਅਨੁਅਆਰਿਨਿਰਮਲੁਪਦੁਚੀਨਿਆਹਰਿਸੁਰ
 ਤੇਅਧਿਕਾਈ॥ ਏਕਸਾਬਿਨੁਮੈਅਵਹੁਨਜਾਨਾਤਿਗੁਰਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥ ੬॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਨਾਥਅਜੇਨੀਗੁਰਮਤਿਏਕੋਜਾਨਿਆ॥ ਸੁਭਰਭਰੇ
 ਨਾਪੀਚਿਤਭੋਲੈਮਨੁਤਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ੭॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਕਥਉਕਥੀਐਕਓਉਕਹਵੈਸੋਈ॥ ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਾਮਾਰੇਅਵਹੁਨਜਾ
 ਨਿਅਕੋਈ॥ ੮॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗਮਪਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧ ਮਨਮੇਰਹਰਿਕੈਨਾਮਦਰਾਈ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਹੁਨਜਾਨਾਕੋਈਹਰਿਕੈਨਾਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਬਦੁਭਉਭੰਜਨੁਜਮਕਾਏਨਿਬੰਜਨੁ
 ਹਰਿਸੇਰੀਲਿਵਲਾਈ॥ ਹਰਿਸੁਖਦਾਰਗੁਰਮੁਖਿਨਾਤਾਸੁਜੇਰਤਿਆਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਭਗਤਾਕਾਭੇਜਨੁਹਰਿਨਾਮੁਪੈਨਟਭਗਤਿਬਡਾਈ॥ ਨਿਜਘਰ
 ਨਿਰੰਜਨੁ

ਵਾਸਾਸਰਾਹਿਸੇਨਿਹਿਰਿਸੇਭਾਪਾਈ॥੩॥ਮਨੁਖਬੁਧਕਾਚੀਮਨੁਅਭੈਲੈਅਕਥਨਕਥੈਕਤਾਨੀ॥ਗੁਰਮਤਿਨਿਤਲੁਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸੁ
 ਮਿਤੁਸਾਰੀਬਾਨੀ॥੩॥ਮਨਕੇਤਰੰਗਸਬਦੁਨਿਵਾਰੈਰਸਨਾਸਤਾਨਿਸੁਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਹੁਸਿਦਾਪਨੇਜੀਨਿਹਿਸੇਤੀਛਿਵਲਾਈ॥੪॥ਮਨੁ
 ਸਬਦਮਰੈਤਾਮੁਕਤੋਂਦੇਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥ਹਰਿਸਰਸਾਗੁਰਸਦਾਜਲੁਨਿਰਮਲੁਨਾਵੈਸਤਨਿਸੁਭਾਈ॥੫॥ਸਬਦਵੀਰਗਸਦਰੰਗਭੇ
 ਤਉਮੈਕਿਸਨਾਮਾਗੀਅੰਤਰਿਨਿਹਕੇਵਲੁਹਰਿਗਵਿਆਸਭਅਭਮਾਮੁਰਗੀ॥੬॥ਸੇਵਕਸੇਵਹੇਸਚਿਰਤੇਜੋਤੈਰੈਮਾਨਿਭਾਣੇ॥ਦੁਬਿਧਾ
 ਮਹਲੁਨਪਾਵੈਜਗਤੁਠੀਗੁਣਮਦੁਗੁਣਨਪਛਾਣੇ॥੭॥ਅਪੇਮੇਲਿਭਏਅਕਬੁਕਥੀਐਸੁਸਬਦਸਦੁਬਾਲੀ॥ਨਾਨਕਸਚੇਸਚਿਸਮਝੇ
 ਹਰਿਕਾਨਮੁਵਖਾਈ॥੮॥੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੩॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਤਿਮੀਠਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕੋਕਿਭਾਵਿਭਉਭੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿ
 ਏਕੈਰੀਠਾ॥੧॥ਗਾਉ॥ਕੋਟਿਕੁਟੰਤਰਕੇਪਾਪਾਬਿਨਾਸਨਹਰਿਸਾਚਾਮਨਿਭਾਈਆ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਸੁਭੈਦੁਜਾਸਤਿਗੁਰਏਕੁਬੁਝਾਈਆ॥੧
 ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਨਿਜਪਾਰਿਵਸਿਆਸਜੇਹੇਸਮਾਈ॥ਸਬਦਿਹਤੇਮੇਰੰਗਚਲੁਲੈਰਤੇਸਹਜਸੁਭਾਈ॥੨॥ਰਸਨਾਸਬਦਬੀਰਗਸਾ
 ਤੀਲਾਲਭਈਰੰਗੁਲਾਈ॥ਗਮਨਾਮੁਨਿਹਕੇਵਲੁਜਾਇਆਮਨੁਕੀਪਾਤਿਆਸਮਤਿਆਈ॥੩॥ਪੀਡਿਤਪਾਤੀਪਾਤੀਮੇਨੀਸਭਥਾਕੇਕੁਮਭੇਖ
 ਥਕੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਸਾਚੈਸਬਾਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੪॥ਆਦਾਗਉਲਨਿਵਾਰਸਚਿਰਤੇਸਾਚੁਸਬਦਮਨਿਭਾਈਆ॥
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐਜਿਨਦਿਰਤੁਆਪੁਗਵਾਈਆ॥੫॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਸਤਜਿਧੁਨਉਪਜੈਮਨਸਾਚੈਲਿਵਲਾਈ॥ਅਗਮੁ
 ਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਵਸਾਈ॥੬॥ਏਕਸਮਹਿਸਭਜਗਤੇਵਰਤੇਵਿਰਲਾਏਕੁਪਛਾਣੇ॥ਸਬਦਮਰੈਤਾਸਭਾਕੀਛੁਸੁਭੈ
 ਅਨਾਦਿਨੁਏਕੋਜਾਣੇ॥੭॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੈਸੋਈਜਨੁਬੁਝੈਹੋਰੁਕਲਾਕਲੁਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਏਕਸਬਦਲਿ
 ਵਲਾਈ॥੮॥੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੩॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੀਅਕਥਕਤਾਨੀ॥ਹਰਿਨਰਕਿਰੈਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਦਰਲੈਜਾਈ॥
 ੧੭੭ਉ॥ਹਰਿਗਹਿਰੰਗੀਗੁਣੀਗਹੀਗੁਰਕੈਸਬਦਪਛਾਣਿਆ॥ਬਹੁਬਿਧਕਰਮਕਰਹਿਭਾਈਦੁਜੈਬਿਨਸਬਦੈਬਉਗਨਿਆ॥੧॥
 ਹਰਿਨਾਮਨਾਵੈਸੋਈਜਨੁਨਿਰਮਲੁਛਿਰਿਮੈਲਾਮੁਲੁਨੋਹਈ॥ਨਾਮੁਬਿਨਾਸੁਜਗੁਹੈਮੈਲਾਦੁਜੈਗੁਰਮਪਤਿਖੋਈ॥੨॥ਕਿਆਵਿਭਾਕਿਆਸੰਗੁ
 ਹਿਤਿਆਗੀਮੈਤਾਬੁਝਨਪਾਈ॥ਹੋਤੁਦਿਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਨਾਮੈਹੋਇਸਭਾਈ॥੩॥ਸਚਾਸਚਦਾਤਕਰਮਬਿਧਾਤਾਨਿਸੁਭਾਵੈ
 ਤਿਸੁਨਾਈਲਾਏ॥ਗੁਰਦੁਆਰੈਸੋਈਬੁਝੈਕਿਸਨੇਆਪਿਬੁਝਾਏ॥੪॥ਸੇਖਿਬਿਸਮਾਦੁਏਹਮਨੁਨਹਿਚੇਤੇਆਵਾਗਉਲਸੀਸਾਗਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈ
 ਸੋਈਬੁਝੈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੫॥ਜਿਨਰਹੁਸੁਭੈਕੇਨਦਿਗਾਛਾਜਿਹਰੁਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥ਸਚੁਸੰਨਮਕਰਦੀਕਿਰਤਕਮਾਦਿਆਵਲਨਾਦੁ
 ਰਹਾਈ॥੬॥ਸੇਰਹਿਸਾਚੇਸਾਚੁਕਮਾਦਹਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਅਧਾਰਾਮਨਮੁਖਦੁਜੈਗੁਰਮੁਖਲਾਏਨਾਬੁਝਹਿਵੀਚਾਰਾ॥੭॥ਅਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅਪੇ
 ਦੇਵੈਆਪੇਕਰਿਕਾਰਿਦੇਖੋ॥ਨਾਨਕਸੇਜਨਥਾਈਪਾਏਏਜਿਨਕੀਪਤਿਪਾਵੈਲੇਖੋ॥੮॥੧॥੩॥

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਖਰੁ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਸਾਈਪਰਤਾਪੁਤੁਹਾਰੇਰੀਠਾ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਉਪਾਇਸਮਾਵਨਸਗਲਛਤਪਤਿਬੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਦਾਰਾਉਗਜੁਭਏਰੰਗਉਨਤੂਠੇਕਰਲ
 ਕਹਾਈਓ॥ਹਮਗਗਜਨੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਤਾਕੋਸਗਲਾਪਟਾਜਾਗੁਗਾਈਓ॥੧॥ਉਪਾਸੁਨਹੁਗਜਨਕੀਸੰਤਹੁਕਤਜੇਤਪਦੁਰਾ॥ਬੇਸੁਮਾ
 ਰਵਰੁਸਾਦਾਤਰਾਉਹੋਹੀਤੇਉਚਾ॥੨॥ਪਵਨਪਰੋਏਓਸਗਲਅਕਾਰਪਾਵਰੁਕਾਸਟਸੰਗੋ॥ਨੀਰਧਗਣਿਕਰਿਗਥੇਏਕਤਕੋਇਨਕਿਸਹੀਸੀ॥੩
 ਪਾਟਿਪਾਟਿਕਥਾਗਜਨਕੀਚਾਲੈਪਾਰਿਪਰਿਤੁਹਿਉਮਾਭਾਜੀਅਜੰਤਸਭਪਾਛੈਕਰਿਆਪਿਥਮੈਰਿਜਕੁਸਮਾਭਾ॥੪॥ਜਿਕਿਛੁਕਰਲਾਸੁ

ਆਪੇਰਰਨਾਮਸਲਤਕਾਤੁਦੀਨੀ। ਅਨਿਕਤਨਕਰਿਕਰਹਿਦਿਖਾਏਸਾਦੀਸਾਖੀਚੀਨੀ। ੫। ਹਰਿਗੁਰਤਾਕਰਿਕਾਖੇਅਪਨੇਦੀਨੀਨਾਪੁਵਡਾਈ। ਜੀ
ਨਿਜਿਨਿਕਰੀਅਵਰਿਆਜਨਕੀਤੇਤੈਦੀਏਰੁਣਾਈ। ੬। ਮੁਕਤਿਭਏਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਿਤਿਨਕੇਸਾਤੁਪਰਹਾਰਿਆ। ਤਿਨਕਉਦੇਖਿਭਏਕਿਰ
ਪਾਲਾਤਿਨਭਵਸਾਗਰਤਰਿਆ। ੭। ਹਮਨਨੇਨੀਚਤੁਮੇਬਰਸਾਹਿਬਕੁਦਰਤਿਕਉਦੁਬੀਚਾਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਦਰਸਨ
ਦੇਖੇਨਨਕਨਮਅਧਾਰਾ। ੮। ੧।

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫। ਅਸਟਪਦੀਆ। ਘਰੁ ੬। ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਅਗਮਅਗਾਧਿਉਨੁਜਨਕਥਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਅਚਰਜਸਥਾ। ੧। ਹਰਾਉ। ਜਦਾਸਦਾਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰਾਗੁਰਕਿਰ
ਪ੍ਰਾਗੁਨਗਾਇਅਪਾਗਮਨਿਤੀਤਰੋਵੈਪਰਗਾਜਾ। ਗਿਆਮਨਜਨਅਗਿਆਨਬਿਨਾਸੁ। ੧। ਅਮਤਨਹੀਜਾਕਾਬੈਸਥਾ
ਰਾਸੋਭਾਤਾਕੀਅਪਰਅਪਾਗਮਨਿਕਰੰਗਜਾਕੇਗਨੇਨਜਾਹਿ। ਸੋਗਹਰਖਦੁਹੁੰਮਹਿਨਾਹਿ। ੨। ਅਨਿਕਬ੍ਰਹਮੇਜਾਕੇਬੇਦ
ਧੁਨਿਕਰਹਿ। ਅਨਿਕਮਹੇਸਬੈਸਧਿਆਤੁਪਰਹਿ। ਅਨਿਕਪੁਰਖਅੰਸਾਅਵਤਾਰਾ। ਅਨਿਕਾਇੰਦ੍ਰਉਭੇਦਗਬਾਰਾ। ੩। ਅ
ਨਿਕਪਦਨਪਾਵਕਾਨੁਸੀਗਾ। ਅਨਿਕਰਤਨਸਾਗਰਦਧਿਖੀਗਾ। ਅਨਿਕਸੂਰਸਜੀਅਰਨਖਿਆਤਿ। ਅਨਿਕਦੇਵੀਦੇਵਾਬਹੁਭਾਂਤਿ।
੪। ਅਨਿਕਬ੍ਰਹਮਾਨਿਕਕਾਮਧੇਨਾ। ਅਨਿਕਪਾਰਜਾਤੁਅਨਿਕਪੁਖਥੇਨਾ। ਅਨਿਕਅਕਾਸਅਨਿਕਪਤਾਲਾ। ਅਨਿਕਮੁ
ਖੀਜਪੀਐਗੋਪਾਲਾ। ੫। ਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਤਿਪੁਰਾਨਾ। ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਹੋਵਤਬਖਿਆਨਾ। ਅਨਿਕਸਰੋਤੇਸੁਨਹਿਨਿਧਾਨਾ। ਸਰਬਜੀਅਪੁਰਨਭਗਵ
ਨਾ। ੬। ਅਨਿਕਧਰਮਅਨਿਕਮੇਗਾ। ਅਨਿਕਬਰਨਅਨਿਕਸੁਮੇਗਾ। ਅਨਿਕਸੇਖਨਵਤਨਾਮਲੇਗਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤਨਤੇਗਿ। ੭। ਅਨਿਕਪੁਰੀਆ
ਅਨਿਕਤਤਪੰਗਾ। ਅਨਿਕਰੁਪਰੰਗਬ੍ਰਹਮੰਗਾ। ਅਨਿਕਬਨਾਅਨਿਕਫਲਮੁਲਾ। ਅਪਹਿਸੁਖਮਆਪਹਿਅਸਥੁਲਾ। ੮। ਅਨਿਕਜੁਗਾਇਦਿਨਸੁੰ
ਅਰੁਗਾਤਿਅਨਿਕਪਰਲਉਅਨਿਕਉਪਾਤਾ। ਅਨਿਕਜੀਅਜਾਕੇਗਹਿਮਾਹਿ। ਹਮਤਰਾਮਪੁਰਨਸਭਠਾਇ। ੯। ਅਨਿਕਮਾਇਆਜਾਕੀਲਖੀ
ਨਜਾਈ। ਅਨਿਕਕਲਾਖੇਲੋਹਰਿਗਾਈ। ਅਨਿਕਧੁਨਾਤਿਲਾਇਤਸੰਗੀਤਾ। ਅਨਿਕਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟੇਤਹਚੀਤਾ। ੧੦। ਸਰਤੇਉਚਰਗਤਿਜਾਕੈ
ਸੀਰੀ। ਮਾਠਪਹਿਰਗੁਨਗਾਵਹਿਰੰਗਾ। ਅਨਿਕਅਨੰਤਅਨੰਤਨਕਾਗਾਉਆਰਸੁਕਾਕਛੁਅੰਤੁਨਪਾਗਾ। ਸਾਤਿਪੁਰਖਸਤਿਅਸਕਾਨੁ। ਉ
ਚਤੇਉਚਨਿਰਮਲਨਿਰਬਾਨਾ। ਅਪਾਕੀਆਜਾਨਾਹਿਆਪਾ। ਅਪੋਘਟਿਘਟਿਰਹਿਓਥਿਆਪਾ। ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਕਦਇਆਲਾ। ਜੀਨਜਪਿ
ਆਨਨਕਤੇਭਏਨਿਤਾਲਾ। ੧੧। ੧। ੨। ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਜੁਮਲਾ ਮ: ੧। ੨। ਮ: ੩। ੩। ਮ: ੪। ੪। ਜੁਮਲਾ ੧।

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫। ਛੰਤ।

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਸਰੁਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਤਾ। ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨਹੈਅਲਿਖਾਤਾ। ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨਕਰਿਥਿਸਬੀਰੁਜਲਤਰੰਗਾਜਿਉਚਗੁਰੀਆ। ਹਰਸੁਆਏਭੇ
ਗਘਦਾਏਆਨਬੀਆਕੋਬੀਆ। ਹਰਿਰੰਗੀਇਬਰੰਗੀਠਾਕੁਰਸੰਤਸੀਰੀਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ। ਨਾਨਕਦਰਸਲੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦ
ਤਾ। ੧। ਕਵਨਉਪ੍ਰੰਦੋਓਕਵਨਬਡਾਈ। ਪੁਰਨਪੁਰਗਹਿਓਸਥਠਾਈ। ਪੁਰਨਮਨੇਤਨਘਟਿਘਟਿਸੋਤਨਬਖਿਚੈਤਬਛਾਈ। ਕਿਉਨਮਰਾਧ
ਤੁਮਿਲਿਕਰਿਸਾਧਤੁਪਰੀਮੁਤਕਾਬੇਲਾਆਈ। ਅਰਬਦਰਬਸਭਜੋਕਿਛੁਦੀਸੈਸੰਗਨਕਛੁਮੈਜਾਈ। ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਤਭਿਅਰਾਧਕਵਨਉਪ
ਮਾਏਉਕਵਨਬਡਾਈ। ੨। ਪੁਛਉਸੰਤਮੇਰੋਠਕਰਕੈਸਾ। ਹਿਉਅਰਾਧਉਦੇਉਸੰਦੇਸਾ। ਦੇਉਸੰਦੇਸਾਪ੍ਰਭਜੀਉਕੈਸਾਕਹਮੇਰਨਪਰਦੇਸਾ।

ਅੰਗਅੰਗਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਾਈਬਾਨਬੰਤਰੇਸਾਧੀਪਨਤੇਮੁਕਤਾਪਟਿਪਟਿਜੁਗਤਕਰਿਨਸਕਉਹਰਿਜੈਸਾਧੇਖਿਚਰਿਤਨਕਮਨੁ
ਮੋਹਿਓਪੁਛੈਦੀਨਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਸਾਧਾਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਅਇਆਧਨਸੁਰਿਦਸਿਤਚਰਨਬਸਾਇਆਚਰਨਬਸਾਇਆਸਾਧਸੰਗਾਇ
ਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਗਾਵਾਇਆਕੁਇਆਪ੍ਰਗਸੁਰਿਦੈਉਭਾਸੁਪਛੁਛੈਕੀਰਾਪਾਇਆਦੁਖਨਾਠਾਸੁਖਪਰਮਹਿਦੁਭਾਮਹਾਅਨੰਦੁਸੁਜਾਇ
ਆਕਰੁਨਾਨਕਮੈਪੁਰਾਪਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਅਇਆ ੪॥੧॥

੨੮੯

ਸਰੰਗਕੀਵਾਰਮਤਲਾ ੪੪੬ਮਹਮੇਸਕੀਧੁਨੀ

੧੭ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਗੁਰਕੰਨੀਪਾਹੁਨਿਦਲਮਨੁਕੋਠਾਤਨੁਛਤਾਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨਮਨਕਾਤਕੁਨਉਘਜੈਕੰਨੀਅਵਰਨਤਕਿ॥੧੪੯॥ ਨਕੀਜੈਗਗਨ
ਦੀਬੇਦਾਨਕੀਜੈਸੁਰਤੀਗੀਅਜੀਗਾਨਕੀਜੈਸੋਗੀਕੀਤੇਗੀਨਾਨਕੀਜੈਗੁਪੀਮਾਲੀਰੰਗੀਨਕੀਜੈਤੀਗਬਿਕਾਵਿਆਨੀਗੀਨਕੀਜੈਦੁਖੀ
ਤੇਪੁਨੀਨਕੀਜੈਬਾਹਿਬੈਠਿਆਸੁਨੀਨਕੀਜੈਭੇਡਮਹਾਭਿਕਸ਼ੁਗਾਨਕੀਜੈਕੋਤੇਤੋਦਹਿਪੁਕੀਨਾਨਕੀਜੈਲਿਖੀਐਮਨਕੈਭਾਈਮਨਕਭੀਸੈਸਾਚੈਨਾਇ
੧੪੯॥ ਨਾਨਕਭੀਖਟਕਕਰੇਬੀਚਗਾਨਿਸਾਦਿਨਉਚਰੈਰੁਭਮਠਗਾਤਿਨਕੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆਤੇਤੀਨਾਨਕਵਸਤੁਬ੍ਰਹਮੇਅੰਤੁਨਜਾਇਆਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਨਾਮੁਪਛਾਇਆ ੩॥੫ਉੜੀ॥ ਅਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਾਜੀਨਿਆਪਿਉਪਾਇਆਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਓਸੁਰਜਗਤੁਸਬਾਇ
ਆਗੈਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜੀਅਨੁਮਾਇਆਮੇਰੁਦਧਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਜਿਨਿਕੁਲਾਕੁਇਆਨਾਨਕਸਚੁਦਰਤਦਾਸਤੁਸਚੁਸਾਇ
ਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਅਪਉਪਾਏਨਾਨਕਾਆਪੇਰਬੇਵੇਕਾਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜਾਸਕਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕਾਸਕਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੋਵੈਐਪੰ
ਧੈਛਾਈ॥ ਕਿਸੈਥੋਰਾਕਿਸੈਅਗਲਾਪਾਲੀਕੋਈਨਾਨਕਾਵਹਿਨੋਜਾਹਿਨੋਗੋਵਚੇਕਰਹਿਵਿਥਾਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਨਾਨਕੀਐਅਗੈਕਾਈਕਚਾ
੧੪੯॥ ਨੀਨਸਿਥਾਪਿਨੀਆਕਉਤੇਜੈਨਿਸਿਥਾਪਿਐਨਾਵੈਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇਏਤੇਦੇਸੁਕਰਾਵੈਜੇਤੇਨੀਅਛਿਰਿਅਉਪੁ
ਤੀਆਪੇਰਿਖਿਆਪਾਵੈਲੇਖੈਬੋਲਦੁਲੇਖੈਚਲਦੁਕਾਇਤਕੀਚਹਿਰਵੈਮੁਲੁਮਤਿਪਰਵਾਦਾਏਤੋਨਾਨਕਾਅਖਸੁਦਾਏਕਰਦੀਉਪਰਿਉ
ਓਓਤਪਾਵਸੁਜੋਕੋਕੋਏਕਹਾਏ ੨॥੫ਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਰਚਾਇਓਗੁਣਪਰਗਟੀਆਇਆਗੁਰਬਾਣੀਸਦਉਚਰੈਹਰਿਮੰਨਦ
ਸਾਇਆਸਕਤਿਗਈਭੂਕਟਿਅਸਿਦਜੋਤਿਨਗਾਇਆਜੀਨਕੈਪੋਤੇਪੁਨ੍ਹੇਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਸੁਜੋਮਿਲਿਕੋਹਰਿ
ਨਾਮੁਸਮਾਇਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਸਾਹਚਲੇਵਦਨਾਰਿਆਲਿਖਿਆਵੈਵੈਨਾਲਿਲਿਖੇਉਪਰਿਤੁਕਮੋਹੋਇਯਈਐਵਸਤੁਸਮਾਇ
ਵਸਤੁਲਈਵਦਨਾਰਈਵਖਗੁਬਧਾਪਾਈਕੇਈਲਾਹਲੇਚਲਾਇਕਚਛੇਮੁਲੁਗਵਾਈਯੋਨਕਿਨੈਨਮੀਗਿਓਕਿਸੁਕੀਐਸਾਬਾਸਿ॥
ਨਦਰਿਤਿਨਾਕਉ ਨਾਨਕਾਜਿਸਾਬਤਲਾਏਗਾਇ॥੧॥੪੯॥ ਨੁਕਿਜੁਕੀਵਿਛੁੜੇਵਿਛੁੜਚੁਕੇਜੀਵਨੀਵਮੁਏਮੁਏਜੀਵੋਕੇਤਿਅਕੇਬਾਪੁ
ਕੇਓਅਕੇਬੇਟੇਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਤੁਏਆਗੇਪਾਛੈਗਦਤਿਨਾਵੈਕੀਆਜਾਤੀਕਿਆਹੁਣਿਤੁਏਸਕੁਕਰਲਾਕਿਰਤੁਕਰਿਲਿਖੀਐਕਰਿਕਰਿ
ਕਰਤਾਕਰੇਕਰੇਮਨਮੁਖਮਰੀਐਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਐਨਾਨਕਨਰੀਨਦਰਿਕਰੇ ੨॥੫ਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖਦੁਨਾਭਰਮੁਪੈਦੁਜੈਲੋਕਾਇਆਕੁ
ਵਕਪਟੁਕਮਾਵਟੇਕੁੜੇਅਛਾਇਆਪੁਕਲਤਮੇਰੁਤੇਤੈਸਰਦੁਖਸਬਾਇਆਜਮਰਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਛਿਰਮੇਰੁਮਾਇਆਮਨਮੁ
ਖਨਨਮੁਗਵਾਇਆਨਾਨਕਹਰਿਭਾਇਆ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਜੀਨਵਡਿਆਈਤੇਰੇਨਾਮਕੀਤੇਰਤੇਮਨਮਾਹਿਨਾਨਕਾਮੀਮ੍ਰਿਤੁਕੋਰੋਦੁਜਾਮੀ
ਮ੍ਰਿਤੁਨਾਹਿਨਾਨਕਾਮੀਮ੍ਰਿਤੁਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈਐਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ ਤੀਨੀਪੀਤਾਰੰਗਸਿਉਜਿਨਕਉਛਿਖਿਆਇ॥੧॥੪੯॥ ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲਾ
ਹੀਐਕਰੇਸੋਸਾਲਾਹੀਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰਦੁਜਾਦਤਾਨਾਹੀਕਰਤਾਸੇਸਲਾਹੀਐਨੀਨਕੀਤਾਮਾਕਾਗਦਤਾਸੇਸਲਾਹੀਐਜੀਗੁਸੈਦੇਇ
ਅਪਾਗਾਨਾਨਕਾਅਪਿਸਰੀਵੈਪੁਰਾਜਿਸੁਰੰਗਾਵਡਕਰਿਸਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਗ ੨॥੫ਉੜੀ॥ ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸੈਵੈਐਸੁਖਪਾਈ॥

ਨਾਇਗੁਰਮੁਖਕਰਿਉਏ॥

੫੦
੪੬

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਗੁ ਉਤਰਾਪਤਿ ਸਿਉ ਪਾਇ ਜਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਦੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਗੁ ਦੇਵ ਸਾਈ। ਅਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਦਸਿ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਈ। ਨਾਨਕ ਆਪਿ
ਇਆ ਲਹੈ ਇਨਾਮੇ ਦਿਵਾਈ। ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸਾ ਸਿਉ ਕੈਸਾ ਬੋਲਣਾ ਜੀਅ ਪੇਨਾ ਦੇਵਾਇ। ਚੀਰੀ ਨਾਕੀ ਨਾਛਿਰੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਪਰਵਾਣਾ।
ਗੀਜੀ ਸਕੀ ਰਲਾ ਮੀਰ ਮਲਕ ਸਾਲਾਗ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸਾਈ। ਭੁਲੀ ਕਾਗ। ਜਿਨ ਚੀਰੀ ਚਲਣਾ ਬੀਤ ਨਾਕਿ ਛੁਨਾਹਿ। ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭਰ
ਮਾਣੁ ਹੋਇ ਉਠੀ ਕਰ ਲੈ ਪਾਇ। ਜੇ ਤਾ ਚੀਰੀ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਤੁਕੁ ਮੁਕਮਾਹਿ। ਪਛੇ ਆਵਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸਦੇ ਉਠੀ ਜਾਹਿ। ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਿਫਤਿ ਨਿਨ
ਕਉ ਬਖਸੀ ਮੈ ਸੇਈ ਪੋਤੇ ਦਗਾ ਕੁੰਜੀ ਜਿਨ ਕਉ ਚਿਤੀ ਆਤਿ ਨਾਮਿ ਲੈ ਰੰਗਾ। ਜਤ ਭੰਗੀ ਗੁਰੁ ਦਾਨਿ ਕਲਿ ਤੇ ਕੇ। ਅਹਿ ਪਰਵਾਣਾ। ਨਦਰਿ ਤਿ
ਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਸੀਸਾ। ੨ ॥ ਪਉੜੀ। ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਗੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸੁਇ ਮੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ। ਸੁਟਿ ਸੁਟਿ ਮੰਨਿ ਦਸਾਈ। ਐ ਬੁਝੈ ਜਨੁ ਕੋਈ। ਬਹੁ
ਆਉ ਠਿਕਿ ਅਨਾਦਿ ਸਰੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ। ਭਗਤ ਨਾਮੁ ਅਧਰੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ। ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਗਵਿਰਹਿ। ਅਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੇਈ। ॥ ੫ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਲੀ ਐ ਤੋਲਿ ਜੇਨੀ ਉਪਿ ਛੈ ਪਾਈ। ਐਕ ਸੁਨ ਪੁਜਾਹਿ ਬੋਲਿ ਜੇ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੈ। ਵਡਾ ਆਖਣੁ ਕਰਾ ਰੋਲਿ। ਹੋਰ ਉ
ਛੀ ਮਰੀ ਹਉ ਲੇ ਬੋਲਿ। ਪਰਤੀ ਪਾਦੀ ਪਰਬਤ ਭਰਾ। ਕਿਉਂ ਭੈ ਤੋਲੈ ਸੁਨਿਆ। ਤੋਲਾ ਮਾਸਾ ਰਤ ਕਪਾ। ਨਾਨਕ ਪਾਛਿ ਆਵੇ ਪੁਜਾਈ।
ਮੂਰਖ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੀ ਧਤਿ। ਕਹੈ ਕਹਾਇ ਨ ਆਪੁ। १ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਆਖਣੁ ਅਉਖਾ ਸੁਣਨ ਅਉਖਾ ਆਖਣਾ ਪੀਆਈ। ਐਕ ਆਖ ਆਖ
ਹਿ ਸਬਦੁ ਰਾਖਹਿ। ਅਰਧ ਉਰਧਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ। ਜੇ ਕਿਉ ਹੋਇ ਤਾ ਕਿਉ ਰਿਸੈ। ਪੈਰੁ ਪਨ ਜਾਤਿ। ਸਭ ਕਾਰ ਕਰਤਾ ਕਰੇ। ਪਟ ਅਉਪਟ ਪਟਿ ਬਾ
ਪੀ। ਆਖਣੁ ਅਉਖਾ ਨਾਨਕਾ ਆਖਣਾ ਪੈਆਖਾ। ੨ ॥ ਪਉੜੀ। ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਮਨੁ ਹਰ ਸੀ। ਐ ਨਾਮੇ ਸਾਤਿ ਆਈ। ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਮਨੁ
ਪਤੀ। ਐ ਸਰਬੁ ਰਾਵਾਈ। ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਨਾਉ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਦਰਿਆਈ। ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਰਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਨਾਮੇ ਗਰਿ ਪਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿ
ਆਈ। ਐ ਨਾਨਕਾ ਦਿਵਾਈ। ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ਜੁਠਿ ਨ ਰਾਗੀ ਜੁਠਿ ਨ ਦੇਵੀ। ਜੁਠਿ ਨ ਚੰਦ ਸੁਰਜ ਕੀ ਭੇਰੀ। ਜੁਠਿ ਨ ਅੰਨੀ ਜੁਠਿ ਨਾਈ। ਜੁਠਿ
ਨ ਮੀਤੁ ਦਰਿ ਐ ਸਭ ਭਾਈ। ਜੁਠਿ ਨ ਪਰਚੀ ਜੁਠਿ ਨ ਪਾਣੀ। ਜੁਠਿ ਨ ਪਉਣੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ। ਨਾਨਕ ਨਿਗੁਰੇ ਆਗੁ ਦਨਾਹੀ ਕੋਈ। ਮੁਹਿ ਠੇ ਰਿਐ
ਮੁਹਿ ਨੁਹ ਹੋਈ। ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਲੀ ਆਸੁ ਚੀਆ ਜੇ ਰਹਿ ਨ ਦੇਵੈ। ਸੁਰ ਤੇ ਚੁਲੀ ਹੀ ਅਨਕੀ ਜੋ ਗੀ ਕਾ ਜਤੁ ਹੋਈ। ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਚੁਲੀ ਸੋ ਤਖ
ਕੀ ਗਿਰੀ ਕਾ ਸਤੁ ਦਾਨਾ। ਜੇ ਚੁਲੀ ਨੀ ਆਈ ਕੀ ਪਾਤੀ ਆਸੁ ਧਿਆਨ। ਪਾਣੀ ਚਿਤੁ ਨ ਪੈ ਪਈ ਮੁਖ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਈ। ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਜਗਤ
ਕਾ ਠਿਕ ਪਾਣੀ ਸਰੁ ਭਾਈ। ੨ ॥ ਪਉੜੀ। ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਸਰ ਸਿਧ ਪੈਰਿ ਪਾਇ ਛੈ ਆਵੈ। ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਨਉ ਨਿਧਾ ਮਿਲੈ ਮਨ ਚਿਤਿ ਆਪਾ
ਵੈ। ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਸਤੋ ਪੁਰੋਇ ਕਵਲਾ ਚਰਣ ਪਿਆਵੈ। ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਸਾਜਿ ਉਪਜੈ ਸਾਜੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈ। ਐ ਨਾਨਕੁ
ਦਗਾਵੈ। ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖਾ ਦਿਚਿ ਜੰਮਣੁ ਦੁਖ ਮਰਣੁ ਦੁਖ ਦਰਤੁ ਦਸ ਸਾਗ। ਦੁਖ ਦੁਖ ਅਗੈ ਪੀਐ ਪਾਤੀ ਪਤਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ।
ਖਕੀ ਆਪਿ ਰਾਖੁ ਲੀਆ ਸੁਖ ਨਿਕਾ ਲਿਓ ਕੋਈ। ਦੁਖਾ ਦਿਚਨੀ ਉਨ ਲਾਇਆ ਦੁਖੀ ਆਚਾ ਲਿਅਗੈ। ਨਾਨਕ ਸਿਫਤੀ ਗਤਿ ਆਮਨੁ ਤੁਹ
ਹਿ ਅਹੋਈ। ਦੁਖ ਕੀ ਆਮਗੀ ਮਚੀ ਅੰਗਿ ਰੀਤੁ ਖਚਹੁ ਹੋਈ। ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀ ਆਰ ਸਰੰਗੁ ਭਸੁ ਗੁਰੁ ਸਖੇ ਗਾਭ ਸੋਰੁ ਸੁਕਮ
ਦਲੀ ਰਿਭ ਸੁਰੀ ਐ ਦੇਹ। ਜਾਨੀ ਉਦਿਹੁ ਕਚੀ ਐ ਭੁ ਸੁਕਰੀ ਆਜਾਈ। ਅਗੈ ਲੇਖੇ ਮੀ ਗੀ ਐ ਹੋਰ ਦਸੁ ਫੀ ਪਾਈ। ੨ ॥ ਪਉੜੀ। ਨਾਇ ਸੁ
ਣਿ ਐ ਸਚੁ ਸੰਜੋ ਮੇਨ ਮਨੇ ਨਾ ਆਵੈ। ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਪਾਣਿ ਚਨਣਾ ਮਨੇ ਨਾ ਵਾਵੈ। ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਆਪੁ ਚੁਲੀ ਐ ਲਾਹਨਾ ਉਪਾਵੈ। ਨਾਇ ਸੁ
ਣਿ ਐ ਪਾਪ ਕਟੀ ਅਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਪਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਮੁਖ ਉਨ ਲੇ ਨਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਵੈ। ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ਪਰਗਾਇਲ
ਸਭਾ ਨਾਲੀ। ਪੁਜ ਕਰੈ ਰਖੈ ਨਾਵਾ ਲੀ। ਕੁੰਗੁਰਨ ਟੁਕ ਚਨਾਏ। ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬੁਤੁ ਮਨਾਏ। ਮਾਣੁ ਆਮੀ ਗਮੀ ਗਪੈ ਨੇਖਾਈ। ਅੰਧੀ ਕੀ ਮੀ
ਅੰਧ ਸਜਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਇਨ ਮਰਦਿਆ ਰਖੈ। ਅੰਧਾ ਸੁਗਣ ਅੰਧੀ ਸਭੈ। ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਭੇ ਸੁਰਤੀ ਜੋਗ ਸਰਸੁ ਸਭੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ। ਸਭੇ ਕਰਦੇ

ਪਸਰੁ ਸਭੇਗੀਤਗੀਅਨਾ ਸਭੇ ਸੁਖੀ ਸੁਖ ਸਭ ਸਭ ਤਰਿ ਸਭ ਸਭ ਖਾਨਾ ਸਭਿ ਪਾਤਸਾਹੀਆ ਅਮਰ ਸਭਿ ਸਭ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਖਾਨਾ ਸਭੇ ਮਾਟਸ ਦੇਵ ਸਭ
 ਸਭੇ ਜੋਗੀਆਨਾ ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਭੰਡ ਸਭ ਸਭੇ ਨੀਅਤ ਖਾਨਾ ਗੁਰਮਤ ਲਾਏ ਆਪਣੇ ਕਰਮੀ ਦੇ ਕੇਲਾਮਾ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਨਾਇ ਸਚੁ ਸਭ ਖਾਨਾ
 ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇਮੀ ਨਿਐ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇਮੀ ਨਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਨਾਇਮੀ ਨਿਐ ਕੁਵਨ ਲੁਪੀ ਐ ਠਿ
 ਗਿ ਬਿਪਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇਮੀ ਨਿਐ ਪ੍ਰਭ ਪਰਗਟਾ ਨਾਮੇ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਿਲਿ ਐ ਨਾਉ ਮੀ ਨਿਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧
 ਪੁਰੀਆ ਭੰਡ ਸਿਰਕੇ ਗੋਇਕ ਪੈ ਗੁਪਿ ਆਏ ॥ ਪਉਲ ਮਾਰਮ ਨੁਕ ਪੁਕਰੇ ਸਿਰਮੁ ਨਿਤ ਲੈ ਦੇ ॥ ਕਿਸੁ ਉਪਰਿ ਓਟਿ ਕਇ ਕੈ ਕਿਸਨੋ ਜੋ ਰਕਰੇ ॥
 ਕਿਸਨੋ ਕਹੀ ਐ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸਨੋ ਕਰਤਾ ਦੇ ॥ ਗੁਰਮਰਾਏ ਆਪਣੇ ਮੁਖ ਆਪੁ ਗਏ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ਹੋਰ ਆਖ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ
 ਆਖੁ ਆਖਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਨਾਉ ਬਕਾਨੁ ਕੀ ਆਏ ਵਡ ਖਤਿ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਅਨੁਖਾ ਬਿੰਦੁ ਉਪਰ ਆਖ ਲੇਹੁ ॥

੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇਮੀ ਨਿਐ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਸਭਾਇਆ ॥ ਨਾਇਮੀ ਨਿਐ ਸੰਗਤਿ ਉਪਰੈ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸਾਇਆ ॥ ਨਾਇਮੀ ਨਿਐ ਸੁਖ
 ਉਧਰੈ ਜਿਨ ਸਨਰਸਾਇਆ ॥ ਨਾਇਮੀ ਨਿਐ ਦੁਖ ਕੁਖ ਗਈ ਸਿਨਾ ਮੁਖਿ ਤਿਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਮੁ ਤਿਨੀ ਸਲਾਹੀ ਆਜੈ ਨ ਗੁਰਮਿਲਾਇ
 ਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ਸਭੇ ਰਾਤੀ ਸਕੁ ਰਿਤ ਸਭ ਭਿੰਨ ॥ ਸਭ ਦਾਗਾ ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਮਾਤ ਸਭਿ ਸਭ ਧਰਤੀ ਸਭ ਕੁਰਾਗਾ ॥ ਸਭੇ ਪਾਦੀ ਪਉਲ ਸਭ
 ਸਭ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਭੰਡ ਸਭ ਸਭਿ ਲੋਆ ਆਕਾਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਜਾਪੀ ਕੇਤਨਾ ਕਹਿਨ ਸਕੀ ਜੈ ਕਾਗਾ ॥ ਅਖਰਿ ਬਕਰਿ ਆਖ ਆ
 ਖਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਦੀਰਗਾ ॥ ਤਿਨ ਪਾਇ ਓਬ ਪੁਤੀ ਨਨਕ ਕੁਟੇ ਗਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ਅਖੀ ਪਰਦੈ ਜੋ ਠਿਗਾ ਦੇਖਾ ਸਭੁ ਆਕਾਗਾ ਪੁਛਾ ਗਿਆਨੀ
 ਪੰਡਿਤਾ ਪੁਛਾ ਬੇਦ ਬੀਚਾਗਾ ॥ ਪੁਛਾ ਦੇਵ ਮਾਨਸ ਜੋ ਧਕਰਿ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਸਰ ਸੁਣੀ ਜਾਇ ਦੇਖਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਅਗੈ ਸਰਾਸੁ
 ਨਾਇ ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਵਿਲੁ ਸਾਗਾ ॥ ਹੋਰ ਕਰੀ ਮਤੀ ਕਚੁ ਪਿਦੁ ਮੀ ਪਿਆ ਅੰਧ ਬੀਚਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਬੰਦ ਗੀਤ ਰਹਿਲਾ ਏ ਪਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਲੋਮ

ਨਾਇਮੀ ਨਿਐ ਦੁਰਮਤਗਈ ਮਤ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ ਨਾਇਮੀ ਨਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਭੇ ਗੁਰ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਇਮੀ ਨਿਐ ਨਾਉ ਉਪਜੈ ਸਾ
 ਜੋ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਇਮੀ ਨਿਐ ਸਾਤ ਉਪਜੈ ਗਿਨਿ ਦਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧
 ਹੋਰ ਸਰੀਕ ਤੋਵੈ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਤੇ ਸੁਖ ਗੈਤੁ ਪਾਖਾ ॥ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਮੈ ਅੰਧੇ ਨਾਉ ਜਾਖਾ ॥ ਜੇ ਤਾ ਅਖਣੁ ਸਾਹੀ ਸੁਖ ਦੀਰਾ ਬਿਆਰੁ
 ਵਿਸੁਰਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਹੁਤਾ ਏਹੋ ਆਖਣੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਦੁਨੀਆਈ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ਜਾਨ ਸਿਆਕਿਆ ਰਾਕਰੀ ਜਾਨੀ ਮੈ ਕਿਆ ਕਾਗਾ ॥ ਸਭ ਕਾਰਣੁ ਕ
 ਰਤਾ ਕਰੇ ਦੇਖੈ ਦਰੋ ਦਾਗਾ ॥ ਜੇਹੁ ਪੈ ਜੇਮੀ ਗਿਐ ਰਾਤ ਕਰੇ ਚਤਾਗਾ ॥ ਇਕੁ ਰਾਤਾ ਸਕਮੀ ਗਤੇ ਠਿਰਦੇ ਖਹਿਅ ਕਾਗਾ ॥ ਨਨਕ ਏਵੈ ਚਲੀ ਐ ਜੀਵੈ
 ਦੇਵਣ ਹਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇਮੀ ਨਿਐ ਸੁਗਤਿ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇਮੀ ਨਿਐ ਗੁਣ ਉਰਹੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖ ਸੋਈ ॥ ਨਾਇਮੀ ਨਿਐ ਕੁਮ
 ਕਟੀ ਐ ਠਿਰ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇਮੀ ਨਿਐ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਪਾਪਾ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਉ ਮੀ ਨਿਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧
 ਸਾਸ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜੀਤਾ ॥ ਪੁਕਾਰੀ ਤਾ ਅਜਾਣੀਤਾ ॥ ਜਾਬੁ ਤੈਤਾ ਸੁਣੈ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਕੂਨ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ਜਾਗ ਉਤੇਰਾਤਾ ਸਭ ਕੁ
 ਮੇਰਾ ਉਨਾਹੀ ਤੂੰ ਹੋਵਹਿ ॥ ਆਪੇ ਸਕਤਾ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੇਵਹਿ ॥ ਆਪੇ ਭੁਜੇ ਆਪੇ ਸੇਵੇ ਰਚਨਾ ਰਹਿ ਰਹਿ ਦੇਖੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸ
 ਚੀ ਨਾਈ ਸਭੁ ਪਦੈ ਪੁਰਿ ਲੇਖੋ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਕਿਉ ਲਾਖਿਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਾ ਲਹੈ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ ਭਾਈ ॥
 ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਵਰਤਾਇ ਆਸਥਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇਤਾ ਪਾਈ ਐ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥ ਰਿਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਹੋਇ ਗੁਰਮਿਲੀ ਐ ਭਾ
 ਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ਕਲਿ ਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁਖਿ ਯਜੁਰੇ ਆਖੁ ਰਹਾ ॥ ਕੁਨੁ ਬੋਲ ਬੋਲ ਭਉ ਕਣਾ ॥ ਕੁਕਾ ਧਰਮ ਬੀਚਾਗਾ ॥ ਜਿਨ ਜੀਵਿ ਆਪ

ਤਿਨਹੀਮੁਇਆਮੰਦੀਸੋਇ।।ਲਿਖਿਅਹੋਵੈਨਾਨਕਾਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਇ।।੧।।੧੪:੧।।ਰਿਨਹੋਇਆਬੋਧੀਆਪੁਰਸਹੋਏਸਈਆਇ।।ਸੀਲਮੰਜ
 ਮਸੁਚੁਭੰਨੀਪਾਦਪਾਨੁਮਹਾਜਾਸਰਮਗਾਇਆਘਰਮਪਛੈਪਤਿਉਠਿਚਲੀਨਾਲਿਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਹੈਅਵਹੁਨਸਚਾਏਕੁਹੈਪਉੜੀ।
 ਬਾਹਰਿਕੁਸਮਲੇਪਨਕਰੇਅੰਤਰਿਗੁਬਾਰੀ।।ਖਿਥਾਬੋਲੀਬਧੁਕੋਰੈਦੁਰਮਤਿਤੰਕਾਰੀ।।ਸਾਹਿਬੁਸਬਦੁਨਉਚਰੈਮਾਇਆਮੇਰੁਪਸਾਰੀ।।ਅੰਤ
 ਰਿਲਾਘਚੁਰਮਪੈਭਰਮੈਗਾਦਰੀ।।ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਈਜੁਐਬਾਜੀਧਰੀ।।੧।।ਸਲੋਕੁਮ:੧।।ਭਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਹੋਵੈਭਖਜੀਵਣਕਿਆਖੁ
 ਸੀਆਕਿਆਚਾਉ।।ਵਿਛੁੜਿਆਵੇਸੁਹੋਇਵਿਛੋੜਾਏਕਘੜੀਮਤਿਜਾਇ।।ਜੇਸਉਵਰਿਆਮਿਠਾਖਾਜੈਕੀਠਿਰਿਕਉਜਾਖਾਇ।।ਮਿਠਾਖ
 ਪਾਠਿਤਿਨਆਵੈਕਉਤਜਲਪਾਇਜਾਇ।।ਮਿਠਾਕਉਜਾਵੈਵੈਰੋਗੁ।।ਨਾਨਕਅੰਤਾਵਗੁਤੋਭੋਗੁ।।ਸੁਖਸੁਖਸੁਖਦਾਸੁਗੁਣਾਸੁਖਾ।।ਸੁਖਸੁ
 ਖਜਾਹਿਸੁਖਹੀਤਿਨਪਾਇ।।੧੪:੧।।ਕਪੜੁਕਾਠਰੰਗਾਇਆਰੰਗਾ।।ਘਰਸਰਕੀਤੇਬਗੇਬਾਗਾ।।ਸਾਦਸਹਜਕਹਿਖਾਨੁਖੇਲਾਇਆਭੈਸ
 ਤਿਪਾਸਹੁਕਹੁਕਹਾਇਆ।।ਮਿਠਾਕਰਕੈਕਉਜਾਖਾਇਆ।।ਤਿਨਕਉਜੈਤਨਿਹੋਗੁਜਮਾਇਆਜੇਠਿਗਮਿਠਾਪੈਜੈਪਾਇ।।ਤਉਕਉਤਜ
 ਲਚੁਕਸਮਾਇ।।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਸੋਇ।।ਜਿਸਨੋਪਾਪਤਿਲਿਖਿਅਹੋਇ।।੨।।ਪਉੜੀ।।ਜੀਨਕੈਹਿਰੈਮੈਲੁਕਪਟੁਏਬਾਧਹਿਧੋਦਾ
 ਇਆ।।ਕੁੜੁਕਪਟਕਮਾਦੇਕੁੜੁਪਾਇਏਆ।।ਅੰਦਰਿਹੋਇਸੁਨਿਕਲੈਨਹਿਛਪੈਛਪਾਇਆ।।ਕੁੜੈਲਾਲਚਲਾਗਿਆਠਿਰਿਜੈਨੀਪਾਇ
 ਆ।।ਨਾਨਕਜੋਬੀਜੈਸੋਖਾਦੁਕਾਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ।।੧।।ਸਲੋਕੁਮ:੨।।ਕਥਾਕਹਾਈਬੇਦੀਆਈਪਾਪਪੁੰਨਬੀਚਗਾਦੇਦੇਲੈਲਾਲੈਲੈਲਾਨਰ
 ਕਸੁਰਗਾਮਵਤਾਰਾ।।ਉਤਮਮਧਮਜਾਤੀਜਿਨਸੀਗੁਰਮਰਦੈਸਿਸਾਗੁ।।ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਤਤੁਵਖਾਣੀ।।ਗਿਆਨਪਿਆਨਾਦਿਚਿਆਈ।।ਗੁਰਮੁਖ
 ਆਖੀਗੁਰਮੁਖਜਾਣੀਸੁਰਤੀਕਰਮਪ੍ਰੀਆਈ।।ਗੁਰਮਸਾਜਿਹੁਕਮੈਵਿਚਿਰਖੈਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈ।।ਨਾਨਕਅਗੁਪਉਮੈਤੁਣੈਤਕੋਲਿਖੀਐਲੇਖੈ
 ॥੧੪:੧॥ਬੇਦਪੁਕਾਰੈਪਾਪਪੁੰਨਨਰਕਸੁਰਗਕਾਢੀਉ।।ਜੋਬੀਜੈਸੋਉਗਵੈਖਾਦਾਜਣੈਜੀਉ।।ਗਿਆਨੁਸਲਾਹੈਵਡਾਕਹਿਸੋਸਾਚਾਨਾਉ।।ਸ
 ਚੁਬੀਜੈਸਚਉਗਵੈਦਰਗਪਾਈਐਥਾਉ।।ਬੇਦਪਾਪਗੀਗਿਆਨੁਰਾਸਿਕਰਮੀਪਛੈਹੋਇ।।ਨਾਨਕਰਾਸੀਬਾਹਲਾਦਿਨਗਲਿਆਕੋਇ।।੨
 ਪਉੜੀ।।ਨਿਮ੍ਰਾਬਿਰਖਬਹੁਸੰਜੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਪਾਇਆ।।ਬਿਸੀਅਹੁੰਤ੍ਰਿਵਿਸਾਧੀਐਬਹੁਦੁਪਪੀਆਇਆ।।ਮਨਮੁਖਅਭਿੰਨਨਕਿਜ
 ਣੀਪਥਗੁਨਾਵਾਇਆ।।ਬਿਖਮਹਿਜੀਮ੍ਰਿਤੁਸੰਜੀਐ।।ਬਿਖਕਾਠਲੁਪਾਇਆ।।ਨਾਨਕਸੰਗਤਿਮੇਲਿਹਰਿਸਭੁਬਿਖੁਲਤਿਜਾਇਆ।।੧੬॥
 ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਮਰਦੁਨਾਮੁਗਤਿਪੁਛਿਆਪੁਛੀਬਿਤਿਨਵਾਰਾ।।ਇਕਨੀਲਾਦਿਆਇਕਲਦਰਲੋਇਕਨੀਬਧੇਰਾਗਾ।।ਇਕਨਾਹੋਈਸਾਖਤੀਇਕਨਾਹੋ
 ਈਸਾਗਾ।।ਲਸਕਰਸਣੈਦਮਾਮਿਆਛੁਟੇਬੰਕਦੁਆਗਾ।।ਨਾਨਕਦੇਹੀਛੁਰਕੀਭੀਠਿਹੋਈਛੁਰਾ।।੧॥ਨਾਨਕਦੇਹੀਛੁਰਪਈਮਿਟੀਸੰਦਰੋਇ।।
 ਭੀਤਰਿਚੋਰਬਹਾਲਿਆਖਿਟਵੇਜੀਆਖਿਟੁ।।੨॥ਪਉੜੀ।।ਜੀਨਅੰਦਰਿਨਿਦਾਦੁਸਟੁਹੈਨਕਵਣੈਨਕਵਣਾਇਆ।।ਮਹਾਕੁਪਦੁਖੀਏ
 ਸਦਾਕਾਲੇਮੁਹਮਾਇਆ।।ਕੁਭਕੇਉਠਿਨਿਤੰਰੁਰਬਹਿਰਹਿਧਿਨਮੁਚੁਗਾਇਆ।।ਹਰਿਨੀਉਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਾਤਿਕਰਹੁਤਖਲੋਤੁਹਿਰਾਇ
 ਆ।।ਨਾਨਕਪਾਇਐਕਿਰਤਕਮਾਵੇਦਮਨਮੁਖਦੁਖਪਾਇਆ।।੧੭॥ਸਲੋਕੁਮ:੨॥ਸਭੁਕੋਈਹੈਖਸਮਕਾਖਸਮਹੁਸਭੁਕੋਈ।।ਪੁਕਮਪਛ
 ਟੈਖਸਮਕਾਤਾਸਚੁਪਾਵੈਕੋਇ।।ਗੁਰਮੁਖਆਪੁਪਛਾਣੀਐਬੁਰਾਨਦੀਸੈਕੋਇ।।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਹਲਾਅਈਐਸੋਇ
 ॥੧੮:੧॥ਸਭੁਨਾਨਾਤਆਪਹੈਆਪੇਮੇਲਣਹਗਾ।।ਨਾਨਕਸਬਰਮਿਲਹਿਸੇਨਾਵਿਛੁੜਾਹਿਜਿਨਾਸੋਵਿਆਹਰਿਦਤਾਰਾ।।੨॥ਪਉੜੀ।।
 ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰੈਸਾਤਿਹੈਨਾਉਉਗਾਵਿਆਇਆ।।ਜਪਤਪਤੀਰਬਸੰਜਮਕਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਗਾਇਆ।।ਹਿਰਦਾਸੁਪਹਰਿਸੇਵੇਸੋਹਿਗੁਣ
 ਗਾਇਆ।।ਮੇਰੇਹਰਿਨੀਉਏਵੈਰਾਦਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰਾਇਆ।।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਅਨੁਹਿਰਰੋਸੋਹਾਇਆ।।੧੮॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥

ਪਨਵੰਤਾਇਵੀਕੋਅਵਰੀਪਨਕਉਜਾਉ। ਨਾਨਕਸਿਰਪਨਤਿਤਾਵਨੁਜਿਤੁਦਿਨੁਦਿਸਰੈਨਾਉ॥ ੧੫੧॥ ਸੁਰਜਰਤੈਵਿਜੋਗਸਰਸੈਪਵੈਆਗਾ
ਤਨੁਮਨੁਰਤਾਭੋਗਕੋਈਹਰੈਕੋਜਿਏ। ਸਭਕੋਭਰਿਅਭੁਕਆਖਦਕਾਨਖੀਮੀਐ। ਨਾਨਕਦੇਖੈਆਪਭੁਕਕਚਾਏਚਰਿਪਵੈ॥ ੨੫੩੩
ਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜੋਸਿਧੁਹਰਿਪਾਇਆ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਟਿਚਾਨਦਾਅੰਨੇਗੁਰਦਾਇਆ। ਲੋਤਪਾਰਸੁਰੇਈਐਕੰਚਨੁਜੋਇਆਇ
ਆ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਨਾਉਪਾਈਐਮਿਲਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ। ਜਿਨਕੋਪੋਤੈਪੁਨਤੈਤਿਨੀਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ੧੬੧॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੧੧
ਧਿਗਤਿਨਾਜੀਵਿਆਜੋਲਿਖਿਲਿਖਵੇਚਹਿਨਾਉ। ਖੇਤੀਜੀਨਕੀਉਨਵੈਖਲਵਾਭੈਕਿਆਥਾਉ। ਸਚੇਸਰਸੇਬਾਹਰੇਅਗੈਲਤੀ
ਨਦਾਰੀ। ਅਕਲਿਏਹੁਨਾਖੀਐਅਕਲਗਦਾਈਐਬਾਰੀ। ਅਕਲੀਸਾਹਿਬਸੇਵੀਐਅਕਲੀਪਾਈਐਮਾਨੁ। ਅਕਲੀਪਤਿਕੈਬੁਝੀ
ਐਅਕਲੀਕੀਰੈਦਾਨੁ। ਨਾਨਕਆਖੈਗੁਰੁਏਹੋਗਲਾਸੈਤਨੁ॥ ੧੫੨॥ ਜੈਸਾਕਰੈਕਰਵੈਤੈਸਾਐਸੀਬਨੀਜਗੁਰਤਿ। ਹੋਵਹਿਲਿਖਿਏ
ਨਹਿਏਵਹਿਐਸੀਕਹੀਐਸੁਰਤਿ। ਜੇਉਸਾਇਛੈਸੋਭਲੁਪਾਏਨਾਨਕਕਹੀਐਸੁਰਤਿ॥ ੨੫੩੪॥ ਸਾਤਿਗੁਰਮੀਮ੍ਹਿਤਾਬਿਧਰੈਅੰਮ੍ਹਿ
ਤੁਰਸੁਭਲਿਆ। ਜਿਸੁਪਰਪਾਤਿਸੋਲੈਗੁਰਸਬਦੀਮਿਲਿਆ। ਸਾਤਿਗੁਰਕੈਰਾਵੈਜੋਚਲੈਹਰਿਸੇਤੀਗਲਿਆ। ਨਮਕਾਲੁਜੋਹਿਨ
ਸਕਈਪਾਟਿਚਾਨਦੁਬਾਲਿਆ। ਨਾਨਕਬਖਸਮਿਲਾਇਅਨੁਭਿਗਰਭੁਨਗਲਿਆ॥ ੨੦੧॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੧੧॥ ਸਚੁਵਰਤੁਸੰਤੋਖਤੀ
ਰਬਾਗਿਆਨਪਿਆਨਇਸਨਾਨੁ। ਰਾਇਆਰੇਵਤਾਖਿਮਸਾਪਮਾਲੀਤੇਮਦਸਪਰਧਨ। ਜੁਗਤਧੇਤੀਸੁਰਤਿਚਉਕਾਤਿਲੁਕਕਦੀ
ਹੋਈ। ਭਾਉਭੋਜਨਨਾਨਕਾਦਿਰਲਭਕੋਈਕੋਈ॥ ੧੫੩॥ ਨਉਮੀਨੇਮਸਚੁਜੇਕਰੈ। ਕਾਮਭੋਧਤਿਸਨਾਉਚਰੈ। ਰਸਮੀਦਸਦੁਆ
ਰਜੇਠਾਕੈ। ਏਕਦਸੀਏਕਕਰਿਨਾਹੈ। ਦੁਆਦਸੀਪੰਚਦਸਗਤਿਕਰਿਰਾਖੈਤਉਨਾਨਕਮਨਮਾਨੈ। ਐਸਾਵਰਤੁਰਹੀਜੈਪਾਭੋਹੋਰਬ
ਹੁਤਸਿਖਕਿਆਵੀਜੈ॥ ੨੫੩੫॥ ਭੂਪਤਿਗੇਰੇਗਰਾਇਸੰਚਤਿਬਿਖਮਾਇਆ। ਕਰਿਕਰਿਹੋਤੁਵਧਾਇਦੇਪਰਰਬੁਚੁ
ਰਾਇਆ। ਪੁਤਕਲਤਨਦਿਸਹਿਬਪੁਤਿਲਗਾਇਆ। ਵੇਖਾਦਿਐਯੁਗਾਇਆਧੁਰਿਗਈਪਛੁਤਹਿਪਛੁਤਾਇਆ। ਸਾਮਰ
ਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਨਾਨਕਹਰਿਭਾਇਆ॥ ੨੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੧੧॥ ਗਿਆਨਦਿਹੁਗਾਵੈਗੀਤ। ਰੁਖੇਮੁਲਾਘਰੇਮਸੀਤ। ਮਖਣੁਹੋਇਕੈਕੰਨਪ
ਨਾਏ। ਫਕਰਕਰੋਹੋਰਜਤਗਵਾਏ। ਗੁਰਪੀਰਸਦਾਏਮੰਗਦਨਾਈ। ਤਾਕੈਮੂਲਨਯਗੀਐਪਾਈ। ਪਾਲਿਖਾਈਕਿਛੁਬਹੁਦੇ
ਈ। ਨਾਨਕਗੁਪਛਾਣਹਿਸੇਈ॥ ੧੫੪॥ ਮਨਹੁਜਿਅੰਧੇਕੁਪਕਰਿਆਬਿਰਦੁਨਜਾਣਨੀ। ਮਨਅੰਧੇਉਧੇਕਵਲਦਿਸਨਖਰੇਕ
ਰੂਪਾ। ਏਕਕਹਿਜਾਣਹਿਕਰਿਆਬੁਝਹਿਤੇਨਰਸੁਧਤਸਰੂਪਾ। ਏਕਨਾਨਾਨਬੇਦਨਹੀਅਗਸੂਕਸਨਾਜਾਣੀਨੀ। ਏਕਨਾਸੁਧਨਬੁਧਨ
ਅਕਲਸਰਅਖਰਕਾਭੇਵਨਲਹੀ। ਨਾਨਕਵੇਨਰਅਸਲਖਰਜਿਬਿਨਗੁਣਗਰਬਕਰੀਤੀ॥ ੨੫੩੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਰੂਪਦਿਤੁਹੈਪਨੁਮ
ਪੈਮਾਇਆ। ਹਰਿਅਰਥਜੋਖਰਚਦੇਦੇਸੁਖਪਾਇਆ। ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਦੇਤਿਨਤੇਹਿਨਾਮਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਾਨਰੀਅਦੁਆ
ਇਆਸੁਟਿਪਾਇਆ। ਨਾਨਕਗੁਰਤੋਹਰਿਤਿਨਾਵਈਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਇਆ॥ ੨੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੮॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਨਸੇਵਰੁਗੀ।
ਸਚੈਸਚਾਦਿਜਿਨਏਕਾਉਦਲਾਗੀ। ਗੁਰਕੁੰਬਮਹਿਸਤਿਸਮਾਧੀ। ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਸਚੇਬੈਰਾਗੀ॥ ੧੫੫॥ ਗਾਗਦਤੈਸੇਵਨਹਿਦ
ਈਕੀਤਾਥਾਇਨਪਾਈ। ਸਬਰੈਸਾਦਨਆਇਓਸਹੁਨਲੋਗਉ। ਸਤਿਗੁਰਪਿਆਰਨਲਗਈਮਨਿਹਰਿਆਵੈਜਾਈ। ਜੋਈਕਾਏ
ਪਅਗਾਰੁਭੇਤਾਰਸਾਦਿਖਪਛੁਤਾਜਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਕੁਰੀਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਗਈ। ਆਪੁਗਵਾਇਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲੈ
ਸਹਜੈਹੋਸਮਾਈ। ਨਾਨਕਤਿਨਾਮੁਨਦੀਸਰੈਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ ੨੫੩੭॥ ਖਾਨਮਲੁਕਕਾਇਦੇਕੋਹਦੁਨਪਾਈ॥

ਗੁਰੂਮੰਦਰਗੰਗੀਗੀਆਕੰਢੁਸਾਬਨਜਾਈ। ਸਿਏਨਸਾਖਤਪਉਦਵੇਪਿਗਾਧਿਗਰਤੁਰਾਈ। ਛਤੀਹੀਸ੍ਰਿਤਪਰਕਾਰਕਰਹਿਬਹੁਮੈਲ
 ਦੁਪਾਈ। ਨਾਨਕਜੇਦੇਵੈਤਿਸਹਿਜਨਦਨੀਮਨੁਖਦੁਖਪਾਈ। ੨੩ ਸਲੋਕੁਮ: ੩। ਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਤੁਮੈਨੀਥਕੇਦੇਸਤਰਭਵਕੇਕੇਖਪ
 ਗੀ। ਨੁਜੈਰਾਈਨਾਉਕਦੇਨਪਾਈਨਦੁਖਲਗਾਅਤਿਗਾਗੀ। ਮੁਖਅੰਧੇਤ੍ਰੇਗੁਲਸੇਵਹਿਮਾਈਆਕੈਬਿਉਰਗੀ। ਅੰਦਰਕਪਟਉਚਰ
 ਭਰਣਕੈਤਾਈਪਾਠਪੜਹਿਗਾਵਾਗੀ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੇਸੁਖਪਾਏ। ਜਿਨਹਉਮੈਵਿਰਤੁਮਾਗੀ। ਨਾਨਕਪੜਨਾਗੁਲਦਾਇਕਨਾਉਰੈ
 ਬੁਝੈਕੋਬੀਰਗੀ। ੧੪: ੩। ਨਗੋਆਵਦਨਗੋਜਾ ਦਾਹਿਰਿਕੁਮੁਖਾਈਆਕੈਅਕੀਜੈ। ਜੀਸੁਕੀਵਸਤੁਸੇਈਲੈਜਾਈਗੈਰੇਸੁਕਿਸੇਸਿਉ
 ਕੀਜੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਭਲਾਮੰਨੈਸਹਜੈਗਰਿਰਸੁਪੀਜੈ। ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾਸਲਾਹੁਰਸਨਾਮਰਦੀਜੈ। ੨। ਪਉਤ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂਕਾਈਆਸੀਗਾਰਬਪੁਠਾਂਤਬਲਾਈ। ਰੰਗਪਰੰਗਕਤੀਛਿਆਪਹਰਿਪਰਮਾਈ। ਲਾਲਸੁਪੇਦਦੁਲੀਚਿਆਬਹੁਸਰਾਖੁ
 ਈ। ਦੁਖਖਾਣਾਦੁਖਭੋਗਦਾਗਰਬੈਗਰਬਾਈ। ਨਾਨਕਨਮੁਨਹੋਤੈਅੰਤੁਛਰਾਈ। ੨੪। ਸਲੋਕੁਮ: ੩। ਸਹਜੇਸੁਖਸੁਤੀਸਬਦੁ
 ਸਮਾਭੀ। ਆਪੇਪਭਮੇਲਿਛਈਗਲਿਲਾਈ। ਦੁਬਿਧਾਚੁਕੀਸਹਜਸੁਭਾਈ। ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਦਸਿਮਾਮਨਿਅਗਈ। ਸੇਕੰਠਲਾਏ
 ਜਿਠੰਨਿਪਕਾਈ। ਨਾਨਕਜੇਪੁਰਿਮਿਥੇਸੇਹੁਇਅਦੁਮਿਲਾਈ। ੧੫: ੩। ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਕਿਆਜਪੁਜਾਪਹਿਰੇਗ।
 ਬਿਸਠਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਮੁਠੇਧੰਧੇਚੋਗ। ਨਾਨਕਨਮੁਨਦੀਸਰੈਭੂਠੇਲਾਲਚੋਗ। ੨। ਪਉਤ੍ਰੀ। ਨਾਮੁਸਲਾਹਿਨਾਮਨੰਨਅਸਥਿਉ
 ਨਹਿਸੇਈ। ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਿਸਿਤਵੈਦੁਜਾਨਹੀਕੋਈ। ਰੋਮਿਰੋਮਗਰਿਉਰਹੈਖਿਨਖਿਨਹਰਿਸੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮਸਕਾਰਬਾਨਿਰਮ
 ਬੁਮਲੁਖੇਈ। ਨਾਨਕਜੀਵਦਾਪੁਰਖੁਪਿਆਈਆਮਮਰਾਪਹੁੰਦੇਈ। ੨੫। ਸਲੋਕੁਮ: ੩। ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਬਹੁਕਰਮਕਮਾਦਹਿ
 ਹੋਗ। ਨਾਨਕਨਮਪੁਰਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਜਿਉਸੰਨੀਉਪਰਿਚੋਗ। ੧੫: ੪। ਧਰਤਿਸੁਹਾਵਤੀਅਕਾਸਸੁਹੰਦਪੀਦਿਆਹਿਨਾਉ।
 ਨਾਨਕਨਮੁਦਿਹੁਇਆਤਿਨਤਖਿਦਹਿਕਾਉ। ੨। ਪਉਤ੍ਰੀ। ਨਾਮਸਲਾਹਿਨਿਕਾਉਕਹਿਨਿਜਮਹਲੀਵਾਸਾ। ਓਈਬਾਹੁਕੋਨਿਤਅਦ
 ਨੀਛਿਹੋਹਿਨਾਬਿਨਾਸਾ। ਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗਹਰਿਹੋਸਭਸਾਸਾਗਿਰਾਸਾ। ਹਰਿਕਾਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਗੁਰਮੁਖਪਰਗਾਸਾ। ਓਈਕਿਰਪਾਕਰਕੈ
 ਮੇਲਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਪਾਸਾ। ੨੬। ਸਲੋਕੁਮ: ੩। ਜਿਹਹਉਦਮਨੁਲਾਹੀਵਿਰਹੈਹਉਮੈਬਹੁਤਅੰਕਾਗ। ਸਚਦੈਸਾਦੁਨਾਮਾਵਈ
 ਨਾਮੁਨਲਗੋਪਿਆਗ। ਸੇਵਥਾਈਨਪਈਤਿਸਕੀਪਪਪਹੋਇਖੁਆਗ। ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਸੋਈਆਖੀਐਜੈਸਿਹੁਪਰੈਉਤਾਗ। ਸਤਿ
 ਗੁਕਾਭਾਣਾਮੰਨਯੋਸਬਦਰਖੈਉਰਧਾਗ। ੧੬: ੨। ਸੋਜਪੁਤਪੁਸੇਵਾਚਕੁਰੀਜੋਖਸਮੈਭਾਵੈ। ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਯੋਆਪਤ
 ਗਵਾਏ। ਮਿਲਿਅਕਦੇਨਈਛੁਕੈਜੋਤਿਨੋਤਿਮਿਲਾਵੈ। ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਬੁਝਸੀ। ਜੀਸੁਆਪੁਬੁਝਾਵੈ। ੨। ਪਉਤ੍ਰੀ
 ਸਭਕੋਯੋਏਹੈਮਨਮੁਖਅਹਿਕਾਰੀ। ਹਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੋਤਈਨਮੁਕਾਲੁਸਿਰਮਾਰੀ। ਪਾਪਾਧਿਕਾਰਮਨੁਰਸਭਲਦੇਬਹੁਰਗੀ।
 ਮਾਗਾਬਿਖਮੁਰਗਾਵਲਾਕਿਉਤਰੀਮੈਤਰੀ। ਨਾਨਕਗੁਰਗਾਖੇਸੇਉਬਰੇਗਿਨਾਮੁਉਧਾਰੀ। ੨੭। ਸਲੋਕੁਮ: ੩। ਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਸੇ
 ਵੈਸੁਖਨਹੀਮਰਜੰਮਹਿਵਰੇਵਾਗ। ਮੇਰੁਠਗਉਲੀਪਾਈਅਨਬਹੁਦੁਜੈਰਾਈਵਿਕਾਗ। ਇਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਤਿਸੁਨਨਕਉਰ
 ਰਹਿਸਭਨਮਸਕਾਰ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈਤੁੰਨਿਤਪਾਵਹਿਮੇਖਦੁਆਗ। ੧੭: ੩। ਸਾਈਆਮੇਹੁਦਿਸਾਰਿਆਸਚਮੁਕਾਹਰਿਨਾਮੁ
 ਪੰਥਕਰਤਿਆਨਮੁਗਾਈਆਅੰਦਰਿਦੁਖਸਾਹੀ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਸੁਖਪਾਈਆਜਿਨਪੁਰਬਲਿਖਿਆਕਰਮਾ। ੨। ਪਉਤ੍ਰੀ।
 ਲੇਖਾਪਤ੍ਰੀਐਹਰਿਨਾਮੁਛਿਰਲੇਖਨਹੋਈ। ਪੁਛਨਸਕੈਕੋਈਹਰਿਦਰਿਸਤੁਚੋਈ। ਜਮੁਕਾਲੁਮਿਲੈਰੇਰੇਟਸੇਵਕੁਨਿਤੋਈ। ਪੂਰੈ

ਏ

ਅਨੁਦਿ

ਗੁਰਤੇਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਾਤਿਪਰਗਟਲੇਈ। ਨਾਨਕਅਨਰੁਪੁ ਨੀਰਵਨ ਦੇਸਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿਸੇਈ॥ ੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩॥ ਗੁਰਕਾਕਿਆ
 ਜੇਕਰੈ ਸੁਖੀ ਹੁਖੁ ਸਾਗਾ। ਗੁਰਕੀ ਕਰਣੀ ਭਉਕਟੀ ਐਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਮ: ੩॥ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਬੀਐ ਨਾਮੁ ਨੈਲਾ ਹੋਈ। ਗੁਰਕੇ
 ਰਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਬਹੁਤ ਨਾ ਆਵਹੁ ਹੋਈ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਐ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਹੋਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ। ਮੰਗਤ ਜਨਨਾ ਦੇਹੁ ਹਰਿ
 ਦੇ ਹੁਸਰਾਈ। ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਕੀ ਪਿਆਸੁ ਹੈ। ਰਸਨਾ ਤਿਪਤਾਈ। ਖਿਨ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਉ। ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਾ ਮਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਨਾਥ
 ਦਿਖਾਇਆ ਹਰਿ ਆਸ ਭੁਭਾਈ। ਸੁਤਿਆ ਅਘ ਉਠਾਈ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਲਿਵਲਾਈ॥ ੨੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩॥ ਮਨੁ ਖਬੈ
 ਨ ਜਾਣੀ ਭਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾ ਮੁਕੋ ਪਾਖੰਡ ਕਾਗੁ। ਬਾਉਕੁ ਬਾਉਨਾ ਫਨੀ ਸਦਾ ਰਿਤ ਦਹਿ ਬੈਕਾਗ। ਦਰਗਾਹੇ ਖਾਮੀ ਗੀਐ ਓਥੈ ਹੋਇ
 ਤਿਆਗਾ ਆਪੇ ਸਿਸਾਟਿ ਉਪਾਈ ਅਨਿਅਪ ਕਰੇ ਬੀਚਾਗ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਸੋਨੇ ਆਖੀ ਐ ਸੁਭ ਦਰਤੈ ਆਪ ਸਚਿਆਗੁ॥ ੧॥ ਮ: ੩॥
 ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ। ਨਾਨਕ ਉਬਲਿਤਾ ਗੀਤ ਨਕਉ ਜੀਤਾ ਹਰਿ ਮਨ ਦਸਿਆ ਸੋਈ॥ ਪਉੜੀ
 ਆਸ ਕਰੈ ਸੁਭਲੈ ਰਿਖੁ ਜੀਵਣੁ ਨਾਇਆ। ਨਿਤ ਨੀਵਣੁ ਉਚਿਤੁ ਗਤ ਮੰਗੁ ਪਸਦਾਰਿਆ। ਦਲਵੰਤ ਕਰਿ ਉਪਾਦਮਾਈ ਆਤਿਰਾ
 ਏਆ। ਜਮਕਾਲ ਨਿਗਲੈ ਸਾਸ ਆਦਿ ਏਵੇ ਤਾਲਿਆ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਹਰਿਗੁਰ ਰਖਵਾਲਿਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩
 ਪਾਤਿਪਾਤਿਪਤਿ ਤਵਾਰਣੁ ਏ ਮਾਈ ਆਪੇ ਹੁਸਰਾਈ। ਨੂਜੈ ਰਾਣੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿਆ ਮਨੁ ਮੁਖਾ ਮਿਲੈ ਸਜਾਈ। ਜਿਨ ਕੀ ਤੇਰੇ
 ਸੈਨੇ ਦੁਨੀ ਜੀ ਦੇਵਾਰਿ ਜਕੁਸ ਮਾਗੀ। ਜਮਕਾਲ ਤਗਲਹੁ ਨਕਟੀ ਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿਆ ਦਰਿ ਜਾਗੀ। ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਾ ਬੀਲਿਖਿਆ
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਲਿਆ ਤਿਨੀ ਮਾਈ। ਅਨਰਿਨ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਦੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਮ: ੩॥ ਸਚੁ ਦਰੁ ਨਹਿ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਨਿਗੁ
 ਰਮੁ ਖਪੈ ਗੀ ਪਾਗੀ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਕੇ ਰਾਣੈ ਜੋ ਬਲਿ ਸਾਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਗੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ। ਆਸਾ ਦੁਖ ਅਤਿ ਦੁਖ ਘਣਾ ਮਨੁ ਖਚਿਤੁ
 ਭਾਈਆ। ਗੁਰਮੁਖ ਹੁਣੇ ਨਿਰਾਸ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਆ। ਦਿਰੋਗੁ ਉਦਾਸ ਆਲਿਪਤਾ ਲਿਵਲਾਈਆ। ਭਿਨੈ ਗੁਣਿ ਜੋਗੁ ਨਾਇਆ
 ਪਈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਈਆ। ਨਾਨਕ ਗਰਿਸੇਤੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹੋ ਪੁਰਿ ਲਏ ਮਿਲਾਈਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩॥ ਪਰਾਈ ਆਮਾਣੁ ਕਿਉ
 ਰਖੀਐ ਦਿਤੀ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ। ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰਬੈ ਟਕੈ ਹੋਰ ਬੈ ਪਰਗਟੁ ਨ ਹੋਈ। ਅੰਨੈ ਦਸਿਆ ਟਕੁ ਪਾਈਆ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਦੇਹ ਟਕ
 ਾਈ। ਭਿਨਾ ਪਰਖਨ ਆਵਈ ਅਨੁਪ ਲੈ ਪਾਈ। ਜਿਨ ਆਪ ਪਰਖਨ ਆਵਈ ਤਪਾਰਖੀ ਆਬਾਹੁ ਲਾਈ ਓਪਰਖਾਈ। ਜੇ ਉਸਨਾਲ
 ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਤਾਦੁ ਬੁਲੈ ਓਤਿ ਪਲੈ ਪਾਈ। ਘਰੋਂ ਦੇ ਪਨੁ ਜਗਤੁ ਕੁਖਾ ਮੁਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਝੀ ਨ ਹੋਈ। ਸਬਦੁ ਸਤਿਲੁ ਮਨਿ ਤਨ
 ਦ ਸੈਤਿ ਬੈਸੇ ਗਾਵਿ ਜੋਗੁ ਨ ਕੋਈ। ਦਸਤੁ ਪਰਾਈ ਆਪਗਰ ਬੁਕਰੇ ਮੁਖ ਆਪਗਣਾ ਏ। ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕਿਨੈ ਪਾਈ ਓਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਰਿਆਵੈ ਜਾਏ॥ ੧॥ ਮ: ੩॥ ਮਨ ਅਨੰਦੁ ਭਾਈਆ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪੀਤ ਮੁਸਰਸੇ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ। ਜੋ ਪੁਰਮਿ ਲੇਨਾ ਦਿਵੁ ਤੁਕਿ ਬਹੁ
 ਜਿਆ ਪਸੇ ਲੇਕਰ ਤਰੇ। ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਗਵਿਆ ਗੁਰਪਾਈ ਆਸਗ ਲੇਖੁ ਨਿਦਰੇ। ਹਰਿ ਸੁਖ ਰਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾਉ
 ਧਾਰੇ। ਮਨੁ ਖਤਿ ਨ ਕੀ ਬਖੀ ਲੀਕਿ ਕਰੇ ਜਿਸੈ ਸਬਦੁ ਸਦਾਰੇ। ਉਨਾਰੀ ਆਪ ਪਤਰਖ ਸੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸਰਣਾਗਤ ਪਏ ਗੁਰਦੁ
 ਆਰੇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਸੇਸੁ ਹੋਲੇ ਭਏ ਮੁਖ ਉਜਲ ਰਬਾਰੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ। ਇਸਤੀ ਪੁਰਖੈ ਪੀਤਾ ਮਿਲੈ ਹੋਦੁ ਪਾਈਆ ਪੁਰਖ ਲਝੀ
 ਤਵੇ ਪੈ ਦਿਗਸੈ ਮੇਰਾ ਮਾਈਆ। ਸੇਸ ਪਰੇਸ ਪਨੁ ਰਾਈਆ ਟਕੁ ਮੁਹਿ ਪਾਈਆ। ਅੰਤਰੈ ਦੇਹ ਦਿਰੋ ਪਕੈ ਸਕੈਨ ਛਰਾਈਆ। ਨਾਨਕ ਦਿਵੁ
 ਨਾਵੈ ਪਿਗਮੇ ਹੁਤਿ ਤੁਲਗਤੁ ਖੁਪਾਈਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅੰਤਿ ਨਾਮੁ ਪੈ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸੁਭੁ ਖਜਾਈ। ਸਿਸਾਨਾ ਮੁਲਾਨ ਹੋਈ
 ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਮਨਿਆਈ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋ ਰੋਖਾਣਾ ਤਿਨੇ ਗੁਲਗੈਤਾ ਨਿਧਾਈ। ਨਾਨਕ ਰਸਕਸ ਜਬਦੁ ਸਲਾਹੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਮ: ੩

ਜੀਅਮੰਦਰਿਜੀਉਸਬਦੁਜੈਸਿਤਸਹਿਮੇਲਾਇਓਇ। ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਅੰਨੈਰੁਏਸਬਦੈਪਰਗਟੁਏਇ। ਪੀਠਿਤਮੋਨੀਪੜਥਕੇਤਨਏਇ। ਬਿ
 ਨੁਸਬਦੈਕੋਨੇਨਪਾਇਓਦੁਖੀਏਰਥੇਰੋਇ। ਨਾਨਕਨਰੀਪਾਈਐਕਰਮਪਰਪਾਤਿਏਇ। ੨। ਪਉੜੀ। ਇਸਤੀਪੁਰਖੈਅਤਿਨੇਤੁਬਧਿ
 ਮੰਦੁਪਕਾਇਆ। ਇਸਦਾਸਭਕਿਛੁਰਥਾਸੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆਗਕਿਉਰੀਐਬਿਰਨਗਕੋਕਛੁਉਪਾਇਆ। ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਰਾਕਰੀ
 ਬਿਰਕਪੁਸਥਾਇਆ। ਨਾਨਕਬਖਸਾਮਿਲਾਇਅਨੁਤਰਿਨਾਸਮਾਇਆ। ੩। ਸਲੋਕੁਮਃ ੩। ਮਾਇਆਐਗਿਵਿਸਾਰਿਆਗੁਰਕੁ
 ਉਏਤੁਅਪਾਗੁ। ਲੋਭਲਾਹਿਸੁਧਮਾਤਿਗਈਸਚੁਨਲਗੈਪਿਆਗੁ। ਗੁਰਮੁਖਾਜੀਨਾਸਬਦੁਦੁਸੈਰਾਗਤਮੋਖਤੁਆਗੁ। ਨਾਨਕਆ
 ਪੇਮੇਲਲਏਆਪੇਬਖਸਣਾਗੁ। ਮਃ ੪। ਨਾਨਕਜਿਸੁਬਿਨੁਪੜੀਨੀਦਣਾਦਿਸਰੈਸਰੈਨਾਬੰਦਾ। ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਉਮਨਹੁਸੀਐਜਿ
 ਸਹਿਤਮਾਰੀਠਿਦਾ। ੨। ਮਃ ੫। ਸਾਵਣਅਗਈਆਇਮਾਏਮਾਗੁਰਮੁਖਨਾਮੁ। ਧੀਆਇ। ਦੁਖਕੁਖਕਾਨਾਸਭਚੁਕਾਇਸੀ
 ਮੀਹੁਦੁਠਾਛੁਬਰਲਾਇ। ਸਭਧਰਤਿਭਈਹਰੀਆਵਲੀਅੰਨਜੀਸਿਆਬੋਲਲਾਇ। ਹਰਿਅਠਿਤਬੁਲਾਵੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ
 ਹਰਿਅਪੇਪਾਵੈਥਾਇ। ਹਰਿਤਿਸਹਿਧਿਆਦੁਸੰਤਜਨਹੁਜੋਅੰਤਲਏਛੁਗਈ। ਹਰਿਕੀਰਤਭਗਤਿਅੰਨਦੁਏਸਦਾਸੁਖਦਸੈ
 ਮਨਿਆਈ। ਜੀਨਗੁਰਮੁਖਨਾਮੁਅਗਧਿਆਤਿਨਾਦੁਖਕੁਖਲਾਹਿਜਾਇ। ਜਨਨਾਨਕਕਿਪਤੰਗਾਇਗੁਣਹਰਿਦਰਸਾਣੇਤੁਸੁਰਾ
 ਏ। ੩। ਪਉੜੀ। ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਰਾਤਿਨਿਤਦੇਵੈਰਨੈਸਵਾਈਆ। ਰੁਸਿਦੇਵੈਆਪਦਾਇਆਲੁਨਛਪੈਛੁਪਾਇਆ। ਹਿਰਦੈਕਮਲੁ
 ਪ੍ਰਗਾਸੁਭਿਨਮਨੁਲਿਵਲਾਈਆ। ਜੇਕੋਕਰੈਉਸਰੀਰੀਸਾਸਿਰਛਾਈਪਾਈਆ। ਨਾਨਕਅਪਨਕੋਇਨਸਕਈਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿ
 ਆਈਆ। ੨੪। ਸਲੋਕੁਮਃ ੩। ਅਮਰਥੇਪਰਦਾਹੁਏਤਿਸੁਨਾਲਿਸਿਆਦਪਨਚਲਈਨਾਹੁਨਤਕਰਣੀਜਾਇ। ਅਪਛੋਡਿਸਰ
 ਣਾਇਪਵੈਮੰਨਲਏਰਜਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਨਮਭੰਨੁਨਲਗਈਹਉਮੋਦਿਰਤੁਜਾਇ। ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਸੋਈਆਖੀਐਜਿਸਹਿਰੋਲਿਵਲਾ
 ਏ। ੧। ਮਃ ੨। ਯਾਤਿਜੋਤਿਸਭਸੁਗਤਿਤੇਰੀ। ਬਹੁਤਸਿਆਣਪਉਮੈਸੇਰੀ। ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਤਰੈਏਰੀ। ਨਾਨਕਆਪ
 ਕਰਾਏਕਰਤਜੋਤਿਸੁਰਾਵੈਸਾਈਗਲਚੰਗੇਰੀ। ੨। ਪਉੜੀ। ਸਚੁਖਾਣਸਚੁਪੈਨਦਾਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਗੁ। ਗੁਰਪੁਰੇਮੇਲਾਇਆਪੁ
 ਭਦੇਦੁਹੁਗੁਗੁਪੁਰਾਤਿਨਜਾਗੀਆਜਾਪਿਆਨਿਰੰਕਾਰੁ। ਸਾਧੁਸੰਗਾਤਿਲਾਗੀਆਤਰਿਆਸੀਸਾਗ। ਨਾਨਕਸਿਠਾਤਿਸਠਾਹ
 ਕਰਿਪ੍ਰਭੁਕਾਜੈਕਾਰੁ। ੩੫। ਸਲੋਕੁਮਃ ੫। ਸਭੇਜੀਅਸਮਾਲਅਪਣੀਮਿਤਰਕਰਿ। ਅੰਨਪਾਣੀਮੁਚੁਉਪਾਇਦੁਖਦਾਲਦਰੰਨ
 ਤਗੁ। ਅਰਦਾਸਸੁਣੀਦਾਤਾਰੋਈਸਿਸਾਟਿਠਗੁ। ਲੇਵਤੁਕੰਠਲਗਾਇਆਪਦਾਸਭਤਗੁ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਪ੍ਰਕਾਸਭਲਾਪ
 ਗੁ। ੧। ਮਃ ੫। ਵੁਠੇਐਪਸੁਗਵਦੇਹੁਕਮੁਕੀਤਕਰਤਾਗ। ਰਿਜਕਉਪਾਇਓਨੁਅਗਲਾਠਾਂਛੁਪਾਈਸੀਸਾਗ। ਤਨਮਨੁਹਰਿਅੰਨ
 ਏਆਸਿਮਰਤਿਅਗਮਅਪਾਗੁ। ਕਰਿਕੀਰਪਾਪੁਰਾਪਣੀਸਭੇਸਿਰਨਣਾਗ। ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਕਗਹਨਾਨਕਸਦਥਾਲਿਭ
 ੧। ੨। ਪਉੜੀ। ਵਡਾਆਪਅਗੀਹੁਏਵਡੀਵਡਿਆਈ। ਗੁਰਸਕਰੀਵੇਖਵਿਗਾਸਿਆਅੰਤਰਿਸਾਤਿਅਈ। ਸਕੁਅਪੇਆਪੁ
 ਵਰਤਦਾਅਪੇਭਈ। ਅਗਪਿਨਾਬੁਸਭਨਬੀਅਨੁਸਕੁਹੁਕਮੁਚਲਾਈ। ਨਾਨਕਹਰਿਭਾਵੈਸੋਕਰੈਸਕੁਚਲੈਰਜਾਈ। ੩੬
 ਸਲੋਕੁਵਾਰਨਾਲ ੭੪। ਸਾਹੰਗਕਾਨੁਮਲਾ ਤਉਪਦੇ ੧੫੯। ਅਸਟਪਦੀਆਛੰਤ ੮। ਵਾਰ ੧ ਜੁਮਲਾ ੧੬੮

ਲੇਖੇਸੇਰਦਿਆਪੇਰੀ
 ਕਰੇਨ

ਰਾਗਸਾਰੰਗੁਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਸੀਕਬੀਰਜੀਕੀ। ੧ਥਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
 ਕਰਾਨਗਰਬਸਥੇਰੀਬਾਤਾਮਨਦਸਨਾਨਟਕਾਰਗਾਠੀਐਭੈਏਰੋਜਾਤ। ੧। ਰਾਤਉ। ਬਹੁਤਪ੍ਰਤਾਪੁਗਾਉਸਉਪਏ

ਦੁਇਲਖਕਾਬਰਾਤਿ॥ਦਿਵਸਚਾਰਕੀਕਰਹੁਸਾਹਿਬੀਜੈਸੇਬਨਹੁਪਾਤਾ॥੧॥ਨਾਕੋਉਲੈਆਇਓਇਹੁਪਨਾਕੋਉਲੈਜਾਤਾ॥
ਰਾਵਨਹੁਤੇਅਧਿਕਛੁਪਤਿਖਿਨਮਹਿਗਏਬਿਲਾਤਾ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸਦਾਬਿਰਪੁਜਹੁਜੋਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਤਿ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਤੈਗੋਬਿੰਦੁਤੇਸਤਸੰਗਮਿਲਾਤਾ॥੩॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤਸੰਪਤਿਅੰਤੁਨਚਲਤਸੰਗਾਤਾ॥ਕਹਿਤਕਬੀਰਰਾਮਕੁਜੁ
ਬਓਰੇਨਮਅਕਾਰਬਜਾਤਾ॥੪॥੧॥ਸਾਰੰਗਾ॥ਰਾਜਾਸ੍ਰਮਾਮਿਤਿਨੀਜਾਨੀਤੇਗੀ॥ਤੇਰੇਸੰਤਨਕੀਹਉਚੇਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ
ਤੋਜਾਇਸੁਰੇਵਤਆਵੈਰੋਵਤਜਾਇਸੁਰਸੈ॥ਬਸਤੋਹੋਇਹੋਇਸੁਉਜਰਉਜਹੋਇਬਸੈ॥੧॥ਜਸਤੇਬਲਕਰਿਬਲਤੇਕੁਆਕੁਪਤੇ
ਮੇਰੁਕਰਾਵੈ॥ਧਰਤੀਤਿਅਕਾਸੁਚਛਾਵੈਚਛੇਅਕਾਸਾਗਿਰਾਵੈ॥ਕਾਭੇਖਾਰੀਤੇਰਾਜਕਰਾਵੈਰਾਜਾਤੇਭੇਖਾਰੀ॥ਖਲਮੂਰਖਿਓ
ਪੀਡਿਤਕਰਬੋਪੀਡਿਤਤੇਮੁਗਧਾਰੀ॥੩॥ਨਾਰੀਤੇਜੋਪੁਰਖਕਰਾਵੈਪੁਰਖਨਤੇਜੋਨਾਰੀ॥ਨਹੁਕਬੀਰਸਾਧੂਕੋਪ੍ਰੀਤਮਾਤੈਸਮੁਹ
ਤਿਬਾਲਿਹਾਰੀ॥੪॥੨॥ਸਾਰੰਗਬਾਲੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥

੩੮੫

ਕਾਏਰੇਮਨਾਬਿਖਿਆਬਨਜਾਇ॥ਕੂਲੇਰੇਠਗਮੂਰੀਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਮੀਨਪਾਨੀਮੈਰਹੈ॥ਕਾਲਜਾਲਕੀਸੁਧਿਨੀ
ਲਤੈ॥ਜੇਹਬਾਸੁਆਦੀਲੀਲਤੇਲੇਹਿ॥ਐਕੁਨਿਕਕਾਮਨੀਬਾਧਿਓਮੋਹਿ॥੧॥ਜੇਉਮਧੁਮਾਖੀਸੰਚੈਅਪਾਗਾਮਪੁਲੀਨੇ
ਪੁਖਦੀਨੀਛੁਗਾ॥ਗਊਬਾਛਕਉਸੰਚੈਖੀਗਾ॥ਗਲਾਬਾਧਿਦੁਹਿਲੇਇਅਹੀਗਾ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰਸ੍ਰਮਅਤਿਕਰੈ॥ਜੋਮਾ
ਇਆਲੈਗਾਭੈਧਰੈ॥ਅਤਿਸੰਚੈਸਮਝੈਨਹੀਮੂੜਾ॥ਸਨੁਧਰਤੀਤਨਹੋਇਗਾਇਓਪੁੜੀ॥੩॥ਕਾਮਭੋਧਵਿਸਨਅਤਿਨਰੈ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਬਹੁਨਹੀਕਰੈ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤਾਚੀਆਇ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਭਜੀਐਭਗਵਾਨ॥੪॥੧॥ਸਾਰੰਗਾ॥
ਬਦਹੁਕੀਨਹੋਰੋਮੋਊ॥ਠਾਕੁਰਤੇਜਨੁਜਨਤੇਠਾਕੁਰਖੇਲਪਰਿਓਤੇਸਿਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਨਦੇਉਦੇਹੁਰਾਆ
ਪਨਆਪੁਲਗਾਵੈਪੁਜਾ॥ਜਲਤੇਤਰੰਗਤਰੰਗਤੇਜਲੁਕਹਨਸੁਨਨਕਉਦੁਜਾ॥੧॥ਆਪਹਿਗਾਵੈਆਪਹਿਨਾਚੈਆਪੁ
ਬਜਾਵੈਤੁਗਾ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਜਨਉਗਤੁਪੁਗਾ॥੨॥੩॥ਸਾਰੰਗਾ॥ਰਾਸਅਨੰਨਮੇਰੇਨਿਜਹੁਪਾਰਸਨ
ਨਿਮਖਤੁਪਤਈਮੋਚਨਪਰਸਤਮੁਕਤਕਰਤਗੁਰੂਪਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਬਾਧੀਰਗਤਿਛੁਡਾਵੈਬਾਂਧੈਰਗਤੁਨਛੁ
ਡੈਮੋਹਿ॥ਏਕਸਮੈਮੋਕਉਗਹਿਬਾਧੈਰਓਛੁਨਿਸੋਪਹਿਜਬਾਬੁਨਹੋਈ॥ਮੈਗੁਨਬੰਧਸਗਲਕੀਨੀਵਨਮੇਰੀਜੀਵਨਮੇ
ਰੇਰਾਸਾ॥ਨਾਮਦੇਵਜਾਕੈਜੀਅਐਸੀਤੈਸੋਤਾਕੋਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੨॥੩॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰੰਗਾ॥ਤੈਨਗਕੀਆਪੁਰਾਨਸੁਨਕੀਨਾ॥ਅਨਪਾਵਨੀਭਗਤਿਨਹੀਉਪਜੀਕੂਖੈ॥ਦਾਨੁਨਦੀਨਾਸਾ॥ਰਹਾਉ
॥ਕਾਮਨਾਬਿਸਾਰਿਓਕ੍ਰੋਧਨਾਬਿਸਾਰਿਓਭੁਤਛੂਟਿਓਦੇਵਾ॥ਪਰਨਿੰਦਾਮੁਖਤੇਨਹੀਛੁਟੀਨਿਯਲਕੁਏਸਿਓਵਾ॥੧॥
ਬਾਟਪਾਗਪਹੁਸਾਬਿਰਾਨੇਪੇਛੁਰੈਅਪਰਾਧੀ॥ਜੇਹਪਰੇਲੇਕਜਾਇਅਪਕੀਰਤਿਸੋਈਆਬਿਦਿਅਸਾਧੀ॥੨॥ਹਿੰਸਾ
ਤਉਮਨਤੇਨਹੀਛੁਟੀਨਿਅਦਾਇਆਨਹੀਪਾਲੀ॥ਪਰਮਨੰਦਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਓਕਥਾਪੁਨੀਤਨਚਾਲੀ॥੩॥

ਪਰਮਾਨੰਦੀ॥

੩

ਸਾਰੰਗਾ॥ਛਾਡਮਨਹਰਿਬਿਮੁਖਨਕੋਸੰਗਾ॥ ਸਾਰੰਗਮ:੫ ਸੁਰਦਾਸਜੀ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿਕੇਸਰਬਸੇਹਰਿਲੋਗਾ॥ਨਹੁਮਨੁਅਗਪਿਸਰਬੰਸਸਭੁਅਗਪਿਓਅਨਦਸਹਜਿਧੁਨਿਝੋਕਾ॥੧॥ਦਰਸਨਪੇਖਭਏਨਿ
ਗਬਿਖਈਪਾਏਹੈਸਗਲੇਬੋਕਾ॥ਅਨਬਸਤਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੁਮੈਸੁੰਦਰਬਦਨਅਲੇਕਾ॥ਸਿਆਮਸੁੰਦਰਤਜਿਅਨੁਜੁਰਾ
ਹਤਿਜੇਉਕੁਸਟੀਤਨਜੋਕਾ॥ਸੁਰਦਾਸਮਨਪ੍ਰਭਾਭਿਲੀਨੇਦੀਨੋਇਹੁਪਰੇਲੇਕਾ॥੨॥੩॥ਰਹਾਉ॥

ਸਾਰੰਗਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕਾ॥

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਬਿਨੁਕਉਨੁਸਹਾਈਮਨਕਾ॥ ਮਾਤਾਪਿਤਾਕਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾ॥ ਹਿਤੁਲਾਗੋਸਭਫਨਿਕਾ॥ ੧॥ ਆਰੋਕਉਕਉਤੁਲਾਤਬੰਧੋ
ਕਿਆਭਰਵਾਸਾਧਨਕਾ॥ ਕਹਾਬਿਸਾਸਾਈਸੁਭਾਭੋਕਾਇਤਨਕੁਲਾਗੈਠਨਕਾ॥ ੧॥ ਸਗਲਧਰਮਪੁਨੁਫਲੁਪਾਵਤੁ
ਧੂਰਿਬਾਛੁਤੁਸਭਜਨਕਾ॥ ਕਹੈਕਬੀਰਸੁਨੁਰੇਸੰਤਹੁਇਹੁਮਨੁਉਰਨਪਖੇਰੁਬਨਿਕਾ॥ ੨॥ ੧॥ ॥
ਕਬੀਰਜੀ ੩ ॥ ਨਾਮਦੇਵਜੀ ੩ ॥ ਪਰਮਨਿਰ ੧ ॥ ਸੁਰਦਾਸ ੨ ॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੮ ॥

੧ ਭਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਾਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧॥ ॥ ਖਾਣਾਪੀਣਾਹਸਣਾਸਉਲਾਵਿਸਰਿਗਾਇਆਹੈਮਰਣਾ॥ ਖਸਮੁਵਿਸਰਿ
ਖੁਆਰੀਕੀਨੀਧਿਗਜੀਵਨੁਹੀਰਹਣਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ॥ ਅਪਨੀਪਾਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਤੁਧੋਨੇਸੇਵਹਿਤੁਏਕਿਆਵੇਵਹਿਮਾਗਹਿਲੇਵਹਿਰਹਿਨਹੀ॥ ਤੂੰਦਾਤਾਨੀਮਾਸਭਨਾਕਾਜੀਆਅੰਦਰਿਨੀਉਤੁਹੀ॥ ੨॥
ਗੁਰਮੁਖੀਧਿਆਵਹਿਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵਹਿਸੇਈਸੁਚੇਹੋਹੀ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਜਪਹਰੇਪ੍ਰਾਣੀਮੈਥੇਹਛੇਹੋਹੀ॥ ੩॥ ਜੇਹੀਰੁ
ਤਿਕਾਇਆਸੁਖਤੇਹਤੇਹੋਜੇਹੀਦੇਹੀ॥ ਨਾਨਕਹੁਤਿਸੁਹਾਵੀਸਾਈ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਰੁਤਿਕੇਹੀ॥ ੪॥ ੧॥ ॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ॥

ਹਰਿ

ਕਰਉਬਿਨਉਗੁਰਮਪਨੇਪੀਤਮੰਦਰੁਆਇਮਿਲਾਵੈ॥ ਸੁਨਿਘਨਘੋਰੁਸੀਤਲੁਮਨੁਮੋਹਾਲਾਲਰੀਗੁਣਗਾਵੈ॥

੧॥ ਬਰਸੁਘਨਾਮੇਰਾਮਨੁਭੀਨਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੁਝੁਸੁਹਾਨੀ॥ ਜੀਅਹੈਗੁਰਮੋਹੀਮਨੁਹਰਿਹਸੁਲੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਜਸੁਖੀ
ਵਰਕਾਮਾਇਧਿਆਰੀ॥ ਜੇਸੁਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਹਰਿਵਰਨਾਰਿਭਈਜਿਹਾਗਾਇਮਾਨਿਤਨਿਪੇਸੁਖੀ॥ ੨॥ ਅਵਗ
ਣਿਤਿਆਗਭਈਬੈਰਾਗਾਇਅਸਥਿਰੁਦਰੁਸੋਹਗੁਹਰੀ॥ ਸੋਗਾਵਿਜੋਗਤਿਸੁਕਦੇਨਾਵਿਅਪੈ॥ ਰਿਪੁਭਾਮਪਣੀਕਿਰਪਾਕ
ਰੀ॥ ੩॥ ਆਵਣਨਾਨਹੀਮਨਨਿਤੁਲਾ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਓਦਗੀ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਸੋਹਗਾਇਸਚੁਸ
ਹੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧॥ ਸਾਚੀਸੁਗਤਿਨਾਮੁਨਹੀ॥ ਤ੍ਰਿਪਤੇਹਉਮੈਕਰਤਗਵਾਇਆ॥ ਪਰਧਨਪਰਨਾਰੀਰਤਿਨਿਦਾਬਿ
ਖਖਈਦੁਖਪਾਇਆ॥ ਸਬਦੁਚੀਨਭੈਕਪਟੁਨਛੂਟੈਮਨੁਖਮਾਇਆਮਾਇਆ॥ ਅਜਗਰਭਾਰਲਦੇਅਤਿਗਾਹੀਮਰਿ
ਜਨਮੇ॥ ਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਨਭਾਵੈਸਬਦਸੁਹਾਇਆ॥ ਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਜੋਨਿਕੇਖਬਹੁਕੀਨੇਗੁਰਰਾਖੇਸਚੁਪਾਇਆ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਰਥਤੇਜਨਿਵਾਰਨਾਤੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਰਾਇਆ॥ ਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਪਰਗਰਿਤਿਆਰੀਆਜਤਕੇਤਤਤੀਆ
ਇਆ॥ ਬਿਸਹਾਰੀਟਭਏਉਤਹੀਤੇਉਤਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ ਅਧਿਕਸੁਆਦਰੋਗਅਧਿਕਾਈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਜੁਨਪਾਇ
ਆ॥ ੨॥ ਸੇਵਾਸੁਗਤਿਹਸਗੁਣਗਾਵਹੁ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆਨੁਬੀਚਰਾ॥ ਬੋਨੀਉਪਜੈਬਾਦੀ॥ ਬਿਨਸੈਹਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਕਰਤਾ
ਗਾ॥ ਹਮਨੀਚਹੁਤੇਹੀਣਮਤਿ॥ ਬੁਝੈਸਬਦਸਦਾਰਣਹਾਰਾ॥ ਆਤਮਚੀਨਤਹਾਤ੍ਰਿਤਾਰਣਸਚੁਰੇਰਾਰਣਹਾਰਾ॥ ੩॥ ਬੈਸਸੁਖ
ਨਕਾਗੁਣਤੇਰੇਕੀਆਕੀਅਕਥਉਮਪਾਗਾ॥ ਅਲਖੁਨਲਖੀਸੈਅਗਮਅਜੋਨੀ॥ ਤੁਨਾਬਾਨਾਬਣਹਾਰਾ॥ ਕਿਸੁਪਹਿਰੇਖਕ
ਤਉਤ੍ਰਿਕੈਸਾਸਭਿਜਾਚਕਤ੍ਰਿਤਾਰਾ॥ ਭਗਤਿਹੀਨਾਨਕਦਰਿਦੇਖਹੁ॥ ਇਕਨਾਮੁਸਿਲੈਉਰਧਾਗਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜਿਨਧਨਾਪਿਰਕਾਸਾਦੁਨਜਾਨਿਆਸਾਥਿਲੰਬਬਦਨਕੁਮਲਾਨੀ। ਕੁਈਨਿਰਾਸੀਕਰਮਕੀਠਾਸੀਬਿਨੁਗੁਰਗੁਰਮਕੁਲਾਨੀ॥੧॥ ਬਰਸੁ ੩੮੨
 ਘਨਾਸੇਰਾਪਿਰੁਪਰਿਆਇਆ। ਬਾਲਿਨਾਹੁਗੁਰਮਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭਾਇਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਨਉਤਨਪ੍ਰੀਤ
 ਸਦਾਠਾਕੁਰਸਿਉਅਨਾਦਿਗੁਰਗਤਿਸੁਹਾਵੀ। ਮੁਕਤਿਭਏਗੁਰਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਗਤਿਸੁਭਾਵੀ॥੨॥ ਅਖ
 ਰੋਇਭਵਦਨਹਤੁਤੁਮਾਰਾਤੁਮੇਰਾਉਤੇਰਾ। ਸਾਧਿਗੁਰਸਿਉਨਿਰੰਜਨਪਾਇਆਬਹੁਰਿਨਕਉਜਲੁਫੇਰਾ॥੩॥ ਅਪੁਨੇਪਿਰ
 ਰਿਦੋਖਿਦਿਗਾਸੀਤਉਧਨਸਾਰੀਗਾਗੋ। ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਸਦੁਸਾਰੀਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥੪॥ ਮੁਕਤਿਰਈਥੀ
 ਧਨਿਗੁਰਕੇਏਸਬਦਿਸੁਗਤਿਪਤਿਪਾਈ। ਨਾਨਕਰਾਖਨਾਮਾਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸੋਇਮਿਲਾਈ॥੫॥ ੪॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧
 ॥ ਪਰਦਰਾਪਰਧਨੁਪਰਲੋਕਾਉਐਥਿਐਥਿਕਰਾਦੁਸਾਇਕਾਉਤਨਿਨਿਰਪਗਈਕਾਮਕੋਧਰੰਗਾ॥੧॥
 ਮਹਲਮਹਿਬੈਠੈਅਗਮਮਪਗਾਭੀਤਰਿਅੰਸਿਤੁਸੋਈਨਨੁਪਾਵੈਜਿਸੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤਨੁਆਚਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਦੁਖੁ
 ਸੁਖਦੇਉਸਮਕਾਰਿਜਨੈਬੁਭਭਲਾਸੀਸਾਗ। ਸੁਖਬੁਧੰਨਮਹਰਿਪਾਈਐਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਪਿਆਗਾ॥੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿਲਾ
 ਹਾਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਾਤਿਗੁਰਦਾਤਾਦੇਵਦੁਹਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਸੋਈਨਨੁਪਾਵੈਜਿਸਨੇਨਦਾਰਿਕਰੇਕਰਤਾਗਾ॥੩॥ ਕਾਇਮ
 ਮਹਲਮਹਿਦਰੁਪਰਹਰਿਕਾਤਿਸੁਮਹਿਰਾਖੀਜੋਤਿਅਪਾਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲਬੁਲਾਈਐਹਰਿਮੇਲੈਮੇਲਦੁਹਾਰਾ॥੪॥ ੪
 ॥੫॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨॥ ਪਵਣੈਪਾਣੀਜਾਣੈਜਾਤਿ। ਕਾਇਆਅਗਸਿਕਰੇਸਿਰਹਾਂਤਿ। ਜੀਮਹਿਜੀਅਜਾਣੈਜੇ
 ਬਾਈ। ਸੁਰਤਾਪੀਠੰਤੁਤਾਕਾਨਾਉ॥੧॥ ਗੁਣਗੋਬਿੰਦੁਨਜਾਣੀਅਹਿਮਾਈ। ਅਣਗੀਠਾਕਿਛੁਕਾਦੁਨਜਾਈ। ਕਿਆਕਰਿ
 ਆਖਦਖਾਣੀਐਮਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਉਪਾਰਿਦਰਿਅਸਮਾਨਪਾਈਆਲੀ। ਕਉਕਰਿਕਹੀਐਦੇਹੁਈਚਾਰੀ। ਬਿਨੁਜਿਹਵਯੋ
 ਜਪੈਹਿਅਉ। ਕੋਈਜਾਣੈਕੈਸਾਨਾਉ॥੨॥ ਕਬੀਰਬਰਨੀਰਹੈਨਿਰਗਤਿ। ਸੋਬੁਝੈਜਿਸੁਤੋਵੈਦਾਰੀ। ਅਹਿਨਿਸੁਅੰਤਰਿਗੋਲਿ
 ਵਲਾਈ। ਸੋਈਪੁਰਖੁਜਿਸਚਿਸਮਾਈ॥੩॥ ਜਾਤਿਕੁਲੀਨਸੇਵਕੁਜੇਹੋਈ। ਤਾਕਾਕਹਣਾਕਹੁਨਕੋਈ। ਵਿਚਿਸਾਰੀ
 ਸੇਵਕੁਹੋਈ। ਨਾਨਕਪਦੁਆਪਹਰੈਸੋਈ॥੪॥ ੬ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧। ਦੁਖਾਵਿਛੋਕਾਇਕਦੁਖਭੂਖਾ। ਇਕਦੁਖਸਕਤ
 ਵਾਰਜਮਦੁਤਿ। ਇਕਦੁਖੁਰੋਗੁਭਗੈਤਨਿਧਾਈ। ਦੈਨਕੁਲੇਦਹੁਲਾਈ॥੧॥ ਦੁਰਦੁਰੋਵੈਦੁਖਰੈਸਰੀਗ। ਐਸਾਰਾਹੁਲ
 ਗੈਨਬੀਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਖਸਮਵਿਸਾਰਿਕੀਏਰਸੁਭੰਗਾ। ਤਾਤਨਿਉਠਿਖਲੇਏਰੋਗ। ਮਨਅੰਧੈਕਉਮਿਲੈਸਜਾਈ। ਦੈਨਕੁਲੇ
 ਦਹੁਲਾਈ॥੨॥ ਚੰਦਨਕਾਠਲੁਚੰਦਨਵਾਸੁ। ਮਾਣਸਕਾਠਲੁਪਟਮਹਿਸਾਸੁ। ਸਾਸੁਗਇਐਕਾਇਅਛਲਪਾਈ। ਤਕੈਪਾਛੈ
 ਕੋਈਨਖਾਈ॥੩॥ ਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਮਲੁਹੰਸੁ। ਜਿਸੁਮਹਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅੰਸੁ। ਦੁਖਰੋਗੁਸਰਗਾਇਆਗਵਾਈ। ਨਾਨਕ
 ਛੁਟਸਿਸਾਚੈਨਾਈ॥੪॥ ੭॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧। ਦੁਖਮਹੁਰਮਾਰਣਹਰਿਨਾਮੁ। ਸਿਲਾਸੰਤੋਖਪੀਸਣਹਬਦਨਾਮਿਤਨੀ
 ਤਲੈਹੁਨਛੀਜੈਦੇਹਾਅੰਤਕਾਛਜਮਾਰੇਠੇਗਾ॥੧॥ ਐਸਾਰਾਹੁਖਾਹਿਗਵਾਗ। ਜੀਤੁਖਾਪੈਤੇਰੇਨਾਹਿ। ਵਿਕਾਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਰਾਜਮਾਲੁਜੋਬਨਸੁਭਾਵਾ। ਰਬਾਠਿਰੰਦੇਦੀਸਹਿਬਾਵਾ। ਦੇਹਨਾਉਨਹੋਵੈਜਾਤਿ। ਓਥੈਦੇਹੁਐਥੈਸਭਰਾਤਿ॥੨॥
 ਸਾਰਕਰਿਸਮਧਾਇਸਨਾਘਉਤੇਲਾ। ਕਾਮੁਕੋਧਅਗਨੀਸਿਉਮੇਲਾਹਿਮਜਾਗੀਅਹੁਪਾਠਪੁਰਾਣਾਜੋਤਿਸਭਾਵੈਸੋਪਰਦ
 ਣਾ॥੩॥ ਤਪਕਾਗਰਤੇਰਾਨਾਮੁਨੀਸਾਨਾ। ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਅਏਹੁਨਿਧਾਨੁ। ਸੇਧਨਵੰਤਦੀਸਹਿਘਰਿਜਾਈ। ਨਾਨਕ

੩੮੨

ਸੁਰਤਿ

੧ ਓਸਰਿਗੁਰਮੁਖਾਦਿ॥

ਦੈਨਕੁਲੇਦਹੁਲਾਈ॥

ਜਨਨੀਧੀਨੀਮਾਈ॥੧॥੩॥੫॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧॥ ਬਾਗੇਕਾਪੁਕੁਬੋਲੈਬੈਲਾਲੀਮਾਨਕੁਕਾਲੇਤੇਰੈਨੈਲਾ॥ਕਬਹੁੰਸਾਹਿਬੁਦੇਖਿ
ਅਭੈਲਾ॥੧॥ਉਰੁ ਉਰੁਚਰਾ ਅਸਮਾਨਾਸਾਹਿਬੁਸੰਖਤੈਰੈਤਾਣਾ॥੧॥ਗੁਰਾਉਨਲਕਲਕੁਗੁਰਦੇਖਾਤੀਗਾਥਾਨ
ਥਨੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਬੀਗਾ॥੧॥ਨਿਤਨਿਸਾਜਦੀਏਨਾਲਿਖੰਭਾ॥ਅਤਿਵਿਸਨਾਉਰੁਦੈਕੀਭੰਭਾਨਦਰਿਕਰੈਤਾਬੰਧਾਧੀਗਾ॥ਨਿ
ਉਦੇਖਾਲੋਤਿਉਦੇਖਾਬੀਗਾ॥੩॥ਨਾਇਤੁਨਾਇਗਾਨਜਾਹਿਰੇਖੰਭਾ॥ਪਉਦੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਸਨਬੰਧਾਨਾਨਕਕਰਮੋ
ਦੈਜਪੀਐਕਰਿਗੁਰਪੀਗਾਸਚੁਸਮਾਵੈਇਹੁਸਰੀਗੁ॥੧॥੪॥੫॥

ਗੁਰਮੁਲਾਰਮਹਲਾ੩॥ਚਉਪਦੇਖਹੁ

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਾਰੁਹੈਆਪੇਆਪੇਭਗਮਿਭੁਲਾਏ॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਆਪੇਦੇਖੈਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਏ॥ਸੇਵਕਕਉਏ
ਦਾਭਿਅਈਜਾਕਉਰੁਕਮੁਮਨਾਏ॥੧॥ਅਪਲਾਭਾਦਾਆਪੇਜਾਵੈਗੁਰਕਿਰਪਤੇਲਹੀਐ॥ਏਹਾਸਕਤਿਸਿਵੈਘਰਿਅਵੈ
ਜੀਵਦਿਆਮਰਿਹੀਐ॥੧॥ਦੇਖਪੜੈਪੜਿਵਾਦੁਦਖਾਵੈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾ॥ਇਹੁਤ੍ਰੈਗੁਲਮਾਈਅਨਿਨਿਗਤੁਰੁ
ਲਾਈਅਜਨਮਮਰਨਕਾਸਹਸਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਵੈਚੁਕੈਮਨੁਅੰਦੇਸਾ॥੧॥ਮਦੀਨਮੂਰਖੁਅਵੀਚਰੀਤੁਮ
ਚਿਤਾਕਹਹੁਮਾਰੀ॥ਹੋਹੁਦਾਇਅਲਕਾਰਿਸਦਾਸੁਕਾਸੇਵਕਰੀਤੁਮਾਰੀ॥ਏਕੁਨਿਧਾਨੁਦੇਹਿਤੁਅਪਲਾਅਹਿਨਿਸਾਮੁ
ਦਖਾਣੀ॥੩॥ਕਹਤੁਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੁਕੋਈਐਸਾਕਰੇਵੀਚਰਾ॥ਜਿਉਜਲਉਪਰਿਛੇਨਬੁਦਬੁਦਤੇਸਾਈਹੁਸੀ
ਸਾਗਾਤਿਸਤੋਹੋਆਤਿਸਹਿਸਮਾਦਾਚੁਕਗਾਈਆਪਾਸਾ॥੪॥੧॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩॥ ਜਿਨੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿ
ਆਸੇਮੇਲੇਹਉਮੈਸਬਰਜਯਾਈ॥ਸਚੀਭਗਤਿਕਰਤਿਦਿਨੁਸਭਿਰੋਤੇਲਿਵਲਾਈ॥ਸਦਾਸਚੁਹਰਿਦੇਖਦੇਗੁਰਕੈਸਬਰ
ਸੁਭਾਈ॥੧॥ਮਨਰੇਹੁਕਮਮਨਸੁਖੁਹੋਈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਣਾਅਪਣੀਭਾਵਦਾਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਕੋਈ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥
ਤ੍ਰੈਗੁਲਸਭਾਧਾਤੁਹੈਨਾਹਿਭਗਤਿਨਗਈ॥ਗਾਤਿਮੁਕਤਿਕਰੇਨਹੋਵਈ॥ਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਸਾਹਿਬੁਰਾਵੈਸੋਕੀਐ
ਪਾਇਐਕਿਰਤਛਿਰਾਹਿ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਗੋਟਿਐਮਨੁਮਾਰਿਹੈਹਰਿਨਾਮਵਸੈਮਨਿਅਾਈ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਾਤਿਨਾਪਵੈਕਹਣਾ
ਕਿਛੁਨਜਾਈ॥ਚਉਬੈਪਦੁਦਾਸਾਹੋਇਆਸਚੈਰੈਸਮਾਈ॥੩॥ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸਮਾਮਗੋਚਰੁਹੈਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾ
ਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਸਬਦੈਕਰਕਮਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਸਭਾਹਿਤੁਗਰਿਹਰਿਕਰਸੋਭਾਪਾਈ॥੪॥੨॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵਿਰਲਾਬੁਝੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਾਰਿਕਰੇਈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਦਰਤਕੰਨਭੀਬਖਸੇਨਦਰਿਕ
ਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਐਸਤਉਪਜੈਮਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਅੰਸਿਤੁਨਾਮੁਖਿਅਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਲੈਨਉ
ਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮੇਸਦਾਸਮਾਈ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਮਨਮੁਖਸਦਾਵੈਛੁਕੇਛਿਗਹਿਕੋਈਨਕਿਸਹੀਨਾਕੀ॥ਤਉਮੈਵਰੋਗੁਹੈ
ਸਿਰਮਾਰੇਜਮਕਾਣਾ॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਸੰਗਾਤਿਨਾਵੈਛੁਕਹਿਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਈ॥੨॥ਸਭਨਕਰਤਾਏਕਤ੍ਰੀਨਿਤਕਰਦੇਖ
ਹਿਵੀਚਰਾ॥ਇਕਗੁਰਮੁਖਿਅਾਪੀਸਿਲਾਈਅਬਖਸੇਰਗਾਤਿਭੰਭਾ॥ਤ੍ਰੈਅਪੇਸਭਾਕਿਛੁਜਾਣਾਕਿਸੁਆਗੈ
ਕਰੀਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਸਿਤੁਹੈਨਦਰਪਾਈਅਜਾਈ॥ਅਨਾਦਿਨੁਹਰਿਉਚਰੈਗੁਰਕੈਸਹਸਿਸੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੇਹੀਚਿਤੁਲਾਈ॥੪॥੩॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩॥ ਗੁਰਸਾਲਹੀਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਕਾਸਾਈਨੁਸੋਈ॥

ਪੁਸ਼

ਈ

ਹੀ

ਸੁ

ਤਾ

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ਵਰੀਵਰੀਆਈ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨਹੇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਰਿਵੈ ਵੀਚਗਾ ਤਨਿ ਕੁੰਦ ਕੁੰਦ ਬੁਝਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਤਿਸ ਨਾਚਲਣੁ ਰਿਵੈ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਦਾਤਾ ਰਾਮਾ
ਮਕਾਹੋਰੁ ਚਾਤਕੋ ਈਨਾਹੀ ॥ ਜੀਅਦਨੁ ਦੇਈ ਤਿਪਤਾ ਸੈ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਸਮਾਹੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਗਵਿਆਰਿ ਦਮਤਰਿ ਸਤਿ ਸਮਾਪਿਥ
ਗਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੋਇ ਮਾਹਿਰੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਬਰਾ
ਦੀ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਪੀ ਐਸਾ ਰਿਗਪਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਬਹੁ ਫਿਨੇ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਜਿਧਿਆਇਆ ਅਨ
ਤੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਪਤੀ ਜੈ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਦਸੈ ਮਨਿ ਸੁਆ
ਮੀ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਤੁਝੈ ਮੀਰਾ ॥ ਨਗਨਿ ਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਗਿ
ਖਿਆ ਹੋਈ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਣਗੰਧ ਬਨਾਏ ਸਭਉ ਪਰੇ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਹਿ ਸਦਮੀ ਨਿਵਸਾਇਆ
ਹਰਿ ਗਖਿਆ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਜੀਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਜਿਸਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਗਾਵੈ ਸਾਚੇ ਹੋਈ ਦਲਾਈ ॥
੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਕੀਰਤਿ ਸਬਦੁ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਨਿਬੜੈ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਪਾਖੰਡੁ ਕਰੇ ਨਹੁ
ਕੈ ਦੁਜੈ ਰਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਵੀਸਰੀ ਬਿਖਿਆ ਮਨਿ ਰਤੇ ਬਿਗਨ ਮਗਵਾਏ ॥ ਏਹੁ ਦੇਲਾ ਛਿਰੁ ਬਿਨਾ ਆਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਪਛੁਤਾ
ਏ ॥ ਮਰਿ ਮਰਨ ਨ ਮੈ ਕਰੇ ਨ ਬੁਝੈ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਸੋਊ ਪਰੇ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਰਿ ਗਖਿਆ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਮਰਿ ਉਤਮ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ॥ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਪ੍ਰਕਟਾ ਦੁਜਾ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰਕੀ ਬਾਣੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤ ਸਮਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਦਸਿਆ
ਅਲਖੁ ਅਭੇਦੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ਲਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ॥ ਗਾਵੈ ਤਿ ਦੇਵੈ ਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩
ਦੁਤੁ ਕੋ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ਪਹੁੰਚ ਲੁਖਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੁਕੈ ਆਉ ਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਇ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਮੁਸਕਾਹਿ ਆਵਹਿ ਸਾਚੀ ਦਰਗਤ ਪਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਧ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਹੁਰਿ ਸਿਉ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਸ
ਬਦ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਾਚੀ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਕੇ ਲੈ ਹੁਕਮ ਕਾ ਬਾਧਾਇ ਕਾ ਬਿਨ ਮਤਿ ਹਿਰਿ ਸਫਿਰਿਆਵੈ ॥ ਜਾ
ਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤ ਕਾਲ ਦਸਿਆਵੈ ॥ ੩ ॥ ਏਸ ਮਨ ਕੀ ਬਿਧ ਮਨੁ ਜਾਣੈ ਬੁਝੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂੰ ਭਵ ਸਾਗਰ ਸੰਤੁ ਪਾਵਹਿ ਪਾਗ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਦਸ ਕਰਿ ਸਕੇ ਘਟਿ ਪਾਇ ਹਰਿ ਆਸਮਾ
ਈ ॥ ਏਕ ਸਾਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਹੁ ਉਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਅਦਿਸਟ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰ
ਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਸੁਜੇ ਰੇ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਫਰਮ ਬਉਰਾ ਗੈ ਏਕ ਨਾਮੁ ਲਿਵ ਲਾ
ਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਕਾਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤਬ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਯੋਕਿ ਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਨਾ ਮਨਾ ਮਾਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਾਨ ਜੇ ਦੇਖਾ
ਤ ਏਕੋ ਸੋਈ ਇਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਝਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੁ ਸਬਦੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਕਗਤੀ ਰਤੇ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧
ਮਨਹੇ ਮਨ ਸਿਉ ਰਤੁ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਾਮ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੁਰ

ਮਤਿਹੋਇਬੁਝਾਈ॥ ਸਹੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥ ੨॥ ਅਪੇਸਬਦੁਸਦੁਸਾਖੀਆਪੇਜਿਨਿਜੋਤੀਜੋਤੀਮਿਲਾਈ॥ ਦੇਹੀ
 ਕਾਰੀਪਉਦੁਵਨਾਏਗੁਰਮੁਖੀਅੰਸਿਤੁਪਾਈ॥ ੩॥ ਅਪੇਸਕੇਸਭਕਾਰੈਲਾਏਸੋਸਚੁਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਖਿਨਕੋਈਥਨੁਹੀਨਾਮੇ
 ਟੋਇਵਰਾਈ॥ ੪॥ ੮॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ ੫੭੨॥ ਉਮੈਬਿਖੁਮੁਮੇਰਿਆਯਾਦਿਆਅਜਗਰਭਾਰੀ॥ ਗਰਨਸਬਦੁ ਮੁਖਪਾਇਆ
 ਉਮੈਬਿਖੁਹਿਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਮਨਹੋਉਮੈਮੋਹੁਦੁਖਭਾਰੀ॥ ਏਹੁਭਉਜਲੁਜਗਤੁਨਜਾਈਤਰਣਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰਹਿਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਤੈਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਾਰਾਸਭਦਰਤੈਅਕਾਰੀ॥ ਤੁਰੀਆਗੁਣਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਨਰਹੀਪਾਰਉਤਾਰੀ॥ ੨॥ ਚੰਦਨਹੀਪਸੁਰੀਪਰੇ
 ਬਹੁਬਾਸਨਾਬਹਿਕਾਗਾਹਰਿਜਨਕਰਣੀਉਤਮੈਹਰਿਕੀਰਤਿਜਗਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ ੩॥ ਬਿਪਾਕਿਪਾਕਭਿਠਾਕੁਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਉਪਾਰ
 ॥ ਨਾਨਕਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆਮਨਜਪਿਆਨਾਮਮੁਰਾਰੀ॥ ੪॥ ੯॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ ੫੭੩॥ ਏਹੁਮਨੁਗਿਹੀਕੀਇਹੁਮਨੁਉਦ
 ਸੀ॥ ਕੀਇਹੁਮਨੁਅਵਰਨੁਸਦਾਅਥਿਨਾਸੀ॥ ਕੀਇਹੁਮਨੁਚੰਡਕੀਇਹੁਮਨੁਬੈਰਾਗੀ॥ ਏਸਮਨਕਉਮਮਤਾਕਿਥਲਾਗੀ॥ ੧॥ ਮਾਇਆ
 ਮਮਤਾਕਰਤੈਲਾਈ॥ ਏਹੁਦੁਕਮਕਰਿ ਸਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੁਦੁਕਾਈ॥ ਸਦਾਹਰਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥ ੨॥
 ਸੋਪੀਠਿਤੁਜੋਤਿਗੁਣਕੀਪ੍ਰਭੁਤਰੈ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਟੋਕੋਨਾਮੁਦਖਦੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਉਦੀਖਿਆਲੇਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਾਗੈਸੀਸਧਰੇਈ॥
 ਸਦਾਅਲਗੁਰੈਨਿਰਬਾਣੁ॥ ਸੋਪੀਠਿਤੁਰਗਪਰਦਣਾ॥ ੩॥ ਸਭਨਾਮਹਿਏਕੋਏਕੁਦਖਾਣੈ॥ ਜਾਏਕੋਏਖੈਤਾਏਕੋਨਾਣੈ॥ ਨਾਕਉਬਖਸੈਮੇਲੈ
 ਸੋਈਅੰਧੈਓਥੈਸਦਾਸੁਖਹੋਈ॥ ਗਾਕਰਤਨਾਨਕੁਦਨਾਬਿਖਰੇਕਿਅਕੋਈ॥ ਸੋਈਮੁਕਤਿਨਾਕਉਕਿਰਪਾਹੋਈ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗ
 ਵੈਸੋਈ॥ ਸਾਸਤਰਬੇਦਕੀਠਿਰਕੁਨਹੋਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ ਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਜੋਨਿਮੂਖੁਭਰਮਾਈ॥ ਨਮਕਾਲੁਮੈਗੈਨਿਤਪਤਿਗਦ
 ਟੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਨਮੁਕੁਣਚੁਕਾਈ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਮਲੁਪਾਇਆਈ॥ ੧॥ ਪਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ ਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਦੁ
 ਬਿਪਾਖੋਈਅਕਉਰੀਬਦਲੈਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਮੁਖਿਯਗੋਪਿਆਗੁ॥ ਅੰਤਰਿਭਗਤਿਹਰਿਹਰਿਉਪਾਰੀ॥ ਕੁਣਜਲੁਸ
 ਬਦੁਲੀਘਾਵਣਹਰਾਕਰਿਸਾਢੈਸੈਸਚਿਆਗੁ॥ ੨॥ ਬਹੁਕਰਮਕਰੈਸਤਿਗੁਰਨੀਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਕੂਠੇਬਹੁਮਾਇਆ॥ ਉਮੈਮ
 ਮਤਾਬਹੋਹੋਦੁਸਾਇਆ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਮਨੁਖਦੁਖਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਅਪੇਕਰਣਾਮਗਮਥਾਹਾ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਨਪੀਮੈਸਦੁਲਾਹਾ॥ ਹਜਰ
 ਹਜਰਹਰਿਦੇਪਰਦਾਹਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਸਮਾਹਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ ਜੀਵਤੁਮੁਕਤਿਗੁਰਮਤੀਲਾਗੋ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਗੁਣ
 ਅਨਦਿਨੁਸਦਨਾਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਆਪੁਗਵਾਈ॥ ਉਤਿਜਨਕੈਸਦਲਾਗਉਪਾਈ॥ ੧॥ ਉਜੀਵਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਈ॥ ਗੁਰਕਸਬ
 ਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਰਾਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਆਰੀਆਨੁਗੁਬਾਹਾ॥ ਮਨੁਖਮੋਹੋਮੁਗਧਗਵਾਹਾ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਪੀ
 ਧਾਕਰਤਾਵਿਯਾਈ॥ ਮਰਿਮਰਿਜੀਮਹਿਸਿਥੈਜਾਈ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮੁਲਿਵਲਾਈ॥ ਕੂਨੈਲਾਲਚਨਾਲਪਟਾਈ॥ ਜੋਕਿਛੁਹੋਵੈਸਹਜੈਸੁ
 ਭਾਈ॥ ਹਰਿਸੁਪੀਵੈਰਸਨਰਸਾਈ॥ ੩॥ ਕੀਟਿਮਧੋਕਿਸਹਿਬੁਝਾਈ॥ ਅਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ ਜੋਸੁਗਮਿਲਿਆਸੋਵਿਛੁੜਨਜਾਈ॥ ਨਨ
 ਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ ਰਿਸਨਾਨਾਮੁਸਭੁਕੋਈਕਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਤਨਾਮੁਛੈ॥ ਬੰਧਨਤੋਕੈਉਕਤਿਘਰ
 ਹੋਈ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਮਸਥਿਧਘਰਬੋਈ॥ ੧॥ ਮਰੇਮਨਕਹੋਰੋਜੁਕਰੀਜੈ॥ ਲਾਹਕਲਜਗਰਾਮਨਾਮੁਹੋਗੁਰਮਤਿਅਨਾਦਿਨੁਹਿਰਦੈਰਵੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਬਾਬੀਹਾਖੀਨੁਖਿਨੁਬਿਛਲਾਈ॥ ਬਿਨੁਪਿਰਦੇਖੈਨੀਰਨਪਾਈ॥ ਏਹੁਵੈਛੋੜਾਸਹਿਆਨਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਮਿਲੈਸੁਭਾਈ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਪਿਣ
 ਧਿਨਸੈਦੁਖਪਾਈ॥ ਭੈਸਨਜਾਲਿਅਭੁਖਨਜਾਈ॥ ਵੈਣੁਭਾਗਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਈ॥ ਬਹੁਬਿਧਥਾਕਾਕਰਕਮਾਈ॥ ਤੈਗੁਣਬਾਣਿਬਿਬੀਚਰ

+
 ਪੰਡਤਇਸਮਨਕਾਂਹਰਬੀ
 ਚਾਗਾਅਵਰਕਿਬਹੁਤਾ
 ਪੜ੍ਹਤਿਉਠਾਵਹਿਭਾਰ
 ॥ ਰਹਾਉ॥

ਥੀਖਿਆਮੈਲੁਬਿਖਿਆਵਾਪਗੁਮਰਜਨਮੈਠਿਹੋਇਖੁਆਗੁਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਅਗੁਣਉਰਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਗੁਰਮਨੈਮਨੈਸਭੁਕੋਇ॥ ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁ
ਸਤਿਲੁਹੋਇ॥ ਚਤੁਰੁਗੁਰਸੇਵਾਨਿਰਮਲੁਜਨੁਸੋਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖੀਵਰਣਾ ਕੋਇ॥ ੫॥ ੧॥ ੧੨॥

੨੨॥ ਗੁਰਮਲਾਰਮਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧॥ ਚਉਪਦੋ॥ ੧ ਰਿਸਤਿਗੁਰਪਸਾਰੀ॥

ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਉਗੁਰਮਤਿਦੁਖਾਵਿਸਾਰੀ॥ ਸਭਆਸਾਮਨਸਾਬੰਧਨਤੁਟੈ ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੋਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ੧॥ ਨੈਨੀਹਰਿਹਰਿ
ਗੀਤਾਰੀ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਦੇਖਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਾਸਿਓਨਨਹਰਿਭੋਟਿਓਬਨੁਵਾਰੀ॥ ੧॥ ਗੁਰਉ॥ ੧॥ ਨਿਨਐਸਾਨਾਉਦਿਸਾਰਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲ
ਲਾਗੀਗਾਰੀ॥ ਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲਪਰਸੁਤਨਕਰੀਅਗੁਤਿਸੁਬੰਧਵਾਕਰਿਮਤਾਰੀ॥ ੨॥ ਹਰਿਹਰਿਆਨੁਮਿਲਾਵੁਜਾਗੁਰਸਾਧੁਨਿਸੁਮਹਿਨਿਸਿ
ਹਰਿਉਰਧਾਰੀ॥ ਗੁਰਭੈਗੁਰਕਾਸਿਖਾਬਿਗਸੈਨੀਉਬਾਰਕੁਦੇਖਮਤਾਰੀ॥ ੩॥ ਧਨਪਰਕਾਇਕੀਸਿੰਗਵਾਸਾਵਿਚਉਮੈਭੀਤਕਾਰੀ॥ ਗੁਰਪੁਰ
ਹਉਮੈਭੀਤਤੋਹੀਨਨਾਨਕਮਿਲੈਬਨਵਾਰੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਲਾਰਮਲਾ ੪॥ ਗੰਗਾਜਮਨਾਗੁਰਦਵਰੀਸੁਰਸਤੀਤੇਕਹਹਿਉਦਮਪੁਰਿਸਾਧੁਕੀਤਾ
ਈ॥ ਕਿਛਾਵਿਖੈਲੁਭਰੇਪਰੇਮਰੇਦਿਹਿਮਰੀਮੈਲਸਾਧੁਕੀਪੁਰਗਵਾਈ॥ ੧॥ ਤਿਥਅਠਸਹਿਮਨੁਨਾਈ॥ ਸਤਸੰਗਤਕੀਪੁਰਪਰੀਉਰ
ਨੇਤੀਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਈ॥ ੧॥ ਗੁਰਉ॥ ੧॥ ਜਾਹਿਨਦੀਤਪੈਰਾਗੀਰਬਆਣੀਕੇਦਰਬਾਓਓਮਸਾਈ॥ ਕਾਸੀਕ੍ਰਿਸਨਚਰਾਵਰਗਾਉਮਿ
ਲਿਹਰਿਜਨਸੇਭਾਪਾਈ॥ ੨॥ ਜਿਤਨੇਤੀਰਬਦੇਵੀਥਾਪੇਸਭਾਤਿਤੇਓਚਹਿਪੁਰਿਸਾਧੁਕੀਤਾਈ॥ ਹਰਿਕਾਸਤ੍ਰਮਿਲੈਗੁਰਸਾਧੁਲੈਤਿਸਕੀਪੁਰਿ
ਮੁਖਲਾਈ॥ ੩॥ ਜਿਤਨੀਸਿਸਾਟਿਤੁਮਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀ॥ ਗੁਰਤਿਨੀਓਚੈਪੁਰਿਸਾਧੁਕੀਤਾਈ॥ ਨਾਨਕਲਿਲਾਇਉਏਨਿਸੁਲਾਖਿਆਤਿਸਸਾਧੁ
ਪੂਰਦੇਹਰਿਪਾਰਲਪਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਮਲਾਰਮਲਾ ੪॥ ਤਿਸੁਨਨਕਉਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ ਤਿਸੁਕੀਤੁਪਭੂਖਸਭ
ਉਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਰਹਰਿਉਚਰੈ॥ ੧॥ ਜਪਮਾਨੋਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਰੈ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਕਰਨਸੁਇਖਿਅਵੈਭਵਸਾਰਾਪਾਰਪਰੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਉ॥
ਤਿਸੁਨਨਕੇਹਮਹਾਟਬਿਹਾਰੈਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਸੁਖਪਾਈਐਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਈ॥ ੨॥ ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਭੂਖ
ਲਗਾਨੀਨਨੁਪਿਤੈਨਾਹਰਿਗੁਨਾਬਿਚਰੈ॥ ਹਰਿਕਜਨੁਹਰਿਜਲਕਾਮੀਨਾਹਰਿਬਿਜਗਤਿਛੁਟਮਰੈ॥ ੩॥ ਜਿਨਿਏਤੁਪੀਤਲਾਈਸੋਜਨੈਕੈਜਨੈਜਿਸੁ
ਮਨਪਰੈ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਦੇਖਿਸੁਖਪਾਵੈਸਭਤਨਕੀਭੂਖਦਰੈ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਲਾਰਮਲਾ ੪ ਜਿਤਨੇਨੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਕਨਿਏਤਨੇਸਿਰਕਥਲਿਖ
ਵੈ॥ ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਦੀਨਵਭਾਈਹਰਿਜਨਹਰਿਕਥੈਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਸਾਤਿਗੁਰਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਕਾਵੈ॥ ਹਰਿਭੋਲੁਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈਹਰਿਵਜ
ਲਨਗਤੁਤਰਾਵੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਉ॥ ਜੋਗੁਰਕਉਜਨਪੁਜਹਿਸੇਵਹਿਸੇਜਨਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਹਿਗੁਰਪੁਜਹਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਤਰਾਵੈ॥
੨॥ ਭਗਵੰਤੁਲੇਖਾਗੀਆਨੀਅੰਧਲੇਕੁਮਕੁਮਛੁਲਤੋਗਵੈ॥ ਨਿਕੀਉਪੁਜਹਿਮਨਾਸਰੇਵਹਿਸਭਾਬਿਰਥੀਪਾਲਗਵਾਵੈ॥ ੩॥ ਭਗਵੰਤਿਸੋਸਤਿ
ਗੁਰਕਹੀਐਹਰਿਕਿਰਪਾਸੁਣਾਵੈ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਛਾਦਤਭੋਜਨਪਾਟਪਟਬਹੁਬਿਸਤਕਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਣਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਭਾਗਭਯੋਤਿਸੁਜ
ਨਕੈਜੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਵੈ॥ ੪॥ ੪॥ ਮਲਾਰਮਲਾ ੪ ਜਿਨਕੈਹੀਅਰੈਬਸਿਓਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਤੇਸਤਭਲੇਭਲਭੀਤਾ॥ ਤਿਨਦੇਖੈਮੇਰਾ
ਮਨੁਬਿਗਸੈਉਤਿਨਕੈਸਟਬਲਜਾਤਿ॥ ੧॥ ਗੀਆਨੀਹਰਿਭੋਲੁਦਿਨੁਗਤਿ॥ ਤਿਨਕੀਵਿਸਨਾਕੁਖਸਭਉਤਰੀਜੋਗੁਰਮੁਖਾਮਸੁਖਾਤਾਹਰਿ
ਕੇਦਾਸਸਾਧਸਖਾਜਨਾਜਿਨਮਿਲਿਆਲਹਿਜਾਏਭਰਾਂਤਾ॥ ਜਿਉਨਲਦੁਪਭਿਨਭਿਨਚੁਨਕਾਛੈਉਲਾਤਿਉਦੇਹੀਤੇਦੁਲਕਾਛੈਸਾਧੁਉਮੈਤਾਤਾ॥
੨॥ ਜਿਨਕੈਪੀਤਨਾਹੀਹਰਿਹਰਦੈਤੇਕਪਟੀਨਿਤਕਪਾਟਿਕਮਾਤਾ॥ ੩॥ ਹਰਿਕਾਸਿਤਨਸੋਈਹਰਿਜਨਕਾਹਰਿਆਪੇਨਮਹਿਆਪਰਥਾਤਿ॥ ਧਨੁਪੈਨ
ਗੁਰਨਾਨਕਸਮਦਰਸੀਜਿਨਨਿਰਾਉਸਤਤਿਤਰੀਤਰਾਂਤਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਮਲਾਰਮਲਾ ੪॥ ੫॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਨਾਮੁਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਜਪਿ
ਲਾਇਆ॥ ਸਾਤਿਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਰੁਗੀਸੰਗਸਾਧੁਪਾਰਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਰਾਈਆ॥ ਗੁਰਪਸਾਰਿਨਾਮੁਹਰਿਜਪਿ

ਗੁਰਮੁਖ ੪॥ ਤਿਸਪੁੰਨਕੀਛਿ
ਤੇਦਿਨਾਵੈ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਉ
ਪ੍ਰਭਾਗਿਮੁਗਤਿ ੪
੧॥ ਗੁਰਉ॥

ਤਿਨਕਉਕਿਅਕੜੀਦੇਇਖ
ਵਾਲੇਓਆਪਈਜਿਆਪੈਓਖਤਾ॥

ਅਮੋਹੇਮਨਕਾਕੁਤੁਭਉਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਹਰਿਗਾਇਆਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਤਿਨਸੰਗਤਿਮੇਲਤੁਕਰਿਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨਕਾਰਸੁਰੇਖਿਸੁ
 ਖੁਪਾਇਆਦੁਖਾਉਮੈਰੋਗੁਗਾਇਆ ॥ ਜੋਅਨਾਦਿਨੁਹਿਰੈਨਾਮੁਪਿਆਵਹਿਸਭਜਨਮੁਤਿਨਕਾਸਫਲੁਗੁਇਆ ॥ ਚਿਇਆਪਤਰੇ
 ਸਿਜਟਸਤਤਾਰੀਸਭਕੁਲਗੀਪਾਰਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤੁਧੁਅਪੇਆਪੁਉਪਾਇਆਸਭਜਗਤੁਤੁਧੁਅਪੇਵਸਿਕਰਿਲਾਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਕਉ ਪ੍ਰਕਾਕਿਰਪਾਧਾਰੀਬਿਖਰੁਬਦਕਾਛਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਹੀਪੀਆ ॥ ਫਿਸਨਕੁਖਨ
 ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਕਤਜਲਤਅੰਕਾਰੀਉਮੈਵਚਿਤੁਖੁਪਾਈ ॥ ਆਵਤਨਾਤਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਦੁਖਾਏਪਛਤ
 ਈ ॥ ਜਿਸਤੇਉਪਜੋਤਿਸਾਰੰਨਚੇਤਹੀਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਨੁਬਿਗੁਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈ ॥ ਗਰਿਹਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰ
 ਮੇਲੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਗਾਇਆਹੈਬਿਰਥਾ ^{ਜਾਤੁਲ} ਆਵਤੰਜਾਈ ॥ ਕਾਮਫੇਪਰੁਬੇਅਭਮਾਨੀ
 ਹਉਮੈਵਚਿਤਲਜਾਈ ॥ ਤਿਨਸਿਪਨਬੁਧਿਕੁਈਮਤਿਮਧਮਲੋਕੁਲਹਰਦੁਖਪਾਈ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਮਹਾਦੁਖਪਾਈਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
 ਸਚਨਿਬੁਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਸਿਆਘਾਇਅੰਤਰਿਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਈ ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਏਕਸਬਦਲਿਵ
 ਲਾਈ ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਸੁਜੇਪਾਇਆਏਹੁਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਹਰਿਮਨਵਸਿਆਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿ
 ਜਾਈ ॥ ਮਨੁਤਨੁਮਹਾਪਰਖਉਸਕਾਗੈਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ ॥ ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਗੁਰਪੁਰੇਆਪੇਲੈਹੁਸਿਲਾਈ ॥ ਮਲੋਹੁਗੁਰ
 ਨਾਵਬੋਹਿਬਾਨਾਨਕਪਾਰਲੀਘਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਜਮੁਪਕਰੈਬਿਲ
 ਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ
 ਕਨਮੁਅਗੋਧੁ
 ਰੁਪਾਇਆ

॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪਉ ੩ ਪੜਤਾਲਾ ॥

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿਜਨਬੋਲਤਸੀਰਾਮਨਾਮਾਸਿਲਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਤੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਧਨੁਬਨਜਹੁਹਰਿਧਨੁਸੰਚਹੁਜਿਸੁਲਾਗਤਪੈਨਹਿਚਿਗਾ ॥
 ੧ ॥ ਚਾਹਿਕਮੋਰਬੋਲਤਿਦਿਨੁਰਾਤੀਸੁਨਘੁਭਿਕੀਘੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ਜੋਬੋਲਤਹੈਮਿਗਮੀਨਪੰਖੇਹੁਚਾਬਿਨਹਰਿਜਪਤਪੈਨਹੀਹੋਗਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ
 ਜਨਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਈਛੁਟਗਾਈਓਨਿਮਕਾਸਭਸੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਬੋਲਬੋਲਤੇਬਡਰਾਗੀ ॥ ਹਰਿ
 ਕਾਪਿਬੁਕੋਉਬਡਾਵੈਹਉਰਕੈਪਾਇਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਮਰੇਅੰਤਸਖਾਈਹਮਹਰਿਸਿਉਪੀਤਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿਹਰਗਾਵਹਿਤ
 ਹਰਿਮਬੋਲਹਿਅਉਰਦੁਤੀਆਪ੍ਰੀਤਹਮਤਿਆਗੀ ॥ ਮਨਮੋਹਨਮੋਹਪੀਤਮਰਾਮਹਰਿਪਰਮਾਨੰਦਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਰਿਦੇਖੇਜੀਵਤ
 ਪੈਨਾਨਕੁਇਕੁਨਿਮਖਪਲੈਮੁਖਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪਉ ੪ ਪੜਤਾਲਾ ॥

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਆਤੁਮੋਹਹਿਕਿਆਤੁਚਿਤਵਹਿਕਿਆਤੁਕਰਹਿਉਪਾਏ ॥ ਤਕਉਕਹੁਪਰਵਾਹੁਕਾਨੀਜਿਹੋਪਾਲੁਸੁਧਾਏ ॥ ੧ ॥ ਬਰਸੈ
 ਘਸਖੀਘਰਿਪਾਹੁਨਿਆਏ ॥ ਮੋਹਿਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਕੁਰਨਵਨਿਧਨਮੁਸਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕਪਰਕਥਭੋਜਨੁਬਹੁਕਾਇਬਹੁ
 ਧਿੰਜਨਮਿਸਟਾਏ ॥ ਕਰੀਪਾਕਸਾਲਜੋਰਪਾਵਿਤੁਪੁਲਾਵਹੁਭੋਗਹਰਿਚਾਏ ॥ ੨ ॥ ਦੁਸਟਿਬਿਦਰੇਸਾਜਨਰਹਸਾਇਹੁਮੰਦਰਿਖ
 ਰਿਅਪਨਾਏ ॥ ਜਉਗੁਲਾਲਭੰਗੀਓਆਇਆਤਉਮੈਸਭੁਸੁਖਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਸਕਾਓਹੁਗੁਰਪੁਰੇਪੁਰਮਸਤਕਿਲੇਖਲਿਖਾ
 ਏ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੰਤਰੰਗੀਲਾਪਾਇਆਛਿਰਿਦੁਖਨਲਾਗੈਆਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪ ॥ ਖਰਿਅਧਾਰਬਾਰਕਜਬੋਤ
 ਚਿਨੁਖਿਰਹਨੁਜਾਈ ॥ ਸਾਰਸਮਾਰਮਾਤਮੁਖਨਰਿਤਬਓਤੁਤਿਪਤਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਮਬਾਰਕਪਿਰਾਪ੍ਰਚਾਰਤਾ ॥ ਭੁਲਹਿਬਾਰਕ
 ਅਨਿਕਲਖਬਰੀਆਆਨਠਉਰਨਹੀਜਹਜਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਚਲੁਮਤਿਬਾਰਕਬਪੁਰੇਕੀਸਰਪਅਗਨਕਾਰਿਮੇਲੇਆਤ

ਪਿਤਕੰਠਲਾਇਰਾਖੈਅਨਦਸਹਜਤਬਖੇਲੈ॥੨॥ਨਿਸਕਾਪਿਤਾਤੁੰਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸਥਾਰਿਕਕੁਖਕੈਸੀ॥ਨਉਨਿਧਨਾਮੁਨਿਧ
 ਨੁਗੁਣਤੇਰੈਮਨਬਾਛੈਸੋਲੈਸੀ॥੩॥ਪਿਤਾਕਿਰਪਾਲਆਗਿਆਇਦੁਰੀਨੀਬਾਰਕਮੁਖਮਾਰੈਸੋਦੇਨਾ॥ਨਾਨਕਬਾਰਕਦਰਸਪ੍ਰਭਚਰੈ
 ਮੋਹਿਹਿਰਦੈਬਸਹਿਨਿਤਚਰਨਾ॥੪॥੨॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ ਸਗਲਾਬਿਧੀਜੁਰਿਆਹੁਕਰਿਆਤਾਨਿਓਸਗਲਾਮੰਦੇਸਾ॥
 ਕਾਰਜੁਸਗਲਅਰੰਭਿਓਪਰਕਾਠਾਕੁਰਕਾਠਰੋਸਾ॥੧॥ਸੁਨੀਐਬਾਜਸੁਹਾਵੀ॥ਭੋਰੁਕੁਇਆਮੈਪਿਆਖੁਪੇਕੇਗੁਮੰਗਲਸੁਹਾ
 ਵੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਆਲਾਇਸਵਰੋਥਾਪੂਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਮੈਪਾਹੁਨਾਮਿਓਭਗਤਿਕਰਉਨਿਵਪਾਏ॥੨॥
 ਨਬਾਪਿਆਆਇਬਸੇਹਾਅਸਨਤਬਹਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਮੀਤਸਾਜਨਮੇਰੇਰੁਏਸੁਰੇਲੇਪ੍ਰਭਪੁਰਾਗੁਮਿਲਾਇਆ॥੩॥
 ਸਖੀਸਹੇਲੀਰੁਏਅਨਿਦਾਹੁਰਕਾਰਜਹਮੇਪੂਰੇ॥ਕਤੁਨਾਨਕਵਹੁਮਿਓਆਸੁਖਦਾਤਾਛੋਭੰਨਜਾਈਦੁਰੇ॥੪॥੩॥
 ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ ਰਾਜਤੇਕੀਟਕੀਟਤੇਸੁਰਪਾਤਿਕਰਿਦੋਖਜਠਰਕਉਭਰਤੋ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਛੋਡਅਨਕਉਪੁਜਹਿਅਤਮ
 ਘਾਤੀਹਰਤੇ॥੧॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਿਤੇਦੁਖਦੁਖਮਰਤੇ॥ਅਨਿਕਬਾਰਕੁਮਹਿਬਹੁਜੋਨੀਟੇਕਨਕਾਹੁਪਰਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਆਗਸੁਆ
 ਮੀਆਨਕਉਚਿਤਵਤਮੁਨੁਪੁਗਧਪਲਖਰਤੇ॥ਕਾਗਰਨਾਵਲੀਪਿਕਤਿਸਾਗਰਬਿਰਥਾਕਥਤਮਤਰਤੇ॥੨॥ਸਿਵਾਬਿਰੰਚੁਅਸੁ
 ਰਸੁਰਜੇਤੇਕਾਠਅਗਨਮਹਿਜਰਤੇ॥ਨਾਨਕਸਰਣਚਰਨਕਮਲਾਕੀਤੁਮਨਭਾਗੁਪ੍ਰਭਕਰਤੇ॥੩॥੪॥

ਗੁਰਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਦੁਪਦੇਪਹੁ੧॥ ੧ਥਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਓਇਬੈਰਾਗੀਤਿਆਗੀ॥ਹਉਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਖਿਨੁਗਹਿਨਸਕਉਪੀਤਿਤਮਾਰੀਲਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਨਕੈਸੰਗਸੋਹਿਪ੍ਰ
 ਭੁਚਿਤਿਅਵੈਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹਿਜਾਗੀ॥ਸੁਨੀਉਪਦੇਸੁਭਏਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗੁਨਗਾਏਰੰਗਰੰਗੀ॥ਇਅਨੁਦੇਇਕੀਏਸੰਤਮੀਤਾਕਿਰਪਾ
 ਲਭਏਬਰਭਾਗੀ॥ਮਹਾਸੁਖਪਾਇਆਬਰਨਸਾਕਉਰੇਨਾਨਕਜਨਪਾਗੀ॥੧॥੧॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਈਮੋਹਿਪ੍ਰੀਤਮ
 ਦੇਹੁਮਿਲਾਈ॥ਸਗਲਸਹੇਲੀਸੁਖਭਰਸੂਤੀਜਿਹਪਰਿਲਾਲਬਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਅਵਗੁਨਪ੍ਰਭਸਦਾਦਇਆਲਾਮੋਹਿਨਿ
 ਰਗੁਨਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥ਕਰਉਬਰਾਬਰਜੋਪ੍ਰਿਆਸੰਗਰਾਤੀਇਹਉਭੈਕੀਛੀਠਾਈ॥੧॥ਭੁਈਨਿਮਾਣੀਸਰਨਾਇਕਤਾਰੀਗੁਰਸ
 ਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਸੁਖਦਾਈ॥ਏਕਨਿਮਖਮਹਿਮੇਰਾਸਭਦੁਖਕਾਟਿਆਨਾਨਕਸੁਖਹੈਨਿਭਿਤਾਈ॥੨॥੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥
 ਬਰਸੁਮੇਘਜੀਉਤਿਲਾਬਿਯਮਨਲਾਉ॥ਬਰਸਾਪਿਆਰੇਮਨਹਿਸਧਾਰੈਹੋਇਅਨੰਦੁਸਦਾਮਾਨਿਦਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਤੇਰੀਧਰਸੁ
 ਆਮੀਮੇਰੇਤੁਕਉਮਨਹੁਬਿਸਾਗੇ॥ਇਸਕੀਹੁਪਦੇਰੀਕੀਨਿਆਈਸੋਭਨੀ॥ਬਿਨਭਰਤਗੇ॥ਬਿਨਉਰੀਉਜਬਠਾਕੁਰਮੇਰੇਥੇ
 ਗਆਇਓਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਕਤੁਨਾਨਕਮੇਰੋਬਾਨਿਓਸੁਹਾਗੇਪਾਤਿਸੋਭਾਭਲੇਅਚਾਰੇ॥੨॥੩॥੧॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ ਪ੍ਰੀਤਮਾ
 ਸਾਥਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ਦੁਖਦਰਦੁਬਿਨਸੈਰੁਵਸਾਗਰਗੁਰਕੀਮੂਰਤੀਰਦੈਬਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਸਮਨਹਤੇਦੋਖੀਸਭੁਬਿਆ
 ਪੇਤਰਿਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ਰਾਖਨਹਰੇਰਾਬਦੇਰਾਖਿਓਨਮੁਪਦਾਰਬੁਪਾਇਆ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਲਾਵਿਖਸਭੁਕਾਟੇਨਾਮੁਨਿਰਮਲੁ
 ਮਨੁਦੀਆ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਨਾਨਕਮਨੁਬਸਿਆਬਾਹੁਤੀਦੁਖਨਥੀਆ॥੨॥੪॥੧॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੇ॥
 ਪ੍ਰੇਮਕੁਗਤਿਅਪਨੇਨਾਮੁਦੀਜੈਚਇਆਲੁਅਨੁਗੁਪਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਉਚਰਨਤੁਹਾਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਰਿਦੈਤੁਹਾਰੀਆਸਾ॥ਸੰਤ
 ਜਨਾਪਰਿਕਰਉਖੋਜਤੀਮਨਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਾ॥ਬਿਛਰਤਮਰਨਜੀਵਨਹਰਿਮਿਲਤੇਨਕਉਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਨਮੁਅਪਾਰੁਜੀਵਨਪੁ

੫੧

੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਗੁਰ ਕਰਤ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿ ਓਸਾ ਸਾਗੀਰਾ ਸਾਪਣਾਖ ਸਮੁਧਿਆਈਐ ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ ਗੁਰ
 ਚਰਣਾਵੰਤੁ ਬਾਲਿ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਅਨਾਨਿ ਨਿਤ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰ ਉਏ ਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ੨॥ ਗੁਰ
 ਬੋਧ ਭਵਨ ਲੁਤਾਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਭੋਇਐ ਨੌ ਏਨੋ ਨਿਮਉਤਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਨੁ ਪਾਏ ॥ ਜਾਕ ਉਕਰ ਮੁਲਿ ਖਿਆ ਧੁਰਿਆਈ ॥ ੩॥
 ਗੁਰ ਮੇਰੀ ਨੀਵਨੁ ਗੁਰ ਅਪਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੇਰੀ ਵਰਤਨੁ ਗੁਰ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੇਰਾ ਖਸਮੁ ਸਾਡਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਕੀ
 ਕੀਮਤ ਪਾਈ ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੯॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਕੇ ਰਹਾਸਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ
 ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਈ ॥ ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਦੇਤੇ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਤੁ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਅਠਪਹਿਰੇ ਤੇਰੇ
 ਗਰਾਤੇ ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ ਗਾਵਨੁ ਸੁਨਣ ਸੁਰਤ ਰਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖੈ ਸੋ ਸਾਚ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰਾ ਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਨਾ
 ਜੀਥਾਉ ॥ ੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤੇ ਦੁਖ ਮੁਕਤਾਈ ॥ ਭਾਵੈ ਬਖਸ਼ਿ ਦੇਵੈ ਏਸ ਜਾਈ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿ ਅਕਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ॥ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਪ
 ਰਤਾਪਾ ॥ ੩॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੁਮ ਅਪੇ ਬੁਝਹਿ ਸੁਣਿ ਆਪ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਸੇਈ ਗੁਰ ਤਨੋ ਤੁਧ ਭਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦਕ
 ਰਬਾਣੇ ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੦॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋ ਆਇਆ ਲਾ ॥ ਮੇਘ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਗਾ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਨਿਤ ਪਤਾਸੇ ॥
 ਕਾਰਜ ਆਏ ਪੂਰੇ ਸੇ ॥ ੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਮਾਮੁ ਸਮਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈ ॥ ਆਖੈ ਬੈਠੈ ਬੈਠੈ ਨਾਨਕ ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ ਦੁਖੁ
 ਭੈਰਵ ਜਨਨਾਗ ਆਪਣਿ ਆਕੀ ॥ ਕੀ ਕੀਤੀ ਸਾਗਰਾਖ ਨਹੁ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਕਾਊਗਧਾਉ ਆ
 ਕੁਰਤਾ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਤਿਸਨੇ ਜਾਪਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਜਾਨਹਿ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਪੈਨਰ ਬਣਾ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਤਿਸ
 ਬੋਲਾਉ ਆਗਾ ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ
 ਰਤੁ ਸਰੁ ਜਾਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਰਿਹਾ ਗਾਈ ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪਤੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਲੁ
 ਪਾਈ ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਵਰੁ ਅਵਹੁਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਤੇਰਾ ਖੈ ॥ ਮਾਇਆ ਬਿ
 ਧੁ ਭਰਿ ਬਹੁ ਨ ਚਖੈ ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਾਚੈ ਨਾਈ ॥ ਸਦੁ ਸੰਜਮ ਕਰਣੀ ਸਤੁ ਸਾਚੀ ॥ ਸਿਮ
 ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੇ ਗੁਰ ਸੰਗ ਰਾਚੀ ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਰ ਭਾਗਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਨ ਤੇਤਿ ਆਗਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਸਿ ॥
 ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਚੁ ਅਰਾਜੀ ॥ ੨੨॥

੩੯

੦
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰਾਖੇ ਸੁਰਤ ॥
 ਕੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਭਗਵੰਤ ॥
 ॥ ੨॥ ਏਕੋਕਰਤਾ ਆਖੈ ਆਪਾ ॥

ਗੁਰ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਪਉੜ

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰ ਮਨਾਹਿ ਪ੍ਰਿਅ ਦਇਆ ਰਸਿ ਉਰੰਗ ਕੀਆ ॥ ਕੀਨੇਰੀ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਤਸਿ ਓਰੀ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਧਾਵਤੋ ਅਸਾ ਬਿਰੁਥੀਆ ॥ ੧॥
 ਗੁਰਾਉ ਐਸੇ ਮਨ ਪਾਈ ਕੈ ਕਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥ ਬਾਜੇ ਬਜਹਿ ਮੁੰਦਰਾ ਅਨਾਹਦ ਕੋ ਕਲਰੀਰਾ ॥ ਮਨ ਮਥੇ ਲੇਖੁ ਮਧੁਰ ਬੈਲਮ
 ਤੇ ਸੁਹੀਆ ॥ ੧॥ ਐਸੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸਿਧਾ ॥ ਅਤਿ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਿਅ ਅਸੋਧ ਤੈ ਸੇਹੀ ਸੰਗ ਸੀਤ ਬਨੇ ॥ ਕੁਵਉ ਤਾਰਨਾ ਮਭੇਨੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ
 ਰਾਮ ਮਾਲਾ ॥ ਮਨ ਭਰਤੋ ਰਿਸੰਗ ਸੰਗੀਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤਮ ਬੀਆ ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਮਨੁ ਪਨੈ ਕ੍ਰਮੈ ਬਨੈ ॥ ਉਮਕਿਤ ਰਸ ਚਾਣੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲ ਬੇਕੀ ਚਾਣ ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ ਧੈਰੁ ਨ ਮਾਇ ॥ ਮੇਹਿ ਆਈ ਕਉ ਬੇਧਨ ਕਹਾਇ ॥
 ੧॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਕੀਏ ਨਹਿ ਦੁਖ ਸਾਕ ਹਿਠਾਹਿ ॥ ਕੁਜ ਸੁਗਣਿ ਸਾਧੁ ਨਾਨਕਾ ਮਿਲ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਹਿਠਾਹਿ ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੪॥

ਆਪੁ ਗਾਇਕੇ

ਮਲਹਰਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਿਅਕੀਸੋਭਚੁਦਨੀਨੀਕੀ॥ ਤਤਤੁਗੁਪ੍ਰਿਅਪੰਜਰਾਅਨੰਦਮੰਗਲਰਸੁਗਾਦਨੀਨੀਕੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧੁਨਤਲ
 ਲਿਤਗੁਨੰਮਨਿਕਰਾਂਤਬਹੁਬਿਪਰੁਪਾਦਿਕਾਦਨੀਨੀਕੀ॥ ੧॥ ਗਿਰਤਰਬਲਜਲਕੁਦਨਕੁਰਪੁਰਪਾਟਿਪਾਟਿਲਾਲਨਛਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ ਸਾ
 ਪਸੰਗਿਰਮਣੀਅਰਜੁਪਾਟਿਓਨਕਨਕੈਕਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ਮਲਹਰਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਪਿਆਰੇ॥ ਚਰਨਕਮਲਾਰਿਦਮ
 ਤਰਿਧਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਸਭਲੁਰਸਪੋਖਿਓਗਏਕਿਯਾਵਿਖਗਏ॥ ਮਨੁਨਿਰਮਲਉਜੀਅਗੇ॥ ੧॥ ਬਿਸਮਾਬਿਸਮੈਬਿਸਮੁ
 ਕੁਈ॥ ਅਘਕੋਟਹਰੇਨਮੁਲਈ॥ ਗੁਰਚਰਨਮਸਤਕਭਾਰਪੀ॥ ਪ੍ਰਭਏਕਤੁੰਹੀਤੁੰਹੀ॥ ਕੁਗਤਏਕਤੁੰਹੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਰਨਦੁ
 ਆਗੇ॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ਮਲਹਰਮਹਲਾ ੫॥ ਬਰਸਸਰਸਆਗਿਆਹਿਉਅਨੰਦਸਗਲਭਾਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਸੰਗੇਮਨਪਰਛਕੈਮਿਲ
 ਮੇਘਧਰੇਸੋਗਗ॥ ੧॥ ਅਨੁਘੋਰਪ੍ਰੀਤਮੇਗਾਚਿਤਚਾਕੁਬੰਦਭੰਗ॥ ਮੈਸੋਗਰਿਸੰਗੇਮਨਮੇਗਾਤੀਅਗਮਾਈਆਧੋਗਿ॥ ਮਿਲ
 ਸੰਤਨਾਨਕਨਾਹੀਅਗ॥ ੨॥ ੫॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ਮਲਹਰਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਣਗੋਪਾਲਗਾਉਨੀਤਾਰਾਮਨਾਮਧਾਰੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛੇ
 ਡਿਮਾਨੁਤਜੇਗੁਮਾਨੁਮਿਲਸਾਧੂਆਕੈਸੰਗਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਿਏਕਰੰਗਾ॥ ਮਿਟਿਜਾਹਿਦੋਖਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭਏਦਇਆਲਾ॥
 ਬਿਨਸਿਗਏਜੰਜਾਲਾ॥ ਸਾਧਜਨਾਕੈਚਰਨਭਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਗਾਵੈਗੋਬਿੰਦਨੀਤਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ਮਲਹਰਮਹਲਾ ੫॥
 ਘਨਗਰਜਤਗੋਬਿੰਦੁਪਾ॥ ਗੁਨਗਾਵਤਸੁਖਚੈਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਤਰਨਸਾਗਰਧੁਨਅਨਤਾਰਸੁਬੈਨਾ॥ ੧॥ ਪਰ
 ਕਾਪਿਆਸਾਚਿਤਸਰੋਵਰੁਆਤਮਜਲਭੈਨਾ॥ ਹਰਿਚਰਨਪ੍ਰੇਮਜਨਨਾਨਕਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਚੈਨਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ਮਲਹਰਮਹਲਾ ੫॥
 ਰੋਗੋਬਿੰਦਰੋਗੋਪਾਲਰੋਚਇਆਲਭਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਅਨਾਥਸਖੋ॥ ਚੀਨਚਰਦੁਨਿਵਾਰੇਸਮਾਥਅਗਮਪੁਰਨ
 ਮੋਹਿਮਾਈਆਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਅੰਧਕੁਪਮਹਾਰਾਇਅਨਨਾਨਕਪਾਰਉਤਾਰਿ॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ਚਉਪਦਿਆਕਾਨੁਮਲਾ ਮ: ੧॥ ੬
 ਮ: ੩॥ ੧੩॥ ਮ: ੪॥ ੬॥ ਮ: ੫॥ ੩੦॥ ਜੇਕੁ ੬੧

੩

ਬਿਖੋ

੨੬

ਗੁਰਮਲਹਰਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧

੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚਕਵੀਨੈਨੀਦਨਤਿ॥ ਚਾਹੈਬਿਨੁਪਿਰੁਨੀਦਨਪਾਈ॥ ਸੂਰਚਰੋਪ੍ਰਿਓਦੇਕੈਨੈਨੀਨਿਵਨਿਵਯਗੋਪਾਈ॥ ੧॥ ਪਿਰੁਕਾਵੈਪ੍ਰੇਮਸਖ
 ਈ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਹੀਜਗਜੀਵੰ॥ ਐਸੀਪਿਆਸਤਿਸਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਵਰੁਕਮਲੁਕਿਰਨਅਕਾਸੀ॥ ਬਿਗਸੈਸਭਜਿਸੁ
 ਭਾਈ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਬਨੀਅਭਐਸੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ ੨॥ ਚਾਕੈਕਨਭਾਬਿਨੁਪ੍ਰਿਓਪ੍ਰਿਓਰੋਗੈਬਿਲਪਕਰੋਬਿਲਭਾਈ॥
 ਘਨਹਰਘੋਰਦਸੋਦਿਸਬਰਸੈ॥ ਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ ੩॥ ਮੀਨਨਿਵਸੁਭਿਪਜੈਜਲਹੀਤੇਸੁਖਤੁਖਪੁਰਬਕਮਾਈ॥
 ਬਿਨੁਤਿਲੁਹਰਿਨਸਕੈਪਲੁਜਲੁਬਿਨੁਮਰਨਜੀਵਨੁਤਿਸੁਤਾਈ॥ ੪॥ ਘਨਵੰਢੀਪਿਰੁਦੇਸਾਨਿਵਾਸੀ॥ ਸਚੇਗੁਰਪਹਿਸਬਦੁਪ
 ਠਾਈ॥ ਗੁਣਸੰਗਪ੍ਰਭਰਿਚੈਨਿਵਾਸੀ॥ ਕੁਗਭੈਰਤੀਹਰਖਾਈ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਿਓਪ੍ਰਿਓਕਰੈਸਭੈਰੋਜੋਤੀਗੁਰਭਾਵੋਪ੍ਰਿਓਪਾਈ॥ ਪ੍ਰਿ
 ਓਨਲੇਸਦਹੀਸਚੁਸੰਗੇਨਦਰੀਮੇਲੀਮਲਾਈ॥ ੬॥ ਸਬਮਹਿਜੀਉਜੀਉਤੈਸੋਈ॥ ਘਟਿਘਟਿਗਤਿਆਸਮਾਈ॥ ੭॥ ਅਪਨਕਾਜ
 ਸਵਾਰੁਅਪੇਸੁਖਦਤੇਗੋਸਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰੀਪਿਰੁਪਾਈ॥ ਆਤਉਨਾਨਕਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥ ੮॥ ੧
 ਮਲਹਰਮਹਲਾ ੧ ਜਾਗਤਨਾਗਰੋਹੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਹਰਿਮੈਕੋਨਾਹੀ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਹਰਦੁਨਪਾਵੈਆਚੁਕਾਚੁਛ
 ਪਾਂਢੀ॥ ਇਸੁਤਨਧਨਕਾਕਹੁਗਰਬਕੈਸਾ॥ ਬਿਨਸਤਬਾਨਲਭੈਬਫੇਰਉਮੈਰਾਬੁਖਪੈਜਗੁਮੈਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਜਗਦੀ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਘਰੀਪਰਗ
ਸਿਆਸਤਿਜੋਸਾਜਿਸਾਈ

ਸਪੁਰੂਖਾਵੇਗਾ ਪੈਰ ਪੈਰੀ ਜੇਤੀ ਤੇਤੀ ਤੁਝੀ ਤੁਮਸਰ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇਗੁ ਗਤਿ ਵਸਿਕੀ ਨੀਅਪੇਗੁ ਰੁਖ
 ਅੰਨ੍ਹਾ ਅਮਰਾ ਅਨਾਥ ਸਰਬ ਸਿਰੇ ਮੋਰਾ ਕਾ ਲਾਥਿ ਕਾਲ ਕੁਰਮ ਭੈਰਵ ਜਨ ॥ ੨ ॥ ਕਾਗਦ ਕੋਇ ਏਤਨ ਗਤਿ ਬਧੇਰੇ ਗਨਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਚਤੁਰਾਈ
 ॥ ਨਾਨੀ ਸੀਬੁੰਦ ਪਦਨ ਪਤਿ ਕੋਵੈ ਜਨ ਮਮਗੈ ਬਿਨਤਾਈ ॥ ੩ ॥ ਨਦੀ ਉਪਕੰਠ ਜੈਸੇ ਘਰ ਤਰਵਹੁ ਸਰਪ ਨਿਘਰ ਘਰਿ ਮਾਈ ॥
 ਉਲਟੀ ਨਦੀ ਕਤਾ ਘਰੁ ਤਰਵਹੁ ਸਰਪ ਨਰ ਸੈ ਦੁਖ ਮਨ ਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ਗਾਰਗੁ ਗਰੀਆਨ ਪਿਅਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਿਬਿਘਾ ਗੁਰ ਮਤਿ ਜਗੀ ॥
 ਮਨ ਤਨੇ ਦੁਰਏ ਸਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਗੀ ॥ ੫ ॥ ਜੇਤੀ ਤੇਤੀ ਤੁਝ ਜਾਚੈ ਤੁੰ ਸਰਬ ਜੀਆਇਆ ਲਾਗਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣ
 ਪਰੇ ਪਤਿਗਾਖੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਥਾ ॥ ੬ ॥ ਧੀਧੀ ਧੀਧੀ ਧੁਨੁ ਜੀ ਬੁਧ ਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸੁਖ ਸਿਧੁ ਸਿਧਾ ਚਿਮਨਿ
 ਗਿਆਨੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ੭ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਦੇਹ ਸਾਗ ਬਿਨੁ ਕਾਰੀ ਮੈ ਪੁਛੁ ਉਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਨਗੁ ਸੁਪਨਾ ॥
 ੮ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਾਕੀਰੀ ਨਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸਾਹਿਗੰਗ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ਰੈਨਿ ਬਬੀਹ ਬੋਲਿ ਮੇਰੀ ਮਾਈ
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਆਸਿ ਉਪੀਤਨ ਉਲਟੈ ਕਬਹੂੰ ਤੈਰਾ ਵੈਸਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨੀਰ ਗਈ ਉਮੈ ਤਨ ਬਾਕੀ ਸਚਿ ਮਾਤਿ ਰਿਵੈ ਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਕੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਉਰ ਉਰੁ ਪਾਪੀ ਵਾਨ ਮੁਸੁਰਾਈ ॥ ੪ ॥ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲੰਤਾ ਬਿਲਲਾਤੀ ਰਸਨ ਪਿਆਸ ਰਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ਪਿਆਸਿ ਨ
 ਸੀ ਗਾਰੁ ਕਰੀ ਤੇਤਾ ਤੁਤਾ ਪੈ ਕਾਪਰਾ ਅੰਗਨ ਸੁਰਾਈ ॥ ੬ ॥ ਅਪਨੇ ਪਿਆਸੇ ਬਿਨੁ ਏਕ ਬਿਨ ਗਤਿ ਨ ਸੁਕੈ ਉਧਿਨਾ ਮਿਲੇ ਨੀਰ ਨ ਪਾਈ ॥
 ੭ ॥ ਪਿਰਨ ਨੀਕ ਨ ਬੁਝੈ ਬਪੁੜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆਰਿਖਾਈ ॥ ੮ ॥ ਸਹਜੀ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ੯ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਝ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨੀਆ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ੩੦ ॥
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਪਰੁ ੨ ॥

੧ ਚਿਤਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਖਣੀ ਉਡੀਨ ਲਭ ਰਿਨਾ ਲਿ ॥ ਭੁਗਰ ਉਰ ਉਗੁ ਪਤਾਲਿ ॥ ਸਾਗਰ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਮਾਗਰੀ ਮੁਕਤਾ ਹਉ
 ਮੇਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਅੰ ਪੁਲੇ ਨਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਿ ਚਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਭੋਭੇਤਿ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਧਰੁ ਜਾਇ ॥
 ਗੁਰ ਕੋਤ ਕੀ ਅੰਸਾ ਚੈਤਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਾ ਸਿਰੁ ਜੀ ਬਾਇ ॥ ਭੈਭਾਵੈ ਦਰੁ ਲਹਿ ਪਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਉਤਾ ਬੈ ਸਾਏ ਕਾਲਿ ਦੁਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
 ਦਿਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਨਜਲੁ ਭੁਗਰੁ ਨ ਉਚੀਧਾਰਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰੁ ਵਾਸਾ ਤਹ ਮਗੁ ਨ ਚਾਲਣਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਤੁ ਪਰਿ ਵਸਹਿ ਤੂਹੈ ਬਿਧਿ
 ਟਹਿ ਬੀਜ ਉਮਹ ਲੁਨ ਜਾਪੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ ਸਮਣੁ ਨਹੈ ਸਕੁ ਜਗੁ ਰਾਖਿਆ ਛਾਪੈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਇ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਤ ਉ
 ਬਿਨ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਪਲਪ ਕਜ ਮਹਿਨਾ ਮੁਛ ਛਾਟੇ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਵ ਪੈ ॥ ੫ ॥ ਏਕ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ॥ ਏਕ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ਸਾਡੀ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਅੰਤਿ ਧਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਪੀਤੀ ਤਿਸੁ ਮੇਖੁ ਧਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਭੈਰਾਈ ਰਿਵੈ ਵਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਸ
 ਰੁਬਾਣੀ ॥ ਏਕ ਦੁਰਸੈਧ ਗਤਿ ਸੁਰਾਵੀ ਪਾਇ ਪਾਇ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਕਾਲ ਰਬੀਜ ਸਦੁਰਮਾ ਤਿਐ ਸੀ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ
 ਘੋਰ ਅਧਾਰਾ ਭੁਖੁ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥ ੬ ॥ ਜੇਕੀ ਛੁਕੀ ਨੇਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਰਜਾਈ ॥ ਜੇ ਸੁਗਿਲਿ ਬਿਆਸੁ ਮੇਟਣ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪੁਕ ਮੇਥਾ ਧਾਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥
 ਏਕ ਸਬਦਿ ਗਾਚੈ ਸਹਿਜ ਮਾਈ ॥ ੭ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸੁ ਕਮੁਵਰ ਤੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਚਹੁ ਦਿਸਨਾ ਮੁਪਤਾਈ ॥ ਸਰਮ ਹਿਸਬ ਦਵਰ ਤੈ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਕ
 ਰਮਿ ਮਿਲੈ ਬੈਥਾਈ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਦੀਸੈ ਸਿਰ ਉਰ ਉਪਾਇਆ ਨਿਦਾ ਕਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮੈਥੈ ਮਾਨਿਭਾਵੈ ਸਾਚੀ ਨਦ ਰਿਹਾਈ ॥
 ੮ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਰਣ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਾਰਨ ਜਾਨੈ ॥ ਕੰਠੇ ਬੈਠੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਕੈ ਸੇਆ ਕੀਠਾ

ਬੀਜਾਨਾ ਅਭਿਯੁਕਤਾਏ ਰਿਦੈਸਾਭਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ਉਏ ਕਨੀਅ ਕੈਨੀਅ ਆਪੀ ॥ ਜਲਤ ਰਹੀ ਭੂ ਰੀਜਲਮਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬਜੀਅ ਕੀਏ ਪ੍ਰਤ
ਪਾਤੀ ॥ ਜਬ ਪਕੜੀਤ ਬਹੀ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਭਾਗ ਸਪੜੀ ਅਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ਉਤਰ ਸਾਕੈ ਪਖ ਪਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਰਸ ਰੁਗਿ ਮਨ ਮੁਖ ਗਵਗ
ਠਾਥੀ ਛੁਟਿ ਗੁਣਗਿ ਮਨੁ ਬੀਰਗਿ ॥ ੫ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਤੁ ਤੈਨ ਮਨੁ ਭਾਉ ॥ ਹਿਰੈ ਸਾਰਾ ਸਬਦ ਸਮਾਉ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਤੀ ਸਬਦੁ ਸੇਸਾਰ ॥
ਗਰਿਕਾਨੁ ਮੁਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਸੋਭਾ ਅਗੈ ਜੇ ਰੋਗ ਬਿਲਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਨਾਤੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਾਢੈ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਪਰੁ ੧ ॥

੧ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪਾਈ ॥ ਐਵਿ ਦੁਕਰ ਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕੈ ਰਹੁ ਪੋਈ ॥ ਮੈ ਨਾ ਹਰਿ ਕੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥
੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਰਿਹਿ ਨਾ ਮੁਚਿ ਤੁਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਐਸਾ ਚਾਰਿ ਸਿਉ ਹੋਇ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ਉਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਰਿਆ
ਉਪਜੈ ਤਾਇ ਪੁਸੀ ਜਾਇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਬੁਝੈ ॥ ਐਕਰ ਭ ਕੈਨੀ ਪ੍ਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰਨੀਵੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥
ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੇਈ ਪਾਏ ॥ ਕਿਵਿਰੁ ਅਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਿਦ੍ਧ ਪਰਜੈ ॥ ਐਵਿ ਰਹੁ ਸਕਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਅਚਰਚਰੈ
ਬਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਾਏ ॥ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਪਾਤੁ ਰਬਾਨੀ ਸੰਸਾਰੁ ਅਚੇਤੁ ਤੈਨ ਲੈ ਮੁਲ ਗਵਾਇ ॥ ਲਾਭ ਹਰਿ ਸਤ ਸੰਗਤ
ਪਾਈ ॥ ਐਕਰ ਮੀਪ ਲੈ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਖਾ ਕੈਨੈ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ॥ ਭੁਭਿਲ
ਉਤਰੇ ਪਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਦੇ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨੀਉ ਪਾਵਉ ਮੇਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ੭ ॥
ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿ ਆਪੁ ਰਿਠ ਕਰ ਮੇਟਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜ ਨ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ॥ ਨਿਨ ਹਰਿ ਭੁਲਾਭਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬੇਦ ਬਾਲੀ ਨਗੁ ਵਰਤਾਤੁ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨ ਮੁਠੈ ਰੁ ਸਹੈ ॥ ਮਰਿ ਨ ਮੈ ਵਾਰੇ ਵਗ
ਸਤਿਗੁਰ ਭੋਟੇ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਪਾਏ ॥ ਮੇਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਸਮਾਇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਬਿਅਯਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ਉਹਿ ਹਰਿ ਅਪਣੈ ਭੁਲੈ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਅਪਣੇ ਦੇਇਆ ਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਅਪਣੈ ਭੁਲੈ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀ
ਅਹਿ ਸਿਉ ਭਗਾਧੁ ਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭੁਲੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਭੋਟਿ ॥ ਆਸਨ ਨ ਮਸਵਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਲੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਭਾ ॥ ਐਤਿ ਸੁਨੈ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਅਪੇਖਾ ਸੇਮੇ ਲਿਲਾਟੇ ਕਰ ਮਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
੩ ॥ ਸਾਰਾ ਸਹਿਬੁ ਮਹਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ॥ ਦਿਖਾਇਆ ਮੀਤੁ ਵਰ ਸੈ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀ ॥ ਐਸ ਰਿਹੈ ਤੈਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਇ
ਸਦਾ ॥ ਹਰੀ ਆਵਲੀ ਛਿਰ ਸੁਕੈ ਨ ਕੁਮਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਪਾਇ ॥ ਭੈਵ ਪੁਕੋਤੀ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪਾ
ਮਨੁ ਈਐ ਭੋਟੇ ਸਤਿਗੁਰਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਰਮੁ ਭਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਤੈ ਗੁਰੁ ਸਭਾ ਪਾਤੁ ॥ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ
ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਨ ਤੋਢੀ ਨ ਰਿਪਾਇ ॥ ਨਿਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਤੋਢੀ ਨ ਮੁਨ ਕਰੈ ਪਾਇਆ ॥
੬ ॥ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਤੋਢੀ ॥ ਮੇਨੀ ਬਕੇ ਬੇਦਾ ਕਾਮ ਭਿਆਸੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ॥ ਨਤਿ ਨਿਜ ਪਰੋਤੈ ਵੈਦਾਸੁ ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਸਿ
ਰਹੁ ॥ ਉਤਰੈ ਅੰਤਰਿਕ ਪਦ ਵਿਲਾਸੁ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨ ਸਭ ਕੋ ਪਰਤ ਪਰਾ ॥ ਦਿਲੁ ਭਾਗਾ ਪਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰ ਭੋਟੇ
ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਪਤਿ ਉਪਜੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾ ਸਮਾਇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥

३८

ਏਕਪਛਾਣਹਿਤਮਿ
ਮਾਰਿ।

१. बिनादिगुरुपुमदि

१. ਭਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਲਾਰਕੀਵਾਰਮਯਲਾ १ ਰਾਏਕੈਲਾਸਤਥਾਮਾਲਾਏ ਕੀਪੁਨਿ १ ਓਜਤਿਗੁਰਪਸਾਇ
ਸਲੋਕੁਮ २ ਗੁਰਮਿਲਿਐਮਨੁਗਸੀਐਨਿਉਦੁਠੇਧਰਲਸੀਗਹਾਸਕੁਪਿਸੈਹਰੀਆਵਲੀਸਰਰੈਸੁਭਰਤਾਲਾਮੀਰਹਿ
ਰਨੈਸਾਚਿਰੰਗਾਨਿਉਮੀਨਾਠੈਲਾਗੁਕਮਲਾਵਗਸੈਸਚੁਮਨਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਤਾਲਾਮਨਤਖਤੁਨਤਿਰਠੈ ਵੇਖਤੁਨ
ਰਿਨਿਤਾਲਾਛਾਤੀਛਾਥੇਮਿਰਗਾਨਿਉਸਿਰਸੈਜਮਕਾਲਾਪੁਧਿਅਸੈਸਨਾਨਿਦਾਬੁਰੀਕਾਮਕੋਪਾਵਿਕਰਾਲਾਏਨੀਮ

ਥੀਨਕਰਿਨਾਵਈਨਿਰਸਬਾਦਿਨਕਰੈਵੀਰਗੁਤਪੁਰਾਵੈਜਤੋਖੀਅਦੁਕੈਅਲਾਨੀਨਾਲਾਮੁਲਗੇਗੁਰਸੇਵੀਐਗੁਰਪਉਤੀਥੋਪਿ
 ਖੁਨਾਨਕਲਗੀਤਤੁਲੈਤੁਸਰਾਮਨਸਦੁ॥੧॥੧੪੧॥ਹੋਕੋਪਾਧਰੇਕੁਦਰਗੁਰਪਉਤੀਨਿਜਬਾਨੁ॥ਹੁੰਥੈਕੁਰਾਖਕਾਸਰਸੁਖਸਾ
 ਕੀਨਾਮੁ॥੨॥੫ਉਤੀ॥ਅਪੀਨੈਅਪਸਾਜਿਆਪੁਪਛਾਇਆਮੀਬਰਧਰਤਿਵੇਛੋਕੀਰੋਏਅਤਾਇਆ॥ਵੇਦਕੀਮਗਨਰਤ
 ਏਸਬਦੁਨੀਸਾਇਆਸੁਕਾਰੰਦੁਇਪਾਇਨੋਤਿਸਮਾਇਆ॥ਕੀਏਰਾਤਿਰਿਨੰਤਿਰੋਜਾਵਿਭੁਇਆ॥ਤੀਰਥਧਰਮਵੀਰਨਾਵਦ
 ਪੁਰਖਾਇਆਤੁਪੁਸਰਾਮਵਰੁਕੋਇਕੀਆਖਵਖਾਇਆ॥ਸਰੈਤਖਾਤਿਨਿਦਾਸੁਹਿਰਿਆਵਦਜਾਇਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੧
 ਨਾਨਕਸਾਵਨੇਵਸੈਰਹੁਭਿਮਾਉਇ॥ਨਗਾਮਿਰਗਾਮਛੀਆਗਸੀਆਘਰਧਨੁਪੋਇ॥੧॥੧੪੧॥ਨਾਨਕਸਾਵਨੇਵਸੈਰਹੁਵੇਛੋ
 ਕੀਪੋਇ॥ਗਾਈਪੁਤਾਨਿਰਧਨਾਪੀਬੀਰਕੁਰੋਇ॥੨॥੫ਉਤੀ॥ਤੁਸਰਾਸਰਿਅਗੁਨਿਸਿਰੁਦਰਤਾਇਆ॥ਬੈਠਤਜੀ
 ਥਾਇਕਵਲਛਪਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਬਾਧਨਮਾਇਕਿਨਤੁਜਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਹੁਪੁਨਰੇਖਵਰਨੁਸਬਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਕੁਖਪਿਆਸੁ
 ਰਨਾਧਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਅਪਸੇਇਸਬਦੁਵਰਤਾਇਆ॥ਸਰੈਪੀਪਰੀਆਇਸਰੁਸਮਾਇਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਵੈਦੁਬੁਲਾਇ
 ਆਵੈਦਗੀਪਕਸਿੰਢੇਲੇਬਾਤਾ॥ਭੋਲਾਵੈਦੁਨਨਾਵਈਕਰਕਲੇਜੇਮਾਤਿ॥੧੪੧॥ਵੈਦੁਵੈਦੁਸੁਵੈਦੁਤੁਪਹਿਛਾ
 ਰੋਗਪਛਾਣਾ॥ਐਸਾਦੁਹੁਲੋਕੁਲੁਜਿਤੁਵੈਦੋਗਾਪਾਣਾ॥ਜਿਤਦੁਹੁਰੋਗਉਠਿਅਹਿਤੁਸੁਖਵਸੈਅਗਈ॥ਰੋਗਗਵਾਇ
 ਤਾਪਪਦੁਨਾਨਕਵੈਦੁਸਦਾਇ॥੨॥੫ਉਤੀ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮੋਸੁਰੇਵਉਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮੇਰਿਤੇਬੋਦਪੁਜਾ
 ਲਾਇਆ॥ਦਸਅਵਤਾਰੀਰਾਮਰਾਜਾਅਗਈਆ॥ਦੈਤਮਾਰੇਧਾਇਉਕਮਸਬਾਇਆ॥ਈਸਮੋਸਰਸੇਵਤਿਨੀਅੰਤੁਪਾਇਆ॥
 ਧਰਮਕਰਾਏਕਰਮਪੁਰੁਦੁਰਮਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਸਾਵਨਾਅਗਈਅਹੇਸਪੀਕੰਤੈਰਿਤਕਰੇਤਾਨਾਨਕਸੂਰਿਮਹਿ
 ਦੋਤਾਗਣੀਨਿਨਾਅਵਰੀਲਗਾਏ॥੧੪੨॥ਸਾਵਨਾਅਗਈਅਹੇਸਪੀਨਛਤੁਬਰਸਦੁਤਾਗੁਨਾਨਕਸੁਖਦਸਨਿਸੇਗਾਗਣੀ
 ਨਿਨਸਤਾਗਣੀਪਿਆਰੁ॥੨॥੫ਉਤੀ॥ਆਪੋਛੋਛਪਦਾਇਮਛਾਖਾਛਾਰਇਆ॥ਲਖੇਭੁਭੁਪਾਇਗੁਰਮੁਖਮਾਰਿਆ॥
 ਮਨਮੁਖਸਰੇਪਛਾਸਿਮੁਖਕਚਿਆਆਪਭਿੰਨੈਰੈਆਪਆਪਕਰਜਰਦਿਆ॥ਸਰਨਖਸਮੇਕਹੈਗੁਰਮੁਖਿਜਦੀਐ॥
 ਤੁਕਾਹੀਲਿਖੇਸਿਰਲੇਖਵਿਦਕਲਮਸਦਾਈ॥ਸਤਿਸੰਗੁਮੇਲਾਪਜਿਥੈਧਰਿਗੁਣਸਦਾਵਖਾਵੀਐ॥ਨਾਨਕਸਰਸਾਬਦੁ
 ਨਾਨਕੀ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੨॥ਉਨਾਵਿਉਨਾਵਿਆਈਅਵਰਕਰੇਦਾਵੰਨਾ॥ਕੀਆਨਾਤਿਸਸਾਤਿਭਿਕੇਵਰਜੀਰੰਗੁਰੰਗੁਰਿਆਤਿ
 ਨਕਾਮਣੀਜਿਨਮਸਿਭਉਗਉਪੋਇ॥ਨਾਨਕਭੈਰਾਇਬਾਹੀਤਿਨਤਨੁਖੁਪੋਇ॥੧੪੩॥ਉਨਾਵਿਉਨਾਵਿਆਈਅਵਰਸੈਨੀਗੁਨਿ
 ਪੰਗੁ॥ਨਾਨਕਦੁਖਲਗਾਤਿਨਕਾਮਣੀਜਿਨਕੰਤੈਸਿਭਮਨੁਭੰਗੁ॥੨॥੫ਉਤੀ॥ਦੈਵੈਤਰਭਉਪਾਇਇਕਵਰਤਿਆ॥
 ਬੇਦਬਾਣੀਵਰਤਾਇਅੰਦਰਿਦਾਦੁਪਤਿਆ॥ਪਰਵਿਰਤਨਰਿਵਿਰਤੁਠਾਦੈਵਿਰਧਰਮਾਠਿਰੈਰੈਬਾਰਿਆ॥ਮਨਮੁਖਕ
 ਰੇਦੁਨੀਆਗਤਿਨੀਨਿਤਬੁਦਰਗਰਧਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਸਬਦੁਸੁਰੁਪੈਪਾਨੀਨੀਮਾਰਿਆ॥ਸਰੈਅੰਦਰਿਮਹਲਸਬਦੁਜ
 ਵਾਰਿਆ॥ਸੇਰਗਤਤੁਪੁਰਾਵੇਰਸਰੈਨਾਇਪਿਆਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਆਪਦਾਤਿਨਾਵਿਦੁਪੁਰਉਦਾਰਿਆ॥੫॥
 ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਉਨਾਵਿਉਨਾਵਿਆਈਅਵਰਸੈਲਾਇਛਕੀ॥ਨਾਨਕਭਾਵੈਰਲੈਕੰਤਕੈਸੁਮਾਦੈਸਦਾਰਲੀ॥੧੪੩॥ਕਿ
 ਆਉਠਿਉਦੇਖੁਪੁਰੁਛੈਏਸਮੇਘੋਤਬਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਜਿਨਏਤੁਮੇਘੁਪਰਾਇਆਤਿਸੁਰਾਖਤੁਮਨਮਾਰਿ॥ਤਿਸੇਨੇਮੰਨਵਸ

ਸੁਭੈਦੁਰਗਾਇਅੰਤੁ
 ਨਪਾਇਆ॥

ਸਰੀਕੀਮਤਿਪਾਇਤੁਤਰ
 ਰਾਇਆਦੁਨੀਆਪੀਛਾਇਆਪੁ
 ਛਪਾਇਆ॥

ਸਦੁਪਉਤੀਐ

ਇਸੀਕਉਨਰਿਕਰੇਈ। ਨਾਨਕਨਰੀ ਬਾਹਰੀ ਕਰੁਪਲਾਹਕਰੇ। ੨। ਪਉੜੀ। ਸੋਹਿਸਰਸਰੇਵੀਐਨਿਸੁਕਰ
 ਤਨਲਾਗੈਵਗਾ। ਆਗੈਏਅਕਾਸਕਾਰਿਖਿਨਮਹਿਛਾਹਿ। ਉਸਾਰੁਪਾਗ। ਆਪੇਨਗਤਉਪਾਇਕੈਕੁਰਗਤਿਕਰੇਵੀਚਗ।
 ਮਨਮੁਖਅਗੈਏਖਾਮੀਐਬੁਤੀਹੈਵੈਸਾਗ। ਗੁਰਮੁਖਪਤਿਸਿਭਿਏਖਾਨਿਬਰੈਬਖਸੈਸਿਭਾਤਿਭੰਗਗ। ਓਥੈ
 ਅਪਵੈਕੁਰਸੁਣੀਐਪੁਕਾਗ। ਓਥੈਸਤਿਗੁਰਬੇਲੀਹੈਵੈਕਰੁਭਏਅੰਤੀਵਾਗੁ। ਏਨਾਨੰਤਨੋਹੋਸੇਵਨਏਸਤਿਗੁਰਸਿਰਕਰ
 ਤਗ। ੩। ਸਲੋਕੁਮ: ੩। ਬਾਬੀਤਾਨਿਸਨੇਤੁਪੁਕਾਰਦਾਤਿਸਨੇਲੋਨੈਸਭੁਕੇਇ। ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਵੈਸਸੀਵਦੁਏਦੁਆਰਿ
 ਹੋਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਰੀਪਾਈਐਦਿਰਲਾਬੁਭੈਕੇਇ। ਬਹੁਦਿਆਉਡੀਦਿਆਨਿਤਾਧਿਆਈਐਸਰਾਸਰਾਸੁਖਹੋਇ। ਨਾਨਕਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਸਰਦੀਵਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਦੇਵੈਹਰਿਸੋਇ। ੧। ਮ: ੩। ਕਲਮਭਰੋਈਮੇਰਨੀਅਰਦਸਕਰੇਲਿਵਲਾਇ। ਸਰੈਸੁਣਿਆਕੀਨ
 ਦੇਧੀਰਕਦੇਵੈਸਤਿਸੁਰਗਈ। ਏਦੈਨੋਭਰਮਾਇਆਦੁਠਾਛਤਿਬਰਲਾਈ। ਅੰਨਧਉਪਜੈਬਹੁਪਦਾਕੀਮਤਿਕਾਦੁਨ
 ਜਾਈ। ਨਾਨਕਨਾਮਸਲਾਹਿਤੁਸੁਭਨਾਜੀਆਦੇਰਾਹਿਕਕੁਸਥਾਹਿ। ਜਿਤੁਖਾਧੈਸੁਖਉਪਜੈਛਿਰਦੁਖਨਲਾਗੈਅਗਈ। ੨।
 ਪਉੜੀ। ਹਰਿਨੀਉਸਰਾਸਰੁਤੁਸਰੈਏਹਿਮਿਲਾਈ। ਯੁਨੈਦੁਨੀਤਰਭਏਕੁਨਮਿਲੈਨਾਮਿਭਾਅਕਾਇ। ਆਪੇਜੇ
 ਕ੍ਰਿਦਛੀਭੈਐਅਪੇਕੁਰਗਤਿਦੇਇਦਿਖਾਈ। ਮੇਰਸੋਗਵਿਨੋਗਹੈਪੁਰਬਲਿਖਿਆਕਮਾਇ। ੩। ਉਬਾਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜੇ
 ਹਰਿਰਰਣੀਹੋਇਲਿਵਲਾਈ। ਜੀਉਨਲਮਹਿਕਮਲਅਲਿਪਤੈਐਸੀਬਣਤਬਣਾਈ। ਸੇਸੁਖੀਏਸਦਸੋਏਨਿਨਾਇਰੁ
 ਆਧੁਗਵਾਈ। ਤਿਨਸੋਗਵਿਨੋਗਕਦੇਨੀ। ਜੋਹਰਿਕੈਅੰਕਸਮਾਈ। ੧। ਸਲੋਕੁਮ: ੩। ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਸੀਸੁ
 ਵਸਿਸਭਕਿਛੁਏਇ। ਤਿਸਹਿਸਰੇਵਦੁਪਾਈਹੋਤਿਗਾਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੇਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪੁਕਮਨਿਵਸੈਤਸਰਾਸਰਾਸੁਖਹੋ
 ਏ। ਸਹਸਾਮੂਲਨਹੋਵਈਸਭਾਚਿਤਾਵਿਚਹੁਜਾਈ। ਜੋਕਿਛੁਹੋਇਸੁਸਾਜੈਹੋਇਕਾਕਾਕਿਛੁਨਜਾਈ। ਸਰਾਸਾਹਿ
 ਬੁਮਾਨਿਵਸੈਤਮਨੀਚਿਦਿਆਠਭੁਪਾਈ। ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਅਖਿਆਅਪਸੁਣੈਨਿਭਾਇਅਨਪੰਨੇਪਾਈ। ੧। ਮ: ੩।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਾਵਰਸਦਾਬੁਝਨਬੁਝਣਾਗਾਗੁਰਮੁਖਨਿਨੀਬੁਝੀਆਂ। ਹਰਿਖਿਆਉਰਪਾਹਿ। ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਹਿਸਰਾ
 ਰੰਗਰਤੇਉਐਸੰਸਨਾਮਾਗਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਮੁਹੈਵਰਸੈਕਿਰਪਾਧਾਗ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਨਰੀਅਗਈਆਗਿਆਕਮਾਮੁਖੁ
 ਰਾਗ। ੨। ਪਉੜੀ। ਅਤੁਭਾਕਿਉਤੋਲੀਐਵਿਣੁਤੇਭੇਪਾਈਅਨਜਾਈ। ਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਵੀਚਾਰੀਐਗੁਰਮਹਿਹੋਜ
 ਮਾਈ। ਅਪਣਾਆਪਆਪਤੋਭਸੀਅਪੇਮਿਛੈਮਿਲਾਈ। ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਕਰੁਕਾਕਿਛੁਨਜਾਈ। ੩। ਉਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆ
 ਪਦੈਨਿਨਸਰੀਬੁਝਦਿਤੀਬੁਝਾਈ। ਜਗਤਮੁਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੁਟੀਐਮਨਮੁਖਬੁਝਨਪਾਈ। ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਲਨਚਲਸੀਜਾ
 ਸੀਜਨਮੁਗਵਾਈ। ਗੁਰਮਤੀਜਾਗੋਤੀਪਗੁਰਖਿਆਦੁਤਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਈ। ੪। ਸਲੋਕੁਮ: ੩। ਬਾਬੀਤਾਨਿਲਲਾਇਨਤਰਸਾਈ
 ਏਹੁਮਨਖਸਮਕਾਕੁਕਮਮੀਨੀ। ਨਾਨਕਕੁਕਮਮੀਨੀਐਤਿਖਉਤਰੈਰੜੈਦਵੰਗਵੀਨੀ। ੧। ਮ: ੩। ਬਾਬੀਤਾਨਲਮਹਿਤਿਗਵਾਸਹੋਜ
 ਲਾਹੀਮਾਹਿਛਿਗਤਿ। ਜਲਕੀਸਾਗਨਕਾਦਹੀਤਤੁਕੁਕਦਪਾਹਿ। ਜਲਬਲਚਹੁਇਸੁਵਰਸਾਖਾਲੀਕੋਬਾਉਨਾਹਿ। ਏਤੇਨਭਦੁਸਤਿ
 ਖਮਹਰਿਭਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾਹਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਤਿਨਸੋਝੀਪਈਜਿਨਮੰਨਮਾਹਿ। ੨। ਪਉੜੀ। ਨਾਬਨਜੀਸਿਧਪੀਗਕਿਨੈਅੰਤੁਨ
 ਪਾਈਆਗੁਰਮੁਖਨਾਮੁਧਿਆਈਤੁਭੈਸਮਾਈਅਗਾਨੁਗਛਤੀਪੁਗਬਾਗਤਿਸੀਭਾਈਆ। ਜਲਾਬੰਬਅਸੁਗਲਾਤਿਨੈਦਰਤਾਈਆ।

ਹਰਿ

ਦੇ

ਵਾਸਮ

ਜਿਨ

ਜੀਲਾਮਨੀਲਾਮਗੀਸਰਨੀਤੁਸਬਾਇਆ। ਅਗਨਉਪਾਈਵਾਤੁਰੁਪਤਿਤਾਇਆ। ਦੁਨੀਅਕੈਸਿਰਿਕਾਉਦੁਜਾਭਾਇਆ।
 ਰਖੇਰਖਦਾਰਸਬਦੁਸ਼ਾਇਆ। ੯॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩॥ ਏਨਲੁਸਭਤੈਵਰਸਦਰਸੈਭਾਇਸੁਭਾਇ। ਸੋਬਿਧਾਰੀਆਵਲੇ
 ਜੋਗਰੁਖਰੋਸਜਾਇ। ਨਾਨਕਨਰੀਸੁਖੁਪੋਇਏਨਜਤਿਕਾਦੁਖੁਜਾਇ। ੧॥ ਮ: ੩॥ ਭੀਰੋਟਮਕਿਆਵੁਠਾਭੁਰਲਾਇ।
 ਜਿਤੁਦੁਠੈਅੰਤੁਪਨੁਬਹੁਤੁਉਪਨੈਜਾਸੁਕਰੈਰਨਾਇ। ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤੋਪਤੀਐਜੀਅਜੁਗਤਿਸਮਾਇ। ਏਤੁਪਨੁਕਰਤੇਕਾਖੇਲੁ
 ਪੈਕਦੇਅਵੈਕਦੇਜਾਇ। ਗਿਆਨੀਕਾਪਨੁਨਾਮੁਪੈਸਦਰੀਰੈਸਮਾਇ। ਨਾਨਕਨਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੈਤਾਇਤੁਪਨੁਪਲੈਪਾਇ। ੨
 ਪਉੜੀ। ਆਪਕਰਾਏਕਰੇਅਪਪਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਗ। ਅਪੇਲੇਖਾਮੰਗਸੀਆਪਕਰਾਏਕਗ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਬੀਐਤੁ
 ਕਮਕਰੇਗਵਾਗੁਆਪੁਛਭਾਏਛੁਟੀਐਆਪੇਬਖਸਦਹਗ। ਅਪੇਵੈਸੁਏਆਪਸਰਸੈਦੇਇਅਪਗ। ਸਭਿਮਹਿਏਕਦੁਰਤਦ
 ਸਿਰਸਿਰਕਰੇਬੀਚਾਗੁਗੁਰਮੁਖੀਆਪੁਵਿਲਾਹੀਐਲਗੈਸਥੀਪਆਗੁ। ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆਖੀਐਆਪੇਦੇਵਲਹਗ। ੩॥
 ਸਲੋਕੁਮ: ੩॥ ਬਾਬੀਤਏਤੁਜਗਤੁਪੈਮਤਕੋਰਮਕੁਲਾਇ। ਏਤੁਬਾਬੀਤਪਸੁਤੈਸਨੇਬੁਝਣਨਾਹਿ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਕਿਸਨੁਪੈ
 ਜਿਤੁਪਤੈਤਿਖਜਾਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖੀਜਨਪੀਆਤਿਨਬਹੁਤਿਨਲਾਗੀਆਇ। ੧॥ ਮ: ੩॥ ਮਲਾਰਸੀਤਲੁਗੁਪੈਹਰਿਧੀਅੰਏ
 ਐਸੀਤਿਪੋਇ। ਗਰਿਜੀਉਅਪਲੀਕਿਰਪਾਕਰੈਤਾਵਰਤੈਸਭੁਲੇਇ। ਵੁਠੇਜੀਅਨੁਗਤਿਤੋਇਪਰਦੀਨੋਸੀਗਰੁਪੋਇ। ਨਾਨਕਏਤੁਜ

ਸਭ

ਗਤੁਭਭਨਲੈਜਲਤਿਸਭੁਕੋਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਰਲਾਹੁਧੈਸੇਨਨੁਪਕਤਿਸਦੋਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ।
 ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਤੁਏਕੋਪਲੀ। ਤੁਸਰੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪੇਤੁਜੈਬਿਸੁਗਣੀ। ਮਾਦਸਕੁਨਾਗਰਬੁਸਰੀਤੁਪਮਲੀ। ਆਵਾਕਉਦਰਚ
 ਏਉਪਾਈਮਿਦਨੀ। ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੇਆਪਦਾਅਗਏਆਤਿਸੁਗਣੀ। ਜੀਤਉਐਵਚਤੁਨਾਇਤਕੇਰੀਗਣਤਗਣੀ। ਅ
 ਨਮੁਖਮੋਗੁਬਾਗੀਉਕੁਲਾਮੰਦਵਲੀ। ਕਟੇਪਾਪਅਸੰਖਨਾਵੈਇਕਕਣੀ। ੧॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩॥ ਬਾਬੀਤਖਸਮੈਕਾਮ
 ਪਲੁਨਜਾਦੀਮਤਲੁਦੇਕਿਅਰਦਾਸਪਾਇ। ਅਪਦੈਭਾਵੈਬਹੁਤਬੋਲਤਿਬੋਲਿਆਕਾਇਨਪਾਇ। ਖਸਮੁਵਰਦ
 ਤਹੁਤੈਨੋਇਛੈਸੋਲਲੁਪਾਇ। ਬਾਬੀਤਕਿਆਬਪੁਨਾਜਗਤੈਕੀਤਿਖਜਾਇ। ੧॥ ਮ: ੩॥ ਬਾਬੀਤਭਿਨੈਨਬੋਲਿਆਸਯੋ
 ਸਚਿਸੁਭਾਇ। ਏਤੁਜਲੁਮੇਰਾਨੀਉਤੈਨਲੁਬਿਹੁਗਲੁਨਜਾਇ। ਗੁਰਸਾਖੀਜਲੁਪਾਈਐਵਿਰਤੁਆਪੁਗਵਾਇ। ਨਾਨ
 ਕਾਨਿਸੁਬਿਨੁਸਾਨਨੀਵਦੀਸੇਸਤਿਗੁਰਨੀਅਮਲਾਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ਖੰਡਪਤਾਲਅਸੰਖਮੈਗਣਤਨੋਇ। ਤੁਕਰਤਭੋ
 ਬਿੰਦਤੁਪਸਿਰਨੀਤੁਪੈਗੋਈ। ਲਖਰਉਗਸੀਤਮੇਦਨੀਤੁਝੀਤੋਪੋਈ। ਇਕਿਰਾਜੇਖਾਨਮਲੁਕਕਰਹਿਕਹੂੰਕੋਈ। ਏਕਿਸਾਤ
 ਸਦਾਵਿਸੰਚਧਨੁਤੁਜੈਪਤਿਖੋਈ। ਏਕਦਤੇਏਕਮੰਗਤੇਸਭਨਾਸਿਰਸੋਈ। ਵੇਨੁਨਾਵੈਬਾਜਾਰੀਆਗੀਤਵਲਪੋਈ। ਕੁੜੀਨਿਖ
 ਏਨਾਨਕਸਚੁਕਰੈਸੁਪੋਈ। ੧॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩॥ ਬਾਬੀਤਗੁਣਵੰਤੀਮਤਲੁਪਾਇਆਅਉਗਣਵੰਤੀਤੁਗਿਆਨਿਰਿਤੇਰੈਗੋਰਿਵਸੈ
 ਗੁਰਮੁਖਸਦਾਜੁਗ। ਕੁਕਪੁਕਾਰਨੋਵਦੀਨਦਰੀਨਰਿਨਿਤਲਾ। ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸਾਜੈਮਿਓਸਬਦਗੁਰੁਕੈਘਾਇ। ੧॥ ਮ: ੩॥
 ਬਾਬੀਤਬੇਨਤੀਕਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਤੁਜੀਉਦਨ। ਜਲਾਬਿਨੁਪਿਆਸਨਉਤਰੈਛੁਟਕਿਜਾਹਿਮੇਰਪਾਨ। ਤੁਸੁਖਦਰਾ
 ਬਿਅੰਤੈਗੁਣਦਾਤਾਨੇਪਾਨ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਬਖਸਲਏਅੰਭਬੋਲੀਪੋਇਗੁਗਵਨ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈ
 ਗੁਣਅਉਗੁਣਕਰੇਬੀਚਾਗੁਰੈਗੁਣਸਰਬਜੰਨਾਲੈਨਮੁਨਪਰੈਪਿਆਗੁ। ਗੁਣਛੋਰਅਉਗੁਣਕਮਾਵਦੇਰਗਤੋਹਿ

ਖੁਆਗਾਨੁ ਮੈਨ ਮੁਤਿ ਨੀ ਗਰਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਾ ਸਚੈ ਸਬਦ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨ ਮਾਪਿਆਗਾ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਉਰਧਰਿ
 ਅਸੁ ਭਾਖ ਲਖੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਹਿ ਦਾਤਾ ਨਿਧਾਨੁ ਹਿਅਸੀ ਅਵਹੁ ਦਾਗਾ ॥ ਜਿ ਸੁਖ ਖਸੈ ਸੋ ਪਾਇ ਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਰਾਗਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਗਾਤਿ ਨਾਵੀ ਸਾਕਤਾ ਸਿਨਾਵਿ ਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਗਤੀ ਦਿਨ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਅਨਾਨਕ ॥ ਹਿਰੁ ਦਗਾਉ ॥ ੧੪ ॥ ੧੪ ॥ ਰਤਨੁ ਦੇਹ
 ਮਾਦਕਾ ਪੁਰੇ ਮਣੀ ਮਥੰਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੁਰੁ ਗਾਇਆ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋ ਹਿਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ਅੰਤ
 ਪਲੈ ਮਾਮਾ ॥ ਏਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਪਾਲਿਆ ॥ ਪੈਰਿਨ ਸਕੈ ਕਮੁਕਾਲੁ ਸਚਾਰਖ ਵਹਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋ ਤਿਨ ਗਾਇ ਦੀਵਾ
 ਬਾਲਿਆ ਮਨੁ ਖਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਇ ਆਗ ਛਿਰਿ ਬੇਤਾ ਲਿਆ ॥ ਪਸੁ ਮਾਦ ਸਚੈ ਮਪੁ ਲੇਟੈ ਅੰਦਰੁ ਕਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਦਰਤੈ
 ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦ ਨਿਤਾ ਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਦੇਖਾ ਲਿਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਬਾਬੀ ਹੈ ਪੁਕਮੁ ਪਛਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ
 ਸਤਿਗੁਰਾਇ ॥ ਮੇਘ ਵਰਸੈ ਦਾਇਆ ਕਰਿ ਗੁਣੀ ਛਾਬਰ ਲਾਇ ॥ ਬਾਬੀ ਹੈ ਪੁਕਮੁ ਪਛਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਧੀ ॥ ਮੈਸੀ ਦੇਹ ਸਭੁ ਨੀਅਤ ਰਿਜ ਕੁਸਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਚਾੜ੍ਹਕ ਤੁਨ ਦੁਹੀ ਕਿਆ ਤੁਧਾ ਵਿਚਤਿ ਖਰੈ ਕਿਤੁ ਪੀ
 ਤੈ ਤਿਖੁ ਜਾਇ ॥ ਦੁਜੈ ਗਾਇ ਰਹੈ ਮਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੁਪ ਲੈਨ ਪਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸੁਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਸਤਿ ਗੁਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੁਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕ ਵਟ ਖੰਡੈ ਸਤਿਗਾਇ ਸਦੁ ਨ ਦੇਵੀ ॥ ਏਕ
 ਕੁਸਮੁ ਚਨਾਵਹਿ ਅੰਗ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੀ ॥ ਏਕ ਨਾਵੈ ਕਟਾ ਬਿਕਟਾ ਲੁਕ ਲੁਪਾ ਰਖੈ ਵਹੀ ॥ ਏਕ ਨਗਨਾ ਛਿਰਿ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਨ
 ਨ ਮੇਵੀ ॥ ਏਕਿ ਅਗਨ ਜਲਾਵਹਿ ਅੰਗੁ ਆਪਾਵੈ ਗੋਵੀ ॥ ਏਕ ਨਾਵੈ ਤੁਛ ਰਾਕਿ ਆਕਰਿ ਰੇਵੀ ॥ ਸੋ ਤਖਸਮੁ ਆਗਿ
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਬਾਬੀ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਬੋਲਿਆ ਤਾਰਿ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਗਾ ॥ ਮੇਘੈ ਨੈਠੁਰ ਮਾਨੁ ਜੋ ਆਵਰਸੁ
 ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਿ ॥ ਉਤਿਨ ਕੈ ਬਾਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨੀ ਸਦੁ ਗਖਿਆ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਭੁ ਗੀਆ ਵਹੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਵੀਰਾਗਿ ॥
 ੧੪ ॥ ੩ ॥ ਬਾਬੀ ਜਾਇ ਵੇਤੀ ਤਿਖਾਨ ਉਤਰੈ ਕੈ ਸਉਕਰਿ ਪੁਕਾਗਾ ॥ ਨਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ॥ ਜੈ ਨਦਰਿ ਉਪੈ ਪਿਆਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨ
 ਸੋਵੈ ਰੁਪੁ ਨਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕ ਜੈਨੀ ਉਠਾ ਤ੍ਰਿਪਾਇ ਪੁਰੁ ਪੁਆਇਆ ॥ ਤਿਨੁ ਖਨਾਇਨਾ ਮੁਨ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ ॥ ਪਈ
 ਸਿਰਥੇ ॥ ਜਾਇਨੁ ਕੁਰਾਇਆ ॥ ਕੁਰਲਾਹੁ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਸਬਦੁ ਨ ਗਾਇਆ ॥ ਤਿਨਾ ਤਨ ਪਤਨ ਕਰਮ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਜੁਠੈ
 ਵੈਨਾ ਤਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਬਿਨਸ ਬਦੈ ਅਠਹੁਤ ਕਿਨੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਅੰਕਾਰ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਸਾਵਰ
 ਸਰਸੀ ਕਾ ਅਣੀ ਗੁਰਾ ॥ ਸਬਦੀ ਵੀਰਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਗਾ ਦੀ ਗੁਰ ਕੈ ਤੇਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਾਵਰ ਵੈਰੁ ਲੁਬਾਹੀ ਜਿਸੁ ਤੁਝੈ
 ਗਾਇ ਪਿਆਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰਕੀ ਸਾਰਨਾ ਦਈ ਸਭ ਸੀ ਗਾਰਖੁ ਆਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਅਲਖਾ ਅਗੈ ਉਠਨ ਪਤੀਨਈ ॥ ਏਕ ਗਾ
 ਵਹਿ ਗਾ ਪਰਿਆਗਾ ॥ ਗੁਨ ਗੀਤੀ ॥ ਏਕ ਨਿਤ ਨਿਤ ਪੁਰਿ ਤਾਲੁ ਗਾਤਿ ਕੀਤੀ ॥ ਏਕ ਅੰਨ ਪਾਹਿ ਮੁਰਖਾ ਤਿਨਾ ਕਿਆ ਕੀਤੀ
 ॥ ਕਿਸਨਾ ਹੋਈ ਬੁਝਕਿ ਵੈਰ ਪੀਤੀ ॥ ਕਰਮ ਦੁਪਤਿ ਕੈ ਲੋਇ ਪਮਰੀ ਜਈ ॥ ਲਾਹਨਾ ਮੁਸੀ ਸਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਤੀ ॥ ਗਰਿਭ
 ਗਤੀ ਅਸਨੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਪੀਤੀ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਲਾਰਗਾ ॥ ਜੋ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਨਾਨਕ ਨੁਸੀ ਤਲੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਸ
 ਬਦੀ ਏਕੁ ਪਛਾਇਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚਾ ਸਚ ਮਨਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਪੈਸਾ ਜੋ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥
 ਕਲਜੁ ਗਮਿ ਪੈਰ ਅੰਧਾਰੈ ਮਨੁ ਖਰਾਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੇਵਨੁ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ੩ ॥ ਏਕੁ ਦਰਸੈ

ਇਕ ਪਾਸੇ ਰਹਿਤੀ ਸੀ
 ਤਲਜਲਿ ਹੋਈ

ਰਾਇਆਕਰਿਓਕਾਮਨਉਪਨੇਰਾਉਪਨਿਸਕੈਰਕਮੁਇਦੁਰਸਦਤਿਸਕੈਸਦਬਲਿਤਰੈਨਾਉਗੁਰਮੁਖਸਬਦਸਮਾਲੀਐਸਚੇਰੇ
 ਗੁਣਗਾਉਗਾਨਕਨਮਰਤੇਨਨਿਰਮਲੇਸਹਜੇਸਾਰਿਸਮਾਉ॥੨॥ਪਉਤੀਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਪੁਰਾਪਾਇਆਪੁਰੈਕਰਮਧਿ
 ਅਗਏਪੁਰਾਸਬਦੁਨੰਦਸਾਇਆਪੁਰੈਰੀਆਨੁਪਿਆਨੁਮੈਲੁਚੁਕਾਇਆਹਰਿਸਰਤੀਰਥਨਾਇਮਨੁਮਾਨਇਆਸਬਦਮਰੇ
 ਮਨੁਮਾਰਪੀਨਲਏਦੀਸਾਇਆਹਰਿਸਚੈਸਾਤਿਆਰੁਸਰਾਆਇਆਪੁਛਿਨਸਕੈਕੋਇਖਸਮੈਭਾਇਆਨਾਨਕਸਦੁਸਲਾ
 ਤਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮ॥੧॥ਕੁਲਾਦੇਰੇਥਾਵਲੇਲੈਦੇਵਰੇਨਿਲਜਾਤੁਪਖਡਨਮਾਵਈਤਿਕਲਬੰਨੈਛਨੁਦੇਨਦੁ
 ਆਈਸੇਮਗਿਜਿਨਕਉਦੇਨਸੇਜਾਹਿਨਾਨਕਤੁਕਮੁਨਜਾਪਈਕਿਥੈਨਾਇਸਮਾਹਿ॥ਕੁਲਾਮਹਾਤੀਏਕਨਾਮੁਸਾਵਣੀਸਚ
 ਨਾਉਮੈਮਹਦੁਲਿਖਾਇਆਖਸਮੈਕੈਦਰਨਾਇਆਦੁਨੀਆਕੇਦਰਕੇਤਰੇਕੇਤਅਵਹਿਜਾਹਿਕਿਤੇਮੰਗਹਿਮੰ॥
 ਤੇਕੇਤੇਮੰਗਮੰਗਹਿ॥੧੫੬॥ਸਉਮਦਾਸਤੀਪੁਓਗੁਰੁਖਾਵੈਪੰਜਸੈਦਾਖਾਇਓਕੈਕੁਕੈਖੇਹੁਓਭਾਵੈਸਾਹ
 ਇਐਪਛੁਤਾਇਅੰਧੀਕੁਕੁਪੁਟੀਦੇਵਾਂਤੀਖਸਮਸਿਟੀਛਿਰਿਗੁਨੀਅਪੁਗੁਛਾਤੀਕਾਨੁਗਦਗੇਦਰਦੀ
 ਬਿਲਲਾਇਪਸਮੈਭਾਵੈਓਤਰੰਗੀਨਿਕਰੈਖੁਰਾਇਖੁਰਾਇਸਕਤਾਸੀਤਮਾਰੇਸੈਮਿਰਿਆਸਭੁਪਿਛੈਪੈਖਾਇਆ
 ਹਇਸਤਾਪੁਰੈਨਮਾਵੈਸਾਹਇਐਪਛੁਤਾਇਅੰਧਾਕਿਸਨੇਬੁਕਸੁਦਾਵੈਖਸਮੈਮੂਠਨਭਾਵੈਅਕਸਿਓਪ੍ਰੀਤ
 ਕਰੈਅਕਤਿਗੁਅਕਭਾਈਬਪਿਖਾਇਪਸਮੈਭਾਵੈਓਤਰੰਗੀਨਿਕਰੈਖੁਰਾਇਖੁਰਾਇਨਾਨਕਦੁਨੀਆਚਾਰਿਦਿਤਰੇ
 ਸੁਖਕੀਤੈਦੁਖੁਓਈਗਲਾਵਾਲੈਪਨੇਰੇਛਰਨਸਕੈਕੋਈਅਖੀਮਿਠੇਮਰਣਾਜੀਨਤੁੰਬਖਹਿਤਿਨੇਤ੍ਰਿਨਾਦੈਤਿਨਭ
 ਉਸਾਗਰਤਰਣਾ॥੨॥ਪਉਤੀਅਗਮਅਗੋਚਰਤੁੰਪਦੀਸਚਾਅਲਖਅਪਾਰਤੁੰਦਤਾਸੁਰਮੰਗਤੋਇਕੋਦੇਵਦੁਗੁ
 ਅਨਿਨੋਸੋਦਿਸਾਤਿਨੀਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਵੀਚਰਾਇਕਨਾਨੋਤੁਧੁਏਵੈਰਾਵਟਾਮਾਇਆਨਾਲਿਪਿਆਗੁਗੁਰਕੈਸ
 ਬਦਸਲਾਹਿਐਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਪਿਆਗੁਦਿਲੁਪ੍ਰੀਤੀਰਗਤਿਨੋਦਈਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰੰਲਗੈਪਿਆਗੁਤੁਪ੍ਰਕੁਸਕੁਤੁਪੁ
 ਸੇਵਟੋਇਕਚਾਚੀਕਰੇਪੁਕਾਰਾਦੇਹੁਦਨੁਸੰਤੋਖੀਆਸਚਾਨਾਮੁਮਿਲੈਅਪਾਰ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮ॥੧॥ਗਤੀਕਾਲੁਪਏ
 ਦਿਨਕਾਲੁਛਿਜੈਕਾਇਆਹੋਇਪਗਲਾਦਰਤਦਰਗਤਿਅਸਰਬਜੀਨਾਲੁਗੁਲਿਆਚਉਗਾਇਅਸਤਪਤਾਲੁਅੰ
 ਪਾਸੁਖਖਪਾਇਆਝੇਗਪਿਛੈਰੋਵਹਿਲਿਆਵਹਿਠੇਗਬਿਨੁਬੁਝੈਕਿਛੁਸੁਝੈਨਾਤੀਮੁਇਅਗੋਹਿਓਦੇਮਰਿਜਾਈ॥
 ਨਾਨਕਖਸਮੈਏਵੈਭਾਵੈਸੋਈਮੁਏਜਿਨਰਿਤਿਨਮਾਵੈ॥੧॥੧੫੬॥ਮੁਆਪਿਆਹੁਪ੍ਰੀਤਮੁਈਮੁਆਵੈਰੁਦਾਦੀਵੀ
 ਗਾਇਆਹੁਪਵਿਦੁਸਿਆਦੁਖੀਦੇਹੁਓਈਕਿਥਹੁਆਇਆਕਿਰਗਾਇਆਕਿਰੁਸੀਉਕਿਰਸੀਓਮਨਮੁਖਗਲਓ
 ਟੀਆਕੀਤਾਰਾਉਰਛੀਨਾਨਕਸਚੇਨਅਬਿਨੁਸਿਰਖੁਰਪਤਿਪਾਟੀ॥੨॥ਪਉਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਸਦਾਸੁਖਦਾਤਮਤੋਹੋ
 ਇਸਖਾਈਗਾਝਗੁਰੁਜਗਤੁਬਉਗਨਾਨਾਵੈਸਾਹਪਾਈਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਪਰਵਾਨਜਿਨੋਤੀਜੋਤੀਮਿਲਾਈਸੋ
 ਜਾਹਿਬੋਸੇਵਕਤੇਹੀਸੁਭਾਣਾਨੰਦਸਾਈਅਪਏਰਾਵੈਕਹੁਕਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆਅੰਧਾਅੰਧਕਮਾਈਅਬਿਖਿ
 ਆਕੇਦਰੰਜੇਨਾਮੁਰਖਕੁਖਨਾਈਅਨੁਜੈਸਰਕੋਲਗਦਿਗਤਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੁਝਨਪਾਈਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਜੋਸੁਖਪਾਏਸਿ
 ਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਈ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮ॥੧॥ਸਰੰਧਰਮਦੁਇਨਾਨਕਾਨੇਪਨੁਪਲੈਇਸਿਧਮੁਮਿਤਨਕਾਨੀਐਜਿਤੁਸਿਰ

੩

ਤੇਟਾਖਾਈ॥ ਜਿਨਕੋਪਥੈਪਨਦਸੈਤਿਨਕਾਨਾਉਠਕੀਗਾ॥ ਜਿਨਕੋਰਿਰਦੈਤੁਦਸਹਿਤੇਨਗੁਣੀਗੀਗਾ॥ ੧੫੬੧॥ ਤੁਖੀਤੁਸੋਰੁਕੀਐ
ਨਾਇਤਭਗਹਿਦੁਖਾ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮੁਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਥੀਕੁਖਾ॥ ਰੂਪੀਕੁਖਨਉਤੈਰੇਨਾਦੇਖਾਤਕੁਖਾ॥ ਜੇਤੇਰਸਜਗੀਰਕੇਤੇਤਭ
ਗਹਿਦੁਖਾ॥ ੧੫੬੨॥ ਅੰਧੀਕੀਮੀਅੰਧਮਨਜਨਅੰਧੈਤਨਅੰਧਾ॥ ਨਿਕੜਭਾਇਐਕਿਆਖੀਐਜਾਤੁਏਪਥਰੁਬੰਧਾ॥
ਬੰਧਤੁਟਾਬੇਨੀਨਹੀਨਾਤੁਭਭਨਾਭਾ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਾਬਿਨੁਕੇਤੇਰੁਬੇਜਾਭਾ॥ ੧੫੬੩॥ ਲਖਮਣਸੁਇਨਾਦੁਖਮਣ
ਰੂਪਾਭਖਸਾਹਸਿਰਸਾਹ॥ ਲਖਭਸਕਰਲਖਵਜੇਨੇਜੇਭਖੀਘੋਰੀਪਾਤਿਸਾਹ॥ ਨਿਬੈਸਾਇਰੁਲੰਘਣਾਅਗਨਪਾ
ਣੀਅਸਗਾਹ॥ ਕੰਧੀਦਿਨੁਆਵਹੀਧਾਹੀਪਵੈਕਾਹ॥ ਨਾਨਕਭੈਜੈਨਾਣੀਅਹਿਸਾਹਿਕੇਈਪਾਤਿਸਾਹ॥ ੧੫੬੪॥
ਇਕਨਾਗਲੀਜੰਜੀਰਬੀਦਿਰਭਾਣੀਐ॥ ਬਧੇਛੁਟੇਸਰਸਰੁਪਛਾਣੀਐ॥ ਲਿਖਿਆਪਥੈਪਾਇਸੋਸਰੁਜਲੀਐ॥
ਤੁਕਮੀਹੋਇਨਿਬੇਰੁਗਾਇਅਨਾਣੀਐ॥ ਭਉਜਭਤਾਰਣਾਹੁਸਬਦੁਪਛਾਣੀਐ॥ ਤੋਰਜਾਰਜੁਆਰਪੀੜੇਘਾਣੀਐ॥
ਨਿਰਕਭਾਇਤਬਾਰਮਿਲੈਤੁਵਾਣੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਸਾਹਿਸਮਾਇਸਿਰਗਹਾਜਾਣੀਐ॥ ੧੫੬੫॥ ਬਲੇਕੁਮ॥ ੧੫੬੬॥
ਨਾਉਠਕੀਰੋਪਾਤਸਾਹੁਰੁਖਪੀੜਿਤਨਾਉਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਰਖੁਏਵੈਕਰੈਗੁਆਉ॥ ਇਲਤਕਾਨਾਉਚਉਧਰੀਉ
ਨੀਪੁਰੈਥਾਉ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਜਾਣੀਐਕਲਕਾਏਤੁਨਿਆਉ॥ ੧੫੬੭॥ ੧੫੬੮॥ ਬਾਜੰਤੈਸਿਕਰਾਹੈਨਾਪੜਿ
ਅਗਨਾਉ॥ ਭਾਂਧੀਲਗੀਜਾਤਭਾਇਨਅਗੈਨਾਹੀਥਾਉ॥ ਸੋਪਾੜੀਅਸੋਪੀੜਿਤੁਬੀਨਾਜਿਨੀਕਮਾਨਾਉ॥ ਪਹਿਲੇ
ਦੇਨਕਮੀਦਰਿਜੀਐਤਉਪਰੋਵੈਛਾਉ॥ ਰਾਜੇਸੀਹੁਮੁਕਦਮਕੁਤੇ॥ ਜਾਇਜਗਾਇਨਬੈਠੇਸੁਤੇ॥ ਸਾਕਗਨਰਾਪਾਇ
ਨਘਾਉ॥ ਰਤਧਿਤਕੁਤੋਰਦਜਾਉ॥ ਜਿਥੈਜੀਅਹੋਸੀਸਾਹ॥ ਨਕੀਵਛੀਭਾਇਤਬਾਹ॥ ੧੫੬੯॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪਉਧਏਮੇ
ਦਨੀਆਪੇਕਰਦਸਾਹ॥ ਰੈਰੁਰਮੁਨਕਟੀਐਨਾਮੁਨਲਗੋਪਿਆਹੁ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਤੇਭਉਉਪਜੈਪਾਈਐਰੋਖਦੁਆਹੁ॥ ਭੈਤੇਸਤ
ਜਿਪਾਈਐਮਿਲਿਜੋਤਸੋਤਿਅਪਾਹੁ॥ ਭੈਤੇਰੁਜਲੁਭੰਧੀਐਗੁਰਮਤੀਵੀਰਾਹੁ॥ ਭੈਤੇਨਿਰੁਉਪਾਈਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁਪਾ
ਰਾਵਾਹੁ॥ ਮਨੁਖਭੈਕੀਸਾਰਜਲੁਨੀਤਿਸਨਾਜਲਤੇਕਰਹਿਪੁਕਾਹੁ॥ ਨਾਨਕਨਾਵੈਤੈਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਉਰਿ
ਧਾਰਿ॥ ੧੫੭੦॥ ਸਲੋਕੁਮ॥ ੧॥ ਰੂਪੈਕਾਮੈਦੋਸਤੀਰੁਖੈਸਾਦੈਰੀਦੁ॥ ਭਬੈਮਾਠੈਘੁਲਮਿਲਮਿਚਲਉਪੈਸਉਤਪ
ਥੀਘਾ॥ ਭਉਕੈਕੋਪਖੁਆਹੁ॥ ਇਠਕਣੁਪਿਟੈਪੰਧਾ॥ ਭੁਪੈਚੰਗਾਨਾਨਕਾਵਿਣੁਨਾਵੈਮੁਹਿਰੀਧਾ॥ ੧੫੭੧॥ ਰਾਜੁਮਾਲੁ
ਰੂਪਜਾਤਿਜੋਬਨਪੰਜੇਠਗਾ॥ ਏਨੀਠਗੀਜਗੁਭਾਭੀਆਕਿਸੈਨਰਖੀਭਜਾ॥ ਏਨਾਠਗਨਠਗਸੇਜੇਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਾ॥
ਨਾਨਕਕਰਮਾਥਾਹੋਰੋਰਕੇਤੇਮੁਠੇਜਾਹਿ॥ ੧੫੭੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਾੜੀਆਥੇਖੇਰਾਹੁਲੇਖਾਮੀਗੀਐ॥ ਏਨਾਵੈਛੁ
ੜਿਆਹੁਅਉਖਾਤੰਗੀਐ॥ ਅਵਘਟਹੁਪੇਰਾਹਗਲੀਆਭੋਕੀਆ॥ ਸਰਾਵੇਪਰਦਾਹੁਸਬਦੁਸਤੋਖੀਆ॥ ਗਹਰ
ਗੀਭੀਰਅਥਾਹਾਥਨਲਕੁਣੀ॥ ਮੁਹਿਮੁਹਿਚੈਟਾਖਾ॥ ਤੁਇਨੁਗੁਰਕੋਇਨਕੁਟਸੀਪਾਤਿਸੇਤੀਘਾਰਿਜਾਹੁਨਾਮੁਦਖਾ
ਣੀਐ॥ ਤੁਕਮੀਸਾਹਿਗਿਰਾਹਦੇਨਾਨਾਣੀਐ॥ ੧੫੭੩॥ ਸਲੋਕੁਮ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਾਣੀਅਗਨੀਜੀਉ॥ ਤਿਨਕਿਆਖੁ
ਸੀਆਕਿਆਪੀੜਾ॥ ਧਰਤੀਪਾਤਾਲੀਅਕਾਸੀ॥ ਇਕਦਰਹਾਨਵਨੀਗਾ॥ ਇਕਨਾਵਰੀਆਰਨਾਇਕਮਰਿ॥ ਹੋਇ
ਜਹੀਗਾਇਕਦੇਖਾਹਿਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀ॥ ਇਕਸਦਾਠਗਿਛਕੀਗਾ॥ ਤੁਕਮੀਜਾਜੈਤੁਕਮੀਚੈਏਕਰਸੈਮਹਿਲਖਾ॥ ਸਭਕੇਨਥੈ

ਨਬਿਆਬਸੈਤੋਂਨੋਨਬਿ। ਵਰਨਾਤਿਨਾਬਾਹਰੇਕੇਬਾਸੁਮਲਕੁ। ਕਿਉਕੀਐਕਿਉਅਖੀਐਜਾਪੈਸੋਨੇਸਦਾਕਰਦਾਕ
 ਬਨਕਾਰਸਭਨਾਨਕਾਪਾਕਕਾਅਕਬਕੀਕਬਾਸੁਦੇਇ। ਰਿਧਬੁਧਿਸਿਧਗਿਆਨੁਸਦਾਸੁਪੁਰੋਈ। ੧੫੧। ਅਜਰੁਜ
 ਰੋਤਨਉਕੁਲਬੰਧਾਪੁਜੈਪਾਨੋਦੈਬਿਰਕੰਧਾਕਾਤੇਆਇਆਕਾਇਨਾਨਾ। ਜੀਵਤਮਰਤਿਰਤੇਪਰਵਣਾ। ਪੁਕਮੈ
 ਬੂਝੈਰਤਪਛਣੈ। ਆਇਪਰਸਾਦਿਗੁਰੁਤੇਜਾਣੈ। ਤੋਰਠਕੀਅਗਨਾਨਕਨਾਨਾ। ਨਾਉਨਾਮੈਜੁਨੀਪਾਨਾ। ੨। ਪਉੜੀ
 ਪਤੀਐਨਾਮਸਭਾਹੋਰਬੁਧੀਮਿਖਿ। ਆਗਾਬੀਨੁਸਦੇਵਾਪਰਜਨਮਾਬਿਗਬਿਅਗਾਅੰਤੁਪਾਗਵਾਰੁਨਕਿਨੀਪਾਇਅਭਾਸਰੁ
 ਨਗਰਗਰਬੁਗਬਾਰੁਤਿਨਸਦੁਨਗੁਇਅਗਾ। ਠਲੇਨਾਪੁਇਸਾਰਤਵਣਤਤਿਅਗਾ। ਬਲਦੀਅੰਦਰਿਤੇਲੁਦੁਬਿਧਾਪਤਿ
 ਅਗਾ। ਆਇਆਉਠੀਕੇਲੁਠਿਕੈਉਵਤਿਅਗਾ। ਨਾਨਕਸਦੇਮੇਲਸਦੇਰਤਿਅਗਾ। ੨੪। ਸਲੋਕੁਮ। ੧। ਪਹਿਲਾਮਾਸਹੁਨੀ
 ਮਿਆਮਾਸੈਅੰਦਰਿਫਾਸੁ। ਜੀਉਪਾਇਸਾਸੁਮੁਹਿਮਿਲਿਆਤਰੁਚੰਮੁਤੁਮਾਸੁ। ਮਾਸੁਬਾਰਕਾਇਆਮਾਮਾਸੁਗਿਰਸੁ।
 ਮੁਹੁਮਾਸੈਕਜੀਕੁਮਾਸੈਕੀਮਾਸੈਅੰਦਰਿਸਾਸੁ। ਵਰੁਪੋਆਵੀਆਪਿਅਧਰਲੈਆਇਆਮਾਸੁ। ਮਾਸੁਤੀਮਾਸੁਉਪਜੈਮਾਸੁਪੁਰੋਸਾ
 ਕਾ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ। ਭੁਕੁਬੁਝੀਐਤਕੋਆਵੈਰਾਸਿ। ਅਪਛੁਟੇਨਹਿਛੁਟੀਐਨਾਨਕਬਚਨਾਵਿਣਾਸੁ। ੧। ਮ। ੧। ਨਾਨਕੁਮ
 ਦੁਖਮਿਖਿਅੰਮਾਸਮਾਸਕਰਿ। ਮੁਰਖਸੁਗਫੇਰਿਅਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਜਾਣੈ। ਕਉਣਮਾਸੁਕਉਣਸਚੁਕਤਾਵੈ। ਕਿਸੁਮਪਿਧਾਪਸਮਏ।
 ਗੈਰਮਾਰਹੋਮਜਗਕੀਏਵੇਦਿਅਬੀਬਾਣੈ। ਮਾਸੁਛੋਰਿਬੈਸਨਕਪਕਜਿਰਤੀਮਦਸਖਾਣੈ। ਛਕਕਿਲੇਕਸੁਦਿਖਲਾਵ
 ਹਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨਨਹੀਜੁਝੈ। ਨਾਨਕਅੰਧੇਸਿਉਕਿਆਕੀਐਕ। ਤਿਨਕਹਿਆਬੂਝੈ। ਅੰਧਾਸੋਇਨੀਅੰਧਕਮਾਵੈਜਿਸੁਰਿਦੈ
 ਸਲੋਕਨਾਹੀ। ਮਾਤਪਿਤਕੀਰਕਤਨਿਪਨੇਮਛੀਮਾਸੁਨਖਾਹੀ। ਏਸਦੀਪੁਰਖੈਜਾਸਮੇਲਾ। ਬਿਖੈਮੰਧਕਮਾਹੀ। ਮਾਸੁ
 ਨਿਮੇਮਾਸੁਨੀਮੈਂਮਮਾਸੈਕੇਕਾਝੇ। ਗਰਿਆਨਾਧਿਆਨਕਿਛੁਸੁਝੈਨਾਹੀ। ਤਰਕਤਵੈਪਾਛੈ। ਬਾਹਰਕਾਮਾਸੁਮੰਦਸੁਆਮੀ
 ਪਰਕਾਮਾਸੁਚੰਗੇਗਾ। ਜੀਅਨੰਤਸਰੁਮਾਸੁਪੁਏਨੀਅ। ਆਇਆਵਸੇਰਾਅਰੁਖੁਰਖਤਿਰਖਤਜਛੋਛਤਿਅੰਧਗੁਰੁਨਿਨਕੇ
 ਗਾ। ਮਾਸਪੁਰਖੀਮਾਸਕਤੇਬੀਚਜੁਗਮਾਸਕਮਾਣਾ। ਨਸਿਕਾਨਵੀਆਪੁਸੁਵੈਓਥੈਮਾਸੁਸਮਾਣਾ। ਏਸਦੀਪੁਰਖ
 ਨਿਪਜਹਿਮਾਸੁਪਾਤਿਸਾਪੁਲਤਨਾ। ਜੇਓਇਦਿਸਹਿਨਰਥਜਾਣੇਤਉਨਕਾਨਨਲੈਣਾ। ਦਿਨਾਰਕਸੁਰਗਲੈਦੈ
 ਦੇਖਹੁਇਤਪਿਤਾ। ਅਪੁਨਬੂਝੈਛੋਕੁਬੁਝੈਪਾਛੈਕਾਸਿਆਣਾ। ਪਾਛੈਤੁਨਾਣਾਹਿਨਹੀਕਿਬਤੁਮਾਸਉਪਨਾਤੇਅ
 ਤੁਅੰਨੁਕਮਾਦਕਪਾਤੋਇਅਤੁਰਿਵਣਗੀਨਾ। ਤੇਅਅਖੈਉਬਿਧਾਛਾਤੇਐਬਤੁਬਿਕਾਗਾ। ਏਤੇਰਸੁਛੋਰੋਵੈਸੀਨ
 ਆਸੀ। ਨਾਨਕਕਹੈਬਿਰਾਗਾ। ੨। ਪਉੜੀ। ਪਉਕਿਆਮਾਖਾਇਕਨੀਭਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਿਨੀਪਾਇਅਗਾਸਦਾਸਬ
 ਦੁਵੀਚਰਸੇਤੁਝੀਮਾਹਿਸਮਾਇਆ। ਇਕਗੁਰਵਾਏਸੁਕਰਿਰਮਦੇਵਿਣੁਸਾਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ। ਦਿਸਦਿਸੀ
 ਤਰਿਰਵਬਕੇਤੁਧਅੰਦਰਿਆਪੁਲਕਾਇਆ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤੁਪੈਕਰਿਰਾਨਣਾਮਾਪਿਦਿਖਾਇਆ। ਅਪਣਾ
 ਪਪਛਾਣਿਆਗੁਰਮਤੀਜਾਚਿਸਮਾਇਆ। ਆਵਗਉਣੁਬਨਚੀਆਬਾਨਾਰਨਿਨੀਰਚਾਇਆ। ਇਕਬਿਰੁਸਰਾਸਲਾ
 ਹਣਾਨਿਨੈਸਰਾਇਆ। ੨੫। ਸਲੋਕੁਮ। ੧। ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਰਮਬਿਰਖਠਲਾਅੰਮਿਤਠਲਾਵਿਸੁ। ਸਰਕਾਰ
 ਕਰਤਕੇਰੇਜਿਸੁਖਾਏਤਿਸੁ। ੧। ਮ। ੨। ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਕੀਆਵਰਿਆਈਅਗੀਸੇਤੀਨਾਲਿ। ਏਨੀਜਲਈ

ਮਾਸਹੁਨੀਮਾਸਹੁਨੀਮੇਰਾਮਾ
 ਸੈਕੇਕੁਝੇਗਰਿਆਨਸਿਆਨਕਛੁ
 ਬੂਝੈਨਹੀਚਤੁਰਕਾਵੈਪਾਛੈ

ਨਮੋ ਭਗਵਾਨੇ ਕਰਨ ਲਿਖਿ ਨਾਨਕ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਤੋਇ ਨਿਬੇਰੁ ਰੁਕਮੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤੇਰੈ ਬਿਨਿ ਬੇਰੁ ਤੂੰ ਮਨਿ ॥
 ਇਆ ਕਾਲੁ ਲਾਏ ਬੰਨ੍ਹੇ ਇਨ ਰਖਸੀ ॥ ਜਰਨ ਰਵਾਣਾ ਕੰਨ ਕੀ ਆਨਰ ਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਧਿ ਬੇਰੁ ਸਰ ਰਖਸੀ ॥ ਅਗਨ ਰਖੇ ਬੇਰੁ
 ਤਕਾ ਅਨਿਰੁਭਖ ਸੀ ॥ ਛਾਬਾ ਕੁਹੈ ਚੋਗੁ ਕਮੀ ਛੁਟ ਸੀ ॥ ਕਰਤਾ ਕਹੈ ਸੁਭੇਗੁ ਕੁਨਿਖੁਟ ਸੀ ॥ ੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮੁਖ ॥ ੧॥ ਪਰਮ ਪਿਘਰੁ ਦੇ
 ਆਇ ਦੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣਾ ॥ ਪਰਿਸਚਰਤੁ ਨਿਕਾਰੁ ਪੁਤ ਬਾਜੇ ਸਬਦੁ ਨਿਸਾਣਾ ॥ ਈਪਲੇਖ ਪਾਤਾਲ ਤਤੁ ਖੰਡ ਮੰਡ ਚੈਤਨਾ ॥
 ਤਰਘੋਰ ਬਾਜੀ ਤਤੁ ਸਾਚੁ ਤਖਤੁ ਮੁਲਤਨਾ ॥ ਸੁਖ ਮਨ ਕੈ ਘਰਾਗੁ ਸੁਖਿ ਮਨ ਮੰਡ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਵੀਚਰੀ ਸੈ ਮਨ ਸਾਮਾ ॥
 ਰਿਸ ਮਾਈ ॥ ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਿਆ ॥ ਈਹੁ ਮਨੁ ਕਤੁ ਨ ਕਾਇਆ ਅਨੁਪਾਪ ॥ ਵੀਸਰੈ ਆਇ ਨੁਗਾ ਰਿਸ ਮਾਈ ॥ ਸਰਸ
 ਖੀਆ ਪੰਚੇ ਮਿਲਾਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਸਬਦੁ ਖੰਡ ਇਹੁ ਅਹੁਲੈ ਨਾਨਕ ਤਕਾਵਾਸੁ ॥ ੧੪:੧॥ ਗਚਿਲ ਮਿਲਿ ਬਿਅੰਤੁ
 ਨੀਆ ਠਾਨੀ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਅਕਲ ਮਨ ਹੋਰ ਨਿਸਾਣੀ ॥ ਮਨ ਕਮੀ ਨਕ ਮਤ ਹੀਨ ਤੁੰਦਰੀ ਆਉਖੁ ਰਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਨੀਤੁ ਮੁਖੈ ਦੇਹਿ ਅਵਸਾਰ
 ਚੀਜਨ ਕਾਇਆ ॥ ਪੁਰਾਬਖਾ ਮਕੁਜੈ ਰਿਕ ਮਤੁ ਖਰਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤੁਆਨੁ ਕੁਰਤੀ ਆਇਆ ॥ ਸਗਨਾਨ ਕਰੀ ਬਾਨ ਮਸਤਾਨਿ ਤਰਤੈ ਸ
 ਵਾਇਆ ॥ ਆਤਸ ਦੁਨੀਆ ਕੁਤ ਕਨਾ ਮਖੁ ਆਇਆ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਵਰਤੈ ਚਲਤੁ ਚਲਤੁ ਦੁਖਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ
 ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਇਆ ॥ ਲਾਭੇ ਸਭ ਦਿਕਾਰ ਸਬਦੁ ਨਿਸਾਣੀਆ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਉਧਾਰੁ ਏਨਿਕਾਇਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਤਾ ਸਭ ਗੰਗਾ
 ਦਿਆ ॥ ਪਰਗਟੁ ਆਸ ਸਾਗਰਿ ਰਹਿ ਵਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਾਇ ਸਦਕੁ ਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲੇਖਿ ਮਿਲਾਇ ਖਸੈ
 ਰਾਇਆ ॥ ੨੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮੁਖ ॥ ੧॥ ਪੰਨ ਸੁਕਾਗਤ ਕਲਮ ਪੰਨ ਪੰਨੁ ਰਾਪਨੁ ਮਸਾ ॥ ਪੰਨ ਲੇਖ ਚੀਨਾਨ ਕਾਜਿਨਾਨੁ ਲਿਖਾਇਆ ਸਚੁ ॥
 ੧੪:੧॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪੇ ਉੱਠੁ ਲੇਖਾ ਭਿਤੁ ॥ ਏਕੋ ਕਹੀ ਐਨਾਨ ਕਾਦੁ ਨਾ ਕਾਪੇ ਕੁੰ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਆਪੇ ਆਪ ਦਰਤਾ ਆ
 ਪਬਦ ਤਬਦਾਈ ॥ ਤੁਪੁ ਬਿਨੁ ਦੁਨਾ ਕੇ ਨੀਤੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਤੁ ਤੇਨਾਟੁ ਤੁਪੁ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤੁੰ ਅਲਖੁ ਅ
 ਗੋਚਰੁ ਮਹੀ ਮੁਹੈ ਗੁਰਮਾਇ ਦਿਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਖਰਮੈ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਗਵਾਈ ॥ ਨਿਸੁਕਿਰ ਪਾਕਹਿ ਤਿਸੁ ਮੇਲੈ ਰਿ
 ਸੈਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ॥ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਮਹੀ ਮੁਹੈ ਗਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਜਿਤੁ ਤੁੰ ਆਹਿ ਸਚਿਆ ਤਿਤੁ ਕੋਲੈ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥
 ੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ਵਰਨਾ ਲ ੫੮॥ ਮਲਾਰ ਗਗਨੁ ਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੬੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਛੰਤ ॥ ੮॥ ਵਾਰ ੧॥ ਜੋਨ ੭੨

ਗੁਰਮਲਾਰ ਬਾਣੀ ਕਰਤਾ ਮਦੇਵ ਨੀਕੀ ॥ ੧ ॥ ਚਿਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੇਵੀ ਅਲੇਗੋ ਪਾਲਗਾਇ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਕੁਛੈ ਰਾਨੁ ਦੀਜੈ ਨਾਚ ਪਿਸਤਨਾ ॥ ੧॥ ਗੁਰਉ ਜਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਇ ਸੈ ਸਗਾਇ ਚਾਬੈ
 ਕੰਠੁ ਵਨ ਚਿਤੁ ਸਾਲਾਸ ਪਤ੍ਰ ਲੇਕ ਸਮਾਨ ਪੁਰੀ ਅਲੋ ॥ ਜਾਚੈ ਘਰ ਲਛਮੀ ਕੁਆਰੀ ਚੰਦੁ ਸੁਰਨੁ ਦੀਵੜੇ ਕਉਤ ਕਕਾਲੁ ਬਪੁਤਾ ॥ ਕਿ
 ਟਿਵਾਲ ਸੁਕਰਾ ਸਿਰੀ ॥ ਸੁਐ ਸਾਗਰਾ ਸੀਨਰ ਹੀ ॥ ੧॥ ਜਾਚੈ ਘਰ ਕੁਲਾਲ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚਤੁਰ ਮੁਖ ਫੁਟਨਾ ॥ ਜੀਨ ਬਿਸੁ ਸੰਸਾਰਾ ਚੀ ਅਲੋ ॥
 ਜਾਚੈ ਘਰਿ ਈਸਰੁ ਬਾਵਲਾ ਜਗਤੁ ਗੁਰੁ ਤਤੁ ਸਚਾ ਗੁਰਮਾਤਾ ਖੀ ਅਲੋ ॥ ਪਾਪ ਪੰਨ ਜਾਚੈ ਗੰਗੀਆ ॥ ਦੁਆਰੈ ਚਿਤੁ ਪਤ੍ਰ ਲੇਖੀਆ ॥ ਪ
 ਰਮਗਾਇ ਪਰਲੀ ਪ੍ਰਤਾਹੁ ॥ ਸੁਐ ਸਾਗਰਾ ਸੀਨ ਪਾਲਾ ॥ ੨॥ ਜਾਚੈ ਘਰ ਗਲਰੀ ਧੁਬ ਰਿਖੀ ਬਪੁਜੇ ਠਾਨੀ ॥ ਆਗਾ ਵੰਤ ਆਛੈ ॥ ਸਰ
 ਬਸਾ ਸਤੁ ਬਹੁ ਪੀਆ ਮਨ ਗਰੁ ਆਗਾ ਆਖਾਨ ਮੰਡਲੀ ਕਛੈ ॥ ਚਉਪਦੁ ਲਨਾ ਚੈ ਪਵਲਾ ਚੈਰੀ ਸਕਤ ਜੀਤ ਲੇਰ ਵਲਾ ॥ ੩
 ਅੰਤੁ ਦੁਕਾ ਚੈਰੁ ਸਮਤੀ ॥ ਸੁਐ ਸਾਗਰਾ ਸੀਨ ਵਲਾ ॥ ੩॥ ਜਾਚੈ ਘਰ ਕੂਰਮ ਧਾਉ ਸਹਸਰ ਨੀਬਾ ਸਕਸੇ ਜਵਾਲੁ ਆਗਾ ਅਠਾ

ਕੋਲ ਬੋਲਹਿ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਧਰਿਗਸੀਮੀਨਾਵਸਿਗਤਿਖਰਿਅਸਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਕੇਸਤਸੰਤਤੁਲਸੀਕੇਮਿਲਿਸੰਤਜਨਮਲੁਲਹੀਆ ॥ ਹਉਮੈਦੁਰ
 ਤੁਗਇਆਸਤਿਨੀਕਰਿਜਿਉਸਾਬੁਨਿਕਪੁਰਿਕਰਿਅਸਾ ॥ ਅਸਤਕਿਲਿਲਾਟਲਿਖਿਅਸੁਰਿਠਕੁਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
 ਚਰਨਉਰਿਧਾਰਿਅਸਾ ॥ ਸਭਦਾਲਦਦੁਖਭੰਜਪ੍ਰਭਪਾਇਅਸਨਨਾਨਕਨਾਉਧਰਿਅਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਕਨਕਮਹਲਾ ੪
 ਮੇਰਾਮਨੁਸੰਤਨਾਪਗਰੇਨਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਾਸੁਨੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਨਕੋਗਾਰਿਰੰਗਭੇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉਮੈਮਾਮਚਿਤਅਚੇਤਨਜਾਨਹਿ
 ਗਾਤਿਸਿਤਿਗੁਰਕੀਏਸੁਚਿਤਸੁਖੇਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਕੀਓਮੰਗੀਕ੍ਰਿਤਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਕੇਸਤੀਮਲਹ
 ਮਨਪੀਤਮਕਟਿਦੇਵਉਹੀਅਰਾਤੇਨਾ ॥ ਹਰਿਕੇਸਤਮਿਲੇਹਰਿਸਿਲਿਆਹਮਕੀਏਪਤਿਤਪਦੇਨਿ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਕੇਜਨਉਤਮਜਗਕ
 ਰੀਅਹਿਨਿਨਮਿਲਿਆਪਾਥਰਸੇਨਾ ॥ ਜਨਨੀਮਹਿਮਾਬਰਨਸਾਕਉਓਇਉਤਮਹਰਿਹਰਿਕੇਨਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮਹਰਿਸਾਹਦੇਭ੍ਰੂ
 ਸੁਆਮੀਦਿਨਾਰੋਗਸਦੇਨਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਦਾਇਆਪ੍ਰਭਪਾਹੁਲਦਵਖਰਹਿਹਰਿਏਨਾ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੪ ॥
 ੭ ॥ ਜਪਮਨਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸਾ ॥ ਹਰਿਕੇਸਤਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਲਗਾਨੀ ॥ ਦਿਨੇਗਿਰਉਦਸਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉਮੈਮਾਮਚਿਤਹਰਿਹਰਿਕੇਸਤੀ
 ਓਨਾਮੁਨਰ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸੀਕਿਰਪਾਸਾ ॥ ਅਨਰਿਮਨਦੁਕਾਇਆਮਨੁਬਿਗਸਿਆਉਦਮਰੇਏਮਿਲਨਕੀਆਸਾ ॥ ੧ ॥ ਹਮਹਰਿ
 ਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਲਗਾਈਨਿਤੇਨੇਸਾਖੀਏਤਮਗਾਸਿ ॥ ਕਿਲਕਿਖਰਹਿਭਏਖਿਨਕੀਉਰਿਤੁਗਏਸਾਇਆਕੇਠਾਸਾ ॥ ਰਿਖਾ
 ਹਮਕਿਰਪਾਕਿਰਪਾਕਮਾਵਹਿਮੁਖਮੁਗਧਰਖੇਪ੍ਰਭਤਾਸਾ ॥ ਅਵਗੁਨੀਅਰੇਪਾਥਰਭਰੇਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਤਰੇਤਰਾਸਾ ॥
 ੧ ॥ ਜੇਤੀਸਿਸਟਕਰੀਨਗਦੀਸਰਤੇਸਭਉਹਮਨੀਗਬਿਖਿਆਸਾ ॥ ਤਮਰੇਅਵਗੁਨਸੰਗਗੁਰੇਏਨਨਾਨਕਮੇਲਲੀਏ
 ਪ੍ਰਭਪਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਜਪਿਓਗੁਰਵਾਕਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੀਨਗਦੀਸਰਤੁ
 ਰਮਤਿਦੁਜਾਭਾਉਗਾਇਓਸਰਭਾਕਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉਮੈਮਾਮਚਿਤਹਰਿਕੇਸਤਪਾਇਪਾਇਰਾਮਗਦਿਓਗੁਪਿਲਾਕਾ ॥ ਹਰਿਕੇਸ
 ਤਮਿਲੇਹਰਿਪ੍ਰਗਟੇਉਪਰਿਗਏਬਾਖਿਆਕੇਤਾਕਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਨਾਨਕੀਬਹੁਤਬਹੁਸੇਭਾਸਿਨ ॥ ਓਹਪਾਰਿਓਹਸਕ
 ਰਸਾਕਾ ॥ ਹਰਿਕੇਸਤਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿਆਜੈਸੇਗਉਦੇਖਬਛੁਰਾਕਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਕੇਸਤਨਾਮਹਰਿਹਰਿਹਰਿਤੇਨਉਤਮਜਨ
 ਕਜਨਕਾ ॥ ਤੇਨਹਰਿਹਰਿਰੇਬਾਸਬਸਾਨੀਛੁਟਗਈਮੁਸਕੀਮੁਸਕਾਕਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮਰੇਜਨਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਕੀਏਹਰਿਰਾਖਲੇਹੁਆ
 ਪਨਅਪਨਾਕਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੇਸਖਾਹਰਿਠਾਈਮਾਤਪਿਤਭੰਧਪਹਰਿਸਾਕਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇਮਨ
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਿਚੀਤੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਦਸਤਮਾਇਆਗਭਵੇਤੀਗੁਰਕੈਸਬਦਲੀਓਗਭਜੀਤੀ ॥ ੧ ॥ ਹਉਮੈਮਾਮਚਿਤ
 ਰੁਮਰੁਮਬਹੁਕੁਮਿਆਲੁਭਏਪ੍ਰਭਕਲਤਮੇਹਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਜੈਸੇਤਰਵਰਕੀਤੁਲੁਛਾਇਆਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਨਾਇਏ
 ਹਿਠੀਤੀ ॥ ਤਮਰੇਪਾਨਪੀਤਮਨਨਉਤਮਾਨਿਨਮਿਲਿਆਮਨਹੋਇਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਪਰਚੈਰਾਮਗਦਿਆਪਾਇਅੰਤਿਰਿਖੁਰਗ
 ਮਗਦਿਆਰੰਗਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਕੇਸਤਸੰਤਨਾਨਕੀਕੇਜਿਨਮਿਲਿਆਮਨਰੰਗਰੰਗੀਤੀ ॥ ਹਰਿਰੰਗਲੈਤਉਤਰੈਕਬਹੁ
 ਤਰਿਹਰਿਨਾਇਮਿਲੈਹਰਿਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ੩ ॥ ਹਮਬਹੁਪਾਪਕੀਏਅਪਰਾਧੀਗੁਰਕਾਟੇਕਟਤਕਟੀਤੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰੀਓਮੁਖਿ
 ਅਉਖਧੁਜਨਨਾਨਕਪਤਿਤਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਮਨਰਾਮਨਾਮਜਗੀਨਾਥਾ ॥ ਪ੍ਰਮੁਖਧਰਖੇ
 ਬਿਖਿਬਿਖਿਆਸਤਿਗੁਰਕਾਛਲੀਏਦੇਤਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉਮੈਮਾਮਚਿਤਹਰਿਕੇਸਤਨਾਨਕਹਰਿਤੁਮਰਾਖਲੇਹੁਤਮਪਾਪੀਥਾ ॥

੩੮੬

ਕਿਰਪਾ

੫੧

੧ ਓਸਾਤਿਗੁਰਪਸਾਇ।

५४

ਉਸਤਤਿ ਕਹਿ ਪੁਰਤੋਰੀਆ ਮੇਲ ਸਾਧਨਾ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗਵਾਨਾ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਸੁਖ ਛਲੁ ਪਾਵਹਿ
ਤੇ ਤੇਰੇ ਭਵ ਸਿੰਧੁ ਤੇ ਗਤਿ ਹਿਜਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਸੇਵਾ ਤਮ ਲਾਇ ਹੋਰ ਮਲਾਇ ਹੋਰ ਨਾਨਕ ਕੈ ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਗਵਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥

੧੨ ॥

ਕਾਨਕਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੫੨ ॥

੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਾਈ ਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥ ਦੁਖਾ ਬਿਰਾਗ ਸੁਖ ਰਤੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨਾਕ ਉਭੇਟ ਤੋਇ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿ
ਮਰਤਿ ਨਾਮ ਨਹਿ ਸਾਧਕੈ ॥ ਕੋਇ ਪਰਾਧੀ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਹੈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਕ ਉਚੀਤੀ ਆਵੈ ਗੁਰ ਅਪਨਾ ॥ ਤਾਕ ਉਦੁਖ ਨਾਹੀ ਤਿਲੁ
ਪਨਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਕ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਅਪਨਾ ਕੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਨਾਖੈ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਮਾਇਆ ॥ ਲਤਿ ਪਲਤਿ
ਮੁਖ ਉਨ ਲਭਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨਕਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਰਾਧ ਉਤ੍ਰੁ ਬ੍ਰਹਿਮਾ ਅਪੁਨਾ ॥ ਉਠਤ ਬੈਰਤ ਸੇਵਤ ਜਗਤ ਸਾਸ
ਸਾਸ ॥ ਹਿਜ ਪਨੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿ ਓਨਾ ॥ ਨਾਕ ਉਸੁਆਮੀ ਕੀ ਨੋਹਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤਾਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸੀਤੀ ॥
ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨਾਂਤਿ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸੇਈ ਪਰਬੀ ਨਾਨਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨਾਕ ਉਗਰ ਦੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾਕੈ
ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਕਾਨਕਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਰਤਿ ਪੁਰਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ
ਤਨ ਉਤਾਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨੀਕੇ ਬਸਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਰਾਤਿ ਕਾਰਿ ਦੁਆਰਾ ਪਾਵਹਿ ॥ ਹੋਇ ਰਿਪਾਲ ਤਾਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਵਹਿ ॥
੧ ॥ ਕੋਇ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਨ ਸੇਧਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ॥ ਮਹਿ ਮਨ ਪਰੇ ਬਧਾ ॥ ੨ ॥ ਸਿਸਨ ਬੁਝੀ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਰਬ ਸੁਖ
ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਕੁਏ ਨਾਇਆਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੁਟੇ ਜਨਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਕਾਨਕਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਮੰਗੁ
ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ॥ ਟਹਲਾ ਸੰਤ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧਕਾ ॥ ਰਿਸਾ ਮਾਨ ਪ੍ਰਿਯੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਨਾਰਨਾ ਠਾਕੁਰ ਸਗਨਾ ॥ ਸੇਈ ਕੁਸਲ ਜੋ ਪ
ਭੁਜੀ ਇਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਠ ਲੋਤ ਤਿਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ ॥ ਨਾਕ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਮਾਇਆ ਕਰੇਹੀ ॥ ੨ ॥ ਆਗੈ ਆਨੁ ਰਮਾ ਬਿਨ ਸੇਤੁ ਖੇ
ਗਾ ॥ ਨਾਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥

ਕਾਨਕਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਗਤਿ ਭਗਤ ਨੂੰ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਆਪ ਨ ਲੀਇ ਮਿਲਾਈ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਨ ਤਾਰੀ ਗਾਵੈ ਗੀਤਾ ॥ ਤੇਉ ਪਰੇ ਬਸੇ ਜਿਹੀ ਤੀਤਾ ॥ ਪੇਖੇ ਬਿਨਨ ਪਰੇ ਜਨ ਤਾਹੈ ॥ ਜਿਹ ਕੋ ਨ ਕੀਤੇ ਤਿਪਤਾਹੈ
੨ ॥ ਅਨਿਕ ਦੁਗਾ ਕਾਢੇ ਭੇਖ ਪਾਗੀ ॥ ਜੈ ਸੋ ਸਤੈ ਸੋ ਦਿਸਣੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੁਨ ਸਗਲ ਜੰਨਾਗਾਨਾ ਨ ਕਥਾ ਸਮੁਕਰ ਦੀਜਾਗਾ ॥
੪ ॥ ੫ ॥ ਕਾਨਕਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੇ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖ ਪੁਰਕੀ ਸੋਭਾ ਨਤ
ਤਪੋ ਬਿਓ ਆਇਓ ॥ ੧ ॥ ਸੁਤੁ ਤੇ ਪਰੇ ਪਰੇ ਤੇਉ ਰਾਗਿ ਰੰਗਿ ਰਾਖਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤ ਨ ਕਉਨ ਨ ਸਿ
ਉ ਪਰਦਾ ਲਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸਾਧ ਸਮਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਕਾਨਕਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੰਤ ਨ ਪਰਿਆਪ ਉਪਰਦਾ ਆਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨੁ ਭੇਟ ਤੋਤੁ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦਿਨਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਕਾਟੇ ਗੋਗੁਏ ਮ
ਨੁ ਰਿਮਲੁ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਪਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਅਸਾ ਬਿਰਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਬਾਨੁ ਹਰਿ ਕਤੁ ਪਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਕੁਲ
ਲੋਗਾਨਾ ਨ ਕਲਿ ਪਤਿਨ ਮਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਕਾਨਕਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭਤ ਤਪਾਈ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੇ
ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਕੋ ਬੈਰਾਨ ॥ ਹੋ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਤ ਮਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਜੈ ਪੁਰਕੀ ਸੋਭਾ ਮਾਇਓ ਤੇ ਸੁਮਤਿ ਸਾਧ

੩੬
ਹਰਿਤੁ

ਤੇਪਈ॥੨॥ਸਰਮਹਿਗਵਿਰਹਿਆਪੁਭਵੈਕੋਪੇਖਪੇਖਨਾਨਕਾਬਿਗਸਾਈ॥੩॥੫॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ੫॥ ਠਾਕੁਰਜੀਉਤੁਹਾਰੇਪਰਨਾ॥
 ਮਾਨੁਮਹਤੁਮਾਰੈਉਪਰਿਤੁਮਰੀਓਤੁਮਰੀਸਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਆਸਕਰੇਸਾਤੁਮਰਾਤੁਮਰਾਨਾਉਪਰਨਾ॥ਤੁਮਰੇਬਲਤੁਮ
 ਸੀਗਿਸੁਹੇਲੇਜੇਜੇਕਹੁਸੋਈਸੋਈਕਰਨਾ॥੧॥ਤੁਮਰੀਦਇਆਆਇਆਸੁਖਪਾਵਉਤੋਪੁਕਿਰਪਾਲਤਾਰੁਵਨਲਤਰਨਾ॥ਅਕੈਹਨਾਮਹਿ
 ਪਾਇਓਸਿਰੁਤਾਰੋਓਨਾਨਕਸੰਤਰਨਾ॥੨॥੬॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ੫॥ ਸਾਧਸਰਨਚਰਨਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਸੁਪਨਕੀਬਾਤਸੁਨੀਪੇਖੀਸੁ
 ਪਨਾਨਾਮੁਖੰਤੁਸਾਤਿਗੁਰੁਦਿਨਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਿਤਿਪਤਰੇਰਾਜਜੋਬਨਪਨਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਛਿਰਿਧਾਇਆ॥ਸੁਖਪਾਇਆਤਿਸਨਾ
 ਸਰਬੁਈਤੈਸਤਪਾਈਗੁਨਗਾਇਆ॥੧॥ਬਿਨੁਬੁਝੈਪਸੂਕੀਨੀਆਈਕੁਮਮੋਹਿਬਿਆਪਿਓਮਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਨਾਮਜੇਵਹੀਕਾ
 ਦੀਨਾਨਕਸਜਨਸਮਾਇਆ॥੨॥੧॥ਕਾਨਕਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨਚਿਰਦੈਗਾਇਆਸੀਤਲਾਸੁਖਸਤਮੁਗਤਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
 ਨਿਤਪਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਆਸੋਤਪੂਰਨਕੋਟਿਨਮਦੁਖਜਾਈ॥੧॥ਪੁਨਰਾਨੁਅਨੇਕਕਿਰਿਆਸਾਧੁਸੰਗਸਮਾਇ
 ॥ਤਾਪਸੰਤਪ੍ਰਮੇਨਾਨਕਬਾਤੁਕਾਲਨਖਾਈ॥੨॥੧॥ਕਾਨਕਮਹਲਾ੫੫੭੩

ਕਬੀਐਸੰਤਸੰਗਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਆਨੁਪੂਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮੇਸੁਗਸਿਮਗਤਿਪਾਈਐ॥੧॥ਕਾਨਕਮਹਲਾ੫੫੭੩
 ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਨਾਤਰੇਸੁਮਨਸੇਸਿਮਗਤਿਸਾਧੁਸੰਗਾਪਤਿਰਪੁਨਿਤੋਹਿਖਿਨਭੀਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਾ॥ਜੇਜੇਕਥੈਸੁਨੈ
 ਹਰਿਕੀਰਤੁਤਾਕੀਦੁਰਮਾਤਿਨਾਸਾਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਵੈਨਾਨਕਪੂਰਨਹੋਵੈਆਸਾ॥੨॥੧॥੧੨॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ੫੫੭੩
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਹਰਿਕੋਨਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਰੇਨਾਨਕਰੈਜਨਮਨਨਮਕੋਕਿਲਾਵਿਖਰੈ॥੧॥ਸੰਤਨਾਨਕੀਉ
 ਚੀਬਾਨੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਰੇਨਾਨਕਪਾਨੀ॥੨॥੧੩॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ੫੫੭੩ ਸਾਧਨਾਸਿਤਮਾਓਮੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨੰਦ
 ਗੁਨਗਾਇਆਗਲਕਸਮਲਾਮਿਟਨਾਹਿਪਰੈ॥ਸੰਤਰਨਪਰਉਮਾਥੈਚਰਿਨਾਗੁਹੋਇਅਧੈਰੈ॥੨॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਲਾਬਿਗ
 ਸੈਗੋਬਿਨੁਰੁਪੇਖਨੈ॥੩॥ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਰਪਾਤੇਸੰਤਪਾਏਦਰਦਰਨਾਨਕਓਤੁਬੈ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ੫੫੭੩
 ਲੁਕਵਹਿਏਕਸਿਉਮਨੁਲਾਇ॥ਚਰਨਸਰਨਹੋਪਾਸਤੇਰੀ॥ਮੋਹਮਾਨੁਧੋਹਿਰਮਰਾਖਲੈਕਾਟਬੈਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਝਤਸੰਸਾਰਸਾਧਗਾਇ॥ਉਪਰੋਹਰਿਸਿਮਰ
 ਮਹਾਂਪਦਿਸੰਤਆਸਨੁਮਿਲਿਓਰਤਨਗਰ॥੧॥ਸੀਤਲਾਹਰਿਨਾਮੁਤੇਰਾਪੂਰਨੇਠਾਕੁਰਪੂਰੁਮੇਰਾ॥੨॥ਦੀਨਦਰਦੁਨਿਵਾਰਤਾਰਨਾਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਤਿਤਥਿਪ
 ਗਿਰੋਬਿਰਧਿਆਇ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਸਰਿਅਓਓਨਾਨਕਓਰਮਿਲਾਇ॥੩॥੧੭॥ਕਾਨਕਮਹਲਾ੫੫੭੩
 ੫੭੪॥ਧੇਖਿਪੇਖਿਬਿਗਸਾਉਸਾਨਪਰਆਪਨਾਇਕਾਂਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਾਸੁਖਸਰਜਮੁਕੁਰਲਕੁਟੋਰਕਪਟਿਕਾਮੀ॥ਜੇਉਜਾਨਾਉਤਾਰਸੁਆਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰਬਸਰਨਜੋਗੁਰਾਖਹਿਅਪਨੀਕਲਧਾਰਾ॥
 ਰਤਿਤਿਸੁਆਨਾਹੀਤਾਤਿ॥੧॥ਜਾਪਤਾਪਸੇਮਸੁਚਸੰਜਮਨਾਹੀਉਨਪੈਛੁਟਕਾਗਾਰਤਪੋਰਅੰਧਤੇਕਾਨਕਪੂਰਨਾਨਕਨਦਹਿਨਿਗਾ॥੨॥੧੮॥੧੬॥
 ਸਿਮਰਤਿਕਬਾਰਹਰਿਗਿਮਿਦਿਕਾਨਕਮਹਲਾ੫੫੭੪
 ਕੋਟਿਕਸਮਜੋਤਿ॥ਅਗੁਣਨਾਨਕਾਇਨਰਪਤਿਨਮਸਕਾਰੈ॥ਐਸੇਗੁਰਕਉਬਲਿਧਾਇਨਾਈਐਆਪਿਉਕਤਿਮੇਹਿਤਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਵਨਕਵਨਕਵਨਗੁਨਕਜੀ

ਸੀਗਿਸਹਾਈਜੀਅਕੈ
 ਕਾਮ॥ ॥ਕਾਨਕਮਹਲਾ੫੫੭੩
 ਸਾਧੁਹਰਿਹਰੇਗੁਨਗਾਇਆਮਨੁ
 ਤਨੁਪਨਪਾਨਪੁਕੇਸਿਮਰਤੁ
 ਖਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਤਉਤਕਰ
 ਲੁਕਵਹਿਏਕਸਿਉਮਨੁਲਾਇ॥
 ਮਹਾਂਪਦਿਸੰਤਆਸਨੁਮਿਲਿਓ
 ਗਿਰੋਬਿਰਧਿਆਇ॥ਸਗਲ
 ਤਿਆਗਿਸਰਿਅਓਓਨਾਨਕਓ
 ਰਮਿਲਾਇ॥੩॥੧੭॥ਕਾਨਕਮਹਲਾ
 ੫੭੪॥ਧੇਖਿਪੇਖਿਬਿਗਸਾਉ
 ਸਾਨਪਰਆਪਨਾਇਕਾਂਤਾ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਾਸੁਖਸਰਜਮੁ
 ਰਤਿਤਿਸੁਆਨਾਹੀਤਾਤਿ॥੧॥
 ਸਿਮਰਤਿਕਬਾਰਹਰਿਗਿਮਿਦਿ
 ਕੋਟਿਕਸਮਜੋਤਿ॥ਅਗੁਣਨਾ
 ਮੰਤ੍ਰਪਨਾਸਹਿਰਿਰਤੁਦਿਅੰ
 ਤਿਸੰਗਤਿ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਰਸਪੀ
 ਉਗਜਸਾਨਕਹਰਿਗਿਗਤਿ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਐਸੇ ਤਨਹੀ ਕਹੁ ਪਰੈ ॥ ਲਾਖ ਲਾਖ ਲਾਖ ਕਈ ਕੋ ਰੋ ਕੋ ਐਸੇ ਬੀਰ ਹੈ ॥ ਬਿਸਮਾ ਬਿਸਮਾ ਬਿਸਮਾ ਕੁੰਦੀ ਹੈ ਲਾਲ ਗੁਲਾ ਲਗੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਸੰਤ ਨਾਮ ਅਧੀਨ ਉਚਾਖ ਗੁੰਗਾ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਨਾ ਸੰਤ ਪ੍ਰਗਥਿ ਨਾਨਾ ਉਚਾਰਿ ਸਭ ਪੇਖ ਸਮੇਂ ਨਾਮੁ
 ਖਬਰ ਕੇ ਮਨ ਮਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਪੁਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਪਾਨਾ ॥ ਮਨ ਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗਈ ਓਕੁ ਮਨਾ ਸਿਓ ਮੰਤ੍ਰੀ ਓਗੁਰਕੁ
 ਨਾ ਕਰਤ ਹੋ ਕੁਤਗ ਕਹੁ ਮੈ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀਰੀ ॥ ਨਾ ਆਠ ਪਹਿਰਾ ਨਾ ਕਨ ਸੁਗਾਵੈ ਮਾਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਕਉ ਕਈ ਕੋਤੈ ॥ ਐਸੇ ਜਨ ਨਾ ਬਿਰਲੇ ਹੋ ਸੇਵਕ ਜੋ ਤੁਜੋ ਗਕ ਉਥੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਸਭ ਸੁਖ ਤਿਹੋ ਏਕੈ ਏ
 ਕੀਨੇ ਤੈ ॥ ਬੁਧਾਨੀ ਸੁਭ ਭਲਾ ਤਿਹੋ ਏਕਾਨੀ ਸਭ ਜੇਤੈ ॥ ੧ ॥ ਸੋਗ ਨਾਹੀ ਸਹਾਰਖ ਤਿਹੋ ਏਕੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲੇਤੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਿਰਿ
 ਰਿਤੈ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਰਮਤੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਥੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਸਹਿਜਾਈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਤਿਹ ਸੰਗੇ ਮੋਹੀ ਮੋਹੀ
 ਰਹੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜੈ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਿ ॥ ਉਥੇ ਅਪਨੀ ਤੇ ਉਤੇ ਉਹੇ ਹੋਰੇ ਅਟਕਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਕਾਢੀ ਏਕੈ ਨਾਲੀ ਡਾਕੀ
 ਗੰਠ ਨਹੀ ਛੋਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਫਿਰਤਿ ਫਿਰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਸੰਤ ਨਹੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨੰਦ
 ਰੰਗ ਬਿਨੋਦ ਮਾਰੈ ॥ ਨਾਮੋ ਗਾਵਨ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਨ ਨਾਮੁ ਮਾਰੇ ਪਾਨ ਅਪਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੋ ਗੀਆ ਨਾਮਾਇ ਸਨਾਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਰੈ
 ਕਾਰਜ ਸਦਾ ॥ ਤਰਿਨਾ ਮੋ ਸੋਗਾ ਰਿਨਾ ਮੁਬਤਲੀ ਕੁ ਉਜਲਾ ਬਿਖ ਮਨ ਮਹਿ ਰਿਤੈ ॥ ੧ ॥ ਅਗਮ ਪਦਾਰਥ ਲੁਭੇ ਲਾਗੁ ਏਕੈ ਪਰਾ
 ਪਤਿ ਗੁਰਚਰਨ ਗੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕਿਹ ਪਾਲਾ ਮਗਨ ਭਏ ਪੀਅਰੈ ਦਰਸਾਈ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਸਾਨ ਨਮੀਤ ਸੁਆਮੀ ਨਿਗੋ ॥ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭ ਨਕੈ ਸੰਗੇ ਬੋਰੇ ਕਾਜ ਬੁਝੇ ਕਹ ਛੋਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨ ਜੇਤੋ ਲਪਟਾਈ ਓਕੁ
 ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤੇਰੇ ॥ ਅਗੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਤ ਸਭ ਪਗਟਾਈ ਮੋਹਿ ਓਭਰ ਮਾਧੋਰੇ ॥ ੧ ॥ ਅਟਕਿ ਬਿਸੁਤ ਬਾਤਿ ਸੰਗ ਮਾਇ
 ਆਵੇ ਵਨ ਹਾਰੁ ਦਤਾ ਗਬਿ ਸੇਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਭੋਰੇ ਸਉ ਬੀਧ ਨਕਾਟ ਨਾ ਗੁਰੇ ਮੋਰੇ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਬਿਖੈ ਦਲ ਸੰਤ ਨਤੁ ਮਰੈ ਗਾਰਿਓ ॥ ਤੁਮਰੀ ਏਕ ਭੋਰੇ ਸਭ ਕੁਰਸਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ਆਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਮਨ ਮਕੈ ਮਾਪਗਾਛ
 ਤ ਦਰਸਨ ਕੇ ਦਮਿਟਾ ਪੁਓ ॥ ਗੁਣਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦ ਉਜੀਆਰਾ ਸੰਜੇ ਸਮਾਧ ਸਮਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਕਉਨ ਕਤੇ ਤੁਮ ਤੇ ਕਹੁ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਸਮ
 ਰਥ ਅਥਾਰਿਓ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਾਨ ਗੁਪਤ ਸਾਮਨਾ ਨਕਲੈ ਲਾਗਿਓ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੁਝਤ ਪਾਨੀ ਹਿਜਾ ਪਿਓ ॥
 ਬਿਨ ਸੇ ਮੋਹੁ ਰਮੁ ਦੁਖ ਪੀਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈ ਨਹੁ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖ ਉਤੁ ਮਹੀ ਸਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਮੁ ਮਨ ਹਿ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥
 ਸਾਧਨ ਨਾਮਿ ਲਿਹਿ ਜਨ ਸੁਗਾਈਐ ॥ ਕਰਿ ਕਿਹ ਪਾਪੁ ਕੁਰਿ ਦੋਸੈ ਸੇਰੇ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤ ਕੈ ਮਾਥਾ ਐਰੇ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਉ ਸਿਮਰੁ ਸਨਾ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਸੁਨਾ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪੀਤਰਨ ਪਭ ਪਰਸਨਾ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਭੋਜਨ ਸੰਪਤੀ ਅ
 ਖੀਅਨ ਕਉ ਸੰਤੋਖ ਪਰਦਰਸਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਨਿਪੁ ਗਰਿਓ ਜਸੁ ਪੀਤ ਮਕਲ ਮਲੇਖ ਸਗਲ ਮਲ ਹਰਿ ਸਨਾ ॥ ਪਾਵਨ ਪਾਵਨ
 ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਪੀਥਾ ਅੰਗ ਸੰਗ ਕਾਇਆ ਸੰਤੁ ਸਰਸਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਰਨ ਗਹੀ ਪੁਰਨ ਆਬਿਨਾਸੀ ਆਨ ਉਪਾਵ ਬਕਤ ਨਹੀ ਕਰਸਨਿ ॥
 ਕਰਗਾ ਲਇ ਨਾਨਕ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਅੰਧ ਪੈਰ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਮਰਸਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੁਰਕਤ ਕਪਟ ਕਪਟ
 ਲਗਰ ਜਤ ਮਰਨ ਤਮੀਚ ਅਨਿਕ ਬਹੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸੰਤਿ ਅਨਹਿਤਿ ਕੁਮਤਿ ਤਿਤ ਪੀਤ ਮਪੇਖਤ ਕੁਮਤਲਾਖ ਗਹੀਆ ॥

ਕਟੇ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮ
 ਮਾਇਆ ਲੀਓ ਕੇ ਲਗਾਈ

ਰਹਾਉ ॥
 ਤਰਿ

੧॥ ਅਨਤ ਬਿਉ ਅਰਾਗ ਬਿਧੀ ਨਤ ਮਮ ਮਰ ਮਤ ਕੋ ਪਜਰੀਆ ॥ ਕਰਤ ਕਰ ਪਾਲੀ ਪਾਲੀ ਨ ਬੰਧੁ ਨ ਕਉ ਪਰਸਰਨ ਪਰੀਆ ॥੧੧॥
 ੨॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੫॥ ਨੀਅਤ ਮਾਨ ਪਦਤਾ ॥ ਗਰੀਬ ਸਰਤੇ ਹੀ ਹਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਆਗ ਆਨ ਲਗਾ ॥ ਅੰਤਰੁ
 ਕੁਮਪਾਗਾ ॥ ਬਿਖੈ ਰਸ ਸਿਉ ਆਸ ਕਤ ਮੁਕੇ ਕਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭਾ ਬਿਆਪਿ ਚਿੰਨਮ ਤੀਕੀਖਨਾ ॥ ਪਾਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਰਨ ਆਇਓ
 ਉਪਰਨਾਨ ਕਜਨਾ ॥੨॥੧੨॥੧੩॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਦਲੇ ਕੰਠ ਮਕੋ ਮੁਖ ਆਗ ਬਿੰਦਾ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਰਤਨ ਪਾਇਓ ਬਿਸਰੀ
 ਸਰਹਿੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦੈ ਧਾਰਿ ਉਤਰਿ ਆਦੁਖ ਮੰਦਾ ॥੧॥ ਰਾਨੁ ਪਨੁ ਪਰਵਾਰ ਮੇਰੈ ਸਰਬ ਸੋਗੋ ਬਿੰਦਾ ਸਾਧਸਾ
 ਮਲਾਭੁ ਪਾਇਓ ਨ ਕਠਿਰਨ ਮੰਦਾ ॥੨॥੧੩॥੧੪॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੫
 ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਜੀਤ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਾ ॥ ਗੁਰਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ॥ ਤਰਿ ਪਦੁ ਮਨ ਮਗਾਥੀ ॥ ਜਗਜੀਤੋਂ ਹੋ ਕਰ ਪਾਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ
 ਪੁਨਾਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧ ਖੋਜੀ ਸਾਪੁ ਜਾਨੈ ਹਰਿ ਕ੍ਰਾਦਾ ਸਾਮਾਟੀ ਕੀ ॥ ਇਉ ਪੁਤਰ ਜਿਹੀ ਕਿਆਇ ਕਰ ਮਕਮਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਪ ਕਰਿ ਜਿਸੁ ਮਾਗਾ
 ਵਹੁ ਜੇਤੁ ਪੁਜੀਤ ਮਿਲਾਸਾ ॥੧॥ ਅਵਰੁ ਓਟ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ ॥ ਇਕ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਮੈ ਆਸਾ ॥ ਕਿਆ ਦੀਨ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ਜਉ ਸੁਖ ਘਟ ਪ੍ਰ
 ਭੂ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਨ ਕੀਮਤ ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਾਨਨ ਕਰਾ ਸੁਕੀ ਅਤਿ ਹੋਤੁ ਮਰਾ ॥ ਉਬਲ ਬਲਿ ਸਰਬ ਲਿਜਾ ਸੁ ॥੨॥੧੪॥੧੫॥

ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਗਤ ਉਪਾਗਨ ਮਾਧਿ ਆਤੇਰੈ ॥ ਨਉ ਨਿਪਨ ਮੁਨਿ ਪਨ ਰਿਕੇਰੈ ॥ ਤਰਿ ਹੰਗ ਕੀ ਗੰਭੀਰੈ ॥ ਕਹੇਰੈ ਮਨ ਮੋਹ ਮਗਨੈਰੈ ॥ ਨੈਨ ਤੁਝੇ
 ਖਸਾਧ ਰਸੇਰੈ ॥ ਸੋਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵ ਉਸਾਧ ਸੰਤ ਚਰੇਰੈ ॥ ਬਾਛੁ ਪੁਰਖਾਵੈ ਤਕਰੇਰੈ ॥ ਅਠ ਸਭਿ
 ਜਨੁ ਮੈਲੁ ਕਟੇਰੈ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਪਿਆਵਹੁ ਮੁਖ ਨੀਮੈਰੈ ॥ ਕਿਛੁ ਸੰਗ ਨ ਲੈ ਲਾਖ ਕਰੇਰੈ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਕੋਨ ਮੁਖ ਤਪੁ ਕਰੇਰੈ ॥੧॥ ਅਨਸ ਮਾਨ
 ਏਕ ਨਿਰੰਕਰੈ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗੁ ਕਾਉ ਦੁਨੈਰੈ ॥ ਕਦ ਨ ਕਤਾ ॥ ਉਗਨ ਪਿਆਤੇਰੈ ॥ ਬਰਨ ਸਮਾਕ ਉਏ ਕਟੁ ਲੇਰੈ ॥ ਰਸਨ ਪਿਆਸ
 ਬਹੁਤ ਮਨ ਮੇਰੈ ॥ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜਗਤ ਗੁਰ ਕੇਰੈ ॥੨॥੧੫॥੧੬॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੫॥ ਐਸੀ ਬਿਵਾਹਿ ਪੇਰ ਸਪਰਸਨਾ ॥੧
 ॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸ ਸਭ ਲਾਮੁ ਰਤਿ ਉਮਾ ਹੀ ਓਹੀ ਓਤਿ ਰਸਨਾ ॥੧॥ ਚੀਨ ਦੀਨ
 ਪਿਆਸ ਮੀਨ ਸੰਤ ਨ ਰਿਸੰਤ ਨਾ ॥ ਰਿਸੰਤ ਨ ਕੀਰਿਨਾ ॥ ਓਹ ਅਪਦੇਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ॥ ਕਿਰਪੇਨਾ ਮਾਨ ਮੋਹੁ ਤਿਆਗ ਛੋਡੈ ਓਤਿ ਉਨ
 ਕਹਿ ਜੀਉ ਤੇਨਾ ॥੨॥੨੦॥੨੧॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਰੰਗ ਨ ਕੇਰੰਗਾ ॥ ਕੀਟ ਸਤ ਪੁਰਨ ਸਭ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤ
 ਨੇਮ ਤੀਰਥ ਸਤ ਗੰਗਾ ॥ ਜਲ ਦੇਵਤ ਭੂਖ ਅਹੁੰਗਾ ॥ ਪੁਜਾ ਚਾਰ ਕਰਤ ਮੇਲੰਗਾ ॥ ਚਕ ਕਰਮਾਤਿ ਲਕੁ ਖਾਟੰਗਾ ॥ ਰਸਨੁ ਕੋਟੇ ਬਿ
 ਨੁਸਤ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਿ ਨਿਗੁਰ ਅਤਿ ਰਹਤ ਬਿਟੰਗਾ ॥ ਉਰੇ ਗਬਿ ਆਪੈ ਚਕੈ ਨ ਭੰਗਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰੰਗਾ ॥ ਸੋ ਮੁਕਤ ਨ
 ਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚੰਗਾ ॥੨॥੨੨॥੨੩॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੭॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਿਖ ਬੁਝਗਈ ॥ ਮਿਲ ਸਾਪਨਾ ॥ ਪਰ ਰਾਗੇ ਰੋਸ ਜੇ ਸੁਖੈ ॥ ਨਹੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੀ ਗਾਵਤੀ ॥ ਰਸ ਪਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ
 ਕਰੀ ਪਰਮੇਸਿ ॥ ਓਸੇ ਸਿਉ ॥ ਸੀਉ ਕੈ ਸੇਕ ਉ ॥ ਓਤੁ ਮਾਰੇ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਬਲਿ ॥ ਲੇਖ ਲਗਈ ॥ ਪਾਤਿ ਲੇਖੈ ਸੰਤ ਪਾਇ ਬਿ
 ਆਇ ਪਿਆਇ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਨ ਤੇਰੇ ਕੇਰੇ ॥ ਜਿਤੁ ਸੰਤ ਨ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਨਾਸ ਕੀ ਗਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਹੀ ॥ ਸੇ
 ਈ ਮਿਲਿ ਓਨੇ ਕਾਵਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰ ਕਰਹਿ ਓਸ ਮਾਇ ॥ ਏਕ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ॥੨॥੨੪॥੨੫॥

ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ ੫੨੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਿਸਰੀਐਗੁਮਾਨੁਮਾਨੁਪੇਖਤਾਇਆਲਲਾਤਾਂਮਨੁਚਰਨੇਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਰੀਤਗੁਪਾਲਸੀਆਨਧਿਆਨਾ॥੧॥ਤਿ
ਰਦੈਗੋਬਿੰਦਗਾਇਨਰਨਕਮਲਪੀਤਲਾਇਦੀਨਦਾਇਆਲਮੇਤਨਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਮਾਇਆਧਾਗਿ॥ਨਾਨਕਮੰਗੈਨਾਮੁਦੁ
ਤਸਿੰਭਰਮਸਗਲਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥੧॥੩੮॥ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਕਰਨਮਲਨਦਨਲਤਗੁਰਮਿਲੇਮਾਨਨਹੀਉਪਾਵਾ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਤਨਖਟਨਨਦਨੋਮੰਨਾਹਿੰਡਪਾਰਸੁਆਉ॥੧॥ਜਤਨਭਾਂਤਨਤਪਨਕ੍ਰਮਨਅਨਿਕਥਨਕਥਤੇਨਾਹਿਥਾ॥ਸੋਧ
ਸਗਰਸੋਧਨਾਸੁਖਨਾਨਕਭਨੁਨਾਉ॥੨॥੧॥੩੯॥ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ ੫੨੯

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਤਿਤਪਾਦਨਤਗਤਵਛਲਭੈਰਨਤਾਰਨਤਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੈਨਵਿਪਤੇਦਰਸਪੇਖਨਸੁਤੇਖਸੁਨਤਕਰਨਾ॥ਪ੍ਰਨਾਥਅਨ
ਬਦਤੇਦੀਨਗੋਬਿੰਦਸਰਨਾ॥ਅਸਪੁਰਨਦੁਖਾਥਿਨਾਸਨਗੀਓਦਨਨਕਰੰਚਰਨਾ॥੨॥੧॥੪੦॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥

ਚਰਨਸਰਨਦਇਆਲਚਕੁਰਅਨਨਾਹੀਨਾਇਪਤਿਤਪਾਦਨਾਬਿਰਦਸੁਆਮੀਉਪਰਤੇਹਰਿਪਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੈਸਾਗਰ
ਬਿਕਾਰਸਾਗਰਪਤਿਤਮੇਤਮਨਅੰਧਾ॥ਬਿਕਲਮਾਇਆਸੰਗਧੰਧਾਕਰੁਗਰੇਪ੍ਰਭਾਪਕਾਰੁਰੁਖੁਲੇਹੋਬਿੰਦਗਾਇ॥੧॥ਅ
ਨਾਥਨਾਥਸਨਾਥਸੰਤਨਕੋਦਿਪਾਥਿਨਾਸਾਮਨਦਰਸਨੈਕੀਧਿਆਸਾਪ੍ਰਭਪੁਰਨਗੁਨਤਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੁਪਾਲਨਾਨਕਰੰਚਿਰ

ਸਨਾਗੁਨਗਾਇ॥੨॥੧॥੪੧॥ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ ਦਾਰਦਾਰਉਅਨਿਕਡਾਰਉਸੁਖਾਪਿਆਸੁਰਗਪਲਕਰਾਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨ
ਕਮੰਦਰਿਪਾਦਸੇਜਸਖੀਮੋਨਿਨਾਹਿਇਨਸਿਉਤਤਾ॥੧॥ਮੁਕਤਿਲਾਲਅਨਿਕਭੋਗਾਥਿਨੁਨਾਮਨਾਨਕਤਾਗੁਪੋਭੋਜਨਾਨੁਮੈਨਸ
ਖੀਧਿਆਸੰਗਸੁਖਾਥਿਤਾ॥੨॥੧॥੪੨॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ ਅਤਿਤੇਰੇਮੁਖਜੇਰੇਗੁਰਗੁਰਕਰਤਮਨੁਲੇਗਾਪਿਆਪੀਤ

ਪਿਆਰੇਮੋਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਿਸੇਜਸੁਤਾਵੀਅਗਨਚੈਨਤ੍ਰੇਰੇਗੀਤੋਗਾਪਿਰਤੁਤਨਸਿਉਸੰਗਤੇਰੇ॥੧॥ਅਗੈਨਜਾਇ
ਬਸੇਨਿਨਾਸਨਉਪਕਮਲਾਬਿਗਸੇਗੋਛੁਟਕੀਤਉਮੈਸੋਰੇਗਾਇਓਗੀਗਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਗੁਨੀਗਹੇਗੋ॥੨॥੧॥੪੩

ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ ਤਤੇਨਾਧਮਨਾਹਿਜਾਪਾਜੇਸਤਬੇਰਕਤਪੰਥਗਾਧਰੇਮੇਤਮਨਅਤਿਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗਤੇਆਤੇਸੰਗ
ਬਪੁਰੀਮਾਇਆਮੇਤਸੰਤਾਪਾਨਮੁਜਪਤਿਸੋਈਜਨਉਪਰੈਕਿਸਹਿਉਪਾਰਉਆਪਾਥਿਨਸਜਾਇਮੇਤੁਭੈਰੁਮਾਨਾਨਕਸੰਤਪ੍ਰ
ਤਾਪਾ॥੨॥੧॥੪੪॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ ੫੩੦

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਐਸੋਦਾਨੁਦੇਹੀਉਸੰਤੁਜਾਤਨੀਉਬਾਲਿਹਰਾ॥੧॥ਮਨਮੋਹੀਪਰਦੇਹੀਉਰੁਖੁ
ਦੁਤਸੰਗਨਿਵਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੧॥੧੦੦॥ਕੋਇਨੋਨਿਕਾਮਿਓਹਪਰਿਓਦੁਆਰਾ॥੧॥ਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਰੁਈਮਿਲਿਓਨਾਮੁਅ

ਰਾਮ

ਧਾਗਾਦੁਲਭਨਾਮਸਕਲਨਾਨਕਭੁਏਉਤਾਰਾ॥੨॥੧॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ ੫੩੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਨਿਸੁਭਾਏਅਧਨਆਏਕਛੁਨਜਨਉਕਛੁਰਿਖਾਏ॥ਪ੍ਰਕਮਿਲਿਓਸੁਖਬਾਲੇਭੋਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਜੋਗਮਿਲਾਏਸਧਸੰਗਾਇ॥
ਕਤਤੁਨਜਾਏਘਰਹਿਬਸਾਏਗੁਨਪਿਪਾਨੁਪਗਾਇਓਇਉਚੇਲੈ॥੧॥ਚਰਨਲੁਭਾਏਅਨਤਜਾਏਥਾਨਥਨਾਏਸਰਬਸਮਾਏਸਕ

ਰਸਕਨਾਨਕਗੁਨਭੋਲੈ॥੨॥੧॥੪੬॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ ਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰਮਿਲਨਦੁਗਾਈ॥ਪਰਮਿਤਰੁਪਅਗੰਮਅਗੋਚਰਗਿ
ਓਸਰਬਸਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਤਨਰੁਵਨਨਹੀਪਾਇਓਪਾਇਓਅਨਿਕਉਕਤਿਚਤੁਰਾਈ॥੧॥ਜਤਨਜਤਨਅਨਿਕਉਪਾਵੇ

ਜਨਕਜਨਕ ਬੈਠੇ ਸਿਪਾਸਨ ਉਮੁਨੀਪੁਰ ਲੈਲਾਵੈਗੋ। ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿਠਾ ਕੁਰਮੈ ਰਾਸ ਨਿਰਾਸਕਰਾਵੈਗੋ॥੮॥੨॥
ਮਨਗੁਰਮਤਿ ਰਸਗੁਨਗਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਹਦੇ ਕੁਹੇ ਇਲਖਕੋਟੀਲਖਕੋਟੀ ਭੋਇ ਪਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਸਭੀਜਪਿਓ
ਖਨਗੈਹਰਿਜਪਤਿਆ ਅਤੁਨਪਾਵੈਗੋ॥ ਤੂੰ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿਅਗਮ ਅਗਮੈ ਮਤਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁਠਾਰਾਵੈਗੋ॥੧॥ ਜਿਨਤੂੰਜਪਿਓ
ਜੇਈਨਨੀਕੇਹਰਿਜਪਤਿ ਅਤੁਕਉਸੁਖਪਾਵੈਗੋ॥ ਬਿਰਹੁਰਾਸੀਸੁਤਛੋਕਛੋਰਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅੰਕਗਲਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ ਜਲਤੇਉਪਤ
ਕੁਟੀਰੈਕਾਸਟਕਾਸਟ ਅੰਗਤਰਾਵੈਗੋ॥ ਰਾਮਜਨਾਹਰਿਆਪਸਵਰੇ ਅਪਨਾਬਿਰਹੁਰਖਾਵੈਗੋ॥੩॥ ਰਮਪਾਥਰਲੇਲਿਓਬਰਪਥਰ
ਗੁਰਸੀਗਤਿਨਾਵਤਰਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਉਸਤਸੰਗਤਿਤਰਿਓਲੁਓਸੰਤਨਾਮਨਿਭਾਵੈਗੋ॥੪॥ ਖਰੇਖਰੇਬੈਠਤਉਕਤਮਾਰਥ
ਥਪਿਆਵੈਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਬਚਨਤੈਸਤਿਗੁਰਪਾਪਰਮੁਕਤਿਨਾਵੈਗੋ॥੫॥ ਸਾਸਨਸਾਸਸਾਸਬਲਪਾਈਏਨਿਸਾਸਨਾਮੁ
ਪਿਆਵੈਗੋ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਬੁਝੈਤਉਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮਸਮਾਵੈਗੋ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਨੀਅਜੀਅਨਕੇ ਕੁਗਹਿਨਗੀ
ਤਾਵੈਗੋ॥ ਛਿਰਏਦੇਲਾਭਿਨਆਵੈਪਰਤਾਪੈਪਛੁਤਾਵੈਗੋ॥੭॥ ਜੇਕੋਭਲਲੋਕੈਰਲਾਪੁਨਾਗੁਰੁਆਗੈਰਹਿਠਹਿਪਾਵੈਗੋ॥
ਨਾਨਕਦਾਇਆਦਾਇਆਕਰਿਠਾਕੁਰਮੈਸਤਿਗੁਰਰਸਮਲਗਾਵੈਗੋ॥੮॥੩॥ ਕਾਨ੍ਹਾਮਾਲ ੬ ਮਨੁਹਰਿਰੰਗਰਾਗਾਵੈਗੋ॥
ਕੈਕੈਕਾਸੁਰਏਏਨਿਰਮਲਗੁਰਮਤਿਲਾਗਲਗਾਵੈਗੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਹਿਰੰਗਰਾਤਾਸਦਬੈਰਾਗੀਹਰਿਨਿਕਟਤਿਨਾਪਰਿਆਵੈਗੋ
॥੧॥ ਤਿਨਕੀਪੰਕਮਿਲੈਤਾਜੀਵਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਦਿਵਾਵੈਗੋ॥੧॥ ਨੁਬਿਪਾਲੋਭਲਗੇਤੈਪਾਦੀਮਨਕੋਰੇਰੰਗਨਆਵੈਗੋ॥ ਛਿਰਓ
ਲਾਟਿਓਜਨਮੁਹੇਵੈਗੁਰਬਚਨੀਗੁਰਪੁਰਖਾਮਿਲੈਰੰਗਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ ਇੰਦੀਰਸੇਰਸੇਕੁਨਿਪਾਵਤਰੈਗੁਣੀਅਖਿਨੁਨਕਿਏਵੈ
ਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੇਵਸਿਗਤਿਅਵੈਮੋਖਮੁਕਤਿਸੋਪਾਵੈਗੋ॥੩॥ ਓਅੰਕਾਰਿਏਕੋਰਵਿਹਰਿਆਸਕੁਏਕਸਮਾਤਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ ਏਕੈ
ਰੂਪਏਕੈਬੁਝਹੀਸਭਏਕਤਬਚਨਚਲਾਵੈਗੋ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਏਕਪਛਤਾਗੁਰਮੁਖਹੋਇਲਖਾਵੈਗੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਮ
ਲੈਨਿਨਮਹਲੀਅਨਰਸਬਰਬਚਾਵੈਗੋ॥੫॥ ਜੀਅਜੰਤਸਕੁਸਿਸਟਉਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਭਾਪਾਵੈਗੋ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁਏਕੋਮਹ
ਲੁਨਪਾਵੈਆਇਜਾਇਤੁਖਪਾਵੈਗੋ॥੬॥ ਅਨੇਕਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇਮੇਰੇਪੀਤਮਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੁਮਿਲਾਵੈਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਤ
ਮਹਾਸੁਖਪਾਈਆਮਤਮਲੀਨਬਿਗਸਾਵੈਗੋ॥੭॥ ਰਹਿਰਿਕਿਰਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨੁਮੈਸਰਪਾਨਮੁਲਗਾਵੈਗੋ॥ ਨਾਨਕਗੁਰੁ
ਗੁਰੈਸਤਿਗੁਰਮੈਸਤਿਗੁਰਸੁਖਮਿਲਾਵੈਗੋ॥੮॥੪॥ ਕਾਨ੍ਹਾਮਾਲ ੬ ਮਨਗੁਰਮਤਿਰਾਵਲਲਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਉਮੈਕ
ਲਮਸਤਰੀਜੈਤਲਕੁੰਡੇਗੁਰਅੰਕਸਸਬਦੁਦਿਨਾਵੈਗੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਲਤੇਚਲੇਚਲੈਰਹਿੰਦਿਸਗੁਰਾਖੈਹਰਿਲਿਵਲਾਵੈ
ਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਰੋਇਰਿਅੰਤਹਿਮੁਖਾਮੀਮਿਤਨਾਮੁਰਾਵੈਗੋ॥੧॥ ਬਿਸੀਅਰਬਿਸੁਰਹੋਪੁਰਨਗੁਰਗਰਬਸਬਦੁਖ
ਪਾਵੈਗੋ॥ ਮਾਇਆਕੁਅੰਗਤਿਸੁਨੇਨਿਨਆਵੈਬਿਖਝਰੇਝਰਿਲਿਵਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ ਸੁਆਨਲੋਰਨਗਮਹਿਸਬਲਾਗੁਰਖਿਨ
ਮਹਿਮਾਰਕਦਾਵੈਗੋ॥ ਸਤਸੰਤਪੁਰਮਆਨਰਾਖੇਹਰਿਨਗੀਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ॥੩॥ ਪਕਿਜੁਮੇਹਿਨਿਘਰਤੈਪ੍ਰਾਨੀਗੁਰ
ਨਿਘਰਤਕਾਰੁਕਦਾਵੈਗੋ॥ ਝਹਿਝਹਿਸਗਨਿਜਨਆਏਗੁਰੁਬੀਟੇਨਿਕਲਾਵੈਗੋ॥੪॥ ਸੁਪਨੰਤਰਿਸੰਸਾਰਸਭਬਾਜੀਸਭਬਾ
ਜੀਖੇਲਾਖਿਲਾਵੈਗੋ॥ ਲਾਭਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਲੇਰਾਲਹੁਹਰਿਰਗਗਾਵੈਗੋ॥੫॥੫॥ ਉਮੈਕਰੈਕਰਾਵੈਉਮੈਪਾਪਕੋਇਲ
ਅਸਜਮਾਵੈਗੋ॥ ਅਗਈਆਕਾਲੁਦੁਖੁਰਾਈਏਜੋਬੀਜੈਸੋਖਦਾਵੈਗੋ॥੬॥ ਸੰਤਹਮਨਾਮੁਪਨੁਸੰਚੁਲੈਖਰਚੁਲੇਪਤਪਾਵੈਗੋ॥

ਸਤਿਗੁਰਸਰਸਰੀ
ਮਹਿਰਾਈ ਸੁਧਾਸੁਧਾ
ਕਰਿਧਿਆਵੈਗੋ॥

ਖਾਇਖਰਨੁ ਦੇਵਹਿ ਬਹੁਤਰਿ ਰੇ ਰੇ ਤੋਇ ਨ ਆਵੈਗੋ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੁਰਖੈ ਰਿਅੰਤਿ ਸਿਖ ਗੁਰਸਰਨਾ ਦੀਪਾਵੈਗੋ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਅਖੈ
ਆਕਰਿ ਰੀਤੀ ਦੁਖ ਦਾਲੁ ਕੰਨਸਮਾਵੈਗੋ॥ ੨॥ ੫॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੬॥ ਮਨਸਤਿ ਗੁਰਸਰਨਾ ਪਿਆਵੈਗੋ॥ ਲੋਕਾਹਿ ਨੇਹੈ ਸੰ
ਗਪਰਸਗੁਨ ਪਾਰਸਕੋਹੈ ਆਵੈਗੋ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਮਾ ਪੁਰਖ ਪਾਰਸੁ ਜੋ ਲਾਗੈ ਸੇਛਲੁ ਪਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਉ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਬੁਝੇ ਪ੍ਰਾਪਿ
ਲਾਗੁ ਗੁਰਸੇਵਕੁ ਪੈਰੁ ਰਖਾਵੈਗੋ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਬਚਨ ਤੋ ਨੀਕੋ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅੰਤਿ ਪਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਉ ਅਮਰੀਕਾ ਅਮਰਾਪੁ
ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਬਚਨ ਪਿਆਵੈਗੋ॥ ੨॥ ਰਾਇਆਲ ਦੀ ਨਰੁ ਏਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਰਿਮਾਗਾ ਪੰਥਾ ਦਿਖਾਵੈਗੋ॥

੩॥ ਸਤਿਗੁਰਸਰਨ ਪਏ ਸੇਖਾ ਪੈਤਿ ਨ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਵੈਗੋ॥ ਜੇਕੋ ਸਰਸੰਧੈ ਜਨਉ ਪਗਛਿਓ ਉਲਏ ਤਿ

ਸੈਲਗਾਵੈਗੋ॥ ੧॥ ਗੁਰਿ ਗੁਰਿ ਗੁਰਿ ਸਰਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਰਗਾਮਾਨੁ ਦਿਵਾਵੈਗੋ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪਿਆਵਹਿ ਗੁਰਿ ਗੁਰਿ
ਮਿਲਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖ ਗੁਰਪਰਚੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈਗੋ॥ ਗੁਰਿ ਗੁਰਿ ਪੁਰਿ ਪੁਰਿ ਪੈਰੈ ਵੈਰਿ ਜਨਕ ਉਪ
ਨਕਰਾਵੈਗੋ॥ ੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰਸਤਿ ਗੁਰਨੀ ਕੀ ਅਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਰਿ ਰਮਾਵੈਗੋ॥ ਲੋਕੁ ਲਾਗੁ ਮਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਖਮਾਇ ਆਕਰੰਗਲ
ਗਾਵੈਗੋ॥ ੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਰਨਗ ਕਲਾਗ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈਗੋ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਰਾਖਸਮਾਵੈਗੋ॥ ੮
॥ ੬॥ ਛਕਾ॥ ੧॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੫॥ ਛੰਤਾ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੇਓ ਪਰੇ ਜਿਨ ਰਾਮ ਪਿਆਏ॥ ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਾਮਨ ਆਏ॥ ਰਾਮਾ ਪਿਆਏ ਸਕੁ ਛਲੁ ਪਾਏ ਪੰਨ ਪੰਨ ਤੇ ਬਡ ਕਾਹੀ ਆ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਾ
ਗੇ ਨਾਮੁ ਲਾਗੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਆ॥ ਤਨਿ ਮਾਨ ਮੇਰਿ ਬਿਕਾਰ ਸਾਧੁ ਲਗਤ ਉਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ॥ ਬਿਨ ਵੈਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਦਿ ਸੁਆਮੀ
ਦੁਰਗਾ ਗੁਰਸਰਨ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਮਿਲ ਸਾਧੁ ਨਿਤ ਰੁਜ ਤਾਰਾ ਏਲਾ॥ ਰਸ ਕਿਰਸਾ ਕਿਸੁ ਆਮੀ ਗੁਣਗਾ ਏਲਾ॥ ਗੁਣਗਾ ਏਨੀ ਵਹਿ
ਹਰਿ ਆਮਿ ਓਪੀ ਵਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਕਾਗੇ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਾ ਏਲਾ॥ ਐਹਿ ਪਿਆਈ ਐਹਿ ਬੁਨੁ ਦੁਖ ਨ ਲਾਗੇ॥ ਕਰਿ ਰਾਇ ਆਪ ਤੇ ਪੁਰ
ਖਾਬਿ ਪਾਤੇ ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਮਾਇਲਾ॥ ਬਿਨ ਵੈਤਿ ਨਾਨਕ ਨ ਪੁਰ ਬਾਛਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਸੁਰਜ ਸਮਾਇਲਾ॥ ੨॥ ਸਗਲੇ ਜੰਤੁ ਰੁਜ ਹੋ
ਪਾਲੇ॥ ਜਪਤ ਪੁਸੰਤ ਮਪੁਰਨ ਪਾਲੇ॥ ਨਿਤ ਰੁਜ ਹੁਸੁ ਆਮੀ ਅੰਤਿ ਰਿਜ ਅੰਤਿ ਸਭ ਲਜਨ ਮਸਬਾਇਆ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਈ ਐਨਿਤ
ਪਿਆਈ ਐ ਪਰਵਾਨੁ ਸੋਈ ਆਇਆ॥ ਜਪਤ ਪੁਸੰਤ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਿਰੰਗੁ ਗੋਬਿੰਦ ਪਨ ਸੰਗਤਾ ਲੋ॥ ਬਿਨ ਵੈਤਿ ਨਾਨਕ
ਰਿਦਾਇ ਆਦੀ ਜੇ ਹਰਿ ਰਤਨ ਬਾਪ ਉਪਾਲੇ॥ ੩॥ ਮੰਗਲ ਰਾਗੇ ਜਨ ਅਨੰਦਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਲੇਸੁ
ਆਮੀ ਸੁਖ ਹਿਗਾਮੀ ਇਕੁ ਮਨ ਕੀ ਪੁਨੀਆ॥ ਬਨੀ ਬਪਾਈ ਸੁਜੇ ਸਮਾਈ ਬਹੁਤਿ ਦੁਖ ਨਹੀਨੀਆ॥ ਲੋਕੰਠ ਲਾਏ ਸੁਖ ਦਿਖਾ
ਏ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨ ਸੈਮੰਦਾ॥ ਬਿਨ ਵੈਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਸੁ ਆਮੀ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੪॥ ੪॥ ੬॥ ਮ: ੫॥ ਛੰਤ ੭॥

ਰਾਗੁ ਕਾਨਕੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੬॥ ਮੁਸੇ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਪੁਨੀ

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੬॥ ਰਾਮ ਨਾਮਾਨਿ ਪਾਗੁਰਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਰਖਉ ਓਧਾ ਗਿਯਾ ਸਾਨਿ ਦਾਸਹੋਇ ਗੁਰਉ ਮੈ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਜਨਮ
ਦਾ ਰਬੁ ਨੀਤਿ ਆਕਰੇ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪਨ ਪਨ ਦੁਰਗਾ ਹੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਹਿ॥ ੧॥ ਮ: ੬॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ
ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਲੀਨਿ ਪਾਨਾ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਿਆਈ ਐ ਰਗਾ ਪਾਈ ਐ ਮਾਨਾ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦੁ ਜਪੁ

ਗੋਵਿੰਦ

ਮੁਖਭਿਜਲਪਰਧਾਨਾਨਕਗੁਰਗੋਵਿੰਦਗਿਜਿਤੁਮਿਲਿਗਰਿਪਾਇਆਨਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਆਪੇਹੀਸਿਪਸਾਧਕੋਤੁਆਪੇ
 ਜੀਜੁਗਜੇਗੀਆ॥ ਤੁਆਪੇਹੀਰਸਰਸੀਅਨਾਤੁਆਪੇਹੀਭੋਗਭੋਗੀਆ॥ ਤੁਆਪੇਆਪਦਰਤਾਤੁਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੀਆ॥
 ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਗੁਰਪੀਨਪੀਨੋਪੀਨਪੀਨੋਜਿਤਮਿਲਗਭਿਬੁਲਗਭੁਲੇਗੀਆ॥ ਸਭਿਕਾਤੁਮੁਖਤੁਗਰਿਗਰਿਗੇਗਰਿਗਰਿ
 ਰਿਬੋਲਤਸਭਪਾਪਭੋਗੀਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੪॥ ਗਰਿਗਰਿਗਰਿਨਾਮੁਪੈਗੁਰੁਖਪਾਵੈਕੋਇ॥ ਤਉਮੈਮਤਨਾਸੋ
 ਏਨੁਮਾਤਿਕਢੈਧੋਇ॥ ਨਾਨਕਅਨਾਦਿਨੁਗੁਣਉਚਗੈਜਨਕਉਪੁਗਲਿਖਿਅਹੋਇ॥੧੫:੪॥ ਗਰਿਆਪੇਆਪਦਇ
 ਆਲੁਗਰਿਆਪੇਕਰੇਸੁਹੀਇ॥ ਗਰਿਆਪੇਆਪਦਰਤਾਗਰਿਜੇਵਨੁਮਦਨੁਕੋਇ॥ ਜੋਗਰਿਪੁਰਕਾਵੈਸੋਬੀਐਜੋਗਰਿ
 ਪੁਰਕਾਵੈਸੁਹੀਇ॥ ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਬੇਅਤਪ੍ਰਭੁਗਰਿਸੋਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਰਿਸਾਲਾਹਿਆਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁ
 ਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਜੋਤਿਤੇਰੀਜਗਜੀਵਨਾਤੁਪਾਇਪਾਇਗਰਿਗਰਿਗਰਿਗਰਿਗਰਿਗਰਿਗਰਿਗਰਿਗਰਿਗਰਿਗਰਿਗਰਿ
 ਤੁਸਤਿਸਤਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਏਕਦਾਸਸਭਜਗਤੁਕੇਖਾਰੀਆਗਰਿਜਦਹਿਸਤਿਮੰਗਮੰਗਨਾ॥ ਸੇਵਕੁਠਾਕੁਰਸ
 ਕੁਤੁਤੈਤੁਗੁਰਮਤੀਗਰਿਚੰਗਾਨਾ॥ ਸਭਿਕਾਤੁਮੁਖਤੁਗਰਿਖੀਕੇਸਾਹੇਰਿਖੀਕੇਸਾਹੇਗਜਿਤੁਪਾਵਹਿਸਭਫਲ
 ਫਲਨਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੪॥ ਗਰਿਗਰਿਨਾਮੁਖਿਆਇਮਨਹਿਰਗਰਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ ਜੋਇਫਹਿਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਗੁ
 ਰਸਬਦੀਲਗੈਧਿਆਨੁ॥ ਕੋਲਾਵਿਖਪਾਪਸਭਕਟੀਅਹਿਤਉਮੈਚੁਕੈਗੁਮਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਕਮਲਾਵਿਗਸਿਆਸਭਅਤ
 ਮਭਮੁਪਛਾਨੁ॥ ਗਰਿਗਰਿਕੋਪਾਧਾਰਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕਜਪਿਗਰਿਨਾਮੁ॥੧॥੫:੪॥ ਗਰਿਗਰਿਨਾਮੁਪਾਵਿਤੁਪੈਨਾਮੁਜਪ
 ਤਦੁਖਜਾਇ॥ ਜੀਨਕਉਪੁਰਬਲਿਖਿਅਤਿਨਮਨਿਵਸਿਆਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਰਾਵੈਜੋਚਲੈਤਿਨਦਾਲਦੁਖਲ
 ਹਿਜਾਇ॥ ਆਪਦੈਕੁਦੈਕਿਨੈਨਪਾਈਓਜਨਦੇਖਤੁਮਨਪਤੀਆਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਾਨਿਦਾਸਦੈਜੋਸਤਿਗੁਰਲਗੇ
 ਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਭਾਨਥਨੰਤਭਰਪੁਰਾਹਿਕਰੇਸਭਤੇਰੀਬਣਤਬਣਾਵਣੀ॥ ਰੰਗਪਰੰਗਸਿਸਟਸ
 ਭਸਾਜੀਬੁਭੁਬਿਧਭਾਂਤਉਪਾਵਣੀ॥ ਸਭਜੋਤਤੇਰੀਜੋਤੀਵਿਚਿਦਰਤਹਿਗੁਰਮਤੀਤੁਪੈਲਾਵਣੀ॥ ਜਿਨਹੋਹਿ
 ਧਿਆਲਤਿਨਸਤਿਗੁਰਮੇਲਹਿਮੁਖਗੁਰਮੁਖਗਰਿਸਮਸਟਾਵਣੀ॥ ਸਭਬੋਲਹੁਗੁਰਮਰਮਤੁਸੀਗਾਮਰਮੋਜਿਤੁਦਲਦੁ
 ਪਕੁਖਸਭਲਹਿਜਾਵਣੀ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੪॥ ਗਰਿਗਰਿਅੰਖਿਤਾਮਰਸਾਹਿਅੰਖਿਤਾਹਿਉਰਧਾਗਿ॥ ਵਿਚਸੰਗ
 ਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਰਤਾਬ੍ਰਹਮਸਬਦੁਵੀਰਾਗਿ॥ ਮਨਹਿਗਰਿਨਾਮੁਖਿਆਇਆਬਿਖਤਉਮੈਕਚੀਮਾਗਾਜੀਨਾ
 ਰਿਗਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਤਿਨਨੁਐਜਨਮੁਸਭਹਾਗਿ॥ ਗੁਰਤੁਠੇਗਰਿਚੇਤਾਇਆਗਰਿਨਾਮਾਗਰਿਉਓਧਾਗਿ॥ ਜਨਨਾ
 ਕਤੇਮੁਖਭਿਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਰਬਾਗ॥੧੫:੪॥ ਗਰਿਕੀਗਤਿਉਤਮਨਾਮੁਪੈਵਿਰਕਯਨੁਗਕਰਣੀਸਾਗੁ॥ ਮਤਿਗੁਰ
 ਮਤਿਕੀਗਤਿਪਾਈਐਗਰਿਨਾਮਾਗਰਿਉਰਗਾਗਾਵਨੁਭਗੀਜੀਨਗਰਿਧਿਆਇਆਤਿਨਸਉਪਿਆਗਰਿਉਰਧਾ॥
 ਬੀਨਾਵੈਨਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਨਿਤਉਮੈਹੋਇਖੁਆਗੁ॥ ਨਲਸਤੀਮਲੁਨਾਵਾਣੀਐਸਿਰਕੀਫਿਰਪਾਵੈਛਗੁ॥
 ਗਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਿਮਨਦਸੈਏਕੰਦਾਗਾਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਦਗਰਿਮੀਨਿਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜੈਕਾਗ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਦਖਹੁਉਤਮਗਰਿਨਾਇਕਪੁਰਖੁਮਾਗਾਗਰਿਕੀਆਗਰਿਆਪੇਦਰਤੇਸਭਜਗਤਕੀਆ

ਕਰਿ

ਦੁਨਨਗਾਸਭੁਜੋਤੋਰੀਜੋਤੀਵਿਚਿਕਰੋਤਸਰੁਸਰੋਤਪਾਸਾਗਾਸਭਧਿਆਵਤਿਤੁਪੁਸਥਲਸੈਗਾਵਹਿਗੁਰਮਤੀਹਿਨਿਰੰਕਾਰਾਸਭਿਚਰ
ਹੁਮੁਖੁਨਗੀਨਾਬਜਗੀਨਾਬਜਗੀਨੀਵੇਨੀਤੁਭਵਨਲੁਪਾਉਤਰਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੧॥ਹਮਗੀਜਿਤਵਾਏਕਪੁਰਹਿਕੇਗੁਦਮਗਮਮ
ਥਾਤਾਤਮਾਕਿਉਕਰਿਜਪਇਆਇਆਹਰਿਤਮਵਰਮਗਮਮਗਾਤਾਹਰਿਦੇਤੁਪੁਰੁਮਤਿਉਤਮਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੇਪਗਪਾਤਾ
ਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਮੇਲਿਪੁਰਮਪਾਪੀਸੰਗਤਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਰਿਬਖਸਲੈਤੁਹਰਿਤੁਠੈਮੇਲਿਮਿਲਾਤਾਹਰਿਕਿਰਪਾਸੁਣਬੇਨ
ਤੀਤਮਪਾਪੀਕਿਰਮਤਰਾ॥੧ਮਃ॥੧॥ਹਰਿਕਰਪੁਕਿਪਾਜਗੀਵਨਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਦਇਆਲਾਗੁਰਸੇਵਾਹਰਿਮਕਾਈਆ
ਹਰਿਓਆਹਰਿਕਿਰਪਾਥਾਸਭੁਆਸਾਮਨਸਾਵਿਸਰੀਮਨਿਚੁਕਾਅਲਜੰਜਲਾਗੁਰਤੁਏਨਾਮੁਦਿਨਾਇਆਹਮਕੀਏਸਬਦਨਿਤਲਾ॥
ਜਨਨਾਨਕਿਅਤੁਟਪੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਧਨੁਮਾਣਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਮਵਡੇਵਡੇਵਡੇਵਉਚੇਸਭਉਪਰਿਵਡੇਵਡੇਨਾਜੋਧਿ
ਆਵਹਿਹਰਿਅਪਰੰਪਰਹਰਿਧਿਆਇਹੋਤੇਰੋਨਾਜੋਗਾਵਹਿਸੁਣਹਿਤੇਰਾਜਸੁਆਮੀਤਿਨਕਾਟੇਪਾਪਕਟੈਨਾਤੁਮਜੈਸੇਹਰਿਪੁ
ਰਖਜਨੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿਵਡੇਗਾਵਡੇਨਾਸਭਿਧਿਆਵਹਿਆਵਿਸਤੇਨੁਗਾਵਿਸਤੇਪਰਤਖਸਤੇਸਦਾਸਦਾਸਤੇਜਨਨਾਨਕਸਦੇਸੇ
ਨਾ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੧॥ਹਮੇਰੋਹਰਿਨਗੀਵਨਹਰਿਜਪਓਤਹਿਗੁਰਮੰਤਾਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰਅਗਮਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਆਆਇਅ
ਤਿਤਾਹਰਿਅਪੇਘਟਿਘਟਿਵਰਤਰਾਹਰਿਅਪੇਅਪਾਬਿਅੰਤਾਹਰਿਅਪੇਸਭਰਸਭੇਗਰਾਹਰਿਅਪੇਕਵਲਾਕੰਤਾਹਰਿਅਪੇਕੁਭਿਖਮ
ਪਾਇਰਾਸਭਸਿਸਾਇਉਪਾਈਜੀਅਜੰਤਾਹਰਿਦੇਵੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪੁਰਹਿਮਾਗਹਿਜਨਨਸੰਤਾਜਨਨਾਨਕਕੇਪੁਰਾਅਇਮਿਉਤਮਗਾ
ਵਹਿਹਰਿਗੁਣਛੰਤਾ॥੧ਮਃ॥੧॥ਹਰਿਪੁਰੁਸਜਨਨਾਮੁਹਰਿਮੇਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਸਰੀਗਾਸਭਿਆਸਾਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰੀਆਜਨਨਾਨਕਸੁਣਿਹਰਿ
ਧੀਗਾਤਾਪਉੜੀ॥ਹਰਿਉਤਮਹਰਿਅਨਾਮੁਤੈਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਮਉਲਾਜੋਜਪਦੇਹਰਿਹਰਿਨੁਸੁਗਤਿਤਿਜੇਦੇਰਨਨਿਤਕ
ਉਲਾਨਿਤਸਾਰਸਮਾਲੇਸਭਜੀਅਜੰਤਾਹਿਵਸੈਨਿਕਇਸਰਜਉਲਾਜੋਬੁਝੈਨਿਸੁਆਧਿਬੁਝਾਇਸੀਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਪੁ
ਰੁਸਉਲਾਸਭਗਾਵਹੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਗੋਗੁਣਗਾਵਤਗੁਣੀਸਮਉਲਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੧॥ਸੁਤਿਆਹਰਿਪੁਰੋਚਿ
ਮਨਹਰਿਸਗਨਿਸਮਾਧਸਮਾਇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਭਾਉਮਨਿਗੁਰਤੁਠਮੇਲੇਮਾਇ॥੧ਮਃ॥੧॥ਹਰਿਏਕਸਸੇਤੀਧਿਰਤੀਹਰਿ
ਏਕੋਮੇਰੋਚਿਤੀਜਨਨਾਨਕਾਇਕੁਅਧਾਰਹਰਿਪੁਰਿਏਕਸਤੇਗਤਿਪਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਪਰੋਸਬਦਵੇਨੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿਵਡੇਗਾਗੀਅਨ
ਤਦਹਿਅਗਾਅਨੰਦਮੁਲਾਮਸਭਦੇਖਿਆਗੁਰਸਬਦੀਗੋਵਿੰਦੁਗਾਨਿਆਆਵਿਨੁਗਾਵਿਦੇਸੁਹਰਿਏਕੋਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪੁਰੁ
ਨਿਆਹਰਿਦੇਵੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪੁਰਜਨਨਾਖਹੁਹਰਿਪੁਰਲਨਿਆਸਭੁਪੰਨਕਤੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਨਿਤਮਿਲਿਹਰਿਪੁ
ਰਾਕਨਿਆ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੧॥ਤਗਤਿਸਰੋਵਰਉਛਲੇਸੁਭਰਭੇਵਹੀਨੀਜੀਨਸਤਿਗੁਰਮੰਨਿਆਜਨਨਾਨਕਵਡੇਗਲਤੀਨੀ॥੧ਮਃ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਅਸੰਖਹਰਿਕਿਰੇਗੁਨਕਬੁਨਨਜਾਨਿਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਪਹਰਿਨਨਕਿਤਾਬਿਪਾਸਿਲਾਹਿਮਿਲਾਤਾਹਰਿਹਰਿਜਿਸੁਜਪਤ
ਜਪਤਨਾਇਕਤਿਲੁਪੀਕੀਮਤਿਪਾਨਿਜਨਨਾਨਕਹਰਿਅਗਮਪੁਰਹਰਿਮੇਲੈਭਲਵਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰਅਗ
ਮਹਰਿਕਿਉਕਰਿਹਰਿਰਸਹੁਪਿਖਾਕਿਛੁਦਖਹੁਇਇਸੁਦਰਨੀਐਤਿਸੁਹੁਪਨਰਿਖਾਜੀਸੁਬੁਝਾਏਅਪਬੁਝਾਏਸੋਈਨਨੁਰਿਖਾਸਤਸੰ
ਗਤਿਸਤਿਗੁਰਨਟਸਾਲੈਨਿਤੁਹਰਿਗੁਣਸਿਖਾਪਨਪੰਨਸੁਰਸਨਾਪੰਨਕਰਿਪੰਨਸੁਪਾਪਾਸਤਿਗੁਰੁਨਿਤਮਿਲਿਹਰਿਲੇਖਾਭਿਖਾ॥੮॥
ਸਲੋਕੁਮਃ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁਰਕੁਭਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਵਿਤੁਹਰਿਜਪਾਤਿਸੁਨਤਿਦੁਖਜਾਇਹਰਿਨਾਮੁਤਿ

ਸੀਅਰਾਧਿਆਨਿਸਤਕਿਲਿਖਿਆਧਰਿਪਾਇ। ਗਰਿਹਗਜਨਪੈਨਾਈਅਨਿਨਿਤਗਰਿਹਸਿਅਭਾਇ। ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਨਏਨਿਨ
 ਰਿਸੁਦਿਆਮਨਕਾਇ॥੧੫:੪॥ ਗਰਿਹਗਿਨਾਮੁਨਿਪੁਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ। ਜਨਿਪੁਰਿਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆ
 ਅਗਈ। ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਉਤੇਇਆਸਾਤਿਵਸੀਮਨਿਆਈ। ਨਾਨਕਗਰਿਹਰਿਉਦਿਆਸਰਦਾਦੁਦੁਖੁਲਾਜਿਯਾਈ॥ ੨੦॥ ਪਉੜੀ॥
 ਹਉਵਾਰਿਆਤਿਨਕਉਸਰਾਸਰਾਨਿਨਸਤਿਗੁਰ ਮੋਖਪਿਅਭਾਦੇਖਿਆ। ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੀਨਕਉਪੁਰਿਸਤ
 ਕੁਲੋਖਿਆ। ਗਰਿਹਗਮੁਖਿਅਭਾਇਆਗੁਰਮਤੀਤਿਸੁਪੁਨੀਪੁਕਰੇਖਿਆ। ਗੁਰਬਚਨਪਿਆਇਆਨਿਨਾਅਗਮੁਹਰਿਤੇਠਾਕੁਰਸੇਵਕੁ
 ਗਲਿਏਕਿਆ। ਸਭਕਤੁਪੁਖਤਨਰਹਰੇਰਨਰਹਰੇ। ਹਰਿਲਾਡਭੰਗਤਿਵਸੋਖਿਆ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੪॥ ਗਰਮਨਾਮੁਰੁਮੁਦਹਰੇ ਨਕਰਹਰੇ
 ਰਮੁਰਮੇਰਾਮੁਰਮੀਤਾ। ਘਟਿਘਟਿਅਸਮਰਾਮਪ੍ਰਭਖੇਲੁਕੀਠਿਰੀਤਾ। ਗਰਿਨਿਕਟਵਸੈਜਗਜੀਵਨਾਪਰਗਾਮੁਕੀਠਿਗੁਰਮੀਤਾ।
 ਗਰਿਸੁਆਮੀਗਰਿਪੁਰਤਿਨਮਿਲੈਨਿਨਿਲਿਖਿਆਧਰਿਗਰਿਪ੍ਰੀਤਿ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਖਿਅਭਾਇਆਗੁਰਬਚਨਪਿਓਮਨਚੀਤਾ।
 ੧੫:੪॥ ਗਰਿਪੁਰਸਜਣੁਲੋਕਿਲਪੁਰਗਵਸੈਵਡਭੰਗ। ਗੁਰਪੁਰੈਦੇਖਾਇਆ ਨਾਨਕਗਰਿਉਦਲਾਗੇ॥ ੨੨॥ ਪਉੜੀ
 ਧਨਪਨੁਸੁਭਵੀਸਭਲੁਖਭੀਜਿਤੁਹਿਸੇਵਾਮਨਿਭਾਦੀ। ਗਰਿਕਥਾਸੁਦਾਵਤੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਤੁਮੇਰੇਗਰਿਪੁਰਅਕਥਕਾਦੀ॥
 ਕਿਉਪਾਈਐਕਿਉਦੇਖੀਐਮੇਰਾਗਰਿਪੁਰੁਪੁਕਰਜਾਦੀ। ਗਰਿਮੇਲਿਦਿਖਾਏਆਪਗਰਿਗੁਰਬਚਨੀਨਾਮੁਸਮਾਦੀ। ਤੁਨਾਵਿ
 ਟੁਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆਜੋਜਪਦੇਗਰਿਨਿਰਬਾਦੀ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੪॥ ਗਰਿਪੁਰਤੇਲੋਇਲਾਗਿਆਨਅੰਜਨਗੁਰਦੇਇਨਾਮੁਪਦ
 ਰਬੁਪਾਈਐਚਿਤਗਈ। ਬਿਭਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਨਾਮੁਉਪਜੈਵਿਸਨਾਕੁਖਸਕੁਜਾਈ। ਨਾਨਕਨਾਮੇਰਤਿਆਨਮੋਪਛੇਪਾ
 ਈ॥ ੨੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਤੁਧਆਪੇਵਸਿਗਤਿਕੀਤਾ। ਇਕਮਨਿਮੁਖਕਰਿਹਰਾਇਅਨੁਇਕਨਾਮੇਲਿਗੁਰੁ
 ਤਿਨਾਜੀਤਾ। ਗਰਿਉਤਮਗਰਿਪੁਰਿਨਪੁਰੈਗੁਰਬਚਨਸਭਗੋਲੀਤਾ। ਦੁਖਦਾਦੁਸਭੇਲਾਗਿਏਆਜਾਨਾਉਗੁਰੁਗਰਿਦੀਤਾ। ਸਭਸੇਵੁਮੇ
 ਰਨੇਮਨਮੇਰੇਜਗਮੇਰੇਨੇਨਿਨਗਤੁਉਪਾਇਸਭੇਵਸਿਕੀਤਾ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੪॥ ਮਨਅੰਤਰਿਉਮੈਰੋਗੁਤੈਕੁਮਕੁਲੇਮਨੁਖਦਰ
 ਜਨਾ। ਨਾਨਕਰੋਗੁਦੁਵਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰੁਸਾਪੁਸਜਨਾ॥ ੧੫:੪॥ ਮਨਿਤਨਿਭਾਸਗਾਰਵਾਜਾਦੇਖਾਹਿਨੈਲੇ। ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਕਮੈ
 ਲੈਉਨੀਵਾਸਦਸੁਲੇ॥ ੨੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਗਨਾਥਨਗਦੀਸਰਕਰਤੇਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖਅਤੇਲਾ। ਗਰਿਨਾਮੁਖਿਆਵਤੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖ
 ਤੁਹਰਿਉਤਮਗਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਾ। ਜਨਿਪਿਆਇਆਗਰਿਦੈਦਿਨੁਸੁਗਤਿਤੇਮਿਲੈਨੀਤਗਰਿਰੋਲਾ। ਵਡਭੰਗੀਸੰਗਤਮਿਏਗੁਰਸ
 ਤਿਗੁਰਪੁਰਾਬੋਲਾ। ਸਗੁਪਿਆਵਤੁਨਰਾਗਾਇਨਰਾਇਨੇਤੁਚਕਾਨਮ ਭਗਨੁਭੋਲਾ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੪॥ ਗਰਿਨਗਰਿਹਰਿ
 ਰਉਦਿਆਸਰੁਸੀਧਿਆਗਾਵਗਾਨਨਕੁਰੈਗਰਿਲਿਵਉਬਰੇਜੀਨਸੀਧਿਆਤਿਸਫਿਰਮਾਗ॥ ੧੫:੪॥ ਅਖੀਪ੍ਰਮੋਕਸਾਈਆ
 ਗਰਿਹਗਿਨਾਮੁਪੇਖੀਨੀ। ਜੇਕਰਿਨੁਨਾਦੇਖਦੇਨਾਨਕਕਾਢਿਦਿਲੀ॥ ੨੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਭਿਥਲਿਮਤੀਆਲਿਪੁਰਨੈਅਪਰੰਪਰੇ
 ਈ। ਜੀਅਨਤਪਤਪਾਲਦਾਨੋਕਰੇਸੁਤੇਈ। ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਕੁਤਮੀਤਤਿਸਾਬਿਨੁਤੀਕੋਈ। ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਗਵਿਹਰਿਆਜ
 ਪਿਆਹੁਨਨਕੋਈ। ਸਗਲਜਪਹੁਗੋਪਾਲਗੁਨਪਰਗਟੁਸਕੁਲੋਈ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਸਿਸਨਦਾਗਰਿਪੁਰ
 ਪਾਇਆਰੰਗਾ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਸਭਾਰਿਤੁਲੁਭਿਲੁਭਿਰਗਾਵਦੇ॥ ੧੫:੪॥ ਗਰਿਤੁਤੈਨਾਤਾਸਕੁਸਰਾਸਭਨੀਅਤੁਮੇਰਾਸ
 ਭਿਤੁਧੈਨੈਅਰਾਧਦੇਨਾਨਕੇਤਿਪਿਆਗੇ। ਗਰਿਤੈਨਾਤਾਰਾਥਿਕਾਢਿਆਮੀਤੁਭਾਸੈਸਾਗੇ। ਅਨੁਨੀਮਿਆਖੇਤੀਭਾਉਕਰਿਗਰਿਨਾਮਸ
 ਮਾਗੇ॥

੨੨
 ਨਕਰਹਰੇ
 ਮੈਪੁਰਸਜਣੁਪਾਇਆ
 ਜਨਨਾਨਕਸਹਿਜਮਿਲੇ
 ੧੦੫:੪॥ ਗੁਰਮੁਖਅੰਤਰੇ
 ਸਾਤੀਮਨਿਤਨਿਨਾਮਸ
 ਮਾਈ। ਨਾਮੁਰਿਤੈਨਾ
 ਮੈਪੁਰਸਮੁਰੀਲਿਵੈ
 ਲਾਇ॥

੫੩

ਜਨਨਾਨਕਮੰਗੋਦਨੁੰਗਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਛਮਨਕੀਪੂਰੀਐਜਪੀਐਸੁਖਸਾਗਰ॥ ਤਰਿਕੇਰਨਾਮਗਾਈਆਹਿਗੁਰਸਬਦਰਤਾਗ
 ਗੁਆਮਿਲਿਸਥੁਸੰਗਉਧਰੋਇਛਟੇਜਮਕਾਗੁਜਨਮਪਦਾਰਥੁਨੀ॥ ਤੈਮੰਨਪੁਰਿਬੈਗਗੁਸਰਪਦੁਸਰਨਿਸਾਤੀਗੁਰੁਕੀਬਿਨਸੈਤੁਖ
 ਗਰ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮ॥ ੧॥ ਉਚੁਛੇਰੀਸਜਲਾਸਕਲਮੈਛੈਨਾਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਅਲਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੋਇ॥ ਦਿਖਾਇ॥ ੧॥ ਮ॥ ੧॥
 ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਤਿਨਸਚੈਤਿਸੁਬਿਨੁਗੁਣਜਾਈ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਪੁਰਾਪਾਈਐਤਰਿਸੁਰਸੰਰਸਾਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
 ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਦੈਕੋਉਰਹਸੁਦਾਵੈ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲਉਤਰੈਮਨਤਿਦਿਆਪਾਵੈ॥ ਆਵਟਨਾਟਮੇਟੀਐਤਰਿਕੇਗੁਣਾਵੈ॥ ਆਪਤਰੈ
 ਸੰਗਿਤਰਾਹਿਸਭਕੁਟਬੁਤਰਾਵੈ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਿਸੁਬਾਈਰਾਵੈਜੋਮੇਰਹਿਪਰਭਾਵੈ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਦਾਰਨਾਲ॥ ੨॥
 ਕਾਨਕੇਕਾਨੁਮਲਾਚਉਪਦੇ॥ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੬॥ ਛੰਤੁ॥ ੧॥ ਦੁਹ॥ ੧॥ ਰੁਮਲਾ॥ ੭॥

ਰਾਗੁਕਾਨਕਾਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥

੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ॥

ਐਸੋਰਾਮਗਾਇਅੰਤਰਿਨਾਮੀ॥ ਜੈਸੇਰਪਨਮਾਹਿਬਰਨਪਰਵਤੀ॥ ੧॥ ਰਾਉ॥ ਘਸੈਘਟਾਘਟਲੀਪਨਛੀਪੈ॥ ਥੰਧਨਮੁਕਤਾਤ
 ਛੀਥੈ॥ ੧॥ ਪਾਨੀਮਾਹਿਦੇਖੋਖੁਜੈਸਾਨਾਮੇਕੋਸੁਆਮੀਬੀਠਲੁਮੈਸਾ॥

੧ ਚਿਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਨੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ॥

ਰਾਗੁਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪॥ ਰਾਮਾਰਮਸੈਅੰਤੁਪਾਇਆ॥ ਤਮਬਾਰਕਪਾਤਿਪਾਰੇਤੁਮਰੇਤੁਖਰਪੁਰਖੁਪਿਤਾਮੇਰਾਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਾਉ॥
 ਤਰਿਕੇਨਾਮਅਸੀਖਅਗਮਹਿਅਗਮਅਗਮਹਰਿਗਾਇਆ॥ ਗੁਣੀਗੀਅਨੀਬੁਤੁਕੀਨੀ॥ ਇਕਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦ
 ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਸਰਗਾਵਤੁਗੁਣਗੋਬਿੰਦੁਅੰਤੁਪਾਇਆ॥ ਤੁਮਸਿਤਅਤੋਲੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਬੁਜਪੀਐਬੁਤੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਉ
 ਸਤਤਿਕਰਹਿਤੁਮਰੀਜਨਮਐਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਗਾਇਆ॥ ਤੁਮਜਲਾਨਿਧਮਮੀਨੇਤੁਮਰੇਤੇਰਾਅੰਤੁਕਤਤੁਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪ
 ਕਰਤੁਮਧਸੁਦਨੁਹਰਿਦੇਵਤੁਮੁਜਪਾਇਆ॥ ਮੈਮੁਖਅੰਧਲੇਨਾਮੁਟੇਕੈਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪॥
 ਤਰਿਜਨਗੁਨਗਾਵਤੁਸਿਆ॥ ਤਰਿਹਰਿਗਾਤਿਬੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਪੁਰਮਸਤਕਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆ॥ ੧॥ ਰਾਉ॥ ਗੁਰਕੇਪਗਸਿਮਰਉਦਿ
 ਰਾਤੀਮਨਹਰਿਹਰਿਬਸਿਆ॥ ਤਰਿਹਰਿਗੀਗਤਿਜਗਸਾਹੀ॥ ਘਸਰੰਨੁਜਸੁਪਾਸਿਆ॥ ੧॥ ਤਰਿਜਨਗੁਰਿਹਰਿਗੀਦਲਾਈ
 ਸਭਿਸਾਕਤਖੋਜਪਾਇਆ॥ ਜਿਉਬਿਰਤਸੰਜੋਗਚਲਿਓਨਗਨਿਰਕੁਪਗਨਗਨਛੁਤਿਜਲਿਆ॥ ੨॥ ਜਨਕੇਤੁਮਤਰਿਗਾਥੇਸੁਆਮੀ
 ਤੁਮਚੁਗਿਚੁਗਿਜਨਗਥਿਆ॥ ਕਾਭਾਇਆਦੈਤਕਰੀਬਖੀਲੀਸਭਕਰਿਕਰਿਣਹਿਪਾਰਿਆ॥ ੩॥ ਜੇਤੇਨੀਅਜੰਤਪ੍ਰਕਾਏਸਭਕਾ
 ਲੈਮੁਖਗਸਿਆ॥ ਤਰਿਜਨਗੁਰਿਪ੍ਰਭਾਥੇਜਨਨਾਨਕਸਰਨਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੨॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪॥ ਮੇਰੇਮਨਾਜਪਿਨਧਿ
 ਜਗੀਨਾਥੋ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਓਸਭਾਕਿਲਾਵਿਖਦੁਖਲਾਥੋ॥ ੧॥ ਰਾਉ॥ ਰਸਨਾਏਕਜਸੁਗਾਇਨਸਕੈਬਹੁਕੀਜੈ
 ਬਹੁਰਸਨਾਥੋ॥ ਬਾਰਬਾਰਖੋਨੁਪਲਸਕਗਾਵਹਿਗੁਨਕਹਿਨਸਕਹਿਪ੍ਰਭਤੁਮਨਥੋ॥ ੧॥ ਰਾਉ॥ ਬੁਝੀਤਲਗੀਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਤਮਓਦੁ

ਹਰਿਹਰਿ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਥੋ। ਤੁਮਦਰੁਤੋਨੀਅਜੀਅਨਕੇਤੁਮਜਾਨਤੁਮਾਥਿਰਥੋ। ੨॥ ਕੋਈਮਾਗੁਪ੍ਰਬਤਾਵੈਪ੍ਰਕਾਕਤੁਤਿਨਕਉਕਿਆਇਨ
 ਥੋ। ਸਰੁਤੁਨੁਅਰਪਉਅਰਪਅਰਪਉਕੋਈਮੇਠੈ। ਪ੍ਰਕਮਿਲਥੋ। ੩॥ ਹਰਿਕੇਗੁਨਬਹੁਤਬਹੁਤਬਹੁਤਸੇਰਾਮਤੁਛਕਰਿਕਰ
 ਬਰਨਥੋ। ਤਮਰੀਮਾਤਿਵਸਗਤਿਪ੍ਰਕਤੁਮੈਰੇਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਕਸਮਰਥੋ। ੪॥ ੩॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਓ
 ਗੁਨਅਕਬਸੁਨਥਈ। ਪਰਮਅਰਥਸਰੁਕਾਮੇਖੁਏਜਨਪੀਛੈਲਗਿਠਿਰਥਈ। ੧॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸੋਹਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈਹਰਿ
 ਜੁਨਿਸੁਬਭਭਾਗਮਥਈ। ਜਹਰਗਪ੍ਰਭਭਖਾਮੈਤਤੁਛਟੈਨਾਮੁਪਿਆਇਥਈ। ੧॥ ਹਮਰੇਦੇਖਬਹੁਤਨਮਨਮਕੇਦੁਖ
 ਤਉਮੈਲਲਗਥਈ। ਗੁਰਪਾਰਕਿਰਪਾਰਿਜਲੁਨਾਵੈਸਰੁਕਿਲਾਇਖਪਾਪਗਥਈ। ੨॥ ਜਨਕੈਰਿਦਮੰਤਰਿਪ੍ਰਕੁਸੁਆਮੀ
 ਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਜਥਈ। ਜਹਮੰਤੀਅਉਸਰਆਇਬਨਤੁਏਤਹਾਥੈਨਾਮੁਸਥਈ। ੩॥ ਜਨਤੋਰਾਨਸੁਗਾਵਹਿਗੰਧ੍ਰ
 ਜਪਿਓਜਗੰਨਥਈ। ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਕਾਥੇਸੁਆਮੀਤਮਪਾਥਰਥਪ੍ਰਭਥਈ। ੪॥ ੪॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪
 ਤਮਰੀਮਾਤਿਤਵਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭਜਨੈ। ਅਉਰਕੋਈਨਿਕਰੇਹਰਿਜਨਕੀਪ੍ਰਕਤਾਕਾਕਤਿਅਏਕੁਤਿਲੁਨੀਮਾਨੈ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਅਉ
 ਰਸਭਤਿਆਗਥੇਵਕਰਿਅਤੁਜੈਸਭਤੇਉਰਠਕੁਰਭਗਵਨੈ। ਹਰਿਸੇਵਤੇਕਾਲੁਜੇਤਿਨਸਾਕੈਰਹੀਆਇਪਵੈਹਰਿਜਨੈ।
 ੧॥ ਜਾਕਉਰਾਖਲਾਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਾਕਉਸੁਮਤਿਦੇਇਪੈਕਾਨੈ। ਤਾਕਉਕੋਈਅਪਰਨਸਾਕੈਨਾਕੀਰਗਤਿਮੇਰਾਪ੍ਰਮਾਨੈ।
 ੨॥ ਹਰਿਕੋਚੋਨਾਵਿਭਾਨਦੇਖੁਜਨਕੋਥੋਰਾਖਰਾਇਕਨਿਮਖਪਛਨੈ। ਤਾਤੇਜਨਕਉਅਨਦੁਕਾਇਅਏਹਿਰਸੁਪਮਿਥੇਥੇਪ
 ਛੁਤਾਨੈ। ੩॥ ਤੁਮਹਰਿਤੋਸਮਰਥਸੁਆਮੀਇਕਮਾਗਉਤੁਪਾਸਹੁਹਿਰਾਨੈ। ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਸਦਬਸਿ
 ਧਿਰੈਪੈਰਿਹਰਿਰਾਨੈ। ੪॥ ੫॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪॥ ਪ੍ਰਕਾਕੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਹਮਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿਗੋ। ਤਉਤਮਰੀ
 ਕਉਉਲਿਭਾਸਪ੍ਰਭਮੇਰਿਕਬਗਲਾਵਹਿਗੋ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਤਮਬਾਰਿਕਮੁਗਧਅਜਾਨਪਿਤਾਸਮਝਾਵਹਿਗੋ। ਸੁਤਖਿਨਖਿ
 ਨਾਕੁਉਥਿਗਾਰਨਗਤਪਿਤਭਾਵਹਿਗੋ। ੧॥ ਜੋਹਰਿਸੁਆਮੀਤੁਮਦੇਸੇਈਤਮਪਾਵਹਿਗੋ। ਮੇਰਿਦੁਨੀਨਾਹੀਠਉਰਜਿਸੁਪਹਿ
 ਤਮਕਾਵਹਿਗੋ। ੨॥ ਜੋਹਰਿਭਾਵਹਿਗਤਿਤਿਨਾਹਰਿਕਾਵਹਿਗੋ। ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਜੋਤਿਗਲਿਜਾਵਹਿਗੋ। ਜਨਨਾਨਕ
 ਸੁਗਤਿਦੁਆਰਹਿਲਾਜਰਖਾਵਹਿਗੋ। ੪॥ ੬॥ ਕਾਲਿਆਨਭੋਪਾਲੀਮਹਲਾ ੪॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸੁਆਮੀਦੁਖ
 ਨਿਵਾਰਣਨਾਗਾਇਣ। ਮਗਲਭਗਤਨਾਚਹਿਸੁਖਸਾਗਰਕੁਦਨਿਪਤਹਰਿਚਿੰਤਮਣੀ। ਤੀਨਦਾਇਆਲਜਗਰੀਸਰਮੇਰ
 ਹਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀਗੋਬਿਦੋ। ਤੇਨਿਰਭਉਜਿਨਸੀਰਾਮਪਿਆਇਆਗੁਰਮਾਤਿਮੁਰਾਰਹਿਮੁਕੰਦੋ। ਜਗਰੀਸਰਚਰਨਸਰਜੇਆਏ
 ਤੇਜਨਤਉਨਿਧਿਪਾਰਪਗੋ। ਭਗਤਜਨਕੀਪੈਜਹਰਿਗਥੈਜਨਨਾਨਕਆਪਹਰਿਹਿਪਾਕਗੋ। ੪॥

ਹਰਿ
ਹਰਿ

ਹਰਿਆਪੋਹੋਇਕਪਾਲਾ
ਪਾਲਿਦਲਾਵਹਿਗੋ)

੬

੨॥ ੧॥ ੭॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਤਮਰੇਇਹਕਿਰਪਾਕੀਜੈ। ਅਲਮਕਰੰਤਰਗਨਕਮਲਸਿਉਮਨਠੇਰਠੇਰਗੀਏ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਅਨਜਲਾਸਿਉਕਾਜਨਕਛੁਮੈ
 ਹਰਿਬੁੰਦਰਾਕਕਉਦੀਜੈ। ਬਿਨੁਮਿਲਥੇਨਾਹੀਸੰਤੋਖਾਪੇਖੁਦਰਸਨੁਨਾਨਕੁਜੀਜੈ। ੨॥ ੧॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥
 ਜਾਚਕੁਨਾਮੁਜਾਚੈਜਾਚੈ। ਸਰਬਧਾਰਸਰਬਕੇਨਾਇਕਸੁਖਸਮੁਯਕੇਦਤੇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਕੇਤੀਕੇਤੀਮਾਂਗੀਮਗੈਭਾਵਨੀਅਸੇਪਾ
 ਈਐ। ਸਭਭਸਭਭਸਭਭਰਸੁਰੇਪਸਿਪਸਿਗੁਨਗਾਈਐ। ਨਾਨਕਤਤੁਤਤਸਿਉਮਿਲੈਮੈਹਰਿਹਰਿਬਿਧਾਈਐ। ੩॥ ੨॥

ਕਲਿਆਨਮਾਲਾ ੫॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ਸੇਭਾ। ਸਦਨ ਵਤਨ ਮਨ ਰੰਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧੁਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਬੁਧਾ ਤਿਨੁ ਜੁ ਮੰਗੀ॥ ੧॥ ਜੇਗ
 ਰੀਆਨ ਪਿਆਨ ਸੇਖ ਨਾਹੈ ਸਗਲ ਨ ਪਹਿਤ ਰੰਗੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਨ ਬਾਇਯੈ ਨੇਪਰ ਕੇਸਰ ਸੰਗੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੧ ਓਸ ਤਿਹੁ ਰਪੁ ਸਾਦਿ
 ਕਲਿਆਨਮਾਲਾ ੫੫੭੨॥ ਤੇਰੇ ਮਾਨਗਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨ॥ ਨੈਨ ਬੈਨ ਸੁਖ ਸੁਨੀਐ ਅੰਗ ਅੰਗੇ ਸੁਖ ਪਾਨ॥ ੧॥ ਇੰ ਤਉ ਤਹਿ ਦਿਸਿ ਗਵਿਆ ਮੇਰ ਤਿਨਿ ਸਮਾ
 ਨ॥ ੧॥ ਸਤ ਕਰਤ ਤਤੁ ਪੇਖੀਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰਪਾਨ॥ ਸਧ ਸੰਗ ਕ੍ਰਮ ਬੈਸਿਟੇ ਕੇ ਬੇਨਾਨ ਕਬੂ ਮਾਗਿਆਨ॥ ੨॥ ੧॥ ੪॥ ਕਲਿਆਨਮਾਲਾ ੫੫੭੩
 ਗੁਨ ਨਾਦੁ ਨ ਅਨੰਦ ਬੇਨਾ॥ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨ ਜਨਾ॥ ਮਿਲ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਮਾਨ ਰਾਮ ਨਰ ਸਕਰ ਸੁਖਾ ਮੁਖ ਪਤਤਿ
 ਪਾਖੰਡ ਲੀ॥ ੧॥ ਜੇਗ ਨੁਗਾ ਤਿਹਿ ਆਨ ਭੁਗਤਿ ਸੁਗਤਿ ਸਬਰ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪੁਤ ਪੁਅਖੰਡ ਲੀ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰ ਦੁਖੁ ਨ
 ਡਲੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੫॥ ਕਲਿਆਨਮਾਲਾ ੫॥ ਕਉਗ ਬਿਪਤ ਕੀ ਕਤਾ ਕਉ॥ ਧਰਤ ਪਿਆਨ ਗਿਆਨ ਸਾਸਤ੍ਰੀਆ ਮਨਰ ਪਰ ਕੈਸੇ ਰਹਿ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਕੈ ਦਰਿ ਸਰਨ ਪਰਉ॥ ੧॥ ਕਾਤੁ ਪਹਿਰਾ ਜੁ ਕਾਤੁ ਪਹਿਰਿ ਸੁਗਾ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਤਉ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
 ਕ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਸਾਧੁ ਰਨ ਗਤਉ॥ ੨॥ ੩॥ ਕਲਿਆਨਮਾਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਦਇਆ ਲੁਖੁ ਪੁਰਖੁ ਸਕੋ॥ ਗਰਭੁ ਜੋ ਨਿਕਲ ਕਾਛਾ
 ਲੁਟੁ ਬਿਨਾਸ ਨ ਰਿਹੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮ ਪਾਹੀ ਸਰਨ ਤੇਰੀ॥ ਪ੍ਰਚਰਾਇਆ ਭਟੇ ਕੇ ਮੇਰੀ॥ ੧॥ ਅਨਾ ਬਦੀ ਨਾਮਾ ਸਵੰਤਾ॥ ਨਾਮ ਸੁਆਮੀ ਮਨ
 ਹਿ ਮੰਤਾ॥ ੨॥ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੁ ਨ ਜਾਨੁ॥ ਸਰਬ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਮ॥ ਪਛਾਨੁ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਮਨ ਬਸੈ ਨਿਸਬਾ ਸੇਹਾ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਆਸੇਹਾ॥ ੪॥ ੫॥
 ੧ ਕਲਿਆਨਮਾਲਾ ੫॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪੀਐ ਭਗਵਾਨੁ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਕਲਿਆਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿ
 ਧਰਏ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਮਿਲ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਪ੍ਰਭੂ ਸਿਰੇ ਨਾਤਿ ਆਤੁ ਪਕਾਲਾ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਿਆ॥ ਕਰਉ ਦਿਨ ਰੈਨ ਸੇਵਾ॥ ਨ
 ਨਕਰਾਸ ਸਰਦਾਰ ਤੀਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਦੇਵਾ॥ ੨॥ ੫॥ ਕਲਿਆਨਮਾਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀਜਾਨੁ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਨ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਨਿਰਲੁਸ ਦੁਸਬਦੁ ਗੀਸਾਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਨੁ॥ ਸਰਬ ਘਟ ਕੇਰੇ ਤੁਸੁ ਆਮੀ ਦੇ
 ਤਿਸੁ ਪਹਿਰਾਖਾਨੁ॥ ਸੁਗਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਸੋਰਾਹੁ ਪਰੰਗੁ ਪਨੁ ਮਾਨੁ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਨ ਕਨਾ ਪਿਰਾ ਮਨਾ ਮਕਲਿਆਨੁ॥ ੨॥ ੬॥ ੮॥
 ਕਲਿਆਨਮਾਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਕਲਿਆਨ ਕਰਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਜਾਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਕਾਲੁ
 ਤਿਸੁ ਨ ਘਾਵਨੇ॥ ੧॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਅਨਿਕ ਸੁਖ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਨੇ॥ ਪ੍ਰਚਰ ਸਲੁਭ ਪਦਾਸਨ ਨ ਕਬਹੂ ਤਿਨੇ ਨਿਨ ਘਾਵਨੇ॥ ੨॥
 ੧॥ ੧॥ ਰਹਿ ਪਾਇਆ ਕਾਨੁ ਮਲਾ ਮੰਡਲੀ॥ ਮੰਡਲੀ॥ ੧॥ ੧॥ ਸੁਮਲਾ ੧॥

ਕਲਿਆਨਮਾਲਾ ੪॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧ ਓਸ ਤਿਹੁ ਰਪੁ ਸਾਦਿ॥

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮੇ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ॥ ਤਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਚਾਇ॥ ਗੁਰਮ ਤਿਸੁ ਤੇਜੇ ਪੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਸਟਮ ਹਿਨਿ ਉਏ ਬੈਸੰਤਰੁ ਮਾਥਿ ਸੰਤ
 ਮਕਛ ਕਦੀਜੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੇਜੇ ਤਿਸ ਬਾਈ ਤਤੁ ਗੁਰਮ ਤਿਕਾਨੁ ਲਈਜੈ॥ ੧॥ ਨ ਉਦਰ ਵਜਨ ਦੇਵ ਭੀ ਕੇਰ ਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਵੇਰੁਈਜੈ॥ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਹਿ ਪਾਹਿ ਪਾਕ ਰਿਪ ਆਰੇ ਗੁਰ ਸਬਰੀ ਹਰਿ ਸੁਪੀਜੈ॥ ੨॥ ਕਾਈ ਆਨਗੁਰੁ ਗੁਰੇ ਤੀਕੋ ਦਿਤ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਸੁਕੀਜੈ॥ ਰਤਨੁ ਲਾਲਾ ਅਮਲ
 ਮੋਲ ਕੁਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾਈਜੈ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਗੁ ਮਗੁ ਮੁਠੇ ਠਕੁਰੁ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਹਿ ਪਾਕ ਰਿਦੀ ਨਤ ਮਸਾਹਿ ਗਿਏਕ
 ਬੁੰਦ ਨਾਮੁ ਖਰੀਜੈ॥ ੪॥ ਲਾਲ ਨ ਲਾਲ ਲਾਲ ਲਾਲੇ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਨ ਰੰਗ ਨ ਕਉ ਗੁਰੀਜੈ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗ ਤੇਰ ਸਰਸ ਕਗਦ ਕਨਿਤ ਪੀਜੈ॥ ੫॥
 ਬਸੁ ਪਾਸ ਪਤ ਦੀਪੈ ਆਗਰ ਕਰ ਕਰਨ ਕਾਛ ਪਹੀਜੈ॥ ਮੇਰੇ ਰਕੁਰ ਕੇ ਸਨ ਇਨਿ ਨ ਬਾਛੁ ਤਿਹਿ ਸਿਰਾ ਹਰਿ ਰਸਦੀਜੈ॥ ੬॥ ਸਤ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਰੂਪੇ

ਨਿਤੁਕੁਖਰੁਖਰੀਯਾਦਤਪਾਇਯਾਦਿਪ੍ਰੀਤਮਾਇਆਲਖਕੇਸਨਕਉਬਿਬਦੀਜੈ॥ ੭ ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਉਤਮਕਿਆਉਪਮਾਤਨਦੀਜੈ॥ ੪੦ ॥ ੫
 ਰਾਮਨਾਮੁਤੁਲਾਮਵਰੁਉਪਮਾਨਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ ੮॥ ੧॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ॥ ਰਾਮਗੁਰਪਾਰਸੁਪਰਸਕਰੀਜੈ॥ ੧੨
 ਨਿਰਗੁਣੀਮਨੁਰਾਮਤਿਭੀਕੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਸੁਕੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਗਮੁਕਤਿਬੈਠੈਸਰਬਾਛਹਿਨਿਤਮਾਸਾਮਾਸਕਰੀਜੈ॥ ੧੦
 ਰਿਦਰਸਨਕੇਜਨਮੁਕਤਿਨਸੰਗਹਿਮਿਲਿਦਰਸਨਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨੁਪੀਜੈ॥ ੧॥ ਮਾਇਆਮੇਤੁਸਬਲੁਏਕੁਰੀਮੇਤੁਕਾਲਖਦਗਲਗੀਜੈ॥
 ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਅਭਿਪਾਤਿਏਮੁਕਤੇਜੀਉਮੁਗਗਾਈਪਖਨਗੀਜੈ॥ ੨॥ ਚੰਦਨਵਾਸਕੁਅੰਗਮਦੇਵੀਕਿਵਮਿਲੀਐਚੰਦਨੁਲੀਜੈ॥ ਕਾਰ
 ਖੜਗੁਗੁਗਿਅਨੁਕਰਗਾਬਿਖੁਛੇਰਛੇਰਸੁਪੀਜੈ॥ ੩॥ ਅਨਅਨਿਜਸਪਾਬੁਕੀਨੀਪਲੁਬੈਸੰਤਰੁਸਮਕਰੀਜੈ॥ ਮਤਉਗਪਾਪ
 ਸਾਕਤਰਕੀਨੇਮਿਲਿਸਾਧੁਲੁਕੀਦੀਜੈ॥ ੪॥ ਸਾਧੁਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਜਿਨਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪਰੀਜੈ॥ ਪਰਸਨਪਰਸੁਭਏਸਾਧੁਜਨਨਪਰਿਗਵਾਨੁ
 ਦਿਖੀਜੈ॥ ੫॥ ਸਾਕਤਸੁਤੁਬੁਗੁਰੁਗੁਰਿਅਕਿਉਕਰਿਤਨੁਤੀਜੈ॥ ਤੰਤਸੁਤਕਿਛੁਨਿਕਸੈਨਾਤੀਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੈ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾ
 ਪਸੰਗਤਿਏਨੀਕੀਮਿਲਸੰਗਤਿਰਾਮਰਵੀਜੈ॥ ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਦੇਹਰਾਣਕਗੁਰਕਿਰਪਾਭੇਲੀਜੈ॥ ੭॥ ਮੇਰਾਠਾਕੁਰਵਡਾਵਡਾਏਸੁਆਮੀ
 ਤਮਕਿਉਕਰੀਮਿਲਹਿਮਿਲੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗੁਰਪੁਰਾਨਨਕਉਪੁਰਨਦੀਜੈ॥ ੮॥ ੨॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ॥
 ਰਾਮਾਰਮਾਰਾਮਰਵੀਜੈ॥ ਸਾਧੁਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਮਿਲਿਸਾਧੁਹਰਿਗੁਰੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅਨੰਤਸਕੁਜਗੁਏ
 ਤਾਮਨਹੋਲਤੋਲਕਰੀਜੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਸਾਧਮਿਲਾਵਤੁਜਗਬੀਮਨਕਉਬੀਮੁਦੀਜੈ॥ ੧॥ ਬਸੁਪਾਤਲੈਤਲੈਸਰਉਪਰਿਸਿਲ
 ਸਾਧੁਚਰਨਹੁਲੀਜੈ॥ ਅਤਿਉਤਮਅਤਿਉਤਮਏਵਤੁਸਕੁਸਿਸਟਿਰਰਤਲਦੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਜੈ॥ ਤਿਲੀਸਿਵਨੀਕੀਅਨਪਾਸੀ
 ਸਕਤਿਕਰੀਜੈ॥ ਮੈਨਦੰਤਨਿਕਸੇਹਰਬਚਨੀਸਾਰਥਾਬਿਥਾਬਿਥਰਿਸੁਪੀਜੈ॥ ੩॥ ਰਾਮਨਾਮੁਅਨੁਗੁਬੁਕੀਆਗੁਰਸਾਧੁਪੁਰਖੀਮ
 ਲੀਜੈ॥ ਗੁਰਮਾਮਾਬਿਸਬੀਰਨਕੀਏਹਿਸਗਲਭਵਨਜਮੁਦੀਜੈ॥ ੪॥ ਜਾਪੁਸਾਧਸਾਧਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮਾਬਿਨੁਦੇਖੇਹਿਨਸਕੀਜੈ॥
 ਨਿਉਜਲਮੀਨਜਲੰਜਲਪ੍ਰੀਤਏਬਿਨਲਾਬਿਨਭੁਟਮਰੀਜੈ॥ ਮਹਾਅਭਾਗੁਗੁਰਾਏਨਿਕੇਤਿਨਸਾਧੁਪੁਰਨਪੀਜੈ॥ ਬਿਸਨਾਜਲਤਨ
 ਲਤਨਤੀਬੁਝਏਭੰਗੁਪਰਮਰਾਇਕਾਦੀਜੈ॥ ੬॥ ਸਭਤੀਰਬਬਰਤਜਗਪ੍ਰੀਤੀਏਏਗਲਗਲਿਤਨੁਛੀਜੈ॥ ਅਤੁਲਾਤੋਲਰਾਮਨਾਮੁਏ
 ਗੁਰਮਤਿਕੋਪੁਜੈਨਤੋਲਤੁਲੀਜੈ॥ ੭॥ ਵ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਤੁਨਾਨਿਜਨਨਾਨਕਸਰਨਪਰੀਜੈ॥ ਤੁਲਨਿਪਮੀਨਤਮਤੋਰਕਿਕਿਰਪਾਸੰਗਰ
 ਪੀਜੈ॥ ੮॥ ੩॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ॥ ਰਾਮਾਰਮਾਰਪੁਜਕਰੀਜੈ॥ ਮਨੁਤੁਅਰਪਿਧਰਉਸਭਅਗੈਰਸੁਗੁਰਮਾਤਿਰਿਅਨੁ
 ਦਿਵੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਗਮਨਗੁਣਸਾਖਤਰੇਵਹੁਨਿਤੁਨਿਤੁਨਿਪੁਨਕਰੀਜੈ॥ ਆਤਮਦੇਉਦੇਉਏਅਤਮੁਰਸਲਾਗੈਪੁਜਕਰੀਜੈ
 ੧॥ ਬਬੇਕਿਬੁਧਿਸਕੁਜਗਮਹਿਨਿਰਮਲਾਬਿਰਗਬਿਰਗਸੁਪੀਜੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਦਾਰਥਪਾਇਆਸਾਤਿਗੁਰਕਉਇਤੁਮਦੀਜੈ॥ ੨॥
 ੨॥ ਨਿਰਮੇਲਕੁਅਤਿਹੀਰੋਨੀਕੇਹੀਰੋਹਿਧੀਜੈ॥ ਮਨਮੇਤੀਸਾਲਏਗੁਰਸਬਦੀਨਿਤੁਪੁਰਖਲਈਜੈ॥ ੩॥ ਸੰਗਤਸੰਤਸੰਗਲਗਿਉ
 ਚੇਨਿਉਪਾਪਪਲਾਸਖਾਇਲੀਜੈ॥ ਸਕਨਗੇਪਾਨੀਉਤਮਏਵੈਰਾਮਨਾਮੈਬਾਸਬਸੀਜੈ॥ ੪॥ ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਕਰਮਬੁਕੀਨੇਨਿਤ
 ਸਾਖਾਰੀਜੀਜੀਜੈ॥ ਪਰਮੁਭੁਲਭਲੁਗੁਰਗਿਆਨਦਿਨਾਇਆਬਤਕਾਰਬਾਸੁਜਗਦੀਜੈ॥ ੫॥ ਏਕਨੋਤਿਏਕੇਮਾਨਵਸਿਆਸਭਬੁਤ
 ਮਦਿਸਟਿਏਕਕੀਜੈ॥ ਅਤਮਰਾਮਸਭਏਕੈਏਪਸਰੇਸਭਚਰਨਤਲੇਸਿਰਦੀਜੈ॥ ੬॥ ਨਾਮੁਬਿਨਾਨਕਦੇਨਰਦੇਖਤੁਤਿਨਪਸਿਧਸਿ
 ਨਕਦਛੀਜੈ॥ ਸਾਕਤਨਰਅੰਕਾਰੀਕੀਅਹਿਬਿਨੁਵੈਧਿਗੁਜੀਵੀਜੈ॥ ੭॥ ਨਬਲਗਸਾਸੁਸਾਸਿਨਅੰਤਰਿਤਬੇਗਲਸਗਪਰੀਜੈ॥

ਜਨ

ਤਿਨ

੫੩

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁਸੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਕਲਿਆਨ ਮਾਤਲਾ ॥ ਰਾਮਾ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪੁਵੀਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਮੰਗਤ ਨਨੀ ਨਖੇਰ ਰਠਾਢੇ ਅਤਿ ਤਰਸਨ ਕਉ ਦੁਖੀਜੈ ॥ ਭਾਇਸਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭਾਇ ਮੇ
 ਕਉ ਗੁਰਮਾਤਿ ਨ ਮੁਦਿਤੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਕਰੋ ਪੁਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬ ਲਾਨਿ ਤਉ ਠਿਠਿ ਠਿਨੁ ਝਰੀਜੈ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਕਲੇਵਰੁ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਕਾ ਚਕਰ
 ਜੈ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨ ਸਬ ਲਾਨਿ ਤਉ ਠਿਠਿ ਠਿਨੁ ਝਰੀਜੈ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸਾਤਿ ਹੋਇ ਅਪਕਾਈ ਰਿਗ ਕਾਟੈ ਸੁਖ ਸਵੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ਸੀਉ ਸੁ
 ਰਜ ਕਿਰਨ ਰਵਿ ਮਾਸਰ ਬਲਾਈ ਸਰੁ ਪਾਇ ਪਾਇ ਮਰ ਵੀਜੈ ॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧੂ ਮੈ ਲੈ ਰਜੁ ਪਾਵੈ ਤਨਿ ਪਰਿ ਬੈਠਿ ਅਪੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤ ਲੋ
 ਗੀ ਗੁਰ ਮੇਤੀ ਸੀਉ ਚਕ ਵੀਰੇਖ ਸੁਗੀਜੈ ॥ ਨਿਰਖ ਤਨਿ ਰਖ ਤਰੈ ਸਰਨਿ ਰਖੀ ਮੁਖ ਕਾ ਢੇਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ਸਬ ਤਸੁ ਆਨਕ ਹੀ ਅਹਿ ਬਹੁ ਲੋਭੀ ਬਹੁ
 ਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ ਅਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰਤਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਤਿਨ ਕਾ ਵਿਸਾ ਤੁਕਿ ਅਕੀਜੈ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧੂ ਸਰਨ ਮਿਲ ਸੰਗਤਿ ਜੀਤੁ ਭਰਿ
 ਸਕਾ ਚਕਰੀਜੈ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਬੋਲਾਤਿ ਬਹੁ ਗੁਣੀ ਆਮੁਖ ਬੈਠਿ ਗਤ ਪਰੀਜੈ ॥ ੬ ॥ ਤੁਅਗਮ ਚਾਇ ਆਲਚਾਇ ਆਪਤਿ ਚਾਤੁ
 ਸਰੁ ਚਾਇ ਆਧਾਰ ਗਥੀਜੈ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਨ ਭਜੀ ਵਨ ਟੋਕੈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਕਰੀਜੈ ॥ ੭ ॥ ੫ ॥ ਕਲਿਆਨ
 ਮਾਤਲਾ ॥ ਰਾਮਾ ਮਰਾਸਨ ਰਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਬ ਲੀਜਾ ਸੁਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧੂ ਪੁਰੀ ਵੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸਕਿਰਨ ਰਸੇਖ ਨਗਮੁ
 ਨਿਪੁਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀਲੇ ਦੀਜੈ ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਾਵਿਤ੍ਰੇ ਤਿਸੁ ਭਜਨ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਰੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਤਨਿ ਲਾਜ ਅੰਕਾਰੁ ਸਭ ਤਨੀ ਐ ਮਿਲਾਸਾ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਰੀਜੈ ॥ ਧਰਮ ਗਾਇਕੀ ਕਾਨ ਚੁਕਾਵੈ ਬਿਖਰੁ ਚਕਰ ਚਕਰੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕੈ ਬਹੁ ਉਰੁ ਸੁਕ ਕਰੀ ਅਹਿ ਮਿਲਾਸਾ ਪ੍ਰਸੰ
 ਗਿ ਰੀਜੈ ॥ ਭਭੇ ਬਿਲਾਪੁ ਲੁਕੈ ਲਾਨ ਕੀਜੈ ॥ ਇਸਾਧੂ ਚਰਨ ਲਗੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਨਮਕੀਰਤ ਨਰਤਨ ਦੁਬੁਰਿ ਸਾਧੂ ਪਾਸ
 ਪੀਜੈ ॥ ਬਿਚਨ ਗੁਰੁ ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਮਨੈ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਕਾਢ ਪਰੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ਸੰਤ ਤੁਸੁਨ ਤੁਸੁਨ ਤੁਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਚੀ
 ਬਾਤ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜੇ ਆਤਮ ਕਉ ਸੁਖ ਸੁਖਾਨਿ ਤਲੇਵਾ ਤੁਜੈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਵੀਜੈ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਵਰ ਭਗੋ ਹੋਇ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਤੁਜੈ
 ਰਮਤਿ ਨ ਮੁਦਿਤੀ ॥ ਸਰੁ ਮਾਇਆ ਮੇਤੁ ਬਿਖ ਮੁਨ ਗਤੀ ਐਸੁ ਜੇ ਹਰਿ ਸੁਪੀਜੈ ॥ ੬ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੇ ਅਧਿਕਾਈ ਵਿਚ
 ਮਾਇਆ ਪਰੇ ਪਰੀਜੈ ॥ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਮਤ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅੰਕਾਰੁ ਕਰ ਲਵੀਜੈ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਮਰਮੁਰ ਮੰਤਰ ਗਤਿ
 ਕੀਜੈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮੈਲੋ ਤਨ ਮੁਦਿਤਾ ਏਰਾ ਮਰ ਮੈਲੋ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਚਕਾ ॥

ਸੰਤ
 ਜੀ
 ਨੀ
 ਹਮ

ਕਲਿਆਨ ਕਾਨੁ ਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੧੭ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਅ ੬ ॥

ਰੁਮਲਾ ੩

੧ ਓਸਤਿਨਾ ਮੁਕਤ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ੫੨ ॥ ਨਾਇਤੋ ਰੇਤਰਾਨਾ ਏਪਤਿ ਪੁਜਾ ॥ ਨਾਇਤੋ ਰਾਗੁ ਰਾਮਤਮ ਕਸੂਦੁ ॥ ਨਾਇਤੋ ਰੇਤਾਉ ਮੀਸੇ ਸੁਕੁ
 ਏ ॥ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਅਵਗਧਿ ਅਦਪਸ ਗਲੀ ਪਾਜਾ ॥ ਜੈ ਬਖਸੈ ਤੈ ਪੁਰਾ ਕਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਨਾਇਤੋ ਰੇਤਰਾਨਾ ਏਪਤਿ ਪੁਜਾ
 ॥ ਨਾਇਤੋ ਰਾਗੁ ਰਾਮਤਮ ਕਸੂਦੁ ॥ ਨਾਇਤੋ ਰੇਤਾਉ ਮੀਸੇ ਸੁਕੁ ॥ ਤੇਰੀ ਨਰੀ ਕਰਮ ਪਵੈ ਨੀਸਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਇਤੋ ਰੇਤਰਾਨਾ ਏਪਤਿ ਪੁਜਾ
 ਸਾਕਾ ॥ ਨਾਇਤੋ ਰਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਓਠਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਇਤੋ ਰੇਤਰਾਨਾ ਏਪਤਿ ਪੁਜਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਨਮ ਪੁਰਜਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਇਤੋ ਰੇਤਰਾਨਾ ਏਪਤਿ ਪੁਜਾ

ਗੀਘਰੁਦਰੇਸੁ ॥ ਮਨਕੀਆਖੁਸੀਆਕੀਰਹਿਵੇਸੁ ॥ ਜਾਸਦੇਤਾਢੇਲੁਨਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਕੁਨਕੁਨੇਹੋਜਾਇ ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਯਲਾ ੧
 ਤੇਰਾਮੁਰਤਨੁਕਰਮੁਚਨਦੁਸੁਗਤਿਤਿਥੈਲੋਇ ॥ ਅਪੇਰਅਪੀਵਪਰੈਸਗਲਭੀਜਹਿਖੋਇ ॥ ੧॥ ਇਹਸੰਸਾਰਸਗਲਬਿਕਰੁ
 ਨਾਮੁਦਰੁਮਦਰੁਨਾਸਤਕਰਦਰੁਅਪਾਗੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆਏਕਰਾਰੋਵਹਿਲਾਖਕਰੋਫੀ ॥ ਤੇਰੇਲਾਲਕੀਮਤਿਤਾਪਵੈ
 ਨਾਂਸਿਰੈਹੋਵਹਿਹੋਰੀ ॥ ੨॥ ਦੁਖਾਤੇਸੁਖਉਪਜਹਿਸੁਖੀਹੋਵਹਿਦੁਖਾਜਿਤੁਖਤੁਸਾਢਾਭੀਅਹਿਤਿਤੁਖੀਕੈਸੀਕੂਖਾ ॥ ੩॥ ਸਾਨਕਮੁ
 ਰਖਏਕਤੁਅਵਰੁਭਲਾਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਉਪਜੈਸੇਤਨਿਹੋਰਿਖੁਆਗੁ ॥ ੪॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਯਲਾ ੧॥ ਜੈਕਾਰੋਦਿਬੇਦ
 ਧੂਮੈਉਰੋਸੰਕਰਛੋਰੀਮਾਏਅਗਾਜੈਕਾਰੀਸਿਧਭਏਉਰਾਸੀਰੇਵੀਮਰਮੁਨਪਾਇਆ ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਮਨਸਾਰਾਮੁਖਸਾਰਾਕੀਐ
 ਤਰੀਐਸਾਰਾਏਈ ॥ ਦੁਸਮਨਦੁਖਨਾਏਨੇਰੈਹਰਿਮਤਿਪਾਵੈਕੋਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨੀਬਿਬਪਵੈਕੀਬਾਣੀਤੀਨਾਮਕੇਦਸਾ ॥
 ਤੇਤਸਕਰਿਨੇਨਾਮੁਨਲੇਵਹਿਵਾਸਹਿਕੋਇਪੰਜਾਸਾ ॥ ੨॥ ਜੈਕੋਏਕਰੋਰੀਗੀਆਈਮਨਿਚਿਤਿਬਹੁਤਬਠਵੈ ॥ ਏਤੇਗੁਣਏਤੀਆ
 ਰੀਗੀਆਈਆਏਇਨਪਛੋਤਾਵੈ ॥ ੩॥ ਤੁਧੁਸਾਢਾਤੀਤਿਨਪੁਨੁਪਲੈਨਾਨਕਕਾਧਨੁਸੇਈ ॥ ਜੈਕੋਨੀਉਕੈਉਕੈਕੇਜਮਕੀਤ
 ਲਬਨਹੋਈ ॥ ੪॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਯਲਾ ੧॥ ਨਾਕੈਰੁਪਾਹੀਜਾਤਨਾਹੀਨਾਹੀਮੁਖਮਾਸਾ ॥ ਸਾਤੀਗੁਰਸਿਧਾਨੀਰੰਨਪਾਇਆ
 ਤੇਰਨਾਮੈਹੋਨਿਵਾਸਾ ॥ ੧॥ ਅਉਪੁਸਾਜੇਤਤੁਬੀਰਾਗਿ ॥ ਜਥੇਛਿਰਿਨਾਵਹੁਸੰਸਾਰੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਕੈਕਰਮੁਨਾਹੀਧਰਮੁਨਾ
 ਹੀਨਾਹੀਸੁਰਮਾਢਾ ॥ ਸਿਦ੍ਧਜੇਤਿਕੰਨਤੁਬੁਧਪਾਈਸਤੀਗੁਰੁਖਵਾਢਾ ॥ ੨॥ ਨਾਕੈਬਰਤਨਾਹੀਨੇਮਨਾਹੀਨਾਹੀਬਕਬਾਈ ॥
 ਗਤਿਅਵਗਤਿਕੀਰਿਤਨਾਹੀਸਤੀਗੁਰੁਭਰਮਾਈ ॥ ੩॥ ਨਾਕੈਆਸਨਾਹੀਨੀਰਾਸਨਾਹੀਚਿਤਸੁਰਤਸਮਝਾਈ ॥ ਤਤਕਉ
 ਪਰਮਤੰਤੁਮਿਲਿਅਨਾਨਕਾਬੁਧਿਪਾਈ ॥ ੪॥ ੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਯਲਾ ੧॥ ਤਕਾਰਹਿਆਰਹਿਪਰਵਾਣੁ ॥ ਬਿਖਮੀਸ਼ਿਤੁ
 ਇਸਮਕਰਿਨਾਣੁ ॥ ੧॥ ਕੀਆਕੀਐਸਰਬੋਰਿਆਸਮਾਈ ॥ ਜੋਕਿਉਦਰਤੈਸਭਤੇਰੀਰਜਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀਜੇਤਿ
 ਰੁਕਾਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਤੀਗੁਰਦੀਆਖੀਸ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ॥ ੨॥ ਕਲਮਹਿਅਗਈਆਸੇਜਨੁਨਾਣੁ ॥ ਸਾਰੀਦਰਗਤਪਾਵੈਮਾਣੁ ॥ ੩॥ ਕਰਦਾ
 ਸੁਨਣਅਕਥਘਰਿਨਾਈ ॥ ਕਥਨੀਬਰਨੀਨਾਨਕਜਾਇਨਾਈ ॥ ੪॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਯਲਾ ੧॥ ਅਸ੍ਰਿਤਨੀਗੁਰਿਆਨੁਮਾ
 ਮਨਨੁਅਠਸਠਿਤੀਰਬਸੰਗਹੈ ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਨਵਾਰਮਾਢਕਸੇਵੇਸਿਖਸੇਖੋਨਲੈ ॥ ੧॥ ਗੁਰਸਮਾਨਤੀਰਬ
 ਨਹੀਕੋਈ ॥ ਸਰਸੰਤੋਖਤਾਸੁਗੁਰੋਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਗੀਆਏਸਦਾਜਲਾਨਿਰਮਲਾ ॥ ਮਿਲਿਆਦੁਰਮਾਤਿਮੈ
 ਭਤਰੈ ॥ ਸਤੀਗੁਰਪਾਈਐਪੁਰਾਨਵੰਦੁਪਸੁਪਰੇਤੁਰੇਵਕਰੈ ॥ ੨॥ ਰਤਸਥਿਨਾਮੁਤਲੀਅਲਸੇਗੁਰਪਰਮਭੁਕੀਐ ॥ ਜਾਕੀ
 ਵਾਸਬਨਸਪਤਿਸਉਰੈਤਸਰਨਾਇਵਹੀਐ ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖੀਜੀਅਪਾਨਉਪਜਹਿਗੁਰਮੁਖਸਿਵਪਰਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਈਐਗੁਰਮੁਖਾਨਿਜਪਦੁਪਾਈਐ ॥ ੪॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਯਲਾ ੧॥ ਗੁਰਪਰਸਾਰੀਵਿਰਿ
 ਆਵਿਰਾਹੈਪਾਇਪਾਇਪਾਵੈਮਾਨੁ ॥ ਆਪਾਮਧੋਆਪੁਪਰਗਸਿਆਪਾਈਆਖੀਸ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ॥ ੧॥ ਕਰਤਾਤੁਮੇਰਜਾਨਾ
 ਨਾ ॥ ਏਕਦਖਣਾਉਤੇਪਰਿਆਗਉਦੇਅਪਣਾਨਾਮੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਤਸਕਰਿਪਾਵਤਰਾਖੇਰੁਕਾਮਨਿਆਭਿਮਨੁ
 ॥ ਹਿਸਟੀਬਿਕਾਰੀਦੁਰਮਤਿਗੁਰੀਐਸਾਬੁਧਮਹਿਆਨੁ ॥ ੨॥ ਜਤਸਤਰਾਵਲਦਇਆਕਨਕਕਰਿਪਾਪਤਿਪਾਤੀ
 ਪਾਨਾ ॥ ਦੁਪੁਰਮਸੰਤੋਖਪੀਉਕਰਿਐਸਾਮਾਗਉਦਨਾ ॥ ੩॥ ਧੀਮਾਧੀਰਨਕਰਿਗਉਲਵੇਰੀਸਤਜੇਬਛਰਾਖੀ

੪੦੬

ਤੇਰ

ਮੇ

ਹੁਪੀਐ। ਸਿਛਤ ਸਰਮਕਾਕ ਪੜਾ ਮਾਗਉ ਤਰਿਗੁਣਨ ਕਰਵਤੁਰੇ॥੪॥ ੭॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨਗ ਖਿਆਜਾ ਵ
 ਤੁਕਿਉਗਾ ਖਿਆਜਾਈ॥ ਨਿਸਤੇਹੋ ਆਸੋਈ ਪਰੁਨਾਏ ਨਾਉ ਸਹੀ ਮਾਹਿਸਮਾਈ॥੧॥ ਤੁਹੈਵੈ ਰੁਤੇਹੀਰਜਾਈ ਜੋਕਿ ਛਕਰ ਸਿਓਈ ਪ
 ਰਹੋਇ ਬਾਅਦੁ ਨ ਕਰਣਾਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇ ਹਰਤ ਕੀ ਮਾਲਾ ਟਿੰਡ ਲਗਤੁ ਤੇ ਇਕ ਸਖਨੀ ਹੋਰ ਠੇਕਰੀ ਅਤੁਰੇ॥ ਤੁਹੈਵੈ
 ਖੇਲੁਖ ਸਮਕਾਨੀ ਓਹਿ ਸਕੀਵਾਰੀ ਆਈ॥੩॥ ਸੁਰਤੀ ਕੇ ਮਾਰਗ ਚਲ ਕੇਉ ਲਟੀ ਨਟਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ ਮਨ ਬੀਚਰੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਆਨੀ ਕਉ
 ਨ ਗਿਰੀ ਕਉ ਨ ਉਦਾਸੀ॥੩॥ ਨਿਸਕੀ ਅਸਾਤਿ ਸਹੀ ਕਉ ਸਉ ਪਕੈ ਏਹੁ ਹਤਿਆਨੀ ਰਬਾਣਾ॥ ਨਿਸਤੇਹੋ ਆਸੋਈ ਕਰਿ ਮਾਹਿਸਮਾਜ
 ਕ ਗਿਰੀ ਉਦਾਸੀ ਸੇ ਪਰਵਾਣਾ॥੪॥੮॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਬਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨ ਬਾਧੈ ਉਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿਜਾਈ॥ ਪਾਪ
 ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰਨਾ ਏਥੁ ਲਾਭਿਐ ਅਜਾਈ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਸਦੁ ਨ ਮੁਕਤਗਾ ਛੁਨਿ ਬਹੁਤੀ ਆਵਦਵਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਚਤੇ ਛੁਨੀ ਰਿ
 ਕਰਤੁ ਤੇ ਨੀਰ ਕਰੈ ਸੁਲਤਾਨਾ॥ ਨੀਨੀ ਨਾਟੁ ਸੁਨਾਇ ਅਜਗਤੇ ਪੁਰੇ ਪਰਵਾਣਾ॥੨॥ ਤਕਉ ਸਮਝਵਨਾਈ ਐਨੇ ਕੋਰੂ ਲੋਹੇਈ॥
 ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੈ ਸਰਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥੩॥ ਨਾਉ ਪ੍ਰਕਾਤੇ ਸਬਦੁ ਪਿਆਈ ਐਛੈ ਰੁਤੁ ਨੀ ਆਪਰੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਵਾਣਿ ਨਾਨਕ
 ਸਾਨਿਦਸਾ ਜਗਦਾਰਿ ਆਤਿ ਨੀਤਾ॥੪॥੮॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਪਾਇਆ ਮਨ ਪੀਆ ਮਕਾਸੀ॥ ਸੁਸਕਰੁ ਸਬਦੁ
 ਨਿਦਾਰਿ ਆਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਸਾਬਸੀ॥ ਨਾਤੁ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖ ਲੈ ਸਿਸਾ ਬਤੋਹੈ ਵੈਰਾਸੀ॥੧॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਖਿਐਰੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਰਿ
 ਲਾਗਉ ਪਗਤੇਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨ ਜੇਗੀ ਮਨੁ ਭੋਗੀ ਆਮਨੁ ਰਖਕਵਾਰਾ ਮਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨੁ ਮੰਗਤਾ ਮਨ ਸਿਰਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਪੰਚ
 ਮਾਰ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰਾ॥੨॥ ਪਾਇਆ ਏਕ ਵਖਾਣੀ ਐਕ ਉਕਦੇ ਖਿਆਜਾਈ॥ ਖੋਟੇ ਪੁਰੋਹਣੀ
 ਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿਜਾਈ॥ ਨਾਤੁ ਮੇਲਹਿ ਤਾਮਿਲ ਰਾਜਾ ਤੇਰੀ ਹੋਇ ਰਜਾਈ॥੩॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮ ਨੂੰ ਪੁਛੀ ਐਸਰੁ ਪਰਲੇ ਪੁਬਰਾਈ
 ॥ ਸਾਜਾਤਿ ਸਾਧਾਤਿ ਪੈਜੇ ਹੋਰ ਮਕਮਾ ਬਿਜਨ ਮਮਰਨ ਦੁਖ ਕਾਟੀ ਐ ਨਾਨਕ ਛੂਟ ਸਨਾਈ॥੪॥੧੦॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧

ਕ

ਜਾਗਤ ਬਿਗਸੈ ਮੁਠੇ ਅੰਧਾ ਗਲਠਾ ਭੀ ਸਿਰਗਾਰੇ ਧੰਧਾ ਆਸਾ ਆਵੈ ਮਨ ਸਾਜਾਈ॥ ਉਰਝੀਤਾ ਡੀਕਿ ਛੁਨ ਬਸਾਈ॥੧॥
 ਜਾਗਸਨੀ ਵਟਨਾ ਗਲ ਧਰਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਧਿਤ ਭੰਡਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਿ ਓਨ ਬੁਝੈ ਅੰਧਨ ਸੁਝੈ ਭੋਗੀ ਕਾਰਕ ਮਈ॥ ਅ
 ਪੇਖੀਤ ਪੇਮ ਪਰਮੇ ਸੁਰਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ॥੨॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਛੀਜੈ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਪਾਣੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੁਝੈ
 ਉਰਨ ਪਾਵੈ ਜਬਲ ਗੁਣੀਰਾਈ॥੩॥ ਅਹਿ ਨਿਸਨੀ ਆਦੇਖ ਸਮਾਏ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰਬ ਕਮਾਈ॥ ਕਰਮ ਹੀਨੁ ਸਚੁ ਭੀ ਖਿਆਮਾ
 ਗੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ॥੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮਸਟ ਕਰਉ ਮੁਖ ਜਗ ਕਰੀ ਅਗਾ ਅਪਿਕ ਬਕਉ ਤੇਰੀ ਓ
 ਵਰਤੀਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਹੈਵੈ ਰਹਾਈ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਅਚਾਰਾ॥੧॥ ਐਸੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸਿਰਗਾ ਨਿਕਰ ਨਿਕੈ ਮੁਝੈ ਖਿਆਰਾ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸੁ ਨਿਰਹਿ ਸੋਈ ਬਿਧ ਜਾਣੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਦਰਿ ਸਿਧੈ॥ ਕਾਰਣ ਨਾਮ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਜਾਣੈ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਰ ਕਰੇ
 ਸੋਈ॥ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ॥ ਮੇਲੈ ਉਲਾਸ ਜਾਣੈ॥ ਉਤਮ ਆਖੈ॥ ਨਉ ਰਹੋਈ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕੁਲ ਮਹਾ ਬਿਖੁਖਾਈ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਹੋਇ ਸੁਰਾਣੈ॥੩॥ ਅਪੋ ਬੋਲੈ ਮੁਖ ਧਰਾਰਾ॥ ਹਿੰਦੀ ਰੁਬੁ ਰੁਬੁ ਆਗਾਨੀ ਪਨਕਉ ਪਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ॥ ਏਧ
 ਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਹਿਖਿਆ ਛਾਰਾ॥ ਗਾਉ ਸਤਤ ਨਿਦਾਸ ਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਜੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਜੇਕਰਾ॥ ਤੁਬਖ ਸਹਿਜਾਤ ਪਤਿ ਹੋ
 ਇਸ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਹੈ ਜੋਈ॥੪॥੧੨॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਖਾਇਆ ਐਲੁ ਵਧਾਇਆ ਪੈਧੈ ਪਰਕੀਰਾਇ॥

ਬਕਬਕਵਾਰਲਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਬਿਖੁਜਾਇ॥੧॥ਬਾਬਾਐਸਾਬਿਖਮਜਾਉਮਨਦਸਿਆ॥ਬਿਖਲਾਭਾਗਿਸਤਿਪਰਗਾਸਿ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੁਖਾਣਾਬਿਖਬੋਲਣਾਬਿਖਕੀਕਾਰਕਮਾਈ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਛੂਟਸਿਸਾਚੈਨਾਈ॥੧॥ਜੀਵਮਾਇਆ
ਤਿਵਨਾਇਸੀਕੀਆਲਿਖਲੈਜਾਈਮਨਮੁਖਮੁਲਗਵਾਇਆਰਹਾਹਮਿਲੈਸਜਾਈ॥੩॥ਜਗੁਪੋਟੈਸਚੁਨਿਰਮਲੇਗੁਰਸਬਦੀ
ਵੀਚਾਰੀ॥ਤੇਨਗਵਿਰਲੇਜਾਈਅਹਿਨਿਨਾਤਿਰਿਗਿਅਨਮੁਰਗੀ॥ਅਜਰਜਰੈਜੀਵਰਭਰੈਅਮਰਅਨੰਦਸਰੁਪਾਨਾਨਕਜਲਕੇਮੀ
ਨੁਮੈਥੇਰਾਵੈਗਾਖਤੁਪੀਤ॥੫॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਾਯਲਾ॥ਗੀਤਨਦਰਖੁਚਤੁਰਾਈ॥ਰਹਸੁਰੰਗੁਗੁਰਮਾਇਸਕਾਈ॥ਪੈਨਣਖਾਣਾ
ਚੀਤਨਪਾਈ॥ਸਚੁਸੁਗੰਜਸੁਖਨਾਮਦਸਾਈ॥੧॥ਕਿਆਜਾਣਾਕਿਆਕਰੈਕਰਦੈ॥ਨਾਮਾਬਿਨਾਤਿਕਛੁਨਸੁਖਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉਜੋਗਬਿਨੋ
ਦਸੁਦਅਨੰਦਾਮਸਿਸਾਤਿਕਾਇਗੁਰਸਿਗੋਵਿਦਾ॥ਕੀਰਤਰਮਕਾਰਨਿਜਸੰਦਾਅੰਤਰਿਕੁੰਤੋਗਜਗਵਿਦਾ॥੩॥ਧ੍ਰਿਉਧ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿ
ਧ੍ਰਿਉਧ੍ਰਿਉਪਾਗੀ॥ਰੀਨਾਨਾਥਪੀਓਬਿਨਵਾਨੀਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਖੁਬੁਤਕਾਰੀ॥ਤ੍ਰਿਪਤਤਰੰਗਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥੩॥ਅਕੋਕਬਓ
ਕਿਆਮੈਨੋਗਾ॥ਗਗਤਿਕਰੀਕਰਾਇਯੋਗਾਅੰਤਰਿਵਸੈਦੁਕੈਮੈਮੋਗਾਕਿਸੁਸੇਵੀਦੁਨਾਨਤੀਤੋਗਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਾਰਸੁਮੀਠਾਐ
ਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅੰਤਰਿਛੀਠਾ॥ਜੀਨਾਥਾਥਿਆਪੁਰਖਦੁਯੋਇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਸਿਓਤਨਸੁਖਹੋਈ॥੫॥੧੪ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਾਯਲਾ॥੧॥
ਅੰਤਰਿਵੇਖਿਸਬਦੁਮਨੁਮਾਨਿਆਅਵਗੁਨਰੰਗਨਤਰਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨੀਆਦੇਖਿਸਮਾਲੈਤਿਸਤੀਕੀਸਿਰਕਥਾ॥੧॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭਰੰਗ
ਪਦੇਅਤਰੁੰਦੈ॥ਦੀਨਦਾਇਆਲਪੀਤਮਮਨੇਹਨੁਮਤਿਰਸਲਾਸੁਗੁੰਦੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਪਰਕੁਪਗਗਨਪਤਿਹਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਵਣਹਾਰਾ॥ਜਿਸਕੀਰਚਨਾਸੋਬਿਧਜਾਵੈਗੁਰਮੁਖੀਭੀਅਨੁਬੀਚਾਰਾ॥੨॥ਪਸਰੀਕਿਰਨੁਮਲਾਬਿਗਾਸੇਸਸਪਰਸੁਰਸਮਾਇ
ਆ॥ਕਾਲੁਬਿਧੀਸਮਨਸਾਮਨਮਾਰੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੨॥ਅਤਿਰਸਰੰਗਚਲੁਲੈਰਾਤੀਦੁਜਾਰੰਗੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਰਸਨ
ਰਸਾਏਰਾਤੇਗਵਿਰਹਿਆਭਸੇਈ॥੪॥੧੫ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਾਯਲਾ॥੧॥ਬਾਰਹਿਮਹਿਰਾਵਲਖਾਪੰਜਾਵਹਿਚਤੁਛਿਆਮਹਿਸਿਨੀਆਸੀ॥
ਜੋਗੀਕਪੜੀਅਸਿਰਖੁਭੋਬੀਨੁਸਬਦੈਗਲਣਸੀ॥੧॥ਸਬਰਭਭੇਪੁਰੇਬੈਰਗੀ॥ਅਉਠਹਸਤਮਹਿਰੀਖਿਆਜਾਣੀਏਕਰਾ
ਇਛਿਵਲਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਦਵਾਰਪੜਹਿਕਿਰਿਕਿਰਿਆਕਰਨੀਕਕੁੰਕਰਾਏ॥ਬੀਨੁਬੁਣੈਕਿਛੁਸੁਣੈਨਾਮਨਮੁਖਵਿਛੁ
ਕਤੁਖਪਾਏ॥੨॥ਸਬਰਾਮਿਲੇਸੁਰਚਾਰੀਸਾਚੀਦਰਗਹਮਨੇ॥ਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਖੁਲਿਵਲਾਗੇਨੁਗਨੁਗਸਚਸਮਾਏ॥੩॥
ਸਗਲੇਕਰਮਪਰਮਸੁਚਰੰਜਮਜਪਤਪਤੀਰਬਸਬਦੁਦਸੇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਮਿਲਾਈਅਦੁਖਪਰਾਛਤਕਾਲਨਸੋ॥੪॥੧੬
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਾਯਲਾ॥੧॥ਸੰਤਾਕੀਰੇਸਾਧਨਨਸੰਗਤਿਹਰੀਕੀਰਤੁੰਤਰੀ॥ਕਰਕਰੈਬਪੁਰਾਨਮੁਰਪੈਗੁਰਮੁਖੀਰਿਦੈਮੁ
ਰਗੀ॥੧॥ਜਲਨਾਉਜੀਵਨੁਨਾਮੁਖਿਯਾਤਿਨਪੁਨਾਪੁਨਪਉਜਪਮਾਲੀਗੁਰਮੁਖਆਵੈਸਾਦੁਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸਚੁ
ਸੁਖਜਾਕਓਕਿਆਤਿਸੁਉਪਮਾਕੀਐ॥ਲਾਲਜਵਹਰਤਨਪਦਾਰਥੁਖੋਜਤਗੁਰਮੁਖਿਲਾਜੀਐ॥੨॥ਜੀਨੀਗਿਆਨਧਿਆਨੁਪਨੁਸ
ਰੈਏਕਸਬਦੁਲਿਵਲਾਵੈ॥ਨਿਗਲੀਬੁਨਿਰਾਹਗੀਕੇਵਲਾਨਿਰਭਉਤਾਭੀਲਾਵੈ॥੩॥ਸਾਇਰਸਪਤਕਰੇਨਲਾਨਿਮਲਉਲਟੀ
ਟੁਟਰਵੈ॥ਬਾਰਹਿਨਾਤੇਠਾਕੋਰਾਵੈਗੁਰਮੁਖਸਾਜੀਸਮਾਵੈ॥੪॥ਸੋਹੀਰਤੀਸੋਦਸਉਦਾਸੀਜੀਨਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਧਾਛਾਤਿਆ
ਨਾਨਕਕਰੈਅਵਗੁਨਹੀਦੁਜਾਮਾਨਸਬਦੁਮਨੁਮਾਸਿਆ॥੫॥੧੭॥

੨

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਾਯਲਾ੩॥ਚਉਪਦੇਪਰ॥੧
੧ ਬਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖੀਵਿਰਲੇਕੋਈਬੁਣੈਸਬਦੈਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਮਰਤੇਸਰਾਸਾਇਸਾਚਰੈਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਗਰਿਗਿਨਾਮੁਖੁਜਨਕਰਾਈ॥

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮਸਖਿ ਹੁੰਦੈ ਮਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਾਦਿ ਗੁਰਗਤਿ ਕਰੁ ਹੁਤਿ ਗੁਰਗਤਿ ਇਸੁ ਗੁਰਗਤਿ ਕਰੁ
ਈ ॥ ਸਦਾ ਜਗਤਿ ਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਤਿਨਾਮੁ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਸੀਗਾਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇ ਮਨਾਮੁ ਵਰੀਵਰੀਆਈ ॥ ਅਖੁਟ ਭੰਗੁ ਭਰੋ
ਦੇਤੋ ਟਿਕਾਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵੁ ਭਾਈ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰ ਰਾਜਿ ਜਨੇ ਦੇਵੀ ਤਿਸੁ ਦੇਸੈ ਮਨਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਆਇ
ਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਿਗੁਣਿ ਆਰੋਕੁ ਉਬਖਸ ਲੈਸੁ ਆਮੀ ਆਪੇ ਲੈ ਗੁਮਿਆਈ ॥ ਤੁਥੇ ਅੰਤ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਪਾਇ ਆਸੁ ਦੇਵੈ
ਬੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧ ਵਿਟੁ ਬਾਇਜਾਈ ॥ ਤੁਨੁ ਮਨੁ ਮਰ ਪੀਤੁ ਧੁਮਾਗੈ ਰਾਖ ਉਸਰਾ ਰਾਂ ਸਰਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪ ਦੇ ਕੁਝੋ ਵੀ
ਤਿਸਰਾ ਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਵੁ ਏਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ਦਾਜ ਪੈਸਾ ਨ ਦਿਨੁ ਸੁਹਾਨਿ ਸਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰੈ ਰਵੈ ਭਗਤਿ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਵੈ
ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਸਿਮਿਲਾਈ ॥ ਤੇਰੈ ਰਵੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਗੁਰੁ ਬੀਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜੇਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੁਹੋਵੈ ਕਰਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ
ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਧਾ ਤਿਆਜਿ ਨਾਤਿ ਨਿਸ
ਲਾਹਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਵੇਰੁ ਗੁਰ ਮੁਗਾਇ ਆਹੈ ਦੁਨਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਏਕੋ ਏਈ ॥ ਤੁਧ ਜਪੀ ਤੁਧੈ ਸਾਧਾ
ਗਾਇ ॥ ਤਿਤੁ ਤੇਰੇ ਏਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਾ ਜੀ ਸੇਸਾ ਦੁਪਾਈ ਨਿਮੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਗੁ ॥ ਸਦਾ ਮੀਠ ਕਰੇ ਨੀਕ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਜੇਨੀ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਆਸੇ ਏਈ ਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਵੇਟੁ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸਾਧੀ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਦਿਰੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ
੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਰਾਹੈ ਦਾਤਾ ਜੋ ਏਛੈ ਸੋਛ ਲੁਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲੈਵੈ ਭੀਆਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੇਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਤੂੰ ਰਾਖ ਦਿਜੋਗੁ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਰੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਣੈ ਨ ਕੋਹੋ ਆਨਹੋਗੁ ॥ ੧ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜੀਉ ਰਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਇਹੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਿਰੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਪਾਲਾ ॥ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਰਾਖੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪੈਸਿ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਚੀ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਨਾਓਤੁ ਪਦੈ ਜਾਈ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਛੋਡੈ ਨੈਨਾਗੈ ਓਹੁ ਜੀ ਮੈ ਤੈ ਮਰ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜੇਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨਾ ਤੁਖ ਬੁਖ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਾਧੀ ਸਦਾ ਤੂੰ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਵੁ ਜਨ ਬ
ਲਗਨੀ ਅਪਰਾਧੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇ ਆਹੁ ਕਾਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਲੁਨਾਨ ਮੁਤਿ ਸੁਪਾਨੀ ਕੇਰਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਨੁ
੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖੁ ਸੁਣੀ ਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੁਹਾਨੇ ਹਰਿ ਸੁਪੀ ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਢ ਪਛਾਣ ਨਿਤਿ ਨਿਰੁਪ
ਰਿਵਾਸਾ ਸੁਹਾਨੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੈ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਉਮੈ ਦੁਰਮਾਤਿ ਖੋਈ ॥ ਸਕਨਾ ਮਹਿ ਪ੍ਰੇਸੁ ਰਵਰ ਤੈ ਹਰਾ
ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇ ਆਮੀ ਦਿਤੁ ਤੁਧੁ ਦਖਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਵਾ ਸਿਆਵੈ ਚਮਨੁ ਜੀ ਮਨੁ ਮਨੈ ਸਦਾ
ਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਵੇਟੁ ਜਿਤੁ ਮਾਧੁ ਮਰਾਮ ਪਛਾਣੈ ॥ ੨ ॥ ਅਨਸ ਜਨਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਭਵਾਈ ਅਗਾਨ
ਰਿਕਰੈ ਤਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲੈ ਸਹਜੈ ਸਹਜੈ ਸਮਾਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲੈਵੈ ਭੀਆਈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਗਤਿ ਆਈਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਰਾਂਤ ਬੁਝਾਏ ਬਹੁਰੰਗੀ ਸੀਸਾਇ ਉਪਾਇ ਪੂਰੇ ਲੁਕੀਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਜੀਅ ਨੇਰਿ ਜਕੁ ਦੀਆ ॥
ਕਲੀਕਾਲਾ ਮਹਿ ਗਵਿਆਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਹਿ ਆਪੁ ਰੇ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਪਤ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ
ਚਿਕਲ ਜੁਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਰਪੂਰਿ ਹਰਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਤਿਨਾ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਜੇ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਏਦੀ ਪਚ ਪਚੇਵੈ
ਅਏ ਖਿਮਾ ਸੋ ਤਖਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸਿਧੁ ਪੁਪੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਵਡ ਪੂਰਾ ਜੇਭੈ ਬੈਰਾਗ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹਿ ਛੇ ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿ

ਆਰਿਤਿਯੋਗ ਕਰਿਅਚਾਰਬੁਧਸੰਪਤਿਸੰਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਨਕਰਿਪਯੋ॥੧੦॥ ਏਕੋਸਬਦਏਕੋਪੁਰਦਰਤੈਸਭਏਕਸਤੈਉਤਪਤਿਰਯੋ॥ਨਾਨ
 ਕਗੁਰਮੁਖਿਮੋਲਿਮਿਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗਿਨਾਇਰਯੋ॥੧੧॥ ੬੧॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀਮਹਲਾ੩॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮਪਦਾਸਾਲਾਗਿ॥ਪੂਰਾਗੁਰੋਵੈ
 ਮੁਖਿਮਸਤਕਿਸਦਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਗਿ॥੧੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਹਰਿਦੋਇ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਈਦਿਹਲਾਲੋਇ॥ਜੀਸੁਨੋਅਪਦੀਨ
 ਰਿਕਰੋਇ॥੧੩॥ ਗੁਰਕੇਰਨਮਨਮਾਰਿਦਸਾਇ॥ਦੁਖਅਨੋਰਾਜੁਰੁਜਾਇ॥ਆਪੇਸਚਲਏਸਿਧਾਇ॥੧੪॥ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਿਉਲਾ
 ਏਪਿਆਗੁ॥ਐਥੈਥੈਏਹੁਅਧਾਰੁ॥ਆਪਦੇਵੈਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੧੫॥ ਸਚਾਨਾਏਅਪਦਾਭਾਣਾ॥ਸੋਈਗੁਰਤੁਸੁਘਨਸੇਜਾਣਾ॥
 ਨਕਤਿਸਕੇਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੧੬॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀਬਿਰਸਮਹਲਾ੪ ॥੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰਸਾਕਿਰਸਾਕਿਗੁਨਗਾਵੁ॥ਗੁਰਮਾਤੀਓਵਉਨਮਨਨਾਮਸਭਾਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਆਗੁਰਸਬਦੀ॥ਤਮਨਾਮੁਵੈਟੁਕੁਰਬਾਣਾ॥੧॥
 ਯਮਰੇਜਗਨੀਵਨਹਰਿਪ੍ਰਾਨਾ॥ਹਉਤਮਾਰਿਦਅਤਰਿਭਾਇਓਗੁਰਮਤੀਓਹਰਿਕਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਵਹੁਸੰਤਸਿਧੁਮੇਏਕੁ
 ਈਸਿਲਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਖਾਨਾ॥ਕਿਤੁਬਿਧਾਕਿਉਪਾਈਐ॥ਪ੍ਰਭਅਪਨਾਮੋਕਉਕਰਹੁਉਪਦੇਸਹਰਿਦਾਨਾ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਦਿ
 ਸਿਆਸਿਓਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਨਜਾਨਾ॥ਦਭੈਭਗਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਰਸਭਗਦਾਨਾ॥੩॥ ਗੁਨਗਾਵੁਪ੍ਰਕਾਤਮਹਲਾ
 ਕੁਰਕੇਗੁਨਗਾਇਰੇਤੈਰਾਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਕਿਰਪਾਧਾਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਬਿਨਾਨਾ॥੧॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀਮਹਲਾ੪॥
 ਉਗਵੈਸੁਰਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲਹਿਸਭਰੈਨਸਮਾਲਾਹਿਹਰਿਗਾਨਾ॥ਤਮਰੈਪ੍ਰਭਹਮਲੋਚਲਗਾਈ॥ਤਮਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਭਾਣਾ॥੧॥ ਮੇਰਾਮ
 ਨੁਸਾਧੁਪੁਰਿਦਵਾਲਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਫਾਈਓਗੁਰਮੀਰਾ॥ਗੁਰਪਗਝਾਰਹਮਬਾਣਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਕਤਕਉਦਿਨਰੈਨਾਧਰ
 ਮੋਹਿਛਾਬੇਮਾਏਆਨਾਨਾ॥ਬਿਨਪਲੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਿਦੈਨਵਸਿਓਬਿਨਬਾਧੇਬਹੁਬਿਧਬਾਣਾ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮਤਿਬੁਧਪਾਈ॥ਉਦੁ
 ਟੇਮਮਤਾਨਾਲਾ॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਿਮੀਠਲਗਾਨਾ॥ਗੁਰਕੀਏਸਬਦਨਿਹਾਲਾ॥੩॥ ਤਮਥਾਰਕਭੁਰਅਗਮਗੁਸਾਈ॥ਗੁਰਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਣਾ॥ਬਿਖਰੁਉਜਲੁਰੁਬਦੇਕਾਚਲੇਪ੍ਰਭੁਗੁਰਨਾਨਕਬਾਲਗੁਪਾਣਾ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀਮਹਲਾ੪॥ ਇਕਬਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾ
 ਧਾਰਿਗੁਨਗਾਏਰਸਕਰਸੀਕਾ॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਦੋਉਭਏਨਿਨਾਗੁਰਮੁਖਾਬਿਨੁਹਰਿਪੀਕਾ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਰਾਮਰਾਮਰਸਟੀਕਾ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੀਤਲੁਜਲੁਪਾਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੀਆਰਸੁਝੀਕਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਨਹਰਿਪ੍ਰਿਦੈਪ੍ਰੀਤਲਗਾਨੀ॥ਤਿਨਾਮਸਤਕਉ
 ਜਲਟੀਕਾ॥ਹਰਿਜਨਸੋਭਾਸਭਜਗਉਪਰਿਜੀਓ॥ਦਿਰਉਡਵਾਸਸਿਕੀਕਾ॥੨॥ ਜੀਨਹਰਿਹਰਿਦੈਨਾਮੁਨਵਸਿਓਬਿਨਸਭਕਰਜਕੀ
 ਕਾ॥ਜੈਸੇਸੀਯਾਕਰੈਮਾਨੁਖਦੇਤਾਮਾ॥ਬਿਨਾਨਕਟੇਨਕਟੀਕਾ॥੩॥ ਪਾਟਿਪਾਟਿਰਮਈਅਰਮਤੁਗਾਏਸਭਦਰਤੈਸਭਮਹਿਦੀਕਾ॥ਜਾ
 ਨਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਗੁਰਬਰਨਾਪਿਆਈਓਪਰੀਮੀਕਾ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀਮਹਲਾ੪॥ ਅਗਮਦਾਇਆਲਕਿਰਪਾਪ੍ਰਤਧਾਰਿਮੁ
 ਖਿਹਰਿਨਾਮੁਹਮਕਰੋ॥ਪਾਤਿਤੁਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮੁਪੀਆਈਓਸਭਕਿਛਾਦਿਖਪਾਪਲੋ॥੧॥ ਜਾਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਗਵਿਹੋ॥ਦੀਨਦਾਇਆਲ
 ਦੁਖੁਭੰਜਨਗਾਈਓਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥਲੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਏਅਨਹਰਿਨਗਰੰਮਾਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਸੋ॥ਸਰੀਰਭਰੋਵਰ
 ਨਾਮੁਹਰਿਪ੍ਰਗਾਈਓਪਰਮੰਦਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲੋ॥ਜੋਨਗੁਰਮਭਰਮਉਦਿਅਤੇਤੈਸਾਕਤਮੁਨੁਮੁਹਾ॥ਜੀਓਸ੍ਰੀਗਨਾਭਬਸੇਬਾਸੁਬਸਾ
 ਕੁਸਕੁਮਿਓਝਰਗੋ॥੨॥ ਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗਾਧਧੋਪ੍ਰਭਮਾਤਿਦੇਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲੋ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਹਾਥਸਿਓਧਾਰਿਓ
 ਹਰਿਰਾਮਨਾਮਗਵਿਹੋ॥੧॥੪॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀਮਹਲਾ੪ ॥ ਮਨਛਗੀਪ੍ਰੀਤਰਾਮਨਾਮਹਰਿਨਾਮਿਓਹਰਿਦਰਭਾ॥ਸਤਿਗੁਰ

੪੦੨

੩੬

੩੭

ਪ੍ਰ

ਮਲਜਾਇ। ਤਿਸੁ ਗੁਰਕੀ ਹਮਰੀ ਪਾਇ। ੧॥ ਸੁਮਤਿ ਦੇਵੁ ਸਤਿ ਪਿਆਰੇ। ਸਿਮਰੈ ਨਾਮੁ ਪੈ ਨਿਸਤਾਰੇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਕੀਆਂ ਮਰਗ
 ਸੀ। ਸਗਲਾ ਤਿਆਗਨਾ ਮਹਿ ਭੀ ਪਾਇ। ਤਿਸੁ ਗੁਰਕੈ ਸਦਾ ਬਾਲਿ ਜਾਈਐ। ਤਹਿ ਸਿਮਰਨਿ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ। ੧॥ ਬੁਝਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜਿ
 ਸਿਗੁਰਤਿ ਰਾਇਆ। ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੈ ਨਹੀ ਮਾਇਆ। ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਰਿਆ। ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਉਪਰਸਦਾ ਉਦਰਿ
 ਆ। ੨॥ ਮਹਾਤਮਾ ਪਤਿ ਕੀ ਅਗਰੀਆਨੀ। ਗੁਰਪੁਰੇ ਕੀ ਅਕ ਬਕਤਾਨੀ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵਾ ਦੇ ਰੋਗ ਪਾਈਐ। ਹਰਿ ਸੇਵ
 ॥ ੧॥ ੨॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਸੁਖ ਵੀਏ। ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈਐ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ। ਸਿਵਾਲੇ ਸਗਲਾ ਦੁ
 ਗਤਿ ਮਿਟਾਈਐ। ੧॥ ਮਥਾ ਰਕਸਰਨ ਪੁਰਾਇਆ। ਅਦਰੁਨ ਕਾਟਕੀਏ ਪੁਰਾਪਨੇ ਰਾਖਈਏ। ਮੇਰੇ ਗੁਰਗੋਪਾਲ। ੧॥ ਰਹਾਉ।
 ਤਪਪਾਪਾ ਬਿਨਸੈ। ਪ੍ਰਿਥਿਤ ਰਿਭਏ। ਕਿਰਪਾ ਲਗੁ ਸਾਈ। ਸਾਸ ਸਾਸ ਪ੍ਰਾਬ੍ਰਹਮ ਅਰਾਧੀ। ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਾਲਿ ਜਾਈ। ਅਗ
 ਮ ਅਗੋਰ ਰੁਖੇ ਮੰਤ੍ਰਿਤੁ। ਅਮੀਤਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਪਾਈਐ। ਲਾਭਾ ਖਾਇਤੇ। ਐਸਾ ਵੰਤਾ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ। ੨॥ ਆਠ ਪਹਿਰਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਈ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਈਐ। ਕਰੁਨਾ ਨਕ ਮੇਰੇ ਪੁਰੇ ਮੇਰੇ ਰਾਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਪਾਈਐ। ੩॥
 ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਮੁ ਕਿਲਾਵਿਖ ਸਰਨਾਏ। ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਕੀ ਨਿਰਸਾਏ। ਪ੍ਰਕੀਰਗਾ ਸੇਭਾ ਵੰਤਾ। ਸੇਵਕ ਸੇਵਸ
 ਦਾ ਸੇਵਿਤਾ। ੧॥ ਹਰਿਗਿਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਮੇਰੇ ਰਾਈ। ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਦੇਖ ਸਗੁ ਬਿਨਸਾਇ। ਅਗੀਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਈ। ੧॥ ਰਹਾਉ।
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਗੁਰਗਾਥੇ ਮੀਤਾ। ਹਰਿਕੇਨਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤ। ਕਿੰਦਿ ਨਾਮ ਕੇ ਗਏ ਕਲੇਸ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਭ ਲੇਸੇ। ੧॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ
 ਕ ਉਪੈ ਸਰਬ ਲਜਾਈ। ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ। ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਡੁ ਰਾਗੀ। ਜਿਸੁ ਮਿਲਤੇ ਰਾਮਾ। ਲਿਵਲਾਗੀ।
 ੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ। ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਿ ਰਿਜਾਮੀ। ਆਠ ਪਹਿਰਾ ਅਪਨੀ ਲਿਵਲਾਈ। ਜਨਨਾਨਕ ਪੁਰਕੀ ਸਰ
 ਨਾਈ। ੩॥ ੫॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਪੁਰਕੀਏ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਜਪਨ ਕਉ ਦੀਏ। ਆਠ ਪਹਿਰਾ ਗੁਨ ਗਾਈ
 ਗੋਬਿੰਦਾ ਬੈਥਿ ਸੇਉ ਤਰੀ ਸਭਾਇ। ੧॥ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਰਹੀ ਲਾਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮੀਤਾ ਮਨ ਕੀ ਮਾਤਿ। ੧॥ ਰਹਾਉ।
 ਮਨਿ ਤਿਸਿ ਦਸਿਆ ਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੇਈ। ਕਲਕਲੇ ਸਾਕਿ ਭੁਖਿ ਪੁਨ੍ਹੇਈ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਪੁਰਨੀ ਅਕੈ ਸੰਗਾ। ਉਤਰੀ ਮੈਲੁ ਨਾਮ ਕੇ ਰੋਗਾ। ੨॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪਿਆਰਾ। ਬਿਨਸੈ ਕਾਮ ਰੂਪ ਅੰਕਗਾ। ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਲਨਕਾ ਮਾਰਗੁ ਜਾਨਾ। ਕੁਏ ਰੁਝਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ। ੩॥
 ॥ ਸੁਟ ਸਨਦ ਸੰਤ ਮੀਤ ਸੁਭੇਲੇ। ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਗਾ ਅੰਤੇਲੇ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਪੁਰਗੁਣ ਨਿਪਗਾਈਐ। ਕਰੁਨਾ ਨਕ ਵਡੁ ਰਾਗੀ ਪਾਈ
 ਐ। ੪॥ ੬॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੇਧਨ ਵੰਤੁ ਸੇਈ ਸਚੁ ਸਾਧਾ। ਹਰਿਕੀਰਗਾ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਤਾ। ੧॥ ਹਰਿਗਿਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮਨਿ
 ਤਾ। ਗੁਰਪੁਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡੁ ਰਾਗੀ। ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਨੀਤਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਪਾਇਆ ਲਭੁ ਦੁਨੀਵ ਪਾਈ। ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿਗੁਰਗਾ
 ਈ। ੨॥ ਸਭ ਲੁਨ ਮਨੀ ਵਰ ਪਰਦਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿਗੁਮਾਣੁ। ੩॥ ਬਿਨਸੈ ਕਾਮ ਰੂਪ ਅੰਕਗਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰੀ ਪਾ
 ॥ ੪॥ ੭॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਪੁਰਾ ਪੁਰੀਤਾ ਕੀ ਕਲਾ। ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਟਲਾ। ਗੁਰਕੀ ਬਾਣੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ। ਦੁ
 ਖਰਦੁ ਸੁਖੁ ਕਾਨਸੈ। ੧॥ ਹਰਿਗੋਰਾਤ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ। ਮੁਕਤੈ ਸਾਧੁ ਪੁਕੀਨ ਵੈ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਤਰੈ ਪਾਗੀ।
 ਰੁਝੈ ਰੁਝਾ ਬਿਨਸੈ ਬ੍ਰਿਕੀ। ੨॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਿ ਰਿਖੈ ਗੁਰਗਾਨਾ। ਨਿਰਭੈ ਸਾਧ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਾ। ੩॥ ਅਨਦ ਸਤਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਅਨੇ
 ॥ ਦਸ ਮਨ ਦੁਖ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ। ਗੁਰਪੁਰੇ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ। ਹਰਿਨਾਮੁ ਜਪਾਤਿ ਕਿਲਾਵਿਖ ਸਰਨਾਏ। ੩॥ ਸੰਤ ਸਨਨ ਸਿਖ ਕੇ ਸੁਭੇਲੇ।

ਕੁਮ

ਰਹਾਉ

ਅਪਿ

ਹੁਪੁਰੇਪੁਰਸਿਉਲੈਮੇਲੋਸਨਮਮਰਨਦੁਖਭਾਵਕਾਟਿਅਗਕੁਨਾਨਕਹੁਪੁਰਦਾਕਾਕਿਅਗ॥੪॥੨ ਪੁਰਤੀਮਹਲਾ੫॥

ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਨਾਤਰੀਆਮਨਦਮੰਗਲਕਾਲਿਅਣਸਰਸੁਖੁਕਾਰਨੁਸਗਲਾਰਸੁਖੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਹੁਕੇਮਨਦੁਖੋ

ਦੁਖਦੁਖਾਥਿਸੇ ਸੁਣੋ॥ਨਿਤਉਤਿਗਵਦੁਪੁਰਨੀਬਾਣੀ॥ਅਠਪਹਿਰਹਿਸਿਮਰਨੁਪਾਣੀ॥੧॥ਪਾਰਿਬਾਰਪੁਰਸਭਨੀਬਾਣੀ

॥ਸੰਗਸਭਾਈਜਹਾਉਜਾਈ॥੩॥ਦੁਇਕਰਿਜੋਤਕਰੀਅਰਾਸਿ॥ਸਰਜਪੇਨਾਨਕਹੁਣਗਿ॥੪॥੫॥ ਪੁਰਤੀਮਹਲਾ੫॥

ਪਾਰਬਰਮਪੁਰਸੁਘੜਸੁਜਾਣਾ॥ਹੁਪੁਰਾਪਾਈਐਵਡਰਾਗੀਰਸਨਕਉਜਾਈਐਕੁਰਬਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਲਾਬਿਖਮੇਟੇਸਬਦੁ

ਸੰਤੋਪੁਨਾਮੁਅਰਾਧਨੋਆਜੋਗੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤੋਆਪਰਗਾਸੁ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਮਾਹਿਨਿਦਾਸੁ॥੧॥ਨਿਨਕੀਆਤਿਨਲੀਆਰਾਖੀ

ਪੁਰਪੁਰਾਅਨਾਥਕਨਾਬੁ॥ਸੀਸਹਿਨਿਦਾਨੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਪੁਰਨਕਰਮਤਕੇਅਚਰਿ॥ਗੁਣਗਵੈਨਿਤਨਿਤਨਿਤਨਦੇ॥ਲਖਰਉਸੀਤੋ

ਨਿਨਕੁ॥੨॥ਈਹੰਉਂਚਰਨਪੁਜਾਗੇ॥ਸੁਖਉਜਲਸਾਰੇਰਬਾਗੇ॥੩॥ਸੀਸੁਮਸਤਕਿਹਰਾਧਰਿਆਤਬੁਕੋਟਿਮਧੋਕੋਵਿਰਲਾਰਾਸੁ॥

ਜਾਇਬਾਲਿਮਹੀਆਲਿਪੇਖੈਰੁਪੁਰਿ॥ਨਨਕਉਧਰਸਿਤਿਸੁਨਨ੍ਧਰਿ॥੪॥੧੦॥ਪੁਰਤੀਮਹਲਾ੫॥ ਕੁਰਬਾਣਜਾਈਹੁਪੁਰੇਅ

ਪਨੋ॥ਜੀਸਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਪੁਜਪਨੋ॥੧॥ਅੰਮੀਵੁਬਾਣੀਸੁਨਤਨਿਤਾਨਾ॥ਬੀਨਸਗਏਬੀਬੀਅਨੰਜਾਲਾ॥੧॥ਸਾਚਸਬਦੀਸਿਉ

ਲਾਗੀਪੀਤੀ॥ਹਰਿਪੁਰੁਮਪਨਾਅਏਅਸੀਤੀ॥੨॥ਨਾਮਨਪਤੰਤੋਆਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਸਬਦੇਕੀਨਾਰਿਦੈਨਿਦਾਸੁ॥੩॥ਗੁਰਸਮਰਥ ਸਹਾਇਆ

ਲਾ॥ਹਰਿਨਾਧਿਨਾਧਿਨਾਨਕਭਏਨਿਤਾਨਾ॥੪॥੧੧॥ਪੁਰਤੀਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਗੁਰਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਆ॥ਦੀਨਦਾਈਆਭਭਏਕਿ

ਪਾਲਾਅਪਦਾਨਾਮੁਜਪਾਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਭੀਸੀਓਰਾਈਅਪਰਗਾਸੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਪਤਪੁਰਨੰਭਈਆ॥ਸਰਬਕਾਥਿਆ

ਣਸੁਖਮਾਨਿਦੁਣੋ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਨਾਨਕਤੁਣੋ॥੨॥੧੧॥੧੨॥ਪੁਰਤੀਮਹਲਾ੫ ੫੨੩॥ ੧੬ ਚਿਤਾਸ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਵਹੁਣਦੁਜਰਾਉਨਾਹੀਬਿਨੁਹਰਿਨਾਉ॥ਸਰਬਸਿਧਕਾਲਿਅਨਾ॥ਪੁਰਨਤੋਤਿਸਗਲਕਾਮਾ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਪੀਐਨੀਤਾਕਾਮੰਝੋਪਅੰਕਿਰ

ਬਿਨਸੈਲਗੈਪ੍ਰੇਮੈਸਿਉਪੀਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਲਾਗੈਦੁਖੁਗੈਸਰਨਪਾਲਨਜੋਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰਭਏਨਮਨਤੋਦੈਜਿਸੁਪੁਰੋਵੈਸੰਜੋਗੁ॥੧॥ਰੈਨਦਿ

ਨਸਧਿਆਈਹਰਿਹਰਿਤਨੁਮਨਕੇਰੁਮਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਸਿਓਜਿਸਉਪੁਰਨਕਰਮਾ॥ਜਨਮਜਨਮਾਬਿਖਦਾਬਿਨਸੇਰਾਖਲੀਏਆਪਿ॥ਮਾਤ

ਪਿਤਾ ਮੀਤਭਾਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਪਿ॥੪॥੧੧॥੧੩॥੧੪॥ਪੁਰਤੀਬਿਰਾਸਮਃ੫ ਪੜਤਾਲਾ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਮ ਰਮਰਮਰਮਜਾਪਾਕਲਕਲੇਲੇਭੋਭੋਤੁਬਿਨਸਨਾਈਅਤੰਤਾਪਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਤੀਆਗਸੰਤਚਰਨਲਾਗਮਨਪਾਵਿਤਨਾਰਿਪਾਪਾਨਸਕ

ਬਾਰਕਕਛੁਨਾਨੈਰਾਖਨਕਉਪੁਰਮਾਈਬਾਪੁ॥੨॥੧੧॥੧੪॥ ਪੁਰਤੀਮਹਲਾ੫॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਟੇਕਾਉਚਮੁਰਬਿਅੰਤਰਕੁ

ਰਸਰਬਉਪਰਤੁਹੀਏਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਦੁਖਾਬਿਦਾਹੁਦੈਨਾਹਬੁਧਬਿਬੇਕਾਨਮਸਕਾਰਬਨਾਰਮਨਅਰਾਧਪੁਰੇਕਾ॥ਸੰਤਰੇਨਕਰਉ

ਮਨਨੁਨਾਨਕਪਾਵੈਸੁਖਅਨੇਕਾ॥੩॥੧੧॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥ ਤਿਨਕਜੁਮਲਾ ੪੯॥

ਗੁਪੁਰਤੀਬਿਰਾਸਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੁਬਿਧਾਬਉਰੀਮਨੁਬਉਰਾਇਆ॥ਸੁਣੇਲਾਚਰਨਨੁਗਵਾਈਆ॥ਲਪਾਇਹੀਭੁਨਿਬੰਧੁਨਪਾਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰਰਾਖੇਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਈਆ॥

੧॥ਨਾਮਨੁਮਰੈਨਮਾਈਆਮਰੈ॥ਨਿਨਕੀਕੀਆਸੋਈਜਾਣੈ ਸਬਦਿਉਓਸਾਗਰੁਤਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਈਆਸੰਚਰਜੇਅੰਕਾਰੀ॥ਮਾਈਆ

ਸਾਬਨਚਲੈਪਿਆਰੀ॥ਮਾਈਆਅਮਰਾਹੈਬਹੁਰੰਗੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸਾਬਨਸੰਗੀ॥੨॥ਜਿਉਮਨਦੇਖਤਿਪਰਮਨੁਤੈਸਾ॥ਜੈਸੀਮਨਸਾਭੈਸੀਦਸਾ॥੩॥

ਦੀਚਰ

ਤਾਹਿਸਾਏ ਮੋਰ
ਪਵੈ

ਜੈਸਾ ਕਰਮੁ ਤੈਸੀ ਲਿਵਲਾਵੈ। ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਨਾਮੁ ਰਿਖਾਵੈ॥ ਰਾਗ ਨਾਦੁ ਮਾਨਿ ਦੁਜੈ ਕਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦੋਸੈ
 ਝੁਪਿਯਾਇ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਹੋਇ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੪॥ ਸਚੈ ਸਬਦੈ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਨਿਨਾ ਪਰਿਵਾਸੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ॥
 ਪਾ ੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰਾ ਤਿਨੋ ਹੋਈ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੈ ਜੇ ਕੋਈ॥ ਤਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਸਬਦੁ ਪੋਈ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ॥ ੬॥ ਇਸੁ ਜਗਮ
 ਹਿ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਸਾਗੁ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹੋਰ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਗੁ॥ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਓਰ ਪਾਗਿ॥ ਸਬਦੇ ਗਾਤਿ ਮਤਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਗਿ॥ ੭॥ ਅਵਗੁਨਾ ਤੀਕੁ ਦੇ
 ਖਣੁ ਤੋਗੇ॥ ਸਾਰਾ ਆਪ ਅਨੁਪ ਅਪਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਤਮ ਗਾਤਿ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਜੁਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਈ॥ ੮॥ ੧॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਮਤਲਾ ੧
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ॥ ਕਾਮ ਦੰਦੇ ਬਿਕਾਸੁ ਓਭਾਇਆ॥ ਸੁਤ ਕਰਨ ਸਿਉ ਹੋਤੁ ਵਧਾਇਆ॥ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਮਪਨਾਇ ਕਰਮੁ
 ਪਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਜਾਪ ਜਪ ਉਨ ਪੁਮਾ ਲੀ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰਾਹਿਰੁ ਗਾਤਿ ਨਿਰਾਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਨ ਨਿਪਾਨੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਜਾ
 ਦੁ ਸਬਦੁ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਆਵਾਗੁ ਉਤਤੁ ਪੁਆਪਰ ਚਾਇਆ॥ ਸੇਈ ਗੁਰਾ ਤਿਨਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨ
 ਰਹਿ ਨਿਰਬਾਣੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਟੋਕੈ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਸਗਲ ਸਰੋਵਰੁ ਜੇ ਤਿਸ ਮਾਣੀ॥ ਆਨੰਦੁ ਪਾਵਿਤੁ ਕਰ ਬਾਣੀ॥ ੩॥ ਕੁਓਰੁ ਗਾਤਿ
 ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਰਤੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਰਾ ਏ॥ ਸਚੈ ਮਨਿ ਵਸਾਏ॥ ੪॥ ਬਿਸਮਾ ਬਿਨੋਦ ਰੋਪ ਮਾਦੀ॥ ਗੁ
 ਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਏਕ ਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਦੇਖ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜਲ ਮਹਿ ਆਗੀ॥ ਸੋਬੁਝੈ ਤੈਵੈ ਵਰੁ ਗਾਗੀ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਰਮੁ ਕੁਏ॥ ਅਨੰਦੁ ਨਾ
 ਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੇਵੈ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ॥ ੬॥ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਤਉ ਮੈ
 ਮਾਗਿਆ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਸਚੀ ਗਤ ਸਰਾਸੁ ਖੁੰ ਪਾਏ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਵਟਾ ਹਰਾ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਖੁ ਸਿਬੀਨੀ ਕਾਗਾ ਤਨੁ ਮਨੁ
 ਧਨੁ ਰਿਆਗੈ ਰਾਖਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਮਤਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ॥ ੮॥ ੨॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਮਤਲਾ ੧॥ ਨਿਦਲੀ ਕਰਮੁ ਅੰਗ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਰੋਚਕੁ ਪੁਰਕੁ ਕਰਕੇ
 ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਛੁ ਸੇਈ ਨਾਹਿ ਰਹੈ ਭੂਲਾ ਬੁਝ ਮਹੈ॥ ੧॥ ਅੰਧਾਰੁ ਰਿਆਰੁ ਰਿਰੋਧੈ ਅੰਤਰਿ ਕੀਮਲੁ ਕਰੇ ਨ ਲਹੈ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਛੋਕਟ ਸਰ
 ਕਰ ਮਾਝੀ ਉਧਾ ਜੀਗਰੁ ਰਮੁ ਭੁਲੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖਟ ਕਰਮੁ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ॥ ਤੁੰ ਗੁਣ ਸਾਗਰੁ ਅਵਗੁਣ ਮੋਈ॥ ੧॥ ਮਾਇਆ ਪੀਧਾ ਧਾਵਣੀ ਦੁ
 ਰਮਤਿ ਕਾਗ ਬਿਕਾਗਾ॥ ਮੁਰਖੁ ਆਪ ਗਣਾਇ ਚਾਬੁ ਸੁਨ ਸਕੈ ਕਾਗ॥ ਮਨ ਸਾਮਾਇਆ ਮੋਹੀ ਮਨ ਮੁਖ ਬੋਲ ਖੁਆਗਾ॥ ਮਜਨੁ ਸੁਠਾ ਚੰਡਾਲ ਕਾ ਛੋਕ
 ਚਾਰ ਸੀਗਾਰ॥ ੨॥ ਸੁਠੀ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤੈ ਕਰਣੀ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦ॥ ਸੁਠੇ ਵਿਚਿ ਅੰਤ ਕਰਣੈ ਖਸਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ਸਾਦੁ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਕਮਾਵਣਾ ਛੋਕਾ
 ਵੈ ਸਾਦੁ॥ ਦੁਸਟੀ ਸਕਾਵਿ ਗੁਰੀ ਐ ਬਿਖੁ ਦਾਤੀ ਜੀਵਣ ਬਾਦਿ॥ ੩॥ ਏਕੁ ਮਭੁਲੇ ਮਹਤੁ ਕੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
 ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਪਾਈ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਮਹਿ ਮਰ ਜਾਈ॥ ੪॥ ਇਸਹੀ ਹੁੰਦੈ ਗੁਣ ਪਾਤੁ॥ ਇਸਨੋ ਵਿਆਪੈ ਸੰਤਾਪੁ॥ ਸੇਵੈ ਹੁਨਿ ਸੁਮਾਈ ਨ ਬਾਪੁ
 ॥ ਵਿਰਹੁ ਕੋਇ ਸਨਾ ਅਹੁ ਆਪੁ॥ ਜਗ ਜਾਣੇ ਖਾਤੁ ਤਤੁ ਸੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਇਕਰਣੀ ਸਾਗੁ॥ ਹੋਰ ਸੁਖ
 ਪੰਥੁ ਪੁਜਾ ਆਗੁ॥ ਘਾਟੁ ਬਿਪਾਕੁ ਕੈਸੁ ਬਦੁ ਪਛਾਣੁ॥ ਪਰ ਬਾਤ ਹੋਵੈ ਕਰਿ ਜਾਣੁ॥ ਏਹਾ ਮਤਿ ਸਬਦੁ ਤੈ ਸਾਗੁ॥ ਵਿਰਹੁ ਬਧਾ ਮਾਥੈ ਪਵੈ ਛਾਗੁ॥ ੭
 ॥ ਕਰਣੀ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਗੁ॥ ਸੰਤ ਸਕਾਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਧੀਰਾਗੁ॥ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਜੀਵਤ ਮਰ ਜਾਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਛਾਣੁ॥ ੮॥ ੩॥
 ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਮਤਲਾ ੧ ੨ ਖਣੀ ਗੋਤ ਮਤ ਪਾਮਹਿ ਲਿਆਇ ਸਤੀ ਤਿਸਰੇ ਖਾਇ ਦੁਲਹਾਇਆ॥ ਸਤ ਸਗੀਰੁ ਹਿਨੁ ਗੁਰੁ ਏਤਾ ਮਨ ਪਛੋ
 ਏਆ॥ ੧॥ ਕੋਈ ਨਾਨਕੁ ਭੁਲੈ ਕਾਈ॥ ਸਿਭੁ ਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪੁ ਭੁਲਾਏ ਸੁਝੈ ਜਿਸੁ ਤਿਬੁ ਝਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਨਹੀ ਚੰਦ ਪ੍ਰਥਮੀ ਪਤਿ ਰਜੈ ਕਰ
 ਦੁਕੀ ਮਨ ਪਾਈ॥ ਅਉਗੁਣਾ ਏਤਾ ਪੁਨਕੁ ਗੈ ਕਿਉ ਕਿਉ ਨੇ ਪਾਸ ਬਿਕਾਈ॥ ੨॥ ਕਰਉ ਅਚਾਈ ਧਰਤੀ ਮਾਗੀ ਬਾਵਨੁ ਪਬਾਨੈ॥ ਕਿਉ ਪਾਇ
 ਆਲਜਾਇ ਕਿਉ ਛਲੀ ਐ ਜੇ ਬਲਹੁ ਪਪਛਾਨੈ॥ ੩॥ ਰਾਜਾ ਜਨ ਮੇਜਾ ਦੇ ਮਤੀ ਧਰ ਜਾ ਬਿਆਸ ਪੜਾਇਆ॥ ਤਿਨ ਕਰਿ ਜਗ ਅਠਾਹਿ ਪਾਏ ਕਿ
 ਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ॥ ੪॥

ਰਹਾਉ

ਗਣਤਨ ਗਣੀ : ਹੁਕਮ ਪਛਾਣਾ ਬੋਲੀ ਗਈ ਸੁਰਾਈ ਜੋ ਕਿ ਛੁਟ ਰੋਤੇ ਪੈਸਾ ਲਾਹੀ ਸਕਤੀ ਰੀਵਰੀਆਈ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਭਿਪਤੁ ਲੇਖਕ ਦੇ ਨਾਮੇ
 ਸਦਾ ਰੋਤੇ ਸਰਦਾਈ ॥ ਮਨੁ ਖਤ ਗੁਪਤ ਆਗੈ ਰੋਤੇ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ੬ ॥ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਨਾ ਇਹੁ ਰਚਾ ਰਚੀਐ ॥ ਤਰਿਅਭਿਮਾ
 ਨੁ ਨ ਜਾਣੀ ਜੀਅੁ ਆਭਿਮਾਨੈ ਪੈਪਚੀਐ ॥ ੭ ॥ ਗੁਲਾਣਾ ਵਿਚੀਆ ਸਭ ਕੋਈ ਕਰਤਾ ਆਪੁ ਨ ਛੁਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਸਰਾ ਕੋ ॥ ਗੁਰਪਰ
 ਸਾਦਿਅਪੁਲੈ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਖਣ ਸੁਨਣ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਧੰਧਾ ਛੁਟਕ ਗਈ ਆਵੇ ਕਾਹੁ ਜਿਉ ਮਨੁ ਖਦੁ ਨੈਪਤਿ ਪੋਈ ॥
 ਬਿਨੁ ਨ ਵੇਸੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਇ ਮਨ ਅੰਧੇ ਪੁਰਖ ਗਵਾਰਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਾਜ ਨ ਭੀਲਾ ਗੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੁਨੈ ਬਾਰੇ ਬਾਰ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨ
 ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਧੁਰੁ ਕਮੁ ਲਿਖਿ ਆਤਾ ਕਰੀਐ ਕਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਫਿਰਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਬੁਨੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਰੋਲੈ ਲਖ ਰੁਝੈ
 ਰਾਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੁਨੈ ਨ ਮਕੀਠਾ ਸੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਖੈ ਨ ਉਭਪਾਇ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੈ ਨਾਮ ਜਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਅਪੇ ਸਦਾ ਦਿਲ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬ
 ਦਿ ਮਰੈ ਸਹਾਜੀ ਵੈ ਸੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਕਿਸੈ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ਸੁਗਤ ਦੁਕਾਵੈ ਰਿਬੁਟ ਗਵੈ ॥ ਪੁਰਾਸਾ ਤਿਹੁ ਸਤਿ
 ਸਮਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੋਲਤ ਤਉ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਕਰਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੁਠਾ ਕਉ ਸੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੀ ਧੋਵੈ ਵੀਰ ਲਾਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ
 ਈਸੁ ਕਰਮਾਵੈ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਠਕਿਰਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਰੁਝਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸੁਖ ਸਾਗੁ ॥ ਤਰਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ਪਾਗੁ ॥ ਸਦੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਵੈ ਪਿਆਗੁ ॥
 ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਤੇ ਸਾਗੁ ॥ ੬ ॥ ਤਰਿਨੁ ਸੁਕਰਮ ਧਰਮ ਪਾਤਿ ਪੁਜਾ ॥ ਕਾਮ ਰੋਪ ਮਗਨੀ ਮਹਿ ਭੁਜਾ ॥ ਤਰਿ ਸੁਰਾਖਿ ਆਤਉ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ॥ ਪ੍ਰ
 ਟਵਤਿ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਾਪੈ ਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ॥
 ਏਕੋ ਗਵਿਰਿ ਆਸਥਾਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਰੀਸੈ ਕਿਸ ਪੁਨਰੁ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਾਧੀ ਜੀਅ ਨਾਤੁ ਭੁਧਾਇ ॥ ਜਿਉ ਰਾਵੈ ਤਉ ਉਖ
 ਤੁ ਮਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਚੁ ਜੀਓਵਾ ਤਰਿ ਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਕਸਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਦਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੈ ਕੀਐ ॥ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਿਕਰ
 ਰਮਾ ਕੀਐ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਦਸਿ ਰਾਗ ਪਾਰਥਾਤੀ ਨ ਸਮਾਏ ਏਕ ਕ੍ਰਿਤ ਰਥਾ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਐ ਮੁਕਤਿ ਪਿਆਨਾ ॥ ਤਰਿ ਪਦੁ ਨੀਰ ਕੁਏ ਪਰ
 ਧਨਾ ॥ ੬ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਦੁਜੇ ਕਿਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੭ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾਗਤਿ ਕੀ
 ਨ ਪਾਈ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਕਿ ਪੁਰਿ ਬਖਸਿਲੇ ਗੁਰ ਪੁਰੇਸ ਚੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਤਰਿ ਰੰਗ ਰਤੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਸਾਚੁ
 ਖਾਬਿ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕੀਤ ਰਾਈ ॥ ਬਿਨ ਸਤ ਬਾਰਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਖਕਉ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਵਿਆਪਿ
 ਮਨੁ ਖਦੁ ਖੁਨ ਜਾਈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਰਾਤ ਗੁਰਮੁਖ ਜਾਤਾ ਮੇਲ ਲਏ ਸਰਦਾਈ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਖੁਤੇ ਅਭਿਭਗਤਿ ਨੋ ਰਹਿਤ ਉਮੈ ਪਰਹਿਤਿ ਵਾਨੇ ॥ ਇ
 ਹੁ ਮਨੁ ਆਖੈ ਨ ਉਭਪਾਇ ਮਾਲੀਨ ਬਲਗੁ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ੪ ॥ ਕੁਖਾ ਪਿਆਸਾ ਜਗੁ ਗਈ ਮਾਧੀ ਪਾਤਿ ਨਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਸਤ ਜੈਸ
 ਹਾਨਿ ਮੈਲੈ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥ ਦਰਗੁਜਾ ਪੈਪ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ਦਰਗੁਜਾ ਬੀਨਾ ਇਕੁ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰ ਸਿਐ
 ਬੁਝੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੬ ॥ ਜਲਤਰੰਗ ਪਵਨੈ ਛੁਨੈ ॥ ਮੈਲ ਜਗਤ ਉਪਾਇ ਮਾਧੀ ॥ ਸਾਬ ਲੁਛਲੁ ਤਨ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਠਕੁਰਤ
 ਾਈਆ ॥ ੭ ॥ ਅੰਸੈ ਜਨੁ ਵਿਰਲੇ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਪਰਖ ਜਨੈ ਪਾਈਆ ॥ ਜਾਤੁ ਦਰਨ ਤੇਰੇ ਅਤੀਤਾ ਮਮਤਾ ਲੇਖੁ ਕਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਨਾਮੁ ਰੋਤੇ ਰ
 ਬਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲੁ ਖੁਝੈ ਮੈਲੁ ਕਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਕੈ ਰਹਨ ਪਖਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭਾ ਗਾਇਆ ॥ ੯ ॥

ਮ

ਖਿਨ

51

੭ ॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਬਿਰਾਸ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੩ ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਦੇਖਤੁ ਤਰਿ ਮੰਦਰਿ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ॥ ਤਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੈ ਖੋਜੀਐ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੇ ਲੇਹੁ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੈ ਸਬਦੁ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ
 ਗਤਿ ਸਚਾ ਰਿਮੰਦਰੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਰਿ ਮੰਦਰੁ ਦੇਹੁ ਸਗੀਰੁ ਤੈਰੀਆ ॥ ਨੁਰਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਖਮੁ ਲਾਜਾਣ ਨੀਮਾਣੁ

੧ ਬਿਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥

ਨਿਪਾਨ

੪੯੫

ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਨਹੀ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਹਰਿਨੀਉ ਸਾਜੀ ਆਗਥੀ ਆਤਮ ਸਦਾ ਹੀ ॥ ਧੁਰੀ ਭੇਖਾ ਭਿਖਿਆ ਸੁਕਮਾ ਦਲਾ ਕੋਇ ਨ ਮੋਟ ਟਹਾਹੀ ॥ ਸਬ ਦੁਰੀ
 ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਸ ਚੈ ਨਾਇ ਧਿਆਹੁ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਸਬ ਦੇਸੋਂ ਭਾਵੈ ਨ ਕੋਟੁ ਅਪਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਏਹੁ ਗੁਰਬਿਨੁ ਪੈਰ ਅੰਧਾਹੁ ॥ ਦੁਆਰਾ ਉ
 ਕਰਿ ਪੁਜੇ ~~ਮਨਮੁ~~ ਖਅੰਧਗਵਾਹੁ ॥ ੫ ॥ ਨਿਬੈ ਭੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐਤਿ ਬੈਦੋਂ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਦੁ ਰਤੇ ਉਬਰੇ ਦੁਖੀ ਏਹੁ ਜੈ ਰਾਇ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿਮੰ
 ਰਮਹਿ ~~ਨਾਮੁ~~ ਨਾਮੁ ਪੈਰਾ ਬੁਝਿ ਗਵਾਹੀ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਨੀ ਨਿਆਹਿ ਰਖਿਆ ਉਰਧਾਹੀ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀ ਗੁਰਤੇਜਾ ਤੀਜੀ ॥ ਸਬ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾ
 ਏ ॥ ਪਾਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਸੇਜ ਨ ਨਿਗਮ ਲਾਹਿਕੈ ਨਾਮ ਸਮਾਇ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਹਰਿਕਾਤੁ ਏਹੁ ਗਥੀ ਆਸ ਬਦਿ ਸਦਾ ਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਏਕੁ
 ਮੁਗੁ ਰਖ ਭੈ ਨ ਸਦਾ ਹੀ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਮੰਗਿ ਨੁਲੈ ਰਹੈ ਤੈਸੇ ਤਿਆਹੁ ਜੈ ਰਾਇ ॥ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਐਕੰਗੁ ਭਾਇਆ ਕੀਆਤਿ ਕਰੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧੦ ॥
 ਹਰਿਮੰਦਰਿ ਮਹਿ ਹਿਰਦੈ ਸੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਦਲੀਐ ਸਰਾਸ ਉਦੋਂ ਹੋਇ ॥ ੧੧ ॥ ੧੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
 ਭੈਰਾਵਿ ਜਗੇ ਸੇਜ ਨੀ ਨਾਗੁ ਕਹਹਿ ਤਉ ਮੈਲੁ ਉਤਾਹਿ ॥ ਸਦਾ ਜਾਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥ ਪਿੰਚਤ ਸਕਰਿ ਕਾਢਹਿ ਮਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਨਾ ਮੁਧਿਆਇ ॥ ਨਿਤੁ ਮਾਰਗੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਮਨਿ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਜੀ ਪੁਨਿ ਉਪਜੈ ਦੁਖਾਉ ਮੈ ਦਿਰਤੁ ਜਾਇ ॥
 ਹਿਨ ਮਾਹੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸੈ ਸਰਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮੁਖ ਸੇਹ ਦੇਹਿ ਰਿਖਾ ਆਉਰਧਾਹਿ ॥ ਐਥੈ ਥੈ ਸੁਖ ਪਾਣਾ ਪਰਿਹਰਿ ਉਠੇ
 ਪਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਜਾਗੁ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਗੁਣਿ ਤਪਦਈ ਭਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਰਹਿ ਛੋਈ ਨਾਲਹਿ ਭਾਇ ਦੁਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਧ੍ਰਿ
 ਗੁਖਾਣਾ ਪਿਗੁ ਪੈਨਣਾ ਜੇ ਨ ਦੂਜੈ ਰਾਇ ਪਿਆਹੁ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇਕੀ ਬਿਸਟਾ ਰਤੇ ਮਰਜੀ ਮਤਿ ਹੋਇ ਪਿਆਹੁ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆਤਿ ਨ
 ਵਿਟਹੁ ਬਲਿਨਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਅਲਿਹਾਸ ਚੇਸਾ ਚਿਸਮਾਉ ॥ ੬ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗੁ ਗੁਰਪਾਈਐ ਉਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੇ
 ਸਾਜੁ ਉਪਜੈ ਤਉ ਮੈ ਸਬ ਦਲਾਇ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜੀ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਕੀ ॥ ਕੁਕਰੈ ਜੋ ਗੁਨਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਕੁਕਰੈ ਸੁਹੋ ਗੁ ॥ ੮ ॥
 ੨ ॥ ੭ ॥ ੯ ॥

ਗੁਰਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਰਾਸ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ ਭਸਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ

ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸਤਿ ਬਨਿਤਾ ॥ ਧੁਗਤਿ ਚੋਗਾ ਮਨੀ ਦਸਿ ਉਨੁ ਗਤਾ ॥ ਉਰਧੁ ਪਰਿ ਭਿਮਨ ਮੀਠੇ ਸਾਰਾ ॥ ਗੁਨ ਗਾਤ ਕੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥ ਪਰਏ ਕਾਐ ਏਕ ਏਕ ਸਕੀ ਜਿਰਿ ਸਾਤ ਦਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਛੁਲਾਨਾ ਗਨ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਦੂਟ ਨਹੀ ॥ ਗੁ
 ਰਕਹਿ ਆਏ ਤੁਝੁ ਠੀਧੀ ॥ ਮੁਖ ਮੀਠੀ ਖਾਈ ਕਉ ਗਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਮਘਾਇ ॥ ੨ ॥ ਲੋਕੁ ਮੇਰਿ ਸਿਉ ਗਈ ਵਿਖੋਈ ॥ ਗੁਰਕਿ ਰਖਾ
 ਮੇਰਿ ਕੀਨੀ ਛੋਟੀ ॥ ਏਹੁ ਰਗਵਾਰੀ ਬਹੁਤ ਪਰਗਾਏ ॥ ਮਗੁਰਾ ਖਲੀਐ ਕਿਰਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮ ਰੂਪ ਸਿਉ ਠਾਟੁਨ ਬਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮੇ
 ਠਿਕਾਨੀ ਸੁਨਿਆ ॥ ਜਹੇ ਦੇਖ ਉਤਾ ਮਤਾ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਰਾਖ ਲੀਏ ਅਪਨੇ ਗੁਰੇ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ਸਨਾਰੀ ਸੇਕਰੀ ਦੁਹਾਗਨੀ ॥ ਗੁਰਕਹਿ ਆਇ ਹਰ ਸਹਿ
 ਬਿਖਾਰਨੀ ॥ ਇਨ ਸਨ ਬੀਰ ਸਾਡਲ ਜਾਗਿ ॥ ਮਗੁਰਾ ਖੇਰਿ ਗਿਛਿ ਵਲਾਇ ॥ ੫ ॥ ਅਤਿ ਮੇਵ ਸਿਉ ਮਸਲ ਤਿਛੋਰੀ ॥ ਗੁਰਕਹਿ ਆਏ ਮੁਖੁ ਪੋਰੀ
 ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਨੀਪੁ ਪਰਕਰੀ ਨ ਪਾਏ ॥ ਮਗੁਰਾ ਖਲੀਐ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ੬ ॥ ਇਨ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਮਰੁਏ ਬੈਰਾਣੀ ॥ ਏਕੁ ਹਰਿ ਮਤਿ ਦੁਇਨ ਖਟਾਈ ॥
 ਆਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿ ਅੰਚਲ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹੁਤ ਪਾਵਸ ਪ੍ਰਭਿ ਸਰਬਾਹੀ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿੰਘੇ ਭੇਕੀ ਏਨਿਆਏ ॥ ਸਗਲ ਦੁਤੇਰੀ ਸੇਵਾਏ ॥ ਤੁਠਾ ਕੁਰ
 ਇਹੁ ਗ੍ਰਿਸਭੁ ਤੇਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਕੀਆ ਨਿਬੇਗਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰੂਪ ਮਤਾ ਅੰਕਾਰਾ ॥ ਪੁਜਾ ਕਹਹਿ ਬਹੁ
 ਤਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਇਸਨਾਨੁ ਤਨ ਚਕੁ ਖਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕੀਮ ਲੁਕ ਬਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਇਤ ਸੰਜ ਮਾ ਪ੍ਰਕੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗਉਤੀ ਸੁੰਦਰ
ਜੀ

ਨੁਮੈਰਿਆਸਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਪਕਰਹਿਪੰਚਕੇਬਸੇਗੇ ॥ ਤੀਰਥਨਾਇਕਹਿਸਭਉਤੇਗੇ ॥ ਬਹੁਰਿਕਾਏਹੋਇਨਿਸੰਕਾ ॥ ਜਮਪੁਰਿਬੰਧਕੇਕਾਲੰਕਾ ॥
 ੨ ॥ ਪ੍ਰਭੁਪਰਬੰਧਧਨਾਵਹਿਤਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਭਿਰਹਿਬੇਤਾਲਾ ॥ ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਮੁਆ ॥ ਪ੍ਰਭਸੁਕਿਛੁਜਾਨੈਜਿਨਤੂੰਕੀਆਗਾ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭੁਮਰਤਪੁ
 ਗੇਰੀਕਿਬਸਤਾ ॥ ਅਪਦਕਾਮਾਰੀਅਗ੍ਰਿਤੇਨਸਤਾ ॥ ਦੇਸਛੋਰਪਰਦੇਸਹਿਧਾਇਆ ॥ ਪੰਚਚੰਡਾਲਨਾਲੇਲੈਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ਕਾਨਠਗਾਇਹਿਗੇਟੁ
 ਕਾ ॥ ਪਾਗਿਧਾਰਿਮਾਂਗੈਕ੍ਰਿਪਤਾਵਨਤੇਚੁਕਾ ॥ ਬਨਿਤਾਛੋਰਿਨਦਰਿਪਰਨਾਰੀ ॥ ਦੇਸਨਪਾਈਐਮਹਾਦੁਖਿਅਗੀ ॥ ੫ ॥ ਬੈਠੈਨਾਰੀਹੋਇਬੈਠੈਮੇਨੀ
 ॥ ਅੰਤਰਿਕਪੁਰੁਵਾਈਐਜੋਨੀ ॥ ਅਨਿਤੇਰਤਾਖੁਦੇਹੀਸਹਤਾ ॥ ਗੁਕਮਨਬੁਝੈਵਿਆਪਿਆਮਤਾ ॥ ੬ ॥ ਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਈਪਰਮਗਤੇ ॥
 ਪ੍ਰਭੁਤੁਸੰਗਲਥੇਦਸਿਮਤੇ ॥ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੈਅਜਾਈ ॥ ਜਿਉਬਾਲੁਪਾਠਿਭਉਰਨਾਈ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸਨੇਕੁਏਗੋਬਿੰਦਦਾਇਆਲਾ ॥ ਗੁਰਕਾਸੁ
 ਰਨਤਿਨਬਾਧਿਓਪਾਲਾ ॥ ਕੋਇਮਯੋਕੋਈਸੰਤੁਦਿਖਾਇਆ ॥ ਨਨਕਤਿਨਕੈਸੰਗਿਤਗਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਜੇਹੋਦੈਰਾਗੁਤਾਰਸਨੁਪਾਈਐ ॥ ਆਪਤੋਸ
 ਭਕੁਟਿਬੁਰਗਈਐ ॥ ਰਹਾਉਦੁਜਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤਿਨਾਮਕਿਲਾਵਖਸਭਕਾਟੈ ॥ ਪਰਮਰਾਇਕਾਗਰਛਾਟੈ ॥ ਸਾਧਸੀ
 ਗਤਿਮਿਲਤਰਿਸੁਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇਆ ॥ ਰਾਮਰਮਤਗਰਿਹਰਿਸੁਖਪਾਇਆ ॥ ਭੇਰੇਦਾਸਚਰਨਸਰਨਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਚੁਕਾਗਉਦਮਿਟਿਆਅੰਧਿਗਾ ॥ ਗੁਰਦਿਖਭਈਆਮੁਕਤਿਦੁਆਗਾ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨਤਨਿਸਰਗਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁਜਨਾਇਆਤਬਹੀਜਤਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰ
 ਾਇਪਾਇਅੰਤਰਿਕਵਿਆਸੋਈ ॥ ਤਿਸਾਬਿਨੁਜੋਨਾਹੀਕੋਈ ॥ ਬੈਗਬਿਰੋਧਛੋਰੈਭੈਰਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭਪੁੰਨਿਆਤਮੈਕੀਨੇਪਰਮਾ ॥ ੩ ॥ ਮਹਾਤਰੰਗਤੇਕੰਦੋਲਾ
 ਗਾ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੁਟਾਗੰਢਾ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਨਮੁਸਮਾਇਆ ॥ ਅਪੁਨੇਠਾਕੁਰਨਦਰਿਨਿਤਾਲਿਆ ॥ ੪ ॥ ਮੰਗਲਸੁਖਕਲਿਆਣਤਿਥਾਈ ॥
 ਜਸੇਵਕੋਪਾਭਗੁਸਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੋਪਾਲਾ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੋਮਿਟੇਬਿਤਾਲਾ ॥ ੫ ॥ ਹੋਮਜਗਉਰਪੁਤਪੁਪੁਜਾ ॥ ਕੋਟਿਤੀਰਥਇਸਨਾਨੁਕ
 ਰੀਜਾ ॥ ਚਕ੍ਰੀਕਮਲਾਨਿਮਖਰਿਦੈਧਾਗੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦਨਪਤਿਸੁਕਾਰਜਸਾਗੇ ॥ ਉਚੈਤੇਉਚਾਪ੍ਰਕਾਸਨਾ ॥ ਹਰਿਜਨਲਾਜੁਸਹਿਧਿਆਨਾ ॥ ਦਾਸਦਾਸਨਕ
 ਬਾਛਉਧੁਗਿ ॥ ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰੀਤਮਭਰਪੁਗਿ ॥ ੭ ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਰਹਿਪ੍ਰੀਤਮਨੇਗਾ ॥ ਮੀਤਸਾਨਨਰਦਾਸਾਤੇਗਾ ॥ ਕਰਗਹਿਲੀਨੇਅਪਨੇਦਾਸਾ ॥ ਜਾਪਿ
 ਨੀਵੈਨਾਨਕਗੁਣਗਾ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਕਾਜੁਮਲਾ ॥ ਰਹਿਪਰੇ ੪੬ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੨ ॥ ਜੁਮਲਾ ੪੮ ॥

ਰਹਾ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੀ ॥ ਬੀਰਾਸਾ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਰਨਜੀਵਨਕੀਸੰਕਾਨਾਸੀ ॥ ਆਪਨਰੰਗਸਹਜਿਪਰਗਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਗਾ ॥ ਰਾਮਰਤਨੁਪਾਇਆਕਰਤਬੀਚਗਾ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਤਅਨੰਦਦੁਖਦੁਰਿਪਾਇਆਨਾ ॥ ਮਨੁਮਾਨਕੁਇਦਤਤੁਲੁਕਨਾ ॥ ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਤੇਰਾਭਾਣਾ ॥ ਜੋਇਦਬੁਝੈਸੋਸਹਜਿਸਮਾ
 ਣਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਕਿਲਾਵਖਗਏਖੀਣਾ ॥ ਮਨੁਭਈਆਜਗਜੀਵਨੁਲੀਣਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਅਲਹੁਏਕਮਸੀਤਬਸਤੁਪੈਅਵਰਮੁਲ
 ਖਕਿਸੁਕੇਗਾ ॥ ਹਿੰਦੁਮੁਰਤਿਨਾਮਨਿਵਾਸੀਦੁਹਿਮਹਿਤਤੁਨਤੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਅਲਹੁਰਾਮਜੀਵਉਤੇਰੈਨਾਈ ॥ ਤੁਕਰਿਮਿਤਰੰਮਤਿਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਦਖਣਦੇਸਹੀਕਾਬਾਸਾਪਛਮਿਅਲਹੁਮੁਕਾਮਾ ॥ ਦਿਲਮਹਿਖੋਜਦਿਲੈਲੋਕੋਜਹੁਏਹਿਭਉਰਮੁਕਾਮਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਨਾਗਿਆਸਕਹਹਿਉਧੀ
 ਸਾਕਾਜੀਮਾਰਮਜਾਨਾ ॥ ਗਿਆਰਤਿਸਪਸਕੈਰਾਖੇਏਕੈਸਾਹਿਨਿਪਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਤਾਉਭੀਸੇਮਜਨੁਕੀਆਕਿਆਮਸੀਤਸਿਰੁਨਾਈ ॥ ਦਿਲਮਹਿ
 ਕਪਟੁਨਿਵਾਜਗੁਜਰਤਿਕਿਆਜਨਕਾਬੈਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਏਤੇਅਉਗਤਿਮਰਦਾਸਾਜੇਏਸਭਹੁਪਤੁਮਾਗੇ ॥ ਕਬੀਰਪੁਗਰਾਮਅਲਹਕਾਸਭਗੁਰਪੀ
 ਰਤਮਾਗੇ ॥ ੫ ॥ ਕਤਕਬੀਰਸੁਨੁਨਰਨਰਵੈਪਰਹੁਏਕਕੀਸਰਨਾ ॥ ਕੇਵਲਕ੍ਰਮਜਪਹੁਰੇਪਾਨੀਤਬਹੀਨਿਤਚੈਤਰਣਾ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਅਵਲਅਲਹੁਨੁਉਪਾਇਆਕੁਦਰਤਿਕੇਸਭਬੰਦੇ ॥ ਏਕਨੁਤੇਸਭਜਗੁਉਪਾਜੀਆਕਉਨਭਲੇਕੋਅੰਦੋ ॥ ੧ ॥ ਲੋਗਾ

ਕਰਮਨਕੁਲੇਭਾਈ। ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਾਲਕੁ ਪੁਰਹਿ ਓਸੁ ਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਟੀਏਕ ਅਨੇਕ ਰਾਤਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਸਾਜਨ ਭਰੈ॥ ਨਾਕ
 ਛੁਪੇਰ ਮਾਟੀ ਕੇ ਭਾਰੈ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੋਰ ਕੁੰਭਾਰੈ॥ ੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਾਰਾ ਏਕੋ ਸੋਈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭਾ ਕੀਛੁ ਹੋਈ॥ ੩॥ ਤੁਕਮ ਪਛਾਨੈ ਸੋਏ ਕੋ ਜਨੈ
 ਬੰਦਾ ਕੀਐ ਸੋਈ॥ ਅਲਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਣੀ ਲਾਖਿਆ ਗੁਰ ਗੁਨ ਦੀਨਾ ਮੀਠਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸੰਕਾਸੀ ਸਕ ਬੁਝਿ ਜੰਨ ਨੂੰ॥ ੪॥ ਭੀਰ
 ॥ ੧॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਬੇਰ ਕਤੇਬ ਕਹੁ ਮਤ ਸੁਠੇ ਸੁਠਾ ਜੋ ਨ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਜ ਉਸ ਭਮਹਿ ਏਕ ਖੁਦਾ ਇਕ ਤਤ ਉਤ ਉਕੈ ਉਸੁ ਗੀਅਰੈ॥
 ੧॥ ਮੁਲਾਕ ਹੁਨੀਆ ਏ ਪੁਰਾਈ॥ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਕਰ ਜੀਉ ਆਨਿਆ ਦੇਹ ਬਿਨਾ ਸੀਮਾ ਟੀਕ ਉਧਿ ਸੰਮਿਲ
 ਕੀਆ ਜੋ ਤਿਸ ਰੂਪ ਮਾਤ ਲਗੀ ਕਤੁ ਹਲਾ ਲੁਕਿਆ ਕੀਆ॥ ੨॥ ਕਿਆ ਉਜੁ ਪਾਕੁ ਕੀਆ ਮੇਰਿ ਪੋਇ ਆਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰਝਾਇ
 ਅਗਾਜ ਉਦਿਲ ਮਹਿ ਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਰਹੁ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾ ਬੈਠਾਇਆ॥ ੩॥ ਤੁਨਾ ਪਾਕੁ ਪਾਕੁ ਨੀ ਸੁਆਇ ਆਤਿ ਸਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾ
 ਨਿਆ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਿਸਤ ਤੋਰੁ ਕਾ ਦੇ ਨ ਕਸਿ ਉਮੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਸੁਨਿ ਸੀਖਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵ ਕਰਿ ਅਪ ਪਾਤਿ
 ਆਦਿ ਸਮਾਈ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧ ਅੰਤੁ ਨੀ ਪਾਇਆ ਲਾਗ ਹੋ ਸਰਨਾਈ॥ ੧॥ ਲੇਤੁ ਆਰਤੀ ਹੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਜਹੁ ਭਾਈ॥
 ਠਾਠ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਰਮਾ ਬਿਚਾਰੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਤੁ ਲੇਨਾ ਮਗੀ ਬਾਤੀ ਦੀ ਪਕੁ ਦੇਤ ਉਜੀਆਰਾ॥ ਜੋ ਤਿਲਾਇ ਜਗ ਦੀ
 ਸੁਜਗਾਇਆ ਬੁਝੈ ਬੁਝੁ ਨ ਹਗਾ॥ ੨॥ ਜਿਸ ਬਾਦਿ ਅਨਾਹਤ ਦਾ ਜੈ ਸੰਗੇ ਸਾਹਿਗ ਪਾਨੀ॥ ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀ ਨੀ ਨਿਰੰਗ ਨਿ
 ਰਬਾਨੀ॥ ੩॥ ੫॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਰਗਤੀ ਨਾਮ ਦੇਵਨੀ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨ ਜੀ ਜਾਨੈ ਕੈ ਬੁਝੁ ਲਾਗੈ ਕਹੀਐ॥ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀਰਾ ਮਰਵਾਂ ਏਈ ਸੇ॥ ਭਰੁ ਕੈ ਸੇਰੀਐ॥ ੧॥ ਬੇਧੀ ਅਲੇਗੇ ਪ
 ਲੇਗੇ ਸਾਈ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਗਵੇਰੈ ਆਸਰ ਬੇਥਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਨੈ ਹਾਟੁ ਮਾਨੈ ਪਾਟੁ ਮਾਨੈ ਪਾਸਾਰੀ॥ ਮਾਨੈ ਬਾਸੈ ਨਾ ਰੇ ਦੀ ਕਰਮ
 ਤੁਝੈ ਸੈ ਸਾਰੀ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਾਇ ਹੁਮਾ॥ ਗਤਾ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ॥ ਸਭੈ ਤੁਕ ਮੁਤੁਕ ਮੁਹੈ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰੈ॥
 ੩॥ ਜੋ ਨ ਜਾਨਤ ਨਹਿ ਪੁਰਖੋ ਤਸ ਤਾ ਦੀ ਆਬਿਗਤਿ ਬਾਣੀ॥ ਨਾਮ ਕਰੈ ਜਗ ਨੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਹਿਰੈ ਅਲਖੁ ਵਿਗਾਈ॥ ੪॥ ੧॥
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਆਦਿ ਗੁਗਾਦਿ ਗਗਾਦਿ ਜੁਗੇ ਜੁਗਤ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿ ਆਗਵਿਐ ਸਾਹੁ ਪਬ ਪਾਨਿ
 ਅਗ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਜੈ ਸਬਦੁ ਦਾ ਜੈ ਅਨੰਤ ਰੂਪੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਏਈਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਵਨ ਬੀਖੁ ਬਾਨੈ॥ ਬੀਖੇ ਬਾਸਤੇ ਸੁਖ ਲਾਗਲਾ॥
 ਸਰਬੇ ਆਦਿ ਪਰਮੁੰਦ ਕਾ ਸਟਰੰਦ ਨੁ ਕੋਲਾ॥ ੨॥ ਤੁਮ ਦੇ ਪਾਰਸੁ ਹਮਰੇ ਲੋਭ ਸੰਗੇ ਕੰਕੜਾਇ ਲਾ॥ ਤੁਰਾਇ ਆਲਰਤੁ ਲਾਲੁ ਨਾ
 ਮਾਸਾਰਿ ਸਮਾਉ ਲਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਅਕੁਲ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਚਲਤੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਘਟਿ ਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ॥
 ੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੋਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ॥ ਸੋ ਮੈ ਕੀਆ ਸੁਆਲੁ ਮੁਹੇਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਮਾਟੀ ਕੁੰਭੇ ਉ॥ ਆਪ ਹੀ ਕਰਤਾ ਬੀ
 ਠਲੁ ਦੇ ਉ॥ ੨॥ ਜੀਅ ਕਾ ਬੰਧਨ ਕਰਮੁ ਬਿਆਪੈ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁਆਪੈ ਆਪੋ॥ ਪ੍ਰਵਤਿ ਨ ਮੁਰੇ ਉ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਤਿਤੈ ਸੁਭਾਏ॥
 ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸਦਾ ਅਕਲੁ ਰਹੈ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਬਾਣੀ ਰਗਤ ਬੇਟੀ ਜੀਕੀ
 ਤਨੁ ਚੰਦਨ ਮਸਤਕਿ ਪਾਤੀ॥ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਕਰਤ ਲਕਾਤੀ॥ ਠਗਾਦਿ ਸਟ ਬਗਾ ਲਿਵਲਾਗਾ॥ ਦੇਖਿ ਬੈਸਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਖ ਭਾਗਾ॥
 ੧॥ ਕਾਲਿ ਭਗਵਤ ਬੰਦਾ ਚਿਰਾਮੀ॥ ਕੁਰਾਗਦਿ ਸਟ ਰਤਾ ਨਿਸ ਬਾਦੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਤ ਪਤਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਗੀਰੀ॥ ਦੁਇ ਪੋਤੀ ਕਰ

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਰਿਮੁਖੀਰੀ। ਰਿਵੇਛੁ ਗੀਸੀ ਧਿਆਨੀ। ਪਰਦਰੁਪਿਨਕੀਬਾਨੀ। ੨॥ ਸਿਲਪੁਜਸੁਚਕ੍ਰਗਣੇਸੀ। ਨਿਸਜਾਗਸਭਗਤਪ੍ਰਵੇਸੀ। ਪਗਨ
 ਨਸਤਿਤਮਕਰਮੀ। ਰੇਣੀਪਟਨਾਚਮਧਰਮੀ। ੩॥ ਸਿਗਾਸਤਤੁਲਸੀਮਾਲਾ। ਕਰਉਨਲਾਤਿਭਕੁਕਪਾਲਾ। ਰਿਵੇਕੁਜਕੰਠਰੁਖੀਰੇ
 ਲੀਪਟਹਿਸਨਮਭਾਖੀ। ੪॥ ਜਿਨਿਆਤਮਤਤੁਨੀਨਿਆ। ਸਭੁਕੋਟਪਰਮਮਧੀਨਿਆ। ਕਹੁਬੇਣੀਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਣ
 ਨਪਾਵੈ। ੫॥ ਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀਕਾਜੁਮਲਾ ੬॥

੧ ਚਿਤਿਨਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਕਾਲ

ਸਭੇਕਸਤੰਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ ੧ ਮੁਰਤਿਅਜੁਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪਾਤ੍ਰਿਪੁਸਤਕਿਸੀਧਿਆਬਾਣੀ। ਸਿਲਪੁਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੀ। ਮੁਖਿਬੁਠਾਬਿਭੂਖਨਸਾਰੀ। ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਤਲਾਬਿਚਾਰੀ। ਗਾਇਮਾਲਾਤਿਭਕਲਿਭ
 ਟੀ। ਚੁਏਪੋਤੀਬਸਤਕਪਾਣੀ। ਜੋਨਾਨਸਬੁਝਮਿਕਰਮੀ। ਸਭੁਕੋਟਕਟਨਿਚੈਕਰਮੀ। ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਸੁਭੈਧਿਆਵੈ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਣਨਪਾਵੈ। ੧
 ਨਿਭਲੰਤਸਿਨਨਮਸੁਜਾਵਦਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰਦਤੋ। ਸਾਭੀਸੰਸਾਰਸੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਤਰਹਕੇ। ਕਰਟਕਾਰਟਸਮਰਬਧੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰੀ। ਗਾਰ
 ਟੁਕਰਤੇਵਸਿਭੈਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰੀ। ੨॥ ਜੋਗਸਬਦੀਗੀਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਹਮਣਾ। ਖੜੀਸਬਦੰਸੁਰਸਬਦੰਸੁਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰ
 ਕ੍ਰਿਤਹ। ਸਰਬਸਬਦੰਤਏਕਸਬਦੰਜੋਕੋਨਾਨਸਭੇਵ। ਨਾਨਕਤਾਕੇਦਮੁਧੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨੁਦੇਵ। ੩॥ ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਤਸਰਬਦੇਵਦੇਵਦੇਵਤਾ
 ਤਮਹ। ਆਤਮੰਸੀਬਾਸਦੇਵਸਿਨੇਕੋਨਾਨਸਭੇਵ। ਨਾਨਕਤਾਕੇਦਮੁਧੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨੁਦੇਵ। ੪॥

੧ ਚਿਤਿਨਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਕਾਲਮੁਰਤਿ

ਸਭੇਕਸਤੰਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ ੫॥ ਅਜੁਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਕਰੰਚਮਾਤਕਤੰਚਪਿਤਾਕਤੰਚਬਾਨਿਤਾਬਿਨੋਦਸੁਤਹ। ਕਰੰਚਕ੍ਰਾਤਮੀਤਹਿਤਬੰਧਵਕਤੰਚਮੋਹਕੁਟੰਬੁਤੋ। ਕਰੰਚਚਪਲਮੋਹਨੀ
 ਪਪੇਖੰਤੋਤਿਆਗੀਕਰੋਤਿ। ਰਤੰਤਸੰਗਰਗਵਾਨਸਿਮਰਣਨਾਨਕਲਬਧੰਅਚੁਤਤਨਹ। ੧॥ ਪ੍ਰਿਥਿਤਮਾਤਪਿਤਾਸਨੇਤੰਧਿਗਸਨੇਤੰਬ੍ਰਤ
 ਬੰਧਵਹ। ਪ੍ਰਿਗਸਨੇਤੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਸੁਤਹ। ਪ੍ਰਿਗਸਨੇਤੰਗਿਤਰਬਕਹ। ਸਾਧਸੰਗੇਸਨੇਤਸਵੀ। ਸੁਖਯੰਬਸੰਤਨਾਨਕਹ। ਮਿਥੰਤ
 ਦੇਠੰਖੀਣੰਤਬਲਨੀ। ਬਰਧੰਤਜਹੁਆਹਿਤੰਮਾਇਆ। ਅਵੰਤਆਸਾਅਥਿਤਰਵਨੀ। ਗਣੰਤਸ੍ਰਾਸਾਭੈਯਾਨਧਰਮੀ। ਪਤੰਤਮੋਕੁਪ
 ਦੁਰਲਭਦੇਤੰਤਆਸੁਯੰਨਾਨਕਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾ। ੨॥ ਕਾਰਕੋਟੰਰਚੰਤੋਮੰਢੇਪਨੰਰਕਤਰਮਣਾਹ।
 ਨਵੰਤਦੁਵਾਰੰਭੀਤਗਰੰਤੰਬਾਇਹੁਪੰਅਸਥੰਭਨਹ। ਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਨਹਿਸਿਮਰੰਤਅਗਿਆਨੀਜਾਨੰਤਅਸਾਥਿਗੀ। ਦੁਰਲਭਦੇਤੰਤਉਧਰੰ
 ਤਸਾਧਸਰਣਨਾਨਕਹ। ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਜਪੰਤ। ੩॥ ਸੁਰੰਤਤੁਯੰਅਚੁਤਗੁਣਗੰਪੁਰੰਬਹੁਲੇ। ਕ੍ਰਿਪਾਲਾਹੰਭੀਰੰਭੀ
 ਚੇਸਰਬਗਾਅਪਾਰਾ। ਕ੍ਰਿਤਿਅਪ੍ਰਿਥੀਬਿਸਮਚਰਣੀ। ਅਨਾਥਨਾਥੇਨਾਨਕਸਰਣੀ। ੪॥ ਸਿਗੀਪੇਖੰਤਬਧਿਕਪ੍ਰਹਾਰੇਦਲਖਆਵ
 ਧਹ। ਅਰੋਜਸਰਬੇਦਗੋਪਾਲਹਨਾਨਕਰੋਮਨਾਛੰਦੁ। ੫॥ ਬ੍ਰਹਮਤਨਕਰਤਾਬਲਵੰਤਕਾਗੀਸੇਵੰਤਸੁਹਾਰਤੁਗਦਿਸਹ। ਬਿਖ
 ਮਥਾਨਬਸੰਤਉਚਹਨਹ। ਸਿਮਰੰਤਮਰਣੰਕਦਾਰਹ। ਹਿੰਦੰਤਆਗੀਆਚੁਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕਕੀਟੀਸਾਸਅਕਰਖਤੋ। ੬॥
 ਸਬਦੰਰਤੰਤੰਤੰਮਾਇਆਕੀਰਤੰਕਲੀਕਰਮਕ੍ਰਿਤੁਆ। ਸਿਟੰਤਤੁਗਾਤਰਹਮੋਹੀ। ਭਗਵਨਰਮਣੰਸਰਬਤਬਨੀ।

ਦਿਸਤੁਮੀਅਰਸਨੀ। ਬਸੰਤਸਾਧਰਸਨਾ। ਗਿਰਿਗਿਰਿਗੇਨਾਨਕਾਪਿਅੰ ਯਪੁਨਪਨਾ। ੮। ਘਟੰਤੁਪੀਘਟੰਦੀ
 ਪੀਘਟੰਤਗਦਿਸਸੀਅਰਨਿਖਤਗਨੀ। ਘਟੰਤਬਸੁਧਾਗੀਰਤਰਸਿਖੰਭੀ। ਘਟੰਤਲਲਾਸੁਤਕੁਤਹੀਤੀ। ਘਟੰਤਕਨਿਕਮ
 ਨਕਮਾਇਆਸ੍ਰੁ ਰੁਪੀ। ਨਤਘਟੰਤਕੇਵਲਗੋਪਾਲਅਚੁਤਾ। ਅਸਥਿਰੰਨਾਨਕਸਾਧਨਾ। ੯। ਨਾਗਬਿਲੰਬਪਰਮੀਬਿਲੰਬ
 ਪਾਪੀ। ਦ੍ਰਿੜੰਤਨਮੰਤਨੰਤਲੇਭੀ। ਸਰਣਸੰਤੰਕਿਲਾਵਿਖ ਨਾਸੀ। ਪ੍ਰਾਪਤੰਧਰਮਲਖਿਤਨਾਨਕਜਿਹਸੁਪ੍ਰਸੰਨਮਾਧਵਹਾ।
 ੧੦। ਮਿਰਤਮੇਂ ਅਲਪਬੁਧੀਰਚੰਤਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਸਾਹੀ। ਜੋਬਨਬਹਿਕ੍ਰਮਕਨਿਕਕੁੰਡਲਗਾ। ਬਾਰਿਤਮੰਦ੍ਰੁਸੇਕੁੰਬਸਤ੍ਰਾ।
 ੧੧। ਇਤੰਤਮਾਇਆਬਿਆਪਤੀ। ਤੇਅਚੁਤਸਰਣਸੰਤਨਾਨਕਭੋਰਗਵਾਨਏਨਮਹਾ। ੧੨। ਜਨਮੰਤਮਰਣੰਤਰਖੰਤਸੇਰੀਰੋਗੀਤ
 ਰੋਗੀ। ਉਚੰਤਨਿਵੰਨਾਨਾਸੁਮੁਚੀ। ਰਾਜੰਤਮਨੀਅਭਿਮਾਨੰਤਹੀਨੀ। ਪ੍ਰਾਵਿਰਤਮਾਰਗੀਵਰਤੰਤਬਿਨਾਸਨੀ। ਗੋਬਿਰਕਤਾਸਾ
 ਧਸੇਗੇਦਅਸਥਿਰੰਨਾਨਕਕੁਗਵੰਤਕੁਨਾਸਨੀ। ੧੩। ਕੀਰਪੰਤਹਰੀਅੰਮਤਤਤਾਗੀਆਨੀ। ਬਿਗਸੀਪੁਬੁਧਕੁਸਲਥਨੀ।
 ਬਸੰਤੰਰਿਖਪੀਤੀਆਗਮਾਨੀ। ਸੀਤਲੀਰਿਖਪੀਦ੍ਰਿੜਸੰਤਗੀਆਨੀ। ਰੰਤਨਨਮੰਤਰਿਰਸੁਣੀਦਾ। ਬਨੰਤਨਾਨਕਸਬਰ
 ਧੀਦੀ। ੧੪। ਕਤੰਤਬੇਰਗੁਣੰਤਗੁਣੀਆਸੁਣੰਤਬਾਲਾਬਹੁਬਿਧਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਦ੍ਰਿੜੰਤਸੁਬਿਦਿਆਹਰਿਗਿਰਿਪਾਲਾ। ਨਮੁਦ
 ਨਜਾਚੰਤਨਾਨਕਦੇਨਹਗੁਰਗੋਪਾਲਾ। ੧੫। ਨਤਚਿੰਤਮਾਤਪਿਤਕੁਤਤਨਹਿਚਿੰਤਕਛੁਲੋਕਕਾਨਹਿਚਿੰਤਬਨੰਤਸੁਤਮੀ
 ਤਤਪ੍ਰਾਵਿਰਤਮਾਇਆਸ੍ਰਬੰਧਨਾ। ਦਇਆਲੇਕਕੁਗਵਾਨਪੁਰਖਤਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਪ੍ਰਤਪਾਲਕਾ। ੧੬। ਅਨਿਤੁਦਿ
 ਤੰਅਨਿਤੁਚਿਤੰਅਨਿਤੁਆਸਾਬਹੁਬਿਧਪ੍ਰਕਾਰੰ। ਅਨਿਤੁਚੇਤੰਅਤੰਬੰਧੀਰੁਮਮਾਇਆਮਲਨੀਬਿਕਾਰੀ। ਛਿਰੰਤਜੋਨਿ
 ਅਨੇਕਨਠਰਾਨਨਗਸਿਮਰੰਤਮਲੀਦਬੁਧੀ। ਗੋਬਿਰਕਰਤਮਾਇਆਨਾਨਕਪਾਤੰਤਭੁਧਰਣਸਾਧਸੰਗਮਹਾ। ੧੭। ਗੀ
 ਰੰਤਗੀਰਪਾਤੰਤਪਤਾਲੰਜਲੰਤਦੇਦੀਪਬੈਸ੍ਰੰਤਰਾ। ਬਹੰਤਅਗਾਤੋਯੰਤਰੰਗੀਦੁਖੰਤਗੁਰਚਿੰਤਨਮੰਤਮਰਣਹਾ। ਅ
 ਨਿਕਸਾਧਨਾਨਸਿਧਤੇਨਾਨਕਾ। ਅਸਥਿਰੰਮਸਥਿਰੰਮਸਥਿਰੰਸਾਧਸ੍ਰੁਜਨਾ। ੧੮। ਘੋਰਦੁਖੰਅਨਿਕਤੰਨਮਰਾਹਿਦ੍ਰਿਮਭਾਬਿਖਾਦੀ।
 ੧੯। ਸਿੰਟੰਤਸਗਲਸਿਮਰੰਤਭਰਿਨਾਮਨਾਨਕਜੈਸੇਪਾਦਕਾਸਟਕੁੰਮੈਕੋਤੀ। ੨੦। ਅੰਧਕਾਰਸਿਮਰਤਪ੍ਰਕਾਸੰਗੁਣਮੰਤਅਧਬੰਡ
 ਦਾਗਰਿਬਸੰਤਰੋਗੀਤਦੁਤਤਕਰਮਕਰਤਮਾਨਿਰਮਲਗਾ। ਜਨਮਮਰਣਰੰਤਸ੍ਰੇਤਸੁਖਸਮੁਅਮੋਘਰਸਨਾਸਰਣ
 ਜੋਗੀਸੰਤਪ੍ਰਿਅਨਾਨਕਸੋਕਗਵਾਨਖੇਮੰਕੋਤੀ। ੨੧। ਪਾਛੰਕੋਤੀਅਗਵੀਵਹਿਨਿਰਾਸੀਆਸਪੁਕਦਾ। ਨਿਰਧਨੰਕੁਯੰਪਨਵੰਤ
 ਤਰੋਗੀਯੰਰੋਗਖੰਡਦਾ। ਕੁਗਵੰਤਗਤਿਦਾਨੰਗਮਾਮਗੁਣੀਰਤਨਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਖਦਯਾਰਿਨਾਨਕਗੁਰਸੇਵਾਕਿਨਲਕੁਤੇ
 ੨੨। ਅਧਰੰਧਰੰਧਾਰਣਗਨਿਰਧਨੰਧਨਾਮੁਨਹਰਗਾ। ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦੁਬਲਹਿੰਦਬਲਕੇਸੁਗਾ। ਸਰਬਕੁਤਦਇਆਲ
 ਅਚੁਤੰਦੀਨਬੰਧਦਾਮੇਰਗਾ। ਸਰਬਗਪੁਰਨਪੁਰਖਕੁਗਵਾਨਭਗਤਵਛਲਕੁਟਮਯਹਾ। ਘਾਟਿਘਾਟਿਬਸੰਤਬਾਸ
 ਦੇਵਹੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਗਾ। ਜਾਚੰਤਨਾਨਕਕਿਰਪਾਲਪ੍ਰਸਾਦੰਨਾ। ਬਿਸਰੰਤਨਾਬਿਸਰੰਤਨਾਰਾਇਣਾ। ੨੩। ਨਤਸਮਰਬੰ
 ਨਾਸੇਵਕੰਨਾਪੀਤਪਰਮਪੁਰੋਖਤਮੀ। ਰੂਪਸਾਦਿਸਿਮਰਤੇਨਾਮੰਨਾਨਕਾਵਿਪਾਲਗਰਿਗਿਰੀ। ੨੪। ਕੁਰਣਪੋਖਦਕਰੰਤਜੀਆਭਿ
 ਸ੍ਰਾਮਛਾਦਨਦੇਵੰਤਦਾਨੀ। ਸਿੰਝੰਤਰਤਨਨਮਰਤੁਰਚੇਤਨਾ। ਵਰਤੰਤਸੁਖਅਸੰਦਪ੍ਰਸਾਦਾ। ਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਹਰਿਗਿ
 ਰੋਗਾ। ਅਨਿਤੁਰਨਾਨਿਰਮੋਹਤੋ। ੨੫। ਦਾਨੰਪਰਪੁਰਬੇਦਕੁੰਚੰਤੇਮਹੀਪਤੋ। ਬਿਪੁਰੀਤਬੁਧੰਮਰਤਲੋਕਾਨਾਨਕਸਿਰੰਕਾਲਤੁਖ
 ਕੁੰਗਤੋ। ੨੬ ॥

੫੪

ਬਿਥਾਅਨੁਕੰਡੇਗੋਬਿੰਦਰਾਜਸੁਮਿਰਦ ਰਿੰਤਗਿਆ ਅਰੋਗੀਮਹਾਰੋਗੀਬਿਸੇਮਿਤੇਕਰੁਣਾਮਯਗ ॥ ੨੫ ॥ ਰਮਣਕੇਵਲੀਕੀਰਤਨੀਜੁਧਰਮੇ
ਤਪਾਰਣਾਮੀਮਿਤਾਨੁਤਾਰਾਇਣਨਾਨਕਪੀਵਤੇਸੰਤਨਾਇਪੁਤੇ ॥ ੨੬ ॥ ਸਤਸੀਲਸੰਤਸਮਾਮਿਤਸਤੁਰਜਨਗ ॥ ਨਾਨਕਕੋਜਨਅ
ਨਿਕਪੁਕਰੇਦਾਨਿੰਦਕਆਵਧੋਇਪਤਿਸਟਤੇ ॥ ੨੭ ॥ ਸਿਰਸਕਾਰਨਾਭਵੰਤਨਾਭਵੰਤਮਨਭੰਗਨਗ ॥ ਸੋਭਾਹਿਤਨਾਭਵੰਤਨਹਿਪੋ
ਤੰਤਸੀਸਾਰਦੁਖਨਹਿ ॥ ਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁ ਨਪਤਾਮਿਲਸਾਧਸੰਗਹਿਨਾਨਕਸੇਪਾਨੀਸੁਖਬਾਸਨਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਸੈਨਾਸਾਧਸਮੁਹਸੂਰਾਸੀਤੰਸੀ
ਨਾਤੰਤਨਿਨਿਮਤਗਆਵਧਾਗੁਣਗੋਬਿੰਦਰਮਣੰਓਟਗੁਰਸਬਦਕਰਨਰਮਣਗਿਆ ॥ ਅਨੁਕੁਤੇਅਸੂਰਬਾਗਤਬੁਝੰਤੇਪ੍ਰਕਾਸਾ
ਗ ॥ ਬਿਰਤੇਨਿਰਭੁਖੀਸਤਸੈਨਾਧਾਤਿਗੋਪਾਲਕੀਰਤਗ ॥ ਜਿਤਤੇਬਿਸੁਸੀਸਾਰਤਿਨਾਨਕਵਸੰਕੋਰੇਤਿਪੰਤਸਕਰਹਿ ॥ ੨੯ ॥
ਮਿਗਤਿਸਨੀਰੀਪ੍ਰਬਨਗਰੰਦੁਮਛਾਯਾਰਚਤੁਰਮਤਗ ॥ ਤਤਕੁਟਿਬਸੇਹਿਮਿਥਿਆ ਸਿਮਰੰਤੰਗਮਾਮਾਮਾ ॥ ੩੦ ॥ ਨਰਾਬਿ
ਦਿਆਨਿਧਾਨਿਗਮੰਨਰਗੁਣਗ ॥ ਨਾਮਕੀਰਤਨਗ ॥ ਨਰਗਾਰਤਨਕੰਨਤਰੰਚਲਤੁਰਤੁਰਗ ॥ ਰੁਭਾਉਰਮ ਚਬਦੀਮਾਇ
ਆਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਖਲਪੰਡਤਗ ॥ ੩੧ ॥ ਬਿਰਮਣੀਕਰਮਾਮਾਮਾਲਾਸਤਉਰਪ੍ਰੇਮਧਾਰਣੀ ॥ ਜੀਤਭਟੰਜੋਉਤਮਲੋਕਉਪ
ਰਣੰਨੈਨੰਦਨੀ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੀਲਸੋਜੇਪਾਣੀਧਿਰੰਤਨਾਮਭਰਿਸਟਗ ॥ ਕੁਕੁਰਸੁਕੁਰਗਰਬੁਕਾਕਹਿਸਰਪੰਤੁਲ
ਖਲਗ ॥ ੩੩ ॥ ਨਰਣਗਬਿੰਦਰੁਨੀਰਿਦਾਨਾਮਧਾਰਣਗ ॥ ਕੀਰਤਨੀਸਾਧਸੰਗੇਦਨਾਨਕਨਗ ॥ ਦਿਸਟੰਤਨਮਤੁਤਨਹਿ ॥ ੩੪ ॥
ਚਤੁਰਭੰਪਨੰਗੁਪਿਨਚਤੁਰਭੰਸੁਗਾਰਨਗ ॥ ਨਰਦੁਰਲਭੰਭੋਜਨੀਬਿੰਨੰਨਰਦੁਰਲਭੰਸੁਛਾਮੀਬਰਗ ॥ ਨਰਦੁਰਲਭੰ
ਸੁਤਮਿਤਕੁੰਤਬਾਧਣਨਰ ਦੁਰਲਭੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਗ ॥ ਨਰਦੁਰਲਭੰਬਿਦਿਆਪ੍ਰਬੀਣੀ ॥ ਨਰਦੁਰਲਭੰਚਤੁਰੰਗਲ
ਗ ॥ ਦੁਰਲਭੰਏਕਭਗਵਾਨਾਮਾਤਿਨਾਨਕਚਪੰਸਾਧਸੰਗਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਜਤਕਤੁਤਤਤ੍ਰਿਸਟਿਸੁਗਮਿਰਤਪਯਾਲ
ਲੋਕਗ ॥ ਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣੰਗੋਬਿੰਦਰਾਜਨਕਲੇਪਛੇਪਨਾਲਿਪੁਤੇ ॥ ੩੬ ॥ ਬਿਥਿਆਕੁਲੰਤਅੰਮ੍ਰਿਤੰਦੁਸਟਾਂਸਕਾਸੁਜਨਹਿ ॥
ਦੁਖੰਭੁਖੰਤਸੁਖੰਭੁਖੰਤੰਨਿਰਭਯਗ ॥ ਬਨਾਬਿਨੁਬਿਸਾਮੰਨਨਕੁਹਿਰਿਗੁਰਗ ॥ ੩੭ ॥ ਸਰਬਸੀਲੰਮਮੀਲੀਸਰਬਪਾਣਨਮ
ਮਪਾਣਨਹਿ ॥ ਸਰਬਕਰਤਬਾਮੰਕਰਤਾਨਕਲੇਪਛੇਪਨਾਲਿਪੁਤੇ ॥ ੩੮ ॥ ਨਾਸਤਿਲੰਚੰਦ੍ਰ ਦੇਵਹਿਨਸਤਿਲੰਬਾਵਨਚੰਦ
ਨਹਿ ॥ ਨਾਸਤਿਲੰਮੀਤਰੁਤੇਦਾਨਕਸੀਤਲੀਸਾਧਸੁ ਜਨਹਿ ॥ ੩੯ ॥ ਮੰਤ੍ਰੰਗਮਾਮਾਮੀਧਾਨਿਸਰਬਤ੍ਰਪੁਰਨਗ ॥ ਗਾਨਿਸਮਤੁਖੰਸੁ
ਖੰਨੁਰਸਨਿਰਮਲਾਨਿਰਦੇਹਣਹਿ ॥ ਸਪਾਲੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਆਪੰਚਦੇਖਾਬਿਦਰਨਤਗ ॥ ਭੋਜਨੀਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨੀਅਥਪਮਾਯਾਨਾਥਕਮ
ਯਗਤਗ ॥ ਉਪਦੇਸੰਸਮਾਮਿਤਸਤ੍ਰਿਗੁਣੰਤਰਗਤਕੁਟਨਿ ॥ ਪਰਨਿੰਦਨਹਿਸੋਤਸੁਵਲੰਅਪਤਿਆਗਸਗਚਰੇਣੁਕਗਾਖ
ਲਖਣਪੁਰੰਪੁਰਖਤਨਾਨਕਨਾਮਸਾਧਸੁ ਜਨਹਿ ॥ ੪੦ ॥ ਅਜਾਭੋਗੰਤਕੰਦਮੁਲੰਬਸਤਿਜਮੀਪਕੇਰਗ ॥ ਤਤ੍ਰਗਤੇਸੀਸਾਰਤਾ
ਕਸੇਗਾਰਖੀਬਿਆਪਤੇ ॥ ੪੧ ॥ ਛਲੀਛਿੰਦਕੋਟਾਬਿਪਾਨੀਅਪਰਾਧੀਕਿਲਾਵਿਖਮਲੀ ॥ ਰੁਭਮਸੋਮਾਨਾਪਮਾਨੀਮਦੀਮਛਾਯਿਆ
ਪਤੀ ॥ ਮਿਤ੍ਰਜਨਮਕੁਮੰਤਰਕਰਅਨਿਕਉਪਾਣਨਸਿਪੁਤੇ ॥ ਨਿਰਮਲੰਸਾਧਸੰਗਜਪੰਤਨਾਨਕਗੋਪਾਲਨਾਮੀ ॥ ਰਮੰਤਗੁਣਗੋਬਿ
ਦਨਿਤਪੁਤਗ ॥ ੪੨ ॥ ਤਰਣਸਰਣਸੁਆਮੀਰਮਣਸੀਲਪਰਮੇਸੁਰਗ ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਤਨਦੇਤਪੁਰਪੁਰਨਗ ॥ ਨਰਮ
ਆਸਕਰਣੰਜਗਲਅਰਥੰਗਾ ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਸਗਲਨਾਚੰਤਜਾਚਕਗ ॥ ੪੩ ॥ ਦੁਰਗਮਸਬਾਨਾਮੀਮਤਾਨੁ
ਖਸਰਬਸੁਖਣਗ ॥ ਦੁਰਬਰਨਭੇਦਕਰਮੰਸਕਤਪਿਸੰਤਸੁ ਰਜਨਗ ॥ ਅਸਾਥਿਤੰਸੋਗਾਰਖੀਭੁਖੀਣੰਤਾਨਿਰਕਣ ਉਮਦੀ

ਅਮਰਾਨਗਰਬਾਸੀਧਰਮਲਖਪੁਕਮਾਇਆਸਾਧਸੰਗਮਰਮਾਮਰਮਣੀਨਕਰਹਿਰਿਦਯਾਲਰਣੀ॥੪੮॥ਹਿਅਜਿਤਸੁਰਸੰਗਾਮੰ
 ਅਤਬੁਲਨਾਬੁਮਰਨਗਾਗਣਗੀਧਬਦੇਵਮਨੁਪੁਪੁਖੀਬਿਸੇਤਨਗਾਗਰਿਕਰਣਤਰੰਮਸਕਾਰੰਸਰਣਨਕਨਗਦੀਸੁਰਗਿ॥
 ਤੇਕਮੰਨਰਕਾਬਿਸਮੰਬਹੁਜੇਨੀਕੁਮਾਵਣਗਿ॥ਤਿਤਰਣਤ੍ਰਈਲੋਕਗੰਮੰਨਪੁਤਪੁਸੀਲੁਬਿਦਰਣਗਿ॥ਅਲਪਸੁਖਅਵੰਤਰੰਚਲਉ
 ਰਨੀਰਸਮਾਵਣਗਿ॥ਤ੍ਰਕੋਬਿਮੁਚਤਾਸਾਧਸੰਗਮਓਟਨਾਨਕਨਾਗਾਇਣਗਾ॥੪੯॥ਹਿਕਲਮੁਲਕੋਪੰਕਰੰਕਰਣਨਉਪਰਨਤੋਗਬਿ
 ਬਿਖੰਤਨੀਵੰਤਵਸੰਕਰੋਤਿਨਿਰਤੁਕਰੋਤਨਥਾਮਰਕਣਗਿ॥ਅਨੰਕਸਾਸਨਾਤਕੰਤਨਮਦੁਤਾਗਿ॥ਤਵਸੰਗੇਅਧਮੰਨਰਹਾਟੀਨਤੁਖ
 ਕੁੰਨਨਯਾਯਪੁਤਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਰਖਾਕਰੋਤਿ॥੫੦॥ਹਿਲੋਕਲੰਪਟਸੰਗਸੰਗੇਰਹਿਅਨੰਕਲਤਰੰਕਲੇਲਤੋ॥ਧਵੰਤਨੀਆਬੁ
 ਪਕਾਰੰਅਨੰਕਰੰਤਬੁਭੋਲਤੋ॥ਨਰਮਿਤੰਨਗਇਜਟੰਨਰਬਾਧਵਨਰਮਾਤਾਪਿਤਾਤ੍ਰਲਜਯਾਅਕਰਣਕਰੋਤਿਅਖਾਦਖਾ
 ਵੰਅਸਜਿਸੁਜਸਮਨਯਾਤਾਤਿਤਾਤਿਸਰਣਸੁਆਮੀਬਿਗਿਆਪਤਨਾਨਕਹਿਨਰਹਾਗਿ॥੫੧॥ਹਿਜਨਮਮਰਣਮੁਲੰਮਹਿਗੰ
 ਪਾਪਾਤਮਾਮਿਤੰਤਨੰਤਸਵੰਤ੍ਰਿਤੰਅਨੰਕਮਾਇਆਵਿਸਤੀਰਨਗਾਆਵੰਤਨਾਵੰਤਬਕੰਤਨੀਆਦੁਖਸੁਖਬੁਭੋਗਣਗਿ॥ਕੁਮਰ
 ਯਾਨਉਦਿਯਾਨਰਮਣੰਮਹਾਬਿਕਟਅਸਾਧੋਗਣਗਾਬੈਵੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ੍ਵਰਅਧਾਨਾਨਕਹਿਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੫੨॥ਹਿਪਾਣਨਾ
 ਬਗੋਬਿਦਤਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਜਗਹੁਰੋਤਿਸੰਸਾਰਤਪਰਣਹਰਣਮੈਸਕੁਤੁਖਹੋਤਿਸਰਣਯੋਗਰਯਾਲਹਿਟੀਨਾਥਮਯਕ
 ਗੋਸਰੀਰਸਵਸੁਖੀਵਸਮਏਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਰਾਮਰਾਯੇਰਮਾਧਵਗਾ॥੫੩॥ਰਹਣਕਮਲਸਰਣੰਰਮਣੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਤਿ॥
 ਸਾਧਸੰਗੇਤਰਣੰਨਾਨਕਮਾਸਾਗਰਭੈਤੁਤਰਗਾ॥੫੪॥ਸਿਰਮਸਤਕਰਖਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰਤਸਤਿਕਾਯਾਰਖਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਾਅਤਮਰ
 ਖਾਗੋਪਾਲਸੁਆਮੀਧਨਰਹਣਰਖਾਨਗਦੀਸੁਰਗਾ॥ਸਰਬਰਖਾਗੁਰਦਯਾਲਤਿਭੈਤੁਖਾਬਿਨਾਸਨਗਾਕੁਗਤੰਵਛਲਮਨਾਥਲਥੇ
 ਸਰਣਨਾਨਕਪੁਰਖਅਤੁਤਗਾ॥੫੫॥ਜੇਨਕਲਾਧਾਰੰਓਅਕਸੰਬੈਸੰਤਰੰਕਾਸਟੇਬੇਜਟੀ॥ਜੇਨਕਲਾਜਸੁਗਨਿਖੰਤੰਤਿਯੰਸੰਗੇ
 ਧਾਰਣੀਜੇਨਕਲਾਮਾਤਗਰੁਪੁਤਪਾਲੀਨੁਛੇਵੰਤਨਠਰੋਗਣਗਿ॥ਜੇਨਕਲਾਅਸਥਿਤੰਸਰੋਵਰੰਨਾਨਕਨੁਛੇਜੰਤਰੰਗਤੋਯਣਗਾ॥
 ੫੬॥ਗੁਸਾਈਗਰਿਸਟਹੁਪੇਣਸਿਮਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰੀਵਣਗਿ॥ਲਬਧੰਸੰਤਸੰਗੇਤਨਾਨਕਸੂਛਮਾਗਹਰਿਭਗਤਣਗਿ॥੫੭॥ਅਸ
 ਕੰਕੁਗਨੰਸੈਲੋਕਰਮੰਤਰੰਤਪਪੀਲਕਜਾਸਾਗਰੰਲੰਪਤੰਪੀਰੰਤਮਪਰਗਾਸਾਧਸੰਗੇਤਸਿਮਰੰਤਗੋਬਿਦਾ॥ਸਰਣਿਨਾ
 ਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੫੮॥ਤਿਲਕਹੀਣੰਜਥਾਬਿਪਾਅਮਰਹੀਣੰਜਥਾਰਾਜਨਗਾਅਵਧਹੀਣੰਜਥਾਸੁਗਾਨਾਨਕਧਰਮਓਣੰਤਬਾਬੈਸਨ
 ਟੁਗਾ॥੫੯॥ਨਸੰਖੰਨਰਕੰਨਗਦੰਸਿਅਮੀਅਸਰਜਨਹੁਪੰਰੰਤਨਾਨੀ॥ਨੇਤਨੇਤਕਬੰਤਬੋਦਾਉਰਮੁਰਅਪਰੋਗੋਬਿਦਾਬ
 ਸੰਤਸਾਧਹਿਦਯੰਅਚੁਤਾ॥ਬੁਭੰਤਨਾਨਕਬਰੁਭਾਗੀਅਗਾ॥੬੦॥ਉਦਿਆਨਬਸਨੰਸੰਸਾਰੰਸਨਬੰਧੀਸਿਆਲਖਰਗਿ॥ਬਿਖਮਸ
 ਥਾਨਮਨੋਹਮਰੰਮਤਾਅਸਾਧਪੰਚਤਸਕਰਹੀ॥ਤਿਮੋਹਭੈਰੁਮਕੁਮਣੰਮਤੰਛਾਸਤੀਖਦਕਠਨਗਿ॥ਪਾਵਕਤੋਅਸਾਧਘੋਰੰ
 ਅਗਮਤੀਰਨਲੰਪਨਗਾਭਜਸਾਧਸੰਗੋਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਰਹਣਸਰਣਉਪਰਣਕ੍ਰਿਪਾ॥੬੧॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਤੋਬਿਰੋਧ
 ਲਹਿਸਗਲੰਗੋਗਭੰਡਣਗਾਸਾਧਸੰਗੇਤਗੁਣਰੰਤਨਾਨਕਸਰਣਪੁਰਣਪਰਮੇਸ੍ਵਰਗਾ॥੬੨॥ਸਿਆਮਲੰਮਧਰਮਨੁਖੀਰਿਯੰਭੁ
 ਮਵੈਰਣਗਾਨਿਵੰਤੰਵੰਤਮਿਥਿਆਚੇਤਨੰਸੰਤਸੁਜਨਗਿ॥੬੩॥ਅਚੇਤਮੁਕਾਨਾਨਦੰਤਘਟੰਤਸ੍ਵਾਸਾਨਿਤਪੁਤੋਗਛਿੰਤਮ
 ਹਾਸੁੰਦਰੀਕਾਇਆਕੁਲਕੀਨੀਆਗਰਸਤੋਰੰਤਪੁਰਖਤਕੁਟੰਬਲੀਲਾਅਨਿਤਾਸਾਧਿਖਿਆਬਿਰੋਧਾਕੁਮੰਤਕੁਮੰਤਬੁਭੁ

੪੮ ੭੪
 ੪੫॥

ਇਸ ਸਮੇਂ

ਨਮਹਰਿ ਭਗਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਰੁਣਾ ਮਯਗ ॥ ੬੧ ॥ ਹੇ ਨਿਰਬੋਹੇ ਸਗੋ ਮਧ ਪੀਆ ਤੁਲੀ ॥ ਸਤਤ ਤੇ ਪਰਮ ਬਾਣੀ ਅਵਰਤ ਏ ਬਹਿ ਸੁਧ ਅਲੁ
ਣ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸੇ ਦਰਮਾਧਏ ॥ ੬੨ ॥ ਗਰਬੰਤ ਨਾਗੀ ਮੰਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਬਲਵੰਤ ਬਲਾਤ ਕਾਰਣਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਜੰਤੋ ਪ੍ਰਿਯ ਜਨਮ
ਣਾ ॥ ਏਪੀ ਲਕਾਗ ਸਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਤੁਯੀ ਪਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਬਾਰਨੇ ਨਮਾਹਿ ॥ ੬੩ ॥ ਵੰਤ ਮੇਰੀ ਸਤ ਕੀਤ ਹੀ ਅੰ ਬੂਰੁ ਤਤ
ਰੀ ਅੰ ਉਤੰਤ ਭੁਗੀ ਅੰ ਪਕਾਰ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰਦੁਆਰੀ ॥ ੬੪ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੰਗ ਉਪਰੰਤ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਮ
ਜਿ ਪੂਰਣਾ ॥ ਅਸ ਮਰਤੀ ਸੰਸਾਰ ਗੁੰਤੋ ॥ ਨਰ ਨਾਨਕ ਨਿਹਲਾਹਿ ॥ ੬੫ ॥ ਪਰਦਰਬੁ ਹਿਰਣ ਬਹੁ ਬਿਘਨ ਕਰਣੀ ਉਰਰਣੀ ਸਰਬ
ਜੀਅ ਕਾ ॥ ਲਉਲਾਈ ਵਿਸਨਾ ਅਤਿ ਪਤਿ ਮਾਏ ਕਰਮ ਕਰਤ ਸਮੁਕਰਾ ॥ ੬੬ ॥ ਮਤੇ ਸਮੇਂ ਵਰਣੀ ਉਪਰੰਤ ਉਤਰਾ ॥ ਅਨੇਕ
ਪਾਤਕ ਹਰਣ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਨ ਸੰਸਾਰ ॥ ੬੭ ॥

ਗਾਥਾ ਮਝਲਾ ੫ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰ ਪੁਰ ਪੁਤ ਪਸੁਰੀ ਪਾਪ ਰਸ ਮਨੁ ਖਰੇ ਰੰਮਲੀ ਟੰ ॥ ਮਜਾਹੁ ਪਿਰਦੁ ਗੀਧਾ ਨਾਨਕ ਅਬਗਰ ਬੇਟ ਅਗਨ ਟੋ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਪ੍ਰਜੰਤ ਅਕ
ਸਤ ਦੀਪ ਲੋਅ ਸਿਖੰਡ ਟਾ ॥ ਗਢੇ ਨੈਣ ਭੁਰੇ ਦਾਨ ਕਾ ਬਿਨਾ ਸਾਧੁ ਨ ਸਿਧ ਤੋ ॥ ੨ ॥ ਜਾਣੇ ਸਤ ਹੋਵੰਤੋ ਮਰਣੇ ਫਿਸਟੇ ਦਾ ਸਿਖਿਆ ਕੀਰਤ
ਸਾਬਰ ਲੰਬੋ ਭੁਟੰਤ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ॥ ੩ ॥ ਮਯਾ ਚਿਤ ਭੁਰੇ ਮੇਟਾ ਏਸਾ ਮਿਤ੍ਰੇ ਬੁਧਾ ਪਦਹਿ ॥ ਲਬਧੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਦਾਨ ਕਾ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨ
ਗੁਪਾਲ ਰਜਣੀ ॥ ੪ ॥ ਮੈਲਾ ਗਰਸੰਗੇਟ ਨਿਮਾ ਬਿਰਖ ਸਿਰੰਦਾ ॥ ਨਿਕਟਿ ਬਸੰਤੋ ਬਾਸੇ ਨਾਨਕ ਅੰ ਬੁਧਨ ਬੋਤੋ ॥ ੫ ॥ ਗਾਥਾ ਗੁੰ
ਗੁਪਾਲ ਕਬੀ ਮਥੀ ਮਨ ਮਰਦਨਾ ॥ ਤਤੰ ਪੰਚ ਸਤ੍ਰੇ ਦਾਨ ਕਾ ਹਰਿ ਬਣੇ ਪ੍ਰਹਰਣੀ ॥ ੬ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਧ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਲੰਬਾ ਬਰੁ ਕਰਮਣ
ਹਾਰੰਤ ਨਾਨਕ ਮਰਦੇਨਾ ॥ ਰਮਣ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਾ ॥ ੭ ॥ ਪਤ੍ਰ ਭੁਜੇਟ ਭ੍ਰਮੀ ਨਿਤ ਜਨਨੀ ਅੰ ਪ੍ਰਧੂ ਪਤਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਣੁ ਬਿਖਮ
ਤਾਨਾਨਕ ਬਤੰਤੋ ਨੇਨਿ ਬਾਸੇ ਰੋਣੀ ॥ ੮ ॥ ਕੁਟੁੰਦੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇਟ ਲਭੰਤੋ ਬਰੁ ਕਾਗਣਾ ॥ ਤਨਿ ਮਗੁਣ ਰਮਣ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ
ਨਹ ਬਿਆਪਣੀ ॥ ੯ ॥ ਗਾਥਾ ਗੁਣ ਅਪਾਰੰ ਸਮੁਣੀ ਬਿਰਲਾਜਨਹਿ ॥ ਸੰਸਾਰ ਕਾ ਮਤਨੰਤ ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਹਿ ॥
੧੦ ॥ ਸੁਮੰਤ ਸਾਧ ਬਰਨ ਕੋਟਿ ਦੋਖਾ ਬਿਨਾ ਸਨਹਿ ॥ ਚਰਿਤਰ ਟਕ ਮਲਧਾਨ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਸਮੁਤ ਉਧਾਰਣਾ ॥ ੧੧ ॥ ਉਦਰ ਮੰਦਰ ਸੇ
ਹਾ ਜੇਟ ਮਧ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹਿ ॥ ਮੁਕਤੋ ਰਮਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਲਾਬਧੀ ਬਰੁ ਕਾਗਣਾ ॥ ੧੨ ॥ ਹਰਿ ਲਬਧੇ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਮਿਤੋ ॥ ਬਿਰਦ ਕ
ਦੇਨ ਚਿਤੋ ॥ ਜਥਾ ਅਸਾ ਬਿਲਤੋ ਲਾਅ ਮਿਤੋ ॥ ਜੇਦੀ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜੀਅ ਸੰਗ ਕੀਤੋ ॥ ੧੩ ॥ ਅਪਨਾ ਸੀਸ ਟਿਤ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰਾ ॥ ਸਿਮਰ ਤਬੁ ਰਿਦੈ
ਗੁਰਮੰਤਣਹਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਗਾਵਾਨ ਅਚੁਤਾਨ ਕਾ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣਾ ॥ ੧੪ ॥ ਮਰਣੀ ਬਿਸਰਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਜੀਵਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਿਆਵਣੀ
ਲਭੁਣੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇਟ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁਰ ਬਾਲਿਖਣਾ ॥ ੧੫ ॥ ਰਸਨਾ ਬਿਤੁਨ ਕੁ ਅੰਗੀ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਹਨੀ ਨਿਵਾਰਣੀ ॥ ਬਿਅਧ ਉਪਾਨੁ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਲ
ਬਧੀ ॥ ਕਰਮਣਾ ॥ ੧੬ ॥ ਨਥ ਕਬੂਰ ਮਣੀ ਸਰਣੀ ਸਰਬ ਤਜੀਅਣੀ ॥ ਤਬ ਲਗਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ਪਰਸਾਦੀ ਗੁਰਦਰਸਨਹਿ ॥
੧੭ ॥ ਚਰਣ ਗਬਿੰਦ ਮਨ ਬਿਧੀ ਸਿਧੀ ਸਰਬ ਕੁਸਲਣਹਿ ॥ ਗਾਥਾ ਗਾਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕੁ ਬੰਪਰ ਪੁਰ ਬਣਹਿ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਰ ਬਰਨ ਰਮਣੀ ਗਵਣੀ
ਸਾਧ ਸੰਗੇਟ ਉਪਰਣਾ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਧੂ ਪਤਨ ਮਨ ਲਕੁਣਾ ॥ ੧੯ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੀਰਾਰੀ ॥ ਏਕੰਕਾਰ ਨਾਮ ਉਰਧਾਰੀ ॥ ਕੁ
ਲ ਹਿਸੰ ਮੁਹਿ ਸਗਲ ਉਪਾਰੀ ॥ ਬਰੁ ਕਾਗੀ ਨਾਨਕ ਕੋਤਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿਮਰਣ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰ ਉਪਰਣੀ ਕੁਲ ਸਮੁਹਣਹਿ ॥ ਲਬਧੀ ਅੰ ਸਾਧ ਸੰ
ਗੇਟ ਨਾਨਕ ਦਰੁ ਕਾਗੀ ਭਿਟੰਤ ਰਸਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸਰਬ ਦੇਖ ਪਾਰੰਤ ਅਗੀ ਸਰਬ ਪਰਮਾਇੰਤ ਟਣਾ ॥ ਲਬਧੇ ਇਸਾਧ ਸੰਗੇਟ

ਪ੍ਰੀਤਕਾਰਣੀ ॥੨੩॥ ਸੁਖੇਦ ਬੈਦਰਤਨੰਗ ਰਨੰਕ ਸੁੰਗਰਣੀ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਓਗ ਨਾਨਕ ਸੁਖਨ ਸੁਖਨ ॥ ੨੪ ॥

ਭੁਨੇਮਾਲਾ ੫॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਬਿਕਲੀ ਮਾਮਰੀ ਮਮਸਤਕ ਲੇਖਾਵਤੀ ॥ ਉਗਝੈ ਉਸਰ ਸੰਗ ਅਨੁਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨਾਇ ਮੁਖੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥
 ਮੋਹੀਟੋ ਬਿਰਹ ਸੁਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ ਸਿਤ ਸਕੁਮਹਿ ਬੈਸਕੀ ਗਤਿ ਸੈਕਤਾ ਅਰਪੀ ਸਭ ਸੀਗਾਰੇ ॥ ਉਸਰੇ ਦਵਾ ਅਸਾਇ
 ਅਸੀਸੇ ਜਸੁ ਕੰਤਾਵਿ ਛਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਰ ਮਸਤਕਿ ਤੇਵੈ ਭਾਗੁ ਤਾਸਾ ਜਨ ਪਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਸਪੀਕਾਨਲ ਹਾਰਤ ਬੋਲ ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿ
 ਅਸਾਜੇ ਲਹਿਕੀਏ ਸੀਗਾਰੇ ॥ ਅੰਜਨੁ ਪਾਸੀਆ ਜੇ ਪਰਿਆਵੈ ਕੰਤੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਰ ਕੰਤੈ ਬਾਝ ਸੀਗਾਰੁ ਸਰਬਿ ਰਖਾ
 ਜਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਿਵਾਸਿ ਅਕੰਤੁ ਸਾਵਰੁ ਰਾਗੇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਣਿ ਅੰਝੁ ਸੀਗਾਰ ਜਾਈਸੋ ਰਾਗੇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਮ
 ਅਸਪੁਰਾਈਆ ॥ ਹਰਿਹਰ ਜਾਪ ਰਿਆਵੈ ਕੰਤੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਈਆ ॥ ੪ ॥ ਅਸਾਇਤੀ ਅਸਕਿਆਸ ਪੁਰਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੋਏ ਆਲੁ ਤੁ
 ਰਾਪਾਈਐ ॥ ਮੈਤਨ ਅਵਗੁਣ ਬੁਝਕਿ ਮਵਗਣ ਛਾਈਆ ॥ ਹਰਿਹਰ ਸਤਿਗੁਰ ਭੋਏ ਆਲੁ ਤਾਨੁ ਠਹਰਾਈਆ ॥ ੫ ॥ ਕਹਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬਿ
 ਅਯਾਈਆ ॥ ਦੁਰਹੁਇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਈਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਆਵਾਗਵ ਨਾ ਪੁਰਾਪਾਈਆ ॥ ਹਰਿਹਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿਕਾਨ ਮੁਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ੬ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਬ ਪਦੀ ਮਆਗਨ ਸੁਖ ਬਾਸਨਾ ॥ ਸਪੀਮੇਰੇ ਕੰਠ ਰਤੀ ਪੇਖਤੁ ਖਨਾਸਨਾ ॥ ਬਾਸਉ ਸੰਗ ਗੋਪਾਲ ਸਗਲ ਸੁਖ ਰਾਸਹੀ ॥ ਹਰਿਹਰ
 ਰਿਪ ਸਿਧ ਨਵਨਿਪ ਬਸਹਿ ਜਿਸੁ ਸਦਾ ਕਰੀ ॥ ੭ ॥ ਪਰਤਿਆਰਾਵ ਨਹਿ ਸੇਈ ਤਲਾਜੀਅਹਿ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹਰਿ ਪਰਵਰ ਬੁਢਿਕਤ ਛਾਕੀਅਹਿ ॥
 ਹਰਿਗੁਣ ਮਤਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਲ ਕੁਲਤਾਰਈ ॥ ਹਰਿਹਰ ਸੁਨਤੇ ਭਏ ਪੁਨਿਤ ਪਰਬੁ ਮੁਖੀ ਚਾਰਈ ॥ ੮ ॥ ਉਪਰ ਬਨੈ ਅਕਾਸ ਤਲੈ ਧਰੇਸੇਤੀ ॥ ਦਰਿਦਿ
 ਸਰਮ ਕੈ ਬੰਨ੍ਹ ਮੁਖ ਕਉ ਜੋਤੀ ॥ ਖੋਜਤ ਫਿਰਉ ਬਿਰੇਸ ਪੀਉ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਰ ਜੇ ਮਸਤਕੋ ਵੈ ਭਾਗੁ ਤਦਰਸ ਸਮਾਈਐ ॥ ੯ ॥ ਭਿਠੇ ਸਭੈ ਬਾ
 ਵਨ ਹੀਤੁ ਧਜੇਹਿ ਆ ॥ ਬੋਧੈ ਪੁਰਖ ਬਿਪਤੈ ਤਾਤੁ ਸੋਹਿ ਆ ॥ ਵਸਦੀ ਸਘਨ ਅਪਾਰ ਅਨੁਪ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪੁਰਾ ॥ ਹਰਿਹਰ ਨਾਨਕ ਸਮਲ
 ਜਾਹਿ ਨਾਇ ਐਰਾਮ ਦਾਸ ਸਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਚਾਕਿ ਕਰਿਤ ਸੁਚਿਤਿ ਸੁਜਾਨ ਨਚਾਯੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸੰਗ ਲਾਗੈ ਪਾਵਤੈ ਸੈਕਉ ਆਹੀਐ ॥ ਬਨੁ
 ਬਨੁ ਫਿਰੈ ਉਦਾਸ ਬੁਦਨ ਲਕਾਰਣੈ ॥ ਹਰਿਹਰ ਤਿਉ ਹਰਿਜਨੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ॥ ੧੧ ॥ ਸਿਤਕਾਚਿਤਿ ਅਨੁਪ ਮਰਮਨ ਜਾ
 ਨੀਐ ॥ ਗਾਹਕ ਗੁਣੀ ਅਪਾਰ ਸੁਤਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਿ ਸਮਾਇਤਾ ਤੇਵੈ ਰੰਗ ਪਣਾ ॥ ਹਰਿਹਰ ਚੰਦ ਲੋਚਨ ਹਿਮਾਰਤ ਪਵਹਿ ਸੁ
 ਧਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਪਨੈ ਉਠੀਓ ਈਗਰਿ ਓਕੀਨ ਅੰਚਲਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖ ਬਿਰਾਜਤ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬੰਚਲਾ ॥ ਖੋਜਉ ਤਾ ਕੇ ਰਨ ਕਹਹੁ
 ਕਠਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਰ ਸੋਈ ਜਤੰਨੁ ਬਤਾਇ ਸਖੀ ਪਿਉ ਪਾਈਐ ॥ ੧੩ ॥ ਨੈਣਾ ਦੇਖਹਿ ਸਾਧ ਸਿਨੈ ਲਭਿਹਾਰੀਆ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀਨਾ
 ਦਰਨ ਮੰਦਰ ਘਾਇਆ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਕਰਿਕਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਰ ਜਬਾਬਿ ਸਰੋਗੋ ਬਿਦਾਇ ਨੇਦਿਨ ਪਾਈਐ ॥ ੧੪ ॥
 ਪੰਕਜ ਛਾਬੈ ਪੰਕਜ ਮਹਾਂ ਮਰਗੀ ਛਾਈ ॥ ਜੈਕਉ ਐਸਾ ਅੰਤੁ ਜੋ ਤੋਰੈ ਬਿਖਮ ਗਾਠਾ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕ ਸੀਧ ਰਾਖਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਟੁਟੇ ਲੇਖਿ ਸਾਂਝੀ ॥
 ੧੫ ॥ ਪਾਵਉ ਰਸਾ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਰਣੇ ॥ ਪੰਚ ਸਤਾਵਤਿ ਦੁਤਕ ਵਨ ਬਿਧਿ ਮਾਰਣੇ ॥ ਤੀਖਣ ਬਾਣ ਲਾਇਨਾ ਮੁਪ੍ਰਕੁ ਬਿਅਈ
 ਐ ॥ ਹਰਿਹਰ ਮਹਾਂ ਬਿਖਾਰੀ ਘਾਤ ਪੁਰਨ ਗੁਰ ਪਾਈਐ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਰਤੀ ਦਾਤਿ ਮੁਲ ਨਿਖਟਈ ॥ ਖਾਵਤੁ ਕੁੰਰੁ ਸਭਿਗੁਰ

ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਬਿਰਿ
 ਭਾਇ ਬਿਸਰਤੁ
 ਫਿਰਾ ॥

ਮੁਖਿ ਛੁਟਈ॥ ਅਸਿ ਤੁਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਦਿਤਾ ਤੁਸਿ ਤਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਅਰਾਧ ਕਰੇ ਨ ਜਾਤਿ ਮਾਹਿ॥ ੧੬॥ ਜਿ ਬੈਠਾ ਏਕੁ ਗਤੁ ਸੁ
 ਬਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ॥ ਸਗਲੇ ਹੋਏ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਜੀਅ ਕਰਨ ਜੈ ਕਾਰ ਨਿਕਰੁ ਏ ਪਾਇ॥ ਸਾਜਨ ਮਨ ਮਾਨੀਰ ਨ ਕਲਮੁ
 ਜਾਪਿ॥ ੧੮॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਤਿ ਸੇਵੀਐ॥ ਭੂਠੇ ਰੰਗ ਖੁਆਰੁ ਕਲਗੁ ਕੇਵੀਐ॥ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਪ੍ਰੇਖਿ ਕਹੇ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿ ਆਹ
 ਰਿ॥ ਤਾਂ ਉਥਾ ਲਿਤਾ ਹੀ ਤਿਨਿ ਨਿਦਰਗਤ ਜਾਨਿ ਆਹ॥ ੧੯॥ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ਗਵਾਰਾ ਬਿਕਾਰ ਘਨਾ॥ ਮਹਾਦੁਰਗੰਧਤਵ ਸੁਸਠ
 ਛਹੁਤਨ॥ ਛਿਰ ਛੁਛਿ ਗਰਬੁ ਗੁਬਾਭੁ ਮਰਣੁ ਨਹਿ ਜਾਨਈ॥ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਰੀ ਪੇਖ ਕਹੇ ਸਚੁ ਮਾਨਈ॥ ੨੦॥ ਜਿ ਸੁਕੀ ਪੁਜੈ
 ਉਧਾਤਿ ਸੈ ਕਉ ਦੁਹਾਖਈ॥ ਬੈਦ ਕਮਲਿ ਕਉ ਪਾਵ ਕਲ ਉਭਾਖਈ॥ ਏਕੋ ਹੋਤਿ ਗਵਾਰ ਕਾ ਜਿ ਤੇਰੈ ਆਵਈ॥ ਹਰਿ ਤਾਂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤ
 ਨੁ ਛਹੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਭ ਜਾਵਈ॥ ੨੧॥ ਅਉਖ ਧੁਨਾ ਮੁਖ ਪਾਰੁ ਅਮੋਲ ਕੁਪੀ ਜਈ॥ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਖਾਵਹਿ ਸੰਤ ਸਗਲ ਕਉ ਰੀਜਈ॥
 ਜਿ ਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਤਿ ਸੈ ਹੀ ਪਾਵਣਾ॥ ਹਰਿ ਤਾਂ ਉਥਾ ਲਿਤਾ ਹੀ ਤਿਨਾ ਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ਵੇਣਾ॥ ੨੨॥ ਵੈਦਾ ਸੰਦਾ ਸੰਗੁ ਇਕ ਠਹੋਇ ਆ
 ॥ ਅਉਖ ਧਾਏ ਰਾਸੀ ਵੀਚਿ ਆਪਕੋ ਲੇਇ ਆਜੇ ਜੋ ਏਨਾ ਕਰਮ ਸੁਕਰ ਮੁਹੋਇ ਪਸਰਿ ਆਹ॥ ਹਰਿ ਚੰਦੁ ਖਰੇ ਗੁਸਤੁ ਪਾਪ ਤਨੇ
 ਧਖਿ ਸਰਿ ਆਹ॥ ੨੩॥

ਚਉਥੇ ਲੇਖੁ ਲਾਖਾ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੰਮਤ ਜਉ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਰ ਮਕ੍ਰਿ ਹੋਤੀ ਸਾਇ॥ ਰਾਵਨੁ ਤੇ ਸੁਰੰਕਨ ਤਿਨਿ ਨਿਸਿਰਿ ਨੀਕਾਇ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੇਮਤਨੁ ਖਰ
 ਹਤਿ ਆਬੀਚਨ ਰਾਈ ਹੋਤਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੋਧਿ ਓ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਗਤਿ ਸੰਜੋਗਾ॥ ੨॥ ਸਾਗਰ ਮੇਰ ਉਦਿਆ ਨੁ ਬਨੁ ਨਵ ਭੰਬਸ
 ਪਾਤਰ ਆ॥ ਮੁਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪੀਰੰ ਮਕੈ ਗਤਿ ਏਕ ਕਰਿ ਕਰਮਾ॥ ੩॥ ਮੁਸਨ ਮਸਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਰ ਹੀ ਲੁਅੰ ਬਰਛਾਇ॥ ਬੀਧੇ ਬਾਧ ਕਮ
 ਲ ਮਹਿ ਭਵ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ॥ ੪॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮਹਾ ਕਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਹਤ ਅਹੁ ਗਰਬਾ॥ ਮੁਸਨ ਨਿਮਖ ਕਪੋ ਮਪਾਰਿ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ
 ਦੇ ਓ ਸਰਬਾ॥ ੫॥ ਮੁਸਨ ਮਹਾ ਮੁਨ ਜਾਨਈ ਮਰਤ ਹਿਰਤ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪੀਰੰ ਮਨ ਬੋਧਿ ਓ ਉਗਤਿ ਓ ਮਿਥਾ ਬਿਉਤਗਾ
 ਵ॥ ਘਬੁਰ ਬੁਨ ਬਜਾਰੀ ਐ ਬਿਛਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛਾਲਾ॥ ਮੁਸਨ ਤਬ ਹੀ ਮੁਸੀਐ ਬਿਸਰਤਿ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ॥ ੭॥ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰੇਮਾਸੁ
 ਆਉਤੈ ਚਰਨ ਚਿਤਵ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਆਨ ਕਤ ਹੁਜਾਹਿ॥ ੮॥ ਲਖ ਘਾਟੀ ਉਰੇ ਘਨੇ ਚੰਦ ਲਚੀਤ ਬਿਛਾ
 ਲਾ॥ ਨੀਚ ਕੀਚ ਨਿਮਤਿ ਪਾਨੀ ਕਰਨੀ ਕਮਲ ਜਮਾਲਾ॥ ੯॥ ਕਮਲ ਨੈਨ ਅੰਜਨਾ ਸਿਆਮ ਚੰਦ੍ਰ ਬਦਨ ਚਿਤ ਚਾਹਿ॥ ਮੁਸਨ ਮ
 ਗਨ ਮਹਾ ਸਿਉ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਤਾਰਿ॥ ੧੦॥ ਮਗਨ ਭਾਇ ਓ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਸੁਧਨਾ ਸਿਮਰਤਿ ਅੰਗਾ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਾਇ ਓ ਸ
 ਰੁਲੇ ਇਮਹਿ ਨਾਨਕ ਅਧਮ ਪਤੰਗਾ॥ ੧੧॥

ਸਲੋਕੁ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸਿਮਰੀ ਰਸਨਾ ਉਪਰਿ ਰਾਮਾ॥ ਆਦਿ ਗੁਗਾਦੀ ਸਗਲ ਭਗਤ ਤਕੇ ਸੁਖਾ ਬਿਸਾਮੁ॥ ੧॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਜਾਤ
 ਉ ਸੁਕੁ ਕੇਹ ਸਨੈਤਗਾ॥ ਬਾਇਤ ਹੀ ਇਸ ਜਾਤਿ ਕਉ ਨਿਹਨਾਪਿ ਓ ਸਿਰਜਨ ਤਗਾ॥ ੨॥ ਕਬੀਰ ਭਗਮਗ ਕਿਆ ਕਹਿ ਕਹਾ
 ਲਾਇ ਨੀਓ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕੋ ਨਾਇ ਕੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਹੁ ਪੀਓ॥ ੩॥ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੰਡ ਲਬਨੇ ਉਪਰਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ॥ ਰੀ
 ਸਤਿ ਦਾ ਪੇਕਾਨ ਜਿਉ ਜੀਨ ਮਨ ਨਹੀਨਾਉ॥ ੪॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਏਕ ਆਪੁ ਜੋ ਜੀਵਤ ਮਿਰਤ ਕੁ ਹੋਇ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ

ਕੈਗੁਰਵੈਜਤਪੇਖਉਤਤੁਸੇਇ॥ ੫॥ ਕਬੀਰਜਾਨਿਨਹਉਮੁਆਪਾਛੈਭਇਅਨੰਦੁ॥ ਮੇਰਿਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਸੰਗਿ
ਕੁਜਹਿਗੋਬਿੰਦੁ॥ ੬॥ ਕਬੀਰਸਭਤੇਹਮਬੁਰੇਹਮਤਨਕਲੇਸਕੁਕੋਇ॥ ਜੀਨਾਜੈਸਾਕਰਿਬ੍ਰਹਮਾਮੀਤਹਮਾਰਾਸੇਇ॥ ੭॥ ਕਬੀਰ
ਆਈਮੁਏਪਾਹਿਅਨਿਕਕਰਕਰਿਭੇਸਾ॥ ਹਮਰਾਖੇਗੁਰਆਪਣੇਉਨਕੀਨੇਅਵੇਸੁ॥ ੮॥ ਕਬੀਰਸੋਈਮਾਰੀਐਸਿਹਮੁਏਸੁਖੁਤੇਇ
॥ ਭਲੇਭਲੇਸੁਖੁਕੈਹੋਬੁਝਨਮਾਨੈਕੋਇ॥ ੯॥ ਕਬੀਰਗਤੀਹੋਵਤਿਕਾਗੀਆਕਾਰੇਉਕੇਜੰਤਾਲੇਠਾਹੋਉਠਿਧਾਵੇਸਿਜਾਨ
ਮਾਰੇਭਗਵੰਤ॥ ੧੦॥ ਕਬੀਰਚੰਦਨਕਾਬਿਰਵਾਭੁਲਾਬੋਭਿਛਿਕਪਲਾਸਾ॥ ਓਇਭੀਚੰਦਨੁਹੋਇਰਹੈਬਸੈਜੁਰੰਦਨਪਾਸਿ॥
੧੧॥ ਕਬੀਰਬੰਸਬਠਾਈਬੁਝਿਅਗਈਉਮਤਕੁਰੁਕੋਇ॥ ਚੰਦਨਕੋਨਿਕਟੇਬਸੈਬੰਸੁਸੁਗੰਧਨਹੋਇ॥ ੧੨॥ ਕਬੀਰਦੀਨਗਦਾਇਆ
ਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਲੀਸਾਬੀ॥ ਪਾਇਕੁਤਾਕਾਮਾਰਿਆਗਾਠਲਾਅਪੁਨੈਹਾਇ॥ ੧੩॥ ਕਬੀਰਜਾਨਹਉਠਿਓਉਕਉਤਕਠਾਓਇ
॥ ਇਕਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਉਜਰਿਮੇਰੈਭਾਇ॥ ੧੪॥ ਕਬੀਰਸੰਤਨਕੀਕੁਗੀਆਭਲੀਭਲਿਕਸਤੀਗਾਉ॥ ਆਗਲਾਉਤਿਤ
ਪਉਲਾਹਜੀਤਨਾਤੀਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ ੧੫॥ ਕਬੀਰਸੰਤਮੁਏਕੀਅਰੇਈਐਜੋਅਪੁਨੇਗਹਿਜਾਇ॥ ਰਵਹੁਸਭਤਬਾਪੁਰੈਜੁਹਾਣੈ
ਤਾਟਾਬਿਕਾਇ॥ ੧੬॥ ਕਬੀਰਸਾਕਤਐਸਾਹੋਜੈਸੈਲਸਨਕੀਖਾਨ॥ ਕੋਨੇਬੈਠੇਖਾਈਐਪਰਗਏਹੋਇਨਿਦਾਨ॥ ੧੭॥ ਕਬੀ
ਰਮਾਇਆਠੇਲਨੀਪਵਨਏਕੇਲਨਤਗ॥ ਸੰਤਹੁਮਾਖਨੁਖਾਇਆਛਾਛਿਪੀਐਸੰਸਾਰ॥ ੧੮॥ ਕਬੀਰਮਾਇਆਠੇਲਨੀਪਵਨਿਵ
ਹੋਇਵਧਾਗਿ॥ ਜਿਨਬਿਲੇਇਆਤਿਨਖਾਇਆ॥ ਆਗਬਿਲੇਵਨਤਗ॥ ੧੯॥ ਕਬੀਰਮਾਇਆਠੇਲਨੀਪਵਨਿਵ
ਤਾਈ॥ ਏਕਕਬੀਰਨਾਮੁਸੈਜੀਨਕੀਨੀਬਾਰਹਿਬਾਇ॥ ੨੦॥ ਕਬੀਰਸੁਖਨਏਜਗਕਰਹਿਜੁਬੁਤੇਮੀਤ॥ ਜੋਹੰਤੁਰਾਖਹਿਏਕਸਿਉਤੇਸੁਖੁ
ਪਾਵਹਿਨੀਤਾ॥ ੨੧॥ ਕਬੀਰਜਿਸੁਮਰਨੇਤੇਨਬੁਝੈਰੇਰੇਮਨਿਅਨੰਦੁ॥ ਮਰਨੇਤੀਤੇਪਾਈਐਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ ੨੨॥ ਰਾਮਪਦ
ਰੁਖਪਾਇਕੈਕਬੀਰਗਾਂਠਨਖੇਲਾ॥ ਨਹੀਪਵਨੁਨਹੀਪਾਰਖੁਨਹੀਗਾਹੁਨਹੀਮੋਲਾ॥ ੨੩॥ ਕਬੀਰਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੋਕਠਰੁ
ਰਾਮਾ॥ ਪੀਠੰਤਰਾਜੇਕੁਪਤੀਆਵਹਿਕਉਨੇਕਾ॥ ੨੪॥ ਕਬੀਰਪ੍ਰੀਤਏਕਸਿਉਕੀਏਆਨਦੁਬਿਧਾਜਾਇ॥ ਠਾਵੈਲਾਘੇਕੇਸਕਰਿਰਾ
ਵੈਪਰਰਮੁਝਾਇ॥ ੨੫॥ ਕਬੀਰਜਗਕਾਜਰਕੀਕੋਠਰੀਅੰਧਪਰੇਤਿਸੁਮਾਹਿ॥ ਹਉਬਾਲਿਹਾਤੀਸੁਉਪੈਸਜੁਨਿਕਸਜਾਹਿ॥ ੨੬॥
ਕਬੀਰਇਹਤਨੁਜਾਇਗਾਸਕਹੁਲੇਹੁਬੋਹਿ॥ ਨਗੋਪਾਵਹੁਤੇਗਏਜਿਨਕੇਲਾਖਕਰੇਗੀ॥ ੨੭॥ ਕਬੀਰਇਹਤਨੁਜਾਇਗਾਕਵ
ਨੈਮਾਰਗਲਾਇ॥ ਕੈਸੰਗਤਿਕਰਿਸਾਧਕੀਕੋਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇ॥ ੨੮॥ ਕਬੀਰਮਰਤਮਰਤਾਜਗੁਮੁਆਮਰਿਭਿਨਜਾਨਿਆ
ਕੋਇ॥ ਐਸੇਮਰੇਨੇਜੋਮਰੇਬਹੁਰਿਨਮਰਨਹੋਇ॥ ੨੯॥ ਕਬੀਰਮਨਸਨਾਨਮੁਦਲਿਭੁਤੇਹੋਇਨਬਾਰੇਬਾਗਿ॥ ਜਿਉਬ
ਨਠਲਾਪਕੇਭੁਇਗਿਰਹਿਭੁਰਿਨਲਾਗਤਿਭਾਗਿ॥ ੩੦॥ ਕਬੀਰਕੁਤੀਕਬੀਰੁਤੇਰੇਨਾਉਕਬੀਰੁ॥ ਰਾਮਰਤਨੁਤਬਾਈਐਜਉ
ਪਹਲੈਅਨਹਿਸਰੀਰੁ॥ ੩੧॥ ਕਬੀਰਝੰਝਖਾਝੰਝਖੀਐਤੁਮਰੇਕਹਿਓਨਹੋਇ॥ ਕਰਮਕਰੀਮਜੋਕਰਿਹੋਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ ੩੨॥
ਕਬੀਰਕਸਓਟੀਰਾਮਕੀਝੁਠਾਇਕੈਲਕੋਇ॥ ਰਾਮਕਸਉਟੀਸੋਸਹੈਜੋਮਰਨੀਵਹੋਇ॥ ੩੩॥ ਕਬੀਰਉਨਲਪਹਿਰਿਕਾਪਰੇਖਾ
ਨਸੁਪਾਰਾਖਾਹਿ॥ ਏਕਸਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਬਾਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਇ॥ ੩੪॥ ਕਬੀਰਬੋਝਾਨਰਨਾਛੁਟੇਛੋਕਯਾਗਾਹੁਏਹੁਏ
ਗਏਤੁਬੋਜਿਨਸਿਰਭਾਗ॥ ੩੫॥ ਕਬੀਰਗੁਰਜੋਨਿਉਲਾਕਰੀਕੇਸੁਸੀਉਪਾਸਾ॥ ਏਹਜਗੁਨਲਤਾਵੇਖਕੈਕਉਓਕਬੀਰਉਦਾਸੁ॥
੩੬॥ ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਨੀਐਰਾਮਪੇਟੇਹਗਾ॥ ਹੋਵਹਉਪਰਿਛੁਤਰਤੇਠਨਪਰੀਗਾਗੁ॥ ੩੭॥ ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਨੀਐਉਚ

ਏਖਿਅਵਾਸੁ॥ ਅਜੁਕਾਇਕੁਇਕੋਟਣਾਉਪਰਿਜਾਮੈਪਾਸੁ॥ ੩੮॥ ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਰੋਕਨਸੀਐਕੋਇ॥ ਅਜੁਸੁਨਾਉਸਉਦਮੈ
ਕਿਅਜਾਨਉਕਿਅਹੋਇ॥ ੩੯॥ ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਦੇਹਿਦੇਖਿਸੁਰਗਾ॥ ਅਜੁਕਾਲਿਤਜਿਜਾਹੁਗਾਨਿਉਕਾਰੀਭੁਯੰਗਾ॥ ੪੦॥ ਕ
ਬੀਰਲੁਟਨਾਉਤ॥ ਲੁਟਲੈਰਾਮਨਾਮੈਲੁਟਾ॥ ਛਿਰਪਛੇਪਛੁਤਾਹੁਗਾਪ੍ਰਾਣਜਾਹਿਗਛੁਟਾ॥ ੪੧॥ ਕਬੀਰਮੈਸਾਕੋਇਨਜਨਮਿਓਅਪਨੇਘਰ
ਲਾਵੈਅਭੀ॥ ਪਾਤਉਲਰਕਾਜਾਰਕੈਰਹੈਰਾਮਲਿਵਲਾਗਾ॥ ੪੨॥ ਕੋਹੈਲਰਕਾਬੇਦਈਲਰਕੀਬੇਦੈਕੋਇ॥ ਸਾਧਕਹੈਕਬੀਰਸਿਉਹਿ
ਸੰਗਬਨਜੁਕਰੇਇ॥ ੪੩॥ ਕਬੀਰਹੋਤੁਰਿਤਾਵਨੀਮਤਿਸੰਸਾਰਜਿਜਾਇ॥ ਪਾਛੈਭੋਗਜੁਭੋਗਦੈਤਿਨਕੋਗੁੜਲੈਖਾਇ॥ ੪੪॥ ਕਬੀਰਮੈਜ
ਨਿਓਪੜਬੋਭਲੋਪੜਬੋਸਿਉਰਲੋਜੋਗੁ॥ ਰਗਤਿਨਛਾਡਉਰਾਮਕੀਰਾਵੈਨਿੰਦਉਲੋਗੁ॥ ੪੫॥ ਕਬੀਰਲੋਗੁਕਿਨਿੰਦੈਬਪੁੜਾਜਿਹਮਨ
ਨਾਹੀਗਿਆਨੁ॥ ਰਾਮਕਬੀਰਗਵਿਹੋਅਵਰਤਜੇਸਭਕਾਮ॥ ੪੬॥ ਕਬੀਰਪਰਦੇਸੀਕੈਘਾਘਰੈਚਹੁਦਿਸੁਲਾਗੀਅਗਾ॥ ਖੰਥਜਲੋਕੋ
ਇਲਾਭਈਤਾਗੇਅੰਤਲਾਗਾ॥ ੪੭॥ ਕਬੀਰਖੰਥਜਲੋਕੋਇਲਾਭਈਖਾਪੁਰਛੁਟਮਛੁਟਾ॥ ਜੋਗੀਬਪੁਰਾਖੋਲਿਓਅਸਨਹੀ
ਬਿਭੂਤਾ॥ ੪੮॥ ਕਬੀਰਬੋਰੈਜਲਮਾਛੁਲੀਣੀਦਰਮੋਓਓਜਾਨਾ॥ ਏਤੋਘਨੇਨਛੁਟਸਹਿਓਰਿਕਰਿਸਮੁੰਦਸਮਾ॥ ੪੯॥ ਕਬੀਰ
ਸਮੁੰਦਨਛੋਰੈਮੈਜਉਮਤਿਖਰੋਹੋਇ॥ ਪੋਖਰੋਪੋਖਰਨੁਰਤੇਭਲੋਨਕਤਿਓਕੋਇ॥ ੫੦॥ ਕਬੀਰਨਿਗੋਸਾਏਬਹਿਗਏਬਾਘੀਨਾਹੀਕੋਇ॥
ਦੀਨਗਰੀਬੀਆਪੁਕਰਤੇਹੋਇਜੁਹੋਇ॥ ੫੧॥ ਕਬੀਰਬੈਸੋਨੋਕੀਕੁਕਰਭਲੀਸਾਕਤਕੀਬੁਰੀਮਾਇ॥ ਓਤੁਨਿਤਸੁਨੈਹਰਿਨਾਮੁਜਸੁਓ
ਪਾਪਾਬਿਸਾਹਨਜਾਇ॥ ੫੨॥ ਕਬੀਰਹਰਨਾਦੁਬਲਈਹੁਰੀਅਰਾਤਲਾ॥ ਲਾਖਅਹੋਰੀਏਕਜੀਉਕੇਤਾਬੰਦਉਕਾਲਾ॥ ੫੩॥ ਕਬੀਰਗੰਗਾ
ਤੀਰਨੁਪਰਕਰਹਿਪੀਵਹਿਨਿਰਮਲਨੀਗਾ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਮੁਕਤਿਹੋਇਏਓਕਰਿਰਮੇਕਬੀਰ॥ ੫੪॥ ਕਬੀਰਮਨੁਨਿਰਮਲੁਭਇਅ
ਜੈਸਾਰੀਗਾਨੀਗਾ॥ ਪਾਛੈਲਾਗੋਹਰਿਛਿਰੈਕਤਕਬੀਰਕਬੀਰ॥ ੫੫॥ ਕਬੀਰਹਰਦੀਪੀਅਰੀਜੁਨਾਉਜਲਗਾਇ॥ ਰਾਮਸਨੇਹੀਤਉਮਿ
ਲੈਦੋਬਰਨਗਵਾਇ॥ ੫੬॥ ਕਬੀਰਹਰਦੀਪੀਰਤਨੁਹੈਦੁਨਾਰਿਹਨਰਹਾਇ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀਇਪ੍ਰੀਤਕਉਜਿਹਜਾਤਬਰਨਕ
ਲਜਾਇ॥ ੫੭॥ ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੰਕਰਾਈਦਸਵੇਰਾਇ॥ ਮਨਤਉਮੈਗਲੁਹੋਇਹਰਿਓਨਿਕਸੋਕਿਉਕੋਜਾਇ॥ ੫੮॥ ਕਬੀਰ
ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਠਕਰੈਪਸਾਉ॥ ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਮੈਕਲਾਸੁਜੇਅਵਉਜਾਉ॥ ੫੯॥ ਮ: ੧॥ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਅਤਿਨੀਕਾਨਾਹੋਇ
ਸੁਜਾਇ॥ ਹਉਮੈਮਨੁਅਸਥੂਲਹੈਕਿਉਕਰਿਦਿਦੇਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹਉਮੈਗਈਜੋਤਿਹੀਸਭਅਇ॥ ਏਤੁਜੀਉਸਦਾਮੁਕਤ
ਹੈਸਤਜੇਹਰਿਆਸਮਾਇ॥ ੬੦॥ ਕਬੀਰਨਾਮੋਹਿਛਾਨਨਛਪੁਰੀਨਾਮੋਹਿਘਰੁਨਹੀਗਾਉ॥ ਮਤਿਹਰਿਪੁਛੈਕਉਨਹੈਮੈਜਾਤਿਨਾਉ॥ ੬੧॥
ਕਬੀਰਮੈਹਿਮਰੇਨਕਾਰਉਹੈਮਰਉਤਹਰਿਕੈਦੁਆਰਾ॥ ਮਤਿਹਰਿਪੁਛੈਕਉਨਹੈਪਰਾਮਚੇਬਚ॥ ੬੨॥ ਕਬੀਰਨਾਮਕੀਆਨਕਹਰਿਗੇਨ
ਕਰਿਸਕਹਿਸਰੀਰਾ॥ ਕਿਅਜਾਨਉਬਿਛੁਹਰਿਕੀਆਭਾਇਓਕਬੀਰਕਬੀਰ॥ ੬੩॥ ਕਬੀਰਸੁਪਨੈਤੁਬਰਜਾਇਕੈਨਿਘਮੁਖਾਨਿਕਸੈਰਾਮ॥
ਤਖੇਪਗਕੀਪਾਸੁਹੀਮੇਰੇਤਨਕੋਚਾਮ॥ ੬੪॥ ਕਬੀਰਮਾਟੀਕੇਹਮਪੁਤਰੇਮਾਨਸਰਾਖਿਓਕਉ॥ ਚਰਦਿਵਸਕੇਪਾਤੁਬਰਬਰੁਪਠਿ
ਉ॥ ੬੫॥ ਕਬੀਰਮਾਟੀਕਰਿਕੈਘਾਛਿਆਆਪਪੀਸਾਇਪੀਸਾਇ॥ ਤੈਸਤਬਾਤਨਪੁਛੀਐਕਬੁਨਲਾਈਪਾਇ॥ ੬੬॥ ਮ: ੨॥ ਨਾਨਕ
ਮਾਟੀਕਰਿਕੈਰਖਿਆਸੇਸਤਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ਆਪੇਪੀਸੈਆਪੇਪੀਸੈਆਪੇਹੀਲਾਇਲਾਇ॥ ਏਹੁਪਿਰਮਾਪਿਆਲਾਖਸਮਾਜੈਭਵੈ
ਤੈਦੇਇ॥ ੬੭॥ ਕਬੀਰਜੀਤਹਰਿਆਵਤਜਾਤਾਹਤਕੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਸਿੰਦਰੁਕੈਸੇਛੋਰੈਐਜੇਦਰੁਐਸਾਹੋਇ॥ ੬੮॥ ਕਬੀਰਕੂਬਖ
ਪੇਉਬਭਿਓਨਕੀਲਹਰਿਬਕੀ॥ ਨਬਦੇਖਿਓਬੰਨਾਜਰਜਰਤਚਉਤਰਪਰਿਓਹੁਠਰਕਿ॥ ੬੯॥ ਕਬੀਰਪਾਪੀਭਗਤਿਨ

ਕਾਵਈਗੁਰਿਪੁਨਾਨਸੁਤਾਇ। ਮਾਖੀਚੰਦਨਪਰਤਰੇ ਨਤਬਿਗੰਧਤਤਜਾਇ॥ ੭੦॥ ਕਬੀਰਬੈਦੁਮੁਅਰੋਗੀਮੁਆਮੁਆਸਕੁਸੀਸਾਹੁਏਕ
 ਕਬੀਰਨਾਮੁਆਨਿਤਨਾਹਿਰੋਵਨਤਰੁ॥ ੭੧॥ ਕਬੀਰਗਮਨਧਿਆਏਓਮੈਟੀਲਾਗੀਯੋਗਾਯਾਇਆਤੋਡੀਕਾਠਕੀਨਾਓਰੁਭੈਬੋਭੋ
 ੭੨॥ ਕਬੀਰਐਸੀਤੋਇਪਰੀਮਨਕੋਕਾਵਤਕੀਨਾਮਰਨੇਤੇਕਿਆਡਰਪਾਨਜਸੁਭਾਸਿਧਉਗਲੀਨਾ॥ ੭੩॥ ਕਬੀਰਸਕੋਗਾਭੋਚੁਸੀ
 ਐਗੁਨਕਉਮਰੀਐਰੋਇ। ਅਵਗੁਨੀਆਰੈਮਾਸੈਕੁਲੇਨਕਹਿਓਕੋਇ॥ ੭੪॥ ਕਬੀਰਗਾਗਰਨਲਕੁਰੀਆਚੁਕਾਯੈਰੋਭੁਟਾਗੁਰੁਨਰੇ
 ਤਤਿਆਪੋਆਧਮਾਫਲੀਜਯੋਲੁਟਾ॥ ੭੫॥ ਕਬੀਰਕੁਕੁਰਾਮਕੋਮੁਤੀਆਮੋਰੋਨਾਉ। ਗਲੇਤਮਾਰੇਜੇਵਰੀਨਾਧਿਰੋਤਤਜਾਉ॥ ੭੬॥
 ਕਬੀਰਨਪਨੀਕਾਠਕੀਕਿਆਦਿਖਲਾਵਹਿਲੋਇ। ਹਿਰੈਰਾਮੁਨਚੇਤਤੀ। ਇਤੁਪਨੀਕਿਆਹੋਇ॥ ੭੭॥ ਕਬੀਰਬਿਰਤੁਕੁਯੰਗਮਮਨਬਸੈ
 ਮੰਤੁਨਮਾਨੈਕੋਇ। ਰਾਮਾਬਓਗੀਨੀਐਨੀਐਤਬਉਰਹੋਇ॥ ੭੮॥ ਕਬੀਰਪਾਰਸਚੰਦਨੈਤਿਨਹੈਏਕਸੁਗੰਧਾ। ਤਿਸਿਭਤੇਉਤਮਭਏ
 ਓਤਕਠਨਿਰੰਧਾ॥ ੭੯॥ ਕਬੀਰਨਮਕਾਏਗਾਬੁਰਹੈਓਤਿਨਤੀਸਤਿਆਜਾਇ। ਏਕੁਜਸਾਧੁਮੋਹਿਸਿਲਿਓਤਿਨਲੀਆਮੰਚਲੁਲਾ
 ਈ॥ ੮੦॥ ਕਬੀਰਬੈਦੁਕੋਓਗੀਕਲਾਹੁਮੇਰੈਵਸਿ। ਇਤਉਵਸਤੁਗੁਪਾਲਕੀਜਬਭਾਵੈਲੇਇਖਾਸਿ॥ ੮੧॥ ਕਬੀਰਨਉਬਤਆ
 ਪਨੀਦਿਨਰਸਲੇਤੁਬਜਾਇ। ਨਟੀਨਾਉਸੀਜੋਗਾਜਿਓਬਹੁਰਿਨਾਸਿਲੈਆਇ॥ ੮੨॥ ਕਬੀਰਸਾਤਸਮੁੰਦਰਮਸਕਰਉਕਲਮਕਰਉਬਨਗਈ॥
 ਬਸੁਧਾਕਾਗਦੁਨਉਕਰਉ। ਹਰਿਜਸੁਲਿਖਨੁਨਜਾਇ॥ ੮੩॥ ਕਬੀਰਨਾਤੁਲਾਤਕਿਆਕਰੈਤਿਰੈਬਸੋਗੁਪਾਲਾ। ਕਬੀਰਮ
 ਈਆਕਠਮਿਲਿਉਕਹਿਸਬਜੰਜਾਲਾ॥ ੮੪॥ ਕਬੀਰਐਸਾਕੋਨਹੀਮੰਦਰਿਦੇਇਨਗਈ। ਪਾਰਉਲਕੇਮਾਰਕੋਰੋਰਾਮਲਿਵਲਾਇ॥
 ੯੧॥ ੮੫॥ ਕਬੀਰਐਸਾਕੋਨਹੀ। ਇਤੁਨੁਦੈਵੈਭੁਕਾ। ਅੰਧਾਭੋਗਨਜਾਨਈਰਹਿਓਕਬੀਰਕੂਕਾ॥ ੮੬॥ ਕਬੀਰਸਤੀਪੁਕਾਰੈਚਿਤ੍ਰਤੀ
 ਸੁਨਹੈਬੀਰਮਸਾਨਾ। ਭੋਗਸਬਾਇਆਚਲਗਾਇਓਮਤੁਮਕਾਮਾਨਿਦਾਨ॥ ੮੭॥ ਕਬੀਰਮਨਪੰਖੀਭਾਇਓਓਓਰੁਹਿਰਿਸਜਾਇ॥
 ਜੇਜੈਸੀਸੰਗਭਿਅਲੇਸੋਤੈਸੋਭਲੁਖਾਇ॥ ੮੮॥ ਕਬੀਰਨਾਕਉਖੋਨਤੇਪਾਇਓਸੋਈਠਉਗਾਸੋਈਠਿਰਕੈਤੁਕਾਇਆਨਕਉਕਤ
 ਅਉਗਾ॥ ੮੯॥ ਕਬੀਰਮਾਰੀਮਰਉਕੁਸੰਗਕੀਕੇਲੋਨਿਕਟਿਨੁਬੋਗਾ। ਓਤੁਲੈਓਤੁਰੀਗੀਐਸਾਕਤਸੰਗਨਹੋਗਾ॥ ੯੦॥ ਕਬੀਰਭਾਰਪਰ
 ਈਸਿਰਰੈਚਲਿਓਚੈਬਾਟੀ। ਅਪਨੋਭਰੈਨਸਰੈਅਗੈਅਉਘਾਟਿਘਾਟੀ॥ ੯੧॥ ਕਬੀਰਬਨਕੀਦਾਪੀਲਾਕਰੀਠਾਠੀਕਰੈਪੁਕਾ।
 ਮਤਿਬਸਪਰਉਲੁਹਰਕੈਜਾਰੈਦੁਜੀਬਾਗ॥ ੯੨॥ ਕਬੀਰਏਕਮਰੰਤੇਦੁਇਮੁਏਦੁਇਮਰੰਤੇਚਾਗਿ। ਚਾਰਿਮਰੰਤੇਛੇਮੁਏਚਾਰ
 ਪੁਰਖਦੁਇਨਾਗਿ॥ ੯੩॥ ਕਬੀਰਦੇਖਦੇਖਨਗਛੁਡਿਆਕਤੁਨਪਾਇਅਭਉਗਾ। ਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਕੁਭੁਲਾਨੇਅਉਰ
 ॥ ੯੪॥ ਕਬੀਰਸੰਗਤਿਕਰੀਐਸਾਧਕੀਅੰਤਕਰੈਨਿਰਬਾਹਾ। ਸਕਤਸੰਗਨਕੀਨੀਐਨਤੇਹੋਇਬਿਨਾਹੁ॥ ੯੫॥ ਕਬੀਰਨਗਮਹਿਚੇਤਿ
 ਓਨਾਨਕੈਨਗਮਹਿਗਹਿਓਸਮਾਇ। ਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਬਾਦਹਿਜਨਮੇਅਯਾਇ॥ ੯੬॥ ਕਬੀਰਅਸਾਕਰੀਐਰਾਮਕੀਅਵਰੈਅਸ
 ਨਿਰਾਸਾ। ਨਰਕਪਰਹਿਤੇਮਾਨਈਜੋਗਰਿਨਾਮਉਦਾਸ॥ ੯੭॥ ਕਬੀਰਸਿਖਸਾਖਾਬਹੁਤੇਕੀਏਕੇਸੇਕੀਓਨਮੀਤੁ। ਚਾਲੇਬੋਗਹਿਮਿਲਨ
 ਕਉਬੀਰੇਅਟਕਿਓਤੀਤੁ॥ ੯੮॥ ਕਬੀਰਕਾਰਨੁਬਪੁਗਾਕਿਆਕਰੈਨਉਰਾਮਨਕਰੈਸਤਾਇ। ਜਿਹਜਿਹਡਾਈਪਗਧਰਉਸੋਈਮੁ
 ਰਿਮੁਰਿਜਾਇ॥ ੯੯॥ ਕਬੀਰਅਵਹਰਿਕਉਉਪਦੇਸਤੇਮੁਖਮਹਿਪਰੈਹੋਤੁ। ਰਾਸਾਬੀਰਨੀਰਾਖਤੇਖਾਯਾਪਰਕਾਖੇਤੁ॥ ੧੦੦॥
 ਕਬੀਰਸਾਧੁਕੀਸੰਗਤਿਹਉਕਉਕੀਭੁਸੀਖਾਉ। ਹੋਨਹਾਰਸੋਹੋਇਸਕਤਸੰਗਨਜਾਉ॥ ੧੦੧॥ ਕਬੀਰਸੰਗਤਿਸਾਧਕੀਦਿਨੁਰਿ
 ਨੁਦੁਨਹੋਤੁ। ਸਾਕਤਕਾਰੀਕਾਮਰੀਧੋਏਹੋਇਨਸੇਤੁ॥ ੧੦੨॥ ਕਬੀਰਮਨੁਮੁਡਿਆਨਹੀਕੇਸਮੁੰਡਾਏਕਾਇ। ਜੋਕਿਭੁਕੀਆਸੁਮ

ਉ

ਨਕੀਆਮੈਂਡਾਮੈਂਡਾਮੈਂਡਾ। ੧੦੩। ਕਬੀਰਗਾਮਨਛੋਰੀਮੈਂਡਾਮੈਂਡਾਮੈਂਡਾ। ੧੦੪।
ਕਬੀਰਜੇਮਨਤਬਜਾਵਤੇਦੁਗਈਸਭਤਗੀਨੀਤਾਬੀਰਾਕੀਆਕਰੈਰਲੇਬਜਾਵਨਗ। ੧੦੫। ਕਬੀਰਮਾਇੰਮੁੰਡਉਤਿਗੁਰੂਕੀਜਾ
ਤੇਭਰਮੁਨਜਾਈ। ਅਪਹੁਬੇਚੁਬੇਚਮਹਿਚੇਲੇਈਏਬਾਈ। ੧੦੬। ਕਬੀਰਜੇਤਪਾਪਕੀਏਰਾਖੇਤਲੈਦੁਗਈ। ਪਰਗਟਭਏਨਿ
ਰਾਨਸਭਾਬਪੁਛੈਧਰਮਗਈ। ੧੦੭। ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਕੈਪਾਇਓਤੁਕਟੁਬਾ। ਪੀਪਾਕਰਤਾਹਿਗਈਆਰਾਈਰਹਿਅ
ਨਬੰਧ। ੧੦੮। ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਕੈਰਾਤਿਜਗਾਵਨਜਾਈ। ਸਰਪਨਗੋਈਕੈਅਉਤਰੈਨਾਏਅਪਨੇਖਾਈ। ੧੦੯। ਕਬੀਰ
ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਕੈਅੋਈਰਾਖੈਨਾਗਿ। ਗਦੀਗੋਈਕੈਅਉਤਰੈਰਾਸੁੰਮੈਨਰਾਗਿ। ੧੧੦। ਕਬੀਰਚਤੁਗਈਅਤਿਘਨੀਹਰਿ
ਨਾਧੀਹਿਰੈਮਾਹਿ। ਸੁਰੀਉਪਾਰਿਖੇਲਨਾਗਿਰੈਤਾਹਰਿਨਾਹਿ। ੧੧੧। ਕਬੀਰਸੇਈਮੁਖਪੰਨੈਜਾਮੁਖਕੀਮੈਰਾਮਾ। ਦੇਹੀਕਿਸਕੀ
ਬਾਪੁਰੀਪਾਵਿਰੋਈਗੋਗਾਮਾ। ੧੧੨। ਕਬੀਰਸੇਈਕੁਲਤਲੀਨਕੁਲਹਰਿਕੋਦਸਾ। ਜਿਕੁਲਦਾਸਨਉਪਜੈਸੋਕੁਲਛਾਕਪਲਾਸੁ।
੧੧੩। ਕਬੀਰਹੈਗੈਬਾਨਸਘਨਘਨਲਾਖਧਨਾਛਹਿਰਾਈ। ਏਆਸੁਖਤੇਕਿਖਿਆਰੁਲੀਜਉਂਸਿਮਰਤਿਦਿਨੁਜਾਈ। ੧੧੪।
ਕਬੀਰਸਭਜਗੁਰਉਛਿਰਿਓਮਾਦਲਕੰਧਰਛਾਈ। ਕੋਈਕਾਤੁਕੋਨੀਸਭਦੇਖੀਠੋਕਵਜਾਈਸੁਪਾ। ੧੧੫। ਕਬੀਰਮੈਤੀਬੀਬੇ
ਅੰਧਾਨਿਕਸਿਓਮਾਈ। ਜੋਤੀਬੀਨਾਨਗਦੀਸਕੀਜਗਤਉਲੀਖੇਜਾਈ। ੧੧੬। ਬੁਰਾਬੀਸੁਕਬੀਰਕਾਉਪਾਜਿਓਪੁਤਕਮਲਾ।
ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਕੈਪਾਇਓਮਾਮਾਮਾ। ੧੧੭। ਕਬੀਰਸਾਧੁਕਉਮਿਲਨੇਜਾਈਐਸਾਥਿਨਲੀਜੈਕੋਈ। ਪਾਛੈਪਾਉਨਦੀ
ਜੀਐਆਗੈਰੋਈਸੁਰੋਈ। ੧੧੮। ਕਬੀਰਜਗੁਬਾਧਿਓਜਿਤਜੇਵਹੀਤਿਮਾਤਿਬੰਧਤੁਕਬੀਰਾ। ਜੋਹਿਅਟਾਲੇਨਾਜਿਉਸੋਨਸਮਾ
ਨਸਰੀਗ। ੧੧੯। ਕਬੀਰਸਉਛਿਓਤਨੁਗਾਡਓਸੇਝਈਸੈਨਾਹਿ। ਅਜਤੁਜੀਉਨਛੋਰੁਈਰੰਕਾਈਨੈਨਾਹਿ। ੧੨੦। ਕਬੀਰਨੈਨਾਹਿ
ਹਾਰਉਤੁਝਕਉਸਵਨਸੁਨਉਤੁਅਨਾਉ। ਬੈਨਉਤਰਉਤੁਅਨਾਮਜਿਰਨਕਮਲਹਿਰਠਾਉ। ੧੨੧। ਕਬੀਰਸੁਰਗਨਰਕਤੇਮੈ
ਰਹਿਓਸੇਤਿਗੁਰਕੋਪਰਸਾਹਿ। ਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਜਮਹਿਰਹਉਅੰਤਅਰੁਆਇ। ੧੨੨। ਕਬੀਰਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਜੋਕੇ
ਕਤੁਕੈਸੇਓਨਮਾਨਾ। ਕਹਿਬੇਕਉਸੋਰਾਨਹਿਦੇਖਾਹੀਪਰਵਾਨਾ। ੧੨੩। ਕਬੀਰਦੇਖਕੈਕਿਤਕਤਉਕੋਨਕੋਪਤੀਆਈ। ਹਰਿਜੈਸਤੈ
ਸਾਓਤੀਹਤਉਹਰਖਗੁਨਗਾਈ। ੧੨੪। ਕਬੀਰਚੁਗੈਚਿਤਰੈਗੀਚੁਗੈਚੁਗੈਚੁਗੈਚਿਤਰੈਗੈਜੈਸੇਬਤਰੁਕੰਨਮਨੁਮਾਈਆਮ
ਮਤਾਗੈ। ੧੨੫। ਕਬੀਰਅੰਬਰਘਨਹਿਛਾਈਆਬਰਖਾ। ਬੁਝੇਸਰਤਲਾਚਾੜਕਾਨਉਤਰਸਤਰਤੈਤਿਨਕੋਕਉਨਤਵਲਾ।
੧੨੬। ਕਬੀਰਚਕਈਜਉਨਿਸਬੀਛੁਰੇਆਈਮਿਲੇਪਰਕਾਤਿ। ਜੋਨਗਬਿਛਰੇਰਾਮਸਿਉਨਾਦਿਨਮਿਲੇਨਹਤਿ। ੧੨੭। ਕਬੀ
ਰਹੈਨਾਇਗਬਿਛੋਰਿਆਰੁਰੇਸੰਖਮਝੂਗਿ। ਦੇਵਲਦੇਵਲਪਾਹੀਦੇਸਹਿਉਗਵਤਸੁਗ। ੧੨੮। ਕਬੀਰਸੁਤਾਕੀਆਕਹਤਿਜਾਗ
ਹੋਇਓਦੁਖਾ। ਨਾਕਾਬਾਸਾਗੋਰਮਹਿਸੋਕਿਉਸੇਵੈਸੁਖ। ੧੨੯। ਕਬੀਰਸੁਤਾਕੀਆਕਹਤਿਉਛਿਕਿਨਜਪਤਿਮੁਗਾਗ। ਏਕਦਿਨੁ
ਸੇਵਨੋਹੋਇਗੋਲਾਬੇਗੋਰਪਸਾਗੈ। ੧੩੦। ਕਬੀਰਸੁਤਾਕੀਆਕਹਤਿਬੈਠਾਰਤੁਅਰੁਜਾਗਾ। ਨਾਕੇਸੰਗਤੇਬੀਛਰਾਤਾਤੀਕੇਸੰਗਲਾ।
੧੩੧। ਕਬੀਰਸੰਤਕੀਗੋਲਨਛੋਰੀਐਮਾਗਲਗਾਜਾਉ। ਪੇਖਤਹੀਪੁਨੀਤਤੋਇਭੇਟਤਜਪੀਐਨਾਉ। ੧੩੨। ਕਬੀਰਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀ
ਜੀਐਦੁਹਰਿਜਾਈਮੈਰਾਗਾ। ਬਾਸਨਕਾਰੋਪਰਸੀਐਤਉਕਛੁਲਾਗੈਦਾਗਾ। ੧੩੩। ਕਬੀਰਗਾਮਨਚੇਤਿਓਜਾਪਹੁਉਓਆਈ
। ਲਾਗੀਮੰਦਰਦੁਆਰਤੇਅਬਕਿਅਕਾਛੰਅਜਾਈ। ੧੩੪। ਕਬੀਰਕਾਰਨੁਸੋਗਾਈਓਜੋਕੀਨੋਕਰਤਾਗਾ। ਤਿਸਾਥਿਨੁਦੁਸ

ਰਕੋਨੀਏਕੈਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੧੩੫॥ਕਬੀਰਠਲਠਗੇਠਲਨਪਾਕਨਲਾਗੇਅੰਬਾ॥ਜਾਇਪਤੁਰਤਿਖਸਮਕਉਜਉਬੀਚਨਖਾਤੀ
 ਕਾਂਬਾ॥੧੩੬॥ਕਬੀਰਠਕੁਰਪੁਜਹਿਮੇਲਿਲੇਮਨਹਤੀਰਬਜਾਨਿ॥ਦੇਖਾਰੇਖੀਸ੍ਰਾਗਧਰਕੁਲੇਭਯਾਖਾਤਿ॥੧੩੭॥ਕਬੀਰਪਾਤ
 ਪਰਮੇਸੁਰਕੀਆਪੁਜੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਇਸੁਕੁਰਵਾਸੇਜੋਰਤੇਬੁਝੈਕਾਲੀਧਾਰੁ॥੧੩੮॥ਕਬੀਰਕਾਗਰਕੀਉਬੀਰੀਮਸਕੋਕਰਮਕਪਾ
 ਟਾ॥ਪਾਤਬੋਝੀਪ੍ਰਿਥਮੀਪੰਡਿਤਪਾਤੀਬਾਟਾ॥੧੩੯॥ਕਬੀਰਕਾਲਕਰੰਤਅਥਹਿਕਰੁਮਥਕਰਤਾਸੁਭਾਨਾਪਾਛੈਕਛੁਨੇ
 ਇਗਾਨਉਸਿਰਿਪਰਆਵੈਕਾਲਾ॥੧੪੦॥ਕਬੀਰਐਸਾਜੰਤੁਇਕਰੋਖਿਆਜੈਸੀਧੋਈਲਾਖਾ॥ਦੀਸੈਚੰਦਲੁਬਹੁਗੁਨਮਾਤੀ
 ਨਾਨਾਪਾਕਾ॥੧੪੧॥ਕਬੀਰਮੇਰੀਬੁਧਕਉਜਮੁਨਕਰੈਤਿਸਕਾਗਾਨਿਨਾਇਜਮੁਆਸਿਰਜੀਆਸੁਜਪਿਆਪਰਵਰਿਗਰ
 ੧੪੨॥ਕਬੀਰਕਸਤੁਰੀਗਾਇਆਕਵਰਫੇਸਕੁਸਾਜੀਉਨੇਉਰਗਤਿਕਬੀਰਕੀਤਿਉਤਿਉਗਮਾਨਿਵਾਸਾ॥੧੪੩॥
 ਕਬੀਰਗਾਇਨਪਾਰਿਥਕੁਟਬਕੇਕਾਂਠੈਗਰਿਗਾਇਓਰਾਮੁ॥ਆਇਪਰੇਧਰਮਰਾਇਕੇਬੀਰਹਿਧੁਆਧਾਮਾ॥੧੪੪॥ਕਬੀਰ
 ਸਾਕਤਤੇਸੁਕਰਭਲਾਰਖੈਆਛਾਗਾਉ॥ਓਸਾਕਤਬਪੁਰਮਰਗਾਇਆਕੋਇਨਲੈਤੇਨਾਉ॥੧੪੫॥ਕਬੀਰਕਉਰੀਕਉਰੀ
 ਜੋਰਕੈਜੋਰੇਲਾਖਕਰੇਗਾ॥ਚਲਤੀਬਰਨਕਛੁਮਿਲਿਓਲਈਲੋਗੋਟੀਤੋਰੀ॥੧੪੬॥ਕਬੀਰਬੈਸਨੋਤੁਆਤਾਕਿਆਗੁਇਆਮਾਲਾਮੇ
 ਲੀਚਰਾ॥ਬਹਾਰਿਕੰਨੁਬਾਛਾਚੀਤਰਕੁਰੀਕੁਗਾਰਾ॥੧੪੭॥ਕਬੀਰਰੋੜਾਹੋਇਹੁਬਾਦਕਾਤਾਜੀਮਨਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਐਸਾਕੋ
 ਈਦਾਸੋਇਤਾਹਿਮਿਲੈਕੁਗਵਾਨੁ॥੧੪੮॥ਕਬੀਰਰੋੜਾਤੁਆਤਾਕਿਆਗੁਇਆਪੰਥੀਕਉਤੁਖਦੇਇਆਐਸਾਤੇਗਦਾਸੁਤੋਜੀ
 ਉਧਰਨੀਮਹਿਭੇਗਾ॥੧੪੯॥ਕਬੀਰਖੇਤੁਤੁਈਤਉਕਿਆਗੁਇਆਜੋਉਰੀਲਾਗੈਅੰਗਾ॥ਹਰਿਜਨੁਐਸਾਚਾਹੀਮੋਜੀਉਪਾਨੀ
 ਸਰਬੰਗਾ॥੧੫੦॥ਕਬੀਰਪਾਨੀਤੁਆਤਾਕਿਆਗੁਇਆਸੀਅਰਾਤਾਤੋਇਆ॥ਹਰਿਜਨੁਐਸਾਚਾਹੀਮੋਜੀਸਾਹਿਗੀਹੋਇ॥੧੫੧॥
 ਉਰਭਵਨਕਕਕਾਮਨੀਸਿਖਰਪੁਜਾਠਹਿਰਾਇਆਤਾਤੇਕੁਲੀਮਪੁਕਰੀਸੰਤਸੰਗਗੁਨਗਾਇ॥੧੫੨॥ਕਬੀਰਪਾਟਨਤੇਉਜ
 ਰਕੁਲਾਰਮਭਗਤਿਜਿਹਠਾਇਆਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਰਾ॥ਜਮੈਰੈਗਾਇ॥੧੫੩॥ਕਬੀਰਗੰਗਾਨਮਨਕੇਅੰਤਰੇਸਹਜਿਸੁਨਕੇਪਾਟ
 ॥ਤਤਾਕਬੀਰਮੰਦਕੀਆਖੋਜਤਮੁਨਨਬਾਟਾ॥੧੫੪॥ਕਬੀਰਜੈਸੀਉਪਜੀਪੇਰਤੇਜਉਤੈਸੀਨਿਬਤੈਉਰੀ॥ਹੀਰਾਕਿਸਕਾਬਾਪੁਰਾ
 ਪੁਜਤਿਨਰਤਨਕਰੇਝੀ॥੧੫੫॥ਕਬੀਰਏਕਅਚੰਭਉਦੇਖਿਆਹੀਰਾਟਾਥਿਕਾਇਆਬਨਜਨਤਾਰੇਬਾਹਰਾਕਉਰੀਬਦਲੇਜਾਇ॥
 ੧੫੬॥ਕਬੀਰਨਾਗਿਆਨੁਤਾਧਰਮੁਜੈਜਾਧੂਤੁਤਾਪਾਪਾ॥ਜਨਾਠੋਰਤਾਕਾਲੁਤੈਜਹਾਖਿਮਾਤਾਅਪਿ॥੧੫੭॥ਕਬੀਰ
 ਮਾਇਆਤਜੀਤਾਕਿਆਗੁਇਆਜਉਮਾਤਜਿਆਨੀਜਾਇਆ॥ਮਾਨਮੁਨੀਮੁਨਿਵਰਗਲੇਮਾਨਸਭੈਕਉਖਾਇ॥੧੫੮॥
 ਕਬੀਰਸਾਰਾਸਤਿਗੁਰਮੈਮਿਲਿਆਸਬਦੁਜੁਬਾਹਿਆਏਕੁਲਾਗਤੀਬੁਇਮਿਲਗਾਇਆਪਰਿਕਲੇਜੇਛੇਕਾ॥੧੫੯॥
 ਕਬੀਰਸਾਰਾਸਤਿਗੁਰਕਿਆਕਰੈਜਉਸਿਖਾਮਹਿਚੁਕਾਅੰਧੇਏਕਨਲਾਗਈਜਿਉਬਾਸਬਜਾਈਐਫੁਕਾ॥੧੬੦॥ਕਬੀਰੋ
 ਗੈਬਾਤਨਸਘਨਘਨਛਤ੍ਰਪਤੀਕੀਨਾਗਿਤਾਸਪਟੰਤਰਨਾਪੁਜੈਹਰਿਜਨਕੀਪਨਹਾਰੀ॥੧੬੧॥ਕਬੀਰਨਿਪਨਾਗੀਕਉਰੀਨੀ
 ਐਕਉਹਰਿਚੇਰੀਕਉਮਾਨੁ॥ਓਹੁਮਾਂਗਸਵਰੈਬਿਖੈਕਉਓਤੁਸਿਮਰੈਹਰਿਨਾਮੁ॥੧੬੨॥ਕਬੀਰਬੁਨੀਪਾਈਥਿਤਭਈਸਤਿ
 ਗੁਰਬੰਧੀਧੀਗਾ॥ਕਬੀਰਹੀਰਾਬਨਜਿਆਮਾਨਸਰੋਵਰਤੀਗਾ॥੧੬੩॥ਕਬੀਰਤਰਿਹੀਰਾਨਨਜਉਤਰੀਲੋਕੈਮਾਝੈਹਟਾਸਬ
 ਹੀਪਾਈਅਤਿਪਾਰਖੁਤਬਹੀਰਨਕੀਸਾਟਾ॥੧੬੪॥ਕਬੀਰਕਾਮਪਰੈਹਰਿਸਿਮਰੀਐਐਸਾਸਿਮਰਹੁਨਿਤਾਅਮਰਪੁਰਬਾਸਾ

੨੬

ਕਰਤਾਰਿਗਇਆਬੋਰੋਬਿਤੁ॥੧੬੫॥ਕਬੀਰਸੇਵਕਉਦੁਇਭਲੋਇਕਸੰਤਾਇਕਾਮ੍ਹਾ॥ਰਾਮਜੋਰਤਾਮੁਕਤਕੋਸੰਤਪਾਵੈਨਾਮ੍ਹਾ॥੧੬੬॥
ਕਬੀਰਜੀਤਮਾਰਗਪਰਤਗਏਪਰੀਬਰੀਗਾ॥ਟਿਕਅਫਪਟਪਾਟੀਰਅਕੀਤਿਤਰਹਿਓਕਬੀਰ॥੧੬੭॥ਕਬੀਰਦੁਆਰਾ
ਕੇਰੇਖੇਮੁਆਚਲਤੁਲਕੀਕਾਨਾਤਬਕਲੁਕਿਸਕਾਲਾਜਸੀਜਬਲੇਪਹਿਮਸਾਨ॥੧੬੮॥ਕਬੀਰਤੁਬਿਗੋਬਾਪੁਰੇਬੁਲੇਗਨ
ਕੀਕਾਨਾ॥ਪੁਰੇਖੀਕੇਜੋਸਾਨੁਸੀਪੁਰੇਖੀਜਾਨਾ॥੧੬੯॥ਕਬੀਰਤੁਲੀਮਧੁਕਰੀਨਾਗਬਿਪਕੋਨਾਨਾਦਾਵਕਾਤੁਕੋਨੀਬਰਾਦੇ
ਸੁਬਰਾਗਨਾ॥੧੭੦॥ਕਬੀਰਦਾਵੈਦਾਸੁਨੇਤੋਤੋਰਿਦਾਵੈਰੋਸਿਸੰਕਾਜੋਨਨੁਨਿਰਦਾਵੈਰੋਸੋਗਨੈਦ੍ਰਿਸੈਰੰਕ॥੧੭੧॥ਕਬੀਰਪਾਲਸ
ਮੁਹਾਸਰਵਰੁਕਾਪੀਨਸਕੈਕੋਨੀਗੁ॥ਬਾਗਬਡੇਤੇਪਾਇਓਤੁਰੁਤਰਪੀਓਕਬੀਰ॥੧੭੨॥ਕਬੀਰਪਰੁਤੇਤਰੇਖਿਸਾਤਿਓਇਤਖਿ
ਸੈਸਰੀਗੁ॥ਏਦ੍ਰਿਅਖਰਨਾਖਿਸਹਿਸੋਗਰਿਹਿਓਕਬੀਰ॥੧੭੩॥ਕਬੀਰਕੋਠੀਕਠਕੀਰਹਿਰਿਸਲਾਗੀਅਗਾਪੀਭ੍ਰਿਤਪੀਭ੍ਰਿਤਲਾਤੁ
ਏਮੁਰਖਉਬਰੇਕਾਗਾ॥੧੭੪॥ਕਬੀਰਸੰਸਾਰਕਰਿਕਾਗਦੇਰਿਬਹਾਇ॥ਬਾਦਨਅਖਰਸੋਧਕੈਤਰਿਰਨੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧੭੫॥
॥ਕਬੀਰਸੰਤਨਾਨੈਸੰਤਈਨਉਕੋਟਕਮਿਲਹਿਅਸੰਤ॥ਮੈਲਾਗਰੁਕਾਪੀਗਮਬੋਛੋਓਤੀਤਲਤਾਨ੍ਹੀਤ॥੧੭੬॥ਕਬੀਰਮਨੁਸੀ
ਤਲੁਭਇਆਪਾਇਆਬ੍ਰਹਮਰਿਅਨਾ॥ਜਿਨਨੁਆਲਾਜਗੁਜਾਭਿਆਸੋਜਨਕੈਉਰਕਸਮਾਨ॥੧੭੭॥ਕਬੀਰਸਾਰੀਸਿਰਜਨਤੁਰੁ
ਕੀਜਾਨੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕੈਜਾਨੈਆਪਨਪਨੀਕੈਰਾਸਰਿਦਾਨੀਹੋਇ॥੧੭੮॥ਕਬੀਰਕੁਲੀਕੁਲੀਜਉਰਉਪਰਿਅਗਦਿਸਾਗਈਸਕੁਭੁ
ਲਿ॥ਓਰਗਰਪਾਨੀਕੁਇਆਜਾਇਮਿਲਿਓਛਲਕੁਲਾਇ॥੧੭੯॥ਕਬੀਰਧੁਰਸਕੇਲਕੈਪੁਰੀਆਬਾਧੀਦੇ॥ਰਿਦਸਰਾਕੋਪੋ
ਪਨਾਅੰਤਖੋਰਕੀਖੇ॥੧੮੦॥ਕਬੀਰਸੁਰਜਚੰਦਕੈਉਦੈਰੁਈਸਕੁਦੇ॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੋਬਿਨਮਿਛੋਪਲਟਕੁਈਸਕੁਖੇ॥੧੮੧॥
ਜਹਅਨਭਉਤਭੈਨੀਜਾਤੁਉਤਹਰਿਨਾਹਿ॥ਕਹਿਓਕਬੀਰਬੀਚਾਰਕੈਸੰਤਸੁਨੁਮਨਮਾਹਿ॥੧੮੨॥ਕਬੀਰਜਿਨਤੁਕਛੁਕਾ
ਨਿਆਨਹੀਤਿਨਸੁਖਨੀਦਬਿਤਾਇ॥ਰਾਮਜੋਬੁਝਾਬੁਝਾਪੁਰੀਪਰੀਬਲਾਇ॥੧੮੩॥ਕਬੀਰਮਾਰੇਬਹੁਤਪੁਕਾਰਿਆਪੀਰਪੁਕਾਰੈ
ਅਉਗੁ॥ਲਾਗੀਚੋਟਮਰੀਮਕੀਗਹਿਓਕਬੀਰਠਉਗੁ॥੧੮੪॥ਕਬੀਰਚੋਟਸੁਲੇਸੀਲੇਕੀਲਗਤਲੋਇਉਸਾਸਾਚੋਟਸਾਹੈਸਬਰ
ਕੀਤਾਸਗੁਰੁਜੈਦਾਸੁ॥੧੮੫॥ਕਬੀਰਮੁਲਾਂਮੁਲਾਂਭੇਕਿਆਤਛਹਿਸਾਈਨਬਹਿਰੋਹੋਇ॥ਜਾਕਾਰਨਤੁੰਬਾਂਗਦੇਹਿਰਿਛਹਿਤਰਿਜੋਇ॥
੧੮੬॥ਸੇਖਸਬੁਰੀਬਾਹਾਕਿਆਜਕਾਬੈਜਾਇ॥ਕਬੀਰਨਕੀਦਿਲਸਾਬਤਨੀਤਾਕਉਕਰਾਖੁਦਾਇ॥੧੮੭॥ਕਬੀਰਅਲਤਕੀਕਰਿਓ
ਰਗੀਜਿਤਬਿਮਰਤਿਤੁਖਜਾਇ॥ਦਿਲਮਹਿਸਾਈਪਰਗਾਏਬੁਝੈਬਲੀਤੀਨਾਇ॥੧੮੮॥ਕਬੀਰਜੋਗੀਕਇਨੁਲਮੈਕਹਤਾਨਾਉ
ਤੁਤਾਨਾ॥ਦਠਤਰਲੇਖਾਮੁਖੀਜੈਤਬੋਹੋਇਗੋਕਫਨਹਵਾਨਾ॥੧੮੯॥ਕਬੀਰਖੁਬਖਾਖੀਚਰੀਸਾਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੇਨਾ॥ਹੋਰਹੋਈਕਰੈਗਲਾਕ
ਟਾਵੈਕਉਨਾ॥੧੯੦॥ਕਬੀਰਗੁਰਲਾਗਤਬਜਾਨੈਮੈਸੈਏਮੋਹਿਤਨਤਾਪਾ॥ਹਰਖਸੋਗੁਰਾਭੈਨਹੀਤਬਹਰਿਆਪੁਆਪਾ॥੧੯੧॥ਕਬੀਰਗਮਕ
ਤਨਮਹਿਭੈਰਾਮਹਿਏਕਬਿਰਾਗੁ॥ਸੋਈਰਾਮਸਭੈਕਹਹਿਸੋਈਕਉਤਕਹਾਗੁ॥੧੯੨॥ਕਬੀਰਗਮੈਰਾਮਕਹੁਕਹਿਬੋਮਾਹਿਬਬੇਕ॥ਏਕਾਮੇਕ
ਹਿਮਿਲਿਗਾਇਆਏਕਸਮਾਏਕ॥੧੯੩॥ਕਬੀਰਨਾਅਰਸਾਪਨਸੇਵਿਅਹਿਤਰਿਕੀਸੇਵਾਨਾਹਿ॥ਤੇਪਰਮਹਰਸਾਰਖੇਕੁਤਬਸਹਿਤਿ
ਮਾਹਿ॥੧੯੪॥ਕਬੀਰਗੁਰੀਗੁਰੁਆਬਾਦਰਾਬਭਾਗੁਮਾਕਾਨਾ॥ਪਾਵਤੁਤੇਪੀਗੁਲਗਾਇਆਮਾਰਿਆਸਾਤਿਗੁਰਬਾਨਾ॥੧੯੫॥ਕਬੀਰਸ
ਰਿਗੁਰਸੁਰਮੇਬਾਹਿਆਬਾਨੁਚੁਏਕੁਲਾਛਤਹੀਕੁਈਰਿਰਪਰਾਪਰਾਕਲੇਜੇਛੇਕੁ॥੧੯੬॥ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੁੰਦਅਕਾਸਕੀਪਰਗਈਸੁਮ
ਬਿਕਾਗਾ॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਓਓਮਾਨਈਹੋਇਗਈਰਠਛਾਗੁ॥੧੯੭॥ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੁੰਦਅਕਾਸਕੀਲੀਨੀਛੁਮਾਮਿਲਾਇ॥ਅਮਿਕੀਸਿ

ਅਨੇਪਰਹੇਨਾਨਿਰਵਾਰੀਜਾਇ॥ ੧੯੮॥ ਕਬੀਰਜਨਕਾਬੈਉਜਾਇਥਾਅਚੈਮਿਲਿਆਖੁਦਾਇ॥ ਸਾਈਮੁਖਸਿਉਥਾਪਰਿਆਤੁਏਕਿਨਦੁ
 ਰਸਾਈਗਾਇ॥ ੧੯੯॥ ਕਬੀਰਜਨਕਾਬੈਉਇਹੋਇਗਾਇਆਕੇਤੀਬਾਰਕਬੀਰਸਾਈਮੁਖਮਹਿਕਿਆਖਤਾਮੁਖੁਨਬੈਲੈਪੀਰੁ॥ ੨੦੦॥ ਕਬੀਰ
 ਜੀਅਨੇਮਾਹਿਜੇਰਕਾਰਿਕਤੋਹਿਜੁਲਾਲਾ॥ ੨੦੧॥ ਕਬੀਰਜੇਰਕੀਆਸੇਜੁਲਮੁਹਿਏਇ
 ਜਵਾਬਖੁਦਾਇ॥ ੨੦੨॥ ਕਬੀਰਲੇਖਦੇਨਾਸੁਹੇਲਾਜਉਦਿਲਸੁਨੀਏਇ॥ ਉਸਸਾਨੇਦੀਬਾਨਸ
 ਰਿਪਲਾਨਪਕਰੈਕੋਇ॥ ੨੦੩॥ ਕਬੀਰਧਰਤੀਅਰੁਅਕਾਸਮਹਿਦੁਇਤੁੰਬਰੀਅਬਧਾ॥ ਖਟਰਸਨਸੇਪਰੇਅਉਕੁੰਓਰਾਸੀਹਸਿਧਾ॥ ੨੦੪॥
 ਕਬੀਰਮੇਰਾਮੁਖਮਹਿਕਛੁਨੀਜੋਕਿਛੁਹੈਸੁਤੇਰਾ॥ ਤੇਰਾਮੁਖਉਸਉਪਤੇਕਿਆਲਗੈਮੇਰਾ॥ ੨੦੫॥ ਕਬੀਰਤੁਤੁਕਰਤਤੁਤੁਆਮੁਖਮਹਿ
 ਤਨਤੁ॥ ਜਾਬਆਪਾਪਰਕਾਮਿਟਗਾਇਆਜਤਦੇਖਉਤਤਤੁ॥ ੨੦੬॥ ਕਬੀਰਬਿਕਾਰਹਿਤਿਤਵਤੇਸੁਠੇਕਰਤੇਆਸਾ॥ ਮਨੋਰਥਕੋਇਨਪੂਰਿਓਰਾ
 ਲੇਉਠਨਿਰਾਸਾ॥ ੨੦੭॥ ਕਬੀਰਭਿਕਾਸਿਮਗੁਜੋਕਰੈਸੇਖੀਆਸੀਜਾਗਾ॥ ਇਤਉਤਕਤਿਨਤੋਲਈਨਿਸੁਰਾਖੈਸਿਰਜਨਤਹੁ॥ ੨੦੮॥ ਕਬੀਰ
 ਘਾਵੀਪੀੜਤੇਸਤਿਗੁਰਲੀਏਛੁਰਾਇ॥ ਪਰਾਪੁਰਬਲੀਭਾਵਨੀਪਰਗਟੁਹੋਈਅਗਾਇ॥ ੨੦੯॥ ਕਬੀਰਦਲੈਟੇਲੈਦਿਨੁਗਾਇਆਬਿਆਜੁਬਛੰ
 ਉਜਾਇ॥ ਨਾਹਿਰਿਜਿਓਨਖਤੁਛਟਿਓਕਾਲੁਪੁਤਿਓਆਇ॥ ੨੧੦॥ ਕਬੀਰਕੁਕਰਤਉਕਨਕਰਗਪਿਛੈਉਠਿਧਾਇ॥ ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰਪ
 ਇਆਤਿਨਤਉਲੀਆਛੁਰਾਇ॥ ੨੧੧॥ ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਬੈਸਤਿਗਾਹਿ॥ ਧਰਤੀਭਾਰਨਾਥਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਤੁਲਾਹਿ॥ ੨੧੨॥
 ਨਾਮਾਮਾਇਆਮੋਹਿਆਕਰੈਤਿਲੋਚਨਮੀਤਾ॥ ਕਹਿਛੁਪਤੁਛਾਇਲੈਰਾਮਨਲਾਵਤੁਚੀਤੁ॥ ੧੩॥ ਨਾਮਾਕਰੈਤਿਲੋਚਨਾਮੁਖਤੇਰਾਮਸੰਗਲਾਹਾ
 ਬਪਾਵਹੈਕਾਮਸਭਚੀਤਨਿਰੰਜਨਨਾਲਿ॥ ੨੧੪॥ ਕਬੀਰਮਰਕੋਨੀਹਮਾਕਿਸਤੁਕੇਨਾਹਿ॥ ਜਿਨਾਈਹਰਚਨੁਰਚਾਇਆਤਿਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ ੨੧੫॥
 ੧੫॥ ਕਬੀਰਚੀਕਰਾਅਟਾਰੀਰਪਰਿਆਕਛੁਨਾਮਾਏਓਥਾ॥ ਪੀਸਤਪੀਸਤਚਾਥਿਆਸੇਈਨਿਬਤਿਆਸਾਥਾ॥ ੨੧੬॥ ਕਬੀਰਮਨੁਜਾਨੈਸਭ
 ਬਾਤਜਨਤਤੀਅਉਹਨਕਰੈ॥ ਕਹੈਕੀਕੁਸਲਾਤਾਬਦੀਪਕਕੁਟੇਪੁਰੈ॥ ੨੧੭॥ ਕਬੀਰਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਸੁਨਾਸਿਉਬਰਜੈਲੋਗਅਜਾਨਾ॥ ਤਾਸਿਉ
 ਟੂਟੀਕਿਉਬਨੈਜਕੇਜੀਅਪਰਾਨਾ॥ ੨੧੮॥ ਕਬੀਰਕੋਠੈਮੰਡਪਹਿਤਕਰਿਕਹੈਮਹੁਸਦਾਗ॥ ਕਾਰਜਸਾਨੇਤੀਨਤਾਬਪਨੀਤਾਪਉਨੇਰਾਗ॥ ੨੧੯॥
 ਕਬੀਰਜੋਮੈਰਿਤਵਉਨਾਕਰੈਕਿਆਮੇਰਾਚਿਤਵੈਹੋਇ॥ ਅਪਨਾਚਿਤਵਿਆਹਿਕਰੈਜੋਮੈਰਾਚਿਤਹੋਇ॥ ੨੨੦॥ ਮ॥ ੩॥ ਤਿਤਾਉਆ
 ਪਕਰਾਇਸੀਅਚਿਤਭੀਆਪੇਰੇਇ॥ ਨਾਨਕਸੋਸਲਾਹੀਐਨਿਸਰਨਾਸਾਰਕਰੇਇ॥ ੨੨੧॥ ਕਬੀਰਰਾਮਨਚੇਤਿਓਰਿਆਲਾਲਚਮਾਹਿ॥
 ਪਾਪਕਰੰਤਮਹਿਗਾਇਆਅਉਧਪੁਨੀਖਿਨਮਾਹਿ॥ ੨੨੨॥ ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਾਚੀਕਾਰਵੀਕੇਵਲਕਾਚੀਧਾਤੁ॥ ਸਾਬਤਰਖਤਿਰਾਮਭਰੁਨਪ
 ਤਾਬਿਨਠੀਥਾਤੁ॥ ੨੨੩॥ ਕਬੀਰਕੇਸੋਕੇਸੋਕੁਐਨਾਸੇਈਐਅਸਾਗਾ॥ ਰਤਦਿਵਸਕੇਕੁਨੇਕਬਾਹੁਕਿਸੁਨੈਪੁਕਾਗਾ॥ ੨੨੪॥ ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਜ
 ਲੀਬਨੁਕਾਇਆਮਨਕੁੰਚਰਮਮੰਤੁ॥ ਅਕਸਗਿਆਨਰਤਨੁਪੈਵਦਾਬਿਰਲਾਸੰਤੁ॥ ੨੨੫॥ ਕਬੀਰਰਾਮਰਤਨਮੁਖਕੋਥਰੀਪਾਰਿਖਅਗੈਥੇ
 ਲਾ॥ ਕੋਈਆਇਸਿਲੈਗੋਗਾਤਕੀਲੇ॥ ਗੋਮਯਪੇਮੋਲਾ॥ ੨੨੬॥ ਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮਜਾਨੈਓਨਤੀਪਾਲਿਓਕਟਕਕੁਟੇਬਾ॥ ਧੰਧੇਤੀਮਹਿਮਗਾਇਆ
 ਬਾਹਰਭਈਨਬੰਧੁ॥ ੨੨੭॥ ਕਬੀਰਆਖੀਕੇਰੇਮਾਟਕੇਪਲਪਲੁਗਈਬਿਭਾਇ॥ ਮਨੁਜੀਨਾਉਨਛੋਰਣੀਜਮਦੀਆਦਮਾਮਾਇ॥ ੨੨੮॥
 ਕਬੀਰਤਰਵਹੁਪੀਰਮਹੈਠਲੁਹੁਪੀਬੈਰਾਗਾ॥ ਛਾਇਆਹੁਪੀਸਾਧਹੈਜਿਨਤਸਿਆਬਾਦਬਿਬਾਦਾ॥ ੨੨੯॥ ਕਬੀਰਐਸਾਬੀਜਬੋਇਬਾਰਿ
 ਮਾਸਠਲੰਤਾ॥ ਸੀਤਲਛਾਇਆਗਰਠਲਪਖਿਕੇਲਕਰੰਤਾ॥ ੨੩੦॥ ਕਬੀਰਦਾਤਾਤਰਵਰਨਾਠਲਉਪਕਾਰੀਜੀਵੰਤਾ॥ ਪਖਿਚਲੈ
 ਦਿਸਾਵਹੀਬਿਰਖਾਸਠਲਠਲੰਤਾ॥ ੨੩੧॥ ਕਬੀਰਸਾਧੂਸੰਗਪਰਾਪਤੀਲਿਖਿਅਹੋਇਲਿਲਾਟਾ॥ ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਪਈਐਠਾਕਨਅਵਘਟ
 ਘਾਟਾ॥ ੨੩੨

੪੯੮

ਮ॥ ੫॥ ਕਬੀਰਦਲਕਾ
 ਨੇਤੁਖਉਮੁਹੀਲਾਇਸਿ
 ਗਕਸੀਬੀਤੋਤਬਛੋਰਾ
 ਮਰਾਇ॥ ੨੧੩॥

ਨਮ

ਕਬੀਰਏਕਪਕੀਆਪੀਪਕੀਆਪੀਪੁਤੇਆਪਾ॥ ਕੁਗਤਸੇਤੀਗੋਸਟੇਨੋਕੀਨੋਸੋਲਾ॥ ੨੩੩॥ ਕਬੀਰਭਾਂਗਮਾਛੁਲੀਸੁਰਪਾਨੋਜੋਪ੍ਰਾਨੀਖਾਹਿ॥ ਤੀਰਥ
 ਚਰਤਕੀਏਤੇਸਭੈਸਾਤਲਜਾਹਿ॥ ੨੩੪॥ ਨੀਰੋਲੋਇਨਕਰਿਹਉਲੇਸਾਨਪਇਆਹਿ॥ ਸਰਬਸੁਖੇਲਉਪੀਅਸਿਉਕਿਸੀਲਖਾਵਉਨਾਹਿ॥ ੨੩
 ੫॥ ਅਠਜਾਮਰਉਸਠਘਰੀਤੁਮਾਨਿਕਤਰਹੈਨੀਉ॥ ਨੀਰੋਲੋਇਨਕਉਕਰਉਸਰੁਪਾਟਿਦੇਖਉਪੀਉ॥ ੨੩੬॥ ਜੁਨਸਖੀਪੀਅਮਹਿਜੀਅਬਸੈ
 ਜੀਅਮਹਿਬਸੈਕਿਪੀਉ॥ ਜੀਉਪੀਓਬੁਝੈਨੀਪਾਇਮਹਿਜੀਉਕਿਪੀਉ॥ ੨੩੭॥ ਕਬੀਰਬਾਮਨਗੁਰੂਜਗਤਕਾਭਗਤਕਾਗੁਰਨਾਹਿ॥ ਅਭਉਗੁਰੂ
 ਕੈਪਰਮਾਚਾਰੋਬੇਦਹੁਆਹਿ॥ ੨੩੮॥ ਹਰਿਉਖਾਂਰਹੇਤਮਹਿਬਿਖਰੀਬਾਬੀਦੁਨੀਨਜਾਇ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰੁਭਲੀਬਤਾਈਨੀਕੋਖਾਹਿ॥ ੨੩੯
 ਕਬੀਰਜੋਤੁਜਿਜਾਪਪਿਰੰਮਕੀਸੀਸਕਾਟਕਰਿਗੋਇ॥ ਖੇਲਤਖੇਲਤਹਾਲਕਰਿਜੋਕਿਛੁਹੋਇਤੁਹੋਇ॥ ੨੪੦॥ ਕਬੀਰਜੋਤੋਜਿਸਾਪਾਪਿਰੰਮਕੀਪਾ
 ਕੇਸੇਤੀਖੇਲਾ॥ ਕਾਦੀਸਰੋਸੇਪੋਲਣੇਨਾਖਲਭਈਨਤੇਲਾ॥ ੨੪੧॥ ਰੁਛਤਤੋਲਹਿਅੰਧਗਾਤਿਅਰੁਣੀਨਤਨਾਹੀਸੰਤੁ॥ ਕਹਿਨਾਮਾਕਿਉਪਾਈ
 ਐਬਿਨਰੁਗਤਾ॥ ਰੁਛਗਵੰਤੁ॥ ੨੪੨॥ ਹਰਿਸਿਉਹੀਗਾਛਕੈਕਰਹਿਆਨਕੀਆਸਾ॥ ਤੇਨਰੋਜਕਨਾਹਿਗੋਸਤਰਾਖੈਗਵਿਦਾਸਾ॥ ੨੪੩॥ ਕਬੀਰਜਉ
 ਗੁਰਕਰਹਿਤਧਰਮਕਰਿਨੀਤਾਕਰਿਬੈਰਾਗਾ॥ ਬੈਰਾਗੀਬੰਧਨਕਰੈਤਾਕਉਬੁਝੈਅਭਾਗਾ॥ ੨੪੪॥

ਸੋਲੇਕਸੇਖਫਰੀਦਕੋ)

੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਿਤੁਦਿਹਾਝੇਪਨਵਰੀਸਾਹੇਲਏਲਿਖਾਇ॥ ਮਲਕੁਜਿਕੰਨੀਸੁਦੀਦਾਮੁਹਦਿਖਾਲੇਆਇ॥ ਜਿੰਦਨਿਮਾਦੀਕਛੀਐ
 ਹਰਾਬੁਕਝਕਾਇ॥ ਸਾਹੇਲਿਖੇਨਚਲਨੀਜਿੰਦੁਕੁੰਜਮਣਾਇ॥ ਜਿੰਦਵਹੁਟੀਮਰਦੁਵਹੁਲੈਜਾਸੀਪਰਨਾਇ॥ ਆਪ
 ਟਹਥੀਜੋਲਿਕੋਕੋਗਲਿਲਗੈਧਾਇ॥ ਵਾਲਹੁਨੀਕੀਪੁਰਸਲਾਤਿਕੰਨੀਨਸੁਦੀਆਇ॥ ਫਰੀਦਾਕਿਝੀਪਵੰਦਈਖ
 ਝਨਆਪੁਹਾਇ॥ ੧॥ ਫਰੀਦਾਦਰਦਰਵੇਸੀਗਾਖਝੀਚਲਦੁਨੀਅਭੁਤਿ॥ ਬੀਨਿਉਠਾਈਪੋਟਲੀਕਿਬੈਵੰਦਾਪ
 ਤਿ॥ ੨॥ ਕਿਝੁਨਬੁਝੈਕਿਝੁਨਜੁਝੈਦੁਨੀਆਗੁਝੀਕਾਹਿ॥ ਸਾਈਮੈਰੈਗਕੀਤਨਾਹਿਤਹੰਭੀਦਣਾਆਹਿ॥ ੩॥ ਫ
 ਰੀਦਾਜੇਜਾਣਾਤਿਲਥੇਝਝੇਸੀਮਲਿਭੁਕਿਭਰੀ॥ ਜੇਜਾਣਾਸਹਨੰਢਝਥੇਝਮਾਣੁਕਰੀ॥ ੪॥ ਜੇਜਾਣਾਲਝਝਿਜਣਾ
 ਪੀਝੀਪਾਈਗੀਛਿ॥ ਤੇਜੇਵਹੁਮੇਸਹਿਕੋਇਸਭੁਜਗੁਭਿਠਹੰਛਿ॥ ੫॥ ਫਰੀਦਾਜੇਤੂੰਅਕਲਿਲਤੀਛੁਹੈਕਾਲੋਲਿਖਨ
 ਲੇਖਾ॥ ਆਪਨਝੇਗਿਰੀਵਾਨਮਹਿਸਿਰਨੀਵਕਰਿਦੇਖਾ॥ ੬॥ ਫਰੀਦਾਜੇਤੈਮਾਰਨਿਤੁਕੀਆਂਤਿਨਾਮਰੇਪੁੰਮ
 ॥ ਆਪਨਝੇਪਰਿਜਾਈਐਪੈਰਤਿਸਦੇਚੁੰਮਿ॥ ੭॥ ਫਰੀਦਾਜਾਤਉਖਟਣਵੇਲਿਤਾਤੁਰਤਾਦੁਨੀਸਿਉ॥ ਮਰਗਸ
 ਵਾਈਨੀਹਜਾਭਰਿਆਤਾਲਦਿਆ॥ ੮॥ ਦੇਖਿਫਰੀਦਾਜੇਥੀਆਦਾਝੀਹਾਈਭੂਭਿ॥ ਅਗਹੁਨੇਝਾਇਆਪਿਛ
 ਹਰਿਆਦੁਰਿ॥ ੯॥ ਦੇਖਿਫਰੀਦਾਜੇਥੀਆਸਹੈਈਵਿਭੁ॥ ਸਾਈਬਾਣੁਹੁਆਪਦੇਵੇਦੁਨੁਕਰੀਐਕਿਸੁ॥ ੧੦॥ ਫ
 ਰੀਦਾਅਖੀਦੇਖਪਤੀਝਾਝਾਦਿਝੁਦਿਰੀਦੇਕੰਨੀ॥ ਸਾਖਪਕੰਦੀਆਈਆਹਰਕਰੇਦੀਵੀਨੀ॥ ੧੧॥ ਫ
 ਰੀਦਾਕਾਲੀਜਿਨੀਨਭਾਵਿਅਧਉਲੀਰਵੈਕੋਇ॥ ਕਰਿਸਾਈਸਿਉਪਿਰਭੀਰੰਗੁਨਵੇਲਾਹੋਇ॥ ੧੨॥ ਮਃ ੩॥ ਫ
 ਰੀਦਾਕਾਲੀਪਉਲੀਸਾਹਿਬਸਦੁਜੇਕੋਚਿਤਿਕਰੇਇ॥ ਆਪਣਾਲਾਇਆਪਿਰਮਨਲਗਈਜੇਲੇਚੈਸਭੁਕੋਇ॥
 ਇਹੁਪਿਰਮਪਿਆਲਾਖਸਮਕਜੈਭਾਵੈਤੈਦੋਇ॥ ੧੩॥ ਫਰੀਦਾਜੇਨਲੋਇਣਜਗੁਮਹਿਆਸੇਲੋਇਣਮੇਝਿਭੁ॥
 ਕਜਲੁਰੇਖਨਜਹਿਦਿਆਸੇਪੰਖੀਸੁਇਬਹਿਭੁ॥ ੧੪॥ ਫਰੀਦਾਕੁਕੇਦਿਆਚੀਗੋਦਿਆਮਤੀਦੋਦਿਆਨੀ

ਤਿ॥ ਜੋਸੈਤਨੁ ਵੰਢਾਇਆ ਸੇਕਿਤ ਫੇਰਿ ਤਿਤਿ॥ ੧੫॥ ਫਰੀਦਾ ਬੀਉਪਵਾਹੀ ਦਰਿ ਸਾਂਝੀ ਲੋਕੁ ਹਿਸਰੁ॥ ਇਕ ਛਿਜਿ ਹਿਥਿ ਆਲਤਾ ਕੀ ਮਨਿ
ਤਾਸਾ ਈਦੈ ਰਵਾ ਕੀ ਮਨਿ॥ ੧੬॥ ਫਰੀਦਾ ਖਾਕੁਨ ਸਿੰਦੀ ਐ ਖਾਕੁ ਜੇ ਰੁਨ ਕੋਇ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਪੈਰਾਤ ਲੈ ਖੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਇ॥ ੧
੭॥ ਫਰੀਦਾ ਨਾਲ ਬੁਤਾਨੇ ਹੁਕਿ ਆਲ ਬੁਤਾ ਕੁਨਾਨੇ॥ ਕਿਤ ਹੁਸਤੁ ਲੀਘਾਈ ਐ ਛਪਰਤੁ ਏ ਮੇ॥ ੧੮॥ ਫਰੀਦਾ ਜੰਗਲੁ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆਰੁ
ਵਹਿਦ ਟਕੰਡੇ ਮੇਰੇ ਹਿ॥ ਵਸੀਰ ਬੁਹਿ ਆਲੀ ਐ ਜੰਗਲਾ ਕਿਆਰੁ ਏ ਹਿ॥ ੧੯॥ ਫਰੀਦਾ ਇਨੀ ਨਿਕੀ ਜੀਘੀ ਐ ਬਲਰੁ ਗਰਗੁ ਵਿਓ॥
ਅਜੁ ਫਰੀਦੈ ਕੁਜਾਨਾ ਸੈ ਕੋਝ ਬੀਓ ਮਾ॥ ੨੦॥ ਫਰੀਦਾ ਰਤੀ ਵਡੀ ਆਪੁ ਖਪੁ ਖਉਠ ਪਾਸਾ॥ ਧਿਗਤਿ ਨਾਨਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਾ ਬਿਰਾਨੀ
ਆਸਾ॥ ੨੧॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਮੈਂ ਹੋਵਾ ਰਿਆਸਿ ਤਾ ਆਇ ਰਿਆ॥ ਤੇਰਾ ਜਲੈ ਮੰਜੀ ਠਾਨੀ ਉਉਪਰ ਅੰਗਾਰਾ॥ ੨੨॥ ਫਰੀਦਾ ਲੋਕੁ ਤਿਨਾ ਖਾਥਿ
ਜਉਰੀ ਆਕਿ ਕਰ ਬੀਜੈ ਜਦਾ॥ ਤਿਠੈ ਉਤਕਤਾ ਏ ਦਾ ਪੈਪਾਲੈ ਰੈ ਪਟਾ॥ ੨੩॥ ਫਰੀਦਾ ਗਲੀ ਏ ਨਿਕਤੁ ਭੁੰਨਾ ਲਾਧਿਆ ਹੋਨੇ॥ ਚਲਾ
ਤਾਥਿ ਜੈ ਕੰਮ ਲੀਰਾਤ ਤੁਏਨੇ॥ ੨੪॥ ਕਿਤ ਉਸਿ ਜਉ ਕੰਮ ਲੀਅਲਾ ਦਰਸਉ ਮੇ॥ ਜਾਇ ਮਿਲਾਤਿ ਨਾਸ ਜਨਾ ਤੁਏ ਉਨਾ ਜਿਨੇ॥
੨੫॥ ਫਰੀਦਾ ਮੈਰੋਲ ਦਾਪਗਰਾ ਮਤ ਮੈਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ॥ ਗਲਾਹੁ ਤਜਾਣ ਦੀ ਸਿਰਗੁ ਮਿਟੀ ਖਾਹਿ॥ ੨੬॥ ਫਰੀਦਾ ਸੁਕਰ ਖੰਡ ਨਿਵਾਹੁ
ਜੁਮਾ ਬਿਓ ਮਾਝਾ ਦੁਪਾਸਾ ਭੇਦ ਸਤੁ ਮਿਠੀ ਆਰ ਬੁਨ ਪੁਜਨ ਤੁਧਾ॥ ੨੭॥ ਫਰੀਦਾ ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਕਾਠ ਕੀ ਲਾਵਣ ਮੇਰੀ ਕੁਖਾ॥ ਜਿਨਾ ਖਾਧੀ ਚੋ
ਪਤੀਘਣੇ ਸਤ ਹੋਦੁਖਾ॥ ੨੮॥ ਹੁਖੀ ਸੁਖੀ ਖਾਇ ਕੈਠੰ ਚਪਾਣੀ ਪੀਉਂਦੈ॥ ਖਪਗਾਈ ਚੋ ਪਤੀਨਾਤ ਰਸਾ ਏ ਜੀਉ॥ ੨੯॥ ਅਜੁਨ ਸੁਤੀ
ਕੰਤ ਸਿਉ ਮੰਗਮੁ ਜੇ ਮੁਕਤਾਈ॥ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਤੁਝੇ ਗਣੀ ਤੁਮਾਕਿ ਉਰੈ ਦਿਵਿਤਾਈ॥ ੩੦॥ ਸਾਹੁ ਰੈ ਚੋਈ ਨਾਲ ਤੇ ਪੇਈ ਐ ਨਾਤੀ ਖਾਉ॥ ਪਿ
ਰਵਾਤ ਤੀਨ ਪੁਛਈ ਪਨੁ ਮੇਰਾ ਗਣਾਉ॥ ੩੧॥ ਸਾਹੁ ਰੈ ਪੇਈ ਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤ ਅਗੀ ਮਾਅਥਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਸੇਰਾ ਗਣੀ ਜੋਰਾ ਵੈਥੇ ਪਰਵਾ
੩੨॥ ਨਾਤੀ ਪਿਤੀ ਸੰਬਹੀ ਸੁਤੀ ਆਇ ਨਿਰਿੰਦਾ॥ ਫਰੀਦਾ ਰਤੀ ਸੁਬੇਰੀ ਤਿੰਗਰੀ ਗਈ ਕਬੂਰੀ ਗੀਧਾ॥ ੩੩॥ ਜੋਬਨ ਜਾਦੇ ਨਾਭਾ ਜੇ ਸੁਪੀ
ਤਨ ਜਾਇ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿਤੀ ਜੋਬਨ ਪੀਤਾ ਬਿਨੁ ਸੁਕਰਾਏ ਕੁਮਲਾਈ॥ ੩੪॥ ਫਰੀਦਾ ਚਿੰਤ ਖਟੇ ਲਾਵਾਣ ਦੁਖਾ ਬਿਗਿ ਵਿਛਾਵਣ ਲੇਹਾ॥
ਏਤੁ ਮਾਗਾ ਜੀਵਣ ਤੁਸਾ ਤਿਬੁ ਸਚੇ ਵੇਖਾ॥ ੩੫॥ ਬਿਰਭਾ ਬਿਰਭਾ ਅਖੀ ਐ ਬਿਰਭ ਤੁੰ ਸੁਲਤਾਨਾ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੀਤੁ ਤਿਬਿਗਤਿ ਉਪਜੈ
ਸੇਤੁ ਜਾਣੁ ਮਸਣਾ॥ ੩੬॥ ਫਰੀਦਾ ਏਵਿਸਰੁ॥ ਗੀਰਲਾ ਪਰੀ ਆਖੰਗੁ ਲਿਵਾੜਾ॥ ਇਕ ਰਹੇ ਰਹਿ ਗਏ ਇਕ ਰਾਪੀ ਗਏ ਉਜਾੜਾ॥
੩੭॥ ਫਰੀਦਾ ਰਾਗ ਦਾਇਆ ਤਿਠ ਕੈ ਚਾਰ ਗਵਾਇਆ ਸੀਮਾ॥ ਲੇਖਾਰ ਬੁਧਿ ਸੀਮਾ ਤੁਆ ਹੋ ਕੈ ਰੇ ਕੀਮਾ॥ ੩੮॥ ਫਰੀਦਾ ਰਰ ਰਵਾ
ਜੇ ਜਾਇ ਕੈ ਕਉ ਚੋਠ ਘੜੀ ਆਲਾ॥ ਏਹੁ ਨਿਰੋਸਾ ਮਾਗੀ ਐ ਤਮਰੋ ਸਾਰਾ ਕਿਆ ਤਾਲਾ॥ ੩੯॥ ਘੜੀ ਏਘੜੀ ਏ ਮਾਗੀ ਐ ਪਗੀ ਲਹੈ ਸ
ਜਾਇ॥ ਸੋਰੇ ਰਾਘੜੀ ਆਲਾ ਜਿਉ ਰੁਖੀ ਰੈ ਦਿਤਾਈ॥ ੪੦॥ ਬੁਛਾ ਤੇ ਆਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੰਮ ਲਗੀ ਦੇਹਾ॥ ਜੇ ਸਉ ਛਰਿਆ ਜੀਵਣਾ ਗੀਤਨ
ਹੋ ਸੀਥੇ॥ ੪੧॥ ਫਰੀਦਾ ਬਾਰ ਪਗਾਈ ਐ ਬੈਸਲਾ ਸਾਈ ਮੁਝੈ ਰੇਹਾ॥ ਜੇ ਤੁਏ ਵੈਰ ਖਸੀ ਜੀਉ ਸਰੀਰੁ ਲੇਹਾ॥ ੪੨॥ ਕੰਧਕੁਤਾ ਸਿਰਘ
ਨਾਵਣ ਕੈ ਸਰਲੇ ਹਾਹਾ॥ ਫਰੀਦਾ ਉਲੋਰੀ ਸਾਪਲਾ ਤੁਲੋਰੀ ਅੰਗੀਰਾਹਾ॥ ੪੩॥ ਫਰੀਦਾ ਇਕ ਨਾ ਆਟਾ ਅਗਲਾ ਇਕ ਨਾ ਤੀਲੇ ਦਿ
ਅਗੈ ਗਏ ਸਿਵਾ ਪਸਨਿ ਚੋਟਾ ਖਾਸੀ ਕਉਣਾ॥ ੪੪॥ ਪਾਸਦ ਮਾਮੇ ਛਤੁ ਸਿਰਹੇਰੀ ਸਰੋਰਾ॥ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਅ ਰਾਣ ਮਹਿ ਬੀਏ ਅਤੀ
ਮਾਗਰਾ॥ ੪੫॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਗੁ ਪਮਾੜੀ ਆਸ ਸਰੇ ਦੇਰੀ ਗਏ॥ ਕੁਤਾ ਸਉਦਾ ਕਰਿ ਗਏ ਗੋਰੀ ਆਇ ਪਏ॥ ੪੬॥ ਫਰੀਦਾ ਬਿੰਬ ਤਮੇਖ ਅ
ਗਲੀ ਆਜਿੰਦਾ ਕਾਈ ਮੇਖਾ॥ ਦਾਗੀ ਅਪੋ॥ ਟੀਚਲੇ ਮਸਾਇਕ ਸੇਖਾ॥ ੪੭॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਹਿਰੀ ਵੀਬਲੀ ਦਿਆ ਮਲਕੁ ਬਠਿਆਈ॥
ਗੜੁਲੀ ਤਾਪਟੁਲਾ ਦਿਆ ਦੀਵੜੇ ਗਾਇਆ ਬੁਝਾਈ॥ ੪੮॥ ਫਰੀਦਾ ਦੇਖ ਕਪੜੇ ਜੇ ਬੀਆ ਜੇ ਸਿਰ ਬੀਆ ਤਿਲਾਹਾ॥ ਕਮਾਦੈ ਅਰੁ ਗਾ

ਵੈਕੋਨੇਕੋਇਲਿਆਹਿ॥ ਮੰਦੇਅਮਲਕਰੇਦਿਆਏਹੁਸਜਾਇਤਿਆਹਿ॥ ੪੮॥ ਫਰੀਦਕੰਨਤੁਸਲਾਸੁਫੁਗਾਇਦਿਲਕਾਤੀਗੁਣਵਾਤਿ॥ ੪੯॥
 ਹਰਿਦਿਸੈਰਾਨਣਾਦਿਲਅੰਧਿਆਰੀਗਾਤਿ॥ ੫੦॥ ਫਰੀਦਰਤੀਰਤੁਨਾਨਿਕਲੈਜੇਤਨੁਚੀਰੈਕੋਇ॥ ਜੇਤਰਤੇਰਬਸਿਉਤਿਤਨਰਤੁਨਹੋ
 ਏ॥ ੫੧॥ ਮ॥ ੩॥ ਏਹੁਤਨਸਕੋਰਤੁਹੋਰਤਬਿਨੁਤੰਨਹੋਇ॥ ਜੇਰਤੇਸਹਆਪਵੈਤਿਤਤਲੋਕੁਰਤੁਨਹੋਇ॥ ਕੁੰਪਾਇਮੈਤਨੁਖੀਣੁਹੋਇਲੋਕੁਰ
 ਤੁਵਿਰਤੁਨਾਇ॥ ਜਿਉਬੈਸੰਤਰਿਪਾਤੁਸੁਪਹੋਇਤਿਉਹਰਿਕਾਭਉਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਇਸਾਨਕਤੇਜਨਜੋਏਜਿਰਤੇਹਰਿਗੁਲਾਇ॥
 ੫੨॥ ਫਰੀਦਸੇਈਸਰਵਹੁਛਲਾਹੁਜਿਥਪੁਲਕੀਵਥਾ॥ ਛਪਨਰੁਛੋਕਿਆਹੋਵੈਰਿਕਤੁਬੈਧੁ॥ ੫੩॥ ਫਰੀਦਨਛੀਕੰਤੁਨਾਵਿ
 ਓਵੀਛੀਮੁਈਆਸੁ॥ ਧਨੁਕੁਕੇਰੀਗੋਰਮੈਤੈਸਹਿਨਾਮਿਲੀਆਸੁ॥ ੫੪॥ ਫਰੀਦਸਿਉਪਾਲਿਆਚਰੀਪਲੀਮੁਛਾਭੀਪਲੀਆਹਾਰੇਮਨਗਾ
 ਲੇਬਾਵਲੇਮਾਣਹਿਕਿਆਰਲੀਆਹਾ॥ ੫੫॥ ਫਰੀਦਕੋਠੇਪੁਕਟਕੇਤੜਾਪਿਰੀਦਤੀਨਿਵਾਗਾ॥ ਜੇਦਿਤਲਧੇਗਾਦਵੇਗਾਇਲਾਜ਼ਾਵਿ
 ਲਾਜ਼ਾ॥ ੫੬॥ ਫਰੀਦਕੋਠੇਮੰਨਪਮਾਤੀਆਏਤਨਲਾਏਚਿਤਾ॥ ਮਿਟੀਪਈਅੰਤੋਲਵੀਕੋਇਨਹੋਸੀਸਿਤੁ॥ ੫੭॥ ਫਰੀਦਮੰਨਪਮਾਲਾਨਲਾ
 ਏਮਰਗਸਤਾਠੀਚਿਤਿਧਰਿ॥ ਸਾਈਜਾਇਸਮਾਲਾਜਿਥੈਤਿਉਵੈਵਣਾ॥ ੫੮॥ ਫਰੀਦਾਜੀਨੀਕੰਮੀਨਾਹਿਗੁਣਤੇਕੰਮਜੇਦਿਜਾਗਿ॥ ਮ
 ਤੁਸਰੀਮੰਨਾਥੀਵਈਸਾਈਵੈਰਬਾਰਿ॥ ੫੯॥ ਫਰੀਦਸਾਹਿਬਦੀਕਰਿਚਕੁਰੀਦਿਲਦੀਲਾਹਿਰੁਰਾਇ॥ ਦਰਦੇਸਾਨਲੋਤੀਮੈਰੁ
 ਖਾਂਦੀਜੀਗਾਇ॥ ੬੦॥ ਕੋਲੇਮੈਰੋਕਪੜੇਕਾਲਾਮੈਰਾਵੇਸੁ॥ ਗੁਨਾਹੀਕੁਰਿਆਮੈਠਿਗਏਕਕਤੇਰਵੇਸੁ॥ ੬੧॥ ਤਤੀਤੇਇਨਪਲਵੈਜੇਨਲ
 ਵਈਰੇਇ॥ ਫਰੀਦਜੋਰੋਗਾਟਰਬਦੀਸੂਰੇਦੀਸੂਰੇਇ॥ ੬੨॥ ਜਾਕੁਮਾਰੀਤਾਰਉਦੀਵਾਹੀਤਾਮਾਮਲੋ॥ ਫਰੀਦਏਹੋਪਛੋਤਉਦਤ
 ਕੁਆਰੀਨਾਥੀਮੈ॥ ੬੩॥ ਕਲਰਕੇਰੀਛਪਰੀਆਈਉਲਥੇਹੋਯਾ॥ ਚਿੰਨ੍ਹਬੋਰਨਿਨਾਪੀਵਹਿਉਰੁਣਸੰਦੀਛੰਝਾ॥ ੬੪॥ ਤਸੁਉਰੋਕੋਧੈਪੈ
 ਆਲੋਕਦਿਨੁਰਣਜਾਇ॥ ਗਤਲਾਏਕੁਨਨਾਣਈਤੰਮੁਨਕੇਧਾਖਾਇ॥ ੬੫॥ ਰਲਿਰਲਿਗਈਆਪਖੀਆਜਿਨੀਵਸਾਣੇਤੁਲਿ
 ਫਰੀਦਸਹੁਕਰਿਆਭੀਚਲਸੀਬਕੇਕਵਲਾਇਕਲਾ॥ ੬੬॥ ਫਰੀਦਾਇਟਸਿਰਾਣੇਕੁਇਸਵਣੁਕੀਜ਼ਾਲਾਭੈਮਾਸੁ॥ ਕੇਤਨ੍ਹਿ
 ਆਜੁਗਵਾਪਗੇਇਕਤਪਾਇਆਪਾਸਿ॥ ੬੭॥ ਫਰੀਦਗੁੰਨੀਪੜੀਸੁਵੰਨਵੀਦੁਟੀਨਾਗਰਲਜਾ॥ ਅਜੁਗਈਫਰੇਸਤਕੋਪਗਨਈਅ
 ਜੁ॥ ੬੮॥ ਫਰੀਦਗੁੰਨੀਪੜੀਸੁਵੰਨਵੀਦੁਟੀਨਾਗਰਲਜਾ॥ ਜੇਸਜਣਕੁਇਕਾਰਥੇਸੇਕਿਉਆਵਹਿਅਜੁ॥ ੬੯॥ ਫਰੀਦਬੋਨਿਦ
 ਜਾਕੁਤਿਆਏਹੁਨਕੁਲੀਗੀਤਿ॥ ਕਬਹੂਚਲਨਾਮਾਇਆਪਜੇਦਖਤਮਸੀਤਿ॥ ੭੦॥ ਉਠਿਫਰੀਦਉਚੁਸਾਜਿਸੁਬਹਿਨਿਦਨਹੁਜਾਗਿ॥
 ਜੇਸਿਹਸਾਈਨਾਨਿਵੈਸੇਸਿਹਕਪਿਉਤਾਗਿ॥ ੭੧॥ ਜੇਸਿਹਸਾਈਨਾਨਿਵੈਸੇਸਿਹਕੀਜੈਕਾਇ॥ ਕੁੰਨੇਤੇਇਨਲਾਈਐਬਲਣਸੰਦੇਥਾਇ॥ ੭੨॥ ਫਰੀਦ
 ਕਿਥੈਤੇਰੇਮਾਧਿਆਜਿਨੀਤੁੰਜਾਣਿਓਹਿ॥ ਤੈਪਸਤਓਇਲਰਗੇਤੁਅਜੇਨਾਪਤੀਏਹਿ॥ ੭੩॥ ਫਰੀਦਮਨੁਮੈਦਾਨੁਕਰਿਟੇਏਇਥੇਲਾਹਿਅਗੇ
 ਮੁਲਨਆਵਈਏਜਕਸੰਦੀਗਾਤਿ॥ ੭੪॥ ਮ॥ ੪॥ ਫਰੀਦਪਾਠਕੁਪਲਕਮਤਿਕਲਕਵਸੈਰਬਮਾਤਿ॥ ਮੰਦਾਕਿਸੇਨੇਆਖੀਐਜਾਤਿਸੁਬਿਨੁਕੇ
 ਏਨਾਹਿ॥ ੭੫॥ ਫਰੀਦਜੇਦਿਹਿਨਾਠਾਕਥਿਆਜੇਗਾਲਿਕਪਹਿਤੁਖਾਪਦਨਾਇਤੀਮਾਮਲੇਸਤਨਇਤੀਦੁਖਾ॥ ੭੬॥ ਰਬਦਰਲਦਰਤੰਨ
 ਸੇਸੁਟੀਅਰਬਹਿਗਏ॥ ਹੋਰੇਤੁਤੀਧਾਹਿਸੇਜਾਨੀਚਲਿਗਏ॥ ੭੭॥ ਫਰੀਦਬੁਰੇਦਭਯਕਸਿਹੁਸਾਮਨਨਛਾਇ॥ ਦੇਹੀਰੋਗੁਨਲਗਈਪਲੈ
 ਸੁਭਕਿਛੁਪਾਇ॥ ੭੮॥ ਫਰੀਦਪੰਖਪਗਾਦੇਦੁਨੀਸੁਹਾਵਾਬਾਗਾਨਉਬਤਦੀਸੁਬਹਿਸਿਉਚਲਦਕਾਰਿਸਾਜਾ॥ ੭੯॥ ਫਰੀਦਗਾਤਿਕੁਬੁ
 ਰੀਵੀਭੈਸੁਤਿਆਮਿਲੈਨਗਾਉ॥ ਜਿਨਾਨੈਣਨੀਦਾਵਲੋਤਿਨਾਮਿਲਦਕੁਆਉ॥ ੮੦॥ ਫਰੀਦਮੈਨਾਨਿਆਦੁਖਮੁਸ਼ਕਦੁਖੁਸਬਾਇਮੈਜ
 ਗਿ॥ ਉਚੇਰਕੋਦੇਖਿਆਤਪਰਿਧਰਿਏਹਾਅਗਿ॥ ੮੧॥ ਮ॥ ੫॥ ਫਰੀਦਕੁਮਰੀਗਾਵਲੀਮੰਤ੍ਰਵਿਸੁਲਾਬਯਾ॥ ਜੇਨਨੁਪੀਰਨਿਵਾਜਿ

ਫਰੀਦ

ਆਤਿਨਾਮਾਨ ਲਾਂਗਾ ੮੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਠਹੀਰਾਉ ਮਰਸੁ ਦਵੀਸੰਗ ਸੁਵੰਨੀ ਦੇਹਿ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈ ਅਨਿ ਨਿਨਾਪਿਅਰੇ ਨੇਹੁ ॥ ੮੦ ॥
ਕੰਧੀ ਵਤਨ ਚਾਹਿਤ ਉਭੀ ਲੇਖਾ ਦੇਵਣਾ ॥ ਜਿ ਪਰ ਬਰਨਾਇ ਵਰਤਿ ਚਾਉਗ ਉਕਰੇ ॥ ੮੧ ॥ ਠਹੀਰਾ ਕੁਖਾ ਸੇਤੀ ਦਿਹੁ ਗਇਆ
ਸੁਲਾਸੇਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਪਤਾ ਪੁਕਾਰੇ ਪਾਤਲੀ ਬੇਨਾਕ ਪਰਵਾਤਿ ॥ ੮੫ ॥ ਲੰਮੀ ਲੰਮੀ ਨਦੀ ਵਹੈ ਕੰਧੀ ਕੋਰੇ ਤੇਤਾ ॥ ਬੇਨੇ ਨੁਕ ਪਹੁਕਿਅਕਰੇ
ਜੇ ਪਾਤਲ ਰਹੈ ਸੁਰੇਤਿ ॥ ੮੬ ॥ ਠਹੀਰਾ ਗਲੀ ਜੁਸ ਜਲ ਵੀਹ ਇਕ ਚੂ ਚੇਰੀ ਨਾਲ ॥ ਧੁਖਾ ਜੀਉ ਮਾਲੀ ਹਕਰਣ ਤਿਨਾ ਮਾਪਿਰੀ ॥ ੮੭ ॥
ਠਹੀਰਾ ਇਤਨੁ ਉਕਲਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੁਖੀ ਐਕ ਉਲਾ ॥ ਕੰਨੀ ਬੁਜੇ ਦੇਹ ਭਾਕਿਤੀ ਵਗੈ ਪਉਲਾ ॥ ੮੮ ॥ ਠਹੀਰਾ ਬੁਖਜੁਰੀ ਪਕੀ
ਆਮਾ ਖਿਓਨੀ ਵੀਹੀ ਨਿ ॥ ਜੇ ਜੇ ਵੈਰੀ ਹੁਕਾਸੇ ਉਮਰਿ ਭਖਵੀਨੀ ॥ ੮੯ ॥ ਠਹੀਰਾ ਤਨੁ ਸੁਕਾ ਪਿੰਨ ਰੁਖੀ ਆਤਲੀ ਆਖੁ ਰਹਿਕਾਰਾ ॥
ਅਜੇ ਸੁਰਬੁਤ ਬਾਹੁ ਤਿਓ ਦੇਖ ਬੰਦੇ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ੯੦ ॥ ਕਗਾ ਕਰੀ ਕੁਛ ਚੋਲਿਆ ਸਗਲਾ ਖਾਇਆ ਮਾਸੁ ॥ ਏਨੁ ਇਨੈ ਨਾਮ ਤਿਛੁੜੇ ਉ
ਪਿਰੇ ਦੇਖ ਨਕੀ ਆਸੁ ॥ ੯੧ ॥ ਕਗਾ ਚੁਰਨਾ ਪਿੰਨ ਰਾਬ ਸੈਤ ਉਡਰਨਾ ॥ ਨਿਤ ਪਿੰਨ ਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁ ਦਸੈ ਮਾਸੁ ਨ ਤਿਹੁ ਖਾਤਿ ॥ ੯੨ ॥
ਠਹੀਰਾ ਗੋਰੀ ਮਾਟੀ ਸੁਕਰੇ ਨਿਘਰਿਆ ਘਰਿਆ ॥ ਸਰਪਰ ਮੇਥੇ ਆਵਲਾ ਮਰਦ ਹੁਨ ਭੁਭਿਆ ॥ ੯੩ ॥ ਏਨੀ ਲੋਇਣੀ ਦੇਖਿ
ਦਿਅਕੇਤੀ ਗਲਿ ਗਈ ॥ ਠਹੀਰਾ ਲੋਕਾ ਮਾਪੇ ਆਪਣੀ ਮੈ ਆਪਣੀ ਪਈ ॥ ੯੪ ॥ ਆਪਸ ਦਾਹਿਸੈ ਮਿਲਿ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ
ਤੇਇ ॥ ਠਹੀਰਾ ਜੇਤੂੰ ਮੇਰੇ ਇਹ ਹਿਤ ਸਭ ਜਗੁ ਤੇਰੇ ਹੋਇ ॥ ੯੫ ॥ ਕੰਧੀ ਉਤੇਰੁ ਪਤਾ ਕਿਚਰਕੁ ਬੰਧੈ ਧੀਰਾ ॥ ਠਹੀਰਾ ਕਰੇ ਕੁਛੋਰੀ
ਐ ਕਿਚਰਕੁ ਤਾਈ ਨੀਰਾ ॥ ੯੬ ॥ ਠਹੀਰਾ ਮਤਲ ਨਿਸਖਲ ਹਿਰਾ ਏਵਾ ਸਾਮਾਇ ਆਤਲਾ ॥ ਗੋਰਾ ਸੇਨਿ ਮਾਟੀ ਆਬੁ ਸਨਿਹੁਤਾ
ਮਾਲਿ ॥ ਆਖੀ ਸੇਖਾ ਬੰਦ ਗੀ ਚਲਣ ਅਨੁਕਿਲਾ ॥ ੯੭ ॥ ਠਹੀਰਾ ਮਉਤੇਰਾ ਬੰਨਾਈ ਵੈਰਿ ਸੈ ਜਿਉ ਰਹੀ ਆਵੈ ਚਾਹਾ ॥ ਮਗੈ ਦੇਨਕੁ
ਤਪਿਆ ਸੁਣੀ ਐਤੁਲ ਪਵੈ ਕਹਾ ॥ ਇਕ ਨਾਨੇ ਸਭ ਸੇਈ ਆਈ ਇਕ ਛਿਰੇ ਦੇ ਪਰਵਾ ॥ ਅਮਲ ਜਿਨੀ ਤਿਆਤੁ ਨੀ ਵਿਚਿ ਮੇ
ਰਗ ਹਉਗਾਹਾ ॥ ੯੮ ॥ ਠਹੀਰਾ ਰੀਆਵੈ ਕੰਨੈ ਬਗਲਾ ਬੈਠ ਕੇਲਕਰੇ ॥ ਕੇਲਕਰੇ ਦੇਹੁ ਤੇ ਅਭਿਤ ਬਾਜ ਪਏ ॥ ਬਾਜੁ ਪਏ
ਤਿਸੁਰ ਬਰੇ ॥ ਕੇਲਾਵੈ ਸਰੀਆ ॥ ਜੇ ਮਨਾ ਤਿਤਿਨ ਰੇ ਤੇ ਸਨ ਸੇ ਗਲੀ ਰਬੁ ਕੀਆ ॥ ੯੯ ॥ ਸਾਢੇ ਤੈ ਮਦੇ ਹਰਿ ਚਲੈ ਪਾਈ ਅਨੀ
ਆਇਓ ਬੰਨਾ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਦਤਿ ਅਸੁਣੀ ਬੰਨਾ ॥ ਮਲਕਲ ਮਉਤਜ ਆਵਸੀ ਸਰੁ ਰਵ ਜੇ ਕੰਨਾ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਆਰੀ ਆਗਈ ਆਗੈ
ਦਿਤਾ ਬੰਨਾ ॥ ਦੇਖੁ ਬੰਨਾ ਚਲਿਆ ਚੁਨ ਦਿਆ ਦੇ ਕੰਨਾ ॥ ਠਹੀਰਾ ਅਮਲ ਜਿਨੀ ਤੇ ॥ ਆਤੁ ਨੀ ਵਿਚਿ ਸੇਰਗ ਹੁਆ ਏਕੰ ਮਾ ॥ ੧੦੦ ॥
ਠਹੀਰਾ ਉਬਾਲਿ ਹਰੀ ਤਿਨਾ ਪੰਖੀ ਅਜੰਗ ਲਾਜੇ ਨਦਾਸੁ ॥ ਕਰਹੁ ਰੁਗਨ ਕਲਵ ਸਨਿਰ ਬੁਨ ਛੋਰ ਨਿਪਾਸੁ ॥ ੧੦੧ ॥ ਠਹੀਰਾ
ਤਾਠੀ ਵਟੁ ਕੀ ਬਿਆਪਤਿ ਬੁਝੇ ਬੁਝਾ ॥ ਰਚੇ ਕੰਨਾ ਚੁਛੀ ਆਹੁ ਲਕਿ ਬਾਉਨਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ਠਹੀਰਾ ਪਾਤੁ ਪਟੋਲਾ ਪਜ ਕਰੀਕੀ
ਮਲਕੀ ਪਹਰੇ ॥ ਜਿਨੀ ਦੇ ਸੈ ਸੁਮਿਲੇ ॥ ਸਕਰੇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਗਾਇ ਪਟੋਲਾ ਪਾਤੁ ਤੀਕੰ ਮਲੁ ਪਹਰੇ ॥ ੧੦੪ ॥
ਹੀ ਬੈਠਿਆ ਸੁਮਿਲੇ ਜੇ ਤੇਰਾ ਸੁਰੇ ॥ ੧੦੫ ॥ ਠਹੀਰਾ ਗਰਬੁ ਜਿਨਾ ਵਡਿਆਈ ਆਪਨੁ ਜੇ ਬਨ ਅਗਾ ॥ ਖਾਲੀ ਚਲੇ
ਧਣੀ ਸਿਉ ਇਬਾਜੇ ਉਮੀਤਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਠਹੀਰਾ ਤਿਨਾ ਮੁਖੁ ਰਾਵਣੇ ਜਿਨਾ ਵਿਸਾਰਿਓਨਾ ॥ ਐਥੈ ਦੁਖ ਪਏ ਰਿਅ ਅਗੈਰ
ਉਰਨ ਠਾਉ ॥ ੧੦੭ ॥ ਠਹੀਰਾ ਪਿਛਲਾ ਰਤਨ ਨਾਗਿ ਭਿਜੀ ਵਰੇ ਮੁਢੀ ॥ ਜੇ ਤੇਰ ਬੁਢਿਸਾਰਿ ਆਤਾ ਰਬੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿਓ ॥ ੧੦੮ ॥
ਠਹੀਰਾ ਕੰਤੁ ਰੰਗਾ ਵਲਾ ਵਡਾ ਬੇਮੁਤਾ ॥ ਅਲਾਸੇਤੀ ਗਤਿ ਆਇਤੁ ਸਚਾ ਦਾਸਾ ॥ ੧੦੯ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਠਹੀਰਾ ਤੁ

੫੬
੫੫

ਨਕ

ਖਸੁਖਾਇਕਕਰਿਲਿਤੇਲਾਹਿਵਿਕਾਗੁਅਲਤਰਾਵੇਸੋਰਲਾਤਾਲਗੀਰਬਾਗੁ॥ ੧੧੦॥ ਛਰੀਦਾਤੀਵਜਾਈਵਜਰੀਤੁੰਡੀਵਜਰਿ
 ਨਾਇ॥ ਸੇਈਜੀਉਨਵਜਰਾਸੀਸੁਮਲਤੁਕਰਦਾਸਾਗੁ॥ ੧੧੧॥ ਛਰੀਦਾਵਿਉਰਤਾਈਸੁਦਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਕਿਤੈਕੰਮਾਮਿ
 ਸਲਛਕੀਰਗਾਖਵੀਸੋਪਾਈਐਪੁਰਕਰੰਮਾ॥ ੧੧੨॥ ਪਾਹਿਲੈਪਾਹਿਰੈਛਲਤੁਛਲਗੀਪਛਰਾਤਿ॥ ਜੇਜਾਗਨਲਹੰਨਸੇਸਾਈਕੋਨੇ
 ਨਾਤਿ॥ ੧੧੩॥ ਨਾਤੀਸਾਹਿਬਸੰਦੀਆਕੀਆਰਲੈਤਿਸੁਨਾਇ॥ ਏਕਨਾਗੀਦੇਨਾਯਤਿਏਕਨਾਸੁਤਿਆਦੋਇਉਠਾਇ॥ ੧੧੪॥
 ਛੁਛੇਦੀਏਸੋਤਾਗੁਤਉਤਨਕਾਈਕੋਗਾਨਿਨਾਨਾਉਸੁਤਾਗਾਤਿਨਾਭਾਕਨੋਗਾ॥ ੧੧੫॥ ਸਬਰਮੰਭਕਮਾਣਏਸਬਰਕਾਨੀ
 ਹਟੇ॥ ਸਿਬਰਸੰਦਾਬਾਦਖਾਲਕਖਤਾਨਾਕਰੰ॥ ੧੧੬॥ ਸਬਰਮੰਦਰਿਸਾਬਰੀਤਨਏਵੈਜਾਲੇਨਿ॥ ਹੋਨਿਨਿਕਿਖੁਦਾਇਚੇਕੁਤੁਕਿਸੈਦੇਨਾ॥
 ੧੧੭॥ ਸਬਰਏਸੁਆਉਜੇਤੁਬੰਦਾਵੈਕੁਕਰੰ॥ ਵਧਬੀਵਹਿਰੀਆਉਵਟਨਬੀਵਹਿਦਾਤਾ॥ ੧੧੮॥ ਛਰੀਦਾਰਰਵੇਸੀਗਾਖ
 ਵੀਰੋਪਵੀਪਰੀਤਾ॥ ਏਕਨਕਿਨੈਚਾਲੀਐਰਵੇਸਾਵੀਗੀਤਿ॥ ੧੧੯॥ ਤਨੁਰਪੈਤਨੁਰਜਿਉਬਾਲਣਤਡਬਲੰਨਾ॥ ਪੈਰੀਬਕਾਸਿਰਜੁ
 ਲਾਂਜੇਮੁਪਿਰੀਸਿਥੀਨਿ॥ ੧੨੦॥ ਤਨੁਤਪਾਏਤਨੁਗਜਿਉਬਾਲਣਤਡਬਲੰਨਾ॥ ਸਿਰਪੈਰੀਕਿਆਛੇਤ੍ਰਿਆਅੰਦਰਿਪਿਰੀਨਿ
 ਟਾਲਾ॥ ੧੨੧॥ ਉਛੁਛੇਦੀਸਜਣਾਸਜਣਮੈਭੇਨਾਇ॥ ਨਾਨਕਅਲਖੁਨਲਖੀਐਗੁਮੁਖੀਦੋਇਦਿਖਾਇ॥ ੧੨੨॥ ਹਿਸਾਦੋਖਿਤਰੰ
 ਦਿਆਬਗਆਇਆਚਾਉ॥ ਰੁਬਮੁਏਬਗਬਪੁਕੇਸਿਰਤਲਉਪਾਰਿਪਾਉ॥ ੧੨੩॥ ਮੈਨਾਇਆਵਡੁਸੁਰੋਤਾਮੈਕੀਤਾਸੁਰ
 ॥ ਜੇਨਾਟਾਬਗੁਬਪੁਜਨਮਨਭੇਵੀਅੰਗੁ॥ ੧੨੪॥ ਕਿਆਹਿਸੁਕਿਆਬਗੁਲਾਨਾਕਉਨਦਰਿਪਰੇ॥ ਜੇਤਿਸੁਰਾਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗੁ
 ਤਿਸੁਕਰੇ॥ ੧੨੫॥ ਸਰਵਰਪੀਹਿਕੋਛੇਛਾਹਿਦਾਲਪਰਾਸਾ॥ ਇਤਨੁਲਾਹੀਗਡਬੀਆਸਰੇਤੇਰੀਆਸਾ॥ ੧੨੬॥ ਕਵਣੁਸੁਅ
 ਖਰਕਵਣੁਗੁਣਕਵਣੁਸੁਮਣੀਆਮੰਤ੍ਰ॥ ਕਵਣੁਸੁਵੇਸੋਉਕਰੰਜਿਤੁਵਸਿਆਵੈਕੰਤੁ॥ ੧੨੭॥ ਨਿਵਣੁਸੁਅਖਰੁਖਵਣੁਗੁ
 ਟੁਜਿਤਬਾਮਣੀਆਮੰਤ੍ਰ॥ ਏਕੈਰੋਲੇਵੇਸਿਕਰਿਤਾਵਸਿਆਵੈਕੰਤੁ॥ ੧੨੮॥ ਅਤਿਹੋਰੀਹੋਇਆਦਾਤਾਦੁਰੋਤੋਇਨਿਤ
 ਟਾ॥ ਅਟਹੋਰੇਆਪੁਵਡਾਏ॥ ਕੋਐਸਾਬਗਤੁਸਦਾਏ॥ ੧੨੯॥ ਏਕਛਿਕਾਨਗਲਾਇਸਰਨਮੈਸਰਾਪਣੀ॥ ਹਿਆਉਨਕਰੰ
 ਠਹਿਮਾਣਕਸਰਅਮੋਲਵੇ॥ ੧੩੦॥ ਸਭਨਾਮਨਮਾਇਕਠਾਤਮੂਲਮਰਾਗਵਾ॥ ਜੇਤਉਪਿਰੀਆਦੀਸਿਕਤਿਆਉਨਠਾਏ
 ਕਹੀਦਾ॥ ੧੩੧॥

੧ ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਦਯੋਸੀਮੁਖਬਖਸ਼ਿਤਸਾਹਿਬ॥ ਆਦਿਪੁਰਖਕਰਤਾਕਰਣਕਾਰਣਸਭਾਪੈ॥ ਸਰਬਗਤਿਓਰਪੁਰਿਸਗਲਪਾਇ
 ਗਤਿਓਰਿਓਰਿਓਰਿ॥ ਬਿਪਤਰੇਖੀਐਜਗਤਨਾਕਉਨਤੇਰੀਗਤਿਸਰਬਕੀਰਖਾਕਰੈਆਪੇਹਰਿਪਤਿ॥ ਆਬਿਨਾਸੀਆਬਿ
 ਗਤਿਆਪੇਆਪਉਤਪਤਿ॥ ਏਕੈਤੁਹਿਏਕੈਆਨਨਹੀਤੁਮਰੁਤਿ॥ ਤਰਿਅੰਤੁਨਾਹੀਪਰਾਵਗੁ॥ ਕਉਨਏਕੈਬੀਚਾਰੁ॥ ਜਗਤੁਪਿ
 ਤਏਸੁਖਪਾਨਕੋਅਧਾਗੁ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਤਦਰਿਤੁਲਬੁਧਮਸਮਸਰਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ ਹਾਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿ

ਸਦ ਬਾਲਿਤਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਸਾਰਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰੁ ਰਿਪੈ ਤੇ ਪੈਰੈ ਅਪਰਾਪਾਰ ਪਾਰਿ ॥ ਆਪਨੇ ਕ੍ਰਾਂਤ ਕਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਰੇਧਰ ॥ ੨ ॥
 ਓਪਿਤਿ ਪਰਲੇ ਏਕੈ ਨਿਮਖ ਤਪਗਾ ਆਨ ਨਾਹੀ ਸਮਸਰ ਉਜੀਆਰੇ ਨਿਰਮਰ ਕੋਟਿ ਪਰਾਛਤ ਨਾਹੀ ਨਾਮ ਲੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਜਨਨਾ
 ਕੁਰਗ ਤੁਰਿਤੁ ਲਬ੍ਹ ਮਸਮਸਰ ਏਕ ਜੀਗਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਤਾਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਾਲਿਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲ ਕੁਟਨਾ
 ਰੇ ਏਕ ਬੇਕੀਏ ਬਿਸਥਾਰੇ ਪੁਰਗਤਿ ਬਿਸਥਮ ਹਿ ਆਪੈ ਨਿਗਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਰੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਬਾਰੇ ਸਗਲ ਕੋਰਾਤਾ
 ਏਕੈ ਅਲਖ ਮੁਹਾਰੇ ਆਪੀ ਪਾਰਨ ਪਾਰੇ ॥ ਕੁਰਗਤਿ ਤੇ ਏਕਾਰੇ ਬਰਨ ਚਿਤਨਾਹੀ ਮੁਖਨ ਮਸਾਰੇ ॥ ਜਨਨਾਨ ਕੁਰਗ ਤੁਰਿਤੁ
 ਲਿਬ੍ਹ ਮਸਮਸਰ ਏਕ ਜੀਗਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਤਾਕਿ ਬਲ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਾਲਿਤਾ ॥ ੪ ॥ ਸਗਲ ਗੁਨਿ ਪਾਨੰ ਕੀਮਤਿ ਨਾਮੈ
 ਧਾਨੰ ਉਚੇਤੇ ਉਚੇਤਾ ਨੀਐ ਪੁਰਤੇ ਰੇ ਬਾਨੀ ॥ ਅਨੁਪਾਤੁ ਰੇ ਪਾਨੀ ॥ ਏਕੈ ਸੁਤੁ ਤੇ ਜਾਨੀ ॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾਰੇ ਓਬਰੇ ਤੇ ਬਰਾਨੀ ॥ ਨਾਨੈ ਕਉ
 ਨ ਤੇ ਰੇ ਕਉ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ਉਮਕਲ ਕਲਾ ਪੁਰਸਰ ਬਕੋ ਪਾਨੀ ॥ ਜਨਨਾਨ ਕੁਰਗ ਤੁਰਿਤੁ ਲਬ੍ਹ ਮਸਮਸਰ ਏਕ ਜੀਤ
 ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਤਾਕਿ ਬਲ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਾਲਿਤਾ ॥ ੫ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਨ ਆਬਿਨਾਸੀ ॥ ਹਰਖ ਵੰਤ ਅ
 ਨੰਤ ਰੂਪ ਨਿਰਮਲਾ ਬਿਗਾਸੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਬਿਅੰਤ ਅੰਤੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਪਾਸੀ ॥ ਜਾਬ ਉਪੋਤ੍ਤਿ ਪਾਲ ਸੇਜ ਨੁਪੁਰੁ ਤੁਮਹਿ ਮਿ
 ਲਾਸੀ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨੁ ਤੇ ਧੰਨ ਜਨ ਨਿਗ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਗੁਣਿ ਓਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਕਾਜਿਨ ਪਗਸਿ ਓਹੀ ਜਨ ਮਸਰੁ ਤੁਝੇ ਹਰਿ ਓਹੀ ॥ ਪ
 ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕੁਲੀਐ ॥ ਦੁਸਰਾ ਅਨਾ ਅਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਉਰਾਤਨ ਸੁਦੀਐ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕੋਨਾ ਮੁਲੈ
 ਤਮ ਨਿਸਰੁ ਮੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜੇਹੁ ਹਰਿ ਸੁਰਾਖਿ ਭੰਤਾ ਜਨਾ ਪਤਿ ਅਪਾਏ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਯ ਉਸਤ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਹਿ
 ਅਗਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਕਾਜਿਨ ਪਗਸਿ ਓਹੀ ਸਭ ਕੁਲ ਕੀਓ ਉਧਾਰਿ ॥ ੬ ॥ ਸਰੁ ਸਰੁ ਰੀਬਾਦੁ ਸਰੁ ਸਰੁ ਪਤਿ ਪਾਰਿ ਓਹੀ ॥ ਸਰੇਤਖ
 ਤਿਨਿ ਵਸ ਸਰੁਤਾ ਪਾਵ ਸਕਰਿ ਓਹੀ ॥ ਸਰੁ ਸਿਗਜੇ ਓਹੀ ਸਾਰ ਆਪੁ ਅਕੁਲ ਨ ਕੁਲ ਓਹੀ ॥ ਰਤਨਾ ਮੁਖ ਪਾਰੁ ਕੀਮਤਿ ਪਵੈ ਅਮੁ
 ਲ ਓਹੀ ॥ ਨਿਗ੍ਰਿਪਾਲ ਹੋਯੋ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਿਨੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਕਾਜਿਨ ਪਗਸਿ ਓਹੀ ॥ ਬਹੁ ਬੀਠਿ ਜੋਨ ਨ ਆਏ ॥ ੭ ॥
 ॥ ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਨ ਪ੍ਰਾਨ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਉਸਤ ਤਿਕਰੀਐ ॥ ਸਿਪਸਾ ਪਿਕਤੇ ਤੀਸ ਕੋਰਤਿ ਕੀਮਤ ਪਰੀਐ ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾਰਿ ਕਸਨ ਕਾਇ ਸੇਖ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਪਾਏ ॥ ਅਗੁ ਗਤਿ ਓਹੀ ਜਾਇ ਪੁਰਸ ਬਹਰਿ ਓਹੀ ਮਾਏ ॥ ਨਿਤ ਕਾਟੀ ਸਿਲਕਰ
 ਯਾਲ ਪੁਰ ਸੇਜਨ ਲਗੇ ਬਗਤੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਕਾਜਿਨ ਪਗਸਿ ਓਹੀ ॥ ਇਤ ਉਤ ਸਰਾ ਮੁਕਤੇ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਕਾਤ ਉਦਾਤਾ ਪਾਰਿਓ
 ਜਾਤ ਕਾਇਕ ਸਰਨਾ ਮਿਲੈ ਦਾਨੁ ਸਿਤਰੇ ਨੇਹ ਲਗ ਕਉ ਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ਬਿਨਤ ਕਰ ਉਅਰਾ ਸਸੁਨੁ ਜੇਠਾ ਕੁਰਭਾ ਵੈ ॥ ਦਿਤੁ
 ਰਸ ਮਨਾ ਉਭਗਾ ਤਿਏ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਬਾਲਿਓ ਰਗ ਅੰਧਾਰ ਮਹਿ ਸਭ ਕਲ ਉਪਰੀ ॥ ਇਕ ਨਾਮ ਪਰਮਾ ਪ੍ਰਗਟ ਸਗਲ
 ਰਿਭ ਵਨ ਮਹਿ ਜਨਨਾਨ ਕੁਰਗ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ੯ ॥

ਸਦ ਯੋਸੀ ਮੁਖ ਬਾਕਸੁ ਲਾ ॥

੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਾਟੀ ਦੇਹ ਜੋਗੁ ਨਿਬਾਧੀ ਸਠ ਕੁਟੋਰ ਕੁਰੀਲ ਕੁਗਿਆਨੀ ॥ ਪਾਵਤ ਕ੍ਰਮ ਤਰਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥
 ਜੋ ਬਨ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਮਝਾ ਬਿਰਤ ਬਿਕਲ ਬਰੇ ਅਭੁ ਮਾਨੀ ॥ ਪਰ ਪਾਪ ਪਰ ਅਪਦਾਰੁ ਜੋਗ ਨਿਰਾਯਾ ਮਿਠੀ ਜੀਅ ਮਹਿ ਤਿਤਾਨੀ ॥

ਬਲਬੰਠਕਪਕਰਤਉਪਾਵਪੇਖਤਸੁਨਤਪ੍ਰਕਾਸਤਰਿਜਾਮੀ। ਸੀਲਧਰਮਦਇਆਸੁਰਨਸਿਤਮਾਇਓਸਰਨੀਅਕੇਦਾਨੀ। ਕਰਣ
 ਕਰਣਸਮਰਥਸਿਰੀਧਰਾਖਲੇਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀ। ੧। ੧੦। ਕੀਰਤਕਰਨਸਰਨਮਨੇਮੇਨਜੇਨਧਾਪਾਬਿਦਾਰਨਕਉ। ਹਰਿਤਾਰਨਤਰਨ
 ਸਮਰਥਸਭੈਬਿਧਕੁਲਸਿਮ੍ਰਿਤਿਧਾਰਨਸੁਉ। ਚਿਤਚੇਤਿਅਚੇਤਨਾਨਸਤਸੰਗਤਿਭਰਮਅੰਧੇਰਮੇਪ੍ਰਿਭੁਤਪੰਓ। ਮੁਰਤਿਪਰੀਕਸਾ
 ਪਲੁਸਿਮਰਨਰਾਮਨਮਰਸਨਾਸੰਗਲਉ। ਤਿਛਉਕਾਜੁਅਲਪਸੁਖਬੰਧਨਕੋਟਿਨਮਿਕਹਾਦੁਖਭਉ। ਸਿਖਾਸੰਤਨਾਮੁਕੁਨਾਨਕਰਾਮੀ
 ਗਾਮੁਕਮਾਸੰਗਰਉ। ੨। ੧੧। ਰੰਚਕਰੇਤਖੇਤਤਨਿਗਮਿਤਦੁਰਲਭਦੇ। ਸਿਵਾਰਧਰੀ। ਖਾਨਪਾਨਸੇਧੇਸੁਖਕੁੰਦਤਸੰਕਟਕਾਇ
 ਬਿਪਤਿਭੀ। ਮਾਤਪਿਤਾਕੁਈਅਰੁਬੰਧਪਬੁਨਕੀਸਭਸੁਖਪਰੀ। ਬਰਧਮਾਨੋਵਤਰਿਨਪ੍ਰੀਤੀ। ਤਿਆਵਤਨਿਕਟਿਬਿਖਮਜ
 ਹੀ। ਰੇਗੁਨੀਨਰੀਨਮਾਇਆਕ੍ਰਿਮਸਿਮਰਸੁਆਮੀਏਕਘਰੀ। ਕਰੁਗੁਹਿਲੇਨੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾਨਕਕਾਟਿਭਰੰਮਭਰੀ। ੩। ੧੨। ਚੇ
 ਮਨਮੁਸਾਬਿਲਾਮਹਿਗਬਤਕਰਤਬਕਰਤਮਾਮੁਘਨਾਸੰਪਤਦੋਲੇਲੇਲਾਸੰਗਤੁਲਤਮਾਇਆਮਗਨਕੁਮਤਪੁਘਨਾਸੁ
 ਤਬਨਿਤਾਸਾਨਨੁਖਬੰਧਪਤਾਸਿਓਮੋਤਿਬਾਛਿਓਘਨਾ। ਬੋਇਓਬੀਨਅੰਮਮਅੰਕਰੁਬੀਤਤਅਓਧਕਰਤਅਘਨਾ। ਮਿਰ
 ਤਮੰਜਾਰਪਸਾਰਮੁਖਨਿਰਖਤਕੁੰਦਤਕੁੰਗਤਿਕੁਪਕੁਖਨਾ। ਸਿਮਰਗੁਪਾਲਦਇਆਲਸਤਸੰਗਤਿਨਾਨਕਜਗਜਨਤਸੁਪਨਾ।
 ੪। ੧੩। ਦੇਹਨਗੇਹਨੇਹਨੀਤਮਾਇਆਮਤਕਾਲਉਗਾਰਨਾ। ਛਤਨਪਤਨਚਉਗਰਾਵਰੁਬਤੀਜਾਤਿਰਿਦੈਨਾਬਿਚਰੁ
 ॥ ਰਬਨਅਸ੍ਰੁਗਜ ਸਿਘਾਸਨਛਿਨਮਹਿਤਿਅਗਤਿਨਾਗਸਿਧਾਰਨਾ। ਮੁਰਨਬੀਰਨਮੀਰਨਖਾਨਮਸੰਗਿਨਕੋਉਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਰਨਾ।
 ਕੋਟਨਓਟਨਕੋਸਨਛੋਟਕਰਤਾਬਿਕਾਰਦੇਉਕਰਣਾਰਨਾ। ਮਿਤਨਪੁਤਕਲਤ ਸਾਨਨਉਲਟਤਜਾਤਾਬਿਰਖਕੀਛਾਰਨਾ। ਦੀਨਰਇ
 ਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਪੁਰਨਛਿਨਛਿਨੁਸਿਮਰਨੁਅਗਮਅਪਾਰਨਾ। ਸ੍ਰੀਪਤਿਨਾਥਸਰਣਿਨਾਨਕਜਨਤੇਭਗਵੰਤਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਾਰਨਾ। ੫॥
 ੧੪॥ ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾਨਮਗਜੇਹਨੀਤਰਿਤਦੋਲੇਲੇਪਾਰੀ। ਸਾਨਨਸੈਨਮੀਤਸੁਤਕਾਈਤਾਤੁਤੇਲੇਰਖੀਨਿਰਾਰੀ। ਪਾਵਨਪਾਵਨਕੁ
 ਰਕਮਾਵਨਾਇਉਬਿਧਕਰਤਅਓਪਤਨਜਾਰੀ। ਕਰਮਧਰਮਸੰਜਮਸੁਚੇਮਾਠੰਠਲਸੰਗਸਗਲਾਬਿਧਾਰੀ। ਪਸਪੰਖੀਬਿਰਖ
 ਅਸਥਾਵਰਬਹੁਬਿਧਜੇਨਿਕ੍ਰਮਿਓਅਤਿਕਾਰੀ। ਬਿਨਪਲੁਰਸਾਨਾਮੁਨੀਸਿਮਰਿਓਦੀਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਸਾਰੀ। ਖਾਨਪਾਨਮੀਠਰ
 ਸੁਭੇਜਨਅੰਤਕੀਬਾਰੋਤਕਤਖਾਰੀ। ਨਾਨਕਸੰਤਰਨਸੰਗਉਧਰੇਹੋਰਮਾਇਆਮਗਨਚਲੇਸਭਰਾਰੀ। ੧੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਿਵਛੰ
 ਦਮੁਨੀਸਰਸਕਿਰਸਕਿਰਕੁਰਗੁਨਗਾਵਤਾ। ਇੰਦ੍ਰਮੁਨਿੰਦ੍ਰਖੇਜਤੇਗੋਰਖਧਰਨਗਗਨਆਵਤਛੁਨਿਧਾਵਤਾ। ਸਿਧਮਾਨੁਖਦੇਵ
 ਅਰੁਦਾਨਵਾਇਕਾਤਿਉਠਾਕੇਮਰਮੁਨਪਾਵਤਾ। ਪ੍ਰਿਆਪ੍ਰਭਪੀਤਪ੍ਰੇਮਰਸਭਗਤੀਹਰਿਨਤਾਕੈਦਰਸਸਮਾਵਤਾ। ਤਿਸਤਿਤਿਅ
 ਗਮਾਨਕਉਜਾਰਿਮੁਖਦੰਤਰਸਨਸਗਲਘਸਜਾਵਤਾ। ਰੇਮਨਮੂਨਸਿਮਰਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਦਾਸਤੁਣਸਮਾਵਤਾ। ੧੬॥
 ਮਾਇਆਰੰਗਾਬਿਰੰਗਕਰਤਕੁਮਮੇਤਿਕੈਕੁਪਗੁਬਾਰਪਾਰਿਓ। ਏਤਾਰਬੁਅਕਾਸਨਮਾਵਤਾਬਿਸਟਾਅਸਤਕ੍ਰਿਮਉਦਰਕੁਰਿ
 ਓਤੀ। ਦਹਦਿਸਧਾਇਮਹਾਬਿਧਿਅਕਉਪਰਧਨਛੀਨਅਗੀਆਨੁਹਿਓ। ਜੋਬਨਬੀਤਨਰੋਗਗਾਸਿਓਜਮਦੁਤਨਰੰਗਮਿਰਤੁ
 ਮਰਿਓ। ਅਨਿਕਜੇਨਿਸੰਕਟਿਨਕਕੁੰਦਤਸਾਸਨਦੁਖਗਰਤਗਰਿਓ। ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਧਰਿਸੇਨਾਨਕਕਹਿਕਿਰਪਾਸੰਤਆਪਕ
 ਰਿਓ। ੧੭॥ ੧੮॥ ਗੁਣਿਸਮੁਗਲਸਗਲਮੇਰਕਪੁਰਨਹੋਈਆਸਰਮਚੀ। ਕਾਮਰੂਪਮਰਮਤਸਰਤਿਸਨਾਬਿਨਸਜਾਇ

ਅਓਪਪਾਇਤੰਤਪਰ
 ਦੁਖਹਰਿਸਰਬਰੋਗਖੰ
 ਡੇਰੁਕੁਕਾਰੀ।

ਹਰਿਨਾਮੁ ਉਤਾਰੀ॥ ਏਸਨਾਨੁ ਰਾਨਤਾਪਨ ਸੁਰਕਿਰਿਆ ਚਰਕਮਲਹਿਰਿ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਬੰਧ ਪਨੀਅ ਪਾਨ ਪੁਰਖ ੬੨੨
 ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ॥ ਚਿਟਗੀ ਸੁਆਮੀ ਸਮਰਥ ਜਨਨ ਕਰਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਤਰੀ॥ ੬॥ ੧੮॥ ਆਵੁ ਪਕਟਿ ਚਿਨ੍ਹ ਤਿਪ੍ਰੇਮ ਸੁਚਰਨ
 ਕਮਲ ਸੰਗਾਰਾਦੁ॥ ਬੰਧਿ ਚਿਨ੍ਹ ਤਾ ਬੰਧੇ ਮਨ ਰਸ ਮਗਾ॥ ਪਾਵੁ ਕਰਿ ਚਿਨ੍ਹ ਤਾ ਤਹਿ ਚਿਨ੍ਹ ਪੂਰਿ ਲਗਿ॥ ਨੀਰਸਾਕ ਸੰਬੋਰ
 ਚਲਤਿ ਹਰਿ ਪੰਥ ਪਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗ ਦੇਖਾ ਅਧਮੋ ਗਛਿ ਦੇ ਹਰਿਨਾਮਾ॥ ੧੦॥ ੧੯॥ ਉਦਮੁਕ ਰਿਯਾਗੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਿਰਹਿ ਅਨਿਕ
 ਸਾਸਤਰੁ ਪਦੁਆ॥ ਕੁਸਮਲ ਗਾਇਤਰਿ ਕਪੂਰੁ ਮਤੇ ਸੂਖਮ ਦੇਹ ਬੰਧਿ ਬਹੁ ਜਨਮੁ॥ ਬਿਨ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਗਲ ਤਪ ਪਾਵਤਾ ਜਿਉ
 ਪ੍ਰੇਮ ਬਛਾਇ ਸੁਤ ਕੇਹੁ ਭਾਗਾ॥ ਪੁਨਾਰ ਕਰਤ ਸੇ ਮਾਧਾ ਕਾ ਅਨਿਕ ਭਾਤ ਬਾਟਿ ਕਰਿ ਬਣੁਆ॥ ੧॥ ੨੧॥ ੨॥

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਪਹਲੇ ਕੋ॥ ਕਲਾ ਕੇਤ ਸੁਹਾਗੁ ਰਾਗ॥

੧ ਚਿਤਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਕ ਮਨ ਪੁਰਖਾ ਧਿਆਇ ਬਰਦਾਤਾ॥ ਸੰਤ ਸਤਾਰ ਸਦਾ ਬਿਖਿਆਤਾ॥ ਤਾ ਸਚਰਨ ਲੇਹਿ ਦੇ ਬਸਾਵਉ॥ ਤਉ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ
 ਨਗਾਵਉ॥ ੧॥ ਗਾਵਉ ਗੁਨ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਦੁਰਤ ਨਿਵਾਰਨ ਸਬਦ ਸੰਗੇ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੰਭੀਰ ਪੀਰ ਮਤਿ ਸਾਗਰ ਜੋ ਗੰਭੀਰ ਮਾਧਿ
 ਆਨਧੋਗਾ॥ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ੍ਰ ਦਭੁਗਤਿ ਪਹਿਲਾ ਦਿਕਾਤ ਮਰਜੂ ਸਿਨਿ ਜਾਇਓ॥ ਕਾਬਿ ਕਲਾ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵਉ ਗੁਰਨਾਨਕ ਰਾਜੇ ਜੇਹੁ
 ਜੀਨਿ ਮਾਇਓ॥ ੨॥ ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾ ਵਿਜੁਗਤਿ ਜੁਗੇਸਰ ਹਰਿ ਸੁਪੁਰੁਸ ਸਰਬ ਕਲਾ॥ ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾ ਦਾਸਿ ਪਾਸਿ ਪਾਦ
 ਫਿਰਿ ਮੁਨਿ ਜਨਕਾਵਹਿ ਅਛਲ ਛਲਾ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਮੇਅ ਅਵਲਾ ਮੰਡਲ ਵੈਕੁਗਤਿ ਭਾਇਰੁ ਜਾਇਓ॥ ਕਾਬਿ ਕਲਾ ਸੁਜ ਸੁ
 ਗਾਵਉ ਗੁਰਨਾਨਕ ਰਾਜੇ ਜੇਹੁ ਜੀਨਿ ਮਾਇਓ॥ ੩॥ ਗਾਵਹਿ ਕਪੂਲਾ ਦਿਆ ਦਿਜੋ ਗੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਵਤਾਰ ਵਰੋ॥
 ਗਾਵੈ ਜਮਦਗਨਿ ਪਰਸਰਾਮੇ ਸੁਰਕ ਰਿਕੁ ਰਾਗੁ ਪੁਤ੍ਰੇ ਹਰਿਓ॥ ਉਧੈ ਅਕੂਰ ਬਿਦੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਰਬਾਤਮ ਜੀਨਿ ਮਾਇਓ॥
 ੪॥ ਕਾਬਿ ਕਲਾ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵਉ ਗੁਰਨਾਨਕ ਰਾਜੇ ਜੇਹੁ ਜੀਨਿ ਮਾਇਓ॥ ੫॥ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਬਰਨ ਚਾਰਖਟਰ ਸਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕਸਿ ਮ
 ਰੰਬ ਗੁਣਾ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸੇਸ ਸਤ ਸਜਿਤ ਬਾਰ ਸੁਆਇ ਅੰਤਿ ਦਿਵਲਾ ਗਯੁਨਾ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਮਤ ਦੇਵ ਬੈਰਾਗੀ ਜੀਨਿ ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰਿ
 ਜਾਇ ਅਉ॥ ਕਾਬਿ ਕਲਾ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵੈ ਗੁਰਨਾਨਕ ਰਾਜੇ ਜੇਹੁ ਜੀਨਿ ਮਾਇਓ॥ ੬॥ ਗਾਨ ਜੋਗ ਮਾਇਓ ਬਿਥਿ ਬਿਥਿ ਨਿਰਦੇਹ ਰਿਦਤ ਰਿਸਿ
 ਸਾਇ ਸਗਲ ਉਪਰੀ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਰਿਓ ਨਿਰੰਤਰਿ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾ ਦਿਆ ਦਿਜਨਕਾ ਦਿਜੁਗਤਿ ਲਗਾ॥ ਪੰਨ ਪੰਨ ਗੁਰ ਪੰਨ ਜਨਮ ਸ
 ਕਯ ਬੁਭਲੇ ਜਗਾ॥ ਪਾਤਲ ਪੁਰੀ ਜੈਕਾਰ ਸੁਨਿ ਕਬਜ ਨਕਲਿ ਵਖਾਇ ਅਉ॥ ਹਰਿਨਾਮ ਸੰਨਾਨਕ ਗੁਰ ਰਾਜ ਜੋਗ ਤੇ ਮਾਇਓ॥ ੭॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮਾਇਓ ਛਲਿਓ ਬਿਥਲਿ ਬਾਵਨ ਭਾਇਓ॥ ਤ੍ਰੈ ਤੇ ਤ੍ਰੈ ਮਾਇਓ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਮਾਇਓ॥ ਦੁਆਪੁਰ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਸੁਗਰਬ ਸ
 ਕਿਰਤਾਰ ਬਕੀਓ॥ ਉਗ੍ਰ ਸੈਨਕ ਉਗ੍ਰਾਨੁ ਅਭੈ ਰਾਗਤ ਜਨਨੀਓ॥ ਕਲਾ ਜੁਗ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਅੰਗ ਅਮਰ ਕਲਾਇਓ॥ ਸੀ
 ਗੁਰੁ ਗਾਨੁ ਅਬਰਲੁ ਅਟਲੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਫੁਰਮਾਇਓ॥ ੮॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗਵਿਦਾ ਸਰਗਤਿ ਜੈ ਦੇਵ ਕਿਲੋਚਨੀ॥ ਨਾਮਾ ਭਗਤੁ ਕਬੀਰ
 ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਸਮਲੋਚਨਾ॥ ਕੁਗਤ ਬੇਟ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸੁਨ ਆਰਮ ਰੰਗ ਮਾਇਓ॥ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਗੁਰ ਗੀਅਨ ਬਿਨਾ ਪੁਰੁ ਅਵਰੁਨ ਜਾਇਓ॥ ਸੁਖ
 ਦੇਵ ਪਰੀਖਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੋਤ ਮਰਿਖ ਜਸੁ ਗਾਇਓ॥ ਕਾਬਿ ਕਲਾ ਸਜ ਸੁਨਾਨਕ ਗੁਰ ਨਿਤ ਨਵਤ ਜਗ ਛਾਇਓ॥ ੯॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ

ਪਗਲਾਭਗਤਿਨਾਗਾਏਕੁੰਗਮਾਮਾਮਾਦੇਵਗੁਣਵੈਸਦਾਜੋਗੀਜਤਜੰਗਮਾਗੁਣਗਾਵੈਮੁਨਾਬਿਆਸਨਿਬੇਦਥਿਆਕਰਣਾਥਿੰਦਾਥਿੰਦਾ
ਮਾਗੁਣਉਚੈਨਿੰਨਿਪੁਕਮਸਤਸਿਸਟਸਵਾਰੀਆਥਾਮੰਡਖੰਡਪੁਕਤਥਾਮਗੁਣਨਿਗੁਣਸਮਾਣਿਅਥਿੰਨਪੁਕਲਾਸੁਨਸੁਨਾਨਕਗੁਰਸੁ
ਜਿਜੋਗਾਨਿਨਾਇਥਿੰਦਾ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਨਵਨਾਬਪੰਨਗੁਰਸਾਨਸਮਾਇਥਿੰਦਾਮਾਧਾਤਾਗੁਣਵੈਜੇਨਚਕ੍ਰਵੈਕਹਾਇਥਿੰਦਾਗੁਣਗਾਵੈਬਲਾਉ
ਸਪਤਪਾਤਾਲਬਸੰਤੋਰੁਬਰਗੁਣਉਚੈਸਦਾਗੁਰਸੰਗਰਤੋਂਦੁਰਬਾਪੁਰਉਅੰਗਰੈਗੁਰਨਾਨਕਜਸੁਗਾਇਥਿੰਦਾਕਥਿਕਲਸੁਜਸੁ
ਨਾਨਕਗੁਰਪਾਇਪਾਇਸਹਜਿਸਮਾਇਥਿੰਦਾ॥੯॥

ਸਵਯੇਮਹਲੇਦੁਜੇਕੇ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਫੁਠੈ

ਸੋਈਪੁਰਖੁਪੰਨਕਰਤਾਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥੋ॥ਸਤਿਗੁਰਪੰਨਾਨਕਮਸਤਕਿਤੁਮਧਾਰਿਓਜਿਨਹਥੋ॥ਤਪਰਿਓਮਸਤਕਹੁ
ਸਹਜਅਮਿਓਛਿੰਨਿ॥ਸੁਰਨਗਦਮੁਨਿਬੋਧਅਮਗਾਨਿ॥ਮਾਰਿਓਕੰਟਕਕਾਲੁਗਗਨਿ॥ਪਾਵਤਲੀਓਬਰਜਿ॥ਪੰਚਭੂਤਏਕਘ
ਰਿਗਥਲੇਸਮਜਿ॥ਜਗਨੀਤਿਓਗੁਰਦੁਆਰਿਖੇਲਤਿਸਮਤਿਸਾਰਿਥਉਨਮਨਿਲਿਵਰਖਨਿਰੰਕਾਰ॥ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਿ
ਸਪਤਿਦੀਪਮਸ਼੍ਰਾਹਿਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਿਗੁਰਪਰਸਮੁਗਾਰਿ॥੧॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਲਖੰਨੁਉਤਾਰਿਤਿਮਰਅਗਿਆਨਜਾ
ਦਰਸਦੁਆਰਿ॥ਓਇਜੁਸੇਵਤਿਸਬਦਸਾਰੁਗਾਥਕੀਬਿਖਮਕਰਤੇਰਭਵਉਤਾਰਿਕੀਇਨਿਰਭਾਗ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਹਜਿਸਾਰਿ
॥ਜਾਗੀਲੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥ਨਿੰਮਰੀਕੂਤਸਦੀਦਪਰਮਪਿਆਰਿ॥ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਿਸਪਤਿਦੀਪਮਸ਼੍ਰਾਹਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਿਗੁਰਪ
ਰਸਮੁਗਾਰਿ॥੨॥ਤੈਤਉਦ੍ਰਿੜਿਓਨਾਮੁਅਪਾਗ॥ਬਿਮਲਜਾਸੁਬਿਬਾਹੁਸਾਧਕਸਿਧਜਨਨੀਅੰਕੋਅਧਾਗ॥ਤੁੰਤਪਨਕਰਾਜਾਅਉਤਗੁਰ
ਬਦੁਸੀਸਾਰਸਾਰੁਪਿੰਗਤ੍ਰਿਜਲਪਦਮਬੀਰਗਾਕਲਪਤਰੋਗਾਬਿਦਰੁਸੀਸਾਰਤਾਪਨਿਵਾਰਆਤਮਾਤ੍ਰਿਬਿਧਤੇਰੈਏਕਲਿਵਤਾਗ॥ਕਹੁਕੀ
ਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਿਦੀਪਮਸ਼੍ਰਾਹਿਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਿਗੁਰਪਰਸਮੁਗਾਰਿ॥੩॥ਤੈਤਉਬੁਧਾਇਓਮਾਨੁ॥ਸੇਵਿਅੰਗੁਰਪਰਦਨਸਾਧੁਅਜਗਰ
ਜਿਨਕੀਆਉਨਮਾਨੁ॥ਹਰਿਹਰਿਦਰਸਸਮਾਨੁ॥ਆਤਮਵੰਤਗਿਆਨਜਾਣੀਅੰਕਲਗਤਿਗੁਰਪਰਦਾਨੁ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਅਚਲਠਾਣਬਿਮ
ਲਸੁਬਾਨਪਹਿਰਸੀਲਸਨਾਨੁਸਕਤਿਬਿਦਾਰ॥ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਿਦੀਪਮਸ਼੍ਰਾਹਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਿਗੁਰਪਰਸਮੁਗਾਰਿ॥੪॥ਦ੍ਰਿਸਟਪ
ਰਤਤਮਹਰਨਦਹਨਅਘਪਾਪਪ੍ਰਨਾਸਨਾ॥ਸਬਦਸੁਰਬਿਬਲਵੰਤਕਾਮਅਹੁਕ੍ਰੋਧਬਿਨਾਸਨਾ॥ਲੋਕੁਮੇਓਦਸਿਕਰਨਸਰਦਿਜਾਚਕਪੂਤ
ਪਾਲਣਾ॥ਆਤਮਰਤਸੰਗੁਹਟਕਹਣਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਛਾਲਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕਲਸਤਿਗੁਰੁਕਲਸਤਿਲਾਗੋਸੇਪੈਤੋਗੇ॥ਗੁਰਜੰਗਤਫਿਰਣ
ਸੀਤਅੰਗਰਉਰਾਜੋਗਲਹਣਾਕਰੋ॥੫॥ਸਦਾਅਕਲਲਿਵਰਤੈਕਰਣਸਿਉਇਛਿਚਾਰਹਿ॥ਦੁਮਸਪੁਰਜਿਉਨਿਵੈਖਵੈਕਸਥਿਮ
ਲਬੀਚਾਰਹਿ॥ਇਤੈਤਜਾਣਿਓਸਰਬਗਤਿਅਲਖਾਵਿਰੂਣੀ॥ਸਤ੍ਰਿਗਾਇਸੰਚਿਓਕਿਰਣਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਿਬਾਣੀ॥ਗੁਰਗਮਿਪ੍ਰਮਾਣੁ
ਤੈਪਾਇਓਸਤ੍ਰਿਸਤਿਖੁਗਾਹਜੁਲਾਇਓ॥ਹਰਿਪਰਸਿਓਕਲਸਮੁਲਵੈਜਨੁਰਸਨੁਲਹਣੈਭਯੋ॥੬॥ਮਨਾਬਿਸਾਸੁਪਾਇਓਹਰਗ
ਹੁਤਰਬਦੀਓਗਰਲਨਾਸਤਨੁਤਠਿਓਅਮਿਓਅੰਤਰਿਗਤਿਪੀਓ॥ਰਿਦਬਿਗਾਸੁਜਾਗਿਓਅਲਖਕਲਧਰੀਜੁਗਤਿਗਿ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਸਹਜਿਸਮਾਧਿਓਸਮਾਨਿਰੰਤਰਿ॥ਉਦਾਰਉਚਿਤੁਦਾਰਿਦਹਨਪਿਖੰਤਯਕਲਮਲੜਸਨਾ॥ਸਦਰੰਗਸਹਜਕਲਉਚੈਜਸੁਜੀਪ
ਓਲਹਣੈਰਸਨਾ॥੭॥ਨਾਮੁਅਵਖਧੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁਅਰੁਨਾਮੁਸਮਾਧਸੁਖਸਦਾਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁਸੈਓ॥ਰੰਗਰਤਉਨਾਮਸਿਉਕਲਾਮੁਸੁਰਨਰ

ਕੀ

ਹਿੰਦੋਂ। ਨਾਮੁ ਪਰਸੁ ਜਿਨ ਪਾਇ ਥੋ ਸਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਵੇ। ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਹੋਇ। ੮੨। ਸਤੁ ਤੀਰਥ
 ਸਤੁ ਇਸਨਾਨੁ ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਤੁ ਸਦਾ ਸਦੁ ਭਾਖਿ ਸੋਈ। ਸਤੁ ਪਾਇ ਥੋ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸਤੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਤੀ ਬੋਧੈ। ਜਿਸੁ ਸਚ ਸੰਜ
 ਮਵਰਤੁ ਸਤੁ ਕਬਜਤ ਕਲਵ ਖਾਣੁ। ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਤੁ ਜਨਮ ਪਰਵਾਣੁ। ੮੩। ਅਸਿ ਅਧਿਕ ਸਿਉ ਕਰੈ ਹਰੈ ਅਧ
 ਪਾਪ ਸਕਲ ਮਲਾ। ਕਾਮੁ ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਦਸ ਕਰੈ ਸਭੈ ਬਲਾ। ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨ ਦੇਸੈ ਦੁਖ ਸੰਸਾਰ ਤਿਥੈ ਵੈ। ਗੁਰਨ ਵਨਿ ਪਦਗੀਆਉ
 ਜਨਮ ਮਹਾ ਕਾਲਖੋ ਵੈ। ਸੁਕੁਟੁ ਲਗੁ ਸੇਵੈ ਐ ਅਤਿ ਸਿਸਤੁ ਜਿਸੁ ਗਾਇ। ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਜਾਇ।

੧੦॥

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ॥ ੩॥

੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਿਵਰਸਾ ਚਾਕਾ ਏਕ ਨਾਮੁ ਅਛਲਾ ਸੰਸਾਰੇ। ਜਿਨ ਕਾ ਤਿਭਵਨ ਲਭੇ। ਸਿਮਰਤੁ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਰਧਾਨੁ। ਤਿਨਾਮੁ
 ਰਸ ਕਿੰਨਾ ਛਾਥਿ ਓਨੇ ਨਾਮੁ ਬਸਿਧੀ। ਕਾਵਿਨ ਨ ਕਲ੍ਹੰ ਪ੍ਰੀਤੀ ਗਤਿ ਨ ਅੰਗੁ ਦਾਸਿ ਬਿਸਤਰੀਯਾ। ੧॥ ਕੀਰਤਿ ਗਵਿ ਕਿ
 ਰਣ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੰਸਾਰਿ ਸਾਖਰੇ ਦਰੁ ਮਦਲ ਸਗਾਉਤ ਰਖਣੁ ਪੁਬ ਅਰਪ ਸਚ ਮਨੈ ਜੈ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਥਨਾ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ
 ਰਮੁ ਬਿੰਬ ਰਾਜ ਓ। ਉਲਟਿ ਗੰਗਾ ਸਚਾ ਪਰੀਖਾ। ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲ ਰੁਗਤਿ ਰੁਦਤ ਰਣੁ ਅਮਰਾ ਸੁਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿ
 ਆ। ੧॥ ਸਿਮਰਤਿ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਜਖੁ ਅਰੁ ਕਿੰਨਾ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿਯਾ। ਸਿਵਰਹਿਨ ਖੜ ਅਵਰੁ ਮੰਡਲ ਨਾਰਾਇਣੁ ਪੁਰਿ
 ਦਵਗਾ। ਸਸੀਅਰ ਅਰੁ ਸੁਗਨਾਮੁ ਉਲਾਸਿ ਸੈਲੋ ਲੋਇ ਜਿਨ ਉਪਰਿ ਆ। ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲ ਰੁਗਤਿ ਰੁਦਤ ਰਣੁ ਅਮਰਾ ਸੁਗੁ
 ਰ ਕਉ ਫੁਰਿ ਆ। ੨॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਵਰੁ ਰੁਤੇ ਅਮਰੀ ਕਰਵਨ ਲੁਤਰਿ ਆ। ਉਪਉ ਅਕਰੁ ਤਿਲੋਚਨਾ ਮਾਕਲ ਕਬੀਰ ਕਿਲਦਿ
 ਖਤਰਿ ਆ। ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲ ਰੁਗਤਿ ਰੁਦਤ ਰਣੁ ਅਮਰਾ ਸੁਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿ ਆ। ੩॥ ਤਿਨਾਮੁ ਲਾਗਤੇ ਤੀਸ ਪਿਆਵਹਿ
 ਜਤੀਤ ਪੀਸੁ ਰਮਨ ਦਸਿ ਆ। ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰੀ ਗੋਵਿਤਾ ਅਹਿ ਰਣ ਤਿਤੀ ਅੰਤਿ ਰਸਿ ਆ। ਤਿਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਗੰਭੀਰ ਗੁਰੁ ਅਮਤ
 ਸਤਿ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਉਪਾਏ ਆ। ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲ ਰੁਗਤਿ ਰੁਦਤ ਰਣੁ ਅਮਰਾ ਸੁਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿ ਆ। ੪॥ ਨਾਮੁ ਕਿਤਿ ਸੰਸਾਰਿ
 ਰਣ ਗਵਿ ਸੁਰ ਤੋਰ ਸਾਖਿ। ਉਤਰ ਖਣੁ ਪੁਬ ਦੇਸੁ ਪਸਚਮਨ ਸੁਰਾਖਿ। ਜਨਮ ਤਾਇਨੁ ਸਕਯ ਜਿਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੈ ਨਿਵੈ
 ਸੁਰਨ ਰਗਣ ਗੰਧ ਬਾਛਿ ਮਾਰਸਨ ਅਜਾਸੈ। ਕੁਲ ਉਪ੍ਰਸਿਧ ਤੇ ਜੇਤੋ ਕਲ੍ਹੰ ਨੇੜਿ ਕਰਿ ਪਿਐ ਓ। ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਰਗਤਿ ਰੁਦਤ ਰ
 ਣੁ ਗੁਰ ਅਮਰਾ ਸੁਤੈ ਪਾਇ ਓ। ੫॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿ ਦੇਵ ਤੇਤੀ ਸਮੁਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨਾਮੁ ਖੰਡ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਾਗੇ। ਜਨਾਮ ਸਮਾਧਿ
 ਹਰਖ ਸੋਗ ਸਮਕਰਿ ਸਭੇ। ਨਾਮੁ ਸ੍ਰੀ ਮਨੁ ਸਰਬ ਮੈਰਗ ਤਰਹੇ ਲਿਖ ਪਾਗਿ। ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰ ਗੁਰੁ। ਸਿਦੀ ਓਕਰਤ
 ੬॥ ਸਤਿ ਸੁਰ ਉਸੀਲ ਬਲਵੰਤ ਸਤਿ ਰੁਣੀ ਸੰਗਤਿ ਸਯਨਾ ਮਿਤਨਿ ਵੈਰ ਲੀਣਾ। ਜਿਸੁ ਪੀਰਨ ਪੁਰ ਪਵਲ ਪੁਨਾ ਸੇਤ ਬੈਕੁੰਠਿ
 ਬੀਠਾ। ਪਰਸਤਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿ ਜਿਤ ਕਰਤਾਰ ਹਿੰਜੋਗ। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵ ਸੁਖ ਪਾਇ ਓ ਅਮਰ ਗੁਰ ਕੀਤ ਉਜੋਗ। ੭॥ ਨਾਮੁ ਨਾ
 ਵਣੁ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਖਾਣੁ ਅਰੁ ਭੋਜਨ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਸਦਾ ਖਾਣੁ ਮੁਖ ਮਿਸਟ ਬਦੀ। ਪੰਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਓ ਜਿਸੁ ਪਸਾਇ ਗਤਿ ਅਗਮ ਜਾਣ
 ੮॥ ਕੁਲ ਸਮੁਤ ਸਮੁਤ ਪਰੇ ਪਾਇ ਓ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸ। ਸਕਯ ਜਨਨ ਮਕਲ੍ਹੰ ਰਹੈ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਅਉ ਅਮਰ ਪ੍ਰਾਸ। ੯॥ ਬਾਰਨ ਕਰਿ

ਨਵਨ ਬਨਿ ਰੰਗ ਸਿੰਦ
 ਸਨਕਾਰ ਸਮੁਪਰਿਆ
 ਰੁਦਰਾਸੀ ਹਿੰਸਿ ਪ੍ਰਧਾਨੇ

ਦਾਹੁਣੈ ਸਿਧਸਨਾ ਮੁਖ ਮੁਖ ਜੋਵੈ ॥ ਰਿਖ ਬਸੈ ਬਾਹਾਂ ਜੋਤੀ ਨ ਲੋਕਾਂ ਤਰੁ ਮੋਹੈ ॥ ਰਿਵੈ ਬਸੈ ਅਕਹੀ ਬਸੈ ਏਹ ਸੁਤਿ ਨ ਜਿ ਤਉ ॥ ਮੁਖ ਹੁਕਮ
ਤਉ ਚਰੈ ਅਮਰਗੁ ਗਇ ਚੰਗਰ ਤਉ ॥ ਮਸਤ ਕਿਨੀ ਸਾਦਸਾ ਚਉ ਕਰਮ ਕਲ੍ਹ ਜੋ ਕਰ ਰਖਾਇ ਅਉ ॥ ਪਰਸਿਓ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਲਕੁ
ਸਰਬਾਇ ਛਤਿ ਪਾਇ ॥ ੯ ॥ ਚਰਣ ਤਾ ਪਰਸਕ ਯ ਬਚਰਣ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਦ ਲਗ ॥ ਚਤਾ ਪਰਸਕ ਯ ਬਚੁ ਲਗਾ ਪਿਗੁਰੁ
ਮਰਪਯ ॥ ਜੀਹਤਾ ਪਰਸਕ ਯ ਬਚੀ ਤਗੁਰ ਅਮਰ ਭਇਜੈ ॥ ਨੈਣ ਤਾ ਪਰਸਕ ਯ ਬਨ ਯਣ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਿਖਿ ਜੈ ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਤਾ ਪਰਸਕ ਯ
ਬਸ੍ਰਵਣ ਗੁਰ ਅਮਰ ਸੁਣਿ ਜੈ ॥ ਸਕ ਯ ਬੁ ਸੁਹੀਉ ਜਿਤੁ ਅਬਸੈ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਨਿਨਕਾ ਤਿਪਿਤਾ ॥ ਸਕ ਯ ਬੁ ਸੁ ਸਿਰੁ ਜਾ ਲਪ
ਭੁਣੈ ਜੈ ਸਿਰ ਨਿਵੈ ਗੁਰ ਅਮਰ ਨਿਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤਿਨਰ ਦੁਖ ਨਹਿ ਭੁਖਾ ਤਿਨਰ ਨਿਧ ਨੁਨੁ ਕਹੀ ਅਹਿ ॥ ਤਿਨਰ ਸੇਕਨ ਤੁਐ ਤਿਨਰ
ਸੇਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀ ਅਹਿ ॥ ਤਿਨਰ ਸੇਵਨ ਹੁਕਰ ਹਿਤਿਨਰ ਸਯ ਸਹ ਸਿਸਮ ਪਹਿ ॥ ਤਿਨਰ ਦੁਲੀ ਚੈ ਬਹਤਿ ਤਿਨਰ ਉਬ ਪਾਥਿ ਬਪਹਿ ॥
ਸੁਖ ਲਹਤਿ ਤਿਨਰ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਅਰੁ ਪਦ ਰਿਖ ਮਧਾਤਿ ॥ ਸਕ ਯ ਬੁ ਤਿਨਰ ਨਾਲ ਪੁਭੁਣੈ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਜਿ ॥ ੧੧ ॥
ਤੈ ਪਾਛਿ ਅਉ ਇਕ ਮਨ ਪਾਰਿਓ ਇਕ ਕਰਿ ਏਕ ਪਛਾਣਿ ॥ ਨਯਣ ਬਯਣ ਮੁਹਿ ਇਕ ਇਕ ਦੁਠਾਇ ਨਾ ਏਓ ॥ ਸੁ
ਪਨਾਇਕ ਪਰਤਖਾਇਕ ਇਕ ਸਮਹਿ ਲੀਏ ॥ ਤੀਸ ਇਕ ਅਰਪਨਾ ਸਿਧ ਪੈਤੀ ਸਨਖੀਏ ॥ ਇਕੁ ਨਿਲਾਖ ਲਖ ਤੁਇਕੁ ਏਕੁ
ਰਿਵਰ ਨਿਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਨਾਲ ਪੁਭੁਣੈ ਤੁਇਕੁ ਲੋਕੁ ਹਿਇਕੁ ਮੀਨਿ ਅਉ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਮਤਿ ਗਹਿ ਜੈ ਦੇਵ ਜਿਮਤਿ ਨਾਮੇ ਸਮਾਣੀ ॥
ਨਿਮਤਿ ਤਿਲੋਚਨ ਚਿਤ ਗੁਰਾਤਿ ਕਬੀਰ ਜਿਨਾਣੀ ॥ ਰੁਕਮਾਂਗਰ ਕਰਤੁ ਤਿਰਾਮ ਜੀ ਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਣੀ ॥ ਅਮਰੀਕ ਪ੍ਰਯਾਗ ਦਿਸਰਿ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਗਤਿ ਪਾਣੀ ॥ ਤੈਲੋਕੁ ਪਾਵੈ ਸਨਾਤਨੀ ਸੁਮਤਿ ਨ ਲਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸੁ ਨਿਨੁਕੁ ਗਤੁ ਤੈਰੇ ਬਿਰਹ ਸੁਪਾਵਉ ਮੁਕਤਿ ॥
੧੩ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਪਰਸੀਐ ਪ੍ਰਮਾਤਾ ਕਬਿ ਨਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਪਰਸੀਐ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਸਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾ
ਸੁ ਪਰਸੀਐ ਪਿਆਨ ਲਹੀਐ ਪਉ ਮੁਕਹਿ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਪਰਸੀਐ ਅਭਉ ਲਭੈ ਗਉ ਚੁਕਹਿ ॥ ਇਕ ਬਿਨ ਦੁਗਣ ਜੁਤ ਉਹੈ ਨਾਸ
ਮੰਤ੍ਰ ਮਾਨਵ ਲਹਿ ॥ ਨਾਲ ਪਪਰਾਥਾਇ ਤਵੇ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਭਿਠੈ ਮਿਲਹਿ ॥ ੧੪ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹੁ ਸੁਦ੍ਰਿੜ ਨਾਨਕ ਸੰ
ਗ੍ਰਹਿ ਅਉ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅੰਗ ਦੁਲਾਹ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਾ ਸੁ ਚਰਣ ॥ ਲਿਵਰਿ ਅਉ ॥ ਤਿਤੁ ਕੁਲ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਆਸਾ ਨਿਵਾਸੁ ਤਾ ਸਗੁਣ
ਵਣ ਵਖਾਣਉ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਅਲਖ ਅਗੰਮਾ ਤਿਨਹਿ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਲਖਉ ॥ ਬੋਹਿਥਉ ਬਿਪਤੈ ਨਿਰਮਲੇ ਸਰਸੰਗਾਤਿ ਕੁਲ ਉਧਰਿ ॥
ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸੁ ਕੀਰਤਿ ਕੋ ਪੈਤ੍ਰ ਹਿਤੁ ਆਪਾ ਸਰਣਿ ॥ ੧੫ ॥ ਅਧਿਨਾ ਗਇਣ ਕਲਾ ਧਾਰਿਨ ਗਮਹਿ ਪਰਵਰਿਯਉ ॥
ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਜੋ ਤਿਨ ਗਮੰਡ ਲਕਰਿਯਉ ॥ ਜਹ ਕਹਤ ਹਿ ਭਰਪੂਰ ਸਬਦ ਦੀਪਕ ਦੀਪਾਣਉ ॥ ਜਿਹ ਸਿਖ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਚਿਤੁ
ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਲਾਯਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਨਿਮਲ ਅਵਤਰਿਓ ਅੰਗ ਦੁਲਾਹੇ ਸੰਗਤੁਆ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਜਨਮ ਜਨ ਪਾ
ਸਰਣ ਤੁਆ ॥ ੧੬ ॥ ਜਪਤ ਪਸਤੁ ਸੰਤੋਖ ਪਿਖਦਰ ਸਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ॥ ਸਰਣ ਪਰਹਿ ਤਉ ਬਰਹਿ ਛੋਰ ਜਮ ਪੁਰਕੀ
ਲਿਖਤਾ ॥ ਗੁਰਾਤਿ ਕੁਇ ਕੁਰਪੁਰਿ ਰਿਵੈ ਉਚਰੈ ਕਰਤਾਰੈ ॥ ਗੁਰਾਉ ਹੁਦਰੀਆਉ ਪਲਕ ਭੁਬੰਡ ਹਿਤਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਨਿਮਲ ਅ
ਵਤਰਿਓ ਗੁਣ ਕਰਤਾਰਿ ਉਚਰੈ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜਿਨਿਸੇ ॥ ਇਉ ਉਤਿਨਤੁ ਖਰਚਿ ਪਰਹਰ ਪਰੈ ॥ ੧੭ ॥ ਚਿਤ ਚਿਤ ਵਉ
ਅਰਦਾਸ ਕਹਉ ਪਰਕਹਿ ਭਿਨਸਾ ਕਉ ॥ ਸਰਬ ਚਿਤ ਤੁਧਾਸ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਉਤਕਉ ॥ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣ ਤਉ ਕਰਉ ਸਾ

ਤਿਥਕੀਸੇਵਾ ਜਬਗੁਰਦੇਖੈਸੁਭਾਵਿਸਟਿਨਾਮੁਕਰਤਾਮੁਖਮੇਵਾ। ਅਮਰ ਅਲਖਕਾਰਣਪੁਰਖੁਜੋਗੁਰਮਾਵਤਿਸੋਕਹਉ। ਗੁਰਮਾਸਰ ੪੨੪
 ਦਾਸੁਕਾਰਣਕਰਣਜੀਵਾਤੁੰਰਾਖਹਿਤਿਵਰਤਉ॥ ੧੮॥ ਰਿਖੋਕੋ। ਗੁਗਰਿਆਨੁਅਗੁਧਿਆਨਤਤਸਿਉਤਤਮਿਲਾਵੈ॥ ਸਚੁਸ
 ਚੁਨਾਣੀਐਇਕਚਿਤਹਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਵਸਿਕਰੋਪਉਣ ਉਰੰਤਨਧਾਵੈ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਕੈਦਸੈਦੇਸੁਪੁਕਮਬੁਝਿਬੀਰਾਰਪਾਵੈ॥
 ਕਲਮਾਤਿਰੂਪਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸੋਨਾਣੈਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਅਉ॥ ਗੁਗਮਿਲਿਓਸੈਇਭਿਖਾਕਰੈਸਭਜਿਰੰਗਦਰਸਨੁਦੀਅਉ॥ ੧੯॥
 ॥ ਰਹਿਓਸੰਤਤਉਟੋਲਿਸਾਧਬਹੁਤੇਰੇਡਿਠੇ॥ ਸੰਨਿਆਸੀਤਪਸੀਅਰੁਮੁਖਪੁਦੇਪੀਤੰਤਸਿਰੇ॥ ਬਰਸਏਕਹਉਛਿਰਓਕਿਨਪਿਨਪ ੨
 ਰਚਉਲਾਯਉ॥ ਕਹਤਿਅਮਕਹਤੀਸੁਣੀਹਤਕੋਬੁਸੀਨਾਏਓ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਛੋਡਿਦੁਜੈਲਗੇ॥ ਤਿਨਕੇਗੁਣਹਉਕਿਆਕਹਉਗੁ
 ਰਦਯੁਸਿਲਾਇਓਭੀਬੀਅਜੀਵਤੁੰਰਾਖਹਿਤਿਵਰਤਉ॥ ੨੦॥ ੨੦॥ ਪਹਿਰਸਮਾਧਸਨਾਹਗਿਆਨਰੈਆਸਣਚਕਿਅਉ॥ ਧ੍ਰਮ
 ਧਨਖਕਰਗਹਿਓਭਗਤਸੀਲਹਿਸਰਲਾਤ੍ਰਿਅਉ॥ ਭੈਨਿਰਭਉਹਰਿਅਟਲੁਮਨਸਬਦੁਗੁਰਨੇਜਾਗਾਡਿਓ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਿ
 ਅਪਰਪੰਚਦੁਰਾਬਿਖੰਡਿਓ॥ ਕੁਲਉਕੁਲਾਣੇਜੋਤਨਾਨ੍ਹਿਪਤਿਨਾਥਨਾਨਕਬਗਾਗੁਰਮਾਸਰਦਾਸਸਚੁਸਲਭਣਤੈਦਲ
 ਜਿਤਉਇਵਜੁਪਕਹਿ॥ ੨੧॥ ੨੧॥ ਪਨਹਰਬੁੰਦਬਸਅੰਗੇਵਲੁਕੁਸਮਬਸੰਤਗਨੰਤਨਆਵੈ॥ ਗਵਿਸਸਿਕਿਰਣਉਦਰੁਸਾਗਰ
 ਕੋਰੰਗਤਰੰਗਅੰਤਕੋਪਾਵੈ॥ ਹੁਦਧਿਆਨੁਗਿਆਨਸਤਿਗੁਰਕੇਕਬਜਨਕੁਲਉਨਹਜੇਗਾਵੈ॥ ਕੁਲੇਅਮਰਦਾਸੁਗੁਣਤੋਰੇਤੋਰੀ
 ਉਪਮਾਤੋਹਿਬਨਿਆਵੈ॥ ੨੨॥

ਸਵਯੇਮਹਲੇਠਉਬੋਕੇ॥ ੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਕਮਨਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਾਧਿਆਵਉ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਗੁਣਸਰਗਾਵਉ॥ ਗੁਣਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਬਿਗਾਸਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਨਹਿਕੀਆਸਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਉ॥ ਅਥਿਨਾਸੀਅਥਿਗਤਿਧਿਆਯਉ॥ ਤਿਸੁਰੇਣੇਦਾਰਿੰਦੁਨਰੰਪੈ॥ ਕਲਸਰ
 ਤਾਸਗੁਣਨੰਪੈ॥ ਜੰਪਉਗੁਣਬਿਮਲਸੁਜਨਨਕਰੇਰੇ॥ ਮਸਿਆਨਾਮੁਜਾਬਉਛੁਰਿਆ॥ ਇਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵਸਬਦੁਰਸੁਪਾਯਨਾਮੁ
 ਨਿਰੰਜਨਉਰਪਰਿਆ॥ ਹਰਿਨਾਮਸਕਿਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਹਕਰਾਹਕੰਤਤੁਸਮਤਿਸਰੇ॥ ਕਵਕਲਠਕੁਰਹਿਦਾਸਤੈਗੁਰਮਾਸਰ
 ਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥ ੧॥ ਛੁਟਤਪਰਵਾਹੁਅਸਿਆਅਮਰਾਪਦਾਮੀਸ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰਸਰਕੁਰਿਆ॥ ਤੇਪੀਦਹਿਸੰਤਕਹਹਿਮਨਜ
 ਨੁਪੁਬਜਿਨਹੁਸੇਵਾਕਰੀਆ॥ ਤਿਨਕਉਨਿਵਾਰਅਨਭੈਪਦੁਦੀਨਾਸਬਦਮਾਤ੍ਰਤੇਉਪਰਧਰੇ॥ ਕਵਕਲਠਕੁਰਹਿਦਾਸਤ
 ਤੈਗੁਰਮਾਸਰਅਭਰਭਰੇ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਗੁਣਬਿਮਲਸਤਸੰਗਤਿਅਤਮਰੰਗਚਲੁਲਭਯਾਨਾਗੀਯਾਅਨਕ
 ਵਲਸਹਜਪਰਗਾਸਿਯਾਅਭੈਨਿਰੰਜਨੁਪਹਿਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਯਾਲਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਯਾਯਾਤਿਸਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸਪੰਚਕਰੇ॥
 ਕਵਕਲਠਕੁਰਹਿਦਾਸਤਤੈਗੁਰਮਾਸਰਅਭਰਭਰੇ॥ ੩॥ ਅਨਭਉਉਨਮਾਨਅਕਲਾਹਿਵਲਾਗੀਪਾਰਸਕੁਇਆ
 ਸਤਜਿਪਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ ਗੁਗਤਿਗੁਣਭੰਗਰਭਰੇ॥ ਮੇਟਿਆਜਨਮਾਤੁਮਰਣਭਉਭਗਾਤਿ
 ਤੁਲਾਗਾਸੰਤੋਖਸਰੇ॥ ਕਵਕਲਠਕੁਰਹਿਦਾਸਤਤੈਗੁਰਮਾਸਰਅਭਰਭਰੇ॥ ੪॥ ਅਭਰਭਰੇਪਾਯਉਅਪਾਰਹਿ
 ਅੰਤਰਿਧਾਰਿਓ॥ ਦੁਖਕੰਜਨਾਅਤਮਪ੍ਰਬੋਧਮਨਿਤਤੁਬੀਰਭਿਓ॥ ਸਦਾਚਾਇਹਰਿਗੁਣਪ੍ਰੇਮਸੁਆਧੇਜਾਣਇ॥ ਸਤਿ

ਹਰਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਸਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਗ ਦਸੁ ਮਤਿ ਗੁਰਮ ਮਰਾਮ ਮਰੁ ਦਰਤਾਇ ॥ ਗੁਰਮ ਮਰਾਮੁ ਕਲਾਤ
ਰੈ ਤੈ ਅਟਲੁ ਮਰਾਮੁ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸੋ ਵਰ ਬਸੈ ਅਸਿਆਹ ਸੁਰਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਮਿਲਤ ਸਾਤ ਉਪਜੈ ਦੁਰਤ ਦੁਰਿ ਰਿਨ
ਸੈ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ਦਿਤੁ ਹਰਿ ਮਗਨੁ ਤੈ ॥ ਸੰਜਮ ਸਤੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸੀਲਾ ਸੰਨਾਹ ਮਛੁਟੈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਬਿਧਿ ਨੈ ਸਿਰਿ
ਜਗ ਜਬੁ ਤੁਰ ਬਜਾਇ ਅਉ ॥ ਗੁਰਮ ਮਰਾਮੁ ਕਲਾਤ ਰੈ ਤੈ ਅਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਅਉ ॥ ੭ ॥ ਜਗ ਜਿਤ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਮਨ
ਏਕਿ ਪਿਆਲੁ ॥ ਧਨ ਧੰਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਰਾਮੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਯਉ ॥ ਨਵ ਨਿਧਾਨ ਮਾਨਿ ਪਾਨ ਰਿਧਿ ਸਿਧ ਭਾਕੀ ਦਾਸੀ ॥ ਸੁ
ਜਿ ਸਰੋਵਰ ਮਿਲਿ ਓਪੁਰ ਖੁਭੇ ਏਕਿ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ॥ ਅਗਿਓ ਕੁਗਤਿ ਨਿਤੁ ਯਾਗਿ ਤਰੇ ਸੋ ਗੁਰਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਅਉ ॥ ਗੁਰਮ ਮਰਾਮੁ
ਕਲਾਤ ਰੈ ਤੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇ ਅਉ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਗਤਿ ਪਰਵਾਤ ਪ੍ਰੀਤ ਪੁਬਲੀਨੁ ਤੁਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮਥਾਤੁ ਮਮ ਧਾਰਮੁ
ਗੁਣਇ ॥ ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਸਤਿ ਕਾਪਿਤਾ ਸਰਸਾਜ ॥ ਸਮਾਜੁ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਵ ਅਉ ਜਗਤੁ ਗੁਰ ਬਚਨੁ ਤਰਾਯਉ ॥ ਆਬਿਗਤਿ ਅਗੇ
ਚਹੁ ਅਪਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇ ਅਉ ॥ ਗੁਰਮ ਮਰਾਮੁ ਕਲਾਤ ਰੈ ਤੈ ਜਗਤ ਉਪਾਰਣੁ ਪਾਇ ਅਉ ॥ ੯ ॥ ਜਗਤ ਉਪਾਰਣ
ਨਵ ਨਿਧਾਨੁ ਰਗਤੁ ਭਵਤਾਰਣੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੁੰਦੁ ਰਿਨਾਮੁ ਬਿਸਕੀ ਬਿਖੋ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸੋ ਵਰ ਭਲਿ ਓਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਲਾਲਾਗੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਅਤਿ ਧੰਨ ਤੇਜਨ ਬਰੁ ਭਗੇ ॥ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮਨੁ ਗੁਰ ਪਰਚਾਇ ਅਉ ॥ ਗੁਰਮ ਮਰਾ
ਮ ਕਲਾਤ ਰੈ ਤੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਦੁ ਬਜਾਇ ਅਉ ॥ ੧੦ ॥ ਸੇਜ ਸਧਾ ਸਤੁ ਜੁਛਵਾਣੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰ ਸ
ਬਦੁ ਸਮਾਚਰਿ ਓਨਾ ਮੁਟਕ ਸੰਗਾਇ ਬੋਝੈ ॥ ਆਜੇ ਨੀਓ ਭਲਾ ਅਮਲੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੰਗ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮ ਮਰਾਮੁ ਕਲਾਤ ਰੈ ਤੈ ਅਸਤ
ਸਰੋਵਰ ਬਾਸੁ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰ ਜਨ ਨਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਦੁਰਤਿ ਦੁਰੰਤ ਨਾਸੈ ॥ ਗੁਰ ਜਿਨ
ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਸਬਦੁ ਲਗਾਉ ਜਿਨ ਕਉ ਪਰਚਉ ਮਾਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇ ਅਉ ਤਿ
ਨ ਸਕਾਏ ਜਨਮੁ ਜਾਗੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਸਗਣਿ ਭਨਕ ਲਕ ਬੰਗੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਲਾਗੈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਖੋਮਾਤਾਇ ਅਜੁਗੁਨੁ ਬਸਮ
ਣੈ ॥ ਅਨਰੁ ਉਨੇ ਜਾਨਾ ਮੁਟਕ ਸੀਤੁ ਭਗਤ ਅਘਾਣੈ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਅੰਗ ਦਸੁ ਮਰ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸੰਗ ਸਮਾਣੈ ॥ ਇਹਾਨ ਜੋ ਗੁਰੁ
ਰਾਮ ਮਰਾਮੁ ਤੁਮੁੰਹ ਸਜਾਣੈ ॥ ੧੩ ॥ ਜਨਕ ਸੇਇ ਜਿਨ ਕਾਇ ਅਉ ਨ ਮਨ ਰਬ ਧਰਿਆ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰਮ ਮਰਾਮੁ ਕਲਾਤ ਰੈ ਤੈ ਅਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਅਉ
ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਮਰਾ ਪੁਰੀ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁਪਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਜਨਕ ਰਾਜ ਰਾਮ ਰਾਜੁ ਤੁਝੀ ਬਣਿਆਵੈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਨਾਮੁ ਏਕ ਲਿਖ
ਮਨਜ ਪੈ ਦ੍ਰਿੜਾਤਿ ਜਨਨ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਹੁ ਤੋਹੈ ਜੀਉ ॥ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਬਿਨਾ ਮਾਨੁ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰੈ ਸਬਦੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਰੈ ਮੁਕਤਿ
ਦੈ ਜੀਉ ॥ ਜੀਅਨ ਸਭਨਾ ਤਾ ਅਗਮੀ ਆਨਾ ਬਿਖਤਾ ਅਹਿਨਿ ਸਿਧਿਆਨ ਪਾਵੈ ਪਲਕਨ ਸੇਵੈ ਜੀਉ ॥ ਜਾਕਉ ਦੇਖਤਾ ਰਿਦ੍ਰਿਜਾਵੈ
ਨਾਮੁ ਸੇਨਿਧਾਨੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਪੋਵੈ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਨਾਮੁ ਏਕ ਲਿਖ ਮਨਜ ਪੈ ਦ੍ਰਿੜਾਤਿ ਜਨਨ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਹੁ
ਤੋਹੈ ਜੀਉ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ਪਰਮ ਕਰਮ ਪੁਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਈ ॥ ਜਾਕੀ ਸੇਵਾ ਸਿਧ ਸਾਧਿ ਮੁਨ ਜਨ ਸੁਰਨ ਰਾਜਾ ਚਿਜ ਬਦਸਾਉ ਏਕ ਲਿਖ
ਲਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਜਾਨੈ ਕੋ ਤੇਰਾ ਸਾਧੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਾਰੁ ਤੁਝੀ ਬੁਝਈ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਸੰਸਾਰ ਛੁਟੁ ਜੇਨੀ ਸੰਘਾਰ
ਜਮ ਕੇ ਨਰੰਗੁ ਕਾਗੁਰ ਮਤਿ ਪਿਆਈ ॥ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧ ਬੀਚਾਰੁ ਅਹਿਨਿ ਸਿਧ ਪੁਰਮ ਕਰਮ ਪੁਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਈ ॥ ੧੯ ॥

ੴ ਬਲਿਬਲਿਨਾਵਉ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਗਾ ਕਵਨ ਉਪ ਮਾਰੇ ਉਕਵਨ ਸੇਵਾ ਸੇਵ ਉਏਕ ਮੁਖਰਸਾਹਸ ਜੁਗ ਜੋਰ ਕਹਿ ਛੁਨਿ ੪੨੬
 ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਾਨ ਅਨਤ ਦੁਜਾਨ ਜਾਨਾ ਮੁਖਿ ਅਪਾਰੁ ਸਾਰ ਦੀ ਨੇ ਗੁਰਿ ਦਧਿਗਿ ਨ ਲਕਵ ਪਾਰ ਸਪਰਸਕ ਚਕੰਚਨ ਉਚੰਦਨਾ
 ਸੁਬਾਸ ਨਾ ਸੁਸਿ ਮਰਤ ਅਨਤ ਰਿਹਾ ਜਕੇ ਦੇਖਤ ਦੁਆਰੇ ਕਾ ਮੁਖਿ ਪੀ ਨਿਵਰੇ ਜੀ ਉਬਲਿਬਲਿਨਾ ਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਗਾ ੩ ॥
 ੧੬ ॥ ਗਾਨ ਜੋ ਗੁਤ ਖਤਿ ਦੀ ਅਨੁਗੁਰਾਮ ਦਾਸਾ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਕ ਚੰਦ ਜਗਤੁ ਭਯਉ ਅਨੰਤ ਰਾਜ ਮਾਨੁਖ ਜਨ ਕੀ ਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਗੁਰ ਅੰਗ
 ਦਰੀ ਅਉ ਨਿਧਾਨ ਅਕ ਬਕ ਬਾਗਿ ਅਨ ਪੰਚ ਰੂਤ ਬਸ ਕੀ ਲੋਕ ਮਤ ਨਤਾਸਾ ਗੁਰ ਅਮਰ ਗੁਰੁ ਸੀਤ ਕਲ ਜੁਗਾ ਖੀ ਪਤਿ ਅਘਨ ਦੇਖਤਾ
 ਚੰਦ ਰਨ ਕਵਲ ਜਾਸਾ ਸਰੁ ਬਿਧ ਮਾਨਿਯੋ ਮਨਤ ਬਹਿ ਭਯਉ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਾਜੁ ਤਖਤੁ ਦੀ ਅਨੁਗੁਰਾਮ ਦਾਸਾ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥
 ਨਿਸਤਿ ਪਾਰਿਓ ਪਗਤਿ ਅਗਵਿਓ ਮੁਅਰੁਪ ਵਨ ਤੇ ਨਿਰ ਸਰਾ ਅਦਰੁ ਅਨੰਦ ਕੀ ਅਉ ਸਸ ਰਿਖ ਨਿਸ ਸੁਰ ਦਿਨ ਸੈ ਲਤੁ ਅਲਲ ੬੯
 ਦੀ ਅਉ ਸੁਰਨਰ ਸਪਤ ਸਮੁੰਦ ਪਾਰਿਓ ਭੋਰ ਵਣ ਜਾਸਾ ਸੋਈ ਏਕ ਨਾਮੁ ਗਰਿਨਾਮੁ ਸੁਪ੍ਰਾ ਏਓ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥
 ਕਚਤੁ ਕੰਚਨ ਭਯਉ ਸਬਦ ਗੁਰ ਸਵਦੀ ਸੁਣਿਓ ਬਿਖੁ ਤੇ ਅੰਤਿ ਤੁਯ ਉਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਖ ਭਇਅਉ ਏਓ ਉਏ ਅਉ ਲਾਭ
 ਨਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰਨ ਦਧਾਗੈ ਪਾਤਸਾਹ ਕਰੈ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰ ਕਤਿ ਓਥੀ ਚਹੈ ਕਾਨਤੁ ਸੀਖੰਡ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਅਉ ਦੁਖ ਰਿਵਤਿ ਨ
 ਕੇਗਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਰਨ ਜੁੰ ਪਰਸਿਆ ਸੇਪ ਸਪਰੇਤ ਸੁਰਨਰ ਭਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ਨਾਮ ਗੁਰੁ ਪੋਇ ਵਲਿ ਪਨ ਹਿਕਿ ਆਗਾ ਰਵ ਦਿਨ
 ਈ ਨਾਮ ਗੁਰੁ ਪੋਇ ਵਲ ਲਖ ਬਾਣਿ ਆਗੈ ਜਾਇ ਨਾਮ ਗੁਰੁ ਪੋਇ ਵਲਿ ਗਿਆਨ ਮੁਖਿ ਆਨ ਅਨਨ ਪਹਿ ਨਾਮਿ ਗੁਰੁ ਪੋਇ
 ਲਿਸਬਦ ਸਾਖੀ ਸੁਚੰਦਿ ਪਹਿ ਜੋ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਅਹਿ ਨਿਸ ਜਪੈ ਦਸ ਭਟ ਬੇਨਤ ਕਰੈ ਜੋ ਗੁਰੁ ਨਾਮ ਰਿਦ ਮਤਿ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਰੈ ॥
 ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਪੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਸਮੁਤ ਨਾਵੈ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਨਾ ਸਿਧ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਗੁਰੁ ਕਰ ਸੁਖੀ
 ਚਾਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਸਬਦ ਸਪੁੰਨ ਅਘਨ ਕਟਾਹਿ ਸਰਤੋਰੇ ਗੁਰਨ ਯਣ ਬਯਣ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਕਵਨ ਲਕ
 ਭਿਅੰਨਿ ਗੁਰੁ ਨ ਦੇਖਿ ਅਉ ਤੁਕੀ ਅਉ ਤੇ ਅਕ ਯਥਾ ਸੀ ਸਾਹਮਿ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਸ
 ਮ ਬੁਕਲ ਜੁਗ ਸੁਨਤ ਸਮਾਧ ਸਬਦ ਨਿਸਕੇਰੇ ਛੁਨਿ ਦੁਖ ਨਿਨਾ ਸੁਖ ਦਯਾ ਕਜੁਰ ਉਯੋ ਪਗਤਿ ਧਿਆਨ ਬਸਤਤਿ ਤੇਰੇ ॥
 ਪੂਰਉ ਪੁਰਖਾਰਿ ਦੇਹਿ ਸਿਮਰਤਿ ਮੁਖ ਦੇਖਤ ਅਘਨਾ ਹਿ ਪਰੇਰੇ ਜਉ ਹਰਿ ਬੁਧਾਰਿ ਧਾਸਿ ਧਾਰਤ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ੨੭ ॥
 ੨੮ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਦੇਖਿ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਪਾਯਉ ਤੁਤਿ ਜੁਪਿਆਸ ਪਿਯੁਸ ਪੀਵਨ ਕੀ ਬਾਛਤ ਸਿਧ ਕਉ ਬਿਧ ਮਿਲਾਯਉ ਪੂਰਨ ਭੋਮਨ
 ਠਉਰ ਬਸੇਰ ਸਬਾਸ ਨਾ ਸਿਉ ਜੁਦ ਹਿ ਦਿਸ ਪਾਯਉ ਗੋਵਿੰਦ ਵਾਲੁ ਗੁਵਿੰਦ ਪੁਰੀ ਮਨ ਲਾਗੈ ਬਿਪਾਸ ਬਨ ਅਉ ਗਾਯਉ ਦੁਖ ਦੁਰ ਬਰ
 ਖਨ ਕੇ ਸੁਗੁਰੁ ਮੁਖ ਦੇਖ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਪਾਯਉ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ਸਮਰ ਬਗੁਰੁ ਸਿਰਤ ਬਧਿ ਅਉ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਕਿ ਪਾਹਿਨਾ ਮੁਦੀ
 ਉਯਾਨਿ ਸੁਦੇ ਬਿਚਰਨ ਅਘਨ ਰਹਿਓ ਨਿਸਬਾ ਸੁਰਏਕ ਸਮਾਧਿ ਆਨ ਸੁਨਾਮੁ ਸੁਨੇ ਸੁਤ ਕਾਨ ਰਹਿਓ ਕੁਨ ਦਾਸ ਸੁਆਸ ਜਗ
 ਤੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸ ਬੇਟ ਪਾਰਸ ਕਰਿਓ ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰੁ ਹਿ ਸਤ ਕੀ ਅਉ ਸਮਰ ਬਗੁਰੁ ਸਿਰਤ ਬਧਿਓ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ਅਬਰਾਖਤੁ
 ਦਾਸ ਭਟਕੀ ਲਾਜਾ ਜੈ ਸੀਰਾ ਖੀ ਲਾਜ ਰਗਤਿ ਪੁਰਿ ਲਾਟਕੀ ਹਰ ਨਾਖ ਸਠਾਰੇ ਕਰਿ ਆਜਾ ਛੁਨਿ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਾਜ ਖੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ
 ਛੀਨਤ ਬਸਤੀ ਨ ਬਤੁ ਸਾਨਿ ਸੋਦਾ ਮਾ ਅਪਦ ਤੇਰਾ ਖਿਆਨ ਕਾ ਪਤਤ ਪੁਰੇਤਿ ਤਕਾਨਾ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਲ ਜੁਗ

੪੨੬

੬੯

੫॥

ਰਮਦਾਸਤਰਤਰਣੀ॥ ੨॥੩॥ ਪਰਤਪਸਦਾਗੁਰਕਾਪਟਪਟਪਰਗਾਸੁਭਇਆਨਸੁਨਨਕੋ॥ ਇਕਪੜ੍ਹਾਸੁਭਾਗਿਦ
 ਹਿਪਰਕਤਤਿਕਰਗਿਏਸਨਾਨੁ॥ ਏਸਨਾਨੁਕਰਹਿਪਰਕਤਸੁਪਮਨਿਗੁਰਪੁਜਾਬਿਪਸਤਿਤਕਰੀ॥ ਕੰਚਨੁਤਨੁਹੋਇਪਰਸਪਾ
 ਰਸਕਉਜੋਤਿਸਹੁਪੀਧਿਨੁਧਰੀ॥ ਜਗਨੀਦਨਜਗੀਨਾਥਨਲਾਥਲਮਹਿਗਿਆ॥ ਪੁਰਬਹੁਬਿਪਬਰਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਗੁਰੁ
 ਸੋਵੇਅਲਖੁਗਤਿਜਕੀਸ਼ੀਰਾਮਦਾਸਤਰਤਰਣੀ॥ ੪॥੨॥ ਜੀਨਤੁਬਾਤਨਿਸਚਲਧੂਜਾਨੀਤੇਈਨੀਦਕਾਲਤੇਬਚਾ॥
 ਉਨਤਰਿਓਸਮੁੰਦਰੁਦ੍ਰਖਿਨਾਇਕਮਤਿਨਲਗਹਿਬਿਬਨੁਗਤਿਨਗਰਚਾ॥ ਕੁੰਨੀਸੁਰਈਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਾਨੰਦਹੁਰੁ
 ਥੀਮਚਾ॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁਸਾਹਿਬਸਭਉਪਾਰਿਮਨਬਰਕਰਮਸੇਵੀਐਸਚਾ॥ ੫॥੩॥ ਦਾਹਗੁਰੁਦਾਹਗੁਰੁਦਾਹਗੁਰੁਦਾਹ
 ਨੀਉ॥ ਕਦਲਨੈਨਮਧਰਬੈਨਕੋਟਿਸੰਗਸੋਭਕਤਮਾ॥ ਜਸੋਪਜਿਸਹਿਦੀਰਾਤੁਖਾਤਿਜੀਉ॥ ਦੇਖਿਹੁਪਅਤਿ
 ਅਨੁਪਮੋਹਮਾਮਗਰਈਕ੍ਰਿਨੀਸਬੰਦੁਤਤਕਾਰਖੇਲਪਾਤਿਜੀਉ॥ ਕਾਲਕਲਮਹੁਕਮਾਬਕਹੋਕਵਤਮੇਦਸ
 ਕੋਈਸਬਾਮਗਾਨਿਧਾਨੁਪਰਤੀਏਚਾਤਿਜੀਉ॥ ਸਤਿਸਾਚਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਦਾਹਗੁਰੁ
 ਦਾਹਗੁਰੁਦਾਹਗੁਰੁਦਾਹਜੀਉ॥ ੧॥੬॥੨੫॥ ਰਮਨਾਮਪਰਮਧਾਮਸੁਪਬੁਧਿਨਿਗੀਕਾਰਬੇਸੁਪਾਰਸਬਰਕਉਕਾ
 ਨੀਉ॥ ਸੁਭਰਚਿਤਗਤਤਿਤਭੇਖਧਾਰਿਓਗਨਾਖਸਹਰਿਓਨਖਾਬਿਦਾਰਜੀਉ॥ ਸੰਖਰਕ੍ਰਗਦਪਦਮਆਪਆ
 ਪਕੀਓਛਰਮਅਪਰਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਖੈਕਉਤਤਾਤਿਜੀਉ॥ ਸਤਿਸਾਚਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਦਾਹਗੁਰੁ
 ਹੁਦਾਹਗੁਰੁਦਾਹਗੁਰੁਦਾਹਜੀਉ॥ ੨॥੭॥੩੬॥ ਪੀਤਬਸਨਕੰਦਰਸਨਾਧੀਆਸਹਤਕੰਠਮਾਲਮੁਕਟਸੀਸਮੇਰ
 ਪੰਖਰਾਤਜੀਉ॥ ਬੇਦਜੀਰਬੇਧੀਰਪਰਮਅੰਗਅਲਖਅਗੰਮਖੇਲੁਕੀਆਆਪਣੈਉਛਾਤਿਜੀਉ॥ ਅਕਥਕਥਾ
 ਕਥੀਨਜਾਇਤੀਨਿਲੋਕਰਤਿਆਸਮਾਇਸੁਤਤਿਸਿਧਹੁਪਧਰਿਓਸਾਤਕੈਸਾਤਜੀਉ॥ ਸਤਿਸਾਚਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿ
 ਪੁਰਖਸਦਾਤੁਹੀਦਾਹਗੁਰੁਦਾਹਗੁਰੁਦਾਹਗੁਰੁਦਾਹਜੀਉ॥ ੩॥੮॥੩੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਜੀਉ॥
 ਬਲਓਛਲਨਸਬਲਮਲਨਰਗਤਛਲਨਕਾਨਕਅਗਨਿਤਕਲੀਕਬਜੀਰੰਕਰਤੁ॥ ਨਲਗਵਿੰਦਜੀਉ॥ ਰ
 ਮਹਵਦੁਰਤਦਵਦਸਕਲਬਦਵਦੁਸਲਕਰਦਸਰਬਕੁਤੁਆਪਹਿਦੇਵਾਧਦੇਵਸਹਸੁਖਛਨਿੰਦਜੀਉ॥ ਅ
 ਨਮਕਰਮਮਛਕਛਤੁਮੈਬੈਰਾਜਨਮਨਕੈਕੁਲਖੇਲਖੇਲਿਓਜਿਨਗਿੰਦਜੀਉ॥ ਨਾਮਸਾਰਹੀਏਧਾਰਤਜੀਬਿਕਾਰਮਨ
 ਗਮੰਦਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਜੀਉ॥ ੪॥੯॥੩੮॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁਸਿਰੀਗੁਰੁਸਿਰੀਗੁਰੁਸਤਿਜੀਉ॥ ਗੁਰਕਹਿਆ
 ਮਾਨਨਿਕਨਿਧਾਨਸਚਨਾਨੁਮੰਤਾਇਹੈਨਿਸਬਾਸੁਰੁ॥ ਇਕਲਾਨਿਲਭਤਿਪਰਮਗਤਿਜੀਉ॥ ਦੇਹਗੇਤਕੀਆਸਨੇ
 ਤਰਿਤਾਬਿਲਾਸਨਗਤਏਤੁਰਗਨਕਮਲਸਦਾਸੇਵਦਿਨੁਤਕਰਿਮਤਿਜੀਉ॥ ਨਾਮਸਾਰਹੀਏਧਾਰਤਜੀਬਿਕਾਰਮਨ
 ਗਮੰਦਸਿਰੀਗੁਰੁਸਿਰੀਗੁਰੁਸਿਰੀਗੁਰੁਸਤਿਜੀਉ॥ ੫॥੧੦॥੩੯॥ ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੁਰਜੁਗਾਨੁਗਦਾਹਗੁਰੁਤੇਰਾਸਰਸਦ
 ਕਾ॥ ਰਿੰਕਰਪਰਸਦਾਸਲਾਮਤਿਕਤਿਨਸਕੈਕੋਉਤੁਕਦਕਾਮਾਬਿਸਨਸਿਰੇਭੈਅਗਨਤਾਤਿਨਕਉਮੋਤੁਕਾਮਨ
 ਮੁਦਕਾ॥ ਚਵਰਾਸੀਤਲਖਜੇਨਿਉਪਾਈਰਿਜਕਦੀਆਸਰੁਕਉਤਦਕਾ॥ ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੁਰਜੁਗਾਨੁਗਦਾਹ

੪੨੭

ਰਮਪੁਲੇਰਮੇਰਜਦਨਦਸਿਉਛਾਭੇਰੁਹੋਇਮੈਕਠਧਕਾਇ
 ਸਾਧਸੰਗਿਗਤਿਜੀਉ॥

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ॥ ੧੧ ॥ ੪੦ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥ ਅਪੇਤ ਸੈ ਅਪੇਤੀ ॥ ਚਿਤ ਵੈ ਅਪੇਤ ਦੁਰ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਪੇਤ ਲਖ
 ਪੇਲੁ ਲਖੀ ਮਨ ਅਪੇਤੀ ॥ ਆਪਣਿ ਘਟਿ ਬਾਸਾ ॥ ਅਪੇਤ ਰਾਖੇ ॥ ਫੁਨਿ ਨਾਰੀ ॥ ਅਪੇਤ ਸਾਰਾ ॥ ਅਪਹੀ ਪਾਸਾ ॥ ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਸੰਗਤਿ ਸਭੈ ਬਿਚਾਰੁ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥ ੧੨ ॥ ੪੧ ॥ ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡਾ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇਗੀ ਸਰੂਰ ਚਨਾ ॥ ਤੁਜਲ ਬਲਗਨ ਪਯਾਲੁ ਪੁਰਿ
 ਗਤਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਮੀਠੇ ਜਾ ਕੇ ਬਚਨਾ ॥ ਮਾਨਹਿ ਧਰਮਾਦਿਕ ਰੂਪਾ ॥ ਦਿਕ ਕਾਲ ਕਾ ਕਾਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਚਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਾਈ
 ਐ ਪਰਮਾਰਥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਪਚਨਾ ॥ ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡਾ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇਗੀ ਸਰੂਰ ਚਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ੪੨ ॥ ਅਗਮ ਅਨੰਦ
 ਅਨਾਦਿ ॥ ਅਦਿ ਨਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸਿਵਾ ਬਿਰੰਚ ਪਰਥਿ ਅਨੁ ਨਿਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਅਵਰੁਨ ਤੀਤੁ
 ਸਰ ਕੇਈ ॥ ਭੰਨਣ ਗਠੁ ਸਮਰ ਬਤਰਣ ਤਰਣ ਪੂਰੇ ਸੇਈ ॥ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨ ਨਗਰੀ ਅਭਿ ॥ ਨੁ ਮਥਰਾ ਸਨਾਹ ਸੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ
 ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਗਾਮਦਾ ॥ ਸੁਚਿਤਿ ਰਿਖ ਸੈ ॥ ੧ ॥ ੪੩ ॥ ਗੁਰੂ ਸਮਰ ਬੁਧਿ ਕਰੀਆ ॥ ਪ੍ਰਦ ਬੁਧਿ ਸੁਮਤਿ ਸਮਾਰਨ ਕਉ ॥ ਫੁਨਿ ਧੰਮੁ
 ਪੁਜਾ ॥ ਫਰੰਤ ਸਦਾ ਅਘ ਪੁੰਜ ਤਰੰਗ ਨਿਵਾਰਨ ਕਉ ॥ ਮਥੁਰਾ ਜਨਨਾ ਨਕਹੀ ਜੀਅ ਸਾਚੁ ॥ ਅਭਿਰਕ ਫੁਨ ਬਿਚਾਰਨ ਕਉ ॥
 ਰਿਨਾ ਮੁਖੈ ਰਿਖ ਬਡੇ ॥ ਲਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਉਤਾਰਨ ਕਉ ॥ ੨ ॥ ੪੪ ॥ ਸੰਤ ਤੀਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗ ਸੁਰੰਗ ਰਤੇ ਨ ਸੁਗਾਵਤੈ ॥
 ਪ੍ਰਮਾਪਿਥ ਧਰਿ ਥਿ ਪਰਨੀਧਰ ਅਧਿਰਾ ॥ ਓਵ ਪਾਗ ਪਾਵਤੈ ॥ ਮਥਰਾ ਬਨ ਭਾਗੁ ਲੇਉ ਨ ਕੇਮ ਨਾਇ ॥ ਛਤੀ ਛੁਪਾਵਤੈ ॥
 ਗਵੇ ਸੁਤ ਕੋਤਿ ਨਾਸਕ ॥ ਯੋਰੰ ਨ ਗੁਰੂ ਚਿਤੁ ਲਾਵਤੈ ॥ ੩ ॥ ੪੫ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸੁਧਾ ਪਰਪੁਰਨ ਸਭ ॥ ਚਤਰੰਗ ਪ੍ਰਗਟਿ
 ॥ ਦਿਨੁ ਆਗੁ ॥ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰ ਅਥਾਹ ਅਤਿ ਬਡਾ ॥ ਸੁਰੰਗ ਸਦਾ ਸਰਾਬਿ ਪਰਤਨਾਗ ॥ ਸੰਤ ਮਹਾ ਲਕਰ ਨਿਕਤੁ ਲਾਤਿ ਜਮ
 ਸੁਮਿਟਿ ਓਤੁ ਖਕਾਗ ॥ ਕਲਨੁ ਗਤੁ ਰਤਿ ਦੁਰਕਰ ਬੇਕ ਉਦਰ ਸਨ ਗੁਰੂ ਸਗਲ ਸੁਖ ਸਾਗ ॥ ੪ ॥ ੪੬ ॥ ਜਾਕ ਉਮੁਨ ਧਨਿ
 ਧਰੇ ॥ ਛਿਗਤਿ ਸਕਲ ਜੁਗ ਕਬਹੂੰ ॥ ਉਪਾਵੈ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਉ ॥ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਸਹਾਇ ਬਿਰੰਚ ਨ ਸੁਗਾਵੈ ॥ ਜਾਕ ਉਸਿਵ ਮੁਨਿਗ
 ਉ ਨਤ ਜਾਤ ਕਬਲਾ ਸਕਉ ॥ ਜਾਕ ਉਜੇ ਗੀਜਤੀ ਸਿਧ ਸਾਧਕ ਅਨੇਕ ਤਪੁ ਜਟਾ ॥ ਨੁਟੇ ਖਕੀ ਏ ॥ ਛਿਗਤਿ ਉਦਾਸ ਕਉ ॥ ਸੁਤਿਨ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਸੁਖ ਭਾਣੀ ॥ ਪ੍ਰਿਧਾ ਧਾਰੀ ਜੀਅ ਨਾਮ ਕੀ ਬਡਾਈ ॥ ਚਈ ਗੁਰੂ ਅਦਾਸ ਕਉ ॥ ੫ ॥ ੪੭ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਧਿਆਨ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਤੇ
 ਜਪੁੰਜਤਿ ॥ ਫਲੇਗ ਪ੍ਰਗਾਸੈ ॥ ਦੇਖਤ ਰਸ ਭਟਕੁ ਮਥੁਰਾ ਤਦੁ ਪਰਾਤ ਸੁਖ ਸਾਜਿ ॥ ਪ੍ਰਿਧਾ ਸੈ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਦਾ ਅਤਿ ਲੁਭ
 ਤਿਅ ਲਾਸੰ ਬੁਝਿ ॥ ਉਕੁ ਸਮੁ ਬਾਸੈ ॥ ਬਿਦਮਾਨੁ ਗੁਰੂ ਅਧਿਕਾਰਿ ॥ ਬਿਰਸਾ ਚੇਤ ਬਤੁ ਗੁਰੂ ਅਦਾਸੈ ॥ ੬ ॥ ੪੮ ॥ ਤਾਰਿਓ
 ਸੰਸਾਰੁ ਮਾਯਾ ਮਦ ਮੋਹ ਤਿਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥ ਚੀਓ ਸਮਰ ਕਾ ॥ ਫੁਨਿ ਕੀਰਤਿ ਵੰਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ॥ ਰਿਧ ਅਹੁ ਸਿਧ ਨ ਛੋਰਿ ॥ ਇਸ
 ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਡੇ ॥ ਅਤਿ ਵੰਤ ਮਹਾ ਬਲੁ ॥ ਸੇਵਕ ਸਾਕੁ ਰਿਓ ॥ ਇਤੁ ਬਾ ॥ ਭਾਹਿਕ ਤਪਵਾਤੁ ਕਾ ਪੁਕੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਬਸੀ ਸਧਾਰਿਓ ਗੁਰ ਬਾ ॥
 ੭ ॥ ੪੯ ॥ ਤੀਨ ਭਵਨ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪਿਓ ਸੇਈ ॥ ਆਪਨ ਸਰਸ ਕੀ ਅਉ ਨਗਤ ਕੇਈ ॥ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪ ॥ ਓਪਾਇ ਓਪਾ ॥ ਸੁਰ
 ਨਰ ਅਸੁਰ ਅੰਤੁ ਨੀਪਾਇ ॥ ਓਪਾ ਓਪਾ ॥ ਉਤੀ ਅੰਤੁ ਸੁਰੇ ਅਸੁਰੰ ਨਗਤ ਕੀ ਪ੍ਰਬ ॥ ਖੇਜੰਤ ਛਿਗਾ ॥ ਅਬਨਾ ਸੀ ਅਚਲੁ ਅਜੇਤੀ
 ਸੰਗੁ ਪੁਰੇ ॥ ਤਮਾ ਪਰਪਰੇ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰ ਬੁਝੈ ॥ ਸੇਈ ਸੰਬਨੀ ਅਮਨ ਪਾਇ ਅਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗਾਮਦਾ ਸਨਾਉ ਜਗਮੀ ॥
 ਤੈਤ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇ ਅਉ ॥ ੧ ॥ ੫੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ॥ ਇਕ ਮਾਤੁ ਨੁਪੁਰੇ ॥ ਬਿੰਦੀ ਅਉ ॥ ਅੰਗਦ ਅਨੰਤੁ

੫੫

ਰਤਿਨਿਯਾਰੀਅਗਮਗਾਨਰਸਗਸਿਉਹੀਅਉਗੁਰਮਰਦਾਸਕਰਤਾਰਕੀਅਉਵਸਿਵਾਤਵਾਰਧਿਯਾਇਅਉਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
 ਮਦਾਸਜਯੋਜਨਯਨਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਉ॥ ੫੧॥ ਨਾਰਦਪੁਰਾਪਹਿਲਾਚਸੁਮਾਪੁਬਰਗਤਿਹਰਿਕੇਲੁਗ
 ਟੀ॥ ਅੰਬਰੀਕਜਯਦੇਵਾਡੇਲੋਚੁਨਨਾਮਾਅਵਰੁਕਬੀਰਭਟੀ॥ ਤਿਨਕੋਅਵਤਾਰਭਯਉਕਲਭਿਤਰਜਸੁਨਗਤਪਰਛਾਇ
 ਯਉ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਮਦਾਸਜਯੋਜਨਯਨਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਉ॥ ੫੨॥ ਮਨਸਾਕਰਿਸਿਮਰੰਤਤੁਏਨਕਾਮ
 ਹੋਧੁਸਿਇਅਉਜੁਤਿਨੀ॥ ਬਾਚਾਕਰਿਸਿਮਰੰਤਤੁਏਤਿਨਦੁਖਦਾਰਿਦੁਮਿਦਿਅਉਜੁਖਿਨੀ॥ ਕਰਮਕਰਿਤੁਮਦਰਸਪਰ
 ਸਪਰਸਸਰਬਲੁਕਟਨਜੁਗਾਯਉ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਮਦਾਸਜਯੋਜਨਯਨਗਮੇਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਉ॥ ੫੩॥
 ਜਿਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਬੁਰਿਦੈਹਰਿਨਾਮੁਰਿਨੋਦਿਨੁ॥ ਜਿਸਤਿਗੁਰਸਮਰੰਬੁਜੀਅਕੀਤਪਤਿਮਿਦਾਵੈ॥ ਜਿਸਤਿਗੁਰਸਮਰੰਬ
 ਰਿਪਸਿਪਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ ਸੋਈਰਾਮਦਾਸਗੁਰੁਬਲੁਕਟਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਪੰਨਪੰਨਕਭੁ॥ ਜਿਸਤਿਗੁਰਲਾਗਿਪ੍ਰਭੁਪਾ
 ਈਐਸੋਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰਤੁਰਹੁ॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ਜਿਸਬਦੁਕਮਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਉਸੇਵਾਕਰਤਛੋਛੋਛੋਪਾਸਾਤਾਤੋਗ
 ਉਹਰਗਿਆਨਪ੍ਰਗਟਿਉਜੀਅਰਉਦੁਖਦਾਰਿਦੁਅੰਧਾਰੋਕੇਨਾਸੁ॥ ਕਵਕੀਗਤਿਜੋਸੰਤਰਨਮੁਲਾਗਾਹਿਤਿਨਕਾਮੋਕੇਪਜ
 ਮੋਕੇਨਤਿਤਾਸਾ॥ ਜੀਵਅੰਗਦਅੰਗਸੰਗਨਾਨਕਗੁਰਤਿਵਗੁਰਮਰਦਾਸਕੈਗੁਰਰਾਮਦਾਸ॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸੇ
 ਵਪਦਾਰਬੁਪਾਇਯਉਤਿਸਬਾਸੁਹਰਿਚਰਦਾਨਿਵਾਸੁ॥ ਤਾਤੇਸੰਗਤਿਸਘਨਕਾਇਭਉਮਾਨਹਿਤੁਮਮਲੀਆਗਰਪ੍ਰ
 ਗਟਿਸੁਬਾਸੁ॥ ਪੁਪਹਿਲਾਦਿਕਬੀਰਤਿਲੋਚਨਨਾਮਲੈਤਉਪੋਜੇਜੋਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਜਿਸਪਿਖਤਅਤੈਤੋਇਰਤਸਮਾਨਿਸੇ
 ਈਸੰਤਸਤਾਰਗੁਰਮਦਾਸੁ॥ ੫੮॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਜਾਨੀਓਕੀਨੀਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਲਿਵਛਾਈ॥ ਤਾਤੇਅੰਗਦਅੰ
 ਗਸੰਗਭਯਉਮਾਇਗੁਤਿਨਸਬਦਜੁਗਤਿਕੀਨੀਵਰਖਾਈ॥ ਗੁਰਮਰਦਾਸਕੀਅਕਬਕਥਾਏਕਨੀਤਕਛੁਕਹੀਨ
 ਜਾਈ॥ ਸੋਛੀਸਿਸਟਿਸਕਲਤਾਰਨਕਉਅਭਗੁਰਮਦਾਸਕਉਮਿਲੀਛੁਛਾਈ॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ਤਮਅਵਗੁਣਭਰੇਏਕੁ
 ਟਨਾਹੀ॥ ਅਮੀਸੰਤੁਛਡਥਿਕੈਬਿਬੁਖਾਹੀ॥ ਮਾਯਾਮੋਹਿਭਰਮਪੈਭੁਏਸੁਤਦਾਰਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ ਇਕਉਤਮੁ
 ਪੰਥੁਸੁਨਿਓਗੁਰਸੰਗਤਿਤਿਹਮਿਲੰਤਨਮਤਾਸਮਿਦਾਈ॥ ਇਕਅਰਦਾਸੁਟਕੀਰਤਿਕੀਮਗੁਰਮਦਾਸੁਗਾਖੁ
 ਸਰਦਾਈ॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ਮੋਹਿਮਲਾਬਿਵਸਕੀਅਉਕਾਮਗਹਿਕੇਸਪਛਾਵੈਉ॥ ਕ੍ਰੋਧਖੰਡਪਰਚੰਡਲੋਕੁਅਪਮਾਸਿ
 ਉਝਾਵੈਉ॥ ਜਨਮਕਾਲਕਰਿਜੋਤੁਕਮੁਜੋਏਇਸੁਮੰਨੈ॥ ਰਵਸਾਗਰਬੀਧਿਅਉਸਿਖਤਾਰੇਸੁਪ੍ਰਸੰਨੈ॥ ਸਿੰਘਤਪਤਿ
 ਸਚੇਤਪਤਿਜੋਗਭੋਗਸੰਜੁਗਤਬਲਾਗੁਰਮਦਾਸਸਦੁਸਲੁਕਟਤੁਅਮਟਲਰਾਜਅਭਗੁਦਲਾ॥ ੬੩॥ ੬੪॥
 ਤੂੰਸਤਿਗੁਰੁਚਤੁਜੁਗੀਅਧੁਆਪੇਪਰਮੇਸਰੁ॥ ਸੁਰਨਰਸਾਧਿਕਸਿਧਸਿਖਸੇਵੰਤਪੁਰਪੁਰਗਾਅਹਿਨੁਗਾਦਿਅਨ
 ਾਦਿਕਲਾਪਾਰੀਡਿਲੋਅਹਿ॥ ਅਗਮਨਿਗਮਉਧਰਨਰਜੀਮਤਿਅਰੋਹਿ॥ ਗੁਰਮਰਦਾਸਾਬਿਰੁਥਾਪਿਅਉ
 ਪਰਗਾਮੀਤਾਰਨਤਰਨਾ॥ ਅਘਅੰਤਕਥਦੈਨਸਲਕਵਗੁਰਮਦਾਸਤੇਰੀਸਰਦਿ॥ ੬੫॥ ੬੬॥

੬੨੬

+
 ਨਿਤਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰ
 ਨਾਨਕਤਿਮਰੀਮਦਰ
 ਥਿਨਾ

१ भसतिगुण्यसादि।

१ भसतिगुण्यसादि।

ਸਿਮਰੰਸੋਈਪੁਰਖੁਅਥਿਨਾਸੀ॥ਜੇਸੁਸਿਮਰਤਿਦੁਰਮਤਿਮਲੁਨਾਸੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਕਵਲਾਰਿਚਪਾਹੀ॥ਗੁਰਅਰਜਨਨੁਸੁਖਸੁਖ
ਬਿਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮਦਾਸਘਰਿਬੀਅਉਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੀਆਸਾ॥ਤੈਜਨਮਤਗੁਰਮਤਿਬ੍ਰਹਮਪਛਾਣਿਅਉ॥ਕ
ਲਜੋਨਿਕਰੰਜਸੁਵਖਾਇਅਉ॥ਭਗਤਜੋਗਕੋਜੈਤਵਾਰਹਿਨਨਕਉਪਾਯਉ॥॥ਸਬਦਗੁਰੁਪਰਗਾਸਿਓਹਰਿਰਸਸੁ
ਸਾਯਉ॥ਗੁਰਨਾਨਕਅੰਗਦਅਮਰਲਗਉਤਮਪਦਪਾਯਉ॥ਗੁਰਅਰਜਨਪਰਗੁਰਮਦਾਸਚਗਾਤਿਉਤਰਿਆਇਓ॥
੧॥ਬਠਭਾਗੀਉਨਮਾਨਿਅਉਰਿਦਸਬਦਬਸਾਯਉ॥ਮਨੁਮਾਣਿਕਸੰਤੋਖਿਅਉਗੁਰਨਾਮਾਦ੍ਰਿਸਾਇਯਉ॥ਅਗਮ
ਅਗੋਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਤਿਗੁਰਦਰਸਾਯਉ॥ਗੁਰਅਰਜਨੁਪਾਰਿਗੁਰਮਦਾਸੁਅਨਭਉਠਹਰਾਯਉ॥੨॥ਜਨਕਰਾਜੁਬ
ਰਤਾਇਆਸਾਤਿਗੁਰਅਲੀਦਾ॥ਗੁਰਸਬਦੇਸਨੁਮਾਨਿਆਅਪਤੀਜਪਤੀਦਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਸਦੁਨੀਵਸਾਜਿਸਤਿਗੁਰਸੰਗਲੀ
ਦਾ॥ਗੁਰਅਰਜਨੁਪਾਰਿਗੁਰਮਦਾਸੁਅਪਰੰਪਰਬੀਦਾ॥੩॥ਖੇਲਗੁਨੁਉਕੀਅਉਹਰਿਰਾਇਸੰਤੋਖਸਮਾਚਰਿਓ
ਬਿਮਲਬੁਧਸਤਿਗੁਰਸਮਾਦਉ॥ਅਜੋਨੀਸੰਭਵਅਉਜੁਜੁਕਲਕਦੀਅਣਬਖਾਇਅਉ॥ਗੁਰਨਾਨਕਅੰਗਦੁਵਰਿਓ
ਪਰਸਪਰਸਪ੍ਰਮਾਣਾ॥੪॥ਸਦਨੀਵਦੁਅਰਜਨੁਅਮੋਲੁਅਜੋਨੀਸੰਭਉ॥ਭਉਰੰਜਨੁਪਰਤੁਖੁਨਿਦਾਰਅਪਾਰਮਨਭਉ॥
ਅਗਗਗਦਕ੍ਰਮਕ੍ਰੀਤਦਹਦਸੀਤਲਸੁਖਦਾਤਉ॥ਅਸੰਭਉਉਦਿਵਿਅਉਪੁਰਖਪੂਰਨਾਬਿਪਾਤਉ॥ਨਾਨਕਆਦਿਅੰ
ਗਦਅਮਰਸਤਿਗੁਰਸਬਦਸਮਾਇਅਉ॥ਪਾਧਨੁਗੁਰਮਦਾਸਗੁਰਜੀਨਪਾਰਸਪਰਸਮਿਲਾਇਅਉ॥੫॥ਜੈਨੈਕਾਰਜਾਸੁਜਗ
ਅੰਦਰਿਮੰਦਰਭਗਜੁਗਤਿਸਿਵਹਤਾ॥ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਯਉਬਠਭਾਗੀਲਿਵਲਾਗੀਮੇਦਨਭਰਸਤਾ॥ਭੁਯਭੰਜਨਪਰਪੀਰਿ
ਵਾਰਦਕਲਸੁਤਾਰੋਤੋਤਿਜਸੁਬਕਤਾ॥ਕੁਲਸੋਢੀਗੁਰਮਦਾਸੁਤਨਪਰਮਧਨਾਅਰਜਨੁਹਰਿਭਗਤਾ॥੬॥ਧ੍ਰਮਪੀਰਗੁਰ
ਮਤਿਗੰਭੀਰਪ੍ਰਦੁਖਾਬਿਸਾਰਦਾ॥ਸਬਦਸਾਰਹਿਸਮਉਦਰਅਹਿਮੇਵਨਿਦਾਰਦਾ॥ਮਹਾਦਾਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਮਾਨਿਚਾਉਨ
ਹੁਟੈ॥ਸਤਵੰਤਹਰਿਨਾਮਮੰਤ੍ਰਨਵਨਿਪਾਨਿਖੁਟੈ॥ਗੁਰਮਦਾਸਤਨਸਰਬਮੈਸਾਜਿਓਏਆਤਾਇਅਉ॥ਗੁਰਅਰਜਨ
ਕਲ੍ਹਚਰੈਤੈਰਾਜਜੋਗਰਸਨਾਇਅਉ॥੭॥ਕ੍ਰੈਨਿਰਭਉਮਾਣਿਅਉਲਾਖਮਹਿਅਲਖਲਖਾਯਉ॥ਅਗਮਾਗੋਰ
ਗਤਗੰਭੀਰਸਤਿਗੁਰਪਰਚਾਯਉ॥ਗੁਰਪਰਚੈਪਰਦਾਦੁਰਾਜਮਹਿਜੋਗਕਮਾਯਉ॥ਪੰਨਪੰਨਗੁਰਪੰਨਾਮ॥ਭਰਸਰਸੁਭਰ
ਕੁਰਾਯਉ॥ਗੁਰਗਮਪ੍ਰਮਾਣੁਅਨਰਜਾਓਓਸਰਸੰਤੋਖਸਮਾਇਅਉ॥ਗੁਰਅਰਜਨਕਲ੍ਹਚਰੈਤੈਸਾਜਿਜੋਗਨਿਜੁਪਾਇਓ॥
੮॥ਆਸਿਓਰਸਨਾਬਦਨਬਰਤਅਲਖਅਪਾਰਗੁਰਸੂਰ॥ਸਬਦਉਮੈਨਿਦਾਰਉ॥ਪੰਚਾਰਨਿਦਾਇਅਉਮੁਨਸਾਜ
ਨਿਜਘਰਸਤਾਰਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਲਾਗਜਗਉਧਰਉਸਤਿਗੁਰਰਿਦੈਬਸਾਇਅਉ॥ਗੁਰਅਰਜਨੁਕਲ੍ਹਚਰੈਤੈਨਕਾਕਲਸੁਦੀਪਾ
ਇਅਉ॥੯॥ਸੋਕੇ॥ਗੁਰਅਰਜਨਪੁਰਖਪ੍ਰਮਾਣੁਪਾਰਥਉਚਾਲੈਨਾਹੀ॥ਨੇਜਾਨਾਮੁਨੀਸਦੁਸਤਿਗੁਰਸਬਦਸਚਾਇਅਉ॥੧॥
ਕਉਨਲਸਾਇਰੁਸੇਤਨਾਮੁਹੀਕਾਬੋਹਿਬਾ॥ਤੁਆਸਤਿਗੁਰਸੰਹੇਤਨਾਮਲਾਗਉਧਰਉ॥ਸਾਜਗਤਉਧਰਣਨਾਮੁਸਤਿਗੁ
ਰੁਤੁਠੈਪਾਇਅਉ॥ਅਬਨਾਹਿਅਵਰਸਰਕਾਮਬਾਹੰਤਰਪੂਰੀਪਵੀ॥੨॥ਜੇਤਿਹੁਪਹਿਆਪਹੁਰੁਨਾਨਕਕਾਯਉ॥ਤਾਤੇਅੰ

ਗਰੁਯਉਤਤਸਿਉਤਤਮਿਲਾਯਉਅੰਗਦਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅੰਮਰਸਤਿਗੁਰਬਿਰੁਕੀਅਉਅਮਰਦਾਸਅਮਰਤਿਛੁਤਗੁਰਮਹਿਦੀਅ
 ਉਗੁਰਮਦਾਸਦਰਸਨਪਰਸਕਹਿਮਥਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਯਨਾਮੁਰਤਿਪੰਚਪਰਮਾਣੁਪੁਰਖਗੁਰਅਰਜਨਪਿਖਪੁਨਯਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁ
 ਪੁਸਤਿਨਾਮੁਸਤਿਸੰਤੋਖੁਧਾਰਿਓਉਗਿਆਦਿਪੁਰਖਪਰਤਪਾਇਓਓਅਛਰਮਸਤਕਿਉਗਿਪ੍ਰਗਟਨੇਤਿਜਗਮੈਗੈਤੋਜਕੁਮੰਡਲਛ
 ਯਉਪਾਰਸਪਰਸਪਰਸੁਪ੍ਰਸਗੁਰੁਗੁਰੁਕਾਯਉਕੁਮਾਥਾਮੁਰਤਿਸਦਾਬਿਰੁਲਾਇਤਿਸਨਮੁਖਰਹੁਕਲਿਜੁਗਯਾਗੁਰੁ
 ਰੁਸਰਬਸਿਸਟਿਲਗਬਤਰਹੁ॥੨॥ਤ੍ਰਿਨਾਨਾਚਤੁਰਨਾਨਾਨੀਅਤਿਬਾਸੁਰਯਨਬਾਸਨਕੋਤਿਨਾਮੁਸਿਉਪਰਮਾਤਮੀ
 ਤਪਰਮੇਸਰਕੈਰੰਗਰੰਗਿਓਬਾਸਨਾਤੇਬਾਰੰਪੈਦੇਖੀਅਤਿਧਾਮਸਿਉਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖਸਿਉਧੋਮਲਾਗੋਬਿਨੁਰਗਵੰਤਰਸੁਨੀ
 ਅਉਰੋਕਾਮਸਿਉਮਥੁਕੋਪਕੁਸਰਬਮਯਅਰਜਨਗੁਰੁਗਤਿਕੋਤੇਤਿਪਾਇਗਿਓਓਮਿਲਰਾਮਸਿਉ॥੩॥ਅਤਿਪਾਵਤਦੇਵਸਥੈ
 ਮੁਨਿਏਦ੍ਰੁਮਤਾਸਿਵਨੋਗਕਰੀਯਤਿਬੇਦਾਬਿਰੰਚਾਬਿਰਾਗਰਿਓਰਿਜਾਪੁਨਛੁਤੁਏਕਘਰੀਮਥੁਕੋਪੁਰੀਨਦਯਾਲਹੈ
 ਸੰਗਤਿਸਿਸਟਿਨਿਤਾਲਕਰੀਰਾਮਦਾਸਗੁਰੁਗਤਾਰਨਕਉਗੁਰੁਜੇਤਿਅਰਜਨਮਾਹਿਧਰੀ॥੪॥ਜਗਅਉਰਨਯਾਹਿਮਹਾ
 ਤਮਮੈਅਵਤਾਰਉਜਾਗਰਆਨਕੀਅਉਗਤਿਨਕੇਦੁਪਕੋਟਕਦੁਰਗਏਮਥਾਜਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਉਇਤਪਧਤਤੇਮਤਦੁ
 ਕਤਿਰੇਮਨਭੇਦਾਬਿਭੇਦਨਜਾਨਬੀਅਉਪਰਤਛਰਿਦੈਗੁਰਅਰਜਨਕੈਰਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਨਿਵਾਸੁਲੀਅਉ॥੫॥ਜਬਲ
 ਉਨੀਭਾਗਲਿਲਾਰਉਦੈਤਬੋਲੇਕੁਮਤੇਛਿਰਤੇਬਤੁਧਾਯਉਕਲਘੋਰਸਮੁੰਦ੍ਰਮੈਬੁਭਤਥੇਕਬਹੁਮਿਦੈਨਹੀਰੇਪਛੁਤ
 ਯਉਤਤੁਬਿਰਾਰੁਯਤੈਮਥੁਜਗਤਾਰਨਕਉਅਵਤਾਰਬਨਾਯਉਜਪਿਅਉਜਿਨਅਰਜਨਦੇਵਗੁਰੁਛਿਰਜਿਕਟ
 ਜੇਨਿਗਰੁਨਾਅਯਉ॥੬॥ਕਲਸਮੁੰਦ੍ਰਕੈਰਪ੍ਰਗਟਿਹਰਿਨਾਮੁਓਧਾਰਨੁਬਸਹਿਸੰਤਾਨਿਸੁਰਿਦੈਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰਿਦਾਲਾ
 ਨਿਰਮਲਬੁਖਅਪਾਰਤਾਸਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈਮਨਬਚਜਿਨਾਣਿਅਉਰੁਯਉਤਿਤਸਮਸਰਸੇਈਯਰਨਗਗਨਨਵਖੰਡ
 ਮਹਿਜੇਤਿਸਹੁਪੀਰਤਿਓਭਗਾਭਨਮਥੁਕਛੁਭੇਦਨੀਗੁਰੁਅਰਜਨਪਰਤਖਿਯਰਿ॥੭॥ਅਜੈਗੰਗਜਲੁਅਟਲਸਿਖਸੰਗਤ
 ਸਭਨਾਵੈਨਿਤਪੁਰਾਣਬਾਰੀਅਹਿਬੇਦਬ੍ਰਹਮਾਮੁਖਗਵੈਅਜੈਚੰਦਰਸਿਰਦੁਲੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਲੀਅਉਗੁਰਅਰਜਨ
 ਸਿਰਛੁਤੁਆਪਿਪਰਮੇਸਰਦੀਅਉਮਿਲਨਾਨਾਕਾਮੰਮਰਮਰੰਗੁਰਮਦਾਸਹਰਿਪਤਿਗਯਉਹਰਿਬੰਸਜਗਤਨਸੁਸੰ
 ਰਉਸੁਕਵਟਕਤੈਸੀਗੁਰਮੁਯਉ॥੮॥ਦੇਵਪੁਰੀਮਹਿਗਯਉਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰਭਾਯਉਹਰਿਸਿੰਘਾਸਟਦੀਅਉਸਿਰੀ
 ਗੁਰਤਾਬੈਠਾਯਉਹਰਸੁਕੀਅਉਸੁਰਦੇਵਤੇਤਿਜਸੁਜਯਜਯਜੰਪਤਿਅਸੁਰਗਏਤੇਭਾਗਪਾਪਤਿਨਭੀਤਰਿਕੰਪਤਿ
 ਕਾਟੇਸੁਪਾਪਤਿਨਨਰੁਕੇਗੁਰਮਦਾਸਜਿਨਪਾਯਉਛੁਤਸਿੰਘਾਸਨਪਿਥੰਮੀਗੁਰਅਰਜਨੁਕਉਦੇਆਇਅਉ॥੯॥੨੧॥

੪੨੮

ਅਰਜਨ

ਜਨ

੫੫
੫੬

ਗੁ

ਸੁਯਾਕਾਜੁਮਲ ੧੪੨॥

ਸਲੋਕੁਵਾਰਤਦਧੀਕਮਃ੧॥

੧ ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਾਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੁਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧੨) ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤੁਰਮ ਹੈ ਜੀਵਨ ਨੀਤਾਨੁ ॥ ਤੋਏ ਸੇਤੀ ਜੋ ਮਹੈ ਲਗੀ ਸਾਪਰਵਾ
ਨੁ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਲਗੀ ਸਾਪਰਵਾਨੁ ॥ ਪਿਰਮੁ ਪੈਕਾ ਮੁਨਿ ਕ ਲੈ ਲਾਇਆ ਤਿਨਿ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਗੋਧੈ ਵੈ ਕਉ ਲੁਕਿ
ਕਰਾ ਸਾਜਿ ਮਾਧਾ ॥ ਧੁਪੁ ਜਗਦਾਇ ਕੂੜਾ ਪਾਸਿ ਮਾਭਾ ॥ ਭਾਭਾ ਆਣ ਗੁਰਾ ਸਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵ ਸੀ ॥ ਪਰਮ ਜੋ ਤਿਨ ਗਾਇਵਨ
ਵਾਵ ਸੀ ॥ ੧੪ ॥ ਮਨਹੁ ਨਿਅੰਧੇ ਪੁਪਕਰਿਆ ਬਿਰਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ॥ ਮਨ ਅੰਧੈ ਉਪੈ ਕਵਲਾ ਦਿਸਨ ਖਰੇ ਕਹੁ ਪਾਇਕ ਕਰਿ
ਜਾਣਨਿ ਕਰਿਆ ਬੁਝਨਿ ਤੇਨ ਰਸੁ ਘੜੁ ਸਹੁ ਪਾਇਕ ਨਾਨਕ ਨ ਬੇਦਨ ਗੀਅਰ ਸੁਮੁਕਸੁ ਨਾ ਜਾਣੀਤੀ ॥ ਏਕ ਨਾਸਿਧ
ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਅਕਲ ਸਰਅਖਰ ਕਾਭੇ ਉਨ ਲਓਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਨ ਰਸ ਲਖ ਗਨਿ ਬਿਨਹੁਣ ਗਰਬ ਕਰੰਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਜੇ
ਬਿਦੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੈ ਕਰਮੁ ॥ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਕਾਰ ਖੈ ਪਰਮੁ ॥ ਬੰਧਨੁ ਤੋਏ ਤੋਏ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਪੁਜਨੁ
ਗਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਖੜੀ ਸਿਕਰ ਮਾਕਾ ਸੂਰਾ ਪਿਨੁਦਾਨ ਕਾਰੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਖੇਤੁ ਪਛਾਣੈ ਬੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਸੋ ਖੜੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥
ਲਬ ਯੋਰੁ ਜੇ ਕੂੜ ਕਮਾਵੈ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ ਤਨੁ ਗਜਿ ਉਬਾਲਣੁ ॥ ਰੁਨ ਬਾਇਆ ਸਿਰਿ

ਪੋਗੀਕਿਆਠੇਕਿਅਮੰਦਗਿਪਗੀਨਿਹਾਲਿ॥੧੮॥ਸਭਨੀਘਟੀਸਹੁਦਸੈਸਤਾਬਿਨੁਪਟਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤੇ॥੧੯॥ਉਨਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਖਿਪਰਗਟਹੋਇ॥੧੯॥ਮ:੫॥ਜਉਤਉਪ੍ਰੇਮਖੇਲਣਕਾਗਉ॥ਸਿਰਧਰਤਲੀਗਲੀਮੇਰੀਆਉ॥ਇਤੁਮਾਰਗਪੈਹੁਪਗੀਜੋ॥ਸਿ
 ਹੁਦੀਜੈਕਾਣੁਨਕੀਜੋ॥੨੦॥ਨਾਗਲਿਕਿਰਾਕੋਦੇਸਤੀਕੁਛੈਕੁਛੈਪਾਇ॥ਮਰਦੁਨਜਾਪੈਮੁਲਿਆਆਵੈਕਿਤੈਬਾਇ॥੨੧॥
 ਗਿਆਨਜੀਵੀਆਗਿਆਨਪੁਜਾਅੰਧਵਰਤਾਰਾਉਦੁਜਾ॥੨੨॥ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਪਰਮਾਬਿਨੁਧਿਆਨੁਸਦਾਬਿਨੁਸਾਖੀ
 ਮੁਲੋਨਬਾਕੀ॥੨੩॥ਮਾਣੁਪਲੇਉਠੀਚਲੈ॥ਸਾਦੁਨਹੀਅਵੇਹੀਗਲੈ॥੨੪॥ਗਮਸੁਰੈਦਲਮੇਲਵੈਅੰਤਰਿਬਾਲਿਅਧਿਕਾਰ
 ॥ਬੰਤਰਿਕੀਸੈਨਾਸੇਵੀਐਮਨਿਤਨਜੁਸੁਅਪਾਗੁ॥ਸੀਤਾਛੋਗਾਇਆਦੁਸਿਰੋਲਛਮਣਮੁਖਿਸਿਰਾਪਾਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰਦੁਤ
 ਰਕਰਵੈਥੋਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥੨੫॥ਮਨਮਹਿਸੁਰੈਰਾਮਚੰਦੁਸੀਤਾਲਛਮਣਜੋਗੁ॥ਹੁਦਵੰਤੁਰਾਮਾਧਿਆਮਾਇਆਕਰਿਸੰਜੋ
 ਗੁ॥ਕੁਲਾਦੈਤਨਸਮਝਈਤਿਨਪ੍ਰਕਾਇਕਾਮਾਨਾਨਕਬੋਧਹੁਸੋਕਿਰਤਨਮਿਟਈਗਾਮਾ॥੨੬॥ਲਾਹੋਰਸਹਗਾਜਹ
 ਰਕਤਗਾਸੁਵਾਪਹੁ॥੨੭॥ਮ:੩॥ਲਾਹੋਰਸਹਗਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੁਰਸਿਫਤੀਦਾਪਹੁ॥੨੮॥ਮਹਲਾ੧॥ਉਦੇਸਹੋਕਿਆਨੀ
 ਸਾਨੀਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਨੀ॥ਉਦੇਸੀਹਘਰੇਹੀਵੁਠੀਕੁਛਈਰੰਨੀਧੀਮੀ॥ਸਤੀਰੰਨੀਘਰੇਸਿਆਪਾਰੋਵਨਕੁਛੀਕੀਮੀ॥ਜੋਲੇਵੈਸੋ
 ਦੇਵੈਨਾਹੀਕੋਟੇਦੀਮਸਤੰਮੀ॥੨੯॥ਪਾਬਰਤੁਤਹੀਆਵਲਾਕਵਲਾਕੰਚਨਵੰਨਾ॥ਕੈਦੇਖੰਸਕਿਓਤਿਕਾਲੀਹੋਈਅਦੇਹੀ
 ਨਾਨਕਮੈਤਨਭੰਗੁ॥ਜਾਣਾਪਾਣੀਨਾਲਤਜੈਸੇਤੀਮੇਰਾਸੰਗੁ॥ਜਿਤੁਰਿਠੈਤਨੁਪਰਛੁਜੈਚੜ੍ਹੈਚੜ੍ਹੈਦੰਗਦਵੰਨੀ॥੩੦॥ਗਜੇਨਕੋਈ
 ਜੀਵਿਆਪਹੁਤਿਨਗਲਿਅਕੋਇ॥ਗੀਆਨੀਜੀਵੈਸਦਾਸਦਾਸੁਰਤੰਤੀਪਤਿਹੋਇ॥ਸਰਛੈਸਰਛੈਸਦਾਸਦਾਦੈਵੈਗਈਵਿਯਾਇ॥ਨਾ
 ਨਕਕਿਸਨੋਆਖੀਐਵੈਦੁਪਾਛਿਆਤੀਲੈਜਾਇ॥੩੧॥ਦੋਸੁਨਦੇਹੁਗਾਇਨੇਮਤਿਰਲੈਜਾਬੁਛਹੋਵੈ॥ਗਲਾਕਰੇਪਏਹੀਅਤੁਅੰਮ੍ਰਿ
 ਨੈਪਵਣਾਖਾਤੀਐ॥੩੨॥ਬ੍ਰਹਮਣਕੈਲੀਘਾਤਕਵਕਾਮਦਚਾਰੀਕਾਧਾਨੁ॥ਛਿਟਕਛਿਟਕਕੈਕੁਬੰਦੀਆਸਦਾਸਦਾਅਰੁਮਾਨੁ॥
 ਪਾਹਿਏਤੇਜਾਹਿਵੀਸਹਨਾਨਕਾਇਕਨਾਮੁ॥ਸਭੇਬੁਧੀਜਾਈਅਹਿਇਕਰਹੈਤਤੁਗਿਆਨੁ॥੩੩॥

੪੩੦

ਸਲੋਕੁਮਹਲੇਤੀਜੇਕੇ ੩॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪੁਰੋਕਾਰੀਆਸਭਕਿਛੁਪੁਰਾਪਾਟਿਵਧਿਕਿਛੁਨਾਜੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਾਵੈਪੁਰੈਮਾਹਿਸਮਾਹੀ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਾਗਤਿਏਹਿ
 ਨਾਅਖੀਅਹਿਜਿਨਕੈਮਨਮਹਿਭਰਮੁ॥ਤਿਜਕੋਦਿਤੇਨਾਨਕਾਤੇਹੋਜੇਭਾਧਰਮੁ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨੈਰੰਜਨੁਪਰਮਪਦੁਤਾਕਾਰੀਖਕੁਹੋਇ॥
 ਤਿਸਕਾਭੁੰਨਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥੩॥ਹੋਵਾਪੀਤ੍ਰਿਤੁਜੋਤਕੀਵੇਦੁਪਤਾਮੁਖਚਾਗਿ॥ਨਵਾਖੰਗਵਿਚਿਜਾਣੀਐਅਪਣੈਚਨ
 ਵੀਚਾਗੁ॥ਮਤੁਸਦਾਅਖਰੁਕੁਲਜਾਇਚਉਕੈਭਿਟੈਨਕੋਇ॥ਨੂਠੇਰਉਕੈਨਾਨਕਾਸਚਾਏਕੋਸੋਇ॥ਮਥੈਜੋਪੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਿਨਸ
 ਕੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਲਾਖਿਆਸੋਦਰਤਦਾਸੋਬੁਝੈਕਿਸਨੋਨਰਹਿਹੋਇ॥੪॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕੁਛੈਲਾਚਲਗਾਪੀਧਾਮਾ
 ॥ਇਆਮੇਹਦੀਅੰਤਰਿਵਿਸਨਾਅੰਗੀ॥ਜਿਨਾਵੈਚਨਤੁਬੜੀਮਾਇਆਠਗੇਠਾਗੀ॥ਮਨਮੁਖਬੰਨਚਲਾਈਅਹਿਨਾਸਿਲਹੀਵਹਿਸ
 ਗੀ॥ਆਪਕੁਲਾਏਕੁਲੀਐਆਪਮੇਲਾਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੀਐਚਲੈਸਤਿਗੁਰਕਾਇ॥੫॥ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਲਾਕੁ

ਸਰਸਾਲਾਹਿ। ਨਾਨਕਸਾਏਕਰਹੁਬਿਧਾਪਰਤਰਿਆਹਿ॥੧॥ ਨਾਨਕਜਨਮੈਫਿਰਉਤਰਤਸਰਸਾਇ। ਜਹਦੇਖਾਤੁਏ
ਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਏਇ॥੨॥ ਦੁਖਾਇਸਾਰਦੁਸਬਦੁਜੇਮੀਵਸਾਏਕੋਇ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨਿਦਸੈਕਰਮਪਰਪਤਿਏਇ॥
੩॥ ਨਾਨਕਉਤਉਕਰਤੇਖਪਮੁਏਖੁਹਲਖਾਮਸੰਖਾ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਉਬਰੈਸਰੈਸਬਦਅਖੰਖ॥੧੦॥ ਜੀਨਾਸਤਿਗੁ
ਰਇਕਮਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਨਲਾਗਉਪਾਇ। ਗੁਰਸਾਧੁਰੀਹਰਿਮਨਿਦਸੈਮਾਇਆਕੀਕੁਖਜਾਇ। ਸੇਜਨਨਿਰਮਲਉਜ
ਲੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਸਮਾਇ। ਨਾਨਕਹੋਰਿਪਾਤਿਸਾਹੀਆਕੁਤੀਆਨਾਮਰਤੇਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੧੧॥ ਜੀਉਪਰਖੈਘਰਭਗਤੀਨਾਰਿਤੈ
ਅਤਿਲੈਚੈਭਗਤੀਭਾਇ। ਬਹੁਰਸਸਾਲੇਸਵਾਰਦੀਖਟਾਰਸਾਮੀਠੇਪਾਇ। ਤਿਉਬਾਦੀਕੁਗਤਸਲਾਤਦੇਹਰਿਨਾਐਚਿਤੁ
ਲਾਇ। ਮਨੁਤਨੁਪਨੁਆਗੈਗਥਿਆਸਿਰੁਦੇਰਿਆਗੁਰਆਗੈਜਾਇ। ਭੈਭਗਤੀਭਗਤਬਹੁਲੋਚਦੇਪ੍ਰਲੋਚਾਪੁਰਿਮਿਲਾਇ॥
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੇਪਰਵਾਹੈਕਿਤੁਖਾਧੇਤਿਪਤਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਪਤਸੈਹਰਿਗੁਰਗਾਇ। ਪਨੁਪਨਕਲਜੁਗਨਾਨਕਾ
ਜੋਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰਨਸੇਵਿਓਸਬਦੁਨਗਥਿਓਉਰਿਪਾਗਿ। ਧਿਗਤਿਨਾਕਾਜੀਵਿਆਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰ
॥ਗੁਰਮਤੀਭਉਮਨਿਵਸੈਤਾਹਰਿਮੁਲਗੈਪਿਆਹਿ। ਨਾਉਮਿਲੈਪੁਰਲਿਖਿਆਜਨਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਹਿ॥੧੩॥ ਮਾਏਆਮੇ
ਪੁਜਗੁਰਮਿਆਪਹੁਮੁਸੈਖਬਹੁਜੋਇ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਨਹਿਲਾਇਆਮਨੁਖਿਅੰਧਾਲੇਇ। ਗਿਆਨਖਤਗਪੰਚਦੂਤਸੰਘਾਰੇ
ਗੁਰਮਤਿਜਗੈਸੋਇ। ਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਉਹੋਇ। ਨਾਮਹੀਦਨਕਟੇਫਿਰਹਿਬਿਨੁਨਦੈਬਧਿਰੋਇ। ਨਾਨਕਜੋਧਰ
ਕਰਤੈਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥੧੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਪੁਖਟਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਹਿ। ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ
ਅਤੁਟਭਰੇਭੰਡਾਹੁ। ਹਰਿਗੁਰਬਾਣੀਉਚਰਤਿਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਹੁ। ਨਾਨਕਸਰਕਾਰਦੁਕਰਤਾਕਰੈਦੈਖੈਸਿਰਜਣਦਾਹੁ॥੧੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਤਯੈਤੈਠਕ੍ਰਿਆਦਸਵੈਅਕਾਸਾ। ਤਿਥੈਉਘਨਕੁਖੈਤੈਹਰਿਅੰਤਿਤਨੁਮੁਖਦਾਸੁ। ਨਾਨਕਦੁਖਸੁਖਦਿ
ਆਪਤਿਨਤੀਨਿਥੈਆਤਮਰਾਮਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧੬॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਾਚੋਲਕੂਸਰਗਲਿਆਏਪਾਇ। ਏਕਉਪਜਾਹਿਏਕਾਬਿਨਸਜਾਹਿਉਕ
ਮੇਆਵੈਜਾਹਿ। ਜੀਮਲਮਰਦੁਨਚੁਕਈਹੰਗੁਲਗਾਦੁਜੈਭਾਇ। ਬੰਧਨਬੰਧੁਰਦਾਈਅਨੁਕਰਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥੧੭॥ ਜੀਨਕਉ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਨੁਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰਮੀਲਿਆਆਇ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਉਲਟੀਭਈਮਰਜੀਵਿਆਸਹਜਸੁਭਾਇ। ਨਾਨਕਭਗਤੀ
ਰਤਿਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਇ॥੧੮॥ ਮਨੁਖਚੰਚਲੁਮਤਿਓਅੰਤਰਿਬਹੁਚੰਤੁਰਾਇ। ਕੀਤਾਕਰਤਿਆਬਿਰਥਾਗਾਇਆਏਕੁਤਿਲੁ
ਥਾਇਨਪਾਈ। ਪੁੰਨਦਾਨੁਜੋਬੀਜਦੇਸਭਧਰਮਗਾਇਕੇਜਾਇ। ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਨਮੁਕਾਲੁਨਛੋਰਈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈਜੋਬਨ
ਨਾਂਦਨਦਰਿਨਆਵਈਨਰੁਪਹੁਚੈਮਰਜਾਈ। ਪੁਤੁਕਲਤੁਮੇਹੋਤੁਪੈਅੰਤਬੋਲੀਕੋਇਨਸਖਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੋਸੁਖਪਾਏ
ਨਾਉਦਸੈਮਨਿਆਈ। ਨਾਨਕਵਡੇਸੇਵਡਭਾਗੀਜੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਈ॥੧੯॥ ਮਨੁਖਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਭੋਇ। ਆ
ਤਮਰਾਮਨਪੁਜਨੀਦੂਜੈਕਿਉਸੁਖਹੋਇ। ਹਉਮੈਅੰਤਰਿਮੈਯੁਏਸਬਦਨਕਛੈਧੋਇ। ਨਾਨਕਾਬਿਨੁਨਾਵੈਮੈਲਿਆਮੁਏਜਨਮ
ਪਦਾਰਥਭਾਇ॥੨੦॥ ਮਨੁਖਬੋਛੇਅੰਧਲੇਤਿਸੁਮਹਿਅਗਨੀਕਾਵਸੁ। ਬਾਦੀਸੁਗਤਿਨਬੁਝੀਸਬਦੁਨਕਰਹਿਪਰਗਾਸੁ।
ਉਨਾਅਪਣੀਅੰਦਰਿਸੁਪਨਹੀਗੁਰਬਚਨਨਕਰਹਿਬਿਜਾਸੁ। ਗਿਆਨੀਆਅੰਦਰਿਗੁਰਸਬਦੈਨਿਤਹਰਿਲਿਵਸਦਾਵਿਗਾਸੁ। ਹਰਿ

ਗੀਆਨੀਆਰੀਖਰਾਉਸਦਬਲਿਤਰੀਤਾਸੁ।ਗੁਰਮੁਖਜੋਗਿਸੇਵਦੇਨਨਾਨਕਤਕਾਰਾਸੁ।੨੧॥ਆਇਆਕੁਅੰਗਮਸਰਪੁ ੪੩੨
ਤੈਨਗੁਘੇਰਿਆਬਿਖੁਆਇ।ਬਿਖਕਾਮਾਰਦੁਹਰਿਨਾਮੁਪੈਗੁਰਗਰਨਸਬਦੁਪੁਖਪਾਇ।ਨਿਨਕਉਪੁਰਬਲਿਖਿਆਤਿਸ
ਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਆਇ।ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਿਰਮਲੋਇਆਬਿਖੁਉਮੈਗਇਆਬਿਲਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਕੇਮੁਖਉਜਲੇਹ
ਰਿਨਗਹਸੇਭਪਾਇ।ਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁਤਿਨੁਜੋਰਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ।੨੨॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਿਰਵੈਰੁਤੈਨਿਤ
ਤਿਰਦੈਹਰਿਲਿਵਲਾਇ।ਨਿਰਵੈਰਨਾਲਵੈਗੁਰਗਾਇਨਾਅਪਦੈਪਥਿਲੁਕੀਲਾਇ।ਅੰਤਰਿਭ੍ਰੋਮਪਠੰਕਾਰੁਤੈਅਨਾਦਿਨੁਲੇਖ
ਦੁਖਪਾਇ।ਕੁਨੁਬੋਲੀਨਿਤਕਉਕਦੋਬਿਖੁਖਾਧੇਦੁਜੈਭਾਇ।ਬਿਖਮਾਇਮਾਕਾਰਟਗੁਰਮਦੇਠਿਰਿਪਾਰਿਪਰਿਪਤਿ ੪੩੩
ਵਾਇ।ਬੇਸੁਆਕੇਰੇਪੁਤਨਿਉਪਿਤਨਮੁਤਿਸੁਜਾਇ।ਹਰਿਗਿਨਾਪਨਚੇਤਨੀਕਰਤੈਆਪਖੁਆਇ।ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਿ
ਰਪਾਧਾਰੀਅਨੁਜਨਾਵਿਛੁੜੇਆਪਮਿਲਾਇ।ਨਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਤਰਦੈਜੋਸਤਿਗੁਰਲਗੇਪਾਇ।੨੩॥ਨਾਮੁਭਗੇਸੇ
ਉਬਰੇਬਿਨੁਨਾਵੈਨਮਪੁਰਜਾਇ।ਨਾਨਕਾਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਪੀਆਇਗਏਪਛੁਤਾਇ।੨੪॥ਚਿੰਤਾਧਾਵਤਹਰਿਗਏ
ਨਮਜਿਭੁਇਅੰਨਦੁ।ਗੁਰਪਰਸਾਰੀਬੁਝੀਐਸਾਧਨਸੁਤੀਨਿਚਿੰਦਾ।ਨਿਨਕਉਪੁਰਬਲਿਖਿਆਤਿਨਗੇਇਆਗੁਰਗੋਬਿ
ਦੁ।ਨਾਨਕਸੰਜੋਮਿਲਿਹਰੇਹਰਿਪਾਇਆਪਰਮਾੰਨਦੁ।੨੫॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਆਪਣਗੁਰਸਬਦੀਵੀਤਗ।ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਲ
ਮੰਨਿਲੈਨਿਤਰਿਨਾਮੁਰਖਹਿਉਰਧਾਗਿ।ਐਥੈਓਥੈਮੰਨੀਅਨਿਤਰਿਨਾਮੁਲਗੈਵਪਾਗਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੰਵਾਪਦੋਤਿਤੁਸਰੈ
ਰਬਾਰੀ।ਸਾਰਾਸਉਦਾਖਰਦੁਸਤੁਅੰਤਰਿਪਿਰਮੁਪਿਆਗੁ।ਜਮਕਾਲੁਨੇਕਿਨਾਵਈਆਪਬਖਸੇਕਰਤਾਗੁ।ਨਾਨਕਾਮਰ
ਤੈਨਾਵਤੈਤੈਨਿਰਧਨੁਹੋਰੁਸੰਸਾਰੁ।੨੬॥ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮਹਰਿਬਿਨੁਨਾਵੈਠਉਰਨਠਉ।ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਮਿਨਿਦਸੈਸਤਜੈਸ
ਤਜੈਸਮਾਉ।ਵਰਭਾਗੀਨਾਮੁਪਿਆਇਆਅਤਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ।ਜਨਨਾਨਕਮੰਗੈਪੁਤ੍ਰਿਤਿਨਿਤਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਜਾਉ।
੨੭॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਯਮੇਦਨੀਤਿਸਨਾਜਲਤੀਕਰੈਪੁਕਾਗ।ਇਉਮੇਤਮਾਇਆਸਰਪਸਰਿਆਨਾਲਚਲੈਨਾਮੰਤੀਵਾਗਿ।ਬਿਨੁਰਿ
ਸਾਤਿਨਾਵਈਕਿਸੁਅਗੈਕਰੀਪੁਕਾਗ।ਬਰਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਬੁਝੀਆਬ੍ਰਹਮਬੀਰਗਾਤਿਸਨਾਅਗਨਸਬੁਝਈਜਨ ੪
ਨਾਨਕਹਰਿਉਰਧਾਗਿ।੨੮॥ਅਸੀਖਤੇਬਤੁਤਕਮਾਵਦੇਅੰਤੁਨਪਾਗਵਾਗੁ।ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਕੈਬਖਸਲੈਤੁਤਉਪਾਪੀਵਡਗੁਸਿ
ਗਾਗ।ਤਿਨੀਉਲੇਖੈਦਰਾਨਾਵਈਤੂੰਬਖਸਮਿਲਾਵਣਹਗ।ਗੁਰਤੁਏਹਿਪੁਕੇਲਿਆਸਕੁਕਿਲਾਵਿਖਕਟਵਿਕਾਗੁ।ਨਿ
ਨਾਹਰਿਗਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜੈਕਾਗ।੨੯॥ਵਿਛੁੜਿਵਿਛੁੜਿਜੋਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਕੈਭੈਭਾਇ।ਜਨਮਮਰਦ
ਨਿਤਚਲੁਤਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇ।ਗੁਰਸਾਪਸੰਗਤਿਮਿਲੈਤੈਰੋਰਤਨਲਭੀਨਿ।ਨਾਨਕਲਾਲਾਮੇਲਕਾਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜ
ਲਤੀਨਿ।੩੦॥ਮਨਮੁਖਨਮਨਚੇਤਿਓਪਿਗਨੀਵਲਪਿਗਵਾਸੁ।ਜੀਸਤਿਖਾਣਾਪੈਨਣਸੇਮਨਵਸਿਓਗੁਣਤਾਸੁ।ਇਉਮਨੁ
ਸਬਦਨਕੇਇਓਕਿਉਤੋਏਘਰਵਾਸੁ।ਮਨਮੁਖੀਆਏਤਾਗਵੀਆਵਣਕਾਣਮੁਈਆਸ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਭਾਏਮਸਤਕਮਦੀਇ
ਖਾਸੁ।ਹਰਿਗਿਨਾਮੁਉਧੁਰਿਅਤਰਿਹਿਰਦੈਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੁ।ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨੀਆਪਣਾਉਸਦਬਲਿਤਰੀਤਾਸੁ।ਨਾਨਕਤਿਨਮੁਖ
ਉਜਲੇਨਿਨਾਅਤਿਰਿਨਾਮਪ੍ਰਗਾਸੁ।੩੧॥ਸਬਦਮਰੈਸੋਈਜਨੁਸਿਏਐਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨੋਈ।ਰੇਖਕਹਤਿਭਯੁਕਰਮਾਇਉ
ਤੇਭਾਇਦੁਜੈਪਰਜਾਵਿਗੋਈ।ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉਪਾਈਐਜੋਭਉਐਭੈਕਈ।੩੨॥ਹਰਿਕਾਨਾਉਅਤਿਵਡਉਚ

ਉਤਰੀਉਤਰੀਅਪਕਿਕੋਇਨਸਕਈਜੇਉਥੋਕੋਈਅਖਸੀਜੁਹਛਾਨਹੋਦਈਕਿਉਥਕਵੈਸਕੁਕੋਈਗੁਰਕੀਪਉਤੀਜਾਇ
ਰਕੈਰਮਪਰਪਰਿਹੋਈਅਤਰਿਆਇਵਸੈਗੁਰਸਬਦੁਦੀਰਹੈਕੋਈਨਾਨਕਸਬਦਮਰੈਮਨੁਮਾਨੀਐਸਰੈਸਰੀਸੋਈਅ
ਇਆਮੇਰੁਦੁਖਸਾਗਰੁਏਬਿਖੁਦਤਰਿਤਰਿਆਨਜਾਇਮੇਰਮੇਰਾਕਰਿਪਚਮੁਟੇਉਮੈਕਰਤਵਿਯਾਇਮਨਮੁਖਉਰਵਾਰਨਪਾਰੈ
ਅਧਵਿਚਰੈਲਪਟਾਇਜਿਧੁਗਲਿਖਿਆਸੋਕਮਾਵਲਾਕਰਣਾਕਛੂਤਜਾਇਗੁਰਮਤੀਹਿਆਨੁਹਤਮਨਵਸੈਸਬਦੇਖਿਆਸੁਗਮ
ਸੁਗਾਇਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਬੈਵਡਭਾਗੀਚੜ੍ਹੇਤੋਧਉਜਲਪਾਰਿਲਿਘਾਇ॥੩੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਦਾਤੋਕੇਨਹੀਜਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਅ
ਪਗਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਉਮਨਵਸੈਸਦਾਰੈਉਰਿਧਾਗਿਤਿਸਨਾਬੁਝੈਤਿਪਤਿਹੋਇਹਿਕੋਨਾਇਪਿਆਗਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇ
ਐਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਗਿ॥੩੫॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਗਤੁਬਗਲਿਆਕਪਣਾਕਛੂਤਜਾਇਹਰਿਰਾਖੇਸੋਉਬਰੇਸਬਦਹੋਲਿਵਲਾ
ਇਨਾਨਕਕਰਤਾਸਭਾਕਿਛੂਤਾਦਾਜਿਨਰਖੀਬਲਤਬਲਾਇ॥੩੬॥ਹਿਮਜਗਸਰਤੀਰਥਾਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਤਕਪੇਪਰਦੁਆਬਿ
ਖੁਮਾਇਆਮੇਰੁਨਮਿਟਈਵਿਰਿਅਉਮੈਆਵਦੁਜਾਨਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਲੁਉਤਰੀਹਰਿਨਾਪਿਆਪੁਕਖੁਸੁਜਾਨਾਜਿ
ਨਾਤਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੩੭॥ਮਾਇਆਮੇਰੁਬਹੁਚਿਤਵੇਰਬਹੁਆਸਾਏਗੁਦਿਕਾਗਾਮਨਮੁਖ
ਅਸਥਿਰੁਨਾਕੀਐਮਗਬਿਨਸਜਾਇਬਿਨਵਾਗਾਦਰੁਰਾਗਹੋਵੈਏਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਉਮੈਤਜੈਵਿਕਾਗਾਹਰਿਨਾਮੁਨਪਿਸੁ
ਖਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਬਦੁਦੀਰਾਗਾ॥੩੮॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਗਤਿਨਹੋਦਈਨਾਮੁਲਗੋਪਿਆਗਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆ
ਗੁਰਕੈਰੋਤਿਪਿਆਗਿ॥੩੯॥ਲੋਕੀਕਾਵੇਸਾਨੁਕੀਜੈਜੋਕਾਪਾਹੁਦਸਾਇਅੰਤਿਕਾਲੁਤਿਥੈਪੁਏਜਿਥੈਬੁਨਪਾਇਅਨਮੁਖ
ਸੇਤੀਸੰਗੁਕਰੈਮੁਤਕਾਲਖਰਗਲਗਾਇਮੁਹਿਕਲੇਤਿਨਾਨਕੀਆਜਾਸਨਜਨਮੁਗਦਾਇਸਤੀਗਤਿਹਰਿਮੇਲਪ੍ਰਭ
ਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇਜਨਮਮਰਨਕੀਮਲਉਤਰੈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੪੦॥ਪੁਰਹਰਿਪ੍ਰਭਕਰਤੈਲਿਖਿਆ
ਸੋਮੇਟਣਾਨਜਾਇਜੀਉਪਿਰੁਸੁਗਤਿਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੈਹਰਿਗਾਇਲਗਲਨਿਦਕਭੁਖੇਰੁਲਮੁਏਣੇਨਾਤਖਨਕਿ
ਬਾਉਪਾਇਬਾਹਰਪਾਖੰਰੁਸਭਕਰਮਕਰਹਿਮਨਹਿਰਦੈਕਪਟਕਮਾਇਖੇਤਸਰੀਰਜੋਬੀਜੀਐਸੋਅੰਤਿਖਲੋਆਆਇ
ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਹਰਿਗੁਵੈਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥੪੧॥ਮਨੁਆਵਦੁਜਾਨਾਨਸੁਝਈਨਾਸੁਝੈਦਰਬਾਗਾਮਾਇਆਮੇ
ਰਿਪਲੇਟਿਆਅੰਤਰਿਆਗੀਆਨਗੁਬਾਹੁਤਬਨਰਸੁਤਾਜਾਗੀਆਸਿਰਫੰਡਲਗਾਬਹੁਰਾਗਾਗੁਰਮੁਖਕਰਾਉਪਰਿਚੈਤਿ
ਆਸੇਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਗਾਨਾਨਕਆਪਓਉਪਰੇਸਭਕੁਟੰਬਡਰੋਪਰਵਾਰ॥੪੨॥ਸਬਦਮਰੈਸੋਮੁਆਜਾਪੈਗੁਰਪਰ
ਸਾਰੀਹਰਿਰਸੁਪਾਪੈਹਰਿਰਗਗੁਰਸਬਦੁਸਿਵਾਪੈਬਿਨੁਸਬਦੈਯੁਆਪੈਸਕੁਕੋਈਅਨਮੁਖਮੁਆਪਨਾਜਨਮੁਖੋਇਆ
ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਅੰਤਦੁਖਹੋਈਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ॥੪੩॥ਗੁਰਮੁਖਬੁਛੇਕਦੇਨਹੀਜਿਨਾਅੰਤਰਿਗੁਰਤਿਰਿਆਨਾਸਦਾ
ਸਦਾਹਰਿਗੁਣਵਹਿਅੰਤਰਿਸਹਜਿਪਿਆਨਾਓਇਸਦਾਅਨੰਦਬਬੇਕਰਹਹਿਦੁਖਸੁਖਏਕਸਮਾਨਾਤਿਨਾਨਕੀਹੋਕੇਆਇ
ਆਸਰੁਆਤਮਰਾਮਪਛਾਨ॥੪੪॥ਮਨਮੁਖਬਾਲਕਬਿਰਧਸਮਾਨਹੈਜਿਨਾਅੰਤਰਿਹਰਿਸੁਗਤਿਨਾਹੀਵਿਰਿਉਉਮੈਕਰਮਕਮਾ
ਦੇਸਭਪਰਮਗਾਇਕੇਨਾਹੀਗੁਰਮੁਖਯੋਗਿਅਮਲੇਗੁਰਕੈਸਬਦੁਸੁਗਾਇਓਨਾਮੈਲਪਤੰਗਨਲਗਾਈਜਿਚਲਾਨਿਸਤੀਗੁਰਗੁ
ਇਆਮਨਮੁਖਨੁਠਨਉਤਰੈਸੋਉਪੋਵਨਪਾਗਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਅਨੁਗੁਰਕੈਅੰਕਸਮਾਇ॥੪੫॥ਬੁਝਾਕਰੈਸੋਕੇਤਾਸਿਝੈ॥

੨

੩

੪

ਅਪਣੈ ਹੋਰਿ ਅਪੇਰੀ ਦਫੈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਮਲ ਰਗ ਫੈਲੁ ਫੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੇ ਛੁਸੁ ਫੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨ ਸਿਉ ਲੁਫੈ ॥ ੪੩੨ ॥
 ਨਿਨਾਸਾ ਤਿਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਮੋਇ ॥ ਓਸ ਬਦਨ ਕੀ ਤੋਵੀ ਚਗਾ ॥ ਓਇ ਮਾਨਸ ਜੂਨਿ ਨ ਆਖੀ ਅਨਿਪ ਸੁ ਛੋਰ ਗਵਾਰਾ ॥ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆ
 ਨਨ ਧਿਆਨੁ ਹੋਇ ਰਿਸਿ ਉਪੀਤਿ ਨਿਪਿਆਗਾ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਏਵੇ ਦਿਕਾ ਰੁਮਹਿ ਮਰਜੀ ਮਤਿ ਦੋਰੇ ਦਾਗਾ ॥ ਨੀਵ ਦਿਅੰਨ ਮਿਥੇ ਸੇਨੀ ਵਟੇ ਹਰਿਜ
 ਗਾਨੀ ਵਨ ਉਰ ਪਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਸੇ ॥ ਏਤਿ ਤੁਸੈ ਦਰ ਬਾਗਿ ॥ ੪੩੩ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਨੀਸਾ ॥ ਜੀਆ ਹਰਿ ਸੈ ਨਿਸੁਨਾ
 ਲਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਪਰਜਾ ਲਿ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਦਸਤੁ ਅਨੇ ਕਰੈ ਨ ਉਨਿ ਪਨਾ ਮਸ ਮਾ ਲਿ ॥ ਧਰੁ ਗਵਤੀ ਨਾਨਕ
 ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾ ਲਿ ॥ ਦਰੁ ਰੁਗੀ ਗਵਤੀ ਦਰੁ ਪੋਜਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾਇਆ ਨਾ ਲਿ ॥ ੪੩੪ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਦਹਿਤਿ ਸਾਫਿਰ
 ਪੋ ॥ ਮਤਿ ਤਿਸਨ ਲੋਕੁ ਦਿਕਾ ਗਾਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਨ ਚੁਕਟੀ ਮਰਿਜੀ ਮਤਿ ਦੋਰੇ ਦਾਗਾ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਤਿਸਨ
 ਤਨਿ ਦਿਕਾ ਗਾਨਾ ਮਮਰਨ ਕਾ ਧੁਗਾਇਆ ॥ ਨਨਾ ਨਕ ਸਬਦ ਬੀਚਾਗਿ ॥ ੪੩੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹਿ
 ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਕਿਲਾਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭ ਕਟੀ ਅਹਿ ॥ ਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਕਮਲਾ ਦਿਗਾ ਸਿਆਸਤੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨਿ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ ਪੁਰਜਨ ਨਾਨਕ ਨ ਧਿਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ੪੩੬ ॥ ਪਾਸ ਸਰੀ ਪਨ ਵੰਤੀ ਜਾਣੀ ॥ ਐਭਾਣੀ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਤਨੁ
 ਮਨੁ ਸਉ ਪੈਨੀ ਅਸਉ ਭਾਣੀ ਲਏ ਹੁਕਮੀ ॥ ਗਾਇ ॥ ਜਤ ਬੈਸਾਲ ਤਿਤ ਬੈਸਾ ਹਿਰਾਣੀ ਜਤ ਬੈਸਾ ਹਿਤ ਜਾਉ ॥ ਏਵੁ ਧਰੁ ਹੋਕੇ ਨੀਭ
 ਈ ਜੇਵਰੁ ਸਚਾਨਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਰ ਗਾਵਾ ਭਾਣੀ ॥ ਸਦਾ ਸਚੇ ਸੰਗਿ ਹੋ ॥ ਪੈਨਣ ਗੁਰ ਦੀ ਭੀ ਆਈਆ ਭਾਣੀ ॥ ਪਦੀ ਪਤਿਕੇ ਸ
 ਦਾ ਪੇਖਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਸਲਾਹੀ ॥ ਐਭਾਣੀ ਦਰਸਨ ਕਉ ਚਲਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਰਿ ਵਡੀ ਆਵਡੀ ਆਈਆ ਭਾਣੀ ॥ ਕਰਮੀ ਮਲੈ
 ਤਪਾਇ ॥ ਇਕ ਹੁਕਮੁ ਮੀਨਿ ਨ ਜਾਣੀ ਭਾਣੀ ॥ ਚੁਕੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਇ ॥ ੪੩੭ ॥ ਸੰਗਤਿ ਚੋਈ ਨਾ ਮਿਲੈ ਭਾਣੀ ॥ ਬੈਸਾਇ ਮਿਲੈ ਨ ਥਾਉ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਹੁਕਮ ਤਿਨਾ ॥ ਮਨਾਇ ਓਨੁ ਭਾਣੀ ਜਿਨਾ ਪੁਰੇ ਕਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨਾ ਵੇਟੁ ਦੋਰਿ ਆਭਾਣੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਰੈ ਜਾਉ ॥ ੪੩੮ ॥ ਸੇਵਾ
 ਆਸਚੀ ਆਭਾਣੀ ॥ ਜਿਹੁ ਰਚਰਈ ਚਾਗੀ ਨਿਅਨ ਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਨਿਹੁਰ ਆਪਣਾ ਭਾਣੀ ॥ ਮਨਾਇ ਨਾਨਕ ਦਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਮੁ ਹਿਸੇ ਦੇਵ
 ਈ ਸਚੇ ਦਰ ਸੀਨਿ ॥ ੪੩੯ ॥ ਮੁਖ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਾਸੀ ਆਸਚੁ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਮਨ ਦਸਿਆ ਭਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥
 ਸਚੀ ਰਾਸੀ ਸਚੁ ਪੁਨੁ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨ ਲੈ ॥ ਸਚੀ ਕਰ ਕਮਾਇ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਬੈਸਾ ਸਚੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਦਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕੁਲੇ ਜਾਇ ॥ ੪੪੦ ॥ ਬਾਬੀ ਯਾਪਿ ਉਪ੍ਰਿਓ ਕਰੇ ਜਲ ਨਿਪ ਪੇਮਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮਿਤੀ ॥ ਸੀਤਲੁ ਜਲੁ
 ਪਾਇਆ ਸਚੁ ॥ ਧਰੈ ਦਰਦ ਯਗਾ ॥ ਤਿਸੁ ਚੁਕੈ ਸਤਿ ਉਪਜੈ ਚੁਕੈ ਕੁਕ ਪੁਕਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮ ਰਖਾ ॥ ਉਹ ਪਾਗਿ ॥ ੪੪੧ ॥
 ਬਾਬੀ ਯਾਤੁ ਸਚੁ ਚਉ ਸਚੈ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਬੋਲਿਆ ਤੇਰਾ ਬਾਇ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖ ਹੋਇ ਅਲਾਇ ॥ ਸਬਦ ਦੀ ਨਤਿ ਖਉ ਤਰੈ ਮੰਨ ਲੈ ਜਾਇ ॥
 ਚਾਰੇ ਕੰਠਾ ॥ ਕੇਵਰ ਸਦਾ ਬੁੰਦ ਪਵੈ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਚੁ ਉਪਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਆਇ
 ਸੁਕੁ ਖਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ੪੪੨ ॥ ਬਾਬੀ ਯਾਤੁ ਸਚੁ ਬੋਲਿ ਸਚੇ ਸਬਦ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਪੈਸਾ ਤਿਹੁ ਰਦੀ ਆਇ ਖਾਇ ॥
 ਆਪ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਿਲੈ ਦੁਰ ਛਹਿ ਬਰਾਇ ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਇ ਮਾਮ੍ਰਿਤੁ ਦਰਸਦਾ ॥ ਤਿਸਨਾ ਰੁਖ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਕੁਕ ਪੁਕਾਰਨੇ ਦਈ
 ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਦਨ ਸੇਵਾ ਗਈ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮ ਸਮਾਇ ॥ ੪੪੩ ॥ ਧਰੁ ਧਰੁ ਮਰੈ ਨਿਆਸ ਚੋਰੁ ਕੁਮੁਧ ਠਾਇ ॥

੪੩੨

੪੩੩

ਇਹ ਵਰਸੈ ਇਆ ਕਰਿ ਗੁਨੀ ਛਹਿ ਬਰਲਾਇ। ਬਬੀਹਿ ਤਨ ਮਨੁ ਬਹੋਇ ਨਾਤਤੁ ਬੁੰਦੁ ਮੁਹਿ ਪਾਇ। ਅਨੁਪੰਨੁ ਬਹੁਤ ਉਪਜੈ ਪਰਤੀ
 ਸੋਭਾ ਪਾਇ। ਅਨਦਿਨੁ ਲੋਕੁ ਰਗਤਿ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਸਮਾਇ। ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਲਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ। ਗਰਿਗੁਣਗਾ
 ਵਤੁ ਕਾਮਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ। ਕੋਕਾਸਤ ਜਸੀ ਗਾਉ ਕਰਿ ਸੁਚਰਨੁ ਗੁਲਿ ਵਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗਰਿਗੁਣਗਾ ਲਾਏ
 ਰਾਇ। ੫੭॥ ਬਬੀਹ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਜੇ ਛਿਰਹਿ ਉਡਰੁ ਰਹਿਅ ਕਾਸਾ। ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਨ ਲੁਪਾਈ ਐਕੁ ਕੈ ਭੁਖਾ ਪਿਆਸੁ
 ॥ ਜੀਉ ਪੰਨੁ ਸਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਸਿ। ਦਿਵੁ ਬੋਲਿਆ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੁ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਾ। ਨਾਨਕ ਘ
 ਟਿਘ ਟਿਥੇ ਕੋ ਵਰਤਨਾ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸਾ। ੫੮॥ ਕੋਇ ਚਿ ਸਬ ਅਕਾਰੁ ਤੈ ਨਿਰਭਉ ਪਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਐ
 ਰਿਮਨ ਵਸੈ ਤਿਬੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ। ਦੁਸਮਨ ਦੁਖਾ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋਤਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਵੀਚਾਰਿ ਆਨੇ ਤਿਸੁ ਰਾਵੈ
 ਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਖ ਸੀਕਾਰ ਜਸ ਵਰੈ ਸੋਇ। ੫੯॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਬਸਤੁ ਤੈ ਨਿਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ। ਗਰਿਗੁਣਗਾ
 ਤਨੁ ਪੁਰਖੁ ਤੈ ਸਕੁ ਜਗੁ ਹਰੀ ਆਵ ਲੋਹਇ। ੬੦॥ ਸਬਦੇ ਸਚਾ ਬਸਤੁ ਤੈ ਨਿਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਗਿਆ ਤੋਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀਸੈ ਜਿਨ ਸਿਰਿ
 ਆਸਿ ਭੁਕੇਇ। ੬੧॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸਤੁ ਤੈ ਨਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ। ਗਰਿਗੁਣਗਾ ਤਨੁ ਪੁਰਖੁ ਤੈ ਸਕੁ ਜਗੁ ਹਰਿ ਆਹ
 ਇ। ੬੨॥ ਵਡੈ ਬੇਟਾਲ ਵਲੁ ਭਲੈ ਨਾ ਵਡਾਲਈ ਐ ਕਿਸੁ। ਨਾਉ ਭਈ ਐ ਪਰਮੇਸਰੈ ਭੰਨ ਲਘ ਜਨ ਸਮਰਥ। ੬੩॥ ਗਰਿ
 ਟਰੀ ਤੁੰਤੁ ਕਹਿ ਬੋਲਿ ਭੁਲੀ ਬਾਲਾ। ਸਾਹਿਬ ਸਚਾ ਤੁਰੈ ਕਿਆ ਉਚੀ ਕਹਹਿ ਪੁਕਾਰਾ। ਜੀਨ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਗਰਿਗੁਣਗੀ ਆਤਿ
 ਸੇਵਿਤੁ ਕੁਰਬਾਨਾ। ਆਪੁ ਛੋਰਹਿ ਤਸੁ ਗੁਮਿ ਲੈ ਸਚਾ ਏਤੁ ਵੀਚਾਰਾ। ਉਮੈ ਛਿਕਾ ਬੋਲਾ ਬੁਝਨ ਸਕੈ ਕਾਗ। ਵਡਤਿ ਵਡਿ ਭੁਵ
 ਨੁਤੁ ਬੈਧਿ ਆਇਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚਾ ਵਿਹਾਰਾ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਬਾਕੇ ਵੀਚਾਰਾ। ਨਦਰਿ ਕਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਅਪੇ
 ਲੈ ਹਿਸਦਾਗਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਪਿਆਇਆ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਣ। ੬੪॥ ਚਾਰੇ ਕੰਠੁ ਜੇ ਭਵਿ ਬੇਦ ਪਨੁ ਹਿਨੁ ਗਚਾਰਿ। ਨਾਨਕ ਸ
 ਚਾਭੇ ਟੈ ਹਿਮਨ ਵਸੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ। ੬੫॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖੁ ਦਰਤੈ। ਬਖਸ ਮਕਾਮ ਤਿਰਵੀ ਛਿਰਹਿ ਰਲਾ। ਚਿਤਾ ਅਨੁਖ ਸਿਉ
 ਕਰਿ ਦੇਸਤੀ ਸੁਖਾ ਕਿਪੁ ਛਹਿ ਮਿਤਿ। ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਉ ਕਰਿ ਦੇਸਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਲਾਇ ਚਿਤਿ। ਜੀਨ ਸਮਰਦ ਕਾ ਮੁਲ ਕਟੀ ਐਤਾ ਸੁਖ
 ਤੇ ਵੀ ਮਿਤਿ। ੬੬॥ ਭੁਲਿਆ ਆਪ ਸਮਝਾਇ ਸੀਨਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ। ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹੀ ਕਰਣ ਪਲਾਂਹ ਕਰੇਇ। ੬੭

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਡਭਾਗੀ ਆਸੇ ਗਾਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਗਰਿਗਾਇ। ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਆਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ। ੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਰਖੁ ਤੈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋਇ। ਜੀਤੁ ਮਿਲਿ ਐਤਿ ਖਉ ਤਰੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਤੋਇ। ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਮਤੁ ਸਭੁ ਕੇ
 ਇ। ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੈ ਜਿਸੁ ਨਿਰਾਉ ਸਤਤੁ ਭੋਏਇ। ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖੁ ਪੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰਾ। ਵਾਹੁ
 ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਹੁ। ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੈ ਜਿਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇ ਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਸ
 ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ। ੨॥ ਗਰਿਪੁਰੁ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦੁ। ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੁ ਤਰਿਨਾ ਪਿਆਮਨ ਆਨੰਦੁ।
 ਵਡਭਾਗੀ ਗਰਿਪਾਇ ਆਪੁ ਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ। ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਆਬਹੁ ਜਨਮ ਨਿਤ ਨਿਭੰਗੁ। ੩॥ ਮੁਪਰੀ ਆਸਉ ਤੇਰੁ ਕਿਉ

ਜੋਗਨਭਗਵੰਤ ਪ੍ਰੀਤੀ ਜੋਗਨ ਮੇਲੇ ਜਾਨਾਨਕ ਪਰਬ
 ਇਸ ਜੋਗ ਪਾਈਸੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ੬੫॥

੨੭

天

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
श्रीकृष्णाय नमः
उत्तमं धर्मं प्रपद्ये
उत्तमं धर्मं प्रपद्ये
उत्तमं धर्मं प्रपद्ये
उत्तमं धर्मं प्रपद्ये

ਕੁਖ

ਗੀਨਿਸੁਮਿਲਿਐਤਿਸਨਾਕੁਖਸਭੁਨਾਇ। ੭੯। ਸਦਾਸਦਾ ਬਲਿਤਾਰੀਗੁਮਪਨੈਜੋਪ੍ਰਕੁਸਚਾਦੇਇਮਿਲਾਇ। ਨਨਕਕਰਮਪਾ
 ਈਅਗਤਿਸਚਾਜੋਗੁਰਚਰਦੀਲਗੇਆਇ। ੮੦। ਨਿਨਾਪਿਰੀਆਸੇਉਤੇਸੇਸਜਣਮੈਨਾਲਿ। ਅੰਤਰਿਬਾਹਿਰਉਛਿਰਾਭੀ
 ਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ। ੮੧। ਨਿਨਾਇਕਮਨਾਇਕਚਿਤਾਧਿਆਇਆਸਤਿਗੁਰਸਉਚਿਤੁਲਾਇ। ਤਿਨਕੀਦੁਖਉਮੈਵਡਰੋਗਗ
 ਈਅਗਨਿਰੋਖਕੁਟੋਲਿਵਲਾਇ। ਗੁਣਗਾਏਗੁਣਉਚਰੈ। ਗੁਣਸੁਏਸਮਾਇ। ਨਨਕਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਆਸਤੀਮ
 ਲਿਆਪ੍ਰਕੁਆਇ। ੮੨। ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹੁਪੈਨਾਮੁਨਲਗੈਪਿਆਗੁਕੁੜਕਮਾਏਕੁੜਸੰਗੈਕੁੜਕਰੈਮਹਾਗੁ। ਬਿਖਮ
 ਈਆਪਨੁਸੰਚਮਰਤਿਅੰਤੋਇਸਭੁਛਗੁ। ਕਰਮਪਰਮਸੁਚਸੰਜਮੁਕਰਤਿਅੰਤਰਿਲੋਭਵਿਕਾਰਗ। ਨਨਕਮਨਉਖਿਜਿਕਮਾਏ
 ਸੇਖਾਇਨਪਵੈਦਰਗਤੋਇਖੁਮਾਗ। ੮੩। ਸਭੁਨਾਗਾਵਚਿਸੇਭਲਾਭਾਈਨਿਤੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ। ਗਗਨਾਦਸਭੁਸਚੁਪੈ
 ਕੀਮਤਿਕੀਨਜਾਇ। ਗਗੈਨਾਏਬਾਹਾਇਨੀਤੁਕਮਨਬੁਝਿਆਜਾਇ। ਨਨਕਪੁਕਮੈ। ਬੁਝੈਤਿਨਾਸੋਇਸਤਿਗੁਰਤੇਸੇਈ
 ਪਾਇ। ਸਭਕਿਛੁਤਿਸਤੋਇਆਜਿਉਤੇਸੈਦੀਰਜਾਇ। ੮੪। ਸਤਿਗੁਰਾਵਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੈਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁਪੈਕਤਾਇ। ਗੁਰਮਤੀ
 ਨਾਮੁਨਿਰਮਲੋਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਤਤੁਪੈਗੁਰਮੁਖਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਹਿਰਦੈਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਿਆਜੇ
 ਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ। ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਤਿਨਕਉਮੇਲਿਓਨੁ। ਪੁਰਮਸਤਕਤਗਲਿਖਾਇ। ੮੫। ਅੰਦਰਿਸਿਸਨਾਅਗਤਿਸਨੁਖ
 ਕੁਖਨਜਾਇ। ਮੋਹੁਕੁਟੁਬੁਝਕੁੜਪੈਕੁੜਰਿਆਲਪਟੋਇ। ਅਨਰਿਨੁਚਿੰਤਾਚਿੰਤਵੈਚਿੰਤਾਬਧਾਜਾਇ। ਜੰਮਣਮਰਣ
 ਚਕੁਟੀਤਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ। ਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੈਨਾਨਕਲਏਛਰਾਇ। ੮੬। ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਯਕਿਥਿਆਇਰਾਸ
 ਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਕੁਇ। ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਦੇਤਰਿਮੇਲੈਗੁਰਮੇਲਾਇ। ਇਤਭਉਜਲੁਜਗਤਸੰਸਾਰੁਪੈਗੁਰਬੇ
 ਤਿਬੁਨਮੁਤਗਾਇ। ਗੁਰਸਿਖੀਭਾਣਾਮੀਨਿਆਗੁਰਪੁਰਪਚਲਿਖਾਇ। ਗੁਰਸਿਖਾਕੀਯਹਿਧੁਰਿਦੇਹਿਮਪਾਪੀਰੀਗਤਿਪਾ
 ਿ। ਪੁਰਮਸਤਕਿਯਹਿਪ੍ਰਭੁਲਿਖਿਆਗੁਰਨਾਨਕਮਿਲਿਆਮਾਇ। ਜਮਕੰਕਰਮਾਰਬਿਦਾਰਿਅਨੁਟੰਗਗਤਲਏਛਰਾਇ।
 ਗੁਰਸਿਖਾਨੇਸਾਬਾਸੈਤਰਿਤਠਮੇਲਿਮਿਲਾਇ। ੮੭। ਗੁਰਪੁਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਣਾਇਆਜਿਨਾਵਿਚੁਰੁਰਮੁਕੁਕਾਇਆ।
 ਰਾਮਨਾਮਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਇ। ਕਰਿਚਾਨਣਮਗੁਦਿਖਾਇਆ। ਤਉਮੈਮਾਰਏਕਲਿਵਲਾਗੀਅੰਤਰਿਨਾਮੁਦਸਾਇਆ। ਗੁਰ
 ਮਤੀਜਮੁਨੋਤਿਨਸਕੈਸਚੈਨਾਮਸਮਾਇਆ। ਸਕੁਆਪੇਆਪਦਰਤੈਕਰਤਯੋਗਾਏਸੋਨਾਇਲਾਇਆ। ਨਨਕਨਕਨਾਉ
 ਲਏਰਾਜੀਵੈ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਿਨੁਮਰਜਾਇਆ। ੮੮। ਮਨਅੰਤਰਿਉਮੈਰੋਗ। ਕੁਮਰੁਭੁਭੈਸਭੁਦੁਰਜਨਾਨਾਨਕਰੋਗ
 ਗਵਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਧੂਸਜਣਾ। ੮੯। ਸੋਗਤਿਤਪਸੁਹਵਣੁ। ਗੁਰਮਤੀਤਰਿਤਰਿਬੋਲੈ। ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਕਸਾਣੀਦਿਨੁ
 ਸੁਗਤਹਰਿਤੀਰੀ। ਹਰਿਗੋਚਰੈਲੈ। ਹਰਿਜੈਸਾਪੁਰਖਨਲਕੁਈਸਭੁਦੇਖਿਆਜਗਤੁਮੈਟੋਲੈ। ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁ
 ਦ੍ਰਿਣਾਇਆਮਨਅਨਤਨਕਾਤੁਡੋਲੈ। ਨਨਕਨਕਹਰਿਕਾਦਸੁਪੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੋਗੁਲਗੋਲੈ। ੯੦
 ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੫।
 ਤੇਸੇਈਨਿਮੁਖਨਮੋਵਨਿਨਿਨਾਸਿਵਤਾਸਾਈ। ਏਕੈਏਕਉਦੇਕਚੇਬਿਰਧੀਨਿਨਾਕਾਰਨਾਈ। ੧। ਪਈਦਿ

ਜਾਗਿਆਮਦੰਦੇਲੋਗੁ
 ਹੁਰਖੁਮਨਵੈਆਪਣਾ

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹੁਣ ਪਾਟ ਪਟ ਬਰਾਹੀ ਸੇਤੀ ਜਾ ਲੋ। ਪੁਰੀ ਵਿਚਿਲੁ ਚੰਦਰੀ ਸੇਤੀ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹਨਾ ਲੋ। ੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਮਹਾਧੀ ਐਨਾ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੁ। ੪੩੪
 ਜੀਤੋ ਪੰਚ ਬੈਰਾਈ ਆਨਾਨਕ ਸਭ ਲਮਾਹੁਇ ਰਾਗੁ। ੩॥ ਜਾਮੁ ਇਕ ਤਲਖਤ ਉਜੀਤੀ ਪਿੰਨੇ ਦੇਹ ਕੀਤ ਜੋ। ਬਾਮਣ ਬਿਰਥਾਗਾਇ ਭੀਜੀ
 ਮੁਜਿਨ ਕੀਤੋ ਸੋ ਵਿਸਰੈ। ੪॥ ਸੋਰਠਿ ਸੋਰਠੁ ਪੀਜੀ ਐਕ ਬਹੁਨ ਠੀਕੋ ਪੋਇ। ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਣਗਾਈ ਅਤਿ ਰਗਤਿ ਰਮ ਲੋ ਸੋਇ।
 ਪਾਜੋ ਪਰਥੇ ਅਪਿਤਿ ਨ ਕੋਇ ਮਾਰਈ। ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਈ। ਏਕਾ ਦੇਕ ਮਹੀ ਮਮ ਨਿਤ ਨਿਪੂਰਧਾਰਈ। ਲਗਾ
 ਰੰਗ ਮਪ ਚਕੋਨਾ ਉਤਾਰਈ। ਗੁਰਮੁਖ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਖ ਸਾਰਈ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਉਰਾਰਈ। ੬॥ ਕਰੈ ਸੁਰੰਗ ਆਨੁ
 ਚੁਯੀ ਗਣਤ ਲਾਹਿ। ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਗਲਾ ਮਾਪੇ ਲੇਤੁ ਲਾਇ। ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਦਿਹੁ ਭਰਮੁ ਜਾਇ। ਜੋ ਸੁਗਲਿ ਬਿਅ
 ਲੇਖ ਸੋਈ ਸਰਕਮਾਇ। ਸਰਕਿਛੁ ਤਿਸ ਦੇਵ ਸਿਦ੍ਹੀ ਨਾਤਿ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਨੰਦੁ ਭਏ ਪੂਰੀ ਮਿਰਜਾਇ। ੭॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾਸਿ
 ਨ ਸਿਮਰਿ ਆਸੇਈ ਭਏ ਨਿਗਲਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾਧਨ ਕਰਜ ਅਵੈਰਾਸ। ੮॥ ਪਾਪੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵੇ ਕਰ ਦੇਹਾਇ ਰਾਇ। ਨਾਨਕ ਜਿ
 ਉਮਥ ਨਿਮਧਾਣੀ ਆਤਿ ਉਮਥੈ ਧਰਮ ਰਾਇ। ੯॥ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥ ਜੀਯਾ। ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਐਸੇ ਚਵੈ ਕੀਤੇ। ਭੁ
 ਵਨ ਪੁਨੀਤ। ੧੦॥ ਪੁਰੁਤੀ ਕੁਥਾਇ ਮਿਠਾ ਗੁਣ ਕੁਮੰਤੀ ਆ। ਨਾਨਕ ਸੇ ਉਥੇ ਜਿਨਾ ਰਾਮ ਬਾਹਿ। ੧੧॥ ਸੁਤ ਜੋ ਸੁਖੀ ਸਵੈ
 ਨਿਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੇ। ਪ੍ਰੇਮਾ ਬਿਛੋਰਾ ਪਈ ਸਿਉ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਲਵੈ ਨਿ। ਸੁਤ ਜੋ ਅਸੰਖ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਠੀਕਾਰ ਏ। ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਾਗੀ ਨਿਜੇ
 ਰਸ ਨਾਨਾਮੁ ਉਚਾਰੇ। ੧੨॥ ਸ੍ਰੀ ਗਾਵੀਸ ਨਾਵੇ ਪੁਲਕੇ ਦੁਠੇ ਨਗਰ ਗੰਧਾ। ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿ ਆਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਠਾਢੀ। ੧੩॥
 ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੰਖ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਗੁ। ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰੇ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਿਮਰੇ। ਸਿਰਜਣ ਹਾਰੁ। ੧੪॥ ਦੁਨੀ ਛੋਰ
 ਕੁਠਾਟੀ ਇਕ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ। ਦੁਜੋਰਾ ਵੀ ਨਾਨਕਾ ਦੁਪਲੁ ਚੰਦਰੀ ਜਾਇ। ੧੫॥ ਤਿਤੁ ਛੋਰ ਬਜਾਰ ਸਉ ਚਕਰਿ ਦੁਠਾ
 ਰਿਆ। ਸਚੁ ਦਖਰੁ ਜਿਨੀ ਲਾਇ ਆਸੇ ਸਰਵੇ ਪਾਸਾਗ। ੧੬॥ ਪੰਥਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕਾ ਹੀ ਭੂਲੀ ਠਿਗਿਗਦਾਗ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਇ
 ਕੈ ਪਉਦੇ ਨਰਕ ਅੰਧਾਰ। ੧੭॥ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੀਰੈ ਮਾਦੀ ਮ। ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਿ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮ। ੧੮॥ ਤਿ
 ਰਹਮੁ ਲਨ ਬੁਝੀ ਦੇ ਜਿਹੁ ਅਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਸਬਦ ਅਖੁਟ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਾ ਖਾਤਿ ਖਰਚੁ ਧਨੁ ਮਾਲਾ। ੧੯॥ ਖੰਡਿ ਕਾਵੇ ਜੋ ਲਾਧਿ
 ਨਾਸਾ ਵੀਤੋ ਲੀ। ਤੰਨ ਜਗਾਈ ਆਪਣੈ ਲਾਹੁ ਸੁਜਣ ਦੇ ਲੀ। ੨੦॥ ਸਜਣ ਸਚਾ ਪਤਿ ਸਾਹੁ ਸਿਰਸਾ ਦੇ ਸਾਹੁ। ਜਿਸੁ ਪਾਸ ਬੈਠਿ
 ਆਸੇ ਤੀ ਐਸੁ ਨਾਦੇ ਸਾਹੁ। ੨੧॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ਵੰਕੇ

੧ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇਓ ਨਹੀ ਜਨਮ ਅਕਾਰ ਬਕੀਨਾ। ਕੁਪੁ ਨਾਨਕ ਭਜਹਿ ਮਨਾ ਜੋ ਬਿਧ ਜਲ ਕੋ ਮੀਨਾ। ੧॥ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਕਾਹੇ ਰਹਿ
 ਓਨਿ ਮਖਨੋ ਹੋਇ ਉਦਾਸਾ। ਕੁਪੁ ਨਾਨਕ ਭਜਹਿ ਮਨਾ ਪਰੈ ਨਜਮ ਕੀ ਛਾਸਾ। ੨॥ ਤਰਨ ਪੋਇ ਵੀਗਯੋ ਲਯੋ ਜਰਾ ਤਨਿ ਜੀਤੀ। ਕੁਪੁ
 ਨਾਨਕ ਭਜਹਿ ਮਨਾ ਅਭਿਯਨਾ ਤਿਓ ਬੀਤਾ। ੩॥ ਬਿਰਧ ਗਇਓ ਸੁਭੈ ਨਹੀ ਲਾਪਤੁ ਚਿਓ ਆਨਾ। ਕੁਪੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬਾ ਵਰੇ ਕਉਨ
 ਭਜੈ। ਬੁਧਾ ਵਾਨਾ। ੪॥ ਧਨੁ ਦਰਾਸੰ ਪਤਿ ਸਕਲਾ ਜਨ ਅਪੀਕ ਰਿਮਾਨਾ। ਏਨੈ ਕਛੁ ਸੰਗੀਨ ਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਹੀ ਜਾਨਾ। ੫॥ ਪਤਿ
 ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਭਨਾਹਿ ਅਨਾਥ ਕੇਨਾ। ਕੁਪੁ ਨਾਨਕ ਤਿਯਾਨੀ ਐਸਾ ਬਸਤੁ ਮਸਾਥਾ। ੬॥ ਤਨੁ ਪੁਨਾ ਜਿਹ ਤੋ ਕਉ ਦੀਓ
 ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹਨ ਕੀਨਾ। ਕੁਪੁ ਨਾਨਕ ਨਰਕ ਏਨੈ ਅਖਰਿ ਉਤੈ ਲੋਤ ਦੀਨਾ। ੭॥ ਤਨੁ ਪੁਨਾ ਜਿਹ ਤੋ ਕਉ ਦੀਓ

ਕੇਧਮਾ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ ਸਿ ਮਰਤਿ ਕਾ ਹਿ ਨ ਰਾਮਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥
ਸਬੁ ਸੁਖੁ ਦਾ ਤਰਾਮ ਹੋਇ ਸੁਖੁ ਨਾਨ ਕੋਇ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ ਸਿ ਮਰਤਿ ਕਾ ਹਿ ਨ ਰਾਮਾ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥
ਤੁਨਰੇ ਤੇ ਮੀਤਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ ਅਉਧ ਪਟਤ ਹੋਨੀਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਚਿਤਤ ਕੋਤਨੁ ਰਾਇ ਭੀਜਾਨੁ ਤੁਰਤੁ ਰੁਜਾਨੁ ॥ ਜੇਤੋ ਉਪ
ਜੀਓਨਾਨ ਕਾ ਲੀਨਤਾ ਹਿ ਮੈ ਮਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪਟਿਧਾਇ ਮੈ ਰਹਿਨੁ ਬਸੈ ਸੰਤ ਕਾ ਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਤਿ ਤੁਨਰੇ ਮਨਾ ਭਉ ਤਿਪ ਉਤਰਹਿ ਪਾ
੧੨ ॥ ਏਥੇ ਸੁਖ ਜਿਹ ਪਰਸੇ ਨਹੀ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ ਜੇ ਮੁਰਤਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ੧੩ ॥ ਉਸਤਤ ਨਿੰਦੇ ਨਾ ਹਿ ਜਿਹ ਕ
ਚਨੇ ਲੋਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾ ਹਿ ਤੈ ਜਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ
ਮੁਰਤਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ੧੫ ॥ ਭੈ ਕਾ ਤੁਕੈ ਤੇ ਨਹੀ ਤਿਰੈ ਮਾਨਤਾ ਅਨਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ ਗੀਆਨੀਤਾ ਹਿ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਹ ਬਿਖਿ
ਆਸਗਲੀਤ ਨੀਲੀ ਭਉਖ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ ਤਿਤਨਰਾ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਹ ਮਾਇਆ ਮਤਾ ਤਨੀ ਸਰਤੋ ਭਉਖ
ਉਦਾਸਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ ਤਿਤਪਾਇ ਬ੍ਰਹਮਨਿਵਾਸਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉਮੈ ਤਨੀ ਕਰਤਾਰਾ ਮਪਛਾਨਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ
ਕਤਿਨ ਰਹਿਤੁ ਮਨਸਾ ਦੀ ਮਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਭੈ ਨਾਸਨ ਦੁਰਮਤਾ ਰਨ ਕਲਮੈ ਤਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਨਿਸਾਦਿ ਨੇਨਾਨ ਕਭਜੈ ਸਭ ਲੋਹੇ ਤਿਤ
ਕਾਮਾ ॥ ੨੦ ॥ ਜਿਹ ਬਾਹੁ ਨਹੀ ਬਿੰਦੁ ਰਜਦੁ ਕਰਨ ਸੁਨਤੁ ਹਰਿਨਾਮਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ ਪਹਿਨ ਜਮ ਕੈ ਧਾਮਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮ
ਮਤਾ ਤਨੈ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਤਿਅੰਕ ਗਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ ਪਨਤਰੈ ਅਉਰਨ ਲੇਤ ਉਧਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਅਰਪੇਖ ਨਾ ਐਸੇ ਜਗ ਕਉ ਜਾਨ
॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਨਾਨ ਕਾ ਬਿਨੁ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਨਿਸਾਦਿ ਨੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰੋਲਤ ਨੀਤਾ ॥ ਕੋਟਨ ਮੈ ਨਾਨ ਕੋ ਉਨਰਾਇ
ਨਾ ਜਿਹ ਨੀਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਜੈ ਸੇਜ ਲੇਤੋ ਬੁਰ ਬੁਰ ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈਨੀਤਾ ॥ ਜਗ ਰਚਨਾ ਤੈ ਸੋਚੀ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ ਮੀਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਛੁ
ਨਚੇਤਈ ਮਦਮਾਇ ਅਕੈ ਅੰਧਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ ਬਿਨ ਹਰਿ ਰਜਨ ਪਰਤਤਾ ਹਿ ਜਮ ਛੰਧਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜਉ ਸੁਖ ਕਉ ਚਾਹੈ ਸਦਾ ਸਰਦਰ ਮੈ
ਕੀਲੇ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ ਦੁਰਲਭ ਮਾਨੁਖ ਦੇਵਾ ॥ ੨੭ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨ ਪਾਵੀ ਮੁਰਖ ਲੋਗ ਅਜਾਨਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ
ਰਿਭਨ ਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮ ਸਿਰਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨੀ ਸਿੰਭੁ ਜੋਰੁ ਪਰਾਮਤਿ ਤਜਾਨਾ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਤਿਨਹੀ ਨਾਨ ਕਸਾ ਦੀ ਮਨਾ ॥
੨੯ ॥ ਏਕ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੋਟਨ ਹਿ ਮਨਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਕਰ ਸੁਆਨ ਨਾਨ ਕਮਾਨੇ ਤਾ ਹਿ ਤਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਨਰਚਾਰ ਤਕਛੁ ਅਉਰ ਅਉਰੇ ਕੋ
ਉਰੇ ਭਈ ॥ ਚਿਤ ਦਰਹਿ ਚਿਤਗ ਉਰਨਾਨ ਕਛੁ ਸੀਗਲ ਪਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਅਰਦਾਨ ਕਰਿ ਮਨ ਮਤਿ ਪਰੈ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨ ਕਾ ਨਿ
ਛਲ ਜਾਤਿ ਤਿਉ ਨਿਉ ਚਰਾਇ ਸਨਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਛੰਧ ਰਹਿ ਥਿ ਸੁਰਿ ਥਿ ਗੋ ਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ ਰਿਭ
ਜਨ ਜੀਵਨ ਕਉ ਨੈਕਾਮਾ ॥ ੩੩ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਾਮ ਨਚੇਤਈ ਮਦਮਾਇ ਅਕੈ ਅੰਧਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ ਰਿਭਨ ਪਰਤਤਾ ਹਿ ਜਮ ਛੰਧਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਖ ਮੈ
ਬਹੁ ਸੰਗੀ ਭਏ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗ ਨੋ ਕੋਇ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ ਅੰਤ ਸਤਾਈ ਤੋਇ ॥ ੩੫ ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮਭਰ ਮਤਾ ਛਿਰਿ ਥਿ ਮਿਟਿ ਥਿ ਜਮ ਕੋ
ਨਾਸਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ ਨਿਰਭੈ ਪਾਵਤਿ ਬਾਸਾ ॥ ੩੬ ॥ ਜਤਨ ਬਹੁਤ ਮੈ ਕਰਿ ਰਹਿ ਥਿ ਮਿਟਿ ਥਿ ਜਮ ਕੋ ਮਨਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਸਿਉ ਨਾਨ
ਕਛੁ ਪਿਥਿ ਥਿ ਥਿ ਲੇਤੁ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੩੭ ॥ ਬਾਲ ਜੁਆਨੀ ਅਰਥਿ ਰਧ ਛਾਨੀਤ ਨਾਨ ਕਵਸ ਬਾਜਾਨਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਰੇ ਮਨਾ ਰਿਭਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਸਭ
ਹੀ ਮਨਾ ॥ ੩੮ ॥ ਕਰਦੇ ਹੁਤੇ ਸਨਾਕੀ ਥਿ ਰਿਥਿ ਲੋਕ ਕੋ ਛੰਧਾ ॥ ਨਾਨ ਕਸ ਮਿਥਿ ਰਮਗਾਇ ਥਿ ਮਥਾ ਕਿਉ ਰੇਵਤ ਅੰਧਾ ॥ ੩੯ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ
ਰਮ ਰਹਿ ਥਿ ਨਿਕਸਤਾ ਹਿ ਨ ਮੀਤਾ ॥ ਨਾਨ ਕਮੁ ਰਤਿ ਤਿਉ ਛੁਰਤਾ ਹਿ ਨ ਭੀਤਾ ॥ ੪੦ ॥ ਜਤਨ ਬਹੁਤ ਮੈ ਕਰਿ ਥਿ ਥਿ ਦੁਖ ਕੋ ਕੀਓਨ ਕੋ
ਇ ॥

ਦੇਹਰਾ

ਕੁਨਾਨਕਸੁਰੇਮਨਾ ॥ ੪੧ ॥ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਕਹਿਨਿ ਉਸਦਾ ਸੁਆਨਤ ਨਾਤੀ ਨਿਤਾ ॥ ਨਾਨਕਾਇਤ ਬਿਧਿ ਧਰਿਭਜ ਪੁਇਕ
 ਮਨੁ ਹੁਇ ਕਹਿਤਿ ॥ ੪੨ ॥ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਠਿਰਤੈ ਸਰੁ ਕੇ ਦਤਾਰਾ ॥ ਕੁਨਾਨਕ ਮਨ ਸਿਮਰਤਿ ਪੁਰਨ ਤੇ ਵਹਿਕਾਮਾ ॥ ੪੩ ॥ ਭੁੱਟੇ ਮਨ
 ਕਾ ਕਰੈ ਜੋਗ ਸੁਪਨੇ ॥ ਜਾਨਾ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੇ ਨੀਨਾਨ ਕਕਾਰਿ ਥਿ ਬਖਾਨਾ ॥ ੪੪ ॥ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਪੈ ਦੇ ਹਿਕੋ ਬਿਨ ਸੈਫਿਨ ਸੈਮੀ
 ਤਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗਰਿ ॥ ਕਹਿਓ ਨਾਨਕਾਤਿ ਜਗ ਜੀਤਾ ॥ ੪੫ ॥ ਜਿਹ ਪਾਇ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਸੋ ਨਰ ਮੁਕਤ ਜਾਨਾ ॥ ਤਿਹ ਨਰ ਹਰਿ ਅੰਤ
 ਰਨੀ ਨਾਨਕ ਸਮੀ ॥ ੪੬ ॥ ਸਿਰਕੀ ਪਿਓ ਪਗਡਗਮ ਗੈਨੈ ਨੇਤਿ ਤੇਰੀ ਨਾ ॥ ਕਹਿਨਾਨਕਾਇਤ ਗਤਿ ਕੁਈਤ ਉਤਰਿ ਰਸੁ ਲੀਨਾ ॥
 ੪੭ ॥ ਜਿਨ ਕਾਰਿ ਦੇ ॥ ਜਗਤ ਮੈ ਕੋ ਕਹੁ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਰਹ ਰਿਗਤਿ ਤੈ ਤਿਹਾ ਪੁਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੪੮ ॥ ਜਗਰ ਰਨਾ ਸਭ ਭੁੱਟੈ
 ਜਾਨ ਲੇਤੁ ਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਰਹਾ ਰੋਜਿ ਉਧਾਰੁ ਕੀਭੀਤਿ ॥ ੪੯ ॥ ਰਾਮਗਾਇਓ ਵਨਗਾਇਓ ਜਿਓ ਬੁਧ ਪਰਵਾਰਾ ਕੁਨਾਨ
 ਕਾ ਬਿਰਹ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੁਖ ॥ ਉਸ ਸਾਰਾ ॥ ੫੦ ॥ ਤਿਤਾ ਤਾਕੀ ਕੀਨੀ ਮੈ ਜੋ ਅਨੋਤੀ ਪੋਇ ॥ ਇਤੁ ਮਾਰਗ ਸੀਸਾਰ ਕੋ ਨਾਨਕਾ ਬਿਰਹੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥
 ੫੧ ॥ ਜੇ ਉਪਜਿਓ ॥ ਤੇ ਸਤਿ ਪਰੇ ਆਜੁ ਕੇ ਕਾਲਾ ਨਾਨਕਾ ਰਿਗੁ ਨਗਾਇ ਲੈ ਛੁਡੁ ਜਗ ਲਨੀ ਜਾਣਾ ॥ ੫੨ ॥ ਬਲੁ ਛੁਟਿਓ ਬਿਧਿ
 ਪਰਿਓਗਿ ਓਨ ਕਦ ॥ ਪਾਇ ॥ ਕਹਿਨਾਨਕਾ ਅਬ ਓਇ ਰਿਗ ਜਨਿ ਉਹੋ ਹਿਸਤਾਇ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ਬਲੁ ਛੁਟਿਓ ਬਿਧਿ ਪਨ ਛੁਟੇ ਸ
 ਕਛੁ ਤੇਤ ਉਪਾਇ ॥ ਭੁਕਿ ਛੁਤੁ ਮਰੇ ਰਾਬ ਮੈਤੁ ਮਹਿ ਪੋਤ ਸਤਾਇ ॥ ੫੬ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰ ਮੈ ਗੋਪਿਨ ਕੈ ਸਮਨ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮ
 ਰਤਿ ਸੰਕਟਿ ਮਿਟੇ ਰਹੁ ॥ ਤੇਰੇ ਹੋਇ ॥ ੫੭ ॥ ਸੁਖ ਸਖਾਸੁ ਭਤ ਜਿਹੇ ਕੋ ਉਨ ਨਿਬਰਿਓ ਸਾਥਾ ॥ ਕੁਨਾਨਕਾਇਤ ਬਿਧਿ ਪਤਿ ਮਹਿ ਏਕ
 ਏਕ ਰਘੁ ਨਾਥਾ ॥ ੫੮ ॥ ਨਾਮਗੀਓ ਸਾਧੂ ਰਹਿਓ ਰਹਿਓ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਕੁਨਾਨਕਾਇਤ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕਿਨ ਜਪਿਓ ਗੁਰਮੰਤਾ ॥ ੫੯
 ਮ: ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥

ਮੁੰਦਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਾਲਾਇ ਚਿਤਿ ਨ ਵਸਤੁ ਪਈ ਓਸਤਿ ਸੋ ਤੇਖੁ ਵੀਚਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁ ਰਕਾ ਪਾਇ ਓਸਿ ਸਕਾ ਸਰੁ ਸਾਮਧਰੇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ
 ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਠੈ ਤਿਸ ਕਾਹੇ ॥ ਧਰੇ ॥ ਏਹ ਦਸਤੁ ਜੀਨਾ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖ ॥ ਉਰਧਰੇ ॥ ਤਮ ਸੰਸਾਰ ਚਰਣ ਲਗਤ ਰੀਐ ਸਭ ਨਾਨਕ
 ਤਮ ਪਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਿਤ ਰਿਲਖ ਮਨ ॥ ਲਖ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਤ ਮਹੇਸਾ ॥ ਲਖ ਲਖ ਰਾਮ ਵਡੀਰੀ ਅਰਿ ਲਖ ਰਾਜੀ ਲਖ ਦੇਸਾ ॥ ਲਖ ਲਖ ਉਥੈ ਜਤੀ ਓਸਤੀ ਤੇ
 ਸੀਨੀ ਆਸਾ ॥ ਲਖ ਲਖ ਉਥੈ ਗੋਰਾ ਲਖ ਲਖ ਨਾਥਾਨਾ ॥ ਲਖ ਲਖ ਉਥੈ ਆਸਾ ਗੁਰ ਦੇਲੇ ਰਹਾਸਿ ॥ ਲਖ ਲਖ ਵੇਦੀ ਵੇਦੇ ਵੇਦੇ
 ਲਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਲਖ ਪੰਥ ਪੈਰ ਬਰਾਮ ਉਲੀਏ ਲਖ ਕਾਨੀ ਮੁਲਾ ਸੇਖਾ ॥ ਕਿਸੇ ਸਾਤਿ ਆਈ ਆਗਿ ਨੁਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿ
 ਧ ਅਗਣਤੈ ਕੇਤੇ ਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਏਤ ਭੀ ਆਪ ਵਿਭੂ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਵੀਚਰਾ ॥ ਸਿਰਨਾ ਥਾਏ ਕਨਾਥ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰ
 ਤਾਰਾ ॥

ਨਾਨਕਤਕੀਰੀਮਤਿਪਦੈਬੇਅੰਤਬੇਸੁਮਾਗ॥ ੧॥ ਏਸੁਕਲ੍ਹੰਪੰਜਗੀਤਿਓਕਿਉਕਰਿਰਖਾਪਤਿ॥ ਜੇਬੋਲਾਤਾਅਖ ਮੈਬਾਨਿਬਾਨਿਕਰੈਬਪੁਤੁ॥
 ਰੁਪਕਰਤਾਅਖੀਮੈਇਤਘਟਿਨਾਹੀਮਤਿ॥ ਜੇਬਾਤਿਰਤਾਅਖੀਮੈਬੈਠਾਸਬੁਰੁਘਾਤਿ॥ ਉਠਿਜਾਈਤਾਅ ਮੈਛਾਗੁਗਇਆਸਿਰਿ
 ਘਤਿ॥ ਜੇਕਰਿਨਿਵਾਤਾਅਖੀਮੈਰੁਰਦਾਕਰੈਭਗਤਿ॥ ਕਾਈਗਲੀਨਮੇਵਲੀਜਿਥੈਕਚਾਝਤਿ॥ ਏਕੈਓਏ ਕਾਕਰਤਾਰਕੈਪਤਿ॥ ੨॥
 ਦਿਸਟਿਨਰੀਆਨਾਨਕਾਤਿਆਵਰਵਰਜਾ॥ ਦਿਸਟਿਵਿਰਹੀਕਿਆਕਰੈਖਾਪਾਲੈਫੈਗਨੀ॥ ਗਜਿਖਾਇਜੇ ਨਾਮਹੈਗੁਰਮੁਖਰਹੈਸਾਜਿ
 ॥ ਕੁਰਿਅਭਾਗੁਉਛਲੈਭੈਵਿਚਿਰਖਤੁਕਜਿ॥ ਸਾਹਿਬਕੈਦਰਗਛਾਪੁਲੀਮੈਛੁਟਹੋਕਿਤਪਾਨਿ॥ ਘੁਰੁ ਨਾਪਗਨਕਾਛਿੰਦੁਪ
 ਟੀਦਰਹਜਿ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲੇਪਹਲੇਕੇ१
 ਬਾਇਆਤਸਆਬਖਕਇਤਾਜਾਤੀਬੁਝਸੀ॥ ਉਮਤਪੈਦੇਪੰਜਟੋਲਿਤਰਬਪਾਕਖੁਦਾਈ॥ ਜੇਕਰਿਉਛਲੈਭੈਕਿਘਰਤੀ
 ਪਾਹਿ॥ ਜੇਕਰਿਉਛਲੈਪੰਖਤੁਪਦੀਪਉਦੁਰਜਾਈ॥ ਸੋਕਿਸੁਜੇਵਰੁਆਖੀਮੈਕਿਸਨੋਪੁਛਾਜਾਈ॥ ਦਰੁ ਦਰੁਵਰਮੇਦਨੀਤਉਮੈ
 ਕਰਿਕਰਿਜਾਈ॥ ਪੁਛੇਰਹੇਬੇਟਮੈਲੇਖੇਅੰਤੁਪਾਈ॥ ਚਰਕਤੇਬਾਪੁਛੀਅਕੀਮਤਿਕਹਤੁਜਾਗ ॥ ਜਦਖੰਡਪੁਛੇਮੇਦਨੀਇ
 ਕਤੁਇਕਤਤਾਉ॥ ਜਾਇਹੁਸਭਛੋਲਿਆਬੋਧਿਬਾਦਿਲਦਰੀਆਉ॥ ਨਦੀਆਨਾਲੇਵਸਿਆਅਠਨ ॥ ਟੀਰਬਨਾਈ॥ ਵਟਸ੍ਰਿਤ
 ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਵਸਿਆਕਉਤਾਮਿਠਾਖਾਈ॥ ਸਪਤਪਤਾਲਾਵੇਖਿਆਅਸਮਾਦੀਅਸਮਾਣਾ॥ ਨਾਨਕਕਉਕ ਸੀਨਿਲੈਸਦੁਰਹੈਈਮਾ
 ਣੁ॥ ੧॥ ਵੀਰਸਲਾਮਾਲੇਕਬਗਖੁਦਾਈਸਦੁਰਉ॥ ਦਰਗਤਕਿਤਦੇਸਖੰਜੇਤਾਬੀਜੈਲੋਏਸੋਤੁਕਮੀਮਿਥੈਉਖਾਈ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮੁ
 ਬਿਨੁਬਖਾਦੁਖਸਭਾਈ॥ ੨॥ ਖਾਲਕਕੁਸੁਰੁਤਨਗੋਗਨਿਮਾਣੀਅੰਧਗੀ॥ ਕੁਦਰਤਕੇਨੀਸਾਣਾਏਤੁਕਮ ॥ ਸਤੇਕੁਦਰਤਿਕੇਅਉਗਨਾ
 ਤਰਗਸਗੁੰਨਾਛੁਦੀਆਖੰਨੇਤਬਕਮਾਨਾ॥ ਜਾਗਸਿਪਰਆਤਸੀਪੰਵਨਗਲੀਜੰਜੀਗਾ॥ ਤੁਕਮੀਬੰਨਾਏਆਨੰਦਕਜਿਉਥੇਪੀ
 ਗਾ॥ ਨਾਨਕਦਰਗਤਮੰਨੀਮੈਸਚਨਾਮੁਕਠਪੀਗਾ॥ ੩॥ ਸਿੰਘਸਿਆਲਤੁਸਰਪਤੁਰਪਤੁਸੇਖਰੁਕੀਨਾਗੋਰੁ॥ ਪਟੇਖਉਕੁਰਗਏਤੁਸਮ
 ਨਠੰਢੇਵੈਗਾ॥ ਕੁਈਸਕੇਮੁਹਬਤੀਜੇਤਜੇਛਾਤਿਆਦੇਨਿਦੁਮਾਈ॥ ਨਾਨਕਗਲਾਕੁਰੀਆਸਚਾਏਕਹਾਈ॥ ੪॥ ਗੁਨਾਹੀਬੀਨਿ
 ਚਲਾਈਆਜੇਤੇਕੀਏਬਿਕਾਗਾ॥ ਗੁਨਾਹਾਸੰਦੀਪੋਟਲੀਦੁਕਨਸਕਾਗਾ॥ ਅਗੈਚੁਗਰਪੁੰਧਲੀਪਛੈਸਿੰਦਾਗਾ॥ ਅਗੈਸਾਗਰਅ
 ਤਸੀਕਿਉਕਰਿਉਤਰਾਪਾਗਾ॥ ਕਉਏਮਾਰਹਿਸੀਸਚੜਵਰਖਨਿਜਿਉਅੰਗਿਆਗਾ॥ ਨਾਨਕਕਿਥੈਛੁਟ ਮੈਤੁਕਮੀਹੋਵੈਮਾਗਾ॥ ੫॥ ਚ
 ਸਮੇਕਛੇਅਉਗਲੀਅੰਧੇਰੁਮੀਧਿਆਗਾ॥ ਕੰਨੀਕੋਲੁਪੀਤੀਮੈਨਾਸੀਗੰਧਰੁਬਾਗਾ॥ ਜੀਭਕਟਾਏਕਉਲਾ ॥ ਸਚੁਦਿਸਾਰਣਹਾਕੋ
 ਪਰਉਤੈਛਾਛਲੀਜਲ੍ਹਕੈਪੁਕਾਗਾ॥ ਤਿਸਨਾਗਖਿਨਸਕਈਬੇਪੀਗਾ॥ ਕਾਗਾਅਵਗੁਰੁਗੁਣੀਬਖਸੀਆ ॥ ਸਕਸੇਈਸਾਗਾ॥ ੬॥ ਜਿਉ
 ਤਿਲਤਾਵਟਪੀਤੀਆਹਿਪਿਛੈਤੰਦਰਛਾਈ॥ ਕਾਗਲਵਾਗੀਕੁਟੀਆਹੰਗਲੀਏਸਕੁਚਛਾਈ॥ ਲੋਗੁਤਾਈਐਭਖੈਤੈਬਿਲ
 ਲਾਈ॥ ਸੰਨੀਪਕਤਿਚਛਾਈਮੈਅਹਿਗਣਿਵੀਰਾਗਾ॥ ਪਦੀਅਹੁਮਾਰੈਤਿਤੁਤਾਲਿਜਿਉਕਹੈਲੁਭਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮੁਬਿਨੁਨਾਉਰ
 ਵਾਰਨਪਾਗਾ॥ ੭॥ ਪੈਰੀਕੰਠੇਸਾਰਦੇਸਿਹੁਤਪੈਅਕਾਸੁ॥ ਪੋਤਲੋਪਤਿਉਤਰੈਪਰਵੈਰਤਾਮਾਸਾ॥ ਬੀਮਾਨਾਛਿਛਾਈਮੈਕੋਈਨਾਵੈਪਾ
 ਸਿਛੀਛਿਰਿਲਾਈਵਿਛੋੜੀਐਤੇਬੋਕਰੇਛੀਆਉਗਇਆਰੇਨਾਨਕਸਕੋਕੋਈਵਾਦਿ॥ ੮॥ ਕੁਠੀਅੰਦਰਿਪਾਈਆਸਿਛੀ
 ਅਗਨਿਝਲਾਈ॥ ਬਾਲੁਰੇਤਰੁਖਾਈਮੈਦਿਰੈਅਗਨਜਲਾਈ॥ ਅੰਦਰਿਉਜੈਪਾਣਜਿਉਤਕੈਤੈਬਿਲਲਾਈ॥ ਆਪਬਖਸੇਨਾਨਕ

ਕਿਸਨੁਕਤੀਐਜਾਇ॥ ੧॥ ਏਕਾਜਿਵੈਰਸੁਕਚੀਐਸਰਸਿਰਿਆਈਭੁਗਾਖਣਾਪੀਲਾਪੈਨਲਾਮਨਕੀਖੁਸੀਖੁਆਗਾਮਨਕੋਲੇਖਾਮੀ
 ਗੀਐਜਿਨਕੀਤਵਾਪਾਗਾ॥ ੨॥ ਥਾਪੈਰਚਕਰੀਕਓਫੁਰਖਾਈਕਾਗਾ॥ ਜੀਭੁਪੁਕਰੈਚਰਿਖਤੀਚਖਿਚਖਿਸੁਆਦਿਬਿਕਾਗਾਕੰਨਦੇਨਿਉ
 ਗਾਤੀਆਮਨੁਭੁਭਾਕੁਮਾਗਾ॥ ਨਾਸਾਲੋਇਨੁਮੁਕਰੈਅੰਧੇਦੇਸਿਰਮਾਗਿ॥ ਏਦੀਸਭੁਜਗੁਮੇਤਿਆਬਧਾਜਮੁਦੁਆਗਾ॥ ਗਲਿਕਗਿਦਿ
 ਧਰੁਸੁਟਿਆਮਾਰੁ॥ ਲੋਤਗਾ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਾਜਿਨਕੋਇਆਨਾਉਰਵਾਰਨਪਾਗਿ॥ ੧੦॥ ਸਤਰਦੇਗਰੇਤੀਐਤੀਰਜਿਦੈਕਕ
 ਬੁਤੁ॥ ਸਿਨੇਵਾਗੁ॥ ਸਹਜੇਇਹਕੰਮਕੀਤਾ॥ ਪੰਛੇਵਾਗੁ॥ ਫੁਲਾਈਐਅਜਗਰਜੀਨੁਸਤਾਇ॥ ਨਾਨਕਬਧਾਕਾਲਕਾਛਿਰਿ
 ਛਿਰਿਆਵੇਜਾ॥ ਜਲਥਲਦੁਸਮਨਕੇਤਵੇਵਡਕਿਲਮਾਰਨਹੁਗਾ॥ ਪਰਪਰਵੈਰੀਨਾਨਕਾਸਚੀ॥ ਸੁਰਤਿਅਪਾਗੁ॥ ਤ੍ਰਿਨਮੰਜੇ
 ਤਨਿਲੋਇਟੀਰਕਾ॥ ਗਲਾ॥ ਸਭੁਜਗਾਤਿਨਕਾਰੁਖਤੈਨਿਰਾਇਆਜਮਕਾਲਾ॥ ਨਾਨਕਪਕੜਚਲਾਇਆਤੁਕਮੀਤੁਕਮਵੀ
 ਚਾਗਾ॥ ਇਹੁਤੁ॥ ਮਸਮਤੁਰਖਤਿਤੁਮਾਗਾ॥ ੧੩॥ ਮਾਤਪਿਤਾਨਬੰਧਪੋਨਾਬਈਅਹੁਨਾਵੀਗਾ॥ ਨਾਸੁਤਨਾਲਖਮੀਕਿਉ
 ਕਰਿਬੰਧਾਪੀਗਾ॥ ਸੁਨਾਪਣਖੜੋਨਾਸਿਪਰਤਲਵਾਗਾ॥ ਤਪੈਕੜਾਤਾਮਹਿਨਸੀਵੇਖਤੁਗੁਰਵੀਠਾਗਿ॥ ੧੪॥ ਪਰਮੁਖੇਤੁ
 ਸਤੁਜੀਨੁਕਰਿਨਾ॥ ਖਰਮਾਨਾ॥ ਪਚਤਤੁਸਰਬਾਣੁਖਗੁਸਿਪਰਸਤੁਨਿਦਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਮਨੀਦਰਗਤਪ
 ਵਹਿਮਾਨੁ॥ ੧੫॥ ਨਾਇਨਆਖਸੀ॥ ਵੇਦਪੜੈਮੁਖਚਾਗਿ॥ ਕਿਸਨਾਕਿਸੰਦਾਬਪੜਾਜਿਤੁਕਮਲਏਅਉਤੁਗਾ॥ ਸਿਉਸਾਲਾ
 ਤਨਦਰਿਖਵੇਦੇਵ॥ ਸੰਖਾਅਮੁਠਾਹੋਇਤਾਭੁਰਮਰਾਸਚੁਸਦਾਬਖਸੈਦੁ॥ ੧੬॥

ਗਗੁਰਮਕਲੀਰਤੁਮਾਲਾਮਹਲਾ ੧ ॥ ੧ ਰਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਨੁਸਾਧਿਨਿਰ ॥ ਪੰਚਤਤਕਾਨਿਗੁਰਗਤੈ॥ ਬੋਝੀਨਿਦਾਅਲਪਅਯਾਗੀ॥ ਸਾਧਕਾਪੰਥੁਸਦਾਬੰਚਾਰੀ॥ ਸਤੁਸੰ
 ਜਮਸੁਗਤਿਬਿਰਾ ॥ ਕਰੈਯੋਗਕੇਲਖਣਾ॥ ੧॥ ਸਾਬੋਲੈਤਾਬੁਰਮਾਗਿਅਨਾ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਜਰੇਰਹੈਧਿਅਨਾ॥ ਜੁਨੀ
 ਮੰਡਲਮਹਿਭੋਗਿ ॥ ਜਾਦੀਕਦੇਤਮਰੈ॥ ਇਨਬਿਧਿਕੀਜੋਗੁਰਕੀਜੇਵਾ॥ ਤਾਕਉਬੰਦਹਿਸਗਲੇਦੇਵਾ॥ ਜਿਹਬਾਛੇਦਸ
 ਦੇਈਚਖਣਾਸਨ ॥ ਕੇਲਖਣਾ॥ ੨॥ ਤਾਮਸਤਿਸਨਲੋਗੁਨਿਦਾ॥ ਪੰਚਅਗਨਪਾਇਭੀਤਰਿਜਰੈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ
 ਗਡੀਰਚਕਾਇ॥ ਸਾ ॥ ਪੰਜੈਦੁਰਮਾਤਿਜਾਇ॥ ਸਾਧਨਿਵਸੈਬਾਧੇਚੇਰਾ॥ ਜਮਜਗਾਤਨਲਾਗੈਤੋਰਾ॥ ਹਰਿਬਿਨਮਤਿ
 ਨਜਪੀਐਹੋਗਾਉ ॥ ਭਲੋਜਿਨਾਕੈਜਪਣਾ॥ ਨਾਨਕਕਰੈਯੋਗਕੇਲਖਣਾ॥ ੩॥ ਪਾਚੋਇਦੀਰਿਨਕਰਿਰਖੈ॥ ਜਿ
 ਹਬਾਅਸਤਕਦੇਨਭੁਖੈ॥ ਕੋਟਿਕੋਟਿਤਰਤਤਕਬੇਤਾ॥ ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਰਖੈਚੇਤਾ॥ ਸਿੰਚਪਾਇਆਲਗਗਨਜ
 ਰਭਰੈ॥ ਜਾਇਤ੍ਰਿਭੋਈਮਜਨੁਕਰੈ॥ ਸਤਪੰਥਨਉਲਗਾਰਖਣਾ॥ ਨਾਨਕਕਰੈਯੋਗਕੇਲਖਣਾ॥ ੪॥ ਪੁਰਬਿਚੜੈਪਸ
 ਚਮਾਏਵੈ॥ ਹਰਿਸਾਸਿਦੁਹਾਇਕੜਮਿਲਾਵੈ॥ ਅਮਉਹਟਪਟਨਕੀਚੀਨੈਬਾਣਾ॥ ਤਾਪਰਬੁਝੈਅਉਪਾ
 ਪਾਟਾ॥ ਨਉਖੰਡਚੇਤੈਪੁਰਬਪਛਮਉਤਰਦਖਣਾ॥ ਨਾਨਕਕਰੈਯੋਗਕੇਲਖਣਾ॥ ੫॥ ਯਾਹਿਤਕੁਠਾ
 ਡਾਭੁਰਤਿਕਾਇ॥ ਪਾਇਸਚੁਜਮਾਇਛੁਭਾ॥ ਜੁਗਤਿਜਤਨਕਰਿਸਹਜਿਸਮਾਇ॥ ਜੁਗਤਵਿਹੁਣਾਵਿ
 ਕਉਜਾਇ॥ ਗਿਆਨਮਧਾਣੀਨੇਤਨਾਮਾ॥ ਇਨਬਿਧਿਪਿਜਪੀਐਕੇਵਲਗਤਾ॥ ਗਲਿਬਿਰੋਲਲੀਐਜੋਮਖਣਾ॥

ਦੇਵੀ

ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ ਗਕੇਲਖਣ ॥ ੬ ॥ ਤਿਹ ਕਾ ਮਾਹਿਲਾ ਵੈ ਮਨੁ ਪੰਚਾਮ ਹੋਵੈ ਪਰਧਨੁ ॥ ਪੰਚਾਕ ਜੋ ਜਣੈ ਭੋਭਿ
 ਸੋਈ ਕਰਤ ਸੋਈ ਦੇਉ ॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਜੋ ਵੇਚੇ ਜਾਇ ॥ ਬੰਪੈ ਨਵ ਗੁਣ ਪਰਿਆਣ ॥ ਸਤ ਸਤਾਈ ਉਦਭਿਚਾਰ ॥ ਭਾਕੇ ਅਗੈ ਪੜੇ ਭਾਗ ॥
 ॥ ਅਠ ਅਠਾਰ ਤਿਥਾਰ ਤਈ ਸਾ ॥ ਤਕੇ ਅਗੈ ਕਰਤ ਅਦੀਸਾ ॥ ਉਠੀ ਨਵ ਰਿਸਰਾਛੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਇ ॥ ੭ ॥ ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜਿ ਪਾਲੈ
 ਉਦਾਸਾ ॥ ਰੁਖਾ ਖਿਰਖੁ ਕਰਿ ਕੰਦਰ ਦਾਸਾ ॥ ਅੰਤਿ ਨਿਸਿਰਹਿ ਬੈਠੈ ਜੋਗ ਅਰੁ ਆਸਾ ॥ ਪਰ ਸੈ ਅੰਗ ਨਲਾਵੈ ਪਾਸਾ ॥ ਜਿ ਤੁ ਤਨਿ ਦੁਤੀਆ ਮੈ ਲੁਟੇਈ
 ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ੮ ॥ ਗੀਅਨ ਪੜ ਗੁਲੇ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥ ਮਰਮਦ ਸਾਪੰਚ ਕਾ ਬੁਝੈ ॥ ਮਨ ਮਿਟਾ
 ਪਰ ਸੈ ਤੈ ਸੈ ਸਠਿ ॥ ਨਿਤ ਯਤਿ ਮੈ ਲੁਮਨੈ ਕੀ ਖੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ॥ ੯ ॥ ਏਤੀ ਅੰਦਰਿ ਅਠਿ ਸਠਿ ਤਟਾ ॥
 ਘਟ ਘਾਟ ਬਿਖਮੁ ਤੈ ਬਾਟਾ ॥ ਐਸਾ ਮਾਗੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਦਤਿ ਦਿਸਦੇ ਪਸਤ ਜਿ ਪਰਿਆਇਆ ॥ ਅਠ ਦਸਰੀ
 ਦਾ ਸੀ ਸੋਇ ॥ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਪੁਰਬ ਕਉ ਗਉ ਨਕਰੈ ॥ ਦੁਤੀਆ ਦਖਣ ਕਉ ਦਿਸੁ ਪਰੈ ॥ ਦਖਣ ਤੇ ਜੋ ਪਸਰ ਮਨ
 ਪਾਇ ॥ ਪਛਮ ਤੇ ਜੋ ਰੋਸੁ ਮੇਗਾ ॥ ਆਵੈ ਪਰਦਖਣ ਕੇ ਠੇਗਾ ॥ ਪੁਰੀਆ ਸਾਤ ਉਪਰਿਕ ਉਲਾਸਣੁ ॥ ਤਿਥੈ ਪ
 ਤੀਰੋਤ ਨੈ ਮਾਲ ਪਰੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ੧੧ ॥ ਕਤ ਸੁਗਗਨ ਦੇ ਵਕਾਭੁ ਵਨਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਸ
 ਰੁਲਗ ਉਜਿਨ ਤਿਚੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰਕਾ ਭਗਤ ਏਕੀ ਕਾ ਜਤੀ ॥ ਹਿਰੇ ਕਾ
 ਰਣਿ ਆਲਾਦ ਇਆ ਕਰਿ ਦਨੁ ॥ ਜੇ ਪਾਇ ਨਿਵੈ ਤਾ ਨਿਦਿਆ ਜਾਨਾ ॥ ਬਚਨ ਸਬਰ ਕਾ ਸਭ ਲਾਭੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਚੰਡ ਲਾਭ ਇਨ ਜਾਇ ਤਮਾਥੇ ॥ ਜੁਏ ਨਾਇ ਨ ਕੇ ਲੈ ਪਾਸੇ ॥ ਅੰਗੇ ਚੰਗੇ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਕਾ ਦਿ
 ਇਨ ਕੀ ਜੈ ਕਥਿ ॥ ਏਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਥਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖਿਆ ਸੁਨਿ ਰੇ ਪੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਉਧੂ
 ਅਹਿ ਨਿਸਿਸਦਾ ਸਿਪੀਗੀ ਸੋਗੈ ॥ ਕਮਲ ਉਲਟੈ ਪਲਟੈ ਪਉਕੁ ॥ ਏਉ ਨਿਦਰੈ ਆਵਗਉਣਾ ॥ ਮ
 ਬਿਬੇਣੀ ਤਿਉ ਟੀਸੰਧਾ ॥ ਅਪਨੇ ਵਸ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਭੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਉਧੂਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਗਗਨ ਤਿ
 ਨਿਸਗੁਰੀ ਰੋਗੀ ਣਾਵੈ ॥ ਪਰਚਾ ਹੋਇ ਤਾ ਠਿਰਿ ਪਰਿਆਵੈ ॥ ਏਨ ਬਿਧ ਯੁਗਤਿ ਕਮਾਵੈ ਜੋਗਾ ਅਧ
 ਹੋਇ ਨ ਬਿਨ ਸੈਸੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਉਧੂਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਨਿਨਤਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੇਤਿ ਆਬੂਤ
 ਕਾਇੰਦ੍ਰ ਦਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨ ਏਸਾ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀਭ ਵਭੀਖ ਕਰ ਸੀ ਮੇਤੀ ॥ ਮੇਤਨ ਭਗਾਇੰਦ੍ਰ ਦਕਾ ਜੁਗਤਿ ਗਤਿ ਮੈਤਿ
 ਤਾਧਾਰਿ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਬਾਇਆ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਲਜਾ ਲਬ ਸਯਾ ਹਿਤੋ ਯੁਮ ਸਚੈ ਨੀਜਾਨੁ ॥ ੧੭ ॥ ਸਾਸਤ ਬੇ
 ਦ ਕਤੇਬ ਸੁਨਨ ਰਕ ਸੁਰਗ ਤੇ ਜਾਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਤੋ ਗੁਰ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੁਖ ਭਰ ਮਭੁਲਾਇ ॥ ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਤਨੁ ਮੇਤਿ ਆ
 ਸਪਤ ਲੋਕ ਪਤਾਲਾ ॥ ਆਕਾਸੀ ਬੈਕੁੰਠ ਲੋਗ ਸੋ ਮੇਤੋ ਮਾਇਆ ਜਾਨਾ ॥ ਜੇ ਸਰਨ ਪਰੇ ਨਗਦੀ ਸਕੀ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਗਰੇਨਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸੋਰਸੁ ਪਾਇ ਸੀ ਅਬਨਾ ਸੀ ਸੁਖ ਸੇਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰਨ ਤਸਤੁ ਸਿਵਰੁ ਮੁਕਤਿ ਸੋਰੇ ॥ ਦਰਾਜ ਪਰਪੁਸਹ ਜਿ ਧਿਆਨਾ ਸੂ
 ਖ ਸੋਰੇ ਵਰ ਮੁਕਤ ਵਰਦਾਤਾ ॥ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਸੋ ਪਿਰਦਾਨਾ ॥ ਯਹ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਗੁਰਗੀਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ॥ ਰਿਅੰਤ ਰਿਗਤਿ ਖ
 ਨਾਨਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭ ਭਏ ਮਨ ਸੁਚਾ ਸਤਿਭਾਇ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਸੋਰੇ ਵਰੁ ਭਾਇ ਸੁਮੁਕਤਾ ॥ ਉਨੁ ਨਿਖਸੁ ਨਿਕਲਾ ॥

ਮਹਾਸੁਗਗਨ
 ਅਹਿ ਨਿਸਸ
 ਰੁਲਗ ਉ
 ਜਿਨ ਤਿਚੋਈ
 ਨਾਨਕ ਕਹੈ
 ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ

ਪਾਵੈ ਗੰਠਾ ਤੀਰਥ
 ਨਵੇ ਪਾਟਾ ਅਉ
 ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉ
 ਏਤ ਪਟਕੀ ਸੋਈ
 ਕਾ ਅਸਣੁ ॥ ਜਿਨ
 ਸਉਣੁ ॥ ਗਗਨ ਮੰ
 ਕਾਸਤੀ ॥ ਏਸੇ
 ਅਉਧੂਤਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਛਾਏ ॥ ਪਰ ਘਰਜਾ
 ਸੁਗਨਰੀ ॥ ਪੁਰੀ ਤਰੈ
 ਉਗਾ ਕੇ ਬੰਧਾ ਲਾਤੇ
 ਵਰ ਉਭਾਵੈ ॥ ਅਹਿ
 ਏ ਐ ਸੋਗਾ ॥ ਸੰਜਮ
 ਹੋਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਇ

੩੬

ਨਾਉਸੁ ਤਗਰੁ ਮਗਰੁ ਪਰੁ ਮਾਇਆ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਾਗ ॥ ੧੮ ॥ ਭੀਰੁ ਵਲ ਮੈ ਘੁਲੈ ਅਮਰ ਪਦੁ ਚੰਡਾ ॥
 ਪਰਾਮਾ ॥ ਮਾਇਆ ਪਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਜਾਕ ਉਬੰਦ ਪਿਛੇ ਵੀ ਦੇਵਾ ॥ ਜਿਤ ਬਾਅਨ
 ਮਾਦਿ ॥ ਰ ਕੇ ਲਖ ਲਾਗ ॥ ਬਿਮਲਾਨ ਦੀ ਉਲਟੀ ਤਰੈ ॥ ਉਲਟੀ ਪਲਟ ਸਿਧੀ ਹੀ ਕਰੈ ॥
 ਪਰਮ ॥ ਵਾਰੈ ਮਾਦਾ ਗਵਨਾ ॥ ਮਨ ਪਦ ਨੈਕ ਉਸ ਬਦ ਲੇ ਬੰਧਾ ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਉਛੁਟੈ ਨ ਮਰ
 ਠੰਧਾ ॥ ਪਿ ॥ ਕਾਲਾ ਬਿਕਾਲ ਕਉ ਮਾਰੇ ਚਾਪਾ ॥ ਪਰ ਪਰ ਜਾਇ ਨ ਸੁਨਾ ਅਨਕਥਾ ॥ ਯਤਿ ਆਇ
 ਪੁਰਖ ਸਤ ॥ ਸਿਖਿਆ ਸੁਨੇ ਪੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਅਵਤਾਰ ॥ ੨੨ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ
 ਮਲੈ ਸੁ ॥ ਜੁਮਾਰ ਇਕੇ ਲਾਗ ॥ ਬਿਮਲਾਨ ਕਉ ਮਾਰੇ ਚਾਪਾ ॥ ਮਨ ਪਦ ਨੈਕ ਉਸ ਬਦ ਲੇ ਬੰਧਾ ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਉਛੁਟੈ ਨ ਮਰ
 ਤੀਰੋ ॥ ਪਪ ਛੁਤਾ ਗਤੀ ਪਤਿ ਨ ਲੈ ॥ ਮੈਸਾ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀ ਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
 ਲਸ ਮਾਲ ॥ ਹੋਇ ਉਦਾਸੁ ॥ ਪਰ ਚੈਕੇ ਪਰ ਕਰੇ ਨਿਦਾਸੁ ॥ ਉਨ ਕੋ ਸੋ ਬਦ ਬਿਲਈ ਯਾ ਭਾਗੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਕੈ ॥ ਮੈਸਾ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀ ਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾ ॥ ਹੋਇ ਉਦਾਸੁ ॥ ਪਰ ਚੈਕੇ ਪਰ ਕਰੇ ਨਿਦਾਸੁ ॥ ਉਨ ਕੋ ਸੋ ਬਦ ਬਿਲਈ ਯਾ ਭਾਗੀ ॥
 ਹੈ ॥ ਅਜਰੁ ॥ ਮਸਤਿਸਨਾ ਮੈ ਤਿਆਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋਈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ੨੫ ॥ ਰਤਨ ਮਾਲਾ
 ਸੁਪਤਿ ਤਗਰੁ ਮਗਰੁ ਪਰੁ ਮਾਇਆ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਾਗ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਕੀਕਤ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਸਿਵਨਾ ਭਰਜੇ ਕੀ ॥

ਹਕੀਕਤ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਸਿਵਨਾ ਭਰਜੇ ਕੀ ॥ ਨਾਨਕਾ ਪਟਵਾ ਬਿਦਗਤਿ ਜਾਵਰ ਸਤਰ ਗਾਹਤ ਤਾਕਾ ਜਾਅਾਇ ਗਪਤਿ ਨਾਇ ਕੁਝੈ ॥ ਤਤਾਵ
 ਲਾਇਤ ਗਮਰਾਜੇ ਕੀ ॥ ਤਤਾ ਤੇ ਲੋਕ ਜਨ ਜਿਹ ਜਤਾਏ ॥ ਤਿਨਾ ਦਿਨਾ ਤਿਨਾ ਤਿਵਿਚਿ ਜਾਪਾਟ ਪਾਰਕਾ ਬੰਦ ਹੁਏ ॥ ਤਤਾ ਜਾਇ ਉਤਰ
 ਤਾਏ ॥ ਸੋਇ ਪਲਾਦੀ ਪਏ ॥ ਚਉਦਹਿ ਸੈਗਾਉ ਵਿਚਿ ਦਸਦਾਏ ॥ ਤਤਾ ਸਤਰਾਜੇ ਸੋ ॥ ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਕੇ ਬਚਨਾਇ ਕੁਰਾਜੁ ਏਆਏ ॥ ਸਿ
 ਵਨਾ ਭਗਵੇ ॥ ਸਤਿਤ ਸਤਾਵਰ ਸਤਰਾਏ ॥ ਤਤਾ ਤਗਰਾਹਤ ਤਾਅਬਰਾਜਾ ਮਾਇਆ ਦਉਨੀਏ ॥ ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਸਿੰਘ ਕਾ ਬੇਟਾ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾ
 ਰਕਾਪੇਤਾਏ ॥ ਤਤਾ ਗੁਰੁ ਨੀਕੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾਏ ॥ ਕੀਰਤਨੁ ਤਤਾ ਪੈਰ ਸੋਈ ਬੀਸ ਮਲ ਲੂਕਾ ਹੋਜ ਲਗਤਾਏ ॥ ਨੇਕਾ ਪਟਵਾ ਬਿਜਾਨਗਰ
 ਤਾਇਕਤੀਕੇ ॥ ਤਾਅਬਰਾ ॥ ਆਕੇ ਬੇਗਾ ਪੁਰੁ ਬੀਜਾ ਪੁਰਤੇ ਕੋਸ ਅਸੀਏ ॥ ਅਰੇਗਾ ਪੇਠੈ ਤਤਾ ਸੰਗਤਿ ਚੰਗੇ ਭਾਟ ਵੇਕੀਏ ॥ ਤਿਸਕੀ
 ਗਿਰਦ ਨਿਵ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗ ॥ ਤਤਾ ਅਰੁ ਰਾਟਕਿ ਆਕੇ ਪਰਤੇ ਕਜਲੀ ਬਦ ਕੋਸ ਅਸੀਏ ॥ ਤਿਹੀ ਆਗਾਜੁਏ ॥ ਤਤਾ ਭੀਰੁ ਬਾਬੇ ਕਾ ਦੇ
 ਪੁਰਾਏ ਸੰਗ ॥ ਰਾਟਕਿਅ ॥ ਜੁੜਦੀਏ ॥ ਓਥੈ ਗੁਰੁ ਸਿਧਾਨਾ ਲਿਗੇ ਸਟਿਕਰ ਕੈ ਪੁਨਾਖਿ ਚਲੀਤੀਏ ॥ ਤਤਾ ਸਿਧ ਗੁਰੁ ਕਾ ਜੇਰ ਅਜ
 ਮਾਇਕੇ ਪੈ ॥ ਮਾਇ ਪਏ ॥ ਨਾਉ ਸਥਾਉ ਕਾਨਾ ਉਕਨਲੀ ਬਨਾਇਆ ਰਾਜੁਏ ॥ ਤਤਾ ਭੀ ਸੰਗਤਿਏ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰਮਾਲਾ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਏਕ ਸੰ ॥ ਪੰਚ ਬਰਗਨਾ ॥ ਸੰਗ ਅਲਾਪਤਿ ਆਠੇ ਨੰਦਨਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਵੈਰਾਗੀ ॥ ਪੰਚ ਰਾਗੀ ਸੰਗ ਉਚਰਾਏ ॥ ਪ੍ਰਥਮ
 ਰੈਰਵੀ ਬਿਰ ॥ ਲੀ ॥ ਪੁਨਿ ਅਕੀ ਗਾਵਹਿ ਬੰਗਲੀ ॥ ਪੁਨਿ ਅਸਲੇ ਖੀਕੀ ਬੰਗੀ ॥ ਏਭੈਰਉ ਕੀ ਪਾਤ ਉਤਾਰੀ ॥ ਪੰਚ ਰਾਗ ਚਿਸਾਖਰੁ
 ਰਈ

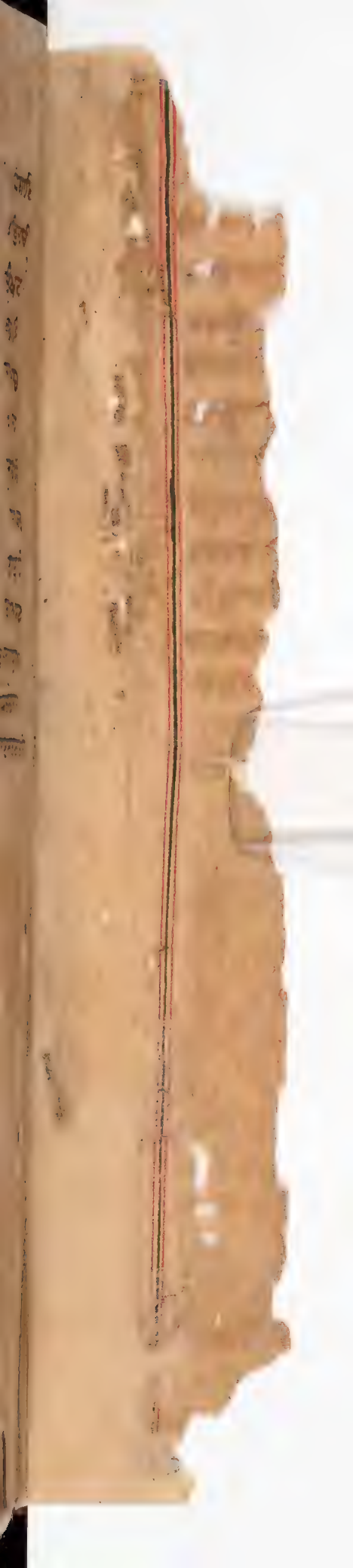
ਸੰਗਤਿ ਜੁੜੀਏ ॥

Handwritten text in a vertical column on the left margin, likely a title or chapter heading.

Handwritten text in a vertical column, likely a title or chapter heading, written in a cursive script. The characters are faint and difficult to decipher, but appear to be in a South Asian script.

Vertical text on the right side of the page, possibly a date or a reference number, written in a cursive script.

